

Vô Liễu Tiểu Bạch A

Phân Phái

PHÁI VÔ DỊCH

Phản Phái Phải Vô Địch

Tác giả: Vô Liêu Tiêu Bạch A

Thể loại: Tiệp Hiệp

Nguồn: truyenyy.pro

DTV-EBOOK.COM

Chương 1: Hệ thống nhân vật phản diện vô địch 1

Tại Thương Ngô đại lục, Thiên Ma phong, tổng đàn Thiên Ma Giáo.

Đại điện trống trải, bốn trụ chống trời chọc thẳng vòm trời, hoàn cảnh u ám chỉ nhờ một chút Minh Hỏa chiếu sáng, ở chính giữa đại điện có một bóng người ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, trên người ma điểm ngập trời, ánh mắt thâm thúy khiến người ta như rơi vào vực sâu.

Bên cạnh một nam tử thân hình gầy gò im lặng đứng một bên, bất động.

“Liên Sinh, gần đây có phát sinh đại sự gì không?”

“Bẩm giáo chủ, gần đây biên cảnh vương triều Đại Vũ và vương triều Đại Hoang vẫn không ngừng giao chiến, Yêu Hoàng vẫn đang bế quan, chưa có tin tức xuất quan.”

“Ngũ đại môn phái gần đây có động tĩnh gì?”

“Không có động tĩnh gì lớn, ngoại trừ một số môn nhân đệ tử vẫn như trước khắp thiên hạ hàng yêu trừ ma, ngoài ra không có động tác gì khác.”

“Ừm, ngươi lui xuống đi.”

Thân hình nam tử gầy gò nhoáng lên một cái rồi biến mất ở đại điện. Nam tử ngồi trên ghế Ma Long yên lặng trầm tư, khóe miệng lộ ra một tia cười khổ.

Hắn vốn không phải là người của thế giới này, hắn tên là Chu Khung, là hội trưởng của Quốc Thuật Hội Hoa Quốc ở

một thế giới khác, một thân công phu đã vô địch thiên hạ trên tinh cầu kia. Ngay khi hắn muốn đột phá cảnh giới Phá Toái chưa từng có trong truyền thuyết, thân thể lại đột nhiên nổ tung.

Khi tỉnh lại, hắn đã biến thành giáo chủ Ma Giáo đang bế quan, hắn dùng thời gian một tháng mới hấp thu được ký ức của nguyên thân thể. Trùng hợp thay, thân thể này cũng họ Chu, tên là Chu Khung.

Là con trai của Chu Thần Thông, nguyên giáo chủ Ma Giáo, nhưng Chu Thần Thông đã qua đời ngoài ý muốn khi Chu Khung mười tám tuổi, lập tức toàn bộ Ma Giáo rối loạn, cuối cùng Chu Khung dùng hai năm để ổn định cục diện, trở thành tân giáo chủ Ma Giáo. Là người rất kiêu ngạo.

Cuối cùng vì bị thương trong người, chỉ có thể bế quan một năm, do nóng lòng đột phá cảnh giới, đã tẩu hỏa nhập ma mà chết khi đang bế quan, vừa vận linh hồn Chu Khung xuyên qua, nhặt được một cơ hội có sẵn.

Chu Khung kiểm tra thương thế trên người, thất kinh bát mạch đều tổn thương nghiêm trọng, thực lực ngay cả một phần trăm cũng không phát huy được, ở tổng bộ Ma Giáo này, nơi ma đầu khắp chốn, có thể nói là nguy hiểm đến cực điểm. May mắn là hắn có ký ức của nguyên chủ, bằng không thật sự không sống quá một tập.

“Đỉnh, Hệ thống Vô Địch Phản Diện khởi động, đang ràng buộc, đang dung hợp, 10%, 40%, 80%, 100%, ràng buộc thành công.”

Trong đầu Chu Khung vang lên một thanh âm, sau đó xuất hiện một đoạn tin tức:

Nhân vật: Chu Khung

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Võ Đế (đang trọng thương)

Công pháp: Thiên Ma Kinh, Thương Khung Thủ (tự sáng tạo).

Tọa kỵ: _____

Chu Khung mất nửa ngày mới rút cuộc hiểu rõ cách sử dụng của hệ thống. Hệ thống là để bồi dưỡng một ma đầu vô địch thiên hạ. Hệ thống phản diện vô địch có ba mảng lớn, một là hệ thống rút thăm, một là hệ thống nhiệm vụ, một là thương thành.

Hệ thống rút thăm mỗi tuần khởi động một lần, có thể tiến hành rút thăm sơ cấp một lần, cứ ba lần rút thăm sơ cấp có thể đổi một lần rút thăm trung cấp, cứ năm lần rút thăm trung cấp có thể đổi một lần rút thăm cao cấp.

Hệ thống nhiệm vụ sẽ ngẫu nhiên phân phát một số nhiệm vụ, hoàn thành sẽ có phần thưởng nhất định, không hoàn thành cũng chẳng bị trừng phạt, có thể nói là tùy hứng đến cực điểm.

Trước mắt Thương Thành còn chưa khai thông.

“Định, bởi vì ký chủ rút thưởng lần đầu, ban thưởng ký chủ một lần rút thưởng cao cấp. Có tiến hành rút thăm hay không?”

“Phải.”

Trước mắt Chu Khung đột nhiên xuất hiện một tấm bình phong lớn, một cái luân bàn bắt đầu không ngừng chuyển động, mặt trên có tổng cộng sáu ô vuông, phân biệt viết Sinh Tử Thủ, Thiên Ma Thể, Vạn Niên Quỷ Nhưỡng, Quỷ Môn Trận, Thôn Thiên Ma Công, cùng với một ô trống.

Hô hấp của Chu Khung đều trở nên dồn dập, những thứ khác hẳn không biết, nhưng Thôn Thiên Ma Công hẳn là cái mà hắn biết, đây chính là công pháp của Ngoan Nhân Đại Đế.

Trong ánh mắt chờ mong của Chu Khung, kim đồng hồ dừng lại trên Quỷ Môn Trận, trong lòng Chu Khung coi như tương đối an ủi, ít nhất mạnh hơn so với ô trống, đúng lúc này kim đồng hồ đột nhiên lại động một cái nhảy đến trên Thôn Thiên Ma Công.

“Chúc mừng kí chủ rút được Thôn Thiên Ma Công, công pháp tổng cộng có chín tầng, có tu luyện hay không?”

“Có.”

“Trong lúc tu luyện Thôn Thiên Ma Công đã tu luyện đến tầng thứ nhất, còn lại cần điểm phản phái đôi tu luyện.”

Cảm nhận được công lực trong cơ thể tăng lên dữ dội, Chu Khung thầm tính toán, lần này ít nhất có thể phát huy ra một nửa thực lực, coi như là có sức tự bảo vệ ở thế giới này.

“Hệ thống, rút thưởng sơ cấp luôn đi.”

La bàn lớn lại chuyển động một lần nữa, lần này bên trên vẫn có sáu ô vuông, phân biệt viết Ma Binh Pháp, Ma Vương Pháp, gói quà thần bí, cùng ba ô trống.

Chương 2: Hệ thống nhân vật phản diện vô địch 2

Chu Khung không ôm hy vọng quá lớn, ô trống chiếm một nửa. Tỷ lệ rút được đồ tốt vốn không cao.

Nhưng hôm nay có lẽ là vận khí tương đối chiều cổ Chu Khung, kim đồng hồ lại một lần nữa rơi vào trên gói quà thần bí.

“Chúc mừng kí chủ rút được gói quà thần bí, bên trong bao gồm Ma Binh Pháp, Ma Tướng Pháp, Quỷ Hoa Ma Công, Thần Ma Nhãn, Đại Lực Hoàn.”

Chu Khung dùng hệ thống quét hình thông tin của Thần Ma Nhãn.

Thần Ma Nhãn: Con mắt của thần ma vô danh thượng cổ (không trọn vẹn)

Công năng: Phá vỡ hết thủy hư ảo,

Dựng dựng thần binh: Thần Ma Hoàn

“Kí chủ có lắp đặt Thần Ma Nhãn không?”

“Lắp đặt.”

Mi tâm Chu Khung đột nhiên nổi lên ma quang vô tận, một con mắt đang thai nghén ở giữa mi tâm, trong đồng tử một vòng tròn đen đang chậm rãi xoay chuyển. Dần dần con mắt ở mi tâm biến mất, chỗ mi tâm xuất hiện một tia chớp màu bạc đen.

Nhân vật: Chu Khung

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Võ Đế (một nửa thực lực)

Công pháp: Thiên Ma Kinh, Thương Khung Thủ (tự sáng tạo), Thôn Thiên Ma Công tăng một, Thần Ma Nhân (không trọn vẹn).

Nhìn Đại Lực Hoàn trong tay, thứ này không giống Đại Lực Hoàn ở thế giới trước, đây là một loại thần dược vô thượng, công hiệu là bất kể bị trọng thương thế nào, sau khi phục dụng đều có thể khôi phục toàn lực, nhược điểm là chỉ có thể thi triển được ba chiêu, sau đó vẫn sẽ trở lại trạng thái trọng thương.

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long lặng lẽ trầm tư, khẽ gõ lên ghế ngồi.

Một bóng người xuất hiện trên đại điện, quỳ một gối xuống trước Chu Khung đang ngự trên ghế.

“Thuộc hạ tham kiến giáo chủ.”

“Nói một chút tình hình gần đây, “

“Bẩm giáo chủ, đường chủ Thanh Long và đường chủ Huyền Vũ đang chống lại Yêu tộc ở Đông Hải. Đường chủ Bạch Hổ và đường chủ Chu Tước đều đang bế quan trong giáo. Đại trưởng lão và Ngũ Trưởng lão cũng đang bế quan trong giáo, các Trưởng lão và Ma Vương còn lại đều đang tuần tra ở bên ngoài.”

Địa Nhất quỳ ở dưới thật lâu không nghe thấy tiếng động, ngẩng đầu nhìn lên, đập vào mắt là một vị thần ma viễn cổ đang chém giết cự long, không gian đều đang vỡ vụn, lập tức sợ đến mức hai đầu gối quỳ sụp xuống. Đầu cúi sâu hơn, hần cảm giác công lực của giáo chủ càng ngày càng thâm bất khả trắc.

“Truyền khẩu lệnh của ta, ba ngày sau mở triều hội ở Thiên Ma điện.”

“Vâng.”

Thân hình Địa Nhất từ từ tan biến trên đại điện.

Chu Khung càng nhúu mày sâu hơn, tình hình hiện tại của Ma Giáo không được tốt lắm, bên dưới vẫn còn rất nhiều kẻ không phục hấn.

Nắm chặt nắm đấm, Chu Khung vẫn tin tưởng nắm đấm của mình hơn, bất kể là kiếp này hay kiếp trước, chỉ cần nắm đấm đủ cứng, tất cả vấn đề đều sẽ được giải quyết dễ dàng. Biện pháp tốt nhất để tăng thực lực chính là hệ thống.

Trong Thiên Ma điện, từng nhóm người tụ tập, mỗi người đều là ma diễm ngập trời, khí thế lăng nhân, đều là ma đầu nổi danh Thương Ngô đại lục.

Tứ đại đường chủ, thập nhị ma vương, bát Đại trưởng lão đều có mặt, ngay cả Đại trưởng lão vẫn luôn bế quan cũng xuất hiện, vẫn luôn nhắm mắt dưỡng thần, hiện trường không có một ai có tu vi thấp hơn cảnh giới Võ Vương, Võ Hoàng cũng có rất nhiều người, Đại trưởng lão còn là Bán Đế cảnh.

“Hồ Vương, nghe nói gần đây người chạy tới Vạn Ma Quật, có phát hiện bảo bối gì không?”

“Vạn Đường chủ, gần đây Yêu tộc bên kia thế nào rồi?”

“Ngũ Trưởng lão, lần này bế quan tu vi lại tăng tiến, chúc mừng ngài.”

“Giáo chủ tìm tất cả chúng ta tới, rốt cuộc là có ý gì đây?”

Khụ, Liên Sinh đứng ở bên cạnh ghế ngồi Ma Long ho khan một tiếng, hiện trường nhất thời yên tĩnh lại. Tất cả mọi người đều biết rõ Liên Sinh là tâm phúc của Chu Khung.

“Giáo chủ tìm chúng ta tới tất nhiên là có chuyện quan trọng tuyên bố, chờ là được rồi.”

Đại trưởng lão vốn nhắm mắt dưỡng thần đột nhiên mở mắt ra, nhìn về phía ghế ngồi Ma Long, ánh mắt lóe lên một tia kinh ngạc, sau đó lại nhắm lại. Những người khác cũng phát hiện trên ghế Ma Long xuất hiện một người sâu thẳm như biển, toàn thân toát ra khí tức trấn áp hết thảy.

“Tham kiến giáo chủ.”

Không có tiếng vang, khí tức trấn áp trong không khí ngược lại càng ngày càng nặng, trong thập nhị ma vương trước sau có người đều không chịu nổi vận khởi công pháp lại toàn lực ngăn cản, ngay tại thời điểm Đại trưởng lão đều cảm nhận được áp lực, uy áp biến mất.

“Tình hình Đông Hải bên kia như thế nào?”

Hai người trong đám người đứng dậy “Bẩm giáo chủ, gần đây Yêu tộc Đông Hải rất bình tĩnh, chỉ là thỉnh thoảng xâm phạm địa giới giáo ta, đều bị trấn áp dễ dàng.”

Chu Khung nhìn hai người phía dưới, theo thứ tự là đường chủ Thanh Long đường Lý Trường Sinh và đường chủ Huyền Vũ đường Vạn Lệ, hai người đều có tu vi Võ Hoàng trung kỳ.

“Ừm, lui ra đi.”

“Nghe nói gần đây có người của Vạn Kiếm môn trăm yêu trừ ma trong địa giới giáo ta.”

Chương 3: Lời của bốn tọa không cho phép người khác phản bác

“Bẩm giáo chủ, đã điều tra rõ chỉ là môn nhân Ngọc Long kiểm phái, môn phái thuộc hạ Vạn Kiếm môn.” Một ám vệ phụ trách tình báo từ phía sau bước ra.

“Hỗ Vương, Hầu Vương.”

Trong đám người lại xuất hiện hai người, một người lưng hùm vai gấu, một người mặt khỉ mỏ nhọn. “Có thuộc hạ.”

“Lệnh cho hai người tiền đến Ngọc Long kiểm phái, đồ tông diệt phái.”

“Tuân lệnh.”

Trong đoàn Trưởng lão đột nhiên có một người bước ra, mặc áo sơ mi màu xanh lục: “Giáo chủ, tuyệt đối không được, hai năm nay giáo chúng ta vẫn đang dưỡng tinh tích lũy, lúc này động thủ với Ngọc Long kiểm phái rất có thể sẽ liên lụy đến Vạn Kiếm môn.”

Hầu Vương nhếch miệng cười nhạo báng,

“Tam trưởng lão, ta thấy người càng sống càng nhát gan, đường đường là Ma Giáo ta còn sợ một Vạn Kiếm môn như chúng. Nếu dám phản kháng, hầu tử ta sẽ giết hắn trước tiên.”

“Tốt lắm, quyết định của bốn tọa sẽ không thay đổi.”

“Giáo chủ xin hãy suy nghĩ kỹ, lão giáo chủ vất vả lắm mới tích lũy được gia nghiệp lớn như vậy, không thể ——”

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long vươn tay phải ra, trong nháy mắt một bàn tay lớn đen kịt trên bầu trời bắt lấy Tam trưởng lão, bất kể Tam trưởng lão giãy giụa như thế nào cũng không thoát ra được.

Chỉ thấy Tam trưởng lão đột nhiên cắn đầu lưỡi, hét to một tiếng “Bá Thiên Ma Thử”, trên người nổi lên ánh sáng, nhưng bàn tay to chỉ khẽ nắm một cái, trong nháy mắt ánh sáng biến mất.

“Đại trưởng lão cứu ta.” Chỉ có thể cao giọng gấp gáp hô lên.

Chuyện xảy ra rất nhanh chóng, chờ mọi người phản ứng lại thì Tam trưởng lão đã hấp hối trong tay hắn.

Đại trưởng lão vẫn luôn nhắm mắt dưỡng thần cũng mở mắt ra. Trong mắt xuất hiện vẻ khó tin. “Giáo chủ, mong rằng cho hắn một cơ hội.”

“Nể mặt Đại trưởng lão, người đi ra hậu sơn diện bích tư quá một năm.” Đại thủ nhẹ nhàng vung lên, Tam trưởng lão trong nháy mắt biến mất, xuất hiện ở hậu sơn Tư Quá Nhai.

“Nhớ kỹ, về sau lời bản tọa nói, không cho phép người khác phản bác.”

Tam trưởng lão đột nhiên làm trái lại rất hợp ý Chu Khung, hắn vốn cũng muốn tìm một người để giết gà dọa khỉ, Thập Nhị Ma Vương đều là sau này hắn đề bạt lên nên không thể dùng chiêu này.

Tám vị Trưởng lão còn lại trong tứ đại đường chủ và Trưởng lão đoàn ngoại trừ Thanh Long đường Lý Trường Sinh ra thì đều là những lão nhân đi theo phụ thân hắn. Lòng kính sợ đối với hắn không được sâu nặng, Tam trưởng lão vừa làm vậy, đúng lúc dùng được.

Quả nhiên bên dưới vô luận là người của Trưởng lão đoàn hay là tứ đại Đường chủ đều cúi đầu thật sâu, phải biết rằng Tam trưởng lão chính là tu vi Võ Hoàng trung kỳ. Trong toàn bộ Ma Giáo đều là tồn tại xếp hạng cao, thế mà bị Chu Khung chế phục như vậy. Thập Nhị Ma Vương càng là thần sắc kích động, ánh mắt nhìn về phía Chu Khung nóng rực vô cùng.

Khu vực biên giới Thiên Ma Giáo, trong một khách điểm Duyệt Lai, ba năm nam nữ thất lung đất trường kiếm ngồi ở một cái bàn ăn cơm.

Một nữ tử mặc trường sam màu xanh nhạt, dáng dấp vô cùng thanh tú, “Ngô sư huynh, lần này chúng ta đi ra hàng yêu trừ ma, có thể nói là thay trời hành đạo, “

Một nam tử gầy gò mặc áo sơ mi trắng bên cạnh tiếp lời, “Đó là đương nhiên, đám người Ma Giáo có thể nói là mầm tai họa, người người trừ khử cho thống khoái.”

“Cảnh sư huynh, nghe nói người trúng tuyển Vạn Kiếm môn, là thật sao.”

“Đương nhiên, Cảnh sư huynh là nhân tài trăm năm có một của Ngọc Long kiếm phái chúng ta, tuổi còn trẻ đã tu luyện đến Võ Sư đỉnh phong, lập tức có thể đột phá Võ Hầu, Ngọc Long kiếm pháp cũng luyện đến tiểu thành, sau khi tiến vào Vạn Kiếm môn cũng nhất định là nhân vật một phương.”

“Nhưng ta nghe nói giáo chủ Ma Giáo mới hai mươi một tuổi đã đạt cảnh giới Võ Đế rồi.”

Cảnh sư huynh vốn đang hưởng thụ lời khen ngợi của các sư huynh đệ xung quanh, không ngờ có người lại nhắc tới giáo chủ Ma Giáo. Hắn vốn muốn nói vài lời hung hăng, nhưng rốt cuộc cũng không dám nói quá lời.

“Mau ăn đi, lần này chúng ta đi ra ngoài đã một tháng rồi, đến lúc nên trở về môn phái nghỉ ngơi một chút.”

Ầm một tiếng vang lớn, cánh cửa lớn của khách điếm lập tức vỡ vụn. “Nên nghỉ ngơi một chút, Diêm Vương gia đã nhớ các người rồi đây.”

Một đám người đi vào từ cửa lớn, hai người dẫn đầu, một người lưng hùm vai gấu, một người mặt khi mờ nhòe.

“Làm sao có thể, không thể nào...” Nam tử được xưng là Cảnh sư huynh trông thấy hai người lập tức sợ hãi ngồi phịch xuống đất. Hắn biết hai người này, lúc đến hắn đã cố ý chú ý đến bức họa của các cao thủ Ma Giáo, vốn nghĩ phòng bị trước khi họa đến, không ngờ lại thật sự gặp phải.

Đoàn người của ta chỉ giết một số tiểu nhân vật của Ma Giáo mà sao lại chọc giận hai vị đại lão này, hai vị này chính là Ma Hổ Vương và Ma Hài Vương trong thập nhị Ma Vương của Ma Giáo, đều có tu vi Võ Vương đỉnh phong, phải biết rằng ngay cả vị chương môn mạnh nhất Ngọc Long kiếm phái của bọn họ cũng chỉ mới đạt Võ Vương cao giai. Chỉ có một người này, còn lại ngay cả Võ Vương cũng không có một ai.

Chương 4: Đồ tông diệt môn

1

Hai người này dẫn theo nhân mã đến diệt Ngọc Long kiếm phái cũng đã đủ rồi. Sao lại đi đối phó với mấy tiểu nhân vật như bọn họ chứ. Điều hắn không ngờ tới là hắn đoán đúng, chính là vì diệt Ngọc Long kiếm phái, diệt bọn họ chỉ là thuận đường mà thôi.

“Cảnh sư huynh, người làm sao vậy, đối diện có phải là Ma Giáo hay không, chúng ta liền trăm yêu trừ ma.” Cô gái áo xanh nhìn Cảnh sư huynh với vẻ mặt sùng bái.

Cảnh sư huynh lập tức từ dưới đất đứng dậy, chạy về phía mấy người đối diện, trực tiếp quỳ xuống.

“Hỗ Vương đại nhân, Hầu Vương đại nhân, lần hành động trừ ma này ta căn bản không tham dự, toàn là mấy người bọn họ làm.” Quay đầu chỉ về phía đồng môn của mình.

Lúc này mấy người khác cũng phát hiện không đúng, biết đụng phải nhân vật lợi hại của Ma Giáo, Ngô sư huynh cao giọng hô to: “Cảnh Điện, đồ nhát gan, vừa rồi uống công còn khen người, người đúng là tên vô dụng.”

“Yêu nhân Ma Giáo, người người tru diệt, các huynh đệ, chúng ta liều mạng với hắn.”

Mấy người đồng thời cầm lấy trường kiếm bày ra một kiếm trận giản dị.

(Cảnh giới trong truyện: Võ Sĩ, Võ Sư, Võ Hầu, Võ Vương, Võ Hoàng, Võ Đế.)

Chỉ thấy Hồ Vương vươn tay, nhẹ nhàng vung lên, giáo chúng Ma Giáo đi theo phía sau lập tức phát động công kích với mọi người. Công kích hoàn toàn như bẻ gãy cành khô, trong phòng lập tức bắn ra ma quang, thỉnh thoảng lóe lên một chút kiếm quang trong đó.

Đội Cảnh Điện quay đầu lại nhìn, môn nhân của Ngọc Long kiếm phái đã ngã xuống đất, có người thân thể đã vỡ vụn. Sự muội áo xanh nằm trên mặt đất, một thanh trường đao xuyên thủng thân thể của nàng, đôi mắt nhìn chăm chăm vào Cảnh Điện, trong mắt còn lóe lên vẻ không thể tin được.

Đột nhiên Cảnh Điện trông thấy một thân thể không đầu quỳ gối trước mặt Hồ Vương và Hầu Vương, y phục trông cực kỳ quen mắt, chưa kịp hấn phản ứng, trước mắt tối sầm, hấn đã mất đi liên hệ với thế giới.

“Người này không chừng còn có thể lợi dụng một chút, người nói giết là giết.” Hồ Vương nhìn về phía Hầu Vương lầm bầm một câu.

“Giáo chủ lần này nói tru di tông môn, làm gì có nhiều thời gian như vậy, hai ta san bằng một Ngọc Long Kiếm phái nhỏ nhỏ còn không dễ dàng.”

“Cũng phải, lần này Giáo chủ giao việc này cho hai ta, rõ ràng là muốn áp chế khí thế của Trưởng lão đoàn, hai ta phải làm nhanh một chút.”

Ngọc Long sơn cách Ma Giáo năm trăm dặm, nơi đóng quân của Ngọc Long kiếm phái, là kiếm phái nhị lưu, môn nhân đệ tử cũng có hơn ngàn người, sân luyện tập mấy trăm người đang luyện tập kiếm pháp chỉnh tề, khí thế như cầu vồng.

Nghị Sự Điện, chương môn và mấy vị Đại trưởng lão đang thương lượng chuyện đại hội cuối năm.

“Chương môn sư huynh, hai năm qua môn nhân của Ngọc Long Kiếm Phái chúng ta càng ngày càng đông, lần này tỷ thí môn nhân, nhất định phải đưa ra phần thưởng phong phú, như vậy có lợi cho sự phát triển của môn phái.”

Mấy vị Trưởng lão khác cũng phụ họa theo, chương môn Cảnh Không của Ngọc Long Kiếm Phái cũng gật đầu, hần mặc một bộ trường sam, đầu đội ngọc trâm, một đôi lông mày dựng thẳng, cho người ta cảm giác như kiếm rời vỏ.

Nhìn kỹ có thể thấy hần và Cảnh Điền rất giống nhau, Cảnh Điền là cháu của hần, kế hoạch của hần là để Cảnh Điền đi Vạn Kiếm Môn học tập vài năm, sau này có thể tiếp quản Ngọc Long Kiếm Phái, như vậy Ngọc Long Kiếm Phái sẽ càng ngày càng lớn mạnh, một ngày nào đó có thể trở thành một trong ngũ đại môn phái.

Ngoài điện một người vừa lặn vừa bò chạy về phía đại điện, vừa chạy vừa hô hoán,

“Chương môn, đại sự không ổn rồi, đại sự không ổn rồi.”

“Đừng ồn ào, chuyện gì mà hoảng hốt thế.”

“Chương môn, ngọc bài của Cảnh Điền sư huynh vỡ rồi.”

“Cái gì, làm sao có thể, bọn chúng không phải chỉ hành động ở khu vực biên giới của Ma Giáo sao.”

Một tiếng ầm vang lên, toàn bộ Ngọc Long Sơn đều bắt đầu rung chuyển.

“Chương môn bất hạnh rồi, Ma Giáo phái người đến công phá sơn môn rồi.”

Trong nháy mắt sắc mặt mọi người đều lộ vẻ khó tin, phải biết lần trước Ma Giáo chính thức tấn công chính đạo vẫn là năm năm trước, hiện giờ tân giáo chủ vừa lên ngôi, làm sao có thể tiến hành công phá sơn môn nhanh như vậy.

Mấy người lập tức bước ra khỏi đại điện, đệ tử luyện kiếm bên ngoài đều ngừng lại, tụ tập thành từng nhóm ba năm người, rất nhiều đều là đệ tử mới nhập môn trong hai năm nay, không biết sự khủng bố của Ma Giáo, chỉ có một số đệ tử lão sắc mặt tái nhợt, bọn họ đã từng trải qua Chính Ma đại chiến.

Các vị Đại trưởng lão vừa bước ra khỏi đại điện là thấy toàn bộ Ngọc Long sơn đều bị ma binh bao vây. Trên không trung có hai bóng người đang đứng sừng sững, một người thân hình to lớn lưng hùm vai gấu, một người mặt mũi xấu xí, khí thế bức người.

“Chưởng môn sư huynh, đại sự không ổn rồi, Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương trong Thập Nhị Ma Vương đã tự mình ra tay.”

Chương 5: Đồ tông diệt môn

2

“Sur đệ, người mau truyền tin cho Vạn Kiếm môn, nói Ma Giáo đến công phá sơn môn chúng ta rồi.”

Cảnh Không bước lên không trung, nhìn xuống ma binh khắp núi đồi bên ngoài, vẻ mặt đầy chính khí. Môn nhân đệ tử phía dưới thấy chưởng môn xuất hiện, cũng thở phào nhẹ nhõm.

“Không biết Hồ Vương và Hầu Vương đến Ngọc Long Sơn của ta làm gì.”

“Phụng mệnh giáo chủ, đồ tông diệt môn.” Hồ Vương và Hầu Vương chấp tay về phía Thiên Ma Sơn.

“Chẳng lẽ Ma Giáo các người muốn khơi mào chính ma đại chiến hay sao?” Cảnh Không sắc mặt tái xanh nói.

“Vậy thì có hề gì, Ma Giáo ta sợ gì chứ, Hầu Vương ra tay đi.” Hồ Vương kiêu ngạo nói.

Chỉ thấy toàn thân Hầu Vương tản ra khí tức kinh khủng, thân thể dần dần phồng lên, trên bầu trời xuất hiện một thân hình Ma Viên to lớn, lớn mạnh như núi, ngay cả Ngọc Long Sơn cũng chỉ cao tới phần eo của hắn, toàn thân lông đen, giống như từ vực sâu bước ra.

Hầu Vương hét lớn một tiếng “Ma Viên Đạp Thiên”, chỉ thấy Ma Viên trên bầu trời giơ chân phải lên đạp về phía Ngọc Long Sơn.

“Không ổn, toàn lực khởi động Hộ Sơn Đại Trận.” Cảnh Không ở giữa không trung vội vàng quát lớn một tiếng, trên Ngọc Long Sơn trong nháy mắt dâng lên một tầng màn phòng hộ màu vàng kim óng ánh.

Tầng phòng hộ này do Khai Sơn Tổ Sư của Ngọc Long Kiếm Phái bố trí, ngay cả cao thủ Võ Hoàng cảnh bình thường cũng rất khó đánh vỡ.

Chân phải của Ma Viên đã đụng phải vòng phòng hộ, trong nháy mắt vòng phòng hộ kịch liệt lắc lư, phía trên xuất hiện vô số vết nứt, toàn bộ Ngọc Long Sơn đều lắc lư theo.

“Chương môn sư huynh, Vạn Kiếm Môn hồi âm, nói đã phái người tới, bảo chúng ta kiên trì nửa canh giờ.”

Cảnh Không ngẩng đầu nhìn vết nứt trên vòng phòng hộ càng lúc càng nhiều, thậm chí dài một hơi, hẳn cũng không nắm chắc có thể kiên trì nửa canh giờ, chỉ có thể hy vọng vòng phòng hộ nhà mình có thể gắng gượng.

“Ta nói này Hầu Tử, người có được hay không vậy, không được thì để ta.” Trên bầu trời, Hồ Vương đang cười trên nỗi đau của người khác, cười nhạo nói.

“Vừa rồi chỉ là thử ra tay mà thôi,” chỉ thấy Ma Viên trên bầu trời một cước giẫm lên vòng phòng hộ của Ngọc Long sơn, gào thét hướng lên trời. Hai tay nắm đấm không ngừng đâm vào ngực.

“Ma Viên Chùy Thiên, mở cho ta.”

Hai nắm đấm khổng lồ của Ma Viên trên bầu trời đập về phía Ngọc Long sơn.

“Không ổn rồi.”

Vòng phòng hộ lập tức vỡ tan theo tiếng nói. Cả Ngọc Long Sơn trong nháy mắt sụp đổ hơn phân nửa, môn nhân đệ

tử càng tử thương vô số.

“Tất cả môn nhân, bày kiếm trận, kháng yêu ma.” Cảnh Không hô to một tiếng.

“Các huynh đệ, diệt Ngọc Long Sơn cho ta.” Hào Vương cười lớn một tiếng, vung tay đánh một chuông về phía Cảnh Không.

“Yêu ma kia, nhận lấy cái chết đi, Kiếm Ngự Phi Long.”

Lập tức trên bầu trời xuất hiện một thanh cự kiếm, không ngừng đâm về phía Ma Hào. Ma Hào không ngừng trốn tránh. Núi non sông ngòi xung quanh không ngừng bị giẫm đạp. Ma Hào thỉnh thoảng vươn bàn tay đập bay cự kiếm, mỗi lần đập bay, Cảnh Không liền phun ra một ngụm máu, rõ ràng là rơi xuống hạ phong.

Cảnh Không chỉ là Võ Vương cao giai, Ma Hào Vương lại là Võ Vương đỉnh phong, hơn nữa còn không phải Võ Vương tầm thường.

“Chuông môn sư huynh, chúng ta tới trợ giúp người.” Mấy vị Đại trưởng lão thấy Cảnh Không rơi vào hạ phong, vội vàng ngự kiếm phi hành tới trợ trận cho Cảnh Không.

Đáng tiếc mấy người còn chưa kịp xuất hiện trước mặt Cảnh Không đã bị một hồ trảo trên bầu trời đánh bay. Không còn cách nào, mấy vị Đại trưởng lão chỉ có thể đi công kích Hồ Vương trước, hy vọng chuông môn sư huynh có thể chống đỡ được.

Kiếm Khai Liên Hoa. Yêu ma nạp mệnh lại!

Kiếm Ngự Vạn Vật. Yêu ma nạp mệnh lại!

Trảm Ma Kiếm, yêu ma nạp mệnh lại!

Vài vị Trưởng lão không ngừng công kích Ma Hồ Vương, đáng tiếc cảnh giới chênh lệch quá lớn, mấy vị Trưởng lão đều

là Võ Hầu cảnh giới, Hồ Vương lại là Võ Vương cảnh, hơn nữa còn là Võ Vương đỉnh phong, khoảng cách tựa như vực sâu không đáy. Chỉ có thể bị Hồ Vương không ngừng đánh bay như trái bóng da.

“A... a... a...”

Cảnh Không đang toàn lực chống cự Ma Viên, đột nhiên nghe thấy mấy tiếng kêu thảm thiết. Quay đầu nhìn lại, mắt muốn nứt ra. Chỉ thấy mấy vị Đại trưởng lão đều đã bị Ma Hồ Vương đánh chết, thân thể vỡ nát thành mấy mảnh, chết không toàn thây. Các đệ tử môn nhân ở dưới cũng tử thương quá nửa.

“Giao thủ với ta mà còn dám phân tâm, đi chết đi.” Ma Viên vung nắm đấm đánh vào thanh cự kiếm, cự kiếm trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài mấy chục trượng. Giữa không trung liên vỡ vụn. Cảnh Không càng thêm thổ huyết không ngừng, quỳ ngồi trên mặt đất.

Nhìn thi thể khắp nơi, tiếng kêu giết chung quanh càng lúc càng nhỏ dần, lòng Cảnh Không như tro tàn, hắc biết đã hết, Ngọc Long kiếm phái đã hoàn toàn bị diệt.

Chương 6: Đại tổng quản Ma Giáo

Ma Viên trên bầu trời lại một lần nữa giảm về phía Cảnh Không. Cảnh Không đã kiệt sức, không còn khả năng chống cự, thậm chí ngay cả ngẩng đầu cũng tỏ ra rất khó khăn. Đúng lúc chân Ma Viên cách đầu Cảnh Không chỉ còn nửa thước, một thanh phi kiếm còn to lớn hơn cả Ma Viên bỗng nhiên xuất hiện, trong nháy mắt đánh bay Ma Viên.

Trên không trung hiện ra một thân hình thẳng tắp, tướng mạo anh tuấn, một đôi mày kiếm, trong đôi con ngươi có ánh kiếm quang không ngừng lấp lánh, hẳn chính là đệ đệ ruột của chương môn Vạn Kiếm môn, Tây Môn Địa.

Nhìn xuống mảnh vỡ đổ nát phía dưới, Tây Môn Địa cau mày thật chặt, hẳn không ngờ sự việc lại phát triển nhanh đến vậy, dù đã vội vã đuổi tới nhưng vẫn là đến muộn.

Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương hai người cũng tụ tập một chỗ, thần sắc rất nặng nề, hai người đều biết đối phương. Tây Môn Địa tại đại lục rất có danh khí, tám tuổi luyện kiếm, chín tuổi Võ Sư cảnh, mười hai tuổi Võ Hầu cảnh, mười tám tuổi Võ Vương cảnh, hai mươi lăm tuổi Võ Hoàng cảnh, hiện giờ tu vi càng là Võ Hoàng đỉnh phong, được tôn xưng là một trong những người có khả năng nhất trở thành Võ Đế.

Đáng tiếc hẳn có huynh trưởng Tây Môn Thiên còn lợi hại hơn hẳn một chút, đồng dạng cũng là Võ Hoàng cảnh hai mươi lăm tuổi, lúc tranh cử chương môn bị Tây Môn Thiên đánh bại, không lên làm chương môn, nhưng mà Tây Môn Thiên vì

an ủi đệ đệ, cố ý thiết lập chức vị phó chương môn tại môn phái, để Tây Môn Địa đảm nhiệm.

“Chỉ có thể liêu một phen.” Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương đối mắt nhau, tức khắc ra tay.

“Ma Viên Chùy Thiên.”

“Liệt Hồ Phong Thiên Trảo”

Tây Môn Địa nhìn về phía hai người này, không rút kiếm ra, chỉ dùng vỏ kiếm nhẹ nhàng vung lên, tất cả công kích trước mắt lập tức biến mất không còn tăm hơi, lại vung lên một cái nữa, Ma Hồ Vương cùng Ma Hầu Vương lập tức bị đánh bay ra ngoài mấy trăm mét, miệng phun máu tươi.

“Hai vị Võ Vương đỉnh phong, lại có thể thi triển công kích mạnh ngang Võ Hoàng, Ma Giáo quả thực ngày càng phiền phức. Xem ra cần phải hạ sát thủ rồi.”

“Hầu tử, xem ra lần này hai ta e rằng khó thoát khỏi cửa tử rồi.”

“Sợ gì, chết thì chết, đáng tiếc là không hoàn thành nhiệm vụ giáo chủ giao phó.”

Tây Môn Địa nhìn về phía hai người: “Hai người thân là người trong Ma Giáo, làm nhiều việc ác, hôm nay ta sẽ chém hai người ở Ngọc Long Sơn, có di ngôn gì không?”

“Hừ, không cần giả vờ đứng đắn, muốn giết thì cứ giết, sớm muộn gì cũng có ngày giáo chủ sẽ diệt cả Vạn Kiếm Môn của người.”

Tây Môn Địa lạnh lùng nhìn hai người: “Sớm muộn gì cũng có ngày ta sẽ đi gặp giáo chủ các người, xem hẳn rốt cuộc lợi hại đến mức nào.” Nói rồi cầm vỏ kiếm vung về phía hai người.

Đúng lúc này, ánh mắt Tây Môn Địa co lại, trong nháy mắt thu hồi vỏ kiếm, rút trường kiếm ra chém về phía sau, chỗ mũi kiếm truyền đến một cỗ cự lực không cách nào chống cự, Tây Môn Địa liên tục lui về phía sau năm bước mới đứng vững.

Nhìn về phía thứ vừa rồi lưỡi kiếm chém trúng, lại là một cây ngân châm, trong mắt Tây Môn Địa lóe lên một vẻ mặt khó tin, một cây ngân châm có thể bức lui hắn năm mét, vậy người này tuyệt đối không đơn giản.

Tây Môn Địa bỗng nhiên kinh hãi toát mồ hôi lạnh, hắn đột nhiên phát hiện bên trái cách hắn mười mét xuất hiện một nam tử gầy gò mặc đại bào màu đỏ, hai tay tinh tế tựa như nữ nhân, trong tay đang cầm một cây kim khâu hoa.

Vừa rồi hắn vẫn luôn dùng thần thức quét xung quanh, vậy mà không phát hiện đối phương xuất hiện bên cạnh hắn lúc nào. Nếu không phải tu vi của đối phương mạnh hơn hắn rất nhiều, chính là tốc độ của đối phương cực nhanh, nhanh đến mức hắn không kịp phản ứng. Bất luận hạng mục nào đều chứng minh đối phương là một nhân vật không thua kém hắn.

“Không biết các hạ là ai, vì sao lại đánh lên ta,”

“Bản tọa là Đại tổng quản Ma Giáo...”

Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương lại đột nhiên kích động, lập tức cúi mình trước nam tử áo đỏ, cung kính nói: “Bái kiến Đại tổng quản.”

Tây Môn Địa bỗng nhiên giật mình, hắn nhớ tới một truyền thuyết. Nghe nói Ma Giáo giáo chủ tiền nhiệm Chu Thần Thông khi chu du thiên hạ từng nhặt được một đứa bé trên hoa sen, đặt tên là Liên Sinh, sau này Liên Sinh lớn lên cùng Chu Khung, nhưng vẫn luôn không có tin tức gì truyền ra, mọi người đều cho rằng hắn chỉ là tùy tùng của Chu Khung mà thôi.

Mãi cho đến hai năm nay, Ma Giáo đại loạn, Chu Khung ngăn chặn cơn sóng dữ đứng lên làm giáo chủ. Trực tiếp phong Liên Sinh làm Đại tổng quản Ma Giáo, tuy rằng không có thực quyền gì, nhưng đã trở thành nhân vật một người dưới vạ người trên trong Ma Giáo.

“Người là Liên Sinh.” Tây Môn Địa kinh ngạc nhìn về phía nam tử áo đỏ.

“Nghe nói ngươi muốn gặp Giáo chủ chúng ta, vậy ta cho ngươi cơ hội này, hãy theo ta đến tông đàn Ma Giáo một chuyến.”

Chương 7: Ma Long kéo xe

Võ Đế cảnh 1

Chỉ thấy Liên Sinh vung tay lên, trong nháy mắt vô số ngân châm bắn về phía Tây Môn Địa, phía sau ngân châm còn ẩn hiện sợi tơ, trường kiếm của Tây Môn Địa ra khỏi vỏ, nhanh chóng chém bay tất cả ngân châm. Ngân châm bắn về phía những ngọn núi xung quanh, đâm vào.

Liên Sinh dùng tay nhẹ nhàng kéo một cái, mấy ngọn núi trong nháy mắt bật rễ từ mặt đất bay lên độn về phía Tây Môn Địa.

“Kiếm Trảm Thiên Hạ!” Tây Môn Địa lớn tiếng gầm thét một tiếng, một thanh cự kiếm quét về phía những ngọn núi chung quanh, mấy ngọn núi theo tiếng vỡ vụn. Tây Môn Địa cũng bị lực đạo phản chấn đến nổi hộc máu. Nhưng bất chấp việc chữa thương, trong nháy mắt đã rời khỏi chỗ vừa rời.

Ngay khi Tây Môn Địa vừa rời đi, mấy cây ngân châm liền từ dưới đất chui ra, truy đuổi theo hướng của Tây Môn Địa.

“Làm sao có thể, chẳng lẽ ngươi đã đột phá đến Võ Đế cảnh rồi.” Tây Môn Địa run rẩy nói.

Ngay cả Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương cũng nhìn về phía Đại tông quản với vẻ mặt khó tin, bọn họ đều biết đôi chút, vốn cho rằng Đại tông quản là Võ Hoàng hậu kỳ, nhiều nhất là Võ Hoàng đỉnh phong tu vi, thấy Đại tông quản đến cho rằng hẳn nhất định có thể kiềm chế được Tây Môn Địa, hai người bọn họ có thể hoàn thành mệnh lệnh của giáo chủ.

Nhưng mà nhìn tình huống trước mắt, Tây Môn Địa ở trong tay Đại tổng quản, ngay cả năng lực phản kháng cũng không có, e rằng thật sự đã đột phá đến Võ Đế cảnh rồi.

“Người chết không cần biết nhiều như vậy, người đi hỏi Diêm Vương gia ấy.”

Vô số ngân châm lần nữa đâm về phía Tây Môn Địa, khí thế càng thêm kinh người, ngân châm đầy trời, khiến Tây Môn Địa không còn đường trốn.

“A... Vạn Kiếm Quy Tông!” Tây Môn Địa lại hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay hóa thành vạn thanh trường kiếm, tạo thành kiếm trận vây quanh Tây Môn Địa, ngăn cản sự đánh lén của ngân châm.

Tây Môn Địa trong kiếm trận không ngừng phun máu tươi, ánh mắt trở nên hung ác, nhanh chóng điếm mấy đại huyết quanh người, toàn thân cũng bắt đầu chảy máu từ thất khiếu, thậm chí làn da cũng đang rỉ máu hương ra bên ngoài. Một đợt kiếm quang bao vây lấy Tây Môn Địa, trong nháy mắt biến mất ở chân trời.

Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương lập tức muốn đuổi theo, nhưng bị Đại Tổng Quản phát tay ngăn lại. “Không cần đuổi theo, hai người hãy lau sạch đuôi, sau đó trở về tổng đàn phục mệnh.”

“Rõ,”

“Thiên đốt tinh huyết, Kiếm Quang Độn, tốc độ quả thật kinh người, đáng tiếc tác hại quá lớn, xem ra trở về cần phải nghiên cứu cho thật tốt bảo điển giáo chủ ban cho.”

Hắn thiên sinh là người thiên âm, bất luận tu luyện bí tịch gì cũng không thể lãnh hội thấu triệt, nhưng may mắn thiên phú kinh người, luôn có thể sáng tạo cải tiến, mới có thể tu luyện tới Võ Hoàng hậu kỳ lúc hơn hai mươi tuổi.

Hai ngày trước giáo chủ đột nhiên tìm hấn, trao cho hấn một bộ bí tịch tu luyện, Quỷ Hoa Ma Điển, bộ bí tịch này mở ra cho hấn một cánh cửa mới, nguyên lai còn có bí tịch chuyên dành cho người thiên âm tu luyện. Mấy ngày nay hấn mỗi ngày không bước ra khỏi cửa, một mực tu luyện. Càng tu luyện càng cảm nhận được sự cường đại của bí tịch.

Mãi đến khi giáo chủ phái hấn đến Ngọc Long Sơn, hấn mới cảm nhận được sự tín nhiệm của giáo chủ dành cho mình, người thường thà hủy đi vật quý báu như vậy, cũng không dễ kẻ khác học được. Chỉ có thể cảm khái lòng dạ của giáo chủ quả thực rộng lớn vô cùng.

Vạn Kiếm Môn, các Trưởng lão chủ phong và chương môn đang họp nghị sự.

“Chương môn, vì sao Ma Giáo đột nhiên tấn công Ngọc Long Kiếm Phái, chẳng lẽ lại muốn dẫn đến cuộc đại chiến giữa chính đạo và ma đạo hay sao?”

“Đúng vậy, chẳng lẽ thằng nhóc Chu Khung kia thật sự to gan đến vậy.”

“Nghe nói hấn vừa mới xuất quan, chẳng lẽ tu vi đã đột phá đến Võ Đế trung giai rồi sao?”

Tây Môn Thiên ngồi ở ghế trên phát tay: “Đệ tử được phái đi dò la tin tức vẫn chưa về, đợi trở về rồi hãy nói tiếp, Tây Môn Địa đã đến Ngọc Long Sơn, giờ này hấn đã giao thủ với Ma Giáo rồi.”

“Thư từ Ngọc Long Sơn gửi đến nói là Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương dẫn đầu, hai tên này đều là một trong Thập Nhị Ma Vương, tu vi đều đạt Võ Vương đỉnh phong, Ngọc Long Sơn quả thật không ngăn nổi, có điều Phó chương môn đã đến đó rồi, lật tay là có thể diệt được hai tên kia.”

Tây Môn Thiên cũng gật đầu, hắn rất tin tưởng vào thực lực của đệ đệ ruột Tây Môn Địa, dù gặp phải mấy người cùng cấp vậy công cũng có thể an nhiên vô sự, toàn bộ Ma Giáo cũng chỉ có Chu Khung và Đại trưởng lão mới có thể uy hiếp được đệ đệ của hắn.

Ngay lúc mấy người đang nghị sự,

Một đạo kiếm quang đỏ rực đột ngột phá vỡ đại trận hộ sơn của Vạn Kiếm môn, đại trận không hề có chút phản ứng nào. Hồng quang một đường xông thẳng vào đại điện chủ phong.

Chương 8: Ma Long kéo xe Võ Đế cảnh 2

“Kẻ nào, dám xông vào Vạn Kiếm môn của ta.” Một vị Trưởng lão áo xanh đứng dậy trong nghị sự điện, trong tay hiện ra một thanh trường kiếm.

Kiểm quang màu đỏ biến mất, một bóng người nằm trên mặt đất trong đại điện nghị sự, toàn thân rướm máu, máu thịt mơ hồ, đôi mày kiếm cũng nhú chặt lại, chính là Tây Môn Địa sử dụng kiếm quang độn chạy ra ngoài.

“Phó chương môn, làm sao có thể, ai đã đem người biến thành bộ dạng này, chẳng lẽ là Chu Khung tiểu nhi kia tự mình xuất thủ.”

Trưởng lão áo xanh vội vàng tới đỡ Tây Môn Địa dậy, lấy ra linh đan trị thương nhét vào trong miệng Tây Môn Địa.

Tây Môn Địa miễn cưỡng mở mắt, nuốt xuống linh đan trị thương, ngẩng đầu gian nan nói với Tây Môn Thiên: “Đại ca, Đại tổng quản Liên Sinh của Ma Giáo hẳn đã đột phá đến Võ Đế cảnh rồi.”

Nói xong, Tây Môn Địa liền trực tiếp ngất đi. Mặt mũi Tây Môn Thiên xanh mét: “Đỡ Phó chương môn đến hậu điện nghị ngơi, đi Đan Điện lấy một viên Đại Hoàn Đan cho hắn ăn.”

“Vâng, “

Tây Môn Thiên nhìn về phía Ma Giáo, yên lặng nói nhỏ: “Có thể ép Tây Môn Địa sử dụng kiếm quang độn, xem ra Liên Sinh thật sự đột phá đến Võ Đế. Đại lục sẽ không yên bình nữa rồi.”

Trong một hoàng cung huy hoàng ở phía đông đại lục, trong ngự thư phòng, một nam tử cường tráng mặc kim long bào đang lật xem tấu chương. Giữa hai hàng lông mày toát lên một cỗ quý khí, chính là hoàng đế Đại Vũ vương triều, Vũ Văn Thông.

Một thái giám bên cạnh cung kính đứng hầu, “Bệ hạ, tiền tuyến truyền đến tin tức, Đại tổng quản Liên Sinh của Ma Giáo nghi là đột phá Võ Đế cảnh.”

Vũ Văn Thông nghe được tin tức, nhẹ nhàng khép tấu chương lại, “Chu Khung đã xuất quan rồi sao?”

“Đã xuất quan, nghe nói vừa xuất quan liền ra tay trừng trị Ma Giáo Tam trưởng lão, e rằng cũng đã đột phá cảnh giới.”

Vũ Văn Thông cau mày thật chặt, “Chu Khung quả thực là thiên tài vạn năm khó gặp, hai mươi một tuổi đã đứng trên đỉnh phong đại lục, từ xưa đến nay cũng không có mấy người làm được. Liên Sinh cũng mới chưa đến ba mươi tuổi, vì sao Ma Giáo lại có nhiều nhân vật thiên tài như vậy?”

“Bệ hạ, nếu không phải ngày đêm vất vả lo việc nước, người cũng đã sớm đột phá rồi.”

“Truyền chỉ của trẫm, điều động mười vạn đại quân đi trấn thủ biên quan của Ma Giáo.”

Tây phương Kim Sơn tự, một vị nam tử trung niên đầu tóc mặc cà sa trắng đang tọa thiền trong chùa.

“Chủ trì, Đại tổng quản Liên Sinh của Ma Giáo nghi là đã đột phá Võ Đế cảnh.”

“Biết rồi, lui xuống đi.”

Ngày hôm nay tất cả thế lực trên đại lục đều nhận được tin tức, Ma Giáo diệt Ngọc Long kiếm phái, Ma Giáo Đại tổng

quản nghi như đột phá Võ Đế cảnh, trọng thương Tây Môn Địa.

Tổng đàn Ma Giáo, trong Thiên Ma điện, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, Liên Sinh vẫn đứng bên cạnh Chu Khung, Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương ở phía dưới đang bẩm báo sự việc này với hắn. Sau đó lui ra khỏi đại điện.

“Cần bao lâu mới có thể đột phá?”

“Bẩm giáo chủ, hai ngày nữa có thể đột phá.”

“Đến kho lấy một viên Ma Nguyên Đan nuốt đi, mau chóng đột phá, tương lai có rất nhiều việc cần làm.”

“Vâng.” Thân hình Liên Sinh biến mất trong đại điện.

Chu Khung âm thầm lẩm bẩm, Quỷ Hoa Ma Điện này quả thực lợi hại, tốc độ của Liên Sinh ít nhất nhanh gấp đôi so với trước kia, đây là chưa đột phá Võ Đế cảnh, nếu đột phá ước chừng tốc độ có thể sánh vai với hắn, xem ra công pháp hệ thống cho ra đều phi phạm. Đáng tiếc chính là khuyết điểm quá rõ ràng, bản thân căn bản là không luyện được.

“Đinh, chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ, hủy diệt một môn phái chính đạo, ban thưởng một bộ Sinh Tử Thủ, một Hắc Long Phi Liễn. Phản diện điểm một ngàn điểm.”

Trên không trung Ma Giáo đột nhiên nứt ra một khe hở, một con Hắc Long trăm trượng bay ra, phía sau còn kéo theo một cái phi liễn cực lớn, phi liễn to như núi nhỏ, uy nghiêm vô cùng, nhìn tựa hồ cung điện của Ma Thần.

“Kẻ nào dám đến Ma Giáo ta làm loạn.” Đại trưởng lão đang bế quan đột nhiên cảm nhận một cỗ khí tức Võ Đế, trong nháy mắt xuất hiện ở trên không Ma Giáo, đập vào mắt là một con hắc long trăm trượng, khí thế Võ Đế chính là từ trên người nó phát ra, đây là một con ma long cấp bậc Võ Đế.

Nhưng nhìn về phía sau, trong nháy mắt dọa Đại trưởng lão kinh hô lên, hắn nhìn thấy cái gì, Ma Long lại đang kéo một chiếc phi liễn, đây chính là cấp bậc Võ Đế a.

Phải biết rằng toàn bộ đại lục yêu loại đã biết tu luyện tới Võ Đế chỉ có hai vị, một là Yêu Hoàng, một là Hải Vương, Hải Vương đã bế quan trăm năm. Đây có thể là yêu thú thứ ba đột phá Võ Đế, vậy mà lại kéo xe cho người khác, rốt cuộc là người nào có thể để cho hắn kéo xe.

Chương 9: Truyền thụ công pháp 1

Cao tăng Ma Giáo đều bị khí thế của Ma Long làm kinh sợ, tứ đại đường chủ, thập nhị Ma Vương, mấy vị Trưởng lão, đều mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi. Liên Sinh trong tay thoáng hiện ngân quang, chỉ cần Ma Long có động tác gì, hắn sẽ lập tức xuất thủ.

Lúc này trong Thiên Ma điện đột nhiên vang lên tiếng nói: “Không cần kinh hoảng, đây là phi liễn của bản tọa. Thiên Nhất, người đi đuổi nó ra hậu sơn.”

“Vâng.” Một nam tử toàn thân áo đen đeo mặt nạ kim cương ở trong góc đáp lại, bay về phía Ma Long Phi Liễn, nắm dây cương chạy về phía sau núi, Ma Long không phản kháng, ngoan ngoãn đi theo ra sau núi.

Các đại Ma Vương, Đường chủ, Trưởng lão đều chậm rãi giải tán, nhưng trên mặt mỗi người đều tràn ngập vẻ kinh hãi, giáo chủ của bọn họ thậm chí có một Ma Long cấp bậc Võ Đế kéo xe, điều này vượt quá nhận thức của bọn họ rất nhiều, còn có bốn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng trong truyền thuyết chỉ có giáo chủ mới có thể chỉ huy, vẫn luôn rất thần bí, không biết có phải trong đó cũng có cao thủ cấp bậc Võ Đế hay không.

Kỳ thực Chu Khung cũng rất kinh hãi, hắn không nghĩ tới hệ thống lại hào phóng như vậy, cho hắn một Ma Long cấp bậc Võ Đế kéo xe, hắn vốn để ý nhất chính là bản Sinh Tử Thủ kia.

Tên: Sinh Tử Thủ

Cấp bậc: Thần cấp sơ kỳ

Tính năng: Nắm giữ sinh tử, có thể dung hợp.

“Đỉnh, có dung hợp hay không?”

“Dung hợp.”

“Đang dung hợp với Thương Khung Thủ, 1% - 30% - 70% - 100%, dung hợp thành công.”

Danh xưng: Thương Khung Sinh Tử Thủ

Cấp bậc: Thần cấp trung giai

Công hiệu: Có thể chương quản sinh tử, khống chế âm dương nhị khí.

Chu Khung kiểm tra thuộc tính của bản thân một chút.

Nhân vật: Chu Khung

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Võ Đế (một nửa thực lực)

Công pháp: Thiên Ma Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thôn Thiên Ma Công tăng một, Thần Ma Nhãn (khuyết).

Một ngàn năm trước, Thương Ngô đại lục xảy ra một trận đại chiến, người ta gọi là Chúng Thần chi chiến. Sau trận chiến, toàn bộ đại lục đều bị trọng thương, tất cả Võ Thần đều biến mất, kể cả công pháp cấp Võ Thần cũng biến mất theo.

Sau đó, Thương Ngô đại lục không còn xuất hiện Võ Thần nữa, chỉ còn lại bốn bộ công pháp cấp Võ Thần, lần lượt là Thiên Ma Kinh của Ma Giáo, Vạn Phật Kinh của Kim Sơn Tự, Võ Vương Kinh của Đại Võ Vương Triều, Vạn Yêu Thư của Yêu Vương.

Cấp bậc công pháp là Nhân cấp, Vương cấp, Đế cấp, và Thần cấp. Mỗi cấp bậc chia làm ba tầng thấp, trung, cao.

“Đinh, hệ thống phát ra nhiệm vụ, nửa năm sau đánh bại Yêu Hoàng ở ven Đông Hải, tiêu diệt thú triều. Phần thưởng thành công là đại trận hộ sơn Thông Huyền cao cấp, hai vạn điểm phản phái.”

Chu Khung bắt được một vài từ then chốt trong đó: Nửa năm, ven Đông Hải, thú triều, Thông Huyền cao giai, cho thấy nửa năm sau ở ven Đông Hải sẽ xuất hiện thú triều, còn Thông Huyền cao giai hẳn là thứ cao hơn Thần cấp một bậc.

“Hệ thống, mở thương thành.”

Hoàn thành nhiệm vụ diệt phái đầu tiên, Thương Thành đã khai thông, một ngàn điểm phản phái không thể tăng cường Thôn Thiên Ma Công của bản thân, có lẽ là do đẳng cấp quá cao, muốn tăng Thôn Thiên Ma Công lên tầng thứ hai cần mười vạn điểm phản phái, chỉ bằng dùng điểm phản phái để đổi lấy công pháp, cho thủ hạ tu luyện.

Trước mặt Chu Khung xuất hiện một bảng điều khiển, phía trên có các chủng loại lớn: Công pháp khu, thần binh khu, đan dược khu, tạp vật khu. Chu Khung trực tiếp điểm vào khu công pháp, phía trên đều mờ mờ không thấy rõ, hẳn là do điểm phản phái không đủ, đợi lật đến trang có thể mua bằng một ngàn điểm đã chẳng biết lật bao nhiêu trang rồi.

“Kí chủ, có thể trực tiếp nhảy chuyển đến đó.”

Khóe miệng Chu Khung giật giật: “Không sao, ta chỉ thích lật từng trang thôi.”

“Có gì đề cử không?”

“Ma Đế pháp, bộ này rất thích hợp để tu luyện. Hơn nữa còn có tính dung hợp, có thể căn cứ vào công pháp bản thân mà tiến hành cải tiến nhất định.”

“Vạn Ma công, lực công kích rất cường hãn, ở cùng cấp bậc thì khí lực vượt xa người khác.”

“Quỷ Vương công, tốc độ tu luyện cực nhanh, nhưng lực công kích thì không được.”

“Hệ thống, đôi Ma Đế Pháp.” Cuối cùng Chu Khung vẫn quyết định đổi bộ công pháp này, bởi vì trong tay hắn đã có Ma Bình Pháp và Ma Vương Pháp, đây là một bộ công pháp có hệ thống, bên trên còn có Ma Thần Pháp. Tính chất hấp nặn và phát triển đều rất mạnh.

“Đổi thành công, tiêu tốn năm trăm điểm giá trị phản diện, còn lại năm trăm điểm giá trị phản diện.”

Một tuần sau, trên Thiên Ma Điện. Chu Khung nằm ngồi trên ma long ỷ, bên cạnh đứng Liên Sinh, khí thể một thân trực xung vân tiêu, hiển nhiên là đột phá đến Võ Đế cảnh. Phía dưới các đại Ma Giáo cao tầng đứng thẳng. Rất nhiều người thỉnh thoảng liếc mắt nhìn Liên Sinh.

Phải biết rằng khi tin tức Liên Sinh đột phá đến Võ Đế cảnh truyền về Ma Giáo, ngay cả người trong Ma Giáo cũng không mấy tin tưởng, phải biết rằng Liên Sinh vừa mới đột phá Võ Hoàng đỉnh phong chưa đầy hai năm, làm sao có thể nhanh chóng đột phá đến Võ Đế cảnh như vậy, nhưng sự thật đã bày ra trước mắt bọn họ.

Chương 10: Truyền thụ công pháp 2

Hiện tại toàn bộ đại lục đã biết Võ Đế cảnh cũng không vượt quá mười người, lần này Ma Giáo bọn họ liền có hai người, có điều nếu tính cả tọa kỵ Ma Long của giáo chủ, đó chính là ba Võ Đế.

“Bốn tọa gần đây cảm giác thú triều sắp đến, các ngươi cần gấp rút tu luyện, rất nhanh sẽ có một trận chiến phải đánh.”

“Hắc hắc, giáo chủ đã sớm nên đánh rồi, đám yêu tặc Đông Hải kia, vẫn không coi Ma Giáo chúng ta ra gì.”

Ma Hồ Vương vỗ đầu cười hắc hắc nói, hắn là một kẻ hiếu chiến, cũng là tâm phúc của Chu Khung, có thể nói Thập Nhị Ma Vương đều là tâm phúc của Chu Khung, đều do một tay hắn đề bạt lên.

“Ngươi biết gì chứ, Yêu tộc nhân số đông đảo, há có thể nói đánh là đánh.” Nhị Trưởng lão của đoàn Trưởng lão ở bên cạnh chỉ vào mũi Ma Hồ Vương lớn tiếng quát.

“Ta thấy ngươi đã già rồi, sau này ra ngoài đừng nói là Ma Giáo chúng ta, không thể để mất thể diện người kia.” Ma Hầu Vương cũng chỉ vào Nhị Trưởng lão.

“Là các ngươi cái gì cũng không cân nhắc, căn bản không biết suy nghĩ.”

“Ngươi chẳng lẽ nói giáo chủ không biết suy nghĩ sao?”

“Đương nhiên không phải, ta nói chính là ngươi.”

Mấy vị Đại trưởng lão cùng các vị đại ma vương cãi nhau đến mức quên trời đất, chỉ thiếu nước động thủ.

“Giáo chủ, khai chiến với Yêu Hoàng, Trần Thụ ta nguyện ý làm tiên phong,” một nam tử ăn mặc như thư sinh hướng về Chu Khung ở thượng thủ xin đi trước. Hắn chính là Ma Thử Vương đứng đầu Thập Nhị Ma Vương.

“Giáo chủ, ta Hồ tử nguyện làm tiên phong.”

“Giáo chủ, ta Hầu tử nguyện làm tiên phong.”

“Giáo chủ, _____”

Thập Nhị Ma Vương lần lượt xin đi đầu trận.

“Tốt, nửa năm sau, bên bờ Đông Hải, bản tọa lệnh các người làm tiên phong.”

Trưởng lão đoàn phía dưới thấy tâm ý của Chu Khung đã quyết, cũng không nói thêm gì nữa. Từ hai ngày trước khi Liên Sinh đột phá, cộng thêm sự xuất hiện của Ma Long Phi Liễn, uy vọng của Chu Khung trong toàn bộ Ma Giáo đã không còn ai có thể địch lại. Những người trước kia ủng hộ Trưởng lão đoàn, hiện tại rất nhiều đều chuyển hướng dựa vào phe phái Thập Nhị Ma Vương. Ngay cả lòng người trong Trưởng lão đoàn cũng không còn ổn định.

Chu Khung rất khinh thường đám người Trưởng lão đoàn này. Có dị tâm hay không không nói trước, chỉ thấy tâm khí đã mất hết. Thân là ma đầu nổi danh trên đại lục, thế mà động một chút lại bảo suy nghĩ kỹ rồi mới làm, đây chẳng phải là có bệnh sao? Người tưởng người là danh môn chính phái à? Ma không phải nên tùy tâm sở dục sao?

“Đây là Ma Binh Pháp và Ma Vương Pháp, để cho giáo chúng Ma Giáo tu luyện, mau chóng tăng cao tu vi. Sau này hai quyển sách này chính là công pháp bắt buộc của Ma Giáo chúng ta.”

Phía dưới mọi người không có gì bất ngờ, hai quyền đẳng cấp tuy rằng đều không tệ lắm, nhưng đến cấp bậc như bọn họ, đã có chút chương mắt, nhưng quả thật rất quan trọng đối với người phía dưới.

Chỉ thấy Chu Khung ngồi trên lại tung ra một quyền công pháp, “Đây là Ma Đế Pháp, là để cho các người tu luyện.”

“Cái gì, công pháp Đế cấp!”

Người phía dưới đều chân động, phải biết toàn bộ Ma Giáo mới có ba bản công pháp Đế cấp, rất nhiều người trong bọn họ tu luyện đều chỉ là công pháp Vương cấp đỉnh phong. Môn phái bên ngoài càng chỉ có người dự bị chương môn mới có thể tu luyện công pháp Đế cấp. Có thể thấy được mức độ khan hiếm của công pháp Đế cấp, cơ bản đều là bí mật bất truyền của các nhà.

Đại trưởng lão tiếp nhận Ma Đế Pháp, nhìn thoáng qua: “Cái gì, Đế cấp cao cấp công pháp.” Hắn tu luyện mới là Đế cấp trung cấp công pháp, giáo chủ lại tùy tiện lấy ra một quyền còn cao hơn cái này.

“Bản Ma Đế Pháp này là bốn tọa miễn phí cho các người tu luyện, tất cả cao tầng đều có thể tu luyện, coi như là công lao các người đã cống hiến cho Ma Giáo trước kia, nhưng muốn cao hơn, thì cần dùng công lao khác để đổi.”

Cái gì, mọi người vừa nghe nói còn có công pháp cao hơn đều khó tin, bản Ma Đế Pháp này đã là Đế cấp cao cấp công pháp, cao hơn nữa chẳng phải là Thần cấp công pháp, giáo chủ lại có Thần cấp công pháp, chẳng lẽ là Thiên Ma Kinh? Không thể nào, Thiên Ma Kinh chỉ có các đời giáo chủ mới có thể tu luyện. Vậy chính là giáo chủ còn có Thần cấp công pháp khác.

Đại trưởng lão ngưng trọng nhìn Chu Khung một cái, từ sau khi Chu Khung bế quan đi ra, hắn phát hiện trên người

Chu Khung đã có biến hóa rất lớn. Đầu tiên là tu vi của bản thân rõ ràng có tiến bộ, rất có thể đã đột phá đến Võ Đế trung cấp, lại còn dẫn tới một Ma Long cấp bậc Võ Đế đến kéo xe. Hiện tại lại lấy ra công pháp Đế cấp, thậm chí còn có khả năng có công pháp Thần cấp.

Ngay cả việc Liên Sinh đột phá cũng rất có thể có liên quan đến Chu Khung.

Chương 11: Thực lực tăng vọt

“Những người khác lui xuống đi, Thập Nhị Ma Vương ở lại.”

“Vâng,” đám người ứng tiếng rời khỏi đại điện.

Trong đại điện chỉ còn lại Thập Nhị Ma Vương đứng thẳng, Thập Nhị Ma Vương đều là thân tín mà Chu Khung đề bạt trong giáo hai năm qua.

Trong đó Ma Thử Vương cùng Ma Ngưu Vương đã là tu vi Võ Hoàng sơ kỳ, mười người còn lại cũng đều là tu vi Võ Vương đỉnh phong, Võ Hoàng bình thường cũng khó có thể là đối thủ của bọn họ.

Có thể nói võ lực cao tăng của Ma Giáo là vượt xa các thế lực khác, Trưởng lão đoàn cùng tứ đại Đường chủ, cộng thêm Thập Nhị Ma Vương, có mười ba Võ Hoàng cảnh, và mười Võ Vương cảnh đỉnh phong, đây còn chưa tính đến nhân mã của bốn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng.

Nhưng hiện giờ đối với Chu Khung mà nói thì quá thấp, hắn muốn Ma Giáo có thực lực thống trị thiên hạ, hiện tại còn kém rất xa.

“Mười hai người các ngươi là tâm phúc của bốn tọa, nhưng tu vi vẫn còn quá thấp.”

“Vâng, thuộc hạ nhất định sẽ cố gắng tu luyện, không làm mất uy danh của giáo chủ.”

Chu Khung vung tay, trên không trung hiện ra mười hai hộp gấm: “Đây là Thăng Ma đan, có thể giúp các ngươi đột phá. Nửa năm sau bốn tọa không muốn còn thấy người ở Võ Vương cảnh nữa.”

“Tuân mệnh.” Thập Nhị Ma Vương nhận lấy hộp gấm, tuy chưa từng nghe qua tên của loại đan dược này, nhưng giáo chủ nói có thể giúp bọn họ đột phá, chắc chắn là đan dược hàng đầu.

Thăng Ma Đan này chính là thứ Chu Khung dùng 500 điểm phản phái trị còn lại đổi lấy. Có thể nhanh chóng giúp Thập Nhị Ma Vương đột phá. Nửa năm tiếp theo Chu Khung quyết định tiêu hóa công pháp của mình cho tốt, Thần Ma Nhân và Thôn Thiên Ma Công đều là những thứ hãn phải nắm vững cho quen thuộc.

Ngọc Long Sơn, thi hài khắp nơi, hoang vu đến mức một ngọn cỏ cũng chẳng có, thật khó tin rằng nơi đây từng là trụ địa của Ngọc Long Kiếm Phái. Ở trung tâm có rất nhiều bia mộ được dựng lên, một bóng người quỳ gối trước mộ bia.

“Sur phụ và các sư huynh đệ hãy yên lòng ra đi, đệ tử nhất định sẽ báo thù cho môn phái, diệt trừ Ma Giáo, giết chết tên cầu tặc Chu Khung kia.”

Người này chính là Triệu Lập, tiểu đệ tử của Cảnh Không - chủ môn Ngọc Long Kiếm Phái. Hắn khoác trên mình một bộ sơ mi trắng, sau lưng đeo một thanh trường kiếm, toàn thân tỏa ra hàn khí. Trong phạm vi hai mét quanh hắn có một luồng khí tức uy áp. Nếu như Cảnh Không còn sống, nhất định sẽ phát hiện ra rằng Triệu Lập, kẻ hai tháng trước còn ở cảnh giới Võ Sư, hiện giờ đã là Võ Vương sơ kỳ.

Triệu Lập vốn về quê thăm người thân, không ngờ ở góc tường nhà tổ tiên lại phát hiện một chiếc nhẫn, bên trong thậm chí có một lão gia gia, chỉ đạo hắn tu luyện, chỉ trong vòng hai

tháng đã đột phá đến Võ Vương sơ kỳ. Đáng tiếc chưa kịp đem tin tức tốt này nói cho sư phụ thì tin tức Ngọc Long kiếm phái bị diệt môn đã truyền đến.

Triệu Lập cố nén đau thương, hai tháng sau mới vội vàng trở về lập bia cho các sư phụ sư huynh, hẳn biết mình hiện giờ vẫn chưa có năng lực đối kháng với Ma Giáo.

“Phúc lão, ta đã quyết định, sẽ đi Vạn Ma Quật một chuyến.”

Giới chỉ trên tay trái Triệu Lập lóe lên một chùm hào quang, một giọng nói già nua vang lên: “Người đã quyết định vậy thì cứ đi đi, lúc cần thiết ta sẽ ra tay cứu người.”

Thời gian trôi qua thật nhanh, chớp mắt đã nửa năm trôi qua.

Tại tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma điện, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, các cao tăng phía dưới lần nữa tụ tập, điểm khác biệt là khí thế càng thêm hùng hậu, đặc biệt là Đại trưởng lão dẫn đầu Trưởng lão đoàn bên phải, một thân cẩm phục màu tím, khề nhăm hai mắt. Rõ ràng là đã đột phá đến Võ Đế cảnh.

Nói về cuộc đời của Đại trưởng lão cũng rất truyền kỳ, hẳn và phụ thân của Chu Khung là sư huynh đệ, từng cùng nhau tranh đoạt vị trí giáo chủ, đáng tiếc về sau bại trận trước Chu Thần Thông, lại vì quyết đấu quá nhiều với chính đạo, dẫn đến căn cơ bị tổn hại, trì hoãn mãi không thể đột phá Võ Đế cảnh.

Lại nói tiếp, nếu không phải sau khi Chu Thần Thông chết, Chu Cung đột nhiên bộc phát đột phá đến Võ Đế cảnh, hiện tại rất có thể chính là Đại trưởng lão lãnh đạo Ma Giáo.

Bảy vị Trưởng lão còn lại, ngoại trừ Tam trưởng lão còn đang diện bích tư quá ở hậu sơn, những người khác cũng đều

có tu vi Võ Hoàng trung kỳ, Nhị Trưởng lão càng đạt đến Võ Hoàng đỉnh phong.

Bốn vị đường chủ, Thanh Long đường đường chủ Lý Trường Sinh và Huyền Vũ đường đường chủ Vạn Lệ đều đột phá tu vi Võ Hoàng đỉnh phong, Bạch Hổ đường đường chủ Chử Khai Sơn và Chu Tước đường đường chủ Băng Ly cũng đạt tới tu vi Võ Hoàng hậu kỳ.

Thập Nhị Ma Vương tiến bộ lớn nhất, lần lượt đột phá đến cảnh giới Võ Hoàng, Ma Thủ Vương Trần Thư càng trực tiếp đột phá đến Võ Hoàng đỉnh phong, Ma Ngưu Vương cũng đột phá đến Võ Hoàng hậu kỳ. Mười vị Ma Vương còn lại cũng đều đạt tới Võ Hoàng trung kỳ, thiên tư của bọn họ vốn đã là hàng đầu, lại thêm công pháp và đan dược trợ lực, tất nhiên một bước lên trời.

Chương 12: Tay nắm nhật nguyệt hái tinh thần, thế gian không người nào như ta 1

Thanh Long Đường Lý Trường Sinh đứng dậy: “Khởi bẩm giáo chủ. Theo thống kê, Ma Giáo chúng ta hiện có bốn người cấp bậc Võ Đế, bốn người Võ Hoàng đỉnh phong, ba người Võ Hoàng hậu kỳ, mười lăm người Võ Hoàng trung kỳ, Võ Vương cảnh không dưới trăm người. So với nửa năm trước mạnh hơn ít nhất năm lần.”

Về mặt mọi người đều rất kích động, vừa rồi còn không để ý lắm, vừa nghe Lý Trường Sinh báo cáo, mới phát hiện Ma Giáo đã cường đại như vậy, Võ Hoàng môn phái khác đều tìm không ra mấy người, Ma Giáo trực tiếp hơn hai mươi Võ Hoàng, cao thủ Võ Vương cảnh ở bên ngoài có thể khai tông lập phái, lại nhiều đến hơn trăm người.

Từ khi tổ sư Ma Giáo Thiên Ma Thần khai phái tới nay, đã liên tục hơn một ngàn năm không có đồng thời hai cao thủ cấp bậc Võ Đế, huống chi còn có bốn cao thủ cấp bậc Võ Đế. Đây đã có thể nói là thời đại Ma Giáo mạnh nhất trừ Thiên Ma Thần.

“Rất tốt, bốn tọa quyết định hủy bỏ danh xưng Trưởng lão đoàn, đổi thành Hộ pháp.”

“Cái gì, sao có thể như vậy được,” Trưởng lão đoàn phía dưới lập tức hỗn loạn như một nồi cháo. Nhưng do uy thế gần đây của Chu Khung quá mạnh mẽ, không ai dám phản bác. Chỉ có thể liên tục đánh mắt ra hiệu cho Đại trưởng lão.

Đại trưởng lão tiến lên một bước, cung kính hành lễ với Chu Khung: “Tuân lệnh giáo chủ, từ sau ngày hôm nay, Trưởng lão đoàn chính thức bị hủy bỏ, về sau chỉ còn Hộ pháp.”

Các vị Trưởng lão còn lại đều lộ vẻ mặt khó tin nhìn Đại trưởng lão, ngay cả Thập Nhị Ma Vương trung thành tuyệt đối với Chu Khung cũng tỏ ra vô cùng kinh ngạc. Kỳ thực Chu Khung cũng rất bất ngờ, hắn vốn cho rằng Đại trưởng lão sẽ phản bác lại, như vậy hắn có thể nhân cơ hội giết gà dọa khỉ, cho hắn biết Võ Đế cũng không phải là vô địch.

“Tốt lắm, nửa ngày sau sẽ xuất chinh đến bờ Đông Hải. Đại hộ pháp và Thanh Long đường, Bạch Hổ đường ở lại trấn thủ tổng đàn, những người còn lại hãy theo ta xuất chinh.”

Tuân mệnh.

Trong tâm cung của Đại trưởng lão, mấy vị Trưởng lão đang lo lắng nói gì đó. Đại trưởng lão ngồi trên ghế, mặt không biểu cảm, nhắm mắt lại. Mãi đến khi mấy vị Trưởng lão đều dừng lại, mới mở mắt ra.

“Đại trưởng lão, chẳng lẽ thật sự muốn hủy bỏ Trưởng lão đoàn sao?”

“Các ngươi cho rằng Trưởng lão đoàn còn cần thiết tồn tại không?”

“Vì sao lại không?”

“Trừ ta ra, các ngươi còn không đánh nổi Thập Nhị Ma Vương mới nổi, làm sao có thể xưng là Trưởng lão đoàn? Có danh xưng Hộ pháp đã là rất tốt rồi. Ta khuyên các ngươi lần này theo Giáo chủ ra ngoài, nhất định phải tuân thủ bốn phận. Bằng không, sẽ chẳng ai có thể cứu nổi ngươi đâu.”

“Đại trưởng lão.” Mấy người không cam lòng lại hô lên.

“Về sau hãy gọi ta là Bạch hộ pháp.” Đại trưởng lão phát tay, tạo dáng tiễn khách.

“Mấy năm nay vẫn bị người ta xưng hô là Đại trưởng lão, đã sắp quên mất tên của mình rồi, ta Bạch Hạo Thiên, danh hiệu Bạch hộ pháp sẽ lại một lần nữa vang vọng đại lục.”

Ma Long nghỉ ngơi ở sau núi đột nhiên mở mắt ra, kéo Phi Liễn bay lên không trung. Thập Nhị Ma Vương, hai Đường chủ và mấy vị Đại hộ pháp cũng đều vọt lên trời, hướng về phía Ma Long Phi Liễn.

Phi Liễn to như cung điện, hai bên cửa có hai câu đối liễn. Bên trái viết “Tay nắm nhật nguyệt hái tinh thần”, bên phải viết “Thế gian không người như ta”. Có thể nói là hào nhoáng đến cực điểm.

Đám người Ma Giáo giữa không trung cũng kinh ngạc, không nghĩ tới giáo chủ của bọn họ lại có khí thế như vậy, nhật nguyệt tinh thần đều nắm trong lòng bàn tay, khí thế vô địch thiên hạ thật sự là khiến người ta bội phục.

“Xuất phát,” trong phi liễn truyền ra một âm thanh.

“Tuân mệnh.” Đám người Ma Giáo ứng thanh đáp.

Trong phi liễn, Chu Khung quét qua bản thân một chút.

Nhân vật: Chu Khung

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Võ Đế trung kỳ

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ nhất.

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn.

Không sai, trong thời gian nửa năm, Chu Khung đã khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh, còn đột phá một tiểu cảnh giới.

Ma Long Phi Liễn bay ngang đại lục, phía dưới vô số người nhìn thấy trực tiếp quỳ xuống, xưng hô thần tiên.

Lâm Hải thành, do gần Đông Hải, lại gần Yêu tộc, cho nên trong thành thị có rất nhiều thợ săn đang săn giết yêu thú kiếm tiền. Cũng có thể tạo được tác dụng rèn luyện, cơ bản thể lực nổi danh trên đại lục đều có phân bộ tồn tại trong thành.

Trong một tửu lâu, mấy người vây quanh một cái bàn ăn cơm, một nam tử nhỏ giọng nói với mấy người khác rằng: “Các ngươi biết không, sắp sửa có chiến tranh rồi.”

Mấy người khác vẻ mặt không tin nói: “Đánh trận gì vậy? Nơi này chính là Lâm Hải thành, các thể lực lớn đều có phân bộ, ai dám đánh trận ở đây?”

Vừa thấy mấy người không tin, nam tử kia lập tức nổi giận, đứng lên vỗ bàn một cái: “Các ngươi còn không tin, ta nhận được tin tức nói Ma Giáo đang trên đường đi tới Đông Hải, muốn quyết một trận tử chiến với Yêu tộc, đến lúc đó Lâm Hải thành nhất định sẽ bị liên lụy.”

Chương 13: Tay nắm nhật nguyệt hái tinh thần, thế gian không người nào như ta 2

Nam tử còn chưa kịp nói tiếp, đã cảm giác được bả vai bị người bắt lấy, vừa quay đầu lại nhìn thấy một nam tử mặc trường sam màu trắng, đeo trường kiếm, một đôi mắt giống như ẩn chứa kiếm quang.

“Các hạ có chuyện gì sao?”

“Hãy nói ra những tin tức cụ thể mà ngươi biết về Ma Giáo.”

“Ta chỉ nghe người khác nói rằng Ma Giáo đã xuất binh trên đường đến Đông Hải, Giáo chủ Chu Khung cũng đến, nghe nói là ngồi trên một con Ma Long Phi Truy.”

Nam tử áo trắng nghe xong nhíu mày, xoay người bỏ đi. Hắn trì hoãn nửa ngày mới ngồi xuống ghế. Một vài người khác thấy vậy đều rất tò mò.

“Không phải tình huống gì, người này là ai vậy, mà đem ngươi dọa như thế?”

“Ai, hắn chính là Triệu Lập.”

“Cái gì, hắn chính là Trảm Ma Kiếm Triệu Lập đứng đầu Nhân Bảng ư?” Người bên cạnh nghe xong kinh hô một tiếng.

Nhân Bảng do các môn phái chính đạo sáng lập, tập hợp tất cả cao thủ trên đại lục ngoại trừ Yêu tộc và Ma Giáo. Nhân Bảng giới hạn các cao thủ Võ Vương cảnh dưới 40 tuổi, bên

trên còn có Địa Bảng và Thiên Bảng, tương ứng với cấp bậc Võ Hoàng và Võ Đế.

Nửa năm trước, đột nhiên xuất hiện một người tên Triệu Lập, mặc trường sam trắng, lưng đeo trường kiếm, một đường khiêu chiến các cao thủ trên Nhân Bảng. Chưa đầy nửa năm, hắn đã leo lên vị trí đứng đầu Nhân Bảng. Về phần vì sao được gọi là Trảm Ma Kiếm, là bởi vì chỉ cần gặp người của Ma Giáo, Triệu Lập tuyệt không lưu lại kẻ sống. Thời gian dần trôi, hắn liền có danh xưng Trảm Ma Kiếm.

“Không hay rồi, không hay rồi, thú triều công thành rồi.” Trong thành Lâm Hải một đám người vừa chạy vừa kêu to. Nhất thời tất cả mọi người đều ngừng công việc chạy tới trên tường thành.

Lúc này trên tường thành đã tụ tập rất đông người, các cao tầng của đại môn phái đóng quân ở Lâm Hải thành đều xuất hiện. Ngoài thành bày thú rậm rạp chẳng chịt tập kết.

Rất nhiều người tu vi thấp nhìn ra bên ngoài, chân cũng bắt đầu run rẩy.

“Làm sao có thể như vậy được, lần thú triều trước mới chưa đến năm năm, không đúng, ta không muốn chết a.”

“Ngậm miệng lại, chúng ta sao có thể chết được, chẳng lẽ người không thấy nhiều vị đại nhân như vậy cũng đang ở đây sao.”

“Người xem, Vô Trần Tăng Liễu Phàm đại sư đứng thứ ba trên Nhân bảng cũng đang ở đây, Cuồng Phong Dao Vương Mạnh đứng thứ chín trên Nhân bảng. Trảm Ma Kiếm Triệu Lập đứng đầu Nhân bảng đều đang có mặt.”

“Vô Thiên thánh tăng đứng hạng tám trên Địa bảng ở bên kia cũng đang hiện diện, nhất định sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu.”

Đám người bắt đầu hò hét loạn cả lên. Hòa thượng được xưng là Vô Thiên Thánh Tăng nhẹ nhàng ho một tiếng, trong đó xen lẫn một tia Sư Tử Hồng, tràng diện lập tức yên tĩnh trở lại.

Vô Thiên Thánh Tăng mặc áo cà sa màu đỏ chấp tay trước ngực nói: “A Di Đà Phật, chư vị thí chủ không cần gấp, thú triều sẽ không kéo dài mãi, bản tăng đã truyền tin tức, nửa ngày sau sẽ có người đến viện trợ.”

Cao tầng của các môn phái khác cũng nhao nhao đi ra nói đã thông tri bên ngoài, nửa ngày sau sẽ có người cứu viện.

Lâm Hải thành có đại trận hộ thành, trong thời gian ngắn, yêu thú không thể công vào được.

Thú triều bắt đầu công thành, các đại cao thủ lần lượt nhảy xuống tường thành đi săn giết ma thú. Trong đó một đạo nhân ảnh rất nổi bật, thực lực của hắn tuy không phải mạnh nhất, chỉ có tu vi Võ Vương đỉnh phong, nhưng hiệu suất của hắn rất cao.

Mỗi lần xuất thủ đều dốc toàn lực, kiếm quang không ngừng lóe lên giữa bầy thú, thu hoạch thi thể thú triều. Mỗi khi hắn sắp hao hết khí lực, chiếc nhẫn trên tay phải của hắn đều sẽ nhẹ nhàng lấp lánh một cái, lập tức hắn lại khôi phục nguyên khí, liên tục phóng ra đại chiêu.

Trên tường thành mọi người không nhìn thấy chiếc nhẫn lấp lánh, chỉ cho rằng hắn thể lực kinh người, công lực thâm hậu. “Quả nhiên không hổ danh Nhân Bảng đệ nhất, danh bất hư truyền.”

“Đệ nhất Nhân Bảng quả thật lợi hại, người xem Lê Trần đại sư đứng thứ ba cùng Vương Mãnh đứng thứ chín đã qua lại nghỉ ngơi nhiều lần rồi.”

Ngay cả Vô Thiên thánh tăng cũng chú ý tới Triệu Lập, yêu thú bên này cũng đề ý tới.

“Không ổn rồi, mau tránh ra, nhẫn của Triệu Lập đột nhiên lóe lên một đạo hào quang xanh lam theo Triệu Lập dịch chuyển ba trượng.”

Một cự trảo đập xuống vị trí Triệu Lập vừa đứng, trực tiếp đánh ra một cái hố sâu năm trượng. Một đạo bạch hổ khổng lồ cao chừng hai mươi trượng lộ ra thân hình.

“Không xong rồi, Triệu Lập, đây là một con yêu hổ Võ Hoàng hậu kỳ, người không phải là đối thủ của nó đâu, mau chạy đi.” Phúc Bá trong nhẫn lớn tiếng kêu gào.

Triệu Lập lập tức chạy lên tường thành, mãnh hổ phía sau lại một lần nữa vung ra một cự trảo bay về phía Triệu Lập. Vô Thiên Thánh Tăng và những người khác ở phương xa muốn ra tay tương trợ nhưng đều bị đối thủ quán chặt.

Chương 14: Lão gia gia trong chiếc nhẫn

“Phúc bá, biết làm sao đây,”

“Thực lực hiện giờ của ngươi không thể chống cự nổi, chỉ có thể ta dùng hồn lực trực tiếp chuyển ngươi lên trên tường thành, sau đó ta sẽ ngủ say một khoảng thời gian.” Phúc bá trong giới chỉ thở dài nói.

Ngay khi Phúc bá định dùng hồn lực chuyển dời Triệu Lập, trên bầu trời truyền đến một tiếng gầm thét của Ma Long. Một cỗ uy áp trầm trọng trực tiếp truyền tới. Tất cả yêu thú đều ngừng công thành, yêu thú cấp thấp càng trực tiếp nằm rạp trên mặt đất không dám ngẩng đầu. Ngay cả yêu hổ Võ Hoàng cảnh hậu kỳ ra tay với Triệu Lập cũng rút móng vuốt lại, nhìn về phía bầu trời xa xăm, nơi đó có một điểm đen đang dần dần lớn lên.

Khi mọi người có thể thấy rõ, phát hiện là một con Ma Long cao trăm trượng đang kéo theo một cái xe bay cực lớn, hai bên phi liễn có một câu đối.

Bên trái viết “Tay cầm nhật nguyệt hái tinh thần”,

Bên phải viết “Thế gian không người nào như ta”.

Nhìn câu đối trên không trung, mọi người đều cảm nhận một luồng khí thế ập vào mặt, khí thế vô địch thiên hạ khiến câu đối này biểu đạt vô cùng nhuần nhuyễn.

Trên Lâm Hải thành, mọi người đều trở về trên tường thành, Triệu Lập cũng thừa lúc yêu hổ thất thần, chạy về trong

thành, ngược nhìn lên bầu trời Ma Long Phi Liễn đang bay lượn mà bấu môi.

Phúc Bá trong nhần cũng kinh ngạc nói: “Tay nắm nhật nguyệt hái tinh thần, thế gian không người nào như ta. Đây là ai vậy, lời lẽ cuồng vọng quá, dù là các vị Võ Thần ngàn năm trước cũng không dám nói ra lời như vậy.”

Ma Long Phi Liễn dừng lại trên không Lâm Hải thành, uy áp càng đè nặng xuống thành, ngay cả đại trận hộ thành cũng xuất hiện dao động.

Vô Thiên Thánh Tăng ngẩng đầu nhìn Ma Long, lộ vẻ kinh hãi: “Lại là Ma Long cảnh giới Võ Đế, sao có thể như vậy, trong thiên hạ ai có thể khiến Ma Long cảnh giới Võ Đế kéo xe chứ.”

Mọi người trong thành cũng đều hoảng sợ, vội vàng truyền tin tức về cho các gia chủ.

Cửa phi liễn mở ra, tiếng bước chân trầm trọng vang lên, như giẫm nát tận đáy lòng mọi người. Nơi cửa xuất hiện một người thân hình cao lớn, mặc Ma Long hắc bào, giữa hai hàng lông mày toát ra khí phách vô địch thiên hạ, tia chớp màu bạc đen dựng đứng nơi ấn đường càng tăng thêm mấy phần thần bí.

“Là Ma Giáo giáo chủ Chu Khung, quả nhiên hắn đã đến.” Triệu Lập trên tường thành gân xanh nổi lên, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Trong nhần quang mang chột lóe, “Người bây giờ còn chưa phải là đối thủ của hắn, về sau người sẽ vượt qua hắn, tuyệt đối đừng kích động.”

“Biết rồi, Phúc lão, ta sẽ kiềm chế bản thân mình.”

Trong giới chỉ phát ra một đoạn lam quang, quét về phía trên bầu trời, lại không một ai có thể phát hiện. Ánh mắt Chu

Khung trên bầu trời đột nhiên nhìn về phía Lâm Hải thành nơi Triệu Lập đang ở, nói đúng hơn là nhìn về phía chiếc nhẫn trên tay phải của Triệu Lập.

“Làm sao có thể, không ổn rồi, hắn đã phát hiện ra ta, mau đi thôi.” Trong nháy mắt, quang mang từ giới chỉ bao phủ lấy Triệu Lập, chớp mắt đã biến mất khỏi Lâm Hải thành.

Khóe miệng Chu Khung lộ ra một nụ cười: “Thú vị, nhẫn, là lão gia gia sao? Chẳng lẽ là thiên mệnh chi tử của thế giới này, nhìn biểu cảm của người vừa rồi khi nhìn ta, có hận ý rất lớn đối với ta.”

Không để ý đến Triệu Lập này, Chu Khung với tu vi khôi phục đỉnh phong cũng không sợ thiên mệnh chi tử gì, dám đến chọc giận ta, giết sạch toàn bộ.

“Yêu Hoàng, bản tọa đã đến rồi, ngươi còn không hiện thân sao, chẳng lẽ định để bản tọa tàn sát thú triều này.”

Trên bầu trời không có hồi âm, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long Phi Liễn, vung tay lên, trong nháy mắt đám người Ma Giáo bay ra khỏi phi liễn, lao về phía yêu thú.

Chỉ có Liên Sinh vẫn đứng bên cạnh Chu Khung.

“Đó là Ma Hầu Vương, hắn đã đạt tới Võ Hoàng trung kỳ, không biết hắn đột phá đến cảnh giới Võ Hoàng từ khi nào.”

“Đó là Vạn đường chủ, hắn lại đã là Võ Hoàng đỉnh phong.”

“Đó là Nhị Trưởng lão, làm sao hắn lại đột phá đến Võ Hoàng đỉnh phong được.”

“Sao có thể như vậy, đám Ma Giáo kia đều là cao thủ cảnh giới Võ Hoàng, còn không thấp hơn Võ Hoàng trung kỳ.” Vô Thiên Thánh Tăng khó tin nói. Bảo với Liễu Phàm bên cạnh: “Mau đi truyền tin cho trụ trì.”

Chỉ trong chớp mắt xuất hiện hơn hai mươi Võ Hoàng, trực tiếp dọa đến mọi người đứng ngây ra.

Đám người Ma Giáo phát động công kích vào thú triều, hoàn toàn là hình thức như chẻ tre, khoảng cách giữa hai bên quá lớn, thú triều bị tàn sát thành từng mảng lớn, nếu như không có ai ngăn cản, e rằng chưa đến nửa canh giờ thú triều sẽ bị giết sạch.

Phương xa truyền đến một tiếng gầm rú, đám người Ma Giáo lập tức ngừng công kích, một móng vuốt màu đỏ như máu từ phía sau thú triều vồ tới, tốc độ nhanh đến khó có thể tin, Liên Sinh vẫn đứng ở bên cạnh Chu Khung cũng vươn một bàn tay ra, chống lại móng vuốt đỏ như máu.

Chương 15: Giáo chủ Ma

Giáo bản tọa 1

Một đôi chưởng này, một đợt âm thanh nổ tung truyền đến, thiên địa đều bị uy lực một chưởng này rung động đom đóp.

Trong phạm vi vài dặm phẳng phát diệt thế, uy áp vô tận rơi xuống, đám người Ma Giáo nhao nhao lui lại, nhưng đám thú triều căn bản không kịp phản ứng, ngoại trừ một ít yêu tộc Võ Vương cảnh trở lên, còn lại lập tức bị cổ uy áp cường đại kia nghiền ép thành một đoàn huyết vụ!

Cảnh tượng này vô cùng kinh người, phải biết rằng vừa rồi đông đảo võ giả của Lâm Hải thành đã kịch chiến một canh giờ, ngay cả một phần mười thú triều cũng không giết được, bản thân còn thương vong một đồng lớn võ giả. Hiện tại chỉ một chưởng của hai người đã diệt sát gần một nửa thú triều.

Đây vẫn là dư âm công kích của hai người, rất khó tưởng tượng hai người ra tay nhằm vào thú triều, chẳng lẽ một kích là có thể diệt sát toàn bộ thú triều hay sao.

“Quả nhiên người đã đột phá đến Võ Đế cảnh, hơn nữa không phải Võ Đế tầm thường. Muốn ta nói người chi bằng theo ta, ta cho phép người cùng ta chung chấp chương Yêu tộc thì sao.”

Một thân hình thon thả xuất hiện ở trên không thú triều, mặc áo lông trắng, khuôn mặt trắng nõn tựa như nữ tử, một đôi mắt đào hoa như có thể câu hồn người. Chính là Yêu tộc Hoàng giả Tô Hoàng, nghe nói là một con cừu vĩ hồ ly tu luyện mà thành.

“Vậy thì phải xem người có bản lĩnh ấy hay không,” Liên Sinh cúi người thi lễ với Chu Khung, xoay người liền ném ngân châm bắn về phía Tô Hoàng.

Lập tức ngân quang đầy trời bắn về phía Tô Hoàng, ở trên bầu trời đan thành một tấm lưới lớn, phong bế tất cả đường lui của Tô Hoàng, nguyên khí trong không khí đều bị chấn động ong ong vang vọng.

Võ giả trên Lâm Hải thành đều kích động đến phát điên, đây chính là giao thủ của cảnh giới Võ Đế, trăm năm khó gặp, rất ít người có thể nhìn thấy, một Yêu Hoàng yêu tộc, một Đại tông quản Ma Giáo. Cái này có thể lấy ra làm vốn liếng để khoe khoang.

Tô Hoàng một chương ngang trời, chiến ý vô tận bộc phát.

Không gian xung quanh nhao nhao vỡ vụn, không gian trong phạm vi trăm trượng bắt đầu vặn vẹo, ngân châm không đợi được bên người nhao nhao bị không gian phá toái mất. Một chương không dừng lại tiếp tục đẩy về phía Liên Sinh, một đường núi sông đại địa đều vỡ vụn.

Chu Khung cũng có phần kinh ngạc, không nghĩ tới Tô Hoàng trông yếu ớt kia, động thủ lại bá đạo như thế, chỉ dựa vào thân thể liền có thể khiến không gian vỡ nát, quả nhiên là Võ Đế sống lâu nhất trên đại lục.

Tô Hoàng đã hơn ba trăm tuổi. Tuổi thọ của nhân loại cho dù đạt tới cảnh giới Võ Đế cũng chỉ có thể sống hai trăm tuổi, trừ phi đột phá đến cảnh giới Võ Thần, nhưng đã hơn một ngàn năm không ai đột phá đến Võ Thần cảnh.

Hiện nay Võ Đế sống lâu nhất trong nhân loại chính là Trùng Hư đạo trưởng, chương môn của Huyền Không quán, một trong ngũ đại môn phái, đã một trăm tám mươi tuổi. Tu vi

là Võ Đế trung kỳ, có thể nói đã không có cơ hội đột phá Võ Thần.

Chỉ thấy Liên Sinh rút ra một thanh trường kiếm, chỉ trong nháy mắt đã chém về phía cự chưởng, một kiếm này nhanh đến mức không cách nào hình dung, tựa như vượt qua dòng sông thời gian, dường như có thể chém đứt tất cả mọi thứ trước mặt.

“Xoẹt”, một loại thanh âm kim thiết giao kích truyền khắp phương viên trăm dặm, sơn xuyên hà lưu trong nháy mắt vỡ nát. Ngọn núi gần đó trực tiếp tan thành tro bụi. Hộ thành đại trận của Lâm Hải thành trong khoảnh khắc xuất hiện một ít vết nứt, tường thành cũng sụp đổ một phần.

Liên Sinh vẫn đứng giữa không trung, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi, “Người thắng rồi”, thân hình lão đảo trở về bên cạnh Chu Khung.

“Có thể tiếp nhận một chương toàn lực của ta ở Võ Đế trung kỳ, ngươi đã rất lợi hại rồi. Thật khó có thể tưởng tượng ngươi mới vừa đột phá đến Võ Đế.”

Tô Hoàng nhìn Liên Sinh với vẻ mặt trịnh trọng nói, lòng bàn tay trái dưới áo lông đột nhiên xuất hiện một vết kiếm, nhưng trong nháy mắt lại biến mất lần nữa.

“Chu Khung, ngươi không ở tổng đàn Ma Giáo của ngươi, đến Đông Hải của ta làm gì?”

“Bản tọa muốn đến xem một con hồ ly sống hơn ba trăm năm rốt cuộc mạnh cỡ nào, nhưng ngươi làm ta rất thất vọng.” Chu Khung liếc nhìn Tô Hoàng.

Chu Khung quả thực rất thất vọng, thực lực của Tô Hoàng cũng không cường đại như trong tưởng tượng, cùng là Võ Đế trung kỳ, hiện giờ Chu Khung hoàn toàn có thể hành hạ Tô Hoàng đến chết.

“Tô Hoàng, bốn tọa chỉ cho ngươi một con đường sáng, quy thuận Ma Giáo ta, ta cho ngươi chức vị Hộ pháp như thế nào?”

“Chu Khung, ngươi đừng khinh người quá đáng.”

Trong tay Tô Hoàng xuất hiện một thanh trường thương, đầu thương hơi rung động, không gian cũng rung động theo, toàn thân tỏa ra chiến ý vô tận, xông thẳng lên tận trời cao, đám mây trên bầu trời đều bị cỗ chiến ý này xua tan.

Chương 16: Giáo chủ Ma

Giáo bản tọa 2

Vô Thiên Thánh Tăng trên tường thành thở dài một hơi, đối mặt với chiến ý của Tô Hoàng, hẳn ngay cả dũng khí xuất thủ cũng không có, đây còn là vì chiến ý đều tập trung lên người Chu Khung.

Vô luận là Tô Hoàng hay Chu Khung, hoặc là Liên Sinh đều là nhân vật vạn năm khó gặp trên đại lục, đáng tiếc đều không phải môn phái chính đạo, cũng không biết là phúc hay họa.

Tô Hoàng huy động trường thương, trường thương trong nháy mắt đột phá không gian, nghiền nát thời không, phóng tới Chu Khung, đây là trường thương thời không Tô Hoàng tu luyện một trăm năm, có thể phá hết thủy sự vật thể gian, tu luyện tới nay đây là lần đầu tiên phát ra.

Chu Khung đứng trên xa giá của Ma Long, vung nắm đấm lên, trong nháy mắt thời không chấn động, bá khí vô tận lập tức lao ra, một luồng khí thể ngưng tụ theo nắm đấm lao ra, như muốn phá diệt tất cả kẻ địch trên thế gian này.

Hai bên giao nhau, tiếng nổ còn lớn hơn vừa rồi, ngay cả Ma Long Phi Liễn cũng bị chấn lui về phía sau mấy trăm trượng. Mặt đất lại bị oanh kích chìm xuống mấy chục trượng, trong vòng ngàn dặm đều bị oanh kích thành đất bằng, ngay cả biển rộng xa xa cũng bị dư âm làm cho xuất hiện sóng thần thật lớn.

Đại trận hộ thành của Lâm Hải Thành trực tiếp bị nghiền nát, ngay cả Lâm Hải Thành cũng sụp đổ hơn phân nửa, tử thương vô số. Vô Thiên thánh tăng vì bảo vệ đám người đã trực tiếp bị dư âm oanh kích ngắt đi.

Tô Hoàng trực tiếp bị đập bay ra ngoài mấy trăm mét,

“Làm sao có thể,” Tô Hoàng miệng phun máu tươi, vẻ mặt khó tin nhìn trường thương trong tay, đầu thương bất thành linh xuất hiện một vết nứt, đây chính là binh khí Đế cấp, lại bị người dùng nắm đấm đập hỏng.

Điều Tô Hoàng càng không thể chấp nhận chính là, trong lòng hắn bắt đầu lùi bước, trực giác nói cho hắn biết không thể chiến thắng được người trước mắt này, hắn mạnh đến đáng sợ, còn quý dị, vừa rồi giao thủ trường thương truyền đến một cỗ hấp lực đáng sợ, trong nháy mắt hấp thu một nửa công lực của hắn.

Ngược lại Chu Khung thì một chút biến hóa cũng không có, đang nhắm mắt cảm thụ công lực vừa mới thông qua Thôn Thiên Ma Công hấp thu tới, hấp thu luyện hóa, ngăn ngui mấy chục giây Chu Khung liền cảm thấy công lực tăng lên một bộ phận, cách Võ Đế hậu kỳ càng gần.

Tô Hoàng rất muốn chạy trốn, nhưng hắn không cam lòng cứ như vậy xám xịt chạy đi, hắn muốn Chu Khung này phải trả giá đắt. Hắn nhìn về phía một ngọn núi nhỏ ở phương xa, ngọn núi nhỏ này rất tầm thường, nhưng dư âm vừa rồi đã đánh nát tất cả ngọn núi chung quanh, duy chỉ có ngọn núi nhỏ này không có thay đổi gì, chỉ là nhiều hơn một chút vết rạn.

Ngọn núi này có truyền thuyết kinh khủng ở Yêu tộc, nghe nói bên trong phong ấn một nhân vật tuyệt thế!

Trong nháy mắt Tô Hoàng cầm lấy trường thương đánh ra một kích, mục tiêu lần này không còn là Chu Khung mà là

ngọn núi nhỏ kia. “Àm”, núi nhỏ trong nháy mắt nổ nát, từng luồng khói trắng xông ra. Tô Hoàng ngay cả nhìn cũng không nhìn, trực tiếp phá toái hư không bỏ chạy.

Chu Khung không quan tâm đến Tô Hoàng, hắn cảm giác được dưới lòng núi nhỏ có một thứ đang thức tỉnh, tựa như thần linh viễn cổ. Mạnh mẽ đáng sợ, nhưng trong khí tức vẫn tồn tại sự suy yếu, vô cùng mâu thuẫn.

Trên bầu trời chậm rãi ngưng tụ ra một bóng hình hư ảo, thân hình rất mơ hồ, sau lưng có bốn đôi cánh, nguyên khí không ngừng tụ tập về phía ngọn núi nhỏ, một thân hình chậm rãi bay ra từ dưới lòng đất.

Là một nữ tử, khuôn mặt xinh đẹp, mỹ lệ đến ngạt thở, thân mặc trường bào trắng, toàn thân toát ra một tia thánh khiết, nhưng lại ẩn chứa một tia tà ý, sau lưng mọc ra bốn đôi cánh.

Chu Khung dùng hệ thống quét hình một chút.

Tên: Đọa Lạc Thiên Sứ.

Tu vi: Không rõ

Trạng thái: Khi hoàn thành biến hóa đọa lạc xuất hiện sự cố ngoài ý muốn, dẫn đến thân thể có được hai loại khí tức thuần khiết và đọa lạc của Thiên Sứ.

Nữ tử vẫn đang không ngừng hấp thu nguyên khí trong không khí. Mí mắt nhẹ nhàng chớp động, dường như sắp tỉnh lại, khí tức tỏa ra trên người cũng ngày càng cường đại, trong khoảng thời gian ngắn đã đạt tới Võ Đế trung kỳ, hơn nữa vẫn đang không ngừng tăng lên.

Giáo chủ, hay là ta đi trước thăm dò một chút.” Liên Sinh ở bên cạnh thấp giọng nói với Chu Khung một câu.

“Không cần, người dẫn người rời xa nơi này trước đã.” Chu Khung không để Liên Sinh đi thăm dò trước, trực giác

mách bảo hẩn đường như nữ nhân này vẫn luôn theo dõi hẩn.

“Tuân lệnh.” Liên Sinh mang theo mọi người ngồi lên Ma Long Phi Liễn bay về phương xa.

Đám người Lâm Hải thành cũng đã sớm rời xa nơi đây, hôm nay đối với bọn họ hoàn toàn là một trận tai ương không thể tưởng tượng nổi, Lâm Hải thành dựng nên trăm năm đã hoàn toàn không còn, võ giả trong thành cũng đã chết hơn phân nửa, hiện giờ còn xuất hiện một nhân vật thần bí có cánh, tất cả mọi người đều liều mạng chạy trốn.

Chương 17: Yên Diệt Đồng

Quang tru sát Thiên Sứ 1

Chu Khung bay đến chỗ cách nữ nhân mười trượng, tu vi của nữ tử đã đột phá đến Võ Đế hậu kỳ, con mắt chậm rãi mở ra, trong mắt dĩ nhiên là màu đen, hoàn toàn không có tròng trắng mắt. Miệng nàng yên lặng nói nhỏ: “Không ngờ lại chạy tới đại lục cấp thấp như vậy, xem ra phải nghĩ biện pháp khôi phục thực lực trước, Louis? Kamel, sớm muộn gì có một ngày ta sẽ lại đi tìm ngươi.”

Nữ nhân nhìn về phía Chu Khung: “Tu vi thật hùng hậu, nhìn dáng vẻ của ngươi hẳn là rất có thể lực ở mảnh đại lục này.”

“Bản tọa là Ma Giáo giáo chủ.”

“Hắc hắc, Ma Giáo giáo chủ, tuy tu vi thấp một chút, nhưng cơ sở rất vững chắc, ăn thêm mấy tên như ngươi, chắc ta có thể rời khỏi đại lục này.” Thiên Sứ Sa Đọa khước miệng nhếch lên, lộ ra một nụ cười gian xảo.

“Khẩu khí thật lớn, chẳng qua là Võ Đế hậu kỳ mà muốn ăn bản tọa.” Chu Khung tuy cảm giác được rõ ràng đối phương không phải Võ Đế hậu kỳ bình thường, nhưng cũng không quá lo lắng. Chu Khung hẳn cũng không phải Võ Đế trung kỳ tầm thường.

Đôi cánh sau lưng Thiên Sứ Sa Đọa nhẹ nhàng vỗ, lập tức không gian trăm dặm chung quanh dường như bị khóa chặt, cho dù Chu Khung cũng cảm thấy một cỗ áp lực khiến hắn

khó có thể cử động, không gian xung quanh bắt đầu từ từ sụp đổ về phía Chu Khung.

Thiên Sứ Sa Đọa nở nụ cười gian tà nhìn Chu Khung, trong mắt lạnh lẽo lại điên cuồng, ả không cho rằng Chu Khung có thể tránh được công kích của ả, một kẻ từ đại lục hạ đẳng, cho dù là nhân vật đứng đầu ả cũng chẳng dễ vào mắt, nếu như ở thời kỳ toàn thịnh của nàng, nhân vật như Chu Khung nàng hất hơi một cái cũng đủ chấn chết đối phương.

Chu Khung nhìn không gian sụp đổ dần dần tới gần mình, toàn thân chậm rãi hiện ra một luồng khí đen, áp lực chung quanh đều biến mất, mảnh vỡ không gian sụp đổ bắt đầu không ngừng bay vào thân thể Chu Khung.

Vươn một bàn tay ra đánh về phía Thiên Sứ rơi xuống, trên bầu trời một bàn tay khổng lồ lớn như trăm dặm, khí tức sinh tử bên trên xoay tròn, thậm chí mơ hồ lộ ra một tia khí tức cắn nuốt, nháy mắt hướng Thiên Sứ rơi xuống vỗ tới, không gian không sụp xuống, ngược lại giống như bị nén lại, khiến Thiên Sứ rơi xuống ở phía dưới khó có thể thoát đi.

Đây coi như là một chương mạnh nhất của Chu Khung hiện nay, Thương Khung Sinh Tử Thủ toàn lực xuất động, trong đó còn kèm theo Thôn Thiên Ma Công, lực công kích dù là Võ Đế đỉnh phong bình thường cũng khó có thể ngăn cản.

“Cái gì, ngươi lại che giấu tu vi.” Chỉ thấy vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi của Thiên Sứ phía dưới, đôi cánh không ngừng vỗ, một quyền đánh về phía cự chương, không gian bắt đầu nổ vang không ngừng.

Oanh một tiếng nổ vang, một sóng oanh kích bắt đầu hướng chung quanh tán đi, ngay cả phi truy đã bay ra ngoài mấy trăm dặm cũng bị va chạm lần nữa bay ra hơn trăm dặm. Người trong Ma Giáo đều lộ vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

“Rốt cuộc là quái vật gì mà có thể đánh với Giáo chủ thành ra như vậy. Giáo chủ không gặp nguy hiểm đây chứ.” Ngũ Hộ pháp lo lắng nói.

“Sao có thể, Giáo chủ hồng phúc tề thiên, trong thiên hạ ai là đối thủ của Giáo chủ.” Ma Hồ Vương ở bên cạnh vỗ vỗ đầu, thể nhưng mặt mày cũng lộ vẻ lo lắng.

“Vậy mà không chết, sinh mệnh lực vẫn rất ngoan cường.” Chu Khung nhìn Thiên Sứ Sa Đọa đang nằm trên mặt đất cố gắng đứng dậy, trêu tức nói.

Thiên Sứ Lộ Na rơi xuống không ngừng ho ra máu, vừa kinh hãi nói: “Người không ẩn giấu tu vi, vậy mà có thể phát ra công kích như vậy, người rốt cuộc là ai?”

“Bồn tọa không thích giới thiệu lần thứ hai, người còn đi ngôn gì, mau nói đi.”

“Không ngờ ta Lộ Na lại bại dưới tay một tên thô dân hạ đẳng đại lục, người sẽ phải trả giá đắt.”

Chỉ thấy Thiên Sứ Lộ Na rơi xuống đứng thẳng người dậy, trong miệng nói năng hùng hồn, trên đỉnh đầu từ từ bay lên một chiếc vương miện màu trắng ngọc, ngay sau đó khí thể trên người lại tăng vọt, chỉ trong nháy mắt đã đột phá cực hạn của Võ Đế, một cỗ khí thể cấp thần bắt đầu tỏa ra, xông thẳng lên tận trời xanh.

Võ Vương đang nghe đại thần tường trình sự tình trong triều hội của Đại Vũ vương triều, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phương đông, khoe miệng thì thầm: “Võ Thần, chẳng lẽ thật sự có người đột phá Võ Thần cảnh.”

Hòa thượng đang tụng kinh ở Kim Sơn Tự cũng ngừng lại, nhìn về phương đông, sắc mặt nghiêm nghị.

Tất cả cao thủ đỉnh tiêm trên đại lục đều chú ý tới phương đông, bọn họ cảm giác được có một cỗ khí tức cường đại đang

bốc lên, rất có thể là khí tức Võ Thần cảnh.

Chu Khung cũng híp mắt lại, cũng cảm nhận được uy hiếp, thậm chí có một tia khí tức tử vong đang bao quanh bản thân. Trong lòng thầm nghĩ xem ra thật sự không thể coi thường tên thiên sứ chó má này, lại có thể có biện pháp tăng lên tới Võ Thần cảnh.

Chương 18: Yên Diệt Đồng

Quang tru sát Thiên Sứ 2

Tia chớp màu đen bạc ở mi tâm yên lặng lóe lên hào quang, một vòng tròn đen chậm rãi xoay tròn ở, nhìn Lộ Na rõ ràng đang kìm nén đại chiêu muốn bộc phát, Chu Khung cũng sẽ không cho hắn thời gian, chỗ mi tâm tia chớp vỡ ra, một con mắt hiện lên.

Trong đồng tử đen kịt lập tức lao ra một vòng đen bay về phía Lộ Na, không đợi Lộ Na phản ứng lại thì vòng đen đã vây khốn ả, trong nháy mắt đã siết chặt khiến Lộ Na không thể động đậy. Vương miện trên đỉnh đầu Lộ Na phát ra ánh sáng đối kháng với vòng đen, vòng đen không ngừng chấn động, bên trên dần dần xuất hiện những vết nứt nhỏ, rõ ràng trạng thái hiện tại đối với nó mà nói có phần quá tải.

Trong lòng Lộ Na khiếp sợ không thể hình dung nổi, ả đã nhìn thấy điều gì, mi tâm người kia đột nhiên xuất hiện một con mắt, bay ra một vòng đen trong nháy mắt đã vây khốn ả, tu vi của ả hiện giờ đang là Võ Thần trung kỳ.

Cho dù vương miện trên đỉnh đầu cũng không thể phá hủy được vòng đen, phải biết rằng vương miện chính là thánh vật của tộc Thiên Sứ, cho dù ả không phát huy ra uy lực gì thì cũng không phải là binh khí tầm thường có thể chống lại được.

Ả toàn lực vận chuyển công pháp, thậm chí bắt đầu thiêu đốt tinh huyết, ả biết nếu tiếp tục như vậy có lẽ sẽ gặp nguy hiểm. Vòng đen chịu áp lực kép từ vương miện và Lộ Na, lập tức vết nứt bắt đầu gia tăng.

Tuy nói thì dài, nhưng kỳ thực từ lúc Lộ Na đột phá đến bây giờ chỉ mới trôi qua mấy hơi thở ngắn ngủi, Lộ Na đột nhiên ngẩng đầu, ả cảm nhận được sự uy hiếp của tử vong. Chỉ thấy Chu Khung thì thầm một tiếng “Hưu Diệt Đồng Quang”, hắc nhãn nơi mi tâm lập tức bắn ra một vệt quang tuyến, xuyên thủng thân thể Lộ Na.

Khí thể trên không trung biến mất, vòng tròn đen cũng biến mất, hắc nhãn nơi mi tâm của Chu Khung cũng từ từ khép lại.

Lộ Na nhìn Chu Khung với vẻ mặt kinh hãi: “Rốt cuộc ngươi là người nào?”

Nói còn chưa dứt lời, thân thể của ả trực tiếp hóa thành tro bụi, cho đến lúc chết ả cũng không dám tin, ả lại chết ở trên một đại lục hạ đẳng như vậy. Chỉ để lại một chiếc vương miện xoay tròn tại chỗ, Chu Khung phát tay thu hồi vương miện. Biến mất tại chỗ.

Cách đó vài trăm dặm, Ma Long Phi Liễn cùng đám người Ma Giáo đều lặng lẽ đứng đó, có người mặt mày lộ vẻ kinh hãi, có người lại lộ vẻ lo lắng. Khí tức vượt qua cả Võ Đế vừa rồi thật sự quá cường đại, khiến bọn họ không thể tưởng tượng nổi.

Ma Hồ Vương hai lần đề xuất muốn đi xem xét nhưng đều bị ngăn lại, giao đấu cấp bậc này, cho dù là dư âm thôi thì Võ Hoàng cảnh cũng không chịu nổi. Ngay khi mọi người đang lo lắng chờ đợi, Ma Long khẽ gầm lên một tiếng, một bóng người xuất hiện trên Phi Trảo.

Mọi người đều vui mừng khôn xiết.

“Tham kiến giáo chủ.”

“Đứng lên đi, “

Ma Hồ Vương vẫn không nhận được hỏi: “Giáo chủ, người kia thế nào rồi?”

“Đã bị bốn tóa đánh thành tro bụi rồi, lên đường trở về tông đàn thôi.” Chu Khung nói một câu, rồi bước vào phi liên.

Ma Long kéo phi liên bắt đầu bay về phía tông đàn Ma Giáo, phi liên bay đi khiến mọi người còn chưa kịp kinh sợ. Ma Hồ Vương vẫn cười khà khà: “Ta đã nói giáo chủ vô địch thiên hạ mà.”

Ánh mắt mấy Đại hộ pháp nhìn về phía phi liên cũng tràn ngập sợ hãi, khí thế đánh nhau vừa rồi, bọn họ biết công lực của giáo chủ vượt xa mọi người, nhưng không nghĩ tới sẽ cường đại như vậy. Chuyện này khiến cho bọn họ sau này tự biết mình, sau này càng tự xưng là Hộ pháp, nếu có người gọi sai, lập tức sẽ bị bọn họ sửa lại.

Sau khi phi liên bay đi, đám người Lâm Hải thành ở ngoài mấy chục dặm cũng khiếp sợ. Tuy rằng không thấy được gì, nhưng bọn họ cũng cảm giác được luồng khí thế kia vượt xa khí thế của Võ Đế, còn đang suy nghĩ có thể lường bại câu thương hay không, hoặc là người chim kia sau khi giết giáo chủ Ma Giáo thì bắt đầu làm hại muôn dân trăm họ.

Kết quả, bọn họ nhìn thấy giáo chủ Ma Giáo trở về, xem ra không có chuyện gì. Ngược lại người chim phát ra khí thế kia hoàn toàn biến mất.

Chu Khung bước vào trong phi liên, ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, một vệt máu tươi tràn ra từ khóe miệng. Hắn không nhẹ nhõm như biểu hiện, việc Lộ Na lâm thời đột phá đến Võ Thần cảnh năm ngoài dự liệu của hắn, vòng đen trong Ma Thần Nhãn vẫn đang chuyển động, nhưng mà phía trên đã tồn tại một ít vết rạn nứt thật nhỏ.

Ma Thần Nhãn ẩn giấu ở giữa mi tâm cũng trở nên ảm đạm, phát ra Yên Diệt Thần Quang đối với Chu Khung hiện tại mà nói có phần quá tải, Ma Thần Nhãn đã dung hợp với hắn, thần nhãn bị tổn hại hắn cũng bị nội thương không nhẹ.

Chu Khung cũng rất bức bối, vừa tới thế giới này đã bị thương, vất vả lắm mới khôi phục thực lực, vừa giả vờ oai phong một lần đã đụng phải Lộ Na, lại bị thương. Có thể nói là xui xẻo đến cùng cực.

Chương 19: Diệt Kim Sơn trước diệt Huyền Không

Chu Khung yên lặng chữa thương không hay biết, hiện giờ toàn bộ đại lục đều bị tin tức của hắn chấn động.

Trong điện nghị sự của Đại Vũ vương triều

“Người nói Chu Khung kia chỉ dùng một chiêu đã đánh bại Yêu Hoàng.”

“Còn xuất hiện một người chim mọc ra bốn đôi cánh”

“Khí thế khủng khiếp kia chính là do tên người chim kia phát ra.”

“Cuối cùng Chu Khung động thủ với ả. Chu Khung bình an vô sự, Điều nhân biến mất.”

“Cao tăng Ma Giáo đều đột phá đến Võ Hoàng trở lên rồi?”

Võ Vương nhìn Cẩm Y vệ quỳ phía dưới truyền tin tức cho hắn, âm trầm chất vấn. Hắn thật sự khó có thể tiếp nhận tin tức như vậy, quần thần trong điện cũng nhìn chăm chăm vào Cẩm Y vệ đang quỳ trên mặt đất. Quả thực tin tức này quá kinh người.

“Bệ hạ, lời thần nói đều là sự thật, rất nhiều võ giả của thành Lâm Hải đều tận mắt nhìn thấy.”

Võ Vương nhìn về phía tổng đàn Ma Giáo, trong lòng mơ hồ xuất hiện một tia cảm giác bất lực. Từ nhỏ hắn đã không chịu khuất phục, dựa vào thiên tư và mưu lược mà lên làm Hoàng đế của Đại Vũ vương triều. Hắn mở khoa cử tuyển chọn người bản hàn làm quan, cần mẫn làm việc, khiến quốc

lực của Đại Vũ vương triều ngày càng cường thịnh, mơ hồ có xu thế trở thành vương triều đệ nhất thiên hạ.

Tu vi cũng chưa từng sa sút, tu vi Võ Đế sơ kỳ ở toàn bộ đại lục cũng là số một số hai, cho dù Chu Khung mười tám tuổi đã đột phá đến Võ Đế, hẳn cũng cho rằng đối phương chỉ là thiên tài ngút trời mà thôi, bản thân cũng không kém gì hẳn. Nhưng tin tức hôm nay đã phá vỡ suy nghĩ của hắn, Chu Khung kia rất có thể đã vượt xa nhận thức của người khác.

Vương triều Đại Vũ trừ hắn ra, chỉ có ba cao thủ cảnh giới Võ Hoàng, đều là Vương gia của vương triều Đại Vũ, mà nhân vật như vậy Ma Giáo đã có hơn hai mươi người.

Các thế lực lớn trên đại lục đều nhận được tin tức, có kẻ không tin, có kẻ mắng ầm lên trời không có mắt, cũng có kẻ ôm ý nghĩ tìm nơi nương tựa muốn đầu nhập Ma Giáo.

Chu Khung ở bên trong Ma Long Phi Liễn không biết ý nghĩ của người ngoài đối với hắn, cũng khinh thường không thèm biết.

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, ban thưởng hộ sơn đại trận Thông Huyền cảnh, hai vạn điểm phản diện.”

Vật phẩm: Chân Ma Hộ Sơn Trận

Cấp bậc: Thông Huyền ngũ cấp

Công năng: Tăng thêm linh khí, bảo vệ sơn phong

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ ẩn, tru sát Đọa Lạc Thiên Sứ, ban thưởng điểm phản diện năm vạn điểm.”

Chu Khung khẽ thốt lên một tiếng. Không có vật phẩm thưởng, chỉ có thưởng điểm phản diện, chẳng lẽ là đặc tính của nhiệm vụ ẩn, đều không có vật phẩm thưởng hay là nguyên

nhân khác. Có điều thêm năm vạn điểm phản diện quả thực là niềm vui bất ngờ.

Ma Long Liễn đứng trên không trung đỉnh Thiên Ma Phong, Chu Khung bước ra khỏi phi liễn, ngắm nhìn xuống ngọn núi phía dưới, Thiên Ma Phong là tổng đàn Ma Giáo đóng quân mấy trăm năm, trải qua sự tu sửa cố gắng của nhiều thế hệ có thể nói là khí thế hùng vĩ, trên đỉnh núi cung điện san sát, có thể đồng thời dung nạp mấy vạn người sinh sống.

Trên núi còn khắc đầy đại trận pháp, có thể nói như thành đồng lũy sắt, cho dù võ giả Võ Thần cảnh nhất thời cũng khó lòng phá vỡ. Người trong Ma Giáo chỉ thấy trên tay Chu Khung đang đứng trên phi liễn xuất hiện một mô hình trong suốt, mô hình tựa như một ngọn núi, Chu Khung tùy ý ném ra, mô hình bao trùm xuống ngọn núi phía dưới.

Mô hình trên không trung càng lúc càng lớn, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ Thiên Ma Phong, đại trận hộ sơn trong ngọn núi lập tức vỡ nát, nhưng người trong Ma Giáo trên đỉnh lại không có cảm giác gì quá lớn, Thiên Ma Phong lập tức chấn động, một lần nữa cao thêm mấy trăm mét. Trên không trung xuất hiện từng vòng xoáy linh khí, bên trong ẩn chứa linh khí, người trong Ma Giáo vừa ngửi, nhất thời tinh thần phấn chấn, tựa như ăn linh đan diệu dược.

Rất nhiều người đang ở ranh giới đột phá càng trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, cố gắng hấp thu, trên người tỏa ra khí tức đột phá, trong khoảng thời gian ngắn vang lên âm thanh đột phá khắp nơi của Ma Giáo, cho dù không đột phá cũng vội vàng ngồi xuống vận công tọa thiền, cố gắng hấp thu vòng xoáy linh khí.

Trên phi liễn, đông đảo cao tăng Ma Giáo cũng vô cùng kinh hãi. Vạn Đường chủ ở phía sau đây Ma Hồ Vương, Ma

Hồ Vương lập tức hiểu được ý, là muốn để hắn mở miệng hỏi một câu: “Giáo chủ, đây là thứ tốt gì vậy?”

Chu Khung liếc nhìn Ma Hồ Vương một cái, hắn rất có hảo cảm với người cao lớn vạm vỡ này, làm người gan lớn tinh tế, quan trọng nhất là trung thành. Lúc hắn còn nhỏ, Chu Khung từng ra tay cứu hắn một lần, sau đó hắn luôn một lòng một dạ đối với Chu Khung.

“Đây là Hộ Sơn Đại Trận bản tọa mới bày, có thể gia tăng linh khí. Cho dù là Võ Thần cũng khó lòng công phá.”

Chương 20: Huyền Bộ Thủ tọa đêm xông Kim Sơn Tự 1

“Giáo chủ quả nhiên lợi hại.” Ma Hồ Vương gãi đầu.

Nửa tháng sau, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa, sắc mặt hơi âm trầm. Nửa tháng qua, bất kể hắc tu luyện thể nào cũng không thể chữa lành nội thương, bởi Thần Ma Nhân ảnh hưởng quá sâu đối với hắn. Mất chưa lành, hắn không cách nào khôi phục. Hắn tìm khắp mọi thứ trong thương thành, thứ có thể chữa Thần Ma Nhân thì hắn mua không nổi, còn thứ mua được lại chẳng có tác dụng gì.

Có thể nói trạng thái hiện giờ của hắn không khá hơn lúc mới xuyên việt bao nhiêu. Xem ra chỉ có thể dùng biện pháp này. Ma Giáo quả thật cũng nên hành động rồi. Chu Khung nhẹ nhàng gõ mấy cái lên ghế.

Một bóng người xuất hiện trên đại điện, trên mặt đeo mặt nạ màu vàng kim,

“Thuộc hạ bái kiến giáo chủ...”

“Bây giờ bộ nào cách Kim Sơn Tự gần nhất?”

“Bẩm giáo chủ, hiện tại Huyền bộ cách Kim Sơn Tự gần nhất.”

“Tốt, truyền mệnh lệnh của bản tọa, đề bọn họ đi tra xét nội tình Kim Sơn Tự một chút, xem trụ trì có ở trong chùa hay không, có cao thủ ẩn giấu nào chẳng.”

“Tuân mệnh.”

Bóng đèn biến mất trên đại diện, Chu Khung thầm thì trong lòng: “Ai bảo đây là nhiệm vụ chứ, không muốn nhận, nhưng biết làm sao được. Hơn nữa, sự tồn tại của Ma Giáo chẳng phải là để tiêu diệt chính đạo sao?”

Chu Khung liếc nhìn phía trên hệ thống, nhiệm vụ xếp trên đỉnh đầu là diệt Kim Sơn trước, sau đó diệt Huyền Không. Phần thưởng hoàn thành là có thể khôi phục tất cả thương thế, đồng thời tăng lên một tiểu cảnh giới.

Kim Sơn Tự cách đó năm mươi dặm, cửa khách điếm Duyệt Lai của thành Kim Vũ đang ra ra vào vào rất náo nhiệt, năm năm trước khách điếm Duyệt Lai đột nhiên nổi tiếng khắp Thương Ngô đại lục, gần như trong nháy mắt mở vô số chi nhánh, bất kể là các đại vương triều hay thành thị của môn phái đều có chi nhánh của khách điếm Duyệt Lai.

Không ai biết Duyệt Lai khách điếm là do ai mở, chỉ biết bối cảnh rất sâu, tất cả những kẻ dám quấy rối ở Duyệt Lai khách điếm đều không có kết cục tốt.

Trong gian phòng tầng ba khách điếm, một bóng người đang ngồi xếp bằng tu luyện, chuông quỹ khách điếm bưng tới một bình rượu, nhẹ nhàng gõ cửa.

Bên trong vang lên một giọng nói: “Người nào đó?”

“Khách điếm đưa rượu đến.”

“Vào đi.”

Ông chủ khách điếm đẩy cửa bước vào phòng, quay tay khép cửa lại, đặt rượu lên bàn, quỳ xuống trước bóng người đang ngồi xếp bằng trên giường.

“Thuộc hạ tham kiến Thủ tọa.”

Nam tử ngồi trên, khẽ ừ một tiếng rồi từ từ mở mắt ra, nam tử mặc một bộ quần áo bó sát người, thân hình gầy gò, trên

mặt đeo mặt nạ bạc. Bên cạnh đặt một thanh trường đao. “Có chuyện gì vậy.”

“Khởi bẩm thủ tọa, giáo chủ có mệnh lệnh, muốn Huyền bộ tra rõ tình hình Kim Sơn Tự, xem trụ trì Kim Sơn Tự có ở trong chùa hay không.”

“Biết rồi, lui xuống đi.” Nam tử nhẹ nhàng phát tay, chưởng quỹ phía dưới cung kính lui ra ngoài, nam tử chính là thủ tọa Huyền bộ Ma Giáo, Huyền Nhất.

Trong một tòa địa cung, mấy nam tử đeo mặt nạ màu bạc nhậm đứng ở hai bên trao đổi với nhau.

“Người nói Thủ tọa tìm chúng ta tới làm gì?”

“Chắc là Giáo chủ đã hạ lệnh cho Huyền bộ chúng ta.”

“Thực lực của Giáo chủ đã truyền khắp thiên hạ, Ma Giáo ta sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày thống nhất thiên hạ.”

“Huyền bộ chúng ta rốt cuộc cũng phải có động tác rồi.”

Trong địa cung đột nhiên xuất hiện một bóng người, trên mặt đeo mặt nạ màu bạc, sau lưng đeo trường đao, mọi người lập tức cung kính hành lễ nói: “Bái kiến Thủ tọa!”

Nam tử gật đầu: “Lần này triệu tập mọi người tới là do Giáo chủ hạ lệnh, Giáo chủ truyền chúng ta điều tra rõ tình hình Kim Sơn Tự hiện giờ, trụ trì có ở trong chùa hay không.”

“Vâng, cần tuân mệnh lệnh Giáo chủ.” Mọi người cung kính đáp.

“Đây là nhiệm vụ chính thức đầu tiên kể từ khi Huyền bộ chúng ta thành lập đến nay, nhất định phải hoàn thành xuất sắc, để ba bộ khác biết được thực lực của Huyền bộ ta. Nếu kẻ nào không tận lực, đừng trách ta vô tình.” Trong mắt Huyền Nhất lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

Mọi người hai bên lên tiếng đáp ứng, trên mặt đều lộ ra một tia trịnh trọng. Huyền Nhị đứng ở vị trí thứ nhất bên trái bước ra, “Thủ tọa, có cần triệu hồi Huyền Tam, Huyền Tứ trở về hay không?”

Huyền Nhất thản nhiên nói: “Không cần, người và ta tám người là đủ rồi, hai người bọn họ cũng có nhiệm vụ riêng của mình.”

“Chuẩn bị cho tốt, đêm nay giờ Tý hành động.”

Kim Sơn Tự, là một trong năm đại môn phái của Thương Ngô đại lục, đã xây dựng được hai ngàn năm, chiếm diện tích mấy chục cây số, hơn ngàn cây số chung quanh đều thuộc phạm vi quản hạt của Kim Sơn Tự, tăng nhân trong chùa không dưới vạn người, cao thủ cũng vô số kể.

Trong một căn phòng bên cạnh ngôi chùa, có một tăng nhân đang nằm trên giường. Tăng nhân toàn thân quần băng gạc, hô hấp rất yếu ớt. Bên cạnh là một tiểu hòa thượng đang cầm chày giã thuốc, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn tăng nhân trên giường.

Chương 21: Huyền Bộ Thủ tọa đêm xông Kim Sơn Tự 2

Tiểu tăng tên là Liễu Ngữ, là một cô nhi, mười năm trước bái nhập Kim Sơn Tự, một mực làm việc tại Tạp Dịch Viện, làm người rất chất phác, không thích nói chuyện, ngay cả quản sự Tạp Dịch Viện đều nói hắn không có tuệ căn, không ngờ ba năm trước, hắn đột nhiên gặp Vô Thiên Thánh Tăng, chủ động thu hắn làm đồ đệ.

Vô Thiên Thánh Tăng là thủ tọa của Kim Sơn Tự Diễn Võ Đường, là cao thủ tuyệt thế xếp hạng thứ tám trên Địa Bảng. Trở thành đồ đệ của thủ tọa, cuộc sống của hắn lập tức thay đổi. Trước đây tăng chúng không thích nói chuyện với hắn đều chủ động tới gần hắn, thậm chí tuổi tác lớn hơn hắn cũng gọi hắn là sư huynh.

Nhưng hắn vẫn không thay đổi cuộc sống của mình, ngoại trừ địa điểm dừng chân biến thành thiên điện Diễn Võ Đường, còn lại vẫn duy trì sinh hoạt mỗi ngày tập võ, tụng kinh, hai điểm một đường.

Thẳng đến nửa tháng một việc quấy rầy cuộc sống của hắn, nửa tháng trước Vô Thiên Thánh Tăng đột nhiên bị Liễu Phàm công về Kim Sơn Tự, thân thể bị trọng thương hôn mê bất tỉnh, ngay cả vị trụ trì lâu không xuất hiện cũng đến chữa thương cho hắn, đã nửa tháng Vô Thiên vẫn chưa tỉnh lại.

Nửa tháng nay Liễu Ngữ không tụng kinh nữa, không luyện võ, mỗi ngày không ngừng giã thuốc, ánh mắt không rời khỏi Vô Thiên trên giường. Nhiều năm qua hắn đã coi Vô Thiên là người thân thiết nhất, Liễu Ngữ cảm lo giã thuốc

đang định đi bên cạnh sắc thuốc thì đột nhiên hắn nhìn thấy tay Vô Thiên ở bên cạnh khe động, mắt cũng từ từ mở ra.

Vội vàng chạy đến bên giường, nắm lấy tay sư phụ, “Sư phụ, cuối cùng người cũng tỉnh rồi.”

Ánh mắt Vô Thiên chậm rãi tập trung, nhìn về mặt lo lắng của Liễu Ngữ nói: “Vị sư không sao, dìu ta đi gặp trụ trì đi.”

Liễu Ngữ không tiếp lời, mà trực tiếp chạy đi, một đường chạy tới chủ điện Kim Sơn Tự, gõ cửa lớn tiếng nói: “Trụ trì, sư phụ ta tỉnh rồi, trụ trì ~ trụ trì ~”

Phía sau cửa không có âm thanh, Liễu Ngữ suy nghĩ một chút lại chạy về phía chỗ ở của Vô Thiên, trước mặt Vô Thiên đang có một nam tử trung niên đầu trọc đứng, trên đầu mơ hồ phát ra một chút thánh quang.

Nam tử nhẹ nhàng nói một câu: “Sư huynh, người tỉnh rồi.”

“Ừm, đa tạ trụ trì cứu giúp.” Vô Thiên cảm tạ một câu, muốn đứng dậy nhưng bị trụ trì phát tay ngăn lại.

“May mắn người mệnh lớn, trong chùa còn có một viên Đại Hoàn Đan cuối cùng.”

“Trụ trì, tên ma đầu kia quả thật có tu vi Võ Đế trung kỳ, thực lực chiến đấu thậm chí có thể đạt tới Võ Đế hậu kỳ.” Vô Thiên nghiêm mặt nói.

Trụ trì cười khở một tiếng: “Không chỉ vậy, e rằng đã sắp vượt qua Võ Đế rồi.”

Từ từ kể lại cho Vô Thiên nghe một loạt sự kiện xảy ra sau khi Vô Thiên hôn mê.

Con người Vô Thiên co rụt lại, kinh hãi nói: “Ma đầu kia lợi hại đến vậy sao.”

“Được rồi, hôm nay người nghỉ ngơi cho tốt, chuyện còn lại đợi người dưỡng thương xong rồi hãy nói.” Trụ trì nói xong liền bước ra khỏi phòng, bên ngoài Ngũ Chính đang đứng ở cửa: “Hãy chăm sóc tốt cho sư phụ của người.”

Trụ trì ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong mắt lóe lên một tia hung tợn, Phật môn cũng có thủ đoạn Nộ Mục Kim Cương, xem ra cần phải hạ thủ với Ma Giáo rồi.

Trong đêm tối, đông đảo tăng nhân đang tuần tra Kim Sơn Tự, vài bóng đen không người trông thấy nhanh chóng lướt qua, tăng nhân đang tuần tra không hề phát giác. Khi tới gần hộ sơn đại trận của Kim Sơn Tự, bóng đen nhao nhao từ trong túi lấy ra một khối đá, chậm rãi bước vào hộ sơn đại trận, trận pháp nhẹ nhàng gọn sóng lăn tăn, bóng đen không gặp bất kỳ ngăn trở nào mà tiến vào.

“Phá Trận Thạch mà giáo chủ cho quả nhiên lợi hại, ngay cả đại trận hộ sơn của Kim Sơn Tự cũng có thể tùy tiện xâm nhập.”

“Được rồi, mau chóng hành động đi, nếu như xảy ra sai sót, thủ tọa sẽ không tha cho chúng ta đâu.”

Tám bóng người nhanh chóng tách ra, đi tới những phương vị khác nhau.

Cửa thiền phòng của Vô Thiên Thánh Tăng, một bóng người chậm rãi xuất hiện, ngó nhìn người nằm, rồi lại chậm rãi biến mất, từ đầu đến cuối Vô Thiên Thánh Tăng đều không hề phát hiện ra chút nào, tuy nói Vô Thiên bị trọng thương còn chưa lành, nhưng cũng đủ để chứng minh người đến tuyệt đối không phải nhân vật tầm thường.

Một bóng người nhanh chóng lóe lên, đi thẳng đến chủ điện, dọc theo đường đi bất kể là tăng chúng tuần tra hay cao

tầng đang tọa thiền, đều không có bất kỳ phản ứng gì, thẳng đến gần cửa chủ điện.

Bên trong đột nhiên truyền ra một giọng nói: “Bằng hữu, đã đến thì vào trong ngồi một chút đi.”

Bóng người nghe được âm thanh không đáp lời, ngược lại trực tiếp vội vàng lui lại, nhanh chóng lao về phía sau. Trong chủ điện một đạo chưởng ảnh trong nháy mắt đánh về phía bóng người lao đi, bóng người cũng vung một chưởng đánh ra, trong khoảnh khắc phát ra một tiếng vang thật lớn. Đánh thức tất cả mọi người trong Kim Sơn Tự.

Chương 22: Xuất binh Kim Sơn Tự

Trong nháy mắt vô số bóng người lao ra từ trong Kim Sơn Tự, lập tức phát hiện đông đảo người áo đen trong chùa miếu.

“Yêu nghiệt phương nào dám xông vào Kim Sơn Tự của bốn tự!”

“Đỡ một đòn Kim Cương Quyền của lão nạp!”

“Vạn Hoa Thiên Phật Chưởng!”

Bóng người lao ra từ chủ điện hét lớn một tiếng “Rút!”, đám người mặc áo đen đang kịch chiến với tăng nhân trong chùa miếu, không còn ham chiến nữa, trong nháy mắt đều lao ra ngoài chùa.

“Chạy đi đâu!” Mọi người trong chùa hô to ngăn cản, nhưng tốc độ của người tới quả thực rất nhanh, cộng thêm bị thương cũng không ham chiến, mắt thấy sắp chạy ra ngoài chùa.

Lúc này trong chủ điện một ngón tay xông về phía đám đông người áo đen, một đạo thanh âm vang dội truyền đến “Niêm Hoa Chỉ!”

Đám đông người áo đen giống như bị định thân, khó có thể di động.

Nam tử đeo mặt nạ bạc trên không trung, trường đao sau lưng vang lên ông ông, tự động bay đến trên tay hắn. Nam tử nắm chặt chuôi đao, hét lớn một tiếng “Thiên Địa Nhất Đao Trảm”, trong nháy mắt chém ra một đạo chữ thập giữa không

trung, đao khí xé rách tầng mây, khiến bầu trời u ám cũng bắt đầu trở nên sáng ngời.

Đao khí đột phá phong tỏa, trong chớp mắt chém về phía ngón tay khổng lồ, một tiếng nổ lớn vang vọng khắp Kim Sơn Tự, toàn bộ ngôi chùa bắt đầu rung chuyển, đại trận hộ sơn tự động kích hoạt, chư vị trụ trì trong chùa toàn lực vận chuyển công pháp để bảo vệ tự viện.

Kết giới trong không khí biến mất trong nháy mắt, đám người áo đen nhân cơ hội lao vọt qua phong tỏa, thoát khỏi Kim Sơn Tự, biến mất không một dấu vết.

Mấy vị thủ tọa đi tới chủ điện, trụ trì ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, thủ tọa Giảng Kinh Đường chấp hai tay nhìn người ngồi trên bồ đoàn.

“Trụ trì, bọn tặc nhân kia đã chạy thoát hết, tổng cộng tám tên không một kẻ nào ở lại.” Nói xong, thủ tọa Giảng Kinh Đường dù là cao tăng đắc đạo cũng không khỏi đỏ mặt. Phải biết Kim Sơn Tự của hắn là một trong ngũ đại môn phái, tuy không phòng bị nhưng tám tên không một kẻ nào bị bắt lại.

Một nam tử thân hình cao lớn, mặc võ tăng bào, cao hơn hai mét đứng ra, người ngoài nhìn thấy nhất định có thể nhận ra, chính là Vô Pháp Thánh Tăng đứng thứ nhì trên bảng xếp hạng, lớn tiếng nói: “Vô Ngã sư huynh, bọn tặc nhân này từng tên đều đã vượt qua cảnh giới Võ Hoàng, kẻ đeo mặt nạ bạc kia thậm chí có thể phá vỡ phong tỏa của trụ trì người, thật khó tưởng tượng là thế lực nào đã bồi dưỡng ra.”

“Trụ trì, còn có một điểm đáng ngờ, làm sao bọn chúng có thể đột phá đại trận hộ sơn, chẳng lẽ trong Kim Sơn Tự của chúng ta có kẻ phản bội?”

Ngồi trên bồ đoàn, vị trụ trì ho nhẹ một tiếng, niệm một câu Phật hiệu, “Việc này rất kỳ quái, Vô Pháp, người hãy đi

kiểm tra xem trong sổ tăng chúng tuần tra hôm nay có ai khả nghi không.”

Vô Pháp nghe xong đáp ứng một tiếng, nổi giận ùng ùng bước ra khỏi cửa. Hắc tu luyện Nộ Mục Kim Cương pháp, vốn tính tình đã không tốt, hôm nay lại bị bọn người áo đen đến quấy rối. Hắc vốn định trực tiếp bắt giữ lại vài tên, nào ngờ bị ba tên áo đen vây lấy, sau đó chúng còn nhân cơ hội trốn thoát. Có thể nói là hắc đang ầm ức tức giận vô cùng.

Sau khi mọi người lui ra, Vô Ngã trụ trì ngồi trên bồ đoàn, sắc mặt vô cùng ngưng trọng. Hắc giơ bàn tay phải lên, trên ngón trỏ có một vết chém hình chữ thập rõ ràng, “Rõ ràng chỉ có tu vi Võ Hoàng đỉnh phong, vậy mà lại thi triển được công kích của cảnh giới Võ Đế, đúng là một nhân vật khó lường.”

Trên một ngọn núi hoang cách Cảnh Sơn tự ba trăm dặm, mấy tên áo đen vây quanh một nam tử đeo mặt nạ bạc. Nam tử miệng phun máu tươi, đang vận công chữa thương, mấy người bên cạnh đều lộ vẻ mặt lo lắng.

Nửa canh giờ sau, khí tức của nam tử bắt đầu ổn định, chậm rãi mở mắt ra, mọi người lo lắng hỏi: “Thủ tọa, người không sao chứ?”

“Không chết được đâu, lập tức truyền tin tức thu thập được đêm nay cho giáo chủ.”

Tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma Phong, trong đại điện Chu Khung vẫn ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, một nam tử đeo mặt nạ màu vàng nhạt quỳ một gối ở phía dưới. Đó là Địa Nhị đóng quân ở tổng đàn.

“Khởi bẩm giáo chủ, Huyền bộ truyền về tin tức, Vô Ngã trụ trì đang ở trong Kim Sơn Tự, trong chùa tổng cộng có mười hai người Võ Hoàng cảnh, trong đó Vô Thiên thánh tăng xếp hạng thứ tám trên Địa bảng bị trọng thương. Lúc điều tra,

Huyền bộ bị Vô Ngã trụ trì phát hiện, thủ tọa Huyền bộ bị thương một chút...”

“Ừm, biết rồi, thông báo xuống dưới, tất cả cao tăng ngày mai đại diện nghị sự.”

Địa Nhị ứng thanh, chậm rãi biến mất khỏi đại điện,

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long tọa lâm vào trầm tư, Kim Sơn Tự lập phái hơn ngàn năm, so với lịch sử Ma Giáo còn dài hơn, nội tình quả thực hùng hậu, nếu không phải hấn xuyên việt đến trong thời gian ngắn gia tăng thực lực Ma Giáo, thật sự đánh nhau cũng không nhất định ai thua ai thắng.

Chương 23: Ta đã không còn là Đại trưởng lão, ta là Hộ pháp Ma Giáo Bạch Hạo Thiên 1

Nhưng hiện tại đã khác, Ma Giáo trong tối ngoài sáng có mấy chục Võ Hoàng, ngoại trừ Chu Khung còn có tam đại Võ Đế, tiêu diệt Kim Sơn Tự cũng không phải việc khó. Nhưng dễ dàng dẫn đến phản ứng liên hoàn, cho nên tất nhiên phải dùng tốc độ nhanh nhất hoàn thành, chỉ cần Chu Khung khôi phục thương thế, như vậy không có gì để lo.

Sáng sớm hôm sau, đông đảo cao tăng Ma Giáo đã hội tụ trên Ma điện, lần này không để cho mọi người đợi lâu, bọn họ vừa bước vào đại điện đã phát hiện Chu Khung đã ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, bây giờ khí thế của Chu Khung ở Ma Giáo quả thực không ai có thể địch lại.

Đông đảo cao tăng vừa bước vào đại điện liền có thể cảm nhận được khí thế thượng vị giả của Chu Khung, không ai dám nói chuyện phiếm nhiễu, im lặng đứng ở hai bên đại điện. Một bóng người màu đỏ cũng chậm rãi xuất hiện bên cạnh Chu Khung.

“Hôm nay bốn tọa đến là muốn giao nhiệm vụ cho các ngươi, không biết các ngươi có lòng tin hoàn thành hay không.”

“Giáo chủ phân phó, chúng ta dù có liều chết cũng nhất định phải đi hoàn thành.” Nhị hộ pháp đứng bên cạnh, cung

kính nói. Bởi vì Chu Khung quật khởi mạnh mẽ, đoàn trưởng lão đã triệt để giải tán, Nhị hộ pháp gần đây vẫn luôn hướng về phía Thập Nhị Ma Vương.

Những người khác mặc dù có phần khinh bỉ Nhị hộ pháp, nhưng phần lớn cao tăng Ma Giáo đều khẳng khái một mực với Chu Khung, cùng nhau nói: “Nguyên chịu chết vì giáo chủ.”

“Được rồi, bốn tọa cũng không nỡ để các người chết, bốn tọa còn muốn dẫn dắt các người xưng bá thiên hạ đây.”

“Các người đột phá bốn tọa đều nhìn ở trong mắt. Vạn đường chủ, người nói một chút xem thực lực hiện tại của giáo ta như thế nào.”

“Khởi bẩm giáo chủ, giáo chúng ta hiện có bốn người Võ Đế cảnh, ba mươi một người Võ Hoàng cảnh, hai trăm bốn mươi ba người Võ Vương cảnh. Võ Hầu cảnh hơn ngàn người.”

Đám người Ma Giáo bên cạnh đều giật mình kinh hãi, tuy biết thực lực Ma Giáo gần đây tăng mạnh chóng mặt, nhưng khi thật sự lấy số liệu ra, vẫn khiến người ta khó lòng tin nổi. Thực lực này mạnh hơn Ma Giáo trước kia gấp mấy lần.

Phải biết rằng, tam đại vương triều trên đại lục đều có quy định, Võ Hầu cảnh đã có thể làm tướng quân, Võ Vương cảnh đều có thể trở thành chư hầu trấn thủ một phương, Võ Hoàng cảnh càng đủ tư cách phong vương, chỉ nghe điều không nghe tuyên.

“Thực lực Ma Giáo ta ngày càng cường đại, gần đây nên ra tay một chút.”

“Bạch Hổ đường, Chu Tước đường, Huyền Vũ đường, thất Đại hộ pháp, Thập Nhị Ma Vương.” Chu Khung trầm giọng nói.

“Thuộc hạ tại đây,” mọi người phía dưới cung kính đáp.

“Bản tọa ra lệnh cho các người trong vòng một ngày phải hạ được Kim Sơn Tự, hủy diệt ngàn năm đạo thống của Kim Sơn Tự, các người có lòng tin không?”

“Có,” mọi người đồng thanh hô lớn. Tuy rằng không biết vì sao Giáo chủ lại muốn hủy diệt Kim Sơn Tự, nhưng Giáo chủ tự có đạo lý của mình, một số môn phái hiếu chiến càng nóng lòng muốn lập tức ra tay.

“Lần hành động này, Thanh Long Đường lưu thủ tổng đàn, những người khác do Liên Sinh chỉ huy, bản tọa sẽ không ra tay, hết thảy đều nhờ cậy vào chính các người, hy vọng các người đừng để bản tọa thất vọng.”

“Sẽ không để giáo chủ thất vọng đâu,” mọi người khí thế như cầu vồng nói.

Liên Sinh cũng ở bên cạnh cúi người đáp ứng.

Chỉ có đường chủ Thanh Long đường Lý Trường Sinh một mặt ủ rũ, khó khăn lắm mới gặp được một lần hành động lớn, không ngờ lại là Thanh Long đường của mình lưu thủ, lần này là một chút công lao cũng không lấy được, chỉ có thể trông cậy vào lần sau thôi.

“Tốt, bản tọa đợi tin tức tốt của các người.”

Trên một ngọn núi cách Kim Sơn Tự một trăm dặm, sương mù dâng lên một tia, ảnh hưởng đến tầm nhìn của mọi người. Một đứa bé chần trâu đang trên đường xuống núi, sương mù đột ngột dâng lên khiến nó lạc lối. Từ nhỏ nó đã sinh ra ở dưới chân núi, ngọn núi này nó đã đến vô số lần, chưa từng thấy sương mù lớn như vậy. Cho dù đi thế nào cũng không thoát ra được.

Đứa bé chần trâu không ngừng xoay vòng, cho đến khi nó nghe thấy một chút âm thanh, dường như đang thương lượng

điều gì đó, nó chậm rãi tìm theo hướng âm thanh mà đi tới, mờ mịt nhìn thấy phía xa đứng một đám người áo đen, bốn phía vẫn liên tục có người áo đen đang tụ tập về đây.

Người cầm đầu mặc một thân y phục màu đỏ, cho dù ở trong sương mù dày đặc cũng có vẻ tương đối chói mắt, những người xung quanh đều vây quanh bên cạnh hắn.

“Đại tổng quản, năm trăm tinh anh Bạch Hồ Đường đã đến vị trí.”

“Năm trăm tinh anh Huyền Vũ Đường đã vào vị trí.”

“Năm trăm tinh anh của Chu Tước Đường đã vào vị trí.”

“Ma Hồ Vương, Ma Long Vương, Ma Thử Vương, Nhị hộ pháp đến Lục Hộ pháp, đã tới vị trí!”

Bên cạnh nam tử áo đỏ không ngừng có người vỗ tay nói với hắn.

Chương 24: Ta đã không còn là Đại trưởng lão, ta là Hộ pháp Ma Giáo Bạch Hạo Thiên 2

Đây chính là kế sách Ma Giáo Liên Sinh chế định, hóa tổng thành phân, tập hợp ở trên ngọn núi cách Kim Sơn Tự một trăm dặm, dùng biện pháp bất ngờ tập kích Kim Sơn Tự.

Nam tử áo đỏ phát phát tay cất cao giọng nói: “Hành động lần này, là chuyện mấy chục năm qua Ma Giáo chúng ta chưa từng có, cũng là khảo hạch của giáo chủ đối với chúng ta. Chỉ cho phép thành công không cho phép thất bại. Xuất phát.”

“Vâng, Đại tổng quản.”

Trực giác của đứa trẻ chăn trâu đã cảm thấy bất an, cho dù chưa từng trải qua việc đời gì, cũng chẳng nghe hiểu những người này đang nói cái gì, nhưng rõ ràng bọn họ không phải là người tốt, lập tức muốn bỏ chạy, nhưng chưa kịp chạy thì đã cảm thấy đầu mình choáng váng, sau đó không còn biết gì nữa.

Kim Sơn Tự, đúng lúc buổi sáng tụng kinh, một đôi nam nữ được một vị sa di dẫn vào sơn môn, “ Sư huynh, Kim Sơn Tự này thật cao lớn hùng vĩ.”

Nam tử cũng cười đáp: “Đó là đương nhiên, Kim Sơn Tự chính là một trong ngũ đại môn phái trên đại lục, là thế lực đứng đầu.”

“Sur huynh, người nói chúng ta có thể lấy được Tiểu Hoàn Đan không?”

“Nhất định có thể, sư phụ đã không thể trì hoãn được nữa, Vô Pháp Thánh Tăng của Kim Sơn Tự là bạn tốt của sư phụ, nhất định sẽ giúp đỡ.”

“Nhưng Vô Pháp Thánh Tăng là cao thủ đứng thứ hai trên Địa bảng, làm sao lại quen biết sư phụ, trong mắt bọn họ sư phụ chỉ là một tiểu nhân vật Võ Hưu cảnh mà thôi. Làm sao có thể trở thành bằng hữu chứ.”

Nam tử nhìn tiểu sư muội giống như một đứa trẻ hiếu kỳ, không nói thêm gì nữa, kỳ thật hắn cũng không biết vì sao sư phụ có thể quen biết được một nhân vật như Vô Pháp Thánh Tăng.

Hai người được vị sa di dẫn vào một thiền phòng ở hậu điện, sa di gõ cửa: “Vô Pháp sư thúc tổ, có hai vị khách nói là cố nhân của ngài, muốn gặp ngài.”

Bên trong truyền ra một thanh âm hùng hậu và thô kệch: “Vào đi.”

Sa Di mở cửa thiền phòng, dẫn hai người đi vào, thi lễ với Vô Pháp, xoay người ra khỏi thiền phòng. Hai sư huynh muội nhìn Vô Pháp Thánh Tăng trước mắt, tuy trên giang hồ có rất nhiều lời đồn về hắn, nhưng khi thật sự nhìn thấy lại có thể cảm nhận được sự bất phàm của hắn, tuy rằng ngồi xếp bằng nhưng chiều cao thậm chí không thua kém hai người.

Hai người cung kính hành lễ nói: “Bái kiến Vô Pháp Thánh Tăng.”

“Hai người các ngươi tìm ta có chuyện gì?”

Nam tử không nói gì, lấy từ trong ngực ra một phong thư, đưa cho Vô Pháp. Vô Pháp nhận lấy xem, càng xem càng nhíu

mày, cuối cùng khép thư lại, lấy từ trong ngực ra một bình sứ, đưa cho nam tử.

“Trong này có ba viên Tiểu Hoàn Đan, người cầm...”

Chưa kịp nói xong, hai huynh muội đột nhiên phát hiện Vô Pháp biến mất ở trước mắt. Chưa kịp phản ứng lại tình huống gì thì bên ngoài vậ mà vang lên tiếng la giết.

Hai người rất nhanh chạy ra ngoài cửa, phát hiện bên ngoài đã loạn rồi, không biết từ đâu đến một đoàn người áo đen phát động công kích Kim Sơn Tự, nam tử vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nói: “Làm sao có thể, lại có người dám đánh Kim Sơn Tự...”

Lúc này Vô Pháp đang kịch chiến với một nam tử mặc chiến bào màu đen, toàn thân hiện ra một loại kim cương trợn mắt, ra tay không chút lưu tình, mỗi lần đều đánh cho không gian xung quanh nổi lên từng trận gợn sóng, nhưng mỗi lần đánh tới đối thủ, trên người đối thủ lại hiện ra một cái vỏ bảo hộ, ngoại trừ phát ra tiếng vang ra, căn bản không có một chút thương tổn nào.

Tức giận a a kêu to: “Vạn Lệ, ngươi là con rùa đen thối tha, hôm nay không thể không đập nát mai rùa của ngươi.”

Vô Pháp miệng nói khí thế hùng hồn, nhưng trong lòng đã khiếp sợ khó mà hình dung. Người hấn biết giao thủ với hấn chính là đường chủ Huyền Vũ Đường của Ma Giáo Vạn Lệ. Trước kia bọn họ còn giao thủ, khi đó Vạn Lệ căn bản không phải đối thủ của hấn. Nếu không chạy trốn nhanh có lẽ hiện tại đường chủ Huyền Vũ Đường đã đổi người. Không ngờ không qua mấy năm Vạn Lệ đã tu luyện tới trình độ hấn cũng khó thắng được.

Toàn bộ Kim Sơn Tự vang lên tiếng chém giết, đâu đâu cũng có người áo đen, đông đảo cao tăng bay ra khỏi thiền

đường, nhưng đều bị cao tăng Ma Giáo ngăn cản. Một trưởng lão La Hán đường bay lên không trung, hô to một tiếng: “Yêu nhân Ma Giáo, ai dám đấu với ta một trận.”

“Ha ha, thật can đảm, Ma Hổ Vương ta sẽ chiêu cố ngươi.”

Hai người giao thủ vền vẹn không đến ba chiêu trên bầu trời, đã nghe thấy một tiếng hét thảm, chỉ thấy Hộ pháp trưởng lão La Hán đường vẽ mặt kinh hãi, trong ngực là một bàn tay xuyên thấu thân thể hắn, tay chậm rãi rút ra, Hộ pháp trưởng lão trong nháy mắt từ không trung rơi xuống, mắt thấy đã sống không nổi.

Cao tăng Kim Sơn Tự lập tức kinh hãi, Hộ pháp trưởng lão này có tu vi Võ Hoàng sơ kỳ, ở toàn bộ Kim Sơn Tự đều thuộc về chiến lực đỉnh tiêm, mà Ma Hổ Vương, chỉ là một nhân tài mới xuất hiện của Ma Giáo mà thôi, người giống như hắn có tới mười hai, Ma Giáo còn có Tứ đại đường chủ cùng đám người trưởng lão.

Chương 25: Sừng sừng ngàn năm diệt một ngày 1

Nhưng cứ như vậy, Hộ pháp trưởng lão còn không qua được ba chiêu trong tay Ma Hồ Vương, trong lòng mọi người Kim Sơn Tự đều bị bao phủ bởi bóng tối.

Trên không cách chủ điện không xa, ba bóng người đứng trên không trung, một người mặc cà sa màu vàng, tay cầm một cây Cửu Hoàn Thiên Trượng, sau khi nghe tiếng kêu thảm thiết từ xa, sắc mặt tái nhợt nhìn hai người đối diện.

Hai người kia, một người mặc chiến bào màu đỏ, một người mặc trường sam màu xanh, sau lưng đeo trường kiếm.

“Đại tổng quản, Đại trưởng lão, chẳng lẽ Ma Giáo các ngươi thật sự muốn khơi mào Chính Ma đại chiến hay sao?”

Liên Sinh giơ tay lên: “Phụng mệnh lệnh của giáo chủ, tru diệt Kim Sơn Tự, không có cách nào khác, chỉ có thể mượn đầu trên cổ của ngươi để phục mệnh.”

Vô Ngã nhìn Đại trưởng lão lớn tiếng chất vấn: “Đại trưởng lão, chẳng lẽ đây thật sự là ý của Ma Giáo các ngươi sao?”

Nam tử áo xanh ngẩng đầu nhìn Vô Ngã: “Lần này giáo chủ ra lệnh toàn bộ hành động do Đại tổng quản chỉ huy, còn nữa sau này đừng gọi ta là đại trưởng lão. Ta là Hộ pháp Ma Giáo, Bạch Hạo Thiên, đương nhiên sau này ngươi cũng không có cơ hội gọi nữa.”

Vô Ngã âm thầm kinh hãi, hắn đã hiểu, xem ra Ma Giáo đã hoàn toàn nghe lệnh Chu Khung, thậm chí ngay cả đại trưởng

lão cũng thân phục, hiện tại càng khuất phục dưới Đại tổng quản Liên Sinh.

Tiếng kêu giết chóc từ xa vọng lại càng lúc càng lớn, chiến lực cao tầng của Ma Giáo lần này đến thật sự quá mạnh mẽ, vượt xa phạm vi chịu đựng của Kim Sơn Tự. Liên tiếp có cung điện sụp đổ, Vô Ngã biết không thể chờ đợi thêm nữa, hẳn phải mau chóng giải quyết hai người trước mắt, bằng không chẳng bao lâu, toàn bộ Kim Sơn Tự sẽ bị hủy diệt.

Vô Ngã không nói nhảm nữa, tay trái Niêm Hoa Chỉ, tay phải Đại Kim Cang Phục Ma Chương đánh về phía hai người.

“Ha ha,” Bạch Hạo Thiên cười lớn một tiếng, trường kiếm sau lưng lập tức bay ra, “Lão hòa thượng, để người ném thử Độc Ma Cửu Kiếm mà giáo chủ truyền cho ta.”

Liên Sinh cũng rút trường kiếm ra, khẽ quát: “Tịch Tà kiếm pháp.”

Trên bầu trời lập tức kiếm khí ngút trời, tiếng vỡ vụn vang vọng phương viên trăm dặm, ba người càng đánh bay càng cao, chủ yếu là do chủ động dẫn dắt, hẳn biết nếu như ba người ở phía dưới đánh nhau, toàn bộ Kim Sơn Tự đều sẽ bị dư âm hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Phía dưới Kim Sơn Tự mọi người còn đang liều mạng chống cự, bọn họ biết chỉ cần trụ trì giải quyết xong Ma Giáo Liên Sinh cùng Bạch Hạo Thiên, liền có thể rảnh tay, như thế nguy cơ của Kim Sơn Tự sẽ vượt qua. Trái lại cũng không phải bọn họ dám nghĩ tới.

Cách đó không xa, phạm vi mấy dặm đều bị dư âm chiến đấu dẹp bằng, mấy người đang vây quanh một hòa thượng cao hai mét công kích, hòa thượng toàn thân đầm máu, giống như một kim cương từ địa ngục đi ra, chiêu nào cũng toàn lực ứng phó, phá toái không gian, không ngừng rống to.

Đáng tiếc bất kể hấn công kích thế nào cũng khó mà đột phá vòng vây, bởi vì vây quanh hấn đều là chiến lực đỉnh phong của Ma Giáo, đường chủ Huyền Vũ đường, đường chủ Chu Tước đường, nhị Hộ pháp, tứ Hộ pháp, đủ đến ba Võ Hoàng đỉnh phong, một Võ Hoàng hậu kỳ.

Nếu như người ngoài nhìn thấy nhất định sẽ kinh ngạc đến nỗi không nói nên lời, Vô Pháp Thánh Tăng đứng thứ hai Địa Bảng đã bị người ta đánh đến trọng thương, đứng không vững. Liên tục bị bốn cao thủ cùng cấp vây công nửa canh giờ, hấn đã kiệt sức, nội phủ cũng đã bắt đầu vỡ vụn, khoe miệng không ngừng rỉ ra máu tươi.

“Vô Pháp hòa thượng, ngươi đã không còn sức lực xoay chuyển tình thế, ta thấy ngươi vẫn nên tự sát đi, cũng có thể giữ lại toàn thân.”

Vô Pháp phun ra một ngụm máu, “Hừ, yêu nhân Ma Giáo, sớm muộn gì cũng có ngày các ngươi diệt vong.”

Trên không vạn mét cao vời của Kim Sơn Tự, không gian liên tục vặn vẹo, ba người bên trong không ngừng tấn công, một cây thiền trượng hóa thành một con kim long không ngừng phun ra kim quang bắn về phía hai người, nhưng trực tiếp bị kiếm khí của hai thanh trường kiếm ngăn cản.

Vô Ngã nghe tiếng hô giết và tiếng kêu thảm thiết của tăng nhân phía dưới, lòng chìm xuống đáy vực, hấn hận không thể giết chết tất cả yêu nhân Ma Giáo ngay lập tức, nhưng nhìn hai người cầm kiếm trước mắt, lại bắt đầu dần dần tuyệt vọng.

Hai người rõ ràng đều vừa mới đột phá Võ Đế sơ kỳ, một người dựa vào kiếm pháp quý dị, tốc độ nhanh đến mức cho dù hấn là Võ Đế trung kỳ cũng khó lòng nhìn rõ, người kia kiếm pháp ngược lại không nhanh thậm chí chậm một cách kỳ lạ, nhưng mỗi một chiêu đều như có thể đoán trước động tác của hấn. Kiếm pháp càng thêm quang minh chính đại, tựa hồ

đang hàng yêu trừ ma, khiến Vô Ngã trụ trì một trận không biết nói sao, rốt cuộc chính mình là Ma Giáo yêu nhân hay là đối phương mới là Ma Giáo yêu nhân đây.

Chương 26: Sừng sừng ngàn năm diệt một ngày 2

Thiên trượng hóa thành phi long bắt đầu dần dần chậm chạp, trên người xuất hiện một ít vết nứt, rõ ràng đã đến cực hạn. Phi long ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng, phát ra đạo kim quang cuối cùng, trong thanh âm tràn ngập bi thương, thân thể trực tiếp vỡ vụn thành tro bụi, Vô Ngã càng phun máu tươi.

“Vô Ngã, ngày này sang năm chính là ngày giỗ của ngươi.” Liên Sinh trầm giọng nói, một kiếm đâm tới, kiếm này không có uy năng loạn thất bát tao nào khác, chỉ có lực lượng thuần túy nhất.

Vô Ngã gắng gượng hít vào một hơi, trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, toàn thân tỏa ra vẻ trang nghiêm, nguyên khí thiên địa vô tận quanh thân bộc phát, không ngừng bị hút vào trong cơ thể Vô Ngã, một chương đánh ra lập tức trên bầu trời xuất hiện một tôn Kim Phật.

Đây là mật pháp bất truyền của Kim Sơn Tự, “Vạn Phật Triều Tông” từ trước đến nay chỉ trụ trì mới có thể tu luyện, chính là thần cấp công pháp, tuy uy lực cực lớn, nhưng yêu cầu tu vi cực kỳ cao, hơn ngàn năm qua hầu như không ai có thể thi triển.

Vô Ngã đã đến mức cùng cực, hẳn chỉ có thể dùng bí thuật phát động công pháp, muốn một kích giết chết hai người, như vậy Kim Sơn Tự mới có thể có hy vọng tồn tại, nhưng hậu quả là bất luận thành công hay thất bại, hẳn đều không thể sống sót.

Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên hai người cũng đều nhìn ra Vô Ngã muốn liều mạng. Đồng thời hét lớn một tiếng,

“Kiếm trăm âm dương,”

“Phá chương thế...”

Trên bầu trời phong vân biến ảo, bầu trời vạn dặm đều vang lên tiếng sấm, mọi người giao thủ phía dưới nhao nhao dừng tay ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Trực giác nói cho bọn họ biết nơi đó đã xảy ra cuộc giao thủ khó có thể tưởng tượng nổi.

Vô Ngã chấp tay trước ngực, vẻ mặt tường hòa, trong ngực cầm một thanh trường kiếm, chậm rãi ngồi xếp bằng xuống, từ từ rơi xuống phía dưới, khí tức trên người dần dần trở nên nhạt, cho đến khi biến mất.

Hai người Liên Sinh và Bạch Hạo Thiên cũng sắc mặt tái nhợt, vừa rồi hai người tiêu hao quả thực quá lớn, Bạch Hạo Thiên càng là miệng phun máu tươi không ngừng, trong ngực rõ ràng in một chương ấn.

“Bạch hộ pháp, vì sao.” Liên Sinh vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía Bạch Hạo Thiên.

Nguyên lai vừa rồi trong lúc giao thủ, kiếm pháp hai người dốc hết toàn lực vẫn không ngăn cản được công kích. Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Bạch Hạo Thiên chắn trước mặt Liên Sinh, gánh chịu toàn bộ công kích. Liên Sinh cũng nắm lấy cơ hội một kiếm giết chết Vô Ngã.

“Không vì sao cả, Liên Sinh ngươi còn trẻ, Ma Giáo còn rất nhiều việc cần ngươi xông pha phía trước, hơn nữa chẳng phải là ta đây chưa chết sao.”

Liên Sinh sâu sắc nhìn Bạch Hạo Thiên một cái, giây phút này tựa hồ lại nhận thức Bạch Hạo Thiên một lần nữa.

Mọi người phía dưới ngẩng đầu nhìn lên không trung, thấy một bóng người ngồi xếp bằng rơi xuống, trên người cầm một thanh trường kiếm.

“Là trụ trì, sao có thể.” Tăng chúng phía dưới lần lượt bị thống kêu lên.

Thủ tọa Giảng Kim Đường bị thống kêu to một tiếng: “Yêu nhân Ma Giáo, sát hại trụ trì Kim Sơn Tự ta, tàn sát tăng nhân Kim Sơn Tự, quyết một phen sống mái với chúng. Thề chết bảo vệ uy nghiêm của Kim Sơn Tự.”

“Thề chết bảo vệ uy nghiêm của Kim Sơn Tự.”

“Thề chết bảo vệ uy nghiêm của Kim Sơn Tự.”

Tất cả tăng nhân Kim Sơn Tự đều cùng kêu to, trong thanh âm tràn ngập nỗi bi thương cùng ý chí kiên quyết, hung hãn không sợ chết xông về phía đám người Ma Giáo, trong khoảnh khắc còn có thể chế ngự được bọn chúng. Nhưng thực lực hai bên chênh lệch quá xa, đông đảo cao thủ Ma Giáo lần lượt ra tay, lấy nhiều hiếp ít, chốc lát sau tiếng kêu thảm thiết ngày một ít dần.

Sau nửa canh giờ, toàn bộ Kim Sơn Tự đã không còn tiếng kêu la giết chóc, không một bóng người đứng, khắp núi đồi đầy thi thể tăng nhân, ngôi cổ tự ngàn năm đường đường chính chính giờ tựa như địa ngục.

Từ khi Ma Giáo bắt đầu tấn công, đến lúc Kim Sơn Tự bị hủy diệt hoàn toàn, tổng cộng không đến hai canh giờ sau, thế lực đứng đầu đại lục này đã triệt để biến mất.

Bởi vì khi Ma Giáo tấn công, đã cố ý bố trí trận pháp cách âm xung quanh Kim Sơn Tự, cho dù trên Kim Sơn Tự máu chảy thành sông, tiếng la giết vang trời. Nhưng người ở chân núi căn bản không hề phát hiện được gì, chỉ thấy hương Kim Sơn Tự có sương mù nhiều hơn bình thường mà thôi.

Mãi đến khi Ma Giáo rút lui, thu hồi trận pháp, sương mù dần dần tiêu tán, mùi máu tanh nồng trong không khí mới từ từ bay ra, chậm rãi trôi xuống chân núi.

“Tình huống gì vậy, sao Kim Sơn Tự có mùi máu tươi nồng nặc như vậy,”

“Chẳng lẽ có người ở Kim Sơn Tự gây sự bị giết, nhưng cũng không thể nặng mùi máu tươi đến thế được.”

“Làm sao có thể, ai dám đến Kim Sơn Tự gây chuyện, chẳng phải là không sợ chết hay sao, Vô Ngã trụ trì của Kim Sơn Tự chính là nhân vật trên Thiên bảng đấy.”

Chương 27: Thi Thử Khắp Nơi Kinh Động Thiên Hạ

Trong khách điểm Duyệt Lai dưới chân Kim Sơn Tự, trên một cái bàn nhỏ gần cửa sổ đặt một thanh trường kiếm, bên cạnh ngồi một nam tử mặc trường sam trắng, mày kiếm mắt sáng, tay phải đeo một chiếc nhẫn đen, nhìn đồ ăn trước mặt mà không hề động đũa.

Nam tử cầm chén rượu uống một ngụm, nói: “Phúc bá, dưới đây Kim Sơn Tự quả thật có truyền thừa của Kiếm Thần như lời người nói.”

“Đương nhiên, ngàn năm trước khi Kim Sơn Tự chưa được xây dựng, nơi này chính là mộ phần của Kiếm Thần. Với tính cách của lão quỷ đó, nhất định sẽ để lại truyền thừa.” Chiếc nhẫn phát ra ánh sáng lục, nhưng giọng nói lại có vẻ rất suy yếu.

“Nhưng mà, Kim Sơn Tự phòng vệ nghiêm ngặt, bên trong cao thủ như mây, ta biết làm sao mà vào được đây.”

Phúc Bá trong nhẫn không nói tiếp, lần trước mang theo Triệu Lập thuận di đã hao tổn rất nhiều tinh thần lực của ông ta, hiện tại suy yếu đến mức nói một câu cũng phải nghỉ nửa ngày, cũng không có cách nào trợ giúp Triệu Lập.

Triệu Lập nhắm mắt lại, lóe lên một tia kinh ngạc, ngoài cửa sổ truyền đến một mùi máu tanh, phương hướng bay tới chính là Kim Sơn Tự. Tuy rằng khách điểm Duyệt Lai này ở ngay phía dưới Kim Sơn Tự, nhưng cũng cách hơn mười dặm,

mùi máu tanh có thể bay tới nơi này, chứng tỏ Kim Sơn Tự đã xảy ra biến cố rất lớn.

Cầm lấy trường kiếm, trong nháy mắt biến mất khỏi khách điểm. Tiểu nhị thấy khách nhân biến mất, vừa định hô to gọi chuông quỹ, liền thấy trên bàn Triệu Lập ngồi đặt một nén bạc, vội vàng cầm lấy.

Triệu Lập lao về phía Kim Sơn Tự, trên đường đi bóng người trùng điệp, thậm chí cả Võ Hoàng cảnh cũng bay về phía Kim Sơn Tự, mùi máu tanh thực sự quá nặng, ngay cả người bình thường cũng có thể ngửi thấy. Bốn phương tám hướng vô số bóng người phóng tới Kim Sơn Tự. Thậm chí phía sau một số người bình thường cũng đang chạy về phía Kim Sơn Tự.

Mọi người nhanh chóng chạy đến cửa Kim Sơn Tự rồi thấy hai thi thể nằm ở hai bên cửa núi. Đầu thân khác chỗ, rõ ràng là bị người ta một đao chém thành hai nửa.

Một người kinh hô: “Hai người này đều là tiếp khách tăng của Kim Sơn Tự, ít nhất cũng có tu vi Võ Vương, vậy mà chết ở cửa sơn môn, rốt cuộc Kim Sơn Tự xảy ra chuyện gì.”

Mọi người ngửi thấy mùi máu tươi càng lúc càng nồng nặc, không kịp nói gì mà cùng nhau bước vào sơn môn.

Mùi máu tươi nồng đậm như thực chất mới vừa tiến vào sơn môn đã phủ vào mặt. Đập vào mắt là thi thể khắp núi đồi, thi hài cốt nhục đầy đất, trên mặt đất còn có sông nhỏ màu máu chảy xuôi, như thể đi vào địa ngục.

“Oe ~ Oe ~”

“Oe ~ Oe ~”

Một số nữ tu lập tức ngồi xổm trên mặt đất nôn khan, nôn ọe rồi đột nhiên kêu to, thì ra nơi nôn mửa lại có một con người lè loi tro tro trên mặt đất.

Tuy tu hành giới vốn rất tàn khốc, nhưng mà thoảng cái nhìn thấy sự tình máu tanh như vậy cũng khó mà tiếp nhận, ngay cả một ít Võ Hoàng cao thủ từng trải sa trường cũng nhủu mày. Thật sự là khung cảnh Kim Sơn Tự quá thảm thiết rồi.

“Kẻ nào to gan dường ấy, dám đến Kim Sơn Tự sát nhân, chẳng lẽ không sợ Vô Pháp Thánh Tăng ~~~ A! Sao có thể!” Một cao thủ Võ Vương cảnh vốn định nói điều chi đó, chợt ngưng bật, ngón tay chỉ về một phương hướng run rẩy không ngừng.

Chúng nhân thuận theo phương hướng ngón tay hấn chỉ, chỉ thấy một vị tăng nhân cao hai trượng quỳ trên đồng phế tích, nơi tâm khảm có một lỗ hồng hình tròn, song mục vẫn chưa khép lại, đầy vẻ oán hận, nhưng đã không còn sinh khí.

Tức thì chung quanh vang lên tiếng kinh hô: “Làm sao có thể? Ai có thể giết được Vô Pháp Thánh Tăng?”

“Ngay cả Vô Pháp Thánh Tăng cũng bị sát hại, chẳng lẽ Kim Sơn Tự đã bị tàn sát sạch sẽ?”

“Không thể nào, cho dù Vô Pháp Thánh Tăng đã chết, vẫn còn Vô Ngã Thánh Tăng, đó chính là nhân vật trên Thiên Bảng, cao thủ Võ Đế cảnh, rốt cuộc là kẻ nào có gan lớn như vậy.”

Tiếng kinh ngạc không ngừng truyền ra, tất cả mọi người đều bị cái chết của Vô Pháp làm chấn động. Phải biết rằng Vô Pháp chính là cao thủ đứng thứ hai trên Địa Bảng, hơn nữa rất có khả năng trong vòng mười năm đột phá đến cảnh giới Võ Đế. Vậy mà giờ đây lại bị người ta đào tìm, chết ngay trong Kim Sơn Tự.

Mấy vị Võ Hoàng trấn định lại trước tiên, chậm rãi tiến vào bên trong Kim Sơn Tự, Triệu Lập cũng đi theo. Dọc đường thi thể la liệt khắp nơi, trong đó không thiếu những vị cao tăng

nổi danh ở bên ngoài, như Vô Không Thánh Tăng xếp hạng mười Địa Bảng, Vô Huyền Thánh Tăng xếp hạng mười bảy Địa Bảng, Liễu Phàm Đại Sư xếp hạng ba Nhân Bảng...

Mấy vị Võ Hoàng vừa đến trước cửa chính điện thì đột nhiên dừng bước, toàn thân run rẩy. Triệu Lập nhìn theo hướng mà mấy người đang nhìn, thậm chí ngay cả hấn cũng bị dọa đến run lên. Hướng mà mấy người đang nhìn lại hiện ra một tấm bia đá lớn, cao chừng mười trượng. Mà vị được xưng là cao thủ Thiên Bảng, Vô Ngã Thánh Tăng cảnh giới Võ Đế lại bị người ta dùng kiếm đóng đinh lên trên đó, toàn thân đầy máu tươi, đã không còn khí tức sự sống.

Chương 28: Thanh Bình lão đạo người còn chưa chết 1

Bên trên tấm bia đá viết mấy chữ to máu đỏ “Phụng mệnh giáo chủ, trước diệt Kim Sơn Tự”, góc phải dưới mấy chữ nhỏ hơn một cỡ, “Ma Giáo Liên Sinh lập bia”.

“Quả nhiên là Ma Giáo, đúng là Ma Giáo, bọn chúng dám làm sao, sao có thể tàn sát Kim Sơn Tự như vậy, chẳng lẽ bọn chúng không sợ chính đạo phản công hay sao?”

“Đúng vậy, chẳng lẽ tà giáo thật sự cho rằng bọn chúng thiên hạ vô địch rồi sao?”

Một vị Võ Hoàng chấp tay với mấy người bên cạnh, “Chư vị, tại hạ phải lập tức về môn phái bẩm báo tin tức, xin cáo từ trước.”

Nói xong liền quay người lao ra ngoài Kim Sơn Tự, mấy vị Võ Hoàng khác cũng nhanh chóng rời khỏi Kim Sơn Tự, tin tức này nhất định phải truyền đi thật nhanh.

Chạng vạng tối toàn bộ Kim Sơn Tự ngoại trừ còn tràn ngập mùi máu tươi, đã không còn một bóng người.

Một bóng người xuất hiện trên chủ điện, sau lưng đeo một thanh trường kiếm, “Phúc bá, người xác định truyền thừa của Kiếm Thần ở ngay phía dưới phải không?”

“Triệu Lập yên tâm đi, ta đã ngửi thấy mùi của hắn rồi, người bóp nát hạt châu trong tay là có thể tiến vào lăng tẩm của hắn.”

Triệu Lập nghe vậy bóp nát hạt châu trong tay, một cổ dao động không gian nhàn nhạt bao quanh thân thể hắn, Triệu Lập nhìn về phía Vô Ngã Thánh Tăng trên tám bia đá cách đó không xa, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Không lâu trước đây, hắn còn nghĩ cách làm sao để tiến vào Kim Sơn Tự, thậm chí nghĩ cách làm sao điều Vô Ngã Thánh Tăng ra khỏi Kim Sơn Tự, như vậy hắn có thể bắt tri bắt giác lên vào. Không ngờ còn chưa tới nửa ngày hắn đã quang minh chính đại tiến vào Kim Sơn Tự, cái giá phải trả chính là toàn bộ Kim Sơn Tự đều diệt vong.

Chưa đợi Triệu Lập nghĩ thêm điều gì, không gian hình thành một vòng xoáy trực tiếp nuốt chửng Triệu Lập vào trong, vòng xoáy từ từ lắng xuống, tất cả hình ảnh đều biến mất.

Triệu Lập vừa biến mất chưa lâu, bên cạnh một chỗ sụp đổ dưới điện có tiếng động nhẹ nhàng, âm thanh càng lúc càng lớn, cuối cùng phá vỡ đông đảo nát, hai bóng người từ bên trong bò ra, một người là hòa thượng mặc tăng bào, một người là nữ tử mặc áo sơ mi màu xanh.

Trên mặt nữ tử đầy vết nước mắt, không ngừng khóc lóc. Vị hòa thượng tăng bào bên cạnh cũng lộ vẻ bi thương, nhưng vẫn mở miệng khuyên nhủ: “Thí chủ hãy nén bi thương.”

Nữ tử nghe xong, ngừng khóc, ngẩng đầu nhìn về phía hòa thượng, “Liễu Ngữ đại sư, tất cả mọi người đều đã chết, sư huynh của ta cũng đã chết, vì sao lại như vậy chứ.”

“Bản tăng cũng không biết vì sao, nhưng yêu nhân Ma Giáo tàn sát bốn tự Kim Sơn Tự, sớm muộn gì cũng có một ngày bản tăng sẽ báo thù.”

“Liễu Ngữ đại sư, ta muốn trở về Đại Vũ vương triều, tìm sư phụ của ta, người có đi cùng ta không?”

“Không được, bản tăng phải an táng tử tể cho mọi người trong chùa đã, sau này sẽ vân du thiên hạ, tu luyện thủ đoạn trừ ma.”

Tổng đàn Ma Giáo, Chu Khung đang tu luyện Thôn Thiên Ma Công chợt mở mắt.

“Đinh, chúc mừng môn phái của túc chủ đã tru diệt Kim Sơn Tự, hoàn thành một nửa nhiệm vụ.”

Khóe miệng Chu Khung lộ ra một tia cười, gõ lên ghế ngồi, một bóng người đeo mặt nạ màu vàng nhạt xuất hiện trước mặt hắn, quỳ một gối xuống.

“Thuộc hạ Địa Nhị tham kiến Giáo chủ,”

“Nói tình hình bên ngoài đi.”

“Nhóm Đại tổng quản đã tàn sát Kim Sơn Tự, từ Vô Ngã thánh tăng trụ trì, Vô Pháp thánh tăng, cho đến sa di bình thường đều không một ai sống sót, Ma Giáo chúng ta tử thương không đến một phần mười. Đại hộ pháp bị Vô Ngã thánh tăng phản kích đả thương lúc lâm chung. Hiện giờ Đại tổng quản đang dẫn mọi người trên đường đến Huyền Không Quán.”

“Tình hình của bốn đại môn phái khác ra sao rồi?”

“Bẩm giáo chủ, nghe nói Vạn Kiếm Môn và Huyền Không Quán đều cảm phần sục sôi, đoán chừng sẽ hận Ma Giáo ta thấu xương, đã bắt đầu triệu tập môn nhân đệ tử. Phù tông ngàn năm qua chưa từng hồi thế sự, cũng sẽ không có hành động gì, về phần Hoàng Sa bảo xa tận cực bắc sa mạc, hiện tại chắc còn chưa nhận được tin tức.”

“Ừm, phân tích rất tốt, phân phó xuống Địa bộ, Huyền bộ cùng bản tọa xuất phát đến Huyền Không Quán.”

Huyền Không Quán cách Kim Sơn Tự vạn dặm xa xôi, âm thanh trong nghị sự điện quả thực như vỡ tổ, ngay cả đạo đồng đứng gác bên ngoài cũng không chịu nổi bật kín lỗ tai.

Nói với một đạo đồng lớn tuổi hơn bên cạnh: “ Sư huynh, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy? Sao chương môn lại triệu tập tất cả sư thúc tổ tới, bây giờ bên trong như đánh nhau vậy?”

Một đạo đồng khác nhỏ giọng nói: “Người ngàn vạn lần đừng nói lung tung, nghe nói là Kim Sơn Tự bị diệt môn.”

“Làm sao có thể,” Tiểu đạo đồng sợ tới mức kêu to một tiếng, lập tức bị sư huynh bên cạnh bịt miệng lại.

Chương 29: Thanh Bình lão đạo người còn chưa chết 2

Tiểu đạo đồng lập tức nhỏ giọng nói: “Kim Sơn Tự là một trong ngũ đại môn phái giống như Huyền Không Quán của chúng ta, làm sao có thể bị diệt môn chứ.”

“Ta nào biết, nghe nói là bị Ma Giáo diệt môn.”

Bên ngoài hai tiểu đạo đồng nói nhỏ bàn luận, bên trong lại giống như chiến trường, mấy người ở bên ngoài tiên phong đạo cốt, giống như thần tiên sống, lại một đám phòng mũi trợn mắt lớn tiếng kêu to, ánh mắt hung ác như thể có thể giết người.

“Ma Giáo cũng dám diệt Kim Sơn Tự, chẳng lẽ cho rằng mình xưng bá thiên hạ sao?”

“Yêu nhân Ma Giáo quá càn rỡ, nhất định phải liên hợp các phái, diệt Ma Giáo báo thù cho Kim Sơn Tự.”

“Nếu sớm một chút diệt Ma Giáo, Kim Sơn Tự đã không diệt vong. Đáng thương Vô Ngã sư huynh của ta.”

“Thằng nhãi Chu Khung kia lại giết được Vô Ngã, quả thật lợi hại.”

Mấy người lớn tiếng nghị luận, cứ như hiện tại sẽ giết sạch người của Ma Giáo, “Xung Hư sư huynh, người nói xem hiện tại chúng ta phải làm sao bây giờ.”

Chưởng môn Huyền Không Quán ngồi ở thượng tọa già nua uống một ngụm trà: “Ma Môn đã động thủ, sẽ không dễ dàng thu tay lại, Xung Điền người đi truyền tin tức cho Tây

Môn Thiên, để hấn đến Huyền Không Quán cùng nhau thương nghị thời gian tấn công Ma Môn.”

“Sur huynh, có cần thông báo bên Phù Tông, Hoàng Sa Bảo, tam đại vương triều không?” Một đạo trưởng thân hình hơi mập mạp, khuôn mặt tròn trịa hành lễ với Xung Hư.

“Không cần đâu, Phù Tông vẫn luôn không hỏi đến thế sự, Hoàng Sa Bảo cách quá xa. Tam đại vương triều vốn không ưa gì tông phái chúng ta, thông báo cũng chẳng có gì cần thiết.”

“Được, sư huynh, ta sẽ đi truyền tin cho Tây Môn chương môn ngay đây.” Xung Điền xoay người bước ra khỏi nghị sự điện.

“Mấy người các ngươi gần đây cũng nên ổn định tâm cảnh một chút, đi ra ngoài trấn an môn nhân đệ tử, đã đến lúc để Ma Giáo biến mất khỏi mảnh đại lục này rồi.”

Huyền Không Quán vẫn chưa biết, kẻ giết Vô Ngã Thánh Tăng căn bản không phải là Chu Khung, mà là Liên Sinh và Bạch Hạo Thiên. Thậm chí cả thiên hạ đều cho rằng Chu Khung là người giết Vô Ngã Thánh Tăng. Việc Bạch Hạo Thiên đột phá Võ Đế cảnh, ngoại giới không ai hay biết, trong mắt người ngoài hấn chỉ là một nhân vật tu vi Võ Hoàng đỉnh phong. Ngay cả Vô Ngã nhìn thấy Bạch Hạo Thiên đột phá đến Võ Đế cũng giật mình kinh ngạc.

Điều này khiến Huyền Không Quán đánh giá sai thực lực của Ma Giáo.

Phía sau núi Huyền Không Quán, trong một khu rừng trúc có một căn nhà nhỏ được che bằng trúc. Xung Hư đi bộ đến cửa căn nhà, gõ cửa.

“Tiểu sư thúc, có lẽ đã đến lúc ngươi cần xuống núi rồi.”

Bên trong truyền đến một giọng nói già nua: “Sao vậy, bây giờ còn có vấn đề gì mà Huyền Không Quán không giải quyết

được sao?”

“Sư thúc, Kim Sơn Tự bị diệt môn rồi.”

Trong trúc ốc vang lên tiếng chén vỡ vụn: “Là thế lực nào làm?”

“Ma Giáo. Vô Ngã cũng đã chết, bị Chu Khung giết.”

“Chu Khung, không ngờ Chu Thần Thông lại sinh được một đứa con trai tốt.” Trong phòng trúc truyền ra một tiếng cười khô: “Ngươi là chương môn, chuyện ngươi đã quyết định cứ phân phó ta một tiếng là được.”

Xung Hư còn chưa kịp đáp lời, ánh mắt đã hiện lên một tia không thể tưởng tượng nổi. Cửa lớn của phòng trúc lập tức mở ra, bên trong đi ra một thân ảnh già nua, nhìn bộ dáng giống như lão nhân trăm tuổi, mặc một đạo bào cũ kỹ.

Lão nhân ngẩng đầu nhìn trời, nói một câu “Tới rồi,” thân ảnh trong nháy mắt biến mất, Xung Hư cũng theo sát biến mất ở rừng trúc, khi hai người tái xuất hiện đã đến Huyền Không Quán chủ điện.

Xung quanh không ngừng có bóng người phóng tới quảng trường cửa chủ điện, thân ảnh Xung Điền xuất hiện ở chủ điện hô to “Xung Hư sư huynh, đại sự không tốt, Ma Giáo đã vây núi Huyền Không lại.”

Ma Giáo được lắm, không ngờ đến nhanh như vậy, còn chưa đợi chúng ta động thủ, bọn chúng đã tới, chẳng lẽ đánh hạ Kim Sơn Tự bọn chúng không tổn hao nguyên khí sao?

“Xung Điền, người dẫn đầu chính là tiểu tử Chu Khung kia.”

“A, Thanh Bình sư thúc xuất quan rồi, ngược lại không thấy tiểu tử Chu Khung kia, người cầm đầu là Đại tổng quản

Ma Giáo Liên Sinh cùng Đại trưởng lão Bạch Hạo Thiên. - Xung Điền trước tiên kinh hãi, ngay sau đó nói.”

“Liên Sinh là ai?” Lão giả hơi mê mang hỏi.

“Sur thúc, Liên Sinh cũng là nhân tài mới xuất hiện của Ma Giáo, tuổi không chênh lệch nhiều so với Chu Khung, hiện tại là Đại tổng quản của Ma Giáo, đã có tu vi Võ Đế sơ kỳ.” Xung Hư ở bên cạnh giải thích.

“Còn trẻ như vậy mà đã đột phá đến Võ Đế, Xung Điền ngơ ngác nhìn người ta xem, rồi nhìn lại chính mình, tuổi đã cao tu luyện đến trên thân chó cũng nên đột phá rồi, vậy mà người vẫn kẹt ở Võ Hoàng cảnh.”

Xung Điền bĩu môi, không dám phản bác, nhanh chóng tổ chức môn nhân, xoay người trốn ra khỏi điện.

Thanh Bình đạo trưởng và Xung Hư đạo trưởng cùng nhau đi tới quảng trường, toàn bộ mấy ngàn môn nhân Huyền Không Quán đều tập hợp ở trên quảng trường, mỗi người đều mang vẻ mặt cương nghị, tay cầm trường kiếm.

Chương 30: To gan, tên riêng của Giáo chủ là thứ mà người có thể gọi sao?

Trên bầu trời đâu đâu cũng có bóng dáng Ma Giáo, như nhốt toàn bộ Huyền Không tự vào trong vò.

“Thanh Bình lão đạo, người vẫn chưa chết sao,” trên bầu trời truyền đến một giọng nói khàn khàn, một bóng người lưng đeo trường kiếm xuất hiện trong mắt Thanh Bình.

“Bạch Hạo Thiên, người cũng không chết, ta làm sao nữa chết. Ma Giáo các người vây quanh Huyền Không Quán của ta làm gì, chẳng lẽ còn muốn tấn công Huyền Không Quán hay sao.” Thanh Bình đạo trưởng trầm giọng hỏi.

Ha ha ha, đông đảo cao tăng Ma Giáo trên bầu trời cười nhạo, tựa hồ đang chế giễu sự ngu muội của Thanh Bình đạo trưởng. Bạch Hạo Thiên liếc nhìn Thanh Bình đạo trưởng: “Phụng mệnh giáo chủ, trước diệt Kim Sơn, sau đồ Huyền Không. Hôm nay qua đi, Huyền Không Quán sẽ bị xóa tên khỏi Thương Ngô đại lục.”

Thanh Bình đạo trưởng tức giận đến nổi râu mép bay phất phới: “Chỉ bằng các người, sao tiểu tử Chu Khung kia không tới.”

“To gan, tục danh của Giáo chủ là thứ mà lỗ mũi trâu như người có thể tùy tiện gọi sao?” Ma Hồ Vương trên không trung chỉ tay mắng Thanh Bình đạo trưởng.

Liên Sinh nhìn xuống Thanh Bình và Xung Hư ở phía dưới, nói với Bạch Hạo Thiên ở bên cạnh: “Đại hộ pháp, người hãy cố hết sức ngăn cản Thanh Bình đạo trưởng, bên này ta giải quyết Xung Hư đạo trưởng trước rồi sẽ tới trợ giúp người.”

“Được.” Bạch Hạo Thiên đáp ứng một tiếng, trường kiếm sau lưng không gió tự động bay đến trong tay, phóng xuống phía dưới: “Thanh Bình lão đạo, để ta xem người sống nhiều năm như vậy có năng lực gì, bày kiếm thế.”

Trường kiếm trong tay chậm rãi chém về phía Thanh Bình, bên trên kiếm khí tung hoành, rõ ràng động tác rất chậm, nhưng Thanh Bình đạo trưởng lại cảm giác bất luận như thế nào cũng không tránh thoát được, chỉ có thể cứng rắn đón đỡ.

Lập tức dựng tay lên bày ra một tư thế thái cực, trường sam trên người tự động phồng lên, trước mặt hình thành một vòng tròn thái cực.

Trên bầu trời, Liên Sinh hét lớn một tiếng: “Tất cả người Ma Giáo, cho đồ sát cho ta, gà chó không tha.”

“Vâng.” Đám người Ma Giáo đồng thanh đáp, toàn bộ phóng tới người của Huyền Không Quán phía dưới.

Xung Hư đạo trưởng tay cầm trường kiếm, cao giọng nói: “Hiện giờ đến lúc sinh tử tồn vong của Huyền Không Quán ta, các đệ tử hãy bày kiếm trận, chống lại yêu ma.”

“Vâng,” Đông đảo đệ tử Huyền Không Quán bảy người một đội bày ra kiếm trận, tiểu đạo đồng cũng ở trong một đội, vẻ mặt thấy chết không sờn, nhưng cái đuôi dưới đạo bào không ngừng run rẩy bại lộ nỗi sợ hãi của hắn.

Một tiếng vang thật lớn, công kích của Bạch Hạo Thiên và Thanh Bình ở xa xa vang vọng khắp Huyền Không Sơn,

không ít đệ tử tu vi thấp đều bị chấn thương nội tạng, khoe miệng chảy ra máu tươi.

Thanh Bình không lùi một bước, Bạch Hạo Thiên bị phản chấn lùi lại năm bước trên không trung, có thể nói là cao thấp lập tức phân ra.

“Bạch Hạo Thiên, ngươi đã đột phá đến Võ Đế rồi, chẳng lẽ...” Thanh Bình trước tiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, sau đó dường như nghĩ tới điều gì, vẻ mặt chấn động.

“Thanh Bình lão đạo, ngươi nghĩ không sai, hòa thượng Vô Ngã là do ta và Liên Sinh giết, ngươi sẽ là người thứ hai.”

“Hừ, ngươi cho rằng ta không phát hiện ngươi bị thương sao, hôm nay Bạch Hạo Thiên ngươi đừng mơ tưởng đi ra khỏi Huyền Không Quán của ta.”

Lão đạo, ngươi già rồi đi đường cũng tốn sức, ta ngăn cản ngươi cũng đủ rồi, mà đồ đệ của ngươi thì thảm rồi.” Bạch Hạo Thiên cười nhạo một tiếng, âm trầm nói.

Cách đó không xa truyền đến một tiếng kêu thảm thiết, một đệ tử Huyền Không Quán bị Ma Long Vương móc tim, chết thảm, Thanh Bình nhìn mà muốn nứt cả mí mắt, định xông tới giết Ma Long Vương kia.

Lại bị Bạch Hạo Thiên xuất một kiếm ngăn cản: “Thanh Bình, đối thủ của ngươi là ta.”

Thanh Bình tức giận dậm chân, chương pháp quyền pháp trên tay như mưa rào hướng Bạch Hạo Thiên đánh tới, che khuất bầu trời, uy lực vô biên. Chung quanh sát khí cuộn cuộn bốc lên.

Bạch Hạo Thiên lại rất bình tĩnh, mặc dù bản thân bị trọng thương, nhưng Thanh Bình tuổi tác thực sự quá lớn, đã gần một trăm tám mươi tuổi, đại hạn sắp tới, một thân thực lực có

thể phát huy ra tám thành đã không tệ rồi, huống chi hấn chỉ cần kéo dài thời gian với Thanh Bình là được.

Xa xa Xung Hư và Liên Sinh cũng giao thủ, hai người đều là cao thủ dùng kiếm, một là Đại tổng quản Ma Giáo, một là trưởng giáo Huyền Không Quán, đều có tu vi Võ Đế sơ kỳ. Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, đã giao thủ hơn trăm lần. Kiếm khí bắn ra bốn phía, xé rách bầu trời, những người giao thủ xung quanh vì tránh né dư ba mà nhao nhao lùi lại mấy ngàn mét mới dừng được.

Xung Hư âm thầm kinh hãi, Liên Sinh này rõ ràng mới đột phá Võ Đế sơ kỳ, lại có thể có thực lực như vậy, còn có kiếm pháp quỷ dị kia, chiêu nào cũng nhắm thẳng vào chỗ hiểm, vừa rồi nếu không phải hấn tránh nhanh, đã bị cắt đứt yết hầu.

Chương 31: Bản tọa vô địch thiên hạ ai dám không phục

1

“Liên Sinh ở đối diện cũng rất kinh ngạc, Xung Hư tuy chỉ có tu vi Võ Đế sơ kỳ, nhưng lại cho hắn cảm giác còn khó đối phó hơn cả Vô Ngã Thánh Tăng, cho dù hắn công kích thế nào cũng như đánh vào bích bồng.

Khác với hai người là cuộc chiến ở phía dưới, thực lực tổng thể của Huyền Không Quán còn không bằng Kim Sơn Tự, Võ Hoàng cảnh chỉ có bảy người, dưới vây công của đông đảo cao thủ Ma Giáo, không đến thời gian một nén nhang đã chết hai người, những người còn lại cũng chỉ đang khổ sở chống đỡ.

Những đệ tử Huyền Không Quán khác càng chết thương thảm trọng, cho dù hiện tại Ma Giáo ngừng tấn công, Huyền Không Quán ít nhất cũng cần mấy chục năm mới có thể khôi phục nguyên khí.

Tiếng kêu thảm thiết chung quanh càng lúc càng lớn, khiến cho Thanh Bình vẫn mãi không thể đột phá được phong tỏa của Bạch Hạo Thiên, đôi mắt đỏ bừng, trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn. Đột nhiên cắn mạnh đầu lưỡi, hét lớn một tiếng ““Ta lấy thân ta tế trời xanh””

Thân hình trong nháy mắt trở nên gầy gò, biến thành như một cái xác khô, ngược lại thực lực lại tăng vọt.

Xung Hư đạo trưởng đang giao chiến với Liên Sinh ở phía xa nghe thấy âm thanh, lập tức nhìn về phía Thanh Bình đạo trưởng, lớn tiếng kêu lên: ““Tiểu sư thúc, đừng làm vậy.””

Đông đảo đệ tử Huyền Không Quán đang giao thủ với Ma Giáo ở phía dưới trực tiếp hô to: “““Sur thúc tổ, xin đừng làm vậy.””” “““A~ Yêu nhân Ma Giáo hãy chết đi.”””

Mọi người ở Huyền Không Quán đều biết, một khi sử dụng bí pháp này, tuy trong thời gian ngắn sẽ gia tăng thực lực, nhưng sau khi bí pháp biến mất, người dùng chắc chắn phải chết.

Chỉ thấy Thanh Bình hét lớn một tiếng, đánh một chuông về phía Bạch Hạo Thiên: “““Đi chết đi.”””

Trong nháy mắt không gian khóa chặt, Bạch Hạo Thiên căn bản không kịp phản ứng, miễn cưỡng bày ra một đạo kiếm thế, đã bị một chuông đánh bay ra ngoài mấy ngàn mét. Miệng phun ra một ngụm máu tươi, ngã trên mặt đất bất tỉnh nhân sự.

Đông đảo cao thủ Ma Giáo vây quanh Huyền Không Quán tấn công, nhao nhao hô to:

“““Đại hộ pháp, ”””

Thanh Bình thừa dịp này lập tức muốn đi công kích Liên Sinh. Nhưng Ma Thử Vương, Vạn đường chủ, Trư đường chủ, Băng đường chủ lập tức bứt ra bay về phía Thanh Bình đạo trưởng, ngăn cản hấn, bốn người đều là tu vi Võ Hoàng đỉnh phong, dồn dập dùng ra toàn lực.

Trong đó Trư đường chủ, Ma Thử Vương thậm chí bộc phát ra lực công kích Võ Đế sơ kỳ, trong khoảnh khắc không gian phá toái, giao thủ như rồng, dù cho Thanh Bình dùng bí pháp lâm thời đột phá đến Võ Đế trung kỳ cũng khó mà đột phá.

Thanh Bình càng đánh càng bức bối, bốn người trước mặt dường như phát hiện trạng thái của hấn không thể kéo dài, dù cho bị đánh học máu trọng thương, cũng liều mạng không cho hấn xông ra khỏi vòng vây.

Ma Hồ Vương bay đến bên cạnh Bạch Hạo Thiên, cảm giác được thân thể Bạch Hạo Thiên còn có khí tức yếu ớt, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, tức thì lấy ra một đồng lớn linh dược trị mệnh, tất cả đều nuốt vào trong miệng Bạch Hạo Thiên.

Do Thanh Bình đạo nhân đột nhiên bộc phát, cục diện trên chiến trường xuất hiện chút biến hóa, Bạch Hạo Thiên cảnh giới Võ Đế sinh tử chưa biết, Ma Thủ Vương, Vạn đường chủ, Xú đường chủ, Băng đường chủ, bốn vị cao thủ Ma Giáo Võ Hoàng đỉnh phong cũng đều bị Thanh Bình cuốn lấy, lần lượt trọng thương.

Những cao thủ Ma Giáo còn lại nhất thời có chút áp chế không nổi chúng nhân Huyền Không Quán, chủ yếu là Xung Điền đạo trưởng chính là cao thủ cảnh giới Võ Hoàng đỉnh phong, một người đã ngăn trở ba vị cao thủ Ma Giáo Võ Hoàng hậu kỳ.

Hai người Xung Hư đạo trưởng và Liên Sinh đã giao thủ không biết bao nhiêu lần, từ khi Xung Hư nhìn thấy Thanh Bình đạo trưởng sử dụng bí pháp, cũng bắt đầu dùng đấu pháp liều mạng, mà Liên Sinh càng là một kẻ hung ác, hai người chiêu chiêu đều liều mạng, trên người đều bị thương rất nặng.

Thanh Bình đạo trưởng bị bốn vị cao thủ Ma Giáo bao vây, công kích bắt đầu dần dần chậm lại, động tác cũng bắt đầu sai lầm, hiển nhiên là di chứng bí pháp đã xuất hiện, bốn người Ma Giáo lập tức bắt đầu điên cuồng ra tay.

Bên ngoài Huyền Không Quán đột nhiên truyền đến một tiếng hét lớn, ““Yêu nhân Ma Giáo chớ có làm càn, Tây Môn Thiên ta đã đến.””

Thanh Bình nhìn về phía người tới, trong mắt lập tức xuất hiện vẻ vui mừng, nơi xa hai người đang phá không bay tới, rõ ràng là Tây Môn Thiên của Vạn Kiếm Môn, một thân khí thể hiển nhiên đã đột phá đến Võ Đế cảnh.

Thanh Bình đang ngây người, một thanh kiếm xuyên qua ngực hắn. Hắn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, không còn tri giác, nhưng khóe miệng lại lộ ra một nụ cười, bởi vì hắn biết Tây Môn Thiên đã đến, Huyền Không Quán có thể được cứu rồi. Chỉ là ở thời khắc hấp hối cuối cùng dường như nghe được một tiếng long ngâm.

Tây Môn Thiên vừa bay đến phía trên Huyền Không Quán, là phát hiện Thanh Bình đạo trưởng đã chết, lập tức nổi giận sắc mặt tái nhợt.”

Chương 32: Bản tọa vô địch thiên hạ ai dám không phục

2

Mọi người Huyền Không Quán thấy Tây Môn Thiên đến đều vui mừng, Xung Hư đạo trưởng cũng thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Thanh Bình đạo trưởng đã chết, gương mặt lộ vẻ bi thương.

Tây Môn Thiên đang muốn gia nhập chiến cuộc, bỗng từ phương xa truyền đến một tiếng long ngâm, đám người Ma Giáo vốn lộ vẻ lo lắng nhất thời mặt mày hớn hởi. Xa xa một con hắc long đang lao nhanh về phía Huyền Không sơn.

Tây Môn Thiên lập tức lộ vẻ kinh hoàng, Xung Hư đạo trưởng càng lộ vẻ tuyệt vọng, phi liễn nhanh chóng bay đến trên núi Huyền Không, bên trên cửa điện hai bên viết “Tay nắm nhật nguyệt hái tinh thần, thế gian nào ai bằng ta.”

Tuy đã từng nghe qua câu đối này, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy, mọi người phía dưới vẫn cảm nhận được một cỗ bá khí ập đến, từ câu chữ có thể thấy được người bên trong phi liễn bá đạo tự tin đến nhường nào.

Cửa lớn phi liễn mở ra, hai bên đều bước ra mười người, một bên toàn mang mặt nạ màu vàng, một bên toàn mang mặt nạ màu bạc, khí thế trên người xông thẳng tận trời, lại không có một ai thấp hơn Võ Hoàng cảnh.

Chu Khung mặc chiến bào đen từ từ bước ra, toàn thân bá khí tuyệt luân, ma diễm ngập trời, tựa như Ma Thần giáng thế.

“Tham kiến giáo chủ!” Đám người Ma Giáo bên dưới dồn dập khom người chấp tay nói.

“Chu Khung tiểu tử, ngươi vô cớ tàn sát Huyền Không Quán của ta, ý đồ như thế nào?” Xung Hư đạo trưởng hô lớn với Chu Khung trên bầu trời.

“Chu Khung tiểu tử, ngươi cũng dám diệt môn Kim Sơn Tự, còn đồ sát Huyền Không Quán, chẳng lẽ ngươi thật cho rằng ngươi vô địch thiên hạ sao?” Tây Môn Thiên ở một bên cũng chất vấn.

Chu Khung đang phi xa không nói tiếp, thậm chí cũng không nhìn về phía hai người, mà trực tiếp nhìn về phía Liên Sinh: “Vì sao Huyền Không Quán vẫn còn tồn tại!”

Liên Sinh cảm nhận được ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, khom người đáp: “Bẩm giáo chủ, Thanh Bình đạo trưởng của Huyền Không Quán còn sống, lão ta đột nhiên kích phát tiềm năng, đả thương Đại hộ pháp, cho nên mới chậm trễ!”

Chu Khung liếc nhìn Thanh Bình đạo trưởng đã chết, thản nhiên nói: “Lần sau bốn tọa không muốn nghe ngươi lấy cớ nữa!”

Liên Sinh cúi người vâng dạ.

Tây Môn Thiên ở bên cạnh lại tức giận đến mức muốn nổ tung, hắn cảm thấy mình bị sỉ nhục nghiêm trọng. Hắn đường đường là chủ môn Vạn Kiếm Môn, cao thủ Võ Đế cảnh, vậy mà Chu Khung ngay cả liếc mắt nhìn hắn cũng không thèm, rõ ràng là coi thường hắn.

Tây Môn Thiên xuất hiện một thanh trường kiếm trong tay. Kiếm chỉ vào Chu Khung, chất vấn: “Chu Khung tiểu tử, ngươi khinh người quá đáng, chẳng lẽ thật sự cho rằng ngươi thiên hạ vô địch sao?”

Chu Khung cau mày, nhìn về phía Tây Môn Thiên.

“Ồn ào,” nói xong một tay đánh về phía Tây Môn Thiên, trên không trung lập tức xuất hiện một bàn tay khổng lồ, khí thế hùng vĩ, bên trên sinh tử chi khí chuyển hóa, tựa như trời sập đất lở đập xuống.

Tây Môn Thiên ngay lập tức cảm thấy mình như con kiến đối mặt với voi, trốn không thoát, cũng không chống cự nổi, trong lòng càng kinh hãi tột cùng, hắn biết Chu Khung rất mạnh, nhưng cũng không nghĩ tới lại mạnh đến mức này, đối mặt với một kích có thể lấy mạng hắn bất cứ lúc nào.

“Thiên Ngoại Phi Tiên,” Tây Môn Thiên không kịp phản ứng, chỉ có thể hét lớn một tiếng, thi triển thủ đoạn mạnh nhất của mình, trường kiếm trong tay trong nháy mắt hóa thành một đạo thiểm điện, phóng tới bàn tay khổng lồ.

Một tiếng va chạm thật lớn vang lên, nhưng lại không có bất cứ dư chấn nào, tất cả đều bị bàn tay khổng lồ trực tiếp hủy diệt, Tây Môn Thiên càng giống như con ruồi bị đánh bay ra ngoài mấy trăm dặm, trực tiếp bị đánh vào trong ngọn núi.

Bàn tay khổng lồ không dừng lại mà tiếp tục chụp về phía Xung Hư đạo trưởng.

Xung Hư đạo trưởng lộ vẻ trịnh trọng, trường kiếm trong tay vẽ thành một vòng tròn, hình thành Thái Cực đồ ở trước mặt, đây là tuyệt học phòng ngự mạnh nhất của Huyền Không Quán,

Bàn tay khổng lồ vỗ về phía Thái Cực Đồ, phòng ngự theo tiếng vỡ vụn, Xung Hư đạo trưởng bị chấn lui ra ngoài năm mươi bước, miệng lớn phun ra máu tươi, nhưng rốt cuộc cũng tiếp được một chương này.

Từ khi Chu Khung bắt đầu công kích đến khi kết thúc chỉ trong nháy mắt, mọi người phía dưới còn chưa kịp phản ứng,

chỉ thấy Chu Khung vồ ra một bàn tay, Tây Môn Thiên đã bị đánh bay không biết sống chết, Xung Hư đạo trưởng cũng miệng phun máu tươi, bị trọng thương.

Đám người Ma Giáo phản ứng kịp, lập tức cười vang vui mừng, mà đệ tử Huyền Không Quán lại đều mặt như tro tàn, thậm chí có kẻ buông xuống trường kiếm, từ bỏ kháng cự.

Chu Khung ở giữa không trung cười to nói,

“Bản tọa chính là thiên hạ vô địch, ai dám không phục, về sau bản tọa sẽ gọi là Chu Vô Địch, ha ha ha.”

“Đỉnh, chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ danh hiệu, tu vi tăng lên một tầng.”

Chương 33: Thiên hạ hoảng sợ, người người tự vệ 1

Khí thể trên người Chu Khung trong nháy mắt đột phá một chút, sau đó lại hạ xuống.

Chu Khung vừa rồi không phải vô cớ làm màu, là bởi vì hệ thống đột nhiên giao cho hắn một nhiệm vụ, xưng là nhiệm vụ vô địch, phần thưởng là nâng cao một tầng tu vi, Chu Khung nào có lý do gì mà không nhận nhiệm vụ chứ, hơn nữa thân là giáo chủ Ma Giáo, có một danh hiệu Chu Vô Địch thì đã sao nào.

Trên bảng hệ thống xuất hiện một đoạn tin tức.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Võ Đế hậu kỳ (Đang trọng thương)

Võ công: Ma Thân Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn (khuyết).

Tọa kỵ: Ma Long Phi Trảo

“Liên Sinh!”

“Thuộc hạ tại đây!”

“Còn lại giao cho ngươi, đừng lè mề quá lâu!” Nói xong Chu Khung liền xoay người trở lại trong phi liên.

Bên ngoài lập tức lại vang lên tiếng la giết, Chu Khung ở trong phi liên phun ra một viên đan dược màu trắng, trên đó nứt ra một khe hở nhỏ. Mặc Mặc nói: “Quả nhiên không hổ

danh là Đại Lực Hoàn xuất phẩm từ hệ thống, ngay cả thương thể của Thần Ma Nhân cũng có thể khôi phục trong thời gian ngắn, đáng tiếc chỉ có thể dùng ba lần.”

Cốc cốc cốc, bên ngoài phi liên truyền đến tiếng gõ cửa,

“Giáo chủ, thuộc hạ Ma Hồ Vương, Đại hộ pháp bị trọng thương, hôn mê bất tỉnh, khí tức đang dần dần yếu ớt.”

“Đưa hắn vào đi!”

“Vâng!” Cửa phi liên mở ra, toàn bộ phi liên lớn như ngọn núi, không gian bên trong càng có thể so sánh với chủ điện Thiên Ma Phong, Ma Hồ Vương trực tiếp ôm Đại hộ pháp tiến vào, đặt ngang trên mặt đất.

Chu Khung nhìn Bạch Hạo Thiên, thân thể đều có phần vỡ vụn, hoàn toàn dựa vào dược tính của linh đan chống đỡ hơi thở cuối cùng.

“Hệ thống, có biện pháp gì để cứu hắn không!”

“Niết Bàn đan, cần năm trăm vạn điểm phản diện, không có nguy hiểm, càng có thể đề cao thực lực...”

“Chẳng lẽ ngươi không biết ta có bao nhiêu điểm phản diện sao? Năm trăm vạn ư? Ta có giết sạch tất cả thế lực trên đại lục cũng không có nhiều điểm phản diện như vậy.”

“Kí chủ, còn có thể dùng Tiểu Niết Bàn đan, chỉ cần năm vạn điểm phản diện, nhưng tỷ lệ thành công không đến 30%.”

“Chỉ có vậy thôi, sống chết đều phải xem vận khí của hắn rồi.”

“Đinh, đổi Tiểu Niết Bàn đan thành công, tiêu hao năm vạn điểm phản diện.”

Trong tay Chu Khung đột nhiên xuất hiện một viên thuốc màu đỏ như lửa, bên trong dường như có một con phượng

hoàng đang tắm lửa hồi sinh. Hắc ném cho Ma Hồ Vương.

“Cho hắc uống, sau đó diu hắc đến hậu điện.”

“Tuân mệnh!”

Tiếng la giết bên ngoài dần dần nhỏ đi, cho đến khi biến mất không thấy gì nữa.

“Đinh, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ diệt Kim Sơn trước, sau đó lại tru diệt Huyền Không, phát thưởng đang tiến hành.”

Chu Khung cảm thấy một luồng thanh khí xông vào Thần Ma Nhãn, không ngừng tu bổ thương thế trong mắt, khí thế trên người Chu Khung cũng không ngừng tăng lên, xông thẳng tới chân trời.

Trong phi liên truyền ra một tiếng cười cực lớn, âm thanh chấn động ngàn dặm kéo dài không dứt, vô số cảm thú kinh hãi không dám di động, nhao nhao nằm rạp trên mặt đất.

Liên Sinh ở bên ngoài phi liên cung kính nói: “Chúc mừng giáo chủ thần công đại thành, thiên hạ vô địch.”

Đám người Ma Giáo cũng đều cúi mình hô to:

“Chúc mừng giáo chủ, thần công đại thành, thiên hạ vô địch.”

“Chúc mừng giáo chủ, thần công đại thành, thiên hạ vô địch.”

“Chúc mừng giáo chủ”

Đại Hoàng vương triều, trong Kim Loan điện, trên long ỷ có một thanh niên nam tử mặc long bào ngự trị, triều thần hai bên đang thương nghị sự kiện Ma Giáo diệt Kim Sơn Tự, nghị

luận âm ỉ. Trong đó có vị đại thần đề nghị xuất binh đánh Ma Giáo.

Đột nhiên bên ngoài truyền đến một tiếng báo khẩn.

“Báo~~” một nam tử mặc Ngự Long phục, đeo Tú Xuân đao bên hông nhanh chóng chạy vào trong điện, quỳ một gối xuống, chính là Chỉ huy sứ Cẩm Y vệ của Đại Hoàng vương triều.

“Khởi bẩm bệ hạ, Huyền Không Sơn truyền đến tin tức, Ma Giáo dẫn người tấn công Huyền Không Quán, toàn phái trên dưới không một ai sống sót, Vạn Kiếm Môn chương môn Tây Môn Thiên tiến đến cứu viện, bị Chu Khung xuất chương đánh chết.”

“Cái gì, người nói có thật không!” Vị hoàng đế trẻ tuổi ngồi trên long ỷ sợ hãi đến mức đứng bật dậy.

“Những lời thuộc hạ nói đều là sự thật, hiện giờ thi thể của Tây Môn Thiên cùng Xung Hư đạo trưởng vẫn còn đang bị đóng đinh trên bia đá ở Huyền Không Sơn!”

Hoàng đế trẻ tuổi kinh hãi ngồi phịch xuống long ỷ, phải biết rằng Đại Hoàng vương triều chỉ có một vị cao thủ Võ Đế cảnh, chính là phụ hoàng của giết, Hoàng Đế tiền nhiệm, nhưng đã qua đời từ năm ngoái. Bây giờ người mạnh nhất Đại Hoàng vương triều chính là thái phó lão sư của hắn, cũng chỉ mới đạt đến tu vi Võ Hoàng đỉnh phong mà thôi.

Hoàng đế nhìn xuống phía dưới Thái Phó đứng đầu quần thần dò hỏi: “Thái Phó, hiện giờ chúng ta phải làm sao đây, Ma Giáo sẽ không đến tấn công vương triều Đại Hoàng của chúng ta chứ?”

Chương 34: Thiên hạ hoảng sợ, người người tự vệ 2

lão già mặc quan bào màu tím đứng dậy tâu: “Bệ hạ, không cần phải lo lắng, vương triều Đại Hoang chúng ta từ xưa đến nay cũng không quá nhằm vào Ma Giáo, cũng chưa từng nói lời hàng yêu trừ ma, Ma Giáo sẽ không tấn công chúng ta đâu.”

“Vậy thì tốt rồi, vậy thì tốt rồi!” Vị hoàng đế trẻ tuổi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng trong ánh mắt của Thái Phó phía dưới lại lóe lên một tia lo lắng. Rốt cuộc Ma Giáo có tấn công vương triều Đại Hoang hay không, hẳn cũng không quá tự tin.

Vạn Kiếm Sơn, Nghị Sự Điện, Tây Môn Địa suy yếu ngồi ở vị trí chương môn. Mấy vị trưởng lão phía dưới đều mang vẻ mặt ưu tư trĩu nặng, từ khi tin tức chương môn Tây Môn Thiên bị Chu Khung một chương đánh chết truyền về Vạn Kiếm Sơn.

Mọi người đều không dám tin, nếu không phải tin này đã truyền khắp thiên hạ, bọn họ hẳn cho rằng ai đang nói đùa. Miễn cưỡng tiếp nhận sự thật, sau đó mấy vị đại trưởng lão thương nghị để Tây Môn Địa trọng thương chưa lành đảm nhiệm chức chương môn.

“Chương môn, hiện giờ chúng ta nên làm thế nào đây? Ma Giáo chắc chắn sẽ không bỏ qua cho chúng ta.” Mấy vị trưởng lão quay sang Tây Môn Địa ngồi trên vị trí chủ tọa hỏi.

Tây Môn Địa ngồi thẳng dậy, tuyên bố: “Chư vị, giờ đây ta lấy danh nghĩa đời chương môn thứ mười bảy của Vạn Kiếm Môn tuyên bố: Kể từ hôm nay, Vạn Kiếm Môn chính thức giải tán.”

“Cái gì, Tây Môn Địa ngươi điên rồi sao.”

“Ngươi là đồ lòng lang dạ sói, vừa lên làm chương môn đã muốn giải tán môn phái, Vạn Kiếm Môn ta thành lập hơn ngàn năm nào phải ngươi nói giải tán là giải tán.”

Mấy vị trưởng lão phía dưới lập tức chỉ vào mũi Tây Môn Địa mà mắng, nếu không phải còn chút lý trí, đã muốn động thủ rồi.

“Vậy không biết mấy vị trưởng lão có diệu kế gì?” Tây Môn Địa khinh thường liếc nhìn mấy vị trưởng lão trước mặt.

Nói thật, Vạn Kiếm Môn đến thế hệ bọn họ đã điêu linh, năm đại môn phái đã từng tiếng tăm lừng lẫy, những năm này kỳ thật đã bị biên giới hóa. Một Võ Đế cảnh cũng không có, mấy vị trưởng lão trước mặt này càng là tu vi cao nhất mới Võ Hoàng trung kỳ, thậm chí còn có một vị Võ Vương đỉnh phong. Chỉ có điều dựa vào bối phận cao mới ngồi lên vị trí trưởng lão.

Những năm gần đây tất cả đều dựa vào hai huynh đệ bọn họ miễn cưỡng chống đỡ, thật vất vả Tây Môn Thiên đột phá đến Võ Đế cảnh, không đợi phát huy thực lực đã bị Chu Khung cho một chương đánh chết. Hiện tại chỉ dựa vào chính hãn căn bản đã không chống đỡ nổi nữa.

Hơn nữa Ma Giáo cũng sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ.

Nhìn mấy vị trưởng lão trước mặt nói nhỏ không đáp lời, Tây Môn Địa cười nhạo một tiếng, cầm lấy trường kiếm đặt trên bàn xoay người đi ra ngoài: “Ta đã nói xong rồi, Ma Giáo

có thể đến Vạn Kiếm Sơn bất cứ lúc nào, ta đi trước đây, sau này có duyên gặp lại.”

Mấy vị đại trưởng lão nhìn Tây Môn Địa đã đi rồi, mấy lần muốn mở miệng cũng không nói ra. Nhìn Tây Môn Địa đã biến mất, vị đại trưởng lão Võ Hoàng trung kỳ thở dài một hơi nói: “Thôi thôi, tán thì tán đi, các người ra ngoài nói một tiếng với các đệ tử đi, muốn ở lại thì ở lại, không muốn ở lại thì đi đi.”

“Đại trưởng lão, vậy còn người?” Vị trưởng lão Võ Vương cảnh duy nhất thấp giọng hỏi.

“Ta từ nhỏ đã sinh ra ở đây, hiện giờ tuổi đã lớn, cũng không muốn đi đâu cả, cứ ở lại Vạn Kiếm Sơn này cùng sinh tử với nó vậy. Các người cũng muốn lưu lại sao?”

Không có người tiếp lời, trong không khí xuất hiện bầu không khí lúng túng, một vị trưởng lão thở dài quay người bước ra khỏi đại điện, nhìn hẩn rồi đi, mấy vị trưởng lão khác cũng vội vàng bỏ đi, cuối cùng trong đại điện chỉ còn lại một mình Đại trưởng lão.

“Ôi, Vạn Kiếm Môn đã hoàn toàn biến mất, ha ha ha” tiếng cười tràn ngập vô tận bi thương.

Tổng đàn Ma Giáo, trước mặt Chu Khung quỳ một bóng đen.

“Bẩm giáo chủ, Huyền bộ truyền đến tin tức, nói sau khi Tây Môn Địa trở thành chương môn thì đã giải tán Vạn Kiếm Môn, hiện giờ Vạn Kiếm Môn ngoại trừ Đại trưởng lão và lác đác vài đệ tử không muốn rời đi, đã thành một tòa núi hoang vắng.”

Chu Khung cười khẽ một tiếng, “Ồ, tên Tây Môn Địa này cũng đủ thông minh!”

“Lần trước Huyền bộ ở cực tây phát hiện không gian loạn lưu có tiền triển gì không?”

“Bẩm giáo chủ, vẫn chưa có phát hiện gì, từ lần trước xuất hiện đã biến mất, Huyền Tam, Huyền Tứ vẫn còn ở bên kia tìm kiếm.”

“Tốt, lui xuống đi!”

“Hệ thống, người xác định không gian loạn lưu là thông đạo thời không sao?”

“Đúng vậy, mỗi một đại lục đều có một thông đạo thời không thông hướng thượng giới, đại lục này có lẽ đã xuất hiện biến cố gì đó cho nên thông đạo ẩn tàng, nhưng sẽ không biến mất.”

“Hệ thống, bên trên Võ Thần cảnh vẫn còn có cảnh giới chứ?”

“Đương nhiên, nói cho đúng thì không có Võ Thần cảnh, bên trên Võ Đế cảnh trực tiếp chính là Thông Huyền cảnh, Thông Huyền cảnh tổng cộng có mười tầng, Võ Thần cảnh sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong tương ứng với bốn tầng đầu của Thông Huyền cảnh.

Chương 35: Không gian loạn lưu xuất hiện ở thượng giới

Người của đại lục hạ đẳng chỉ cần tu vi đạt tới Thông Huyền cảnh ngũ giai sẽ tự động phi thăng đến thượng giới, những kẻ khác cần phải đi qua thông đạo thời không, Võ Đế cảnh là có thể đến thượng giới.”

“Hệ thống, thượng giới lớn bao nhiêu.”

“Vô biên vô tận, với tu vi của người dù có bay vạn năm cũng không đến được tận cùng.”

“Kí chủ, người định đi thượng giới bây giờ à!”

“Đương nhiên không phải! Theo như lời người nói, ta chỉ là một tiểu nhân vật Võ Đế cảnh đến thượng giới còn tiêu sái thế nào được. Vẫn nên ở đây phát triển trước đã, sau đó mang theo thủ hạ rồi hãy đi thượng giới.”

Vùng cực tây, trời đông giá rét, trong vạn dặm toàn băng tuyết. Bên dưới một ngọn núi tuyết, có hai người đang nhóm lửa nướng thỏ, vừa ăn vừa trò chuyện.

“Lão Tứ, người nói hai ta đều ở đây hai tháng rồi, ngoại trừ tuyết lớn ra thì cái gì cũng chẳng thấy.”

“Tam ca, vậy phải hỏi lần trước người có nhìn lắm hay không, nào có không gian loạn lưu gì tồn tại đâu.”

“Làm sao có thể, lúc ấy loạn lưu kia ở ngay bên cạnh cách ta không đến một ngàn mét, “

Trên mặt hai người mang mặt nạ bạc, rõ ràng là Huyền Tam và Huyền Tứ phụng mệnh tra tìm không gian loạn lưu.

Bên ngoài mười dặm, đang có một nam tử mặc áo trắng, sau lưng đeo trường kiếm đi lại trên tuyết, chính là Tây Môn Địa rời khỏi Vạn Kiếm Môn, hắn vốn định tu hành dưỡng thương ở đây, không ngờ lại lạc đường, đột nhiên ngẩng đầu nhìn thấy phía xa có một làn khói bếp bay lên, lập tức đi về hướng đó.

Huyền Tam đang nói chuyện phiếm bỗng dừng lại, “Có người tới, “

Huyền Tứ ngẩng đầu nhìn về phía trước, chợt thấy một bóng người áo trắng đang nhanh chóng bay tới.

Tây Môn Địa phi hành cả chặng đường, rốt cuộc trông thấy hai người ngồi dưới đất ăn thịt thỏ, trên mặt đều đeo mặt nạ bạc, cũng chẳng suy nghĩ nhiều. “Hai vị bằng hữu phía trước, tại hạ lạc lối trong tuyết này, có thể chỉ đường cho chăng?”

Huyền Tam đột nhiên cười rộ lên, nói với Huyền Tứ: “Mấy ngày nay chẳng uổng công, tuy không phát hiện được gì, lại gặp được con cá lớn, đáng đời hai huynh đệ ta lập công.”

Huyền Tứ cũng cười hắc hắc, nhìn về phía nam tử áo trắng: “Tây Môn Địa, thiên đường có lối người chẳng đi, địa ngục không cửa người lại xông vào.”

Tây Môn Địa cũng kịp phản ứng lại, hắn đột nhiên nghĩ đến có người từng nói, bên cạnh giáo chủ Ma Giáo Chu Khung có một số người thần bí, phân biệt đeo mấy loại mặt nạ kim cương, hoàng kim, bạch ngân, thanh đồng, mỗi người đều là cao thủ cảnh giới Võ Hoàng, xem ra hôm nay chính mình đã đụng phải hai người trong số đó.

Nếu là trước kia Tây Môn Địa chẳng thèm đề ý, nhưng hiện giờ thương thế của hắn vẫn chưa lành, toàn bộ thực lực cũng chỉ có thể phát huy được năm thành, thậm chí mình xui xẻo.

Nhưng Huyền Tam, Huyền Tứ căn bản không cho hấn cơ hội phản ứng, trực tiếp ra tay.

“Huyền Ma Chưởng!”

“Huyền Ma Quyền.”

Trong không khí lập tức quyền chưởng tương gia, đáng sợ hơn là hai đòn công kích vậy mà hỗ trợ lẫn nhau, ngay cả băng tuyết đầy trời cũng dường như bị phong tỏa, rõ ràng là Huyền Tam, Huyền Tứ Võ Hoàng trung kỳ, lại thi triển công kích của Võ Hoàng đỉnh phong.

Nguyên lai hai người từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, về sau cùng nhau gia nhập Ma Giáo, đồng thời vượt qua tuyển chọn tiến vào Huyền bộ, quanh năm sớm tối ở bên nhau, hơn nữa đều tu luyện cùng một loại công pháp, sớm đã tâm ý tương thông, hai người cùng ra tay công kích sẽ bạo tăng, ngay cả Thủ tọa Huyền bộ trong thời gian ngắn cũng khó có thể đối phó, huống chi Tây Môn Địa đã bị thương.

Tây Môn Địa chỉ cảm thấy một làn sóng uy hiếp tử vong ập đến, lập tức rút trường kiếm ra, quát lớn một tiếng “Thiên Ngoại Phi Tiên”.

Băng, âm thanh giống như núi lở vang lên, núi tuyết xung quanh đều bị chấn động bắt đầu sụp đổ, Tây Môn Địa bị đánh bay hơn nghìn mét, không do dự xoay người nhanh chóng chạy về phương xa.

“Tây Môn Địa, người chạy đi đâu.”

Huyền Tam, Huyền Tứ nhanh chóng đuổi theo Tây Môn Địa.

Tây Môn Địa vừa chạy vừa thổ huyết, hấn vốn đã trọng thương, bị Huyền Tam Huyền Tứ trọng kích một lần thương thể lập tức tái phát, cũng bắt đầu áp chế không nổi, sau nửa

canh giờ Tây Môn Địa đã bắt đầu mắt hoa mờ mịt, hấn cảm giác mình đã đến cực hạn.

Hai người Ma Giáo đuổi theo phía sau sát nút, với trạng thái hiện tại của hấn căn bản không thể thoát khỏi, cứ chạy tiếp như vậy kết quả chỉ có thể kiệt sức mà chết, một chút cơ hội cũng không có, chi bằng hiện tại liều mạng với hai người Ma Giáo, may ra còn có một tia hi vọng sống sót.

Tây Môn Địa cắn đầu lưỡi, tinh thần thoáng phấn chấn, xoay người rút ra trường kiếm, lộ vẻ thấy chết không sờn, nhưng hai người Huyền Tam, Huyền Tứ còn cách hấn còn hai trăm mét đột nhiên dừng lại, thân hình lập tức lùi nhanh như chớp.

Chương 36: Các người có dám theo bản tọa xông pha thượng giới một lần *** 1

Tây Môn Địa lộ vẻ mặt nghi hoặc, sắc mặt của hai người kia như thể nhìn thấy thứ gì đó vô cùng khủng khiếp, Tây Môn Địa dường như cảm giác được điều chi, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy không gian sau lưng bỗng nhiên hình thành một dòng xoáy loạn lưu, từ từ ngưng tụ thành một cái hắc động, tựa hồ một đường hầm xuyên qua thời không.

Không đợi Tây Môn Địa kịp phản ứng, loạn lưu vậy lại lao về phía hắn, bao trùm Tây Môn Địa sau đó chậm rãi biến mất.

Huyền Tam, Huyền Tứ hai người vội vàng lui ra phía sau trăm dặm.

“Lão Tứ, ngươi lập tức đi bẩm báo giáo chủ, nói không gian loạn lưu quả thật ở phụ cận, Tây Môn Địa bị không gian loạn lưu cuốn đi rồi.”

Một tòa thành trì to lớn dựng đứng trên một bình nguyên, thành trì dài chừng hơn ngàn dặm, cao chừng mười mấy mét, giống như một tòa thành lớn viển cổ, phía trên thành trì viết ba chữ lớn “Hắc Vương Thành”.

Nếu như người của Đại Vũ vương triều Thương Ngô đại lục nhìn thấy thành trì này, nhất định sẽ bị dọa chết, bọn họ tự nhận hoàng thành khổng lồ nhất thiên hạ nhưng thậm chí không bằng một phần trăm của tòa thành trì này.

Cửa lớn của thành trì mở ra, bên trong có vô số bóng người đang ra vào, trong đó còn có một số bóng dáng dị tộc, có người thân cao ba mét giống như người khổng lồ, có người toàn thân xanh thẫm, mọc ra bốn cánh tay giống như sứ giả tới từ địa ngục.

Có thể nói là thiên kỳ bách quái, giống loài gì cũng có. Nhưng điểm thống nhất chính là trên người đều tỏa ra khí tức cường giả, liếc nhìn lại, Võ Đế cảnh khắp nơi đều có, Võ Thần cảnh cũng tùy ý có thể thấy được, thậm chí ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy nhân vật trên cả Võ Thần.

Quả thật có thể nói là Võ Thần đi đầy đất, Võ Đế không bằng chó a.

Trung tâm thành trì là một quảng trường khổng lồ, bên trên có mấy trăm tấm bia đá to lớn, trong đó đại bộ phận đều sáng, nhưng cũng có một phần nhỏ là âm đạm.

Trên quảng trường có một đám giống loài cao bốn mét, toàn thân màu xanh lam giống như tinh linh phiên bản tăng trưởng, toàn thân mặc áo giáp, xem ra hẳn là người quản lý trên quảng trường.

Trên quảng trường thỉnh thoảng sẽ phát ra quang mang, sau đó có các loại giống loài từ bên trong đi ra, rồi người mặc áo giáp trên quảng trường sẽ đi qua dẫn người đi, đơn giản nói điều gì đó, liền mang người đi trên đất trống bên cạnh, thời gian nửa ngày liền tích lũy được chín mươi chín người.

Nguyên bản tích lũy người sẽ càng nhiều, nhưng có một ít đi ra từ bia đá, lại không bị mang đi đất trống, mà bị một số quần thể khác tiếp đi.

Lúc này, một tấm bia đá mờ ảo ở rìa đột nhiên phát ra ánh sáng, một nam tử mặc áo trắng, miệng phun máu tươi từ bên

trong rơi ra, nam tử ngẩng đầu nhìn cảnh tượng trước mặt, lộ ra một tia mê man.

Trong mắt thủ lĩnh đứng đầu đám người kia hiện lên một tia kinh ngạc, nếu như hắn nhớ không lầm thì nghe nói tám bia đá kia đã hơn ngàn năm không sáng lên, hôm nay lại xuất hiện một nhân loại, hơn nữa còn là một nhân loại bị trọng thương.

Chủ động đi tới, nhìn nam tử một chút, cao giọng hỏi: “Người là người phương nào, đến từ thế lực gì, thượng giới có thế lực nào tiếp ứng không? Vậy mà mới có tu vi Phàm Cảnh.”

Trong mắt nam tử học máu hiện lên một vẻ kinh ngạc, hắn ngẩng đầu nhìn thủ lĩnh áo giáp đối diện, hắn dám cam đoan Thương Ngô đại lục tuyệt đối không có loại vật chủng này, hơn nữa khí thế cường đại trên người đối phương tuyệt đối mạnh hơn tất cả những người hắn từng gặp, cho dù Chu Khung mơ hồ được xưng là vô địch Thương Ngô đại lục cũng xa xa không bằng người trước mắt này.

“Tại hạ Tây Môn Địa, là môn nhân Vạn Kiếm Môn, không biết thượng giới là nơi nào, không hay bây giờ là địa phương gì.”

“Vạn Kiếm Môn,” thủ lĩnh áo giáp trong đầu không nhớ ra môn phái này, đoán chừng đối phương hẳn là báo tên một môn phái ở hạ giới. Hắn không đáp lại lời của Tây Môn Địa.

Thật sự là một tiểu nhân vật Phàm Cảnh như đối phương, căn bản không làm hắn hứng thú, nếu không phải đối phương từ tám bia đá ảm đạm này đi ra, hẳn ngay cả hỏi cũng sẽ không hỏi.

Mà tám bia đá ảm đạm kia từ khi Tây Môn Địa đi ra lại trở nên ảm đạm.

Thủ lĩnh áo giáp nhìn bia đá, lầm bầm nói: “Còn tưởng rằng tốt rồi chứ, không ngờ vẫn là hổng.” Sau đó không đề ý

tới nữa, nắm lấy Tây Môn Địa, trực tiếp ném về vị trí đất trống.

Cộng thêm Tây Môn Địa, hiện tại trên đất trống vừa vặn có một trăm người, đều trung thực đứng ở đó, Tây Môn Địa cũng cúi đầu ở trong đó. Vừa rồi lúc bị thủ lĩnh áo giáp bắt được, hấn cho rằng mình sắp chết rồi, không nghĩ tới chỉ bị ném ở trên đất trống này.

Trên bãi đất trống hiện tại tổng cộng có một trăm người, ngoại trừ Tây Môn Địa, còn lại thấp nhất cũng là cảnh giới Võ Đế, còn có mấy nhân vật cảnh giới Võ Thần, nhưng cũng đều là tu vi Võ Thần sơ kỳ.

Chương 37: Các người có dám theo bản tọa xông pha thượng giới một lần * 2**

Thủ lĩnh áo giáp nhìn về phía một trăm người phía dưới, cao giọng nói:

“Các người đều là từ hạ giới đến, bất kể các người trước kia là nhân vật gì, nhưng hiện tại đến Hắc Vương Thành, đều phải tuân thủ quy củ nơi này. Từ hôm nay trở đi, các người chính là nô lệ của Lam Vũ nhất tộc ta, cần làm việc cho Lam Vũ nhất tộc ta. Cảnh giới Võ Thần kỳ hạn ba năm, cảnh giới Võ Đế kỳ hạn năm năm, sau đó có thể khôi phục tự do.”

Phía dưới mọi người đều kinh ngạc, xuất hiện một phen ngẩn ngui náo động. Một nhân vật ngưu đầu nhân thân, thân cao ba trượng, tu vi Võ Thần sơ kỳ đứng ra. Mặc dù biết thủ lĩnh áo giáp trước mặt rất cường đại, nhưng hắn vốn là nhân vật đứng đầu đại lục phương kia, bình thường quen tác oai tác phúc, đột nhiên bắt hắn làm nô lệ, điều này làm sao chịu được.

Đối mặt với thủ lĩnh áo giáp, ngưu đầu nhân lớn tiếng hỏi: “Vị đại nhân này, dựa vào cái gì mà bắt chúng ta làm nô lệ, chẳng lẽ thượng giới bóc lột chúng ta phi thăng giả như vậy sao?”

Ngưu đầu nhân này có thể tu luyện tới Võ Thần cảnh tự nhiên không phải kẻ ngu, hắn vừa chất vấn vừa nhìn về phía những người khác, muốn mọi người cùng nhau phản kháng, như vậy rất dễ gây nên hỗn loạn, hắn có thể thừa dịp đó mà đào tẩu.

Nhưng sự việc lại chẳng theo ý hấn, căn bản không có ai phản kháng cùng hấn cả, mọi người đều có thể cảm nhận được sự cường đại của thủ lĩnh áo giáp, căn bản không dám sinh ra nổi ý nghĩ phản kháng.

“Dựa vào cái gì ư, chính là vì các ngươi là kẻ yếu.” Thủ lĩnh áo giáp liếc nhìn ngu ru đầu nhân, lập tức khí thế trên người hấn ép về phía ngu ru đầu nhân, trực tiếp đè ngu ru đầu nhân nằm rạp trên mặt đất, bất kể giấy dựa thế nào cũng không thể đứng dậy nổi, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi, chỉ trong chớp mắt ngấn ngủi đã ngắt lịm đi, không còn giấy dựa nữa.

“Còn có ý kiến gì không?” Nam tử áo giáp nhìn về phía những người khác hỏi.

Mọi người nào dám có vấn đề gì nữa, nhao nhao ngậm miệng, lúc này một giọng nói yếu ớt vang lên: “Bái kiến đại nhân, ta có một vấn đề muốn hỏi một chút được chăng?”

Hóa ra chính là Tây Môn Địa.

Thủ lĩnh áo giáp nhìn Tây Môn Địa, kinh ngạc nói: “Ngươi gan lớn không nhỏ, hỏi đi.”

“Đại nhân, vừa rồi ta trông thấy mấy người từ bên kia đi ra cũng không tới mảnh đất trống này, mà là bị người ta đón đi rồi, không biết là vì sao.”

“Ôi, người quan sát rất cẩn thận, tổ tiên của bọn họ đến nơi này, đồng thời thành lập thế lực không nhỏ, cho nên hậu duệ của bọn họ đến đây không cần phải làm nô lệ.”

Mọi người phía dưới nghe xong nhao nhao ngậm miệng lại, trong đầu không ngừng hồi tưởng xem mình rốt cuộc có trường bối nào đã từng phi thăng lên thượng giới hay không, đáng tiếc những người có thể lực ở thượng giới sớm đã được dẫn đi mất, bọn họ chỉ có thể đi âm thầm làm nô lệ mấy năm.

Tại tổng đàn Ma Giáo, Chu Khung âm thầm trầm tư, Huyền Tứ đã báo cáo cho hắn về vấn đề không gian loạn lưu.

“Hệ thống, không gian loạn lưu xuất hiện rồi lại biến mất là chuyện gì xảy ra vậy?”

“Không gian loạn lưu liên tiếp xuất hiện chứng minh ở vị trí đó trước kia là thông đạo phi thăng thượng giới, biến mất chứng tỏ là không còn năng lượng nữa, chỉ cần chôn năng lượng thạch xuống vị trí kia, thông đạo sẽ khởi động lại.”

“Hệ thống, liệu có khả năng người thượng giới hạ giới hay chẳng?”

“Sẽ không đâu, thông đạo là đơn hướng, trừ phi tu vi đạt tới trình độ nhất định, hoặc là sử dụng một ít bí bảo mới có thể hạ giới. Đại lục cấp thấp như Thương Ngô đại lục này nhiều lắm, đông như sao trên trời, rất ít người sẽ tốn công sức hạ giới.”

“Vậy là tốt rồi, vẫn nên trước tiên phát triển trên mảnh đại lục này đã, bản tọa cũng không muốn đi lên trên làm tiểu binh.”

“Đinh, có nhiệm vụ mới, trong vòng ba năm xưng bá Thương Ngô đại lục, trở thành đế vương chân chính của Thương Ngô đại lục. Phần thưởng thành công là tu vi tăng lên ba cấp bậc, giá trị phản phái được 100 vạn điểm, thất bại không bị trừng phạt, ngươi có nhận hay không?”

“Nhận.”

Triều hội Thiên Ma điện, đông đảo cao tăng lập thành hàng ngũ ở hai bên, mỗi một người đều lộ vẻ ngạo nghễ, Ma Giáo liên tục diệt vong Kim Sơn Tự cùng Huyền Không Quán, khiến cho tất cả mọi người trong Ma Giáo đều tràn đầy tự tin. Hành tẩu ở bên ngoài cũng rất cuộc có thể ngạo nghễ nói một

tiếng là người trong Ma Giáo, không còn kẻ nào dám trực tiếp kêu gọi đánh giết nữa.

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, lạnh giọng nói: “Các người rất tự mãn sao, cho rằng mình đã rất lợi hại rồi ư?”

Đám người Ma Giáo đồng thanh đáp lại nói không dám, nhưng vẻ mặt lại lộ ra thần sắc không phục, ngay cả Liên Sinh cũng có chút kinh ngạc, thật sự là gần đây Ma Giáo đã chiếm được ưu thế quá lớn. Bọn họ đều cho rằng Ma Giáo đã là thế lực mạnh nhất trên đại lục, Giáo chủ là cao thủ đứng đầu thiên hạ, còn bọn họ là những người lợi hại bậc nhất, chỉ đứng sau Giáo chủ mà thôi.

Chương 38: Kẻ không thần phục giết, dám phản kháng giết, kẻ phản bác giết

“Hừ.” Chu Khung cười lạnh một tiếng.

“Các người biết Võ Thần cảnh không, các người có biết Thông Huyền cảnh trên Võ Thần cảnh không?” Chu Khung lạnh lùng hỏi.

Ma Hồ Vương vỗ đầu một cái, cúi mình thi lễ: “Giáo chủ, Thông Huyền cảnh là gì vậy, phía trên Võ Thần thật sự còn có cảnh giới sao?”

“Đương nhiên, phía trên Võ Thần có Thông Huyền, phía trên Thông Huyền còn có nữa, hiện giờ các người ngay cả Võ Đế cũng chưa đạt tới mà đã bắt đầu tự mãn rồi.”

“Giáo chủ, Võ Thần cảnh thì đã từng nghe qua, nhưng cao thủ Thông Huyền cảnh sao từ trước tới nay chưa từng nghe nói tới.”

“Không ở đại lục này, ở thượng giới, trên Thương Ngô đại lục này còn có một đại lục càng thêm khổng lồ, còn lớn hơn trăm triệu lần so với Thương Ngô đại lục, nơi đó cao thủ nhiều như mây, Võ Thần cảnh tới đó cũng đều là tầng dưới chót mà thôi.”

Tất cả mọi người trong Ma Giáo đều chấn động, không ngờ trên Thương Ngô đại lục còn có thượng giới, thậm chí ngay cả Võ Thần cũng là nhân vật tầng dưới chót, như vậy chút tu vi ấy của đám người mình có là gì, trên mặt đều lộ ra vẻ xấu hổ.

Chu Khung nhìn đám người Ma Giáo phía dưới nói: “Các người đều là tinh anh của Ma Giáo ta, thượng giới thì đã sao, không bao lâu nữa chúng ta cũng sẽ xưng bá một phương ở đó.”

“Các người có dám theo bản tọa đi thượng giới xông xáo một phen hay không?”

“Ta Ma Hồ Vương, nguyện theo bước chân của giáo chủ.”

“Thanh Long Đường, nguyện theo bước chân của giáo chủ.”

“Liên Sinh, nguyện theo bước chân của giáo chủ.”

“Bạch Hồ Đường, ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~”

“Bạch Hạo Thiên, ~~~~~~”

Trên Thiên Ma Sơn vang lên âm thanh đinh tai nhức óc, hóa ra là tiếng nói của đông đảo cao tăng Ma Giáo trong đại điện quá lớn, toàn bộ giáo chúng Ma Giáo trên Thiên Ma Sơn đều nghe thấy.

Ma Giáo giáo chúng cũng nhao nhao quỳ một chân xuống đất, lớn tiếng hô to:

“Ta nguyện theo bước chân của Giáo chủ, chết cũng cam lòng.”

“Ta nguyện theo bước chân của Giáo chủ, chết cũng cam lòng.”

“Ta nguyện ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ chết cũng ~ ~”

Âm thanh khắp núi đồi vang lên, ngay cả chim chóc trên bầu trời cũng không ngừng run rẩy.

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long vĩ ghế, “Tốt lắm, vậy chúng ta trước tiên san bằng đại lục này, rồi lại đi thượng giới.”

“Bốn đường Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ ở đâu!”

Bốn người trong đám người cùng đứng lên đáp: “Thuộc hạ có mặt!”

“Truyền lệnh cho bốn đường các người mang theo đệ tử toàn diện tiến công đại lục.

Kẻ không thần phục giết,

Ai dám phản kháng thì giết.

Ai dám phản đối giết

Bốn tọa cho các người thời gian ba năm, ba năm sau ta hy vọng toàn bộ đại lục chỉ có âm thanh của Ma Giáo ta.”

“Tuân lệnh!”

“Thập Nhị Ma Vương ở đâu? Các Đại hộ pháp ở đâu?”

Trong đám người lại đứng ra một nhóm người đáp: “Thuộc hạ có mặt!”

“Truyền lệnh các người hiệp trợ từ bên cạnh, không được sai sót.”

“Tuân lệnh.”

“Liên Sinh, lần này vẫn là người thống lĩnh toàn cục, chớ để ta thất vọng.”

“Tuân lệnh!” Liên Sinh đứng bên cạnh Chu Khung cung kính đáp.

“Hệ thống, phải chăng ta đã tích lũy được rất nhiều lần rút thưởng cao cấp rồi.”

Hiện có ba mươi sáu lần rút thưởng sơ cấp, có thể đổi thành ba lần rút thưởng cao cấp.

Rút hết đi!

Thời gian trôi qua nhanh tựa mũi tên.

Ở phía đông một tòa thành trì của Đại Hoang vương triều, bên trong một khách điểm Duyệt Lai, mấy nam tử mặc áo trắng ngồi ở góc ăn cơm, nhỏ giọng trò chuyện, thỉnh thoảng liếc nhìn xung quanh.

“Bạch sư huynh, chúng ta không thể ở lại vương triều Đại Hoang này nữa, quá nguy hiểm, phải lập tức rời đi!”

“Bây giờ có thể đi đâu đây, khắp thiên hạ đều là người của Ma Giáo, nghe nói vương triều Đại Hoang cũng đã sắp không chịu nổi công kích của Ma Giáo.”

“Thực sự không được, chúng ta đầu hàng đi.”

“Hỗn láo, yêu nhân Ma Giáo tàn sát tông phái ta, sao có thể đầu hàng. Ta quyết định đến Đại Vũ vương triều, nghe nói bên đó còn có thể chống lại Ma Giáo. Các người cùng đi chứ?” Một thanh niên tóc húi cua tức giận nói.

Mấy người còn chưa kịp trả lời, cửa lớn khách điểm đột nhiên bị đá văng, một đám Cẩm Y vệ mặc Ngự Long phục, thất lưng đeo Tú Xuân đao ủa vào vây quanh mấy người.

Người được gọi là Bạch sư huynh trong số họ vội vàng tiến lên mấy bước, nhìn vị Cẩm Y vệ cầm đầu nói: “Vị Cẩm Y vệ đại nhân này, không biết vì sao lại vây quanh mấy người bọn ta, chúng ta cũng không hề xúc phạm pháp luật của Đại Hoang vương triều.”

Thiên hộ Cẩm Y Vệ cầm đầu cười lạnh một tiếng: “Phạm tội hay không đâu phải do người nói, ta khuyên các người bỏ tay chịu trói, đừng uổng phí công sức.”

Thiên hộ phát phát tay “Lên cho ta, nếu có phản kháng, giết không cần hỏi!”

Mấy người áo trắng xem như đã thấy rõ, việc này căn bản không phải là đến bắt bọn họ, mà là đến giết bọn họ, lập tức cầm lấy trường kiếm liều mạng chống cự, đáng tiếc Bạch sư huynh mạnh nhất trong mấy người cũng mới Võ Hào cảnh. Đối mặt với vây công của mấy chục tên Cẩm Y Vệ tinh anh, chưa đến nửa nén hương đã thân tử đạo tiêu.

Chương 39: Tu vi của Chu Khung tăng mạnh, Bạch Hạo Thiên Niết Bàn 1

Cầm Y Vệ khiêng thi thể mấy người ra khỏi khách điểm, dưới sự dẫn dắt của Thiên hộ Cầm Y Vệ đi vào một trang viện, trong sân một nam tử trung niên mặc y phục màu lam đang ngồi uống trà, mặt mày tươi cười, lại cho người ta một cảm giác mặt hồ nở nụ cười.

Thiên hộ Cầm Y Vệ nhanh chóng tiến đến trước mặt nam tử, cúi người thi lễ: “Tiểu nhân Thiên hộ Cầm Y Vệ Vương Lập Tân bái kiến Trần Đà chủ.”

Nam tử được gọi là Trần Đà chủ cầm chén trà lên uống một ngụm, cười mê mẩn nói: “Hóa ra là Vương Thiên Hộ, mau ngồi xuống, giữa ta và người cần gì phải khách khí.”

Vương Thiên Hộ nghe xong cũng không ngồi xuống, nhẹ giọng nói: “Hôm nay trên đường bắt được mấy tên dư nghiệt Thanh Liên kiếm phái, vừa vặn đưa tới cho Trần đà chủ.”

“Vương Thiên Hộ có lòng rồi, vậy bản đà chủ nhận lấy. Còn có chuyện gì khác không?”

“A, không có gì, mong Trần đà chủ giúp đỡ nói tốt vài câu.” Vương Lập Tân vẻ mặt nịnh nọt nói.

“Yên tâm đi, công lao của người bốn đà chủ còn nhớ kỹ, đến khi luận công ban thưởng không thể thiếu một vị trí hương chủ cho người.”

“Đa tạ Trần đà chủ, về sau tiểu đệ nhất định theo Trần đà chủ, chỉ đâu xin đánh đó.” Vương Thiên Hộ nghe xong mừng rỡ, lập tức quỳ một gối xuống đất tuyên thệ với Trần đà chủ.

“Được rồi, có tấm lòng này là được rồi, đều là làm việc cho Giáo chủ, về sau chính là người một nhà.”

Vương Thiên Hộ gật đầu lia lịa, sau đó hân hoan dẫn người rời đi, gã muốn đi bắt thêm nhiều tàn đảng, lập công lao càng lớn, vạn nhất trên vui vẻ ban cho gã một chức vị đà chủ thì chẳng phải đại phát tài hay sao.

Trần đà chủ lại không biết suy nghĩ của Vương Thiên Hộ, vừa uống trà vừa mỹ tư tư vui vẻ, tuy nói trước kia hắn cũng là đà chủ Ma Giáo, nhưng khi đó Ma Giáo còn chưa có uy thế như vậy, hết thảy từ khi Giáo chủ xuất quan bắt đầu thay đổi khác hẳn.

Đầu tiên là tiêu diệt Kim Sơn Tự, lại diệt Huyền Không Quán, bức Vạn Kiếm Sơn giải tán ngay tại chỗ, hiện tại lại chinh phạt toàn bộ đại lục, tất cả thế lực không thần phục toàn bộ bị tiêu diệt, trước mắt ngoại trừ Đại Vũ vương triều còn đang ngoan cường chống cự, hai vương triều khác đã dần dần từ bỏ kháng cự.

Vương triều Đại Hoang của hắn chính là như vậy, mấy ngày nay hắn căn bản không cần tự mình ra tay, tự có một đám người giúp hắn giết những dư nghiệt không thần phục, chỉ vì để cho mình nói tốt vài câu với bên trên, mưu cầu một chức vị ở Ma Giáo mà thôi, những đà chủ khác cơ bản cũng đều là tình trạng này.

Còn có Ma Giáo hai năm qua đãi ngộ tốt đến đáng sợ, hắn một đà chủ Bạch Hồ Đường đã tu luyện Ma Vương pháp, còn cung ứng lượng lớn đan dược, hiện tại đã là tu vi Võ Vương đỉnh phong.

Thậm chí rất nhiều đà chủ các đường khác đã đột phá đến Võ Hoàng cảnh giới, bắt đầu tu luyện Ma Đế pháp, đây chính là Đế cấp công pháp a, chính là Hoàng đế Đại Vũ vương triều này cũng chỉ có thể tu luyện đẳng cấp này.

Còn nghe nói đám người đường chủ Ma Vương đã bắt đầu tu luyện Ma Thần Pháp, đây chính là thần cấp công pháp, cũng không biết mạnh mẽ đến mức nào. Chỉ nghe phó đường chủ nói, Vạn đường chủ bọn họ chỉ tu luyện Ma Thần Pháp không đến hai tháng đã đột phá đến cảnh giới Võ Đế, hai năm này càng thâm sâu khó lường.

Trần đà chủ thầm nghĩ, xem ra ta cũng nên cố gắng rồi. Hai năm nay Ma Giáo đang mở rộng cực nhanh, tuy rằng mình là người cũ, nhưng mà một thời gian sau, tu vi còn không thể tiến bộ rất dễ bị người đời thay thế.

Ma Giáo đang phát triển với tốc độ chóng mặt, tất cả mọi người đều liều mạng leo lên, hắn cũng không muốn nửa đường bởi vì tu vi không đủ mà bị bỏ rơi, như vậy chẳng phải là khóc chết hay sao.

“Người đâu.” Trần đà chủ hét lớn một tiếng.

Ngoài viện lập tức có vài bóng người tiến vào, cung kính nói: “Đà chủ, có gì phân phó?”

“Bản đà chủ muốn bế quan đột phá tu vi, các ngươi hãy Hộ pháp cho bản đà chủ, trừ phi thời khắc khẩn cấp, bằng không không được phép quấy rầy bản đà chủ.”

“Vâng!” Mấy người đồng thanh đáp lời.

“Hệ thống, ngươi chắc chắn có thể sử dụng Vạn Ma Trì này, ta cảm giác rất nguy hiểm đấy!” Chu Khung nhìn ao nước nổi lên bong bóng trước mặt, bên trong mùi thơm ngát xông vào mũi, khiến người ta rất muốn ngâm mình trong đó một

chút, đương nhiên nếu không phải thỉnh thoảng toát ra chút điện lưu thì càng tốt.

“Kí chủ, Tiểu Vạn Ma Trì này là tốt nhất để sử dụng cho những người dưới Võ Thần cảnh, người dùng rút thưởng sơ cấp là rút ra được, nên âm thầm vui mừng đi, hơn nữa hiệu quả lần đầu tiên là tốt nhất.”

Chu Khung cắn răng, bước vào Tiểu Vạn Ma Trì, lập tức cảm giác từng cỗ linh khí chui vào thân thể, tu vi không ngừng tăng cao, mà dòng điện hần lo lắng cũng chỉ khiến thân thể tê tê, liên tục gia tăng cường độ thân thể.

Chương 40: Tu vi của Chu Khung tăng mạnh, Bạch Hạo Thiên Niết Bàn 2

Chu Khung ngồi xếp bằng trong Tiểu Vạn Ma Trì âm thầm vận chuyển công pháp, không ngừng tu luyện, khí thể cũng đang nhanh chóng tăng cường, hai canh giờ sau, một cỗ khí thể cường đại từ trên người Chu Khung phát ra, rồi lại từ từ trở nên bình tĩnh.

Chu Khung kiểm tra bảng nhân vật một lượt.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Võ Thần trung kỳ

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhân, Thôn Thiên Ma Công tăng thứ hai

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Cách thời điểm Ma Giáo chính thức tấn công toàn diện đại lục đã qua hai năm, một năm trước Chu Khung đã đột phá đến Võ Thần cảnh giới, đây còn là nguyên nhân bởi vì hắn bỏ ra đại lượng thời gian tu luyện Thôn Thiên Ma Công. Lần này càng là mượn nhờ Tiểu Vạn Ma Trì đột phá đến Võ Thần trung kỳ.

Thật ra lần này thu hoạch lớn nhất vẫn là tăng cường sức mạnh thân thể, Chu Khung có một loại cảm giác không cần pháp lực chỉ dùng thân thể đã có thể phá vỡ không gian, hiện

tại hấn chỉ dùng lực lượng thân thể đã không kém gì một Võ Thần đỉnh phong bình thường.

Nhìn về phía Tiểu Vạn Ma Trì, tia chớp bên trong đều đã biến mất, toàn bộ đều bị hấn hấp thu, Chu Khung lặng lẽ thu Vạn Ma Trì vào, trong tương lai Vạn Ma Trì này sẽ liên tục mang đến cao thủ cho Ma Giáo.

Chu Khung gõ gõ ngón tay, một bóng người đeo mặt nạ kim cương xuất hiện ở trên đại điện, quỳ một gối xuống.

“Thuộc hạ Thiên Tam, bái kiến Giáo Chủ.”

“Nói xem gần đây điều tra thế nào rồi!”

Khởi bẩm giáo chủ, chúng ta tra được lần cuối cùng Triệu Lập xuất hiện là tại Kim Sơn Tự, sau đó liền biến mất.

Chu Khung lầm bầm, thú vị, chẳng lẽ đã chết rồi sao, không thể nào, trạng thái của hấn rõ ràng phải là nhân vật chính, hay là giống như Tây Môn Địa, bởi vì một số nguyên nhân mà phi thăng thượng giới?

Nhưng hấn cũng không nghĩ nhiều, vốn cũng chỉ muốn xem Triệu Lập gần đây tu luyện đến bước nào, nếu quả thật có tiềm lực uy hiếp hấn, như vậy Chu Khung không ngại sớm giải quyết hấn. Hấn không phải kẻ phản diện ngu ngốc trong phim truyền hình, cần phải chờ tu vi nhân vật chính trâu bò rồi mới quyết đấu, bóp chết nguy hiểm từ trong trứng nước, trăm thảo trừ căn mới là việc Ma Giáo nên làm.

“Nói đi, bọn Liên Sinh tiến triển thế nào rồi!”

Bẩm giáo chủ, đám người Đại tổng quản đã chiếm được phần lớn thế lực, vương triều Đại Hoang, vương triều Đại Càn cũng đã chính thức tuyên bố thần phục, chỉ có vương triều Đại Vũ vẫn còn ngoan cường chống cự. Còn có tin tức Hoàng Sa Bảo và Phù Tông còn chưa thần phục. Đại tổng quản nói nhiều nhất nửa năm là có thể giải quyết những thế lực này.

Chu Khung hào sảng cười một tiếng, “Động tác cũng không chậm, thông báo cho Liên Sinh, nói bốn tọa bảo hấn tới chậm một chút, không nhất định phải dùng thời gian một năm để thống nhất đại lục.”

“Còn nữa, thông báo cho các Đại hộ pháp, đường chủ, Ma Vương từng nhóm trở về tổng đàn Ma Giáo.”

“Tuân lệnh!” Thiên Tam đang quỳ trên mặt đất từ từ biến mất trên đại điện.

“Hệ thống, mở Thời Gian Ốc, ta muốn tu luyện.”

“Vâng, kí chủ.”

Nguyên lai Chu Khung hiểu được từ hệ thống, bốn cấp bậc đầu của Thông Huyền cảnh là sơ kỳ, sau khi đạt tới cấp năm mỗi thăng một cấp sẽ có một sự biến hóa, cực kỳ khó để đột phá, cho nên Chu Khung muốn lợi dụng phần thưởng của hệ thống một chút.

Chỉ cần hấn trước khi thống nhất đại lục tu luyện tới Võ Thần đỉnh phong, cộng thêm phần thưởng có thể tăng lên tới Thông Huyền thất giai, như vậy đi thượng giới sẽ nắm chắc hơn một chút.

Về phần tại sao gọi cao tăng Ma Giáo thay phiên trở về, đương nhiên là vì dùng Tiểu Vạn Ma Trì tăng cường tu vi của bọn họ, Chu Khung không muốn một mình đi thượng giới, hấn đã quen làm giáo chủ Ma Giáo, không nỡ bỏ cuộc sống như vậy.

Đại Vũ vương triều, trong một tòa thành trì ở biên giới, Liên Sinh mặc áo bào đỏ đang cùng cao tăng Ma Giáo chế định kế hoạch.

“Đại tổng quản, chúng ta trực tiếp giết tới là được, chẳng lẽ Đại Vũ vương triều còn có thể chống đỡ được chúng ta hay

sao.” Ma Hồ Vương ở một bên vỗ vỗ đầu nói, hẳn thật sự cảm thấy nghiên cứu kế hoạch rất phiền phức.

Lý Trường Sinh của Thanh Long Đường ở bên cạnh cũng cười nói: “Mặc dù cách hơi ngốc nhưng quả thật có hiệu quả. Vương triều Đại Vũ tuy thực lực mạnh hơn hai đại vương triều khác, nhưng vẫn kém Ma Giáo ta quá xa.”

Liên Sinh suy nghĩ một chút rồi gật đầu: “Sáng mai, tất cả mọi người theo ta thẳng tiến hoàng cung, một lần hành động đánh hạ vương triều Đại Vũ, Phù Tông và Hoàng Sa Bảo còn lại không đáng để ý.”

“Tuân lệnh!” Các cao tăng Ma Giáo hưng phấn đáp, hai năm qua, nhiệm vụ Giáo chủ giao phó cho bọn họ rốt cuộc cũng sắp hoàn thành trước thời hạn.

Lúc này một bóng người đeo mặt nạ kim cương xuất hiện bên cạnh Liên Sinh, nói vài câu với hắn, rồi xoay người biến mất.

Chương 41: Giáo chủ Ma

Giáo Võ Thần đỉnh phong 1

Tất cả mọi người Ma Giáo đều biết đây là mệnh lệnh của Giáo chủ. Hai năm qua bốn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng cũng đều xuất hiện trong tầm mắt của cao tầng Ma Giáo, thỉnh thoảng còn phối hợp hành động với bọn họ, nhưng cho tới bây giờ không ai từng thấy qua bộ dạng của bọn họ, bởi vì mặt nạ trên mặt bọn họ chưa bao giờ tháo xuống.

Chỉ biết bọn họ đều là cao thủ, kém cõi nhất cũng là Võ Hoàng cảnh, hơn nữa chỉ nghe lệnh của giáo chủ, ngay cả Đại tông quản cũng không có quyền quản hạt.

Liên Sinh khẽ ho một tiếng: “Giáo chủ có lệnh, bảo chúng ta phải dùng thời gian một năm để bắt tất cả các thế lực, thời gian không thể nhiều, cũng không thể ít.”

Đám người Ma Giáo đều kinh ngạc, nhưng không ai dám phản đối, hiện tại Ma Giáo hoàn toàn là một lời nói của Chu Khung, thậm chí trong lòng đám người Ma Giáo, Chu Khung còn lợi hại hơn cả tổ sư khai sơn, quả thực là lãnh tụ xứng đáng.

Trong một tòa bể quan thất ở phía sau núi Ma Giáo, một bóng người ngồi xếp bằng ở trong đó, toàn thân phủ đầy tro bụi, khí tức toàn thân yếu ớt tựa như không có, chính là Đại hộ pháp Bạch Hạo Thiên đang niết bàn trùng sinh.

Hai năm qua hẳn nhiều lần suýt chút nữa đã tử vong, nhưng chỗ trái tim có một bóng dáng phượng hoàng lại không

ngừng tản ra sức sống, duy trì sinh mệnh của hân, lặp đi lặp lại một lần lại một lần.

Rốt cuộc phượng hoàng không còn phát ra sức sống, mà là giương cánh bay lượn tản mát ra hỏa diễm màu đỏ, lập tức toàn bộ thân thể Bạch Hạo Thiên đều bắt đầu cháy rùng rục, nhưng hỏa diễm chẳng những không làm bỏng Bạch Hạo Thiên, ngược lại càng đốt sinh mệnh lực càng mạnh, khí thể cũng càng mạnh.

Không bao lâu Bạch Hạo Thiên đã khôi phục đến tu vi Võ Đế sơ kỳ, hơn nữa cũng không có dừng lại, tu vi còn đang không ngừng tăng lên, Võ Đế trung kỳ, Võ Đế hậu kỳ, Võ Đế đỉnh phong.

Bằng một tiếng, trong thân thể Bạch Hạo Thiên tựa như cái gì phá toái, tu vi lần nữa kéo lên một giai đoạn, sau đó chậm rãi bình phục xuống, sau nửa canh giờ, Bạch Hạo Thiên mở mắt, trong mắt hiện lên vẻ vui mừng.

Hoàng cung của Đại Vũ vương triều, được xưng là quần thể cung điện lớn nhất đại lục, hiện giờ khắp nơi đều là đồ nát hoang tàn, thi thể hài cốt, hoàn toàn không còn nhìn ra được hình dáng ban đầu.

Tại vị trí Kim Loan điện, Võ Vương mặc long bào đứng trên đồng đồ nát, khắp người đầy máu tươi, bên cạnh chỉ còn sót lại mấy vị đại thần cùng hộ vệ, ai nấy đều máu me đầy mình, vẻ mặt mệt mỏi.

Xung quanh toàn là cao thủ Ma Giáo, cầm đầu là Liên Sinh mặc áo bào đỏ.

“Võ Vương, bản tổng quản rất tán thưởng ngươi, sao không quy thuận Ma Giáo ta? Bản tọa nhất định sẽ bẩm báo giáo chủ, cho ngươi một chức vị hài lòng.”

Võ Vương hừ lạnh một tiếng: “Hừ, đừng hòng! Ma Giáo các ngươi diệt vương triều của trẫm, giết con dân của trẫm, trẫm có thù không đội trời chung với các ngươi, hận không thể ăn thịt, uống máu các ngươi.”

“Sắp chết đến nơi rồi mà còn mạnh miệng, ta thấy ngươi thật sự không muốn sống nữa.” Ma Hồ Vương nhìn Võ Vương nổi giận mắng, quay người nói với Đại tổng quản: “Đại tổng quản, mặt tướng xin đi giết Võ Vương.”

Liên Sinh gật đầu, hẳn biết Võ Vương không thể quy thuận, chỉ là muốn hỏi một chút mà thôi.

Không đợi Ma Hồ Vương động thủ, Võ Vương ngẩng đầu lên hét lớn:

“Trẫm là vương của Đại Vũ vương triều, há có thể bị yêu nhân Ma Giáo các ngươi giết chết.”

Nói xong rút ra một thanh trường kiếm, đặt ở trên cổ: “Trẫm thẹn với liệt tổ liệt tông, yêu nhân Ma Giáo, trẫm chờ các ngươi ở dưới Cửu Tuyền.”

Nói xong trực tiếp cắt cổ bằng trường kiếm, thân thể từ từ ngã xuống, trong ánh mắt tràn đầy oán hận và không cam lòng.

“Bệ hạ, xin đừng mà, ngài chết rồi lão thần biết làm sao đây.”

Mấy vị đại thần quỳ trên mặt đất bi thống kêu gào.

“Thần Lý Quảng Nguyên đến bên ngài, nguyện kiếp sau vẫn tiếp tục đi theo bệ hạ.”

“Thần Tôn Tín đến bên ngài, nguyện kiếp sau vẫn tiếp tục đi theo bệ hạ.”

“Thần Vương Quyền đến bên ngài, nguyện kiếp sau vẫn đi theo bệ hạ.”

Nói xong mấy đại thần đều lấy trường kiếm ra cắt cổ mà chết, mấy thị vệ cũng đều tự sát.

Liên Sinh thán phục một tiếng: “Võ Vương này có mị lực thật đấy, lại có nhiều người cam tâm vì hắn mà chịu chết như vậy, an táng cho hắn thật tốt đi!”

“Vâng!”

Lúc này Ma Hầu Vương từ xa đi tới, trong tay mang theo một đứa bé trai bốn năm tuổi, đứa bé mặc một thân cẩm bào, không ngừng giãy dụa trong tay Ma Hầu Vương.

Ma Hầu Vương đi tới trước mặt Liên Sinh ném nam hài xuống đất.

“Đại tổng quản, thuộc hạ phát hiện ra đứa bé này trong một mật thất, hẳn là Võ Vương cố ý giấu đi.”

“Ồ, ngươi là con trai của Võ Vương sao!” Liên Sinh ngồi xổm trước mặt nam hài, nhẹ nhàng nói.

“Ta không phải, ta là con trai một nhà địa chủ, vì thiên phú tu vi tốt nên mới bị bắt tới đây, các ngươi tới cứu ta phải không?” Trong mắt nam hài tràn đầy vẻ sợ hãi, khao khát nhìn Liên Sinh.

Chương 42: Giáo chủ Ma Giáo Võ Thần đỉnh phong 2

Liên Sinh vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của cậu bé, “Đừng sợ, thúc thúc tới cứu ngươi đây.”

“Cảm ơn thúc thúc ạ...” Cậu bé còn chưa nói hết câu, đã cảm thấy một cỗ lực khổng lồ truyền đến từ đỉnh đầu, lập tức thất khiếu chảy máu, không còn hơi thở.

Ma Hầu Vương ở bên cạnh kinh ngạc hỏi: “Đại tổng quản, sao lại giết chết nó?”

“Vừa rồi trong ánh mắt đứa nhỏ này nhìn ta ẩn chứa sát ý, rất có thể là con của Võ Vương, cho dù không phải thì coi như nó xui xẻo vậy, chôn nó cùng với Võ Vương.”

“Vâng!”

“Lý Đường Chủ, Vạn Đường Chủ, Ma Thử Vương, Ma Hồ Vương, Ma Hầu Vương!”

“Thuộc hạ có mặt!” Một người cung kính đáp.

“Các người dẫn người đến Phù Tông, nếu bọn chúng chịu thần phục, hàng năm tiến cống thì thôi, nếu không đồng ý thì trực tiếp tru di cả tông!”

“Tuân lệnh!” Một người mang theo nhân mã hướng Phù Tông bay đi.

“Những người còn lại, theo ta đến Hoàng Sa Bảo!”

“Dạ!” Đám người Ma Giáo còn lại đồng thanh đáp.

Lúc này tại tổng đàn Ma Giáo, trong đại điện, một đạo thân ảnh Bạch Hạo Thiên mặc trường sam trắng, sau lưng đeo trường kiếm hiện ra trước mặt Chu Khung.

“Đa tạ giáo chủ cứu mạng.” Bạch Hạo Thiên quỳ một gối xuống đất.

“Đứng lên đi.” Một đạo âm thanh uy nghiêm truyền vào tai Bạch Hạo Thiên.

Bạch Hạo Thiên đứng dậy, nhìn Chu Khung trên ghế Ma Long, trong lòng vô cùng chấn động. Lần này hắn niết bàn trùng sinh, trực tiếp phá rồi lập tức đột phá đến cảnh giới Võ Thần chưa từng có trong ngàn năm qua. Vốn còn sợ Chu Khung sẽ nghi kỵ hắn, đang suy nghĩ làm sao biểu đạt lòng trung thành với Chu Khung.

Không ngờ Chu Khung lại cho hắn một cảm giác sâu thẳm như biển cả, tựa như một vị ma thần thượng cổ ngồi ở đó, khí thế trên người mạnh mẽ đến đáng sợ, dường như tùy tiện cũng có thể bóp chết chính mình, thậm chí khiến hắn cảm thấy ở bên cạnh Chu Khung có một loại cảm giác tan vỡ, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể nghiền nát không gian rồi khỏi thế giới này.

Kỳ thực hắn nghĩ không sai, Chu Khung đã đột phá đến cảnh giới Võ Thần đỉnh phong, lúc đột phá thiếu chút nữa đã bị không gian trực tiếp đẩy ra khỏi đại lục này, may mà có Tị Thiên Thạch do hệ thống mua, che lấp thiên cơ, mới tránh khỏi sự xấu hổ khi trực tiếp phi thăng lên thượng giới.

“Đại hộ pháp, tin tức về thượng giới ngươi đã biết rồi chứ.”

“Thuộc hạ nghe Ma Hồ Vương nói, nhưng lại không biết thượng giới là tình huống gì, đều có những thế lực nào.”

“Bản tọa cũng không biết, nhưng bản tọa có niềm tin, bất kể ở nơi nào thì Ma Giáo ta cũng có thể đứng trên đỉnh cao,

Đại hộ pháp ngươi nghĩ sao?”

“Thuộc hạ, thề chết cũng đi theo giáo chủ! Nguyện làm tiên phong chinh chiến thượng giới.” Bạch Hạo Thiên trực tiếp bày tỏ quyết tâm với Chu Khung.

“Ừm, Ma Giáo ta có thánh vật mới là Tiểu Vạn Ma Trì, ngươi cũng đi ngâm mình một chút, sẽ có trợ giúp rất lớn cho ngươi, hiện giờ thực lực của ngươi vẫn còn quá yếu, thượng giới không phải dễ dàng xông vào như vậy đâu.”

“Vâng ạ!” Bạch Hạo Thiên chậm rãi lui ra khỏi đại điện.

Một đường đi về hướng Ma Thánh điện, nơi đó chính là Tiểu Vạn Ma Trì, đi tới cửa, có hai thị vệ canh giữ ở cửa. Nhìn thấy hắn nhất thời thi lễ một cái.

“Bái kiến Đại hộ pháp.”

“Ừm, bản Hộ pháp phụng mệnh giáo chủ, đến Vạn Ma Trì tu luyện.”

“Được rồi, xin Đại hộ pháp chờ một chút, Vạn Ma Trì mỗi lần chỉ có thể đồng thời dung nạp hai người tu luyện, hiện tại bên trong đang có hai người đang tu luyện.”

Bạch Hạo Thiên đợi chừng nửa canh giờ, cửa lớn Ma Thánh Điện mở ra, bên trong đi ra hai người, một người xấu xí, một người đầu đội mặt nạ màu bạc.

Người xấu xí nhìn thấy Bạch Hạo Thiên, vui vẻ cười nói: “Đại hộ pháp, ngươi đã xuất quan, ngươi là đến ngâm Vạn Ma Trì đúng không? Cái ao này cũng quá thần kỳ.”

“Ma Hầu Vương chúc mừng ngươi tu vi tiến bộ vượt bậc.” Bạch Hạo Thiên kinh ngạc nói.

Hắn cảm nhận được khí tức Vô Địch đỉnh phong từ thân thể Ma Hầu Vương, thậm chí còn có dấu hiệu đột phá mơ hồ. Phải biết rằng trước khi hắn bế quan, thực lực của Ma Hầu Vương

bất quá chỉ là Võ Hoàng trung kỳ mà thôi, vậy mà bây giờ lại trực tiếp đột phá đến Võ Đế đỉnh phong. Làm sao có thể như vậy được? Chẳng lẽ Vạn Ma Trì kia lại lợi hại đến thế sao?

Bạch Hạo Thiên lại nhìn nam tử đeo mặt nạ bạc, thậm chí hắn cảm thấy trên người hắn có một tia uy hiếp. Nam tử bạc gật đầu với Bạch Hạo Thiên, xoay người biến mất.

“Ma Hầu Vương, đây là người phương nào, sao lại có tu vi hùng hậu như vậy?” Bạch Hạo Thiên có chút giật mình hỏi.

“Hắn à, hắn là người Huyền bộ, xem mặt nạ chắc là Thủ tọa Huyền bộ.” Ma Hầu Vương phiên muộn đáp.

Hai năm qua Thiên Địa Huyền Hoàng tứ bộ thường xuyên hành tẩu trên đại lục, Ma Hầu Vương thân là cao tầng Ma Giáo tự nhiên cũng từng tiếp xúc, lần này cùng Huyền bộ Thủ tọa đồng nhập Vạn Ma Trì càng bị đả kích quá sức, khi vào rõ ràng tu vi chẳng sai biệt lắm, khi ra đối phương hiển nhiên đột phá đến Võ Thần chi cảnh, mà bản thân lại bị kẹt lại.

Chương 43: Tu vi tăng vọt Thông Huyền thất giai

“Đỉnh, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ thống nhất đại lục, đang phát thưởng nhiệm vụ.”

Chu Khung đang tu luyện, tu vi không ngừng tăng lên, Thông Huyền ngũ giai, Thông Huyền lục giai, Thông Huyền thất giai, cuối cùng dừng lại ở Thông Huyền thất giai đỉnh phong.

Không gian chung quanh bắt đầu không ngừng bài xích Chu Khung, tựa hồ muốn cưỡng ép đẩy hắn ra khỏi đại lục này, nhưng Tị Thiên Thạch trong lòng Chu Khung lại không ngừng tỏa ánh hào quang. Trải qua một phen giằng co, không gian từ từ bắt đầu ổn định, không còn cưỡng ép Chu Khung nữa.

Chu Khung mở bảng thuộc tính.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Thông Huyền thất giai đỉnh phong

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ hai

Tọa kỵ: Ma Long Phi Trản

Triều hội Ma Giáo, các đại cao tăng Ma Giáo chia ra hai bên đại diện, Chu Khung ngồi trên cao, bên cạnh là Liên Sinh mặc đồ đồ.

Liên Sinh cúi người hành lễ với Chu Khung: “Bẩm giáo chủ, Đại Vũ vương triều đã bị phá hủy, Đại Hoang vương triều, Đại Tiền vương triều, Hoàng Sa Bảo, Phù Tông đều thần phục giáo ta, sẵn lòng cống nạp hàng năm.”

“Ừm, làm không tệ!”

“Liên Sinh, làm việc đắc lực, thưởng cho ngươi đến Đại Vạn Ma Trì tu luyện ba tháng.”

“Các vị Đại hộ pháp, đường chủ, Ma Vương khác cũng được thưởng đến Đại Vạn Ma Trì tu luyện một tháng.”

“Đa tạ giáo chủ.” Chúng nhân Ma Giáo cung kính nói.

Tất cả mọi người đều vui mừng khôn xiết, ngay cả Liên Sinh cũng lộ vẻ hân hoan, gần đây Ma Giáo xuất hiện hai thánh địa, một là Ma Thánh điện, một là Đại Ma Thánh điện. Đều do giáo chủ tạo ra, bọn họ đều đã tu luyện qua Tiểu Vạn Ma Trì trong Ma Thánh điện, ai nấy đều đạt được vô số lợi ích từ.

Đại Vạn Ma Trì là mới xuất hiện trong hai ngày nay, nghe đồn công hiệu mạnh hơn Tiểu Vạn Ma Trì đến hơn mười lần, tu luyện ở đó chắc chắn hiệu quả càng thêm tuyệt vời.

“Địa Nhất, hãy báo cáo thực lực của Ma Giáo ta!” Chu Khung trầm giọng phán.

Một người mặc hắc bào, mang mặt nạ màu vàng đứng ra, cung kính tâu: “Bẩm giáo chủ, không kể bốn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng, Ma Giáo chúng ta hiện có hai vị Thông Huyền tam giai, bốn vị Thông Huyền nhị giai, hai mươi vị Thông Huyền nhất giai, hơn ba trăm vị Võ Đế cảnh, hơn hai nghìn vị Võ Hoàng cảnh.”

Đương nhiên con số này không bao gồm Chu Khung, hiện giờ không ai hay biết rốt cuộc Chu Khung là cảnh giới gì, chỉ suy đoán hắn đã vượt xa Võ Thần chi cảnh. Thậm chí có lẽ đã

đi rất xa trên Thông Huyền chi cảnh, còn về phần cụ thể đến tầng thứ mấy thì chẳng ai hay biết.

“Còn xa mới đủ, Liên Sinh!” Chu Khung trầm giọng nói.

“Thuộc hạ có mặt!” Liên Sinh ở bên cạnh cung kính đáp.

“Mở rộng quy mô Ma Giáo của ta, có thể cung cấp vô hạn tài nguyên, mở rộng cửa Tiểu Vạn Ma Trì, chỉ cần kẻ nào có công đối với Ma Giáo đều được phép bước vào, bốn tọa cho người một năm, một năm sau bốn tọa sẽ dẫn các người phi thăng thượng giới.”

“Tuân lệnh!” Liên Sinh cung kính đáp.

Sau khi mọi người giải tán, Chu Khung trầm tư suy nghĩ, thời gian một năm hắn cũng định tận dụng một chút, tình hình cụ thể của thượng giới không rõ ràng, hắn cần chuẩn bị thật chu đáo vạn toàn.

“Hệ thống, ta còn bao nhiêu điểm phản diện chưa dùng?”

“Kí chủ, người còn tám mươi vạn điểm phản diện, có thể đổi lấy rất nhiều vật phẩm!”

Có gì đề cử ta mua không?

“Huyền Huyền Thần Ma Đan, người có lẽ rất cần đan này, cần 500.000 điểm phản phái để đổi lấy!”

Chu Khung mở cửa hàng, lật đến trang Huyền Huyền Thần Ma Đan, xem qua phần giới thiệu, lập tức kinh hãi! Chỉ thấy trên đó viết:

“Huyền Huyền Thần Ma Đan, tồn tại không rõ tiện tay luyện chế mà thành, thế gian chỉ có duy nhất một viên này, có thể sánh ngang thần khí. Phục dụng có thể tăng tu vi của kí chủ lên một đại giai tầng, nhưng chỉ có thể sử dụng ba chiêu công kích của giai tầng tu vi kia, ba năm sau được hiệu tự động biến mất.”

“Mẹ nó, thật đúng là trang bị thần khí X, một đại cảnh giới, hệ thống là cảnh giới gì.”

“Kí chủ, trên Thông Huyền là Thiên Cổ, còn được gọi là Thiên Cổ Cự Đầu, trên Thiên Cổ là Chân Vũ, trên Chân Vũ là Đại La,”

“Hệ thống, phía trên Đại La còn có cảnh giới gì không!”

“Có, về sau ngươi sẽ biết.”

“Hệ thống, còn có gì đề cử mua sắm nữa không?”

“Có, có -”

Thời gian trôi qua nhanh chóng như thoi đưa.

Từ sau khi Ma Giáo thống nhất thiên hạ, ban bố một tin tức, nói cho tất cả mọi người biết trên đại lục có thượng giới, bốn năm sau Ma Giáo sẽ mở ra thông đạo thượng giới, đến lúc đó phạm là cảnh giới Võ Đế đều có thể phi thăng thượng giới.

Tin tức này vừa truyền ra, toàn bộ đại lục tựa như bước vào thời kỳ tu vi bạo phát, trong nháy mắt xuất hiện rất nhiều nhân vật ưu tú, rất nhiều nhân vật bé quan đều hiện thân, thậm chí một số nhân vật trước kia bị cho là đã chết cũng đều nhảy ra.

Chương 44: Gặp Hồ Vệ đại nhân 1

Một nhà khách Duyệt Lai ở hoàng thành Vương triều Đại Tiền, người đến người đi, thỉnh thoảng có người cầm binh khí vào nhà uống rượu.

Một nam tử công trường đao đi vào khách điểm, trên mặt nam tử có một vết sẹo, vẻ mặt âm hiểm, nhìn khách điểm đã đầy người, đi tới trước mặt một bàn khách nhân, vỗ bàn một cái: “Cái bàn này lão tử muốn, các người mau rời đi.”

Mấy vị khách trên ghế không dám nói nhiều, lủi thủi rời đi.

Khách nhân mấy bàn bên cạnh nhỏ giọng thăm thì nói: “Mấy người kia cũng quá nhát gan rồi, bảo rời đi thì rời đi, ngay cả cái rắm cũng không dám thả.”

“Các người biết gì chứ, người có biết người kia là ai không!” Một nam tử ăn mặc như thương nhân thấp giọng nói.

“Là ai vậy?” mấy người nghe xong, lập tức hỏi nam tử.

Thương nhân nhăn nhó một chút, chỉ cái bàn, một người trong đó hiểu ý nói: “Người mau nói đi, bàn rượu này ta mời được chưa!”

Thương nhân cười cười: “Ta nói cho các người biết, người này chính là Đoạn Tam Bình, Tuyệt Mệnh Đao đứng thứ ba trên Địa Bảng, hơn nữa nghe nói còn có quan hệ.”

Mấy người bên cạnh đều kinh ngạc nói: “Cái gì, hắn chính là Tuyệt Mệnh Đao Đoạn Tam Bình?”

“Không phải nói hần là đệ tử quan môn của Thiên Tâm lão nhân sao, còn có quan hệ gì!”

Thương nhân cười lắc đầu, chỉ phía nam, lại chỉ bên trên.

Mấy người ban đầu còn không hiểu, một người trong đó dường như nghĩ tới điều gì, “Người nói là ma ~” Đằng sau hần không tiếp tục nói, nhưng mọi người cũng đều hiểu ý của hần, ánh mắt nhìn về phía Đoạn Tam Bình đều tràn đầy kiêng kỵ.

Ở góc tường có hai người đang ngồi, trên bàn bày biện mấy đĩa rau xanh cùng hai bát cơm, một lão đầu cùng một cô gái đang yên lặng ăn cơm, cô gái tướng mạo rất thanh thuần, nói với lão đầu “ Sư phụ, chúng ta còn có thể báo thù cho sư huynh không!”

“Có thể, Ma Giáo yêu nhân làm nhiều việc ác tất sẽ gặp báo ứng. Người cũng phải tu luyện chăm chỉ, sớm ngày tu luyện tới Võ Đế cảnh, chúng ta có thể lên thượng giới tìm cơ hội lần nữa.”

Nói xong, lão đầu cúi gằm mặt ăn cơm, ánh mắt cúi xuống lại tràn ngập tuyệt vọng. Cô gái còn có cơ hội, hần đã già, hiện giờ tu vi mới chỉ Võ Hoàng sơ kỳ, e rằng kiếp này cũng không thể đột phá tới Võ Đế cảnh, phi thăng thượng giới. Cô gái nghe lão đầu nói xong, nghiêm túc gật đầu.

Lúc này, một đại hán cao tám thước bước vào khách điểm, thân hình cường tráng như trâu, tay cầm một cây thiết chùy lớn, tựa như cự nhân thời viễn cổ. Vừa bước vào cửa đã quát lớn: “Lão bản, mang ra mười cân thịt bò!”

Nhìn nam tử cao lớn tiến vào, Đoạn Tam Bình đang ăn cơm bỗng nhiên ánh mắt co rút lại, lóe lên một tia chấn kinh. Lớn tiếng nói: “Sao có thể, Hùng Bá ngươi làm sao có thể tu luyện tới mức độ này.”

Những vị khách khác cũng bị phản ứng của Đoạn Tam Bình làm cho giật mình, theo ánh mắt của hắn nhìn về phía Hùng Bá, ngoại trừ thân hình cao lớn, trong tay cầm một cây đại chùy khoa trương, cũng không nhìn ra điều gì khác lạ, nhưng có thể dọa Đoạn Tam Bình đứng thứ ba Địa Bảng thành như vậy, đoán chừng tu vi tuyệt đối cao đến mức không hợp thói thường.

Trong mắt tên thương nhân kia lóe lên vẻ kinh ngạc, hắn biết Hùng Bá, Hùng Bá cũng từng là nhân vật trên Địa Bảng, chỉ có điều thời gian lưu lại quá ngắn, đã bị chen xuống, nhưng mà lúc trước Hùng Bá xếp hạng trên Địa Bảng mới chỉ đứng thứ hai mươi mà thôi, làm sao có thể dọa Đoạn Tam Bình đến như vậy.

Hùng Bá liếc nhìn Đoạn Tam Bình, trong mắt thoáng qua vẻ khinh miệt, không nói thêm, mà quay sang bảo tiểu nhị khách điểm: “Giúp ta bày một cái bàn mới.” Tiểu nhị vội vàng đáp ứng, nhanh chóng vào hậu viện lấy một cái bàn mới đặt ở chỗ trống cạnh cửa sổ.

Hùng Bá ngồi xuống, lại gọi thêm một bầu rượu, vừa ăn vừa uống. Đoạn Tam Bình thấy Hùng Bá không để ý đến hắn, lập tức nổi giận lôi đình. Một năm trước hắn từng gặp qua Hùng Bá, tuy có tu vi Võ Hoàng đỉnh phong, nhưng thân thể tương đối vụng về, lúc ấy ngay cả một chiêu của hắn cũng không tiếp nổi.

Nhưng vừa rồi khi Hùng Bá bước vào, hắn cảm nhận được nguy hiểm trí mạng, hắn trời sinh trực giác hơn người, thứ có thể cho hắn cảm giác này tuyệt đối là cảnh giới Võ Đế, thậm chí không phải là Võ Đế tầm thường.

Đoạn Tam Bình cuối cùng vẫn đứng dậy, tức giận tiến về phía Hùng Bá, chấp tay nói: “Tại hạ Tuyệt Mệnh Dao Đoạn Tam Bình, xin được chỉ giáo.”

Hùng Bá liếc nhìn Đoạn Tam Bình, không nói gì, chỉ nhẹ nhàng phát tay, lập tức một cỗ lực lượng khổng lồ trực tiếp đánh bay Đoạn Tam Bình qua cửa sổ khách điểm, ngã xuống đường cái, Đoạn Tam Bình miệng phun máu tươi bò dậy từ mặt đường, không dám nói một lời hung hăng nào, vội vàng chạy đi mất.

Ước chừng nửa canh giờ, Đoạn Tam Bình từ bên ngoài bước vào, vẻ mặt âm tàn nhìn Hùng Bá, phía sau theo một đám người áo đen, cầm đầu là một thanh niên nam tử mập mạp, toàn thân mặc cẩm phục, Đoạn Tam Bình nét mặt nịnh nọt nói mấy câu với thanh niên nam tử, tay chỉ về phía Hùng Bá.

Chương 45: Gặp Hồ Vệ đại nhân 2

Nam tử mặc cẩm phục dẫn người đi tới trước bàn của Hùng Bá, hắn cũng không nhìn ra tu vi của Hùng Bá là bao nhiêu, cười hề hề nói với Hùng Bá: “Không hay bằng hữu là người phương nào, dám chọc giận người của Ma Giáo ta, chẳng lẽ muốn đối địch với Ma Giáo sao?”

Hùng Bá còn chưa nói gì, khách nhân các bàn khác trong khách điểm cũng đã sợ hãi kinh hoàng, không ngờ Đoạn Tam Bình lại thật sự quen biết người của Ma Giáo, còn có thể mời tới làm chỗ dựa cho hắn. Tức thì ánh mắt nhìn Hùng Bá tràn ngập vẻ đồng tình, phải biết rằng hiện giờ trên Thương Ngô đại lục trêu chọc Ma Giáo, cơ bản không khác gì tự tìm đường chết.

Hùng Bá nhìn về phía nam tử mặc cẩm phục, ngữ khí bình thản hỏi: “Chẳng hay ngươi là người thế nào của Ma Giáo, ta lại đắc tội chỗ nào với ngươi?”

Nam tử Cẩm Đô nhìn Hùng Bá thật sâu, hắn cảm thấy người này có vẻ bình tĩnh quá mức. Là trời sinh to gan, hay là có tự tin với bản thân.

Đoạn Tam Bình ở một bên không chịu nổi, trực tiếp vỗ bàn, hướng về phía Hùng Bá quát lớn: “Hùng Bá, ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với ai không? Trần đại nhân chính là chủ Ma Giáo đóng ở hoàng thành vương triều Đại Càn, ngươi tùy tiện có thể hỏi sao?”

Hùng Bá không nói gì, lấy từ trong ngực ra một tấm lệnh bài lớn bằng bàn tay, trên lệnh bài một mặt viết chữ “HỒ”, một mặt viết chữ “Hùng”. Trục tiếp ném lên bàn, nói: “Không biết vị đà chủ này có nhận ra tấm lệnh bài này hay không.”

Nam tử áo gấm nhìn lệnh bài, lộ vẻ kinh ngạc. Hắn từng thấy lệnh bài như vậy trên người phụ thân mình. Mấy năm trước, phụ thân hắn cũng giữ chức đà chủ, sau đó vì lập công nên được thưởng đến tổng đàn Ma Giáo tu luyện một thời gian. Sau khi trở về, tu vi trực tiếp tăng vọt lên Võ Đế trung kỳ.

Nửa năm trước càng đột phá đến Võ Đế đỉnh phong, được thăng làm đệ tử tinh anh của Bạch Hồ Đường. Lúc ấy trong tay phụ thân hắn có một khối lệnh bài như vậy, chỉ có điều một mặt phụ thân hắn viết là chữ Bạch, một mặt viết là chữ Trần. Phụ thân hắn từng nói phàm là trong tay có khối lệnh bài này đều là nhân vật sẽ theo giáo chủ phi thăng đợt đầu tiên, không phải vạn bất đắc dĩ ngàn vạn lần không thể trêu chọc.

“Vị đại nhân này, nhanh thu lệnh bài lại, không ngờ người lại là Hồ Vệ đại nhân dưới trướng Ma Hồ Vương, thật sự là mất ta vụng về. Tại hạ Trần Tề, gia phụ là đệ tử tinh anh của Bạch Hồ Đường.” Nam tử mặc cẩm phục thấp giọng nói với Hùng Bá.

Hùng Bá nhìn Trần Tề nhíu mày, mặc dù vừa rồi Trần Tề gọi hắn là đại nhân, lại cố ý nói phụ thân hắn là đệ tử tinh anh của Bạch Hồ Đường, rõ ràng đang nhắc nhở sau lưng hắn cũng có người, không nên làm khó hắn.

Trần Tề nhìn Hùng Bá nhíu mày, lại nghĩ tới lời khuyên của phụ thân, xoay người nhìn Đoạn Tam Bình.

Đoạn Tam Bình nhìn thấy Hùng Bá lấy lệnh bài ra liền cảm thấy bất an, sau đó lại nghe thấy Trần Tề gọi đối phương là Hồ Vệ đại nhân, lập tức biết mình chọc phải kẻ không nên chọc,

tức thì muốn quay người bỏ chạy, nào ngờ còn chưa kịp chạy, ánh mắt Trần Tề đã nhìn về phía hắn, vung tay đánh tới đầu hắn.

Chưa đợi Đoạn Tam Bình kịp phản ứng, chỉ trong chớp mắt một cỗ lực lượng khổng lồ đã làm vỡ nát sọ của hắn, Trần Tề từ từ thu tay về, dùng khăn tay nhẹ nhàng lau sạch, nói với Hùng Bá:

“Hồ Vệ đại nhân, tên này dám châm ngòi ly gián quan hệ của Ma Giáo chúng ta, thật đáng tội chết muôn lần. Thuộc hạ bên này còn có việc bận rộn, không dám quấy rầy ngài dùng bữa nữa.” Nói xong chấp tay với Hùng Bá, xoay người dẫn thuộc hạ rời đi.

Hùng Bá nhìn bóng lưng Trần Tề khuất dần, cùng thi thể Đoạn Tam Bình nằm chết cứng trên mặt đất, trong mắt lóe lên tia kinh ngạc, không ngờ Trần Tề hành sự lại quả quyết như vậy, tương lai tất nhiên không phải hạng tầm thường.

Khách điểm chúng nhân nhất thời còn đang ngơ ngác, vốn cho rằng Đoạn Tam Bình dẫn theo người Ma Giáo đến, Hùng Bá chết chắc, không ngờ Hùng Bá này cũng là người trong Ma Giáo, hơn nữa địa vị rõ ràng rất cao.

Lúc này lão đầu ngồi ở góc khách điểm đứng dậy, cúi mình với Hùng Bá, hỏi: “Vị đại nhân này, chẳng hay cảnh giới trên Võ Thần là gì, có thể cho tại hạ biết được chăng?”

Hùng Bá liếc nhìn lão đầu, nói: “Kỳ thật đây đã không còn là bí mật gì nữa, qua vài ngày nữa Ma Giáo sẽ tuyên bố cảnh giới với thiên hạ.”

Thấy mọi người trong khách điểm đều lắng nghe, Hùng Bá nói tiếp: “Thật ra không có cảnh giới Võ Thần, ở thượng giới thống nhất gọi là Thông Huyền cảnh, Thông Huyền cảnh tổng cộng có mười tầng, Võ Thần tương ứng với bốn tầng đầu.”

“Không biết tu vi của giáo chủ Ma Giáo kia ra sao!” Lão già nghe xong liền hỏi tiếp, cô gái đứng sau lưng lão nắm chặt lấy y phục của lão.

Chương 46: Toàn giáo phi thăng

Hùng Bá cau mày, cất giọng nói lớn: “Tu vi của giáo chủ há là điều người có thể biết được, người chỉ cần biết giáo chủ vô địch thiên hạ là đủ rồi.”

Cực Bắc chi địa, một tòa thành trì sừng sững giữa muôn trùng băng sơn, trên tường thành khắc ba chữ lớn “Vô Địch Thành”. Tòa thành này do Ma Giáo kiến tạo một năm trước, chính là vì thông đạo phi thăng ở. Một năm trước, Chu Khung đã đổi lấy năng lượng thạch, mở lại thông đạo.

Về phân năng lượng thạch, là một loại tiền tệ thông dụng ở thượng giới, cũng là vật phẩm tốt nhất có thể dùng để tu luyện, tỷ lệ đổi chác là mười năng lượng thạch sơ cấp đổi một năng lượng thạch trung cấp, mười năng lượng thạch trung cấp đổi một năng lượng thạch cao cấp, mười năng lượng thạch cao cấp đổi một năng lượng thạch cực phẩm.

Đáng tiếc Chu Khung lật tung khắp đại lục cũng chẳng tìm được một khối năng lượng thạch nào, phải biết rằng khi đột phá Thông Huyền Cảnh tất nhiên phải có linh khí tinh thuần cung cấp mới được, nếu không phải Chu Khung dùng hệ thống tạo ra Vạn Ma Trì, Ma Giáo căn bản không thể có nhiều cao thủ Thông Huyền như bây giờ.

Trong Vô Địch thành, trên một quảng trường to lớn dựng đứng một phiến thạch bi, mặt bia tỏa ra quang mang màu lục. Bên cạnh quảng trường đứng thẳng mấy ngàn người áo đen, mỗi người đều tản mát khí thế đáng sợ, nếu cảnh tượng này bị

những kẻ khác nhìn thấy ắt sẽ bị dọa chết, bởi trong sân không có ai dưới Võ Đế cảnh.

Trên không trung quảng trường, một con Ma Long Phi Liễn dừng lại giữa trời, Chu Khung được thể nhân xung tưng là thiên hạ vô địch đang đứng trên đó, khí thể toàn thân mạnh mẽ đáng sợ, tựa như một vị Ma Thần thượng cổ, từ trên phi liễn truyền đến một tràng âm thanh.

“Liên Sinh, chuẩn bị như thế nào rồi!”

Liên Sinh mặc áo bào đỏ đứng trước người áo đen, cung kính đáp lời Chu Khung đang phi liễn: “Bẩm giáo chủ, đã chuẩn bị xong xuôi. Lần này giáo phái ta phi thăng, tổng cộng có hai vị Thông Huyền cảnh ngũ giai, tám vị Thông Huyền cảnh tứ giai, năm trăm vị dưới Thông Huyền cảnh tam giai, năm ngàn vị Võ Đế đỉnh phong cảnh.”

“Tốt lắm, lần phi thăng này, hung hiểm khác thường, các ngươi có nguyện cùng bọn tọa mạo hiểm!”

“Chúng ta thề chết đi theo giáo chủ!”

“Chúng ta thề chết đi theo giáo chủ!”

“Chúng ta thề chết đi theo giáo chủ!”

Đám người Ma Giáo phía dưới quỳ một gối trên đất, vẻ mặt kích động hô lên, toàn bộ Vô Địch thành đều tràn ngập âm thanh này.

“Tốt lắm, Lý Trường Sinh!”

“Thuộc hạ có mặt!” Đường chủ Thanh Long đường đứng bên cạnh, vẻ mặt không vui đáp.

“Hãy bảo vệ Ma Giáo cho tốt, sau khi bản tọa phi thăng, hãy đóng cửa thông đạo ba năm, ba năm sau lại mở ra, khi đó tất cả mọi người đều có thể phi thăng.”

“Vâng ạ!”

“Phi thăng!” Chu Khung hét lớn một tiếng, những người áo đen bắt đầu xếp hàng đi về phía tấm bia đá, ngay khi tay chạm vào tấm bia đá thì lập tức biến mất trên quảng trường.

Thượng giới Hắc Vương thành, trên quảng trường rộng lớn hơn quảng trường Vô Dịch thành mấy trăm lần, các đại truyền tống trận vẫn đang vận chuyển đầu vào đây, trên quảng trường có một đám hộ vệ áo giáp thủ hộ, cầm đầu vẫn là Lam Vũ nhất tộc tựa như phiên bản tăng trưởng của tinh linh. Bên ngoài quảng trường có một số người của thế lực khác đang đứng, bọn họ muốn tiếp nhận phi thăng giả của thế lực mình.

Trong đó có một nam tử lưng đeo trường kiếm, tướng mạo anh tuấn, một đôi kiếm mi đứng ở bên cạnh lão già, bên cạnh lão già còn có một thanh niên nữ tử, nam tử chính là Tây Môn Địa lúc trước không cẩn thận phi thăng lên, hắn rất may mắn, vốn phải đi làm nô lệ năm năm ở quặng mỏ của Lam Vũ nhất tộc, kết quả trên đường đi tới mỏ gặp được lão già nhân loại này, lão già tên là Diệp Thiên.

Diệp Thiên để ý tới tư chất kiếm đạo của hắn, dùng một lượng lớn năng lượng thạch đỗi lấy tự do cho hắn, thu hắn làm đồ đệ, nữ tử là nữ nhi của Diệp Thiên, Diệp Thanh, cũng là sư tỷ của hắn, Diệp Thiên là đệ tử của Kiếm Tông Hắc Vương thành, một thân tu vi nghe nói đạt đến Thông Huyền ngũ giai, những năm gần đây thỉnh thoảng hắn lại cùng Diệp Thiên đi vào quảng trường, tới tiếp nhận phi thăng giả thế lực của Kiếm Tông.

Tây Môn Địa nhìn lên một góc quảng trường, một tấm thạch bi tản mát hào quang chứng minh đó là một khối truyền tống bi hảo dụng, hắn biết đó chính là thạch bi của Thương Ngô đại lục, hắn chính là từ tấm thạch bi kia bước ra, mà quang mang trên thạch bi là bắt đầu phát ra từ một năm trước.

Một năm trước hắn đột nhiên phát hiện tấm bia đá sáng lên liền suy đoán có thể là Ma Giáo Chu Khung muốn phi thăng lên. Dù sao thời điểm hắn đi tới thượng giới Chu Khung đã là Võ Đế đỉnh phong, hiện tại ước chừng đều đã đến Vô Thần sơ kỳ, không đúng hắn là Thông Huyền nhất giai rồi.

Chương 47: Thiên cổ cự đầu xuất động 1

Tây Môn Địa đang nghĩ ngợi vì sao Chu Khung một năm còn chưa phi thăng, tấm bia đá kia đột nhiên hào quang bắn ra bốn phía, một bóng người áo đen từ bên trong bước ra, một thân tu vi Võ Đế đỉnh phong.

“Ồ, không đúng!” Tây Môn Địa nhìn nam tử từ tấm bia đá bước ra, kinh ngạc thốt lên một tiếng, người này hẳn không nhận ra, không phải Chu Khung, không phải cao tăng Ma Giáo, cũng không phải cao thủ môn phái khác, chẳng lẽ là cao thủ ẩn giấu của Thương Ngô đại lục.

Tiếng kêu kinh ngạc của Tây Môn Địa thu hút sự chú ý của Diệp Thiên và Diệp Thanh ở bên cạnh, Diệp Thanh kỳ quái hỏi: “Sao vậy sư đệ!”

Nhìn Diệp Thiên và Diệp Thanh đang hướng ánh mắt về phía mình, Tây Môn Địa không dám giấu giếm, liền nói cho hai người biết tình huống.

Diệp Thiên nhìn Tây Môn Địa nói: “Có lẽ là cao thủ ẩn giấu trên đại lục của các ngươi, một lát nữa trước khi hắn bị mang đi, ngươi có thể đi hỏi một chút tình hình!”

“Được.” Tây Môn Địa gật gật đầu.

Hộ vệ áo giáp ở bên cạnh nhìn người áo đen từ trong tấm bia đá bước ra, đang định tiến lên dẫn người đi, lại phát hiện người áo đen sau khi bước ra thì lại đứng sang bên cạnh, tấm bia đá tiếp tục tỏa ra quang mang, từng người áo đen lần lượt từ bên trong bước ra.

Không đợi đám hộ vệ áo giáp kịp phản ứng, bên trong tấm bia đá đã bước ra hơn một trăm người áo đen, hơn nữa vẫn đang không ngừng đi ra ngoài, mỗi một người đều có tu vi Võ Đế đỉnh phong.

Thủ lĩnh áo giáp lúc này mới phản ứng lại sự bất thường, lập tức tiến về phía tấm bia đá, hỏi đám người áo đen vừa bước ra:

“Các người là thế lực nào, vì sao lại cùng nhau phi thăng?”

Đám người áo đen không đáp lời, chỉ không ngừng di chuyển sang hai bên, nhường chỗ cho những người bước ra sau. Động tĩnh nơi đây thu hút sự chú ý của tất cả mọi người trong và ngoài quảng trường, ngay cả những kẻ đang đón người nhà cũng đều dừng lại, nhìn về phía đám người áo đen. Quả thực một lần phi thăng hơn trăm người là điều vô cùng hiếm thấy.

Không đúng, không nên nói là hơn trăm người, ngay khi mọi người còn đang nghi hoặc thì trong bia đá đã có không dưới năm trăm người đi ra, mỗi người đều có tu vi Võ Đế đỉnh phong, mặc dù ở Hắc Vương thành không tính là gì, nhưng đây chính là hạ giới a, năm trăm Võ Đế đỉnh phong, đại lục kia phải cường đại đến mức nào a!

Ngay cả Diệp Thanh ở bên cạnh cũng kinh ngạc đến mức không nói nên lời, nhìn về phía Tây Môn Địa hỏi: “Đây thật sự là đại lục mà người phi thăng sao? Thì ra đại lục của các người mạnh mẽ như vậy!”

Tâm tình kinh ngạc của Tây Môn Địa hiện tại so với tất cả mọi người trên quảng trường còn nhiều hơn, hẳn biết rõ, những năm này Thương Ngô đại lục không có một Võ Đế đỉnh phong nào, cũng chỉ là sau này Chu Khung miễn cưỡng đột phá đến Võ Đế đỉnh phong, hai người khác ngay cả Võ Đế hậu

kỳ cũng không có, thế nhưng mà hơn năm trăm vị Võ Đế đỉnh phong này từ đâu xuất hiện!

Thủ lĩnh áo giáp thấy người áo đen không trả lời lời của hắn, hơn nữa tám bia đá vẫn đang không ngừng có người đi ra, trực tiếp giơ tay đánh về phía người áo đen, một bàn tay khổng lồ từ trên bầu trời đánh xuống người áo đen, mang theo vô tận uy áp, hắn muốn giết vài người để lập uy, như vậy những người này mới có thể thành thật trả lời lời của hắn!

Ngay khi cự chưởng sắp vỗ vào đám người áo đen, trong tám bia đá đột nhiên truyền ra một tiếng hét lớn “Người dám!”

Một đạo kiếm quang xuyên trời từ trong tám bia đá truyền đến, chém về phía cự chưởng.

Keng một tiếng vang thật lớn, thủ lĩnh khôi giáp lùi lại năm bước, vẻ mặt không thể tin được. Hắn giơ tay lên, chỉ thấy một vết kiếm xuyên ngang qua cả bàn tay. Nhìn về phía tám bia đá, bên trong bước ra một thân ảnh mặc áo đỏ, tay cầm một thanh trường kiếm, trên thân kiếm còn có một vết máu, chứng minh kiếm quang kinh thiên vừa rồi chính là do người này chém ra.

Mọi người bên cạnh đều giật mình nhìn bóng người bước ra từ trong tám bia đá, nếu như bọn họ không nhìn lầm thì chính bóng người áo bào đỏ này một kiếm đánh trọng thương thủ lĩnh áo giáp, phải biết thủ lĩnh áo giáp thế nhưng là tu vi Thông Huyền cảnh lục giai, mặc dù không tính là nhân vật đứng đầu ở Hắc Vương thành, nhưng cũng không thể nào bị một người hạ giới đánh bị thương được.

Diệp Thanh chỉ nam tử áo bào đỏ, nhìn Tây Môn Địa giật mình hỏi: “Người này cũng là người của đại lục các ngươi, hắn làm sao có thể mạnh như vậy, cũng là nhân vật ẩn giấu sao?” Ngay cả Diệp Thiên ở bên cạnh cũng lộ vẻ mặt giật mình, người từ hạ giới phi thăng trực tiếp đánh trọng thương thủ lĩnh hộ vệ thượng giới, đây chính là chuyện mà Hắc

Vương thành chưa từng có, người phi thăng lên đây mà tu vi còn mạnh hơn Diệp Thiên hấn một chút!

Chương 48: Thiên cổ cự đầu xuất động 2

Tây Môn Địa nhìn nam tử áo đỏ, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, chất phác nói: “Hắn là Liên Sinh Đại tổng quản Ma Giáo!”

Diệp Thanh nghe xong vội vàng nhìn về phía Tây Môn Địa: “Người biết hắn!”

Tây Môn gật gật đầu: “Ừm, hắn chính là Liên Sinh, Đại tổng quản của Ma Giáo, đã ép môn phái ta giải tán.” Tây Môn Địa giật mình chỉ những người áo đen còn đang không ngừng xuất hiện: “Chẳng lẽ những người này đều là Ma Giáo!”

Thủ lĩnh áo giáp âm trầm nhìn nam tử áo đỏ: “Người là người phương nào, lại có tu vi Thông Huyền ngũ giai! Những người áo đen này là cùng phi thăng với người sao?”

Nam tử áo đỏ sau khi bước ra từ tấm bia đá, hiếu kỳ nhìn quanh quảng trường, hít một hơi thật sâu, ung dung nói: “Giáo chủ quả nhiên nói không sai, linh khí ở thượng giới này quả thật dồi dào, so với hạ giới mạnh hơn không chỉ gấp mười lần!”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía thủ lĩnh áo giáp, trầm giọng nói: “Bản tọa chính là Liên Sinh, Đại tổng quản Ma Giáo, lần này Ma Giáo chúng ta cùng nhau phi thăng, mong rằng các người đừng ngăn cản!”

Trong mắt thủ lĩnh áo giáp lóe lên một tia nghi hoặc, thế lực Ma Giáo này hắn cho tới bây giờ chưa từng nghe nói qua, hắn là thế lực hạ giới, không biết đại lực phía dưới này xuất hiện vấn đề gì, vậy mà một lần xuất hiện nhiều cao thủ Võ Đế

như vậy, cái này phải hơn một ngàn đi! Hơn nữa còn chưa dừng lại! Vẫn đang đi ra ngoài!

Thủ lĩnh áo giáp mặt âm trầm, phát tay, lập tức trên quảng trường hơn trăm tên hộ vệ áo giáp đều vây quanh, mỗi một tên đều là cao thủ Thông Huyền cảnh nhị giai trở lên, “Mặc kệ người từ đâu phi thăng lên, dám khiêu khích Lam Vũ nhất tộc ta chính là muốn chết, nếu như các người thúc thủ chịu trói còn có thể tha cho các người một mạng, nếu không đừng trách bọn ta sát nhân bất vấn tội!”

Liên Sinh nhìn thủ lĩnh áo giáp, biết chuyện hôm nay không thể giải quyết ổn thỏa, trường kiếm trong tay hóa thành một đạo lưu tinh đâm thẳng về phía thủ lĩnh áo giáp. Thủ lĩnh áo giáp hét lớn một tiếng, trong bốn cánh tay huyền hóa ra bốn thanh trường đao, chém về phía Liên Sinh.

Hai người lập tức giao chiến, có lẽ là không gian thượng giới tương đối vững chắc, quảng trường cũng không biết dùng vật liệu gì chế tạo, hai cao thủ Thông Huyền lục giai quyết đấu, vậy mà không làm tổn hại quảng trường một chút nào.

Hộ vệ áo giáp trong sân cũng phát động công kích với người áo đen, nhưng trong thời gian ngắn ngủi vừa rồi, trong tám bia đá lại có một đám người bước ra, lần này tu vi của bọn họ không còn là Võ Đế đỉnh phong nữa, mà cũng đã đạt tới Thông Huyền cảnh!

Liên Sinh đang chiến đấu với thủ lĩnh áo giáp hét lớn một tiếng: “Đám hộ vệ mặc giáp là kẻ địch, muốn ngăn cản Ma Giáo ta phi thăng, tất cả cao tăng Ma Giáo, toàn lực ra tay!”

“Rõ!” Rất nhiều cao tăng Ma Giáo đã bước ra khỏi bia đá đồng thanh đáp lại.

Ma Hồ Vương thân hình to lớn gầm lên một tiếng: “Lũ nhóc xanh lè kia, nếm thử một chiêu Ma Hồ Liệt Thiên Trảo

của ta!”

“Ma Viên Chùy Thiên!”

“Cửu U Minh Thiên Chưởng!”

Chỉ trong khoảnh khắc, quảng trường hỗn loạn cả lên, lúc đầu Ma Giáo còn ở thế hạ phong, nhưng khi từ trong tấm bia đá lại có một lão già cầm kiếm bước ra, tình thế lập tức đảo ngược, chỉ thấy trường kiếm trong tay lão già chậm rãi vung lên, rõ ràng động tác rất chậm, nhưng một kiếm có thể đoạt mạng một hộ vệ áo giáp.

Thủ lĩnh áo giáp nhìn lão già cầm kiếm, trong lòng lập tức dấy lên vẻ khó tin, vốn tưởng rằng đã nắm chắc phần thắng, không ngờ đối phương lại có thể phi thăng ra một đám cao thủ Thông Huyền cảnh, hiện giờ lại xuất hiện thêm một cao thủ Thông Huyền ngũ giai, chẳng lẽ đại lục phía dưới này lại lợi hại đến vậy sao, nhưng chẳng phải nói chỉ cần đạt tới Thông Huyền tứ giai là nhất định phải phi thăng hay sao, làm sao hai người bọn họ có thể duy trì tới ngũ giai mới phi thăng!

Người của các thế lực khác trên quảng trường vốn chỉ giật mình, một bộ biểu lộ xem kịch vui, bọn họ cũng không cho rằng thế lực tự xưng là Ma Giáo ở hạ giới này có thể đánh thắng Lam Vũ nhất tộc. Dù sao chỉ có một cao thủ Thông Huyền cảnh, cho dù có thể đánh ngang tay với thủ lĩnh áo giáp thì rất khó tin, nhưng mà chỉ có một mình hắn mà thôi.

Nhưng Ma Giáo chỉ dùng thời gian ngắn ngủi đã phá vỡ nhận thức của bọn họ, trong tấm bia đá không ngừng xuất hiện võ giả Thông Huyền cảnh, hiện tại còn có hai người Thông Huyền ngũ giai phi thăng. Trên quảng trường không ngừng có tin tức phát ra, đây là bọn họ đang báo cáo tình huống nơi này với thế lực sau lưng mình.

Tây Môn Địa ở bên cạnh càng sợ tới mức nói không nên lời. Nhân vật bắt đầu phi thăng hẳn còn chưa biết, nhưng từ sau khi Liên Sinh phi thăng, đông đảo cao tăng Ma Giáo theo sát phi thăng, những điều này hẳn cơ bản đều biết.

Chương 49: Dám ra tay với người trong Ma Giáo ta, là đang tìm chết sao? 1

Đặc biệt là Ma Hồ Vương cùng Ma Hầu Vương, hắn không nhìn lầm, hai người đôi phương đã có tu vi Thông Huyền tam giai, mà bản thân dựa vào tài nguyên thượng giới mới chỉ tu luyện tới Võ Đế đỉnh phong mà thôi, điều này thật sự khiến hắn có chút khó có thể tiếp nhận. Phải biết rằng mấy năm trước hai người ngay cả một chiêu của hắn cũng không tiếp nổi!

Thủ lĩnh áo giáp càng đánh càng kinh hãi, mặc dù tu vi của tổng quản áo đỏ trước mặt thấp hơn hắn một tầng, nhưng tốc độ sử dụng kiếm nhanh vô cùng, khiến hắn căn bản không dám phân tâm, chỉ có thể toàn lực ứng phó, nhưng chỉ trong thời gian ngắn ngủi, hộ vệ áo giáp trong sân đã bị giết hơn phân nửa, nếu hắn còn không nghĩ ra biện pháp thì e rằng toàn quân sẽ bị diệt!

Thủ lĩnh áo giáp cắn răng, lấy ra một cái ngọc bội từ trong ngực, trực tiếp bóp nát ra, lập tức ngoài một trăm dặm phía đông quảng trường dâng lên một cỗ khí thể ngút trời, một bóng người trong nháy mắt xuất hiện trên quảng trường. Khí thể toàn thân áp trên quảng trường khiến mọi người nhao nhao khó có thể di động.

“Làm sao có thể, ngay cả Lam Vũ Vũ cũng bị kinh động, đây chính là đệ nhị cao thủ của Lam Vũ nhất tộc, một thân tu

vi đạt đến cảnh giới thiên cổ cự đầu.” Diệp Thiên nhìn thân ảnh màu lam đột nhiên xuất hiện trên bầu trời giật mình nói.

“Đúng vậy, Lam Vũ Đình này thật sự là bị chọc giận đến mức, thậm chí ngay cả bùa hộ mệnh gia tộc cho cũng xuất động.”

Đáng tiếc thay, đám người phi thăng lên này tuy tu vi không tệ, nhưng chỉ cần gọi hai người Thông Huyền cảnh cao giai xuất mã là có thể giải quyết, về phần lãng phí bùa hộ mệnh xuất động Thiên Cổ cảnh sao?

Mọi người trên quảng trường lập tức bắt đầu nhỏ giọng nghị luận!

Lam Vũ Vũ được xưng là đệ nhị cường giả của Lam Vũ nhất tộc đứng ở trên không trung, nhìn xuống Lam Vũ Đình phía dưới cùng hộ vệ áo giáp nằm la liệt trên mặt đất, nghiêm túc hỏi: “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

Lam Vũ Đình quỳ một gối xuống đất, thấp giọng kể lại sự việc đã xảy ra, nói xong chỉ vào thi thể hộ vệ mặc áo giáp trên mặt đất, bi thương nói: “Tộc lão, nhất định phải báo thù cho tộc nhân!”

Lam Vũ Vũ nhìn về phía đám người Ma Giáo phía dưới, lúc này Ma Giáo đã phi thăng lên mấy ngàn người, trong đó Thông Huyền cảnh có hơn mấy trăm người.

Lam Vũ Vũ nghĩ trong lòng, về sau nếu có thể nhất định phải đi tìm kiếm đại lục này một chút, chắc chắn bên trong có đại bí mật không thể tưởng tượng nổi, trước mắt vẫn nên bắt lấy một ít cao tầng, hỏi một chút tình huống cụ thể của đại lục kia.

Lam Vũ Vũ tay thành thảo, chộp xuống phía dưới, không khí dường như bị khóa chặt, ngay cả Liên Sinh cùng Bạch Hạo Thiên cũng muốn nút cả mí mắt, khó có thể tránh né.

“Làm càn!” Một tiếng quát lớn từ trong tấm bia đá truyền ra, âm thanh hình thành sóng lớn ập về phía Lam Vũ Vũ, ngay cả Lam Vũ Vũ cũng bị khí thế bức bách, trong khoảnh khắc tựa như đối mặt với nguy hiểm tử vong, toàn bộ mọi người trên quảng trường đều bị chấn động bởi âm thanh!

Trong tai mọi người dường như tràn ngập hai chữ này

“Làm càn!”

“Làm càn!”

Sóng âm xung kích Lam Vũ nhất tột, Lam Vũ Vũ còn tốt, Lam Vũ Đình cùng những tộc nhân khác trực tiếp bị âm thanh chấn động thất khiếu chảy máu, ôm đầu kêu la thảm thiết.

Một tiếng rống ngâm từ nơi tấm bia đá truyền đến, một Ma Long Phi Liễn cực lớn từ nơi tấm bia đá xông ra, đám người trên quảng trường nhìn về phía phi liễn, chỉ thấy hai bên trên viết “Tay nắm nhật nguyệt hái tinh thần, thế gian không người nào như ta.” Đứng ở giữa là một nam tử thân mặc ma long chiến bào, nơi mi tâm có một vết ngân hắc sắc thiểm điện.

Các thế lực phía dưới đều kinh ngạc há hốc miệng!

“Khí thế thật hùng hồn, phải tự tin về chính mình đến mức nào mới có thể nói ra được lời này!”

“Câu nói thật cuồng vọng, hạ giới lại có nhân vật như vậy.”

Trên phi liễn, nam tử mặc Ma Long bào, toàn thân từ từ tỏa ra khí thế khổng lồ, trực tiếp uy áp tất cả mọi người ở đây, ngay cả Lam Vũ Vũ cũng cảm thấy uy áp nặng nề!

Tất cả mọi người đều không dám tin tưởng, sợ hãi nhìn nam tử trên phi liễn.

Lam Vũ Vũ nhìn nam tử, không thể tin nổi hô: “Làm sao có thể hạ giới lại có cao thủ Thiên Cổ cảnh,”

Lúc này đám người Ma Giáo trong tấm bia đá đã phi thăng hoàn tất, tấm bia đá lại trở nên ảm đạm vô quang, hơn năm ngàn người trong Ma Giáo quỳ một gối trên mặt đất, lớn tiếng hô: “Tham kiến giáo chủ!”

“Đứng lên đi!” Nam tử trên phi liên nhìn Lam Vũ Vũ vẫn đang chống cự khí thế của mình, trầm giọng nói: “Ngươi là người phương nào, dám ra tay với người trong Ma Giáo ta, là muốn tìm đường chết sao!”

Trong đầu Lam Vũ Vũ lập tức tràn ngập ba chữ tìm đường chết, ôm đầu liều mạng vận công chống cự.

Chương 50: Dám ra tay với người trong Ma Giáo ta, là đang tìm chết sao? 2

Lam Vũ Đình ngồi xồm trên mặt đất, thất khiếu chảy máu, nhìn bóng người tựa như Ma Thần trên phi liễn, cảm giác mình như đang nằm mơ. Hắn nhìn thấy gì vậy, hạ giới này lại phi thăng lên một người cảnh giới Thiên Cổ. Đây quái quỷ gì vậy, chẳng lẽ không phải đang đùa sao?

Diệp Thanh bị khí thế áp chế sắc mặt tái nhợt ở bên cạnh quảng trường, đây Tây Môn Địa đang sừng sốt ở một bên, hoảng sợ nói: “Sur đệ, đây chính là Ma Giáo giáo chủ mà đệ nói sao? Không phải đệ nói hắn mới là Võ Đế đỉnh phong sao, nhưng rõ ràng là Thiên Cổ cảnh!”

Đầu óc Tây Môn Địa còn đang mơ hồ, hiện giờ hắn rất hoài nghi không biết có phải trí nhớ của mình xảy ra vấn đề hay không, hay là thời không hạ giới đã xuất hiện biến hóa, kỳ thật đã trôi qua vô số năm! Tây Môn Địa tưởng tượng hư ảo.

Mà Lam Vũ Vũ miễn cưỡng ngẩng đầu lên nhìn Chu Khung: “Các hạ mới từ hạ giới phi thăng tới đây đã bá đạo như vậy, chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi có thể xưng vương xưng bá ở Hắc Vương thành của ta sao!”

“Ha ha ha, Lam Vũ Vũ nói không sai.” Lúc này trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tràng cười lớn, một sinh vật kỳ quái cao tám trượng, làn da màu đen, trên mặt chỉ có một con mắt xuất hiện ở trên quảng trường, khí thể toàn thân tỏa ra, lại có thể chặn lại được khí thể của Chu Khung!

Phía dưới có một kẻ có vóc dáng tương tự hét lớn: “Là ta, tộc trưởng tộc Đơn Nhân Long Xương đại nhân.”

Long Xương liếc nhìn Chu Khung cười hắc hắc nói: “Tu vi thật cao thâm, người quả thực phi thăng từ hạ giới lên!”

“Đúng thì sao, không phải cũng chẳng sao, Nhân tộc ta từ khi nào cần phải giải thích với các người!” Chu Khung nhìn Long Xương cau mày nói.

“Nói rất đúng! Nhân tộc ta há lúc nào cần phải giải thích với các người!” Trong không khí truyền đến một hồi tiếng xé gió, một nam tử lưng đeo trường kiếm xuất hiện trên quảng trường, một thân trường sam màu trắng tinh khiết, tay cầm một cây quạt xếp, tựa như một vị công tử phong nhã.

Diệp Thanh ở phía dưới nhìn thấy nam tử xuất hiện thì kinh hô: “Đại sư huynh!”

Diệp Thiên nhìn thấy người tới, nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm. Tây Môn Địa ngẩng đầu nhìn về phía nam tử áo trắng, trước kia hắn từng nghe Diệp Thanh nói qua, Kiếm Tông bọn họ có một vị đại sư huynh, một thân tu vi từ rất sớm đã đột phá đến Thiên Cổ cảnh, thậm chí rất nhiều người đều hoài nghi tu vi của y hiện giờ đã vượt qua lão chương môn, là đệ nhất cao thủ của Kiếm Tông!

Nam tử thu quạt xếp lại, chấp tay với Chu Khung, nói: “Tại hạ Kiếm Tông đệ tử Thượng Quan Vân.”

Chu Khung gật đầu: “Bản tọa là giáo chủ Ma Giáo Chu Khung.”

Long Xương ở bên cạnh nhìn Thượng Quan Vân nhú mày nói: “Những người này đều là từ hạ giới phi thăng lên, trên người chắc chắn có bí mật lớn. Thượng Quan Vân, Kiếm Tông các người thật sự muốn nhúng tay vào vũng nước đục này sao?”

“Ta có nói đâu là muốn quản chuyện này, chỉ là tới kết giao bằng hữu thôi!” Thượng Quan Vân phát phát cây quạt, cười nhẹ nhàng nói, vẫy tay với Chu Khung: “Chu huynh, sau này có thời gian hãy đến Kiếm Tông ta ngồi chơi, tại hạ tất nhiên sẽ quét dọn giường chiếu đón tiếp!”

Chu Khung cũng gật đầu, “Có thời gian ta sẽ đến, đến lúc đó Thượng Quan huynh đừng chê ta phiền phức nhé.”

Thượng Quan Vân cười lớn, vung tay áo lên, cuốn theo ba người Diệp Thiên, Diệp Thanh, Tây Môn Địa biến mất trên quảng trường.

Trên không trung truyền đến một câu nói của Thượng Quan Vân: “Long Xương, hy vọng sau này vẫn có thể gặp lại người còn sống!”

Long Xương nhìn về phía Thượng Quan Vân biến mất, ánh mắt lóe lên vẻ âm hiểm tàn nhẫn, lời Thượng Quan Vân vừa nói rõ ràng ám chỉ hẳn không phải là đối thủ của Chu Khung.

“Chu Khung, rốt cuộc mảnh đại lục kia của người có bí mật gì, nếu người nói ra, ta cam đoan sẽ bảo toàn tính mạng cho các đệ tử Ma Giáo của người.” Long Xương âm trầm nói.

“Người tính là thứ gì, an toàn của bốn tọa Ma Giáo, há lại cần người bảo hộ.” Chu Khung bình tĩnh nói.

“Là người tự tìm cái chết, vậy thì đừng trách ta.” Long Xương quát khiêu một tiếng, từ con mắt độc nhất trên đầu bắn ra một đạo thần quang, hào quang xuyên thủng hư không bắn về phía Chu Khung.

Tên tiểu tộc Độc Nhãn ở phía dưới một mặt sùng bái kêu la: “Là Tịch Diệt Thần Quang, chính là thủ đoạn công kích mạnh nhất của tộc ta, tên Ma Giáo giáo chủ kia chết chắc rồi, chẳng qua có thể chết dưới tay Tịch Diệt Thần Quang của tộc ta, hẳn cũng nên kiêu ngạo!”

Chỉ thấy Chu Khung trên phi liền duỗi ra một bàn tay lớn, trước mặt tức khắc hình thành một cái vòng xoáy màu đen, Tịch Diệt Thần Quang bắn vào sau đó trực tiếp biến mất không còn tăm hơi, vòng xoáy nhanh chóng bay về phía trước, chỉ trong nháy mắt đã nuốt chửng Long Xương vào trong.

Vòng xoáy bắt đầu không ngừng run rẩy, Chu Khung chậm rãi thu tay về, vòng xoáy biến mất, bóng dáng Long Xương hiện ra, chỉ thấy Long Xương quỳ hai đầu gối xuống đất, đã hoàn toàn không nhìn ra bộ dạng ban đầu, cánh tay trái trực tiếp biến mất, trên người càng loang lổ vết máu, một con mắt độc nhất cũng chảy xuôi máu tươi, tựa như bị mù, bị thông kêu gào.

Chương 51 - Thất Đại Thiên Cổ, Đại Na Di Phù

Mọi người phía dưới càng bị dọa đến hoàn toàn không dám nói lời nào, tộc nhân một mắt vừa rồi còn đang kêu to cũng cúi đầu, rất sợ Chu Khung chú ý tới hắn.

Long Xương quỳ trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn về phía Chu Khung, hoảng sợ nói: “Làm sao có thể, rõ ràng đều là tu vi Thiên Cổ cảnh tầng tám, vì sao ngươi lại mạnh như vậy?”

Chu Khung không để ý đến Long Xương, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đông Hắc Vương thành, hắn cảm thấy ở hướng đó có một cỗ khí thế cường đại đang phóng lên cao, một bóng người màu xanh thẫm trong nháy mắt phá không đi tới trước mặt Lam Vũ Vũ, nhìn dáng vẻ rõ ràng cũng là người của Lam Vũ nhất tộc.

Người tới nhìn Long Xương bị thương nặng không dậy nổi, trầm giọng hỏi Lam Vũ Vũ: “Lam Vũ Vũ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

Lam Vũ Vũ nhìn thấy người tới lập tức thở phào nhẹ nhõm, kể lại chuyện vừa xảy ra trên quảng trường. Khi nói đến việc tất cả mọi người trong Ma Giáo đều từ hạ giới phi thăng đến, tộc trưởng Lam Vũ tộc lộ vẻ thâm ý nhìn về phía Ma Giáo, sau khi Lam Vũ Vũ nói Chu Khung chỉ dùng một chiêu đã làm Long Xương bị thương nặng, tộc trưởng Lam Vũ tộc vẻ mặt trịnh trọng nhìn Ma Long nâng Chu Khung bay lên.

Lam Vũ tộc trưởng nghĩ thậm chí có thể đánh Long Xương trọng thương trong một kích, sức chiến đấu thực tế tuyệt đối

vượt qua tu vi Thiên Cổ tầng tám, thậm chí có thể đạt tới Thiên Cổ đỉnh phong.

Lam Vũ tộc trưởng chấp tay về phía Chu Khung, hữu hảo nói: “Tại hạ Lam Vũ nhất tộc tộc trưởng Lam Vũ Không, dựa theo quy định của Hắc Vương thành, mười năm này do Lam Vũ nhất tộc ta trông coi quảng trường phi thăng, có thể bởi vì một ít hiểu lầm mới có thể đối với người trong giáo của người sinh ra công kích, mong rằng các hạ đừng trách!”

Ngay sau đó, Lam Vũ Không lại nói: “Không biết các hạ có thể cho biết hạ giới của người rốt cuộc xuất hiện tình huống gì, tại hạ tất nhiên vô cùng cảm kích.”

Chu Khung nhìn Lam Vũ Không, tuy thái độ của đối phương rất tốt, nhưng thủ hạ của hắn vừa rồi đã giết rất nhiều người của Lam Vũ nhất tộc, rõ ràng là hiện tại đối phương kiêng kỵ thực lực của hắn nên mới nói như vậy.

Nhưng người trong nhà biết nhà mình, tuy rằng hiện tại Chu Khung ở bên ngoài là tu vi Thiên Cổ bát trọng, lại chỉ một chiêu đã làm Long Xương bị thương nặng, đó là kết quả của việc hắn dùng đan dược, trước không nói chỉ có thể duy trì ba năm, chỉ riêng hạn chế trong ba năm chỉ có thể sử dụng hạn chế ba chiêu này đã khiến hắn có phần buồn rầu.

Vốn dĩ muốn trực tiếp ra tay đánh Tộc Nhất Nhãn Long Xương bị thương nặng là có thể bình ổn tình huống ở đây, hắn sẽ dẫn người của Ma Giáo trực tiếp rời khỏi Hắc Vương Thành, chờ sau khi hiểu rõ tình hình thượng giới, lại mưu đồ sau này.

Nhưng mà trước mắt nhìn bộ dáng của Lam Vũ Không, hắn muốn rời khỏi là không thể.

Chu Khung đang muốn trả lời Lam Vũ Không, đột nhiên cau mày, nhìn xung quanh trầm giọng nói: “Chư vị, đã đến sao

không ra gặp mặt!”

“Thật là nhạy bén, thật không dám tưởng tượng người mới từ hạ giới phi thăng đến!”

Trên không trung xuất hiện mấy đạo nhân ảnh, nhìn dáng vẻ của từng người hẳn là người của các thể lực khác nhau, nhưng mấy người lại rất ăn ý vây Chu Khung ở giữa, cắt đứt khả năng đào tẩu của Chu Khung!

Một gã đàn ông mặc áo vàng, thân hình mập mạp, dáng người lùn tịt, cũng là người của Nhân tộc, cười hắc hắc, lời vừa rồi chính là do hắn nói! Ngoài hắn ra, mấy người khác đều không phải Nhân tộc, trong đó có hai nữ yêu mọc đuôi cáo, vẻ mặt đầy quyến rũ, còn có một gã đầu trâu thân người, thân hình cao lớn, điểm giống nhau là khí thế trên người mỗi người đều ở khoảng Thiên Cổ cảnh tầng tám.

Mọi người phía dưới đã tê liệt, trong khoảng thời gian ngắn mà quảng trường đã tụ tập bảy cao thủ Thiên Cổ cảnh, đây còn chưa tính Thượng Quan Vân của Kiếm Tông đã rời đi, tám thể lực lớn của Hắc Vương Thành đã có năm người đến.

Nam tử trung niên Nhân tộc nhìn Chu Khung nói lần nữa: “Vị huynh đệ này, tại hạ Tiền Tứ Hải, bang chủ Đại Giang bang của Hắc Vương thành, cũng rất tò mò về bí mật hạ giới của ngươi, cùng là Nhân tộc, chỉ cần ngươi chịu nói ra, ta cam đoan sẽ bảo đảm an toàn cho ngươi!”

Mấy người khác cũng im lặng không nói gì, nhưng ánh mắt đều nhìn chằm chằm vào Chu Khung, xem như đã công nhận lời nói của Tiền Tứ Hải, dù sao đối với bọn họ mà nói, bí mật hạ giới này càng khiến người ta hiếu kỳ, về phần làm khó Chu Khung thì có vẻ không cần thiết.

Dù sao Chu Khung cũng là cao thủ Thiên Cổ cảnh tầng tám, trừ phi bắt buộc phải đối phó với hắn, nhưng nếu Chu

Khung không chịu nói thì bọn họ có thể sẽ không dễ dàng nói chuyện như vậy!

Chu Khung biết hôm nay nếu như hắn không nói ra tình huống hạ giới, những người này sẽ không để cho hắn dễ dàng rời đi.

Chương 52 - Tổng Đàn Ma

Giáo ở thượng giới 1

Hệ thống, mở thương thành! Ta muốn mua Đại Na Di Phù!

Được rồi thân chủ, thương thành đã mở, Đại Na Di Phù cần ba mươi vạn điểm phản diện để mua, người có xác định đổi không?

Xác định đổi!

Đổi thành công, khấu trừ ba mươi vạn điểm phản diện, điểm phản diện còn lại tám vạn!

Đột nhiên trong tay Chu Khung xuất hiện một tấm phù lục, trên đó hiển thị một trận pháp kỳ quái.

Chu Khung nhìn mọi người xung quanh, trầm giọng nói: “Lần này Ma Giáo ta phi thắng, không muốn gây thêm rắc rối, đợi bốn tọa thu xếp ổn thỏa, sẽ tâm sự với các người cho đành hoàng!”

Tên Ngưu Đầu nhân kia kêu to: “Người cho rằng hôm nay không nói rõ ràng thì có thể đi được sao!” Trong tay hắn nhất thời xuất hiện một cây đại chùy, rõ ràng đã định ra tay.

Chu Khung không thèm để ý đến hắn, phát tay một cái, bóp nát Đại Na Di Phù trong tay, không gian bắt đầu dao động, trong nháy mắt đã bao trùm lên tất cả mọi người của Ma Giáo, lúc đám người trên quảng trường còn chưa kịp phản ứng, toàn bộ người của Ma Giáo đã biến mất không còn thấy bóng dáng đâu nữa.

Tiền Tứ Hải phản ứng lại đầu tiên, nhìn về phương hướng Ma Giáo biến mất, kinh thán nói: “Không ngờ lại là Na Di Phù, đây là Na Di Phù phẩm cấp gì, lại có thể một lần dịch chuyển nhiều người như vậy, hạ giới lại còn có loại bảo vật này...”

Mấy người khác cũng đều thả thần thức, tìm kiếm khắp nơi, Tiền Tứ Hải thở dài một hơi, ung dung nói: “Đừng lãng phí tâm tư nữa, loại Na Di Phù phẩm cấp này, hiện giờ người ta khẳng định đã không còn ở trong Hắc Vương Thành!”

Ánh mắt Tiền Tứ Hải nhìn về phía Lam Vũ Đình, hắn biết đây là thủ lĩnh hộ vệ mà Lam Vũ nhất tộc an bài ở trên quảng trường, trực tiếp chất vấn: “Vừa rồi đám người kia là từ tấm bia đá kia phi thẳng lên!”

Lam Vũ Đình nhìn về phía tộc trưởng Lam Vũ Không, thủ lĩnh của mấy thế lực khác cũng đều nhìn về phía Lam Vũ Không, cuối cùng Lam Vũ Không nhẹ nhàng gật đầu, dù sao đây cũng không tính là bí mật gì, trên quảng trường rất nhiều người đều nhìn thấy, Tiền Tứ Hải trực tiếp hỏi Lam Vũ Đình chẳng qua là muốn hiểu rõ nhanh hơn, hắn không cần thiết vì chuyện này mà đắc tội với mấy thế lực lớn.

Lam Vũ Đình chỉ vào một tấm bia đá ở một góc quảng trường, sắc mặt Tiền Tứ Hải trở nên âm trầm: “Người đang đùa ta sao, tấm bia đá ảm đạm làm sao lại có người phi thẳng lên đây!”

Lam Vũ Đình khom người hành lễ với Tiền Tứ Hải: “Tiền bang chủ, tại hạ không hề lừa ngươi. Đám người tự xưng là Ma Giáo vừa rồi quả thật đã phi thẳng lên từ tấm bia đá này. Nhưng sau khi bọn họ phi thẳng, bia đá đã trở nên ảm đạm. Điều này rất nhiều người ở đây đều tận mắt chứng kiến.”

Đám người Tiền Tứ Hải nhìn về phía đám đông chung quanh, lập tức vang lên tiếng phụ họa, đều nói Ma Giáo quả

nhiên là từ trên tấm bia đá kia phi thẳng lên.

Đám người Tiền Tứ Hải nhìn về phía tấm bia đá, sắc mặt ai nấy đều trở nên âm trầm!

Trên một ngọn núi hoang cách Hắc Vương Thành vạn dặm, các loài động vật đang nô đùa, không gian trên đỉnh núi nổi lên dao động, lập tức một đám người áo đen đột nhiên bước ra, trên không trung lơ lửng một chiếc xe rồng bay, hóa ra lại là đám người Ma Giáo từ Hắc Vương Thành dịch chuyển tới.

Chu Khung trên Ma Long từ trong tay lấy ra một mô hình ngọn núi, chính là Đại Chân Ma Hộ Sơn Trận bản nâng cấp dùng mười vạn điểm phản diện đổi lấy, đúng là một trận pháp cấp bậc Chân Võ, cho dù cao thủ Chân Võ cảnh đến xông núi, cũng không dễ dàng vào được.

Chu Khung nhẹ nhàng vung tay, đại trận trong nháy mắt bao phủ toàn bộ núi hoang, trên núi hoang từ từ bắt đầu bay lên từng tia sương mù, từ bên ngoài đã khó có thể nhìn rõ tình hình.

“Thiên Địa Huyền Hoàng tứ bộ ở đâu!” Chu Khung cao giọng nói.

Một đám người đeo mặt nạ Toàn, Kim, Ngân, Đồng từ chũng bước ra từ trong đám đông, đáp:

“Thuộc hạ có mặt!”

“Dùng thời gian ngắn nhất để tìm hiểu rõ tình hình xung quanh!”

“Vâng.” Bốn bộ lĩnh mệnh quay người hướng ra ngoài núi bay đi.

“Những người khác, tại chỗ nghỉ ngơi chỉnh đốn, ngọn núi này chính là tổng đàn của Ma Giáo ta ở thượng giới!”

“Vâng!” Đám người Ma Giáo đồng thanh đáp.

Tuy rằng đây là một ngọn núi hoang, nhưng độ cao lại chẳng hề kém Thiên Ma Phong ở hạ giới, thậm chí còn lớn hơn một chút, có lẽ là do linh khí ở thượng giới dồi dào sung túc, cho nên các ngọn núi đều cao lớn dị thường, vì vậy ngọn núi hoang này ở trong đó cũng không mấy thu hút.

Trong lúc nhất thời trên núi hoang vang lên các loại âm thanh, có người bắt đầu kiến tạo cung điện, có người trị thủy, có người tu kiến đường xá, các loại âm thanh liên tiếp, chân núi cũng dựng lên một khối bia đá to lớn, trên đó viết ba chữ Thiên Ma Phong, chứng minh Ma Giáo chính thức có địa bàn của mình ở thượng giới.

Chương 53 - Tổng Đàn Ma

Giáo ở thượng giới 2

Mà hạ giới, Thiên Ma Phong của Thương Ngô đại lục, trên quảng trường khổng lồ đứng đầy thiếu niên trẻ tuổi, trên mặt mỗi một người đều tràn ngập kích động, bởi vì bọn họ thông qua khảo hạch, tiến vào Ma Giáo thế lực mạnh nhất đại lục.

Đường chủ Lý Trường Sinh của Thanh Long Đường mặc áo bào đen đứng trên không trung, cao giọng nói: “Các người đều trải qua tầng tầng tuyển chọn, sau này đều là nhân tài rường cột của Ma Giáo ta. Các người hãy ghi nhớ môn quy, thề chết trung thành với giáo chủ đại nhân.”

“Vâng!” Đông đảo thiếu niên bên dưới đều cung kính hành lễ nói.

Lý Trường Sinh đơn giản phân phó mọi người xung quanh vài câu, rồi rời đi, hắn phải tranh thủ tu luyện, nghe giáo chủ nói hoàn cảnh tu luyện ở thượng giới tốt hơn, ba năm này mình nhất định phải cố gắng gấp bội, không thể tụt lại phía sau mọi người quá nhiều.

Phía dưới một quần sự áo tím dẫn theo đông đảo thiếu niên rời khỏi quảng trường, tham quan các nơi của Thiên Ma Giáo, chỉ chốc lát đã đi tới Ma Thánh điện, quần sự áo tím nhẹ nhàng nói: “Đây là thánh địa tu luyện của Ma Giáo ta, kẻ không lập công không được vào.”

Đông đảo thiếu niên kinh ngạc nhìn Ma Thánh điện, có thể được thế lực mạnh nhất đại lục là Ma Giáo xưng tụng là thánh địa tu luyện thì mạnh đến mức nào.

Một thiếu niên mặc cẩm bào nhỏ giọng nói: “Việc này ta biết, hai năm trước ta có một tộc thúc đi vào tu luyện một phen, chỉ trong hai tháng từ Võ Hoàng đỉnh phong trực tiếp đột phá đến Võ Đế hậu kỳ. Hiện giờ đã cùng giáo chủ đại nhân phi thăng rồi.”

Thật vậy, có thể đột phá ba tầng cảnh giới, bên trong Ma Thánh Điện này rốt cuộc có gì, chẳng lẽ là linh dược tiên thảo khắp nơi trên mặt đất?

Những thiếu niên khác đều kinh ngạc nhìn thiếu niên mặc cẩm bào, thiếu niên mặc cẩm bào không đáp lời, hắn biết bên trong có gì, là do nghe tộc thúc của hắn nói, nhưng hắn không biết việc này có tính là bí mật hay không, nếu nói thẳng ra làm cho quân sự bất mãn, vậy thì cái được không bù nổi cái mất.

Quân sự áo tím liếc nhìn thiếu niên mặc cẩm bào một cái đầy ý vị, hắn có cảm quan rất tốt với thiếu niên này, tuy phóng khoáng, nhưng lại hiểu lễ nghĩa, biết cái gì nên nói cái gì không nên nói, ở tuổi này có thể nói là vạn người không có một.

Mọi người đi qua Ma Thánh Điện, nhìn một số nơi tu luyện của Ma Giáo, cùng nơi bế quan, cuối cùng đến Thiên Ma Điện. Từ sau khi Giáo chủ Chu Khung cùng đồng bọn phi thăng, Thiên Ma Điện vẫn luôn ở trong trạng thái nửa đóng cửa, hiện giờ Lý Trường Sinh quân sự vẫn luôn phát ra mệnh lệnh ở Thanh Long Điện của mình.

Quân sự áo bào tím dẫn mọi người tiến vào Thiên Ma Điện. Chỉ thấy trong điện có mấy chục pho tượng, chính giữa bất ngờ sừng sững một pho tượng cao đến trăm trượng, mặc một bộ Ma Long chiến bào, khuôn mặt uy nghiêm, một tia chớp màu bạc đen ở giữa lông mày tăng thêm mấy phần thần bí, trong mắt ẩn chứa vô tận hắc quang nhìn lên bầu trời, tựa hồ không coi ai trong thiên hạ ra gì.

Vừa bước vào trong đại điện, đám đông thiếu niên lập tức cảm thấy uy nghiêm vô tận, trong đầu dường như xuất hiện một vị Viễn Cổ Ma Thần đang tàn sát cả thiên hạ, một đường núi xương biển máu.

“A.”

“A.”

Lập tức trong đại điện vang lên tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, hơn phân nửa thiếu niên trực tiếp ngất đi, những người còn lại phần lớn đều nằm rên rỉ trên đất, chỉ có hai thiếu niên đặc biệt, một người chính là thiếu niên mặc cẩm phục, một người là thiếu niên đeo một thanh trường đao sau lưng! Tuy sắc mặt hai người cũng trắng bệch, nhưng từ đầu đến cuối đều không hề lên tiếng.

Lúc này, một thị vệ bên cạnh quản sự áo bào tím nhẹ nhàng nói với hắn vài câu, rồi lại lui xuống.

Nửa khắc đồng hồ sau, uy áp trong đại điện biến mất, trong sân chỉ còn lại hai người có thể đứng thẳng, những người còn lại cũng đều được hộ vệ đánh thức.

Quản sự áo bào tím cao giọng nói với chúng thiếu niên: “Các ngươi đều biết pho tượng trong đại điện không?”

Thiếu niên ở giữa sân phần lớn đều mang vẻ mặt mê mang, mặc dù đại danh của cao tăng Ma Giáo đều là danh truyền đại lục, nhưng bởi vì bọn họ còn quá nhỏ, hơn nữa chính là nghe qua tên cũng không biết cụ thể hình dạng ra sao.

Chỉ có thiếu niên mặc cẩm phục và thiếu niên đeo đao là sắc mặt bình tĩnh hơn một chút, quản sự áo bào tím nhìn thiếu niên mặc cẩm phục, vừa rồi hộ vệ nói cho hắn biết người này là Tam hoàng tử vương triều Đại Tiền, còn có thiếu bảo chủ của Hoàng Sa Bảo là người đeo đao.

“Tiền Tam hoàng tử hân có biết đi, giới thiệu cho mọi người đi.”

Thiếu niên mặc cẩm bào cung kính hướng về quản sự áo bào tím hành lễ: “Quản sự đại nhân, tại hạ tên là Tiền Ngọc Tề, đại nhân cứ gọi tại hạ là Tiền Tam là được rồi.”

Chương 54 - Trừ phi hẳn là đại năng chuyển thể

Tiếp đó quay đầu nhìn về phía đám đông thiếu niên đang mê hoặc: “Chư vị trước kia có thể đã từng nghe qua, nhưng chưa từng thấy. Người ở giữa chính là chí tôn vô thượng giáo chủ đại nhân của Ma Giáo chúng ta.”

Người mặc áo đỏ bên cạnh giáo chủ chính là Đại tổng quản của giáo phái ta, Liên Sinh đại nhân.

Người mặc áo trắng đứng đầu bên trái là Đại hộ pháp, Bạch Hạo Thiên đại nhân, bảy vị khác lần lượt là Hộ pháp Ninh Vũ đại nhân, Vệ Giáo đại nhân, Tôn Hạo đại nhân, Trịnh Nguyên đại nhân, Sở Thiên Hà đại nhân, Hàn Húc đại nhân, Dương Vinh đại nhân.

Bốn vị bên phải theo thứ tự là đường chủ Thanh Long đường: Lý Trường Sinh đại nhân, đường chủ Huyền Vũ đường: Vạn Lệ đại nhân, đường chủ Bạch Hổ đường: Sư Khai Sơn đại nhân, đường chủ Chu Tước đường: Băng Ly đại nhân.

Vị trí của mười hai người khác là Ma Thử Vương trong Thập Nhị Ma Vương: Trần Thư đại nhân, mười một người còn lại ta cũng chỉ biết danh hiệu, không biết tên cụ thể.”

Tiền Tam quay người thì lễ với quần sự áo bào tím, lui về đám người, thật ra vừa rồi hẳn còn có bốn người không giới thiệu, đó là bốn pho tượng ẩn giấu phía sau Giáo chủ, lần lượt mang theo mặt nạ khác nhau.

Quần sự áo bào tím phát phát tay, “Rất tốt, các ngươi hẳn là nhớ kỹ tên cùng bộ dáng các đại nhân, sẽ rất có trợ giúp đối

với các người sau khi phi thăng.”

“Vâng!”

Thượng giới, trên Thiên Ma Phong mới, một tòa cung điện lớn gấp mấy lần Thiên Ma điện ở hạ giới, Chu Khung vẫn ngồi ngay ngắn trên ngai Ma Long, Huyền Nhất đeo mặt nạ vàng quỳ một gối ở phía dưới, Địa Nhất đeo mặt nạ bạc.

“Bẩm giáo chủ, trước mắt khu vực giáo phái chúng ta ở thuộc địa bàn Hắc Vương Thành. Khu vực hỗn loạn có hơn hai trăm thành trì như Hắc Vương Thành, mà phạm vi quản hạt của Hắc Vương Thành rộng hơn trăm vạn dặm, các thành trì lớn tự trị, toàn bộ khu vực hỗn loạn lớn hơn Thương Ngô đại lục rất nhiều. Mà bên ngoài còn có một số hoàng triều, phạm vi tông phái quản hạt vô biên vô tận, bởi vì quá xa thuộc hạ còn chưa hiểu rõ lắm.”

Chu Khung bình tĩnh gật đầu, hệ thống trước kia đã nói, Thượng giới lớn vô biên vô hạn, loại tình huống này nằm trong dự liệu của hắn.

“Nói tình hình của Hắc Vương Thành một chút đi!”

“Vâng, thành chủ Hắc Vương Thành gọi là Mộc Lão, nghe nói là một gốc cây tu luyện thành tinh, tu vi là Chân Võ cảnh, chính là người mạnh nhất Hắc Vương Thành, nhưng làm người hiền lành, không quản việc.

Cho nên hiện tại Hắc Vương Thành bị tám thế lực lớn cùng thống trị, theo thứ tự là Lam Vũ tộc, Hồng Hồ tộc, Đơn Nhân tộc, Ngưu Đầu tộc, Kiếm Tông, Đại Giang Bang, Quỷ Tông, Hoa tộc. Các thế lực lớn mỗi mười năm trao đổi quyền không chế quảng trường thành trì, để võ giả phi thăng lên giúp họ làm việc miễn phí vài năm, cũng sẽ thu nhận một ít hạt giống tốt.”

“Còn có tin tức hữu dụng gì nữa không?”

“Theo lời thị vệ thành trì, một tháng sau Mộc lão sẽ tổ chức đại thọ ba ngàn tuổi tại phủ thành chủ, đồng thời sẽ mở ra một bí cảnh, thuộc hạ không nghe ngóng được chi tiết!”

Chu Khung gật đầu, thân ảnh của hai người chậm rãi biến mất trong đại điện. Hắn thầm nghĩ, trong vòng ba năm, Chu Khung cần phải hạ gục Hắc Vương Thành, như vậy mới có thể giúp người của Ma Giáo ở hạ giới an toàn phi thăng.

“Đinh, nhiệm vụ đã được sinh ra: Tham gia sinh nhật của Mộc lão, đạt được tư cách tiến vào bí cảnh, thành công tiến vào bí cảnh, hoàn thành nâng cao tu vi của người lên hai tiểu cấp, hai mươi vạn giá trị phản phái, thất bại không bị trừng phạt, người có chấp nhận hay không?”

“Chấp nhận!” Tuy rằng Chu Khung không rõ tư cách sẽ thu hoạch như thế nào, nhưng trước hết cứ chấp nhận đã rồi tính sau, đến lúc thọ yến tự nhiên sẽ biết.

Trong một trang viện cực lớn của phủ thành chủ, một lão nông đang loay hoay với rau quả trên mặt đất, thỉnh thoảng lật đất, tưới nước. Bên cạnh là một cô gái trẻ đáng vẻ yêu kiều, mặc váy liền màu đỏ rực, vẫn luôn nói gì đó, nhưng lão nhân chưa từng ngẩng đầu lên, cứ mãi mê với mấy luống rau.

“Trời ơi, Mộc lão, rốt cuộc người có nghe ta nói chuyện không vậy?” Cô gái áo đỏ tức giận dậm chân.

Lão nhân ngẩng đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Nghe được rồi, chẳng phải là từ hạ giới có rất nhiều người bay lên sao, người kích động như vậy làm gì!”

“Mộc lão, đây chính là một lần phi thăng lên tới mấy ngàn người, còn có tên thủ lĩnh nghe nói đáng vẻ hung ác dị thường, vừa mới tới đã đánh cho Lôi Xương quái vật một mắt kia tàn phế! Đoán chừng bây giờ còn đang chữa thương!”

“Tiểu nha đầu nhà ngươi, bình thường ngươi không phải rất ghét Lôi Xương sao, sao có người giúp ngươi giáo huấn hần ngươi còn không vui!” Lão nhân bất đắc dĩ vỗ bần đất trên người!

“Ai nha, người ta không phải tò mò sao, Một lão ngươi đã nói hai ngày nữa là sinh nhật của ngươi, vị giáo chủ Ma Giáo gì đó sẽ đến sao!”

Chương 55 - Sau này hấn sẽ thuộc về bốn tọa, các người có ý kiến gì không 1

“Sao vậy, cô nương Hồng Hoa của chúng ta đã trưởng thành rồi à, cũng bắt đầu tương tư rồi!”

“Nói gì vậy, ta cũng chưa từng gặp qua hấn, chỉ là hiếu kỳ thôi. Hiện giờ cả Hắc Vương Thành ai mà chẳng hiếu kỳ, Một lão người nói xem hạ giới kia rốt cuộc có bí mật gì, mà lại có thể xuất hiện một vị cự đầu Thiên Cổ như vậy.”

“Thôi được rồi, đại thiên thế giới mà, không có gì là lạ. Đúng rồi, việc tu luyện của người thế nào rồi?” Một lão đột nhiên chuyển đề tài.

“A!” Thiếu nữ Hỏa Hồng che lỗ tai, làm bộ không nghe thấy gì, rồi nhanh chóng chạy đi mất.

-

Hai ngày sau, phủ thành chủ khắp nơi vui mừng, toàn bộ phủ người đến người đi, hôm nay chính là ngày thọ ba ngàn tuổi của Một lão chủ nhân Hắc Vương Thành. Mặc dù Một lão không quản sự vụ, nhưng không thể thay đổi được sự thật hấn là người mạnh nhất Hắc Vương Thành, không ai dám không nể mặt, phàm là thế lực lớn nhỏ trong phạm vi quản hạt của Hắc Vương Thành đều tới.

Hai người thụ nhân ở cửa thỉnh thoảng lại hô to tên khách nhân này.

“Đại Giang bang Tiền bang chủ đến!”

“Lam Vũ tộc trưởng đến!”

“Kiểm Tông Thượng Quan Vân đến!”

“Hong Hồ tộc -”

-

Trong đại sảnh, một lão nhân già nua ngồi trên thủ tọa, chính là chủ nhân Hắc Vương thành Mộc lão, bên cạnh một thiếu nữ áo đỏ đang rót rượu cho lão, hai bên tả hữu đều có bốn chỗ ngồi, đã có bảy chỗ kê đầy người, chính là thủ lĩnh của tám đại thế lực Hắc Vương thành.

Phía dưới còn có trên trăm chỗ ngồi rải rác, là chỗ ngồi dành cho một số thế lực nhỏ hoặc các loại tán tu.

Hai vị Thụ Nhân ở cửa vẫn đang không ngừng cao giọng hô hoán, lúc này đột nhiên xuất hiện ba bóng người trước mặt hai vị ấy, người cầm đầu mặc chiến bào Ma Long, toàn thân tràn ngập khí phách ngạo nghễ, hai người phía sau một người tướng mạo thanh tú khoác trên mình áo bào đỏ, một người mặc áo đen đeo mặt nạ bạc.

Chính là ba người Chu Khung, Liên Sinh, Huyền Nhất.

Một trong hai vị Thụ Nhân chấp tay hướng về Chu Khung, nói rằng: “Các hạ có mang theo thiệp mời hay không?”

Chu Khung bình thản nói: “Không có thiệp mời, bản tọa nghe nói chủ nhân Hắc Vương Thành hôm nay đại thọ, cho nên cố ý đến chúc mừng một chút, chẳng lẽ không được sao!”

Đồng thời trên người Chu Khung có một cỗ bá khí tăng thêm khí thế áp về phía hai người, một thụ nhân khác vội vàng nói: “Được, không biết các hạ thuộc thế lực phương nào, chúng ta vừa lúc thông báo một tiếng!”

“Bản tọa là Ma Giáo Giáo Chủ.” Nói xong, Chu Khung không đợi hai người thông báo, trực tiếp mang theo Liên Sinh

và Huyền Nhất đi vào trong phủ, hai thụ nhân chịu uy thế căn bản không dám ngăn cản.

Thủ lĩnh các thế lực lớn bên trong đang nói chuyện phiếm, trong đó Tiền Tứ Hải chỉ vào một vị trí trống ở đối diện cao giọng nói: “Ta thấy chúng ta vẫn nên bỏ vị trí này đi, tên Long Xương kia bây giờ còn không biết đang chữa thương ở xó xỉnh nào, căn bản không đến được!”

Một người toàn thân hắc y, đầu đội miếng vải đen, toàn thân quý khí dày đặc, vỗ mạnh bàn một cái: “Ta nói, tên Lôi Xương kia cũng quá rác rưởi, lại có thể bị người vừa phi thăng từ hạ giới đánh trọng thương, ta thấy, một mình hắc căn bản không xứng cùng chúng ta trở thành tám thế lực lớn của Hắc Vương Thành.”

Nữ nhân mặc một thân áo hồng giống như nhân loại, lại có đuôi hồ ly ở bên cạnh, cũng nhẹ nhàng nói: “Ta thấy cũng đúng, thương thế của Lôi Xương kia chắc là đã khôi phục không tốt, trực tiếp thay thế cho tộc đàn của bọn họ là được rồi.”

Lúc này phía sau Tiền Tứ Hải có một thanh niên đang đứng thẳng, lưng đeo một thanh trường kiếm, tay phải thỉnh thoảng cầm một chiếc nhẫn, thỉnh thoảng còn tản ra ánh sáng màu lam, nghe phần đông người đứng đầu thế lực bàn luận về chuyện giáo chủ Ma Giáo, sắc mặt vẫn luôn khó coi, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, rõ ràng là Triệu Lập đã biến mất ở Thương Ngô đại lục.

“Phúc lão, người nói giáo chủ Ma Giáo kia thật sự đã đạt tới Thiên Cổ cảnh sao, còn có thể một kích làm tộc trưởng tộc Độc Nhãn Thiên Cổ bất trọng bị thương nặng.”

Chiếc nhẫn tản mát ra một đoạn u quang, một đoạn văn xuất hiện trong đầu Triệu Lập.

“Tốc độ tu luyện của hắc quả thật quá nhanh, có thể sánh ngang với một số hoàng tử, thánh tử của thánh địa đế triều, nhưng hắc đều không phải, trừ phi hắc là đại năng chuyển thế!”

Triệu Lập cau mày, đột nhiên bên ngoài truyền đến một tiếng quát lớn.

“Giáo chủ Ma Giáo đến!”

Tiếng chúc mừng bên ngoài truyền đến trong nháy mắt làm cho mọi người trong sảnh đường kinh ngạc.

“Mẹ nó, hắc cũng dám đến phủ thành chủ, chẳng lẽ hắc không biết chúng ta đều ở đây sao?” Nguo Đầu Nhân sờ sờ sừng, hung hăng nói.

Mấy người khác cũng đều âm trầm nhìn về phía ba người đang bước vào. Ngay cả Mộc lão ngồi ở thủ tọa cũng nhìn về phía người mới đến, thiếu nữ áo đỏ đang rót rượu cho Mộc lão cũng ngẩng đầu nhìn lại, trong mắt tràn ngập vẻ tò mò.

Chương 56 - Sau này hấn sẽ thuộc về bốn tọa, các người có ý kiến gì không 2

Phía dưới đông đảo chư vị chủ nhân các thế lực nhỏ cũng đều xôn xao nghị luận.

“Ba tên này chính là Ma Giáo nhân sĩ từ hạ giới bay lên!”

“Nghe nói tên này chỉ một chiêu đã đánh cho Long Xương đại nhân trọng thương, không biết tu vi cao đến mức độ nào.”

“Hắn cũng dám đến nơi này, chẳng lẽ không sợ chết sao!”

“Tĩnh Thanh, lời này của người để hấn nghe thấy được, người không phải muốn chết sao, người này nhìn qua không phải nhân sĩ chính đạo, không phải ta và người có thể chọc nổi!”

Ba người Chu Khung vội vàng đi vào đại sảnh, chấp tay nói,

“Tại hạ giáo chủ Ma Giáo Chu Khung, nghe nói Mộc lão người mừng thọ, cố ý đến chúc mừng một tiếng, không biết Mộc lão có hoan nghênh hay không!”

Mộc lão cười ha hả gật đầu: “Đã đến chính là khách nhân, mời vào chỗ ngồi đi!”

Ngưu đầu nhân ở bên cạnh trêu tức nói: “Vị trí phía trên này đã không còn, phiền Chu giáo chủ tìm vị trí phía dưới ngồi xuống đi!”

Những người khác cũng đều mang vẻ mặt trêu tức nhìn ba người Chu Khung.

Chu Khung không nói tiếp, dẫn hai người trực tiếp đi về phía vị trí của Long Xương, ngồi xuống, hai người Liên Sinh Huyền Nhất đứng ở phía sau hẳn.

Sau khi ngồi xuống, hẳn trầm giọng nói: “Đây hẳn là chỗ ngồi của tên quái vật một mắt kia, về sau nó sẽ thuộc về bốn tọa, các người có ý kiến gì không?”

Nói xong, trên người Chu Khung liền tỏa ra khí thế vô cùng, quanh thân bao quanh vô tận ma khí, tựa như một vị Viễn Cổ Ma Thần ngồi ở nơi đó, trong khoảnh khắc mọi người cũng không dám nói tiếp.

“Khụ,” Mộc lão ngồi trên ghế nhẹ nhàng ho một tiếng, uy áp trong đại sảnh nháy mắt tiêu tán, “Chu giáo chủ đã muốn ngồi đó, vậy thì cứ ngồi đi!”

Những người khác thấy Mộc lão đã lên tiếng, cũng không nói gì nữa, bên tay trái Chu Khung chính là Thượng Quan Vân lần trước đã gặp mặt, bên tay phải là tộc trưởng tộc Hồng Hồ.

Thượng Quan Vân mỉm cười nâng chén rượu trong tay với Chu Khung, Chu Khung cũng cầm chén uống một ngụm, cười gật đầu.

Thiếu nữ áo đỏ rót rượu cho Mộc lão đứng lên, cao giọng nói: “Nếu tân khách đã đến đông đủ, vậy thì hãy bắt đầu dâng tặng lễ vật!”

Một tộc nhân phía sau Lam Vũ Không bước ra, cất cao giọng hô: “Lam Vũ tộc tặng Huyền Dương Kim Đan một hạt, chúc Mộc lão vạn thọ vô cương!”

Tộc nhân Hồng Hồ cũng cao giọng hô: “Hồng Hồ tộc dâng tặng Vạn Tải Không Thanh một khối, chúc Mộc lão vĩnh bảo thanh xuân!”

Ngưu Đầu nhân dân -

Kiểm Tông tặng -

Đại Giang bang dân -

Trước hết là bảy thể lực lớn, sau đó một số thể lực nhỏ cũng bắt đầu dâng lên lễ vật, mỗi thứ đều là bảo vật quý hiếm, nhưng Mộc lão ngồi trên cao từ đầu đến cuối đều mỉm cười, dường như không có vật gì có thể khiến hắn chú ý!

Lúc này, tộc trưởng Quỷ tộc toàn thân tỏa ra quỷ khí âm trầm cười nói: “Khắc khắc, chẳng lẽ Chu giáo chủ tham dự sinh nhật của Mộc lão mà không mang theo lễ vật sao? Người đang coi thường Mộc lão đấy à!”

Những người khác nghe được câu này cũng đều đưa ánh mắt nhìn về phía Chu Khung, có người ra mặt làm khó Chu Khung đây là chuyện bọn họ rất sẵn lòng nhìn thấy.

Chu Khung không để ý đến đám người mà ngẩng đầu nhìn về phía Mộc lão, tia chớp màu đen bạc nơi mi tâm bắt đầu tỏa ra một tia hào quang, sau đó hào quang biến mất.

Mộc lão kinh ngạc nhìn Chu Khung, vừa rồi lúc Chu Khung nhìn sang, hắn lại có một tia cảm giác bị nhìn thấu, phải biết rằng hắn chính là tu vi Chân Võ cảnh, xem ra vị giáo chủ Ma Giáo này quả thật có chút môn đạo!

Chu Khung cúi đầu âm thầm trầm tư, bản thể của Mộc lão này lại là một gốc đào tiên, trên người tỏa ra hào quang bốn phía, còn để lộ ra một cỗ ý niệm giam cầm, hắn là đang ở vào biên giới đột phá, nhưng mà do bị hạn chế bởi bản thể nên không cách nào đột phá!

“Hệ thống, có vật gì có thể trợ giúp cây đào tiên phá vỡ hạn chế của bản thể không!”

“Có kí chủ, Tiên Linh Tủy, chính là chí bảo của tộc thực vật, một giọt liền có thể trợ giúp hấn đột phá hạn chế của bản thể! Mười vạn giá trị nhân vật phản diện một giọt.”

“Hệ thống, ta còn bao nhiêu giá trị nhân vật phản diện!”

“Kí chủ hiện tại còn dư lại tám vạn giá trị nhân vật phản diện!”

“Hệ thống, giúp ta đổi nửa giọt Tiên Linh Tủy,”

“Được, nửa giọt Tiên Linh Tủy đổi thành công, tiêu phí năm vạn điểm phản diện, còn lại ba vạn điểm phản diện!”

Trong tay Chu Khung lập tức xuất hiện một cái bình sứ, tiện tay đưa cho Huyền Nhất, phân phó vài câu.

Huyền Nhất cầm bình sứ đi vào giữa đại đường, mặt hướng về Mộc lão, cao giọng hô: “Ma Giáo cung chúc Mộc lão đại thọ, tặng nửa giọt Tiên Linh Tủy, chúc Mộc lão tu vi tiến nhanh, lại lên một tầng.”

“Cái gì,” Mộc lão vốn luôn bình tĩnh trực tiếp đứng dậy, vung tay lên, bình sứ trong tay Huyền Nhất nháy mắt xuất hiện trên tay hấn, chậm rãi mở bình sứ ra, một mùi thơm ngát trong nháy mắt tràn ngập đại sảnh, người khác thì không có gì, nhưng thực vật tộc trong sân tựa như bị hấp dẫn trí mạng, nhao nhao nhìn về phía bình sứ lộ ra vẻ khát vọng.

Chương 57 - Liên Sinh hung ác 1

Mộc lão đây nắp bình lại, phát tay xua tan mùi thơm ngát trong đại sảnh, cẩn thận thu hồi bình sứ, xoay người chấp tay với Chu Khung: “Đa tạ lễ vật của Chu giáo chủ, quả thật hữu tâm!”

Mọi người ở đây tuy rằng chưa từng nghe qua tên Tiên Linh Tủy, nhưng xem phản ứng của Mộc lão thì có thể nhìn ra tuyệt đối không phải là vật phàm, phải biết rằng bọn họ đang xong lễ vật Mộc lão ngay cả đầu cũng chẳng thêm gặt một cái!

Ánh mắt Lam Vũ Không nhìn về phía Chu Khung càng tràn đầy ý đồ cướp đoạt, nếu không phải đang ở sinh nhật của Mộc lão, chỉ e là hắn đã trực tiếp xông lên bắt lấy Chu Khung, cướp đoạt hết thảy mọi thứ của y. Nhưng muốn làm được hay có thể làm được lại không phải là một chuyện.

Thiếu nữ áo đỏ bên cạnh Mộc lão nhìn Chu Khung thật sâu, hắn càng cảm thấy hứng thú với vị giáo chủ Ma Giáo thần bí này hơn. Vừa rồi khi Mộc lão mở bình sứ ra, nàng đứng gần nhất, chỉ mới ngửi thấy mùi thơm thoang thoảng đã khiến bản thể nàng có cảm giác sắp đột phá, thật không biết Tiên Linh Tủy này rốt cuộc là loại bảo vật gì.

Hồng y thiếu nữ đứng dậy, nói rằng: “Vẫn là quy củ cũ, các đại thế lực phái ra hai vị Thông Huyền cảnh tham gia luận võ, cuối cùng chọn ra tám người, giành được tư cách tiến vào Không Động bí cảnh. Tám đại thế lực mỗi bên chọn ra một người trực tiếp vào vòng chung kết.”

Nói xong, nàng lại liếc nhìn Chu Khung, bổ sung: “Tư cách vốn có của Độc Nhân tộc sẽ do Ma Giáo tiếp quản. Thi đấu chính thức bắt đầu! Bày tiệc!”

Ngay lập tức, vô số cung nữ từ hai bên bước lên, tay bưng các mâm đựng đủ loại kỳ hoa dị quả, đặt lên bàn tiệc của chủ nhân các thế lực lớn.

Hai thị nữ bưng mâm đựng trái cây đặt lên bàn của Chu Khung, một người trong đó cố ý chỉ vào một quả tiên đào đặt riêng trong mâm, nhẹ giọng nói: “Đây là Mộc lão đặc biệt chuẩn bị cho Chu giáo chủ.”

Chu Khung nhìn về phía tiên đào, ánh sáng lấp lánh không ngừng, rõ ràng khác biệt với những loại quả khác. Lại quay đầu nhìn Mộc lão, sau đó bật cười khảnh khái, “Mộc lão này quả thật chịu bỏ vốn!”

Chu Khung cầm lấy quả tiên đào cắn một miếng, vừa vào miệng đã tan ngay, lập tức cảm giác một luồng linh khí xông thẳng vào bụng, sau đó không ngừng khuếch tán khắp cơ thể, tăng cường sức mạnh thể chất.

Chu Khung chỉ ăn vài miếng đã hết sạch tiên đào, trong cơ thể vang lên một tiếng vỡ vụn, khí thể trên người xuất hiện một tia biến hóa, sau đó nhanh chóng biến mất. Bởi vì phát sinh quá nhanh, tất cả mọi người ở giữa sân đều không cảm giác được, thậm chí cũng không có mấy người nhìn thấy tiên đào Chu Khung ăn có vấn đề, chỉ cho rằng là một dị quả bình thường mà thôi, chỉ có ánh mắt Mộc lão nhìn về phía Chu Khung lộ ra một tia nghi hoặc.

Trong đầu Chu Khung xuất hiện bảng thuộc tính,

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Thông Huyền cảnh tầng chín (Hàm chứa khí thể Thiên Cổ tầng chín)

Võ công: Ma Thân Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ hai

Tọa kỵ: Ma Long Phi Trảo

Một quả đào trực tiếp khiến cho Chu Khung tăng lên một tiểu cảnh giới, nếu không phải căn cơ của Chu Khung quá hùng hậu, có lẽ sẽ tăng lên càng nhiều hơn, có thể thấy được chỗ trân quý của tiên đào này.

Chu Khung nhìn Mộc lão thật sâu, quả đào này, ngay cả cây đào này cũng phải lấy được vào tay, điều này sẽ có trợ giúp to lớn cho việc nâng cao thể lực của Ma Giáo. Mộc lão ngồi ở vị trí thượng thủ đột nhiên cảm thấy cơ thể lạnh buốt, vừa rồi hẳn dường như cảm giác có người không có ý tốt với mình, nhưng lại không biết là ai.

Lúc này trên đài tỷ võ đã quyết đấu ra được bốn tuyển thủ hạt giống, trên đài tỷ võ dường như có một luồng dao động thần bí, không chế tu vi của mỗi tuyển thủ ở Thông Huyền nhất giai. Đồng thời có một tấm chắn phòng hộ cực lớn, khiến cho tất cả dư âm công kích đều bị hạn chế trong sân tỷ đấu.

Thiếu nữ áo đỏ cất cao giọng nói: “Tốt lắm, vòng thi đấu tấn cấp đã kết thúc, do các thể lực lớn cử người của mình đến giao đấu với các tuyển thủ hạt giống, cuối cùng quyết đấu ra sáu người thắng cuộc, giành được tư cách tiến vào bí cảnh!”

Mỗi thể lực ngồi trên đều phái một người tham gia, Chu Khung cũng cử Liên Sinh đi. Tuyển thủ của tám thể lực lớn và bốn tuyển thủ hạt giống bắt đầu rút thăm hình thức đối đầu từng cặp, mỗi người chiến đấu ba trận, cuối cùng sáu người thắng nhiều nhất sẽ giành chiến thắng.

Lúc này Huyền Nhất đến bên tai Chu Khung nhẹ giọng nói vài câu, Chu Khung cau mày nhìn về phía trường tỷ đấu, lúc này một thiếu niên dùng kiếm đang giao chiến với một ngư đầu nhân, thiếu niên dùng kiếm pháp vô cùng thần diệu, đã hoàn toàn áp chế ngư đầu nhân.

Chương 58 - Liên Sinh hung ác 2

Nhưng đây không phải là điều khiến Chu Khung chú ý, điều Chu Khung chú ý chính là chiếc nhẫn trên tay phải của hắn, nếu như Huyền Nhất không nhắc nhở hắn thì hắn đã sắp quên mất Triệu Lập này, vốn định trực tiếp giết chết hắn ở Thương Ngô đại lục, không ngờ hắn lại sớm phi thăng đến thượng giới.

Nhìn tu vi của hắn đã tăng lên đến Thông Huyền ngũ giai, quả nhiên là nhân vật chính mang theo lão gia gia, thăng cấp rất nhanh, xem ra phải nhanh chóng tìm cơ hội tiêu diệt hắn.

“A, tên biến thái chết tiệt nhà ngươi!” Trong trường tử đấu vang lên một tiếng thét chói tai, một nữ tử áo đỏ đuôi cáo ôm mặt kêu lớn. Trên mặt nàng đột nhiên xuất hiện một vết kiếm, đang không ngừng chảy máu.

Đối diện là một nam tử mặc áo bào đỏ, chậm rãi thu hồi trường kiếm, bước xuống lôi đài, lạnh lùng nói: “Nếu là lúc bình thường, ngươi đã thành thi thể rồi.”

Một vị thụ nhân làm trọng tài ở bên cạnh cao giọng hô to: “Ma Giáo Liên Sinh thắng!”

Luận võ vẫn đang tiếp tục, nữ tử áo đỏ luôn rót rượu bên cạnh Mộc lão cũng bước xuống tham gia luận võ, đại diện cho Hoa tộc, bản thể là một đóa hồng đỏ, thủ đoạn phi đao đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa, liên tiếp thắng hai trận, cuối cùng ở trận thứ ba đáng tiếc bại dưới tay Triệu Lập.

Mà người Kiếm Tông phái ra tham chiến chính là sư tỷ Tây Môn Địa, Diệp Thanh. Tiếc rằng hai trận liên tiếp đụng phải Triệu Lập và Hồng Hoa, trực tiếp thất bại.

Mà các tuyển thủ hạt giống của thế lực nhỏ căn bản chỉ là đi ngang qua sân khấu, thuận tiện lộ mặt trước mặt Mộc lão, căn bản sẽ không dám tranh đoạt tư cách tiến vào bí cảnh!

Trải qua hai canh giờ quyết đấu, trên quảng trường đã chọn ra bốn người thắng trận, theo thứ tự là Lam Vũ Đình của Lam Vũ tộc, Hồng Hoa của Hoa tộc, Nguru Khuê của Nguru Đầu tộc, Quỷ Khắc của Quỷ tộc.

Còn lại hai vị cuối cùng chính là Liên Sinh và Triệu Lập đại biểu cho Đại Giang bang. Vốn hai người mỗi người thắng hai trận, có thể trực tiếp vào vòng trong, nhưng Triệu Lập không đồng ý, nhất định phải chiến đấu một trận với Liên Sinh.

Thụ Nhân trọng tài cao giọng nói: “Cuối cùng Ma Giáo Liên Sinh giao đấu với Triệu Lập của Đại Giang bang, bất luận thắng thua đều giành được tư cách tiến vào bí cảnh.”

Hai người đứng ở hai bên sân thi đấu, Triệu Lập nhìn Liên Sinh với vẻ mặt thù hận: “Người còn nhớ Ngọc Long kiếm phái bị Ma Giáo các ngươi diệt môn không, mà ta chính là đệ tử của Ngọc Long kiếm phái, hôm nay ta sẽ báo thù cho Ngọc Long kiếm phái, trước tiên giết ngươi, sau đó chính là Chu Khung, cho đến khi giết sạch tất cả người của Ma Giáo.”

Liên Sinh gõ gõ trường kiếm trong tay, lạnh lùng nói: “Ngọc Long kiếm phái ư? Có lẽ vậy. Ma Giáo ta đã diệt môn nhiều như sao trên trời, ai mà biết ngươi nói đến phái nào chứ? Tìm Ma Giáo ta báo thù, e rằng ngươi không sống qua được ngày hôm nay đâu.”

Liên Sinh nói xong cũng không cho Triệu Lập cơ hội nói tiếp, trường kiếm trong tay hóa thành một đạo kiếm quang trong nháy mắt chém về phía Triệu Lập. Triệu Lập cầm kiếm ngăn cản, trong chớp mắt trên đầu trường kiếm quang đầy trời, tốc độ kiếm của hai người càng lúc càng nhanh, trong khoảnh khắc dường như trong sân chỉ còn lại tiếng hai thanh kiếm va chạm.

Triệu Lập càng đánh càng khó chịu, từ sau khi đạt được truyền thừa Kiếm Thần kia, hắn chưa từng gặp đối thủ ở cùng cảnh giới, thậm chí có thể chiến đấu vượt cảnh giới, nhưng bây giờ Liên Sinh rõ ràng cùng một cảnh giới với hắn, mình lại căn bản không đánh bại được đối phương, ngược lại bị đấu pháp liều mạng của đối phương làm cho tay chân luống cuống.

Thượng Quan Vân ngồi trên ghế nhìn chăm chăm vào Liên Sinh đang thi đấu, “Kiếm pháp thật hung tàn, không hề có bất kỳ phòng ngự nào, tàn nhẫn với kẻ địch, cũng tàn nhẫn với chính mình!”

Giữa sân xuất hiện một màn quỷ dị, Liên Sinh dùng đấu pháp liều mạng khiến cho hai người cũng bắt đầu liều mạng.

“Tịch Tà Kiếm Pháp, thất thập nhị lộ hợp nhất!”

“Kiếm trăm thương khung!”

Một đạo dư âm thật lớn làm cho vòng phòng hộ của giao đấu tràng cũng bắt đầu lay động, dư âm tiêu tán lộ ra hai người giao đấu giữa sân, mọi người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Liên Sinh một thân máu tươi, chỗ ngực một thanh trường kiếm đâm xuyên tim, đứng ở trên đầu trường.

Liên Sinh chậm rãi rút trường kiếm ra ném xuống đất, quay người đi ra khỏi giao đấu tràng, trở lại sau lưng Chu Khung, mà Triệu Lập ở đối diện đã bị chém thành hai đoạn, trong miệng không ngừng tuôn ra máu tươi, tuy rằng loại thương thế

này không lấy được mạng của Thông Huyền cảnh, nhưng cũng đủ để làm tổn thương đến căn cơ.

Còn có trường kiếm của Liên Sinh vừa rồi xuyên tim trực tiếp rút ra, rõ ràng cũng là bị thương tổn căn bản, thà rằng liều mạng căn cơ của mình cũng muốn phá hủy căn cơ của người khác, Liên Sinh này thật sự quá tàn nhẫn, ánh mắt mọi người nhìn về phía Liên Sinh đều sinh ra một tia sợ hãi.

Chương 59 - Quái vật viễn cổ của Không Động Bí Cảnh

Mà nhìn về phía Chu Khung đang ngồi trước Liên Sinh càng cảm thấy kinh sợ, có thể thu phục được một kẻ hung ác như vậy, vị Ma Giáo giáo chủ này phải tàn độc đến mức nào, đều sinh ra ý nghĩ tuyệt đối không thể đắc tội.

Trọng tài Thụ Nhân cũng run rẩy cao giọng hô: “Ma Giáo Liên Sinh chiến thắng.”

Người Đại Giang bang vội vàng đi cứu trợ Triệu Lập, không ngừng dứt linh dược vào miệng hắn, nối liền hai đoạn thân thể.

“Giao đấu kết thúc, đạt được tư cách tiến vào bí cảnh chính là Lam Vũ tộc, Hoa tộc, Ngưu Đầu tộc, Quỷ tộc, Đại Giang bang cùng với Ma Giáo” Hồng y thiếu nữ cười hì hì nói.

Yến hội vẫn còn tiếp tục, kéo dài đến tận chạng vạng tối, đông đảo tân khách đều tán đi, ngay cả Hồng Hồ tộc và Kiếm Tông không có được tư cách cũng không cam lòng rời khỏi phủ thành chủ, trước khi Thượng Quan Vân rời đi còn cố ý chào hỏi Chu Khung, một lần nữa mời Chu Khung đi Kiếm Tông làm khách!

Lúc này trước mặt Chu Khung đi tới một thiếu nữ áo đỏ, cười hì hì nói với Chu Khung: “Xin chào, ta tên là Hồng Mẫu Đơn, bọn họ nói ngươi là từ hạ giới phi thăng lên, là thật sao?”

“Ừm!” Chu Khung lạnh giọng gật đầu.

“Liên Sinh kia là thủ hạ của ngươi sao, thật là lợi hại nha!”

“Ừm!”

“Ma Giáo các người ở đâu vậy, có thời gian thì để ta đi dạo một chút được không?”

“Ừm!”

“Người có cần phải qua loa lấy lệ như vậy không, chẳng lẽ người chán ghét ta sao?”

Chu Khung cau mày nhìn thiếu nữ trước mặt không ngừng hỏi, “Nếu người không có việc gì khác, đừng có lảng vảng trước mặt bọn tọạ.”

Thiếu nữ nghe được câu này, dường như không thể tin nổi, tức giận đến nghiến răng, cuối cùng giậm chân bỏ đi.

Mộc lão từ chỗ ngồi đứng dậy, nhẹ giọng nói: “Đã đến giờ, hãy theo ta!”

Mọi người đi theo Mộc lão đến phía sau phủ thành chủ, đi mất nửa canh giờ mới tới bên một thác nước. Đúng vậy, trong phủ thành chủ có một thác nước tồn tại, từ đó có thể thấy phủ thành chủ to lớn đến nhường nào.

Mộc lão chỉ vào thác nước nói: “Phía sau này chính là Không Động bí cảnh, theo quy củ, sáu nhà có Thông Huyền cảnh chiến thắng đi vào trước, ba canh giờ sau Thiên Cổ cảnh mới đi vào.”

Mấy nhà khác rõ ràng không phải lần đầu tiên tham gia hoạt động này, trực tiếp đề đề tử tiến vào, ngay cả Triệu Lập toàn thân suy yếu còn đang trọng thương cũng phi thân tiến vào thác nước, Liên Sinh cung kính thi lễ với Chu Khung một cái, cũng xoay người tiến vào thác nước.

Đợi sau khi mọi người tiến vào bí cảnh, trong khoảnh khắc trước thác nước yên tĩnh đến đáng sợ, Chu Khung cũng bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Đám người Tiên Tứ Hải ở bên cạnh cũng yên lặng truyền âm,

“Chu Khung này chủ động đưa tới, chúng ta có thể nắm chặt cơ hội, phương thế giới kia của hắn tuyệt đối có đại bí mật.”

“Đúng vậy, vốn còn đang suy nghĩ hắn không biết sẽ trốn đến khi nào, không ngờ hắn lại dám chủ động xuất hiện, đây chính là hắn tự tìm đường chết.”

“Tốt, sau khi tiến vào bí cảnh, nếu như phát hiện tung tích của hắn, kịp thời truyền tin, đừng nghĩ độc chiếm, Chu Khung kia cũng không phải dễ đối phó.”

“Vậy thì đã quyết định, bảo vật ai xuất lực nhiều người đó được nhiều, bí mật cùng chia sẻ, nếu có kẻ không tuân thủ quy củ, những người khác cùng nhau trừng phạt.”

“Được.”

-

Chu Khung không biết mấy người phía sau đang nghiên cứu làm sao đối phó với hắn, đương nhiên biết cũng sẽ chẳng để ý.

Ba canh giờ nhanh chóng đã trôi qua, Mộc lão ho nhẹ một tiếng, đông đảo thủ lĩnh nhanh chóng bay vào thác nước. Mộc lão nhìn Chu Khung còn chưa đi vào, nhẹ giọng nói: “Trong bí cảnh có một loại tiên thạch, số lượng rất ít, có trợ giúp rất lớn đối với tu luyện, bên trong có một ít man thú, không có trí khôn gì, sẽ phát động công kích đối với tất cả kẻ xâm nhập, ba ngày sau bí cảnh sẽ tự động đóng cửa, nhất định phải trong vòng ba ngày đi ra!”

Chu Khung gật đầu: “Đa tạ Mộc lão thông báo!” Nói xong sải bước tiến vào thác nước.

Chu Khung vừa bước vào thác nước là cảm nhận một trận dao động không gian chuyển dời, đợi khi dao động biến mất, trước mắt Chu Khung sáng ngời, thân ảnh xuất hiện trên một đỉnh núi, tầm mắt bao quát xung quanh trăm vạn dặm toàn là núi non trùng điệp.

“Đỉnh, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ tiến vào bí cảnh, đang phát thưởng!”

Khí thể trên người Chu Khung không ngừng tăng cường, cách cách trong cơ thể dường như mở ra xiềng xích gì đó, khí thể trên người thậm chí khiến bí cảnh cũng bắt đầu xuất hiện tình trạng bất ổn.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Thiên Cổ nhất trọng, (khí thể trên người là Chân Võ nhất trọng)

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ hai

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

“Hệ thống, về sau tu vi của ta tăng lên, khí thể có còn tăng cường theo không?”

Chương 60 - A Tu La Huyết

Kỳ 1

“Sẽ không, đan dược người phục dụng nhiều nhất chỉ có thể làm tăng khí thể của người đến Chân Võ nhất trọng, đồng thời người có thể thi triển hai chiêu thức tu vi Chân Võ cảnh nhất trọng.”

Chu Khung yên lặng gật đầu, hẳn biết công năng của đan dược sẽ không duy trì mãi mãi.

Trên đỉnh núi, một con mãnh thú giống như sư tử hổ, hai mắt đỏ bừng nhìn chăm chăm vào Chu Khung, nhưng lại bị uy áp ma khí toàn thân của Chu Khung dọa đến mức căn bản không dám tới gần, cũng không chịu rời đi, mà cứ không ngừng gầm gừ.

Chu Khung khẽ thốt lên một tiếng “Mãnh thú Thông Huyền cảnh, lại không sợ khí thể Chân Võ cảnh của ta, xem ra bí cảnh này thật sự không đơn giản.”

Phất tay đánh chết mãnh thú, Chu Khung đang định rời khỏi thì đột nhiên sắc mặt ngưng trọng, chỗ mi tâm bắt đầu tỏa ra hào quang, cuối cùng một đồng tử dọc màu đen trực tiếp hiện ra, phóng ra vô số ánh sáng, con người dọc nhìn thấy nơi mãnh thú tử vong lại có một tia sương mù màu đen máu từ từ bốc lên từ thi thể, sau đó chìm vào lòng đất, cho đến khi biến mất.

Chu Khung nhíu mày, vừa rời hẳn ở dưới lòng đất dường như nhìn thấy một quái vật viễn cổ đang gào thét trong lòng đất, nhưng không thấy rõ rốt cuộc là cái gì.

Không xoắn xuýt quá lâu, Chu Khung đứng dậy bay về phương xa, nơi đó vừa có âm thanh truyền tới, bay không bao lâu, Chu Khung liền thấy một thiếu nữ áo đỏ, chính là Hồng Hoa tộc, trong tay cầm một khối đá tỏa ra ánh sáng trắng, hẳn là Tiên thạch mà Mộc lão nói.

Thiếu nữ áo đỏ cũng nhìn thấy Chu Khung, lập tức thu Tiên thạch lại, lúng túng cười nói: “Chu giáo chủ, thật là trùng hợp!”

“Tiên thạch, lấy ra đi!” Một giọng nói lạnh lùng từ trong miệng Chu Khung truyền ra.

“Đây rõ ràng là ta tìm được, ngươi sao dám cướp chứ? Đạo lý tới trước được trước ngươi không biết hay sao? Ta nói một nữ tử yếu đuối ngươi sao có thể cướp của ta!”

“Những thứ bốn tọa nhìn thấy đều là của bốn tọa, giao ra đây hoặc là chết!” Nói xong, Chu Khung đưa tay phải ra, ma quang tỏa khắp bốn phía.

“Đừng đừng đừng, ta chính là cháu gái của Mộc lão, ngươi giết ta, Mộc lão tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi đâu.” Hồng Hoa thấy nói mềm không được, đành phải lấy Mộc lão ra hù dọa Chu Khung.

Nhưng bàn tay kia lại không hề dừng lại, Hồng Hoa chỉ cảm thấy một luồng khí tức tử vong bao trùm lấy mình, nàng biết nếu không giao ra, đối phương thật sự sẽ giết nàng. Không kịp kinh hãi, vội vàng lấy Tiên thạch ném cho Chu Khung.

Chu Khung đưa tay tiếp nhận Tiên Thạch, cẩn thận quan sát, mà Hồng Hoa ở một bên thấy Chu Khung không còn ra tay với mình nữa, lập tức thở phào nhẹ nhõm, trong nháy mắt vừa rồi nàng còn cho là mình chết chắc rồi!

Chu Khung dùng Thần Ma Nhãn nhìn Tiên Thạch, phát hiện bên trong ngoài năng lượng kinh người ra, còn có một tia

bạch khí du tẩu, hẳn là cái gọi là tiên khí. Tiên Thạch này chính là vật tu luyện bắt buộc của Đại La cảnh, mà đối với cảnh giới dưới Đại La càng là chí bảo tu luyện, có thể nhanh chóng tăng cường tu vi cảnh giới, cực kỳ hi hữu.

Chu Khung thu hồi Tiên Thạch, liếc nhìn Hồng Hoa, lạnh giọng nói: “Lần này nể mặt Mộc lão, bỏn tọa tha cho ngươi, không có lần sau.”

Nói xong Chu Khung xoay người biến mất trước mặt Hồng Hoa, lúc này sắc mặt Hồng Hoa đỏ bừng đáng sợ, không phải bị Chu Khung dọa, mà là tức giận, uổng cho nàng vừa mới gặp Chu Khung còn có phần yêu thích đối phương, không ngờ trong mắt đối phương mình lại chẳng là cái thá gì!

Lần này Chu Khung bay cả ngày cũng chẳng thấy người nào khác tiến vào bí cảnh, tiên thạch cũng không tìm được, bí cảnh này quả thật lớn đến dọa người, Chu Khung bay một ngày cũng không nhìn thấy điểm cuối.

Chu Khung vẫn luôn bay về phía tây, bởi vì hắn cảm giác dường như có thứ gì đó đang hấp dẫn hắn, chỉ dẫn hắn đi tới chỗ đó.

Lúc này ở dưới lòng đất cách Chu Khung năm trăm dặm, Triệu Lập đang vẽ mặt tái nhợt thăm dò một cái hang động.

“Phúc lão, người xác định trong này có một truyền thừa chính đạo rất lợi hại sao? Sao ta càng đi chung quanh càng thấy âm trầm máu tanh vậy, tựa như bên trong có một tuyệt thế yêu ma!”

“Hồn thể của ta bị tổn thương quá nghiêm trọng, ký ức cũng rất mơ hồ, nhưng quả thật có một chút ký ức về nơi này, bên trong tuyệt đối có một truyền thừa chính đạo.”

Triệu Lập không nói gì, tiếp tục đi vào sâu trong hang động, mà ở bên kia hang động rõ ràng là một Liên Sinh mặc

áo đỏ đang thăm dò. Hắn vô tình rơi vào trong hang động này, vốn muốn lập tức đi ra ngoài, nhưng trực giác lại mách bảo rằng nơi đây có cơ duyên của hắn.

Lúc này Triệu Lập đã tiến vào một mật thất, chính giữa mật thất có một pho tượng đồng.

“Phúc lão, người thấy mật thất này thế nào?”

Chương 61 - A Tu La Huyết

Kỳ 2

“Đây hẳn là một mật thất truyền tống, người thử vận tay trái của pho tượng đồng bên phải xem sao.”

Triệu Lập nghe xong bèn xoay tay phải của pho tượng đồng, tức thì toàn bộ mật thất đều sống dậy, mặt đất hiện ra trận pháp phức tạp chẳng chịt, đôi mắt pho tượng đồng đột nhiên bắn ra một luồng ánh sáng, bao phủ lấy Triệu Lập, chưa kịp để hắn phản ứng thì đã biến mất trong mật thất.

Phía trên động huyết, một bóng đen chợt hiện ra trên mặt đất, chính là Chu Khung, hắn cau mày nhìn xuống phía dưới, trực giác mách bảo hắn có thứ gì đó ở dưới đang triệu hoán hắn, Chu Khung không chút do dự trực tiếp ra tay đánh xuống mặt đất, nhất thời mặt đất xuất hiện một cái hố to sâu không thể đoán được, Chu Khung thả người nhảy xuống.

Phía dưới hang động mười vạn mét, Triệu Lập về mặt mê mang nhìn một màn trước mắt, hắn thân ở trong một động phủ, phía trên động phủ một bóng người ngồi xếp bằng ở trên ghế đá, khuôn mặt chữ quốc cương nghị, mặc trên người một bộ áo giáp, mở mắt nhìn Triệu Lập.

Bóng người kia bình thản nói: “Trên thân thể của người lại có khí tức của Kiếm Thần, hẳn là gì của người?”

Triệu Lập khom người hành lễ: “Tiền bối, tại hạ là truyền nhân cách thế của Kiếm Thần, ở trong lăng tẩm của hắn, thông qua khảo hạch trở thành đệ tử quan môn của Kiếm Thần.”

“Ha ha ha!” Người ngồi trên phảng phát như nghe được một chuyện cười lớn, “Lãng tâm của Kiếm Thần, đệ tử quan môn, đệ tử quan môn giống như ngươi, phỏng chừng hắn cũng không biết có bao nhiêu người, hơn nữa hắn vốn không chết, làm gì có lãng tâm nào chứ?”

Triệu Lập vừa nhìn nghi hoặc nam tử áo giáp trước mặt, gấp giọng hỏi: “Ngươi biết sư phụ ta, người còn chưa chết!”

Nam tử mặc áo giáp động dậy thân thể như đã rất lâu không cử động, trầm giọng nói: “Chuyện của lão nhân gia, ta không dám nói nhiều, sau này ngươi sẽ biết.”

Không đợi Triệu Lập kịp phản ứng, nam tử nói tiếp: “Vốn định tìm một truyền nhân, không ngờ lại bị người đặt trước, tiểu tử ngươi nghe cho kỹ, phân thân của bốn tướng quân phụng mệnh trấn áp tà ma hai ngàn năm ở đây, hiện giờ đến lúc cũng nên tan đi, ngươi đã đến vậy thì truyền cho ngươi một chiêu, có thể học được bao nhiêu thì xem bản lĩnh của ngươi.”

Nói xong nam tử mặc áo giáp đứng dậy, trong tay huyền hóa ra một thanh trường thương, hét lớn một tiếng “Thương chấn thiên hạ”, trường thương nhanh chóng rung động, rõ ràng không có linh khí dao động, nhưng trước mắt Triệu Lập dường như xuất hiện một vị tướng quân đang trấn áp ngàn vạn tà ma, trong khoảnh khắc tâm thần đều bị hấp dẫn qua.

Nam tử áo giáp nhìn Triệu Lập như đã đốn ngộ, gật đầu mỉm cười, sau đó lại thờ dài, thân hình từ từ biến mất. Trước khi hoàn toàn biến mất, ánh mắt nam tử áo giáp đột nhiên nhìn về phía tây, trong mắt thoáng hiện vẻ nghi hoặc.

Mà phía tây chính là nơi trấn áp tà ma. Lúc này, trong một hang động cực lớn ở phía tây, một con quái vật toàn thân gầy gò, cao chừng trăm trượng, khắp người đỏ như máu đang không ngừng gào thét. Trên người hắn buộc vô số xiềng xích, mỗi sợi xiềng xích đều dán một lá bùa. Mỗi khi quái vật muốn

thoát ra ngoài, bùa chú liền tỏa ánh sáng, trấn áp quái vật lần nữa.

Quái vật đột nhiên ngừng giãy giụa. Lúc này, trước mặt hắc trảm trượng, một nam tử mặc chiến bào Ma Long đang đứng sừng sững.

“Rốt cuộc... có người... đến rồi. Ta... chính là... A Tu La... Huyết Kỳ, đã đợi ngươi... rất lâu.” Con quái vật tự xưng là A Tu La dường như đã quen với việc gào thét, giống như đã rất lâu không nói chuyện.

Nam tử trước mặt hắc chính là Chu Khung, sau khi không ngừng công kích mặt đất, hắc đã rơi vào trong huyết động này, nhìn quái vật tự xưng là Tu La tộc trước mắt, Chu Khung có thể cảm giác được lực hấp dẫn khó hiểu kia chính là phát ra từ trên người hắc.

“Nhân loại, ngươi muốn gì, hổng, ta đều thỏa mãn cho ngươi, chỉ cần ngươi giúp ta một việc, thế nào?” Quái vật trừng đôi mắt đỏ ngầu nhìn Chu Khung, trên mặt đất không ngừng có một tia sát khí mắt thường không thể thấy chui vào trong cơ thể hắc.

Chu Khung nhìn sát khí trong lòng lập tức hiểu rõ, thì ra muông thú trên mặt đất đều bị ảnh hưởng bởi quái vật này mới không có lý trí, chỉ biết công kích địch nhân, sau khi chết sát khí sẽ tiến vào thân thể quái vật, nhìn bộ dáng quái vật này đã không biết bị trấn áp bao lâu, hắc là dựa vào hấp thu sát khí mới sống lâu như vậy.

Chu Khung nhìn quái vật, bình tĩnh nói: “Ngươi có thể cho ta chỗ tốt gì!”

Quái vật trầm tư một lát: “Ta có thể giúp ngươi tăng cao tu vi, ta thấy ngươi bây giờ mới Chân Võ cảnh nhất trọng, chỉ cần ngươi giúp ta một chuyện, ta sẽ truyền cho ngươi bí pháp

vô thượng của Tu La nhất tộc, có thể giúp ngươi tiến vào Đại La cảnh giới trong vòng trăm năm.”

“Hệ thống, nếu như đối phương đoạt xá ta, có thành công không?”

Chương 62 - Thôn phệ Tu La đánh chết Phúc lão

“Sẽ không, bất kể là ai, tu vi gì cũng không thể đoạt xá kí chủ, điểm này xin kí chủ yên tâm!”

Chu Khung nghe thấy hệ thống khẳng định đáp lại, ánh mắt nhìn quái vật: “Người cần bản tọa giúp người làm gì?”

Quái vật nhẹ giọng nói: “Chỉ cần người xé toang phù chú trên xích sắt thứ ba bên trái là được, lấy tu vi Chân Võ cảnh của người khẳng định không có vấn đề gì.”

“Bản tọa cần phải đạt được một ít chỗ tốt trước đã. Người trước hết lấy ra thứ khiến bản tọa động tâm mới được, tay không bắt sói cũng không phải là thói quen tốt.”

“Người...” Quái vật Tu La nhìn vẻ mặt phần nộ của Chu Khung, miễn cưỡng phun ra một hạt châu màu đỏ như máu từ trong miệng, vẻ mặt đau lòng đưa về phía Chu Khung: “Đây là Tu La Châu bảo vật của tộc A Tu La ta, dùng nó có thể tăng tốc độ tu luyện lên gấp năm lần!”

Chu Khung cầm hạt châu lên, bên trong thành linh ẩn chứa sát khí vô tận, còn có vô số oan hồn ở bên trong không ngừng gào thét, rõ ràng là giết vô số chủng tộc mới luyện thành, người có định lực thấp chỉ cần nhìn thấy hạt châu này thôi là sẽ tẩu hỏa nhập ma, bị nó khống chế tâm thần.

Ngẩng đầu nhìn về phía quái vật, “Người đang tính kế bản tọa.”

Quái vật Tu La gào thét một tiếng, “Không có, nhìn quanh thân người ma khí ngập trời, giết qua người khẳng định cũng

không ít. Lại thêm với tu vi Chân Võ cảnh của người thì sẽ không bị ảnh hưởng tâm thần.”

Chu Khung nhìn Tu La, trong tay xuất hiện một vòng xoáy trực tiếp nuốt chửng hạt châu, lập tức khí thể toàn thân cuộn cuộn, sát khí vô tận bao quanh Chu Khung, vô số oan hồn gào thét trong người, nhưng đều bị vòng xoáy trên người Chu Khung hạn chế, cuối cùng từ từ khôi phục bình tĩnh.

Chỉ trong khoảnh khắc, khí thể trên người Chu Khung lại tăng thêm, còn mang theo từng tia sát khí cùng tà ý, khiến người ta căn bản không dám nhìn thẳng.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Thiên Cổ cảnh tam trọng (khí thể tương đương Chân Võ cảnh nhất trọng)

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ hai

Tọa kỵ: Ma Long Phi Truy

Một viên Tu La Châu khiến tu vi của Chu Khung lại tăng lên hai tiểu cấp.

“Sao có thể, gằm.” Tu La Huyết Kỳ trừng to đôi mắt đỏ như máu, hắn vừa rồi lại mất đi liên hệ với Tu La Châu, đây chính là bảo vật hắn liên tục tru sát ức vạn sinh linh mới dùng bí pháp luyện thành, vốn chỉ muốn ổn định Chu Khung, không ngờ trực tiếp biến mất, xem trạng thái của Chu Khung lúc này, rất có thể viên châu đã bị hắn hấp thu.

Hơn nửa ngày Tu La Huyết Kỳ mới ổn định lại tâm thần, trầm giọng nói với Chu Khung: “Đồ vật ngươi đã lấy, cũng dùng hết rồi, nên giúp ta lấy phù chú đi.”

Chu Khung nghe vậy không do dự, trực tiếp đi về phía sợi xích mà Huyết Kỳ chỉ định, nhẹ nhàng mở phù chú ra. Trong nháy mắt khi mở phù chú, Chu Khung cảm giác có thứ gì đó đột nhiên chui vào cơ thể mình.

“Cạc cạc cạc, lão tử rốt cuộc thoát khỏi giam cầm rồi, các ngươi chờ đó, dám giam cầm ta, đợi ta khôi phục tu vi nhất định sẽ băm các ngươi thành muôn mảnh, nghiền xương thành tro, cạc cạc.” Trong đầu Chu Khung không ngừng vang lên lời thề của Huyết Kỳ.

“Ồ, tu vi của cơ thể này sao lại không ổn, thể phách ngược lại đủ cứng cáp, căn cơ này cũng đủ trâu bò, linh - a - cái thứ gì đây!”

“Hệ thống, ngươi giải quyết xong rồi!”

“Ừm, giải quyết xong rồi!”

“Không có lưu cho ta chút mảnh vỡ ký ức gì đó.”

“Hủy diệt ngay, không chừa lại cái gì!”

Tu La Huyết Kỳ chết cũng không hiểu được vì sao mình chết, hắc mụ đồ hơn ngàn năm, dùng bí pháp tách linh hồn khỏi thân thể đặt trong trên một sợi xích sắt, chỉ vì có thể đoạt xá trùng sinh, thật vất vả lừa gạt được một nhân loại, không ngờ trực tiếp bị hệ thống diệt sạch, ngay cả cơ hội cầu xin tha thứ cũng không cho.

Mà thân thể Tu La trên xích sắt cũng trong nháy mắt không còn khí tức, biến thành một cỗ thi thể Tu La.

Ngay khi Chu Khung đang muốn quay người rời đi, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, hắc lại cảm giác cỗ lực hấp dẫn kia vẫn tồn tại, chính là từ trên thi thể Tu La truyền ra.

Mà Thần Ma Nhãn ở mi tâm không ngừng nhảy lên, phảng phất như muốn tự động hiện ra, con mắt không ngừng truyền

đạt tư tưởng khát vọng về phía Chu Khung, tựa hồ muốn để Chu Khung ăn thịt Tu La.

Không do dự, Chu Khung toàn lực vận chuyển Thôn Thiên Ma Công, hình thành một vòng xoáy khổng lồ, bao phủ thi thể Tu La, toàn bộ Tu La bị vòng xoáy bao phủ cho đến khi chậm rãi biến mất.

Trong khoảnh khắc, huyết điểm trên người Chu Khung bốc lên ngút trời, toàn thân bành trướng, tựa như muốn nổ tung, Thần Ma Nhãn nơi mi tâm lập tức phóng ra một đạo hắc quang bao phủ lấy Chu Khung, thân thể Chu Khung từ từ khôi phục bình thường.

Chương 63 - Mong đại nhân thả cho tộc ta một con đường sống 1

Mà Thần Ma Nhân ở mi tâm vẫn đang chậm rãi tỏa ánh sáng, nhìn kỹ có thể thấy bên trong ngoài Thần Ma Hoàn đang từ từ xoay tròn, lại xuất hiện một thanh trường đao đứng sừng sững ở chính giữa, trên thân đao vô lượng huyết quang lưu chuyển.

Vật phẩm: Thần Ma Nhân (Đang tàn khuyết)

Dựng dựng thần binh: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Đao.

Thần Ma Đao, chính là vô thượng thần binh do Thần Ma Nhân thai nghén, lấy việc hấp thu huyết dịch cùng linh hồn làm chất dinh dưỡng, có thể phát ra một kích Thần Ma, uy lực tùy thuộc vào lượng huyết dịch cùng linh hồn đã hấp thu.

Chu Khung trầm ngâm suy nghĩ, xem ra Thần Ma Nhân này còn có thể khôi phục tổn thương thông qua việc nuốt chủng đồ vật, sau này cần phải lưu ý một số thứ như vậy.

Lại một thủ đoạn ẩn giấu xuất hiện, đối với Chu Khung hiện nay mà nói, thủ đoạn này tới vô cùng đúng lúc. Hơn nữa trải qua việc cưỡng thế nuốt Tu La vào vừa rồi, khiến Thiên Ma Công đột phá một tầng, đạt đến tầng thứ ba, tu vi cũng tăng lên tới Thiên Cổ cảnh tầng năm.

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ ẩn tàng thôn phệ Tu La, ban thưởng 20 vạn điểm phản diện.”

Bành một tiếng, vách đá bên trái Chu Khung đột nhiên bị phá vỡ, một thân ảnh đeo kiếm từ bên trong đi ra, trong miệng thân ảnh kia dường như lầm bầm điều gì đó: “Vách tường này thật rắn chắc, rốt cuộc cũng đã thông, tiếng gào thét vừa rồi chính là từ nơi này truyền tới, Phúc lão, người nói vừa rồi nam tử áo giáp tự xưng là tướng quân kia tu vi sẽ là cảnh giới gì?”

“Ít nhất cũng là Đại La cảnh, nếu hần quen biết Kiếm Thần, như vậy sớm muộn gì các người cũng sẽ có ngày gặp lại, đến lúc đó đừng quên thiện duyên với hần là được!”

Chu Khung nhìn thân ảnh lầm bầm cười khẽ một tiếng, không do dự trực tiếp đánh ra một chưởng.

“Cái gì, sao hần lại ở đây, chạy mau!” Phúc lão phản ứng đầu tiên, vội vàng hô lớn trong giới chỉ.

Triệu Lập nghe vậy không kịp nói gì, xoay người chạy vào trong sơn động. Nhưng mà tốc độ bàn tay vượt xa tốc độ chạy trốn của hần, mắt thấy sẽ trực tiếp oanh sát hần, trên người Triệu Lập lập tức xuất hiện một đạo lam quang, bao phủ lấy Triệu Lập dịch chuyển ngang trăm mét, mới miễn cưỡng tránh thoát công kích.

Lam quang lại lóe lên một lần nữa muốn mang theo Triệu Lập truyền tống ra khỏi nơi này, nhưng đột nhiên trên đầu Triệu Lập xuất hiện một quang sáng màu đen, chậm rãi xoay tròn, bất kể lam quang chớp động như thế nào, đều không thể phá vỡ không gian.

“Không ổn rồi, Triệu Lập, quang sáng này của hần có tác dụng trấn áp và phong tỏa, ta căn bản không thể phá vỡ không gian!” Phúc lão ở trong nhẫn vô lực kêu lên.

Triệu Lập nhìn Chu Khung đang cười âm hiểm trước mặt, “Chu ma đầu, người cho rằng giết ta là có thể vĩnh viễn

trừ hậu hoạn sao? Trong thiên hạ còn có vô số nhân sĩ chính nghĩa, người có thể giết sạch toàn bộ hay không?”

Nghênh đón Triệu Lập là bàn tay to lớn vô cùng của Chu Khung, một chưởng trực tiếp đánh về phía Triệu Lập. Với trạng thái hiện giờ Triệu Lập căn bản không thể di động, chờ đợi hần nhất định là cái chết không thể nghi ngờ.

Lúc này, chiếc nhẫn trong tay Triệu Lập đột nhiên xoay tròn, một thân ảnh màu lam từ trong nhẫn hiện ra, là một lão già râu dài. Ông ta hiên từ nhìn Triệu Lập, “Gặp được người, ta rất đáng giá!” Nói xong, ông nhẹ nhàng phát tay, không gian xung quanh Triệu Lập lập tức bắt đầu dao động, trong nháy mắt biến mất khỏi sơn động.

Lão già nhìn cự chưởng màu đen đập tới, cất giọng cười lớn nói: “Đến hay lắm, cũng để giáo chủ người thấy Phá Ma Chưởng của ta.” Một cự chưởng màu lam nghênh đón cự chưởng màu đen.

Sơn động đều bị công kích của hai bên đánh sụp đổ, bóng người màu lam ngay cả một tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra đã hồn phi phách tán.

Lúc này ở một nơi cách Hắc Vương Thành không biết bao xa, một bóng người mặt đất thân tro bỗng nhiên xuất hiện.

Bóng người lấy từ tay phải ra một chiếc nhẫn đã đứt lìa, hai mắt rơi lệ nóng hổi.

“Chu Khung tiểu tử, ta Triệu Lập, đời này không bầm thây vạn đoạn người, thề không làm người!”

Chu Khung nhìn bóng lưng Triệu Lập biến mất, nhú mày, lại chạy tiếp. Kẻ này có ngoại công quả thật khác biệt, nhưng lần này ta đã trực tiếp tiêu diệt lão gia gia của hắn, không biết lần sau hắn sẽ dùng thứ gì để ngăn cản ta đây.

Một bóng người áo bào đỏ từ cửa hang Triệu Lập mở ra bước ra, chính là Liên Sinh. Nhìn thấy Chu Khung, y cung kính hành lễ: “Tham kiến giáo chủ!”

Chu Khung nhìn về phía Liên Sinh, chỉ thấy Liên Sinh toàn thân bao phủ huyết diễm, chẳng những thương thể đã lành, ngay cả tu vi cũng tăng cường đến cảnh giới Thiên Cổ, hẳn là đạt được kỳ ngộ ở trong hang động này.

Liên Sinh nhìn Chu Khung, thấp giọng nói: “Thuộc hạ căn cứ vào trực giác đi tới động này, phát hiện một huyết trì, tu vi toàn thân mới có thể tăng lên tới Thiên Cổ nhất trọng.”

Chương 64 - Mong đại nhân thả cho tộc ta một con đường sống 2

“Tốt, chỗ tốt đã đạt được không sai biệt lắm, nên đi ra ngoài giải quyết những tên tôm tép nhãi nhép kia!” Nói xong Chu Khung phát tay, mang theo Liên Sinh biến mất trong lòng đất.

Lúc này trên một ngọn núi, đám người Tiền Tứ Hải đang tụ tập cùng một chỗ.

“Người nói xem thằng nhóc Chu Khung kia trốn đi đâu rồi, sao lại không thấy bóng dáng nó đâu!”

“Chẳng lẽ là biết chúng ta liên hợp lại với nhau nên không dám xuất hiện hay sao.”

“Không sao, cửa ra vào ở ngay bên cạnh, chỉ cần tên Chu Khung kia không muốn bị vây ở chỗ này cả đời, hẳn nhất định sẽ xuất hiện.”

Nữ tử mặc áo trắng ở bên cạnh ho nhẹ một tiếng: “Hoa tộc chúng ta không tham dự vào chuyện của các người, đương nhiên cũng sẽ không mật báo!”

Tiền Tứ Hải trầm giọng nói: “Bách Hợp tộc trưởng không tham dự, chúng ta cũng không cưỡng ép. Tiếp theo chúng ta muốn thương lượng cụ thể sự tình, mong rằng Bách Hợp tộc trưởng hãy rời đi trước.”

Bạch y nữ tử gật gật đầu, phát tay mang theo Hồng Hoa biến mất trên đỉnh núi.

“Sao lại để nàng đi, vạn nhất nàng đi mất báo thì làm sao bây giờ!”

“Không cho đi thì làm sao được, nếu thật sự giết các nàng, người cho rằng Mộc lão sẽ bỏ qua cho người sao?”

Ngay lúc mọi người còn đang cãi vã không ngừng, hai bóng người đột nhiên xuất hiện trên đỉnh núi, một người mặc chiến bào Ma Long, toàn thân ma khí ngập trời, một người mặc áo bào đỏ, huyết quang tràn ngập, chính là Chu Khung và Liên Sinh.

Mọi người thấy thế thì vui mừng, tộc trưởng Quỷ tộc cười âm trầm: “Thiên đường người không đi, địa ngục người xông vào, hôm nay Chu Khung người khó thoát khỏi tai kiếp.”

Lúc này bên cạnh lại truyền đến giọng nói run rẩy của Tiền Tứ Hải: “Không thể nào, làm sao có thể, Chân Võ cảnh, Chu Khung người làm sao có thể là Chân Võ cảnh!”

Mấy người khác nghe xong cũng chăm chú nhìn về phía Chu Khung, chỉ thấy toàn thân hắn ma diễm ngập trời, nhưng nhìn kỹ có thể thấy một tia chân ý võ đạo, đây chính là dấu hiệu độc đáo mà chỉ Chân Võ cảnh mới có, mấy người đều khó tin mà há to miệng!

Chân Võ a, đây quả thật là Chân Võ cảnh a, phải biết rằng dưới Thông Huyền cảnh đều gọi là Phàm cảnh, tuổi thọ dài nhất không vượt quá hai trăm năm, Thông Huyền cảnh được xem là siêu thoát phàm thể, có thể sống đến năm trăm năm, mà đến Thiên Cổ cảnh liền có thể được xưng là Thiên Cổ cự đầu, tuổi thọ dài nhất có thể đến ba ngàn năm, tại Hỗn Loạn Chi Địa này, đủ để khai sáng một phương thế lực, xưng tông làm tổ.

Mà Chân Võ cảnh lại càng có thể tọa trấn một phương, giống như Mộc lão trở thành chúa tể một thành, khổng chế

sinh tử của ức vạn sinh linh, tuổi thọ càng là tính bằng vạn năm.

“Các người không phải đang thương nghị giết bản tọa sao, hiện giờ bản tọa xuất hiện sao còn chưa động thủ.”

Tiên Tứ Hải và những người khác đều nhìn nhau, không ai biết nói gì.

“Bản tọa cho các người một cơ hội, trong các người có thể sống sót hai người.”

“Mọi người đừng nghe hắn, hắn muốn để cho chúng ta tự giết lẫn nhau, mọi người chúng ta liều mạng với hắn... Ách... Người... Người...” Lời của tộc trưởng tộc Ngưu Đầu còn chưa nói xong, liền nhìn thấy trái tim của mình bị người móc ra từ phía sau. Quay đầu lại nhìn thì thấy chính là Tiên Tứ Hải đang cười âm trầm, còn chưa đợi Ngưu Đầu Nhân kịp phản ứng, tộc trưởng Quỷ tộc bên cạnh đã trực tiếp dùng móng vuốt đánh nát sọ của hắn.

Tiên Tứ Hải, tộc trưởng Quỷ tộc và Lam Vũ Không, ba người còn lại, bắt đầu đối mặt nhau, phòng bị đối phương đánh lén. Tiên Tứ Hải và tộc trưởng Quỷ tộc gật đầu với nhau, tựa như đã thương lượng xong, cùng nhau tấn công Lam Vũ Không.

Lam Vũ Không tức giận oa oa kêu to: “Hai người các người tin tưởng Chu Khung sẽ bỏ qua cho các người như vậy sao, còn không bằng ba người chúng ta cùng nhau phản kháng, có hy vọng sống lớn hơn nữa.”

Hai người nghe xong căn bản không có phản ứng, ngược lại công kích càng thêm mạnh mẽ, lăng lệ ác liệt, làm cho Lam Vũ Không trong lúc nhất thời căn bản phòng bị không được.

Lam Vũ Không biết hôm nay khó thoát khỏi tai kiếp, cho dù có thể tránh thoát công kích của hai người, cũng không trốn

thoát khỏi tay Chu Khung.

Nhưng trong lòng hấn hận nhất ngược lại không phải Chu Khung, mà là Tiền Tứ Hải và tộc trưởng Quỷ tộc, nếu như hai người bọn họ không đánh lén, bọn họ cùng một chỗ đối kháng Chu Khung, cho dù chết hấn cũng cam tâm, nhưng mà chết ở trên tay hai người này hấn thật sự không cam lòng.

“Đã như vậy, thì ai cũng đừng hòng sống yên ổn!” Một tiếng quát lớn từ miệng Lam Vũ Không vang lên, chỉ thấy thân thể cao gầy của Lam Vũ Không nhanh chóng phình to, trong nháy mắt bành trướng lên.

“Không ổn.” Hai người Tiền Tứ Hải ngay khi Lam Vũ Không vừa hô lên đã phát hiện bất thường, vội vàng lùi lại, nhưng tốc độ tự bạo của Lam Vũ Không quá nhanh, căn bản không cho hai người cơ hội phản ứng.

Chương 65 - Hộ pháp Ma

Giáo Mộc lão 1

Ầm một tiếng, âm thanh kinh thiên động địa từ nơi giao chiến truyền ra, dư chấn công kích nhanh chóng lan rộng, ngay cả ngọn núi cứng rắn gấp trăm lần hạ giới cũng bị oanh kích nổ tung.

Ở phía xa, trên người Chu Khung hiện lên một tầng bảo hộ, che chở cho bản thân và Liên Sinh.

Đợi dư âm tan đi, hai đạo thân ảnh rất chặt vật hiện ra. Lúc này cách đó không xa đột nhiên hiện ra một đạo quang môn, không ngừng tỏa ra quang mang, nguyên lai là ba ngày thời gian đã đến, lối ra Không Động Bí Cảnh mở ra, hai người không do dự trực tiếp bay về phía lối ra.

Bùng một tiếng, hai người vừa mới lao đến cửa ánh sáng tựa như đụng phải tường, ngẩng đầu nhìn lên chỗ cánh cổng ánh sáng thấy một vòng tròn màu đen đang chậm rãi xoay tròn, tỏa ra hắc quang ngăn trở hai người tiến lên. Hắc quang bao phủ hai người, một cỗ ý giam cầm từ trên vòng đen phát ra, khiến hai người căn bản không thể di động.

“Liên Sinh, đi giết hai tên bọn chúng!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cúi người đáp, cầm lấy trường kiếm bước về phía hai người.

“Chu Khung, ngươi nói dối không giữ lời, ngươi đã nói sẽ tha cho hai ta!”

“Tiểu nhân như ngươi, quả nhiên không nên tin tưởng!”

“Chu Khung, không, Chu giáo chủ, Chu đại nhân, ta nguyện thân phục, dẫn cả Quý tộc của ta quy thuận ngươi, chỉ cần ngươi tha mạng cho ta là được!”

“Đại Giang bang ta cũng nguyện thân phục đại nhân, xin đừng giết ta! A...”

Hai tên bắt đầu không ngừng chửi rửa, rồi lập tức liên tục cầu xin tha mạng, nhưng Liên Sinh không cho bọn chúng cơ hội nói thêm, trực tiếp vung kiếm chém giết cả hai.

Chu Khung ngẩng đầu nhìn Quang Môn bên cạnh, lạnh lùng nói: “Nhìn ngươi đã lâu như vậy, còn không chịu xuất hiện sao!”

Ngay lập tức, hai bóng người hiện ra bên cạnh cánh cửa ánh sáng, một người mặc áo trắng, một người mặc áo đỏ. Cả hai trực tiếp quỳ một gối xuống đất.

“Chu đại nhân, Hoa tộc ta nguyện ý thân phục Ma Giáo, lần hành động này Hoa tộc ta cũng không tham dự, nếu như đại nhân ngài thật sự muốn giết, ta thân là tộc trưởng Hoa tộc nguyện ý chịu chết, chỉ mong đại nhân tha cho Hoa tộc một con đường sống.” Tộc trưởng Bách Hợp toàn thân áo trắng thấp giọng nói.

“Đại nhân, Hồng Hoa của ta cũng nguyện ý chịu chết, chỉ mong đại nhân cho Hoa tộc ta một con đường sống!”

Tộc trưởng Bách Hợp và Hồng Hoa quỳ gối phía dưới nói xong bèn cúi đầu thật sâu, thật sự là bị hù dọa trước cảnh Chu Khung nói mấy câu đơn giản đã diệt bốn người Tiên Tứ Hải, tu vi Chân Võ cảnh của Chu Khung càng phá vỡ tâm thần của bọn họ.

Phải biết rằng toàn bộ Hắc Vương Thành chỉ có một Chân Võ cảnh chính là Mộc lão, nhưng Mộc lão cũng chỉ có tu vi

Chân Võ cảnh nhất trọng, bởi vì bản thể là thực vật căn bản không thích hợp chiến đấu, cho nên trong cùng cảnh giới bình thường đều là Mộc lão đứng cuối cùng, hiện tại Chu Khung đột phá đến Chân Võ cảnh, như vậy khẳng định sẽ trở thành thành chủ mới của Hắc Vương Thành.

Mà tính cách của Chu Khung hoàn toàn khác với Mộc lão, rõ ràng sẽ không dung túng cho sự tồn tại của tám thể lực, hiện tại lại một hơi diệt sát thủ lĩnh của bốn thể lực lớn, không đúng, cộng thêm Long Xương của tộc Đơn Nhân đã bị đánh tàn phế, đã có năm thủ lĩnh thể lực lớn ngã xuống trong tay Chu Khung.

“Trên Thiên Ma Phong của bản tọa còn thiếu chút điểm xuyên cho hoa cỏ, không biết Hoa tộc của người có bằng lòng hay không!”

Tộc trưởng Bách Hợp ở phía dưới nghe thấy Chu Khung rốt cuộc mở miệng nói chuyện thì thở phào nhẹ nhõm: “Giáo chủ, tộc ta nguyện ý, thuộc hạ nguyện ý dẫn tộc đàn của ta đến Thiên Ma Phong cư ngụ.”

“Được!” Chu Khung gật đầu, dẫn Liên Sinh bước vào cánh cổng ánh sáng, Bách Hợp và Hồng Hoa ở phía sau cũng vội vàng đứng dậy cùng chui vào.

Lúc này, trong một gian phòng tu luyện của phủ thành chủ, một lão già áo trắng đang tu luyện, trên đầu hiện ra một cây đào khổng lồ, cây đào không ngừng tỏa ra hào quang, thân cây liên tục tăng trưởng, nhưng dường như bị thứ gì đó giam cầm, mỗi lần lớn lên lại lập tức co rút lại.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại nhiều lần, lão già từ từ mở mắt ra, nhìn chiếc bình sứ trống rỗng trong tay, thở dài một hơi, trong mắt thoáng qua một tia tiếc nuối, rồi lại trở nên vui mừng.

Đây chính là Mộc lão đã đạt được Tiên Linh Tủy, sau khi mọi người tiến vào bí cảnh liền lập tức tu luyện, vốn định mượn Tiên Linh Tủy để một lần đột phá giới hạn bản thể, nhưng tiếc thay Linh Tủy quá ít, vẫn chưa thành công, nhưng đã mở ra cánh cửa đột phá, sau này chỉ cần tu luyện theo từng bước, không quá một hai ngàn năm là có thể đột phá.

Nhìn qua thời gian tưởng chừng rất dài, nhưng đối với võ giả Chân Võ cảnh, vẫn có thể chấp nhận được, huống hồ là một tinh vốn đã trường thọ hơn võ giả bình thường.

Chương 66 - Hộ pháp Ma

Giáo Mộc lão 2

Đột nhiên, ánh mắt Mộc lão nhìn về phía thác nước, đồng tử co rút lại, thân ảnh trong nháy mắt biến mất khỏi phòng tu luyện.

Bên cạnh thác nước, bốn đạo thân ảnh từ trong thác nước bước ra, mà bốn thể lực khác bất kể là thủ lĩnh hay đệ tử đều đã mai táng trong bí cảnh.

Thân hình Mộc lão từ từ hiện ra trước thác nước, nhìn bốn người trước mặt, không, nói đúng hơn là chỉ nhìn Chu Khung mặc Ma Long chiến bào, trong mắt tràn ngập vẻ khó tin.

Trầm mặc hồi lâu, Mộc lão mới chấp tay với Chu Khung, “Chúc mừng Chu giáo chủ tu vi đại tiến, bước vào Chân Võ chi cảnh! Từ nay thiên địa tùy ý ngao du.”

Chu Khung gật đầu, đảo mắt nhìn quanh, “Chẳng hay Mộc lão ở Hắc Vương Thành này đã bao lâu, lại đảm nhiệm chức thành chủ được bao nhiêu năm rồi?”

“Lão phu từ khi có ý thức đã tu luyện quanh Hắc Vương Thành, mãi đến năm trăm năm trước tu vi đột phá đến Chân Võ cảnh, mới đảm nhiệm chức thành chủ!”

“Bốn tọa rất ưa thích Hắc Vương Thành này, không biết Mộc lão có thể nhường lại cho ta chăng?”

Ách, Mộc lão cau mày, tuy rằng vừa rồi Chu Khung hỏi ý kiến của hắn, nhưng ngữ khí lại không thể nghi ngờ, Chu Khung này quả nhiên giống như truyền thuyết, bá đạo không ai bì nổi.

Mộc lão suy nghĩ thật lâu, dường như đã nghĩ thông suốt điều gì đó, lần nữa chấp tay với Chu Khung: “Nếu Chu giáo chủ đã thích Hắc Vương Thành này, vậy lão phu tự nhiên sẽ chấp tay nhường cho!”

“Vị trí Hộ pháp Ma Giáo tạm thời còn trống, không biết Mộc lão có thể đảm nhiệm hay không.”

“Cái gì, ngươi đừng được voi đòi tiên.” Mộc lão tức giận trừng mắt. Hắc Vương Thành là cao thủ Chân Võ cảnh, chẳng qua đánh nhau không quá lợi hại, nhiều lắm là nhường Hắc Vương thành cho đối phương là được, nhưng bây giờ là có ý gì, đây là muốn thu hắn làm thủ hạ sao.

Chẳng lẽ ta đánh không lại, còn không tránh được sao, cùng lắm thì rời khỏi Hắc Vương thành, đi thành thị khác lẩn lộn một chút, cho dù không làm được thành chủ, tối thiểu cũng có thể làm chủ thế lực một phương, so với hạ mình dưới người khác không tốt hơn nhiều sao.

Nghĩ đến đây, Mộc lão bắt đầu rục rịch, muốn trực tiếp phá không rời đi.

“Ngươi còn chưa trả lời bản tọa, chẳng lẽ muốn rời đi sao?”

Một đạo âm thanh lạnh lùng truyền vào trong tai Mộc lão, đồng thời Mộc lão cảm giác một cỗ đao ý kinh thiên khóa chặt lấy mình, giống như chỉ cần mình rời đi nửa bước, sẽ bị trực tiếp chém giết tại chỗ.

Mộc lão không hoài nghi trực giác của mình, hắn trời sinh chính là có trực giác hơn người, trước kia dựa vào trực giác linh mãnh tránh thoát vô số lần nguy hiểm. Nhưng từ khi tu vi của hắn đạt tới Chân Võ cảnh, đã rất ít có loại trực giác tùy thời tử vong này.

Lần trước cũng đã là ba trăm năm trước, một tuyệt thế đại yêu từ trên Hắc Vương Thành nhanh chóng bay qua, liếc nhìn hắt một cái, khiến hắt sinh ra loại cảm giác này, giống như mình ở trong tay đối phương chỉ như con kiến, tiện tay liền có thể bóp chết. Chu Khung này rõ ràng mới đột phá Chân Võ cảnh, sao lại lợi hại đến vậy.

Trầm mặc nửa ngày, Mộc lão như cam chịu số mệnh chấp tay: “Tại hạ nguyện ý quy thuận Ma Giáo, đảm nhiệm chức Hộ pháp.” Nói xong, Mộc lão liền cảm giác đao ý khóa chặt mình biến mất, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

“Rất tốt, bốn người Tiên Tứ Hải đã chết, tộc nhân của bọn họ cũng không cần thiết lưu lại, ngoại trừ Hoa tộc Kiếm Tông, những kẻ khác cũng đều diệt sạch đi, việc này giao cho Mộc lão người xử lý.”

“Vâng, tuân lệnh!” Mộc lão cúi người thi lễ một cái, đợi lúc đứng dậy thì Chu Khung đã mang theo Liên Sinh biến mất.

Chẳng bao lâu sau, phủ thành chủ lao ra một đám binh sĩ áo giáp, chạy về phía các thế lực lớn, làm cho cả Hắc Vương Thành nhất thời náo loạn.

“Ta chết mất, chuyện gì xảy ra vậy, binh lính phủ thành chủ sao lại xuất động thế này! Lần trước xuất động là cách đây hơn trăm năm rồi?”

“Chẳng lẽ có kẻ chọc giận thành chủ đại nhân, nên lúc này mới phái binh lính đi bắt người.”

“Mẹ nó, ta xem phương hướng này làm sao lại là đi tới nơi đóng quân của bộ tộc Lam Vũ ta!” Một tên tộc nhân Lam Vũ tộc tựa như phát hiện ra cái gì đó, nhanh chóng chạy đi.

“Đây là Lam Vũ nhất tộc chọc tới thành chủ đại nhân sao, bọn họ đây là đang tìm chết sao. Thành chủ là cường giả Chân

Võ cảnh, một câu nói liền có thể diệt Lam Vũ nhất tộc của hắn.”

Lúc này trụ sở Lam Vũ nhất tộc đã giương cung bạt kiếm, binh lính phủ thành chủ trực tiếp vây quanh trụ sở, phong tỏa tất cả đường ra.

Lúc này Lam Vũ nhất tộc còn không biết tin tức tộc trưởng Lam Vũ Không tử vong, Lam Vũ Vũ chủ sự đi ra, nhìn binh sĩ vây quanh trụ sở tộc đàn, sắc mặt trịnh trọng chấp tay với thủ lĩnh thụ nhân. “Không biết Lam Vũ nhất tộc ta có chuyện gì mạo phạm phủ thành chủ, mong đại nhân cho biết, tộc ta nhất định sửa đổi!”

Chương 67 - Xưng bá Hắc Vương Thành

“Không cần đâu, Mộc lão có lệnh, Lam Vũ nhất tộc hôm nay sẽ bị trục xuất,” Nói xong phát phát tay, cao giọng hô, “Mộc lão có lệnh, Lam Vũ nhất tộc gà chó không tha.”

Chiến đấu không kéo dài bao lâu đã kết thúc, thực sự là Lam Vũ nhất tộc chỉ còn lại Lam Vũ Vũ, một cao thủ Thiên Cổ cảnh, căn bản không thể so sánh với binh lính phủ thành chủ trang bị tinh lương, toàn bộ Lam Vũ tộc địa thi thể khắp nơi, thi thể của Lam Vũ Võ cũng bị đóng đinh trên tường viện.

Chính thức tuyên cáo Lam Vũ nhất tộc hoàn toàn bị diệt vong, có lẽ đối với cả thượng giới mà nói, thế lực nhỏ tương tự như Lam Vũ mỗi ngày đều có vô số bị diệt vong, đồng thời cũng có vô số thế lực đang được thành lập.

Sau khi binh lính thôi lui, đám người vây xem bên ngoài lập tức sôi trào.

“Tình huống gì thế này, phủ thành chủ làm sao lại trực tiếp diệt sát Lam Vũ nhất tộc chứ.”

“Sao lại chọc tới phủ thành chủ, vậy mà để Mộc lão không quản sự xuống tay ác như vậy.”

“Mẹ nó những binh lính này sao lại hướng về nơi quỷ tộc trú đóng đi.”

” _ “

Chạng vạng tối, toàn bộ Hắc Vương Thành yên tĩnh đến đáng sợ, trong không khí dường như đều tràn ngập mùi máu

tanh, thời gian một ngày, phủ thành chủ trực tiếp xuất động binh lính liên tục diệt Lam Vũ tộc, Quỷ tộc, Ngưu Đầu tộc, Đơn Nhân tộc, Đại Giang bang, năm thế lực lớn, ngoại trừ Long Xương trọng thương Độc Nhân tộc ra ngoài phản kháng một chút, trực tiếp bị Bách Hợp tộc trưởng ra tay giết chết, thế lực khác cơ bản đều bị hủy diệt như ngọn rạ trước gió.

Hiện giờ toàn bộ tám thế lực lớn của Hắc Vương thành, ngoại trừ Hồng Hồ nhất tộc nghe được tin tức sớm chạy trốn, chỉ còn lại Kiếm Tông và Hoa tộc.

Trong một khách điểm, đông đảo khách nhân đều đang uống rượu, ăn uống, nhỏ giọng trò chuyện với nhau.

“Người nói xem vì sao Mộc lão đột nhiên xuất thủ diệt năm thế lực lớn vậy!”

“Đúng vậy, ta thấy cũng chính là tộc Hồng Hồ chạy nhanh, bằng không cũng bị diệt rồi.”

“Có phải Mộc lão muốn một lần nữa nắm quyền Hắc Vương Thành, mới diệt những thế lực này hay không.”

“Ta nhận được một tin tức, không biết chư vị có muốn nghe hay không.” Một công tử mặc cẩm phục nhỏ giọng nói.

Mọi người vừa thấy hắn nói có tin tức đều vây quanh.

“Nói mau, nói mau.”

“Không biết các người còn nhớ Ma Giáo thời gian trước phi thăng lên không.”

“Đương nhiên biết, lúc đó đã chấn động toàn bộ Hắc Vương thành, nghe nói giáo chủ Ma Giáo kia có tu vi Thiên Cổ bát trọng, một kích đã làm Lôi Xương đại nhân trọng thương.”

“Không phải, các người đều đoán sai rồi. Mấy ngày trước thành chủ tổ chức sinh nhật, giáo chủ Ma Giáo cũng tới tham

gia, người đoán xem thế nào.”

“Làm sao vậy, người đừng giấu diếm nữa, mau nói đi.”
Những người khác vừa thấy hấn giấu diếm, tức giận đập bàn.

“Ta cũng chỉ là nghe nói thôi, vị Ma Giáo giáo chủ kia căn bản không phải là Thiên Cổ cảnh, mà là Chân Võ cảnh, hiện giờ Mộc lão thành chủ của chúng ta đã quy thuận Ma Giáo rồi. Cho nên mới xuất binh diệt sát mấy thế lực lớn.”

“Người đừng nói bậy, Mộc lão sao có thể thần phục người khác chứ, lời này nếu truyền ra ngoài thì người chắc chắn phải chết!”

“...”

Tin tức tương tự đang không ngừng lan truyền, có kẻ không tin mắng chửi kẻ bịa đặt, cũng có người mang thái độ hoài nghi chờ đợi tin tức.

Đêm nay nhất định là một đêm khó ngủ của Hắc Vương thành, từng thế lực nhỏ căn bản không thể ngủ yên, sợ rằng một giấc tỉnh dậy sẽ bị binh lính của phủ thành chủ diệt sát.

Sáng sớm hôm sau, phủ thành chủ ra một bố cáo, chính thức làm chấn động toàn bộ Hắc Vương thành, trên bố cáo viết rằng: “Thành chủ Hắc Vương thành Mộc Lão chính thức gia nhập Ma Giáo, đảm nhiệm chức Hộ pháp, toàn bộ Hắc Vương thành chính thức quy thuận Ma Giáo!”

Ngay sau đó, Hoa tộc cũng tuyên bố tin tức, chính thức quy thuận Ma Giáo.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ tu sĩ võ giả Hắc Vương Thành đều trợn mắt há hốc mồm, trong một đêm, toàn bộ Hắc Vương Thành tựa hồ nghiêng trời lệch đất, trực tiếp đổi chủ nhân, lại còn là một thế lực vừa mới từ hạ giới phi thăng lên.

Lúc này tại trụ địa Kiếm Tông, trên một ngọn núi thẳng tắp, đông đảo cao tầng tụ tập ở đại điện, lão già gầy gò ngồi ở vị trí đầu, trầm giọng nói: “Mọi người hãy nói ra suy nghĩ của mình, hiện giờ chúng ta nên làm như thế nào.”

“Không biết vì sao Thành Chủ Phủ kia lại không động đến Kiếm Tông của ta?”

“Chính là, ngoại trừ Hoa tộc bị diệt sạch, chỉ riêng lưu lại Kiếm Tông ta là có ý gì?”

Nam tử trẻ tuổi ngồi bên cạnh thủ tọa khẽ ho một tiếng: “Ta nghĩ ta đại khái hiểu được một số nguyên nhân.”

Mọi người đều quay đầu nhìn về phía nam tử trẻ tuổi, tuy rằng người này ngồi ở bên cạnh chuông môn, nhưng quanh thân lại tỏa ra hào quang vô tận, tựa hồ có thể hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người.

Chương 68 - Lần sau gặp mặt ngoại trừ thần phục chính là chết 1

Người này chính là Thượng Quan Vân, đại sư huynh của Kiếm Tông, cũng là đệ nhất cao thủ của Kiếm Tông, một thân tu vi đạt tới cảnh giới Thiên Cổ cửu trọng, nếu không phải hắn vốn không thích quyền lực, ước chừng hiện giờ hắn đã là cường môn.

Thượng Quan Vân chậm rãi nói: “Vốn dĩ hôm qua ta còn chưa xác nhận lắm, đến hôm nay nhìn thấy bố cáo của phủ thành chủ, ta mới hiểu được một chút.”

Nói xong, hắn kể ra một ít chuyện kết giao với giáo chủ Ma Giáo. Mọi người nghe xong đều lộ vẻ mừng rỡ.

“Không biết có thể nói với vị giáo chủ Ma Giáo kia một chút, để chúng ta tiếp tục ở lại Hắc Vương thành tu hành hay không?” Cường môn ngồi trên ghế chủ tọa nhẹ giọng nói.

“E rằng không được, tính cách của Chu Khung kia là không chịu được hạt cát trong mắt, hơn nữa giao tình giữa ta và hắn cũng không sâu đậm bao nhiêu.” Thượng Quan Vân bắt đầu nói.

“Vậy phải làm sao đây!”

Mọi người đều lo lắng trên mặt, không biết làm sao để vượt qua kiếp nạn này. Đột nhiên sắc mặt Thượng Quan Vân ngưng trọng, ánh mắt nhìn xuống chân núi, vẻ mặt lão cường môn cũng hết sức nghiêm túc.

“Đi, đánh chuông, mở lễ nghi cao nhất của bản tông, nghênh đón khách quý.” Thượng Quan Vân nói xong, thân hình lập tức biến mất trong đại điện.

Dưới chân núi đang có một số đệ tử Kiếm Tông luyện kiếm, trong đó có một đôi cha con đang trò chuyện.

“Phụ thân, Ma Giáo kia thật lợi hại như vậy sao, mới từ hạ giới phi thăng lên đây. Đã trực tiếp xưng bá Hắc Vương thành, khiến Mộc lão đều thần phục.”

“Ta cũng không biết, nhưng có thể khiến Mộc lão thần phục, nghĩ đến giáo chủ Ma Giáo kia đã là Chân Võ cảnh rồi.”

“Phụ thân, người nói Tây Môn sư đệ cũng phi thăng từ phương hạ giới kia lên, thiên phú của hắn cũng rất cao, chỉ là kém chút so với giáo chủ Ma Giáo kia.”

“Ừm, thiên phú kiếm đạo của Tây Môn sư đệ người quả thật cực cao, cho dù so với Thượng Quan Vân cũng không kém, mấy ngày trước hắn nói với ta có chỗ lĩnh ngộ, đã xuất sơn tìm kiếm cơ duyên đi rồi.”

Hai người còn đang nói chuyện phiếm, đột nhiên trên núi truyền đến một tiếng gõ chuông, ngay sau đó từng tiếng gõ chuông không ngừng từ trên núi truyền đến, một đạo thang ngọc màu trắng từ đỉnh núi bắt đầu hiện lên không ngừng hướng xuống núi kéo dài.

Dưới núi đệ tử nhao nhao nghị luận đạo:

“Mẹ nó, Khai Thiên Chung, Bạch Ngọc Thê, đây là nghênh đón ai vậy?”

“Đây đã hơn bảy mươi tiếng vang rồi, sao vẫn còn gõ, lần trước Mộc lão đến cũng chỉ gõ chín chín tám mươi một tiếng mà thôi.”

“Chẳng lẽ Mộc lão lại đến.”

“Ách, không đúng, đã qua tám mươi một tiếng chuông rồi, sao vẫn còn gõ.”

“Người xem, đại sư huynh tới, chuông môn cũng tới.”

Chỉ thấy đông đảo cao tăng Kiếm Tông nhanh chóng bay xuống chân núi. Lúc này tiếng chuông đã vang lên trọn vẹn một trăm lần mới ngừng lại.

Đông đảo đệ tử đều mang vẻ mặt hiếu kỳ nhìn về phía chân núi, có thể khiến cho nhiều cao tăng như vậy xuống nghênh đón, còn gõ một trăm tiếng chuông vang từ xưa đến nay chưa từng có, tuyệt đối là một nhân vật còn trọng yếu hơn cả Mộc lão.

Chỉ thấy một bóng người màu đen đứng thẳng dưới chân núi, cao tăng Kiếm Tông bay xuống dưới chân núi, lại đều cung kính hành lễ, hô to:

“Cung nghênh Ma Giáo giáo chủ đại nhân quang lâm!”

“Thượng Quan huynh không cần khách khí, bốn tọa lần này đến là đáp ứng lời mời của huynh đến Kiếm Tông làm khách.” Chu Khung nhìn Thượng Quan Vân khom mình hành lễ với mình, khẽ cười nói.

“Chu giáo chủ có thể đến chính là vinh hạnh của Kiếm Tông ta, mời vào trong!” Thượng Quan Vân vừa nói vừa làm thủ thế mời.

Chu Khung không khách khí, sải bước lên bậc thang bạch ngọc hướng lên đỉnh núi, phía sau có đông đảo cao tăng Kiếm Tông đi theo, trên mặt nở nụ cười niềm nở, giới thiệu các loại cảnh quan của Kiếm Tông.

Nhìn bóng dáng mọi người dần khuất sau đỉnh núi, đệ tử Kiếm Tông lập tức sôi sục hẳn lên.

“Đây chính là Ma Giáo giáo chủ trong truyền thuyết sao, thật là khí phách a!”

“Đúng vậy, người không thấy tông chủ đại sư huynh bọn họ đều cười làm lành đi theo sao.”

“Ta nếu có thể có tu vi lợi hại như vậy thì tốt rồi.”

“Nghĩ gì thế, mau tu luyện đi...”

Trên đại điện Kiếm Tông, Chu Khung ngồi uy nghi trên thủ tọa, phía dưới là các cao tăng khác của Kiếm Tông.

“Thượng Quan huynh, Kiếm Tông của người quả thật có phong cảnh không tồi, bốn tọa rất thích đây!”

Thượng Quan Vân ngồi phía dưới nghe thấy lời này liền sợ run cả người, rất thích, ý này là sao, chẳng lẽ muốn Kiếm Tông quy thuận Ma Giáo giống như Hoa tộc sao.

“Cũng tạm được, cũng tạm được.” Thượng Quan Vân cũng không biết nên đáp lại ra sao, chỉ đành thuận miệng nói đôi câu đơn giản.

“Được rồi, bốn tọa cũng không phải là người lòng vòng, chắc hẳn các người đã biết chuyện của Hắc Vương Thành, không biết Kiếm Tông của các người có tính toán gì không.” Chu Khung nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà, cười nói.

Chương 69 - Lần sau gặp mặt ngoại trừ thần phục chính là chết 2

Cao tăng Kiếm Tông lập tức nghiêm mặt, bọn họ biết chính sự đã đến, cuộc đối thoại tiếp theo sẽ quyết định vận mệnh tương lai của Kiếm Tông bọn họ.

Chưa đợi Thượng Quan Vân nói gì, một vị trưởng lão của Kiếm Tông đã vội vàng lên tiếng trước: “Chu giáo chủ, Kiếm Tông ta về sau tuyệt đối sẽ không dính líu đến bất cứ việc gì của Ma Giáo, mong rằng Chu giáo chủ cũng đừng làm khó dễ Kiếm Tông ta!”

Vừa dứt lời, những cao tăng khác liền trầm kêu một tiếng không ổn, quả nhiên toàn bộ đại diện lập tức tràn ngập một cổ dao ý bá đạo tanh máu, mà vị trưởng lão vừa lên tiếng kia dường như bị dao ý chấn động tâm thần, miệng phun máu tươi, ánh mắt bắt đầu có chút tan rã.

“Chu giáo chủ, vừa rồi Yên Thanh trưởng lão chỉ là nói nhanh nói vội, không đại diện cho ý của Kiếm Tông ta, mong Chu giáo chủ thứ lỗi!” Thượng Quan Vân lập tức cúi mình hành lễ.

“Ha ha.” Chu Khung cười gật đầu, dao ý trong đại diện từ từ tan biến. “Thượng Quan huynh đừng để bụng, bốn tọa chỉ thấy chư vị đều là cao thủ kiếm đạo, nhất thời ngửa tay mà thôi.”

Đám cao tăng Kiếm Tông nào dám phản bác, chỉ đành phụ họa theo, trong lòng đã sớm chửi thề, ngửa tay cái gì chứ, rõ

ràng là bá đạo không cho người ta cãi lại thôi. Còn kiếm có, thật sự là vô liêm sỉ mà.

Yến Thanh trưởng lão vất vả lắm mới trấn tĩnh lại, càng trợn mắt, ngửa tay mà suýt giết ta, ta chỉ đưa ra một ý kiến thôi mà, người có cần phải vậy không?

Thượng Quan Vân và lão chương môn nhìn nhau một chút, giống như đã đưa ra quyết định trọng đại gì đó. Thượng Quan Vân đứng dậy chấp tay với Chu Khung, trịnh trọng nói: “Kiếm Tông chúng ta nguyện ý rời khỏi khu vực Hắc Vương Thành, từ nay về sau vĩnh viễn không đặt chân đến, mong Chu giáo chủ đồng ý!”

“Ồ, dọn đi, đây chính là tổ địa của các ngươi, thật sự định dọn đi sao.” Nói xong, đao ý bá đạo vừa tiêu tán bên trong đại điện lại lần nữa dâng lên.

Yến Thanh trưởng lão vừa mới bình tĩnh không bao lâu, ngay cả cơ hội trợn trắng mắt cũng không có, lại ngất đi. Trong lòng chỉ có một ý nghĩ, vì sao người bị thương luôn là ta.

Thượng Quan Vân có thể cảm giác được đao ý lần này chỉ nhằm vào mình, đao ý cuồng bạo bá đạo tầng tầng lớp lớp đánh úp về phía hắn, khiến hắn giống như trải qua chiến trường của Viễn Cổ Ma Thần, ánh mắt cũng bắt đầu chậm rãi biến đỏ lên, kiếm ý trên người không ngừng run rẩy, giống như sắp sụp đổ, áp lực càng lúc càng lớn, dần dần hai chân Thượng Quan Vân bắt đầu run lên, giống như một giây sau sẽ quỵ xuống trước Chu Khung.

Đột nhiên đao ý trong đại điện lại biến mất, Thượng Quan Vân bắt đầu từ từ khôi phục tinh táo, nhìn về mặt kính hải của Chu Khung, vừa rồi tưởng chừng thời gian rất dài, kỳ thực chỉ trong chớp mắt mà thôi, chỉ trong chớp mắt này hắn lại bị đao

ý của đôi phương ảnh hưởng đến mức quỳ lạy xuống, thậm chí sinh ra ý nghĩ tự sát.

Lúc này một giọng nói lạnh lùng truyền vào tai Thượng Quan Vân: “Thượng Quan Vân, ngươi là nhân vật đầu tiên bản tọa coi trọng ở thượng giới, bản tọa cho ngươi cơ hội này, ba ngày sau Kiếm Tông nhất định phải dời khỏi phạm vi Hắc Vương Thành, lần sau gặp lại, ngoài thân phục thì chính là chết, không có lựa chọn thứ ba...”

Nói xong, thân ảnh Chu Khung từ từ biến mất ở đại điện Kiếm Tông. Đa số cao tầng Kiếm Tông đều thở dài một hơi, trong khoảnh khắc ngắn ngủi vừa rồi, bọn họ dường như đã trải qua sinh tử.

Mà Thượng Quan Vân lại như đang nhớ lại lời Chu Khung nói, trong đầu không ngừng hồi tưởng, lần sau, còn có lần sau gặp mặt.

“Vân nhi, đang suy nghĩ điều gì vậy! Ta định chuyển Kiếm Tông của ta đến thành Thiên Hải, nơi đó vừa vặn có thể lực giao hảo của Kiếm Tông ta.” Lão chương môn nhìn về phía Thượng Quan Vân nhẹ giọng nói.

Mà Thượng Quan Vân tựa hồ nghĩ tới điều gì đó, lớn tiếng nói: “Không được, không thể đi Thiên Hải thành, quá gần, phải xa hơn một chút, chúng ta đi Dương thành!”

Mấy vị trưởng lão khác dường như nghe được lời gì đó không thể tưởng tượng nổi: “Dương thành, sao lại đi Dương thành, như vậy quá xa, hơn nữa Kiếm Tông ta không giao hảo với thế lực ở đó.”

“Đúng vậy, đi Thiên Hải thành rất tốt, cách gần chúng ta cũng dễ dàng dời đi, nhiều đệ tử như vậy đi Dương thành quả thực là quá xa!”

Nhưng cuối cùng do sự kiên trì của Thượng Quan Vân, Kiếm Tông vẫn quyết định dời khỏi Dương Thành, bởi vì Thượng Quan Vân mới là trụ cột của Kiếm Tông, là người mạnh nhất, bình thường tuy rất ít lên tiếng, nhưng một khi hắn đã mở miệng thì ngay cả Chương môn cũng phải cân nhắc thận trọng.

Thượng Quan Vân không đưa ra lời giải thích nào, nhưng trong lòng đã có một chút suy đoán, hắn cho rằng tham vọng của Chu Khung rõ ràng là không thỏa mãn với một Hắc Vương thành, hắn muốn mở rộng phạm vi thế lực càng lớn hơn, nếu Kiếm Tông dời đến Thiên Hải thành rất có thể không bao lâu sẽ lại chạm mặt, đến lúc đó Kiếm Tông sẽ không còn lựa chọn nào khác.

Chương 70 - Giáo Chủ nói người 3000 tuổi

Điều hắn không biết là suy đoán của mình hoàn toàn chính xác, đương nhiên Chu Khung sẽ không chỉ thỏa mãn với một Hắc Vương thành nhỏ bé, mục tiêu của Chu Khung thậm chí không phải là vùng đất hỗn loạn này.

Bất kể Kiếm Tông nghiên cứu vấn đề di dời như thế nào, lúc này tổng đàn Ma Giáo đang xảy ra biến hóa long trời lở đất. Chỉ thấy phía trên Thiên Ma phong, Chu Khung cầm một nắm đất trong tay, ném xuống mặt đất Thiên Ma phong.

Đây chính là Túc Nhưỡng mà Chu Khung thông qua hệ thống rút thương, có thể thay đổi địa mạo ngọn núi.

Lập tức toàn bộ Thiên Ma Phong giống như ăn thuốc bổ, nhanh chóng lên cao, biến lớn, trong khoảng thời gian ngắn đã vượt qua các ngọn núi chung quanh, sau nửa canh giờ mới chậm rãi ổn định lại.

Lúc này độ cao của Thiên Ma Phong đã vượt qua độ cao gấp đôi các ngọn núi xung quanh, cho dù ở Hắc Vương thành cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Hơn nữa toàn bộ ngọn núi giống như vật sống, đang không ngừng hấp thu linh khí chung quanh, một bộ phận linh khí gia tăng linh khí trong ngọn núi, linh khí còn lại cũng bị bản thân ngọn núi hấp thu, khiến cho ngọn núi vẫn đang mở rộng từng chút một.

Bên trong đại điện của Thiên Ma Phong, cao tầng Ma Giáo đứng ở hai bên, trên cao ngồi ngay ngắn Chu Khung với ma

diễm ngập trời.

Liên Sinh mặc áo bào đỏ ở một bên cúi người hành lễ với Chu Khung: “Giáo chủ, toàn bộ Hắc Vương Thành đã nằm dưới trướng Ma Giáo chúng ta, tất cả các mỏ năng lượng của tám thế lực lớn đều đã điều tra rõ ràng, tổng cộng có mười một mỏ năng lượng cao cấp và năm mươi mỏ năng lượng trung cấp.”

“Ừm, rất tốt, hãy tăng cường khai thác, Ma Giáo ta cần nhanh chóng tăng cường thực lực.” Chu Khung gật đầu hài lòng nói.

“Tuân lệnh!” Liên Sinh nói xong liền lui về bên cạnh Chu Khung.

Lúc này, Hoàng Nhất đeo mặt nạ bằng đồng xanh quỳ một gối trên mặt đất tâu rằng: “Bẩm giáo chủ, đã điều tra rõ, toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa tổng cộng có hai trăm hai mươi tòa thành trì, lớn nhỏ đều tương tự Hắc Vương Thành, trong đó gần Hắc Vương Thành nhất chính là Thiên Hải Thành!”

“Tình hình Thiên Hải Thành như thế nào?”

“Bẩm giáo chủ, Thiên Hải Thành bị Hồng gia nhân tộc khống chế, thành chủ là Hồng gia lão tổ tên Hồng Đồ, đã hơn một vạn tuổi, tu vi từ ba ngàn năm trước đã đạt tới Chân Võ cảnh, hiện tại cụ thể cảnh giới ra sao cũng không rõ! Ngoài ra còn có hơn hai mươi vị Thiên Cổ cảnh, mấy ngàn vị Thông Huyền cảnh.”

Chu Khung nghe xong yên lặng trầm tư một lát, với thực lực hiện tại của Ma Giáo vẫn chưa thể hạ được Thiên Hải thành.

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên ở đâu!”

“Thuộc hạ có mặt.” Liên Sinh cùng Bạch Hạo Thiên đều cúi người đáp.

“Bồn tọa cho các người hai năm thời gian, tận dụng tất cả tài nguyên có thể sử dụng được, hai năm sau Ma Giáo chính thức xuất binh Thiên Hải thành!”

“Tuân lệnh!” Hai người cùng hô lên.

Sau khi đông đảo cao tầng Ma Giáo lui ra, Chu Khung trong đại điện yên lặng suy nghĩ.

“Đinh, mở ra nhiệm vụ xung bá vùng đất hỗn loạn, thống trị toàn bộ vùng đất hỗn loạn, nhiệm vụ tổng cộng chia làm mười tầng, mỗi khi hoàn thành một phần mười (mỗi lần thống trị hai mươi hai tòa thành trì), ban thưởng đẳng cấp ký chủ tăng lên một tầng, điểm phản phái một trăm vạn, thất bại không trừng phạt, không giới hạn thời gian, ký chủ có tiếp nhận hay không!”

“Nhận!”

“Hệ thống, ta còn có một ít rút thưởng chưa rút, hiện tại rút hết đi.”

“Được rồi...”

Mà lúc này tin tức Hắc Vương Thành bị một thế lực Ma Giáo chiếm lấy truyền khắp thành trì chung quanh, nhưng cũng không gây ra bao nhiêu sóng gió. Mặc dù đổi chủ ở thành trì trong vùng đất hỗn loạn này không phải chuyện thường gặp, nhưng cũng có xảy ra, những người khác nhiều nhất cũng chỉ cảm thán một chút.

Một cây đào khổng lồ dựng đứng trên đỉnh núi phía sau Ma Giáo, toàn thân tỏa ra ánh sáng ngũ sắc, khiến người ta vừa nhìn đã biết không phải là cây đào tầm thường.

Lúc này, trước mặt hắn đang đứng một người mặc toàn bạch y - Bạch Hạo Thiên.

Bạch Hạo Thiên chấp tay hướng về phía cây đào: “Bái kiến Mộc hộ pháp!”

Cây đào chậm rãi hóa ra gương mặt của một lão già từ thân cây, nhìn Bạch Hạo Thiên nhẹ giọng nói: “Bạch hộ pháp, không cần đa lễ, người chính là Đại hộ pháp, theo đạo lý là ta phải hành lễ với người mới phải.” Nói xong, thân cây khẽ lắc lư, thậm chí còn cong xuống.

“Mộc hộ pháp không cần đa lễ, ta tới đây là phụng mệnh lệnh của giáo chủ để lấy một ít đào thôi!”

“Được!” Mộc hộ pháp đáp ứng một tiếng, lắc lư thân cây một cái, ngay lập tức hơn ngàn quả đào bay về phía Bạch Hạo Thiên, Bạch Hạo Thiên vung tay thu nạp lại, nhưng cũng không rời đi.

“Bạch hộ pháp còn có việc gì khác sao?”

“Mộc hộ pháp, số đào này quá ít, Ma Giáo chúng ta nhân số đông đảo, cho dù chỉ chia cho các đệ tử tinh anh thôi thì số đào này cũng không đủ a!”

Chương 71 - Không thần phục thì đồ thành 1

“Bạch hộ pháp người có chỗ không biết, linh đào này của ta mỗi mười năm mới kết quả một lần, không có tồn lượng quá lớn!” Mộc lão bắt đầu nhìn Bạch Hạo Thiên.

“Giáo chủ nói người đã hơn ba ngàn tuổi.”

Mộc lão nghe câu này của Bạch Hạo Thiên suýt chút nữa bị nghẹn chết, ba ngàn tuổi thì sao chứ, ba ngàn tuổi đào lẽ ra phải nhiều chứ, đây không phải là khi dễ người sao. Nhìn Bạch Hạo Thiên một bộ dạng nếu không lấy được đào thì tuyệt đối sẽ không rời đi, Mộc lão thở dài thật sâu.

Lại lắc lư thân thể một cái, lại có hơn ngàn quả đào bay về phía Bạch Hạo Thiên, nhìn ánh mắt lại nhìn qua Bạch Hạo Thiên, vội vàng cấp tốc nói: “Không còn nữa, lần này thật sự không còn!”

Bạch Hạo Thiên nghe xong cười khỏ, xoay người muốn rời đi. Vừa đi chưa được mấy bước, phía sau một âm thanh gọi giữ hần lại.

“Bạch hộ pháp, xin dừng bước.”

Bạch Hạo Thiên xoay người nhìn về phía Mộc lão, chỉ thấy thân cây Mộc lão nứt ra một khe hở, một quả đào tỏa ra ánh sáng trắng đưa về phía Bạch Hạo Thiên.

“Bạch hộ pháp, đây là lão phu tặng cho người, mong rằng sau này Bạch hộ pháp hãy giúp lão phu nói tốt vài câu trước mặt giáo chủ.”

Bạch Hạo Thiên cầm quả đào lên nhìn một chút, quả đào này không giống với những quả linh đào vừa rồi, rõ ràng là cao cấp hơn một bậc. Hắn không biết rằng, loại tiên đào mộc lão này tổng cộng chỉ đưa ra hai quả, một quả khác chính là quả đào lần trước tặng cho Chu Khung trong buổi yến tiệc.

Bên trong Thiên Ma điện trống trải, một bóng người mặc áo đen đứng ở đó, toàn thân tỏa ra khí tức huyết tinh bá đạo, tựa như một vị Ma Thần thời viễn cổ đang đứng nơi ấy. Phía sau hắn có bốn người quỳ gối, mỗi người đeo một loại mặt nạ khác nhau, dường như bị khí thế của hắn chấn nhiếp, cúi đầu rất thấp.

“Thực lực của bốn bộ phát triển như thế nào rồi?”

“Bẩm giáo chủ, Thiên Bộ hiện nay có một người Thiên Cổ cảnh, năm mươi người Thông Huyền cảnh.”

“Bẩm giáo chủ, Địa Bộ của ta trước mắt có một người Thiên Cổ cảnh, bốn mươi ba người Thông Huyền cảnh.”

“Bẩm giáo chủ, Huyền Bộ ta trước mắt...”

“Bẩm giáo chủ, Hoàng Bộ ta trước mắt...”

Không sai, thủ tọa bốn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng trước mắt đều đã tiến vào Thiên Cổ cảnh, có thể nói hiện giờ toàn bộ cao tầng Ma Giáo ngoại trừ Liên Sinh ra thì không ai là đối thủ của bốn người bọn họ.

Đây là bởi vì sau khi phi thăng không bao lâu, Chu Khung đã dùng hệ thống rút được một bộ công pháp bí điển, tên gọi là Âm Bộ, vừa vặn thích hợp để tu luyện cho bốn bộ.

Cộng thêm toàn bộ tài nguyên Ma Giáo cung cấp, có thể nói bốn bộ hiện tại đã trưởng thành vô cùng đáng sợ, hơn nữa dựa vào bộ công pháp này, về sau sẽ trở nên càng ngày càng đáng sợ hơn.

“Các người bốn bộ hãy toàn lực điều tra tình hình toàn bộ thành trì ở vùng đất hỗn loạn này, nơi đây trong tương lai đều sẽ là địa bàn của Ma Giáo ta!”

“Tuân lệnh!” Bốn người cùng đáp, thân hình chậm rãi biến mất trong đại điện.

“Hệ thống, ta còn bao nhiêu điểm phản diện?”

“Hiện tại kí chủ còn hai mươi vạn điểm phản diện.”

“Mở cửa hàng, ta muốn đổi công pháp!”

“Được!”

Chu Khung không ngừng dạo quanh Thương Thành, cuối cùng thấy được một môn công pháp thú vị, bởi lẽ tên của toàn bộ công pháp này chỉ vồn vện một chữ “Ma”, mà giá đổi lại cao đến đáng sợ, ước chừng cần đến năm ức điểm phản diện.

“Hệ thống, bộ công pháp này rốt cuộc là như thế nào? Rõ ràng ta không đổi nổi, vì sao lại sáng lên, hơn nữa ta cũng chẳng mở nổi phần giới thiệu đơn giản.”

“Kí chủ, bởi vì bộ công pháp này có thể đổi theo từng tầng, tầng thứ nhất chỉ cần mười vạn điểm phản diện, về sau mỗi tầng sẽ tăng gấp bội. Phần giới thiệu đơn giản này cần phải đổi rồi mới có thể mở ra được.”

“Bộ công pháp này, tổng cộng có bao nhiêu tầng?”

“Mười ba tầng.”

“...”

Mặc dù hệ thống rất đen, nhưng cuối cùng Chu Khung vẫn đổi, nói thật đây là vật có giá trị cao nhất mà Chu Khung đổi được trong hệ thống hiện nay, mặc dù chỉ có tầng thứ nhất.

Chu Khung mở giới thiệu về công pháp 《Ma》, lập tức giật nảy cả mình, trời ơi, đây là nhật được bảo vật.

Chỉ thấy trên giới thiệu văn tắt viết: Công pháp 《Ma》, chính là một quyển kỳ thư lúc đại thế giới chưa biết võ vụn, do thế giới tự chủ tạo ra.

Đúng là chỉ có một câu nói này, nhưng đủ để Chu Khung chấn kinh, mặc dù không biết đại thế giới kia có lợi hại đến đâu, nhưng chỉ cần nhìn vào giá trị nhân vật phản diện cần có là đã biết nó không tầm thường, Chu Khung thậm nghĩ quyển công pháp này lấy ra hẳn là đều có thể trở thành bàn tay vàng của nhân vật chính trong thế giới.

“Hệ thống, mười vạn điểm phản phái còn lại hãy giúp ta đổi lấy một ít linh dược tu luyện.”

“Vâng, kí chủ!”

Thời gian trôi qua, năm tháng như thoi đưa, hai năm rất nhanh đã trôi qua, kỳ thực đối với Chân Võ cảnh mà nói, hai năm căn bản chỉ là thời gian chớp mắt, bởi vì tuổi thọ của Chân Võ cảnh thật sự là quá dài.

Chương 72 - Không thần phục thì đồ thành 2

Lúc này trong đại điện Thiên Ma Phong, đông đảo cao tăng đều hưng phấn đứng hai bên, hai năm qua có thể nói là hai năm Ma Giáo phát triển nhanh nhất, dùng toàn bộ tài nguyên Hắc Vương thành cung cấp cho Ma Giáo một nhà tu luyện, cộng thêm công pháp bí tịch giáo chủ ban cho, có thể nói thực lực toàn bộ Ma Giáo liên tục tăng lên mấy cấp bậc.

Chu Khung ngồi trên thủ tọa cũng chậm rãi mở mắt, hai năm qua hắn thu hoạch cũng rất lớn, trực tiếp đổi công pháp chủ tu của mình thành 《Ma》, chỉ hai năm thời gian, liên tục đột phá hai tầng cảnh giới, tu vi trực tiếp đạt đến Thiên Cổ thất tầng, đáng tiếc khí thể vẫn chỉ có Chân Võ nhất trọng.

Một tiếng ho nhẹ từ khóm miệng Liên Sinh truyền ra, trong đại điện lập tức yên tĩnh lại, Liên Sinh cung kính hành lễ với Chu Khung: “Bẩm giáo chủ, hai năm qua thực lực của giáo chúng ta tiến bộ vượt bậc, hiện tại đã có năm vị Thiên Cổ cảnh, hơn ba mươi vị Thông Huyền đỉnh phong, và hơn bốn ngàn vị Thông Huyền cảnh khác.”

Chu Khung âm thầm gật đầu, thực lực này quả thật tiến bộ thần tốc, nếu như cho thêm vài năm phát triển, e rằng chỉ riêng Thiên Cổ cảnh của Ma Giáo cũng đã hơn trăm người.

Tiếc thay Chu Khung không muốn chờ đợi lâu như vậy, lấy chiến tranh nuôi dưỡng chiến tranh mới là phương pháp bồi dưỡng nhân tài đúng đắn của Ma Giáo, còn về phần nửa đường có thể sẽ có một số nhân tài chết yểu, Chu Khung không hề để chuyện này trong lòng.

“Liên Sinh!”

“Thuộc hạ có mặt!”

“Người hãy đi đưa thông báo cho thành Thiên Hải, nói rằng Ma Giáo ta cho hắc ba ngày để suy nghĩ, nếu thần phục Ma Giáo ta thì vạn sự đều bỏ qua, nếu không thần phục, sẽ đồ thành diệt tộc!”

“Tuân lệnh!”

Chu Khung cho rằng nếu muốn nhanh chóng mở rộng phạm vi thế lực, tất nhiên phải để người khác biết sự tàn nhẫn của Ma Giáo, cho nên lần đầu tiên chính thức ra tay, nhất định phải chấn nhiếp những kẻ khác.

Cửa thành Thiên Hải, vẫn như ngày thường, hai hàng thị vệ đứng ở hai bên cổng lớn, nhìn người qua lại không ngừng ra vào, mỗi một thị vệ lại đều có tu vi Thông Huyền cao giai, có thể thấy được thực lực của Hồng gia ở Thiên Hải thành mạnh đến nhường nào.

Hai hàng thị vệ tuy đứng thẳng tắp, nhưng tâm trí đã sớm không biết bay đi đâu. Bọn họ không cho rằng có kẻ dám đến gây rối, phải biết lần trước có kẻ náo loạn ở cửa Thiên Hải thành đã là bao lâu trước kia, phải hơn ngàn năm, trực tiếp bị Hồng gia một chương đánh chết, hình như còn là một cao thủ Thiên Cổ cảnh.

Đột nhiên một đạo kiếm quang kinh thiên bắn về phía cổng thành,

Trường kiếm tựa như phá vỡ không gian, chưa đợi đám thị vệ kịp phản ứng, đã cắm phập trên tường thành, thủ lĩnh thị vệ vội vàng nhìn quanh, lại chẳng thấy bóng người nào. Quay đầu nhìn về phía trường kiếm cắm trên tường, tức thì mắt ngưng lại, rõ ràng trên đó có một phong chiến thư màu đỏ như máu.

Thủ lĩnh vội vàng rút trường kiếm ra, liếc nhìn chiến thư, nhanh chóng chạy về phía phủ thành chủ.

Đám người đang vào thành thấy cảnh này, đều lộ vẻ mặt kinh ngạc.

“Chuyện gì đây, lại có kẻ dám cầm trường kiếm trên Thiên Hải thành, chẳng lẽ không sợ Hồng gia sao?”

“Ta thấy hình như thủ lĩnh thị vệ kia lấy ra một phong thư đỏ từ trên trường kiếm, chạy về phía phủ thành chủ!”

“Mặc kệ tình huống thế nào, Thiên Hải thành này có Hồng gia trấn thủ, còn có thể đảo loạn được sao.”

“Cũng phải...”

Phủ thành chủ, thủ lĩnh thị vệ nhanh chóng chạy vào, giao thư cho quản gia trực ban, quản gia sau khi xem vẻ mặt phần nô, vội vàng đi về phía chủ điện.

Người cầm láai Hồng gia hiện tại không phải là Hồng Đồ, Hồng Đồ là Hồng gia lão tổ, vẫn luôn bế quan tu luyện, trừ một số việc trọng đại, căn bản không quản sự, hiện tại người quản sự chính là nhi tử của hắn là Hồng Bưu.

Hồng Bưu lúc này đang ở trong chủ điện uống trà, xem sổ sách báo cáo phía dưới, đang suy nghĩ làm sao để tài lộ của Hồng gia trở nên nhiều hơn.

Cốc cốc cốc, bên ngoài vang lên một tràng tiếng gõ cửa cắt ngang suy nghĩ của hắn: “Vào đi.”

Quản gia mặc áo bào chạy vội vào, nhanh chóng trình lên Hồng Bưu một phong thư đỏ máu, cất tiếng: “Gia chủ, Ma giáo Hắc Vương Thành gửi chiến thư đến!”.

“Cái gì!”, Hồng Bưu ngỡ ngàng như nghe nhầm, đưa chiến thư, lại có kẻ cả gan khiêu chiến với Hồng gia hắn, vội vàng cầm lấy thư tín xem xét.

Càng xem càng giận, gân xanh trên trán nổi lên cuộn cuộn.

“Bộp” một tiếng, Hồng Bưu tức giận, một chưởng đánh nát bàn.

Vừa rồi quản gia nói là chiến thư, sợ rằng còn là giảm nhẹ, đây rõ ràng chính là thư sỉ nhục, dám bảo Hồng gia ta đầu hàng trong vòng ba ngày, nếu không sẽ tru di cả thành, đây căn bản là không coi trọng Hồng gia ta, coi Hồng gia ta là cái gì chứ.

“Đi, triệu tập cao tăng các phương đến nghị sự đường họp bàn!” Hồng Bưu sắc mặt tái nhợt nhìn quản gia nói.

Chương 73 - Nếu có thể tiếp một chiêu của bốn tọa, tha cho người khỏi chết 1

Nửa canh giờ sau, trong nghị sự đường Hồng gia, đông đảo Hồng gia cao tăng đều ngồi ở, ngồi trên thủ tọa là Hồng Bưu mặt mày âm trầm.

“Đại ca, gọi chúng ta tới có việc gì vậy!”

“Đúng vậy, lát nữa ta còn phải đi Nam Thành kiểm tra đối chiếu hạng mục nữa!”

Hồng Bưu phát tay mở thư tín ra, ném cho mấy người: “Xem đi, có kẻ hạ chiến thư cho Hồng gia chúng ta!”

“Cái gì? Hạ chiến thư!” Mấy người khác khó tin nhìn về phía thư tín.

“Khinh người quá đáng, chẳng lẽ tên Ma Giáo kia điên rồi hay sao?”

“Đúng vậy, cho rằng thu phục được một Mộc lão thì ghê gớm lắm sao, so với lão tổ tông, Mộc lão ấy ngay cả xách giày cũng không xứng, hấn không biết ư?”

“Đây đâu phải chiến thư, đây rõ ràng là đang sỉ nhục Hồng gia ta, cho dù thì chính là Ma Giáo bọn chúng không đến, Hồng gia ta cũng không thể tha cho bọn chúng!”

Trong chốc lát, nghị sự đường vang lên tiếng gầm thét không ngớt, thật sự là nội dung viết trên phong thư quá chọc tức người ta, quá ngông cuồng.

Hoàng hôn, bên trong Thiên Hải thành vẫn náo nhiệt phi thường, nhưng một tin tức lại từ từ lan truyền khắp thành trì.

“Ngươi có nghe nói chưa, Ma Giáo ở Hắc Vương thành đã tuyên chiến với Thiên Hải thành của chúng ta, ngay sáng nay đã hạ chiến thư!”

“Không phải, ta nghe nói là trực tiếp bắt Hồng gia đầu hàng, nếu không sẽ tàn sát toàn bộ sinh linh trong thành!”

“Thật hay giả vậy, sao ta nghe nói là Ma Giáo định bắt toàn bộ thượng tầng Hồng gia tự sát, bằng không sẽ giết sạch tất cả mọi người.”

Trong khoảnh khắc, dường như lời đồn đại gì cũng có, nhưng kết quả cuối cùng chính là Hắc Vương thành muốn giao chiến với Thiên Hải thành, mà tin tức Ma Giáo sẽ tàn sát cả thành cũng đã truyền khắp Thiên Hải thành.

Nhưng cũng không có quá nhiều người tin tưởng Ma Giáo có thể thành công, thật sự là Hồng gia thống trị Thiên Hải thành thời gian quá dài, đã dài đến mức bọn họ cho rằng không ai có thể uy hiếp được địa vị của Hồng gia, huống chi là một Ma Giáo vừa mới quật khởi.

Thời gian ba ngày rất nhanh đã đến.

Giáo chúng Ma Giáo dưới Thiên Ma phong tụ tập cùng một chỗ, cầm đầu chính là đông đảo cao tầng Ma Giáo, Mộc lão và Bách Hợp cũng ở, phía trên một Ma Long Phi Liễn to lớn lơ lửng.

Chu Khung mặc một bộ Ma Long chiến bào, cả người ma diễm huyết quang ngập trời đứng trên phi liễn, đông đảo giáo chúng Ma Giáo phía dưới quỳ một gối trên đất, hô lớn:

“Tham kiến Giáo chủ!”

“Đứng lên đi, hôm nay Ma Giáo ta chính thức mở ra trận chiến đầu tiên ở thượng giới, các ngươi có lòng tin hay không!”

“Có! Có! Có!” Âm thanh cực lớn vang vọng toàn bộ Thiên Ma Phong.

“Xuất phát!” Một tiếng long ngâm cực lớn vang lên, Ma Long Phi Liễn bắt đầu bay về phía Thiên Hải thành, phần đông người trong Ma Giáo phía dưới cũng bay theo về phía Thiên Hải thành.

Lúc này cửa thành Thiên Hải thành ngoại trừ binh lính thủ vệ căn bản không nhìn thấy sinh linh qua lại, đại lượng sinh linh đều trốn ở trên tường thành quan sát tất cả.

Tuy rằng bọn họ cũng không xác định hôm nay Ma Giáo có đến tấn công Thiên Hải thành hay không, nhưng không ai dám mạo hiểm ở cửa ra vào, dù sao bất kể là Thiên Hải thành hay Ma Giáo đều không phải là bọn họ có thể chọc nổi, đặc tội ai cũng chỉ có một con đường chết.

“Đến rồi, đến rồi, thật sự đến rồi.” Trên tường thành một người chỉ vào phương xa, lớn tiếng hô.

Quả nhiên từ phương xa có một Ma Long Phi Liễn cực lớn bay tới, phía dưới còn có vô số người áo đen đi theo.

Tuy đã sớm biết sẽ đến, nhưng thật sự tới vẫn khiến Hồng gia khó có thể tin, bọn họ thật sự không biết Ma Giáo rốt cuộc lấy đâu ra tự tin đến đánh Thiên Hải Thành của bọn họ.

Hồng Bưu đứng trên tường thành, khóe miệng giật giật nhìn Ma Long Phi Liễn phía trên, thật sự là hấn thấy được bộ câu đối kia quá đối ngẫu cuồng rồi, “Tay nắm nhật nguyệt hái sao trời, thế gian không có ai như ta”, đây là câu đối phải do người kiêu ngạo đến mức nào mới có thể viết ra, khó có thể tưởng tượng một Chân Võ cảnh lại dám nói lời lớn như vậy.

Một người bay ra từ bên cạnh phi liên, mặc một bộ huyết y đỏ thẫm, nhìn Hồng Bưu cao giọng nói: “Ba ngày đã qua, xem ra Hồng gia các người đã lựa chọn phản kháng!”

Hồng Bưu nghe xong lời này, lập tức tức giận cười nói: “Người là cái thá gì, bảo Giáo chủ các người ra nói chuyện với ta, ta xem hần rốt cuộc ăn gan hùm mật báo gì, dám đến tấn công Hồng gia ta!”

“To gan, dám vũ nhục Giáo chủ!” Liên Sinh rút trường kiếm ra, chỉ trong nháy mắt đã chém về phía Hồng Bưu.

Hồng Bưu nhếch miệng cười, nắm chặt nắm đấm trực tiếp đánh về phía trường kiếm.

Rầm một tiếng, giống như âm thanh kim thiết va chạm, Hồng Bưu đứng trên bầu trời không lùi một bước, mà Liên Sinh lại bị đánh bay ra mấy ngàn mét.

Chương 74 - Nếu có thể tiếp một chiêu của bốn tọa, tha cho người khỏi chết 2

Đang lúc Hồng Bưu muốn nhân lúc còn nóng trực tiếp giết Liên Sinh, một quả trượng trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn, đánh hắn bay vào trong thành trì.

Hồng Bưu lại bay lên tường thành, khoe miệng chảy máu tươi, vẻ mặt âm trầm nhìn lão già trước mặt.

“Mộc lão đầu, quả nhiên người đã làm chó săn cho Ma Giáo, uổng công người vẫn là Chân Võ cảnh, vậy mà tùy tiện thần phục người như thế!”

Mộc lão đầu nhìn Hồng Bưu không nói gì, lông mày cau lại, quả trượng trong tay lại tỏa ra ánh sáng, trực tiếp đánh về phía Hồng Bưu. Mộc lão tuy rằng thần phục Ma Giáo, nhưng cũng không phải một võ giả Thiên Cổ cảnh có thể tùy tiện sỉ nhục, thật coi đại thụ không có tính tình, chẳng qua là trước kia không có chỗ dựa mà thôi.

Trong phủ thành chủ đột nhiên lao ra một đạo quyền quang, đánh về phía Mộc lão, Mộc lão bất chấp việc đánh Hồng Bưu, trực tiếp dùng trượng ngăn cản công kích, nhanh chóng lùi lại, mãi cho đến khi lùi đến cạnh Ma Long Phi Liễn mới ngừng lại.

Một nam tử cường tráng như núi xuất hiện phía trên Thiên Hải thành, nhìn Mộc lão bên cạnh Ma Long Phi Liễn, nhẹ giọng nói: “Mộc lão đầu, những năm này người quả thật tiến bộ không ít.”

Đông đảo người Hồng gia trong thành trì nhìn thấy nam tử xuất hiện, lập tức quỳ lạy hô lớn: “Bái kiến lão tổ!”

“Tốt, các người không làm nhục chí khí Hồng gia ta, Hồng Bru người cũng không tệ.”

“Đa tạ phụ thân khích lệ.” Hồng Bru ở phía dưới nghe được lời khen của nam tử lập tức nở nụ cười.

Ánh mắt nam tử nhìn về phía phi liên của Ma Giáo, hắn có thể cảm giác được bên trong phi liên tràn ngập sát khí huyết tinh, khi nhìn thấy câu đối liên kia thì cau mày, trầm giọng nói: “Chắc hẳn các hạ chính là Giáo chủ Ma Giáo, lão phu Hồng Đồ, chủ nhân của Hồng gia Thiên Hải thành!”

Không có tiếng đáp lại, cửa lớn của phi liên Ma Giáo mở ra, một bóng người vạm vỡ từ bên trong bước ra, ngẩng đầu nhìn Hồng Đồ, lạnh lùng nói.

“Ta không có hứng thú biết tên người chết, nếu người có thể tiếp một đao của bổn tọa, như vậy bổn tọa sẽ bỏ qua cho Thiên Hải thành, nếu không toàn bộ sinh linh Thiên Hải thành đều bị đồ diệt!”

Tất cả mọi người ở thành trì phía dưới đều bị lời nói của Chu Khung dọa sợ, ngay cả Mộc lão ở một bên cũng bị dọa cho quá sức, vừa rồi thông qua giao thủ ngắn ngủi hắn có thể cảm giác được tu vi của Hồng Đồ ít nhất đạt đến Chân Võ tầng năm, mà bây giờ Chu Khung lại muốn một chiêu giải quyết Hồng Đồ.

Trong thành trì nhất thời nghị luận ầm ỹ.

“Cái gì, vừa rồi tên giáo chủ Ma Giáo kia nói gì vậy. Hẳn muốn Hồng Đồ đại nhân tiếp hắn một chiêu, chẳng lẽ hắn không biết Hồng Đồ đại nhân lợi hại sao!”

“Mẹ nó, vị giáo chủ Ma Giáo này quả nhiên bá đạo như lời đồn, nhưng cũng bá đạo đến mức dọa người quá đi!”

“Hắn điên thật rồi, lại cho rằng lão tổ ngay cả một chiêu của hắn cũng không tiếp nổi.”

Lúc này, vẻ mặt Hồng Đồ càng lạnh lẽo đáng sợ, hắn nhìn Chu Khung với vẻ tức giận đầy mặt. Từ khi hắn tu luyện đến Chân Võ cảnh, vẫn chưa từng có ai dám coi thường hắn như vậy. Hắn tự cho mình là ai chứ, Thiên Vương lão tử sao?

“Được, không cần ta tiếp ngươi một đao đâu. Nếu ngươi có thể tiếp được một quyền của ta, ta cũng sẽ tha cho ngươi khỏi chết!”

Chu Khung không nói tiếp, con ngươi chỗ mi tâm hơi tỏa ra ánh sáng, một thanh trường đao màu đen xuất hiện trong tay, chậm rãi giơ lên, lập tức phạm vi trăm dặm chung quanh tựa như đều bị một mùi máu tanh tràn ngập.

Chu Khung hét lớn một tiếng,

“Trảm!”

Lập tức sát khí vô tận và mùi máu tanh chém về phía Hồng Đồ, thậm chí sát khí còn nồng đậm đến mức xuất hiện bóng dáng của Ma Thần.

Hồng Đồ ở đối diện lúc trường đao xuất hiện đã cảm thấy có điều bất thường, nhìn trường đao hắn tựa hồ nhìn thấy một thanh tuyệt thế hung binh, trên đó dường như có vô số oan hồn đang khóc than, rất khó tưởng tượng được thanh đao này rốt cuộc đã chém giết bao nhiêu sinh linh.

Rõ ràng trường đao chém tới không nhanh, nhưng Hồng Đồ lại cảm giác mình đã bị khóa chặt, bất kể như thế nào cũng không tránh thoát được, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kiên quyết, có thể tu luyện tới Chân Võ cảnh tự nhiên không phải hạng người tham sống sợ chết.

Một đôi nắm tay khổng lồ từ trên người Hồng Đồ xuất hiện, đánh về phía trường đao, hét lớn một tiếng.

“Thiết Quyền Cái Thế, Hữu Ngã Vô Địch!”

Rầm, dư âm oanh kích khó có thể tưởng tượng va chạm ra, ngay cả đại trận hộ thành của Thiên Hải thành đều trực tiếp bị chấn vỡ, trong thành thậm chí một ít người tu vi thấp, trực tiếp bị dư âm đánh chết tại chỗ.

Phương trưởng lão Ma Giáo vội vàng dâng lên vòng phòng hộ bảo vệ đám người Ma Giáo.

Dư âm chậm rãi tán đi, mọi người lại tựa như nghe được tiếng nước chảy chậm rãi. Tìm kiếm âm thanh này, mọi người nhất thời sợ tới mức ngồi bệch trên mặt đất, bọn họ nhìn thấy cái gì, vậy mà ở trước mặt Thiên Hải thành xuất hiện một hố đào cực lớn rộng trăm trượng, sâu không biết bao xa.

Chương 75 - Vạn sinh linh diệt, kinh động tứ phương

Bởi vì bên cạnh Thiên Hải thành có một con sông lớn, thậm chí không nhỏ hơn biển rộng bao nhiêu, lúc này nước trong sông lớn đang chậm rãi rót vào trong hố sâu, giống như xây dựng một con sông hộ thành thật lớn cho Thiên Hải thành!

Mọi người ngược nhìn lên bầu trời, chỉ thấy Chu Khung chậm rãi thu đao, không liếc nhìn Hồng Đồ thêm lần nào nữa, trực tiếp xoay người bước vào Ma Long Phi Liễn.

Mà Hồng Đồ ở đối diện lúc này đã quỳ một gối xuống đất, nhìn bóng dáng Chu Khung biến mất trước mắt, cười thầm nào một tiếng: “Hảo đao!” Dứt lời, thân thể bắt đầu từ từ tan biến.

Lại trực tiếp bị một đao của Chu Khung chém cho tan thành mây khói.

“Cái gì, làm sao có thể!”

“Lão tổ chết rồi, lão tổ lại bị giết chết!”

“Hắn sao có thể cường đại như vậy? Điều này không thể nào.”

Ngay cả Mộc Lão ở bên cạnh Ma Long Phi Liễn nhìn vào bên trong phi liễn, ánh mắt cũng lộ vẻ kinh hãi, trong lòng âm thầm may mắn, may mà lúc trước mình thần phục nhanh, bằng không hiện giờ kẻ tan thành mây khói chính là mình rồi!

Trong xe bay truyền ra một giọng nói lạnh như băng: “Tru diệt thành trì!”

“Tuân lệnh!” Liên Sinh ở một bên cung kính đáp ứng, nhìn về phía Thiên Hải thành lớn tiếng hô:

“Giáo chủ hạ lệnh, tru diệt thành trì!”

“Rõ!”

Đám người Ma Giáo bay về phía Thiên Hải thành, ngay cả Mộc lão cũng đi tham gia chiến đấu.

Hồng Bưu nhìn Hồng Đồ đã hồn phi phách tán, hai mắt rung rung. Hắn biết trời sắp rồi, Hồng Đồ vừa chết đã chứng minh Hồng gia hắn không vượt qua được kiếp nạn ngày hôm nay, nhìn Ma Long Phi Liễn kia trong mắt tràn đầy hận ý.

Nhìn đám người Ma Giáo đã tấn công lên, Hồng Bưu đứng trên tường thành, hét lớn một tiếng.

“Đệ tử Hồng gia ở đâu!”

“Có! Có! Có!” Đông đảo đệ tử Hồng gia mắt rung rung hô to.

“Hồng gia ta thủ vệ Thiên Hải thành hơn tám ngàn năm, nay đến kẻ sinh tử tồn vong của Hồng gia ta, có đệ tử Ma Giáo muốn giết tộc nhân của ta, hủy gia viên của ta, chúng ta phải làm sao đây?”

“Thề chết thủ vệ Thiên Hải thành!”

“Thề chết thủ vệ Thiên Hải thành!”

“Đệ tử Hồng gia, hãy theo ta cùng chống lại yêu ma, giết!”

“Giết! Giết! Giết!”

Hồng gia quả nhiên là đại gia tộc mấy ngàn năm, lực lượng đoàn kết vô cùng đáng sợ, các tộc nhân đều hung hãn không sợ chết lao về phía đám người Ma Giáo, cho dù có chết cũng phải kéo theo người trong Ma Giáo làm đệm lưng, mà Ma

Giáo là những kẻ nào, đều là lũ hung thần ác sát, trong khoảnh khắc hai bên đánh đến mức khó phân thắng bại.

Nhưng điều này không thể thay đổi vận mệnh của Thiên Hải thành, chiến lược cao tầng mới là then chốt quyết định một trận chiến, Mộc lão cảnh giới Chân Võ trong toàn bộ Thiên Hải thành không ai có thể ngăn cản được.

Cho dù Hồng Bưu sử dụng bí pháp kích phát tiềm lực, cũng chỉ ngăn cản Mộc lão nửa khắc đồng hồ mà thôi, theo cái chết của Hồng Bưu, Hồng gia nhất thời mất đi trụ cột chính.

Một thanh trường đao màu đỏ như máu bay đến phía trên Thiên Hải Thành, phát ra hồng quang bao phủ Thiên Hải Thành này, tức thì toàn bộ Thiên Hải Thành đều tràn ngập mùi máu tươi nồng nặc, mà đám người Ma Giáo sau khi được hồng quang bao phủ tựa như uống thuốc đại bổ, nhất thời chiến lực tăng vọt.

Tiếng kêu thảm thiết kinh thiên từ trong Thiên Hải Thành truyền đến, có tiếng gầm giận dữ, có tiếng cầu xin tha thứ, có tiếng oán hận. Lúc đầu là người Hồng gia, sau đó chính là những sinh linh khác, có dị tộc, có yêu tộc, cũng có nhân loại, toàn bộ Thiên Hải Thành dường như trải qua một phen tận thế.

Vô số huyết tinh chi khí cùng oan hồn không ngừng từ Thiên Hải Thành hiện lên, bị trường đao trên bầu trời hấp thu, trường đao màu đỏ như máu càng ngày càng nặng, hồng quang cũng càng ngày càng mạnh, thậm chí có người của Ma Giáo phát huy ra tu vi vượt qua cảnh giới của bản thân mấy cấp độ.

Mà những sinh linh khác lại bị hồng quang chấn nhiếp, thực lực trong nháy mắt giảm xuống mấy tầng, thậm chí có người tâm trí không kiên định, trực tiếp phát điên, bắt đầu công kích lung tung.

Tiếng la giết kéo dài hai ngày, toàn bộ Thiên Hải Thành đã nồng nặc mùi máu tươi như thực chất, nhưng quỷ dị là toàn bộ thành trì ngoại trừ thi thể khắp nơi, ngay cả một giọt máu cũng không có.

Một đám người áo đen từ trong thành trì đi ra, trên người mỗi kẻ đều tràn ngập khí tức máu tanh và chém giết, giống như là sứ giả từ địa ngục bò ra, người bình thường thấy chỉ sợ sẽ bị dọa chết.

Mọi người đi tới dưới Ma Long Phi Liễn, quỳ một gối xuống đất. Liên Sinh mặc chiến bào đỏ như máu quỳ ở phía trước, cất cao giọng nói.

“Bẩm giáo chủ, Thiên Hải thành đã bị tàn sát toàn bộ, tất cả sinh linh không một ai sống sót!”

“Rất tốt, khởi hành trở về tổng đàn!” Một giọng nói trầm trọng vang ra từ trong phi liễn.

“Tuân lệnh!”

Ma Long Phi Liễn quay đầu bay về phía Thiên Ma Phong, trường đao màu đỏ như máu trên Thiên Hải Thành nhanh chóng rời đi, biến mất trong phi liễn.

Chương 76 - Hai thành liên tiếp chủ động đầu hàng 1

Lúc này trong một thế lực nhân loại bên cạnh Thiên Hải Thành, một lão già nhìn tin tức trong tay, vậy mà cánh tay cũng đang run rẩy, thật sự là mấy tin tức bên trong khiến hắn rung động đến không dám tin.

Ma Giáo chính thức bắt đầu tấn công Thiên Hải Thành!

Giáo chủ Ma Giáo một đao trực tiếp chém chết Thành chủ Hồng Đồ của Thiên Hải Thành, đồng thời hình thành một con hào bảo vệ thành cực lớn ở bên ngoài Thiên Hải Thành.

Tin tức cuối cùng là thứ hắn khó tiếp nhận nhất.

Toàn bộ Thiên Hải thành bị Ma Giáo tàn sát toàn bộ, bất kể là chủng tộc nào, loại sinh linh nào không có một ai sống sót! Thiên Hải thành hiện tại chính là một tòa thành chết, bên trong chỉ chồng chất thi thể của ức vạn sinh linh, thậm chí có người dò xét tin tức trực tiếp bị cảnh tượng kinh khủng bên trong dọa điên rồi!

Lão già nhìn thị vệ truyền tin tức, thở dài nói: “Đi Thiên Hồng lâu đặt chỗ, gửi lời mời cho cao tầng thế lực khác của Hoang Sơn thành! Nói ta mời bọn họ tụ họp một chút!”

Kỳ thật không chỉ là Hoang Sơn thành, tất cả thế lực chung quanh nhận được tin tức đều bị hoảng sợ, nếu không phải toàn bộ Thiên Hải thành quả thật đã không có sinh linh sống, bọn họ còn tưởng rằng là ai đang nói đùa!

Một thời gian, giới cao tầng của các thành trì lớn xung quanh đều bắt đầu bàn luận không ngừng, chuyện đàm đạo chỉ

có một, đó chính là Ma Giáo liệu có tấn công thành trì kế tiếp hay không.

Kết quả thảo luận ra chính là, tất nhiên sẽ, từ khi Ma Giáo mới từ dưới đất phi thăng lên không bao lâu liền chiếm lấy Hắc Vương thành, hiện giờ càng đồ diệt Thiên Hải thành, rõ ràng là một kẻ dã tâm bừng bừng, không thể nào chỉ thỏa mãn với thế lực hiện tại.

Trong khoảnh khắc, lòng người ở các thành trì nhỏ yếu xung quanh đều bàng hoàng, không ít thành trì đã xuất hiện tình trạng một số thế lực di dời, đều đang hướng về phía xa hơn Ma Giáo, tới các thành trì càng hùng mạnh hơn, rất sợ Ma Giáo lại đến tàn sát thành trì một lần nữa.

Các thế lực chung quanh không di dời cũng đều ngày đêm nơm nớp lo sợ, rất sợ Ma Giáo đột nhiên tấn công đến.

Tin tức vẫn đang nhanh chóng truyền bá, thậm chí ở một số thành trì xa xôi cũng đã nhận được tin tức. Có thể nói chuyện Ma Giáo tàn sát cả thành chính thức phá vỡ sự cân bằng của toàn bộ vùng đất hỗn loạn.

Lúc này trong điện nghị sự ở khu vực biên giới Dương Thành, mấy lão già lưng đeo trường kiếm đang ngồi uống trà. Chính là đám người Kiếm Tông vừa mới di chuyển tới không bao lâu, dựa vào thực lực không tệ, dùng hơn nửa năm thời gian, Kiếm Tông rốt cuộc đã lập được căn cơ ở Dương Thành, tuy không tính là thế lực lớn, nhưng cũng không có người dám tùy ý khi dễ.

Yến Thanh trưởng lão ở bên cạnh cười khỏ nói: “Vẫn là Thượng Quan chất nhi có kiến giải, nếu Kiếm Tông ta di chuyển đến Thiên Hải Thành, chỉ sợ hiện tại đã bị diệt môn!”

“Đúng vậy!” Một vài trưởng lão khác cũng phụ họa theo.

“Cũng chẳng biết tên giáo chủ Ma Giáo kia tu luyện ra sao! Lại có thể một đao chém giết Hồng Đồ, quả thực khó tin!”

Thượng Quan Vân không tham gia vào đề tài bàn luận của bọn họ, chỉ mặt mày lo lắng. Tuy rằng bọn họ đã dời đến Dương thành, cách Thiên Hải thành mấy tòa thành trì, thực lực của Dương thành cũng vượt xa Thiên Hải thành, nhưng hắn vẫn cảm thấy nguy hiểm chẳng những không tiêu tan, mà dường như bất cứ lúc nào cũng có thể ập đến!

Tổng đàn Ma Giáo, đại diện Thiên Ma phong, hai bên hạ phương đứng đầy các cao tăng.

“Liên Sinh, lần này giáo ta thu hoạch như thế nào!”

Liên Sinh đứng bên cạnh Chu Khung cung kính hành lễ: “Bẩm giáo chủ, lần này giáo chúng ta tổng cộng có hơn một vạn người trong quá trình chém giết đã trực tiếp đột phá cảnh giới, những người có thiên phú tốt thậm chí liên tiếp đột phá mấy cảnh giới!”

“Rất tốt, tình hình điều tra Hoang Sơn thành và Ly Thủy thành như thế nào rồi!”

Phía dưới một tên mặc hắc bào đeo mặt nạ bạc quỳ một gối xuống đất nói: “Bẩm giáo chủ, tổng thể thực lực của Hoang Sơn thành và Ly Thủy thành đều kém xa Thiên Hải thành, trong thành đều do mấy thế lực lớn cùng quản lý, cũng không có cường giả Chân Võ cảnh!”

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, bốn tọa cho hai người thời gian một năm, tất phải lấy được Hoang Sơn thành, Ly Thủy thành!”

“Tuân lệnh!” Hai người cùng đáp.

Lúc này trong một gian phòng bao của Thiên Hồng lâu tại Hoang Sơn thành, thủ lĩnh của năm thế lực lớn đang ngồi.

Một nữ tử đầu người đuôi rắn nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Các người nói đi, bây giờ rốt cuộc nên làm thế nào!”

“Có khả năng Ma Giáo sau khi chiếm lĩnh Thiên Hải thành sẽ nghỉ ngơi một đoạn thời gian, chúng ta tranh thủ trong khoảng thời gian này đi các thành trì khác tìm sự giúp đỡ.” Một chủng tộc dáng người khổng lồ, làn da đen dài như con cóc nhẹ giọng nói.

Chương 77 - Hai thành liên tiếp chủ động đầu hàng 2

“Không còn thời gian nữa, ta đã nhận được tin tức, binh mã của Ma Giáo đã xuất phát về phía Hoang Sơn thành của chúng ta!” Người nói lời này chính là lão già nhân loại tổ chức cuộc tụ hội lần này.

“Cái gì, thật sao?” Một người khác nhất thời kinh hãi.

“Biết làm sao bây giờ, hay là chúng ta đầu hàng đi, không phải nói Ma Giáo cho thời gian ba ngày để đầu hàng sao?”

“Đúng vậy, nếu không chủ động đầu hàng, ít nhất còn có thể sống sót!”

Bộp một tiếng, một chủng tộc thân cao tám trượng, tướng mạo giống như người khổng lồ ở bên cạnh đột nhiên vỗ mạnh xuống bàn.

“Đầu hàng ư, muốn đầu hàng thì các ngươi cứ việc, Cự Nhân tộc ta vĩnh viễn sẽ không đầu hàng.” Nói xong lại nhìn vị lão già nhân loại tổ chức buổi tụ hội: “Bạch Tu, nếu ngươi đến để thương nghị làm sao đối phó Ma Giáo, Mạnh Đồ ta còn nghe một chút. Đằng này các ngươi nghiên cứu làm sao đầu hàng, vậy ta đi trước!”

Dứt lời không để ý mấy người ngăn cản, trực tiếp bước ra khỏi phòng bao.

“Mạnh Đồ này tính khí sao lại lớn như vậy, nói đi là đi, có để chúng ta vào mắt hay không!”

“Khụ, người không biết, ngày đó Hồng Đồ ở Thiên Hải thành từng cứu mạng Mạnh Đồ, hiện giờ Ma Giáo tàn sát toàn bộ Thiên Hải thành, người nói hấn đầu hàng như thế nào!”

“Đầu óc cứng nhắc!”

Mọi người bàn luận mãi đến đêm khuya, lúc sắp đi đều lộ vẻ mặt vui vẻ, nhưng trong ánh mắt toát lên vẻ lạnh lùng tàn nhẫn.

Đêm đến, khi mọi người đều đắm chìm trong giấc mộng, một tiếng la giết đột nhiên truyền khắp nửa Hoang Sơn thành. Đông đảo thế lực nhỏ đều vội vàng bò dậy, cho rằng Ma Giáo tấn công tới, kẻ gan lớn còn dám ra ngoài xem tình hình, kẻ nhát gan thậm chí trực tiếp bị dọa đến ngồi thụp xuống đất khóc rống lên.

Bên ngoài, nơi đóng quân của Cự Nhân tộc, Mạnh Đồ hô to: “Vì sao, vì sao phải tàn sát tộc nhân của ta, công kích tổ địa của ta!”

Nữ tử thân người đuôi rắn ở bên cạnh nhẹ giọng nói: “Đương nhiên là vì sinh mạng rồi, không thể bởi vì người có thù với Ma Giáo, mà để cho tất cả chúng ta cùng nhau đi chịu chết với người được!”

“Đúng vậy, Mạnh Đồ, ta nói vì sự bình an của Hoang Sơn thành, người vẫn nên trực tiếp tự vẫn đi thôi!”

“Ta nhờ vào, hãy mơ đi, uổng công các người còn là chủ nhân Hoang Sơn thành, ta thấy toàn một lũ hèn nhát!”

Không ai tiếp lời, đáp lại hấn là bốn người công kích mãnh liệt.

Tiếng chém giết của toàn bộ Hoang Sơn thành kéo dài đến hừng đông, đợi đến khi mọi người trong thành đi ra quan sát tình huống, mới phát hiện năm thế lực lớn trong Hoang Sơn thành đã biến thành bốn thế lực lớn.

Chỉ trong một đêm Cự Nhân tộc đã bị bốn thế lực khác liên thủ tiêu diệt, thi thể tộc trưởng Mạnh Đồ bị treo trên tường thành. Trong thành khắp nơi đều treo đầy thông báo, nói tứ đại thế lực quyết định cùng nhau thần phục Ma Giáo.

Khiến tứ đại thế lực hoan hỉ chính là, sinh linh trong thành cũng không có ý tứ phản đối, thậm chí từng người đều lộ vẻ vui mừng, thật sự là việc tứ đại thế lực chủ động đầu hàng khiến bọn họ rất vui vẻ, bọn họ chỉ sợ tứ đại thế lực phản kháng, nếu bởi vì bọn họ phản kháng, Ma Giáo lại một lần nữa tàn sát thành trì, vậy mọi người đều xong đời.

Đồng thời tứ đại thế lực cũng âm thầm may mắn, nhìn phản ứng của sinh linh trong thành, nếu như bọn họ thật sự muốn phản kháng đến cùng, chưa chắc đã không bị những người này phản sát, sau đó hiến cho Ma Giáo để đổi lấy tính mạng của mình. Phải biết rằng bọn họ không có tồn tại Chân Võ cảnh, trấn áp hết thầy, tất cả thế lực nhỏ trong thành cộng lại e rằng thực lực đều vượt qua bốn nhà bọn họ.

Ngoài Hoang Sơn thành một trăm dặm, đám người Ma Giáo dưới sự dẫn dắt của Liên Sinh bay về phía thành trì.

“Ồ, Đại tổng quản, ta sao thấy trên tường thành kia treo một người khổng lồ vậy!” Ma Hổ Vương đi theo phía sau Liên Sinh nghi hoặc nói.

Liên Sinh ngẩng đầu nhìn về phía thành trì, quả nhiên một thi thể hình người to lớn bị đóng đinh trên tường thành.

“Đại tổng quản, ngũ đại thế lực ở Hoang Sơn thành này có Cự Nhân tộc, ta đoán đây chính là tộc nhân Cự Nhân tộc, không biết vì nguyên nhân gì lại bị đóng đinh ở trên tường!” Ma Thử Vương Trần Thư ở bên cạnh nhẹ giọng nói.

Cửa thành Hoang Sơn, thủ lĩnh tứ đại thế lực dẫn theo cao tầng của thế lực mình đứng ở hai đầu cửa thành, nhìn vô số

người áo đen đang bay tới từ phương xa.

Đồng thời một luồng huyết sát khí đập vào mặt, huyết khí đậm đặc thậm chí phá vỡ tâm trí một số người. Nhìn người áo đen đối diện như sứ giả địa ngục, toàn thân bắt đầu run rẩy, khó có thể tin được, những người trong Ma Giáo này rốt cuộc đã giết bao nhiêu người mới có thể ngưng tụ ra huyết sát khí không lồ như vậy.

Đám người Ma Giáo dừng lại ở cửa thành, Liên Sinh cau mày nhìn bốn thế lực lớn đối diện, lại nhìn thi thể trên tường thành, dường như đã hiểu ra điều gì.

Chương 78 - Ma Giáo ta có bốn thành trì giống như vậy

Bốn người Bạch Tu nhìn về phía Liên Sinh cảm đầu, biết đây chính là Đại tổng quản của Ma Giáo, lập tức cùng nhau cung kính hành lễ nói:

“Bạch gia Nhân tộc ở Hoang Sơn thành, cung nghênh Tổng quản Ma Giáo.”

“Mỹ Nhân Xà tộc ở Hoang Sơn thành, cung nghênh Tổng quản Ma Giáo...”

“Quý Cáp tộc Hoang Sơn thành, cung nghênh Ma Giáo tổng quản...”

“Thiên Hạt tộc Hoang Sơn thành, cung nghênh Ma Giáo tổng quản...”

Liên Sinh cười khẽ một tiếng, xem ra suy đoán của mình quả nhiên chính xác.

Bạch Tu nhìn Liên Sinh nói tiếp: “Bốn đại thế lực chúng ta nguyện ý mang theo Hoang Sơn thành thần phục Ma Giáo!”

Ba người khác cũng vội vàng gật đầu.

Liên Sinh giơ tay chỉ vào Mạnh Đồ trên tường thành: “Chuyện này là sao?”

“Tổng quản đại nhân không hay, đây là tộc trưởng Cự Nhân tộc Hoang Sơn thành Mạnh Đồ, kẻ này ngu muội không chịu nghe lời, bởi vì có giao tình với Hồng gia Thiên Hải thành, cho nên không chịu thần phục Ma Giáo, đã bị chúng ta chém giết treo trên tường.”

“Ồ, rất tốt!” Liên Sinh cười càng lúc càng vui vẻ, xem ra chính sách tàn sát hàng loạt dân trong thành của giáo chủ quả nhiên lợi hại, người xem, ngay cả tay ta cũng không cần động, đối phương đã chủ động ra ngoài quy thuận, ngay cả những kẻ không đồng ý quy thuận cũng tự giúp ta xử lý.

Liên Sinh không hay biết rằng, Bạch Hạo Thiên bên kia còn thuận lợi hơn hẳn, mấy thế lực căn bản không có một kẻ nào muốn phản kháng, trực tiếp tuyên bố đầu hàng. Có thể nói Ma Giáo không tốn nhiều sức lực, trực tiếp chiếm lấy hai đại thành trì.

Phải biết địa bàn của một thành trì này đều lớn hơn cả một đại lục ở hạ giới.

Hoang Sơn thành, Ly Thủy thành hai thành trì liên tiếp chủ động đầu hàng, khiến các thành trì xung quanh sôi sục, nhưng may thay từ sau khi Ma Giáo thu phục hai thành trì đã tiến vào thời kỳ bình ổn, cũng không có tiến hành động thái kế tiếp.

Lúc này ở Thương Ngô đại lục dưới hạ giới, trong Vô Định thành ở cực bắc, đông đảo người trong Ma Giáo đứng trên quảng trường phi thăng.

Lý Trường Sinh mặc áo bào xanh đứng ở vị trí đầu, phía sau theo hai thiếu niên đeo đao, chính là Tiền Ngọc Tề và Đào Si báỉ nhập Ma Giáo ba năm trước, hai người thiên phú xuất chúng, cộng thêm Ma Giáo toàn lực bồi dưỡng, chỉ trong ba năm đã đạt tới Võ Đế cao kỳ.

Lúc này ngoài quảng trường lại có một đám người bay tới, người tới dừng ở bên quảng trường, cung kính hành lễ với Lý Trường Sinh ở vị trí đầu não.

“Phù tông, Phù Bách báỉ kiến Trường Sinh đại nhân.”

“Vương triều Đại Tiền, Tiền Thông Sơn từng gặp Trường Sinh đại nhân.”

“Hoàng Sa Bảo...”

Lý Trường Sinh khẽ gật đầu, trầm giọng nói: “Giáo chủ hạ lệnh, ba năm sau thông đạo phi thăng mở ra, tất cả thế lực đều có thể phi thăng! Ai muốn phi thăng thì hãy đứng lên quảng trường!”

“Vâng!”

“Tử Huyền,”

“Thuộc hạ có mặt!” Trên quảng trường, một quần sự áo bào tím khom người đáp.

“Sau khi bọn ta phi thăng, thông đạo không cần phải đóng lại lần nữa, về sau hằng năm đều có thể phi thăng!”

“Vâng!”

Lúc này, thông đạo phi thăng đã mở, Lý Trường Sinh nhìn mọi người hét lớn một tiếng: “Phi thăng!”

Tất cả mọi người cùng nhau đi về phía bia đá, chậm rãi biến mất. Lý Trường Sinh cũng đi về phía bia đá, trong thân thể lại đang từ từ tích tụ lực lượng. Tuy đám người giáo chủ đã phi thăng ba năm, nhưng tình huống thượng giới rất cuộc như thế nào, lại không ai hay biết!

Quảng trường phi thăng của Hắc Vương Thành, các tấm bia đá lớn vẫn vận hành bình thường, vẫn không ngừng xuất hiện người phi thăng, chỉ có điều người quản lý lại đổi thành một đám người áo đen. Một tráng hán dáng người khôi ngô ngồi ở giữa quảng trường, nhắm mắt dưỡng thần, quanh thân bao quanh khí huyết sát, khiến người trong ngoài quảng trường căn bản không dám nhìn thẳng.

Lúc này một người áo đen bước nhanh đến bên tráng hán, nhẹ giọng nói: “Hỗ Vệ đại nhân, bia đá tổ địa sáng lên rồi!”

Tráng hán mở mắt, nhanh chóng đứng dậy đi về phía tấm bia đá vừa sáng lên, lúc này một đám người đã đi ra khỏi tấm bia đá. Tráng hán vừa đi tới trước mặt tấm bia đá, một bóng người mặc áo xanh đã xuất hiện trước mắt hắn.

Tráng hán lập tức hành lễ với bóng người áo xanh.

Bóng người áo xanh chính là Lý Trường Sinh vừa phi thăng lên, hắn mới từ trên tấm bia đá bước ra, còn chưa kịp phản ứng lại điều gì, một âm thanh đã truyền vào tai hắn.

“Thuộc hạ Ma Hổ Vương tọa hạ Hổ Vệ Hùng Bá, bái kiến Trường Sinh đại nhân!”

Lý Trường Sinh nhìn Hùng Bá đang khom mình hành lễ trước mặt, dường như có chút ấn tượng, quả đúng là người lần trước Ma Giáo phi thăng, hắn chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, buông lỏng lòng phòng bị.

Chẳng qua lúc này Hùng Bá toàn thân tràn ngập sát khí, khiến cho chính bản thân hắn cũng có chút không dám nhìn thẳng, chỉ e tu vi còn cao hơn cả mình.

Những người khác cùng nhau phi thăng lên nhìn Hùng Bá trước mặt, cũng đều kinh ngạc há hốc mồm, nhân vật giống như Ma Thần trước mắt này lại đang hành lễ với Lý Trường Sinh, chẳng lẽ Ma Giáo ở thượng giới đã rất lợi hại rồi sao?

Chương 79 - Di tích Bán Thánh 1

Đứng sau lưng Lý Trường Sinh, Tiền Ngọc Tề và Đào Si cũng tò mò nhìn Hùng Bá, khí thế trên người Hùng Bá thật sự quá đáng sợ.

Lý Trường Sinh ngẩng đầu nhìn quanh, thấy mấy trăm tấm bia đá trên quảng trường liên tục xuất hiện các chủng tộc, biết đây hẳn là địa điểm phi thăng chung của nhiều đại lục. Khi thấy các chủng tộc phi thăng lên đều bị người áo đen dẫn đi, hắn hỏi Hùng Bá chuyện này là sao.

Những người khác cũng đều tò mò nhìn Hùng Bá.

“Đại nhân, nơi chúng ta đang ở hiện giờ là Hắc Vương Thành, quảng trường này là Phi Thăng Quảng Trường. Những kẻ phi thăng từ mấy trăm đại lục phía dưới đều sẽ phi thăng đến đây. Tất cả những kẻ phi thăng đều phải làm nô lệ ba năm, đi đào mỏ, mới có thể giành được tự do!” Hùng Bá đáp.

“Đào mỏ, vậy chúng ta...” Tiền Ngọc Tề đứng ở phía sau Lý Trường Sinh kinh ngạc hỏi.

Hùng Bá nhếch miệng cười, “Các ngươi đương nhiên không cần, mỏ quặng mà bọn họ đào chính là của Ma Giáo ta, bọn họ cũng là nô lệ ba năm của Ma Giáo ta! Giáo chủ từng nói, tất cả phi thăng giả của Thương Ngô đại lục đều không cần làm nô lệ...”

“Cái gì?” Mọi người đều kinh ngạc.

Những người không phải thế lực Ma Giáo cùng phi thăng theo, đều rất may mắn mình phi thăng lên Thương Ngô đại

lực, bằng không chẳng phải đám người mình cũng phải làm nô lệ ba năm sao.

Nhưng đều đang trầm nghĩ, Ma Giáo mới phi thăng ba năm mà đã có quyền lực lớn như vậy, chỉ sợ ở Hắc Vương thành này cũng là một trong số ít thế lực có thể đứng đầu!

Không đợi bọn họ phát huy trí tưởng tượng, Lý Trường Sinh đã hỏi: “Không biết bây giờ thế lực Ma Giáo ta ở thượng giới ra sao rồi!”

“Trường Sinh đại nhân, chúng ta vừa đi vừa nói, tổng đàn Ma Giáo không ở Hắc Vương Thành này, mà ở Thiên Ma Phong ngoài thành!”

“Hiện tại thành thị dưới chân chúng ta là Hắc Vương Thành, phạm vi thành trì quản hạt hơn ngàn vạn cây số, có thể so với hơn nửa Thương Ngô đại lục.” Không đợi những người khác kinh ngạc, Hùng Bá nói tiếp: “Thành trì như Hắc Vương Thành, trước mắt Ma Giáo ta có bốn cái!”

Những người khác đã không biết nói gì, ngay cả Lý Trường Sinh vốn luôn bình tĩnh cũng nhẹ nhàng há miệng, cuối cùng cũng không nói ra được gì. Thật sự là tin tức này trong thời gian ngắn rất khó khiến người ta tiếp nhận, Ma Giáo mới phi thăng ba năm, vậy mà ở thượng giới đã quản lý phạm vi lớn như vậy.

Sau nửa canh giờ, mọi người bay đến dưới Thiên Ma Phong, ngẩng đầu nhìn Thiên Ma Phong không biết cao bao nhiêu, mọi người đã bắt đầu tê dại, Ma Giáo đã trâu bò như vậy, có một ngọn núi lớn như vậy cũng không quá đáng, căn bản không quá đáng.

Lúc này một tiếng cười sảng khoái từ trên đỉnh núi truyền tới: “Ha ha ha, Lý đường chủ, người cuối cùng cũng đến rồi.”

Lý Trường Sinh nhìn về phía người tới, cười nói: “Sớm biết như vậy ta cũng phi thăng cùng các ngươi, làm cho ta hiện tại dường như cái gì cũng không biết!”

“Được rồi, đừng oán trách nữa, Giáo chủ vẫn đang nghỉ ngơi, ta dẫn ngươi đi dạo Thiên Ma Phong trước đã!”

Người tới chính là Ma Hồ Vương, nói xong nhẹ nhàng vung tay với Hùng Bá, Hùng Bá khom người cáo lui. Những đệ tử Ma Giáo khác phi thăng lên đều được dẫn đi nghỉ ngơi, chỉ có Tiền Ngọc Tề và Đào Si vẫn đứng sau lưng Lý Trường Sinh.

Hai người nhìn vẻ mặt hiếu kỳ của Ma Hồ Vương, không nhìn về phía Hùng Bá, Hùng Bá bọn họ không biết, nhưng dáng vẻ của Ma Hồ Vương bọn họ có biết, trong đại điện Thiên Ma phía dưới đại lục có bức tượng của hắn, là nhân vật cao tăng thực sự của Ma Giáo.

Ma Hồ Vương dẫn ba người Lý Trường Sinh bắt đầu đi thăm thú khắp nơi trong Thiên Ma phong, khi đi tới một bồn hoa, bên trong có rất nhiều hoa tươi đang nở rộ, Lý Trường Sinh lại nhíu mày, hắn lại cảm nhận được uy hiếp từ những bông hoa này, dường như đối phương có năng lực giết chết mình.

Nói đến một đóa hoa hồng đỏ trong bồn hoa, lập tức hóa thành một đạo thân ảnh màu đỏ, nhìn Ma Hồ Vương làm mặt quỷ rồi biến mất.

Ma Hồ Vương nhìn Lý Trường Sinh nhẹ giọng cười nói: “Đây là hoa giáo chủ nuôi, bên trong đều là hoa tinh, tu vi cũng đều chẳng kém!”

Ma Hồ Vương lại dẫn ba người đi tới sau núi, đứng trước một gốc cây đào to lớn.

Ma Hổ Vương chấp tay với cây đào: “Mộc hộ pháp, vị này là Lý Trường Sinh, đường chủ Thanh Long đường của Ma Giáo ta vừa mới phi thăng lên đây.”

Nói xong lại chỉ cây đào nói với Lý Trường Sinh: “Đây là Hộ pháp mới nhập giáo của Ma Giáo, Mộc lão.”

Trên cây đào chậm rãi huyền hóa ra một gương mặt người già nua, nhìn Lý Trường Sinh nói: “Lão phu còn cần bế quan tu luyện, sau này lại bồi tội với Lý đường chủ, quả đào này liền đưa cho Lý đường chủ.”

Nói xong ba quả đào bay về phía ba người Lý Trường Sinh, trước mặt Lý Trường Sinh là một quả đào tỏa ra tiên quang, trước mặt Tiên Ngọc Tề và Dao Si là quả đào bốc lên linh khí.

Chương 80 - Di tích Bán Thánh 2

Ma Hồ Vương nhìn Lý Trường Sinh nói: “Đây chính là thánh vật tu luyện, sau khi người ăn vào tu vi có thể nhanh chóng đuổi kịp.”

Mấy người tiếp tục đi dạo Thiên Ma Phong.

Lúc này bên ngoài Hắc Vương Thành ứ dậm, một đạo bạch quang xông thẳng lên trời, toàn bộ vùng đất hỗn loạn đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Chu Khung cũng mở mắt, nhìn về phía bạch quang xa xa. Nhẹ nhàng gõ lên chỗ ngồi, nhất thời một bóng người xuất hiện ở trước mặt Chu Khung.

“Nhanh đi xem tình huống là gì!”

“Tuân lệnh!” Bóng người bắt đầu từ từ biến mất.

Trong đại điện Thiên Ma Phong, triều hội, hai bên vẫn đứng cao tầng Ma Giáo, lần này có thêm một người, chính là Lý Trường Sinh vừa phi thẳng lên.

Chu Khung ngồi ngay ngắn ở phía trên, trầm giọng hỏi,

“Chuyện của Bạch Quang tra xét thế nào rồi!”

Địa Nhất quỳ ở phía dưới nói: “Bẩm giáo chủ, nhận được tin tức, là có di tích của Bán Thánh mở ra, hiện tại rất nhiều thế lực tự mình dẫn theo nhân mã đến di tích bên kia.”

“Bán Thánh”, đông đảo cao tầng Ma Giáo ở phía dưới đều kinh hãi nói, phải biết rằng mấy năm nay cao tầng Ma Giáo cũng bắt đầu hiểu rõ cảnh giới tu hành, Thông Huyền tu Thiên Cổ, Thiên Cổ tu Chân Võ, Chân Võ thông Đại La, trên Đại La mới là Bán Thánh.

Trước mắt toàn bộ vùng đất hỗn loạn ngay cả cảnh giới Đại La cũng không có, vậy mà đột nhiên xuất hiện một di tích của Bán Thánh, thật sự là nghe mà rợn người.

“Đinh, nhiệm vụ đang sinh thành, thăm dò di tích Bán Thánh, trở thành kẻ thu lợi lớn nhất, hoàn thành sẽ được thưởng hai tầng tu vi, năm mươi vạn điểm phản phái, một phần lễ bao thần bí, thất bại không bị trừng phạt, người có nhận hay không!”

“Nhận!”

“Liên Sinh, Ninh Vũ, Ma Thử Vương, Ma Ngưu Vương, Ma Hồ Vương, Ma Long Vương, Ma Xà Vương ở đâu!”

“Thuộc hạ có mặt!” Mọi người ở dưới đồng thanh đáp lại.

“Các người đi theo bốn tọa. Những người khác ở lại canh giữ Ma Giáo, trong khoảng thời gian bốn tọa rời đi, do Bạch Hạo Thiên tạm thời quản lý Ma Giáo!”

“Tuân lệnh!” Bạch Hạo Thiên cung kính đáp.

Lúc này di tích Bán Thánh đã tụ tập đông đảo sinh linh, mỗi ngọn núi xung quanh đều bị một thế lực lớn chiếm cứ, phía dưới chân núi càng vây kín các thế lực nhỏ và tán tu, đều là sinh linh từ các thành trì lân cận, chạy đến xem liệu có thể đạt được chỗ tốt hay không.

Nhất thời nghị luận âm ỉ,

“Không ngờ vùng đất hỗn loạn này của chúng ta cũng có di tích Bán Thánh,”

“Đúng vậy, nếu có thể thu được chỗ tốt ở, chẳng phải chúng ta phát tài sao!”

“Đừng nghĩ nhiều, người nhìn thế lực trên ngọn núi xung quanh đi, loại di tích này nào phải là thứ mà đám người chúng ta có thể dính vào, có thể có ngum canh uống cũng không tệ rồi!”

Trên một ngọn núi trong đó, một đôi nam nữ mặc cẩm bào nhẹ giọng trao đổi, đứng phía sau là mấy hộ vệ nhìn qua đã biết tu vi cao cường, còn có một đám lão già nịnh nọt vây quanh.

“Không ngờ ở nơi xa xôi hẻo lánh này lại có thể có một di tích Bán Thánh!” Một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng từ trong miệng nữ tử phát ra.

Nam tử bĩu môi, lẩm bẩm nói: “Một di tích Bán Thánh có gì đáng kinh ngạc, bình thường nhìn thấy Bán Thánh còn sống cũng không thấy người kinh ngạc!”

“Lẩm bẩm cái gì đó!”

“Không có gì đâu tử tử, điều này quả thật khiến người ta rất kinh ngạc!”

“Hồ lão, xin hãy giới thiệu một chút về các thế lực xung quanh cho chúng ta đi!” Nữ tử không để ý đến nam tử, quay sang hỏi một lão già ở phía sau.

Lão già kia nghe vậy lập tức cúi mình tiến đến bên cạnh nữ tử, “Bái kiến Lý tiểu thư.”

Chỉ vào ngọn núi đối diện, lão nói: “Đó là Dương gia, thế lực lớn nhất Dương Thành. Người cầm đầu chính là Dương Lập Võ, đệ nhất cao thủ của Dương gia, là cao thủ Chân Võ tầng thất!”

“Ngọn núi bên trái...”

“Ngọn núi phía nam...”

Một nam tử ăn mặc như công tử ca lập tức hứng thú, nhìn lão già tò mò hỏi: “Vị giáo chủ Ma Giáo kia đã đến rồi sao? Từ khi đến vùng đất hỗn loạn này, ta vẫn luôn nghe được tin đồn về hắc, không biết rốt cuộc là bộ dạng gì!”

Trong ánh mắt của nữ tử được xưng là Lý tiểu thư kia cũng xuất hiện vẻ tò mò, lúc vừa nghe được truyền thuyết về vị giáo chủ Ma Giáo đó, nàng cũng kinh ngạc vô cùng. Tuy rằng thế giới đại thiên vạn vật không gì là không có, nhưng mới từ hạ giới phi thăng ba năm đã đánh ra địa bàn lớn như vậy, quả thật khiến người ta rất khó tin được.

“Còn chưa thấy, hắc là còn chưa đến,” Lão già lắc đầu nói với công tử.

Đột nhiên vang lên một tiếng rùng rùng, một chiếc Ma Long Phi Liễn từ phương xa bay tới, các thế lực trên đỉnh núi đều ngẩng đầu nhìn về phía phi liễn, có kẻ lộ vẻ khinh thường, có kẻ tỏ ra tò mò. Vô số sinh linh dưới chân núi cũng đều ngẩng đầu nhìn về phía ma long phi liễn.

Chương 81 - Người muốn tìm cái chết sao 1

“Trời ơi, quả nhiên nông nghênh, hấn làm sao nghĩ ra được đôi câu đối này vậy, khẩu khí cũng quá lớn, đến cả phụ vương cũng chẳng dám nói như vậy!”

Lý công tử há hốc mồm nhìn câu đối hai bên phi liễn. Ngay cả Lý tiểu thư vẻ mặt lạnh lùng cũng giật giật khóe miệng, các thế lực khác trên đỉnh núi càng bị câu đối trên phi liễn làm cho kinh ngạc, vị Ma Giáo giáo chủ này điên rồi sao, dám nói lời lớn lối như thế. Quả thật tu vi càng cao càng biết muốn nói ra những lời này cần dũng khí lớn đến nhường nào.

Bên ngoài phi liễn có rất nhiều cao tăng Ma Giáo đang đứng, Liên Sinh mặc áo bào đỏ, nhẹ nhàng nói với phi liễn: “Giáo chủ, những ngọn núi xung quanh đều đã bị các thế lực lớn chiếm cứ!”

Trong phi liễn không có âm thanh truyền ra, mà trực tiếp bay về phía ngọn núi gần nhất, đứng trên ngọn núi này chính là chủ nhân Võ Vương thành, Hùng tộc trong Yêu tộc.

Những người khác nhìn thấy phi liễn bay về phía địa bàn Hùng tộc, dường như hiểu được điều gì, đều mang vẻ mặt hả hê nhìn sang. Mà Hùng tộc trên ngọn núi nhìn thấy phi liễn bay tới, nhất thời sắc mặt âm trầm, bọn họ biết, đây là muốn tới đoạt địa bàn, là coi bọn họ như quả hồng mềm để bóp sao?

Đại trưởng lão Hùng tộc, Hùng Thiên Hải phi thân lên, đối mặt với phi liễn của Ma Giáo, trầm giọng nói.

“Tại hạ là thành chủ Võ Vương Thành Hùng Thiên Hải, các hạ hẳn là giáo chủ Ma Giáo, không biết các hạ đến ngọn núi này có chuyện gì!”

Trong phi liên truyền ra một giọng nói lạnh như băng: “Ngọn núi này Ma Giáo ta muốn lấy, các người rời đi hoặc là chết!”

“Cái gì.” Hùng Thiên Hải vẻ mặt khó chịu nhìn Ma Long Phi Liên, hẳn không ngờ Chu Khung này còn bá đạo hơn cả trong truyền thuyết, vốn dĩ bản thân muốn mượn cớ nói vài câu rồi nhường ngọn núi cho Ma Giáo.

Sắc mặt Hùng Thiên Hải thay đổi mấy lần, nắm chặt song quyền, nhìn chằm chằm phi liên của Ma Giáo trầm giọng nói: “Như vậy thì xin Chu giáo chủ chỉ giáo!”

Dù sao chiến lực của Chu Khung thật sự quá khoa trương, một đao đã chém giết Hồng Đồ, mà chiến lực của mình cũng chẳng khác Hồng Đồ là bao, căn bản không phải đối thủ của Chu Khung.

Nhưng bây giờ Chu Khung nói như vậy, thế lực chung quanh cũng đều nghe thấy, nếu như bây giờ đám người mình lùi bước, sau này còn lẩn lộn ở vùng đất hỗn loạn này như thế nào.

Mọi người xung quanh nghe được lời nói trong phi liên đều vẻ mặt cảm khái, Chu Khung này quả nhiên bá đạo giống như trong truyền thuyết, không biết Hùng tộc này sẽ ứng đối như thế nào.

Không có âm thanh trả lời hẳn, cánh cửa lớn của phi liên mở ra, một luồng đao ý ngất trời ẩn chứa huyết tinh chi khí phóng ra, trực tiếp phóng tới Hùng Thiên Hải đối diện. Tiếng bước chân nặng nề chậm rãi vang lên, mỗi tiếng là đao ý cùng huyết tinh chi khí lại gia tăng một phần.

Rốt cuộc Chu Khung mặc một bộ Ma Long chiến bào bước ra khỏi phi liễn, nhìn về phía Hùng Thiên Hải, lạnh giọng nói: “Người muốn chết sao?”

Phập một tiếng, Hùng Thiên Hải đối diện phun ra một ngụm máu tươi, quỳ một gối xuống giữa không trung, không ngờ lại bị đao ý huyết tinh vừa rồi đánh trọng thương.

Hùng Thiên Hải ngẩng đầu nhìn Chu Khung, vẻ mặt kinh hãi. Không ngờ đối phương không ra tay, chỉ dựa vào đao ý đã khiến mình bị trọng thương, khó có thể tưởng tượng nếu như đối phương rút đao, có phải mình còn không có cơ hội chạy trốn?

Hùng Thiên Hải không dám nói tiếp, quay người gọi tộc nhân một tiếng, trực tiếp rời khỏi ngọn núi này, bay xuống phía dưới. Quả nhiên gã trực tiếp nhận thua, dù sao không nhận thua không được, gã sợ Chu Khung trực tiếp chém gã.

Những người ở bốn phía núi nhìn thấy Hùng Thiên Hải không dám buông ra một câu tàn nhẫn nào đã bỏ chạy, nhúu mày thật sâu, ánh mắt nhìn về phía Chu Khung lập tức đầy vẻ kiêng dè, thật sự là cỗ đao ý vừa rồi quá bá đạo, không những trực tiếp chấn thương Hùng Thiên Hải, ngay cả bọn họ cách xa như vậy cũng có cảm giác nguy hiểm.

Trên ngọn núi nơi tỷ đệ Lý gia đang ở, một nam tử ăn mặc như thị vệ nói với nữ tử: “Công tử, tiểu thư, nếu không cần thiết thì tận lực đừng xung đột với Ma Giáo kia!”

Tên công tử nghe xong lập tức không vui, hẳn là ai cơ chứ, hẳn đường đường là..., ở nơi xa xôi hẻo lánh này mà còn có thể bị người ta khi dễ.

“Ta nói này, A Đại, chẳng lẽ ta không thể trêu chọc một Ma Giáo nho nhỏ như hắn sao?”

A Đại nhìn công tử ca bất đắc dĩ nói: “Công tử có điều không biết, vừa rồi giáo chủ Ma Giáo kia phát ra đao ý, khiến ta cũng cảm thấy nguy hiểm, nếu thật sự xảy ra xung đột, ta e rằng không cách nào bảo vệ được tiểu thư và người!”

“Cái gì?” Nghe nói như thế, công tử ca giật nảy mình. Tuy rằng lần này hắn lén chạy ra ngoài với tỷ tỷ, không mang theo hộ vệ cường đại gì, nhưng A Đại cũng là Chân Võ đỉnh phong, nửa bước Đại La chi cảnh, cộng thêm tu luyện công pháp cấp bậc rất cao, ở nơi xa xôi hẻo lánh này, chỉ sợ Đại La bình thường cũng không làm gì được hắn.

Chương 82 - Người muốn tìm cái chết sao 2

Bây giờ hắn lại nói, nếu xảy ra xung đột, hắn có thể không bảo vệ nổi đám người mình, chẳng lẽ tên giáo chủ Ma Giáo kia thật sự lợi hại đến thế sao?

Lúc này ánh mắt Chu Khung cũng nhìn về phía tử đệ Lý gia, nói cho đúng thì là nhìn về phía A Đại, người này hắn là kẻ có tu vi cao nhất trong tất cả mọi người ở đây.

Không để ý tới những người khác nữa, xoay người đi vào trong phi liên, hiện tại bí cảnh Bán Thánh còn chưa mở ra, ta căn bản không cần thiết phải chờ ở bên ngoài.

Chu Khung ngồi trong phi liên Ma giáo mở ra bảng thuộc tính.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma giáo

Tu vi: Thiên cổ thất trọng (Khí thể Chân Vũ tầng một)

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, 《Ma》.

Tọa kỵ: Ma Long Phi Thương

Tuy tu vi hiện nay của Chu Khung chỉ có Thiên cổ thất trọng, nhưng dựa vào Thần Ma Dao nghịch thiên, Chu Khung cũng không lo lắng mình bị ai uy hiếp. Từ lần trước hấp thu toàn bộ huyết dịch linh hồn của sinh linh Thiên Hải thành, hiện tại cũng không biết uy lực của Thần Ma Dao của mình có thể mạnh bao nhiêu.

Nhưng ước chừng Đại La bình thường có lẽ đều có thể chém giết đi!

Hơn nữa từ sau khi Chu Khung tu luyện 《Ma》, chẳng những chiến lực tăng nhiều, mà toàn thân còn tản ra một loại ý cảnh, khiến người ta không thể phát giác cảnh giới của hắn.

Liên tiếp ba ngày trôi qua, xung quanh lại có một vài thể lực tới, trong đó có một kẻ muốn cướp đoạt ngọn núi của tỷ đệ Lý gia, trực tiếp bị A Đại cho một chương đập chết.

Chu Khung ngồi trong phi liên của Ma giáo đột nhiên mở mắt ra, chỉ thấy phía trên di tích Bán Thánh bên ngoài xuất hiện một vòng xoáy thông đạo.

Đông đảo sinh linh phía dưới vừa thấy lập tức muốn xông vào vòng xoáy, nhưng đều kiêng kỵ các thể lực lớn trên ngọn núi này, trong lúc nhất thời không dám có động tác quá lớn.

Chu Khung bước ra khỏi phi liên, dẫn theo đám người Ma giáo bay về phía vòng xoáy, lúc này cửa thông đạo vòng xoáy đã đứng chập kín sinh linh của các thể lực lớn.

Tỷ đệ nhà họ Lý cũng ở trong đó, Lý gia đệ đệ nhìn Chu Khung nhỏ giọng nói: “Ở nơi này có thể gặp được kiều hùng như Chu giáo chủ, thật sự là may mắn ba đời! Tại hạ Lý Cán, không biết có thể kết giao làm bằng hữu hay không?”

Lý gia tỷ tỷ ở bên cạnh nhìn Lý Khắc với vẻ mặt nghi hoặc, tên này sao lại đột nhiên đổi tính rồi, chẳng lẽ không phải là trực tiếp tự giới thiệu để đối phương làm môn khách của mình sao? Bây giờ lại biến thành kết bạn.

Chu Khung nhìn Lý Khắc không nói gì, nhìn qua vòng xoáy thông đạo trầm giọng nói: “Nếu thông đạo đã mở, bổn tọa vào trước.” Nói xong trực tiếp phát tay mang theo đám người Ma giáo tiến vào thông đạo.

Thế lực khác nhìn thấy Chu Khung tiến vào trước, lập tức cũng bay vào thông đạo.

Lý Khắc nhìn Chu Khung biến mất trong thông đạo, vẻ mặt phiền muộn, lại không thèm để ý đến mình, quả nhiên là làm màu, còn làm màu hơn cả ta!

Tỷ tỷ Lý gia bên cạnh hần nhẹ giọng nói: “Loại nhân vật này ngươi vẫn là ít tiếp xúc cho thỏa đáng, ngươi biết tính cách của phụ vương đấy, nếu người biết ngươi giao hảo với nhân vật ma đạo, chỉ e sẽ trực tiếp ra tay phế bỏ ngươi!”

Một trận thiên toàn địa chuyển, đợi Chu Khung lần nữa mở mắt ra, phát hiện chung quanh chỉ còn lại một mình mình, ước chừng thông đạo xoáy nước là truyền tống ngẫu nhiên, vị trí truyền tống của mỗi người đều bất đồng.

Chu Khung nhìn quanh, phát hiện mình đang ở trong một địa cung, xung quanh chỉ chít đều là thông đạo, âm thầm cau mày, bước vào một trong những thông đạo.

Bí cảnh Bán Thánh, nói trắng ra chính là lăng mộ và nơi truyền thừa sau khi Bán Thánh qua đời, bên trong thường sẽ có một số bảo vật và công pháp Bán Thánh sử dụng khi còn sống, thậm chí sẽ có truyền thừa Bán Thánh xuất hiện.

Một bên khác, tỷ đệ nhà họ Lý cùng mấy người A Đại vừa tiến vào thông đạo, một khối ngọc bội trong tay Lý gia tỷ tỷ liền tỏa ánh sáng, tạo thành một tầng bảo hộ, bao bọc lấy mấy người, mãi đến khi triệt để bước vào bí cảnh thì quang mang mới từ từ biến mất.

Lý Khắc nhìn cửa thông đạo, khinh thường nói: “Chỉ là một tên Bán Thánh làm ra thông đạo mà muốn chia rẽ chúng ta, si tâm vọng tưởng!” Nói xong lại quay đầu nói với Lý gia tỷ tỷ: “Uyển Nhi tỷ, chúng ta vào cái bí cảnh rách nát này làm gì, vừa bước vào ta đã cảm thấy toàn thân khó chịu!”

Lý gia tử tử, cũng chính là Lý Uyển Nhi không đáp lại, mà là thăm dò vào bên trong chung quanh.

Lúc này bí cảnh đã có vô số sinh linh tiên và, linh khí bên trong bí cảnh gấp mấy lần bên ngoài, lại thêm vô số năm qua một mực không có người khai thác phá hoại, linh dược tiên thảo bên trong có thể nói là khắp nơi đều có.

Chương 83 - Hắc ảnh phụ thân

Trong bí cảnh, một lão già đang dẫn theo hai đệ tử trẻ tuổi không ngừng thăm dò, thỉnh thoảng hái lấy một bó linh dược, đều lộ vẻ mặt vui mừng, một đệ tử trong đó nhìn lão già nói:

“Sur phụ, bí cảnh Bán Thánh này quả nhiên có rất nhiều bảo bối, sau khi ra ngoài chúng ta dùng những linh dược này đổi lấy tài nguyên, đến lúc đó ước chừng sư phụ người có thể bước vào Thiên Cổ cảnh, khi đó Thiên Kiếm Môn chúng ta cũng có thể tính là thế lực đứng đầu rồi.”

“Đúng vậy, có điều chúng ta cũng chỉ có thể ở đây hái linh dược, đồ tốt chân chính chúng ta vô duyên.” Một đệ tử khác buồn bã nói.

Lão già nhìn hai đệ tử, cười nhẹ nói: “Phải biết đủ, có thể được những linh dược này ta đã rất thỏa mãn rồi!”

Mấy người nói xong tiếp tục đi hái linh dược, ở một nơi không ai nhìn thấy, một bóng đen từ từ hiện ra, trực tiếp chui vào trong thân thể tên đệ tử vừa mới lên tiếng.

Toàn bộ bí cảnh lập tức xuất hiện vô số bóng đen, bóng đen dường như có linh trí, nhao nhao bám vào trên thân thể một số sinh linh tu vi thấp, nhưng đều bí ẩn đến cực điểm, vẫn luôn không có ai phát hiện.

Mọi người vẫn đang không ngừng thăm dò bí cảnh, thu hoạch đều rất khá, dù sao bảo vật bên trong bí cảnh quả thật không ít.

Một phương hướng của bí cảnh đột nhiên tỏa ra ánh sáng yếu ớt.

Nhìn thấy ánh sáng, tất cả thể lực đều ngừng thăm dò, bay về phía ánh sáng, đến kẻ ngu cũng có thể đoán ra, đây là truyền thừa Bán Thánh hiện thân.

Nơi phát ra ánh sáng là một khoảng đất trống khổng lồ, lúc này trên khoảng đất trống đã tụ tập mấy chục vạn sinh linh, nhưng nơi phát sáng đều bị mấy thể lực mạnh nhất canh giữ, những kẻ khác không thể tới gần.

Trung tâm hào quang, bị bốn thể lực chiếm lấy, chính là Dương gia ở Dương Thành, Đằng Xà nhất tộc ở Phong Thành, tỷ đệ nhà Lý, cùng với Ma giáo. Lúc này chỉ có Ma giáo là yếu nhất, bởi vì Giáo chủ Chu Khung hiện tại không xuất hiện ở nơi này, chủ sự chỉ có một Liên Sinh ở cảnh giới Thiên Cổ mà thôi.

Nhưng bởi vì mọi người đều kiêng kỵ thực lực của Chu Khung, ba thể lực lớn khác cũng ngầm thừa nhận Ma giáo tiến vào vòng hạch tâm này, nhưng nếu như một hồi truyền thừa thật sự xuất hiện, vậy thì không có gì phải cố kỵ, cho dù Chu Khung thật sự xuất hiện cũng không có ai nể mặt.

Đám người Ma giáo tụ tập lại với nhau, hàn huyên về thu hoạch của mỗi người, chỉ có Ma Ngưu Vương là nói đơn giản vài câu, đồng thời ngữ khí còn có phần cứng nhắc, những người khác cũng không phát giác ra điều gì, dù sao bình thường Ma Ngưu Vương cũng không phải là người thích nói chuyện.

Chỉ có Liên Sinh cảm thấy một tia bất thường, nhưng cũng không phát hiện ra

Chu Khung vừa từ địa cung bước ra, sắc mặt âm trầm. Y bị nhốt trong địa cung suốt ba ngày, cứ đi lòng vòng, ngoài một

số bức họa thì chẳng có gì khác, có thể nói từ khi đến bí cảnh này Chu Khung không thu hoạch được gì.

Chu Khung ra khỏi địa cung, nhìn về phía bạch quang phát ra rồi bay đi.

Đúng lúc đám người Ma giáo cảm thấy áp lực ngày càng lớn, một bóng đen xuất hiện bên cạnh ánh sáng trắng, mọi người nhìn lại chính là giáo chủ Ma giáo Chu Khung.

Đám người Ma giáo lập tức cúi mình hành lễ, hô lên một tiếng “Giáo chủ”.

Lý Khắc nhìn về phía Chu Khung đột nhiên xuất hiện, tò mò hỏi: “Chu giáo chủ sao ngươi mới đến vậy, truyền thừa Bán Thánh này sắp mở ra, nếu không đến sớm e rằng sẽ bị người khác cướp mất!”

Chu Khung không tiếp lời, lần này hẳn thật sự không biết trả lời thế nào, chẳng lẽ nói mình vừa tiến vào bí cảnh đã bị vây ở một địa cung, rông rã ba ngày mới đi ra, nói ra mặt mũi giáo chủ Ma giáo hẳn có còn hay không.

Đột nhiên Chu Khung cau mày, ánh mắt nhìn về phía Ma Ngưu Vương, chỗ mi tâm phát ra tia chớp màu đen bạc, trực tiếp đánh tới một chưởng.

Mọi người xung quanh lập tức kinh hãi, chẳng lẽ giáo chủ Ma giáo này điên rồi sao? Tại sao đột nhiên lại công kích thủ hạ của mình? Ngay cả đám người Ma giáo cũng mang vẻ mặt mê mang nhìn Chu Khung, chỉ có Liên Sinh dường như phát hiện ra điều gì.

Chỉ thấy cự chưởng trực tiếp đập lên thân thể Ma Ngưu Vương, Ma Ngưu Vương cũng không bị đánh bay, hoặc trực tiếp đánh chết như mọi người dự liệu, mà không nhúc nhích, trong thân thể lại có một đạo hắc ảnh trực tiếp bị đánh ra.

Bóng đèn nhìn Chu Khung cười gằn vài tiếng, trong nháy mắt xông về phía một người đầu trâu bên cạnh, người đầu trâu sau khi bị bóng đèn nhập vào, cầm lấy chiếc rìu ở sau lưng trực tiếp chém về phía đồng bạn cùng đi, đồng bạn trong vẻ mặt khó tin đã mất đi tính mạng.

Lập tức trên toàn bộ khoảng đất trống vang lên vô số tiếng kêu thảm thiết, vô số sinh linh dường như bị thứ gì đó không chế, nhao nhao bắt đầu công kích đồng bạn chung quanh, chỉ trong khoảnh khắc khoảng đất trống hỗn loạn thành một đoàn, tiếng kêu giết vang lên liên tiếp.

Chương 84 - Hy vọng người có thể tiếp một đao của bốn tọa mà không chết 1

Thoạt nhìn thời gian trôi qua thật lâu, kỳ thực từ lúc Chu Khung ra tay đến khi hiện trường đại loạn chẳng qua chỉ là chuyện trong nháy mắt, đợi đến khi mọi người kịp phản ứng, sinh linh đã tử vong hơn một phần ba, thật sự không ai dám tin được đồng bạn sớm chiều ở chung lại đột nhiên hạ sát thủ với mình.

Đợi đến khi mọi người kịp phản ứng đối phương hẳn là bị thứ gì đó nhập vào người, nhao nhao bắt đầu phản kích, nhưng điều khiến họ tuyệt vọng chính là, cho dù có giết chết đối phương, bóng đen cũng không biến mất, mà sẽ chui vào thân thể một người khác, tiếp tục công kích người chung quanh.

Tương đối may mắn là, năng lực khống chế của bóng đen hình như có hạn, trước mắt vẫn chưa có võ giả Thiên Cổ cảnh bị phụ thân, nhưng theo thời gian trôi qua, bóng đen dường như thực lực tăng cường, cao thủ Thiên Cổ cảnh cũng bắt đầu bị phụ thân.

Đông đảo thế lực lớn bắt đầu ngồi không yên, ban đầu còn chưa uy hiếp được bọn họ, chỉ cho rằng là một số tà vật mà thôi, bây giờ xem tình huống nếu như còn tiếp tục như vậy e rằng bóng đen cũng có thể nhập vào Chân Võ cảnh, đến lúc đó sẽ phiền phức lớn.

Lý Khắc nhìn bóng đen không ngừng hiện lên, cùng sinh linh bị bóng đen khống chế, nhẹ giọng hỏi Lý Uyển Nhi:

“Uyển Nhi tử, bóng đen này là cái gì, bí cảnh Bán Thánh sao lại có thứ này!”

Cụ thể là vật gì ta cũng không rõ, nhưng hẳn là một loại quỷ vật, xem ra vị Bán Thánh này cũng chẳng phải là nhân sĩ chính đạo gì!

Thực lực của bóng đen bắt đầu không ngừng gia tăng, thế lực còn có thể duy trì ổn định trong sân chẳng còn mấy. Tỷ đệ nhà Lý lấy ra một tờ phù triện, hình thành một cái lồng phòng hộ khổng lồ, bảo vệ được đoàn người của mình, hơn nữa còn trợ giúp một số người khác.

Nhà Dương lấy ra một tảng đá, mặt trên tỏa ra khí tức nóng bỏng, khiến quỷ vật căn bản không dám lại gần.

Còn có một số thế lực khác lấy ra bảo bối, bảo vệ người chung quanh.

Về phần đám người Ma giáo đều bị hào quang phát ra từ mi tâm Chu Khung bao phủ, quỷ vật căn bản không dám tới gần.

Quỷ vật trong sân còn đang không ngừng tàn phá bừa bãi, toàn bộ bí cảnh cũng chậm chậm phát sinh biến hóa, bầu trời bắt đầu biến thành màu đen, dưới đất chậm rãi toát ra một ít bạch cốt, trong không khí tràn ngập một cỗ mùi tử thi âm lãnh ẩm ướt.

Ngay cả nơi tỏa ra ánh sáng cũng biến thành ánh sáng đen, toát ra từng đạo tử khí. Một bóng đen thật lớn vọt ra từ chỗ ánh sáng.

“Cạc cạc cạc, ta lại sống lại, cạc cạc cạc. Lão thất phu người chờ đó cho ta!”

Chỉ thấy bóng đen đầu đội vương miện, người mặc vương phục, khuôn mặt vuông vắn, trong tay còn cầm một quyển sổ, Chu Khung nhìn thấy bóng người này, trong đầu hiện ra một

nhân vật, chính là Diêm Vương Địa Phủ trong truyền thuyết thần thoại.

Từ sau khi hấn xuất hiện, bóng đen xung quanh đều nhanh chóng bay về phía trong cơ thể hấn, hòa làm một thể với hấn, khí thể trên người hấn cũng đang không ngừng tăng cường.

Bóng đen nhìn xung quanh, âm thanh lạnh lùng nói: “Hoan nghênh chư vị đến U Minh địa ngục của ta, ta là chủ nhân nơi này, Quảng U Vương.”

“Chư vị đến đây, đều coi như là ân nhân cứu mạng của ta, để báo đáp các người, những kẻ còn sống sót trong các người sẽ trở thành đám thủ hạ đầu tiên của bổn vương! Hãy cảm tạ đi, ha ha!”

Rất nhiều thế lực khi Quảng U Vương xuất hiện đã nhận ra chuyện không ổn, đều đang âm thầm sử dụng Na Di Phù, nhưng khiến bọn họ tuyệt vọng là tất cả Na Di Phù đều mất đi hiệu lực.

Nhìn Quảng U Vương ở phía trên rõ ràng đã khôi phục lại tu vi Đại La, còn đang không ngừng tăng cường, trong lòng vô cùng sợ hãi.

“Quảng U Vương, vậy mà lại là Quảng U Vương, hấn lại không chết,” A Đại ở bên cạnh tử đệ Lý gia kinh hãi nói.

“Người biết hấn?” Lý Uyển Nhi nhìn A Đại hỏi.

“Tiểu thư, ta đã từng vô tình thấy qua ghi chép về hấn, Quảng U Vương này đã từng là một tán tu, nhưng không biết đạt được truyền thừa gì, tu luyện một loạt công pháp Địa Ngục, đã từng vì luyện công mà biến cả một thành trì thành Quỷ Vực, sau đó trực tiếp bị Thái Phó của triều đại kia cách không xuất chương đánh chết! Không ngờ mấy ngàn năm trôi qua, hấn lại sống lại!”

“Cạc cạc cạc, lão thất phu kia, hừ, ta chỉ mượn tay hắc đế từ cõi chết trở về thôi, hiện giờ ta đã ngộ thông công pháp, đợi ta khôi phục hoàn toàn, ta sẽ hủy diệt toàn bộ triều đại của hắc đế!” Quảng U Vương cười quái dị, vẻ mặt âm hiểm nói.

Bóng đen xung quanh vẫn đang liên tục tiến vào trong cơ thể Quảng U Vương, toàn bộ đáy bí cảnh cũng không ngừng có hắc khí tỏa ra bị Quảng U Vương hấp thu.

“Không ổn, hắc đế đang kéo dài thời gian, không thể để hắc đế tiếp tục khôi phục! Cứ thế này chúng ta đều phải chết!” Lý Uyển Nhi lớn tiếng kêu lên.

Chương 85 - Hy vọng người có thể tiếp một đao của bốn tọa mà không chết 2

“Mọi người cùng ra tay, phá vỡ bí cảnh này!” Những người khác cũng hiểu không thể tiếp tục như vậy, dồn dập ra tay tấn công Quảng U Vương.

Tất cả mọi người biết đây là thời khắc sinh tử tồn vong, dồn dập lấy ra thủ đoạn mạnh nhất của mình, trong lúc nhất thời toàn bộ bí cảnh đều bị oanh kích đến mức giống như lắc lư, tiếng nổ vang lên không ngừng.

Phụt phụt, tiếng máu không ngừng vang lên. Chỉ thấy đám người vừa rồi tấn công Quảng U Vương đều bị một chương vũ trụ về, ngã xuống đất học máu không ngừng, tu vi thấp thì chết thảm tại chỗ.

Nhìn về phía Quảng U Vương không bị thương chút nào ở phía trên, họ tuyệt vọng thật sâu. Đánh cũng đánh không lại, đi cũng không đi được, xem ra bọn họ thật sự phải chết ở chỗ này. Cho tới bây giờ, toàn bộ sinh linh còn sống sót trong bí cảnh đã mười phần không còn một.

Ngay cả A Đại cũng bị đánh đến miệng phun máu tươi, trở về bên cạnh tử đệ Lý gia, nói với Lý Uyên Nhi: “Không xong rồi, tiểu thư, Quảng U Vương này đã khôi phục tu vi đến Đại La tầng thứ bảy trở lên, không thể chờ đợi thêm nữa, phải vận dụng phù lục rồi.”

Lý Uyên Nhi nghe xong, trong tay hiện ra một lá bùa màu vàng, nghiêng chặt bạc răng, nàng biết chỉ cần bóp nát lá bùa

này sẽ có người đến cứu bọn họ. Đến lúc đó, đừng nói Quảng U Vương khôi phục đến Bán Thánh, cho dù đột phá thêm một tầng nữa, bọn họ cũng sẽ không gặp nguy hiểm.

Nhưng sau đó nàng cũng không thể du ngoạn bên ngoài được nữa, mà phải trở về hoàn thành cuộc hôn nhân chó má kia.

Lý Uyên Nhi quay đầu nhìn Lý Khác, dường như đã hạ quyết tâm, nếu là nàng, nàng thà chết ở đây cũng không động dụng phù triện, nhưng nàng không thể để Lý Khác cũng chết ở đây.

Ngay khi mọi người đều đã tuyệt vọng, Lý Uyên Nhi cũng định vận dụng phù triện thì!

Quảng U Vương trên bầu trời lại ngó về phía Chu Khung, cười quái dị nói: “Rất tốt, vừa rồi ngươi lại không ra tay với bản vương, ngươi tên gì, về sau ngươi sẽ là đại tướng đệ nhất dưới trướng Quảng U Vương ta!”

Lúc này những người khác mới nhớ ra, vừa rồi khi mọi người cùng nhau ra tay với Quảng U Vương, Chu Khung lại không hề ra tay, mà đứng yên tại chỗ không nhúc nhích.

Lý Cán cũng quay đầu nhìn về phía Chu Khung, trong lòng thầm mắng, xem ra tên Chu Khung này cũng là kẻ nhất gan sợ chết, vừa rồi ngay cả dũng khí động thủ cũng không có, uổng cho mình trước kia còn rất sùng bái hắn.

Chu Khung nhìn Quảng U Vương trên bầu trời, lạnh giọng nói: “Bản tọa là Giáo chủ Ma giáo Chu Khung, ngươi muốn thu bản tọa làm thủ hạ ư!”

“Đương nhiên, sau này ngươi sẽ theo bản vương chinh chiến thiên hạ, đây chính là vinh hạnh ba đời của ngươi, mà bọn chúng lại dám công kích bản vương, toàn bộ đều phải

chết.” Quảng U Vương nhìn những người khác, vẻ mặt âm tàn nói.

Lý Uyên Nhi sợ đến mức tay cầm phù triện lại siết chặt hơn, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể bóp nát.

“Tốt thay, nếu ngươi có thể tiếp một đao của bản tọa mà không chết, bản tọa ngược lại có thể cân nhắc một chút.” Chu Khung nhìn Quảng U Vương, khinh thường nói.

Lời này vừa nói ra, lập tức làm tất cả mọi người kinh ngạc.

“Hắn vừa mới nói cái gì, hắn lại để Quảng U Vương tiếp hắn một đao!”

“Chu Khung này là bá đạo quen rồi sao, hay là vừa rồi sợ đến ngây người, làm sao dám nói ra lời như vậy!”

“Hắn chẳng lẽ không biết Quảng U Vương kia đã khôi phục lại tu vi Đại La cao tăng sao? Đây không phải là đang tự tìm đường chết ư?”

Lý Khứ cũng nhìn Chu Khung mà há hốc miệng, từ nhỏ hắn đã gặp qua vô số thiên tài, bá đạo, kiêu ngạo cũng có rất nhiều người, nhưng bá đạo như Chu Khung thì thật sự chưa từng có người thứ hai.

Chu Khung cũng không thể nói là bá đạo, điều này sao lại có cảm giác không phân biệt rõ tình thế nhỉ. Hơn nữa vừa rồi hắn cố ý không ra tay, chẳng lẽ không phải là chờ đến bây giờ mới giả bộ ngây thơ sao? Lý Khứ nhìn về phía Chu Khung dường như nghĩ ra điều gì đó.

Quảng U Vương tức giận đến mức cười lạnh, nhìn Chu Khung ở phía dưới, hung hăng nói: “Ngươi có biết ngươi vừa nói gì không? Xem ra ngươi cũng không muốn sống nữa rồi!”

“Quảng U Vương, hy vọng ngươi có thể tiếp bản tọa một đao không chết!”

Chu Cung không nói nhảm nữa, tia chớp màu đen bạc trong mi tâm phát ra ánh sáng, Thần Ma Dao từ từ hiện ra trong tay, nói thật từ lần trước Thần Ma Dao hấp thu máu và linh hồn của hàng tỉ sinh linh, lực công kích của thanh đao này bây giờ mạnh đến mức nào ngay cả Chu Cung cũng không thể đoán được.

Nhưng điều đó cũng không cản trở hắn xuất đao, Chu Khung chậm rãi tiến về phía Quảng U Vương trên bầu trời, mỗi một bước đi sát khí trên người lại tăng thêm một phần, khí thế trên Thần Ma Dao cũng mạnh lên một phần, dần dần toàn bộ bí cảnh dường như đều bị ảnh hưởng bởi khí huyết sát trên người Chu Khung và Thần Ma Dao, bầu trời đen kịt bắt đầu chậm rãi chuyển biến thành màu huyết hồng.

Chương 86 - Gói quà thần bí

Vừa mới bắt đầu Quảng U Vương cũng không quá để ý đến Chu Khung, nhưng khi Thần Ma Dao xuất hiện, lại nhú mày thật sâu, hẳn lại cảm nhận được sự uy hiếp đến sinh mệnh từ thanh đao này.

Chu Khung đối mặt với Quảng U Vương, chậm rãi giờ Thần Ma Dao lên, chém về phía Quảng U Vương, ngay lập tức chỉ thấy khí huyết sát trong không khí lại tăng vọt gấp mười lần, một đạo đao khí huyết xuyên trời chém về phía Quảng U Vương.

Nhìn trường đao chém tới, trong lòng Quảng U Vương lại dâng lên nỗi sợ, giống như bất kể hắn làm thế nào cũng không tránh được thanh đao này vậy, không còn cách nào khác đành phải lựa chọn đón đỡ.

“U Minh Phục Thiên.” Quảng U Vương hét lớn một tiếng, quanh thân tỏa ra vô tận hắc quang, liên tục phát ra vô số công kích về phía trường đao.

Ầm, tiếng va chạm so với lúc mọi người công kích vừa rồi còn lớn hơn gấp mười lần không ngớt vang lên, toàn bộ bí cảnh bắt đầu kịch liệt rung chuyển, vô số ngọn núi sụp đổ, bình nguyên bắt đầu sụp xuống, toàn bộ bí cảnh tựa hồ đã trải qua tận thế.

Chưa đợi mọi người có phản ứng gì, một đạo quang mang lại bắn tới trước mặt mọi người, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, bầu trời bí cảnh lại bị chém ra một lỗ hồng cực lớn, ánh mặt trời bên ngoài lại trực tiếp chiếu vào.

Mọi người nhìn về phía hai người đang giao thủ trên bầu trời, chỉ thấy Chu Khung chậm rãi thu đao, nhìn Quảng U Vương đối diện, lạnh lùng nói: “Có thể tiếp được một đao của bốn tọa mà không chết, ngươi đã đủ để kiêu ngạo rồi!”

Quảng U Vương ngẩng đầu nhìn Chu Khung, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi. Mọi người nhìn về phía Quảng U Vương, phát hiện toàn thân hắn lại ở trạng thái hai nửa. Rõ ràng muốn hợp nhất lại với nhau, nhưng lại giống như có một luồng khí huyết tinh đang ngăn cản.

Một đao hắc quang trong nháy mắt phóng ra bên ngoài, đúng là Quảng U Vương, hắn thậm chí không dám nói thêm một câu nào mà trực tiếp bỏ chạy. Tuy rằng hắn không tin Chu Khung còn có thể chém ra Thần Ma Nhất Đao kia, nhưng hắn thật sự không dám đánh cược. Dùng mấy ngàn năm thật vất vả mới sống lại, hắn cũng không muốn chết ngay từ đầu.

Chu Khung phát tay, cũng dẫn theo đám người Ma Giáo bay ra bên ngoài. Thật sự là một đao vừa rồi quá mạnh mẽ, trực tiếp chém vỡ bí cảnh, hiện tại bí cảnh có thể nổ tung bất cứ lúc nào, vẫn nên rời đi sớm một chút thì hơn.

Bên ngoài, vô số sinh linh còn sống đều vọt ra ngoài, lần này đi tìm bảo vật trong bí cảnh có thể nói là tổn thất nặng nề, số người còn sống đi ra thậm chí không đến một phần mười.

Mọi người đi ra đều chấp tay với Chu Khung, cảm tạ nói:

“Dương gia Dương Thành, đa tạ Chu giáo chủ cứu giúp chi ân!”

“Tôn gia Quan Thành, đa tạ Chu giáo chủ cứu giúp chi ân!”

“Đằng Xà tộc, đa tạ Chu giáo chủ...”

“Phi Hồ Sơn, Giang Nam huynh đệ...”

Chu Khung khẽ gật đầu, trầm giọng nói: “Hy vọng về sau các người đừng cản đường bốn tọa, bằng không lưỡi đao của bốn tọa cũng sẽ chém xuống các người...”

“...”

Mọi người nghĩ thầm người có biết trò chuyện không vậy, chúng ta đang cảm tạ người đấy, chẳng lẽ người không hay, sao lại đột nhiên uy hiếp chúng ta như thế.

Chu Khung không để ý đến suy nghĩ của người khác, dẫn theo đám người Ma giáo đi về phía phi liên.

“Chu giáo chủ, chờ một chút.” Phía sau đám người Ma giáo đột nhiên truyền đến một giọng nói, Lý Khắc mặc cảm phục xuất hiện trước mặt Chu Khung. “Chu giáo chủ, đa tạ ân cứu mạng của người, đây là ngọc bội tùy thân của ta, nếu như sau này người đến Đại Võ hoàng triều ta, có thể đến Võ Vương phủ tìm ta, tại hạ nhất định quét giường đón chào.”

Chu Khung tiếp nhận ngọc bội, không nói gì mang theo mọi người tiến vào phi liên, biến mất ở giữa các ngọn núi. Lý Khắc nhìn phi liên bay xa, lớn tiếng hô: “Tuyệt đối đừng quên nhé!”

Chu Khung vừa đi không bao lâu, tỷ đệ Lý Uyển Nhi dẫn người tiếp tục du ngoạn tới một chỗ khác. Đột nhiên trước mặt mấy người xuất hiện một thân ảnh già nua, chỉ đứng đó lại giống như toàn bộ thiên địa đều lấy hắn làm trung tâm. Nếu Quảng U Vương vừa rồi ở đây phỏng chừng đã bị dọa chết, người trước mắt này đã đạt tới cảnh giới mà hắn tha thiết ước mơ.

Lý Uyển Nhi nhìn về phía người vừa tới, vẻ mặt chua xót, trong lòng xuất hiện sự tuyệt vọng.

Lão già nhìn về phía Lý Uyển Nhi, Lý Khê, khom người hành lễ nhẹ giọng nói: “Lão nô bái kiến Quận chúa, Tiều

vương gia.”

Trên phi liễn, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, thở dài một hơi, một đao vừa rồi tiêu hao hấn quá lớn, khí tức trên Thần Ma Đao cũng trở nên ảm đạm, tuy rằng hấp thu một ít huyết dịch của Quảng U Vương, nhưng uy lực lại giảm đi rất nhiều, ước chừng chỉ có thể đối phó với Đại La cảnh bình thường.

“Hệ thống, lần này ta tính là đã hoàn thành nhiệm vụ chưa?” Chu Khung hơi mê mang hỏi, hấn nhớ rõ hệ thống đã bảo hấn trở thành người được lợi lớn nhất, nhưng bản thân ngoài việc đuổi Quảng U Vương chạy đi thì không có thu hoạch gì khác.

Chương 87 - Người biết Vô Thủy ko 1

“Đình, hệ thống đang giám định, do ký chủ hoàn thành không được chính xác lắm, đang giảm trừ phần thưởng... Giảm trừ hoàn tất, ban thưởng cho ký chủ một gói quà lớn!”

Chu Khung im lặng không nói gì, nói cách khác là tăng lên hai tầng tu vi và điểm phản phái đều không có!

Nhưng ít ra vẫn phát cho một gói quà thần bí, không biết bên trong có gì, Chu Khung mở gói quà ra, hai vật từ trong gói quà bay ra, một kiến trúc giống như tháp, còn có một quả trứng, không sai, chính là trứng.

Chu Khung nhấn vào giới thiệu văn tắt của công trình kiến trúc, chỉ thấy bên trên viết:

“Ma Đạo Tháp, bên trong có công pháp ma đạo của các thế giới, chỉ cần mỗi lần vượt ải thành công một tầng, có thể ngẫu nhiên đạt được một bộ công pháp ma đạo.”

Chu Khung âm thầm gật đầu, Ma Đạo Tháp này rất có ích cho Ma Giáo hiện nay, công pháp tu luyện tầng dưới của Ma Giáo hiện tại còn tạm được, nhưng cao tầng ngoại trừ Liên Sinh và bốn vị thủ tọa, đẳng cấp công pháp tu luyện của những người còn lại đều không cao lắm. Chu Khung cũng luôn muốn đổi công pháp cho bọn họ, đáng tiếc điểm phản phái trong tay vẫn không đủ dùng.

Ngay lúc Chu Khung còn đang suy nghĩ về Ma Đạo Tháp, một giọng nói trong trẻo từ bên cạnh truyền đến, Chu Khung

quay đầu nhìn lại, thì ra là quả trứng trong gói quà kia đã vỡ, bên trong thò ra một cái đầu lâu màu đen.

Từ từ, toàn bộ thân thể đều bò ra từ trong trứng, quay người ăn hết vỏ trứng, Chu Khung nhìn sinh vật màu đen bò ra từ trong trứng, vẻ mặt không dám tin.

Chỉ thấy sau khi nó ăn vỏ trứng, thân hình bắt đầu tăng vọt, trực tiếp bành trướng đến mức phi liên sắp chứa không nổi, sau đó lại nhanh chóng thu nhỏ lại bằng một nửa Chu Khung, toàn thân nó đen nhánh, đầu nhọn, thân thể dài nhỏ, tứ chi chạm đất, một cái đuôi ở phía sau không ngừng lắc lư, hướng về Chu Khung kêu hai tiếng.

“Gâu, gâu”, giống loài màu đen đôi diện sữa hai tiếng với Chu Khung.

Chu Khung vẻ mặt mê man, đây chẳng phải là chó sao, sao lại ấp ra từ trong trứng, đây là cái gì, sủng vật cung cấp cho hắn, hay là tọa kỵ. Chu Khung vừa nghĩ tới cảnh tượng hắn cười chó ra ngoài chiến đấu, trong lòng lại rung mình một cái.

Chu Khung nhìn con chó đen, lại nhìn mình, im lặng hỏi hệ thống.

“Hệ thống, ngươi có biết Vô Thủy không!”

“Không biết...”

“Vậy Dương Tiễn thì sao!”

“...”

Hơn nửa ngày Chu Khung mới chấp nhận sự thật từ trong trứng nở ra một con chó, mở ra phần giới thiệu sơ lược về con chó.

Ma Khuyển, Khai Thiên Thần Thú của thế giới không biết. Đúng vậy, trên giới thiệu vẫn tất chỉ viết một câu này, sau đó không có gì cả. Bất quá nhìn trên giới thiệu vẫn tất ghi Khai

Thiên Thần Thú, ước chừng cũng xác thực xem như sủng vật lợi hại.

Vậy gọi người là gì cho tốt đây, Hắc Hoàng, không được dễ dàng xâm phạm bản quyền. Hạo Thiên Khuyển, cũng mang tiếng. Vậy gọi là Đại Bạch đi.

“Đại Bạch, kêu hai tiếng,” Chu Khung nhìn con chó đen gọi, con chó liếc mắt mấy cái, bất đắc dĩ kêu hai tiếng, ai bảo đối phương là chủ nhân của mình chứ.

Phi liên từ từ bay đến tổng đàn ma giáo, Chu Khung bước ra khỏi phi liên đứng ở phía trên Thiên Ma Phong, bên người theo một con chó đen, trong tay có một tiểu tháp màu đen, nhẹ nhàng ném về phía sau núi ma giáo.

Tháp nhỏ ở trên không trung càng lúc càng lớn, đến khi rơi xuống phía sau núi thì đã cao chừng vạn trượng, vừa vặn rơi xuống bên cạnh Mộc lão, Mộc lão nhìn cự tháp đột nhiên xuất hiện, giật mình thất sắc.

Một giọng nói xuất hiện bên tai Mộc lão: “Đây là thánh vật của Ma giáo ta, hãy trông coi cho tốt!”

“Cẩn tuân mệnh lệnh của Giáo chủ.”

Đại điện Thiên Ma phong, triều hội, giống như mọi ngày, tất cả cao tầng đều đứng ở hai bên, bên trên ngồi Chu Khung, bên phải đứng Liên Sinh, chỉ bất quá hôm nay nhiều thêm một người, không, là một con chó đen, nằm ở bên trái Chu Khung.

Chu Khung chỉ con chó đen, trầm giọng nói: “Đây là sủng vật mới thu của bản tọa, Đại Bạch.”

Đám người Ma giáo “...”

Liên Sinh “...”

Tất cả mọi người đều lộ vẻ mặt ngờ ngác, con chó đen này tên là Đại Bạch, cũng quá không hợp lý, trên người nó ngay cả

một sợi lông trắng cũng không có, vậy mà lại gọi là Đại Bạch, công lực đặt tên của giáo chủ thật là, ừm, thật là tào lao.

“Hiện giờ giáo phái ta phát triển đến đâu rồi!” Một giọng nói lạnh lùng cắt ngang dòng suy nghĩ của mọi người.

Bẩm giáo chủ, giáo phái chúng ta đang phát triển cực kỳ nhanh chóng, thu nạp đệ tử rất nhiều, hiện tại đã có năm mươi ba vị Thiên Cổ cảnh, hơn ba vạn vị Thông Huyền cảnh. Liên Sinh ở bên cạnh cung kính trả lời.

“Thực lực Ma giáo ta vẫn chưa đủ, từ hôm nay trở đi bắt đầu toàn lực cung ứng tài nguyên, chiêu mộ đệ tử rộng rãi, bốn tọa hy vọng mười năm sau ở vùng đất hỗn loạn này chỉ có tiếng nói của Ma giáo ta!”

Chương 88 - Người biết Vô Thủy ko 2

“Vâng!” Đông đảo cao tăng Ma giáo đồng thanh đáp.

Thời gian trôi qua thật nhanh,

Bên cạnh một tòa tháp lớn ở phía sau núi của Ma giáo, một đám người đang tụ tập lại nói chuyện với nhau.

“Đạo Sĩ kia đi vào nửa canh giờ, còn chưa đi ra đoán chừng là xông qua tầng thứ chín rồi.”

“Ta thấy đúng vậy, Đạo Sĩ này không hổ là được Trường Sinh đại nhân để mắt tới, ngăn ngừa mấy năm chẳng những thực lực tăng lên tới Thông Huyền tầng chín, hiện giờ ngay cả Ma Đạo Tháp cũng có thể xông qua tầng chín!”

“Đúng thế, hiện tại thế hệ hậu bối của Ma giáo chúng ta, Đạo Sĩ hần cũng được coi là nhân vật đứng đầu, sau này tiền đồ không thể hạn lượng.”

Lúc này, từ trong tòa tháp lớn bước ra một người lưng đeo trường đao, toàn thân khí thế lạnh lẽo, tựa như người sống chờ lại gần, chính là Đạo Sĩ.

Một thân ảnh mặc cẩm phục đột nhiên xuất hiện bên cạnh hần, vươn một tay ôm bả vai hần, nhẹ giọng hỏi: “Thế nào, lần này xông đến tầng thứ mấy?”

Đạo Sĩ nhếch miệng cười ngây ngô, cứng nhắc đáp: “Tầng thứ mười, còn có được một quyển công pháp kỳ quái.”

“Biết ngay mà, người vận khí tốt, người đi về trước tu luyện đi, ta cũng phải xông vào, không thể bị người vượt qua

a!”

Nói xong bóng người mặc cẩm phục đi về phía cự tháp, nhẹ giọng nói với lão già đang nằm trên xích đu ở cửa tháp: “Mộc lão, ta đi xông tháp!”

Lão già khẽ mở mắt, nhìn hẩn một cái: “Ngọc Tề a, đi vào đi!”

Mọi người bên ngoài nhìn Tiền Ngọc Tề tiến vào cự tháp, tiếp tục nói chuyện với nhau.

Vị này đoán chừng cũng có thể vượt qua chín tầng,

Hẩn là có thể, Dao Si và hẩn đều là tay chân đắc lực của Trường Sinh đại nhân, thực lực cũng chẳng chênh lệch bao nhiêu, Dao Si có thể thì hẩn khẳng định cũng làm được.

Cảnh tượng như vậy mỗi ngày đều xuất hiện ở Ma Đạo Tháp, từ khi biết tòa tháp này xông qua có thể đạt được công pháp, hầu như mỗi ngày đều có vô số người đến khiêu chiến, về sau do người quá đông, chỉ đành quy định số lần mỗi người được xông tháp trong một năm.

Từ sau khi sự kiện bí cảnh Bán Thánh trôi qua, đã tám năm, tám năm này Ma giáo không ngừng tuyển nhận đệ tử, cộng thêm mỗi năm đệ tử từ hạ giới phi thăng lên, hiện giờ đệ tử trong Ma giáo đã lên đến hàng trăm vạn người, hơn nữa vẫn đang tiếp tục gia tăng.

Tám năm nay Ma giáo không tấn công thế lực khác, nhưng mọi người đều biết Ma giáo có thể phát động chiến tranh bất cứ lúc nào, nhưng dù biết rõ chuyện này sẽ xảy ra, lại không ai dám ra tay trước với Ma giáo.

Dù sao trong trận chiến bí cảnh lúc trước, sức chiến đấu của Chu Khung được sinh linh còn sống sót không ngừng truyền bá, theo thời gian trôi qua, hiện tại truyền ra đã càng ngày càng tà dị.

Thậm chí có người nói Chu Khung đã đột phá đến Bán Thánh cảnh, đương nhiên tin tức này không nhiều người tin, nhưng nếu hỏi trong vùng đất hỗn loạn, ai mạnh nhất, không hề nghi ngờ đều sẽ trả lời là giáo chủ Ma giáo Chu Khung.

Chu Khung bế quan tám năm chậm rãi mở mắt, nói đến tu vi của hắn một lần bế quan tám mươi năm cũng rất bình thường, nhưng Chu Khung cũng không muốn lãng phí thời gian ở bế quan, dù sao như vậy đối với hắn mà nói căn bản không có lời.

Cho nên dùng hệ thống định một thời gian, để hệ thống tám năm sau đánh thức hắn, tám năm này hắn chỉnh lý lại tất cả công pháp tu vi một lần, có thể nói là thu hoạch phong phú.

Chu Khung mở ra bảng thuộc tính của mình.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Chân Võ tầng một

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, 《Ma》

Tọa kỵ: Ma Long Phi Thương

Sủng vật: Thần thú Đại Bạch

Những thứ khác không có gì thay đổi, chỉ có cột tu vi tăng lên tới Chân Võ tầng một, còn có thêm một giao diện sủng vật.

Lại nói Đại Bạch, mấy năm nay hắn bế quan, Đại Bạch vẫn lượn lờ ở bên ngoài, không ai biết nó đi nơi nào, chỉ là cách mỗi một đoạn thời gian lại trở về thăm Chu Khung xuất quan hay không, sau đó lại biến mất không thấy.

Lúc mới bắt đầu, mọi người trong Ma giáo còn sợ nó chạy mất, phải nghĩ biện pháp vây khốn nó không cho nó chạy loạn,

nhưng mà từ có một lần Đại Bạch không biết trộm đào của Mộc lão như thế nào, Mộc lão muốn giáo huấn nó một chút, kết quả chẳng những không giáo huấn thành công, còn bị Đại Bạch vây quanh Thiên Ma Sơn đuổi theo cắn. Nếu không phải Liên Sinh ra mặt khuyên bảo, phỏng chừng Mộc lão phải thiếu đi hai lạng thịt.

Lúc này mọi người mới hiểu được, vị giáo chủ này thu sủng vật quả nhiên không tầm thường, đừng nói mất, đoán chừng ở bên ngoài cũng không ai dám trêu vào.

Trong vùng đất hỗn loạn, tại một khách điểm trong thành trì, khách nhân bên trong vừa uống rượu vừa trò chuyện với nhau.

Chương 89 - Thiên Vu tộc thần bí, Mộc lão độ kiếp

“Nghe nói chưa, gần đây Ma giáo bắt đầu triệu tập đệ tử.”

“Tình huống gì vậy, triệu tập đệ tử làm gì, chẳng lẽ là muốn...”

“Đúng vậy, e rằng vùng đất hỗn loạn này lại sắp có chiến tranh, không biết có liên lụy đến thành trì này hay không, ta thấy chúng ta vẫn nên đi Dương Thành thì hơn, dù sao thành trì kia cách Ma giáo xa nhất.”

Việc Ma giáo đột nhiên bắt đầu triệu tập đệ tử, khiến cho cả vùng đất hỗn loạn cũng bắt đầu rối loạn, một số thành trì gần Ma giáo càng kinh hãi bằng chết, có kẻ định trực tiếp đầu hàng Ma giáo, đương nhiên cũng có kẻ định ngoan cường chống cự đến cùng.

Trước kia trong toàn bộ vùng đất hỗn loạn, tuy mạnh ai nấy làm, nhưng rất ít khi xảy ra chiến tranh quy mô lớn, một thành trì bị lật đổ đã coi như là đại sự khó lường, nhưng từ khi Ma giáo đến, toàn bộ vùng đất hỗn loạn đã lại bạo động.

Nơi đóng quân của Thiên Vu tộc ở Phong Thành, một đám chủ sự đang ở trong đại điện thương lượng kế sách.

“Đại ca, rốt cuộc phải làm sao cho phải đây? Người nói vì sao tên Ma giáo này cứ chọn đúng lúc này để khai chiến vậy? Đợi thêm một thời gian nữa, Phong Thành này tặng cho hắn cũng được, nhưng hiện giờ...”

“Đúng vậy đại ca, bây giờ dù thế nào cũng không thể để cho người của Ma giáo chiếm lĩnh Phong Thành, bằng không bí mật kia...”

“Phải, phải!” Trong đại sảnh không ngừng vang lên những thanh âm gấp gáp bất an.

Thủ lĩnh Thiên Vu tộc ngồi ở vị trí đầu, âm trầm phát tay: “Yên lặng! Phái người đi chú ý tiến triển của Ma Giáo, nếu kế hoạch của chúng ta hoàn thành trước khi bọn họ đến, vậy thì tặng thành trì cho bọn họ, chờ sau khi chúng ta nắm giữ được vật kia, vùng đất hỗn loạn này không phải do Ma Giáo bọn họ nói ra được.”

“Vâng!”

Võ Vương Thành, đây là một thành trì gần Phong Thành nhất, lúc này trong đại sảnh phủ thành chủ, đang ngồi một đám người, ngồi ở chủ vị là một nam tử mặc áo bào đỏ, người này rõ ràng mới có tu vi Thiên Cổ cảnh, lại để cho một đám cao thủ phía dưới ân cần bồi tiếp, thậm chí trong đó còn có cao thủ Chân Vũ cảnh.

Nam tử ngồi trên chính là Liên Sinh, Đại tổng quản của Ma Giáo. Một năm trước, Ma Giáo chính thức bắt đầu tranh bá vùng đất hỗn loạn, trước sau chiếm hơn hai mươi thành trì, nếu không phải nhân thủ Ma Giáo không đủ, giảm bớt tốc độ, ước chừng sẽ chiếm lĩnh càng nhiều.

Hiện tại thủ đoạn mà Ma giáo áp dụng là, một bên công thành chiếm lĩnh địa bàn, một bên rèn luyện tu vi và sức chiến đấu của đệ tử, dù sao hiện tại sức chiến đấu của cao tầng Ma giáo vẫn còn không đủ, ngoại trừ Chu Khung và Mộc lão cùng một số người đã quy phục, còn lại ngay cả một Chân Vũ cảnh cũng không có, Liên Sinh mạnh nhất cũng mới chỉ là Thiên Cổ bát trọng mà thôi.

“Đại tổng quản, Võ Vương thành ta chính thức quy thuận Ma giáo, mong rằng Đại tổng quản giúp đỡ nói tốt vài câu trước mặt giáo chủ!” Võ Vương mặc măng phục màu trắng, nịnh nọt nói với nam tử áo đỏ ngồi trên.

“Ừm, ta đã báo tin tức về Võ Vương thành cho giáo chủ, Võ Vương người sẽ được phong chức vị hộ pháp ngoại môn!”

“Đa tạ giáo chủ! Đa tạ Đại tổng quản!” Võ Vương nghe xong trong lòng thoáng yên tâm một chút.

Hộ pháp ngoại môn Ma giáo này chính là chức vị mới xuất hiện gần đây, phàm là thủ lĩnh Chân Vũ cảnh đầu hàng Ma giáo đều có thể đạt được chức vị như vậy, Thiên Cổ cảnh có thể đạt được chức vị quản sự, mặc dù trong lòng đã có suy đoán về chức vị của mình, nhưng sau khi nghe được Liên Sinh xác nhận vẫn an tâm không ít.

Liên Sinh nhìn vẻ mặt vui vẻ của Võ Vương, trong lòng càng thêm sùng bái Chu Khung, một năm qua sở dĩ có thể chiếm lĩnh nhiều thành trì như vậy, chủ yếu chính là uy danh của Chu Khung thật sự quá mạnh mẽ, rất nhiều thành trì vừa nghe Ma giáo đánh tới, căn bản không dám phản kháng, trực tiếp mở thành đầu hàng, mấy thành trì phản kháng còn lại cũng đều bị nội ứng ngoại hợp rất dễ dàng công phá.

Cho nên nói nửa năm qua tuy rằng chiếm lĩnh hơn hai mươi thành trì, nhưng mà sinh linh bị tàn sát cộng lại còn không nhiều bằng lần đồ thành kia.

“Võ Vương, người biết được bao nhiêu về Thiên Vu tộc ở trong Phong Thành kia!”

Liên Sinh nhìn Võ Vương, nhẹ giọng nói. Mục đích thực sự của chuyến đi này chính là Thiên Vu tộc, đây là nhiệm vụ mà giáo chủ giao phó.

Tộc đàn này rất thần bí, truyền thuyết rất nhiều, hơn nữa tộc nhân rất ít ra ngoài, ngay cả bí cảnh Bán Thánh lần trước động tĩnh lớn như vậy cũng không tham gia.

Võ Vương trầm tư một lát, mới chậm rãi nói: “Đại tổng quản, nói về Phong Thành này, quả thật rất thần bí, hơn ba ngàn năm trước, bọn họ đột nhiên xuất hiện ở vùng đất hỗn loạn, trực tiếp chiếm lĩnh Phong Thành lúc bấy giờ, sau đó bọn họ lại trực tiếp đuổi toàn bộ sinh linh trong thành ra khỏi thành, hơn nữa suốt ba ngàn năm, tộc nhân cơ bản chưa từng ra ngoài.”

Chương 90 - Vạn Pháp Bất Xâm Đồ Tra Tin Tức 1

“Hơn nữa bọn họ trông rất giống nhân loại, nếu không phải bọn họ tự xưng là Thiên Vu tộc, người khác đều còn tưởng rằng bọn họ chính là nhân tộc!”

“Trong tộc có những cao thủ nào, người có biết không?”
Liên Sinh cau mày hỏi.

“Điều này lại không biết, chỉ biết là ba ngàn năm trước, trong tộc bọn họ phái ra một người liền áp đảo Phong Thành thành chủ lúc ấy, chỉ sợ trong tộc không chỉ có một cao thủ Chân Vũ cảnh.” Võ Vương cũng có phần kiêng kỵ nói.

Liên Sinh phát phát tay, một ám vệ xuất hiện trước mặt hắn.

“Hãy truyền tin tức cho giáo chủ, thuận tiện để Mộc lão cùng mấy vị hộ pháp ngoại môn tới đây!”

Ám vệ gật đầu, biến mất ở trên đại sảnh.

Liên Sinh rất kiêng kỵ Thiên Vu tộc thần bí này, trực giác nói cho hắn biết, Thiên Vu tộc này tuyệt đối không đơn giản.

Lúc này ở phía sau núi Thiên Ma Phong, một cây đào khổng lồ, toàn thân tỏa ra khí tức kinh khủng, vô số linh khí tràn vào trong cơ thể của nó, khí thế cũng trở nên càng ngày càng mạnh mẽ, khiến cho cả cây đào cũng bắt đầu tỏa ra từng đợt tiên quang.

Đột nhiên trên bầu trời tụ tập lượng lớn mây đen, vô tận tia chớp đang nung nấu.

Chu Khung ngồi ngay ngắn trong đại điện ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, lẩm bẩm: “Lôi kiếp”, nhìn về phía cây đào sau núi, trong mắt lóe lên vẻ phức tạp, xem ra cây đào này không phải giống loại tầm thường, chỉ đột phá hạn chế bản thể mà có thể dẫn đến lôi kiếp.

Phải biết rằng lôi kiếp chỉ xuất hiện khi Chân Võ đột phá đến Đại La, nhưng hiện giờ Mộc lão chỉ có tu vi Chân Võ tăng một mà thôi.

Lúc này đám người Ma giáo phát hiện tình huống, đều chạy về phía sau núi.

Đám mây đen trên bầu trời càng lúc càng cuồng bạo, tia chớp cũng càng lúc càng dồn dập, cuối cùng một tia chớp khổng lồ bổ xuống cây đào, không hề dừng lại ngay sau đó lại liên tiếp bổ xuống hai tia chớp khổng lồ hơn nữa.

Đợi đến khi đám người Ma giáo đi tới nơi sầm sét đánh xuống ở phía sau núi, phát hiện mây đen trên bầu trời đã tan đi, trên mặt đất vốn là cây đào khổng lồ, bây giờ lại chỉ còn sót lại phần gốc rễ, hơn nữa đen kịt đến đáng sợ, tựa như than củi.

“Chẳng lẽ Mộc lão chết rồi sao?”

“Người nói gì vậy, tu vi của Mộc lão mạnh như thế làm sao có thể chết được chứ!”

Thế nhưng lôi kiếp vừa rồi quá đáng sợ, hiện giờ Mộc lão cũng đã hóa thành than củi rồi.

Ngay khi đám người Ma giáo đang nghị luận âm ỉ, trên than củi đột nhiên mọc ra một đoạn cành non, sau đó nhanh chóng nảy mầm sinh trưởng, chỉ không đến mấy hơi thở, cành non đã lần nữa lớn thành một cây đào che trời, hơn nữa còn lớn hơn gấp đôi so với trước kia.

Khí tức trên người cũng không ngừng tăng cường, một hương đào chậm rãi tản ra, chậm rãi bay về phía toàn bộ Thiên

Ma Sơn, trên cây đào không lồ lại mọc đầy trái cây.

Cây đào nhẹ nhàng lắc lư thân mình, vô số quả đào bay về phía đám người Ma giáo, sau đó từ từ thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành hình dạng của Mộc lão.

Chư vị, những quả đào này tặng cho các vị, đa tạ sự quan tâm của chư vị!” Mộc lão cười tùm tùm nói, lão thật sự rất vui mừng, bản thể chế ước luôn khiến lão phiền não rất cuộc đã biến mất.

“Gâu, gâu.”

Một đạo thanh âm truyền vào tai Mộc lão, dọa lão giật mình run rẩy, cúi đầu nhìn xuống, quả nhiên đối diện có một con chó đen đang đứng. Nhìn chó đen nhe răng trợn mắt nhìn mình, Mộc lão không khỏi cảm thấy sợ hãi, thật sự là ám ảnh mà con chó đen này để lại cho lão quá lớn.

Trước đây đối phương đã trộm mất quả đào của mình, bản thân vốn muốn giáo huấn nó một trận, nào ngờ con chó này lại chẳng hề sợ công kích, bất kể là công kích vật lý hay pháp thuật đều hoàn toàn không gây tổn thương gì cho nó, lại còn có một hàm răng sắc bén, cắn đi mất hai lạng thịt của ta, hơn nữa không biết vì nguyên nhân gì, trong thời gian ngắn căn bản không thể hồi phục, còn đau đớn muốn chết. Thật không biết giáo chủ đã lấy nó từ đâu về, lại còn đặt cho con chó đen này một cái tên Đại Bạch.

Mộc lão không còn cách nào khác, lại lấy ra một quả đào ném về phía Đại Bạch. Đại Bạch không đón lấy mà dùng một chân đạp nát quả đào. Nhìn Mộc lão một mặt phẫn nộ, Đại Bạch lại điên cuồng gầm lên hai tiếng, hàm răng sắc nhọn trong miệng đều lộ ra khiến Mộc lão cùng đám người Ma giáo khác trong lòng lạnh buốt, rất sợ nó cắn mình một cái.

Mộc lão sắc mặt tái xanh, cuối cùng đành phải đau lòng móc ra một quả đào sáng bóng, hóa ra không giống như những quả lão phân phát cho mọi người trước đó. Lão ném cho Đại Bạch, Đại Bạch một ngụm nuốt chửng quả đào rồi tiếp tục nhìn chăm chăm vào Mộc lão.

Lúc này, một bóng người mặc chiến bào Ma Long xuất hiện trước mặt mọi người. Đại Bạch vừa nhìn thấy người đến liền lập tức thu hàm răng lại, không ngừng vẫy đuôi với người ấy.

Chương 91 - Vạn Pháp Bất Xâm Dò Tra Tin Tức 2

Mọi người thấy bóng dáng xuất hiện, lập tức cúi mình hành lễ: “Tham kiến Giáo chủ!”

Đồng thời nhìn về phía dáng vẻ của Đại Bạch, biểu lộ không ngừng thay đổi, quả nhiên là một con chó cậy thế chủ, không đúng là kẻ bắt nạt người yếu.

“Mộc hộ pháp, ngươi đột phá rồi!” Chu Khung nhìn Mộc lão trầm giọng nói.

“Đa tạ linh dược của giáo chủ, mới có thể đột phá!” Mộc lão vẻ mặt kích động cúi người đáp lại.

“Hiện giờ bên phía Liên Sinh cần sự trợ giúp của ngươi, mau đi đi!” Chu Khung nói xong vung tay lên, mang theo Đại Bạch biến mất.

Tuân mệnh!

Trong Thiên Ma điện, Chu Khung và Đại Bạch mắt to trừng mắt nhỏ nhìn nhau, cuối cùng Đại Bạch không chịu nổi ánh mắt của Chu Khung, cúi đầu nằm xuống, ư ử hai tiếng.

Chu Khung nhìn Đại Bạch lâm vào trầm tư, sau khi hắn xuất quan, Thiên bộ báo cáo cho hắn một ít chuyện liên quan tới Đại Bạch, trong đó có việc Đại Bạch không sợ bất luận công kích vật lý cùng pháp thuật nào.

Chu Khung đưa tay đánh một chuông về phía Đại Bạch, bành, một tiếng vang thật lớn truyền ra, cúi đầu nhìn về phía Đại Bạch, chỉ thấy đối phương đang vẻ mặt vô tội nhìn về phía

mình, dường như không rõ Chu Khung vì sao muốn đánh nó, mà trên người một thân lông đen quang hoa bắn ra bốn phía, căn bản một chút tổn thương cũng không có.

Chu Khung âm thầm trầm tư, xem ra mình còn xem thường tên Đại Bạch này, là một khai thiên thần thú của thế giới, tất nhiên sẽ có chỗ đặc thù. Chẳng lẽ là vạn pháp bất xâm sao?

Bên kia trong phủ thành chủ Phong Thành, một bóng người nhanh chóng lướt qua, hộ vệ tuần tra căn bản không có phản ứng, ngay cả một vài Thiên Cổ cảnh cũng hoàn toàn không hay biết. Bóng đen dừng lại ở bên ngoài một gian phòng, liếc nhìn vào, rồi lại nhanh chóng biến mất.

Bên trong có một nam tử đang nằm mở mắt, thần thức kiểm tra chung quanh một chút, cũng không phát hiện ra điều gì, nhẹ nhàng nhú mày, hắn vừa rồi dường như cảm giác được có người đang rình coi mình.

Bóng đen nhanh chóng di chuyển không ngừng trong phủ thành chủ, cuối cùng chậm rãi biến mất tại phủ thành chủ.

Bóng đen vừa mới biến mất, cửa chính của một gian phòng trong phủ thành chủ liền mở ra, bên trong đi ra năm sáu bóng người, khí thế của mỗi một người đều ở trên Chân Võ cảnh. Nếu như vừa rồi bóng đen nhìn thấy, tuyệt đối sẽ kinh ngạc khó có thể tiếp nhận, bởi vì hắn vừa mới tra xét qua gian phòng này nhưng lại không phát hiện ra một người nào.

“Tộc trưởng, quả nhiên hắn không phát hiện ra chúng ta, nhưng tiểu tử này cũng lợi hại thật, bọn lão Ngũ lại không phát hiện ra hắn!”

“Đúng vậy, rõ ràng mới là tu vi Thiên Cổ cảnh, vậy mà có thể tránh thoát thần thức của bọn lão Ngũ, Ma giáo này quả nhiên có chút đạo hạnh, vì sao vừa rồi tộc trưởng không bắt hắn lại.”

“Không cần thiết, để hấn tra được một ít tin tức giả, như vậy sẽ không có lực lượng quá mạnh đến đây, chỉ cần giáo chủ Ma giáo không đến, chúng ta có thể kéo dài thêm một khoảng thời gian!” Mấy người từ trong phòng đi ra nhẹ giọng trò chuyện với nhau.

Võ Vương Thành, trong một gian nghị sự đường, đông đảo cao tầng Ma giáo đang bàn luận làm sao chiếm được Phong Thành.

“Theo ta, chúng ta cứ trực tiếp tấn công lên, chẳng lẽ còn sợ Phong Thành sao!” Ma Hồ Vương ngồi trên ghế vỗ bàn lớn tiếng hô.

“Thôi được rồi, người ngồi xuống trước đi. Bây giờ không thể so với Thương Ngô đại lục, Ma giáo chúng ta hiện tại vẫn chưa phải là vô địch thiên hạ, còn chưa điều tra rõ nội tình của Phong Thành này, tùy tiện đánh thẳng tới thì không ổn chút nào!” Ma Thử Vương Trần Thư ở bên cạnh phe phẩy cây quạt trong tay, nhẹ giọng nói.

“Vậy người bảo làm sao đây, chẳng lẽ cứ ngồi không ở đây sao! Giáo chủ nói trong vòng mười năm phải chiếm được vùng đất hỗn loạn, giờ chỉ còn hơn một năm nữa thôi.”

“Khụ!” Nhìn đám người Ma giáo phía dưới nghị luận âm ỉ, Liên Sinh ho nhẹ một tiếng, nhất thời tất cả mọi người ngừng nói chuyện, nhìn về phía Liên Sinh.

“Đã có người đi Phong Thành tìm hiểu tin tức, chư vị hãy chờ một chút nữa!”

Sau nửa canh giờ, ngay khi mọi người đang sốt ruột chờ đợi, một bóng đen xuất hiện trước mặt mọi người, trên mặt đeo mặt nạ màu vàng, chính là Địa Nhất thuộc Địa Bộ.

Mấy vị hộ pháp ngoại môn vốn vẫn ngồi im lặng không nói gì đều kinh ngạc nhìn người vừa đến, người này vừa rồi tiến

vào mà bọn họ lại không hề hay biết, phải biết rằng bọn họ đều có tu vi Chân Võ cảnh, vậy mà người đến lại có thể che giấu được thần thức của bọn họ.

Địa Nhất chấp tay với Liên Sinh, nói: “Trong phủ thành chủ của Phong Thành có năm người Chân Võ cảnh, hơn bốn trăm người Thiên Cổ cảnh.” Sau khi nói xong dường như lại nhớ tới điều gì, lại nói tiếp: “Phủ thành chủ này cho ta cảm giác rất quý dị, tựa như có thứ gì đó khiến ta không thể tìm kiếm được, Đại tổng quản phải cẩn thận một chút...”

Chương 92 - Đại Tế Ti Thiên Vu tộc

Địa Nhất vừa dứt lời, trực tiếp biến mất trong Nghị Sự Đường.

“Cái gì?” Phản ứng lại được, tất cả mọi người Ma giáo đều kinh hãi.

Bọn họ không phải kinh ngạc về thực lực của Phong Thành, dù sao Phong Thành rất thần bí, cho dù có năm người Chân Võ cảnh cũng nằm trong dự liệu của bọn họ.

Đề những người đó kinh ngạc chính là Địa Nhất lại trực tiếp đi phủ thành chủ Phong Thành dò xét tin tức, chẳng những đạt được thực lực cụ thể của phủ thành chủ, càng bình yên vô sự trở về dưới mí mắt của đông đảo Chân Vũ cảnh, thực lực của Địa Nhất này, hoặc nói năng lực ẩn nấp mạnh mẽ đến mức nào.

Những hộ pháp ngoại môn kia cũng kinh ngạc khó mà chịu nổi, sau khi bọn họ gia nhập Ma giáo đã nghe nói Ma giáo có Tứ Đại Âm Bộ, chỉ nghe mệnh lệnh của giáo chủ, vốn cho rằng chỉ là một số thị vệ và người điều tra tin tức mà thôi, hiện tại xem ra bốn bộ này lợi hại hơn bọn họ tưởng tượng nhiều.

Ngay cả Liên Sinh cũng rất kinh ngạc, giáo chủ sai Địa Nhất này đến hỗ trợ dò xét tin tức, vốn định dò xét tình huống trong thành một chút là được, không ngờ đối phương lại trực tiếp điều tra ra thực lực cụ thể của Phong Thành.

Nghe được tin tức từ Địa Nhất, mọi người tiếp tục bàn bạc cách đối phó với việc Phong Thành.

“Mộc Hộ Pháp, Ngoại Môn Hộ Pháp Đoàn, Ma Thử Vương, Ma Hồ Vương, Vạn Đường Chủ!” Liên Sinh trầm giọng nói.

“Thuộc hạ có mặt!” Mọi người đồng thanh đáp lại.

“Ngày mai, xuất phát Phong Thành, trước hết thăm dò xem việc Phong Thành của hãn là thực hay hư!”

Tuân mệnh!

Phong Thành lúc này cũng nhận được tin tức Ma giáo dẫn người đến công thành.

“Đại ca, Ma giáo đến tấn công, chúng ta trực tiếp bắt hết bọn chúng đi!”

“Không cần, Giáo chủ Ma giáo còn chưa xuất động, lúc này đã đến thời khắc then chốt trong kế hoạch của chúng ta, có thể kéo dài được chừng nào hay chừng đó. Lão Ngũ, người dẫn người đi ứng phó, nhớ kỹ không được ép buộc đối phương quá gắt gao, chỉ cần khiến chúng cảm nhận được áp lực nhất định là được rồi!”

“Rõ.” Một tráng hán tướng mạo khôi ngô đáp.

Ngoài cửa thành Phong Thành, hai đội nhân mã đứng đối lập, một bên là người của Ma giáo, một bên là Thiên Vu tộc ở Phong Thành.

“Tại hạ, Vu Sơn, ra mắt Đại tổng quản, không biết Tổng quản đến Phong Thành này của ta là có chuyện gì!” Lão Ngũ Thiên Vu tộc mặc trang phục gọn gàng, dáng người khôi ngô lớn tiếng nói với Liên Sinh Ma giáo.

Liên Sinh nhìn Vu Sơn đối diện, cảm giác đối phương quả thật rất giống Nhân tộc, ngoại trừ khôi ngô hơn Nhân tộc một chút, cao lớn hơn một chút, những thứ khác hoàn toàn giống

nhau, hơn nữa đây là bản thể của đối phương, cũng không phải biến hóa mà thành.

“Vu Sơn, người nên biết mục đích của Ma giáo ta, nếu người đầu hàng hiến thành, vậy thì Ma giáo ta sẽ giao chức vị hộ pháp cho người, nếu không đừng trách Ma giáo ta tàn nhẫn độc ác!” Liên Sinh lạnh lùng nói.

“Thiên Vu tộc ta nguyện ý đầu hàng!”

Một câu nói của Vu Sơn lập tức làm rối loạn tiết tấu của Liên Sinh, người không phải nên trực tiếp cự tuyệt, sau đó liều mạng phản kháng sao, người đột nhiên nguyện ý đầu hàng, là chuyện gì xảy ra vậy, muốn đầu hàng người mang theo nhiều người giằng co với ta làm gì, Liên Sinh còn chưa kịp phản ứng lại câu nói này.

Đối phương nói tiếp: “Nhưng Thiên Vu tộc ta có ba điều kiện!”

“Điều kiện gì?” Liên Sinh ánh mắt ngưng tụ, âm trầm nhìn Vu Sơn, hẳn cảm giác sự tình không đơn giản như vậy.

“Thứ nhất, chúng ta cần năm chức vị hộ pháp, người cũng biết chúng ta có năm tộc nhân Chân Vũ cảnh. Thứ hai, đệ tử Thiên Vu tộc ta tại Ma giáo phải được đối đãi như đệ tử bình thường. Thứ ba, Phong Thành này sau này vẫn do Thiên Vu tộc chúng ta quản hạt.” Vu Sơn vẻ mặt trịnh trọng nói, tựa như chỉ cần Ma giáo đáp ứng ba điều kiện này, bọn họ sẽ lập tức quy thuận.

Liên Sinh nhìn Vu Sơn, ánh mắt lộ ra vẻ trầm tư. Hai điều kiện đầu căn bản không tính là điều kiện, chỉ có điều thứ ba miễn cưỡng có thể coi là điều kiện. Đối phương vừa nói xong điều kiện thứ ba, bèn ngẩng đầu nhìn mình. Tuy rằng cực lực che giấu, nhưng trong ánh mắt vẫn có một tia nghiêm túc khiến Liên Sinh chú ý.

Thiên Vu tộc này nhất định không chịu nhượng lại địa bàn Phong Thành, thậm chí lúc trước sau khi chiếm lĩnh còn đuổi đi tất cả sinh linh. Trong Phong Thành này khẳng định ẩn giấu đại bí mật, hơn nữa là một bí mật rất trọng yếu đối với Thiên Vu tộc.

“Được, Ma giáo ta đáp ứng yêu cầu của ngươi, mau mở cửa thành cho chúng ta vào đi!” Liên Sinh cười lạnh nhìn Vu Sơn.

Vu Sơn nghe nói như thế, sắc mặt biến đổi, nắm chặt nắm đấm nhìn Liên Sinh nói: “Xem ra Ma giáo không đồng ý điều kiện của chúng ta, vậy thì hãy xem bản lĩnh của ngươi đi.”

Liên Sinh không nói nhảm, trạng thái của đôi phương căn bản không có ý định đầu hàng, phát phát tay, lập tức đám người Ma giáo xông lên, lần này ngoại môn hộ pháp đến sáu người, cộng thêm Mộc lão, tổng cộng bảy cao thủ Chân Vũ cảnh, mà Thiên Vu tộc thì chỉ có năm cao thủ Chân Vũ cảnh.

Chương 93 - Thiên vận chi tử

1

Mộc lão cũng không trực tiếp ra tay, mà là thủ hộ ở bên người Liên Sinh, dù sao sáu đời với năm, tất cả mọi người đều là Chân Vũ cảnh tầng dưới, Ma giáo rõ ràng là chiếm cứ thượng phong.

Nhưng sự tình lại không như bọn họ dự liệu, Vu Sơn trực tiếp ra tay ngăn cản hai hộ pháp ngoại môn, hơn nữa rõ ràng là không rơi vào thế hạ phong, công pháp hấn dũng rất là kỳ lạ, chân đạp đại địa, toàn thân không ngừng tỏa ra hào quang màu vàng đất, khí thế hùng hậu trên người cuộn cuộn không dứt, dường như căn bản không biết mệt mỏi.

Những nơi giao chiến khác, Ma giáo cũng dần dần rơi vào thế hạ phong. Thiên Vu tộc tựa hồ không lo lắng tiêu hao, từng chiêu đều toàn lực thi triển, khiến đám người Ma giáo mệt mỏi ứng phó.

Mộc Lão nhìn cục diện trong sân, nhẹ giọng nói với Liên Sinh: “Đại tông quản, ta cũng đi trợ giúp một tay.”

“Đi đi.” Liên Sinh trầm giọng nói, nhìn mấy cao thủ Chân Vũ cảnh của Thiên Vu tộc đối diện, cau mày thật sâu, hấn cảm thấy đối phương dường như cũng không có dốc hết toàn lực, đặc biệt là Vu Sơn, tuy rằng một mình chống lại hai đại cao thủ Chân Vũ cảnh, nhưng khi ra chiêu lại như đang tránh đi chỗ yếu hại, hoàn toàn không có ý định sát thương.

Những người khác có thể không cảm giác được, thậm chí hai Chân Vũ cảnh đang giao thủ với Vu Sơn cũng không có

phản ứng, bọn họ chỉ cho rằng hai người mình đều không bắt được đối phương mà thôi, thật tình không biết nếu như đối phương không lưu thủ, có thể hai người bọn họ đã chết ở đây.

Chỉ có Liên Sinh bởi vì tu luyện Quỷ Hoa Ma Điển, ánh mắt ẩn chứa thần ý, quan sát cẩn thận hơn người bình thường nhiều, mới có thể nhìn ra Thiên Vu tộc lưu thủ.

“Rút lui,” một tiếng hét lớn làm rối loạn mạch suy nghĩ của Liên Sinh.

Hóa ra Vu Sơn thấy Mộc lão ra tay là không chống cự tiếp, trực tiếp để cho Thiên Vu tộc lui về bên trong Phong Thành, chính mình lưu lại cản phía sau, sau khi đón đỡ hai đòn công kích của Mộc lão, bản thân cũng lui về Phong Thành.

Thiên Vu tộc vừa tiến vào Phong Thành, trong thành trì đã xuất hiện một cái lồng phòng hộ cực lớn, mặc cho đám người Ma giáo công kích hay nhục mạ thế nào cũng không ra khỏi thành, lồng phòng hộ cũng cứng rắn dị thường, mấy cao thủ Chân Vũ cảnh cùng nhau công kích cũng không lay chuyển được nó, cuối cùng không còn cách nào khác đành phải rút lui trước.

Vu Sơn trở lại Nghị Sự Đường phủ thành chủ, còn chưa vào cửa đã lớn tiếng hô hoán: “Đại ca, Ma giáo kia cũng chẳng ra gì, nếu không phải huynh bảo ta lưu thủ, hôm nay ta đã có thể tiêu diệt chúng rồi!”

Đội Vu Sơn tiến vào trong nghị sự đường, lại phát hiện mọi người căn bản không để ý tới lời nói của hắn, mà đều lộ vẻ mặt vô cùng nghiêm nghị.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, đột nhiên phát hiện ngòi ở vị trí đầu không phải là đại ca, mà là một ông lão, lúc này sắc mặt lão già trắng bệch, khóe miệng còn vương một tia máu, trên

mặt đất trước mặt còn có một vũng máu tươi. Rõ ràng là vừa mới thổ huyết.

Vu Sơn kinh ngạc nhìn lão già, lớn tiếng hô: “Đại Tế Tự, sao ngươi lại ra đây? Ai đã thương ngươi? Xem Vu Sơn ta có diệt hẳn không.”

Vu Lực bên cạnh (cũng chính là người Vu Sơn gọi là đại ca), khụ một tiếng: “Đừng lớn tiếng như vậy, không ai đã thương Đại Tế Tự, lần này chỉ là Đại Tế Tự bói toán một nhân vật mà thôi.”

“Nhân vật nào?” Vu Sơn tò mò hỏi, nghĩ thầm có thể khiến Đại Tế Tự bói toán đến hộc máu, đối phương phải là nhân vật cường đại đến mức nào.

“Đại Tế Tự vừa mới bói toán cho Giáo chủ Ma giáo Chu Khung.”

Cái gì, lời nói của Vu Lực lập tức làm Vu Sơn kinh hãi, phải biết rằng lần trước Đại Tế Ti bói toán cường giả Bán Thánh cũng chỉ là sắc mặt tái nhợt một chút mà thôi.

Hiện tại xem bói Giáo Chủ Ma Giáo Chu Khung, vậy mà trực tiếp thổ huyết, Giáo Chủ Ma Giáo kia mạnh đến mức nào.

“Đại Tế Ti, ngươi xem bói ra được điều gì.” Vu Lực ở một bên nhẹ giọng hỏi, Đại Tế Ti vừa xem bói xong, Vu Sơn đã tiến vào, cho nên Đại Tế Ti còn chưa kịp nói kết quả xem bói của mình.

Đại Tế Ti ho khan hai tiếng, nói: “Ta chẳng bói toán được gì cả, dường như đối phương bị một thứ gì đó che phủ, ta vừa muốn nhìn thấu chân tướng, lập tức bị phản phệ trọng thương, nếu không kịp thời thu tay lại, e rằng tánh mạng cũng không giữ được!”

“Sao cơ?” Lời của Đại Tế Ti khiến tất cả tộc nhân Thiên Vu tộc kinh hãi, vốn tưởng rằng có thể khiến Đại Tế Ti thổ

huyết bói toán, Chu Khung kia ắt hẳn phi phạm, vậy mà giờ đây, Đại Tế Ti lại nói mình chẳng bói toán ra được gì.

“Đại Tế Ti, vì sao lại chẳng bói toán được gì cả, chẳng lẽ Chu Khung kia thật sự mạnh đến thế sao?” Vu Lực trình trọng hỏi.

“Hắn không phải do thực lực của hắn, xuất hiện tình huống này, có ba nguyên nhân: Thứ nhất là thực lực đối phương cường đại, thứ hai là người có đại thần thông thay hắn che đậy thiên cơ, thứ ba là Thiên vận chi tử! Hắn hẳn là thuộc về nguyên nhân thứ ba, dù sao người có đại thần thông có thể che đậy thiên cơ vô cùng ít ỏi.”

Chương 94 - Thiên vận chi tử

2

“Thiên vận chi tử là gì vậy!” Đám cao thủ Thiên Vu tộc ngơ ngác nhìn Đại Tế Ti.

“Thiên vận chi tử, chính là người được thượng thiên sủng ái, loại người này chẳng những tu hành nhanh đến mức dọa người, ngay cả vận khí cũng tốt đến đáng sợ, có thể nói là gặp núi nhật pháp bảo, gặp nước vớt tiên thạch, đối nghịch với loại người này sẽ không có kết cục tốt đâu.”

Đại Tế Ti mặt đầy vẻ hâm mộ nói.

Đám người Thiên Vu tộc nghe xong, trong lòng lại lạnh đi một nửa, đây chẳng phải đang nói bọn họ đối nghịch với Ma giáo kia chắc chắn sẽ không có kết cục tốt sao? Vậy thì còn phản kháng làm gì nữa, trực tiếp đầu hàng cho xong.

Chu Khung hoàn toàn không hay biết Đại Tế Ti coi hấn là Thiên vận chi tử, nếu không chắc sẽ cười đến chết mất. Có hệ thống tồn tại, đừng nói là Đại Tế Ti, e rằng dù là kẻ lợi hại hơn nữa cũng không tính đến hấn được.

Dường như đoán được suy nghĩ của mọi người, Đại Tế Ti thông thả nói: “Đại thiên thế giới, sinh linh vô số, Thiên vận chi tử cũng không ít, lớn lên mới tính là thiên vận thật sự, nửa đường chết yếu cũng không phải ít, không cần phải ủ rũ như vậy! Chẳng lẽ Thiên Vu tộc ta dễ bắt nạt hay sao.”

“Đại Tế Ti dạy phải lắm.”

Vu Lực đột nhiên vung tay thiết lập kết giới trong phòng, sau đó vẻ mặt trịnh trọng nhìn Đại Tế Ti, phải biết rằng ngay

cả lúc thảo luận về Thiên vận chi tử vừa rồi, Vu Lực cũng không nghiêm túc đến vậy.

“Đại Tế Tự, kế hoạch hoàn thành thế nào rồi, khi nào Huyết Trì mới có thể thành hình!”

“Nhanh thôi, hẳn là trong tháng này là được rồi!” Đại Tế Tự cũng trịnh trọng nói.

Những cao thủ Thiên Vu tộc khác nghe xong trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hãi, thật sự là bọn họ chờ đợi giây phút này đã ba ngàn năm.

Chỉ cần kế hoạch hoàn thành, Thiên Vu tộc bọn họ có thể triệt để thoát thai hoá cốt, đến lúc đó đừng nói cái Phong Thành nhỏ bé này, cho dù là vùng đất hỗn loạn bọn họ cũng chẳng để vào mắt.

Võ Vương Thành, Ma giáo chúng nhân đều mang vẻ mặt âm trầm ngồi trong đại điện, lần này Phong Thành thất bại mà về, quả thực khiến bọn họ có chút khó tiếp nhận, từ khi Ma giáo đi tới thượng giới, vẫn luôn thuận buồm xuôi gió, đột nhiên một lần thất bại lập tức khiến bọn họ rất không thoải mái.

“Cái này, Đại tổng quản, không thì để tất cả hộ pháp ngoại môn của tổng đàn tới đây, ta không tin bảy Chân Võ không thể Phong Thành, mười bảy tên rồi vẫn không phá được.” Ma Hồ Vương vỗ bàn, tức giận nói.

Ma Hồ Vương vừa nói, lập tức cả đại điện hỗn loạn cả lên, có người nói hoàn toàn vây quanh Phong Thành, có người nói hướng cầu viện tổng đà, thậm chí có người nói để giáo chủ trực tiếp ra tay. chỉ trong khoảnh khắc tràng diện hỗn loạn, thất bại lần này khiến tâm tính đám người Ma giáo hoàn toàn không bình tĩnh được.

Bộp một tiếng vang thật lớn, mọi người nhìn lại, phát hiện là Liên Sinh một chương đập vỡ cái bàn bên cạnh.

“Tất cả thành thật ngồi xuống.”

Đám người Ma giáo thấy sắc mặt Liên Sinh lạnh như băng, lập tức không cãi vã nữa, an tĩnh ngồi xuống.

“Xem ra gần đây các ngươi thật sự quá ngông nghênh rồi, Ma giáo ta phát triển rất nhanh, nhưng đó đều là dựa vào uy danh của Giáo chủ. Các ngươi tự cho mình là ai, không biết tu luyện cho tốt, chỉ biết cuồng vọng mù quáng, các ngươi có tư cách gì mà cuồng vọng!”

Liên Sinh nhìn đám cao tăng Ma giáo đối diện đang tức giận mắng nhiếc, hăn đột nhiên cảm thấy lần thất bại này của Ma giáo cũng không hăn là một chuyện xấu, ít nhất có thể khiến đám cao tăng Ma giáo này nhận rõ chính mình.

Những năm gần đây Ma giáo phát triển quá nhanh, khiến đông đảo cao tăng đột nhiên có được một lượng lớn tài nguyên, có người còn tốt, mượn tài nguyên để cố gắng tu luyện.

Nhưng cũng có kẻ dần dần trở nên lười biếng, chúng cho rằng dựa vào địa vị của mình, ai cũng sẽ nể nang vài phần, nhưng thứ mà thế giới này coi trọng nhất chính là thực lực.

“Các ngươi cũng đều hiểu rõ dã tâm của giáo chủ, vùng đất hỗn loạn này không thể hạn chế được bước chân của Ma giáo, sau này Ma giáo sẽ có địa bàn càng lớn hơn nữa, cũng sẽ có thêm nhiều cao thủ gia nhập, đến lúc đó các ngươi cho rằng mình vẫn có thể giữ được địa vị như bây giờ sao?”

Phần đông cao tăng Ma giáo phía dưới lập tức sa sút tinh thần, đặc biệt là Ma Hồ Vương, dựa vào địa vị của hăn, cùng với thái độ ưa thích của giáo chủ đối với hăn, hăn có thể có

được rất nhiều tài nguyên, nhưng tu vi hiện tại của hắn, vèn vẹn chỉ có Thiên Cổ cảnh tứ trọng mà thôi.

Không nói cao tăng Ma giáo khác, chỉ là một ít nhân tài mới xuất hiện đều sắp đuổi kịp hắn. Hiện tại sở dĩ hắn có thể ngồi ngang hàng cùng một đám cao thủ Chân Vũ cảnh, chẳng qua là bởi vì địa vị của hắn mà thôi.

Chương 95 - Đã đến đây rồi thì các người đừng hòng sống sốt đi ra

Đó cũng không phải do tư chất của hắn không tốt, chẳng qua là tâm tính hắn quá ngông nghênh, không có tâm tư tu luyện mà thôi, hôm nay nghe Đại tổng quản nói như vậy, trong lòng nhất thời tỉnh ngộ lại.

Những cao tăng Ma giáo khác gần đây hoặc nhiều hoặc ít đều có thái độ như vậy, bây giờ nghe Đại tổng quản nói như vậy, lập tức đều đứng dậy, khom người thi lễ với Liên Sinh, cùng nói: “Đại tổng quản yên tâm, sau này các thuộc hạ nhất định sẽ cố gắng tu luyện, không phụ uy danh Ma giáo ta!”

Liên Sinh gật đầu, sắc mặt tốt hơn nhiều, trầm giọng nói với ám vệ bên cạnh: “Báo tin tức nơi này cho giáo chủ, nói với giáo chủ, trong Phong Thành có bí mật rất lớn!”

Trong tổng đàn Thiên Ma Phong của Ma giáo,

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long nhắm mắt tu luyện, bên cạnh có một con chó đen nằm sấp, ngáp ngắn ngáp dài. Đột nhiên chó đen mở mắt, nhìn chăm chăm một phương hướng trước mặt, sau đó lại nhắm mắt lại, tiếp tục ngáp.

Một bóng đen hiện ra từ chỗ con chó đen vừa nhìn, quỳ một gối xuống đất.

“Thuộc hạ Huyền Tứ tham kiến giáo chủ, Đại tổng quản truyền đến tin tức nói Phong Thành ẩn giấu bí mật lớn, Đại

tổng quản bọn họ công thành một lần, không thành công, thất bại quay về!”

“Ừm, lui xuống đi!” Một thanh âm lạnh như băng vang lên trong đại điện, Huyền Tứ sau khi nghe được thanh âm từ từ biến mất.

Chu Khung mở mắt ra, nhẹ giọng lầm bầm: “Xem ra bí mật của Phong Thành này cũng không nhỏ!”

Chu Khung mở giao diện hệ thống, bên trên đang có một nhiệm vụ.

“Đinh, nhiệm vụ thăm dò bí mật bên trong Phong Thành, thành công ban thưởng một bộ công pháp thần bí, thất bại không trừng phạt.”

Trạng thái nhiệm vụ đã được tiếp nhận, đây là nhiệm vụ Chu Khung tiếp nhận vào nửa năm trước, lúc ấy hắn không quá để ý, dù sao hiện tại hắn đã không thiếu công pháp, phần thưởng này không có sức hấp dẫn gì với hắn.

Không ngờ nhiệm vụ vừa rồi đột nhiên biến thành màu đỏ, trong cột ban thưởng đột nhiên có thêm 100 vạn giá trị phản diện, xem ra hệ thống đánh giá rất cao bí mật của Phong Thành này!

Bên kia, mấy cao tăng Ma giáo ở cửa thành không ngừng chửi bới, trong đó Ma Hồ Vương mắng khó nghe nhất, nhưng Thiên Vu tộc bên trong không ra ngoài, mà tin tức Ma giáo đánh lâu không hạ được Thiên Vu tộc cũng truyền khắp toàn bộ vùng đất hỗn loạn.

Toàn bộ người xem náo nhiệt xung quanh Phong Thành đều nhỏ giọng trò chuyện.

“Người nói Ma giáo này đã tấn công Phong Thành một tháng, sao còn chưa chiếm được, xem ra Ma giáo này cũng không đáng sợ như trong truyền thuyết!”

“Suyt, nhỏ tiếng chút, người không thấy Thiên Vu tộc đều trốn trong thành không ra sao, hiện giờ chỉ nhờ tám chấn phòng hộ kia mà chống đỡ thôi!”

“Đúng vậy, ta nghe nói Ma giáo lại phái cao thủ tới, e rằng Phong Thành này khó mà giữ nổi, hơn nữa giáo chủ Ma giáo kia vẫn chưa hề ra tay!”

Bên phía Ma giáo, Ma Hồ Vương cuối cùng cũng mắng mệt mỏi, quay lại bên cạnh Liên Sinh, khàn giọng nói: “Thiên Vu tộc này đúng là lũ rùa đen, mắng thế nào cũng chẳng có phản ứng gì.”

Liên Sinh không đáp lời, cau mày càng sâu hơn. Trong khoảng thời gian này, cứ hai ngày Ma giáo lại đến công phá Phong Thành một lần, mấy ngày trước Thiên Vu tộc còn xuất trận ứng chiến, nhưng mấy ngày nay, bất kể bọn chúng mắng nhiếc ra sao, bên trong cũng không một ai bước ra.

“Người của tổng đàn đến khi nào!” Liên Sinh quay sang hỏi tên ám vệ bên cạnh.

Đại tổng quản, các hộ pháp ngoại môn của tổng đàn phải hôm nay có thể đến.

Ước chừng đợi nửa canh giờ, phương xa bay tới bảy tám người, khí thế trên người mỗi người đều mạnh đến đáng sợ, rõ ràng đều là cao thủ Chân Vũ cảnh.

Những người đến bay tới trước mặt đám người Ma giáo, cung kính hành lễ với Liên Sinh: “Bái kiến Đại tổng quản, chúng ta phụng mệnh Giáo chủ đến đây nghe theo sai phái!”

Đám người xung quanh lập tức nghị luận âm ỉ,

“Đó chẳng phải là Vạn Lý Khang thành chủ Hà Khẩu thành sao, không ngờ cũng đã quy thuận Ma giáo!”

“Kia là Quỷ Thủ Tu La, đó chính là một đại ma đầu, chẳng sợ trời không sợ đất, không ngờ cũng quy thuận Ma giáo!”

“Còn có tên kia...”

Tại vùng đất hỗn loạn, mỗi một cao thủ Chân Vũ cảnh đều có truyền thuyết của riêng mình, có thể nói muốn tu luyện đến Chân Vũ cảnh không một ai là nhân vật đơn giản, trải qua đều truyền kỳ vô cùng.

Mọi người nghe được những lời nghị luận xung quanh, chẳng những không cảm thấy ngượng ngùng, ngược lại còn rất tự hào, nguyên bản bọn họ vừa mới bắt đầu tìm đến Ma giáo chỉ là bởi vì tình thế bức bách mà thôi.

Nhưng sau khi đến Ma giáo, bọn họ nhìn thấy Ma Đạo Tháp, ở bên trong đều nhận được lợi ích, một số công pháp bọn họ liều mạng cũng không đoạt được, bên trong lại giống như rau cải trắng.

Bọn họ nhận được rất nhiều lợi ích từ Ma giáo, giờ đây dù có người cầm roi da đuổi bọn họ đi cũng không ai chịu rời khỏi.

Chương 96 - Bí mật của Thiên Vu tộc 1

Liên Sinh thấy tất cả mọi người đã đến, ánh mắt nhìn về phía Phong Thành, mặc dù hắn không biết bên trong ẩn chứa bí mật gì, nhưng hắn biết không thể đợi thêm nữa.

“Tất cả mọi người, cùng nhau công kích Phong Thành, phá vòng phòng hộ của hắn!”

“Tuân mệnh!” Chúng nhân Ma giáo đồng thanh đáp.

Chỉ trong khoảnh khắc, vô số công kích kinh khủng tựa tuyết hoa công về phía Phong Thành, cộng thêm hộ pháp Ma giáo sau này, lúc này cao thủ Chân Vũ cảnh mà Ma giáo xuất thủ đã nhiều đến mười lăm người.

Vòng phòng hộ vốn vững như Thái Sơn lập tức bắt đầu kịch liệt lay động, dường như tùy thời sẽ vỡ nát.

Bên trong Phong Thành, lúc này đông đảo cao thủ Thiên Vu tộc đều biến mất tại phủ thành chủ, tại chỗ sâu năm ngàn mét dưới phủ thành chủ, trong một động đá vôi cực lớn, có một trận pháp cực lớn đang vận chuyển, trong không khí chung quanh tràn đầy mùi máu tươi, ở giữa trận pháp có một huyết trì cực lớn.

Phía trên có một quái thú màu đen, trong miệng chậm rãi chảy ra từng giọt máu rơi vào trong huyết trì, huyết trì không ngừng quay cuồng, vô số máu đang bốc hơi, tựa như đang tinh luyện tạp chất.

Chung quanh huyết trì đứng đầy cao thủ Thiên Vu tộc.

“Đại Tế Tự, có phải là sắp xong ngay không!” Vu Lực đứng bên cạnh Đại Tế Tự vẻ mặt lo lắng hỏi.

Những cao thủ Thiên Vu tộc khác vẻ mặt sốt ruột, nhìn huyết trì vô cùng nóng bỏng, tựa như bất cứ lúc nào cũng muốn nhảy vào.

“Chưa, bên trong vẫn còn một chút tạp chất, nhưng sắp rồi, hẳn là ngay trong hôm nay!”

Đại Tế Tự vừa dứt lời, mặt đất đột nhiên bắt đầu rung chuyển, toàn bộ hang động cũng bắt đầu lay động.

“Không ổn rồi, vòng phòng hộ sắp bị phá vỡ, tuyệt đối không thể để Ma giáo biết được chuyện ở nơi đây!” Vũ Lực vẻ mặt phần nộ và lo lắng, vội vàng gọi những người khác chạy ra khỏi động, trở về trong phủ thành chủ.

Bọn Vũ Lực vừa mới trở lại mặt đất, vòng phòng hộ màu vàng đất phía trên Phong Thành đột nhiên vỡ tan, toàn bộ Phong Thành bắt đầu rung chuyển, mặt đất xuất hiện từng đường nứt lớn, vô số phòng ốc trong thành bắt đầu sụp đổ, tựa như ngày tận thế.

Vũ Lực lúc này sắc mặt âm trầm, chỉ còn thiếu một ngày nữa thôi, tên Ma giáo này sớm không đến muộn không đến, hết lần này tới lần khác lại đến vào hôm nay.

Lúc này Liên Sinh dẫn theo đông đảo cao tăng Ma giáo bay vào trong Phong Thành, đám người xem náo nhiệt cũng đi theo vây quanh Phong Thành.

Liên Sinh vừa mới tiến vào Phong Thành, ánh mắt lập tức co rút lại, đối diện đang đứng một đám người Thiên Vu tộc, mỗi một người khí thế đều không dưới Chân Võ cảnh, nhân số vậy mà nhiều đến chín người, hơn nữa cầm đầu cũng không còn là Vu Sơn trước đó, mà là một người hình thể càng thêm khổng lồ.

Mọi người phương xa đi tới cảnh tượng này về mặt giết mình.

“Ta không nhìn lầm chứ, Thiên Vu tộc lại có chín cao thủ Chân Võ cảnh!”

“Thực lực của Thiên Vu tộc chỉ sợ cũng không kém Dương Thành, nhiều năm như vậy mà ẩn tàng sâu như vậy.”

“Lần này người của Ma giáo thật xui xẻo, ta thấy người cầm đầu của Thiên Vu tộc kia rõ ràng không phải Chân Vũ cảnh bình thường!”

Đám người Ma giáo nhìn thấy cao thủ Thiên Vu tộc đối diện cũng lắp bắp kinh hãi, không nghĩ tới trước đó Thiên Vu tộc ẩn giấu nhiều thực lực như vậy.

Liên Sinh nhìn vu lực đối diện lạnh giọng nói:

“Xem ra bí mật Phong Thành này của ngươi rất lớn! Ngươi hẳn là tộc trưởng Thiên Vu tộc đi!”

Vu Lực nhìn Liên Sinh đối diện với vẻ mặt âm trầm, hẳn biết đối phương đã biết Phong Thành có bí mật, vậy hôm nay càng không thể để bọn họ rời khỏi nơi này.

Về phần sau này giáo chủ Ma Giáo trả thù, hẳn cũng không sợ, chỉ cần qua hôm nay, kế hoạch của bọn hắn liền có thể hoàn thành.

Đến lúc đó không cần Ma Giáo tìm bọn hắn gây phiền phức, hắn sẽ trực tiếp dẫn tộc nhân diệt Ma Giáo, giết Chu Khung tự xưng là đệ nhất cao thủ vùng đất hỗn loạn kia.

Vu Lực phát tay, lập tức xung quanh hiện ra lượng lớn người Thiên Vu tộc, vậy mà tu vi mỗi một người đều trên Thiên Cổ cảnh.

“Đã đến đây, các ngươi đừng hòng sống sót mà đi!”

Thiên Vu tộc vây quanh Ma giáo đông gấp hai lần, nhưng đám người Ma giáo là những kẻ nào? Đều là từ núi xương biển máu bước qua, một đám người chẳng màng sống chết, lại thêm những trận đại chiến liên miên gần đây, một thân huyết tính sớm đã bộc phát đến cực hạn.

Lúc này dù đối mặt với địch nhân gấp bội, cho dù là gấp mười lần bọn họ cũng chẳng hề kinh hãi.

Không nói lời vô ích, hai bên trực tiếp giao chiến, Mộc Lão mạnh nhất Ma giáo đối đầu thẳng với Vu Lực, các cao tầng khác chống lại cao tầng Thiên Vu tộc tương ứng.

Từ sau khi đột phá hạn chế bản thể, tu vi của Mộc Lão trực tiếp tăng vọt đến Chân Võ ngũ trọng, chiến lực cũng gia tăng mạnh mẽ, Chân Võ thất trọng bình thường đều không phải là đối thủ của hắn.

Chương 97 - Bí mật của Thiên Vu tộc 2

Nhưng vị Vu Lực này lại là cao thủ Chân Võ bát trọng, hơn nữa thực lực phi phàm, tu vi hùng hậu đáng sợ, vừa giao thủ Mộc Lão đã rơi vào hạ phong.

Lúc này toàn bộ chiến trường xuất hiện một màn kỳ quái, đám người Ma giáo đấu pháp liều mạng, lập tức áp chế Thiên Vu tộc, thế nhưng trên mặt đám người Ma giáo lại không thoải mái.

Bởi vì cho đến bây giờ, người của Thiên Vu tộc vậy mà lại không có một ai chết, lực phòng ngự của mỗi người bọn họ đều mạnh đến dọa người, cho dù Ma giáo có tấn công như thế nào, đều không thể tạo thành tổn thương thực chất đối với bọn họ.

Ngược lại là trong khoảng thời gian ngắn đã bị giết ngược lại mấy chục người Ma giáo, tiếp tục như vậy tỷ lệ thắng của Ma giáo rất nhỏ.

Nhưng mà điều này ngược lại kích thích sát tính của đám người Ma giáo, bọn họ là ai, bọn họ chính là đệ tử Ma giáo mạnh nhất vùng đất hỗn loạn. Chẳng lẽ lại thua bởi một Thiên Vu tộc nhỏ nhỏ sao!

Bóng đen nhúu mày, nhìn Đại Tế Ti đang quỳ gối cầu nguyện bên cạnh Huyết Trì. Ma giáo bên trên vẫn đang chiến đấu thảm khốc với Thiên Vu tộc, cửa động phía dưới lại đột nhiên xuất hiện một bóng đen.

Đại Tế Ti dường như cảm nhận được điều gì đó, đột ngột quay đầu lại. Phía sau hắn đứng sừng sững một người mặc Ma Long chiến bào, toàn thân bốc lên ngọn lửa ma diễm ngập trời, giữa mi tâm còn có một tia chớp màu bạc đen. Bên cạnh còn đứng một con chó đen, đang nhe nanh trợn mắt nhìn chăm chăm vào hắn.

Đôi mắt Đại Tế Ti tràn ngập vẻ kinh hãi, hắn lại không hề phát hiện ra khi nào người và chó này xuất hiện.

“Người là ai, sao lại tiến vào nơi này!” Đại Tế Ti vẻ mặt đề phòng nhìn bóng đen chắt vẩn.

Bóng đen nhìn Đại Tế Ti, lạnh lùng nói: “Bổn tọa là Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung, xem ra Huyết Trì này chính là bí mật mà Thiên Vu tộc các ngươi thủ hộ ba ngàn năm!”

“Cái gì, ngươi chính là Chu Khung!” Đại Tế Ti nhìn Chu Khung với vẻ mặt kinh hãi.

Hắn không ngờ Chu Khung lại đến đây, trước đó Thiên Vu tộc hắn cố ý tỏ ra yếu thế với Ma Giáo, chính là sợ dẫn Chu Khung tới, nếu không đám người Ma Giáo bên ngoài nào có cơ hội chờ đợi cứu viện, nhưng không ngờ đối phương vẫn đến.

Đại Tế Ti không nói thêm gì nữa, hai tay bắt đầu nhanh chóng kết ấn, lập tức một cái chuông lớn màu vàng đất bao phủ Chu Khung, hơn nữa hào quang bên trên tỏa ra bốn phía, rõ ràng mạnh hơn nhiều so với lồng phòng hộ bên ngoài Phong Thành lúc trước.

Đại Tế Ti không cho rằng cái chuông lớn này có thể vây khốn Chu Khung bao lâu, nhưng chỉ cần có thể vây khốn một canh giờ là được, Huyết Trì lập tức sẽ thành hình, đến lúc đó chỉ cần hắn thu Huyết Trì nhanh chóng rời khỏi nơi này là được.

Chờ sau khi Thiên Vu tộc của hắn hấp thu năng lượng trong Huyết Trì, Ma giáo nho nhỏ này lật tay là có thể diệt.

Chưa đợi Đại Tế Ti tiếp tục tưởng tượng về tương lai tốt đẹp, hắn đột nhiên trông thấy một con chó đen đang đứng đối diện hắn, chính là con xuất hiện cùng với Chu Khung kia, nhưng hắn nhớ không lầm, vừa rồi chuông lớn đã vây khốn cả hắn và Chu Khung.

Hiện tại Chu Khung rõ ràng vẫn còn đang bị vây trong chuông lớn, con chó này làm sao đi ra được, chưa đợi Đại Tế Ti kịp phản ứng, chó đen đã cắn xé chuông lớn, tựa như đang ăn bánh quy vậy, mấy ngục đã cắn ra một lỗ thủng trên chuông lớn.

Chuông lớn vỡ tan theo tiếng gặm, Chu Khung chậm rãi bước ra, vươn một bàn tay không lồ bắt lấy Đại Tế Ti. Đại Tế Ti căn bản không am hiểu chiến đấu, tu vi tuy cũng đạt tới Chân Võ cảnh, nhưng ở trong tay Chu Khung thì một chút năng lực phản kháng cũng không có.

“Nói ra bí mật của Huyết Trì này, bổn tọa cho ngươi một cái chết thống khoái!” Chu Khung lạnh lùng nhìn Đại Tế Ti.

“Hừ, Chu Khung tiểu nhi, cả đời này ngươi cũng sẽ không biết đâu.” Đại Tế Ti về phía về phía Chu Khung hét lớn một tiếng, lại trực tiếp tắt thở.

Chu Khung nhìn Đại Tế Ti cau mày, lại trực tiếp tự sát, đúng là cứng rắn. Nhưng hắn cho rằng mình chết đi thì Chu Khung sẽ hết cách hay sao?

Nếu là Chu Khung trước kia thì quả thật không có cách nào, nhưng từ sau khi tu luyện công pháp 《Ma》, thuật pháp quỷ dị mà Chu Khung nắm giữ đã không còn ít ỏi nữa.

“Truy nguyên đến cội, ký ức tái hiện!” Chu Khung vung tay về phía Đại Tế Ti, lập tức một làn hắc khí bao phủ thi thể

của Đại Tế Ti, Chu Khung từ từ nhắm mắt lại.

Nửa canh giờ sau, Chu Khung chậm rãi mở mắt ra, trong mắt thoáng qua một tia kinh ngạc, nhìn về phía Huyết Trì lộ vẻ tò mò.

Vừa rồi Chu Khung đã nhìn thấy toàn bộ ký ức của Đại Tế Ti,

Thiên Vu tộc là một chi nhánh của một tộc đàn khổng lồ, bởi vì phạm sai lầm nên bị tộc đàn trục xuất ra ngoài, trải qua cuộc di cư dài đằng đẵng, cuối cùng đã đến vùng đất hỗn loạn này.

Chương 98 - Vì sao phải tấn công Thiên Vu tộc của ta

Nhưng ngay khi họ muốn tiếp tục di chuyển, Đại Tế Ti đột nhiên phát hiện ra Phong Thành có điều bất thường. Thông qua bói toán và cảm ứng huyết mạch, hắn đoán rằng nơi đây từng có vị Đại Vu của tộc họ ngã xuống, hơn nữa máu tươi đã chảy vào lòng đất.

Phải biết rằng đó là một vị Đại Vu, cho dù lúc ấy toàn bộ tộc đàn của họ cũng chỉ có một Đại Vu mà thôi. Nếu có thể có được máu của vị Đại Vu này, dùng để cải thiện và nâng cao huyết mạch của họ, thực lực của nhánh họ sẽ tăng vọt. Đến lúc đó, cho dù nhận tổ quy tông cũng không phải là điều không thể.

Cho nên, họ đã trực tiếp chiếm cứ Phong Thành, đuổi đi tất cả mọi người trong thành, ở dưới đất Phong Thành bày ra một trận pháp Tụ Huyết Phong Thiên thật lớn, dùng để thu thập máu của Đại Vu. Nhưng bởi vì tạp chất trong máu quá nhiều, hơn nữa thật sự quá phân tán, họ chỉ có thể không ngừng tụ tập và tinh luyện.

Dùng ròng rã ba ngàn năm, huyết dịch này rốt cuộc cũng được tinh luyện ra, nhưng ngay tại bờ vực thành công, Chu Khung xuất hiện, trực tiếp cướp đoạt cơ duyên của bọn chúng.

Nhìn Huyết Trì trước mặt, khóe miệng Chu Khung lộ ra ý cười, lần này quả thật không uổng công, Huyết Trì này không chỉ Thiên Vu tộc có thể dùng, các chủng tộc khác cũng có thể sử dụng, có Huyết Trì này, thực lực của Ma giáo sẽ lần nữa tăng vọt đến một trình độ đáng sợ.

Về phần Đại Tế Ti vừa rồi đột nhiên tự sát, quả nhiên cũng không đơn giản như vậy, mà là bước cuối cùng của Huyết Trì này vẫn chưa hoàn thành, hiện giờ dùng loại huyết dịch như vậy chẳng những không tăng cường thực lực, ngược lại vì năng lượng quá cuồng bạo, sẽ khiến người ta bạo thể mà vong.

Nhưng Đại Tế Ti chết cũng không ngờ, Chu Khung sẽ có bí pháp lục soát ký ức, khiến cái chết của hắn biến thành một trò cười.

Chu Khung dựa theo ký ức hai tay nhanh chóng kết ấn, không ngừng đánh về phía Huyết Trì, Huyết Trì bắt đầu trở nên nồng hậu dày đặc, chậm rãi ổn định lại.

“Đại công cáo thành!” Chu Khung chậm rãi bước vào trong Huyết Trì, thứ tốt này hắn phải hưởng thụ trước một bước.

Về phần tình hình chiến đấu bên ngoài, Chu Khung đã có tính toán, gần đây tâm tính đám người Ma giáo rất bành trướng, vừa vặn có thể mượn tay Thiên Vu tộc mài giũa một chút, những kẻ sống sót trong bọn họ mới có thể đi theo mình chinh chiến thiên hạ. Còn những kẻ đã chết, hừ, từ xưa đến nay vẫn luôn là nhất tướng công thành vạn cốt khô!

Chu Khung từ từ nhắm mắt lại, bắt đầu hấp thu năng lượng trong máu, lúc này Đại Bạch cũng nhảy vào trong Huyết Trì, một người một chó đều đang cố gắng tu luyện.

Một canh giờ sau, khí thể trên người Chu Khung bắt đầu không ngừng tăng lên, Chân Võ tam trọng, Chân Võ tứ trọng, một mực leo lên đến Chân Võ tầng bảy mới chậm rãi dừng lại, từ từ mở mắt ra. Trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc.

Công hiệu của Huyết Trì này còn đáng sợ hơn so với tưởng tượng của hắn, căn cơ của hắn hùng hậu như vậy mà cũng trực tiếp tăng lên năm tiểu cấp độ. Những người khác chỉ sợ đều có thể trực tiếp phá một đại cảnh giới.

Hơn nữa máu này thậm chí có công hiệu cải thiện cường độ thân thể, hiện giờ cường độ thân thể của hắn chỉ sợ tu vi thấp, cầm binh khí cũng không chém bị thương được hắn.

Mở ra giao diện thuộc tính

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma giáo

Tu vi: Chân Võ tầng thất

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, 《Ma》

Tọa kỵ: Ma Long Phi Thương

Sủng vật: Ma khuyển Đại Bạch

Chu Khung bước ra khỏi Huyết Trì, liếc nhìn Đại Bạch vẫn còn ở trong Huyết Trì, lúc này Đại Bạch cũng mở mắt, chậm rãi bước ra.

“Không ngâm thêm một chút nữa sao, công hiệu cũng không tệ mà!” Chu Khung nhìn Đại Bạch cười nói.

Đại Bạch chậm rãi lắc đầu, ngâm mình một thời gian dài như vậy, ngoại trừ màu lông trở nên đen hơn một chút, cũng không thấy khí thể có mạnh lên hay không.

Nói về Đại Bạch này, rõ ràng là tu vi không kém gì cảnh giới Chân Võ, vậy mà lại không thể hóa hình, thậm chí cũng không thể mở miệng nói chuyện. Lần trước Chu Khung muốn giao lưu với nó, cuối cùng sau một hồi Đại Bạch ra dấu, mới hiểu rõ tu vi của nó còn quá thấp, ít nhất phải đạt tới Đại La mới có thể mở miệng nói chuyện.

Chu Khung vung tay thu hồi Huyết Trì, bước ra khỏi động.

Bên ngoài Phong Thành tiếng hò hét ngút trời, huyết sát khí động lại đáng sợ, khiến mọi người xem náo nhiệt xa xa

đều sợ tới mức run rẩy, không dám tới gần.

“Ma giáo này thật sự quá hung hãn, rõ ràng nhân số còn không bằng một nửa đám Thiên Vu, vậy mà cho tới bây giờ cũng không rơi vào hạ phong!”

“Đúng vậy, chẳng lẽ bọn họ đều là kẻ điên sao, bọn họ không sợ chết sao, sao từng người đều liều mạng chém giết vậy!”

Chương 99 - Chu Khung bạo lực 1

“Về sau ta nhìn thấy người Ma giáo tuyệt đối đi đường vòng, thật sự là quá đáng sợ!”

Lúc này trong Phong Thành đã có tử thi khắp nơi, có Ma giáo, tự nhiên cũng có Thiên Vu tộc. Lúc này nhân số Ma giáo đã giảm bớt một phần ba, nhưng hai phần ba còn lại ngược lại càng đáng sợ hơn, cả đám đều giống như mới từ địa ngục bò ra.

Mà Thiên Vu tộc, mặc dù lực phòng ngự kinh người, nhưng kinh nghiệm chiến đấu quả thực tầm thường, trước Ma giáo đấu pháp liều mạng, cũng đã tử vong một phần ba tộc nhân.

Trước mắt hai bên đều đang liều mạng tiêu hao, giống như đang xem ai nhiều người hơn, có thể sống đến cuối cùng.

Ngay lúc người phía dưới còn đang kêu giết, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một bóng người, bên cạnh còn có một con chó đen đứng đó.

Đám người Ma giáo ngẩng đầu nhìn thấy người tới, lập tức vẻ mặt vui mừng, thi nhau khom mình hành lễ nói: “Tham kiến giáo chủ!”

Mà người của Thiên Vu tộc nhìn về phía người tới ai nấy vẻ mặt lo lắng.

Vu Lực nhìn Chu Khung trên bầu trời, trong lòng nhanh chóng trầm xuống, hắn lại không phát hiện đối phương xuất

hiện như thế nào, có thể thấy tu vi của đôi phương cao tuyệt, mình không thể so sánh.

Vu Lực về phía mặt sang Vu Sơn bên cạnh, truyền âm: “Qua xem Đại Tế Ti thế nào rồi, nếu xong việc, chúng ta lập tức đi. Phong Thành này trước tiên cứ nhường cho bọn chúng, sau này chúng ta sẽ đoạt lại!”

Vu Sơn xoay người, thân hình nhanh như chớp lao vào trong phủ thành chủ, nhưng chưa kịp tiến vào đã nghe phía sau vọng lại một tiếng gầm đầy bi phẫn.

Vu Sơn ngoảnh mặt nhìn lại, chỉ thấy Chu Khung trên không trung phát tay áo, một cái đầu người già nua từ trên trời rơi xuống, hai mắt trợn trừng, hiển nhiên là chết không nhắm mắt.

Lập tức toàn thể Thiên Vu tộc đều gào thét.

“Không, Đại Tế Ti sao có thể chết được!”

“Không thể nào, Đại Tế Ti sẽ không chết!”

Vu Sơn quỳ rạp trên mặt đất, ôm đầu Đại Tế Ti, phẫn nộ gào lớn, hai hàng lệ nóng hổi thi nhau tuôn rơi.

Toàn thể tộc nhân Thiên Vu tộc đều đồng loạt bật khóc, ai ai cũng hiểu rõ Đại Tế Ti quan trọng với Thiên Vu tộc đến nhường nào.

Năm xưa, nhánh của bọn họ bị tộc đàn trục xuất, Đại Tế Ti thân ở địa vị cao quý trong tông tộc lại tình nguyện đi theo bọn họ, hấn vốn dĩ không cần phải làm vậy, với thiên phú hơn người, chẳng ai có thể trục xuất hấn.

Thế nhưng hấn lại cam tâm tình nguyện chịu trục xuất, Đại Tế Ti dẫn dắt bọn họ không ngừng di chuyển, tìm kiếm nơi dung thân, dựa vào năng lực bói toán mà không ngừng giúp bọn họ chuyển nguy thành an.

Có thể nói mấy ngàn năm qua, Đại Tế Ti hoàn toàn trở thành trụ cột tinh thần của Thiên Vu tộc, người còn sống thì Thiên Vu tộc còn hi vọng, tầm quan trọng của hắn với Thiên Vu tộc thậm chí còn hơn cả Huyết Trì.

Nhưng bây giờ hắn đã chết, bị Chu Khung của Ma Giáo giết chết, e rằng Huyết Trì mà bọn hắn mưu đồ mấy ngàn năm cũng bị Chu Khung lấy đi rồi.

Vu Sơn ngẩng đầu nhìn Chu Khung, phần nộ quát: “Vì sao? Rõ ràng Thiên Vu tộc ta không tranh giành với đời, tộc nhân cũng rất ít khi ra khỏi thành trì, tại sao Ma Giáo các ngươi lại đến tấn công chúng ta!”

Chu Khung cười lạnh nhìn Vu Sơn,

“Nếu ngươi muốn lý do, bổn tọa cho ngươi một cái, chính là các ngươi quá yếu, lại dám cả gan chặn đường bổn tọa.”

Đám người Thiên Vu tộc phía dưới tức giận la ó, Chu Khung này sao mà bá đạo như vậy, có gì ngang đường hắn phải chết, chẳng lẽ chỉ bởi vì thực lực hắn mạnh hay sao!

Vu Lực ngẩng đầu nhìn Chu Khung, hai mắt đỏ ngầu, gầm lên một tiếng.

“Chu Khung, ngươi sẽ phải trả giá cho lời nói của mình, Đại Vu Chiến Thần khởi!”

Chỉ thấy thân thể Vu Lực nhanh chóng phình to, ước chừng đạt tới năm trượng mới dừng lại, khí thế toàn thân cũng theo đó đạt đến cảnh giới Chân Võ thập trọng.

“Đại ca, ta đến trợ giúp ngươi, nhất định phải báo thù cho Đại Tế Ti!” Vu Sơn ở bên cạnh lớn tiếng hô, thân thể nhanh chóng lao về phía Vu Lực, thậm chí trực tiếp hòa nhập vào trong. Theo đó, thân thể của Vu Lực lại bành trướng thêm.

“Đại ca, ta đã đến rồi! Nhất định phải báo thù cho Đại Tế Ti của ta!”

“Tộc trưởng, ta đã đến rồi, nhất định phải báo thù cho Đại Tế Ti của ta!”

Tất cả mọi người của Thiên Vu tộc đều lần lượt lao về phía Vu Lực, hòa nhập vào trong thân thể của Vu Lực, theo đó thân thể của Vu Lực cũng bành trướng ngày càng lớn hơn.

Nhìn như thời gian rất lâu, thật ra từ khi Vu Lực sử dụng Đại Vu chân thân đến lúc Thiên Vu tộc cùng nhau dung nhập vào trong cơ thể hắn chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi mà thôi, những người khác căn bản không kịp phản ứng.

Chờ sau khi mọi người phản ứng lại, toàn bộ người Thiên Vu tộc đều dung nhập vào thân thể của Vu Lực, lúc này thân thể Vu Lực đã cao tới mấy trăm trượng, tu vi càng đạt tới cảnh giới Đại La thất trọng.

Chương 100 - Chu Khung bạo lực 2

Vu Lực hai mắt đỏ bừng nhìn Chu Khung, trong mắt tràn ngập cừu hận, hắn biết từ khoảnh khắc Đại Tế Ti tử vong, Thiên Vu tộc bọn họ đã xong rồi, hiện tại hắn sử dụng Đại Vu Chiến Thần này càng dung nhập tất cả tộc nhân.

Đại Vu Chiến Thần này là bí pháp của tộc bọn họ, chỉ có đạt tới Bán Thánh cảnh mới có thể sử dụng bình thường, nếu không sẽ có di chứng cực lớn, chính là toàn bộ tộc nhân dung nhập trong cơ thể sau khi giải thể đều sẽ tử vong.

Tất cả tộc nhân đều biết, nhưng vì báo thù cho Đại Tế Ti, bọn họ đều quyết không quay đầu, không có một chút do dự.

“Chu Khung, không phải người nói kẻ mạnh có lý sao, ta sẽ để người thấy rốt cuộc ai mạnh!”

Vu Lực hét lớn một tiếng, một quyền đánh về phía Chu Khung, theo Vu Lực đánh ra một quyền, thiên địa linh khí chung quanh đều bị áp bách phát ra từng tiếng nổ lép bép, không gian bị xé rách, cảnh tượng khủng bố dọa người.

Quyền này nếu như là Chu Khung trước khi tiến vào Huyết Trì có lẽ còn không dám cứng rắn đón đỡ, hiện giờ thì ngược lại có thể thử xem thân thể rốt cuộc cường đại đến trình độ nào.

Chu Khung cũng theo đó đánh ra một quyền, không gây ra bất cứ dao động nào, nhưng một quyền này lại giống như cố định thiên địa chung quanh.

Hai người đều không dùng pháp lực, đều dùng lực lượng thuần túy của cơ thể, theo hai quyền va chạm, một luồng dư âm kinh khủng phát ra, kiến trúc xung quanh không ngừng sụp đổ, đám người Ma giáo vội vàng bay ra ngoài thành trì.

Ngay cả những người xem náo nhiệt xung quanh cũng vội vàng lui về phía sau hơn mười dặm mới ngừng lại.

Dư âm tan hết, lộ ra hai người, Chu Khung đứng ở trên bầu trời sắc mặt bình tĩnh, người khổng lồ khổng lồ đối diện lui về phía sau mấy dặm, cánh tay phải không ngừng run rẩy, rõ ràng là đã bị thương tổn.

“Sao có thể như vậy, lực lượng thân thể của người làm sao có thể mạnh mẽ đến thế!” Vu Lực không dám tin nhìn Chu Khung, phải biết Thiên Vu tộc bọn họ bẩm sinh thân thể đã mạnh hơn các chủng tộc khác.

Hiện giờ hẳn lại dung hợp tất cả tộc nhân, cường độ thân thể mạnh mẽ đáng sợ. Sau đó Vu Lực dường như nghĩ tới điều gì, gầm lên: “Người hấp thu huyết dịch Đại Vu, nhất định là vậy! Đó rõ ràng là của Thiên Vu tộc ta!”

“Chết đi cho ta! Chấn Thiên Vu Quyền!” Vu Lực giận dữ gầm thét, vốn dĩ huyết dịch Đại Vu là của Thiên Vu tộc bọn họ, giờ đây lại tác thành cho Chu Khung, thật sự khiến hắn khó có thể chấp nhận.

Chu Khung một lần nữa đâm quyền, đồng thời tia chớp màu bạc đen nơi mi tâm tỏa ánh sáng, một vòng tròn xuất hiện trong tay hắn, nhanh chóng phóng đại, ném về phía Vu Lực.

Rầm, tiếng nổ lại vang lên, Vu Lực lại bị chấn lui mấy dặm, lần này chưa kịp hắn bay nhào tới, trực tiếp bị một vòng tròn đen vây khốn thân thể, bất kể hắn giãy giụa thế nào cũng không thoát ra được, chính là Thần Ma Hoàn của Chu Khung.

Thần Ma Hoàn này, ở hạ giới từng vây khốn Đọa Lạc Thiên Sứ thần bí kia, về sau Chu Khung rất ít khi dùng tới, trong lần thăng cấp Thần Ma Nhân trước, công năng của nó cũng tăng lên, hiện giờ chẳng những có hiệu quả vây khốn người ta, còn có công năng trấn áp.

Nói thật từ khi Chu Khung đến thế giới này, vẫn luôn miệt mài đối thủ, đã gần như quên mất chiến đấu chân chính là như thế nào.

Nhìn Vu Lực đối diện bị vây khốn, ánh mắt lóe lên một tia hưng phấn, hai tay nắm chặt, nhanh chóng đánh về phía Vu Lực, bịch một tiếng Vu Lực trực tiếp bị đánh lên không trung.

Không đợi hấn hạ xuống, Chu Khung lại xuất hiện ở trên bầu trời đập tới một cước.

Vu Lực nhất thời tựa như quả bóng da bị Chu Khung ở trên bầu trời nhanh chóng đánh tới đánh lui, người ở không trung không ngừng phun máu.

Mọi người trong Ma giáo ở bên ngoài nhìn Chu Khung càng đánh càng hưng phấn, vẻ mặt mê mang: “Giáo chủ làm sao vậy, sao còn đánh đến ngất rồi!”

“Không biết, nhưng không ngờ giáo chủ còn có khuynh về phía bạo lực!”

“Nhỏ tiếng chút, để Giáo chủ nghe được, ngươi còn muốn sống hay không!”

Mọi người vây xem nhìn hai người đánh nhau trên bầu trời, không phải là hai người một bên đánh một bên bị đánh, đều là vẻ mặt chấn động.

“Giáo chủ Ma giáo này thật quá mạnh, hiện tại tu vi Vu Lực rõ ràng là Đại La cao giai, vậy mà bị hấn đánh không có một chút năng lực phản kháng nào!”

“Đúng vậy, chẳng phải nói đao pháp của hắ lợi hại sao, sao còn có một binh khí vòng tròn nữa, ta thấy sau khi vòng tròn đó vây khốn Vu Lực, Vu Lực lập tức mất đi năng lực phản kháng! Thật là đáng sợ!”

“Đúng vậy, hiện giờ hắ ngay cả đao cũng chưa rút ra...”

Người vây xem có kẻ kinh hãi thán phục, cũng có người lập tức lấy ra trang bị truyền tin báo cáo cho thể lực của mình, dù sao lần này Chu Khung ra tay, khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Chương 101 - Công hiệu cường đại của Thánh Huyết Điện

Chu Khung nhìn Vu Lực từ trên không trung rơi xuống, nhẹ giọng nói: “Kết thúc rồi!” Một quyền đột nhiên đánh ra, rõ ràng lợi hại hơn nhiều so với mấy quyền vừa rồi.

Vu Lực từ trên bầu trời rơi xuống, nhìn nắm đấm công kích mà đến, vẻ mặt tuyệt vọng, hẳn cô phụ toàn bộ tộc nhân, chẳng những không giết được Chu Khung, ngược lại trực tiếp bị đối phương ngược đãi, nhất thời phần nộ rống to: “Ta không phục!”

Bành, một tiếng nổ lớn, lần này không phải là tiếng va chạm nữa, mà là Chu Khung trực tiếp xuất quyền đánh nổ tung thân thể Vu Lực, xác nát rải đầy trời, tựa như một trận mưa xác vụn.

Chu Khung chậm rãi bước ra khỏi thành, theo sau bên cạnh là Đại Bạch, lúc này rõ ràng Đại Bạch cách Chu Khung xa hơn một chút, thật sự là cảnh tượng bạo lực vừa rồi của Chu Khung quá đáng sợ.

Rõ ràng có thể giải quyết chỉ với một chiêu, thế nhưng lại cố tình đánh nhiều quyền như vậy mới xong, Vu Lực cũng đủ xui xẻo, vốn thực lực của hắn không đến nỗi như thế, nhưng không đợi hắn phát huy hoàn toàn đã bị Thần Ma Hoàn vây khốn, liên tục bị ngược đãi đến chết, có thể nói là ám ức đến cực điểm.

Đám người Ma giáo vội vàng bay đến bên cạnh Chu Khung, khom mình hành lễ.

“Tốt lắm, lần này các người không khiến bản tọa thất vọng, rất có huyết tính! Đây mới là đáng vẻ mà đệ tử Ma giáo ta nên có!” Chu Khung trầm giọng nói.

“Tạ ơn Giáo chủ khích lệ!”

“Ừm, về tổng đàn đi!” Chu Khung nói xong, bay lên trời, một chiếc Ma Long Phi Liễn ở phía xa bay tới rất nhanh, Chu Khung và Đại Bạch đến gần phi liễn, Ma Long gầm lên một tiếng, bay về phương xa!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên phi liễn, trên mặt lộ ra nụ cười, lần này hành hạ Vu Lực đến chết, chẳng những khiến cho nỗi buồn bực khi hắn xuyên qua được giải trừ, mà còn nhận rõ thực lực hiện tại của mình.

Bây giờ không cần Thần Ma Dao, sức chiến đấu của bản thân hắn đã đạt đến Đại La bát trọng cửu trọng, có thể nói hiện tại hắn hoàn toàn xứng đáng là cao thủ đệ nhất vùng đất hỗn loạn, chờ sau khi thống nhất toàn bộ vùng đất hỗn loạn, thực lực của hắn sẽ tăng vọt lần nữa.

“Đinh, chúc mừng ký chủ thành công hoàn thành nhiệm vụ dò xét Phong Thành, ban thưởng một phần công pháp thần bí, đang phát hành!”

Chu Khung cũng không hề để ý, hiện tại hắn đã không thiếu công pháp, chuyện này có thể lấy được Huyết Trì hắn đã rất thỏa mãn, về phần đạt được công pháp gì, hắn cũng không thèm để ý.

Xoạt, một bản công pháp xuất hiện trong tay Chu Khung, Chu Khung nhìn về phía công pháp, trong mắt lập tức híp lại, không ngờ tên công pháp này cũng chỉ có một chữ.

Chỉ thấy bên trên công pháp viết tên “Ngôn”,

Chu Khung ẩn mở giới thiệu vắn tắt, bên trên chỉ viết bốn câu.

Nhất ngôn xuất thiên địa định, nhất ngôn xuất vạn pháp tùy, ngôn từ của ta chính là thiên mệnh, lời nói của ta chính là chân lý.

Mẹ nó, đây chẳng phải là thuật Kim Khẩu Ngọc Ngôn bản nâng cấp sao, Chu Khung thâm nghĩ, công pháp này đối với Chu Khung mà nói quả là quá thực dụng, đây đúng là thần khí mạnh nhất để giả ngẫu.

Triều hội đại diện Thiên Ma Phong, tất cả cao tầng đều đứng ở hai bên, Chu Khung ngồi ngay ngắn phía trên, lúc này đã qua ba ngày kể từ khi Thiên Vu tộc bị diệt môn.

“Lần này các ngươi không làm bản tọa thất vọng, có công ắt thưởng! Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Mộc hộ pháp đâu rồi!”

“Thuộc hạ đây!” Ba người lập tức bước ra.

“Ba người các ngươi lần này làm việc có công, ban thưởng mười năng lượng khoáng, tiến vào Thánh Huyết điện tu luyện một ngày!”

“Đa tạ giáo chủ!” Hai người cung kính đáp tạ, tuy không biết Thánh Huyết điện là thứ gì, nhưng giáo chủ đã xem như phần thưởng, khẳng định là có lợi rất lớn đối với bọn họ.

“Những người khác cũng đều được thưởng một năng lượng khoáng!”

“Đa tạ giáo chủ!” Các cao tầng Ma giáo lập tức cung kính đáp tạ.

Nửa canh giờ sau khi triều hội tán đi, ba người Liên Sinh tụ lại với nhau, đi về phía Thánh Huyết điện theo lời giáo chủ nói. Thánh Huyết điện được xây dựng vào hai ngày trước, nằm ở bên cạnh Ma giáo hậu sơn và Ma đạo tháp.

“Cũng không biết trong Thánh huyết điện mà giáo chủ nói có vật gì tốt!” Mộc lão nhẹ giọng nói.

“Hắn là vật rất hữu ích cho tu luyện, bằng không giáo chủ đã chẳng cố ý lấy nó làm phần thưởng cho chúng ta.” Bạch Hạo Thiên ở bên cạnh đáp lại.

Phải biết rằng đối với các cao tăng của Ma giáo, Chu Khung vốn rất hào phóng, trước kia dù là Vạn Ma trì hay Đại Vạn Ma trì, đều mở cửa cho tất cả cao tăng, vậy mà lần này lại dùng làm phần thưởng chỉ trao cho ba người bọn họ, ắt hẳn không phải là vật bình thường.

Đội ba người đi đến sau núi, phát hiện Ma Đạo Tháp, không đúng, phải là Thánh huyết Điện đã bị vây kín bởi các cao tăng và đệ tử Ma giáo, bọn họ đều rất tò mò về Thánh huyết Điện mới xuất hiện này.

Chương 102 - Cữu Cữu Diệt Thần Kiếp 1

Phải biết rằng cho dù là Ma Đạo Tháp cũng mở cửa cho tất cả mọi người, rõ ràng Thánh Huyết Điện này không phải vậy, cho dù cao tầng nhìn qua cũng không thể vào nếu không lập công, lập tức tất cả người trong Ma Giáo đều tò mò không biết bên trong có gì.

Ba người Liên Sinh không do dự, bước tới.

Lúc này ở cửa Thánh Huyết Điện có hai Huyền Bộ Âm Vệ đứng canh gác, nhìn thấy ba người hành lễ một cái, chậm rãi mở cửa đại điện.

Ba người đi vào, đập vào mắt là một Huyết Trì khổng lồ, cảm giác rất bình thường, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác nặng nề.

Ba người trực tiếp đi vào, vừa tiến vào Huyết Trì là có một cỗ năng lượng cuồng bạo điên cuồng tràn vào trong cơ thể bọn họ, ba người không kịp kinh hãi, vội vàng vận chuyển công pháp cố gắng hấp thu.

Trọn vẹn qua một ngày, đám người Ma giáo bên ngoài vẫn còn đang chờ đợi, thỉnh thoảng nhìn về phía cửa ra vào, bọn họ thật sự quá tò mò bên trong có cái gì.

Rầm, đại môn đại điện mở ra từ, một thân hình áo bào đỏ nhanh chóng bay ra, dừng lại ở giữa không trung, toàn thân khí thế hùng hồn, tu vi bắt đầu không ngừng tăng lên. Thiên Cổ cửu trọng, Thiên Cổ thập trọng, không hề dừng lại trực tiếp

phá vỡ bình chương Chân Võ cảnh, một mực tăng tới Chân Võ lục trọng mới ngừng lại.

“Mẹ nó, chuyện này thật quá phi lý!” Ma Hồ Vương vỗ đầu kinh ngạc nói.

Lúc này tất cả mọi người của Ma giáo ở bốn phía đều sợ hãi nhìn Liên Sinh, nếu như bọn họ không nhìn lầm, đối phương chỉ dùng thời gian một ngày, vừa rồi trực tiếp phá vỡ tám cảnh giới, thậm chí trong đó bao gồm cả bình chương từ Thiên Cổ cảnh đến Chân Võ cảnh.

Phải biết rằng trong Hỗn Loạn Chi Địa có bao nhiêu Thiên Cổ cảnh trọn đời cũng không đột phá đến Chân Võ cảnh, cuối cùng ôm hận mà chết. Nếu Chân Võ cảnh dễ dàng đột phá như vậy đã không có địa vị cao như thế.

Chưa đợi mọi người kịp phản ứng, Bạch Hạo Thiên mặc một thân áo bào trắng cũng bay ra, khí thế không ngừng tăng lên, thẳng đến Chân Võ cửu trọng mới dừng lại. Mộc Lão cũng chậm rãi bước ra, rõ ràng tu vi cũng đột phá đến Chân Võ thập trọng, trực tiếp phá ngũ trọng.

Những hộ pháp ngoại môn quy thuận kia cũng đều há to miệng, đây cũng quá chấn động, một ngày trước ba người còn là hai cảnh giới Thiên Cổ một Chân Võ trung tầng, hiện tại thì sao, trực tiếp ba cao thủ Chân Võ lục trọng trở lên xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Nếu như Ma Đạo Thập khiến bọn họ cam tâm tình nguyện ở lại Ma giáo, như vậy Thánh Huyết điện xuất hiện lúc này quả thực khiến bọn họ chết lòng phục tùng.

Hỗn Loạn chi địa này có bao nhiêu Chân Võ cảnh vì đột phá một tiểu cảnh giới mà khổ tu hơn ngàn năm, thậm chí thiên phú không đủ mấy vạn năm cũng khó có thể đột phá,

hiện tại Ma giáo này lại có Thánh Huyết điện có thể trực tiếp tăng cường tu vi lên Chân Võ cảnh.

Trong khoảng thời gian ngắn có thể tăng tu vi lên mấy tầng Chân Võ cảnh, nếu để cho những Thiên Cổ cảnh và Chân Võ cảnh khổ tu biết, sợ là sẽ liều mạng gia nhập Ma giáo.

Mọi người Ma giáo nhìn ba người với vẻ mặt hâm mộ, lại nhìn về phía Thánh Huyết điện với vẻ mặt khát vọng, bọn họ hiện tại rất khát khao có thể lập tức đi vào tu luyện một ngày.

“Khụ!” Liên Sinh Thanh ho khan một tiếng, trầm giọng nói: “Chắc hẳn mọi người cũng đã biết công hiệu của Thánh Huyết điện này! Tiếp theo Ma giáo ta muốn nhanh chóng chiếm lĩnh toàn bộ vùng đất hỗn loạn, chỉ cần các người có thể lập được công lao, giáo chủ cũng sẽ ban thưởng cho các người tiền vào tu luyện, đương nhiên phải xem công lao các người lập được lớn hay không!”

“Đa tạ Đại tổng quản chỉ điểm, chúng ta nhất định sẽ cúc cung tận tụy vì Ma giáo, nguyện liều mình vì giáo chủ!” Đám người Ma giáo kích động hô to.

Lúc này bọn họ hận không thể lập tức xuất phát, những thành trì kia tốt nhất đừng đầu hàng, nhất định phải chống cự, như vậy bọn họ mới có thể lập thêm nhiều công lao cho Ma giáo.

Lúc này Chu Khung cũng không biết bên ngoài vì Thánh Huyết Điện mà sắp xuất hiện một trận gió tanh mưa máu, lúc này hắn đang cố gắng tu luyện công pháp chữ “Ngôn”, quyền công pháp này hiện tại đã được hắn đặt vào hàng công pháp tu luyện đứng đầu.

Bởi vì sự xuất hiện của Thánh Huyết Điện, Ma giáo tựa như được tiêm một liều máu gà khổng lồ, điên cuồng tấn công các thành trì xung quanh.

Rất nhiều thành trì vốn muốn cứng rắn một chút để có được một chút vị tốt, nhưng đám người Ma giáo trực tiếp không nói nhảm, chỉ cần không mở thành đầu hàng là trực tiếp công thành, một khi thành trì bị công hạ, tất cả thế lực chủ sự trong thành đều bị diệt sát toàn bộ.

Chuyện này khiến cho toàn bộ thành trì hỗn loạn triệt để, náo loạn, trừ một ít người dự định chống cự đến cùng, còn lại không đợi người Ma giáo đến, trực tiếp ra ngoài cửa thành mười dặm nghênh đón.

Chương 103 - Cứu Cứu Diệt Thần Kiếp 2

Mặt mày tươi cười, nịnh hót a dua, khiến cho đám người Ma giáo muốn tìm cơ hội trở mặt cũng không có, chỉ có thể phiền muộn tiếp nhận thành trì, mà gặp phải một ít thành trì phản kháng, lập tức như gặp trên bảo.

Thậm chí nội bộ vì tranh giành thành trì cũng cãi nhau không thể hòa giải.

Ngoài Ly Hỏa thành, gia tộc lớn nhất trong thành là Trương gia đang canh giữ trên tường thành, nhìn đám người Ma giáo vây quanh bên ngoài, vẻ mặt mọi người đều trịnh trọng.

Bọn họ cũng sợ hãi Ma giáo, nhưng Ly Hỏa thành này chính là địa bàn mà Trương gia bọn họ thủ hộ tám ngàn năm, làm sao có thể nhường ra ngoài, cho dù là Ma giáo cũng không được. Cũng không biết vì sao, đám người Ma giáo đối diện vây quanh lâu như vậy còn không đánh tới.

Mà Ma giáo bên này đã cãi nhau.

“Ta nói Ma Hồ Vương, Ly Hỏa thành này rõ ràng là phạm vi Huyền Vũ đường ta tấn công, người tới làm gì!” Đường chủ Huyền Vũ đường Vạn Lệ vẻ mặt âm trầm nhìn Ma Hồ Vương, hần biết đối phương tới đây tranh công lao.

Theo thời gian trôi qua, thành trì của vùng đất hỗn loạn này đã không còn lại bao nhiêu, mà những người còn phản kháng lại càng ít. Minh vất vả mới gặp được một người, há có thể cam tâm nhường cho kẻ khác.

“Vạn Đường chủ, Thánh Huyết Trì kia người đã tiến vào một lần rồi, Giáo chủ nói lần thứ hai không có hiệu quả gì lớn, thành trì này nhường cho ta được không!” Ma Hồ Vương vẻ mặt cười hì hì nhìn Vạn Lệ, dù sao cầu người ta cũng phải có thái độ tốt.

“Ma Hồ Vương, người chẳng phải cũng đã tiến vào rồi sao, vì sao còn tranh giành thành trì này với ta!” Vạn Lệ lạnh lùng nói.

“Hắc hắc, cái đó không phải tại tiểu tử Ma Hầu Vương kia vận khí quá kém sao, phàm là thành trì hấn tấn công đều không hề phản kháng, trực tiếp đầu hàng, chẳng phải là công lao tích lũy từng tí một không đủ sao? Như vậy đi, coi như Ma Hồ Vương ta nợ người một cái nhân tình thế nào!” Ma Hồ Vương thành khẩn nói.

Nghe lời này, Vạn Lệ cau mày suy nghĩ.

Phương xa lúc này lại có một đám người bay tới, cầm đầu chính là Ma Thủ Vương Trần Thư, phía sau theo sau mười vị Ma Vương khác.

Trần Thư đứng trước mặt Vạn Lệ, trầm giọng nói: “Chuyện này coi như Thập Nhị Ma Vương chúng ta cùng nhau nợ người một ân tình, không biết có được hay không?”

Vạn Lệ suy nghĩ một chút, gật đầu. Ân tình của Thập Nhị Ma Vương, đổi lấy một thành trì không quá quan trọng đối với bản thân vào lúc này, rất có lời.

Từ sau khi Ma giáo ngày càng lớn mạnh, tuy rằng đều trung thành với Chu Khung, nhưng khó tránh khỏi sẽ xuất hiện hiện tượng kết bè kết đảng.

Hiện nay toàn bộ Ma giáo, đại tông quản Liên Sinh và đại hộ pháp Bạch Hạo Thiên tính như độc lập, còn lại tứ đại

đường chủ là một bè, Thập Nhị Ma Vương là một bè, hộ pháp nội môn là một bè, hộ pháp ngoại môn là một bè.

Lẫn nhau đều âm thầm so đo, kẻ nào cũng chẳng phục kẻ nào, Chu Khung cũng vui vẻ như vậy, dù sao có cạnh tranh mới có động lực, Ma giáo cũng chẳng cần bầu không khí âm u đầy tử khí.

Ma Hầu Vương ở bên cạnh cảm tạ nhìn chư vị Ma Vương khác một cái, dẫn theo thủ hạ hưng phấn về phía Ly Hỏa thành xông tới, chỉ cần hạ được thành trì phản kháng này, hắn sẽ có thể tiến vào Thánh Huyết điện, tăng lên tu vi, không phụ uy danh một trong Thập Nhị Ma Vương.

Trần Thư liếc nhìn Ma Hồ Vương nói: “Người đi trợ trận cho Hầu nhi, dù sao hắn cũng chỉ có tu vi Thiên Cổ cảnh!”

“Được rồi, đại ca ta đi ngay!”

Ma Hồ Vương đáp ứng một tiếng liền bay về phía Ly Hỏa Thành, khí thế toàn thân bộc phát, hiển nhiên đã là cao thủ Chân Võ ngũ trọng.

Lúc này trên Thiên Ma Phong, trong đại điện, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế.

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống không ngừng vang lên,

“Đinh, chúc mừng túc chủ hoàn thành xưng bá hai phần mười vùng đất hỗn loạn, ban thưởng tăng lên một tầng tu vi, trước mắt tu vi Chân Võ bát trọng.”

“Đinh, chúc mừng túc chủ hoàn thành xưng bá ba phần mười vùng đất hỗn loạn, ban thưởng tăng lên một tầng tu vi, trước mắt tu vi Chân Võ cửu trọng.”

“Đinh, chúc mừng túc chủ hoàn thành xưng bá bốn phần mười vùng đất hỗn loạn, ban thưởng tăng lên một tầng tu vi, trước mắt tu vi Chân Võ thập trọng.”

“Đinh, chúc mừng túc chủ... Đề thăng tới Đại La cảnh nhất trọng, hữu nghị nhắc nhở, thiên kiếp sắp đến!”

Lập tức phía trên toàn bộ Ma giáo nhanh chóng tụ tập lượng lớn mây đen, so với mây đen lần trước Mộc lão độ kiếp còn lớn hơn gấp mười lần, bên trong thậm chí xuất hiện từng tia chớp màu tím.

Mà ở ngoài tổng đàn Ma giáo vạn dặm, một lão già đang mang theo một thanh niên chậm rãi phi hành.

Thanh niên nhìn về phía lão già: “Sur phụ, chúng ta đây là đi đâu vậy, vừa rồi đám người Ma giáo kia cũng quá tàn bạo đi, rõ ràng đối thủ đã đầu hàng lại còn giết sạch!”

Chương 104 - Không độ người 1

“Chúng ta đi tìm tên giáo chủ Ma giáo kia, không ngờ vì sư chỉ mới năm mươi năm không tới vùng đất hỗn loạn này, vậy mà lại xuất hiện giáo phái quỷ dị như Ma giáo.” Lão già có chút âm trầm nói.

“Đúng vậy, lần trước ta và sư phụ tới, vùng đất hỗn loạn này còn tự làm theo ý mình, còn chưa tới năm mươi năm, hiện giờ e rằng phần lớn đã rơi vào tay Ma giáo! Sư phụ, chúng ta phải làm sao đây!”

“Vốn vì sư đã muốn thống nhất vùng đất hỗn loạn này, không ngờ lại bị Ma giáo thống nhất trước, cũng coi như là giúp vì sư một việc lớn! Chỉ cần vì sư bắt được tên giáo chủ Ma giáo kia, chẳng phải Ma giáo sẽ thành sính lễ cho sư đồ chúng ta hay sao!” Lão già cười nói một cách châm biếm.

Thanh niên nghe vậy cũng vui vẻ cười, nhưng ngay sau đó lại lo lắng nói: “Sư phụ, con nghe nói tu vi của giáo chủ Ma giáo kia cao thâm khó lường, chúng ta đi như vậy liệu có nguy hiểm không!”

Lão già liếc nhìn thanh niên, tức giận nói: “Vị sư là cao thủ Đại La thập trọng, chỉ kém một bước là có thể phổ cập cảnh giới Bán Thánh, há lại là thứ mà tên giáo chủ Ma giáo nhỏ bé kia có thể so sánh.”

Hai người còn đang trò chuyện, đột nhiên lão già cau mày, nhìn về phía Thiên Ma Phong, lúc này nơi đó mây đen dày đặc, che khuất cả bầu trời, cho dù ở cách xa như vậy cũng có

thể thấy rõ, có thể thấy được sự kinh khủng của kiếp vân ở nơi ấy.

“Sur phụ, nơi đó có người đang độ kiếp, đây là đang độ Bán Thánh kiếp sao? Sao mà khủng khiếp vậy!” Thanh niên kinh ngạc nhìn về phía Thiên Ma Phong.

“Không phải, đây là Đại La kiếp, Cứu Cứu Diệt Thần kiếp mạnh nhất, nếu không phải là tuyệt thế yêu nghiệt thì không thể vượt qua. Tên giáo chủ Ma giáo này quả nhiên không tầm thường!”

Lão già nhìn kiếp vân phương xa âm thầm chấn kinh, xem ra vị Ma giáo giáo chủ này còn yêu nghiệt hơn mình tưởng tượng, phải biết rằng dù cho một số hoàng tử của hoàng triều cũng ít người có thể vượt qua thiên kiếp này.

Đáng tiếc, đối phương lại đụng phải ta, dù cho hắn có thể vượt qua kiếp vân, cũng sẽ bị trọng thương, ta coi như ngư ông đắc lợi.

Lão già càng nghĩ càng vui mừng, dường như đã giết chết Chu Khung, thu phục Ma giáo, trở thành chúa tể Hỗn Loạn Chi Địa, quan trọng nhất là có thể hành hạ một yêu nghiệt như Chu Khung, khiến hắn hưng phấn không thôi.

Bất giác miệng cười hắc hắc, thanh niên ở bên cạnh nhìn lão già, sao lại cười đậm đắng như vậy, chẳng lẽ là phát điên rồi sao?

Lão già cũng không biết ý nghĩ của đồ đệ, bằng không phỏng chừng sẽ một chương đánh chết hắn. Hắn vung tay, mang theo đồ đệ nhanh chóng bay về phía Thiên Ma Phong.

Lúc này trên Thiên Ma Phong, tất cả mọi người của Ma giáo đều sợ hãi nhìn kiếp vân trên trời, thật sự là uy thế bên trong tỏa ra quá đáng sợ, tựa như chỉ cần lời kiếp đánh xuống, toàn bộ Thiên Ma Phong đều sẽ bị hủy diệt.

Mà bên ngoài Thiên Ma Phong, một nam tử mặc cẩm bào đứng ở một góc, hắn cũng bị kiếp vân hấp dẫn tới, nam tử nhẹ giọng lầm bầm nói, không ngờ hỗn loạn chi địa nhỏ bé này còn có yêu nghiệt ma đạo như vậy.

Cách hắn năm mươi dặm, một lão già và một thanh niên đang đứng, lúc này hai người bọn họ hoàn toàn không phát hiện ra nam tử áo gấm, vẻ mặt trịnh trọng nhìn kiếp vân trên đỉnh Thiên Ma Phong.

Ngay cả lão già cũng mang vẻ mặt tò mò nhìn, loại kiếp vân này trước kia hắn chỉ từng nghe nói qua mà thôi, lần đầu tiên chân chính nhìn thấy.

Lúc này giữa không trung Thiên Ma Phong chậm rãi hiện ra một người, mặc một bộ Ma Long chiến bào, toàn thân ma điểm ngập trời, chậm rãi ngẩng đầu nhìn kiếp vân phía trên.

Ma giáo chúng nhân phía dưới thấy người này xuất hiện, lập tức bình tĩnh trở lại, không biết từ khi nào bọn họ đã cho rằng giáo chủ không gì không làm được, cho dù kiếp vân khủng bố này đánh xuống, chỉ cần có giáo chủ ở đây thì nhất định sẽ không sao.

Kiếp vân tựa như đã nổi lên xong, một đạo lôi kiếp khổng lồ bỏ về phía Chu Khung, không khí chung quanh cũng bắt đầu rung động kịch liệt, Chu Khung vươn ra một bàn tay, phía trên hình thành một vòng xoáy màu đen, trực tiếp nuốt toàn bộ lôi kiếp vào, sau đó chậm rãi biến mất.

Thanh niên đang quan sát bên ngoài lập tức há to miệng: “ Sư phụ, lôi kiếp kia sao lại không có, là bị nuốt rồi sao, đó là công pháp gì vậy, ngay cả lôi kiếp cũng có thể nuốt xuống...”

Nhìn thanh niên không ngừng đặt câu hỏi, lão già không nói gì, hắn cũng không biết thế mà lại có công pháp có thể nuốt cả lôi kiếp.

Nam tử mặc cảm phục nhìn vòng xoáy biến mất cũng nhú mảy, công pháp này quả thực quý dị, lại có thể hấp thu lôi kiếp tẩm bổ cho bản thân.

Kiếp vân tựa như tức giận, nhanh chóng lại bắn ra một đạo lôi kiếp, rõ ràng mạnh hơn vừa rồi rất nhiều, ngay sau đó không dừng lại, đạo lôi kiếp thứ ba cũng từ trên kiếp vân bổ xuống.

Chương 105 - Không độ người 2

Chu Khung không do dự, tia chớp màu đen bạc nơi mi tâm phát ra ánh sáng, Thần Ma Hoàn xuất hiện trong tay, nhanh chóng ném về phía hai đạo lôi kiếp.

Bịch một tiếng, đạo lôi kiếp thứ hai lập tức bị Thần Ma Hoàn đánh tan, Thần Ma Hoàn tiếp tục va chạm với đạo lôi kiếp thứ ba, lần này lại thất bại, trực tiếp bị lôi kiếp đánh bay, nhưng uy lực của đạo lôi kiếp thứ ba cũng bởi vậy mà giảm đi rất nhiều.

Chu Khung lại lần nữa vươn tay hình thành một vòng xoáy màu đen, nuốt chửng lôi kiếp, có thể nói ba đạo lôi kiếp này chẳng những không hề tổn thương đến Chu Khung, ngược lại còn bị Chu Khung dùng Thôn Thiên Ma Công nuốt chửng, hồi phục cho bản thân.

Thanh niên ở bên cạnh giật mình há to miệng, phải biết lúc sư phụ hắn độ Đại La kiếp hắn ở ngay bên cạnh, đây chẳng qua là Tam Cửu kiếp kém cõi nhất mà thôi, tổng cộng chỉ có ba đạo lôi kiếp, hơn nữa uy lực nhỏ hơn rất nhiều lần so với Chu Khung.

Cứ như vậy, sư phụ hắn suýt chút nữa bị lôi kiếp đánh chết, có thể nói là cửu tử nhất sinh mới vượt qua được, nhưng hiện tại Chu Khung thì sao, ba đạo lôi kiếp uy lực lớn hơn nữa lại không gây ra một chút tổn thương nào cho hắn.

Nam tử mặc cảm phục nhìn về phía Chu Khung càng nhũn mày sâu hơn, Chu Khung có thể vượt qua ba tầng lôi kiếp là

chuyện hấn dự liệu, người có thể gây nên Cửu Cửu Diệt Thần kiếp, không có khả năng chết ở dưới ba tầng lôi kiếp trước.

Khiến hấn cảm thấy ngoài ý muốn chính là tia chớp ở mi tâm Chu Khung, hấn cảm thấy bên trong tia chớp kia ẩn chứa thứ quý dị, thậm chí ngay cả hấn cũng không cảm giác được cụ thể là cái gì.

Ngay khi mọi người đang chờ đợi lôi kiếp thứ tư giáng xuống, chỉ thấy Chu Khung trên bầu trời chậm rãi lắc lư cái cổ, ngẩng đầu nhìn kiếp vân.

Trầm giọng nói: “Thật chẳng có ý nghĩa gì, một chút uy lực cũng không có, ta không độ nữa, người đi đi!”

Tất cả mọi người của Ma giáo ở bên dưới đều ngơ ngác, vì Giáo chủ này có ý gì vậy, không độ kiếp nữa, nhưng lôi kiếp kia nói không độ thì không độ được sao?

Hai ông lão cũng ngẩng đầu nhìn về phía Chu Khung với vẻ mặt như đang nhìn kẻ ngu si. Trong lòng nghĩ thầm, chẳng lẽ Chu Khung này vừa rồi bị sét đánh choáng váng rồi chẳng, hấn lại để cho lôi kiếp đi, hấn cho rằng lôi kiếp là của nhà hấn hay sao, nói đi là đi ư!

Khi tất cả mọi người còn đang im lặng, kiếp vân trên bầu trời lại từ từ co rút lại, tia chớp bên trong chậm rãi tản ra, không còn một tia nào có thể đánh xuống.

Tất cả mọi người không kịp phản ứng, Chu Khung trên bầu trời cau mày lần nữa nói: “Đi nhanh lên, đừng lãng nhăng!”

Mây đen giống như bị kinh sợ, nhanh chóng bay về phương xa, chỉ trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Sau đó khí thế của Chu Khung trên bầu trời bắt đầu không ngừng tăng cường, Đại La nhất trọng, Đại La nhị trọng, một mực tăng lên tới tu vi Đại La ngũ trọng mới ngừng lại, điều

này chứng minh toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa đã có chín phần mười ở trong sự quản hạt của Ma giáo.

Lão già khi nhìn thấy Kiếp Vân chạy trốn, trực tiếp mang theo thanh niên bóp nát một khối Đại Na Di Phù, phải biết rằng đây chính là vật bảo mệnh của hắn, nhưng mà hắn hiện tại bất chấp, thật sự là vừa rồi Chu Khung nói một câu dọa chạy mây đen quá làm cho người ta chấn động.

Đây rốt cuộc là tình huống gì, lại trực tiếp có thể hạ lệnh cho lôi kiếp, người trâu bò như vậy sao không lên trời, ở hỗn loạn chi địa nhỏ bé này giày vò cái gì, đây không phải là tìm chuyện sao, nếu như ta đánh lên Ma Giáo, chẳng phải sẽ trực tiếp tiêu diệt người sao.

Cầm y nam tử ở bên cạnh lại không rời đi, chỉ là biểu lộ tràn ngập vẻ kinh hãi, vừa rồi hắn nhìn thấy cái gì, Kim Khẩu Ngọc Ngôn Thuật sao, nhưng cái đó không phải chỉ có Hoàng Đế mới có thể tu luyện sao.

Hiển nhiên đối phương không phải, lại có công pháp quý dị như vậy, rõ ràng không tu Đế Hoàng đạo mà có thể tu luyện Kim Khẩu Ngọc Ngôn Thuật. Hơn nữa cũng chưa từng nghe nói Kim Khẩu Ngọc Ngôn Thuật có thể hiệu lệnh lôi kiếp, chẳng lẽ là công pháp càng đáng sợ hơn.

Đang suy nghĩ thì nam tử mặc cẩm bào đột nhiên ngừng đầu nhìn về phía Chu Khung, Chu Khung cũng nhìn sang, trong lòng nam tử lại kinh hãi, đối phương lại có thể phát hiện ra hắn, phải biết rằng tuy rằng hắn không cố ý ẩn giấu bản thân, nhưng Bán Thánh bình thường cũng khó lòng chú ý tới hắn.

Nam tử chậm rãi đứng dậy bay về phía Chu Khung, nhẹ giọng nói: “Không ngờ mảnh đất hỗn loạn nhỏ bé này lại ẩn giấu một yêu nghiệt như ngươi!”

Chu Khung nhìn nam tử kia, trầm giọng nói: “Bôn tọa cũng không ngờ vùng đất hỗn loạn lại có cường giả như ngươi!”

Nam tử nghe xong cười ha hả: “Ta cũng không phải là người của vùng đất hỗn loạn này, chỉ là đi ngang qua mà thôi, ngươi rất mạnh, có thể đạt được một danh ngạch!”

Chương 106 - Vùng đất hỗn loạn thống nhất

“Danh ngạch gì!” Chu Khung cau mày nói, hắn luôn cảm thấy trong lời nói của nam tử này có hàm ý sâu xa.

Nam tử không đáp lời, từ trong lòng lấy ra một khối lệnh bài màu đen, ném cho Chu Khung: “Đây là danh ngạch thuộc về Ma đạo, cho ngươi đây, về sau ngươi sẽ tự hiểu!” Nói xong, nam tử biến mất ngay trước mặt Chu Khung.

Chu Khung nhìn chăm chú vào lệnh bài, chỉ thấy mặt trước khắc chữ “Ma”, mặt sau khắc một bóng người đen kịt, không nhìn rõ diện mạo.

Lúc này đám người Ma giáo nhìn Chu Khung trên bầu trời, mặt mũi tràn đầy cuồng nhiệt và sùng bái, một lời dọa chạy thiên kiếp, đây là tồn tại ngưu bức cỡ nào, nhao nhao khom người hô to.

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi tăng vọt, vô địch thiên hạ!”

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi tăng vọt, vô địch thiên hạ!”

Sự kiện Chu Khung một lời dọa chạy thiên kiếp, lập tức truyền khắp toàn bộ vùng đất hỗn loạn, mà thành trì vốn còn tính toán ngoan cường chống cự, hiện tại triệt để từ bỏ, mẹ ơi, thiên kiếp còn sợ hắn, chúng ta còn chơi với hắn thế nào nữa.

Hiện tại ngoại trừ Dương Thành và một số thành thị xung quanh Dương Thành, toàn bộ vùng đất hỗn loạn đều đã nằm dưới sự quản lý của Ma giáo.

Lúc này ở Dương Thành, trong đại trạch Dương gia, một lão già ngồi ở phía trên sậu muện uống trà, phía dưới có sáu bảy người khí thế bất phàm, trên mặt mỗi một người đều là vẻ mặt lo lắng.

“Dương Thành chủ, người thấy phải quyết định như thế nào, chúng ta rút cuộc nên đối đãi Ma giáo ra sao! Đầu hàng hay là chống cự!” Một đại hán mặc trang phục gọn gàng lo lắng nói, người này chính là thành chủ của thành thị xung quanh Dương Thành.

Phía dưới có sáu bảy người ngồi đều là thành chủ quanh Dương Thành, trước kia vẫn luôn lấy Dương Thành thành chủ Dương Lập Vũ làm đầu, mắt thấy Ma giáo đã sắp thống nhất toàn bộ vùng đất hỗn loạn, bọn họ lập tức ngồi không yên, nhao nhao đến Dương Thành hỏi dò.

Mà Dương Lập Vũ ngồi ở bên trên cũng mang vẻ mặt ưu sầu, hắn cũng không ngờ Ma giáo chiếm lĩnh nhanh như vậy, chẳng lẽ không phải là chiếm lĩnh từng chút một sao, hắn lấy đâu ra nhiều người quản lý như vậy. Hắn vốn định qua mười năm tám năm nữa sẽ mang toàn bộ Dương gia rời khỏi thành phố này, đến tông gia của hoàng triều Đại Võ.

Không sai, Dương gia bọn họ chỉ là một chi nhánh của Dương gia chân chính, những năm này bọn họ vẫn luôn nỗ lực để trở về gia tộc, rút cuộc năm ngoái chi nhánh này của bọn họ xuất hiện một đứa trẻ thiên tài, dựa theo quy củ ba năm sau chi nhánh của bọn họ có thể chính thức trở về gia tộc.

Nhưng Ma giáo căn bản không cho hắn cơ hội. Dương Lập Vũ nhìn mọi người đang sốt ruột phía dưới, trầm giọng hỏi:

“Các người cho rằng nên ứng đối như thế nào a!”

Tráng hán vừa rồi lại đáp: “Ta thấy chi bằng đầu hàng đi, hiện giờ Ma giáo thống nhất vùng đất hỗn loạn đã là thế không

thể đỡ. Hơn nữa giáo chủ Ma giáo còn từng cứu chúng ta ở Bán Thánh Bí Cảnh, chúng ta cũng không thể vong ân phụ nghĩa đối nghịch với hắn! Vả lại đải ngộ của Ma giáo đối với thể lực quy hàng cũng rất tốt!”

Tráng hán càng nói thanh âm càng nhỏ, chính hắn cũng biết lời mình nói vô sỉ đến nhường nào, cái gì sợ vong ân phụ nghĩa, cái gì Ma giáo đải ngộ tốt, toàn là lấy cớ, chẳng qua hắn tham sống sợ chết mà thôi.

Kỳ lạ là chẳng ai cắt ngang lời hắn, cũng không ai phản bác, đều cúi đầu, dường như mặc nhiên chấp nhận. Dương Lập Vũ thấy thế sao còn chẳng rõ, trong lòng bọn họ sớm đã muốn đầu hàng, chỉ là ngại chính mình, đến hỏi ý kiến một chút thôi.

E rằng nếu ta nói muốn phản kháng Ma giáo, bọn họ cũng sẽ chẳng nghe, không chừng còn có thể đối phó ta, coi như tấu chương để gia nhập Ma giáo.

Dương Lập Vũ thở dài một hơi: “Đã như vậy, vậy thì đầu hàng thôi! Hai ngày tới Dương Thành ta sẽ chính thức đệ trình thư đầu hàng cho Ma giáo! Đến lúc đó các ngươi cũng cùng đi luôn đi!”

Mọi người nghe xong, trên mặt lộ vẻ vui mừng đáp ứng, lại hàn huyên đôi câu, rồi nhao nhao cười cảo từ. Nhưng vừa mới ra khỏi đại sảnh, trên mặt mọi người đều lộ ra vẻ thất vọng.

Sau khi mấy người đi khỏi, sắc mặt Dương Lập Vũ lập tức trở nên âm trầm đáng sợ, một bóng dáng có vài phần tương tự Dương Lập Vũ từ phía sau bước ra.

“Đại ca, thật sự muốn đầu hàng Ma giáo sao!” Người đến vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

“Đương nhiên không phải, lập tức âm thầm triệu tập tất cả tộc nhân, đêm nay chúng ta sẽ rời khỏi Dương Thành này, đi Đại Võ hoàng triều!” Dương Lập Vũ trầm giọng nói.

“Vậy tại sao vừa rồi đại ca lại lừa bọn chúng.” Người đến có chút bối rối.

“Hừ, ngươi thật cho rằng bọn họ đến hỏi ý kiến ta sao, bọn họ đều muốn lấy ta lập công mà thôi, vừa rồi ta muốn nói ra lời chống cự đến cùng, đoán chừng không đến tối nay bọn họ sẽ dẫn người tấn công Dương Thành của ta, cắt đầu ta dâng cho Ma giáo.” Dương Lập Vũ cười lạnh nói.

Chương 107 - Thực lực của hoàng triều Đại Võ 1

Người đến nghe xong mặt toát mồ hôi lạnh, vội vàng chạy đi triệu tập tộc nhân.

Ngày thứ hai, tin tức gia tộc lớn nhất Dương Thành là Dương gia đột nhiên mất tích thần bí lập tức thu hút sự chú ý của mọi người. Có người nói là do sợ Ma giáo nên chạy trốn suốt đêm, cũng có người nói tối hôm qua giáo chủ Ma giáo trực tiếp giáng lâm Dương gia giết hết tất cả mọi người. Dù sao đủ loại lời đồn đại, nói gì cũng có.

Sau đó các thành thị xung quanh Dương Thành lần lượt tuyên bố đầu hàng, quy thuận Ma giáo. Ma giáo chỉ dùng mười năm chính thức hoàn thành thống nhất vùng đất hỗn loạn, Chu Khung cũng trở thành vua của vùng đất hỗn loạn.

Đình, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ thống nhất vùng đất hỗn loạn, phát thưởng!

Lập tức khí thế trên người Chu Khung lại tăng cường thêm một tầng. Mở ra bảng thuộc tính.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Đại La lục trọng

Võ công: Ma Thân Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, 《 Ma 》 , 《 Ngôn 》

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma khuyển Đại Bạch

Chu Khung gõ gõ ghé, Thiên Nhất đeo mặt nạ chậm rãi xuất hiện, quỳ một gối trên đại điện.

“Điều tra thế nào rồi!” Chu Khung trầm giọng hỏi.

“Bẩm giáo chủ, bên ngoài vùng đất hỗn loạn này giáp với Đại Võ hoàng triều và Thanh Khâu quốc, phân biệt bị Nhân tộc và Yêu tộc trong Hồ tộc thống lĩnh, nghe nói thực lực của Võ hoàng đế và Thanh Khâu quốc chủ đều đạt đến tu vi Bán Thánh đỉnh phong!”

Chu Khung nhíu mày, sau Đại La cảnh chính là Bán Thánh, Bán Thánh tổng cộng chia làm mười tầng, mỗi một tầng đột phá đều có thể sánh với một đại cảnh giới, có thể nói một Bán Thánh nhị trọng bình thường đủ sức sánh ngang mười vị Bán Thánh nhất trọng.

Hơn nữa, cứ mỗi ba tầng lại là một đường ranh giới, cũng chính là một Bán Thánh tứ trọng đủ sức sánh ngang trăm Bán Thánh tam trọng, tương đương với việc Bán Thánh tứ trọng có thể diệt sát Bán Thánh tam trọng như chơi.

Mà Bán Thánh đỉnh phong, đó là nhân vật sắp sửa có thể đăng thánh, cho dù bản thân ta có thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng cũng không thể nào vượt qua nhiều cấp bậc như vậy. Chẳng biết Thần Ma Dao đã hấp thu hết huyết dịch của các sinh linh phản kháng ở vùng đất hỗn loạn, có thể gây thương tổn cho loại nhân vật này hay không.

“Đúng rồi, lần trước giáo chủ để ta lưu ý Võ Vương phủ, quả nhiên là của Đại Võ hoàng triều. Võ Vương phủ này chính là phủ đệ của thân đệ đệ đương kim Võ Hoàng đế, nghe nói tu vi cũng đã đạt tới Bán Thánh cửu trọng, chỉ kém một bước là đạt Bán Thánh đỉnh phong. Mà Lý Khắc chính là thể tử của Võ Vương phủ.” Thiên Nhất từ từ nói.

“Tốt lắm, người đi thông báo, ngày mai tất cả cao tăng đến Thiên Ma điện mở hội nghị!”

Tuân mệnh!

Ngày thứ hai, buổi triều hội trên đỉnh Thiên Ma, lúc này đông đảo cao tăng Ma giáo bao gồm một số hộ pháp mới gia nhập đều đứng ở hai bên phía dưới.

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế, Liên Sinh mặc áo bào đỏ vẫn đứng bên phải hần, Đại Bạch nằm sấp dưới chân hần, ma diễm toàn thân không ngừng bùng phát, tựa như một vị Ma Thần ngự ở nơi đó.

“Thời gian mười năm, Ma giáo của ta đã thống nhất vùng đất hỗn loạn này, bốn tọa rất vui mừng, nhưng lại chưa thỏa mãn!” Chu Khung lạnh giọng nói.

Mọi người bên dưới nghi hoặc nhìn giáo chủ nhà mình, mới mười năm đã thống nhất vùng đất hỗn loạn mà vẫn chưa thỏa mãn, phải biết vùng đất hỗn loạn này có đến hai trăm hai mươi tòa thành trì, mỗi một tòa đều lớn ngang với một đại lục ở hạ giới.

Nếu không phải những năm nay tu vi của bọn họ cũng liên tục tăng mạnh, chỉ sợ mười năm muốn đi hết những thành trì này cũng đã quá sức, càng không cần nói đến chuyện chinh phục.

“Thiên Bộ, hãy báo cáo cho mọi người một chút về thực lực của thế giới bên ngoài!”

“Vâng, giáo chủ!” Thiên Nhất đeo mặt nạ kim cương từ trong đám người bước ra, về phía về phía đông đảo cao tăng Ma giáo cao giọng nói.

“Chư vị, giáp giới với vùng đất hỗn loạn của ta có hai thế lực lớn, một là Đại Võ hoàng triều, một là Thanh Khâu quốc. Trong đó Đại Võ hoàng triều tổng cộng có một ngàn ba trăm

năm mươi tòa thành trì, thành chủ kém nhất của mỗi tòa thành trì đều có Đại La cảnh, mạnh hơn một chút thì có thực lực Đại La cảnh đỉnh phong, đây còn chưa bao gồm thực lực của một số gia tộc và tông phái trong hoàng triều, càng không bao gồm thực lực của hoàng tộc Võ gia.”

Những lời này vừa nói xong lập tức trấn áp đám người Ma giáo phía dưới, trừ số ít hộ pháp đã biết trước những chuyện này, những người khác đều lộ vẻ mặt kinh hãi, phải biết rằng Ma giáo bọn họ tuy cũng chiếm cứ hai trăm hai mươi tòa thành trì, nhưng thực lực lại kém một trời một vực.

Chỉ riêng thành chủ của Đại Võ hoàng triều đã có hơn một ngàn Đại La cảnh, còn chưa tính đến gia tộc và tông phái, mà Ma giáo bọn họ thì sao, Đại La cảnh chỉ có mỗi một mình giáo chủ mà thôi, những người khác mạnh nhất cũng chỉ có đại tổng quản thực lực Chân Võ bát trọng.

Chương 108 - Thực lực của hoàng triều Đại Võ 2

Ma Hổ Vương vỗ đầu một cái, có chút mê mang hỏi: “Vậy thực lực hoàng gia mạnh đến mức nào?”

Thiên Nhất thông thả đáp: “Hoàng gia không nói tới Đại La cảnh, chỉ riêng Bán Thánh cảnh đã có mấy chục người, cộng thêm một số cung phụng e rằng không dưới trăm người, Võ Hoàng Đế lại là nhân vật Bán Thánh đỉnh phong.”

Mọi người nghe xong, trong nháy mắt đã bình tĩnh lại, vốn sinh lòng kiêu ngạo vì thống nhất vùng đất hỗn loạn, giờ chợt lắng xuống, nhưng rồi lại bùng lên ý chí chiến đấu mãnh liệt.

Hoàng triều Đại Võ có mạnh hơn nữa thì đã sao? Giáo chủ mạnh nhất của Ma giáo bọn họ khi vừa phi thăng lên cũng chỉ là Thiên Cổ cảnh mà thôi, Thông Huyền cảnh cũng chẳng có bao nhiêu. Vậy mà bây giờ, chỉ trong vòng mười mấy năm ngắn ngủi, giáo chủ đã đạt tới Đại La cao giai, một thân chiến lực thâm bất khả trắc, đám người bọn họ cũng lần lượt đạt tới Chân Võ cao giai.

Nếu cho bọn họ thêm mười năm nữa, mười năm không được thì một trăm năm, một ngàn năm, dưới sự dẫn dắt của giáo chủ không gì không làm được, thực lực của Ma giáo bọn họ chắc chắn sẽ tăng vọt lần nữa, sớm muộn gì cũng sẽ vượt qua Đại Võ hoàng triều.

Mọi người nghĩ thông suốt những điều này, nhao nhao nhìn Chu Khung với vẻ mặt đầy ý chí chiến đấu. Hiện tại cho dù

Chu Khung trực tiếp hạ lệnh tấn công Đại Võ hoàng triều, chỉ e bọn họ cũng sẽ không phản đối.

Chu Khung cười cười: “Được rồi, có ý chí chiến đấu là được, không cần sợ người khác cường đại, Ma giáo ta cũng đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, bản tọa cũng muốn nhìn xem đỉnh cao của thượng giới này rốt cuộc ở đâu! Các người có bằng lòng theo ta đi xem một chút không!”

“Liên Sinh thề chết theo giáo chủ, cùng nhau leo lên đỉnh cao!”

“Ma Hồ Vương thề chết theo giáo chủ, cùng nhau leo lên đỉnh cao!”

“Mộc Hộ Pháp...”

Cao tăng Ma giáo nhao nhao kích động hô to, ngay cả hộ pháp ngoại môn vừa mới quy thuận không bao lâu cũng bị khí phách của Chu Khung thuyết phục, có giáo chủ như vậy, chỉ sợ Ma giáo muốn không phát triển nhanh chóng cũng khó.

“Tốt lắm, hiện giờ Ma giáo ta thiếu nhân tài, nửa tháng sau mở một lần lời đài luận võ, tất cả mọi người ở vùng đất hỗn loạn đều có thể tham gia, một vạn người đứng đầu có thể đạt được tư cách gia nhập Ma giáo, một trăm người đứng đầu có thể nhận chức vị đà chủ, ba hạng đầu được ban thưởng tiến vào Thánh Huyết điện tu luyện một ngày.” Chu Khung trầm giọng nói.

“Tuân lệnh!”

Sau buổi triều hội, đám người Ma giáo nhao nhao rời khỏi đại điện, chỉ có Liên Sinh vẫn đứng ở bên cạnh Chu Khung.

“Có nắm chắc đột phá không?” Chu Khung nhẹ giọng hỏi.

Liên Sinh cung kính khom người: “Lần trước ở địa ngục hấp thu huyết dịch Tu La còn có một chút chưa tiêu hóa xong,

sau khi tiến vào Thánh Huyết Điện đều bị kích phát, lần này lại bế quan một tháng, có nắm chắc đột phá!”

“Tốt, nếu cần, có thể lại đi Thánh Huyết Điện tu luyện một ngày.”

“Đa tạ giáo chủ.”

Lúc này toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa đều bị tin tức Ma giáo phát ra làm chấn động. Ma giáo lại muốn mở lôi đài, vạn người đứng đầu có thể vào Ma giáo, hơn nữa trực tiếp là thân phận đệ tử tinh anh, trăm người đứng đầu càng có thể có chức vị đà chủ, về phần ba hạng đầu bọn họ cũng không dám nghĩ tới.

Trong một tòa đại viện, đang có một thanh niên không ngừng luyện đao pháp, sát khí trên người xông lên tận trời, bên cạnh có một cô nương xinh đẹp đứng ở đó, nhẹ giọng nói.

“Ca, đừng luyện nữa, đừng mệt mỏi, mau nghỉ ngơi một chút!”

Thanh niên nghe thấy tiếng nữ hài, lập tức dừng lại, thu hồi sát khí, vẻ mặt tươi cười nhìn nữ hài: “Ca ca của muội vừa mới đột phá đến Thiên Cổ cảnh, làm sao có thể mệt mỏi chứ!”

“Ca, ca thật sự muốn đi tham gia lôi đài của Ma giáo sao, liệu có gặp nguy hiểm hay không?”

“Yên tâm đi, không ai có thể làm thương tổn được ta, lần này ca ca của muội nhất định có thể giành được một suất đệ tử tinh anh, đến lúc đó xem ai còn dám khi dễ chúng ta!”

Bên trong một tòa phủ đệ khổng lồ của thành trì có một loạt ông lão đang ngồi, mỗi một người nhìn qua đều khí thế bất phàm, rõ ràng đều là cao thủ Thiên Cổ cảnh, ở giữa đang đứng một nam nhân trung niên, tuy tuổi tác trông nhỏ nhất, nhưng khí thế lại mạnh nhất, e rằng đã sắp đột phá đến Chân Võ cảnh.

Một lão nhân cầm đầu trăm giọng nói: “Cứ quyết định như vậy, lần này có Chung Nhi đi tham gia lời mời của Ma giáo, tất phải đoạt được một chức vị đầu chủ, sau đó bất kể Chung Nhi bị phân phối đến thành trì nào làm đầu chủ, gia tộc chúng ta đều phải di chuyển qua, việc này liên quan đến hy vọng của gia tộc, toàn bộ đều trông cậy vào Chung Nhi người!”

“Yên tâm đi phụ thân, hài nhi nhất định không phụ sự kỳ vọng của người!”

Cảnh tượng như vậy không ngừng diễn ra ở vùng đất hỗn loạn, thậm chí một số gia tộc và nhân vật ẩn tàng đều lần lượt hiện thân, có người là vì đầu chủ, cũng có kẻ là vì Thánh Huyết Điện thần bí kia.

Chương 109 - Lôi đài tỷ võ trăm vạn người

Hắc Vương Thành mới xây dựng một quảng trường khổng lồ, chính là vì thi đấu lôi đài, địa điểm chính thức luận võ lần này được định ở trong Hắc Vương Thành cách Thiên Ma Phong gần nhất.

Mấy ngày nay Hắc Vương Thành có thể nói là tiếng người huyên náo, trong vòng mấy ngày ngắn ngủi, toàn bộ Hắc Vương Thành chỉ trong nháy mắt sắp bị chen nức, giá cả của tất cả khách điểm bắt đầu không ngừng tăng lên.

Người đến Hắc Vương Thành luận võ cũng không nhiều, bởi vì Ma giáo yêu cầu, tu vi thấp nhất cũng phải vượt qua Thông Huyền cửu trọng, lập tức loại bỏ một nhóm lớn người, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng mọi người đến xem náo nhiệt.

Luận võ quy mô lớn như vậy e rằng mấy ngàn năm cũng không gặp được một lần, càng ngày càng nhiều người chen vào Hắc Vương Thành, khách điểm căn bản không chứa nổi.

Nhưng cũng không ảnh hưởng, tất cả đều là người tu hành, tùy tiện trải một cái chăn đệm là được. Thực sự không được thì trực tiếp ngồi xếp bằng ở ven đường, dù sao cũng không ai muốn bỏ qua thịnh thế này.

Trong một khách điểm ở Hắc Vương Thành, đã ngồi kín người, mọi người không ngừng trò chuyện với nhau.

“Người có nghe nói không, Vạn Ma Thủ Bạch Vô Đạo cũng đến rồi, đó chính là một kẻ hung ác, nghe nói một ngàn

năm trước người này vì một chuyện nhỏ, trực tiếp tàn sát hơn mười vạn người của một đại gia tộc, không lưu lại một kẻ sống sót!”

“Còn có Tu La Chỉ Vạn Khuê cũng đến, nghe nói những năm trước hắn đã đột phá đến Chân Võ cảnh, không ngờ cũng sẽ đến tham gia đại tỷ võ!”

“Còn có...”

Càng ngày càng nhiều nhân vật nói ra từ trong miệng mọi người, mỗi một cái đều đã từng là nhân vật phong vân ở vùng đất hỗn loạn, hiện giờ lại vì một hồi đại tỷ võ mà xông ra.

“Các người có muốn biết cao thủ như vậy đến là vì cái gì không?” Một nam tử bộ dạng chương quỹ đi tới nhỏ giọng nói.

“Tại sao vậy, người đã biết rồi, mau nói ra đi.” Những người xung quanh nghe xong lập tức hứng thú, nhao nhao vội vã hỏi.

Chương quỹ nghe xong, khẽ mỉm cười, “Tiểu điểm mới ra một loại linh tửu, chư vị có muốn nếm thử không, chỉ là giá cả hơi đắt một chút.”

“Tên chương quỹ này của người sao lại lẳng nhẳng như vậy, đây là một khối thượng phẩm năng lượng thạch, đủ để mua rượu của người rồi, mau mau nói ra tin tức đi” Một hán tử thân hình tráng kiện, vẻ mặt không kiên nhẫn ném ra một khối năng lượng thạch.

Chương quỹ lại không để ý, đưa tay nhặt lấy năng lượng thạch nhét vào trong ngực, nhẹ giọng nói: “Chư vị đều biết lần này phần thưởng cho ba vị trí đầu ngoài chức đà chủ còn có một cơ hội được vào Thánh Huyết điện tu luyện đúng không!”

“Đương nhiên là biết, chẳng phải Ma giáo đã sớm phát thông báo rồi sao!” Hán tử giận dữ nhìn chương quỹ, e rằng

nếu chương quỹ không nói ra được chút manh mối gì, hắn sẽ đoạt lại năng lượng thạch.

“Chư vị có biết Thánh Huyết điện là nơi nào không? Đó chính là thánh địa tu luyện của Ma giáo. Hiện giờ các vị hẳn đều biết những người thuộc tầng lớp cao của Ma giáo, bọn họ đều đã từng tiến vào Thánh Huyết điện tu luyện. Người thử nhìn xem, hiện tại có ai không phải là đại cao thủ Chân Võ cảnh? Nghe nói chỉ cần tiến vào Thánh Huyết điện tu luyện một ngày, là có thể liên tục đột phá năm sáu tầng tu vi, thậm chí có thể phá vỡ bình chương giữa Thiên Cổ và Chân Võ.”

“Cái gì? Người nói là thật ư!” Tráng hán kinh ngạc hỏi.

“Hắn là thật đấy. Trước kia ta từng thoáng thấy Ma Hồ Vương một lần, khi đó tuy rằng hắn cũng rất mạnh, nhưng tu vi cũng chỉ mới đạt Thiên Cổ thất trọng. Thế nhưng chưa đầy hai ngày sau khi gặp lại, hắn đã đạt tới Chân Võ tứ trọng. Lúc ấy ta còn tưởng rằng trước đó hắn che giấu tu vi! Giờ xem ra, hắn là nhờ công hiệu của Thánh Huyết điện.” Một thanh niên bên cạnh tiếp lời.

Tráng hán cười hưng phấn, hắn vốn chỉ muốn đến tham gia náo nhiệt mà thôi, không nghĩ tới gia nhập Ma giáo, hiện tại lại bị Thánh Huyết Điện hấp dẫn, lần này chẳng những muốn gia nhập Ma giáo, còn nhất định phải đoạt được ba hạng đầu.

Thời gian trôi qua, chẳng bao lâu sau đã đến ngày luận võ trên lôi đài.

Vô số đám người tràn về phía lôi đài, lúc này đã có người trong Ma giáo đang duy trì trật tự, phía trên lôi đài có năm cái ghế, ở giữa có một cái, hai bên trái phải mỗi bên có hai cái, phía dưới có không dưới năm trăm lôi đài.

Lúc này người tham gia thi đấu đều đã tụ tập ở chung quanh lôi đài, không ngờ lại không dưới trăm vạn người, đám

người nghị luận âm ỉ.

“Ma giáo này quả thật lợi hại, người xem ngay cả tu vi của đệ tử duy trì trật tự cũng đều ở Thông Huyền cửu trọng trở lên, Thiên Cổ cảnh cũng không phải ít.”

“Đúng vậy, Thiên Cổ cảnh này ở bên ngoài đều có thể mở ra một thế lực nhỏ rồi, nhưng ở đây chẳng qua chỉ là đệ tử duy trì trật tự mà thôi!”

Chương 110 - Thủ lệnh của Giáo chủ 1

“Các người xem, phía trên tổng cộng có năm cái ghế, không biết giáo chủ đại nhân có đến hay không!”

“Nghĩ gì vậy, ước chừng đại tổng quản Liên Sinh đại nhân có thể đến đã là không tệ rồi.”

Tiếng nghị luận không ngừng vang lên, thời gian tranh tài cũng càng ngày càng cận kề.

Lúc này trong một tử lâu đối diện quảng trường, cửa sổ phòng bao năm tầng đang mở ra, từ vị trí này có thể thấy rõ hết thấy lô đài quảng trường, lại không cần chen chúc chung quanh quảng trường.

Vị trí này rất nhiều người đều muốn có, cuối cùng bị một người thần bí mua lại với giá một vạn thượng phẩm linh thạch, chương quỹ đều vui sướng đến phát điên, phải biết rằng toàn bộ tử lâu của hắn đều không đáng giá nhiều linh thạch như vậy, huống chi là giá cả một gian phòng bao ở lại mấy ngày.

Lúc này bên cửa sổ phòng bao, đang đứng hai thiếu nữ, một người mặc áo xanh, mi thanh mục tú, một người mặt tròn có phần đáng yêu, phía sau có mấy thị vệ đang đứng hầu.

“Tiểu thư. Nơi hẻo lánh này so tài có gì đáng xem, ngay cả Đại La cảnh cũng chẳng có.” Thiếu nữ mặt tròn nhẹ giọng nói.”

“Dù sao chờ đợi cũng buồn tẻ, xem cuộc so tài này cũng không tồi.” Người được xưng là tiểu thư trầm giọng đáp lại.

Lúc này trên quảng trường một bóng người nhanh chóng xuất hiện, khí thế không ngừng bộc phát, chẳng bao lâu sau lao đến trên lôi đài ngồi xuống chiếc ghế thứ hai bên trái, chính là Ma Hầu Vương.

Theo sự xuất hiện của hắn, quảng trường lần nữa bộc phát ra ba đạo khí thế lao tới, ba thân hình trực tiếp ngồi trên ba chiếc ghế trên lôi đài.

Đám người Ma giáo phía dưới đồn dập khom người hô: “Bái kiến Bạch hộ pháp, Mộc hộ pháp, Vạn đường chủ, Ma Hầu Vương.”

Mọi người dự thi phía dưới cũng vội vàng tham kiến bốn người, nhỏ giọng nghị luận.

“Ma giáo quả nhiên cường đại, sao ta cảm giác hắn ít nhất đã đạt tới Chân Võ bát trọng trở lên.”

“Đúng vậy, ngay cả Ma Hầu Vương yếu nhất cũng có tu vi Chân Võ lục trọng, phải biết rằng ở Ma giáo cùng cấp bậc với Ma Hầu Vương có tới mười hai người như vậy.”

Thiếu nữ mặt tròn ở quán rượu đối diện bữu môi lầm bầm nói: “Bốn người này mới chỉ là Chân Võ cảnh, nhưng lại rất ngông nghênh, không biết còn tưởng rằng bọn họ là Bán Thánh đấy!”

“Được rồi, vùng đất hỗn loạn này có tu vi như bọn họ, quả thật xem như xưng bá một phương.” Thiếu nữ cầm đầu nhẹ giọng nói, nhưng mà khóe miệng lại lộ ra vẻ khinh miệt của nàng.

Lúc này trên lôi đài quảng trường chỉ còn lại một chỗ ngồi chính giữa không có người tới, đột nhiên một thân hình áo bào đỏ xuất hiện ở chính giữa chỗ ngồi, một thân khí thế trực tiếp ép về phía mọi người ở đây.

Khí thể tựa như hồng thủy, thể không thể đỡ, huyết sát khí phô thiên cái địa, bao phủ tất cả mọi người, trăm vạn người dự thi ở đây lại bị khí thể của một mình hấn áp đảo, không dám ngẩng đầu.

“Đây chính là giáo chủ Ma giáo sao! Tu vi Đại La, tốc độ có thể, bá khí cũng không tệ, quả nhiên là một nhân vật.” Thiếu nữ áo xanh trong phòng bao trầm giọng nói.

Chưa đợi nàng nói hết lời, đám người Ma giáo trên quảng trường đã nhao nhao cúi mình hành lễ, lớn tiếng hô: “Bái kiến Đại tổng quản!”

Ngay cả Bạch hộ pháp và những người khác đang ngồi trên ghế cũng đứng dậy cung kính hành lễ một cái, rồi mới chậm rãi ngồi xuống.

Thiếu nữ áo xanh nghe vậy, biết mình đã nhận lầm người, lập tức ngượng ngùng cười một tiếng, khẽ nói: “Cũng không tồi, cũng không tồi.” Nhưng trong lòng lại nảy sinh hứng thú với vị giáo chủ Ma giáo kia, người có thể áp chế được nhân vật như Liên Sinh, tất nhiên cũng không phải hạng tầm thường.

“Tiểu thư, nếu Ma giáo này dám xưng hô như vậy, chẳng lẽ sẽ không...!” Thiếu nữ mặt tròn ở bên cạnh tò mò hỏi.

“Sẽ không đâu, nhân vật cỡ đó há lại là kẻ mà nơi hỗn loạn nhỏ bé này có thể tiếp xúc được, chẳng qua là vô tri mà thôi!” Thiếu nữ áo xanh bĩu môi nói.

“Tiểu thư, ta thấy những lôi đài kia đều là mới dựng lên, vật liệu cũng tầm thường, lát nữa khi luận võ chẳng lẽ sẽ sụp đổ luôn sao!”

Thiếu nữ áo xanh nghe xong cũng nhú mày, không biết Ma giáo này đang làm trò gì, vì sao không tốn nhiều thời gian để xây dựng một số lôi đài tốt, nếu sợ tốn nhiều thì cũng có thể

xây ít đi một chút, không cần thiết xây dựng thành bộ dạng này, nếu thật sự sập, chẳng phải là mất mặt lắm sao.

Lúc này trên quảng trường mấy trăm vạn người đều mang vẻ mặt cuồng nhiệt nhìn Liên Sinh, bọn họ xác định Liên Sinh đại nhân vừa rồi phát ra chính là tu vi Đại La cảnh, phải biết toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa trừ Chu Khung, đã mấy ngàn năm không có người đột phá đến Đại La.

Đương nhiên điều chủ yếu nhất là mọi sự tích trong Ma giáo đều đã lan truyền, mười mấy năm trước vừa mới từ hạ giới phi thăng, khi đó cho dù Liên Sinh đại nhân cũng chỉ có tu vi Thông Huyền cảnh, bây giờ lại là Đại La cảnh, vậy sau khi bọn họ gia nhập Ma giáo chẳng phải cũng có thể tăng vọt thực lực sao.

Chương 111 - Thủ lệnh của Giáo chủ 2

Chỉ thấy trên lôi đài nơi quảng trường, Liên Sinh mặc áo bào đỏ đứng lên, lấy một tờ giấy từ trong tay, cao giọng nói: “Giáo chủ hạ lệnh, nơi đây luận võ ba ngày, lôi đài kiên cố không thể phá được, không chịu hủy hoại!” Nói xong nhẹ nhàng ném ra tờ giấy.

Chỉ thấy trang giấy trên không trung nhanh chóng phóng ra ánh sáng, một cỗ uẩn ý không thể nói thành lời trực tiếp bao trùm tất cả lôi đài, sau đó trang giấy chậm rãi co lại, trở về trong tay Liên Sinh.

Trên quảng trường, đông đảo người luận võ đều mang vẻ mặt mê hoặc, vừa rồi Liên Sinh đại nhân đang làm gì vậy, ném ra một quyển thủ thư, sau đó nói giáo chủ đại nhân ra lệnh để lôi đài không bị phá hư?

Liên Sinh không giải thích, trực tiếp đánh một chưởng về phía một cái lôi đài trong đó, ầm một tiếng nổ vang, lôi đài lại hoàn hảo không chút tổn hại.

Mọi người phía dưới đều kinh ngạc há hốc mồm, vẻ mặt giật mình. Kể cả đệ tử Ma giáo cũng kinh ngạc vô cùng, phải biết rằng lôi đài này chính là do bọn họ xây dựng, chất lượng ra sao bọn họ quá rõ ràng, tuyệt đối là làm ầu, có thể chống đỡ được Thiên Cổ cảnh đánh nhau đã là không tệ rồi, bây giờ lại bởi vì một câu nói của giáo chủ, ngay cả Đại La cảnh cũng không thể phá hủy.

Mọi người âm thầm suy nghĩ, quả nhiên giáo chủ đã mạnh đến mức đáng sợ, không gì là không thể, trong lòng càng thêm sùng bái Chu Khung đến mức cuồng nhiệt, những người tham gia luận võ cũng bình tĩnh trở lại từ trong cơn kinh hãi, chỉ có điều càng thêm kính ngưỡng vị giáo chủ trong truyền thuyết kia.

Mà trong phòng đối diện, từ sau khi Liên Sinh ném ra cuốn thủ thư, miệng của thiếu nữ áo xanh không còn ngậm lại được nữa, thật sự là biết càng nhiều càng hiểu rõ cuốn thủ thư này lợi hại đến nhường nào.

Một cuốn thủ thư, trực tiếp khiến pháp tắc của một nơi đều bị cải biến, tuy rằng có hạn chế thời gian ba ngày, nhưng vẫn không thể tưởng tượng nổi, e rằng ngay cả Kim Khẩu Ngọc Ngôn thuật của phụ vương cũng không có hiệu quả lớn đến vậy.

Thiếu nữ nhìn về phía Thiên Ma Phong càng thêm tò mò, chậm rãi phất tay áo, nói: “Đi thôi, chúng ta đi gặp vị Ma Giáo Chu Khung kia, ta cũng muốn xem hắn rốt cuộc lợi hại đến mức nào!”

Mấy người vừa muốn bước ra khỏi phòng, trong lòng một thị vệ phía sau khẽ rung động. Thị vệ lập tức cúi người nói với thiếu nữ áo xanh: “Tiểu thư, quốc chủ triệu người nhanh chóng trở về, không thể trì hoãn.”

Thiếu nữ áo xanh cau mày, gật đầu, trực tiếp mang theo hộ vệ biến mất trong tử quán.

Trên quảng trường lôi đài, Liên Sinh trầm giọng hô: “Thi đấu lôi đài luận võ Ma giáo chính thức khai mạc, sinh tử bất luận!”

Mọi người phía dưới gật đầu ứng thị, các đại hộ pháp ngoại môn lần lượt xuất hiện ở bên rìa lôi đài, đảm nhiệm vai trò

trọng tài.

Trải qua sự kiện thần kỳ vừa rồi, tất cả người tham gia luận võ đều điên cuồng, vì đạt được danh ngạch gia nhập Ma giáo, không đến một khắc cuối cùng tuyệt đối không nhận thua, trong lúc nhất thời trên lôi đài luận võ tử thương vô số, có một ít người bởi vì sợ hãi mà rời khỏi trận đấu, đương nhiên cũng có người bắt đầu càng thêm điên cuồng.

Đây cũng là điều Ma giáo hy vọng nhìn thấy, Ma giáo cũng không phải danh môn chính phái gì, không chú ý điểm tới là dừng, mà muốn chính loại người ngoan độc, càng hung ác càng tốt.

Thi đấu lôi đài luận võ của Ma giáo bên ngoài vẫn còn tiếp tục, mà lúc này Chu Khung cũng đã rời khỏi Thiên Ma phong.

Cửa hoàng thành Đại Võ hoàng triều, Chu Khung ngẩng đầu nhìn kim long khổng lồ trên bầu trời, khóe miệng lộ ra một tia suy tư, Ma Hổ Vương đứng ở phía sau hắn, cười hắc hắc nói: “Giáo chủ, hoàng triều Đại Võ này lợi hại thật, ta thấy thị vệ thủ cửa thành này đều là cảnh giới Thiên Cổ.”

“Đúng vậy, cho nên phải từ từ mà làm! Đi trước xem lão bằng hữu của chúng ta đã!”

Bên trong hoàng thành hoàng triều, một tòa phủ đệ khổng lồ sừng sững bên cạnh hoàng cung, toàn bộ phủ đệ chiếm cứ phạm vi ngàn dặm, nhìn qua so với hoàng cung cũng không nhỏ hơn bao nhiêu.

Cửa phủ đệ, hai hàng thị vệ đứng nghiêm, có thể thấy trên người bọn họ đều tỏa ra võ đạo chân ý, lại mỗi một người đều là cao thủ cảnh giới Chân Võ. Chân Võ cảnh canh cổng, có thể thấy được phủ đệ này cường đại đến mức nào.

Trên cửa có ba chữ to viết “Võ Vương Phủ”, nét chữ tỏa ra khí thế hùng vĩ, khiến người ta căn bản không dám nhìn thẳng.

Lúc này ở cửa xuất hiện hai người, một người mặc chiến bào Ma Long, một người đầu trọc khoác áo bào đen.

Thủ lĩnh thị vệ canh cửa nhìn hai người, cau mày, quả thật hai người này vừa nhìn đã biết không phải hạng chính nhân quân tử, phải biết rằng Đại Võ hoàng triều bất kể là hoàng gia hay thế gia tu hành, cùng các tông phái, đều lấy chính đạo làm chủ.

Chương 112 - Chu phủ hoàng thành Đại Võ 1

Mà hoàng gia cũng đi theo con đường đường đường chính chính, cho nên trong hoàng thành của Đại Võ hoàng triều rất ít có nhân vật ma đạo qua lại, cho dù có cũng đều lén lút, vậy mà giờ đây lại xuất hiện hai tên ma đạo, công khai xuất hiện ngay trước cửa Võ Vương phủ, có thể nói là chuyện chưa từng có.

Thủ lĩnh thị vệ đi nhanh tới, nhìn hai người trầm giọng chất vấn: “Người trong ma đạo cũng dám đến cửa Võ Vương phủ, ngươi muốn chết sao?”

“To gan, dám nói như vậy với giáo chủ của chúng ta. Ngươi muốn chết à?” Ma Hổ Vương đứng một bên la lớn, trong lòng hấn bất kể là ai cũng không thể nói giáo chủ được, dù cho thực lực của đối phương có mạnh mẽ đến đâu cũng không được.

Thủ lĩnh thị vệ nghe xong, lập tức nổi trận lôi đình, bao nhiêu năm không ai dám nói chuyện với hấn như vậy, từ khi lên làm thủ lĩnh thị vệ của Võ Vương phủ, ai nhìn thấy hấn mà không phải khuôn mặt tươi cười đón chào, cho dù đoạn thời gian trước Bán Thánh Tư Đồ gia đến, cũng không đối xử với hấn như vậy.

Trường kiếm trong tay sắp rút ra, nhưng không đợi hấn rút kiếm, chỉ thấy nam tử mặc Ma Long chiến bào nhìn hấn một cái. Lập tức cảm giác được thân thể lạnh lẽo, không gian chung quanh trong nháy mắt biến hóa.

Giống như bước vào một chiến trường khổng lồ, một Viễn Cổ Ma Thần đang chém giết với người khác, thi thể hài cốt khắp nơi, máu chảy cuồn cuộn tựa sông lớn, vô số huyết sát khí đánh úp về phía hắn, bất kể hắn trốn tránh thế nào cũng khó lòng thoát ra.

Mà bên ngoài, những thị vệ khác lại tỏ vẻ tò mò nhìn thủ lĩnh của mình, sao thủ lĩnh đi hỏi han một chút, đột nhiên đứng bất động vậy.

Ồ, sao hai chân thủ lĩnh bắt đầu run lên, ta thấy có nước từ trong quần chảy ra, chẳng lẽ là...

Mọi người phát hiện thủ lĩnh thị vệ có điều bất thường, vội vàng tiến lên vây quanh hai người Chu Khung.

Thủ lĩnh thị vệ đột nhiên ngã quỵ trên mặt đất, ánh mắt dần dần khôi phục thanh tỉnh, nhìn về phía Chu Khung, trong mắt tràn đầy sợ hãi, quả thật là cảnh tượng vừa rồi đã để lại ám ảnh hết sức nghiêm trọng trong lòng hắn.

Hắn không biết rằng, đạo cơ của hắn vừa mới bị Chu Khung phá hủy, sau này bất kể tu luyện như thế nào cũng không thể đột phá đến Đại La, thậm chí lúc tu luyện rất dễ tẩu hỏa nhập ma mà chết.

“Chu giáo chủ, sao ngươi lại đến đây!” Một đại hán từ trong phủ Võ Vương bước ra, nhìn Chu Khung kinh hỉ kêu lên, chính là A Đại trước kia từng theo sau Lý Khắc và Lý Uyển Nhi.

“Bồn tọa đến xem Lý Thế tử, hiện giờ lại chẳng muốn nhìn.” Chu Khung lạnh lùng nói, dứt lời bèn dẫn Ma Hồ Vương xoay người rời đi, bọn thị vệ bị khí thế trên người Chu Khung trấn áp, căn bản không dám ngăn cản, bất kể A Đại ở phía sau kêu gào thế nào cũng chẳng có ý quay đầu lại.

A Đại thấy tình hình vội vàng chạy vào Võ Vương phủ.

Lúc này trong một trạch viện cực lớn ở Võ Vương phủ, Lý Uyển Nhi mặc hoa trang đang ngồi trong sân, vẻ mặt ưu sầu, bất kể Lý Khắc ở đối diện làm ra động tác quái dị gì cũng vô ích.

Lý Uyển Nhi quay đầu nhìn Lý Khắc, nhẹ giọng hỏi: “Lý Khắc, việc ta nhờ người dò hỏi thế nào rồi?”

“Tỷ, tên Triệu Vô Cực kia, quả nhiên chó không đổi được thói ăn phân, gần đây lại chơi bời lêu lổng, không chịu chuyên tâm tu luyện, thậm chí hai ngày trước còn đi một chuyến, đi một chuyến...” Lý Khắc càng nói giọng càng nhỏ.

“Đi đâu rồi?” Lý Uyển Nhi tức giận chất vấn, tuy biết được khả năng ấy nhưng vẫn khó lòng tin nổi.

“Đình Lang Các!” Lý Khắc thở dài đáp. Tên Đình Lang Các tuy nghe có vẻ hay ho, nhưng kỳ thực chỉ là tên gọi tao nhã của kỹ viện mà thôi.

“Hắn dám làm vậy sao, chẳng lẽ hắn không biết chỉ vài tháng nữa là đến ngày thành thân rồi ư!” Lý Uyển Nhi vẻ mặt bức tức nói, đôi mắt tràn ngập vẻ thất vọng.

Bọn họ nói Triệu Vô Cực chính là con trai độc nhất của Trấn Bắc Vương Đại Võ triều, có thể nói là cha anh hùng con nhất gan. Trấn Bắc Vương chính là nhân vật lúc trước đi theo Võ Hoàng Đế và Võ Vương cùng nhau dựng nên cơ nghiệp. Khi đó ba người được xưng là Đại Võ Tam Hùng, sau khi hoàng triều thành lập được phong làm Trấn Bắc Vương, một thân tu vi đạt đến Bán Thánh cửu trọng. Có thể nói trong toàn bộ vương triều Đại Võ, ngoại trừ Võ Hoàng Đế, hắn chính là nhóm người mạnh nhất, không thua kém Võ Vương.

Trấn Bắc Vương tổng cộng có ba người con trai, hai người trước đều chưa trưởng thành đã qua đời, chỉ có tiểu nhi tử Triệu Vô Cực còn sống, đáng tiếc lại căn bản không có thiên

phú võ đạo, dựa vào tài nguyên của Trấn Bắc Vương phủ mới miễn cưỡng tu luyện tới Thiên Cổ cảnh.

Hơn nữa điều này cũng không có gì, hết lần này tới lần khác hấn lưu luyện mỹ sắc, ngày ngày chè chén đàn điểm, không việc ác nào không làm, nhưng hấn còn có một hôn ước càng khiến người ta tức giận hơn, chính là với con gái của Võ Vương, Lý Uyển Nhi. Phải biết rằng Lý Uyển Nhi chính là người được xưng là đệ nhất mỹ nữ Đại Võ, đáng tiếc từ nhỏ đã định ra hôn ước từ nhỏ với Triệu Vô Cực.

Chương 113 - Chu phủ hoàng thành Đại Võ 2

Lần này quả thực làm cho Lý Uyển Nhi phiền muộn đến mức muốn hỏng mắt.

Từ khi nàng biết có hôn ước này trở đi là không ngừng phản kháng, nhưng không ai đồng ý, dần dà nàng cũng biết cha mẹ không thể nào đồng ý nàng hồi hôn, cho nên trực tiếp bỏ trốn, đáng tiếc vẫn bị bắt trở về.

Hiện giờ nàng đã cam chịu số phận, hơn nữa nghe nói từ một năm trước tên Triệu Vô Cực này đột nhiên thay đổi tính nết, không còn ăn chơi trác táng nữa, mà mỗi ngày đều ở trong phòng cố gắng tu luyện, tuy rằng mọi người đều cho rằng hẩn tu luyện không ra trò trống gì, nhưng Lý Uyển Nhi vẫn an ủi phần nào.

Chỉ là không ngờ chưa đầy một năm, sắp đến lúc thành thân, Triệu Vô Cực lại bắt đầu trở lại con người cũ, chẳng lẽ hẩn không dung mạo của ta biết hay sao, hẩn cứ như vậy mà không thèm để ý đến cảm nhận của ta ư?

Bên ngoài A Đại nhẹ nhàng gõ cửa bước vào, thấp giọng nói vài câu với Lý Khắc, Lý Khắc xoay người dẫn A Đại rời khỏi tiểu viện.

Hai người đi ra khỏi viện, Lý Khắc trầm giọng hỏi: “Chuyện bảo ngươi làm thế nào rồi, vì sao một chút tin tức cũng không có!”

Sắc mặt A Đại biến đổi, đáp: “Thế tử, ta cố ý tìm những nhân vật tà đạo, đều là tu vi Đại La cảnh, nhưng đã ba ngày

rồi, đôi phương cũng không hỏi âm cho ta, e là đã thất thủ! Nhưng thế tử yên tâm, Trấn Bắc Vương phủ sẽ không tra ra được chúng ta đâu!”

“Phế vật, một tên Thiên Cổ cảnh nhỏ nhoi cũng không đối phó nổi, cần người làm gì!” Lý Khắc mặt âm trầm, sau đó dường như nghĩ ra điều gì, “Người đi ra ngoài dò la xem Chu Khung đang trú ngụ ở đâu!”

A Đại vọi vàng đáp ứng một tiếng rồi chạy đi mất.

Lúc này Chu Khung đang dẫn theo Ma Hổ Vương xuất hiện ở cửa một trạch viện trong thành, trên trạch viện viết hai chữ Chu phủ, cửa lớn bên trong mở ra, một nam tử mặc áo bào đen đeo mặt nạ đi ra, nhìn thấy Chu Khung hành lễ nói: “Thuộc hạ bái kiến giáo chủ!”

“Ừm!” Chu Khung bước vào trạch viện, Chu Khung tới Đại Võ hoàng triều này tự nhiên không phải là không có chuẩn bị, từ nửa năm trước đã có bốn bộ vệ tới đây mua sắm đồ vật, trạch viện này chính là một trong số đó, thậm chí còn mở một khách điểm, dùng để thu thập tin tức.

Tiến vào trong đại sảnh trạch viện, Chu Khung ngồi ngay ngắn ở bên trên, trầm giọng hỏi: “Tình hình bên trong hoàng thành này như thế nào?”

“Bẩm giáo chủ, quan hệ trong hoàng thành rất phức tạp, đầu tiên mạnh nhất là hoàng tộc Lý gia, hiện tại chia làm hai nhánh, một nhánh là hoàng đế, một nhánh là Võ Vương phủ! Còn lại có Trấn Bắc Vương, Đại Võ Học Phủ, Tắc Hạ Học Cung, bên trong đều có cao thủ Bán Thánh cử trọng trở lên! Cùng với một ít thế lực nhỏ khác.”

Chu Khung nhíu mày, xem ra muốn bắt được Đại Võ hoàng triều cần tốn chút thời gian.

“Trước mắt chúng ta theo giáo chủ phân phó thành lập các phân đà Ma giáo tại Đại Võ hoàng triều, thủ tọa các bộ cũng ám sát mấy vị thành chủ, gây nên một ít rối loạn, nhưng hình như còn có một thế lực đang đục nước béo cò, cũng đang ám sát thành chủ các thành trì lớn, trước mắt bọn thủ tọa đang điều tra, chỉ biết hình như đối phương gọi là Huyết Liên giáo!”

“Ừm, còn có tin tức quan trọng nào khác không?” Chu Khung trầm giọng hỏi.

“Giáo chủ còn có một việc, chính là ba ngày trước Huyền Bộ thủ tọa vô tình phát hiện một lần hành động ám sát, người bị ám sát chính là thế tử Trần Bắc Vương Triệu Vô Cực, nhưng Triệu Vô Cực vẫn luôn bị gọi là phế vật đột nhiên bộc phát ra tu vi Đại La cảnh, giết ngược lại kẻ ám sát!” Nói xong lại bấm báo một chút sự tích về cuộc đời Triệu Vô Cực.

Chu Khung phát tay, Địa Tam cáo lui biến mất ở đại sảnh, Chu Khung ngồi ở đó âm thầm nghĩ, thế tử vương phủ, trời sinh phế vật, ăn chơi đàng điếm, nhà gái muốn hỏi hôn, yên lặng một năm, đột nhiên bùng nổ, đây lại là khuôn mẫu của một nhân vật chính.

Quả nhiên, ở Đại Thiên Thế Giới này, người có được khuôn mẫu nhân vật chính quả thật là nhiều, đáng tiếc hẳn cũng cản đường của ta! Đã định trước không đi được lâu dài!

“Hệ thống, phân rút thưởng đã thăng cấp xong chưa?”

“Kí chủ, đã thăng cấp thành công, hiện tại đã có được khuôn mẫu rút thưởng cực phẩm.”

“Hệ thống, hãy rút hết thưởng cực phẩm đi!”

“Đinh, đang hỏi đoán rút thưởng cực phẩm, tổng cộng hỏi đoán được hai lần rút thưởng cực phẩm, bắt đầu rút thưởng!”

“Đinh, chúc mừng ký chủ rút trúng gói quà Ma Vệ.”

Không đợi Chu Khung kịp phản ứng, trước mặt đột nhiên xuất hiện mười một người mặc áo giáp đen tuyền, cùng nhau quỳ xuống đất, cung kính nói: “Chúng ta bái kiến giáo chủ!”

Chu Khung mở giới thiệu vắn tắt ra, chỉ thấy bên trên viết: Ma Vệ: Chính là cận vệ đội của túc chủ, ràng buộc với túc chủ, túc chủ chết thì bọn họ chết. Trước mắt tu vi ban đầu là Bán Thánh nhất trọng, thủ lĩnh Ma Vệ: Ban đầu tu vi là Bán Thánh ngũ trọng!

Chương 114 - Ma Vệ Xuất Hiện Được Thiên Không Lâu Mời

Chu Khung nhìn thủ lĩnh Ma Vệ cầm đầu trăm giọng hỏi:
“Các người có tên không?”

“Đám người thuộc hạ không có, mong được giáo chủ ban tên.”

“Tốt lắm, từ hôm nay trở đi người gọi là Ma Vô Đạo, những người khác theo thứ tự sắp xếp từ Ma Nhất đến Ma Thập.”

“Tạ ơn Giáo chủ ban tên.” Mười một người đồng thanh đáp lại.

Chu Khung giãn mày, vốn đang lo lắng Ma giáo hiện tại không có chiến lực cao cấp gì, không ngờ lại rút ra được mười một người, tuy rằng chưa thể trực tiếp san bằng Đại Võ hoàng triều, nhưng cũng làm cho lực lượng của hắn tăng lên không ít.

“Đỉnh, chúc mừng kí chủ rút trúng gói quà lớn đan dược, phần thưởng đang được phát đến!”

Ngay lập tức, ba bình đan dược xuất hiện trước mặt Chu Khung, bên trên lần lượt ghi: Thông Thiên đan, Vụ Hồn đan, Phệ Tâm đan.

Thông Thiên Đan dùng để tăng cao tu vi, đối với Chu Khung hiện tại mà nói cũng chỉ có thể tăng lên một hai tầng tu vi, Vụ Hồn Đan dùng để tăng cường lực lượng linh hồn.

Gói quà lớn này không có sức hấp dẫn quá lớn đối với Chu Khung, thậm chí không bằng rút ra thêm một đôi ma vệ, đương nhiên cũng chỉ là tưởng tượng, vận may không thể nào luôn chiếu cố hần, dù sao hần không phải nhân vật chính.

Nhưng thứ khiến Chu Khung chú ý tới là Phệ Tâm Đan, đây là một loại đan dược khổng chế người khác, chỉ cần ăn viên đan này sẽ nghe lời Chu Khung răm rắp, cho dù bị bắt tạt sát cũng sẽ không hề do dự, hạn chế là tu vi của đối phương không được vượt qua Bán Thánh tam trọng, ưu điểm là bất kể là ai ăn xong, người khác đều không thể phát hiện điều gì bất thường.

Chu Khung trình trọng cất Phệ Tâm Đan đi, đối với hần mà nói tương lai loại đan dược này sẽ có tác dụng rất lớn. Vừa thu xếp đan dược xong, bên ngoài đã có một bóng đen lao vào.

“Lão đại, lão đại, ngài xem ta mang về cái gì cho ngài này.”

Chỉ thấy Đại Bạch nhanh chóng xuất hiện ở trước đại sảnh, trong miệng ngậm ra một quả, bỏ vào trong tay Chu Khung, vừa vẫy vẫy cái đuôi vừa nói: “Đây chính là tiên quả có thể tăng cường sức mạnh thân thể, không thấy nhiều, lão đại ngài mau ăn đi!”

Chu Khung nhìn trái cây trong tay bốc lên thi khí, im lặng một hồi, hần nhận ra trái cây này gọi là Thiên Thi Quả, quả thật có thể tăng cường sức mạnh thân thể, nhưng loại trái cây này chỉ sinh trưởng trên thi thể của cường giả.

“Người lại đào mồ mả nhà ai rồi!” Chu Khung bĩu môi.

“Chuyện này chẳng phải dễ dàng sao, bên trong không còn người sống, lấy đồ vật cũng sẽ không có ai truy cứu, không phiền phức, tốt biết bao!” Đại Bạch nhe răng cười nói.

Nó thần thông phá trận trời sinh, vô luận là đại trận gì cũng không thể ngăn cản nó, hơn nữa không sợ công kích vật lý và pháp thuật thông thường, có thể nói là cao thủ đào mộ, hù, trộm mộ. Những năm này Chu Khung cũng không biết nó đã đào qua bao nhiêu mộ phần rồi.

Chu Khung đưa tay ném trái cây cho Đại Bạch, quả này hẳn thật sự ăn không nổi, không phải hẳn kiêng kỵ quả mọc trên thi thể, mà là nếu như vừa rồi hẳn nhớ không lầm, quả này là từ trong miệng Đại Bạch phun ra, hơn nữa bên trên có cảm giác trơn nhẵn, đừng hỏi, cứ coi là sương sớm đi.

Dù sao Chu Khung cũng không nuốt nổi.

“Lần sau mang đồ cho bốn tọa, dùng hộp đựng, đừng có dùng miệng biết không!” Chu Khung tức giận đá Đại Bạch một cước.

Đại Bạch ghen họng tròn tròn mắt, nằm dưới chân Chu Khung, không nói gì nữa, rõ là đã kích tầm lòng chó, chẳng phải chỉ mang theo chút nước bọt thôi sao, lau đi chẳng phải được rồi, sao lại chú ý vào mấy thứ vụn vặt đó.

Bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa, Ma Hồ Vương bước vào, kinh ngạc nhìn đám đông ma vệ trong phòng, hẳn không nhớ rõ từ khi nào trong đại sảnh lại tiến vào nhiều người như vậy.

Sau đó cúi người chào với Chu Khung: “Giáo chủ, Võ Vương thế tử đã phát thiệp mời, mời giáo chủ đến Thiên Không lâu dùng cơm, nói là để đón gió tẩy trần cho ngài!”

“Tốt, bốn tọa đã biết, hãy hồi đáp với hắn là bốn tọa sẽ đến!” Chu Khung trầm giọng nói. Dứt lời lại chỉ vào mười một tên ma vệ nói: “Những người này là đội thị vệ mới thu nhận của bốn tọa!”

Ma Hồ Vương nhếch miệng gật đầu, dù sao Giáo chủ thần thông quảng đại, làm gì cũng không lạ, không cần nói chỉ thu nạp mười một tên thị vệ lợi hại, chính là ngày mai Đại Võ hoàng triều trực tiếp tuyên bố quy phục ma giáo hắc cũng dám tin tưởng.

Thiên Không Lâu chính là tửu lâu lớn nhất toàn bộ hoàng thành, ăn một bữa cơm tiêu phí đủ cho người bình thường tu hành một năm, có thể ăn cơm ở bên trong đều là nhân vật cao tầng trong Đại Võ hoàng triều.

Lúc này, cửa lớn phòng chữ Thiên số một của Thiên Không Lâu mở ra, phải biết rằng muốn ăn cơm ở trong phòng này không chỉ cần năng lượng thạch, mà còn cần có đủ địa vị.

Chương 115 - Đi đi, diệt hấn

1

Phần đông khách khứa phía dưới đều hiếu kỳ nhìn gian phòng, nhao nhao hỏi chương quỹ là ai muốn dùng cơm ở đây, chương quỹ nào dám nhiều lời, chỉ có thể nói hàm hồ hồ hồ cho qua.

Ước chừng sau nửa canh giờ, một nam tử mặc cẩm bào Bàn Long bước vào, mọi người vừa thấy liền bùng tỉnh đại ngộ, hóa ra là Võ Vương Thế Tử, vậy thì bình thường rồi, lấy địa vị của hấn ở trong phòng này một năm cũng không ai dám nói gì.

Đám người đứng lên chào hỏi thân thiết với Thế Tử, Thế Tử tùy ý gật đầu. Chờ Thế Tử vào sương phòng, mọi người nhao nhao nhỏ giọng nghị luận:

“Thế tử này mời ai vậy, lại mở phòng ở phòng chữ Thiên số một!”

“Đây tính là gì, người không thấy thế tử đã đến mà đối phương còn chưa tới sao, đoán chừng là đại nhân vật khó lường!”

“Lấy địa vị của thế tử có ai mạnh hơn hấn đâu, chẳng lẽ là vị hoàng tử nào, nhưng lấy địa vị của thế tử cho dù mời hoàng tử cũng không cần sớm tới chờ như vậy mà!”

“Vậy thì thật không biết nữa...”

Trong lúc nhất thời tiếng nghị luận càng ngày càng nhiều, theo thời gian trôi qua, đối phương vẫn không xuất hiện, các

tân khách càng thêm tò mò, người này rốt cuộc là ai, cũng dám để thể tử chờ lâu như vậy cũng không nổi giận.

Rất nhiều tân khách thậm chí ăn xong cũng không rời đi, chỉ vì muốn gặp đối phương đến cùng là nhân vật gì.

Lại qua chừng nửa canh giờ, hai bóng người đen kịt mang theo một con chó đen đi đến, người cầm đầu mặc Ma Long chiến bào, toàn thân ma khí ngập trời, tựa như một tuyệt thế Ma Thần. Phía sau theo một nam tử mặc áo giáp, ăn mặc như thị vệ.

Hai người một chó dưới sự dẫn dắt của chương quỹ chậm rãi bước vào sương phòng, đợi khi cửa phòng đóng lại, tất cả mọi người lập tức hít một hơi khí lạnh.

Có thể ngồi ở chỗ này ăn cơm tự nhiên không phải là nhân vật đơn giản, kiến thức đều phi thường uyên bác, người mặc Ma Long chiến bào kia bọn họ không nhìn ra là cảnh giới gì, chung quanh dường như bao phủ thứ gì ngăn cản bọn họ dò xét.

Nhưng nam tử khoác giáp theo sau lưng, bọn họ lại cảm nhận được, đối phương tuyệt đối là Bán Thánh, hơn nữa ít nhất cũng là Bán Thánh tứ trọng trở lên, phải biết rằng tuy rằng toàn bộ Đại Võ hoàng triều có mấy trăm Bán Thánh nhưng phần lớn chẳng qua là Bán Thánh nhất trọng mà thôi, Bán Thánh tứ trọng trở lên tuyệt đối không vượt quá một trăm người, hơn nữa lãnh thổ của Đại Võ hoàng triều, mấy trăm Bán Thánh này rải xuống, căn bản không nhiều, cũng chỉ là hoàng thành đông đảo Bán Thánh hơn một chút mà thôi.

Nhưng cho dù là hoàng thành, Bán Thánh nhất trọng đều là nhân vật đỉnh cao, không phải lão tổ gia tộc, chính là chương giáo tông phái, mà Bán Thánh tứ trọng trở lên kia càng là tồn tại trấn áp hết thảy, nếu gia nhập hoàng triều trực tiếp liền có thể phong làm Hầu gia.

Nhưng bọn họ đã thấy được điều gì, nam tử Bán Thánh tứ trọng trở lên kia ăn mặc trang phục thị vệ theo sau người khác, thực lực của người kia mạnh đến mức nào, hoặc thể lực mạnh cỡ nào, chẳng lẽ là đến từ thể lực còn mạnh hơn cả hoàng triều Đại Võ!

Tất cả khách khứa bên ngoài phòng đều kinh ngạc đến nỗi không thể khép miệng lại được, có người nhanh chóng rời đi, muốn truyền tin tức cho thể lực gia tộc, có người còn ở lại tửu lâu, muốn tiếp tục quan sát. Thế tử Võ Vương phủ mời cường giả thần bí ăn cơm, đối phương lại là nhân vật trong Ma đạo, đây quả thật là một sự kiện trọng đại!

Trong sương phòng, Lý Khắc nhìn thấy hai người một chốc tiến vào, cũng há to miệng, lấy nhãn giới của hắn tự nhiên có thể nhìn ra tu vi của Ma Vô Đạo, thế nhưng hắn lại nhìn không thấu tu vi của Chu Khung.

Dù sao cũng là thế tử Võ Vương phủ, không bao lâu sau đã trấn định lại, đứng dậy tiến về phía Chu Khung nói: “Chu giáo chủ có thể đến, thật sự là phúc đức ba đời của ta, lần trước may mắn được Chu giáo chủ người cứu giúp, ân cứu mạng khó lòng báo đáp, tỷ tỷ của ta còn thường xuyên hỏi thăm về người, nói là phải tìm cơ hội báo đáp người!”

Nói xong vội vàng mời hai người Chu Khung ngồi xuống, lại gọi chưởng quỹ nhanh chóng bưng thức ăn lên, Chu Khung ngồi xuống ghế, Ma Vô Đạo lại không như vậy, mà đứng sau lưng Chu Khung, ánh mắt thẳng nhìn về phía trước. Liếc mắt một cái đã biết là thị vệ đã trải qua huấn luyện chuyên nghiệp.

Lý Khắc âm thầm kinh hãi, vốn tưởng rằng đối phương là bằng hữu, tệ nhất cũng là quan hệ cấp trên cấp dưới, nhưng tình huống hiện giờ đối phương rõ ràng chỉ là một tên thị vệ, hơn nữa còn là loại đã trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, kia

rõ ràng là một vị Bán Thánh a, ai có thể huấn luyện một vị Bán Thánh trở thành thị vệ chứ.

Chẳng lẽ đối phương thật sự không phải người bình thường, nhưng nghe đồn đối phương là từ hạ giới phi thăng lên, chẳng lẽ truyền thuyết đều là giả, Chu Khung này căn bản chính là đệ tử của một gia tộc cổ xưa nào đó hoặc thánh địa quy mô lớn, hiện giờ chỉ là ra ngoài lịch lãm mà thôi, Lý Khắc càng nghĩ càng khẳng định.

Chương 116 - Đi đi, diệt hắc

2

Đối với Chu Khung, đó là một trận nhiệt tình, nhưng Chu Khung lại rất lãnh đạm, chỉ đơn giản trả lời một cách qua loa. Lý Khắc luôn vô tình nhắc tới tỷ tỷ của hắn, nói tỷ tỷ của hắn nghĩ cách báo đáp ân tình của Chu Khung như thế nào, lại kể tỷ tỷ của hắn đau khổ ra sao khi phải gả cho Triệu Vô Cực vô dụng.

Chu Khung lại nhận ra ý đồ của Lý Khắc, đôi phương muốn khơi mào mâu thuẫn giữa hắn và Triệu Vô Cực, để hắn ra tay đối phó với Triệu Vô Cực. Xem ra tên Lý Khắc này rất coi trọng tỷ tỷ của hắn, chắc hẳn sự kiện ám sát Triệu Vô Cực lần trước là do hắn sắp đặt.

Nhưng chắc chắn hắn sẽ không thành công. Đối phó với Triệu Vô Cực, khuôn mẫu nhân vật chính, người bình thường chỉ có thể trở thành bậc thang cho hắn mà thôi, chẳng những không gây tổn thương cho Triệu Vô Cực, mà còn giúp thúc đẩy Triệu Vô Cực phát triển.

“Lần trước chia tay, thật ra đã lâu lắm rồi ta chưa gặp tỷ tỷ của ngươi. Chi bằng ngày nào đó chúng ta cùng đi dạo một chút!” Chu Khung trêu chọc nhìn Lý Khắc nói.

Lý Khắc ngơ ngác, làm gì vậy, sao nói chuyện thế này, ngươi muốn gặp tỷ tỷ ta à, không phải là ngươi không biết sự thật về tỷ ấy đấy chứ, tỷ ấy không thể nào đối tốt với ngươi được, nếu không thì phụ vương ta không thể trực tiếp đập chết ta.

Không đợi Lý Khắc nghĩ cách từ chối Chu Khung, bên ngoài đột nhiên truyền đến một giọng nói kiêu ngạo: “Ta mặc kệ là ai ở, hiện tại ta muốn ở trong phòng này, bảo người bên trong rút ra ngoài!”

Mặt Lý Khắc lập tức âm trầm, nhìn Chu Khung trầm giọng nói: “Thật ngại Chu giáo chủ, ta đi ra ngoài giải quyết xong, lập tức trở về!” Nói xong Lý Khắc đi ra khỏi sương phòng.

Chu Khung lại nhú mày, mặc dù vừa rồi vẻ mặt Lý Khắc âm trầm, nhưng hắn lại chú ý tới ẩn giấu ý cười, rõ ràng đối phương đến hắn chẳng những không tức giận, còn rất vui vẻ.

Sau đó dường như nghĩ tới điều gì, khóe miệng cười cười, dưới ánh mắt mê mang của Đại Bạch, đưa ra ba ngón tay, trong miệng nhẹ nói, “Ba, hai, một.”

Bành, khi Chu Khung vừa đếm tới một, cửa sương phòng trực tiếp bị nghiền nát, một bóng người trong nháy mắt ngã sấp xuống bên cạnh Chu Khung. Chính là Lý Khắc, khóe miệng còn có một vết máu.

Bên ngoài sương phòng có mấy người đi vào, cầm đầu là một nam tử mặc măng bào, mặt mũi tràn đầy kiêu ngạo, phía sau có mấy tên thị vệ đi theo, một trong số đó nhìn tay mình với vẻ mặt mê mang.

Nam tử áo măng bào cười to nói: “Đại cứu tử, gần đây ngươi tu luyện không được, thị vệ của ta tùy tiện ra một chiêu đã đánh bay ngươi...”

Sau đó lại xoay người nhìn về phía Chu Khung, chỉ vào Chu Khung nói: “Chắc hẳn các hạ chính là khách nhân Lý Khắc mời đi! Bản thể tử chính là thể tử Trấn Bắc Vương Triệu Vô Cực, cái này cho ngươi, đi, đổi chỗ khác đi ăn cơm, nơi này bản thể tử bao rồi.”

Nói xong ném cho Chu Khung một khối năng lượng thạch, vẻ mặt phách lối, một bộ dạng ta cho người năng lượng thạch là nể mặt người, còn không mau tạ ơn.

Tân khách bên ngoài nhao nhao nghị luận nói:

“Thế tử Trần Bắc Vương này quả nhiên phách lối giống như trong truyền thuyết, ngay cả thế tử Võ Vương phủ cũng dám đánh!”

“Đúng vậy, nhưng tên Ma đạo kia thì thảm rồi, nếu ngoan ngoãn rời đi thì còn tốt, nếu dám phản kháng thì xong đời!”

“Cũng chưa chắc, người quen người kia còn có một hộ vệ Bán Thánh cảnh sao!”

“Vậy thì sao, chẳng lẽ còn mạnh hơn Trần Bắc Vương ư? Lão nhân gia ấy nổi danh bao che cho người thân! Bao nhiêu năm nay người thấy ai dám chọc vào Triệu Vô Cực!”

Chu Khung lại cười vui vẻ, quả nhiên mình không nghĩ sai, tên Lý Khắc này đúng là dùng cái biện pháp ngu xuẩn ấy, mời mình ăn cơm, rồi dẫn Triệu Vô Cực đến, hẳn biết tính cách của Triệu Vô Cực nhất định sẽ đắc tội với mình, mà tính cách của mình cũng chẳng nhường nhịn ai, tốt nhất là mình trực tiếp giết chết Triệu Vô Cực luôn cho rồi.

Lý Khắc ngẩng đầu lên nhìn Chu Khung, lúc này hẳn sợ nhất là Chu Khung đột nhiên nhụt chí, vậy kế hoạch của hắn sẽ thực hiện uống công, vừa rồi mình cũng bị đánh vô ích.

Chu Khung không làm hắn thất vọng, nhìn về phía Triệu Vô Cực, trầm giọng nói: “Kẻ nào cho ngươi can đảm, dám nói chuyện với bốn tọa như vậy! Vô Đạo phế đi cánh tay của hắn.”

Chu Khung vừa dứt lời, thân hình Ma Vô Đạo trong nháy mắt lao ra, đến bên cạnh Triệu Vô Cực, trực tiếp kéo đứt cánh tay trái của Triệu Vô Cực.

“A” một tiếng kêu thảm thiết, Triệu Vô Cực một tay ôm lấy vết thương cụt tay, đau đớn đến mức mắt lồi đầy vẻ dữ tợn, nhìn Chu Khung với biểu cảm như muốn nuốt sống hắn, nhưng nếu quan sát kỹ lại có thể thấy sự bình tĩnh sâu trong đáy mắt hắn, dường như căn bản không hề cảm thấy đau đớn.

Các tân khách lúc này đều sợ hãi, vẻ mặt kinh hoàng nhìn Chu Khung.

Chương 117 - Quỷ cho tốt

“Hắn là kẻ điên sao, lại dám phé đi một cánh tay của Triệu Vô Cực, chẳng lẽ hắn không sợ Trần Bắc vương phủ trả thù sao?”

“Quả nhiên nhân vật Ma đạo đều là kẻ điên cuồng, làm việc căn bản không cân nhắc hậu quả. Chỉ lo trước mắt! Về sau gặp phải nhân vật như vậy tuyệt đối trốn được bao xa thì trốn.”

Lúc này trên không trung đột nhiên truyền đến một tiếng quát lớn: “To gan, kẻ nào dám đả thương thể tử của Trần Bắc vương phủ ta!” Một bóng người già nua nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Triệu Vô Cực, nhìn hai người đối diện với ánh mắt giận dữ.

Chu Khung thở dài một hơi, ung dung nói: “Quả nhiên, đánh trẻ thì già xuất hiện, Vô Đạo ngươi đi giết hắn đi!”

Ma Vô Đạo trực tiếp lao về phía lão già, hai người nhanh chóng bay lên không trung, giao chiến trên bầu trời.

Xung quanh lập tức tụ tập rất nhiều người, đều ngẩng đầu nhìn về phía hai người đang đánh nhau trên không.

“Đó chẳng phải là quản gia của Trần Bắc Vương phủ sao, sao lại đánh nhau với người ta!”

“Đúng vậy, hắn là cường giả Bán Thánh ngũ trọng, ai dám chọc hắn! Đánh nhau với hắn là ai vậy, lại có thể không rơi xuống hạ phong...”

“Các người không biết, Triệu Vô Cực xung đột với người khác, bị người ta trực tiếp phé đi một cánh tay, quản gia

Vương phủ liền tới đây, chỉ là không ngờ đối phương cũng lợi hại như vậy. Ta thấy tên quân gia kia không bắt được người này đâu!”

Người xung quanh cũng nhao nhao gật đầu, đặc biệt là khi nghe Triệu Vô Cực bị phé đi một cánh tay, ai nấy đều mang ý cười trên mặt, quả thật là trước kia hắn đã làm quá nhiều chuyện xấu xa, việc ác đã lan tràn khắp mỗi góc ngách của hoàng thành.

Hiện tại rốt cuộc cũng xuất hiện một nhân vật ngoan độc, thay bọn họ giáo huấn Triệu Vô Cực, có thể nói là trời xanh có mắt a, dù là người kia chắc cũng không tránh khỏi trả thù của Trần Bắc Vương phủ, có lẽ không thấy được mặt trời ngày mai.

Xung quanh người chạy đến xem náo nhiệt càng ngày càng nhiều, thậm chí đã xuất hiện nhân vật cấp bậc Bán Thánh, dù sao cường giả Bán Thánh ngũ trọng giao thủ cũng không thấy nhiều.

Chỉ thấy trên bầu trời, trong tay Ma Vô Đạo xuất hiện một thanh trường thương màu đỏ máu, huyết sát khí vô tận bao phủ lấy lão già, lão già tay cầm một thanh trường đao không ngừng chống cự.

“Thương Xuất Ma Long!” Trên bầu trời Ma Vô Đạo hét lớn một tiếng, trường thương trong tay đâm về phía lão già, trên trường thương trên đường như có một con Ma Long viển cổ không ngừng gào thét, không gian xung quanh nhanh chóng bị khóa chặt, khiến lão già không thể rời đi, chỉ có thể lựa chọn cứng rắn đón đỡ.

Rầm một tiếng thật lớn, lão già trực tiếp bị đánh bay, ở giữa không trung không ngừng phun ra máu tươi, vậy mà trực tiếp bị trọng thương, đoán chừng không có mấy trăm năm cũng dưỡng không khỏi vết thương.

Mọi người bên dưới lập tức kinh hãi, vẻ mặt chấn kinh nhìn Ma Vô Đạo trên bầu trời.

Phải biết rằng vị quân gia này không phải người tầm thường, đây chính là nhân vật năm xưa đi theo Trần Bắc Vương nam chinh bắc chiến, về sau nhờ vào chiến công, hoàng đế muốn phong hấn làm Huyết Y Hầu, hấn cứ khăng khăng không chịu, nhất định phải đến Trần Bắc Vương phủ làm quân gia.

Lão già nhìn về phía Ma Vô Đạo ở đối diện, vẻ mặt cũng chấn kinh, cả đời hấn chiến đấu vô số, giết địch vô kể, ở cùng cảnh giới rất ít có địch thủ, nhưng đối phương rõ ràng cùng một cảnh giới với hấn, không ngờ ngắn ngủi nửa canh giờ đã phế bỏ chính mình.

Mẹ nó, đây vẫn là một tên hộ vệ. Thế tử này đắc tội với nhân vật gì mà khủng khiếp như vậy, cũng chưa từng nghe nói hoàng triều Đại Võ có nhân vật Ma đạo lợi hại đến thế, chẳng lẽ là của Huyết Liên Giáo?

“Ngay cả lão quân gia cũng bị đánh bại, người này cũng quá mạnh rồi!”

“Từ khi nào hoàng triều Đại Võ ta lại có nhân vật Ma đạo bậc này, Đại Võ ta chẳng phải hạn chế tu ma sao!”

Triệu Vô Cực ở phía dưới khi nhìn thấy quân gia bị đánh bay đã bóp nát một khối ngọc bội, Chu Khung không ngăn cản, cũng không cần ngăn cản, bởi vì trước khi Triệu Vô Cực bóp nát ngọc bội, đối phương đã tới.

Trước mắt Chu Khung chậm rãi xuất hiện một không gian khổng lồ, trong không gian có một ngọn núi lớn đè xuống hấn, áp lực vô tận dường như không chỉ có thể đè nát hấn mà ngay cả không gian này cũng có thể nghiền nát.

“Hừ!” Chu Khung hừ lạnh một tiếng.

Một cổ đao ý bá đạo dị thường, huyết tinh khùng khiếp bắt đầu tỏa ra từ trên người Chu Khung, trực tiếp chém về phía núi lớn, núi lớn vỡ nát theo tiếng, trước mắt Chu Khung lần nữa khôi phục lại hiện thực, một thanh âm truyền vào trong tai Chu Khung.

“Ngươi, rất mạnh!”

Chu Khung nhếch mép, đáp lại: “Ngươi, tầm thường!”

Hai người giao thủ trong nháy mắt, trừ một số cao thủ Bán Thánh ngũ trọng trở lên dường như cảm giác được điều gì đó, những người khác hoàn toàn không hay biết, vừa rồi Trần Bắc Vương xuất hiện giao thủ với Chu Khung, lại còn là loại bất phân thắng bại.

Chương 118 - Nhiệm vụ diệt trừ 1

Quản gia trên bầu trời dường như nghe được điều gì, chậm rãi gập đầu, bay đến bên cạnh Triệu Vô Cực, muốn mang theo Triệu Vô Cực rời đi.

“Bồn tọa có nói để ngươi đi chưa, ngươi cho rằng dễ dàng rời khỏi nơi đây như vậy sao!” Chu Khung lạnh lùng nói.

Quản gia vẻ mặt giận dữ nhìn Chu Khung, sau đó lại bất đắc dĩ nói: “Ngươi muốn thế nào?”

“Quý xuống!” Một giọng nói lạnh như băng vang lên từ miệng Chu Khung, không đợi quản gia phản ứng, Triệu Vô Cực đã trực tiếp quý phục xuống trước mặt Chu Khung.

Lúc này ánh mắt bình tĩnh của Triệu Vô Cực đã không còn tồn tại, trong mắt tràn đầy kinh hãi và phẫn nộ, cho dù vừa rời quản gia bị đánh bại hẳn cũng không có phản ứng gì quá lớn.

Lúc này hắn đã dùng hết tất cả biện pháp, nhưng vẫn không cách nào đứng dậy. Thậm chí hắn còn vận dụng một số bí pháp không nên tồn tại ở hoàng triều này, nhưng vẫn không có phản ứng.

Chu Khung chậm rãi đứng dậy, lạnh lùng nhìn Triệu Vô Cực nói: “Quý cho tử tế, trước khi trời tối không được đứng lên!” Nói xong liền dẫn Ma Vô Đạo và Đại Bạch rời đi, người xung quanh lập tức nhường ra một con đường.

Triệu Vô Cực đang quý phẫn nộ gầm nhẹ: “A, mặc kệ ngươi là ai, ta nhất định sẽ bắt ngươi phải trả giá đắt!”

Đợi sau khi Chu Khung cùng hai người một chốc hoàn toàn biến mất, mọi người xung quanh nhao nhao thì thầm bàn tán: “Chuyện gì xảy ra vậy, sao chỉ một câu nói của hắn mà Triệu Vô Cực lập tức quỳ xuống!”

“Đúng vậy, chẳng lẽ là thuật Kim Ngôn Ngọc Ngữ!”

“Im miệng, đó chính là thần thông mà chỉ hoàng gia mới có thể sử dụng, hơn nữa cho dù là hoàng gia cũng chỉ có thể sử dụng trên địa bàn của mình thôi!”

“Hơn nữa, sao Trấn Bắc Vương không ra mặt vậy, đây rõ ràng là đánh vào mặt Trấn Bắc Vương phủ rồi!”

Một số cao thủ ẩn nấp trong bóng tối nhìn Chu Khung đi xa với vẻ mặt kinh hãi, bởi vì chỉ có bọn họ biết Trấn Bắc Vương đã tới, thậm chí hai người còn giao thủ, mặc dù ai thua ai thắng bọn họ không rõ nhưng nhìn tình huống Chu Khung tuyệt đối không thua, bằng không sao hắn dám để Triệu Vô Cực quỳ xuống.

Mà lúc này quân gia lại sốt ruột, nhưng bất luận hắn dùng biện pháp gì cũng không thể đỡ Triệu Vô Cực dậy nổi, hắn dường như bị cố định ở đó, thậm chí lúc không ai chú ý, một bóng đen cũng xuất hiện trước mặt Triệu Vô Cực, vài phút sau thở dài một tiếng rồi rời đi.

Triệu Vô Cực cứng rắn quỳ trong phòng đến tận hoàng hôn mới đứng dậy rời đi.

Sự tích ban ngày hôm nay trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ hoàng thành, các loại phiên bản đều có, người bình thường chỉ là ham vui, còn sẽ thầm mắng Triệu Vô Cực một tiếng “Đáng đời!” Mà phản ứng của các thế lực lớn lại khác hẳn.

Các thế lực lớn nhao nhao suy đoán thân phận của Chu Khung, vô số thám tử được phái ra ngoài, đồng thời đều khuyên bảo đệ tử của mình tuyệt đối không được chọc tới Chu

Khung, nếu không thì không ai cứu nổi, chẳng phải thế tử vương phủ đã quỳ cả buổi trưa sao, ngay cả Trấn Bắc vương ra mặt cũng vô dụng.

Lúc này trong hoàng cung, trên long ỷ có một người đang ngồi, mặc long bào ngũ thảo kim long, toàn thân tỏa ra kim quang, khiến người ta không dám nhìn thẳng, bên cạnh một bóng người màu đen từ từ hiện lên.

“Bệ hạ, hôm nay ở Thiên Không lâu đã xảy ra một chuyện...” Bóng đen kể lại tất cả mọi việc xảy ra trên Thiên Không lâu hôm nay.

“Triệu Thiết Y quả thật đã đi rồi, không làm gì được đối phương!” Trên long ỷ truyền đến một giọng nói trầm trọng.

“Đúng vậy, Trấn Bắc Vương xác thực đã giao thủ một lần với người kia, sau đó Trấn Bắc Vương rút lui, Triệu thế tử quỳ ở Thiên Không Lâu cả buổi chiều!”

“Đi điều tra Huyết Liên giáo cho kỹ, xem rốt cuộc có quan hệ gì với Triệu Thiết Y hay không!”

“Dạ!” Bóng đen đáp lời một tiếng rồi từ từ biến mất!

Chờ bóng đen biến mất, một giọng nói lạnh như băng vang lên trong đại điện: “Triệu Thiết Y ới là Triệu Thiết Y... Người đừng để trăm thất vọng... Hãy tiếp nhận cuộc hôn nhân này cho thật tốt... Ma giáo, chẳng lẽ thật sự là đệ tử của vị kia...”

Lúc này trong Trấn Bắc vương phủ, tại một gian thư phòng, bên trong có hai người đang nhỏ giọng nói chuyện với nhau, chính là phụ tử Trấn Bắc vương.

“Phụ thân, hôm nay vì sao không ra tay bắt người kia!”

“Lúc này vẫn chưa đến lúc, hơn nữa vi phụ cũng không nắm chắc mười phần!”

“Tu vi của hắ¹n thật sự mạnh như vậy sao?” Triệu Vô Cực âm trầm nói.

“Không xác định, nhưng hắ¹n có một thanh đao, uy lực của thanh đao kia đủ để uy hiếp ta, cho dù bắt được hắ¹n, vi phụ cũng sẽ bị thương, mà tình huống trước mắt, vi phụ vẫn không thể bị thương! Ngươi hãy nhịn một chút, chờ qua một thời gian ngắn vi phụ nhất định sẽ giải quyết hắ¹n cho ngươi!”

“Được, con đã biết phụ thân, vậy con về nghỉ ngơi trước đây!”

Chương 119 - Nhiệm vụ diệt trừ 2

Triệu Thiết Y nhìn Triệu Vô Cực rời đi, nhú mày, chẳng lẽ thật sự là ả nhân sao, từ một năm trước, tính cách đứa con trai này của mình đột nhiên thay đổi lớn, làm hắn sợ hãi, hắn còn tưởng rằng con trai mình bị đoạt xá.

Cuối cùng trải qua các loại kiểm tra xác nhận không phải bị đoạt xá, Triệu Thiết Y mới miễn cưỡng thở phào nhẹ nhõm, phải biết rằng đây chính là đứa con trai cuối cùng của hắn, hắn cũng không muốn đứt đoạn hậu duệ.

Nhưng một năm nay, con trai của mình chẳng những tính cách đại biến, còn tiếp xúc với thế lực khác ở bên ngoài, giấu giếm mình. Tuy không biết là thế lực gì, nhưng hắn không phải thế lực chính đạo, phải biết rằng tuy hắn không phải người quá cổ hủ, nhưng cũng trung quân ái quốc, không muốn con trai mình làm ra chuyện gì vượt quá khuôn khổ.

Triệu Thiết Y còn đang trầm tư, quản gia chậm rãi xuất hiện bên cạnh hắn: “Vương gia, đã điều tra rõ ràng, người kia tên là Chu Khung, là từ vùng đất hỗn loạn đi ra, thành lập Ma giáo, trước mắt đã thống nhất vùng đất hỗn loạn! Tu vi không rõ, hơn nữa hôm nay là Vô Vương thế tử cố ý dẫn dụ Vô Cực đi qua, đoán chừng là muốn mượn tay Chu Khung trừ khử Vô Cực thiếu gia!”

Sắc mặt Triệu Thiết Y nghiêm trọng, vùng đất hỗn loạn thống nhất hắn chẳng hề quan tâm, chẳng qua chỉ là nơi hẻo lánh mà thôi, thế nhưng lại dám xưng là Ma giáo, chẳng lẽ người này thật sự có quan hệ với vị kia, không có khả năng a,

chênh lệch quá lớn. Có điều có tu vi cùng hộ vệ như vậy, tất nhiên không phải kẻ tầm thường, hẳn là đệ tử của một ít gia tộc Thánh địa cổ xưa đi ra.

Đương nhiên hiện giờ đối với hắn mà nói, điều quan trọng nhất không phải Chu Khung, mà là thái độ của bệ hạ đương triều, hy vọng hành động của Võ Vương thế tử không phải được hoàng gia chấp thuận, nếu bọn họ thật sự muốn ra tay với đứa con trai duy nhất của mình, vậy thì đừng trách Triệu Thiết Y hắn bất trung vong quốc.

Mà lúc này trở về phòng của mình, sắc mặt Triệu Vô Cực âm trầm đáng sợ, từ khi hắn khôi phục trí nhớ một năm trước đến nay, chưa bao giờ mất mặt như ngày hôm nay, lại có kẻ dám bắt hắn quỳ xuống, quả thực là chuyện cười. Hắn nhất định phải băm vằm Chu Khung ra làm vạn mảnh mới được.

Một bóng người đỏ như máu xuất hiện trước mặt Triệu Vô Cực, rõ ràng tu vi đã đạt tới cảnh giới Bán Thánh ngũ trọng, người đến quỳ một gối xuống đất, trầm giọng nói: “Thuộc hạ tham kiến chúa công! Đã điều tra rõ ràng, người hôm nay từ vùng đất hỗn loạn đi ra, thành lập một Ma giáo, chính là Giáo chủ Ma giáo!”

“Ma giáo, còn dám đặt tên như vậy, trước hết không cần quan tâm đến việc này, trận pháp bố trí như thế nào rồi, khi nào mới có thể sử dụng!” Triệu Vô Cực âm trầm nói.

“Do mới xuất hiện một thế lực khác quấy nhiễu một số kế hoạch của chúng ta, nhưng ba tháng sau nhất định có thể hoàn thành, xin chúa công yên tâm!”

Triệu Vô Cực u ám gật đầu: “Gần đây có lẽ hoàng gia đang tra xét các người, phải hết sức cẩn thận, không thể để lộ, hết thay đổi đến khi kế hoạch hoàn thành rồi hãy nói!”

“Đa tạ chúa công quan tâm, thuộc hạ nhất định sẽ cẩn thận.” Nói xong, huyết y nhân từ từ biến mất.

“Hừ, Chu Khung, ta mặc kệ ngươi là đệ tử Thánh Địa hay là truyền nhân thế gia, đợi đến khi ta hoàn thành kế hoạch, ngươi nhất định phải chết!” Triệu Vô Cực gầm nhẹ, thanh âm tuy còn trẻ nhưng ngữ khí lại toát ra một cỗ cảm giác tang thương!

Hắn căn bản không phải là Triệu Vô Cực gì cả, mà là đoạt xá, về phần vì sao Trần Bắc Vương không tra ra được, đó là bởi vì hắn đoạt xá Triệu Vô Cực lúc còn chưa chào đời, linh hồn hoàn toàn không thay đổi, tất nhiên không thể tra ra được, đáng tiếc là lúc ấy xuất hiện một chút sai lầm nhỏ, khiến hắn mãi đến năm ngoải mới khôi phục ký ức.

Chu Khung chỉ đến có một ngày, toàn bộ Đại Võ hoàng triều dường như nhanh chóng nổi lên sóng gió, hoàng triều thành lập hơn trăm vạn năm này hình như bắt đầu có dấu hiệu lung lay sắp đổ.

Chu phủ, bên ngoài bố trí đầy các loại tai mắt, sự tích của Chu Khung và những người khác hôm nay, đã triệt để củng cố địa vị của Chu phủ, rất nhiều người đều cho rằng tu vi của Chu Khung tuyệt đối không thua kém gì Trần Bắc Vương và Võ Vương, chính là cao thủ tuyệt thế đứng đầu Bán Thánh.

Nếu không phải Chu Khung đắc tội Trần Bắc Vương, cộng thêm chính là nhân vật Ma đạo, ước chừng hiện tại cửa lớn Chu phủ đã sớm bị người bái kiến đập phá.

Lúc này Chu Khung ở trong Chu phủ, nhìn bảng thuộc tính của hệ thống trước mặt trầm tư một hồi, lúc Triệu Vô Cực ở tửu lâu vừa xuất hiện, hệ thống đột nhiên bắt đầu thăng cấp, mãi đến vừa rồi mới thăng cấp hoàn thành.

Lúc này, trên giao diện hệ thống có một nhiệm vụ đỏ như máu: “Bởi vì kí chủ gặp mặt Thiên vận chi tử thứ hai, sinh ra nhiệm vụ ẩn giấu diệt sát, mỗi lần kí chủ giết chết một Thiên vận chi tử, có thể ngẫu nhiên đạt được một gói quà thần bí, cũng có thể rút ra Thiên Vận Chi Khí tặng cho người khác.”

Chương 120 - Bán Thánh Ma

Long kéo xe 1

Chu Khung suy nghĩ nửa ngày mới phản ứng lại, Thiên Vận Chi Khí hẳn là vận mệnh tốt của những nhân vật chính này, chỉ cần ta giết một người liền có thể đạt được một phần Thiên Vận Chi Khí.

Sau đó có thể tặng nó cho người khác, tặng cho ai, đương nhiên là tặng cho thủ hạ của mình, vừa nghĩ tới sau này mình đi theo phía sau mấy trăm hơn một ngàn nhân vật có Thiên Vận Chi Khí, Chu Khung kích động hẳn lên, khi đó phải oai phong cỡ nào, cũng không biết rốt cuộc thượng giới này có nhiều nhân vật chính như vậy để giết hay không.

Sau sự kiện tử lâu, toàn bộ hoàng thành đều yên lặng hai ngày, sau đó lại nhanh chóng náo nhiệt lên, bởi vì lập tức chính là hội giao lưu luận võ trăm năm một lần của Tắc Hạ Học Cung và Đại Võ Học Phủ.

Mỗi khi đến thời điểm này, bất kể là hai đại học phủ hay là thanh niên tài俊 của các gia tộc tông phái khác đều sẽ lên sân khấu, chỉ cần đạt được thứ hạng trong luận võ, nhất định có thể dương danh lập vạn, thậm chí còn có thể trực tiếp được Hầu phủ, Tước phủ chiêu làm con rể, dù sao chỉ cần có thể ra mặt trong luận võ, trực tiếp có thể đi lên đỉnh phong nhân sinh, có thể nói là đường tắt trong đường tắt.

Rầm rầm rầm, Ma Hồ Vương gõ cửa, nói với bên trong: “Giáo chủ, Đại Võ Học Phủ gửi thư mời, mời ngài đi quan sát hội luận võ!”

“Biết rồi!”

Mời ta tham gia đại hội luận võ, việc này đương nhiên không thể bỏ qua. Thông thường loại đại hội giao lưu này nhất định sẽ có nhân vật chính giẫm lên đá lót đường bước lên sân khấu. Cũng không biết Triệu Vô Cực kia có xuất thủ hay không, bàn tay vàng nhân vật chính của hắn là gì đây, đạt được truyền thừa thượng cổ, hay là cường giả đoạt xá, hay là còn có một lão gia gia như Triệu Lập.

Chu Khung không nghĩ nhiều nữa, cho dù đối phương có hào quang nhân vật chính nào cũng phải chết.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cuối cùng cũng đến ngày tỷ võ giao lưu thi đấu, địa điểm giao lưu lần này là ở Đại Võ Học Phủ, lúc này trên sân tỷ võ khổng lồ của Đại Võ Học Phủ đã tụ tập đầy người.

Bên ngoài cũng vây quanh một số người mặc cẩm bào, cũng đang quan sát, bọn họ là người của các đại hầu phủ và tước phủ, chỉ cần phát hiện thanh niên tuấn kiệt tiềm lực lớn sẽ trực tiếp tranh đoạt, dù sao người có thiên phú tuyệt đỉnh không nhiều lắm.

Thời gian luận võ còn chưa tới,

Phía dưới bắt đầu nghị luận âm ỉ,

“Nghe nói chưa, Trịnh tiểu hầu gia cũng tới tham gia, đó chính là nhân vật tuyệt đỉnh chỉ ngần ngừ không đến trăm năm đã tu luyện tới Đại La cảnh!”

“Đúng vậy, Tôn Thượng công tử, Bạch Tu công tử của Tác Hạ Học Cung đều đã đến, mấy vị đệ tử của phủ chủ Đại Võ Học Phủ cũng đều xuất quan! Còn có cả các đệ tử gia tộc không xuất thế!”

“Quả thật, lần này cao thủ còn nhiều hơn nhiều so với một trăm năm trước, Đại Võ hoàng triều ta thật sự là càng ngày

càng cường thịnh, đúng là long tranh hổ đấu! Chúng ta cũng chỉ có thể đến góp vui thôi!”

“Ôi, người nói Triệu Vô Cực kia cũng là đệ tử của phủ chủ, không biết có đến tham gia hay không nhỉ!”

“Hắn ấy à, hai ngày trước vừa mới chọc phải một vị đại nhân, bị người ta phế đi một cánh tay, nào còn dám đến nữa. Hơn nữa cho dù hắn không bị thương, đến đây tham gia luận võ, chẳng phải là tự tìm đau khổ sao?”

“Cái gì, người lại không biết chuyện này, chẳng lẽ gần đây người không hề bước chân ra khỏi cửa sao...”

Xung quanh tiếng nghị luận không ngừng vang lên, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn về phía mấy chỗ ngồi phía trên, những vị trí ấy là dành cho một số đại nhân vật, ví như Phó phủ chủ của Đại Võ Học Phủ, phó cung chủ của Tắc Hạ Học Cung, cùng với nhân vật đứng đầu Đại Võ hoàng triều.

Đương nhiên những người này đều sẽ không xuất hiện vào hôm nay, Hội Luận Võ diễn ra trong vòng một tuần, đến lúc trận chung kết những bậc đại nhân này mới lộ diện!

Đột nhiên từ phía sau truyền đến một thanh âm kiêu ngạo: “Mau tránh đường hết đi, bản thể tử đến luận võ đây!”

Một đám thị vệ không ngừng đẩy mọi người ra, Triệu Vô Cực mặc măng bào bước ra, trực tiếp nhảy lên một trong những lôi đài, hô lớn: “Bản thể tử hiện tại bắt đầu thủ lôi, ai muốn khiêu chiến!”

Dựa theo quy củ của lôi đài tỷ võ, mấy ngày trước mỗi người chỉ cần thắng mười trận lôi đài là có thể thắng được.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, một thị vệ trực tiếp lên đài khiêu chiến, sau đó trực tiếp nhận thua, lần lượt đi lên mười thị vệ, từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc không ngờ tổng cộng cũng không tới một phút.

Triệu Vô Cực cười cuồng nói: “Bỏn công tử hôm nay thắng cấp, đi đây!” Nói xong vung tay mang theo đám đông thị vệ rời đi, mọi người vẻ mặt tức giận nhìn bóng lưng Triệu Vô Cực đi xa.

Chương 121 - Bán Thánh Ma

Long kéo xe 2

Triệu Vô Cực này thật sự là vô sỉ thấu xương, vậy mà có thể dùng loại biện pháp này, hắn còn biết xấu hổ hay không, đúng vậy, với tính cách của hắn như thế cũng không đáng ngạc nhiên. Thật là, ngày đó vì sao vị đại nhân vật kia không trực tiếp giết chết hắn đi.

Vô số người nhao nhao chửi bới Triệu Vô Cực, mà Triệu Vô Cực đi xa sắc mặt cũng khó coi, hắn vốn không muốn tham gia luận võ, thế nhưng lại không ngờ giải nhất thi đấu luận võ ban thưởng thậm chí có một khối Tụ Nguyên thạch, vừa vặn là thứ trước mắt hắn đang cần.

Lại nói yên lặng nhiều năm như vậy, hắn cũng đến lúc nên bộc phát một chút, bằng không tất cả mọi người còn tưởng rằng hắn chỉ là một thể tử phế vật! Còn có Lý Uyển Nhi kia, thân thể của hắn mang chấp niệm rất sâu đối với nàng.

Thi đấu luận võ dự tuyển tiến hành sáu ngày, tuyển ra năm trăm người thắng, có thể nói là từng người dương danh lập vạn, tài sắc kiêm thu, chỉ có một trường hợp đặc biệt đó chính là Triệu Vô Cực, đối với việc hắn tấn cấp mọi người là giận mà không dám nói gì!

Hôm nay chính là ngày diễn ra trận chung kết, trên lôi đài đặt mấy cái ghế quan đài, đây chính là chuẩn bị cho các vị đại nhân vật đến xem hôm nay.

Lúc này đã có hai ba người ngồi ở trên ghế!

“Người xem, đó là Đông Phương Hầu, chính là cao thủ Bán Thánh thất trọng! Quả nhiên khí thế bất phàm!”

“Đúng vậy, bên cạnh hắn chính là Phó phủ chủ đệ nhất của Đại Võ Học Phủ, một thân tu vi có thể đạt tới Bán Thánh bát trọng!”

“Các người đoán xem trên mấy cái ghế khác sẽ ngồi ai!”

“Còn có thể là ai nữa, chính là tộc trưởng và trưởng giáo các gia tộc môn phái chứ!”

Nhân vật tới ngày càng nhiều, một số tuyển thủ hạt giống có hy vọng đạt được quán quân cũng lần lượt xuất hiện, kể cả Triệu Vô Cực với vẻ mặt phách lối, lúc này chung quanh hắn đều bị thi vệ dọn sạch, hắn đang nhàn nhã ngồi trên một cái ghế!

Lúc này tỷ đệ Lý gia cũng tới, ngồi ở bên cạnh khán đài, Lý Uyển Nhi nhìn Triệu Vô Cực đang nằm đó nhàn nhã, vẻ mặt âm trầm, nàng thật sự không biết da mặt tên này sao lại dày như vậy!

Luận võ sắp bắt đầu, trên ghế phía trên võ đài đã ngồi đầy người, tổng cộng tám cái ghế, chỉ có một cái ghế trống, mọi người đều xôn xao bàn tán.

“Hầu gia, không biết cái ghế này là lưu cho ai!” Một lão già ngồi trên ghế hỏi.

“Đường tông chủ, ta cũng không biết!”

Những người khác nghe xong cũng chậm rãi lắc đầu, chỉ có Phó phủ chủ của Đại Võ Học Phủ dường như biết được điều gì đó, nhưng chưa kịp hắn nói ra.

Từ phương xa lập tức có một con Ma Long Phi Liễn cực lớn bay tới! Lại nói, hiện tại phi liễn thật không tầm thường, Chu Khung dựa vào việc rút thưởng mà bộc phát, trực tiếp mở

ra phi liên thăng cấp, chẳng những hiện tại độ rắn chắc của phi liên tăng lên quá nhiều, mà ngay cả tu vi của Ma Long cũng tăng lên đến Bán Thánh nhất trọng, hơn nữa còn biến thành ba con Ma Long kéo xe.

“Ta thảo, đây là ai vậy, lại dùng Long tộc Bán Thánh cảnh kéo xe! Cũng quá trâu bò đi!”

“Đây cũng quá đáng giận đi! Ai tàn nhẫn như vậy, Bán Thánh cảnh kéo xe quá lãng phí, vẫn là ba con, ba con Long tộc này ở gia tộc nào đoán chừng đều sẽ trở thành hộ tông thần thú đi!”

Chỉ có tỷ đệ Lý gia nhìn phi liên, lộ ra vẻ kinh ngạc. Bọn họ đương nhiên nhận ra phi liên, cũng biết nhân vật, nhưng lần trước phi liên này chỉ có một con Ma Long, còn tu vi mới Chân Võ cảnh mà thôi, vậy mà bây giờ lại biến thành Bán Thánh cảnh!

Chẳng lẽ là một con khác, nhưng trên đỉnh đầu con Ma Long ở giữa rõ ràng có một con chó đen đứng, con chó này Lý Ngạc cũng biết, chính là con bên cạnh Chu Khung kia!

Lúc này phi liên dừng ở trên lôi đài, cửa lớn mở ra, từ bên trong đi ra mười thị vệ mặc áo giáp màu đen, đứng ở hai bên. Một nam tử mặc chiến bào Ma giáo chậm rãi xuất hiện ở trước mặt mọi người!

Khí phách tuyệt luân, tựa như một tôn Ma Thần, nam tử mang theo mười một hộ vệ đội bay đến trên ghế ngồi, người trên các ghế ngồi khác đều hiếu kỳ nhìn hắn.

Tuy rằng không ai nhận biết, nhưng truyền thuyết gần đây ở hoàng thành mọi người đều biết, người này chính là một tồn tại không kém gì Trần Bắc Vương, chỉ có ánh mắt của phó cung chủ Tắc Hạ Học Cung nhìn hắn không được tốt lắm, dù sao học cung của họ tu tập chính là Nho đạo, cừu thị mọi

người trong Ma đạo nhất, chỉ có điều e ngại thực lực và thân phận bí ẩn của Chu Khung nên mới không trực tiếp động thủ mà thôi!

“Chu giáo chủ, thật là khí phách, Bán Thánh cảnh làm hộ vệ, ngay cả kẻ kéo xe cũng là Ma Long Bán Thánh cảnh, thật sự khiến người ta bội phục!” Đường tông chủ ngồi bên cạnh trầm giọng nói!

Chương 122 - Hệ thống quật khởi của Triệu Vô Cực xuất hiện bug

Chu Khung không đáp lời, khẽ hừ một tiếng.

Những người khác trên ghế cũng không nói chuyện, nếu như trước kia chỉ là suy đoán, hiện tại bọn họ đã tin chắc đối phương tuyệt đối là đệ tử của gia tộc cổ xưa hoặc Thánh Địa! Bằng không thì ai nỡ để Bán Thánh cảnh làm hộ vệ. Đoán chừng Ma giáo kia cũng chỉ là hấn tiện tay đùa bỡn mà thôi! Những Bán Thánh này mới là thành viên nòng cốt chân chính của hấn!

Mọi người phía dưới trực tiếp bị dọa choáng váng.

“Ta không phải đang nằm mộng chứ, mười tên hộ vệ kia ta nhìn thế nào cũng giống Bán Thánh cảnh!” Một đệ tử tiểu gia tộc tự lảm bảm nói.

Bốp, một tiếng bập tai cắt ngang suy nghĩ của hấn, hấn trợn mắt nhìn về phía người bên cạnh đánh mình: “Người có bệnh à, đánh ta làm gì!”

Người bên cạnh nhìn tay của mình, ung dung nói: “Xem ra là thật, tay ta còn hơi tê dại! Mặt người đúng là dày thật.”

“Mẹ nó, đánh ta khiến tay người tê dại, người còn có lý không, mặt ta dày thì ta thích vậy, có ăn cơm nhà người đâu! Đây chẳng phải là bắt nạt người sao!”

Những người khác cũng đều giật mình, mười tên hộ vệ Bán Thánh cảnh, cho dù là hoàng tộc cũng không bỏ ra nổi, không

phải là không có, mà là căn bản không nỡ để Bán Thánh cảnh làm thị vệ, ít nhất cũng phải phong làm tướng quân, làm thị vệ thật sự quá lãng phí, hơn nữa còn là mười tên!

“Người này rốt cuộc là ai vậy!”

“Ta biết, người này chính là vị đại nhân vật Ma đạo vừa mới đến hoàng thành, nghe nói tên là Chu Khung, nghe đồn tu vi không kém gì Trấn Bắc Vương!”

“Trời ơi, đó đúng là một bậc đại nhân vật, ta thấy hắn còn lợi hại hơn cả Trấn Bắc Vương, ít nhất Trấn Bắc Vương không có những thị vệ mạnh như vậy!”

Lúc Triệu Vô Cực ở phía dưới thấy Chu Khung xuất hiện, trong mắt tràn đầy hận ý, nhưng rất nhanh đã che giấu, hắn biết hiện tại mình hoàn toàn không đấu lại Chu Khung, cho dù dùng thủ đoạn ẩn giấu cũng không được. Chỉ có thể từ từ mưu tính.

Mà giờ phút này Chu Khung ở phía trên cũng đang nhìn hắn, từ sau khi hệ thống thăng cấp, đây là lần đầu tiên hắn gặp Triệu Vô Cực, lúc này trong mắt Chu Khung, trên đỉnh đầu Triệu Vô Cực bỗng nhiên phát ra một luồng kim quang, xông thẳng tới chân trời.

Giao diện hệ thống hiển thị thiên vận: 153, Thiên Vận Chi Khí không phải cố định, mà là theo thời gian và trải nghiệm sẽ từ từ biến hóa, chỉ là vào những lúc bình thường sự dao động sẽ không quá lớn.

Hơn nữa người có thiên vận được thiên đạo bảo hộ, rất khó giết chết, mỗi lần đều gặp hung hóa cát, càng có thể đạt được cơ duyên lớn hơn, đương nhiên cũng không phải là không có cách giết chết, chỉ cần chênh lệch thực lực quá lớn vẫn có khả năng sẽ bị giết, nhưng bất kể là ai giết, đều sẽ ảnh hưởng tới

vận mệnh của bản thân, khiến vận rủi của mình càng thêm sâu nặng!

“Hệ thống, người đang đùa ta sao? Giết hắn sẽ khiến vận rủi của ta càng sâu, ta còn giết làm gì!”

“Kí chủ, có thể tiêu hao Thiên Vận Chi Khí của đối phương, ví dụ như luôn khiến hắn làm việc không thuận lợi, cướp đoạt cơ duyên của đối phương. Chỉ cần Thiên Vận Chi Khí của đối phương hạ xuống dưới 100, giết hắn sẽ không gây ra Thiên Đạo phản phệ, cũng sẽ không khiến vận rủi càng sâu!”

“Hệ thống, người có phải bị hỏng không vậy? Tự mình trước sau xuất hiện mâu thuẫn mà không biết sao? Thiên Vận Chi Khí của hắn đã dưới 100 rồi, ta còn cướp đoạt cái quái gì nữa? Nếu hắn có thì ta giết hắn vẫn sẽ bị phản phệ, làm thế nào cũng là tổn công vô ích! Người không phải là đang bị lỗi chứ?” Chu Khung lạnh lùng nói trong lòng.

“Đình, hệ thống xuất hiện lỗi hỏng, đang trong quá trình sửa chữa, Đình... Đông...”

Chu Khung trầm mắng một câu, hệ thống này sẽ không trực tiếp sụp đổ đấy chứ, mẹ nó, vậy thì buồn cười rồi!!

Lúc này bên ngoài đã bắt đầu luận võ, chỉ thấy một trọng tài trong đó khẽ quát một tiếng “Lôi đài số 120, Triệu Vô Cực đối chiến Trương Thiên Ý!”

Phía dưới nhao nhao nghị luận...

“Lần này Triệu Vô Cực thảm rồi, Trương Thiên Ý là đệ tử thân truyền của Phó phủ chủ Đại Võ Học Phủ, cũng sẽ không nhường người, ta xem lần này người thắng như thế nào!”

“Đúng vậy, rốt cuộc hắn cũng bị đào thải, một tên phế vật như hắn đứng ở vị trí cao quả thực là sỉ nhục của hoàng triều Đại Võ ta!”

Trên lôi đài số 120, Trương Thiên Ý cười lạnh nhìn Triệu Vô Cực ở đối diện: “Thế tử điện hạ, ta thấy ngươi vẫn nên thành thật nhận thua đi, nếu lát nữa ta làm ngươi bị thương thì chẳng hay ho gì đâu!”

Triệu Vô Cực không đáp lời, mà rút ra một thanh trường kiếm, chém về phía trước. Trương Thiên Ý sắc mặt âm trầm: “Đã muốn chết, vậy thì đừng trách ta ra tay nặng đấy!”

Ầm, một bóng người trực tiếp bị đánh bay khỏi lôi đài, nặng nề ngã xuống sàn nhà bên ngoài, miệng phun máu tươi, rõ ràng là Trương Thiên Ý.

Chương 123 - Tiểu tử giả heo ăn thịt hổ 1

“Cái gì, làm sao có thể, Triệu Vô Cực sao lại thắng được Trương Thiên Ý, hơn nữa chỉ trong một chiêu!”

“Tuyệt đối không thể nào, nhất định là Triệu Vô Cực đã dùng thủ đoạn gì đó! Trương sư huynh chính là đệ tử đứng đầu học phủ của chúng ta, tuy không phải là mạnh nhất, nhưng cũng không thể nào bị tên phế vật này đánh bại chỉ trong một chiêu!”

Mọi người phía dưới ồn ào kêu lên, thậm chí có kẻ còn hô to Triệu Vô Cực gian lận, mà ngay cả trọng tài cũng giật mình kinh ngạc, hắn vừa mới nhìn rất rõ ràng, Triệu Vô Cực tuyệt đối không hề gian lận!

“Triệu Vô Cực thắng!” Trọng tài kinh ngạc tuyên bố.

Liên ngay cả mấy vị đại lão ngồi phía trên cũng nhao nhao nhìn về phía Triệu Vô Cực, vừa rồi Triệu Vô Cực đột nhiên bộc phát ra tu vi Đại La cảnh, quả thực khiến bọn họ cũng giật nảy mình.

Xem ra Trấn Bắc Vương này tâm cơ thật âm trầm, để con trai mình ẩn tàng nhiều năm như vậy, bị gọi là phế vật nhiều năm như vậy cũng không phản bác, chẳng lẽ là sợ hoàng gia hại luôn đứa con trai cuối cùng của hắn.

Nhưng bây giờ vì sao lại để cho Triệu Vô Cực bộc phát, chẳng lẽ là, mọi người dường như nghĩ tới điều gì đó, trong mắt lập tức tràn đầy kinh hãi, hoàng gia vẫn luôn kiêng kỵ uy

vọng trong quân của Trấn Bắc Vương, đây là điều mà tất cả các nhân vật đỉnh cao đều biết.

Mà những năm nay Trấn Bắc Vương vẫn luôn khiêm tốn, ngoại trừ chuyện liên quan tới Triệu Vô Cực cho tới bây giờ đều không ra mặt, thậm chí để con trai của mình giả vờ làm phế vật nhiều năm như vậy, đều là đang tỏ ra yếu thế với hoàng gia, hiện tại đột nhiên không giả bộ nữa chỉ có một khả năng, Trấn Bắc Vương không sợ hoàng gia, Trấn Bắc Vương có thể đã đột phá, thành nhân vật Bán Thánh cảnh đỉnh phong.

Mà lúc này Trấn Bắc Vương lại âm thầm hất xì mấy cái trong phủ của mình, hẳn cũng không biết đã có người nào bỏ hẳn thành nhân vật đột phá tới Bán Thánh đỉnh phong, thậm chí có người nào bỏ hẳn đã muốn khởi binh tạo phản!

Chu Khung lại vẻ mặt bình tĩnh, dù sao có khuôn mẫu nhân vật chính này, đừng nói chỉ là một chiêu miểu sát một đối thủ cùng cảnh giới, ngay cả hẳn trực tiếp chiến đấu vượt qua ba năm cấp độ, cũng rất bình thường, nhân vật chính nào chẳng phải vượt cấp chiến đấu, không như vậy rõ là mất thể diện của nhân vật chính!

“Tỷ, sao Triệu Vô Cực lại lợi hại như vậy!” Lý Khắc đứng một bên trên khán đài há hốc mồm, muốn nói người giết mình nhất trong sân thì phải kể đến hẳn.

Từ sau khi biết tỷ tỷ có hôn ước với Triệu Vô Cực, hẳn vẫn luôn tìm Triệu Vô Cực gây phiền phức, chú ý mọi chuyện của Triệu Vô Cực, có thể nói hiểu biết về Triệu Vô Cực của hẳn còn rõ ràng hơn cả Trấn Bắc Vương, nhưng hôm nay lại trực tiếp phá vỡ tam quan của hẳn!

Rõ ràng Triệu Vô Cực mới Thiên Cỗ cảnh sao lại đột nhiên biến thành Đại La cảnh, hơn nữa sức chiến đấu còn cường hãn như vậy! Chẳng lẽ lần trước ta phái người đi ám sát, chính là

bị Triệu Vô Cực giết chết! Lý Khắc thật sự là càng nghĩ càng đau đầu!

Mà Lý Uyển Nhi ở bên cạnh đôi mắt lại tràn ngập trầm tư, nàng nghĩ đến quả thật là Triệu Vô Cực này nhất định từ nhỏ đã thiên phú xuất chúng, chỉ là lại bởi vì cái chết thảm của hai vị huynh trưởng cho nên ẩn giấu tu vi của mình, hơn nữa còn ngày ngày ăn chơi trác táng để che mắt người khác, khiến cho mọi người mất đi cảnh giác đối với hắn!

Là sợ hoàng gia sao, vậy tại sao bây giờ lại bại lộ? Đúng rồi, nhất định là vì ta. Nhớ Triệu Vô Cực trước kia mỗi lần nhìn thấy ta đều là một bộ dạng cười ngây ngô, trước kia còn cho rằng hắn khinh bạc, hiện giờ xem ra Triệu Vô Cực nhất định là rất thích ta.

Hiện tại không tiếc bại lộ tu vi cũng là vì ta, là muốn chứng minh hắn Triệu Vô Cực không phải phế vật, có tư cách cưới ta, để ta được sống cuộc sống hạnh phúc, mà không phải gánh vác tiếng xấu gả cho phế vật!

Lại nói vận khí của nhân vật chính này thật tốt, nữ nhân nào bỏ cũng thật trâu bò, vốn Lý Uyển Nhi còn chẳng coi Triệu Vô Cực ra gì, lúc này trong ánh mắt nhìn về phía Triệu Vô Cực đã có một tia nhu tình!

“Đinh, hệ thống sửa chữa hoàn thành!”

“Đinh, hệ thống tạo ra phù lục, Già Thiên Phù, có thể dùng để che đậy Thiên Đạo trong thời gian ngắn, trong khoảng thời gian này kẻ giết chết người có Thiên Vận, Thiên Đạo không thể dò xét, cũng không giáng trừng phạt, bởi vì kí chủ phát hiện lỗ hổng, ban thưởng một tấm Già Thiên Phù cấp một, có thể che đậy nhân vật dưới 500 Thiên Vận!”

Chu Khung thầm gật đầu, xem ra hệ thống đã phát hiện và sửa chữa xong lỗ hổng, Già Thiên Phù ngược lại cũng không

tệ, chỉ có điều sao lại còn phân cấp bậc, Chu Khung mở cửa hàng tìm kiếm phù triệu, thứ nhất chính là Già Thiên Phù, chỉ thấy bên trên viết:

Chương 124 - Tiểu tử giả heo ăn thịt hổ 2

“Già Thiên Phù cấp một, có thể che đậy người có Thiên Vận dưới 500, giá bán 100 vạn giá trị nhân vật phản diện!”

“Già Thiên Phù cấp hai, có thể che đậy người có Thiên Vận dưới 1000. giá bán 200 vạn điểm phản phái!”

Chu Khung không nhìn xuống, hai cái giá này đã khiến hắn chấn động, thế này thì đắt quá đi.

May mắn hệ thống ban thưởng cho hắn một cái, bằng không một cái hắn cũng mua không nổi a!

“Đình, tạo ra nhiệm vụ, thẩm tra bí mật của Triệu Vô Cực, hoàn thành phần thưởng tu vi tăng lên nhất trọng, một bộ chiến bào Ma Thần Thánh cấp, điểm phản phái 50 vạn, thất bại không trừng phạt, người có chấp nhận hay không!”

“Nhận!”

Trận đấu tiếp theo đã tiến hành hai vòng, không hề nghi ngờ Triệu Vô Cực lại liên tục miêu sát đối thủ, mọi người phía dưới đã chấp nhận sự thật này, thậm chí có kẻ bắt đầu thôi phòng lên!

“Ta đã nói rồi, con trai của Trần Bắc Vương sao có thể là phế vật chứ!”

“Đúng vậy, đoán chừng là trước kia lười ra tay, giả heo ăn thịt hổ mà thôi!”

“May mắn trước kia không đắc tội hắn, không nghĩ tới hắn lại ẩn tàng sâu như vậy!”

Mà Lý Uyển Nhi trên khán đài, ánh mắt càng trở nên nhu tình tựa nước.

Chỉ có Chu Khung nhú mày trầm tư, hần phát hiện thiên vận điểm số trên đầu Triệu Vô Cực đã biến đổi, từ 153 tăng lên đến 158, xem ra thiên vận sẽ tăng trưởng tùy theo bộc phát của nhân vật mà.

Hắc hắc, vậy ta cũng không thể lãng phí a, hiện tại số lượng của Triệu Vô Cực có hơi thấp, chờ đến khi hần tăng tới hơn bốn trăm chính là lúc hần diệt vong, đương nhiên không phải là bây giờ Chu Khung không muốn giết hần, mà là tu vi của Chu Khung hiện cũng không có lợi hại như người khác tưởng tượng!

Mở bảng thuộc tính.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma giáo

Tu vi: Đại La bát trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, 《 Ma Cương Ngôn 》

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma khuyển Đại Bạch

Người khác coi hần là nhân vật Bán Thánh đỉnh phong, chẳng qua là vì khí thế của Thần Ma Dao mà thôi, nhưng Thần Ma Dao chỉ có thể phát ra một kích, sau đó sẽ khôi phục bình thường! Dựa vào tu vi Đại La bát trọng của hần, còn không phải là đối thủ của đám người Trần Bắc Vương, nhưng dựa vào Thần Ma Dao, chỉ cần hần không giết Triệu Vô Cực, người khác cũng không dám kêu gào với hần!

Chỉ có thể chậm rãi trang bị, từ từ khai phá mà thôi!

Lúc này trên quảng trường đã tiến vào vòng chung kết, Triệu Vô Cực cũng bắt đầu không cách nào miêu sát đối thủ, lúc này người quyết đấu với hắn chính là Bạch Tu của Tắc Hạ Học Cung. Tu vi của người này đã đạt đến cảnh giới đáng sợ Đại La ngũ trọng, cũng là nhân vật yêu nghiệt quật khởi gần trăm năm nay của Đại Võ hoàng triều, thần thông Nho gia càng là xuất thần nhập hóa!

“Triệu Vô Cực, ta mặc kệ trước kia ngươi ẩn tàng cái gì, đối với ta mà nói đều không quan trọng, ta chỉ hy vọng ngươi có thể thoát hôn với Lý Uyên Nhi! Coi như ta Bạch Tu nợ ngươi ân tình này được không?”

Bạch Tu vẻ mặt chân thành hỏi, từ nhỏ hắn đã thích Lý Uyên Nhi, sau đó dựa vào cố gắng của mình cuối cùng được cung chủ Tắc Hạ Học Cung thu làm đệ tử, nhưng không đợi hắn nói với Lý Uyên Nhi, đã nghe thấy chuyện Võ Vương phủ và Trần Bắc Vương phủ kết thông gia.

Hắn hiện tại chỉ hy vọng Triệu Vô Cực có thể hồi hôn, như vậy hắn mới có thể ở cùng Lý Uyên Nhi!

“Bạch Tu, ngươi cho rằng ngươi có thể thắng ta, còn nữa, hai chữ Uyên Nhi há lại để ngươi được gọi. Lý Uyên Nhi là thê tử của Triệu Vô Cực ta, ngươi không xứng!” Triệu Vô Cực gần từng chữ một, nói ra từng lời, trước mắt tu vi của hắn mặc dù chỉ là Đại La nhất trọng, nhưng dựa vào thủ đoạn cũng không phải là không thắng được Bạch Tu.

Lý Uyên Nhi trên khán đài nghe thấy lời nói bá đạo của Triệu Vô Cực, không biết vì sao lại không xuất hiện phản cảm, dường như trong lòng còn có một chút vui mừng!

Sắc mặt Bạch Tu Khí trắng bệch, quật xếp trong tay lập tức quật về phía trước, trong miệng niệm: “Gió thổi lạnh thấu

xương, vạn vật đều điều linh!” Một luồng bạch quang ngút trời phát ra, phía trên dạt dào chính khí. Một luồng hàn ý lạnh như băng trực tiếp đông cứng Triệu Vô Cực!

Nhưng chưa đợi Bạch Tu Khí vui mừng, Triệu Vô Cực trực tiếp phá phong, tay cầm trường kiếm công kích tới!

Chu Khung nhìn hai người đang giao chiến, đặc biệt là Bạch Tu Khí, cau mày, công pháp Nho gia này quả nhiên thần kỳ, mơ hồ có phần khắc chế Ma đạo! Xem ra về sau không thể lưu lại Nho gia!

“Vạn dặm không thấy người mây tan, nhất kiếm quang hàn thập cửu châu” theo tiếng hét lớn của Bạch Tu Khí, trên bầu trời một đạo kiếm khí khổng lồ chém về phía Triệu Vô Cực, đây là thủ đoạn mạnh nhất của Bạch Tu Khí, hẳn không tin Triệu Vô Cực Đại La nhất trọng có thể ngăn cản được!

Chương 125 - Quyết chiến sinh tử, người dám không

Phó cung chủ ngồi phía trên định ra tay ngăn cản, nếu để Bạch Tu chém giết Triệu Vô Cực ở đây, chẳng phải Trần Bắc Vương sẽ phá hủy Tắc Hạ Học Cung của hắn sao! Nhưng Đông Phương Hầu ở bên cạnh lại lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Không vội!”

Chỉ thấy sắc mặt Triệu Vô Cực bình tĩnh, ném trường kiếm trong tay xuống, hai tay nắm chặt, linh khí vô tận dồn về phía nắm đấm của hắn, trực tiếp đánh về phía trường kiếm, hét lớn một tiếng “Phong Thiên!”

Ầm, một tiếng vang thật lớn, toàn bộ lôi đài thậm chí đều bị dư âm oanh kích bắt đầu xuất hiện vết rạn nứt, mọi người vây xem cũng lùi lại mấy chục bước, để tránh né công kích của dư âm! May mắn lôi đài đều khắc họa trận pháp, nếu không một chiêu công kích này có thể đánh sập toàn bộ luận võ trường!

Dư âm tan hết, hai bóng người hiện ra, chỉ thấy Bạch Tu trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, miệng phun máu tươi, toàn thân run rẩy, mà Triệu Vô Cực ở đối diện chẳng những không bị thương, ngược lại khí thế toàn thân không ngừng tăng vọt.

Linh khí vô tận trực tiếp tràn về phía thân thể của hắn, rầm, vậy mà trực tiếp đột phá đến Đại La cảnh nhị trọng, ở trong mắt Chu Khung, điểm thiên vận trên đầu hắn lại gia tăng trực tiếp vọt tới 200 mới ngừng lại!

“Cái này là thật hay giả, vừa đánh xong đã có thể đột phá, tên Triệu Vô Cực này chẳng lẽ là tuyệt thể thiên tài!”

“Đúng vậy, cho dù lúc trước Trần Bắc Vương cũng không được như vậy, chẳng lẽ Triệu gia lại xuất hiện thêm một Trần Bắc Vương nữa!”

“Không dễ dàng như vậy đâu, đến Bán Thánh cảnh thì không dễ dàng đột phá như vậy được, chẳng qua chỉ bằng hãn bây giờ đã có thể xưng là nhân vật yêu nghiệt rồi!”

Đông Phương Hầu ngồi trên cười ha ha nói: “Triệu Vô Cực này quả nhiên là nhân tài, Trần Bắc Vương có một đứa con trai tốt!” Hãn đã từng là một thành viên trong quân đội, rất thân cận với Trần Bắc Vương, thấy Triệu Vô Cực lợi hại, sao lại không vui cho được.

“Quả thật đủ ần ần, coi như là một nhân vật! Chu giáo chủ nghĩ sao?” Phó cung chủ Tắc Hạ Học Cung ở bên cạnh quay đầu nhìn về phía Chu Khung hỏi.

“Giả heo ăn thịt hổ, chỉ là tiểu đạo, nhất định thành không nổi đại sự! Chỉ là một tên phế vật mà thôi!” Chu Khung lạnh giọng nói, âm thanh rất lớn, ngay cả mọi người trong luận võ trường cũng nghe được, đương nhiên cũng bao gồm Triệu Vô Cực!

Triệu Vô Cực quay đầu nhìn Chu Khung với vẻ tức giận, nghiêng chặt hàm răng, hãn thật sự không chịu nổi thái độ của Chu Khung, cái kiêu vũ nhục mang tính chất làm màu này, còn không bằng trực tiếp mắng chửi hãn!

Chu Khung nhìn Triệu Vô Cực đang trừng mắt nhìn mình ở phía dưới, cười lạnh nói: “Sao, ngươi không phục ư!”

“Chu Khung, ngươi đừng khinh người quá đáng, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, ngươi có dám lập đồ ước cùng ta, ba mươi năm sau ở Đại Võ hoàng triều này, ngươi ta

sinh tử quyết đấu một trận, ngươi dám không!” Triệu Vô Cực mặt đầy phần nộ quát lớn!

Mọi người ở bên cạnh đều giật mình kinh ngạc,

“Triệu Vô Cực này điên rồi sao, chẳng lẽ hắn không biết thực lực của đối phương ư!”

“Cho dù tu vi của hắn tăng lên nhanh hơn nữa thì cũng không thể nào đạt tới Bán Thánh đỉnh phong trong ba mươi năm, hắn như vậy chẳng phải là đang tự tìm đường chết sao!”

“Đoán chừng là tức giận đến mất trí rồi, sau này chắc chắn sẽ hối hận!”

Đông Phương Hầu ngồi một bên nghe được Triệu Vô Cực hô to, thầm kêu một tiếng không ổn, vội vàng nói: “Chu giáo chủ đại nhân độ lượng, vị Trần Bắc Vương thế tử này nhất thời hồ đồ, không có ý khiêu khích người đâu!”

Chu Khung sắc mặt bình tĩnh nhìn Triệu Vô Cực, trong lòng lại thầm mắng, quỷ thật, những lời này chẳng lẽ là thông dụng của nhân vật chính, vậy mà ở đây cũng có thể nghe thấy, thật đúng là gặp quỷ rồi.

Chẳng qua khí thế của tên Triệu Vô Cực này không được, người ta đều là đánh cược ba năm, hắn thoáng cái làm ba mươi năm, xem ra không đủ lòng tin với chính mình à?

Triệu Vô Cực cũng không biết suy nghĩ của hắn, hắn vẫn cho rằng Chu Khung là nhân vật Bán Thánh đỉnh cao, cho nên mới định ra ba mươi năm, nếu hắn biết Chu Khung chỉ có Đại La cảnh, đừng nói ba mươi năm, chỉ sợ hiện tại lập tức phải liều mạng với Chu Khung.

Nhưng ai bảo hắn cho rằng thế giới này nhiều kẻ giả heo ăn thịt hổ, làm sao có thể còn có người cường ép vượt cấp làm màu chứ!

“Chu Khung, chẳng lẽ ngay cả việc tiếp nhận lời khiêu chiến của ta ngươi cũng không dám sao?” Thấy Chu Khung mãi chẳng nói tiếp, Triệu Vô Cực lại quát lớn!

“Quỳ xuống!” Một thanh âm lạnh lẽo phát ra từ khoe miệng Chu Khung!

Triệu Vô Cực thầm kêu một tiếng không ổn, vội vàng thi triển bí pháp muốn chống cự, nhưng đôi chân của hắn căn bản không cho hắn thời gian phản ứng, trực tiếp mềm nhũn quỳ xuống!

Trời ơi, ngươi không thể đứng vững thêm chút nữa sao, Triệu Vô Cực tay nhanh chóng kết ấn, vồ về phía hai chân, đùi không nhúc nhích mảy may, vẫn không chịu hạ không chế, còn run rẩy một chút.

Chương 126 - Thực Tâm đan phục chế ký ức 1

Hình như nói với hắn ta kiên trì thêm một chút cũng vô dụng, người không được, không thể dựa vào bấp bùi!

Triệu Vô Cực tức giận nhìn Chu Khung, từ lần trước trở về, hắn đã cố ý tu luyện bí pháp chống cự Ngọc Ngôn thuật, nhưng không ngờ lại hoàn toàn không có tác dụng! Rốt cuộc Chu Khung này tu luyện tà công gì vậy!

Đông Phương Hậu ở bên cạnh mấy lần muốn vận chuyển công pháp, cuối cùng vẫn từ bỏ. Hắn có thể cảm giác được có một cỗ đao ý kinh khủng đang trấn áp mình, một khi mình ra tay, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Hơn nữa bây giờ chỉ là bắt Triệu Vô Cực quỳ xuống mà thôi, cũng không phải muốn giết hắn, nếu mình ra tay vận nhất Chu Khung trực tiếp hạ sát thủ giết Triệu Vô Cực, chẳng phải mình sẽ trở thành tội nhân hay sao.

Hiện tại bất động là biện pháp tốt nhất, trong lòng Đông Phương Hậu không ngừng tìm lý do cho mình! Nhắm mắt lại, ra vẻ ta không nhìn thấy gì cả, muốn thế nào thì thế!

Triệu Vô Cực im lặng một hồi, vừa rồi hắn lỗ mãng như vậy cũng là bởi vì Đông Phương Hậu ở đây, không ngờ đối phương căn bản không dám ra mặt thay mình!

“Chỉ bằng một tên phế vật như ngươi, cũng dám đánh cuộc với bản tọa, nể mặt Trần Bắc Vương, bản tọa tha cho ngươi lần này, còn có lần sau, ta không ngại khiến Trần Bắc Vương đoạn tử tuyệt tôn!”

“Được rồi, trò hay đã xong, trò hề trẻ con bên cạnh, bốn tọa không có hứng thú xem tiếp, đi thôi!” Chu Khung phẩy tay, mang theo thị vệ chậm rãi bay về phía phi kiệu.

Ba con Ma Long gào thét một tiếng, kéo phi liễn bay đi, mãi đến khi phi liễn hoàn toàn biến mất trước mắt mọi người, hai chân Triệu Vô Cực mới chậm rãi khôi phục tri giác.

Triệu Vô Cực đứng dậy, đôi mắt đỏ bừng như muốn ăn thịt người, nửa ngày mới bình tĩnh lại, trực tiếp nhảy lên lôi đài.

Hô to: “Lần luận võ này, Triệu Vô Cực ta nhất định phải đứng đầu, tất cả những kẻ dám phản đối thì cùng lên đây đi!”

Một thiên tài của một tiểu gia tộc, tức giận trực tiếp nhảy lên đài, hét lớn một tiếng: “Triệu Vô Cực, ngươi chọc không nổi người khác cũng đừng có bắt chúng ta trút giận, Đồng Hải ta tới gặp ngươi!”

Đáp lại hấn là một luồng kiếm khí lạnh như băng, đợi mọi người kịp phản ứng, mới phát hiện trên thân thể Đồng Hải lại xuất hiện một vết máu, thân thể từ từ chia làm hai nửa, vừa rồi Triệu Vô Cực lại trực tiếp tru sát hấn, ngay cả thần hồn cũng không tha!

“Triệu Vô Cực, ngươi thật tàn nhẫn, lại dám hạ sát thủ!” Mọi người bên cạnh nhao nhao hô lên!

Nhưng khi Triệu Vô Cực nhìn về phía bọn họ, lại đều nhao nhao lui về phía sau mấy bước, lúc này Triệu Vô Cực nào có quan tâm giết người hay không, hấn hiện tại tức giận đến nổi phôi, chỉ muốn phát tiết ra ngoài, những người khác cũng đều phản ứng lại, không ai dám đâm đầu vào mũi thương.

Phải biết rằng Triệu Vô Cực giết bọn họ cũng không có gì, nếu như bọn họ muốn giết Triệu Vô Cực, vậy cũng chẳng khác nào tự tìm đường chết, không nói Trấn Bắc Vương phủ sẽ trả

thù, chỉ riêng Đông Phương Hầu ngồi ở trên cũng sẽ không cho phép Triệu Vô Cực bị tổn thương!

Về phần vừa rồi, khả khả, vừa rồi đó là trường hợp ngoại lệ, làm sao bọn họ có tu vi như Chu Khung chứ.

Những trận đấu còn lại không có gì bất ngờ, Triệu Vô Cực giành được hạng nhất, trong lòng an ủi phần nào, ít ra cũng đạt được thứ mình muốn! Chu Khung, người chờ đó, ta sẽ không để người yên đâu!

Chu Khung không có ở đây, nếu có mặt hẳn sẽ phát hiện lúc này thiên vận điểm của Triệu Vô Cực lại tăng vọt thêm một đoạn nữa, đột nhiên đạt tới 250 điểm! Ủm, quả là một con số đáng nể.

Mà lúc này Chu Khung ngồi trên phi trao lại rất vui vẻ, lần này trêu đùa Triệu Vô Cực, nhân vật chính thiên mệnh khiến hắn không hiểu sao thoải mái không ít, lần trước Triệu Lập chạy quá nhanh, khiến Chu Khung không có cảm giác thoải mái!

Trở lại đại sảnh Chu phủ, một bóng người xuất hiện ở phía sau Chu Khung, quỳ một gối xuống đất “Thuộc hạ Huyền Nhất, bái kiến giáo chủ!”

“Hiện tại phát triển thế nào rồi!” Chu Khung trầm giọng hỏi!

“Bẩm giáo chủ, hiện nay giáo phái chúng ta tổng cộng phát triển ba mươi bốn phân đường ở Đại Võ hoàng triều, còn không chế hai thành trì, Đại Võ hoàng triều này bề ngoài cường đại, kỳ thật nội bộ đã rất mục nát, chúng ta ám sát hai thành chủ, sau đó thông qua tiêu tốn tài nguyên, hối lộ quan viên, để người của chúng ta làm thành chủ!”

“Ủm, rất tốt, điều tra thế lực cùng đục nước béo cò kia thế nào rồi!”

“Bẩm giáo chủ, hiện nay tra xét thấy bọn chúng dường như đang mưu đồ bí mật một việc, tất cả thành trì bốn phía đều có người của bọn chúng, nhưng nhân viên đều không nhiều, tựa hồ đang hoàn thành một kế hoạch nào đó! Liên Sinh đại nhân đã đi dò la, ước chừng rất nhanh sẽ có thể tra ra được kết quả!”

Chương 127 - Thực Tâm đan phục chế ký ức 2

“Tốt, bồn tọa đã rõ!”

Huyền Nhất cúi người thi lễ một cái, từ từ biến mất trước mặt Chu Khung!

Chu Khung trầm giọng nói với bên ngoài: “Đến Võ Vương phủ đưa tin, nói là bồn tọa mời Lý Uyển Nhi ngày mai cùng đi bờ sông du ngoạn một chút!”

Tuân mệnh!

Triệu Vô Cực a Triệu Vô Cực, ai bảo giết người có phần thưởng chứ!

Lúc này trong Võ Vương phủ, Lý Uyển Nhi ngồi trong khuê phòng, thỉnh thoảng ngược nhìn bầu trời cười ngây ngô. Mặc dù hôm nay Chu Khung đã khiến Triệu Vô Cực mất mặt, nhưng Chu Khung là ai chứ, đó chính là nhân vật không hề kém cạnh phụ vương của nàng.

Lại nói, cho dù đối mặt với cao thủ như Chu Khung, Triệu Vô Cực cũng dám phản kháng, còn nói những lời hào khí như vậy, ba mươi năm... ba mươi năm..., khó có thể tưởng tượng hẳn tự tin vào bản thân mình đến nhường nào!

Cũng chỉ có hạng nhân vật này, mới xứng đáng với ta thôi, hừ, nghĩ gì vậy chứ, còn chưa thành thân đã si ngốc rồi!

Lý Uyển Nhi không ngừng lộ vẻ mê trai, sự biến của Triệu Vô Cực thật sự làm cho nàng quá vui mừng, vốn đã nhận mệnh phải gả cho một tên phế vật, không ngờ phế vật tự mình

rửa đi rửa lại biến thành kim cương, người nói có thần kỳ không!

Cốc cốc cốc, một trận tiếng gõ cửa làm rối loạn suy nghĩ của nàng: “Tỷ, muội có thể vào không!”

“Vào đi!” Lý Uyển Nhi vừa nghe thấy tiếng Lý Khắc, đáp lại một tiếng!

Lý Khắc bước vào nhìn Lý Uyển Nhi trầm giọng nói: “Tỷ, Chu Khung sai người đến đưa tin, nói ngày mai mời tỷ đi dạo bờ sông!” Nói xong, hắn cũng có phần mê mang: “Tỷ, tỷ nói xem không phải Chu Khung thích tỷ đấy chứ, mặc dù hắn là người trong Ma đạo, nhưng với tu vi của hắn, ta nghĩ có lẽ phụ vương cũng sẽ đồng ý! Như vậy tỷ có thể thoát khỏi Triệu Vô Cực!”

“Phì, người nói gì vậy, tỷ của người là muốn gả đến Trần Bắc vương phủ, người giúp ta từ chối đi!” Lý Uyển Nhi tức giận liếc Lý Khắc một cái.

“Được rồi!” Tuy rằng Lý Khắc vẫn luôn có ấn tượng không tốt với Triệu Vô Cực, nhưng qua việc luận võ, cũng đã thay đổi cách nhìn không ít, đang lúc hắn muốn bước ra ngoài, lại đột nhiên bị Lý Uyển Nhi gọi lại!

“Trả lời Chu Khung một tiếng, nói ngày mai ta sẽ đến.”

“A!” Lý Khắc bị Lý Uyển Nhi làm cho không biết nói gì, vừa rồi còn không muốn đi, sao bây giờ lại phải đi! Chẳng lẽ là thật sự có ý với Chu Khung, quả nhiên nữ nhân đều là miệng nói một đằng lòng nghĩ một nẻo!

Chẳng qua cũng không dám hỏi nhiều, hắn bị tỷ tỷ đánh từ nhỏ tới lớn, đã quen phục tùng Lý Uyển Nhi, đáp ứng một tiếng rồi chạy ra ngoài!

Lý Uyển Nhi lại không nghĩ nhiều như vậy, từ khi trải qua sự kiện tỷ võ, nàng cũng đã coi mình là thê tử của Triệu Vô

Cực, đáp ứng lời mời của Chu Khung là bởi vì nàng nghĩ tới Triệu Vô Cực cùng Chu Khung có mâu thuẫn.

Nàng nghĩ ngày mai xem có thể hóa giải mâu thuẫn một chút hay không, dù sao Chu Khung kia tuy bá đạo, nhưng cũng sẽ không vô lý! Nàng không biết là, Chu Khung chưa bao giờ nói lý!

Ngày hôm sau, Lý Uyên Nhi cố ý trang điểm xinh đẹp, trực tiếp đi tới bờ Nam Giang, Nam Giang là con sông lớn nhất toàn bộ hoàng thành, phong cảnh bờ sông rất là dễ chịu, rất nhiều tiểu tình lữ hoàng triều đều ở đây ước hẹn, không đúng, là thúc tiến tình cảm!

Lúc này bên bờ sông có một nam tử mặc chiến bào Ma Long, chấp tay sau lưng nhìn dòng sông trước mắt, vẻ mặt bình tĩnh, nam nữ qua lại xung quanh đều tò mò nhìn ngó.

Về mặt bất bình, người nha, không có việc gì ở bờ sông giả vờ làm gì, người không biết vị trí phía sau người rất kín đáo sao, đây chính là một trong số ít Thánh địa bên bờ Nam Giang, không thấy có rất nhiều nam nữ cùng nhau đi qua đi lại bên cạnh người sao! Đó là muốn người rời khỏi đây!

Nếu không phải khí thế của Chu Khung quá đáng sợ, chỉ e đã có người đuổi hắn đi rồi.

Lúc này một bóng hồng xinh đẹp từ phương xa đi tới, thu hút tất cả ánh mắt xung quanh!

“Ồ, đó chẳng phải là Uyên Nhi quận chúa sao, nàng làm sao lại đến bờ sông! Chẳng lẽ...”

“Nghĩ gì thế, Uyên Nhi quận chúa bằng thanh ngọc khiết, làm sao có thể như vậy được, chắc là bằng hữu hẹn ra ngoài du ngoạn mà thôi!”

“Ồ, sao nàng lại đi về phía nam nhân áo đen kia rồi!”

Bên cạnh Chu Khung có thêm một thân hình xinh đẹp, nhìn Chu Khung tò mò hỏi: “Tiểu nữ tử đến phó ước, không biết Chu giáo chủ mời ta đến là có chuyện gì vậy?”

“Không có gì, chỉ là nhàm chán thôi!” Chu Khung thản nhiên nói.

Lý Uyển Nhi cắn răng, người có bệnh à, nhàm chán mời ta ra ngoài làm gì, dù người nói người thích ta ta cũng chấp nhận, nhàm chán là ý gì, coi ta là gái bao sao?

“Không biết vì sao Chu giáo chủ lại căm ghét Triệu Vô Cực như vậy, nếu Triệu Vô Cực có chỗ nào làm không đúng, ta thay mặt hắn xin lỗi người được không?” Lý Uyển Nhi chuyển sang chủ đề chính, đây mới là mục đích hôm nay nàng đến đây.

Chương 128 - Người mang thiên mệnh trùng sinh 1

Chu Khung cười trêu tức, hào quang nhân vật chính thật khiến người ta cạn lời, mấy ngày trước còn thù hận Triệu Vô Cực, hiện tại trực tiếp quỳ dưới chân tên phế vật kia, sao ta lại có cơ chứ, à không đúng, có, mỗi thù trực tiếp biến ta thành bóng đèn!

“Đi theo ta!” Trong tai Lý Uyển Nhi vang lên một câu nói lạnh như băng, thân thể vậy mà bắt đầu không khống chế được, trực tiếp đi theo Chu Khung tiến về phía không gian bịt kín phía sau! Nàng rất sợ hãi, rất muốn hô to, nhưng lại chẳng thể làm được gì!

Trong lòng thầm nghĩ, rốt cuộc tên Chu Khung này muốn làm gì, hẹn ta đến bờ sông, lại khống chế ta đi vào chỗ kín đáo bí ẩn, chẳng lẽ... Nghĩ đến đây nàng đã không dám tưởng tượng tiếp nữa!

Lúc này người bên bờ sông ai nấy đều kinh ngạc nhìn hai người bọn họ!

“Mẹ nó, không thể nào, quận chúa thật sự đi vào cùng người kia!”

“Chuyện này, có lẽ là có việc quan trọng gì muốn thương lượng chẳng!” Một đạo thanh âm yếu ớt biện giải!

Không màng tới người bên ngoài bàn tán, sau khi ngăn cách tầm mắt của mọi người, Lý Uyển Nhi đột nhiên phát hiện mình có thể nói được, vội vàng nói: “Người muốn làm gì, phụ vương ta chính là Võ Vương, hôn phu của ta tương lai cũng là

Trần Bắc Vương! Nếu người dám vô lễ với ta, bọn họ tuyệt không tha cho người đâu!”

Chu Khung nhìn Lý Uyển Nhi, không thể không thừa nhận Lý Uyển Nhi có thể trở thành mỹ nhân đứng đầu Đại Võ hoàng triều, quả thật có nhan sắc tuyệt trần, đáng tiếc hiện giờ hần không có tâm tư đó, trước mắt nàng chính là một quân cờ quan trọng của Chu Khung!

Trực tiếp lấy ra một viên thuốc, lạnh lùng nói: “Há miệng!”

Lý Uyển Nhi lập tức há to miệng, Chu Khung trực tiếp ném viên thuốc vào trong miệng nàng.

Chỉ thấy đan dược sau khi tiến vào trong miệng, từ từ hòa tan ra, ánh mắt lo lắng của Lý Uyển Nhi ban đầu, sau đó dần dần bình tĩnh trở lại, cuối cùng nhìn về phía Chu Khung với vẻ mặt cung kính!

Cúi người thi lễ với Chu Khung một cái: “Bái kiến chủ nhân!”

Chu Khung gật đầu, Thực Tâm Đan này quả nhiên không tệ, hiệu quả thấy rõ rất nhanh!“Trở về Võ Vương phủ, tất cả như thường, chờ mệnh lệnh của ta!”

“Vâng, chủ nhân!” Lý Uyển Nhi đáp lời, xoay người rời đi!

Những người bên ngoài thấy Lý Uyển Nhi vào chưa được mấy phút đã ra, hơn nữa y phục chỉnh tề! Từ từ thở phào nhẹ nhõm, quả nhiên là bọn họ nghĩ sai rồi! Quận chúa sao lại cùng người khác chui vào rừng cây nhỏ chứ!

Chu Khung trở về Chu phủ, ngồi trên ghế chậm rãi sắp xếp lại ký ức của Lý Uyển Nhi, đúng vậy, Thực Tâm Đan còn có một tác dụng quan trọng là, có thể phục hồi trí nhớ của người dùng, trực tiếp truyền đạt cho Chu Khung, hơn nữa sẽ không gây tổn thương cho người sử dụng!

Trong ký ức của Lý Uyên Nhi, Chu Khung phát hiện một vài bí mật của thế giới này, những bí mật này người thường không hay biết, nhưng Lý Uyên Nhi từ nhỏ đã sinh trưởng ở Võ Vương phủ, lại còn thường xuyên lui tới thư viện hoàng gia đọc sách, cho nên hiểu biết nhiều hơn người bình thường rất nhiều!

Mà Ma giáo bây giờ còn chưa hiểu biết nhiều về thế giới này!

Theo ký ức của Lý Uyên Nhi, phương thế giới này rộng lớn vô biên vô hạn, do liên quan đến vô số tiểu thế giới, cho nên mọi người quen gọi là thượng giới, trong thế giới vạn tộc san sát, ước chừng hơn trăm ức năm trước, các tộc đã xảy ra một cuộc hỗn chiến kéo dài mấy trăm vạn năm!

Lúc ấy các đại tộc quần đều thương vong nặng nề, cho nên cùng nhau ký kết hiệp nghị ngưng chiến, mới miễn cưỡng ngừng lại! Nhưng cách thời điểm hiện tại quá lâu, rất nhiều tộc quần đã hoàn toàn quên mất hiệp nghị! Lúc nào cũng có mâu thuẫn phát sinh!

Trong đó các đại tộc quần phân chia thực lực theo thứ tự là thế lực cấp Chân Võ, thế lực cấp Đại La, thế lực cấp Bán Thánh, thế lực cấp Thánh! Thế lực cấp Thánh lại phân chia thành rất nhiều tầng nhỏ.

Nhưng căn cứ vào ký ức của Lý Uyên Nhi, trong vòng mấy chục tỷ dặm xung quanh hoàng triều Đại Võ đều không có thế lực cấp Thánh! Mạnh nhất cũng chỉ là thế lực cấp Bán Thánh! Đồng thời phần lớn đều do Nhân tộc và Yêu tộc thống lĩnh!

Chu Khung âm thầm nhíu mày, căn cứ theo cách phân chia thế lực, nếu như không tính đội cận vệ của hắn, Ma giáo mới chỉ là thế lực cấp Đại La! Nhưng lại không may ở sát bên cạnh hai đại thế lực đỉnh phong cấp Bán Thánh là Đại Võ hoàng

triều và Thanh Khâu quốc, có thể nói là hoàn toàn chặn đứng sự phát triển! Xem ra chỉ có thể...

Một người áo đen đeo mặt nạ xuất hiện ở trước mặt Chu Khung, quỳ một gối xuống!

“Khởi bẩm giáo chủ, đại tổng quản gửi thư nói tra được một số tình báo của Huyết Liên giáo, lúc này Huyết Liên giáo đang bố trí một đại trận ở các thành thị lớn phía nam, tổng quản đại nhân đã tra được vị trí trận pháp!”

Chương 129 - Người mang thiên mệnh trùng sinh 2

“Biết rồi!” Chu Khung trầm giọng nói, người áo đen chậm rãi biến mất.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Ma Long Phi Liễn từ trên bầu trời chậm rãi bay lên, rời khỏi hoàng thành, bay ra phía ngoài!

Chu Khung rời đi khiến các thế lực lớn của hoàng triều đều thở phào nhẹ nhõm. Có một kẻ trong Ma đạo hi nộ vô thường như vậy ở hoàng triều, tu vi còn mạnh mẽ đến thế, thật sự khiến bọn họ không thể yên tâm được.

Mà Chu Khung ngồi trên phi liễn, quay đầu nhìn về phía hoàng thành, khóe miệng lộ ra một nụ cười tà ác, quân cờ đã bố trí xong, hiện giờ ở lại hoàng thành cũng vô dụng.

Vừa hay có thể đi tìm hiểu bí mật của Huyết Liên giáo, nếu như hần đoán không sai, bí mật của Huyết Liên giáo này hần chính là bí mật của Triệu Vô Cực!

Ma Long Phi Liễn bay thẳng đến trên một ngọn núi khổng lồ mới dừng lại, một bóng người mặc áo đỏ bay vào trong phi liễn!

“Thuộc hạ Liên Sinh, tham kiến giáo chủ!” Chính là Đại tổng quản Liên Sinh của Ma giáo!

“Ừm, gần đây tu luyện không tệ!” Chu Khung nhìn Liên Sinh nói, hiện tại Liên Sinh đã đạt đến Đại La nhị trọng, quả thật nhanh đến thần kỳ, Chu Khung rất muốn biết nếu như lại

gia trì Thiên Vận cho hẳn, Liên Sinh sẽ phát triển thành bộ dạng gì!

“Đa tạ giáo chủ khích lệ, hai ngày nay thuộc hạ bắt được một cao tăng của Huyết Liên giáo, thông qua sư hồn hẳn, biết được bọn chúng đang bố trí trận pháp ở hơn trăm thành trì xung quanh, trong đó cốt lõi của trận pháp ở ngay bên cạnh Thanh Dương Thành này!”

Chu Khung nhẹ nhàng gật đầu, xem ra bí mật của Triệu Vô Cực ở trong Thanh Dương Thành này!

Phi liên bay về phía Thanh Dương thành, vừa bay được một nửa, Chu Khung đã khẽ ồ lên một tiếng, bước ra khỏi phi liên nhìn về phía một ngọn núi không lồ ở phía xa. Ngọn núi này có tiên khí lượn lờ, tiên hạc bay loạn, trông như chốn tiên cảnh!

Nhưng điều này cũng không phải là thứ Chu Khung để tâm, thứ hấp dẫn hẳn chính là một chỗ trên đỉnh núi phát ra hào quang yếu ớt, rõ ràng là Thiên Vận chi khí, lại xuất hiện thêm một người có Thiên mệnh, hơn nữa còn là hoang dã!

“Ngọn núi kia do thế lực nào chiếm cứ vậy!” Chu Khung trầm giọng hỏi.

“Bẩm giáo chủ, đó là Thiên Hằng Tông! Người mạnh nhất tông môn chính là Thái tam trọng Thượng trưởng lão cảnh giới Bán Thánh tam trọng, nhưng vẫn luôn trong trạng thái bế quan! Chương giáo đang quản lý hiện tại là cảnh giới Bán Thánh nhất trọng!” Liên Sinh vội vàng đáp. Từ khi đến Đại Võ hoàng triều, hẳn không hề nhàn rỗi chút nào, trực tiếp điều tra một lượt tất cả thế lực xung quanh!

Là một xuất thân bình thường, bối cảnh không mạnh, thú vị, đi ra ngoài một chuyến còn có thu hoạch ngoài ý muốn,

Chu Khung phát phát tay “Đi, chúng ta đến Thiên Hằng Tông xem sao!”

Liên Sinh tuy kinh ngạc, cũng không nói thêm gì, dù sao làm thuộc hạ, chỉ cần phục tùng là được!

Lúc này tại Thiên Hằng Tông, trên quảng trường rất nhiều đệ tử đều đang cố gắng tu luyện, trong đó có một nam tử mặc áo xanh tóc trắng, tay cầm một thanh trường thương, chậm rãi luyện tập, toàn thân tỏa ra khí thể phong mang lẫm liệt! Cộng thêm mái tóc trắng, càng tôn lên vẻ anh tuấn tiêu sái dị thường!

Mọi người xung quanh nhao nhao nghị luận:

“La sư huynh quả nhiên lợi hại, Thiên Thương thuật có thể nói là xuất thần nhập hóa, chắc chắn lần này ba phái luận võ, tất nhiên có thể đứng hàng đầu, trở thành đệ tử chân truyền!”

“Đúng vậy, La sư huynh chính là tuyệt thế thiên tài thứ hai trong gần ngàn năm qua của Thiên Hằng Tông ta!”

“Sao Thiên Hằng Tông ta lại có vận khí tốt như vậy, đáng tiếc La Thông sư huynh và Tàn Phong sư huynh sinh cùng một thời đại, bằng không bây giờ nhất định đã là đệ tử thân truyền của chương giáo rồi!”

Thiếu niên tóc trắng đang luyện thương ở bên cạnh nghe thấy tên Tàn Phong thì sắc mặt thay đổi, chậm rãi thu hồi trường thương, đi về phía chỗ ở của mình!

Trong miệng nhẹ nói: “Tàn Phong, ta sẽ không để cho ngươi dễ chịu đâu, lần luận võ này ta nhất định sẽ đánh bại ngươi, ngược lại ta muốn xem xem đến lúc đó chương giáo còn có thể thiên vị ngươi hay không!”

Lúc này một nữ tử thanh tú mặc váy dài màu trắng xuất hiện ở bên cạnh hắn: “La ca ca, cho ngươi nè, đây là quả ta hái

được ở Thiên Long Phong đây, ngọt lắm!” Nói xong đưa cho La Thông một trái cây màu xanh!

La Thông nhận lấy, cắn một miếng, ngọt, thật sự là ngọt đến mức răng của ta thiếu chút nữa rụng hết rồi. Nhìn nụ cười xảo quyệt của nữ hài, La Thông trực tiếp nuốt trái cây xuống, cười nhìn nữ tử!

Nữ tử vừa thấy phản ứng của La Thông, khẽ hừ một tiếng “Không có chút phản ứng nào, chua chết người đi!”

La Thông không tiếp lời, mà nhìn nữ tử trịnh trọng nói: “Mộc Lê, hai ngày nữa đợi ta giành được thứ hạng trong cuộc thi đấu tông phái, nhất định sẽ cầu hôn Mộc trưởng lão, để nàng gả cho ta!”

Chương 130 - Không ngờ lại dọa lôi kéo

Nữ tử vừa nghe lời này, sắc mặt lập tức liền ửng hồng, giậm chân hai cái, bùm mặt nhanh chóng chạy đi!

Mộc Lê chính là đệ nhất mỹ nữ Thiên Hằng Tông, người ngưỡng mộ trái rộng toàn bộ Thiên Hằng Tông, lại thêm có phụ thân là một vị trưởng lão, cho nên mỗi ngày đều có người lấy đủ mọi lý do tiếp cận nàng, thế nhưng nàng lại đi thích La Thông!

Sau khi Mộc Lê đi xa, La Thông thở phào nhẹ nhõm, may mắn tất cả đều không thay đổi, Mộc Lê vẫn thích hắn, chỉ cần sau khi thi đấu, hắn thắng Tàn Phong, cầu hôn Mộc trưởng lão trước một bước, chắc chắn hắn sẽ thay đổi vận mệnh!

La Thông nghĩ vậy, nụ cười trên mặt từ từ nở rộng, hắn đã đợi ba năm, hiện tại nguyện vọng sắp thành sự thật, hắn có một bí mật mà không ai hay biết, ba năm trước hắn đã tái sinh!

Trời mới biết ba năm này hắn đã vượt qua như thế nào, mỗi ngày đều cẩn thận từng li từng tí chỉ sợ ảnh hưởng đến tương lai, hiện giờ may mắn mọi thứ đều không thay đổi!

Kiếp trước La Thông cũng yêu Mộc Lê, khi đó tuy La Thông không có danh xưng tuyệt thế thiên tài, nhưng cũng là người có thiên phú không tẻ, lúc ấy hắn nghĩ sau khi thi đấu, cố gắng tu luyện đến Chân Võ cảnh rồi cầu hôn Mộc lão!

Nhưng mà hiện thực lại đùa bỡn hắn, đại hội vừa kết thúc, thiên tài đệ nhất Thiên Hằng Tông Tàn Phong liền trực tiếp cầu thân với Mộc lão, một tuyệt thế thiên tài Chân Võ thất

trọng thân truyền chương môn, một kẻ chỉ là đệ tử Thiên Cổ cảnh ưu tú một chút mà thôi, Mộc lão không chút do dự, đồng ý lời cầu thân của Tần Phong!

Cuối cùng không còn cách nào khác, La Thông trực tiếp mang theo Mộc Lê bỏ trốn vào ngày đại hôn, có thể tưởng tượng, việc hai người bọn họ bỏ trốn trực tiếp khiến cho cả Thiên Hằng Tông đều rơi vào tình trạng xấu hổ, vừa mới phát thiệp mời, các khách khứa đại nhân vật đều đến đông đủ, tân nương tử lại chạy mất, đây chẳng phải là tát vào mặt hay sao!

Chương môn Thiên Hằng Tông trực tiếp ban bố lệnh treo thưởng, bất kể là ai bắt được hai người đều có thể đến Thiên Hằng Tông nhận lấy vạn viên Tiên thạch, bất luận sống chết!

Kết quả là, La Thông mang theo Mộc Lê bắt đầu cuộc sống chạy trốn khắp nơi, không bao lâu sau bọn họ đã bị vây chặn, Mộc Lê vì cứu hấn, thay hấn đỡ một kiếm, chết ngay tại chỗ, hấn cố nén nỗi thương tâm, miễn cưỡng trốn thoát, ăn náu dọc đường, cuối cùng rời khỏi Đại Võ hoàng triều, lần ra đi này kéo dài hàng trăm năm.

Chờ hấn trải qua đủ loại kỳ ngộ, tâm địa cũng trở nên hung ác, liên tục giết chóc thăng cấp, cuối cùng sau khi tu luyện thành công trở về, lại phát hiện Đại Võ hoàng triều đã hoàn toàn thay đổi, ngay cả hoàng đế cũng đổi, họ Triệu, nghe nói tên là Triệu Vô Cực!

Mà Thiên Hằng Tông do lúc tân triều đã đứng nhầm phe, trực tiếp bị tiêu diệt. Trong lòng hấn như tro tàn, bắt đầu cuộc sống du lịch thiên hạ, cuối cùng đạt được một bức Sơn Hà Đồ trong một bí cảnh, không ngờ lúc này bí cảnh đột nhiên sụp đổ, đợi khi hấn tỉnh lại đã trở về hiện tại, trong tay đang cầm bức Sơn Hà Đồ kia!

La Thông trở lại chỗ ở của mình, chậm rãi mài giữa mũi thương, mọi thứ sẽ thay đổi theo đại hội hai ngày sau!

Hai ngày sau, toàn bộ Thiên Hằng Phong náo nhiệt tiếng người, hôm nay chính là ngày Thiên Hằng Tông, Vạn Thú Môn, Thiên Kiếm Tông luận võ mười năm một lần, hơn nữa nghe nói chương giáo Thiên Hằng Tông muốn thu nhận đệ tử thân truyền từ trong số đệ tử này!

Chương giáo thân truyền đó là gì, đó chính là vị chương giáo tương lai, sau này hoành hành thiên hạ, ừm, điều này chưa nói tới, ít nhất cũng là trụ cột một phương!

Cho nên các tiêu thế gia, tiêu tông môn phụ cận Thiên Hằng Tông đều đến xem lễ! Chỉ cần xác định rõ ai là chương giáo tương lai, bọn họ sẽ dốc sức nịnh bợ, chỉ cần có thể kết giao với đối phương thì tuyệt đối có thể thăng quan phát tài!

Còn có một số nữ tử cố ý ăn mặc lộ liễu, chỉ mong hôm nay có thể quyến rũ được đối phương, thực sự không được thì quyến rũ một đệ tử thân truyền cũng tốt!

Trên võ trường dày đặc toàn là người, lúc này từ chân trời bay tới một thanh trường kiếm khổng lồ, trên thân kiếm ẩn chứa kiếm ý hùng mạnh! Ngay sau đó, một con mãnh hổ khổng lồ từ chân trời chạy tới, trên lưng đứng đầy người!

“Oa, đây là Thiên Kiếm Tông và Vạn Thú Tông tới, quả nhiên khí thế hùng vĩ,”

“Đúng vậy, người xem con mãnh hổ khổng lồ kia lại có tu vi Đại La cảnh! Vừa nhìn là biết thanh cự kiếm kia cũng là bảo bối khó lường.”

“Ta nghe nói lúc trước vì bắt mãnh hổ này, cuối cùng Vạn Thú Tông còn phải huy động cảnh giới Bán Thánh!”

Lúc này trên Thiên Hằng Phong một thân hình áo trắng chậm rãi xuất hiện, cất cao giọng nói: “Hoan nghênh Bạch trưởng lão và Trương huynh đệ quang lâm!”

Chương 131 - Lục thần lục tiên lại lục phật, vạn cổ thương khung đệ nhất ma 1

Nói xong vung tay lên, đại trận sơn môn lập tức mở ra, cự kiếm và thân hình bên trên mảnh hồ lập tức bay xuống, bay về phía quảng trường. Thân hình mảnh hồ cũng rút nhỏ lại mấy lần, nằm sấp một bên quảng trường!

Lúc này trên quảng trường có ba cái ghế, thân hình bạch y vừa mới hô lên ngồi ở chính giữa, hẳn chính là chủ môn Thiên Hằng Tông Tổng Nghị, mà nam tử được hẳn xưng là Trương huynh đệ ngồi ở bên trái hẳn, chính là chủ giáo Vạn Thú Tông Trương Chi Duy, mà Bạch trưởng lão ngồi ở phía bên phải hẳn rõ ràng là một nữ kiếm tu, người này chính là đệ nhất trưởng lão Thiên Kiếm Tông! Bạch Vũ Yên! Tu vi ba người đều là Bán Thánh nhất trọng.

“Duy Duy à, con mèo rách kia của ngươi tu vi còn chưa tới Đại La đỉnh phong đâu, đoán chừng chờ nó đột phá Bán Thánh ngươi cũng chết già rồi, vậy thì có ích lợi gì, không bằng nướng ăn đi!” Bạch Vũ Yên nhìn Trương Chi Duy ở đối diện trêu tức nói!

“Ngươi, Bạch Phong Tử, tu vi lão hồ mà ta nuôi liên quan gì tới ngươi, còn nữa, về sau đừng gọi ta là Duy Duy!” Trương Chi Duy phản nộ nói!

Tổng Nghị ở giữa vội vàng khuyên giải vài câu, dù sao mấy vạn năm qua ba môn phái vẫn luôn tương trợ lẫn nhau,

không thể bởi vì chút chuyện nhỏ này mà nảy sinh mâu thuẫn! Bạch trưởng lão này cái gì cũng tốt, chỉ là có hơi lẩm lòi!

Lúc này đệ tử tam đại môn phái phía dưới đã đến đông đủ! Sắp bắt đầu đại tỷ thí tông môn!

“À, người nói lần này ai có thể đoạt được hạng nhất!”

“Ta nói khẳng định là Bạch Yến do ta dạy dỗ, con bé chính là đệ nhất nữ Kiếm Tiên của Thiên Kiếm Phái ta, chỉ đứng sau Bạch trưởng lão, dung mạo cũng rất xuất sắc!”

“Ta thấy không phải, Tàn Phong sư huynh của Thiên Hằng Tông ta đã tu luyện thành Thiên Hằng quyền, tất nhiên có thể đoạt giải nhất!”

“Ta xem ra, Vạn Thú tông của ta...”

Lúc này các đệ tử hạt giống của các giáo phái đã sớm giành được tư cách tiến vào vòng chung kết! Mà giờ phút này, La Thông ở phía dưới tay cầm trường thương, vẻ mặt hết sức hưng phấn!

Quả nhiên tất cả đều không có gì thay đổi, hôm nay chính là ngày La Thông Danh ta đè ép ba phái, Tàn Phong, người chờ đây, Mộc Lê ta nhất định sẽ cho nàng hạnh phúc!

Đứng ở phía trước đệ tử Thiên Hằng Tông rõ ràng là Tàn Phong, lúc này hắn rất vẻ vang, tất cả đệ tử chung quanh đều ân cần tiếp đãi hắn, thậm chí ngay cả tộc trưởng, tông chủ của một ít tiểu gia tộc tiểu tông phái tham gia xem lễ cũng vây quanh ở bên cạnh hắn, mở miệng một tiếng thiên chi kiêu tử, khen đến mức hắn như bay bổng!

Lúc này Tổng Nghị đứng lên, trầm giọng nói: “Lần này là đại hội mười năm một lần của ba phái ta, hơn nữa hôm nay bốn tọa sẽ thu người đứng hạng nhất tỷ thí làm đệ tử quan môn!”

Nói xong đợi một chút rồi phát phát tay, hét lớn một tiếng “Ty đầu bắt đầu!”

Nhưng các đệ tử còn chưa kịp lên đài, chân trời đột nhiên truyền đến một tiếng long ngâm, tiếp theo tiếng long ngâm không ngừng vang lên, một chiếc phi liên cực lớn từ chân trời bay tới, đi phía trước kéo xe lại là ba con Ma Long!

Phi liên càng bay càng gần, mọi người đều ngẩng đầu nhìn sang!

“Mẹ nó, ta sao cảm thấy ba con rồng kéo xe kia còn cường đại hơn so với mãnh hổ của Vạn Thú Tông!”

“Chẳng lẽ ba con Ma Long này có tu vi Bán Thánh hay sao!”

“Làm sao có thể...”

Ba vị cường giả cầm đầu cũng đều ngẩng đầu nhìn Ma Long Phi Liên nhanh chóng bay đến gần!

“Ba con Ma Long Bán Thánh cảnh kéo xe, đây là đại nhân vật phương nào!” Trương Chi Duy kinh hãi nói.

“Ta thấy đang bay về phía Thiên Hằng Phong này!” Bạch Vũ Yến lẩm bẩm.

“Không thể nào, chắc chỉ là đi ngang qua mà thôi, Thiên Hằng Tông ta nào có mời được nhân vật bậc này!”

Phi liên càng lúc càng gần, uy áp kinh khủng của ba con Ma Long cũng càng lúc càng lớn mạnh!

Một giọng nói hoảng sợ đột nhiên truyền ra từ trong đám người,

“Mẹ nó, mùi gì vậy, sao lại thối như thế!”

“Ta đi rồi, con hổ này ủa rồi!” Một đệ tử chỉ vào con hổ bên cạnh hét lớn, hô xong lại vội vàng chạy đi mấy bước!

Những người khác cũng quay đầu nhìn sang, chỉ thấy cự hổ vốn đang nằm trên quảng trường, lúc này thân thể cuộn thành một đoàn, hai móng vuốt ôm chặt đầu, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi!

Lúc này sau mông của nó, đang không ngừng bắn ra chất lỏng, dính hết lên cái đuôi của mình, lại trực tiếp bị uy thế của Ma Long dọa đến mức ỉa chảy!

Mọi người xung quanh nhao nhao bịt miệng mũi, Trương Chi Duy cũng mặt mày xanh mét, việc này thật sự quá mất mặt, đường đường là linh thú hộ sơn của Vạn Thú Tông lại bị dọa đến mức ỉa ra quần, đồn ra ngoài chẳng phải bị chê cười đến chết, xem ra sau này phải đổi một linh thú khác, bằng không Trương Chi Duy hẳn lại mất mặt bằng chết!

Chương 132 - Lục thần lục tiên lại lục phật, vạn cổ thương khung đệ nhất ma 2

Trương Chi Duy vội vàng vận pháp lực tụ tập một lượng nước lớn, nhanh chóng cạo rửa thân thể con hổ một lượt, phát tay xua tan mùi hôi thối trên quảng trường, sau đó ném con hổ khổng lồ bị dọa đến ngất đại vào trong rừng cây bên cạnh, thật sự là mắt không thấy tâm không phiền!

Lúc này phi liên đã chậm rãi dừng trên không trung Thiên Hằng Phong, chuông giáo Tổng Nghị sắc mặt trắng bệch, nhanh chóng hồi tưởng lại trong khoảng thời gian này rốt cuộc bản thân có chọc phải người nào hay không, nhưng chẳng nhớ ra được gì cả, không kịp phản ứng, vội vàng bay lên bầu trời!

Tổng Nghị bay đến đối diện phi liên, chỉ thấy hai bên phi liên viết một câu đối: “Lục thần lục tiên lại lục phật, vạn cổ thương khung đệ nhất ma!”

Tổng Nghị trong lòng giật thót một cái, khẩu khí ngông cuồng như thế, ý cảnh bá đạo, đây phải là bậc đại nhân vật, hơn nữa còn là nhân vật Ma đạo. Phải biết người trong Ma đạo lại hỉ nộ vô thường, sao Thiên Hằng Phong lại trêu phải nhân vật như vậy!

Hắn không dám nghĩ nhiều, chỉ có thể thi lễ thật sâu: “Tại hạ chuông giáo Thiên Hằng Tông Tổng Nghị, bái kiến đại nhân, không biết đại nhân đến Thiên Hằng Tông của ta có điều chi phân phó!”

Nói xong Tống Nghị vội vàng cúi đầu, hắn cảm giác khí thế trong phi liên thật sự quá kinh khủng, khiến hắn sinh ra một loại cảm giác người ở bên trong thối ra một hơi thở cũng có thể nghiền chết mình!

Cửa lớn của phi liên từ từ mở ra, từ bên trong đi ra mười nam tử mặc áo giáp màu đen, trên người đều là huyết quang ngập trời, mỗi một người đều có tu vi Bán Thánh cảnh! Sau khi mười người đi ra là đứng ở hai bên!

Một tràng tiếng bước chân nặng nề vang lên, trong phi liên lại có ba người bước ra. Người cầm đầu mặc một bộ Ma Long chiến bào, toàn thân ma diễm ngập trời, nơi mi tâm còn có một tia chớp màu bạc đen. Theo sau là hai người, một người mặc áo bào đỏ, toàn thân toát ra tà ý. Người còn lại mặc một bộ áo giáp, tu vi thành linh đạt tới Bán Thánh cảnh ngũ trọng!

Trán Tống Nghị tuôn mồ hôi lạnh, đối phương còn kinh khủng hơn so với hắn tưởng tượng, đây là nhân vật gì vậy, mười thị vệ Bán Thánh nhất trọng, một bảo tiêu Bán Thánh ngũ trọng, quả thực quá cường đại!

Những người này đừng nói là đến tông phái nhỏ bé của bọn họ, cho dù đi đến hoàng thành cũng là thế lực đứng đầu! Nếu muốn diệt Thiên Hằng Tông của hắn, chẳng phải chỉ cần phát tay là diệt hay sao!

“Người chính là chủ môn của môn phái này!” Liên Sinh mặc hồng bào chỉ vào Tống Nghị chất vấn.

“Vâng, đại nhân, tiểu nhân chính là chủ môn môn phái này. Đúng vậy, môn phái chúng ta là Thiên Hằng Tông! Luôn ở nơi đây, chưa từng gây chuyện!”

Tống Nghị vội vàng đáp lại. tuy khí thế trên người Liên Sinh không mạnh, còn kém xa hắn, nhưng hiện giờ hắn đứng bên cạnh đám người này, xem ra địa vị cũng không thấp. Hắn

nào dám khinh thường, hơn nữa còn nhanh chóng nói ra tên tông môn, muốn nhắc nhở đối phương, không biết có phải tìm nhầm tông môn hay không!

“Các người đang tổ chức tỷ thí, giáo chủ chúng ta muốn quan sát một chút.” Liên Sinh nói xong.

Chu Khung trực tiếp dẫn mọi người bay về phía bên trong Thiên Hằng Phong, Tổng Nghị ở phía sau mới phản ứng lại, vội vàng phi hành theo, liên tục hô lớn: “Các vị đại nhân có thể quang lâm, đó là vinh hạnh của Thiên Hằng Tông ta, mau mời, mau mời!”

Tổng Nghị còn chưa dứt lời, Chu Khung và những người khác đã đứng trên quảng trường.

Liên Sinh lấy ra một chiếc ngai Ma Long, đặt ở phía trên, đồng thời vung tay đập nát ba chiếc ghế vốn có ở đó. Nơi giáo chủ Chu Khung của bọn họ ngồi, há lại để người khác ngồi sao!

Tổng Nghị đứng bên cạnh hai người Trương Chi Duy, nhìn thấy Liên Sinh bá đạo như vậy, trong lòng bất an, không biết rốt cuộc đối phương muốn như thế nào, chỉ có thể cầu nguyện hầu hạ đối phương cho tốt, mong bọn họ nhanh chóng rời đi!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, nhìn mọi người phía dưới, tất cả mọi người cúi đầu xuống, không người dám đối diện với hắn, chỉ có một thanh niên tay cầm trường thương ngẩng đầu kinh ngạc nhìn hắn một cái rồi lại nhanh chóng cúi xuống!

Chu Khung nhìn hắn, người này chính là mục tiêu của Chu Khung, cũng là người thứ ba hắn nhìn thấy Thiên Vận đến nay, điểm Thiên Vận trên đầu hiện tại chỉ có 105, có thể nói là thuộc hàng ít ỏi!

Nhưng mà cái này có thể gia tăng, căn cứ vào kinh nghiệm quan sát Triệu Vô Cực lần trước, chỉ cần hấn trải qua một ít đại sự, sẽ gia tăng điểm Thiên Vận, tỷ như cuộc so tài trước mắt!

Mà La Thông cúi đầu phía dưới mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, sâu trong ánh mắt còn có vẻ hoảng sợ, đúng vậy trong trí nhớ của hắn căn bản là không có Chu Khung, nguyên bản Chu Khung sẽ không xuất hiện, bây giờ lại xuất hiện?

Trí nhớ của ta tuyệt đối không sai lầm, chẳng lẽ việc ta trọng sinh đã thay đổi một số chuyện, khiến cho Chu Khung xuất hiện!

Chương 133 - Người tuyệt đôi không được trêu chọc người này

La Thông quay đầu liếc nhìn Mộc Lê đang đứng ở bên cạnh quảng trường cùng một bà lão, trong lòng nhanh chóng bình tĩnh trở lại, bất kể là ai cũng không thể ngăn cản hắn cười Mộc Lê, hơn nữa một đại nhân vật như Chu Khung làm sao lại quan tâm đến chuyện của loại người như ta!

Chỉ cần không chọc giận đối phương là được rồi, nghĩ đến đây La Thông thả lỏng không ít!

“Đại nhân, cuộc tỷ võ này...” Tống Nghị đi đến bên cạnh Chu Khung, cúi đầu nhỏ giọng hỏi!

“Bắt đầu luận võ đi, bọn tọa rất thích xem cảnh đánh nhau này!” Chu Khung lạnh lùng nói.

Nếu như dựa theo cách thức phát triển thông thường của nhân vật chính, hôm nay hẳn là ngày nhân vật chính này quật khởi, trực tiếp giành hạng nhất tỷ võ sao, hẳn sẽ không đơn giản như vậy, thông thường sẽ còn có nhân vật phản diện xuất hiện, ngăn cản một chút, cuối cùng nhân vật chính phản bội rồi tông môn vân vân!

Chu Khung rất chờ mong sự phát triển phía sau, dù sao cuối cùng hắn ngư ông đắc lợi là được rồi, chỉ là hi vọng điểm Thiên Vận của nhân vật chính có thể tăng thêm một chút!

Tống Nghị nhận được câu trả lời của Chu Khung cũng an tâm hơn không ít, trong lòng thầm nghĩ có lẽ chỉ là vị đại nhân

vật này có sở thích xem thi đấu, mong rằng đối phương xem xong thi đấu có thể nhanh chóng rời đi, ngàn vạn lần đừng làm khó dễ Thiên Hằng Tông bọn họ!

Thiên Hằng Tông của hắn phát triển đến nay đã mấy vạn năm, vất vả lắm mới có thể có được địa vị như vậy, được rồi, phải nói là bao nhiêu năm nay Tổng Nghị hắn vất vả lắm mới leo lên được vị trí trưởng giáo, hiện giờ còn chưa hưởng thụ đủ!

Tổng Nghị ổn định tâm thần đứng trên quảng trường, cất cao giọng nói: “Hôm nay chư vị đại nhân quang lâm Thiên Hằng Tông chúng ta quan sát tỷ võ, chính là vinh quang lớn lao cho tông phái ta, các người cũng nên lấy đó làm vinh dự, thể hiện bản lĩnh thật sự của mình, để cho đại nhân xem qua, hiện tại tỷ võ bắt đầu!”

Bạch Vũ Yên đứng bên cạnh trợn mắt, còn vinh quang lớn lao, lấy đây làm vinh dự, đoán chừng bây giờ người nằm mơ cũng muốn đối phương mau chóng rời đi đi, giả dối! Xu nịnh!

“Ồ” Chu Khung đột nhiên kinh ngạc, hắn phát hiện lúc này điểm Thiên Vận trên đầu La Thông đột nhiên tăng vọt 50 điểm, trực tiếp biến thành 153 điểm, lúc này còn chưa bắt đầu giao đấu, làm sao lại tăng nhiều như vậy!

Lúc này La Thông càng kinh ngạc hơn, trong đầu hắn đột nhiên xuất hiện một giọng nói: “Rất cuộc tỉnh lại, tiểu tử, người chính là chủ nhân mới của Sơn Hà Đồ đây à, rõ là yếu ớt, mới có tu vi Chân Võ cảnh!”

“Người, người là ai!”

La Thông hoảng sợ hỏi, nói xong lập tức bịt miệng mình lại, quan sát xung quanh, thấy không ai chú ý tới mình mới yên tâm!

“Tiểu tử, không cần lo lắng, ta chính là khí linh của Sơn Hà Đồ, ngươi chỉ cần mặc niệm trong lòng là có thể giao lưu với ta!” Trong đầu La Thông lại vang lên một đoạn âm thanh! Đồng thời hiện ra một con bạch long!

La Thông thoáng an tâm, nói lại thì Sơn Hà Đồ này trọng sinh cùng hắn, thế nhưng sau khi trọng sinh ba năm liền vẫn luôn ở trong đan điền của hắn, vô luận hắn cố gắng móc nối như thế nào cũng không có phản ứng, không nghĩ tới hôm nay lại xuất hiện một khí linh!

“Ngươi tên gì, vì sao những năm này vẫn không nói chuyện!”

“Tiểu tử, không cần thăm dò, ta thật sự là khí linh của Sơn Hà Đồ, ngươi gọi ta Bạch đại nhân là được rồi. Chắc ngươi đã đi qua dòng sông thời gian rồi nhỉ. Sơn Hà Đồ này chính là thời không chi bảo, đáng tiếc đã bị phá nát.”

“Sau khi mang theo ngươi đi qua dòng sông thời gian một lần, nó đã mất đi năng lượng! Ta cũng ngủ say liên tục ba năm mới miễn cưỡng khôi phục ý thức, tỉnh táo lại!”

La Thông nghe được điều này thì hoàn toàn yên tâm.

Trùng sinh chính là bí mật lớn nhất của hắn, khí linh này lại biết, vậy sẽ không lừa hắn!

“Vậy ngươi có thể giúp ta điều gì, bây giờ ta phải tham gia so tài võ nghệ! Cần gấp một chút nội tình!”

“Bản đại nhân rất lợi hại...”

Chu Khung nhìn La Thông bất động phía dưới, tia chớp màu đen bạc trong mi tâm phát ra hào quang yếu ớt, lại chậm rãi biến mất, khóe miệng chậm rãi lộ ra một nụ cười tà ý!

Hắn vừa mới trông thấy trong thân thể La Thông hiện ra một thân hình Bạch Long, chắc là ngón tay vàng của hắn,

ngón tay vàng mới xuất hiện sao, lại một lão gia gia, hay là cái gì...

Mà lúc này khí linh đang giao lưu với La Thông, lại đột nhiên ngừng lại, thân thể đột nhiên run rẩy, cho đến khi Chu Khung dời ánh mắt đi, mới chậm rãi khôi phục!

“Bạch đại nhân, người làm sao vậy?”

La Thông tò mò hỏi, khí linh này mới vừa rồi còn vênh váo hống hách, thổi phồng đến mức của trời lão đại, đất lão nhị, ta lão tam, sao đột nhiên lại run rẩy, chẳng lẽ có bệnh điên! Phát bệnh!

Chương 134 - Âm mưu liên tiếp xuất hiện trong đại chiến

1

Bạch Long khí linh nhìn Chu Khung nhỏ giọng hỏi: “Người ngồi ở vị trí cao kia là ai, là trưởng bối trong sư môn của người sao?”

Nếu cẩn thận lắng nghe có thể phát hiện trong thanh âm của nó hàm chứa một tia sợ hãi!

“Không phải, hôm nay người này đột nhiên đến xem lễ, hơn nữa trong trí nhớ của ta lần trước người này cũng không xuất hiện!”

Bạch Long nghe xong, không ngừng trầm tư, ngũ khí cứng rắn nói với La Thông:

“Người tuyệt đối không được trêu chọc người này, nếu không cần thiết, tốt nhất người đừng tham gia lần đại tỷ này, trực tiếp rút lui đi, chúng ta rời khỏi nơi đây, có Bạch đại nhân ta bồi dưỡng người, tốt hơn nhiều so với cái Thiên Hằng Tông này!”

Bạch Long vừa nói vừa cẩn thận nhìn Chu Khung ở phía trên, nó chính là khí linh của Sơn Hà Đồ, trong Sơn Hà Đồ có pháp tắc thời không, cho nên nó có năng lực dự đoán nhất định đối với tương lai, tuy không mạnh, nhưng lại có thể xu cát tị hung!

Vừa rồi khi ánh mắt Chu Khung nhìn sang, nó cảm thấy đại hung, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện

nguy hiểm đến tính mạng! Cho nên hấn muốn khuyên La Thông xem có thể rời khỏi nơi này hay không! Nói đúng hơn là rời khỏi nhân vật đáng Chu Khung sợ này!

“Không được, lần so tài võ nghệ này ta nhất định phải tham gia!”

La Thông nói như chém đinh chặt sắt, chính mình mưu tính ba năm, vất vả lắm mới chờ được tới bây giờ, thành công đang ở trước mắt lại bảo cho hấn rời đi, tuyệt đối không có khả năng, tuyệt đối không thể nào!

Nghe giọng điệu của La Thông, Bạch Long khẽ thở dài một hơi, biết rằng mình không thể khuyên được hấn.

“Vậy thì tốt thôi, người hãy cố gắng đừng khiến người này chú ý, hấn khiến ta có cảm giác quá đáng sợ, không biết vì sao một nhân vật như vậy lại đến nơi hoang vu này xem thi đấu!”

“Được!”

La Thông đáp ứng một tiếng, hấn cũng rất lo lắng đối với việc Chu Khung xuất hiện ngoài dự liệu này, nhưng đây không phải là lý do có thể ngăn cản hấn, bất luận như thế nào, kiếp này hấn tuyệt đối không thể buông tha Mộc Lê.

Lúc này trên quảng trường đã bắt đầu tỷ thí, trước tiên là các đệ tử bình thường tỷ thí, dần dần bắt đầu luân phiên đến các đệ tử tinh anh.

La Thông mặc một bộ trang phục gọn gàng, tay cầm trường thương đứng trên võ đài, đối diện là một đệ tử tinh anh của Vạn Thú Tông! Bên cạnh đứng một con sói xám khổng lồ!

Chỉ thấy trường thương trong tay La Thông huyền hóa ra ngân quang đầy trời, cự lang màu xám lập tức bị đâm máu tươi đầy người, có thể nói là thê thảm đến cực điểm!

La Thông hoàn toàn không cho đối phương cơ hội phản ứng, trường thương vỗ một cái đánh một người một thú đối phương rớt xuống sân đấu, trường thương trong tay chậm rãi dựng lên, tóc bạc phơ phát phới theo gió!

Không thể không nói lúc này hắc mang mị lực mười phần, có thể nói là trực tiếp đạt được quyền ưu tiên chọn vợ trong một năm tới ở Thiên Hằng Tông!

Mộc Lê ở bên cạnh quảng trường nhìn nam tử phía trên chiến thắng, trong miệng không giấu được ý cười, nhanh chóng vỗ hai tay, lớn tiếng tán thưởng khen ngợi!

Bà lão đứng một bên nhìn dáng vẻ của Mộc Lê, lẽ nào lại không biết con gái mình đã thích đối phương, đối phương cũng đúng là một thiên tài, nếu thật sự có thể trưởng thành cũng có thể tọa trấn một phương!

Nhưng ai bảo hắc sinh ra cùng thời đại với Tần Phong cơ chứ!

Phía dưới các tiểu gia tộc tiểu tông môn cũng mặc kệ những sự tình này, nhao nhao ghi nhớ dáng vẻ của La Thông, nhìn người này hiện tại triển lộ thiên phú, về sau cũng chắc chắn là nhân vật cấp đại lão của Thiên Hằng Tông!

Càng có nữ tử trực tiếp bắt đầu tiếp cận La Thông, không ngừng đưa tình nháy mắt, muốn cùng hắc chơi một trò chơi tình yêu lâu dài!

Lúc này Liên Sinh đứng ở phía trên nhú mây, cúi người truyền âm nói với Chu Khung: “Người này thiên phú không tồi, ta thấy dường như hắc còn ẩn giấu thực lực, chỉ là không đủ quyết đoán, giáo chủ định thu nạp hắc vào Ma giáo hay sao?”

Trong giọng nói của Liên Sinh có phần tò mò, hắc quan sát thấy giáo chủ vừa rồi cứ nhìn chăm chăm vào người này,

chẳng lẽ là tiếc tài, muốn thu nạp người này vào giáo?

Nhưng người này làm nhân sĩ chính đạo còn được, gia nhập Ma đạo lại kém xa, vừa rồi rõ ràng hắn có thể đánh bại đối thủ nhanh hơn, nhưng hắn lại sợ làm đối thủ bị thương nặng, mà lựa chọn lãng phí thời gian tấn công!

Tính cách như vậy mà vào Ma đạo, e rằng sẽ bị người ta ăn sạch đến xương cốt cũng chẳng còn!

Khóe miệng Chu Khung khẽ mỉm cười đầy trêu tức ở, thu nạp hắn vào Ma giáo cũng coi là đúng, nhưng không phải thu nạp con người của hắn, mà chỉ cần lấy Thiên Vận Chi Khí của hắn mà thôi!

Luận võ vẫn còn tiếp tục, Chu Khung nhìn chán ngấy đến cực độ, nếu không phải thấy ở phía dưới La Thông mỗi khi thắng một trận, điểm Thiên Vận liền tăng lên một chút, hắn đã sớm từ bỏ việc chờ đợi rồi!

Chương 135 - Âm mưu liên tiếp xuất hiện trong đại chiến

2

Mà giờ phút này, La Thông lại bắt đầu tỏa sáng rực rỡ, tu vi của hắn không ngừng được thể hiện ra, Chân Võ thất trọng, đối với những tông môn như bọn họ, đệ tử Chân Võ thất trọng tuyệt đối là nhóm ưu tú nhất!

Tuổi còn nhỏ, thiên phú tốt, hơn nữa sẽ được bồi dưỡng thành đệ tử chương môn, ba người Tổng Nghị đứng ở một góc hẻo lánh cũng hoàn toàn chú ý tới sự tồn tại của La Thông!

“Chúc mừng Tổng huynh a, Thiên Hằng Tông của người lại xuất hiện một thiên tài tuyệt thế! Thật khiến người ta hâm mộ a!” Trương Chi Duy ở bên cạnh ghen tị nói.

“Đúng vậy, ta thấy La Thông này thiên phú tuyệt hảo, không kém Tần Phong a, Thiên Hằng Tông của người quả nhiên vận khí tốt!” Bạch Ngọc Yên cũng ở bên cạnh phụ họa nói.

Đệ tử như La Thông và Tần Phong quả thực là ngàn năm khó gặp, đệ tử thiên phú tốt sớm đã bị thế lực cường đại chiêu mộ từ trước rồi, đến phiên bọn họ đều là người ta chọn còn sót lại mà thôi!

Đương nhiên trong những kẻ họ không cần, một vài tiểu thiên tài cũng sẽ được một vài thế lực nhỏ tông môn nhỏ phía dưới bồi dưỡng như bảo bối! Đây chính là trạng thái Nhân tộc của thế giới này! Cường giả càng ngày càng mạnh, kẻ yếu lại khó có thể phát triển!

Tổng Nghị nhẹ giọng phụ họa lời khen tặng và hâm mộ của hai người, nhìn La Thông đứng trên lôi đài, trong mắt lại lộ vẻ trầm tư, hẳn cũng có ấn tượng với La Thông đã này quật khởi trong tông phái ba năm gần đây!

Biết hẳn chính là một nhân tài, nhưng xem ra hẳn vẫn luôn có chỗ che giấu, hiện giờ nhìn trạng thái của hẳn tuy còn kém Tần Phong một chút, nhưng cũng không xa!

Vốn hẳn nghĩ đến việc đề cử trưởng lão trong tông môn thu La Thông làm đồ đệ, sau này đợi Tần Phong lên làm chủ môn, có thể trở thành một trợ lực đắc lực của hẳn, nhưng hiện tại La Thông lại có phần đe dọa đến địa vị của Tần Phong...

Trong mắt Tổng Nghị hiện vẻ âm u!

Trải qua chiến đấu liên tục, lúc này đã chọn ra năm đệ tử, theo thứ tự là tuyển thủ hạt giống trực tiếp tấn cấp của tam đại môn phái, cùng với La Thông và Tôn Hạo được tuyển chọn từ Thiên Hằng Tông.

Lại nói lần này Thiên Hằng Tông quả thực nhân tài xuất hiện lớp lớp, Tôn Hạo cũng là nhân vật mới nổi của Thiên Hằng Tông trong mấy năm gần đây, tuy không bằng hai người La Thông, Tần Phong, nhưng cũng được xưng tụng là thiên tài, nếu không cũng không vào được vòng chung kết này!

Hai người Trương Chi Duy ở bên cạnh sắc mặt lại không tốt lắm, tổng cộng năm tên đệ tử, Thiên Hằng Tông lại chiếm ba vị trí, phải biết rằng tỷ thí mười năm này không chỉ là cuộc so tài giữa các đệ tử, cũng liên quan đến việc phân bổ tài nguyên trong mười năm tương lai của ba phái này!

Năm tên đệ tử giữa sân đấu là bốc thăm tranh tài, chỉ thấy một vị trưởng lão Thiên Hằng Tông lấy ra năm viên cầu, đi về phía mọi người, Tần Phong trực tiếp lấy ra một cái, những người khác cũng cầm lấy viên cầu!

Năm người mở ra, Bạch Yến của Thiên Kiếm Tông phát ra một tiếng cười như chuông bạc, chỉ thấy trong viên cầu trên tay nàng rõ ràng là trống rỗng, điều này đại biểu cho việc nàng không phải thi đấu!

Bạch Ngọc Yên và Trương Chi Duy ở bên cạnh thở phào nhẹ nhõm, bọn họ sợ lúc rút thăm Thiên Hằng Tông sẽ gian lận, bây giờ nhìn lại quả thật không có, xác suất một phần năm cho ba người, vậy mà không rút được, cũng là do Thiên Hằng Tông vận khí kém mà thôi!

Trong năm người, Tần Phong giao chiến với đệ tử Vạn Thú Tông, La Thông giao thủ với Tôn Hạo!

Hai bên luận võ đồng thời tiến hành, Tôn Hạo lúc lên đài lại tạm dừng ngắn ngủi một chút rồi bước nhanh đi tiếp, không ai nhìn ra có gì khác thường!

Mà Tần Phong và đệ tử Vạn Thú Tông ở bên cạnh đã chiến đấu, nhưng cẩn thận quan sát lại có thể phát hiện hai bên đều không dùng hết toàn lực, dường như đều đang kiêng kị đối phương, lại dường như có chuyện gì khác!

Ngược lại bên La Thông lại hoàn toàn khác, Tôn Hạo trước tiên nói một câu đặc tội, trong tay trực tiếp xuất hiện một thanh đại đao, điên cuồng chém về phía La Thông!

Đừng nói là cao thủ, ngay cả một số đệ tử bình thường ở phía dưới cũng phát hiện ra điều bất thường, Tôn Hạo này hoàn toàn không để ý đến tiêu hao, chiêu nào cũng toàn lực thi triển, hoàn toàn là một bộ dạng liều mạng!

La Thông cũng là một mặt mòng bức, tuy hẳn có thể bắt được Tôn Hạo, nhưng mà dựa vào trạng thái của Tôn Hạo như vậy, tất nhiên sẽ tiêu hao một ít thể lực của hắn, nhưng mà kế tiếp có khả năng còn có hai trận giao đấu đang chờ hắn!

Tôn Hạo lại không cho hắn thời gian suy nghĩ, đại đao càng chém càng điên cuồng, La Thông cũng không lưu thủ nữa, hắn phải nhanh chóng bắt Tôn Hạo để tiết kiệm thể lực!

Ý cười trong miệng Chu Khung ngồi phía trên càng ngày càng đậm, quả nhiên con đường của nhân vật chính không có khả năng thuận lợi, đây chẳng phải là gian nan đã đến rồi sao!

Chương 136 - Tổng Nghị vô sỉ 1

Sau nửa canh giờ, La Thông xuất thương trực tiếp đánh Tôn Hạo hôn mê mới coi như kết thúc chiến đấu, khí tức hòa hoãn lại, thật sự là Tôn Hạo vừa rồi quá khó chơi!

Ngay cả bị thương cũng không chịu thua, không có cách nào khác, hắn chỉ có thể đập cho đối phương bất tỉnh, nhưng thể lực của mình lại tiêu hao một phần!

Mà bên kia, cuộc chiến đấu giữa hai người Tần Phong đã sớm kết thúc, khác với La Thông chính là, phong cách bên này hoàn toàn tuân theo nguyên tắc hữu nghị đứng đầu, tranh tài đứng thứ!

Hai người luận bàn hữu hảo một hồi, căn bản là đều không có thi triển đại chiêu gì, vậy mà đệ tử Vạn Thú Tông lại trực tiếp đầu hàng!

Mặc dù mọi người đều biết hắn không phải là đối thủ của Tần Phong, nhưng cũng phải trải qua một phen long tranh hổ đấu đi, đánh nhau cũng quá hữu hảo rồi, người nhìn tiểu tử bên cạnh kia đánh kia, người chênh lệch cũng quá lớn đi!

“Tiểu tử, sao ta cảm giác không ổn chút nào!” Bạch Long trong đầu La Thông gào thét!

La Thông cũng bắt đầu trầm tư, hắn cũng phát hiện ra có điều bất thường, tuy mình và Tôn Hạo không có giao tình gì, nhưng cũng không có cừu hận, đâu đến mức khiến đối phương liều mạng ngăn cản mình như vậy!

Rốt cuộc là vì sao chứ!

Trưởng lão Thiên Hằng Tông lần nữa lấy ra ba viên cầu, Tần Phong, Bạch Yến, La Thông ba người, mỗi người tiến lên cầm một cái, vẫn là Tần Phong cầm trước!

Ba người chậm rãi mở viên cầu ra, sắc mặt La Thông âm trầm xuống, viên cầu trong tay Tần Phong rõ ràng là trống rỗng, nói cách khác tiếp theo đối thủ của hắn chính là Bạch Yến!

Hai người Trương Chi Duy cũng như phát hiện ra điều gì đó, nhưng cũng không nói ra, dù sao đây là chuyện của tông môn người ta, không liên quan gì đến bọn họ, cũng không ảnh hưởng đến bọn họ!

Trên đấu trường, La Thông, Bạch Yến đứng đối diện nhau, Bạch Yến chính là đệ tử xuất sắc nhất của Thiên Kiếm Tông gần trăm năm qua, tu vi của nàng còn cao hơn La Thông nhất trọng, đạt tới Chân Võ bát trọng! Hơn nữa sở trường của kiếm tu chính là vượt cấp chiến đấu!

Tuy La Thông nắm chắc phần thắng trước Bạch Yến, nhưng tất nhiên sẽ không hề dễ dàng, đến lúc ấy sau khi trải qua hàng loạt trận chiến lớn, hắn sẽ dễ gì thắng được Tần Phong! Chẳng lẽ tất cả những điều này đều đã được sắp đặt từ trước!

La Thông nhìn Tổng Nghị ở trong góc thật sâu, xem ra đối phương vẫn coi trọng Tần Phong hơn một chút! Nếu đoán không sai thì cách hành xử của Tôn Hạo cũng là theo chỉ thị của Tổng Nghị!

Tốt thôi! Dù ngăn cản thế nào cũng không cản nổi ta, ta muốn xem khi ta đánh bại Tần Phong, ngươi còn quan tâm đến hắn nhiều hơn nữa hay không!

La Thông nắm chặt trường thương đâm thẳng về phía Bạch Yến!

La Thông vừa đại chiến với Bạch Yến vừa lo lắng hỏi:

“Bạch đại nhân, người rút cuộc có chủ ý gì không?”

“Đừng nóng vội, người cứ thắng nàng trước đã, một lát nữa ta dùng Thời Không pháp tắc gia tốc không gian xung quanh người, ít nhất cũng có thể khôi phục tám thành tu vi cùng thể lực cho người!”

Nghe Bạch Long trả lời, La Thông yên lòng, lập tức bắt đầu toàn lực ra tay đối phó với Bạch Yến!

Hắn lại không biết lúc này Bạch Long đang lo lắng, trong miệng không ngừng lầm bầm.

“Một hồi tuyệt đối đừng để vị đại nhân kia chú ý tới,

Sao ta cứ cảm thấy nguy hiểm vậy!

Rõ ràng đối phương chưa đến Thánh cảnh vì sao lại cho ta cảm giác nguy hiểm như vậy!”

Hai người La Thông, Bạch Yến chiến đấu giằng co nửa canh giờ, cuối cùng La Thông xuất thương đâm xuyên qua bả vai Bạch Yến, giành được thắng lợi!

Hiện giờ trên sân chỉ còn lại hai người La Thông cùng Tần Phong, theo như lời nói trước đó, người thắng trong cuộc đấu giữa hai người sẽ trở thành thân truyền đệ tử của chương môn.

Cũng sẽ là vị chương môn kế tiếp của Thiên Hằng Tông!

Lúc này quanh thân La Thông bắt đầu xuất hiện một ít dao động, nếu có người ở cách hắn một ly sẽ phát hiện, thời gian chung quanh hắn rõ ràng đang trôi nhanh hơn, nhưng lại chẳng có ai nhận ra.

Chỉ có Chu Khung nhìn La Thông, ánh mắt lộ ra vẻ dị thường, khổng chế tốc độ thời gian trôi qua, bàn tay vàng thật

bá đạo, nếu phát triển chắc chắn sẽ lợi hại, đáng tiếc ngay từ đầu đã gặp phải đại boss siêu cấp phản diện như ta.

Lúc này Tổng Nghị đứng ở góc phòng bước ra, đi về phía quảng trường, trước hết về phía Chu Khung cúi chào một cái! Nhìn La Thông, trầm giọng nói: “Không ngờ La Thông ngươi lại có thiên phú như vậy! Trong Thiên Hằng Tông của ta e rằng cũng chỉ thua kém mỗi Tần Phong!”

“Như vậy, ta thấy ngươi tiêu hao quá lớn, cuộc so tài tiếp theo giữa hai người các ngươi coi như thôi đi, đều là đệ tử Thiên Hằng Tông của ta, không cần thiết phải như vậy!”

Nói xong lại quay đầu nhìn về phía Tần Phong...

“Tần Phong, ngươi chính là đệ tử thiên tư tốt nhất của Thiên Hằng Tông ta, hôm nay bản chương môn liền thu ngươi làm thân truyền đệ tử, mà La Thông cũng có thể bái vào môn hạ của Hình Pháp trưởng lão làm đồ đệ!”

Chương 137 - Tổng Nghị vô sĩ 2

Tần Phong nghe xong vội vàng thi lễ một cái: “Đệ tử bái kiến sư...!”

“Khoan đã!” Tần Phong còn chưa nói hết đã bị La Thông cắt ngang!

Đây là tình huống gì vậy, ta còn chưa lên tiếng, hai người kẻ xướng người hoạ đã định đoạt xong chuyện này rồi!

Nếu như thế này xong việc, chính mình chẳng phải ủng hộ công trùng sinh, chơi sao!

“Chương giáo, ta muốn khiêu chiến Tần Phong, chỉ có người mạnh nhất mới có thể là đệ tử chương giáo của Thiên Hằng Tông ta! Đây là quy củ lão tổ tông để lại!” La Thông trầm giọng nói với Tổng Nghị!

Tổng Nghị biến sắc, cũng không tiện nói gì, chậm rãi gạt đầu, lui về góc, hắn vốn cũng chỉ muốn bảo đảm hơn một chút mà thôi!

Hiện giờ xem thái độ của La Thông căn bản không có khả năng đồng ý, thậm chí còn nói ra hai chữ quy củ, đã như vậy, vậy thì đánh thôi, hắn cũng không tin, La Thông hao phí thể lực nghiêm trọng sẽ là đối thủ của Tần Phong!

Lần này La Thông đã bình tĩnh hơn không ít, vừa rồi thể lực của hắn đã khôi phục được tám phần, nhìn Tần Phong đối diện, nếu như sức chiến đấu của đôi phương vẫn giống như kiếp trước, hắn thắng chắc!

La Thông nắm chặt trường thương, trực tiếp đâm về phía Tần Phong, một cỗ thương ý phá quân chậm rãi hiển hiện, không gian chung quanh đều nổi lên một chút gợn sóng!

“Cái gì, lại là thương ý, La Thông mà lại nắm giữ thương ý, đây chính là thiên tài cấp bậc yêu nghiệt mới có thể nắm giữ!”

“Đúng vậy, làm sao hắn có thể nắm giữ thương ý! Làm sao có thể! Chẳng lẽ Thiên Hằng Tông ta cũng sẽ xuất hiện tuyệt thế yêu nghiệt sao!”

Sắc mặt hai người Trương Chi Duy, Bạch Ngọc Yên ở trong góc đều lộ ra vẻ nặng nề, có thể tu luyện ra ý cảnh ở Chân Võ cảnh đều là yêu nghiệt tuyệt thế, nhân vật bậc này chỉ cần không chết yếu, nhất định có thể tu luyện tới Bán Thánh cảnh, thậm chí có thể tu luyện tới Bán Thánh cao tầng!

Khi đó trạng thái hài hòa của ba phái bọn họ có thể sẽ thay đổi!

Mà Tống Nghị đứng ở bên cạnh bọn họ, gương mặt lại không nở nụ cười nên có, ngược lại lộ vẻ phẫn nộ, tay phải chậm rãi vươn ra, tựa như định tùy thời xuất thủ!

Tần Phong cũng không nghĩ tới La Thông sẽ tu luyện ra thương ý, trong lúc cuống quýt đánh ra một chiêu!

Bịch một tiếng, Tần Phong lùi lại mười bước, thiếu chút nữa đã lui ra khỏi lôi đài!

Mà La Thông lại một lần nữa công kích tới, hôm nay hắn muốn lấy thái độ cường thế thắng Tần Phong, để cho Tống Nghị biết, ai mới là đệ tử mạnh nhất Thiên Hằng Tông, cũng để cho Mộc trưởng lão biết ai có thể cho nữ nhi của bà hạnh phúc chân chính!

Chu Khung ngồi bên trên, trong mắt lóe lên chút kinh ngạc, quả nhiên có áp lực mới có động lực, hiện tại La Thông này

điểm Thiên Vận đã tăng tới hơn 180, xem ra cần tăng thêm áp lực cho hắn!

Chu Khung chậm rãi vươn tay phải ra, một luồng khí đen không ai nhìn thấy xông vào trong cơ thể Tần Phong!

Đột nhiên hai mắt Tần Phong lóe lên một tia hắc quang, sau đó lại biến mất, hắn lần nữa đánh một chuông về phía trường thương đang công kích tới, chỉ thấy trên chuông này của Tần Phong vậy mà cũng xuất hiện ý cảnh!

Trực tiếp đánh La Thông bay ngược trở về!

Tất cả mọi người kinh ngạc há to miệng, bao gồm cả Tổng Nghị!

Bọn họ không nhìn lầm chứ, Tần Phong cũng nắm giữ chuông ý!

Đây là tình huống gì, Thiên Hằng Tông lại đồng thời xuất hiện hai tuyệt thế yêu nghiệt!

Đây là phúc khí bực nào! Đây là mộ tổ Thiên Hằng Tông bắt đầu bốc khói xanh rồi!

Khóe miệng Tổng Nghị hiện ra nét cười không giấu được, quả nhiên Tần Phong không để cho hắn thất vọng, thậm chí còn ưu tú hơn so với tưởng tượng của hắn.

La Thông cũng lấy làm kinh hãi, cầm lấy trường thương lần nữa công tới, hai võ giả Chân Võ cảnh, dựa vào hai loại ý cảnh này, vậy mà đánh ra uy lực Đại La cảnh.

Thậm chí võ đài luận võ cũng bắt đầu xuất hiện vết rạn nứt, mắt thấy sắp vỡ vụn!

“Nhất vãng vô tiền, xung thiên thế!” Trên võ đài hét lớn một tiếng, một trận thương ý thông thiên từ trên thương của La Thông bắn ra!

Ầm, toàn bộ võ đài cũng không chịu nổi đả kích, trực tiếp nổ tung ra, một thân hình từ bên trong bay ngược ra ngoài.

Bằng một tiếng ngã xuống đất, trong miệng phun ra máu tươi!

Ngay sau đó, La Thông tay cầm trường thương chậm rãi bước ra từ trong tro bụi, nhìn Tống Nghị sắc mặt đen lại, trầm giọng nói: “Chương môn, lần luận võ này ta thắng!”

Tuy La Thông không biết vì sao Tần Phong mạnh hơn kiếp trước nhiều như vậy, nhưng hắn vẫn thắng!

Sắc mặt Tống Nghị lại đen thêm một phần, sâu sắc nhìn La Thông, chậm rãi nói.

“Lần so tài này, do La Thông đắc thắng, nhưng Thiên Hằng Tông ta liên tiếp xuất hiện hai đệ tử ý cảnh, đây là đại sự trọng đại, cho nên việc đệ tử chương môn, về sau hãy bàn lại!”

La Thông nghe xong, trường thương trong tay càng nắm chặt hơn, dựa vào điều gì chứ, rõ ràng đã nói rõ, kẻ nào thắng thì thuộc về kẻ đó, hiện giờ lại lật lọng.

Chương 138 - Tổng Nghị muốn giết La Thông

Mọi người phía dưới cũng lấy làm kỳ quái nhìn Tổng Nghị, liên tiếp xảy ra sự tình, ngay cả bọn họ cũng nhìn ra vị chương giáo này là nhằm vào La Thông, không, cũng có thể là đặc biệt coi trọng Tần Phong!

Nhưng như vậy cũng quá mức thiên vị rồi!

La Thông sắc mặt chậm rãi bình tĩnh trở lại, hắn vốn cũng không phải rất quan tâm vị trí đệ tử chương giáo, dựa vào trí nhớ trọng sinh của hắn, sự trợ giúp của Sơn Hà Đồ, thậm chí Thiên Hằng Tông hắn cũng không để vào trong mắt.

Chẳng qua là muốn tranh một hơi mà thôi, hiện tại phải làm một chuyện lớn khác!

La Thông quay người nhìn về phía Mộc trưởng lão bên cạnh Mộc Lê, nhẹ giọng nói:

“Mộc trưởng lão, tại hạ và Mộc Lê mấy năm qua sớm chiều bầu bạn, nảy sinh tình cảm, La Thông ta xin được cưới Mộc Lê làm thê tử, ta cam đoan sau khi kết hôn nhất định sẽ bảo vệ nàng một đời một kiếp, ta sống nàng sống, ta chết nàng cũng sống! Mong rằng Mộc lão tác thành!”

Mọi người phía dưới nhao nhao nhìn La Thông! Đặc biệt là một số nữ hài tử, vẻ mặt si mê.

“Ô, La Thông này thật tuần tú, lời cảm động như vậy cũng nói ra được.”

“Nếu có thể nói với ta thì tốt biết bao.” Một cô nương mặt đầy tàn nhang then thùng nói.

Mộc trưởng lão vẻ mặt phức tạp nhìn La Thông, sắc mặt âm trầm, trầm giọng nói: “Người và Mộc Lê không xứng đôi, tốt nhất đừng nghĩ tới!”

Mộc trưởng lão đột nhiên phản bác khiến tất cả mọi người chấn kinh!

Mặc dù hiện tại La Thông không được chương môn Thiên Hằng Tông Tổng Nghị thu làm đệ tử, nhưng cũng coi như đã bộc lộ thiên phú siêu cường, tương lai ắt sẽ trở thành Bán Thánh!

Cho dù Mộc Lê cũng được xem là tiểu thiên tài, có mẫu thân là một vị trưởng lão, nhưng với thiên phú của La Thông, việc gả Mộc Lê cho hắn thậm chí còn được coi là trèo cao!

Nhưng Mộc trưởng lão này lại cự tuyệt không chút do dự! Rốt cuộc trong này rốt cuộc ẩn giấu điều gì?

La Thông cũng mang vẻ mặt mê mang nhìn Mộc trưởng lão, chuyện gì xảy ra vậy, rõ ràng hắn đều tính toán tốt mọi chuyện, thậm chí hắn còn thắng cả Tần Phong, trở thành thiên tài đệ nhất, nhưng Mộc trưởng lão vẫn không đồng ý hắn cầu hôn.

Mộc Lê cũng mang vẻ mặt kinh ngạc nhìn mẫu thân của mình, vốn dĩ vừa rồi La Thông thắng Tần Phong, người vui vẻ nhất chính là nàng, vừa rồi lúc La Thông cầu hôn nàng qua mẫu thân, thậm chí nàng đã nghĩ kỹ sau này sinh mấy đứa con, nhưng vì sao mẫu thân lại cự tuyệt!

Lúc này Chu Khung ở phía trên lại càng xem càng vui vẻ, cái này thú vị hơn đọc tiểu thuyết nhiều, theo lộ tuyến thông thường có lẽ La Thông sẽ gặp phải khó khăn, cuối cùng lại giải quyết, trở thành người thắng lớn nhất!

Điểm Thiên Vận nhất định phải tăng thêm nhiều hơn nữa, như vậy phần thưởng cũng sẽ phong phú hơn một chút!

Khi mọi người còn đang kinh ngạc, Tần Phong đang an dưỡng ở bên cạnh lại từ từ đứng dậy, miệng cười ha hả vài tiếng, ánh mắt tràn ngập vẻ đắc ý!

Chỉ thấy Tần Phong tiến về phía Mộc trưởng lão, nhẹ nhàng cúi mình hành lễ!

“Tại hạ Tần Phong, từ nhỏ đã ngưỡng mộ Mộc Lê sư muội, nhưng luôn không dám bày tỏ, nhưng hôm nay tình thế này lại không thể không đứng ra, ta cũng đến cầu hôn với Mộc trưởng lão, nguyện cưới Mộc Lê sư muội, thề yêu nàng một đời một kiếp! Mong Mộc trưởng lão thành toàn!”

Mọi người bên cạnh như đang xem kịch, tình huống gì đây, sao hôm nay lại cầu hôn, chẳng lẽ hôm nay là ngày hoàng đạo ngàn năm mới gặp!

“Mộc Lê này tại sao lại có mị lực lớn như vậy, không phải bốn tiểu thư đây đẹp hơn nàng gấp trăm lần sao, vì sao hai người này không cầu hôn ta, đúng là không có mắt nhìn!” Cô gái mặt đầy tàn nhang lại tức giận nói!

Dọa cho mọi người bên cạnh đều tránh xa nàng một chút, nữ nhân này quá vô liêm sỉ, phải tránh xa, bằng không rất dễ nôn mửa!

Mà Mộc trưởng lão đối diện lại trịnh trọng gật đầu, “Tần Phong, ta thừa nhận ngươi ưu tú, Mộc Lê gả cho ngươi ta yên tâm!”

“Cái gì!”

Một phen nói của Mộc trưởng lão, có thể nói là một câu kinh động đến ngàn tầng sóng, người phía dưới đều bắt đầu mơ hồ, người có bệnh sao, rõ ràng La Thông thiên phú mạnh

nhất, trước tiên cầu hôn người không đồng ý! Hiện tại rõ ràng Tần Phong kém một chút, người lại vội vàng đồng ý!

Đám người Liên Sinh đang xem náo nhiệt ở phía trên cũng đều ngơ ngác, chỉ có Chu Khung là biểu tình bình tĩnh!

“Mộc Phong Ngữ! Rốt cuộc người có ý gì,” La Thông nắm chặt trường thương trong tay đến mức sắp chảy máu, thậm chí không buồn gọi Mộc trưởng, trực tiếp gọi thẳng tên của bà ta!

Mộc Lê cũng nhìn về phía mẫu thân với vẻ mặt thất vọng, rõ ràng nàng đã tiết lộ với mẫu thân mình thích La Thông, nhưng bây giờ mẫu thân lại không để ý đến sự phản đối của nàng, nhất định muốn nàng gả cho Tần Phong!

Mộc Lê vừa muốn nói gì, lại bị Mộc trưởng lão trực tiếp vỗ một cái, thân thể cứng đờ!

Chương 139 - Bản tọa cũng muốn chơi một chút 1

Tần Phong ở bên cạnh lại vẻ mặt khinh miệt nhìn La Thông,

“La sư đệ, lời nói xin chú ý đúng mực, Mộc trưởng lão chính là trưởng lão tông ta, cũng là nhạc mẫu tương lai của ta, không phải người có thể tùy tiện gọi!”

“Ngươi, muốn chết!” La Thông hai mắt đỏ ngầu nhìn Tần Phong vẻ mặt đắc ý!

Hắn biết Tần Phong cố ý khiêu khích mình, nhưng quả thật không nhịn được nữa, trọng sinh trở về, sao chịu nổi sỉ nhục này, cùng lắm thì không ở tông môn nữa, dắt Mộc Lê đi trốn cho xong!

Trường thương trong tay trực tiếp đâm về phía Tần Phong, thương ý tung hoành, thành linh còn mạnh hơn gấp bội lúc trước!

Tần Phong tuy đã dự liệu, nhưng không ngờ La Thông lại giấu giếm thực lực, bàn tay nhanh chóng đánh ra một chiêu!

Bốp một tiếng,

Tần Phong trực tiếp bị đánh bay ra ngoài mấy dặm, mắt trắng dã trực tiếp ngất đi!

“Phong nhi!” Tiếng gọi vang lên, giọng nói trầm ấm mang theo vẻ thân thiết.

Chỉ nghe Tổng Nghị rống lên một tiếng bi thương, nhanh chóng vọt tới bên cạnh Tần Phong, trong tay hiện ra các loại

linh dược, liều mạng đưa vào trong miệng Tần Phong, thẳng đến khi thấy khí tức của Tần Phong bình ổn lại, mới thở phào nhẹ nhõm!

Xoay mặt nhìn La Thông, vẻ phẫn nộ tràn đầy!

Giận dữ hét lên: “La Thông, ngươi vậy mà vô cớ muốn giết hại sư huynh đồng môn! Ngươi có biết đây là tội danh gì không!”

“Không phải hửn không chết sao, ta ra tay đã lưu lại chừng mực!” La Thông nhìn Tống Nghị, vẻ mặt bình tĩnh nói.

“Còn dám ngụy biện, ta thấy ngươi tâm thuật bất chính! Về sau ra ngoài nhất định sẽ tạo nghiệt hại người!”

Nói xong, Tống Nghị trực tiếp đánh một chưởng về phía La Thông, bên trên khí tức Bán Thánh bộc phát, rõ ràng là xuất thủ toàn lực, chỉ sợ một chưởng này đánh xuống, La Thông không còn chút cơ hội sống sót nào.

“Không ổn rồi, mau chạy đi!” Khi bàn tay Tống Nghị vừa định giơ lên, trong đầu La Thông đã vang lên tiếng gầm của Bạch Long!

La Thông vội vàng dịch chuyển sang bên cạnh, trên người thậm chí còn xuất hiện dao động thời gian,

Àm, chỗ La Thông vừa đứng xuất hiện một cái hố sâu khổng lồ, tuy La Thông đã sớm dời đi, nhưng một chưởng của Bán Thánh há dễ tiếp như vậy, chỉ riêng dư chấn cũng khiến hấn phun máu tươi không ngừng!

Rõ ràng đã bị trọng thương!

Từ lúc La Thông ra tay công kích Tần Phong, đến khi Tống Nghị xuất chưởng trọng thương La Thông, tưởng chừng như thời gian trôi qua rất lâu, nhưng kỳ thực chẳng qua chỉ vài giây mà thôi!

Mãi đến khi La Thông trọng thương nằm trên mặt đất, những người khác mới hoàn hồn phản ứng lại!

“Chẳng lẽ Tổng chương giáo điên rồi sao, tuy La Thông vừa rồi làm không đúng, thế nhưng cũng không đến mức đánh thành như vậy chứ!”

“Đâu chỉ vậy, ta thấy một chương vừa rồi của Tổng chương giáo rõ ràng là muốn lấy mạng La Thông, đúng là khiến người ta khó hiểu!”

Hai người Trương Chi Duy ở bên cạnh cũng lộ vẻ mặt quái dị, tình huống của Tổng Nghị này là thế nào, khó khăn lắm trong tông môn mới có được một thiên tài tuyệt thế như La Thông, chẳng những hấn không che chở, thậm chí còn muốn đánh chết đối phương!

“Vì sao, rốt cuộc là vì sao!”

La Thông quỳ ngồi dưới đất nhìn Tổng Nghị kích động hét lớn, phải biết hấn vẫn luôn rất tôn kính Tổng Nghị, thậm chí cho dù trọng sinh trở về cũng muốn bái Tổng Nghị làm thầy, nhưng vì sao hấn lại muốn giết mình!

“Vì sao ư, hạ sát thủ với đồng môn, loại đệ tử này không thể lưu lại!” Tổng Nghị nhìn vẻ mặt bình tĩnh của La Thông, trong ánh mắt lóe lên một tia âm tàn.

Lại một chương nữa đánh về phía La Thông, với trạng thái hiện tại của La Thông tất nhiên không tiếp nổi một chương này! Đây là muốn giết hấn!

“Khà khà, thú vị!”

Chu Khung ngồi ở phía trên nhìn điểm Thiên Vận của La Thông đã tăng vọt đến hơn 260, cười khẽ nhỏ.

Về phần Tổng Nghị có thể giết La Thông hay không, hấn tuyệt đối không lo lắng, Thiên Vận chi tử cũng không phải dễ

giết!

Xem ra điểm Thiên Vận của La Thông đã sắp đột phá đến bốn trăm, khi đó chính là ngày chết của hắn!

Mắt thấy bàn tay không lồ của Tống Nghị sắp đập lên người La Thông trọng thương.

Mộc Lê ở phía khác căn chặt hàm răng, nhưng thân thể lại bị Mộc trưởng lão khống chế, căn bản không thể di động, trong mắt đầm lệ!

Mộc lão bên cạnh nàng lại bình tĩnh nhìn một màn này, từ sau khi La Thông trọng thương Tần Phong, bà lão đã đoán được kết quả sẽ là như vậy.

Bà ta biết một bí mật không ai hay, đó chính là Tần Phong căn bản không họ Tần, mà là họ Tống, hắn là con riêng của Tống Nghị, bởi vì Thiên Hằng Tông có một quy củ, chính là không thể truyền chức chương môn cho con trai ruột!

Cho nên Tống Nghị vì chuyện này, cố ý đổi họ con trai, đưa ra bên ngoài nuôi dưỡng, sau đó lúc mười tuổi đón về, nói là phát hiện đệ tử ưu tú ở bên ngoài, như vậy chờ sau khi Tần Phong lớn lên có thể thuận lý thành chương tiếp nhận vị trí chương môn!

Chương 140 - Bản tọa cũng muốn chơi một chút 2

Vốn dĩ mọi chuyện đều rất thuận lợi, nhưng hết lần này tới lần khác xuất hiện dị loại La Thông này, kỳ thật cho dù hắc thắng Tần Phong, Tổng Nghị cũng tạm thời không có cách nào đối phó hắc, nhưng hắc hết lần này tới lần khác lại làm Tần Phong bị trọng thương, cái này coi như phá hỏng môn quy, cho dù Tổng Nghị ra tay giết hắc cũng chỉ xem như thanh lý môn hộ mà thôi, nhiều nhất nói lời xin lỗi! Ai có thể lấy những chuyện này làm khó chương giáo như hắc.

Khi tất cả mọi người cho rằng La Thông chết chắc rồi!

Chu Khung ngẩng đầu nhẹ giọng nói: “Đến rồi!”

Liên Sinh ở bên cạnh vẻ mặt nghi vấn, cái gì tới rồi!

Chỉ thấy trên Thiên Hằng phong trong đột nhiên lao ra một đạo thân hình, xuất chương đánh về phía Tổng Nghị,

Rầm một tiếng, toàn bộ sân tử vô đều lắc lư một cái, Tổng Nghị trực tiếp bị đánh bay, khóe miệng tràn ra máu tươi!

Một thân hình già nua xuất hiện ở bên cạnh La Thông, nhìn vẻ mặt phần nộ của Tổng Nghị, lớn tiếng nói: “Tổng Nghị, nếu không phải thấy ngươi là chương môn, vừa rồi ta đã một chương đánh chết ngươi rồi!”

Đệ tử Thiên Hằng Tông trông thấy lão già xuất hiện, lập tức cung kính hành lễ.

“Bái kiến Thái thượng trưởng lão!”

Sắc mặt Tống Nghị cũng tái xanh, hắn không nghĩ tới Thái Thượng trưởng lão vẫn luôn bế quan lại xuất hiện, hiện tại chỉ sợ muốn diệt trừ La Thông sẽ rất khó khăn!

Hắn không biết là lúc đám người Chu Khung xuất hiện là Thái Thượng trưởng lão đã thanh tỉnh, nhưng lại vẫn làm trong bộ trạng thái bế quan, chỉ là không muốn đi ra mà thôi!

Lúc bế quan, hắn là Thái Thượng trưởng lão, vừa ra ngoài là thảm hại, ai bảo đám người Chu Khung quá mạnh mẽ!

Chỉ thấy Thái Thượng trưởng lão cúi người thật sâu với Chu Khung, “Tại hạ Thiên Hằng Tông Vu Dương bái kiến đại nhân, không biết đại nhân tới đây, có lỗi không tiếp đón từ xa, mong thứ tội!”

“Ừm, ngươi hãy xử lý sự việc của tông môn các ngươi trước đi!” Chu Khung chế giễu nói.

“Đa tạ đại nhân!” Vu Dương lại cúi người thi lễ lần nữa.

Chỉ thấy Vu Dương xoay người nhìn Tống Nghị ở đối diện, trầm giọng nói: “Ngươi làm chương giáo kiểu gì vậy, đệ tử thiên phú như La Thông, ngươi lại muốn giết chết! Việc này ngươi nhất định phải có một lời giải thích!”

Sắc mặt Tống Nghị từ từ bình tĩnh lại: “Thái thượng trưởng lão, kẻ này lại hạ sát thủ với sư huynh đồng môn, ta cũng chỉ là làm theo môn quy mà thôi!”

“Môn quy, hay cho một môn quy, ngươi cho rằng ta không biết năm đó Tần Phong cũng ra tay đánh chết đệ tử đồng môn sao? Khi đó sao không nghe nói ngươi muốn giết chết Tần Phong!” Vu Dương lạnh lùng nhìn Tống Nghị nói.

Sắc mặt Tống Nghị trắng bệch, hắn cho rằng việc này không ai hay biết, không ngờ lại không giấu nổi lão đầu tử này. Đang định phản bác, trong đầu lại đột nhiên tiếp nhận một đoạn truyền âm! Chính là từ Vu Dương đối diện truyền đến.

“Tổng Nghị, người cho rằng ta không biết Tần Phong là con riêng của người sao? Trước kia còn nể mặt tư chất của Tần Phong nên cũng thôi đi, giờ đây người lại muốn giết chết La Thông có thiên phú còn tốt hơn, trong lòng người còn có tông môn hay không!”

Tổng Nghị trong lòng hơi giật mình, hắn không ngờ rằng chuyện mà hắn vẫn tưởng chỉ có hắn và Mộc trưởng lão biết, thì ra Vu Dương cũng đã biết từ rất lâu rồi!

Nhưng nghĩ lại, nếu Vu Dương không nói thẳng ra trước mặt, chính là không muốn vạch trần, để lại đường lui cho mình! Chỉ đành cúi đầu nói với Vu Dương:

“Là bản chương môn nhất thời hồ đồ, mong Thái Thượng trưởng lão tha tội!”

Vu Dương âm thầm gật đầu, Tổng Nghị là chương môn Thiên Hằng Tông, cũng là cao thủ Bán Thánh duy nhất ngoài hắn ra, nếu không phải vạn bất đắc dĩ thì không thể trở mặt, trầm giọng nói:

“Tổng Nghị chương môn xử sự bất công, trừng phạt tịch thu bổng lộc một trăm năm, Tần Phong từng ngộ sát đồng môn, phạt hậu sơn diện tích năm mươi năm! La Thông tuy có ngộ thương đồng môn, nhưng sự việc xảy ra có nguyên nhân, phạt Tàng Thư Các quét dọn vệ sinh ba mươi năm! Các người có dị nghị gì không!”

Tổng Nghị tuy mặt lộ vẻ bất cam, nhưng chỉ có thể gật đầu đáp ứng, Tần Phong đều đã hôn mê bất tỉnh, vậy còn có cơ hội gì để phản bác, thế là Vu Dương quay đầu nhìn về phía La Thông.

Hắn rất coi trọng La Thông, cho rằng tương lai hắn rất có thể sẽ tu luyện tới cao tầng Bán Thánh, thậm chí đỉnh phong, khi đó Thiên Hằng Tông của hắn sẽ lên thêm một cấp bậc, cho

nên không thể để cho La Thông sinh lòng oán hận đối với Thiên Hằng Tông!

Từ sau khi Vu Dương xuất hiện, sắc mặt La Thông hòa hoãn đi không ít, đặc biệt là khi nghe được Vu Dương trừng phạt ba người, hắn càng cảm thấy thoải mái hơn một chút! Tuy hắn cũng bị phạt quét dọn vệ sinh ba mươi năm ở Tàng Thư Các, nhưng Tàng Thư Các là nơi nào chứ, hình phạt như vậy chẳng bằng nói là ban thưởng.

Chương 141 - Bức bách La Thông lộ diện

“Thái thượng trưởng lão trừng phạt như vậy, La Thông nguyện ý tiếp nhận! Chẳng qua La Thông còn có một việc muốn hỏi rõ ràng!”

Không đợi La Thông nói tiếp chuyện gì, Vu Dương khoát tay áo, hắn biết La Thông muốn hỏi cái gì, nhưng việc này không thể nói ra.

Vu Dương quay đầu nhìn về phía Mộc trưởng lão, yên lặng truyền âm, đồng thời nói: “Ta thấy La Thông thiên phú kinh người, cũng rất xứng đôi với Mộc Lê, bản trưởng lão đứng ra làm mai mối, để hai người ít ngày nữa thành hôn, không biết ý Mộc trưởng lão như thế nào!”

Sắc mặt Mộc trưởng lão thay đổi mấy lần, chủ yếu là Vu Dương truyền âm để bà ta nhẹ nhàng thở phào, nhẹ nhàng gạt đầu, “Tất cả do Thái thượng trưởng lão làm chủ!”

Sau đó gỡ bỏ không chế Mộc Lê.

Lúc này Mộc Lê hai mắt đỏ bừng, trong mắt kích động vạn phần, nguyên bản nàng cho rằng La Thông chết chắc rồi, không nghĩ tới Thái Thượng trưởng lão đột nhiên xuất hiện, hiện tại chẳng những La Thông không chết, ngược lại là mẫu thân đã thay đổi tâm ý, đồng ý hôn sự của nàng!

Lần này La Thông cũng vẻ mặt kích động, trùng sinh ba năm, tuy mọi chuyện hôm nay có phần gập ghềnh, nhưng kết quả cuối cùng lại là điều hắn mong muốn!

La Thông cung kính khom người với Vu Dương đang mỉm cười phía trên, kích động nói: “Đa tạ Thái Thượng trưởng lão!”

Mà lúc này ngồi ở thượng tọa Chu Khung lại mang vẻ mặt cười lạnh, đây là trải qua gian khổ, trải qua hiểm nguy, cuối cùng quý nhân tương trợ, kết cục người tới cả nhà viên mãn sao!

Đáng tiếc a, chính là điểm Thiên Vận của La Thông vẫn chưa phá 400, hiện tại chỉ có 365 mà thôi, xem ra còn phải cho hắn thêm một phen nữa!

Ngay khi mọi người trên quảng trường đều cho rằng sự tình đã lắng xuống,

Một âm thanh lạnh lùng xuất hiện bên tai bọn họ.

“Các người đều đã biểu diễn xong, bản tọa cũng muốn nỏ đùa một phen!”

“Không ổn rồi tiểu tử, mau chạy đi, tên ma đầu này sắp ra tay với ngươi đây!”

Trong đầu La Thông đột nhiên vang lên tiếng hô hoảng sợ của Bạch Long, giọng nói tràn ngập nỗi kinh hoảng, sợ hãi tột cùng!

Không đợi La Thông kịp phản ứng, Bạch Long trong thân thể đã trực tiếp không chế Sơn Hà Đồ, phát ra ánh sáng màu trắng bao phủ La Thông, trực tiếp biến mất trên quảng trường!

Rầm!!

La Thông vừa mới biến mất, vị trí vừa rồi đã phát ra một tiếng nổ thật lớn!

Mặt đất bị đánh ra một cái hố to sâu không thấy đáy, người vây xem chung quanh tử thương vô số, chỉ trong khoảnh khắc thì thể hài cốt khắp nơi, vô số người trọng thương kêu rên.

Những người may mắn còn sống sót trên quảng trường đều mang vẻ mặt sợ hãi nhìn Chu Khung ở bên trên, đòn công kích kinh khủng vừa rồi chính là do người này phát ra.

“Đại nhân, vì sao lại công kích bọn ta?” Vu Dương đã tỉnh táo lại, nhìn Chu Khung dò hỏi, sâu trong ánh mắt đầy phần nô uất hận!

Chỉ một kích vừa rồi, không tính những người đến xem lễ, riêng đệ tử Thiên Hằng Tông của hắn đã tử thương hơn trăm người, phải biết rằng đó đều là những đệ tử tinh anh!

“Bản tọa thích, ngươi có ý kiến gì sao?” Chu Khung lạnh giọng nói.

Còn chưa đợi Vu Dương đáp lời, Ma Vô Đạo đứng sau lưng Chu Khung đã đâm ra một quyền, trực tiếp đánh về phía Vu Dương.

Vu Dương căn bản không kịp phản ứng! Hắn miễn cưỡng đuổi tay ra để phòng ngự!

Bành.

Một tiếng nổ tung, toàn bộ thân thể Vu Dương đều bị nổ tung, hóa thành tro bụi, một vị Thái Thượng trưởng lão Thiên Hằng Tông cứ như vậy chết đi!

Toàn bộ quảng trường lập tức bình tĩnh lại, ngay cả người bị trọng thương nằm trên mặt đất cũng vội vàng che miệng lại, không dám phát ra một chút âm thanh, sợ để cho đám người Chu Khung chú ý tới!

Mà lúc này La Thông đứng ở không trung trên ngọn núi nhưng lại không ai có thể phát hiện hắn, bởi vì thời gian chung quanh hắn là trạng thái một phút đồng hồ trong tương lai.

Trên người La Thông phát tán ánh sáng trắng này, thế nhưng ánh sáng trắng không ngừng nhạt đi, điều này chứng

minh hấn không duy trì được trạng thái này bao lâu!

Ánh sáng trắng bao bọc La Thông như muốn bay khỏi nơi này nhưng mà toàn bộ ngọn núi lại bị một luồng hắc quang nhàn nhạt bao phủ, tựa như cấm chế, khiến hấn căn bản không thể rời khỏi.

Nếu nhìn kỹ có thể thấy phía trên đỉnh núi có một vòng tròn đang chậm rãi xoay tròn, hắc quang phát ra từ đó, chính là Thần Ma Hoàn của Chu Khung!

Bạch Long trong cơ thể La Thông không ngừng gào thét.

“Làm sao bây giờ, ta đã nói là đại hung, sớm nên rời đi, ma đầu này quá mạnh, chúng ta hoàn toàn không phải đối thủ, a! Chết chắc rồi! Rốt cuộc Hắc Hoàn kia là cái gì, còn có thể phong tỏa cả thời gian!”

La Thông cũng mặt mày đầy lo lắng, lại càng thêm phần nộ, hấn không biết vì sao Chu Khung lại ra tay với hấn, mưu tính ba năm, vất vả lắm mới hoàn thành hết thủy, lại bị Chu Khung phá hủy, chẳng lẽ chỉ vì hấn có thiên phú xuất chúng sao!

Chương 142 - Diệt sát Thiên Vận chi tử 1

“Liều mạng thôi, La Thông, ta sẽ dùng bí pháp, trực tiếp phá vỡ phong tỏa này, mang người lao ra ngoài! Chẳng qua về sau người nhất định phải tìm nhiều tiên khí đến tu bổ Sơn Hà Đồ, bằng không Sơn Hà Đồ sẽ sụp đổ!”

Bạch Long nói với vẻ kiên quyết, hắn cảm nhận được chỉ cần rơi vào tay Chu Khung thì chắc chắn sẽ không có kết cục tốt đẹp. Thậm chí hắn còn hoài nghi Chu Khung nhắm vào La Thông chính là vì Sơn Hà Đồ, chắc đã phát hiện ra bí mật của Sơn Hà Đồ.

“Không được, không thể rời đi, Mộc Lê còn đang ở trên quảng trường kia mà! Nhất định phải mang nàng đi cùng.” La Thông lo lắng kêu lên, hắn không thể bỏ rơi Mộc Lê mà rời khỏi nơi này!

“Rõ ràng tên ma đầu này đang nhắm vào người, bây giờ người mà ra ngoài đó là chỉ có chết!” Bạch Long tức giận gào lên, nó đã sợ hãi đến cực điểm.

Nhưng La Thông hoàn toàn không nghe, nhất quyết phải cứu Mộc Lê ra, ngay khi hai người còn đang tranh chấp, rầm một tiếng, âm thanh Vu Dương bị đánh nổ lộn vào tai hai người bọn họ.

Chờ tro bụi đầy trời tan hết, La Thông nổi giận gầm lên một tiếng: “Không!”

Trong ánh mắt của hắn thành linh phát hiện, nam tử mặc áo bào đỏ bên cạnh Chu Khung đang xách một người trong tay,

người này không ngừng giãy giụa, chính là Mộc Lê của hắn.

Chu Khung ngồi trên ghế, nhìn lên phía trên, hắn biết La Thông đang ở chung quanh, quả nhiên là Thiên Vận chi tử, trốn tới mức ngay cả Thần Ma Nhãn của hắn cũng không thể cảm giác được.

Nhưng vậy thì đã sao, chưa nói đến việc hắn có thể thoát khỏi vòng phong tỏa của Thần Ma Hoàn hay không, chỉ cần có Mộc Lê ở đây, hắn sẽ không rời đi, đây là bệnh chung của các nhân vật chính, từ bỏ nữ nhân của mình để cầu sống, không thể làm nhân vật chính!

Chỉ thấy Chu Khung chậm rãi gật đầu một cái, Liên Sinh lập tức nắm lấy tay Mộc Lê phát ra một cỗ ma khí trực tiếp bao phủ đối phương.

Trong nháy mắt, nỗi đau đớn như kim châm giáng xuống người Mộc Lê.

“Á gã gã gã a!!”

Mộc Lê kêu thảm một tiếng!

La Thông ẩn nấp trên không trung của ngọn núi, lập tức nổi gân xanh đầy mặt, nếu không phải quanh người hắn đang có một con bạch long đang liều mạng quấn chặt ngăn cản hắn, chỉ e rằng hắn đã lao ra liều chết với Chu Khung rồi.

“Thả ta ra, ta muốn giết hắn, giết hắn!” La Thông không ngừng gào thét!

“La Thông, ngươi bình tĩnh lại, ngươi đi ra ngoài như thế chẳng những không cứu được nàng, ngươi cũng sẽ chết!”

“Ta không quan tâm, dù có chết ta cũng phải chết cùng Mộc Lê, kiếp này ta không thể bỏ rơi nàng lần nữa!” Ánh mắt La Thông tràn ngập kiên định.

Đây chính là bệnh chung của nhân vật chính, luôn cho rằng mình đúng, vì người bên cạnh mà hy sinh tất cả mọi người khác, ví như Bạch Long trong Sơn Hà Đồ, rõ ràng La Thông biết rất có thể cứu Mộc Lê sẽ khiến nó gặp tai ương, nhưng hấn hoàn toàn chẳng thêm để tâm.

Bởi vì trong ý thức của hấn, đây là đúng, nếu Bạch Long thật sự hy sinh, hấn sẽ ghi nhớ công đức của nó.

“Tốt, ta giúp người cứu nàng, người cho ta chút thời gian chuẩn bị!” Bạch Long hung hăng nói, hấn biết rõ nếu như không cứu Mộc Lê ra, La Thông sẽ không đi.

Kết quả cuối cùng chính là ba người bọn họ đều không có kết cục tốt, vậy thì chỉ có thể liều mạng một phen!

Trên người Bạch Long bắt đầu không ngừng phát ra ánh sáng thất sắc, trong miệng bắt đầu niệm một đồng lớn chú ngữ.

Chu Khung ở phía dưới lại nở nụ cười lạnh lẽo, La Thông này vẫn rất bình tĩnh, nhưng sớm muộn gì rồi cũng sẽ ra.

Nửa nén hương sau!

La Thông đã hoàn toàn đánh mất lý trí, liều mạng xông về phía Chu Khung, Bạch Long quần quanh trên người hấn cũng sắp không chịu nổi!

Bạch Long đột nhiên ngừng niệm chú, nhanh chóng nói:

“Chuẩn bị xong rồi!”

Nghe được lời Bạch Long nói, La Thông miễn cưỡng khôi phục thần chí!

Bạch Long lấy ra một ngọc phù, trình trọng nói với La Thông:

“Ta dùng bí pháp, để người và Mộc Lê trao đổi vị trí, người phải lập tức bóp nát ngọc phù, có thể trở lại trong Sơn Hà Đồ.

Sau đó ta mang theo Sơn Hà Đồ phá vỡ không gian lao ra ngoài!”

Tuy nói rất đơn giản, nhưng hai người đều biết chỗ khó khăn trong đó rốt cuộc có bao nhiêu, dựa vào thực lực của đám người Chu Khung, sợ rằng sau khi đổi lại Mộc Lê, La Thông căn bản không có thời gian đi bóp nát ngọc phù!

Nhưng mà La Thông không do dự, hấn nguyện ý mạo hiểm như vậy, chỉ cần có thể cứu Mộc Lê ra, trả giá gì hấn cũng nguyện ý, hơn nữa nếu xuất thủ bất ngờ, xác suất thành công vẫn có!

“Cứ làm như thế đi, nhanh lên!” La Thông nói như chém đinh chặt sắt.

Ngay lúc hai người định động thủ, khóe miệng Chu Khung ngồi trên ghế chợt nhếch lên thành một nụ cười quỷ dị, tia chớp màu đen bạc nơi mi tâm chậm rãi phát ra hào quang.

Chương 143 - Diệt sát Thiên

Vận chi tử 2

Lúc này Mộc Lê đã hoàn toàn mất đi năng lực phản kháng trong tay Liên Sinh, ánh mắt cũng có phần mơ hồ, đột nhiên nàng cảm thấy thân thể trống rỗng, thoát khỏi khống chế, đến khi phản ứng lại thì trước mặt mình đã không còn là tên Liên Sinh tà ác kia nữa.

Mà là một con bạch long khổng lồ, một đạo bạch quang bao phủ hai người bọn họ.

Bạch long nhìn về phía Chu Khung và những người khác, ánh mắt lo lắng khẩn trương.

Mà lúc này Liên Sinh chỉ cảm thấy trong tay xuất hiện một tia dị thường, tập trung nhìn Mộc Lê đã không còn ra hình người trong tay, chớp mắt một cái đã biến thành La Thông.

Chỉ thấy La Thông nhanh chóng dùng sức bóp ngọc phù trong tay, bành, trong tay La Thông phát ra âm thanh một vật gì đó bị bóp nát, nhưng thân thể lại không rời đi, vẫn bị Liên Sinh khống chế!

Nhìn lại trong tay, mới phát hiện thứ hấn vừa bóp nát không phải là ngọc phù, mà biến thành một hòn đá.

“Thú vị.”

Một đạo thanh âm lạnh lùng truyền vào tai La Thông, La Thông quay đầu nhìn sang, kinh ngạc phát hiện Chu Khung vẫn ngồi trên ghế, trong tay đang mân mê một khối ngọc phù! Về mặt thâm ý nhìn mình.

Không tốt, La Thông lập tức phản ứng lại, kế hoạch của bọn họ đã bị đối phương phát hiện, vội vàng hô to về phía lên bầu trời.

“Bạch đại nhân, mau mang Mộc Lê đi, nhanh!” Trong giọng nói của La Thông tràn đầy kiên quyết!

Bạch Long trên bầu trời biến sắc, cuối cùng thần sắc ảm đạm xuống, chết đạo hữu không chết bản đạo, cứu Mộc Lê ra hẳn đã đủ tình nghĩa rồi, nghĩ đến đây, nắm lấy Mộc Lê đang không ngừng kêu la, định phá vỡ không gian rồi đi.

Mà vòng tròn màu đen đang từ từ xoay tròn trên bầu trời đột nhiên mở rộng gấp đôi.

Thời gian trong toàn bộ Thiên Hằng Phong lập tức bắt đầu ngưng đọng, ngay cả Sơn Hà Đồ cũng lập tức bị đẩy ra khe hở thời gian.

Trên bầu trời hiện ra một con bạch long, trong móng vuốt còn nắm Mộc Lê, trên mặt bạch long tràn đầy vẻ kinh ngạc và không dám tin!

Trong lòng không ngừng thầm mắng, đây rốt cuộc là thứ pháp bảo gì vậy, Sơn Hà Đồ dù có tàn khuyết thì cũng là tiên bảo vô thượng có thể khống chế thời gian, vậy mà vòng tròn này lại trực tiếp phá vỡ pháp tắc của Sơn Hà Đồ.

Ma Vô Đạo đứng sau lưng Chu Khung, bước một bước tiến lên đến trước mặt bạch long, vươn bàn tay không lồ bắt lấy cổ bạch long, tay kia khống chế Mộc Lê.

Bạch Long chịu áp chế của vòng tròn căn bản không thể phản kháng!

Từ lúc La Thông bắt đầu đối chọi với Mộc Lê đến khi ba người đều bị bắt lại, tuy nhìn như rất lâu, thật ra chỉ không đến một giây đồng hồ mà thôi!

Lần này La Thông kinh hãi nhìn Mộc Lê bị bắt, ngược về phía Chu Khung đang ngồi trên cao, miệng nóng nảy hô to: “Đại nhân, xin tha cho Mộc Lê, ngài muốn ta làm gì cũng được!”

Chu Khung biến sắc, ông nội của người, giống như ta muốn ép lương dân làm kỹ nữ vậy!

Nhẹ nhàng phát phát tay, Ma Vô Đạo hiểu ý, phát tay biến trần Mộc Lê thành tro bụi!

Ánh mắt La Thông đầy vẻ không thể tin được, hai mắt đỏ bừng, ngũ quan bắt đầu vẩn vọ, nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Chu Khung, phần nộ hết lớn: “Vì sao, rốt cuộc là vì sao!”

Trên môi Chu Khung nở một nụ cười lạnh leo, vì sao ư, bởi vì điểm Thiên Vận của người đã tăng tới 450! Trong tay chậm rãi xuất hiện một phù lục, chính là Già Thiên Phù mà hệ thống trao tặng, trực tiếp bóp nát!

Vốn cho rằng phù triệu này sẽ dùng trên người Triệu Vô Cực, không ngờ trước tiên lại dùng trên người La Thông!

Một luồng chấn động vô hình từ trên Già Thiên Phù truyền ra, bao phủ toàn bộ Thiên Hằng Phong, những người khác không có bất kỳ cảm giác gì, chỉ có La Thông cảm thấy tựa hồ đột nhiên mất đi thứ gì đó!

Nhưng hắn lại không có thời gian suy nghĩ, hắn chỉ cảm thấy thân thể lạnh buốt, đột nhiên mất đi ý thức!

Trên không trung, Bạch Long bị Ma Vô Đạo khống chế, trong mắt lóe lên một tia kinh hãi, hắn trông thấy trong tay Chu Khung hiện ra một vòng xoáy màu đen, trực tiếp nuốt chửng La Thông vào trong! Không phải ăn luôn rồi đấy chứ!

Thực ra không khác hắn nghĩ bao nhiêu, La Thông trực tiếp bị Chu Khung dùng Thôn Thiên Ma Công nuốt mất.

Dù sao làm nhân vật chính, ai biết La Thông có thể có pháp bảo khởi tử hồi sinh gì hay không, trực tiếp nuốt chửng luyện hóa, ngay cả xương cốt cũng không còn, an toàn, bớt lo!

Trong đầu Chu Khung lập tức vang lên âm thanh của hệ thống!

“Đinh, chúc mừng túc chủ tiêu diệt Thiên Vận chi tử La Thông, ban thưởng một gói quà thần bí, một viên Thiên Vận Châu! Bởi vì lần đầu tiên túc chủ diệt sát Thiên Vận chi tử, cho nên thưởng thêm năm mươi vạn điểm phản phái!”

Trước mắt Chu Khung hiện ra một hạt châu tỏa ra kim quang, chỉ thấy trên hạt châu viết một con số, 450, đây chính là Thiên Vận Chi Khí lấy ra từ trên người La Thông, có thể chuyển cho người khác!

Chương 144 - Gói phần thưởng thần bí 1

Nói cách khác bất kể là ai nuốt vào hạt châu này, đều sẽ biến thành một Thiên Vận chi tử mới!

“Hệ thống, nếu như ta cho một người ăn hạt châu này, hắn biến thành Thiên Vận chi tử, ta lại giết hắn, còn có gói quà thần bí hay không!”

“... Không thể, bất kể là ai dùng Thiên Vận Châu, cho dù ký chủ đánh chết lần nữa cũng sẽ không có hiệu quả!”

Chu Khung âm thầm thở dài một tiếng, vất vả lắm mới phát hiện ra lỗi mới, vậy mà không lợi dụng được!

“Hệ thống, ta ăn Thiên Vận Châu này có hiệu quả hay không?”

“Vô dụng, ký chủ được hệ thống ký sinh, không cách nào phục dụng Thiên Vận Châu, nếu không chẳng những không có tác dụng tốt, ngược lại còn sẽ khiến cho thiên phạt giáng xuống!”

Cái này cũng không được, cái kia cũng không xong, xem ra chỉ có thể cho thủ hạ phục dụng!

Chu Khung thu hồi tâm tư, ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Long, đây hẳn chính là bàn tay vàng của La Thông, khổng chế thời gian cơ đấy!

Lúc Bạch Long nhìn sang Chu Khung, toàn thân không ngừng run rẩy, diễm đại hung không ngừng hiện lên trong lòng! Lập tức hai mắt rung rung, bi thảm kêu lên:

“Đại nhân ơi đại nhân, đều là tên tiểu tử La Thông kia ép buộc ta, ta không làm, hắn sẽ đánh ta, ta bị ép buộc mà, đại nhân!”

Bạch Long nói xong, trong lòng xấu hổ, nhưng không còn cách nào khác, ai bảo đối phương là một ma đầu giết người hỉ nộ vô thường chứ, rống dưới mái hiên không thể không cúi đầu!

La Thông đã chết không toàn thân, bằng không thể nào cũng có xác chết vùng dậy mắng hắn, ai ép người, rõ ràng là chính người nhất gan sợ hãi mà thôi, giờ lại đổ lên đầu ta, khi dễ người chết không biết nói chuyện đúng không!

Chu Khung cũng chẳng có tâm tư xem xem lời nói của Bạch Long là thật hay giả, trực tiếp thò tay thu Sơn Hà Đồ lại, Bạch Long cũng bị thu vào trong Sơn Hà Đồ! Hắn chậm rãi đứng dậy khỏi ghế ngồi Ma Long, bay về phía Ma Long Phi Liễn trên bầu trời!

Liên Sinh và đám người Ma Vệ cũng bay theo về phía Phi Liễn!

Những kẻ may mắn sống sót phía dưới âm thầm mừng rỡ, thậm chí sắc mặt Tống Nghị còn lộ ra vẻ hân hoan, hiện giờ lão ngoan cố Thái Thượng trưởng lão kia đã chết, hắn chính là mạnh nhất toàn bộ Thiên Hằng Tông! Về sau môn phái do hắn cầm đầu!

Ngay khi mọi người trên đỉnh núi còn đang thâm cảm tạ trời đất vì đã thoát nạn, trường thương trong tay Ma Vô Đạo chậm rãi phóng to trên không trung, một thương trực tiếp công kích lên đỉnh núi!

Rầm!

Vốn dĩ nội tình của Thiên Hằng Tông không được, trận pháp phòng ngự trên ngọn núi không nhiều, một thương toàn

lực của Ma Vô Đạo trực tiếp đánh sập nửa tòa Thiên Hằng sơn!

Mà những người may mắn còn sống sót trên núi ra sao có thể tưởng tượng, vừa mới vui vẻ chưa được giây lát, trong nháy mắt đã bắt đầu tử thương nặng nề!

Thiên Hằng Tông sừng sững trên vạn năm, hôm nay triệt để diệt vong! Đây chính là sự thật tàn khốc của thượng giới!

Ba con Ma Long gào thét một tiếng, kéo phi liên nhanh chóng rời khỏi nơi đây!

Chu Khung ngồi trong phi liên, trong tay cầm Sơn Hà Đồ, tâm thần chậm rãi dò xét vào trong. Lúc này Bạch Long đang trốn trong góc Sơn Hà Đồ run lẩy bẩy.

Mãi đến nửa canh giờ sau, hắn mới chậm rãi mở mắt ra, trong mắt hiện lên một vẻ hưng phấn!

Tuy sớm có dự liệu, nhưng lại không nghĩ rằng ngón tay vàng của La Thông thật sự lợi hại đến vậy!

Không gian bên trong Sơn Hà Đồ rất lớn, có thể so sánh với Hoàng thành Đại Võ, hơn nữa bên trong tự hình thành sinh thái, linh khí cũng gấp mấy lần bên ngoài, tu luyện ở bên trong nhanh hơn bên ngoài rất nhiều.

Đương nhiên đây cũng không phải là điều quan trọng nhất.

Quan trọng nhất là nó có thời gian pháp tắc, có thể gia tốc thời gian trôi qua, tuy hiện tại trạng thái của Sơn Hà Đồ rất tệ, nhưng vẫn có thể sinh ra chênh lệch thời gian gấp mười lần.

Cũng tức là bên ngoài trôi qua một ngày, bên trong mới qua mười ngày, cộng thêm linh khí sung túc, tu luyện ở bên trong hơn mấy chục lần so với bên ngoài nhanh.

Phải biết rằng hiện tại Ma giáo thiếu nhất chính là thời gian, từ khi Ma giáo thống nhất vùng đất hỗn loạn, có thể nói

là tài nguyên nhiều đến mức dùng không hết, nhưng hết lần này tới lần khác thời gian lại không đủ dùng!

Cảnh giới càng cao, đột phá cần thời gian càng dài dằng dẵng, đây là chuyện vẫn luôn làm khó Chu Khung, hắn có hệ thống trợ giúp, có thể nhanh chóng tăng cao tu vi, thế nhưng đám người Ma giáo lại chỉ có thể dựa vào chính mình!

Cho dù Chu Khung muốn dùng Thiên Vận Châu để tăng thiên phú cho bọn họ, gia tăng vận mệnh của bọn họ, nhưng Thiên Vận chi tử cũng không phải nơi nơi đều có, có lẽ điều này cần một khoảng thời gian rất dài.

Nhưng sự xuất hiện của Sơn Hà Đồ quả thật đã giải quyết được một phần phiền não! Chỉ cần đám người Ma giáo dùng thời gian tăng tốc để tu luyện, cộng thêm nguồn tài nguyên cung cấp đầy đủ, ít nhất có thể nhanh chóng bắt kịp, không đến nỗi tụt hậu quá xa.

Chương 145 - Gói phần thưởng thần bí 2

Chu Khung thu hồi Sơn Hà Đồ, trong tay xuất hiện một gói quà khổng lồ, đây chính là phần thưởng thần bí thu được sau khi giết chết Thiên Vận chi tử, Chu Khung cũng rất tò mò không biết rốt cuộc sẽ mở ra thứ gì!

Hỏi hệ thống, hệ thống lại nói vật phẩm mở ra là ngẫu nhiên, có thể là báu vật trác tuyệt thiên hạ, cũng có thể là một đồng phân chó, tóm lại vô cùng thần bí!

Chậm rãi mở gói quà ra, trong đầu Chu Khung lập tức vang lên âm thanh của hệ thống.

“Đinh, chúc mừng túc chủ mở ra, một thẻ thể nghiệm Thánh Cảnh!”

“Đinh, chúc mừng túc chủ mở ra, một túi Cự Hương Cầu Lương!”

Phụt, Chu Khung tức giận đến suýt chút nữa thì ngất đi, thẻ thể nghiệm Thánh cảnh thì hẳn có thể hiểu được, dù sao ý nghĩa trên mặt chữ cũng rất rõ ràng!

Quả nhiên mở ra giới thiệu vắn tắt, phía trên viết rằng, thẻ thể nghiệm Thánh cảnh, sau khi sử dụng có thể khiến ký chủ phát huy ra lực lượng Thánh cảnh trong vòng một ngày, sau đó khôi phục bình thường, không gây tổn hại gì cho thân thể!

Thẻ thể nghiệm này rất hữu ích cho Chu Khung hiện tại, ít nhất hẳn cũng có thêm một lá bài tẩy cực lớn!

Nhưng Cự Hương Cầu Lương này rốt cuộc là thứ gì, xác định là mở ra từ trong gói quà thần bí, Chu Khung trong lòng nghi hoặc nhẩn mở giới thiệu vắn tắt.

Chỉ thấy bên trên viết: Cự Hương Cầu Lương, cực phẩm trong thức ăn cho chó, mỹ thực không thể cưỡng lại, đặc điểm: Thơm, công hiệu: Không

Trong mắt Chu Khung có phần mê mang, nếu như hẳn không hiểu lầm, tức là ngoài thơm ra, không có bất kỳ công hiệu gì!

Trong tay Chu Khung hiện ra một túi thức ăn cho chó, chậm rãi mở ra, lập tức một mùi thơm phiêu tán ra, giống như bên trong có mỹ vị tuyệt thế!

Nhìn vào, chỉ thấy bên trong là từng hạt từng hạt, rất giống thức ăn cho chó kiếp trước, vươn một tay chậm rãi lấy ra một hạt, ngửi ngửi quả thật mùi hương đáng sợ, Chu Khung âm thầm nuốt một ngụm nước miếng.

Nếu như nhớ không lầm, kiếp trước thức ăn cho chó thì người cũng có thể ăn được. Chu Khung nhìn trái nhìn phải, chậm rãi đưa hạt thức ăn cho chó kia đến bên miệng, thật sự không chống cự nổi dụ hoặc.

Gâu, một bóng đen lập tức vọt vào phi liên, xuất hiện ở trước mặt Chu Khung, nhìn chăm chăm thức ăn cho chó trong tay hắn, không ngừng chảy nước miếng!

Sự xuất hiện của Đại Bạch khiến Chu Khung lập tức thu tay lại, nhanh chóng ném thức ăn cho chó trong tay cho Đại Bạch, lúng túng nói:

“Cái này, gần đây ngươi biểu hiện không tồi, thức ăn cho chó này là phần thưởng cho ngươi, qua một bên ăn đi!”

Đại Bạch ngậm một miếng thức ăn cho chó, nhanh chóng chạy đến góc phòng, trong miệng hàm hồ nói: “Đa tạ lão đại,

lão đại ngài đối đãi với ta thật quá tốt, nếu có kiếp sau, ta vẫn muốn làm chó của ngài!”

Chu Khung nghe thấy lời lảm bảm của hắn, vẻ xấu hổ trên mặt tiêu tán không ít, nhẹ nhàng bữu môi, may mà vừa rồi đại ca ta tay nhanh, bằng không để con chó ngốc này nhìn thấy mình ăn thức ăn cho chó, chẳng phải là mất hết hình tượng rồi sao!

Ổn định tâm thần, Chu Khung ngồi trên ghế nhẹ nhàng gõ lên tay vịn, một bóng người áo bào đỏ chậm rãi hiện ra bên cạnh hắn, chính là Liên Sinh.

“Tham kiến Giáo chủ!”

Trên tay Chu Khung hiện ra một hạt châu toả kim quang, chính là Thiên Vận Châu, đưa cho Liên Sinh, chuyện có lợi đương nhiên phải cho người thân cận nhất của mình trước nhất.

Liên Sinh tiếp nhận Thiên Vận Châu, vẻ mặt mê mang.

“Nuốt nó đi.” Chu Khung chỉ vào Thiên Vận Châu.

Liên Sinh không hỏi nhiều, không chút do dự nuốt hạt châu vào.

Chỉ thấy Liên Sinh vừa mới nuốt vào Thiên Vận Châu, trên người liền bắt đầu tản mát ra một luồng hào quang kịch liệt, khí thế trên người cũng đang không ngừng đề cao, bành, Đại La tam trọng, Đại La tứ trọng, Đại La ngũ trọng.

Liên tiếp đột phá ba tiểu cảnh giới mới ngừng lại, kim quang trên người tán đi, trong mắt Liên Sinh lộ vẻ lĩnh ngộ, hắn cảm giác thiên phú của mình hình như đã đề cao.

Hắn không biết là thiên phú đề cao tu vi gia tăng chỉ là phúc lợi Thiên Vận Châu bổ sung mà thôi, công năng cường

đại nhất của Thiên Vận Châu là gia tăng vận khí của người dùng.

Nói trắng ra là sau này Liên Sinh cũng coi như là đứa con của Thiên Vận, gặp núi nhặt bảo, gặp sông vớt vàng, càng có thể gặp hung hóa cát! Cực khó bị giết chết!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn Liên Sinh, chỉ thấy Thiên Vận Chi Khí của đối phương rõ ràng là 500 điểm!

“Hệ thống, chuyện này là sao vậy!”

“Kí chủ, bởi vì mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có một chút Thiên Vận Chi Khí, chỉ có điều cũng sẽ không vượt qua một trăm, mà trên một trăm sẽ bị Thiên Đạo biết đến, chiếu cố, về sau mới có thể trở nên trâu bò!”

“Vậy chúng ta cướp đoạt người được Thiên Đạo chiếu cố, về sau Thiên Đạo có phát hiện ra hay chẳng?” Chu Khung tò mò hỏi.

Chương 146 - Đô Thiên Ma Vực Trận

“Thế giới này quả thực là quá lớn, người có Thiên Vận rất nhiều, hơn nữa người đã dùng Già Thiên Phù, Thiên Đạo sẽ không phát hiện ra!”

Chu Khung gật đầu, Thiên Đạo không phát hiện là được rồi, hắn cũng không muốn bị Thiên Đạo để mắt tới sớm như vậy.

Liên Sinh ở bên cạnh hấp thu xong Thiên Vận Châu, lập tức cung kính hành lễ với Chu Khung: “Đa tạ Giáo chủ ban thưởng!”

“Được rồi, người lập tức truyền tin để cao tăng Ma giáo đưa từng nhóm tới nơi này, đã tới thời điểm để bọn chúng nhanh chóng gia tăng tu vi!”

“Tuân lệnh” Liên Sinh đáp ứng một tiếng, chậm rãi biến mất ở trên đại điện!

“Gâu, còn nữa không?” Đại Bạch ngồi xổm dưới chân Chu Khung, nói với vẻ đáng thương, hiển nhiên nó đã ăn hết cả túi lớn thức ăn cho chó.

“Không còn!” Chu Khung tức giận nói.

Đại Bạch đi sang một bên nằm xuống, miệng nhỏ giọng lẩm bẩm: “Thật keo kiệt.”

Chu Khung ngồi trên ghế chậm rãi mở giao diện thuộc tính của mình.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma giáo

Tu vi: Đại La cửu trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhân, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, 《 Ma 》 , 《 Ngôn 》

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Thú nuôi: Ma khuyển Đại Bạch

Đại La cửu trọng, tuy không tính là thấp, nhưng ở Đại Võ hoàng triều cũng không tính là cường giả, hiện tại Chu Khung đều là nhờ vào uy lực của Thần Ma Dao này chấn nhiếp người khác.

Nhưng dù sao đây cũng không phải kẻ lâu dài, tất nhiên phải mau chóng tăng cao tu vi, xem ra trước tiên phải tra ra bí mật của Triệu Vô Cực, hoàn thành nhiệm vụ, đem tu vi tăng lên tới Đại La thập trọng, sau đó nhanh chóng đột phá đến Bán Thánh!

Nửa ngày sau,

Đám người Chu Khung đẳng nhân xuất hiện bên trong Thanh Dương Thành, tòa thành trì này chính là trung tâm mưu đồ của Huyết Liên Giáo.

Chu Khung cùng đám người bước vào một tòa phủ đệ, một bóng người đeo mặt nạ bằng đồng xanh xuất hiện trước mặt Chu Khung.

“Thuộc hạ Hoàng Nhất, bái kiến Giáo chủ!”

“Ừm, có tin tức mới nhất gì không.” Chu Khung trầm giọng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, trong Thanh Dương Thành này, khắp nơi đều có đệ tử Huyết Liên Giáo, đã xác nhận tòa thành thị này chính là căn cứ địa của bọn chúng, theo tin tức thuộc hạ thám thính được, dường như đối phương định bố trí một đại trận ở phía dưới! Quy mô cực kỳ khổng lồ.”

Đại trận cực kỳ khổng lồ, chẳng lẽ lại giống như đại trận của Thiên Vu tộc, không đúng, hẳn phải mạnh hơn Thiên Vu tộc nhiều, dù sao cũng do nhân vật chính mưu tính, tuyệt đối không tầm thường. Chu Khung âm thầm nghĩ thầm.

Từ khi tiến vào thành trì này, Chu Khung đã có một loại cảm giác quái dị, tựa hồ toàn bộ thành thị này thiếu sinh khí, nhưng người trong thành lại sống rất tốt!

Nghĩ tới đây, Chu Khung nhìn về phía mặt đất, phát hiện đất bùn trên mặt đất rất ẩm ướt, dường như không có chút dinh dưỡng nào.

Con mắt dọc ở mi tâm của Chu Khung bắt đầu từ từ mở ra, một đạo u quang chiếu ra, chỉ thấy trên mặt đất từng đạo sương mù màu vàng đất liên tục chảy xuống phía dưới, chậm rãi biến mất, hơn nữa không chỉ ở một chỗ này, dường như đất đai của toàn bộ thành thị đều có biến hóa như vậy!

“Tìm được nơi trú ngụ của Huyết Liên Giáo chưa?” Chu Khung trầm giọng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, hiện tại vẫn chưa có, nhưng đã phát hiện được một ít manh mối, nhiều nhất ba ngày, tất sẽ tra xét ra!” Hoàng Nhất lập tức đáp lại.

“Hai ngày, hai ngày sau nhất định phải tra ra!” Chu Khung nói như đinh đóng cột, trực giác mách bảo hắn, đại trận này sắp hoàn thành, không thể chậm trễ thời gian.

“Tuân lệnh.” Hoàng Nhất đáp ứng một tiếng, nhanh chóng biến mất. Hắn phải tranh thủ thời gian để hoàn thành nhiệm vụ

gian nan mà Giáo chủ giao phó.

Sau khi Hoàng Nhất đi rồi, Chu Khung quay đầu hỏi Liên Sinh:

“Huyết Liên Giáo có phân bố ở rất nhiều thành trì sao?”

“Đúng vậy, nhưng nói cho đúng, là ở các thành trì phía nam Đại Võ hoàng triều đều có phân bố, tuy nhiên số người cũng không phải quá nhiều, phần lớn đều tập trung ở Thanh Dương Thành này!” Liên Sinh vội vàng đáp lại.

Chu Khung nhíu mày, trầm giọng phán: “Người hãy phái người đi dò xét, phạm là thành trì nào Huyết Liên Giáo có phân bố, đều lấy một phần bùn đất mang về đây!”

“Tuân lệnh!”

Hai ngày sau,

Trước mặt Chu Khung đặt mấy trăm phần bùn đất của các thành trì thuộc Đại Võ hoàng triều, Liên Sinh đứng ở phía dưới vẻ mặt mê mang, không biết Giáo chủ nhà mình lấy những bùn đất này để làm gì!

Chu Khung nhìn bùn đất, mi tâm phát ra một luồng quang mang, sau đó biến mất, trong lòng có một chút phỏng đoán.

Trong công pháp 《Ma》 mà hắn tu luyện, có một bí pháp viễn cổ, cũng có thể nói là một trận pháp, gọi là 《Đô Thiên Ma Vực Trận》.

Tác dụng của trận pháp này rất kỳ lạ, hắn không thể tạo được tác dụng công kích. Cũng không có tác dụng phòng ngự, nhưng hắn lại có thể nhanh chóng tăng thực lực lên, hơn nữa không có di chứng!

Chương 147 - Vẫn chưa đủ tàn nhẫn 1

Nhưng bố trí trận pháp lại có rất nhiều điều kiện hạn chế, một, trận pháp cần hấp thu địa mạch chi khí, hơn nữa càng nhiều càng tốt, hai, lúc trận pháp khởi động, tất cả sinh linh trong chủ thành trì đều sẽ táng thân ở.

Có thể nói là công pháp Ma đạo chính thống.

Kỳ thật nếu như chỉ có hai điều kiện này, Chu Khung cũng đã bố trí qua, nhưng hắn còn có một điều kiện khắc nghiệt hơn, chính là trong chủ trận cần một khối đầu lâu Thiên Long, phải biết rằng có thể được xưng là Thiên Long tất nhiên là tu vi Thánh cảnh.

Nhưng mà trong phạm vi mấy chục ức dặm của Đại Võ hoàng triều này cũng không có tu vi Thánh cảnh, huống hồ còn là Thiên Long hiếm có, cho nên Chu Khung cũng từ bỏ dùng phương pháp này để tăng tu vi của đám người Ma giáo.

Nhưng quả thật là tìm hắn khắp nơi ngàn vạn độ, cuối cùng lại có được mà chẳng tốn chút công phu. Xem tình hình thì Huyết Liên Giáo này chính là bố trí trận pháp ấy, mặc kệ bọn chúng lấy được Thiên Long cốt bằng cách nào.

Nhưng không thể lãng phí công hiệu của trận pháp này, vô luận như thế nào nhất định phải quy thuộc về Ma giáo, xem ra những Thiên Vận chi tử này quả nhiên toàn thân đều là bảo bối!

Chu Khung còn đang trầm tư, Hoàng Nhất đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Bẩm Giáo chủ, đã tìm được tổng bộ Huyết Liên Giáo rồi!”

“Tốt lắm, Ma Vô Đạo, Liên Sinh, Hoàng Nhất, ba người các người theo ta đi một chuyến!”

“Tuân lệnh!” Ba người cung kính đáp ứng.

Ba người dưới dẫn dắt của Hoàng Nhất nhanh chóng xuyên qua Thanh Dương Thành, đi thẳng vào một tiệm tạp hóa. Chỉ thấy bên trong tiệm tạp hóa có một thi thể đang nằm, trên người có hoa văn huyết liên, hẳn là đệ tử của Huyết Liên Giáo.

Một nam tử đeo mặt nạ đồng xanh đứng bên cạnh. Nam tử trông thấy người tới, lập tức cung kính nói: “Thuộc hạ Hoàng Ngũ bá kiến Giáo chủ!”

Sau đó hắn đưa tay mở một cánh cửa ngầm dưới mặt đất.

Hoàng Nhất chỉ vào cửa ngầm nói:

“Giáo chủ, chúng ta dò xét ra, đường hầm ngầm này thông tới trung tâm trận pháp của toàn bộ Thanh Dương Thành, toàn bộ Huyết Liên Giáo có hơn mười chỗ như đường hầm này! Hơn nữa người trông coi đổi ca hàng ngày!”

Chu Khung gật đầu, xem ra quả thật trận pháp này đã đến thời khắc mấu chốt, bằng không Huyết Liên Giáo không cần thiết phải phòng hộ nghiêm ngặt như vậy.

Chu Khung lập tức phát tay, dẫn ba người đi xuống.

Hoàng Nhất gật đầu với Hoàng Ngũ trước khi đi xuống.

Chỉ thấy Hoàng Ngũ vẫy tay thu hồi thi thể trên mặt đất, tháo mặt nạ xuống, gương mặt bắt đầu không ngừng biến hóa, cuối cùng lại biến thành bộ dạng tử thi vốn nằm trên mặt đất!

Chu Khung dẫn ba người dọc theo địa đạo không ngừng đi xuống, ước chừng thời gian một nén hương, bốn người tiến

vào một động đá vôi khổng lồ, phía trước liên tục có âm thanh truyền tới.

“Thanh Hộ pháp đại nhân, trận pháp này thật sự lợi hại như vậy sao! Quả thật có thể tăng lên tu vi của chúng ta.”

“Đúng vậy, Hộ pháp đại nhân, chúng ta đã hao phí thời gian một năm, tuy tụ tập địa khí tới đây, nhưng hiện tại trong trận pháp lại hoàn toàn không có một chút phản ứng nào!”

“Các người biết gì chứ, đây là do Giáo chủ đại nhân tự mình sắp xếp bố trí, há lại để các người có thể hiểu được! Hãy nhìn cho kỹ, trận pháp sắp thành công, Giáo chủ đại nhân cũng sắp tới rồi, đến lúc đó Huyết Liên Giáo ta chắc chắn sẽ cường đại chưa từng có!” Một giọng nói khàn khàn trầm giọng nói.

“Vâng ạ!”

Đám người Chu Khung dừng bước phía trước hang động, có thể nhìn thấy bên trong lít nha lít nhít người đang bận rộn, không ngừng ném đồ vật vào trong đại trận.

Mà bọn họ lại hoàn toàn không để ý tới đám người Chu Khung ở gần ngay trước mắt!

Bởi vì lúc này trong tay Chu Khung đang cầm một cái vòng tròn, bên trên tản ra hắc quang bao phủ mọi người, Thần Ma Hoàn này của Chu Khung có rất nhiều tác dụng, chẳng những có năng lực trấn áp, phong tỏa, còn có thể che giấu khí tức.

Cho dù là Thanh Hộ pháp mặc trường bào màu đen cảnh giới Bán Thánh ngũ trọng đối diện cũng hoàn toàn không cảm giác được mấy người đến.

Ánh mắt Liên Sinh hỏi Chu Khung, có nên trực tiếp ra tay bắt những người này, không chế trận pháp hay không.

Chu Khung phát tay ngăn lại, bây giờ còn chưa phải lúc, bước cuối cùng của đại trận mới là ném xương đầu Thiên Long, mà lúc này rất có thể xương đầu Thiên Long không ở trong động này, nếu hắc đoán không sai, hắc đang ở trong tay Triệu Vô Cực.

Ước chừng hai canh giờ sau, ánh mắt Chu Khung ngưng lại, nhìn về phía một về phía khác của động, lúc này một người áo đen đang đứng ở đó!

Người áo đen chậm rãi bước đến trung tâm động, tháo mũ trùm đầu xuống, chính là Triệu Vô Cực, Thiên Vận chi tử.

Mọi người trong động thấy Triệu Vô Cực đến, lập tức cúi mình thi lễ, cùng cất tiếng: “Bái kiến Giáo chủ đại nhân!”

Chương 148 - Vẫn chưa đủ tàn nhẫn 2

Triệu Vô Cực nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía đại trận, trong ánh mắt tràn ngập hưng phấn, khôi phục trí nhớ một năm qua, rốt cuộc hắn cũng hoàn thành trận pháp này.

Có Đô Thiên Ma Vực Trận trợ giúp, tối thiểu hắn có thể khôi phục đến tu vi Bán Thánh lục trọng, đồng thời có thể nhanh chóng bồi dưỡng ra một nhóm lớn thủ hạ cường đại.

Đến lúc đó chỉ cần từ từ mưu hoạch, không đến mấy trăm năm nữa là có thể đoạt giang sơn của Đại Võ hoàng triều, dựa vào sự trợ giúp của hoàng triều, hắn nhất định có thể đăng đỉnh Thánh cảnh một lần nữa, tiêu dao thiên hạ!

Triệu Vô Cực càng nghĩ càng hưng phấn, thậm chí trong miệng cũng bắt đầu phát ra tiếng cười ngây ngô, những người khác vẻ mặt mê mang nhìn hắn, không phải là ngu ngốc đất chứ, không thể nào, không nghe nói Đại La cảnh còn có thể vô duyên vô cớ phát ngốc.

Ngay khi Triệu Vô Cực xuất hiện, trong đầu Chu Khung vang lên thanh âm của hệ thống.

“Đỉnh, chúc mừng kí chủ phát hiện bí mật của Triệu Vô Cực, hoàn thành nhiệm vụ, ban thưởng tu vi tăng lên nhất trọng, một bộ Ma Thần chiến bào Thánh cấp, điểm phản diện 50 vạn, đang phát thưởng!”

Khí thế trên người Chu Khung lập tức tăng cường thêm một chút, đạt tới Đại La cảnh thập trọng, Ma Long chiến bào

trên người cũng tự động thay đổi thành Ma Thần chiến bào, về phần điểm phản diện vừa vặn lại tích lũy đến một trăm vạn!

Chu Khung liếc nhìn trận pháp trong động, quay đầu truyền âm với Hoàng Nhất: “Bảo người của chúng ta lập tức rút lui khỏi Thanh Dương Thành!”

“Vâng!” Hoàng Nhất gật đầu, nhanh chóng lấy ra một tấm lệnh bài, truyền tin tức ra ngoài!

Đám người Ma giáo ở ngoài nhận được tin tức của Hoàng Nhất, không dám do dự, lập tức chạy như bay ra ngoài thành!

Mà Hoàng Nhất vừa mới truyền ra tin tức không bao lâu, lại đột nhiên cúi người truyền âm nói với Chu Khung:

“Bẩm Giáo chủ, bên ngoài truyền đến tin tức, nói lúc này Huyết Liên Giáo cũng đang đuổi sinh linh trong thành trì!”

Chu Khung nghe xong nhìn Triệu Vô Cực đang cười ngây ngô, cau mày, trong ánh mắt thoáng hiện vẻ khinh miệt.

Triệu Vô Cực trong động thu lại nụ cười, chậm rãi lấy ra một cái đầu lâu cực lớn từ trong nhẫn, hàm cá sấu, đầu ngựa, sừng hươu, đúng là đầu lâu Thiên Long.

Nói đến hài cốt Thiên Long này, Triệu Vô Cực cũng rất hưng phấn, từ khi trùng sinh trở về hắn vẫn luôn suy nghĩ làm sao để khôi phục thực lực, nhưng mãi chưa tìm được biện pháp nào đủ nhanh.

Thế nhưng có một ngày hắn đi ngang qua bờ sông Hoàng Thành, lại thấy một cái đầu lâu khổng lồ trôi ra từ trong dòng sông, xích lại gần nhìn kỹ thì chính là đầu lâu Thiên Long chỉ có thể gặp mà không thể cầu được.

Triệu Vô Cực cảm thán vận khí của mình quá lợi hại, bèn quyết định bố trí Đô Thiên Ma Vực Trận này, không do dự nữa, ném long cốt trong tay vào trong đại trận.

Chỉ thấy đầu lâu vừa tiến vào trong trận pháp, một cỗ khí thể khổng lồ phát ra từ trên trận pháp, khí tức màu vàng sẫm nhanh chóng bao phủ toàn bộ Thanh Dương Thành.

Khí tức nhanh chóng tràn ngập, võ giả trong Thanh Dương Thành không kịp rời đi, hễ đụng phải khí tức đều chết ngay tại chỗ, sau đó bị mặt đất bao phủ, từ từ biến mất.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ người trong Thanh Dương Thành không kịp rút lui đều loạn cả lên, vô số võ giả bắt đầu liều mạng xông ra ngoài thành, nhưng căn bản không thể phá vỡ được sự phong tỏa của khí tức màu vàng.

Lúc ban đầu còn có một số võ giả cảnh giới cao vận công pháp chống cự, nhưng không đến nửa canh giờ, ngay cả võ giả Đại La cảnh cũng từ từ ngã xuống mặt đất, bị đại địa bao phủ!

Một tòa thành trì có đến ức vạn sinh linh, chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi chưa đầy nửa canh giờ đã biến thành một tòa tử thành, có thể thấy được mức độ bá đạo của trận pháp này! Đương nhiên 99% sinh linh đều đã sớm bị trực xuất ra ngoài!

Trong huyết động, trận pháp bắt đầu dần dần thành hình, biến thành một cái ghế hình tròn khổng lồ, bên trên tỏa ra khí thể trầm trọng đáng sợ, đây chính là tụ địa mạch chi khí, tu luyện đạo của bản thân.

Chu Khung nhìn Triệu Vô Cực đang cười, trong mắt lóe lên một tia tán thưởng. Địa mạch hao phí trên trăm thành trì, khiến cho tương lai ngàn năm sau trong trăm thành trì đó đều không có linh khí, tất cả chỉ vì tự thân tu luyện, quả thật có phần quyết liệt.

Đáng tiếc vẫn chưa đủ tàn nhẫn, nếu là ta bố trí trận pháp, ức vạn sinh linh trong thành này tất nhiên đều không còn sống sót!

Thái độ nhân từ của Triệu Vô Cực cũng làm cho uy lực của Đô Thiên Ma Vực Trận suy yếu đi mấy phần.

Lúc này Triệu Vô Cực nhắc chân lên, nhanh chóng tiến về phía chiếc ghế ngồi hình tròn kia.

Chu Khung thấy vậy, khóe miệng càng cười lạnh.

Người có thể bỏ công, nhưng trái cây lại không thể để người hái!

Bàn tay trực tiếp xuất chiêu đánh về phía Triệu Vô Cực, Liên Sinh, Ma Vô Đạo và những người khác cũng nhanh chóng ra tay tấn công mọi người trong động.

Chương 149 - Chu Khung đột phá, Bán Thánh Kiếp

“Không ổn, có người mai phục!” Thanh Hộ pháp thủ hộ bên cạnh Triệu Vô Cực hét lớn.

Tay cầm Lang Nha bổng nhanh chóng đập về phía một cây trường thương, rầm một tiếng, toàn bộ huyết động vang lên tiếng nổ lớn, dư âm trực tiếp đánh chết một nhóm lớn môn đồ Huyết Liên Giáo.

Mà Triệu Vô Cực ngay thời điểm Chu Khung đánh ra một chưởng, dường như cảm ứng được điều gì, nhanh chóng né tránh sang bên cạnh.

Phốc,

Triệu Vô Cực đứng cách đó một trăm mét, miệng phun ra một ngụm máu tươi lớn, lúc này trong huyết động bắt đầu vang lên tiếng chém giết, Liên Sinh và Hoàng Nhất đối phó với giáo đồ Huyết Liên Giáo rõ ràng là tàn sát.

Ma Vô Đạo công kích Thanh Hộ pháp, Thanh Hộ pháp ngoại trừ phòng ngự ra thì căn bản không có cơ hội phản kích, xem ra tuyệt đối không chống đỡ được bao lâu.

Triệu Vô Cực nhìn Chu Khung đang cười lạnh ở đối diện, trong ánh mắt lóe lên vẻ phẫn nộ trước nay chưa từng có.

“Lại là ngươi!”

Triệu Vô Cực quả thực muốn tức điên, mẹ kiếp, sao chỗ nào cũng có Chu Khung vậy, mình có làm gì trêu chọc hắn, hắn xung khắc với mình hay sao mà cứ hoành hành như vậy!

Triệu Vô Cực không do dự, hấn biết mình không thể nào là đối thủ của Chu Khung, phần hận liếc nhìn Chu Khung một cái, nhanh chóng bóp nát Đại Na Di Phù trong tay, thân hình biến mất trong động huyết.

Ngay khi Triệu Vô Cực vừa bóp nát Đại Na Di Phù, tia chớp màu bạc đen nơi mi tâm Chu Khung phát ra một đạo hắc quang, oanh kích vào không gian Triệu Vô Cực vừa biến mất.

Nơi gợn sóng không gian truyền đến một tiếng kêu thảm thiết thật lớn, cùng với tiếng gầm giận dữ của Triệu Vô Cực, sau đó khôi phục lại yên tĩnh!

Chu Khung cười khẩy, hấn không có ý định giết Triệu Vô Cực ngay lúc này, dù sao Triệu Vô Cực cũng là một quân cờ trong tay Chu Khung, hơn nữa còn sắp dùng đến.

Đương nhiên cũng không thể dễ dàng tha cho hấn, một đòn của Thần Ma Nhãn tuy chỉ dùng chưa đến một phần mười uy lực, cũng đủ để Triệu Vô Cực hứng đủ. Để hấn cứ kêu gào cái gì ba mươi năm này, ba mươi năm nọ, rõ ngu xuẩn, chẳng có chút sáng tạo nào.

Nửa khắc đồng hồ sau, tiếng kêu thảm thiết trong động chậm rãi lắng xuống. Thanh Hộ pháp Bán Thánh ngũ trọng gầm lên một tiếng không cam lòng, tất cả đệ tử Huyết Liên Giáo đều đã chết trong động.

Chu Khung nhìn về phía ghế ngồi hình tròn trong trận pháp, khoe miệng nở nụ cười mỉm, cảm giác ngồi không hưởng lợi thật là tuyệt vời!

Không hề do dự, Chu Khung bước nhanh về phía ghế tròn, chậm rãi ngồi xuống.

Chu Khung vừa ngồi xuống đã cảm thấy khí tức vô cùng nặng nề xông về phía thân thể của mình, khí thể toàn thân không ngừng tăng cường, cho dù với căn cơ hùng hậu của Chu

Khung cũng nhanh chóng vọt tới điểm giới hạn Bán Thánh cảnh.

Mây đen trên bầu trời Thanh Dương Thành bắt đầu không ngừng tụ tập, Chu Khung chậm rãi đứng dậy từ ghế tròn, biến mất trong huyết động, lúc xuất hiện đã đứng ở phía dưới mây đen.

Kiếp vân lần này mạnh hơn lần trước Chu Khung vượt qua Đại La kiếp không chỉ gấp trăm lần. Với trình độ tu luyện Ngôn thuật của Chu Khung hiện tại vẫn chưa thể trực tiếp không chế được nó, chỉ có thể dùng biện pháp khác để vượt qua!

Trong kiếp vân, một đạo lôi điện khổng lồ lập tức bỏ về phía Chu Khung, chiếu sáng toàn bộ bầu trời, phía trên tràn đầy khí tức hủy diệt.

Chu Khung không né tránh, ngẩng đầu nhìn lôi điện bỏ về phía mình, trầm giọng nói: “Định, tán!”

Chỉ thấy lôi điện bỏ về phía Chu Khung lập tức dừng lại giữa không trung, chậm rãi tiêu tán, toàn bộ kiếp vân thì hẳn không không chế được nhưng một đạo lôi điện vẫn có thể.

Kiếp vân trên bầu trời xao động kịch liệt, rất lâu sau không có lôi điện đánh xuống, tựa hồ cũng có chút ngây ngốc, rõ ràng chính mình đánh xuống một đạo lôi điện, vì sao biến mất không thấy!

Kiếp vân chậm rãi tụ tập thành một khối, chỉ trong nháy mắt liên tục đánh xuống bốn đạo thiểm điện khổng lồ, mỗi một đạo uy lực đều mạnh hơn so với đạo thứ nhất không chỉ gấp trăm lần.

Chu Khung hét lớn một tiếng “Định”, Thần Ma Hoàn xuất hiện trong tay, trực tiếp đánh về phía bốn đạo thiểm điện. Rầm

rầm rầm rầm, liên tục bốn âm thanh va chạm không lồ, bốn đạo thiểm điện chậm rãi tiêu tán.

Kiếp vân dường như chịu sỉ nhục thật lớn, tầng mây không ngừng dày lên, trong mây đen chậm rãi ngưng tụ ra bốn con lôi long thật lớn, lại chậm rãi hợp thành một con lôi long lớn hơn.

Lôi long xung kích về phía Chu Khung, mang theo khí tức khủng bố, chỉ sợ ngay cả Bán Thánh ngũ trọng lục trọng cũng sẽ bị lôi long này công kích thành tro bụi.

Thật sự là Kiếp Vân bị Chu Khung chọc giận, năm lần công kích liên tục đều không đánh trúng Chu Khung, mặt mũi của nó có còn hay không!

Lôi long không lồ chỉ trong nháy mắt đã phá tan thân thể Chu Khung, không gặp bất kỳ trở ngại nào, trực tiếp xuyên thấu thân thể Chu Khung, đánh về phía Thanh Dương Thành phía dưới, lập tức một tiếng nổ kinh thiên vang lên, một nửa Thanh Dương Thành đều bị hủy diệt dưới công kích của Lôi Long.

Chương 150 - Các bên mưu đồ, Liên Sinh đột phá 1

Nhưng Chu Khung ở giữa không trung lại không bị một chút thương tổn nào!

Kiếp vân trên bầu trời không ngừng quấy động, lôi điện không ngừng lóe lên, cuối cùng dường như từ bỏ, chậm rãi tiêu tán.

Không thể thêm được, Bán Thánh Kiếp Vân chỉ có thể giáng xuống chín đạo công kích, nó đã giáng xong, có điều không giáng trúng Chu Khung tới một lần, khiến nó rất tức giận, nó đã giáng xuống vô số sinh linh, còn chưa từng thấy ai độ kiếp mà không dính đòn tới một lần!

Chu Khung ở phía dưới khẽ cười, vừa rồi khi Lôi Long giáng xuống, hắn đã dùng Sơn Hà Đồ thay đổi thời gian xung quanh, đứng trong tương lai, Lôi Long làm sao có thể giáng trúng được!

Không thể không nói, ngón tay vàng của nhân vật chính quả thật là hữu dụng!

Sau khi kiếp vân tiêu tán, khí thể trên người Chu Khung trực tiếp tăng lên tới Bán Thánh nhất trọng, sau đó lại biến mất ở trên bầu trời, xuất hiện ở trên ghế trong động, chỉ mới Bán Thánh nhất trọng cũng không thể thỏa mãn được hắn!

Lôi kiếp kinh thiên bên ngoài Thanh Dương Thành, trực tiếp chấn kinh tất cả mọi người trong vòng vạn dặm, lôi kiếp Bán Thánh cường đại như thế, đừng nói là Đại Võ hoàng triều,

ngay cả trong vòng mấy trăm triệu dặm xung quanh cũng chưa từng nghe nói.

Phàm là thể lực cách Thanh Dương Thành khá gần đều bay về phía Thanh Dương Thành, muốn xem xem rốt cuộc là ai đang độ kiếp, lại có thể vượt qua lôi kiếp khủng khiếp như vậy! Đây phải là nhân vật thiên tài đến mức nào.

Khi mọi người bay đến Thanh Dương Thành, lập tức kinh hãi, toàn bộ Thanh Dương Thành lại bị sét đánh sụp đổ mất một nửa.

Nhưng trong thành sao lại không có một sinh linh nào, chẳng lẽ đều bị sét đánh chết cả rồi sao? Không thể nào! Mọi người nghi hoặc nghĩ thầm.

Ngay khi mọi người đang nghi hoặc, bên ngoài Thanh Dương Thành xuất hiện một lượng lớn sinh linh, trong đó có một nam tử mặc trang phục viên ngoại, nhìn mọi người bi thương nói rằng:

“Các vị đại nhân nhất định phải làm chủ cho chúng ta a.”

“Các ngươi là người phương nào, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Một nam tử mặc quan phục chất vấn, hẳn chính là Hoàng Sơn Thành chủ ở bên cạnh Thanh Dương Thành.

Bẩm đại nhân, chúng ta đều là sinh linh trong Thanh Dương Thành, nhưng nửa ngày trước đã bị người đuổi ra ngoài, chúng ta vừa ra ngoài không bao lâu là xuất hiện một người độ kiếp ở phía trên Thanh Dương Thành, quả thực là vô nhân tính, nào có ai độ kiếp ở phía trên thành trì, lôi kiếp đánh mất nửa thành trì, cửa hàng của ta cũng bị đánh sập, nghiệp chướng a!

Thành chủ Hoàng Sơn Thành cau mày hỏi: “Ngươi có biết đối phương là người phương nào không?”

“Đại nhân, trên cánh tay những kẻ đuổi chúng ta đều có hình xăm Huyết Liên Hoa, nhất định là người của Huyết Liên Giáo trong truyền thuyết.” Người đàn ông đau đớn trả lời lần nữa.

“Huyết Liên Giáo.” Thành chủ Hoàng Sơn Thành kinh hãi, Huyết Liên Giáo này chính là đối tượng mà bên trên chỉ đích danh muốn chú ý trọng điểm, hiện tại lại gây ra động tĩnh lớn như vậy, nhất định phải lập tức bẩm báo cho Thánh Thượng. Nghĩ đến đây, thành chủ Hoàng Sơn Thành xoay người biến mất trước mặt mọi người.

Lúc này ngoài thành Hoàng triều Đại Võ, cách đó một trăm dặm, một bóng người chập vật phi hành rất nhanh, khóe miệng không ngừng chảy máu tươi, trong mắt đầy phần nộ, chính là Triệu Vô Cực đã trốn thoát.

Hắn bóp nát Đại Na Di Phù, lại bị Thần Ma Nhãn của Chu Khung đánh trúng, nếu không phải lúc ấy hắn ở trong kẽ hở không gian, chỉ sợ đã chết ngay tại chỗ.

Vốn dĩ hắn muốn dịch chuyển đến trong phủ Bắc Vương của Hoàng Thành, đáng tiếc đòn này của Chu Khung trực tiếp đánh vỡ phương vị dịch chuyển, nguyên bản hắn còn tưởng rằng lần này mình bị phế bỏ, không biết sẽ bị truyền tống đến nơi nào.

Không ngờ vậy mà chỉ truyền tống đến nơi cách hoàng thành không đến hai trăm dặm.

Nghĩ vậy, khóe miệng Triệu Vô Cực lộ ra một tia cười âm hiểm, Chu Khung ơi là Chu Khung, ngươi không nghĩ tới phải không, chẳng những ta không chết mà còn cũng không bị truyền tống đi xa. Vận may của Triệu Vô Cực ta đâu phải tầm thường!

Chu Khung nào biết suy nghĩ của Triệu Vô Cực, bằng khéo sẽ chết cười, nếu không phải hắn còn có tác dụng, vừa rồi Chu Khung đã trực tiếp đòi ra Già Thiên Phù đập chết hắn rồi.

Lúc này Ma Long Phi Liễn đứng trên một đỉnh núi, Chu Khung ngồi ở, trước mặt đặt một chiếc ghế tròn, nhìn kỹ có thể phát hiện ánh sáng trên ghế không còn mãnh liệt như trước nữa.

Nhưng khí tức của Chu Khung lại mạnh mẽ hơn vô số lần, mở ra bảng thuộc tính của mình.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma giáo

Tu vi: Bán Thánh tứ trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhân, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, 《 Ma 》
《 Ngôn 》

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Thú nuôi: Ma khuyến Đại Bạch

Cái ghế có thể trực tiếp đưa Triệu Vô Cực từ Đại La nhị trọng tu luyện tới Bán Thánh lục trọng, nhưng chỉ có thể cho Chu Khung từ Đại La thập trọng tu luyện tới Bán Thánh tứ trọng, có thể thấy được căn cơ của Chu Khung hùng hậu đến mức nào, phải biết rằng Triệu Vô Cực cũng là nhân vật hình tượng nhân vật chính, thiên phú căn cơ tất nhiên phải mạnh hơn đại bộ phận mọi người.

Chương 151 - Các bên mưu đồ, Liên Sinh đột phá 2

Chu Khung từ từ siết chặt nắm đấm, cho dù mỗi tầng Bán Thánh cảnh đều là một bậc thang, hắn cũng có nắm chắc chiến đấu vượt qua một hai tầng.

“Liên Sinh!” Chu Khung trầm giọng nói.

“Thuộc hạ có mặt.” Liên Sinh vẫn luôn đứng bên cạnh Chu Khung cung kính đáp lại.

“Ngươi cũng nên đột phá thêm một lần nữa, đi đi!” Chu Khung chỉ vào chiếc ghế hình tròn nói với Liên Sinh.

“Tuân lệnh!” Liên Sinh không chút do dự, bất luận Chu Khung ban cho hắn điều gì hắn cũng đều tiếp nhận không chút lưỡng lự, bởi vì hắn đã sớm bán mạng của mình cho Chu Khung, còn có chỗ tốt gì mà không thể nhận chứ!

Liên Sinh ngồi trên ghế tròn, khí thế trên người bắt đầu không ngừng tăng cường, Đại La tam trọng, Đại La tứ trọng... Chưa đến hai canh giờ, tu vi đã đạt đến điểm giới hạn của Bán Thánh cảnh!

Trên đỉnh núi bỗng chốc mây đen tụ tập, nhưng rõ ràng nhỏ hơn nhiều so với kiếp vân của Chu Khung, Liên Sinh phi thân ra, đứng ở dưới kiếp vân, trong tay cầm một thanh trường kiếm!

Tiếng sấm sét không ngừng vang vọng khắp ngọn núi, hồi lâu sau mới ngừng lại, Liên Sinh mặc áo bào đỏ quay về phi liên, rõ ràng khí thế trên người đã đột phá đến Bán Thánh cảnh.

Chu Khung lại chỉ ghé ngồi, Bán Thánh nhất trọng, đôi với Đại tổng quản Ma giáo mà nói vẫn còn quá yếu.

Trong hoàng cung Đại Võ hoàng triều, một bóng dáng uy nghiêm ngồi trên long ỷ, bên cạnh là một thái giám sắc mặt trắng bệch mặc y phục thái giám, khom người nói với Võ hoàng đế trên long ỷ.

“Bệ hạ, hạ thần tâu trình, Thanh Dương Thành xuất hiện dấu vết Huyết Liên Giáo, bọn chúng bố trí một trận pháp trong thành trì, hấp thu không ít địa mạch chi khí, đồng thời có một người độ Bán Thánh kiếp phía trên Thanh Dương Thành, hủy hoại nửa thành trì.”

“Khụ, khụ, có thể xác định Huyết Liên Giáo này có quan hệ với Trấn Bắc Vương hay không?” Võ Hoàng Đế trên long ỷ ho khan hai tiếng, trầm giọng hỏi!

“Hiện tại vẫn chưa thể khẳng định, nhưng thể tử Trấn Bắc Vương Triệu Vô Cực đột nhiên tuyên bố bế quan cách đây hai ngày, mà hôm qua lại có người của Huyết Liên Giáo độ Bán Thánh kiếp phía trên Thanh Dương Thành!” Lão thái giám hạ giọng đáp lại!

“Gần đây tên Giáo chủ Ma giáo kia có động tĩnh gì?”

“Bẩm bệ hạ, tên Giáo chủ Ma giáo kia sau khi rời khỏi hoàng thành, đã diệt một tiểu thế lực mới bước vào Bán Thánh, sau đó liền biến mất, hiện giờ vẫn chưa có tin tức nào khác truyền đến.”

Võ Hoàng Đế cau mày: “Tạm thời không cần phải xen vào Ma giáo, ngươi trước hãy phái người đi thăm dò xem Triệu Vô Cực có thật sự đang bế quan hay không, còn phải chú ý sát sao đến động thái của Trấn Bắc quân!”

“Tuân chỉ!” Lão thái giám cung kính đáp, thân thể từ từ biến mất trên đại điện.

Võ Hoàng Đế ngồi trên long ỷ, một tràng ho khan vang lên từ miệng hắn, nhìn về phía Trấn Bắc Vương phủ khề lằm bằm: “Chẳng lẽ ngươi thật cho rằng trăm bị thương là không trấn áp được ngươi hay sao?”

Võ Hoàng Đế nhớ lại chuyện xưa, từ mấy vạn năm trước, hắn cùng Võ Vương và Trấn Bắc Vương hiện tại, ba người đồng tu luyện, gây dựng thế lực, cùng nhau tranh đoạt thiên hạ, mất mấy ngàn năm mới đánh hạ được Đại Võ hoàng triều bao la này!

Lập quốc xong, hắn làm Hoàng đế, phong hai người kia làm Võ Vương và Trấn Bắc Vương. Phải biết rằng cho đến nay Đại Võ hoàng triều cũng chỉ có hai vị Vương gia này! Mà Võ Vương lại là thân đệ đệ của hắn, có thể thấy được lòng tin của hắn đối với Trấn Bắc Vương, đương nhiên cũng là sự tự tin vào thực lực của bản thân!

Dù sao hắn cũng là tồn tại Bán Thánh đỉnh phong duy nhất của Đại Võ hoàng triều, mà Võ Vương và Trấn Bắc Vương đều là Bán Thánh cửu trọng, cách một tầng này lại tựa hồ thiên hà vạn trượng!

Sau đó hắn rất muốn biến Đại Võ hoàng triều thành Đại Võ đế triều, nhưng như vậy thì phải có người đột phá Thánh cảnh, hơn nữa người này chỉ có thể là hắn.

Ba trăm năm trước, vì đột phá Thánh cảnh, hắn đi thám hiểm một chỗ bí địa, nhưng nào ngờ nơi ấy lại là tử địa, cơ quan trùng trùng, hắn cửu tử nhất sinh trốn thoát.

Nhưng cũng bởi vậy mà bị trọng thương, từ đó về sau, hắn thấy Trấn Bắc Vương dường như không còn thành thật như xưa, hai đứa con trai từ tuổi nhỏ đã bắt đầu học tập lãnh binh đánh trận, hơn nữa thiên phú đều mạnh mẽ đến đáng sợ.

Không còn cách nào, hắc phái người giết chết hai đứa con có thiên phú xuất chúng của Trần Bắc Vương! Cũng bịa đặt chuyện tử vong ngoài ý muốn, quả nhiên sau khi hai đứa con trai chết, Trần Bắc Vương yên tĩnh trở lại, nhưng ước chừng mấy chục năm sau, Triệu Vô Cực ra đời.

Hắc vẫn phái người nhìn chăm chăm vào Triệu Vô Cực, cuối cùng phát hiện Triệu Vô Cực quả thực là thiên phú không tốt, mới chậm rãi buông lỏng cảnh giác, chẳng qua vẫn là ban hôn Lý Uyển Nhi của Võ Vương phủ cho hắc.

Chương 152 - Giáo chủ đại nhân chí cao vô thượng 1

Hắn rất nhớ tình nghĩa lúc trước, muốn thông qua phương thức thông gia, duy trì ổn định với Trần Bắc Vương, nhưng gần đây Triệu Vô Cực đột nhiên bộc phát, Huyết Liên Giáo xuất hiện quỷ dị, khiến hắn lại nổi lên lòng nghi ngờ!

Mà lúc này Trần Bắc Vương phủ, Trần Bắc Vương ngồi trong thư phòng, yên tĩnh xem sách vở, một lão già xuất hiện ở bên cạnh hắn.

“Vương gia, hai ngày nay thế tử quả thật không bể quan, mà là đi Thanh Dương Thành, nhưng hôm nay lại trở về. Mà Thanh Dương Thành chính là đại bản doanh của Huyết Liên Giáo!”

Trần Bắc vương chậm rãi khép quyển sách trong tay lại, trầm giọng nói: “Đi, phái người giết sạch tất cả dư孽 của Huyết Liên Giáo, cũng không để lại bất cứ ai. Vô Cực sắp thông gia với quận chúa của Võ Vương phủ, không thể sinh sự!”

“Vâng!” Lão già gật đầu, biến mất trong thư phòng!

Trần Bắc vương nhìn ra bên ngoài, trong mắt thoáng hiện vẻ mê mang. Hắn không có dị tâm, nhưng Võ hoàng đế bị thương lại không yên lòng về hắn, chỉ mong sau khi Triệu Vô Cực cưới Lý Uyển Nhi, mọi việc sẽ trở lại bình thường!

Mà Triệu Vô Cực đang dưỡng thương trong phòng mình lại không hay biết, Huyết Liên Giáo mà mình vất vả khổ cực thành lập một năm qua, chẳng những không hoàn thành kế

hoạch, bị Chu Khung chiếm lợi, ngay cả tất cả đệ tử khác cũng bị phụ thân hấn phải người tiêu diệt!

Lúc này, cách Thanh Dương Thành vạn dặm, dưới một ngọn núi đột nhiên xuất hiện rất nhiều người mặc hắc y. Chính là đám người Ma giáo nhận được mệnh lệnh tiến đến.

Một người trong đó vỗ đầu nói: “Đại hộ pháp, người nói xem Giáo chủ bảo chúng ta tới đây làm gì, chẳng lẽ ngọn núi này có bí mật gì sao?”

“Ta cũng không biết, nhưng Giáo chủ bảo chúng ta tới tất nhiên có đạo lý, lát nữa lên trên Ma Hồ Vương người có thể tự mình hỏi Giáo chủ một chút!”

“Không cần, ta chỉ tò mò thôi!” Ma Hồ Vương vỗ đầu, cười ngây ngô nói. Hỏi Đại hộ pháp thì hấn dám, hỏi Giáo chủ, đây chẳng phải là nhàn rồi đến mức ngựa mồm, muốn ăn đòn hay sao!

Lúc này trên đỉnh núi một đạo thân hình áo bào đỏ chậm rãi xuất hiện trước mặt mọi người.

Bạch Hạo Thiên nhìn thấy người đến, ánh mắt ngưng lại, Bán Thánh cảnh, hơn nữa không phải Bán Thánh cảnh bình thường, làm sao có thể, rõ ràng không lâu trước đây Liên Sinh vẫn chỉ có tu vi Đại La nhị trọng, hiện giờ làm sao có thể tăng lên nhanh như vậy!

Phải biết Bạch Hạo Thiên vẫn luôn coi Liên Sinh là đối thủ của mình, những năm gần đây hai người cũng là người truy ta đuổi, giai đoạn trước Liên Sinh đột nhiên tu luyện tới Đại La cảnh, đã khiến hấn rất sốt ruột, bắt đầu mỗi ngày liều mạng tu luyện, rốt cuộc cũng ở gần đây đột phá đến Đại La nhất trọng.

Nghĩ đến hiện tại cho dù cùng Liên Sinh có chênh lệch, cũng không tính quá lớn, nhưng đây là tình huống gì, lúc này

mới bao lâu không gặp, Liên Sinh lại liên tục đột phá nhiều cảnh giới như vậy, đã tới Bán Thánh cảnh, người gian lận à!

Khỏe miệng Bạch Hạo Thiên nở một nụ cười khổ!

Những người khác cũng phát hiện ra vấn đề tu vi của Đại tổng quản Liên Sinh, khí thể này cũng quá kinh người, chẳng qua đám người Ma giáo cũng không dám trực tiếp hỏi thăm Liên Sinh, chỉ có thể tò mò đứng nhìn.

Chỉ có Ma Hồ Vương tùy tiện há to miệng, giật mình nói: “Đại, Đại tổng quản, không phải người đột phá đến Bán Thánh chứ!”

Liên Sinh có phần buồn cười nhìn Ma Hồ Vương, hắn cũng rất thích tên ngốc này, “Đúng, Bán Thánh tứ trọng, vừa đột phá!”

Đám người Ma giáo nghe vậy cả kinh, bọn họ nhớ không lầm, trước đây không lâu Liên Sinh mới Đại La nhị trọng, lúc này mới qua bao lâu mà đã liên tục đột phá mười hai tầng cảnh giới, còn vượt qua một đại cảnh giới Bán Thánh, tổng quản đại nhân, người đây định muốn cất cánh bay lên sao!

Liên Sinh không giải thích, mà có giải thích cũng không rõ, chẳng lẽ nói với bọn họ mình chẳng làm gì cả, chỉ đơn giản ngồi trên một cái ghế là đột phá, đoán chừng nói ra mọi người cũng khó lòng tin tưởng.

Phất phất tay, mang theo mọi người nhanh chóng bước vào phi liên trên đỉnh núi.

Trong phi liên, đám người Ma giáo cung kính hành lễ với Chu Khung ở phía trên, hô to:

“Tham kiến Giáo chủ!”

Chu Khung cúi đầu nhìn xuống mọi người, khẽ gật đầu!

Tu vi của đông đảo cao tăng Ma giáo đều có tăng lên rõ rệt, xem ra quả thật là cố gắng tu luyện, ít nhất cũng đã đến Chân Võ cảnh đỉnh phong, Đại hộ pháp Bạch Hạo Thiên càng là đột phá đến Đại La cảnh.

Đối với hoàng triều Đại Võ mà nói là rất thấp, nhưng đám người Ma giáo mới tu luyện được bao lâu, phi thăng đến bây giờ cũng chưa được mấy chục năm, nếu không phải Chu Khung dẫn theo mọi người gian lận, chỉ sợ hiện tại những người này cũng chưa đột phá đến Thiên Cổ cảnh, huống chi Chân Võ đỉnh phong, Đại La cảnh!

Đương nhiên trước mắt thực lực của đám người Ma giáo, đã không thể trợ giúp Chu Khung, chỉ có thể để bọn họ nhanh chóng tăng cường một chút, bằng không chuyện gì cũng phải tự mình giải quyết, vậy Ma giáo của hắn còn ý nghĩa tồn tại gì nữa!

Chương 153 - Giáo chủ đại nhân chí cao vô thượng 2

Chu Khung trầm giọng nói với đông đảo cao tăng Ma giáo phía dưới.

“Tu vi của các ngươi vẫn còn quá thấp, bản tọa sẽ cho các ngươi thêm một cơ duyên, mong rằng các ngươi hãy tu luyện cho tốt, kẻ nào bị tụt lại phía sau thì tự gánh chịu hậu quả!”

Nói xong, ánh mắt sâu thẳm nhìn về phía Ma Hồ Vương.

Những người khác cũng đều đưa ánh mắt nhìn về phía Ma Hồ Vương, lộ vẻ trầm tư, nếu đoán không sai thì Giáo chủ đang nói cho người nghe đây, người ấy, tất cả mọi người đều tu luyện đến Chân Võ đỉnh phong, chỉ mình người mới Chân Võ cửu trọng, quá nổi bật rồi.

Sắc mặt Ma Hồ Vương trắng bệch, hẳn biết Giáo chủ đang nói về mình, ai bảo mình thỉnh thoảng lại muốn lười biếng chứ, nhưng nghĩ lại, Giáo chủ không nhắc đến ai khác, chỉ nói mình, đây là đặc biệt coi trọng mình, khóe miệng lập tức nở nụ cười ngây ngô.

Nhìn những người khác vẻ mặt ngờ ngác, sao lại bị mắng mà còn rất hưởng thụ vậy chứ!

Chu Khung không để ý đến suy nghĩ của bọn họ, trong tay hiện ra một quyển trục, ném qua một bên, quyển trục nhanh chóng mở ra trên không trung, chính là ngón tay vàng Sơn Hà Đồ đoạt được!

Chu Khung chỉ Sơn Hà Đồ, trầm giọng nói: “Trong này có thể gia tốc thời gian, đây là bảo vật tu luyện bản tọa chuẩn bị

cho các người. Hi vọng các người đừng làm bỗn toạ thất vọng!”

“Thuộc hạ đảm bảo tận hết toàn lực, không phụ kỳ vọng của Giáo chủ!” Các đệ tử Ma giáo cung kính đáp.

Sau đó dưới sự chỉ dẫn của Liên Sinh, mọi người tiến vào bên trong Sơn Hà Đồ!

Khi mở mắt ra lần nữa thì mọi người đã xuất hiện ở trên một bình nguyên, trước mặt có rất nhiều cung điện nhỏ, trung tâm còn có một cái ghế phát ra ánh sáng ảm đạm.

Một con bạch long xoay quanh ở trên bầu trời, bay qua bay lại, bạch long nhìn đám người Ma giáo đến, vội vàng bay xuống.

Nói lớn với mọi người: “Cung nghênh chư vị đến Sơn Hà Đồ, bản long là khí linh của Sơn Hà Đồ này, cũng là thú nuôi mà Giáo chủ đại nhân tối cao vô thượng yêu thích nhất.”

Mọi người phía dưới nhìn Bạch Long với vẻ mặt mê mang, chẳng phải Giáo chủ đại nhân chỉ có một thú nuôi của Đại Bạch thôi sao, từ khi nào lại thêm ra một con Bạch Long, Bạch Long này không gọi là Tiểu Hắc đây chứ!

Bạch Long không biết ý nghĩ của mọi người, từ khi rơi vào trong tay Chu Khung, ngày nào hắn cũng nơm nớp lo sợ, may mà hai ngày trước Chu Khung giao cho hắn một nhiệm vụ, để hắn mở Thời Gian Ốc cho đám người Ma giáo, gia tốc tu luyện.

Bạch Long lập tức mừng rỡ, thế nào sao, thế chẳng phải là không giết ta sao, lập tức cảm kích rơi lệ với Chu Khung, hận không thể coi Chu Khung như cha mẹ tái sinh, về phần như vậy có đúng với La Thông hay không, hắn chỉ có thể nói, La Thông là ai, có ăn được không?

Đương nhiên hắn nói mình là thú nuôi Chu Khung yêu thích nhất chẳng qua là bịa đặt mà thôi, hắn chỉ là khí linh, Chu Khung lại chỉ nói với hắn một câu.

Bạch Long không nói nhảm nữa, nói với đám người Ma giáo: “Sơn Hà Đồ này có thể gia tốc thời gian lên mười lần, mà cung điện nhỏ trước mặt các ngươi còn có thể gia tốc đến hai mươi lần.”

Không cho đám người Ma giáo thời gian suy nghĩ, Bạch Long lại chỉ vào chiếc ghế tròn phát sáng ở giữa nói: “Cái ghế này lợi hại lắm đấy, đây chính là do Giáo chủ đại nhân chí cao vô thượng tốn vô số công phu kiến tạo mà thành, bên trong tập hợp tinh hoa nhật nguyệt, linh bảo vô số, vân vân mây mây, dù sao là trâu bò cực kỳ, chỉ cần các ngươi ngồi lên là có thể trực tiếp tăng lên mấy tầng tu vi.”

Đám người Ma giáo nhìn ghế ngồi ở giữa, tuy Bạch Long giới thiệu có chút khoa trương, nhưng bọn họ tin tưởng tác dụng hắn là rất mạnh, bởi vì bọn họ đã đoán ra, Liên Sinh đại nhân hắn là nhờ cái ghế này mới có thể đột phá nhiều cảnh giới như vậy!

Mà lúc này Bạch Hạo Thiên đang có vẻ mất đi ý chí chiến đấu, nhìn qua chiếc ghế, trong mắt lộ ra quang mang kịch liệt, tựa như trong nháy mắt đã khôi phục lại ý chí chiến đấu.

Bên ngoài phi liên, Chu Khung gõ lên ghế ngồi, nam tử một thân hắc y đeo mặt nạ thanh đồng xuất hiện!

“Thuộc hạ Hoàng Nhất, bái kiến Giáo chủ...”

“Ngươi đi phái người điều tra tình hình của Trấn Bắc quân, thuận tiện sắp xếp một ít đệ tử vào trong Trấn Bắc quân! Còn phải thường xuyên chú ý tình hình trong hoàng thành...”

“Tuân lệnh!” Hoàng Nhất quay người biến mất trong đại điện.

Từ khi Hoàng Nhất xuất hiện đến khi biến mất, ngay cả Liên Sinh đang nhắm mắt tu luyện ở cách đó không xa cũng không hề hay biết.

Tứ bộ chính là lực lượng bí mật trong tay Chu Khung, thủ tọa tứ bộ cũng đều dùng chiếc ghế kia tăng cường tu vi, đều đạt tới Bán Thánh cảnh trở lên, về phần cụ thể đạt tới tầng nào thì không ai hay biết.

Chương 154 - Hậu phương bốc cháy

Thời gian một năm nhanh chóng trôi qua, trong khoảng thời gian này toàn bộ Đại Võ hoàng triều vẫn luôn thái bình, mà bởi vì nguyên nhân không rõ, lễ thành hôn của Lý Uyển Nhi và Triệu Vô Cực cũng bị hoãn lại đến nửa tháng sau.

Trong khoảng thời gian này Chu Khung đã củng cố tu vi của mình! Chờ đợi kế hoạch của bản thân bắt đầu!

Mà lúc này tại khu vực hỗn loạn lại xuất hiện một loạt khuôn mặt xa lạ, nếu nhìn kỹ có thể thấy được, mỗi một người đều có dáng dấp tuấn tú dị thường!

Một người trong đó oán hận nói: “Không phải là chọc tên Triệu Lập gì đó sao! Cũng đâu có thật sự thương tổn đến hấn, dựa vào đâu mà trục xuất chúng ta!”

Những người khác nghe xong, trong mắt cũng tràn đầy tức giận!

Một lão già dẫn đầu, ho nhẹ một tiếng: “Được rồi, Triệu Lập kia chính là đệ tử Thánh Địa, trách thì trách chúng ta không chịu cố gắng mà thôi, hiện tại tiểu công chúa đều bị người ta mang đến Thánh Địa tu luyện, có thể thấy được năng lực của đối phương! Chúng ta bị Quốc chủ đuổi đi cũng là bất đắc dĩ mà thôi!”

“Thế nhưng rõ ràng Triệu Lập kia đã mang theo tiểu công chúa rời đi, chúng ta...” Những người khác còn muốn nói gì đó, lại bị lão già phát tay ngăn lại.

Lão già nhìn nam tử trẻ tuổi có tướng mạo cực kỳ tuấn tú ở bên cạnh, trầm giọng nói: “Người nói vùng đất hỗn loạn này đã bị thống nhất, hay là bị thế lực mới phi thăng từ hạ giới không chiếm lĩnh bao lâu?”

Nam tử nghe lão già hỏi, vội vàng đáp: “Đúng vậy, trưởng lão, thế lực này gọi là Ma giáo, từ Thương Ngô đại lục phi thăng lên, Giáo chủ tên Chu Khung, là một nhân vật Ma đạo tâm ngoan thủ lạt!”

Nam tử nói xong, trong mắt còn lóe lên vẻ thù hận, nếu Chu Khung ở đây có thể phát hiện, hẳn chính là Tô Hoàng, Yêu Hoàng hồ ly ở Thương Ngô đại lục kia.

Lão già gật đầu, nhánh Hồ tộc của bọn họ bị quốc chủ trực xuất, đang cần một nơi dừng chân, hoàng triều Đại Võ không thích hợp cho Hồ tộc sinh tồn, mà địa phương xa hơn bọn họ cũng không muốn đi, đúng lúc này Tô Hoàng đứng ra, đề xuất vùng đất hỗn loạn này!

Trước kia bọn họ chẳng thêm để ý cái chốn hoang vu này, nhưng mà bây giờ thời thế đổi thay, bọn họ cũng chỉ có thể lựa chọn nơi này để dừng chân.

Đám người chậm rãi tiến đến trước Hắc Vương Thành, lão già dẫn mọi người đi vào, một hơi bao trọn mấy khách điểm, cư ngụ tại đó.

Trong một gian phòng khách, hơn mười người tụ tập một chỗ, lão già ngồi trên ghế trầm tư.

“Trưởng lão, ngày mai chúng ta trực tiếp tấn công Thiên Ma Phong là được rồi, dựa vào thực lực của chúng ta, chẳng lẽ còn lo lắng Ma giáo nho nhỏ này có thể gây ra sóng gió gì sao!” Một nam tử trung niên trong đó lớn tiếng nói.

“Đúng vậy!” Những người khác cũng vội vàng phụ họa theo!

Lão già phát tay áo, trầm ồm nói: “Ta đã phái người đi điều tra tin tức, bất kể như thế nào trước mắt cứ chờ tin tức truyền về rồi hãy nói sau, chúng ta không thể để lật thuyền trong cái mương này được!”

Những người khác nghe xong, mới chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Ước chừng nửa canh giờ sau, một bóng người từ bên ngoài bước vào, trầm giọng nói với lão già:

“Trưởng lão, đã hỏi thăm rõ ràng, Ma giáo này ngoại trừ Giáo chủ Chu Khung, tổng cộng có hai người Đại La cảnh, theo thứ tự là Đại tổng quản Liên Sinh và Đại hộ pháp Bạch Hạo Thiên, tu vi đều ở Đại La nhất trọng nhị trọng, còn lại cao tầng phần lớn đều ở Chân Võ cảnh đỉnh phong mà thôi!”

“Chu Khung kia có tu vi bậc nào?” Lão già trầm giọng hỏi.

“Điều này trước mắt không ai hay biết, nhưng theo hiểu biết mấy năm trước người này vừa vượt qua Đại La kiếp!”

Mọi người nghe xong cười ha hả. Nam tử trung niên lại đứng dậy, “Trưởng lão, ta đã nói ma giáo nho nhỏ này không đáng sợ, không nhọc công trưởng lão hao tâm tổn trí, ngày mai ta sẽ dẫn người diệt Thiên Ma Phong!”

Lão già gật đầu, mặc dù Hồ tộc bọn hắn ưa chuộng hòa bình, nhưng hiện tại bọn họ đang cần gấp một nơi tu luyện, chỉ một tòa thành trì không thể thỏa mãn được bọn họ, chỉ có thể chiếm lĩnh toàn bộ vùng đất hỗn loạn.

Vừa hay trong lời đồn Ma giáo này làm nhiều việc ác, trong Ma đạo đều là loại giết người như ngóe, diệt bọn chúng cũng coi như thay trời hành đạo.

Lúc này trên Thiên Ma Phong, Thanh Long Điện, Lý Trường Sinh mặc áo xanh ngời, gương mặt lộ ra vẻ chưa xót,

không sai, hấn lại bắt trông nhà. Mỗi khi đến lúc này hấn đều nghĩ, có phải mình rất thích hợp ngồi trông nhà hay không!

Bên ngoài một bóng người nhanh chóng bước vào, khom người hành lễ với Lý Trường Sinh, “Thuộc hạ bái kiến đường chủ, đà chủ Hắc Vương thành truyền tin nói trong thành có một đám khách không mời mà đến, mỗi người tu vi cao thâm, thậm chí có không ít Đại La cảnh!”

Lý Trường Sinh nghe xong, ánh mắt lộ ra vẻ trầm tư. Hiện tại toàn bộ cao tầng Ma giáo đều ở bên ngoài, chỉ có hấn lưu thủ tổng đàn, đột nhiên xuất hiện một đám người cảnh giới Đại La, không thể không đề phòng.

Chương 155 - Là các người tự mãn quá mức hay cho rằng Hồ gia ta không động đao 1

“Truyền tin cho Hắc Vương Thành, bảo bọn họ chú ý hành tung của đối phương, kịp thời bẩm báo!”

“Tuân lệnh!”

Ngày hôm sau, trận pháp Thiên Ma Phong đột nhiên khởi động, từ phương xa trăm dặm đang có một đám người nhanh chóng bay tới.

Cầm đầu chính là lão già ngày hôm qua, hắn không yên lòng để cho nam tử trung niên dẫn đầu, bản thân cũng tự theo tới, dù sao Ma giáo mới phi thăng một thời gian ngắn đã thống nhất toàn bộ vùng đất hỗn loạn, có thể sẽ có một chút thủ đoạn ẩn giấu.

Đám người Hồ tộc bay đến phía dưới Thiên Ma phong, không thể không nói, theo thời gian trôi qua, Thiên Ma phong càng ngày càng cao, lúc này đã là ngọn núi cao nhất trong toàn bộ vùng đất hỗn loạn, đứng ở phía dưới, hoàn toàn không nhìn thấy đỉnh!

Trên Thiên Ma phong, một bóng người mặc áo xanh chậm rãi xuất hiện, chính là Lý Trường Sinh, nhìn đám người Hồ tộc phía dưới, lớn tiếng quát tháo:

“Các người là người nào, chẳng lẽ không biết trong vòng trăm dặm Thiên Ma phong không cho phép thì không được

bước vào!”

Phía dưới Tô Hoàng vội vàng nói với mọi người: “Vị này chính là đường chủ Thanh Long đường của Ma giáo, có thể coi là một trong những cao tăng!”

Nam tử trung niên lại nở nụ cười khinh miệt, nhìn Lý Trường Sinh ở phía trên, chỉ là Chân Võ đỉnh phong mà thôi, mặc dù bọn họ chỉ là một nhánh nhỏ bị trục xuất khỏi Thanh Khâu quốc, nhưng trong bọn họ đã có hơn mười người cảnh giới Đại La, trưởng lão càng là tồn tại cảnh giới Bán Thánh.

Ma giáo này đối với bọn họ mà nói, lật tay là có thể diệt trừ.

Ngay lập tức lớn tiếng hô: “Gọi Giáo chủ Ma giáo các người ra đây, nói Vân Hồ nhất tộc ta đã để mắt tới Thiên Ma Phong này, nếu hấn thành thật thần phục còn có thể lưu lại cho hấn một con đường sống, nếu không nhất định sẽ khiến toàn bộ Ma giáo không còn mảnh giáp nào!”

Lúc này động tĩnh của Thiên Ma Phong đã thu hút rất nhiều sinh linh ở bên cạnh đến vây xem, nhưng đều dừng lại ở ngoài trăm dặm, bọn họ cũng không có gan phá hỏng quy củ mà Ma giáo đã định ra.

Tất cả mọi người đều đang nhẹ giọng trò chuyện với nhau,

“Những kẻ này điên rồi chẳng, còn dám khiêu khích Ma giáo, còn dám để Ma giáo Giáo chủ hạ mình thần phục, chẳng lẽ uống lộn thuốc rồi sao!”

“Đúng vậy, ta thấy bọn chúng điên rồi, chắc chưa từng thấy thủ đoạn tàn nhẫn của Ma giáo, đoán chừng một hồi khóc không ra nước mắt!”

“Hình như không phải, ta thấy những người này đều rất lợi hại, biết đâu Ma giáo thật sự bị bọn họ diệt trừ, cũng coi như là chuyện tốt!” Một tên Ngưu Đầu nhân nhẹ giọng nói.

Những người khác nghe được lời của Ngưu Đầu Nhân, chỉ trong nháy mắt đã rời xa hơn mười trượng, nhìn Ngưu Đầu Nhân với ánh mắt như muốn nói “Người thật ngông cuồng”.

Lúc này Ngưu Đầu Nhân mới phản ứng lại, vừa rồi hấn lại dám nói xấu Ma giáo, đây chẳng phải là tự tìm đường chết hay sao!

Thừa lúc mọi người không chú ý, hấn nhanh chóng chạy mất dạng!

Lý Trường Sinh trên đỉnh núi nghe thấy tiếng hô của đối phương, sắc mặt lạnh lẽo, dám coi Ma giáo của ta là quả hồng mềm sao? Lập tức ấn một tấm lệnh bài trong tay, thân thể từ từ biến mất trên đỉnh núi.

Đại trận hộ sơn của Thiên Ma phong khởi động toàn lực, một luồng hắc quang tạo thành bảo tháp, bao phủ toàn bộ Thiên Ma phong. Hộ sơn đại trận này trải qua được Chu Khung thăng cấp lần nữa, cho dù có tu vi Bán Thánh, trong thời gian ngắn cũng không thể công phá được.

Nam tử trung niên Vân Hồ tộc ở bên ngoài nhìn Lý Trường Sinh biến mất, khóe miệng lạnh lùng, cho rằng một hộ sơn đại trận nho nhỏ có thể làm khó được bọn họ sao.

Phất phất tay, để mọi người trong tộc đồng loạt ra tay, công kích đại trận, trong lúc nhất thời tiếng nổ không ngừng vang lên, cách xa vạn dặm vẫn có thể nghe thấy.

Trên một ngọn núi của hoàng triều Đại Võ, trong phi liên, Chu Khung vẫn luôn nhắm mắt tu luyện, chậm rãi mở mắt ra, Huyền Tam quỳ một gối đeo mặt nạ ở trước mặt.

“Khởi bẩm Giáo chủ, tổng đàn truyền tin, nói có một đám Hồ tộc đang vây công tổng đàn, trong đó có một người Bán Thánh cảnh, mười ba người Đại La cảnh!”

Chu Khung nghe xong, ánh mắt lạnh lẽo,

Liên Sinh đứng ở bên cạnh trầm giọng nói: “Giáo chủ, ta đi một chuyến!”

“Không cần, đi gọi bọn Bạch Hạo Thiên ra, tu luyện hơn một năm, nên đến lượt bọn chúng luyện tay một chút!”

Liên Sinh nghe xong, quay người đi vào Sơn Hà Đồ bên cạnh. Nửa khắc đồng hồ sau, đám người Ma giáo nhao nhao từ trong Sơn Hà Đồ đi ra, khí thế mỗi người đều rất kinh người.

Đặc biệt là Bạch Hạo Thiên, không ngờ tu vi đã đạt đến Bán Thánh nhị trọng, phải biết rằng, sau khi đám người Chu Khung, Liên Sinh sử dụng xong, địa mạch chi khí đã không còn nhiều lắm. Bạch Hạo Thiên có thể bằng vào địa mạch chi khí thừa thớt, trực tiếp đột phá đến Bán Thánh nhị trọng, có thể thấy được thiên phú của hắn cao đến mức nào.

Chương 156 - Là các người tự mãn quá mức hay cho rằng Hồ gia ta không động đao 2

Những người khác cũng nhao nhao đột phá đến Đại La đỉnh phong, có thể nói Địa mạch chi khí lần này, cộng thêm thời gian gia tốc của Sơn Hà Đồ, làm cho thực lực toàn bộ Ma giáo tăng vọt về chất.

Trong đó biểu hiện nổi bật nhất chính là Ma Hồ Vương, khí thể toàn thân không ngờ vọt tới điểm giới hạn của Bán Thánh, ước chừng không bao lâu nữa là có thể đột phá đến cảnh giới Bán Thánh! Lúc này hắn đang không ngừng cười ngây ngô.

Chu Khung phát phát tay, Huyền Tam ở bên cạnh thuật lại chuyện tông đàn Ma giáo bị tập kích.

Đám người Ma giáo nghe mà thất khiếu bốc khói, từ khi Giáo chủ tiếp nhận Ma giáo đến nay, bọn họ có bao giờ bị sỉ nhục như vậy, vẫn luôn là đám người chúng ta tấn công người khác, bây giờ lại có kẻ dám động thủ ngay trên đầu chúng ta.

Chu Khung nhìn mọi người lạnh giọng nói:

“Bản tọa không xem quá trình, chỉ xem kết quả, hy vọng các người có thể làm cho tốt!”

“Tuân lệnh!” Đám người Ma giáo dồn dập gật đầu nhận lệnh, về mặt phần nô rời đi.

Thiên Ma phong, lúc này Vân Hồ tộc đã vây công nửa canh giờ, ngay cả lão già cũng động thủ oanh kích về phía về phía trận pháp hộ sơn, đáng tiếc, vô luận bọn họ công kích như thế nào, đại trận hộ sơn đều không có một chút dấu vết tan vỡ.

Một người trong đó tức giận hô: “Ma giáo này là loại rùa đen hay sao, có giỏi thì cả đời đừng ra ngoài!”

Trong mắt lão già cũng lộ ra vẻ trầm tư, loại đại trận này cho dù đặt ở Thanh Khâu quốc cũng coi như cường đại, vậy mà lại xuất hiện ở nơi hẻo lánh này, có điều hiện tại đám người mình đã cười hổ khó xuống, đã ra tay thì không có đường lui.

Chỉ có Tô Hoàng vẻ mặt hung phấn, mặc dù lúc này hắn mới miễn cưỡng đạt Thiên Cổ cảnh, nhưng cũng không ngừng phát ra từng cơn công kích đánh vào Thiên Ma phong, tựa như đang trút giận.

Đúng là hắn đang trút giận, từ sau khi bị Chu Khung đả thương ở Thương Ngô đại lục, hắn phải trốn tránh khắp nơi, chỉ sợ bị Ma giáo phát hiện.

Về sau hắn nghe nói Chu Khung mang theo cao tăng Ma giáo phi thăng, vui vẻ hơn nửa ngày, còn muốn trực tiếp tiêu diệt toàn bộ Ma giáo ở hạ giới.

Đáng tiếc sau khi hắn nhìn thấy Lý Trường Sinh từ xa, hắn cũng từ bỏ ý định, mẹ ơi, lúc ấy hắn thậm chí hắn còn không đánh được cả Lý Trường Sinh! Về sau không còn cách nào khác, hắn đành ẩn giấu theo nhóm người thứ ba cùng nhau phi thăng đến thượng giới.

Còn tại sao không đi theo đám người của Lý Trường Sinh, là vì hắn sợ Lý Trường Sinh phát hiện ra hắn, rồi diệt trừ hắn.

Sau khi phi thăng, hắn lại bị đả kích tới mức thương tích đầy mình, không gặp hơn mười năm ngắn ngủi, Ma giáo ở thượng giới đều xưng bá một phương, không có cách nào khác

hắn chỉ có thể tạm thời từ bỏ báo thù, đi thẳng tới Thanh Khâu quốc, bởi vì hắn cũng là Vân Hồ nhất tộc, cho nên may mắn gia nhập nhánh Vân Hồ.

Nhưng ngày vui ngắn chẳng tày gang, không được mấy năm, Vân Hồ tộc phạm tội bị Thanh Khâu trục xuất, hắn giết dây đám yêu hồ tới chiếm cứ Thiên Ma phong, tiện tay báo thù hạ giới.

Người vây xem ở phương xa lúc này đều là vẻ mặt mê mang,

“Sao đến bây giờ Ma giáo này còn không ra mặt, vẫn trốn ở trong trận pháp!”

“Người hiểu gì chứ, ta thấy bọn người này quả thật không tầm thường, thậm chí lão đầu cầm đầu kia, có lẽ đã đạt tới Bán Thánh cảnh rồi!”

“Đúng vậy, chắc chắn là Bán Thánh cảnh, trước kia ta từng đến Đại Võ hoàng triều, Bán Thánh cảnh ở đó cũng giống như hắn!”

“Vậy lần này Ma giáo...” Người này không nói hết câu, nhưng ý tứ đã biểu đạt rõ ràng.

Những người khác cũng đều suy tư, thậm chí có kẻ đã bắt đầu lấy ra phù điệp truyền âm, truyền đi tin tức, mọi người đều hiểu rõ, một khi Ma giáo tổng đàn bị diệt, toàn bộ vùng đất hỗn loạn sẽ lại hỗn loạn. Lợi ích cũng sẽ được phân phối lại một lần nữa!

Ngay khi Vân Hồ tộc còn đang liều mạng công kích trận pháp, đám người vây xem điên cuồng truyền đạt tin tức, từ phương xa bay tới một đám người, khí thế mỗi người đều cường đại đáng sợ.

Huyết sát chi khí cũng đều xông lên trời, che khuất bầu trời!

Một tiếng hét lớn cũng theo đó truyền đến, “Người phương nào dám làm càn ở Ma giáo ta, là các người làm loạn hay cho rằng Hồ gia ta không nhắc nổi đao!”

Vân Hồ tộc vội vàng dừng công kích lại, vẻ mặt kinh hãi nhìn người đối diện, nếu như bọn họ không nhìn lầm, người xuất hiện đối diện vậy mà đều ở cảnh giới Đại La đỉnh phong, số lượng không dưới hai mươi người, đặc biệt là người cầm đầu kia, tuyệt đối có tu vi Bán Thánh cảnh, hơn nữa còn là Bán Thánh nhị trọng.

Không phải nói Ma giáo chỉ có hai Đại La cảnh, còn là vừa mới đột phá sao, những người này là thế nào, chẳng lẽ không phải Ma giáo!

Lão già theo vô thức muốn hỏi Tô Hoàng những người này là ai, thế nhưng vừa quay đầu lại đã phát hiện Tô Hoàng biến mất, nhìn về phía xa xa, không ngờ đã bay xa mấy chục dặm. Trong lòng hắn chỉ muốn chửi đồng!

Chương 157 - Ma giáo tàn nhẫn

Lúc này lão già cũng cảm thấy có điều bất thường, muốn mang theo tộc nhân nhanh chóng rút lui, nhưng chưa kịp phản ứng, đã bị đám người Ma giáo vây quanh!

Bạch Hạo Thiên cùng những người khác vây quanh Vân Hồ tộc, lúc này đại trận hộ sơn Thiên Ma phong cũng mở ra, Lý Trường Sinh từ bên trong bay ra. Hắn chấp tay với Bạch Hạo Thiên, kêu lên một tiếng “Đại hộ pháp!”

Ở Ma giáo, ngoại trừ Giáo chủ Chu Khung, tới Liên Sinh là một cấp bậc, cao tầng còn lại là cùng cấp bậc, nhưng Đại hộ pháp là trường hợp đặc biệt, hắn thấp hơn Liên Sinh nửa cấp bậc, lại cao hơn các cao tầng khác nửa cấp bậc, cho nên bình thường ở nơi không có Chu Khung và Liên Sinh, đều do Bạch Hạo Thiên quản lý.

Bạch Hạo Thiên âm lãnh nhìn người Vân Hồ tộc, hàn quang trong mắt không ngừng lóe lên.

“Các ngươi có biết mình phạm phải tội lỗi gì không?”

Lão già Vân Hồ tộc nhìn ánh mắt của Bạch Hạo Thiên, toàn thân rung mình một cái, trực giác nói cho hắn biết, hắn không đánh lại người này.

Trong miệng có chút run rẩy nói: “Có thể là có hiểu lầm gì đó, chúng ta là Vân Hồ tộc của Thanh Khâu quốc!”

Bạch Hạo Thiên không có lòng dạ nói nhảm với hắn, lạnh giọng nói: “Có hiểu lầm gì, sau khi chết hãy báo mộng nói với ta!”

Phất phất tay, đám người Ma giáo lập tức ra tay, có thể tưởng tượng, hai mươi Đại La đỉnh phong đánh mười ba tên yêu hồ Đại La cảnh bình thường, hoàn toàn là kết quả nghiêng về một bên.

Chỉ trong thời gian chưa đến một nén hương, tất cả người của Vân Hồ tộc đều ngã trên mặt đất, không ngừng rên rỉ, hoàn toàn mất đi năng lực phản kháng.

Lúc này lão già ngã xuống đất, trong mắt lại hiện vẻ vui mừng, vốn cho rằng lần này mình và đồng bọn chết chắc rồi, không ngờ đối phương chỉ khống chế bọn họ, đoán chừng là kiêng kị Thanh Khâu quốc, âm thầm may mắn vừa rồi tự báo gia môn trước.

Thế nhưng trong lòng hắn lại luôn cảm thấy có điều gì đó không ổn!

Lúc này đám người Ma giáo lại cười lạnh, muốn chết ư, sao có thể để các người dễ dàng chết đi như vậy được, dám đánh Ma giáo, nhất định phải khiến các người hối hận ba đời.

Bạch Hạo Thiên phất tay, “Động thủ đi, cũng để cho những kẻ này xem chúng kiến kết cục của việc dám chọc giận Ma giáo ta!”

Ma Xà Vương ở bên cạnh uốn éo thân mình bước ra, vung tay lên, toàn bộ tộc nhân Vân Hồ nhất tộc đều lơ lửng giữa không trung, trong tay từ từ hiện ra một thanh đao nhọn.

Hắn cười gian một tiếng, thân hình nhanh chóng xuyên qua bên cạnh mọi người, chỉ trong chớp lát đã lui ra.

Chỉ thấy thân thể của tộc nhân Vân Hồ trên bầu trời bắt đầu run rẩy, sau đó lớp da bên ngoài của từng người đều lột ra một cách hoàn chỉnh!

Không ngờ chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi mà lột sống lớp da của toàn bộ Vân Hồ tộc.

Hiện tại Vân Hồ nhất tộc này giống như từng con cừu non máu chảy đầm đìa, kêu thảm thiết.

“A, a, a, u!” Tiếng kêu thảm thiết dữ dội không ngừng vang lên, có thể nói là kinh thiên động địa.

Ma Ngưu Vương ở bên cạnh cũng bước ra, trong tay hiện lên một thanh đao đồ tể, xông vào giữa Vân Hồ tộc đang kinh hoàng kêu la thảm thiết.

“Tha cho ta đi!”

“Giết ta đi, van cầu người giết ta đi!”

“Cho ta chết thống khoái, đi, nguyện cho các người không được chết tử tế!”

“... A... A... A...”

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng cầu xin tha thứ, tiếng xin chết, tất cả không ngừng vang lên. Bọn họ muốn tự sát nhưng lại bị khí thế của Bạch Hạo Thiên trấn áp, căn bản không tự sát được.

Bọn họ cũng muốn trực tiếp ngắt đi, nhưng đường chủ Chu Tước Đường ở bên cạnh không ngừng phóng ra linh dược vào trong miệng bọn họ, duy trì sinh mệnh lực của chúng.

Sau nửa canh giờ, toàn bộ người của Vân Hồ tộc đều hấp hối.

Nhưng tất cả những điều này vẫn chưa kết thúc.

Ma Long Vương cũng đứng dậy, trong miệng phun ra từng cột lửa màu lam, tiếng kêu còn thảm thiết hơn vừa rồi vang lên từ trong miệng Hồ tộc, hiển nhiên ngọn lửa này là thiêu đốt linh hồn.

Sau một ngày trời, tiếng kêu thảm thiết vang vọng trong phạm vi vạn dặm mới ngừng lại, mà đám người Vân Hồ tộc đã

sợ hãi, hồi hận, hồn phi phách tán giải thoát.

Lúc này mọi người vây xem sớm đã hai chân run lẩy bẩy, ánh mắt ngây dại sợ hãi, bọn họ đứng đây nghe tiếng kêu thảm thiết suốt một ngày, chứng kiến toàn bộ quá trình, trong lòng bọn họ giờ cũng mang ám ảnh.

Không phải bọn họ không muốn đi, mà là ánh mắt của đám người Ma giáo nhìn chăm chăm vào bọn họ, khiến bọn họ không dám đi.

Mỗi người đều mừng thầm, đám người của mình không làm ra chuyện gì quá đáng, bằng không e rằng mình cũng sẽ có kết cục như vậy. Người trong Ma giáo này quả thực là một lũ ác ma.

Không phải vạn bất đắc dĩ, không đúng, dù có chết cũng không thể trêu chọc!

Mãi đến khi đám người Ma giáo trở về Thiên Ma Phong, sinh linh vây xem mới nhanh chóng tản đi, nếu có người vào lúc này nhìn chỗ bọn họ vừa đứng thì sẽ phát hiện, nơi đó đã ướm đến đáng sợ!

Chương 158 - Tung tích Triệu Lập, Vô Cực đón dâu 1

Mà Ma Hồ Vương lại dẫn nhân mã đi Hắc Vương Thành một chuyến, tru diệt tất cả Hồ tộc còn sót lại ở đó, lột sạch da lông!

Mà cách đó mấy ngàn dặm trên một ngọn núi, Tô Hoàng nghe tiếng kêu thảm thiết không ngừng phía sau mà run lẩy bẩy, từ khi phát hiện đám người Ma giáo tới, hắn lại nhìn không thấu tu vi của đối phương, lập tức biết không ổn, vội vàng bỏ chạy, may mà đối phương không để ý tới mình.

Nếu không, hắn không dám nghĩ sâu xa, hắn không biết rốt cuộc đám người Ma giáo đã làm gì Vân Hồ tộc mà khiến bọn họ kêu thảm thiết như vậy, bây giờ hắn chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi mảnh đất hỗn loạn này, không, phải đi tới nơi xa hơn nữa.

Ngay khi hắn đang nghĩ như vậy, một bóng người mặc đồ đen xuất hiện trước mặt hắn, đeo mặt nạ màu vàng nhạt.

Ánh mắt Tô Hoàng ngưng tụ, hắn cảm giác được rất có thể tu vi đối phương đã đạt đến Đại La cảnh, nhanh chóng bình ổn tâm tình.

Khom người nhẹ giọng nói: “Tại hạ Tôn Tần, bá kiến tiên bối, không biết vì sao tiên bối ngăn đường đi của ta!”

Nam tử đeo mặt nạ không nói nhảm với hắn, trực tiếp đưa tay đánh ngất Tô Hoàng, trong miệng lầm bầm: “Còn Tôn Tần, ta còn là Tôn Vũ đây, lão tử là Địa Tam thuộc Ma giáo,

ban đầu ở Thương Ngô đại lục đã phụng lệnh điều tra người, ai không biết ai chứ. Nói vậy!”

Trong thiên điện tổng đàn Ma giáo, đông đảo cao tăng ngồi ở bên trên, Tô Hoàng run lấy bảy đang quỳ phía dưới.

Ánh mắt đám người Ma giáo phức tạp nhìn hắn, quả thật là ba mươi năm, không đúng, quả thật là trước khác nay khác, người lúc trước còn cần bọn họ ngưỡng mộ, bây giờ lại đối với bọn họ mà nói không khác nào con kiến hôi.

Quả thật là cố gắng hơn nữa cũng không bằng đi theo đúng lãnh đạo tốt!

Lý Trường Sinh trầm giọng chất vấn: “Nói, vì sao dẫn người đến tấn công Ma giáo!”

Tô Hoàng sớm đã bị dọa vỡ mật, lập tức nói ra tất cả những gì mình biết, đương nhiên khi nói đến chuyện tấn công Ma giáo, lại che giấu sự thật mình giật dây.

Nói là Vân Hồ nhất tộc nhất định phải tiến đánh Ma giáo, hắn làm sao cũng không ngăn được, chỉ có thể theo tới.

Địa Tam ở bên cạnh, nghe Tô Hoàng nói Vân Hồ tộc đắc tội Triệu Lập nên mới bị đuổi đi, không khỏi nhú mày thật sâu, đợi Tô Hoàng nói xong.

Địa Tam chấp tay với cao tăng Ma giáo,

Tứ bộ bọn họ thuộc về hệ thống độc lập, cho dù là hắn cũng không cần hành lễ đối với cao tăng Ma giáo, chỉ cần chấp tay tỏ lòng tôn kính là được.

“Chư vị đại nhân, chuyện của Tô Hoàng các người còn điều gì muốn hỏi nữa không, nếu không có gì thì giao cho tại hạ xử trí!”

Đám người Bạch Hạo Thiên gật đầu, nếu không phải Địa Tam bắt người này trở về, bọn họ cũng chẳng để ý đây chính

là Yêu Hoàng lúc trước, hiện giờ những gì nên hỏi đã hỏi xong, hắn cũng chẳng còn tác dụng gì nữa.

Lúc này Tô Hoàng thấy Địa Tam từng bước tiến lại gần, hoảng sợ kêu to: “Người muốn làm gì, đừng tới đây, đừng tới đây!”

Địa Tam chẳng thèm nghe hắn nói nhảm, một tay trực tiếp vỗ lên đầu hắn, nhắm mắt vận công pháp, sau khoảng thời gian một nén hương, mở mắt ra, trong mắt lóe lên vẻ hiểu ra điều gì đó.

Lúc này trong mắt Tô Hoàng đã không còn thần thái, không khác nào kẻ ngu si, đám người Ma giáo đều hiểu, đây là Địa Tam tiến hành sưu hồn hắn!

Địa Tam phát tay vỗ chết Tô Hoàng đã biến thành thẳng ngóc, chấp tay với đông đảo cao tăng Ma giáo, biến mất ở trong đại điện.

Ở hạ giới hắn từng được an bài điều tra tung tích Triệu Lập, về sau chỉ dò xét được, đối phương biến mất ở Kim Sơn tự. Sau đó cũng không dò xét nữa!

Hôm nay hắn nghe được Tô Hoàng nhắc tới cái tên này, dựa vào giác quan miễn cảm, hắn có một chút suy đoán nên mới tiến hành sưu hồn Tô Hoàng, quả nhiên suy đoán táo bạo của mình lại trở thành sự thật, Triệu Lập kia đã lợi hại đến như vậy!

Sau khi trải qua sự kiện của Vân Hồ nhất tộc, uy danh của Ma giáo ở vùng đất hỗn loạn đã không thể địch nổi, có thể nói bất kỳ sinh linh nào nghe được hai chữ Ma giáo đều sẽ run rẩy theo bản năng!

Đương nhiên cũng có càng nhiều kẻ lòng dạ độc ác hung tàn gia nhập đại gia đình hữu hảo Ma giáo này!

Mà ở hoàng triều Đại Võ xa xôi, Chu Khung ngồi trên một ngọn núi, nhú mây nhìn Địa Tam phía dưới, Địa Tam vừa mới báo cáo tin tức liên quan tới Triệu Lập với hắn.

Nói thật, mấy năm nay Chu Khung đã gần như quên mất kẻ này, không ngờ sau khi đôi phương mất đi lão gia gia, chẳng những không bị phế bỏ, bây giờ cơ duyên lại càng tốt hơn.

Địa Tam bẩm báo, từ trong trí nhớ của Tô Hoàng tra ra được, Triệu Lập xuất hiện lần nữa là ở Thanh Khâu quốc, hơn nữa còn ra mặt với thân phận Thánh tử của một phương thánh địa, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó ở Thanh Khâu quốc, nửa tháng sau lại rời đi, còn mang theo tiểu nữ nhi của Thanh Khâu quốc chủ. Đồng thời tu vi của Triệu Lập đã tu luyện tới Đại La đỉnh phong!

Chương 159 - Tung tích Triệu Lập, Vô Cực đón dâu 2

Chu Khung âm thầm nghĩ, Triệu Lập này xem ra không phải là Thiên Vận chi tử tầm thường, vậy mà có thể trong khoảng thời gian ngắn trở thành Thánh tử của một thánh địa! Còn tu luyện tới Đại La đỉnh phong.

Phải biết rằng thánh địa đúng như tên gọi, chính là tông môn tồn tại một số cường giả Thánh cảnh, loại tông môn như vậy đều là truyền thừa ức vạn năm bất hủ. Hơn nữa, làm Thánh tử, sau này Triệu Lập có thể cạnh tranh chức chưởng môn, có thể tưởng tượng tiền đồ tương lai của Triệu Lập tốt đẹp tới mức nào.

Nhưng bây giờ đôi phương đã rời đi, trước mắt Chu Khung còn chẳng bận tâm đến hắn, hắn có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Trong một khách điểm ở hoàng thành Đại Võ, mấy nam tử trung niên mặc áo trắng đi vào, ném xuống mấy khối tiên thạch, thuê mấy gian phòng, sau đó vẫn không ngừng có người thuê phòng, chưa đến một ngày toàn bộ khách điểm đã vào ở đầy.

Một thực khách trong khách điểm có vẻ kinh ngạc hỏi:

“Đây là tình huống gì vậy, sao hôm nay trong hoàng thành lại có nhiều người đến như vậy, ta thấy không chỉ khách điểm này, ngay cả một số khách điểm xung quanh cũng đều kín chỗ rồi!”

Khách nhân bàn bên cạnh nhìn thực khách hỏi chuyện, vẻ mặt khinh thường, lớn tiếng nói: “Người thật sự không biết, hay là giả vờ không biết!”

Thực khách có chút ngơ ngác, tò mò hỏi: “Mong huynh đệ giải thích cho,”

Nói xong lại chỉ vào bàn của đối phương: “Bàn rượu này tính cho tiêu đệ!”

Sắc mặt đối phương lộ vẻ đắc ý, nói: “Chẳng lẽ người không biết ngày mai Thế tử Trấn Bắc Vương sẽ thành hôn với Quận chúa Võ Vương phủ sao!”

Thực khách gật đầu: “Chuyện này trong Hoàng Thành làm gì có ai không biết, nhưng chuyện này có liên quan gì đến nhân vật nhỏ như chúng ta, chẳng qua chỉ là đứng xa nhìn một chút mà thôi!”

Đối phương nghe xong đầu tiên là sắc mặt lúng túng, sau đó bình tĩnh nói: “Không liên quan gì tới chúng ta, nhưng Trấn Bắc vương lại lên tiếng, phạm là võ giả Đại La cảnh trở lên đều có thể vào trong phủ đệ uống một chén rượu mừng!”

Thực khách nghe xong thì khiếp sợ, phải biết Đại La cảnh của hoàng triều Đại Võ có bao nhiêu, nhiều không kể xiết, cộng thêm một số nước láng giềng xung quanh tới tham gia, đoán chừng chỉ tới một phần nhỏ cũng có mấy ngàn người, Trấn Bắc vương phủ này quả nhiên hào phóng.

Nghĩ đến đây thực khách này vội vàng đứng dậy, đầu tiên là đi tới quây thanh toán tiền của hai người sau đó nhanh chóng chạy ra bên ngoài.

Nam tử thấy thực khách kia nghe được tin tức lập tức rời đi, vẻ mặt không khỏi mê mang, lớn tiếng hỏi: “Người đâu có không phải Đại La cảnh, người kích động như vậy làm gì!”

Thực khách cũng không quay đầu lại mà chạy ra khỏi khách điểm, miệng hô to: “Ta không phải, nhưng lão tổ nhà ta thì phải, ta phải đi nhắc nhở lão tổ, không thể để cho lão tổ bỏ lỡ cơ hội vạn năm khó gặp này!”

Không cần nghĩ, chắc chắn ngày mai Trấn Bắc vương phủ sẽ là nơi các bậc đại nhân vật tề tựu, cho dù không thể kết giao với Trấn Bắc vương, kết giao một số đại nhân vật khác cũng là điều tốt!

Một ngày sau, trong hoàng thành Đại Võ cực kỳ náo nhiệt, bởi vì hôm nay chính là ngày thế tử Trấn Bắc vương phủ và quận chúa của Võ Vương phủ thành hôn.

Từ sau khi Triệu Vô Cực thể hiện thực lực ở Tắc Hạ Học Cung, có thể nói là danh tiếng vang dội, chỉ trong khoảnh khắc toàn bộ Đại Võ Hoàng Triều đều đang ca tụng sự tích của hắn.

Nói cái gì mà hồ phụ sinh khuyến tử, nói cái gì mà trước kia không có tâm tình tu luyện, bây giờ muốn tu luyện thì chỉ một năm là đạt tới cảnh giới Đại La, quả thực là tuyệt thế thiên tài, dù sao hiện giờ Triệu Vô Cực đã được xưng là nhân vật trẻ tuổi đứng đầu trong Đại Võ hoàng triều.

Hơn nữa hắn còn có thân phận con trai duy nhất của Trấn Bắc Vương, có thể nói là muốn địa vị có địa vị, muốn thực lực có thực lực, hôn ước của hắn cùng Lý Uyển Nhi cũng trở thành tấm gương điển hình của môn đăng hộ đối, lang tài nữ mạo!

Trấn Bắc Vương phủ, vô số người hầu qua lại bận rộn, quản gia trong phủ không ngừng phát tay chỉ huy, phải biết đây chính là chuyện lớn nhất Trấn Bắc Vương phủ, thế tử duy nhất thành hôn!

Trấn Bắc Vương ngồi trong đại sảnh, trong mắt hiện ý cười, chỉ cần sau khi Triệu Vô Cực và Lý Uyển Nhi thành hôn,

là có thể khiến Võ Hoàng Đế buông lỏng cảnh giác với hắn, như vậy hắn cũng không cần ngày ngày phòng bị, tương lai có thể an an ổn ổn làm một Vương gia tiêu dao.

Trong một gian phòng kín của vương phủ, Triệu Vô Cực mặc hỉ phục, trong mắt lộ vẻ âm trầm, đây không phải là hắn không muốn thành hôn với Lý Uyển Nhi, mà là hắn nhận được tin tức tất cả giáo đồ của Huyết Liên Giáo đều bị diệt sát, lại còn là do phụ vương hắn phái người giết chết!

Kế hoạch thất bại, Huyết Liên Giáo diệt vong, khiến tất cả cố gắng của Triệu Vô Cực trong một năm qua hoàn toàn tan thành bọt nước.

Chương 160 - Di biến nơi phòng cưới 1

Hắn chỉ có thể hy vọng sau khi thành hôn với Lý Uyển Nhi, nghĩ cách khuyên Trần Bắc Vương tạo phản.

Về phần vì sao phải tạo phản, là bởi vì hắn còn có một bí mật, đó chính là trước khi đoạt xá hắn đã từng đạt được một bức tượng gỗ thần kỳ, trong tượng gỗ ẩn chứa bí pháp tu thân của vận triều, có thể để cho hắn tập hợp lực lượng của cả vận triều để tu luyện thật nhanh.

Nhưng bí pháp này chỉ Hoàng đế đương triều mới có thể dùng.

Đây cũng là nguyên nhân hắn nhất định phải cướp đoạt Đại Võ hoàng triều, bằng không hắn đã sớm tự mình tu luyện, cần gì phải tốn nhiều công sức mưu tính như vậy, Trần Bắc Vương phủ này cũng đâu thiếu tài nguyên tu luyện!

Ngay lúc Triệu Vô Cực còn đang suy nghĩ, bên ngoài có một giọng nói vang lên: “Thế tử, đã đến giờ, nên đi đón dâu rồi!”

Triệu Vô Cực nghe xong, buông bỏ tâm tư, sửa sang lại y phục, chậm rãi bước ra ngoài.

Lúc này từ cửa Trần Bắc Vương phủ, một dải linh tơ thông thiên đã trải dài đến tận Võ Vương phủ, giá của dải linh tơ này mỗi mét không dưới mười khối tiên thạch. Mà khoảng cách giữa hai tòa phủ đệ e rằng phải hơn trăm dặm, từ đó có thể thấy được mức độ giàu có của Trần Bắc Vương phủ.

Trong Võ Vương phủ, Lý Uyên Nhi đang ở trong khuê phòng của mình cẩn thận trang điểm, Lý Khắc ở bên ngoài không ngừng sốt ruột hỏi han,

“Tỷ tỷ, tỷ đã xong chưa, xe ngựa đón dâu của Trấn Bắc vương phủ sắp tới rồi,”

“Được rồi, biết rồi, đừng thúc nữa.” Một giọng nói lạnh như băng từ trong khuê phòng truyền ra, Lý Uyên Nhi mặc một bộ hỉ phục đỏ thắm mở cửa bước ra.

Trên đầu đội khăn trùm màu đỏ, che khuất toàn bộ khuôn mặt, Lý Khắc cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp kéo Lý Uyên Nhi đi về phía đại sảnh.

Nửa canh giờ sau, trải qua đủ loại nghi thức phức tạp.

Một chiếc xe ngựa không lồ từ Võ Vương phủ chậm rãi lăn bánh đi về phía về phía Trấn Bắc Vương phủ, mà tám con tuần mã kéo xe đều có tu vi Đại La cảnh.

Phía trước xe ngựa có một nam tử mặc áo hỉ đỏ thắm, mặt mày tươi cười cưỡi ngựa đi theo, chính là Triệu Vô Cực vừa mới đón dâu xong, ngồi trong xe ngựa chính là thê tử Lý Uyên Nhi của hắn ngày hôm nay.

Triệu Vô Cực quay đầu nhìn xe ngựa, trong lòng tạm thời buông xuống ưu phiền, nói thật cho dù không tính chấp niệm thân thể trước kia, hắn cũng rất thích Lý Uyên Nhi.

Dung mạo tuyệt thế, thiên phú tốt đẹp, bối cảnh thâm hậu, quan trọng nhất là thông tình đạt lý, đúng là lựa chọn tốt nhất cho thê tử, Triệu Vô Cực càng nghĩ khóe miệng càng nhếch lên.

Mà Lý Uyên Nhi bên trong xe ngựa lại sắc mặt lạnh lẽo, trong mắt lóe lên một tia hung ác tàn nhẫn!

Lúc này Trấn Bắc Vương phủ đã khách khứa đông đúc, loại chuyện vui lớn động trời này có thể nói là lần đầu tiên của Đại Võ hoàng triều. Dù sao thì bất kể là thế tử Trấn Bắc Vương hay là quận chúa của phủ Võ Vương, thân phận địa vị đều không kém gì hoàng tử và công chúa.

Cho nên phàm là thế lực của Đại Võ hoàng triều, bất kể Đại La cảnh lớn nhỏ có thể đến đều đến dự tiệc, đều muốn có thể lẫn lộn quen mặt trước mặt Trấn Bắc Vương, cho dù không quen mặt thì có thể kết giao với một vài nhân vật lớn khác cũng tốt.

Dưới sảnh chính, người ngồi đều là của một vài thế lực nhỏ, tu vi đều ở khoảng Đại La cảnh sơ kỳ, một người trong đó mặc một thân hắc y, sắc mặt bình tĩnh, đang nhắm mắt dưỡng thần.

Mà trên mặt những người khác đều là vẻ hưng phấn, dù sao có thể tham gia hôn lễ bậc này chính là vinh hạnh của bọn họ, nếu không phải Trấn Bắc Vương cố ý hạ lệnh phàm là võ giả Đại La cảnh trở lên đều có thể tới uống chén rượu mừng, chỉ bằng vào địa vị của bọn họ, căn bản không vào được cửa lớn Trấn Bắc Vương phủ.

Mọi người đều đang thì thầm trò chuyện với nhau.

“Thật là vinh hạnh, ta nằm mộng cũng chẳng dám nghĩ tới có thể đến tham dự hôn lễ của thế tử Trấn Bắc Vương phủ!”

“Đúng vậy, nghe nói thế tử đã tu luyện tới Đại La ngũ trọng, quả nhiên là thiên tài tuyệt thế!”

“Đúng thế, ta nghe nói trước kia chỉ là do thế tử không muốn tu luyện mà thôi! Hiện giờ thế tử chính là nhân vật thủ lĩnh trong thế hệ trẻ của Đại Võ hoàng triều ta!”

“Đúng rồi, ta nghe nói giai đoạn trước hoàng thành có một đại nhân vật tu ma đạo tới, còn làm nhục thế tử! Sau đó sao

không có tin tức gì khác, không lẽ bị Trấn Bắc Vương...”

“Suyt, chuyện của loại nhân vật này há là điều người và ta có thể bàn luận, mọi người vẫn nên nghĩ cách kết giao với một số nhân vật lớn đi!”

Những người khác nghe xong đều vội vàng ngừng nói chuyện, nhanh chóng đảo mắt nhìn những đại nhân vật có thể kết giao này, dù sao đây mới là mục đích chuyến đi lần này của bọn họ.

Mà nam tử áo đen ngồi bên cạnh bọn họ từ từ mở mắt, hắc chính là Chu Khung ẩn giấu tu vi, thay đổi dung mạo. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía cổng lớn vương phủ, nơi đó đang có một cỗ xe ngựa chậm rãi tiến tới.

Chương 161 - Di biến nơi phòng cưới 2

Thị vệ ở cửa vương phủ lập tức hét lớn: “Thế tử đón dâu trở về, thế tử đón dâu trở về!”

Bên ngoài, Triệu Vô Cực chậm rãi vén màn xe ngựa, nắm tay Lý Uyển Nhi từ từ bước xuống, từng bước tiến vào trong đại sảnh.

Lúc này, hai bóng người cao lớn ngồi ngay phía trên đại sảnh, chính là Trần Bắc Vương và Võ Vương. Hai bên còn có hai lão già khác, một người ăn mặc như nho sinh, một người mặc kinh phục, khí thế hiển nhiên cũng là nhân vật Bán Thánh cửu trọng.

Hai người chính là Cung chủ Tắc Hạ Học Cung và Phủ chủ Đại Võ Học Phủ, cộng thêm Trần Bắc Vương và Võ Vương, giờ phút này trong đại sảnh đã tụ hội đủ bốn nhân vật đỉnh cao của Đại Võ hoàng triều.

Có thể nói ở Đại Võ, bốn người bọn họ chính là những kẻ mạnh nhất ngoại trừ Võ Hoàng Đế!

Triệu Vô Cực kéo Lý Uyển Nhi đi tới giữa đại sảnh, Cung chủ Tắc Hạ Học Cung đứng dậy.

Khẽ quát: “Nhất bái thiên địa, nhị bái cao đường, phu thê giao bái!”

Hai người theo tiếng nói bắt đầu không ngừng hành lễ.

Theo hai chữ “Lễ xong” vang lên, hai người được hạ nhân dẫn đi về phía phòng tân hôn phía sau.

Trong đại đường, mọi người bắt đầu cười nói vui vẻ, Trần Bắc Vương cũng cười ha hả, hôn lễ hoàn thành, tâm sự của hắn xem như buông xuống, cười nói với Võ Vương dáng người khôi ngô bên cạnh:

“Lần này hai ta không chỉ là huynh đệ, sau này ta hoàn toàn yên tâm rồi!”

Ba người khác cũng đều hiểu ý tứ trong lời nói của Trần Bắc Vương, nói sang chuyện khác, Trần Bắc Vương cũng không nói gì nữa, cầm lấy chén rượu bắt đầu không ngừng mời rượu.

Ở một góc phía dưới, người của mấy thế lực nhỏ đang không ngừng uống rượu nói chuyện với nhau, một người trong đó khẽ ồ lên một tiếng: “Người áo đen vừa rồi đâu rồi!”

Những người khác cũng nhao nhao nói không thấy, chẳng qua mấy người cũng không để ý, vốn mọi người cũng không nhận ra đối phương, nói không chừng hiện tại đối phương đi kết giao với đại nhân vật nào đó rồi.

Lúc này trong một gian phòng hôn lễ to lớn phía sau vương phủ, Triệu Vô Cực có phần hưng phấn nhìn Lý Uyên Nhi ngồi đối diện.

Vươn tay chậm rãi mở tấm lụa đỏ phủ trên đầu Lý Uyên Nhi.

Xuất hiện trước mặt hắn chính là dung nhan tuyệt thế của Lý Uyên Nhi, trang điểm nhàn nhạt, bờ môi đỏ mọng, khiến người ta thấy mà thương.

Triệu Vô Cực nhẹ nhàng nuốt một ngụm nước miếng, nhẹ giọng nói với Lý Uyên Nhi:

“Uyên Nhi, từ hôm nay trở đi, nàng chính là thê tử của ta, đời này ta nhất định sẽ yêu nàng một đời một kiếp!”

Lý Uyển Nhi nhìn Triệu Vô Cực ngược ngùng gật đầu.

Triệu Vô Cực ổn định tâm thần, hẳn thật sự coi Lý Uyển Nhi là thê tử của mình, thậm chí nghĩ sau này trở thành hoàng đế Đại Võ nhất định sẽ phong Lý Uyển Nhi làm hoàng hậu.

Cho nên hẳn không muốn để hôm nay có gì tiếc nuối, chậm rãi cầm chén rượu trên bàn lên, đưa cho Lý Uyển Nhi, muốn cùng nàng uống một chén rượu giao bôi!

Triệu Vô Cực lại không biết, lúc này trong phòng không chỉ có hai người bọn họ.

Còn có một người đang nhìn trộm, không đúng, là đang quang minh chính đại quan sát.

Trong góc phòng, một nam tử mặc hắc y đang im ắng nhìn Triệu Vô Cực, quanh thân nam tử tỏa ra quang mang nhàn nhạt, khiến hai người trong phòng hoàn toàn không phát giác.

Chính là Chu Khung, hiện giờ trong lòng hẳn chỉ muốn nói với Triệu Vô Cực, con mẹ nhà ngươi, ngươi có được hay không, chẳng lẽ bất lực sao, rõ lẽ mề!

Đương nhiên Chu Khung không phải biến thái, có hứng thú xem biểu diễn xiếc, hẳn là đến để hoàn thành kế hoạch, hôm nay chính là thời điểm chính thức vận dụng quân cờ Triệu Vô Cực này, cũng là ngày chết của Triệu Vô Cực!

Triệu Vô Cực không hề hay biết trong phòng còn có một người đang chờ lấy mạng hắn. Uống xong chén rượu giao bôi, hắn mạnh mẽ nhào tới ôm chầm lấy Lý Uyển Nhi, hôn ngẫu nghiêng một trận.

Bỗng “Bốp” một tiếng, Triệu Vô Cực bị đẩy ngược trở lại, thậm chí còn đụng nát cái bàn phía sau, khước miệng phun ra một ngụm máu tươi. Hắn khom người ôm bụng, trên đó thành linh cắm một thanh đao nhọn, ẩn chứa khí tức phá hoại kinh khủng, đang không ngừng tàn phá nội tạng của hắn!

Triệu Vô Cực ngẩng đầu, vẻ mặt khó tin nhìn Lý Uyên Nhi đối diện, trong miệng chát vắn: “Vì sao?”

Lý Uyên Nhi lộ vẻ lạnh lùng, không đáp lại, trong miệng phát ra một tiếng cười lạnh lẽo, xuất chiêu đánh về phía Triệu Vô Cực.

Triệu Vô Cực lộ ra vẻ tàn nhẫn, vung tay đánh trả Lý Uyên Nhi. Một tiếng nổ vang lên, trực tiếp đánh cho Lý Uyên Nhi thổ huyết, ngã xuống đất trọng thương, mất đi năng lực phản kháng.

Lý Uyên Nhi với tu vi Chân Võ đỉnh phong, há có thể là đối thủ của Triệu Vô Cực.

Triệu Vô Cực lộ vẻ khinh miệt, nhìn Lý Uyên Nhi trước mặt, trầm giọng nói: “Người cho rằng một thanh đao cũ mang Hủy Diệt ý cảnh là có thể giết được ta sao?”

Chương 162 - Triệu Vô Cực bỏ mình

Nói xong, hắn duỗi ra một tay chậm rãi rút thanh đao nhọn cắm ở trong bụng ra, ném xuống đất.

Toàn thân bắt đầu vận chuyển công pháp, ánh sáng lam không ngừng phát ra từ trên người Triệu Vô Cực, chậm rãi hội tụ đến bụng, chỉ thấy ý cảnh vừa rồi còn đang không ngừng phá hoại nhất thời biến mất.

Làm xong tất cả, Triệu Vô Cực nhìn về phía Lý Uyển Nhi, chất vấn: “Nói đi, là ai bảo ngươi làm như vậy!”

Kỳ thật trong lòng Triệu Vô Cực đã có chút suy đoán, đó chính là Võ Hoàng Đế. Năm trước khi hắn chưa khôi phục trí nhớ, vẫn luôn là kẻ thiên phú bình thường, hơn nữa cả ngày ăn nhậu chơi bời, cho nên Võ Hoàng Đế quả thật không coi trọng hắn.

Nhưng gần đây hắn thay đổi quá lớn, thậm chí còn được truyền tụng là nhân vật đứng đầu thế hệ trẻ Đại Võ hoàng triều, hắn biết Võ Hoàng Đế đã kiêng kỵ hắn, nói đúng hơn là đã bắt đầu kiêng kỵ Trấn Bắc Vương phủ.

Cho nên hắn mới không cự tuyệt cuộc hôn nhân liên minh này, dù sao hiện tại Trấn Bắc Vương phủ vẫn chưa thể quyết liệt với Đại Võ hoàng triều, như vậy chỉ khiến kẻ khác có cơ hội lợi dụng.

Nhưng có làm sao hắn cũng không ngờ tới, Lý Uyển Nhi lại ám sát hắn trong phòng hoa chúc, trong mắt Triệu Vô Cực

hiện lên một tia sát ý, tay vận công pháp, định đánh chết Lý Uyển Nhi.

Nhưng bàn tay lại không đánh ra, từ từ hạ xuống, hắn nghĩ bây giờ vẫn chưa thể giết Lý Uyển Nhi, nếu hắn giết nàng trong phòng hoa chúc, Trần Bắc Vương phủ và Võ Vương phủ sẽ lập tức quyết liệt, thậm chí Trần Bắc Vương phủ cũng chỉ có thể phản lại Đại Võ hoàng triều.

Đang lúc Triệu Vô Cực muốn bắt Lý Uyển Nhi lại suy nghĩ thêm, đột nhiên trong miệng lại phun ra máu tươi, thậm chí bên trong còn có mảnh vỡ nội tạng, khí thể trên người cũng nhanh chóng suy yếu.

Triệu Vô Cực cảm nhận được sinh mệnh lực trong cơ thể đang không ngừng trôi qua, trong đầu chợt nghĩ đến một chữ “Độc”.

Lý Uyển Nhi hạ độc người, nhưng rốt cuộc là hạ độc lúc nào?

Triệu Vô Cực nhìn về phía môi của Lý Uyển Nhi, ánh mắt ngưng lại, hắn nghĩ đến một khả năng.

Lý Uyển Nhi nằm trên mặt đất lại lộ ra một tia cười lạnh, lạnh giọng nói: “Người chết chắc rồi, ha ha ha!”

“A, người con đàn bà thôi tha kia!”

Triệu Vô Cực cũng sắp tức điên lên, hắn không biết trên người trúng loại độc dược gì, nhưng hắn cảm giác sinh mệnh lực trên người mình đã trôi đi càng lúc càng nhanh, nếu không nhanh chóng áp dụng biện pháp, e rằng không đến nửa khắc đồng hồ sẽ phải tử vong.

Bất chấp việc nhục mạ Lý Uyển Nhi, Triệu Vô Cực điên cuồng lấy ra các loại linh dược từ trong nhẫn trữ vật, không ngừng ném vào trong miệng, nhưng căn bản không có tác dụng gì.

Bất kể linh dược gì tiến vào thân thể đều không có bất kỳ hiệu quả gì, lúc này tóc của Triệu Vô Cực cũng bắt đầu có CHỖ bạc trắng. Phải biết rằng tu vi Đại La cảnh có tuổi thọ mấy chục vạn năm.

Nhưng chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi tuổi thọ của hắn đã bị thứ độc dược không rõ lai lịch kia tiêu hao gần như cạn kiệt. Triệu Vô Cực một tay nắm lấy cổ Lý Uyên Nhi, hung tợn nói:

“Đồ tiện nhân, giao ra giải dược, bằng không ta lập tức giết ngươi!”

“Hừ, ngươi chết chắc rồi, ngươi chết chắc rồi!” Lý Uyên Nhi nhìn Triệu Vô Cực điên cuồng nói.

Lần này Triệu Vô Cực cũng phát hiện ra Lý Uyên Nhi có điều bất thường, trong lòng đoán rằng đối phương có lẽ đã bị điều khiển bởi thứ gì đó, hơn nữa lúc này mái tóc của Lý Uyên Nhi cũng đã bạc trắng.

Điều này chứng tỏ đối phương cũng đã trúng độc, trong lòng thầm mắng, tên Võ Hoàng Đế này thật tàn nhẫn, vì muốn giết ta mà lại bỏ mặc cháu gái của mình, còn cả Võ Vương kia nữa, con gái ruột của ngươi mà ngươi cũng bỏ mặc như vậy, quá nhẫn tâm!

Triệu Vô Cực cũng chẳng còn tâm trí để suy nghĩ thêm nữa, lúc này động tác của hắn cũng có phần chậm chạp, đột nhiên ánh mắt hắn sáng lên, dường như nghĩ ra điều gì đó, vội vàng lấy từ trong ngực ra một pho tượng gỗ màu đen sẫm.

Pho tượng gỗ tỏa ra ánh sáng, bên trong có vài giọt chất lỏng, tản mát sinh mệnh lực cực kỳ mạnh mẽ, Triệu Vô Cực chỉ hít một cái đã cảm thấy cơ thể như được hồi phục phần nào.

Miệng cười to nói: ” Triệu Vô Cực ta làm sao lại chết dễ dàng như vậy, chỉ bằng một đũa xú kỹ nữ như ngươi mà muốn giết ta, nằm mơ đi!”

Nói xong không do dự nữa, liền đổ đem chất lỏng trong tượng gỗ vào miệng.

Đúng lúc này, Triệu Vô Cực đột nhiên nghe thấy phía sau vang lên một tiếng vỡ vụn,

Sau đó một giọng nói vang lên bên tai hắn,

“Định!”

Triệu Vô Cực lập tức cảm thấy toàn thân không thể khống chế, trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi và phần nộ vô hạn, bởi vì hắn nhận ra chủ nhân của giọng nói đó.

Giọng nói này hắn quả thực quá quen thuộc, mỗi lần nghe thấy giọng nói này hắn đều gặp chuyện không may, hai lần trước hắn phải quỳ xuống, lần này hắn cảm giác, thậm chí còn không chỉ đơn giản là quỳ xuống.

Chương 163 - Bạo loạn Trấn Bắc Vương phủ 1

Triệu Vô Cực nhìn linh dược cứu mạng gần trong gang tấc, mặt đều sắp nghẹn đỏ, nhưng bất luận hắn vận dụng bí pháp gì, cũng không cách nào di động, hắn không biết là công pháp 《Ngôn》 của Chu Khung đã có bước nhảy vọt về chất, dựa vào tu vi Đại La cảnh của hắn hoàn toàn không thể phá vỡ!

Sau lưng Triệu Vô Cực vang lên một tiếng thở dài, thân hình Chu Khung chậm rãi hiện ra, nhìn tượng gỗ trong tay Triệu Vô Cực lộ vẻ mặt vô ngôn.

Quả nhiên những thiên vận chi tử này không có một kẻ nào dễ giết chết, chất độc hắn trúng chính là Chu Khung rút thương được từ hệ thống, đừng nói là một võ giả Đại La cảnh như Triệu Vô Cực, ngay cả Bán Thánh bình thường cũng phải chết!

Vốn Chu Khung đã ra lệnh cho Lý Uyển Nhi bôi chất độc lên môi mình, như vậy Triệu Vô Cực nhất định sẽ trúng độc, cũng là phải chết không thể nghi ngờ, hiện giờ xem ra may mà ta đã đến, bằng không kế hoạch sẽ không thể thực thi đúng chỗ.

Chu Khung cầm bức tượng gỗ từ trong tay Triệu Vô Cực đi.

Lúc này, mắt Triệu Vô Cực như muốn nứt ra, hắn hận, tại sao vừa rồi mình không gọi người, cộng rơm cứu mạng của mình bây giờ cũng bị Chu Khung cầm đi.

Nhưng thân thể đã không cách nào di động, cảm nhận được sinh mệnh lực trong cơ thể càng ngày càng ít, Triệu Vô Cực bắt đầu tuyệt vọng. Hắn biết hôm nay khó thoát khỏi kiếp nạn!

Trong lòng cũng nghĩ đến một khả năng, không phải Lý Uyển Nhi bị Võ Hoàng Đế và Võ Vương chỉ thị, mà là bị Chu Khung khống chế, hắn muốn gây mâu thuẫn giữa Trần Bắc Vương và Đại Võ hoàng triều, rốt cuộc hắn muốn làm gì!

Triệu Vô Cực hung hăng nhìn chăm chăm Chu Khung trước mặt, vẻ mặt như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

Chu Khung lại không để ý tới vẻ mặt của hắn, nhìn pho tượng gỗ trong tay lộ ra vẻ trầm tư, hắn luôn cảm thấy pho tượng gỗ này ngoài chất lỏng bên trong ra còn ẩn chứa điều gì đó.

Triệu Vô Cực hẳn phải biết thứ ẩn chứa, nhưng Chu Khung lại không hỏi hắn, cũng không có ý định sưu hồn hắn, bởi làm như vậy sẽ bị người khác phát hiện.

Trong kế hoạch của hắn, Triệu Vô Cực nhất định phải chết vì trúng độc. Nếu không thì vừa rồi hắn chỉ cần trực tiếp ra tay giết chết hắn là được, cần gì phải phiền phức như vậy.

Chu Khung ngồi xổm xuống, lấy tay vỗ vỗ mặt Triệu Vô Cực, lạnh lùng nói:

“Ngoan ngoãn chết đi, người không phải kẻ đầu tiên, cũng sẽ không là kẻ cuối cùng! Có thể chết dưới tay bản tọa, coi như là phúc phận kiếp này của ngươi.”

Bịch, Triệu Vô Cực ngã xuống đất, hai mắt trợn to tràn đầy không cam lòng và phẫn nộ.

Trong đầu Chu Khung vang lên một giọng nói của hệ thống.

Sau đó Chu Khung trực tiếp quay người biến mất ở trong phòng, thuận tay thu hồi trận pháp ngăn cách bố trí ở trong phòng, nếu không phải hấn sớm bố trí trận pháp ở trong phòng, chỉ bằng động tĩnh vừa rồi, bốn vị cao thủ Bán Thánh cửu trọng ở bên ngoài đã sớm phát hiện nơi đây có điều khác thường.

Ngay khi Chu Khung vừa biến mất ở trong phòng, Trần Bắc Vương đang ở bên ngoài không ngừng mỉm cười hề hề, bỗng chốc sắc mặt biến đổi!

Thân hình Trần Bắc Vương lóe lên, biến mất trong đại sảnh, ngay sau khi Trần Bắc Vương vừa biến mất, ba người Võ Vương cũng lập tức nhận ra có điều bất thường đều chạy theo.

Những người khác tuy cũng cảm giác được điều gì đó, nhưng không dám tùy tiện xông loạn trong Trần Bắc Vương phủ, chỉ có thể mang vẻ mặt tò mò nhìn về phía phòng hôn lễ ở phía sau.

Trong phòng cưới của Triệu Vô Cực, Trần Bắc Vương vẻ mặt kinh hoàng, bi thương nhìn con trai đã đầu bạc phơ, mất đi sinh mệnh!

Lúc này ba người khác cũng xuất hiện trong phòng tân hôn, đập vào mắt họ là Triệu Vô Cực đã tắt thở, tóc bạc trắng, miệng phun máu tươi, trong mắt hấn lúc này còn tràn ngập phần hận và không cam lòng!

Đối diện hấn trong góc phòng, Lý Uyển Nhi đang hấp hối, lúc này cũng đầu tóc bạc phơ, sức sống mong manh. Ánh mắt Võ Vương tràn đầy vẻ không dám tin, vội vàng lấy linh dược từ trong ngực ra, định cho Lý Uyển Nhi uống.

Đúng lúc này, Lý Uyển Nhi lại lẩm bẩm một câu: “Triệu Vô Cực cũng đã chết, Trần Bắc Vương này nên yên lòng rồi!

Hoàng triều rớt cuộc vẫn là của Lý gia chúng ta!”

Sau khi nói xong, sinh mệnh lực trên người cô hoàn toàn tiêu tán! Ngay cả hồn phách cũng cùng nhau tan rã, có thể nói hiện tại vô luận là linh dược gì cũng cứu không sống hai người!

Từ khi bốn người Trấn Bắc Vương xuất hiện, đến lúc Lý Uyển Nhi nói xong lời cuối cùng rồi bỏ mình, chỉ trong chớp mắt, chưa đầy một giây đồng hồ.

Lúc này Võ Vương tay cầm linh dược, vẻ mặt kinh hãi nhìn Lý Uyển Nhi đã chết, trong lòng chợt hiện lên ý nghĩ bất ổn.

Ầm! Toàn bộ phòng hôn lễ, lập tức bị một cỗ khí thế kinh khủng bao phủ, sắc mặt Trấn Bắc Vương tái xanh nhìn chăm chăm Võ Vương, lộ vẻ muốn giết người.

Chương 164 - Bạo loạn Trấn Bắc Vương phủ 2

Lớn tiếng chất vấn: “Vì sao? Rốt cuộc là vì sao? Hai đứa con trai của ta đều chết hết, hiện tại chỉ còn lại một mình Vô Cực, sao các người còn chưa yên tâm!”

Lần này làm sao Võ Vương có thể biết được vì sao, trong lòng ngoài bi thống, cũng có một chút hoang mang. Vừa rồi lời nói của Lý Uyển Nhi tuy chỉ vền vẹn một câu, nhưng kỳ thật bốn người ở đây đều có thể nghe ra được một ít chuyện.

Nhưng Võ Vương lại hoàn toàn không nghĩ ra, vì sao Lý Uyển Nhi lại làm như vậy. Chẳng lẽ... Võ Vương nghĩ tới Võ Hoàng Đế, ca ca của mình, từ sau khi trọng thương vẫn luôn nghi kỵ. Chẳng lẽ là hấn phân phó Lý Uyển Nhi làm như vậy?

Nhưng chẳng lẽ hấn không biết mình cũng chỉ có mỗi một nữ nhi như Lý Uyển Nhi hay sao? Nghĩ đến đây, Võ Vương cũng có phần phần nộ, đồng thời cũng tỏ ra yếu thế trước lời chất vấn của Trấn Bắc Vương. Dù sao nếu như suy đoán của hấn là đúng, thì quả thật Lý gia bọn họ đuối lý.

Nhưng khoe miệng lại chỉ có thể trầm giọng nói: “Thiết Y huynh, việc này có điều khả nghi, rất có thể là có kẻ cố ý gây mâu thuẫn, chúng ta nhất định phải tra rõ trước đã, rồi mới quyết định!”

Trấn Bắc Vương nào có thể bình tĩnh được, thần thức nhanh chóng lục soát thân thể Triệu Vô Cực và Lý Uyển Nhi một lần, ba người khác cũng đều đang âm thầm dò xét.

Có thể nghĩ, trải qua an bài của Chu Khung, có thể nói hoàn toàn không tra ra bất cứ vấn đề gì.

Sau khi bốn người dò xét qua, đều tưởng tượng ra kết quả mà bọn họ muốn, đó chính là Lý Uyển Nhi bôi độc được lên môi, đồng quy vu tận với Triệu Vô Cực, còn cố ý bố trí trận pháp trong phòng, ngăn cách khả năng bọn họ phát hiện ra sớm.

Về phần về phần nộ và không cam lòng trong mắt Triệu Vô Cực, càng dễ giải thích hơn, ai có thể nghĩ đến thân tử của mình lại hạ độc mình, lại còn là hạ độc trên môi, có thể tưởng tượng lúc đó Triệu Vô Cực phần nộ và không cam lòng đến nhường nào.

Triệu Vô Cực cũng đã chết rồi, bằng không khẳng định xác chết sẽ vùng dậy hét lớn, ta phần nộ không cam lòng cũng không phải là bởi vì Lý Uyển Nhi, mà là tên hỗn đản Chu Khung kia, ta rõ ràng không cần chết, nhưng hắn lại cố tình cướp linh dược cứu mạng của ta! Cố định thể của ta!

Trần Bắc Vương nhìn Võ Vương vẻ mặt chột dạ, cơn phần nộ trong nháy mắt dâng lên tới đỉnh điểm, khí thế toàn thân tăng vọt lên tới cực hạn, vung tay thu hồi thi thể Triệu Vô Cực.

Hét lớn một tiếng: “Lý Nguyên, bao nhiêu năm nay ta cũng không phát hiện ngươi đúng là tuyệt tình, vì giết con ta, ngay cả con gái của mình cũng không cần! Vậy ngươi cũng đền mạng cho con ta đi!”

Nói xong, hắn trực tiếp đánh một chưởng về phía Võ Vương, khí thế kinh khủng không ngừng phóng thích.

Võ Vương đã đoán được Trần Bắc Vương sẽ ra tay, cũng xuất chưởng tương ứng về phía Trần Bắc Vương.

Miệng cũng nhanh chóng giải thích rằng: “Thiết Y huynh, việc này tuyệt đối không phải như ngươi nghĩ đâu, Lý Uyển

Nhi cũng là con gái duy nhất của ta, làm sao ta có thể để con gái mình phải chịu chết chứ!”

Trần Bắc Vương nào có tâm trạng nghe hần giải thích, tuy rằng hần cũng cảm thấy có rất nhiều điều không thể giải thích được, nhưng kết quả là con trai duy nhất của hần cũng đã chết, hoàn toàn không thể sống lại được!

Rầm, một tiếng nổ kinh thiên chấn động toàn bộ Trần Bắc Vương phủ, dư âm ầm ầm sụp đổ vô số phòng ốc, khách mời bên ngoài đang ăn cơm, Bán Thánh cảnh còn đỡ, Đại La cảnh trực tiếp miệng phun máu tươi, đã bị trọng thương.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, hai bóng người khủng khiếp đang điên cuồng giao thủ, chính là Trần Bắc Vương và Võ Vương.

Các khách khứa tuy không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng bọn họ chỉ biết là phải nhanh chóng rời khỏi Trần Bắc Vương phủ, bằng không chỉ là dư âm cũng đủ đè chết bọn họ.

Chỉ trong khoảnh khắc, toàn bộ Trần Bắc Vương phủ tựa như tổ ong vỡ vụn, vô số võ giả liều mạng xông ra ngoài. Trong đó, một nam tử mặc hắc y ngẩng đầu nhìn hai người không ngừng giao thủ, khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh lẽo, sau đó cùng với đông đảo khách khứa xông ra khỏi vương phủ.

Nói ra thì, ai chẳng có tính cách thích xem náo nhiệt, ngay cả những võ giả tu vi thâm hậu này cũng vậy, sau khi chạy ra khỏi Trần Bắc Vương phủ, chẳng những không rời đi, ngược lại còn tụ tập lại với nhau, tò mò quan sát hai người đang đấu trên không trung.

Hạ giọng bàn tán với nhau,

“Đây là tình huống thế nào, sao Trần Bắc Vương lại đánh nhau với Võ Vương vậy!”

“Đúng thế, chẳng phải hai nhà này vừa mới thông gia sao, sao lại đánh nhau được, chẳng lẽ là đang luận bàn võ nghệ?”

Những người khác nhìn người nói chuyện với vẻ mặt như nhìn kẻ ngốc, thần xem hấn đang luận bàn, người đã từng thấy nhà ai luận bàn mà vương phủ của mình bị đánh sập chưa! Nhìn hai người đang đánh nhau trên bầu trời, đều sắp hạ sát thủ rồi.

Chương 165 - Lấy một địch ba

Trên bầu trời, Võ Vương càng đánh càng kinh hãi trong lòng. Bao năm qua hắn vẫn cho rằng sức chiến đấu của mình và Trấn Bắc Vương không chênh lệch bao nhiêu, nhưng hôm nay lại cho hắn một đáp án khác, đó chính là bản thân căn bản không phải là đối thủ của đối phương.

Lại miễn cưỡng tiếp một quyền của Trấn Bắc Vương, Võ Vương lùi về sau ngàn trượng, khoe miệng rỉ ra một tia máu tươi, hai người rõ ràng đều chỉ là tồn tại Bán Thánh cửu trọng, nhưng đối phương lại chỉ dùng thời gian ngắn ngủi đã làm mình bị trọng thương.

Nhìn Triệu Thiết Y ở đối diện, Võ Vương trầm giọng cười lạnh nói: “Thiết Y huynh ẩn giấu thật sâu, xem ra huynh trưởng của ta đề phòng người quả nhiên có đạo lý, ta thấy người cách Bán Thánh đỉnh phong cũng không xa!”

Cung chủ Tắc Hạ Học Cung và Phủ chủ Đại Võ Học Phủ ở một bên lược trận trên không trung cũng lộ vẻ kinh hãi, thực lực của Triệu Thiết Y hiển nhiên vượt xa dự liệu của họ!

Hai người liếc nhìn nhau, chậm rãi vận chuyển công pháp!

Hai người bọn họ đều làm quan ở hoàng triều, tất nhiên sẽ không để mặc cho Triệu Thiết Y giết chết Võ Vương!

Lão già ăn mặc như nho sinh thấy Trấn Bắc Vương định ra tay lần nữa, trầm giọng nói: “Thiết Y huynh, xin hãy dừng tay, việc này cần phải bàn bạc kỹ càng hơn!”

Trong mắt Triệu Thiết Y hiện lên một tia hàn quang, “Lắm lời, con trai độc nhất của ta đã chết, ngươi còn bảo ta bàn bạc kỹ hơn ư?”

Hôm nay Võ Vương nhất định phải chết, không ai có thể ngăn cản được, ta đã nói rồi!”

Hai vị nho sinh không đáp lời, nhưng khí thế bốc lên đã cho thấy ý định của họ.

“Tốt lắm, xem ra Triệu Thiết Y ta đã lâu không ra tay, các ngươi tưởng ta dễ bắt nạt sao? Hôm nay ta muốn xem các ngươi có bản lĩnh gì mà dám ngăn cản ta!” Triệu Thiết Y toàn thân tỏa ra khí tức thiết huyết.

Phải biết rằng năm đó một nửa Đại Võ hoàng triều đều do hấn dẫn binh đánh hạ, cả đời tru diệt vô số, những năm này tuy rằng hấn không lãnh binh, nhưng ngược lại bởi vì an định lại, tu vi lại tiến thêm một bước.

Trong tay hiện ra một thanh trường thương, hét lớn một tiếng: “Hoành hành thiên hạ!”

Nho sinh vội vàng vung tay lên, la lớn: “Tướng quân bách chiến xuyên quân giáp, bất phá địch phương chung bất hoàn!”

Trên bầu trời lập tức xuất hiện một vị tướng quân cười ngửa, tay cầm Phương Thiên Họa Kích, tấn công Triệu Thiết Y.

Phủ chủ Đại Võ Học Phủ mặc bộ trang phục gọn gàng cũng nắm chặt hai tay, quyền ý tung hoành, công tới. Hai người bọn họ đã thấy được thực lực của Triệu Thiết Y, chỉ trong chốc lát đã làm Võ Vương bị thương nặng, chỉ một trong người bọn họ thì chắc chắn không phải là đối thủ của Triệu Thiết Y.

Trên bầu trời không ngừng phát ra những tiếng oanh kích kinh khủng, mọi người xem náo nhiệt phía dưới đều lộ vẻ mặt

kinh hãi.

“Vừa rồi hình như ta nghe Trấn Bắc Vương nói, con trai duy nhất của hắn đã chết!”

“Ta cũng nghe được, không lẽ Triệu Vô Cực đã chết rồi sao? Làm sao có thể chứ, hôm nay hắn vừa mới kết hôn, hắn chết rồi, chẳng phải quận chúa bị lãng phí hay sao!”

“...” Những người khác vẻ mặt ngờ ngác, đầu óc của người này sao lại kỳ quái như thế!

Hôm nay Triệu Vô Cực đột nhiên bỏ mạng, Trấn Bắc Vương còn điên cuồng công kích Võ Vương trên không trung, thậm chí muốn đánh giết đối phương, trong này ẩn chứa quá nhiều chuyện khiến người ta suy nghĩ sâu xa! Mà chuyện người lại nghĩ đến... người đoán đúng!

Chu Khung mặc một bộ áo đen ở phía dưới ngẩng đầu nhìn trận chiến trên không, không thể không nói Trấn Bắc Vương này quả nhiên lợi hại, một mình đánh hai đối thủ cùng cấp, còn hoàn toàn chiếm thượng phong.

Nhưng như vậy mới đúng chứ, nếu Trấn Bắc Vương không lợi hại, bị trấn áp ở đây, vậy kế hoạch của hắn sẽ thực sự vô ích.

Chu Khung không để ý tới trận đấu phía trên, yên lặng nhắm mắt lại, trên bảng hệ thống trong đầu hiện ra một hàng chữ.

“Đinh, chúc mừng chủ nhân tiêu diệt Triệu Vô Cực, thiên vận chi tử, ban thưởng một gói quà thần bí, một Thiên Vận Châu!”

Chu Khung nhìn về phía Thiên Vận Châu, chỉ thấy con số phía trên là 480, có thể thấy vận khí của tên Triệu Vô Cực này còn tốt hơn La Thông!

Vốn dĩ kế hoạch của Chu Khung còn muốn kích thích Triệu Vô Cực trong phòng tân hôn, để điểm thiên vận của hắn lại tăng lên, đáng tiếc, giá trị phản diện của hắn không đủ, chỉ có thể mua một lá Già Thiên Phù cấp một, cũng chỉ có thể giết chết người dưới 500 điểm thiên vận.

Mà điểm thiên vận của Triệu Vô Cực đã lên tới 480, nếu như lại kích thích hắn sâu hơn, để hắn tăng tới trên 500, vậy thì coi như Chu Khung toi công rồi!

Trận chiến phía trên đã tiến vào giai đoạn gay cấn, sức chiến đấu của Triệu Thiết Y hoàn toàn vượt quá dự liệu của tất cả mọi người.

Chẳng những một mình áp đảo hai người, thậm chí còn ở thế hoàn toàn thắng thế, lúc này tướng quân do Nho sinh triệu hồi ra đã toàn thân nứt vỡ, mắt thấy sắp vỡ vụn đến nơi, mà Đại Võ Phủ chủ cũng đỏ bừng cả khuôn mặt, khí thế bắt đầu suy yếu, rõ ràng là đã bị trọng thương.

Chương 166 - Chu Khung trở về tổng đàn Ma Giáo 1

Võ Vương không còn cách nào khác, cũng gắng gượng thân thể trọng thương, tấn công Triệu Thiết Y.

Mọi người phía dưới cũng giật mình đến nỗi không biết nói gì.

“Sao Trấn Bắc Vương lại lợi hại như vậy, Võ Vương ka, Đại Võ Phủ chủ, Tắc Hạ Cung chủ, người nào không phải là cao thủ tuyệt thế Bán Thánh cửu trọng, sao lại cả ba người đều không đánh lại một mình hắn!”

“Đúng vậy, Trấn Bắc Vương này quả thật quá cường đại, đã có phần uy hiếp đến hoàng quyền, cho nên...” Lời nói chưa dứt.

Nhưng những người khác lại hiểu được ý tứ của hắn, hoàng gia kiêng kỵ Trấn Bắc Vương, mới có chuyện hôm nay.

Trấn Bắc Vương nói đến quả thật là truyền kỳ, binh mã tinh nhuệ nhất của hoàng triều Đại Võ chính là Trấn Bắc quân, bên trong có thể nói là cao thủ nhiều như mây, hơn nữa Trấn Bắc quân chỉ nghe mệnh lệnh của Triệu Thiết Y, có thể nói tính là tư quân của Triệu Thiết Y.

Phải biết rằng tuy rằng đây là thế giới cường giả vi tôn, nhưng quân đội vẫn có công năng của mình, một quân trận do trăm vạn võ giả tạo thành, cho dù cường giả Bán Thánh cũng cần tạm thời thu liễm phong mang.

Mà Trấn Bắc quân lại có đến ba ngàn vạn, hơn nữa đều là võ giả phi phàm, có thể nói nếu Trấn Bắc Vương thật sự muốn

tạo phản, như vậy toàn bộ hoàng triều Đại Võ đều sẽ bị uy hiếp.

Cho dù cuối cùng có thể bình định được cũng sẽ tổn hại không nhỏ, khi đó đừng nói là hoàng triều Đại Võ thăng cấp thành đế triều Đại Võ, e rằng ngay cả vị trí hoàng triều cũng khó mà giữ nổi.

Theo một tiếng nổ kinh thiên động địa, toàn bộ không gian hoàng thành dường như muốn nứt toác, trên bầu trời sương mù từ từ tan biến.

Mọi người ngược mắt nhìn lên, chỉ thấy Trần Bắc Vương khoác chiến giáp, khí thế ngút trời, tay cầm trường thương toát lên khí tức sắt máu.

Mà trên không trung đối diện hẳn, lại có ba vị Nho sinh đang đứng. Cả ba đều sắc mặt trắng bệch, khóe miệng rỉ máu, còn vị tướng quân do Nho sinh triệu hồi ra, cũng đã sớm bị đánh tan tác. Võ Vương lúc này đứng còn không vững, phải nhờ Nho sinh đỡ lấy.

Cái này, Trần Bắc Vương thế mà lại lấy một địch ba, đánh trọng thương ba đối thủ cùng cấp bậc, nếu không phải người phía dưới tận mắt nhìn thấy, chỉ e cũng khó lòng tin được.

Võ Vương trên không trung nhìn Triệu Thiết Y ở đối diện, trong mắt lóe lên vẻ hiểu ra.

“Thiết Y huynh, người thật sự muốn giết ta sao!”

Trần Bắc Vương vừa định nói gì đó, đột nhiên sắc mặt biến đổi. Chỉ thấy phương xa hoàng cung bốc lên một luồng khí thế cực kỳ mạnh mẽ, trên bầu trời hoàng thành cũng hiện ra một trận pháp khổng lồ.

Trần Bắc Vương nhìn Võ Vương lạnh lùng nói: “Từ hôm nay trở đi, giữa ngươi và ta ân đoạn nghĩa tuyệt, lần sau gặp

mặt chính là lúc người chết ta sống! Câu nói này cũng mang qua cho hần.”

Nói xong vung tay lên, toàn bộ Trấn Bắc Vương phủ phía dưới lập tức lên từ mặt đất. Nhanh chóng mang theo Trấn Bắc Vương hướng phóng ra ngoài hoàng thành.

Ầm, một tiếng nổ vang rung trời, toàn bộ hoàng thành đều kịch liệt rung chuyển, vô số phòng ốc bắt đầu sụp đổ.

Mọi người ngược nhìn lên hoàng thành, chỉ thấy đại trận hoàng thành vừa mới hình thành đã bị Trấn Bắc Vương phủ đánh thủng một lỗ lớn, Trấn Bắc Vương phủ này rõ ràng là một bảo vật khổng lồ!

Mọi người không chú ý tới, đồng thời một bóng đen cũng lập tức bay ra từ lỗ thủng lớn đã vỡ, biến mất ở trong hoàng thành!

Trong hoàng cung, Võ Hoàng Đế mặc long bào, khoe miệng rỉ ra một tia máu tươi, thực ra thương thế của hần còn nặng hơn so với người khác tưởng tượng, vừa rồi chỉ là phóng thích khí thế dọa lui Trấn Bắc Vương đã khiến cho thương thế của hần lại trở nên bất ổn.

Do kế hoạch của Chu Khung, hôn lễ vốn có thể viên mãn đã biến thành một tang lễ, mà huynh đệ sinh tử năm xưa, cũng lập tức trở mặt thành thù.

Sau đó Trấn Bắc Vương tất sẽ phản, mà toàn bộ Đại Võ hoàng triều cũng sẽ mất đi yên bình vạn năm qua, chiến hỏa sẽ lại dấy lên, lại sẽ có vô số người vô tội chết thảm, nhưng vậy thì sao chứ, những điều này chính là điều Chu Khung muốn.

Nếu không loạn lạc, hần làm sao ngư ông đắc lợi? Về phần những nhân sĩ vô tội bởi vậy tử thương, Chu Khung chỉ có thể nói với bọn họ: “Các người quá yếu. Kiếp sau hãy tranh thủ làm cường giả đi, ở lại Ma Giáo cũng được!”

Ngoài hoàng thành vạn dặm, Ma Long Phi Liễn đang chậm rãi phi hành, bay về phía tổng đàn Ma Giáo ở vùng đất hỗn loạn.

Trong phi liễn, trước mặt Chu Khung xuất hiện một gói quà lớn, đây là gói quà lớn thứ hai mà Chu Khung lấy được, cũng không biết bên trong có thể mở ra được cái gì, hy vọng là thứ hữu dụng với hắn một chút.

Chậm rãi mở gói quà.

“Đinh, chúc mừng kí chủ mở gói quà lớn, rút trúng Tụ Ma Trận Pháp!”

“Đinh, chúc mừng kí chủ mở gói quà lớn, rút trúng Sơn Thần Chi Linh!”

Chương 167 - Chu Khung trở về tổng đàn Ma Giáo 2

Chu Khung thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc cũng không mở ra các loại thức ăn cho chó nữa,

Trước tiên, hắn ấn mở giới thiệu văn tắt về Sơn Thần Chi Linh:

Sơn Thần Chi Linh, chính là do ức vạn dãy núi dưỡng dục mà sinh, trước mắt thực lực là Bán Thánh thất trọng, đồng thời sẽ theo ngọn núi phụ thuộc cường đại mà cường đại lên, khả năng tăng trưởng rất mạnh mẽ!

Chu Khung gật đầu, Sơn Thần Chi Linh này quả thật rất hữu dụng, bằng không sau này đường đường là tổng đàn Ma Giáo mà hờ ra một chút là bị người khác vây công, thành ra thể thống gì chứ, hiện tại nó xuất hiện lại giải quyết được phiền não này.

Nó hoàn toàn có thể trở thành người thủ sơn của tổng đàn Ma Giáo, vừa nghĩ tới điều này, Chu Khung quay đầu nhìn Đại Bạch đang nằm sấp ở một bên ngủ, tức giận liền không biết trút vào đâu, chó không phải chính là để hộ viện giữ nhà sao!

Nhưng thứ này ngoại trừ đào mộ ra thì không có tác dụng gì khác, khiến Chu Khung tức giận một cước đá bay Đại Bạch, Đại Bạch ở giữa không trung mê mang mở mắt ra, nhìn thấy biểu lộ có chút tức giận của Chu Khung, sợ tới mức vội vàng bay đến trong góc, co đuôi giấu mình đi.

Tự mình nhỏ giọng lầm bầm: “Không nhìn thấy ta, không nhìn thấy ta!”

Chu Khung không để ý tới Đại Bạch đang giống co đầu rụt cổ, lại mở ra giới thiệu vắn tắt về Tụ Ma Trận Pháp,

Tụ Ma Trận Pháp, là quân trận, do quân đội tạo quân trận, hình thành Ma Thần, có thể tăng cường thực lực quân trận lên gấp mười lần, đồng thời chiến đấu càng nhiều, thực lực của chiến sĩ trong quân đội tăng lên càng mạnh.

Chu Khung lại gật đầu, trước kia trận pháp này quả thật không có tác dụng gì với hắn, hiện tại lại có thể dùng đến, Ma Giáo cũng đến lúc có được quân đội của mình!

Về phần Thiên Vận Châu lần này cho ai, Chu Khung đã có lựa chọn.

Phi liên chậm rãi bay đến vùng đất hỗn loạn, phía dưới phàm là thành trì sinh linh trông thấy phi liên đều cúi đầu, không dám ngẩng nhìn.

Một nam tử nhân loại vừa mới phi thăng không bao lâu nhìn Ma Long Phi Liên phía trên, cùng mọi người cúi đầu phía dưới, kinh ngạc nói.

“Đây là ai vậy, ba con Ma Long kéo xe, giả bộ oai phong như vậy cũng quá rêu rao rồi, ta thấy vừa rồi ở trà lâu bên kia, Phó đà chủ Hoang Sơn Thành cũng chấp tay cúi đầu!”

Nam tử vừa nói dứt lời, một lão già ở phía sau vỗ đầu hắn một cái, lập tức bịt miệng hắn lại. Bàn tay nhanh chóng lấy ra một ít đá năng lượng đưa cho người xung quanh.

Nhẹ giọng nói: “Tiểu đồ đệ này của ta mới từ phía dưới phi thăng lên đây, không hiểu chuyện, mong mọi người giúp đỡ giữ bí mật!”

Nói xong vội vàng lôi kéo nam tử về mặt mê mang nhanh chóng biến mất trong đám người.

Nam tử ở phía xa nhìn lão già, mê mang hỏi: “ Sư phụ, người làm sao vậy? Ta cũng đâu nói gì, người đã là Thiên Cô cảnh, sao lại phải sợ như vậy!”

Lão già nghe xong, vẻ mặt phần nộ nói: “Tiểu tử tông của ta ơi, ngươi không biết hôm nay người nói đến ai sao? Loại lời này ngươi lên nói là được rồi, sao dám nói trước mặt mọi người chứ!”

“Là ai vậy?” Nam tử đã phát hiện ra có điều bất thường, sợ hãi hỏi.

Lão già chỉ về phía Thiên Ma Phong cách xa mấy vạn dặm vẫn có thể thấy được, trầm giọng nói: “Ngươi nói xem, còn có ai chỉ ngồi trên tọa kỵ phi hành thôi mà đã khiến cho phó đà chủ thành trì của chúng ta phải đứng dậy chấp tay hành lễ?”

Nam tử lập tức phản ứng lại, tự tát cho mình một cái bạt tai, sao mình lại không nghĩ tới chứ, từ khi hắc phi thăng lên đây, vẫn luôn nghe những truyền thuyết về Ma Giáo.

Nghe đồn chỉ trong vài chục năm đã thống nhất vùng đất hỗn loạn, bên trong cao thủ đông như mây, toàn là lũ hung thần ác sát, thường xuyên động một chút là tàn sát cả thành, giáo chủ càng là ma đầu lớn nhất trong vòng mấy ngàn vạn dặm, sát nhân vô số, một bữa ăn hết mấy đũa nhỏ!

Chu Khung cũng không nghe được suy nghĩ của hắc, bằng không nhất định phải xé xác hắc ra mới thôi. Ma đầu thì ta nhận, sát nhân vô số cũng đúng, nhưng ăn thịt trẻ con á? Cút mẹ mày đi!

Đương nhiên đây đều là chuyện trước khi người kia phi thăng, chờ sau khi hắc phi thăng, hai năm nay Ma Giáo đã bắt đầu phát triển một cách vững vàng.

Cho đến nửa tháng trước, người kia và sư phụ tận mắt chứng kiến trận thảm án hành hạ đến kinh thiên động địa bên

ngoài Thiên Ma phong, chuyện này lưu lại cho hắc ám ảnh không thể xóa nhòa, thậm chí đến bây giờ hắc vẫn thỉnh thoảng giật mình tỉnh giấc từ trong mộng, toàn thân ướt đầm mồ hôi nóng hổi!

Nam tử nhìn sắc mặt tái nhợt của lão già, run rẩy nói: “Sự phụ, loại đại nhân vật như hắc sẽ không để ý đến đệ tử chứ!”

Lão già thở dài một tiếng: “Đương nhiên sẽ không. Đừng nói vị kia, ngay cả phó đà chủ đại nhân cũng sẽ không để ý tới những tiểu nhân vật như ta và ngươi!”

Chương 168 - Thành lập Chiến đường 1

Nam tử nghe vậy, tâm thần từ từ lơ lửng.

Lão già ngay sau đó lại mở miệng nói: “Nhưng còn có người khác nữa, chúng ta không thể ở lại thành trì này, hai ta lập tức dọn đến thành trì khác...”

Nam tử nghe xong, vừa muốn phản bác, lại bỗng nhiên phản ứng lại. Với địa vị Ma Giáo bây giờ, không biết có bao nhiêu thế lực nhỏ đang chờ nịnh bợ, chỉ sợ sẽ có kẻ muốn lấy đầu mình làm gạch đá, hoặc là bán một cái tốt cũng được.

Hai người lão già trở về thu thập hành lý một chút, vừa vội vàng rời khỏi Hoang Sơn thành. Ngay sau khi mấy người rời đi không lâu, quả nhiên có một đám người xuất hiện ở chỗ ở của bọn họ, rồi lại rời đi.

Miệng còn không ngừng mắng chửi, dường như rất thất vọng.

Đương nhiên Chu Khung không hay biết những chuyện này, hắn cũng lười tìm hiểu.

Phi liên nhanh chóng phi hành, nửa khắc đồng hồ sau đã bay đến phía trên Thiên Ma Phong. Đông đảo cao tầng trong phong lập tức phi thân lên, đứng đối diện phi liên, cung kính thi lễ nói:

“Cung nghênh Giáo chủ trở về tông đàn!”

“Cung nghênh Giáo chủ trở về tông đàn!”

Chu Khung chậm rãi bước ra từ phi liên, gật đầu.

Tay trái vươn ra, trên đó hiện lên một khối ngọc thạch, bên trong mơ hồ có thể thấy dường như có một người đá.

Trước ánh mắt nghi hoặc của đám người Ma Giáo, hắn phát tay ném khối ngọc thạch vào Thiên Ma Phong.

Chỉ thấy ngọc thạch vừa chạm vào Thiên Ma Phong là hòa nhập vào trong. Thiên Ma Phong lập tức rung động nhẹ nhẹ, sau đó nhanh chóng vươn cao lên. Chưa đầy một canh giờ, toàn bộ Thiên Ma Phong đã tăng trưởng thêm gần một nửa mới ngừng lại.

Linh khí trên đỉnh núi cũng bùng phát, đặc biệt là vị trí của Thiên Ma điện, linh khí đã gần như ngưng tụ thành trạng thái lỏng.

Trên đỉnh núi xuất hiện một tên cự nhân cao trăm trượng, toàn thân khoác giáp đá, nhanh chóng bay đến trước mặt Chu Khung, quỳ một gối xuống.

“Tiểu Sơn Thần, bái kiến chủ nhân!”

Chu Khung phát tay, Sơn Thần đứng dậy. Nói đúng ra thì Sơn Thần mới chính là người có tu vi cao nhất trong Ma Giáo hiện tại, đã đạt tới Bán Thánh thất trọng, không, phải là Bán Thánh bát trọng mới đúng!

Chu Khung có chút nghi hoặc nhìn Sơn Thần trước mặt, hệ thống chẳng phải nói hắn mới chỉ đạt tới Bán Thánh thất trọng sao?

Dường như đoán được suy nghĩ của Chu Khung, Sơn Thần cung kính thưa: “Chủ nhân, sau khi hợp nhất Thiên Ma Phong, tu vi của ta đã có tiến triển!”

Chu Khung gật đầu, trầm giọng nói: “Tốt lắm, từ hôm nay trở đi ngươi tên là Cự Linh. Ngươi là thần thủ hộ của Thiên Ma Phong ta, bất cứ kẻ nào dám quấy nhiễu Thiên Ma Phong, giết không tha!”

Son Thần lập tức cúi mình lĩnh mệnh: “Cự Linh đa tạ chủ nhân ban tên, tất thê sống chết bảo vệ Thiên Ma Phong!”

Chu Khung phát tay, dẫn theo đám người Ma Giáo bay về phía Thiên Ma điện, Cự Linh trực tiếp hòa vào trong ngọn núi.

Trong Thiên Ma điện, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa, nhìn xuống đám đông cao tầng Ma Giáo phía dưới.

Sau khi trải qua tu luyện ở Sơn Hà đồ, Ma Giáo quả thực đã trở thành một thế lực khổng lồ, ít nhất cũng có thể nói là đạt tới cấp bậc Bán Thánh. Từng vị cao tầng Ma Giáo đều có thể xưng là chư hầu một phương!

Nhưng, như vậy vẫn không đủ.

Chu Khung nhìn xuống mọi người phía dưới, trầm giọng nói: “Hai năm qua Ma Giáo vẫn luôn dưỡng sức, đã đến lúc động thủ rồi!”

“Bổn tọa quyết định Ma Giáo lập một đường khẩu mới, tên là Chiến đường, tuyển mộ quân đội, thiết lập Ma binh trăm vạn!”

“Ma Vô Đạo tạm thời được bổ nhiệm làm đường chủ Chiến đường. Các đường khác đều phái một phần mười đệ tử tinh anh gia nhập Chiến đường. Bổn tọa cho người ba tháng thời gian, ba tháng sau bổn tọa muốn thấy trăm vạn Ma binh!”

Ma Vô Đạo đứng sang một bên, chấp tay lĩnh mệnh. Những người khác tuy đều lộ vẻ nghi hoặc, nhưng cũng gật đầu tuân theo!

Trong tay Chu Khung xuất hiện một ngọc bài, ném cho Ma Vô Đạo: “Đây là Tụ Ma Trận Pháp, sau này sẽ là phương pháp tu luyện ma binh của Chiến đường!”

Ma Vô Đạo tiếp nhận lệnh bài, âm thầm kiểm tra!

Sau khi nói thêm một số việc rườm rà, Thiên Ma Điện triệu hội giải tán. Mọi người đều bước ra khỏi đại điện, theo sau Ma Vô Đạo để nghiên cứu việc chiêu mộ ma binh.

Chu Khung phát tay để Bạch Hạo Thiên ở lại.

Bạch Hạo Thiên cúi đầu chào với Chu Khung: “Không biết giáo chủ có điều chi phân phó?”

Trong tay Chu Khung hiện ra một hạt châu phát quang, ném cho Bạch Hạo Thiên, trầm giọng nói: “Nuốt đi!”

Bạch Hạo Thiên cũng không do dự, trực tiếp nuốt luôn. Từ sau khi Chu Khung dẫn dắt Ma Giáo phi thăng, Bạch Hạo Thiên đã hoàn toàn thần phục Chu Khung, hắn cũng không cho rằng Chu Khung sẽ hại mình.

Chỉ thấy Bạch Hạo Thiên vừa mới nuốt hạt châu vào, khí thể trong cơ thể lập tức tăng mạnh. Âm, tu vi của Bạch Hạo Thiên từ Bán Thánh nhị trọng đột phá đến Bán Thánh tam trọng, cuối cùng thăng đến Bán Thánh tam trọng đỉnh phong mới ngừng lại!

Chương 169 - Thành lập Chiến đường 2

Bạch Hạo Thiên mở to mắt, mắt lóe lên vẻ vui mừng như điên, lần nữa khom người hô: “Thuộc hạ đa tạ Giáo chủ!”

Chu Khung gật đầu, trầm giọng nói: “Người đi giúp Ma Vô Đạo chiêu binh đi. Ma Giáo ta sẽ lập tức lại huy binh lên phía bắc, tấn công Đại Võ hoàng triều.”

“Tuân lệnh.” Bạch Hạo Thiên gật đầu lĩnh mệnh, thân hình chậm rãi biến mất trong đại điện.

Chu Khung nhìn Bạch Hạo Thiên biến mất, trên mặt lộ ra ý cười, Bạch Hạo Thiên này quả nhiên thiên phú kinh người, cộng thêm Thiên Vận Châu, điểm thiên vận của hắn thành linh đạt đến 570, cũng tức là trước đây Thiên Vận của hắn cũng rất mạnh.

Chu Khung rất mong đợi sau này hắn có thể đi đến tầm cao nào.

Không tiếp tục suy nghĩ những điều này nữa, trong tay Chu Khung xuất hiện một khối tượng gỗ, chính là cái đoạt được từ trong tay Triệu Vô Cực, tâm thần từ từ chìm đắm vào trong đó. Tuy rằng hắn đã có một chút suy đoán về tượng gỗ này, nhưng vẫn cần xác nhận thêm.

Tâm thần chậm rãi tiến vào tượng gỗ, trước mắt Chu Khung phảng phất xuất hiện sương mù mờ mờ lung lung trong một mảnh không gian, chậm rãi phiêu tán, thẳng đến thời điểm Chu Khung sắp buông tha, trước mắt đột nhiên xuất hiện hai khối lệnh bài.

Một tấm trên viết 《 Triều 》 , một tấm trên không viết chữ, Chu Khung đưa tay cầm lấy hai tấm lệnh bài, dò xét.

Sau nửa canh giờ Chu Khung mở mắt, trong đầu hiện ra một tin tức, hai khối lệnh bài này chính là do thiên nhiên thai nghén mà thành, khối lệnh bài chữ Triều này đại biểu cho phương pháp tu luyện của Vận Triều Chi Chủ.

Phải biết rằng phương pháp tu vận triều chỉ có đến đế triều mới có thể sử dụng, vương triều và hoàng triều chi chủ là không thể mượn khí vận tu luyện, nhưng tấm lệnh bài này lại có thể đột phá giới hạn này, chủ nhân của đế hoàng triều đều có thể mượn khí vận tu luyện, hơn nữa tốc độ sẽ tăng lên gấp ba. Có thể tưởng tượng, nếu chủ nhân hoàng triều lấy được tấm lệnh bài này, chỉ sợ tốc độ tu luyện sẽ tăng vọt.

Chu Khung nắm chặt lệnh bài, vận sức, rầm một tiếng, lệnh bài mà Triệu Vô Cực xem như bảo bối kia trực tiếp nổ tung.

Mà một khối lệnh bài khác lại tăng thêm vài phần khí thế.

Chu Khung âm thầm cười khẩy, quả nhiên, nếu là pháp bảo song sinh, hủy một cái thì rất có thể cái còn lại sẽ trở nên mạnh mẽ hơn, đương nhiên cũng có khả năng sẽ trở nên yếu đi.

Nhưng Chu Khung dám đánh cược, dù sao cũng không phải đồ của ta, hỏng cùng lắm thì lại cướp bàn tay vàng của nhân vật chính khác, thế giới này lớn như vậy, cũng không phải là thiếu nhân vật chính.

Chu Khung vận khởi pháp, chậm rãi luyện hóa lệnh bài không chữ.

Ước chừng một ngày sau, trên lệnh bài từ từ hiện ra hai chữ “Ma Giáo”! Nếu cẩn thận quan sát, có thể phát hiện trên lệnh bài mơ hồ có hình dạng từng thành trì, còn có cả một phương đại lục.

Chu Khung mở mắt, nhìn về phía đại lục.

Chu Khung thần thức dò xét vào nơi đó, sau đó, thân thể dường như nhập vào một vật gì đó, cảnh tượng trước mắt biến đổi, đập vào mắt hắn là một tòa đại điện, phía trước đang có một đám thiếu niên liên tục quỳ lạy hắn.

Một người trung niên mặc áo bào tím đứng đầu, trầm giọng nói với đông đảo thiếu niên khác: “Từ hôm nay trở đi, các ngươi chính thức gia nhập Ma Giáo, người trước mắt các ngươi chính là chủ giáo đại nhân Chí Tôn Ma Giáo ta, cũng là đối tượng các ngươi muốn tận trung, sau này các ngươi phi thăng thượng giới, cũng phải cúc cung tận tụy vì chủ giáo đại nhân, mà Ma Giáo cũng sẽ là hậu thuẫn cường đại nhất của các ngươi!”

Các thiếu niên nghe xong toàn bộ đều quỳ một chân trên đất, la lớn:

“Chúng ta thề sống chết trung thành với giáo chủ đại nhân!”

“Chúng ta thề sống chết trung thành với giáo chủ đại nhân!”

“Chúng ta thề sống chết... A...”

Chỉ thấy các thiếu niên nhao nhao nhìn pho tượng đá phía trước, mặt lộ vẻ kinh hãi, đều há to miệng, không nói nên lời.

Vị quân sư áo bào tím đứng trước mặt sắc mặt lạnh lùng: “Các ngươi làm gì vậy, dám ngưng lại khi đang tuyên thệ, có biết tội lỗi của mình không?”

Một thiếu niên trong đó run rẩy nói: “Tử bào đại nhân, tượng đá Giáo chủ đang phát quang.”

Quân sư áo bào tím nghe xong, quay đầu nhìn về phía tượng đá, chỉ thấy tượng đá Giáo chủ nhà mình đang không

ngừng phát ra ánh sáng, đôi mắt cũng bắt đầu trở nên linh động.

“Giáo... giáo chủ, là ngài sao?” Quản sự áo bào tím có chút không dám tin hỏi, dù sao ai cũng chưa từng nghe nói về chuyện sau khi phi thăng, còn có thể liên hệ với hạ giới.

Mặc dù Ma Giáo nắm giữ thông đạo phi thăng này, nhưng phàm là người sau khi phi thăng đều mất liên lạc.

Đám người Ma Giáo tuy đều có lòng tin mù quáng đối với Chu Khung, nhưng đôi khi cũng sẽ lo lắng, rốt cuộc thượng giới là cảnh tượng gì, Ma Giáo ở thượng giới phát triển ra sao.

Chương 170 - Đại nhân vật của phản phái

Thậm chí hai năm trước ở Thương Ngô đại lục còn xuất hiện lời đồn, nói là tìm được diên tịch cổ xưa, ghi chép rằng tu vi Thông Huyền cảnh ở thượng giới này căn bản chỉ là tiểu binh mà thôi, sau khi Ma Giáo phi thăng thượng giới, không biết chừng đều đã bị diệt sạch.

Có thể tưởng tượng, những kẻ tuyên truyền lời đồn đều bị Ma Giáo tàn nhẫn hành hạ đến chết, nhưng cũng bởi vậy dẫn tới một phen xôn xao.

Thân hình áo bào tím vẫn đang không ngừng tưởng tượng.

Chỉ thấy trên tượng đá đột nhiên vang lên một thanh âm lạnh như băng: “Bổn tọa Chu Khung, thần thức tìm kiếm chư thiên, vừa vặn đến xem nơi này!”

Quản sự áo bào tím nghe xong, thần thức tìm kiếm chư thiên, giáo chủ bây giờ trâu bò đường nào, lập tức quỳ một gối xuống đất, lớn tiếng nói:

“Thuộc hạ Mộc Đồng, quản sự cấp một Ma Giáo Thương Ngô đại lục, tham kiến giáo chủ!”

Chu Khung nhìn về phía hắn, người này có tu vi Võ Đế đỉnh phong, hắn là người chủ sự của Ma Giáo ở hạ giới.

Lúc trước Lý Trường Sinh đã báo cáo với hắn, chủ sự Ma Giáo ở hạ giới là quản sự áo bào tím, xuất phát từ lòng kính ngưỡng đối với Chu Khung và các cao tăng, đã hủy bỏ tất cả các xưng hô Đường chủ, Ma Vương.

Chu Khung trầm giọng nói: “Người không tệ, hãy bảo vệ Ma Giáo cho tốt, cũng mau chóng tu luyện, thượng giới rất lớn, Ma Giáo ở thượng giới cũng rất lớn, đừng lãng phí quá nhiều thời gian ở hạ giới!”

“Đa tạ Giáo chủ chỉ điểm!”

Đợi khi quần sự áo tím ngẩng đầu lên, lại phát hiện tượng đá của Giáo chủ đã không còn phát sáng nữa, nhưng phía dưới pho tượng Giáo chủ lại xuất hiện thêm một pho tượng chó đen.

Một âm thanh từ chân trời truyền đến:

“Đây là thần thú sủng vật của bốn tọa, ma khuyến Đại Bạch! Bốn tọa đi đây, mong các người tu luyện cho tốt, bốn tọa ở thượng giới chờ đợi các người!”

Lập tức toàn thể đám người Ma Giáo trong đại điện mặt mày tràn đầy kích động, quỳ một gối xuống hô vang:

“Cung tiễn Giáo chủ đại nhân!”

“Cung tiễn Giáo chủ đại nhân!”

Ngày thứ hai, tin tức giáo chủ Ma Giáo hiện thân truyền khắp toàn bộ Thương Ngô đại lục, có thể tưởng tượng, trong nháy mắt đã làm chấn động toàn bộ võ giả đại lục, thánh uy của Ma Giáo cũng triệt để không ai có thể ngăn cản.

Dù sao Ma Giáo ở hạ giới đã đủ đáng sợ, hiện tại còn xác nhận Ma Giáo ở thượng giới vẫn là một thế lực lớn, như vậy làm sao có thể phản kháng, nếu chọc giận Ma Giáo, chỉ sợ cho dù phi thăng lên thượng giới vẫn chỉ có một con đường chết!

Mà Chu Khung ở bên trong Thiên Ma Điện thượng giới chậm rãi mở mắt, tay cầm tượng gỗ màu đen, ánh mắt lộ ra ý cười, có khối tượng gỗ này, tốc độ tu luyện của hắn sẽ càng nhanh hơn.

Khối tượng gỗ này không chỉ có thể tu luyện Vận Triều Chi Đạo, còn có thể tu luyện Tự Thân Chi Đạo, kỳ thật nói đến cùng rất tương tự với Vận Triều Chi Đạo, chính là nói sau này chỉ cần địa bàn thuộc Ma Giáo càng lớn, tốc độ tu luyện của Chu Khung sẽ càng nhanh, hơn nữa là loại tăng gấp bội, hắc hắc, lại là một ngón tay vàng biến thái.

Không thể không nói, dùng bàn tay vàng cướp được quả thật thoải mái!

Cũng phải, chính ta làm nhân vật phản diện trâu bò nhất, chỉ giết chết nhân vật chính thì làm sao đủ chứ, đương nhiên còn phải chinh phục thiên hạ này, khiến tất cả mọi người đều kinh sợ, kính nể ta.

Đại nhân vật phản diện, diệt giáo diệt quốc diệt thiên hạ! Tất cả kẻ không phục, đều giết sạch!

Bên ngoài Hắc Vương Thành, một đám người tụ tập trước bảng thông báo, người phía sau bị người phía trước che khuất tầm nhìn, vẻ mặt lo lắng hỏi:

“Đừng chen lấn, kẻ nào ở phía trước mau nói một chút bên trên viết những gì!”

Một lão già áo bào trắng phía trước nhìn bảng thông báo lớn tiếng nói ra:

“Ma Giáo hiện chiêu mộ trăm vạn ma binh, kẻ từ Thông Huyền thất trọng trở lên có thể đến khu chiêu binh báo danh!”

Mọi người phía sau nghe xong đều kinh hãi,

“Cái gì, Ma binh, đó chẳng phải là quân đội sao, từ khi nào giáo phái bắt đầu chiêu mộ quân đội vậy?”

“Không biết, việc này ai mà biết được!”

“Này, này, người đi làm gì vậy!”

“Nói nhảm, lần trước lão tử tham gia khảo hạch Ma Giáo cũng bởi vì tu vi quá thấp không vào được, những kẻ cùng ta tham gia khảo hạch, nghe nói hiện giờ tu vi đã đạt Thiên Cổ cảnh, hiện tại Ma Giáo thật vất vả mới hạ thấp yêu cầu, ta còn không mau đi báo danh.”

“Đúng vậy, đúng vậy, chờ ta với, ta cùng người đi!”

Chuyện như vậy ở toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa, trở nên khắp nơi đều có, về sau bởi vì số người báo danh quá nhiều, yêu cầu về tu vi tăng vọt tới Thông Huyền cửu trọng!

Ba tháng sau, trong Thiên Ma điện.

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ngai Ma Long, phía dưới là các đại cao tăng của Ma Giáo.

Huyền Nhị quỳ một gối trên đất, trầm giọng bẩm báo:

Chương 171 - Đã đến lúc nên tàn sát thành trì 1

“Khởi bầm giáo chủ, ba tháng trước, Trấn Bắc Vương của Đại Võ hoàng triều chính thức tuyên bố tạo phản, đồng thời hơn ba trăm thành trì phương Bắc đều hưởng ứng. Hiện tại trong Đại Võ hoàng triều khắp nơi đều có chiến tranh, Thanh Khâu quốc và một số thế lực khác xung quanh cũng bắt đầu đục nước béo cò!”

Chu Khung âm thầm gật đầu, quả nhiên Trấn Bắc Vương không để cho hắn thất vọng, lại trực tiếp dẫn hơn ba trăm thành trì tạo phản, đây đã tương đương với một phần ba thành trì của Đại Võ hoàng triều. Chẳng trách Võ Hoàng Đế lại kiêng kị hắn như vậy.

Ma Vô Đạo mặc áo giáp ở bên dưới cũng đứng dậy, khom người tâu:

“Khởi bầm giáo chủ, Chiến đường hiện đã chiêu mộ được trăm vạn ma binh, tổng cộng có chín trăm vạn người Thông Huyền cửu trọng, một vạn người Thiên Cổ cảnh và một ngàn người Chân Võ cảnh.”

“Rất tốt!” Chu Khung vỗ nhẹ lên ghế ngồi, trầm giọng nói.

“Ta không biết thượng giới này rộng lớn bao nhiêu, nhưng ta hy vọng có một ngày toàn bộ thượng giới này đều thần phục dưới Ma Giáo, thần phục dưới ta. Các người có lòng tin cùng ta không?”

Mọi người Ma Giáo nghe xong, lập tức khí huyết dâng trào, khuôn mặt đỏ bừng, quả nhiên không ai có thể ngăn cản

được sự ngang ngược và dã tâm của giáo chủ, bọn họ dường như nghĩ tới ngày mà bọn họ đi theo bên cạnh giáo chủ, từng người xưng ma làm tổ, uy chấn thiên hạ!

Tất cả mọi người quỳ một gối xuống đất, la lớn:

“Chúng ta nhất định sẽ đi theo bước chân của giáo chủ, xưng bá thượng giới, uy chấn vũ trụ!”

“Chúng ta nhất định sẽ đi theo bước chân của giáo chủ, xưng bá thượng giới, uy chấn vũ trụ!”

“Ha ha, tốt lắm, điều bọn tọa muốn chính là lòng tin của các ngươi, kẻ tu ma Ma, không biết sợ hãi!” Chu Khung cười lớn một tiếng, cả người ma diễm ngập trời.

“Ma Vô Đạo!”

“Có thuộc hạ!”

“Bồn tọa ra lệnh cho người lập tức tấn công biên cảnh Đại Võ hoàng triều, không cần nóng vội, bồn tọa cho người hai năm, phải luyện ra một đội tuyệt thế ma binh cho bồn tọa.”

“Tuân lệnh!”

“Thập Nhị Ma Vương, chư vị Đại Hộ Pháp, các người cũng hãy đi biên cảnh một chuyến!”

“Vâng!”

Chúng nhân Ma Giáo lũ lượt lĩnh mệnh, lao đến chiến trường, trong lòng Chu Khung hy vọng có một ngày trăm vạn Ma binh, ngàn vạn giáo đồ của Ma Giáo, người người từ Đại La trở lên, thậm chí Bán Thánh, hoặc là càng mạnh hơn, khi ấy cũng chính là thời khắc Ma Giáo quét ngang thượng giới!

Trong tay Chu Khung từ từ hiện ra Thần Ma đao, nhẹ nhàng vuốt ve, trong mắt thoáng hiện một tia lãnh ý.

“Huynh đệ, chắc lại phải dùng đến ngươi rồi!”

Lúc này, tại biên giới giữa Đại Võ hoàng triều và vùng đất hỗn loạn, trong phủ thành chủ Nam Sơn thành, hai người đang ngồi trò chuyện với nhau, trong đó có một nam tử mặc giáp trụ, toàn thân toát ra khí tức thiết huyết.

Ngồi ở trên là một thư sinh áo bào trắng, trên mặt mang theo nụ cười, nhìn nam tử mặc giáp trụ, trầm giọng nói: “Vương tướng quân có biết, gần đây Đại Võ hoàng triều của ta bắt đầu rối loạn, hiện giờ ngay cả một số thế lực nhỏ cũng đều bắt đầu có động tác!”

Nam tử mặc giáp trụ vỗ bàn, mắng to: “Hừ, nếu không phải ta phụng mệnh trấn thủ biên cảnh Nam Sơn thành, đã sớm diệt sạch bọn thế lực nhỏ chết kia rồi.”

Thư sinh khẽ cười một tiếng, hắn chính là thành chủ của Nam Sơn thành này, mà đối diện chính là Vương tướng quân trấn thủ Nam Sơn thành, bởi vì Nam Sơn thành là biên cảnh của Đại Võ hoàng triều, tuy gần kề vùng đất hỗn loạn vắng vẻ, nhưng theo quy củ vẫn có trăm vạn đại quân đồn trú.

Vương tướng quân là thống soái của đội quân này, có tu vi thực lực Bán Thánh ngũ trọng, nghe nói bởi vì trước kia đắc tội với đại nhân vật trong triều đình, bằng không với tu vi của hắn sao lại có thể bị an bài đến đây chứ.

Thư sinh lại nghĩ đến, nếu không thì mình cũng sẽ không có cơ duyên như vậy, nghĩ đến đây thư sinh lấy ra một phong thư tín, đưa cho Vương tướng quân.

Cười nói: “Vương tướng quân, không cần tức giận, đây chẳng phải là cơ hội để người thi triển tài năng sao?”

Vương tướng quân nghi hoặc nhìn bức thư trong tay, nửa khắc sau, rầm một tiếng, vỗ mạnh một cái lên bàn, đứng lên.

Nhìn thư sinh lớn tiếng hỏi: “Trần thành chủ, tin tức này của người có thật không? Ma Giáo ở vùng đất hỗn loạn kia

thật sự đã giết chết Hồ tộc Bán Thánh cảnh, hiện tại đang triệu tập trăm vạn ma binh, muốn tấn công Nam Sơn thành!”

Thư sinh lắc lắc cây quạt xếp trong tay, cười to nói: “Đương nhiên là thật. Tin tức này là ta vừa mới phái người dò xét được, ước chừng gần thì ba ngày, nhiều thì bảy ngày, Ma Giáo tất sẽ kéo quân đến công thành!”

Chỉ thấy Vương tướng quân nghe xong, chẳng những không lộ vẻ lo lắng, ngược lại mặt lộ vẻ mừng như điên. Phải biết rằng hẳn rõ ràng có tu vi Bán Thánh ngũ trọng này, nhưng lại bởi vì đắc tội người, mới bị phái đến địa phương chim không thềm ị này.

Chương 172 - Đã đến lúc nên tàn sát thành trì 2

Có thể tưởng tượng được, ở lại nơi này, cho dù hấn có trấn thủ một vạn năm cũng không có công lao nào, không có công lao hấn sẽ không có khả năng bị điều ra khỏi Nam Sơn thành, hoàn toàn tạo thành một vòng luẩn quẩn.

Nhưng quả thật trời không tuyệt đường người, hiện tại Đại Võ hoàng triều đang trong tình trạng bạo loạn, liên tục đại chiến với Trần Bắc Vương phản nghịch, hơn nữa tình thế còn chưa được tốt lắm. Lúc này nếu như ta có thể đánh tan trăm vạn ma binh mà Ma Giáo đưa đến, như vậy nhất định sẽ là một đại công.

Đến lúc đó cho dù không thể thăng quan, ít nhất cũng có thể điều về hoàng thành, rời khỏi nơi chim không thềm ị này.

Thư sinh cũng mang vẻ mặt tươi cười, một khi việc này hoàn thành tốt đẹp, đến lúc đó hấn cũng sẽ được lợi ích không nhỏ, rất có thể đạt được trọng dụng của triều đình.

Hai người càng thương lượng càng vui vẻ, nhưng bọn họ nào hay biết, tin tức về Ma Giáo mà bọn họ thu thập được chỉ là phần nổi của tảng băng mà thôi, trong tin tức của bọn họ, cao thủ mạnh nhất của Ma Giáo cũng chỉ là mấy vị Bán Thánh nhất trọng nhị trọng.

Nếu để bọn họ biết chuyện Chu Khung ở hoàng thành, e rằng sẽ trực tiếp sợ đến mức mất cả hồn vía, chớ nói chi là diệt Ma Giáo.

Bên ngoài Nam Sơn thành năm trăm dặm, trong một trướng bông lớn, Ma Vô Đạo và đông đảo cao tăng Ma Giáo đang trao đổi với nhau.

Một thị vệ từ bên ngoài bước vào, tâu với Ma Vô Đạo rằng: “Đường chủ, tin tức về Nam Sơn thành đã điều tra rõ ràng, do Nam Sơn thành là thành trì biên cương, cho nên có đến trăm vạn đại quân trú đóng, thủ lĩnh họ Vương, chính là cao thủ Bán Thánh ngũ trọng, hơn nữa rất có tài nghệ lãnh binh đánh trận.”

“Biết rồi!” Ma Vô Đạo phát phát tay, thị vệ cúi mình lui ra khỏi đại trướng.

Thị vệ đi rồi, Ma Hồ Vương ngồi bên cạnh vỗ đầu kêu to: “Nam Sơn thành nho nhỏ này lại có cao thủ Bán Thánh ngũ trọng, Đại Võ hoàng triều quả thật mạnh đến vậy sao!”

Bạch Hạo Thiên ở bên cạnh cười nhẹ nói: “Đương nhiên không phải, Nam Sơn thành này dù sao cũng là biên cảnh, cho nên mới có cao thủ như vậy trấn thủ. Theo tin tức chúng ta có được, Vương tướng quân này trong toàn bộ quân đội Đại Võ hoàng triều đều được xem là nhân vật đứng đầu!”

“Vậy là tốt rồi, nhưng ta vẫn cảm thấy thực lực của mình quá thấp, cần phải nỗ lực hơn nữa, bằng không sau này làm sao có thể theo chân giáo chủ xưng bá thiên hạ!” Ma Hồ Vương trịnh trọng nói.

Những người khác cũng gật đầu, quả thật cao tăng Ma Giáo gần đây tuy không ngừng tiến bộ vượt bậc, nhưng đối thủ cũng trở nên càng ngày càng mạnh mẽ, trước kia vẫn luôn là giáo chủ áp chế kẻ địch, nhưng sau một thời gian, liệu những giáo đồ như bọn họ có tác dụng gì đây!

Ma Vô Đạo ở bên cạnh trầm giọng nói: “Như vậy cũng tốt, thực lực của Nam Sơn thành càng mạnh thì càng có thể rèn

luyện ra uy lực của ma binh!”

Lúc này ánh mắt Ma Hồ Vương nhìn về phía Nam Sơn thành lộ ra một tia hàn quang “Cách mấy năm, Ma Giáo ta một lần nữa tranh bá, cần phải lại tàn sát thành này để giải khuây đôi chút!”

Những người khác nghe xong, chẳng những không phản bác, ngược lại đều lộ ra vẻ mặt hưng phấn, đúng vậy, đã lâu rồi không tàn sát thành trì!

Ba ngày sau...

Bên ngoài Nam Sơn thành, lúc này trăm vạn ma binh của Ma Giáo đã bao vây toàn bộ thành trì.

Đông đảo sinh linh trong thành đứng trên tường thành nhìn đám ma binh bao vây bên ngoài, mặt lộ vẻ kinh hãi, tuy rằng hai ngày nay trong Nam Sơn thành vẫn luôn đồn đại, nói Ma Giáo ở vùng đất hỗn loạn phái người đến tấn công Đại Võ hoàng triều.

Nhưng tất cả mọi người đều cho rằng chỉ là lời đồn mà thôi, dù sao trong nhận thức của bọn họ, một vùng đất hỗn loạn nhỏ bé ước chừng ngay cả một vị Bán Thánh cũng không có, làm sao dám tấn công Đại Võ hoàng triều chứ.

Đây cũng là bởi vì tốc độ quật khởi của Ma Giáo quá nhanh, chỉ trong vòng mấy chục năm ngắn ngủi đã thống nhất vùng đất hỗn loạn, uy thế cũng có thể lan tỏa đến vùng đất hỗn loạn.

Ngay cả Nam Sơn thành ở gần vùng đất hỗn loạn này cũng có rất ít sinh linh biết nơi đó đã bị Ma Giáo thống nhất.

Dù sao đối với thượng giới mà nói, thời gian mấy chục năm chẳng qua chỉ là một cái chớp mắt mà thôi, ai lại có tâm trí thanh thản mà đi chú ý đến một địa phương hẻo lánh như vậy đã thống nhất hay chưa chứ.

Sinh linh trên tường thành trò chuyện với nhau,

“Ma Giáo quả thật đã tấn công tới, bọn chúng làm sao dám vậy! Chẳng lẽ không sợ bị diệt giáo hay sao!”

“Trời ơi, trăm vạn Ma binh này đều có thực lực từ Thông Huyền cảnh cửu trọng trở lên, điều này sao có thể?”

“Các người hãy nhìn nam tử mặc áo giáp cầm đầu kia, sao ta lại cảm thấy hắn không phải là một Bán Thánh tầm thường!”

Chương 173 - Tụ Ma Đại Trận

Lúc này, trên tường thành xuất hiện một nam tử khôi ngô mặc áo giáp, chính là Vương Khuê, thủ lĩnh đội quân trấn thủ! Hắn nhìn đám người Ma Giáo đối diện, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Hắn không phải kinh hãi bởi thực lực của trăm vạn ma binh, phải biết rằng quân đội mà Đại Võ hoàng triều chiêu mộ thấp nhất cũng có tu vi Thông Huyền Cảnh thập trọng, hơn nữa đều từng trải qua trăm trận chiến, có thể nói trăm vạn ma binh này trong mắt hắn chẳng khác nào một đám quân ô hợp.

Điều khiến hắn kinh hãi chính là nam tử cầm đầu khoác áo giáp đen kia, hắn cảm nhận được khí tức nguy hiểm từ trên người đối phương, rõ ràng tu vi của đối phương cũng đạt tới Bán Thánh ngũ trọng giống như hắn.

Vương Khuê quay đầu lại, phần nộ nhìn về phía thư sinh thành chủ ở bên cạnh, lớn tiếng chất vấn:

“Chuyện gì xảy ra vậy? Không phải người nói tu vi mạnh nhất của Ma Giáo chỉ đạt Bán Thánh nhất trọng, nhị trọng sao? Vậy tên này từ đâu chui ra vậy? Người đừng nói với ta hắn chỉ tới xem náo nhiệt nhé!”

“Ta... ta, người... người!” Thư sinh lắp bắp không biết nói gì, thật sự hắn chẳng hay đối phương là ai, hắn chỉ là một tiểu thành chủ nơi biên cảnh, tin tức có thể thu thập được quả thực chẳng nhiều lắm!

Vương Khuê nhìn thư sinh không nói nên lời, tức giận liếc hẳn một cái, trong tay từ từ hiện ra một thanh đại đao.

Từ trên tường thành bay xuống, lúc này cửa thành Nam Sơn mở toang, bên trong bắt đầu điên cuồng tuôn ra quân đội.

Đội Vương Khuê rơi xuống đất, phía sau đã đứng đầy trăm vạn quân đóng ở biên cảnh!

Vương Khuê nhìn Ma Vô Đạo, hét lớn một tiếng: “Ta chính là Tướng quân thủ thành Nam Sơn của hoàng triều Đại Võ Vương Khuê, ngươi là kẻ nào, dám to gan xâm phạm biên cảnh của ta!”

Ma Vô Đạo cười lạnh: “Ta là Ma Vô Đạo, Đường chủ Chiến đường Ma Giáo, phụng mệnh Giáo chủ đến đây tru diệt thành trì các ngươi!”

Vương Khuê nheo mắt lại, mấy ngày gần đây hẳn cũng đã tìm hiểu tin tức về Ma Giáo, tuy chưa từng nghe nói có Chiến đường gì, nhưng Ma Giáo với đơn vị đường đã có tới bốn năm chi, nếu mỗi người đều có tu vi như đối phương, vậy thì mình còn ngăn cản cái gì nổi!

Nhưng nghĩ lại, nếu hôm nay ta trực tiếp ăn hết tất cả mọi người, sau đó lập tức báo công với hoàng triều, về sau dù Ma Giáo có phái người đến, ta cũng đã rời khỏi biên cảnh này rồi.

Khi đó tồn vong của thành trì này không còn liên quan gì đến ta!

Nghĩ vậy, Vương Khuê cất tiếng cười cuồng điên: “Chỉ bằng ngươi ư? Xem ra ngươi thật sự không biết sự lợi hại của bản tướng quân! Đã đến đây rồi, hôm nay đừng hòng sống sót mà đi!”

Vương Khuê quả thật có lòng tin, tuy rằng Ma Vô Đạo cũng có tu vi Bán Thánh ngũ trọng như hắn, nhưng Vương Khuê tuyệt đối tự tin vào chính mình. Nhờ vào sự trợ giúp của

quân trận, hấn nắm chắc có thể trực tiếp nuốt gọn trăm vạn quân ô hợp này!

Nghĩ đến việc lập công đang ở trước mắt, Vương Khuê vung tay lên, hét lớn một tiếng: “Liệt Mãnh Hổ Quân Trận, sát địch, lập công!”

Theo lệnh của Vương Khuê, trăm vạn quân đội phía sau lập tức bày ra trận pháp, phía trên hình thành một con mãnh hổ to lớn, thân hình của Vương Khuê xuất hiện phía trên mãnh hổ, khí thế lại tăng lên gấp bội!

Ma Vô Đạo cũng vẫy tay về phía trăm vạn ma binh phía sau, quát: “Liệt Tụ Ma Trận, đồ thành!”

Trăm vạn ma binh nhanh chóng bày ra trận pháp, lúc này có thể thấy rõ chênh lệch. Tốc độ bày trận của ma binh rõ ràng chậm hơn đối phương một chút, thậm chí có ma binh còn đi nhầm vị trí, bởi vì từ khi triệu tập đến giờ, trăm vạn ma binh này mới chỉ có vài tháng!

Trong thời gian này chỉ là trải qua huấn luyện đơn giản mà thôi!

Vương Khuê nhìn trăm vạn ma binh hoảng loạn phía đối diện, cười ha ha khinh miệt, quả nhiên đối phương còn ô hợp hơn cả mình tưởng tượng!

Sắc mặt Ma Vô Đạo lại bình tĩnh, đây vốn là chuyện đã nằm trong dự liệu, nếu cho hấn thời gian mười năm, hấn có lòng tin huấn luyện ma binh còn mạnh hơn đối phương, nhưng Ma Giáo không có thời gian, hấn cũng không có thời gian.

Phương pháp huấn luyện nhanh nhất của quân đội chính là ra chiến trường, tuy rằng trạng thái hiện tại, tỷ lệ tử vong của ma binh sẽ cao đến đáng sợ, nhưng hiệu quả cũng sẽ nhanh đến đáng sợ, không cần một năm hấn đã nắm chắc vượt qua đối phương!

Về phần ma binh tử vong trong lúc này, như vậy xin lỗi, chỉ có thể coi như người vô dụng.

Ma, đã xưng là ma, chẳng những phải tàn nhẫn với người khác, cũng phải tàn nhẫn với chính mình, nếu như ngay cả chút quyết đoán ấy cũng không có, vậy đi theo chính đạo đi, tử lệ tử vong ở đó thấp hơn!

Ma binh tập kết xong, phía trên hình thành một Ma Thần sáu tay thân cao ngàn trượng, Ma Vô Đạo đứng trên đỉnh đầu Ma Thần, khí thế cũng bắt đầu tăng vọt.

Chương 174 - Trong trăm loại người vô dụng nhất là thư sinh 1

Xét về thực lực mà nói, quân đội của Vương Khuê có tổng thể thực lực vượt xa ma binh, nhưng khí thế của Ma Thần do ma binh hình thành lại không hề kém cự hỏ. Đây là do ma binh phối hợp chưa hoàn hảo khiến cho thân thể Ma Thần có phần hư ảo.

Trong mắt Vương Khuê lóe vẻ kinh hãi, quân trận do ma binh đối phương hình thành rõ ràng mạnh hơn quân trận Mãnh Hổ của mình, phải biết rằng quân trận Mãnh Hổ này chính là một trong những quân trận thượng đẳng của hoàng triều Đại Võ!

Nhanh chóng trấn áp nỗi kinh hãi trong lòng!

Bởi vì Ma Vô Đạo trên thân Lục Tỷ Ma Thần, giờ phút này đã vung tay dẫn quân xông lên giết tới.

Lục Tỷ Ma Thần xuất quyền oanh kích trên đầu cự hỏ, âm, lực phá hoại kinh khủng không ngừng vang lên.

Hai bóng dáng khủng khiếp do quân trận tạo thành đang liều mạng vật lộn, mỗi một đạo oanh kích đều đánh cho không gian run rẩy, đây cũng chính là sự ổn định đáng sợ của không gian thượng giới, nếu như là hạ giới, mỗi một đạo oanh kích này đều có thể đánh sụp một phương đại lục.

Hai đại quân trận phía dưới cũng đang không ngừng chém giết, bởi vì thực lực tổng thể của ma binh quả thật thấp hơn

Mãnh Hổ quân, chỉ ngần ngừ nửa khắc đồng hồ ma binh đã tử thương không dưới vạn người, mà Mãnh Hổ quân thậm chí chưa mất đến trăm người.

Vương Khuê đang chém giết với Ma Vô Đạo trên bầu trời, cười ha ha, khinh miệt nói: “Chỉ bằng đám ô hợp do người dẫn đầu ư, hôm nay tất cả hãy lưu lại đi!”

Sắc mặt Ma Vô Đạo âm trầm, nói lạnh như băng: “Người vẫn nên lo cho bản thân mình đi!”

Nói xong, trường thương trong tay mang theo ý cảnh hủy diệt kinh khủng, đánh về phía Vương Khuê.

Phía sau trăm vạn ma binh, đông đảo cao tầng Ma Giáo đều đang tận mắt chứng kiến trận đại chiến kinh thế này.

Ma Hổ Vương vỗ đầu một cái, lo lắng nói: “Chúng ta cũng đi trợ giúp đi, ma binh triệu tập tới quả thực quá yếu kém, cứ tiếp tục như vậy, nếu không giết được đối phương thì không xong.”

Bạch Hạo Thiên ở một bên lại nhẹ nhàng lắc đầu, mặt mỉm cười nói: “Bây giờ còn chưa cần đến chúng ta.”

Hắn chỉ vào quân trận đang chém giết: “Hổ Vương, người hãy nhìn kỹ lại xem, bây giờ có gì khác biệt không?”

Ma Hổ Vương nhìn theo hướng Bạch Hạo Thiên chỉ, chỉ thấy lúc này Ma Thần sáu tay do Ma Binh quân trận hình thành rõ ràng đang ở thế hạ phong, thân thể đã có phần hư ảo.

Mà ma binh lại tử thương nặng nề, có thể nói, hiện tại hoàn toàn là ma binh chết mười mới có thể đổi được một người của đối phương, đang lúc Ma Hổ Vương có chút nghi hoặc không hiểu vì sao Bạch Hạo Thiên lại bảo hắn nhìn.

Lại phát hiện, trải qua bao phen tàn sát, Ma binh chẳng những không vì số người tử trận trong trận chiến đầu quá

hiều mà kinh hãi, trái lại càng đánh càng hăng, trong mắt đều hiện lên từng tia huyết quang, trên người cũng liên tục tỏa ra hắc khí.

Ma Thần Lục Tý dường như đã hấp thu luồng hắc khí này, thân thể đang dần ngưng thực, tuy vẫn chưa phải là đối thủ của Cự Hồ, nhưng rõ ràng đang từng bước cải biến cục diện bất lợi!

Hơn nữa, thực lực của Ma binh cũng tăng mạnh không ngừng theo sự cường hóa của Ma Thần, đây không phải là sự tăng cường tạm thời, mà là sự tăng cường thực sự. Ma Hồ Vương đã tận mắt chứng kiến, một tên Ma binh vừa mới đạt Thông Huyền cửu trọng, sau khi giết chết một đối thủ, lập tức thăng cấp lên Thông Huyền thập trọng!

Ma Hồ Vương vỗ đầu, tựa hồ có chút linh ngộ nói: “Đây chính là uy lực của trận pháp sao?”

Bạch Hạo Thiên gật đầu, đương nhiên là uy lực của trận pháp, tuy Ma Giáo tuyển nhận ma binh đều là hạng hung ác, nhưng cũng không hung ác đến mức bị giết đến trình độ này còn không sụp đổ, ngược lại càng hung ác hơn.

Có lẽ trận pháp này có thể thay đổi tâm lý sợ hãi của con người, đồng thời kích thích mạnh mẽ hung tính trong lòng người, tuy rằng ma binh như vậy sẽ tử thương nặng nề, nhưng tốc độ luyện binh cũng nhanh đến mức mắt thường có thể thấy được!

Về phần vì thế mà ma binh chết nhiều hay ít, quả thực không để trong lòng đám đại lão Ma Giáo này!

Tiến vào Ma Giáo, phải có giác ngộ về cái chết, nếu không làm sao xứng đáng làm ma binh của Ma Giáo!

Trên bầu trời, Vương Khuê càng đánh càng kinh hãi. Thân thủ của Ma Vô Đạo ở phía đối diện vượt xa tưởng tượng của

hắn. Hắn cả đời chém giết vô số cao thủ Bán Thánh ngũ trọng, vậy mà hoàn toàn không địch lại người ở nơi hẻo lánh này!

Hắn có thể cảm giác được, nếu như không phải đối phương lưu thủ, chỉ sợ mình đã bị đối phương bắt rồi.

Vương Khuê nghĩ đến đây, trong lòng trầm xuống, ánh mắt liếc về phía quân trận, cái liếc mắt này suýt chút nữa dọa hắn co quắp trên mặt đất!

“Mẹ nó, sao có thể như vậy được!”

Chỉ thấy trong ánh mắt của Vương Khuê, thân thể Ma Thần sáu tay phía dưới rõ ràng ngưng thực hơn rất nhiều, lúc này hai tay đang bắt lấy chân trước của cự hổ, hai tay đè chặt chân sau của cự hổ!

Chương 175 - Trong trăm loại người vô dụng nhất là thư sinh 2

Hai cánh tay còn lại điên cuồng đánh vào đầu cự hổ, đánh vang lên ong ong, cự hổ bị nhốt lại, căn bản không có cách nào phản kháng, chỉ có thể liều mạng gầm rú, nếu cự hổ có suy nghĩ, hẳn phải mắng to “Người có nhiều cánh tay thì ghê gớm lắm sao!”

Quân binh lính giao chiến phía dưới cũng hoàn toàn thay đổi bộ dáng, bởi vì quân trận hình thành cự hổ bị vây khốn, làm cho sức chiến đấu của toàn quân Cự Hổ giảm xuống không ít, hơn nữa ma binh hung ác đáng sợ, hiện giờ đã biến thành hai ba ma binh có thể đối được một quân nhân cự hổ!

Vương Khuê hiểu rõ, nếu cứ tiếp tục như vậy, cho dù Cự Hổ quân có diệt được Ma binh, e rằng cũng sẽ tử thương quá nửa, quan trọng nhất là bản thân hắn căn bản không đánh lại được Ma Vô Đạo trước mặt! Xem ra cần phải mượn quân trận để rút lui mới được!

Thành chủ thư sinh đứng trên tường thành quan sát, cũng không nhìn ra chỗ thâm ảo của nơi này, dựa vào kinh nghiệm đọc sách mấy ngàn năm của hắn mà xem, trận này hẳn thắng như chẻ tre!

Sau trận chiến này, thanh danh Nam Sơn thành của hắn chắc chắn sẽ vang dội, hắn cũng sẽ được trọng dụng vì điều này, trở về Hoàng thành, bước lên đỉnh cao của cuộc đời, cưới một tiểu thư khuê các danh môn vọng tộc làm vợ!

Cao tăng Ma Giáo ở phương xa nhìn thư sinh thành chủ về mặt đắc ý tươi cười, đều lặng thinh một hồi, quả thật trong trăm loại người vô nhất dụng là thư sinh, chiến cuộc biến hóa rõ ràng như vậy, hấn lại không phát hiện, còn cười ngây ngô!

Ánh mắt Ma Thử Vương Trần Thư lóe lên một luồng hàn quang, trong tay hiện ra một cây trường cung, bên trên tiên quang lượn lờ, đây là bảo vật Bán Thánh cấp Ma Thiên Cung mà giáo chủ đã ban thưởng cho hấn khi hấn thống nhất vùng đất hỗn loạn, do trong một ngày liên tục phá mười ba thành!

Chỉ thấy Ma Thử Vương tay trái nắm dây cung, nhẹ nhàng kéo một cái, lập tức kéo trường cung thành hình trăng tròn, một mũi tên ánh sáng màu đen chậm rãi thành hình trên Ma Thiên Cung, vèo một tiếng bắn về phía thành chủ Thư Sinh đối diện!

Chỉ thấy mũi tên ánh sáng xuyên qua khe hở giữa hai đại quân trận.

Trên tường thành lập tức vang lên tiếng kêu thảm thiết như lợn bị chọc tiết, chỉ thấy thành chủ thư sinh ôm một con mắt thống khổ kêu gào, máu tươi không ngừng từ trong mắt chảy ra, lại trực tiếp bị bắn mù một con mắt.

Các cao tăng Ma Giáo nhìn thành chủ thư sinh đang kêu rên ở đối diện, cười ha hả một tiếng! Quả nhiên tên thư sinh này quá rác rưởi! Nếu không phải còn hữu dụng, mũi tên vừa rồi đã trực tiếp bắn chết hấn!

Đang lúc Vương Khuê trên bầu trời nghĩ cách mượn nhờ quân trận để chạy trốn.

Ma Vô Đạo ở đối diện lại ngừng lại trước, phát phát tay, Ma binh lập tức ngừng công kích, không ngừng lui về phía sau, Ma Vô Đạo nhìn Vương Khuê ở đối diện, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh!

Xoay người mang theo đám người Ma Giáo rời đi!

Lúc này Vương Khuê nhìn đám người Ma Giáo đi xa, vẻ mặt ngơ ngác, người sắp thẳng rồi, vậy mà không đánh nữa, tình huống gì vậy!

Nhưng hắn cũng không nghĩ nhiều, Ma Vô Đạo rời đi khiến hắn thở phào nhẹ nhõm, lập tức quay người trở lại trong thành trì.

Sinh linh trên Nam Sơn thành nhìn đám người Ma Giáo rút lui, lập tức hoan hô reo hò, quả nhiên, Ma Giáo nho nhỏ làm sao có thể là đối thủ của quân đội Đại Võ hoàng triều bọn họ, không phải bị Vương tướng quân đánh bại rồi sao!

Vương Khuê nhìn sinh linh trên tường thành với vẻ mặt hưng phấn, thậm chí dài một hơi, nghĩ thậm chí sinh linh ngu xuẩn, không giải thích thêm nữa, rồi bay vào phủ thành chủ!

Lúc này, thành chủ thư sinh thấy Vương Khuê bước vào, lập tức quát lớn: “Vì sao vừa rồi ngươi không truy kích, vì sao không giết sạch bọn Ma Giáo đến đây, vì sao ngươi lại tha cho chúng!”

Vương Khuê nhìn thành chủ thư sinh đang che mắt, điên cuồng chất vấn mình, trực tiếp tát một cái thật mạnh!

Bốp, thành chủ thư sinh bị đánh xoay một vòng tại chỗ, ngã ngời xuống đất, vẻ mặt phẫn nộ nhìn Vương Khuê!

Vương Khuê ngồi trên ghế, lạnh giọng nói: “Còn truy kích, hôm nay có thể bảo vệ được Nam Sơn thành đã là không tệ rồi!”

Lập tức nói ra tình huống cụ thể của trận chiến hôm nay!

Thành chủ Thư Sinh nghe vậy vẻ mặt kinh hãi, rõ ràng hắn nhìn thấy bên mình toàn thắng, sao lại thảm như Vương Khuê nói! Theo lời Vương Khuê nói, nếu không phải Ma Giáo đột

nhiên rút quân, e rằng thành Nam Sơn này cũng không giữ nổi!

Vương Khuê lạnh lùng nhìn vị thư sinh đối diện, quát hỏi: “Nói đi, ngươi còn biết bao nhiêu tin tức về Ma Giáo, một đường chủ đã có thể đề ta ra đánh. Giáo chủ Ma Giáo kia mạnh đến mức nào, ta cũng không dám tưởng tượng!”

Thư sinh thành chủ sợ đến mức trong miệng run rẩy, “Cái này, cái này ta thật sự không biết, chẳng qua nghe nói Ma Giáo giáo chủ tự xưng là thiên hạ vô địch! Uy chấn vũ trụ, ta cho rằng bọn họ đang khoác lác!”

Chương 176 - Nam Sơn

Thành bị vây khốn 1

Vương Khuê nghe xong cũng có phần kinh ngạc, vị Ma Giáo giáo chủ này thật sự dám nói lời cuồng ngôn như vậy, nhưng nếu đã dám tự xưng như thế, tu vi tất nhiên không thấp, chính mình không cần nghĩ cũng biết, ngay cả một thủ hạ của hắn cũng đánh không lại, huống chi là bản thân giáo chủ!

Đang lúc Vương Khuê trầm tư, thư sinh thành chủ run rẩy nói:

“Tin tức kia ta lấy được còn có một cái, chính là! Chính là!”

Vương Khuê nhìn vị thành chủ thư sinh đang run rẩy, chất vấn: “Còn có gì nữa, ngươi mau nói đi!”

“Còn có vị Ma Giáo giáo chủ kia chẳng những hung ác bá đạo, còn có một sở thích, khi đó đặc biệt ưa thích tàn sát cả thành, vùng đất hỗn loạn đã bị tàn sát mấy tòa thành trì rồi!”

Vương Khuê nghe xong sợ đến mức suýt nữa ngã từ trên ghế xuống, phải biết trong thành trì Thượng giới nào có kẻ chẳng có ức vạn sinh linh, nhiều năm như vậy, cho dù thời khắc chiến tranh giữa các hoàng triều kịch liệt nhất cũng không ai dám tàn sát cả thành, bởi vì như thế thật sự là tạo nghiệt quá lớn!

Vương Khuê miệng không ngừng lầm bầm: “Chẳng trách, tên Ma Vô Đạo kia luôn miệng hô tàn sát cả thành! Biết làm sao bây giờ, bọn tu ma đạo quả nhiên đều là lũ điên cả, gia quyến của ta còn ở trong thành, nếu không chống cự nổi Ma

Giáo nà, người mau phái người truyền tin cho hoàng thành, để hoàng thành phái binh đến viện trợ! Bằng không tất cả chúng ta đều phải chết!”

Thư sinh thành chủ nào dám phản bác, lập tức quay người đi ra ngoài truyền tin!

Thời gian nhanh chóng trôi qua, hai năm sau, đúng vậy, chính xác là hai năm!

Bên ngoài Nam Sơn thành, trên một ngọn hoang sơn, một nhóm bốn người nhanh chóng phi hành ở tầng không thấp! Lão già dẫn đường ở phía trước, không ngừng thúc giục: “Nhanh lên, nhanh hơn nữa, ngày mai chúng ta sẽ có thể đến Nguyên Nguyệt thành rồi! Đến lúc đó truyền tin tức ra ngoài, chúng ta sẽ phát tài!”

Vợ chồng phía sau dẫn theo một nữ hài hai mươi tuổi, tăng nhanh tốc độ, đúng lúc này ba người phát hiện lão già dẫn đường phía trước đột nhiên đứng bất động!

Cô nương hơi nghi hoặc hỏi: “Gia gia, vì sao người lại dừng bước vậy!”

Chưa đợi nàng hỏi câu thứ hai, chỉ thấy thân thể lão già đột nhiên vỡ thành hai nửa! Trong tầm mắt bốn người xuất hiện một kẻ đeo mặt nạ bằng đồng xanh!

“Gia gia!” Một tiếng kêu khóc thảm thiết vang lên, nữ hài ngã quỵ bên cạnh thi thể lão già đã bị chẻ đôi, nước mắt tuôn rơi không ngừng!

Cố gắng muốn hợp thân thể của lão già lại với nhau, nhưng thần hồn lão già sớm đã bị chém tan tác, làm sao còn có thể sống lại cho được!

Cha mẹ của cô bé ở phía sau nhìn thấy người đeo mặt nạ, trong lòng nhất thời thót một cái, biết là đã lâm vào tình cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Từ khi Ma Giáo bắt đầu tấn công Nam Sơn thành cách đây hai năm, toàn bộ Nam Sơn thành dường như đã đoạn tuyệt liên hệ với thế giới bên ngoài, cho dù truyền tin tức thế nào cũng không thể đưa ra ngoài được!

Về sau phủ thành chủ liền treo giải thưởng, hễ ai đem được tin tức truyền ra ngoài, sẽ thưởng vạn khối tiên thạch. Bọn họ nhận lệnh truyền tin này, mang theo nữ nhi là để đánh lạc hướng tai mắt người khác.

Hai vợ chồng trực tiếp quỳ xuống trước người đeo mặt nạ bằng đồng xanh, nhìn người đàn ông đeo mặt nạ, khẩn cầu nói:

“Đại nhân, chúng ta sai rồi, chúng ta không nên đi ra truyền tin, chúng ta đáng chết, người giết hai chúng ta đi, nhưng nữ nhi của ta vẫn còn là một đứa trẻ, nàng mới hơn hai mươi tuổi, cái gì cũng không biết, người tha cho nàng đi, van cầu người, nếu không đại nhân mang con bé về nhà làm thị nữ cũng được a!”

Nói xong không ngừng bắt đầu dập đầu!

Người đeo mặt nạ đồng xanh nhìn hai vợ chồng một chút, lạnh lùng nói:

“Yên tâm mà đi, ta sẽ không động thủ với con gái của hai người!” Nói xong, một đao chém chết hai vợ chồng.

Trước khi chết, hai vợ chồng nhìn thoáng qua con gái, trong ánh mắt tràn ngập tình yêu thương, cũng có một tia không nỡ. Nhưng có thể khiến đối phương buông tha cho con gái mình, họ đã rất thỏa mãn, chỉ là không biết sau này con gái mình sẽ sống ra sao!

Cô gái quay đầu nhìn cha mẹ bị chém chết, càng gào thét đau đớn! Vẻ mặt hằn lên sự thù hận nhìn người đeo mặt nạ!

Sau đó trong mắt nhanh chóng che giấu cừu hận, nhẹ giọng nói: “Ta tên Cửu Nhi, sau này chính là thị nữ của đại nhân!”

Người đeo mặt nạ không để ý đến nàng, xoay người rời đi.

Một giọng nói lạnh lùng vang lên từ trong miệng hắn:
“Giết đi, đừng để cha mẹ nó ở dưới suối vàng quá quạnh quẽ!”

“Vâng!”

Cô gái còn chưa nghe ra thanh âm xuất hiện từ đâu, đã cảm giác được cổ mình lạnh toát, hoàn toàn mất đi ý thức!

Lúc này, tại phủ thành chủ Nam Sơn thành, Vương Khuê thân mặc giáp trụ, sắc mặt vàng như sáp, vẻ mặt tiêu tụy, rất khó tưởng tượng đây là một cao thủ Bán Thánh cảnh ngũ trọng!

Chương 177 - Nam Sơn

Thành bị vây khốn 2

Ngồi đối diện là một thư sinh áo bào trắng, một bên mắt đeo bịt mắt, đã thành gã chột, chính là thư sinh thành chủ bị Ma Thử Vương bắn mù một mắt.

Vốn dĩ với tu vi Đại La cảnh của hắn, đừng nói là mù một mắt, cho dù là nửa cái đầu vỡ nát, hắn cũng có thể khôi phục, nhưng trong con mắt này lại có một luồng ý cảnh phá hoại, chỉ cần con mắt hắn khôi phục, lập tức sẽ lại nổ tung!

Sau khi thử liên tục hai lần, hắn liền từ bỏ, thật sự là quá đau đớn, chỉ có thể buông xuôi! Trạng thái lúc này của hắn còn kém hơn Vương Khuê! Cứ như vừa trải qua nỗi đau mất cha mất mẹ!

Vương Khuê nhìn thư sinh, bi thương nói: “Vẫn không liên lạc được với bên ngoài sao?”

Thư sinh gật đầu, nặng nề nói: “Hai năm rồi, ta đã dùng hết mọi cách, đều không thể liên lạc được với bên ngoài, vô số người phải đi đều biệt vô âm tín, ngay cả vô số sinh linh chạy ra khỏi thành cũng đều không có bất kỳ động tĩnh gì!”

Vương Khuê chán nản ngồi xuống ghế, miệng cười bi thương nói: “Xong rồi, tất cả đều xong rồi, chúng ta hoàn toàn bị vớt bỏ! Ma giáo đang coi chúng ta như đá mài đao!”

Hai năm trước, Vương Khuê bảo thư sinh liên hệ với hoàng triều, nhưng lại đột nhiên phát hiện, toàn bộ thư từ ở Nam Sơn thành đều mất tác dụng, bất luận là tin tức gì cũng không

truyền ra ngoài được, ngay cả Na Di Phù cũng mất đi hiệu quả!

Hắn chỉ có thể phái người ra ngoài truyền tin, thế nhưng hai năm qua, bất kể phái đi bao nhiêu người cũng không thấy trở về, cũng không có bất kỳ tin tức gì truyền lại!

Hơn nữa, hai năm qua, ma binh Ma giáo cứ mười ngày lại tấn công Nam Sơn thành một lần, mỗi lần sắp thắng lại rút lui, hai năm qua vẫn không hề thay đổi!

Không đúng, nói chính xác thì ma binh vẫn luôn thay đổi, thực lực không ngừng tăng cường, về sau, ma binh được phái đi tấn công càng ngày càng ít, thậm chí lần trước chỉ phái năm vạn ma binh tấn công.

Mà năm vạn ma binh này, năm mươi vạn đại quân của Vương Khuê cũng không thể ngăn cản nổi, còn lý do vì sao chỉ còn năm mươi vạn, đương nhiên là bởi vì hai năm qua Cự Hồ quân đã tử thương một nửa!

Một năm trước, Vương Khuê cũng từng mang theo người nhà muốn chạy trốn, nhưng kết quả là không những không thành công, còn mất đi một người vợ, hai đứa con trai!

Bọn họ biết, Ma giáo phong tỏa Nam Sơn thành, dùng Nam Sơn thành để tôi luyện ma binh.

Nếu là trước đây có thể còn có người phát hiện ra điểm khác thường của Nam Sơn thành, nhưng hiện tại toàn bộ Đại Võ hoàng triều đều đang rối ren, ai rảnh rỗi quan tâm đến một tòa thành trì biên giới chứ!

Trong Nam Sơn thành tràn ngập tuyệt vọng!

Mà cách đó năm trăm dặm, trong đại trướng Ma giáo, tiếng cười nói cười vẫn không ngừng!

“Phong Thiên trận pháp mà giáo chủ ban cho quả nhiên hữu dụng, hai năm rồi, chẳng ai có thể truyền tin tức ra ngoài!”

“Còn cái đám lao lực Cự Hồ quân kia thật quá rác rưởi, hiện tại so với ma binh Ma giáo chúng ta, chênh lệch đúng là xa vời!”

“Đúng vậy, Cự Hồ quân hiện tại đã chẳng còn tác dụng tôi luyện đối với ma binh nữa! Bây giờ bọn chúng nhìn thấy ma binh là vừa run rẩy vừa chiến đấu!”

Các cao tăng Ma giáo khác nghe xong, lập tức cười ha hả!

Ma Vô Đạo ngồi trên ghế, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng. Trải qua hai năm chinh chiến, trăm vạn ma binh đã hoàn toàn thành hình. Đương nhiên hơn một nửa trong số trăm vạn ma binh này đều là được chiêu mộ sau này, còn những ma binh biến mất trước kia tất nhiên đã bỏ mạng!

Tỷ lệ tử vong kinh hoàng, tạo nên thực lực đáng sợ của trăm vạn ma binh, hiện tại trong ma binh, kẻ thấp nhất cũng có tu vi Thiên Cổ cảnh, Chân Vũ cảnh cũng lên tới hơn mười vạn, Đại La cảnh cũng có hơn ngàn tên!

Có thể nói dựa vào Tụ Ma Trận và phương pháp huấn luyện tàn khốc của Ma Vô Đạo, chỉ hai năm, trăm vạn ma binh đã trở thành một lực lượng không thể xem thường của Ma giáo!

Mà Ma Vô Đạo, hai năm qua dựa vào chiến đấu không ngừng nghỉ và Tụ Ma Trận, tu vi cũng đột phá đến Bán Thánh lục trọng!

Ma Vô Đạo quay đầu nhìn đông đảo cao tăng Ma giáo bên cạnh nói: “Các ngươi cũng nên đột phá đi, nếu không đột phá đến Bán Thánh thì có phần mất mặt đấy!”

Ma Hồ Vương vỗ đầu, cười nói: “Chúng ta đã bàn bạc xong, chờ chuyện thành Nam Sơn kết thúc, sẽ cùng nhau đột phá!”

Ma Vô Đạo nghe xong gật đầu, nhìn về phía Nam Sơn thành ở đằng xa, miệng khẽ nói: “Cũng nên kết thúc rồi!”

Hắn quay đầu nhìn về phía ám vệ bên cạnh: “Đi, thông báo xuống dưới, giải trừ phong tỏa đối với Nam Sơn thành, sau đó bẩm báo tin tức nơi này cho giáo chủ!”

Ám vệ gật đầu, biến mất trong trường bông!

Thành chủ thư sinh trong thành Nam Sơn, tay cầm ngọc phù truyền tin, dò xét như một cái máy, đột nhiên ngọc phù sáng lên.

Chương 178 - Ma Vô Đạo cường đại

Thư sinh đối diện, Vương Khuê hai mắt sáng rực, một tay chop lấy ngọc phù, sau đó cười lớn nói: “Trời không tuyệt đường người a, ông trời không tuyệt Vương Khuê ta a! Ma giáo, ta muốn các ngươi phải trả giá đắt!”

Bên trong hoàng triều thiên điện của hoàng triều Đại Võ, các quan đang mở buổi chiều sớm!

Trong đại điện, các đại thần hai bên không ngừng tranh cãi, có thể nói từ hai năm trước sau khi Trấn Bắc vương tạo phản, loại tranh cãi này chưa từng ngừng lại!

Võ Hoàng Đế ngồi trên ngai vàng, ho nhẹ một tiếng, phần nộ nói.

“Các ngươi còn tâm trí đâu mà ở đây tranh cãi, chỉ hai năm, Triệu Thiết Y kia đã công chiếm của ta bốn mươi tòa thành trì! Ta thấy chẳng bao lâu nữa Đại Võ hoàng triều này sẽ bị hấn chiếm mất một nửa!”

Các đại thần phía dưới lập tức im bật, không dám hé răng, quả thật là hai năm qua Trấn Bắc vương đánh Đại Võ hoàng triều quá thảm hại, căn bản không thể ngăn cản nổi!

Ngay khi đám đông đại thần không ai dám lên tiếng, bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng cấp báo.

Một nam tử mặc trang phục thị vệ vội vã đi vào trong triều đình, quỳ một gối xuống: “Bẩm báo bệ hạ, biên cảnh Nam Sơn thành có cấp báo truyền đến!”

Võ hoàng đế cau mày, nơi đó thì có cấp báo gì chứ! Hắn phát tay, thái giám bên cạnh liền hô to: “Đọc đi!”

Tên thị vệ lập tức hô lớn: “Tướng quân trấn thủ Nam Sơn thành là Vương Khuê gửi tin đến, nói rằng Ma giáo ở vùng đất hỗn loạn đã đem trăm vạn ma binh công đánh Nam Sơn thành hơn hai năm rồi, trăm vạn quân trấn thủ Nam Sơn thành hiện tại chỉ còn chưa đến năm mươi vạn, mong bệ hạ mau phái binh tiếp viện!”

“Cái gì!” Võ Hoàng Đế vỗ mạnh long y, trừng lớn mắt đứng bật dậy!

Võ Hoàng Đế nhìn thị vệ phía dưới, lạnh lùng nói: “Hai năm trôi qua, đến bây giờ mới báo cáo, Vương Khuê kia làm việc kiểu gì vậy!”

Chúng đại thần phía dưới nghe vậy đều cảm thấy nhẹ nhõm hơn, coi như đã chuyển cơn giận nộ của Võ Hoàng Đế sang chỗ khác, bèn đứng ra mắng nhiếc Vương Khuê, nào là phế vật, bất tài, vô dụng, ngay cả việc để hắn ta trấn thủ Nam Sơn thành năm xưa cũng là quá đề cao hắn ta!

Một vị đại thần chính vụ đứng bên cạnh bước ra, quỳ xuống tâu: “Bẩm Hoàng thượng, Ma giáo tuy ẩn náu nơi hẻo lánh, nhưng giáo chủ của chúng là Chu Khung lại là một tên ma đầu kinh thiên động địa, việc này cần phải xử lý cẩn thận!”

Lúc này, vị đại thần quân cơ cũng bước ra, quỳ xuống tâu: “Hoàng thượng, thần cho rằng nên phái binh tiêu diệt Ma giáo, lấy đầu tên đại ma đầu Chu Khung kia để răn đe thiên hạ, nâng cao uy danh Đại Võ, hơn nữa, việc trừ khử yêu ma cũng là tích đức lớn!”

Các vị đại thần phía dưới nghe vậy đều đồng loạt tán thành, các vị tướng quân càng ra sức xin được xuất chiến. Tuy rằng trong truyền thuyết, Chu Khung là một kẻ cực kỳ lợi hại,

nhưng chưa ai tận mắt chứng kiến hấn ta ra tay, chỉ bằng đôi mắt với hấn ta còn hơn là đôi mắt với Trấn Bắc Vương có thể một mình đấu với ba người!

Võ Hoàng Đế trầm ngâm một lúc, hai năm nay Đại Võ liên tiếp bại trận, quả thật cần một trận thắng lớn để khích lệ sĩ khí.

“Dương Lâm! Trẫm lệnh cho người dẫn hai trăm vạn quân đến Nam Sơn thành, bằng mọi giá phải tiêu diệt Ma giáo!”

“Mặt tướng tuân chỉ!” Một vị tướng quân cao lớn vạm vỡ bước ra khỏi hàng, quỳ xuống lĩnh chỉ.

“Mạnh Phi Dương, người hãy dẫn các đệ tử Tắc Hạ Học Cung đi cùng Dương Lâm, trẫm muốn khi trở về, các người phải mang theo đầu của tên ma đầu Chu Khung!”

“Thần tuân chỉ!” Một lão giả mặc trường bào nho nhã bước ra, chấp tay hành lễ. Vị này chính là Cung chủ Tắc Hạ Học Cung, Mạnh Phi Dương.

Sắc mặt Mạnh Phi Dương vẫn điềm tĩnh như thường. Tuy rằng trong truyền thuyết, Chu Khung cũng có tu vi Bán Thánh cửu trọng, nhưng hấn ta cũng không lo lắng, bởi vì Nho giáo mà hấn ta tu luyện vốn khắc chế Ma giáo, người cùng cấp bậc với hấn ta, cho dù là cao thủ Ma giáo cũng không thể nào phát huy được tám phần công lực!

Trong lúc viện binh Đại Võ đang khẩn cấp tiến về Nam Sơn thành...

Bên trong đại điện trên Thiên Ma Phong của Ma giáo, Chu Khung đang ngồi trên bảo tọa Ma Long, chậm rãi mở mắt. Phía dưới, Địa Tam đang quỳ một gối, cúi đầu bẩm báo tình hình mới nhất, sau đó lui xuống.

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía Nam Sơn thành, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh lẽo. Xem ra đã đến lúc ma uy của hấn bao phủ khắp nơi rồi!

Hắn chậm rãi đưa tay phải ra, Thần Ma Đao đang hấp thu huyết khí bên dưới lòng đất Nam Sơn thành bỗng nhiên biến mất, rồi sau đó xuất hiện trong tay hắn.

Trên bầu trời, ba con Ma Long đồng thời ngửa mặt gầm lên một tiếng vang dội, kéo phi liên xé gió rời khỏi Thiên Ma Phong.

Bên trong Nam Sơn thành, Vương Khuê sốt ruột đi qua đi lại, thư sinh bên cạnh cũng lo lắng nhìn ngọc phù trong tay.

Chương 179 - Sương hoa huyết sắc 1

Đột nhiên, ngọc phù lóe sáng, một luồng tin tức truyền vào đầu thư sinh. Hắn ta mừng rỡ, quay sang cười nói với Vương Khuê:

“Vương tướng quân, viện binh từ kinh thành đã đến, chắc khoảng nửa canh giờ nữa là tới nơi. Ngoài ra, Mạnh Cung chủ cũng dẫn các đệ tử Tắc Hạ Học Cung đến đây!”

Vương Khuê nghe vậy, mừng rỡ thốt lên: “Thật sao? Ngay cả Mạnh Cung chủ cũng đến, xem ra Hoàng thượng muốn nhân cơ hội này tiêu diệt Ma giáo rồi. Tốt lắm, ta phải đích thân lấy đầu tên ma đầu Chu Khung kia, uống rượu bằng đầu hắn ta để trả mối hận trong lòng!”

Thư sinh cũng gật đầu, trong lòng thầm nghĩ, nhất định phải giết chết kẻ đã bắn mù mắt mình, cho dù đến giờ hắn ta vẫn không biết kẻ đó là ai!

Đang lúc hai người bàn bạc xem nên báo thù như thế nào, thì thị vệ hốt hải chạy vào bẩm báo: “Bẩm Thành chủ, Ma giáo lại tấn công!”

Vương Khuê nghe vậy chẳng những không sợ hãi, ngược lại còn mừng rỡ. Viện binh sắp đến, nếu bây giờ ra ngoài nghênh chiến, lập được chiến công, chẳng phải sẽ lưu danh thiên cổ hay sao?

Nghĩ vậy, hắn ta vội vàng cầm binh khí xông ra ngoài.

Bên ngoài Nam Sơn thành, nhìn trăm vạn ma binh đen nghịt trước mặt, Vương Khuê không khỏi rùng mình. Chết tiệt,

Ma giáo đánh trận kiêu gì vậy? Không phải chỉ phải năm vạn quân đến đây sao? Sao bây giờ lại biến thành trăm vạn rồi?

Vương Khuê do dự không dám tiến lên, hắn ta sợ rằng nếu bây giờ xuất chiến, chưa kịp đợi viện binh đến thì đã bị Ma giáo tiêu diệt, vậy chẳng phải chết quá oan uổng hay sao?

Ma Vô Đạo đứng trên không, nhìn xuống trăm vạn ma binh phía dưới, nhưng lại không thèm nhìn Vương Khuê đang run rẩy trên thành, mà đưa mắt nhìn về hướng khác, nơi có luồng sát khí ngút trời đang tiến đến gần.

Không bao lâu sau, một đội quân hai trăm vạn người mặc giáp sắt xuất hiện phía chân trời. Nhìn khí thế của bọn họ, rõ ràng còn mạnh hơn Cự Hồ quân rất nhiều. Hơn nữa, trong số đó có ít nhất một phần tư là cao thủ Thiên Cổ cảnh!

Dương Lâm đứng trên không, nhìn xuống trăm vạn ma binh đối diện, trong mắt không khỏi lộ vẻ kinh ngạc. Xem ra bọn họ đã đánh giá thấp Ma giáo rồi!

Trăm vạn Ma binh này đều là võ giả Thiên Cổ cảnh trở lên, phải biết rằng hai trăm vạn quân đội của ta cũng chỉ có năm mươi vạn Thiên Cổ cảnh, đây đã là quân đội tinh nhuệ nhất của Đại Võ hoàng triều!

Sau đó, Dương Lâm nhìn Vương Khuê trên tường thành, trong mắt hiện lên vẻ kính nể, không ngờ hắn có thể dùng trăm vạn nhược binh, ngăn cản Ma binh cường đại như thế hai năm, Vương Khuê quả là một mãnh tướng!

Dương Lâm nhìn Ma Vô Đạo đối diện, lớn tiếng nói:

“Ta là Phiêu Kỵ Đại tướng quân Dương Lâm của Đại Võ hoàng triều, phụng mệnh đến đây diệt Ma giáo! Người hãy đầu hàng đi, biết đâu còn có cơ hội sống sót!”

Ma Vô Đạo lạnh lùng liếc nhìn Dương Lâm: “Ta là đường chủ Chiến Đường Ma giáo, Ma Vô Đạo, ta không khuyên

ngươi đầu hàng, bởi vì kẻ nào dám đối đầu với Ma giáo, cho dù có đầu hàng hay không đều phải chết!”

Chưa đợi Dương Lâm nói gì, sắc mặt Ma Vô Đạo đột nhiên thay đổi.

Lúc này, trên cao đột nhiên xuất hiện một luồng Hạo Nhiên chính khí cường đại, một cự chưởng màu trắng đánh tới trăm vạn Ma binh, muốn một chưởng đánh chết tất cả!

Ma Vô Đạo tay cầm trường thương hét lớn: “Liệt trận!”

Lập tức, trăm vạn Ma binh không đến một giây đã bày ra Tụ Ma đại trận, trên bầu trời ngưng tụ thành một Ma thần sáu tay cao năm vạn trượng.

Thân thể Ma Vô Đạo dung nhập vào trong Ma thần, trường thương trong tay biến lớn ngàn vạn lần, được một tay Ma thần cầm lấy, đâm thẳng về phía bàn tay lớn màu trắng trên bầu trời!

Ầm! Tiếng nổ rung trời vang lên, mặt đất bị dư âm oanh kích không ngừng nứt toác. Cách đó không xa, thành Nam Sơn cũng rung chuyển dữ dội, trên tường thành xuất hiện những vết nứt nhỏ!

Sau một kích, Ma thần sáu tay trên bầu trời lập tức bị đánh tan, Ma Vô Đạo miệng phun máu tươi, khí thể trên người giảm xuống không ít.

Khóe miệng trăm vạn Ma binh đều chảy máu tươi, một kích của đối phương đã khiến trăm vạn Ma binh bị thương, có thể thấy được đối phương đáng sợ đến mức nào!

Trên bầu trời xuất hiện một lão giả mặc áo bào trắng, phía sau có hơn trăm tên đệ tử đi theo, lúc này đều kinh ngạc nhìn đám người Ma giáo!

Lão giả chính là Mạnh Phi Dương, ánh mắt nhìn về phía Ma giáo lộ ra vẻ kinh ngạc, giờ tay trái lên, trên đó có một vết máu.

Chỉ dựa vào uy lực của quân trận đã có thể làm bị thương Bán Thánh cửu trọng như, bản thân còn không bị tổn thương quá lớn, Ma giáo quả nhiên có chỗ hơn người, may mà hắn khắc chế Ma đạo, bằng không thật sự phải tổn chút công phu mới giải quyết được!

Mạnh Phi Dương lại giờ tay trái lên, cự chưởng màu trắng một lần nữa chụp về phía Ma giáo!

Chương 180 - Sương hoa huyết sắc 2

Ma Vô Đạo tay cầm trường thương, muốn xuất thủ, nhưng lần này không có Ma thần trợ giúp, trăm vạn Ma binh đều bị một kích vừa rồi đánh bị thương, phải nghỉ ngơi một lát mới có thể tụ trận lần nữa! Nhưng đối phương chắc chắn sẽ không cho hắn thời gian!

Ngay khi cự chưởng sắp đánh trúng người Ma Vô Đạo thì đột nhiên dừng lại!

Mạnh Phi Dương kinh hãi nhìn về phía xa!

“Rống, rống, rống”

Tiếng gầm thét khủng khiếp của Ma Long truyền vào tai tất cả mọi người!

Chỉ thấy phương xa ba con Ma Long Bán Thánh Cảnh kéo theo phi liên to lớn chạy tới.

Mạnh Tử Dương có thể cảm giác được bên trong phi liên đang có một cỗ đao ý kinh khủng nhắm vào mình, tựa như nói cho hắn biết chỉ cần hắn ra tay, đối phương một đao có thể chém chết hắn!

Mạnh Tử Dương mặc niệm khẩu quyết, đè nén ý nghĩ chằng lành trong lòng!

Dương Lâm cũng giật mình nhìn Ma Long Phi Liên đối diện, tuy đã nghe nói truyền thuyết về ba con Ma Long Bán Thánh Cảnh, nhưng thật sự tận mắt nhìn thấy, vẫn vô cùng rung động!

Ma Long Phi Liễn dừng lại trên bầu trời Ma giáo! Cửa lớn mở ra, một bóng người hùng vĩ chậm rãi xuất hiện, người khoác Ma Thần chiến bào, bộ mặt góc cạnh rõ ràng giống như đao gọt búa khắc, đôi mắt sắc bén và bá đạo khiến người ta không dám nhìn thẳng, trong đôi mắt tràn ngập rét lạnh, tia chớp màu đen bạc chỗ mi tâm càng tăng thêm một tia tà ý!

Phảng phất xuất hiện trước mắt mọi người không phải một người, mà là một Viễn Cổ Ma thần mười phần hung tính! Khiến người ta kính sợ run rẩy!

Mọi người Ma giáo phía dưới đều khom mình hành lễ! Trăm vạn ma binh tất cả đều quỳ một gối xuống, đồng thanh hô lớn:

“Tham kiến giáo chủ!”

Chu Khung gật gật đầu,

Nhìn về phía Mạnh Phi Dương đối diện, lạnh giọng nói: “Ra tay với Ma giáo ta, ngươi chán sống rồi sao!”

Không đợi Mạnh Phi Dương trả lời, một đệ tử nho sinh ở phía sau đã đứng ra chỉ vào Chu Khung, lớn giọng mắng:

“Yêu nhân ma đạo bé nhỏ, ngươi có biết người đang nói chuyện với ai không? Thầy của ta chính là cung chủ của Tắc Hạ Học Cung do bệ hạ đích thân phong cho, là cao thủ tuyệt thế Bán Thánh cửu trọng, nếu như bây giờ ngươi đầu hàng thì còn có thể giữ lại toàn thân, nếu không...”

Chu Khung nhìn về phía nho sinh đang kêu gào với mình, trong mắt lóe lên vẻ lạnh lẽo, lạnh giọng nói: “Các người đã từng thấy pháo hoa chưa? Loại cực kỳ rực rỡ ấy!”

Chu Khung vừa dứt lời, Mạnh Phi Dương liền thăm kêu một tiếng “Không tốt!”, đưa tay muốn bảo vệ đệ tử đang nói chuyện phía sau!

“Bành!” một tiếng nổ vang thật lớn truyền vào tai tất cả mọi người!

Sương máu phiêu tán đầy trời, Mạnh Phi Dương cả người đầy máu, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi!

Vừa rồi vậy mà hắn không phát hiện ra Chu Khung ra tay như thế nào!

Mà trong mắt mọi người, vừa rồi Chu Khung chỉ liếc nhìn nho sinh kia một cái, thân thể nho sinh đã đột nhiên nổ tung!

Chuyện gì thế này? Chỉ nhìn thoáng qua, đã nổ tung tại chỗ, thật đáng sợ!

Phải biết, những đệ tử được Mạnh Phi Dương mang đến đều là đệ tử tinh anh của Học Cung, người nói chuyện kia là một trong những đệ tử đặc ý của Mạnh Phi Dương, có tu vi Bán Thánh nhị trọng! Thế mà không thể đỡ nổi một ánh mắt của đối phương!

Trong mắt Mạnh Phi Dương hiện lên vẻ lạnh lẽo, đánh chết đệ tử đặc ý của hắn ngay trước mặt hắn, rõ ràng là không coi hắn ra gì!

Nhìn Chu Khung, Mạnh Phi Dương hét lớn: “Tên yêu ma này thật tàn bạo, hôm nay Mạnh Phi Dương ta sẽ diệt trừ ngươi, thay trời hành đạo...”

Mạnh Phi Dương còn chưa nói hết, một giọng nói lạnh lùng đã truyền vào tai hắn:

“Ngươi thật lắm lời!”

Đồng thời một đạo đao quang huyết hồng kinh thiên đã chém về phía hắn! Bản thân hắn lại như bị khóa chặt, không cách nào tránh né, chỉ có thể cắn răng đón đỡ!

Khí tức tử vong ập tới, Mạnh Phi Dương vội vàng hét lớn:

“Ta tự bắt động, vạn pháp bắt xâm!”

Chỉ thấy trên người Mạnh Phi Dương xuất hiện lượng lớn Hạo Nhiên chính khí, sáng rực như nhật nguyệt, trong nháy mắt bao bọc toàn bộ thân thể hắn, tạo thành một cái kén tầm cực lớn!

“Oanh!”

Tiếng nổ long trời vang lên, dư chấn hình thành một luồng xung kích khổng lồ khuếch tán, khiến cả tường thành Nam Sơn ở đằng xa cũng sụp đổ!

Dư chấn tan biến, mọi người ngẩng đầu nhìn, tám chấn bảo vệ được tạo nên từ Hạo Nhiên Chính Khí đã bị phá vỡ. Mạnh Phi Dương tê liệt quỳ trên không trung, trên người xuất hiện một vết nứt kinh hoàng từ đầu đến chân, như thể sắp bị xé làm đôi.

Miệng hắn ta không ngừng phun máu tươi, nhìn Chu Khung đối diện với ánh mắt tràn đầy kinh hãi! Lập tức Mạnh Phi Dương quay đầu nhìn về phía trăm tên đệ tử của mình, khó nhọc thốt ra hai chữ:

“Đi mau!”

Trăm tên đệ tử phía sau nào không hiểu ý hắn ta, đây chính là muốn bọn họ mau chóng chạy trốn!

Chương 181 - Lão phu xin nhận thua

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, từ lúc Mạnh Phi Dương còn chưa huênh hoang nói hết câu, đến lúc Chu Khung đánh hấn ta trọng thương, tất cả chỉ trong nháy mắt!

Đợi đến khi bụi mù lắng xuống, tất cả sinh linh phía dưới đều đã sợ đến ngây người!

Vị thành chủ thư sinh vốn đứng trên tường thành, lúc này vẻ mặt chật vật bay ra từ đồng đồ nát, trong mắt tràn đầy sợ hãi!

Hắn ta từng là đệ tử Tắc Hạ Học Cung, hiểu rõ thực lực của Mạnh Phi Dương, tuyệt đối là cao thủ đứng đầu Đại Võ Hoàng Triều. Ngay cả Trấn Bắc Vương khủng khiếp cũng phải tốn chút công sức mới có thể đánh bại hắn ta! Hơn nữa công pháp Nho đạo vốn khắc chế Ma đạo!

Thế mà giáo chủ Ma Giáo này chỉ dùng một chiêu đã đánh Mạnh Phi Dương trọng thương, khiến hắn ta không còn sức đứng dậy, chỉ có thể quỳ gối trước mặt Chu Khung! Thật đáng sợ!

Trên không trung, trăm tên đệ tử Nho sinh đã có kẻ bắt đầu sợ hãi. Khi bọn chúng còn đang do dự có nên chạy trốn hay không thì một giọng nói lạnh lùng vang lên:

“Định!”

Trong nháy mắt, trăm tên Nho sinh đều bị cố định giữa không trung, không thể nhúc nhích!

Chu Khung nhìn Mạnh Phi Dương đang quỳ gối trước mặt, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh!

Tên chính đạo này quả nhiên thú vị, vừa rồi nếu không phải Mạnh Phi Dương nói nhảm quá lâu trước khi ra tay, để hắn có cơ hội, thế thì chưa chắc đã thâm hiểm như vậy!

Lục phủ ngũ tạng của Mạnh Phi Dương đều bị Thần Ma Dao phá hủy, dù có sinh mệnh lực của Bán Thánh cứu trọng cũng chỉ có thể miễn cưỡng níu giữ mạng sống.

Lúc này hắn ta đang nhìn Chu Khung đứng đối diện với vẻ mặt không cam lòng, nếu không phải hắn ta chưa chuẩn bị kỹ càng đã bị Chu Khung đánh lén, chắc chắn sẽ không đến nông nỗi này. Nghĩ đến đây, Mạnh Phi Dương càng thêm phẫn uất!

Chu Khung nhìn Mạnh Phi Dương với vẻ mặt bất khuất, trên mặt lộ ra nụ cười tà ác.

“Người không phục bản tọa?”

Mạnh Phi Dương phun ra một ngụm máu tươi, nói: “Phi, ma đầu, ta chết cũng không phục!”

Chu Khung gật đầu, không phục mới thú vị, hắn ta thích nhất là những kẻ cứng đầu như Mạnh Phi Dương, gặm nhấm mới đã, hôm nay nhất định phải khiến hắn ta quỳ xuống ca khúc khải hoàn!

Chỉ thấy Chu Khung phất tay, một tên Nho sinh lập tức bay đến trước mặt Mạnh Phi Dương một cách không tự chủ!

Mạnh Phi Dương dường như cảm nhận được điều gì đó!

Một giọng nói lạnh lùng vang lên: “Nô!”

Ầm!

Cơ thể tên Nho sinh bay đến trước mặt Mạnh Phi Dương lập tức nổ tung!

Một tiếng cười nham hiểm vang lên bên tai Mạnh Phi Dương:

“Thế nào, pháo hoa màu máu này đẹp chứ!”

Mạnh Phi Dương dường như mới hoàn hồn, gương mặt tràn đầy phần nộ quát lớn:

“Ma đầu kia, ngươi có bản lĩnh thì giết ta đi! Ngươi sẽ không được chết tử tế đâu, sớm muộn gì cũng bị báo ứng!”

Chu Khung cười lạnh một tiếng, báo ứng ư? Từ xưa đến nay chỉ có hần báo ứng kẻ khác, chứ nào đến phiên ai mà báo ứng hần!

Tu ma! Phản diện! Chẳng sợ gì báo ứng!

Hơn nữa lúc này, khi Mạnh Phi Dương muốn giết trăm vạn ma binh của hần, sao không thấy nói gì đến báo ứng? Bây giờ đánh không lại mới biết đến báo ứng hay sao?

Hần lại phát tay, năm tên đệ tử nho sinh nữa bị hút ra!

“Đừng giết nữa, tha cho chúng đi!”

Mạnh Phi Dương lộ vẻ mặt đau xót, một nửa trong số trăm tên đệ tử nho sinh hần mang đến là do hần trực tiếp truyền dạy, có những người từ nhỏ đã được hần nuôi nấng, xem như con ruột!

Sao hần có thể nhẫn tâm nhìn bọn họ chết ngay trước mắt mình!

Đáp lại hần là những tiếng nổ tung liên tục, năm tên đệ tử lần lượt chết thảm trước mặt!

Vẫn chưa dừng lại, mười tên nho sinh nữa lại bị hút ra trước mặt Mạnh Phi Dương.

Lần này, Chu Khung cởi bỏ cấm chế, để bọn họ có thể nói chuyện!

Mười tên nho sinh lập tức gào thét:

“Sur phụ! Sur phụ! Cứu chúng con! Chúng con còn chưa muốn chết!”

“Không được cúi đầu trước ma giáo! Cung chủ, đệ tử Vu Phong cam nguyện được chết! Ma đầu kia, người có bản lĩnh thì giết ta đi!”

“Cung chủ, người hãy đầu hàng đi! Xin người!”

“Sur phụ!...”

Có kẻ cầu xin tha thứ, có kẻ muốn Mạnh Phi Dương cúi đầu trước ma giáo, cũng có kẻ thà chết chứ không chịu khuất phục!

Ầm! Pháo hoa máu lại lần nữa nổ rộ!

Phòng tuyến tâm lý của Mạnh Phi Dương hoàn toàn sụp đổ, ánh mắt tràn đầy phần nộ và một tia sợ hãi nhìn Chu Khung đang cười nham hiểm!

Ánh mắt hấn thất thần, cúi đầu, miệng lắp bắp:

“Đừng giết nữa! Lão phu xin nhận thua! Xin nhận thua! Muốn giết thì giết ta đi!”

Chu Khung cười lớn, nhìn Mạnh Phi Dương, lạnh giọng nói: “Lớn tiếng chút! Ta không nghe thấy!”

Mạnh Phi Dương phun ra một ngụm máu tươi, gào lên:

“Lão phu Mạnh Phi Dương, xin nhận thua! Van cầu người, tha cho đám đệ tử này!”

Nói xong, sắc mặt hấn già nua thêm mấy phần, khí tức bắt đầu suy yếu, dường như trong nháy mắt đã mất đi tất cả!

Chương 182 - Thiên Kiêu Đại Chiến 1

“Biết điều thì được! Từ trước đến nay ta luôn lấy đức phục người! Khắc khắc!”

Dưới kia, vô số sinh linh nhìn Chu Khung cười nham hiểm, trong lòng đều thầm mắng, lấy đức phục người cái rắm! Rõ là vô liêm sỉ!

Còn đám người ma giáo nghe thấy Mạnh Phi Dương chịu khuất phục, đều lộ vẻ mặt hưng phấn! Quả nhiên giáo chủ bá khí ngút trời, không ai không phục!

Trong nháy mắt, đông đảo cao tầng ma giáo cùng trăm vạn ma binh đồng thanh gầm lên:

“Giáo chủ vô địch thiên hạ! Uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ vô địch thiên hạ! Uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ vô địch thiên hạ! Uy chấn vũ trụ!”

Tiếng gầm rung trời vang vọng vạn dặm, chim bay sợ hãi rơi xuống, thú hoang hoảng sợ bỏ chạy!

“Ha ha, tốt!” Chu Khung cười lớn một tiếng, búng tay!

Vài chục tên nho sinh sống sót, còn chưa kịp vui mừng vì thoát chết, đã cùng lúc nổ tung!

Máu thịt bay tán loạn đầy trời, ánh mắt Mạnh Phi Dương đã tan rã, nghi hoặc quay đầu nhìn lại.

Lập tức mắt đỏ bừng, tựa như hồi quang phản chiếu, giận dữ hét lên:

“Không, ma đầu, ngươi không giữ lời hứa, lão phu có thành quỷ cũng không tha cho ngươi!”

Nói xong, Mạnh Phi Dương quỳ xuống, cắn chặt răng nhìn Chu Khung đầy căm hận!

Chu Khung vung tay lên, trước mặt tạo thành một vòng xoáy màu đen, trực tiếp nuốt Mạnh Phi Dương vào! Khóe miệng nở nụ cười lạnh:

“Thành quỷ? Những kẻ bị ta giết, đừng nói làm quỷ, ngay cả cơ hội đầu thai cũng không có!”

Từ lâu Nho đạo đã nằm trong danh sách cần tiêu diệt của Chu Khung, bởi vì bọn họ có năng lực khắc chế Ma đạo. Tuy hấn không sợ nhưng cũng chẳng ưa gì bọn họ!

Nhìn xuống thành trì phía dưới, nơi có vô số sinh linh đang run rẩy sợ hãi và hai trăm vạn quân do Dương Lâm dẫn dắt,

Chu Khung xoay người, trở lại phi liên. Cùng lúc đó, một giọng nói lạnh lùng vang lên: “Giết sạch, không chừa một ai!”

Các cao thủ Ma giáo phía dưới lập tức cúi người nhận lệnh!

Một trăm vạn Ma binh dưới sự chỉ huy của Ma Vô Đạo lần nữa tạo thành Ma Thần sáu tay khổng lồ, lao về phía hai triệu quân của Dương Lâm! Các cao thủ Ma giáo cũng đồng loạt ra tay tàn sát bá tánh trong Nam Sơn thành!

Trong chớp mắt, tiếng cầu xin tha thứ, tiếng kêu gào thảm thiết, tiếng chửi rủa vang vọng khắp thành!

Trong phi liên, Chu Khung ném ra Thần Ma đạo. Thần Ma đạo lập tức chui xuống lòng đất Nam Sơn thành, không ngừng hấp thu máu huyết và linh hồn của những kẻ vừa chết. Sau khi chém giết Mạnh Phi Dương khí tức huyết hồng trên thân đạo ảm đạm, giờ lại một lần nữa tăng vọt!

Đây chính là mục đích Chu Khung hạ lệnh đồ thành!

Chu Khung nhắm mắt, bắt đầu luyện hóa. Từ sau khi tu luyện Thôn Thiên Ma Công, hắn rất ít khi sử dụng đến, bởi vì hắn có nuốt thêm bao nhiêu vật phẩm bình thường cũng vô dụng. Thế nhưng lúc này, hắn đã đến lúc đột phá!

Sau khi nuốt cường giả Bán Thánh cửu trọng Mạnh Phi Dương, luyện hóa toàn bộ mọi thứ của lão ta, khí thể trên người Chu Khung lại tăng vọt, đạt đến Bán Thánh ngũ trọng! Dĩ nhiên, với năng lực che giấu của hệ thống, người khác không thể nhìn thấu tu vi thực sự của hắn!

Mở bảng thông tin cá nhân,

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma giáo

Tu vi: Bán Thánh ngũ trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn (không trọn vẹn), Thôn Thiên Ma Công tam trọng,,

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma đao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma khuyển Đại Bạch

Chu Khung nhắm mắt lại lần nữa, bắt đầu kiểm tra ký ức của Mạnh Phi Dương. Đây là đối thủ mạnh nhất mà hắn từng giết, cũng là người có địa vị cao nhất, vừa hay có thể xem thử trong đó có tin tức quan trọng gì hay không!

Nửa canh giờ sau, Chu Khung chậm rãi mở mắt, trong mắt thoáng hiện vẻ bất ngờ. Trong ký ức của Mạnh Phi Dương quả thực có một số tin tức trọng yếu!

Ít nhất hắn đã biết nơi mình đang ở gọi là gì.

Đông Vực, Dương Châu!

Toàn bộ Đông Vực có tổng cộng ba mươi sáu châu, Dương Châu chỉ là một trong số đó. Mà ở Dương Châu, thế lực Nhân tộc là lớn nhất! Các chủng tộc khác đều kém hơn một bậc, thậm chí có tin đồn ở một số đại châu, Nhân tộc còn bị nô dịch!

Mà vị trí hiện tại của Chu Khung chỉ là một góc nhỏ bé ở khu vực biên giới của Dương Châu, không phải trung tâm!

Về phần bên ngoài Đông Vực còn có những vực nào, tên là gì, trong ký ức của Mạnh Phi Dương không hề có, bởi vì với địa vị của lão ta, căn bản không thể tiếp xúc đến!

Nhưng dựa theo suy đoán của Chu Khung, dựa theo cấu tạo của vũ trụ, bên ngoài Đông Vực hẳn là Nam Vực, Bắc Vực, Tây Vực gì đó, còn có vực nào khác nữa hay không thì không rõ!

Đây không phải là suy đoán vô căn cứ, dù sao kiếp trước, cho dù là tiểu thuyết hay phim ảnh, đều có cách thiết lập thế giới như vậy!

Chương 183 - Thiên Kiêu Đại Chiến 2

Chu Khung không suy nghĩ nhiều về chuyện này, điều khiến hắn bất ngờ chính là một chuyện khác trong ký ức của Mạnh Phi Dương!

Một chuyện cực kỳ đáng sợ!

Trong ký ức của Mạnh Phi Dương, cứ khoảng năm vạn năm, toàn bộ Đông Vực sẽ tổ chức Thiên Kiêu Tuyển Bạt, tất cả tu sĩ dưới cảnh giới Thánh đều có thể tham gia!

Giới hạn tuổi tác là một ngàn tuổi!

Thiên Kiêu Tuyển Bạt được tổ chức tại một chiến trường bí ẩn, kéo dài từ mười năm đến một trăm năm! Một ngàn người đứng đầu sẽ nhận được phần thưởng hậu hĩnh!

Trong thời gian diễn ra Thiên Kiêu Tuyển Bạt, Đông Vực thực thi luật lệ nghiêm ngặt, bất kỳ thế lực nào cũng không được phép gây chiến, nếu không sẽ bị trời phạt!

Không sai, luật lệ này không phải do bất kỳ thế lực nào đặt ra, mà theo truyền thuyết là do trời định, bất kỳ thế lực nào vi phạm đều sẽ phải gánh chịu hậu quả thảm khốc.

Nghe nói lần trước, một thế lực cấp Thánh không tin tà, cố tình phát động chiến tranh, kết quả bị thiên phạt hủy diệt trong nháy mắt!

Quan trọng nhất là, đã năm vạn năm trôi qua kể từ sau Thiên Kiêu Đại Chiến lần trước! Nói cách khác, Thiên Kiêu Đại Chiến mới sắp sửa bắt đầu!

Tuy ký ức của Mạnh Phi Dương cho biết có thể lựa chọn không tham gia Thiên Kiêu Đại Chiến, nhưng Chu Khung nào muốn bỏ lỡ sự kiện trọng đại này.

Nghe tên gọi đã biết Thiên Kiêu Đại Chiến là nơi dành cho những nhân vật kiệt xuất, có thể tưởng tượng với quy mô của Đông Vực, cho dù chỉ có một phần nhỏ tham gia, thì số lượng nhân vật kiệt xuất xuất hiện cũng không hề ít!

Hơn nữa, môi trường tu luyện trên chiến trường cực kỳ lý tưởng, cơ duyên vô số! Thậm chí có truyền thuyết kể rằng có người khi bước vào chỉ mới là Đại La sơ kỳ, lúc bước ra đã là Bán Thánh lục trọng! Có thể nói, tu luyện vài chục năm trong đó còn hơn người khác khổ tu vạn năm!

Chu Khung mỉm cười, Thiên Kiêu chiến đến thật đúng lúc, Ma giáo có thể nhân cơ hội này nhanh chóng phát triển thế lực, bản thân hắn cũng có thể nhân tiện tiêu diệt vài tên nhân vật chính cho đỡ ngứa tay!

Lúc này, tiếng la hét bên ngoài dần dần nhỏ dần, một hồi tiếng bước chân truyền vào tai Chu Khung, sau đó là giọng nói của Ma Vô Đạo và Bạch Hạo Thiên!

“Bẩm giáo chủ, hai triệu quân tiếp viện của Đại Võ đã bị tiêu diệt toàn bộ!”

“Bẩm giáo chủ, toàn bộ sinh linh ở Nam Sơn thành đều bị tàn sát!”

“Ma binh tổn thất thế nào?”

“Bẩm giáo chủ, Ma binh tử thương chưa đến một trăm ngàn!”

“Tốt, về tổng đàn Ma giáo!”

Hoàng triều Đại Võ, trên điện Kim Loan, Võ Hoàng đế nổi trận lôi đình, đập phá đồ đạc! Các đại thần phía dưới cúi đầu,

im thin thít!

“Người đầu, chuẩn bị nghi trượng, trăm muốn thân chinh!”

“Bệ hạ, không thể, bệ hạ!”

Các đại thần nhao nhao khuyên can, chuyện Võ Đế bị trọng thương hai năm nay ai ai cũng biết!

Quân Cơ đại thần bước ra, chấp tay tâu:

“Bệ hạ, tên ma đầu Chu Khung kia một đao đã chém chết Mạnh cung chủ, có thể thấy thực lực của hắn khủng khiếp cỡ nào, hiện giờ long thể bệ hạ chưa khỏi, không nên mạo hiểm thân chinh!”

Võ Hoàng đế chau mày, gằn giọng: “Người sợ trăm không thắng nổi ma đầu Chu Khung sao?”

Quân Cơ đại thần vội vàng lắc đầu phủ nhận, nhưng ý tứ rất rõ ràng, hắn không chỉ sợ Võ Hoàng đế đánh không lại Chu Khung.

Mà theo như thông tin hiện có, e là đến đó cũng chỉ có nước quỳ xuống hát bài ca khải hoàn cho Chu Khung nghe! Rồi bị giết!

Đến lúc đó, Đại Võ hoàng triều coi như xong đời!

Lúc này, Chính Vụ đại thần cũng bước ra, cung kính tâu:

“Bệ hạ, thù của Mạnh cung chủ nhất định phải báo, nhưng không phải bây giờ, hiện tại trong nước khói lửa nổi lên khắp nơi, bọn gian tà nhân cơ hội nổi loạn, việc cấp bách lúc này là nhanh chóng củng cố thể lực, dẹp yên loạn trong!”

Võ Hoàng đế nhìn Chính Vụ đại thần, trầm ngâm suy nghĩ, nói: “Ý người là Thiên Kiêu Đại Chiến?”

“Đúng vậy, bệ hạ, Thiên Kiêu Đại Chiến sắp khai mạc, thần cho rằng nên phái Đại hoàng tử dẫn quân tham gia, nhân

cơ hội này tăng cường thực lực cho Đại Võ hoàng triều, đợi đến khi hoàng tử chiến thắng trở về, nhất định có thể bình định phản loạn, mở rộng bờ cõi! Thậm chí có thể tấn thăng thành đế triều!”

Võ Hoàng đế gật đầu, đây là biện pháp cuối cùng của Đại Võ hoàng triều, chỉ cần thành công, mọi chuyện sẽ tốt đẹp, thậm chí còn tốt đẹp hơn, nhưng nếu thất bại, sẽ vạn kiếp bất phục, đáng tiếc tuổi của hắn đã vượt quá một ngàn, không cách nào tham gia Thiên Kiêu đại hội!

Chỉ có thể phái Đại hoàng tử chỉ có tu vi Bán Thánh tam trọng dẫn đội tham gia!

Thanh Khâu Quốc, bên trong một tòa cung điện nguy nga tráng lệ, một Cửu Vĩ Hồ Ly với hình thể khổng lồ đang an vị trên ngai, chính là Thanh Khâu Quốc chủ!

Phía dưới, một lão hồ ly râu bạc đang cung kính bẩm báo điều gì đó với hắn ta!

Chương 184 - Toàn thể Độ Kiếp 1

Một giọng nói trầm hùng vang lên,

“Người nói, Ma giáo giáo chủ Chu Khung kia chỉ dùng một đao đã chém chết Mạnh Phi Dương sao!”

“Vâng, đúng vậy!”

“Mạnh Phi Dương kia tuy không phải là hạng cường giả đỉnh cao, nhưng công pháp Nho đạo của hắn lại được tu luyện đến cảnh giới xuất thần nhập hóa, người trong Ma đạo khi đối đầu với hắn đừng nói là phát huy toàn bộ thực lực, e rằng đến tám phần cũng khó. Vậy mà Chu Khung lại có thể nhất đao kết liễu hắn, quả thực đáng sợ! Đúng rồi, ta nhớ hình như Triệu Lập từng nhắc đến Chu Khung này!”

“Vâng, Triệu Lập từng đề cập đến, hình như giữa hai người bọn họ còn có chút ân oán!”

Thanh Khâu Quốc chủ khẽ gật đầu, “Nếu là người khác ta tất sẽ ra tay giúp hắn giải quyết, nhưng Chu Khung này hiển nhiên không phải kẻ dễ đối phó. Hiện giờ việc cấp bách là Thiên Kiêu Đại Chiến, chuyện khác để sau hãy hay!”

Chu Khung ở Nam Sơn thành một đao chém chết Mạnh Phi Dương, cùng với hành động tàn sát cả thành, ngay lập tức chấn động toàn bộ Đại Võ Hoàng triều và các khu vực lân cận, thậm chí một số quốc gia và thế lực khác cũng đều nghe danh!

Dù sao ở nơi hẻo lánh này, cường giả Thánh cảnh hoàn toàn không tồn tại, cho nên mỗi khi xuất hiện một cao thủ Bán Thánh cảnh đỉnh phong đều khiến người ta phải lưu tâm!

Uy danh của đại ma đầu Chu Khung cũng theo đó ngày càng vang xa, có thể nói là ma uy ngập trời, trên có thể khiến cường địch phương xa nghe tin đã biến sắc, dưới có thể dọa trẻ con khóc thét!

Thế nhưng chưa được vài ngày, tin tức về Thiên Kiêu Đại Chiến đã thay thế tất cả, Thiên Kiêu Đại Chiến năm vạn năm mới có một lần. Mặc dù những võ giả ở vùng đất hẻo lánh này nếu có tham gia cũng chỉ là góp mặt, nhưng có ai mà không muốn được tận mắt chứng kiến sự kiện lớn lao này cơ chứ!

Cho dù nguy hiểm trùng trùng, vẫn có vô số người bất chấp tính mạng để tham gia! Dù có bỏ mạng trong đó bọn họ cũng cam tâm tình nguyện, bởi lẽ nguy hiểm luôn đi kèm với cơ hội!

Tương truyền, Thanh Khâu Quốc chủ trước kia chỉ là một con hồ ly bình thường, đừng nói là Bán Thánh cảnh, ngay cả tu vi Tiên Thiên cũng chưa đạt đến. Chính vì tham gia Thiên Kiêu chiến trường, hắn ta đã có được cơ duyên to lớn, may mắn thoát chết trở về!

Sau khi trở về chỉ mất vài nghìn năm ngắn ngủi, hắn ta đã thống nhất toàn bộ Hồ tộc, chiếm được địa bàn rộng lớn, tạo dựng nên cơ nghiệp hùng mạnh cho Thanh Khâu kéo dài đến tận ngày nay, bản thân cũng trở thành bá chủ một phương!

Có thể nói, bất kỳ võ giả nào đáp ứng đủ điều kiện, lại có dũng khí đều đang âm thầm chuẩn bị, chờ đợi thời khắc chiến trường mở ra!

Họ đều khao khát có thể tìm được cơ duyên to lớn trong đó, trở thành Thanh Khâu Quốc chủ đời tiếp theo!

Tổng đàn Thiên Ma Phong của Ma giáo, Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long! Hắn trầm giọng nói:

“Hệ thống, ta còn bao nhiêu lần rút thưởng đỉnh cấp?”

“Ký chủ, người còn mười hai lần rút thưởng đỉnh cấp chưa sử dụng!”

“Rút hết cho ta!”

Ma giáo hiện tại cần nhanh chóng tăng cường thực lực, chuẩn bị cho Thiên Kiêu Đại Chiến sắp tới!

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ rút trúng Bá Đạo Bán Thánh cấp x3!”

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ rút trúng Ma Binh Tháp!”

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ rút trúng Huyết Nhận cấp Bán Thánh x30!”

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ...”

Thanh âm của hệ thống không ngừng vang lên trong đầu Chu Khung, vô số vật phẩm trân quý được rút ra! Lần này tập trung rút thưởng xem như thu hoạch lớn!

Chu Khung mở phần giới thiệu ngắn gọn về Ma Binh Tháp, bên trên viết: Ma Binh Tháp, có thể tự sinh ra Ma binh, đồng thời bất kỳ binh khí nào được đặt vào, đẳng cấp của binh khí đó cũng sẽ dần dần tăng lên!

Những thứ khác phần lớn là binh khí cấp Bán Thánh, vừa vặn có thể bổ sung vào số lượng binh khí cấp cao còn thiếu của Ma Giáo!

Phía sau Thiên Ma Phong, một cây đào to lớn chậm rãi lay động, cách đó không xa có một tòa tháp đen đồ sộ, chính là Ma Đạo Tháp của Ma Giáo, xung quanh tập nập đệ tử đang muốn xông cửa ải!

Lúc này, trên bầu trời cao, một tòa ngân tháp khổng lồ đột ngột giáng xuống trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

Ầm, một tiếng nổ vang trời, chấn động đến mức cả ngọn núi sau lưng cũng rung chuyển, ngân tháp không lồ rơi xuống bên cạnh hắc tháp!

Đồng thời, một giọng nói uy nghiêm vang vọng khắp Thiên Ma Phong:

“Đây là Ma Binh Tháp, có thể nuôi dưỡng Ma binh, phạm là đệ tử từ chức chấp sự trở lên đều có thể đặt Ma binh vào để tăng uy lực, Ma Vương, Đường chủ có thể vào bên trong lựa chọn Ma binh Bán Thánh vừa ý!”

Tất cả đệ tử trên Thiên Ma Phong đều đồng loạt cúi người cung kính đáp lời, sau đó nhanh chóng chạy về phía sau núi.

Mặc dù không biết Ma Binh Tháp mà Giáo chủ nhắc đến rốt cuộc lợi hại đến mức nào, nhưng bọn họ đều nghe nói, các Ma Vương, Đường chủ đều có thể chọn lựa Ma binh cấp Bán Thánh ở bên trong!

Chương 185 - Toàn thể Độ

Kiếp 2

Phải biết rằng, trong phạm vi mấy trăm tỷ km này căn bản không có thể lực Thánh cấp, tất nhiên cũng chưa từng xuất hiện binh khí Thánh cấp nào, binh khí mạnh nhất cũng chỉ dừng lại ở cấp bậc Bán Thánh!

Ở xung quanh, rất nhiều thể lực, ngay cả võ giả cao tầng Bán Thánh thậm chí cũng không có nổi một món binh khí Bán Thánh nào, mặc dù là bởi vì khu vực này hẻo lánh, nhưng cũng đủ để chứng minh sự khan hiếm của binh khí cấp bậc Bán Thánh!

Thế nhưng vừa rồi bọn họ nghe được gì cơ chứ, Giáo chủ lại nói tất cả Ma Vương, Đường chủ đều có thể chọn lựa ma binh Bán Thánh, vậy bên trong Ma Binh Tháp này phải có bao nhiêu Bán Thánh cấp binh khí?

Chỉ trong chốc lát, Ma Binh Tháp mới xuất hiện phía sau Thiên Ma Phong đã bị vây kín bởi đệ tử Ma Giáo!

Cánh cửa Ma Binh Tháp mở ra, Ma Hồ Vương bước ra từ, tay cầm một thanh đại phủ, vung vẩy hai cái, cười lớn:

“Lão tử cũng có ma binh Bán Thánh rồi!”

Trần Thư mặc áo bào xanh đi theo phía sau cũng bước ra, tay cầm một chiếc quạt xếp, nhẹ nhàng phe phẩy, trên cây quạt tỏa ra khí tức đáng sợ! Hiên nhiên cũng là một thanh Ma binh Bán Thánh cấp!

Sau đó, liên tiếp các cao tầng Ma Giáo bước ra từ, tay cầm đủ loại binh khí Bán Thánh!

Trần Thư lắc nhẹ quạt xấp trong tay, trầm giọng nói: “Chư vị, ta sắp độ kiếp rồi, xin phép đi trước một bước!”

Dứt lời, khí thể trên người bùng phát, trong nháy mắt đã đạt đến điểm giới hạn của Bán Thánh cảnh, trên bầu trời, mây đen nhanh chóng hội tụ, sấm chớp rền vang!

Chỉ thấy Trần Thư giương cung bắn một mũi tên thẳng về phía lôi kiếp đang đánh xuống!

Nửa canh giờ sau, lôi kiếp tan đi, khí thể toàn thân Trần Thư tăng vọt, thành công đột phá đến Bán Thánh cảnh!

“Tốt lắm, hôm nay Lý Trường Sinh ta cũng thử xem sao!”

Theo khí thể của Lý Trường Sinh bộc phát, mây đen lại một lần nữa hội tụ!

Suốt một ngày sau đó, lôi kiếp vẫn luôn giáng xuống Thiên Ma Phong, từng đạo từng đạo lôi kiếp trên không trung khiến cho toàn bộ sinh linh trong các thành trì xung quanh đều kinh hãi đến mức chết lặng!

Ma giáo có kẻ đột phá đến Bán Thánh, bọn họ cũng không phải không thể chấp nhận, nhưng hiện tại, đã tròn một ngày, có đến hơn hai mươi người độ kiếp!

Còn đều trong cùng một ngày, Ma giáo này thật đúng là khủng khiếp!

Lôi kiếp trên không trung Thiên Ma Phong cũng có chút choáng váng, thậm chí sau khi một người vượt qua cũng không tán đi, trực tiếp chờ người tiếp theo!

Mãi cho đến khi trời tối, Ma Ngưu Vương vượt qua lôi kiếp, toàn bộ cao tầng Ma giáo đều trở thành cao thủ Bán Thánh cảnh!

Trên cây đào không lồ phía dưới, khuôn mặt một lão giả hiện ra, nhìn đông đảo cao tầng Ma giáo trên không trung, ánh

mắt lộ vẻ vô cùng âm mộ, hấn hiện tại mới là Đại La tứ trọng, còn cách xa Bán Thánh kiếp!

Bất quá, hấn lại nghĩ nếu không gia nhập Ma giáo, e rằng hiện tại ngay cả cao tầng Chân Võ cảnh cũng khó lòng với tới, huống chi là Đại La, trong lòng cũng thấy dễ chịu hơn!

Kiếp vân trên không trung phát hiện không còn ai độ kiếp, rốt cuộc bắt đầu chậm rãi tiêu tán, nhưng mới tan được một nửa, bỗng nhiên lại tụ tập lại!

Cao tầng Ma giáo nghi hoặc nhìn kiếp vân trên không, Bán Thánh kiếp của bọn họ đã sớm vượt qua, chẳng lẽ Ma giáo còn có cao thủ mà bọn họ không biết, cũng muốn độ kiếp?

Ngay khi mọi người còn đang nghi hoặc, một bóng đen từ trong Thiên Ma Điện lao ra, bay thẳng đến dưới kiếp vân, chính là Đại Bạch!

Kiếp vân lần nữa giáng xuống đạo đạo lôi điện, chỉ thấy toàn thân Đại Bạch tỏa ra hắc quang, lôi kiếp đánh lên người nó, chẳng những không gây ra thương tổn, ngược lại khiến nó thoải mái duỗi lưng một cái, lẩm bẩm:

“Thoải mái, đánh mạnh thêm nữa đi, a! ui! A!”

Nửa canh giờ sau, kiếp vân dưới ánh mắt lưu luyến của Đại Bạch, nhanh chóng tan biến!

Ma giáo phía dưới xôn xao bàn tán!

“Quả nhiên là sủng vật của giáo chủ, thật lợi hại, lôi kiếp đánh vào người mà như được mát xa vậy!”

“Đúng vậy, thực lực của Bạch đại nhân có thể xem là bậc nhất Ma giáo chúng ta rồi!”

“Haiz, Bạch đại nhân cái gì cũng tốt, chỉ là, lần này đột phá đến Bán Thánh, e là trong túi chúng ta sẽ không an toàn rồi!”

“Đúng vậy, lần trước ta mất bao công sức hái được Vân quả vạn năm vậy mà bị trộm mất, ta còn nhìn thấy một cái bóng đen! Đáng tiếc Bạch đại nhân chắc chắn sẽ không thừa nhận, hơn nữa ta cũng không dám hỏi!”

Đại Bạch không để ý đến đám người đang nghị luận về mình, nhanh chóng chạy vào Thiên Ma Điện, lớn tiếng gọi:

“Lão đại, lão đại, ta đột phá đến Bán Thánh cảnh rồi, ha ha, sau này người dốt, không, người mang ta ra ngoài chắc chắn oai phong lắm!”

Chu Khung nhìn Đại Bạch đang vây quanh mình không ngừng xoay nhảy, khoe miệng lộ ra nụ cười, Đại Bạch này, ngoại trừ không thể cười ra chiến đấu, những thứ khác đều rất tốt!

Chương 186 - Tiến vào chiến trường

Vù, đột nhiên một đạo ý cảnh không thể diễn tả truyền vào trong đầu Chu Khung, đồng thời tất cả sinh linh đạt đủ điều kiện ở Đông Vực đều nhận được một thông tin giống nhau!

Không phải truyền âm, cũng không phải lời nói, nhưng tất cả sinh linh đều hiểu được ý nghĩa của thông tin này.

“Thiên Kiêu chiến chính thức mở ra, sinh linh có thể tự mình tiến vào, thông đạo ba ngày sau sẽ tự động đóng lại!”

Chu Khung bước ra khỏi đại điện, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nơi đó có một vòng xoáy vô biên vô tận, chính là thông đạo tiến vào Thiên Kiêu chiến trường!

Cao tăng Ma giáo cũng ngẩng đầu nhìn lên không trung, bọn họ cũng nhận được tin tức.

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền vào tai mọi người:

“Cao tăng Ma giáo mau tới Thiên Ma điện, Ma Vô Đạo, lập tức triệu tập triệu tập trăm vạn ma binh!”

“Tuân mệnh!”

Bên trong Thiên Ma điện, Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long.

Hai bên phía dưới là các cao tăng Ma giáo, ngũ đại đường chủ, thất đại hộ pháp, thập nhị Ma Vương, thủ tọa tứ bộ.

Cộng thêm Liên Sinh và Đại Bạch đứng ở hai bên trái phải Chu Khung, có thể nói đông đảo cao tăng Ma giáo đã đến

đông đủ, thậm chí cả thủ tọa bốn bộ rất ít khi xuất hiện ở triều hội cũng đến!

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung truyền vào tai tất cả mọi người!

“Đại chiến Thiên Kiêu sắp bắt đầu, đây là cơ hội rất tốt cho sự phát triển của Ma giáo! Lần này tất cả cao tăng Ma giáo đều phải tham gia!”

“Tuân lệnh!” Những người thuộc Ma giáo bên dưới đồng thanh đáp.

Đặc biệt là đường chủ Thanh Long đường Lý Trường Sinh, hắn ta lúc này vui mừng gần như nhảy dựng lên, hạnh phúc đến quá bất ngờ! Trời mới biết tâm trạng vừa rồi của hắn ta thấp thỏm lo âu đến mức nào!

Từ khi giáo chủ bắt đầu chinh phạt thiên hạ, bất kể là ở hạ giới, hay là sau khi phi thăng, hễ có đại sự xảy ra, hắn ta đều được giao ở lại bảo vệ Ma giáo, ban đầu hắn ta đã không còn hy vọng gì cho lần này! Thậm chí đã chuẩn bị tinh thần ở nhà!

Không ngờ giáo chủ lại không để hắn ta ở lại, thật sự là quá sáng suốt!

Chu Khung không để ý đến vẻ kích động của Lý Trường Sinh, tiếp tục nói:

“Lần này mỗi đường khẩu phái một ngàn đệ tử tinh nhuệ, Chiến đường điều động một trăm vạn Ma binh tham gia! Một ngày sau, xuất phát đến chiến trường Thiên Kiêu!”

“Tuân lệnh!”

Cao tăng Ma giáo lĩnh mệnh, nhanh chóng rời khỏi đại điện để triệu tập đệ tử!

Bởi vì trong một trăm vạn Ma binh có những người đã hơn một ngàn tuổi, nên sau khi loại bỏ, cộng thêm một số Ma binh

dự bị, cũng đủ một trăm vạn Ma binh tiến vào chiến trường!

Ngày thứ hai, trên quảng trường Thiên Ma Phong!

Một trăm vạn Ma binh, bốn ngàn đệ tử tinh nhuệ, tất cả cao tăng Ma giáo, đều tập kết!

Trên quảng trường mây đen dày đặc kéo đến, ma diễm ngập trời, trên không trung dường như có vô số oan hồn đang gào thét, Ma Long Phi Liễn khổng lồ lơ lửng trên bầu trời!

Một nam tử bá đạo mang dáng vẻ kinh khủng như Ma Thần đứng hiên ngang trên phi liễn!

Những kẻ tâm trí không kiên định, khi nhìn thấy cảnh tượng kinh khủng này chắc chắn sẽ sợ hãi đến mức tè ra quần!

Trên bầu trời, một giọng nói uy nghiêm lạnh lùng vang lên:

“Chiến trường Thiên Kiêu lần này mở ra, bên trong có vô số thiên tài, tinh anh, hy vọng các ngươi sẽ không làm mất mặt ta!”

“Chúng thuộc hạ xin thề chết theo giáo chủ, quét ngang chiến trường, ma uy vang danh thiên hạ!”

“Chúng thuộc hạ xin thề chết theo giáo chủ, quét ngang chiến trường, ma uy vang danh thiên hạ!”

“Chúng thuộc hạ xin thề chết theo giáo chủ, quét ngang chiến trường, ma uy vang danh thiên hạ!”

Chu Khung gạt đầu, phát tay một cái, Sơn Hà đồ xuất hiện, lập tức thu hết một trăm vạn Ma binh, bốn ngàn đệ tử vào trong!

Điều kiện tiến vào chiến trường Thiên Kiêu là dưới một ngàn tuổi, nhưng muốn đi qua vòng xoáy thông đạo lại cần phải đạt đến Đại La cảnh trở lên, tuy nhiên, môi trường tu

luyện trong chiến trường rất tốt, vì vậy, hầu hết các thế lực đều sẽ mang theo một số võ giả chưa đạt đến Đại La cảnh đi theo!

Chu Khung thu hồi Sơn Hà đồ, bước vào trong phi liên! Các cao tăng Ma giáo lúc này cũng lần lượt bước lên phi liên!

“Xuất phát!”

Ba con Ma Long gầm lên một tiếng, kéo phi liên bay thẳng về phía vòng xoáy thông đạo giữa không trung.

Đồng thời, một giọng nói truyền vào trong Thiên Ma Phong!

“Cự Linh! Bảo vệ Ma giáo cho tốt!”

Trên ngọn núi, một người không lồ khoác áo giáp đá xuất hiện, quỳ một gối xuống đất!

“Cự Linh, tuân lệnh!”

Sau khi phi liên tiến vào vòng xoáy không lâu, không ai chú ý, trong một bồn hoa phía sau núi Thiên Ma, một đóa hoa hồng nhảy ra khỏi bồn, bắt chập những bông hoa xung quanh ngăn cản, nhanh chóng rời khỏi Thiên Ma Phong!

Trên chiến trường mờ tối, trên bầu trời chỉ le lói ánh huyết nguyệt, trên một ngọn núi hoang vu, vô số hung thú đang gào thét!

Chương 187 - Tiểu nhân tộc mà thôi 1

Đột nhiên không gian xuất hiện một tia dao động, năm bóng người hiện ra trên núi hoang! Là một nam và bốn nữ!

Chỉ thấy một nữ tử vẻ mặt đầy phấn khích cất tiếng: “Sur huynh, đây chính là chiến trường Thiên Kiêu sao? Linh khí nơi này thật dồi dào!”

Ba nữ nhân còn lại cũng reo hò thích thú, các nàng đều là những người may mắn, bởi chiến trường Thiên Kiêu năm vạn năm mới mở ra một lần, mỗi lần đều giới hạn chỉ những sinh linh dưới một ngàn tuổi mới được phép tham gia, có nghĩa là cho dù có là kẻ yêu nghiệt đến đâu, chỉ cần sinh ra không đúng thời điểm cũng không có cách nào tham gia Thiên Kiêu chiến!

Nam tử được gọi là sư huynh cũng phấn khích gật đầu! Hắn là đệ tử của một thánh địa, tuy rằng được coi là thiên tài, tuổi chưa đến tám trăm đã có tu vi Bán Thánh nhị trọng, nhưng Thánh tử của thánh địa hắn lại có tu vi Bán Thánh thất trọng!

Điều này vốn là cả đời hắn cũng không thể nào vượt qua, nhưng giờ đây lại có cơ hội, Thánh tử của thánh địa hắn vừa mới vượt quá một ngàn tuổi, không thể tiến vào chiến trường. Chỉ cần hắn có thể tìm được cơ duyên ở đây, sau khi rời khỏi chưa biết chừng có thể thay thế vị trí Thánh tử, những trường hợp như vậy trước đây không phải là chưa từng xảy ra!

Đang lúc mấy người đang vui mừng khôn xiết, thì xung quanh bỗng vang lên vô số tiếng gầm rú!

Nam tử lập tức biến sắc: “Không ổn, đi mau!”

Nhưng chưa kịp để năm người chạy thoát, xung quanh đã xuất hiện vô số quái thú màu đen, thân hình to lớn, đôi mắt đỏ ngầu!

Lũ quái thú lập tức lao vào tấn công năm người, nam tử vừa gầm lên giận dữ, vừa chống đỡ vừa hét lớn.

“Nhanh chóng lao ra ngoài, tìm thành trì gần nhất! Nếu không chúng ta sẽ bỏ mạng ở đây!”

Bốn nữ tử cũng không dám do dự, vội vàng dốc hết sức lực, lao ra bên ngoài!

Trước khi đến đây, tất cả bọn họ đều đã xem qua ghi chép của tông môn, ở chiến trường Thiên Kiêu, không chỉ phải đề phòng thiên kiêu của các đại chủng tộc, mà còn phải cẩn thận với một thứ đáng sợ nhất, chính là lũ hung thú trước mắt!

Loại hung thú này ở trong chiến trường này là vô cùng vô tận, trời càng tối thì chúng càng trở nên đáng sợ!

Chỉ có tìm được thành trì trước khi trời tối hẳn mới có thể sống sót, nếu không khi phải đối mặt với lũ hung thú vô tận, e là ngoại trừ cái chết, sẽ không còn khả năng nào khác!

Ngay khi năm người trên mặt vừa lóe lên tia vui mừng, lúc sắp sửa phá vòng vây, một tiếng gầm rú kinh khủng hơn vang lên, một con hung thú với hình thể còn to lớn hơn lao tới!

Ầm!

Năm người lập tức bị húc bay, một nữ tử thậm chí còn bị va chạm đến mức tan nát thân thể!

Nam tử nhìn hung thú tiếp tục lao tới, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng! Không ngờ nguyện vọng tốt đẹp của hắn còn chưa kịp thực hiện, đã phải kết thúc rồi!

Đúng lúc bốn người còn sống đang tuyệt vọng nhắm mắt chờ chết!

Trên núi hoang lại xuất hiện không gian dao động,

“Rỗng rỗng rỗng!”

Tiếng gầm của Ma Long truyền vào tai tất cả mọi người!

Uy áp kinh khủng bao trùm toàn bộ núi hoang!

Ngay cả những hung thú không có linh trí cũng ngừng tấn công, đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, như thể cảm nhận được có gì đó sắp xuất hiện!

Bốn người may mắn sống sót cũng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một khe nứt khổng lồ, ba con Ma Long cảnh giới Bán Thánh kéo một chiếc phi liên to lớn bay ra!

Trên phi liên có rất nhiều bóng người với khí thế kinh khủng, đặc biệt là người đang mặc áo giáp, khiến hấn cảm thấy có thể so sánh với Thánh tử của thánh địa mình! Còn có ba con Ma Long cảnh giới Bán Thánh kia, nếu có thể tiến vào nơi này, chứng tỏ tuổi của chúng đều dưới một ngàn!

Phải biết rằng, cho dù là Thánh tử của thánh địa, hay là Hoàng tử của đế triều, nếu có thể đột phá đến cảnh giới Bán Thánh trước một ngàn tuổi, đều được coi là thiên tài hiếm có, nếu có thể đạt đến Bán Thánh thất trọng, bát trọng, thì càng xứng đáng được gọi là yêu nghiệt!

Thế mà ba con Ma Long thiên tài này lại đang kéo xe cho người khác!

Bốn người nam tử còn chưa hết kinh ngạc.

Trên bầu trời, nam tử mặc áo giáp giờ trường thương trong tay lên, không gian chấn động, thương ý ngập trời!

Lũ hung thú trên núi nhao nhao nổ tung, ngay cả con hung thú xuất hiện sau cùng với tu vi ít nhất là Bán Thánh tứ trọng cũng không kịp phản kháng, đã bị đánh nát!

Bốn người nhìn nam tử mặc áo giáp trên bầu trời, âm thầm phỏng đoán, người này hẳn là Thánh tử của một thánh địa lớn nào đó, hoặc là người thừa kế của đế triều!

Ngay tại thời điểm nam tử đang phỏng đoán,

Chỉ thấy nam tử mặc áo giáp trên bầu trời cung kính cúi người nói với phi liên:

“Giáo chủ, đã đến chiến trường!”

Trong phi liên truyền ra một giọng nói uy nghiêm!

Chương 188 - Tiểu nhân tộc mà thôi 2

“Ừm, tìm một thành trì để cường ngạ trước đã!”

“Tuân mệnh!”

Bốn người đàn ông bên dưới trực tiếp sợ choáng váng, bọn họ nhìn thấy cái gì, nhân vật khủng khiếp vừa mới ra tay kia, vậy mà lại hành lễ với phi liên, xem tình hình chỉ là một tên thuộc hạ bên trong mà thôi!

Nếu là ở ngoại giới thì việc này cũng không có gì lạ, nhưng đây chính là chiến trường Thiên Kiêu, nhân vật bên trong tất nhiên cũng là người dưới một ngàn tuổi! Nhân vật kia kinh khủng cỡ nào, chẳng lẽ là yêu nghiệt Thiên Kiêu cấp bậc cao nhất sao!

Khi bốn người còn đang tưởng tượng, ba con Ma Long trên bầu trời gào thét một tiếng, kéo phi liên bay đi!

Đang lúc bốn người an tâm thả lỏng, phía sau đột nhiên xuất hiện một con hung thú to lớn, há cái miệng lớn như chậu máu trực tiếp nuốt gọn bốn người!

Đám người Ma Hồ Vương ở phía xa quay đầu nhìn lại, nhưng không để ý, ở trong chiến trường tàn khốc này, tiến vào phải có giác ngộ là sẽ chết!

Con hung thú vừa rồi bọn họ cũng phát hiện, nhưng cũng không có thay mấy người kia đi đánh giết, bởi vì không cần thiết!

Chu Khung ngồi trong phi liên, trong đầu vang lên âm thanh của hệ thống:

“Ting, ký chủ xuất hiện ở chiến trường Thiên Kiêu, xin chú ý, nơi đây ý chí Thiên Đạo vô cùng cường đại, nếu như ngươi muốn đánh chết Thiên Mệnh Chi Tử thì cần mua Già Thiên Phù cấp bậc mạnh hơn!”

“Ý ngươi là, giết Thiên Mệnh Chi Tử ở đây, phải tốn càng nhiều giá trị phản diện để mua Già Thiên Phù?”

“Đúng vậy! Ký chủ!”

Chu Khung nhíu mày, hẳn từ trong lời nói của hệ thống phân tích ra một vài điều, đó chính là ở chỗ này, Thiên Đạo sẽ đặc biệt chú ý đến những Thiên Mệnh Chi Tử kia, cho nên mới cần Già Thiên Phù càng cường đại hơn!

“Hệ thống, Thiên Đạo có phát hiện ra Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên có gì khác thường hay không?”

“Yên tâm đi ký chủ, trải qua hệ thống cải tạo, tuy bọn họ cũng thuộc về loại Thiên Vận Chi Tử khác loại, nhưng lại sẽ không khiến cho Thiên Đạo chú ý!”

Chu Khung gật đầu nhẹ!

“Vậy là tốt rồi, hệ thống, ta còn bao nhiêu giá trị phản diện?”

“Trước mắt giá trị phản diện của ngươi là 1 vạn điểm!”

“...”

Điểm phản diện mà Chu Khung tích lũy trước kia đều bị hắn đổi lấy công pháp “Ma” tăng tiếp theo!

Trong phi liên, Chu Khung và hệ thống trầm mặc nửa khắc! Cuối cùng, giọng nói của hệ thống vang lên:

“Ting, mở nhiệm vụ Thiên Kiêu Tranh Bá, chỉ cần người tiến vào top 100 Thiên Kiêu Bảng, ban thưởng một trăm vạn giá trị phản diện, sau này mỗi khi tiến lên một hạng, ban thưởng một trăm vạn giá trị phản diện, tiến vào top 3, mỗi một hạng sẽ được thưởng một ngàn vạn! Người có tiếp nhận hay không!”

“Tiếp nhận!” Chu Khung gật đầu, đúng là đã lâu rồi không có nhiệm vụ ban thưởng giá trị phản diện! Chẳng những giết Thiên Vận Chi Tử cần giá trị phản diện, công pháp hắc tu luyện “Ma”, cũng cần gấp giá trị phản diện để đổi công pháp tiếp theo!

Lúc này trong một tòa thành trì cách đó năm trăm dặm, rất nhiều sinh linh đang trốn tránh hung thú bên trong!

Tất cả hung thú đều dừng lại ở bên ngoài thành trì, giống như không dám tiến công, đây chính là nguyên nhân vì sao trước khi màn đêm buông xuống các sinh linh đều trốn vào thành trì, bởi vì hung thú cơ bản sẽ không tấn công thành trì!

Bên trong thành trì, rất nhiều tiếng la hét vang lên!

“Dựa vào cái gì các người có thể vào ở trong nhà, chúng ta chỉ có thể ở trên đường lớn thế này?”

“Đúng vậy, tộc Cự Xích chúng ta cũng không phải dễ bắt nạt! Nhà cửa phải chia đều cho mọi người chứ!”

“Đều im lặng cho ta, nếu như còn ai dám kêu gào, bọn Đê Tử sẽ trực tiếp ném hẳn ra ngoài! Cho hung thú ăn thịt!”

Chỉ thấy một nam tử mặc áo bào tím, vẻ mặt dữ tợn quát lớn một tiếng, sau đó khí thế kinh khủng từ người hắn bộc phát ra, lập tức trấn áp tất cả sinh linh ở đây.

Xung quanh nam tử còn có không dưới hai mươi tên hộ vệ, mỗi người đều là Thiên Kiêu có tu vi Bán Thánh tam trọng!

Xung quanh lập tức yên tĩnh trở lại, dù sao trong chiến trường thiên kiêu mặc dù có vô số yêu nghiệt, nhưng chiến trường thiên kiêu cũng lớn vô biên!

Lúc này trong tòa thành, nam tử áo tím kia rõ ràng vượt qua bọn họ rất nhiều, cho dù ở trên toàn bộ chiến trường cũng có thể được coi là nhân vật số một!

Nam tử áo bào tím nhìn mọi người không nói chuyện, mang theo hộ vệ chậm rãi đi vào phủ thành chủ, nếu không phải bận tâm sinh linh trong thành cùng nhau tấn công, hẳn thậm chí muốn diệt sát tất cả sinh linh!

Chờ sau khi nam tử áo bào tím biến mất, sinh linh bên ngoài ùn ùn bàn tán!

“Đây là ai vậy, thực lực khủng khiếp như vậy, ngay cả hộ vệ cũng mạnh như vậy!”

“Đúng vậy, vừa rồi ta cũng sợ hắn ra tay giết chúng ta!”

“Ta biết, đó là Tam hoàng tử của Thiên Hồ đế quốc Không Châu chúng ta! Nghe nói thực lực bản thân đã đạt đến Bán Thánh thất trọng! Năm nay vèn vèn sáu trăm tuổi mà thôi!”

Chương 189 - Thật là mới mẻ

“Quả nhiên là tuyệt thế yêu nghiệt, ta đã thỏa mãn rồi, có thể tiến vào thành trì tránh né tai ương là được, còn quan tâm ở đâu làm gì nữa!”

Một sinh linh đầu rấn thân người chán nản nói!

Xung quanh còn có vô số sinh linh đang xông vào thành trì, chủng tộc nào cũng có, trong đó Nhân tộc là nhiều nhất, cũng không biết là do nguyên nhân truyền tống, hay là nguyên nhân khác!

Trong một thành trì chỉ có một phủ thành chủ, mặc dù phủ thành chủ vô cùng to lớn, có thể chứa đựng mấy trăm ngàn người ở, nhưng bây giờ lại bị Tam hoàng tử của Thiên Hồ tộc chiếm cứ!

Những sinh linh khác chỉ có thể ở bên ngoài!

Vừa mới bắt đầu còn không có gì, nhưng về sau Nhân tộc tới càng ngày càng đông, mấy võ giả có thực lực không tệ bên bắt đầu làm khó!

Họ hướng về phía phủ thành chủ la lớn: “Bên trong mau ra đây, bằng không chúng ta xông vào đấy!”

Không lâu sau, nam tử áo bào tím mặt mày âm trầm đi ra, lạnh lùng nhìn mấy thiên kiêu Nhân tộc đang kêu gào!

Lúc này Nhân tộc đã tụ tập hơn ngàn người ở đây, mỗi người đều trên Đại La cảnh, thậm chí cảnh giới Bán Thánh cũng có mấy chục người, dẫn đầu là ba thiên kiêu Bán Thánh ngũ trọng!

Một nam tử mặc áo bào trắng trong số đó chấp tay nói: “Tại hạ là đệ tử Nguyên Dương thánh địa ở Thông Châu, mong Tam hoàng tử nể mặt, để Nhân tộc chúng ta vào trong nghỉ ngơi một chút!”

Nam tử áo tím cười lạnh nói: “Nể mặt người? Tiểu nhân tộc, ở đế triều ta chẳng qua chỉ là nô lệ mà thôi, vậy mà cũng muốn có mặt mũi sao! Ta xem các người là chán sống rồi!”

Nói xong hắn vung tay lên, hộ vệ phía sau đồng loạt động thủ, trong tay nam tử áo bào tím hiện ra một cự trảo, chụp vào ba thiên kiều!

“Không ổn!”

Ba người căn bản không ngờ rằng nam tử áo bào tím lại đột nhiên xuất thủ, vội vàng chuyển sang trạng thái phòng ngự!

“Bành!”

Ba người trực tiếp bị đánh bay, đập vào trên tường thành, trượt xuống quỳ rạp trên mặt đất, miệng phun máu tươi!

“Người dám đánh lén, chẳng lẽ là đang bắt nạt Nhân tộc ta không có ai sao? Nếu không phải Thánh Tử nhà ta không có ở đây, người...” Đệ tử Nguyên Dương Thánh Địa chỉ vào nam tử áo bào tím tức giận nói!

Nam tử áo tím nghe xong đang muốn ra tay diệt sát ba người, đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn về phía chân trời, sinh linh trong thành cũng ngừng lại mọi việc, nhìn về phương xa!

“Rống rống rống!”

Tiếng rống gầm truyền vào tai tất cả mọi người!

Tất cả sinh linh trong thành trì đều cảm nhận được uy áp to lớn truyền đến từ phi liên! Đương nhiên chỉ dựa vào mắt thường cũng có thể phát hiện sự đáng sợ của người tới!

Phần lớn sinh linh trước khi tiến vào thành trì đều là đang chạy trốn, không ngừng tránh né công kích của hung thú, hoặc dựa vào bí bảo, hoặc dựa vào tốc độ mới miễn cưỡng chạy vào được!

Mà bên ngoài thành trì lại là máu thịt la liệt khắp nơi, đó là vô số sinh linh không chạy vào trong thành trì kịp liền bị hung thú tàn sát!

Mọi người trong thành nhìn thấy, trên Ma Long Phi Liễn ở đằng xa, một nam tử mặc áo giáp màu đen, tay cầm trường thương, liên tục phát ra từng đạo công kích!

Nơi phi liễn đi qua, xác hung thú ngổn ngang, toàn bộ Ma Long Phi Liễn như một cỗ máy xay thịt khổng lồ, nghiền ép mọi thứ trên đường bay vào trong thành trì!

Sinh linh trong thành đều nhìn về phía nam tử áo bào tím, xem ra thực lực của người tới hẳn là không kém hẳn bao nhiêu, hơn nữa đối phương rõ ràng cũng là Nhân tộc! E rằng thành trì này sẽ không yên ổn!

Ba tên thiên kiêu Nhân tộc đang quỳ rạp trên đất, trong mắt lộ ra vẻ mừng như điên, rốt cục cũng có thiên kiêu đỉnh cấp Nhân tộc xuất hiện, bọn họ không cần phải chết nữa!

Nam tử áo bào tím cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn nam tử áo giáp trên phi liễn, mặc dù đối phương kém hẳn một bậc, nhưng lại cho hắn một loại cảm giác nguy hiểm!

Lúc này, Ma Long Phi Liễn đã bay vào trong thành trì!

Nam tử áo bào tím nhíu mày thật sâu, nhìn đám người Ma giáo trên không trung, chấp tay nói với nam tử áo giáp.

“Ta là Tam hoàng tử của Thiên Hồ đế quốc Không Châu, phủ thành chủ này đã bị Thiên Hồ đế quốc ta chiếm giữ! Tuy nhiên có thể chia cho các ngươi một phần không gian!”

Rất nhiều sinh linh xung quanh âm thầm gật đầu, quả nhiên người có thể tu luyện tới cảnh giới này đều không phải kẻ ngốc!

Ba tên thiên kiêu đang quỳ ở một bên lại lộ ra vẻ mặt đầy bất ngờ, nghe xong liền lớn tiếng hô về phía phi liên!

“Vị đại nhân kia, Tam hoàng tử Thiên Hồ tộc này căn bản không xem Nhân tộc ra gì, vừa rồi còn sỉ nhục Nhân tộc chúng ta là chủng tộc thấp kém! Trong phủ thành chủ chắc chắn có âm mưu, đừng nên tin tưởng hắn!”

Tam hoàng tử Thiên Hồ tộc vẻ mặt âm trầm nhìn ba người, sau đó quay đầu nhìn về phía nam tử mặc áo giáp trên phi liên, ba người kia đoán không sai, hắn thật sự không phải sợ! Bên trong phủ thành chủ đúng là có bố trí trận pháp!

Chương 190 - Ta mời khách

1

Tất cả mọi người đều đang đợi xem nam tử mặc áo giáp sẽ ra mặt vì Nhân tộc, hay là chung sống hòa bình với Thiên Hồ tộc!

Chỉ thấy nam tử mặc áo giáp khom người nói với bên trong phi liên.

“Giáo chủ, đã tới nội thành, hiện tại phủ thành chủ này đang bị Thiên Hồ tộc chiếm giữ!”

Vù! Tất cả mọi người đều cảm thấy choáng váng!

Người mà bọn họ tưởng là nhân vật chính, vậy mà chỉ là thuộc hạ, nhân vật chính thật sự vẫn còn ở trong phi liên chưa xuất hiện!

Rốt cuộc người trong đó có tu vi gì, có thể có nhân vật như Ma Vô Đạo làm thuộc hạ, vậy phải là yêu nghiệt bậc nào!

Lúc này một loạt tiếng bước chân nặng nề vang lên, cửa phi liên mở ra, một bóng người cao lớn xuất hiện trước mắt mọi người!

Trong ánh mắt tràn đầy bá khí! Khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Ngay cả Tam hoàng tử Thiên Hồ tộc cũng lộ vẻ hoảng sợ! Trực giác mác bảo hấn biết, chỉ cần đối đầu với người trước mặt, hấn chắc chắn sẽ chết!

Một giọng nói lạnh lùng vang lên!

“Phủ thành chủ này ta muốn, Ma Vô Đạo, đuổi tất cả những sinh linh khác đi!”

“Vâng!”

Ma Vô Đạo cung kính đáp, trường thương trong tay vung lên, quát lớn!

“Lời của Giáo chủ chắc hẳn các người đều đã nghe rõ, cho các người ba hơi thở thời gian, kẻ nào còn chưa rời đi, giết không tha!”

Rất nhiều sinh linh phía dưới sợ hãi lập tức chạy ra xa khỏi phủ thành chủ, mà trong mắt Tam hoàng tử Thiên Hồ tộc lộ ra vẻ lạnh lẽo, thân là hoàng tử hẳn chưa từng chịu sỉ nhục như vậy!

Hành động này rõ ràng là coi thường hẳn!

Tuy nhiên hẳn cũng không phải kẻ ngốc, biết mình không phải đối thủ của Ma giáo, bèn dẫn theo thuộc hạ nhanh chóng bay đi, trực tiếp bay ra khỏi thành, hẳn muốn tìm một tòa thành trì khác trước khi trời tối! Thành trì này có Ma giáo tồn tại, hẳn không muốn ở lại!

Nhưng ngay khi Thiên Hồ tộc sắp bay ra khỏi thành, Tam hoàng tử quay đầu mắng to một tiếng “Tiểu nhi Nhân tộc, hôm nay Hồ gia ta lười so đo với các người! Lần sau gặp mặt chính là ngày chết của các người!”

Nói xong, hẳn liền muốn mang theo thị vệ dùng bí pháp nhanh chóng na di đi!

Mấy hơi sau!

Sinh linh trong thành đều là vẻ mặt mờ mịt nhìn đám người Thiên Hồ tộc. Trước khi đi thả lời hung ác, bọn họ có thể lý giải, dù sao ai bị người ta đuổi ra giống như đuổi chó, đều sẽ

có oán khí. Thế nhưng thả lời hung ác xong không chạy trốn là tình huống gì, chẳng lẽ đang chờ chúng ta vỗ tay sao!

Thị vệ Thiên Hồ tộc cũng đều mê mang nhìn hoàng tử nhà mình, đầy mắt đều là: Người buông lời ngoan độc xong, mau dùng bí pháp mang mọi người na di đi a, chẳng lẽ muốn ở đây chờ chết sao!

Chỉ có vị hoàng tử áo bào tím là lo lắng, hắn đã thi triển bí pháp nhiều lần, nhưng không gian xung quanh lại giống như bị khóa chặt, bí pháp na di hoàn toàn mất đi hiệu lực!

Dường như cảm giác được cái gì, hoàng tử áo bào tím ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nơi đó đang có một cái vòng đen đang chậm rãi xoay tròn, trực giác nói cho hắn biết chính là vật này ngăn cản hắn truyền tống!

Nam tử áo bào tím thầm kêu một tiếng không tốt, muốn mang theo thị vệ nhanh chóng bay đi!

Lúc này một giọng nói lạnh như băng vang lên,

“Chộc phải Nhân tộc không đáng sợ, nhưng dám trêu chọc bổn tọa, đó chính là muốn chết! Ma Vô Đạo, hôm nay bổn tọa muốn ăn toàn bộ Hồ Yến!”

“Vâng!”

Thoạt nhìn thời gian rất lâu, kỳ thật từ lúc hoàng tử áo bào tím nói ra lời hung ác, đến khi Chu Khung hạ lệnh lần nữa chẳng qua là ngắn ngủi một hai hơi thở mà thôi!

Đồng thời Chu Khung vung tay lên, trăm vạn Ma binh và bốn ngàn đệ tử đang nấu thân trong Sơn Hà đồ đồng loạt hiện thân!

Ma Vô Đạo hét lớn một tiếng:

“Bày trận!”

Lập tức trên bầu trời lại xuất hiện Ma Thần sáu tay, lúc này Ma Vô Đạo tăng thứ sáu Bán Thánh cộng thêm trận pháp gia trì, một thân chiến lực có thể so với tăng thứ tám Bán Thánh!

Một thương đánh ra, không gian trên bầu trời run rẩy, ma khí tung hoành!

Hoàng tử áo bào tím biết chạy không thoát, lập tức hóa thành nguyên hình! Nhanh chóng ra tay nghênh chiến, nhất thời tiếng hổ gầm vang vọng toàn bộ thành trì!

Đông đảo sinh linh trong thành nhao nhao ngồi xổm trong góc, sợ bị dư âm chấn chết! Cũng bởi vì thành trì trên chiến trường rắn chắc dị thường, dù cho hai cao thủ Bán Thánh đỉnh phong quyết đấu, cũng không thể phá hủy nó!

Từng tiếng hổ gầm vang lên, thương ý ngập trời! Ma ý tung hoành, tiếng rên rỉ không ngừng!

Sau nửa canh giờ, thanh âm hổ gầm dần dần nhỏ lại, trong thanh âm còn tràn đầy bi thương!

Đùng, trên bầu trời rơi xuống một cái tay hổ thật lớn!

Đồng thời âm thanh của Ma Vô Đạo truyền đến,

“Giáo chủ, tay hổ này còn mới, có thể ăn tạm được!”

Ma Hổ Vương cười ha ha, tiến lên nhặt tay hổ to lớn lên, đồng thời đập nhẹ một cước vào Ma Long Vương: “Mau đốt lửa lên, nướng tay hổ! Giáo chủ thích ăn món tươi nhất!”

Chương 191 - Ta mời khách

2

Lúc này Liên Sinh phát tay lấy ra một chiếc ghế Ma Long, Chu Khung ngồi ở bên trên!

Hai bên rừng cây, các cao tăng Ma giáo đứng san sát, Ma Hồ Vương và Ma Long Vương đang nướng tay hồ to lớn. Chỉ một lát sau đã tỏa ra mùi hương thơm phức!

Ma Hồ Vương nhanh chóng lấy ra một bộ đồ ăn, cắt một bàn thịt hồ lớn, đưa tới trước mặt Chu Khung, nịnh nọt nói:

“Giáo chủ, thịt tay hồ mới ra lò!”

Đông đảo sinh linh trong thành mặt mũi tràn đầy sợ hãi, ngẩng đầu nhìn lên hoàng tử tộc Thiên Hồ đang liều mạng chiến đấu lại thiếu một chương trên bầu trời, cùng với thịt tay hồ nướng đưa đến trước mặt Chu Khung!

Trong đầu mọi người chỉ có một ý nghĩ, con mẹ nó tay hồ này quả thật rất mới mẻ!

Chu Khung gấp một miếng thịt hồ đưa vào miệng, lập tức một mùi thơm kì lạ lan tỏa, thịt vừa chạm vào đầu lưỡi đã tan ra, mùi vị ngon tuyệt. Đồng thời, một luồng linh khí không ngừng tiến vào trong cơ thể Chu Khung, tuy với Chu Khung mà nói chỉ như muối bỏ bể nhưng cũng đủ chứng minh thịt hồ này có thể sánh ngang với linh dược thượng hạng!

Thiên Hồ Hoàng Tử đang liều mạng chiến đấu với Ma Vô Đạo trên không nhìn thấy Chu Khung đang ăn bàn tay của mình ở phía dưới, trong mắt lộ ra vẻ bi thương tột độ, hắn còn chưa chết mà tay đã bị ăn trước rồi!

Lúc này hơn hai mươi tên hộ vệ của hắc đều đã bỏ mạng, chỉ còn mình hắc miễn cưỡng chống đỡ, nhưng hắc biết bản thân không thể trụ được bao lâu nữa!

Nửa khắc sau...

Àm, con hổ khổng lồ lại bị Ma Vô Đạo đánh một thương rớt xuống đất, sắp bị đánh chết!

Lúc này, giọng nói của Chu Khung lại vang lên:

“Đừng giết, để sống mới tươi ngon!”

Vòng sáng màu đen trên không trung lập tức bay đến đỉnh đầu con hổ khổng lồ, xích vào cổ hắc!

Trong mắt con hổ khổng lồ hiện lên vẻ đau thương, Hắc Hoàn này không chế thân thể hắc, khiến kế hoạch tự sát vừa định thực hiện cũng thất bại!

Nhìn thịt hổ Chu Khung đang nhai ở khóe miệng, nghĩ đến tình cảnh sắp phải đối mặt, hắc hận không thể tự sát mình hai cái, không có chuyện gì thì đi sớm một chút cho rồi, cứ bày đặt ra vẻ ta đây làm gì! Giờ thì hay rồi! Bày đặt đến mức vào bụng người ta rồi!

Lúc này, tất cả mọi người thuộc Ma giáo đều lộ vẻ hưng phấn, đây chính là thiên tài tộc Hồ đỉnh cao Bán Thánh, sắp sửa vào trong bụng bọn họ rồi, thật tuyệt vời!

Lập tức có người bê nồi lớn ra nấu nước, người thì cầm đao đi xé thịt con hổ khổng lồ, có kẻ thì trực tiếp xé một miếng thịt xuống nuốt!

Con hổ khổng lồ bị cắt đau đớn không chịu nổi, nhưng lại bị Thần Ma Hoàn trói buộc không thể động đậy, chỉ có thể gào thét thảm thiết!

Hù dọa đám sinh linh đang co rúm trong góc sợ đến run rẩy!

Ngay cả mấy thiên tài Nhân tộc vốn định kết giao với Chu Khung cũng đều núp vào góc tường, không dám ho he nửa lời!

Ma Hồ Vương có lẽ bị tiếng gầm của con hồ khổng lồ chọc giận, trực tiếp cất lưỡi hấn xuống nướng ăn!

Vừa ăn vừa nhìn đám sinh linh trong góc tường, cười nham hiểm nói: “Các người cũng muốn ăn sao?”

Đám sinh linh trong góc tường nào dám nói tiếp, vội vàng lắc đầu lia lịa.

Thì thảo nói nhỏ: “Không dám, không dám! Mấy vị cứ dùng!”

Lúc này, cách thành trì tám trăm dặm, một chiếc kiệu lớn đang bay nhanh về phía thành trì, phía dưới có hàng triệu quân Nhân tộc đang điên cuồng tàn sát hung thú.

Trên kiệu có một người đàn ông trung niên mặc long bào ngũ trảo, vẻ mặt uy nghiêm, trong mắt tỏa ra ánh sáng lấp lánh, xung quanh là rất nhiều văn thần võ tướng!

Trong số đó, một đạo nhân mặc đạo bào, tay cầm phát trần bước ra, trầm giọng nói:

“Bệ hạ, tám trăm dặm phía trước có một tòa thành! Có thể tạm nghỉ ở đó!”

“Được! Đến đó!”

Một vị tướng quân mặc giáp bay lên trời, hét lớn:

“Toàn quân tăng tốc, mục tiêu tám trăm dặm phía trước!”

Trong thành, Chu Khung đang ăn thịt hồ, bỗng nhiên ánh mắt sắc bén, ngẩng đầu nhìn về phía xa! Những người khác cũng nhận ra điều khác thường, đồng loạt nhìn về phía đó!

Lúc này, mặt đất khê rung chuyển, chỉ thấy từ phía xa, một đội quân hùng hậu đang tiến đến với tốc độ cực nhanh, phía

trên là một chiếc kiệu lớn!

Trên kiệu có rất nhiều văn thần võ tướng, dẫn đầu là một người đàn ông trung niên mặc long bào ngũ trảo!

Quân đội nhanh chóng tiêu diệt toàn bộ hung thú xung quanh thành trì, sau đó đứng trước thành, tọa kỵ trên không cũng dừng lại phía trên!

Chu Khung dẫn theo đám người Ma giáo chậm rãi bay đến trên không thành trì, hai bên giằng co với nhau!

Nam tử trung niên trên Thiên Mã tọa nhìn Chu Khung, trầm giọng nói: “Trẫm là Sở Hùng, hoàng đế Đại Càn hoàng triều, cai quản Không Châu!”

Chu Khung mặt không chút thay đổi, trầm giọng đáp: “Bản tọa là Chu Khung, Giáo chủ Ma giáo, trấn giữ Dương Châu!”

Hai người đều cảm nhận được uy áp từ đối phương, phải biết Chu Khung dựa vào Thần Ma Dao có thể dễ dàng chém giết cao thủ Bán Thánh cửu trọng, nhưng Sở Hùng đối diện chỉ là Bán Thánh bát trọng, lại cho hắn cảm giác không thể nào giết chết!

Chương 192 - Tổng tiền 1

Đương nhiên điều này không khiến Chu Khung khiếp sợ, dù sao chiến trường này có vài nhân vật yêu nghiệt cũng là bình thường!

Điều khiến Chu Khung hơi kinh hãi chính là Thiên Vận trên đỉnh đầu Sở Hùng, phóng thẳng lên trời! Con số bên trên lại càng khiến người ta khó có thể tin, tám ngàn điểm Thiên Vận!

Ba nhân vật mang Thiên Vận mà Chu Khung gặp trước kia đều không có đến một ngàn điểm, hắn vừa đến chiến trường Thiên Kiêu đã gặp được nhân vật sở hữu đến tám ngàn điểm Thiên Vận! Thật đáng sợ!

Một võ tướng trên không trung bỗng nhiên đi đến bên cạnh Sở Hùng, hạ giọng nói gì đó, rồi chỉ vào một đồng xác hồ trong thành, cùng với con hồ khổng lồ tuy còn sống nhưng đã mất hết hình dạng!

Ánh mắt Sở Hùng co lại, cùng sinh tồn ở Không Châu, hắn nhận ra con hồ khổng lồ này.

Chỉ là vừa rồi hắn chỉ chú ý đến Chu Khung, hơn nữa bộ dạng con hồ khổng lồ lúc này quá thê thảm, toàn thân chẳng còn mấy miếng thịt, tứ chi chỉ còn lại một cái duy nhất, há to miệng, không ngừng gặm gù, máu tươi chảy ròng ròng, lưỡi cũng bị cắt mất!

Dù là cha nó đến cũng không dám nhận đây là con mình!

Nhìn đến dụng cụ nướng thịt bên cạnh, và miếng thịt chín trong miệng hắc khuyển bên cạnh Chu Khung! Sở Hùng làm

sao không rõ chuyện gì đã xảy ra! Cứu được con hổ khổng lồ này quả thật có ích với hần!

Nghĩ vậy, Sở Hùng chấp tay với Chu Khung, trầm giọng nói: “Chu giáo chủ, trăm có quen biết với vị Thiên Hổ hoàng tử này, không biết có thể nể mặt trăm mà...”

Khỏe miệng Chu Khung hiện lên nụ cười tà dị, cao giọng nói: “Mặt của Sở hoàng đế, đương nhiên phải nể!”

Nói xong phát tay ra hiệu cho Liên Sinh, Liên Sinh nhìn sắc mặt Chu Khung, xoay người bay về phía con hổ khổng lồ!

Con hổ khổng lồ phía dưới nghe được cuộc đối thoại, trong mắt chảy xuống nước mắt hạnh phúc, cuối cùng cũng được giải thoát khỏi đám ác ma này!

Sở Hùng cũng yên tâm, không ngờ đối phương tuy là người trong Ma đạo, lại dễ nói chuyện như vậy! Xem ra Ma đạo cũng có người tốt kẻ xấu!

Ngay khi mọi người cho rằng Thiên Hổ hoàng tử sắp được cứu.

“Phập” một tiếng, âm thanh như xé rách da thịt truyền vào tai mọi người.

Mọi người nhìn về phía phát ra âm thanh!

Chỉ thấy Liên Sinh áo bào đỏ trực tiếp xé rách chân sau cuối cùng của con hổ khổng lồ! con hổ khổng lồ đau đớn gào thét không ngừng, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin và sợ hãi!

Liên Sinh cầm chân sau con hổ khổng lồ bay đến bên cạnh Chu Khung, dưới ánh mắt ra hiệu của hần, đưa cho Sở Hùng!

Chu Khung nhìn Sở Hùng, cười nói: “Sở hoàng đế, người xem, nể mặt người, chân sau này cho người ăn, vị ngon lắm đấy! Ta mời khách!”

Sắc mặt Sở Hùng sa sầm, làm sao không biết đối phương đang đùa cợt mình!

Nhưng cảm nhận được đao ý đáng sợ trên người đối phương, hắn lại trầm giọng nói:

“Chu giáo chủ, người nên hiểu ý của trẫm, trẫm muốn toàn bộ Thiên Hồ hoàng tử, chứ không phải một cái chân!”

“A, việc này, bản tọa còn tưởng người cũng thèm ăn, con hồ khổng lồ này là do bản tọa vất vả lắm mới bắt được! Tại sao phải cho người?”

Sở Hùng nhíu mày, biết đối phương muốn điều kiện gì đây! Nhưng tên hoàng tử hồ khổng lồ này thật sự rất hữu dụng với hắn!

“Không biết Chu giáo chủ muốn thứ gì?”

“Sở hoàng đế, con mèo này tuy thực lực bình thường, nhưng dù sao cũng là hoàng tử của cái đế triều rách nát kia, người muốn dùng thứ gì để trao đổi với ta đây?”

Chu Khung biết rõ, những kẻ chơi hệ khí vận triều đình như Sở Hùng, trên người ai nấy đều có cả đồng bảo bối! Không lừa hắn thì lừa ai!

Sở Hùng trầm ngâm một lát, từ trong ngực lấy ra một viên minh châu, trầm giọng nói: “Đây là Phá Giới Châu, có thể giúp võ giả dưới Bán Thánh cửu trọng đột phá một tầng cảnh giới! Có thể coi là bảo vật hiếm có! Tuy người không dùng được, nhưng có thể dùng để nâng cao thực lực cho thuộc hạ!”

Nói xong, Sở Hùng ném viên minh châu cho Chu Khung.

Chu Khung cầm lấy viên minh châu, xem xét một chút rồi nói:

“Người có bảo vật như vậy mà không dùng để nâng cao thực lực cho thuộc hạ của mình, giữ đến tận bây giờ mới lấy

ra, xem ra người không coi trọng những văn thần võ tướng này lắm nhỉ!”

Sắc mặt Sở Hùng lại càng thêm u ám, Chu Khung này lại đi dùng viên minh châu của hắn để gieo rắc bất hòa!

Chu Khung quan sát phản ứng của đám văn thần võ tướng trên xe ngựa, hắn phát hiện ngoại trừ hai ba người có chút biến sắc, còn lại đều bình tĩnh như không!

Quả nhiên, thuộc hạ của những kẻ chơi hệ khí vận triều đình thật là trung thành đến đáng sợ! Nhưng lời hắn vừa nói ít nhiều cũng chôn xuống một cái gai rồi!

Cất viên minh châu đi, Chu Khung nhìn Sở Hùng, lạnh giọng nói:

“Chỉ một viên Phá Giới Châu này thì chưa đủ, thêm năm mươi triệu tiên thạch nữa!”

Chu Khung dẫn một trăm vạn Ma binh, bốn ngàn đệ tử tinh nhuệ của Ma Giáo đến chiến trường này không phải để dạo chơi, nhất định phải nhân cơ hội này để giúp bọn họ nhanh chóng trưởng thành, đây chính là vốn liếng để sau khi rời khỏi đây, hắn có thể tranh bá thiên hạ!

Chương 193 - Tổng tiền 2

Sở Hùng cũng vì chuyện này mà mang theo mấy triệu binh mã tới đây!

Bởi vì trên chiến trường này có một loại ý cảnh đặc thù, có thể giúp người ta dễ dàng đột phá hơn! Cho nên đây chính là thời cơ để Ma Giáo phát triển nhanh chóng, nhưng võ giả tu luyện muốn đột phá thì cần có tiên thạch phụ trợ!

Vì Ma Giáo phát triển quá nhanh, tiên thạch sớm đã không đủ dùng, nên lần này đến chiến trường, hắn chẳng mang theo bao nhiêu, nhưng Chu Khung cũng không lo lắng, Ma Giáo đi đến đâu mà chẳng thực hiện chính sách “Tam quang”, làm sao có thể thiếu tiên thạch được!

Sắc mặt Sở Hùng hơi trầm xuống, cuối cùng, hắn lấy ra một cái túi Càn Khôn rồi ném cho Chu Khung!

“Năm mươi triệu tiên thạch cho ngươi, thả hoàng tử Thiên Hồ tộc ra!” Sở Hùng vừa dứt lời, dường như lại nhớ ra điều gì, liền bổ sung:

“Ta muốn hắn còn sống!”

Chu Khung cười lớn: “Yên tâm, ta luôn giữ lời hứa, có chuyện gì cũng nói lý!”

Hắn phát tay, con hồ khổng lồ bị Thần Ma Hoàn không chế bay đến bên cạnh Chu Khung!

Thần Ma Hoàn từ từ bay ra, biến mất vào mi tâm Chu Khung, hắn vỗ nhẹ lên người con hồ khổng lồ một cái rồi ném về phía Sở Hùng!

Khóe miệng nhếch lên nụ cười tà mị!

“Nhìn cho kĩ vào, ta đưa cho ngươi là đồ sống đấy!”

Sở Hùng đưa tay nhận lấy con hổ khổng lồ, đưa cho một đạo nhân phía sau, nhìn nụ cười tươi rói của Chu Khung, hấn bỗng cảm thấy có gì đó không đúng, vừa định quay đầu lại thì...

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời đất truyền vào tai mọi người, chỉ thấy con hổ khổng lồ gần như chỉ còn lại bộ xương, nổ tung ngay trong tay vị đạo nhân kia!

Xung quanh mịt mù khói trắng!

Một giọng nói ung dung vang lên:

“Pháo hoa màu trắng này cũng đẹp mắt đấy chứ!”

Sở Hùng nhìn con hổ khổng lồ đã hóa thành tro bụi, chết không thể nào chết hơn được nữa, nhìn Chu Khung bằng ánh mắt lạnh băng: “Ngươi dám đùa giỡn ta!”

Nụ cười trên mặt Chu Khung vụt tắt, hấn lạnh lùng nói:

“Ngươi có thể ăn nói bậy bạ, nhưng ta thì không thể nói lung tung, lúc đưa cho ngươi, hấn vẫn còn sống sờ sờ, chết rồi thì là do ngươi không có bản lĩnh bảo vệ, biết đâu là do con mèo đó tự tìm đường chết thì sao!”

“Ngươi!” Sở Hùng nhìn vẻ mặt giễu cợt của Chu Khung, trên mặt lộ ra tia khác thường, sau đó im lặng.

“Tốt lắm, Chu giáo chủ ngươi quả là nhân vật kiệt xuất! Ta rất mong chờ lần gặp mặt sau.”

Sở Hùng phát tay, mấy triệu binh mã lập tức chuyển hướng, tiến về phía đông! Xe ngựa chở Sở Hùng và các văn thần võ tướng cũng nhanh chóng rời đi!

Chu Khung nhìn Sở Hùng đi xa, không hề ngăn cản!

“Hệ thống, nếu ta giết Sở Hùng khi không có Già Thiên Phù, thiên phạt sẽ lớn đến mức nào?”

“Không xác định, nhưng với tu vi hiện tại của ký chủ chắc chắn không thể nào đỡ nổi! Thiên Vận của hắc ta rất cao, trong chiến trường này rất được Thiên Đạo quan tâm!”

Chu Khung thở dài, nhìn gói quà siêu lớn đi xa, à nhầm, nhìn Sở Hùng đi xa, trong lòng không khỏi tiếc nuối! Đó chính là nhân vật chính sở hữu tận 8000 điểm Thiên Vận!

Không nghĩ ngợi thêm nữa, Chu Khung phi thân vào trong xe bay, lấy ra Phá Giới Đan trong tay. Nhờ hệ thống che giấu, Sở Hùng cứ ngỡ tu vi của Chu Khung chỉ là Bán Thánh đỉnh phong, không thể nào dùng nổi Phá Giới Đan!

Phá Giới Đan quả là bảo vật hiếm có! Hắc không do dự, trực tiếp ném vào miệng! Nửa canh giờ sau, một tiếng động lớn vang lên!

Khí thể trên người Chu Khung lại càng thêm cuộn cuộn, hắc mở giao diện thuộc tính!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Bán Thánh lục trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, Ma, Ngôn.

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Bên ngoài, sinh linh trong thành đều trốn trong góc, vừa rời cảnh Chu Khung đùa bỡn Sở Hùng bọn chúng đều nhìn thấy.

Hắn ta quả nhiên là người trong Ma Giáo, quá mức tàn nhẫn, khát máu, hỉ nộ vô thường!

Không ai dám lớn tiếng nói chuyện, chỉ sợ kinh động đến người của Ma Giáo!

Chúng vốn không muốn gây thêm phiền phức, nhưng Ma Giáo nào có ý định buông tha, chẳng phải có câu, nhận bay qua cũng phải vật lông sao? Ma Giáo đi qua, cỏ cây đều không mọc nổi, hưởng hồ là chút tài sản còn con của bọn chúng!

Ma Hồ Vương cười nham hiểm nhìn đám sinh linh, tiến đến gần, âm trầm nói:

“Tòa thành trì này là địa phận của Ma Giáo ta, các người có thể vào đây lánh nạn chính là phúc phận, là ân điển của Giáo chủ!”

Chúng sinh linh không dám phản bác, vội vàng nịnh nọt:

“Vâng vâng, chúng ta đều phải cảm tạ Giáo chủ đại nhân!”

“Giáo chủ chính là ân nhân của chúng ta!”

“Giáo chủ...”

Ma Hồ Vương phất tay, lũ sinh linh lập tức im bật!

“Muốn được Ma Giáo che chở, đương nhiên không thể nào miễn phí, mỗi người mỗi ngày phải nộp một trăm viên Tiên Thạch!”

Chương 194 - Thật ngẫu nhiên, thật bá đạo

“Cái gì!” Nghe vậy, tất cả sinh linh đều kinh hãi, nhưng nhớ lại cảnh tượng Ma Giáo ra tay vừa rồi, không ai dám ho he nửa lời!

Một tên Ngưu Đầu Đại La cảnh run rẩy đứng lên, lắp bắp:

“Đại nhân, cái đó... có thể nộp ít hơn một chút được không? Tiên Thạch của ta không đủ!”

Ma Hồ Vương cười khẩy, bước tới, tóm lấy bả vai hắn ta rồi ném ra khỏi thành, tiếng kêu thảm thiết vang lên inh ỏi!

“Đại nhân, ta nộp, ta nộp, a...”

Tiếng kêu thảm thiết dần tắt lịm!

Ma Hồ Vương cười nhạt, nhìn về phía những sinh linh còn lại:

“Còn các ngươi? Cũng muốn nộp ít hơn sao?”

Những sinh linh khác nào dám hé răng, đều lắc đầu, vội vàng lấy tiên thạch ra nộp, sinh linh trốn tránh trong thành không dưới hai mươi vạn, mỗi người một trăm khối là có hai ngàn vạn tiên thạch, quả là một khoản thu nhập không nhỏ!

Sau đó vẫn không ngừng có sinh linh tiến vào trong thành lánh nạn, đều ngoan ngoãn nộp phí bảo hộ dưới thái độ hữu hảo của Ma Giáo!

Tất nhiên cũng có một số kẻ không biết điều, đều đã trở thành bạn tốt của hung thú bên ngoài!

Lúc này, Chu Khung ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nơi đó có một bảng danh sách khổng lồ! Toàn bộ chiến trường Thiên Kiêu, các sinh linh chỉ cần ngẩng đầu đều có thể nhìn thấy rõ ràng! Thế nhưng lúc này phía trên lại trống không!

Một tháng sau, bảng danh sách sẽ mở ra, đến lúc đó, một ngàn thiên kiêu đứng đầu chiến trường Thiên Kiêu sẽ được ghi danh trên bảng!

Xếp hạng dựa theo điểm Thiên Kiêu, tiêu diệt một hung thú Chân Vũ cảnh được một điểm, Đại La được mười điểm, Bán Thánh được một trăm điểm đến một ngàn điểm! Đồng thời, tiêu diệt các sinh linh khác cũng sẽ nhận được điểm tương ứng!

Nói cách khác, trên chiến trường, tất cả sinh linh đều có thể là địch nhân! Bởi vì đôi khi, sinh linh có trí tuệ lại dễ dàng hạ thủ hơn hung thú rất nhiều!

Đồng thời, trong chiến trường càng đi sâu vào trung tâm, thì ý cảnh càng mạnh mẽ, các loại cơ duyên cũng nhiều hơn, đương nhiên hung thú cũng lợi hại hơn!

Hiện tại, thành trì Chu Khung đang ở xem như vùng biên giới của chiến trường!

Muốn thu hoạch điểm phản diện, bảng Thiên Kiêu này Chu Khung nhất định phải lọt vào!

Cách thành trì của Chu Khung ba ngàn dặm, trong một tòa thành khác, Sở Hùng mình mặc long bào ngồi trên ngai, phía dưới hai bên là văn võ bá quan đang đứng!

Trong đó, một vị tướng quân mặt mày dữ tợn, bước ra khỏi hàng, nói: “Bệ hạ, vừa rồi sao không nhân cơ hội chiếm lấy tòa thành đó, tên giáo chủ Ma Giáo kia, lại dám đùa bỡn bệ hạ! Thật đáng muôn chết!”

Các văn võ bá quan khác cũng tỏ vẻ bất mãn! Nếu không phải lúc ấy Sở Hùng phát tay ra hiệu rồi đi, bọn họ nhất định phải giết chết tên giáo chủ giả danh kia!

Sở Hùng thần sắc bình tĩnh, nhìn sang vị đạo sĩ bên cạnh, nói: “Trương giám chính, chẳng hay khanh đã tính toán ra điều gì?”

Mọi người cũng nhìn về phía vị đạo sĩ, người này là nhân tài Sở Hùng đặc biệt triệu đến, được phong làm Giám Chính Khâm Thiên Giám! hắn ta có một thân bản lĩnh thần bí khó lường, còn có thể dự đoán tương lai!

Vị đạo nhân bước ra, trầm giọng nói:

“Chắc hẳn chư vị cũng đã nhìn ra, vị Chu giáo chủ kia là nhân vật Bán Thánh đỉnh phong, nếu thực sự động thủ, e là sẽ lưỡng bại câu thương!”

“Bần đạo đã thử dự đoán tương lai, tuy không thấy rõ kết quả, nhưng mơ hồ thấy được một bãi chiến trường đầy xác chết, và một đôi mắt, đôi mắt ấy tràn đầy lạnh lẽo, hờ hững, tàn nhẫn! Không có chút tình cảm nào! Khiến người ta nhìn vào phải kinh hãi! Hơn nữa, nếu hắn đã tự xưng là Ma Giáo, vậy rất có thể có liên quan đến vị kia!”

Văn võ bá quan hai bên nghe xong, đều kinh hãi há hốc mồm. Tuy Trương giám chính không nói rõ, nhưng ai cũng hiểu, hắn ta đã nhìn thấy tương lai, vậy đó chính là tương lai của Ma Giáo và Đại Càn!

Còn đôi mắt kia, không cần nghĩ cũng biết là của Chu Khung, nghĩa là nếu động thủ, Chu Khung chắc chắn còn sống, còn bọn họ thì chưa chắc, rất có thể sẽ biến thành một trong những cái xác trên chiến trường kia! Còn vị kia, bọn họ cũng đoán ra được là ai!

Sở Hùng lúc này ho nhẹ một tiếng, uy nghiêm nói: “Lần này chúng ta đến đây là để rèn luyện binh mã, chuyện Ma Giáo, chờ sau này tính tiếp!”

Văn võ bá quan nhìn thấy ánh mắt của Sở Hùng, đều im lặng khôi phục lại dáng vẻ nghiêm trang.

Đối phương có mạnh hơn nữa, chẳng lẽ còn có thể làm khó được bệ hạ hay sao! Phải biết rằng bệ hạ chỉ trong vòng chưa đầy một trăm năm, đã đưa Đại Càn từ một vương triều sắp diệt vong trở thành hoàng triều đỉnh phong, thậm chí sắp bước lên hàng ngũ đế triều! Đây là nhân vật phi phàm thế nào, sao có thể so sánh với kẻ khác được!

Chu Khung lúc này mà ở đây, chắc chắn sẽ buông lời châm chọc, chẳng phải đây chính là mô típ quen thuộc của đám chơi hệ khí vận triều đình hay sao! Có gì đáng để kính nể kinh ngạc chứ!

Chương 195 - Ta muốn báo thù 1

Bên phía Ma Giáo, nửa đêm vừa qua, Ma Hồ Vương cười ha hả đi thu phí bảo hộ thêm lần nữa, lấy có là đã sang ngày mới, phải nộp phí của ngày mới! Các sinh linh nhìn vẻ mặt chân thành của Ma Hồ Vương!

Chỉ đành nghiêng răng nghiêng lợi móc tiên thạch từ trong túi ra nộp!

Sáng sớm, trong thành ngoại trừ Ma Giáo, không còn một bóng sinh linh nào khác, tất cả đều sợ Ma Giáo lại kiếm có thu tiên thạch, trời vừa sáng, tất cả đã chạy sạch!

Chu Khung bước ra khỏi Ma Long Phi Liễn, ánh mắt lóe lên một tia đen tối, sau một đêm, hắn đã hoàn toàn củng cố tu vi Bán Thánh lục trọng, nhìn thấy trong thành đã không còn ai, hắn bắt giấc thở dài một hơi!

Coi như bọn họ gặp may, lúc này thông đạo của chiến trường Thiên Kiêu vẫn chưa đóng lại, cho nên bất kể là giết hung thú, hay là giết sinh linh, đều không thể có được điểm thiên kiêu! Xem như bọn họ bắt kịp rồi!

Ba canh giờ sau, trên bầu trời hiện ra sáu chữ lớn “Đại chiến Thiên Kiêu bắt đầu!”

“Đi!”

Ma Long gầm lên kéo phi liễn nhanh chóng bay về phía trung tâm chiến trường!

Trăm vạn ma binh phía dưới, dưới sự dẫn dắt của Ma Vô Đạo, tạo thành Ma Thần sáu tay to lớn, một đường nghiền ép tất cả hung thú!

Chu Khung đứng trên không phi liễn, đuổi ra một bàn tay lớn, trong nháy mắt hình thành một bàn tay khổng lồ màu đen, vỗ xuống phía dưới, vô số hung thú bị đập thành thịt nát.

Cự chương không dừng lại, không ngừng lặp lại vỗ xuống phía dưới!

Những nơi phi liễn đi qua, tựa như Tu La Huyết Trường, hung thú giống như rau hẹ, không ngừng bị Chu Khung thu hoạch! Đồng thời Chu Khung có thể cảm giác rõ ràng, điểm thiên kiêu của hắn đang không ngừng tăng trưởng!

Lúc này ở tám trăm dặm phía trước, ba nữ tử mặc thanh sam, dung mạo xinh đẹp đang không ngừng chém giết trong bầy hung thú!

Nhìn tu vi, ba người đều có cảnh giới Bán Thánh tam trọng, miễn cưỡng xem như tiểu thiên kiêu, nhưng lại không có cơ hội lên Thiên Kiêu Bảng!

Ba người vừa chém giết, vừa trò chuyện với nhau!

“Ngọc Lăng, nghe nói muội và Bộ sư huynh rất thân! Thật hay giả vậy?”

“Đúng vậy, Ngọc Lăng tỷ, muội nghe nói Bộ sư huynh và Trương Tiểu Phàm sư huynh chính là huynh đệ tốt nhất, có thời gian có thể giới thiệu cho muội hay không?”

Một nữ tử có giọng nói nhỏ nhẹ cười nói.

“Giới thiệu thì không thành vấn đề, nhưng Trương sư huynh là tuyệt thế thiên kiêu mới quật khởi của thấn ta, trước đó không lâu càng đánh bại Thánh Tử, đã được xác lập làm

Thánh Tử đời tiếp theo, bên người có vô số nữ hài thiên kiều, cơ hội của La Yên không nhiều đâu!”

“Yên tâm, Ngọc Lăng tử, không có nam nhân nào muội đây không giải quyết được!” Nữ tử dáng người cao gầy tự tin nói!

Nàng tuyệt đối tin tưởng đối với dáng người, tướng mạo của mình, đặc biệt là sức hút của mình, không có nam nhân nào có thể chống đỡ mị lực của nàng!

Lúc này đại địa đột nhiên run rẩy, tiếng nổ mạnh không ngừng vang lên!

Ba người vội vàng phi thân lên, nhìn về phương xa, chỉ thấy một cự chưởng không ngừng vỡ xuống bày hung thú, mỗi một chưởng hạ xuống đều có ngàn vạn hung thú bị đập thành thịt nát!

Phương hướng bàn tay khổng lồ truyền đến, có ba con Ma Long kéo theo phi liên to lớn chạy như bay đến!

Trên phi liên, phía trước có một nam tử mặc Ma Thần chiến bào, thân hình to lớn, toàn thân ma điểm ngập trời! Còn toát ra một tia tà khí!

Ngọc Lăng sợ hãi vội vàng nói: “Đây nhất định là nhân vật Thánh tử của Thánh địa Ma đạo, chúng ta mau tránh đi!”

La Yên vóc người cao gầy lại si mê nhìn nam tử trên phi liên giống như Ma Thần, trong miệng phát ra tiếng cảm thán: “Thật tuần tú, thật bá đạo!”

Hai người Ngọc Lăng nhìn Chu Khung ở phương xa, cũng không thể không thừa nhận nam nhân này cho người ta một loại mị lực đặc biệt!

“Ta quyết định rồi, sẽ chinh phục hắn, ta không cần Trương Tiểu Phàm nữa!”

Hai người vội vàng muốn kéo La Yên rời đi!

“La Yên, đi nhanh đi, tu ma đạo đều là kẻ điên, ở lại đây nguy hiểm lắm!”

“Đúng vậy, đi nhanh đi La Yên, ta cảm thấy rất nguy hiểm!”

La Yên liếc nhìn hai người, miệng nói: “Xem ra các người vẫn chưa hiểu rõ La Yên ta, hôm nay để ta cho các người thấy mị lực của La Yên ta!”

Nói xong còn vỗ vỗ lên ngực mình, trên dưới run rẩy một trận! Sau đó nàng để lộ bờ vai thom nồm, bay về phía chiếc xe trên không, ôn nhu nói với Chu Khung!

“Tiểu nữ La Yên, vừa rồi thiếu chút nữa bị hung thú giết chết! May mà đại nhân đại phát thần uy mới cứu được ta, tiểu nữ thật không biết nên báo đáp như thế nào!”

Nói xong nàng e lệ cúi đầu! Y phục cũng trễ xuống hơn, nửa bầu ngực đều lộ ra. Trên mặt nàng lộ ra một tia tự tin!

Nhưng ngay sau đó nàng như cảm nhận được điều gì, đột nhiên ngẩng đầu! Há to miệng!

“Không!”

Ầm!

Mặt đất lại truyền ra một tiếng vang thật lớn, hung thú dưới đất lại chết một mảng lớn, nhưng lần này bên trong lại có thêm một khối huyết nhục của nữ tử!

Chương 196 - Ta muốn báo thù 2

Chu Khung nhìn lòng bàn tay, vừa rồi trong nháy mắt võ xuống dường như cảm thấy một tia mềm mại, hắn cũng không để ý nữ tử trông như thế nào, chẳng lẽ là nữ tử vừa rồi quá béo!

La Yên đến chết cũng không nghĩ ra, vì sao Chu Khung lại không chút do dự giết nàng, phải biết với nhan sắc của nàng, chẳng lẽ không khiến người ta động lòng sao, vậy mà hắn một chút cũng không biết quý trọng! Đúng là tảng đá!

Ở phía xa, hai người đang muốn xem La Yên biểu diễn như thế nào, chỉ thấy, La Yên vừa mới tạo dáng, sau đó liền không còn gì nữa, trực tiếp biến thành một đồng thịt nát!

Hai người nhìn nhau, bắt đầu điên cuồng chạy về phía xa, nhưng chưa kịp chạy được bao xa, một đạo kiếm quang đã xuất hiện trong mắt họ! Sau đó, hai người liền mất đi ý thức!

Liên Sinh mặc áo bào đỏ trên phi liên chậm rãi thu kiếm. Đại hội thiên kiều lần này, Chu Khung cũng đã định cho hắn mục tiêu, nhất định phải lọt vào top một trăm!

Thần Ma Dao trên bầu trời nhanh chóng hấp thu linh hồn và máu tươi, sau đó bay trở về trong tay Chu Khung, phát ra tiếng chấn minh.

Chu Khung có thể cảm nhận được, lực lượng tích tụ của Thần Ma Dao đã sắp đạt đến đỉnh phong, đến lúc đó cho dù là cường giả Bán Thánh đỉnh phong, hắn cũng có thể một đao chém chết!

Ở một nơi rất xa trên chiến trường, trong một hang động có hai nam tử trẻ tuổi đang cười nói rôm rả, một người dáng người cao ráo, mặt mày trầm ôn, khí thế kinh người, rõ ràng đã đạt đến Bán Thánh thất trọng!

Người còn lại dáng người Mập Mạp, khuôn mặt tròn trịa, tạo cảm giác đáng yêu, tu vi cũng đã đạt đến Bán Thánh tứ trọng!

Chỉ thấy người Mập Mạp lên tiếng: “Phàm ca, người quả nhiên hồng phúc tề thiên, chúng ta vừa mới tiến vào chiến trường, người đã tìm được một nơi truyền thừa, lần này thu hoạch không ít a!”

Nam tử được gọi là Phàm ca cười lớn: “Lão Bộ, người cũng nên mau chóng tu luyện đi, đừng để đến lúc đó bị vợ người vượt mặt đấy!”

Mập Mạp nghe xong liền nhăn nhó: “Phàm ca nói gì vậy, chúng ta còn chưa kết hôn đâu!”

“Đúng rồi Phàm ca, Lăng Nhi có một người bạn tốt tên là La Yên, dáng người rất đẹp, hay là để ta giới thiệu cho người?”

“Không cần, mục tiêu của ta là vươn tới đỉnh cao của võ đạo, chuyện nữ tử tình trường, sau này rồi tính!”

Người Mập Mạp nghe xong bĩu môi, trầm nghĩ, người đã quên chuyện lúc trước cùng nhau trộm nhìn nữ sinh tắm rồi sao, giờ còn giả vờ thanh cao trước mặt ta!

Ngay khi hắn định vạch trần chuyện cũ, đột nhiên thân thể khựng lại, ánh mắt lộ vẻ khó tin, vội vàng lấy từ trong người ra một tấm lệnh bài, chỉ thấy trên đó đã xuất hiện một vết nứt!

Trong mắt Mập Mạp chảy ra nước mắt, trong miệng gào lớn: “Không, Lăng nhi, sao nàng lại chết được, là ai giết nàng, ta muốn hắn băm thây vạn đoạn!”

Trương Tiểu Phàm nhìn Mập Mập và mệnh bài võ vụn trong tay chàng, trong mắt hiện lên một tia âm u lạnh lẽo.

Mệnh bài này là Ngọc Lăng giao cho Mập Mập, hiện tại đã vỡ vụn! Đủ để nói rõ Ngọc Lăng đã chết!

Đồng thời Trương Tiểu Phàm cũng sinh ra áy náy trong lòng, lúc chàng và Mập Mập vừa tiến vào chiến trường, Mập Mập đã muốn đi tìm Ngọc Lăng!

Là hấn ngăn cản, bởi vì hấn phát hiện một nơi truyền thừa, nên nói với Mập Mập, muốn phá giải trận pháp, lấy được đồ vật bên trong rồi hãy đi tìm nàng!

Hiện tại đã có được truyền thừa, nhưng người muốn đi tìm lại chết!

Trương Tiểu Phàm vỗ vỗ vai Mập Mập, trầm giọng nói.

“Mập Mập, bình tĩnh lại, chúng ta phải báo thù cho Ngọc Lăng! Phải khiến kẻ giết chết Ngọc Lăng trả giá đắt!”

Mập Mập nghe xong, đột nhiên đứng lên, gào lớn.

“Báo thù, ngay cả kẻ nào giết nàng ta cũng không biết, báo thù thế nào!”

Trương Tiểu Phàm không để ý giọng điệu của Mập Mập, hấn và Mập Mập từ nhỏ đã là bằng hữu, khi đó chàng chẳng qua chỉ là một tên đệ tử tạp dịch không có thiên phú tu luyện, nhưng Mập Mập chưa từng xem thường hấn, còn cho hấn một ít tài nguyên tu luyện mà chỉ đệ tử chính thức mới có!

Cho đến một ngày, hấn có được một thứ, trong nháy mắt thay đổi vận mệnh của hấn. Sau đó tu vi của hấn đột nhiên tăng mạnh, tiến bộ vượt bậc, càng ngày càng mạnh. Từng bước một từ đệ tử ngoại môn, đệ tử nội môn, đệ tử tinh anh... Cuối cùng đánh bại Thánh Tử, trở thành đệ tử mạnh nhất tông môn!

Cho dù hần tu luyện đến đâu, hần vẫn luôn coi Mập Mập là huynh đệ tốt nhất.

Nghĩ đến đây, Trương Tiểu Phàm lấy mệnh bài từ tay Mập Mập, chấp tay trước ngực, chậm rãi niệm chú ngữ, âm thanh càng ngày càng dồn dập, sắc mặt cũng càng ngày càng tái nhợt!

Nửa khắc sau,

Phụt!

Trương Tiểu Phàm phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt lóe lên vẻ không thể tin nổi, phải biết chiến trường này không có sinh linh Thánh cảnh trở lên!

Nhưng sinh linh giết chết Ngọc Lăng lại khiến hần không tính ra là ai.

Chương 197 - Khởi nghĩa thất bại

Trong tay Trương Tiểu Phàm xuất hiện một viên ngọc thạch, hắn lại một lần nữa chấp tay trước ngực, lần này sắc mặt Trương Tiểu Phàm tốt hơn nhiều.

Nửa canh giờ sau, chàng chậm rãi mở mắt, nhẹ nhàng vung tay, trước mặt xuất hiện một bóng người áo bào đỏ, tuy rằng diện mạo nhìn không rõ, nhưng có thể nhìn ra đại khái!

Trương Tiểu Phàm thu hồi thạch ngọc, đứng dậy nói!

“Ta đã tìm được hung thủ, là một Nhân tộc, thực lực khoảng Bán Thánh ngũ trọng, phương hướng cũng đại khái xác định!”

Nói xong kéo Mập Mập nhanh chóng bay về một hướng!

Bên phía Ma Giáo, phi liên tiếp tục bay về phía trước, quả thật chiến trường này rộng lớn vô biên, bay lâu như vậy, Chu Khung cũng không nhớ rõ mình đã giết bao nhiêu hung thú, nhưng vẫn chưa xuất hiện thành trì nào khác!

Liên Sinh đứng bên cạnh hấn nhíu mày, dường như cảm nhận được điều gì, nhưng lại không phát hiện ra điều gì!

Hắn không biết, vừa rồi Trương Tiểu Phàm đang tính toán phương vị của hấn. Nếu không phải hiện tại hấn cũng coi như là thiên mệnh chi tử, chỉ e Trương Tiểu Phàm đã dễ dàng tính ra hình dạng cụ thể của hấn, chứ không phải chỉ là một cái bóng mơ hồ đã khiến hấn mệt mỏi thổ huyết!

Chu Khung còn đang trầm tư càng không biết có nhân vật chính đang tìm bọn họ, bằng không hẳn đã vui đến nở hoa, đúng là muốn tìm thì không thấy không thấy, ngược lại tự đưa đến cửa!

Nửa tháng sau, phía trước phi liễn xuất hiện một tòa thành trì, phía trên có vô số sinh linh!

Họ nhao nhao trò chuyện với nhau!

“Người nghe nói chưa, phụ cận chúng ta xuất hiện một tuyệt thế đại ma đầu!”

“Ma đầu gì, rõ ràng là ác ma, nghe nói những nơi hắn đi qua không còn một ngọn cỏ, tất cả hung thú, sinh linh đều bị diệt sát, ngay cả Nhân tộc cũng không buông tha! Quá hung tàn!”

“Đúng vậy, nghe nói Tam hoàng tử của Thiên Hồ đế quốc cũng bị nướng thịt ăn, quá đáng sợ!”

“Đúng vậy, năng lực mạnh như vậy, giết hung thú là được rồi, giết những sinh linh khác làm gì, nghe nói có một thành trì chỉ vì không nộp phí bảo hộ, toàn bộ sinh linh trong thành đều bị hắn giết sạch! Thật ác độc!”

Tất cả sinh linh đều không ngừng trò chuyện với nhau, tuy chiến trường thiên kiều vốn là một cối xay thịt khổng lồ, nhưng hung tàn như Chu Khung quả thật vô cùng hiếm thấy! Dù sao lúc đầu mọi người đều lấy giết hung thú làm trọng, đến cuối cùng, khi cục diện càng thêm kịch liệt mới bắt đầu giết những sinh linh khác!

Lúc này, một giọng nói run rẩy vang lên: “Có phải ma đầu kia đang ngồi trên Ma Long Phi Liễn không?”

“Đúng vậy, chẳng phải ai cũng biết sao!”

“Có phải ma đầu kia mang theo trăm vạn Ma binh không?”

“Rốt cuộc ngươi muốn nói gì?” Những sinh linh khác lộ vẻ mặt không kiên nhẫn, những tình tiết này vừa mới nói xong, có gì đáng để thảo luận!

Chỉ thấy sinh linh kia khẽ vươn tay, run rẩy nói: “Kia, hình như chúng đang tới kia!”

Đông đảo sinh linh nhao nhao nhìn về phía xa, vừa nhìn đã sợ tới mức thiếu chút nữa rơi khỏi tường thành, sắc mặt trắng bệch!

Một tiếng gầm rú từ xa truyền đến, một con Ma Long Phi Liễn khổng lồ bay về phía tòa thành, theo sau là Ma Thần sáu tay do trăm vạn Ma binh tạo thành, nghiền ép tất cả hung thú trên đường!

Đồng thời không thể không nói đến sức hút của chiến trường này, tu vi càng thấp thì cảm nhận càng rõ ràng, hiện tại trăm vạn Ma Binh chỉ mới nửa tháng, thực lực chinh thể đã nhanh chóng tăng lên không ít!

Ma Long Phi Liễn dừng lại giữa không trung trong nỗi sợ hãi của sinh linh trong thành, một nam tử mặc áo giáp, tay cầm trường thương hét lớn về phía trong thành!

“Trong vòng nửa canh giờ, giao ra một ngàn khối Tiên thạch, ta sẽ tha chết, nếu không, giết không tha!”

Một sinh linh to lớn với cái miệng khổng lồ mọc đầy răng nanh, không phục nói: “Không phải một trăm khối Tiên thạch sao, sao lại thành một ngàn khối! Đại nhân, có phải ngươi nói sai rồi không?”

Àm!

Sinh linh kia vừa dứt lời, một đạo thương khí từ trên trời giáng xuống, đánh vào cơ thể hắn, phá hủy toàn bộ huyết nhục, trực tiếp nổ tung!

Lập tức, sinh linh trong thành bắt đầu nhón nháo, đặc biệt là những kẻ cùng chủng tộc với sinh linh vừa bị giết!

“Các người dựa vào đâu mà muốn chúng ta giao nộp Tiên thạch? Hẳn chẳng qua chỉ hỏi một câu, các người liền giết hắn? Dựa vào cái gì!”

“Đúng vậy, chúng ta không sợ các người, mọi người hãy đoàn kết lại, ta không tin bọn chúng có thể giết hết chúng ta!”

“Huynh đệ, vì an toàn của chúng ta, chúng ta không thể cúi đầu trước ma đạo, bằng không sau này làm sao tu luyện!”

Lập tức sinh linh ở cửa thành chia thành hai phe, một phe nhao nhao kêu gào muốn phản kháng, một phe khác thì chạy đến góc tường thành ngồi co ro!

Ma Vô Đạo cười lạnh: “Dựa vào cái gì ư? Chỉ bằng cây thương trong tay ta đây!”

Ma Vô Đạo tay cầm trường thương, từ trên trời cao phát ra công kích, lao lên tường thành. Đương nhiên, những sinh linh dám phản kháng trong thành cũng không phải không có chút thực lực nào, ít nhất có ba gã cao thủ Bán Thánh lực trọng! Cả ba đều cùng một chủng tộc, lúc này đang hợp lực ngăn cản Ma Vô Đạo!

Chương 198 - Thiên Kiêu thành, xin đại nhân tha mạng

1

Những sinh linh khác cũng nhao nhao xông về phía Ma Giáo, trong nháy mắt, hai bên đã đánh nhau vô cùng ác liệt!

Lúc này, những sinh linh ngồi co ro ở góc tường đều lộ ra vẻ mặt hoang mang, chẳng lẽ mình lựa chọn sai rồi, Ma Giáo này cũng không đáng sợ như trong lời đồn, tất cả đều là giả dối sao!

Trên phi liên, Chu Khung nhìn xuống chiến đấu bên dưới, không thể không nói, thực lực cao tầng Ma Giáo so với toàn bộ chiến trường thiên kiêu có phần thấp kém, nếu không có Ma Vô Đạo trấn giữ, e rằng rất khó công phá thành trì này!

Nghĩ đến đây, Chu Khung lại nhớ đến Thiên Vận Châu, chỉ có Thiên Vận Châu mới có thể giúp cao tầng Ma Giáo tu luyện nhanh chóng! Xem ra nhất định phải diệt trừ vài nhân vật chính rồi!

Không nghĩ ngợi gì thêm nữa, trong tay Chu Khung chậm rãi xuất hiện Thần Ma Hoàn, ném về phía ba sinh linh đang giao đấu với Ma Vô Đạo, một sinh linh trong đó lập tức bị đánh cho đầu nổ tung, chất lỏng màu trắng văng tứ tung! Hai kẻ còn lại xem như bị trọng thương, Ma Vô Đạo thừa cơ hội này, càng ra tay nhanh hơn nữa!

Chỉ trong nháy mắt đã giết chết hai tên!

Chu Khung thu hồi Thần Ma Hoàn, trong mắt thoáng vẻ trầm ngâm, hẳn luôn cảm thấy động tác vừa rồi sao mà quen thuộc đến vậy, hình như đã từng thấy qua ở đâu rồi thì phải, đúng rồi, lúc trước Thái Thượng Lão Quân chẳng phải cũng hay dùng chiêu này sao?

Phía dưới, ba cao thủ đỉnh cao tử vong, chính thức tuyên bố khởi nghĩa trong thành đã thất bại!

“A, đại nhân, ta sai rồi, xin đừng giết ta, ta nguyện dâng mười vạn khối tiên thạch!”

“Ta nguyện ý thần phục, đại nhân, ta có tu vi Bán Thánh nhất trọng, ta mới bảy trăm tuổi, ta thật sự không muốn chết!”

“Cút sang một bên, ta đây mới năm trăm tuổi đã là Bán Thánh nhất trọng, gia nhập Ma Giáo, chắc chắn sẽ càng hữu dụng hơn! Thật sự không được thì làm tọa kỵ cho đại nhân cũng được!”

Trong nháy mắt, tiếng cầu xin tha thứ của đám sinh linh vang lên không ngớt, kẻ thì xin thần phục, kẻ thì muốn dâng bảo bối, thậm chí có kẻ còn muốn dùng mỹ nhân kế với Chu Khung!

Chu Khung nhìn nữ tử lực lưỡng không ngừng nháy mắt đưa tình với mình, suýt nữa thì nôn hết cả thịt con hổ khổng lồ đã ăn lúc trước ra, mẹ kiếp! Trông như vậy mà cũng dám dùng mỹ nhân kế, có phải ả có hiểu lầm gì về hai chữ mỹ nhân hay không!

May mà La Yên đã chết không thể chết thêm lần nào nữa, nếu không chắc chắn sẽ phải bật dậy mắng cho ả nữ tử dám câu dẫn Chu Khung kia một trận, lão nương xinh đẹp như vậy còn bị một chưởng đánh chết, ả thì trông chẳng khác gì quỷ dữ, thế mà cũng dám học đòi người ta dùng mỹ nhân kế!

Nửa canh giờ sau, tất cả những kẻ tham gia khởi nghĩa đều bị tiêu diệt!

Những kẻ co rúm trong góc thành đều thầm cảm thấy may mắn, quả nhiên rứt cổ là cách bảo toàn tính mạng hữu hiệu nhất!

Phi liên cùng trăm vạn Ma Binh tiến vào trong thành, càng vào sâu, càng gần trung tâm chiến trường thì linh khí lại càng dồi dào, Chu Khung thậm chí còn hoài nghi, chẳng lẽ Thiên Đạo cố tình thiên vị nơi này hay sao?

Bên ngoài, Ma Hồ Vương cười ha hả thu phí bảo hộ!

Một lão giả trong số đó lập tức dâng lên hai ngàn khối tiên thạch, khúm núm nói: “Đây là của hôm nay và ngày mai, nộp luôn một thể!”

Mọi người xung quanh đều nhìn lão giả với ánh mắt kinh ngạc, hôm nay đã sắp tối rồi, ngày mai tất cả đều sẽ rời đi, chẳng lẽ lão giả còn muốn ở lại thêm một ngày nữa?

Ma Hồ Vương vỗ vai lão giả, cười nói: “Lão già, ngươi rất biết điều đấy, tiếp tục phát huy nhé!”

Nửa đêm canh ba, đám người đang ngủ say trong góc bị Ma Giáo đánh thức, cuối cùng cũng hiểu ra vì sao lão giả lại nộp tiền hai ngày!

Lũ Ma Giáo này đúng là quá đáng mà! Tổng cộng chưa đến hai canh giờ, vậy mà đã thu phí bảo hộ hai ngày, còn ra thể thống gì nữa!

Trong phi xa, Chu Khung ngồi trên ghế.

“Hệ thống, ngươi vừa nói gì, lặp lại lần nữa!”

“Ký chủ, phần thưởng điểm phản diện cuối cùng đã được phát! Vì bảng xếp hạng Thiên Kiêu cần phải kết thúc mới định bảng, nên phần thưởng sẽ được phát vào lúc đó!”

“... Nói cách khác, trước khi bảng xếp hạng Thiên Kiêu kết thúc, ta không nhận được điểm phản diện để đổi Già Thiên Phù! Cũng không thể nào tiêu diệt nhân vật chính, đúng không?”

“Đúng vậy!”

“Nói giá của Già Thiên Phù đi!”

“Già Thiên Phù cấp ba, giá bốn trăm vạn điểm phản diện, có thể tiêu diệt người có Thiên Vận dưới 3000 điểm!

Già Thiên Phù cấp bốn, giá tám trăm vạn điểm phản diện, có thể tiêu diệt người có Thiên Vận dưới 5000 điểm!

Già Thiên Phù cấp năm, giá một ngàn sáu trăm vạn điểm phản diện, có thể tiêu diệt người có Thiên Vận dưới 10000 điểm!

Già Thiên Phù cấp sáu, giá ba ngàn hai trăm vạn điểm phản diện, có thể tiêu diệt người có Thiên Vận dưới hai vạn điểm!”

Chương 199 - Thiên Kiêu thành, xin đại nhân tha mạng

2

Sắc mặt Chu Khung âm trầm, hệ thống này thật sự rất đen tối, theo như lời hệ thống đã nói, thế giới này muốn tiêu diệt nhân vật chính vốn phải mua Già Thiên Phù cấp cao hơn, muốn tiêu diệt Sở Hùng kia, phải mua Già Thiên Phù cấp sáu.

May mắn là hệ thống đã mở nhiệm vụ Thiên Kiêu chiến, nếu không muốn tích lũy đủ điểm phản diện, không biết phải mất bao lâu!

Chu Khung gõ nhẹ lên ghế. Một nam tử đeo mặt nạ kim cương quỳ một gối trước mặt hắn.

“Thuộc hạ Thiên Nhất, bái kiến giáo chủ!”

“Điều tra thế nào rồi?”

“Bẩm giáo chủ, bốn bộ gần đây đã tiêu diệt 651 sinh linh cảnh giới Bán Thánh, thuộc các chủng tộc khác nhau, thông qua việc sưu hồn bọn chúng, thuộc hạ đã nắm được tình hình đại khái của chiến trường. Trung tâm chiến trường có một Thiên Kiêu thành, xung quanh có tám tòa Vệ thành, trong mỗi thành trì đều có một nơi tu luyện truyền thừa, hiện tại tất cả sinh linh có thực lực đều đang nhanh chóng di chuyển tới các Vệ thành, muốn chiếm lấy một tòa!”

“Còn đại sự nào khác không?”

“Thuộc hạ còn phát hiện ra một nhân vật tầm cỡ, người này tên là Ma Tôn! Là nhân vật đỉnh cao của Ma đạo Đông Vực, vì

kiêng nề danh xưng, tất cả thế lực Ma đạo ở Đông Vực đều tránh dùng chữ ‘Ma’! Bởi vậy, bên ngoài đều hoài nghi giáo chủ có quan hệ với Ma Tôn thân bí kia, thậm chí là đệ tử của hắn!”

Chu Khung gật đầu, Thiên Nhất biến mất khỏi phi xa.

“Ma Tôn, nghe tên đã biết là cường giả Tôn cảnh, cảnh giới đó còn cao hơn cả Thánh cảnh, toàn bộ Đông Vực cũng không có nhiều cường giả Tôn cảnh! Không ngờ lại vô tình khiến người ta lầm tưởng là đệ tử của hắn! Chẳng phải là có một phong nền vững chắc sao?”

Không nghĩ đến chuyện này nữa, dù sao hiện tại, người mạnh nhất trên Thiên Kiêu chiến trường cũng chỉ là Bán Thánh cảnh! Chu Khung ở đây tuyệt đối được xem là cường giả đỉnh cao, đã như vậy thì không thể lãng phí cơ hội!

Đám người Ma Giáo bên ngoài phi liên đang trò chuyện. Đột nhiên, Bạch Hạo Thiên và Liên Sinh đang nhắm mắt tu luyện đồng thời mở mắt ra, nhìn nhau một cái! Hai người nhanh chóng đứng dậy, bước vào trong phi xa!

Hai người khom người hành lễ với Chu Khung, trầm giọng nói.

“Tham kiến giáo chủ!”

Chu Khung nhìn hai người, từ sau khi ăn Thiên Vận Châu, tu vi của hai người quả thật tăng tiến rất nhanh, Liên Sinh đã đạt tới Bán Thánh tứ trọng đỉnh phong, Bạch Hạo Thiên cũng là tam trọng đỉnh phong!

Điểm Thiên Vận của hai người cũng đang không ngừng gia tăng, hiện tại đều đã có hơn một ngàn điểm!

Nghĩ đến đây, Chu Khung lại nhớ tới Sở Hùng, rõ ràng chỉ là tu vi Bán Thánh cảnh mà có tới tám ngàn điểm Thiên Vận, vận may của hắn thật đáng sợ. Nếu như Liên Sinh và Bạch

Hạo Thiên được xem là con nuôi của Thiên Đạo, thì Sở Hùng chính là con ruột đích tôn!

Không suy nghĩ sâu xa nữa, Chu Khung nói với hai người.

“Từ hôm nay trở đi, hai người không cần đi theo đại quân nữa, hãy tách nhau ra hành động, cuối cùng chúng ta sẽ gặp nhau tại Vệ thành trung tâm chiến trường!” Nói xong, Chu Khung truyền tin tức mà Thiên Nhất đã thăm dò được vào trong đầu hai người!

“Tuân mệnh!” Hai người không chút do dự, cũng không hỏi thêm, gật đầu đồng ý. Lời nói của giáo chủ tất nhiên có lý do của hần!

Đây cũng là chỗ tốt của Ma Giáo, lời Chu Khung nói ra chính là mệnh lệnh, chẳng ai dám phản bác, cũng sẽ không có kẻ nào dám phản bác, nếu là chính đạo khẳng định phải giải thích rườm rà một hồi! Chưa biết chừng lại còn có kẻ nhảy ra nói ngược!

Chu Khung phát tay áo, hai người rời khỏi đại điện, cứ thế phân hai hướng bay đi trong ánh mắt nghi hoặc của đám người Ma Giáo.

Còn việc đến Vệ thành có thể tìm được giáo chủ hay không, cả hai căn bản không hề lo lắng, chỉ dựa vào sự tàn nhẫn của giáo chủ, e là chẳng bao lâu nữa sẽ truyền khắp chiến trường!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn về phía hai người bay đi, khóe miệng hiện ý cười, cả hai đều được coi là ngụy Thiên Vận chi tử, trên mảnh chiến trường rõ ràng được chuẩn bị cho các nhân vật chính này, chắc chắn có thể thu hoạch được cơ duyên to lớn, đi theo Ma Giáo ngược lại chỉ làm chậm trễ mà thôi!

Hai người rời đi không lâu, Ma Long Phi Liễn lại bay lên, lần này đã xác định phương hướng, bay thẳng về phía Trung

Ương Vệ thành!

Thời gian thấm thoát thoi đưa, hơn mười ngày trôi qua trong nháy mắt, trên bầu trời bỗng nhiên vang lên một tiếng nổ lớn, tất cả sinh linh đều đồng loạt ngẩng đầu! Nhìn về phía Thiên Kiêu bồng to lớn vô song kia!

Chỉ thấy bên trên bắt đầu tỏa ra uy thế ngút trời, từ dưới lên trên không ngừng hiện ra đủ loại tên họ.

Hạng 875, Địa Châu, Tu La tộc, Huyết Vũ!

Hạng 731, Hoang Châu, Thiên Thi tộc, Thi Cơ!

Vô số tên chủng tộc bắt đầu hiện ra, gần nửa canh giờ sau, ngoại trừ mười người đứng đầu, toàn bộ những cái tên còn lại đều đã xuất hiện!

Chương 200 - Một trong Bát Đại Vệ thành 1

Lúc này, trên bầu trời bỗng vang lên một giọng nói lạnh lẽo!

“Hạng mười, Ly Châu, Nhân tộc, Trương Tiểu Phàm!”

“Hạng chín, Thiên Châu, Minh tộc, Minh Vương!”...

“Hạng tư, Không Châu, Nhân tộc, Sở Hùng!”

Chu Khung ngẩng đầu nhìn cái tên Sở Hùng trên không trung, quả nhiên người này không hổ là thân phận Thiên Vận chi tử! Thứ hạng lại cao như thế!

“Hạng ba, Dương Châu, Nhân tộc, Chu Khung!”

Trong vòng bán kính mấy chục vạn dặm quanh Chu Khung, tất cả sinh linh khi nhìn thấy cái tên này, đều lộ ra vẻ mặt phấn nộ và bất lực!

“Ta đã bảo là không thể thiếu tên đại ma đầu này mà, hắn đã đồ sát bao nhiêu sinh linh rồi!”

“Đúng vậy, bạn gái ta cũng bị hắn giết chết, sớm muộn gì ta cũng phải báo thù cho nàng! Băm hắn thành trăm mảnh!” Một sinh linh đầu heo thân người gào lên phấn nộ, vẻ mặt tràn đầy thù hận!

Bên cạnh hắn, một sinh linh lộ ra cái đuôi hồ ly nhìn hắn, cố ý kinh ngạc sợ hãi nói:

“Ồ kìa, Chu Khung Ma Giáo kia đến rồi kìa!”

Chỉ thấy sinh linh đầu heo vừa rồi còn muốn ăn tươi nuốt sống người khác, trong nháy mắt đã quỳ rạp xuống đất, vùi mặt xuống đất! Run rẩy nói:

“Giáo, giáo chủ đại nhân, vừa rồi ta nói bậy, bạn gái của ta không phải thứ tốt lành gì, ngài giết tốt lắm, ta còn chưa kịp cảm kích ngài! Đại nhân tha mạng!”

Nửa ngày trôi qua, xung quanh không có bất kỳ động tĩnh gì, sau đó vang lên tiếng cười vang như sấm dậy!

Sinh linh đầu heo ngẩng đầu lên, nhìn xung quanh, phát hiện Ma Giáo căn bản không hề đến, lại nhìn những sinh linh đang cười lớn xung quanh, lúc này mới biết mình bị trêu chọc!

Lúc này, toàn bộ Thiên Kiêu chiến trường đều chú ý tới tên của Chu Khung. Mặc dù đây chỉ là lần đầu tiên công bố bảng danh sách, sau này còn có thể thay đổi liên tục, nhưng cũng đủ để nói rõ Chu Khung lợi hại!

Thiên Kiêu chiến trường, chỉ riêng các thiên kiêu tiến vào đã không dưới ức vạn, mỗi người đều là nhân vật một phương, ai ai cũng là thiên tài của chủng tộc mình, Nhân tộc Chu Khung có thể lọt vào 3 hạng đầu tuyệt đối là một kẻ tàn nhẫn!

Sở Hùng ở một hướng khác cũng ngẩng đầu nhìn tên Chu Khung, nhú mày thật sâu!

Lúc này, hai người đứng đầu Thiên Kiêu bảng cũng hiện ra!

“Hạng hai, Dương Châu, Vu tộc, Vu Nguyên!”

“Hạng nhất, Trung Châu, Thần tộc, Quang Vũ...”

Chu Khung chủ yếu nhìn Vu tộc, dù sao tên này cũng cùng một chỗ với hắn, sau đó không để ý đến hai cái tên này nữa, bởi vì sớm muộn gì cũng gặp mặt. Lúc này trong đầu hắn lại vang lên âm thanh của hệ thống!

“Ting, mở nhiệm vụ cướp đoạt thành trì, cướp đoạt một trong Bát Đại Vệ thành của Thiên Kiêu thành, thưởng cho kí chủ tăng lên một tầng tu vi, có tiếp nhận nhiệm vụ hay không!”

“Tiếp nhận!”

Phi liên tiếp tục bay về phía trước, chiến trường này quá rộng lớn, cho dù bay với tốc độ tối đa, e rằng đến khi tới Đại Vệ thành cũng mất đến vài năm!

Chu Khung ngồi trong phi liên, bắt đầu rèn luyện lại công pháp của mình, bên ngoài hàng triệu Ma binh và đông đảo cao tầng Ma Giáo bắt đầu chém giết điên cuồng!

Nơi này là nơi tốt nhất để bọn họ nâng cao tu vi!

Thời gian thấm thoắt thoi đưa,

Hai năm đã trôi qua, ngoài việc rèn luyện lại công pháp cho bản thân, Chu Khung thỉnh thoảng cũng ra tay tiêu diệt một số hung thú, duy trì thứ hạng của mình!

Hai năm nay, Chu Khung đã chải chuốt lại các công pháp tu luyện cho mình, đặc biệt là Thôn Thiên Ma Công, giúp hắn nâng lên đến tầng thứ tư, thuộc tính thôn phệ cũng được tăng cường! Chu Khung thậm chí còn cảm thấy có thể thôn phệ cả thiên kiếp để tăng cường bản thân!

Lúc này, bên ngoài phi liên truyền đến tiếng của Ma Vô Đạo:

“Bẩm giáo chủ, Huyền bộ truyền tin, phía trước ba ngàn dặm là một trong Bát Đại Vệ thành, hiện tại Vệ thành đó đang bị Tu La tộc chiếm giữ, người mạnh nhất của Tu La tộc hiện tại là Huyết Long, xếp hạng thứ mười một trên Thiên Kiêu bảng!”

“Tốt! Đi tới Vệ thành đó!”

“Tuân mệnh!”

Cách đó ba ngàn dặm, trong một tòa thành đồ sộ, cảnh tượng trước mắt vô cùng phồn hoa, vô số sinh linh và chủng tộc đang bày hàng, rao bán, trao đổi vật phẩm với nhau, có kẻ mở cửa hàng, thậm chí có cả thanh lâu!

Thiên Kiêu chiến trường tồn tại từ thời xa xưa, các thế lực lớn đều biết rõ quy định ở đây, trong đó có một điều, trong Bát Đại Vệ thành không được phép động võ, đừng nói là giết người, ngay cả làm người khác bị thương cũng không được.

Vì vậy, mỗi khi Thiên Kiêu chiến trường mở ra, Bát Đại Vệ thành đều trở nên vô cùng náo nhiệt, tất cả các thế lực lớn ở Đông Vực đều tới đây mở cửa hàng, bày quầy bán hàng, trao đổi mua bán vật phẩm với nhau.

Xét cho cùng, Đông Vực quá rộng lớn, ngay cả cường giả Thánh Cảnh cũng hiếm khi ra khỏi châu của mình, vì vậy chiến trường có thể kết nối ba mươi sáu châu của Đông Vực này, mỗi lần mở ra đều trở thành một khu giao dịch vô cùng sầm uất!

Chương 201 - Một trong Bát Đại Vệ thành 2

Tuy nhiên, tất cả sinh linh muốn buôn bán trong Đại Vệ thành đều phải nộp thuế cho phủ thành chủ, nếu không phủ thành chủ có quyền trục xuất!

Phủ thành chủ của Đại Vệ thành này hiện đang bị Tu La tộc chiếm giữ, nếu muốn thay thế, cần phải chiếm được phủ thành chủ. Trong phủ thành chủ, cứ mỗi tháng sẽ có một lần quyền hạn khiêu chiến, vào ngày hôm đó, trong phủ thành chủ, không cấm giết chóc!

Trên một con đường chính, một số sinh linh đang thông dong bày hàng rong, bọn họ biết rằng một khi đã vào được Đại Vệ thành này, bọn họ sẽ được an toàn, bọn họ cũng không có ý định rời khỏi đây, mục đích đến đây chỉ là để buôn bán, chờ đến khi chiến tranh kết thúc sẽ trở về!

Mọi người trò chuyện rôm rả!

“Nghe nói, mấy ngày trước Huyết Lang tộc đi khiêu chiến không ai sống sót trở ra.”

“Phải đấy, người nhìn lên kia chẳng phải biết sao, tên Lang Đồ kia đã biến mất rồi!”

“Haiz, Lang Đồ kia cũng vậy, rõ ràng chỉ xếp hạng thứ ba mươi trên Thiên Kiêu Bảng mà đã dám đi khiêu chiến Huyết Long, chẳng phải tự tìm đường chết sao!”

Bên cạnh mấy chủ quán có một nam tử trẻ tuổi mặc trang phục giản dị, trên mặt đất trải một tấm vải rách, bày biện vài

món đồ, bản thân ngồi trên chiếc ghế xích đu, vẻ mặt thanh thoi!

Bên cạnh hắn là một thiếu nữ áo xanh lục, tuổi còn trẻ, đưa tay đẩy hắn một cái!

Miệng khẽ nói: “Sur huynh, vất vả lắm mới đến chiến trường một lần, huynh lại trực tiếp dẫn muội đến Vệ thành, ngày nào cũng lừa người ta như vậy, có ý nghĩa gì chứ!”

Nam tử liếc nhìn thiếu nữ, nói: “Tiểu sư muội, sao có thể gọi là lừa người được, ta chỉ là kiếm chút ít tiền thạch của bọn họ thôi!

Còn muội nữa, đừng tưởng ta không biết muội vừa mới lên ra khỏi thành cướp của hai võ giả. Ta nói cho muội biết, nhất định không được ra khỏi thành! Bên ngoài nguy hiểm lắm!”

“Được rồi!”

Thiếu nữ gật đầu, nhưng ánh mắt nhìn ra ngoài thành vẫn có phần mong chờ, dù sao ở bên ngoài có thể cướp bóc của cải từ những võ giả khác, kiếm tiền nhanh hơn nhiều so với việc lừa người trong thành.

Sau đó, thiếu nữ nhìn về phía phủ thành chủ, lại nói: “Sur huynh, huynh nói Tu La tộc có thể giữ vững phủ thành chủ được không?”

Nam tử chỉ tay lên Thiên Kiêu Bảng trên đỉnh đầu, nói: “Mấy người trong mười hạng đầu còn chưa thấy đến, hiện tại Bát Đại Vệ thành, sớm muộn gì cũng đổi chủ thôi!”

Nghe vậy, thiếu nữ gật đầu, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm ra ngoài thành, lộ vẻ khao khát!

“Rống rống rống” Tiếng gầm vang dội của Ma Long vang lên từ bên ngoài Vệ thành!

Tất cả sinh linh trong thành đều ngẩng đầu nhìn lại, một số kẻ tò mò đã bay lên trên tường thành! Trong đó có cả thiếu nữ áo lục kia. Nam tử bất đắc dĩ nhìn tiểu sư muội chạy lên tường thành, cũng đành đi theo! Ai bảo đối phương là tiểu sư muội thanh mai trúc mã của mình chứ!

Lúc này, đông đảo sinh linh nhìn thấy Ma Long Phi Liễn và hàng vạn ma binh bay đến, ánh mắt đều co rút lại, mặc dù không biết người đến là ai, nhưng chỉ bằng khí thế này cũng đủ biết đối phương tuyệt đối không tầm thường!

“Kẻ nào vậy, lại mang theo nhiều người như thế, chẳng lẽ là hoàng đế sao, phô trương quá đấy!”

“Không biết nữa, nhưng tuyệt đối không phải người thường!”

Đúng lúc mọi người đang suy đoán, một sinh linh đầu heo vẻ mặt phẫn nộ nói: “Tên đó là đại ma đầu Chu Khung, kẻ này không việc ác nào không làm, không biết đã tàn sát bao nhiêu sinh linh, ngay cả bạn gái của ta, bạn gái của ta...” Nói đến đây, gã đầu heo liền ôm mặt khóc ròng!

Mọi người xung quanh nhìn gã đầu heo với vẻ hoảng sợ, thật là xui xẻo, không biết bạn gái của hắn có bị...

Gã đầu heo xấu xí như vậy, không biết bạn gái của hắn sẽ ra sao, khẩu vị của đối phương cũng thật nặng!

Nhưng mà cái tên Chu Khung này nghe quen quen, mọi người xung quanh ban đầu còn hoang mang, sau đó đột nhiên ngẩng phắt đầu, há hốc mồm, kinh hãi thốt lên: “Chẳng lẽ người đang nói đến Chu Khung đứng thứ ba trên Thiên Kiêu Bảng sao?”

Gã đầu heo gật đầu!

Mẹ kiếp, đông đảo sinh linh đều giật mình, tuy rằng chưa từng gặp qua Chu Khung, nhưng toàn bộ chiến trường này, ai

mà không biết đến nhân vật này, chỉ cần ngẩng đầu là có thể nhìn thấy tên hắc trên bảng xếp hạng, ai mà có thể quên được chứ!

“Lần này Tu La tộc nguy hiểm rồi! E rằng phủ thành chủ khó lòng giữ nổi...”

“Không sao, dù sao trong Vệ thành cũng không thể động võ, chúng ta sợ gì chứ! Phải sợ cũng là Tu La tộc sợ!”

Ma Long Phi Liễn nhanh chóng bay tới, chỉ trong chớp lát ngắn ngủi đã đến cửa thành!

Lúc này ở cửa thành có hai thủ vệ Tu La tộc, thực lực đều là cảnh giới Bán Thánh nhị trọng, cũng coi như là tiểu thiên kiêu!

Hai người bọn họ ở phía dưới, không nghe thấy những lời bàn tán của các sinh linh trên tường thành, không biết người tới là ai, tuy nhìn khí thế rất mạnh, nhưng chẳng lẽ lại mạnh hơn Thiếu chủ nhà bọn họ sao!

Chương 202 - Tiến vào Vệ thành

Một tên Tu La tộc trong đó chỉ tay về phía phi liên, tự tin quát lớn:

“Người tới là ai, mau báo danh, thành trì này do Huyết Long Thiếu chủ Tu La tộc ta thống lĩnh, mỗi người vào thành phải nộp một trăm khối Tiên thạch phí vào thành!” Nói xong lại chỉ lên đỉnh đầu, “Xếp hạng thứ mười một chính là Thiếu chủ nhà ta đây!”

Sinh linh trên tường thành nghe xong, ai nấy đều nhìn hai tên Tu La tộc bằng ánh mắt thương hại, hai kẻ ngốc này chắc còn chưa biết người đến là ai đâu nhỉ, người ta còn có thứ hạng cao hơn nhiều so với Thiếu chủ nhà bọn chúng, đoán chừng hai tên này sống chưa chắc đã quá một canh giờ nữa đâu!

Nhưng chẳng ai lên tiếng nhắc nhở, trong lòng rất nhiều sinh linh, đám người Tu La tộc này cũng chẳng phải thứ tốt đẹp gì, làm ăn buôn bán phải nộp thuế cũng đành, vào thành cũng phải nộp tiền, thật là hắc ám, chết càng nhiều càng tốt, biết đâu sau khi Ma Giáo chiếm cứ Vệ thành, bọn họ còn có thể sống tốt hơn một chút, ít nhất cũng có thể nộp ít tiền vào thành hơn!

Lúc này, đám người Ma Giáo trên phi liên nhìn hai tên Tu La đang vênh váo như nhìn người chết, Ma Vô Đạo định trực tiếp ra tay đánh chết bọn chúng!

Ma Hồ Vương ở bên cạnh nhếch mép cười:

“Hai tên nhãi ranh này mà cũng cần Ma đường chủ phải ra tay sao, ta vừa lúc lấy ra luyện tập một chút!”

Nói xong, không đợi Ma Vô Đạo kịp phản ứng, hắn đã cầm búa lớn xông lên, quát lớn:

“Hai tên ngu xuẩn, nhận lấy một búa của Hổ gia gia đây!”

Một đạo phủ quang xen lẫn huyết sát chi khí ngập trời, bổ thẳng về phía hai tên Tu La.

Trải qua nhiều năm chém giết, tu vi của Ma Hổ Vương đã đạt đến Bán Thánh nhị trọng, có thể thấy được sức hấp dẫn của chiến trường lớn đến nhường nào! Ở bên ngoài, dù là nhân vật thiên kiều cũng phải mất mấy chục năm mới có thể đột phá một tầng!

Hai mắt hai tên Tu La đỏ ngầu, chủng tộc Tu La vốn dĩ lấy giết chóc làm lẽ sống, đương nhiên sẽ không sợ hãi chạy trốn, lập tức xông lên liều mạng!

Cự phủ trong tay Ma Hổ Vương không ngừng chém ra, âm thanh không gian vỡ vụn liên tiếp vang lên, ầm một tiếng, một tên Tu La đã bị chém đứt đôi người!

Sinh linh trên tường thành lập tức lộ vẻ kinh ngạc, nhưng không phải kinh ngạc vì thực lực của Ma Hổ Vương mà là kinh ngạc vì cự phủ trong tay hắn!

“Đây là binh khí đỉnh cấp của Bán Thánh sao, đưa cho tên Bán Thánh nhị trọng dùng, rõ là lãng phí!”

“Đúng vậy, thực lực của hắn ta cùng lắm là ngang bằng với hai tên Tu La này, nhưng dựa vào cự phủ kia, hắn ta hoàn toàn áp đảo hai người bọn chúng, xem ra hai tên Tu La này gặp nguy hiểm thật rồi!”

Thậm chí đã có sinh linh bắt đầu mở sòng bạc trên tường thành, cá cược xem hai tên Tu La kia có thể chống đỡ được

bao lâu!

Đáng tiếc là, sòng bạc còn chưa kịp mở thì hai tiếng kêu thảm thiết đã vang lên, trận chiến kết thúc, hai tên Tu La tộc đã bị Ma Hồ Vương chém giết!

Ma Hồ Vương nhanh chóng bay về phía phi liên, nói với Chu Khung ở bên trong:

“Bẩm giáo chủ, có thể vào thành được rồi!”

Ma Long kéo phi liên bay thẳng vào trong thành, đáp xuống một bãi đất trống, cửa lớn mở ra, Chu Khung chậm rãi bước ra.

Hắn mặc một bộ Ma Thần chiến bào, cả người tỏa ra ma diễm kinh thiên, ánh mắt đầy tà ý, phía sau là đông đảo cao tầng Ma Giáo, khí thế vô cùng bá đạo!

Các sinh linh trong thành nhìn đến sững sờ, đây chính là nhân vật đứng thứ ba trên Thiên Kiêu Bảng đấy! Quả nhiên giống như trong tưởng tượng, cường đại, khí phách, uy mãnh!

Vài nữ tu nhìn đến ngây ngất.

“Ôi, thật là bá đạo, nếu có thể kết giao với hắn thì tốt biết mấy!”

“Ngươi nói xem, bây giờ ta đi lên chào hỏi hắn, có phải là quá đường đột hay không?” Một thiếu nữ Hồ tộc thẹn thùng nói, còn cổ ý ưỡn ngực lên.

“Mẹ nó, ngươi đừng có mà, ta nghe nói Chu Khung này căn bản không thích nữ nhân, lần trước một ả ngực còn to hơn ngươi trực tiếp bị hắn đập thành thịt nát!”

“Vậy mà bạo lực như vậy, ta thích, ta cảm giác hiện tại có thể sinh con cho hắn!” Một con tinh tinh cái toàn thân lông lá nhếch miệng si ngốc nói!

Cũng chính là Chu Khung không chú ý tới phương hướng này, bằng không không thể trực tiếp chụp chết con tinh tinh cái này! Thật sự quá ghê tởm!

Chu Khung vừa bước vào trong thành, đã có một tia cảm giác giam cầm, cứ như nói cho hắn biết, tất cả sinh linh bên trong thành trì này đều không thể động thủ, thậm chí không thể đả thương người!

Nhìn về phía một mảnh phồn hoa trong thành trì, quả nhiên, phồn hoa là có nguyên nhân!

Xem ra chỉ có thể chờ thêm mấy ngày nữa lại đi đoạt phủ thành chủ!

Chu Khung phát phát tay, thu hồi trăm vạn ma binh, mang theo cao tăng Ma Giáo đi đến một khách điểm trong thành!

Trước cửa khách điểm, Chu Khung đột nhiên quay đầu nhìn thanh niên trên tường thành một cái, sau đó mới đi vào trong khách điểm!

Chương 203 - Cá cược mở ra

1

Thiếu nữ bên cạnh thanh niên lập tức lộ ra vẻ giật mình, miệng nói: “Sư huynh, Chu Khung kia nhìn muội, không phải là có ý tứ với muội chứ, muội chỉ thích sư huynh thôi! Hắn muốn thổ lộ với muội, muội nên cự tuyệt như thế nào đây?”

Thanh niên không để ý đến thiếu nữ, ánh mắt lộ ra vẻ suy tư, hắn cảm thấy một tia nguy hiểm! Giống như lập tức sẽ có đại họa lâm đầu, sau đó nhìn thiếu nữ, trịnh trọng nói:

“Gần đây bất kể như thế nào cũng không thể ra khỏi thành, biết không? Nếu muội dám chạy ra ngoài thành, ta sẽ không có muội muội như muội nữa!”

Lúc này trong phủ thành chủ, trong một căn phòng màu đen, một Tu La thân cao mười trượng, mặt mày huyết sắc đang ngồi tu luyện ở bên trong! Chính là Huyết Long đứng thứ mười một trên Thiên Kiêu Bảng!

Ầm!

Cửa lớn bị phá ra, một Tu La nhỏ vọt vào!

Huyết Long mở mắt, một tay bóp lấy tiểu tu la, phẫn nộ nói: “Nơi ta tu luyện, ngươi cũng dám xông vào, không muốn sống nữa sao!”

Tiểu Tu La bị bóp chân, nhanh chóng nói: “Thiếu chủ, ta không cố ý, đại ma đầu Chu Khung đứng thứ ba Thiên Kiêu Bảng đã đến Vệ thành, trực tiếp giết chết hai tộc nhân của chúng ta!”

“Cái gì!” Huyết Long ném tiểu tu la ra, đứng lên, một cỗ khí diễm to lớn, phóng lên trời: “Ngươi nói Chu Khung đứng thứ ba Thiên Kiêu Bảng đến rồi!”

“Đúng vậy, thiếu chủ, hắn đã vào thành, trước mắt đang ở trong một khách điểm!”

“Tốt, tới thật đúng lúc, bản thiếu chủ đang ghét bỏ thứ hạng thấp, Chu Khung này đến đây vừa vặn, giết hắn, có thể bài danh thứ ba, đến lúc đó danh hào Tu La Huyết Long ta cũng sẽ uy chấn chiến trường! Chỉ sợ Chu Khung kia trốn ở trong thành không động thủ!”

Tiểu Tu La quỳ gối run rẩy trong lòng, hắn là muốn để cho thiếu chủ của mình thật sự không được thì từ bỏ thành trì đi, dù sao mạng cũng rất quan trọng, truyền thuyết về Chu Khung đã truyền ra trong thành, thật sự quá kinh khủng!

Không ngờ thiếu chủ nhà mình lại rất hưng phấn, lúc tiểu Tu La đang muốn khuyên thiếu chủ nhà mình thì một giọng nói hưng phấn truyền vào trong tai hắn.

“Ngươi đi đi, tuyên bố lời đồn trong thành, nói Chu Khung kia muốn khiêu chiến ta, ngay tại ngày đối phòng thủ ở phủ thành chủ tiếp theo! Như vậy Chu Khung sẽ đâm lao phải theo lao, nhất định phải khiêu chiến ta! Ha ha!”

Tiểu Tu La nhìn vẻ mặt hưng phấn của thiếu chủ, không còn dám khuyên nhủ gì nữa, đáp ứng một tiếng, vội vàng chạy ra phủ thành chủ!

Trong khách điểm, Chu Khung ngồi trong phòng, Địa Nhất mặc hắc bào quỳ trước mặt hắn!

“Đi điều tra tin tức của thiếu niên trên tường thành hôm nay! Còn phải chú ý đến tình hình của thiếu nữ bên cạnh hắn nữa!” Nói xong phát tay, trước mặt hiện ra hình ảnh một nam một nữ!

“Vâng!” Địa Nhất nhìn thoáng qua, rồi biến mất trong khách điểm!

Ánh mắt Chu Khung lộ vẻ trầm tư! Hắn âm thầm lẩm bẩm!

“Thiên Vận Khí hư ảo, là phân thân sao, nhân vật chính loại ẩn nhẫn sao, chân thân có ở chiến trường hay không.

Không đúng, loại nhân vật chính này thường phân thân ra ngoài hành tẩu, sợ chết đến cực hạn, chân thân có thể hoàn toàn chưa từng vào chiến trường! Nhưng lại không thể bỏ qua, giết không được, vật chút lợi ích từ hắn vẫn là có thể!”

Một tòa Vệ thành khác, trong phủ thành chủ, một người thân hình giống nhân tộc nhưng lại cao lớn dị thường, tỏa ra khí thế hùng hậu, trong ánh mắt tràn đầy chiến ý! Chính là Vu Nguyên của Vu tộc, kẻ đứng thứ hai trên Thiên Kiêu Bảng!

Bên cạnh là một người của Vu tộc cũng cao lớn, nhưng khí thế yếu hơn một chút, đang bầm bầm:

“Nguyên đại ca, tin tức mới đến, Chu Khung đứng thứ ba Thiên Kiêu Bảng đã đến, hiện tại đã tiến vào Vệ thành của Tu La tộc!”

Vu Nguyên mở mắt, trong mắt không hề dao động, trầm giọng nói: “Không ngờ nhân tộc Dương Châu còn có thiên kiêu như vậy, lại còn tu Ma đạo, không biết bản lĩnh thực sự thế nào, vừa lúc đề tên Huyết Long kia thử xem thực lực ra sao! Chuyện này không cần quá chú ý, người phái thêm người theo dõi Quang Vũ của Thần tộc, hắn mới là đối thủ của ta!”

“Vâng!” Người kia đáp một tiếng, sải bước đi ra ngoài!

Vu Nguyên nhìn về phương xa, trong mắt lóe lên chiến ý vô tận, hắn không để ý đến Chu Khung, chỉ có Thần tộc thần bí kia mới có thể khiến hắn hứng thú, trong mắt cường giả chỉ có thể nhìn thấy cường giả!

Đồng thời, người thống trị các Vệ thành lớn đều nhận được tin tức Chu Khung đến! Có kẻ giống như Vu Nguyên, hoàn toàn không thèm để ý, cho rằng Chu Khung chỉ là hư danh! Cũng chẳng chú ý nhiều!

Cũng có kẻ phái ra rất nhiều thuộc hạ bắt đầu chú ý đến động tĩnh của Chu Khung! Muốn xem thực lực của Chu Khung có xứng với danh tiếng hay không, nếu như không xứng, vậy thì đừng trách bọn họ ra tay!

Thiên Kiêu Bảng ngoại trừ việc chém giết hung thú để tăng hạng, còn có một con đường tắt khác, đó chính là trực tiếp đánh bại người trên Thiên Kiêu Bảng, cướp lấy vị trí của đối phương!

Chương 204 - Cá cược mở ra

2

Cho nên, càng về sau, những người trên Thiên Kiêu Bảng lại càng nguy hiểm, bởi vì bất cứ lúc nào cũng có thể có người muốn giết bọn họ để đoạt lấy thứ hạng!

Ngay khi tất cả mọi người đều đang chú ý đến Vệ thành này!

Trong Vệ thành nơi Chu Khung đang ở, mấy ngày nay bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều lời đồn!

“Người có biết không, Chu Khung đứng thứ ba Thiên Kiêu Bảng kia đã buông lời khiêu chiến Huyết Long!”

“A, không biết ai có thể thắng đây, ta thấy chắc chắn là Chu Khung, nghe nói người này hung tàn vô cùng!!”

“Chưa chắc đâu, dù sao cũng chưa từng thấy hắn ra tay! Biết đâu thực lực không mạnh như lời đồn, chỉ là giết nhiều hung thú mà thôi!”

“Còn thảo luận gì nữa, sòng bạc Vạn Phong đã mở cược rồi, chúng ta mau đi đặt cược thôi! Cơ hội kiếm tiền đến rồi!”

Mọi người nghe xong đều vội vàng buông đồ trong tay xuống, đây chính là chuyện lớn! Không đi xem náo nhiệt thì thật uổng phí!

Trong phủ thành chủ, Huyết Long nhìn thuộc hạ đang báo cáo, sắc mặt âm trầm.

“Người nói sòng bạc Vạn Phong mở tỷ lệ cược giữa ta và Chu Khung là 3:7, bọn họ cho rằng tỷ lệ thắng của ta không đủ

ba phần mười sao!”

“Đúng vậy, thiếu chủ!”

“Tốt lắm, dám xem thường Tu La Huyết Long ta như vậy, người đi lấy một tỷ khối tiên thạch, đặt cược ta thắng! Mẹ kiếp, thật là cho rằng trong thành không thể động võ thì bọn chúng muốn làm gì thì làm, tất cả những kẻ đặt cược Chu Khung thắng, đều phải theo dõi cho kỹ, chỉ cần dám bước ra khỏi thành, giết không tha!”

“Vâng!”

Lúc này sông bạc Vạn Phong tiếng người huyên náo! Rất nhiều sinh linh vây quanh các chiếu bạc!

Một thiếu nữ Hồ tộc xinh đẹp mặc trang phục ba điểm, miệng rao lớn: “Mau tới đặt cược đi, tiền cược thắng bại giữa Chu Khung đứng thứ ba Thiên kiều bảng và Huyết Long thứ mười một đã mở! Tỷ lệ là 7:3, cơ hội phát tài đang ở trước mắt! Còn không mau tới đây!”

Đông đảo sinh linh nhìn thiếu nữ Hồ tộc với vẻ mặt kích động, nào phải tiền đặt cược hấp dẫn mà là dáng người nàng ta quá đổi gợi cảm, thật là mê hoặc chúng sinh! Một số nữ tu thâm rửa thẳm: Hồ ly tinh!

“Không được, ta phải đặt cược trước, sau đó ta muốn đi Thiên Xuân Lâu một chuyến! Nơi đó cũng có Hồ muội tử!” Một đại hán đầu trâu gằm lên, lấy ra một vụn khối linh thạch nhanh chóng đặt Chu Khung thắng, che hạ thân rồi vội vàng chạy đi!

Khắp nơi vang lên tiếng cười lớn!

Lúc này chung quanh sông bạc có một thiếu nữ đang kéo tay một thanh niên mặt mũi đầy vẻ không tình nguyện, hớn hờ nhìn.

“Sur huynh, huynh nói xem ai có thể thắng, muội cũng muốn đi đặt cược!” Thiếu nữ kéo tay thanh niên, lắc lẩy lắc lể!

“Chu Khung kia có thể thắng, muội đi đặt cược đi!” Thanh niên cau mày nói một câu, sau đó bắt đầu nhìn xung quanh, mấy ngày gần đây hắn luôn cảm thấy có người đang theo dõi mình! Giống như bị thứ gì đó đeo bám!

Rốt cuộc là ai, rõ ràng tu vi của hắn còn chưa đạt tới Bán Thánh cảnh, ở trong Vệ thành này thuộc loại tầm thường nhất, sao có thể có người chú ý tới hắn? Chẳng lẽ là bởi vì mình đã để lộ điều gì bất phàm sao?

Ngay khi thanh niên đang nhìn xung quanh, một nam tử đeo mặt nạ vàng chậm rãi biến mất trong góc!

Sòng bạc vẫn náo nhiệt, thiếu nữ hào hứng đặt cược Chu Khung thắng, vui vẻ chạy đến trước mặt thanh niên!

Lúc này, một sinh linh đầu heo thân người đi tới trước chiếu bạc.

Sinh linh xung quanh nhận ra hắn, chẳng phải đây chính là kẻ mấy ngày trước ở trên tường thành kêu gào bạn gái bị ma đầu Chu Khung... kia sao? Lần này đánh không lại nên đến sòng bạc báo thù ư!

Thiếu nữ Hồ tộc của sòng bạc cũng nhận ra hắn, cười nói: “A, người tới rồi, muốn đặt cược Huyết Long thắng chứ gì, cơ hội Huyết Long thắng rất lớn! Đến lúc đó coi như người báo thù!”

Đầu heo không nói, nhìn chỗ đặt cược rồi không chút do dự, lấy ra mười vạn khối tiên thạch, hét lớn: “Ta đặt Chu Khung thắng!”

Cái gì! Một câu nói của đầu heo khiến mọi người xung quanh ngây người, tình huống gì thế này, lão bà của người đã

bị như vậy rồi... mà người còn đặt cược kẻ thù thắng, quả nhiên không có tên đàn ông nào tốt cả! Hừ!

Đầu heo không để ý tới những lời xì xào bàn tán, hấn thề nhưng là tận mắt nhìn thấy Chu Khung ra tay, không đặt hấn thắng thì đặt ai thắng?

Báo thù ư, hấn đã không còn trông cậy nữa rồi, ma đầu kia đáng sợ như vậy, hấn ngay cả nhìn cũng không dám nhìn lâu, chỉ hy vọng có thể kiếm thêm một ít tiên thạch, sau đó quay về tộc tìm một trư muội muội xinh đẹp hơn! Chẳng phải rất tuyệt sao!

Tiền đặt cược của sông bạc tích lũy càng ngày càng nhiều, cuối cùng Tu La tộc và Ma Giáo cũng đặt cược, mỗi bên một trăm triệu tiên thạch!

Tất cả sinh linh đều mong đợi thời gian trôi qua thật nhanh, để trận chiến liên quan đến lợi ích của tất cả mọi người này mau chóng đến!

Chương 205 - Chu Khung, cũng chỉ thế thôi

Để bọn họ được chứng kiến xem Chu Khung, ma đầu kinh thiên trong truyền thuyết kia rốt cuộc là thật hay giả!

Bọn họ không biết rằng, Chu Khung và Huyết Long đều hạ mệnh lệnh giống nhau, đó là phạm là sinh linh nào đặt cược đối phương thắng, đều bị ghi lại, chỉ cần dám ra khỏi thành, giết chết bất luận tội!

Thời gian thấm thoắt thoi đưa!

Chu Khung đang nhắm mắt tu luyện bỗng chậm chậm mở mắt, hôm nay chính là ngày phủ thành chủ Vệ thành mở ra tranh đoạt!

Hắn chậm rãi đứng dậy!

Một bóng đen đeo mặt nạ hoàng kim xuất hiện trước mặt Chu Khung, chính là Địa Nhất.

“Giáo chủ, tin tức về thanh niên kia đã tra được, tên Trần Hạo, là đệ tử của một tiểu tông môn ở Thiên Châu, thực lực bản thân cũng chỉ là Đại La cảnh, trong tông môn cũng không có gì nổi bật, thiếu nữ kia là sư muội của hắn! Tên Triệu Linh, nghe nói hai người là thanh mai trúc mã! Quan hệ rất tốt!”

Chu Khung suy tư một chút, Trần Hạo này chỉ mới thể hiện ra thực lực Đại La cảnh, quả thật là loại người ẩn nhẫn, tiểu tông môn, e rằng Trần Hạo này có thể là người mạnh nhất tông môn của hắn, loại nhân vật chính ẩn nhẫn này thật khó đối phó, nhưng có một tiểu sư muội thì dễ làm hơn nhiều!

“Tìm cơ hội dẫn Triệu Linh kia ra khỏi Vệ thành, bắt lấy! Đúng rồi, lệnh cho ba vị thủ tọa còn lại hiệp trợ ngươi, cẩn thận Trần Hạo kia!”

“Tuân mệnh!” Địa Nhất gật đầu, biến mất trước mặt Chu Khung!

Chu Khung không nghĩ đến chuyện này nữa, mọi thứ đều phải đợi sau khi bắt được Triệu Linh rồi mới tính tiếp!

Hắn đứng dậy đi ra khỏi khách điểm, các cao tăng Ma Giáo trong khách điểm nhao nhao xuất hiện, đi theo sau lưng Chu Khung, nhanh chóng tiến về phía phủ thành chủ!

Lúc này, toàn bộ sinh linh ở Vệ thành đều tụ tập xung quanh phủ thành chủ, đây chính là trận chiến sinh tử giữa người đứng thứ ba và thứ mười một trên Thiên Kiêu Bảng, ai có thể bỏ lỡ! Thậm chí cả những sinh linh ở những tòa thành khác cũng đến xem náo nhiệt!

Từng người, từng người một ngồi xung quanh phủ thành chủ, thậm chí có những sinh linh còn lấy cả ghế tựa ra, nằm xuống, vừa ăn hoa quả vừa chờ trận chiến bắt đầu, đúng là những kẻ thích xem náo nhiệt.

Dù sao thì đến lúc đó, cho dù trận chiến có kịch liệt đến đâu thì cũng chỉ diễn ra bên trong phủ thành chủ mà thôi, bọn họ ở bên ngoài xem thì sẽ chẳng gặp chút nguy hiểm nào!

Nửa canh giờ sau, Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào đi tới, cả người ma diễm ngập trời, khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt hờ hững, phía sau là rất nhiều cao tăng Ma Giáo đi theo, mỗi người đều hung thần ác sát!

“Đến rồi, đến rồi, nhìn ánh mắt lạnh lùng kia kìa, đẹp trai quá!” Một thiếu nữ nhìn Chu Khung của Ma Giáo đang đi tới từ đằng xa với vẻ si mê!

“Đúng vậy, so với tên Huyết Long kia cả người đồ lòm trông như con tôm hùm không lồ kia thì đẹp trai hơn nhiều! Hẳn chắc chắn sẽ thắng!” Một thiếu nữ Miêu tộc khác nói với ánh mắt lúng liếng!

Chu Khung không để ý đến những lời bàn tán của bọn họ, nếu không phải bị tòa thành trì này hạn chế, hẳn đã trực tiếp đánh chết những sinh linh này rồi, không do dự nữa, hẳn vung tay lên, dẫn theo đám người Ma Giáo đi vào phủ thành chủ.

Vừa mới bước vào, hẳn liền phát hiện Huyết Long đã dẫn theo các cao thủ của Tu La tộc, đang chờ hẳn, thấy Chu Khung đến, Huyết Long mở mắt ra, nhìn xuống Chu Khung! Hẳn nhếch miệng cười lớn!

“Người rốt cục cũng đã đến, bọn thiếu chủ còn tưởng rằng người không dám đến, có phải là cười hổ khó xuống rồi không! Nếu bây giờ người quỳ xuống cho bọn thiếu chủ, thần phục ta, bọn thiếu chủ sẽ tha cho người khỏi chết!”

Chu Khung nhìn Huyết Long của Tu La tộc với vẻ mặt tự tin đối diện, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, lạnh lùng nói: “Người sẽ là tên Tu La thứ hai chết trong tay ta, ta sẽ không bảo người thần phục, bởi vì kết quả của việc người thần phục cũng là chết!”

Ánh mắt Huyết Long đỏ ngầu, hẳn cẩn thận đánh giá Chu Khung, sau đó giống như phát hiện ra điều gì đó, tức giận nói: “Người vậy mà đã từng giết người của Tu La hoàng tộc!”

Những người của Tu La tộc phía sau Huyết Long cũng kinh hãi, phải biết rằng người của Tu La tộc vốn đã ít, mà hoàng tộc lại càng ít ỏi đến đáng thương, nhưng mỗi một người thuộc hoàng tộc đều là những người có thiên phú kinh người, cho nên bên cạnh những người thuộc hoàng tộc đều có hộ đạo giả, có thể tiến vào Thiên Kiêu chiến trường này chỉ có mình thiếu chủ là người của hoàng tộc, chẳng lẽ Chu Khung

này đã từng giết người của hoàng tộc trước khi tiến vào Thiên Kiêu chiến trường sao!

Ánh mắt Chu Khung nheo lại, hắn âm thầm nghĩ, Tu La hoàng tộc, xem ra lúc trước ở trong bí cảnh kia, những người của Tu La tộc bị hệ thống tiêu diệt cũng không phải là những kẻ tầm thường, đáng tiếc là hệ thống đã tiêu diệt quá sạch sẽ, không chừa lại cho hắn cái gì cả!

Chương 206 - Tu vi tăng lên một tầng 1

Nghĩ đến đây, Chu Khung liếc nhìn Huyết Long, trong mắt loé lên tia nóng bỏng, kẻ này cũng là hoàng tộc, nếu giết hẳn thôn phệ ký ức, e rằng cũng sẽ có được chút thông tin hữu dụng!

Hắn lạnh giọng nói: “Không cần kinh ngạc, ngươi sẽ lập tức được gặp hẳn!”

“Chu Khung, ngươi dám giết người hoàng tộc ta, hôm nay bản thiếu chủ sẽ lấy ngươi tế trời, Tu La Trảm!”

Huyết Long gầm lên một tiếng, toàn thân bùng phát huyết quang vô lượng, trong tay xuất hiện một thanh trường đao màu máu. Đao chém thẳng về phía Chu Khung, tràn ngập huyết sát chi khí!

Chu Khung không rút Thần Ma Đao ra, mà hét lớn một tiếng: “Định!”

Thân thể Huyết Long lập tức trở nên chậm chạp.

Lúc này Chu Khung giơ tay, ngưng tụ thành một bàn tay sinh tử khổng lồ, đánh bay Huyết Long!

Chu Khung bay lên không trung, bàn tay khổng lồ liên tục vỗ về phía Huyết Long, giống như đang đập chuột chũi, mỗi khi Huyết Long muốn thoát khỏi bàn tay khổng lồ!

Trên bầu trời lại xuất hiện chữ “Định!”, khiến thân thể hắn chậm lại! Sau đó lại bị bàn tay khổng lồ đánh xuống đất!

Sinh linh quan chiến bên ngoài kinh ngạc nhìn Chu Khung đang chiến đấu.

“Trời đất, uy mãnh thật, đây là đang đập ruồi sao!”

“Hắn ta như đang trêu đùa Huyết Long vậy, chết tiệt, ta đặt cược Huyết Long thắng, chẳng phải thua thảm rồi sao!”

Chỉ có Trần Hạo trong đám người nhú mày, Triệu Linh bên cạnh tò mò hỏi: “Sư huynh, huynh đang nghĩ gì vậy, muội nói cho huynh biết, lần này chúng ta chắc chắn thắng, muội đã đặt cược Chu Khung một vạn tiên thạch đấy! Kiếm bọn rồi!”

Trần Hạo không trả lời nàng, nhìn Chu Khung trên bầu trời với vẻ trầm tư, hắn có thể nhìn ra, Chu Khung tuy đánh rất mạnh, nhưng thực lực lại có vẻ không đúng lắm, Chu Khung cho hắn cảm giác chắc chắn là cao thủ Bán Thánh đỉnh cao, nhưng sức chiến đấu thể hiện ra lại không tương xứng!

Chuyện gì đang xảy ra, là ẩn giấu thực lực, hay là...

Chu Khung trên bầu trời nhìn Huyết Long phía dưới, thờ dãi một hơi, quả nhiên, dựa vào thực lực Bán Thánh lục trọng của hắn, vẫn không thể nào đánh chết thiên kiêu Bán Thánh cửu trọng!

Đừng nhìn trạng thái hiện tại của Chu Khung giống như đang đùa giỡn Huyết Long, nhưng hắn biết rõ, bản thân căn bản không làm tổn thương đến căn cơ của Huyết Long, nếu không phải đánh úp bất ngờ, e rằng cũng chỉ có thể đánh ngang tay với đối phương mà thôi!

Huyết Long lúc này gầm lên điên cuồng! Trong mắt tràn đầy tơ máu, thân thể đột nhiên phình to, hắn thật sự tức điên, coi hắn là cái gì, chuột chũi sao! Muốn đập là đập!

Cùng với thân thể tăng vọt, khí thế trên người Huyết Long cũng tăng lên gấp bội, trực tiếp phá tan sự phong tỏa của bàn tay sinh tử, Tu La Dao lại chém về phía Chu Khung! Huyết

Sát Chi Khí trên đao, như thể thực chất! Ngay cả sinh linh đang quan chiến bên ngoài phủ thành chủ cũng có thể cảm nhận được sự lạnh lẽo!

Chu Khung vung tay, Thần Ma Hoàn xuất hiện, đánh về phía Tu La Đao!

Ầm! Một tiếng nổ vang trời!

Chu Khung và Huyết Long trên bầu trời đều lùi lại mười bước!

“Ha ha, ngươi cũng chỉ có vậy, Chu Khung, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!”

Bên ngoài phủ thành chủ, một sinh linh bốn chân vui vẻ hô lên:

“Mẹ nó, Huyết Long này sẽ không lật bàn chứ! Lão tử ta đây sắp giàu to rồi!”

Trên bầu trời, Chu Khung nhìn Huyết Long vẻ mặt ý cười đối diện, khóe miệng nở nụ cười tà, lạnh lùng nói:

“Ngươi thật sự quá kém cỏi. Được rồi, bọn tọa chơi chán rồi, nên tiễn ngươi lên đường thôi!”

“Cái gì!”

Chu Khung vừa dứt lời, không chỉ Huyết Long đối diện, ngay cả sinh linh bên ngoài cũng đều hoảng sợ!

Chu giáo chủ này vừa nói gì vậy? Hắn ta vừa rồi chỉ đang chơi đùa thôi sao! Nói cách khác, hắn ta căn bản không hề nghiêm túc, vậy mà đã đánh cho Huyết Long không có sức hoàn thủ. Chẳng lẽ Chu Khung còn ẩn giấu thực lực?

Chỉ có Trần Hạo nghe được lời của Chu Khung thì khẽ gật đầu. Đúng là như vậy mới phải, nếu Chu Khung chỉ có chút

thực lực vừa rồi thì hẳn đã phán đoán sai lầm nghiêm trọng rồi.

Huyết Long đối diện đầu tiên là hoảng sợ, sau đó trấn định lại, cầm Tu La Dao, miệng lạnh lùng nói: “Nói khoác thì ai chẳng biết, hôm nay bản thiếu chủ muốn xem thử người rốt cuộc có bản lĩnh gì!”

Khuôn mặt Chu Khung lạnh như băng, tia chớp ở mi tâm phát ra hào quang yếu ớt, trong tay chậm rãi hiện ra một thanh Thần Ma Dao màu máu đen. Thần Ma Dao vừa xuất hiện, toàn bộ phủ thành chủ trong nháy mắt tràn ngập mùi máu tanh!

Giống như vô số oan hồn đang gào thét thảm thiết, khiến người nghe xong toàn thân run rẩy!

Sinh linh bên ngoài phủ thành chủ khi Thần Ma Dao xuất hiện, đều cảm thấy lạnh buốt người, giống như bị đông cứng lại. Nếu như Tu La đao của Huyết Long cho bọn chúng cảm giác giống như ăn một khối băng thì Thần Ma Dao xuất hiện giống như trực tiếp ném bọn chúng vào Bắc Cực!

Hơn nữa còn là lạnh lẽo âm u, bên tai văng vẳng tiếng lệ quỷ kêu gào đòi mạng!

Chương 207 - Tu vi tăng lên một tầng 2

Lúc này, Trần Hạo vỗ nhẹ vào người Triệu Linh đang run rẩy, truyền cho nàng một tia linh khí, hóa giải nỗi sợ hãi. Nhìn về phía Thần Ma Dao, trong mắt hắn cũng lộ ra một tia chấn động, thanh đao này mang đến cho hắn cảm giác chết chóc.

Phải biết rằng, ngay cả Vu Nguyên cũng chưa từng khiến hắn có cảm giác như vậy!

Sinh linh bên ngoài phủ thành chủ đều cảm nhận được, Huyết Long đối diện Chu Khung làm sao có thể không cảm nhận được? Ngay khi thanh Thần Ma Dao kia xuất hiện, hắn ta đã biết mình gặp nguy hiểm!

Huyết Long trong nháy mắt đỏ mắt lên, gầm lên giận dữ:

“Chu Khung tiểu nhi, ngươi tưởng bản thiếu chủ sợ ngươi sao! Tu La diệt thế!”

Huyết Long gầm lên một tiếng, toàn thân bắt đầu rỉ máu, vung Tu La Dao chém về phía Chu Khung!

Sinh linh bên ngoài nhìn thấy Huyết Long lúc này đều vô cùng kính nể! Đối mặt với đối thủ mạnh như vậy, Huyết Long không những không chịu thua mà còn dám dũng mãnh như thế. Không hổ danh là Tu La thiếu chủ đương đại!

“Mẹ kiếp!”

Ngay khi mọi người còn đang trầm trồ khen ngợi Huyết Long dũng mãnh, chỉ thấy Tu La đao trong tay Huyết Long chém về phía Chu Khung nhưng thân thể lại lao như điên ra

bên ngoài phủ thành chủ. Đây không phải muốn liều mạng mà rõ ràng là muốn chạy trốn!

Trong mắt Huyết Long đang nhanh chóng bay ra khỏi thành hiện lên vẻ sợ hãi. Tu La tộc bọn chúng trời sinh lấy giết chóc làm chủ, tất nhiên hiểu rõ sự nguy hiểm.

Vào khoảnh khắc Chu Khung lấy Thần Ma Dao ra, hắn ta đã biết mình chết chắc rồi. Với tính cách của Chu Khung, đầu hàng chắc chắn vô dụng, không bằng nghĩ cách xông ra khỏi phủ thành chủ, chỉ cần ra bên ngoài, có quy tắc bảo vệ thì mới có thể sống sót!

Ngay khi Huyết Long sắp xông ra khỏi phủ thành chủ, đột nhiên dừng lại, trong mắt lóe lên vẻ không thể tin nổi và không cam lòng, giữa thân thể chậm rãi xuất hiện một vết nứt, sau đó tách làm đôi!

Đồng thời, một đạo đao quang kinh thiên động địa chiếu sáng toàn bộ Vệ thành, thậm chí phủ thành chủ cũng rung chuyển nhẹ.

Mọi người nhìn về phía phủ thành chủ, phát hiện một đao kia không chỉ giết chết Huyết Long mà ngay cả những tên Tu La khác cũng bị chém chết!

Trên bầu trời, Chu Khung phát tay thu hồi thi thể Huyết Long, biến mất trong phủ thành chủ. Trước khi biến mất, hắn ta cười tà nhìn lướt qua đám sinh linh đang quan chiến.

Lập tức, đám sinh linh sợ hãi lùi về phía sau. Cho dù có quy tắc bảo vệ, bọn chúng vẫn cảm thấy bất an! Tất cả đều nhanh chóng bỏ chạy, không ai muốn ở lại bên ngoài phủ thành chủ khủng khiếp này nữa!

Chỉ có Trần Hạo là nhú mày càng chặt, hắn luôn cảm thấy lúc Chu Khung rời đi, ánh mắt đó là nhìn mình! Hơn nữa uy lực của Thần Ma Dao cũng vượt quá sức tưởng tượng của hắn!

Trong phủ thành chủ, Chu Khung ngồi trên ghế, trong đầu vang lên âm thanh của hệ thống:

“Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tranh đoạt Vệ thành, thưởng cho tu vi tăng lên một tầng, đang phát thưởng.”

Vô số linh khí tràn vào cơ thể Chu Khung. Nửa canh giờ sau, cùng với một tiếng động vỡ vụn, khí thể của Chu Khung lại tăng lên! Đạt đến Bán Thánh thất trọng!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Bán Thánh thất trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn (không trọn vẹn), Thôn Thiên Ma Công tăng thứ tư, Ma, Ngôn

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Vật phẩm: Thánh Cảnh thể nghiệm phù một tấm

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma khuyển Đại Bạch

Chu Khung nắm chặt nắm đấm, quả nhiên thực lực tăng lên là chuyện thoải mái nhất, cảm nhận năng lượng to lớn trong cơ thể, trực giác mách bảo hẳn lúc này không cần Thần Ma Dao cũng có thể đánh chết Huyết Long!

Thần Ma Dao xem như một trong những át chủ bài của Chu Khung, giết Huyết Long đã hao tốn gần một nửa năng lượng của nó.

Nhưng cũng không tính là thua thiệt, giết Huyết Long chẳng những tu vi tăng lên một tầng, luyện hóa hắc, còn có được một ít bí pháp của Tu La tộc! Về sau chưa biết chừng sẽ dùng đến!

Lúc này bảy Vệ thành khác đều nhận được tin tức Tu La Huyết Long bị giết, tin tức này nằm trong dự liệu của bọn họ, cũng nằm ngoài dự liệu!

Chu Khung có thể giết Huyết Long, đoạt được Vệ thành bọn họ không kinh ngạc, dù sao thứ hạng còn đó, nhưng tin tức truyền tới lại là Huyết Long không có chút lực phản kháng nào, thậm chí liều mạng chạy trốn cũng không thể thành công, trực tiếp bị Chu Khung một đao giết chết!

Đây chính là hai loại tình huống, hiện tại người quản lý của Bát Đại Vệ thành thậm chí có kẻ thực lực còn không bằng Huyết Long, nói cách khác bọn họ gặp Chu Khung cũng sẽ bị giết chết ngay tức khắc! Điều này làm sao không khiến bọn họ kinh hãi!

Vu Nguyên của Vu tộc cũng ngẩng đầu nhìn Huyết Long biến mất, và Chu Khung vẫn xếp hạng thứ ba, ánh mắt lộ ra một chút thận trọng! Một đao giết chết Huyết Long, e là thực lực đã không kém hẵn bao nhiêu!

Chương 208 - Mức độ bá đạo của Ma Giáo 1

“Người đâu!”

“Nguyên đại ca, có chuyện gì!”

“Phải người đi theo dõi Chu Khung, chú ý mọi động tĩnh của hắn!”

“Vâng!”

Bên này trong phủ thành chủ, Chu Khung mở mắt, bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa! Sau đó Lý Trường Sinh đi vào!

“Bái kiến Giáo chủ!”

“Điều tra thế nào rồi?”

“Bẩm Giáo chủ, đệ tử tứ đường đều tản ra, tất cả sinh linh trong Vệ thành cơ bản đều hỏi qua, không ai từng nghe nói đến nhân vật tên Triệu Lập!”

Trong mắt Chu Khung lóe lên vẻ kinh ngạc, lúc Thiên Kiêu Bảng mới được công bố, hắn đã cố ý chú ý một chút, nhưng không phát hiện ra tên Triệu Lập!

Hiện tại sinh linh trên chiến trường Thiên Kiêu cũng chưa từng nghe qua, vậy đã nói rõ Triệu Lập không tham gia Thiên Kiêu chiến lần này, về phần Triệu Lập có phải cũng là kẻ ẩn nhẫn như Trần Hạo hay không, Chu Khung xác nhận hắn chắc chắn không phải, nhân vật chính loại ẩn mình cũng không nhiều, không phải ai cũng thích ẩn nhẫn, ít nhất Triệu Lập không phải!

Xem ra Thiên Kiêu chiến lần này không thể giải quyết được Triệu Lập rồi.

Chu Khung không nghĩ đến vấn đề của Triệu Lập nữa, bởi vì sớm muộn gì hắn ta cũng rơi vào tay Chu Khung mà thôi.

Hắn đứng dậy đi về phía một căn phòng màu đen ở phía sau, nơi đó chính là chỗ truyền thừa của Vệ thành. Thiên Kiêu thành lúc này vẫn chưa mở, chỉ có tám tòa Vệ thành là đã mở! Mỗi một Vệ thành đều có một nơi truyền thừa!

Chu Khung chậm rãi mở cửa lớn của căn phòng màu đen, giống như bước vào một không gian đen kịt.

Đùng, một bóng người màu đen xuất hiện trước mặt Chu Khung, người tới mặc Ma Thần chiến bào, dáng người thẳng tắp, không ngờ lại giống Chu Khung như đúc! Chỗ mi tâm cũng có tia chớp màu đen bạc! Tu vi cũng ở Bán Thánh thất trọn!

Căn phòng này vậy mà lại mô phỏng ra một Chu Khung khác!

Bản sao Chu Khung không chút do dự, vừa xuất hiện đã trực tiếp đánh một chiêu Thương Khung Sinh Tử Thủ về phía Chu Khung thật.

Chu Khung cũng đánh ra Thương Khung Sinh Tử Thủ.

Băng! Một tiếng vang thật lớn.

Cả hai đều lùi về phía sau ba bước!

Chu Khung cau mày nhìn bản sao đối diện, tuy rằng còn có chênh lệch so với hắn, nhưng lại không nhiều lắm, hơn nữa công pháp thi triển cũng hoàn toàn giống nhau!

Nghĩ một chút, tia chớp màu đen bạc chỗ mi tâm Chu Khung phát ra hào quang, trong tay chậm rãi xuất hiện Thần Ma Hoàn! Hắn trực tiếp ném về phía bản sao!

Trong mắt bản sao xuất hiện vẻ chần chờ, ngỡ ngác, đưa tay ra, nhưng trên tay lại trống rỗng, không hề xuất hiện Thần Ma Hoàn!

Ầm, một tiếng nổ mạnh, bản sao Chu Khung trực tiếp bị Thần Ma Hoàn oanh nổ!

Lúc này trong căn phòng màu đen nhanh chóng nổi lên vòng xoáy linh khí, tràn vào trong cơ thể Chu Khung, bắt đầu chậm rãi nâng cao tu vi của hắn.

Nửa canh giờ sau, Chu Khung mở mắt, trước mắt xuất hiện hai bản sao! Chúng cùng nhau tấn công về phía hắn!...

Một ngày trôi qua, Chu Khung chậm rãi đi ra khỏi căn phòng màu đen. Sau khi trong phòng liên tục xuất hiện ba mươi hai bản sao là không còn xuất hiện nữa!

Bản sao trong căn phòng này chỉ có thể mô phỏng được tám phần thực lực của Chu Khung, hơn nữa bất kể là Thần Ma Nhân, hay là Ma, Ngôn hoặc là Thôn Thiên Ma Công đều không thể mô phỏng!

Phần thưởng mỗi lần đều là linh khí rót vào cơ thể, nhưng lại không giúp ích quá nhiều cho việc tăng tiến tu vi của Chu Khung, bởi vì căn cơ của hắn thật sự quá hùng hậu, chỉ dựa vào linh khí rót vào cơ thể, hoàn toàn không cách nào giúp hắn đột phá!

Nhưng mà sự tồn tại của căn phòng bí cảnh này, đối với tầng lớp cao của Ma Giáo mà nói, lại có tác dụng lớn! Có thể giúp bọn họ nhanh chóng tăng cường thực lực!

Sau khi ra khỏi phòng, Chu Khung phát tay về phía sau, Địa Tam đeo mặt nạ xuất hiện sau lưng hắn!

“Đi, thông báo cho các đường chủ, Ma Vương và các vị hộ pháp, chia thành từng nhóm tiến vào căn phòng bí cảnh này tu luyện!”

“Tuân mệnh!”

Bên ngoài cổng thành, thủ vệ đã được thay bằng đệ tử Ma Giáo.

Ma Hồ Vương một thân hắc bào, vác búa lớn, nhàn nhã nằm trên ghế xích đu ở cổng thành.

Lúc này có mấy tên Nguru đầu nhân muốn vào thành!

Đệ tử Ma Giáo canh cổng là Tiên Ngọc Kỳ vươn tay chặn bọn chúng lại, quát lớn.

“Vào thành phải nộp phí vào thành, các ngươi không biết sao!”

Mấy tên Nguru đầu nhân đầu tiên là ngần người, sau đó dường như đã hiểu ra, trước kia Tu La tộc quản lý Vệ thành, là cường ép thu một trăm khối tiên thạch phí vào thành, bọn chúng vốn tưởng rằng sau khi Ma Giáo quản lý thì không còn nữa! Xem ra Ma Giáo này cũng không phải người tốt lành gì!

Đám Nguru đầu nhân thở dài, mỗi tên lấy ra một trăm khối tiên thạch giao nộp.

Tiên Ngọc Kỳ không nhận, cười lạnh nói: “Ai nói với các ngươi phí vào thành là một trăm khối Tiên thạch, hiện tại phí vào thành là một ngàn Tiên thạch!”

Chương 209 - Mức độ bá đạo của Ma Giáo 2

“Cái gì, một ngàn tiên thạch, vậy cũng quá đắt đi!”

Mấy tên Nguru đầu nhân phần nô hô lên, chẳng qua nhìn Ma Hồ Vương đang nằm một bên, cũng không dám nói gì nữa, dù sao bọn chúng chỉ có tu vi Đại La mà thôi!

“Được, vậy chúng ta không vào nữa, đi, chúng ta đi Vệ thành khác!”

Một tên Nguru đầu nhân tức giận nói, dẫn theo mấy tên còn lại muốn rời đi!

Lúc này sau lưng bọn chúng đột nhiên truyền tới một giọng nói lạnh như băng.

“Ai cho các ngươi đi!”

Đám Nguru đầu nhân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ma Hồ Vương từ trên ghế đứng dậy, tay cầm cự phủ, âm lãnh nhìn bọn chúng!

“Đại nhân, chúng ta không vào thành, đi còn không được sao!”

“Vệ thành này là do các ngươi muốn vào là vào, muốn đi là đi sao! Nếu đã vội vã như vậy thì ta sẽ tự mình tiễn các ngươi lên đường vậy!”

Đám Nguru đầu nhân còn chưa kịp phản ứng lại ý tứ của Ma Hồ Vương, chỉ thấy trước mắt xuất hiện một ánh búa chọc trời, sau đó cảm giác thân thể lạnh toát, không còn tri giác.

Cửa thành có mấy thiếu nữ Hồ tộc muốn ra khỏi thành, thấy được cảnh tượng này, lập tức bị dọa trợn tròn mắt, lộ ra vẻ sợ hãi.

Trong lòng bọn họ thầm nghĩ Ma Giáo này thật quá bá đạo, chưa nói chi phí vào thành tăng lên gấp mười lần, không ngờ đổi ý không vào cũng không được, ngay cả một chút cơ hội cũng không cho, trực tiếp chém giết.

Lúc này Ma Hồ Vương quay đầu, nhìn các nàng, lạnh lùng nói: “Muốn ra khỏi thành phải không, phí ra khỏi thành mỗi người một ngàn tiên thạch!”

Mấy thiếu nữ Hồ tộc hoảng sợ nhìn Ma Hồ Vương, sao lại hắc ám đến mức này, ra khỏi thành cũng bắt đầu thu phí, nhưng nhìn cự phủ vẫn còn nhỏ máu trong tay Ma Hồ Vương và đám Ngưu đầu nhân đã bị chém thành hai nửa nằm trên mặt đất.

Lời chất vấn nghẹn lại trong cổ họng, không dám nói ra, các nàng liếc nhìn nhau, vội vàng lấy ra một ngàn tiên thạch giao ra! Sau đó điên cuồng chạy đi.

Chuyện ở cửa thành, chưa đến nửa canh giờ liền truyền khắp toàn bộ Vệ thành, trong thành đâu đâu cũng là tiếng than thở, thậm chí có sinh linh còn bắt đầu hoài niệm Tu La tộc, so với Ma Giáo, Tu La tộc quả thực là người tốt!

Nhưng quy tắc là do kẻ mạnh đặt ra, chuyện Ma Giáo quyết định, bọn họ chỉ có hai lựa chọn, một là tuân theo, hai là chết!

Bọn họ không biết là, nếu không phải trong thành có quy tắc không thể động võ, Ma Giáo còn phải thu thêm phí bảo hộ!

Lúc này trong một đình viện của Vệ thành, Trần Hạo và Triệu Linh ngồi bên cạnh bàn, Triệu Linh u oán nhìn Trần Hạo!

“Sur huynh, trước kia huynh không cho muội ra khỏi thành coi như xong, bây giờ ngay cả tiểu viện cũng không cho muội ra, rốt cuộc là vì sao?”

Lúc này Trần Hạo cau mày, không nói gì, nhìn xung quanh, hắn và Triệu Linh đã ở trong viện ba ngày, mấy ngày nay hắn cảm giác được nguy hiểm đang đến gần!

Hôm qua hắn phát hiện có người đang theo dõi mình, tuy rằng không biết vì sao đối phương lại làm như vậy, nhưng hắn lại rất thận trọng, hắn không lo lắng cho mình mà lo lắng cho Triệu Linh, tiểu sư muội này quá đơn thuần, người khác nói gì nàng cũng tin!

Đột nhiên ánh mắt Trần Hạo lóe lên, nhìn Triệu Linh trịnh trọng nói: “Ta có việc phải ra ngoài một chuyến, nhớ kỹ trước khi ta trở về muội tuyệt đối không được ra khỏi đình viện này, càng không được ra khỏi Vệ thành!”

Chờ đến khi Triệu Linh kiên định gật đầu, thân hình Trần Hạo liền biến mất trong đình viện!

Không lâu sau khi Trần Hạo rời đi, một nam tử đeo mặt nạ đồng xanh xuất hiện bên ngoài, nam tử tháo mặt nạ xuống, khuôn mặt không ngừng biến hóa, cuối cùng biến thành bộ dáng của Trần Hạo!

Y phục trên người cũng thay đổi giống hệt Trần Hạo, hắn nghiêm mặt, bước vào trong đình viện!

Lúc này Trần Hạo đi vào đình viện! Nhìn Triệu Linh Nhi, hắn thở dài!

Triệu Linh nhìn thấy sư huynh trở về, lập tức vui vẻ nói:

“Sư huynh, huynh đã trở về, vừa rồi đi đâu vậy?”

Trần Hạo nhìn Triệu Linh, miệng cười khổ một chút.

“Không có gì, xem ra mấy ngày nay là ta sinh ra ảo giác, xung quanh đây không có nguy hiểm gì!”

“Ta đã nói mà, làm sao có thể gặp nguy hiểm chứ, trong thành cũng không thể động võ, chúng ta sợ gì! Hơn nữa huynh còn mạnh như vậy!” Triệu Linh Nhi vẻ mặt buồn bực nói.

“Được rồi, đừng buồn bực nữa, không phải muội vẫn muốn ra ngoài chơi sao? Vì bù đắp hai ngày buồn khổ của muội, sư huynh quyết định dẫn muội ra ngoài chơi thật tốt!”

“Thật tốt quá!” Triệu Linh Nhi nghe xong vui mừng nhảy lên một cái!

“Đi thôi!” Trần Hạo phát tay, mang theo Triệu Linh Nhi đi ra ngoài thành, ở cửa thành lấy ra hai ngàn khối tiên thạch, đưa cho đệ tử thủ thành của Ma Giáo, hiện tại muốn ra khỏi thành phải nộp phí!

Triệu Linh Nhi nhìn tiên thạch Trần Hạo đưa ra, vẻ mặt đau lòng.

Mãi đến khi đi ra khỏi Vệ thành rất xa mới nói thầm: “Sư huynh, Ma Giáo này cũng quá đáng thật!”

Chương 210 - Thiên Vận chi tử bị lừa

“Rất đen tối!” Trần Hạo thuận miệng đáp lại nàng một câu.

“Sur huynh, chúng ta đi đâu đây, có xa không?”

“Sur huynh phát hiện một chỗ thú vị ở bên ngoài, nơi đó có rất nhiều kỳ trân dị thú, dẫn muội đi xem!”

“Tốt, vậy đi nhanh đi!”

Bên kia!

Trong Vệ thành, Trần Hạo đang nhanh chóng đuổi theo bóng đen, vừa rồi hắn phát hiện bóng đen đã bắt đầu công khai theo dõi mình, cho nên muốn đuổi theo hỏi cho rõ ràng.

Hai người nhanh chóng xuyên qua thành trì, Trần Hạo phát hiện bóng đen phía trước đang không ngừng đi vòng quanh, căn bản không có hướng đi rõ ràng!

Sau nửa canh giờ, Trần Hạo rốt cục chặn được bóng đen trong một con hẻm, đánh giá bóng đen đối diện, trên mặt hắn ta đeo mặt nạ kim cương, một bộ chiến bào màu đen, tu vi Bán Thánh tứ trọng, toàn thân tỏa ra ma khí, rõ ràng không phải nhân vật chính đạo.

Nếu như hắn không đoán sai, đối phương hẳn là người trong Ma Giáo vừa chiếm cứ tòa Vệ thành này! Nhưng tại sao phải theo dõi mình? Trong mắt Trần Hạo lóe sáng, phản phát nghĩ tới một khả năng.

Mang mặt nạ kim cương chính là Thiên Nhất, hẳn nhìn Trần Hạo chặn đường mình.

Nghi hoặc hỏi: “Vị huynh đài này, người chặn đường tại hạ có chuyện gì?”

Trần Hạo nhìn Thiên Nhất đôi diện bắt đầu giả ngu, ánh mắt lộ ra một tia lạnh lẽo, nhanh chóng hỏi.

“Nói, ngươi là ai, vì sao theo dõi ta, rốt cuộc có ý đồ gì?”

Thiên Nhất cười lạnh một tiếng, “Hừ, nực cười, ta khi nào theo dõi ngươi? Ta chỉ là lúc rảnh rồi đi dạo mà thôi!”

“Đi dạo? Ngươi xem ta là kẻ ngốc sao? Nói mau!” Trần Hạo nhìn chăm chăm Thiên Nhất.

“Không có gì để nói. Ta biết ngươi đang che giấu tu vi, nhưng trong thành này cấm động võ! Ngươi có thể làm gì ta?” Thiên Nhất trêu tức nói!

Trần Hạo sững người, hắn nói không sai, mình thật sự không thể làm gì hắn ta! Vệ thành này có chỗ khó chịu như vậy, tu vi cao đến đâu cũng không thể động võ, tất nhiên cũng không có cách nào ép hỏi người khác!

“Ta còn muốn hỏi ngươi, ở trong thành theo ta lâu như vậy, chẳng lẽ ngươi có sở thích đặc biệt gì?”

Sắc mặt Trần Hạo sa sầm, ngươi mới có sở thích đặc biệt ấy!

Nhưng nhìn đôi phương một bộ dáng muốn nói chuyện đến cùng với mình, hắn dường như đã hiểu được mục đích của hắn ta!

Sắc mặt bình tĩnh trở lại, thản nhiên nói: “Ngươi đang cố tình câu giờ? Nếu ta đoán không sai thì ngươi là người của Ma Giáo, cố ý dẫn ta ra ngoài, muốn điệu hổ ly sơn!”

Mục tiêu của các ngươi là Triệu Linh, nhưng nàng chỉ là một võ giả Đại La cảnh nhỏ bé, có gì đáng để các ngươi chú

ý? Cho nên mục đích của các người chính là bắt nàng để uy hiếp ta!”

Thiên Nhất tà ác cười lớn một tiếng.

“Đúng là thông minh đấy, đáng tiếc bây giờ mới biết thì đã muộn! E rằng tiểu sư muội của người đã...”

Sắc mặt Trần Hạo lúc này không chút thay đổi, nhìn Thiên Nhất như nhìn kẻ ngốc:

“Quả nhiên kẻ tu luyện ma đạo đều là lũ võ giả đầu óc chỉ toàn giết chóc, một trò điệu hồ ly sơn đơ giản rõ ràng như vậy, người nghĩ ta sẽ mắc lừa sao? Hay là người đang lo lắng cho người của các người? Người đoán xem kẻ bị dẫn dụ ra ngoài có phải Triệu Linh hay không?”

Thiên Nhất nghe vậy, thân hình liền khựng lại, vẻ mặt không thể tin nổi, sau đó nhìn Trần Hạo đối diện, lạnh lùng nói: “Tốt, người rất tốt, ta nhớ kỹ người!”

Nói xong, thân hình Thiên Nhất dần biến mất trước mặt Trần Hạo!

Trần Hạo không đuổi theo hắn nữa, bởi vì đuổi theo cũng vô ích, liếc mắt nhìn về phía ngoài thành, hắn nhanh chóng bay đi!

Bên kia!

Bên ngoài Vệ thành, Trần Hạo mang theo Triệu Linh bay càng lúc càng xa, nhưng lại không hề chú ý tới sắc mặt Triệu Linh phía sau bỗng trở nên kỳ dị!

Nàng ta đột nhiên lên tiếng, giọng điệu đầy vẻ châm chọc.

“Sư huynh, huynh nói xem Chu Khung Ma Giáo kia rốt cuộc là thứ gì, cũng dám lập ra quy củ như vậy, chẳng phải chỉ là giết Huyết Long sao?”

Trần Hạo không đáp lời, chỉ khẽ hừ một tiếng.

Triệu Linh không dừng lại, tiếp tục nói.

“Ta thấy Chu Khung kia sống không được bao lâu nữa đâu, huynh nói có đúng không? Vị giả sư huynh của ta!”

Trần Hạo phía trước nghe vậy, lập tức dừng lại, nhìn Triệu Linh phía sau, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc!

Hắn lạnh lùng lên tiếng!

“Người phát hiện từ lúc nào, ta lộ sơ hở ở đâu?”

Trong mắt Triệu Linh hiện lên một tia khinh thường,

“Thuật dịch dung tầm thường, tiểu đạo mà thôi, chẳng qua người quả thật có chút bản lĩnh, nếu không phải..., thật sự rất khó phát hiện!”

Trần Hạo nghe vậy, cười lạnh một tiếng, thân hình bắt đầu biến đổi không ngừng, cuối cùng biến thành một nam tử mặc hắc bào, đeo mặt nạ đồng xanh! Chính là Hoàng Nhất Ma Giáo!

Hoàng Nhất nhìn Triệu Linh Nhi đối diện, cao giọng nói.

“Tiểu đạo thôi, chẳng phải người cũng sập bẫy rồi sao!”

“Người thật sự cho rằng cái bẫy đơn giản như vậy có thể lừa được ta sao?”

Chương 211 - Triệu Linh sa lưới, Trần Hạo nổi nóng 1

Lời vừa dứt, từ miệng Triệu Linh đối diện bỗng phát ra một giọng nam, trong ánh mắt kinh ngạc của Hoàng Nhất, thân hình nàng ta cũng bắt đầu biến hóa nhanh chóng, cuối cùng biến thành hình dáng Trần Hạo.

Trần Hạo nhìn Hoàng Nhất đối diện dường như đang khiếp sợ, nghi hoặc nói!

“Người cũng là người của Ma Giáo sao? Tại sao Ma Giáo các người lại chú ý đến ta như vậy, chẳng lẽ chỉ vì phát hiện ra ta che giấu tu vi, mà phải bày ra cái bẫy lớn thế này sao?”

Còn nữa, rõ ràng người có thể ra tay từ lúc ở cửa thành, tại sao phải đi xa như vậy!”

Hoàng Nhất sắc mặt lạnh lẽo, không nói gì!

Trần Hạo cười lạnh một tiếng, “Người nghĩ im lặng là ta không thể làm gì được người sao? Xem ra hôm nay ta cũng phải tàn nhẫn một phen rồi? Hy vọng người chịu đựng được!”

Nói xong, khí thế bỗng chốc tăng vọt, đạt đến Bán Thánh cửu trọng mới dừng lại, trong tay chậm rãi vận chuyển công pháp, muốn bắt lấy Hoàng Nhất!

Lúc này, Hoàng Nhất không những không lộ vẻ sợ hãi, ngược lại còn ngẩng đầu nhìn Trần Hạo, cười tà nói: “Được rồi!”

Trong mắt Trần Hạo lóe lên vẻ nghi hoặc, được rồi? Cái gì được rồi?

Chưa đợi Trần Hạo kịp phản ứng, chỉ thấy chung quanh Hoàng Nhất ba mét lập tức xuất hiện một trận pháp to lớn, trên mặt đất hiện ra hình ngôi sao năm cánh không lồ, bao phủ lấy thân thể Hoàng Nhất.

Trong nháy mắt, Hoàng Nhất biến mất trên núi hoang, đồng thời một giọng nói tà ác từ trong trận pháp truyền ra:

“Nói người trúng kế là người trúng kế. Đừng có cứng đầu nữa!”

Trần Hạo nhìn Hoàng Nhất biến mất trong trận pháp, ánh mắt lộ vẻ khó tin, sau đó dường như nghĩ đến điều gì, lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, điên cuồng lao về phía Vệ thành!

Vừa mới lao ra không bao lâu, giữa không trung một bóng hình Trần Hạo khác xuất hiện, dung nhập vào cơ thể hắn, chính là Trần Hạo từ trong thành đuổi theo Thiên Nhất!

Bên kia!

Trong đình viện của Trần Hạo ở Vệ thành, sau khi Hoàng Nhất giả dạng thành Trần Hạo dẫn Triệu Linh đi được một khắc đồng hồ.

Cửa ra vào lại xuất hiện một nam tử mặc áo bào đen, mặt đeo mặt nạ hoàng kim, thân hình cũng nhanh chóng biến thành dáng vẻ của Trần Hạo, nhưng khóe miệng lại rỉ ra máu tươi!

Hắn đẩy cửa đình viện, bước vào, nhìn nhìn đình viện vắng tanh, khẽ ho một tiếng, trầm giọng nói: “Ra đi, đã an toàn rồi!”

Lập tức cánh cửa một gian phòng hoàn toàn không cảm nhận được chút khí tức nào mở ra, một thiếu nữ từ bên trong bước ra, chính là Triệu Linh.

Ánh mắt Trần Hạo co lại, sau khi hắn tiến vào đình viện, chẳng những không phát hiện ra ai, nếu không phải Triệu Linh

nghe lời hần bước ra, thậm chí theo bản năng hần đã không chú ý tới căn phòng kia!

Triệu Linh nhìn thấy khoe miệng Trần Hạo rỏ máu tươi, kinh hãi, vội vàng hỏi: “Sư huynh, huynh làm sao vậy? Sao lại bị thương thế này?”

Trần Hạo xua tay: “Không có gì, chỉ là một kẻ thù trước kia, muốn thiết kế dẫn mọi người ra khỏi thành phục kích, uy hiếp ta, nhưng đều bị ta giết cả rồi!”

Triệu Linh tuy có phần kinh ngạc, nhưng cũng không nghĩ nhiều, dù sao nàng cũng biết một vài điều bất phàm của sư huynh, giết vài tên địch cũng là chuyện bình thường.

Lúc này đột nhiên một bóng người xông vào đình viện, là một thiếu niên áo bạc, thiếu niên nước mắt đầm đìa, nhìn Triệu Linh gào khóc:

“Linh Nhi tử, Ma Giáo thật vô nhân tính, cha ta ra khỏi thành một chuyến, lúc trở về chỉ vì không có tiền nộp phí vào thành, liền bị, bị người của Ma Giáo chém giết ngay cửa thành! Hu hu... hu hu...”

Ánh mắt Triệu Linh lộ vẻ khiếp sợ, cha của thiếu niên này nàng quen biết, bình thường vẫn bày hàng rong buôn bán trong thành, quan hệ với nàng và sư huynh rất tốt, thường xuyên trò chuyện, không ngờ mấy ngày không gặp, lại bị Ma Giáo chém giết!

Triệu Linh nhìn thiếu niên vẫn đang gào khóc, nhất thời không biết nói gì, tuy nàng lương thiện, nhưng cũng không phải kẻ ngốc, Ma Giáo nàng không thể trêu vào, nàng cũng chẳng còn cách nào khác!

Chỉ có thể liên tục an ủi thiếu niên.

Thiếu niên ngẩng đầu nhìn Triệu Linh, nước mắt nói: “Linh Nhi tử, ta biết báo thù là vô vọng, ta chỉ hy vọng có thể mang

thi thể cha ta về!”

Triệu Linh có chút hoang mang nhìn thiếu niên.

Sau đó thiếu niên đau buồn nói: “Linh Nhi tử, người của Ma Giáo kia nói, phải đưa một vạn khối tiên thạch mới được mang thi thể về!”

Triệu Linh thầm mắng một tiếng Ma Giáo thật vô sỉ, sau đó suy nghĩ một chút, từ trong ngực lấy ra một cái túi trữ vật, đưa cho thiếu niên, nói:

“Nơi này có một vạn khối tiên thạch, ngươi cầm lấy đi!”

Thiếu niên nhận lấy túi tiên thạch, lại bắt đầu do dự, không lập tức rời đi!

Trần Hạo ở một bên, đột nhiên trầm giọng nói: “Nó còn nhỏ, đột nhiên gặp phải chuyện lớn như vậy, có chút hoảng loạn là phải, chúng ta đi cùng xem sao!”

Triệu Linh nghe sư huynh nói vậy, kinh ngạc nhìn hắn, sư huynh xưa nay không phải không thích xem náo nhiệt hay sao, hôm nay sao lại chủ động muốn đi như thế?

Chương 212 - Triệu Linh sa lưới, Trần Hạo nổi nóng 2

Nhưng nàng cũng không suy nghĩ nhiều, dù sao nàng cũng rất muốn giúp đỡ một tay.

Cả ba người vừa đi vừa an ủi thiếu niên, nhanh chóng đi về phía cổng thành.

Lúc này cửa thành Vệ thành vắng lặng, chỉ có vài tên đệ tử Ma Giáo canh gác!

Ba người Triệu Linh đi tới cửa thành, nhìn ra xa, chỉ thấy một nam tử trung niên nằm bất động trên mặt đất, thân thể đứt làm đôi, máu tươi nhuộm đỏ cả một vùng, rõ ràng đã tắt thở!

Thiếu niên thấy vậy, như phát điên lao về phía nam tử, quỳ sụp xuống ôm thi thể gào khóc thảm thiết.

“Phụ thân! Người không thể chết! Người chết rồi, con biết sống sao?”

Triệu Linh nhìn thiếu niên đang đau đớn khóc lóc, trong lòng dâng lên nỗi xót xa, thương cảm. Dù sao cũng quen biết hơn một tháng, nay chứng kiến người ấy chết thảm trước mắt, để lại đứa con thơ dại, không khỏi chạnh lòng nghĩ đến cảnh ngộ tương lai của cậu bé.

Trần Hạo đứng bên cạnh, thấy vẻ mặt thương cảm của Triệu Linh, khẽ nói: “Hay là muội đi an ủi cậu bé ấy đi, nó còn nhỏ, sợ là không chịu nổi cú sốc này, dù sao cũng quen biết một thời gian!”

Triệu Linh nghe vậy, nhìn thiếu niên đang gào khóc, liền nhanh chóng bước tới. Nhưng vừa định ra khỏi thành, nàng chợt nhớ lời sư huynh dặn, dù có chuyện gì cũng không được ra khỏi thành trong thời gian này!

“Hu hu... Cha ơi! Con... con biết sống sao đây!”

Triệu Linh nhìn sang, thấy thiếu niên đã ngất lịm vì khóc, còn đám đệ tử Ma Giáo canh cửa thì tỏ vẻ mất kiên nhẫn, tay lăm le vũ khí. Chắc hẳn nếu cậu bé không sớm mang thi thể rời đi, e rằng cũng khó giữ được mạng!

Triệu Linh không do dự nữa, sư huynh cầm nàng ra khỏi thành là trước kia, chẳng phải vừa rồi huynh ấy cũng bảo nàng ra khuyên nhủ thiếu niên sao? Nghĩ vậy, nàng liền chạy nhanh ra khỏi thành.

Nàng không hề hay biết, Trần Hạo đứng sau lưng nàng đang nở một nụ cười nham hiểm!

Triệu Linh vừa chạy ra khỏi thành, thì thấy thiếu niên đang ngất xỉu bỗng ngẩng đầu lên, nhìn nàng bằng ánh mắt quý dị!

Chưa kịp phản ứng, nàng đã thấy cổ đau nhói, rồi bất tỉnh nhân sự.

Trần Hạo phía sau nhanh chóng biến hình, trở thành Địa Nhất với chiếc mặt nạ hoàng kim.

Thiếu niên đang nằm gục cũng đứng dậy, biến thành Huyền Nhất mang mặt nạ bạc.

Tay Địa Nhất xuất hiện Sơn Hà Đồ, nhanh chóng thu Triệu Linh đang bất tỉnh vào trong, sau đó cùng Huyền Nhất liếc nhìn nhau, rồi cả hai cùng biến mất.

Hai người vừa biến mất, đám đệ tử Ma Giáo liền tiến tới, đá văng hai mảnh thi thể xuống một cái hố sâu hun hút cách đó cả vạn mét.

Giá như lúc này Triệu Linh còn tỉnh táo, nàng sẽ phát hiện trong hồ sâu kia còn có một thi thể thiếu niên khác, dung mạo giống hệt cậu bé vừa rồi như đúc!

Kế hoạch nghe có vẻ đơn giản nhưng thực hiện không hề dễ dàng, rốt cuộc đã thành công. Từ ngày Chu Khung ra lệnh cho Địa Nhất phối hợp với Tứ Bộ bắt giữ Triệu Linh, bọn họ vẫn luôn âm thầm theo dõi nhất cử nhất động của Trần Hạo!

Bọn họ nhận ra Trần Hạo không phải người tầm thường, thậm chí suýt chút nữa đã bị hắn phát hiện. Sau hơn nửa tháng bàn bạc kỹ lưỡng, bốn vị Thủ tọa mới quyết định kế hoạch này.

May mắn thay, mọi việc diễn ra vô cùng thuận lợi!

Trần Hạo vẫn đang vội vã bay về phía thành, miệng không ngừng lầm bầm: “Tiểu sư muội! Tiểu sư muội! Muội tuyệt đối đừng ra khỏi thành!”

Trong phủ thành chủ, Chu Khung chậm rãi mở mắt. Trước mặt hắn, Địa Nhất đang quỳ một gối, trên mặt vẫn đeo chiếc mặt nạ hoàng kim.

Địa Nhất đưa Sơn Hà Đồ trong tay cho Chu Khung, miệng cung kính bẩm báo:

“Giáo chủ, đã bắt được Triệu Linh rồi ạ!”

Chu Khung cầm lấy Sơn Hà Đồ, thần thức lập tức tiến vào. Hắn thấy một thiếu nữ áo xanh đang nằm bất tỉnh giữa khoảng đất trống. Bên cạnh nàng, một con bạch long đang tò mò nhìn nàng chăm chăm.

Trước đây không để ý, lúc này nhìn kỹ, Chu Khung mới phát hiện Triệu Linh không phải là người của Nhân tộc mà là một nữ tử Hồ tộc.

Không nghĩ ngợi thêm nữa, thần thức của Chu Khung hóa thành một bàn tay, nắm lấy một ngón tay của thiếu nữ rồi bẻ gãy.

Cơn đau đớn dữ dội khiến thiếu nữ bừng tỉnh. Nàng ôm lấy ngón tay bị gãy, điên cuồng kêu gào thảm thiết, dọa con bạch long bên cạnh run lên bần bật.

Ngay sau đó, một giọng nói truyền vào đầu bạch long: “Hãy canh chừng nữ tử này cho ta. Nếu ả ta chết trong đây, ngươi tự biết hậu quả.”

Bạch long vội vàng cúi đầu, run rẩy đáp: “Xin Giáo chủ yên tâm, tiểu long nhất định không để ả ta chết.”

Nói xong, bạch long nhìn thiếu nữ với vẻ mặt đầy đau đớn, ánh mắt lộ rõ vẻ nghi hoặc. Lúc thiếu nữ này vừa xuất hiện trong Sơn Hà Đồ, nó còn tưởng nàng là phu nhân của Giáo chủ. Nhưng nhìn hành động vừa rồi của Chu Khung, có lẽ nàng ta không chỉ không phải là phu nhân, mà còn là kẻ thù của hắn!

Bên ngoài, Chu Khung ném ngón tay vừa bẻ xuống cho Địa Nhất, lạnh lùng nói: “Mang thứ này đến cho Trần Hạo, bảo hắn đến gặp ta!”

Chương 213 - Đến cửa ải tiếp theo

Địa Nhất cung kính đáp một tiếng, rồi biến mất khỏi căn phòng.

Bên ngoài cửa thành, khoảng nửa khắc sau khi sự việc xảy ra, một bóng người điên cuồng lao vào trong thành với tốc độ nhanh đến nỗi đám đệ tử thủ thành không ai nhìn rõ.

Bóng người nhanh chóng lao vào một khu vườn, hiện rõ hình dáng. Hắn ta xông vào một căn phòng, sau khi thấy bên trong trống không liền lập tức tái mặt, miệng phát ra tiếng gầm gừ giận dữ kinh thiên động địa.

Nghe thấy tiếng gầm, đám sinh linh trong vườn đều nghi hoặc nhìn quanh. Chuyện gì đang xảy ra vậy? Giận dữ đến mức này, chẳng lẽ là thê tử ngũ với kẻ khác rồi sao?

Trần Hạo bỗng quay phắt lại nhìn ra cửa. Địa Nhất đang đứng đó, trên mặt vẫn là chiếc mặt nạ hoàng kim lạnh lẽo, nhìn hắn với ánh mắt đầy khinh miệt.

Trần Hạo phần nộ gầm lên: “Nói, các ngươi đã đưa tiểu sư muội của ta đi đâu?”

Địa Nhất cười lạnh một tiếng, lấy từ trong ngực ra một ngón tay bị đứt lìa rồi ném cho Trần Hạo.

Trần Hạo chụp lấy ngón tay, nhìn kỹ thì thấy rõ ràng là bị người ta bẻ gãy. Khí thế trên người hắn bỗng chốc bùng nổ, khuôn mặt trở nên dữ tợn đáng sợ.

Hắn ta vung tay về phía Địa Nhất. Nhưng rồi... xoẹt!

Tay Trần Hạo dừng lại khi chỉ còn cách mặt Địa Nhất một phân. Không phải hấn muốn dừng lại, mà là hấn không thể nào tiến thêm được nữa. Quy tắc trong Vệ thành này đâu phải thứ mà một tên Bán Thánh cảnh như hấn có thể lay chuyển!

Địa Nhất hất tay Trần Hạo ra, trên mặt vẫn là vẻ khinh miệt. Nếu có thể động võ, bọn họ cần gì phải tốn công tóm lấy Triệu Linh?

Nhìn Trần Hạo trước mặt như muốn ăn tươi nuốt sống mình, Địa Nhất thản nhiên lên tiếng: “Giáo chủ nhà ta muốn gặp ngươi, đi theo ta. Đây chính là phúc phận mà ngươi đã tu luyện từ kiếp trước đây.”

Trần Hạo cố gắng bình tĩnh lại. Hấn biết hiện giờ Triệu Linh đang nằm trong tay Ma Giáo, hấn không thể hành động thiếu suy nghĩ được.

Trần Hạo đi theo sau Địa Nhất, chậm rãi tiến về phía phủ thành chủ.

Trên đường đi, đầu óc hấn không ngừng xoay chuyển, cố gắng nghĩ cách cứu Triệu Linh.

Khi bước vào phủ thành chủ, Trần Hạo bất giác thả lỏng người, dường như đã nghĩ ra được đối sách.

Bên trong một căn phòng rộng lớn, Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long.

Nghe thấy tiếng bước chân, Chu Khung nhìn ra cửa. Địa Nhất dẫn Trần Hạo đi vào. Hấn ta cung kính hành lễ với Chu Khung rồi lui ra.

Ánh mắt Chu Khung dừng lại trên người Trần Hạo. Tu vi của hấn ta đã không còn che giấu nữa, Bán Thánh cửu trọng. Trên toàn bộ chiến trường Thiên Kiêu này, tu vi như vậy đã được coi là vào hàng ngũ đỉnh cao rồi!

Nhìn lên ba ngàn điểm Thiên Vận hư ảo trên đỉnh đầu Trần Hạo, Chu Khung càng thêm chắc chắn về thân phận nhân vật chính của hắn ta. Bộ lông cừu béo bở này, nếu không cạo sạch thì hắn sẽ không bao giờ buông tha cho hắn ta!

Cùng lúc đó, Trần Hạo cũng đang đánh giá Chu Khung. Khí tức ma điểm tỏa ra từ người hắn ta khiến hắn trông giống như một Ma Thần vậy. Ánh mắt Chu Khung nhìn hắn tràn ngập vẻ hờ hững, như thể đang nhìn một người chết.

Quả nhiên, Chu Khung chính là một kẻ điên tu luyện ma đạo, không thể nào nói lý lẽ. Đối phó với loại người này, nói lý lẽ cũng vô dụng, trừ phi nắm đấm của người mạnh hơn hắn ta!

“Ngồi đi!”

Một giọng nói lạnh như băng truyền vào tai Trần Hạo!

Trần Hạo nhìn trái nhìn phải, vẻ mặt âm trầm, ông nội người. Cả căn phòng chỉ có một chiếc ghế Ma Long còn để người ngồi, người bảo ta ngồi, ta ngồi đâu!

Cuối cùng, Trần Hạo bất đắc dĩ ngồi xồm trên mặt đất dưới ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung!

Trần Hạo ngược nhìn Chu Khung phía trên, có phần tức giận hỏi.

“Không biết ta đã đắc tội Giáo chủ đại nhân ở điểm nào mà người lại bày kế đối phó với ta như thế!”

Chu Khung khoát tay,

“Không có gì đắc tội hay không, bọn tọ chỉ là đang rảnh rồi, muốn bắt nạt ngươi một chút mà thôi!”

Trần Hạo nghe xong tức giận suýt chút nữa thì đứng bật dậy, người nói lời ấy có phải là tiếng người không, rảnh rồi nên bắt nạt ta, ta trông dễ bị bắt nạt đến thế sao!

Sắc mặt thay đổi liên tục, ngực phập phồng kịch liệt hồi lâu, Trần Hạo mới miễn cưỡng trấn tĩnh lại được, đi thẳng vào vấn đề.

“Chu giáo chủ, không biết phải làm thế nào người mới chịu buông tha cho sư muội của ta!”

“Tâm trạng bốn tọa hiện giờ không tốt, không muốn thả người!” Chu Khung nhìn Trần Hạo bằng ánh mắt trêu tức!

“Ngươi...” Trần Hạo ánh mắt lạnh lẽo, cố gắng kiềm chế tâm trạng muốn bùng nổ.

“Vậy không biết như thế nào thì tâm trạng Chu giáo chủ mới tốt lên?”

“Khắc khắc, bốn tọa đang thiếu một tên thuộc hạ thực lực mạnh, nếu có, có lẽ tâm trạng sẽ tốt hơn! Chuyện thả sư muội ngươi cũng không phải là không thể!”

Trần Hạo lộ vẻ do dự, giãy giụa, sau đó cúi đầu, ước chừng nửa khắc sau, hắn như đã đưa ra một quyết định trọng đại!

Chương 214 - Đến cửa ải thứ hai 1

Trần Hạo đứng dậy, khom người hành lễ với Chu Khung, nguyện ý đầu nhập vào Ma Giáo!

Chu Khung vẻ mặt thích ý nhìn Trần Hạo, cười lớn: “Người muốn gia nhập Ma Giáo ta, tốt!”

Chu Khung đưa tay ném ra một con dao găm, trên đó còn có rất nhiều móc nhỏ!

“Nửa đường gia nhập Ma Giáo ta, quy củ chính là ba đao sáu lỗ, chứng minh dũng khí của mình!”

Trần Hạo nhìn chủy thủ trên mặt đất, và vẻ mặt nghiêm túc của Chu Khung.

Hắn lập tức cầm lấy chủy thủ, hung hăng đâm vào đùi mình!

Phập!

Máu tươi từ từ chảy ra từ đùi hắn, Trần Hạo vẻ mặt dữ tợn, sắc mặt trắng bệch, đau, đau thấu tim!

Thanh chủy thủ này là binh khí Bán Thánh cấp mà Chu Khung quay thưởng được, thuộc tính đặc biệt chính là đau, đau đến mức khiến người ta không thể chịu đựng nổi!

Trần Hạo cũng coi như là một kẻ tàn nhẫn, hắn không chút do dự rút chủy thủ ra, điên cuồng đâm thêm hai nhát vào bắp đùi còn lại!

Phập, phập!

Ném chủ thủ xuống, toàn thân Trần Hạo nổi đầy gân xanh! Hắn run rẩy, đau đến mức hai mắt trợn trắng!

Trần Hạo run rẩy nói: “Giáo chủ đại nhân, như vậy có được chưa?”

“Ba nhát dao sáu cái lỗ, dừng cảm lắm, đến, cửa ải tiếp theo!”

Trần Hạo ban đầu nghe nói ba đao sáu lỗ, trong lòng cũng an tâm ít nhiều. Ai ngờ Chu Khung lại đột ngột đưa ra cửa ải tiếp theo, khiến hắn sợ đến mức đảo cả mắt, chẳng còn thấy tròn đen đâu.

“Mẹ kiếp, gia nhập Ma Giáo của ngươi sao mà khó khăn thế này, chẳng lẽ những người khác cũng vậy? Hay là ngươi đang nhắm vào ta?”

Chưa kịp suy nghĩ thấu đáo, Trần Hạo đã nghe thấy giọng nói lạnh lùng của Chu Khung: “Chỉ có ngươi gia nhập Ma Giáo mới như vậy thôi! Không cần nghĩ nữa!”

Nhìn vẻ mặt lạnh như băng của Chu Khung, Trần Hạo không ngừng suy nghĩ, rốt cuộc mình đã đắc tội gì với hắn, hay là đối phương vốn là kẻ điên, thấy hắn dễ bắt nạt nên thích bắt nạt hắn!

Chu Khung chẳng để ý tới suy nghĩ của Trần Hạo, đưa tay ném một viên thuốc về phía hắn!

“Ăn nó vào, chứng minh lòng trung thành của ngươi, thần phục bốn tọa, bốn tọa sẽ thả sư muội của ngươi!”

Trần Hạo bắt đầu giãy giụa dữ dội. Rõ ràng là muốn dùng thuốc để khống chế hắn!

Ngay khi Trần Hạo còn đang giãy giụa, trước mặt hắn bỗng hiện lên một cảnh tượng: Trong một khu rừng rậm, ở giữa có một quảng trường rộng lớn. Trên quảng trường, một thiếu nữ

đang đứng, chính là Triệu Linh. Nàng ôm một tay, vẻ mặt đầy đau đớn!

Bên cạnh, một con bạch long đang trợn to mắt nhìn nàng!

“Sur muội!”

Trong mắt Trần Hạo thoáng chút do dự!

Hắn và Triệu Linh từ nhỏ đã sống nương tựa lẫn nhau. Từ khi tám tuổi, hắn phát hiện ra Triệu Linh trên núi liền đưa nàng về tông môn.

Sư phụ của hắn nhìn Triệu Linh, nói nàng là hồ ly tinh, có thiên phú tu luyện, bèn nhận làm đệ tử. Bao năm qua, hai người sớm tối bên nhau, hắn sớm đã coi Triệu Linh như người thân thiết nhất!

Thế mà giờ đây, nàng ấy bị bắt, còn hắn thì bất lực!

Không do dự nữa, Trần Hạo nói với Chu Khung: “Giáo chủ đại nhân, mong ngài giữ lời hứa!”

Dứt lời, Trần Hạo cầm lấy viên thuốc, ném vào miệng, nuốt xuống!

Tuy nhiên, trong nháy mắt cúi đầu, trong mắt hắn lại thoáng qua một tia đắc ý!

“Quỳ xuống!”

Lời nói lạnh lùng của Chu Khung lại truyền vào tai hắn. Trần Hạo ngạc nhiên, vì hắn không hề bị đan dược khống chế. Chẳng lẽ đan dược này không có tác dụng với phân thân? Nghĩ đến đây, trong mắt hắn càng thêm phần hưng phấn!

Nhưng hắn không dám chần chừ, sợ Chu Khung phát hiện ra điểm khác thường, vội vàng quỳ xuống trước mặt Chu Khung!

“Tốt lắm! Tự tát mình mười cái!”

Trần Hạo nhìn ánh mắt lạnh lùng của Chu Khung, không dám do dự, lập tức tự vả vào mặt mình mười cái thật kêu!

Hắn ra tay rất mạnh, mặt mũi sưng vù cả lên!

Chu Khung nhìn Trần Hạo, suýt nữa thì bật cười. Nhìn hắn lúc này chẳng khác nào một con cá nóc!

“Gọi ba ba!”

“Ba... ba!”

Trần Hạo nhìn ánh mắt giễu cợt của Chu Khung, dường như nghĩ tới điều gì, lập tức phần nộ nói.

“Người đùa bọn ta!”

Hắn lập tức hiểu ra, đan dược Chu Khung cho hắn ăn căn bản không phải là thuốc không chế tâm trí, hắn lại bị lừa, lại quỳ xuống đất, lại tự tát mình một cái, thậm chí, thậm chí, còn gọi đối phương là phụ thân!

Bốp!

Chu Khung vỗ một cái lên ghế Ma Long, toàn thân tản ra ma diễm vô tận, một cỗ hàn ý lạnh như băng bao phủ Trần Hạo!

Mặc dù Trần Hạo biết, hiện tại trong phủ thành chủ cũng không thể động võ, nhưng vẫn có một loại ảo giác, đối phương có thể giết chết hắn! Vẫn là loại giết chết trong nháy mắt!

“Một phân thân, bốn tọa không chế thì có ích lợi gì, người cũng dám dùng phân thân trêu chọc bốn tọa! Người cho rằng tính tình bốn tọa tốt lắm sao?”

Trần Hạo lập tức kinh hãi, trạng thái phân thân của mình lại bị đối phương phát hiện, phải biết rằng bí pháp này là hắn ngẫu nhiên đạt được, luyện hóa biến hóa ra phân thân, ngay cả

cường giả Thánh Cảnh cũng không cách nào phát giác, đối
phương làm sao có thể biết được!

Chương 215 - Đến cửa ải thứ hai 2

Hắn lại không biết Chu Khung là kẻ ngoại lệ, thông qua hệ thống phát hiện Thiên Vận chi khí trên đỉnh đầu hắn là hư ảo, mới biết được trạng thái phân thân của hắn!

Lúc này hắn cũng hiểu rõ, Chu Khung căn bản không phải muốn thu hắn làm thuộc hạ, vừa rồi chẳng qua là lấy hắn ra để mua vui mà thôi!

Nhìn Chu Khung cười ha hả ở đối diện, Trần Hạo cảm thấy lạnh thấu xương, tại sao lại để hắn gặp được loại người này! Hắn thật sự muốn nhanh chóng chạy trốn, nhưng làm thế nào cũng không thoát được!

“Giáo chủ đại nhân, xin người nói đi, rốt cuộc phải làm sao mới có thể buông tha sự muội của ta!”

Trần Hạo cúi đầu chán nản nói, hắn đã từ bỏ kế hoạch phản kháng, vốn dĩ hắn đã đoán được Chu Khung có thể sẽ muốn khống chế hắn, nhưng hắn không thêm để ý, cho dù Chu Khung thật sự khống chế được phân thân này của hắn, đồng thời không tuân thủ lời hứa thả Triệu Linh!

Hắn cũng còn có phân thân khác ở bên ngoài, đến lúc đó ngược lại càng dễ cứu người hơn, nhưng bây giờ hắn lại không nghĩ như vậy, so sánh với Chu Khung, chút tâm tư nhỏ này của hắn hoàn toàn là mất mặt!

“Bồn tọa cũng không phải người không biết lý! Sẽ không làm khó dễ ngươi quá mức!”

Phì! Trần Hạo âm thầm khinh bỉ một câu, chỉ người thôi, chỉ dựa vào tiếp xúc trong khoảng thời gian ngắn, ta có thể xác định người chính là người không biết lý nhất trên thế giới này!

Nhưng ngoài miệng hắn không dám nói như vậy!

“Đúng, đúng, Giáo chủ đại nhân là người biết lý nhất!”

“Triệu Linh này cũng là do bốn tọa phí hết trắc trở mới bắt được, cũng không thể dễ dàng thả ra, chỉ bằng như vậy đi, bốn tọa thấy phương pháp phân thân này của ngươi quả thật không tệ!”

Trần Hạo biến sắc, phương pháp phân thân này chính là một trong những thủ đoạn quan trọng nhất của hắn, không ngờ khẩu vị của Chu Khung lại lớn như vậy, suy nghĩ một lát, nghĩ đến tiểu sư muội đang chịu khổ.

Trần Hạo lấy ra một khối ngọc bội, nhanh chóng khắc ấn bí pháp vào, đưa cho Chu Khung! Miệng nịnh nọt nói.

“Loại bí pháp này, nên để Giáo chủ đại nhân tu luyện!”

Chu Khung tiếp nhận ngọc bội, dò xét vào, từng đoạn khâu quyết chậm rãi tiến vào trong đầu, một lát sau, chậm rãi mở mắt, bí pháp phân thân này quả nhiên lợi hại!

Có thể phân ra phân thân có chín phần thực lực của bản thân, đúng là cần điều kiện chuẩn bị không ít! Nhưng cũng coi như là rất lợi hại!

“Giáo chủ đại nhân có hài lòng không?”

Lời nói nịnh nọt của Trần Hạo truyền vào tai Chu Khung đang suy nghĩ!

“Cũng được, không tệ! Miễn cưỡng coi như là một môn công pháp tốt!”

“Vậy còn sư muội của ta?”

“Sư muội của ngươi, ngươi cho rằng bộ công pháp này có thể đổi được sư muội ngươi sao!”

Chu Khung lạnh lùng nhìn Trần Hạo!

“Giáo chủ đại nhân cho rằng thứ gì có thể đổi được!” Trần Hạo vẻ mặt bất đắc dĩ, hẳn biết chuyện này không dễ dàng như vậy!

“Sư muội của ngươi hãy ở tạm chỗ ta, sau này cứ cách ba tháng, ngươi hãy đưa cho ta một bảo vật giống như bộ công pháp này. Đợi đến khi chiến trường Thiên Kiêu kết thúc, ta sẽ trả lại sư muội cho ngươi.”

“Cái gì, ngươi...”

Trần Hạo nghe Chu Khung nói xong, trong lúc nhất thời thậm chí không biết trả lời thế nào, vốn dĩ hắn đã chuẩn bị tinh thần bị bóc lột một lớp da.

Nhưng đối phương nào phải chỉ muốn lột một lớp da, rõ ràng là muốn lột da rút gân, thậm chí ngay cả xương cốt cũng không chừa cho hắn, điều quan trọng là như vậy vẫn chưa đủ! Nói nữa, ai biết chiến trường Thiên Kiêu khi nào mới kết thúc!

“Giáo chủ đại nhân, ta thật sự không có nhiều bảo bối như vậy, ta căn bản không gom đủ!” Trần Hạo vẻ mặt cầu khẩn nhìn Chu Khung.

“Cho nên ta cho ngươi ba tháng thời gian chuẩn bị, ngươi không có thì đi cướp, đi trộm, đó là chuyện của ngươi, nếu như đến lúc đó ngươi không mang đến, tâm trạng của ta sẽ không tốt, có thể trên người sư muội của ngươi sẽ thiếu mất bộ phận nào đó, là ngón tay hay ngón chân, hoặc là đầu, ta cũng không dám đảm bảo!”

Trần Hạo nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Chu Khung, biết đối phương sẽ không thay đổi quyết định, thở dài một hơi, xoay người đi ra ngoài!

“Chờ một chút, bảo vật hôm nay ngươi vẫn chưa giao, chẳng lẽ ngươi không biết sao!”

Trần Hạo quay đầu nhìn Chu Khung, vẻ mặt nghi hoặc, ngập ngừng nói: “Giáo chủ, chẳng phải vừa rồi ta đã đưa công pháp kia cho ngươi rồi sao?”

“Đó chẳng phải là quà gặp mặt ngươi tặng cho ta sao, bây giờ ta muốn chính là bảo vật ngươi dùng để cứu sư muội ngươi!”

Lúc này, Trần Hạo thật sự muốn chửi ầm lên, vô liêm sỉ đến mức như Chu Khung, thật quá đáng hận, hắn lấy từ trong ngực ra một viên châu ném cho Chu Khung, nhanh chóng chạy ra khỏi phủ thành chủ!

Chu Khung nhìn viên ngọc trong tay, vui mừng, lại là Phá Giới Châu, quả nhiên bảo bối của nhân vật chính thật nhiều, đáng tiếc, chỉ là phân thân, giết cũng không có gỏi quà, nhưng mà bộ lông dê này nhất định phải vật sạch!

Chương 216 - Quỳ xuống gọi ba ba

Về phần hàng loạt hành động sỉ nhục, không ngừng kích thích Trần Hạo vừa rồi của Chu Khung, cũng không phải hành động tùy tiện, mỗi một nhân vật chính đều kiêu ngạo tự mãn, cho dù là loại nhân vật chính nhần nhục như Trần Hạo.

Cho nên nhất định phải khiến hắn cảm thấy sợ hãi, thậm chí vừa nhìn thấy mình là run rẩy, sợ hãi, như vậy trong thời gian ngắn hắn mới không thể gây ra chuyện gì!

Nhìn về phía bên ngoài phủ thành chủ, Chu Khung nở nụ cười âm hiểm, viên thuốc kia cũng không phải là không có tác dụng!

Bên trong Sơn Hà Đồi, Triệu Linh vẫn đang ôm tay khóc lóc, nàng hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra, bản thân đang yên đang lành tại sao lại bị bắt, còn có kẻ bẻ gãy ngón tay của nàng, đau quá! Nàng giơ tay lên nhìn bàn tay chỉ còn lại hai ngón, lập tức khóc lớn hơn!

Bạch Long ở bên cạnh nghe thấy là cảm giác phiền muộn, nữ nhân này sao cứ khóc mãi không thôi, không phải chỉ là mất mấy ngón tay thôi sao, cần gì phải như vậy!

Đúng rồi, giáo chủ nói chỉ cần đừng để ả ta tự sát là được, như vậy... hắc hắc!!

Triệu Linh ngẩng đầu nhìn Bạch Long đang cười thâm tà bay về phía mình, lập tức kinh hãi!

“Ngươi đừng lại đây, đừng lại đây!”

Hai bàn tay chỉ còn lại ngón cái và ngón út điên cuồng vung vẩy trái phải, nhìn kiểu gì cũng giống như đang ra hiệu!

Bạch Long bay đến trước mặt Triệu Linh, vung đuôi một cái, trực tiếp đánh Triệu Linh ngất xỉu, sau đó Bạch Long nằm sấp ở một bên ngủ say, trong miệng lầm bầm: “Bây giờ yên tĩnh hơn nhiều rồi!”

Bên ngoài, Trần Hạo đi ra khỏi phủ thành chủ, nhìn dòng người qua lại tấp nập trên đường, tâm trạng tốt hơn không ít, tuy rằng sau này mỗi ba tháng cần phải giao ra một kiện bảo vật, nhưng ít nhất trong thời gian ngắn Triệu Linh sẽ không gặp nguy hiểm đến tính mạng!

Chỉ cần có thời gian, Trần Hạo sẽ có cơ hội cứu nàng, chưa kịp để Trần Hạo suy nghĩ thêm, đột nhiên hắn cảm thấy bụng đau quặn, không chút do dự, Trần Hạo lập tức điên cuồng bay về chỗ ở!

Nhưng sự việc không cho hắn cơ hội, hắn chỉ cảm thấy nửa người dưới bắt đầu phát ra âm thanh kỳ quái.

Phụt... xoẹt xoẹt... ồ ồ!Ồ ồ! Phụt!

Âm thanh lớn đến kỳ lạ!

Vô số sinh linh ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một thanh niên mặc áo bào trắng đang bay nhanh trên không trung, một tay che bụng, âm thanh chính là từ chỗ hắn truyền đến!

“Chết tiệt, ngươi xem, chất lỏng màu vàng chảy ra từ ống quần của hắn là cái gì vậy!”

“Đây là đại tiện sao, ngươi đại tiện thì ở nhà đi, bay lên trời làm gì, ông nội ngươi ơi, quây hàng của ta!”

Thế là, bên trong tòa Vệ thành này, xuất hiện một màn quỷ dị, một thanh niên ở trên bầu trời bay nhanh như chớp, không

ngừng đại tiện, phía dưới bắt đầu điên cuồng rơi xuống vô số chất lỏng màu vàng nhạt!

Cảnh tượng này trở thành truyền thuyết trong Vệ thành, nhưng từ sau ngày đó, thanh niên này không hề xuất hiện trong Vệ thành nữa!

Phủ thành chủ, Chu Khung nuốt trọn Phá Giới Đan vào bụng!

Khí thể trên người hắn chỉ trong nháy mắt bắt đầu tăng vọt, vền vền không đến một canh giờ liền phá tan cảnh giới Bán Thánh thất trọng, đạt tới Bán Thánh bát trọng!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Bán Thánh bát trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ tư, 《 Ma 》 《 Ngôn 》

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Vật phẩm: Thánh Cảnh thể nghiệm phù một tấm

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma khuyển Đại Bạch

Không đến một tháng, trực tiếp đột phá thêm một tầng nữa, hiện tại ở trên chiến trường này, cho dù không dựa vào Thần Ma Dao, Chu Khung cũng có nắm chắc, có thể không sợ bất kỳ đối thủ nào!

Đại Bạch ở bên cạnh lúc này đang nhàm chán nằm dài, sau khi đến chiến trường này, nó đã tìm được rất nhiều thứ tốt ở bên ngoài, thực lực bản thân cũng đang không ngừng tăng lên! Hiện tại đã là Bán Thánh ngũ trọng!

Hơn nữa với thuộc tính đặc biệt của nó, ngay cả Chu Khung hiện tại cũng không thể làm nó bị thương!

Lập tức Chu Khung phản phát như nghĩ tới điều gì, trong miệng nở một nụ cười tà ác.

Đại Bạch thấy mà run rẩy, thầm nghĩ, ai sắp gặp xui xẻo đây!

Thời gian thấm thoát thoi đưa, chỉ chớp mắt, từ sau khi Ma Giáo chiếm cứ Vệ thành đã qua hơn mười năm.

Trong khoảng thời gian này, chưa từng có ai dám khiêu chiến địa vị thống lĩnh của Ma Giáo, dù sao chiến lực của Chu Khung lúc trước cũng kinh thiên động địa, lại nói cũng chẳng cần biết những thứ khác, người ngẩng đầu nhìn Thiên Kiêu Bảng, vị trí thứ ba kia chính là hắn!

Mà những Vệ thành khác, rất nhiều đều đã đổi chủ, bị các chủng tộc khác chiếm cứ!

Một năm trước, Sở Hùng cũng mang theo nhân mã của mình đến nơi này, trực tiếp chiếm cứ một tòa Vệ thành!

Trong khoảng thời gian này, ngoại trừ việc tranh đoạt Vệ thành có thương vong tương đối lớn, mọi người đều không phát động đại chiến nào, đều đang không ngừng tích lũy thực lực!

Chương 217 - Thời kỳ Ma Giáo bùng nổ 1

Dù sao bất kể là cơ duyên thu được trên chiến trường, hay là truyền thừa trong các Vệ thành đều cần thời gian để tiêu hóa, mà trong thời gian này tăng tiến rõ ràng nhất chính là đám người Ma Giáo! Thậm chí có thể nói là đến mức độ đáng sợ!

Thời tiết âm u, huyết nguyệt treo cao!

Ma Hồ Vương một bộ chiến bào, ung dung nằm trên chiếc ghế xích đu đặt bên ngoài tường thành Vệ thành. Hai bên cửa có đệ tử Ma Giáo canh giữ. Các sinh linh ra vào đều thành thành thật thật nộp phí.

Tất cả sinh linh nhìn Ma Hồ Vương đều lộ vẻ sợ hãi! Bởi vì một năm trước, một thiên kiêu Bán Thánh lục trọng của Thiên Hạt tộc, chỉ vì không muốn nộp phí vào thành, đã bị Ma Hồ Vương trực tiếp xé xác. Tuy rằng sau trận chiến ấy, Ma Hồ Vương cũng bị thương không nhẹ, nhưng cũng đủ kinh người rồi!

Các sinh linh đều đang nhỏ giọng bàn tán:

“Người nói xem tại sao tu vi của người Ma Giáo lại tăng tiến nhanh như vậy? Mấy năm trước Ma Hồ Vương kia chẳng qua chỉ là Bán Thánh nhị trọng mà thôi, vậy mà hiện tại đã là Bán Thánh ngũ trọng đỉnh phong!”

“Đâu chỉ có vậy, những cao tăng Ma Giáo khác cũng đột phá nhanh kinh người, thậm chí có kẻ đã đột phá đến Bán Thánh lục trọng! Thật quá đáng sợ! Chẳng lẽ những người này đều là tuyệt thể thiên kiêu?”

“Đúng vậy, chẳng lẽ truyền thừa trong Vệ thành lợi hại như vậy? Nhưng những thế lực chiếm cứ những Vệ thành khác, tốc độ tăng tiến cũng không mạnh như vậy!”

“Ai biết được, cứ ngoan ngoãn ở trong thành chờ đợi là hơn. Đợi Thiên Kiêu đại chiến kết thúc, lão Ngưu ta lập tức rời khỏi đây. Kỳ ngộ trong này dù lớn hơn nữa, cũng phải có mạng hưởng mới được!”

Ma Hồ Vương nằm trên ghế xích đu, trên mặt lộ vẻ đắc ý. Những năm này, thông qua truyền thừa của Vệ thành liên tục quán đỉnh linh khí, tu vi của hắn nhanh chóng tăng lên tới Bán Thánh ngũ trọng!

Đương nhiên, hắn có thể tăng tiến nhanh như vậy, là bởi vì giáo chủ thỉnh thoảng lại lấy ra một số thứ tốt, khi thì là linh dược trân quý, lúc lại là bí pháp lợi hại! Cũng không biết giáo chủ lấy đâu ra những thứ đó! Nghe giáo chủ nói là do người khác tự nguyện dâng tặng, nhưng ai có thể dâng tặng nhiều bảo bối như vậy cho giáo chủ chứ?

Bên trong phủ thành chủ, Chu Khung thần sắc bình tĩnh, toàn thân toát ra một loại ý cảnh khó tả. Phía trước hắn, một bóng dáng khác của Chu Khung chậm rãi hiện lên!

Đây chính là phân thân mà Chu Khung đã luyện chế ra trong mấy năm qua. Nhìn phân thân trước mặt giống hệt như mình, chỉ yếu hơn một chút, Chu Khung không khỏi cảm thán, bàn tay vàng của nhân vật chính quả nhiên rất bá đạo! Đáng tiếc lại có hạn chế, nếu không trực tiếp tạo ra cho hắn cả vạn phân thân, chẳng phải có thể quét ngang chư thiên sao?

Phân thân chậm rãi dung nhập vào trong cơ thể Chu Khung! Hắn khẽ gõ tay lên thành ghế. Địa Nhất mặc áo bào đen đeo mặt nạ hoàng kim quỳ một gối xuống trước mặt hắn!

Lúc này, rõ ràng tu vi của Địa Nhất đã đạt đến Bán Thánh lục trọng. Thủ lĩnh của ba bộ còn lại cũng đều đạt đến tu vi này! Có thể nói, từ khi tứ bộ bắt đầu tu luyện công pháp “Ám Bộ”, tốc độ tu vi tăng tiến của bọn họ luôn nhanh hơn đại bộ phận cao tầng Ma Giáo!

Mặc dù “Ám Bộ” không phân chia đẳng cấp, nhưng Chu Khung cho rằng, hiển nhiên bộ công pháp này không hề thua kém “Ma” “Ngôn” của hắn.

Chu Khung liếc mắt nhìn Địa Nhất, lạnh lùng lên tiếng:

“Gần đây có tình huống gì xảy ra không?”

“Bẩm báo giáo chủ, gần đây đại trận bên ngoài Thiên Kiêu thành xuất hiện dấu hiệu suy yếu! Ngoài ra, Thần tộc cũng đã phát ra thông báo, ba tháng sau sẽ tổ chức một đại hội đấu giá!”

Chu Khung nheo mắt. Trận pháp Thiên Kiêu thành xuất hiện dấu hiệu suy yếu, nói cách khác, thời gian ngắn thì một năm, dài thì mười năm nữa, Thiên Kiêu thành sẽ chính thức mở ra! Khi đó cũng là lúc đại chiến thiên kiêu bước vào giai đoạn khốc liệt nhất!

Bởi vì, một khi Thiên Kiêu thành mở ra, cấm chế của Bát Đại Vệ thành cũng sẽ được giải trừ! Lúc đó, trốn trong Vệ thành cũng sẽ không còn an toàn nữa! Khi đó mới coi như là chính thức bước vào chiến trường Thiên Kiêu! Tất cả sinh linh đều có khả năng sẽ chém giết lẫn nhau!

Nếu như xem việc tiến vào chiến trường Thiên Kiêu như một tấm vé vào cửa, như vậy bình an đi đến Bát Đại Vệ thành chỉ có thể coi như là vượt qua vòng loại mà thôi! Bước tiếp theo chính là trận chiến cuối cùng! Không biết phần thưởng dành cho người cuối cùng được ghi tên trên bảng sẽ là gì?

Còn cả đại hội đấu giá của Thần tộc, đây là tình huống gì?

“Thần tộc mở đấu giá hội sao?” Chu Khung có chút nghi hoặc hỏi.

“Bẩm báo giáo chủ, theo như thuộc hạ được biết, mỗi lần trước khi Thiên Kiêu thành mở ra Thần tộc đều sẽ tổ chức một buổi đấu giá! Đây đã là lệ cũ mấy trăm vạn năm qua rồi!”

Chương 218 - Thời kỳ Ma

Giáo bùng nổ 2

Chu Khung gật đầu, Thần tộc, đã đến lúc nên gặp mặt Quang Vũ xếp hạng thứ nhất kia rồi! Hơn nữa đấu giá hội này, biết đâu lại có thể gặp được nhân vật chính nào đó ở bên trong! Hiện tại chỉ dựa vào việc lừa gạt Trần Hạo, đã khiến cho toàn bộ Ma Giáo phát triển nhanh chóng không ít, đã đến lúc tìm con dê béo tiếp theo rồi!

“Liên Sinh và Bạch Hạo Thiên có tin tức gì chưa?”

“Bẩm giáo chủ, Đại tổng quản và Bạch hộ pháp đều đã truyền tin tới, nói là qua một giai đoạn nữa là có thể đến! chẳng qua hình như Đại tổng quản bị thương!”

Ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo, sau đó phát tay! Hắn khom người biến mất trong phòng.

Trong một khu rừng rậm của chiến trường Thiên Kiêu! Liên Sinh mặc áo bào đỏ, khoe miệng chảy ra một tia máu tươi, nhưng khí thế trên người lại mạnh mẽ đến đáng sợ, rõ ràng đã đạt đến tu vi Bán Thánh thất trọng đỉnh phong!

Nghỉ ngơi một lát, Liên Sinh lại nhanh chóng biến mất tại chỗ!

Liên Sinh vừa biến mất được nửa khắc đồng hồ, hai thân hình đã xuất hiện trong rừng, một người mặc áo bào trắng, trong mắt tỏa ra quang mang rực rỡ, một người dáng người Mập Mạp, trong mắt tràn ngập thù hận!

“A, Tiểu Phàm, lại để hắn chạy thoát, tại sao hắn lại chạy nhanh như vậy chứ! Hơn mười năm rồi mà vẫn không bắt

được hấn!” Tên mập nhìn vết máu trên mặt đất, giận dữ hét lớn!

Trương Tiểu Phàm mặc áo bào trắng cũng trầm tư suy nghĩ, từ hơn mười năm trước, sau khi y dùng bí pháp tra ra là Liên Sinh giết chết bạn gái của Mập Mập! Hai người bắt đầu liên tục truy sát Liên Sinh!

Lần đầu tiên hai người nhìn thấy Liên Sinh, đối phương mới chỉ có tu vi Bán Thánh tứ trọng, nhưng mỗi lần đều có thể chạy thoát khỏi sự truy sát của hai người, không phải là đột nhiên có đàn hung thú bạo động thì chính là đột nhiên xuất hiện một truyền thừa nào đó trực tiếp mang Liên Sinh đi mất!

Mỗi lần muốn giết chết Liên Sinh, đều sẽ xuất hiện đủ loại ngoài ý muốn, lúc xuất hiện trở lại, tu vi của hấn ta đều sẽ tăng vọt một đoạn, hiện tại mới mười mấy năm mà đối phương đã có tu vi Bán Thánh thất trọng đỉnh phong rồi!

Thậm chí khiến Trương Tiểu Phàm sinh ra một loại ảo giác, cứ như đang giết chính mình vậy, bởi vì trước kia khi y bị người ta đuổi giết, cũng ở trong trạng thái này, kỳ ngộ không ngừng, căn bản là giết không chết!

Trương Tiểu Phàm không biết chính là, trạng thái của Liên Sinh hiện tại thật sự không khác gì y lúc trước, đều được Thiên Đạo che chở, muốn giết chết đối phương là vô cùng khó khăn!

Trừ phi là Chu Khung có tám lá chắn là Giả Thiên phù trợ giúp, mới có thể dễ dàng giết chết, mà còn không dính nhân quả!

Trương Tiểu Phàm nhìn Mập Mập vẫn đang phẫn nộ, thờ dãi một hơi, nói:

“Mập Mập, Liên Sinh kia bị thương chạy không nhanh được đâu, chúng ta tranh thủ ngăn hấn lại trước khi hấn tiến

vào Vệ thành! Nếu không, chờ hấn vào thành rồi sẽ rất khó để ra tay!”

Mập Mập nghe xong, trịnh trọng gật đầu! Hai người cũng rất nhanh biến mất trong rừng rậm!

Cách Vệ thành tám trăm dặm, trên một cánh đồng hoang vu, Liên Sinh mặc một bộ hồng bào đứng lặng trên mặt đất! Miệng không ngừng trào ra máu tươi! Hai người đối diện chính là Trương Tiểu Phàm và Mập Mập vẫn luôn truy sát hấn!

Lúc này Mập Mập đang nghiêng răng nghiêng lợi, phần uất quát: “Lần này ngươi chạy không thoát đâu, nói, vì sao ngươi lại giết Ngọc Lăng!”

Mười mấy năm qua, mỗi lần gặp mặt Mập Mập đều hỏi Liên Sinh vấn đề này, nhưng lần nào Liên Sinh cũng lạnh lùng, chẳng trả lời hấn nửa lời!

Thế nhưng lúc này khoe miệng Liên Sinh lại thoáng hiện một nụ cười.

“Ngọc Lăng, Ngọc Lăng là ai, bọn tổng quản giết người nhiều vô số kể, làm sao biết ngươi đang nói đến kẻ nào! Nói chi, có thể chết trong tay bọn tổng quản, cũng coi như là phúc phận của ả ta! Chẳng lẽ ngươi muốn báo ân?”

“Ngươi!” Mập Mập nhìn Liên Sinh với vẻ mặt giễu cợt đối diện, sắc mặt càng thêm khó coi.

“Ngọc Lăng là một cô nương tốt như vậy, ngươi lại nhẫn tâm xuống tay sát hại nàng! Chẳng lẽ ngươi không sợ báo ứng sao?”

Liên Sinh nhìn Mập Mập với ánh mắt như nhìn kẻ ngốc, đầu óc của người này chắc chắn có vấn đề, muốn báo thù thì cứ việc báo thù, nói gì mà báo ứng với không báo ứng, chẳng

phải là có bệnh sao? Đây là chiến trường, giết người chẳng phải là chuyện thường tình hay sao!

Trương Tiểu Phàm lúc này cũng lộ vẻ bất đắc dĩ. Mập Mạp quả thực bị cái chết của Ngọc Lăng kích động, nhưng việc cấp bách trước mắt là phải bắt được Liên Sinh, để Mập Mạp tự tay báo thù, có lẽ hắn sẽ cảm thấy dễ chịu hơn một chút!

Nghĩ vậy, Trương Tiểu Phàm liền vung tay chớp tới Liên Sinh, trong chớp mắt uy thế ngập trời!

Ầm!

Liên Sinh lập tức bóp nát một khối ngọc phù trong tay.

Trước mặt hắn lập tức hiện ra một kết giới phòng ngự cực lớn, công kích của Trương Tiểu Phàm đánh lên kết giới, phát ra tiếng vang kinh thiên động địa!

Chương 219 - Không ngừng cứu viện

Sau đó, kết giới bắt đầu xuất hiện vết rạn.

Trong mắt Trương Tiểu Phàm lóe lên tia sáng, hắn biết đối phương còn có hậu chiêu, nhưng lần này hắn đã phong tỏa không gian xung quanh, Liên Sinh chắc chắn không thể chạy thoát, chỉ có thể giãy chết mà thôi!

Công kích trong tay bắt đầu nhanh chóng đánh lên kết giới!

Vết rạn trên kết giới càng lúc càng lớn, e rằng không chống đỡ được bao lâu nữa!

Còn Mập Mập thì trốn ở một bên, tu vi của hắn chỉ mới đạt đến Bán Thánh tứ trọng, hai người giao thủ, hắn căn bản không thể nhúng tay vào, ngược lại còn dễ dàng làm vướng tay Trương Tiểu Phàm!

Thậm chí có một lần, hắn suýt chút nữa bị Liên Sinh bắt được, may mà Trương Tiểu Phàm phát hiện kịp thời, cứu hắn một mạng! Từ đó về sau, mỗi khi Trương Tiểu Phàm ra tay, Mập Mập đều trốn thật xa!

Lúc này Liên Sinh trong kết giới phòng ngự lại vô cùng bình tĩnh nhìn Trương Tiểu Phàm đang không ngừng tấn công bên ngoài, khóe miệng nở một nụ cười lạnh. Đối phương vẫn luôn muốn bắt sống mình, để tên mập kia giết mình báo thù!

Thật nực cười, nếu không phải hắn cứ ôm ý nghĩ bắt sống mình, có lẽ mình đã sớm bị hắn giết chết rồi, ha ha! Tâm tính non nớt như vậy, nhất định không thể làm nên đại sự!

Một nén nhang trôi qua,

Àm!

Một tiếng nổ lớn vang lên, kết giới phòng ngự bị công kích của Trương Tiểu Phàm đánh cho vỡ tan!

Trương Tiểu Phàm nhìn Liên Sinh tuy miệng không ngừng trào máu tươi nhưng vẻ mặt vẫn bình tĩnh như nước, trong mắt thoáng hiện vẻ trịnh trọng. Người như vậy thật sự rất đáng sợ, máu lạnh, vô tình, lại còn không sợ chết!

Nhưng hắn không dám do dự thêm nữa, lập tức đưa tay chụp vào Liên Sinh, hắn không tin còn có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn nào nữa!

Tay Trương Tiểu Phàm vừa muốn chạm vào Liên Sinh, trong mắt hắn bỗng lóe lên vẻ kinh hãi và phần nộ không thể tưởng tượng nổi!

Hắn lập tức thu tay, xoay người, quát lớn: “Tránh ra!”

Tay hắn trực tiếp chụp tới Mập Mập! Mập Mập nghe vậy theo bản năng né tránh.

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên từ miệng Mập Mập!

Chỉ thấy Trương Tiểu Phàm đang nắm lấy Mập Mập, bay sang một bên, còn Mập Mập thì đang ôm lấy cánh tay trái, khuôn mặt méo mó kêu gào thảm thiết.

Nơi đó đầm đìa máu tươi, một nửa thịt trên cánh tay trái của hắn đã biến mất, xương cốt đều lộ ra ngoài, đồng thời bên trên còn lưu lại ý cảnh phá hoại đầy đáng sợ khiến hắn không cách nào khôi phục lại như cũ!

Một bên khác vốn là vị trí Mập Mập đang đứng, lúc này xuất hiện một nam tử mặc áo đen đeo mặt nạ hoàng kim, tay

trái cầm một thanh chủy thủ, tay phải mang theo một miếng thịt ba chỉ! Hắn ta lạnh lùng nhìn bọn họ!

Trương Tiểu Phàm lại quay đầu nhìn về phía Liên Sinh, phát hiện xung quanh hắn cũng có ba nam tử đeo mặt nạ đang bảo vệ hắn!

Lại tới bốn người, trong mắt Trương Tiểu Phàm hiện lên vẻ khiếp sợ, bốn người này đều có tu vi Bán Thánh lục trọng, hơn nữa rõ ràng là cùng một thể lực với Liên Sinh!

Rốt cuộc thể lực nào mà có thể có nhiều thiên tài như vậy, tất nhiên không phải tầm thường, mà nơi này cách một tòa thành vệ rất gần, thể lực của đối phương rất có thể ở ngay thành vệ kia! Thậm chí có khả năng viện binh không chỉ bốn người này!

Nghĩ tới đây, Trương Tiểu Phàm không dám do dự nữa, trong tay lại ngưng tụ thành bàn tay khổng lồ, đánh về phía năm người Liên Sinh. Hắn phải nhanh chóng kết thúc trận chiến, vậy thì không thể bắt sống được!

Bốn vị thủ tọa phía dưới liếc nhìn nhau, đồng thanh hét lớn!

“Thiên!”

“Địa!”

“Huyền!”

“Hoàng!”

“Tứ hình hợp nhất, vạn pháp bất xâm!”

Chỉ thấy theo tiếng hét lớn của bốn người, một kết giới phòng hộ màu đen cực lớn lập tức bao trùm năm người!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, toàn bộ hoang nguyên đều rung chuyển dữ dội, mặt đất nứt ra vô số khe rãnh. Dư chấn vô cùng cuồn cuộn bùng nổ, ngay cả hung thú cách đó mấy chục dặm cũng bị chấn động mà chết!

Trên bầu trời, Trương Tiểu Phàm liên tiếp lùi về phía sau hơn trăm mét! Hắn nhìn bốn người đeo mặt nạ phía dưới với vẻ mặt khiếp sợ!

Lúc này kết giới phòng hộ màu đen mà bốn vị thủ tọa vừa mới tạo thành đã bị nghiền nát, bốn người đều phun ra máu tươi, tuy nhiên trong mắt họ đều lộ vẻ lạnh lùng và không sợ hãi, rõ ràng không chịu thương tổn quá nặng!

Bốn người chỉ là Bán Thánh lục trọng, không dựa vào ngoại lực, vậy mà lại tiếp được một chương toàn lực của hắn, đây là chuyện không thể tưởng tượng nổi!

Phải biết rằng tu vi của hắn là Bán Thánh cửu trọng, lại không phải Bán Thánh cửu trọng bình thường, nếu không tin thì cứ nhìn lên trời mà xem, kẻ đứng thứ mười chính là ta đây!

Trương Tiểu Phàm lộ vẻ phẫn nộ, bị sỉ nhục như thế, hắn lại đánh ra một chương. Lần này hắn dồn hết mười hai phần công lực, hắn không tin đám tàn binh bại tướng này còn có thể đỡ được, càng không tin còn có kẻ đến phá đám!

Chương 220 - Hội đấu giá Thần tộc 1

Đúng lúc này! Một tiếng hét kinh thiên động địa truyền đến, khiến không gian chấn động vang lên ong ong.

“Kẻ nào dám làm tổn thương Đại tổng quản Ma Giáo của ta!”

Chỉ thấy từ xa, một Ma Thần sáu tay cao vạn trượng đang chạy nhanh đến, tay cầm trường thương đâm về phía Trương Tiểu Phàm!

Ý chí hủy diệt bộc phát cuồng bạo từ trên người hắn, khiến Trương Tiểu Phàm cảm thấy một tia uy hiếp, hắn vội vàng thu tay lại, dốc toàn lực chống đỡ!

Một tay che chở cho Mập Mập, một tay vẽ một vòng tròn trước người!

Keng!

Một tiếng thương minh như tiếng chuông lớn vang lên!

Cơ thể Ma Thần sáu tay khựng lại!

Nhưng Trương Tiểu Phàm lại bị đánh bật ra xa hơn trăm dặm! Hắn kinh ngạc nhìn Ma Thần sáu tay. Không chút do dự, lập tức xoay người mang theo Mập Mập biến mất!

Hắn không phải sợ mình đánh không lại Ma Thần sáu tay, mặc dù thực lực đối phương bất phàm, nhưng cũng không đủ để hắn phải e ngại, hắn lo lắng Mập Mập sẽ bị dư chấn giết chết.

Hơn nữa vị trí vừa rồi rất có thể là đại bản doanh của đối phương! Biết đâu còn có nhân vật lợi hại hơn, cho nên vẫn nên đi trước cho thỏa đáng!

Đám người Ma Giáo không truy đuổi Trương Tiểu Phàm và người kia, mang theo Liên Sinh trở về Vệ thành!

Lúc này, Chu Khung đang bế quan tu luyện, công pháp hần tu luyện đã đến thời khắc mấu chốt!

Vừa rồi, hần cảm nhận được dao động bên ngoài Vệ thành. Nhưng sau khi phát giác ra thực lực của Trương Tiểu Phàm, hần cũng không xuất quan, hiện tại cao tầng Ma Giáo đều đã phát động! Nếu chút chuyện nhỏ này còn cần hần phải đích thân ra tay, vậy Ma Giáo tồn tại còn có ý nghĩa gì!

Là giáo chủ, chẳng phải chỉ cần thể hiện uy phong sao! Những chuyện còn lại cứ giao cho thuộc hạ là được!

Nửa canh giờ sau, Chu Khung chậm rãi mở mắt, rốt cuộc bộ công pháp bá đạo này cũng giúp hần càng thêm phần oai phong!

Địa Tam phát tay, xuất hiện bên cạnh hần!

“Truyền lệnh cho tất cả cao tầng, khai triều hội!”

“Vâng!” Địa Tam cung kính đáp, nhanh chóng biến mất!

Một khắc đồng hồ sau!

Trong đại điện, Chu Khung uy nghi ngự trên Ma Long bảo tọa, hai bên phía dưới là hàng ngũ cao tầng Ma Giáo, bên cạnh là Liên Sinh trong y phục đỏ rực!

Lúc này, Bạch Hạo Thiên cũng đã trở về, tu vi đạt đến Bán Thánh thất trọng! Liên Sinh cũng là Bán Thánh thất trọng, quả nhiên Thiên Vận Chi Tử phải được tôi luyện trong gian khổ!

Hiện tại, Ma Giáo đã gia nhập chiến trường thiên kiều này hơn mười năm, dựa vào tài nguyên chiến trường và lợi dụng nhân vật chính, có thể nói là đã lật xác hoàn toàn!

Không tính Chu Khung, hiện tại có một người đạt đến Bán Thánh bát trọng, Ma Vô Đạo!

Hai người Bán Thánh thất trọng, Liên Sinh và Bạch Hạo Thiên!

Sáu người Bán Thánh lục trọng, hai vị đường chủ và bốn vị thủ tọa!

Hơn hai mươi người Bán Thánh ngũ trọng, các đại Ma Vương, hộ pháp, đường chủ...!

Có thể nói, Ma Giáo đã trở thành một thế lực Bán Thánh hùng mạnh!

Nhìn đám thuộc hạ ngày càng cường đại, Chu Khung trầm giọng nói.

“Thiên Kiều thành sắp mở ra, hỗn chiến cũng sẽ bắt đầu, bốn tọa hy vọng lần này, Ma Giáo sẽ là thế lực giành được thắng lợi cuối cùng, không có ngoại lệ! Các ngươi hiểu ý bốn tọa chứ?”

Cao tăng Ma Giáo ban đầu có phần sững sờ, sau đó dường như đã hiểu ra, giáo chủ muốn..., quả nhiên là giáo chủ, bá đạo ngút trời!

Tất cả mọi người đều cung kính hô to!

“Chúng thuộc hạ xin thề, nhất định không phụ lòng kỳ vọng của giáo chủ!”

“Chúng thuộc hạ xin thề, nhất định không phụ lòng kỳ vọng của giáo chủ!”

“Tốt! Toàn lực tu luyện, không cần phải tiếc rẻ tài nguyên!” Chu Khung lạnh lùng nói.

“Vâng!”

Một canh giờ sau, đám người Ma Giáo lần lượt rời khỏi đại điện với vẻ mặt phấn khởi, lời nói đầy khí phách của Chu Khung đã khơi dậy hoàn toàn ý chí chiến đấu trong lòng bọn họ!

Trong đại điện, Chu Khung nhíu mày nhìn Liên Sinh.

“Bị thương! Ai làm?”

“Trương Tiểu Phàm, khụ, hắn nói là muốn báo thù cho thể tử của băng hữu, truy sát ta hơn mười năm.” Liên Sinh ho nhẹ, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo!

“Trương Tiểu Phàm.” Chu Khung lẩm bẩm, ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Kiêu băng, vị trí thứ mười chính là Trương Tiểu Phàm của Nhân tộc!

Chu Khung âm thầm suy đoán, truy sát Liên Sinh hơn mười năm mà vẫn không bị bỏ rơi, xem ra vận khí của tên tiểu tử này không tệ, phải biết rằng giá trị Thiên Vận của Liên Sinh hiện tại đã vượt quá 2300. như vậy rất có thể hắn cũng là Thiên Vận Chi Tử, chẳng lẽ lại có thêm một nhân vật chính nữa xuất hiện sao!

Con dê béo bỏ rớt cuộc đã đến, lần này chẳng những có thể vật lông, mà hắn còn muốn ăn thịt dê!

Nhìn Liên Sinh, Chu Khung lấy ra một viên đan dược trị thương cấp Bán Thánh đỉnh phong mà hắn lấy được từ Trần Hạo, ném cho Liên Sinh!

“Dưỡng thương cho tốt, dám làm thương người, Trương Tiểu Phàm kia đừng hòng sống sót rời khỏi chiến trường này!”

Chương 221 - Hội đấu giá Thần tộc 2

Liên Sinh nhận lấy đan dược, nuốt xuống, cung kính hành lễ, sau đó biến mất khỏi đại điện!

Thời gian chậm rãi trôi qua, bất tri bất giác đã đến lúc Thần tộc mở đại hội đấu giá!

Lúc này, bên trong Vệ thành bị Thần tộc chiếm lĩnh, có thể nói là cực kỳ phồn hoa, phàm là sinh linh biết đến chung quanh đều đến, đây chính là chuyện lớn nhất trước khi chiến trường thiên kiêu quyết chiến!

Các đại thiên kiêu đều sẽ xuất hiện!

Các sinh linh đều tụ tập ở cửa ra vào, trò chuyện với nhau!

“Người xem, người xem, kia chẳng phải Hỏa Phiền hạng một trăm hai mươi một trên bảng xếp hạng thiên kiêu sao, nghe nói tu vi đã đạt đến Bán Thánh bát trọng rồi!”

“Còn có người kia nữa, chẳng phải là người đứng thứ ba mươi một trên bảng xếp hạng, Thiên Thi tộc, Thi Cơ sao?”

“Bọn họ có gì đáng để ý chứ, ta nói cho các người biết, mười vị trí đầu Thiên Kiêu bảng hôm nay đều sẽ đến! Các người nhìn người ngồi trên vọng lâu trong thành kia kia! Các người có biết đó là ai không?”

Một Thụ nhân thành tinh cường tráng nói với vẻ thần bí!

Những sinh linh khác bị hắn ta khiến cho có chút tò mò, vội vàng hỏi: “Ai vậy, chẳng lẽ là thiên kiêu đứng trong mười hạng đầu?”

Thụ nhân vẻ mặt đắc ý gật đầu, những sinh linh khác cũng tò mò nhìn hắn, tuy nhiên cũng có người biết là ai, nhưng không cất ngang lời Thụ nhân!

Thụ nhân cũng biết, nếu không nói nữa, e là sẽ có người thay hắn nói mất, bèn ho nhẹ một tiếng, trầm giọng nói: “Người này chính là Sở Hùng, nhân tộc đứng thứ tư trên Thiên bảng, là đế vương của một hoàng triều ở Không Châu, những người đứng bên cạnh chính là văn thần võ tướng dưới trướng hắn! Người nào cũng đều bất phàm!”

“Ồ, hai vị ngồi đối diện hắn là ai vậy?” Một Ngưu đầu nhân nhìn hai nam tử ngồi đối diện Sở Hùng, tò mò hỏi.

Mọi người nhìn sang, chỉ thấy đối diện Sở Hùng còn có hai nam tử đang ngồi, càng thêm tò mò, có thể ngồi chung một chỗ với Sở Hùng, thân phận chắc chắn là không tầm thường!

Thụ Nhân lại ho nhẹ một tiếng: “Hắc hắc, hôm nay ta sẽ nói cho các ngươi rõ ràng một chút, Trương Tiểu Phàm mặc áo bào trắng kia chính là người đứng thứ mười trên Thiên Kiêu bảng! Cũng là Nhân tộc! Người còn lại có lẽ là bằng hữu của hắn, không có chút danh tiếng nào!”

Vô số sinh linh nhìn cái bàn kia đều khiếp sợ, vậy là đã có hai người trong top mười Thiên Kiêu bảng xuất hiện! Cộng thêm Quang Vũ của Thần tộc trong thành, đã có ba người rồi!

Đúng lúc này, thủ vệ ở cửa đột nhiên quát lớn một tiếng!

“Vị trí thứ hai Thiên kiêu bảng, Vu tộc, Vu Nguyên đến!”

Đông đảo sinh linh lập tức nhìn ra ngoài cửa thành, chỉ thấy một đại hán dáng người cao lớn, giống như Nhân tộc, sải bước đi vào trong thành, khí thế hùng hồn, cho dù trong thành có cấm chế trói buộc, cũng khiến cho người ta không dám đến gần hắn!

Trong vọng lâu, Sở Hùng và Trương Tiểu Phàm nhìn Vu Nguyên phía dưới, ánh mắt đều co rút lại. Hai người nhìn nhau, đều nhìn thấy vẻ coi trọng trong mắt đối phương. Vu Nguyên này quả xứng với danh hiệu người đứng thứ hai Thiên kiều bảng, khiến cho người ta cảm thấy áp lực quá lớn!

Sau đó chưa đến nửa canh giờ, top mười người đứng đầu Thiên bảng lại đến thêm vài người! Người nào cũng đều có khí thế bất phàm, đừng nói là Trương Tiểu Phàm, ngay cả Sở Hùng cũng cảm thấy có chút áp lực!

Thế nhưng ánh mắt Sở Hùng lại nhìn ra bên ngoài, hình như đang đợi ai đó đến!

Các sinh linh ở cửa thành nói chuyện đã được vài canh giờ, chẳng những không dừng lại, mà ngược lại càng thêm phấn khích!

“Còn ai chưa đến nữa vậy, lão Ngưu ta hôm nay thật sự là được mở mang tầm mắt rồi!”

“Còn ai nữa ư, người ngẩng đầu nhìn trời là biết ngay!”

Ngay khi Ngưu đầu nhân đang ngơ ngác ngẩng đầu lên! Từng tiếng gầm rú của Ma Long từ xa truyền đến!

“Rống rống rống!”

Ánh mắt Sở Hùng trên vọng lâu bỗng trở nên sắc bén, hấn lâm lâm: “Đến rồi!”

Trương Tiểu Phàm cũng tò mò nhìn về phía xa, đột nhiên cảm thấy cánh tay mình tê rần, phát hiện Mập Mập bên cạnh đang nắm lấy cánh tay mình, nhìn về phía xa với vẻ mặt phấn nộ!

Trương Tiểu Phàm có phần kinh ngạc, sau đó ánh mắt xiết chặt. Bởi vì hấn nhìn thấy một bóng người màu đỏ trên phi liên ở phía xa! Chính là Liên Sinh!

Chỉ một tháng không gặp, thương thế trên người Liên Sinh đã hoàn toàn khôi phục!

Còn có Liên Sinh nếu đứng ở bên ngoài phi liên, như vậy chứng minh bên trong còn có tồn tại mạnh hơn hẳn, là ai? Nhìn bầu trời, phảng phất nghĩ tới một khả năng!

Sinh linh ở cửa thành nghị luận càng hiếu kỳ hơn!

“Đây là ai vậy, Ma Long kéo xe, khí thế cũng quá mạnh mẽ!”

“Cái này người cũng không biết, người thật sự là quá lạc hậu, người nói ba vị trí đầu Thiên Kiêu Bảng còn có ai chưa tới?”

“Người nói là, đại hung ma tuyệt thế Chu Khung, được xưng là giáo chủ Ma Giáo!” Người đầu trâu kinh ngạc kêu lên.

Chương 222 - Dê tới

“Người nhỏ giọng một chút, không muốn sống nữa, nếu bị hắn nghe được, sẽ xé xác người ngay lập tức!”

Ngưu đầu nhân vừa mới nói chuyện, sợ tới mức lập tức lui về phía sau mấy bước, tiến vào bên trong Vệ thành, trong lòng mới an tâm không ít!

Những sinh linh khác cũng sợ hãi nhìn Ma Long Phi Liễn bay tới, thật sự là những năm này hung danh của Ma Giáo trên chiến trường quá đáng sợ! Hung thú, sinh linh bị tàn sát vô số kể, dường như toàn bộ chiến trường đều tràn ngập bóng dáng của Chu Khung và Lục Tí Ma Thần!

Dưới vẻ mặt sợ hãi và tò mò của mọi người, phi liễn dừng ở cửa Vệ thành!

Lúc này, ánh mắt của các đại thiên kiêu trong Vệ thành đều nhìn về phía phi liễn. Tất cả mọi người đều biết đại danh của Chu Khung, nhưng rất nhiều sinh linh đều chưa từng thấy dung mạo cụ thể của hắn!

Trong một toà vọng lâu ở giữa Vệ thành, đứng một sinh linh, mặc hoàng kim bào, dáng dấp cơ bản giống với Nhân tộc, nhưng ánh mắt màu vàng kim của hắn cho người khác biết hắn không phải Nhân tộc! Hắn chính là Quang Vũ của Thần tộc!

Lúc này, hắn nhìn về phía Ma Long Phi Liễn, trong mắt lóe lên một tia kim quang!

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả sinh linh, cửa lớn của phi liễn mở ra! Một bóng người mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi đi ra!

Toàn thân ma diễm ngập trời, sát khí ngút trời giống như bao phủ toàn bộ Vệ thành, trong ánh mắt tràn ngập bá đạo và tự tin, dường như không nhìn đến bất cứ sinh linh nào ra gì!

“Mẹ nó, Chu giáo chủ này quả thật bá đạo, sát khí này, không dám nghĩ hắn đã đồ sát bao nhiêu sinh linh!”

“Nghe nói hắn là đệ tử của Ma Tôn! Có thể bá đạo như vậy cũng là có lý do!”

“Ta đã nói rồi, cũng chỉ có đệ tử của Ma Tôn mới bá đạo và hiều sát như vậy!”

Trong tiếng bàn tán của các sinh linh, phi liễn nhanh chóng bay vào trong Vệ thành!

Chu Khung mang theo đông đảo cao tăng Ma Giáo đi vào một toà vọng lâu! Trên đường đi tất cả sinh linh đều nhường đường, phàm là nơi Chu Khung đi qua trong nháy mắt đều trở thành một khoảng không!

Trong toàn bộ Vệ thành, chỉ có mười toà vọng lâu! Rõ ràng là chuẩn bị cho mười người đứng đầu Thiên Kiêu Bảng, mà lúc này cách lúc đấu giá hội bắt đầu còn một canh giờ!

Ánh mắt Chu Khung trong vọng lâu nhìn về phía Quang Vũ cách đó không xa, ánh mắt co rút lại, đối phương cho hắn cảm giác tuyệt đối không phải là Bán Thánh cửu trọng, mà là thập trọng! Xem ra kế hoạch bao vây của hắn còn cần điều chỉnh lại!

Ánh mắt của Quang Vũ trong vọng lâu xa xa đồng thời nhìn về phía Chu Khung, lẩm bẩm nói: “Quả thật có chút bá đạo, là đệ tử của Ma Tôn sao, đáng tiếc ở chiến trường này nên lấy ta vi tôn!”

Ánh mắt Chu Khung lại nhìn về phía Vu Nguyên, dường như có cảm giác quen thuộc, Vu tộc, nếu như hắn không đoán

sai, Thiên Vu tộc bị diệt sát lúc trước hẳn chính là chi nhánh của Vu tộc!

Hắn không để ý đến chiến ý của Vu Nguyên! Ánh mắt lướt qua từng toà vọng lâu, cuối cùng nhìn về phía toà vọng lâu ở ngoài rìa, hiện lên một tia hưng phấn, dề lại xuất hiện!

Trong toà vọng lâu đó chính là Sở Hùng, Trương Tiểu Phàm! Nhìn Thiên Vận Chi Khí 3500 điểm trên đỉnh đầu Trương Tiểu Phàm! Chu Khung âm thầm gật đầu!

Đây là nhân vật chính thứ ba hắn gặp được từ khi tiến vào chiến trường, hơn nữa, không giống Trần Hạo, hắn và Sở Hùng đều là chân thân tiến vào nơi này!

Trong mắt Chu Khung lóe lên một vẻ giá lạnh, trong lòng như đã tuyên án tử hình cho hai người! Hai phần quà lớn, chuyến này đến chiến trường xem như không uổng công!

Lúc này, Liên Sinh ở một bên trầm giọng nói với Chu Khung: “Giáo chủ, kẻ mặc áo bào trắng trong vọng lâu kia chính là Trương Tiểu Phàm đang truy sát ta.”

“Ồ?” Khóe miệng Chu Khung nhếch lên một nụ cười tà, phát tay, Địa Nhất liền đi tới bên cạnh hắn, chỉ vào hai người Trương Tiểu Phàm đối diện.

“Ngươi đi đi, nói bốn tọa có lời mời hai vị kia tới đây ngồi một chút.”

Bên trong vọng lâu của Sở Hùng, từ sau khi Chu Khung xuất hiện, bầu không khí trở nên có phần ngột ngạt.

Lúc này, Trương Tiểu Phàm nhìn Chu Khung ở đối diện với vẻ mặt trịnh trọng. Qua những lời bàn tán của đông đảo sinh linh vừa rồi, hắn đã biết đối phương là ai: Nhân vật đứng thứ ba trên Thiên Kiều Bảng!

Hơn nữa, Chu Khung khiến hấn cảm thấy một loại áp lực chưa từng có, giống như có một loại cảm giác mách bảo hấn phải tránh xa đối phương.

Trực giác mách bảo hấn rằng đối phương có địch ý rất lớn với mình, thậm chí là sát ý!

Mập Mập bên cạnh hấn lại không ngừng nhìn Liên Sinh với vẻ mặt thù hận, hận không thể ăn tươi nuốt sống đối phương!

Sở Hùng cũng kinh ngạc nhìn Chu Khung, hấn cảm nhận được khí thế trên người Chu Khung còn mạnh hơn rất nhiều so với lần gặp trước!

Nhưng đã lỡ bước vào chiến trường này, hấn - Sở Hùng - nhất định phải đoạt vị trí đầu bảng trên Thiên Kiêu Bảng, đó chính là niềm kiêu hãnh của một bậc đế vương! Bởi vậy, bất kể là Chu Khung, Quang Vũ hay Vu Nguyên, đều là đá cản đường của hấn.

Chương 223 - Ma Giáo giàu có, hội đấu giá mở màn 1

Ngay khi tất cả mọi người đang mang những tâm tư khác nhau, một bóng người bỗng xuất hiện trước mặt bọn họ!

Ánh mắt Trương Tiểu Phàm lạnh lẽo, hắn nhận ra người này, chính là kẻ đã cắt mất ba cân thịt của Mập Mập!

Người vừa tới nhìn hai người Trương Tiểu Phàm và Mập Mập, khàn giọng nói: “Giáo chủ nhà ta có lời mời hai vị tới đó ngồi một chút!”

Ánh mắt Trương Tiểu Phàm lộ vẻ khiếp sợ, mời hai người bọn hắn qua đó ngồi một chút? Chuyện này là sao? Chẳng lẽ hắn ta không biết mình đã truy sát thuộc hạ của hắn ta suốt mười mấy năm qua sao? Muốn giảng hòa?

Mập Mập ở bên cạnh cũng lộ vẻ hoang mang, lúc này tuy hắn đang bị thù hận che mờ lý trí, nhưng cũng không hề ngu ngốc, đối phương mời bọn hắn qua đó, chắc chắn là có ý đồ khác.

Hai người liếc nhìn nhau, sau đó chậm rãi đứng dậy. Bất kể đối phương có ý gì, cứ đi qua xem sao, dù sao trong Vệ thành này cũng không thể động thủ!

Sở Hùng ở một bên trầm giọng nói: “Trương lão đệ, có cần ta đi cùng người không?”

“Không cần!” Trương Tiểu Phàm phát tay, dẫn Mập Mập đi về phía vọng lâu của Ma Giáo!

Một võ tướng đứng sau lưng Sở Hùng nhìn theo bóng lưng Trương Tiểu Phàm đang dần khuất xa, trầm giọng nói: “Tên này thật sự là không biết điều, bệ hạ đã có ý chiêu mộ như vậy mà hắn ta lại không có chút phản ứng nào!”

Sở Hùng lắc đầu, ban đầu hắn thấy Trương Tiểu Phàm có thiên phú hơn người nên muốn chiêu mộ, ai ngờ đối phương lại là kẻ không chịu khuất phục dưới trướng người khác!

Nhưng nhìn dáng vẻ của hắn ta, hình như cũng có thù oán với Chu Khung, nói không chừng có thể lợi dụng được.

Lúc này, Chu Khung nhìn Trương Tiểu Phàm đang đi tới, khẽ lẩm bẩm: “Dê đến rồi!”

Các cao tăng khác của Ma Giáo đều lộ vẻ khó hiểu, dê? Dê nào? Kẻ đang đi tới chẳng phải là Nhân tộc sao?

Trương Tiểu Phàm và Mập Mập đi tới vọng lâu của Chu Khung, định ngồi xuống ghé đôi diện Chu Khung!

Bành! Một tiếng vang thật lớn, ghé dưới thân hai người còn chưa kịp hạ xuống đã trực tiếp nổ tung, Trương Tiểu Phàm phản ứng kịp thời nên không sao, Mập Mập thì trực tiếp ngã xuống đất, lập tức bò dậy, phẫn nộ nhìn Chu Khung!

Chu Khung ngồi trên ghế nhìn hai người, lạnh lùng nói: “Trước mặt bổn tọa, hai người các ngươi cho rằng mình có tư cách ngồi sao?”

Ánh mắt Trương Tiểu Phàm và Mập Mập co lại, xem ra đây là một bữa Hồng Môn yến, nhưng nghĩ đến hiện tại trong Vệ thành không thể động võ, hai người cũng an tâm hơn không ít!

“Không biết Chu giáo chủ gọi hai chúng ta tới có chuyện gì?”

“Chuyện gì, hai người các người truy sát Đại tổng quản dưới trướng bốn tọa hơn mười năm, có biết tội không!”

“Cái gì!” Trong mắt Trương Tiểu Phàm và Mập Mập đều lộ vẻ kinh ngạc, vốn tưởng rằng đối phương gọi hai người tới là hòa đàm, còn chuẩn bị tâm lý không thỏa hiệp, nhưng đây là cái gì, trực tiếp hỏi tội sao, coi hai người bọn họ là thuộc hạ sao!

Về phần nộ trên mặt Mập Mập càng không cần nói cũng biết, miệng gầm nhẹ: “Nên tội gì, Liên Sinh kia giết bạn gái ta, vậy hẳn nên tội gì!”

“Người là ai! Bạn gái của người là ai!” Chu Khung khinh miệt liếc nhìn Mập Mập đang phẫn nộ, cười lạnh!

“Ta là Bộ Cự, bạn gái ta là Ngọc Lăng, chính là bị hắn giết! Ta muốn hắn nợ máu trả bằng máu có vấn đề gì sao?” Mập Mập nói xong thậm chí còn huyếch hóa ra hình ảnh bạn gái trước mặt Chu Khung, như muốn chứng minh mình không nói dối!

Chu Khung nhìn Mập Mập đang phân bua với mình, vẻ mặt thích thú, phân bua với Ma Giáo, người cũng thật thú vị, còn có người cái tên gì đây, Bộ Cự, chỉ bằng cái tên này, người có bạn gái cũng là lãng phí!

“Giết bạn gái của người thì đã sao, giết thì giết! Thế nhưng hai người các người lại dám truy sát Liên Sinh, xem ra thật sự là chán sống rồi!”

“Người...” Đừng nói là Mập Mập, ngay cả Trương Tiểu Phàm cũng tỏ vẻ phẫn nộ. Chu Khung này hoàn toàn không nói đạo lý, chỉ cho phép bọn họ giết người, lại không cho người khác báo thù, hơn nữa rõ ràng là đang vũ nhục bọn họ!

Trương Tiểu Phàm lạnh lùng nhìn Chu Khung, khóe miệng nhếch lên hung ác nói: “Chu giáo chủ, chúng ta sau này còn

gặp lại!”

Nói xong mang theo Mập Mập nhanh chóng rời đi! Ở lại đây cũng vô dụng, hấn chú ý tới ánh mắt của Chu Khung, nếu không phải nội thành không thể động võ, hấn cũng hoài nghi Chu Khung sẽ trực tiếp giết hai người bọn họ, thay Liên Sinh trút giận!

“Tin tưởng chúng ta sẽ sớm gặp lại, hi vọng đến lúc đó người đừng khóc quá thảm thiết!”

Hai người đi rồi!

Chu Khung nhắm mắt lại, một lúc sau, trong tay chậm rãi xuất hiện một viên châu trong suốt, bên trong dường như có linh hồn của một nữ tử, nhưng lại hư ảo đáng sợ! Nếu như Mập Mập ở đây nhất định có thể nhận ra, bên trong chính là tàn hồn của Ngọc Lăng!

Chương 224 - Ma Giáo giàu có, hội đấu giá mở màn 2

Hắn gọi hai người tới tất nhiên không phải là rảnh rỗi! Tàn hồn của Ngọc Lăng là thông qua hình ảnh do Mập Mập cung cấp, tách ra từ Thần Ma Dao, nhưng không thể tồn tại quá lâu, nhiều nhất cũng chỉ bảy ngày!

Hắn đưa viên ngọc cho Địa Nhất ở một bên, lạnh giọng nói:

“Đem cái này cho Trần Hạo, bảo hắn trong vòng bảy ngày, mang tên gọi là Bất Cử, không đúng, là tên Mập Mập Bộ Cụ kia đưa đến cho ta! Nếu không, hắn hãy chuẩn bị nhật xác cho sư muội hắn đi!”

Địa Nhất gật đầu đáp ứng, sau đó biến mất khỏi vọng lâu!

Có người như Trần Hạo, phải lợi dụng thật nhiều mới được, nếu không thì thật lãng phí! Hơn nữa loại nhân vật chính như Trương Tiểu Phàm, trước khi giết hắn, phải vật thêm ít lông dê mới được!

Còn về việc tại sao hắn không tự mình bắt hai người bọn họ, Chu Khung sợ rằng sau hôm nay, hai người sẽ không dám bước chân ra khỏi Vệ thành nữa!

Lúc này, bên ngoài vọng lâu vang lên một tiếng hô lớn!

“Hội đấu giá của Thần tộc, chính thức bắt đầu!”

Trên bầu trời, một tên đệ tử Thần tộc lấy ra một viên đan dược, miệng hô lớn: “Đây là đan dược Bán Thánh đỉnh phong,

Vạn Thánh Đan, có thể tăng ngộ tính cho người dùng, giá khởi điểm một trăm vạn tiên thạch!”

“Ta ra một trăm mười vạn!”

“Ta ra...”

“Ta ra ba trăm vạn!”

Một tiếng hét lớn cắt ngang dòng suy nghĩ của tất cả sinh linh. Mới hô đến một trăm năm mươi vạn, hắn đã tăng gấp đôi, chẳng phải là kẻ có bệnh sao! Tất cả nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía phát ra tiếng hô.

Chỉ thấy âm thanh phát ra từ trong vọng lâu của Ma Giáo, người hô lớn chính là Ma Hồ Vương một thân chiến bào, tay cầm búa lớn!

Tuy kinh ngạc, nhưng các sinh linh đều không dám nghị luận gì. Dù sao với thực lực của Ma Giáo, lấy ra chút tiên thạch này cũng không đáng là bao!

Hai canh giờ sau, theo tiếng hô “ba ngàn vạn tiên thạch” của Ma Hồ Vương, toàn trường như muốn nổ tung!

Tất cả sinh linh đều sôi trào bàn tán!

“Ma Giáo này điên rồi sao? Những thứ gì liên quan đến việc tăng cường thực lực, chúng đều mua như điên. Hơn nửa số vật phẩm đấu giá đã bị chúng mua hết, lấy đâu ra nhiều tiên thạch như vậy?”

“Chư vị còn chưa biết sao? Ma Giáo này giàu có đến đáng sợ. Chư vị có biết Vệ thành chúng chiếm cứ thu bao nhiêu tiên thạch không?”

“Thu bao nhiêu? Chẳng phải nhiều nhất là một trăm tiên thạch phí vào thành hay sao?”

“Một trăm? Nghĩ hay nhỉ! Ma Giáo thu một ngàn tiên thạch phí vào thành, hơn nữa phí ra khỏi thành cũng là một ngàn!”

“Trời ơi, một ngàn! Đúng là quá đen tối! Vào ra một chuyến mất đến hai mươi lần trước đây!”

Lúc này, Sở Hùng trong vọng lâu cũng nhú mào. Ma Giáo này quả có cách kiếm tiền, nhưng thủ đoạn lại có phần hèn hạ!

Vị văn thần bên cạnh bỗng lên tiếng: “Bệ hạ, hay là chúng ta cũng tăng phí vào thành, rồi thêm phí ra khỏi thành gì đó?”

Sở Hùng xua tay, kiên quyết nói: “Vận mệnh quốc gia nằm ở quy củ, chuyện như vậy tuyệt đối không thể làm!”

Chu Khung không nghe thấy lời này, nếu không hẳn sẽ nhô thẳng vào mặt Sở Hùng, giả bộ thanh cao cái gì chứ!

Thời gian trôi qua, gần như tất cả sinh linh đều tham gia đấu giá.

Có thể nói, hội đấu giá do Thần tộc tổ chức lần này chính là thời kỳ hòa bình cuối cùng trước khi đại chiến. Tất cả sinh linh đều muốn nhân cơ hội này mua sắm vật phẩm, tăng cường thực lực, chuẩn bị cho trận chiến sắp tới!

Cuối cùng, khi phiên đấu giá sắp kết thúc, một thiên kiêu Bán Thánh cửu trọng của Viêm tộc lấy ra một viên Phá Giới Châu, giá khởi điểm là năm ngàn vạn tiên thạch!

Trải qua nhiều vòng đấu giá, Ma Giáo đã dùng một ức tiên thạch mua được!

Có thể nói, mục đích chuyến đi này của Chu Khung chính là viên Phá Giới Châu. Không ngờ nó thực sự xuất hiện! Có được viên Phá Giới Châu này, tu vi của hắn có thể đột phá đến Bán Thánh cửu trọng, khi đó kế hoạch của hắn có thể thực hiện một cách hoàn mỹ!

Trận vẹn một ngày trôi qua, hội đấu giá mới chính thức kết thúc!

Lúc này, phần lớn các sinh linh đều mua được một số thứ hữu dụng!

Đặc biệt là Ma Giáo, gần như đã mua được một nửa số vật phẩm trong toàn bộ hội đấu giá. Tất cả sinh linh đều nhìn Ma Giáo với ánh mắt tò mò, thậm chí có kẻ còn lộ ra tia hung ác. Mua nhiều, chưa chắc đã là chuyện tốt!

Sau khi buổi đấu giá kết thúc, Quang Vũ trong vọng lâu bay đến trên bầu trời, cao giọng nói: “Khoảng cách Thiên Kiêu thành mở ra chậm nhất còn một năm thời gian, mong mọi người tự lo liệu cho tốt!”

Sinh linh phía dưới nghe xong, có kẻ mặt lộ vẻ hung phấn, có kẻ lộ ra lo lắng, biểu cảm không giống nhau! Trong Thiên Kiêu thành có vô số cơ hội mà sinh linh khao khát, đồng thời sự chém giết ở nơi đó cũng sẽ vô cùng kinh khủng!

Chu Khung cũng lộ ra vẻ trầm tư, thời gian một năm, gần như đủ rồi.

Chương 225 - Một lời định sinh tử

Lúc này sinh linh trong thành vẫn chưa giải tán, có thể nói rất nhiều sinh linh hiện tại không dám ra khỏi Vệ thành, dù sao của cải động lòng người, trong tay mỗi người đều có bảo vật vừa mua được, ra ngoài rất dễ bị người khác phục kích!

Thậm chí phần lớn sinh linh đều dự định ở lại trong Vệ thành cho đến khi Thiên Kiêu thành mở ra!

Đây cũng là nguyên nhân Quang Vũ tổ chức đấu giá hội, không chỉ thu được tiền hoa hồng đấu giá, còn có thể khiến Vệ thành quy tụ một lượng lớn sinh linh, thuế phí cũng nhiều hơn, tuy Thần tộc không thiếu những Tiên thạch này, nhưng hắc cũng chỉ là một đệ tử ưu tú trong Thần tộc mà thôi, hắc sẽ không chê Tiên thạch nhiều!

Chu Khung nhìn đông đảo sinh linh không dám rời đi, trong mắt lóe lên một tia thấu hiểu, quả nhiên yếu đuối chính là nguyên tội! Nhìn lên bầu trời, thầm nghĩ tương lai mình nhất định phải leo lên đỉnh cao! Uy chấn chư thiên!

Hắn vung tay lên, mang theo đám người Ma Giáo bước lên phi liên, Ma Long lớn tiếng gầm rú, kéo phi liên bay ra khỏi thành!

Lúc này, những thiên kiêu trong thành đều tò mò nhìn phi liên bay xa, trên mặt có kẻ còn lộ ra vẻ thích thú, kẻ đầu tiên ra khỏi thành, chẳng khác nào chim đầu đàn bị bắn!

Quả nhiên, Ma Long Phi Liên vừa mới bay ra khỏi thành chưa đầy một dặm đã bị một sinh linh chặn lại!

Sinh linh trong thành nhao nhao dừng chân quan sát, Ma Giáo mua nhiều bảo vật như vậy, muốn rời đi dễ dàng như vậy sao, nào có chuyện dễ dàng như vậy! Luôn có kẻ gan lớn muốn thử xem!

Sinh linh ngăn cản Ma Long Phi Liễn không phải người thường, chính là Minh Vương xếp hạng thứ bảy trên Thiên Kiêu bảng! Thực lực của hắn còn mạnh hơn Trương Tiểu Phàm một chút!

Thậm chí một số tuyệt thế thiên kiêu trong thành còn thờ dài một hơi, thậm chí lại bị Minh Vương giành trước, nhưng để Minh Vương thử xem thực lực cụ thể của Chu Khung cũng không tệ.

Lúc này Minh Vương nhìn Ma Long Phi Liễn, lên tiếng: “Chu giáo chủ, đừng vội rời đi như vậy, bản vương vẫn luôn muốn nói chuyện với ngươi, không biết Chu giáo chủ có nề mặt hay không! Đương nhiên nếu Chu giáo chủ có thể cho ta chút lợi ích, bản vương lập tức rời đi!”

Tất cả sinh linh trong Vệ thành đều tập trung tinh thần, thậm chí, đến rồi đến rồi, trò hay đến rồi, rốt cục cũng đánh nhau rồi, người đứng thứ ba và thứ bảy trên Thiên Kiêu bảng, rốt cuộc ai mạnh hơn đây!

Ngay cả đám người Quang Vũ, Vu Nguyên, Sở Hùng cũng chăm chú quan sát, dù sao cũng không ai biết thực lực thực sự của Chu Khung mạnh đến mức nào!

Ngay khi tất cả mọi người đang suy đoán Chu Khung sẽ ứng phó như thế nào, trong phi liễn truyền ra giọng nói lạnh lùng của Chu Khung!

“Kẻ nào cho ngươi lá gan dám cản đường bản tọa, trong vòng ba hơi thở, không tránh ra, chết!”

Có thể nói là một lời chấn động thiên hạ, trước kia ai ai cũng từng nghe qua thái độ bá đạo của Chu Khung, nhưng hiện tại người ngăn cản hẳn lại là nhân vật đứng thứ bảy Thiên Kiêu bảng, thậm chí có thể nói là cùng đẳng cấp với Chu Khung!

Thế nhưng trong lời nói vừa rồi của Chu Khung, hoàn toàn không xem Minh Vương ra gì, tựa như đang quát mắng một tên hạ nhân!

Những sinh linh khác nghe còn không chịu được, huống chi là Minh Vương, lúc này càng tức giận đến mức bốc hỏa, toàn thân tản ra hàn ý lạnh lẽo! Đây là hoàn toàn không coi hẳn ra gì, hẳn cười lạnh nói.

“Tốt lắm, Chu giáo chủ quả thật cuồng vọng, hôm nay bản vương muốn xem thử ngươi có bản lĩnh gì mà dám nói ra những lời ngông cuồng như vậy!”

“Xem ra ngươi thật sự muốn chết, Liên Sinh, giết hẳn!” Trong phi liên lại truyền đến giọng nói của Chu Khung!

“Tuân mệnh!”

Bên ngoài phi liên, Liên Sinh cung kính đáp, tay cầm trường kiếm, bước về phía Minh Vương. Mặc dù biết rõ mình không phải đối thủ của Minh Vương, nhưng lại không chút do dự khi nhận lệnh của Chu Khung!

Minh Vương nhìn Liên Sinh đi về phía mình, ánh mắt lộ vẻ khinh thường, Chu Khung này lại để cho một tên Bán Thánh thất trọng đến giết mình, chẳng lẽ hẳn điên rồi sao! Hay là muốn làm nhục mình, hoặc là tên thủ hạ này có thù oán với hẳn, muốn mượn tay mình giết hẳn.

Ngay khi tất cả mọi người và Minh Vương đều đang nghi ngờ!

Chỉ nghe thấy trong xe bay lại truyền ra một chữ, âm thanh tựa như thiên âm vang vọng vạn dặm! Bá đạo và không cho phép nghi ngờ!

“Định!”

Minh Vương vừa rồi còn đang khinh thường, chỉ trong nháy mắt đã lộ vẻ kinh hoàng, hắn đột nhiên phát hiện mình không thể nhúc nhích, nhìn Liên Sinh đã rút kiếm, trong lòng hắn lập tức lạnh toát!

Hắn vội vàng quát.

“Minh Vương Bất Động Ấn!”

“Vạn Minh Thiên Thân Pháp!”

“U Minh Trùng Kích Ba!”

Khí thế vô tận không ngừng từ trên người Minh Vương tỏa ra, thân thể bắt đầu vặn vẹo, nhưng dù cho hắn có dùng bao nhiêu loại bí pháp gia tộc, cũng không thể nào di chuyển!

Chương 226 - Trần Hạo bị thương 1

Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn trường kiếm của Liên Sinh chém về phía mình!

“Không! Ta không phục! A...”

Theo một tiếng kêu thảm thiết đầy bất lực, Thiên Kiêu bồng thứ bảy, thân thể Bán Thánh cửu trọng đỉnh phong của Minh Vương trực tiếp bị chém thành hai nửa, thân hồn câu diệt!

Một tuyệt thế thiên kiêu, hôm nay lại chết ngay trước mắt mọi người!

Chúng sinh ngẩng đầu nhìn Minh Vương hạng bảy trên Thiên Kiêu bồng trên bầu trời chậm rãi biến mất, thay vào đó là hai chữ Liên Sinh!

Tất cả mọi người nhìn về phía Ma Long Phi Liễn, đều lộ vẻ khiếp sợ, bọn họ biết căn bản không phải Liên Sinh chém chết Minh Vương, mà là Chu Khung.

Chỉ một chữ đã có thể cố định Minh Vương, khiến cho hắn liều mạng cũng không thể di chuyển, rốt cuộc Chu Khung này cường đại đến mức nào, ngay cả Minh Vương cũng không thể phản kháng, bị giết tức thì. Vậy bọn họ thì sao, có lẽ ngay cả nửa giây cũng không trụ nổi.

Xem ra Ma Giáo này tuyệt đối không thể trêu chọc!

Thần tộc Quang Vũ trong vọng lâu nội thành lần đầu tiên lộ ra vẻ khiếp sợ, thực lực Chu Khung triển lộ ra, đã vượt xa

dự đoán của hắn. Phải biết Minh Vương không phải là phế vật như Tu La Huyết Kỳ, mà là một tuyệt thế thiên kiêu thực sự, cho dù là hắn, e là cũng khó có thể một chiêu liền diệt sát đối phương!

Không chỉ có hắn, những thiên kiêu đỉnh tiêm khác đều lộ vẻ kinh ngạc, đặc biệt là Vu Nguyên, trước kia hắn chỉ coi Thần tộc Quang Vũ là đối thủ, nhưng mà bây giờ lại cảm thấy ngay cả Chu Khung cũng không đánh lại, không đúng, hắn cảm thấy có lẽ ngay cả Thần tộc Quang Vũ cũng không phải là đối thủ của Chu Khung.

Càng đến loại tu vi như bọn họ, càng biết có thể dùng một câu nói để cố định đối thủ là kinh khủng đến mức nào, đây rất cuộc là công pháp gì, là đẳng cấp gì, chẳng lẽ là do Ma Tôn thân truyền sao?

Sở Hùng càng là há hốc mồm, hoàn toàn mất đi vẻ trầm ổn của bậc đế vương. Chuyện này thật sự nằm ngoài dự đoán của mọi người!

Hai người Trương Tiểu Phàm và Bộ Cự cũng lộ vẻ lo lắng.

Bộ Cự trầm giọng nói: “Tiểu Phàm, tạm thời đừng báo thù nữa, không thể vì báo thù cho Ngọc Lăng mà để người mạo hiểm được!”

Trương Tiểu Phàm lắc đầu, tuy rằng hiện tại hắn không phải là đối thủ của Chu Khung, nhưng hắn tin tưởng, sau này sẽ vượt qua đối phương, khi đó thù này vẫn có thể báo!

Lúc này Liên Sinh bay về phía phi liên, Ma Long gào thét kéo phi liên rời đi. Lần này trong thành cũng không còn ai dám ra ngăn cản nữa.

Dù sao đi vào thế giới này cũng không dễ dàng, ai mà không sợ chết chứ!

Trong phi liên, Chu Khung nhếch miệng mỉm cười, quả nhiên bộ 《Ngôn》 này không uổng công tu luyện, hiệu quả rất rõ ràng, cho dù vừa rồi Chu Khung tự mình ra tay, muốn bắt Minh Vương, cũng không dễ dàng như vậy!

Nhưng hiện tại chỉ dùng một chữ là được rồi, có thể nói là phô trương thanh thế đến cực hạn, chỉ có điều có chút hạn chế, lệnh cố định như vừa rồi, Chu Khung mỗi lần thi triển đều cần khoảng một tháng để khôi phục!

Đương nhiên nếu như chỉ cố định một ít tu sĩ Bán Thánh ngũ trọng lục trọng, là hoàn toàn không có hạn chế!

Không nghĩ nhiều nữa, hôm nay đã làm rất tốt rồi, Chu Khung lấy ra Phá Giới Châu vừa đấu giá được, đây đã là viên Phá Giới Châu thứ ba Chu Khung dùng! Nhưng Phá Giới Châu chỉ có hiệu quả với tu vi dưới Bán Thánh cửu trọng, không thể khiến người ta từ Bán Thánh cửu trọng đột phá đến Bán Thánh thập trọng!

Bán Thánh thập trọng xem như một ngưỡng cửa, vượt qua không dễ dàng, trước mắt toàn bộ chiến trường cũng chỉ có Quang Vũ của Thần tộc đạt đến cảnh giới này!

Nuốt Phá Giới Châu vào, cảm nhận được thực lực tăng lên nhanh chóng, loại cảm giác này quả thực còn thoải mái hơn chuyện ấy gấp vạn lần!

Ước chừng một canh giờ sau, trong cơ thể Chu Khung phát ra một tiếng vỡ vụn, tu vi chính thức từ Bán Thánh bát trọng bước vào Bán Thánh cửu trọng!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Định)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Bán Thánh cửu trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ ba, 《 Ma 》
《 Ngôn 》

Vật phẩm: Thánh Cảnh thể nghiệm phù một tấm

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liên

Sủng vật: Ma khuyến Đại Bạch

Bán Thánh cứu trọng, kế hoạch nên khởi động, một năm sau chính là thời điểm thu hoạch lớn!

Gỗ ghé một cái, bốn vị thủ tọa Thiên Địa Huyền Hoàng đều xuất hiện trước mặt Chu Khung!

Chu Khung phát tay lấy ra mười hai cây cột thanh đồng hình tròn, ném cho bốn người!

Trầm giọng nói: “Mang những cây cột này chôn ở xung quanh Thiên Kiêu thành, mỗi tháng dùng máu hung thú tưới một lần!”

Bốn vị thủ tọa cầm lấy cây cột, cung kính nhận lệnh, chậm rãi biến mất trong phi liên!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, khóe miệng nở nụ cười tà ác. Sau khi chiến trường Thiên Kiêu lần này kết thúc, hắn muốn để Ma Giáo trực tiếp trở thành thế lực mạnh nhất Bán Thánh cảnh!

Chương 227 - Trần Hạo bị thương 2

Trên một ngọn núi hoang trên chiến trường!

Ba con hung thú to lớn nằm phục ở đó, toàn thân tỏa ra khí tức kinh khủng, rõ ràng đều là hung thú Bán Thánh cửu trọng!

Lúc này ba con hung thú đều vây quanh một góc, nơi đó có một quả cây phát sáng, bên trên tỏa ra ý cảnh không tầm thường, rõ ràng không phải phàm vật! Nhưng lúc này rõ ràng còn chưa chín.

Ba con hung thú thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn bốn phía, tuy rằng không có linh trí, nhưng chúng nó cũng biết, ăn quả này sẽ có lợi ích rất lớn đối với chúng.

Bên rìa núi hoang đã xuất hiện một đám võ giả, mỗi người đều có khí thế bất phàm. Bọn chúng cũng đang đợi quả chín! Lúc này đang tụ tập một chỗ, nhỏ giọng bàn luận.

“Đây chính là Thiên Huyết Quả, Thần quả có thể tinh luyện huyết mạch, dùng để kích phát tiềm lực, không ngờ chiến trường này lại có nó!”

“Đúng vậy, thứ này e là giá trị không chỉ trăm ức tiên thạch, đây là muốn phát tài rồi!”

“Một lát nữa, mấy người các ngươi hãy dẫn dụ đám hung thú kia đi, ta và A Tân sẽ nhanh chóng lấy Thiên Huyết Quả, sau đó chúng ta tập hợp ở Vệ thành Thần tộc!”

Mấy người đều gật đầu đồng ý, loại chuyện này bọn chúng đã làm vô số lần.

Mà ở một góc khác trên núi hoang cũng có một người đang ẩn nấp, người này mặc áo bào trắng, nhưng đã bắn thủ không còn hình dáng, mặt mũi đầy vẻ mệt mỏi, sâu trong mắt còn có một chút lo lắng! Chính là Trần Hạo!

Hơn mười năm nay, hắn thật sự bị Chu Khung vắt kiệt sức, có thể nói tất cả bảo vật trên người đều bị Chu Khung lấy đi, hơn nữa còn bị bắt đi tìm bảo vật khắp chiến trường, có lần hắn tìm không được bảo vật, kết quả bị cắt mất đuôi sư muội bù lại!

Ngay tại ba năm trước, hắn từng muốn liều một phen, thừa lúc Thành chủ thay quân đi đánh lên Chu Khung, nhưng kết quả là bị đối phương miểu sát trong nháy mắt, một phân thân cứ thế mà tan biến!

Sau đó hắn nhận được một cái đùi hồ ly, còn là loại đã nướng chín, lúc ấy hắn càng thêm suy sụp, từ đó về sau thay đổi nguyên tắc của mình, bắt đầu cướp đoạt bảo vật của người khác!

Hiện tại chỉ còn ba ngày nữa là đến hạn nộp bảo vật, may mắn thay tìm được Thiên Huyết Quả này, ít nhất cũng có thể sánh bằng hai lần bảo vật.

Trần Hạo nhìn mấy người mai phục từ rất lâu ở phía xa, trong mắt hiện lên một tia âm u, nhỏ giọng lầm bầm: “Xin lỗi!”

Ước chừng năm canh giờ sau, ba con hung thú đột nhiên đứng lên, hào quang trên Thiên Huyết Quả càng thêm rực rỡ.

“Hành động!”

Theo một tiếng quát lớn trên hoang sơn, bốn người lập tức xông ra tấn công về phía hung thú, lúc đầu chúng còn không muốn rời đi, nhưng sau khi bị chém bị thương, hung tính bộc phát, điên cuồng đuổi theo mấy người kia!

Ba con hung thú vừa đi, bên ngoài lại xuất hiện thêm hai người, lập tức phóng về phía Thiên Huyết Quả!

Bành!

Hai người còn chưa kịp hái Thiên Huyết Quả, đã bị một đạo công kích đánh bay, một thanh niên mặc áo bào trắng bạc phé phé xuất hiện trước mặt họ! Chính là Trần Hạo mai phục từ nãy đến giờ!

Hắn nhìn vẻ mặt phức tạp của hai người, trầm giọng nói: “Quả này ta muốn, mong hai vị nể mặt!”

Hai người nhìn Trần Hạo đối diện với vẻ mặt lạnh như băng, cướp đoạt thành quả của bọn họ chẳng khác nào giết cha mẹ, tuyệt đối không thể nhường.

Bọn họ dám cướp đoạt tiên quả do ba con hung thú Bán Thánh cứu trọng thủ hộ, tu vi tự nhiên không tầm thường, đều đạt đến Bán Thánh bát trọng.

Hai người liếc nhìn nhau, một người trực tiếp xông về phía Thiên Huyết Quả, người còn lại nhanh chóng tấn công Trần Hạo! Chỉ cần ngăn cản hắn trong mười hơi thở, đồng bọn của hắn có thể lấy được quả!

Trần Hạo cũng nhìn ra ý đồ của bọn họ, lập tức rút trường kiếm ra, quát lớn: “Thanh Quang Trảm!”

Một đạo kiếm quang kinh thiên động địa, chiếu sáng cả hoang sơn.

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết, người xông về phía Trần Hạo bị chém trọng thương, hoàn toàn mất khả năng chống cự, hơn nữa nếu không phải Trần Hạo nương tay, có lẽ hắn ta đã mất mạng!

Một tên Bán Thánh bát trọng mà ở trong tay Trần Hạo còn không chống đỡ nổi ba hơi thở, hần nhanh chóng xoay người, muốn chém về phía người còn lại!

Người xông về phía Thiên Huyết Quả kia, khi nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của đồng bọn, lập tức dừng lại, cảnh giác nhìn Trần Hạo.

Nhưng Trần Hạo không tiếp tục ra tay nữa, mà là lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, không tin, phần nộ, sợ hãi, thật khó tin một người có thể biểu lộ cảm xúc phong phú như vậy!

Người kia dường như cảm nhận được điều gì, quay người lại, lập tức há hốc mồm, hần thấy gì thế này, Thiên Huyết Quả biến mất rồi, sao có thể như vậy, ai có thể trộm quả ngay trước mắt bọn họ!

“To gan, mau buông quả ra!” Trần Hạo đột nhiên quát lớn, vung tay chém về phía khoảng không!

Một bóng đen thoáng hiện, bị kiếm quang đánh bay, nhưng dường như không hề hấn gì, lại nhanh chóng biến mất, không còn tung tích!

Chương 228 - Trần Hạo, Trương Tiểu Phàm, Bộ Cụ ba người kết bái

Mấy người trên hoang sơn đều phần nộ, bọn họ liều sống liều chết, kết quả lại để kẻ khác nhặt được tiện nghi, còn kẻ trộm quả là cái gì, sao trông giống con chó thể nhỉ!

Chỉ có Trần Hạo trong cơn giận dữ, dường như biết đó là ai, ngửa mặt lên trời gào thét không ngừng, trong tiếng gào đầy bi phẫn và thê lương!

Ở một nơi khác, một con chó đen đang nhanh chóng chạy về phía Vệ thành của Ma Giáo, trong miệng còn ngậm một quả gì đó.

Hắc cầu đột nhiên dừng lại, trong mắt lộ vẻ trầm ngâm, đặt quả trong miệng xuống, lấy ra một chiếc hộp gấm, cất quả vào, ngậm lấy chiếc hộp, nhanh chóng chạy đi!

Hai người trên núi hoang, nhìn Trần Hạo đang phần nộ, nhanh chóng chạy đi, hiện tại bảo vật đã mất, bọn họ không muốn ở đây liều mạng người chết ta sống với Trần Hạo.

Trần Hạo rống giận nửa ngày mới ngừng lại, đây không phải lần đầu tiên, con chó chết kia đã đoạt chiến lợi phẩm của hắn mấy lần, hơn nữa thời gian giao bảo vật sắp đến, hắn không dám tưởng tượng, sư muội của mình sẽ gặp trắc trở như thế nào!

Hơn nữa, hắn biết con chó kia chính là sủng vật Chu Khung nuôi! Hắn nhiều lần muốn làm thịt nó, đáng tiếc còn

chưa muốn triệt để vạch mặt với Chu Khung, hơn nữa con chó kia dường như cũng không sợ công kích của mình!

Ngay khi Trần Hạo còn đang bị thương, trước mặt đột nhiên xuất hiện một bóng đen, đeo mặt nạ hoàng kim!

Trong mắt Trần Hạo ngưng tụ, hắn biết đôi phương, mỗi khi kỳ hạn đến, đều là người này tới thu bảo vật, dường như tên là Địa Nhất!

Nhìn Địa Nhất, Trần Hạo trầm giọng hỏi: “Thời gian còn chưa hết, người tới tìm ta làm gì, xem trò cười của ta sao!”

Nhìn Trần Hạo táo bạo ở phía đối diện, khóe miệng dưới mặt nạ của Địa Nhất lộ ra ý cười, hắn đã nhìn thấy chuyện Đại Bạch đoạt trái cây vừa rồi, chỉ có thể nói Trần Hạo đúng là quá thảm!

Địa Nhất ném một hạt châu trong suốt cho Trần Hạo.

Lạnh lùng nói: “Giáo chủ lệnh ta đưa cái này cho ngươi!”

“Giáo chủ ra lệnh, trong vòng một tuần ngươi phải đưa Bộ Cự đến Vệ thành, nếu không thì đi nhật xác sư muội ngươi đi!”

Nói xong, Địa Nhất truyền một luồng tin tức về Bộ Cự cho Trần Hạo, không nói thêm gì, trực tiếp biến mất!

Trần Hạo cầm hạt châu trong tay, nhìn Địa Nhất biến mất, lông mày không ngừng nhíu lại, phảng phất đang giãy giụa kịch liệt, cuối cùng thở dài như đã nhận mệnh, biến mất trên núi hoang!

Bên trong phủ thành chủ, Chu Khung mở mắt, một bóng đen từ bên ngoài chạy vào, trong miệng ngậm một cái hộp gấm, đưa cho Chu Khung!

“Lão đại, ta lại cướp được đồ tốt, vận khí của Trần Hạo kia quả nhiên tốt đến thần kỳ, trái cây này ta cố ý mang về cho

người!”

Chu Khung mở hộp gấm ra, nhìn về phía quả cây màu đỏ như máu, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, quả này quả thực rất trân quý, có thể tăng cường huyết mạch, không chừng sau này hắn có thể dùng đến.

Phất tay thu hồi hộp gấm, nhìn Đại Bạch không ngừng vẫy đuôi, trong mắt Chu Khung lộ vẻ hài lòng, nuôi sủng vật này quả nhiên không uổng phí, điều chủ yếu nhất là, rốt cuộc nó cũng đã biết dùng hộp đựng đồ vật!

Đại Bạch nhìn thấy ánh mắt hài lòng của Chu Khung, lập tức nhảy nhót vui vẻ, trong mắt lóe lên một tia may mắn, may mà mình đã kịp đổi thành hộp gấm!

Những năm nay, Đại Bạch được Chu Khung an bài đi theo dõi Trần Hạo, quả thật đã lấy được không ít đồ tốt, chỉ là khiến cho Trần Hạo thăm thê.

Lúc này, tại Vệ thành của Thần tộc, Trương Tiểu Phàm và Bộ Cự đang ở trong một quán rượu, uống rượu giải sầu, Bộ Cự thì liên tục thở ngắn than dài.

Thực lực Chu Khung bộc lộ ra, khiến hắn hoàn toàn tuyệt vọng! Liên Sinh kia có hung nhân như vậy che chở, hắn biết lấy gì để báo thù! Hiện tại, hai người thậm chí còn không dám ra khỏi Vệ thành!

“Tiểu Phàm, ta quyết định rồi, ta phải cố gắng tu luyện, sau này nhất định phải tự tay giết chết Liên Sinh và Chu Khung!”

“Không sao, đừng có áp lực, có ta ở đây! Chính nghĩa luôn chiến thắng tà ác!”

Hai người còn đang nhỏ giọng trò chuyện, một độc hành hiệp ở bàn bên cạnh đột nhiên quay đầu nhìn về phía hai người, trực tiếp ngồi xuống bên cạnh bàn.

Nhìn Trương Tiểu Phàm đang nhú mào, người nọ trầm giọng nói: “Người là Trương Tiểu Phàm đứng thứ mười Thiên Kiêu Bảng!”

“Ta là, người là ai!” Trương Tiểu Phàm kinh ngạc nhìn đối phương, người này cho hắn cảm giác áp lực, chứng tỏ đối phương rõ ràng là nhân vật cùng cấp bậc với mình!

“Tại hạ Trần Hạo, vừa rồi nghe hai vị nhắc đến Ma Giáo Chu Khung, không biết hai vị có quan hệ gì với hắn?”

Bộ Cự nghe thấy tên Ma Giáo, trong mắt lập tức tràn đầy thù hận, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Quan hệ ư? Ta và bọn chúng có thù không đội trời chung! Tổng quản Ma Giáo Liên Sinh đã giết thê tử của ta. Người trong Ma Giáo đều làm nhiều việc ác, sớm muộn gì cũng sẽ có báo ứng!”

Chương 229 - Chắc chắn là ta đang nằm mơ 1

Lúc này, Trần Hạo vừa nghe thấy, lập tức vỗ bàn một cái, trong mắt cũng tràn đầy phần nộ nói: “Đúng vậy! Người trong Ma Giáo đều hung ác tốt cùng, đặc biệt là tên Chu Khung kia, ta hận không thể ăn thịt hắn, uống máu hắn!”

Hai người Trương Tiểu Phàm và Bộ Cự, lập tức bị thái độ kích động của Trần Hạo làm cho ngơ ngác. Người này là tình huống gì, sao lại có cảm giác còn hận Ma Giáo hơn cả bọn họ!

Nhìn thấy ánh mắt của hai người, Trần Hạo chậm rãi bình tĩnh lại, khẽ nói: “Không giấu gì hai vị, tiểu sư muội của ta chính là bị tên Chu Khung kia hại chết. Những năm qua ta không ngừng nghĩ cách báo thù, đáng tiếc đều thất bại. Tuy nhiên, ba năm trước ta có đánh lén Chu Khung một lần, mặc dù không thành công, nhưng cũng mang về được linh hồn của sư muội ta!”

“Linh hồn?” Bộ Cự kinh ngạc kêu lên. Sinh linh sau khi chết, linh hồn cơ bản cũng đều tiêu tan theo. Cho dù còn tồn tại cũng chỉ là tàn hồn mà thôi, căn bản không chống đỡ được mấy ngày sẽ hồn phi phách tán!

Như nhìn thấy sự nghi hoặc của Bộ Cự, Trần Hạo tiếp tục giải thích: “Tên Chu Khung kia có một thanh tuyệt thể ma binh, có thể hấp thu hồn phách của người khác. Lần trước lúc ta đánh lén hắn, thanh ma binh kia bị ta làm bị thương, thoát ra một đồng lớn tàn hồn, đều bị ta thu hết!”

“VẬY... NHỮNG TÀN HỒN KHÁC HUYNH ĐỂ Ở ĐÂU?” BỘ CỤ MẶC DÙ BIẾT NGỌC LĂNG LÀ DO LIÊN SINH GIẾT CHẾT, NHƯNG TRONG MẮT VẪN LỘ RA MỘT TIA KHÁT VỌNG.

TRẦN HẠO CÓ PHẦN KINH NGẠC NHÌN BỘ CỤ, SAU ĐÓ TRƯƠNG TIỂU PHẠM CŨNG GIẢI THÍCH MỐI THÙ KHÔNG ĐỘI TRỜI CHUNG GIỮA HAI NGƯỜI VÀ MA GIÁO. BA NGƯỜI GIỐNG NHƯ GẶP ĐƯỢC TRI KỶ!

TRẦN HẠO LẤY TỪ TRONG NGỰC RA MỘT ĐỒNG HẠT CHÂU, ĐƯA CHO BỘ CỤ. CHỈ THẤY BỘ CỤ KHÔNG ĐƯA TAY RA NHẬN, HAI MẮT NHÌN CHẼM CHẼM VÀO MỘT VIÊN TRONG SỔ ĐÓ, NƯỚC MẮT KHÔNG NGỪNG TUÔN RƠI, RUN RẪY ĐƯA TAY CÀM LẤY VIÊN KIA, MIỆNG NỨC NỞ: “NGỌC LĂNG, NGỌC LĂNG CỦA TA!”

TRƯƠNG TIỂU PHẠM CŨNG CHÚ Ý TỚI VIÊN KIA, TÀN HỒN BÊN TRONG CHÍNH LÀ NGỌC LĂNG ĐÃ CHẾT. TUY NHIÊN HẮN CŨNG NHẬN RA TRẠNG THÁI CỦA NGỌC LĂNG, RÕ RÀNG LÀ KHÔNG THỂ TỒN TẠI ĐƯỢC BAO LÂU NỮA!

Bốn ngày sau.

Trong một gian phòng khách ở Vệ thành, ba người đang ngồi uống rượu, trò chuyện rôm rả.

“TRẦN ĐẠI CA, ĐA TẠ HUYNH ĐÃ GIÚP TA LẤY LẠI ĐƯỢC TÀN HỒN CỦA NGỌC LĂNG. TA, BỘ CỤ, XIN ĐƯỢC KÍNH HUYNH MỘT LY!”

“TRẦN ĐẠI CA, TU VI CỦA HUYNH CAO NHƯ VẬY, SAO KHÔNG THAM GIA THIÊN KIÊU BẢNG?”

“TA KHÔNG CÓ TÂM TƯ ĐÓ, HIỆN TẠI CHỈ MUỐN BÁO THÙ, GIẾT CHU KHUNG, DIỆT MA GIÁO!”

“ĐÚNG! CHÚNG TA CÙNG NHAU DIỆT TRỪ MA GIÁO, BÁO THÙ RỬA HẬN!”

“CHÚNG TA BA NGƯỜI CŨNG COI NHƯ CÓ DUYÊN, CHỈ BẰNG KẾT BÁI HUYNH ĐỆ ĐI!”

Ba người không chút do dự, lập tức bày lư hương, cung phụng thiên địa, kết bái thành huynh đệ khác họ. Trong nhất thời, bầu không khí trong phòng càng thêm nồng đậm.

Trần Hạo phát tay một cái, trước mặt xuất hiện ba vò rượu lớn, nói: “Đây là rượu Tiên Hầu ta có được trước kia, hôm nay vui vẻ, chúng ta cùng uống cạn nó!”

Trương Tiểu Phàm và Bộ Cự cũng không do dự, cầm lấy vò rượu uống ừng ực. Loại rượu Tiên Hầu này chứa linh khí vô cùng dồi dào, uống vào có thể củng cố tu vi.

“Trần đại ca, uống! Huynh là người hào sảng nhất, phóng khoáng nhất mà ta từng gặp, Bộ Cự ta bội phục huynh! Sau này chúng ta cùng nhau diệt trừ Ma Giáo!”

“Được! Cùng nhau diệt trừ!”

Không ai nhận ra, trong giọng nói của Trần Hạo ẩn chứa chút trầm thấp và bất đắc dĩ!

Ba người trong phòng uống đến tận nửa đêm, cũng không biết là do rượu Tiên Hầu này quá mạnh hay là nguyên nhân nào khác, tóm lại ba người đều uống đến say mèm!

Trương Tiểu Phàm loạng choạng đứng dậy đi về phía phòng mình, trong mắt lóe lên một tia mê man, hẳn luôn cảm thấy Trần Hạo có gì đó không đúng, nhưng lại không biết là gì, chẳng lẽ là người của Ma Giáo?

Vừa nghĩ đến đây, Trương Tiểu Phàm lập tức phủ định. Tuy rằng không tiếp xúc với Trần Hạo được mấy ngày, nhưng khí chất ngạo nghễ trong xương cốt của Trần Hạo không thể nào khuất phục người khác, hơn nữa hẳn có một loại bí pháp có thể giám định lời người khác nói là thật hay giả!

Trần Hạo nói tiểu sư muội của hắn bị Chu Khung hãm hại, là nói thật, nói bản thân từng đánh lén Chu Khung cũng là nói thật, vậy thì càng không thể nào có liên quan đến Ma Giáo!

Nghĩ đến đây, hấn lắc lắc cái đầu cho tỉnh táo, đi vào phòng mình, không chịu nổi cơn say nữa, liền ngủ thiếp đi.

Một canh giờ sau, Trần Hạo nằm trên giường mở mắt, vẻ mặt bình tĩnh, không có chút men say nào, đứng dậy đi vào phòng Bộ Cự, nhìn đối phương đang ngủ say, bất đắc dĩ thở dài một hơi!

Hắn đưa tay bế Bộ Cự lên, xoay người biến mất khỏi phòng!

Nửa canh giờ sau, trước cổng thành của Ma Giáo, Trần Hạo nhìn mặt đất trước mặt, lộ ra vẻ do dự!

Chương 230 - Chắc chắn là ta đang nằm mơ 2

Địa Nhất nhìn Trần Hạo lạnh lùng nói: “Tiểu sư muội của ngươi mỗi ngày đều gọi tên ngươi đây!”

Nghe vậy, trong mắt Trần Hạo lóe lên một tia bi thương, cuối cùng ném Bộ Cự cho Địa Nhất, trên mặt đầy vẻ áy náy!

Địa Nhất nhận lấy Bộ Cự, thu hấn vào trong Sơn Hà Đồ, miệng nói: “Giáo chủ nói, vật này coi như là một tặng phẩm cho ngươi, ngươi nên biết ơn đi!”

Nói xong liền biến mất ở cửa thành!

Trần Hạo nghe xong lời này, chỉ muốn nói: Mẹ kiếp! Đây là bạn thân của ta đây, phải thêm tiền chứ!

Không lâu sau, trên quảng trường bên trong Sơn Hà Đồ.

Bộ Cự duỗi lưng một cái, miệng lẩm bẩm: “Cái giường này sao cứng thế này?”

Hắn chậm rãi mở mắt, đập vào mắt là một sinh linh nửa người nửa hồ ly, nửa người trên là nhân tộc, nửa người dưới là hồ tộc, bộ dạng lúc này vô cùng thê thảm, cả người tiều tụy, máu me đầm đìa, đặc biệt là hai tay chỉ còn lại ngón cái và ngón út, còn đang run rẩy!

Cái này! Bộ Cự dụi dụi mắt, âm thầm nghĩ: “Chẳng lẽ cái chết của Ngọc Lăng khiến ta bị đả kích quá lớn, đến mức gặp ác mộng sao?”

Miệng lẩm bẩm: “Liên Sinh, sớm muộn gì ta cũng sẽ bắt thầy ngươi, báo thù cho Ngọc Lăng!”

“Giết ta? Xem ra gan người cũng không nhỏ!”

Một giọng nói vừa quen thuộc vừa lạnh lùng truyền vào tai Bộ Cự.

Bộ Cự đột nhiên mở to mắt, nhìn về phía trước, chỉ thấy Liên Sinh mặc áo bào đỏ đứng đó, lúc này đang lạnh lùng nhìn mình.

Mẹ kiếp, sao có thể như vậy được, ta đang mơ hay sao, Bộ Cự giáng cho mình một cái tát, mặt sưng cả lên, nhưng Liên Sinh đối diện vẫn đang nhìn mình!

Bộ Cự sợ hãi lập tức đứng lên, kinh ngạc nói: “Đây là đâu, sao ta lại ở đây?”

“Đương nhiên là đại ca tốt của người đưa người đến đây, người không phải muốn giết ta sao, hiện tại ta đang ở ngay trước mặt người đấy!”

Bộ Cự căm hận nhìn Liên Sinh, trong lòng đoán được là Trần Hạo đã phản bội mình, nghiêng răng! Lao thẳng về phía Liên Sinh.

Bốp!

Liên Sinh giáng cho Bộ Cự một cái tát trời giáng! Răng rơi đầy đất.

Hắn tiến lên nắm lấy một cánh tay của Bộ Cự, xé xuống, xoay người biến mất khỏi Sơn Hà Đồ!

Bộ Cự lúc này đau đớn lăn lộn dưới đất, điên cuồng kêu gào! Nhưng bởi vì trong miệng không có răng, nên âm thanh hắn kêu có phần quái dị, tựa như chiếc xe bò cũ kỹ bị lọt gió.

Hồ tộc Triệu Linh ở bên cạnh sợ hãi co rúm trong góc, nhìn Bộ Cự bị mất một cánh tay, hàm răng rụng sạch, lại nhìn hai tay mình, thậm chí cảm thấy may mắn, xem ra so với tên áo đỏ này, người bẻ ngón tay nàng cũng không phải quá xấu!

Bộ Cự kêu gào chừng nửa khắc đồng hồ, rồi bị một chiêu Thần Long Bãi Vĩ của Bạch Long đánh cho bất tỉnh.

Chu Khung ở bên ngoài nhìn Địa Nhất đã lấy cánh tay rời đi, trong mắt lộ ra vẻ thích thú, chỉ còn một năm nữa là đến ngày Thiên Kiêu thành mở ra, không còn thời gian để vật lông con dê béo Trương Tiểu Phàm này nữa, cho nên phải nhân cơ hội này vật cho trọc!

Thực ra Chu Khung không thích uy hiếp người khác, hắn càng thích nghiền ép mọi kẻ địch. Đáng tiếc điểm phản diện hiện tại chưa đủ, không thể giết đám nhân vật chính này, chỉ có thể tạm thời vật lông chúng cho đỡ ghiền!

Chờ đến một năm sau, chính là lúc hai phần thưởng lớn Sở Hùng và Trương Tiểu Phàm được mở ra! Một cái hơn tám ngàn, một cái hơn ba ngàn, Chu Khung rất mong chờ đến lúc đó sẽ mở ra được bảo bối gì!

Một bên khác...

Thần tộc Vệ thành, Trương Tiểu Phàm trong khách điểm chậm rãi mở mắt, lắc lắc cái đầu vẫn còn choáng váng, chậm rãi đứng lên!

Hắn đi ra ngoài, đến phòng của Bộ Cự, miệng gọi lớn:

“Bộ Cự, dậy thôi, hôm nay còn phải bàn bạc cách tiêu diệt Ma Giáo, người sao có thể ngủ nướng được chứ?”

Vừa đẩy cửa phòng ra, Trương Tiểu Phàm lập tức cảm thấy bất an. Hắn ngửi thấy mùi máu tanh, vội vàng bước vào, nhìn về phía giường, phát hiện trên giường trống không.

Hắn quay đầu nhìn về phía chiếc bàn trong góc phòng, ánh mắt bỗng chốc tràn ngập kinh hãi, nơi đó vậy mà lại có một cánh tay, hắn nhận ra, đó chính là cánh tay trái của Bộ Cự.

Trương Tiểu Phàm cầm cánh tay cụt lên, trong mắt tràn đầy phần nộ và khó tin, trong Vệ thành này không được phép động võ, làm sao có thể có người chặt tay Bộ Cự được! Chuyện này thật bất hợp lý!

Sau đó, nhìn căn phòng trống rỗng, trong đầu hắn chợt lóe lên một suy đoán, vội vàng chạy đến phòng Trần Hạo, quả nhiên bên trong cũng không có ai!

Trên bàn có để hai phong thư!

Trương Tiểu Phàm cầm hai phong thư lên, mở một phong ra, chỉ thấy bên trên viết: “Tiểu Phàm huynh, thật xin lỗi, là ta đã bắt Bộ Cự huynh, giao huynh ấy cho Ma Giáo. Ta cũng là bất đắc dĩ, ta biết làm như vậy là không đúng. Nhưng ta thật sự không còn cách nào khác, không cầu huynh tha thứ, sau này nhất định sẽ báo đáp hai người! Tội nhân: Trần Hạo.”

Chương 231 - Chu giáo chủ tuần này khá nghĩa khí 1

Trương Tiểu Phàm tức giận đập nát cái bàn, trong mắt tràn đầy phẫn nộ và tự trách, đều tại hắn quá tin tưởng Trần Hạo, vậy mà để hắn lừa gạt bắt Bộ Cự đi, hiện giờ Bộ Cự rơi vào tay Ma Giáo, không biết sẽ ra sao nữa!

Hắn mở phong thư còn lại ra, bên trên viết: “Địa điểm: Phủ thành chủ Ma Giáo Vệ thành, thời gian: Hôm nay, kết quả: Không đến, nhận xác Bộ Cự.”

Trương Tiểu Phàm siết chặt nắm tay, hắn biết lần này đi chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm, nhưng hắn không thể bỏ mặc Bộ Cự, trong mắt lóe lên tia kiên định, hắn đã hạ quyết tâm, miệng lầm bầm:

“Ma Giáo, Chu Khung, ta muốn xem ngươi muốn làm gì, cùng lắm thì đồng quy vu tận.”

Vệ thành mà Ma Giáo đóng giữ, trước cổng phủ thành chủ,

Trương Tiểu Phàm khẽ thở dài, trong mắt thoáng qua tia kiên định, chậm rãi bước vào!

Bên trong một căn phòng, Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, nhắm mắt tu luyện. Ngoài cửa vang lên tiếng gõ, một giọng nói trầm ồm vang lên: “Giáo chủ, Trương Tiểu Phàm tới rồi!”

Chu Khung mở mắt, khóe miệng nhếch lên nụ cười, trầm giọng đáp: “Cho hắn vào đi!”

“Tuân mệnh!”

Chốc lát sau, Trương Tiểu Phàm một thân bạch y bước vào, nhìn Chu Khung với vẻ mặt phức tạp.

Nhìn Trương Tiểu Phàm, Chu Khung lại cảm thấy quen thuộc. Hơn mười năm trước, Trần Hạo cũng ở chỗ này, bị hấn vật lông dê một trận, bây giờ Trương Tiểu Phàm lại diễn lại một màn tương tự! Nhưng có lẽ con dê này là một kẻ cứng đầu.

Chu Khung không định từ từ vật lông Trương Tiểu Phàm, hấn định giải quyết một lần, bởi vì còn có một số việc khác...

“Chu giáo chủ, người quang minh lỗi lạc không nói chuyện mờ ám, phải làm sao mới chịu thả Bộ Cự.”

Chu Khung cười chế nhạo: “Ồ, thả Bộ Cự? Kẻ đã rơi vào tay ta, làm sao dễ dàng thoát được.”

Ánh mắt Trương Tiểu Phàm co rút, hấn đoán đúng rồi. Cao thủ như Chu Khung bắt huynh đệ của hấn để uy hiếp, mục đích nhất định là muốn hấn khuất phục. Điều đó không thể nào!

“Vậy thì đắc tội!”

Trương Tiểu Phàm đột nhiên gầm lên giận dữ, tạo thành sóng âm cực lớn. Hấn đánh một chuông về phía Chu Khung, đồng thời một viên ngọc thạch trên bụng phát ra ánh sáng chói lọi.

Toàn bộ phủ thành chủ dường như sắp bị hủy diệt dưới một chuông này!

Trong mắt Chu Khung hiện lên tia thích thú, cũng đánh ra một chuông. Hai chuông va chạm!

ẦM!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng toàn bộ Vệ thành, phủ thành chủ rung chuyển dữ dội!

Rầm! Rầm! Rầm! Tiếng va chạm liên tiếp vang lên. Trương Tiểu Phàm đâm nát mấy bức tường, cuối cùng ngã xuống đất trên quảng trường phủ thành chủ!

Miệng hắn không ngừng phun máu tươi, nhưng khí thế trên người lại càng mạnh mẽ hơn, ánh mắt nóng rực, viên ngọc thạch trên bụng cũng xoay chuyển nhanh hơn!

Chu Khung chậm rãi bay lên không trung, nhìn Trương Tiểu Phàm tóc tai dựng ngược như người Saiyan phía dưới, ánh mắt lộ vẻ quả nhiên.

Hắn biết Trương Tiểu Phàm không giống Trần Hạo. Tính cách mỗi người khác nhau, phản ứng khi bị uy hiếp cũng khác nhau. Ngoại trừ thỏa hiệp, còn có một khả năng lớn hơn, đó là liều mạng!

Hôm nay là ngày phủ thành chủ đổi lính canh, trong phủ được phép giao đấu, cho nên Trương Tiểu Phàm đã chọn cách thứ hai!

Trạng thái của Trương Tiểu Phàm lúc này rõ ràng đang bị kích động, không phải sử dụng bí thuật thì chính là do bàn tay vàng ngoại hạng của hắn. Sức mạnh một chương vừa rồi còn mạnh hơn cả Minh Vương!

Trương Tiểu Phàm gầm lên, trong tay xuất hiện một cây côn đen, tỏa ra khí tức đáng sợ, rõ ràng là một món tiên bảo hiếm có! Hắn đánh thẳng về phía Chu Khung.

“Chu ma đầu, hôm nay chúng ta sẽ phân định sinh tử. Trương Tiểu Phàm ta thà chết chứ không chịu khuất phục! Bộ Cự huynh, ta sẽ báo thù cho huynh!”

Chu Khung vươn một tay, hóa thành bàn tay sinh tử khổng lồ, không ngừng đánh về phía Trương Tiểu Phàm. Công kích mãnh liệt không ngừng vang dội.

Dư âm kinh khủng lan tỏa khắp phủ thành chủ, ngay cả cao tầng Ma Giáo trong phủ cũng phải chạy ra ngoài.

Lúc này, đám người trong Vệ thành đều bị tiếng động thu hút, nhao nhao nhìn về phía phủ thành chủ! Họ nhỏ giọng bàn tán.

“Kẻ nào vậy, dám khiêu chiến Chu ma đầu, chẳng phải tự tìm đường chết sao? Hay là bị điên rồi?”

“Ta biết rồi, người đó là Trương Tiểu Phàm đứng thứ mười trên bảng Thiên Kiêu!”

“Hai vị thiên kiêu quyết đấu! Tới tới tới, tôi mở sòng cá cược, tỉ lệ một chín, Chu ma đầu chín, Trương Tiểu Phàm một! Mọi người mau tới đặt cược nào!” Một cô gái tộc Hồ hưng phấn hô hào, thầm nghĩ lần này không chừng kiếm được một khoản kha khá!

Các sinh linh khác nhìn Trương Tiểu Phàm với vẻ như nhìn kẻ ngốc, việc này còn cần mở tỷ lệ cá cược sao, Trương Tiểu Phàm kia chắc chắn thua rồi, Minh Vương xếp hạng bảy cũng bị một chiêu miểu sát, huống chi Trương Tiểu Phàm xếp hạng mười.

Tuy rằng hiện tại hai người đánh nhau rất sinh động, nhưng chắc chắn là Chu ma đầu đang đùa giỡn đối phương, đúng là như vậy! Trong lòng tất cả các sinh linh đều có ý nghĩ này!

Chương 232 - Chu giáo chủ tuần này khá nghĩa khí 2

Trong phủ thành chủ, trên bầu trời...

Bàn tay khổng lồ do Chu Khung biến hóa ra không ngừng đánh bay Trương Tiểu Phàm. Phải nói rằng, lúc này thực lực của Trương Tiểu Phàm quả thực đã tăng lên rất nhiều, vượt xa thực lực ban đầu của hắn.

Đáng tiếc lúc này Chu Khung cũng đột phá đến Bán Thánh cửu trọng, cùng một cảnh giới, trước mặt Chu Khung ai dám xưng vô địch, ai dám nói không bại.

Trương Tiểu Phàm càng đánh càng tuyệt vọng, hắn đã kích phát tiềm năng sinh mệnh, thậm chí còn sử dụng bảo vật của mình, nhưng vẫn không phải là đối thủ của Chu Khung, hơn nữa hắn cảm giác Chu Khung căn bản không dùng toàn lực!

Một nén hương trôi qua,

Àm! Một tiếng vang thật lớn!

Trương Tiểu Phàm bị đánh lún xuống đất!

Sau khi miễn cưỡng đứng dậy, hắn lập tức cúi người phun ra một ngụm máu tươi, bên trong còn lẫn cả mảnh vỡ nội tạng! Hắn đã không còn sức phản kháng.

Ánh mắt đỏ ngầu nhìn Chu Khung, khóe miệng hắn gằn giọng nói:

“Chu Khung, ta quả thực không phải đối thủ của ngươi, nhưng Trương Tiểu Phàm ta sẽ không thần phục ngươi, ngươi giết ta đi!”

Nói xong nhắm hai mắt lại, trong miệng lẩm bẩm: “Mập Mập, đừng trách ta không cứu ngươi, ta đến cùng ngươi xuống hoàng tuyền, coi như có bạn!”

Hắn biết, chỉ cần hắn chết, Mập Mập chắc chắn cũng không sống nổi!

Trên bầu trời, Chu Khung nhìn Trương Tiểu Phàm phía dưới dường như đã cam chịu số phận, bàn tay không lồ của hắn liền muốn đánh xuống, nhưng đánh được một nửa, liền dừng lại!

Ánh mắt nhìn lên bầu trời, giống như nơi đó có một tồn tại vô hình nào đó sắp xuất hiện, quả nhiên không có lá Già Thiên Phù, cho dù có thể cường thế giết chết nhân vật chính, cũng sẽ nghênh đón thiên phạt khủng khiếp!

Chu Khung cũng không phải kẻ ngu ngốc, không cần thiết phải đối đầu trực tiếp với Thiên Phật! Nghĩ đến đây, hắn chậm rãi thu tay lại, vung tay lên mang theo Trương Tiểu Phàm trở lại phòng!

Các sinh linh bên ngoài thấy vậy đều gật đầu.

“Ta đã nói mà, Chu ma đầu đang đùa giỡn Trương Tiểu Phàm kia!”

“Đáng tiếc, Trương Tiểu Phàm kia cũng là tuyệt thế thiên kiêu, còn chưa đợi đại chiến chính thức mở ra đã bỏ mạng ở đây!”

“Đúng vậy, rơi vào tay Chu ma đầu, không ai có thể sống sót rời đi!”

Trong phòng phủ thành chủ, Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, Trương Tiểu Phàm miệng phun máu tươi đứng đối diện hắn, lúc này vẻ mặt mờ mịt, hắn không biết vì sao Chu Khung không giết mình!

Lúc này Chu Khung nở nụ cười, trầm giọng nói: “Trương Tiểu Phàm, người quả nhiên anh dũng, trọng tình trọng nghĩa, không sợ chết, bổn tọa kính trọng người!”

“A!” Trương Tiểu Phàm càng thêm khó hiểu, vừa rồi còn đánh nhau sống chết, sao giờ lại khen hắn.

“Bổn tọa cũng không muốn giết người, cũng sẽ không để người thân phục, thật ra Bộ Cự là do Trần Hạo kia chủ động đưa tới, muốn đổi lấy bảo vật từ ta mà thôi!”

“Cái gì!” Trương Tiểu Phàm lúc này há hốc mồm!

“Như vậy đi, bổn tọa vì đổi lấy Bộ Cự, cũng đã bỏ ra rất nhiều bảo vật, người hãy bồi thường những bảo vật này cho bổn tọa, bổn tọa sẽ thả Bộ Cự! Coi như là nể mặt người!”

Trương Tiểu Phàm nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Chu Khung ở đối diện, trong lòng thầm nghĩ, Chu Khung này không giống như trong truyền thuyết, sao hắn lại thấy đối phương rất có nghĩa khí vậy!

“Không biết Chu giáo chủ đã bỏ ra bảo vật gì?” Trương Tiểu Phàm nghi hoặc hỏi.

Chu Khung nở nụ cười tà ác, lấy ra một danh sách đưa cho Trương Tiểu Phàm!

Trương Tiểu Phàm cầm lấy xem, tức thì như có ngấm máu dâng lên tận cổ họng, suýt chút nữa thì phun ra. Hắn thấy gì thế này? Một trăm món Bán Thánh binh khí, bảy mươi bộ công pháp Bán Thánh, hai trăm viên Bán Thánh đỉnh phong đan dược, một vạn trái kỳ trân dị quả...

Trương Tiểu Phàm nhìn đến mức không muốn nhìn nữa, đây rõ ràng là bản kê khai gia sản của một Bán Thánh Địa, người lấy ra đổi tên mập vô dụng kia, người có bị điên không vậy?

Hắn nhìn Chu Khung, vẻ mặt có chút xấu hổ: “Cái kia, Chu giáo chủ, có phải người cầm nhầm rồi không, sao lại lấy ra danh sách nội tình của bản thân thế này!”

Chu Khung cười nhạo: “Chính là những thứ này đây, người không lấy ra được sao? Không sao cả, vừa rồi Liên Sinh còn nói với ta muốn xử trí Bộ Cự, vậy thì cho hắn đi!”

“Đừng... Đừng, Chu giáo chủ, người đừng mà!” Trương Tiểu Phàm sợ đến mức lắp bắp, đưa cho Liên Sinh ư? Không cần nghĩ cũng biết, với mối thù của bọn họ, Bộ Cự chắc chắn sẽ bị Liên Sinh xé xác mất!

“Cái kia, Chu giáo chủ, ta thật sự không có nhiều bảo vật như vậy, e là cả gia sản của một thế lực cấp Bán Thánh bình thường cũng không đủ!”

Chu Khung phẩy tay: “Không sao, bí pháp, chiến kỹ gì đó đều có thể thay thế, người có thể gom đủ mà, ta tin tưởng người!”

Trương Tiểu Phàm trợn mắt, ta tin tưởng người, chính bản thân ta còn chẳng tin tưởng nổi mình!

Tuy nhiên, hắn cũng không phản bác nữa, hắn biết Chu Khung đang nhân cơ hội này để moi tiền, nhưng hiện tại đã có hy vọng cứu được Mập Mập kia, hắn cũng không thể để bản thân rơi vào nguy hiểm, xem ra hắn thật sự phải gom góp thôi!

Chương 233 - Lực lượng pháp tắc

Ước chừng năm canh giờ sau!

Trương Tiểu Phàm đỡ Bộ Cụ bước ra khỏi phủ thành chủ với vẻ mặt đau lòng!

Lúc này, y phục trên người hắn đã biến thành trang phục bình thường, cả bộ linh y Bán Thánh cảnh cũng bị Chu Khung lột sạch, hiện tại ngoại trừ..., có thể nói là hắn chẳng còn gì, nhưng Chu Khung không nuốt lời, quả thật đã thả Bộ Cụ ra.

Sinh linh trong Vệ thành nhìn thấy hai người Trương Tiểu Phàm, nghị luận hết cái này đến cái khác:

“Mẹ nó, hắn sao lại không chết, vậy mà có thể sống sót dưới tay Chu ma đầu, làm sao có thể?”

“Không đúng, trong này chắc chắn có điều mờ ám. Người xem, hiện tại bước chân Trương Tiểu Phàm lộn xộn, mặt mũi đầy thống khổ, y phục cũng thay đổi, đi đường cũng khập khiễng. Hơn nữa nghe nói Chu ma đầu kia không thích nữ nhân, người nói có phải hay không...”

“Ồ, người nói vậy cũng có khả năng... Đây quả là một bí mật động trời...”

Tục ngữ nói rất đúng, lời đồn đại chỉ dừng lại ở người trí tuệ, cho nên mấy canh giờ tiếp theo, không ngừng có thanh niên tuấn tú về mặt đặc ý đi vào phủ thành chủ!

Hai canh giờ sau, cửa phủ thành chủ treo đầy thi thể của đám thanh niên kia, chuyện này mới kết thúc!

Trong phủ thành chủ, Chu Khung nào hay biết lời đồn đại bên ngoài, cho dù đám thanh niên kia có tiến vào trong phủ cũng đều bị đệ tử canh giữ bên ngoài xử lý!

Lúc này, trong tay Chu Khung đang cầm một cây côn đen, cây côn đen này lại là tiên bảo kỳ dị, tuy không có đẳng cấp, nhưng giá trị lại sánh ngang với binh khí cấp Thánh!

Trước mặt hắn còn có một đồng lớn bảo vật và bí pháp! Lần này, hắn đã vật sạch Trương Tiểu Phàm, ngay cả lông cũng không còn.

Liên Sinh xuất hiện bên cạnh Chu Khung, trầm giọng nói:

“Giáo chủ, có cần phái người đi bắt Bộ Cự về hay không, hoặc là giết hắn?”

“Không cần! Hiện tại hắn phải sống!”

Chu Khung trầm giọng nói xong, chỉ vào đồng bảo vật và bí pháp trên mặt đất, nói: “Người xem thử chọn mấy món đi, số còn lại thì chia cho đám người Ma Hồ Vương!”

“Vâng!” Liên Sinh đáp ứng một tiếng, thu dọn đồ đạc rồi biến mất trong phòng!

Chu Khung nhìn lên bầu trời, lúc này những con cừu nên vật lông đều đã vật xong, việc còn lại chính là giết cừu!

“Lão đại!”

Một giọng nói cắt ngang dòng suy nghĩ của Chu Khung, chỉ có điều Đại Bạch vẫn luôn nằm sấp ở một bên! Lúc này nó đang nhìn Chu Khung với ánh mắt nóng bỏng, không đúng, hẳn là nhìn cây gậy đen trong tay Chu Khung!

“Cái đó, khí chất của lão đại ngài bá đạo như vậy, oai hùng, ngẫu lòi, ta cảm thấy cây gậy này không xứng với ngài! Hay là, ngài cho ta dùng đi!”

Chu Khung nhìn Đại Bạch đang không ngừng nịnh nọt mình, cảm thấy buồn cười, ném cây gậy đen trong tay cho Đại Bạch, hắn cũng không cần dùng đến cây gậy đen này!

Hơn nữa quả thật cũng phù hợp với Đại Bạch, một con chó đen âm hiểm bỉ ổi, cầm một cây gậy đen! Nghĩ lại cảnh tượng này cũng thú vị lắm.

Đại Bạch ngậm cây gậy vui vẻ chạy biến mất, Chu Khung đoán chừng, có thể là đi ám toán ai đó bằng cây gậy đen rồi, chắc không phải là Trần Hạo lại gặp xui xẻo đây chứ!

Không nghĩ ngợi thêm về những chuyện này nữa, Chu Khung nhắm mắt tu luyện, thời gian chậm rãi trôi qua! Một năm thời gian nhanh chóng trôi qua!

Trên bầu trời vang lên một tiếng nổ lớn, mặt đất bắt đầu rung chuyển không ngừng, Thiên Kiêu Thành ở giữa tám tòa thành vệ phát ra hào quang cực lớn! Xộc thẳng lên trời cao!

Cùng với sự xuất hiện của hào quang, lực khổng lồ của tám tòa thành vệ lập tức biến mất, trong nháy mắt sinh linh trong thành vệ liền nhanh chóng chạy ra ngoài, cảnh giác với tất cả sinh linh xung quanh!

Từ sau khi Thiên Kiêu Thành mở ra, tất cả sinh linh đều có thể là kẻ địch!

Trong phủ thành chủ, Chu Khung chậm rãi bay lên không, tiến vào trong phi liễn. Toàn bộ tầng lớp cao cấp của Ma Giáo cũng nhanh chóng đứng thẳng hai bên phi liễn, Ma Long gầm rú kéo phi liễn bay về hướng Thiên Kiêu Thành!

Ở xa xa, Vu Nguyên hóa thành chiến thân Vu tộc, sải bước chạy về phía Thiên Kiêu Thành, mỗi bước chạy, mặt đất đều rung chuyển!

Một nơi khác, thần quang phóng lên trời, quang minh lấp lánh...

Toàn bộ chiến trường, những ai tự tin vào bản thân đều lập tức bay về phía Thiên Kiêu Thành!

Trong chớp mắt, toàn bộ chiến trường trở nên hỗn loạn, kẻ thì bay về phía Thiên Kiêu Thành, người thì tìm nơi ẩn nấp, cũng có kẻ nhanh chóng ra tay với sinh linh xung quanh, chém giết cướp đoạt đồ đạc!

Mà lúc này bên ngoài Thiên Kiêu Thành hào quang bắn ra bốn phía, đại trận bên ngoài đang dần trở nên hư ảo, báo hiệu nơi này sắp sửa được mở ra!

Lúc này bên ngoài đã tụ tập đầy sinh linh, không dưới vài triệu, đương nhiên cuối cùng những kẻ tiến vào thành cướp đoạt cơ duyên sẽ không nhiều như vậy, phần lớn đều là đến xem náo nhiệt, hoặc là xem có thể kiếm chác được chút gì hay không!

Chương 234 - Uy danh của Chu Khung 1

Lúc này từ khe hở trận pháp của Thiên Kiêu Thành bắt đầu không ngừng tỏa ra một loại ý cảnh, khiến người ta vừa nhìn thấy đã cảm thấy như nút thắt trong lòng được khai thông!

Một sinh linh kích động hét lớn: “Pháp tắc, quả nhiên là khí tức của pháp tắc!”

Những sinh linh khác cũng đều lộ ra vẻ mặt hưng phấn, đây chính là khí tức của pháp tắc, phải biết rằng chỉ có cường giả Tôn Cảnh mới có thể tiếp xúc đến pháp tắc, có thể thấy được sự trân quý của pháp tắc, chỉ là một tia khí tức rò rỉ ra ngoài, đã khiến bọn họ thu được lợi ích không nhỏ!

Toàn bộ sinh linh đều bắt đầu điên cuồng hít vào!

Lúc này tám vị trí trung tâm của Thiên Kiêu Thành đã bị những thiên kiêu đỉnh tiêm trên Thiên Kiêu Bảng chiếm cứ, thế nhưng trong đó lại có một vị trí vẫn còn trống, nhưng lại không ai dám tiến đến chiếm giữ! Tất cả sinh linh đều biết, đó là vị trí dành cho Chu ma đầu!

Rất nhiều sinh linh đều đang do dự, có nên nhân lúc Chu Khung chưa đến chiếm lấy vị trí đó để hấp thu thêm một chút lực lượng pháp tắc hay không, rồi đợi Chu Khung đến thì nhường lại!

Nửa canh giờ sau, rốt cuộc có một Ngưu đầu nhân không nhìn được nữa, sự cám dỗ từ lực lượng pháp tắc quá lớn, hắn cầm lấy cây đại chùy trong tay, sai bước đi về phía vị trí trung tâm!

Tất cả sinh linh đều mở to mắt, một mặt hấp thu chút lực lượng pháp tắc ít ỏi, một mặt nhìn về phía Ngưu đầu nhân, xem hắn rốt cuộc có chiếm lấy vị trí của Chu Khung hay không!

Tất cả mọi người đều nhỏ giọng bàn tán.

“Ngưu Đầu này chính là Đại Lực Ngưu tộc xếp hạng thứ mười một trên Thiên Kiêu bảng, Ngưu Bôn! Hắn đi chiếm cứ cũng là hợp lý!”

“Cũng đúng, Chu Khung cũng không đến, hắn chiếm cứ, cùng lắm thì chờ Chu Khung đến lại nhường thôi.”

“Ta thấy xong đời rồi, Chu ma đầu kia bá đạo vô cùng, nếu thấy có người dám chiếm cứ chỗ của hắn, sợ rằng sẽ trực tiếp đánh chết!”

Ngay khi tất cả sinh linh đều đang bàn tán Ngưu Bôn có thể chiếm cứ vị trí của Chu ma đầu hay không!

Chỉ thấy đại chùy trong tay Ngưu Bôn đột nhiên chỉ về phía Ngao Thụy xếp hạng thứ chín bảng xếp hạng Thiên Kiêu ở trung tâm! Miệng quát lớn một tiếng “Chỉ là một con Giao Long, có tư cách gì chiếm cứ nơi này, mau tránh ra cho ta!”

Mà vẻ mặt xem náo nhiệt trên mặt Ngao Thụy đối diện trong nháy mắt biến mất, đầu tiên là ngơ ngác, sau đó trở nên âm trầm, đây là không dám gây sự với Chu Khung, nên bắt nạt hắn sao!

Những sinh linh khác cũng bị hành động của Ngưu Bôn làm cho khó hiểu, gia hỏa này không ra bài theo lẽ thường! Nhưng mà chộc giận Ngao Thụy quả thật an toàn hơn chộc giận Chu Khung nhiều!

Không do dự, hai người lập tức bắt đầu chiến đấu, sau nửa canh giờ, Ngưu Bôn giẫm lên thi thể Ngao Thụy, leo lên vị trí

trung tâm, bắt đầu không ngừng hấp thu lực lượng pháp tắc!
Tên của hắn trên bầu trời cũng vươn lên hạng chín!

Ngưu Bôn thành công đã khơi dậy huyết tính của các sinh linh, không ngừng có sinh linh bắt đầu khiêu chiến, nhưng có ba người không ai dám trêu chọc!

Một người là Quang Vũ, một người là Vu Nguyên, người cuối cùng chính là Chu Khung vẫn chưa xuất hiện đã chiếm cứ một vị trí!

Hai canh giờ sau, trên mặt đất đã có vài cỗ thi thể, ngoại trừ Ngưu Bôn khiêu chiến thành công lúc đầu, những sinh linh khác đều chết không thể chết thêm được nữa!

Lúc này từ xa truyền đến tiếng Ma Long gầm rú, ba con Ma Long kéo Phi Liễn bay tới!

Tuy đã gặp vô số lần, nhưng tất cả sinh linh chỉ cần nhìn thấy Ma Long Phi Liễn cực lớn này, cùng với câu đối “Lục thần lục tiên lại lục phạt, vạn cổ thương khung đệ nhất ma!”

Ai nấy không khỏi thốt lên một câu, đúng là thích thể hiện!

Phi liễn nhanh chóng dừng lại ở vị trí trung tâm quảng trường, Chu Khung chậm rãi bước ra từ, nhìn thi thể trên mặt đất, lại nhìn vị trí trống, đoán được chuyện đã xảy ra!

Không để ý đến những điều này, Chu Khung đứng trên phi liễn, hít sâu một hơi cũng cảm nhận được lực lượng pháp tắc, không ngờ trận pháp bảo vệ Thiên Kiêu thành này vậy lại ẩn chứa lực lượng pháp tắc, mặc dù rất yếu ớt, nhưng cũng đủ để khiến người ta kinh ngạc!

Lặng lẽ nhắm mắt lại, bắt đầu hấp thu.

Nửa ngày sau, theo một tiếng vỡ tan tành, trận pháp bên ngoài Thiên Kiêu thành vỡ vụn, cửa thành cũng chậm rãi mở ra!

Trong nháy mắt, không dưới ba ngàn sinh linh lao vào trong thành, trong đó có cả Chu Khung và người trong Ma Giáo.

Sau đó vẫn tiếp tục có sinh linh bay vào Thiên Kiêu thành, trước sau ước chừng có khoảng một vạn sinh linh thì dừng lại!

Trong Thiên Kiêu thành cơ hội lớn, nhưng nguy hiểm cũng rất lớn, hơn vạn thiên kiêu chém giết lẫn nhau, tranh giành cơ duyên, tu vi không đủ mà đi vào chỉ sợ chết như thế nào cũng không biết!

Bên ngoài Thiên Kiêu thành, Trương Tiểu Phàm và Bộ Cụ mặc áo bào trắng cũng đứng ở cửa thành.

Chương 235 - Uy danh của Chu Khung 2

“Mập Mập, ngươi đừng vào đó, bên trong quá nguy hiểm!”

“Không được, ta muốn vào, vất vả lắm mới đến chiến trường Thiên Kiêu một chuyến, nếu ngay cả Thiên Kiêu thành cũng không dám vào, vậy thì còn ra thể thống gì nữa, hơn nữa chẳng phải có người ở đây sao?”

Trương Tiểu Phàm nhìn vẻ mặt phản kích của Bộ Cự, cũng không nỡ dập tắt sự nhiệt tình của gã, dù sao hắn rất tự tin vào bản thân, cho dù đánh không lại người khác, cũng có thể đảm bảo an toàn cho bản thân và Bộ Cự!

Không suy nghĩ nhiều, mang theo Bộ Cự đang phản kích bay vào Thiên Kiêu thành, nhưng trong lòng hắn luôn có cảm giác Bộ Cự lúc này hình như có gì đó khác lạ!

Nửa canh giờ sau, cửa lớn Thiên Kiêu thành chậm rãi đóng lại, lúc này Thiên Kiêu thành chỉ có thể ra ngoài mà không thể vào nữa, nói cách khác những ai chưa vào được Thiên Kiêu thành, đều mất đi tư cách lên bang!

Trong Thiên Kiêu thành, rất nhiều sinh linh tản ra khắp nơi không ngừng tìm kiếm bảo vật, trong thành vô cùng rộng lớn, dù cho hơn vạn sinh linh cùng tiến vào, muốn tìm khắp tất cả mọi nơi e rằng cũng phải mất nửa tháng!

Cho nên lúc đầu mọi người sẽ không chém giết lẫn nhau, bọn họ cũng không sợ có người tìm được bảo vật sẽ rời đi, bởi vì chiến trường Thiên Kiêu còn có một quy định, đó chính là

sinh linh cuối cùng trên bảng xếp hạng nhất định phải ở trong Thiên Kiêu thành!

Không ai có thể cưỡng lại được cảm dỗ này, bởi vì phần thưởng cho một nghìn người đứng đầu trên Thiên kiêu bảng thật sự rất khủng khiếp!

Chu Khung bay đến một căn phòng, bên trong có một quả cầu sáng đang bay tán loạn.

Hắn đưa tay bắt lấy quả cầu sáng, quả cầu sáng ra sức giãy giụa trong tay Chu Khung, bành! Hắn dùng sức siết chặt, quả cầu sáng vỡ tan, lộ ra vật, một khối sắt màu đen!

Chu Khung nheo mắt, thế mà lại là Thiên Hàn Thiết, đây chính là vật liệu dùng để rèn thần binh Thánh cấp, e rằng một khối này cũng đủ đổi lấy ba, bốn món binh khí Bán Thánh, xem ra Thiên Kiêu thành quả nhiên là nơi chứa rất nhiều bảo vật!

Hắn không do dự, tiếp tục đi đến những gian phòng khác, mỗi gian phòng đều có bảo vật, mỗi món đều vô cùng trân quý, Thiên Kiêu thành này quả thật là một vùng đất trù phú! Xem ra Ma Giáo sắp phát tài rồi!

Chu Khung không tìm kiếm đồ đặc trong các gian phòng khác nữa, mà dẫn theo đám người Ma Giáo dừng lại ở một căn phòng! Hắn nhắm mắt tu luyện!

Tìm kiếm bảo vật chút ít làm gì, nào có nhanh bằng cuối cùng trực tiếp cướp lấy! Bản thân hắn là phản diện, cướp đoạt chẳng phải là lẽ đương nhiên sao!

Thời gian dần trôi, chém giết trong Thiên Kiêu thành ngày càng nhiều, khắp nơi đều là tiếng kêu gào chém giết, trên trời, dưới đất đâu đâu cũng có!

Ngay cả Vu Nguyên và Quang Vũ thỉnh thoảng cũng ra tay, trong đó khiến người ta khiếp sợ nhất chính là Sở Hùng đột

nhiên ra tay đại chiến với Vu Nguyên, kết quả là Sở Hùng chiếm thượng phong.

Nhưng hai người đều điếm đến là dừng, không dám dốc hết thực lực, sợ bị kẻ khác thừa cơ giành lợi!

Trong một góc thành, hai tên Trư tộc lôi kéo một thiếu nữ Hồ tộc đang điên cuồng phản kháng!

“Đại ca, không ngờ hai anh em mình lại bắt được ả tiện nhân này, đúng là món mớ!”

“Đi mau, chúng ta tìm một gian phòng, huynh canh cửa trước, ta xong việc rồi đến lượt huynh, hôm nay nhất định phải chơi chết ả ta!”

“Được, xong việc với ả ta, hai anh em mình còn phải tranh đoạt Thiên Kiêu bả nữa!”

Thiếu nữ Hồ tộc điên cuồng giãy giụa, nhưng trên người đã sớm bị đánh trọng thương, chỉ có thể tuyệt vọng bị hai tên Trư nhân lôi đi!

Hai tên Trư nhân tìm được một gian phòng, đẩy cửa bước vào.

Vừa vào phòng, một tên Trư nhân liền hóa đá, chỉ về một hướng run rẩy không ngừng: “Chu... Chu...”

Tên Trư nhân còn lại nhìn theo hướng hắc chỉ, trong nháy mắt cũng bị dọa cho toàn thân cứng đờ!

Chỉ thấy đối diện hai người là Chu Khung đang mặc một bộ Ma Thần chiến bào, hai bên là đông đảo cao tăng Ma Giáo!

Chu Khung nhìn hai tên bọn chúng, trong mắt lóe lên tia bất ngờ, bên ngoài đang chém giết khí thế ngút trời, hai tên này lại có tâm tư làm chuyện này!

Hai tên Trư nhân không chút do dự, lập tức xông ra khỏi phòng! Thế nhưng hai người còn chưa đến cửa, đã cảm thấy trước mắt tối sầm, mất đi toàn bộ tri giác!

Còn thiếu nữ Hồ tộc bị hai người mang đến cũng trong lập tức mất đi tri giác!

Đồng thời, bốn nam tử đeo mặt nạ quỳ một gối trước mặt Chu Khung, chúi thủ trong tay ba người đang nhỏ máu tươi, chứng tỏ vừa rồi chính là do ba người bọn họ ra tay!

Bốn người đồng thanh nói với Chu Khung:

“Giáo chủ, tất cả đã chuẩn bị xong!”

Chu Khung gật đầu, đến lúc hắc xuất hiện rồi!

Hắn đứng dậy đi ra khỏi phòng, từng bước một đi lên không trung! Phía sau là đông đảo cao tầng Ma Giáo đi theo!

Chương 236 - Danh sách Thiên Kiêu bảng này, bốn tọa muốn

Mỗi khi Chu Khung bước một bước, ma điểm trên người hắn lại bùng lên dữ dội hơn!

Lúc đầu, không ai nhận ra sự xuất hiện của Chu Khung, cho đến khi một thiên kiêu Bán Thánh bát trọng chặn đường hắn, lập tức nổ tung tại chỗ. Lúc này, tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn về phía Chu Khung!

“Trời ơi, Chu ma đầu này rốt cuộc cũng xuất hiện, biến mất bao lâu nay, ta còn tưởng hắn rời khỏi thành rồi chứ.”

“Nghĩ gì vậy, ta thấy hắn căn bản lười tìm bảo vật, tìm đâu ra nhanh bằng cướp chứ!”

“Sao ta lại cảm thấy nguy hiểm đang đến gần? Không được, bảo vật ta tìm được đã đủ rồi, ta đi trước đây!”

“Người cứ đi đi, ta phải ở lại tranh đoạt danh ngạch Thiên Kiêu bảng, ta chính là vinh quang của Quý tộc!”

Sự xuất hiện của Chu Khung lập tức thu hút ánh mắt của mọi người. Ban đầu, mọi người đều đang bận rộn tranh đoạt bảo vật, tinh thần lúc nào cũng căng thẳng, không ai để ý xem có ai vắng mặt hay không. Nhưng giờ đây, khi Chu Khung vừa xuất hiện, mọi người mới kinh hãi, đám người Chu Khung này đã biến mất từ sau khi tiến vào Thiên Kiêu thành!

Những thiên kiêu đứng đầu trên không trung đều nhìn về phía Chu Khung, trong mắt lộ vẻ hung dữ. Đối với bọn họ,

Chu Khung chính là chướng ngại vật lớn nhất trong việc tranh đoạt vị trí đứng đầu Thiên Kiêu bảng!

Lúc này, Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào, khuôn mặt lạnh như băng, tia chớp màu đen bạc ở mi tâm không ngừng phát sáng, toàn thân ma điểm ngập trời, khí huyết sát càng lúc càng mạnh.

Đến khi mọi người kịp phản ứng, Chu Khung đã đứng ở trên đỉnh cao nhất của Thiên Kiêu thành, ma khí huyết tinh trên người hần bao phủ toàn bộ Thiên Kiêu thành!

Tất cả thiên kiêu đều kinh ngạc nhìn Chu Khung. Hần muốn làm gì? Khí thế bao phủ cả Thiên Kiêu thành, chẳng lẽ hần định khiêu chiến tất cả mọi người?

Ngay khi tất cả mọi người đang nghi hoặc, Chu Khung nhìn xuống hơn vạn thiên kiêu của các đại chủng tộc phía dưới, giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp Thiên Kiêu thành!

“Bồn tọa muốn Thiên Kiêu bảng này, kẻ nào có ý kiến, kẻ nào phản đối!”

Tất cả mọi người đều kinh hãi, nhưng không ai dám phản bác. Chu Khung thật sự quá mạnh mẽ, chỉ riêng khí thế đã khiến bọn họ không dám phản kháng. Hơn nữa hần muốn vị trí đứng đầu bảng thì có liên quan gì đến bọn họ?

Chỉ có ánh mắt của Vu Nguyên và Sở Hùng là lóe lên hung quang. Mục tiêu của bọn họ đương nhiên cũng là vị trí đứng đầu!

Ánh mắt Quang Vũ lóe lên vẻ sắc lạnh. Hần là đệ tử Thần tộc, là người đứng đầu Thiên Kiêu bảng. Lời nói vừa rồi của Chu Khung rõ ràng là không xem hần ra gì. Chú có thể nhìn, nhưng thím không thể nhìn!

Nhìn Chu Khung trên không trung khí phách ngút trời như Ma Thần, Quang Vũ quát lớn:

“Chu Khung, người thật sự cho rằng mình vô địch sao? Hừ, ta, Quang Vũ, sinh ra đã phá Thông Huyền, tám tuổi đạt Thiên Cổ, mười tuổi lĩnh ngộ Chân Vũ, mười lăm tuổi bước vào Đại La, bảy mươi tuổi tu luyện đến Bán Thánh, nay chỉ mới ba trăm tuổi đã...”

“Đã chết rồi!”

Khóe miệng Chu Khung nhếch lên cười lạnh, trong tay xuất hiện Thần Ma Dao, chém thẳng về phía Quang Vũ. Huyết tinh chi khí trên bầu trời lập tức tăng vọt gấp mười lần!

Ánh đao khủng khiếp xé toạc không gian, như muốn chém đứt dòng sông thời gian!

Xoẹt!

Quang Vũ trên không trung còn chưa nói hết câu, trong mắt đã hiện lên vẻ kinh hãi và không thể tin tưởng. Hắn hoàn toàn không ngờ Chu Khung lại đột nhiên ra tay. Quang Vũ cố gắng giơ tay chỉ về phía Chu Khung, run giọng nói: “Người đánh... lên...”

Lời còn chưa dứt, thân thể hắn đã bị chém làm đôi, linh hồn vỡ vụn. Quang Vũ, người đứng đầu Thiên Kiêu bảng, cứ như vậy bị chém chết!

Huyết tinh chi khí trên Thần Ma Dao cũng giảm đi hơn phân nửa!

Tất cả mọi người trong thành đều ngẩng đầu nhìn thi thể Quang Vũ rơi xuống, trong mắt tràn đầy kinh hãi. Trong lòng bọn họ lúc này chỉ có một suy nghĩ: Điều này không thể nào!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Bọn họ nhìn thấy gì thế này? Quang Vũ, người đứng đầu Thiên Kiêu bảng, thiên kiêu Bán Thánh thập tầng cảnh duy nhất, kẻ mà bọn họ cho là mạnh nhất, lại bị Chu Khung một đao chém chết!

Hắn ta thậm chí còn không kịp phản kháng!

Chẳng phải lẽ ra hai người phải đại chiến ba trăm hiệp, sau đó thi triển sát chiêu, một người chết, một người bị thương sao? Tại sao mọi chuyện lại không giống như tưởng tượng vậy?

Kinh hãi nhất chính là Vu Nguyên và Sở Hùng. Là hai người đứng sau Quang Vũ, đương nhiên bọn họ hiểu rõ sức mạnh của hắn ta.

Ngay cả Sở Hùng luôn tự tin vào bản thân, lúc này nhìn Chu Khung như Ma Thần trên không trung, trong mắt cũng lộ vẻ sợ hãi. Một đao giết chết Minh Vương và một đao giết chết Quang Vũ hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau!

Dưới ánh đao huyết tinh kinh khủng kia, e rằng chính hắn cũng khó thoát khỏi lưỡi hái tử thần!

Danh tự Quang Vũ trên Thiên Kiêu bảng trên không trung chậm rãi biến mất, thay vào đó là cái tên Chu Khung!

Chương 237 - Một mình đồ sát vạ người 1

Chu Khung thu hồi Thần Ma Dao, nhìn xuống đám sinh linh phía dưới đang sợ hãi đến mức chết lặng, lạnh lùng nói:

“Thiên Kiêu bảng này bốn tọa muốn, kẻ nào dám có ý kiến?”

Phía dưới im phăng phắc, tất cả mọi người đều cúi đầu, ngay cả Quang Vũ cũng bị hấn một chiêu giết chết, hấn đã là đệ nhất, ai còn dám ý kiến gì nữa!

Ngay cả Vu Nguyên và Sở Hùng cũng không phản bác, nhất là Sở Hùng, tuy tu luyện Đế Vương chi đạo, bất bại vô địch, nhưng sống sót vẫn tốt hơn là bị giết! Nhận thua một lần cũng không phải chuyện gì to tát.

Ngay khi tất cả mọi người cho rằng sự việc cứ như vậy kết thúc!

Bỗng nhiên Chu Khung trên không trung khinh thường nhìn xuống bọn họ, lạnh lùng nói:

“Đã không ai phản đối, cho các ngươi mười nhịp thở, lập tức rút khỏi Thiên Kiêu thành cho ta!”

“Cái gì...”

Lời vừa dứt, tất cả thiên kiêu đều ngây người, sau đó dường như cũng đã hiểu ra, vừa rồi Chu Khung nói là hấn muốn Thiên Kiêu bảng.

Ban đầu mọi người đều nghĩ hấn muốn đoạt vị trí đầu bảng, nhưng giờ phút này mới bừng tỉnh đại ngộ, thì ra hấn

muốn tất cả vị trí trên Thiên Kiêu bảng!

“Tên Chu ma đầu này điên rồi sao? Hắn vậy mà muốn tất cả danh ngạch?”

“Ta không thể từ bỏ, gia tộc ta còn chờ ta mang vinh quang trở về, hơn nữa chẳng lẽ tên Chu ma đầu kia có thể giết hết tất cả mọi người hay sao!”

Sở Hùng bên cạnh đầu tiên là kinh ngạc, sau đó khoe miệng nhếch lên một nụ cười chế giễu, nếu tên Chu Khung tự mình muốn chết thì cũng đừng trách hắn!

Hắn ngẩng đầu nhìn Chu Khung, trầm giọng hỏi: “Chu Khung, ngươi thật sự muốn tất cả danh ngạch trên Thiên Kiêu bảng này hay sao?”

Chu Khung không đáp, thậm chí còn chẳng thèm liếc mắt nhìn hắn!

Sở Hùng tức giận đến đỏ mặt tía tai, Chu Khung này lại hoàn toàn không coi hắn ra gì! Hắn nhìn đám đông thiên kiêu trong thành, lớn tiếng nói: “Tên Chu ma đầu này ỷ vào tu vi cao cường, muốn cướp đoạt danh ngạch của tất cả chúng ta, mọi người có bằng lòng hay không?”

“Không bằng lòng, ta không cho phép!”

“Đúng vậy, tuyệt đối không nhượng!”

“...”

Trong nháy mắt, hàng vạn thiên kiêu phần nộ gào thét!

“Tốt, đã vậy chúng ta cùng nhau giết tên Chu ma đầu này!”
Sở Hùng lại hét lớn.

“Giết Chu ma đầu!”

“Giết Chu ma đầu!”

Nhìn đám đông phía dưới như muốn ăn tươi nuốt sống mình, Chu Khung cười lạnh, khoe miệng nhếch lên nụ cười tà ác:

“Khắc khắc khắc, đã qua mười nhịp thở, nếu các ngươi không muốn đi thì hãy ở lại, bổn tọa tiễn các ngươi cùng lên đường, khỏi phải cô đơn!”

Chu Khung lạnh lùng nhìn hơn vạn thiên kiêu phía dưới, phất tay thu đám người Ma Giáo vào Sơn Hà Đồ. Lần trước giao đấu với Trương Tiểu Phàm, hắn còn chưa dùng đến một phần ba thực lực, hôm nay hắn muốn dốc toàn lực!

Tia chớp nơi mi tâm Chu Khung lóe sáng, Thần Ma Hoàn liền xuất hiện trong tay hắn. Hắn không do dự, lập tức ném xuống!

Thần Ma Hoàn trên không trung trong nháy mắt nứt vỡ thành hàng trăm chiếc, điên cuồng tấn công cả vạn thiên kiêu!

Chu Khung đột ngột ra tay khiến cả Thiên Kiêu thành chấn động, tất cả thiên kiêu đều vội vàng chống đỡ Thần Ma Hoàn đang ập tới!

Ầm ầm ầm!

Tiếng binh khí va chạm vang vọng khắp Thiên Kiêu thành! Không ít kẻ tu vi thấp kém trực tiếp bị Thần Ma Hoàn đánh nổ tung!

Các thiên kiêu đỉnh cao không dám chần chừ, đồng loạt tấn công về phía Chu Khung trên đỉnh trời!

“Chu ma đầu, đừng hung hăng, tiếp chiêu Chiến Thiên Vu Quyền của ta!”

“Láo xược, hôm nay chính là ngày chết của ngươi, Hoàng Đạo Long Trảm!”

“Xem ta đây thi triển thần công...”

Vô số đòn công kích khủng khiếp xuất hiện, đao quang, kiếm quang điên cuồng đánh về phía Chu Khung.

Cả Thiên Kiêu thành bắt đầu rung chuyển dữ dội, như thể sắp sụp đổ.

Chu Khung nhìn những đòn tấn công bên dưới, khóe miệng nhếch lên đầy khinh thường. Hắn vươn tay, một vòng xoáy hắc động khổng lồ lập tức hình thành trên bầu trời, trực tiếp nuốt chửng mọi đòn tấn công.

Vòng xoáy hắc động chính là Thôn Thiên Ma Công của Chu Khung, hiện đã được hắn tu luyện đến tầng thứ tư đỉnh phong. Đây cũng là lý do hắn dám một mình đồ sát vạn thiên kiêu!

Đồng thời, Chu Khung lại vươn tay kia ra, một bàn tay sinh tử khổng lồ trên bầu trời không ngừng đánh về phía các thiên kiêu đang lao tới!

Toàn bộ chiến trường hiện ra một cảnh tượng kỳ dị: Hơn vạn thiên kiêu bên dưới bị hàng trăm Thần Ma Hoàn không ngừng tấn công, thỉnh thoảng lại có kẻ bị đánh trọng thương hoặc nổ tung!

Một đám thiên kiêu đỉnh cao phía trên liên tục oanh kích Chu Khung nhưng tất cả đều bị hắc động thôn phệ. Không chỉ vậy, bàn tay khổng lồ của Chu Khung còn liên tục đánh bay bọn họ!

Sở Hùng nhìn Chu Khung như Ma Thần trên kia, trong mắt thoáng hiện vẻ mờ mịt. Loại quái vật này thì đánh thế nào? Mọi đòn tấn công của bọn họ đều vô dụng với hắn, trong khi đó, bàn tay và Thần Ma Hoàn của hắn lại đang tàn sát bọn họ không thương tiếc!

Chương 238 - Một mình đồ sát vạ người 2

Lúc này, bên ngoài Thiên Kiêu thành, hàng triệu sinh linh đang theo dõi trận chiến. Từ khi Chu Khung xuất hiện, những gì hắn thể hiện đã khiến bọn họ hoàn toàn choáng váng!

“Ta không nhìn lầm chứ? Chu ma đầu kia lại đang một mình chống lại vạn người, hơn nữa còn hoàn toàn áp đảo!”

“Người xem, đó là Khổng Huyền, hạng 113 trên Thiên Kiêu Bảng đấy, vậy mà bị đánh nổ tung rồi!”

“Thật sự... thật sự là... quá mạnh!”

Các sinh linh bên ngoài kinh ngạc cảm thán.

Bên trong Thiên Kiêu thành, tiếng nổ vang trời, tàn thi bay đầy trời. Hơn vạn thiên kiêu, chỉ trong thời gian một nén nhang đã có hơn ngàn người bỏ mạng, số trọng thương không dưới hai ngàn!

ẦM!

Một tiếng nổ lớn vang lên!

Vu Nguyên cao trăm trượng từ trên trời rơi xuống, đập nát vô số căn nhà. Hắn cố gượng đứng dậy, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Vu Nguyên ngẩng đầu nhìn Chu Khung đang tung hoành trên cao, lầm bầm: “Thua trong tay ngươi, ta cam tâm tình nguyện!”

Dứt lời, đầu hắn gục xuống, tắt thở. Hắn đã chết đứng!

Cái chết của Vu Nguyên đã dập tắt hoàn toàn hy vọng của các thiên kiêu còn lại. Nhìn Chu Khung trên cao, cho đến lúc này vẫn lạnh lùng như cũ, không những không hề hấn gì mà dường như còn ngày càng mạnh hơn!

Bọn họ đoán không sai. Nhờ hấp thu năng lượng từ Thôn Thiên Ma Công, quả thật Chu Khung đang dần dần trở nên mạnh mẽ hơn.

Một Ngưu đầu nhân phía dưới miễn cưỡng tránh được công kích của một Thần Ma Hoàn, điên cuồng bay ra khỏi thành Thiên Kiêu, trong miệng gào lớn:

“Lão tử không tranh nữa, mạng cũng chẳng còn, lên Thiên Kiêu bằng thì có ích lợi gì!”

“Ta cũng không cần nữa, Chu ma đầu này hoàn toàn không phải người, cứ thế này chúng ta đều bị hấn giết mất!”

Tiếng gào thét của mấy tên thiên kiêu, trong nháy mắt tạo thành phản ứng dây chuyền, gần tám phần thiên kiêu đều điên cuồng bay ra khỏi thành!

Chu Khung trên không trung, nhìn đông đảo thiên kiêu muốn chạy trốn, khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh, bây giờ mới muốn chạy ư là đã muộn!

Ngưu đầu nhân chạy trốn trước nhất, nhìn ra ngoài thành gần trong gang tấc, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Ầm!

Một tiếng va chạm lớn, sau đó là liên tiếp những âm thanh ầm ầm vang lên.

Chỉ thấy tất cả sinh linh bay ra khỏi thành đều như đụng phải tường, bị bật ngược trở lại!

Bốn phía đột nhiên xuất hiện một kết giới huyết sắc, bao phủ toàn bộ Thiên Kiêu thành, biến tòa thành này thành một

tòa thành chết, không thể ra vào!

Ngưu đầu nhân tiến lên sờ sờ kết giới màu máu, cầm đại chùy trong tay, nện tới.

Rầm, Ngưu đầu nhân bị đánh bật lui mười bước, kết giới vẫn không hề lay động. Lúc này, tất cả thiên kiêu đều kịp phản ứng!

“Không ổn rồi, chắc chắn là Chu ma đầu phong tỏa thành trì, hẳn muốn chúng ta chết ở đây!”

“A, Chu ma đầu độc ác, ta còn chưa muốn chết, ta là hy vọng của gia tộc!”

“Huynh đệ, hôm nay Chu ma đầu không chết, chúng ta đều phải chết, mọi người đừng nương tay.”

Theo tiếng quát lớn của một tên thiên kiêu, tất cả thiên kiêu trong thành đều điên cuồng tấn công Chu Khung! Thậm chí không để ý đến công kích của Thần Ma Hoàn xung quanh!

Vô số tiên bảo, thánh binh, ý cảnh, tất cả đều đánh về phía Chu Khung trên không trung, thậm chí có kẻ điên cuồng lao thẳng về phía Chu Khung tự bạo, thế nhưng ngay sau đó, bọn chúng đều tuyệt vọng!

Công kích của bọn chúng ngoại trừ khiến hắc động kia rung chuyển một chút, thì không còn chút tác dụng nào khác!

Ngược lại còn khiến khí thế của Chu Khung càng thêm cường đại.

Một khắc sau, thiên kiêu trong thành đều phải liều mạng né tránh Thần Ma Hoàn và bàn tay khổng lồ trên không trung công kích, không còn chút sức lực nào tấn công Chu Khung!

Tiếng kêu thảm thiết ngày càng nhiều.

“Chu ma đầu, người sẽ không được chết tử tế, người sẽ bị báo ứng!”

“Ta là thiên kiêu La Sát tộc Thiên Châu, người dám giết ta, trưởng lão Thánh Cảnh trong tộc nhất định sẽ báo thù cho ta!”

“Chu ma đầu, không, Chu Khung, Chu đại nhân, cha ời, tha cho ta, ta còn chưa được ném trái tư vị nữ nhân!” Một tên Cầu Đầu Nhân kêu gào thảm thiết!

Trả lời hắn là một bàn tay khổng lồ, hàng trăm sinh linh đều bị một chưởng này đánh thành tro bụi, trong đó có cả Cầu Đầu Nhân kia!

Chu Khung đứng thẳng trên không trung, nhìn xuống những sinh linh đang kêu gào thảm thiết bên dưới, cười lớn: “Khà khà, đã cho các người cơ hội, nhưng các người không biết quý trọng, hy sinh vì sự phát triển của Ma Giáo, coi như là vinh quang của các người!”

Một canh giờ sau, sinh linh trên chiến trường gần như chết sạch! Những kẻ còn sống sót cũng đều bị trọng thương!

Ngay cả Sở Hùng cũng phun máu tươi, được một đám văn thần võ tướng bảo vệ ở trung tâm, còn có Trương Tiểu Phàm mặc một bộ áo trắng y đang liều mạng che chở Bộ Cụ, hiển nhiên cũng bị thương không nhẹ!

Lúc này, toàn bộ Thiên Kiêu thành, sinh linh có thể đứng vững e là không còn bao nhiêu.

Chương 239 - Giết thiên kiêu lên bảng 1

Mặc dù hàng triệu sinh linh ngoài thành không dám tin vào mắt mình, nhưng sự thật chính là như vậy.

Chu Khung chỉ bằng sức một mình, chưa đầy hai canh giờ, đã đồ sát hơn vạn thiên kiêu! Đó là hơn vạn thiên kiêu, phải biết những kẻ dám tiến vào Thiên Kiêu thành cướp đoạt cơ duyên đều là những kẻ kiệt xuất trong thế hệ trẻ!

Chu Khung trên không trung thu hồi Thần Ma Hoàn!

Một tay phát lên, đông đảo cao tầng Ma Giáo, tinh anh đệ tử đồng loạt hiện thân tại Thiên Kiêu thành!

Chu Khung hét lớn:

“Đệ tử Ma Giáo, đâu rồi!”

“Có!”

“Có!”

“Có!”

Đông đảo cao tầng Ma Giáo cùng tinh anh đệ tử phấn khích gầm lên, tuy rằng đều tuyệt đối tin tưởng Giáo chủ nhưng khi chứng kiến cảnh tượng trên tường thành, vẫn không khỏi chấn động.

Giáo chủ thế mà chỉ một mình một người đã trấn áp vạn quân thiên kiêu, đây quả là thần nhân!

Chu Khung nhìn xuống đám người Ma Giáo phía dưới, lại lần nữa quát lớn:

“Tất cả nghe lệnh, tru diệt thiên kiêu, ghi danh bảng vàng!”

“Tuân mệnh!” Toàn thể Ma Giáo khí thế ngút trời, đồng thanh gầm lên!

Giờ phút này, toàn bộ Thiên Kiêu thành, những kẻ còn thoi thóp đều mang trọng thương, ngay cả đứng lên cũng khó khăn, chỉ có Sở Hùng cùng đám thuộc hạ, và Trương Tiểu Phàm là còn sức phản kháng!

Thế nhưng, dưới ánh mắt lạnh lẽo của Chu Khung, bọn chúng nào dám manh động! Tuy không hiểu vì sao Chu Khung lại tha chết, nhưng còn sống là tốt rồi!

Đám người Ma Giáo bên dưới ào ạt ra tay, tàn sát đám thiên kiêu tàn phế trong thành!

“A, đừng qua đây, ta là đệ tử Trương gia Vũ Châu, gia gia ta là cường giả Thánh Cảnh, a...” Một tên thiên kiêu bị một đao chém bay đầu, ngay cả linh hồn cũng bị diệt sát! Cho đến chết, hắn vẫn không dám tin mình lại bỏ mạng ở Thiên Kiêu thành, mà kẻ giết hắn lại chỉ là một tên võ giả Đại La cảnh!

Kẻ ra tay không ai khác, chính là đệ tử Thanh Long Đường Ma Giáo - Tiền Ngọc Kỳ, tu vi bất quá Đại La thất trọng!

Lúc này, tay hắn nắm chặt trường đao nhỏ máu, trong mắt ánh lên vẻ hưng phấn tột độ. Hắn từng là Tam hoàng tử của Đại Tiền vương triều trên Thương Ngô đại lục, sau khi từ bỏ ngôi vị hoàng đế, hắn bái nhập Ma Giáo, được Lý Trường Sinh đề mắt, phi thăng thượng giới, từng bước đột phá đến Đại La cảnh mà trước kia hắn chưa từng dám mơ tưởng!

Giờ đây, lại có thể tự tay chém giết một tên yêu nghiệt Bán Thánh bát trọng, hắn làm sao không kích động cho được!

Trên không trung, Thiên Kiêu bảng rút cuộc cũng xuất hiện biến động, vị trí thứ sáu trăm ba mươi một, Dương Châu, Nhân tộc - Tiền Ngọc Kỳ!

Cùng lúc đó, liên tiếp các thiên kiêu bị chém giết, danh tự trên Thiên Kiêu bảng không ngừng biến đổi, chưa đầy nửa canh giờ, toàn bộ đều đã đổi thành tên của Ma Giáo! Chỉ còn lại Sở Hùng đứng thứ tư và Trương Tiểu Phàm đứng thứ mười là vẫn còn trên bảng!

Cả Thiên Kiêu thành rộng lớn, ngoại trừ Sở Hùng cùng vài tên văn thần võ tướng bên cạnh, và Trương Tiểu Phàm cùng Bộ Cự, không còn bất kỳ sinh linh nào sống sót!

Đây chính là kế hoạch “bao trọn” mà Chu Khung đã vạch sẵn, hắn muốn Ma Giáo từ nay bay cao, vút tận trời xanh!

Chu Khung liếc mắt nhìn Trương Tiểu Phàm, sau đó dẫn Lý Trường Sinh bay tới!

Lý Trường Sinh tay cầm trường kiếm, đứng trước mặt Trương Tiểu Phàm! Tuy biết bản thân không phải đối thủ, nhưng Giáo chủ nhà hắn còn đang đứng ngay phía sau!

“Nhận thua, hoặc là chết!”

Trương Tiểu Phàm nhú mày, xem ra đối phương không định lấy mạng hắn. Hắn quay đầu nhìn Bộ Cự, hít sâu một hơi, bất đắc dĩ lên tiếng:

“Tại hạ nhận thua!”

Lời vừa dứt, cái tên đứng thứ mười trên Thiên Kiêu bảng liền biến thành Lý Trường Sinh!

Ngay sau đó, Chu Khung lại mang Thiên Nhất đến trước mặt Sở Hùng.

Nhìn Thiên Nhất trước mặt, và Chu Khung trên cao, Sở Hùng lộ vẻ mặt phức tạp. Hắn không hiểu nổi vì sao Chu Khung lại hạ sát tất cả thiên kiêu, chỉ chừa lại Trương Tiểu Phàm và đám người hắn. Chuyện này thật không hợp lý!

Tuy nhiên, tình thế hiện giờ, hiển nhiên không nên chọc giận Chu Khung. Hắn không chút do dự, lập tức lên tiếng:

“Trẫm, Sở Hùng, nhận thua!”

Àm!

Theo sau lời nhận thua của Sở Hùng, tất cả những cái tên trên Thiên Kiêu bảng, đều đã đổi thành người của Ma Giáo!

Bên ngoài, toàn bộ sinh linh đều chết lặng. Chuỗi hành động vừa rồi của Ma Giáo khiến bọn chúng triệt để kinh hãi.

“Cái này... Chu ma đầu này, dã tâm thật lớn, dám để cho đám thuộc hạ chiếm hết danh ngạch, vì thế mà không tiếc tàn sát vạn quân thiên kiêu...”

“Thật tàn độc, nhiều thiên kiêu của các thế lực như vậy đều bị hắn giết sạch, hắn không sợ sau khi ra khỏi chiến trường sẽ bị trả thù sao?”

“Nghe nói hắn là đệ tử của Ma Tôn, có lẽ là có chỗ dựa tốt, dù sao ở Đông Vực này, có rất ít thế lực dám trêu chọc Ma Tôn!”

Trong Thiên Kiêu thành, đám người Ma Giáo đang nhanh chóng quét dọn chiến trường. Chiến lợi phẩm trên người hơn vạn Thiên Kiêu này không phải là ít, cộng thêm bảo vật bọn chúng tìm được mấy ngày nay, có thể nói là thu hoạch khổng lồ. Có những bảo vật này, Ma Giáo phát triển sẽ càng nhanh hơn, trong đó một con chó đen là hoạt động tích cực nhất, chạy khắp chiến trường!

Chương 240 - Giết thiên kiều lên bảng 2

Àm!

Toàn bộ chiến trường như rung chuyển, Thiên Kiều bảng trên bầu trời bắt đầu rung động dữ dội, một cỗ ý cảnh kỳ lạ bỗng nhiên thức tỉnh!

Sau đó,

Một thanh âm lạnh lẽo vang vọng khắp chiến trường:

“Thiên Kiều bảng đã định, hạng một ngàn, Dương Châu, Nhân tộc, Quan Phi Vũ!”

“Hạng sáu trăm ba mươi một, Dương Châu, Nhân tộc - Tiền Ngọc Kỳ!”

“Hạng mười một, Dương Châu, Ma Khuyển - Đại Bạch!”

Khi đọc đến hạng ba, thanh âm đột nhiên dừng lại, có phía do dự! Hình như việc chín trăm chín mươi bảy người liên tiếp đều là người Dương Châu khiến nó kinh ngạc!

Sau đó, một đạo ý niệm đáng sợ quét qua toàn bộ chiến trường, tất cả sinh linh đều bị cỗ ý niệm này trấn áp đến mức muốn quỳ xuống, hoàn toàn không có ý chí phản kháng!

Trong lòng Chu Khung cũng dâng lên cảm giác không thể chống cự, nhưng theo tiếng “Đỉnh” của hệ thống, cảm giác đó liền biến mất!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn về phía thanh âm im lặng kia, trong mắt hiện lên vẻ trầm tư, bèn hỏi:

“Hệ thống, thanh âm này là do Thiên Đạo phát ra sao? Thiên Đạo cũng có tư duy sao?”

“Đúng vậy, ký chủ. Đó là thanh âm của Thiên Đạo, nhưng không có tư duy, ít nhất Thiên Đạo ở đây chỉ là một tia ý niệm mà thôi! Cùng lắm chỉ có một chút ý thức mơ hồ, không cần lo lắng!”

Hệ thống vừa dứt lời, thanh âm lạnh lẽo trên bầu trời lại vang lên:

“Hạng ba Thiên Kiêu bảng, Dương Châu, Nhân tộc - Bạch Hạo Thiên!”

“Hạng hai Thiên Kiêu bảng, Dương Châu, Nhân tộc - Liên Sinh!”

“Hạng nhất Thiên Kiêu bảng, Dương Châu, Nhân tộc - Chu Khung!”

Vù! Trên bầu trời bỗng bắn xuống hơn ngàn đạo quang mang, bao phủ tất cả mọi người Ma Giáo!

Trong đó, một đạo quang mang lớn hơn vô số lần so với những đạo khác bao phủ lấy Chu Khung, ý cảnh vô tận xen lẫn linh khí bắt đầu tràn vào trong cơ thể hắn!

Khí thể trên người Chu Khung không ngừng tăng lên, đồng thời cường độ thân thể cũng nhanh chóng tăng cường, càng lúc càng mạnh!

Khoảng một khắc đồng hồ sau, cùng với âm thanh vỡ vụn trong cơ thể vang lên, tu vi của Chu Khung chính thức bước vào Bán Thánh thập trọng!

Cường độ thân thể cũng ngày càng mạnh mẽ, Chu Khung có thể cảm nhận được, quang mang tràn vào cơ thể hắn không chỉ tăng cường tu vi và cường độ thân thể, mà còn đang chậm rãi tăng cường cả tư chất của hắn!

Có thể thấy phần thưởng này cường đại đến mức nào, phải biết căn cơ của Chu Khung đã cường đại đến mức khó tin, từ chất thông qua tu luyện các loại công pháp cũng mạnh mẽ đến mức không tưởng tượng nổi!

Thế nhưng phần thưởng này lại có thể giúp hắn tăng lên một trọng thiên tu vi, hơn nữa còn là Bán Thánh thập trọng cảnh khó đột phá nhất. Biết bao nhiêu tuyệt thế thiên kiêu vì đột phá đến Bán Thánh thập trọng cảnh mà phải tôi luyện hơn vạn năm! Vậy mà Chu Khung chỉ mất chưa đầy hai năm!

Cùng lúc đó, một hạt châu xuất hiện trong tay Chu Khung, quang mang bao phủ trên người hắn cũng dần dần tiêu tán!

Viên châu này chính là phần thưởng cho người đứng đầu Thiên Kiêu bảng!

Nhìn viên ngọc trong tay, Chu Khung kinh ngạc há hốc mồm! Mẹ kiếp!

Chu Khung nhìn hạt châu trong tay, quả nhiên là một Pháp Tắc Châu, bên trong ẩn chứa khí tức Âm chi pháp tắc, nồng đậm đến mức đáng sợ.

Nếu pháp tắc trận pháp ngoài thành kia chỉ như một chén nước, thì pháp tắc trong này chẳng khác nào một dòng Trường Giang cuộn cuộn! Hoàn toàn không thể đem so sánh.

Phải biết điều kiện hình thành Pháp Tắc Châu hà khắc đến mức nào, mỗi một viên xuất hiện đều là một phen tinh phong huyết vũ! Ngay cả cường giả Tôn Giả Cảnh cũng sẽ tranh đoạt quyết liệt!

Có được viên Pháp Tắc Châu này, thực lực của Chu Khung ắt tăng vọt lên rất nhiều, bản thân hắn không chắc là bao nhiêu, nhưng hắn không vội nghiên cứu nó, bởi vì trong đầu vang lên âm thanh của hệ thống!

“Ting, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ Thiên Kiêu Tranh Đoạt Chiến, hiện đang xếp hạng nhất trên Thiên Kiêu Bảng, ban thưởng một ức hai ngàn bảy trăm vạn điểm phản diện! Đang phân phát!”

Nhìn thấy đột nhiên có thêm hơn một ức điểm phản diện, Chu Khung cảm thấy mình như vừa trở thành đại phú ông, đây chính là một mục tiêu nhỏ a!

“Hệ thống, giúp ta đổi một lá Già Thiên Phù cấp năm, một lá Già Thiên Phù cấp sáu!”

“Đinh, Già Thiên Phù cấp năm đổi thành công, tiêu hao một ngàn sáu trăm vạn điểm phản diện, Đinh, Già Thiên Phù cấp sáu đổi thành công, tiêu hao ba ngàn hai trăm vạn điểm phản diện, hiện còn lại bảy ngàn chín trăm vạn điểm phản diện!”

Chu Khung nhìn mấy ngàn vạn điểm phản diện bỗng chốc tan biến, trong lòng không khỏi nhói đau, số điểm này, thật sự không chịu được tiêu xài a!

Nhưng ngay sau đó hắn quay đầu nhìn về phía Trương Tiểu Phàm và Sở Hùng bên dưới, ánh mắt lộ ra vẻ hung ác. Già Thiên Phù đã mua, hai tên nhân vật chính này không cần giữ lại nữa, rốt cục có thể giết, hy vọng hai phần lễ bao này đừng làm hắn thất vọng!

Chương 241 - Sở Hùng bị giết một nửa

Bị ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung nhìn quét qua, Sở Hùng lập tức cảm thấy bất ổn, mặc dù hắn không biết vì sao Chu Khung lại giữ hắn đến bây giờ, nhưng trực giác mách bảo hắn Chu Khung sắp ra tay với hắn rồi!

Chu Khung lập tức bóp nát lá Già Thiên Phù cấp sáu, Thần Ma Hoàn hiện ra, đánh thẳng về phía Sở Hùng, đồng thời một chuông oanh kích tới!

Sở Hùng cắn răng, nhanh chóng lấy từ trong ngực ra một cái ngọc tỷ, ném thẳng lên trời!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời,

Thần Ma Hoàn va chạm với ngọc tỷ, lập tức bị đánh bật ngược trở lại! Ngọc tỷ vẫn lơ lửng trên không trung bất động! Nhưng trên đó xuất hiện một vài vết nứt nhỏ!

Mấy vị văn thần võ tướng bên cạnh Sở Hùng đồng loạt gầm lên, tung ra công kích, đỡ được cự chuông đánh tới!

Phụt!

Hai tên văn thần trực tiếp bị đánh chết! Một tên võ tướng cũng đều học máu không ngừng!

Sở Hùng không dám do dự thêm nữa, cầm lấy ngọc tỷ đã xuất hiện vết nứt, phun một ngụm máu tươi lên đó! Ngọc tỷ lập tức hào quang tứ phía, tỏa ra uy thế vô cùng!

Sở Hùng một tay cầm ngọc tỷ, đánh thẳng lên trời! Chỉ thấy không gian lập tức vỡ vụn, hình thành một cái hắc động, tựa như mở ra một thông đạo thời không!

Nhưng ngọc tỷ cũng vỡ tan tành! Sở Hùng phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt có phần tan rã, ngọc tỷ này chính là bản mệnh pháp bảo của hắn, cũng xem như là một nửa kim chỉ nam của hắn, vậy mà hôm nay lại bị hủy hoại!

Không để ý đến ngọc tỷ đã vỡ nát nữa, Sở Hùng kéo theo mấy tên võ tướng, nhanh chóng bay vào trong thông đạo.

Đúng lúc này bàn tay khổng lồ của Chu Khung lại đánh tới!

Mấy tên võ tướng quay đầu nhìn thoáng qua bàn tay khổng lồ sắp sửa ập đến, nhìn nhau, đồng loạt đẩy Sở Hùng ra, xoay người bay về phía bàn tay khổng lồ!

“Bệ hạ, người đi mau, không cần lo cho lão thần!”

“Thay ta chăm sóc lão thất cữu mẫu gia, có thể hy sinh vì bệ hạ, bọn ta chết không tiếc!”

“Bệ hạ...”

Mấy tên võ tướng hét lớn với Sở Hùng đang do dự, sau đó đồng loạt tung ra công kích về phía bàn tay khổng lồ!

“Chu ma đầu, đừng hòng can rỗi, xem ta đây phá!”

“Không Động Thiên nhất quyền!”

“...”

Ầm! Bàn tay khổng lồ rơi xuống!

Thân thể mấy tên võ tướng lập tức nổ tung! Máu thịt bay đầy trời!

Lúc này Sở Hùng đã bay đến lối vào thông đạo không gian, quay đầu nhìn lại, hai mắt muốn nứt ra!

Hắn gầm lên

“Chu ma đầu, Sở Hùng ta thề một ngày nào đó, nhất định sẽ chém giết ngươi, báo thù cho các vị tướng quân đã ngã xuống!”

Dứt lời, hắn không chút do dự, nhảy vào trong thông đạo không gian, theo Sở Hùng tiến vào, thông đạo bắt đầu từ từ khép lại!

Chu Khung nhìn Sở Hùng đã nhảy vào thông đạo không gian, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo: “Một ngày nào đó, ngươi đừng hòng sống!”

Tia chớp màu bạc đen nơi mi tâm Chu Khung bỗng phát ra ánh sáng mãnh liệt! Sau đó nhanh chóng nứt ra, hình thành một con mắt dựng đứng, bên trong ẩn chứa uy lực vô song!

Một đạo hào quang đỏ như máu lập tức bắn ra từ con mắt, xé toạc hư không, tiến thẳng vào hắc động!

Ầm!

Hắc động chưa kịp khép lại đã bị hồng quang hủy diệt! Bên trong truyền ra tiếng gầm gừ phẫn nộ: “Không...”

Chu Khung nhìn hắc động hoàn toàn biến mất, trong mắt hiện lên tia hài lòng. Hắn biết những kẻ được xưng là nhân vật chính này đều có thủ đoạn ẩn giấu, nhất là đối phương lại còn là kẻ có tới tám ngàn điểm Thiên Vận, nên hắn cũng phải dùng đến chiêu mạnh nhất!

Tia sáng hủy diệt trong Thần Ma Nhãn có thể phá hủy mọi không gian và thời gian, uy lực còn mạnh hơn cả Thần Ma Dao, hủy diệt thông đạo kia tự nhiên không thành vấn đề. Đây là lần thứ hai Chu Khung sử dụng nó, lần đầu tiên là lúc ở hạ giới tru diệt nữ thiên sứ bốn cánh kia!

“Đinh, chúc mừng kí chủ tiêu diệt Thiên Vận Chi Tử Sở Hùng (không hoàn chỉnh), ban thưởng một gói quà bí ẩn (không hoàn chỉnh), một viên Thiên Vận Châu!”

Chu Khung nhú mày, lạnh lùng hỏi:

“Hệ thống, chuyện này là sao? Hắc chưa chết, hay là người gặp trục trặc gì?”

“Kí chủ, người đã tiêu diệt một Sở Hùng, nhưng đó không phải bản thể hoàn chỉnh của hắc, nên chỉ tính là tiêu diệt một nửa!”

“Đây là phân thân của hắc? Vậy tại sao Thiên Vận Khí của hắc lại không phải hư ảo? Hơn nữa, tiêu diệt phân thân cũng tính là...”

“Kí chủ, hắc không phải phân thân. Sở Hùng trời sinh song thân, mỗi một người đều có thể coi là bản thể, nhưng không phải hoàn chỉnh. Do đó, sau khi người giết một người, mới có thưởng, nhưng chỉ là phần thưởng không trọn vẹn.”

“Sao người không nói sớm...”

“Kí chủ, người đâu có hỏi!”

“...”

Lúc này ở Đông Vực, Không Châu, bên trong thư phòng nguy nga tráng lệ, trên long ỷ khổng lồ, một nam tử mặc long bào ngũ trảo đang ngồi. Khuôn mặt hắc ta giống Sở Hùng như đúc.

Khóe miệng nam tử chảy máu, vẻ mặt đầy phẫn nộ, tay cầm một khối ngọc tử phát sáng, nhưng trên đó lại xuất hiện một vết nứt lớn!

Chương 242 - Diệt trừ Thiên Vận Chi Tử Trương Tiểu Phàm 1

Hắn chính là thân thể còn lại của Sở Hùng. Sở Hùng có một bí mật, khi hắn chào đời, Tử Khí lan tỏa ba ngàn dặm, là song sinh, vừa sinh ra trong tay đã cầm hai khối ngọc tỷ giống hệt nhau, hai thân thể dùng chung một ý thức!

Nhưng trước giờ hắn chỉ lộ diện một mình, nên ít ai biết hắn có bí mật song sinh. Giờ thì hay rồi, không cần che giấu nữa, vì chỉ còn mỗi một mình hắn!

Sở Hùng nhìn về phía Dương Châu, nghiêng răng nghiêng lợi: “Chu Khung, người chờ đó, đợi trăm đủ lông đủ cánh, nhất định khiến người phải trả giá!”

Đúng lúc này, trong mắt Sở Hùng chợt lóe lên tia kinh hãi, hắn ta lập tức lao ra khỏi phòng. Nhưng ngay khi vừa bay ra ngoài!

Một đạo huyết quang bỗng nhiên xuất hiện, bắn thẳng vào thư phòng!

Rầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp hoàng cung, vô số cung điện bị san phẳng! Sinh linh trong cung tất nhiên không thể nào sống sót!

Một lão thái giám run rẩy bay đến trước mặt Sở Hùng, lắp bắp hỏi: “Bệ... bệ hạ, chuyện gì xảy ra vậy?”

Sở Hùng cố gắng giữ vẻ bình tĩnh. Hắn phải tỏ ra mình là một vị hoàng đế điềm tĩnh trước mặt người khác, đó là tôn nghiêm của hắn.

“Không có gì, trầm luyện công hơi lỡ tay thôi. Đi thống kê thiệt hại, cho người xây dựng lại cung điện!”

Lão thái giám vẫn run rẩy, lắp bắp nói:

“Bệ... bệ hạ, vừa rồi... nhị... nhị hoàng tử, đang... đang chơi ở... gần... gần thư phòng ạ...”

Sắc mặt Sở Hùng biến đổi, hắn ta không thể giữ được bình tĩnh nữa, gương mặt trở nên dữ tợn, ngửa mặt lên trời gào thét:

“Chu Khung, người giết quân thân của trẫm, còn giết cả con trai trẫm! Sở Hùng ta sẽ báo thù, nếu không thể không làm người!”

Trong chiến trường Thiên Kiêu thành.

Chu Khung biết xoắn xuýt chuyện này cũng vô dụng, hiện tại chính là lúc diệt sát Trương Tiểu Phàm, hắn không tin, Trương Tiểu Phàm cũng là nhất thể song thân!

Nhìn thì thời gian trôi qua rất dài, nhưng thực tế từ lúc Chu Khung ra tay với Sở Hùng đến giờ, cũng chỉ vồn vện chưa đến năm hơi thở, Trương Tiểu Phàm ở phía dưới cũng phát hiện ra điểm bất thường!

Trong lúc Chu Khung ra tay với Sở Hùng, ánh mắt Trương Tiểu Phàm bỗng chốc trở nên kiên định, trong tay xuất hiện một khối thạch ngọc!

Hai tay chắp lại, trong mắt phát ra ánh sáng chói lòa, miệng lầm nhảm niệm chú ngữ. Theo lời chú ngữ của Trương Tiểu Phàm, ánh sáng từ thạch ngọc trong tay càng lúc càng rực rỡ!

Cuối cùng hình thành một cột sáng thông thiên triệt địa bao phủ lấy Trương Tiểu Phàm và Bộ Cự, nhưng cột sáng lúc này

vẫn còn hư ảo, đang không ngừng ngưng tụ!

Cùng với sự ngưng tụ của cột sáng, màu sắc trên thạch ngọc dần dần nhạt đi, hiển nhiên hành động này gây tổn hại không nhỏ đến thạch ngọc!

Chu Khung nhìn Trương Tiểu Phàm và Bộ Cự đang bị cột sáng bao phủ phía dưới, trong lòng thầm chửi rủa, đây chính là Thiên Kiêu chiến trường, muốn mở thông đạo ra ngoài là mở, Sở Hùng là thế, Trương Tiểu Phàm cũng thế, bàn tay vàng đúng là mẹ nó lợi hại.

Đáng tiếc, ai bảo hai người lại đụng phải một đại phản diện như bốn tọa chứ!

Chỉ có điều Yên Diệt Thần Quang của Chu Khung dùng một lần cần thời gian rất lâu để khôi phục, nếu không hẳn đã trực tiếp cho Trương Tiểu Phàm một phát, như vậy mọi chuyện đã được giải quyết, bóp nát Già Thiên Phù cấp năm!

Hắn lấy Thần Ma Hoàn ra đánh về phía Trương Tiểu Phàm bên trong cột sáng! Đồng thời một chương cũng đánh tới.

Trương Tiểu Phàm lập tức cảm nhận được tử khí bao trùm, thực lực của hắn vốn không mạnh bằng Sở Hùng, tuy không biết tại sao lúc đầu Chu Khung không giết mình mà giờ mới ra tay, nhưng giờ không còn thời gian để suy nghĩ nữa!

Hắn vội vàng vung tay phải lên, định lấy binh khí ra, nhưng trong tay lại trống không. Trương Tiểu Phàm ngẩn người, sau đó thầm mắng một câu: “Mẹ kiếp, hắc côn đã bị Chu Khung lừa lấy mất rồi, bây giờ ta ngoại trừ thạch ngọc ra thì chẳng còn gì!”

Không dám do dự thêm nữa, hai tay hắn điên cuồng kết ấn, lập tức tạo ra một kết giới phòng ngự trong suốt bên ngoài cột sáng!

Ầm, ầm, ầm!

Thần Ma Hoàn và cự chưởng đánh lên kết giới phòng ngự trong suốt, phát ra tiếng va chạm điên cuồng!

Phụt!

Trương Tiểu Phàm phun ra một ngụm máu lớn, mắt bắt đầu trợn trắng, có thể thấy được thương thế nghiêm trọng đến mức nào!

Thần Ma Hoàn trên không trung lập tức tách ra thành hơn trăm cái, từ bốn phương tám hướng đánh về phía kết giới phòng ngự, Thương Khung Sinh Tử Thủ của Chu Khung không ngừng đánh xuống!

Phụt, máu tươi trong miệng Trương Tiểu Phàm như nước lũ không ngừng phun ra, máu me bê bết khắp mặt!

Kết giới phòng ngự lung lay sắp vỡ, Trương Tiểu Phàm siết chặt thạch ngọc trong tay, ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng!

Khôi thạch ngọc này là bảo vật quý giá nhất của hắn, từ sau khi có được nó, vận mệnh của hắn đã thay đổi, trở thành tuyệt thế thiên kiêu như ngày hôm nay, thế mà giờ đây...

Chương 243 - Diệt trừ Thiên Vận Chi Tử Trương Tiểu Phàm 2

Liếc nhìn Bộ Cụ đang sợ hãi phía sau, ánh mắt hắn lại trở nên kiên định, dùng lực bóp nát thạch ngọc!

Một ý cảnh kỳ lạ bỗng bao trùm lấy cột sáng, tốc độ ngưng tụ của cột sáng lại càng nhanh hơn, e rằng chưa đến ba hơi thở, nó sẽ mang theo Trương Tiểu Phàm và Bộ Cụ biến mất!

Đồng thời kết giới bên ngoài cột sáng lại càng thêm vững chắc! Cho dù Thần Ma Hoàn đánh lên cũng chỉ tạo ra gợn sóng, không thể phá hủy thêm nữa!

Ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo, vươn tay phải đánh ra một chuông, chỉ thấy trên cự chuông ẩn chứa một hắc động, chính là Thôn Thiên Ma Công, công pháp thôn phệ thuộc tính phòng ngự này đã được Chu Khung dung hợp vào trong Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Trở nên vô cùng quý dị!

Rầm!

Tiếng nổ vang lên lần nữa.

Kết giới phòng ngự rung chuyển dữ dội, một luồng lực thôn phệ lập tức hút đi hơn phân nửa năng lượng trên đó!

Lại một chuông, một tiếng vỡ vụn vang lên!

Kết giới phòng ngự bên ngoài cột sáng vỡ tan!

Trương Tiểu Phàm phun ra một ngụm máu tươi, trong đó còn lẫn cả nội tạng! Ánh mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, chỉ còn hai nhịp thở! Chỉ cần hai nhịp thở nữa thôi!

Nhưng Chu Khung nào cho hấn cơ hội, cự chưởng vô tình đánh xuống!

Ngay lúc Trương Tiểu Phàm tuyệt vọng, mặt đất phía dưới đột nhiên nổ tung, một bóng người mặc áo bào trắng lao ra!

Tay cầm một thanh trường kiếm, nhìn cự chưởng trên bầu trời, hấn hét lớn:

“Thanh Quang Trảm!”

Một đạo kiếm quang kinh thiên xé toạc không gian.

Ầm!

Bóng người trong nháy mắt bị đánh xuống đất, lập tức đứng lên, khóe miệng tràn ra máu tươi, chính là Trần Hạo!

Mà cự chưởng trên bầu trời không hề dừng lại, tiếp tục đánh về phía cột sáng!

Trần Hạo nhìn Trương Tiểu Phàm và Bộ Cự trong cột sáng phía sau, trầm giọng nói:

“Tiểu Phàm huynh, Bộ Cự huynh, trước kia là ta có lỗi với hai người, ta có tội, Trần Hạo ta thật lòng xem hai người là huynh đệ! Hôm nay ta đến chuộc tội!”

Nói xong, hấn nhìn cự chưởng trên bầu trời đang đánh tới, lại hét lớn:

“Chu ma đầu, hôm nay ngươi đừng hòng làm hại đến bọn họ, lão tử liều mạng với ngươi!”

“Nhân kiếm hợp nhất! Nổ!”

Chỉ thấy Trần Hạo hóa thành một thanh trường kiếm, lao thẳng đến cự chưởng, trực tiếp nổ tung!

OÀNH!

Toàn bộ Thiên Kiêu thành rung chuyển, bàn tay khổng lồ cũng theo đó vỡ nát!

“Không, Trần Hạo huynh, Trương Tiểu Phàm ta chưa từng trách tội huynh! Sao huynh phải làm vậy!” Trương Tiểu Phàm nhìn Trần Hạo tự bạo, trong mắt tuôn trào lệ thống khổ!

Trong ánh mắt Chu Khung trên bầu trời hiện lên vẻ khinh thường, hắc lảm bảm: “Hừ, nếu ta không biết ngươi là phân thân, ta đã bị ngươi cảm động rồi!”

Phía dưới, nhờ thời gian Trần Hạo tranh thủ, cột sáng rất cục ổn định trở lại, trong mắt Trương Tiểu Phàm lóe lên tia may mắn. Tuy trải qua muôn vàn khó khăn, Trần Hạo vì cứu bọn họ mà hy sinh, nhưng cuối cùng cũng kết thúc, Bộ Cự cũng được an toàn!

Nói đến Bộ Cự, ánh mắt Trương Tiểu Phàm hiện lên vẻ nghi hoặc. Tuy chỉ trong nháy mắt, nhưng đã xảy ra biết bao nhiêu chuyện, sao gã không có chút phản ứng nào!

Nghĩ vậy, Trương Tiểu Phàm nhìn về phía Bộ Cự! Hắn lập tức kinh hãi, trong mắt Bộ Cự tràn ngập vẻ điên cuồng và khát máu, sao có thể như vậy!

ĐOÀNG! Một tiếng nổ vang lên!

Bộ Cự trực tiếp tự bạo!

Chấn động khủng khiếp khiến cột sáng vỡ vụn, thông đạo tiếp dẫn vừa hình thành cũng biến mất!

Trương Tiểu Phàm bị đánh bay trăm trượng, nhưng với thực lực của hắn, tự bạo của Bộ Cự không thể làm hắn bị thương!

Nhưng Trương Tiểu Phàm lúc này như chết lặng, nhìn về phía Bộ Cự tự bạo, miệng không ngừng lảm bảm: “Tại sao...

Tại sao có thể... Ta xem người như huynh đệ ruột thịt...”

ẦM!

Cự chương lần nữa đánh xuống, lúc này không còn gì cản trở, trực tiếp biến Trương Tiểu Phàm thành tro bụi!

Chu Khung chậm rãi thu tay, hẳn không có kiên nhẫn giải thích với Trương Tiểu Phàm. Nói cho cùng, biết bao kẻ phản diện chết vì lời!

Giải thích làm gì, trực tiếp giết chết đối phương, để đối phương chết không nhắm mắt là hơn!

Còn việc Bộ Cự đột nhiên tự bạo, đương nhiên là do Chu Khung không chế. Nếu không, ban đầu Chu Khung đã không thả y rời đi! Chính là để hôm nay làm hậu chiêu!

Cùng với cái chết của Trương Tiểu Phàm, hệ thống lại vang lên:

“Đinh, chúc mừng kí chủ tiêu diệt Thiên Vận chi tử Trương Tiểu Phàm, ban thưởng một đại lễ bao thân bí, một viên Thiên Vận Châu!”

Khóe miệng Chu Khung nhếch lên nụ cười. Tuy Sở Hùng có chút sai sót, nhưng chung quy vẫn rất hoàn mỹ!

Do Chu Khung ra tay diệt sát Sở Hùng và Trương Tiểu Phàm quá nhanh, khiến đám người Ma Giáo còn chưa kịp hoàn hồn!

Tuy nhiên, chúng nhìn mấy người đã chết, cũng chẳng để tâm, Giáo chủ muốn giết thì giết thôi!

Ngoài Thiên Kiêu thành, hàng triệu sinh linh đều chứng kiến cảnh tượng này! Hơn vạn đỉnh cấp thiên kiêu, không một ai sống sót, bị giết sạch, thật quá tàn nhẫn!

Cùng lúc phần thưởng kết thúc, bảng danh sách Thiên Kiêu trên không trung chậm rãi thu lại, tạo thành một thông đạo khổng lồ!

Chương 244 - Xuất hiện hai thể chất

Trong đầu tất cả sinh linh đồng thời tiếp nhận thông tin, chiến trường Thiên Kiêu kết thúc, tất cả đều có thể tiến vào thông đạo rồi đi, ba ngày sau thông đạo đóng lại, khi đó những ai chưa rời khỏi sẽ không thể ra được nữa!

Chúng sinh nhìn vòng xoáy thông đạo trên không trung, xôn xao bàn tán:

“Thông đạo đã mở rồi, không được ta phải đi thôi, nếu không sợ Chu ma đầu đi ra, lại giết cả ta!”

“Nhìn người kia, nhát gan như vậy, người thì người ta thêm giết chắc!” Một tên Quỷ tộc khinh miệt nói, bất quá bản thân hắn cũng vội vàng bay về phía thông đạo!

“Này, các người đừng bay nhanh như vậy, đợi ta với!”

Lối ra thông đạo vừa mở chưa đầy một nén nhang, hàng triệu sinh linh bên ngoài Thiên Kiêu thành đã tâu thoát hết, không phải chúng sốt ruột, mà là sợ Chu Khung nổi hứng, đi ra lại giết cả chúng!

Chu Khung nhìn về phía chúng sinh đang điên cuồng chạy trốn, khóe miệng hiện lên một tia thích thú, cười tà ác, lắm bảm: “Ta là người tốt, sợ ta như vậy làm gì!”

Trong thành, tất cả người của Ma Giáo đều đã nhận được phần thưởng! Trong chớp mắt, trên bầu trời Thiên Kiêu thành lập tức xuất hiện vô số tầng mây đen dày đặc!

Hàng trăm đệ tử Ma Giáo mới đạt đến cảnh giới Đại La, nhao nhao bắt đầu vượt Bán Thánh Kiếp, nửa khắc sau, những đệ tử đã vượt qua Thiên Kiếp, khí thế không hề suy giảm, tiếp tục đột phá, trong thời gian ngắn, người yếu nhất cũng đã đạt đến Bán Thánh ngũ trọng!

Trong đó, Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo, bốn vị Thủ tọa, Lý Trường Sinh, Trần Thư đều đã đạt tới Bán Thánh cửu trọng, hơn nữa, Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên và Ma Vô Đạo còn có dấu hiệu đột phá đến Bán Thánh thập trọng!

Mười hai Ma Vương còn lại, các Đại hộ pháp, Đường chủ, cũng đều đạt đến Bán Thánh bát trọng!

Có thể nói, kế hoạch bao vây của Chu Khung lần này đã khiến toàn bộ Ma Giáo lật xác hoàn toàn, thực lực cao tầng tăng vọt đến mức đáng sợ! Tư chất của từng người cũng được cải thiện đáng kể!

Không uổng công Chu Khung đã sớm bố trí trận pháp Thập Nhị Sát Khốn Trận bên ngoài Thiên Kiêu thành! Tất cả đệ tử Ma Giáo đều trở nên vô cùng tự tin sau khi trải qua trận chiến chém giết thiên kiêu!

Có thể nói, hơn một ngàn đệ tử Ma Giáo phía dưới, mỗi người đều xứng đáng được gọi là thiên kiêu, trên mặt ai nấy đều toát lên vẻ tự tin!

Chu Khung nhìn xuống đám người Ma Giáo phía dưới, trầm giọng nói:

“Các ngươi quả nhiên không khiến bản tọa thất vọng, tương lai sẽ theo bản tọa chinh chiến chư thiên, các ngươi có tự tin không!”

Hơn một ngàn cao tầng Ma Giáo, tinh anh đệ tử, đồng loạt hô vang:

“Chúng ta nguyện đi theo Giáo chủ, chinh chiến chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Chúng ta nguyện đi theo Giáo chủ, chinh chiến chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Chúng ta nguyện đi theo Giáo chủ, chinh chiến chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Tốt! Không hổ là đệ tử Ma Giáo của bốn tọa! Đi, về tổng đàn!”

Chu Khung phát tay, Ma Long Phi Liễn xuất hiện trên không trung! Hắn bay vào trong, hơn một ngàn cao tầng Ma Giáo theo sát phía sau, đứng ở hai bên phi liễn!

“Rống rống rống!”

Ma Long kéo phi liễn bay lên không trung! Trước khi tiến vào thông đạo, từ trong phi liễn đột nhiên truyền ra giọng nói lạnh lùng của Chu Khung, vang vọng khắp trăm dặm:

“Trần Hạo, bốn tọa biết ngươi còn phân thân, vừa rồi dám ra tay với bốn tọa, đây là hình phạt dành cho ngươi, muốn cứu sư muội thì đến Dương Châu tìm bốn tọa!”

Dứt lời, từ trong phi liễn ném ra một cái đui hồ ly, vẽ một đường cong tuyệt mỹ, rơi xuống đất!

Sau đó, phi liễn biến mất trong thông đạo!

Nửa nén hương sau, một bóng người mặc áo bào trắng xuất hiện trước cổng Thiên Kiêu thành, chính là Trần Hạo, hắn nâng đui hồ ly trong tay, nước mắt tuôn rơi, gào khóc thảm thiết:

“Sư muội, sư huynh có lỗi với muội, hu hu... Đây hình như là cái chân cuối cùng của muội... Hu hu... Là lỗi của sư huynh... Hu hu...”

Bên kia, trong Ma Long Phi Liễn, Chu Khung an vị trên bảo tọa Ma Long!

Trước mặt hần bỗng hiện ra hai đại lễ bao, Chu Khung âm thầm xoa tay, hai thứ này quả thật bất phàm, đều là lễ bao được sinh ra từ nhân vật chính sở hữu hơn ba ngàn điểm Thiên Vận!

Chu Khung vô cùng mong đợi, hần do dự một chút, rồi quyết định mở đại lễ bao hoàn chỉnh của Trương Tiểu Phàm trước, dù sao cũng nên bắt đầu từ thứ tốt đẹp nhất!

“Ting, chúc mừng ký chủ mở đại lễ bao, trúng thẻ thắng cấp Ma Vệ một tấm!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở đại lễ bao, trúng thẻ thắng cấp Ma Long Phi Liễn một tấm!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở đại lễ bao, trúng tám ngàn vạn điểm phản phái!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở đại lễ bao, trúng Thương Khung Ma Thể!”

Âm thanh liên tiếp vang lên bên tai Chu Khung, bốn đại bảo vật, quả thật thu hoạch lớn!

Hần nhìn thẻ thắng cấp Ma Vệ, tấm thẻ này chắc chắn là dùng cho mười tên Ma Vệ, chỉ là không biết có thể trực tiếp giúp Ma Vô Đạo đột phá đến Thánh Cảnh hay không!

Chương 245 - Thương Khung Huyết Minh Thể 1

Còn có thể thăng cấp Ma Long Phi Liễn này, hiện tại tu vi của ba đầu Ma Long mới đạt đến Bán Thánh nhất trọng, tuy rằng rồng vốn đã hiếm có, nhưng tu vi như vậy vẫn là quá thấp, đối với Chu Khung mà nói có phần mất mặt, ít nhất là khi muốn tạo ra khí thể, không được hoàn mỹ cho lắm!

Tám ngàn vạn điểm phản phái đối với Chu Khung mà nói cũng vô cùng hữu dụng, giúp hắn có thể đổi thêm hai tầng công pháp của 《Ma》!

Cuối cùng chính là Thương Khung Ma Thể, nhìn hai chữ “Thương Khung”, trong mắt Chu Khung hiện lên vẻ trầm ngâm, thủ pháp do chính hắn sáng tạo có tên là Thương Khung Thủ, cũng mang theo hai chữ “Thương Khung”, chẳng lẽ chỉ là trùng hợp sao?

Bất quá hắn không suy nghĩ quá nhiều, trực tiếp mở phần giới thiệu!

Thương Khung Ma Thể: Ma thể do vị khai thiên tích địa của một thế giới tự sáng tạo, thần bí khó lường, có thể khiến tốc độ tu luyện của ký chủ gia tăng trăm lần, năng lực lĩnh ngộ gia tăng năm mươi lần, có thể tự mình lĩnh ngộ đối với Ma chi pháp tắc!

Đồng thời sau khi Ma thể khai mở, công kích được gia tăng gấp mười lần! Phòng ngự được gia tăng ba mươi lần, còn ẩn chứa công hiệu kỳ dị khác, cần ký chủ tự mình khám phá!

“Hệ thống, Thương Khung Ma Thể này, so với Trọng Đồng, Chí Tôn Cốt, Thần Vương Thể... thì thế nào?”

“Ký chủ, ta có thể khẳng định với người, Thương Khung Ma Thể, cho dù đặt ở Chư Thiên Vạn Giới, cũng là một trong những thể chất mạnh nhất!”

Chu Khung nhếch miệng cười, quả nhiên, rút được đại lễ bao chính là sáng khoái, lập tức ban cho một loại thể chất ngu bức như vậy!

Hắn âm thầm đè nén ý nghĩ muốn lập tức dung hợp Ma thể, sau đó nhìn về phía đại lễ bao còn lại, tuy rằng cái này không hoàn chỉnh, nhưng dù sao cũng là do nhân vật chính sở hữu tám ngàn điểm Thiên Vận tạo ra! Chắc chắn sẽ không quá kém!

Mở đại lễ bao!

“Ting, đại lễ bao này không hoàn chỉnh, vật phẩm đang bị thất lạc! Ting...”

Nghe vậy, khóe miệng Chu Khung giật giật, chỉ có thể hy vọng bảo vật bên trong đừng có mà rớt hết!

Chờ đợi khoảng một nén nhang!

“Ting, mở đại lễ bao, chúc mừng ký chủ, trúng U Minh Huyết Hải!”

“Ting, mở đại lễ bao, chúc mừng ký chủ, trúng Minh Hà Thể!”

Ánh mắt Chu Khung lộ vẻ khiếp sợ, lại một thể chất xuất hiện, hơn nữa không cần hỏi hệ thống, hắn cũng biết thể chất này bất phàm! Bởi vì kẻ tạo ra nó cũng càng thêm bất phàm!

Còn có U Minh Huyết Hải kia, nếu hắn đoán không sai, chính là cái kia...

Tuy có suy đoán, nhưng Chu Khung vẫn ần mở giới thiệu.

Minh Hà Thể: Do một vị tuyệt thế cường giả từ một đại thế giới sáng tạo nên, đặc điểm là tính sát phạt cường đại, có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên gấp trăm lần, năng lực lĩnh ngộ gấp năm mươi lần. Sau khi thể chất mở ra, công kích tăng cường gấp ba mươi lần, phòng ngự tăng cường gấp năm lần! Có thể tự thông hiểu Sát chi pháp tắc!

U Minh Huyết Hải: Là chí bảo của một đại thế giới, ần chứa huyết sát chi khí vô tận! Phối hợp với Minh Hà Thể, có thể đạt đến cảnh giới huyết hải chưa khô, bất tử bất diệt!

Ánh mắt Chu Khung tràn đầy kinh hãi, tuy đã đoán ra nhưng khi nhìn thấy giới thiệu vẫn có chút không dám tin, quả thực quá mức cường đại! Năm xưa Trương Tiểu Phàm nhờ bàn tay vàng, cũng chỉ mới bộc phát ra công kích chưa đến mười lần!

Minh Hà Thể này có thể trực tiếp bộc phát gấp ba mươi lần, tuy rằng phòng ngự bình thường, nhưng thêm U Minh Huyết Hải tương trợ, có thể xem là hoàn mỹ!

Thứ tốt quả nhiên không đến một mình, vừa đến đã là một đôi!

“Ký chủ, người định chọn dung hợp thể chất nào?”

Chu Khung nhìn hai thể chất bất phàm trước mặt, ánh mắt lộ vẻ điên cuồng, trầm giọng nói: “Tiểu hài tử mới phải lựa chọn, bản tọa muốn cả hai!”

“Hệ thống, có cách nào dung hợp cả hai thể chất này không?”

“Tiêu hao năm ngàn vạn giá trị phản phái, xác suất thành công ba thành. Nếu thất bại vẫn sẽ đảm bảo an toàn cho ký chủ!”

Khỏe miệng Chu Khung hiện lên ý cười, không có nguy hiểm, chỉ là xác suất thành công không cao mà thôi. Vậy còn chần chờ gì nữa? Cùng lắm thì thất bại, hấn lại đi giết thêm vài tên nhân vật chính là được!

“Hệ thống, dung hợp Thương Khung Ma Thể, Minh Hà Thể và U Minh Huyết Hải!”

“Được, ký chủ! Bắt đầu dung hợp Thương Khung Ma Thể, Minh Hà Thể và U Minh Huyết Hải, tiêu hao năm ngàn vạn giá trị phản phái, xác suất thành công hiện tại là ba thành!”

Chu Khung còn chưa kịp nói thêm gì, lập tức cảm thấy trong cơ thể tràn vào năng lượng vô tận! Ý thức trong nháy mắt bị kéo vào một phương thiên địa khác!

Trước mắt xuất hiện một Ma Thần cao vạm vỡ, đầu mọc hai sừng, toàn thân tỏa ra khí tức ma diễm đáng sợ. Tay trái Ma Thần nắm chặt một vị cao tăng đã mất mạng, dưới chân giẫm lên một con cự long!

Chương 246 - Thương Khung Huyết Minh Thể 2

Dưới mặt đất là vô số thi thể, thuộc đủ mọi chủng tộc. Thậm chí Chu Khung còn nhìn thấy cả thiên sứ với đôi cánh trắng muốt!

Đúng lúc này, mặt đất đột nhiên chuyển sang màu đỏ máu, tiếng dòng sông cuộn cuộn vang lên. Xa xa xuất hiện một vùng biển máu, tựa như muốn bao phủ cả thiên địa!

Trong biển máu, vô số thi thể nổi lên chìm, lít nha lít nhít, không thể nhìn rõ số lượng. Mỗi một thi thể đều mang khí thể kinh người!

Huyết sát chi khí nồng đậm đến mức gần như hóa thành thực chất. Trên biển máu cũng xuất hiện một thân hình cao lớn, sừng sững giữa trời đất, nhưng không nhìn rõ diện mạo!

Ma Thần như bị khiêu khích, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ. Ma khí trong thiên địa bỗng chốc tăng vọt, không ngừng xua đuổi vùng biển máu!

Trong nháy mắt, huyết hải cuộn cuộn, ma quang chấn động trời đất!

Cả thiên địa như không chịu nổi áp lực khủng khiếp, kịch liệt rung chuyển, không ngừng xuất hiện vết nứt, như thể sắp sụp đổ!

Nhìn hai bóng dáng cao lớn phảng phất muốn phân cao thấp, lại nhìn thiên địa sắp vỡ vụn, Chu Khung làm sao không hiểu, chỉ cần thiên địa vỡ tan, dung hợp coi như thất bại!

Ngay khi Chu Khung định gọi hệ thống!

Một luồng ý cảnh khủng khiếp bỗng bao phủ toàn bộ thiên địa! Những vết nứt trên không trung nhanh chóng khép lại, cả thiên địa cũng ngừng rung chuyển!

Chu Khung thở phào nhẹ nhõm, xem ra là hệ thống đã ra tay!

Hai bóng dáng khủng khiếp vốn không ai nhường ai cuối cùng cũng như đạt được thỏa thuận, đồng thời dừng lại!

Chu Khung bỗng cảm thấy như bị hai tồn tại đáng sợ kia nhìn chằm chằm! Ngay sau đó, tất cả ma khí và huyết sát chi khí trong thiên địa đều điên cuồng tràn vào cơ thể hắn!

Chỉ trong chớp mắt, thân hình Chu Khung đã cao vút trăm trượng, đôi mắt chuyển sang màu đỏ máu quỷ dị, trên đầu mọc ra hai chiếc sừng, toàn thân tỏa ra ma khí màu đỏ như máu! Bên ngoài cơ thể xuất hiện một bộ giáp đỏ như máu!

Giờ khắc này, Chu Khung không chỉ đơn thuần là giống Ma Thần nữa, mà đã trở thành một Ma Thần phiên bản thu nhỏ, toát ra vẻ quỷ dị đáng sợ!

Chu Khung há to miệng, lực hút vô tận tỏa ra, biến máu dưới mặt đất không ngừng bị hắn nuốt vào. Huyết dịch trong cơ thể hắn chảy càng lúc càng nhanh, màu sắc càng lúc càng đỏ, một màu đỏ quỷ dị đến đáng sợ!

Thần Ma Nhãn ở mi tâm dường như cũng xuất hiện biến hóa, tựa như bên trong ẩn chứa một biển máu khổng lồ!

Không biết qua bao lâu, Ma Thần do Chu Khung biến hóa thành ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, thiên địa lập tức vỡ vụn!

Trong phi liễn, Chu Khung chậm rãi mở mắt, một tia huyết quang lóe lên! Hắn vươn tay phải, nhẹ nhàng nắm lại, không

gian nổ vang!

Mặc dù tu vi vẫn là Bán Thánh thập trọng, nhưng thực lực của Chu Khung đã tăng lên không chỉ gấp mười lần!

Ăn mở thuộc tính bản thân.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Bán Thánh thập trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ tư, 《 Ma 》 , 《 Ngôn 》

Thể chất: Thương Khung Huyết Minh Thể!

Vật phẩm: Thánh Cảnh thể nghiệm phù

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Chu Khung nhìn cột thể chất vừa xuất hiện, Thương Khung Ma Thể, U Minh Huyết Hải và Minh Hà Thể tam hợp nhất, cái tên này quả thật rất phù hợp!

Ăn mở giới thiệu văn tắt thể chất!

Thương Khung Huyết Minh Thể: Có thể tăng tốc độ tu luyện lên một trăm năm mươi lần, năng lực lĩnh ngộ tám mươi lần, thể chất mở ra: Tăng cường lực công kích ba mươi lần, lực phòng ngự ba mươi lần! Có thể tự lĩnh ngộ Ma chi pháp tắc, Sát chi pháp tắc!

Chu Khung gật đầu, quả nhiên thể chất dung hợp này hội tụ ưu điểm của ba loại, công kích phòng ngự đều mạnh mẽ đáng

sợ! Chu Khung có cảm giác, chỉ cần mở Thương Khung Huyết Minh Thể, hẳn thậm chí có thể nghịch thiên phạt thánh!

“Cốc cốc.” Bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa! Đồng thời, giọng nói của Liên Sinh truyền vào!

“Bẩm Giáo chủ, đã ra khỏi thông đạo, hiện tại cách tổng đàn chưa đến vạn dặm!”

“Tốt!”

Chu Khung đứng dậy, bước nhanh ra ngoài, vung tay mang đám người Ma Giáo bay ra khỏi phi liên!

Đám người Ma Giáo lúc này đều vẻ mặt nghi hoặc nhìn Giáo chủ, đây còn chưa tới tổng đàn mà! Nhất là Đại Bạch, nó đang nằm mơ xuân, kết quả còn chưa kịp... đã bị Chu Khung một cước đá bay ra ngoài!

Chu Khung không giải thích với bọn họ, nhìn phi liên đối diện, hẳn sử dụng Ma Long Phi Liên thăng cấp phù lục!

Lập tức trên không xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, nuốt trọn phi liên của Ma Giáo, sau đó vòng xoáy bắt đầu rung động dữ dội, nửa canh giờ sau!

Bên trong truyền ra tiếng Ma Long gầm rung trời!

“Rống rống rống, rống rống rống!”

Ma Long kéo phi liên bay ra!

Đám người Ma Giáo nhìn vòng xoáy trên bầu trời lộ vẻ khiếp sợ, bọn họ nhìn thấy cái gì vậy, ba con Ma Long ban đầu vậy mà biến thành chín con, chẳng lẽ ở bên trong sinh con sao, nhưng không thể lớn nhanh như vậy chứ!

Chương 247 - Chiến trường kinh thiên

Chưa hết, mỗi con Ma Long vậy mà đều có thực lực Bán Thánh cửu trọng!

Ma Hồ Vương vỗ đầu, buồn bực nói: “Ta tu luyện thật uổng phí, nhiều kỳ ngộ như vậy, cố gắng như vậy, cuối cùng vậy mà vẫn không bằng một con Ma Long kéo xe!”

Đám người Ma Giáo khác tuy không nói gì, nhưng cái miệng há hốc đã chứng minh suy nghĩ của bọn họ!

Nhìn Giáo chủ phía trước, bọn họ phát hiện Giáo chủ càng ngày càng sâu không lường được!

Chu Khung phát tay, thân hình nhoáng lên một cái đã tiến vào bên trong Cửu Long Ma Liễn! Ánh mắt hắn thoáng hiện vẻ hài lòng, như vậy mới xứng với thân phận của hắn!

Đám người Ma Giáo cũng lần lượt tiến vào trong phi liễn, chỉ có Đại Bạch dường như không ngủ được, không ngừng nhảy nhót trên chín cái đầu rồng!

“Rống rống!”

Chín con Ma Long gầm lên một tiếng, lôi kéo phi liễn bay về phía tổng đàn Ma Giáo, cỗ xe khổng lồ che khuất cả bầu trời, bay đến đâu cũng tạo thành một vùng bóng đen khổng lồ phía dưới!

Dọc đường đi, tất cả mọi sinh linh đều kinh hãi nhìn Ma Long Phi Liễn bay ngang qua bầu trời!

“Mẹ nó, đây chẳng phải là xe của Chu ma đầu hay sao? Ta nhớ trước đây chỉ có ba con Ma Long, sao giờ lại thành chín con thế này? Ma Long vốn đã hiếm như vậy, hắn ta bắt ở đâu ra? Chẳng lẽ là từ chiến trường Thiên Kiêu?”

“Sao Chu ma đầu này không chết ở chiến trường Thiên Kiêu nhỉ? Thiên kiêu nhiều như vậy, chẳng lẽ không ai giết nổi hắn ta sao?”

“A, chẳng lẽ tai họa thật sự sống ngàn năm sao? Trời cao ơi, đất dày ơi, mau giáng xuống một vị đại nhân thu phục lão ma đầu này đi!”

Sau khi chiến trường Thiên Kiêu kết thúc, vô số thiên kiêu lục tục trở về các đại chủng tộc, thế lực! Tin tức từ chiến trường Thiên Kiêu nhanh chóng lan truyền, khiến cả Đông Vực chấn động!

Tỷ lệ tử vong trong chiến trường Thiên Kiêu vốn đã rất cao, điều này ai cũng biết, lần này tỷ lệ tử vong tuy không tăng lên bao nhiêu, nhưng lại hoàn toàn khác biệt so với trước đây!

Trước kia, những người tử vong đều là những thiên kiêu yếu thế, còn những thiên kiêu đứng đầu các đại chủng tộc phần lớn đều sống sót trở về, hơn nữa còn có thể leo lên bảng xếp hạng, nhưng lần này tất cả thiên kiêu đứng đầu đều bỏ mạng, không một ai sống sót!

Một ngàn vị trí trên bảng xếp hạng, đều là đệ tử của thế lực có tên Ma Giáo kia!

Người giết bọn họ, chính là Dương Châu Ma Giáo Giáo Chủ Chu Khung! Tin tức này vừa truyền ra, lập tức khiến cho toàn bộ thế lực Đông Vực chấn động!

Trung Châu, phía Đông, trên không trung là một quần thể cung điện nguy nga tráng lệ, liên miên bất tận, không nhìn

thấy điểm cuối! Bên trong một tòa cung điện nguy nga nhất, một thân hình cao lớn uy nghiêm đang ngồi trên bảo tọa!

Trong đôi mắt kia dường như có nhật nguyệt luân chuyển, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Phía dưới, một nam tử trung niên đang quỳ rạp xuống, khí thế kinh khủng tỏa ra từ người hắn cho thấy hắn cũng là một cường giả tuyệt thế, nhưng giờ phút này lại run rẩy toàn thân, sợ hãi tột độ!

Một giọng nói uy nghiêm, lạnh lùng vang lên.

“Quang Vũ chết rồi, chết ở chiến trường Thiên Kiêu!”

“Vâng, Thần Tôn, bị Chu Khung ở Dương Châu giết chết, hơn nữa hắn ta còn giết hơn vạn thiên kiêu đỉnh cấp khác, nghe nói Chu Khung kia là đệ tử của Ma Tôn!”

“Ma Tôn?” Giọng nói kia dường như có chút dao động!

“Đi giết Chu Khung, trăm sẽ miễn tội chết cho ngươi!”

“Tuân lệnh Thần Tôn!” Nam tử trung niên cung kính lĩnh mệnh, nhanh chóng lui ra khỏi đại điện!

Nam tử trung niên tên là Vân Tước, lúc này ánh mắt hắn nhìn về phía Dương Châu, trong lòng đầy phức tạp, Quang Vũ là hậu duệ của Thần Tôn, còn hắn chính là người hộ đạo của Quang Vũ, nhưng hiện tại Quang Vũ đã chết, còn hắn lại sống sót trở về, điều này là không thể tha thứ!

Hiện tại chỉ có làm theo lời Thần Tôn căn dặn, giết chết Chu Khung, hắn mới có thể tiếp tục sống sót, nhưng nghe nói Chu Khung kia là đệ tử của Ma Tôn, Ma Tôn kia chính là... Vân Tước không dám nghĩ tiếp, là một người hộ đạo, hắn không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể cầu nguyện đó chỉ là tin đồn!

Bên trong cung điện, một lão già mặc áo bào trắng xuất hiện, khom người hành lễ với Thần Tôn, cung kính nói: “Thần Tôn, tại sao lại phái Vân Tước đi? Nếu Chu Khung kia thật sự là đệ tử của Ma Tôn, e rằng Vân Tước khó có thể hoàn thành nhiệm vụ!”

Giọng nói uy nghiêm lại vang lên:

“Vân Tước đi là thích hợp nhất. Nếu Chu Khung kia không phải đệ tử của Ma Tôn, giết thì cũng đã giết, còn nếu hắn thật sự là đệ tử của Ma Tôn, thì những người hộ đạo khác cũng tựa như Vân Tước, đến lúc đó sống chết ra sao, đều phải xem vận may của Vân Tước!”

“Nếu như người hộ đạo của Chu Khung cường đại vô song, Vân Tước bị giết, như vậy chứng minh người này là đệ tử được Ma Tôn coi trọng! Trong thời gian ngắn, chúng ta không thể động đến y! Quang Vũ chết cũng đã chết rồi, Thần tộc đâu thiếu thiên kiêu!”

Chương 248 - Đại chiến tướng 1

“Thần Tôn, vì sao? Thần tộc chúng ta còn sợ Ma Tôn hấn hay sao?” Lão già áo bào trắng nghi hoặc hỏi.

“Ma Tôn sắp bước ra một bước kia rồi!”

“Cái gì? Sao có thể? Chẳng lẽ Đông Vực lại...”

Ở một nơi khác, trong một sơn cốc khổng lồ của tổ địa Vu tộc Dương Châu!

Một hán tử khôi ngô mặt đầy phần nộ, ngửa mặt lên trời gầm lên: “Cái gì? Vu Nguyên chết rồi? Ma Giáo... Chu Khung, cho dù ngươi là đệ tử Ma Tôn, ta cũng phải giết ngươi!”

Hắn không để ý tộc nhân chung quanh ngăn cản, cầm lấy một cây búa đá rồi bay thẳng ra ngoài!

Lúc này, một lão già già nua chống gậy xuất hiện trước mặt mọi người, tất cả Vu tộc nhân đều cung kính khom người hô: “Đại tể ti!”

Lão già ngẩng đầu nhìn hán tử khôi ngô đã biến mất, thở dài một hơi!

Bên cạnh lão già xuất hiện một nam tử mặc da Cự Hồ, toàn thân tỏa ra khí tức khủng khiếp, chính là Vu tộc Tộc trưởng Vu Chiến Thiên. Hắn nhìn lão già, nhíu mày hỏi:

“Đại tể ti, có chuyện gì vậy? Ngươi cho rằng Vu Triết không giết được Chu Khung? Hay là lo lắng Ma Tôn trả thù? Không cần lo lắng, Vu tộc chúng ta không sợ Ma Tôn!”

Lão già lại thở dài, giọng khàn khàn nói: “Ma Tôn... e rằng sắp bước ra bước kia rồi...”

Tộc nhân khác đều lộ vẻ mặt mê mang, chỉ có Vu Chiến Thiên là lộ vẻ mặt khiếp sợ, trong mắt hiện lên vẻ khó có thể tin nổi. Sau đó, hắn nhìn tất cả tộc nhân chung quanh, trầm giọng nói:

“Nếu Vu Triết không trở về, những người khác không được phép đi tìm Chu Khung gây phiền phức nữa, đã rõ chưa!”

Cùng lúc đó, các đại thế lực của những thiên kiều đỉnh tiêm đều có phản ứng, có thế lực phái cường giả trực tiếp đến Dương Châu giết Chu Khung, cũng có thế lực lo lắng Chu Khung thật sự là đệ tử Ma Tôn nên không dám hành động, còn có rất nhiều thế lực ôm thái độ hoài nghi, phái người đến xem xét tình hình!

Trong chốc lát, cường giả bay về phía Ma Giáo nhiều vô số kể!

Ở một nơi khác, tổng đàn Thiên Ma Phong của Ma Giáo, chín con Ma Long kéo chiếc phi liễn khổng lồ dừng lại trên ngọn núi phía sau. Chu Khung biến mất khỏi phi liễn, khi xuất hiện trở lại đã ngồi trên ghế Ma Long ở Thiên Ma Điện!

Đồng thời, một giọng nói vang vọng khắp Thiên Ma Phong:

“Ma Vô Đạo, mang Thập Đại Ma Vệ đến Thiên Ma Điện! Những người khác nhanh chóng hấp thu thu hoạch được trên chiến trường!”

“Tuân mệnh!” Tiếng đáp lại vang vọng khắp Thiên Ma Phong.

Trong Thiên Ma Điện, Ma Vô Đạo dẫn Thập Đại Ma Vệ phía sau đi vào, tất cả đều quỳ một gối trước mặt Chu Khung!

Ma Vô Đạo mặt không cảm xúc, nhưng Thập Đại Ma Vệ khác đều lộ ra vẻ mặt xấu hổ, bởi vì lần này Chu Khung đi chiến trường không mang theo bọn họ, nên tu vi hiện tại của bọn họ vẫn chỉ là Bán Thánh tam trọng! Đáng tiếc, bọn họ đã không theo kịp bước chân của Chu Khung! Ngay cả làm thị vệ cũng có phần không xứng!

Chu Khung nhìn biểu cảm của bọn họ là có thể nhìn ra suy nghĩ trong lòng bọn họ, nhưng không để ý, bởi vì rất nhanh bọn họ sẽ thay đổi!

Trong tay hắn xuất hiện một tấm phù lục màu đen kịt, chính là Ma Vệ thăng cấp phù. Hắn trực tiếp bóp nát phù lục, lập tức khí thể trên người mười Ma Vệ bắt đầu điên cuồng tăng vọt, không hề dừng lại, Bán Thánh tứ trọng, Bán Thánh ngũ trọng, ... đột phá thẳng đến Bán Thánh cửu trọng mới dừng lại!

Chu Khung không chú ý đến bọn họ nữa, mà nhìn về phía Ma Vô Đạo. Hắn muốn xem thử tấm phù này có thể giúp Ma Vô Đạo đột phá đến Thánh Cảnh hay không!

Khí thể trên người Ma Vô Đạo bắt đầu không ngừng tăng vọt, trong nháy mắt đột phá đến Bán Thánh thập trọng, khí thể không hề dừng lại, tiếp tục tăng vọt!

Rầm!

Theo một tiếng động trong cơ thể Ma Vô Đạo, tu vi vọt tới Thánh Giả cảnh! Không hề dừng lại, vọt thẳng tới Thánh Giả cảnh nhị trọng thiên!

Nửa khắc đồng hồ sau, Ma Vệ và Ma Vô Đạo ổn định lại tu vi, đồng thanh thưa với Chu Khung:

“Đa tạ Giáo chủ tài bồi!”

Chu Khung gật đầu, nhìn Ma Vệ, trong mắt lộ vẻ hài lòng. Tuy từng đoán bùa thăng cấp Ma Vệ sẽ khiến Ma Vô Đạo đột

phá Thánh Cảnh, nhưng chúng kiến cảnh tượng này vẫn khiến hấn không khỏi kinh ngạc!

Có lẽ do Ma Vô Đạo được hệ thống hỗ trợ, hoặc vì nguyên nhân nào khác, mà không cần vượt Thánh kiếp đã đột phá!

Đột phá Thánh Cảnh vốn vô cùng gian nan, biết bao thiên kiều tu luyện đến hao mòn cả đời người, trải qua mấy chục vạn năm vẫn không thể đột phá, cuối cùng chỉ đành ngậm ngùi từ bỏ! Kẻ thành công đột phá cũng phải đánh đổi bằng sinh mạng, một nửa trong số đó bỏ mạng ngay tại Thánh kiếp, đủ thấy mức độ nguy hiểm!

Thánh Cảnh chia làm hai cảnh giới nhỏ: Thánh Giả cảnh và Đại Thánh cảnh!

Mỗi cảnh giới lại chia thành thập trọng thiên, mỗi lần đột phá một tầng đều gian nan tựa như leo lên một tầng trời!

Chương 249 - Đại chiến tướng 2

Ưu điểm của Thánh Cảnh là sinh mệnh vô hạn, trường tồn cùng trời đất, nhưng nhược điểm là cứ mười vạn năm phải trải qua một lần đại kiếp nạn, vượt qua thì vạn sự như ý, không vượt qua thì hồn phi phách tán!

Hơn nữa, mỗi lần đại kiếp nạn lại càng thêm hung hiểm, như thể thiên địa muốn thúc ép chúng sinh phải không ngừng tu luyện!

Chu Khung không bận tâm chuyện này, hắn chẳng hề lo lắng về đại kiếp nạn, dù sao mười vạn năm mới phải trải qua một lần, mà bản thân hắn có lẽ không cần đến mười vạn năm đã có thể uy chấn thiên hạ. Hiện tại hắn mới chỉ tu luyện được vài chục năm, vẫn là một chàng trai trẻ tuổi tuần tú!

Hắn phát tay về phía dưới, Ma Vô Đạo liền dẫn theo mười tên Ma Vệ lui ra.

Chu Khung nhìn lên không trung, trầm ngâm suy nghĩ. Hắn biết việc mình tàn sát vạn tên thiên kiêu trên chiến trường chắc chắn sẽ khiến cả Đông Vực chấn động, e rằng sẽ có rất nhiều cường giả tìm đến!

Đây có thể coi là một kiếp nạn của Ma Giáo, nhưng Chu Khung tin chắc mình có thể vượt qua. Ngay từ khi còn ở chiến trường, hắn đã lường trước được chuyện này!

Hắn lẩm bẩm: “Cứ đến đi, sau hôm nay, cái tên Chu ma đầu này sẽ vang danh khắp Đông Vực!”

Lúc này, tại hoàng cung Đại Võ hoàng triều, Võ Hoàng đế ngồi trên ngai vàng, vẻ mặt đầy lo âu, không thể che giấu nỗi sợ sốt ruột.

Một lão thái giám lặng lẽ xuất hiện bên cạnh, cung kính hành lễ.

Chưa đợi lão thái giám mở lời, Võ Hoàng đế đã vội vàng túm lấy tay lão, lớn tiếng hỏi: “Có phải Thái tử đã hồi cung? Có phải hay không?”

Lão thái giám bị túm chặt, mặt đỏ bừng, vội vàng đáp: “Bẩm Hoàng thượng, không phải tin tức về Thái tử, mà là tin tức về Ma Giáo!”

Nghe không phải tin tức về Thái tử, ánh mắt Võ Hoàng đế tối sầm lại, buông tay hất lão thái giám ra, thất vọng ngồi thụp xuống long ý.

Giọng nói trầm xuống: “Nói đi, Ma Giáo có chuyện gì? Có phải Chu Khung đã trở về từ Thiên Kiêu chiến trường?”

“Bẩm Hoàng thượng, Chu Khung đã trở về. Nghe nói kiêu do ba con Ma Long kéo nay đã biến thành chín con.”

Võ Hoàng đế nhíu mày, lẩm bẩm: “Thật biết cách phô trương thanh thế!”

Hắn không để tâm đến việc ba con Ma Long biến thành chín con, Ma Long Bán Thánh nhất trọng mà thôi, Đại Võ hoàng triều hắn còn chưa coi vào đâu!

“Người có biết Chu Khung thu hoạch được gì trên chiến trường không?”

“Bẩm Hoàng thượng, chuyện này tạm thời chưa rõ, chúng thần đang cho người điều tra.”

Võ Hoàng đế nghe xong không hỏi thêm, hiện giờ hắn chỉ quan tâm đến việc khi nào Thái tử mới hồi cung, liệu có mang

về được một đội quân hùng mạnh hay không, như vậy mới có thể cứu vãn Đại Võ hoàng triều!

Thiên Kiêu chiến kéo dài hơn mười năm, tuy Đông Vực tạm thời im hơi lặng tiếng, nhưng hấn vẫn luôn lo lắng, lo Thái tử gặp chuyện bất trắc trên chiến trường, càng lo Thái tử không thể rèn luyện được một đội quân hùng mạnh!

Suốt mười mấy năm qua, đêm nào hấn cũng trằn trọc khó ngủ, làm hoàng đế bao nhiêu năm, há có thể dễ dàng buông bỏ hoàng quyền!

Đúng lúc này, một tiểu thái giám hốt hải chạy vào đại điện, lớn tiếng hô: “Hoàng thượng, Thái tử hồi cung! Thái tử hồi cung rồi!”

Đồng thời, một bóng người mặc áo giáp bước vào đại điện, quỳ một gối trước Võ Hoàng Đế, trầm giọng bẩm: “Nhi thần bái kiến phụ hoàng, những năm qua khiến phụ hoàng lo lắng rồi!”

Võ Hoàng Đế nhìn Thái tử đang quỳ phía dưới, ánh mắt lộ vẻ kích động, bởi vì hấn thấy tu vi Thái tử đã đột phá đến Bán Thánh lục trọng. Phải biết rằng lúc đi vào mới chỉ là Bán Thánh tam trọng, mười mấy năm đột phá ba tầng, chắc chắn là đã có kỳ ngộ!

Hấn lập tức nói: “Hoàng nhi mau bình thân, những năm qua ngươi chịu khổ rồi, mau nói xem, quân đội ngươi mang đi giờ ra sao rồi!”

Hỏi xong, Võ Hoàng Đế nôn nóng nhìn Thái tử. Hấn càng quan tâm chính là quân đội, có quân đội cường đại, hấn có thể giữ vững Đại Võ hoàng triều, hấn vẫn là Hoàng đế! Còn Thái tử sống chết ra sao, hấn không bận tâm lắm!

“Phụ hoàng, những năm qua nhi thần trong chiến trường có chút kỳ ngộ, quân đội mang đi, hiện giờ có một vạn Đại La

cảnh, mười vạn Chân Võ cảnh! Năm mươi vạn Thiên Cổ cảnh!”

“Cái gì!” Võ Hoàng Đế vỗ long y, kinh hãi hô lên. Mười vạn Chân Võ, một vạn Đại La, đây chẳng phải là muốn bay lên trời sao? Tứ hải bát hoang, muốn làm gì cũng được, ít nhất là mấy cái hoàng triều xung quanh, có cái nào là đối thủ!

Phải biết rằng tất cả Đại La của Đại Võ hoàng triều trước kia cộng lại e là không đến năm ngàn, lần này lại có thêm một vạn Đại La!

“Ha ha, tốt, có quân đội này, trăm muốn diệt Triệu Thiết Y, còn có cả Ma Giáo nữa, giết sạch!”

Phịch!

Võ Hoàng Đế còn đang vừa nói vừa tưởng tượng, đột nhiên nghe thấy tiếng động, cúi đầu xuống mới phát hiện Thái tử đang ngồi bệt dưới đất, vẻ mặt kinh hãi nhìn mình!

Chương 250 - Ta còn không muốn chết

Hắn nghi hoặc hỏi: “Hoàng nhi, ngươi làm sao vậy?”

“Phụ hoàng, Triệu Thiết Y kia diệt thì diệt, nhưng Ma Giáo vạn lần không thể trêu vào!” Thái tử ngẩng đầu nhìn Võ Hoàng Đế, mặt mày đầy sợ hãi!

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Võ Hoàng Đế nhìn Thái tử như bị dọa sợ đến tè ra quần, phần nộ hỏi.

Thái tử vội vàng kể lại chuyện của Chu Khung trên chiến trường cho Võ Hoàng Đế nghe, càng nói càng run rẩy, càng nói càng sợ hãi!

Từ sau khi tiến vào chiến trường, hắn vẫn luôn nghe truyền thuyết về tên ma đầu Chu Khung kia, thậm chí còn tận mắt chứng kiến trận đại chiến kinh thiên động địa ở Thiên Kiêu thành, không đúng, phải nói là cuộc đồ sát kinh hoàng!

Lúc ấy hắn thật sự bị dọa chết khiếp, tè cả ra quần!

Võ Hoàng Đế nghe xong, đầu tiên là lộ vẻ khiếp sợ, sau đó lại mừng như điên: “Hoàng nhi, ngươi thật hồ đồ, Chu Khung kia giết nhiều thiên kiêu như vậy, chắc chắn sẽ bị trả thù! Cứ chờ xem, hắn sống không được bao lâu nữa đâu!”

Thái tử nghe xong gật đầu, xoay người đi ra khỏi đại điện, nhưng sắc mặt không được tốt lắm. Võ Hoàng Đế không để ý, hắn lúc này hoàn toàn chìm đắm trong hưng phấn, ảo tưởng mình mang quân đánh thiên hạ, tạo dựng đế chế hùng mạnh hơn nữa...

Bên kia, tổng đàn Ma Giáo Thiên Ma phong!

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện áp lực kinh khủng, phảng phất như có một nhân vật kinh thiên động địa giáng lâm! Đồng thời một tiếng hét lớn vang vọng vạn dặm!

“Chu Khung, lăn ra đây chịu chết!”

“Chu Khung, lăn ra đây chịu chết!”

“Chu Khung, lăn ra đây chịu chết!”

Tiếng rống kinh thiên động địa chẳng những kinh động toàn bộ Thiên Ma Phong! Mà ngay cả vô số sinh linh chung quanh cũng nghe thấy!

“Mẹ nó, kẻ nào ngông cuồng như vậy, dám bảo Chu ma đầu chịu chết, hấn chán sống rồi sao?”

“Phải đó, tuy rằng ta cũng có ý nghĩ này, nhưng nào dám nói ra!”

“Ta thấy chưa chắc đâu, thanh âm này khí thể kinh người như vậy, không chừng là một vị tuyệt thế cường giả đấy. Hấn mà thật sự có thể giết Chu ma đầu kia, lão tử xem hấn như tổ tông, ngày ngày thắp hương tế bái!”

Các sinh linh chung quanh nghị luận ầm ĩ, có kẻ gan lớn đã bay về phía Thiên Ma phong, muốn đi xem náo nhiệt! Cơ bản tất cả sinh linh đều muốn xem Ma Giáo hành hạ địch nhân ra chết như thế nào.

Bọn chúng không cho rằng Ma Giáo sẽ thua!

Thiên Ma phong, theo tiếng hét lớn của người tới, chỉ trong nháy mắt đã bộc phát, vô số đệ tử tinh anh cao tầng bay lên trời!

Chỉ thấy trên bầu trời hiện ra một bóng đen thật lớn, cao mười trượng, thân người đầu chó, lúc này mặt mũi tràn đầy

phần nộ! Toàn thân tản ra khí thể khủng khiếp!

“Kẻ nào dám đến Ma Giáo ta giương oai, chán sống rồi sao!” Một tiếng gào thét kinh thiên từ trên Thiên Ma phong truyền ra!

Ma Vô Đạo mặc áo giáp đen như mực bay thẳng lên giữa không trung, tay cầm một thanh trường thương, ma khí toàn thân bộc phát, khí diễm vô cùng khủng khiếp! Hắn lạnh lùng nhìn Cầu đầu nhân đối diện!

Cầu đầu nhân trên bầu trời nhìn thấy Ma Vô Đạo, đầu tiên là cả kinh, người tới lại là tồn tại cảnh giới Thánh Giả, sau đó bình tĩnh lại, đều nói Chu Khung kia là đệ tử của Ma Tôn, có người hộ đạo cảnh giới Thánh Giả cũng là bình thường!

Lập tức khước miệng hắn lộ ra ý cười, hắn có thể cảm giác được đối phương có tu vi Thánh Giả nhị trọng thiên, còn mình là Thánh Giả tam trọng thiên, hơn nữa nhìn tu vi của đối phương, có thể nhìn ra Ma Tôn không quá coi trọng Chu Khung, bằng không sao lại an bài người hộ đạo yếu như vậy! Vậy thì mình giết hắn, Ma Tôn cũng sẽ chẳng để ý!

“Giao Chu Khung ra đây, bản thánh muốn bầm thây hắn vạn đoạn, tế niệm cho con trai ta trên trời có linh thiêng, con trai ta còn nhỏ như vậy, ngay cả vợ cũng chưa có, Chu Khung kia lại dám giết hắn...”

Cầu đầu nhân nhìn Ma Vô Đạo quát lớn, hiện tại hắn không còn chút sợ hãi!

“Dám nhục mạ Giáo chủ nhà ta, tội chết, không tha, giết!”

Ma Vô Đạo không cho hắn thời gian nói nhảm, trường thương trong tay trực tiếp công kích Cầu đầu nhân, trường thương xẹt qua hư không, không gian cũng bắt đầu run rẩy!

Cầu đầu nhân không ngờ Ma Vô Đạo lại trực tiếp ra tay, vội vàng lấy một cây roi dài ra ngăn cản, hét lớn: “Lôi Đình

Ngũ Liên Tiên!”

Ầm!

Tiếng va chạm kịch liệt vang lên! Thiên Ma phong cách đó không xa cũng bị chấn động đến run rẩy, cuối cùng phải nhờ Cự Linh ra tay mới ổn định lại!

Trên bầu trời, Ma Vô Đạo và Cửu đầu nhân đều bị đẩy lui ra sau mười dặm!

Cửu đầu nhân nhìn Ma Vô Đạo với vẻ mặt khiếp sợ, tu vi của hắn còn cao hơn đối phương một trọng thiên, vậy mà lại bị đánh cho một đòn ngang tay, điều này sao có thể!

Chưa cho hắn thời gian suy nghĩ nhiều, Ma Vô Đạo lại cảm thương công tởi, thương khí sắc bén xé rách thiên địa, thương quang vô tận hợp thành sông dài, ma khí đầy trời, bao phủ về phía Cửu đầu nhân!

Chương 251 - Chu Khung xuất thủ 1

Trong nháy mắt, toàn bộ thiên địa đều bị thương quang và roi quang bao phủ, tất cả không gian đều hóa thành hư vô, không còn tồn tại!

Sinh linh vừa chạy tới xem náo nhiệt ở phương xa lập tức quay đầu chạy trốn chết, dư âm khủng khiếp trực tiếp trấn sát tất cả sinh linh ở gần!

Mãi đến khi thoát được mấy trăm dặm, các sinh linh mới dám dừng lại, sợ hãi nhìn về phía hai người đang điên cuồng oanh kích trên bầu trời Thiên Ma phong!

“Người này sao lại khủng khiếp như vậy, đây là tu vi gì, chẳng lẽ là cường giả Thánh Cảnh trong truyền thuyết sao!”

“Ta thấy đúng rồi đây, Ma Giáo lại chọc phải cường giả Thánh cảnh, e là lần này tiêu đời rồi!”

“Nghĩ chi nữa, ngươi xem người đang giao đấu cùng tên cường giả đầu chó kia là ai kìa? Đó là Ma Vô Đạo - Đường chủ Chiến Đường Ma Giáo đấy. Ngay cả Ma Vô Đạo mà hắn còn không địch nổi, huống hồ là Chu ma đầu!”

Trên một đỉnh núi xa xăm, một nam tử trung niên vận long bào, bên cạnh có một lão thái giám hầu, đang nhìn về phía hai người đang giao đấu, trong mắt hiện lên vẻ khó tin, miệng lầm bầm: “Sao có thể như thế được? Ma Giáo sao lại có cường giả cảnh giới Thánh Giả?”

Người này chính là Võ Hoàng đế, chẳng ai hiểu rõ độ khó khi đột phá Thánh Cảnh hơn hắn ta. Bao năm tháng trôi qua,

cuối cùng hắn ta suýt chút nữa bỏ mạng mà vẫn không đột phá thành công! Vậy mà Ma Vô Đạo kia, nếu hắn ta nhớ không lầm, thì mười mấy năm trước gã chỉ mới là Bán Thánh bát trọng. Chẳng lẽ gã vận may nghịch thiên hay sao?

“Bệ hạ, hay chúng ta... bỏ trốn đi! Tìm nơi khác mà gầy dựng lại cơ đồ!” Lão thái giám bên cạnh nhỏ giọng nói.

“Không được, trăm sao có thể làm kẻ chạy trốn như chó nhà có tang. Yên tâm, tên Chu Khung kia đã giết nhiều thiên kiêu như vậy, chắc chắn sẽ không chỉ có một kẻ đến báo thù đâu!”

Trên không trung Thiên Ma Phong, công kích khủng khiếp ngày càng mãnh liệt!

Rầm!

Cầu đầu nhân bị đánh bay đến mấy chục trượng, nửa quỳ trên không trung, ngực xuất hiện một lỗ thủng lớn, máu tươi không ngừng tuôn ra, ngay cả đứng lên cũng khó khăn.

Nhìn đối phương tay cầm trường thương, sát khí đằng đằng, càng đánh càng hăng, trong mắt Cầu đầu nhân hiện lên vẻ sợ hãi. Hắn mà lại bị đánh trọng thương trong chưa đến nửa canh giờ. Chẳng lẽ tên này là yêu nghiệt tuyệt thế hay sao?

Yêu nghiệt như vậy, ngươi làm hộ đạo làm chi? Không phải ngươi nên tự mình có người hộ đạo mới đúng sao?

Nhìn thấy Ma Vô Đạo sải bước về phía mình, nỗi sợ hãi cái chết bao trùm lấy Cầu đầu nhân, hắn vội vàng hét lớn: “Vị đại hiệp này, có phải có gì hiểu lầm không? Ta không báo thù nữa! Ta đi ngay đây! Đi ngay đây!”

Trong mắt Ma Vô Đạo thoáng hiện ý cười, hắn lạnh giọng hỏi: “Đi? Con trai ngươi đã chết, ngươi muốn từ bỏ báo thù?”

“Không báo thù! Không báo thù nữa! Con trai ta bị Chu Ma... bị Chu đại nhân giết là vinh hạnh của nó! Có thể sinh thêm con trai! Nếu Chu đại nhân thích, ta sinh xong sẽ lập tức đưa đến cho ngài...”

Ma Vô Đạo gật đầu, trầm giọng nói: “Người cũng thức thời đấy, nhưng tiếc là đã muộn. Dám khiêu khích Giáo chủ, tội chết khó tha!”

Trường thương trong tay xé rách hư không, mang theo sát ý ngập trời, đâm thẳng về phía Cầu đầu nhân!

Biết mình đã đến lúc sống chết, Cầu đầu nhân không dám do dự nữa, vội vàng vận chuyển bí pháp. Trường tiên trong tay hắn phát ra ngân quang chói lọi, gã rống lên: “Gâu! Lão tử còn chưa muốn chết đâu! Tám trăm mỹ nhân của ta còn đang chờ ta!”

Rầm!

Thương mang màu máu và tiên quang va chạm, không gian xung quanh vỡ vụn.

Một lúc lâu sau, bầu trời yên tĩnh trở lại, thương mang và tiên quang đều dần tiêu tán. Cầu đầu nhân đã bị nghiền nát, biến mất không còn dấu vết. Chỉ còn Ma Vô Đạo đứng trên không trung, tay cầm trường thương, sát khí ngập trời, tựa như một vị sát thần.

Võ Hoàng Đế nhìn cường giả đầu chó đã tan thành hư vô, thở dài một tiếng. Sau đó, hắn ta nhìn lên bầu trời với ánh mắt đầy hy vọng, cầu nguyện sẽ có cường giả mạnh hơn nữa xuất hiện!

Lời cầu nguyện của hắn ta hình như đã ứng nghiệm!

Một giọng nói bất đắc dĩ vang lên từ trên trời: “Ta đã bảo tên đầu chó kia là kẻ vô dụng mà. Nếu các ngươi còn lo lắng, vậy để ta ra tay vậy!”

Một bàn tay khổng lồ che lấp cả bầu trời, đánh thẳng xuống Thiên Ma Phong, khí thế khủng khiếp như muốn hủy diệt tất cả!

Nhìn bàn tay khổng lồ đầy vẻ khủng khiếp trên không trung!

Ma Vô Đạo tay cầm trường thương, hét lớn: “Huyết Sát thương!”

Trong nháy mắt, cả người hắn hóa thành một thanh trường thương khổng lồ, đâm thẳng về phía cự chưởng!

Ầm!

Ma Vô Đạo lập tức bị đánh bay đi trăm dặm, miệng phun máu tươi. Nhìn bàn tay khổng lồ đang tiêu tán trên không trung, trong mắt hắn vẫn ánh lên chiến ý mãnh liệt!

Trên không trung lại vang lên một giọng nói, một nam tử trung niên mặc giáp trụ hình hổ xuất hiện!

Chương 252 - Chu Khung xuất thủ 2

“Ồ, vậy mà có thể đỡ một chiêu của ta mà không chết, tên mặt chó kia nói quả nhiên không sai, người đúng là tuyệt thế thiên kiêu, thật không biết Ma Tôn vì sao lại phái người đến làm người hộ đạo!”

Ma Vô Đạo không nói, đang muốn tiếp tục tấn công!

Lúc này, Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào xuất hiện trước mặt Ma Vô Đạo, nhìn nam tử mặc giáp trụ đối diện với vẻ mặt lạnh băng!

Ma Vô Đạo vội hô: “Giáo chủ, đề thuộc hạ!”

Chu Khung phát tay, Ma Vô Đạo tuy không hiểu nhưng không dám cãi lời, chậm rãi lui về Thiên Ma phong!

Nam tử mặc giáp trụ nhìn Chu Khung, trong mắt hiện lên một tia hứng thú, chậm rãi lên tiếng: “Người chính là Chu Khung? Bản tướng quân còn tưởng người đã chạy trốn!”

Chu Khung lạnh lùng nhìn nam tử mặc giáp trụ, cười khẩy: “Chạy trốn? Chư Thiên Vạn Giới, trong tam giới lục đạo, kẻ nào có tư cách khiến bản tọa phải chạy trốn?”

“Mẹ nó!” Nam tử mặc giáp trụ thầm mắng, Chu Khung này sao lại còn ngông cuồng hơn trong truyền thuyết? Người xem lời hắn nói kia, cũng quá biết cách giả vờ! Nếu không phải hắn biết tu vi hiện tại của Chu Khung là Bán Thánh cảnh, hắn còn tưởng rằng kẻ đứng trước mặt mình là một cường giả tuyệt thế vô địch thiên hạ!

“Chu Khung, quả nhiên ngươi vô cùng ngông cuồng! Bản tướng quân chính là Trần quốc tướng quân của Thiên Hồ đế quốc, ngươi dám hành hạ Tam hoàng tử đến chết trên chiến trường, hiện tại phải ngoan ngoãn theo ta trở về lĩnh tội, may ra còn được khoan dung, nếu không, đừng trách bản tướng quân không khách khí!”

“Ngươi là người của con mèo lớn kia, vậy chính là Hồ tộc!” Chu Khung nhìn vị tướng quân mặc giáp trụ đối diện, đưa lưỡi liềm nhẹ qua môi, ánh mắt nóng bỏng!

Nam tử mặc giáp trụ có phần kinh ngạc nhìn Chu Khung, hắn không nhìn thấy sự sợ hãi trong mắt đối phương, ngược lại còn thấy được một tia thêm thuồng! Tựa như nhìn thấy mỹ vị tuyệt thế!

“Chu Khung, đừng hòng kéo dài thời gian, sẽ chẳng có ai đến cứu ngươi đâu!” Nam tử mặc giáp trụ nhìn Chu Khung, lạnh giọng nói. Hắn cho rằng Chu Khung đang cố tình câu giờ!

Chu Khung cười lạnh, tu vi của tên tướng quân giáp trụ đối diện là Thánh Giả tứ trọng thiên! Vừa hay có thể dùng để kiểm tra uy lực của Thương Khung Huyết Minh Thể!

Chu Khung ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, thân hình bắt đầu biến lớn một cách nhanh chóng, trong chớp mắt đã cao đến trăm trượng! Trên người xuất hiện giáp trụ màu đỏ như máu, đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng, hai mắt dần chuyển sang đỏ tươi!

Ma khí và sát khí màu đỏ như máu lập tức bao phủ cả ngàn dặm xung quanh, một số võ giả ở gần đó như bị ảnh hưởng tâm trí, phát ra những tiếng gầm rú điên cuồng!

“Dám đến tìm bốn tọa gây sự, vậy thì hãy chết đi! Khả khả khả khả!”

“Cái gì?!” Nam tử mặc giáp trụ nhìn Chu Khung biến thành Ma Thần trong nháy mắt, ánh mắt lộ vẻ khó tin! Hắn không dám do dự thêm nữa, bởi vì Ma Thần đáng sợ kia đã tung một quyền về phía hắn!

Ầm!

Nam tử mặc giáp trụ trực tiếp bị đánh bay trăm dặm, khoe miệng trào ra máu tươi! Ánh mắt tràn đầy kinh hãi, hắn vậy mà lại bị một kẻ có tu vi Bán Thánh cảnh đánh bị thương, ngẩng đầu nhìn Ma Thần khổng lồ do Chu Khung biến thành, gầm lên giận dữ!

Thân hình hắn cũng bắt đầu kéo dài biến lớn, chỉ trong chốc lát, đã biến thành một con hổ khổng lồ cao đến trăm trượng! Lao thẳng về phía Chu Khung!

Đôi mắt đỏ tươi của Ma Thần nhìn mãnh hổ đang lao tới, trong tay xuất hiện một thanh Ma Thần đao dài hơn trăm trượng, tuy không có mùi máu tanh, nhưng lại tràn ngập sát khí!

“Trảm!”

Rầm! Xoẹt!

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, chỉ thấy cự hổ phóng tới Chu Khung, trực tiếp bị chém xuống đất, trên người xuất hiện một vết nứt từ đầu đến chân!

Trên bầu trời lập tức vang lên một tiếng kinh hãi “Sát Lục pháp tắc, sao có thể? Thể chất của hắn là thể chất gì, vậy mà có thể để hắn vận dụng Sát Lục pháp tắc ở Bán Thánh cảnh! Điều này sao có thể!”

Thanh âm vang vọng vạn dặm, tràn đầy vẻ khó tin.

Sát Lục pháp tắc, chính là sát phạt chi đạo nhất đẳng giữa thiên địa, cho dù rất nhiều cường giả Thánh Cảnh muốn tu

luyện cũng là không lĩnh hội được chút nào, chứ đừng nói là vận dụng, nhưng Chu Khung này vậy mà có thể thi triển, hơn nữa rõ ràng vận dụng còn rất thành thạo, làm sao không kinh hãi cho được!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà ý, lập tức phóng về phía mãnh hổ!

Lúc này mãnh hổ phía dưới vừa nuốt một lượng lớn linh dược, miễn cưỡng chữa trị vết thương trên người! Còn chưa kịp đứng dậy công kích Chu Khung, đã cảm thấy thân thể đột nhiên bay lên, tựa như không còn do mình khống chế!

Rầm! Rầm! Rầm! Tiếng động kịch liệt vang vọng mấy vạn dặm!

Chỉ thấy Ma Thần do Chu Khung biến hóa, lúc này hai tay đang nắm lấy đuôi cự hổ, điên cuồng nện xuống đất, từng cái lại từng cái!

Chương 253 - Giết hết

Cự Hồ hoàn toàn mất đi năng lực chống cự, chỉ có thể không ngừng gằm thét cùng kêu thảm thiết!

Rầm! Rầm! Rầm!

Mặt đất đều bị cự hồ nện xuống, nứt ra những khe nứt khổng lồ!

Sinh linh ở nơi xa ngàn dặm, quan sát, phảng phất như hóa đá!

“Ta không hoa mắt chứ, cự hồ khủng khiếp như vậy, sao trong tay Chu ma đầu lại không chịu nổi một kích như thế! Cái này thật quá bạo lực!”

“Ta đã nói rồi, không ai có thể làm gì được Chu ma đầu! Haiz, đời này đừng nghĩ báo thù!”

“Ta mà có thực lực như Chu ma đầu thì tốt rồi, quá bá đạo, còn có công pháp biến hóa ra Ma Thần của hắn thật khủng khiếp, chắc là công pháp Thánh cấp!”

“Công pháp Thánh cấp? Người hiểu cái gì, đó là thể chất, là thể chất trời sinh, là thể chất khó có thể xuất hiện trong trăm tỷ sinh linh! Chu ma đầu này vậy mà trời sinh đã có thể chất cường đại như vậy. Vì sao kẻ như vậy cũng được thiên vị chứ?” Một lão già trợn trắng mắt, bất lực nói!

Một bên khác

Rầm!

Mãnh hồ một lần nữa bị nện xuống đất, lúc này nó đã hấp hối, ngay cả khí lực kêu thảm thiết không có, chỉ có thể thống

khô rên rĩ!

Chu Khung lạnh lùng liếc nhìn mãnh hổ, giơ bàn chân không lò lên, giẫm thẳng xuống đầu mãnh hổ!

Rầm! Một tiếng dũ hấu nổ tung vang lên, dọa cho tất cả sinh linh run rẩy!

Đầu cự hổ trực tiếp bị Chu Khung giẫm nát, chỉ còn lại thân hổ trơ trọi không đầu!

Chu Khung một tay xách thi thể mãnh hổ, ném vào trong Thiên Ma phong, thanh âm lạnh như băng truyền vào tai mọi người “Lột da, ăn thịt, hôm nay mở tiệc cự hổ!”

Trên một ngọn núi ở phía xa, Võ Hoàng Đế đang quan sát, nhìn thấy đầu cự hổ bị giẫm nát, sợ tới mức chân tay nhũn ra, ngã ngối trên mặt đất, miệng lẩm bẩm: “Sao có thể như vậy, Chu Khung sao có thể mạnh như vậy, đó chính là cường giả Thánh Giả tứ trọng thiên, vậy mà bị giết như vậy, còn muốn ăn! ... Không sao, chắc chắn còn có kẻ mạnh hơn, hôm nay Chu Khung nhất định sẽ chết... nhất định...”

Đừng nói Võ Hoàng đế và chúng sinh ở ngoài ngàn dặm xa xa quan sát, ngay cả đông đảo cường giả ẩn tàng trên không trung cũng đều khiếp sợ vô cùng!

Tốc độ ra tay của Chu Khung thực sự quá nhanh, từ lúc biến thân Ma Thần bắt đầu xuất thủ với cự hổ, đến khi giẫm nát đầu cự hổ, chưa đến mười hơi thở! Chẳng cho bọn chúng thời gian suy nghĩ!

Trên không trung, tiếng động bắt đầu ồn ào, bóng người liên tục hiện ra, lại có đến hơn mười người, mỗi người khí thế ngất trời, cao thủ mạnh hơn mãnh hổ áo giáp cũng có không ít!

“Nghịch thiên phạt thánh, lại để cho hãn nghịch thiên phạt thánh, đây là yêu nghiệt cỡ nào!”

“Đúng vậy, nhưng đệ tử trâu bò thế này, Ma Tôn làm sao lại chỉ phái một tên Thánh Cảnh nhị trọng thiên hộ đạo chứ! Tên hộ đạo này còn chưa mạnh bằng kẻ được bảo vệ!”

“Các người ai muốn ra tay, hay là chúng ta cùng nhau ra tay đi, dù sao pháp bất trách chúng!”

Trên không trung mấy chục thân hình nhanh chóng trao đổi, hoàn toàn không truyền âm, mà quang minh chính đại nói ra! Mặc dù Chu Khung vừa mới thể hiện thực lực khủng khiếp, nhưng đối với bọn chúng mà nói, vẫn chỉ là con kiến hôi mà thôi, có thể tùy ý quyết định giết hay không!

Đặc biệt là một nam tử trung niên dẫn đầu, toàn thân tỏa ra thần quang, chính là Vân Tước của Thần tộc, tu vi của hắn là Đại Thánh nhất trọng, cho dù ở toàn bộ Đông Vực cũng được coi là cường giả đứng đầu!

Trên đỉnh núi xa xa, Võ Hoàng đế nhìn mấy chục cường giả khủng khiếp đột nhiên xuất hiện, cười lớn nói: “Ha ha, Chu Khung kia chết chắc rồi, trong phạm vi ức vạn dặm này, vẫn là trẫm làm chủ!”

Lúc này trên không trung bỗng nhiên truyền đến một tiếng hét lớn, một gã cao to tay cầm rìu đá bay tới, đầu tiên kinh ngạc nhìn mấy chục cường giả, sau đó quát lớn: “Kẻ nào là Chu Khung!”

“Bản tọa Chu Khung!” Lúc này Chu Khung đã thu hồi Thương Khung Huyết Minh Thể, biến thành hình dạng Nhân tộc, thông qua vận dụng vừa rồi, hắn đã có nhận định nhất định về chiến lực của bản thân, sau khi mở ra thể chất, đã có chiến lực ngang ngửa Thánh Giả ngũ trọng thiên!

Thế nhưng phía trên xuất hiện mấy chục cường giả, đã hoàn toàn vượt qua cực hạn này!

“Người chính là Chu Khung, người dám giết con ta Vu Nguyên, bất kể người có phải là đệ tử của Ma Tôn hay không, hôm nay người phải chết, có di ngôn gì muốn nói không?” Gã cao to rìu đá nhìn Chu Khung đối diện phần nộ quát.

“Vu Nguyên? Quên mất, bản tọa ở Thiên Kiêu chiến trường giết quá nhiều người, người là cha nó, người tới vừa lúc, có thể nhờ cớ tận gốc!” Chu Khung nhìn gã cao to lạnh lùng nói.

Sau đó không để ý đến vẻ mặt phần nộ của gã cao to, xoay người bay về phía Thiên Ma phong! Đồng thời thanh âm lạnh lẽo của Chu Khung lại vang vọng khắp vạn dặm:

Chương 254 - Giết hết

“Giết hết đi, à phải rồi, những kẻ như Hồ tộc, Giao tộc... thì giữ lại toàn thân, tối nay cùng nhau ăn mừng!”

“Vâng!” Một giọng nói uy nghiêm vang lên, đồng thời mọi người phát hiện trên không trung bỗng nhiên xuất hiện một bóng người!

Không ai phát hiện bóng người này xuất hiện từ lúc nào, cứ như hắn vẫn luôn ở đó!

Bóng người mặc hắc bào, dáng người thẳng tắp, toàn thân ma điểm ngập trời, trên mặt dường như có thứ gì che khuất, khiến người ta không nhìn rõ dung mạo cụ thể, thế nhưng khí tức khủng khiếp lại áp chế tất cả cường giả trên không trung!

Ầm! Một tiếng nổ vang lên,

Chỉ thấy bóng người liếc nhìn đại hán Vu tộc một cái, cường giả Vu tộc có tu vi Thánh Giả thập trọng thiên này lập tức nổ tung!

Một cường giả Tu La tộc trên không trung dường như nghĩ đến điều gì, nhìn bóng người áo bào đen sợ hãi kêu to: “Hắn mới là người hộ đạo của Chu Khung, xong rồi, người này là cường giả Đại Thánh cảnh, hơn nữa ít nhất là Đại Thánh cao giai! Ta đã nói yêu nghiệt mạnh như vậy, làm sao người hộ đạo lại yếu như vậy được!”

Không ai trả lời hắn, bởi vì lúc này tất cả mọi người đều đã nghĩ đến điều này, thế nhưng đã muộn!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng nổ không ngừng vang lên, từng cường giả tuyệt thế nổ tung trên không trung, máu tươi thịt nát rơi xuống mặt đất, thậm chí còn khiến không ít linh dược mọc lên!

Nhưng lúc này nào ai còn tâm trí quan tâm đến chuyện đó! Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, mười mấy cường giả tuyệt thế trên không trung, chỉ còn lại chưa đến mười người! Ngay cả Đại Thánh cảnh Vân Tước, không chèo chống nổi, trực tiếp nổ tung!

Lúc này những cường giả còn sót lại đều kinh hãi hô to:

“Đại nhân tha mạng, ta không có ý định giết Chu Khung, ta chỉ đến xem náo nhiệt mà thôi!”

“Đại nhân, người nhà cả mà, ta là nội ứng, định trợ giúp Chu đại nhân, chúng ta là một phe đó!”

“Đại nhân, ta cũng nằm vùng...” Một cường giả Thiên Mã tộc bên cạnh cũng vội vàng hòa theo, hô xong còn liếc nhìn người bên cạnh, trong lòng thầm nghĩ, tên này thật lạnh trí, chuyện này cũng nghĩ ra được!

Băng!

Một tiếng nổ vang trời, đầu lâu của mấy cường giả tuyệt thế còn lại đều vỡ nát, đồng thời trên không trung lập tức xuất hiện thi thể không đầu của Thiên Mã, Đại Bằng, vân vân...

Hắc y nhân phát tay, tất cả thi thể đều bay vào Thiên Ma Phong!

Sau đó người áo đen nhìn lên không trung, lạnh lùng nói: “Các ngươi cũng muốn giao thủ với bản tọa sao!”

“Phốc! ... Không ổn, Đại Thánh thập trọng! Rút lui!”

Lập tức trên không trung có vài đạo ý niệm khủng khiếp lần lượt biến mất không dấu vết!

Đồng thời người áo đen cũng xoay người biến mất!

Sinh linh quan sát từ xa, trong mắt đều lộ vẻ khiếp sợ, vốn tưởng rằng mấy chục vị cường giả tuyệt thế xuất hiện sẽ khiến Ma Giáo diệt vong, không ngờ chưa được bao lâu, tất cả cường giả đều bỏ mạng!

“Ma Giáo thật đáng sợ, lại có cường giả bậc này, không được ta phải tìm cách kết giao, nghĩ biện pháp gia nhập Ma Giáo mới được!”

“Đúng rồi, Nhị thúc ta hình như quen biết một vị Đà chủ của Ma Giáo! Còn nói muốn giới thiệu ta nữa!” Một thiếu niên cười đắc ý!

“Thật sao, vậy dẫn tiên cho ta với, chắc chắn không thiếu phần lợi ích cho ngươi!”

Trong nháy mắt, xung quanh thiếu niên đầy rẫy những lời nịnh nọt!

Lúc này, Võ Hoàng Đế đứng trên một ngọn núi xa xa quan sát, ánh mắt lộ vẻ hoảng sợ, thân thể lung lay sắp ngã, nếu không có lão thái giám bên cạnh dìu đỡ, e rằng đã ngã quỵ từ lâu!

Võ Hoàng đế nhìn lão thái giám, vội vàng nói: “Mau, hồi cung, lập tức triệu tập tất cả tinh binh, chúng ta rời khỏi đây, có binh mã Thái tử mang về, đến nơi khác, trăm vạn có thể gây dựng lại Đại Võ Hoàng Triều!”

Nói xong không quản lão thái giám, trực tiếp bay nhanh về phía hoàng cung Đại Võ.

Nửa canh giờ sau, Võ Hoàng đế vừa vào đến hoàng cung, liền cảm thấy bên trong vắng vẻ lạ thường, đi đến Thái tử Đông cung, phát hiện bên trong không một bóng người, lúc này một hoạn quan bay đến trước mặt ông, run rẩy quỳ xuống!

“Thái tử đâu!” Võ Hoàng đế nhìn hoạn quan, gần giọng hỏi.

“Bệ hạ, Thái tử... hắc... hắc đi rồi, mang theo tất cả tinh binh, còn mang theo... Mang theo... mấy vị phi tần xinh đẹp của bệ hạ, nói là muốn ra ngoài tranh đoạt thiên hạ, bảo bệ hạ tự lo lấy thân!” Hoạn quan run rẩy bẩm báo!

“Cái gì, nghịch tử!” Võ Hoàng đế nghe vậy, nhất thời không chịu nổi kích thích, cộng thêm vết thương cũ tái phát, phun ra một ngụm máu tươi, ngã lảo ra bất tỉnh!

Hoạn quan thấy vậy, lập tức gào lên: “Người đâu, mau tới đây, Bệ hạ băng hà rồi! Bệ hạ băng hà rồi!”

Hoàng Châu, một dãy núi khổng lồ, tổ địa của Cầu đầu nhân, trong một hang động đá vôi trên ngọn núi, hai tên Cầu đầu nhân khổng lồ đang cố gắng tạo Cầu đầu nhân con, bên ngoài đột nhiên chạy vào một tên Cầu đầu nhân nhỏ hơn.

Chương 255 - Định đoạt diệt bàn Ma Giáo 1

“Tộc trưởng, tộc trưởng, đại sự không ổn rồi, mệnh bài của Nguyên Cầu trưởng lão vỡ rồi!”

“Cái gì!” Một tên Cầu đầu nhân lập tức bò dậy khỏi người mỹ nữ Cầu đầu nhân!

Nhìn tộc nhân trước mặt, hắn vừa định quát lớn, thì đột nhiên ánh mắt lộ vẻ kinh hãi, vội vàng bay lên trời.

Tộc trưởng Cầu đầu nhân bay lên không trung, nhìn thấy một bóng người đáng sợ phía trên, không khỏi há to miệng kinh ngạc thốt lên: “Đại Thánh thập trọng!”

“Không biết ngài đến Cầu đầu nhân tộc các người có chuyện gì? Cần ta hỗ trợ sao?” Cầu đầu nhân Tộc trưởng cố gắng trấn tĩnh, cẩn thận hỏi.

Hắn không thể không cẩn thận, bởi vì kẻ mạnh nhất Cầu đầu nhân tộc cũng chỉ là Đại Thánh tam trọng, chính là hắn, nhưng bóng người mặc áo bào đen, không nhìn rõ khuôn mặt trên bầu trời kia lại là Đại Thánh thập trọng! Cường giả như vậy có thể dễ dàng diệt Cầu đầu nhân tộc!

Bóng người áo đen nhìn xuống tổ địa Cầu đầu nhân phía dưới, chậm rãi giơ một bàn tay, hóa thành một bàn tay khổng lồ che khuất cả bầu trời, trực tiếp vỗ xuống, muốn hủy diệt toàn bộ Cầu đầu nhân tộc!

Cầu đầu nhân Tộc trưởng nhìn người áo đen trên không trung không nói lời nào, trực tiếp ra tay, liền điên cuồng hét

lớn: “Đại nhân, Cầu đầu nhân tộc ta luôn ẩn mình, không biết đã chọc giận ngài ở đâu?”

Không ai trả lời hẳn!

Ầm! Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên! Khói bụi từ từ tan đi!

Tất cả dãy núi trong phạm vi mười vạn dặm đều bị san phẳng, toàn bộ tộc nhân Cầu đầu nhân tộc đều hóa thành tro bụi!

Một giọng nói lạnh lùng chậm rãi vang lên: “Ai bảo các ngươi chọc vào người không nên chọc!”

Người áo đen lập tức biến mất, cùng ngày, Thiên Mã tộc ở Phong Châu, Âm Quỷ tộc ở Minh Châu! Đều bị diệt tộc!

Chỉ trong chốc lát, toàn bộ Đông Vực chấn động, tất cả mọi người đều biết, đây là do người hộ đạo của Chu Khung ra tay, mục đích chính là cảnh cáo mọi người, không thể trêu vào Chu Khung!

Trung Châu, trụ sở Thần tộc, bên trong cung điện!

Lão già phía dưới nhìn vị Thần Tôn phía trên, trầm giọng nói: “Thần Tôn, Chu Khung kia thật sự là đệ tử của Ma Tôn, hơn nữa còn sở hữu thể chất đặc thù, lĩnh ngộ được một số Sát Lục pháp tắc, người hộ đạo lại càng có tu vi Đại Thánh thập trọng, tất cả cường giả đi báo thù đều đã chết!”

“Sát Lục pháp tắc, Đại Thánh thập trọng! Xem ra Ma Tôn rất coi trọng tên đệ tử này, trước mắt đừng nên trêu chọc hẳn, Ma Tôn chậm nhất cũng chỉ vài trăm năm nữa sẽ..., nếu hẳn thất bại, lúc đó giết Chu Khung cũng chưa muộn!”

“Vâng!”

Toàn bộ thế lực Đông Vực đều nhận được tin tức ba đại tộc bị diệt môn, tất cả đều từ bỏ ý định ra tay với Chu Khung, bởi

vì kẻ yếu đi chỉ có con đường chết, còn liên lụy đến tộc nhân, kẻ mạnh vượt qua Đại Thánh ít nhiều đều biết một chút chuyện về Ma Tôn, càng không dám manh động!

Ma Châu, một đại châu thịnh hành Ma đạo, ở trung tâm có một ngọn núi cao ngất ngưởng, phía trên có một tòa cung điện đen kịt, trước cửa có hai nam tử mặc ma bào đang ngồi, khí thế toàn thân vô cùng cường đại!

Một người trong số đó đột nhiên mở mắt, lấy từ trong ngực ra một tấm ngọc phù truyền tin, một lúc sau, ánh mắt lộ vẻ nghi hoặc, nhìn nam tử bên cạnh hỏi: “Sư tôn mới thu nhận đệ tử, người có biết không?”

Nam tử còn lại mở mắt, cũng lộ vẻ nghi hoặc: “Không biết, sư tôn thu nhận khi nào?”

Nam tử ném ngọc phù cho người kia, người nọ sau khi nhận được, một lúc sau mới chậm rãi nói: “Sát Lục pháp tắc, người hộ đạo Đại Thánh thập trọng, chẳng lẽ thật sự là đệ tử sư tôn mới thu nhận? Nhưng hiện tại sư tôn đang bế tử quan, không có cách nào hỏi, hay là chờ sư tôn xuất quan rồi nói sau!”

Sau đó, hai người tiếp tục nhắm mắt, im lặng tu luyện!

Lúc này, tại Dương Châu, tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma phong!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, trước mặt là một người mặc áo bào đen, người mặc áo bào đen chậm rãi tiến về phía Chu Khung, cuối cùng trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể Chu Khung!

Người mặc áo bào đen thần bí này chính là phân thân của Chu Khung, còn việc vì sao lại có tu vi Đại Thánh thập trọng, chính là công hiệu của Thánh Cảnh thể nghiệm phù mà Chu Khung lần đầu tiên diệt trừ nhân vật chính được nhận lấy!

Có thể trải nghiệm tu vi Đại Thánh thập trọng trong một ngày. Đáng tiếc chỉ có một tấm, nếu có được trăm tấm, vậy thật sự là quá bá đạo!

Lúc còn ở chiến trường, tứ bộ thông qua việc điều tra ký ức của một số người, đã biết được một số chuyện liên quan đến Ma Tôn, trong đó có một bí mật, đó chính là Ma Tôn đã bế quan trăm năm, hơn nữa có thể trong vài trăm năm nữa không thể xuất quan!

Bởi vậy, Chu Khung mới dùng biện pháp này, để phân thân của mình dùng Thánh Cảnh thể nghiệm phù, giả làm người hộ đạo, đồ sát mấy chục cường giả Thánh Cảnh, trong vòng một ngày liên tiếp diệt ba tộc! Như vậy, thân phận Ma Tôn đệ tử của hắn sẽ không còn ai dám hoài nghi, về sau cũng có thể thuận lợi hơn cho việc giả trang của hắn!

Chương 256 - Định đoạt diệt bàn Ma Giáo 2

Về phần sau khi Ma Tôn xuất quan có thể tìm mình gây phiền phức hay không, vậy thì đến lúc đó xem nắm đầm của ai cứng hơn!

Không nghĩ đến chuyện này nữa, hiện tại chuyện ở chiến trường Thiên Kiêu xem như đã ngã ngũ, tiếp theo chính là lúc Ma Giáo mở rộng địa bàn!

Tiếp đó, Ma Giáo liên tiếp mở yến hội ba ngày, Thánh Nhục đại hội, ăn thịt Giao Long, Thiên Mã, Cự Hồ Thánh Cảnh, thịt của chúng đều có thể sánh ngang với linh dược đỉnh cấp, đối với người tu luyện mà nói là đại bổ tuyệt đối! Đêm đó, rất nhiều đệ tử Ma Giáo đều vừa ăn thịt vừa đột phá!

Bởi vậy, những người đột phá đến Đại La cảnh, Bán Thánh cảnh nhiều vô số kể, lời kiếp trên toàn bộ Thiên Ma phong ba ngày ba đêm đều không ngừng nghỉ!

Thiên Ma điện, đại điện!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, bên trái là Liên Sinh vận áo bào đen, bên phải là Đại Bạch nằm phủ! Phía dưới hai bên là đông đảo cao tăng Ma Giáo đang đứng!

“Lý Trường Sinh, trình báo thực lực hiện tại của Ma Giáo!”

Lý Trường Sinh vận bạch bào từ trong đám người bước ra, cung kính nói: “Bẩm báo Giáo chủ, hiện tại Ma Giáo có một Thánh Giả cảnh nhị trọng, mười tám Bán Thánh cảnh cửu trọng, ba mươi Bán Thánh cảnh bát trọng, hơn một ngàn Bán Thánh cảnh các tầng khác, Đại La cảnh không dưới năm mươi

vạn người! Còn có chín con Ma Long Bán Thánh cảnh cửu trọng!”

Lời của Lý Trường Sinh vừa dứt, tất cả cao tăng Ma Giáo đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, mặc dù đều đã biết đại khái, nhưng con số này vừa được nói ra, vẫn khiến người ta giật mình!

Đó là năm mươi vạn Đại La đây, nhớ lại lúc trước khi vừa nghe nói Đại Võ hoàng triều có thể có vài nghìn Đại La, bọn họ đã khiếp sợ không thôi, vậy mà bây giờ, chỉ mới mấy chục năm, Đại La của Ma Giáo đã tính bằng vạn!

Trong mắt Chu Khung cũng hiện lên một chút khác thường, biến hóa quả thật có phần đột ngột, vốn dĩ vì muốn chiếm lấy Đại Võ hoàng triều, hắn còn dùng kế ly gián, khiến Trần Bắc Vương tạo phản, không ngờ đột nhiên xuất hiện chiến trường Thiên Kiêu, lại khiến cho thực lực của Ma Giáo tăng vọt!

Bây giờ xem ra, kế ly gián lúc trước là vô dụng, với thực lực hiện tại, Ma Giáo có thể dễ dàng san bằng Đại Võ hoàng triều!

Nhìn đám người phía dưới vừa khiếp sợ vừa hưng phấn, Chu Khung trầm giọng nói: “Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Lý Trường Sinh, Trần Thư đâu?”

“Có thuộc hạ!” Bốn người lập tức bước ra, chấp tay hành lễ.

“Ta cho các ngươi một tháng để chinh đồn, một tháng sau, tấn công Đại Võ hoàng triều, Thanh Khâu quốc, kẻ nào không chịu thần phục, giết không tha, kẻ nào không cống nạp, giết không tha!”

“Tuân mệnh!”

Triều hội tan, đông đảo cao tăng Ma Giáo đều lục tục kéo nhau ra ngoài, triệu tập đệ tử, kẻ bàn mưu đồ sát, người tính kế

công phạt Đại Võ hoàng triều cùng Thanh Khâu Quốc!

Chu Khung thì nhắm mắt trầm tư. Lúc này tu vi của hắn đã là Bán Thánh thập trọng, cần phải mau chóng đột phá đến Thánh Cảnh!

Kể từ sau khi dung hợp Thương Khung Huyết Minh Thể, căn cơ của Chu Khung càng thêm thâm hậu đáng sợ, muốn đột phá không còn đơn giản như trước. Cũng may, sau khi thôn phệ U Minh Huyết Hải, Thần Ma Nhãn đã trở nên cường đại hơn rất nhiều, ngay cả Yên Diệt Đồng Quang cũng lợi hại hơn xưa!

Chu Khung còn đang miên man suy nghĩ thì ngoài điện vang lên một giọng nói: “Bẩm Giáo chủ, Mộc hộ pháp cầu kiến!”

“Vào đi!”

Trong điện, Mộc hộ pháp cung kính hành lễ với Chu Khung đang ngồi trên cao, sau đó thấp thỏm đứng chờ.

Chu Khung nhìn xuống Mộc hộ pháp. Tu vi của lão hiện giờ cũng đã đột phá đến Bán Thánh nhất trọng. Thế nhưng với tốc độ phát triển như vũ bão của Ma Giáo trong những năm gần đây thì ngay cả tư cách tham gia triều hội, lão không có!

Mộc hộ pháp ngẩng lên nhìn Chu Khung, ánh mắt kiên định, rồi đột nhiên quỳ sụp xuống: “Giáo chủ, thuộc hạ có tội! Hồng Môn Côi tự ý bỏ đi, thuộc hạ không kịp ngăn cản, mong Giáo chủ trách phạt!”

“Hồng Môn Côi?” Chu Khung khẽ nhíu mày, trong đầu hiện lên hình ảnh một nữ nhân áo đỏ thích xoay quanh trước mặt mình. Hắn lập tức bùng thần thức, quét khắp Thiên Ma Phong nhưng lại không tìm thấy tung tích của nàng.

“Nàng ta rời đi khi nào?”

“Ngay sau khi Giáo chủ tiến vào Thiên Kiêu Chiến Trường, đến nay đã mười bảy năm rồi!” Mộc hộ pháp run rẩy thừa.

“Bản tọa biết rồi. Người hãy đến Hình Pháp Điện lĩnh mười roi, sau đó giam mình trong hậu sơn trăm năm, không được tự ý rời khỏi!”

“Đa tạ Giáo chủ khai ân!” Mộc hộ pháp thềm thở phào nhẹ nhõm.

Chu Khung phát tay. Mộc hộ pháp liền đứng dậy, chớp mắt đã biến mất khỏi đại điện. Khi xuất hiện trở lại thì đã đứng trước cửa Hình Pháp Điện. Tuy bị phạt mười roi và giam cầm trăm năm nhưng lão vẫn cảm thấy may mắn lắm rồi. Kể từ sau khi Hồng Môn Côi bỏ đi, lão luôn sống trong thấp thỏm lo âu, thậm chí từng có ý định bỏ trốn. Nhưng lão thực sự không nỡ từ bỏ những tài nguyên cùng lợi ích mà Ma Giáo mang lại, mà cũng sợ bị Ma Giáo trả thù!

Chương 257 - Không việc gì, ta đi dạo

Một hộ pháp thở dài, bước vào Hình Pháp Điện, miệng lầm bầm: “Hong Mân Côi, đứa nhỏ này... Hy vọng Giáo chủ sẽ không làm khó con bé!”

Ngay sau đó, tiếng kêu thảm thiết của lão vang vọng khắp nửa ngọn Thiên Ma Phong!

Nửa canh giờ sau...

Trong Thiên Ma Điện, Ma Hồ Vương cúi đầu hành lễ với Chu Khung: “Giáo chủ, ngài cho gọi thuộc hạ?”

“Hong Mân Côi đã bỏ trốn. Người hãy đi tìm ả ta về. Nếu ả ta không muốn, vậy thì giết!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Tuân mệnh!” Ma Hồ Vương cung kính lĩnh mệnh, sau đó lui ra.

Chu Khung hất chân đá vào người Đại Bạch đang nằm ngủ ngon lành: “Người đi theo Ma Hồ Vương, mau lên! Cả ngày chỉ biết ngủ!”

Bị đá cho một cú đau điếng, Đại Bạch mở mắt, liếc xéo Chu Khung rồi vội vàng chạy biến, miệng không ngừng lầm bầm: “Thật là! Chỉ biết bắt nạt ta!”

Trên một ngọn núi hoang cách Thiên Ma Phong trăm dặm, Ma Hồ Vương ôm đầu, vẻ mặt hoang mang: “Giáo chủ cũng chẳng nói là phải đi đâu tìm! Giờ ta biết phải đi hướng nào đây?”

Đang lúc bồi rồi thì một con chó đen bỗng xuất hiện trước mặt lão, chạy qua chạy lại không ngừng.

Ma Hồ Vương nhìn Hắc Cầu, nói: “Bạch đại nhân, người ở đây làm gì vậy?”

Đại Bạch liếc Ma Hồ Vương, tức giận đáp: “Chả sao cả, ta đi dạo!”

Chốc lát, Đại Bạch dừng lại, gian xảo nói: “Chẳng phải người muốn đi tìm Hồng Môn Cô sao? Ta có thể giúp người, nhưng mà... ta đói bụng!”

Ma Hồ Vương khẽ cười, hắn chỉ là không thích động não chứ nào phải kẻ ngốc, đoán được Giáo chủ phái Đại Bạch đến, bèn nhìn Đại Bạch, cười lớn, rồi từ trong ngực lấy ra một quả tiên cấp Bán Thánh, đưa qua.

Đại Bạch một ngụm nuốt trọn tiên quả, ánh mắt lộ ý cười, chiếc mũi nhanh chóng động đậy, xoay người chạy như bay về một hướng, miệng hô: “Hồ Tử, theo ta!”

Cách Đại Võ hoàng triều chừng vài ức dặm có một Đại Viêm hoàng triều, thực lực mạnh hơn Đại Võ hoàng triều một bậc!

Đại Viêm hoàng triều, trong Thiên Phong thành có ba đại gia tộc: Trương gia, Tống gia và Phương gia. Trong đó, Trương gia mạnh nhất, Tống gia thứ hai, còn Phương gia là yếu nhất.

Trong một góc khuất phủ đệ Phương gia, một nữ tử áo đỏ nằm trên giường, sắc mặt trắng bệch, ho khan không ngừng.

Ngoài viện bỗng vang lên tiếng bước chân dồn dập, một bóng người vọt vào phòng, là một cậu bé chừng tám tuổi, tay bưng bát thuốc đen sì, miệng gọi: “Mẫu thân, mẫu thân, thuốc của người đây, người mau uống đi!”

Nữ tử áo đỏ nhìn cậu bé, ánh mắt lộ vẻ quan tâm: “Càn Nhi, con vất vả rồi. Gần đây có kẻ nào bắt nạt con không?”

Cậu bé cười toe toét: “Người yên tâm, không ai bắt nạt con cả. Mẫu thân mau uống thuốc đi!”

Nữ tử áo đỏ chống người dậy, bụng bát thuốc lên uống cạn. Cậu bé thấy vậy liền chạy biến đi.

Nhìn theo cậu bé, nữ tử áo đỏ âm thầm thở dài. Lục phủ ngũ tạng nàng đều bị trọng thương, linh dược tầm thường căn bản không thể chữa trị.

Bên này, cậu bé chạy một mạch về phòng, miệng lầm bầm: “**Cùng đại ca, thuốc huynh sắc cho mẫu thân ta thật sự có tác dụng sao?”

“Yên tâm, chỉ tiếc mẫu thân ngươi bị nội thương quá nặng, linh dược bình thường khó mà chữa trị, chỉ có thể miễn cưỡng giữ cho bệnh tình không chuyển biến xấu. Ngươi phải mau chóng tu luyện, tìm được linh dược thượng phẩm mới có thể cứu mẫu thân ngươi!” Một giọng nói vang lên, nhưng chỉ có cậu bé mới nghe thấy.

Cậu bé gật đầu, bắt đầu luyện quyền trong phòng.

Cậu bé tên là Phương Càn, là cháu đích tôn Phương gia. Phụ thân cậu từng là thiên tài kiệt xuất nhất Vân Phong thành, sau này lọt vào mắt xanh của Thiên Hồng tông chủ - người đứng đầu Thiên Hồng tông, thậm chí muốn gả con gái cho ông, tiếc rằng phụ thân cậu lại đem lòng yêu mến mẫu thân cậu - Hồng Mân Côi - một nữ tu giả đến từ phương xa.

Cuối cùng, bất chấp mọi người khuyên can, phụ thân cậu vẫn cưới mẫu thân cậu, vì thế đắc tội với Thiên Hồng tông. Không lâu sau, phụ thân cậu mất tích trong lúc tìm kiếm bảo vật ở bí cảnh, mẫu thân cũng trọng thương.

Sau khi trở về, mẫu thân cậu cố gắng sinh ra cậu, nhưng căn cơ đã bị tổn hại nghiêm trọng, không thể nào chữa trị.

Toàn bộ Phương gia vì cái chết của phụ thân cậu cộng thêm sức ép từ Thiên Hồng tông nên đối xử với hai mẹ con cậu vô cùng tệ bạc, cho trong căn viện tồi tàn nhất, hai năm trước còn chu cấp chút ít, đến hai năm nay thì cắt đứt hoàn toàn.

Chốc lát sau, Phương Càn luyện quyền xong, chậm rãi thò ra một hơi, đưa tay sờ lên bụng. Nơi đó có một hình xăm Cùng Kỳ. Đó là khối ngọc bội cậu nhặt được trong một hang núi cách đây hai năm. Bên trong khối ngọc bội có tàn hồn của một vị cường giả, đã nhập vào người cậu.

“Cùng đại ca, ta phải làm sao mới có thể đột phá đến Thông Huyền cảnh?”

“Sắp rồi. Cứ theo cách ta dạy ngươi tu luyện, nhiều nhất ba ngày nữa là có thể đột phá đến Thông Huyền cảnh. Nếu không phải tài nguyên quá ít ỏi, nửa năm trước ngươi đã đột phá rồi!”

Chương 258 - Phương phủ bị diệt 1

Ngày thứ hai, Phương gia giăng đèn kết hoa, bởi vì hôm nay là ngày sinh nhật vạn tuổi của gia chủ Phương gia - Phương Không Võ!

Khắp nơi mời gọi các vị khách quý, hai đại gia tộc khác trong thành và một số thế lực nhỏ xung quanh đều phái người đến. Nhất thời, đại viện Phương gia náo nhiệt đến cực điểm. Gia chủ Phương gia ngồi ở ghế trên, nụ cười trên mặt không sao ngăn được!

Ở một góc yến tiệc, Phương Càn đang lặng lẽ dùng bữa, thỉnh thoảng thừa dịp người khác không để ý liền lén lút cất một ít vào trong ngực!

Hắn vốn không muốn tham gia, nhưng nghĩ đến mẫu thân đã lâu chưa được nếm món ngon, nên muốn mang về cho bà một ít!

Bành!

Phương Càn chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bỗng, lập tức bị ném bay ra ngoài. Một nam tử trẻ tuổi nhìn hắn, khinh thường nói: “Chỉ bằng ngươi, không có tư cách lên bàn ăn cơm, cút về cái sân đồ nát của ngươi đi!”

Ánh mắt Phương Càn lộ ra tia hận ý, định đứng dậy bỏ đi, đột nhiên, cửa lớn Phương gia bị người ta đập tung. Một nữ tử áo trắng, dẫn theo vài hộ vệ sải bước tiến vào!

Chung quanh chúng sinh xôn xao bàn tán:

“Chẳng phải là Vân Lam - con gái tông chủ Thiên Hồng Tông sao? Sao nàng ta lại tới đây? Chẳng lẽ Phương gia có mặt mũi lớn đến vậy?”

“Người không biết sao? Vị Vân Lam này từng ái mộ con trai thứ ba của gia chủ Phương gia, đáng tiếc người ta không thích nàng, một mực thành thân với một nữ tử ngoại lai, còn sinh hạ một đứa con trai!”

“Đúng vậy! Nghe nói Vân Lam tức giận đến phát điên, sau đó bế quan ở bí địa, hiện tại xem ra đã xuất quan rồi. Ta xem Phương gia lần này tiêu đời rồi!”

Trong lúc mọi người còn đang bàn tán, Vân Lam đã đi tới đại sảnh. Phương Không Võ vội vàng đứng dậy, chấp tay nói với nàng: “Tham kiến Vân Lam tiên tử, không ngờ tiên tử lại đến đây, Phương phủ chúng ta thật sự là vinh hạnh! Mời tiên tử ngồi!”

Vân Lam không thèm liếc nhìn Phương Không Võ lấy một cái, trực tiếp an tọa ở vị trí đầu tiên!

Tất cả khách khứa phía dưới vội vàng đứng lên, chấp tay đồng thanh: “Tham kiến Vân Lam tiên tử!”

Phương Không Võ nhìn Vân Lam được mọi người kính trọng, ánh mắt lộ ra tia phẫn nộ. Hắn phẫn nộ chính là đứa con trai bất tài kia của mình, thê tử tốt như vậy không cần, cứ muốn cưới một nữ tử không có chút bối cảnh nào. Nữ nhân Vân Lam này chẳng qua chỉ lớn tuổi hơn một chút thôi mà!

Không sai, tuy nhìn Vân Lam như thiếu nữ, nhưng thực tế tuổi tác còn lớn hơn cả Phương Không Võ, đã hơn vạn tuổi. Bất quá với tu vi Bán Thánh nhị trọng của nàng ta, tuổi tác này cũng chẳng là gì!

Vân Lam nhìn Phương Không Võ, thản nhiên nói: “Nghe nói tiện ty Hồng Môn Côi kia đã tàn phế, ta đến xem thử, gọi ả

ra đây cho ta!”

Phương Càn vốn trốn trong góc nghe vậy, lập tức xông ra, nhìn Vân Lam lớn tiếng nói: “Người đừng mơ tưởng, mẫu thân ta đã không còn ở Phương phủ, người gọi không được đâu!”

Tuy Phương Càn tuổi còn nhỏ, nhưng từ nhỏ đã sớm trưởng thành, hơn nữa hai năm trước được tàn hồn Cùng Kỳ dạy bảo, tâm trí đã sớm không khác gì người lớn. Lời hắn vừa nói là cố ý muốn gây chú ý của Vân Lam, như vậy đối phương sẽ không chú ý đến mẫu thân hắn nữa!

Quả nhiên, tiếng hô của Phương Càn lập tức khiến cho tất cả mọi người ở đây chú ý, bao gồm cả Vân Lam. Á ta lúc này đang dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn Phương Càn, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Người chính là tên tạp chủng kia! Vậy mà người vẫn chưa chết! Phương Không Võ, mấy năm nay người sống cũng an nhàn quá nhỉ!”

Lúc Phương Càn lên tiếng, Phương Không Võ thầm kêu không ổn, vội vàng nói: “Vân Lam tiên tử, là ta mấy năm nay quản giáo không nghiêm, từ nay về sau, ta nhất định sẽ cho Phương Càn sống không bằng chết!”

Lời này của Phương Không Võ vừa thốt ra, tất cả khách khứa phía dưới đều kinh hãi. Phải biết Phương Càn là cháu ruột của Phương Không Võ, vậy mà hắn lại có thể nói ra những lời như vậy trước mặt mọi người, thật sự là vô sỉ đến cực điểm!

Phương Càn đứng dưới nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Phương Không Võ. Vốn dĩ hắn chỉ bất mãn với những ngược đãi mà Phương Không Võ đã gây ra, nhưng hiện tại, hắn hận không thể lập tức giết chết lão già này, cho dù đối phương là gia gia trên danh nghĩa của mình!

Vân Lam cũng kinh ngạc liếc nhìn Phương Không Võ, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh: “Người cũng thật tàn nhẫn, đáng tiếc đã quá muộn rồi, Phương gia không cần tồn tại nữa!”

Vân Lam vừa dứt lời, khắp nơi trong Phương phủ vang lên tiếng la giết, vô số võ giả bất ngờ xuất hiện bao vây toàn bộ Phương phủ!

Gia chủ Trương gia và gia chủ Tống gia đang ngồi dự tiệc bên cạnh đồng thời quát lớn: “Ngoại trừ đệ tử Phương gia, những người khác không được phép chống cự, chúng ta sẽ không giết các người!”

Nói xong, hai người đồng loạt tấn công về phía Phương Không Võ. Phương Không Võ kinh hãi nhận ra đây là âm mưu của Trương gia và Tống gia, thất thanh quát: “Trương huynh, Tống huynh, hai người các người thật sự muốn diệt Phương phủ ta sao? Phương phủ ta và Đông Phương Vương phủ có quan hệ đấy!”

Chương 259 - Phương phủ bị diệt 2

Nghe đến ba chữ “Đông Phương Vương phủ”, trong mắt hai người Trương gia và Tống gia lóe lên vẻ kiêng dè. Bọn họ liếc mắt nhìn Vân Lam, sau đó bình tĩnh lại, công kích càng thêm mãnh liệt!

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, theo một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Phương Không Vô bị đánh đến mức quỳ gục trên mặt đất. Nhìn lão ta chắc chắn không sống nổi, chỉ là dựa vào sinh lực cường đại của Bán Thánh cảnh mới có thể gắng gượng thêm một chút thời gian!

Cùng lúc đó, tiếng la hét trong đại sảnh cũng dần im bật. Hai gia tộc lớn nhất nhì trong thành liên thủ tàn sát Phương gia, lại chọn đúng vào ngày gia chủ Phương gia tổ chức đại thọ, có thể tưởng tượng được, tất cả đệ tử Phương gia có chút thực lực đều bỏ mạng trong đại sảnh!

Trong đại sảnh, đệ tử Phương gia chỉ còn lại mỗi Phương Càn còn sống, bởi vì từ đầu đến cuối không có ai ra tay với hắn!

Vân Lam nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Phương Càn, trong mắt lóe lên tia kinh ngạc, lạnh giọng hỏi: “Ngươi sợ đến ngốc rồi sao? Toàn bộ tinh anh Phương gia, còn có gia gia của ngươi đều đã chết! Ngươi không cảm thấy đau lòng sao?”

Phương Càn lạnh lùng nhìn Vân Lam, hỏi: “Bọn họ chết thì đã sao, có liên quan gì đến ta? Phụ thân ta cũng là do ngươi giết!”

“Tên tiểu tạp chủng nhà ngươi, không ngờ lại tàn nhẫn như vậy, còn rất thông minh nữa. Phụ thân ngươi chính là ta giết, ta yêu hắn như vậy, vậy mà hắn lại muốn cưới tiện nhân kia! Ta muốn hắn chết, muốn cả nhà hắn đều phải chết!” Vân Lam oán độc nói.

Lúc này, tuy bề ngoài Phương Càn vẫn bình tĩnh, nhưng trong lòng đang gào thét: “Cùng Kỳ đại ca, có cách nào giết ả ta không, ta muốn giết ả ta!”

“Giết không được, chênh lệch quá lớn, thừa dịp ả ta chưa đề phòng, mau bóp nát Na Di Phù trong người, mau chạy khỏi đây! Nếu không, ngươi nhất định sẽ chết!” Giọng nói của Cùng Kỳ vang lên trong đầu Phương Càn, tràn đầy lo lắng.

“Vậy mẫu thân ta thì sao?”

“Chuyện này...” Cùng Kỳ im lặng, chứng tỏ hắn không có cách nào cứu người!

“Đi, phế tứ chi của tiểu tạp chủng này cho ta, sau đó mang kỹ nữ Hồng Mân Côi tới đây!” Vân Lam lạnh lùng nói.

“Vâng!” Gia chủ Tổng gia và Giáo chủ Trương gia vội vàng đáp.

Phương Càn nắm chặt Na Di Phù, nhìn hai người đi tới, mãi vẫn chưa bóp nát. Trong đầu hắn, tiếng Cùng Kỳ không ngừng vang lên: “Đi mau! Đi mau! Nếu không, ngươi và mẫu thân ngươi đều sẽ chết ở đây! Ngươi đi rồi còn có hi vọng báo thù!”

Ngay khi hai tên kia sắp bắt được Phương Càn!

Ầm! Một luồng khí thể kinh khủng giáng xuống bầu trời Phương phủ, trấn áp tất cả mọi người, khiến ai nấy đều khó lòng động đậy. Cùng lúc đó, một giọng nói đầy nghi hoặc vang lên:

“Bạch đại nhân, người chắc chắn là trong phủ đệ phía dưới sao?”

“Không sai, khí tức ở ngay bên trong!”

Mọi người cố gắng ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên không trung xuất hiện một nam tử áo bào đen, tay cầm cự phủ, toàn thân tỏa ra uy áp vô tận. Đứng bên cạnh hắn là một con chó đen, cũng tỏa ra khí tức đáng sợ không kém. Người và chó chậm rãi đáp xuống sân nhà họ Phương!

Vân Lam nhìn thấy một người một chó đột nhiên xuất hiện, trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi. Nam tử áo bào đen cùng con chó kia đều khiến hắn cảm thấy áp lực cực lớn, e rằng tu vi ít nhất cũng phải đạt tới Bán Thánh thất bát trọng. Hắn không dám do dự, vội vàng khom người hành lễ: “Vân Lam, đệ tử Thiên Hồng Tông, bái kiến hai vị đại nhân!”

Người áo đen chính là Ma Hồ Vương, hắn cùng Đại Bạch đã bay liên tục ba ngày, vượt qua hai đại hoàng triều, cuối cùng mới đến được nơi này, bởi vì Đại Bạch nói Hồng Môn Côi đang trong phủ đệ phía dưới.

Ma Hồ Vương liếc nhìn Vân Lam, khẽ nhíu mày, nhưng không để ý đến hắn, mà lên tiếng, thanh âm lạnh lẽo bao trùm toàn bộ Phương phủ: “Hồng Môn Côi, bản vương tự mình tới đây, ngươi còn không mau ra gặp!”

Vân Lam vốn còn mang chút lo lắng, nghe thấy Ma Hồ Vương nói vậy, lập tức bình tĩnh lại, thậm chí còn lộ ra chút vui mừng. Vốn dĩ hắn còn tưởng một người một chó này có quan hệ gì với Phương gia, nhưng xem ra không những không có quan hệ, mà còn có thù oán với Hồng Môn Côi. Kẻ thù của kẻ thù, chẳng phải là bằng hữu sao!

Nghĩ vậy, Vân Lam cười lạnh nói: “Nhanh, mang tiện nhân Hồng Môn Côi kia tới cho đại nhân! Dám chọc giận loại đại

nhân vật này, ả ta đúng là tội đáng chết vạn lần!”

Ma Hồ Vương đột nhiên lạnh lùng liếc nhìn Vân Lam.

Sinh linh trong sân nhỏ giọng nghị luận:

“Xem ra hai nhân vật khủng khiếp này cũng có thù oán với Hồng Môn Côi!”

“Đúng vậy, tu vi của Hồng Môn Côi tuy bình thường, nhưng năng lực gây họa lại rất lớn! Hôm nay xem ra mẹ con ả ta chết chắc rồi!”

Lúc này, Phương Càn nắm chặt Na Di Phù, nhìn một người một chó đột nhiên xuất hiện, uy áp kinh người trấn trụ toàn trường, trong mắt tràn đầy kinh hãi, trong lòng thầm hỏi: “Cùng đại ca, hai vị này có tu vi gì?”

Chương 260 - Thì ra sáng khoái như vậy

“Đều là Bán Thánh bát trọng!Ồ, huyết mạch của con chó kia thật kỳ lạ, ta không nhìn thấu! Sao có thể như vậy được? Loại chó gì thế này?” Giọng nói của Cùng Kỳ vang lên trong đầu Phương Càn, tràn đầy kinh ngạc.

“Bán Thánh bát trọng? Sao có thể như vậy? Từ khi ta sinh ra, mẫu thân chưa từng rời khỏi cái sân đó, sao có thể chộc giận loại đại nhân vật này được? Chẳng lẽ thân phận của mẫu thân không tầm thường?” Trong đầu Phương Càn tràn đầy nghi vấn. Tuy rằng hắn trưởng thành sớm, nhưng nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải. Hắn nắm chặt Na Di Phù hơn, ánh mắt kiên định. Chỉ cần mẫu thân vừa xuất hiện, hắn sẽ lập tức mang bà rời đi!

Lúc này, thị vệ mà Vân Lam mang tới định đi bắt Hồng Môn Côi, nhưng bọn họ còn chưa ra khỏi sân, đã thấy một nữ tử hồng y lão đạo bước vào!

Bước chân nàng xiêu vẹo, sắc mặt trắng bệch, miệng liên tục ho khan. Nhìn một người một chó đứng giữa sân, trong mắt nàng hiện lên vẻ phức tạp, rồi nàng trực tiếp quỳ xuống!

“Hồng Môn Côi bái kiến Hổ Vương đại nhân, Bạch đại nhân!”

Nhìn thấy Hồng Môn Côi, Phương Càn vội vàng chạy tới bên cạnh nàng: “Mẫu thân, bọn họ là ai?”

Hồng Môn Côi một tay nắm lấy tay Phương Càn: “Càn Nhi, mau đến bái kiến Hổ Vương đại nhân và Bạch đại nhân!”

Phương Càn bị mẫu thân trực tiếp ấn quỳ xuống, bắt đắc dĩ, chỉ có thể kiên trì nói: “Bái kiến hai vị đại nhân!”

Ma Hồ Vương nhìn Hồng Mân Côi, lại nhìn Phương Càn, lạnh lùng nói: “Hồng Mân Côi, lá gan ngươi thật lớn, dám chạy ra khỏi vườn hoa của Giáo chủ, giờ còn có cả hài tử! Ngươi có biết đây là tội gì không? Mau cùng bốn vương trở về tông đàn, chờ Giáo chủ định tội!”

Hồng Mân Côi lúc này ho khan càng thêm dữ dội: “Hồ Vương đại nhân, nô tỳ biết tội, nhưng Càn Nhi vẫn còn nhỏ, mong Hồ Vương đại nhân khai ân, Hồng Mân Côi bằng lòng nhận bất kỳ hình phạt nào!”

“Xử trí ngươi thế nào, kể cả nhi tử của ngươi nữa, tất cả đều phải do Giáo chủ định đoạt!” Ma Hồ Vương lạnh lùng nói.

Cuộc đối thoại giữa Hồng Mân Côi và Ma Hồ Vương khiến cho mọi người trong đình viện đều hiểu được đại khái!

Hồng Mân Côi này hẳn là một đóa hoa được nuôi dưỡng trong vườn hoa của Giáo chủ một phương thế lực lớn, sau đó trốn thoát, kết hôn sinh con, còn một người một chó đến đây là phụng mệnh đến bắt nàng trở về!

Vân Lam nhìn hai mẹ con Hồng Mân Côi đang quỳ, ánh mắt lộ vẻ khiếp sợ, không ngờ đối phương lại có lai lịch như vậy, hơn nữa nhìn khí thế của Ma Hồ Vương và con chó đen kia, e là thế lực không nhỏ! Nhưng nghe giọng điệu của Ma Hồ Vương vừa rồi, hai người này sau khi trở về sợ là không có kết cục tốt đẹp gì!

Cho nên không lên tiếng, dù sao mục đích của y cũng là muốn cho mẹ con Hồng Mân Côi không có ngày lành, hiện tại không cần thiết đắc tội với Ma Hồ Vương mà ngăn cản hắn mang hai người đi!

Phương Càn cũng đã hiểu được đại khái, mục đích của người tới là muốn bắt mẹ con hắn đi! Vừa định một tay nắm lấy mẫu thân, một tay cầm lấy Na Di Phù bóp nát.

Lúc này, một giọng nói bỗng nhiên vang lên bên tai: “Tiểu tử, nếu ngươi dám bóp nát Na Di Phù trong tay, mẹ con ngươi lập tức bỏ mạng ngay tại đây!”

Phương Càn giật mình, vội ngẩng đầu nhìn về phía con chó đen đột nhiên xuất hiện trước mặt!

Đại Bạch há miệng ngậm lấy Na Di Phù trong tay Phương Càn, nhai rắc rắc, nuốt xuống, rồi nói: “Tiểu tử, ngươi nên mừng là vừa rồi không bóp nát ngọc phù, nếu không thì thứ ta cắn nát chính là đầu của ngươi đấy!”

Hồng Mân Côi lúc này mới phản ứng lại, vội vàng ôm chặt lấy Phương Càn, kinh hãi nói: “Bạch đại nhân, chúng ta lập tức đi theo ngươi về gặp Giáo chủ, không trốn, tuyệt đối không trốn!”

Ma Hồ Vương nhìn Hồng Mân Côi, lạnh lùng nói: “Tuy ngươi đã trốn khỏi Ma Giáo nhưng vẫn thuộc về Ma Giáo, nói, là kẻ nào đã đánh ngươi bị thương? Dám làm người của Ma Giáo ta bị thương, phải chết!”

Chưa để Hồng Mân Côi lên tiếng, Phương Càn đã nhanh chóng suy tư, đem kể ra hết những gì mẫu thân đã trải qua trong những năm qua, bị Thiên Hồng Tông bức hại như thế nào! Cùng với chuyện Phương gia bị hai đại gia tộc khác diệt môn vào hôm nay.

Ánh mắt Ma Hồ Vương hiện lên hàn quang, không nói gì, trực tiếp vung tay, khí thế kinh khủng lập tức bao phủ toàn bộ đình viện, từng luồng uy áp cuộn cuộn ập xuống, võ giả mạnh nhất trong viện cũng chỉ là Bán Thánh nhị trọng, làm sao chịu đựng nổi!

Phanh! Phanh! Phanh!

Trong đình viện, ngoại trừ hai mẹ con Hồng Môn Côi, tất cả sinh linh đều bị uy áp ép đến nổ tung, chỉ có Vân Lam được bạch quang bao phủ, không bị chút thương tổn nào!

Nhìn huyết vụ bay đầy trời, ánh mắt Ma Hồ Vương hiện lên vẻ hưng phấn quý dị, lẩm bẩm: “Khó trách Giáo chủ thích nhìn sinh linh nổ tung, thì ra sảng khoái như vậy!”

Chương 261 - Còn kém một tắc 1

Vân Diệp lúc này sắc mặt trắng bệch nhìn tử thi đầy đất, ánh mắt lộ ra sợ hãi, nhìn bùa hộ mệnh đã vỡ vụn trong ngực, lộ ra vẻ may mắn, nếu không phải bản thân mang theo bùa hộ mệnh mẫu thân cho, e là vừa rồi cũng đã bạo thể mà vong!

Không dám do dự nữa, Vân Diệp vội vàng hô to: “Vị đại nhân này, gia mẫu là Thiên Hồng Tông tông chủ, chính là nhân vật Bán Thánh cảnh cửu trọng, mong đại nhân nể mặt mẫu thân tha cho ta! Ngươi muốn ta làm gì cũng được!”

Vẻ mặt sợ hãi của Vân Diệp không cần nói cũng biết, lại còn lộ ra trạng thái muốn cự còn ngênh!

Ầm! Một tiếng nổ vang trời!

Vân Diệp còn chưa kịp phản ứng, đã nổ tung tại chỗ!

Ma Hồ Vương sờ lên đầu, mặt không đổi sắc, nhếch miệng cười, phảng phất như vừa rồi không phải là hắn giết hết thầy mọi người!

Phương Càn kinh hãi tột độ, đình viện vừa rồi còn đầy người, chỉ bởi vì hắn nói có kẻ từng bắt nạt mẹ con bọn họ, hiện tại chỉ còn lại ba người một chó, thật sự là quá tàn nhẫn!

Đồng thời trong đầu hắn vang lên thanh âm của Cùng Kỳ: “Tên này thật sự quá mức hung ác, rõ ràng là nhân vật Ma đạo, thể lực của mẫu thân ngươi e là cũng tu Ma đạo, sợ là không dễ chọc vào!”

Ma Hồ Vương phát tay, mang theo Phương Càn và Hồng Mân Côi bay lên trời, thản nhiên nói: “Đi thôi, đến Thiên Hồng Tông, đã giết nữ nhi của tông chủ, thì phải diệt cỏ tận gốc!”

Trên không Vân Phong thành, Ma Hồ Vương nhìn Hồng Mân Côi hỏi: “Thiên Hồng Tông ở đâu?”

Hồng Mân Côi chỉ về phía đông, Ma Hồ Vương liền muốn bay thẳng tới, nhưng vừa bay được vài dặm, tựa hồ nhớ ra điều gì, hần nhìn xuống hai tòa phủ đệ nguy nga đồ sộ ở phía đông và phía tây Vân Phong thành, chính là phủ đệ của Tống gia và Trương gia!

Một đôi bàn tay không lò lập tức vỗ xuống hai tòa phủ đệ!

Rầm!

Toàn bộ Vân Phong thành kịch liệt rung chuyển, vô số phòng ốc sụp đổ trong dư ba, tiếng kêu thê lương thảm thiết vang vọng khắp nơi, còn trụ sở của hai đại gia tộc trong thành thì hoàn toàn bị san bằng thành bình địa!

Ma Hồ Vương phát tay, mang theo hai mẹ con Hồng Mân Côi bay về phía Thiên Hồng Tông!

Ở một nơi khác, cách Vân Phong thành mấy chục vạn dặm, có một ngọn tiên sơn hùng vĩ, tiên hạc bay lượn đầy trời, linh thảo linh dược mọc khắp nơi, quả thật là cảnh tượng tiên cảnh thoát tục, nơi đây chính là một trong ba đại tông môn đứng đầu Đại Viêm hoàng triều - Thiên Hồng Tông!

Lúc này đúng vào lúc Thiên Hồng Tông tổ chức đại lễ thu nhận đồ đệ mười năm một lần, trước cổng núi tập nập những vị thiếu niên đến tham gia khảo hạch, trên mặt ai nấy đều tràn đầy vẻ hưng phấn và mong chờ! Dù sao có thể bá nhập Thiên Hồng Tông là giấc mơ của biết bao người, rất nhiều đệ tử Thiên Hồng Tông đang duy trì trật tự tại đây!

Đúng lúc này,

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, đất rung núi chuyển!

Toàn bộ Thiên Hồng Sơn như muốn sụp đổ, cả ngọn núi rung chuyển dữ dội, hộ sơn đại trận đột ngột xuất hiện, nhưng trên đó lại đầy rẫy những vết nứt, dường như sắp vỡ vụn!

Tất cả mọi người đều kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, chỉ thấy trên không trung có bốn bóng người đang lơ lửng, ba người một chố, dẫn đầu là một hán tử cao lớn mặc áo bào đen, lúc này đang từ từ thu tay phải về, chứng tỏ động tĩnh vừa rồi là do hắn gây ra!

“Làm sao có thể, lại có kẻ dám đến Thiên Hồng Tông ta gây sự, chẳng lẽ hắn không biết tông chủ là cao nhân Bán Thánh cảnh cửu trọng sao?”

“Đúng vậy, ta thấy người áo đen này chán sống rồi, một lòng tìm đường chết!”

Lúc này, một tiếng quát lạnh lẽo từ trong Thiên Hồng Sơn truyền ra: “Kẻ nào dám đến Thiên Hồng Tông ta làm càn!”

Trong núi có mấy bóng người lao ra, trong đó dẫn đầu là hai người, một người mặc trường sam màu tím, chính là Tông chủ Vân Phù của Thiên Hồng Tông, cũng là mẫu thân của Vân Lam! Một người khác mặc áo bào xám, chính là Đại trưởng lão Vân Sơn của Thiên Hồng Tông, tu vi của hai người đều là Bán Thánh cảnh cửu trọng!

Vân Phù nhìn Ma Hồ Vương đối diện, nhú mày, lạnh lùng nói: “Bỏn tọa không biết vì sao ngươi lại đột nhiên ra tay với Thiên Hồng Tông ta, nếu hôm nay không nói rõ ràng, e là ngươi khó mà rời khỏi đây!”

Ma Hồ Vương vỗ vỗ đầu, quơ quơ cự phủ trong tay, lạnh lùng nói: “Rời khỏi? Không diệt được các ngươi, bản vương há có thể rời đi!”

Vân Sơn nhìn Ma Hồ Vương đầy sát ý, trong miệng có chút nghi hoặc hỏi: “Chẳng hay các hạ là người phương nào, Thiên Hồng Tông ta trước đây có chỗ nào đắc tội?”

“Đắc tội thì không có, chỉ là bản vương vừa mới giết một nữ nhân tên Vân Lam, ả ta nói là nữ nhi của Thiên Hồng Tông chủ, bản vương nghĩ nên để các ngươi đoàn tụ một chút, liền đến đây, ngươi nói xem, bản vương có phải đang làm việc thiện hay không?”

Chương 262 - Còn kém một tắc 2

Ma Hồ Vương nhếch miệng cười nói, phảng phất như thật sự muốn làm việc thiện!

“Người nói cái gì? Người dám giết nữ nhi của ta? Người muốn chết!”

Vân Phù vừa nghe thấy Vân Lam chết, hai mắt đỏ ngầu, đó là nữ nhi duy nhất của bà ta, tuy rằng lớn tuổi một chút, không cầu tiến một chút, thích giả vờ ngây thơ một chút, nhưng dù sao cũng là nữ nhi duy nhất! Chỉ trong nháy mắt, trong tay bà ta xuất hiện một thanh trường kiếm, chém về phía Ma Hồ Vương!

“Tới được lắm! Nhìn riu của ta đây! Bạch đại nhân, lão già kia giao cho người!”

Theo tiếng quát của hai người, trên bầu trời chỉ trong nháy mắt tràn ngập riu quang và kiếm ảnh, trong chốc lát, không gian bắt đầu xuất hiện từng vết nứt vỡ, dư ba đáng sợ không ngừng tản ra, những người xung quanh vội vàng thối lui!

Vừa mới giao thủ chưa được một lúc, trong mắt Vân Phù đã hiện lên vẻ khiếp sợ, tu vi của đối phương rõ ràng kém bà ta một bậc, thế mà lại có thể áp chế bà ta, khiến bà ta chỉ có thể chèo chống, miệng không ngừng thở dốc!

“Người... Đừng có can rở! Đại trưởng lão, mau tới giúp ta chém giết tên ác tặc này!”

Vân Phù hô lên, lại phát hiện Ma Hồ Vương đối diện không những không lộ ra vẻ lo lắng, ngược lại còn nhìn bà ta

Lúc này, dưới đỉnh Thiên Hồng, vô số đệ tử tông môn nhìn Đại trưởng lão đang nhảy nhót trên bầu trời, trong mắt đều là mê mang!

“Có phải ta hoa mắt hay không, sao lại nhìn thấy Đại trưởng lão bị một con chó đuổi thành như vậy!”

“Con chó đen này cũng quá mạnh đi, ngay cả Đại trưởng lão Bán Thánh cửu trọng không phải là đối thủ, nếu ta có thể biến thành con chó này thì tốt rồi!”

Lời này vừa nói ra, tất cả sinh linh chung quanh đều là vẻ mặt bội phục nhìn nam tử nói chuyện! Người thật dám nói!

Hồng Môn Côi trên bầu trời còn tốt một chút, nàng đã sớm biết sự lợi hại của Đại Bạch, mặc dù có thể trực tiếp truy sát Bán Thánh cửu trọng thực lực có chút vượt quá tưởng tượng của nàng, nhưng cũng có thể miễn cưỡng lý giải!

Mà Phương Càn thì khác, hẳn cảm giác chuyện xảy ra hôm nay, so với tàn hồn Cùng Kỳ hẳn đạt được hai năm trước còn khiếp sợ hơn, buổi sáng hôm nay hết thấy còn đều tựa như lúc trước, nhưng bây giờ thì sao!

Phương gia ức hiếp bọn họ bị Vân Diệp diệt môn, Vân Diệp bị Ma Hổ Vương giết chết, Tống gia và Trương gia Vân Phong thành cũng bị Ma Hổ Vương diệt, hiện tại ngay cả Thiên Hồng Tông hẳn từng ngưỡng vọng cũng muốn bị Ma Hổ Vương diệt môn!

Còn có con chó đen Bạch đại nhân kia nữa, thật quá lợi hại, vượt qua một tầng tu vi, đuổi kẻ địch chạy trốn tán loạn!

Bành!

Vân Phù bay ngược ra ngoài, trong miệng phun ra máu tươi, nửa quỳ giữa không trung, rõ ràng đã bị trọng thương, nhanh chóng bóp nát một ngọc phù trong tay, mà bên kia Vân Sơn một tay che nửa người dưới, chạy trốn tới bên cạnh Vân

Phù, nửa người dưới không ngừng chảy máu tươi, trên mặt đau đớn nhe răng trợn mắt, mặt mũi vặn vẹo!

Ma Hồ Vương và Đại Bạch về tới bên cạnh Hồng Môn Cô, Phương Càn, Ma Hồ Vương vươn tay muốn đập chết hai người!

“Chớ có làm càn, Vạn Dặm Vô Vân Trảm!”

Một tiếng hét lớn đột nhiên từ trong Thiên Hồng Tông truyền ra, một đạo kiếm quang lăng lệ trực tiếp chém về phía Ma Hồ Vương, hư không phảng phất như bị chém ra, tốc độ nhanh đến đáng sợ, trong lúc nhất thời ngay cả Ma Hồ Vương không kịp phản ứng!

Chương 263 - Thủ lệnh của giáo chủ, trấn áp tất cả kẻ địch

Rầm!

Chỉ thấy Ma Hồ Vương không nhúc nhích tại chỗ, Đại Bạch trực tiếp bị đánh bay ra ngoài trăm dặm, lại nhanh chóng chạy trở về!

Đồng thời một bóng dáng già nua xuất hiện trên bầu trời, nhìn Đại Bạch đang nhe răng trợn mắt với mình ở phía đối diện, ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ!

Vừa rồi lão vốn muốn một kiếm chém Ma Hồ Vương, nhưng lại bị Đại Bạch chặn lại, hơn nữa con chó đen này dường như không bị thương tổn gì, điều này sao có thể!

Mà trong đầu Phương Càn lúc này không ngừng truyền ra tiếng kêu điên cuồng của Cùng Kỳ “Vạn pháp bất xâm, vậy mà thật sự là vạn pháp bất xâm, làm sao có thể, một con chó cũng có thể vạn pháp bất xâm, Cùng Kỳ lão tử không thể, dựa vào cái gì, rốt cuộc nó là chủng loại gì!”

Phương Càn bị âm thanh trong đầu làm cho choáng váng đầu óc!

Lúc này Ma Hồ Vương âm thầm lau mồ hôi lạnh, người tới rõ ràng là tu vi Bán Thánh thập trọng, vừa rồi nếu không phải Đại Bạch đột nhiên thay hấn đỡ được công kích, chỉ sợ hấn không chết cũng bị trọng thương!

“Đa tạ Bạch đại nhân tương trợ!”

Đại Bạch nhìn Ma Hồ Vương một cái, nhếch miệng cười khê: “Ta đói bụng, người ít nhất phải mời ta ăn ngon nửa tháng đấy!”

Ma Hồ Vương cười ngây ngô gật gật đầu!

Thân hình già nua vừa xuất hiện, Vân Phù và Vân Sơn lập tức bay tới, khom mình hành lễ nói: “Bái kiến Thái Thượng trưởng lão!”

Lão già không để ý đến hai người, mà nhìn đám người Ma Hồ Vương, nhú mày nói: “Lão phu là Thái Thượng trưởng lão Vân Hải của Thiên Hồng Tông, hai vị các hạ là người phương nào!”

“Bổn vương là Ma Hồ Vương, một trong mười hai Ma Vương dưới trướng Giáo chủ Ma Giáo!”

“Ta là đệ nhất thần thú dưới trướng Giáo chủ Ma Giáo! Kẻ được sủng ái nhất!”

Vân Hải nghe xong trong mắt hiện vẻ nghiêm trọng, là cường giả Bán Thánh cảnh, lão tự nhiên biết một ít chuyện, mặc dù không kỹ càng, nhưng chuyện Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung ở trên chiến trường thiên kiêu đồ sát hơn vạn thiên kiêu thì lão lại biết rõ!

“Chẳng lẽ là Ma Giáo đã áp đảo quần hùng trên chiến trường thiên kiêu sao!”

“Lão già, người biết được cũng nhiều đấy!”

Lúc này, Vân Hải đưa mắt về phía Vân Phù. Vân Phù hiểu ý, lập tức truyền âm thuật lại mọi chuyện cho Vân Hải nghe! Nghe xong, Vân Hải nhú mày, sau đó bình tĩnh lại.

“Ma Hồ Vương, việc này xem như đến đây là kết thúc. Lão phu cam đoan, chuyện hôm nay, Thiên Hồng Tông ta sẽ tuyệt đối không truy cứu nữa!”

Lời nói của Vân Hải vừa dứt, tất cả mọi người đều chấn động, Vân Phù nhìn Vân Hải với vẻ mặt không thể tin nổi!

Các đệ tử Thiên Hồng Tông ở phía dưới càng thêm kinh hãi, so với việc nhìn thấy Đại trưởng lão bị chó đuổi còn kinh hãi hơn!

“Cái gì, đối phương đánh trọng thương Tông chủ và Đại trưởng lão, còn giết cả Vân Diệp! Thế mà Thái Thượng Trưởng Lão lại không truy cứu việc này sao!”

“Đúng vậy, đối phương tự xưng là người của Ma Giáo, Ma Giáo là tông môn phương nào, chỉ bằng một cái tên đã có thể khiến Đại trưởng lão thỏa hiệp!”

Đáng tiếc không ai có thể trả lời hẳn, Ma Giáo cách nơi đây quá xa, cộng thêm tu vi của bọn họ quá thấp, cũng chỉ có cường giả có tu vi Bán Thánh thập trọng như Vân Hải mới từng nghe danh!

Phương Càn nhìn Vân Hải đang thỏa hiệp, trong đôi mắt nhỏ bé hiện lên vẻ kinh ngạc tột độ. Hắn nhìn mẫu thân, hắn nhận ra rằng có lẽ Ma Giáo còn mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều!

“Cùng đại ca, huynh đã từng nghe qua về Ma Giáo chưa?”

“Ta đã chết mấy trăm vạn năm rồi, hơn nữa trước kia không ở đây, làm sao mà biết được chứ, chắc là một thế lực Thánh cấp của Ma đạo thôi!”

Trên không trung, Ma Hồ Vương và Đại Bạch liếc nhìn nhau, đều nở nụ cười lạnh, “Ngươi không truy cứu nữa ư? Vậy vừa rồi ngươi đánh Bạch đại nhân một chương kia là đánh không sao? Hôm nay Thiên Hồng Tông nhất định phải diệt môn!”

Vân Hải nhìn một người một chó đang vênh váo tự đắc ở đối diện, trên mặt lộ rõ vẻ tức giận. Hắn đường đường là

cường giả Bán Thánh thập trọng, nếu không phải kiêng dè uy danh của Ma Giáo Giáo Chủ - Chu Hùng, làm sao có thể dễ dàng buông tha cho bọn chúng, không ngờ đối phương được đăng chân lân đăng đầu, “Nếu đã như vậy, vậy lão phu sẽ thay mặt Giáo chủ nhà ngươi dạy dỗ các ngươi một chút!”

Vừa dứt lời, trong tay Vân Hải xuất hiện một thanh trường kiếm, lập tức muôn ra tay. Vân Hải định bắt sống đám người Ma Hồ Vương, sau đó đưa đến Ma Giáo, như vậy cũng coi như là không mất mặt, mà còn giải quyết được vấn đề!

Lúc này, Ma Hồ Vương vẫn thản nhiên như không, hắn vừa rồi dám lớn lối như vậy, tự nhiên là có nguyên nhân. Hắn từ trong ngực lấy ra một quyển trục, miệng cao giọng nói:

“Giáo chủ thủ lệnh tại đây, có thể trấn áp hết thầy kẻ địch!”
Dứt lời, Ma Hồ Vương ném quyển trục trong tay lên trời!

Chỉ trong nháy mắt, quyển trục phát ra ánh sáng chói lòa, chậm rãi mở ra, một bóng đen bá đạo vô song xuất hiện, không nhìn rõ dung mạo, nhưng phảng phất như chỉ cần hấn đứng đó, là có thể trấn áp cả thiên địa! Bóng người nhìn xuống Thiên Hồng Tông phía dưới, lạnh lùng thốt ra một chữ:

Chương 264 - Thiên Vận chi tử thứ bảy 1

“Trần!”

Chỉ một chữ, nhưng lại vang vọng khắp vạn dặm xung quanh, khiến cho tất cả phi cầm mãnh thú đều phải phủ phục trên mặt đất, không dám nhúc nhích!

Vân Hải vừa nghe thấy âm thanh kia, liền cảm thấy bất ổn. Đáng tiếc, hắn căn bản không có cơ hội chạy trốn, lực lượng trấn áp trong không gian lập tức khiến hắn không thể động đậy, hơn nữa áp lực đó còn không ngừng tăng lên!

Không chỉ mình Vân Hải, mà toàn bộ phạm vi trăm dặm của Thiên Hồng Tông đều phải chịu áp lực này!

Chỉ trong chốc lát!

Rầm!

Toàn bộ Thiên Hồng Phong trực tiếp bị trấn áp lún xuống không chỉ trăm mét, tất cả võ giả trong phạm vi trăm dặm đều bị trấn áp đến mức hồn phi phách tán, kể cả Vân Hải đường đường là cường giả Bán Thánh thập trọng, không thể nào phản kháng nổi!

Từ lúc Ma Hồ Vương lấy ra quyền trục, cho đến khi toàn bộ Thiên Hồng Tông bị hủy diệt, chỉ vùn vện chưa đến một hơi thở, có thể thấy được uy lực của quyền trục đáng sợ đến mức nào!

“Đúng là lãng phí một cái Giáo chủ thủ lệnh, đây là thứ ta phải vất vả lắm mới cầu xin được! Haiz! Dừng lên người bọn

chúng có phải là quá phí phạm hay không!” Ma Hồ Vương thở dài lẩm bẩm.

Hồng Mân Côi:...

Phương Càn:...

Lúc này, Phương Càn nhìn cảnh tượng kinh hoàng phía dưới, mặt lộ vẻ khiếp sợ, đồng thời khẽ lắc đầu, bởi vì khi quyền trục xuất hiện, Cùng Kỳ trong đầu hấn hoàn toàn phát cuồng!

“Sao có thể như vậy được, đây là công pháp gì, cho dù là Kim Khẩu Ngọc Ngôn Thuật của hoàng đế Thiên Triều không thể chỉ dựa vào một chữ trên quyền trục mà trấn áp địch nhân! Giáo chủ Ma Giáo này rốt cuộc là nhân vật nào!”

Không biết qua bao lâu, tựa như một cái chớp mắt, tựa như đã rất lâu, Cùng Kỳ đột nhiên im bật!

Phương Càn như cảm nhận được điều gì, mạnh mẽ ngừng đầu, bốn mắt nhìn nhau với Đại Bạch. Đại Bạch đi một vòng quanh Phương Càn, sau đó nói: “Đi thôi!”

Ma Hồ Vương vung tay lên, mang theo Hồng Mân Côi và Phương Càn bay về phía Ma Giáo!

Trong đầu Phương Càn, giọng nói run rẩy của Cùng Kỳ vang lên, vô cùng yếu ớt, tựa như bị kinh hãi: “Nó hình như phát hiện ra ta rồi, điều đó không thể nào, cho dù là Tôn Cảnh không thể nào phát hiện ra, một con chó đen Bán Thánh Cảnh như nó, sao có thể như vậy được! Ma Giáo này thật quá quỷ dị! Quá quỷ dị...”

Một ngày sau, tin tức Thiên Hồng Tông bị diệt môn lan truyền, khiến Đại Viêm hoàng triều chấn động!

Từ Thái Thượng Trưởng Lão Vân Hải cho đến một đệ tử bình thường, không một ai sống sót.

Chuyện này ở Đại Viêm hoàng triều đã dấy lên sóng gió lớn! Dù sao đó cũng là tông môn đỉnh tiêm có cường giả Bán Thánh thập trọng cảnh tọa trấn, cứ như vậy lặng lẽ không một tiếng động bị diệt môn!

Nhưng chắc chắn không ai biết kẻ gây ra chuyện này là ai, nhiều năm sau, khi bọn họ biết được, khi đó bọn họ đã bị Ma Giáo thôn tóm rồi!

Lúc này, tổng đàn Ma Giáo - Thiên Ma Phong!

Bốn bóng người xuất hiện ở dưới chân núi, chính là đám người Ma Hồ Vương trở về phục mệnh, đệ tử thủ sơn dưới chân núi nhìn thấy, lập tức cung kính hành lễ: “Tham kiến Ma Hồ Vương, Bạch đại nhân!”

Ma Hồ Vương gật đầu, phát tay mang theo Hồng Môn Côi cùng Phương Càn đi về phía đỉnh núi Thiên Ma Điện, còn Đại Bạch ngay khi trở lại Thiên Ma Phong, lập tức biến mất!

Phương Càn nhìn Thiên Ma Phong cao vút không thấy đỉnh, trong lòng chấn động, ngọn núi này còn cao hơn Thiên Hồng Phong gấp bội!

Trong Thiên Ma Điện, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa, đang yên lặng tiêu hóa chỗ tốt mà Thương Khung Huyết Minh Thể mang đến, theo ngộ tính và tốc độ tu luyện tăng lên, bất kể là 《Ma》 hay 《Ngôn》 đều có tiến bộ rất lớn!

“Hệ thống, đổi công pháp tiếp theo của 《Ma》 《Ngôn》 cho ta!”

“Chúc mừng ký chủ, 《Ma》 《Ngôn》 tăng thứ tư, tăng thứ năm, tăng thứ sáu đổi thành công, tiêu hao năm mươi sáu triệu điểm phản diện, hiện tại còn lại hai mươi một triệu điểm phản diện!”

Chu Khung nhìn điểm phản diện biến mất với tốc độ chóng mặt, lại một lần nữa cảm thấy xót xa, phí tổn đổi 《Ma》 《Ngôn》 này thật sự là quá đắt, chỉ riêng phí tổn đổi tầng thứ bảy đã cao tới sáu mươi tư triệu, hẳn đã không đổi nổi nữa rồi, nhưng cũng coi như là vật vượt giá trị, bởi vì phần lớn bí pháp mà Chu Khung đang sử dụng đều là do 《Ma》 《Ngôn》 mang đến!

Bên ngoài truyền đến một loạt tiếng bước chân, giọng nói của Ma Hồ Vương truyền vào: “Bẩm Giáo chủ, Hồng Môn Côi được mang tới rồi!”

Nói xong, Ma Hồ Vương mang theo Hồng Môn Côi, Phương Càn đi vào trong đại điện, hành lễ với Chu Khung một cái, rồi cung kính lui ra ngoài!

Hồng Môn Côi mang theo Phương Càn quỳ xuống, run rẩy nói: “Nô tỳ Hồng Môn Côi mang theo Phương Càn đến đây lĩnh tội, mong Giáo chủ đại nhân trách phạt!”

Chu Khung ngừng tu luyện, mở mắt nhìn Hồng Môn Côi và Phương Càn đang quỳ gối phía dưới, ánh mắt co rụt lại, lóe lên một tia hàn quang!

Chương 265 - Thiên Vận chi tử thứ bảy 2

Lại thêm một tên Thiên Vận chi tử, còn nhỏ như vậy, hoàn toàn chưa phát triển, ngay cả Thông Huyền Cảnh cũng chưa đạt đến, đây đã là Thiên Vận chi tử thứ mấy mà hấn gặp rồi? Triệu Lập, Triệu Vô Cực, La Thông, Sở Hùng, Trần Hạo, Trương Tiểu Phàm, và cả tên Phương Càn trước mặt này nữa, tổng cộng là bảy tên!

Hiện tại Triệu Vô Cực, La Thông, Trương Tiểu Phàm đều đã bị hấn giết chết, Sở Hùng cũng bị giết một nửa!

Ngay sau đó, sắc mặt Chu Khung trở nên lạnh lùng, toàn bộ không gian trong Thiên Ma Điện bỗng chốc tràn ngập uy áp khủng khiếp, Hồng Mân Côi và Phương Càn cảm giác như sắp bị nghiền nát!

Hồng Mân Côi vốn đã bị trọng thương, dưới uy áp này càng không ngừng học máu, nàng há miệng muốn cầu xin tha thứ, nhưng đáng tiếc không thể nói ra lời, còn bên ngoài thân thể Phương Càn xuất hiện một đạo hắc quang, giúp hấn chèo chống uy áp, nhưng hắc quang này lại yếu ớt đến đáng sợ, tựa như ngọn nến sắp tắt!

Cùng Kỳ trong cơ thể Phương Càn điên cuồng gào thét, sợ hãi tột độ: “Thôi xong, thôi xong rồi, tên ma đầu này quá kinh khủng, không biết đã đồ sát bao nhiêu sinh linh, mới có sát khí ngập trời như vậy, hấn rõ ràng chỉ là Bán Thánh Cảnh, tại sao lại mạnh mẽ như thế! Hấn muốn giết ngươi, ánh mắt hấn nhìn ngươi rõ ràng là muốn giết ngươi... Không trốn thoát được,

toàn bộ không gian đều bị phong tỏa, xong rồi, Cùng Kỳ ta thế mà lại chết ở chỗ này sao, a...”

Phương Càn nghe Cùng Kỳ trong đầu không ngừng gào thét, ngẩng đầu nhìn thân hình như Ma Thần trên cao, cùng mẫu thân bên cạnh không ngừng học máu, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, lặng lẽ nhắm mắt lại.

Chênh lệch quá lớn, khi đối mặt với Vân Lam, tuy Cùng Kỳ bảo hấn đi mau, nhưng giọng điệu chỉ là lo lắng, còn lúc này đối mặt với Chu Khung, lời nói của Cùng Kỳ lại chất chứa sợ hãi, kinh hoàng, tuyệt vọng, điều này chứng tỏ ngay cả Cùng Kỳ cũng bất lực!

Phụt! Hắc quang trên người Phương Càn vỡ nát!

Ngay khi Hồng Mân Côi và Phương Càn đều nhắm mắt chờ chết, uy áp khủng khiếp trong đại điện bỗng tiêu tán.

Hồng Mân Côi nằm sấp trên đất, đầu không ngẩng nổi, miệng run rẩy nói: “Cầu Giáo chủ khai ân, cầu Giáo chủ khai ân, tha cho Phương Càn!”

Lúc này Phương Càn thất khiếu chảy máu, ý thức mơ hồ, rơi vào trạng thái hấp hối, thậm chí Thiên Đạo ý thức trên trời cao cũng như ẩn như hiện, nếu không phải uy áp huyết tinh đột nhiên biến mất, e rằng chưa đến một hơi thở, hấn đã bạo thể mà vong!

“Hồng Mân Côi tự ý trốn khỏi tổng đàn, phạt giam cầm tại Ma Quật phía sau núi, vĩnh viễn không được rời khỏi, Phương Càn gia nhập Thanh Long Đường Ma Giáo, thay mẫu thân lập công!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện!

Vài ám vệ xuất hiện trong đại điện, áp giải mẫu tử Phương Càn ra ngoài, lúc này Hồng Mân Côi như người tuyệt vọng

bỗng nhìn thấy hy vọng, mặc kệ máu tươi trong miệng không ngừng tuôn ra, vội vàng tạ ơn: “Đa tạ... Giáo chủ... khai ân!”

Phương Càn không thể nói được nữa, chỉ mơ hồ nghe thấy bên tai như có một giọng nói: “Cùng Kỳ, miễn cưỡng cũng coi là một thần thú!”

Nhìn mẫu tử Phương Càn bị lôi đi, trong mắt Chu Khung hiện lên vẻ trầm tư, Liên Sinh mặc hồng bào phía sau bên trái đột nhiên xuất hiện, trầm giọng nói: “Giáo chủ muốn bồi dưỡng đứa nhỏ này sao?”

“Xem như vậy đi, sau này người hãy dẫn theo nó, rèn luyện cho tốt, nếu nó thích ứng được với cuộc sống Ma Giáo, vậy thì bồi dưỡng, còn không thì giết!”

Liên Sinh gật đầu, thân hình biến mất trong đại điện!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt lộ vẻ suy tư, vừa rồi hẳn định đối lấy Già Thiên Phù, trực tiếp đánh chết Phương Càn, nhưng cuối cùng lại thôi.

Thứ nhất, điểm Thiên Vận của Phương Càn không đến hai trăm, phần thưởng khi giết hắn e là vô dụng với Chu Khung lúc này, thứ hai, Ma Giáo cũng cần một Thiên Mệnh Chi Tử chân chính, bởi vì sau này có thể sẽ cần đến...!

Còn về sau có giết hay không, phải xem tạo hóa và hành động của Phương Càn!

Tiếp theo là lúc mở rộng địa bàn!

Trong một căn phòng ở hậu điện Thanh Long đường, Phương Càn chậm rãi mở mắt, lập tức đứng dậy nhìn xung quanh: “Cùng Kỳ đại ca, ta không chết!”

“Phải, người không chết. Tuy ta không biết vì sao ma đầu khủng khiếp kia lại tha cho người và ta, nhưng cuối cùng cũng thoát được một kiếp. Ma chủ Ma Giáo kia thật đáng sợ, rõ

ràng chỉ có tu vi Bán Thánh, lại khiến ta cảm thấy sợ hãi, thật khó tin, sau này ngươi bớt nông cuồng đi!”

Phương Càn nhớ lại chuyện ngày hôm qua, ánh mắt lộ ra vẻ trầm tư, mẫu thân hắn bị phạt giam cầm trăm năm, cùng với chuyện y bị ép gia nhập Thanh Long Đường đều hiện lên trong đầu! Sau đó lại như nghĩ tới điều gì: “Cùng Kỳ đại ca, huynh bị phát hiện sao?”

“Ừ, tuy khó tin, nhưng hẳn quả thật phát hiện ta, nhưng lại không để ý tới, cả con chó kia cũng vậy!”

Chương 266 - Cùng Kỳ cũng kinh hãi

Phương Càn không nói gì nữa, bởi vì trong phòng y đột nhiên xuất hiện một người, một thân trường bào trắng, lưng đeo trường kiếm, ánh mắt nhìn chăm chăm y: “Người là Phương Càn!”

“Tại hạ chính là Phương Càn, xin hỏi đại nhân là...”

“Ta là Tiền Ngọc Kỳ, Phó đường chủ Thanh Long đường. Liên Sinh đại nhân bảo ta dẫn ngươi đi làm quen với hoàn cảnh Ma Giáo, sau này ngươi tạm thời là đệ tử Thanh Long đường ta!”

“Bái kiến Tiền đại nhân!”

Tiền Ngọc Kỳ phát tay, mang theo Phương Càn đi dạo Thiên Ma Phong, nửa canh giờ sau đến hậu sơn, chỉ vào hai kiến trúc hình tháp, nói: “Đó là Ma Bình Tháp và Ma Đạo Tháp của Ma Giáo ta, một cái ẩn chứa vô số công pháp, một cái uẩn dưỡng ma binh vô thượng!”

Phương Càn gật đầu, tuy y không hiểu, nhưng Cùng Kỳ trong đầu lại bắt đầu kêu to không thể tưởng tượng nổi, chứng minh hai thứ này không tầm thường!

Cùng Kỳ đi tới đâu cũng kinh ngạc, dường như rất nhiều chuyện nằm ngoài dự liệu của hắn, nhưng qua lời giới thiệu của Cùng Kỳ, Phương Càn cũng biết, Ma Đạo Tháp, Ma Bình Tháp rất có thể đều là Tiên khí vượt qua Thánh cấp, mà toàn bộ Thiên Ma Sơn này không đơn giản, rất có thể đã sinh ra

linh trí! Một ngọn núi có linh trí, cho dù đây là thế giới huyền huyền vẫn khiến người ta khó tin!

Tiền Ngọc Kỳ dẫn Phương Càn đi tới bên cạnh một gốc đào cao không dưới vạn trượng, nhìn cây đào trầm giọng nói: “Mộc lão, lấy một quả ra đây, loại thường là được rồi!”

Nghe vậy, thân cây đào bắt đầu rung chuyển kịch liệt, trên cành cây một quả đào phát ra linh quang yếu ớt bay đến tay Tiền Ngọc Kỳ.

Tiền Ngọc Kỳ tiện tay đưa cho Phương Càn: “Ăn đi, tu vi của ngươi quá thấp, ta sợ lỡ tay giẫm chết ngươi!”

Nhận lấy quả, Phương Càn không do dự, trực tiếp nuốt xuống. Hắn không cho rằng Tiền Ngọc Kỳ sẽ hại mình, nếu đối phương muốn bắt lợi cho hắn, e là chỉ cần vung tay, hắn đã chết rồi!

Àm! Vừa nuốt quả đào, Phương Càn cảm thấy trong cơ thể tràn vào năng lượng vô tận, vốn là bình cảnh sắp đột phá, không còn chút trở ngại nào, trực tiếp phá cảnh, Thông Huyền nhất trọng, Thông Huyền nhị trọng, ... mãi cho đến Thông Huyền lục trọng mới dừng lại!

Phương Càn siết chặt nắm đấm, lần đầu tiên cảm nhận được chỗ tốt của việc có lực lượng, khom người hành lễ với Tiền Ngọc Kỳ: “Phương Càn đa tạ Tiền đại nhân bồi dưỡng!”

Tiền Ngọc Kỳ tùy ý xua tay, chỉ vào cây đào: “Công lao của lão ấy, tính ra lão còn là trưởng bối của ngươi đấy, đáng tiếc không tuân thủ giáo quy, bị Giáo chủ đại nhân phạt trăm năm không được rời khỏi, ngay cả hóa hình không được, nhưng cũng coi như Giáo chủ nhân từ, nếu không e là lão đã biến mất rồi!”

Nghe vậy, cây đào lại kịch liệt lay động, không biết là đang cảm ơn hay là sợ hãi!

Phương Càn có chút tò mò hỏi: “Tiền đại nhân, tại hạ thấy trên núi phía trước có không ít quân đội và đệ tử Ma Giáo đang tập kết, chẳng hay Ma Giáo muốn khai chiến với thế lực khác sao?”

Khai chiến? Tiền Ngọc Kỳ khinh miệt cười:

“Không tính là khai chiến, chỉ là đi diệt trừ kẻ địch mà thôi. Địa bàn của Ma Giáo quá nhỏ, cần chiếm lấy địa bàn rộng lớn hơn, như vậy mới có nhiều tài nguyên hơn. Chậm nhất là bảy ngày nữa, đại quân Ma Giáo sẽ tấn công Đại Võ hoàng triều và Thanh Khâu quốc. À, Liên Sinh đại nhân có dặn người cũng phải đi!”

Phương Càn kinh ngạc, sau đó hỏi tiếp: “Tiền đại nhân, không biết Ma Giáo ta có những nhân vật lớn nào? Xin đại nhân cho biết, để sau này tại hạ còn biết đường mà tránh!”

Tiền Ngọc Kỳ nhìn Phương Càn, ánh mắt có chút thâm ý, âm thầm gật đầu. Đối phương tuy còn nhỏ tuổi, nhưng rất biết điều.

“Nhân vật lớn của Ma Giáo... Dưới trưởng Giáo chủ có tứ đại thủ tọa, ngũ đại đường chủ, bát Đại hộ pháp, thập nhị Ma Vương, mỗi người đều là cao thủ đỉnh cao. Người mang người về chính là Ma Hồ Vương!”

“Đúng rồi, còn có sủng vật của Giáo chủ, Bạch đại nhân. Người tuyệt đối không được trêu chọc nó, bởi vì nó rất hay thù vật!”

Nói xong, trong mắt Tiền Ngọc Kỳ hiện lên vẻ bất đắc dĩ. Có thể nói, từ trên xuống dưới Ma Giáo, ngoại trừ Giáo chủ Chu Khung và đại tổng quản Liên Sinh, những người còn lại đều từng bị Đại Bạch chơi xỏ!

Lại qua một canh giờ, Tiền Ngọc Kỳ chỉ vào ngọn núi phía trước: “Phía trước là nơi để Ma Long Phi Liễn của Giáo chủ.

Người biết vậy là được rồi. Được rồi, những gì cần giới thiệu ta đều đã giới thiệu xong, người tự mình đi dạo đi!”

Không đợi Phương Càn nói gì, Tiền Ngọc Kỳ đã biến mất. Nói gì thì Tiền Ngọc Kỳ cũng là cường giả Bán Thánh cảnh lục trọng, hiện giờ lại là Phó đường chủ Thanh Long đường, có thể coi là nhân vật cao tầng của Ma Giáo rồi. Có thể tự mình dẫn Phương Càn đi dạo một vòng đã là cực hạn rồi! Nếu không phải Liên Sinh dặn dò, hiện tại đừng nói là gặp mặt, e là Phương Càn muốn gặp một gã đà chủ cũng khó!

Chương 267 - Tiếng hồng kinh thiên 1

Phương Càn đứng phía dưới, nghe trên đỉnh núi mơ hồ truyền đến tiếng long ngâm! Ánh mắt y sáng lên, long ngâm! Cho dù ở thế giới huyền huyền này cũng vô cùng hiếm thấy! Lúc này, Cùng Kỳ trong đầu y cũng trầm giọng nói: “Lên đó xem thử đi! Ta luôn cảm thấy tiếng long ngâm này nghe quen tai!”

Phương Càn không do dự, y cũng muốn lên xem, bèn sải bước đi về phía ngọn núi. Càng lên cao, tiếng long ngâm càng thêm hùng mạnh, áp lực cũng càng mạnh. Lúc này trên người Phương Càn đã xuất hiện hắc quang, nếu không phải nhờ Cùng Kỳ giúp đỡ, chỉ e uy áp lúc này cũng đủ khiến y bỏ mạng!

Cuối cùng, sau khi hao hết chín trâu hai hổ, Phương Càn cũng nhìn thấy tọa giá trong truyền thuyết của Giáo chủ!

Hiện ra trước mắt y là chín con Ma Long khổng lồ dài ngàn trượng, trên người mỗi con đều bị trói buộc bởi xiềng xích, đầu kia của xiềng xích được nối liền với một tòa cung điện nguy nga tráng lệ. Đối với kích thước của tòa cung điện này, Phương Càn không biết dùng từ ngữ nào để hình dung, chỉ có thể thốt lên: “Thật lớn!”, e rằng chứa vạn người bên trong không chật!

Phương Càn thâm tưởng tượng, chín con Ma Long kéo theo tòa cung điện khổng lồ, bên trong cung điện có Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung đang ngồi, hai bên là vô số cường giả

đỉnh cao, chỉ có thể thốt lên hai chữ: “oai phong”! Phải ngẫu cỡ nào, phải khí phách cỡ nào mới làm được như thế!

Đang mải mê tưởng tượng, bụng Phương Càn bỗng lóe sáng, một đạo hư ảnh Cùng Kỳ hiện ra, nhìn Cửu Long phi liễn, há hốc mồm:

“Không thể nào! Tại sao ở Đông Vực lại có Ma Long thuần huyết? Còn tới chín con? Lại còn kéo xe cho một tên Bán Thánh cảnh? Phải biết rằng... Cho dù là cường giả Thiên Tôn cảnh không dám dùng Ma Long thuần huyết làm tọa kỵ!”

Phương Càn mấy ngày liền, không ngừng dò xét tại Thiên Ma phong, hần phát hiện thực lực Ma Giáo này vượt xa Bán Thánh cảnh, quả thật là Bán Thánh cảnh đầy đường, Đại La cảnh chẳng bằng chó! Hần âm thầm lập chí, trong vòng hai mươi năm, nhất định phải dương danh lập vạn tại Ma Giáo! Khiến Chu Khung nhìn với cặp mắt khác xưa, trả lại tự do cho mẫu thân!

Lúc này, tại Thiên Ma điện, Chu Khung nhìn hai viên Thiên Vận Châu trong tay, trầm ngâm suy tư. Hai viên châu này một viên là của Trương Tiểu Phàm, điểm Thiên Vận là 3700 điểm, một viên là của Sở Hùng. Tuy chỉ chém được phân thân, nhưng hệ thống vẫn ban thưởng một viên Thiên Vận Châu, điểm số là 4100. Điều này cũng chứng minh kẻ có điểm Thiên Vận càng cao càng khó giết!

Nghĩ ngợi một lát, Chu Khung khẽ gõ ghế ngồi, trong đại điện, Địa Tam mặc bộ áo bào đen, mặt đeo mặt nạ hoàng kim, lập tức đơn gối quỳ xuống!

“Tham kiến Giáo chủ!”

“Truyền Thiên Nhất, Địa Nhất đến gặp ta!”

“Vâng!” Địa Tam cung kính lĩnh mệnh, thân hình dần tan biến trong đại điện!

Ước chừng nửa canh giờ sau, Thiên Nhất, Địa Nhất đồng thời xuất hiện trong đại điện, cùng lúc đơn gối quỳ xuống: “Tham kiến Giáo chủ!”

Chu Khung phát tay, hai viên Thiên Vận Châu bay đến trước mặt Thiên Nhất, Địa Nhất: “Nuốt vào đi!”

Thiên Nhất, Địa Nhất không chút do dự, trực tiếp nuốt Thiên Vận Châu, khí thể trên người hai người lập tức tăng vọt, ầm! Bán Thánh thập trọng, và chưa có dấu hiệu dừng lại!

Bán Thánh thập trọng sơ kỳ, Bán Thánh thập trọng trung kỳ... Bán Thánh thập trọng đỉnh phong!

Rầm!

Trên không Thiên Ma phong bỗng chốc mây đen kéo đến, điện quang cuộn cuộn, khí thể khủng khiếp bao trùm cả đỉnh núi!

Tất cả cao tầng Ma Giáo đều ngẩng đầu!

Kiếp vân! Chuyện này chẳng còn xa lạ gì, với quy mô Ma Giáo hiện tại, ngày ngày đều có người độ kiếp, nhưng Thiên Ma phong ngày càng mở rộng, hiện giờ kiếp vân bình thường cũng chỉ có thể bao phủ một góc nhỏ trên đỉnh núi!

Thế nhưng lần này Kiếp Vân lại bao phủ toàn bộ Thiên Ma phong, chứng tỏ đây không phải Đại La kiếp, Bán Thánh kiếp, mà là Thánh kiếp!

Ma Giáo có người độ Thánh kiếp!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả đệ tử đều ra ngoài, ngẩng đầu bàn tán xôn xao.

“Đây là Thánh kiếp, là ai đang độ kiếp? Chẳng lẽ là Giáo chủ?”

“Chắc là không phải, lần trước Giáo chủ độ Bán Thánh kiếp, uy thế cũng gần bằng thế này, nếu là độ Thánh kiếp, chắc chắn còn kinh khủng hơn!” Một ông lão Ma Giáo vô cùng chắc chắn lên tiếng!

“Cũng đúng, vậy chẳng lẽ là Đường chủ, Ma Vương, hay là Hộ pháp nào đó đột phá?”

Đúng lúc tất cả cao tăng, đệ tử Ma Giáo đang phỏng đoán, trên không trung, dưới tầng tầng lớp lớp kiếp vân, xuất hiện hai bóng người áo bào đen, một người đeo mặt nạ kim cương, một người đeo mặt nạ hoàng kim!

“Hóa ra là hai vị Thủ tọa của Thiên bộ, Địa bộ!”

Nhìn thấy hai bóng người này, tất cả mọi người trong Ma Giáo đều gật gù, Tứ Bộ là thế lực thần bí nhất Ma Giáo, thực lực bên trong mạnh đến đâu, e rằng chỉ có Chu Khung là biết rõ, thậm chí có đệ tử Ma Giáo suy đoán, chỉ riêng Tứ Bộ đã có thực lực sánh ngang Ngũ Đường của Ma Giáo!

Chương 268 - Tiếng hồng kinh thiên 2

Rầm! Kiếp vân không ngừng đánh xuống!

Một đạo! Hai đạo... Liên tiếp bảy đạo!

Hai người trên không trung đều thông dong ứng phó! Chưa từng bị chút thương tổn nào!

Rầm! Đạo kiếp vân thứ tám đánh xuống!

“Thiên Ma Huyết Đồ Quyền!”

“Địa Ma U Hồn Chương!”

Hai tiếng hét lớn vang lên, quyền cương chương khí cuộn cuộn, ma khí bộc phát vạn dặm!

Ầm!

Thiên Nhất, Địa Nhất bị đạo lôi kiếp thứ tám đánh bay ra ngoài nghìn trượng, phun ra một ngụm máu tươi!

Kiếp vân thứ chín trên bầu trời bắt đầu chậm rãi áp ủ!

Đệ tử Ma Giáo phía dưới nhìn hai vị Thủ tọa bị đánh bay, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng!

“Chuyện này không phải sẽ có vấn đề chứ? Sao uy lực của Kiếp Vân lại mạnh như vậy, lẽ nào Thánh Kiếp đều mạnh mẽ như vậy sao!”

“Yên tâm đi, hiện tại tám đạo kiếp vân đều đã qua, hai vị Thủ tọa còn đứng vững ở phía trên, nhất định có thể vượt qua! Lại nói Giáo chủ cũng trong giáo, có chuyện ngoài ý muốn

nhất định sẽ ra tay!” Một đệ tử Ma Giáo thoải mái nói, tuy nhiên trên mặt cũng lộ ra vẻ mất tự nhiên!

Phương Càn lúc này đứng trong đám người, nhìn hai người đang độ kiếp trên bầu trời, trong đầu yên lặng nói.

“Cùng đại ca, đây là Thánh Kiếp sao, thật là khủng khiếp, hai vị đại nhân kia có thể vượt qua được sao?”

“Quả thật khủng khiếp, Thánh Kiếp bình thường không mạnh như vậy, hiển nhiên hai người độ kiếp phía trên khẳng định là nhân vật tuyệt thế thiên kiêu, chẳng qua hai người bọn họ đến tận kiếp thứ tám mới bị thương, hẳn là có thể vượt qua, nhưng bị thương tổn là điều khẳng định, chỉ sợ sau khi độ kiếp cần hơn trăm năm để khôi phục!”

“A, chỉ riêng khôi phục đã cần trên trăm năm sao!”

“Đó là đương nhiên, người biết có bao nhiêu nhân vật thiên kiêu bị đánh chết dưới Thánh Kiếp không? Có thể vượt qua chính là may mắn lớn nhất rồi, dưỡng thương trăm năm hoàn toàn không tính là gì! Thọ mệnh đều vô hạn, ai còn kém trăm năm!”

Phương Càn cái hiểu cái không gật gật đầu!

Trên không trung, khí thế trên người Thiên Nhất, Địa Nhất cũng bắt đầu vận chuyển toàn lực, một đạo kiếp vân cuối cùng sắp sửa giáng xuống!

Chu Khung trong Thiên Ma Điện cũng ngẩng đầu nhìn kiếp vân phía trên, hẳn có thể cảm giác được Thiên Nhất, Địa Nhất có thể vượt qua, nhưng chắc chắn sẽ bị trọng thương! Nếu như không phải bởi vì hai người bọn họ ăn Thiên Vận Châu, đột phá quá nhanh, có chút không nắm giữ được thực lực của bản thân, dựa theo tiết tấu đột phá bình thường, hai người bọn họ độ kiếp là hoàn toàn không có vấn đề, cho dù là Thiên Kiêu Thánh Kiếp này!

Nhưng bây giờ, ta tuyệt đối không thể để cho Thiên Nhất, Địa Nhất bị thương!

Chu Khung nhìn Kiếp Vân phía trên, khóe miệng nhếch lên một nụ cười tà dị, miệng chậm rãi mở ra, hét lớn một tiếng!

Bên ngoài, ngay khi tất cả đệ tử Ma Giáo đều căng thẳng nhìn Kiếp Vân, Thiên Nhất, Địa Nhất cũng đều nghiêm nghị! Bên trong đại điện trên đỉnh Thiên Ma phong, đột nhiên truyền ra một tiếng rống to!

“Cút!”

Ma khí vô tận chỉ trong nháy mắt hội tụ, hướng kiếp vân trên bầu trời lao đi, sóng âm trập trập, không gian chấn động dữ dội, thậm chí xuất hiện một tia dấu hiệu rạn nứt!

Sóng âm kinh khủng hoàn toàn vượt qua Thiên Nhất, Địa Nhất, trực tiếp đánh lên kiếp vân trên bầu trời!

Ầm! Kiếp vân, dưới dao động khủng khiếp kia run rẩy kịch liệt!

Chữ “Cút” rống to, không ngừng vang vọng!

Một lát sau, bụi mù từ từ rơi xuống, không gian khôi phục, thanh âm cũng biến mất!

Tất cả mọi người Ma Giáo ngẩng đầu đều thấy được cảnh tượng không thể tin được, kiếp vân trên bầu trời dưới tiếng rống to kia trực tiếp bị đánh tan hơn phân nửa, số còn lại sau khi lăn lộn một lát, nhanh chóng chạy trốn, đúng vậy, chính là chạy trốn!

Hoàn toàn không hề có ý định giáng xuống đạo lôi kiếp thứ chín, theo kiếp vân chạy trốn, khí thế trên người Thiên Nhất, Địa Nhất trên bầu trời bắt đầu tăng vọt, chính thức đột phá đến Thánh Giả cảnh nhất trọng thiên!

Thiên Nhất, Địa Nhất vừa đột phá xong, lập tức về phía Thiên Ma Điện cung kính hành lễ: “Đa tạ ân cứu mạng của Giáo chủ!”

Lúc này đệ tử Ma Giáo phía dưới cũng phản ứng lại, nhao nhao lộ ra vẻ mặt cuồng nhiệt, đây chính là kiếp vận của Thánh Cảnh đó, Giáo chủ chỉ quát một tiếng, nó liền ngoan ngoãn chạy trốn, Giáo chủ quả nhiên ngưư bức, vô địch thiên hạ!

Tất cả đệ tử Ma Giáo nhìn về phía Thiên Ma điện, nhao nhao rống to.

“Giáo chủ vô địch thiên hạ, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ vô địch thiên hạ, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ...”

Phương Càn cũng theo đám đông đệ tử Ma Giáo rống to, một là do lời nói quá mức ma tính, thuận miệng liền rống theo, hai là do vừa rồi Chu Khung rống một tiếng, thật sự quá bá khí, đó chính là kiếp vận đại diện cho Thiên Đạo đó, vậy mà lại bị dọa cho chạy trốn!

Lúc này Cùng Kỳ trong đầu hắn cũng sắp rống to theo, trong miệng lại không ngừng lầm bầm: “Quá kinh khủng, hoàn toàn không phải người a, ta đây là đang nằm mơ sao, không đúng, chẳng lẽ hắn là con riêng của Thiên Đạo, không đúng a, nào có lão tử sợ nhi tử, chẳng lẽ hắn là cha của Thiên Đạo...”

Chương 269 - Tiến công Đại Võ hoàng triều

Đại Võ hoàng triều, Thanh Phong thành, một trong những điểm kết nối giữa Ma Giáo và Đại Võ hoàng triều, lúc này trong thành hoàn toàn rối loạn. Các khách sạn, tửu lâu lớn, hoàn toàn không một bóng người!

Tất cả sinh linh đều gói ghém đồ đạc, mang dáng vẻ như bầy chim vỡ tổ.

“Người nói tin tức Ma Giáo đánh tới là thật sao? Chẳng lẽ Đại Võ hoàng triều chúng ta lại không ngăn cản nổi?”

“Nói người ngu muội! Người không biết sao? Giáo chủ Ma Giáo kia ở chiến trường thiên kiêu đã tàn sát mấy vạn thiên kiêu, máu chảy thành sông!”

“Nói bậy gì thế! Ta nghe nói là hãn tàn sát hết thủy úc vạn thiên kiêu trên chiến trường, bất kỳ chủng tộc nào không tha!”

“Đừng nói nữa, đi mau! Ta nghe nói nhiều nhất là bốn năm canh giờ nữa, nhân mã Ma Giáo sẽ tới!”

Trong thành hỗn loạn vô cùng, phủ thành chủ cũng ồn ào không kém!

Trong đại sảnh, ngồi trên thủ vị là một nam tử trung niên mặc trang phục gọn gàng, chính là thành chủ Thanh Phong thành Viên Hạo. Lúc này sắc mặt hắn ta đầy vẻ lo lắng sợ hãi, bên cạnh còn có mấy hán tử cũng đang lo lắng đứng hầu!

“Thành chủ, phải làm sao đây? Người của Ma Giáo sắp tới rồi!”

“Đúng vậy! Nghe nói mấy chục vạn đại quân trùng trùng điệp điệp, tu vi mỗi người đều thông thiên, căn bản không thể nào chèo chống nổi!”

Viên Hạo đương nhiên cũng biết căn bản không thể chèo chống nổi, nhưng hắn ta đã trung thành với Đại Võ hoàng triều quá nhiều năm, trong lúc nhất thời bảo hắn ta chạy trốn, hắn ta có phần khó mà đưa ra quyết định! Hắn ta muốn đợi thánh chỉ của hoàng triều, để cho hắn ta rút lui, như vậy danh tiết của hắn ta mới được bảo toàn!

Lúc này bên ngoài đột nhiên có một thị vệ chạy vào, quỳ sụp xuống đại đường, vội vàng bẩm báo: “Bẩm thành chủ, thánh chỉ hoàng triều tới, bảo thành chủ nhất định phải dẫn binh tử thủ Thanh Phong thành, không được sai sót, kẻ nào vi phạm chém đầu!”

Viên Hạo trừng lớn hai mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin, sau đó lộ ra biểu tình điên cuồng: “Lão hoàng đế này muốn bức tử bốn quan sao? Tử thủ? Lấy gì mà tử thủ? Liệu có phải dựa vào hơn mười vạn quân lính quèn của Thanh Phong thành này?”

“Xem ra lão hoàng đế này đã hoàn toàn hồ đồ rồi! Nếu hắn đã không muốn giữ lại chút thể diện nào cho ta, vậy thì đừng trách ta vô tình!”

“Tất cả nghe lệnh, mang binh phát tin vào trong thành, nói Thanh Phong thành ta xin đầu hàng Ma Giáo, bất kỳ kẻ nào dám phản kháng, giết hết! Mở cửa thành, trải mười dặm cấm túc, ta muốn nghênh đón các vị đại nhân Ma Giáo vào thành!”

Mấy tên thuộc hạ trong đại sảnh lập tức nghe lệnh, xoay người đi ra ngoài sắp xếp. Viên Hạo càng không do dự, lập tức cởi bỏ quan bào trên người, lấy ra một bộ áo bào đen mặc vào. Hắn ta nghe nói phần lớn người trong Ma Giáo đều thích mặc

áo bào đen, như vậy cũng có thể khiến đối phương có ấn tượng tốt!

Bên ngoài Thanh Phong thành, đại quân Ma Giáo đang chậm rãi tiến tới. Người dẫn đầu là một lão già mặc bạch bào, lưng đeo trường kiếm, bên cạnh là một thư sinh tay cầm chiết phiến!

Thư sinh phe phẩy chiết phiến, mỉm cười nói: “Đại hộ pháp, người đoán xem Thanh Phong thành kia có dám phản kháng hay không?”

“Ma Thử Vương, hay là chúng ta đánh cược đi? Ta đoán hắn không dám phản kháng, có khi đã là một tòa thành trống không chừng!”

Thư sinh lắc đầu, hắn cũng đoán là thành trống, vậy thì đánh cược làm gì! Lần này Ma Giáo chia binh làm hai đường, một đường do Bạch Hạo Thiên và Trần Thư dẫn đầu tiến công Đại Võ hoàng triều, một đường do Liên Sinh và Lý Trường Sinh dẫn đầu tiến công Thanh Khâu Quốc!

Nửa canh giờ sau, đại quân Ma Giáo chỉ còn cách Thanh Phong thành mười dặm, đập vào mắt là mười dặm cắm tú trái dài, phía trước là một đám đông sinh linh, ai nấy đều mặc áo bào đen, đang cúi đầu cung kính đứng hầu!

“Tại hạ là thành chủ Thanh Phong thành Viên Hạo, bằng lòng dẫn dắt toàn bộ sinh linh Thanh Phong thành đầu hàng Ma Giáo, từ nay về sau nguyện trung thành với Giáo chủ, mong rằng các vị đại nhân tác thành!”

Bạch Hạo Thiên gật đầu, với thực lực hiện tại của Ma Giáo, tình huống này hắn đã sớm đoán trước được! “Viên Hạo, người rất biết điều! Từ hôm nay trở đi, người vẫn là chủ nhân của Thanh Phong thành!”

Tiếp đó, đại quân Ma Giáo tiến thẳng tới, tựa như vào chỗ không người, dọc theo đường đi tất cả thành trì đều mở rộng cửa thành, ngay cả khi ngẫu nhiên có thành trì nào ngoan cố chống cự, cũng đều bị san bằng thành bình địa, biến thành một tòa thành chết! Đồ thành chính là chuyện mà Ma Giáo thích làm nhất!

Chỉ trong vòng chưa đầy nửa tháng, đại quân Ma Giáo đã chiếm lĩnh hơn một ngàn tòa thành trì!

Lúc này, trong hoàng cung của Đại Võ hoàng triều, Võ Hoàng đế ngồi trên long ỷ, sắc mặt tái nhợt, tựa như sắp chết đến nơi!

Dưới đại điện, hai bên tả hữu chỉ còn lác đác vài vị đại thần, lúc này một vị đại thần bước ra,

Chương 270 - Giáo chủ không ưa Nho Đạo 1

“Bệ hạ, hiện tại Đại Võ đã không còn mấy thành trì, mong bệ hạ sớm đưa ra quyết định, giữ được rừng xanh ắt có ngày đốn củi!”

Trong mắt Võ Hoàng đế hiện lên vẻ tuyệt vọng, hắn cũng muốn chạy trốn, nhưng phàm là quân tinh nhuệ đều bị đưa con trai bất tài của hắn mang đi hết, còn mang theo cả mấy vị ái phi xinh đẹp của hắn. Mỗi khi nghĩ đến đây, hắn lại hận không thể tự tay giết chết đứa con trời đánh ấy! Với số quân đội ít ỏi hiện tại, cho dù có chạy trốn đến nơi khác, e là không đủ để gây dựng lại hoàng triều, có chăng cũng chỉ đủ dựng nên một vương triều nhỏ bé mà thôi!

“Bên Triệu Thiết Y đã có tin tức gì chưa, hắn không định kết minh cùng bọn vương hay sao?”

Chính Vụ đại thần phía dưới nhìn vẻ mặt đầy hi vọng của Võ Hoàng Đế, trong mắt lộ ra vẻ bất đắc dĩ. Thế cục hiện tại đã quá rõ ràng, bệ hạ sao vẫn chưa nhìn rõ, chẳng lẽ không biết cho dù kết minh với Triệu Thiết Y cũng là vô dụng sao? Ma Giáo thể hiện ra thực lực quá mức kinh khủng, cho dù mấy hoàng triều liên thủ e không địch nổi!

Lập tức bất đắc dĩ đứng dậy, hiện tại đã đến thời điểm sinh tử tồn vong, bản thân cũng coi như đã tận tâm tận lực rồi!

“Bệ hạ, Triệu Thiết Y mang theo tinh nhuệ dưới trướng cũng đã chạy trốn rồi!”

Võ Hoàng Đế nhìn Chính Vụ đại thần phía dưới, trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, thở dài một hơi thật sâu!

“Truyền Quân Cơ đại thần tập kết tất cả binh mã còn lại, chúng ta cũng rời khỏi đây. Vương triều thì đã sao, dù nhỏ bé cũng là đất đai của mình!”

“Bệ hạ, Quân Cơ đại thần sáng nay đã phản bội, e là hiện giờ toàn bộ hoàng thành đều đã bị khống chế rồi!” Chính Vụ đại thần lạnh lùng đáp lời.

“Cái gì? Hắn dám phản bội trẫm! Mau, đi triệu phủ chủ Đại Võ Học Phủ đến giết hắn, trẫm muốn hắn sống không bằng chết!” Võ Hoàng Đế chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, thân thể ngã nghiêng, suýt chút nữa thì ngã khỏi long y!

“Bệ hạ, phủ chủ Đại Võ Học Phủ cũng đã phản bội theo hắn. Hiện tại trong toàn bộ hoàng triều, chỉ còn lại những người trong đại điện này là còn trung thành!”

Phụt!

Võ Hoàng Đế ngồi trên long y phun ra một ngụm máu tươi, nội thương công tâm, lão đảo đứng dậy, “Đại Võ của trẫm... xem như chấm dứt rồi...”

Võ Hoàng Đế cố gắng mở to mắt nhìn Chính Vụ đại thần phía dưới, người này ít nhất cũng là cao thủ Bán Thánh bát trọng, xem ra vẫn còn chút hi vọng!

“Chính Vụ đại thần, người rất tốt! Đi theo trẫm, trẫm tin tưởng, hai ta sau này còn có thể gây dựng lại hoàng triều, đến lúc đó trẫm sẽ phong người làm Nhất Tự Tịnh Thân Vương!”

Chính Vụ đại thần nhìn Võ Hoàng Đế phía trên vẫn còn ôm mộng viễn vông, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo: “Bệ hạ, đây là lần cuối cùng ta gọi người như vậy. Muốn ta đi theo người, tuyệt đối không thể!”

“Hơn nữa, hôm nay bệ hạ không thể đi được. Ma Giáo đã hạ lệnh, nếu để người chạy thoát, sẽ đồ sát toàn bộ hoàng thành! Vì an nguy của mọi người, thần khẩn cầu bệ hạ hãy tự sát để xoa dịu cơn thịnh nộ của Ma Giáo!”

Chỉ trong nháy mắt, tất cả đại thần trong đại điện đều đồng loạt quỳ xuống, nhìn Võ Hoàng Đế với ánh mắt lạnh như băng!

“Thần, khẩn cầu bệ hạ hãy tự sát!”

“Thần, khẩn cầu bệ hạ hãy tự sát!”

Võ Hoàng Đế trực tiếp ngã ngội trên long y, khóe miệng không ngừng chảy máu, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ! Hắn mơ hồ nhìn thấy Quân Cơ đại thần, phủ chủ Đại Võ Học Phủ, các vị đại thần... tất cả đều đang lao về phía hắn, muốn lấy mạng hắn!

Phụt! Một ngụm máu tươi lại phun ra!

Võ Hoàng Đế ngội trên long y, cúi đầu xuống, hoàn toàn mất đi ý thức!

Một vị khai quốc hoàng đế, bị Ma Giáo bức hại đến mức con trai bỏ trốn, ái phi qua đời, chúng bạn xa lánh, hôm nay chính thức uất hận mà chết, hưởng dương...!

Đại quân Ma Giáo đã tiến vào Hoàng thành Đại Võ, tất cả văn võ bá quan của triều đình Đại Võ đều cung kính đứng ở cửa thành, Quân Cơ đại thần đứng đầu, ngẩng đầu nhìn hai người dẫn đầu Ma Giáo!

Một người mặc áo trắng đeo trường kiếm, dáng vẻ già nua, thân là đại thần triều Đại Võ, đương nhiên hắn biết đối phương là ai, đó là Bạch Hạo Thiên - Đại hộ pháp của Ma Giáo, nghe nói trong Ma Giáo ngoại trừ Giáo chủ Chu Khung và Đại Tổng Quản Liên Sinh, địa vị của hắn là cao nhất!

Tuy có vẻ ngoài già nua, nhưng tuổi tác của hấn còn chưa đến ngàn năm, bởi Thái tử khi trở về đã từng kể về hấn! Tu vi càng thêm khủng khiếp, đạt đến Bán Thánh cửu trọng!

Kẻ còn lại mặc đồ thư sinh, tay cầm chiết phiến, hấn cũng nhận ra, chính là Ma Thủ Vương Trần Thư đứng đầu Thập Nhị Ma Vương của Ma Giáo, tu vi cũng đạt đến Bán Thánh cửu trọng!

Không dám nghĩ ngợi thêm nữa, Quân Cơ đại thần lấy ra một hộp gấm, bên trong đặt một thủ cấp!

Chương 271 - Giáo chủ không ưa Nho Đạo 2

“Bạch đại nhân, Trần đại nhân, đây là thủ cấp của Đại Võ Hoàng Đế, toàn thể văn võ bá quan Đại Võ triều ta bằng lòng quy thuận Ma Giáo! Mong hai vị đại nhân ở trước mặt Giáo chủ mỹ ngôn đôi lời!”

Bạch Hạo Thiên liếc mắt nhìn thủ cấp, xác nhận đúng là của Đại Võ Hoàng Đế!

“Hoàng tộc còn những ai?”

“Bẩm báo đại nhân, những người còn lại trong hoàng tộc đều đã bị bắt, hiện chỉ còn Võ Vương phủ chống cự, Phủ chủ Đại Võ Học Phủ đã đích thân đi trấn áp!”

“Giết hết đi! Tắc Hạ Học Cung ở đâu?” Trần Thư phe phẩy chiết phiến, lạnh lùng nói.

“Bẩm đại nhân, Tắc Hạ Học Cung nằm ở phía đông hoàng thành!” Quân Cơ đại thần có phần khó hiểu, không biết đối phương hỏi Tắc Hạ Học Cung làm gì!

Trần Thư thu hồi chiết phiến, nhìn Bạch Hạo Thiên: “Đại hộ pháp, ta đi Tắc Hạ Học Cung, Võ Vương phủ giao cho người!”

“Được!” Bạch Hạo Thiên gật đầu!

Giáo chủ từng nói, không thể giữ lại nho sinh!

Hai người lập tức bay lên, một người bay về phía Võ Vương phủ, một người bay về phía Tắc Hạ Học Cung, đại quân Ma Giáo cũng nối đuôi nhau bay theo!

Quân Cơ đại thần ngẩng đầu nhìn bóng người khuất dần, mơ hồ đoán được ý định của bọn họ, tuy trong lòng không đành lòng, nhưng giờ phút này nếu chống cự chỉ càng khiến sinh linh đồ thán!

Hắn phát tay chân vỡ hộp gấm, nhìn đám người văn võ bá quan sợ hãi phía sau, lạnh lùng nói: “Đi, xử lý cho gọn những kẻ hoàng tộc bị bắt, ta nói thẳng, đừng có ý đồ gì khác, nếu để sống một ai, tất cả đều phải chết!”

“Vâng!” Các đại thần vội vàng đáp, lúc này dù không muốn cũng phải xuống tay, dù sao chết bằng hữu còn hơn chết mình!

Phía đông hoàng thành có một học cung rộng lớn! Bên trong hào quang chính khí vươn thẳng lên trời, vô số thư sinh qua lại, đủ loại sinh linh!

Ở thế giới này, ngoại trừ một số đại tộc hùng mạnh! Còn lại đều là hỗn cư, ví như Đại Võ triều, tám phân sinh linh đều không phải Nhân tộc, chỉ là hoàng tộc là Nhân tộc, cho nên địa vị Nhân tộc ở Đại Võ tương đối cao!

Lúc này trong học cung, không khí trở nên quỷ dị, không còn tiếng đọc sách rộn ràng ngày xưa! Các thư sinh đều đang bàn tán xôn xao!

“Người có biết không, đại quân Ma Giáo đã vào thành, Đại Võ đã đầu hàng! Đại Võ Hoàng Đế đã chết, toàn bộ hoàng tộc đều bị bắt!”

“A, vậy chẳng phải sẽ đồ sát toàn thành sao, nghe nói Ma Giáo thích nhất là đồ sát toàn thành!” Một đệ tử tộc kinh hãi nói.

“Sẽ không đâu, Ma Giáo chỉ đồ sát những thành trì nào chống cự, hoàng thành đã đầu hàng, sẽ không bị đồ sát toàn thành đâu! Hơn nữa nếu Ma Giáo cứ tàn sát bừa bãi sớm muộn

gì cũng bị trời phạt, không thể tồn tại lâu dài được đâu!” Một lão già phẫn nộ nói.

Những thư sinh khác không dám tiếp lời, Ma Giáo tồn tại được bao lâu không phải chuyện bọn họ có thể bàn tán, nếu để lộ ra ngoài e là tính mạng khó giữ, nhưng lời lão già nói cũng khiến bọn họ yên tâm phần nào, không bị đồ sát toàn thành là tốt rồi, không bị đồ sát toàn thành thì bọn họ sẽ không gặp nguy hiểm!

“Hy vọng Ma Giáo sẽ không giải tán học cung, hoàn cảnh tu hành ở đây tốt như vậy, tài nguyên lại được cung cấp miễn phí, thật không dỡ rời đi!”

Tuy nhiên một số ít thư sinh lại lộ vẻ trầm tư, nhanh chóng rời khỏi đám đông, lặng lẽ bay ra khỏi học cung!

Một lát sau đã bay đến bên ngoài Học Cung!

“Cả bọn người cũng ra đây à, định làm gì thế!” Một thư sinh trung niên nhìn hơn trăm sinh linh xung quanh lập tức lao ra, chất vấn.

“Biết rồi còn hỏi, Ma Giáo đã vào thành, chắc chắn sẽ không bỏ qua cho Tắc Hạ Học Cung, nghe nói Chu ma đầu rất căm ghét Nho Đạo!”

“Phải đó, hơn nữa người không phát hiện hôm nay rất nhiều đệ tử Học Cung đều không đến sao, Tam công tử nhà Quân Cơ đại thần, tiểu nhi tử nhà Chính vụ đại thần, cùng với nhà Trần Đông Hầu...”

“Đừng nói nữa, mau đi thôi, ta cảm giác nguy hiểm sắp ập xuống rồi...”

Những người này vừa rời đi, toàn bộ Học Cung đã lập tức bị quân đội Ma Giáo vây quanh, Ma Thử Vương Trần Thư tay cầm quạt xếp, đáp xuống trên không Học Cung!

Ầm!

Uy áp kinh thiên động địa oanh kích xuống, ma khí cuộn cuộn bao phủ toàn bộ Học Cung, trong nháy mắt phòng ốc sụp đổ một nửa, không ít học sinh tu vi thấp kém trực tiếp bị trấn áp mà chết!

“Xong rồi, nguy rồi, đó là Ma Thử Vương đứng đầu thập nhị Ma Vương trong Ma Giáo, chúng ta chết chắc rồi!”

“Sao lại thế được, chẳng phải Hoàng thành đã đầu hàng rồi sao, sao còn muốn đến giết chúng ta!”

Trần Thư lắc lắc quạt xếp, phát tay ấn xuống phía dưới một cái, trong nháy mắt, ma khí vô tận hội tụ thành một bàn tay khổng lồ, che lấp cả bầu trời, bao phủ toàn bộ Tắc Hạ Học Cung, hung hăng vỗ xuống!

Bàn tay lớn còn chưa giáng xuống đã khiến cho một số đệ tử vừa mới trọng thương không chịu nổi trực tiếp hộc máu mà chết!

Chương 272 - Diệt Nho Đạo, Chiến Đấu tộc xuất hiện

Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc!

Trong Tàng Thư Các của Học Cung bỗng truyền đến một tiếng hét lớn!

“Thiên địa hữu chính khí! Hẳn nên hàng yêu phục ma!”

Chỉ trong nháy mắt toàn bộ Học Cung hiện ra vô tận Hạo Nhiên chính khí, hội tụ thành một bàn tay lớn, nghênh đón bàn tay ma khí kia!

Ầm!

Bàn tay ma khí và bàn tay Hạo Nhiên Chính Khí va chạm kịch liệt, toàn bộ hoàng thành đều rung chuyển, dư chấn vô tận tản ra bốn phía, khiến cho phòng ốc xung quanh học cung lần nữa sụp đổ một mảng!

Trên bầu trời xuất hiện một lão già mặc áo bào xám, một bộ lão học cứu, đứng đối diện với Ma Thủ Vương!

Đệ tử Học Cung phía dưới nhao nhao ngẩng đầu nhìn lão già xuất hiện trên bầu trời, trên mặt đầy vẻ nghi hoặc.

“Đây chẳng phải là lão già quét rác của Tàng Thư Các sao, sao lão ta lại mạnh như vậy! Bình thường có thấy lão tu luyện đâu!”

“Ta nghe nói, có Đại Nho không tu pháp lực, chỉ đọc sách, chờ đọc sách thông suốt, trong vòng một ngày là có thể bước vào Bán Thánh cảnh! Không phải lão ấy cũng là như vậy chứ!”

“Bất kể nói như thế nào, hi vọng lão là đối thủ của Ma Thử Vương, như vậy chúng ta mới có cơ hội sống sót!”

Lão thư sinh trên bầu trời nhìn Trần Thử ma diễm ngập trời đối diện, trên mặt lộ ra vẻ trịnh trọng!

“Lão phu nghe nói Hoàng thành đã đầu hàng, không biết vì sao các hạ còn muốn đồ sát Tắc Hạ Học Cung ta!”

Trần Thử nhìn lão thư sinh đối diện, lại là một tu giả Thiên tộc, trong miệng cười lạnh nói: “Không vì sao cả, Giáo chủ không ưa nho sinh, vậy thì nho sinh không cần thiết phải tồn tại nữa!”

Trong mắt lão thư sinh lóe lên vẻ kinh hãi, ma đạo này quả nhiên bá đạo, chỉ bởi vì Giáo chủ nhà hắn không ưa là muốn diệt trừ ức vạn sinh linh! Thế này thì còn đạo lý gì nữa, chẳng lẽ tên Chu ma đầu kia không sợ trời phạt sao!

Lão thư sinh nhìn Trần Thử một cái, lại nhìn đại quân Ma Giáo phía ngoài, trong lòng lạnh lẽo, chênh lệch quá lớn, căn bản không thể chống cự!

“Ma Thử Vương đại nhân, chúng ta đánh cược một phen như thế nào?”

“Ồ, đánh cược thế nào?”

“Hai ta đánh một trận, ta thắng, ngươi buông tha Tắc Hạ Học Cung, ta thua, tùy ngươi xử trí!”

Trần Thử vẻ mặt tà ác nhìn lão thư sinh đối diện “Bản vương đánh cược, nhưng tiền đặt cược không giống nhau, ngươi thua, đệ tử Học Cung chết hết, ngươi thắng, cũng chết hết!”

“Tất cả đệ tử Ma Giáo nghe lệnh, giết!”

Theo tiếng quát lớn của Trần Thử, đệ tử Ma Giáo nhao nhao xông về phía đệ tử trong Học Cung!

Tắc Hạ Học Cung tuy là một học cung của Đại Võ hoàng triều, đệ tử đều là tinh anh, Chân Võ cảnh nhiều vô số kể, Đại La cảnh không ít, thậm chí có hơn mười vị đạo sư Bán Thánh cảnh!

Nhưng bên phía Ma Giáo thực sự quá mạnh mẽ, Đại La cảnh đâu đâu cũng có, Bán Thánh cảnh càng đạt tới mấy trăm vị, đây không thể gọi là tiến công, mà là một cuộc đồ sát nghiêng về một bên!

Nhất thời trong Học Cung, tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngớt, thê lương vô cùng!

“A, tha cho ta, ta chỉ là một thư sinh, chưa từng làm điều gì xấu! Nhiều nhất chỉ lén nhìn một vị đạo sư tắm rửa mà thôi... A...”

“Ma Giáo yêu nhân, các người không chết từ tế được đâu, lão Ngưu ta liều mạng với các người... A...!”

Trên bầu trời, lão thư sinh nhìn đệ tử Học Cung phía dưới không ngừng kêu thảm thiết, cùng Ma Thử Vương vẽ mặt âm trầm đối diện, trong mắt tràn đầy phần nộ chưa từng có!

“Thiên địa có chính khí, trợ ta hàng yêu trừ ma!”

Lão thư sinh gầm lên một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh Quân Tử kiếm, mang theo hào quang chính khí vô biên, chém thẳng về phía Ma Thử Vương!

“Yêu ma vô sỉ, nhận lấy cái chết!”

Trần Thư vung quạt xếp trong tay, ma khí cuộn cuộn mấy chục dặm, trên bầu trời hiện ra một con Ma Thử khổng lồ, há cái miệng to như chậu máu, cắn xé về phía lão thư sinh!

Lão thư sinh đang chém về phía Trần Thư lập tức xoay chuyển trường kiếm, chém về phía Ma Thử đang lao tới!

Keng! Tiếng kim loại va chạm vang lên, trường kiếm trong tay lão thư sinh lập tức bị răng nanh Ma Thử cắn bay! Miệng phun máu tươi, còn Ma Thử không lộ ngoại trừ ma khí trên người ảm đạm đi một chút, không hề bị thương!

Nó tiếp tục lao về phía lão thư sinh!

Ánh mắt lão thư sinh lóe lên vẻ tàn nhẫn, trong tay xuất hiện một thanh chủy thủ, chậm rãi rạch một đường trên ngực mình! Miệng gầm lên

“Ta lấy thân tế hiến nhân, trợ ta tiêu diệt yêu ma, thiên địa chính khí, lên!...”

Theo tiếng gầm của lão, trên bầu trời bỗng xuất hiện một dòng sông hào nhiên chính khí, lao nhanh đến, muốn tiến vào trong cơ thể lão!

Rắc rắc! Tiếng nhai nuốt vang lên!

Trần Thư trên bầu trời đang điều khiển Ma Thử do ma khí hóa thành, một ngụm cắn đứt thân thể lão thư sinh! Mà Hạo Khí Trường Hà theo lão chết đi, còn chưa kịp tiến vào thân thể lão, đã tiêu tán vô tung vô ảnh!

Chương 273 - Diệt trừ Chiến Đấu tộc 1

Ma Thử không lồ trên bầu trời gầm lên một tiếng, chậm rãi chui vào trong cơ thể Trần Thư, hắn nhìn lão thư sinh đã bị xé làm đôi, lắc lắc quạt xếp, lảm bảm...

“Định phóng đại chiêu sao, la hét cái gì, lén lút thi triển thì tốt hơn, còn chuẩn bị lâu như vậy, làm sao để người thi triển đại chiêu một cách hoàn mỹ được, Giáo chủ nói không sai, đám người tu nho này quả nhiên đầu óc đều có vấn đề!”

“Nhưng mà, hạo nhiên chính khí này quả thật khắc chế ma đạo, không thể lưu lại!”

Lúc này, chiến đấu phía dưới cũng đã kết thúc. Học Cung đỉnh cấp đứng sừng sững ở hoàng triều Đại Võ mấy vạn năm nay, hiện tại đã trở thành một mảnh phế tích, tàn thi sinh linh khắp nơi!

Bạch Hạo Thiên mặc áo bào trắng ở phía xa nhanh chóng bay tới, nhìn Trần Thư hỏi: “Thế nào, Trần huynh gặp phải cao thủ rồi sao? Tại hạ ở Võ Vương phủ bên kia cũng cảm nhận được dao động!”

“Không có gì, chỉ là đột nhiên xuất hiện một lão già mà thôi, đã bị ta chém làm đôi rồi! Đáng tiếc là không ăn được!” Trần Thư chỉ lão thư sinh gãy thành hai đoạn, vẻ mặt tiếc nuối nói.

Bạch Hạo Thiên liếc nhìn, gật đầu. Bên đó hắn cũng đã giải quyết xong Võ Vương phủ rồi!

“Chúng ta bên này xem như hoàn thành, không biết bên Đại tổng quản như thế nào rồi?”...

Lúc này, tại tổng đàn Ma Giáo, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, phía dưới Địa Tam mang theo mặt nạ hoàng kim đang quỳ một gối.

“Khởi bẩm Giáo chủ, Đại hộ pháp truyền tin, toàn bộ hoàng triều Đại Võ đã thần phục, trong đó tổng cộng tàn sát hai mươi một tòa thành! Còn có Ma Thử Vương đã san bằng Tắc Hạ Học Cung!”

“Rất tốt, tình hình bên Liên Sinh như thế nào rồi?”

“Bên phía Đại tổng quản cũng thế như chẻ tre, tuy rằng Thanh Khâu Quốc phản kháng tương đối kịch liệt, nhưng phần lớn thành trì đều trực tiếp đầu hàng, hiện tại đại quân đã sắp đánh đến quốc đô rồi! Trước mắt đang giao thủ với chủng tộc thứ hai của Thanh Khâu Quốc, Chiến Đấu tộc!”

“Chiến Đấu tộc!” Trong mắt Chu Khung thoáng hiện lên vẻ nghi hoặc, mặc dù thế giới này có rất nhiều chủng tộc kỳ lạ, nhưng cái tên này vẫn khiến hắn thấy thú vị!

Địa Tam vung tay, trong đại điện lập tức hiện ra hình chiếu của Chiến Đấu tộc!

Ánh mắt Chu Khung ngưng tụ, phát tay một cái, Địa Tam biến mất trong đại điện.

“Thế giới này lại có chủng tộc như vậy, không biết tính cách có giống hay không, nhìn tên, có lẽ thật sự giống nhau...”...

Bên kia, tại thành lớn thứ hai của Thanh Khâu Quốc, Chiến Đấu Thành, thành trì này chính là nơi đóng quân của đại gia tộc thứ hai Thanh Khâu Quốc - Chiến Đấu tộc!

Đại quân Ma Giáo rốt cục cũng gặp phải một chút trở ngại, không phải bởi vì thực lực đối thủ quá mạnh, mà bởi vì đối thủ quá mức hung hãn!

Lúc này, đại quân Ma Giáo đóng quân cách tường thành năm trăm dặm, trong một tòa quân trường khổng lồ, Liên Sinh mặc áo bào đỏ ngồi ở vị trí đầu. Bên cạnh là Lý Trường Sinh, hai bên là các đệ tử tinh anh của Ma Giáo. Phương Càn mặc áo bào đen bó sát đứng sau lưng Lý Trường Sinh.

Phía dưới, một tộc nhân Chiến Đấu tộc bị đánh gãy hai chân đang liều mạng phản kháng. Hắn có làn da màu đen, thân hình cường tráng, tu vi tuy không mạnh, nhưng khí thế lại kinh người, trong mắt lộ ra ý chí chiến đấu cuồng nhiệt!

Mặc dù hai chân bị đánh gãy, nhưng hắn không hề sợ hãi, chẳng những không cầu xin tha thứ, ngược lại càng thêm hung ác!

Tiên Ngọc Kỳ ở bên cạnh cung kính nói: “Bẩm Đại tổng quản, đây là thuộc hạ gặp phải trên đường. Tộc đàn này quả thật rất kỳ quái, hắn rõ ràng chỉ có tu vi Đại La Cảnh, vậy mà nhìn thấy thuộc hạ không chạy trốn, ngược lại còn điên cuồng tấn công, thật khiến người ta khó hiểu!”

Liên Sinh gật đầu. Đây là trở ngại đầu tiên hắn gặp phải từ khi tấn công Thanh Khâu Quốc, tuy rằng không có gì khó khăn, nhưng lại có thể ngăn cản đại quân Ma Giáo tiến công. Dù bản thân thương vong nặng nề, bọn chúng vẫn ngoan cố chống cự, tựa như không sợ chết!

Chiến Đấu tộc, quả nhiên danh xứng với thực!

Liên Sinh nhìn Chiến Đấu tộc đang điên cuồng phản kháng trên mặt đất, chỉ vào Phương Càn bên cạnh, ném ra một con dao găm, lạnh lùng nói: “Giết hắn đi!”

Phương Càn nghe vậy giật mình. Dù sao hắn chưa từng giết người, sinh linh quý trên mặt đất kia lại đáng sợ như vậy, chỉ e rằng nếu đối phương không bị trấn áp, chỉ cần khí thế cũng đủ để khiến hắn bỏ mạng!

Nhưng nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Liên Sinh, nghĩ đến người mẹ còn đang bị nhốt trong Ma Quật, trong mắt Phương Càn lập tức kiên định, cầm lấy dao găm trên mặt đất đi về phía tên Chiến Đấu tộc kia.

Liên Sinh trên thủ tọa liếc mắt về phía Tiền Ngọc Kỳ, y lập tức hiểu ý, phát tay một cái. Miệng lũ tộc nhân Chiến Đấu tộc bị cởi bỏ, tiếng chửi rủa ầm ĩ vang lên khắp đại trường!

Chương 274 - Diệt trừ Chiến Đấu tộc 2

“Khốn kiếp! Có giỏi thì thả ta ra, đơn đấu hay quần ẩu, ta đều tiếp!”

“Tiểu tử! Chỉ bằng ngươi mà cũng muốn giết ta? Không phục thì đánh một trận!”

“Gào! Tới đây! Đánh đi!”

Đám người Ma Giáo nghe vậy đều im lặng. Trong lều vải này, ngoại trừ Phương Càn, chẳng kẻ nào tu vi thấp hơn Bán Thánh ngũ trọng. Một tên võ giả Đại La Cảnh bé nhỏ như ngươi lấy đầu ra dũng khí mà dám nói năng ngông cuồng như vậy! Nhưng quả thật là đủ hung hãn, khó trách có thể cản bước đại quân Ma Giáo những một ngày trời!

Phương Càn bị tiếng gào thét chửi bới trước mắt dọa giật mình, bàn tay cầm chuỷ thủ càng thêm siết chặt, nhưng ánh mắt lại càng thêm kiên định!

Hắn từng bước một đi về phía trước, nhìn tên Chiến Đấu tộc nhân trước mặt không ngừng chửi rửa, rồi bất ngờ đâm tới!

Phập!

Chuỷ thủ cấp Bán Thánh đâm thẳng vào tim đối phương, khiến hắn ta từ từ gục xuống đất mà chết, nhưng miệng vẫn không ngừng lẩm bẩm: “Không phục... đánh nữa...”

Rồi hắn hoàn toàn tắt thở!

Phương Càn đi đến trước mặt Liên Sinh, hai tay dâng chuỷ thủ lên: “Đại Tổng Quân, thuộc hạ hoàn thành nhiệm vụ!”

“Người làm tốt lắm! Rất thích hợp để bước trên con đường Ma đạo. Chủ thủ này, ta thưởng cho người!”

“Đa tạ Đại Tổng Quản!”

Phương Càn lui về phía sau Lý Trường Sinh, lặng lẽ hỏi trong đầu: “Cùng đại ca, chủ thủ này rất sắc bén, là bảo bối phải không?”

“Một thanh chủ thủ Bán Thánh đỉnh phong mà thôi, có gì to tát đâu. Nhớ năm đó...”

“Được rồi, người đừng có mà khoác lác nữa. Người cho ta một món binh khí Đại La cũng được, ta đến binh khí Chân Võ còn không có đây này! Ta thấy người còn chẳng bằng trâu Đại Tổng Quản...” Phương Càn cắt ngang lời khoác lác của Cùng Kỳ trong đầu!

Cùng Kỳ phần uất găm gù hai tiếng, không nói gì nữa. Hiện tại hắn chỉ là linh hồn thể, nhiều nhất cũng chỉ có thể giúp Phương Càn tu luyện, cung cấp một ít công pháp, những chuyện khác thì lực bất tòng tâm!

Liên Sinh ngẩng đầu nhìn trời, lạnh lùng nói: “Truyền lệnh của bản tọa, ngày mai toàn quân tấn công Chiến Đấu thành!”

“Tuân lệnh!” Toàn bộ đám người Ma Giáo trong đại trướng đồng loạt cúi người nhận lệnh!

Ngày hôm sau, trong Chiến Đấu thành, vô số tộc nhân đứng trên tường thành, phần lớn đều mang thương tích, đó là do hôm qua chống cự đại quân Ma Giáo mà bị thương, nhưng không một ai lộ ra vẻ sợ hãi, ngược lại đều là vẻ mặt hung tợn!

Người dẫn đầu là một tộc nhân cao ba trượng, tu vi Bán Thánh cửu trọng, chính là tộc trưởng Chiến Đấu tộc - Chiến Thiên Địa! Nhìn đại quân Ma Giáo đang chậm rãi tiến đến, ánh mắt hắn tràn đầy sát khí và chiến ý!

“Ma Giáo dám đến tấn công chúng ta, Chiến Đấu tộc chúng ta có sợ bọn chúng không?”

“Không sợ! Sợ cái rắm! Đánh cho chúng tan xác!”

“Đúng vậy! Tộc trưởng, hạ lệnh đi! Đại đao của ta đã khát máu lắm rồi!”

“...”

Vô số tiếng hò hét xin chiến vang lên, chấn động cả Chiến Đấu thành!

Chiến Thiên Địa gập đầu. Chiến Đấu tộc bọn họ sinh ra là để chiến đấu, cả đời chỉ có chiến đấu, hoặc là đang trên đường đi chiến đấu, có thể nói là không biết sợ là gì, ngay cả hoàng tộc Thanh Khâu Quốc không dám trêu chọc bọn họ!

Lúc này, Liên Sinh đứng trước cổng thành, nhìn Chiến Thiên Địa trên tường thành với ánh mắt thích thú!

“Đại Tổng Quản, kẻ đó chính là tộc trưởng đương nhiệm của Chiến Đấu tộc - Chiến Thiên Địa, tu vi Bán Thánh cửu trọng!” Tiền Ngọc Kỳ ở bên cạnh cung kính bẩm báo.

“Tộc trưởng đương nhiệm?”

Liên Sinh lộ vẻ tò mò. Phải biết rằng, đến cảnh giới Bán Thánh thì tuổi thọ phải tính bằng đơn vị mười vạn năm, một đời tộc trưởng có thể kéo dài đến mấy chục vạn năm. Nói “tộc trưởng đương nhiệm” nghe thật kỳ quái!

Tiền Ngọc Kỳ cũng lộ vẻ khác lạ, nói: “Chiến Đấu tộc này gần một vạn năm nay đã thay đổi mười hai đời tộc trưởng, mười một đời trước đều tử trận! Thậm chí còn nghe nói có một vị khiêu khích một vị Đại Thánh đi ngang qua, kết quả bị đánh chết ngay tại chỗ!”

Mẹ kiếp! Ngay cả Liên Sinh trầm ổn cũng phải há hốc mồm. Tộc đàn này có thể sống sót đến bây giờ, quả thật không

dễ dàng!

“Đi thôi! Đưa bọn chúng lên đường!” Liên Sinh phát tay, đại quân Ma Giáo lập tức lao về phía thành trì!

“Giết!” Tộc nhân Chiến Đấu tộc đồng loạt nhảy xuống khỏi thành, dũng cảm nghênh chiến!

Chiến Thiên Địa đánh ra một chưởng về phía Liên Sinh, quát lớn: “Toái Long Liệp Hồ Chưởng!”

Khí tức hung hãn ngập trời!

“Trảm!” Liên Sinh lạnh lùng, kiếm khí huyết tinh lập tức chém ra!

Rầm! Tê Lạp!

Một tiếng chấn động, Chiến Thiên Địa bị đánh bay ra hơn ngàn mét, miệng phun máu tươi, còn Liên Sinh vẫn đứng im, cao thấp đã phân!

Thế nhưng Chiến Thiên Địa không chút do dự, lại xông về phía Liên Sinh, dư âm kinh khủng trên không trung không ngừng tản ra!

Đại quân Ma Giáo và Chiến Đấu tộc bên dưới cũng lao vào chém giết, thực lực vẫn nghiền ép như cũ, Chiến Đấu tộc hoàn toàn bị tàn sát, nhưng lần này có một điểm khác biệt. Trước kia khi Ma Giáo tàn sát thành trì khác, cho dù ban đầu có chống cự, sau đó cũng đều là cảnh tượng cầu xin tha thứ khắp nơi!

Chương 275 - Thanh Khâu vong quốc

Nhưng lúc này, tuyệt nhiên không có tiếng cầu xin, chỉ có tiếng chiến đấu và tiếng gầm thét của đôi phương!

“Đánh! Không phục thì đánh! Tới đây!”

Đáng tiếc, tiếng gầm thét dù hung tàn đến đâu không thể bù đắp được chênh lệch về thực lực!

Bành!

Chiến Thiên Địa bị đánh bay ra hơn trăm dặm, quỳ gối giữa không trung, khóe miệng rướm máu, ánh mắt lộ ra chiến ý cuồng nhiệt, gầm lên: “Con... mẹ nó! Không phục!”

Dứt lời, đầu gục xuống, tắt thở. Tộc trưởng đời thứ mười hai của Chiến Đấu tộc sau gần một vạn năm, đã bỏ mạng!

Lý Trường Sinh bay đến bên cạnh Liên Sinh, trầm giọng nói: “Đại Tổng Quân, có cần giữ lại một vài tộc nhân Chiến Đấu tộc không? Ta thấy tộc này quả thật rất hung hãn! Có thể bắt một ít ném vào rừng rậm thử luyện của Ma Giáo, cho các đệ tử mới gia nhập luyện tập!”

Liên Sinh nghe xong gật đầu: “Có thể!”

Trận chiến bên dưới kéo dài đến tận nửa đêm, gần một nửa tộc nhân Chiến Đấu tộc bị đánh ngất bất sống, số còn lại đều tử trận!

Toàn bộ Chiến Đấu Thành biến thành một tòa thành chết!...

Kinh đô Thanh Khâu Quốc, bên trong đại điện, một con Cửu Vĩ Hồ không lồ ngồi trên cao, vẻ mặt nghiêm nghị!

Một lão già Hồ tộc cúi người hành lễ:

“Quốc chủ, Chiến Đấu tộc tuy dũng mãnh, nhưng chắc chắn không chèo chống nổi, hay là chúng ta chạy trốn đi!”

“Trốn? Sao có thể trốn? Thanh Khâu Quốc là cơ nghiệp ta gây dựng mấy vạn năm, có chết, ta cũng phải chết ở đây!”

“Hồ lão nghe lệnh!”

“Lập tức dẫn các đệ tử tinh anh của tộc ta rời khỏi Thanh Khâu Quốc, tìm nơi khác mà sinh sống!”

“Còn nữa, ngươi hãy đến Cửu Đỉnh Tông báo tin cho Tam công chúa, nói nàng không cần báo thù cho ta, hãy theo Triệu Lập cho tốt, tương lai hẳn nhất định bất phàm, thậm chí có thể đạt đến cảnh giới Tôn Giả kinh thiên động địa!”

Lão già Hồ tộc nhìn quốc chủ, thở dài, cúi người hành lễ lần nữa, thân hình chậm rãi biến mất khỏi đại điện!

Lúc này, hơn phân nửa sinh linh trong kinh đô Thanh Khâu Quốc đã chạy trốn, những kẻ ở lại hầu hết đều là Hồ tộc và một số tộc trung thành với Thanh Khâu!

Tất cả đều đứng trên tường thành, nhìn đại quân Ma Giáo đang tiến đến từ xa, trong mắt vừa có sợ hãi, vừa có kiên định!

Đại chiến sinh tử của Thanh Khâu sắp sửa bùng nổ!

Thanh Khâu Quốc Chủ bay lên không trung, nhìn đại quân Ma Giáo đối diện, trong mắt lộ ra một tia điên cuồng, quát lớn:

“Hỡi lấy con dân, trăm chính là Tô Liệt, Quốc Chủ Thanh Khâu quốc. Nay Ma Giáo đến xâm phạm bờ cõi, trăm tuy không giữ nổi, nhưng thà chết không chạy trốn, đó là niềm kiêu ngạo của trăm!”

“Kẻ nào muốn rời đi, hãy mau buông binh khí, lập tức rời khỏi đây. Trẫm sẽ chiến đấu đến hơi thở cuối cùng, tranh thủ thời gian cho các người chạy thoát!”

Vô số sinh linh phía dưới nhìn lên Thanh Khâu Quốc Chủ tựa như đỉnh thiên lập địa, trong mắt lộ ra vẻ tin phục, đây chính là Quốc Chủ của bọn họ, vị minh quân sẵn sàng liều mạng vì bọn họ!

“Bẩm Quốc Chủ, Nguyệt Xà tộc chúng thần quyết không rời bỏ, nguyện cùng Ma Giáo kia sống chết một phen!”

“Quốc Chủ, chúng thần tử sao có thể bỏ đi, phải cùng Ma Giáo kia quyết một trận sống mái!”

“Sống chết một phen! Sống chết một phen!”

Tiếng hô vang dội khắp kinh thành, trên mặt mỗi sinh linh đều toát lên vẻ bi tráng và phần uất. Cớ sao Ma Giáo dám cả gan xâm lược, quē hương của bọn họ há có thể để mặc cho lũ giặc giày xéo!

“Tốt, tốt lắm! Các người hãy theo trẫm, giết đến khi trời đất u ám!”

“Giết! Giết một tên đủ vốn, giết hai tên lời to!”

“Giết...”

Sinh linh trong kinh thành ào ào nhảy xuống tường thành, lao về phía đại quân Ma Giáo, mỗi người đều mang theo tâm thế tử chiến, điên cuồng thi triển bí pháp, bất kể có di chứng hay không, giờ phút này bọn họ chỉ muốn tiêu diệt lũ ác đồ dám xâm chiếm quốc gia của mình!

Nhưng đại quân Ma Giáo là ai? Chúng là những kẻ đã trải qua vô số trận chiến lớn nhỏ, tay ai cũng nhuốm đầy máu tươi, từng tàn sát vô số sinh linh. Những sinh linh trước mắt chẳng

qua chỉ là đám tu vi thấp kém, cho dù là ác quỷ từ địa ngục chui ra, bọn chúng cũng chẳng hề e ngại!

Hai bên đại quân chỉ trong nháy mắt đã giao chiến kịch liệt. Tình thế cuối cùng của Thanh Khâu quốc dốc toàn lực ra chiến đấu, cộng thêm bí pháp được thi triển, trong nhất thời đã chặn đứng được thế công của đại quân Ma Giáo, nhưng cái giá phải trả chính là sinh mạng của vô số sinh linh!

Trên không trung, Thanh Khâu Quốc Chủ Tô Liệt nhìn hai bóng người đứng đối diện, bất giác thở dài.

Mười mấy năm trước, ngay cả Chu Khung của Ma Giáo trong mắt hắn cũng chỉ như một tên tiểu tốt. Thế mà giờ đây, hắn ta dám cả gan tấn công Thanh Khâu quốc, bản thân Chu Khung còn chẳng cần lộ diện, chỉ phái hai tên thủ hạ tới đây!

“Hai vị chắc hẳn là Liên Sinh, đại tổng quản Ma Giáo và Lý Trường Sinh, đường chủ Thanh Long đường?”

Chương 276 - Tổng bộ Ma Giáo di đời 1

“Chu Khung phái các người tới đây, chẳng phải tự tìm đường chết sao? Trẫm không phải hạng phế vật như Võ hoàng đế!”

Lý Trường Sinh lắc đầu, lao xuống tham chiến. Liên Sinh cười khẽ, hẳn biết rõ đối phương là cao thủ Bán Thánh thập trọng, nhưng hẳn cũng là thiên tài tuyệt thế Bán Thánh cửu trọng. Giáo chủ có thể vượt một đại cảnh giới giết người, chẳng lẽ hẳn không thể vượt qua một tiểu cảnh giới hay sao? Nếu không thì chức vị đại tổng quản Ma Giáo của hẳn chẳng phải vô dụng ư?

“Bạch hồ ly, bộ da lông của người thật khiến bản tổng quản thích thú!”

“Trẫm!”

Liên Sinh cười lạnh một tiếng, không nói thêm lời nào, thân hình nhanh như chớp lao về phía Tô Liệt, một kiếm mang theo huyết hà chém thẳng về phía Tô Liệt, uy áp khủng khiếp ập xuống!

Ánh mắt Tô Liệt ngưng tụ, một kiếm này của đối phương rõ ràng đã vượt qua giới hạn của Bán Thánh cửu trọng. Xem ra Chu Khung phái hẳn tới đây quả nhiên là có âm mưu, Liên Sinh này thật không thể xem thường!

Tô Liệt vội vàng hét lớn: “Hồ Trấn Cửu Châu!”

Uy áp vô tận từ người Tô Liệt bùng phát!

Rầm!

Vụ va chạm kinh thiên động địa khiến hư không rung chuyển dữ dội, không gian như muốn vỡ vụn.

Chấn động hơi lắng xuống, Liên Sinh vẫn đứng vững, Tô Liệt lại bị hất văng ra xa hơn ngàn mét, khuôn mặt nhăn nhó vì đau đớn, một tay ôm lấy cánh tay trái, máu tươi không ngừng tuôn ra từ miệng. Trên bầu trời, một cánh tay hồ ly chậm rãi rơi xuống.

Chỉ một kiếm, Tô Liệt đã bị trọng thương, trong khi Liên Sinh lại không hề hấn gì!

Liên Sinh lạnh lùng nhìn Tô Liệt, ánh mắt đầy khinh miệt:

“Người không được!”

Phốc!

Tô Liệt trong miệng máu tươi càng phun ra nhiều hơn, hẳn đường đường là Thanh Khâu Quốc chủ, là kẻ sáng lập hoàng triều, là cao thủ Bán Thánh thập trọng đỉnh phong, vậy mà lại bị một tên nhóc chưa đầy trăm tuổi nói là không được! Thật là bi ai!

“Được, hôm nay bốn vương sẽ cho người thấy bốn vương được hay không, Hồ Loạn Thiên Hạ!”

Tô Liệt ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, dung mạo trong nháy mắt trở nên thanh tú, hết như nữ tử, trên bầu trời hiện ra hư ảnh Cửu Vĩ Hồ cực lớn!

Hư ảnh vừa xuất hiện, không gian nháy mắt bị ép đến nổi lên từng trận gợn sóng, không ngừng sụp đổ, phảng phất như có một cường giả tuyệt thế sắp giáng lâm!

Bí pháp này chính là công pháp truyền thừa của Cửu Vĩ Hồ bọn hắn, theo ký ức ghi lại thì đây là do vị tổ tiên Cửu Vĩ

Thiên Tôn cảnh sáng tạo ra! Chỉ trong nháy mắt có thể tăng lên gấp năm lần chiến lực!

Liên Sinh nhìn bóng dáng Cửu Vĩ hiện ra trước mặt, ánh mắt lộ ra một tia âm lãnh, toàn thân đột nhiên tản ra âm khí vô tận, nhiệt độ trong vòng vạn dặm xung quanh lập tức giảm xuống!

“Trảm!”

Lại một tiếng quát lớn vang lên, giữa bầu trời phảng phất như có một tia ba động, đáng tiếc ở đây không có cao thủ, nếu không chắc chắn sẽ kinh hãi kêu lên.

Âm chi pháp tắc!

Không sai, Liên Sinh đã lĩnh ngộ được Âm chi pháp tắc, tuy chỉ mới lĩnh ngộ được một chút, nửa tháng trước, Chu Khung đã đưa Pháp Tắc Châu ẩn chứa Âm chi pháp tắc cho y, đương nhiên là vì ngộ tính của Chu Khung tăng tiến quá nhiều, sau khi lĩnh ngộ xong Âm chi pháp tắc, Pháp Tắc Châu vẫn còn dư lại một chút uy lực!

Bởi vậy Chu Khung mới thử đưa Pháp Tắc Châu cho Liên Sinh, có thể là do thể chất thích hợp, cũng có thể là vì nguyên nhân khác, Liên Sinh vậy mà dựa vào chút uy lực còn sót lại, lĩnh ngộ được Âm chi pháp tắc!

Rầm!

Rầm!

Kiểm quang màu xám kinh thiên xé rách hư ảnh Cửu Vĩ Hồ trên bầu trời, tựa như muốn xé rách cả thương khung!

Phốc!

Chấn động kinh khủng khiến cho những sinh linh đang giao chiến bên dưới đều ngẩng đầu nhìn lên! Bụi mù dần dần lắng xuống, không gian khôi phục lại sự yên tĩnh!

Tô Liệt đứng giữa không trung, ánh mắt lộ ra một tia u ám, khóe miệng rướm máu, há miệng muốn nói gì đó, nhưng lại bất lực!

Một kiếm vừa rời của Liên Sinh đã chém đứt toàn bộ sinh cơ của hắn, Tô Liệt gắng gượng ngẩng đầu nhìn Liên Sinh đối diện, khóe miệng run rẩy, thốt ra hai chữ chỉ có bản thân mới nghe được: “Bội phục!”

Sau đó đầu nghiêng sang một bên, hoàn toàn đoạn tuyệt khí tức!

Sinh linh Thanh Khâu Quốc phía dưới nhìn thấy Tô Liệt tử vong, trong mắt đều lộ ra vẻ tuyệt vọng, mặc dù không còn hy vọng gì, nhưng cái chết của quốc chủ vẫn khiến bọn hắn khó lòng tiếp nhận!

“Giết, báo thù cho quốc chủ!”

“Yêu ma, ta muốn ngươi chết!”

Tất cả sinh linh Thanh Khâu đều điên cuồng lao vào chém giết quân đội Ma Giáo!

Đáng tiếc, kêu gào không thể thay thế cho thực lực, hung hãn không sợ chết không thể bù đắp được chênh lệch thực lực, thế giới huyền huyễn, thực lực mạnh mẽ mới có thể trấn áp hết thảy!

Tiếng chém giết kéo dài hai canh giờ, dần dần nhỏ đi, cuối cùng biến mất không còn dấu vết, điều này chứng tỏ Thanh Khâu Quốc chính thức diệt vong!

Chương 277 - Tổng bộ Ma Giáo di dời 2

Liên Sinh trên bầu trời nhìn thi thể hồ ly khổng lồ đối diện, đưa tay chụp lấy, sau đó tùy ý vung tay, huyết nhục bên trong lập tức tan biến, chỉ còn lại bộ da lông trắng muốt!

Y lấy ra một cái hộp gấm, cẩn thận đặt bộ da lông vào trong!

Lý Trường Sinh toàn thân nhuốm máu bên dưới rung người một cái, máu tươi trên người lập tức bị chấn động đến bắn ra, hấn ngửa mặt lên trời cười lớn, bay lên không trung, nhìn Liên Sinh nói:

“Đại tổng quản, quả nhiên vẫn là chiến đấu chém giết thống khoái nhất!”

Liên Sinh nhìn Lý Trường Sinh, khẽ cười một tiếng, phát tay, một ám vệ áo bào đen hiện ra sau lưng.

“Đi mau, bẩm báo tin tức nơi này cho Giáo chủ! Thanh Khâu quốc đã diệt vong, ngoại trừ thế lực thần phục, toàn bộ đều bị tiêu diệt!”

“Vâng!” Ám vệ đáp lời, thân hình tan biến giữa không trung.

Bên kia, tổng đàn Thiên Ma Phong của Ma Giáo, trong đại điện, Chu Khung đang nhắm mắt lĩnh hội Thương Khung Huyết Minh Thể. Thể chất này còn ẩn chứa nhiều uy lực cần Chu Khung tự mình khai phá!

Đại Bạch nằm nhoài một bên, vẻ mặt chán chường.

Thời gian tựa như thoát cái đã trôi qua, Chu Khung bỗng mở mắt, nhìn xuống dưới đại điện.

Thân hình Địa Tam chậm rãi hiện ra, quỳ một gối.

“Khởi bẩm Giáo chủ, Đại tổng quản truyền tin, Thanh Khâu quốc đã bị diệt, tất cả thế lực trong nước đều thần phục, quốc chủ cũng bị Đại tổng quản chém giết!”

“Tốt! Bồn tọa đã rõ!”

Địa Tam cáo lui, lui khỏi đại điện.

Trong tay Chu Khung xuất hiện một cái mộc điều đen kịt. Đây chính là ngón tay vàng mà hắn đoạt được từ nhân vật chính Triệu Vô Cực. Địa bàn càng rộng lớn, tốc độ tu luyện càng thêm nhanh chóng!

Hiện tại, cộng thêm địa bàn của Đại Võ hoàng triều và Thanh Khâu quốc, tốc độ tu luyện đã tăng lên gấp trăm lần. Nếu thêm vào uy lực của Thương Khung Huyết Minh Thể, dù có phần trùng lặp nhưng tốc độ vẫn có thể đạt tới hai trăm lần!

Với tốc độ này, cho dù Chu Khung chỉ tu luyện thông dong, nhiều nhất cũng chỉ vài chục năm là có thể đột phá đến Thánh Giả cảnh. Phải biết, cho dù là thiên tài yêu nghiệt, muốn đột phá Thánh cảnh cũng cần đến hàng vạn năm tích lũy!

Đáng tiếc, Chu Khung lại không muốn lãng phí thời gian như vậy, hắn muốn dùng tốc độ nhanh nhất để đạt đến đỉnh phong thế giới!

Bởi vậy, địa bàn của Ma Giáo càng rộng lớn càng tốt, tài nguyên càng phong phú càng tốt!

Thời gian thấm thoát thoi đưa, ba ngày sau, tại Thiên Ma điện.

Chu Khung uy nghiêm ngồi trên ghế Ma Long, hai bên dưới là các bậc cao tăng Ma Giáo.

“Lý Trường Sinh, bầm báo phạm vi thể lực hiện tại của Ma Giáo!”

Lý Trường Sinh bước ra khỏi hàng ngũ, cung kính đáp:

“Khởi bầm Giáo chủ, hiện tại Ma Giáo chúng ta đã nắm giữ tổng cộng bốn ngàn ba trăm tòa thành trì! Trong đó có mười ba tòa thành trì lớn!”

Thành trì lớn là nơi có hơn một tỷ sinh linh cư trú, ví dụ như kinh đô Thanh Khâu quốc hay hoàng thành Đại Võ.

Chu Khung gật đầu.

“Thiên Nhất, tình hình bên ngoài thế nào?”

Thiên Nhất mình mặc áo bào đen, mặt nạ kim cương che khuất dung nhan, bước ra, trầm giọng bẩm báo:

“Khởi bầm Giáo chủ, khu vực ba mươi tỷ dặm xung quanh Đại Võ và Thanh Khâu quốc được gọi là Bắc Cương! Diện tích chiếm khoảng một phần trăm Dương Châu! Trong khu vực này có tổng cộng bốn trăm ba mươi một thể lực đạt đến Bán Thánh cấp! Phần lớn là tông môn, số ít là hoàng triều!”

“Linh khí ở Bắc Cương mỏng manh, nên không có thể lực Thánh cấp, tuy nhiên một số tông môn có thể che giấu cường giả Thánh Giả cảnh!”

Nghe Thiên Nhất bẩm báo xong, các cao tăng Ma Giáo đều mỉm cười gật gù. Có thể nói, thực lực hiện tại của Ma Giáo đã được xem là đỉnh phong tại Bắc Cương, không còn phải e dè như lúc mới đối đầu với Đại Võ hoàng triều nữa!

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên đâu?”

“Thuộc hạ có mặt!”

“Hai người hãy dẫn dắt thuộc hạ tiếp tục bành trướng địa bàn của Ma Giáo. Mười năm, bốn tọa muốn toàn bộ Bắc Cương chỉ có tiếng nói của Ma Giáo!”

“Tuân lệnh!” Liên Sinh và Bạch Hạo Thiên đồng thanh lĩnh mệnh.

“Các Ma vương, Hộ pháp khác theo hỗ trợ!”

“Tuân lệnh!”

Sau đó, các bậc cao tăng Ma Giáo tiếp tục bẩm báo một số sự việc khác. Nửa canh giờ sau, triều hội kết thúc, mọi người lần lượt lui ra.

Chu Khung tiếp tục nhắm mắt tu luyện. Đại Bạch nhìn Liên Sinh rời đi, liền đứng dậy chạy theo.

Liên Sinh vừa ra khỏi đại điện, đã bị Đại Bạch đuổi theo!

“Liên Sinh đại nhân, chờ chút!”

Liên Sinh nhìn Đại Bạch chạy đến trước mặt mình, vẻ mặt vui vẻ nhìn mình, ánh mắt lộ ra một tia ý cười!

“Có chuyện gì?”

Đại Bạch ngẩng đầu nhìn Liên Sinh, ánh mắt lộ vẻ ngượng ngùng. Toàn bộ Ma Giáo ngoại trừ Chu Khung, hẳn chỉ có một chút tôn kính đối với Liên Sinh, nên căn bản không dám lừa gạt y, nhưng trông mắt Đại Bạch lại xoay chuyển, nghĩ tới điều gì đó!

“Cái kia, Liên Sinh đại nhân, ta nhớ người đã hứa trở về sẽ mang lễ vật cho ta, lễ vật đâu? Người không thể nói mà không giữ lời!”

Chương 278 - Một tay cầm núi 1

Nhìn thấy Liên Sinh vẫn cười cười, không nói gì, trong nháy mắt tâm trạng Đại Bạch liền sa sút, lắc đầu, đi về phía đại điện!

“Xem ra ngươi đã quên, lần sau nhất định phải nhớ kỹ đấy!”

“Chuyện đã hứa với ngươi, sao bọn tổng quản lại quên được, cho ngươi! Đây là da lông của Thanh Khâu Quốc chủ, ta cố ý mang về cho ngươi đấy!” Liên Sinh nhìn vẻ mặt thất vọng của Đại Bạch, lấy ra một cái hộp gấm ném tới!

Sau đó xoay người biến mất!

Đại Bạch cầm một cái hộp gấm bay tới, nhanh chóng mở ra, một tấm da lông hồ ly màu trắng xuất hiện trước mắt, khoe miệng lộ ra ý cười, ngậm da lông chạy vào trong đại điện!

Đặt bộ lông bên cạnh ghế ngồi Ma Long, nằm lên, thoải mái duỗi lưng một cái!

Chu Khung mở to mắt, nhìn Đại Bạch đang nằm ngủ trên tấm da lông hồ ly, vẻ mặt bất đắc dĩ, thật biết hưởng thụ, biết làm một cái ổ thoải mái!

Địa Tam gõ ghế ngồi, xuất hiện trước mặt!

“Chuyện của Triệu Lập điều tra thế nào rồi?”

“Khởi bẩm Giáo chủ, Địa bộ điều tra lượng lớn ký ức của Thanh Khâu hoàng tộc, được biết Triệu Lập kia hiện tại là Thánh Tử của Cửu Đỉnh tông, Cửu Đỉnh tông là một trong

những thế lực đỉnh cấp Dương Châu, có cường giả Đại Thánh đỉnh phong!”

“Hiện tại tu vi của Triệu Lập vẫn chưa rõ, nhưng hình như hẳn sắp cưới tam nữ nhi của Thanh Khâu Quốc chủ!”

Chu Khung nghe xong gật đầu, Triệu Lập này thật đúng là rất may mắn, vậy mà lại bá nhập đỉnh cấp tông môn làm Thánh Tử, một tiểu thế giới lại có thể sinh ra nhân vật chính như vậy, cũng thật là lợi hại, phải nhanh chóng kiếm chút điểm phản diện mới được, con cừu béo bở Triệu Lập này có thể giết được rồi!

“Người hãy đến hoàng thành Đại Võ một chuyến, để tất cả sinh linh rời đi trong vòng hai canh giờ, nếu không thì không cần rời đi nữa!”

“Tuân lệnh!” Địa Tam đáp lời, biến mất trong đại điện!

Cũng nên dùng thử một chút thủ đoạn của Thương Khung Huyết Minh Thể rồi!...

Trong Thiên Ma phong, tất cả mọi người của Ma Giáo đều đang bận rộn, lúc này một giọng nói lạnh như băng vang vọng khắp Thiên Ma phong!

“Bản tọa là Chu Khung, tất cả đệ tử Ma Giáo lát nữa không cần kinh hoảng, bản tọa quyết định dời tổng đàn Ma Giáo đến hoàng thành Đại Võ! Cự Linh, hãy ổn định Thiên Ma phong!”

“Tuân theo pháp chỉ!” Cự Linh xuất hiện trên Thiên Ma phong, quỳ một chân xuống lĩnh mệnh.

Lúc này, tất cả mọi người Ma Giáo đều lộ vẻ nghi hoặc!

Di dời?

Tổng đàn dời đến hoàng triều Đại Võ, vậy Thiên Ma phong phải làm sao?

Như cảm nhận được điều gì đó, tất cả đệ tử Ma Giáo đều đồng loạt ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên Thiên Ma phong xuất hiện một bóng người, mặc chiến bào Ma Thần, toàn thân ma điểm ngập trời, khí phách cuộn cuộn xông thẳng lên trời, chính là Giáo chủ của bọn họ, Chu Khung!

Chu Khung trên bầu trời nhìn Thiên Ma phong khổng lồ phía dưới, chậm rãi vươn một tay ra, chỉ thấy bàn tay càng lúc càng lớn, chẳng mấy chốc đã to bằng một phần ba ngọn núi!

Đây là Chu Khung kết hợp công năng ẩn giấu của Thương Khung Huyết Minh Thể cùng với Thương Khung Sinh Tử Thủ, lĩnh ngộ ra một loại thủ đoạn mới, uy lực vô cùng kinh người!

Bàn tay Thương Khung trực tiếp chụp tới Thiên Ma phong, năm ngón tay nắm chặt, chậm rãi nhấc lên!

“Nâng lên cho bản tọa!”

Theo tiếng quát lớn của Chu Khung, ngọn núi bắt đầu rung chuyển dữ dội, phạm vi vạn dặm xung quanh Thiên Ma phong như thể xảy ra thiên tai, xuất hiện từng đường nứt sâu thăm thẳm!

Bên trong Thiên Ma phong cũng rung chuyển dữ dội, nhưng theo từng đạo thần quang từ trong núi phát ra, ngọn núi dần dần yên ổn trở lại! Ấy là Cự Linh ra tay!

Lúc này, Thiên Ma phong cao không biết mấy trăm vạn trượng đã bị bàn tay khổng lồ kia nắm lấy, chậm rãi bay lên không, càng bay càng cao, sau đó bàn tay to nắm lấy ngọn núi bay về phía hoàng thành Đại Võ!

Tất cả sinh linh trong vòng vạn dặm dưới Thiên Ma Phong đều ngẩng đầu nhìn Thiên Ma Phong bị bàn tay to kia bắt đi, điên cuồng dụi mắt!

“Ta hoa mắt rồi sao, Thiên Ma phong bị bắt đi mất rồi!!!”

“Mẹ nó, bàn tay lớn kia là của Chu ma đầu, vậy mà có thể nắm được cả Thiên Ma phong, sao có thể như thế được!!!”

“Đi, đi xem thử, Chu ma đầu kia muốn đem Thiên Ma phong đi đâu, thật oai phong, về sau chuyện này tuyệt đối là thứ để lão tử đem ra khoe!”

Chu Khung chậm rãi phi hành trên không trung, một tay nắm lấy Thiên Ma Phong không biết bao nhiêu vạn trượng, cảm giác này phải nói thế nào đây, tựa như một con kiến, chỉ dùng một tay đã có thể dễ dàng nhắc bổng con voi, quả thật là bá đạo vô song!

Đương nhiên là chẳng có kẻ nào dám đến gần, dù sao nếu Chu ma đầu mà nhìn bọn chúng không vừa mắt, một chưởng đánh chết bọn chúng, vậy chẳng phải là chết oan uổng sao!

Lúc này, hoàng thành Đại Võ đã có rất nhiều sinh linh rời đi theo Ma Giáo, những kẻ còn lại đều là một số thế gia cổ xưa, bọn chúng đã cắm rễ ở hoàng thành này mấy vạn năm, nơi đây có quá nhiều thứ mà bọn chúng đã dày công sắp đặt, cho nên bọn chúng không hề rời đi!

Chương 279 - Một tay cầm núi 2

Trên không trung bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, một thân áo bào đen, đeo mặt nạ hoàng kim, khí thế Bán Thánh thất trọng trực tiếp bao phủ toàn bộ hoàng thành, chính là Địa Tam!

Tất cả sinh linh trong hoàng thành đều ngẩng đầu nhìn lên không trung! Bán Thánh thất trọng, vào lúc này dám dùng khí thế bao phủ hoàng thành, không cần nghĩ cũng biết là người của Ma Giáo, tuy rằng không biết đối phương muốn làm gì, nhưng tất cả mọi người đều có một dự cảm chẳng lành!

Địa Tam trên không trung chậm rãi mở miệng, một thanh âm lạnh như băng truyền vào tai tất cả sinh linh trong hoàng triều!

“Pháp chỉ của Giáo chủ, trong vòng hai canh giờ tất cả sinh linh trong hoàng thành lập tức rời đi, nếu không thì đừng hòng mà đi!”

Một câu nói trực tiếp khiến sinh linh trong thành ngơ ngác, rời đi trong vòng hai canh giờ, đây chẳng phải là đang nói đùa hay sao!

“Sao lại thế được, Chu ma đầu kia đuổi chúng ta đi để làm gì chứ!”

“Ta không đi, Thanh Tuyết tộc ta đã đóng quân ở hoàng thành này hơn vạn năm, tất cả căn cơ đều ở đây, ta không đi!”

Lúc này Quân Cơ đại thần ngồi trong phủ đệ của mình ngẩng đầu nhìn Địa Tam phía trên, nhấp một ngụm trà, khẽ thở

dài một hơi, lão quản gia đứng phía sau ông!

“Lão gia, chúng ta chuyển đi sao ạ?”

“Chuyển! Chúng ta không thể nào trêu vào Ma Giáo, kẻ mạnh nuốt kẻ yếu là lẽ thường tình, bảo tất cả con cháu trong tộc tập trung lại, trong vòng một canh giờ phải rời khỏi thành, còn nữa, mang tất cả nội tình của gia tộc đi, ta có linh cảm hoàng thành này sắp có đại sự xảy ra!”

“Vâng!” Lão quản gia nhìn Quân Cơ đại thần vẫn giữ được bình tĩnh trước mặt, gương mặt lộ vẻ bội phục, gia chủ nhà mình, quả nhiên lúc nào cũng trầm ổn như vậy, Thái Sơn sụp đổ trước mặt mà sắc mặt không đổi!

Ngay lúc này, thanh âm của Địa Tam trên không trung lại vang lên lần nữa:

“A, ta quên mất chưa nói, Giáo chủ hạ pháp chỉ cách đây nửa canh giờ rồi, cho nên thời gian dành cho các người chỉ còn lại có nửa canh giờ thôi!”

Khụ! Khụ! Khụ!

Quân Cơ đại thần đang uống trà thiếu chút nữa thì sặc chết, ông lập tức đứng bật dậy, nhìn lão quản gia quát lớn:

“Đi mau, lập tức mang những bảo vật quan trọng của gia tộc đi, những thứ không quan trọng thì bỏ lại hết, mau chóng rời khỏi thành, nhanh! Nhanh lên! Người còn đứng đó làm gì nữa!”

Lão quản gia nhìn thấy Quân Cơ đại thần bỗng nhiên trở nên điên cuồng như vậy, không dám do dự, vội vàng xoay người chạy ra ngoài!

Đồng thời toàn bộ hoàng thành hoàn toàn hỗn loạn, vô số sinh linh điên cuồng chạy ra khỏi thành, người người nhà nhà

đều tay rách rách mang, chỉ trong chưa đầy nửa canh giờ, trong hoàng thành cơ bản đã không còn bóng người nào nữa!

Nhưng vẫn còn một số gia tộc ôm tâm lý may mắn, không chịu rời đi, bởi vì nội tình mà gia tộc bọn chúng gây dựng đều ở hoàng thành này, nửa canh giờ thì làm sao có thể mang đi hết được, tuy rằng Ma Giáo rất đáng sợ, nhưng nội tình của gia tộc cũng rất quan trọng!

“Nhanh lên, thời gian Ma Giáo cho đã sắp hết rồi, bà nương nhà ngươi còn lề mề cái gì nữa!”

“Còn một cửa tiệm ở Đông Thành chưa kịp thu dọn bảo vật, thu dọn xong rồi chúng ta đi, sẽ không tốn quá nửa canh giờ đâu!”

“Haiz, ngươi thật đúng là muốn tiền đến mức không cần mạng nữa mà!”

Cảnh tượng như vậy trong hoàng thành, đâu đâu cũng có thể nhìn thấy!

Ngay lúc này, tất cả sinh linh còn ở lại trong hoàng thành đều cảm thấy bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại! Một cỗ uy áp cực kỳ cường đại bao phủ lấy toàn bộ hoàng thành, mặt đất không ngừng rung chuyển, tựa như đang run sợ trước một sức mạnh vô địch nào đó!

Những sinh linh còn sót lại trong thành đều đồng loạt ngẩng đầu lên, và rồi bọn chúng nhìn thấy một cảnh tượng mà cả đời này bọn chúng sẽ không bao giờ quên được!

Chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một ngọn núi không biết mấy ức vạn trượng, đỉnh núi bị một bàn tay khổng lồ nắm lấy!

Cảnh tượng dường như không thể nào xuất hiện này cứ thế hiện ra!

“Đó là Chu ma đầu, sao có thể như thế được? Ngọn núi lớn như vậy, Thánh Cảnh không thể nào nắm lên nổi, hấn vậy mà trực tiếp cách mấy ức dặm đã bắt được Hoàng Thành này!”

“Hấn muốn làm gì? Xong rồi, hấn muốn đặt Thiên Ma Phong ở vị trí Hoàng Thành!!”

“Sao hấn có thể như vậy, a! Nội tình gia tộc!”

Chỉ thấy trên bầu trời, ngọn núi khổng lồ dưới sự khổng chế của bàn tay khổng lồ chậm rãi rơi xuống Hoàng Thành phía dưới!

Đồng thời, tất cả các gia tộc còn tồn tại trong Hoàng Thành đều mở ra nội tình, trong nháy mắt vô số trận pháp phóng lên trời, như muốn chống cự ngọn núi đang rơi xuống!

Thế nhưng, chỉ như bộ ngựa đầu xe!

Ngọn núi không gặp bất kỳ trở ngại nào, tất cả nội tình, trận pháp, đều tựa như đậu hũ, vỡ vụn!

Rầm!

Rầm!

Rầm!

Ngọn núi hoàn toàn rơi xuống, Hoàng Thành bị nện chìm xuống hơn vạn mét, tất cả sinh linh không rời khỏi trong thành đều hóa thành tro bụi, cho dù là võ giả Bán Thánh cảnh!

Chương 280 - Ngày động phòng hoa chúc của Triệu Lập

Dư uy khủng khiếp đánh bay sinh linh vừa mới chạy ra chưa xa, bụi mù cuộn cuộn che khuất bầu trời, hồi lâu, bụi mù từ từ tan đi, vị trí Hoàng Thành cũ đã biến thành Thiên Ma Phong cao không biết bao nhiêu trượng!

Đồng thời một giọng nói lạnh như băng truyền khắp vạn dặm!

“Bồn tọa Chu Khung, sau này vạn dặm xung quanh Thiên Ma Phong là cấm địa, kẻ nào tùy tiện bước vào, chém!”

Tất cả sinh linh ra khỏi thành từ sớm, trong nháy mắt lui ra ngoài phạm vi vạn dặm, ngẩng đầu nhìn Thiên Ma Phong khổng lồ trước mặt, cùng với những sinh linh chắc chắn đã bỏ mạng phía dưới, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đều bội phục sự quả quyết của bản thân!

“Quả nhiên, đối mặt với Ma Giáo chỉ có nghe lời mới bảo toàn được tính mạng!” Một sinh linh vui mừng nói.

Những sinh linh khác không phản bác, dù sao đây cũng là sự thật, chốc lát sau tất cả sinh linh vây xem đều rời đi, chẳng qua cũng mang theo một truyền thuyết!

“Người có biết không, Chu ma đầu kia căn bản không phải người, mà là Ma Thần chuyển thế, duỗi tay là có thể bắt nhặt nguyệt!”

Truyền thuyết tương tự ngày càng nhiều, nhưng tóm lại là Chu ma đầu tuyệt đối không thể trêu chọc, lời của hắn bất kể đúng sai, đều phải nghe theo, nếu không chỉ có một con đường chết!

Mà lúc này, ở vị trí trung tâm Dương Châu!

Chín ngọn tiên sơn khổng lồ nối liền với nhau, ngọn nào cũng cao hơn Thiên Ma Phong, có thể thấy được tông môn này cường đại!

Nơi đây chính là tông môn đỉnh cấp của Dương Châu, Cửu Đỉnh Tông! Tông môn của Thiên Vận chi tử Triệu Lập!

Nguyên Dương Phong thuộc Cửu Đỉnh Tông, mà Cửu Đỉnh Tông có tất cả chín ngọn núi lớn. Mỗi ngọn núi đều do một vị Phong chủ cai quản, đồng thời cũng có một vị Thánh Tử!

Có nghĩa là, Cửu Đỉnh Tông có đến chín vị Thánh Tử. Triệu Lập chính là Thánh Tử của Nguyên Dương Phong! Lúc này, khắp Nguyên Dương Phong vô cùng náo nhiệt, yến tiệc linh đình, vô số sinh linh thiên kiều cụng ly chúc mừng!

Hôm nay là ngày đại hỉ của Thánh Tử Nguyên Dương Phong - Triệu Lập và nữ đệ tử thân truyền của Thiên Âm Phong Chủ - Tô Kỳ!

“Triệu Lập này quả là lợi hại! Vào tông môn chưa được mấy năm, dựa vào cảnh giới Đại La đã trở thành Thánh Tử, hiện tại lại đạt đến Bán Thánh cửu trọng!”

“Phải đấy! Hai ngày trước còn đánh bại Thánh Tử của Thiên Trụ Phong, ta thấy sau này hắn rất có thể sẽ trở thành Tông chủ!”

“Người ta thiên phú hơn người thì biết làm sao? Tùy tiện mang về một nữ hồ ly cũng được Thiên Âm Phong Chủ thu làm đệ tử thân truyền!”

Trong lời bàn tán tràn đầy sự ngưỡng mộ!

Giữa yến tiệc là một nam tử mặc hỷ phục, chính là Triệu Lập. Hắn mặt mày rạng rỡ, liên tục gật đầu với những lời chúc tụng xung quanh, ai mời rượu không từ chối!

Đến tận nửa đêm, tiễn khách xong, Triệu Lập vội vã vào phòng tân hôn. Sau nghi thức đơn giản, hắn vén khăn voan của Tô Kỳ lên.

“Kỳ Nhi, nàng thật đẹp! Từ nay về sau, nàng chính là thê tử của Triệu Lập ta!”

Tô Kỳ e lệ gật đầu, nhưng trong mắt thoáng nét lo âu.

“Triệu Lập, thiệp đã truyền tin thành hôn cho phụ vương, nhưng chưa nhận được hồi âm!”

Triệu Lập nhíu mày, “Kỳ Nhi, nàng đừng lo. Phụ vương nàng tu vi cao cường, ở Bắc Cương không ai dám động đến ông ấy đâu!”

Thấy vẻ lo lắng trên mặt Tô Kỳ biến mất, hắn vội vàng xoa tay, đẩy nàng ngã xuống giường, sau đó lao đến như hổ đói, muốn hoàn thành chuyện vui vẻ nhất đời người!

Àm!

Căn phòng đột nhiên rung chuyển. Triệu Lập lập tức bật dậy, trong mắt tràn đầy phẫn nộ. Kẻ nào dám quấy rầy hắn vào lúc này? Hắn mặc vội y phục, tức giận bước ra ngoài!

Nhìn ra phía ngoài, đồng tử Triệu Lập co rút. Kẻ đến chính là Dương Tử Minh - Thánh Tử Thiên Trụ Phong mà hắn vừa đánh bại cách đây không lâu!

“Triệu Lập, ta đến đây nào động phòng một chút, không quấy rầy ngươi chứ?”

Dương Tử Minh cười khẩy, nhưng ánh mắt lại lạnh lẽo vô cùng!

Triệu Lập nhìn hắn, biết y đến để gây chuyện, trả thù, liền gầm lên giận dữ, trường kiếm trong tay chớp lóe, chém tới!

Hai bóng người trên không trung kịch liệt giao chiến. Một canh giờ sau, Dương Tử Minh phun ra một ngụm máu tươi, nhìn Triệu Lập bằng ánh mắt âm hiểm rồi bay đi!

Triệu Lập tức giận mắng chửi vài câu, sau khi bình tĩnh lại, hắn trở về phòng tân hôn. Nhìn Tô Kỳ e lệ, hắn không nhịn được nữa, gầm lên một tiếng, nhào tới, định ‘đánh nhanh thắng nhanh’!

“Thánh Tử! Thánh Tử! Mau mở cửa, có việc gấp!”

Âm thanh vang lên đột ngột khiến Triệu Lập giật mình, ‘tiểu đệ đệ’ lập tức ‘xìu’ xuống. Hắn nhìn ra cửa bằng ánh mắt đầy cừu hận!

Phi thân mở cửa, Triệu Lập gầm lên:

“Người muốn chết sao? Người không biết ta đang làm gì à?”

Ngoài cửa là một đệ tử Nguyên Dương Phong, nhìn thấy vẻ mặt phần nộ của Triệu Lập, hắn ta lúng túng giải thích: “Thánh Tử, người nhà của Tô Kỳ sư tỷ đến, nói là có chuyện cực kỳ gấp muốn bẩm báo!”

Chương 281 - Triệu Lập muốn báo thù 1

Triệu Lập nhìn xuống thân dưới, đang định nói không gặp, để ngày mai rồi tính, thì Tô Kỳ trên giường nghe thấy người của gia tộc đến, liền vội vàng mặc y phục, xông ra ngoài!

Nhìn vẻ mặt lo lắng của Tô Kỳ, Triệu Lập bắt đầu đi, chỉ đành đi theo nàng đến phòng nghị sự. Lúc này, trong phòng có một lão hồ ly đang ngồi, trên mặt đầy vẻ ưu tư!

Lão hồ ly nhìn thấy Tô Kỳ bước vào, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, đứng dậy, khom người nói:

“Lão phu bái kiến Tam công chúa, quốc chủ có lời muốn lão phu chuyển đạt cho người!”

Tiếp đó, lão hồ ly liền đem chuyện Thanh Khâu Quốc bị Ma Giáo diệt vong, Tô Liệt cũng bị Ma Giáo sát hại, hiện nay Thanh Khâu Quốc chỉ còn lại một số ít tộc nhân chạy thoát trước đó kể lại cho Tô Kỳ nghe!

Tô Kỳ nghe xong, như bị sét đánh ngang tai. Giữa ngày đại hỷ, lại phải đón nhận đại bi, nàng không cách nào chấp nhận nổi, hai chân quỵ xuống, ngã khuỵu xuống đất, không nói nên lời!

“Tam công chúa, quốc chủ có lời, người không cần báo thù cho hắn, sau này hãy sống thật tốt với Triệu Lập thánh tử!”

Lão hồ ly nhìn Tô Kỳ, trong mắt hiện lên một tia bi thương, lắc đầu, xoay người rời khỏi phòng, biến mất trong màn đêm. Về phần Tam công chúa có báo thù hay không, đó không phải là chuyện lão có thể quản được. Nhiệm vụ của lão

là phải chăm sóc tốt cho những tinh anh của Hồ tộc chạy thoát!

Trong nghị sự đường, Tô Kỳ oà lên khóc nức nở, đau đớn khôn nguôi!

Triệu Lập đứng bên cạnh, nhìn Tô Kỳ đau khổ, lại nhìn xuống thân dưới của mình, thầm mặc niệm ba nén hương cho hảo huynh đệ!

Sau đó, trong mắt hấn tràn ngập phần nộ: “Chu Khung, người dám diệt tông môn của ta, còn phá hỏng chuyện tốt của ta, ta thề sẽ giết người...!!”

Tiếng gào thét thê lương xen lẫn phần nộ vang vọng khắp Nguyên Dương Phong.

Không ít đệ tử nghe thấy tiếng gào thét của Triệu Lập, cùng với tiếng khóc nức nở của Tô Kỳ, đều tò mò nhìn về phía phòng tân hôn của Triệu Lập!

Sao thánh tử lại kêu thê thảm như vậy? Chẳng lẽ Tô Kỳ không phải lần đầu? Hay là bị cấm sùng rồi?

Bên kia, tại tổng đàn Thiên Ma Phong của Ma Giáo, Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long, chậm rãi mở mắt. Hiện tại, hấn đã có thể sơ bộ vận dụng được Thương Khung Huyết Minh Thể!

Chiêu thức Chu Khung dùng một tay nắm lấy Thiên Ma Phong chính là kỹ năng ẩn giấu trong huyết mạch, kết hợp với Thương Khung Sinh Tử Thủ của hấn mới tạo nên uy lực khủng khiếp như vậy!

Nếu không, muốn dùng một tay nắm lấy Thiên Ma Phong, ít nhất cũng phải có tu vi Đại Thánh cảnh!

Chu Khung đặt tên cho chiêu thức này là Tróc Tinh Nã Nguyệt. Hấn tin rằng, sớm muộn gì, uy lực của chiêu thức này

cũng có thể dễ dàng nắm bắt nhật nguyệt tinh tú trong tay!

Dựa vào chiêu thức này, Chu Khung cảm thấy, nếu sử dụng bất ngờ, thậm chí có thể uy hiếp được cả cường giả Đại Thánh cảnh!

Lúc này, Huyền Nhất chậm rãi đi vào đại điện, quỳ một gối xuống:

“Bẩm báo Giáo chủ, Huyền bộ nhận được tin tức, truyền thừa của Dịch Lão sẽ mở ra sau ba tháng nữa, hiện tại đã có rất nhiều Thiên Kiêu Thánh Tử đến tranh giành cơ duyên!”

Sau đó, Huyền Nhất kể sơ lược về truyền thừa của Dịch Lão.

Dịch Lão được xem là một nhân vật truyền kỳ ở Dương Châu. Cách đây một trăm vạn năm, ông ta đã đạt đến Thiên Tôn cảnh, nhưng sau đó lại đột nhiên biến mất!

Tuy nhiên, Dịch Lão có để lại một đạo truyền thừa, mỗi một vạn năm sẽ mở ra một lần. Mỗi lần mở ra đều thu hút rất nhiều thiên tài đến tranh giành, thậm chí cả những Thánh Giả thiên kiêu cũng xuất hiện!

Chu Khung trầm ngâm suy tư, lạnh giọng nói:

“Truyền lệnh xuống, phái người đến vùng phụ cận Cửu Đỉnh tông, rải tin tức ta sẽ tham gia vào việc tranh đoạt truyền thừa lần này, đồng thời phao tin Thanh Khâu Quốc bị diệt vong, Triệu Lập nhất định sẽ xuất hiện!”

“Nhận lệnh!” Huyền Nhất lĩnh mệnh, lập tức biến mất khỏi đại điện!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà mị. Triệu Lập, ta đã để ngươi sống đủ lâu rồi, cũng đến lúc tiễn ngươi lên đường!

Cửu Đỉnh Tông bên này, trong phòng cưới của Triệu Lập, Tô Kỳ vẫn đang khóc ròng!

Triệu Lập nhìn bộ dạng Tô Kỳ, ánh mắt lộ ra một tia đau lòng, “Kỳ Nhi, đừng thương tâm nữa, thù của phụ vương nàng, ta nhất định sẽ báo!”

“Lập ca ca, thật xin lỗi, phụ vương thiếp thân chết rồi, thiếp thân phải giữ đạo hiếu ba năm cho người, làm khó huynh rồi!” Tô Kỳ ngẩng đầu, đôi mắt đỏ bừng nhìn Triệu Lập, trên mặt tràn đầy ủy khuất và khổ sở!

Haiz! Trong ánh mắt Triệu Lập lần nữa ảm đạm một chút, lúc này là triệt để không còn hi vọng!

“Không sao, Kỳ Nhi, ta sẽ không trách nàng. Mối thù của phụ vương nàng, ta nhất định sẽ báo. Chu ma đầu kia không chỉ giết phụ vương nàng, còn từng đồ sát cả tông môn của ta, ta nhất định sẽ khiến hắn trả giá!”

Chương 282 - Triệu Lập muốn báo thù 2

“Lập ca ca, huynh thật tốt...” Tô Kỳ cố nén bi thống nũng nịu nói một câu!

Triệu Lập cũng cố nén xúc động dưới thân, đi ra ngoài. Hắn muốn báo thù, giết Chu Khung, báo thù oan ức cho tiểu đệ đệ đêm động phòng, Triệu Lập trước tiên muốn báo với sư phụ một tiếng!

Nhưng còn chưa đi đến cung điện của Nguyên Dương, liền phát hiện tất cả các sư huynh đệ trên đường nhìn hắn đều là vẻ mặt cổ quái, có người nhìn hắn càng trực tiếp thở dài, lắc đầu.

Đi đến cửa Nguyên Dương đại điện, có hai vị đệ tử đang trực đang thủ vệ!

Triệu Lập trầm giọng hỏi: “Sư phụ có trong đó không?”

“Bẩm Thánh tử, sư phụ đang ở bên trong!”

Triệu Lập nghe xong bước nhanh vào trong cung điện!

Lúc này một tên đệ tử thủ vệ đột nhiên nói: “Này, Thánh tử, có một số việc nghĩ thông suốt là được, trên đầu nam nhân có chút xanh cũng chẳng sao!”

“Đúng vậy, Thánh tử, mọi chuyện đừng kích động, đánh nữ nhân là không đúng đâu!” Một tên đệ tử thủ vệ khác nhanh chóng bổ sung!

Triệu Lập mặt đen lại, tuy rằng hắn không biết hai tên đệ tử này đang nói cái gì, nhưng khẳng định không phải lời hay ho gì, trừng mắt nhìn hai người một cái, rồi bước vào đại điện!

Trong đại điện có một thân hình khôi ngô đang ngồi, khí thể toàn thân nội liễm, nhưng dường như ngồi ở đó khiến cho người ta có một loại cảm giác không cách nào chống cự, đó chính là Phong chủ Nguyên Dương Phong, Kiếm Thần Lôi Dũng, một thân tu vi đã đạt đến Đại Thánh lục trọng, cho dù ở toàn bộ Dương Châu cũng được coi là nhân vật có tiếng tăm!

“Đệ tử Triệu Lập bái kiến sư phụ!”

“Có chuyện gì?” Lôi Dũng nhìn Triệu Lập phía dưới, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng, đứa nhỏ này thiên phú tu luyện tuyệt hảo, vận đạo cũng tốt, rất có khả năng là Thiên Vận chi tử trong truyền thuyết, còn từng nhận được truyền thừa của lão ở hạ giới, cho nên lão lực bài chúng nghị lập hắn làm Thánh Tử!

Một là có thể để cho hắn phát dương quang đại Nguyên Dương Phong, hai là tương lai Triệu Lập có thể sẽ đột phá đến Tôn cảnh, thậm chí cao hơn, khi đó nói không chừng lão có thể mượn phúc của đồ đệ mà đề thăng tu vi lên một tầng nữa!

Triệu Lập nhanh chóng kể lại chuyện của Thanh Khâu Quốc!

“Sư phụ, con quyết định đi giết Chu Khung kia!”

Chu Khung! Lôi Dũng nhíu mày, phảng phất như nhớ ra điều gì!

“Người nói chính là Chu Khung của Bắc Cương Ma Giáo kia?”

Triệu Lập gật đầu, nghi hoặc hỏi: “Sư phụ, người cũng biết hắn sao?”

“Lập nhi, thù này tốt nhất là đừng nên báo, những năm gần đây người bế quan nên không biết, Chu Khung kia chính là đồ đệ của Ma Tôn đấy!”

“Tu vi của hần đã đạt đến Bán Thánh thập trọng, ở chiến trường Thiên Kiêu một mình đồ sát hơn vạn thiên kiêu, bao gồm cả Quang Vũ của Thần tộc, rất nhiều người đều tiên đoán hần là người có hi vọng đột phá đến Tôn cảnh nhất trong thế hệ này, hơn nữa bên cạnh hần còn có một gã người hộ đạo Đại Thánh thập trọng!”

Một người giết vạn thiên kiêu! người hộ đạo Đại Thánh thập trọng!

Triệu Lập trước mắt tối sầm, như có vạn con dê chạy qua, lòng thầm nghĩ điều này sao có thể, mới mười mấy năm không gặp, sao đối phương lại tiến bộ hơn mình nhiều đến vậy! Đại Thánh thập trọng, mình lấy gì mà giết, chẳng lẽ dùng ánh mắt sao?

Lôi Dũng nhìn Triệu Lập ngây người, thở dài nói:

“Người muốn báo thù, vậy thì dựa vào thực lực của bản thân mà đi, người hộ đạo sẽ không ngăn cản! Đây là quy củ của Dương Châu, Ma Tôn cũng sẽ không thay đổi!”

Triệu Lập ngẩng đầu, “Sur phụ, ý ngài là chỉ cần chiến đấu trong cùng thế hệ, cho dù tử vong người hộ đạo cũng sẽ không quản?”

Lôi Dũng gật đầu, con cháu ưu tú của các đại thánh địa, gia tộc đứng đầu đều sẽ có người hộ đạo, đây là để phòng bị kẻ ý mạnh hiếp yếu, nhưng chiến đấu giữa những người cùng thế hệ, chỉ cần chênh lệch không lớn, người hộ đạo thường sẽ không nhúng tay!

Hơn nữa, Ma Tôn là người kiêu ngạo, đồ đệ của hần mà thua dưới tay kẻ cùng thế hệ, e là không chết cũng khó vượt qua cửa ải của hần!

Triệu Lập nghe vậy, trầm ngâm một lát rồi chậm rãi rời khỏi đại điện!

Lúc này bên ngoài đại điện có một đám người đang nghị luận, Triệu Lập nghe loáng thoáng thấy nhắc đến Chu Khung, đẹp trai gì đó, bèn bước tới!

“Ta nói cho các người biết, truyền thừa của Dịch Lão sắp mở ra, nghe nói rất nhiều thiên kiêu đều đã tới rồi!”

“Đúng vậy, truyền thừa của Thiên Tôn, dù chỉ là một chút xiu cũng đủ để người ta hưởng lợi cả đời, ngay cả ma đầu Chu Khung kia cũng đi, ta xem truyền thừa này là của hắn rồi!”

“Chắc chắn rồi, Chu Khung nhà ta bá đạo như vậy, đẹp trai như vậy, lấy một cái truyền thừa chẳng phải là chuyện nhỏ sao, không được, ta cũng phải đi tham gia, biết đâu lại được gặp hắn ngoài đời thật!” Một nữ tử vẻ mặt si mê nói.

“Cũng chưa chắc, Chu ma đầu kia tuy bá đạo lợi hại, nhưng truyền thừa của Dịch Lão không phải là ai mạnh hơn thì được, nghe nói có cả thiên kiêu Thánh Cảnh cũng đến! Chưa chắc Chu ma đầu kia đã thắng đâu!”

Chương 283 - Đụng Tới

Triệu Lập nghe đến đây, ánh mắt chợt lạnh lẽo. Truyền thừa của Dịch Lão, đó là truyền thừa của Thiên Tôn, hẳn nhất định phải có được. Còn Chu Khung, người hãy chờ đó, thù mới hận cũ chúng ta cùng tính toán, ta muốn trước mặt đông đảo thiên kiều đánh bại người, khiến người mất hết uy danh!

Nghĩ vậy, Triệu Lập lập tức đến Thiên Âm Phong một chuyến, đem chuyện của Tô Kỳ nói cho Phong chủ Thiên Âm Phong, nhờ nàng trông chừng Tô Kỳ, nhất định không thể để nàng ấy tự ý đi báo thù! Sau đó mới rời khỏi Cửu Đỉnh Tông!

Trên đỉnh Thiên Âm, một nữ tử áo trắng đứng lặng, khí thế kinh người. Nàng chính là Phong chủ Thiên Âm Phong. Lúc này nhìn Triệu Lập bay xa, ánh mắt lộ vẻ tán thưởng, nói với một nữ đệ tử bên cạnh:

“Đi, trông chừng Tô Kỳ sư muội của người cho kỹ, không thể để muội ấy rời khỏi tông môn, mọi chuyện đợi Triệu Lập trở về rồi tính, kẻ này không phải vật trong ao, chuyến đi này nhất định sẽ hóa rồng!”...

Tổng đàn Thiên Ma Phong của Ma Giáo, Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long bỗng nhiên biến mất, khi xuất hiện đã trong phi liên!

Theo Chu Khung tiến vào, Ma Long Phi Liên gầm lên bay lên trời, đồng thời một giọng nói lạnh lùng như băng vang vọng khắp Thiên Ma Phong!

“Ma Vô Đạo, Ma Thử Vương, Ma Hổ Vương, Vạn Lệ, Thập Đại Ma Vệ theo ta, Lý Trường Sinh ở lại bảo vệ tổng đàn cho tốt!”

Chỉ trong nháy mắt, hơn mười bóng người từ trong Thiên Ma Phong lao ra, nhanh chóng leo lên hai bên phi liễn, chính là đám người Ma Vô Đạo!

Lý Trường Sinh trong Thanh Long Đường ngẩng đầu nhìn phi liễn, khom người lĩnh mệnh, trong lòng không khỏi thở dài. Hiện tại Liên Sinh và Bạch Hạo Thiên đã dẫn theo các đường chủ, Hộ pháp, Ma Vương đi tấn công thế lực hoàng triều khác, những cao tăng còn lại cũng đã bị Giáo chủ mang đi!

Toàn bộ tổng đàn Ma Giáo chỉ còn lại một mình hắn, đúng là số mệnh phải ở nhà canh cửa mà!

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long trên bầu trời kéo theo phi liễn khổng lồ gào thét bay về phía xa!

Sinh linh nơi đất Bắc Cương nhao nhao ngẩng đầu nhìn Long Liễn đang bay trên không trung!

“Ma đầu kia rốt cuộc cũng đi rồi, chẳng biết lại đi hoành hành nơi nào nữa”,

“Ai mà biết được, lo thân mình trước đã, nghe nói Ma Giáo muốn lập phân đà ở thành trì của chúng ta, đến lúc đó ta phải đến xem thử, biết đâu lại mưu được chức vụ gì đó!”

“Phải đấy, nghe nói Đà chủ tên Ôn Tư Vĩ, hơn mười năm trước gia nhập Ma Giáo, khi ấy mới Chân Võ cảnh, vậy mà giờ đã là Đại La đỉnh phong! Thật khiến người ta hâm mộ!”

Ma Long Phi Liễn dần dần bay ra khỏi Bắc Cương, thẳng hướng Thiên Cơ cốc phía đông Dương Châu mà đi, nơi đó chính là vùng đất truyền thừa của Dịch Lão!

Lúc này, vô số thiên kiêu của toàn bộ Dương Châu, thậm chí là các châu lớn khác ở Đông Vực đều nhanh chóng bay về

phía Thiên Cơ cốc, hơn nữa rõ ràng là còn mạnh mẽ hơn đám thiên kiêu trên Thiên Kiêu chiến trường kia, đây không phải là bởi vì thiên phú của bọn họ trâu bò hơn!

Mà là bởi vì truyền thừa của Dịch Lão có hạn chế về tuổi tác là một vạn tuổi, thật ra ở toàn bộ Đông Vực đều ngầm thừa nhận một vạn năm là một thế hệ! Điều này cũng khiến cho đám thiên kiêu đến Thiên Cơ cốc, thậm chí xuất hiện rất nhiều cường giả Thánh Cảnh!

Phi liên bay một mạch khoảng mười ngày! Lúc này, bên ngoài phi liên truyền đến giọng nói của Ma Vô Đạo.

“Giáo chủ, sắp đến Thiên Cơ cốc rồi!”

Chu Khung mở mắt, trong mắt lóe lên một tia sáng, trực tiếp xuyên qua phi liên nhìn về phía xa xa. Trước mắt hắn là một dãy núi vô biên vô tận, ở giữa dãy núi có một sơn cốc cực lớn, bên trong ẩn chứa vô lượng thần quang, không cần đoán cũng biết bên trong toàn đồ tốt!

“Đi!” Chu Khung lạnh giọng nói!

Ma Long Phi Liên bay về phía sơn cốc, lúc này xung quanh cũng xuất hiện rất nhiều thiên kiêu, cười đủ loại phi hành pháp bảo bay về phía sơn cốc!

Các thiên kiêu nhìn thấy Ma Long Phi Liên bên cạnh, ánh mắt đều lộ ra vẻ kinh dị! Vô số lời bàn tán bắt đầu vang lên!

“Vị này hẳn là ma đầu Chu Khung trong truyền thuyết đây mà! Quả nhiên là khí phách ngất trời, chín con Ma Long kéo phi liên, con nào con nấy đều là Bán Thánh cửu trọng! Còn mang theo nhiều thị vệ Bán Thánh đỉnh cấp như vậy, thật không biết hắn tìm đâu ra được!”

“Người ta đều nói hắn là người có khả năng đột phá Tôn cảnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi, ta thấy chỉ là lời đồn thôi mà

thôi, phô trương như vậy, thích giả vờ như thế, sớm muộn gì cũng có ngày gặp xui xẻo!”

“Này, có người muốn đi tìm Chu Khung kia gây chuyện kìa, là Cố tiểu Hầu gia, vị này chính là kẻ không sợ trời không sợ đất, lần này có trò hay để xem rồi!”

Lúc này, đám thiên kiều bên ngoài sơn cốc đều phát hiện phía trước Ma Long Phi Liễn đột nhiên xuất hiện một cỗ kiệu do ba con Hung Hổ kéo! Hoàn toàn chặn đường Ma Long Phi Liễn tiến lên!

Chương 284 - Ngọn núi đập nát tự tin của Triệu Lập 1

Mà bên trong Hung Hồ kiệu, một thanh niên mặc cẩm bào đang thản nhiên uống rượu, xung quanh có mấy mỹ nữ thuộc các tộc khác nhau hầu rượu, tên thanh niên một tay ôm một nữ tử, tay kia thò vào nơi không nên thò, tay còn lại cầm bầu rượu tu ừng ực, có thể nói là càn rỡ đến cực điểm!

Hắn ngẩng đầu nhìn Ma Long Phi Liễn bị kiệu của mình chặn đường, trong mắt lóe lên vẻ thích ý, Chu Khung, chẳng qua chỉ là một tên được thổi phồng quá mức mà thôi, đệ tử Ma Tôn thì đã sao chứ!

“Tiểu Hầu gia, Chu Khung kia nghe nói hung tàn lắm, huynh chặn đường hắn như vậy, chẳng phải sẽ chọc giận hắn sao!” Mỹ nữ trong lòng thanh niên uốn éo thân thể, dè tay hắn xuống!

“Chọc giận hắn thì đã sao, chỉ là tên có tu vi Bán Thánh cảnh, vậy mà dám xưng là Thập Tam, Lục Thần Lục Tiên Lục Phật, Vạn Cổ Thương Khung đệ nhất ma, hắn cũng dám nói ra miệng, e là ngay cả Ma Tôn không dám mạnh miệng như vậy!” Thanh niên tức giận nói!

Phải biết rằng hắn từng là La Phong Vương nổi tiếng khắp Dương Châu, nhưng bây giờ thì sao, chỉ cần nhắc tới thế hệ trẻ tuổi Dương Châu, tất cả mọi người đều sẽ nghĩ đến tên ma đầu Chu Khung kia, còn có cả cố Ma Long Phi Liễn kia nữa, bá khí như vậy, chỉ có hắn mới xứng đáng có được!

Ma Vô Đạo bên ngoài phi liên nhìn thấy Hung Hổ kiệu chắn đường, ánh mắt lạnh lẽo, trong tay lập tức xuất hiện một thanh trường thương, quát lớn:

“Dám chắn đường Giáo chủ, chán sống rồi sao!”

“Bản tiểu Hầu gia chính là Cổ Hoang, con trai của Kinh Thiên Hầu, Đại Nguyên đế triều, mau bảo Chu Khung kia ra đây gặp ta!” Thanh niên ngồi trên Hung Hổ kiệu bước ra, vẻ mặt khinh miệt nói!

Hắn không phải là loại người tùy tiện đi khiêu khích người khác, bởi vì tu vi của hắn chính là Thánh Giả tam trọng, mặc dù trước đây từng có lời đồn Chu Khung có thể chém giết Thánh Giả tứ trọng, nhưng tất cả mọi người đều không tin, đều cho rằng đó là do người hộ đạo âm thầm ra tay, dù sao nghịch thiên phạt thánh thật sự là quá mức hoang đường!

Nghe vậy, Ma Vô Đạo đang định ra tay, bỗng nhiên trong phi liên truyền ra một giọng nói bá đạo lạnh lùng:

“Càn quét!”

Lời nói của Chu Khung vừa dứt, Ma Long lập tức gầm lên lao thẳng về phía Hung Hổ kiệu!

“Cái gì!” Cổ Hoang kinh hãi, vội vàng bay lên không trung!

Rầm!

Tiếng nổ vang trời, Ma Long Phi Liên không chút trở ngại đâm nát Hung Hổ tọa giá, sinh linh bên trong chỉ có Cổ Hoang kịp thời thoát thân, những kẻ còn lại đều theo tọa giá cùng chôn thân! Chất lượng phi liên do hệ thống tạo ra, há có thể so với tọa giá mà đối phương dùng để phô trương thanh thế!

Cổ Hoang lơ lửng giữa không trung nhìn tọa giá vỡ nát, ánh mắt lộ vẻ phẫn nộ vô hạn, đối phương rõ ràng là không

xem bản thân hấn vào mắt!

“Chu Khung, ngươi đây là tự tìm đường chết! Kinh Thiên Chương!”

Cố Hoang gầm lên một tiếng, một chương đánh về phía Ma Long Phi Liễn, uy áp vô tận dâng trào.

“Dám vũ nhục Giáo chủ, giết không tha!” Ma Vô Đạo phi thân lên, trường thương trong tay đâm thẳng ra, mang theo ma khí huyết sát ngút trời!

Rầm!

Dư âm cường đại tứ tán, khiến không gian cũng phải gợn sóng, hồi lâu mới tan, mọi người nhìn lại!

Trên không trung, Ma Vô Đạo lùi ba bước, Cố Hoang lùi năm bước, cao thấp phân định!

“Mẹ nó, sớm nghe nói bên cạnh ma đầu Chu Khung có một thiên kiêu Thánh Giả nhị trọng, không ngờ thực lực lại mạnh đến vậy!”

“Đúng vậy, Cố Hoang kia cũng được xem như nhân vật yêu nghiệt, vậy mà lại bị kẻ thấp hơn một tầng áp chế, thật sự là ngoài dự đoán!”

Đám thiên kiêu vây xem xôn xao bàn tán, Cố Hoang lúc này sắc mặt khó coi, hấn vậy mà lại bị một tên thuộc hạ của Chu Khung áp chế, điều này, sao có thể!

Đáng tiếc Ma Vô Đạo nào cho hấn cơ hội suy nghĩ, trường thương trong tay vung lên, tiếp tục đánh tới!

Chỉ trong khoảnh khắc, trên không trung không ngừng vang lên tiếng nổ, Cố Hoang rống giận càng lúc càng lớn, chưa đầy một canh giờ, trên người đã chi chít vết thương khủng khiếp!

Thiên kiêu vậy xem đều đã nhìn ra, chẳng mấy chốc, Cổ Hoang chắc chắn sẽ chết, đồng thời trong lòng bọn họ cũng dấy lên một nghi vấn, nhân vật thiên kiêu như Ma Vô Đạo, đều thần phục Chu Khung, vậy Chu Khung rốt cuộc mạnh đến mức nào, chẳng lẽ thật sự có thể nghịch thiên phạt thánh hay sao!

Lúc này Cổ Hoang cũng lộ vẻ lo lắng, hắn muốn chạy trốn, nhưng Ma Vô Đạo căn bản không cho hắn cơ hội! Tất cả công kích đều phong tỏa đường lui của hắn!

“A... Tam thúc cứu ta!” Cổ Hoang kêu thảm một tiếng, hoảng sợ kêu cứu!

Theo tiếng kêu gào của Cổ Hoang, trên bầu trời xuất hiện những cơn chấn động, một luồng uy áp vô hình bao phủ xung quanh, thanh âm trầm hùng vang lên: “Kính xin các hạ nương tay!”

Ma Vô Đạo cảm nhận được luồng uy áp xung quanh, ánh mắt không chút dao động, trường thương trong tay lại đâm về phía Cổ Hoang!

Chương 285 - Ngọn núi đập nát tự tin của Triệu Lập 2

“Hừ!” Trên bầu trời xuất hiện một nam tử trung niên, hắc chính là hộ đạo nhân của Cổ Hoang, thân hình vươn một tay, chụp về phía Cổ Hoang, hắc không dám ra tay với Ma Vô Đạo, vốn dĩ lúc này đã là phá vỡ quy củ, nếu hắc trực tiếp ra tay đối phó Ma Vô Đạo, e là người hộ đạo của Chu Khung cũng sẽ ra tay, như vậy thì xong đời! Dù sao hắc cũng mới là Thánh Giả cảnh bát trọng mà thôi!

Lúc này Chu Khung đang trong phi liên nhìn nam tử trung niên đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, khóe miệng hiện lên nụ cười tà dị.

“Tự ngươi tìm chết, thì đừng trách bản tọa!”

Ngay khi người hộ đạo của Cổ Hoang muốn ra tay bảo vệ Cổ Hoang, đột nhiên trong mắt hắc xuất hiện vẻ kinh hãi, lập tức ngừng đầu, há to miệng!

Chỉ thấy trên bầu trời không biết từ lúc nào xuất hiện một bàn tay khổng lồ, trong tay cầm một ngọn núi cao mấy vạn trượng hướng hắc nện xuống! Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, khiến hắc căn bản không kịp phản ứng!

Lúc này nào còn thời gian để ý đến người khác, lập tức thu tay, toàn lực vận chuyển công pháp phòng ngự!

“A, mau chặn cho ta!”

Rầm!

Ngon núi vô tình rơi xuống, mặt đất trong phạm vi vạn dặm rung chuyển dữ dội, ngay cả Thiên Cơ cốc ở phía xa cũng rung chuyển theo, uy lực của một kích này đã sánh ngang Đại Thánh Cảnh!

Dư ba khủng khiếp khiến các thiên kiêu xung quanh đều phải tháo chạy, trong mắt tràn đầy kinh hãi!

Trên bầu trời, không ít người hộ đạo của các thiên kiêu cũng lần lượt xuất hiện, nhìn ngọn núi khổng lồ cùng người hộ đạo dưới ngọn núi đã hóa thành tro bụi, ánh mắt lộ vẻ trầm tư!

Có lẽ là người hộ đạo của Chu Khung ra tay, dù sao người hộ đạo của Cổ Hoang ra tay trước chính là phá vỡ quy củ!

A!

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, mọi người nhìn lại, chỉ thấy ngực Cổ Hoang bị một thanh trường thương đâm xuyên qua, ánh mắt bắt đầu trở nên mờ mịt, xem ra không sống nổi nữa rồi!

Ma Vô Đạo cảm trường thương khẽ rung, thân thể Cổ Hoang lập tức nổ tung thành tro bụi!

Công tử Hầu phủ một giây trước còn đang gào thét, hiện tại đã bỏ mạng bên ngoài sơn cốc, ngay cả người hộ đạo đi cùng hắn cũng bỏ mạng tại đây!

“Mẹ nó, ta nghe nói chiêu thức thành danh của ma đầu Chu Khung kia cũng là một bàn tay khổng lồ, chẳng lẽ...” Một thiên kiêu Thánh Giả nhất trọng kinh hãi nói! Tuy hắn không nói tiếp, nhưng những người khác đều hiểu ý hắn!

“Không đúng, uy lực này đã đạt đến Đại Thánh Cảnh, Chu ma đầu kia mới Bán Thánh Cảnh, kém quá xa, chắc là người hộ đạo của hắn tiện tay đánh ra mà thôi!”

Các thiên kiêu, kẻ nghi ngờ, người phủ nhận, nhưng ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía phi liên đều lộ vẻ kiêng dè sâu sắc!

Bên trong phi liên, Chu Khung vẫn thản nhiên, đây chính là Tróc Tinh Nã Nguyệt của hắn, xuất kỳ bất ý thậm chí có thể uy hiếp đến cả Đại Thánh! Lúc này, sự chú ý của tên hộ đạo kia đều dồn cả vào Ma Vô Đạo, nên mới cho Chu Khung cơ hội ra tay hạ gục!

Nếu như hắn chú ý đến Chu Khung, vậy hắn hoàn toàn có thể né tránh ngọn núi này! Đây cũng là nhược điểm của chiêu thức này, chỉ có thể đánh lên!

Ma Vô Đạo phi thân trở lại phi liên, Ma Long gầm lên một tiếng kéo phi liên lao vào trong sơn cốc, các thiên kiêu thấy vậy lập tức né tránh, nhường đường cho phi liên!

Sau đó, tất cả đều nhanh chóng bay về phía sơn cốc, mục đích bọn họ đến đây đều là vì truyền thừa, nếu đi muộn, truyền thừa không còn, vậy thì hối hận không kịp!

Lúc này, trong sơn cốc đã tụ tập rất nhiều thiên kiêu, vị trí trung tâm vẫn phát ra ánh sáng, chứng tỏ truyền thừa vẫn chưa mở ra!

Các thiên kiêu trong sơn cốc cũng đang bàn tán xôn xao.

“Lần này thật sự có rất nhiều thiên kiêu đến đây, người xem kia, đó chính là Nguyên Lăng của Nguyên gia Trung Châu, thực lực đã đạt đến Thánh Cảnh tam trọng!”

“Đúng vậy, còn có Cố Tiểu Hầu gia kia nữa, tuy có chút ngông cuồng, nhưng thực lực cũng đạt đến Thánh Cảnh tam trọng, nghe nói cũng sẽ đến đây, chắc lát nữa sẽ tới!”

“Nghe nói ma đầu Chu Khung kia cũng muốn đến, không biết là thật hay giả, nơi này không phải chiến trường thiên kiêu, cường giả Thánh Cảnh cũng đến không ít, hơn nữa cơ

duyên của Dịch Lão không phải cứ dựa vào vũ lực là có thể đoạt được!”

Ngay khi các thiên kiêu đang bàn tán sôi nổi, tiếng rống gầm từ xa dần dần truyền đến!

Rống! Rống! Rống!

Tất cả thiên kiêu trong sơn cốc đồng loạt ngẩng đầu, nhìn về phía Ma Long Phi Liễn từ đằng xa bay tới!

“Ma Long Phi Liễn, ma đầu Chu Khung kia quả nhiên đã tới, không thể không nói phi liễn của hắn thật sự rất phong cách!”

“Còn có câu đối kia nữa, ta nhìn thấy cũng muốn đánh hắn, thật sự là quá giỏi giả bộ, nếu như lát nữa Cố tiểu Hầu gia kia đến, nhìn thấy phi liễn này e là sẽ ghen tỵ đến chết!”

Chương 286 - Thiên Cơ truyền thừa mở ra 1

“Ta thấy không chừng Cổ Hoang sẽ đi cướp, đến lúc đó xảy ra lưỡng bại câu thương, chúng ta cũng có thể bớt đi hai đối thủ!”

Phi liên đáp xuống một bên sườn núi, giữa ánh mắt ghen tỵ của tất cả mọi người, Ma Vô Đạo đứng trên phi liên, vung trường thương trong tay lên, quát lớn:

“Trong phạm vi mười dặm xung quanh phi liên, toàn bộ sinh linh lập tức rời đi, nếu không, giết không tha!”

Tất cả sinh linh trong sơn cốc đều nhìn về phía phi liên, trong mắt lộ ra vẻ quả nhiên như thế, Chu ma đầu này vẫn bá đạo đến mức khiến người ta khó lòng chấp nhận!

Sắc mặt của đám sinh linh trong phạm vi mười dặm xung quanh phi liên đều nhanh chóng biến đổi, nhưng không ai dám phản bác, tất cả đều vội vàng rời đi. Trải qua trận chiến ở chiến trường Thiên Kiêu, cộng thêm trận thảm sát bên ngoài Thiên Ma Phong, uy danh của Chu ma đầu đã hoàn toàn được xây dựng!

Có thể nói, chỉ cần nhắc tới Dương Châu, thậm chí là thế hệ trẻ tuổi Đông Vực, thì không thể không nhắc tới Chu ma đầu, một nhân vật còn bá đạo và tàn nhẫn hơn cả sư phụ Ma Tôn của hắn!

Lúc này, đám thiên kiêu đi theo Chu Khung cũng lần lượt tiến vào sơn cốc, đồng thời mang đến một tin tức chấn động, Cổ Hoang đã chết. Hắn chết trên đường đến đây, bởi vì khiêu

khích Chu Khung nên đã bị thuộc hạ Ma Vô Đạo của Chu Khung chém giết, ngay cả người hộ đạo cũng bị giết!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả thiên kiều đều bàng hoàng, nhìn Ma Vô Đạo với vẻ kinh hãi trong mắt. Phải biết rằng thực lực của Cổ Hoang ở toàn bộ thể hệ trẻ tuổi Đông Vực đều được coi là nhân vật hàng đầu, không ngờ lại chết ở chỗ này, e là Kinh Thiên Hài sẽ phát điên mất!

Ngay cả một số thiên kiều Thánh Giả vốn có địch ý với Chu Khung, trong mắt cũng đều lộ ra vẻ thận trọng, cuối cùng quyết định từ bỏ. Nhân vật như vậy, có thể không trêu chọc thì tốt nhất là không nên trêu chọc!

Bên trong phi liên, Chu Khung chậm rãi mở mắt, nhìn về phía trung tâm sơn cốc, nơi phát sáng kia chính là truyền thừa của Dịch Lão trong truyền thuyết!

“Thiên Tam.”

Nghe tiếng gọi, Thiên Tam lập tức xuất hiện trước mặt Chu Khung, quỳ một gối xuống nói:

“Bẩm Giáo chủ, tin tức người tới sơn cốc đã được truyền ra ở Cửu Đỉnh Tông, quả nhiên như người dự liệu, Triệu Lập kia đang trên đường tới Thiên Cơ cốc, đoán chừng chậm nhất một ngày nữa sẽ đến!”

Chu Khung gật đầu, phát tay, Thiên Tam liền lui xuống.

“Hệ thống, phản diện trị của ta còn lại bao nhiêu?”

“Bẩm kí chủ, phản diện trị hiện tại còn lại một ngàn một trăm vạn.”

Một ngàn một trăm vạn, nhiều nhất có thể đổi được lá bùa Già Thiên Phù cấp bốn. Dựa theo vận khí của Triệu Lập, điểm Thiên Vận của hắn rất có thể cũng tương đương với Trương

Tiểu Phàm, cũng vào khoảng ba ngàn đến năm ngàn, như vậy vừa vặn có thể giết chết hắn!

Thực ra vốn dĩ Chu Khung còn lại hai ngàn một trăm vạn điểm phản diện, nhưng đã dùng một ngàn vạn để đổi công pháp cho mười hai Ma Vương! Công pháp Ma Thủ Vương dùng để hóa thành chuột khổng lồ chính là do Chu Khung ban cho!

“Ting, phát hiện nhiệm vụ mới, thu hoạch truyền thừa của Dịch Lão, hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được phần thưởng là tăng lên hai tầng tu vi, một ngàn vạn điểm phản diện trị. Người có muốn tiếp nhận nhiệm vụ hay không?”

“Tiếp nhận!”

Chu Khung nhìn về phía trung tâm sơn cốc, trong mắt lóe lên tia tham lam!

Lúc này, bên ngoài sơn cốc, một bóng người mặc áo trắng đang nhanh chóng tiến đến, chính là Triệu Lập!

Triệu Lập rất tự tin vào bản thân, phải biết năm xưa ngay cả Thiên Kiêu chiến trường hắn không tham gia, là bởi vì hắn có được một truyền thừa khổng lồ, hơn mười năm nay hắn đã tiêu hóa truyền thừa này! Trực tiếp khiến tu vi hắn đột phá một mạch từ Bán Thánh nhất trọng đến Bán Thánh cửu trọng!

Hơn nữa chiến lực của hắn hoàn toàn vượt qua cấp độ Bán Thánh, cho dù Chu Khung có là Bán Thánh thập trọng thì đã sao, hắn có thể phát huy ra chiến lực cảnh giới Thánh Giả nhị trọng!

“Chu Khung, ta rất mong đợi khi người nhìn thấy chiến lực Thánh Giả của ta, sẽ là biểu cảm gì!”

Nửa khắc sau, Triệu Lập xuất hiện trong sơn cốc, nhìn Ma Long Phi Liễn cùng Ma Vô Đạo đứng bên ngoài phi liễn, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc!

Thánh Giả nhị trọng, Chu Khung vậy mà còn có hộ vệ Thánh Giả nhị trọng, việc này khó giải quyết rồi! Ánh mắt hắn lóe lên vài cái, nhanh chóng ẩn mình vào trong đám người!

Lúc này, Chu Khung ở bên trong phi liên bỗng nhiên mở mắt, nhìn về phía bên ngoài, chính xác là nhìn Triệu Lập đang ẩn mình trong đám người!

Tuy y che giấu rất kỹ, nhưng trụ ánh sáng Thiên Vận trên đỉnh đầu y trong mắt Chu Khung lại vô cùng chói lọi, điểm Thiên Vận 5001!

Điểm Thiên Vận của Triệu Lập này vậy mà đã đạt đến 5001. trong số những Thiên Vận chi tử mà Chu Khung từng gặp chỉ có Sở Hùng là mạnh hơn y một chút!

Chương 287 - Thiên Cơ truyền thừa mở ra 2

Trong mắt Chu Khung lóe lên vẻ bất đắc dĩ, chẳng lẽ đây chính là hào quang nhân vật chính sao, năm ngàn lẻ một điểm Thiên Vận, vừa vận vượt qua năm ngàn, như vậy Già Thiên Phù cấp bốn sẽ không được, cần phải có Già Thiên Phù cấp năm mới được!

Giá của Già Thiên Phù cấp năm là một ngàn sáu trăm vạn điểm phản diện, tương ứng với Thiên Vận chỉ tử dưới một vạn điểm, điểm phản diện của hắn hiện tại không đủ!

Xem ra phải hoàn thành nhiệm vụ truyền thừa mới có thể giết y, chẳng qua năm ngàn lẻ một điểm Thiên Vận này có hơi thấp, cần phải kích thích y một chút!

Lúc này, Triệu Lập đang nấp trong đám người, tính toán làm sao mới có thể dẫn Chu Khung ra ngoài, để một mình giết chết hắn, đột nhiên cảm thấy nguy hiểm ập tới, vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía Ma Long Phi Liễn!

Cùng lúc đó, tất cả mọi người đều nhìn về phía phi liễn, chỉ thấy cửa lớn chậm rãi mở ra, một nam tử mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra, ma điểm ngập trời! Giữa mi tâm còn có một tia chớp màu bạc đen, ánh mắt bá đạo dị thường, phảng phất như thiên hạ này đều không lọt vào mắt hắn!

“Thật bá đạo, quả nhiên không hổ là đệ tử Ma Tôn!”

“Đẹp trai quá, sao lại có nhân vật bá đạo như vậy chứ, thật là có mị lực.” Một mỹ nữ nhìn Chu Khung, trong mắt lóe lên tia sáng rực rỡ!

Triệu Lập nhìn Chu Khung đi ra, trong mắt lộ ra thù hận nhưng nhìn thấy Ma Vô Đạo bên cạnh hắn, liền nhẫn nhịn! Chỉ có thể âm thầm trừng mắt nhìn Chu Khung, đột nhiên y thấy ánh mắt Chu Khung nhìn về phía mình, còn lộ ra một nụ cười tà ác!

Không ổn! Ánh mắt Triệu Lập ngưng tụ, vội vàng né sang bên cạnh!

Triệu Lập vừa mới rời khỏi vị trí, một bàn tay khổng lồ đã đánh xuống!

Rầm!

Mặt đất bắt đầu rung chuyển, bàn tay khổng lồ lại tiếp tục nâng lên, đánh về phía Triệu Lập!

Ầm!

Triệu Lập trực tiếp bị đánh bay ngàn mét, quỳ trên không trung không ngừng phun máu tươi!

Chu Khung đột nhiên ra tay, khiến cho tất cả thiên kiều đều hoảng sợ!

“Chuyện gì vậy, sao Chu ma đầu lại đột nhiên ra tay, chẳng lẽ là tâm trạng không tốt, muốn giết vài người cho hả giận?”

“Hình như ta biết người nọ, hắn là Thánh tử Cửu Đỉnh tông, chẳng lẽ đã từng đắc tội với Chu ma đầu?”

“Ai biết được, chúng ta mau tránh xa ra, kéo lát nữa bị dính máu!”

Triệu Lập trên không trung nhìn Chu Khung, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin! Sao có thể như vậy!

Rõ ràng phải là y hét một tiếng vang dội khiến hắn kinh ngạc, nhưng bây giờ lại biến thành hắn đập y như đập ruồi, chiến lực của Chu Khung sao lại mạnh hơn y như vậy, cách

mở màn này không đúng, nhưng không cho y thời gian suy nghĩ, bàn tay khổng lồ lại lần nữa đánh về phía Triệu Lập!

“Cửu Đỉnh Định Thiên Hạ! Bát Cực Băng!” Triệu Lập hét lớn một tiếng, hai tay nắm chặt, đánh tới bàn tay khổng lồ!

Rầm!

Triệu Lập lại bị đánh bay ra hơn trăm mét, văng vảng đứng giữa không trung. Hắn đỡ được chiêu này, nhưng khoe miệng đã rỉ máu, thậm chí cả mắt cũng bắt đầu rướm máu. Có thể thấy một chiêu này đã tạo thành thương tích nghiêm trọng đến nhường nào!

Trên phi liên, Chu Khung nhìn Triệu Lập với vẻ thích thú. Đối phương hứng chịu hai chiêu của y mà vẫn chưa mất đi sức chiến đấu, quả nhiên không hổ là thiên mệnh chi tử sở hữu hơn năm ngàn điểm Thiên Vận, sức chiến đấu thật đáng nể!

Đồng thời, uy lực hai chiêu liên tiếp của Chu Khung cũng khiến cho tất cả thiên kiêu phải chấn động.

“Chết tiệt! Vừa rồi không để ý, Chu Khung này vậy mà có thể phát huy ra công kích của cảnh giới Thánh Giả, hơn nữa ít nhất cũng là Thánh Giả tam tứ trọng! Thật không dám tưởng tượng tuổi của hắn còn chưa tới một ngàn!”

“Còn có Triệu Lập kia, vậy mà cũng có thể phát huy ra chiến lực của Thánh Giả nhị tam trọng, quả thật là nhân vật kiệt xuất!”

“Đáng tiếc hắn lại chọc phải Chu ma đầu, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng cũng tốt, lại bớt đi một đối thủ cạnh tranh!”

Rầm!

Bàn tay khổng lồ oanh kích xuống, Triệu Lập không ngừng gầm thét!

Ba chương!

Bốn chương!

Phốc!

Triệu Lập trực tiếp bị đánh vào trung tâm sơn cốc, thất khiếu chảy máu, khí tức toàn thân ảm đạm, nửa quỳ trên mặt đất, đã hoàn toàn không còn sức chống cự!

Trên không trung, bàn tay khổng lồ của Chu Khung lại tiếp tục giáng xuống. Cảm nhận được khí tức tử vong, Triệu Lập cố gắng ngẩng đầu, phần nộ gầm lên, nhưng hắn không thể trốn tránh được nữa. Chênh lệch giữa hắn và Chu Khung thật sự quá lớn!

Sinh linh trong sơn cốc đều phán Triệu Lập tử hình. Không ai có thể cứu hắn, bởi vì sẽ chẳng có kẻ nào vì hắn mà đi đắc tội với Chu ma đầu khủng khiếp kia!

Ngay khi tất cả mọi người đều cho rằng Triệu Lập chết chắc!

Vù! Trung tâm sơn cốc bỗng phát ra hào quang chói lóa, trực tiếp hút Triệu Lập đi!

Tất cả thiên kiều đều đồng loạt nhìn về phía hào quang trong sơn cốc. Bọn họ đều biết, đây là truyền thừa của Dịch Lão đã mở ra!

Chương 288 - Bản tọa muốn người phải cho

Lúc này, trên Ma Long Phi Liễn, Chu Khung chậm rãi thu hồi bàn tay, gương mặt nở nụ cười. Kết quả này nằm trong dự liệu của y. Với khí vận của Triệu Lập, chắc chắn hắn sẽ không dễ dàng bị giết chết như vậy!

Hơn nữa, cho dù hào quang không đưa Triệu Lập đi thì hắn cũng không thật sự giết hắn! Bởi vì hắn còn chưa đổi được Già Thiên Phù, nếu cứ cố giết chết Triệu Lập chỉ khiến thiên phạt giáng xuống, được không bù mất!

Chẳng qua, nhờ vào kích thích vừa rồi, Thiên Vận điểm của Triệu Lập lại tăng thêm một chút, hiện tại đã là năm ngàn ba!

Giữa sơn cốc, hào quang chậm rãi tiêu tán. Trên bầu trời xuất hiện một bàn cờ khổng lồ. Một lão già tóc bạc phơ ngồi ở bên cạnh bàn cờ, đầu bên kia là Triệu Lập toàn thân là máu.

Lão già nhìn đông đảo thiên kiều trong sơn cốc, cao giọng nói:

“Hoan nghênh chư vị đến với Thiên Cơ cốc của lão phu. Quy củ vẫn như cũ, thông qua đánh cờ, lão phu sẽ chọn ra tám trăm vị thiên kiều tiến vào thế giới Kỳ Đạo tranh đoạt truyền thừa cuối cùng!”

Lão già nhìn Triệu Lập hấp hối trước mặt, mỉm cười nói: “Vị tiểu hữu này xem ra bị thương không nhẹ, hay là xuống dưới nghỉ ngơi, đợi khôi phục rồi hãy tiếp tục!”

Triệu Lập trừng lớn mắt, cổ nén đau đớn, vội vàng nói: “Tiền bối, vẫn bối không cần nghỉ ngơi! Thật sự không cần!”

Triệu Lập đưa tay điểm nhanh vào mấy huyệt đạo trên người, miễn cưỡng khôi phục vài phần tinh thần. Hắn nhìn ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung phía dưới, toàn thân run rẩy. Hiện tại mà đi xuống, chẳng khác nào tự tìm đường chết sao?

Phải có được danh ngạch tiến vào thế giới Kỳ Đạo, như vậy mới có thể bảo toàn tính mạng, nói không chừng còn có thể nhận được truyền thừa, tăng tiến tu vi. Đến lúc đó, phản sát Chu Khung, chẳng phải là khoái ý lắm sao!

Dịch Lão mỉm cười, không nói nữa, cầm quân cờ lên đứng đối lập với Triệu Lập!

Vị Dịch Lão này chính là lấy cờ nhập đạo, nên truyền thừa để lại cũng ưu tiên lựa chọn cao thủ đánh cờ, các thiên kiêu sẽ thay phiên nhau đến cùng Dịch Lão đánh cờ, kẻ nào được Dịch Lão tán thành, là có thể có được tư cách tiến vào thế giới Kỳ Đạo!

Cuối cùng tổng cộng sẽ chọn ra tám trăm thiên kiêu, nếu như không đủ tám trăm, sẽ lựa chọn ra những kẻ mạnh hơn một chút từ trong số những thiên kiêu bị loại trước đó để bổ sung đủ số lượng tám trăm, có thể thấy được truyền thừa này nhất định phải đủ tám trăm người mới có thể khởi động!

Trên phi liên, Chu Khung nhìn hai người đang đánh cờ trên bàn cờ, phát hiện Triệu Lập càng đánh càng thông dong, mà nụ cười trên mặt Dịch Lão đối diện cũng càng ngày càng đậm, như vậy chẳng phải là đã rõ ràng, truyền thừa này nếu không có gì bất ngờ xảy ra, rất có thể chính là chuẩn bị cho Triệu Lập hay sao!

Đáng tiếc! Bây giờ lại gặp phải bản tọa!

Nửa canh giờ sau, theo sau một tiếng cười sang sảng của Dịch Lão, lão phát tay một cái, Triệu Lập liền bị đẩy lui đến vòng sáng bên cạnh bàn cờ, điều này chứng minh hắn đã có được danh ngạch tiến vào thế giới Kỳ Đạo!

Dịch Lão nhìn đông đảo thiên kiêu trong sơn cốc, cười nói:

“Vị tiếp theo, vị tiểu hữu nào tới nào!”

“Ta đến!” Một tên thiên kiêu Quỷ tộc phi thân lên, ngồi xuống đối diện bàn cờ, bắt đầu đánh cờ với Dịch Lão!

Lần này, những thiên kiêu đến tham gia tranh đoạt truyền thừa của Dịch Lão, cơ bản đều là cao thủ đánh cờ, hơn nữa đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Chỉ có Chu Khung là thần sắc hơi có vẻ âm trầm, hắn không biết đánh cờ, bất kể là kiếp trước hay kiếp này, Chu Khung đều thích dùng vũ lực trấn áp hết thảy, cho nên đánh cờ căn bản không nằm trong phạm vi học tập của hắn!

Mà lúc này, Triệu Lập đang chữa thương bên cạnh Dịch Lão, nhìn thấy thần sắc âm trầm của Chu Khung, khóe miệng không khỏi nở nụ cười chế giễu, hắn đoán chắc Chu Khung nhất định là không biết đánh cờ, hoặc là đánh không đủ giỏi, như vậy hắn sẽ không có được tư cách tiến vào thế giới Kỳ Đạo, nói cách khác, Chu Khung căn bản không có cách nào cạnh tranh truyền thừa của Dịch Lão với hắn!

Chỉ chốc lát sau, tên thiên kiêu Quỷ tộc trên bàn cờ thở dài, lui xuống, nhưng không rời đi, bởi vì nếu như những thiên kiêu vượt qua khảo nghiệm không đủ tám trăm người, như vậy hắn vẫn còn cơ hội có được danh ngạch!

Từng tên thiên kiêu nối tiếp nhau tiến lên đánh cờ với Dịch Lão, kẻ thì vui cười đi đến bên cạnh Dịch Lão, nhưng càng nhiều hơn là những kẻ lắc đầu thở dài rời đi!

Thời gian nhanh chóng trôi qua, bất tri bất giác đã một ngày trôi qua, bên cạnh Dịch Lão cũng đã đứng đầy thiên kiêu, lúc này số lượng danh ngạch đã vượt quá bảy trăm!

Cả một ngày nay, bên phía Ma Long Phi Liễn yên tĩnh đến mức đáng sợ, Chu Khung ngồi trong phi liễn, im hơi lặng tiếng, đám người Ma Giáo khác đều đứng ở hai bên phi liễn, nhắm mắt tu luyện, tình huống yên tĩnh như vậy khiến cho tất cả thiên kiêu đều cảm thấy khó hiểu, từ khi nào mà Chu ma đầu bá đạo lại trở nên an tĩnh như vậy! Chẳng lẽ hắn đã từ bỏ truyền thừa này rồi sao?

Chương 289 - Người muốn đưa danh ngạch cho hẳn sao? 1

Ngay khi tất cả thiên kiêu đang nghi hoặc, từ trong phi liên truyền ra giọng nói lạnh lùng của Chu Khung:

“Ma Thủ Vương, ngươi đi thử xem!”

“Tuân mệnh!”

Trần Thư cung kính đáp, bay đến đối diện bàn cờ, bắt đầu chậm rãi đánh cờ với Dịch Lão, Trần Thư chính là người duy nhất trong Ma Giáo tinh thông đánh cờ, hơn nữa đánh cờ của y cũng rất cao siêu!

Nửa canh giờ sau, Dịch Lão mỉm cười gật đầu, điều này chứng tỏ Trần Thư đã có được danh ngạch tiến vào thế giới Kỳ Đạo!

“Không ngờ Ma Giáo cũng có cao thủ đánh cờ, không biết Chu ma đầu kia có đánh cờ lợi hại như vậy hay không?”

“Ai mà biết được, dù sao cũng chưa từng nghe nói Chu ma đầu biết đánh cờ bao giờ!”

Mà Triệu Lập nhìn thấy Trần Thư đột nhiên xuất hiện bên cạnh mình, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ Ma Giáo cũng có người có được danh ngạch, chẳng lẽ Chu Khung kia cũng biết đánh cờ sao, chẳng lẽ vừa rồi mình đoán sai rồi, Chu Khung là một cao thủ đánh cờ?

Trong mắt Triệu Lập hiện lên vẻ thấp thỏm bất an, vội vàng móc ra một đồng lớn linh dược từ trong ngực, không quan tâm

đến việc có thể làm tổn hại đến căn cơ hay không, điên cuồng nhét vào miệng, hẳn nhất định phải nhanh chóng khôi phục, nếu không sau khi tiến vào thế giới Kỳ Đạo, Chu Khung nhất định sẽ giết hắn!

“Ma Vô Đạo, Ma Hồ Vương, Vạn Lệ, các người cũng lên đi!”

“Tuân mệnh!”

Đám người Ma Giáo nhao nhao lĩnh mệnh, tiến lên đánh cờ với Dịch Lão!

Người đầu tiên đi lên là Ma Vô Đạo, hắn hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người, dù sao thì dư uy vừa rồi hắn đánh chết Cổ Hoang ở bên ngoài sơn cốc vẫn còn đó, nếu như hắn có được danh ngạch tiến vào thế giới Kỳ Đạo, như vậy hắn chắc chắn sẽ là một đối thủ cạnh tranh cực kỳ mạnh mẽ!

Thế nhưng sau đó, cảnh tượng khiến cho tất cả thiên kiều đều phải kinh ngạc đã xảy ra, bất kể là Ma Vô Đạo hay là những người khác của Ma Giáo, đều chỉ chèo chống được một lúc rồi lần lượt lui xuống, điều này chứng tỏ bọn họ đều không có được danh ngạch!

Bên ngoài phi liên, đám người Ma Giáo trở về, Ma Vô Đạo vẫn mang vẻ mặt không chút biểu cảm, còn Ma Hồ Vương thì vẻ mặt lúng túng vỗ vỗ đầu:

“Giáo chủ, có lẽ thuộc hạ còn chưa chuẩn bị kỹ càng, hay là để thuộc hạ thử lại lần nữa!”

Àm!

Cửa phi liên mở ra, Chu Khung chậm rãi bước ra, nhìn Ma Hồ Vương trầm giọng nói: “Không cần đâu!”

Lũ Ma Hồ Vương rõ ràng đều là đám gà mờ trong cờ, cho dù có thử bao nhiêu lần đi nữa cũng đều vô dụng.

Chu Khung nhìn Ma Vô Đạo, khoe miệng lộ ra một nụ cười, sau đó sải bước về phía bàn cờ!

Đồng thời Ma Vô Đạo chậm rãi gặt đầu!

“Mau nhìn, Chu ma đầu đến kìa, các người nói đánh cờ của hần sẽ như thế nào! Nếu hần không biết đánh cờ, vậy thì quá tốt rồi!”

“Nói gì đó, Chu Khung nhà ta đã đến, tất nhiên có thể đạt được tư cách, chắc chắn rồi!” Một nữ nhân mê muội hưng phấn hét lớn!

Giờ khắc này, tất cả thiên kiều đều ngẩng đầu nhìn lên bàn cờ trên không trung, Chu ma đầu ra tay, đây chính là đại sự!

Àm!

Chu Khung ngồi xuống một bên bàn cờ, bá đạo nhìn ông lão đối diện! Trạng thái của Dịch Lão này rõ ràng là một đạo ý niệm, vậy mà có thể tồn tại trên trăm vạn năm, xem ra Thiên Tôn cảnh còn cường đại hơn so với hần nghĩ!

Dịch Lão nhìn Chu Khung ma diễm ngập trời ngồi đối diện, trong mắt lần đầu tiên lộ vẻ tò mò, “Tiểu hữu đi theo Ma đạo, trạng thái của ngươi khiến lão phu nhớ tới một người!”

“Ồ, là ai?” Chu Khung nhìn ánh mắt của Dịch Lão đối diện, trong lòng có một chút suy đoán!

“Ma Tôn, đáng tiếc năm đó hần không...” Dịch Lão thở dài một hơi, lắc đầu!

Sau đó Dịch Lão không nói gì nữa, chỉ vào bàn cờ, ý bảo có thể bắt đầu đánh cờ!

“Tiểu hữu, mời đi!”

Chu Khung nhìn Dịch Lão nói một nửa, trong lòng có chút suy đoán, nhưng lập tức gạt bỏ ý nghĩ đó, ánh mắt nhìn về phía

bàn cờ!

Tay cầm một quân cờ đen, đánh xuống bàn cờ!

Cốp!

Quân cờ rơi xuống, ngay chính giữa!

Thiên Nguyên!

“Mẹ nó, đánh Thiên Nguyên là tình huống gì, đánh cờ còn có thể như vậy, đây không phải đùa sao!”

“Đúng vậy, làm gì có ai đi Thiên Nguyên đầu tiên, ta thấy ma đầu này căn bản không biết đánh cờ!”

Dịch Lão cũng giật mình, quân đầu tiên đã đánh Thiên Nguyên, quả thật bá đạo, nhưng đây rõ ràng là chuyện chỉ có người không biết đánh cờ mới làm! Nhìn Chu Khung với vẻ mặt lạnh lùng, lão nghi hoặc hỏi.

“Người không biết đánh cờ?”

“Bồn tọa không biết! Đánh cờ chỉ là tiểu đạo, không thành đại sự, bồn tọa lười không học!”

Ngươi! Dịch Lão phần nộ nhìn Chu Khung, cả đời lão đều nghiên cứu đánh cờ, thậm chí ngay cả bước vào Thiên Tôn cảnh cũng là lấy kỳ nhập đạo, hôm nay lại có kẻ nói đánh cờ là tiểu đạo, đây chẳng phải là vớ vẩn sao!

Chương 290 - Người muốn đưa danh ngạch cho hấn sao? 2

“Nếu tiểu hữu không biết đánh cờ, vậy thì lui xuống đi!”
Dịch Lão phát tay, tức giận nói!

“Bản Tọa tuy không biết đánh cờ, nhưng danh ngạch này
Bản Tọa nhất định phải có, ngươi nhất định phải cho!”

Chu Khung nhìn Dịch Lão, bá đạo nói, phảng phất người
ngồi đối diện không phải là một ý niệm hóa thân của Thiên
Tôn cảnh, mà là thuộc hạ của mình!

Chu Khung vừa dứt lời, chấn động toàn bộ thiên kiều phía
dưới. Chuyện gì thế này, Chu ma đầu dám ra lệnh cho Dịch
Lão ư!

“Mẹ nó, Chu ma đầu này bá đạo quá rồi, đó là Dịch Lão,
tuyệt thế cường giả Thiên Tôn cảnh, hấn dựa vào đâu dám nói
như vậy!”

“Đúng vậy, danh ngạch vốn do Dịch Lão quyết định, hấn
tưởng hấn là ai chứ, ta thấy Chu Khung này là quen thói nông
cuồng rồi, đợi đấy, Dịch Lão sẽ không nghe hấn đâu!”

Tất cả thiên kiều đều đang chờ xem trò cười của Chu
Khung, Triệu Lập đang ngồi điều tức bên cạnh bàn cờ cũng lộ
ra vẻ mừng như điên. Chu Khung này chẳng những không biết
đánh cờ, lại còn dám uy hiếp Dịch Lão, thật to gan mà, lần này
Dịch Lão chắc chắn sẽ không cho hấn danh ngạch!

Chu Khung, ngươi cứ ở ngoài chờ ta có được truyền thừa rồi ra, ta sẽ diệt trừ ngươi!

Lúc này, Dịch Lão nhìn Chu Khung, ánh mắt có phần lạnh lẽo, trầm giọng nói: “Quy tắc đã định từ lâu, chỉ chọn tám trăm đánh cờ thiên kiêu, về sau sẽ chọn ra người ưu tú từ những kẻ bị loại, ngươi có thể xuống dưới chờ!”

Chu Khung nghe lời Dịch Lão, ngửa mặt cười lớn, quả nhiên ý niệm hóa thân mà Dịch Lão lưu lại chỉ có thể dựa theo quy tắc mà hành động, nếu không với lời lẽ châm chọc đánh cờ vừa rồi của mình, đối phương chắc chắn đã ra tay rồi!

Nhưng Dịch Lão chỉ nhắc lại quy tắc một lần nữa, không ra tay, chứng tỏ lão ta làm việc đều dựa theo quy tắc. Vậy thì dễ rồi!

“Dịch Lão, ngươi có biết, đôi khi, chơi cờ không chỉ trong bàn cờ, mà còn ở ngoài bàn cờ!”

Dịch Lão nhìn Chu Khung cười lớn, trầm ngâm suy tư, lẩm bẩm: “Ngoài bàn cờ?”

Chu Khung nhìn xuống đám đông thiên kiêu phía dưới, khoe miệng nhếch lên nụ cười tà ác mỉa mai. Hắn phất tay, mặt đất trước bàn cờ trăm trượng bỗng nứt ra một khe nứt khổng lồ. Hắn chỉ vào khe nứt, lạnh giọng nói: “Kẻ nào dám bước qua vạch này, giết không tha!”

Lời vừa thốt ra, sắc mặt đông đảo thiên kiêu bên dưới đều biến đổi, nhất là những kẻ chưa được đánh cờ!

“Chu ma đầu, ngươi quá ngông cuồng, bản thiếu chủ còn chưa đánh, ngươi dựa vào cái gì mà nói thế!”

Một võ giả lập tức phóng về phía bàn cờ, đó chính là Nguyên Lăng của Trung Châu Nguyên gia, là kẻ duy nhất có tu vi Thánh Giả cảnh tam trọng trong số các thiên kiêu ở đây. Hắn không phải kẻ ngu, biết mình có thể không phải đối thủ

của Chu Khung nên muốn nhanh chóng lao vào trong phạm vi hào quang của bàn cờ, như vậy mới an toàn!

Phập!

Nguyên Lăng vừa vượt qua giới tuyến Chu Khung vừa vạch ra, một tiếng vũ khí xuyên thấu da thịt vang lên!

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy Nguyên Lăng lơ lửng giữa không trung, một thanh trường thương từ phía sau đâm xuyên qua ngực hắn. Đầu thương bên kia nằm gọn trong tay Ma Vô Đạo!

Nguyên Lăng quay đầu nhìn Ma Vô Đạo, vẻ mặt hoảng sợ. Vừa rồi hắn chỉ lo chú ý Chu Khung, không ngờ Ma Vô Đạo lại đánh lén, bằng không với thực lực Thánh Giả cảnh tam trọng, hắn đâu dễ dàng bị giết như vậy! Người ra tay sao không lên tiếng hả!

Đáng tiếc, một thương của Ma Vô Đạo đã lấy đi toàn bộ sinh cơ của hắn, chỉ còn lời oán hận cuối cùng: “Người không làm đúng võ đức!”

Ma Vô Đạo rung nhẹ trường thương, Nguyên Lăng lập tức hóa thành tro bụi! Một vị thiếu chủ gia tộc, tuyệt thế thiên kiêu Thánh Giả cảnh tam trọng, cứ thế bị miểu sát!

Trên không trung bỗng xuất hiện một bóng người, lạnh lùng nhìn Ma Vô Đạo, rồi thở dài biến mất. Đó cũng là một vị người hộ đạo, nhưng là người tuân thủ quy tắc. Thực tế, phần lớn người hộ đạo ở Đông Vực đều tuân thủ quy tắc. Kẻ ra tay bảo vệ đệ tử như Cố Hoang chính là kẻ phá vỡ quy tắc, cho nên mới có kết cục như vậy!

Tất cả mọi người đều nhìn Ma Vô Đạo với vẻ kinh sợ. Hắn đã giết liền hai tên thiên kiêu Thánh Giả cảnh, lại còn là Thánh Giả cảnh tam trọng. Giờ trong sơn cốc này, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thánh Giả cảnh nhị trọng. Thật là đáng sợ, một nhân vật

lợi hại như vậy, tại sao lại thần phục Chu ma đầu? Chẳng lẽ Chu ma đầu kia thật sự khủng khiếp như vậy sao?

Có Ma Vô Đạo ngăn cản, không còn thiên kiêu nào dám tiến lên bàn cờ nữa! Truyền thừa tuy quý, nhưng mạng sống còn quý giá hơn!

Trên bàn cờ, Chu Khung nhìn Dịch Lão, cười tà mị: “Cách chơi cờ ngoài bàn cờ này, ngươi thấy thế nào?”

Dịch Lão nhìn Chu Khung, trong mắt toát lên vẻ kinh ngạc, tiểu tử này vậy mà nhìn ra trạng thái của lão, nghĩ ra biện pháp này để đoạt danh ngạch, nhưng hẳn cho rằng như vậy là có thể khiến lão thỏa hiệp sao!

Chương 291 - Tiến vào thế giới Kỳ Đạo

Nhìn đông đảo thiên kiều phía dưới, Dịch Lão lập tức phát tay, một đạo hào quang yếu ớt bao phủ một tên thiên kiều Hầu tộc, chậm rãi đưa hắn về phía bàn cờ, tên thiên kiều Hầu tộc này trước đó đã từng đánh cờ, chỉ là không có giành được danh ngạch mà thôi!

Nếu không ai dám đến, vậy thì chọn từ trong số những kẻ đã bị loại trước đó, chính là không cho người!

Ma Vô Đạo nhìn kẻ bị ánh sáng bao phủ, trường thương trong tay rung lên, trực tiếp đâm ra!

Rầm!

Ánh sáng khẽ run rẩy, tên thiên kiều Hầu tộc bên trong không chịu một tia tổn thương nào, ngược lại Ma Vô Đạo bị đẩy lui về phía sau năm bước!

Trên mặt tên thiên kiều Hầu tộc trong ánh sáng vốn đang sợ hãi lập tức lộ vẻ vui mừng, nếu Ma Vô Đạo không thể làm hắn bị thương, chẳng phải hắn có thể có được danh ngạch sao!

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Chu Khung vẫn đang đứng thẳng ở phía trên, trong mắt lộ ra vẻ cười nhạo, dám giở trò trước mặt Thiên Tôn cảnh, cho dù chỉ là một tia ý niệm, không phải hạng người người có thể so sánh!

Lúc này Chu Khung nhìn tên thiên kiều Hầu tộc mà Dịch Lão đưa tới, đoán được ý nghĩ của lão, nhưng lão cho rằng hắn không nghĩ tới điều này sao!

Chu Khung lạnh lùng nhìn tên thiên kiêu Hào tộc đang bị ánh sáng bao phủ, trên mặt lộ vẻ cười nhạo, khẽ mở miệng thốt ra hai chữ!

“Định!”

Theo chữ “Định” vừa thốt ra, chỉ thấy tên thiên kiêu Hào tộc lập tức bị cố định, ngay cả ánh sáng quanh người hắn cũng tựa như bị cố định! Trong mắt tên thiên kiêu Hào tộc tràn đầy vẻ sợ hãi, trực giác mách bảo hắn biết mình chết chắc rồi!

“Bạo!”

Lại một chữ vang lên!

Rầm!

Một tiếng nổ mạnh vang lên, chỉ thấy tên thiên kiêu Hào tộc vốn bị hào quang bao phủ, trong nháy mắt nổ tung thành từng mảnh thịt vụn đầy trời, cứ như vậy bị hai chữ giết chết!

Dịch Lão nhìn về phía vụ nổ, rồi lại nhìn Chu Khung, ánh mắt liên tục đảo qua đảo lại, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, làm sao có thể, hắn vậy mà có thể giết người dưới sự bảo vệ của mình!

Cho dù hiện tại lão chỉ là một đạo ý niệm, năng lượng vừa rồi dùng không nhiều, nhưng không thể bị một người còn chưa bước vào Thánh cảnh phá giải, chuyện này hoàn toàn không hợp lý, rốt cuộc là công pháp gì!

Không chỉ Dịch Lão khiếp sợ, mà các thiên kiêu phía dưới cũng ngây người, Chu Khung này chỉ bằng hai chữ đã giết chết một thiên kiêu Thánh Giả nhất trọng! Vậy chẳng phải phần lớn thiên kiêu ở đây, đều không thể đỡ nổi hai chữ của hắn sao!

Dịch Lão không tin tà, lại vung tay, lần này hào quang còn mạnh hơn lần trước, trong nháy mắt bao phủ lấy một vị Đế Nữ

của một đế quốc! Nhanh chóng đưa nàng đến trước mặt Chu Khung!

“Bạo!” Chu Khung hừ lạnh một tiếng!

Rầm!

Không có gì bất ngờ, vị Đế Nữ kia cũng trong vẻ mặt kinh hoàng nổ tung thành vô số mảnh thịt vụn!

Chu Khung nhìn vẻ mặt xanh mét của Dịch Lão, cười tà nói: “Lão đầu, ngươi thấy pháo hoa này rực rỡ chứ?”

“Ngươi!” Dịch Lão chỉ vào Chu Khung hồi lâu không nói nên lời, mặt mày lộ ra một tia dữ tợn, mãi vẫn không thốt ra được lời nào!

“Xem ra ngươi vẫn cố chấp, như vậy chẳng phải là hại bọn chúng sao! Ngươi là tội nhân!” Chu Khung nhìn Dịch Lão, lạnh lùng nói!

Chu Khung đưa tay chỉ vào một gã thiên kiêu thánh địa, thản nhiên nói: “Ngươi muốn đưa danh ngạch cho hắn?”

Lời vừa dứt, gã thiên kiêu kia lập tức cảm nhận được một luồng áp lực vô hình từ trong ra ngoài, mãnh liệt bao phủ lấy hắn, sau đó liền mất đi ý thức.

Ầm!

Hắn nổ tung!

Tiếp đó, Chu Khung lại chỉ vào một gã thiên kiêu khác: “Cho hắn?”

Ầm!

Tên thiên kiêu đó cũng lập tức nổ tung!

Lúc này, tất cả thiên kiêu trong sơn cốc đều đã hiểu, nếu Dịch Lão không quyết định, Chu ma đầu này sẽ đồ sát tất cả bọn chúng!

“Chạy mau! Chu ma đầu điên rồi, không chạy sẽ bị giết sạch mất!”

“Mẹ kiếp! Danh ngạch truyền thừa không có đã đành, còn suýt mất mạng ở đây! Rút lui!”

Thiên kiều trong sơn cốc nháo nhác chạy tán loạn, trong chớp mắt, toàn bộ sơn cốc ngoại trừ bảy trăm tên đã có danh ngạch chỉ còn lại đám người Ma Giáo. Những kẻ còn lại, hoặc là chạy thoát khỏi sơn cốc, hoặc là nổ tung dưới ánh mắt của Chu Khung!

Tuy nói là rất lâu, nhưng thực tế từ khi Chu Khung bắt đầu uy hiếp Dịch Lão đến giờ, chưa tới một nén nhang. Hơn bảy trăm tên thiên kiều có được danh ngạch, lúc này đều kinh hãi nhìn Chu Khung.

Lúc này, trong tay Chu Khung đang cầm một quân cờ, nhẹ nhàng xoay chuyển, nhìn Dịch Lão, thản nhiên nói: “Dịch Lão, hiện giờ trong sơn cốc chỉ còn chúng ta, ngươi còn ý kiến gì không?”

Dù sao cũng là một tia ý niệm của cường giả Thiên Tôn cảnh, sắc mặt Dịch Lão nhanh chóng bình tĩnh lại, nhìn Chu Khung, trầm giọng hỏi: “Ngươi tên gì?”

“Bản tọa, Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung!”

“Ma Giáo... Ma Tôn có quan hệ gì với ngươi?”

Chương 292 - Dịch Lão ngo ngác 1

Chu Khung chậm rãi đứng dậy, chấp tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời: “Bản tọa, Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung!”

Câu trả lời y hệt như đúc, lại khiến cho tất cả thiên kiều ở đây chấn động, bao gồm cả Dịch Lão. Ai cũng có thể nhìn ra thái độ bá đạo của Chu Khung, đó là khí thế không coi trời đất vào đâu, thậm chí còn bao hàm cả Ma Tôn trong truyền thuyết!

“Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung, tốt, người rất tốt! Danh ngạch, lão phụ cho người!” Dịch Lão nhìn Chu Khung, trầm giọng nói, không còn chút tức giận nào như lúc trước!

Chu Khung không kinh ngạc, từ lần đầu tiên Dịch Lão không ra tay với hắn, hắn đã nhìn ra, tia ý niệm này của lão có hạn chế. Muốn gom đủ tám trăm danh ngạch, lão nhất định sẽ phải đưa danh ngạch cho hắn!

“Ma Vô Đạo, Ma Thử Vương, Ma Hồ Vương, Vạn Lệ, đến đây cho ta! Thập Đại Ma Vệ, ở lại đây canh giữ!”

“Tuân mệnh!” Đám người Ma Giáo đồng loạt khom người lĩnh mệnh, bốn người Ma Vô Đạo nhanh chóng bay đến bên cạnh Chu Khung!

Lúc này, Triệu Lập đã hồi phục đôi chút, tuy rằng vì nuốt quá nhiều linh dược mà tổn hại đến căn cơ, nhưng hiện tại hắn nào còn để tâm đến những thứ đó, vội vàng khom người hành lễ với Dịch Lão:

“Tiền bối, không biết sau khi chúng ta tiến vào thế giới Kỳ Đạo có được truyền tống đến cùng một chỗ hay không?”

Nói xong, Triệu Lập lộ ra vẻ lo lắng, với trạng thái hiện tại của hắn, nếu bị truyền tống đến chỗ Chu Khung, e rằng sẽ chết không toàn thây!

Dịch Lão nhìn Triệu Lập, trong lòng có chút ấn tượng tốt với hắn. Triệu Lập hiểu lễ nghĩa, có thiên phú, đánh cờ lại càng xuất chúng, có lẽ lần này truyền thừa sẽ rơi vào tay hắn!

Lại nhìn Chu Khung đứng chấp tay ở bên cạnh, kẻ này bá đạo, tu vi cao thâm, trong mắt không dung kẻ khác, e rằng tám trăm thiên kiêu này cùng nhau đối phó hắn không lọt nổi vào mắt hắn, nếu là truyền thừa khác có lẽ thật sự sẽ để cho hắn có được, đáng tiếc muốn có được truyền thừa của lão phu, dựa vào năng lực đánh cờ mới được!

“Truyền tống là ngẫu nhiên, không cần lo lắng, trong thế giới Kỳ Đạo khắp nơi đều là trận pháp, chư vị cẩn thận!”

Dịch Lão không nói thêm lời vô nghĩa, phát tay áo bào, trước mặt hình thành một vòng xoáy không gian thật lớn, hút tất cả thiên kiêu vào trong!

Không biết qua bao lâu, trước mặt Chu Khung sáng ngời, đập vào mắt là một thế giới kỳ dị, tựa như sa mạc, cát vàng bay mù trời, trên trời không có mặt trời không có mặt trăng, chỉ có vô số tinh thần đang chiếu sáng mảnh thiên địa này!

Nhìn quanh bốn phía, không có kẻ nào khác của Ma Giáo, chứng tỏ truyền tống này đã tách tất cả mọi người ra!

Thế giới Kỳ Đạo, là thế giới do vô số trận pháp tạo thành, ở trung ương thế giới có một tổng trận pháp, tiến vào nơi đó có thể đạt được truyền thừa của Dịch Lão, nghe nói triệu năm qua, tốc độ tu luyện của kẻ nào đạt được truyền thừa đều rất

nhANH, tuy rằng vẫn chưa có kẻ nào đột phá Tôn cảnh, nhưng kẻ kém cỏi nhất cũng đột phá đến Đại Thánh!

Có thể nói muốn đạt được truyền thừa, cần phải phá giải các loại trận pháp của thế giới Kỳ Đạo này, cuối cùng mới có thể đến được tổng trận pháp kia!

Chu Khung nhanh chóng bay về phía trung tâm sa mạc, hấn cảm giác nơi đó chính là mấu chốt phá vỡ trận pháp này, bay khoảng nửa canh giờ, Chu Khung đã đến trung tâm sa mạc!

Chỉ thấy ở giữa sa mạc đặt một cái bàn tròn, trên bàn bày một bàn cờ, bên trong là một ván cờ tàn! Rõ ràng muốn ra khỏi trận pháp này, nhất định phải phá giải tàn cục này!

Quả nhiên, tuy rằng sớm có dự liệu, nhưng nhìn thấy cảnh này Chu Khung vẫn có phần im lặng, xem ra muốn có được truyền thừa này lại phải nghĩ biện pháp khác!

Ở một nơi khác trong thế giới Kỳ Đạo, Triệu Lập mặc bộ áo bào trắng cũng tìm được bàn cờ trong một khu rừng, không chút do dự, nhanh chóng cầm quân cờ lên phá giải!

Trong mắt lộ ra vô hạn quang mang và hận ý, miệng lầm bầm “Chu Khung, người chờ đó, chờ ta có được truyền thừa, ta muốn ngươi sống không bằng chết!”

Ầm! Một quân cờ rơi xuống!

Nhìn quân cờ của mình, trong mắt Triệu Lập lộ vẻ ngờ ngác, vừa rồi trong lòng hắn vẫn đang nghĩ đến hình dáng của Chu Khung, và nên trả thù hắn như thế nào, vậy mà lại đánh nhầm vị trí!

Thiên Nguyên!

Hắn vậy mà cũng đánh vào Thiên Nguyên!

Rầm!

Theo quân cờ của Triệu Lập rơi xuống, toàn bộ đại thụ trong rừng rậm trong nháy mắt đều sống lại, vô số cành cây khổng lồ hình thành từng chiếc roi da khổng lồ, không chút lưu tình quất về phía Triệu Lập, Triệu Lập vốn đã bị thương căn cơ làm sao tránh né!

Bốp! Bốp! Bốp!

Roi da đánh nước lạnh, quất đến hăng say!

Triệu Lập phảng phất biến thành con quay, bị quất đến xoay vòng điên cuồng, trong miệng vừa phun máu, vừa tức giận mắng, “Chu Khung, đều tại ngươi, đều tại ngươi!”

Chương 293 - Dịch Lão ngo ngác 2

Sau một canh giờ, đám đại thụ mới khôi phục lại bình tĩnh, lúc này Triệu Lập đã biến thành hình dạng một tên mập ú ú trăm cân, toàn thân sưng vù nghiêm trọng!

Hắn miễn cưỡng bò lên vị trí bàn cờ, lúc này trong bàn cờ lại đổi một ván cờ tàn khác, Triệu Lập không vội phá giải, nhắm mắt tưởng tượng, chỉ chốc lát vậy mà lại vui vẻ!

Chính mình đánh sai một quân cờ, đã bị đánh thành dạng này, Chu ma đầu kia hoàn toàn không biết đánh cờ, chắc chắn sẽ bị trận pháp nơi này trừng phạt, không biết sẽ bị đánh thành bộ dạng gì!

Triệu Lập càng nghĩ càng vui vẻ, trên khuôn mặt như quả dưa hấu hiện lên nụ cười đắc ý!

Mà bên kia trong trận pháp sa mạc nơi Chu Khung ở, vị trí bàn cờ ở giữa hoàn toàn không có bóng người!

Chu Khung đâu rồi?

Mà ở khu vực rìa sa mạc vang lên từng đợt âm thanh!

“Trận pháp cấp bậc này người phá giải còn tồn sức như vậy sao? Thiên phú thần thông của người chẳng lẽ không được?”

“Ta được, ta lợi hại lắm, lão đại, người đừng sốt ruột, sắp xong rồi!”

Cạch cạch cạch, tiếng răng gặm nhấm không ngừng vang lên!

Lúc này, tại biên giới sa mạc, một nam tử khoác Ma Thần chiến bào đang đứng sừng sững, toàn thân ma điểm ngập trời, bá đạo bùng bùng!

Phía trước nam tử chính là rìa của trận pháp sa mạc, một tầng kết giới bao phủ xung quanh! Phía dưới, một con chó đen lớn đang ra sức gặm nhấm kết giới, lúc này đã tạo nên một lỗ hổng lớn bằng chậu rửa mặt!

Nam tử khoác Ma Thần chiến bào chính là Chu Khung, còn chó đen lớn kia tất nhiên chính là Đại Bạch!

Trước đó, Đại Bạch bị Chu Khung thu vào Sơn Hà Đồ, giờ mới được thả ra. Tuy thế giới này có hạn chế, sinh linh không có danh ngạch không thể tiến vào, nhưng Đại Bạch là linh sủng đã được hệ thống của Chu Khung ràng buộc, nhưng không nằm trong hạn chế đó!

Bởi vậy, vừa nhìn thấy trận pháp này, Chu Khung liền nghĩ ngay đến Đại Bạch, lập tức triệu hồi nó từ Sơn Hà Đồ ra.

Nhìn lỗ hổng trên kết giới ngày càng lớn, Chu Khung lộ vẻ hài lòng. Đại Bạch có hai đại thần thông, một là vạn pháp bất xâm, hai là phá bỏ mọi trận pháp, có thể nói là tự do ra vào thế giới này!

Chỉ là nó chỉ có thể tự mình xuyên qua, không thể mang theo Chu Khung, nên lúc này đành phải dùng răng cắn phá kết giới!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Nửa canh giờ sau...

Đại Bạch dừng lại, trước mặt nó đã xuất hiện một lỗ hổng vừa đủ một người chui qua!

“Lão đại, lão đại, xong rồi! Ta có phải rất lợi hại hay không!”

Đại Bạch vừa lắc đuôi vừa hưng phấn hô lên.

Chu Khung ném cho Đại Bạch một quả tiên quả, sau đó sải bước tiến về phía lỗ hồng. Đại Bạch một ngụm nuốt trọn quả, sau đó nhanh chóng chạy theo sau Chu Khung!

Khác biệt là, Chu Khung đi qua lỗ hồng do Đại Bạch cắn ra, còn Đại Bạch thì trực tiếp xuyên qua kết giới, không gặp bất kỳ trở ngại nào!

Vừa bước qua kết giới, Chu Khung lập tức cảm nhận được nhiệt độ giảm xuống rõ rệt, trước mắt hiện ra một dòng sông băng khổng lồ. Hắn không chút do dự, lập tức bay về phía rìa sông băng, lướt qua một bàn cờ mà không thèm liếc mắt!

Hiển nhiên thế giới Kỳ Đạo này là dùng cờ tàn để phá trận, đi nhầm một bước chắc chắn sẽ chịu trừng phạt. Với trình độ đánh cờ của mình, Chu Khung căn bản không thể phá giải, chỉ bằng để Đại Bạch phá trận cho nhanh!

Rắc rắc rắc!

Đại Bạch lại bắt đầu gặm nhấm kết giới!

Không biết từ lúc nào, trên bầu trời thế giới Kỳ Đạo xuất hiện một bóng người mặc trường bào xám, đôi mắt sáng quắc, chính là Dịch Lão!

Lúc này, Dịch Lão đang mỉm cười, nhìn về một hướng nào đó phía dưới. Tại đó là một biển lửa cuộn cuộn, bên trong có một bóng người toàn thân đầm máu, hơi sưng phồng, chính là Triệu Lập!

Triệu Lập đang khổ sở phá giải cờ tàn, biển lửa xung quanh dường như không ảnh hưởng gì đến hắn!

“Cộp!”

Theo một quân cờ hạ xuống, biển lửa xung quanh bỗng nhiên bùng lên dữ dội, hóa thành vô số hỏa long lao thẳng về

phía Triệu Lập, chúng tỏ hắn đã phá giải thất bại!

Hỏa long gầm thét!

Triệu Lập kêu thảm thiết!

Nửa canh giờ sau, hỏa long rút lui, Triệu Lập toàn thân nồng nặc mùi thịt cháy lại tiếp tục quay lại bàn cờ, tiếp tục phá giải. Miệng hắn lầm bầm: “Chu Khung, hiện tại ngươi cũng đang bị dày vò hơn ta gấp trăm lần chứ gì? Nghĩ đến mà sướng rơn cả người!”

Một ngày sau, Triệu Lập phá giải thành công cờ tàn, trên bầu trời xuất hiện một thông đạo. Triệu Lập bước vào, đi đến trận pháp tiếp theo!

Trên không trung, Dịch Lão nhìn Triệu Lập phá giải cờ tàn, khê gật đầu. Hắn rất thương thức Triệu Lập, kẻ này có thiên phú đánh cờ hơn người, chỉ trong vòng chưa đầy ba ngày đã phá giải được bảy đạo trận pháp.

Cờ còn lại trong Thiên Viêm Trận này, chính là các vị thiên kiêu thu hoạch được truyền thừa trước đây, cũng ít nhất phải hạ ba lần trở lên mới phá giải ra được, mà Triệu Lập này chỉ lần thứ hai đã phá giải thành công, quả nhiên không hổ là người bốn tọa nhìn trúng!

Chương 294 - Triệu Lập ngây ngốc 1

Đoán chừng nhiều nhất nửa tháng sau có thể tiến vào chủ trận pháp kia, đạt được truyền thừa của ta! Nghĩ đến đây, Dịch Lão bỗng nhiên nhớ tới Chu Khung kia, kẻ ở bên ngoài không để lão vào mắt, lúc này e là phải chịu khổ rồi!

Dịch Lão nhìn về phía từng thế giới trận pháp bên dưới, không ngừng tìm kiếm, thiên kiều trong các thế giới trận pháp không phải đang phá trận thì đã dẫn phát trận pháp, đang điên cuồng chống cự!

Cuối cùng, trong một biển lửa, Dịch Lão nhìn thấy bóng dáng của Chu Khung!

Vô lý!

Dịch Lão trong nháy mắt tròn tròn mắt, miệng há hốc, phảng phất như nhìn thấy chuyện không thể tưởng tượng nổi!

Quả thực, Dịch Lão bây giờ đang ngơ ngác!

Chỉ thấy trong thế giới biển lửa tựa như Triệu Lập vừa rồi, ở khu vực biên giới, Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, nhàn nhã ăn tiên quả! Toàn thân tỏa ra ma khí khủng khiếp, khiến ngọn lửa chung quanh căn bản không dám tới gần hắn!

Nhưng đây không phải là điều khiến Dịch Lão khiếp sợ nhất!

Điều khiến Dịch Lão khiếp sợ chính là con chó đen không biết giống gì phía dưới kia, lão nhìn thấy cái gì, con chó đen

kia đang cần xé kết giới ở rìa trận pháp, hơn nữa đã cần ra một lỗ thủng lớn bằng nửa người!

Điều này sao có thể!

Dịch Lão dụi dụi mắt, nhìn lại lần nữa, phát hiện vẫn là cảnh tượng giống y như đúc, điều này chứng tỏ lão quả thật không phải đang nằm mơ! Đây chính là trận pháp chân thân do lão dùng tu vi Thiên Tôn cảnh bố trí, tuy rằng trận pháp chân thân không phải sở trường của lão!

Thế nhưng, ngay cả Tôn Giả bình thường cũng khó mà phá giải trận pháp một cách mạnh mẽ! Huống chi con chó đen này chẳng những cần nát trận pháp, mà còn không hề kích phát phản ứng của trận pháp!

Đây rốt cuộc là giống chó gì! Từ khi nào Đông Vực lại xuất hiện một con chó lợi hại như vậy, điều này thật không hợp lý!

Ánh mắt Dịch Lão lộ vẻ âm trầm và suy tư. Lão càng hy vọng người có được truyền thừa của mình là Triệu Lập, chứ không phải Chu Khung, kẻ hoàn toàn không biết gì về đánh cờ. Hơn nữa, Chu Khung kia ở bên ngoài lại dám vũ nhục đánh cờ như vậy, nếu để hắn đoạt được truyền thừa của mình, vậy thì mặt mũi đánh cờ Thiên Tôn như lão còn để đâu cho được!

Thế nhưng, dựa theo tốc độ phá trận của con chó đen này, nó đã hoàn toàn vượt qua tất cả các thiên kiêu khác, thậm chí còn nhanh hơn cả Triệu Lập rất nhiều. Cứ tiếp tục như vậy, truyền thừa nhất định sẽ rơi vào tay Chu Khung!

Đáng tiếc, lão chỉ là một đạo ý niệm, không cách nào phá bỏ quy tắc, nếu không đã có thể trực tiếp đuổi Chu Khung ra ngoài rồi, xem ra cần phải tìm cách khác, đúng rồi, có thể mở cái kia ra...

Dường như Dịch Lão đã nghĩ ra điều gì đó, nhìn Chu Khung phía dưới với ánh mắt đầy thâm ý!

Dưới thế giới biển lửa, Đại Bạch cắn xé hồi lâu, bèn vặn vẹo cái cổ, quay đầu nhìn Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long!

“Lão đại, ta mệt rồi!”

Chu Khung phát tay một cái, hai quả tiên quả liền xuất hiện trước mặt Đại Bạch!

Đại Bạch vui mừng, há mồm nuốt hai quả tiên quả vào bụng, sau đó vui vẻ lắc lắc thân thể, duỗi lưng một cái, rồi lại tiếp tục cắn xé kết giới, tốc độ rõ ràng nhanh hơn không ít!

Dưới sự trợ giúp của Đại Bạch, tốc độ của Chu Khung nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Không bao lâu!

Chu Khung tiến vào trong một thế giới biển rộng, hắn còn chưa bay đến biên giới thế giới đã nhìn thấy một thân hình mặc áo bào đen đang nằm nhoài trên bàn cờ ngũ, tiếng ngáy rung trời!

Bóng người kia dường như cảm nhận được điều gì đó, lập tức đứng dậy, lấy ra một cây búa lớn phòng vệ ở bên cạnh, ánh mắt nhìn về phía Chu Khung. Chỉ trong nháy mắt, bóng người kia như chợt hiểu ra, vội vàng thu hồi búa lớn, nhanh chóng bay đến bên người Chu Khung!

Hắn khom người hô:

“Thuộc hạ Ma Hồ Vương, tham kiến Giáo chủ!”

Chu Khung đánh giá Ma Hồ Vương, ánh mắt lộ ra vẻ suy tư. Đại Bạch đã liên tục cắn nát hai mươi trận pháp, vẫn luôn là trận pháp không người. Nhưng bây giờ Ma Hồ Vương đã

xuất hiện, vậy chứng minh trận pháp nơi này là tương thông, hắn cũng có thể gặp được người khác!

Như vậy nếu như đụng phải Triệu Lập thì thú vị rồi, nhưng mà với khí vận của Triệu Lập, loại khả năng này nhỏ đến đáng thương!

Sau đó, Ma Hổ Vương bẩm báo với Chu Khung về tình huống của mình. Từ khi tiến vào thế giới Kỳ Đạo này, hắn cũng phát hiện phá trận cần phá giải thế cờ tàn, thế nhưng Ma Hổ Vương rất tự biết mình, cho nên không có đi phá giải thế cờ tàn, mà là trực tiếp ngủ chờ Giáo chủ đến đón sau khi thu được truyền thừa!

Về phần Chu Khung có thể thu được truyền thừa hay không, điều này còn phải hỏi sao? Trong mắt Ma Hổ Vương, không có chuyện gì mà Giáo chủ nhà hắn không làm được!

Chương 295 - Triệu Lập ngây ngốc 2

Chu Khung không nghĩ thêm nữa, mang theo Ma Hồ Vương, Đại Bạch cùng bay về phía biên giới trận pháp. Hiện tại việc quan trọng nhất là tiến vào chủ trận pháp, thu hoạch được truyền thừa của Dịch Lão, như vậy có thể hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống, đột phá tu vi, thuận tiện giết Triệu Lập!

Thời gian nhanh chóng trôi qua!

Bên kia trận pháp, Triệu Lập vừa bước vào một thế giới băng sơn, còn chưa đợi hấn phá giải cò dờ, một bóng người áo bào xám đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn!

Triệu Lập giật mình!

Dịch Lão!

Vì sao hắn lại xuất hiện ở chỗ này, đây là ảo ảnh hay là cái gì khác? Triệu Lập lập tức đề phòng!

Dường như cảm nhận được sự nghi hoặc của Triệu Lập, Dịch Lão vung tay lên, thế giới băng sơn ban đầu trong nháy mắt bắt đầu biến đổi. Băng sơn chậm rãi tan ra, không bao lâu sau biến thành một biển lửa. Dịch Lão lại vung tay, thế giới lần nữa trở lại thành sông băng!

Triệu Lập nhìn thấy cảnh tượng này, trong nháy mắt liền xác nhận, người có thể dễ dàng khống chế quy tắc trong trận pháp như vậy, chính là Dịch Lão chân chính!

“Triệu Lập, bái kiến tiên bối!”

Triệu Lập lập tức cung kính hành lễ.

“Tiểu hữu không cần đa lễ!”

Dịch Lão mỉm cười. Ông ta rất thích thái độ của Triệu Lập, biết tiến biết lui, biết tôn trọng tiền bối, rất giống với tính cách của ông ta!

“Không biết tiền bối có chuyện gì phân phó?”

“Người có muốn có được truyền thừa của ta không?” Dịch Lão nhìn Triệu Lập với ánh mắt tha thiết.

“Vãn bối đương nhiên muốn, nhưng vãn bối muốn dựa vào nỗ lực của bản thân mình để có được. Vãn bối tin tưởng trong tám trăm thiên kiều, luận về đánh cờ, vãn bối tự nhận là đệ nhất!” Triệu Lập cung kính nói.

Triệu Lập không phải tự tin mù quáng. Ngón tay vàng đầu tiên của hắn, Phúc lão, chính là một bậc thầy đánh cờ. Dưới sự chỉ dạy của Kỳ lão, đánh cờ của hắn đã vượt xa người cùng thế hệ. Hơn nữa, số người tu luyện đánh cờ vốn đã ít, trình độ đánh cờ của tám trăm thiên kiều này cũng chỉ là mới chạm đến mà thôi!

Về phần Chu Khung kia, hắn ta căn bản là không biết chơi cờ, trong thế giới này không chết đã là may mắn lắm rồi, lấy gì mà tranh giành với hắn? Cho nên Triệu Lập tự tin mình nhất định có thể tiến vào chủ trận pháp trước tiên!

Dịch Lão nhìn Triệu Lập với vẻ mặt tự tin, đầu tiên là gật đầu, sau đó lại bắt đầu lắc đầu. đánh cờ của người quả thực rất tốt, nhưng có người lại được buff tràn trề đấy!

“Tiền bối vì sao lại lắc đầu? Chẳng lẽ người không tin tưởng vãn bối?” Triệu Lập nhìn thấy Dịch Lão lắc đầu, nghi hoặc hỏi.

“Người có biết quy tắc của thế giới Kỳ Đạo này của ta không?”

“Không biết lắm.”

“Trong đánh cờ thế giới của lão phu trận pháp nhiều như lông trâu, mỗi lần người phá một trận pháp sẽ được truyền tống đến trận pháp kế tiếp, liên tục phá ba mươi sáu cái là có thể tiến vào chủ trận pháp!”

Triệu Lập nghe xong, ánh mắt lộ vẻ vui mừng, bởi vì lúc này hắn đã phá giải mười tám trận pháp, nói cách khác chỉ cần phá giải thêm mười tám trận pháp nữa là có thể tiến vào chủ trận pháp!

“Tiền bối, không biết tốc độ phá trận của những người khác thế nào?”

“Tám trăm thiên kiều khác, nhiều nhất cũng chỉ phá được mười trận pháp, chẳng qua...” Dịch Lão thở dài.

Triệu Lập nghe ra lời Dịch Lão có ẩn ý, vẻ mặt nghi hoặc nhìn lão.

“Tự người xem đi!” Dịch Lão vung tay, trước mặt hiện ra một thủy kính, bên trong phản chiếu một cảnh tượng.

Triệu Lập vội vàng nhìn lại, trực giác mách bảo hắn sắp được chứng kiến chuyện ngoài ý muốn!

Chỉ thấy trong thủy kính là một dãy núi, bên rìa vách núi có hai bóng người và một con chó mực!

Chó má!

Không thể nào!

Mẹ kiếp, chuyện này không thể nào!

Triệu Lập sửng sờ, hắn vừa nhìn thấy cái gì thế này? Chu ma đầu kia thế mà vẫn thản nhiên ngồi trên ghế Ma Long, bên

cạnh còn có một tên thuộc hạ!

Tên kia vậy mà chẳng hề hấn gì, chẳng phải lúc này hấn ta phải chịu đủ loại trừng phạt sao? Phải biết rằng cho dù với thực lực đánh cò của mình, hấn cũng phải chịu đựng vô số dày vò!

Hiện tại cả người hấn vẫn còn đau nhức, thế mà Chu Khung kia lại bình an vô sự!

Còn nữa, con chó mực kia từ đâu chui ra vậy? Nó còn đang gặm cắn trận pháp, hơn nữa còn cắn nát được. Trận pháp này yếu như vậy sao? Vậy mà mình phải vất vả phá giải!

Triệu Lập cố kìm nén xúc động muốn lao vào gặm cắn trận pháp của mình, nhìn Dịch Lão tức giận hỏi:

“Tiền bối, chuyện này là sao? Con chó kia từ đâu chui ra? Tại sao trận pháp của thế giới này lại có thể bị cắn nát?”

Dịch Lão có phần xấu hổ, dù sao quy tắc là do lão đặt ra, vậy mà lại bị người ta tìm được sơ hở, lão cũng bó tay!

“Con chó đen kia hấn là thú nuôi của Chu Khung, còn việc nó có thể cắn phá trận pháp có lẽ là thiên phú của nó.” Nói xong, lão nhìn Triệu Lập vẻ mặt háo hức muốn thử, vội vàng nói: “Người chắc chắn cắn không được đâu, ngay cả Tôn Giả bình thường không cắn nổi!”

Chương 296 - Người cầm cờ đối địch

“Tiền bối, Chu Khung rõ ràng là gian lận, người phải ngăn hắn lại! Hắn ta đang coi thường quy tắc của người!” Triệu Lập lo lắng nói.

“Bồn tọa cũng bất lực, lúc này ta chỉ là ý niệm hóa thân, chỉ có thể dựa theo quy tắc mà chân thân đặt ra để thi hành, Chu Khung hắn nhiều nhất là lợi dụng sơ hở của quy tắc, ta không thể ngăn cản hắn.”

Dịch Lão lộ vẻ bất đắc dĩ, không biết là bất đắc dĩ vì không thể ngăn cản Chu Khung, hay là bất đắc dĩ vì quy tắc do chính mình đặt ra!

Triệu Lập nghe vậy, sắc mặt biến đổi, dường như nghĩ tới điều gì, hỏi: “Tiền bối, Chu Khung đã phá được bao nhiêu trận pháp rồi?”

“Ba mươi tư trận pháp, nhiều thì một ngày, ít thì vài canh giờ nữa, hắn sẽ tiến vào chủ trận pháp, thu hoạch truyền thừa của ta.” Dịch Lão lắc đầu nói.

“Cái gì? Nhanh như vậy? Không được! Vậy chẳng phải ta uổng công vô ích sao!” Triệu Lập lập tức mặt mày tái mét, lửa giận công tâm, phun ra một ngụm máu tươi.

Phịch!

Triệu Lập trực tiếp quỵ xuống trước mặt Dịch Lão!

“Tiền bối, cứu ta! Ta không tranh nữa, người hãy đưa ta ra ngoài đi! Sau khi Chu ma đầu kia có được truyền thừa nhất

định sẽ giết ta, người nhất định phải cứu ta!”

Dịch Lão nhìn Triệu Lập quỳ gồi trước mặt mình, trong mắt toát lên một tia mê mang, phảng phất như thấy lại chính mình năm xưa... Cũng vì muốn sống, vì muốn tiến thêm một bước mà từ bỏ tôn nghiêm của bản thân!

Lắc đầu, không muốn nghĩ thêm nữa, lão nhìn Triệu Lập, nói: “Không ra được đâu. Trước khi truyền thừa kết thúc, tất cả thiên kiêu đều không thể rời khỏi đây!”

Phụt!

Triệu Lập nghe Dịch Lão đáp lời, trong nháy mắt trước mắt tối sầm, hần cảm giác như tử thần đang đến gần!

Ước chừng nửa khắc sau, Triệu Lập ngẩng đầu nhìn Dịch Lão vẫn đứng đó, đại não nhanh chóng xoay chuyển, nhớ lại lời lão nói lúc mới xuất hiện, trong lòng bỗng lóe lên một tia sáng, dồn dập nói:

“Tiền bối không muốn Chu ma đầu kia có được truyền thừa phải không?”

Dịch Lão thấy Triệu Lập nhanh như vậy đã nghĩ đến chuyện này, âm thầm gật đầu, quả nhiên là người lão chọn trúng, lâm nguy không loạn, vậy mà có thể nhìn thấu suy nghĩ của lão!

“Không sai, lão phu chọn là thiên kiêu đánh cờ, Chu Khung kia ngay cả đánh cờ cũng không biết, lão phu làm sao lại truyền thừa cho hắn? Trong tám trăm thiên kiêu, lão phu chỉ thấy ngươi có tư cách!”

Trong mắt Triệu Lập hiện lên vẻ mừng như điên, đây quả là tuyệt xử phùng sinh, cũng nhờ bản thân hắn là kỳ tài ngút trời, sao có thể dễ dàng chết ở đây được!

“Vậy xin tiền bối hãy mau đưa ta đến chủ trận pháp, văn bối vô cùng cảm kích!”

Dịch Lão lắc đầu, trầm giọng nói: “Không được, như vậy không phù hợp quy tắc!”

“Phương đánh cờ thế giới này, truyền thừa phải tự mình lĩnh ngộ mới có thể có được. Nhưng ta có một biện pháp khác, phó trận!”

Phó trận?

Triệu Lập vẻ mặt nghi hoặc, nghe có vẻ không quá lợi hại a!

Dịch Lão không nhìn biểu cảm của Triệu Lập mà nói tiếp: “Phó trận là một chủ trận khác của thế giới này! Khi trong thế giới Kỳ Đạo đồng thời xuất hiện hai vị đánh cờ tuyệt thế thiên kiêu, ta có thể quyết định để một người tiến vào phó trận, tranh đoạt tư cách với người trong chủ trận!”

Tranh đoạt!

Triệu Lập biến sắc, thân thể run rẩy: “Tiền bối, ta đánh không lại Chu ma đầu kia đâu, thật sự không đánh lại!”

“Không phải để người đánh nhau với hấn, tranh đoạt dựa vào chính là đánh cờ, chẳng lẽ trên đánh cờ người cũng sợ Chu Khung kia sao?” Dịch Lão nhìn Triệu Lập vừa nhắc đến Chu Khung liền sợ hãi, chỉ hận rèn sắt không thành thép nói!

“Vậy thì tốt, vậy thì tốt!” Triệu Lập thở phào nhẹ nhõm!

Trong mắt hấn lóe lên tia vui sướng, đánh cờ? Chu Khung kia chẳng phải sẽ bị hấn ngược sát sao, ha ha!

“Đa tạ tiền bối tài bồi, văn bối nhất định sẽ áp chế Chu ma đầu, giành được truyền thừa!”

Rầm!

Toàn bộ thế giới Kỳ Đạo khẽ chấn động, trong mắt Dịch Lão phát ra một tia sáng.

“Chu Khung đã tiến vào chủ trận pháp, đi theo ta!”

Dịch Lão vung tay áo, mang theo Triệu Lập trong nháy mắt biến mất trong sông băng!

Lúc này, trong chủ trận pháp của thế giới Kỳ Đạo xuất hiện ba bóng người, chính là Chu Khung, Ma Hổ Vương và Đại Bạch!

Trước mặt bọn họ xuất hiện một bàn cờ thật lớn, trên bàn cờ không còn tàn quân nữa, thay vào đó là tám trăm quân cờ được sắp xếp chỉnh tề!

Ma Hổ Vương nhìn bàn cờ, vỗ đầu, trầm giọng nói: “Giáo chủ, đây hẳn là nơi truyền thừa rồi!”

Chu Khung gật đầu, bước về phía bàn cờ, nhìn về phía một quân cờ chính giữa, rồi trực tiếp cầm lên.

Ong!

Khi tay Chu Khung vừa chạm vào quân cờ, trong nháy mắt phát hiện trong cơ thể có một luồng khí tức tiến vào, sau đó cảm giác tầm mắt bắt đầu mở rộng, dần dần có thể nhìn thấy tình huống trong các thế giới trận pháp xung quanh.

Trong một thế giới trận pháp, một Ngưu Đầu Nhân bị lôi điện đánh cho toàn thân co giật, nhảy lên nhảy xuống.

Chương 297 - Kẻ nào nói bốn tọa không có cờ 1

Trong một thế giới trận pháp khác, một vị Thánh Tử đang không ngừng vò đầu bứt tai, đối mặt với tàn cục mà mặt mày ử rử!

Trong một thế giới trận pháp nữa, ...

Nửa khắc sau, Chu Khung đã đoán ra quy tắc nơi này, tám trăm quân cờ trên bàn cờ đại diện cho tám trăm vị thiên kiêu tiến vào! Càng tới gần vị trí trung tâm, quân cờ đại diện cho các thiên kiêu càng ở gần chủ trận pháp!

Chu Khung chớp mắt, tầm nhìn một lần nữa khôi phục lại chủ trận, hắn cầm lấy một quân cờ di chuyển đến vị trí chính giữa bàn cờ!

Àm!

Trong một thế giới trận pháp nào đó, Ma Vô Đạo đang cảm trường thương chèo chống phi nhận đầy trời, đây là thế giới trận pháp đầu tiên của hắn, với đánh cờ của hắn căn bản không thể phá giải, chỉ có thể thử nghiệm hết lần này đến lần khác!

Ngay khi Ma Vô Đạo còn đang suy nghĩ làm sao để phá giải tàn cục, đột nhiên một lực hút truyền đến, trong nháy mắt Ma Vô Đạo biến mất, sau đó thế giới trận pháp cũng từ từ trở nên yên tĩnh!

Khi Ma Vô Đạo xuất hiện lần nữa đã trong chủ trận pháp, tay cầm trường thương làm ra tư thế phòng ngự, nhưng khi nhìn thấy Chu Khung xuất hiện trước mặt, lập tức khom người nói:

“Thuộc hạ Ma Vô Đạo bái kiến Giáo chủ!”

Chu Khung gật đầu, không lâu sau Trần Thư và Vạn Lệ cũng bị Chu Khung dùng biện pháp này dịch chuyển đến chủ trận pháp. Không thể không nói, tài đánh cờ của Trần Thư quả nhiên rất cường đại, đã phá gần mười trận pháp!

Nhìn bàn cờ ở giữa, ánh mắt Chu Khung lộ ra một tia suy tư, hẳn vừa muốn chuyển quân cờ đại diện cho Triệu Lập tới, nhưng quân cờ kia lại ảm đạm!

Triệu Lập chết rồi?

Không thể nào, tám trăm vị thiên kiêu không một ai bỏ mạng, điều này chứng tỏ thế giới này không có nguy hiểm quá lớn, huống chi với thân phận Thiên Mệnh Chi Tử của Triệu Lập, cho dù những người khác đều chết, hẳn ta cũng có thể hóa hiểm thành an!

Còn có bản thân đã tiến vào chủ trận pháp, nhưng vẫn chưa có được truyền thừa, vậy thì đại biểu truyền thừa đã xuất hiện một tia ngoài ý muốn!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, trong miệng lầm bầm: “Xem ra là người giờ trò quý, Dịch Lão, được lắm, dám chọc giận bản tọa, lá gan của người không nhỏ!”

Rầm!

Toàn bộ thế giới Kỳ Đạo đột nhiên rung chuyển, tựa như tận thế, vô số thế giới trận pháp nhao nhao vỡ vụn, mặt đất bắt đầu chậm rãi dâng lên!

Vô số thiên kiêu lập tức bay lên trời, Chu Khung cũng mang theo đám người Ma Giáo bay lên không trung!

Tất cả mọi người nhìn xuống phía dưới, mặt đất chấn động kịch liệt, dần dần lộ ra diện mạo thật, vậy mà lại là một bàn cờ vô cùng khổng lồ!

“Mẹ nó, thổ địa của thế giới này hóa ra lại là một bàn cờ, không đúng, các vị thiên kiêu trước kia tiến vào thế giới này cũng chưa từng nói bên trong còn có loại tình huống này!”

“Các người nhìn xem, kia chẳng phải là Chu ma đầu sao, tại sao hắn ta lại bị hào quang bao phủ, chẳng lẽ là Dịch Lão cố ý phong ấn hắn?”

“Hắc hắc, đây chính là chuyện tốt, phong ấn tốt, bằng không để hắn nhìn chúng ta không vừa mắt, lại muốn giết chúng ta mất!”

Đông đảo thiên kiêu nghị luận âm ỉ, biến hóa đột nhiên xuất hiện của thế giới này khiến mọi người chấn kinh!

Lúc này Chu Khung bị hào quang bao phủ nhìn bàn cờ khổng lồ phía dưới, ánh mắt lộ ra hàn quang lạnh lẽo! Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh thế giới, Dịch Lão đang đứng ở nơi đó!

Dịch Lão nhìn xuống mọi người, trầm giọng nói: “Kỳ Đạo tranh đoạt chiến bắt đầu, hai vị Cháp Kỳ Nhân, Chu Khung, Triệu Lập, xin mời hai người bắt đầu đối địch, kẻ thắng sẽ nhận được truyền thừa!”

“Đại địa làm bàn cờ, thiên kiêu là quân cờ, chúng sinh đại kỳ, khai!”

Theo tiếng hét lớn của Dịch Lão, trên bàn cờ cực lớn trong nháy mắt phóng ra hơn bảy trăm cột sáng trùng thiên!

Cột sáng bao phủ tất cả đại thiên kiêu, trong nháy mắt tất cả thiên kiêu đều như đoán được điều gì, nhao nhao rống to!

“A, tình huống gì? Buông ta ra, dừng!”

“Dịch Lão, ngươi muốn làm gì? Thiểm Điện Cửu Liên Tiên, mở cho ta!”

Vô số tiếng rống giận vang lên, chỉ thấy cột sáng khổng lồ bao phủ tất cả thiên kiều, chỉ có Chu Khung và Triệu Lập là ngoại lệ!

Dưới sự bao phủ của cột sáng, tất cả thiên kiều chậm rãi đều biến thành quân cờ to bằng ngọn núi, một nửa biến thành quân trắng, một nửa biến thành quân đen! Quân đen rơi xuống dưới chân Chu Khung, quân trắng rơi xuống dưới chân Triệu Lập!

Trong mỗi một quân cờ đều có một thiên kiều đang gào thét, nhưng lại không cách nào đột phá phong tỏa của quân cờ, chỉ có thể bị giam cầm bên trong!

Lúc này đôi diện Chu Khung, Triệu Lập đang bị hào quang bao phủ, vẻ mặt cừu hận nhìn Chu Khung!

Từ khi bắt đầu ở hạ giới, ngươi vẫn luôn ức hiếp ta, diệt tông môn của ta, giết Phúc lão, còn giết cha vợ ta, khiến cho tiểu huynh đệ của ta đến bây giờ vẫn chưa được giải phong ấn, thù này hôm nay ta nhất định phải báo!

Chương 298 - Kẻ nào nói bốn tọa không có cờ 2

Chu Khung, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!

Triệu Lập vung tay lên, một quân cờ bay lên rơi vào trên bàn cờ, đồng thời khí thế bản thân mạnh thêm một phần!

Chu Khung lạnh lùng nhìn Triệu Lập, cùng với Dịch Lão trên bầu trời, cũng vung tay lên, một quân cờ cũng rơi vào trên bàn cờ!

Chu Khung lập tức cảm giác được một cỗ năng lượng tiến vào trong cơ thể, khiến cho lực không chế của bản thân đối với bàn cờ lớn hơn một chút, trong lòng lập tức hiểu được, bàn cờ này có vấn đề, tập hợp tám trăm thiên kiêu hóa thành quân cờ, người chơi cờ càng đánh càng mạnh, thực lực cũng sẽ càng trở nên cường đại!

Nhưng bản thân Chu Khung lại không biết đánh cờ, Dịch Lão này rõ ràng là không muốn để cho mình có được truyền thừa, mà là muốn truyền thừa cho Triệu Lập, quả nhiên loại Thiên Vận chi tử này, vận khí tốt đến mức dọa người!

Đáng tiếc, đôi khi thực lực còn quan trọng hơn cả vận may!

Cạch!

Cạch!

Cạch!

Thời gian chậm rãi trôi qua, trên bàn cờ đã được hạ đầy quân cờ, biểu cảm của Triệu Lập lúc này đã vô cùng chán nản, bởi vì hắn đã ăn liên của Chu Khung hơn một trăm quân cờ!

Mỗi lần ăn một quân cờ đen của đối phương, quân cờ sẽ hóa thành quân cờ trắng, bị hấn sử dụng, hiện tại quân cờ của Triệu Lập đã vượt qua con số năm trăm, mà quân cờ của Chu Khung đã không đến ba trăm!

Cạch!

Theo Triệu Lập lại một quân cờ hạ xuống, quân đen của Chu Khung lại bị ăn mất mấy chục quân!

Trên bàn cờ không lờ, từng quân cờ trắng nối liền thành một mảnh, trên mỗi quân cờ đều tỏa ra uy thế kinh khủng, chiếu rọi lẫn nhau. Trên bầu trời hiện ra một con bạch long hung mãnh, điên cuồng gầm rú với Chu Khung!

Đây chính là bạch long do bàn cờ trắng biến thành, bạch long vừa hóa hình lập tức mang theo khí thế vô biên xông thẳng về phía Chu Khung!

Rống!

Chu Khung lạnh lùng nhìn bạch long đang lao tới, vung tay lên, hai trăm quân đen hóa thành một sợi dây xích đen, quấn chặt lấy thân thể bạch long!

Ầm!

Hơn năm trăm con bạch long do cờ trắng hóa thành, căn bản không phải là thứ mà hơn hai trăm quân cờ đen có thể trói buộc, dưới sự giãy giụa của bạch long, dây xích đen không ngừng vỡ vụn, thiên kiêu trong cờ đen nhao nhao hộc máu!

Ánh mắt Chu Khung lộ ra vẻ trầm tư, vung tay lên, quân cờ đen đại diện cho bốn người Ma Vô Đạo bay trở về dưới chân hắn!

Cờ đen còn lại đều hóa thành trường đao, điên cuồng chém về phía bạch long, bạch long gào thét không ngừng đánh bay trường đao do cờ đen biến thành, thiên kiêu trong cờ đen

không ngừng học máu, thậm chí có kẻ bắt đầu có khí thể suy yếu!

“Chu ma đầu, thả ta ra, ta muốn ra ngoài!”

“A! Tha cho ta, ta không được nữa!”

Thiên kiều trong cờ đen điên cuồng gào thét, nhưng bọn chúng lại không cách nào không chế bản thân, chỉ có thể đi theo ý niệm của Chu Khung hóa thành hắc nhận, chém về phía bạch long!

Nghe tiếng kêu thảm thiết bên tai, ánh mắt Chu Khung không một chút dao động, đừng nói là kêu thảm, cho dù tất cả thiên kiều ở đây đều chết, thì đã sao chứ!

Bạch long trên bàn cờ không ngừng đập bay hắc đao, không ít hắc đao trực tiếp vỡ vụn, thiên kiều bên trong không cam lòng gào thét tử vong, đây chính là bi ai của quân cờ, người chơi cờ muốn người chết, người không cách nào phản kháng!

Bạch long đang không ngừng lớn mạnh, mà cờ đen đang ngày càng ít đi!

“Chu ma đầu, mau đầu hàng đi, chẳng lẽ ngươi muốn đắm thiên kiều trong cờ đen đều bỏ mạng hay sao!”

“Ngươi cho rằng ngươi một người căn bản không biết đánh cờ, Dịch tiên bối sẽ để ngươi có được truyền thừa ư? Dám uy hiếp Dịch tiên bối, nếu bây giờ ngươi quỳ xuống tạ tội với Dịch tiên bối, biết đâu ngài ấy có thể bỏ qua chuyện cũ!” Triệu Lập nhìn Chu Khung, cười lớn nói.

Tiếng cười tràn ngập vẻ chế nhạo và khinh miệt.

Bỏ qua chuyện cũ ư!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn về phía Dịch Lão trên đỉnh thế giới, ánh mắt lạnh băng, dám đối địch với mình mà còn muốn

được bỏ qua chuyện cũ, quả là suy nghĩ viển vông!

Àm! Rống!

Bạch Long lại một lần nữa gầm lên giận dữ, tất cả cờ đen đều bị đồng hóa thành cờ trắng dung nhập vào người nó, hoặc là bị nó trực tiếp bóp nát!

“Ha ha, Chu ma đầu, ngươi không còn tới một quân cờ, Dịch tiên bối, ván cờ này ta thắng, truyền thừa là của ta rồi!” Triệu Lập nhìn quân đen trên bàn cờ biến mất toàn bộ, vui mừng khôn xiết.

“Thắng bại đã phân, kỳ thủ Chu Khung không còn quân cờ nào, kẻ thắng là Triệu Lập.” Dịch Lão nhìn Triệu Lập phía dưới, vẻ mặt đầy vui mừng, trầm giọng nói.

Lời Dịch Lão vừa dứt, đám thiên kiêu trong quân cờ nhao nhao reo hò.

“Cuối cùng cũng xong rồi, lần này coi như thoát nạn rồi, đáng thương cho đệ đệ ta, cứ như vậy bị Chu ma đầu hại chết!”

“Đúng vậy, sư huynh ta cũng chết rồi, Chu ma đầu kia quả thực không bằng cảm thú, rõ ràng phải thua, còn khiến người khác chịu chết thay!”

Chương 299 - Truyền thừa mà bốn tọa đã nhắm, không muốn cho cũng phải cho

“Tuy ta không có được truyền thừa, nhưng Chu ma đầu kia không có được, ta rất vui mừng, ta cảm tạ mười tám đời tổ tông Triệu Lập!”

“Ai nói bốn tọa không còn quân cờ?” Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng khắp thế giới Kỳ Đạo!

Hả? Một câu nói khiến tất cả mọi người đều chấn động, hiện tại toàn bộ bàn cờ chỉ còn lại bốn quân đen dưới chân Chu Khung, đó chính là Ma Vô Đạo bốn người biến thành! Chẳng lẽ Chu Khung còn muốn dùng bốn quân cờ này chuyển bại thành thắng sao?

“Ta thấy Chu ma đầu này bình thường bá đạo quen rồi, đột nhiên thất bại không tiếp nhận được đây mà, hóa điên rồi!”

“Đáng đời, ai bảo hấn dám uy hiếp cường giả Thiên Tôn cảnh, đây không phải tự tìm đường chết sao? Còn muốn có được truyền thừa, sao có thể!”

Trong đầu tất cả thiên kiều đều chỉ có một ý nghĩ, đó chính là Chu ma đầu bá đạo quen thói không chịu nổi đả kích thất bại, bắt đầu nói năng lung tung!

Triệu Lập nhìn Chu Khung, cười nhạo, quả thực là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, Chu ma đầu này thật sự là không chịu nổi một kích!

Lúc này Chu Khung ngẩng đầu nhìn vô số tinh thần trên bầu trời, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà ác dị, trên bàn cờ đúng là không còn quân cờ, nhưng không có nghĩa là thế giới này không có!

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, khí thế toàn thân Chu Khung bùng nổ, càng lúc càng mạnh, đồng thời một tay hất vươn ra, trên bầu trời lập tức xuất hiện một bàn tay khổng lồ!

Bàn tay khổng lồ chụp thẳng về phía những ngôi sao trên bầu trời thế giới Kỳ Đạo. Tinh thần của thế giới này đều là do huyền hóa mà thành, so với tinh thần thực sự thì nhỏ hơn rất nhiều!

Đồng thời, giọng nói lạnh lùng của Chu Khung lại vang lên:

“Dịch lão đầu, đất làm bàn cờ, thiên kiêu làm quân cờ, bộ cục của ngươi quá nhỏ!”

Hôm nay bốn tọa sẽ cùng ngươi chơi một ván thật hay!

“Trời làm bàn cờ, sao làm quân cờ!”

“Cái gì, Chu ma đầu kia muốn làm gì! Chẳng lẽ là muốn...”

“Làm sao có thể, hấn vậy mà muốn hái sao trời xuống!”

Tất cả thiên kiêu đều kinh hãi thốt lên!

Chỉ thấy trên không trung, bàn tay khổng lồ của Chu Khung trực tiếp chụp lấy một ngôi sao, nhanh chóng ném về phía bàn cờ, quát lớn một tiếng!

Thiên Nguyên!

Ngôi sao bị bàn tay khổng lồ chụp lấy, lao nhanh xuống bàn cờ, uy lực kinh khủng khiến không gian cũng bắt đầu vỡ

vụn từng mảnh, toàn bộ thế giới Kỳ Đạo dường như đều đang run rẩy!

Mặt đất bàn cờ dường như cảm nhận được điều gì, phía trên nhanh chóng hình thành một kết giới phòng ngự khổng lồ, muốn ngăn cản ngôi sao rơi xuống. Đáng tiếc thần thông Tróc Tinh Cầm Nguyệt của Chu Khung, cộng thêm quán tính rơi xuống của ngôi sao, uy lực lớn đến mức khó có thể tưởng tượng nổi, có thể nói cho dù là một vị Tôn Giả ở phía dưới cũng dễ dàng bị đập chết!

Đương nhiên với tốc độ rơi xuống của ngôi sao, đừng nói là Tôn Giả, cho dù là Đại Thánh bình thường cũng có thể sớm né tránh, nhưng bàn cờ là vật chết, nó không thể né tránh, chỉ có thể bị động phòng ngự!

Rầm! Kết giới phòng hộ rung chuyển dữ dội!

Ầm! Một lỗ thủng khổng lồ xuất hiện!

Sau khi va chạm với kết giới phòng ngự, ngôi sao thu nhỏ một nửa, nhưng tốc độ lại càng nhanh hơn lao xuống bàn cờ!

Rầm! Rầm! Rầm!

Ngôi sao đập vào chính giữa bàn cờ, vị trí Thiên Nguyên, dư âm vô tận tản ra, mặt đất bàn cờ bắt đầu rung chuyển kịch liệt, Bạch Long trực tiếp ngửa mặt lên trời hét thảm một tiếng, hóa thành vô số quân cờ trắng bay tứ tán!

Nửa canh giờ sau! Bụi mù tan đi!

Chỉ thấy ngôi sao hoàn mỹ khảm vào vị trí trung tâm Thiên Nguyên của bàn cờ, toàn bộ bàn cờ đều xuất hiện từng vết nứt, có thể thấy được uy lực của một kích này!

Mà quân cờ màu trắng trên bàn cờ càng bị phá hủy gần một nửa, thiên kiều bên trong đều bỏ mạng, trên mặt còn lộ ra biểu tình không thể tin được!

Thiên kiều còn sống sót cũng đều trọng thương, về mặt sợ hãi, vừa rồi suýt chút nữa bọn họ đã chết hết!

Triệu Lập nhìn ngôi sao khảm ở giữa bàn cờ, trong mắt tràn ngập mê man, sợ hãi, nghi hoặc... Ngẩng đầu nhìn Dịch Lão trên không trung cũng đang kinh ngạc, ánh mắt lộ vẻ dò hỏi!

Cái quái gì thế này, một bàn cờ bảo bối Thiên Tôn cảnh của người sao có thể bị một tên Bán Thánh phá hủy được!

Dịch Lão lúc này không giải thích nổi, một bàn tay khổng lồ bắt lấy ngôi sao, tuy chỉ là ngôi sao do thế giới này của lão biến ảo ra, nhưng ngay cả Tôn cảnh bình thường không thể bắt được!

Ánh mắt nhìn về phía Chu Khung đang đứng hiên ngang phía dưới, miệng lầm bầm: “Là thiên phú thần thông hay là công pháp hay là thứ khác...!”

Sau đó, Dịch Lão nhìn Chu Khung, phần nộ nói: “Chu Khung, hành vi này của ngươi đã phá vỡ quy tắc, cho nên ngươi thua!”

“Quy tắc? Bản tọa muốn tuân thủ thì nó là quy tắc, không muốn tuân thủ, nó chính là cái rắm! Truyền thừa bản tọa muốn định rồi, ngươi không cho cũng phải cho!”

Chương 300 - Sân chơi thú 1

Bàn tay khổng lồ trên không trung lại chụp lấy một ngôi sao ném về phía bàn cờ, uy áp kinh khủng lần nữa ập đến, tất cả thiên kiêu nhìn ngôi sao lần nữa lao tới đều sợ hãi kêu to!

“A, ta không muốn chết, Triệu Lập, ngươi mau nhận thua đi, dâng truyền thừa cho Chu đại nhân, cầu xin ngươi!”

“Đúng vậy, Triệu Lập, ngươi không thể lấy mạng của chúng ta ra đùa giỡn, mau nhận thua đi, nếu không ngươi chính là tội nhân, là kẻ giết chết chúng ta!”

“Triệu Lập, nếu ngươi không nhận thua, Hồng Lượng ta có thành quỷ cũng sẽ không tha cho ngươi!”

Vô số thiên kiêu điên cuồng gào thét về phía Triệu Lập, đều muốn Triệu Lập nhanh chóng đầu hàng, còn về phần vì sao không gào thét với Chu Khung, bởi vì tất cả thiên kiêu đều biết, với sự tàn nhẫn của Chu ma đầu, chỉ e bọn họ càng kêu thảm thiết, hấn lại càng vui vẻ!

Trên mặt Triệu Lập lộ ra vẻ do dự, nếu như nhận thua, vậy y liền hoàn toàn không còn hi vọng, sẽ chết, chỉ hy vọng Dịch Lão có thể giải quyết Chu Khung!

“Tiểu bối, ngươi dám!” Dịch Lão nhìn ngôi sao lại nện xuống, trong mắt tràn đầy phẫn nộ, hét lớn một tiếng!

Toàn thân ông lão phát ra vô lượng quang mang, dung hợp vào trong bàn cờ, trên không trung bàn cờ lập tức hình thành một lồng phòng hộ lớn hơn!

Rầm!

Lòng phòng hộ run rẩy kịch liệt, vết nứt trên bàn cờ lại lớn hơn một chút, cuối cùng vẫn cản ngôi sao lại!

Ngay khi tất cả thiên kiêu đang vui mừng, bầu trời của thế giới Kỳ Đạo bắt đầu xuất hiện những vết nứt khủng khiếp, từng vết nứt như tận thế!

“Không ổn rồi, bàn cờ này là chủ thể của thế giới này, nếu bàn cờ hỏng, toàn bộ thế giới này đều sẽ sụp đổ!”

“Mẹ nó, Chu ma đầu này điên cuồng như vậy sao, không có được truyền thừa liền muốn hủy đi truyền thừa, thật sự quá đáng!”

“Mau lên, Dịch Lão, mau truyền thừa cho hắn! Tên này quá độc ác!”

Sắc mặt Dịch Lão trên bầu trời càng thêm xanh mét đáng sợ, một khi phương thế giới này vỡ vụn, những người khác có thể dựa vào bí bảo chạy đi, nhưng đạo ý niệm của ông lão, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

Tên Chu Khung này thật sự không đáng làm người, lại dám vũ nhục ông lão như vậy!

Bàn tay lớn trên bầu trời nhanh chóng dâng lên, lại lần nữa nắm lấy một ngôi sao!

Tất cả thiên kiêu đều lộ vẻ sợ hãi, nếu thế giới này thật sự bị nghiền nát, không có mấy người có thể trốn thoát!

Dịch Lão càng thêm hoảng sợ, vội vàng nói: “Chu tiểu hữu, xin hãy dừng tay, có việc gì chúng ta có thể thương lượng, không cần thiết phải làm vậy!”

Bàn tay to trên bầu trời không chút do dự, nắm lấy một ngôi sao lần nữa nện xuống.

Rầm!

Vòng phòng hộ trực tiếp vỡ vụn, vết nứt trên bàn cờ càng lúc càng nhiều, có vết nứt thậm chí thiếu chút nữa xuyên qua toàn bộ bàn cờ! Quân cờ trên bàn cờ, lại lần nữa vỡ vụn hơn phân nửa!

Tám trăm thiên kiêu, lúc này còn sống sót không đến một trăm, hơn nữa mỗi người đều trọng thương ngã xuống đất, không ngừng thổ huyết, trong mắt tràn đầy hối hận, sớm biết Chu ma đầu ở đây, bọn hắn sẽ không tiến vào a!

Mà khe hở trên bầu trời thế giới Kỳ Đạo càng lúc càng lớn, như thể toàn bộ thế giới sắp bị xé toạc!

Lúc này trong mắt Dịch Lão lộ ra vẻ bất đắc dĩ và bàng hoàng, ông lão chỉ là một đạo ý niệm phân thân, dựa theo thiết lập của chân thân, ông lão không thể ra tay đối phó với thiên kiêu tiến vào, nhưng bây giờ nếu phương thế giới này thật sự vỡ vụn, như vậy ông lão sẽ biến mất!

Mặc dù chỉ là một đạo ý niệm phân thân, nhưng trăm vạn năm qua, ông lão cũng có một tia cảm tình và ký ức của riêng mình, đối với cái chết cũng có chút sợ hãi!

“Lão đầu, hiện tại bốn tọa muốn nói chuyện với ngươi, ngươi có muốn nói chuyện không?” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền vào tai Dịch Lão!

“Nói chuyện! Nói chuyện!” Dịch Lão vội vàng đáp ứng một tiếng, nhanh chóng bay về phía Chu Khung!

Ông lão nào dám không nói chuyện, thế giới này hiện tại đã như vậy rồi, nhiều nhất chỉ cần một ngôi sao nữa rơi xuống, chắc chắn sẽ vỡ vụn!

Dịch Lão bay đến đối diện Chu Khung, trầm giọng nói: “Không biết Chu giáo chủ muốn nói chuyện gì?”

Đề Chu Khung không nổi giận nữa, ông lão thậm chí đã thay đổi cách xưng hô!

Ánh mắt Chu Khung lộ ra một tia thích thú, Dịch Lão này thậm chí ngay cả tôn nghiêm không cần, thật khó có thể tưởng tượng loại tính cách này làm sao tu luyện đến Thiên Tôn, hay là tính cách của đạo ý niệm phân thân này và chủ thể không giống nhau!

Chẳng qua cũng may mắn là thế giới này có những ngôi sao, hơn nữa kích thước không phải là quá mức khủng khiếp, nếu là ngôi sao ở bên ngoài kia, đừng nói là kéo xuống, e là Chu Khung có muốn chạm vào không được!

Nhìn Dịch Lão đối diện không còn giữ được sự điềm tĩnh thường ngày, ngược lại có phần thấp thỏm, Chu Khung cảm thấy buồn cười!

Chương 301 - Sân chơi thú 2

“Lão đầu, bốn tọa muốn truyền thừa của ngươi, cho hay không?”

“Không giấu gì Chu giáo chủ, quy tắc của thế giới này là do chân thân của ta đặt ra, ta không thể thay đổi! Nhưng mà...”

“Vậy thì không còn gì để nói nữa.” Sắc mặt Chu Khung lạnh lẽo, bàn tay khổng lồ sắp sửa giơ lên lần nữa, hắn phát hiện Dịch Lão bị quy tắc trời buộc, căn bản không thể nào ra tay với hắn!

“Đừng, Chu giáo chủ, xin người hãy nghe lão phu nói hết lời, đừng vội!” Dịch Lão vừa định ra vẻ thần bí thì đã bị Chu Khung dọa cho sợ hãi! Kẻ này là người phương nào, chẳng cho lão phu cơ hội mở miệng!

Sau đó, dưới ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, Dịch Lão vội vàng nói:

“Hiện tại vạn cờ đã bị ngươi phá hủy, cho nên chỉ cần tất cả mọi người từ bỏ truyền thừa, thêm vào đó có sự đồng ý của ta, vậy ngươi có thể đạt được truyền thừa!” Dịch Lão nói xong, thở phào nhẹ nhõm!

“Nói cách khác, giết hết đám thiên kiêu kia là được rồi?” Chu Khung nhìn Dịch Lão lạnh lùng nói.

“A, cũng đúng, nhưng không cần thiết phải vậy, chỉ cần bọn chúng nhận thua là được!”

Dịch Lão hoàn toàn bị sự tàn nhẫn của Chu Khung làm cho chấn động, lão đã nói nhận thua là được rồi, sao Chu Khung

lại nghĩ đến chuyện giết sạch đám thiên kiêu kia chứ, đây là đầu óc của loại người nào vậy?

Vốn dĩ đã có tới tám trăm thiên kiêu tiến vào, giờ bị người tàn sát chỉ còn chưa đến một trăm, vậy mà người vẫn còn muốn giết chóc, rốt cuộc trong lòng người mang bao nhiêu sát khí vậy?

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía đông đảo thiên kiêu trên bàn cờ, lúc này tất cả quân cờ đều đã vỡ nát, mấy chục tên thiên kiêu đều bị trọng thương, lời Chu Khung và Dịch Lão vừa nói bọn chúng đều nghe thấy rõ ràng!

Nhìn thấy Chu Khung đưa mắt nhìn về phía mình, trong nháy mắt tất cả mọi người đều rung mình!

“Chu giáo chủ, ta nhận thua, xin người đừng giết ta, đừng giết ta!”

“Chu giáo chủ, ta tuyệt đối không tranh giành truyền thừa với người, ta đây còn có hai món Thánh khí, muốn dâng tặng cho Chu giáo chủ đây!”

“Đúng vậy, trong nhà ta có mười hai nàng thiếp, mỗi người đều xinh đẹp như hoa, nếu Chu đại nhân tha mạng, khi ra ngoài ta nhất định sẽ dâng tặng hết cho người!”

Tất cả thiên kiêu đều hoảng sợ kêu gào nhận thua với Chu Khung, vô cùng sợ hãi hẳn sẽ thuận tay giết luôn cả bọn chúng!

Mà Triệu Lập ở một góc trên không lúc này sắc mặt trắng bệch, không còn một tia huyết sắc, Dịch Lão mà hắn gửi gắm hy vọng vậy mà lại chịu thua, cốt khí của cường giả Thiên Tôn cảnh đâu rồi? Người thì được an toàn, có nghĩ cho ta hay không?

Triệu Lập nhìn Chu Khung, ánh mắt lộ ra vẻ suy tư. Có lẽ Chu Khung trước mắt chỉ muốn có được truyền thừa, không

thèm đề ý đến hấn, như vậy hấn có thể nhân cơ hội trốn tránh!

Nghĩ vậy, thân hình Triệu Lập lóe lên, xuất hiện ở phía sau đám thiên kiêu, hấn cố tình thay đổi giọng nói, cũng hô to theo mọi người: “Truyền thừa này chắc chắn là dành cho Chu đại nhân, ai dám cướp, ta là người đầu tiên không đồng ý!”

Ánh mắt Chu Khung lóe lên, nhìn Triệu Lập ẩn giấu phía dưới, ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường, mục đích lớn nhất khi hấn đến đây chính là muốn giết Triệu Lập, truyền thừa chỉ là thứ yếu, người còn muốn giấu diếm, là ngu xuẩn hay là thông minh đây?

Sau đó khước miệng Chu Khung nở nụ cười tà ác dị, cao giọng nói:

“Bồn tọa là Chu Khung, không phải kẻ thích giết chóc, sao có thể vô duyên vô cớ ra tay với các ngươi chứ!”

Trong lòng đám đông thiên kiêu phía dưới đều đang không ngừng thầm mắng, người mà không thích giết chóc, vậy trên đời này còn ai thích giết chóc nữa? Chưa từng thấy kẻ nào thích tàn sát như ngươi!

Tuy nhiên, ngoài miệng bọn chúng vẫn nhao nhao hô to:

“Đúng vậy, nhân phẩm của Chu giáo chủ sáng như nhật nguyệt, Dương Châu, không, phải nói là người tốt nổi tiếng nhất nhì Đông Vực!”

“Đúng vậy, Chu giáo chủ thiên phú kinh người, tu vi cái thế, khắp cả Đông Vực ai mà không biết, ai mà không hay?”

“Chu giáo chủ, ngài chính là thần tượng của ta, ta sùng bái ngài như nước sông cuộn cuộn, không bao giờ dứt!”

Vô số lời khen ngợi từ trong miệng đám thiên kiêu đứng đầu toàn bộ Dương Châu, thậm chí là cả Đông Vực, cứ thế thốt ra!

Nếu để người ngoài nhìn thấy cảnh này, e rằng sẽ sợ hãi đến ngậy người! Những Thiên Kiêu này trước giờ luôn được nịnh nọt, vậy mà cũng sẽ nịnh nọt người khác như vậy!

“Rất tốt, nhưng bây giờ có kẻ dám chọc giận bản tọa, muốn giết bản tọa, vậy phải làm sao đây!”

“Kẻ nào, dám chọc giận Chu giáo chủ, bản Thánh Tử băm hấn ra!”

“Đúng vậy, dám trêu chọc Chu giáo chủ, Ngưu Nguyên ta là kẻ đầu tiên tiễn hấn về trời!”

“Tốt! Bản tọa cho các ngươi một cơ hội sống sót, thấy Triệu Lập ở phía sau các ngươi không, giết hấn, các ngươi sống, hấn không chết, các ngươi chết! Thời gian một canh giờ!” Chu Khung nhìn đông đảo Thiên Kiêu lạnh lùng nói.

Chương 302 - Vẫn cho hi vọng 1

Cái gì!

Triệu Lập đang trốn ở phía sau đám Thiên Kiêu hò hét theo, trong nháy mắt ngây người, lúc này sao lại nhắc đến ta, điên cuồng chạy về phía sau!

Đồng thời, đông đảo Thiên Kiêu cũng phát hiện ra bóng dáng Triệu Lập, không chút do dự, nhao nhao vận chuyển công pháp đánh về phía Triệu Lập, lúc này chính là lúc người chết ta sống!

“Triệu Lập, mau thúc thủ chịu trói, bản Thánh Tử còn có thể lưu cho người toàn thân!”

“Vì an toàn của mọi người, người cứ an tâm đi chết đi, lão bà của người bản Thiếu Chủ ta sẽ thay người chăm sóc chu đáo!”

Vô số đạo công kích khủng khiếp đánh về phía Triệu Lập! Đánh cho không gian vỡ vụn, thế giới rung chuyển!

Mặc dù mấy chục vị Thiên Kiêu đều bị thương, nhưng dù sao số lượng đông đảo, mỗi người đều có thủ đoạn ẩn giấu, Triệu Lập nhất thời không thể nào phản kháng, chỉ có thể điên cuồng né tránh!

Chỉ chốc lát, Triệu Lập đã bị vây công ở vị trí trung tâm, miệng không ngừng phun máu tươi!

Mà bên kia, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, ung dung nhìn cảnh chém giết phía dưới! Phía sau là bốn tên

Ma Vô Đạo đang đứng, bên cạnh là Đại Bạch đang nằm sấp, trong miệng còn ngậm một quả Tiên Quả!

“Giống sân chơi thú không? Thật là một trận chiến thú vị! Lão già, người đoán xem bọn chúng ai sẽ thắng!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền vào tai ông lão.

Dịch Lão nghi hoặc nhìn Chu Khung, việc này còn cần phải đoán sao, mặc dù mấy chục tên Thiên Kiêu kia đều bị trọng thương, nhưng không phải là Triệu Lập có thể đối phó!

Như nhìn ra sự nghi hoặc của Dịch Lão, Chu Khung nói tiếp: “Lão già, chúng ta đánh cược thế nào, ta cược Triệu Lập kia có thể chèo chống qua một canh giờ, ta thắng, người phải trả lời ta ba vấn đề!”

“Được!”

Dịch Lão gật đầu, hắn không hỏi Chu Khung thua thì sao, có thể làm gì, dù có thua hắn không dám yêu cầu Chu Khung làm cái gì, vạn nhất đối phương không vui, lại bắt thêm hai ngôi sao xuống, chẳng phải hắn sẽ toi mạng sao!

Phía dưới đang đánh nhau sống chết, Triệu Lập mặt đầy tuyệt vọng nhìn Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, trong mắt tràn đầy phẫn nộ!

Tại sao, bản thân có nhiều kỳ ngộ như vậy, vậy mà vẫn không bằng hắn, hiện tại ngay cả nhiều Thiên Kiêu như vậy cũng đều bởi vì một câu nói của hắn mà muốn giết mình, tại sao!

Sau đó nhìn những kẻ đang vây quanh mình, ánh mắt Triệu Lập lộ ra hàn ý,

“Muốn giết ta, phải trả giá đắt! Vạn Long Bạo Huyết, Bát Cực Bạo!” Triệu Lập hét lớn một tiếng, toàn thân trong nháy mắt trở nên đỏ như máu, thất khiếu đều chảy ra máu tươi!

Một quyền đánh về phía một tên Thiên Kiêu!

Ầm! Tên Thiên Kiêu kia lập tức nổ tung, đồng thời Triệu Lập cũng phun ra một ngụm máu lớn, bên trong thậm chí còn có cả mảnh vụn nội tạng!

“Bát Cực Bạo, đánh tiếp!”

Ầm! Lại một tên Thiên Kiêu nổ tung mà chết!

Không đến hai hơi thở, Triệu Lập đã trực tiếp giết ngược lại hai tên Thiên Kiêu, trong nháy mắt trấn áp đám Thiên Kiêu đang vây giết mình!

Chu Khung nhìn Triệu Lập đột nhiên bộc phát, vẻ mặt bình tĩnh không chút bất ngờ, nếu Triệu Lập dễ dàng bị giết như vậy, thật uổng phí thân phận Thiên Vận chi tử của hắn!

“Hắn dùng bí pháp, chèo chống không bao lâu, chur vị đừng sợ!”

“Phải, cùng xông lên, sắp đến một canh giờ rồi, Triệu Lập không chết, Chu ma đầu chắc chắn sẽ giết chúng ta!”

“Giết! Xem tuyệt chiêu độc môn của Mã gia ta đây, tiếp, hóa, phát, đánh!” Một đệ tử Mã gia hét lớn, quanh thân xuất hiện vô số tia chớp, đánh về phía Triệu Lập đang không ngừng ho ra máu!

“Bát Cực Bạo!” Triệu Lập lại thi triển bí pháp ngăn cản!

Rầm!

Tên đệ tử Mã gia bị đánh bay xa hơn trăm mét, đầu nghiêng sang, tắt thở!

Triệu Lập lúc này nửa quỳ trên mặt đất, trong mắt toát lên tia u ám, bí pháp không phải vạn năng, bí pháp của hắn đã đến bờ vực sụp đổ! Nhìn mấy chục tên thiên kiêu đối diện đang nhìn chăm chăm, trong mắt hắn lộ ra tia tuyệt vọng!

Ta chết chắc rồi!

Mấy chục thiên kiều thấy vậy, biết Triệu Lập đã mất khả năng phản kháng, lập tức hưng phấn dùng công kích mạnh nhất đánh tới, muốn cho hắn một đòn chí mạng.

Vô số đạo công kích cùng lúc đánh tới, tạo thành uy lực khủng khiếp, khiến không gian xuất hiện vết nứt!

Trên bầu trời, Dịch Lão nhìn Triệu Lập nửa quỳ, không còn khả năng phản kháng, trong mắt toát lên tia tiếc nuối, thiên kiều mà lão coi trọng, lại chết như vậy!

Sau đó, nhìn Chu Khung với vẻ mặt bình tĩnh, trong mắt lão lại hiện lên tia hả hê, Triệu Lập chết, chuyện đánh cược coi như Chu Khung thua, lão cũng coi như gỡ gạc được chút mặt mũi!

Chu Khung nhìn Triệu Lập sắp bị mấy chục đạo công kích khủng khiếp đánh trúng, phản phát cảm nhận được điều gì, tia chớp màu bạc ở mi tâm lóe sáng yếu ớt, một vòng đen như ẩn như hiện xoay tròn bên trong!

Rầm!

Ngay khi tất cả đều nghĩ Triệu Lập chết chắc, ngay cả bản thân hắn cũng từ bỏ!

Chương 303 - Vẫn cho hi vọng 2

Vô số đạo công kích còn chưa chạm vào người Triệu Lập, đã bị một hố đen xuất hiện giữa không trung nuốt chửng, hố đen trong nháy mắt mở rộng, nuốt cả mấy chục tên thiên kiêu vào trong!

Cái...

Dịch Lão nhìn cảnh tượng khó tin, trong mắt tràn đầy kinh hãi, hố đen không gian, vậy mà lại xuất hiện hố đen không gian, còn nuốt trọn mấy chục tên thiên kiêu!

Tên Triệu Lập này sao lại có vận may lớn đến vậy! Chuyện này mà cũng xảy ra được!

Hố đen không gian, bình thường chỉ có cường giả Thiên Tôn cảnh trở lên mới có thể tạo ra bằng cách làm chấn động không gian, bên trong đầy rẫy dòng chảy không gian hỗn loạn, tu vi Thánh cảnh đi vào trong cơ bản là thập tử nhất sinh, chỉ có Thiên Tôn cảnh mới có thể sống sót, nhưng cũng sẽ lạc đường, thậm chí cả đời không ra được, có thể thấy hố đen đáng sợ đến mức nào!

Hơn nữa, cho dù ra được không biết sẽ xuất hiện ở đâu, tuyệt địa, tử địa, thậm chí là một thế giới khác, đều rất có khả năng, vì vậy không ai dám thử, dù sao sống không tốt sao!

Triệu Lập lúc này hưng phấn nhìn hố đen trên bầu trời, hố đen này vậy mà nuốt chửng tất cả thiên kiêu, mình quả nhiên khí vận vô địch, hahaha!

Hắn cũng biết hố đen không gian, với tu vi Bán Thánh cảnh, đi vào trong chẳng khác nào tìm chết, nhưng nhìn Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long, trong mắt Triệu Lập lộ vẻ kiên quyết!

Ở lại đây, e là càng không có đường sống!

Triệu Lập găm lên, lao nhanh vào hố đen đang khép lại, hắn muốn mượn hố đen để thoát khỏi đây, còn sống hay chết, phải xem vận may của mình, hắn rất tự tin vào vận may của mình!

Rầm!

Một tiếng động lớn như đầu va vào tường sắt vang lên, vọng ra xa mấy trăm mét.

Đầu Triệu Lập vừa chạm vào hố đen, đã đập vào một kết giới vô hình, do dùng lực quá mạnh, hắn bị bắn ngược ra xa cả ngàn mét!

Lúc này, Triệu Lập đang nửa quỳ trên không trung, máu me đầy đầu, trên đầu sưng một cục lớn, hai mắt đỏ ngầu, như thể bị mù, không ngừng lắc đầu, có thể thấy cú va chạm vừa rồi mạnh đến mức nào!

Nửa ngày sau, Triệu Lập miễn cưỡng khôi phục tầm nhìn, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Nơi đó, một cái vòng tròn màu đen đang chậm rãi xoay tròn, tỏa ra vô lượng quang mang, bao phủ cả trăm dặm xung quanh Triệu Lập!

Triệu Lập quay đầu nhìn về phía Chu Khung, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng. Tia hy vọng cuối cùng của hắn, cũng bị Chu Khung cướp đoạt!

Hắn hận, vì sao Chu Khung lại khắc hắn đến vậy!

Triệu Lập chậm rãi đứng dậy, ánh mắt kiên định, nhìn Chu Khung bằng vẻ mặt đầy hận ý, phẫn nộ găm lên: “Hôm nay

Triệu Lập ta nhận thua, nhưng Chu ma đầu ngươi làm nhiều việc ác, sớm muộn gì cũng có ngày báo ứng! Triệu Lập ta ở dưới địa ngục chờ ngươi!”

Dứt lời, trong tay Triệu Lập xuất hiện một thanh trường kiếm đâm thẳng về phía ngực. Hắn, lại muốn tự sát!

Bốp!

Ngay khi trường kiếm sắp đâm vào ngực Triệu Lập, trên bầu trời bỗng xuất hiện một bàn tay khổng lồ. Chỉ một chưởng, bàn tay ấy đã đánh bay Triệu Lập ra xa hai dặm!

Là Chu Khung ra tay. Để Triệu Lập tự sát? Sao có thể! Đây chính là túi quà di động của hắn!

Ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, Chu Khung vươn tay chop một cái, tạo thành một lực hút khủng khiếp, kéo Triệu Lập đến dưới chân mình!

Lúc này, Triệu Lập đã nằm liệt trên mặt đất, hoàn toàn không đứng dậy nổi. Hắn chỉ có thể miễn cưỡng ngẩng đầu, nhìn Chu Khung bằng ánh mắt oán độc, mở miệng không còn mấy cái răng, lảm bảm:

“Muốn giết muốn chém, muốn róc thịt, cứ tự nhiên! Triệu Lập ta thà chết chứ không chịu khuất phục!”

Nhìn Triệu Lập nằm dưới đất, nghe những lời nói mơ hồ của hắn, khóe miệng Chu Khung hiện lên một nụ cười tà ác. Bởi vì, giá trị Thiên Vận của Triệu Lập lúc này đã tăng vọt lên đến năm ngàn chín trăm!

“Hệ thống, giá trị Thiên Vận của Thiên Vận chi tử có thể tăng vô hạn sao?”

“Ký chủ, có hạn chế. Mỗi một Thiên Vận chi tử ở một thời kỳ nào đó, giá trị Thiên Vận đều có giới hạn nhất định. Triệu Lập lúc này, giới hạn cao nhất là khoảng sáu ngàn, cho dù kích

thích thể nào đi nữa, cũng sẽ không tăng thêm, trừ phi tu vi của hần tăng lên, hoặc là có được kỳ ngộ khác!”

Chu Khung gật đầu. Có hạn chế cũng là chuyện bình thường. Đã không tăng được nữa, vậy thì hần không cần phải tốn thời gian với Triệu Lập làm gì!

“Triệu Lập, bản tọa bội phục khí phách của ngươi, cho ngươi một cơ hội sống sót. Từ bỏ truyền thừa, thần phục bản tọa, bản tọa có thể tha cho ngươi một mạng!”

Cái gì?

Triệu Lập đang nằm chờ chết, nghe vậy, cả người chấn động. Chuyện gì đang xảy ra? Chu ma đầu kia không giết hần? Chỉ cần hần từ bỏ truyền thừa? Chuyện này không bình thường! Chẳng lẽ hần ta thấy thiên phú của mình tốt, nên động lòng yêu tài?

Dịch Lão đứng bên cạnh cũng ngơ ngác. Tha cho Triệu Lập? Giờ giết hần, chẳng phải là có thể đoạt được truyền thừa sao? Sao đột nhiên lại từ bỏ? Chẳng lẽ Chu Khung không nữa? Không nên a! Máy trăm thiên kiêu vừa rồi hần còn không tha, chẳng lẽ lại đi tiếc rẻ một mình Triệu Lập?

Chương 304 - Tái tạo Thiên Vận chi tử

Chẳng lẽ tên Chu Khung này bị tẩu hỏa nhập ma, nhân cách phân liệt? Trong mắt Dịch Lão lóe lên một tia sáng, tựa như đã nhìn thấu được bí mật nào đó!

Chu Khung làm như vậy, tự nhiên là có lý do của hắn. Hiện tại, hắn không đối được Già Thiên Phù, giết Triệu Lập lúc này, chắc chắn sẽ dẫn đến Thiên Phật. Cho nên, hắn cần phải có được truyền thừa, hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống trước! Muốn có được truyền thừa, thì cần Triệu Lập tự nguyện từ bỏ.

Đây là một vòng tuần hoàn, cho nên trước tiên phải cho Triệu Lập một tia hy vọng sống sót, để hắn tự mình từ bỏ truyền thừa!

Tuyệt đối không thể để hắn sống, nhưng mà, hy vọng thì vẫn phải cho. Dù sao, Chu Khung vẫn luôn tự nhận mình là người tốt mà!

Đầu óc Triệu Lập xoay chuyển như tia chớp!

Tử vong, thần phục, tử vong, thần phục!

Bản thân là kỳ tài ngút trời, cả đời ngạo cốt vô song, khí vận trùng thiên, sao có thể dễ dàng thần phục kẻ địch! Nghĩ đoạn, hắn lão đảo bò dậy, ngạo khí trên người phóng lên tận trời.

Nhìn Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, Triệu Lập nghiêng răng nói:

“Chu giáo chủ, lời này của ngươi là thật?”

“Lời bốn tọa nói chính là thiên lý, há có thể thay đổi!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp thế giới Kỳ Đạo!

Lời nói tựa như Ma Thần đang giáng thế, khiến người ta không dám cãi lời!

Trong mắt Triệu Lập thoáng chốc tràn đầy kinh hãi, hắn không cho rằng Chu Khung đang lừa mình, bởi vì không cần thiết, nếu đối phương muốn giết mình, chỉ cần phát tay áo là được, đâu cần phải nhiều lời như vậy!

Xem ra Chu ma đầu này đã phát hiện ra chỗ bất phạm của mình, muốn bồi dưỡng mình. Tuy thần phục kẻ khác khiến hắn khó lòng chấp nhận, nhưng hiện tại bảo toàn tính mạng là chuyện quan trọng hơn!

Phù!

Triệu Lập lập tức quỳ sụp trước mặt Chu Khung, lớn tiếng hô: “Thuộc hạ Triệu Lập bái kiến Giáo chủ, nguyện vì Giáo chủ xông pha khói lửa, muôn chết không từ! Chúc Giáo chủ tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất, thiên thu vạn đại, nhất thống Đông Vực!”

Khụ! Khụ! Khụ!

Dịch Lão bị hành động đột ngột của Triệu Lập làm cho kinh hãi ho khan không ngừng, trong mắt toát lên vẻ bàng hoàng. Đây chính là đệ tử mà lão vừa ý, là kẻ có một thân ngạo cốt, vậy mà đầu gối lại mềm nhũn đến thế, thật sự là gặp ai cũng quỳ lạy...

Ngay cả trong mắt Chu Khung lộ vẻ bất ngờ, vốn còn muốn dùng thêm chút thủ đoạn, không ngờ tính cách Triệu Lập lại yếu đuối đến vậy. Có lẽ đây là tên Thiên Vận chi tử có tính cách kém cỏi nhất mà hắn từng gặp, những kẻ còn lại đều liều mạng phản kháng!

Nhưng như vậy cũng tốt, bớt đi một phen phiền phức!

“Tốt lắm, Triệu Lập, linh thú dưới trướng bổn tọa còn thiếu một chức vị Sứ Giả Nuôi Chó, ban cho người đó!” Chu Khung nhìn Triệu Lập, cười tà ác nói.

Vèo!

Đại Bạch lập tức đứng bật dậy, vẻ mặt ngờ vực nhìn Chu Khung. Lão đại đây là muốn tìm cho nó một tên bảo mẫu sao? Nó lập tức lộ ra vẻ mặt vui sướng, quả nhiên lão đại đối xử với nó là tốt nhất!

Sau đó, nó nhìn về phía Triệu Lập với vẻ mặt hưng phấn, tên này về sau chính là tiểu đệ của nó rồi!

Lúc này, nắm tay Triệu Lập siết chặt, trong mắt ẩn chứa vô hạn phần nộ!

Hắn cảm thấy bị vũ nhục, Chu Khung căn bản không coi hắn ra gì!

Sứ Giả Nuôi Chó, đây là cái chức vị chó gì chứ! Mẹ kiếp, ta...

“Tuân theo pháp chỉ của Giáo chủ, được làm Sứ Giả Nuôi Chó cho ngài là vinh hạnh của thuộc hạ!” Triệu Lập trầm giọng nói, nhưng sâu trong đáy mắt lóe lên một tia oán hận. Thù này, sớm muộn gì hắn cũng sẽ báo!

Nếu Chu Khung đã dám thu phục hắn, một ngày nào đó, hắn sẽ khiến Chu Khung phải hối hận không thôi!

“Dịch tiên bối, văn bối đã từ bỏ danh ngạch truyền thừa, hay là đưa cho Giáo chủ nhà ta đi. Chỉ có kỳ tài ngút trời như Giáo chủ đại nhân mới xứng với truyền thừa của người!”

Haiz!

Dịch Lão nhìn Triệu Lập khom lưng uốn gối, trong lòng dâng lên một tia bất đắc dĩ. Lão nhìn lại chính mình, bỗng cảm thấy có chút đồng bệnh tương liên. Bản thân lão chẳng phải cũng đang bị Chu Khung uy hiếp, giúp hắn tìm kiếm sơ trong quy tắc hay sao?

“Nếu Triệu tiểu hữu đã từ bỏ truyền thừa, như vậy dựa theo quy tắc, truyền thừa này thuộc về Chu giáo chủ!” Dịch Lão nhìn Chu Khung, trầm giọng nói. Trong tay lão xuất hiện một bàn cờ nhỏ bằng bàn tay, đưa cho Chu Khung.

Chu Khung tiếp nhận bàn cờ, thần thức vừa thăm dò vào trong, lập tức cảm giác vô số khí thể thần kỳ tiến vào trong cơ thể, phảng phất như thay đổi một tia gì đó!

Chu Khung khẽ nhíu mày!

Đây không phải gia tăng tu vi, mà là đang thay đổi vận mệnh!

Gia tăng khí vận, tạo ra Thiên Vận chi tử, chẳng lẽ Thiên Tôn cảnh thật sự mạnh đến vậy! Không đúng, còn kém xa Thiên Vận chi tử, chỉ là gia tăng khí vận mà thôi, nhưng cũng đủ để chứng tỏ hắn thật phi phàm!

Chương 305 - Tu vi đột phá

Thánh Giả nhị trọng 1

Nửa canh giờ sau, Chu Khung mở mắt, tinh quang lóe lên, nhìn chăm chăm Dịch Lão đối diện!

Dịch Lão nhìn ánh mắt Chu Khung, biết y muốn hỏi điều gì, trong mắt lộ vẻ đắc ý, người dù ngạo nghễ cũng phải kinh ngạc trước truyền thừa của ta thôi, cười nói:

“Chu giáo chủ cho rằng điều gì là quan trọng nhất trong tu hành?”

Rồi nhìn Chu Khung không đáp, ánh mắt càng thêm lạnh lẽo, bèn nói tiếp:

“Là khí vận, kẻ có khí vận hùng mạnh, có thể gấp đũ hóa lành, kỳ ngộ liên miên, tốc độ tu luyện nhanh đến mức khó tin, loại người này được gọi là Thiên Vận chi tử, hiếm có vô cùng!”

Nói xong, Dịch Lão lại liếc mắt nhìn Triệu Lập, hần cho rằng Triệu Lập rất phù hợp với hình mẫu Thiên Vận chi tử!

“Thời trẻ, ta không phải Thiên Vận chi tử, thậm chí khí vận còn rất kém cỏi, nhưng ta không cam tâm, tại sao ông trời lại định đoạt ai là Thiên Vận chi tử, vận mệnh phải nằm trong tay mình.”

“Vì vậy, ta từ bỏ con đường kiếm đạo chuyên tu, chuyển sang tu luyện đánh cò!”

“Lấy đánh cò nghịch thiên cải mệnh, đoạt lấy khí vận của tám trăm thiên kiều, dung hợp vào cơ thể, đúc thành Thiên

Vận Chi Thân, quả nhiên để ta thành công, tuy so với Thiên Vận chi tử chân chính còn có chênh lệch, nhưng cũng coi như kinh người, cuối cùng giúp ta đạt đến Thiên Tôn chi vị! Đáng tiếc không ngờ tới trận đại biến kia... Haizz...”

Dịch Lão không nói tiếp, tựa như những lời tiếp theo khó có thể thốt ra, hoặc là không thể nói!

Triệu Lập kinh ngạc nhìn đối phương, vậy mà có thể tự mình tạo ra Thiên Vận chi tử, tuy có chút chênh lệch, nhưng đây tuyệt đối là nhân vật phi phàm, không hổ là người có thể đột phá đến Thiên Tôn!

Khóe miệng Chu Khung lại lộ ra vẻ khinh miệt, đây cũng chỉ là tạo ra một kẻ có khí vận mạnh hơn người thường mà thôi, còn kém xa Thiên Vận Châu mà hệ thống tạo ra!

“Vậy ra bàn cờ này chính là bảo vật dùng để lấy khí vận!”

“Phải, mười vạn năm mới có thể dùng một lần, nhưng bàn cờ này không nằm trong truyền thừa, truyền thừa chỉ có hai thứ, một là bí pháp lấy khí vận của tám trăm thiên kiêu, hai là linh ngộ về đánh cờ của ta!” Dịch Lão nói xong, trong tay xuất hiện một luồng sáng!

Chu Khung không thèm nhìn luồng sáng, phát tay một cái, luồng sáng bay đến trước mặt Trần Thư!

“Của ngươi đây!”

“Thuộc hạ đa tạ Giáo chủ!” Trần Thư vội vàng khom người nói, sau đó đưa tay tiếp nhận luồng sáng, dung nhập nó vào trong đầu, rồi nhắm mắt tiếp nhận truyền thừa!

“Cái kia, Chu giáo chủ, dùng xong bàn cờ thì trả lại cho ta, lần sau truyền thừa mở ra còn phải dùng!”

“Ồ, không vội, bổn tọa muốn chơi một chút đã!” Chu Khung vừa nói vừa mân mê bàn cờ trong tay, khóe miệng

nhếch lên nụ cười đầy tà ý!

Bảo bối rơi vào tay ta rồi mà còn muốn lấy lại, xem ra Dịch Lão đầu ngươi vẫn chưa hiểu rõ bản toạ lắm!

Thiên Vận chi tử được tạo ra từ bàn cờ này tuy có hơi yếu, nhưng cũng coi như không tệ, có thể dùng để bồi dưỡng cho đám đệ tử tinh anh của Ma Giáo.

Còn về giới hạn mười vạn năm, ta có Sơn Hà Đồ - bảo vật thời gian, chỉ cần gia tốc thời gian là được, xem ra cũng nên sửa chữa Sơn Hà Đồ để tăng thêm tốc độ thời gian một chút!

Dịch Lão nhìn biểu cảm của Chu Khung, trong lòng trầm xuống, sắc mặt biến đổi, tựa như đoán được điều gì đó. Những kẻ truyền thừa trước kia ai cũng cung kính với lão, nào dám không trả lại bàn cờ.

Nhưng kẻ đối diện hiện tại lại là một kẻ hoàn toàn bất chấp lý lẽ, chẳng phải hẳn đang có ý định muốn chiếm đoạt sao!

Chu Khung nào để tâm đến vẻ mặt thấp thỏm của Dịch Lão, bởi lúc này trong đầu hắn, âm thanh hệ thống bỗng vang lên!

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ truyền thừa của Dịch Lão, thưởng tu vi ký chủ tăng lên hai tầng, thưởng một ngàn vạn điểm điểm phản diện, đang phân phát...”

Trong mắt Chu Khung, vô lượng quang mang bỗng loé lên, thân hình từ trên Ma Long toạ kỳ đứng dậy, bay thẳng lên không trung. Ma Thần chiến bào trên người không gió tự bay, khí thế khủng khiếp không ngừng toả ra, ma điểm vô tận bao phủ cả phương viên trăm dặm!

Hành động đột ngột của Chu Khung khiến Triệu Lập sợ đến mức run rẩy, trong mắt toát lên vẻ không thể tin nổi, Chu ma đầu này sao lại mạnh đến vậy!

Dịch Lão cũng kinh hãi không thôi, khí thế của Chu Khung thật sự quá mức kinh người, hoàn toàn không phải là thứ mà Bán Thánh cảnh có thể có được, e rằng so với những kẻ kia..., không kém là bao!

Ma đạo đã lâu lắm rồi không xuất hiện nhân vật nào như vậy!

Rầm!

Ầm ầm!

Đỉnh thế giới Kỳ Đạo trong nháy mắt bị mây đen bao phủ, Lôi Long ẩn hiện, vô số lôi điện tràn ngập hơn nửa bầu trời thế giới Kỳ Đạo, tựa như tận thế sắp giáng lâm!

Lôi kiếp!

Đây là lôi kiếp của Thánh Cảnh!

Dịch Lão kinh ngạc nhìn Chu Khung trên không trung, đây là tình huống gì, vì sao đột nhiên lại độ kiếp, còn độ kiếp ngay trong thế giới Kỳ Đạo của lão, chẳng phải là đang khinh người quá đáng sao!

Chương 306 - Tu vi đột phá Thánh Giả nhị trọng 2

Còn Triệu Lập, trong mắt hắn đầu tiên là kinh hãi, sau đó lại tràn ngập kinh hãi, nhìn kiếp vân phía trên, ánh mắt hắn lộ vẻ hung phấn, bỏ xuống đi, hung hăng mà bỏ xuống đi, tốt nhất là trực tiếp đánh chết Chu ma đầu này!

Cho dù chỉ đánh cho trọng thương cũng được, như vậy hắn có thể nhân cơ hội mà chạy trốn!

Trên bầu trời, vô số Lôi Long gào thét, lít nhít dày đặc, không ngừng gầm rú nhìn Chu Khung phía dưới.

Sau đó, trên không trung kiếp vân bỗng xuất hiện một màu đỏ như máu, màu đỏ máu càng lúc càng lớn, chỉ trong chốc lát đã nhuộm đỏ cả tầng mây, trông vô cùng quỷ dị!

Kiếp vân đỏ như máu! Đây là chuyện gì?

Đám người Ma Giáo và Triệu Lập đều tỏ vẻ nghi hoặc, loại kiếp vân này bọn họ chưa từng được thấy qua!

Chỉ có Dịch Lão, trong mắt lão lộ vẻ không thể tin nổi, kinh hãi kêu lên: “Cửu Thiên Huyết Lôi Thánh Kiếp!”

Mọi người đồng loạt nhìn về phía Dịch Lão, ánh mắt tràn đầy nghi vấn!

“Cửu Thiên Huyết Lôi Thánh Kiếp là lôi kiếp ma đạo cao cấp nhất, chỉ có kẻ nào gây nên sát nghiệt ngập trời, khiến Thiên Đạo phẫn nộ mới giáng xuống hình phạt này, uy lực có thể sánh ngang với Thiên Phật, lão phu cũng chỉ là nghe nói qua chứ chưa từng tận mắt chứng kiến!”

“Cho dù năm đó Ma Tôn đột phá Thánh Cảnh không dẫn tới loại lôi kiếp này, e rằng ngay cả Đại Thánh không vượt qua nổi?” Dịch Lão nhìn lôi kiếp trên không trung, lâm bảm giải thích.

Lão cho rằng Chu Khung tiêu đời rồi, căn bản không thể vượt qua được!

Triệu Lập nghe vậy càng mừng như điên, ông trời phù hộ, Chu Khung chết chắc rồi!

Nhưng đám người Ma Giáo lại thần nhiên, Giáo chủ chưa bao giờ sợ lôi kiếp, đặc biệt là Ma Hồ Vương, gã võ đầu một cái, lâm bảm: “Lần này không thể để Giáo chủ dọa chạy nữa!”

Chu Khung trên không trung lạnh lùng nhìn Cửu Thiên Huyết Lôi Thánh Kiếp phía trên, hắn biết thánh kiếp của mình sẽ không đơn giản!

Với uy lực của thánh kiếp này, công pháp chữ “Ngôn” hiện tại của hắn không thể nào trực tiếp hiệu lệnh được! Nếu dùng năng lượng tích lũy trong Ma Thần Dao thì có thể chém tan lôi kiếp này, nhưng lại lãng phí, không cần thiết!

Khóe miệng Chu Khung nở nụ cười lạnh, độ kiếp ở thế giới Kỳ Đạo này có lợi cho hắn!

Chỉ thấy Chu Khung chậm rãi giơ một tay lên, trên bầu trời lập tức xuất hiện một bàn tay khổng lồ như muốn che lấp cả thương khung, chụp về phía một ngôi sao!

Sau đó, bàn tay khổng lồ nắm chặt lấy ngôi sao, trực tiếp ném thẳng về phía lôi kiếp đang muốn bỏ xuống!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên không ngớt, lôi kiếp màu đỏ như máu cuộn cuộn dữ dội, lôi điện vừa mới hình thành trên kiếp vân lập tức bị đánh tan!

Uy lực khủng khiếp của ngôi sao trực tiếp khiến cả kiếp vân bị va chạm tản ra gần một nửa, hơn phân nửa kiếp vân huyết hồng còn lại không cam lòng, lại bắt đầu áp ủ lôi kiếp mới!

Giữa bầu trời, bàn tay lớn của Chu Khung không dừng lại, tiếp tục nắm lấy một ngôi sao nữa, đánh thẳng về phía kiếp vân!

Rầm!

Ầm ầm!

Toàn bộ lôi kiếp triệt để nổ tung, vô số đạo lôi long bay tứ tán. Dư âm khủng khiếp khiến cả thế giới Kỳ Đạo kịch liệt run rẩy, vết nứt càng thêm sâu, phảng phất như muốn sụp đổ.

Cuối cùng, dưới ánh mắt thấp thỏm sợ hãi của Dịch Lão, thế giới Kỳ Đạo miễn cưỡng ổn định lại!

Thế giới Kỳ Đạo vỡ vụn càng thêm nghiêm trọng, may mắn là mặt đất bên cớ phía dưới còn chưa triệt để phá hủy, bằng không phương thế giới này xem như thật sự biến mất!

Qua hồi lâu, dư âm tiêu tán, bụi bặm bắt đầu chậm rãi lắng xuống, mọi người ngẩng đầu nhìn về phía kiếp vân màu đỏ như máu trên bầu trời!

Chỉ thấy kiếp vân màu đỏ vốn bao phủ nửa bầu trời, giờ chỉ còn lại kích thước như một cái chậu rửa mặt. Cái này, e là ngay cả một phần ngàn tỉ không bằng!

Kiếp vân to bằng chậu rửa mặt, còn có thể gọi là kiếp vân sao?

Mọi người giật mình nhìn kiếp vân chỉ còn lại kích thước bằng chậu rửa mặt trên bầu trời, trong mắt toát lên vẻ khó tin. Chu Khung vậy mà lại trực tiếp dùng ngôi sao đánh tan lôi kiếp, thật sự là biết cách lợi dụng thời cơ!

Dịch Lão nhìn vô số khe nứt khủng khiếp trên bầu trời, thở dài một hơi. E là truyền thừa lần sau không thể mở ra được nữa rồi. Thế giới này bị Chu Khung hủy hoại, ít nhất cũng phải mất hai ba vạn năm mới có thể khôi phục!

Lúc này, Triệu Lập nhỏ giọng lầm bầm: “Điều này sao có thể? Hắn... hắn thế mà lại đánh tan kiếp vân? Vận khí của hắn sao lại tốt như vậy? Vừa vận trong thế giới Kỳ Đạo này độ kiếp? Nếu là ở bên ngoài, lôi kiếp này nhất định có thể đánh chết hắn!”

Nhìn Chu Khung bá đạo trên bầu trời, trong mắt Triệu Lập tràn đầy vẻ tiếc hận!

Mà kiếp vân lớn chừng chậu rửa mặt trên bầu trời, vẫn đang không ngừng quay cuồng. Cuối cùng, nó đánh xuống một lôi kiếp to bằng mũi kim. Thế nhưng lôi kiếp này còn chưa kịp đánh xuống hai mét đã tự động tiêu tán!

Chương 307 - Đập chết Triệu Lập

Kiếp vân lại lặn lội hai vòng, sau đó tức giận bay đi!

Cũng may là kiếp vân không có tư tưởng, bằng không nó nhất định phải chửi ầm lên: “Người để cho ta đánh một cái có chết người không hả? Ta còn chưa kịp đánh mà người đã đánh ta. Ta đường đường là kiếp vân, chẳng phải mất mặt lắm sao!”

Theo kiếp vân bay đi, khí thế của Chu Khung trên bầu trời không ngừng tăng lên. Trong chốc lát, tu vi của hắn đã đạt đến Thánh Giả cảnh nhất trọng. Không dừng lại ở đó, tu vi của hắn tiếp tục đột phá, đạt đến Thánh Giả cảnh nhị trọng!

Bảng thuộc tính trên hệ thống lại được refresh!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Thánh Giả cảnh nhị trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhân, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ tư, Tróc Tinh Nã Nguyệt, 《 Ma 》 《 Ngôn 》

Thể chất: Thương Khung Huyết Minh Thể

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Chu Khung nắm chặt năm đấm, cảm nhận năng lượng trong cơ thể đang dâng trào, ánh mắt lộ ra một tia hưng phấn.

Quả nhiên, chỉ có thực lực mạnh mẽ mới là thứ tốt nhất, những thứ khác đều chỉ là phù du!

Chu Khung trên bầu trời chậm rãi ổn định tu vi, sau đó bay trở lại trên ghế ngồi Ma Long Phi Liễn!

Những người khác không cảm nhận được gì khác lạ, chỉ có Dịch Lão là ánh mắt lóe lên một tia tinh quang. Chu Khung này vậy mà lại phá liền hai tầng, trực tiếp đột phá đến tu vi Thánh Giả cảnh nhị trọng, thật sự là một tên yêu nghiệt!

Đáng tiếc, nhân vật như vậy lại sinh ra ở Đông Vực, con đường phía trước xem như đã đứt!

Triệu Lập nhìn Chu Khung nhanh chóng khom người thưa: “Chúc mừng Giáo chủ tu vi đột phá, vô địch thiên hạ, việc thống nhất thiên hạ đã nằm trong tầm tay!”

Chu Khung nhìn Triệu Lập cúi người phía dưới, trong mắt lóe lên một tia thích thú, nịnh hót như vậy cũng coi như êm tai, đáng tiếc người lại là thiên mệnh chi tử!

“Hệ thống, đổi cho ta một lá Già Thiên Phù cấp năm!”

“Đã rõ, thưa chủ nhân. Già Thiên Phù cấp năm đổi thành công, tiêu hao một ngàn sáu trăm vạn điểm phản diện, hiện tại còn lại năm trăm vạn điểm phản diện!”

Trong tay Chu Khung lập tức xuất hiện một lá bùa, sau đó nhìn Triệu Lập với ánh mắt lạnh băng, để người sống thêm một canh giờ đã là ân huệ lắm rồi!

Triệu Lập đang cúi đầu, bỗng nhiên cảm thấy bất an, vội vàng ngẩng đầu lên, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin!

Cái gì?

Chẳng lẽ...

Rầm!

Chỉ thấy Chu Khung ngồi trên ghế vươn một tay ra, một chưởng đánh bay Triệu Lập!

Rầm! Cách đó cả ngàn mét, Triệu Lập nằm sõng soài trong vũng máu, cố gắng muốn đứng dậy nhưng bất lực!

Trong đầu hấn tràn ngập hoang mang, Chu Khung muốn giết hấn, vậy mà hấn ta không giữ lời hứa! Triệu Lập chỉ có thể miễn cưỡng ngẩng đầu, nhìn Chu Khung run rẩy nói: “Chu ma đầu, người không giữ chữ tín, người đã đáp ứng tha cho ta một mạng!”

“Không giữ chữ tín? Không, không, không! Vừa rồi bốn tọa cố ý không một chưởng đánh chết người, chẳng phải đã tha cho người một mạng rồi hay sao?”

“Bây giờ bốn tọa đã thực hiện lời hứa, người có thể yên tâm đi chết rồi!”

Chu Khung trực tiếp bóp nát lá Già Thiên Phù, bàn tay lại vung ra, che trời lấp đất!

“Không, ta hận người!” Triệu Lập điên cuồng gào thét, nhưng lúc này hấn đã không còn sức đứng dậy!

Rầm!

Uy lực kinh khủng trực tiếp nghiền nát không gian, Triệu Lập bản thân đã trọng thương lại càng tan thành mây khói!

Gió nhẹ thoảng qua, tro xương bay tứ tán!

Lúc này trong đầu Chu Khung vang lên âm thanh của hệ thống: “Ting, chúc mừng chủ nhân đã tiêu diệt thiên mệnh chi tử Triệu Lập, ban thưởng một đại lễ bao thần bí, một viên Thiên Vận Châu!”

“Mong chủ nhân tiếp tục cố gắng, nhắc nhở thân thiện, sau khi chủ nhân tiêu diệt mười tên thiên mệnh chi tử, sẽ có phần thưởng thần bí!”

Mười tên thiên mệnh chi tử, phần thưởng thần bí?

Ánh mắt Chu Khung lộ ra vẻ trầm tư, tính cả Triệu Lập thì hắn đã giết được bốn tên, còn thiếu sáu tên nữa, xem ra phải nỗ lực hơn mới được!

Từ lúc Chu Khung trở về ra tay đến khi Triệu Lập bỏ mạng, chưa đầy một nhịp thở, những người khác hoàn toàn không kịp trở tay!

Đặc biệt là Đại Bạch, nhìn Triệu Lập hóa thành tro bụi, lại nhìn Chu Khung, trong mắt tràn đầy khó hiểu!

Đây không phải bảo mẫu mà lão đại giao cho ta sao, sao lão đại lại đột nhiên giết hắn ta?

Chẳng lẽ, tình yêu cũng có ngày biến mất?

Lúc này, trong mắt Dịch Lão cũng lộ vẻ kiên định, rõ ràng có thể giết sớm được, vậy mà phải đợi đến lúc đột phá xong mới ra tay, tên Chu Khung này chắc chắn bị tâm thần phân liệt!

Nếu không thì hắn ta chính là một tên điên!

Dịch Lão nhìn bàn cờ vẫn đang nằm trong tay Chu Khung, ánh mắt lộ vẻ trầm ngâm, muốn lấy đồ từ tay một tên điên, rốt cuộc phải làm sao đây?

Lúc này, Chu Khung cũng đưa mắt nhìn về phía Dịch Lão, đây là người có tu vi cao nhất mà hắn gặp cho đến hiện tại, vừa hay có thể hỏi han một chút về tình hình của thế giới này!

Chương 308 - Hủy diệt thế giới Kỳ Đạo 1

“Dịch lão đầu, thế giới này có bao nhiêu vực, kẻ mạnh nhất Đông Vực có tu vi gì?” Chu Khung nhìn Dịch Lão lạnh lùng hỏi.

“Thế giới này tổng cộng có năm vực, theo thứ tự là Đông, Tây, Nam, Bắc, Trung! Kẻ mạnh nhất Đông Vực là Thiên Tôn, cũng chỉ có thể là Thiên Tôn!” Dịch Lão dứt khoát đáp.

Năm vực! Đông Nam Tây Bắc Trung!

Điều này nằm trong dự đoán của Chu Khung, dù sao đây cũng là kiểu đặt tên thường thấy trong sách, chắc hẳn là do đám tác giả kia không biết đặt tên như thế nào, nên mới chọn cách đơn giản nhất!

Chu Khung chú ý là phía sau Dịch Lão có nói, chỉ có thể là Thiên Tôn? Rõ ràng là lời có ẩn ý!

“Vì sao chỉ có thể là Thiên Tôn?”

“Chuyện này... Sau trận đại biến trăm vạn năm trước ở Đông Vực, không thể sinh ra sinh linh nào trên Thiên Tôn nữa!”

“Dịch lão đầu, ngươi còn muốn giấu diếm bản tọa, bản tọa sẽ trực tiếp diệt trừ thế giới này!” Chu Khung lạnh lùng nhìn Dịch Lão, bàn tay to như muốn vung lên lần nữa!

Lão già này nói chuyện nửa chừng, còn lại để ta tự đoán, tưởng ta là nhân vật chính sao? Lão tử là phản diện, không rảnh nghe ngươi lải nhải!

“Chu giáo chủ, bớt nóng, haiz... Trăm vạn năm trước xảy ra một trận đại loạn, Trung Vực bỗng phát động chiến tranh, càn quét toàn bộ ngũ vực, trận đại biến đó khiến chủ nhân Đông Vực tử trận, tất cả Thiên Tôn còn lại, kẻ chết trận, người đầu hàng!”

“Sau trận chiến, Trung Vực phong tỏa thông đạo, khiến ngũ vực không thể liên thông. Từ đó, sinh linh Đông Vực không chỉ không ra khỏi Đông Vực được, mà ngay cả đột phá cũng trở nên gian nan hơn. Trăm vạn năm qua, kẻ đột phá Thiên Tôn cảnh cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay. Thiên Tôn trở lên là Đế Giả, vậy thì càng không thể nào, bởi vì Đông Vực không thể gánh nổi Đế Giả!”

Đế Giả, lại xuất hiện một cảnh giới!

Cũng chính là trên Thiên Tôn là cảnh giới Đế Giả!

“Lão đầu, chẳng lẽ chủ nhân Đông Vực trước kia là Đế Giả cảnh sao?” Chu Khung nhìn Dịch Lão hỏi.

“Phải, chủ nhân Đông Vực trước kia là Đế Giả cảnh, cả đời chiến đấu vô song, đáng tiếc chết trong trận đại loạn đó! Còn về trận đại loạn đó...” Dịch Lão lại ấp úng, không nói tiếp!

Chu Khung không hỏi nữa, hần nhận ra rất nhiều lời Dịch Lão không phải không muốn nói, mà là không thể nói, chứng tỏ chuyện này rất có thể liên quan đến một tồn tại cực kỳ đáng sợ!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt nghi hoặc, lâm bẫm: “Thiên Đạo, là người sao?”

Dịch Lão nhìn Chu Khung, trầm giọng hỏi: “Chu giáo chủ, nếu có một ngày, phải khúm núm mới có thể sống sót, mới có thể tăng cường thực lực, ngươi sẽ làm thế nào?”

Khúm núm!

Chu Khung bỗng tỏa ra ý cảnh bá đạo, ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt lạnh lẽo đáng sợ, ma ý cuộn cuộn như muốn xé toạc vòm trời, đồng thời một giọng nói vang lên:

“Chư thiên vạn giới, không ai, không vật gì có thể khiến bản tọa khúm núm, kẻ nào dám cản trở bản tọa nâng cao thực lực, thần cũng được, tiên cũng vậy, cho dù là Thiên Đạo cao cao tại thượng, bản tọa cũng sẽ chém hấn một đao!”

Nhìn Chu Khung bá đạo, ánh mắt Dịch Lão thoáng vẻ mê mang, chẳng lẽ lúc trước mình lựa chọn sai rồi? Không, mình không sai, nếu lúc trước mình không kịp thời lựa chọn, e là đã hồn phi phách tán rồi!

Hắn không cho rằng đến lúc phải lựa chọn Chu Khung còn có thể bá đạo như vậy, dù sao chênh lệch thật sự quá lớn!

“Hy vọng khi phải lựa chọn Chu giáo chủ vẫn có thể giữ vững khí phách này. Truyền thừa đến đây là kết thúc, Chu giáo chủ trả lại bàn cờ cho ta, rời đi đi!” Dịch Lão nhìn Chu Khung, nói với vẻ tiếc nuối, như đã nhìn thấy trước vận mệnh tương lai của Chu Khung!

Trong mắt Chu Khung lộ vẻ khinh miệt, có hệ thống này, dù Đông Vực có biến cố gì, không ảnh hưởng đến hắn.

Chờ khi tu vi đột phá đến Thiên Tôn, hắn muốn xem thử, rốt cuộc là thứ gì khiến Dịch Lão sợ hãi đến vậy!

Nhìn Dịch Lão đang chờ mình trả lại bàn cờ, Chu Khung cười khẩy, vừa rồi còn giúp Triệu Lập đối phó mình, bây giờ còn muốn lấy lại bàn cờ, nằm mơ!

Từ lúc người lựa chọn Triệu Lập, người đã bị bản tọa tuyên án tử hình rồi!

“Dịch Lão, một đạo ý niệm phân thân sống trăm vạn năm, hắn là rất cô độc, hôm nay bản tọa làm việc thiện, tiễn người một đoạn đường!”

Chu Khung nhìn Dịch Lão, lạnh lùng nói một câu, bàn tay lớn trên không trung biến ảo, chụp lấy một ngôi sao, trực tiếp nện xuống!

Cái gì?

“Ngươi dám!” Dịch Lão gầm lên giận dữ, liều mạng truyền năng lượng vào trong mặt đất bàn cờ, trong mắt lộ vẻ lo lắng tột độ!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa của ngôi sao vang vọng khắp thế giới Kỳ Đạo!

Rắc! Rắc!

mặt đất bàn cờ rốt cuộc không chịu nổi sự tàn phá liên tiếp, vết rạn trên bàn cờ ngày càng lớn!

Oành!

Bàn cờ nổ tung! Trong thế giới nổi lên cuồng phong khủng khiếp, vết nứt trên bầu trời trực tiếp xé toạc nửa thế giới!

Chương 309 - Hủy diệt thế giới Kỳ Đạo 2

Hắc động không gian lại hình thành, nhanh chóng nuốt chửng toàn bộ thế giới Kỳ Đạo, chẳng bao lâu nữa, thế giới truyền thừa tồn tại hàng triệu năm này sẽ hoàn toàn biến mất!

Dịch Lão nhìn thế giới dần vỡ vụn, sắc mặt vô cùng khó coi, Chu ma đầu này chính là kẻ điên, hoàn toàn điên rồ, không thể nói lý!

Nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Chu Khung, Dịch Lão phần nộ quát:

“Chu ma đầu, ngươi hủy hoại thế giới của ta, ngươi tưởng ta còn để ngươi rời đi sao?”

“Ngươi không cho ta sống, vậy thì ngươi cũng ở lại đây chết chung với ta đi!”

Ở lại với ngươi? Nghĩ hay lắm!

“Hệ thống, đổi cho ta Không Gian Thông Đạo Phù!”

“Đã rõ, kí chủ. Đổi Không Gian Thông Đạo Phù thành công, tiêu hao một trăm vạn điểm phản diện, hiện còn lại bốn trăm vạn điểm phản diện.”

Trong tay Chu Khung xuất hiện một tấm phù lục màu bạc, không chút do dự, Chu Khung lập tức bóp nát!

Vù!

Không gian dao động mãnh liệt, trên đỉnh đầu Chu Khung nhanh chóng hình thành một thông đạo khổng lồ, chính là thông đạo dẫn đến thế giới bên ngoài!

Chu Khung vung tay, mang theo đám người Ma Giáo bay vào trong thông đạo, đồng thời một giọng nói lạnh như băng truyền vào tai Dịch Lão:

“Dám chọc giận bản tọa, sau này gặp lại chân thân của ngươi, bản tọa cũng chém!”

Dịch Lão ngơ ngác nhìn Chu Khung biến mất trong thông đạo, trong mắt tràn đầy oan ức!

Ta chọc giận ngươi chỗ nào? Không phải chỉ là giúp đỡ Triệu Lập một chút thôi sao?

Ngươi cần phải đối xử với ta như thế này sao?

Đáng tiếc, chẳng còn ai trả lời hắn nữa, trong tiếng gầm gào phẫn uất của Dịch Lão, hắc động đã hoàn toàn nuốt chửng cả thế giới!

Lúc này, bên ngoài sơn cốc, trên bầu trời, hàng trăm vị hộ đạo của các vị thiên kiêu đang nhàm chán chờ đợi!

“Đã vào được hơn nửa tháng rồi, truyền thừa chắc cũng kết thúc rồi nhỉ?”

“Còn sớm, những lần trước đều là một tháng mới kết thúc, không biết Thánh Tử nhà ta có nhận được truyền thừa hay không?”

“Nghĩ nhiều rồi, thiếu chủ Mã gia ta thiên phú hơn người, đánh cờ lại tinh thông, chắc chắn sẽ nhận được truyền thừa của Dịch Lão!” Một vị hộ đạo của Mã gia nói chắc nịch!

Ngay khi tất cả mọi người đang tranh luận, một vị phụ nhân xinh đẹp có chút không chắc chắn lên tiếng: “Có khi nào Chu Khung kia mới là kẻ nhận được truyền thừa hay không?”

Lời vừa dứt, tất cả mọi người đều giật mình, sau đó vội vàng lắc đầu!

“Không thể nào, Chu ma đầu kia tuy rằng chiến lực kinh người, nhưng đánh cờ của hắn chẳng ra gì!”

“Đúng vậy, nếu là truyền thừa khác thì hắn có thể có được, nhưng truyền thừa của Dịch Lão thì tuyệt đối không thể nào!”

“Đừng nhắc đến Chu ma đầu đó nữa, nhắc đến hắn là ta lại bức mình, thiếu chủ đời trước của Mã gia ta chính là chết trong tay hắn, khiến gia tộc náo loạn hơn nửa năm mới chọn được người mới!”

Vị phu nhân nghe vậy, cũng cảm thấy Chu Khung không thể nào nhận được truyền thừa, nhưng không thể phủ nhận Chu Khung thật sự rất có mị lực, mỗi lần nghĩ đến dáng vẻ bá đạo của hắn, nàng lại cảm thấy hai chân mình run rẩy!

Ngay khi tất cả mọi người đang nhàm chán chờ đợi!

Vù!

Không gian trong sơn cốc bắt đầu dao động, ngay sau đó, một thông đạo không gian nhanh chóng hình thành!

Mấy bóng người từ trong thông đạo bước ra, hiện ra trước mắt mọi người, chính là Chu Khung cùng các thuộc hạ!

Cái gì?

Tất cả người hộ đạo đều lộ vẻ hoang mang, đây là tình huống gì, chẳng phải khi truyền thừa kết thúc, Dịch Lão sẽ dẫn mọi người ra ngoài hay sao?

Lần này sao lại là đám người Chu Khung tự mình đi ra, mọi người nhìn thông đạo dần khép lại, không còn ai khác bước ra, đều có chút mơ hồ!

Chẳng lẽ Chu Khung bị Dịch Lão đuổi ra trước?

Ngay khi các người hộ đạo định hỏi Chu Khung!

Ầm! Ầm! Ầm!

Uy thế kinh khủng trong sơn cốc đột nhiên bộc phát!

Không ổn! Đi mau!

Vô số người hộ đạo lập tức bay lên trời, Chu Khung cũng dẫn theo đám người Ma Giáo bay vút lên không trung! Ngay cả Ma Long Phi Liễn vẫn luôn đậu trong sơn cốc cũng nhanh chóng cất cánh!

Oành!

Tiếng nổ kinh khủng vang vọng khắp phương viên vạn dặm, dư âm cuộn cuộn đánh bay đám người hộ đạo đang ở độ cao vạn trượng trên bầu trời đi xa vạn trượng nữa!

Lâu sau, bụi mù tan đi!

Các người hộ đạo không kịp phủi bụi trên người, vội vàng nhìn về phía sơn cốc!

Chỉ thấy sơn cốc vốn hùng vĩ rộng lớn, lúc này đã hoàn toàn biến mất, ngay cả không ít ngọn núi xung quanh cũng hóa thành tro bụi, sinh linh thương vong vô số, nhưng đây nào phải điều mà các người hộ đạo bận tâm!

Điều bọn họ quan tâm là Thiên Cơ cốc này sao lại phát nổ!

Chẳng lẽ thế giới Kỳ Đạo đã nổ tung rồi sao!

Ánh mắt mọi người đồng loạt nhìn về phía Chu Khung trên không trung, trong nháy mắt đều bay đến vây quanh!

“Chu Ma... Chu giáo chủ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì trong thế giới Kỳ Đạo! Tại sao lại đột nhiên phát nổ!”

Chương 310 - Không nói được thì đừng có bàn giao

“Đúng vậy, Chu giáo chủ, sao chỉ có người trở ra, thiếu chủ Mã gia nhà ta đâu?”

“Chu giáo chủ...”

Vô số lời lo lắng dồn dập vang lên, làm sao có thể không lo lắng cho được, nếu những người bên trong xảy ra chuyện, bọn họ còn bảo hộ ai đây!

Trên lý thuyết, người hộ đạo là một chức vụ béo bở, bởi vì tài nguyên tu luyện đều không cần tự mình tìm kiếm, chỉ cần đến nhận là được.

Đương nhiên chức vụ béo bở này chỉ tồn tại khi người được bảo hộ còn sống, một khi người đó chết đi, đừng nói là tài nguyên, bọn họ còn phải đối mặt với hình phạt, thậm chí là cái chết!

Chu Khung nhìn đám đông người hộ đạo đang vây quanh, cười tà mị:

“À, bên trong xảy ra đại chiến, Dịch Lão đột nhiên phát điên, giết sạch lũ thiên kiêu, bốn tọa thấy thế không thể khoanh tay đứng nhìn, bèn ra tay đánh nhau với lão ta, sau đó lão già kia thấy đánh không lại ta, bèn tự tay hủy diệt cả thế giới!”

Hả?

Trước mắt các người hộ đạo tối sầm, như có vô số con quạ đen bay qua!

Lời này của người có mà gạt quỷ, nếu người nói là người đã giết sạch lũ thiên kiêu, chúng ta còn có thể...

Mẹ kiếp!

Chẳng lẽ đám thiên kiêu kia thật sự bị tên Chu ma đầu này giết sạch rồi sao!

“Chu giáo chủ, thiếu chủ Mã gia ta... thật sự đã chết trong đó rồi sao?” Nam tử Mã gia mặt mày tái mét hỏi.

“Chết rồi, nổ tan xác luôn rồi, thật là huy hoàng rực rỡ!”

“Được rồi, bốn tọa không rảnh để các người đòi thù lao đâu, giải tán đi!” Chu Khung lạnh lùng nói với đám đông người hộ đạo.

Nói đoạn, hắn xoay người, dẫn theo đám người Ma Giáo bay về phía Ma Long Phi Liễn!

Nhìn bóng lưng đám người Chu Khung rời đi, các người hộ đạo càng thêm tin chắc, tám trăm thiên kiêu kia chắc chắn đã bị tên Chu ma đầu này giết sạch.

Nếu không, sao có thể trùng hợp đến vậy, người của Ma Giáo đều bình an vô sự!

Còn những thiên kiêu khác đều bỏ mạng!

Mà lời Chu Khung vừa nói, hoàn toàn là đang trêu đùa bọn chúng, Chu Khung này căn bản không để bọn chúng vào mắt!

Hắn là một Bán Thánh cảnh, dựa vào cái gì...

Tất cả người hộ đạo nhìn bóng lưng Chu Khung, trong mắt đột nhiên lóe lên vẻ không thể tưởng tượng nổi, cái này...!

Vậy mà không phải Bán Thánh cảnh, đã đột phá, đạt tới Thánh Giả cảnh!

Ồ, sao không nhìn ra tu vi cụ thể, nhưng dựa vào ý cảnh toát ra trên người Chu Khung, chắc chắn là đột phá Thánh Giả

rời!

Chu Khung đột phá Thánh Giả, hắn còn chưa đến một ngàn tuổi!

Còn có chính là chẳng lẽ hắn ở thế giới Kỳ Đạo đột phá, dẫn tới Thánh Kiếp đánh nát thế giới, chuyện này rất có khả năng!

Tất cả người hộ đạo nhìn đám người Chu Khung sắp rời khỏi Ma Long Phi Liên, trong mắt lộ ra vẻ không cam lòng, bất kể nguyên nhân là gì, tám trăm thiên kiêu chắc chắn đều là do Chu Khung này hại chết!

Cứ như vậy để Chu Khung rời đi, bọn chúng sao cam tâm, nhưng bảo bọn chúng ra tay với Chu Khung, bọn chúng càng không dám!

Dù sao người hộ đạo của Chu ma đầu là Đại Thánh thập trọng!

Ai mà không sợ!

Ngay lúc Ma Long gào thét muốn rời đi, ánh mắt đệ tử Mã gia lộ ra kiên định, nhanh chóng tiến lên ngăn cản phi liên, trầm giọng nói:

“Mong Chu giáo chủ cho biết tình huống cụ thể bên trong thế giới Kỳ Đạo, như vậy tại hạ trở về cũng có lời hỏi thăm!”

Nam tử Mã gia nhìn phi liên, trong mắt lộ ra vẻ bất đắc dĩ, hắn không muốn làm chim đầu đàn, nhưng bất đắc dĩ, người hộ đạo cũng chia làm nhiều loại, tựa như người hộ đạo của Thánh tử tông môn, cho dù Thánh tử chết đi, đối với bọn họ cũng sẽ không có trừng phạt quá lớn!

Nhưng bản thân hắn là người hộ đạo của gia tộc, đi theo hộ vệ chính con trai Gia chủ, nếu tùy tiện lấy lý do trở về, e là sẽ bị Gia chủ một chương đánh chết!

Đây chính là bi ai của hần!

Chu Khung trong phi liên ngẩng đầu nhìn về phía nam tử Mã gia đối diện, một thân thực lực Thánh Giả thất trọng, lấy tu vi hiện tại của hần, cho dù không cần Thần Ma Dao, Tróc Tinh Bất Nguyệt, không biến thân, cũng có thể đánh bại!

Nhưng, tại sao phải trải qua một phen đại chiến kịch liệt?

Phản diện cần chính là trực tiếp trấn áp, không cho người cơ hội phản kháng!

“Bồn tọa không nói rõ, người trở về không có cách nào bàn giao đúng không?” Lời nói lạnh như băng của Chu Khung từ trong phi liên truyền ra.

Nam tử Mã gia nghe lời nói lạnh như băng của Chu Khung, trong lòng không khỏi run lên, sau đó lại bình tĩnh trở lại, bản thân mình thế nhưng là Thánh Giả Thất Trọng Thiên, Chu Khung này chẳng qua chỉ vừa mới đột phá Thánh Giả, sợ hần làm gì!

Còn về phần người hộ đạo của Chu Khung, bản thân mình lại không ra tay với Chu Khung, chẳng lẽ người hộ đạo kia còn có thể bất chấp lý lẽ ra tay với mình sao!

Nghĩ đến đây, nam tử Mã gia càng thêm mạnh miệng, cao giọng nói:

Chương 311 - Đại lễ bao phong phú 1

“Phải, Chu giáo chủ không nói rõ, tại hạ trở về không cách nào bàn giao, cho nên xin Chu giáo chủ đừng ép tại hạ động thủ!”

“Nếu không thể trở về bàn giao, vậy thì đừng trở về nữa, hãy ở lại đây đoàn tụ với đệ tử nhà ngươi đi!” Lời nói lạnh như băng của Chu Khung truyền khắp trăm dặm xung quanh!

Đồng thời trên bầu trời truyền đến uy áp khủng khiếp, một bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, nắm lấy một ngọn núi khổng lồ, nện thẳng về phía nam tử Mã gia!

Cái gì?

Nam tử Mã gia nhìn ngọn núi trên bầu trời, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin được, tốc độ ngọn núi rơi xuống quá nhanh, khiến hắn căn bản không kịp né tránh!

Chỉ có thể vội vàng hét lớn một tiếng “Tiếp, Hóa, Phát, Thiểm Điện Thập Bát Tiên! Chặn cho ta!”

Chỉ thấy toàn thân nam tử Mã gia nhanh chóng run rẩy, tựa như người mắc bệnh cuồng phong, trên người toát ra lôi điện vô tận!

Rầm! Rầm! Rầm!

Ngọn núi khổng lồ rơi xuống, đại địa trong vòng vạn dặm rung chuyển, không gian xuất hiện chấn động dữ dội, bụi đất mù mịt bốc lên, che khuất cả bầu trời!

Tất cả người hộ đạo nhìn ngọn núi khổng lồ rơi xuống, trong mắt tràn đầy nghi hoặc! Không phải nghi ngờ nam tử Mã gia chết hay chưa, bởi vì chắc chắn đã chết, đến cả tro cũng bị thổi bay!

Bọn chúng nghi ngờ chính là bàn tay vừa rồi nắm lấy ngọn núi kia, là từ trong phi liên huyền hóa ra!

Cũng chính là một chiêu vừa rồi, rất có thể là do Chu Khung phát ra!

Làm sao có thể, sao Chu Khung lại mạnh đến vậy!

Ngọn núi lớn như vậy, hẳn làm sao thu lấy được, chẳng lẽ hẳn ẩn giấu tu vi, chính hẳn là võ giả Đại Thánh cảnh!

Chuyện này không phải là thật chứ!

Trong mắt tất cả người hộ đạo đều lộ ra vẻ khiếp sợ, Chu ma đầu này ẩn tàng sâu như vậy, thật khủng khiếp!

Ngay khi tất cả người hộ đạo còn đang suy đoán, chỉ cảm thấy bầu trời đột nhiên tối sầm!

Nhao nhao ngẩng đầu quan sát!

Mẹ kiếp!

Chỉ thấy trên bầu trời lại xuất hiện một ngọn núi khổng lồ, bao phủ tất cả bọn họ, nhưng ngọn núi không hề rơi xuống!

Một giọng nói lạnh như băng từ trong phi liên truyền ra!

“Các ngươi không biết trở về báo cáo như thế nào sao!”

Tất cả người hộ đạo nhìn lên bầu trời, lại nhìn phi liên, trong mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ!

“Chu giáo chủ nói vậy là sao, làm sao không có cách nào báo cáo, người đều là do phân thân Dịch Lão kia giết, người còn giúp chúng ta báo thù, nói ra Phi Ngưu tộc ta còn phải cảm tạ người!”

“Đúng vậy, Chu giáo chủ làm việc nhân nghĩa, chúng ta trở về đương nhiên dễ dàng báo cáo!”

“Vậy thì tốt, đi!” Trong phi liên lại truyền ra lời nói lạnh như băng của Chu Khung!

Ma Long gào thét kéo phi liên bay về phương xa!

Rống! Rống! Rống!

Nhìn Ma Long Phi Liên bay đi, cùng với ngọn núi biến mất trên bầu trời, tất cả người hộ đạo đều thở phào nhẹ nhõm!

Vừa rồi không chỉ là ngọn núi lớn trên đỉnh đầu khiến bọn họ e ngại, bọn họ còn cảm nhận được một cỗ đao ý đầm máu kinh khủng từ trong phi liên, mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi, e rằng đó chính là người hộ đạo của Chu Khung!

Còn có! Chu Khung này vậy mà có thể tay không nắm lấy ngọn núi lớn công kích, uy lực có thể so với Đại Thánh bình thường!

Chuyện này thật khó lường, e rằng Đông Vực sẽ lại bị Chu Khung chấn động!

“Đi thôi, đi thôi, Chu ma đầu này thật sự là tai tinh, đi đến đâu chết đến đó! Thế hệ thiên kiêu trẻ tuổi Đông Vực này đều sắp bị hấn tiêu diệt hết rồi!”

“Haizz, vẫn nên nghĩ cách trở về báo cáo như thế nào đây! Đi thôi, hi vọng lần sau chúng ta còn có thể gặp lại!”

Từng bóng người nhanh chóng rời khỏi nơi này, chỉ còn một thiếu phụ nhìn về phía Ma Long Phi Liên, thở dài một hơi, cố gắng ổn định hai chân vẫn còn run rẩy!

Miệng lẩm bẩm: “Nhân vật bá đạo như vậy, vì sao ta không gặp sớm hơn, haizz, Từ nương già rồi, không ai cần, chỉ có thể ảo tưởng mà thôi!”

Thanh âm rơi xuống, bóng người lóe lên, biến mất tại chỗ!

Bên kia, trong Ma Long Phi Liễn, ánh mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, vừa rồi dựa vào uy lực của Thần Ma đao, đã trấn áp bọn họ, đoán chừng sau này mọi người sẽ càng tin tưởng hẳn là đệ tử của Ma Tôn!

Mình phải nhanh hơn một chút, nhanh hơn nữa!

Nhất định phải đột phá Thiên Tôn trước khi Ma Tôn xuất quan, đến lúc đó tất cả đều không còn là vấn đề!

Không nghĩ ngợi thêm nữa, Chu Khung đưa mắt nhìn về phía không gian hệ thống, nơi đó đặt hai món đồ, chính là gói quà bí ẩn và Thiên Vận Châu - phần thưởng khi giết chết Triệu Lập mà hệ thống ban thưởng!

Vừa đưa tay, Thiên Vận Châu đã xuất hiện trong tay, nhìn con số năm ngàn chín trăm trên đó, Chu Khung hài lòng gật đầu!

Năm ngàn chín trăm, đã là Thiên Vận Châu có giá trị lớn nhất mà mình đạt được!

Vung tay cất Thiên Vận Châu đi, lấy ra gói quà bí ẩn, chậm rãi mở ra!

Chương 312 - Đại lễ bao phong phú 2

Trong ánh mắt nóng bỏng của Chu Khung, đại lễ bao thần bí từ từ mở ra, đồng thời âm thanh của hệ thống vang lên!

“Ting, chúc mừng ký chủ mở đại lễ bao thần bí, ban thưởng một tấm Thiên Vận Phân Cát!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở đại lễ bao thần bí, thưởng một viên Vạn Thể Dung Hợp Châu!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở đại lễ bao thần bí, ban thưởng một tấm Đạo Tặc Thiên Tôn Nhất Kích!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở đại lễ bao thần bí, thưởng một khối mảnh vỡ Thần Ma Nhân!”

Liên tiếp bốn tiếng vang của hệ thống, trực tiếp xuất hiện trong đầu Chu Khung, đồng thời bốn vật phẩm cũng đều xuất hiện trong không gian hệ thống!

Chu Khung lộ ra một tia nghi hoặc trong mắt, bởi vì ngoại trừ Thần Ma Nhân Toái Phiến, hẳn không quá hiểu rõ công năng của ba thứ kia!

Vung tay lên, một tấm thẻ màu vàng kim xuất hiện trong tay Chu Khung, mở ra giới thiệu!

Thiên Vận Phân Cát: Có thể phân chia Thiên Vận Châu thành ba phần, vật phẩm dùng một lần, dùng xong sẽ lập tức biến mất!

Chu Khung gật gật đầu, phân cát này đến thật đúng lúc, bằng không hẳn thật không biết phải đưa hơn năm ngàn Thiên

Vận Châu này cho ai!

Hiện tại thì tốt rồi, có Thiên Vận Phân Cát, có thể chia cho ba người, như vậy Ma Giáo cũng có thể lập tức xuất hiện ba vị Thiên Vận chi tử, tuyệt đối là đồ tốt!

Thu hồi phân cát, Chu Khung lấy ra một viên châu màu đỏ đen, mở ra giới thiệu!

Vận Thể Dung Hợp Châu: Vô thượng chí bảo, sau khi phục dụng có thể dung hợp vạn ngàn thể chất đặc thù, tập hợp tất cả ưu điểm của các loại thể chất vào một thân, sáng tạo ra Vô Thượng Thể!

Ánh mắt Chu Khung co rút lại, viên châu này có phân cường đại quá mức, cũng có nghĩa là sau này hắn có thể cướp đoạt thể chất đặc thù của người khác, tăng cường bản thân!

Chu Khung như nhìn thấy tương lai của chính mình, hai mắt trùng đồng, nội cốt chí tôn, trên đỉnh đầu mọc ra hai sừng, mi tâm dựng thẳng, cả người huyết hồng..., thật tựa như một vị... Vô Thượng Ma Thần!

Ném viên châu vào trong miệng, trực tiếp nuốt xuống, sau đó một tia ý cảnh không tên bao phủ toàn thân Chu Khung, không đến một hơi thở liền biến mất, đồng thời hắn có thể cảm giác được trong cơ thể mình dường như có thêm một chút gì đó!

Nhưng biến hóa cụ thể, phải chờ sau này khi dung hợp những thể chất khác mới có thể biết được!

Xem ra sau này còn cần chú ý tới một số thiên kiều có thể chất đặc thù!

Một lần nữa lấy ra một tấm thẻ màu đen, mở ra giới thiệu.

Đạo Tặc Thiên Tôn Nhất Kích: Sau khi mở ra, ngẫu nhiên đạo lấy năng lượng của một vị Thiên Tôn, hóa thành một kích

chí cường của Thiên Tôn, lúc sử dụng bóp nát là được!

Trong mắt Chu Khung lộ ra ý cười, xem như có thêm một lá át chủ bài, sau này muốn làm gì liền làm đó, không kiêng nể gì cả, khắc khắc khắc...

“Hệ thống, mở Đạo Tặc Thiên Tôn Nhất Kích!”

“Ting, bắt đầu mở, ngẫu nhiên đạo lấy Thiên Tôn trong... Ting... Trộm lấy Thiên Tôn thành công!”

Hệ thống vừa dứt lời, chỉ thấy tấm thẻ màu đen trong tay Chu Khung, trong nháy mắt phát ra vô lượng hào quang, ma khí ngập trời, uy áp khủng khiếp khiến tấm thẻ cũng run lên nhè nhẹ!

Mặc dù năng lượng bị phong ấn trong tấm thẻ, nhưng vẫn khiến người ta cảm thấy không thể địch nổi!

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia kinh ngạc!

Thiên Tôn lại cường đại như vậy!

Điều này có chút nằm ngoài dự liệu của hắn, vốn tưởng rằng Thần Ma Đạo tích súc năng lượng của hơn mười tòa thành trì, phát ra công kích có thể uy hiếp đến Tôn Giả, thậm chí Thiên Tôn!

Nhưng bây giờ xem ra, là hắn nghĩ đơn giản quá rồi, năng lượng trong tấm thẻ này, so với Thần Ma Đạo của hắn hiện tại chỉ sợ mạnh hơn vạn lần!

Còn có nếu là ngẫu nhiên trộm lấy, không biết là Thiên Tôn của thế giới này, hay là thế giới khác!

Ma khí cường đại như vậy, chắc chắn là Thiên Tôn Ma đạo, không thể nào là...!...

Lúc này trên một ngọn núi khổng lồ ở trung tâm Ma Châu!

Bên ngoài một tòa cung điện nguy nga!

Hai nam tử mặc áo bào đen khoanh chân ngồi, nhắm mắt tu luyện.

Vù!

Một cỗ ba động khủng khiếp từ trong cung điện truyền ra, khiến cả ngọn núi rung chuyển dữ dội!

Hai nam tử áo đen lập tức mở mắt, lộ ra vẻ hung phấn!

“Chẳng lẽ sư tôn muốn đột phá? Còn chưa đến trăm năm...”

“Dao động này thật kinh khủng, đoán chừng là vậy, thật tốt quá... Một khi sư tôn đột phá sẽ phá vỡ thiết luật trăm vạn năm của Đông Vực!”

Lúc này, bên trong cung điện, một thân hình kinh khủng đang ngồi, thân cao trăm trượng, một đôi mắt đỏ tươi, toàn thân tỏa ra ma uy khủng khiếp, khiến không gian chung quanh trấn áp đến mức không ngừng sụp đổ!

Thân hình thì thảo: “Đến rồi! Hạn chế thì đã sao? Quy tắc thì đã sao? Ta tích lũy trăm vạn năm, còn phá không được người?”

Lời vừa dứt, uy áp vô tận từ trên người tỏa ra, trong phút chốc, toàn bộ Ma Châu đại địa phẳng phất như rung chuyển, trên bầu trời bắt đầu tụ tập mây đen đáng sợ, bao phủ toàn bộ Ma Châu!

Chương 313 - Thần Ma

Nhân biến hóa

Cảnh tượng như tận thế này, trong nháy mắt đã kinh động đến tất cả các đại lão Đông Vực, vô số ý niệm khủng khiếp dò xét về phía Ma Châu!

“Làm sao có thể? Ma Tôn làm sao lại muốn đột phá nhanh như vậy?”

“Chẳng lẽ hắn thật sự có thể phá vỡ quy tắc này? Ai, đáng tiếc thân thể lão phu không cho phép!”

“Vốn tưởng rằng hắn còn cần ít nhất mấy trăm năm, không ngờ, hiện tại đã... Hi vọng hắn thành công... Lại không hi vọng... Ai!”

Thân hình khủng khiếp trong đại điện nhìn mây đen bắt đầu tụ tập trên trời, ánh mắt lộ vẻ hưng phấn, chỉ cần lời kiêu ập đến, hắn coi như thành công một nửa!

Hắn chậm rãi đứng dậy, đi ra khỏi đại điện!

Àm!

Một bóng người đột nhiên ngã sấp trước cửa đại điện, chính là Ma Tôn đang muốn bước ra, lúc này, trong mắt hắn lộ vẻ khó tin!

Làm sao có thể?

Hai tên đệ tử áo bào đen canh giữ ở cửa, đều há to miệng, không ngừng dụi mắt!

Bọn chúng nhìn thấy gì? Sư tôn của chúng, Ma Tôn cao thủ mạnh nhất Đông Vực, lại bị khung cửa đại điện làm cho vấp

ngã!

Chuyện này mà nói ra, e rằng kẻ ngốc không tin!

Chẳng lẽ là sở thích đặc biệt của sư tôn?

Ma Tôn nằm rạp trên đất nhanh chóng bò dậy, trong mắt tràn đầy phẫn nộ, vừa rồi năng lượng trong cơ thể hắn bỗng nhiên biến mất toàn bộ, điều này sao có thể!

Kẻ nào có thể lặng lẽ rút sạch năng lượng của hắn mà hắn không hề hay biết? Chẳng lẽ Đông Vực thật sự không thể đột phá, hay là do những kẻ kia ra tay?

Theo năng lượng trong cơ thể Ma Tôn biến mất, mây đen bao phủ toàn bộ Ma Châu nhanh chóng tiêu tán, tất cả trở lại yên tĩnh, như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Nhìn mây đen tan đi, ánh mắt Ma Tôn lộ vẻ nghi hoặc, kinh ngạc, sau đó là không cam lòng!

Hắn vung tay, vô tận linh khí trong trời đất chui vào cơ thể, chưa đến nửa canh giờ, đã khôi phục lại đỉnh phong, nhưng hắn không dẫn đến thiên kiếp nữa!

Vốn dĩ, đột phá hạn chế là chuyện thập tử nhất sinh, nhất định phải ở trạng thái mạnh nhất mới được!

Mà cú ngã vừa rồi, đã khiến quyết tâm khổ tu mấy trăm năm, tất thắng của hắn hoàn toàn tan biến!

Cần phải tôi luyện lại một lần nữa!

Xoay người, Ma Tôn nhanh chóng bước vào đại điện, nhắm mắt tu luyện, tựa như chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Chỉ có mí mắt giật giật của hắn, mới tiết lộ nội tâm hắn lúc này rất cuộc đang sụp đổ đến mức nào!

Một giọng nói như có như không vang lên trong đại điện!

“Bất kể như thế nào, Ma Tôn ta tuyệt không khuất phục, không sống tạm bợ!”

Trên không Ma Châu, vô số ý niệm kinh khủng cũng mang đầy nghi hoặc!

Sao lôi kiếp này lại đột nhiên rút đi như vậy?

“Haiz, hẳn là Ma Tôn kia còn chưa chuẩn bị thỏa đáng, chờ thêm chút nữa vậy!”

“Hạn chế của Đông Vực, thật sự không biết kẻ nào có thể phá vỡ, có lẽ kẻ nào không được. Muốn bốn tọa khúm núm cúi đầu, không thể nào, thà rằng không đột phá!”

“Linh khí thật sự là càng ngày càng ít ỏi, lực lượng pháp tắc cũng càng ngày càng thừa thớt, đi thôi...”

Vô số ý niệm bắt đầu rút lui, toàn bộ Ma Châu lần nữa khôi phục trạng thái yên bình, hết thảy đều phẳng phất như chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Bên ngoài đại điện trên đỉnh núi!

Hai thân hình áo bào đen, miễn cưỡng ổn định tâm thần, lần nữa khoanh chân ngồi xuống!

“Chậc, vừa rồi quên hỏi sư tôn chuyện của Chu huynh rồi, hiện tại vẫn chưa thể xác định hẳn có phải là đệ tử của sư tôn hay không!”

“Đừng nghĩ nữa, có phải hay không thì có thể làm được gì? Người ta cũng nên gấp rút đột phá, chưa đạt đến Thiên Tôn, hết thảy đều là nói suông mà thôi!”

Hai bóng người chậm rãi trò chuyện, âm thanh càng ngày càng nhỏ, cuối cùng khôi phục trạng thái yên tĩnh!...

Mà bên kia Dương Châu, Chu Khung trong Ma Long Phi Liễn hoàn toàn không biết, hẳn vừa mới sử dụng Đạo Tặc

Thiên Tôn Nhất Kích Phù khiến cho toàn bộ Đông Vực chấn động!

Nhưng chuyện này, đối với Chu Khung mà nói cũng coi như là chuyện tốt, dù sao nếu Ma Tôn kia xuất quan sớm, e rằng Chu Khung thật sự khó lòng ứng phó!

Lúc này Chu Khung đã thu hồi phù lục, lấy ra vật phẩm cuối cùng, mảnh vỡ Thần Ma Nhãn, không cần mở ra giới thiệu!

Hắn trực tiếp đặt mảnh vỡ lên vị trí mi tâm, chỉ thấy chỗ mi tâm tia chớp màu bạc đen phát ra hào quang yếu ớt, trong nháy mắt đã nuốt chửng toàn bộ mảnh vỡ, bên ngoài hết thấy trở lại bình thường!

Mà bên trong Thần Ma Nhãn lại nổi lên sóng gió cuộn cuộn, vốn dĩ trải qua lần dung hợp U Minh Huyết Hải trước đó, Thần Ma Nhãn đã có chút biến hóa, nay lại hấp thu thêm mảnh vỡ!

Chỉ thấy bên trong nhất thời huyết hải ngập trời, Thần Ma Dao và Thần Ma Hoàn đều đang không ngừng rung động, hào quang càng lúc càng rực rỡ, rõ ràng đang không ngừng trở nên cường đại!

Sau nửa canh giờ, bên trong Thần Ma Nhãn mới khôi phục lại yên tĩnh, huyết hải bên trong lại mở rộng hơn trước, toàn bộ U Minh Huyết Hải hoàn toàn dung nhập vào Thần Ma Nhãn, đồng thời phảng phất như câu thông với huyết mạch của Chu Khung, đồng thời khiến trong lòng hắn nảy sinh một tia minh ngộ!

Chương 314 - Cố Uy ám sát Chu Khung 1

Bắt tử bắt diệt!

Chỉ cần U Minh Huyết Hải trong Thần Ma Nhân không cạn kiệt, Chu Khung sẽ không thể nào chết đi, một năng lực có thể nói là biến thái đến cực điểm!

Chu Khung nắm chặt nắm đấm, một phần đại lễ bao, khiến cho thực lực của hắn một lần nữa bạo tăng, đồng thời át chủ bài cũng tăng thêm không ít!

Thật sự là quá đã, ha ha ha!...

Lúc này, tại Đại Nguyên Đế triều phía tây Dương Châu, bên trong Kinh Thiên Hầu phủ, vô số hạ nhân đang chạy đôn chạy đáo, không ngừng bận rộn bài trí!

Toàn bộ Hầu phủ đều tràn ngập không khí hân hoan, bởi vì không bao lâu nữa chính là ngày đại hôn của công tử Hầu phủ là Cố Hoang với Nhị công chúa đương triều!

Nhị công chúa thì khỏi phải nói, dung nhan khuynh thành, tựa như tiên nữ giáng trần, còn Cố Hoang chính là thiên kiêu xuất chúng nhất Đại Nguyên Đế triều, nghe đồn lúc hắn chào đời có vô số tiên hạc bay đến chúc mừng, thiên phú hơn người đến nỗi được Hoàng đế đương triều thu làm nghĩa tử!

Có thể nói, ở Đại Nguyên Đế triều này, dựa vào thiên phú kinh người cùng thân phận nghĩa tử của Hoàng đế, Cố Hoang kiêu ngạo ương ngạnh, không ai dám trêu chọc!

Trong mắt những kẻ đi ngang qua Hầu phủ đều lộ ra vẻ hâm mộ!

“Nghe nói Cố công tử đi đoạt truyền thừa của Dịch Lão, không biết hắn có thể thành công hay không?”

“Bất kể hắn thành công hay không, trở về đều có thể thành thân cùng Nhị công chúa, thật sự là khiến người khác ghen tị! Nếu như có thể lấy được Nhị công chúa, dù có một năm không xuống giường ta cũng cam lòng!”

“Nói năng cái gì thế, nhỏ giọng một chút, cẩn thận mất đầu đấy!”

“Nghe nói Chu ma đầu kia cũng đi, ta thấy tốt nhất là hai người bọn họ chạm mặt nhau, hoặc là Chu ma đầu kia giết chết hắn luôn cho rồi!”

Sinh linh đi ngang qua bên ngoài không ngừng bàn tán xôn xao!

Mà lúc này trong đại sảnh phủ đệ, Kinh Thiên Hầu Cố Uy đang nhàn nhã thưởng trà, nét vui mừng hiện rõ trên khuôn mặt!

Cố Uy chinh chiến cả đời, cuối cùng được phong làm Kinh Thiên Hầu!

Nhưng điều đó chẳng là gì!

Điều khiến lão kiêu ngạo nhất chính là sinh được một hảo nhi tử, trời sinh dị tượng, thiên phú tuyệt đỉnh, hơn xa lão già này vạn lần!

Mười tuổi đã được Hoàng đế đương triều thu làm nghĩa tử!

Giờ đây Hoàng đế lại muốn gả nữ nhi mà mình yêu thương nhất cho nhi tử của lão, còn hứa hẹn một khi đại hôn thành công, sẽ trợ giúp lão đột phá Đại Thánh cảnh!

Đại Thánh cảnh, ở Đông Vực này chính là nhân vật đứng trên vạn người, kẻ nào mà không phải là cự kiêu một phương!

Toàn bộ Kinh Thiên Hầu phủ, người mạnh nhất chính là lão tổ phụ, lão và lão tam!

Lão tổ phụ tu vi Thánh Giả thập trọng, đang bế quan tranh thủ đột phá Đại Thánh cảnh, nhưng mà hi vọng mong manh.

Lão tam tu vi Thánh Giả thất trọng, hiện tại đang hộ đạo cho Hoang Nhi!

Còn bản thân lão cũng đã kẹt ở Thánh Giả cảnh thập trọng mấy vạn năm, vốn tưởng cả đời này chỉ có thể dừng bước tại đây.

Nào ngờ hơn hai ngàn năm trước, nhờ một phen run rủi mà sinh ra Cổ Hoang, khiến lão được cha nhờ con quý!

Cổ Uy còn đang mãi mê tưởng tượng về tương lai tươi đẹp, một lão già mặc y phục quân gia hốt hoảng chạy vào!

“Hoảng hốt như vậy, còn ra thể thống gì nữa!”, Cổ Uy nhìn lão già, nghiêm nghị quát.

“Hầu gia, không xong rồi... Tiểu Hầu gia... Tiểu Hầu gia... mất rồi... Tam gia cũng...”, lão quân gia loạng choạng quỵ xuống, run rẩy bầm báo.

“Người nói cái gì?”, Cổ Uy kinh hãi.

Rầm!

Cổ Uy bỗng bật đứng dậy, tròn mắt trợn trừng, vẻ mặt đầy kinh hãi, khí thế kinh khủng bộc phát, chấn nát toàn bộ đồ vật trong phòng!

“Người nói lại cho rõ ràng, Hoang Nhi làm sao mà chết được? Nó đường đường là Thánh Giả tam trọng, trong đám tiêu bối, kẻ nào có thể giết nó? Huống hồ còn có lão tam bảo

vệ, kẻ nào dưới Đại Thánh dám ra tay?”, Cố Uy gầm lên giận dữ, uy thế khủng khiếp như muốn nghiền nát lão quản gia.

Lão quản gia quỳ rạp dưới đất, ngũ tạng bị uy áp chèn ép, khoe miệng không ngừng ứa máu, vội vàng nói: “Hầu gia, truyền thừa của Dịch Lão đã kết thúc, tin tức vừa mới truyền về, tám trăm thiên kiêu tiến vào cướp đoạt truyền thừa... đều đã chết... đều bị Chu ma đầu kia giết sạch...”

“Tiểu Hầu gia... Tiểu Hầu gia còn chưa kịp vào trong đã... đã bị tên Chu ma đầu kia giết chết ngay bên ngoài Thiên Cơ cốc... Tam gia... Tam gia cũng...”

Rầm!

“Chu ma đầu! Chu Khung! Ngươi dám giết hi vọng của ta! Ta thề sẽ khiến ngươi phải chôn cùng!”, Cố Uy gầm lên giận dữ, sát khí ngút trời.

Uy áp khủng khiếp bao trùm toàn bộ đại sảnh!

Rầm!

Lão quản gia không chịu nổi uy áp, thổ huyết bỏ mình!

Cố Uy chẳng buồn liếc mắt nhìn lão quản gia một cái, trong đầu lão lúc này chỉ còn lại phần nộ, oán hận và tuyệt vọng!

Hoang Nhi chết rồi, liên hôn với hoàng thất coi như tan thành mây khói, lời hứa giúp lão đột phá Đại Thánh cảnh cũng tan thành bọt nước!

Chương 315 - Cố Uy ám sát Chu Khung 2

Lôi kiếp Thánh Cảnh mười vạn năm của lão sắp đến, với tình trạng hiện tại, không đột phá, chắc chắn lão sẽ phải chết!

Chu Khung giết Cố Hoang, cũng đồng thời giết chết hi vọng sống sót duy nhất của lão!

“Chu ma đầu, đệ tử Ma Tôn thì đã sao? Người không cho ta sống, ta không để người yên. Cùng xuống suối vàng đi!”, trong mắt Cố Uy tràn đầy sát ý!

Hắn như đã hạ quyết tâm muốn làm một việc trọng đại!

Cố Uy nhanh chóng đi vào mật thất trong hậu đường, hai tay kết ấn, ấn lên cửa đá!

Một nén hương sau, bên trong truyền đến một trận ba động, tiếp theo là một giọng nói già nua vang lên:

“Có chuyện gì?”

“Hoang Nhi đã chết, ta muốn đi báo thù. Người không cần khuyên ta nữa, người phải hiểu tâm trạng của ta lúc này!”

“Haiz!”

Trong mật thất truyền ra một tiếng thở dài, không biết là thở dài cho cái chết của Cố Hoang hay là thở dài cho quyết định báo thù của Cố Uy.

“Lần này ta đi, e là không còn đường về. Nếu ta không trở lại, gia tộc này phải dựa vào người. Yên tâm, ta sẽ không để gia tộc bị liên lụy!”

“Phụ thân, đưa Thiên Ân Phù cho ta, ta cần nó!”

“Haiz!”

Trong mật thất lại truyền ra một tiếng thở dài, không nói gì thêm. Nhưng Cố Uy vẫn đứng im, không rời đi.

Lại nữa nén hương trôi qua, một tấm phù lục màu xám bay ra, lơ lửng trước mặt Cố Uy. Giọng nói trong mật thất lại vang lên:

“Tự lo liệu lấy! Người nếu chuyên tâm tu luyện, chưa chắc không vượt qua được Thánh Kiếp. Cần gì phải mạo hiểm như vậy!”

Cố Uy ánh mắt lóe lên, không nói gì, cầm lấy phù lục rồi rời đi!

“Lão hồ ly, vậy mà đoán được ý ta!”, Cố Uy thầm nghĩ.

Hắn làm sao muốn đồng quy vu tận với Chu Khung? Có thể sống, ai mà muốn chết!

Thiên Ân Phù này là do tổ tiên Cố gia tình cờ có được, có thể che giấu hành tung, khiến người dưới Tôn cảnh không cách nào phát hiện ra. Có tấm phù này, hắn có thể lặng lẽ tiếp cận Chu ma đầu, ra tay đánh lén!

Cố Uy lấy ra một tấm phù lục khác, đây là Thiên Độn Phù, cũng là một bảo vật của Cố gia, nghe nói đã thất lạc từ ba ngàn năm trước, nhưng thực chất vẫn luôn nằm trong tay hắn, dùng để phòng thân!

Dùng Thiên Ân Phù tiếp cận, đánh lén Chu Khung!

Sau đó dùng Thiên Độn Phù nhanh chóng thoát thân!

Chỉ cần tốc độ đủ nhanh, cho dù Chu Khung có cường giả hộ đạo không kịp trở tay!

Hơn nữa, hắn còn có thể nhân cơ hội cướp lấy toàn bộ bảo vật của Chu Khung. Với thân phận đệ tử Thiên Tôn, bảo vật của hắn rất có thể giúp Cố Uy vượt qua Thánh Kiếp lần hai!

Thậm chí đột phá đến Đại Thánh cảnh!

Đây là kế hoạch của Cố Uy, tuy không hoàn mỹ, nguy hiểm trùng trùng, nhưng lại là cơ hội sống sót duy nhất của hắn!

Chỉ có thể liều một phen!

Cố Uy gọi một tên thị vệ thống lĩnh đến, lệnh cho hắn ta cải trang thành mình, ngồi yên trong phủ, không được phép rời đi nửa bước, chỉ cần thỉnh thoảng lộ mặt là được!

Sau đó, Cố Uy biến mất khỏi Hầu phủ!...

Thời gian thấm thoát thoi đưa!

Trên bầu trời Dương Châu, một cỗ Ma Long Phi Liên khổng lồ đang bay về phía Bắc Cương. Chu Khung ngồi ngay ngắn bên trong phi liên, chậm rãi thích ứng với những biến hóa mà Thần Ma Nhãn mang lại!

Ngoài phi liên, Ma Vô Đạo cung kính lên tiếng:

“Giáo chủ, còn ba ngày nữa là đến Bắc Cương!”

“Tốt!”, Chu Khung gật đầu.

Hắn thầm nghĩ: “Cho dù dùng Ma Long Bán Thánh cửu trọng kéo xe, muốn bay một vòng Dương Châu này cũng phải mất một năm. Dương Châu thật sự là rộng lớn quá mức!”

Nhưng mà, càng rộng lớn, càng khơi dậy ham muốn chinh phục của hắn. Bắc Cương, Dương Châu, Đông Vực... rồi cả thế giới này, một ngày nào đó, tất cả sinh linh đều sẽ phải thần phục dưới chân Ma Giáo!

Chu Khung đang miên man suy nghĩ, đột nhiên cảm thấy trong lòng dâng lên một nỗi bất an khó hiểu. Tia chớp đen bạc ở mi tâm bỗng nhiên lóe sáng!

Trong tầm mắt, một bóng người xuất hiện bên ngoài phi liên, tay cầm trường kiếm, nhằm thẳng vị trí Chu Khung bên trong phi liên mà đâm tới!

Ma Vô Đạo cùng đám người bên ngoài phi liên hoàn toàn không hề hay biết, vẫn đang nhắm mắt tu luyện.

Tên Cổ Uy này không hề tỏ ra chút dao động nào, nếu không phải Chu Khung dùng Thần Ma Nhãn, e rằng hắn cũng chẳng thể thấy được bóng dáng y!

Không chút do dự, ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo, đại thủ vung lên, thi triển thần thông Tróc Tinh Nã Nguyệt. Tuy trong tay không có núi lớn, nhưng tu vi hiện tại của Chu Khung đã là Thánh Giả nhị trọng!

Rầm!

Một tiếng nổ long trời lở đất vang lên, tạo thành một luồng dư ba đáng sợ bên ngoài phi liên, khiến không gian cũng phải rung chuyển!

Ma Long Phi Liên bị chấn động, lùi về phía sau cả trăm mét!

Lúc này, đám người Ma Giáo mới phát hiện ra điểm bất thường, vội vàng nhìn về phía một bóng người màu đen cách đó ngàn mét. Cả người y bịt kín như xác ướp, chỉ để lộ mỗi đôi mắt!

Chương 316 - Dễ dàng trấn áp Cố Uy

Trong mắt y tràn đầy vẻ khó tin, chính là Cố Uy!

Hắn đã theo dõi Chu Khung suốt nửa ngày, xác định lão già hộ đạo Đại Thánh cảnh kia không có ở gần đây mới dám ra tay!

Hơn nữa, để giảm thiểu dao động, hắn chỉ dùng bảy phần thực lực. Có thể nói, một kích vừa rồi, cho dù là Tôn Giả bình thường cũng khó lòng phát giác!

Vậy mà tên Chu ma đầu này chẳng những phát hiện ra, còn trực tiếp một chiêu khiến hắn hiện nguyên hình!

Sao thực lực của hắn ta lại mạnh đến vậy!

Cố Uy nhìn phi liễn với ánh mắt căm hận, không dám chần chừ thêm nữa, hắn sợ hộ đạo của Chu Khung sẽ lập tức xuất thủ, vội vàng bóp nát Thiên Độn Phù trong tay!

Vù!

Không gian sau lưng Cố Uy lập tức dao động dữ dội, nhưng chỉ trong chớp mắt đã ổn định trở lại!

Không gian thông đạo không hình thành, Cố Uy vẫn giậm chân tại chỗ!

Mẹ kiếp!

Nhìn lá bùa hóa thành tro bụi trong tay, Cố Uy trừng lớn hai mắt, trong lòng dâng lên một tia tuyệt vọng. Lúc này, đầu óc hắn chỉ còn lại hai suy nghĩ!

Lão tử tiêu đời rồi!

Tổ tông lừa ta, lá bùa này là đồ hồng!

Nhưng nghĩ đến đây, trong mắt Cố Uy lại lộ vẻ nghi hoặc. Phù lục của tổ tông hẳn là tuyệt thế chí bảo, sao có thể là đồ hồng được? Đường như nhận ra điều gì đó,

Cố Uy lập tức ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Tại đó, một chiếc vòng tròn đang xoay tròn, tỏa ra ý cảnh phong tỏa không gian!

Không cần nghĩ cũng biết, là nó đã ngăn cản hắn chạy trốn!

Thứ binh khí gì đây?

Tuy diễn biến có vẻ dài dòng, nhưng từ lúc Cố Uy đánh lên đến khi chạy trốn thất bại, tất cả chỉ diễn ra trong hai nhịp thở!

Rầm!

Cánh cửa Ma Long Phi Liễn mở tung, Chu Khung một thân Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra, ánh mắt lạnh băng nhìn Cố Uy!

“Giáo chủ, thuộc hạ hộ giá bất lực, tội đáng muôn chết!”

Đám người Ma Giáo đồng loạt quỳ rạp trước Chu Khung, trên mặt là vẻ tự trách. Tuy Giáo chủ không bị thương, nhưng chuyện này cũng đủ khiến bọn họ phẫn nộ!

Lại có kẻ dám ám sát Giáo chủ ngay trước mắt bọn họ, vậy mà bọn họ không hề hay biết, nếu không phải Giáo chủ tự mình phát hiện, ra tay ngăn cản!

Hậu quả thật không dám tưởng tượng!

“Ngươi dám ám sát bản tọa, tội đáng chết vạn lần! Ta sẽ diệt sạch tộc ngươi!” Ma Vô Đạo gầm lên giận dữ, tay nắm chặt trường thương, định lao tới chỗ Cố Uy!

Chu Khung phẩy tay, ngăn cản Ma Vô Đạo.

Tu vi của Cố Uy không hề che giấu, là Thánh Giả thập trọng, căn bản không phải là đối thủ Ma Vô Đạo có thể ứng phó!

Nhìn Cố Uy trước mặt, trong mắt Chu Khung lóe lên tia hưng phấn. Thánh Giả thập trọng, vừa hay để thử xem uy lực của Thương Khung Huyết Minh Thể sau khi đột phá!

Chu Khung hiểu rõ thực lực hiện tại của bản thân, sau khi đột phá Thánh Giả nhị trọng, thi triển thần thông Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thánh Giả thất trọng bình thường có thể trực tiếp miêu sát, trên thất trọng thì phải xem xét thực lực cụ thể của đối phương!

Mà năng lượng tích tụ của Thần Ma Đạo hẳn là có thể miễn cưỡng đối kháng với thực lực Tôn Giả bình thường, duy chỉ có thực lực cụ thể của Thương Khung Huyết Minh Thể hiện giờ thì Chu Khung vẫn chưa thực sự rõ ràng!

Chu Khung nhìn Cố Uy, lời nói lạnh băng bắt đầu vang vọng khắp nơi trong phạm vi trăm dặm!

“Dám ám sát bổn tọa, đây sẽ là chuyện khiến ngươi hối hận nhất trong đời, ha ha... ha ha...”

Thương Khung Huyết Minh Thể! Mở!

Ầm!

Uy áp vô tận từ người Chu Khung bộc phát, thân thể nhanh chóng phình to, quanh thân bắt đầu xuất hiện giáp trụ màu đỏ như máu, đỉnh đầu mọc ra hai chiếc sừng đỏ máu!

Đôi mắt đỏ tươi lạnh lẽo bá đạo mà uy nghiêm, tựa như Ma Thần vừa từ địa ngục bò ra, đầy vẻ tanh máu đáng sợ!

Mà Cố Uy ở đối diện nhìn Chu Khung đột nhiên bộc phát, trong mắt tràn ngập vẻ khó tin, đây là cái gì?

Quái vật! Ma Thần!

Hay là thể chất đặc thù? Chưa từng nghe nói thể chất đặc thù nhà ai lại bá đạo như vậy!

Cố Uy không có thời gian suy nghĩ nhiều, bởi vì Ma Thần đã tấn công đến!

Chỉ thấy Chu Khung hóa thành Ma Thần, một tay nắm thành quyền, trực tiếp vung ra, đánh về phía Cố Uy!

Toàn bộ hư không vào lúc này bắt đầu vặn vẹo, không gian không ngừng chấn động vỡ vụn!

“Kình Thiên Chương, Tam Trọng Lăng!!!” Cố Uy lập tức hét lớn, đánh ra một chương!

Oành! Oành! Oành!

Ba tiếng nổ lớn liên tiếp vang lên, dư ba vô tận tứ tán khắp nơi!

Trên bầu trời, Chu Khung hóa thành Ma Thần, nhìn Cố Uy, khoe miệng nhếch lên nụ cười tà ác!

Không chịu nổi một kích!

Mà Cố Uy cách Ma Thần mười dặm, khoe miệng rướm máu, hai tay run rẩy không ngừng, trong mắt lộ ra vẻ u ám và khó tin!

Hắn lại bị một quyền của Chu ma đầu đánh bị thương!

Hắn đường đường là Thánh Giả thập trọng cảnh!

Chu ma đầu kia rõ ràng là mới từ chiến trường Thiên Kiêu trở về không lâu, khi đó hắn còn là Bán Thánh Cảnh!

Chương 317 - Cố Uy tử vong, đi Đại Nguyên Đế Triều 1

Thế mà chỉ trong thời gian ngắn ngủi như vậy, hắn đã có thể đánh bị thương mình, thật khó tin!

Hắn đã mở bao nhiêu hack mà mạnh đến vậy?

Nhìn ánh mắt khinh thường của Chu Khung, Cố Uy triệt để nổi giận, vốn còn kiêng dè người hộ đạo của Chu Khung sẽ ra tay, nhưng hiện tại bản thân sắp chết rồi, còn kiêng dè cái gì nữa!

“Chu ma đầu, ngươi tưởng ngươi đã thắng chắc sao? Ta thừa nhận ngươi là thiên kiêu mạnh nhất Đông Vực, nhưng chênh lệch cảnh giới không phải dễ bù đắp như vậy!”

Ánh mắt Cố Uy lộ ra vẻ hung ác, viên thuốc màu đỏ giấu trong miệng bị hắn cắn nát!

Oành!

Khí thể toàn thân Cố Uy lại tăng vọt, thân thể bắt đầu rỉ máu, trong mắt toát lên vẻ khát máu!

Đây là Huyết Ma Đan mà Cố Uy từng có được trong một bí cảnh, nuốt vào có thể trực tiếp tăng cường gấp năm lần thực lực, nhưng sau nửa canh giờ sẽ rơi vào trạng thái hấp hối!

Nhưng hắn đã không còn lựa chọn nào khác, nếu không bộc phát, hắn đoán chừng chỉ chịu được ba chiêu nữa là sẽ bị lão ma đầu này đánh chết!

“Kình Thiên Chưởng, Thập Bát Trọng Lăng, Rầm Thiên! Ma đầu, nhận lấy cái chết!”

Cố Uy lại đánh ra một chưởng, bàn tay không ngừng biến lớn giữa không trung, nhanh chóng đạt đến trăm trượng, uy lực khủng khiếp bao phủ cả trăm dặm xung quanh!

Đánh thẳng về phía Ma Thần, tựa như muốn một chưởng đập chết Ma Thần!

Chu Khung nhìn Cố Uy đột nhiên bộc phát, trong mắt lóe lên vẻ thích thú, quả nhiên kẻ nào tu luyện đến Thánh Cảnh đều có thủ đoạn bảo mệnh!

Không ngờ lại có thể đột nhiên bộc phát gấp năm sáu lần thực lực, không biết là bí pháp hay đan dược?

Đáng tiếc, có bộc phát cũng vô dụng, bởi vì hắn đã chọc giận ta!

“Tróc Tinh Nã Nguyệt!”

Bàn tay khổng lồ của Ma Thần trên bầu trời vươn ra, trực tiếp hút lấy một ngọn núi lớn từ đằng xa, Ma Thần nắm lấy đỉnh núi, ném thẳng về phía Cố Uy!

Rầm!

Ầm ầm!

Tiếng nổ lớn hơn vừa rồi gấp mười lần vang lên!

Không gian trong phạm vi ngàn dặm không ngừng vỡ vụn, mặt đất bị trấn áp chìm xuống trăm mét lần nữa!

Ngọn núi khổng lồ trong tay Ma Thần trực tiếp nổ tung thành đá vụn bay đầy trời!

Không gian trong hư không không ngừng dao động, bụi bặm thật lâu không thể bình định!

Phốc!

Một tiếng học máu vang lên, chỉ thấy Cố Uy đang nửa quỳ trên bầu trời cách đó trăm dặm, cả người đầm máu, trong mắt

trần ngập tuyệt vọng và không cam lòng!

Cho dù liều mạng, hắn vẫn thất bại!

Mà lúc này Chu Khung đã giải trừ trạng thái Ma Thần, đứng vững vàng ở giữa không trung, bộ Ma Thần chiến bào không gió mà bay, trong mắt bá đạo không gì sánh được, trên mặt là vẻ khinh miệt!

Tựa như vừa rồi bị trấn áp không phải một cao thủ Thánh Cảnh thập trọng!

Mà chỉ là một con kiến hôi!

Từ khi Chu Khung bắt đầu biến thành Ma Thần, đến khi chiến đấu kết thúc, thật ra tổng cộng chỉ có năm hơi thở!

Ma Vô Đạo cùng đám người trên phi liên còn chưa kịp phản ứng, nhìn Chu Khung bá đạo, lại nhìn Cố Uy đã không còn sức phản kháng, đều có chút khiếp sợ!

Dù sao Cố Uy kia chính là Thánh Giả thập trọng, mà Giáo chủ nhà mình vừa mới đột phá Thánh Giả mà thôi, vậy mà chỉ dùng năm hơi thở đã trấn áp một Thánh Giả thập trọng!

Thật là trâu bò!

Chỉ có Ma Hồ Vương là vẻ mặt lạnh nhạt, còn bĩu môi, chẳng phải chỉ là trấn áp một Thánh Giả thập trọng sao, trong lòng hắn Giáo chủ vốn là vô địch thiên hạ, cho dù hiện tại trấn áp một Thiên Tôn, hắn cũng cho rằng rất bình thường, mà mình là đại tướng dưới tay Giáo chủ, chỉ cần đi theo phía sau phát cờ hò reo, giải quyết một số tiểu lâu la là được rồi!

Cố Uy ngẩng đầu nhìn ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, trong nháy mắt tay chân lạnh buốt, tim như thắt lại!

Sau đó trong mắt lộ ra vẻ kiên quyết, mình đã không còn đường sống, không thể để liên lụy tới gia tộc!

Hắn vận một chưởng toàn lực trực tiếp đánh về phía trái tim, đồng thời vẻ mặt cừu hận nhìn Chu Khung!

Ông!

Thần Ma Hoàn trên bầu trời phát ra vô số ánh sáng, từng luồng lực lượng tràn áp giam cầm, lập tức khiến Cố Uy không thể di chuyển!

Lúc này bàn tay của hắn chỉ còn cách trái tim của mình một chút!

Chu Khung nhìn Cố Uy muốn tự sát, gương mặt nở nụ cười tà ác, âm sát ta.

Thất bại, rồi thì muốn tự sát, nào có dễ dàng như vậy!

Hắn vung tay lên, một cỗ hấp lực kinh khủng đem Cố Uy kéo đến dưới chân mình, áp lực kinh khủng trực tiếp khiến hai đầu gối của hắn quỳ xuống!

Lúc này Cố Uy mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, ngẩng đầu cắn răng nghiêng lợi nhìn Chu Khung, không ngừng muốn đứng dậy, đáng tiếc tất cả cố gắng của hắn đều là vô ích!

Hắn căn bản không đứng lên nổi!

“Chu ma đầu, ngươi không cần hỏi, ta sẽ không nói gì cả, có bản năng thì giết ta ngay đi!”, Cố Uy hung hăng nói!

Cố Uy đoán được Chu Khung có thể muốn hỏi mình nguyên nhân giết hắn, nhưng chỉ cần mình nói, chỉ sợ sẽ liên lụy tới gia tộc, cho nên dù có chết không thể nói!

Chương 318 - Cố Uy tử vong, đi Đại Nguyên Đế Triều 2

“Hỏi người? Bỏ tọa không rảnh hỏi người!”, trong mắt Chu Khung hiện lên một tia lạnh như băng!

Trong đầu hắn hiện ra một môn bí pháp trong 《Ma》, Thiên Ma Phệ Hồn!

Đây là một môn vô thượng ma công, chẳng những có thể thôn phệ ký ức của đối thủ, còn có thể khiến đối phương sống không bằng chết!

Mà Chu Khung nhìn trúng chính là bốn chữ kia!

Sống không bằng chết!

Chu Khung duỗi một tay ra, chụp vào đầu Cố Uy, ma khí kinh khủng bùng nổ, tiếng rít gào thét vang lên!

Dường như có vô số oan hồn đang gào thét thảm thiết!

Cố Uy nhìn bàn tay chụp vào đầu mình, nghe tiếng gào thét khủng khiếp bên tai, dường như đoán được điều gì!

“Chu ma đầu! Người muốn làm gì? Người muốn làm gì... Aaa!!”

Bất chấp Cố Uy điên cuồng kêu gào, bàn tay Chu Khung vẫn rơi xuống đỉnh đầu hắn!

Đồng thời, một cỗ ma khí như rắn nhỏ điên cuồng tràn vào cơ thể Cố Uy, trong nháy mắt bao phủ toàn thân hắn!

“A, a, a, a!”

Cổ Uy chỉ cảm thấy như có hàng vạn con kiến đang điên cuồng cắn xé trong cơ thể mình, không phải cắn xé thân thể, mà là linh hồn!

Nỗi đau linh hồn này, cộng thêm ma khí của Chu Khung gia trì càng khiến nó tăng lên gấp bội!

“Giết ta đi! Giết ta đi!”

“Ta sai rồi! Ta nói, ta cái gì cũng nói!”

“Dừng tay! Giết ta đi! Aaa!!!”

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng trăm dặm, thê lương đến cực điểm. Thật khó tin nỗi phải tra tấn thể nào mới khiến người ta phát điên đến vậy!

Phải biết rằng kẻ tu luyện đến Thánh Cảnh đều có đạo tâm vững chắc, dù có bị thiên đao vạn quả không hề nhúu mày!

Có thể thấy bí pháp Thiên Ma Phệ Hồn này đáng sợ đến nhường nào!

“Chu ma đầu, ngươi hỏi đi! Ta cái gì cũng nói, ngươi hỏi đi!”

Cổ Uy ngẩng đầu nhìn Chu Khung, điên cuồng gào thét, trong mắt tràn đầy hồi hận, thống khổ và khuất phục!

Lúc này, e rằng bảo hấn khai ra năm nào tè dầm hấn không chút do dự!

Hỏi?

Hỏi cái gì? Chu Khung nào có ý định hỏi!

Tiếng kêu thảm thiết kinh khủng kéo dài một nén nhang, khiến sinh linh ngàn dặm xung quanh đều khiếp sợ. Ngay cả lũ giun đất cũng phải chui sâu thêm mấy chục mét!

Thật là đáng sợ quá thể!

Àm!

Cuối cùng, Chu Khung vỗ một chuông, Cổ Uy mang về mặt giải thoát, hóa thành tro bụi!

Gió thổi qua, tro bụi hoàn toàn tiêu tán trong thiên địa!

Ánh mắt Chu Khung lóe lên tia lạnh băng!

Phụ thân của Cổ Hoang, Cổ Uy!

Kinh Thiên Hâu!

Con trai chọc giận mình, lão tử muốn ám sát mình, xem ra đều không coi mình ra gì!

Trong nhà còn lão tổ tông nữa, chắc cũng sắp đến rồi!

Đã dám chọc đến ta, vậy thì đừng trách bốn tọa trăm thảo trừ căn!

Nói đoạn, Chu Khung xoay người bước vào trong phi liên, giọng nói lạnh lùng truyền ra:

“Đi, đến Kinh Thiên Hâu phủ ở kinh đô Đại Nguyên Đế Triều!”

“Tuân mệnh!”

Ma Thử Vương Trần Thu cung kính đáp, giơ tay chỉ phương hướng. Ma Long Phi Liên gầm lên một tiếng, chuyển hướng!

Bay về phía Đại Nguyên Đế Triều!

Trong phi liên, Chu Khung siết chặt nắm tay. Qua trận chiến vừa rồi, hắn đã hiểu rõ hơn về sức chiến đấu của bản thân!

Sau khi mở ra Thương Khung Huyết Minh Thể, hắn có thể giết chết võ giả Thánh Giả thập trọng, ngay cả Thiên Kiêu cũng có thể giết chết kẻ ở thất trọng!

Cộng thêm những át chủ bài khác, với những kẻ dưới Tôn Cảnh, hẳn không cần phải quá cẩn thận nữa!...

Mà lúc này, quốc đô Đại Nguyên Đế Triều vẫn náo nhiệt dị thường, đặc biệt là Kinh Thiên Hầu phủ, vẫn duy trì trạng thái vui mừng, chẳng ai hay biết nam chính sắp thành thân đã sớm vong mạng!

Ngay cả phụ thân hắn cũng vậy!

Hoàng cung Đại Nguyên, trong một phủ đệ cực lớn, một thiếu nữ tuyệt mỹ mặc áo tím đang nhàm chán loay hoay với khăn lụa trong tay, khóe miệng lộ ra một tia ý cười!

Nàng chính là Nhị công chúa của Đại Nguyên Đế Triều, thê tử Tiết Cơ mà Cố Hoang sắp cưới về!

“A Khám, vẫn chưa có tin tức gì của Cố Hoang truyền về sao?”

“Công chúa, vẫn chưa ạ. Cố tiểu Hầu gia đi đoạt truyền thừa của Dịch Lão, đoán chừng phải thêm một khoảng thời gian nữa mới có thể hồi phủ.”

Một nha hoàn mặc áo xanh cười hì hì đáp.

“Haiz!” Tiết Cơ bất đắc dĩ gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ buồn bực.

“Công chúa đừng lo lắng, nô tỳ nghe nói truyền thừa của Dịch Lão không có gì nguy hiểm, hơn nữa với tu vi của Cố tiểu Hầu gia, trong thế hệ trẻ, kẻ nào là đối thủ của hắn chứ!”

“Chờ Cố tiểu Hầu gia hồi phủ, đến lúc đó người có thể thành hôn với công chúa rồi!”

Nha hoàn A Khám nói xong, mặt bất giác đỏ lên. Nàng là nha hoàn thân cận của Tiết Cơ, nói cách khác, đến lúc đó nàng cũng sẽ được gả theo, nếu công chúa không chịu nổi, nàng sẽ phải ra tay trợ giúp!

Mà Cố Hoang kia chính là tuyệt thế thiên kiêu, đây cũng là vinh hạnh của nàng, A Khâm càng nghĩ càng đỏ mặt!

Mà Tiết Cơ nào để ý đến biểu cảm của nàng, lúc này, trong đầu nàng đang hồi tưởng lại cảnh tượng phụ hoàng ban hôn cho nàng và Cố Hoang. Khi đó, biết bao thánh nữ, công chúa trong Đại Nguyên Đế Triều đều đau lòng khôn xiết!

Chương 319 - Xông vào Đại Nguyên Đế Đô

Phải biết, Cố Hoang kia được phụ hoàng xưng là nhân vật có khả năng đột phá Tôn cảnh, tuy có phần háo sắc, thích thể hiện, nhưng đó chẳng phải là bản tính của nam nhân sao? Nàng có thể hiểu được!

Cố Hoang tuyệt đối là phu quân lý tưởng của nàng!

Lúc này, tại cửa quốc đô Đại Nguyên Đế Triều, vô số sinh linh ra ra vào vào!

Hai hàng thủ vệ tinh nhuệ đứng ở cửa chính, mỗi người đều có tu vi Đại La cảnh, thủ lĩnh phía trước càng là tồn tại ở Bán Thánh cảnh!

Có thể thấy được thực lực của Đại Nguyên Đế Triều cường đại đến nhường nào!

Cổng thành, thỉnh thoảng lại có cường giả Thánh Cảnh mang theo đệ tử tiến vào quốc đô, từng nhóm từng nhóm một!

“Mấy ngày nay sao lại có nhiều thế lực đến quốc đô như vậy? Hơn nữa đều là những nhân vật có máu mặt cả!”

“Ngươi còn chưa biết sao? Cố Hoang và Nhị công chúa sắp thành hôn rồi, những người này đều đến để tham gia hôn lễ đấy!”

“Đúng vậy, đoán chừng đến lúc đó, toàn bộ nhân vật lớn trong đế triều đều sẽ đến tham gia, đáng tiếc chúng ta chỉ là tiểu nhân vật, căn bản không có tư cách tham dự!”

Ngay khi mọi người đang bàn tán xôn xao, từ phía xa đột nhiên truyền đến tiếng gầm rú của Ma Long!

Rống! Rống! Rống!

Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn về phía đó, ngay cả những thế lực chuẩn bị tiến vào thành cũng phải dừng lại, kinh ngạc nhìn về phía xa xa!

“Ta đi! Là ai vậy? Chín con Ma Long Bán Thánh cửu trọng kéo xe, thật sự là uy phong lẫm liệt, còn mạnh hơn cả ba con hung thú của Cố tiểu Hầu gia!”

“Cái này... Ta nhớ ra rồi, đây là tọa giá của Chu ma đầu, tên Chu ma đầu kia thích giết chóc là đằng khác!”

“Chu ma đầu? Hắn đến quốc đô Đại Nguyên chúng ta làm gì? Chẳng lẽ cũng là đến tham gia hôn lễ của Cố tiểu Hầu gia? Mặt mũi của Cố tiểu Hầu gia này cũng lớn thật, ngay cả Ma Đầu có tiếng tăm lừng lẫy ở Đông Vực như vậy cũng đến tham gia!”

Mà lúc này, những thế lực lớn đang chuẩn bị tiến vào thành cũng đều dừng lại, nhìn về phía phi liên ở phía xa, trong mắt lộ ra vẻ mong đợi!

Vài vị Thánh Tử, Thánh Nữ thậm chí còn cố gắng vươn cổ ra để nhìn cho rõ!

Phải biết, đây chính là Chu ma đầu, ở Đông Vực này, ai mà không biết đến hắn chứ?

Đệ tử của Ma Tôn đấy!

Nghe nói khi còn ở cảnh giới Đại La, hắn thường xuyên đồ tặc diệt thành, đến khi đạt đến Bán Thánh cảnh, hắn lại tàn sát vô số thiên tài tuyệt thế trên chiến trường thiên kiêu!

Có thể nói, một mình Chu ma đầu đã tiêu diệt gần sáu phần thế hệ trẻ tuổi của Đông Vực! Đây là còn chưa tính đến

chuyện ở Thiên Kiêu Cốc, nếu như chuyện ở Thiên Cơ cốc truyền ra, e rằng con số sáu phần này sẽ biến thành tám phần mất!

Chu ma đầu này quả thực chính là một cỗ máy giết chóc di động!

Ma Long Phi Liễn một đường lao nhanh, không có ý dừng lại, muốn trực tiếp bay vào trong quốc đô!

Nhìn Ma Long Phi Liễn bay tới, tất cả thủ vệ đều nắm chặt binh khí trong tay, nhưng không một ai dám ngăn cản!

Vị ấy chính là Chu ma đầu trong truyền thuyết!

Thủ lĩnh thị vệ càng là mặt đỏ bừng, chức trách của hắn là thủ vệ cửa thành, mà quy củ của Đại Nguyên Đế Triều chính là cấm tọa giá phi hành!

Cho nên Ma Long Phi Liễn trực tiếp bay vào đế triều, đây là điều không được phép!

Hây!

Thủ lĩnh thị vệ vẻ mặt quyết tử, cầm trường thương trong tay, dưới ánh mắt kính nể của đám thị vệ, bay đến trước phi liễn!

“Người tới là Chu giáo chủ Ma Giáo phải không? Tại hạ là Thủ lĩnh thị vệ cửa thành Đại Nguyên Quốc, bên trong quốc đô không thể ngồi tọa giá tiến vào, mong Chu giáo chủ xuống phi liễn, đi bộ vào trong!”

Thủ lĩnh thị vệ nói xong, vẻ mặt thấp thỏm nhìn phi liễn, toàn thân bắt đầu run rẩy, truyền thuyết về Chu ma đầu hắn cũng từng nghe qua!

Chỉ mong vị ấy đến tham dự hôn lễ của Cố Tiểu Hầu Gia, nể mặt mũi Cố Tiểu Hầu Gia, đừng nên quá mức cường thế!

Ma Long Phi Liễn bị thủ lĩnh thị vệ ép dừng lại, đám người Ma Giáo bên trên mặt lạnh như băng, Ma Vô Đạo quát lớn:

“Trong vòng ba hơi thở, rút ngay, nếu không, chết!”

Quả nhiên!

Lời Ma Vô Đạo vừa dứt, tất cả sinh linh ở cửa thành đều không một chút bất ngờ, dù sao Chu ma đầu trong truyền thuyết bất kể ở đâu cũng bá đạo vô cùng!

Thuộc hạ cũng y như Chu ma đầu, mỗi người đều bá đạo, không nói lý lẽ!

“Đi!”

Lời nói lạnh lùng của Ma Vô Đạo lại lần nữa vang lên!

Ma Long Phi Liễn trực tiếp lao về phía cửa thành!

Sắc mặt thủ lĩnh thị vệ trong nháy mắt trắng bệch, không dám do dự quay người, vội vàng tránh đường!

Hắn vừa rồi cảm nhận được sát ý, chỉ cần né tránh chậm một chút, chắc chắn sẽ bị Ma Vô Đạo đánh chết!

Những sinh linh, thế lực khác ở cửa thành cũng nhanh chóng nhường đường, dù sao cũng chẳng ai muốn vì chuyện này mà đắc tội với Chu ma đầu!

Chương 320 - Tiết Cơ hưng phần 1

Nhìn theo Ma Long Phi Liễn đã đi xa!

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt ngưỡng mộ, thật sự quá bá đạo, ai nấy đều ảo tưởng đến lúc nào mình cũng được như vậy!

“Ê, sao ta lại cảm thấy Chu ma đầu này đến đây là có ý đồ xấu, không tựa như đến tham gia hôn lễ!”

“Ừ nhỉ, sao lại tựa như đến đồ tông diệt môn vậy? Không được, não nhiệt thế này ta phải đi xem mới được!”

“Đi thôi, đi thôi, cùng đi xem nào, Chu ma đầu chính là thần tượng của ta, nhất định phải đi xem một chút!”

Vô số người lập tức tiến vào trong thành, đi theo sau Ma Long Phi Liễn.

Cửa thành trong nháy mắt trở nên vắng tanh, chỉ còn lại đám thị vệ thủ thành.

“Hãy, ta cũng muốn đi xem, nhưng tiếc là ta còn phải ở đây canh gác!” Một tên thị vệ mặt mày ủ rũ nói.

Những thị vệ khác nhìn hẩn như nhìn kẻ ngốc.

Còn muốn đi xem não nhiệt!

Ngươi nên lo nghĩ xem làm sao để sống sót đi!

“Lão đại, làm sao bây giờ? Chu ma đầu cứ như vậy tiến vào, chúng ta...”

“Làm sao bây giờ? Có thể làm sao bây giờ? Nhanh chóng về thành mang người nhà đi, mỗi người chạy trốn thôi!” Thủ lĩnh thị vệ vẻ mặt tức giận nói.

Hắn cả đời dốc sức mới có địa vị như bây giờ, vậy mà giờ đây tất cả đều tiêu tan!

Bất kể nguyên nhân là gì, bọn họ để Chu Khung ung dung tiến vào như vậy, sau đó chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Đây chính là bi ai của kẻ tiểu nhân, làm thế nào cũng đều là chết!

“Lời đã nói đến đây, có duyên gặp lại!”

Thủ lĩnh thị vệ chẳng buồn về thành, trực tiếp bay về phương xa, hắn sợ giờ phút này quay lại sẽ khó lòng thoát thân!

Những thị vệ khác cũng đều phản ứng lại, kẻ thì vội vàng chạy vào thành thu dọn đồ đạc, kẻ thì cũng lập tức bay đi!...

Lúc này trong hoàng đô Đại Nguyên, nhìn thấy Ma Long Phi Liễn đột nhiên xuất hiện trên không trung!

Tất cả mọi người đều kinh hãi, đây chính là hoàng đô, cấm bay mà, kẻ nào lại ngông cuồng như vậy!

Nhưng sau đó, tin tức lập tức lan truyền.

Chu ma đầu đến hoàng đô rồi!

Một tin tức như gợn sóng lan tỏa, khiến cả mặt hồ dậy sóng!

Toàn bộ hoàng đô nháy mắt bùng nổ.

Vô số cao thủ bay lên trời, Bán Thánh cảnh, Thánh Giả cảnh nhiều vô số kể.

Thậm chí trong hư không còn ẩn giấu một hai vị cường giả Đại Thánh cảnh!

Chu ma đầu dám cười phi liên tiến vào hoàng đô, bọn họ không hề bất ngờ, nếu hắn chịu ngoan ngoãn đi vào, bọn họ mới thấy kỳ lạ!

Bọn họ đi theo phi liên của Chu Khung, chủ yếu là muốn xem thử Chu ma đầu này rốt cuộc trông như thế nào.

Có phải ba đầu sáu tay, mặt xanh nanh vàng, hình dạng Ma Thần trong truyền thuyết hay không!

Sau khi vào thành, phi liên không hề dừng lại, trực tiếp dưới sự điều khiển của Chu Khung, bay thẳng về phía Kinh Thiên Hâu phủ!

Trên không trung, vô số luồng thần niệm trao đổi với nhau.

“Hình như là đang đi về phía Kinh Thiên Hâu phủ, chẳng lẽ thật sự là đến tham gia hôn lễ?”

“Ta thấy không giống, kệ đi, cứ đi theo xem sao!”

“Này, Chu ma đầu kia sao còn chưa chịu lộ diện, bản Thánh Nữ còn muốn được chiêm ngưỡng dung nhan đấy!”

Ma Long Phi Liên bay thẳng đến bầu trời Kinh Thiên Hâu phủ mới dừng lại!

Ầm!

Cánh cửa phi liên chậm rãi mở ra!

Ba! Ba! Ba!

Một thân hình mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra, cả người ma diễm ngập trời, ánh mắt lạnh lùng, ấn đường màu đen bạc tạo cảm giác tà dị đến lạ thường!

Ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt lộ vẻ bá đạo, hoàn toàn không thèm để ý đến vô số cường giả xung quanh, cứ như thể

tất cả mọi người ở đây đều không lọt vào mắt hần!

Ai nha ta đi!

Đây không phải tướng mạo khủng khiếp như trong truyền thuyết!

“Ngầu thật đấy, trong ngầu lòì còn có vẻ bá đạo, quá hoàn mỹ, truyền thuyết trước kia khẳng định là có kẻ phỉ báng Chu huynh nhà ta.”

“Oa, cái này cũng quá có mị lực, không được, bản Thánh nữ nhất định phải có được hần.”

“So với huynh ấy, sao ta lại cảm thấy Cố Hoang kia hoàn toàn không đáng nhắc tới!”

Vô số thánh nữ, thiên kiều nữ nhìn bóng dáng Chu Khung, hai chân co chặt, ánh mắt lộ ra si mê, thậm chí có kẻ còn đứng không vững!

Mà các cường giả Thánh Cảnh trên không trung càng lộ vẻ giật mình!

Bởi vì bọn hần thế mà lại nhìn không thấu tu vi của Chu Khung!

Ông!

Một đạo ý niệm không tin tà hướng Chu Khung dò xét!

Ồ!

Một mảnh hư vô!

Thế mà cái gì không dò xét được!

Chỉ thấy Chu Khung trên không trung đột nhiên đưa mắt nhìn về một nơi nào đó trong hư không.

Đồng thời một đạo huyết quang đỏ tươi từ mi tâm Chu Khung trực tiếp bắn về phía hư không kia.

Tốc độ huyết quang nhanh không thể tưởng tượng, tựa như trực tiếp xuyên thấu không gian!

Rầm!

Tiếng nổ long trời vang lên!

Phốc!

Trong hư không, một đạo thân hình khoác áo bào xám trực tiếp rơi xuống, chỗ ngực có một cái hắc động đáng sợ, thân hình một bên nhanh chóng nuốt linh dược vào miệng, một bên nhìn về phía Chu Khung với vẻ mặt không thể tin nổi!

Chương 321 - Tiết Cơ hưng phần 2

Đối phương vậy mà lại phát hiện ra hấn!

Còn một kích đánh hấn trọng thương, chẳng phải đối phương muốn giết hấn cũng dễ như trở bàn tay hay sao!

Hấn đường đường là Thánh Giả thất trọng!

Nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, trong mắt hấn ánh lên một tia sợ hãi, trong nháy mắt bóp nát Na Di Phù trong tay, biến mất ở bên trong đế đô!

Chu Khung đột nhiên xuất thủ khiến cho toàn bộ sinh linh đều hít vào một ngụm khí lạnh!

“Hí...”

Bọn họ nhìn thấy gì thế này? Chu Khung kia vậy mà một kích đánh trọng thương cường giả Thánh Giả thất trọng, còn trực tiếp dọa cho bỏ chạy!

Chẳng phải là đang nói đùa hay sao!

Rõ ràng trước đây không lâu Chu Khung này vẫn là Bán Thánh cảnh, hiện tại cho dù hấn đột phá, cũng nên là Thánh Giả nhất trọng mới đúng, tại sao có thể mạnh như vậy?

Chẳng lẽ hấn trực tiếp đột phá đến Thánh Giả thất trọng bát trọng!

Thật là khủng khiếp a...

Không ít cường giả trong hư không bắt đầu không ngừng thở dài!

“Hắn mới bao nhiêu tuổi, còn chưa đến một ngàn tuổi, lão phu tu luyện đã hơn ba vạn năm, vậy mà lại không bằng một tiểu oa nhi ngàn tuổi!”

“Người tính là cái gì, ta đã hơn tám vạn tuổi, thật sự là nghiệt chó mà, sống uống phí nhiều năm như vậy!”

Mà trong hư không, một vị tướng quân mặc áo giáp vừa muốn bước ra, lập tức dừng lại, hắn chính là tướng quân phòng thủ Đế Đô thành, một thân tu vi Thánh Giả bát trọng.

Nguyên bản hắn muốn ra mặt ngăn Chu Khung ngồi xe vào thành, nhưng nhìn vị vừa mới bị trọng thương chạy trôi chết kia, hắn cảm giác mình còn có thể chờ thêm một chút!

Đúng vậy, cứ giả vờ như cái gì không nhìn thấy, cái gì không biết!

Lúc này, Chu Khung lại mang vẻ mặt bình tĩnh, một kích vừa rồi hắn chỉ dùng một phần lực lượng của Thần Ma Nhân, nếu như bộc phát toàn bộ, Chu Khung đoán Thần Ma Nhân của mình có thể một kích giết chết Đại Thánh bình thường!

Đây cũng là một trong những lá bài tẩy của Chu Khung!

Thần Ma Nhân - Yên Diệt Thần Quang!

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía Kinh Thiên Hầu phủ, chậm rãi duỗi ra một bàn tay lớn, nhanh chóng hóa thành bàn tay khổng lồ trên bầu trời.

Tróc Tinh Nã Nguyệt!

Một ngọn núi khổng lồ ở cách đó trăm dặm lập tức bị bàn tay khổng lồ kia hút tới!

“Cái gì, đây là công pháp gì, khủng khiếp như vậy, có thể thu lấy ngọn núi lớn như vậy.”

“Hắn muốn làm gì, chẳng lẽ là...”

Dưới ánh mắt của đông đảo sinh linh, bàn tay khổng lồ kia nắm lấy ngọn núi trực tiếp ép về phía Kinh Thiên Hầu phủ!

Tốc độ ngọn núi rơi xuống rất nhanh, uy áp kinh khủng khiến không gian trong vòng trăm dặm vỡ vụn từng trận!

Ong ong ong... Hư không không ngừng run rẩy!

Ngay khi ngọn núi chỉ còn cách Hầu phủ trăm mét, một tiếng hét lớn từ trong Hầu phủ truyền đến!

“Kẻ nào dám đến Kinh Thiên Hầu phủ ta làm càn!”

Đồng thời một nắm đấm cực lớn từ dưới đánh lên!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ mạnh kịch liệt vang lên, dư âm khủng khiếp trong nháy mắt muốn tứ tán ra xung quanh, ngọn núi khổng lồ trực tiếp bạo tạc vỡ vụn!

Ong ong ong...!

Đông đảo cường giả trong hư không nhao nhao xuất thủ, triệt tiêu dư âm, bằng không dư âm này có thể đánh chết tất cả sinh linh Thánh cảnh trở xuống trong phạm vi trăm dặm.

Đây chính là Đại Nguyên Đế Đô, nếu xảy ra chuyện như vậy, e là sau khi hoàng đế biết được, sẽ xé xác bọn họ mất!

Một lát sau, dư chấn dưới sự nỗ lực của đông đảo cao thủ cũng bình ổn lại, tất cả mọi người đều nhìn về phía bầu trời.

Một lão già mặc áo bào trắng từ trong Kinh Thiên Hầu phủ phóng lên trời, bay đến đối diện Ma Long Phi Liễn, nhìn Chu Khung với vẻ mặt khó coi!

“Đây chẳng phải là lão già Cố Thiên sao, vậy mà vẫn chưa chết, hắn đã hơn ba mươi vạn tuổi rồi sao?”

“Nhìn như vậy lại còn chưa đột phá đến Đại Thánh, Thánh Kiếp cũng đã vượt qua ba lần, cũng coi như là một nhân vật

khó lường!”

Phải biết, sau khi đột phá cảnh giới Thánh Giả, nếu như không thể trong vòng mười vạn năm đột phá đến cấp độ lớn kế tiếp, sẽ nghênh đón Thánh Kiếp, sau khi vượt qua mới có thể tiếp tục sống thêm mười vạn năm!

Nhưng Thánh Kiếp một lần sẽ mạnh hơn một lần, tám phần mười cảnh giới Thánh Giả đều chết ở lần Thánh Kiếp đầu tiên, cảnh giới Thánh Giả còn lại có thể vượt qua Thánh Kiếp lần thứ hai lại càng ít hơn!

Đó cũng là nguyên nhân sinh linh cảnh giới Thánh Giả trở lên rõ ràng có tuổi thọ vô hạn, nhưng lại rất ít, bởi vì phần lớn đều sống không quá mười vạn năm!

Mà Cổ Thiên xuất hiện lúc này, chính là cường giả hơn ba mươi vạn năm trước, nói cách khác, hắn ít nhất đã vượt qua ba lần Thánh Kiếp!

“Không biết các hạ là người phương nào?” Cổ Thiên nhìn Chu Khung, ánh mắt lộ ra vẻ suy tư, dường như đã đoán được điều gì!

“Bản tọa chính là Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung!”

Chương 322 - Giúp bốn tọa quét dọn

Ma Giáo Giáo Chủ Chu Khung? Cổ Thiên ngẩn người.

Hắn thật sự chẳng biết kẻ này là ai, dù sao hắn đã bế quan vạn năm, còn Chu Khung chẳng qua chỉ là nhân vật quật khởi trong mấy chục năm gần đây mà thôi!

Ông!

Một luồng chấn động truyền vào trong đầu Cổ Thiên, đây là có cường giả đang truyền âm, dù sao Kinh Thiên Hầu phủ cũng là một phương Hầu phủ, tự nhiên có thể lực giao hảo!

Vài hơi thở sau, ánh mắt Cổ Thiên lộ vẻ khiếp sợ!

Đệ tử Ma Tôn, thiên kiêu Thánh Giả, ma đầu đồ sát, một cái hồ chôn sống vạn thiên kiêu, một kích trọng thương Thánh Giả thất trọng!

Từng danh hiệu khủng khiếp đều đặt trên đầu đôi phương, hơn nữa tuổi tác chẳng qua mới ngàn tuổi!

Đây con mẹ nó, là yêu nghiệt gì thế này, Đại Thánh cảnh mà bản thân ba mươi vạn năm còn chưa đột phá, e là ở chỗ đôi phương chẳng cần đến mấy trăm năm là có thể đột phá!

“Thì ra là Chu giáo chủ, chẳng hay có phải là hiểu lầm gì chẳng, khiến Chu giáo chủ phải đại động can qua như thế!”

Cổ Thiên chấp tay nói, hoàn toàn là giọng điệu ngang hàng, thậm chí còn có một tia kính ý, quả thực là chiến tích của Chu Khung quá mức kinh người!

Lúc này, bất kể là sinh linh nơi hư không hay là đang đi theo sau phi liễn cũng đều dùng ánh mắt tò mò nhìn Chu Khung!

Bọn họ cũng muốn biết vì sao Chu ma đầu này bỗng nhiên lại ra tay với Kinh Thiên Hầu phủ, còn mang dáng vẻ muốn diệt môn đối phương như vậy!

Chẳng lẽ Cố tiểu hầu gia ở bên ngoài tầm bảo chọc giận hấn rồi!

Mọi người dường như đều đoán ra một khả năng, nhưng lại không dám chắc chắn!

Lúc này, âm thanh lạnh lùng của Chu Khung truyền ra:

“Cố Hoang xông chỗ kiệu của bản tọa, chết rồi! Cố Uy ám sát bản tọa, chết rồi! Cho nên, Cố gia không cần tồn tại nữa!”

Cái gì?

Lời Chu Khung vừa dứt, toàn bộ sinh linh đều ngơ ngác, bọn họ nghe được gì thế này, Cố Hoang và Cố Uy vậy mà đều chết rồi!

“Cố Hoang chết rồi, sao có thể, Cố Hoang chính là Thánh Giả cảnh tam...”

Thánh tử của một phương thánh địa kinh hãi kêu lên, nhưng lại không nói tiếp, nhìn Chu ma đầu một cái, với thực lực của đối phương quả thật có thể dễ dàng giết chết Cố Hoang!

Trên bầu trời vô số đạo ý niệm điên cuồng trao đổi, tin tức Cố Hoang chết thật sự quá mức chấn động, đó chính là thiên kiêu được đương kim hoàng đế xưng là có khả năng đột phá Tôn Giả, cứ như vậy mà chết yếu giữa đường!

Phải biết trước kia câu nói cửa miệng của Cố Uy chính là!

Con ta Cổ Hoang có tư chất Tôn Giả!

Đồng thời từng đạo ý niệm nhanh chóng truyền chuyện này ra ngoài, càng ngày càng nhiều cường giả nhanh chóng xuất hiện trên hư không Kinh Thiên Hầu phủ!

Mà lúc này, một nữ tử áo tím mang theo nha hoàn cũng xuất hiện trên không Kinh Thiên Hầu phủ, chính là Tiết Cơ nghe được động tĩnh nên vội vàng chạy tới!

Lúc này Tiết Cơ vẻ mặt đầy hưng phấn, bình thường nàng rất thích xem náo nhiệt, hôm nay vừa nghe được tin tức Chu ma đầu đến hoàng thành liền lập tức chạy tới!

Mà sự xuất hiện của Tiết Cơ lập tức hấp dẫn ánh mắt của phần lớn sinh linh, tất cả đều nhìn nàng với vẻ mặt cổ quái!

Tiết Cơ bị nhìn đến mức ngơ ngác!

Các người không xem náo nhiệt, nhìn ta làm gì, chẳng lẽ bản công chúa đã xinh đẹp đến mức này rồi sao!

Sau đó Tiết Cơ nhìn Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào trên bầu trời cùng Cổ Thiên ở đối diện, ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, đây là sắp đánh nhau rồi sao!

Tên Chu ma đầu này trông khác với trong truyền thuyết, còn rất đẹp trai!

Lão già này khí thế rất mạnh, nhưng sao nhìn có chút giống Cổ Hoang ca ca vậy!

Những sinh linh khác nhìn Tiết Cơ với vẻ mặt đầy hưng phấn, vẻ cổ quái càng thêm rõ ràng, đường đường là công chúa xinh đẹp như vậy, sao đầu óc lại có vấn đề thế nhỉ!

Người bây giờ đã thành quả phụ rồi đây, người không biết sao!

Khụ! Khụ! Khụ!

Một tiếng ho khan truyền vào tai Tiết Cơ, vị tướng quân áo giáp ẩn mình trong hư không bỗng xuất hiện bên cạnh nàng!

Nhìn Tiết Cơ vẻ mặt đầy phẫn khích, hắn ta do dự nói: “Nhị công chúa, lời của Chu ma đầu vừa rồi người có nghe rõ chăng?”

“Lời gì? Chuyện không quan trọng thì không cần nói, đừng ảnh hưởng ta xem nào nhiệt!” Tiết Cơ nhíu mày, vẻ mặt không kiên nhẫn.

“Cái kia... Cố Hoang chết rồi!” Vị tướng quân áo giáp cắn răng, nói nhanh như sợ sệt, chậm trễ e là lại làm nàng công chúa nhà mình mất mặt mũi lớn!

“Chết thì chết thôi, ta cũng đâu có nhận... Người nói gì? Vị hôn phu của ta chết rồi?” Miệng Tiết Cơ há hốc, trong mắt ngập tràn vẻ không thể tin nổi!

Trong đầu nàng hiện lên một dấu hỏi lớn, chỉ nghĩ đến Cố Hoang chết đi, chẳng phải mình còn chưa thành thân đã thành quả phụ hay sao!

Góa bụa! Góa bụa!

Nhìn vẻ mặt cứng đờ của Tiết Cơ, mọi người mới thở phào gật gù, phải như vậy chứ!

Chương 323 - Tặng Chu Giáo chủ làm thiệp đi 1

Sau đó, tất cả lại hướng mắt về phía Chu ma đầu trên không trung!

Lúc này, Chu Khung nhìn Cố Thiên ở phía đối diện, ánh mắt thoáng trầm ngâm, với tu vi hiện tại của hắn, muốn giết Cố Thiên, e là biến thân cũng có phần khó khăn, dùng Thần Ma đao, thi triển Vụ Diệt Nhất Kích, có chút lãng phí!

Đang lúc Chu Khung suy nghĩ xem nên “diễn” thế nào để diệt trừ Cố Thiên, bỗng nhiên hắn như cảm nhận được điều gì, tia chớp đen bạc nơi mi tâm lóe sáng nhạt, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà mị!

Tự chui đầu vào lưới!

Phía đối diện, sắc mặt Cố Thiên sau khi biến đổi liên tục, trong mắt toát lên một tia kiên định!

“Chu giáo chủ, việc này lão phu thực sự không hay biết, chắc chắn là đám con cháu bất hiếu tự ý hành động, hiện giờ bị Chu giáo chủ giết chết, đó là chúng đáng tội!”

“Chuyện không liên quan đến gia tộc, xin hỏi Chu giáo chủ có thể nương tay, không truy cứu nữa hay không? Lão phu nguyện dâng lên năm phần nội tình của Kinh Thiên Hạo phủ, coi như bồi thường cho Chu giáo chủ!”

Nói xong, trong mắt Cố Thiên lộ vẻ bi thương, con cháu ưu tú nhất đều đã chết, bản thân còn phải cúi đầu bồi thường, còn bị ai nào bằng!

Nhưng biết làm sao được, ai bảo mình không đắc tội nời đối phương chứ!

Chu Khung không nhìn về mặt đau buồn của Cố Thiên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về một hướng hư không, thản nhiên nói: “Sao hả? Bồn tọa giá lâm, chẳng lẽ không đáng để người tiếp kiến sao, Đại Nguyên Đế Vương?”

Lời này vừa dứt, tất cả mọi người đều ngẩn ngơ!

Có ý gì? Đại Nguyên Đế Vương cũng đến? Ở đâu?

“Quả nhiên danh bất hư truyền, thiên kiều Đông Vực!” Một giọng nói uy nghiêm hùng hậu từ hư không truyền đến.

Vù...!

Hư không rung chuyển dữ dội, một nam tử trung niên mặc long bào thêu ngũ thảo kim long hiện ra trước mắt mọi người, ánh mắt uy nghiêm, khí thế bề bệ, từng luồng uy áp khủng khiếp tỏa ra từ người hắn.

Cùng lúc đó, hư không xung quanh cũng xuất hiện rất nhiều thân hình, mỗi người đều mang khí thế kinh người, kẻ yếu nhất cũng đạt đến cảnh giới Thánh Giả bát cửu trọng, tất cả đều đồng loạt cúi người hành lễ với nam tử trung niên!

“Tham kiến bệ hạ!”

Nam tử trung niên chính là Đại Nguyên Đế Vương, Tiết Đỉnh Thiên, cường giả Đại Thánh bát trọng!

Khi Chu Khung tiến vào đế đô, hắn đã mơ hồ cảm nhận được, nhưng vẫn ảm nhận chưa xuất hiện, mãi đến khi nghe tin Cố Hoang chết, cơn giận bùng phát, vô tình để lộ một tia khí tức, không ngờ lại bị Chu Khung phát hiện!

Tiết Đỉnh Thiên nhìn Chu Khung trên phi liễn, ánh mắt xẹt qua tia kinh ngạc, bản thân vậy mà không thể nhìn thấu tu vi của hắn, xem ra là dùng bí bảo che giấu!

“Chu giáo chủ đến Đại Nguyên đế đô, thật là khách quý, trăm phải chiêu đãi cho chu đáo, chi bằng đến hoàng cung, để trăm khoản đãi một phen!”

Tiết Đình Thiên nhìn Chu Khung, trầm giọng nói, dù sao Chu Khung cũng là đệ tử Ma Tôn, hiện giờ lại đột phá đến Thánh Giả cảnh, tương lai chắc chắn sẽ trở thành cường giả Tôn cảnh, có tư cách bình khởi bình tọa với hắn!

“Hoàng cung của ngươi, bọn tọa không thích, ngược lại cảm thấy Kinh Thiên Hào phủ này không tệ, không bằng dâng cho bọn tọa, ngươi thấy thế nào?”

Chu Khung nhìn Tiết Đình Thiên, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà mị, đồng thời trong Thần Ma Nhãn, Thần Ma Đao khẽ rung lên, tỏa ra khí thế sắc bén, như có như không khóa chặt lấy đối phương!

Làm càn!

Chu Khung vừa dứt lời, sắc mặt Tiết Đình Thiên lập tức nổi giận, đúng là nể mặt ngươi lắm, ngươi chỉ là một tên đệ tử của Ma Tôn, chứ nào phải Ma Tôn, khí thế toàn thân vừa định bùng phát!

Xoạt!

Tiết Đình Thiên lập tức thu hồi khí thế, ánh mắt nhìn về phía hai bên trái phải, như đang tìm kiếm điều gì đó, sau đó nhìn Chu Khung với vẻ mặt kinh hãi!

Ngay vừa rồi, hắn lại cảm giác như bị một luồng đao ý huyết tinh vô cùng đáng sợ khóa chặt, trực giác mách bảo hắn, chỉ cần hắn dám ra tay, lập tức sẽ bị chém chết ngay tại chỗ!

Là lão quái vật hộ đạo Thánh Cảnh thập trọng của Chu Khung!

Tiết Đinh Thiên lập tức nghĩ đến điều này, không ngờ đối phương lại bá đạo như vậy, hắn chỉ định ra tay giáo huấn Chu Khung một chút mà thôi, tên họ đạo kia đã muốn giết hắn rồi, quả nhiên là đồ đệ được Ma Tôn coi trọng!

“Tốt! Trẫm bằng lòng kết giao bằng hữu với ngươi, từ nay về sau, Kinh Thiên Hầu phủ này sẽ thuộc về Chu giáo chủ!”

Tiết Đinh Thiên nhìn Chu Khung, gương mặt nở nụ cười gượng gạo.

Bịch!

Cổ Thiên siết chặt nắm đấm, Kinh Thiên Hầu phủ này nào phải do đế vương ban thưởng, mà là tổ địa của Cổ gia bọn họ, chỉ là treo tạm cái biển hiệu Hầu phủ lên đó mà thôi, vậy mà giờ bị đem tặng người khác!

Ngẩng đầu nhìn Tiết Đinh Thiên, thờ dài một tiếng, không trêu vào nổi thì biết làm sao, rút lui thôi!

Xoay người, bay vào trong Hầu phủ, dự định triệu tập tộc nhân, thu dọn đồ đạc rời đi, còn tổ địa, về sau sẽ tính tiếp!

Chương 324 - Tặng Chu Giáo chủ làm thiệp đi 2

Chu Khung nhìn Cố Thiên bay đi, gương mặt nở nụ cười lạnh, quay đầu nhìn Tiết Đình Thiên nói:

“Trong Hầu phủ này có quá nhiều thứ dơ bẩn, không biết hoàng đế bệ hạ có thể giúp bốn tọa quét dọn một chút được không?”

Thứ dơ bẩn, quét dọn?

Chuyện này!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người đều hiểu ý của Chu Khung!

Kính Thiên Hầu phủ này có gì cần phải quét dọn, chỉ có đám người Cố gia trong Hầu phủ mà thôi, Chu ma đầu này thật là tâm địa độc ác, vậy mà muốn diệt cả Cố gia.

Tiết Đình Thiên đương nhiên cũng hiểu ý của Chu Khung, nhìn ánh mắt lạnh lùng vô tình của hắn, Tiết Đình Thiên cảm nhận được một luồng hàn ý thấu xương!

“Chẳng lẽ, ngươi không muốn kết giao với bốn tọa?” Chu Khung tiến lên một bước, đồng thời đao ý của Thần Ma Đao lại khóa chặt lấy Tiết Đình Thiên!

“Được, trăm bằng lòng kết giao bằng hữu với ngươi!” Tiết Đình Thiên khẽ gật đầu!

Một bên là Cố Hoang đã chết, một bên là đồ đệ còn sống sờ sờ của Ma Tôn, chuyện này đâu có khó lựa chọn!

“Người đâu, đi dọn dẹp Kinh Thiên Hầu phủ cho Chu giáo chủ, nhớ kỹ phải dọn dẹp thật sạch sẽ!”

“Tuân chỉ!”

Trong hư không lập tức xuất hiện hơn trăm tên nam tử mặc giáp sắt lao xuống Hầu phủ, người dẫn đầu lại là một gã cường giả Đại Thánh cảnh!

Một lát sau, trong Hầu phủ vang lên tiếng kêu gào chém giết.

“Là ai, các ngươi muốn làm gì, a...!”

“Vương tướng quân, ngươi muốn làm gì, sao lại tàn sát đệ tử của Cố gia ta!” Một tiếng gầm gừ phẫn nộ vang lên từ bên dưới!

“Hừ, giết thì đã sao, phụng mệnh bệ hạ, dọn dẹp đám rác rưởi các ngươi, trách thì trách con cháu nhà ngươi chộc phải người không nên chộc!” Một tiếng quát lạnh lùng vang lên!

Tiếng kêu gào càng lúc càng lớn, vị tướng quân kia có lẽ sợ âm thanh quá lớn ảnh hưởng đến người khác, bèn lập tức thi triển kết giới cách âm!

Sau đó, tiếng chém giết bên dưới biến mất, nhưng tất cả mọi người trên bầu trời đều cảm thấy hàn ý càng thêm mãnh liệt!

Nhìn vẻ mặt điềm tĩnh của Chu Khung, tất cả sinh linh đều cảm nhận được sự lãnh khốc của hắn, tựa như sự tàn sát phía dưới chẳng liên quan gì đến hắn!

Ngay cả Tiết Đình Thiên khi nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Chu Khung, trong lòng cũng chấn động, sau đó liếc nhìn Tiết Cơ vẫn còn ngơ ngác ở phía dưới!

Trong mắt lão bỗng lóe lên tinh quang, phảng phất như nghĩ tới điều gì, khóe miệng nở nụ cười khẩy!

Ước chừng nửa nén nhang sau!

Trận pháp cách âm của Kinh Thiên hầu phủ được giải trừ, hơn trăm tên binh lính mặc giáp trụ từ bên trong bay ra.

Tên cường giả Đại Thánh cảnh dẫn đầu tay cầm một túi vải, bên trong là một đồng tro bụi!

Không cần suy nghĩ cũng biết những tro bụi này là thứ gì!

Tên cường giả Đại Thánh cảnh bay lên không trung, cung kính bẩm báo với Tiết Đỉnh Thiên: “Bệ hạ, đã quét dọn xong xuôi!”

Hắn nói xong lại nhìn Chu Khung cười nói:

“Chu giáo chủ, bên trong đã được quét dọn sạch sẽ, ta còn đặt thêm chút trầm hương vạn năm, đảm bảo Chu giáo chủ có thể vui vẻ dọn vào!”

Hắn nghĩ rất thông suốt, Chu Khung là đệ tử Ma Tôn, thiên phú lại hơn người, hiện tại kết chút thiện duyên, sau này biết đâu có thể dùng đến!

Mà Tiết Cơ ở phía dưới còn đang ngơ ngác, nhìn túi vải trong tay tên cường giả Đại Thánh cảnh trên không trung, lầm bầm:

“Chắc là thúc thúc, bá phụ, ông nội của ta rồi, cứ thế mà mất hết sao!”

Nhìn hầu phủ đã được dọn dẹp sạch sẽ phía dưới, khoe miệng Chu Khung hiện lên một nụ cười, quả nhiên làm kẻ phản diện rất thoải mái, không cần dựa vào thực lực bản thân, chỉ cần y vào cái danh “lợi hại” đi ức hiếp người khác!

Cũng thật thông khoái!

Xem ra cái danh sư phụ Ma Tôn Giả mạo này cũng rất hữu dụng!

Sau này có thể dùng nhiều hơn!

“Ma Vô Đạo, người dẫn người đi tìm kiếm bảo vật trong phủ đệ phía dưới cho bốn tọa!” Chu Khung nhìn xuống phủ đệ, trầm giọng nói.

Dù sao cũng là nội tình của một Thánh Giả thế gia, không lấy thì phí!

“Tuân mệnh!” Ma Vô Đạo lập tức đáp ứng, hưng phấn lao xuống phủ đệ.

Ngay cả Đại Bạch vẫn luôn nằm trong phi liễn, vừa nghe thấy bảo vật, cũng vèo một cái chạy ra, lao thẳng xuống phủ đệ.

Lục lợi bảo vật chính là sở thích lớn nhất của Đại Bạch!

Ước chừng nửa canh giờ sau, Ma Vô Đạo mới tươi cười bay ra, rõ ràng là thu hoạch rất khá, đặc biệt là Đại Bạch, miệng cười ngoác đến tận mang tai, trong miệng còn ngậm một quả tiên quả cỡ lớn!

“Giáo chủ, tất cả bảo vật đều đã cướp... kiểm tra xong xuôi.” Ma Vô Đạo cung kính bẩm báo.

“Tốt, vậy bốn tọa không quấy rầy Đại Nguyên đế vương nữa, cáo từ!” Chu Khung nhìn Tiết Đỉnh Thiên, tùy ý gật đầu, xoay người đi về phía phi liễn!

“Chờ đã!” Tiết Đỉnh Thiên thấy Chu Khung xoay người muốn rời đi, vội vàng lên tiếng.

Chu Khung nghi hoặc nhìn Tiết Đỉnh Thiên, lạnh lùng hỏi: “Còn chuyện gì?”

Tiết Đỉnh Thiên lập tức cười hiền lành, vẫy tay với Tiết Cơ đang ngơ ngác phía dưới!

Chương 325 - Trở về tổng đàn Ma Giáo 1

Tiết Cơ có phần mơ màng bay đến bên cạnh Tiết Đỉnh Thiên!

Tiết Đỉnh Thiên chỉ vào Tiết Cơ, cười nói với Chu Khung: “Vị này là ái nữ của trẫm, cũng là đệ nhất mỹ nhân Đại Nguyên đế quốc, hiện chưa có hôn phối.”

“Trẫm thấy bên cạnh Chu giáo chủ chưa có nữ nhân nào hầu hạ, sao có thể được, vậy để Tiết Cơ sau này ở bên cạnh ngươi, làm thiếp thất là được!”

Vừa dứt lời, trên mặt Tiết Đỉnh Thiên không giấu nổi ý cười, tuy Cố Hoang đã chết, nhưng Chu Khung trước mắt còn mạnh hơn Cố Hoang không biết bao nhiêu lần, kết giao với Chu Khung, chẳng phải là gián tiếp thông gia với Ma Tôn sao!

Thế này chẳng phải tốt hơn tên phế vật chết yểu Cố Hoang kia sao!

Lời vừa dứt, tất cả sinh linh xung quanh đều thâm mắng lão vô sỉ, vô số ý niệm nhanh chóng giao lưu:

“Bệ hạ này tính toán thật hay, mất đi một Cố Hoang, lại nhặt được Chu Khung, đây là kiếm lợi lớn rồi!”

“Cũng chưa chắc, biết đâu Chu ma đầu kia không cần nhị công chúa, mọi thứ đều chưa thể biết trước!”

“Sao có thể, với dung mạo của nhị công chúa, chỉ nhìn thôi cũng thấy cứng rắn, ai mà chịu nổi!”

Lúc này, Tiết Cơ đứng trên không trung, đầu óc như muốn nổ tung, đây là tình huống gì, nửa canh giờ trước nàng vẫn là một quả phụ!

Giờ đây lại phải xuất giá lần nữa, nhưng nhìn Chu Khung bá đạo đôi diện, trong mắt Tiết Cơ lại lộ ra một tia ái mộ!

Chu Khung này, bất luận tướng mạo, tu vi, địa vị, đều vượt xa Cố Hoang kia, gả cho hắn không tính là thiệt thòi!

Nhìn thấy ánh mắt Chu Khung đang nhìn về phía mình, Tiết Cơ vội vàng nở một nụ cười mà nàng cho là mê hoặc nhất!

“... (?????????)...”

Sắc mặt Chu Khung lạnh lùng, ánh mắt nhanh chóng quét qua thân thể Tiết Cơ, Thiên Vận chi tử không phải, thể chất đặc thù không có, giữ nàng lại làm gì!

“Bản tọa không cần, còn nữa, nếu ngươi còn dám bày ra nụ cười đó trước mặt bản tọa, có lẽ chính là lúc ngươi phải xuống địa ngục!”

Đi!

Chu Khung phát tay áo, bước vào trong Ma Long Phi Liễn, chín đầu Ma Long gầm lên kéo phi liễn bay đi.

Rống! Rống! Rống!

Tất cả mọi người nhìn theo phi liễn khuất dần, dường như vẫn chưa hoàn hồn, mỹ nữ xinh đẹp như vậy, nói không cần là không cần, thật tùy hứng!

Không cần thì cho ta, ta nguyện gọi ngươi một tiếng cha!

Tiết Đình Thiên nhìn theo Ma Long Phi Liễn rời đi, sắc mặt lạnh lùng, khóe miệng không ngừng co giật, xoay người xé rách hư không biến mất.

Đám đông hiếu kỳ chứng kiến cảnh náo nhiệt đã kết thúc, Kinh Thiên hầu phủ bị diệt môn, đều lắc đầu giải tán.

Chỉ còn lại Tiết Cơ đứng ngơ ngác trên không trung.

A Lam, nha hoàn đi theo nàng vội vàng bay đến bên cạnh, nhỏ giọng hỏi: “Công chúa, người không sao chứ?”

Tiết Cơ rung rung nước mắt, bữu môi lầm bầm:

“Chẳng lẽ ta muốn tặng người cũng chẳng ai thèm! Quả phụ... Không ai muốn... Hu hu... Sao số ta lại hẩm hiu thế này... Hu hu...”

Tiếng khóc lóc thảm thiết vang xa nửa đế quốc, dọa lũ trẻ con chạy trốn vào nhà.

Bên trong phi liên!

Chu Khung không còn nghĩ đến chuyện ở đế đô Đại Nguyên nữa, mà đang suy tính cách tăng cường thực lực nhanh nhất.

Hôm nay nếu không phải dựa vào Thần Ma đao và uy danh của vị sư tôn Ma Tôn không tồn tại kia, thì căn bản không thể nào vênh váo trót lọt như vậy!

Chu Khung không phải kẻ thích dựa dẫm vào người khác, hấn thích nhất là dùng thực lực của bản thân để khiến người khác phải e dè, như vậy mới càng có cảm giác thành tựu, mới càng sảng khoái!

Muốn nhanh chóng tăng cường thực lực!

Xem ra phải đồng thời ra tay từ nhiều phía!

Chu Khung gõ nhẹ lên thành ghế, Địa Tam mặc áo bào đen, đeo mặt nạ hoàng kim lập tức xuất hiện trong phi liên, quỳ một gối trước mặt hấn.

“Thuộc hạ tham kiến Giáo chủ!”

“Truyền lệnh xuống, lệnh cho bốn bộ đi tìm kiếm những người có thể chất đặc thù!”

“Tuân mệnh!”

“Còn nữa, ta nhớ Triệu Lập ở Cửu Đỉnh tông có một vị hôn thê là Hồ tộc, đi giết ả ta đi!”

Chu Khung lạnh lùng nói, nếu không phải thực lực hiện giờ của hắn vẫn chưa phải đối thủ của Cửu Đỉnh tông, thì hắn đã sớm diệt luôn cả Cửu Đỉnh tông rồi!

“Tuân mệnh!”

Địa Tam cung kính lĩnh mệnh, sau đó biến mất khỏi phi liên.

Bên kia, Cửu Đỉnh Tông Dương Châu!

Vẫn là tiên gia khí tượng như cũ, vô số tiên hạc bay múa, linh thảo tiên chi đầy núi!

Trên đỉnh Thiên Âm Phong, một nữ tử áo trắng đang nhắm mắt tu luyện, phía dưới một bóng người áo lam nhanh chóng bay đến đỉnh núi!

“Sur tôn, sur tôn, xảy ra đại sự rồi, Triệu Lập... Triệu Lập...” Bóng người áo lam khom người lắp bắp nói.

Nữ tử áo trắng chậm rãi mở mắt, nhìn đệ tử đang kinh hoảng, khẽ nhíu mày, tâm tính của người vẫn chưa được tôi luyện, nào tựa như ta vạn cổ bất biến!

“Định tâm, gặp chuyện gì cũng kinh hoảng, sao có thể tu thành đại đạo!”

“Triệu Lập thì sao, trở về rồi sao? Là tu vi đột phá đến Thánh Giả, hay là càng mạnh hơn nữa, khiến ngươi sợ hãi thành ra thế này?”

Chương 326 - Trở về tổng đàn Ma Giáo 2

Giọng điệu bình thản vang lên từ miệng nữ tử áo trắng, phảng phất mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay nàng.

Nữ tử áo lam miễn cưỡng ổn định tâm thần, cung kính nói:

“Su tôn, truyền thừa của Dịch Lão đã kết thúc, tin tức truyền về... Triệu Lập đã chết, bị đại ma đầu Chu Khung giết chết.”

Àm!

Nữ tử áo trắng lập tức mở mắt, khí thể toàn thân phóng lên cao, xua tan cả đám mây trên vạn dặm!

Vài hơi thở sau!

Khí thể tiêu tán, nữ tử áo trắng lại nhắm mắt, nhưng sắc mặt lại trở nên âm trầm. Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện mí mắt nàng đang khẽ run rẩy.

“Su tôn, vậy sư muội Tô Kỳ phải làm sao? Nàng ấy mà biết tin tức này, e rằng sẽ...”, có cần phải thêm người trông coi không?”

“Không cần, rút hết những kẻ trước đây phái đi, về sau chuyện của Tô Kỳ không cần phải quan tâm nữa!”

Lời nói lạnh lùng như băng truyền vào tai lam y nữ tử!

“Vâng!” Nàng gật đầu đáp, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi, giờ khắc này nàng ta mới nhận thức được sự đáng sợ của thế giới tu luyện!

Khi người không còn giá trị, sẽ chẳng còn ai bận tâm đến người nữa!

Ba ngày sau, bên ngoài Cửu Đỉnh Tông mười dặm xuất hiện một thi thể, Hồ tộc Tô Kỳ!

Thế nhưng lại không gây nên bất kỳ gợn sóng nào!...

Thời gian trôi qua thật nhanh!

Tin tức truyền thừa của Dịch Lão kết thúc, cùng với tin tức về Đại Nguyên đế đô, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Đông Vực, gây nên một cơn chấn động cực lớn!

Vô số sinh linh lại một lần nữa chấn động trước những gì Chu ma đầu gây ra, quả thật năng lực gây chuyện của hắn càng ngày càng lớn!

Trên bầu trời Bắc Cương!

Chín con Ma Long kéo một chiếc xe bay không lò, lao vun vút về phía Thiên Ma Phong!

Uy áp kinh khủng tỏa ra khắp nơi, vô số thế gia thánh địa nhìn theo, nhưng chẳng ai dám khiêu khích!

Dù sao, cả thiên hạ đều biết đây là tọa giá của kẻ nào, dám khiêu khích đối phương khác gì tự sát!

Hướng hồ, thế lực lớn nhất Bắc Cương hiện giờ chính là Ma Giáo!

Trong một thánh địa nọ, chúng sinh ngẩng đầu nhìn Cửu Long Ma Liên lao vút trên không trung, bàn tán xôn xao.

“Haiz, Chu ma đầu này càng ngày càng đáng sợ, đó là tám trăm thiên kiêu đấy, vậy mà hắn chẳng tha cho một ai!”

“Chuyện đó thì đã sao, nghe nói ở đế đô Đại Nguyên, hắn dám tát thẳng mặt hoàng đế, đối phương cũng chẳng dám hó hé nửa lời, còn muốn gả con gái cho hắn làm thiếp nữa kia!”

“Chậc... Nghe đồn công chúa đó nhan sắc khuynh thành, đáng tiếc Chu ma đầu không thèm, đúng là phí của trời!”

“Ta thấy hiện giờ chúng ta nên tính đường lui thôi, nghe nói đại quân Ma Giáo sẽ sớm kéo đến đây, không biết tông chủ tính sao, có chịu hàng hay không!”

Mọi người người một lời ta một tiếng, chỉ có một nam tử áo trắng, lưng đeo trường kiếm nhìn theo Ma Long Phi Liên khuất bóng, trong mắt lóe lên tia hận thù!

Sau đó, nam tử áo trắng nhanh chóng biến mất khỏi thánh địa.

Chu Khung, Tây Môn Địa ta thề sẽ báo thù!...

Thiên Ma Phong, tổng đàn Ma Giáo!

Rống! Rống! Rống!

Ma Long Phi Liên dừng lại trên đỉnh núi, Chu Khung mặc bộ Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra, chấp tay sau lưng, ma diễm ngập trời, ánh mắt bá đạo bức người!

Từ Thanh Long Đường trên Thiên Ma Phong, một bóng đen lập tức lao ra, chính là Lý Trường Sinh đang canh giữ!

“Thuộc hạ cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

Cùng lúc đó, hàng triệu đệ tử trên Thiên Ma Phong đồng loạt quỳ rạp, hô vang:

“Cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

“Cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

Tiếng hô như sấm rền, vang vọng khắp nơi, khiến sinh linh vạn dặm xung quanh đều run sợ.

Trong tiếng hô vang là niềm kiêu hãnh và tự hào!

Đặc biệt là những đệ tử mới gia nhập Ma Giáo, nhìn thân hình bá đạo trên không trung kia, trong mắt tràn đầy kính sợ!

Đây chính là Giáo chủ của bọn họ, yêu nghiệt tuyệt thế Đông Vực, Chu ma đầu khiến vạn người nghe danh nín thở!

Chu Khung gật đầu, phất tay áo, thân hình biến mất khỏi phi liên, khi xuất hiện trở lại đã an vị trên Ma Long bảo tọa trong Thiên Ma Điện!

Ma Long Phi Liên đáp xuống phía sau núi, Lý Trường Sinh cũng bay về Thiên Ma Điện, Chu Khung rời giáo đã lâu, hẳn cần phải bẩm báo một số việc!

Trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung ngồi uy nghi trên Ma Long bảo tọa, bên trái là Đại Bạch nằm cuộn tròn, phía dưới là Lý Trường Sinh đang đứng nghiêm nghị, trầm giọng hỏi:

“Gần đây Ma Giáo phát triển ra sao rồi?”

“Bẩm Giáo chủ, bên phía đại tổng quản đã thu phục được bốn mươi ba thế lực Bán Thánh, bên phía Đại hộ pháp cũng thu phục được ba mươi sáu.”

“Trong đó có tám thế lực có lão tổ cấp bậc Thánh Giả, nhưng đều là Thánh Giả nhất trọng, đã bị thủ tọa Thiên Bộ và thủ tọa Địa Bộ tiêu diệt!”

“Đại tổng quản và Đại hộ pháp hiện nay đều sắp đột phá đến Thánh Giả cảnh!”

“Phần lớn thế lực Bắc Cương đều đã thần phục, trong đó...”

Từng dòng tin tức từ miệng Lý Trường Sinh chậm rãi truyền ra, từ việc Ma Giáo mở rộng phạm vi bên ngoài đến tình hình chiêu mộ đệ tử gần đây, mỗi một tin đều vô cùng chính xác.

Chương 327 - Nhìn dáng vẻ chưa trải sự đời của các người kia

Một khắc sau, Lý Trường Sinh bấm báo xong, cung kính đứng thẳng.

Chu Khung nhìn Lý Trường Sinh, trong mắt thoáng hiện ý tán thưởng, ở Ma Giáo, bất kể là Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên hay các Ma Vương, đường chủ khác đều thiên về chiến đấu, duy chỉ có Lý Trường Sinh có tài quản lý hơn người.

Đó cũng là lý do mỗi lần Chu Khung đều để hẳn ở lại trông coi tổng đàn.

“Lý Trường Sinh, hiện tại địa bàn Ma Giáo ta mở rộng quá nhanh, lực lượng trung tầng có phần thiếu hụt, người xem có nên mở một lần đại hội, tuyển chọn thêm cường giả trung tầng không?”

“Bẩm Giáo chủ, việc này nên làm!”

“Được! Vậy giao việc này cho người lo liệu.”

“Ngoài ra, người truyền lệnh cho Trần Thư, Băng Ly đến Thiên Ma điện, bản tọa có việc cần bàn.”

“Tuân pháp chỉ!” Lý Trường Sinh cung kính đáp, sau đó lui ra khỏi đại điện. ...

Lúc này, tại Bắc Cương, một doanh trại khổng lồ đóng quân trên mảnh đất rộng lớn.

Ma điểm cuộn cuộn, sát khí ngút trời, đây chính là doanh trại của đại quân Ma Giáo đang trên đường chinh phạt.

Bên trong đại trường trung tâm, bóng người lấp ló, ma khí bốc lên ngùn ngụt, hiển nhiên đều là những cường giả Ma đạo.

Ngồi trên ghế chủ là một nam tử mặc áo bào đỏ, khí thế lạnh lẽo, chính là Liên Sinh.

Dưới đó, trong đám đông cao tầng Ma Giáo có một nữ tử mặc áo tím, chính là đường chủ Chu Tước đường, Băng Ly. Lúc này, ngọc phù trong ngực nàng bỗng nhiên chấn động.

Băng Ly đứng dậy, cung kính chấp tay với Liên Sinh: “Bẩm đại tổng quản, Giáo chủ triệu thuộc hạ hồi tòng đàn.”

Liên Sinh nhìn Băng Ly, gật đầu: “Ừm.”

Nói đoạn, hắn nhìn sang Phương Càn đang đứng sau mình, nói:

“Mang theo cả Phương Càn, để nó vào trong Sơn Hà Đồ của Giáo chủ tăng tốc tu luyện.”

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, trong tay xuất hiện một viên châu phát sáng, chính là Thiên Vận Châu đoạt được từ Triệu Lập!

Nhìn 5900 điểm trên đó, hắn lại lấy ra một tấm thẻ đen, là thẻ phân chia được thưởng khi giết Triệu Lập!

Dùng thẻ phân chia về phía Thiên Vận Châu mà vạch một cái, lập tức một luồng hắc quang phát ra, bao trùm lấy Thiên Vận Châu!

Rắc... Rắc...

Một nén hương trôi qua, hắc quang cùng thẻ phân chia đều biến mất.

Đồng thời trong tay Chu Khung xuất hiện ba viên Thiên Vận Châu, mỗi viên đều có một ngàn chín trăm điểm!

Ánh mắt Chu Khung thoáng suy tư, năm mươi chín chia ba... một một được một... Số này hình như không đúng!

“Hệ thống, chẳng phải người nói chia đều ba sao, có sao lại thiếu mất hai trăm điểm!”

“Cái này... Ký chủ, hao tổn trong quá trình là điều khó tránh khỏi, mong ngài thông cảm...”

“Người...”

Lúc này bên ngoài Thiên Ma Điện truyền đến một trận tiếng bước chân, khiến Chu Khung đành thu hồi tâm tư trách cứ hệ thống!

Sau đó, Lý Trường Sinh, Trần Thu, Băng Ly lần lượt bước vào!

Cả ba cùng hướng Chu Khung đang ngồi trên cao mà khom người bái kiến:

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh, Trần Thu, Băng Ly, tham kiến Giáo chủ!”

Chu Khung nhìn ba người phía dưới, mà nói đúng hơn là đang nhìn Băng Ly. Nàng là nữ nhân duy nhất trong hàng ngũ cao tầng Ma Giáo, đừng nhìn nàng có vẻ như không có gì nổi bật, nhưng có thể một mực ngồi vững vàng trên vị trí đường chủ Chu Tước đường của Ma Giáo thì đủ để thấy được bản lĩnh của nàng!

Thân thể của Băng Ly cũng hết sức kỳ lạ, lúc nhỏ cả gia tộc nàng bị một đám sói đi ngang qua tàn sát, nàng cũng bị chúng cắn đến gần chết, may mắn lắm mới nhặt về được một mạng.

Sau đó, nàng bái sư khắp nơi để học võ công, đáng tiếc tuổi còn quá nhỏ, lại thêm việc bái nhầm sư môn, nên võ công tu

luyện cũng chẳng ra sao.

Thế nhưng, năm mười tuổi, nàng đã một mình mang theo đại đao, trong núi rừng thâm sâu liên tục tìm kiếm ba tháng trời để tìm ra được bầy sói năm xưa, sau đó bắt đầu cuộc chém giết đầy bi tráng.

Chờ đến khi lão cha của Chu Khung tỉnh cờ đi ngang qua phát hiện ra nàng, thì xung quanh nàng đã là một bãi chiến trường đầy xác sói, còn bản thân nàng cũng thoi thóp, máu gần như chảy hết rồi!

Cuối cùng, nàng được đưa về Ma Giáo, dựa vào sự tàn nhẫn của bản thân, nàng đã trở thành nữ nhân duy nhất trong hàng ngũ cao tầng của Ma Giáo!

Gạt phăng dòng suy nghĩ, Chu Khung vùng tay lên, ba viên Thiên Vận Châu bay đến trước mặt ba người!

“Ăn vào đi!”

“Tuân mệnh!” Ba người Lý Trường Sinh không chút do dự nhận lấy Thiên Vận Châu rồi nuốt xuống, trong mắt đều lộ ra vẻ hưng phấn!

Thiên Vận Châu này trong giới cao tầng Ma Giáo đã không còn là bí mật gì to tát nữa, tuy không biết nó là thứ gì, nhưng chỉ cần ăn vào, thực lực sẽ tăng lên rất nhiều, hơn nữa vận khí cũng sẽ tốt hơn!

Bọn họ nghe nói đạo trước Đại hộ pháp chỉ đi dạo chơi trên một ngọn núi hoang vu không một bóng người mà cũng nhặt được một món Thánh khí, không sai, chính là nhặt được đây!

Ầm!

Chương 328 - Tây Môn Địa và Trần Hạo 1

Àm!

Àm!

Khí thế trên người ba người đồng loạt tăng vọt, vốn dĩ tu vi của ba người đã đến sát cảnh giới Bán Thánh thập trọng, nay được gia trì bởi Thiên Vận Châu, trong nháy mắt liền đột phá đến Bán Thánh thập trọng!

Không dừng lại, khí thế vững bước tăng cao, càng lúc càng nhanh!

Ông!

Cả bầu trời Thiên Ma Phong lại một lần nữa u ám, mây đen bắt đầu nhanh chóng tụ tập!

Vô số đệ tử Ma Giáo nhao nhao ngẩng đầu nhìn!

Kiếp vân!

Thánh kiếp, giai đoạn trước bọn họ vừa mới chứng kiến!

“Vị cao tầng nào lại độ kiếp vậy? Kiếp vân này xem ra chẳng kém gì lần trước a!”

“Chắc là Lý Trường Sinh đại nhân, hiện tại các vị cao tầng khác đều đang chinh chiến bên ngoài!”

“Chắc chắn rồi, xem ra Ma Giáo ta sắp lại một phen chấn động giang hồ rồi...!”

Đông đảo đệ tử đều cười nói với nhau, dường như chẳng coi kiếp vân trên kia ra gì!

Một vài tên đệ tử mới gia nhập có chút ngơ ngác!

Đây chính là Thánh Kiếp đó!

Chẳng lẽ các ngươi không sợ Lý Trường Sinh đại nhân không vượt qua được sao, cười như vậy có ổn không vậy!

Cuối cùng có một tên đệ tử gan lớn nhìn đông đảo các sư huynh đệ cũ, có chút bất an nói:

“Các vị sư huynh, ta thấy chúng ta như vậy không tốt lắm... Hay là chúng ta cùng cầu nguyện cho Lý Trường Sinh đại nhân một chút!”

“Đúng vậy, đây chính là Thánh Kiếp, độ kiếp vô cùng nguy hiểm, ta có Vạn Ma Đan, là thánh dược chữa thương tổ truyền, đợi lát nữa sư huynh Trường Sinh ra, ta sẽ đưa cho huynh ấy!”

Các đệ tử mới đều lo lắng nói, bọn họ rất thích đại gia đình Ma Giáo này, tuy rằng đối với người ngoài tàn nhẫn, nhưng đối với người trong nhà lại cực kỳ tốt, các loại tài nguyên đều cung cấp dồi dào, đương nhiên không mong muốn Lý Trường Sinh xảy ra chuyện gì!

Ha ha ha!

Các đệ tử Ma Giáo trên toàn bộ ngọn núi cười càng to hơn!

Độ kiếp bị thương!

Khó độ ư? Đó là phải xem là ai!

Trong ánh mắt nghi hoặc của đông đảo đệ tử mới, một lão đệ tử cười nói:

“Các ngươi nhập môn muộn, không biết Thánh kiếp này đối với Ma Giáo chúng ta mà nói chẳng là gì cả!”

“Giáo chủ hiện giờ đang ở tổng đàn đây, nói cho các ngươi hay, lát nữa đừng có mà kinh ngạc quá đấy!”

A?

Thánh kiếp chẳng là gì, kinh ngạc?

Tất cả đệ tử mới đều ngơ ngác, việc này có gì đáng kinh ngạc chứ?

Nhưng các lão đệ tử không nói gì nữa, chỉ lên trời, bảo bọn hăn tự mình nhìn!

Trong Thiên Ma Điện, Chu Khung nhìn kiếp vân đang tụ tập trên bầu trời, ánh mắt lạnh lẽo, không đợi ba người Lý Trường Sinh ra ngoài độ kiếp, trực tiếp hét lớn:

“Cút!”

Tiếng gầm kinh khủng nhanh chóng hướng kiếp vân trên bầu trời phóng đi, càng lúc càng lớn, uy thế vô tận khiến không gian cũng bắt đầu run rẩy!

Rầm!

Kiếp vân còn chưa tụ tập xong trên bầu trời, làm sao có thể chịu đựng nổi, lập tức bị rống tan.

Hai hơi thở sau!

Bầu trời Thiên Ma phong vạn dặm không mây, một mảnh gió êm nắng ấm, tựa như hết thủy đều chưa từng xảy ra!

Tất cả lão đệ tử nhìn kiếp vân không còn, đều gật đầu, đúng, chính là cái này!

Mà lúc này đám tân đệ tử lại đều ngơ ngác!

Chuyện gì thế này!

Tình huống gì đây, kiếp vân còn chưa đánh xuống đã bị Giáo chủ mắng chạy rồi, Giáo chủ nhà mình ngu thế sao!

Đây chính là lực uy hiếp của đệ nhất yêu nghiệt Đông Vực sao, ngay cả kiếp vân cũng sợ hãi!

Tất cả lão đệ tử nhìn các tân đệ tử hoàn toàn ngây người, vẻ mặt khinh thường!

Nhìn bộ dạng chưa từng trải sự đời của các người kìa!

Giáo chủ rống lui kiếp vãn, đây không phải thao tác thường ngày sao, về phần chuyện lúc trước bọn ta còn kinh ngạc hơn thế này, thì đã sớm bị bọn ta ném ra sau đầu rồi!

Bên trong Thiên Ma đại điện,

Ba người Lý Trường Sinh theo kiếp vãn tiêu tán, khí thế trên người bắt đầu nhanh chóng mạnh lên!

Rầm! Rầm! Rầm!

Liên tục ba tiếng đột phá, tu vi của ba người cũng chính thức đột phá đến Thánh Giả nhất trọng!

“Đa tạ Giáo chủ ban ân!” Ba người hướng Chu Khung khom người nói.

Trong đó Băng Ly lần nữa nói:

“Giáo chủ, Đại tổng quản bảo ta mang Phương Càn trở về, dự định để hắn đi vào Sơn Hà Đồ tu luyện một thời gian!”

“Bản tọa biết rồi!” Chu Khung gật đầu nhẹ.

Ba người lần nữa khom người thi lễ, lui ra khỏi đại điện!

Ngồi trên Ma Long bảo tọa, ánh mắt Chu Khung lộ ra vẻ trầm ngâm.

Từ sau khi tiến vào chiến trường Thiên Kiêu, Chu Khung rất ít khi rút thưởng, bởi vì thứ rút được, đối với Chu Khung đã không còn tác dụng lớn, chỉ có thể dùng để tăng cường một chút nội tình của Ma Giáo!

“Hệ thống, ta tích lũy được bao nhiêu cực phẩm rút thưởng rồi!”

“Ký chủ, hiện tại số lượng cực phẩm rút thưởng tích lũy còn mười hai lần chưa sử dụng.”

“Cùng lúc rút hết đi!”

“Đỉnh, bắt đầu rút thưởng cực phẩm...”

“Đỉnh, chúc mừng túc chủ rút trúng Thánh cấp ma cung x13!”

“Đỉnh, chúc mừng túc chủ rút trúng một viên Vạn Long Phá Ma Đan!”

Chương 329 - Tây Môn Địa và Trần Hạo 2

“Đinh, chúc mừng túc chủ rút trúng một bộ công pháp Cửu Thiên Lãm Nguyệt!”

“Đinh, chúc mừng túc chủ...”

Âm thanh của hệ thống không ngừng vang lên bên tai Chu Khung, phải đến khi vang lên liên tục mười hai tiếng mới chịu dừng lại!

Chu Khung phát tay, phần lớn bảo vật đều được hất chuyển vào trong kho, chỉ giữ lại duy nhất một viên Vạn Long Phá Ma Đan!

Mở giới thiệu!

Vạn Long Phá Ma Đan: Thánh đan đỉnh cấp, phục dụng có năm phần mười hy vọng đột phá đến Thánh Giả cảnh!

Có lẽ đây là thứ hữu dụng nhất trong lần rút thưởng này.

Chu Khung khẽ gõ lên tay ghế, Huyền Tam một thân áo bào đen, mặt nạ bạc che khuất dung nhan, đang quỳ gối giữa đại điện!

“Mang viên đan dược này đến cho Liên Sinh!”

“Vâng!”

Huyền Tam cung kính nhận lấy đan dược, thân hình thoát cái đã biến mất khỏi đại điện.

Sau khi Huyền Tam rời đi!

Chu Khung lấy Sơn Hà Đồ ra, thần niệm lập tức tiến vào, chỉ thấy ngay trung tâm Sơn Hà Đồ, một nữ tử dung mạo tuyệt mỹ đang nằm đó, bên cạnh là Bạch Long đang cuộn mình ngủ say!

Phảng phất cảm nhận được điều gì đó, Bạch Long vội vàng mở mắt, bay lên run rẩy nói:

“Giáo chủ đại nhân, tiểu long thật sự không dám ngủ, tiểu long vẫn luôn mở một mắt theo dõi, hồ ly kia không chết, chỉ là nàng ấy tự mình ngắt đi mà thôi! Thật sự...”

Vừa dứt lời, Bạch Long liền định lay hồ ly tỉnh lại!

Thần niệm của Chu Khung lướt qua nữ tử một chút, ánh mắt lộ vẻ trầm tư, đã lâu như vậy rồi, Trần Hạo vậy mà không có chút động tĩnh gì, chẳng lẽ hắn đã từ bỏ nàng ta?

Trần Hạo, tên Cầu Thiên Vận chi tử này, muốn giết hắn quả thật có phần khó khăn!

“Bản tọa muốn tu bổ Sơn Hà Đồ, ngươi hãy ổn định không gian!” Một đạo âm thanh lạnh lẽo truyền vào trong Sơn Hà Đồ.

“Tuân mệnh, tiểu long lập tức làm ngay.” Bạch Long vội vàng đáp.

Chu Khung phát tay, vô số binh khí cấp Bán Thánh, Thánh khí lập tức xuất hiện, phát tay lần nữa, chúng đồng loạt vỡ vụn, dung nhập vào trong Sơn Hà Đồ!

Ầm! Ầm! Ầm!

Không gian bên trong Sơn Hà Đồ bắt đầu rung chuyển dữ dội, Chu Khung đồng thời rót một lượng lớn ma khí vào trong, nhanh chóng luyện hóa!

Pháp bảo của Ma Giáo Giáo Chủ, sao có thể là tiên bảo được, nhất định phải là Ma binh mới xứng tầm!

Bên trong Sơn Hà Đồ bắt đầu chậm rãi biến hóa, dòng chảy thời gian cũng dần dần tăng tốc..., nhưng đây là một quá trình tu bổ dài đằng đặc!...

Bắc Cương!

Tin tức Ma Giáo tổ chức đại hội tuyển chọn vừa được truyền ra, toàn bộ Bắc Cương lập tức bùng nổ!

Ma Giáo là gì? Chính là thế lực lớn mạnh nhất Bắc Cương hiện nay!

Hơn nữa, tất cả mọi người đều biết, sớm muộn gì toàn bộ Bắc Cương đều sẽ thuộc về Ma Giáo, hơn nữa ngày này sẽ không còn xa!

“Nghe nói lần này Ma Giáo đại hội, ba người đứng đầu sẽ được ban thưởng chức vị Đà chủ, còn được diện kiến Chu giáo chủ, quả là vinh quang vô hạn!”

“Đúng vậy, ta nhất định phải tham gia, chức Đà chủ có hay không không sao, chỉ cần có thể gia nhập Ma Giáo là được rồi!”

“Lần này Ma Giáo tuyển chọn lực lượng trung kiên, những kẻ dưới Đại La cảnh đừng có mơ tưởng hảo huyền, đi cũng chỉ là tự tìm đường chết!”

Vô số thiên kiêu khắp đất Bắc Cương nhao nhao bay về phía tổng đàn Ma Giáo, đại sự như thế, dẫu không thể tham gia tỷ thí, góp chút náo nhiệt cũng là tốt!

Ở biên giới Bắc Cương, xuất hiện một bóng người vận áo bào trắng, lưng đeo trường kiếm, chính là Tây Môn Địa, từ sau khi Ma Giáo chiếm lĩnh vùng đất hỗn loạn, hắn liền rời khỏi Kiếm Tông!

Một đường mò mẫm tu luyện, dựa vào thiên phú không tệ nên đã lần lượt tiến vào mấy thánh địa, cơ duyên không ít!

Nhưng tốc độ phát triển của Ma Giáo quả thực quá nhanh, Chu Khung kia càng tựa như được thần trợ, hiện tại hắn không còn cho rằng mình có thể dựa vào thực lực báo thù, nhưng hắn đã nghĩ ra biện pháp khác!

Tây Môn Địa nhìn về phía Ma Giáo, miệng lầm bầm:

“Ma Giáo đại bỉ, đây chính là cơ hội của ta, Chu Khung, ta nhất định báo thù cho huynh trưởng!”

Lập tức lấy từ trong ngực ra một mặt nạ trong suốt, đeo lên mặt, mặt nạ bắt đầu không ngừng chuyển động, sau đó biến thành một dung mạo khác!

Đây là bí bảo mà Tây Môn Địa có được trong một bí cảnh, sau khi đeo có thể thay đổi toàn bộ khí tức, còn có thể tăng cường một tầng tu vi, lúc này tu vi của hắn đã đạt đến Bán Thánh tứ trọng!

Trong bí cảnh kia hắn còn có được một viên dược hoàn có thể độc chết Tôn Giả, đây chính là hy vọng báo thù của hắn!

Thân hình Tây Môn Địa lóe lên, nhanh chóng bay về phía Thiên Ma phong!

Một hướng khác, một nam tử áo bào xám phong trần xuất hiện ở bên ngoài Bắc Cương, nhìn về phía Thiên Ma phong xa xa, ánh mắt lộ ra tia hận ý, hắn chính là Trần Hạo!

Lại một phân thân!

Nhưng mà dung mạo phân thân này không còn là Trần Hạo nữa, mà là một khuôn mặt khác, ngay cả tu vi cũng chỉ có Bán Thánh ngũ trọng!

Chương 330 - Ma Giáo đại bỉ

Sau khi ra khỏi chiến trường Thiên Kiêu, Trần Hạo hao phí rất nhiều tâm lực luyện chế phân thân này, từ Thiên Châu mất gần nửa năm mới vượt qua mấy đại châu chạy tới!

“Ma Giáo đại bỉ, đây là một cơ hội, xem ra muốn cứu sư muội, phải ra tay từ việc này!”

“Nhưng tự mình tham gia, e là có chút đột ngột, chi bằng tìm một người đồng hành!”

Trần Hạo không do dự phi thân lên, phóng về phía Thiên Ma phong, trên đường đi phát hiện vô số thiên kiêu đều đang bay về hướng Ma Giáo, chẳng qua phần lớn là Đại La cảnh, hơn nữa đều vận áo bào đen!

Ồ!

Trần Hạo nhìn thấy một thân hình áo bào trắng, đang chậm rãi bay, ánh mắt hiện lên tia hưng phấn, chính là hắn!

“Vị đạo hữu kia, xin dừng bước!”

Bóng trắng nghi hoặc quay đầu lại, chính là Tây Môn Địa, nhìn Trần Hạo xuất hiện trước mặt, trầm giọng hỏi:

“Người gọi ta, có chuyện gì?”

“Xin hỏi vị đạo hữu này có muốn đi tham gia Ma Giáo đại bỉ không?”

Trần Hạo nhìn Tây Môn Địa hỏi, người này Bán Thánh tứ trọng cũng tương đương với phân thân của mình, vừa lúc có thể kết bạn đồng hành, yểm hộ cho mình một chút!

“Đương nhiên, chẳng lẽ ngươi cũng vậy?” Tây Môn Địa nhìn Trần Hạo, trong mắt lóe tia tinh quang, nếu có thể kết bạn đồng hành cùng đôi phương, e là tỷ lệ bại lộ của mình sẽ càng nhỏ!

“Thật trùng hợp, tại hạ Lý Đông, nếu không chúng ta kết bạn đồng hành?” Khóe miệng Trần Hạo nở nụ cười hiền hòa, nhưng sâu trong mắt toát lên tia lo lắng, hẳn sợ Tây Môn Địa không đồng ý, đến lúc đó sẽ khó xử!

“Tốt lắm, tại hạ Thượng Quan Vân, xem tu vi của huynh đài, e là không bao lâu nữa chúng ta sẽ là đệ tử đồng môn!”

Trong mắt Tây Môn Địa hiện lên tia kinh hỉ, hẳn không ngờ đôi phương lại chủ động đưa ra yêu cầu này!

“Thượng Quan huynh, ta thấy dọc đường đều là người mặc áo bào đen, không biết là vì sao?”

Trần Hạo nghi hoặc hỏi, đây cũng là nguyên nhân hẳn tìm Tây Môn Địa kết bạn, bởi vì dọc đường đi chỉ thấy mỗi Tây Môn Địa mặc áo bào trắng!

“Lý huynh có chỗ không biết, đám người Ma Giáo này phần lớn thích mặc áo bào đen, kể cả vị Giáo chủ họ Chu kia, cho nên những người đi tham gia đại hội đương nhiên cũng đều mặc áo bào đen!”

“A, thì ra là vậy, nếu không chúng ta cũng đổi một bộ áo bào đen đi!”

“Được, đến thành trì tiếp theo chúng ta tìm mua một bộ!”

Cứ như vậy, hai người mang ý đồ riêng nhanh chóng đi cùng nhau, nói chuyện rất vui vẻ, chẳng mấy chốc đã xưng huynh gọi đệ!

Thời gian thấm thoát thoi đưa!

Cách Thiên Ma Phong của Ma Giáo mấy trăm dặm, lúc này đã dựng lên từng lồi đài rộng lớn, vô số đệ tử Ma Giáo đang hồi hả chuẩn bị!

Lần Ma Giáo đại bỉ này, bất kể là đệ tử Ma Giáo hay sinh linh ngoại lai, đều có thể tham gia!

Mà ba ngày sau chính là ngày Ma Giáo đại bỉ khai mạc!

Cho nên lúc này mấy tòa thành trì lớn xung quanh Thiên Ma Phong đã chặt kín sinh linh, trong đó chỉ có một phần trăm là đến tham gia đại bỉ!

Phần lớn đều là các thế lực đến từ một số vùng đất Bắc Cương còn chưa bị Ma Giáo thôn tính, bọn chúng muốn xem thử Ma Giáo rốt cuộc có cường đại như lời đồn hay không!

Cũng muốn được diện kiến dung nhan của vị đệ nhất yêu nghiệt Đông Vực trong truyền thuyết!

Đương nhiên bọn chúng có thể cũng chẳng gặp được!

Trong một tòa thành trì, bên trong một tửu lâu đông nghịt sinh linh, bàn tán xôn xao!

“Nghe nói ngay cả Huyết Dao Giang Nguyên của Huyết Dương Thánh Địa cũng đến, đó chính là thiên kiêu đỉnh đỉnh đại danh của Bắc Cương, thực lực bản thân càng đột phá đến Bán Thánh rồi!”

“Đúng vậy, nghe đồn không ít thiên kiêu ẩn thế đã xuất sơn, đều đến cả rồi, đây tuyệt đối là một phen long tranh hổ đấu!”

“Ba hạng đầu có thể được diện kiến Giáo chủ, thật sự là đáng ngưỡng mộ a!”

Mà trong một góc tửu lâu có hai bóng người áo đen đang ngồi, trò chuyện rôm rả, tựa như huynh đệ ruột thịt, nhưng sâu trong mắt hai người đều lóe lên tia nhìn khác thường!

Chính là Tây Môn Địa và Trần Hạo đến tham gia Ma Giáo đại bỉ!

Trong sự mong đợi của vạn linh, rốt cuộc ngày Ma Giáo đại bỉ cũng đã đến!

Xung quanh lôi đài lập tức tụ tập vô số sinh linh, đông đảo đệ tử Ma Giáo đang duy trì trật tự, bên cạnh lôi đài có một địa điểm báo danh, ai muốn tham gia đại bỉ đều đang xếp hàng ghi danh!

Sinh linh còn lại đều là các bậc trưởng bối mang theo hậu bối trong nhà đến đây để mở mang tầm mắt!

Một thiếu nữ của một thế lực nhỏ được trưởng bối trong nhà dẫn đi, nhìn các đệ tử Ma Giáo xung quanh, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc!

“Sur phụ, Ma Giáo cường đại như vậy sao, ngay cả đệ tử duy trì trật tự cũng có tu vi Đại La cảnh, hình như lão tổ nhà ta cũng mới chỉ là Đại La cảnh!”

“Khụ khụ... Cái đó... Ma Giáo chính là thế lực lớn nhất Bắc Cương, chúng ta không sánh bằng được!!” Lão già bên cạnh thiếu nữ lúng túng nói.

Chương 331 - Tỷ thí bắt đầu

1

Sau đó nhìn đông đảo đệ tử Ma Giáo xung quanh lôi đài, trong mắt cũng lộ vẻ khiếp sợ, trước kia Ma Giáo dù có cường đại đến đâu cũng chỉ là lời đồn đãi!

Giờ được tận mắt chứng kiến mới phát hiện, Ma Giáo này còn lợi hại hơn cả trong lời đồn!

Không chỉ lão già, lúc này những sinh linh khác đến tham gia đại bỉ hay đến quan sát cũng đều phát hiện ra tu vi của các đệ tử duy trì trật tự xung quanh lôi đài!

Đại La cảnh, toàn bộ đều là Đại La cảnh!

Số lượng, hơn vạn!

Tuy đều là Đại La cảnh sơ kỳ, nhưng đó cũng là Đại La cảnh, ở một phương hoàng triều đều có thể làm thành chủ, thậm chí là tiểu tướng quân, vậy mà ở Ma Giáo lại chỉ là một tên đệ tử duy trì trật tự!

Thậm chí rất nhiều sinh linh vốn định tham gia đại bỉ đều lặng lẽ rút lui, bởi vì bọn chúng phát hiện mình còn không bằng cả đệ tử duy trì trật tự, còn tham gia đại bỉ cái gì nữa!

Ở chỗ ghi danh bên cạnh lôi đài, tất cả sinh linh đều thành thật xếp hàng, bởi vì bị thực lực của Ma Giáo dọa cho bỏ chạy một phần, nên số lượng còn lại cũng chỉ còn khoảng mấy vạn!

Tại chỗ ghi danh có một chấp sự mặc áo bào tím, tu vi Bán Thánh tam trọng đang ngồi trên ghế, trầm giọng nói:

“Kế tiếp!”

“Đại nhân, tiểu nhân là Giang Nguyên, Huyết tộc, thực lực Bán Thánh nhất trọng, vẫn luôn kính ngưỡng Ma Giáo!” Một nam tử mặc áo bào đen vội vàng khom người nói!

Bản thân hắn vốn rất tự tin với thực lực của mình, nhưng nhìn vị chấp sự áo bào tím ngồi trên ghế kia, ánh mắt lại lộ vẻ khiếp sợ!

Hắn khiếp sợ không phải vì tu vi của đối phương, mà là vì chức vị của đối phương, chấp sự áo bào tím, một chức vị nhỏ nhỏ ở Ma Giáo, chỉ có thể coi là tầng lớp trung hạ!

Thực lực vậy mà đã là Bán Thánh tam trọng, mà bản thân ngay cả Bán Thánh nhất trọng cũng chưa đạt đến, lúc đến đây hắn còn ảo tưởng có thể được ban cho chức vị Phó đường chủ gì đó!

Nhưng bây giờ hắn nào dám nghĩ như vậy nữa, chỉ mong mình có thể gia nhập Ma Giáo là tốt lắm rồi!

Giang Nguyên nói xong, một tên đệ tử Ma Giáo bên cạnh đã ghi chép hoàn thành, phát tay ném một tấm lệnh bài cho Giang Nguyên!

Giang Nguyên vội vàng nhận lấy lệnh bài rồi lui sang một bên!

“Kế tiếp!”

“Bái kiến đại nhân, tại hạ Thượng Quan Vân, Nhân tộc, thực lực Bán Thánh tứ trọng, vị này là Lý Đông, huynh đệ sinh tử của tại hạ!” Tây Môn Địa vận áo bào đen, lưng đeo trường kiếm, cung thân bảnh.

Dứt lời, còn đưa tay chỉ Trần Hạo đang đứng sau lưng!

Trần Hạo ánh mắt lóe tinh quang, huynh đệ sinh tử này nào phải bọn hắn đã bàn bạc, rõ ràng là Tây Môn Địa tự tiện quyết định.

Xem ra, Tây Môn Địa này hình như cũng có gì đó không đúng!

Nhưng Trần Hạo nào dám giải thích thêm lúc này, hơn nữa nói như vậy, tỷ lệ bại lộ của hắn cũng nhỏ hơn một chút!

“Bái kiến đại nhân, tại hạ Lý Đông, Nhân tộc, thực lực Bán Thánh ngũ trọng!”

Tử bào quản sự đưa mắt nhìn hai người, tu vi hai kẻ này đều không thấp, ít nhất trong đại bỉ lần này cũng được xem là số một số hai!

“Thi đấu cho tốt, bốn quản sự rất mong chờ các ngươi gia nhập Ma Giáo!”

Tử bào quản sự gật đầu với hai người, không nói thêm gì nữa, dù sao hắn cũng coi như là lực lượng trung kiên của Ma Giáo, hai người này sau khi gia nhập Ma Giáo tương lai thế nào cũng chưa chắc, cứ giữ mối quan hệ tốt là được!

Mãi năm canh giờ sau, các đệ tử ghi danh mới dần dần kết thúc!

Tất cả đệ tử dự thi đều vây quanh lôi đài, những sinh linh khác đến xem đều đứng ở phía xa!

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên hư không phía trên lôi đài!

Nơi đó có ba bệ đá lớn bằng phẳng!

Ai nấy đều biết, đó là chỗ dành cho các bậc cao tăng của Ma Giáo, chỉ khi nào bọn họ đến, đại bỉ mới chính thức bắt đầu!

“Ngươi nói xem lần này sẽ có ba vị cao tăng nào đến đây, Liên Sinh đại nhân có giá lâm không?”

“Kiến thức hạn hẹp rồi, người nhìn kỹ vị trí ba bệ đá kia xem, ba bệ bằng nhau, nghĩa là ba vị cao tăng đến đây có địa vị ngang hàng trong Ma Giáo!”

“Nếu Liên Sinh đại nhân đến, tất nhiên sẽ có một bệ đá cao hơn một bậc, người ấy à, không hiểu thì nên xem nhiều, bớt nói lại!”

Đúng lúc mọi người đang xôn xao bàn tán!

Rầm!

Một luồng áp lực khủng khiếp từ trên trời giáng xuống, bao trùm toàn bộ sinh linh ở đây!

Một thân hình vận áo bào đen, sau lưng đeo trường kiếm, từ trên trời cao chậm rãi đáp xuống, khí tức đáng sợ kia chính là phát ra từ người hắn!

“Trật tự!”

Một giọng nói uy nghiêm vang vọng trong phạm vi trăm dặm!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả sinh linh đều im bật, dùng thần niệm trao đổi với nhau!

Nhìn thân hình trên không trung, ai nấy đều có thể cảm nhận được thực lực của hắn!

Chương 332 - Tỷ thí bắt đầu

2

Bán Thánh thất trọng!

“Là ai vậy, chẳng lẽ là Ma Vương hay Đường chủ của Ma Giáo sao? Thực lực thật cường hãn!”

“Chết tiệt, hình như... là Tiền Ngọc Tề, Phó đường chủ Thanh Long đường của Ma Giáo, cánh tay phải của Lý Trường Sinh đại nhân, không ngờ thực lực lại mạnh đến vậy!”

Cái gì?

Phó đường chủ? Vậy chẳng phải còn chưa được tính là cao tầng sao!

Mà đã có thực lực Bán Thánh thất trọng, vậy cao tầng chân chính của Ma Giáo phải cường đại đến mức nào?

Tiền Ngọc Tề đáp xuống phía trên lôi đài, nhìn lướt qua đám đông bên dưới, sau đó xoay người về phía ba bệ đá, cung kính bẩm báo:

Uy áp kinh khủng trực tiếp giáng xuống đỉnh đầu tất cả mọi người!

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện ba bóng người khủng khiếp, chậm rãi đáp xuống, an vị trên ba chiếc ghế trên lôi đài!

Ngồi chính giữa là một nam tử vận bào xanh, diện mục nghiêm nghị, bên trái là một nam tử vận bào trắng, tay cầm quạt xếp nhẹ nhàng phe phẩy, bên phải là một nữ tử vận tử y, ánh mắt lạnh băng!

Chính là ba người Lý Trường Sinh, Trần Thu, Băng Ly!

Tất cả đệ tử Ma Giáo đồng loạt cung kính hô vang: “Thuộc hạ bái kiến Lý đường chủ, Băng đường chủ, Trần ma vương!”

Tiếng hô vang kinh thiên động địa!

Khiến đông đảo sinh linh phía dưới khiếp sợ, nhìn ba người đều lộ vẻ kinh hãi, có kẻ thậm chí run rẩy cả hai chân, bởi vì cả ba đều không hề che giấu cảnh giới!

Thánh Cảnh!

Cả ba đều là cường giả Thánh Giả cảnh!

“Làm sao có thể, ba người này tuy đều là cao tăng Ma Giáo, nhưng rõ ràng trước đó không lâu vẫn chỉ là Bán Thánh cảnh, thật khác thường...”

“Cả ba đều là Thánh Giả cảnh, vậy hơn hai mươi vị cao tăng Ma Giáo khác có địa vị tương đương với bọn họ... cả Liên Sinh đại nhân nữa...”

Còn về phần tu vi của Chu Khung, bọn họ nào dám phỏng đoán!

Vô số ý niệm điên cuồng gào thét, tin tức ba người Lý Trường Sinh đột phá Thánh Giả cảnh khiến bọn họ không thể nào tiếp nhận!

Đặc biệt là những thế lực chưa khuất phục Ma Giáo, nội tâm càng thêm sợ hãi, không ngừng tính toán xem sau này nên đối phó với Ma Giáo ra sao!

Hay là, đầu hàng ngay lập tức?

Dù sao gần đây, câu nói thịnh hành nhất khắp Bắc Cương chính là:

Người Ma Giáo, hồn Ma Giáo, Ma Giáo đều là nhân thượng nhân!

Đầu hàng gia nhập Ma Giáo, không mất mặt!

Lý Trường Sinh đứng trên lôi đài, nhìn xuống đông đảo sinh linh, trầm giọng nói:

“Phụng mệnh Giáo chủ, nay mở ra Ma Giáo đại bỉ lần thứ hai, ba người đứng đầu sẽ được Giáo chủ triệu kiến!”

“Ma Giáo đại bỉ, chính thức bắt đầu, sinh tử tự phụ!”

Ầm!!!

Tất cả lôi đài xung quanh đồng loạt tỏa sáng, hình thành từng vòng bảo hộ, nhằm ngăn chặn những trận đấu quá kịch liệt, phá hủy lôi đài!

Sau đó, dưới sự hướng dẫn của đệ tử Ma Giáo, đông đảo sinh linh lần lượt bước lên từng lôi đài, bắt đầu luận võ!

“Giết... Vạn Ma Trảm!”

“Bạo huyết Thuật... Khai!”

Những trận chém giết kinh hoàng diễn ra trên khắp các lôi đài, dám tham gia Ma Giáo đại bỉ, kẻ nào không có chút bản lĩnh, hơn nữa vốn dĩ đã có không ít đệ tử Ma Giáo tham gia!

Điều này khiến cho, những trận chiến trên lôi đài trở nên vô cùng tàn khốc, chỉ trong vài hơi thở đã có kẻ bỏ mạng, máu thịt tung tóe khắp nơi!

Cảnh tượng khủng khiếp khiến tất cả những ai chứng kiến đều run sợ trong lòng, như thể đang lạc vào địa ngục!

Quả nhiên là Ma Giáo!

Đệ tử được tuyển chọn như vậy, sao có thể yếu kém, e rằng tất cả đều là từ trong thâm sơn huyết hải mà bước ra!

“Ma đạo thật đáng sợ, chém giết tàn khốc như vậy e rằng chỉ có thể chứng kiến ở đây, thật sự là liều mạng cả tính mạng!”

“Ma đạo, tại sao lại có Ma đạo, chư vị thử nghĩ xem, tương lai liệu Ma đạo có thể thống lĩnh thế giới này?”

“Tương lai khó mà đoán trước, nhưng e rằng Bắc Cương này không bao lâu nữa sẽ rơi vào tay Ma Giáo, sau khi lão phu trở về sẽ dẫn dắt tông môn rời đi, thân phục Ma đạo là điều không thể!”

Từng luồng ý niệm trao đổi với nhau, có những lời nói run rẩy, đủ thấy cảnh tượng đại bi phía trên khiến bọn họ chấn động đến mức nào!

Không phải cừ địch chém giết lẫn nhau!

Có một ít sinh linh dự thi còn chưa lên đài, nhìn trận đấu trên lôi đài, sợ hãi run rẩy, cực tốc thối lui về phía sau, muốn từ bỏ trận đấu!

Nhân số còn không ít, đều muốn thừa dịp còn chưa tới lượt mình, rút lui trước rồi tính sau!

Xoạt xoạt... Xoạt xoạt!

Từng tiếng xé rách vang lên!

Đông đảo sinh linh nhao nhao nhìn qua!

Chỉ thấy ở biên giới lôi đài có một số sinh linh bởi vì sợ hãi, muốn rời khỏi trận đấu, ngã xuống trong vũng máu, thân thể đều vỡ thành hai nửa, trong mắt còn tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi!

Mà một số đệ tử Ma Giáo mặc áo bào đen đang đứng bên cạnh vũng máu, trong tay đều cầm chủy thủ chảy máu, lạnh lùng nhìn đông đảo sinh linh dự thi!

Chương 333 - Tu vi lại tăng lên 1

Đồng thời, một giọng nói lạnh lẽo từ trên ghé trên cao truyền vào tai toàn bộ sinh linh:

“Báo danh tham gia thi đấu, ngay cả lá gan lên đài không có, không cần phải sống nữa, Ma Giáo không phải là nơi các ngươi muốn gia nhập thì gia nhập, muốn rời đi thì rời đi!”

“Phàm là kẻ nào không lên lôi đài mà trực tiếp rời khỏi, giết không tha!”

“Vâng!” Đệ tử Ma Giáo cầm chủy thủ trong tay đồng thanh khom người đáp.

Một ít sinh linh nguyên bản còn muốn rời khỏi, lặng lẽ thu chân lại, ánh mắt nhìn Băng Ly lộ ra vẻ sợ hãi, đồng thời cũng hiểu vì sao nàng ta lại là nữ cao tăng duy nhất của Ma Giáo!

Bởi vì đủ tàn nhẫn!

Lôi đài luận võ nhanh chóng được tiến hành!

Lý Trường Sinh ngồi trên ghé trên bầu trời, nhìn một bóng người phía dưới, ánh mắt lộ ra một tia hứng thú!

Chỉ thấy trên một lôi đài, có một nam tử mặc áo bào đen, tay cầm đại đao, bất kể gặp phải đối thủ nào, đều chỉ dùng một đao là có thể miểu sát đối phương!

Bán Thánh ngũ trọng!

Thực lực thế này đã rất khá, xem cốt linh hấn là tuổi tác không lớn, có thể bồi dưỡng một phen!

Lý Trường Sinh phát tay một cái, quần sự mặc áo bào tím lập tức bay đến bên cạnh hắn, khom người hành lễ!

“Hắn tên là gì?” Lý Trường Sinh chỉ Trần Hạo dưới lôi đài, hỏi.

“Bẩm Đường chủ, hắn tên là Lý Đông, là tán tu đến từ Bắc Cương, là huynh đệ sinh tử với Thượng Quan Vân kia!”

Quần sự áo bào tím cung kính đáp, vừa nói vừa chỉ một thân hình cầm trường kiếm trong tay đang chiến đấu ở dưới lôi đài!

Lý Đông, Thượng Quan Vân!

“Tốt, tỷ thí xong, nếu bọn chúng không chết, hãy sắp xếp bọn chúng vào Thanh Long đường!” Lý Trường Sinh gật đầu.

“Vâng!” Tử bào quần sự cung kính nhận lệnh, lui xuống!

Trần Hạo trên lôi đài như cảm nhận được điều gì, ngừng đầu nhìn Lý Trường Sinh, trên mặt lộ vẻ cung kính, nhưng sâu trong mắt lại hiện lên một tia lạnh lẽo và bất đắc dĩ!

Thực lực của Ma Giáo không chỉ vượt quá dự liệu của những sinh linh khác, mà còn hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn, vốn tưởng rằng với thực lực Bán Thánh ngũ trọng, hắn đến Ma Giáo vừa lúc có thể không đột ngột gia nhập Ma Giáo, sau đó từ từ đạt được cơ hội leo lên cao tầng, cuối cùng tiếp cận Chu Khung, tìm cơ hội lấy được Sơn Hà Đồ, cứu sư muội rồi nhanh chóng rời đi!

Nhưng thực lực của Lý Trường Sinh khiến hắn chấn động, cảnh giới Thánh Giả, đây chính là cảnh giới mà ngay cả bản thể của hắn cũng chưa đột phá, nếu cao tầng của Ma Giáo đều đột phá cảnh giới Thánh Giả, vậy cơ hội để hắn leo lên cao tầng sẽ ít đi rất nhiều!

Chết tiệt! Ma Giáo này sao lại biến thái như vậy, tăng lên cảnh giới dễ như trở bàn tay!

Trần Hạo tức giận thầm mắng!

Tây Môn Địa trên lôi đài bên kia cũng chẳng khá hơn hẳn là bao, thậm chí còn phiền lòng hơn, mục đích của hắn và Trần Hạo không khác nhau lắm, đều là muốn leo lên cao tầng của Ma Giáo!

Chỉ là Trần Hạo là vì cứu sư muội, còn Tây Môn Địa là muốn tìm cơ hội dùng đan dược độc chết Chu Khung!

Nhưng thực lực của hắn còn không bằng phân thân của Trần Hạo, muốn leo lên cao tầng quả thực còn khó khăn hơn nữa!

Thời gian thoi đưa, cuộc chém giết trên lôi đài vẫn chẳng ngơi nghỉ, những sinh linh đến xem giờ đây gần như đã chết lặng!

Còn bên trong đại điện Thiên Ma Phong!

Ma khí trong tay Chu Khung vẫn đang cuộn cuộn không ngừng rót vào Sơn Hà Đồ!

Giờ khắc này, bên ngoài Sơn Hà Đồ vốn mang sắc trắng đã chuyển thành một màu đen kịt, bên trong càng thêm ma diễm ngập trời!

Một con rồng nửa trắng nửa đen đang vừa thầm khóc, vừa cố gắng duy trì sự ổn định của không gian!

Bạch Long nhìn làn da trắng đen loang lổ của mình, trong mắt tràn đầy lệ quang, nhớ lại chưa lâu trước đó, nó vẫn là một Bạch Long thuần khiết!

Thế mà giờ đây lại biến thành một con... Hắc Bạch Long, nếu không phải thân thể thon dài luôn nhắc nhở hắn là rồng, e rằng hắn đã tự nghi ngờ bản thân là heo đốm mất rồi!

Ầm!

Một tiếng nổ vang như trời long đất lở từ trong Sơn Hà Đồ phát ra, không gian bên trong cuối cùng cũng ổn định lại!

Sơn Hà Đồ trải qua Chu Khung luyện chế, giờ đây gia tốc thời gian tối đa đã đạt đến một ngàn lần, hơn nữa còn đang chậm rãi tăng lên!

Thực sự có thể xưng là một ngón tay vàng biến thái!

Chu Khung phát tay, trung tâm Sơn Hà Đồ hiện lên một trận pháp, bên trong đặt một bàn cờ vàng!

Lại phát tay thêm lần nữa, vị trí trung tâm xuất hiện một túp lều tranh, Phương Càn vốn đang tu luyện trong Thanh Long Đường của Thiên Ma Phong, trong nháy mắt đã xuất hiện bên trong túp lều!

Trong mắt Phương Càn thoáng hiện vẻ khiếp sợ!

Cùng Kỳ trong đầu hấn quả nhiên lại nổi điên!

“Sao có thể như thế được? Sao hấn có thể tu luyện nhanh đến vậy? Thực lực này e rằng đã sắp đạt đến Đại Thánh rồi, chẳng lẽ hấn thật sự là con cưng của Thiên Đạo...”

Chương 334 - Tu vi lại tăng lên 2

“Ma Giáo không nuôi kẻ vô dụng, trong vòng năm mươi năm nếu ngươi không thể đột phá đến Bán Thánh thì không cần phải sống nữa!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung xuyên thấu vào bên trong Sơn Hà Đồ!

“Tuân mệnh!” Phương Càn bên trong Sơn Hà Đồ cung kính đáp, trong mắt toát lên vẻ kiên quyết!

Trong vòng năm mươi năm, hẳn nhất định phải đột phá đến Bán Thánh!

Ý niệm của Chu Khung bắt đầu rút khỏi Sơn Hà Đồ, theo ý niệm của Chu Khung hoàn toàn rời đi, Bạch Long bên trong lập tức gào khóc thảm thiết!

“... Hu hu... Thân hình tuần mỹ của ta... Không còn nữa rồi! Sau này sẽ không còn long nữ nào yêu ta nữa... Hu hu hu...”

Tiếng kêu bi thương khiến Phương Càn phải ngẩng đầu nhìn lên!

Nói không ngoa, con rồng này, trông cũng na ná heo đốm thật!

Bên trong đại điện!

Tinh quang trong mắt Chu Khung lóe lên, nhờ việc luyện hóa Sơn Hà Đồ, hẳn đã có được một tia linh ngộ đối với Thời Gian pháp tắc, đồng thời thực lực cũng bắt đầu tăng tiến!

Rầm! Rầm! Rầm!

Trên người Chu Khung tỏa ra ma uy khủng khiếp, sát khí tanh nồng như muốn xuyên thủng cả bầu trời, khí thể nhanh chóng bành trướng, khuấy động không gian phía trên Thiên Ma Phong không ngừng vỡ vụn!

Tất cả sinh linh đang tham gia đại bỉ trong phạm vi trăm dặm xung quanh Thiên Ma Phong đều đồng loạt dừng lại, vẻ mặt kinh hãi nhìn về phía đỉnh Thiên Ma Phong ở đằng xa!

Dù cách xa đến vậy, bọn chúng vẫn có thể cảm nhận được nơi đó có một nhân vật cực kỳ đáng sợ đang tỏa ra sát khí nồng đậm đến mức khiến người ta kinh hồn bạt vía!

Trong lòng tất cả mọi người đều dâng lên một tia phỏng đoán!

Kẻ này, e rằng chính là Chu ma đầu được xưng tụng là đệ nhất yêu nghiệt Đông Vực!

Chẳng lẽ hắn ta lại đột phá!

Một số thế lực vẫn chưa chịu khuất phục Ma Giáo càng thêm hoảng sợ, suýt chút nữa đã ngã nhào xuống đất, chỉ trong nháy mắt vừa rồi, cỗ sát khí nồng nặc kia đã khiến bọn chúng cảm nhận được hơi thở của tử vong!

Cảm giác lúc này, chẳng khác nào một con kiến hôi đang đối mặt với một Ma đầu tuyệt thế, không có bất kỳ năng lực phản kháng nào, chỉ cần dám đối nghịch với đối phương, ngoài cái chết ra sẽ không còn kết cục nào khác!

“Đây chính là Chu ma đầu trong truyền thuyết sao? Thật đáng sợ! Làm sao có thể chống lại được đây?”

“Sát khí và ma khí thật khủng khiếp! Chẳng lẽ Chu ma đầu này sau này sẽ vượt qua cả Ma Tôn?”

Trần Hạo và Tây Môn Địa cũng lộ ra vẻ mặt âm trầm, đặc biệt là Trần Hạo!

Hắn có thể cảm nhận được, thực lực của Chu Khung hiện tại e rằng đã không còn cách Đại Thánh bao xa, tuy rất khó tin, nhưng đây lại là sự thật!

Trên bầu trời, Lý Trường Sinh nhìn về phía Thiên Ma Phong, đứng thẳng người, chấp tay cất cao giọng:

“Chúc mừng Giáo chủ đại nhân tu vi đại tiến, uy chấn thiên hạ, xưng bá chư thiên!”

Theo Lý Trường Sinh hét lớn, tất cả Ma Giáo chúng nhân đều dồn dập hô to:

“Chúc mừng Giáo chủ đại nhân tu vi đại tiến, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Chúc mừng Giáo chủ đại nhân tu vi đại tiến, xưng bá...”

Ngay cả đám đệ tử đến tham gia đại bỉ cũng đều cùng hô vang, trong mắt tràn đầy vẻ kiêu ngạo!

Chỉ có Trần Hạo nhỏ giọng lầm bầm:

“Tu vi cao, thiên phú tốt, bối cảnh mạnh, dung mạo tuấn tú, còn có một đám thủ hạ lợi hại lại biết nịnh bợ.”

Sao chuyện tốt gì Chu Khung cũng chiếm được vậy!

Thật bất công!

Mà lúc này trong đại điện, thực lực Chu Khung lại tăng lên một tầng, đạt đến Thánh Giả tam trọng!

Đồng thời bảng thuộc tính lại được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Thánh Giả tam trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tăng thứ tư, Tróc Tinh Nã Nguyệt, 《Ma》 《Ngôn》

Vật phẩm: Đạo Tặc Thiên Tôn Nhất Kích

Thẻ chất: Thương Khung Huyết Minh Thẻ (có thể dung hợp)

Bình khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Thánh Giả tam trọng, chưa đến hai tháng, thực lực bản thân lại tăng lên một tầng.

Đồng thời dòng chữ “có thể dung hợp” phía sau thẻ chất cũng nhắc nhở Chu Khung, nên mau chóng tìm kiếm thẻ chất đặc thù!

Nhưng chuyện này cứ giao cho thuộc hạ là được, ý nghĩa tồn tại của Ma Giáo chẳng phải là giúp hần giải quyết những việc vụn vặt hay sao, muốn leo lên đỉnh cao chư thiên, nhất định phải có thể lực của riêng mình!

Đối với những Thiên Vận chi tử cái gì cũng tự mình làm, Chu Khung chỉ muốn tặng cho bọn họ hai chữ!

Ngu xuẩn!

Ngồi trên Ma Long bảo tọa, Chu Khung chậm rãi nhắm mắt, tiếp tục lĩnh ngộ Thời Gian pháp tắc!

Thời Gian pháp tắc có thể coi là đỉnh cao nhất trong tất cả pháp tắc, nếu có thể lĩnh ngộ thông suốt, thực lực của hần sẽ lại tăng vọt một bậc!

Thời gian thấm thoát trôi qua, không biết đã qua bao lâu!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân vang lên bên ngoài Thiên Ma Điện, Lý Trường Sinh chậm rãi bước vào!

Chương 335 - Dê lại tới

Lão khom người hành lễ với Chu Khung đang ngồi trên bảo tọa:

“Thuộc hạ tham kiến Giáo chủ, Ma Giáo đại bi đã kết thúc, ba người đứng đầu đã được chọn ra.”

“Lần lượt là Lý Đông, Dương Vũ, Đồng Thiên, ba người bọn họ đang chờ ở bên ngoài!”

“Cho bọn họ vào!” Một giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp đại điện.

“Tuân mệnh!”

Lúc này bên ngoài đại điện, hai nam một nữ đang thấp thỏm chờ đợi, dùng ý niệm truyền âm trao đổi với nhau.

“Dương đại ca, huynh đã gặp qua Giáo chủ chưa? Nghe nói Giáo chủ rất anh tuấn, thậm chí có vị Thánh nữ của thánh địa nào đó còn nói Giáo chủ là đệ nhất mỹ nam tử Đông Vực đây!”

“Ta cũng chưa từng gặp mặt, nhưng Giáo chủ nhất định rất uy vũ, một mình trấn áp vạn vạn thiên kiều Đông Vực, thật là một nhân vật trâu bò!”

“Thật mong chờ, sắp được gặp rồi, Lý đại ca, huynh không mong chờ sao?” Đồng Thiên nhìn Trần Hạo vẫn luôn im lặng, nghi ngờ hỏi.

“Mong... Mong chờ chứ, chỉ là có chút kích động quá, không biết nên biểu đạt như thế nào...” Trần Hạo đang nghĩ ngợi về tương lai, đột nhiên nghe Đồng Thiên hỏi, giật mình đáp.

Lúc này, giọng nói của Lý Trường Sinh truyền đến: “Giáo chủ cho các người vào, mau vào đi!”

Ba người không dám do dự, nhanh chóng tiến vào đại điện, đến bên cạnh Lý Trường Sinh!

về phía phía Chu Khung đang ngồi trên cao, ba người nhanh chóng khom người hô:

“Thuộc hạ, Lý Đông, Dương Vũ, Đồng Thiển, tham kiến Giáo chủ!”

Đồng thời, cả ba ngẩng đầu nhìn về phía Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long, chỉ thấy một nam tử mặc Ma Thần chiến bào hiện ra trước mắt!

Ma điểm ngập trời, vẻ mặt lạnh lẽo, khí phách tỏa ra bốn phía, tựa như chỉ cần ngồi đó, hẳn đã có thể uy áp chư thiên vũ trụ!

Chu Khung trên ghế Ma Long chậm rãi mở mắt!

Rầm!

Lập tức, nhiệt độ trong toàn bộ Thiên Ma Điện như giảm xuống mấy chục độ, sát khí tanh máu vô tận khiến ba người cảm thấy lạnh thấu xương, trong mắt tất cả đều hiện ra một cảnh tượng!

Trong một mảnh thiên địa rộng lớn, một Ma Thần khủng khiếp khổng lồ, trên đỉnh đầu có hai sừng, cả người huyết hồng, đang lạnh lùng nhìn chằm chằm về phía bọn họ. Trên mặt đất thi thể la liệt khắp nơi, máu chảy thành sông, vô số oan hồn gào thét thảm thiết!

Ma Thần khủng khiếp đứng giữa tàn thi huyết hà, ánh mắt lộ ra bá đạo vô tận, tựa như mọi thứ trên thế gian này đều không lọt nổi vào mắt hắn!

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tiếp ba tiếng động nặng nề vang lên!

Ánh mắt ba người khôi phục thanh minh, nhìn về phía đại điện, tất cả đều quỳ một gối xuống!

Ánh mắt nhìn Chu Khung tràn đầy sợ hãi và kính nể!

Sự khủng khiếp của Giáo chủ, vượt xa nhận thức của bọn họ!

Còn Trần Hạo, nỗi khiếp sợ sâu trong mắt càng đạt đến đỉnh điểm, hắn mới ra khỏi chiến trường Thiên Kiêu được bao lâu, đối phương lại khiến hắn rơi vào trạng thái không thể phản kháng!

E rằng lúc này Chu Khung muốn giết hắn, chỉ cần một ánh mắt là đủ!

Lúc này, Chu Khung nhìn ba người phía dưới, nói đúng ra là đang nhìn Lý Đông, khóe miệng nở nụ cười tà dị!

Dê béo lại tới!

Lại còn tự mình chạy đến!

Tuy lúc này, hình dạng của Lý Đông không còn chút liên quan nào đến Trần Hạo, bất luận là khí tức hay tu vi, thậm chí ngay cả linh hồn dường như cũng có chút biến hóa.

Nhưng Thiên Vận chi khí hư ảo trên đỉnh đầu hắn đã sớm bại lộ thân phận!

Vậy mà lại dám chủ động tham gia thi đấu Ma Giáo, chắc là muốn trà trộn vào tầng lớp cao của Ma Giáo, tiếp cận ta, sau đó cứu con hồ ly kia ra ngoài!

Thật là giáo hoạt, lại còn là phân thân, xem ra vẫn là phải lột thêm ít lông dê!

“Không tệ, đều có thể bồi dưỡng, đặc biệt là Lý Đông, bản tọa cảm thấy thiên phú của ngươi không tệ, có thể bồi dưỡng

trọng điểm!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền vào tai mọi người.

“Vâng!” Lý Trường Sinh cung kính đáp.

“Đa tạ Giáo chủ khích lệ!” Ba người lập tức kích động đồng thanh.

Đặc biệt là Trần Hạo, trong mắt tràn ngập vui mừng, hẳn không cho rằng Chu Khung đã phát hiện ra mình, phân thân này, hẳn thậm chí đã thay đổi cả linh hồn, tuy rằng phải chịu đựng nỗi đau đớn khó có thể tưởng tượng!

Nhưng xem ra hiệu quả rất tốt, ít nhất Chu Khung cũng chưa phát hiện ra, hơn nữa còn rất thưởng thức hẳn, điều này đồng nghĩa với việc cơ hội cứu sư muội của hắn sẽ tăng lên rất nhiều!

Nhìn Trần Hạo đang lộ vẻ hưng phấn phía dưới, nụ cười trên khóe miệng Chu Khung càng thêm sâu!

“Các người lui xuống đi, Lý Trường Sinh ở lại!” Chu Khung lại lạnh lùng lên tiếng.

“Tuân mệnh!” Ba người đứng dậy thi lễ, chậm rãi lui ra khỏi đại điện!

Bên ngoài, Trần Hạo vẫn còn đang hưng phấn, hai người còn lại vội vàng chúc mừng hắn!

“Chúc mừng Lý huynh, được Giáo chủ đích thân khen ngợi, tương lai tiền đồ vô lượng, sau này mong huynh chiếu cố đệ nhiều hơn!”

“Lý đại ca, nghe nói huynh được phân đến thành Huyền Dương làm Đốc chủ, ta cũng cách đó không xa, sau này sẽ thường xuyên qua lại thăm huynh!”

Chương 336 - Trần Hạo hối lộ Lý Trường Sinh 1

Trần Hạo gật đầu, tùy ý đáp lại vài câu, tâm tư đã sớm bay xa, hẳn đến đây không phải để làm Đốc chủ, nhất định phải nghĩ cách nhanh chóng nâng cao địa vị của mình, tốt nhất là có thể ở lại tổng đàn!

Như vậy mới có thể có nhiều cơ hội tiếp xúc với Chu Khung hơn!

Báo thù hẳn không nghĩ tới nữa, chỉ cần có thể cứu được sư muội là đủ rồi!

Lúc này, trong Thiên Ma Điện...

Lý Trường Sinh có phần nghi hoặc, không biết Giáo chủ nhà mình vì sao lại muốn giữ hẳn lại!

“Nói rõ tình hình của Lý Đông cho ta nghe!” Chu Khung nhìn Lý Trường Sinh, trầm giọng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, Lý Đông kia tự xưng là tán tu Đông Vực, từng có chút cơ duyên mới tu luyện đến cảnh giới như hiện tại, đi cùng hẳn còn có một người tên là Thượng Quan Vân, thực lực không tệ, hai người là huynh đệ sinh tử!” Lý Trường Sinh vội đáp.

Lý Trường Sinh cũng phát hiện ra điểm bất thường, Giáo chủ nhà mình rất ít khi chú ý đến những chuyện như thế này, một khi đã chú ý, ắt hẳn là có kẻ sắp mất mạng!

Tán tu Đông Vực, còn mang theo bạn đồng hành!

Che giấu kỹ như vậy, đáng tiếc, ai bảo Thiên Vận chi khí của hần ta không thể che giấu chứ!

“Hần chính là Trần Hạo!” Giọng nói lạnh băng của Chu Khung truyền vào tai Lý Trường Sinh!

Trần Hạo?

Lý Trường Sinh lập tức phản ứng lại, thân là cao tăng Ma Giáo, đương nhiên hần biết chuyện của Trần Hạo!

Đây chính là con dê béo nhất trên chiến trường Thiên Kiêu của Ma Giáo bọn họ!

Ngay cả việc hần có thể đột phá nhanh như vậy, Trần Hạo cũng có công lao rất lớn, hơn nữa hiện giờ sư muội của đôi phương vẫn còn trong Sơn Hà Đồ của Giáo chủ!

Hần đến đây làm gì? Tìm Giáo chủ báo thù?

Nếu đã biết hần là Trần Hạo, vì sao lúc này Giáo chủ không giết hần?

Vật lông dê!

Lý Trường Sinh bỗng chốc hiểu rõ suy nghĩ của Chu Khung, dù sao đây cũng là một con dê béo!

“Giáo chủ, vậy phải làm thế nào ạ?” Lý Trường Sinh nhìn Chu Khung, khom người hỏi, trong lòng tuy đã có chút suy đoán!

“Trần Hạo lần này đến đây chắc chắn là muốn cứu sư muội của hần, như vậy thì phải tiếp xúc với bốn tọa, người có thể dùng chút thủ đoạn để đề bạt chức vị trong giáo cho hần.”

“Lấy cớ là ban thưởng bảo vật, bí pháp, đến khi cảm thấy đã vơ vét không còn gì nữa, thì giết hần đi!”

“Tuân mệnh!” Lý Trường Sinh cúi người, cung kính đáp.

Ý tứ rất rõ ràng, chính là để cho đối phương hồi lộ mình để đối lấy chức vị, chỉ cần cảm thấy đối phương đã bị vết sạch, liền ra tay giết chết!

“Giáo chủ, vậy Thượng Quan Vân phải xử lý thế nào?”

“Giết!” Chu Khung lạnh lùng nói.

“Tuân mệnh!”

Lý Trường Sinh khom người đáp, chậm rãi lui ra khỏi đại điện.

Còn về việc Thượng Quan Vân có vô tội hay không, hay là bị Trần Hạo vô tình dẫn đến, căn bản không nằm trong phạm vi suy nghĩ của bọn họ!

Từ khi hắn ta xuất hiện cùng với Trần Hạo, đã định trước kết cục phải chết!...

Ra khỏi đại điện, Lý Trường Sinh trở về Thanh Long đường, vỗ tay một cái, Đào Si lập tức xuất hiện trước mặt hắn!

Đào Si và Tiền Ngọc Kỳ đều là tâm phúc mà Lý Trường Sinh mang đến từ hạ giới, tu vi hiện tại đều là Bán Thánh thất trọng, đảm nhiệm chức Phó đường chủ Thanh Long đường!

“Đường chủ!” Đào Si chấp tay, cung kính hành lễ.

“Người đi rải tin tức, cứ nói đám người Đà chủ phái ngoài muốn ở lại tổng đàn thì phải thông qua ta, hơn nữa còn có cơ hội thăng chức!”

“Nhớ kỹ, chuyện này phải để cho tên Lý Đông mới gia nhập kia biết được, làm kín đáo một chút, đừng để hắn nghi ngờ là người cố tình tiết lộ cho hắn...!”

“Vâng!” Đào Si cung kính đáp, sau đó lui xuống.

Mà Trần Hạo ở bên ngoài, làm sao biết được âm mưu vật lông dê đang nhắm vào mình!

Tây Môn Địa càng không biết, bản thân hắn vốn có thể không bị bại lộ, lại bởi vì tiếp xúc với Trần Hạo mà bị Ma Giáo phán tử hình!

Dưới Thiên Ma phong có một bình đài, xung quanh tọa lạc ngàn vạn viện tử, đều là nơi ở của các đệ tử Ma Giáo sắp bị phái đi!

Bản đồ thế lực Ma Giáo giờ đây đã mở rộng vô cùng khủng khiếp, chức vị Đà chủ có đến cả vạn người, Hương chủ cấp thấp hơn nữa càng nhiều không đếm xuể!

Trong một tiểu viện, Trần Hạo ngồi trên ghế đá, đầu óc nhanh chóng xoay chuyển, tìm cách ở lại tổng đàn Ma Giáo!

Hắn không giống những kẻ khác, có kẻ thích bị phái đi, dù sao cũng được làm thổ hoàng đế một phương!

Nhưng mục đích của Trần Hạo không giống bọn chúng!

Đang lúc Trần Hạo chưa biết làm sao, bỗng nhiên nghe thấy tiếng nói chuyện từ tiểu viện bên cạnh truyền đến!

Giọng nói tuy mơ hồ, nhưng hắn lại nghe rõ được mấy chữ!

Tặng lễ, ở lại tổng đàn, Thanh Long đường!

Trần Hạo lập tức vận công pháp, ẩn giấu khí tức, bay đến góc tiểu viện, cẩn thận nghe ngóng cuộc trò chuyện bên cạnh!

“Trương huynh, lời huynh nói là thật sao? Thật sự có thể ở lại tổng đàn?”

Chương 337 - Trần Hạo hồi lộ Lý Trường Sinh 2

“Đương nhiên là thật, ta lừa ngươi làm gì. Trước kia ta chỉ cần tặng Lý đường chủ một món binh khí Thánh cấp, đã có cơ hội lưu nhiệm tại tổng đàn!”

“Ngươi còn không tin, hiện giờ Trương huynh đã là tâm phúc của Đạo phó đường chủ, nói với ngươi tất là vì muốn tốt cho ngươi. Muốn có phát triển tốt hơn, đương nhiên phải ở lại tổng đàn!”

“Nhưng Trương huynh, tiểu đệ chỉ có chút bí pháp, không biết Lý đường chủ có cần không?”

“Yên tâm, chỉ cần là bảo bối, Lý đường chủ đều muốn. Năng lực, không chừng vui vẻ cho ngươi làm Quản sự áo tím, coi như ngươi phát tài rồi!”

“Đa tạ Trương huynh, món binh khí Bán Thánh cấp này, xem như lễ vật gặp mặt, xin huynh nhận lấy...”

Lời qua tiếng lại lọt vào tai Trần Hạo, khiến hắn sáng mắt, thật đúng là muốn gì được nấy!

Chuyện vốn tưởng như nan giải, vậy mà lại có cách giải quyết!

Thanh Long đường, Lý Trường Sinh, không ngờ lại là kẻ tham lam của đứt lốt, thật là cho mình cơ hội tốt!

Trần Hạo không dám chần chừ, ngày mai là đến hạn bị phái đi, hôm nay nhất định phải nắm lấy cơ hội.

Thân hình hắn lóe lên, biến mất khỏi tiểu viện, bay thẳng đến Thanh Long đường!

Tin tức đến bất ngờ khiến Trần Hạo mừng rỡ, hoàn toàn không để ý, tại sao chuyện bí mật như vậy, lại bị người ta dùng lời nói ra, mà không phải truyền âm?

Trần Hạo vừa đi không lâu, một bóng người xuất hiện trong tiểu viện bên cạnh. Hắn ta mặc áo bào đen, sau lưng đeo trường đao, chính là Dao Si!

Mấy người trong viện vội vàng đứng dậy, cung kính hành lễ:

“Tham kiến Dao đại nhân!”

“Ừm, làm tốt lắm, cứ tiếp tục như vậy, đừng để lộ sơ hở!”

“Vâng!”

Dao Si biến mất khỏi tiểu viện, những người còn lại tiếp tục nói chuyện, tựa như chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Phía đông Thiên Ma phong có một góc núi, trên đó tọa lạc một tòa cung điện nguy nga tráng lệ, đây chính là Thanh Long đường, nơi ở của Đường chủ Lý Trường Sinh!

Trần Hạo bay đến trước Thanh Long đại điện, bị hai tên thị vệ chặn lại. Tuy hiện tại Trần Hạo là đệ nhất đại tử, lại còn giữ chức Đà chủ, nhưng Thanh Long đại điện không phải ai cũng có thể tự tiện ra vào!

Ít nhất cũng phải là Phó đường chủ như Tiền Ngọc Tề, Dao Si, hoặc là các Đường chủ, Ma Vương khác mới được phép trực tiếp tiến vào!

“Hai vị đại nhân, tại hạ Lý Đông, cầu kiến Đường chủ đại nhân.” Trần Hạo nhỏ giọng nói với hai tên thị vệ.

Hắn vội vàng lấy từ trong ngực ra hai cái túi trữ vật, bên trong mỗi túi chứa một vụn Tiên thạch, nhét vào tay hai người.

Hai tên thị vệ nhận lấy túi trữ vật, một tên lạnh lùng nói:

“Chờ ta vào bẩm báo, Đường chủ đại nhân có gặp hay không, còn phải xem quyết định của ngài ấy!”

“Vâng vâng vâng, đa tạ đại nhân!” Trần Hạo vội vàng đáp, tuy hai tên thị vệ chỉ là tu vi Đại La đỉnh phong, nhưng ai bảo trước cửa vương phủ đều là quan to chứ!

Trong đại điện, Lý Trường Sinh đang xử lý công văn từ các nơi gửi đến. Dưới trướng Thanh Long đường có hàng ngàn phân đà, một số chuyện quan trọng đều cần hắn tự mình quyết định!

Lúc này, một tên thị vệ đi vào, cung kính bẩm báo:

“Bẩm Đường chủ, Lý Đông Cầu - kẻ đứng đầu đại hội xin cầu kiến, còn trả cho hai huynh đệ mỗi người một vụn tiên thạch!”

Trong mắt Lý Trường Sinh lóe lên một tia sáng!

Một vụn tiên thạch?

Trần Hạo này xem ra còn béo bở hơn trong tưởng tượng!

Xem ra ở chiến trường Thiên Kiêu, Giáo chủ vẫn là chưa vật lòng hẳn ta đủ nhỉ!

“Cho hắn vào đây, tiên thạch hai người cứ giữ lấy đi!” Lý Trường Sinh đặt vật trong tay xuống, trầm giọng nói.

“Đa tạ Đường chủ!” Thị vệ cung kính đáp, trên mặt lộ vẻ vui mừng, chậm rãi lui khỏi đại điện.

Thị vệ lui khỏi đại điện, nhìn Trần Hạo đang thấp thỏm chờ đợi, lạnh lùng nói: “Đường chủ cho người vào!”

Trần Hạo vội vàng cảm tạ hai tiếng, nhanh chóng bước vào trong đại điện. Vừa vào trong, nhìn thấy Lý Trường Sinh đang ngồi trên cao, hần vội vàng khom người:

“Thuộc hạ Lý Đông, bái kiến Đường chủ!”

“Có chuyện gì?”

“Bẩm Đường chủ, giai đoạn trước thuộc hạ có đi thám hiểm một bí cảnh, tình cờ được một bộ công pháp. Đáng tiếc phương pháp tu luyện quá mức hà khắc, thuộc hạ không cách nào tu luyện, nên muốn dâng lên cho Đường chủ xem qua!” Trần Hạo cung kính nói, nhanh chóng lấy từ trong ngực ra một khối ngọc phù, dâng lên cho Lý Trường Sinh!

Nhìn ngọc phù trong tay, Lý Trường Sinh lập tức dùng thần thức dò xét vào bên trong!

Vạn Long Tinh Thể Công: Có thể tu tập lực lượng tinh tú, nhanh chóng cường hóa thể chất, người tu luyện đến cảnh giới đại thành, có thể một quyền đánh nát một vì sao!

Công pháp cấp bậc Đại Thánh!

“Thuộc hạ cảm thấy bộ công pháp này thích hợp với Đường chủ hơn, bằng lòng dâng cho ngài!” Trần Hạo thấy ánh mắt hứng thú của Lý Trường Sinh, vội vàng nói.

Bốp!

Ầm!!!

Lý Trường Sinh đột nhiên vỗ mạnh xuống bàn, toàn bộ Thanh Long đại điện lập tức bị uy áp của hần bao phủ!

Chương 338 - Vạn Quỷ Phê Hồn Thể

Với tu vi Thánh Giả cảnh hiện tại của Lý Trường Sinh, há là phân thân của Trần Hạo có thể ngăn cản. Hắn lập tức cảm thấy như có một ngọn núi lớn đè nặng lên người!

Ngũ tạng lục phủ đều bị chấn động đến lệch vị trí!

“Ngươi dám hối lộ bốn tọa?!” Giọng nói lạnh lùng của Lý Trường Sinh truyền vào tai Trần Hạo!

Ầm!!!

Trần Hạo tức khắc choáng váng. Chuyện gì đang xảy ra? Chẳng lẽ hắn nghe nhầm? Lý Trường Sinh không nhận hối lộ sao?!

Vậy chẳng phải hắn tự chui đầu vào rọ rồi ư?!

Phải làm sao đây? Phải làm sao đây?

Chẳng lẽ kế hoạch còn chưa kịp thực hiện đã chết ở đây rồi sao?!

Ngay khi đầu óc Trần Hạo trống rỗng, không biết phải làm sao thì Lý Trường Sinh lại lạnh lùng nói:

“Nghe nói ngươi cho mỗi tên thị vệ ở ngoài cửa một vạn tiên thạch?”

Vút!!!

Trong mắt Trần Hạo lóe lên một tia sáng, hắn bỗng nhiên hiểu ra. Lý Trường Sinh không phải không nhận hối lộ, mà là khinh miệt số đồ hắn hối lộ quá ít!

Mẹ nó!

Sớm biết thế đã không cho hai tên thị vệ kia nhiều tiên thạch như vậy!

“Đường chủ, vật kia chỉ là một trong số những thứ mà thuộc hạ tìm được, còn có...” Trần Hạo cắn răng nói, hấn sợ nếu nói chậm sẽ bị uy áp của Lý Trường Sinh ép chết!

Àm!!!

Uy áp bao phủ toàn bộ Thanh Long đại điện bỗng nhiên biến mất!

Trần Hạo thở phào nhẹ nhõm, sau đó dưới ánh mắt lạnh lùng của Lý Trường Sinh, hấn vội vàng lấy ra một vài món đồ...

Một canh giờ sau, Trần Hạo chậm rãi bước ra khỏi Thanh Long đại điện!

Ánh mắt hấn thoáng hiện vẻ đau lòng!

Ma Giáo này quả thật nham hiểm, trên đến Giáo chủ Chu Khung, dưới đến đám đường chủ đệ tử, chẳng có kẻ nào là hạng tốt lành!

Nhưng may mắn thay, tuy mất đi một số công pháp, bí pháp, nhưng cuối cùng hấn cũng được ở lại tổng đàn Ma Giáo!

Sau này, hấn sẽ tìm cơ hội để thăng vị, biết đâu chẳng bao lâu nữa, có thể tiếp cận Chu Khung, cứu sư muội của mình!

Bên trong Thanh Long điện, Lý Trường Sinh nhìn mấy bộ công pháp trên tay, ánh mắt thoáng hiện vẻ thú vị!

Xem ra, lông dê trên người Trần Hạo vẫn còn có thể vật tiếp!

Chờ thêm một thời gian rồi giết hấn cũng chưa muộn!...

Nơi xa xôi của Bắc Cương có một sơn cốc không lồ, quanh năm âm khí u ám bao phủ!

Đây chính là sào huyệt của Tinh Quỷ tộc, một thế lực cấp bậc Bán Thánh!

Dựa vào thực lực không tầm thường, cũng chẳng có kẻ nào dám trêu chọc!

Lúc này, trong một động đá vôi rộng lớn ở trung tâm sơn cốc, một thiếu niên nam tử ngồi trong huyết trì, oan hồn vờn quanh, trông thật đáng sợ!

Trên không trung, năm sinh linh tỏa ra khí tức cường đại đang trao đổi với nhau!

“Lão Tam, khi nào thì có thể triệt để kích phát?” Thân hình đứng đầu chậm rãi lên tiếng.

“Đại ca, còn cần khoảng năm năm nữa... Ta đã cố gắng hết sức rồi!”

“Khụ khụ... Lão Tam... Năm năm lâu quá, đại quân Ma Giáo sắp kéo đến, chúng ta căn bản không thể chèo chống, khụ khụ...!” Một bóng người khác vừa ho khan vừa trầm giọng nói.

“Ma Giáo kia lợi hại đến vậy sao? Nhị ca, huynh là cường giả Thánh Giả cảnh, sao lại bị thương?” Bóng người thứ tư lên tiếng, giọng nói đầy vẻ nghi hoặc.

“Ta đến dò la tin tức đại quân Ma Giáo, suýt nữa bỏ mạng, tên Đại tổng quản Ma Giáo Liên Sinh kia thật đáng sợ, chỉ một kiếm, suýt nữa chém ta thành hai nửa... Khụ khụ...!”

Thân hình vừa dứt lời, thân thể vẫn còn run rẩy, dường như chỉ cần nhắc đến danh tính đối phương, hãn ta đã kinh hãi!

Trong hư không tĩnh lặng hồi lâu!

Giọng nói đứng đầu lại vang lên: “Lão Tam, hãy tăng tốc, ước vạn năm qua, tộc ta rốt cuộc cũng xuất hiện một Vạn Quỷ Phệ Hồn Thể, nhất định phải thức tỉnh thể chất của Nam nhi!”

“Gần đây, các người không cần ra ngoài hoạt động, ngày Nam nhi thức tỉnh thể chất, chắc chắn sẽ làm chấn động Dương Châu, e rằng các vị Thánh chủ Ma đạo sẽ tranh nhau thu nhận hẳn làm đồ đệ!”

“Lão Tứ, người hãy ra ngoài bắt thêm sinh linh hồn phách, oan hồn càng nhiều, tốc độ thức tỉnh thể chất của Nam nhi càng nhanh!”

“Vâng!”

Mấy bóng người đồng thanh đáp, nhìn thiếu niên đang tu luyện phía dưới, ánh mắt tràn đầy mong đợi, hy vọng của Tinh Quỷ tộc đều đặt hết vào người hẳn!

Vèo! Vèo! Vèo!

Mấy đạo thân hình lần lượt biến mất trong hang động!

Tại một quán trọ ở thành trì biên giới Bắc Cương, chuông quầy khẽ gõ cửa một gian phòng!

Hắn chậm rãi bước vào!

Bên trong phòng, một người áo đen, mặt nạ bạc đang ngồi, chính là Huyền Nhất!

Chuông quầy cung kính nói: “Thuộc hạ bái kiến Thủ tọa!”

“Thuộc hạ đã điều tra được, kẻ đánh lén Đại tổng quản hôm đó chính là người của Tinh Quỷ tộc. Gần đây, Tinh Quỷ tộc đang bắt giữ một lượng lớn sinh linh hồn phách, dường như đang âm mưu điều gì đó!”

“Sau khi tra hỏi hồn phách của một số tộc nhân, thuộc hạ được biết, tộc bọn chúng xuất hiện một tuyệt thể thiên tài,

nhưng nguyên nhân bắt giữ sinh linh hồn phách thì bọn chúng không biết!”

Chương 339 - Địch Hóa Lưu

Thiên Vận chi tử 1

Huyền Nhất trầm tư!

Đánh lén Đại tổng quản, thiên tài, hành động kỳ lạ!

Xem ra Tinh Quỷ tộc này quả nhiên ẩn giấu bí mật gì đó, chẳng lẽ là...!

“Triệu tập Huyền Tam, Huyền Tứ, Huyền Ngũ, ba trăm Huyền Vệ, dụ một tên cao tăng Tinh Quỷ tộc ra đây cho ta!”

“Vâng!” Chương quỳ cung kính đáp, rồi lui khỏi phòng!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong một khu rừng rậm, một đám người Tinh Quỷ tộc đang bay nhanh như chớp, trong tay mỗi tên đều cầm một quả cầu khổng lồ, bên trong vô số oan hồn gào thét, đủ mọi chủng tộc!

Kẻ cầm đầu là một lão già gầy gò, toàn thân quỷ khí âm trầm, chính là Tứ trưởng lão của Tinh Quỷ tộc!

Lúc này, trong mắt lão ta thoáng vẻ nghi hoặc, hai ngày nay, tộc nhân được phái đi bắt sinh linh liên tục mất tích, hoàn toàn không biết là ai ra tay, nên lão mới tự mình dẫn đội!

Bỗng nhiên, Tứ trưởng lão Tinh Quỷ tộc dừng lại, phát tay, đồng đảo tộc nhân phía sau cũng đồng loạt dừng lại!

Lão nhìn xung quanh, trầm giọng nói: “Kẻ nào!?”

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Chỉ trong nháy mắt, xung quanh xuất hiện mấy trăm người áo đen, trên mặt đều đeo mặt nạ bạc, bao vây toàn bộ Tinh Quỷ tộc!

Tứ trưởng lão Tinh Quỷ tộc nhìn về phía nam tử cầm đầu, tuy đối phương đeo mặt nạ, không nhìn thấy dung mạo, nhưng tu vi lại không hề che giấu!

Bán Thánh thập trọng!

Huyền Nhất thân là thủ tọa tứ bộ Ma Giáo, bất luận tu vi hay thiên phú đều thuộc hàng nhất đẳng, lại thêm công pháp tu luyện lợi hại, lúc này thực lực thậm chí sắp đột phá đến Thánh Giả!

“Các hạ là người phương nào, vì sao lại ngăn cản chúng ta!” Sắc mặt Tứ trưởng lão Tinh Quỷ tộc vô cùng khó coi, xem ra những tên Tinh Quỷ tộc tử vong trước kia chắc chắn là do đối phương gây nên!

Chẳng lẽ là nhân sĩ chính đạo, nhìn không được bọn họ liên tục đồ sát sinh linh, thu thập hồn phách, nên đến đây hành hiệp trượng nghĩa!?

Huyền Nhất không thềm nhiều lời, phát tay, đệ tử Huyền Bộ lập tức xông về phía đám người Tinh Quỷ tộc!

Đồng thời, Huyền Nhất rút trường đao, trường đao lóe sáng khủng khiếp, mang theo vô tận huyết sát cùng khí tức âm u, chém thẳng về phía Tứ trưởng lão Tinh Quỷ tộc!

Mẹ kiếp!

Nhìn Huyền Nhất cùng đám người Huyền bộ lao tới, Tứ trưởng lão mặt mày ngơ ngác!

Ngươi có biết võ đức là gì không, nói đánh là đánh!

Ít nhất cũng phải nói cho ta biết lý do chứ!

Nhưng lão không dám chần chừ nữa, hét lớn: “Tất cả đệ tử Tinh Quỷ tộc nghe lệnh, liều mạng xông ra ngoài cho ta!”

Lão cũng nhanh chóng lấy ra một đôi thiết trảo đeo vào tay, đỡ lấy trường đao đang chém tới!

Keng!!!

Ầm!!!

Tiếng nổ vang trời, không gian như bị xé rách bởi công kích khủng khiếp, vô số đại thụ trong bán kính mười dặm xung quanh đều bị chấn gãy!

A...!

Trên không trung, Huyền Nhất tay cầm trường đao, đứng hiên ngang. Tứ trưởng lão đối diện thì ôm lấy cánh tay đã đứt lìa, nhìn Huyền Nhất với vẻ mặt dữ tợn!

Đối phương chỉ một đao đã chém đứt một cánh tay của lão, đây rốt cuộc là nhân vật kinh khủng cỡ nào!

Phải biết, lão thân là Tứ trưởng lão Tinh Quỷ tộc, cũng có tu vi Bán Thánh thập trọng!

Cùng là tu vi Bán Thánh thập trọng, vậy mà lão lại không đỡ nổi một đao của đối phương, nhìn binh khí Thiết Thủ đã vỡ vụn của mình, rồi lại nhìn trường đao trong tay đối phương, Tứ trưởng lão như nhận ra điều gì, thất thanh kêu lên:

“Binh khí cấp Thánh Giả đỉnh phong!”

Trường đao trong tay đối phương rõ ràng là binh khí cấp Thánh Giả đỉnh phong, hấn rốt cuộc là người của thế lực nào, chẳng lẽ là thế lực Tôn Giả?

Nhìn vẻ mặt kinh hãi của Tứ trưởng lão Tinh Quỷ tộc, Huyền Nhất lại lộ ra vẻ khinh thường, loại binh khí này, trong

kho hàng của Ma Giáo chất đống, chỉ cần là cao tầng, muốn lấy bao nhiêu cũng được!

Huyền Nhất nào biết, ở Bán Thánh cảnh đã có thể sử dụng binh khí Thánh Giả đỉnh phong, cho dù là ở Đông Vực cũng được xem là thế lực vô cùng giàu có!

Lúc này, tiếng kêu thảm thiết của Tinh Quỷ tộc từ dưới rừng rậm vọng lên càng lúc càng thê lương, thậm chí còn xen lẫn cả tiếng cầu xin tha mạng!

Tứ trưởng lão lập tức nhìn xuống, nhất thời tròng lớn hai mắt, chỉ thấy thi thể la liệt khắp nơi, tất cả đều là tộc nhân của lão!

Mà đám địch nhân đối diện vậy mà lại không một ai thương vong!

Chuyện này thật khác thường, đám người lão mang đến đều là tinh anh của Tinh Quỷ tộc, kẻ nào cũng có tu vi Đại La trở lên!

Tứ trưởng lão lại đưa mắt nhìn về phía ba trăm Huyền Vệ, trong mắt lập tức lộ vẻ khó tin!

Ba trăm Huyền Vệ, mỗi người đều là Bán Thánh cảnh, đây rốt cuộc là thế lực nào?

Ngay khi Tứ trưởng lão còn đang kinh ngạc suy tư,

Huyền Nhất lại vung đao chém xuống, huyết quang bùng lên, sát ý ngập trời bao phủ lấy lão!

“Thiên Địa Nhất Dao Trảm!”

Tứ trưởng lão lập tức cảm nhận được bản thân bị khóa chặt, căn bản không thể trốn thoát, vội vàng gầm lên một tiếng:

Chương 340 - Định Hóa Lưu

Thiên Vận chi tử 2

“Khô Lâu Nhất Kích!”

Chỉ trong nháy mắt, trên người Tứ trưởng lão hiện ra một bộ xương không lồ màu đen, gào thét lao về phía Huyền Nhất!

Rầm! Rầm! Rầm!

Va chạm kinh thiên động địa lần nữa nổ ra, tất cả Huyền Bộ đệ tử phía dưới đều nhanh chóng né tránh, còn những tên Tinh Quỷ tộc còn sót lại trực tiếp bị dư âm chấn thành bột mịn!

Một lúc lâu sau, bụi mù tan đi, Huyền Nhất thu đao, ung dung đứng đó!

Tứ trưởng lão đối diện lại nằm gục trong vũng máu, thân thể suýt chút nữa bị chém làm đôi, đó là do Huyền Nhất đã nương tay!

Huyền Nhất vung tay, trực tiếp hút Tứ trưởng lão lại, một tay ấn lên đầu lão, ma khí đáng sợ bao phủ lấy lão!

Thiên Ma Phệ Hồn!

“A... A... A... A...”

Tứ trưởng lão vốn đã rơi vào trạng thái mê man lại điên cuồng gào thét, đau đớn đến cực điểm!

Tinh Quỷ tộc vốn tu luyện hồn phách, bí pháp sưu hồn này đối với bọn chúng mà nói, nỗi đau đớn còn tăng lên gấp bội!

Nửa nén hương sau,

Rầm!

Huyền Nhất trực tiếp bóp nát Tứ trưởng lão thành tro bụi, trong mắt lóe lên tinh quang, khóe miệng nhếch lên một nụ cười!

Quả nhiên như hần đoán, thể chất đặc thù đã xuất hiện!

Hần phát tay, đám người Ma Giáo lập tức biến mất, rừng cây lại khôi phục như thường, tựa như chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Tinh Quỷ tộc sau này cũng phái người điều tra, nhưng không thu hoạch được gì, chỉ đành cho rằng là có cao thủ đi ngang qua ra tay trượng nghĩa!

Chuyện cứ thế trôi vào quên lãng...

Một bên khác, tông đàn Ma Giáo, trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên bảo tọa Ma Long, chậm rãi mở mắt. Huyền Nhất, thân khoác áo bào đen, mặt nạ bạc che khuất dung nhan, đang quỳ một gối phía dưới!

“Khởi bẩm Giáo chủ, biên giới Bắc Cương phát hiện một sinh linh sở hữu thể chất đặc thù - Vạn Quỷ Phệ Hồn Thể!”

Dứt lời, Huyền Nhất thuật lại đại khái tình hình của Tinh Quỷ tộc.

Vạn Quỷ Phệ Hồn Thể!

Trong mắt Chu Khung lộ vẻ trầm ngâm. Từ khi đến thế giới này, đây là sinh linh đầu tiên hần gặp sở hữu thể chất đặc thù, thật thú vị!

“Hệ thống, Vạn Quỷ Phệ Hồn Thể này thuộc đẳng cấp nào?”

“Đỉnh, đang kiểm tra... Vạn Quỷ Phệ Hồn Thể thuộc hàng ngũ đỉnh tiêm trong chư thiên vạn giới, có thể tiến hóa thành

Vạn Quỷ Chi Tô Thẻ nhất đẳng!”

“Phương pháp như sau:...!”

Nhìn phương pháp Hệ thống cung cấp, ánh mắt Chu Khung lóe sáng, có thể thực hiện!

“Không cần can thiệp vào hành động của Tinh Quỷ tộc nữa, bọn Liên Sinh cũng tạm thời chưa cần công kích nơi đó.”

“Nhưng phải giám sát chúng cẩn thận, nếu dám rời khỏi Tinh Nguyệt Cốc vạn dặm, giết sạch!”

“Tuân mệnh!” Huyền Nhất cung kính đáp, thân hình lập tức biến mất khỏi đại điện.

Huyền Nhất vừa rời đi không lâu, một bóng đen từ bên ngoài đại điện lao vút vào!

“Lão đại, ta mang bảo bối tốt đến cho ngài đây!”

Chu Khung đưa mắt nhìn, chỉ thấy Đại Bạch ngậm một hộp gấm, lao như bay vào trong, về mặt đầy phấn khích.

Chu Khung đưa tay phát nhẹ về phía Đại Bạch!

Vù...

Trong hư không bỗng dâng lên từng gợn sóng, Đại Bạch đang lao vun vút bỗng chốc bị đẩy lùi về phía sau, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh hãi!

Cảnh tượng này hết như đoạn phim tua ngược!

Thời Gian pháp tắc!

Đây chính là Thời Gian pháp tắc mà Chu Khung lĩnh ngộ được. Tuy chỉ là một phần nhỏ, nhưng uy lực thực chiến lại vô cùng lớn!

Không chế dòng chảy thời gian, quả là năng lực đáng sợ!

Bịch!

Chu Khung còn đang trầm tư về Thời Gian pháp tắc, Đại Bạch đã lại xông vào, dâng hộp gấm trong miệng lên.

Nó vui vẻ nói: “Lão đại, đây là bảo bối ta vất vả ba ngày mới cướp... à nhầm, nhặt được!”

Chu Khung không để ý đến hộp gấm, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Đại Bạch, khiến nó dựng cả lông mao lên, mãi một lúc sau mới chịu thu hồi tầm mắt.

Vừa rồi hấn căn bản chưa giải trừ Thời Gian pháp tắc!

Vậy mà Đại Bạch lại có thể phá giải

Xem ra năng lực của Đại Bạch còn lợi hại hơn bốn tọa nghĩ, ngay cả Thời Gian pháp tắc không thể không chế được nó!

Khai Thiên Thần Thú, khai thiên kia!

Chu Khung không nghĩ ngợi thêm nữa, mở hộp gấm ra. Bên trong là một chiếc nhẫn, thần thức thăm dò vào, bên trong chứa rất nhiều tiên thạch, binh khí Thánh cấp không ít, còn có số lượng lớn đan dược!

Đây, e là nội tình của một phương đế triều!

Chu Khung có chút giật mình nhìn Đại Bạch!

Ánh mắt Đại Bạch lộ ra vẻ đắc ý, miệng nứt đến tận răng hàm, một bộ dáng mau khen thưởng ta đi!

“Nói mau, làm sao có được?” Chu Khung nhìn Đại Bạch nghi hoặc hỏi.

“Lão đại, người không biết đâu, Bắc Cương chúng ta có một lão già tới, rất bỉ ổi, không nhìn ra tu vi gì, nhưng lại cho người ta một loại trạng thái đạo pháp tự nhiên, vốn ta còn không dám coi hấn là mục tiêu!”

“Sau đó ta lại không cam lòng bèn đi theo hấn ba ngày, cuối cùng ta phát hiện hấn đánh hung thú cấp Đại La thế mà lại dùng phù lục, ta liền biết hấn không phải cao thủ gì, bèn thừa dịp hấn không chú ý, cho hấn một gậy!”

Chương 341 - Mở ra thể chất

1

“Lấy được chiếc nhẫn này của hần, lúc đang định cắn chết hần, trên người hần có lẽ có bí bảo, mang hần đi mất!”

Không nhìn ra tu vi, đạo pháp tự nhiên, bảo bối rất nhiều, lão già!

Mấy thứ này kết hợp lại, trong đầu Chu Khung lóe lên một từ!

Địch Hóa Lưu Thiên Vận chi tử!

Loại Địch Hóa Lưu này, vốn dĩ chẳng có chút tu vi nào, nhưng bởi vì một nguyên nhân nào đó mà hiện ra hình tượng cao nhân, người khác nào bỏ một trận, liền coi hần thành nhân vật chính là tuyệt thể cao thủ!

Đáng tiếc, vừa tới Bắc Cương còn chưa gặp được mình, đã bị Đại Bạch hốt cho một phát rồi!

Nhìn vẻ mặt có chút nghiêm túc của Chu Khung, Đại Bạch nhỏ giọng hỏi:

“Lão đại, có phải ta làm sai rồi không, nếu không lần sau ta sẽ không gõ ám côn nữa!”

Không gõ ám côn, lấy đâu ra nhiều bảo vật như vậy!

“Đại Bạch, bốn tọa nói cho ngươi biết, về sau gặp những kẻ như vậy, ngươi nên gõ nhiều...”

Trong đại điện không ngừng truyền ra lời nói vừa lạnh lùng vừa tẩy não của Chu Khung!

Mà trên một ngọn núi hoang vu cách đó không biết bao xa, có một lão già thân thể trần truồng đang nằm sấp!

Không biết qua bao lâu, toàn thân lão già bắt đầu run rẩy, chậm rãi mở mắt, đưa tay sờ sờ gáy, sờ thấy một khối u lớn bằng nửa cái đầu!

Trên khối u toàn là máu tươi!

Lão già đau đến nhe răng trợn mắt, chậm rãi đứng dậy. Một trận gió nhẹ thổi qua, lão bỗng cảm thấy hạ thân mát lạnh!

Cúi đầu nhìn xuống!

Tiểu đệ đệ của lão đang bay phấp phới theo gió!

“A... Dám gõ gậy lão phu... Trộm nhãn của lão phu, ta còn có thể nhin, ngươi lột quần áo lão phu làm chi... Để lại cho ta cái quần lót cũng được...”

“Bất kể ngươi là ai, lão phu cũng sẽ khiến ngươi trả giá!”

Lão già ngửa đầu điên cuồng gào thét, trong đầu không ngừng hồi tưởng rốt cuộc là ai đã đánh mình, đáng tiếc lão hoàn toàn không có ấn tượng!

Chỉ mơ hồ thấy được một bóng đen, tựa như một con chuột đen lớn!

Lão già mắng chửi nửa ngày, lại móc từ trong miệng ra một cái nhãn, lấy ra một bộ quần áo, lẩm bẩm:

“May mắn lão phu cẩn thận, bảo bối không để chung một chỗ!”

“Bắc Cương, chờ lão phu, sớm muộn gì ta cũng quay lại!”...

Thời gian thấm thoát trôi qua, chớp mắt đã hai năm!

Hai năm qua, toàn bộ Đông Vực đều tương đối bình yên!

Chỉ có vùng đất Bắc Cương chiến hỏa liên miên, hai lộ đại quân Ma Giáo không ngừng chinh phạt, đã chiếm cứ ba phần tư địa bàn!

Tất cả những kẻ không chịu thần phục đều bị tiêu diệt, mặt đất mênh mông nhuộm một màu máu tanh!

Chỉ còn lại một số thế lực ven rìa bởi vì một số nguyên nhân mà vẫn còn ngoan cường chống cự!

Lúc này, tại biên giới Bắc Cương, Tinh Nguyệt cốc, trong động đá vôi khổng lồ!

Bốn bóng người đáng sợ đứng sừng sững giữa một huyết hồ, ánh mắt nhìn thiếu niên ngồi xếp bằng trong hồ, lộ vẻ kinh hãi và chờ mong!

“Rốt cuộc cũng kích phát rồi! Hy vọng ức vạn năm của Tinh Quỷ tộc ta, cứ như vậy mà xuất hiện!”

“Đúng vậy, ần nhẫn ức vạn năm, rốt cục Nam Nhi đã thành công!”

“Nhanh, gia tốc thêm nữa... Tới đa ba ngày, Dương Châu sẽ phải chấn động!”

Lời vừa dứt, rất nhiều người Tinh Quỷ tộc nhanh chóng tiến vào, trong tay lôi kéo sinh linh của các đại chủng tộc, ném thẳng xuống huyết hồ!

Vô số oan hồn trong huyết hồ gào thét, điên cuồng gầm rú!

Không biết qua bao lâu!

Thiếu niên ngồi xếp bằng giữa hồ bỗng mở mắt, đôi mắt đen thăm thẳm đáng sợ, sau đó há miệng, phát ra lực hút khủng khiếp, nuốt chửng tất cả oan hồn vào trong bụng!

Khí thể toàn thân lại tăng cường thêm một chút, trong mắt lóe lên tia sáng sắc bén!

Hắn tên là Quỷ Nam, ngày sinh ra, vạn quỷ triều bái, bị tộc nhân phát hiện ra thể chất đặc biệt - Vạn Quỷ Phệ Hồn Thể!

Một loại tà thể!

Bị gia tộc đặt trong huyết hồ, dùng oan hồn của vô số sinh linh nuôi dưỡng, kích phát suốt ba trăm năm, rốt cuộc hắn cũng sắp xuất thế, hắn muốn chấn động Bắc Cương, chấn động Dương Châu!

Thậm chí muốn cả Đông Vực đều biết đến danh hiệu Quỷ Nam này!

Tuyệt thể thiên kiêu!

Quỷ Nam ngửa mặt lên trời gào thét, phảng phất như có vô số oan hồn đang tru lên!

Rầm! Rầm! Rầm!

Một luồng khí thể kinh khủng phóng lên trời cao, tựa như có thứ gì đó vừa thức tỉnh, mây đen trên bầu trời điên cuồng hội tụ, tiếng sấm kinh thiên động địa khiến cả Dương Châu chấn động!

Lập tức, dị tượng xuất hiện khắp Dương Châu!

Thiên địa không ngừng vang lên tiếng sấm rền, trong hư không truyền đến vô số tiếng quỷ khóc sói gào, khiến người ta cảm thấy tà dị vô cùng!

Thê lương mà khủng khiếp!

Vô số sinh linh bị cảnh tượng đột ngột xuất hiện trước mắt dọa sợ, nhìn về phía Bắc Cương, nơi đó thiên địa dâng lên hắc khí kinh khủng, chứng minh dị tượng này chính là do nơi đó gây ra!

Tại một Ma đạo thánh địa ở Dương Châu - Thiên Huyết Tông!

Một bóng người đáng sợ bước ra, nhìn dị tượng giữa thiên địa, ánh mắt lộ vẻ hưng phấn, lâm bầm: “Thể chất đặc biệt, lại còn là Ma đạo, cơ hội của bọn tọ đến rồi!”

Chương 342 - Mở ra thể chất

2

Cùng lúc đó, tại vô số Ma đạo thánh địa khác, các lão tổ cấp nhân vật lần lượt xuất quan, lao về phía Bắc Cương!

Trong truyền thuyết Kẻ sở hữu thể chất đặc thù, chỉ cần không vẫn lạc, nhất định có thể đột phá đến Tôn cảnh!

Đây cũng là nguyên nhân Đông Vực đều cho rằng Chu Khung nhất định có thể đột phá Tôn cảnh, không phải bởi vì hắn là đệ tử Ma Tôn, mà là Chu Khung cũng từng triển lộ thể chất đặc thù của mình!

Thể chất Ma Thần kinh khủng kia!

Ở trung tâm Dương Châu, trong Cửu Đỉnh Tông, trên ngọn núi chính giữa có một bóng người kinh khủng đang đứng, tựa như hắn có thể cố định thiên địa!

Hắn chính là tông chủ Cửu Đỉnh Tông, Lâm Hiên!

Thực lực Đại Thánh thập trọng!

Lâm Hiên nhìn vô số oan hồn gào thét trong thiên địa, trong mắt lóe lên tia phẫn nộ, phát tay một cái, xung quanh lập tức xuất hiện mấy chục đạo thân hình, từng người tu vi cường hoành, sau lưng đeo trường kiếm, khom người bẩm báo với Lâm Hiên:

“Bái kiến tông chủ!”

“Trong Ma đạo xuất hiện thể chất đặc thù, các người theo bốn tông chủ đi tiêu diệt, không thể để cho loại Ma đạo nhân vật này trưởng thành!”

“Vâng!”

Nhất thời, vô số cường giả Dương Châu bay nhanh về phía Bắc Cương. Kẻ muốn thu đồ đệ, người muốn tru diệt thể chất đặc biệt!

Đương nhiên không thể thiếu kẻ đến xem náo nhiệt!

Lúc này, cách Tinh Nguyệt Cốc vạn dặm ở Bắc Cương, trong một quân trường cực lớn, Liên Sinh một thân hồng bào chậm rãi bước ra, ngẩng đầu nhìn quỹ hồn gào thét đầy trời, phi thân lên, quát lớn:

“Đệ tử Ma Giáo nghe lệnh, toàn lực tiến về phía trước, mục tiêu Tinh Nguyệt Cốc! Mục đích: Tàn sát!”

“Tuân mệnh!” Đông đảo cao tăng Ma Giáo, mấy chục vạn Ma binh đồng loạt khom người đáp!

Lúc này, trên Thiên Ma Phong, trong đại điện!

Chu Khung chậm rãi mở mắt, hai năm qua hắn đã sơ bộ nắm giữ Thời Gian pháp tắc, cộng thêm pháp tắc tự thân thể chất mang theo trước đó, Chu Khung đã nắm giữ:

Thời Gian pháp tắc, Ma chi pháp tắc, Sát chi pháp tắc, Âm chi pháp tắc, và một phần Huyết chi pháp tắc!

Chuyện kinh khủng thế này, nếu bị người ngoài biết được, e là đánh chết không tin, dù là cường giả Thiên Tôn cảnh, có thể lĩnh ngộ hai loại pháp tắc trở lên cũng hiếm thấy!

Mà Chu Khung chỉ mới Thánh Giả cảnh, đã lĩnh ngộ năm loại!

Không nghĩ ngợi nữa, Chu Khung ngẩng đầu nhìn dị tượng tràn ngập Dương Châu, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo!

Vạn Quỷ Phệ Hồn Thể này rốt cục đã thức tỉnh!

Thời khắc săn giết đã đến!

Chỉ trong nháy mắt, thân hình Chu Khung xuất hiện trong Ma Long Phi Liễn, chín con Ma Long gào thét kéo phi liễn bay về phía Tinh Nguyệt Cốc!

Rống! Rống! Rống!

“Ma Vô Đạo, Băng Ly, Trần Thu theo ta!”

Trong Thiên Ma Phong, Ma Vô Đạo, Trần Thu, Băng Ly lập tức bay ra, xuất hiện hai bên phi liễn, Đại Bạch cũng nhanh chóng chui vào trong phi liễn!

Chỉ còn Lý Trường Sinh mặt mày u ám đứng trong Thanh Long Đường, nhìn phi liễn bay đi, miệng lầm bầm: “Lại không có ta!”

Hắn phát tay, một ám vệ xuất hiện bên cạnh, cung kính khom người!

“Đi, gọi Lý Đông đến đây cho ta, đã nửa tháng rồi không nộp bảo bối, hắn không muốn sống nữa sao!” Lý Trường Sinh lạnh giọng nói.

“Vâng!” Ám vệ cung kính lĩnh mệnh, nhanh chóng biến mất khỏi đại điện!

Vô số sinh linh gần Thiên Ma Phong nhìn Ma Long Phi Liễn lần nữa khởi hành, ý niệm nhanh chóng trao đổi!

“Chu ma đầu lại xuất thế, ta đã nói rồi, hắn yên tĩnh hai năm nay, với tính cách của hắn làm sao chịu đựng nổi, chắc sắp ghen chết rồi!”

“Trong thiên địa xuất hiện dị tượng kinh khủng như vậy, e là sẽ có vô số nhân vật lớn giáng lâm Bắc Cương, ta như nhìn thấy cảnh tượng Chu ma đầu giết đến máu chảy thành sông!”

“Đi xem nào nhiệt thôi, nào nhiệt thế này mà không xem, sau này khoác lác cũng thiếu vốn liếng!”

Vô số sinh linh bay lên cao, đuổi theo phi liễn, nhưng không ai dám đến gần trong vòng vạ dẫm!

Dù sao không ai biết Chu ma đầu có đột nhiên nổi hứng, tiện tay giết bọn họ giải sầu hay không, vậy thì thật là oan uổng!

Lúc này, tại Tinh Nguyệt Cốc, tiếng gào thét kinh thiên động địa của vạ quỷ khiến người ta kinh hãi vô cùng!

Quỷ Nam đứng giữa không trung, toàn thân quỷ khí lượn lờ, vô số oan hồn quỷ quái vây quanh gào thét!

Cùng lúc đó, tu vi của Quỷ Nam bắt đầu tăng vọt!

Đại La tam trọng... Đại La ngũ trọng... Bán Thánh nhất trọng, cứ thế một mạch đột phá đến Bán Thánh ngũ trọng mới chịu dừng lại!

Sau khi Quỷ Nam đột phá xong, dị tượng tại Dương Châu dần dần bình ổn trở lại, chỉ nửa khắc sau, tất cả đều biến mất không còn dấu vết!

Bốn vị trưởng lão Tinh Quỷ tộc phía dưới lập tức bay lên vây quanh Quỷ Nam, ánh mắt lộ vẻ hưng phấn tột độ!

“Nam Nhi, lát nữa chắc chắn sẽ có đại năng Ma đạo đến thu người làm đồ đệ, người hãy bình tĩnh một chút!”

“Đúng vậy, với thể chất của Nam Nhi, cho dù có kém cũng phải bái nhập vào một thế lực đỉnh phong Thánh Cảnh, thậm chí cả thế lực Tôn Giả không phải là không thể!”

Chương 343 - Nổi danh Nho Đạo

“Được!”

Trong mắt Quỷ Nam cũng tràn đầy sự kích động!

Rầm!!!

Một luồng uy áp kinh khủng đột ngột xuất hiện trên bầu trời, một bóng người mặc áo bào trắng trong nháy mắt đã đứng sừng sững giữa không trung, toàn thân tỏa ra Hạo Nhiên Chính Khí!

Là người của Nho Đạo! Ánh mắt lão nhìn Quỷ Nam bên dưới mang theo tia chán ghét!

Thể chất tà đạo thể này không nên tồn tại trên đời!

Trường kiếm trong tay lão lập tức chém xuống, mang theo Hạo Nhiên Chính Khí vô biên, như muốn một kiếm lấy mạng Quỷ Nam!

“Không ổn!”

Mấy vị trưởng lão Tinh Quỷ tộc trợn trừng mắt, muốn ngăn cản không kịp, bởi vì thực lực của lão già áo bào trắng ít nhất cũng phải đạt đến Thánh Giả thất trọng!

Hoàn toàn không phải là đối thủ của bọn họ!

Đúng lúc này, trên bầu trời bỗng xuất hiện vô số âm sát khí, một giọng nói âm trầm vang lên:

“Âm Minh Chương!”

Chỉ trong nháy mắt, một bàn tay khổng lồ màu đen hiện ra trước mặt Quỷ Nam, hung hãn đánh về phía trường kiếm!

Rầm!!!

Uy lực kinh khủng khiến mặt đất lún xuống cả chục mét, Tinh Nguyệt Cốc cũng bị đánh sập một nửa!

Một bóng người mặc áo bào đen xuất hiện trên không trung, toàn thân tỏa ra âm khí nồng đậm, lão nhìn lão già áo bào trắng, âm trầm nói:

“Phó Khang lão già, ngươi không lo dạy học ở Đại Lý đế quốc, chạy đến Bắc Cương này làm gì!”

Lão già áo bào trắng nhìn người vừa xuất hiện, ánh mắt lóe lên tia lạnh lẽo, nhưng không ra tay nữa, chỉ tức giận nói:

“Thể chất tà đạo như thế này, tương lai chắc chắn sẽ gây họa cho thiên hạ, lão phu ra tay chính là thay trời hành đạo!”

Trong lúc hai người giao đấu, vô số sinh linh đã xuất hiện trong sơn cốc, tất cả đều mang vẻ mặt thích thú xem náo nhiệt!

Nhìn Quỷ Nam với oan hồn khí tức nồng nặc trên không trung, cùng với lời nói của lão già áo bào trắng, mọi người đều hiểu rõ, dị tượng tại Dương Châu chính là do hắn gây ra!

“Thực sự là thể chất đặc thù, không ngờ lại xuất hiện ở Bắc Cương, e là sẽ kinh động đến vô số cao thủ chính ma lưỡng đạo!”

“Chắc chắn rồi, một thiên kiêu như vậy, chỉ sợ ngay cả những tông môn đứng đầu Dương Châu cũng sẽ đến đây, nếu chính đạo thắng, hắn chắc chắn phải chết, còn nếu ma đạo thắng, hắn sẽ trở thành tuyệt thể thiên kiêu mới!”

“Hai người vừa rồi chỉ là nhân vật nhỏ, những nhân vật lớn thực sự vẫn chưa xuất hiện, nhưng chắc cũng sắp rồi!”

Vô số ý niệm đang trao đổi với nhau!

Trên bầu trời sơn cốc, Quỷ Nam nhìn người áo đen vừa xuất hiện, trong mắt lóe lên tia may mắn!

“Tiểu tử, ngươi có muốn bán ta làm sư phụ hay không? Ta chính là Âm Hư Tử, Tông chủ Âm Sát Tông!” Hắc bào nhìn Quỷ Nam, kích động nói!

Lão ta tính toán rất kỹ, lúc này đại nhân vật còn chưa đến, nếu như thu nhận Quỷ Nam trước, lập tức mang hắn rời khỏi đây, vậy thì đồ đệ trâu bò này chính là của lão!

Ngay lúc Quỷ Nam còn chưa biết trả lời như thế nào, mặt đất đột nhiên rung chuyển dữ dội!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tất cả mọi người đều nhìn về phía xa, chỉ thấy vô số người áo đen đang bay đến với tốc độ cực nhanh, phía trên đại quân tỏa ra khí tức huyết sát vô cùng đáng sợ, cho dù đứng từ xa như vậy, bọn họ vẫn có thể cảm nhận được sự đáng sợ của đội quân này!

“Ma Giáo đại quân, đây là thủ hạ của Chu ma đầu!” Một sinh linh kinh hãi thét lớn.

Ma Giáo đại quân!

Tất cả sinh linh nhìn quân đội bay tới, trong mắt đều lộ ra một tia sợ hãi, bọn họ đều là sinh linh Bắc Cương, tự nhiên biết Ma Giáo đại quân đáng sợ cỡ nào!

Đó hoàn toàn là một chi quân đội tàn sát, toàn bộ Bắc Cương đều bị đội quân này giết đến mức hồn phi phách tán!

Ngay cả Âm Hư Tử và Phó Khang trên không trung, trong mắt cũng lộ ra vẻ kiêng dè, Âm Hư Tử nhìn Ma Giáo đại quân, lại nhìn lão già áo bào trắng, khóe miệng lộ ra một tia giễu cợt!

“Ma Giáo này chính là Ma đạo đứng đắn, Giáo chủ lại càng là Chu ma đầu danh chấn thiên hạ, Phó lão đầu, hay là người muốn thay trời hành đạo một phen!”

Thay trời hành đạo!

Chẳng phải là tự tìm đường chết sao!

Trong mắt lão già áo bào trắng lóe lên tia sáng, đó chính là Chu ma đầu, chưa nói đến người hộ đạo của hắn, ngay cả thực lực của bản thân Chu ma đầu cũng đã thâm sâu khó lường!

Bản thân mình cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn, làm sao dám vọng tưởng thay trời hành đạo!

“Chuyện này không giống!” Phó Khang trầm giọng nói, giọng điệu tràn đầy kiêng kị.

Quỷ Nam trên không trung nhìn Ma Giáo đại quân từ xa, lại nghe cuộc đối thoại của Âm Hư Tử và Phó Khang, bèn nghi hoặc hỏi trưởng lão nhà mình:

“Chu ma đầu là ai vậy?”

Giọng nói của Quỷ Nam không nhỏ, trong nháy mắt, tất cả sinh linh trong Tinh Nguyệt cốc đều nhìn về phía hắn!

Tiểu tử này gan to bằng trời, chỉ là một Bán Thánh cảnh nho nhỏ, lại dám trực tiếp gọi thẳng ba chữ “Chu ma đầu”, thật sự là không biết trời cao đất dày!

Chương 344 - Mặc niệm ba phút cho gia tộc hấn 1

Đại trưởng lão lập tức ngăn cản Quỷ Nam, nhanh chóng dùng thần niệm truyền âm, nói qua một lượt lai lịch của Chu Khung.

Vù!

Đại não Quỷ Nam trong nháy mắt như muốn nổ tung!

Đệ tử Ma Tôn, cường giả Thánh Cảnh, đệ nhất thiên kiêu Đông Vực...!

Hơn nữa còn sở hữu thể chất đặc thù, tuy không rõ là thể chất gì, nhưng chắc chắn cường đại hơn mình rất nhiều, bởi vì trong truyền thuyết, Chu Khung từng dựa vào thể chất của mình nghịch thiên phạt thánh khi còn ở cảnh giới Bán Thánh!

Nhân vật như vậy, e là sau khi mình gia nhập thế lực của sư tôn, cũng khó có thể sánh bằng!

Àm!

Ma Giáo đại quân dừng lại trên không trung Tinh Nguyệt cốc, Liên Sinh mặc áo bào đỏ đứng ở vị trí đầu tiên, lạnh lùng nhìn mọi người trên không trung, phía sau là đông đảo cao tầng Ma Giáo!

“Vị này chính là Ma Giáo Đại tổng quản Liên Sinh trong truyền thuyết sao, không ngờ thực lực đã đột phá đến Thánh Giả cảnh!”

“Nghe nói ở Ma Giáo, hấn là người đứng đầu dưới một người, trên vạn người, ở toàn bộ Bắc Cương cũng được xem là

nhân vật đỉnh cao!”

Lúc này, trong mắt lão già áo bào trắng đứng trên không trung lóe lên một tia kim quang, tựa hồ phát hiện ra điều gì đó!

Nhanh chóng dùng thần thức quét qua phạm vi ngàn dặm xung quanh!

Không có Chu ma đâu!

Tên Chu ma đầu kia vậy mà không đến, chỉ phải mấy chục vạn đệ tử Ma Giáo đến đây!

Nhìn thoáng qua Âm Hư Tử đối diện, với sự tồn tại của lão già kia, mình không thể nào giết được Quỷ Nam, vậy chi bằng thừa dịp Chu ma đầu không có ở đây, tiêu diệt đám người Ma Giáo này!

Với sự căm hận của người trong Nho đạo đối với Ma Giáo, e rằng danh tiếng Phó Khang ta sẽ vang xa khắp Đông Vực!

Danh chấn sĩ lâm, chấn động Nho đạo!

Văn nhân tu hành là vì cái gì, chẳng phải là vì dương danh lập vạn sao!

Nhìn Ma Giáo đại quân phía dưới, trong mắt Phó Khang lóe lên tia tàn nhẫn, trường kiếm trong tay trong nháy mắt vung ra!

Trực tiếp chém về phía Ma Giáo đại quân!

“Ma đạo yêu nghiệt, người người đều được phép tru diệt, kẻ giết các người chính là Nho đạo Phó Khang ta!”

Rầm!

Trên không trung lập tức xuất hiện một dòng sông chính khí cuộn cuộn, hóa thành một con cự long màu trắng, lao về phía Ma Giáo đại quân!

Dòng sông Hạo Nhiên Chính Khí mang theo uy lực khủng khiếp, ép không gian trện trện rạn nứt, khí thể trực tiếp bao phủ phương viên mấy chục dặm!

Hình như muốn một lần diệt sạch đám người Ma Giáo!

Phó Khang đột nhiên ra tay, trong nháy mắt hù dọa tất cả sinh linh!

“Mẹ nó! Điên rồi hay sao? Hắn không biết đó là Ma Giáo sao? Không biết Chu ma đầu khủng khiếp hay sao?”

“Nho đạo nhân đều cương trực như vậy sao? Trước kia thật đúng là xem thường bọn họ!”

“Tuy ta hâm mộ dũng khí của hắn, nhưng ta muốn mặc niệm ba phút cho gia tộc của hắn!”

Chỉ có Âm Hư Tử ánh mắt lộ ra một tia quỷ dị, đoán được ý nghĩ của Phó Khang!

Hắc hắc!

Phó Khang này thật sự là thiên cận, chọc giận Chu ma đầu, cho dù có thể dương danh lập vạn thì đã sao, e rằng sống không được bao lâu nữa!

Nhưng hắn tự tìm cái chết, mình không cần thiết phải ngăn cản!

Mắt thấy dòng sông cuộn cuộn trên bầu trời sắp chém lên đầu đại quân Ma đạo!

Chỉ thấy Liên Sinh lấy quyển trục ra, chậm rãi mở ra, đồng thời một tiếng quát lạnh như băng truyền ra:

“Thủ lệnh Giáo chủ ở đây, có thể trấn áp tất cả kẻ địch trên thế gian!”

Nói xong, ném quyển trục trong tay lên trời!

Quyển trục lập tức mở ra, một bóng người bá đạo vô cùng chậm rãi bước ra, toàn thân ma điểm ngập trời, tuy không nhìn rõ dung mạo, nhưng mọi người ở đây đều biết, hắn chính là Chu ma đầu!

Thân hình ngẩng đầu nhìn chính khí bạch long đang lao xuống từ trên trời, ánh mắt lộ vẻ lạnh băng, miệng lạnh lùng nói:

“Trần!”

Một chữ vừa ra, trong thiên địa lập tức dâng lên vô tận ma khí, không gian bắt đầu không ngừng vỡ vụn!

Ầm!

Lực lượng trấn áp kinh khủng trong nháy mắt đã trấn nát toàn bộ Chính Khí Trường Long, mặt đất lại một lần nữa sụt xuống không chỉ trăm mét!

Toàn bộ Tinh Nguyệt Cốc trong nháy mắt sụp đổ hoàn toàn, tựa như vừa trải qua thiên tai, vô số Tinh Quỷ tộc đầy người máu tươi từ trong đồng đổ nát lao ra!

Chỉ một kích này đã diệt trừ hơn ba phần đệ tử Tinh Quỷ tộc!

Đây là bởi vì mục tiêu của Chu Khung là Chính Khí Trường Long, nếu không e rằng toàn bộ Tinh Quỷ tộc sẽ bị một kích này hủy diệt hoàn toàn!

Phụt!

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy quyển trục trên bầu trời chậm rãi tiêu tán, bóng dáng Chu Khung cũng biến mất, Phó Khang vốn đang đứng đối diện lại trực tiếp ngã xuống giữa không trung!

Bảy lỗ tai, mũi, miệng chảy máu, trong tay cầm hai khối ngọc phù vỡ vụn, một cái là ngọc phù phòng ngự, trực tiếp bị

đánh nát, đây chính là Thánh Giả đỉnh phong phù lục!

Đương nhiên đây không phải điều khiến Phó Khang khiếp sợ nhất, điều khiến hắn khiếp sợ là một tấm phù lục khác trong tay đã bị nghiền nát!

Chương 345 - Mặc niệm ba phút cho gia tộc hắc 2

Đây là Na Di Phù!

Một chữ vừa rồi của Chu Khung vậy mà trấn nát cả phù lục truyền tông của lão phu, lại còn là một chữ phong ấn trong quyền trục nữa chứ!

Sao Chu ma đầu lại mạnh đến thế!

Vô số sinh linh xung quanh đều khiếp sợ, trong đầu cùng hiện lên bốn chữ!

Chuyện này không thể nào!

“Chu ma đầu giờ đã khủng khiếp đến vậy sao? Người còn chưa tới đã có thể dùng một quyền trục trấn áp địch nhân rồi!”

“Sao ta lại thấy cách thức này có gì đó sai sai? Ta nhớ bình thường phải là có tiếng long ngâm vang lên, sau đó Chu ma đầu tự mình xuất hiện, trấn áp địch nhân mới đúng!”

“Người nói vậy cũng có lý, nhưng mà cách thức này có vẻ còn chấn động hơn!”

Phó Khang trên không trung vội vàng nuốt mấy viên linh dược, miễn cưỡng bò dậy, bay về phương xa, hắc muốn rời khỏi đây, hắc sợ người trong Ma Giáo lại lấy ra một quyền trục nữa, như vậy hắc chắc chắn phải chết!

Nho tu đôi khi là hạng người sợ chết nhất!

Ma Hồ Vương nhìn Phó Khang muốn chạy trốn, trong mắt toát lên một tia lạnh lẽo, đắc tội Ma Giáo bọn ta rồi còn muốn chạy, nằm mơ đi!

Ma Hồ Vương đưa tay chỉ Âm Hư Tử trên không trung, quát lớn:

“Tên kia, ngươi mau bắt lão già kia lại cho ta, nói chính là ngươi đấy!”

Âm Hư Tử nhìn Ma Hồ Vương chỉ vào mình, mặt đầy vẻ khó hiểu, chuyện này thì có liên quan gì đến mình?

Hơn nữa mình cũng đâu phải đồ vật gì, ặc, là đồ vật... ặc... không đúng!

“Nếu để lão già kia chạy thoát, Ma Giáo ta nhất định đồ sát cả tông môn ngươi, chắc ngươi cũng biết tính cách Giáo chủ nhà ta rồi, ngài ấy rất... thân thiện đấy!”

Nghe Ma Hồ Vương nói vậy, trong đầu Âm Hư Tử lập tức hiện lên hình ảnh Chu ma đầu, hắn từng gặp Chu ma đầu ở Đại Nguyên đế quốc, cũng được chứng kiến tác phong của y!

Tàn nhẫn, tàn nhẫn đến mức không thể tưởng tượng nổi, kẻ nào dám trái ý y, kẻ đó phải chết, hơn nữa là tru di cử tộc!

Rầm!!!

Âm Hư Tử không chút do dự, lập tức xông về phía Phó Khang đang chạy trốn, đánh ra một chương, âm khí vô tận trong nháy mắt bao phủ lấy Phó Khang!

Phốc!!!

Phó Khang vốn đã trọng thương, lập tức lại phun ra một ngụm máu lớn!

Âm Hư Tử tóm lấy Phó Khang, kéo hắn lên, mặc kệ hắn giãy giụa điên cuồng, mang hắn bay về phía Ma Giáo!

Trong mắt Phó Khang tràn đầy sợ hãi, hắn điên cuồng gào thét:

“Âm Hư Tử, người đường đường là một tông chi chủ, vậy mà chỉ vì một câu nói của người khác đã sợ hãi đến mức này, người không thấy mặt mặt sao!”

“Người thả ta ra, lão phu sẽ cho người tất cả bảo bối trên người ta!”

Ông!

Âm Hư Tử khựng lại, trong mắt toát lên một tia do dự, nhìn Phó Khang, đang định nói chuyện!

Đột nhiên từ đằng xa truyền đến tiếng gầm thét của Ma Long!

Rống! Rống! Rống!

Âm Hư Tử thân thể bỗng chấn động, vội nắm lấy Phó Khang trong tay, nhanh chóng bay về phía Ma Giáo!

Tất cả sinh linh đồng loạt đưa mắt nhìn về phương xa!

Chỉ thấy nơi xa chín con Ma Long khổng lồ đang kéo phi liên bay đến, từng đợt ma uy khủng khiếp cùng sát khí tanh máu, dù còn cách rất xa, vẫn khiến muôn loài run rẩy!

“Chu ma đầu rút cục cũng đến rồi, người đoán xem lần này sẽ có bao nhiêu sinh linh bỏ mạng!”

“Ai mà biết được, mau lui về phía sau, phía trước nguy hiểm lắm!”

Chúng sinh linh thi nhau bàn tán, đồng thời vội vàng thoái lui về phía sau, chưa đầy ba hơi thở, toàn bộ Tinh Nguyệt Cốc đã trống không, tất cả đều chạy xa hơn trăm dặm mới dám dừng lại!

Ầm!!!

Ma Long Phi Liên dừng lại trên không trung phía trên đại quân Ma Giáo!

Rầm!

Cánh cửa phi liên mở ra!

Bịch! Bịch! Bịch!

Một tiếng bước chân nặng nề vang lên, một thân hình cao lớn bá đạo hiện ra trước mắt mọi người!

Toàn thân bóng người ma diễm ngập trời, sát khí máu tanh khiến nhiệt độ xung quanh ngàn dặm dường như cũng giảm xuống, ánh mắt tràn đầy vẻ bá đạo, tựa như hấn đứng đó chính là Ma Thần có thể quyết định sinh tử của vạn vật!

Phía dưới đông đảo cao tầng Ma Giáo cùng hàng triệu Ma binh lập tức đồng loạt cúi người hô vang:

“Tham kiến Giáo chủ!”

Tiếng hô vang trời dậy đất, khiến không gian cũng xuất hiện từng cơn gợn sóng, vô số sinh linh nhìn về phía Chu Khung, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi xen lẫn ngưỡng mộ!

Uy phong bá đạo đến nhường này, đến bao giờ ta mới có thể đạt được!

E rằng phải đợi đến kiếp sau!

Thậm chí có vài vị Thánh Nữ đã bắt đầu khép chặt hai chân, trong đầu tưởng tượng ra Chu Khung, chìm đắm trong dục vọng...!

Từ phía xa, Âm Hư Tử nắm chặt Phó Khang, nhanh chóng bay đến trước mặt Chu Khung, cung kính chấp tay thưa:

“Âm Hư Tử thuộc Âm Sát Tông, bái kiến Chu giáo chủ, chúc Giáo chủ tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất!”

Dứt lời, Âm Hư Tử giơ Phó Khang trong tay lên.

“Tên này là Phó Khang, cả gan dám tấn công người của Ma Giáo, còn định bỏ chạy, đã bị ta bắt được, nay xin giao cho

Giáo chủ xử lý!”

Chương 346 - Bồn tọ đến xem náo nhiệt

Lúc này phía dưới, Liên Sinh mang theo đông đảo cao tăng Ma Giáo cũng bay lên phi liễn!

Liên Sinh đứng bên cạnh Chu Khung, khom người kể lại chuyện vừa xảy ra!

Phó Khang biết mình đang chạy trời không khỏi nắng, nhìn Chu Khung hét lớn:

“Chu ma đầu, ngươi làm nhiều việc ác, sớm muộn gì cũng có báo ứng!”

Chu Khung nhìn Phó Khang đang tru lên, ánh mắt lóe lên tia lạnh lẽo, nhìn Âm Hư Tử lạnh lùng nói:

“Giúp bồn tọ một chuyện, diệt Phó gia, mười ngày sau Phó gia còn tồn tại, ta diệt tông môn của ngươi!”

Nhìn ánh mắt lạnh băng của Chu Khung, thân thể Âm Hư Tử run lên!

Chu ma đầu này quả nhiên tựa như trong truyền thuyết, luôn luôn là trăm thảo trừ căn, một người chọc giận hắn, cả tộc gặp nạn!

“Chu giáo chủ yên tâm, Phó gia, nhất định không chừa một ai!”

Phó Khang nghe được lời nói lạnh lùng của Chu Khung, trong mắt tràn đầy sợ hãi và phẫn nộ!

“Chu ma đầu, ngươi, ngươi có bản lĩnh thì nhắm vào ta...”

Àm!

Một tiếng nổ vang lên, Phó Khang vừa rồi còn đang gào thét, trực tiếp nổ tung trước mắt Chu Khung!

Thịt vụn xen lẫn lông tóc dính đầy người Âm Hư Tử!

Về phần tại sao có lông, đó là bởi vì Phó Khang không phải Nhân tộc, mà là dị tộc!

Nguyệt Lang tộc!

Dù là người của Ma đạo, Âm Hư Tử cũng bị dọa cho giật mình!

Nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Chu Khung, trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi, cung kính nói vài câu cáo từ rồi nhanh chóng rời đi!

Trên bầu trời, Quỷ Nam nhìn Chu Khung bá đạo, ánh mắt lộ vẻ khiếp sợ, hai nhân vật khủng khiếp đối với toàn bộ Tinh Quỷ tộc bọn hắn!

Ở trước mặt đối phương, lại tựa như con kiến hôi, khúm núm, không dám phản kháng!

Đây mới thật sự là yêu nghiệt tuyệt thế sao!

Tương lai ta, Quỷ Nam ta nhất định sẽ không thua kém hắn!

Chu Khung nhìn hư không xung quanh, có thể cảm nhận được rất nhiều cường giả đang ẩn nấp, nhưng đều e ngại hắn, không dám lộ diện!

Khóe miệng Chu Khung nhếch lên nụ cười tà mị, giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp vạn dặm:

“Bồn tọa đến xem nào nhiệt, các ngươi cứ tự nhiên!”

Nói xong, hắn vung tay, Liên Sinh lập tức lấy ra một chiếc ghế Ma Long đặt sau lưng Chu Khung!

Chu Khung chậm rãi ngồi xuống, ung dung xem kịch!

Thiên địa bỗng chốc yên tĩnh, không một gợn sóng!

Trong mắt các vị trưởng lão Tinh Quỷ tộc đều lộ vẻ lo lắng, tại sao vẫn chưa thấy cường giả Ma đạo nào xuất hiện, chẳng lẽ bây giờ thể chất đặc thù đã trở nên vô dụng sao?

Sau đó, ánh mắt mấy người cùng về phía phía Chu Khung trên phi liễn, nhìn uy thế bá đạo kia, trong lòng âm thầm suy tính!

Nếu Nam Nhi bái vị ấy làm sư phụ không tệ!

Đồ tôn của Ma Tôn, nói ra ngoài cũng rất vẻ vang!

Từ xa, sinh linh quan sát, bầu trời như tĩnh lặng, lại ồn ào bàn tán!

“Tình huống gì đây, sao im ắng thế?”

“Ngươi còn chưa nhìn ra ư? Chắc là có nhiều cường giả đến, nhưng đều e ngại Chu ma đầu, không dám lộ diện, nấp trong hư không đấy!”

“Phải rồi, thực lực hiện tại của Chu ma đầu, đâu còn là đệ nhất thiên kiêu thế hệ trẻ có thể hình dung, chưa nói đến Ma Tôn, chỉ riêng hắn cũng đã là một cự kình rồi!”

Ước chừng nửa khắc sau, có lẽ thấy Chu Khung thật sự không có ý nhúng tay, từ hư không truyền đến một trận chấn động!

Vù...!

Một đại hán cao mười trượng xông ra, tay cầm cự phủ, nhìn Quỷ Nam trên không trung oanh hôn vờn quanh, vùng phủ chém tới!

“Phụng mệnh Tông chủ, đến đây tru diệt ngươi!”

“Dám mượn ức vạn oan hồn kích phát thể chất, tà ma như người, tội ác tày trời, hôm nay ta sẽ thay trời hành đạo!”

Phủ quang khủng khiếp xé rách hư không, Quỷ Nam căn bản không thể tránh né!

Quỷ Nam nhìn đại hán lao tới cùng lời quát mắng kia, trong lòng thầm mắng: “Mẹ kiếp!”

Tà ma, còn có Chu Khung kia tà ma hơn, hắn vừa mới giết một cao thủ chính đạo đây!

Người không giết hắn thay trời hành đạo, lại đến giết ta!

Cái gì thế này, quả hồng thì chọn quả mềm mà bóp sao!

Ngay khi phủ quang sắp chém trúng Quỷ Nam!

Trước người Quỷ Nam đột nhiên xuất hiện một cái đầu lâu khổng lồ, ngọam một cái vào lưỡi phủ!

OÀNH!!!

Chấn động kinh thiên, khiến bầu trời vạn dặm xung quanh cũng rung chuyển!

Một bộ xương khô khổng lồ hiện ra trên không trung, nhìn đại hán đối diện, nở nụ cười quỷ dị!

“Thiên kiều Ma đạo như thế này, há có thể để người tùy tiện giết hại, nể mặt Tông chủ nhà ngươi, tha cho người lần này! Cút!”

Đại hán nhìn lưỡi phủ bị cắn gãy trong tay, biết mình không phải đối thủ, thân hình loé lên, biến mất trong hư không!

Bộ xương khô không thèm để ý đến đại hán rời đi, nhìn Quỷ Nam, nói:

“Ta là Tông chủ Cốt Tông, Quỷ Nam, người bái ta làm sư phụ, gia nhập Cốt Tông, ta sẽ để người làm Thiếu tông chủ,

dùng toàn lực tông môn bồi dưỡng ngươi!”

“Thực lực của bốn Tông chủ, Đại Thánh tam trọng!”

Chương 347 - Chỉ có thể tiêu diệt người 1

Quỷ Nam lộ vẻ do dự, mấy vị trưởng lão đã nói, ít nhất phải đề y bái sư một vị Đại Thánh, Cốt Tông này miễn cưỡng cũng được!

Chỉ là Đại Thánh tam trọng có phải hơi thấp rồi không!

Cốt Đồng nhìn vẻ mặt do dự của Quỷ Nam, ánh mắt lộ ra vẻ âm trầm, nếu không phải trong hư không này còn ẩn giấu bao nhiêu cường giả thì hẳn đã sớm cuốn Quỷ Nam đi rồi! Về phần Quỷ Nam có đồng ý hay không, vậy thì không phải do hắn quyết định!

Đáng tiếc, hắn rất kiêng kỵ cường giả trong hư không!

Hơn nữa, còn có Chu ma đầu kia đang ngồi ở phương xa quan sát!

Vừa nghĩ tới Chu ma đầu!

Cốt Đồng lập tức cảm thấy một đôi mắt khủng khiếp đang nhìn chằm chằm vào mình, chậm rãi thả ra thần thức, quay đầu nhìn về phía Ma Long Phi Liễn!

Vụ thảo!

Chỉ thấy Chu Khung đang ngồi trên phi liễn, nhìn hắn với vẻ mặt thích thú, Cốt Đồng lập tức rung mình một cái!

Mặc dù trong truyền thuyết, thực lực của Chu Khung chỉ ở dưới Đại Thánh, nhưng trực giác của Cốt Đồng lại mách bảo, chỉ cần Chu Khung muốn giết hắn, hắn tuyệt đối không sống nổi!

Trong mắt Cốt Đồng trống rỗng lóe ra u quang, phảng phất đang suy tư điều gì!

Một lát sau!

Hắn về phía Chu Khung, chấp tay, cung kính nói:

“Tại hạ Cốt Đồng, bái kiến Chu giáo chủ, có thể tại đây nhìn thấy Chu giáo chủ, thật sự là vận khí của tại hạ!”

“Viên Vạn Cốt Châu này là mật bảo của Cốt Tông ta, xin tặng cho Chu giáo chủ coi như lễ gặp mặt, về sau Chu giáo chủ ghé qua Cốt Tông, tại hạ nhất định quét dọn sạch sẽ, cung kính nghênh đón!”

Nói xong, Cốt Đồng vung tay lên, một hạt châu màu trắng sữa bay về phía Chu Khung!

Ma Hồ Vương nhận lấy, cung kính dâng lên trước mặt Chu Khung!

Chu Khung nắm lấy Vạn Cốt Châu, cảm nhận khí tức phát ra từ, là một bảo vật có thể tăng cường độ thân thể, xem như rất hiếm có!

Đáng tiếc vô dụng với hắn, thể chất của hắn được Thương Khung Huyết Minh Thể cải tạo, đã cường hãn đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Hắn chuyển tay đưa cho Liên Sinh!

Liên Sinh tiếp nhận Vạn Cốt Châu, nuốt xuống, một lát sau thân thể phát ra tiếng động liên tiếp, sau đó bình tĩnh trở lại!

Hắn nhìn Cốt Đồng ở phía xa với vẻ mặt ngơ ngác, gật đầu!

Lúc này, đầu Cốt Đồng đầy dấu chấm hỏi, đây chính là đỉnh cấp bí bảo của Cốt Tông, tổng cộng không có mấy viên!

Có thể đưa cho Chu Khung một viên, là muốn kết giao, không nghĩ tới đối phương lại trực tiếp ban thưởng cho thuộc hạ!

Ma Giáo các ngươi, thật sự phô trương như vậy sao!

Nhìn thấy Liên Sinh gật đầu với mình, Cốt Đồng càng là im lặng, bí bảo trâu bò nhất của Cốt Tông, chỉ đổi lại được một cái ân tình của thuộc hạ Chu Khung thôi sao!

Chuyện này, đáng giá sao!

Hắn lại không biết, chính là bởi vì viên Vạn Cốt Châu này, về sau đã cứu hắn một mạng, để hắn có được cơ duyên lớn!

Bởi vì một trong những giáo lý của Ma Giáo chính là: Có ân tất báo!

Hành động đột ngột của Cốt Đồng khiến cho vạn linh chấn động!

Đặc biệt là Quỷ Nam, giờ phút này hắn đã hoàn toàn phát cuồng!

Cốt Đồng xuất hiện oai phong凛冽 như vậy, một câu nói có thể dọa người khác bỏ chạy, vậy mà lại cung kính hành lễ với tên ma đầu Chu Khung kia!

Uổng công hắn muốn bái Cốt Đồng làm sư!

Bái lạy cái gì chứ, hắn phải kéo dài thời gian, nhất định phải đợi đến khi nhân vật lợi hại hơn xuất hiện, hắn muốn bái một vị sư tôn thật sự ghê gớm.

Như vậy, hắn mới có thể trở thành nhân vật tựa như Chu Khung!

Ngay khi Quỷ Nam đang suy nghĩ làm cách nào để kéo thời gian, hư không lại truyền đến một trận chấn động mãnh liệt!

Chỉ trong nháy mắt, hơn mười đạo nhân ảnh lao ra, mỗi người đều mang khí thế hùng hồn, không nói lời nào, trực tiếp tấn công Quỷ Nam!

Ầm!!!

Xung quanh Quỷ Nam trong nháy mắt xuất hiện hơn mười đạo thân hình quỷ dị, đánh về phía những kẻ tấn công!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng chân động vang vọng khắp đất trời, lan truyền đến vạn dặm!

đur chấn không ngừng khuếch tán, không gian vỡ vụn từng mảng, có thể thấy được uy lực khổng lồ cùng với sự khủng khiếp của những kẻ giao thủ!

Dư âm dần dần tiêu tán, vạn linh ngược nhìn lên bầu trời!

Chỉ thấy trên không trung đã xuất hiện mấy chục bóng người, chia làm hai phe, một phe toát ra khí chất tiên phong đạo cốt, nhìn Quỷ Nam với sát khí đằng đằng, hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn!

Phe còn lại là những sinh linh mang theo ma khí tà ác, nhìn Quỷ Nam với ánh mắt nóng bỏng!

Thể chất đặc thù, chính là cường giả Tôn Cảnh trong tương lai!

Phải biết rằng toàn bộ Dương Châu, cường giả Tôn Cảnh không vượt quá năm người!

Chỉ cần thể lực của bọn họ thu nhận Quỷ Nam, dốc lòng bồi dưỡng vài vạn năm, đợi sau khi Quỷ Nam đột phá đến Tôn Cảnh, chính là lúc thể lực bọn họ quật khởi!

Tôn Giả!

Là tồn tại ngạo nghễ như thần linh ở toàn bộ Đông Vực!

Chương 348 - Chỉ có thể tiêu diệt người 2

Còn về phần Thiên Tôn, tất cả Thiên Tôn ở Đông Vực bởi vì nguyên nhân nào đó mà đều đang bế quan, căn bản không thể gặp mặt!

Vạn linh từ phương xa nhìn đông đảo cường giả đột nhiên xuất hiện, nghị luận sôi nổi!

“Hình như là Lôi Đình Tông Chủ, tu vi đã đạt đến Đại Thánh lục trọng, không ngờ cũng đến đây, còn có hơn mười vị kia nữa, tất cả đều là nhân vật cự kinh của chính đạo Dương Châu, bọn họ thật sự muốn giết chết tên có thể chất đặc thù này sao!”

“Thể chất đặc thù ư, ngươi không hiểu đâu, chuyện này liên quan đến một số chuyện cũ năm xưa!”

“Chuyện cũ gì vậy, mau nói ta nghe thử xem!”

“Nghe đồn rằng vào mười tám vạn năm trước, tại Dương Châu đã xuất hiện một vị tuyệt thế thiên kiêu tên là Đế Thiên, là nhân vật ma đạo, sở hữu thể chất Tà Ma, một mình hắn đã đánh tan cả Dương Châu!”

“Hiện tại rất nhiều thế lực chính đạo ở Dương Châu đều có đại nhân vật chết trong tay hắn, bởi vậy nên những kẻ thuộc chính đạo Dương Châu mới căm hận thể chất đặc thù của ma đạo như vậy, nhưng mà sau khi đột phá đến Tôn Cảnh thì hắn lại đột nhiên biến mất!”

Nghe đến đây, tất cả mọi người đều đã hiểu rõ!

Lý do nhiều thế lực chính đạo đến như vậy, chính là vì muốn báo thù năm xưa, bọn họ không giết được Đế Thiên, chẳng lẽ còn không giết nổi tên Quỷ Nam vừa mới thức tỉnh thể chất đặc thù hay sao!

“Người nói như vậy, ta lại cảm thấy tên ma đầu Chu Khung kia còn lợi hại hơn cả Đế Thiên, tại sao bọn họ không đi giết Chu Khung mà lại đi giết Quỷ Nam?” Một tên đầu heo vẻ mặt ngơ ngác lên tiếng hỏi.

Không ai thèm để ý đến hắn, tất cả đều tặng cho hắn một cái lườm nguýt thật mạnh!

Giết Chu Khung ư!

Ta thấy người vẫn chưa ngủ tỉnh hay sao!

Đệ tử của Ma Tôn, lại có cường giả Đại Thánh thập trọng hộ đạo, lấy cái gì mà giết?

Cho dù Quỷ Nam hôm nay có sống sót bái sư, thì địa vị so với tên ma đầu Chu Khung kia cũng kém xa vạn dặm!

Trên bầu trời, hai phe chính ma giằng co, không ai chịu nhường ai, xem ra sắp sửa bùng nổ một trận đại chiến kinh thiên động địa!

Thế nhưng Chu Khung lại mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía hư không, khóe miệng nhếch lên một nụ cười đầy tà ý!

Còn hai nhân vật lớn vẫn chưa lộ diện, Chu Khung bằng vào Thần Ma Nhãn có thể cảm nhận được tu vi của bọn họ, đều là cường giả Đại Thánh thập trọng!

Mà trong số đó, có một người chính là mục tiêu của Chu Khung!

Hư không một lần nữa chấn động!

Vù...!

Một đại hán khôi ngô vận huyết bào từ trong hư không bước ra, huyết sát khí toàn thân trực tiếp bao phủ phương viên ngàn dặm, ép đến vạn linh đều không dám ngáng đầu!

“Là Tông chủ Thiên Huyết Tông, Khôi Ngô! Xong rồi, Quỷ Nam này chắc chắn an toàn, hắc thể nhưng là cường giả Đại Thánh thập trọng!”

“Đúng vậy, không ngờ Khôi Ngô cũng đến, xem ra tư chất này còn kinh khủng hơn chúng ta nghĩ!”

Theo Khôi Ngô xuất hiện, sắc mặt tất cả cường giả chính đạo đều trở nên xanh mét, nhưng vẫn đứng im tại chỗ, không chịu rời đi!

Cường giả Ma đạo tuy trong lòng không cam, nhưng đều nhanh chóng ẩn vào hư không. Tranh đoạt đệ tử với Khôi Ngô, bọn chúng còn chưa sống đủ đâu!

Đây chính là ẩn ý giữa đám người Ma đạo, ai cũng biết đôi phương đều là hạng người lòng dạ độc ác!

Sẽ chẳng ai nói đạo lý, đến trước đến sau đều là chó má, chỉ có thực lực mới là thứ đáng tôn trọng!

Khôi Ngô đưa mắt nhìn về phía Chu Khung trên Ma Long Phi Liên, trong mắt lóe lên một tia tinh quang. Sự bá đạo, tàn nhẫn của Chu Khung khiến hắn nhớ tới Đế Thiên năm xưa!

Thậm chí còn mạnh hơn cả Đế Thiên, ít nhất Đế Thiên khi chưa đến ngàn tuổi không có thực lực như Chu Khung hiện tại!

Hắn gật đầu với Chu Khung một cái!

Sau đó, Khôi Ngô nhìn về phía Quỷ Nam, sâu trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo. Vạn Quỷ Phệ Hồn Thể, hắn từng nghe qua!

Bản thể của hắn là một gốc Huyết Thụ, trong ký ức truyền thừa có một loại bí pháp!

Đoạt thể!

Hắn muốn đoạt lấy thể chất của Quỷ Nam dung hợp vào người mình. Tuy không thể đoạt hoàn toàn, nhưng vậy là đủ rồi!

Hắn muốn mượn thể chất của Quỷ Nam để đột phá đến Tôn Giả Cảnh!

Hắn đã dừng lại ở Đại Thánh cảnh quá lâu, lâu đến mức bản thân không nhớ rõ mình đã trải qua bao nhiêu lần Thánh kiếp!

“Bồn tọa Khôi Ngô, đi theo ta!”

Lúc này, Quỷ Nam nhìn Khôi Ngô với vẻ mặt kích động. Vừa rồi, mấy vị trưởng lão đã truyền âm cho hắn, đối phương chính là nhân vật đứng đầu Ma đạo Dương Châu!

Đại Thánh thập trọng, tuyệt đối đủ tư cách làm sư tôn của hắn!

Chỉ tiếc là vừa rồi hắn không gặt đầu với Chu ma đầu kia thì tốt hơn!

Không dám nghĩ nhiều, Quỷ Nam vội vàng khom người hô:

“Quỷ Nam bái kiến sư tôn, sau này nhất định nỗ lực tu luyện, không làm ô danh sư môn!”

Chương 349 - Ai động vào hấn, kẻ đó chết 1

“Tốt!” Khôi Ngô gật đầu với Quỷ Nam!

Nhưng hấn không rời đi, bởi vì hấn cảm nhận được có người trong hư không đang khóa chặt lấy Quỷ Nam, liền lạnh giọng nói:

“Thế nào, đường đường là Tông chủ Cửu Đỉnh Tông, ngay cả mặt không dám lộ sao? Như vậy mà cũng xứng làm khôi thủ chính đạo sao!”

Lời nói của Khôi Ngô lập tức khiến vạn linh chấn động, chưa kịp để bọn chúng nghị luận, hư không lần nữa truyền đến chấn động!

Vù vù vù!

Giữa thiên địa bỗng xuất hiện một luồng khí tức sắc bén, một luồng kiếm ý vô kiên bất tồi xông thẳng lên trời!

Một bóng người gầy gò chậm rãi bước ra từ trong hư không, người này mặc áo bào trắng, phía sau dẫn theo mấy chục tên đệ tử đeo trường kiếm. Theo hấn xuất hiện, tất cả sinh linh sử dụng kiếm ở xung quanh đều run rẩy, tựa như gặp phải khắc tinh vậy!

Kiếm chi pháp tắc!

Bóng người bước ra từ hư không này rõ ràng đã lĩnh ngộ được một phần Kiếm chi pháp tắc!

“Tông chủ Cửu Đỉnh Tông, Lâm Hiên!”

Một sinh linh ở phía xa kinh hô.

Lâm Hiên, nhân vật không thể không nhắc đến trong số các cường giả chính đạo Dương Châu, bản thể là Tiên Hạc, trời sinh đã thông hiểu kiếm pháp, sau khi bái nhập vào đại tông môn đứng đầu Dương Châu, hấn nhanh chóng quật khởi. Chỉ trong vùn vẹn một vạn ba ngàn năm đã tu luyện đến cảnh giới Đại Thánh thập trọng!

Hắn được tất cả cường giả công nhận là nhân vật biến thái, trong vòng ba ngàn năm nhất định có thể đột phá đến Tôn Giả Cảnh!

Ngay cả Chu Khung khi nhìn thấy Lâm Hiên bước ra từ hư không, trong mắt cũng lóe lên một tia u quang. Tu vi của Lâm Hiên rõ ràng không phải Đại Thánh thập trọng bình thường!

Nhưng cũng vừa đúng với yêu cầu của hệ thống!

Lâm Hiên, khôi thủ chính đạo, thật có lỗi, vì con đường quật khởi của bản tọa, chỉ đành hi sinh người vậy...!

Tất cả cường giả Chính đạo trên bầu trời nhìn nam tử áo trắng bước ra, nhao nhao vỗ tay nói:

“Bái kiến Lâm tông chủ!”

Theo sự xuất hiện của Lâm Hiên, cường giả Ma đạo lập tức rời đi, chỉ còn lại một mình Khôi Ngô, cường giả Chính đạo cũng gần như rời đi hết, vài người còn lại đều là muốn xem náo nhiệt!

Lâm Hiên đưa mắt nhìn về phía Khôi Ngô, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo!

“Khôi tông chủ từ trước đến nay chưa từng thu nhận đệ tử, hôm nay sao lại đột nhiên đến đây!”

“Việc ta thu nhận hay không, người quản được sao? Hôm nay Quỷ Nam ta nhất định phải mang đi!” Khôi Ngô nhìn Lâm Hiên, ánh mắt âm trầm nói.

Thực lực của Lâm Hiên có phần vượt quá dự liệu của Khôi Ngô, mặc dù cùng là Đại Thánh thập trọng, nhưng Lâm Hiên lại khiến cho Khôi Ngô cảm thấy áp lực rất lớn!

“Nể mặt ta, bán ta một ân tình này như thế nào?”

“Không bán, thể chất tà ma như thế này, bốn tọa sẽ không để người mang đi, hôm nay hắc phải chết!” Lâm Hiên nhìn Khôi Ngô lạnh lùng nói.

Sắc mặt Khôi Ngô có chút khó coi, không ngờ Lâm Hiên lại không nể mặt hắc chút nào!

“Hừ!”

“Thể chất tà ma? Chu giáo chủ kia cũng là thể chất tà ma, sao người không đi giết hắc?” Khôi Ngô phẫn nộ nói.

Lâm Hiên nhìn biểu tình phẫn nộ của Khôi Ngô, thản nhiên bữu môi nói:

“Người không cần dùng khích tướng pháp, Chu ma đầu kia gây nhiều tội ác, tương lai ắt sẽ có báo ứng, e là sớm muộn cũng sẽ chết bất đắc kỳ tử, không cần bốn tọa phải ra tay!”

Lâm Hiên liếc mắt nhìn Chu Khung, hắc cũng muốn giết Chu Khung, nhưng hiện thực lại không cho phép, đao ý đâm máu như có như không xung quanh Chu Khung khiến Lâm Hiên cũng sinh ra sợ hãi!

Chẳng lẽ người hộ đạo của Chu Khung này không phải Đại Thánh thập trọng?

Hay là Tôn Giả?

Sau đó, Lâm Hiên phủ định suy nghĩ không thực tế này!

Nhưng không dám ra tay với Chu Khung, tuy nhiên ngoài miệng vẫn phải chiếm chút tiện nghi, hắc đường đường là

Tông chủ Cửu Đỉnh Tông, nói vài câu về Chu ma đầu thì đã sao?

Sinh linh xem náo nhiệt ở phía xa cũng nghe thấy lời nói châm chọc của Lâm Hiên!

“Lâm tông chủ này thật là dám nói, hấn không sợ Chu ma đầu kia tìm hấn gây sự sao?”

“Hấn sợ cái gì, người hộ đạo của Chu ma đầu kia cũng chỉ là Đại Thánh thập trọng, Lâm tông chủ cũng vậy, đương nhiên là không sợ hãi!”

“Cũng đúng, nhưng mà Lâm tông chủ kia không dám ra tay với Chu ma đầu!”

Đồng thời, tất cả mọi người đều nhìn về phía Ma Long Phi Liễn, muốn xem phản ứng của Chu Khung!

Chỉ thấy trên phi liễn, Chu Khung nhìn Lâm Hiên với ánh mắt lạnh lùng, nhưng lại không có bất kỳ động tác nào!

Đám người Ma Giáo bên cạnh lại lộ ra vẻ mặt phẫn nộ, vậy mà lại có kẻ dám nói Giáo chủ của bọn họ như vậy, Ma Hồ Vương thậm chí còn muốn cầm búa xông ra ngoài, nhưng lại bị Chu Khung phát tay ngăn cản!

Một kẻ sắp chết, không cần phải tốn nhiều sức lực!

Đề hấn và Khôi Ngô kia thử sức một chút, đến lúc đó giết hấn cũng có thể tiết kiệm được một chút năng lượng của Thần Ma Dao!

Chương 350 - Ai động vào hấn, kẻ đó chết 2

Hừ!

Trên bầu trời, Khôi Ngô hừ lạnh một tiếng, hấn muốn kích thích người hộ đạo của Chu Khung đánh nhau với Lâm Hiên, hấn sẽ nhân cơ hội mang Quỷ Nam rời đi!

Nào ngờ Lâm Hiên không mắc mưu!

Lần này Chu ma đầu không cường thế!

Thật sự ngoài dự liệu, vậy chỉ còn cách động thủ, chẳng lẽ lão tử tu luyện hơn trăm vạn năm còn không bằng một tiểu oa nhi mới hơn vạn năm sao!

“Vậy thì đừng trách bốn tọa!” Khôi Ngô phẫn nộ gầm lên một tiếng, tay phát lên, một lồng năng lượng hiện ra, bao phủ lấy Quỷ Nam!

Đồng thời, một chuồng đánh về phía Lâm Hiên!

Huyết Sát Kinh Long Chuồng!

Ầm!!!

Trên không trung bỗng nhiên tụ tập một lượng lớn sát khí màu máu, tạo thành một con Huyết Long khổng lồ, lao thẳng về phía Lâm Hiên!

Huyết Long tỏa ra uy áp kinh thiên động địa, không gian nơi nó đi qua đều vỡ vụn, trong chớp mắt, tất cả cao thủ Chính đạo xung quanh đều vội vàng thoái lui!

Lâm Hiên nhìn Huyết Long, hừ lạnh một tiếng, trường kiếm sau lưng lập tức xuất hiện trong tay, một kiếm chém ra!

Chém!

Giữa thiên địa bỗng nhiên xuất hiện một dòng kiếm hà không lồ, chém thẳng về phía Huyết Long!

Xé rách!

Một tiếng xé rách kinh hoàng vang lên!

Chỉ thấy Huyết Long trên không trung lập tức bị kiếm hà chém thành hai nửa, biến mất giữa thiên địa, kiếm hà không dừng lại, tiếp tục lao thẳng về phía Khôi Ngô!

Rầm!!!

Chỉ thấy trên không trung, Khôi Ngô bị đánh lui năm bước, mà Lâm Hiên đối diện vẫn mang một vẻ mặt bình tĩnh, có thể thấy rõ sự chênh lệch thực lực giữa hai người!

Lúc này, sắc mặt Khôi Ngô âm trầm đáng sợ, qua một chiêu vừa rồi, hẳn biết rõ mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Lâm Hiên, nhưng thể chất đặc thù kia lại quá quan trọng đối với hắn!

Đây là thể chất đặc thù Ma đạo thứ hai mà hắn phải mất mấy chục vạn năm mới tìm thấy!

Còn về việc tại sao không giết kẻ đầu tiên để đoạt thể?

Đó là vì người thứ nhất là Chu Khung, đoạt lấy thân thể của Chu Khung, còn không bằng liều mạng với Lâm Hiên trước mắt!

Mà lúc này, vẻ mặt của Quỷ Nam còn âm trầm hơn cả Khôi Ngô, nhìn Khôi Ngô rõ ràng không phải là đối thủ của Lâm Hiên, trong lòng Quỷ Nam tràn đầy sợ hãi và phẫn nộ!

Sợ hãi là bởi vì nếu Khôi Ngô thua, hẳn chắc chắn phải chết!

Phần nộ là bởi vì tại sao hẳn có thể chết đặc thù thì phải chết, còn Chu ma đầu kia lại có thể ngồi yên ở đó?

Tại sao?

Khôi Ngô đột nhiên gầm lên giận dữ, đưa tay rạch một đường trên bàn tay trái của mình, đánh về phía Lâm Hiên!

“Lâm Hiên, ngươi thật sự cho rằng lão tử sợ ngươi sao? Vạn Cổ Huyết Sát Chương!”

Trên không trung đột nhiên xuất hiện một huyết chương khổng lồ, từ trên cao đánh xuống Lâm Hiên, uy lực kinh khủng khiến không gian xung quanh như bị nén lại!

Tiếng nổ không gian vang lên liên tục, trong nháy mắt, không gian như bị thu nhỏ lại!

Lâm Hiên nhìn huyết chương đang đánh tới, trong mắt toát lên vẻ trầm ngâm, Khôi Ngô này lại vì một tên đệ tử mà liều mạng!

Điều này không phù hợp với dáng vẻ nhút nhát sợ phiền phức trước kia của hắn!

Chẳng lẽ hắn có bí mật gì chăng?

Nhưng mà không cần nghĩ nhiều, cho dù gã khôi ngô kia liều mạng, đối với hắn mà nói cũng chẳng là gì!

Trường kiếm trong tay về phía phía huyết chương trên không trung chém xuống một nhát!

Kiếm chi pháp tác khởi động!

Vù!!!

Trong thiên địa bỗng nhiên vang lên từng hồi kiếm minh, một đạo ý cảnh huyền ảo khó lường từ trường kiếm trong tay

Lâm Hiên phát ra, đồng thời trên không trung lóe lên một luồng kiếm quang khổng lồ, sắc bén vô cùng, tựa như có thể chém nát thiên địa!

Ầm!!!

Phụt!!!

Tiếng nổ lớn vang dội, huyết chương lập tức bị phá hủy, không gian bị một kiếm này chém ra một lỗ hổng khổng lồ!

Lâm Hiên thu hồi trường kiếm, thần sắc bình tĩnh, tựa như mọi chuyện đã kết thúc!

Mà Khôi Ngô đối diện lại trào máu nơi khóe miệng, toàn thân từ trên xuống dưới xuất hiện một đường máu!

Ánh mắt nhìn Lâm Hiên lộ vẻ kinh hãi!

Vừa rồi một kiếm của Lâm Hiên suýt nữa chém hẳn thành hai nửa!

Chẳng lẽ lực chiến đấu của yêu nghiệt đều như vậy sao, vậy sau này Chu ma đầu kia có phải sẽ càng mạnh hơn hay không, Khôi Ngô liếc nhìn Chu Khung vẫn ngồi yên lặng như cũ, thâm nghĩ!

Khụ, khụ, phi!

Khôi Ngô lại phun ra một ngụm máu tươi, nhìn Quỷ Nam lúc này đang run rẩy, thở dài một tiếng!

Không phải của mình, cướp không được, bảo toàn tính mạng là quan trọng nhất!

Thân hình lóe lên, lập tức biến mất!

Lúc này trong lòng Quỷ Nam như có vạn con tuấn mã đang lao nhanh, cứ như vậy mà từ bỏ, người đi rồi, ta phải làm sao đây, chẳng phải ta là đệ tử người vừa thu nhận sao!

Nhìn Lâm Hiên đưa tay ra muốn ra tay với mình!

Quỷ Nam tuyệt vọng, chẳng lẽ một tuyệt thế thiên kiêu như hắ lại chết ở đây sao!

Hắ không cam tâm, ắ nhẫn ba trăm năm, chịu đựng ba trăm năm, chẳng lẽ chỉ để được oai phong nửa canh giờ sao!

Chương 351 - Một đao chém Đại Thánh thập trọng

Giờ phút này nếu có người cứu hấn, bảo hấn gọi bằng ông nội cũng được!

Ngay khi tất cả mọi người đều nghĩ Quỷ Nam sắp chết!

Chu Khung vốn dĩ vẫn luôn ngồi trên ghế Ma Long bỗng nhiên đứng dậy, đồng thời âm thanh lạnh lùng bá đạo của Chu Khung truyền vào tai tất cả mọi sinh linh.

“Tên Quỷ Nam này bôn tọa muốn, kẻ nào dám động vào hấn, kẻ đó chết!”

-

Tác giả có lời muốn nói:

Ba canh dâng lên, mong các vị đại lão ủng hộ nhiều hơn!

Đồng thời, khí huyết sát toàn thân Chu Khung trong nháy mắt bao phủ cả một vùng ngàn dặm!

Khiến cho nhiệt độ xung quanh dường như hạ xuống đến mấy chục độ!

“Đây mới đúng là Chu ma đầu, vừa rồi hấn im hơi lặng tiếng bấy lâu, ta còn tưởng hấn là giả mạo!”

“Phải đấy, nhưng mà Lâm Hiên kia là cường giả Đại Thánh thập trọng, chắc là sẽ không dễ yên cho Chu ma đầu đâu!”

“Xem thử đi, dù sao Chu ma đầu cũng có kẻ hộ đạo, hấn là không chết được!”

Sinh linh ở phương xa lại bắt đầu bàn tán xôn xao!

Mà Lâm Hiên đang định ra tay bỗng nhiên dừng lại, nhìn Chu Khung trên phi liễn, ánh mắt hiện lên một tia lạnh lẽo!

“Không tự tìm người gây chuyện, người thật đúng là coi mình là cao thủ sao!”

“Chu ma đầu, người muốn ngăn cản bản tọa sao? Xem ra những năm nay người sống quá thuận lợi, có chút tự mãn rồi phải không!”

“Vậy thì đừng trách bản tọa thay Ma Tôn dạy dỗ người một chút! Kêu kẻ hộ đạo kia của người ra đây, ta muốn xem hắn có bản lĩnh gì!”

Trường kiếm sau lưng Lâm Hiên lần nữa bay vào trong tay, nhìn Chu Khung lạnh lùng nói.

“Khắc... Khắc... Khắc! Dạy dỗ bản tọa? Trong tam giới lục đạo này, kẻ nào có tư cách dạy dỗ bản tọa! Người đã không biết điều như vậy, bản tọa ban cho người cái chết!”

Rầm!!!

Trong tay Chu Khung đột nhiên xuất hiện một chiếc vòng tròn màu đen, trực tiếp bay lên không trung, vòng đen tỏa ra vô lượng hắc quang!

Bao phủ cả một vùng mấy ngàn dặm!

Những kẻ đang xem náo nhiệt ở phương xa đều lùi ra ngoài vạn dặm, thậm chí là mấy chục vạn dặm, dùng thần thông để quan sát.

Bởi vì những gì Chu Khung muốn làm tiếp theo không thể để lộ ra ngoài, không thể để cho bọn họ nhìn thấy!

Vì hắn muốn nghịch thiên, tru sát cường giả Đại Thánh thập trọng!

Còn về việc tại sao không giết hết những kẻ đang xem náo nhiệt kia, bởi vì hắn không thể giết hết được, bọn chúng ở khắp mọi nơi, lại phân tán quá rộng!

Mà sinh linh trong phạm vi ngàn dặm bị hào quang bao phủ, chỉ có thể trách bọn chúng số xui xẻo mà thôi!

Sinh linh đang vây xem bên ngoài nhất thời bị hành động của Chu Khung làm cho ngớ người!

“Tình huống gì thế này? Tự nhiên lại che lại, không cho xem nữa!”

“Mẹ kiếp! Quần áo ta đã cởi ra hết rồi, người lại cho ta xem cái này? Chu ma đầu này rốt cuộc muốn làm cái gì!”

Lúc này, trong phạm vi bao phủ của hắc hoàn!

Ngoại trừ đám người Ma Giáo, chỉ còn lại tộc quần Tinh Quỷ, cùng với mấy cao thủ Chính đạo như Lâm Hiên, và một số sinh linh không sợ chết, thích xem náo nhiệt!

Trong số những người này, chỉ có Quỷ Nam là lộ ra vẻ vui mừng, ít nhất hắn sẽ không phải chết ngay lập tức, bất kể Chu Khung muốn làm gì, hắn chỉ hy vọng Chu ma đầu này thật sự có thể cứu hắn ra ngoài!

Còn những sinh linh khác đều nhìn Chu Khung với vẻ mặt nghi hoặc, không biết tại sao đối phương lại muốn phong tỏa nơi này!

Chẳng lẽ là sợ lát nữa bị Lâm Hiên làm nhục, mất mặt, nên mới phong tỏa chung quanh trước sao?

Lúc này, Lâm Hiên cũng suy đoán như vậy, cho dù là người trầm ổn như hắn, khóe miệng không khỏi nở nụ cười nhạt.

Đệ nhất yêu nghiệt Đông Vực thì đã sao chứ, chẳng phải vẫn sợ hãi như thường hay sao!

Hôm nay nhất định phải cho người biết sự lợi hại của Lâm Hiên ta!

“Chu ma đầu, nếu như người ngoan ngoãn cúi đầu nhận lỗi với bản tọa, nói một tiếng ‘ta sai rồi’, bản tọa xem nể mũi Ma Tôn, sẽ không làm khó dễ người nữa!”

“Không làm khó dễ bản tọa? Bản tọa chưa từng nghĩ sẽ bỏ qua cho người!” Chu Khung chậm rãi bước lên không trung, mỗi một bước đi, bá đạo trên người lại tăng thêm một phần.

Đồng thời, mi tâm lóe sáng, Thần Ma đao màu đỏ tươi xuất hiện trong tay Chu Khung!

Thần Ma đao là một trong những lá bài tẩy của Chu Khung, bởi vì một số nguyên nhân, nó chỉ có thể do chính hắn sử dụng, ngay cả phân thân của Chu Khung không thể sử dụng được!

Đây cũng chính là nguyên nhân Chu Khung phong tỏa chung quanh!

Nếu không, sau ngày hôm nay, tất cả mọi người đều sẽ phát hiện ra, hắn không phải là đệ tử của Ma Tôn, cũng căn bản không có kẻ hộ đạo nào cả. Như vậy, việc hắn nghịch thiên tru sát cường giả Đại Thánh thập trọng!

Rất có thể sẽ dẫn đến cường giả Thiên Tôn tìm đến gây phiền phức!

Đối với Chu Khung hiện tại mà nói, đó chính là điều vô cùng khó giải quyết!

Chương 352 - Tiến gGiai Vạn Quỷ Chi Tổ thể 1

Theo Thần Ma đao xuất hiện, huyết tinh sát khí trong phạm vi ngàn dặm trong nháy mắt tăng vọt lên gấp trăm lần!

Thần Ma Đao này hấp thu máu tươi của không biết bao nhiêu sinh linh, uy lực thậm chí sắp đạt tới Tôn Giả cảnh!

“Bồn tọa ban thưởng cho các người cái chết, các người hãy cảm ơn đi! Khắc khắc khắc khắc...”

Chu Khung tay cầm Thần Ma Đao, một đao chém về phía Lâm Hiên!

Rầm!!

Trong thiên địa nháy mắt xuất hiện một luồng ánh đao màu máu, thông thiên triệt để, cho dù bên ngoài lòng phòng hộ cũng có thể nhìn thấy màu máu bên trong!

Những nơi ánh đao đi qua, không gian trực tiếp bị trấn áp thành hư vô, một đao khủng khiếp dường như muốn chém đôi thiên địa!

Lúc này, trong mắt mấy nhân sĩ Chính đạo còn đang trong vòng bảo hộ lộ ra vẻ không thể tin, nhìn Chu Khung tựa như nhìn thấy quái vật tuyệt thế!

“Điều này sao có thể, một thanh đao lại có uy lực cường đại như vậy!”

“Đây là binh khí gì, lại có thể phát ra oanh kích như vậy, chỉ sợ đã muốn đột phá phạm vi Đại Thánh rồi!”

“Xong rồi, xong rồi, Lâm tông chủ lần này xem như phê rồi...”

Lúc này, Lâm Hiên đối mặt với Chu Khung, nhìn Thần Ma Dao bổ tới, trong mắt cũng chấn kinh!

Dường như nghĩ tới điều gì, khí tức đáng sợ kia hóa ra là từ một thanh đao!

Đó chính là nói rất có thể Chu ma đầu không có người hộ đạo, không phải là đệ tử của Ma Tôn, vậy mà hấn nguy trang lâu như vậy!

Nhưng Lâm Hiên không dám do dự nữa, trường đao chém tới khiến hắn cảm thấy uy hiếp tử vong, trong miệng hét lớn một tiếng!

Thân thể lập tức hóa thành bản thể tiên hạc!

Hình thể nhanh chóng kéo dài, vậy mà biến thành một thanh kiếm hình!

“Kiếm chi pháp tắc, trăm!”

Tiên hạc hóa thành trường kiếm trong nháy mắt mang theo uy lực khủng khiếp chém về phía Thần Ma Dao!

Hư không không ngừng vỡ vụn, không gian như đang gào thét!

Rầm! Rầm! Rầm!

Hồng!!!

Một tiếng hạc kêu gào truyền khắp phương viên mấy chục vạn dặm, cho dù ở phương xa xem nào nhiệt cũng nghe được tiếng gào thét tràn đầy thâm trầm và không cam lòng này!

“Sao bên trong lại kêu thảm như vậy, chẳng lẽ người hộ đạo của Chu ma đầu đánh nhau với Lâm tông chủ rồi? Nhưng đánh nhau không thể nào phát ra tiếng kêu này!”

“Không lẽ nào tên người hộ đạo của Chu ma đầu lại có khẩu vị đó, cường bức Lâm tông chủ?”

“Mẹ nó, khẩu vị này cũng ghê gớm thật, nói không chừng Tiên Hạc lại có phong vị khác lạ...”

Mà bên trong lồng phòng hộ, tất cả sinh linh nhìn tiên hạc trên bầu trời đã bị chém thành hai nửa, trên mặt đều tràn đầy sợ hãi!

Lâm Hiên chết rồi!

Bị Chu ma đầu một đao chém thành hai khúc!

Điều này sao có thể, Chu ma đầu dù mạnh đến đâu cũng chỉ Thánh Giả cảnh là cùng, vậy mà hắn lại có thể bằng vào một thanh trường đao giết chết một Đại Thánh thập trọng!

Nếu tin tức này truyền ra ngoài, cường giả Đông Vực sẽ không chỉ chấn kinh, e rằng ngay cả Ma Tôn không bảo vệ được Chu Khung!

Mấy vị Thiên Tôn Chính đạo chắc chắn sẽ ra tay chém giết Chu Khung!

Đông Vực không cho phép xuất hiện Ma Tôn thứ hai!

Mấy cường giả Chính đạo và đệ tử mà Lâm Hiên mang đến, nhìn lồng phòng hộ trên đỉnh đầu, trong nháy mắt dường như đã hiểu ra điều gì!

Tất cả mọi người lập tức xoay người, muốn trốn vào hư không!

Lúc này Chu Khung tay cầm Thần Ma Đao, nhìn mấy cường giả Chính đạo muốn chạy trốn, ba Đại Thánh nhị trọng, một Đại Thánh tứ trọng, một đám Thánh Giả cảnh!

Các người đã nhìn thấy thứ không nên thấy, bọn họ làm sao có thể để các người sống sót!

Rầm!

Thần Ma Dao lần nữa chém ra, một chút năng lượng còn sót lại lần nữa phát ra ánh đao huyết tinh không lồ chém về phía đám người đang chạy trốn!

Mặc dù ánh đao rõ ràng không khủng khiếp như vừa rồi, nhưng bọn họ không phải Lâm Hiên!

Một đao này đã đủ để lấy mạng bọn họ!

Nhìn ánh đao chém tới, tất cả mọi người nhao nhao kinh hãi rống to!

“Chu ma đầu, không, Chu giáo chủ, tha cho ta... Chuyện hôm nay ta thề sẽ không nói ra!”

“Chu ma đầu, người chết không yên lành! Ta chỉ đến xem não nhiệt thôi... A...”

“Đại Bằng Hư Không Độn... A... Con bà nó... Không thành công...”

“...”

Rầm!!!

Ánh đao biến mất!

Hư không trực tiếp vỡ vụn, mười mấy cao thủ Chính đạo trong nháy mắt hóa thành tro bụi!

Từ khi Chu Khung ra tay đến giờ, chỉ mười hơi thở, rất nhiều sinh linh xung quanh còn chưa kịp phản ứng!

Mà ở bên trong vòng phòng hộ còn có một vài sinh linh gan lớn đang quan sát, lúc này trong mắt bọn chúng tràn đầy khiếp sợ!

“Chu ma đầu này sao lại cường đại như vậy? Chính là Lâm Hiên Đại Thánh thập trọng, Chính đạo cự kinh nổi danh Đông Vực!”

“Không ổn! Hắn muốn diệt khẩu hết cao thủ Chính đạo, chạy mau...”

Vù!!!

“Kẻ nào? A...”

Ngay khi bọn chúng muốn chạy trốn, trong hư không xuất hiện một nhóm người áo đen đeo mặt nạ, trực tiếp lao về phía bọn chúng!

Chương 353 - Tiến gGiai Vạn Quỷ Chi Tổ thể 2

Một lát sau, dưới đất nằm la liệt thi thể!

“Bẩm Thủ tọa, phía đông đã xử lý sạch sẽ!”

“Tốt, kiểm tra cẩn thận lại một chút, trong phạm vi ngàn dặm, dù là một con kiến, cũng giết sạch!”

“Vâng!”

Đông đảo cao tầng Ma Giáo phía dưới nhìn Giáo chủ nhà mình đại phát thần uy, trong ánh mắt tràn ngập hưng phấn!

Có Giáo chủ như thế, phục... khụ khụ... thật thống khoái!

“Thần uy của Giáo chủ, vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ!”

“Thần uy của Giáo chủ, vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ!”

Tiếng động rung trời truyền khắp vạn dặm, sinh linh bên ngoài vòng bảo hộ nghe thấy âm thanh càng là ngơ ngác!

“Tình huống gì thế này? Sao còn hô khẩu hiệu nữa!”

“Ai biết được! Biết đâu bên trong đang có hình ảnh gì đó không thể nhìn nổi! Hắc hắc!”

Tất cả mọi người trong Tinh Quỷ tộc bên trong vòng bảo hộ cũng bị chấn động không nhẹ, đặc biệt là mấy vị trưởng lão đã từng trải, nhao nhao há hốc mồm, vẻ mặt như gặp quỷ, dù bọn họ chính là quỷ!

Thực sự là quá sức tưởng tượng!

Một Đại Thánh thập trọng, mấy vị Đại Thánh cao giai, toàn bộ Dương Châu, thậm chí toàn bộ Đông Vực đều được xem

như nhân vật Cự Kình!

Cứ như vậy bị Chu Khung một đao chém giết!

Ngươi tưởng là giết gà sao, một đao một con!

Nhưng mấy đại trưởng lão nhìn nhau vài lần, sắc mặt đều trở nên kích động, vốn dĩ bọn họ đều nghĩ Quỷ Nam chắc chắn sẽ bị Lâm Hiên giết, không ngờ Chu Khung lại đột nhiên bộc phát, giết chết Lâm Hiên!

Đây chẳng phải là sơn cùng thủy tận nghi vô lộ mà người đời thường nói sao!

Liều ám hoa minh lại nhất thôn sao!

Mấy đại trưởng lão nhao nhao phóng lên trời, bay đến bên cạnh Quỷ Nam, đại trưởng lão khom người nói với Chu Khung:

“Đa tạ Chu giáo chủ cứu trợ Nam nhi, Tinh Quỷ tộc ta bằng lòng thần phục Ma Giáo, trợ Giáo chủ xưng bá vũ trụ!”

Mấy trưởng lão khác cũng nhao nhao khom người phụ họa!

Ma Hồ Vương nhìn mấy kẻ không ngừng nịnh hót Giáo chủ trên bầu trời, khinh bỉ “phì” một tiếng, chỉ bằng mấy con tôm tép này, còn muốn trợ giúp Giáo chủ xưng bá vũ trụ, bọn chúng thật sự coi mình là món ngon vật lạ sao?

Sắp chết đến nơi rồi mà còn không biết đâu!

Mấy đại trưởng lão thấy Chu Khung vẫn lạnh lùng không nói, vội vàng truyền âm cho Quỷ Nam:

“Nam nhi, mau bái sư đi, Chu ma đầu này khủng khiếp như vậy, ngươi bái hần làm sư phụ tuyệt không thiệt!”

“Hy vọng của Tinh Quỷ tộc ta đều đặt cả vào ngươi...”

Lúc này Quỷ Nam nhìn Chu Khung thu đao đứng lừng lững trên bầu trời, cả người toát ra khí thế bá đạo vô song, ánh

mắt lộ vẻ phức tạp, hấn vốn định bái sư một kẻ khôì ngô hơn, tương lai còn muốn vượt mặt Chu Khung!

Giờ thì kẻ khôì ngô kia đã chạy, ngay cả Lâm Hiên đánh bại hấn cũng chết rồi!

Nguyên vọng lớn lao của hấn cứ thế tan thành mây khói, chẳng qua xem ra Chu ma đầu này cũng muốn thu hấn làm đồ đệ, thôi vậy, quý tốt không ai làm chuyện thiệt thân!

Mẹ kiếp, cứ bái sư trước đã, ần nhẫn chờ thời cơ, về sau có năng lực rồi thì phản lại hấn!

“Phù phù!”

Quý Nam trực tiếp quỳ sụp trước mặt Chu Khung, đầu óc xoay chuyển như chong chóng, lớn tiếng hô:

“Đệ tử Quý Nam bái kiến sư tôn, chúc sư tôn tương lai kim thương bất ngã, vạn cổ trường xuân!”

“Xùy...”

Mọi người nhìn Quý Nam quỳ mọp xuống đất, trên mặt đều lộ vẻ khinh bỉ, đúng là biết cách nịnh nọt!

Ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung trên không trung có chút thay đổi, nhìn Quý Nam đang quỳ gối trước mặt, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh.

Muốn bái bổn tọa làm sư phụ sao?

Tên Quý Nam này đúng là ngĩ hay thật!

Chu Khung tốn nhiều công sức như vậy, đương nhiên không phải để thu nhận đồ đệ, lúc trước hệ thống đã nói:

Vạn Quý Phệ Hồn Thể, muốn tiến giai đến Vạn Quý Tô Thể, cần phải nuốt chủng linh hồn một cường giả Đại Thánh đỉnh phong vào ngay ngày kích phát thể chất!

Hiện giờ vạn sự đã đủ!

Chu Khung đưa một tay ra, khẽ vẩy về phía hai nửa con tiên hạc nơi xa, một hồn phách tiên hạc chậm rãi bay ra!

Chính là Chu Khung cố ý lưu thủ, chưa diệt trừ hồn phách Lâm Hiên, chính là vì lúc này!

Thấy hành động của Chu Khung, mấy vị trưởng lão Tinh Quỷ tộc đều lộ vẻ hoang mang, rồi vị Đại trưởng lão dường như nghĩ ra điều gì, mặt mày kinh hãi!

Chẳng lẽ muốn đúc thành Vạn Quỷ Tổ Thể? Trong truyền thuyết cổ xưa của Vạn Quỷ tộc, khi đột phá nếu thôn phệ hồn phách cường giả, ắt có thể tiến hóa, nhưng lão luôn cho rằng đó là lời đồn!

Nhưng giờ Chu ma đầu này lại lấy hồn phách Lâm Hiên ra, rất có thể là muốn giúp Quỷ Nam tiến giai Vạn Quỷ Chi Tổ Thể!

Thật là tốt quá!

Mấy vị trưởng lão khác cũng nhận được truyền âm của Đại trưởng lão, trên mặt đều lộ vẻ vui mừng!

Chu ma đầu này quả là đại ân nhân!

Chu Khung trực tiếp ném hồn phách Tiên Hạc vào trong cơ thể Quỷ Nam, đồng thời hai tay kết ấn, đánh thẳng vào trong cơ thể hắn!

Chương 354 - Thôn Phệ Vạn Quỷ Tổ Thể thành tựu Ma Thể

Rầm!!!

Chỉ thấy hồn phách Tiên Hạc vừa tiến vào trong cơ thể Quỷ Nam, lập tức trong cơ thể hắn bắt đầu toát ra uy thế vô cùng kinh khủng!

Rống!!!

Quỷ Nam ngửa mặt lên trời gào thét điên cuồng!

Đau đớn, đau đớn đến mức khó có thể hình dung, Quỷ Nam cảm giác như có vô số lệ quỷ đang cắn xé thân thể mình, ánh mắt nhìn Chu Khung đối diện lộ vẻ hoang mang!

Chu ma đầu muốn làm gì? Chẳng lẽ không phải muốn thu hắn làm đồ đệ, mà là muốn giết hắn?

Ngay khi Quỷ Nam đau đớn đến mức không thể chịu đựng nổi, muốn chửi rủa Chu Khung, Đại trưởng lão bỗng truyền âm:

“Nam nhi, hãy gắng chịu đựng, Chu giáo chủ làm vậy là vì muốn tốt cho ngươi, hắn muốn giúp thể chất của ngươi tiến hóa thành Vạn Quỷ Tổ Thể!”

“Nam nhi, xem ra Chu giáo chủ rất coi trọng ngươi, Tinh Quỷ tộc ta sắp sửa hưng thịnh rồi!”

Rầm!!!

Trong đầu Quỷ Nam như muốn nổ tung!

Vạn Quỷ Tổ Thể, chẳng phải là mình sắp trở nên lợi hại hơn sao?

Nhìn Chu Khung, trên mặt hắn lập tức lộ vẻ cung kính, cố nén đau đớn, gào lên:

“Đệ tử... Quỷ Nam... Đa... Tạ sư tôn... ban ân!”

Ầm!!!

Trên người Quỷ Nam lại bùng phát khí thể kinh khủng, chấn vỡ toàn bộ y phục trên người, trên thân thể trần trụi, vô số hồn phách quỷ quần quanh gào thét!

Trong đó, lớn nhất là hồn phách một con Tiên Hạc!

Vạn Quỷ Chi Tổ Thể sắp tiến giai xong!

Lúc này, Ma Hồ Vương ở phía xa nhìn thân thể trần như nhộng của Quỷ Nam, cùng với thứ đang ve vẩy ở phía dưới, khoe miệng lộ ra vẻ khinh miệt!

Hắc hắc, Hồ gia ta thắng chắc rồi!

Rầm!!!

Theo sự bùng nổ của Quỷ Nam, trên bầu trời không ngừng nổ vang, dường như lại có dị tượng sắp sửa bùng nổ!

Lúc này, thân thể Quỷ Nam bắt đầu biến hóa, cuối cùng biến thành một quái vật nguyên hình màu đen cao tám thước, rộng tám thước!

Đây chính là bản thể của Tinh Quỷ tộc!

Lúc này, tất cả oan hồn trên người Quỷ Nam đều chậm rãi biến mất, khí thể toàn thân lần nữa tăng vọt, Bán Thánh lực trọng, Bán Thánh thất trọng!

Rầm!!!

Trên bầu trời Dương Châu lại truyền ra từng tiếng quỷ khóc sói tru, thanh thế so với lần trước lớn hơn nhiều, trong thiên địa lóe lên tia sấm màu đen!

Thậm chí mấy châu phủ gần Dương Châu đều sinh ra dị tượng, vô số cường giả nhao nhao mở mắt nhìn về phía Bắc Cương, trong đó có mấy bóng người nhanh chóng bay về Bắc Cương!

Rống!

Theo một tiếng gào thét kịch liệt của Quỷ Nam, tất cả dị tượng trong thiên địa lập tức biến mất!

Lúc này, Quỷ Nam nắm chặt nắm đấm, cảm thụ năng lượng khổng lồ trong cơ thể, ánh mắt lộ ra vẻ mừng như điên!

Vạn Quỷ Tổ Thê, quả nhiên cường đại!

Từ nay về sau, ta sẽ bắt đầu ngạo thế thiên hạ, ha ha!

Ánh mắt Quỷ Nam nhìn Chu Khung lộ ra một tia cảm kích, nhưng sâu trong đáy mắt lại có một tia khác thường!

Phù phù!

Quỷ Nam lại quỳ xuống trước Chu Khung, lớn tiếng nói:

“Đồ nhi bái tạ sư tôn tái tạo chi ân, sau này nguyện vì sư tôn xông pha khói lửa, không chối từ!”

Chu Khung nhìn Quỷ Nam đang quỳ trước mặt mình với vẻ mặt cảm kích!

Trong mắt toát lên vẻ lạnh như băng!

Bằng lòng vì bốn tọa xông pha khói lửa sao?

Vậy thì đi chết đi!

Chỉ thấy Chu Khung duỗi một tay ra, hình thành một vòng xoáy màu đen thật lớn, trực tiếp nuốt Quỷ Nam đang ngơ ngác

vào trong!

“A, sư tôn, người muốn làm gì, ... Không được, Chu ma đầu, ngươi không được chết tử tế... Ta còn chưa xưng bá thiên hạ...”

Ong...!

Chỉ trong thời gian mấy hơi thở!

Vòng xoáy màu đen trên bầu trời trực tiếp biến mất, đồng thời khí tức của Quỷ Nam cũng hoàn toàn biến mất khỏi thiên địa!

Cho đến khi hoàn toàn tiêu vong, Quỷ Nam vẫn không hiểu vì sao Chu Khung lại giết mình, chẳng lẽ hắn không muốn bồi dưỡng mình sao!

Sau khi thôn phệ Quỷ Nam, trong cơ thể Chu Khung bắt đầu phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Thương Khung Huyết Minh Thể trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, đồng thời trên người Chu Khung cũng xuất hiện vô số quỷ hồn điên cuồng gào thét!

Nhưng tất cả quỷ hồn đều bị từng sợi xích sắt đỏ như máu trói buộc, theo khí tức trên xích sắt càng ngày càng cường đại, quỷ hồn bắt đầu biến mất từng chút một!

Mấy hơi thở trôi qua, tất cả quỷ hồn đều biến mất trong cơ thể Chu Khung!

Lúc này, trong thức hải của Chu Khung xuất hiện một Ma Thần kinh khủng, đầu mọc hai sừng, toàn thân khoác áo giáp màu đỏ như máu, trên áo giáp xuất hiện rất nhiều ký hiệu màu đen quỷ dị, khiến người ta nhìn thấy liền cảm thấy sợ hãi!

Ký hiệu quỷ dị này chính là biến hóa sinh ra sau khi dung hợp Vạn Quỷ Tổ Thể!

Rầm!!!

Khí thế trên người Chu Khung bắt đầu tăng nhanh, trực tiếp đột phá đến Thánh Giả tứ trọng, còn không ngừng tăng cường!

Ầm!

Cuối cùng dừng lại ở Thánh Giả ngũ trọng!

Đồng thời bảng thuộc tính trên hệ thống lại được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Chương 355 - Lửa giận của Võ Lão 1

Tu vi: Thánh Giả ngũ trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ tư, 《Ma Cương》

Vật phẩm: Đạo Tặc Thiên Tôn Nhất Kích

Thể chất: Chưa rõ

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Chu Khung nắm chặt tay, trong mắt lóe lên tinh quang, tu vi lại tăng thêm hai tầng, thể chất cũng cường kiện hơn vài phần, còn xuất hiện một số biến hóa đặc biệt, lại tiến thêm một bước trên con đường xung bá chư thiên!

“Hệ thống, thể chất Chưa rõ là sao?”

“Ký chủ, thể chất hiện tại của ngươi chưa từng xuất hiện, hệ thống không biết nên đặt tên gì cho thích hợp... Hay là, ngươi tự đặt một cái đi!”

“... Vậy gọi là Ma Thể đi, đơn giản, lại trực tiếp!”

Lời Chu Khung vừa dứt, chữ “Chưa rõ” trên cột thể chất của hệ thống liền biến thành hai chữ “Ma Thể”!

Chu Khung tin rằng, tương lai Ma Thể của hắn sẽ là thể chất mạnh nhất chư thiên vũ trụ, không gì sánh bằng!

Do Chu Khung ra tay quá bất ngờ, mấy vị trưởng lão Tinh Quỷ tộc phía dưới đều ngo ngác!

Cái gì?!

Chuyện gì thế này?!

Không phải muốn thu Quỷ Nam làm đồ đệ sao? Bọn họ đã nghĩ kỹ kế hoạch phát triển Tinh Quỷ tộc, thậm chí phân chia tài nguyên sau khi gia nhập Ma Giáo thế nào cũng bàn xong rồi!

Sao hắn lại đột nhiên thôn phệ Quỷ Nam?!

Bỗng nhiên bọn họ nhớ tới truyền thuyết ở Bắc Cương, Giáo chủ Ma Giáo thích ăn thịt tươi!

Thì ra là thật!

Mấy vị trưởng lão nhanh chóng trao đổi ánh mắt, cuối cùng như đã quyết định được điều gì!

Đại trưởng lão cung kính nói với Chu Khung:

“Chu giáo chủ, vừa rồi chúng ta không nhìn thấy gì cả, Quỷ Nam hình như tự sát, không liên quan gì đến Giáo chủ, Tinh Quỷ tộc chúng ta vẫn bằng lòng thần phục...”

Rầm!

Đại trưởng lão còn chưa nói hết, Chu Khung phất tay, thì thể mấy tên trưởng lão lập tức nổ tung!

Đồng thời, Chu Khung cũng biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện trong xe bay Ma Long, truyền ra một giọng nói lạnh như băng!

“Giết! Một tên không để lại!”

“Tuân lệnh!” Mọi người Ma Giáo khom người đáp!

Tất cả nhao nhao lao xuống, giết về phía Tinh Quỷ tộc phía dưới!

Trong phút chốc, tiếng la giết, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi trong phạm vi vạn dặm. Tinh Quỷ tộc vốn đã vắng bóng cao thủ, nay mấy vị đại trưởng lão đều bỏ mạng!

Đối mặt với đại quân Ma Giáo hùng mạnh, bọn chúng làm sao có thể chống cự!

Chưa đầy một nén hương, tiếng la giết phía dưới đã hoàn toàn im bật!

Liên Sinh bay đến trên phi liên, cung kính khom người bẩm báo với Chu Khung ở bên trong:

“Bẩm Giáo chủ, phạm vi ngàn dặm, không còn một kẻ sống!”

“Tốt! Liên Sinh, ngươi hãy điều động toàn bộ đại quân Ma Giáo, trong vòng một năm, nhất thống Bắc Cương cho ta!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền ra từ trong xe bay!

“Tuân lệnh!” Liên Sinh cung kính đáp.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long lại kéo phi liên bay lên, thẳng hướng tổng đàn Ma Giáo!

Thần Ma Hoàn trên bầu trời hóa thành một đạo u quang, biến mất trong phi liên. Cùng lúc đó, vòng bảo hộ phòng ngự ngàn dặm cũng biến mất!

Đại quân Ma Giáo dưới sự dẫn dắt của Liên Sinh, tiếp tục bay về phía những thế lực chưa chịu thần phục ở biên giới Bắc Cương!

Trong mắt Liên Sinh lóe lên một tia tàn nhẫn, Bắc Cương nhất định phải quy về một mối trong vòng một năm!

Ma Long Phi Liễn cùng đám người Ma Giáo rời đi!

Nửa khắc đồng hồ sau!

Xung quanh Tinh Nguyệt Cốc đột nhiên xuất hiện rất nhiều sinh linh. Bọn họ đều đứng từ xa xem náo nhiệt, sau khi Chu Khung thả Thần Ma Hoàn bao phủ ngàn dặm, bọn họ không rời đi!

Mọi người vẫn luôn im lặng chờ đợi, đến lúc này mới dám hiện thân!

Lúc này, tất cả sinh linh nhìn thi thể Tinh Quỷ tộc la liệt khắp núi, đều không lộ ra một tia dao động. Một tiểu tộc nhỏ nhỏ, cường đại nhất cũng chỉ là cảnh giới Thánh Giả, bị diệt cũng là chuyện thường!

Nếu Chu Khung không ra tay, đó mới là chuyện lạ!

“A!”

Một thiếu nữ Miêu tộc đột nhiên kêu lên một tiếng, âm thanh quỷ dị mà kéo dài, vừa sợ hãi lại vừa yêu mị, lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người!

Sao thế, ngươi muốn động tình sao?

Nhìn thấy mọi người đều nhìn về phía mình, thiếu nữ Miêu tộc đỏ mặt, hai chân khép chặt, vội vàng đưa tay chỉ về phía một ngọn núi ở đằng xa!

Tất cả mọi người đều nhìn theo hướng tay nàng!

Vãi chương!

Chỉ thấy...

Chỉ thấy trên một ngọn núi ở đằng xa, khảm nam một thi thể tiên hạc khổng lồ!

Đã bị xé làm đôi!

Tuy không còn khí tức, nhưng uy áp từ thi thể vẫn khiến không gian xung quanh chấn động không ngừng, có thể thấy được thực lực của tiên hạc này lúc sinh thời khủng khiếp đến nhường nào!

Tất cả mọi người đều đoán được lai lịch của tiên hạc!

Tông chủ Cửu Đỉnh Tông Lâm Hiên! Ngoại trừ hắn ra, toàn bộ Đông Vực không còn ai sở hữu tiên hạc mạnh mẽ như vậy!

Chương 356 - Lửa giận của Võ Lão 2

Thế mà hần, một cường giả Đại Thánh thập trọng, lại chết dễ dàng như vậy?

Trên ngọn núi còn lưu lại bốn chữ đỏ như máu:

Không chịu nổi một kích!

Bốn chữ không lồ, xuyên suốt từ đỉnh núi xuống tận chân núi!

“Ta nhìn nhầm sao? Đó là Lâm Hiên ư?” Một gã cao to đầu trâu mặt đầy kinh hãi.

Chát!

Một tiếng bạt tai vang dội!

Một đại hán đứng cạnh tát vào mặt gã đầu trâu một cái rõ đau, nhìn khuôn mặt sưng vù và nghe tiếng kêu thảm thiết của gã, hần lảo bầm:

“Quả nhiên không phải nằm mơ, Lâm Hiên chết thật rồi!”

Chẳng lẽ người hộ đạo của Chu Khung lại mạnh đến vậy, ngay cả Lâm Hiên không địch nổi?

Gã đầu trâu nhìn đại hán, cảm nhận khí thế cường đại tỏa ra từ hần, lập tức biết mình không phải đối thủ, chỉ đành cắn tức mắng thầm một tiếng:

Mẹ kiếp!

Oành!

Trong hư không bỗng xuất hiện mấy bóng người, khí thế khủng khiếp từ họ khiến không gian phương viên ngàn dặm vỡ vụn từng mảng!

Toàn bộ sinh linh ngẩng đầu nhìn những bóng người vừa xuất hiện, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi!

Bởi vì đó chính là tông chủ Huyền Nguyên Tông, tông chủ Vạn Cổ Tông, tộc trưởng Hỏa Sư tộc!

Mỗi người đều là nhân vật cự kinh, bá chủ một phương tại Đông Vực!

Tất cả đều là cường giả Đại Thánh thập trọng!

Lúc này, tất cả đều nhìn về phía thi thể tiên hạc bị xé làm đôi trên đỉnh núi, trong mắt là sự chấn động tột độ!

Tầm mắt của bọn họ không phải thứ mà đám người phía dưới có thể so sánh, bọn họ có thể dễ dàng nhận ra, Lâm Hiên bị người ta một đao chém chết!

Thực lực của Lâm Hiên được cả Đông Vực công nhận, nằm trong top 3 cường giả Đại Thánh cảnh!

Rốt cuộc kẻ nào có khả năng một đao giết chết Lâm Hiên?

Trong đầu bọn họ đồng loạt hiện lên bốn chữ:

Cường giả Tôn cảnh!

“Xem ra là cường giả Tôn cảnh ra tay rồi, nhưng sao lại vô duyên vô cớ có cường giả Tôn cảnh nào hạ sát Lâm Hiên chứ!”

“Chưa rõ, nhưng Võ Lão kia e là sẽ nổi điên, Lâm Hiên này chính là đệ tử tâm đắc nhất của lão!”

Vù...!

Tộc trưởng Hỏa Sư tộc lập tức bị Ngưu Đầu Nhân nhiếp đến, chất vấn:

“Nói mau, rốt cuộc nơi đây đã xảy ra chuyện gì, kẻ nào đã giết Lâm Hiên!”

“Dạ bẩm các vị đại nhân, chuyện này... tiểu nhân bất tài, không rõ nội tình, chỉ biết là Lâm tông chủ và Chu Khung kia xảy ra xung đột, sau đó Chu Khung ra tay phong tỏa cả vùng đất này!”

“Chờ khi phong tỏa vừa được giải trừ, hiện trường liền ra nông nổi này, e rằng là...”

Ngưu Đầu Nhân bị uy áp của ba người dọa đến run lấy bầy, vội vàng đáp lời, trong lòng không khỏi thâm oán thán, sao tất cả đều ức hiếp hãn thế này!

Chu Khung, Chu ma đầu!

Trong đầu ba người lập tức hiện lên hình ảnh Chu ma đầu, đối với Chu ma đầu, bọn họ nào có thể không biết, đệ tử của bọn họ đều từng có kẻ bỏ mạng dưới tay Chu Khung!

Nhưng người hộ đạo của Chu Khung kia chẳng phải chỉ có tu vi Đại Thánh thập trọng sao!

Chẳng lẽ...!

“Đi thôi, bất kể người hộ đạo của Chu Khung kia rốt cuộc có tu vi gì, chuyện này cứ để Võ Lão tự mình giải quyết là được!”

“Ừm, Chu ma đầu này đã thành thế lực lớn rồi, xem ra chúng ta không thể dễ dàng trêu vào được!”

Vài đạo âm thanh tùy ý trao đổi với nhau vài câu, sau đó lại trốn vào hư không, biến mất không còn tăm hơi!

Theo ba người rời đi, tất cả sinh linh phía dưới đều vội vàng rút lui, đồng thời truyền tin tức nơi này ra ngoài!

Có thể dự đoán, toàn bộ Đông Vực sẽ vì tin tức này mà chấn động!

Ở một nơi khác, Liên Sinh đang dẫn theo đại quân Ma Giáo cấp tốc tiến lên, đột nhiên Ma Hồ Vương vỗ mạnh đầu một cái, kêu to lên một tiếng!

Chỉ trong nháy mắt đã thu hút sự chú ý của mọi người!

“Chết tiệt, con tiên hạc Giáo chủ giết hôm nọ, quên mất không mang theo, nướng lên ăn ngon tuyệt cú mèo!” Ma Hồ Vương vẻ mặt đầy tiếc nuối nói.

Những người khác lập tức trợn trắng mắt, nhưng khoe miệng đều không khỏi ứa ra nước miếng thèm thuồng!

Ngay khi Ma Hồ Vương định thân hành đến Tinh Nguyệt cốc lấy tiên hạc, đã bị Liên Sinh ngăn cản!

“Hiện giờ việc cấp bách là phải nhanh chóng thống nhất Bắc Cương, chuyện ăn uống để sau hẵng hay!”

“Vâng!” Ma Hồ Vương tiếc nuối gật đầu. ...

Cửu Đỉnh tông Dương Châu, trên Nguyên Dương Phong!

Bên trong một tòa đại điện, Phong chủ Nguyên Dương Phong - Lôi Dũng đang ngồi trên ghế trầm tư suy nghĩ, lông mày nhíu chặt, chứng tỏ tâm trạng hiện giờ của lão không được tốt cho lắm!

Có thể nói, từ sau khi biết tin Triệu Lập bỏ mạng, tâm trạng của lão vẫn luôn u ám, vốn tưởng rằng khi Triệu Lập kia tiềm long xuất thế, có thể mang theo lão bay cao, dù sao lão đã bị vây khốn ở cảnh giới Đại Thánh bát trọng gần mười vạn năm rồi!

Không ngờ, tên phế vật kia lại chết yếu giữa đường!

Bịch bịch bịch bịch!

Bên ngoài đại điện truyền đến tiếng bước chân dồn dập,
một tên đệ tử vừa lăn vừa bò chạy vào trong!

Chương 357 - Ma Tôn rống lớn 1

“Sur tôn, sur tôn, đại sự không hay rồi, đại sự không hay rồi...”

Nhìn thấy tên đệ tử hốt hoảng chạy vào, trong mắt Lôi Dũng hiện lên một tia tức giận, phất tay một cái!

Àm!

Tên đệ tử chạy vào kia lập tức bị khí thế của Lôi Dũng ép quỳ rạp xuống đất!

“Hoảng hốt vội vàng, bấy nhiêu năm nay ngươi tu luyện kiểu gì vậy!” Lôi Dũng lạnh lùng nói!

“Sur tôn, từ phương xa truyền đến tin tức... Tông chủ... Tông chủ quy tiên rồi...!” Tên đệ tử run rẩy nói.

“Cái gì?” Chỉ trong nháy mắt, khí thế toàn thân Lôi Dũng bùng phát, uy áp kinh khủng khiến cả đại điện như muốn sụp đổ!

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mau bẩm!”

Tên đệ tử quỳ trên mặt đất vội vàng đem chuyện Tinh Nguyệt Cốc kể lại một lượt, nói xong vẻ mặt thấp thỏm, thậm chí còn vận chuyển công pháp, hấn sợ hãi khí thế của Lôi Dũng lại bùng phát, nghiền nát hẳn!

Chu ma đầu, lại là Chu ma đầu!

“Ngươi hãy đi triệu tập bảy vị Phong chủ của bảy ngọn núi khác đến đây, cứ bảo là có đại sự xảy ra!” Sắc mặt Lôi Dũng âm trầm nói.

“Vâng!” Tên đệ tử vội vàng bỏ dậy, chạy như bay ra khỏi đại điện!

Nhìn tên đệ tử rời đi, Lôi Dững phát tay thiết lập một kết giới cách âm trong đại điện!

Ha ha ha!

Cả đại điện vang lên tiếng cười điên cuồng của Lôi Dững, xen lẫn là một giọng nói thì thào!

“Lâm Hiên, người cuối cùng cũng chết rồi, chết thật thống khoái, người chết rồi bốn tọa mới có hi vọng tiến thêm một bước!”

Nửa canh giờ sau!

Tám vị Phong chủ của Cửu Đỉnh Tông tụ họp tại Nguyên Dương Điện, bên trong truyền ra từng luồng khí tức kinh khủng, không ai biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Sau một canh giờ, bên trong Nguyên Dương Điện lại khôi phục sự yên tĩnh, bảy vị Phong chủ khác đều đã rời đi, chỉ còn lại Lôi Dững với vẻ mặt đầy phấn khích!

Lôi Dững nhìn lên không trung, khóe miệng nhếch lên nụ cười, sau đó bay về phía cấm địa sau núi. Chẳng bao lâu sau, Lôi Dững đứng trước một thạch động, đây chính là nơi lão tổ tông của Cửu Đỉnh Tông - Võ Lão bối quan tu luyện.

Lôi Dững hai tay kết ấn, dùng ý niệm truyền vào trong một luồng tin tức!

Nửa canh giờ sau, một giọng nói già nua truyền ra!

“Có chuyện gì?”

Lôi Dững vội vàng thuật lại chuyện Lâm Hiên bỏ mạng, trong giọng nói lộ vẻ bi thương, nhưng sâu trong ánh mắt lại là niềm vui sướng!

Lôi Dững vừa dứt lời!

OÀNG!

Cánh cửa cấm địa đột nhiên mở tung, một lão ông mặc trường bào màu xám, cao chưa đến ba thước xuất hiện trước mặt Lôi Dững!

Toàn thân lão ông tỏa ra khí thể kinh khủng, không gian xung quanh như muốn vỡ vụn!

Đôi mắt lão ông tràn đầy phần nộ!

Lão đầu ngẩng đầu nhìn Lôi Dững, hung ác hỏi:

“Chu ma đầu kia là kẻ nào!”

“Võ Lão, Chu ma đầu kia chính là đệ tử của Ma Tôn, đệ nhất thiên kiêu Đông Vực...!” Lôi Dững chịu đựng áp lực cực lớn, giới thiệu Chu Khung một lượt.

Đồng thời nhìn Võ Lão, sâu trong mắt lộ ra sự hâm mộ không lồ!

Bởi vì Võ Lão chính là tu vi Tôn Giả cảnh đỉnh phong, nói một câu cũng đủ khiến toàn bộ Đông Vực chấn động!

Tương lai của Lôi Dững hẳn, nhất định cũng sẽ trở thành Tôn Giả, nhất định!

“Đệ tử của Ma Tôn thì đã sao, dám giết đồ đệ đắc ý của ta, ta muốn hấn đền mạng!”

Võ Lão phần nộ hét lớn, áp lực kinh khủng khiến toàn bộ Cửu Đỉnh tông đều không ngừng run rẩy!

Nhưng thân thể lão vẫn không rời đi, không có ý lập tức đi giết Chu Khung kia!

Trên mặt Lôi Dững lộ ra vẻ đã hiểu, có thể tất cả mọi người bên ngoài đều sẽ cho rằng Võ Lão sẽ trực tiếp đi giết Chu Khung, dù sao Lâm Hiên cũng là đệ tử đắc ý nhất của Võ Lão!

Nhưng chỉ có Lôi Dững biết, Võ Lão sẽ không làm vậy, bởi vì lão sợ chết, đặc biệt sợ chết!

Nhìn Võ Lão chậm chạp không muốn động thân, Lôi Dững nói:

“Ma Tôn kia chính là cường giả Thiên Tôn, Cửu Đỉnh tông chúng ta không thể trêu vào, mong rằng Võ Lão vì cơ nghiệp ức vạn năm của Cửu Đỉnh tông, cứ coi như vậy mà bỏ qua đi!”

Võ Lão nhìn Lôi Dững đối diện, trong mắt lóe lên một tia thương thức, tiểu tử này rất biết cho bậc thang, có thể bồi dưỡng!

“Hừ, Ma Tôn, lão phu muốn đi hỏi hấn một chút, đệ tử người hộ đạo kia dựa vào cái gì mà dám giết đồ đệ của ta!”

“Còn người, từ hôm nay trở đi chính là tông chủ Cửu Đỉnh tông, viên Vạn Cổ Đan này ta ban cho người, mau chóng đột phá đi!”

Võ Lão nói xong, thân hình lóe lên, biến mất trong Cửu Đỉnh tông!

Lúc này Lôi Dững nhìn đan dược trong tay, ánh mắt lộ ra cuồng hỉ, có viên đan dược này, hấn rất cục có thể đột phá!...

Đỉnh núi không lồ ở trung tâm Ma Châu!

Trong đại điện, Ma Tôn vẫn đang bế quan tôi luyện quyết tâm tất thắng!

Hai đệ tử bên ngoài đang canh giữ!

Lúc này trong hư không trên đỉnh núi, Võ Lão đang thấp thỏm bất an suy nghĩ có nên chất vấn hay không, nói thật, hấn vừa đến đã hối hận!

Chương 358 - Ma Tôn rống lớn 2

Ma Tôn là ai chứ, đó chính là cường giả Thiên Tôn cảnh, thậm chí còn được người đời xưng là kẻ mạnh nhất Đông Vực!

Bản thân đi chất vấn hắn chẳng phải là tự tìm đường chết hay sao!

Ngay khi Võ Lão đang suy tính xem có nên trực tiếp rời đi hay không, một đệ tử đang ngồi xếp bằng ở cửa đại điện đột nhiên mở mắt, quát lớn:

“Lão già kia, ra đây cho ta!”

Sóng âm kinh khủng khiến hư không không ngừng vỡ vụn, Võ Lão trong nháy mắt bị bức ép hiện ra thân hình!

Sau đó, nhìn hai tên đệ tử đang canh giữ, ánh mắt Võ Lão lộ ra một tia khiếp sợ, hai người này đều là đệ tử thân truyền của Ma Tôn, mấy chục vạn năm trước đều là những nhân vật tiếng tăm lừng lẫy ở Đông Vực!

Nhưng hắn không ngờ hai người này, giờ đây đều khiến hắn cảm thấy nguy hiểm!

Hắn đường đường là Tôn Giả đỉnh phong!

Võ Lão không nghĩ nhiều nữa, trầm giọng nói:

“Ta tìm Ma Tôn có việc muốn nói!”

“Sur tôn đang bế quan, không rảnh để ý tới ngươi, mau rút đi!” Một đệ tử nhìn Võ Lão lạnh lùng nói, ánh mắt lộ vẻ không kiên nhẫn!

Nếu không phải sợ quấy rầy sư tôn bế quan, hẳn đã sớm đánh chết lão già này rồi!

Võ Lão nào nhận ra giọng điệu của đối phương có gì không đúng, lại lớn tiếng nói:

“Ta tìm Ma Tôn có chuyện lớn muốn nói, chính là về Ma Giáo Chu Khung...”

Lúc này Ma Tôn trong đại điện bỗng mở mắt, ánh mắt lóe lên tia không vui, vốn sau chuyện kia, tâm thần hắn vẫn chưa thể nào bình ổn lại được!

Nay lại bị tiếng ồn ào bên ngoài quấy nhiễu, khiến hắn càng thêm phiền lòng, bèn mở miệng, tức giận quát lớn:

“Cút!”

Sóng âm khủng khiếp từ trong đại điện âm âm lao ra, quét sạch mọi thứ trên đường đi, không gian cũng bị xé toạc thành hư vô!

Võ Lão bên ngoài nhìn thấy sóng âm lao tới, trong mắt lập tức lộ vẻ kinh hãi!

Ta thề là ta còn chưa nói gì đâu, mới chỉ nhắc tới hai chữ Chu Khung thôi mà!

Sao Ma Tôn lại đột nhiên ra tay!

Không dám do dự thêm nữa, Võ Lão vội vàng giơ hai tay lên, hét lớn:

“Vạn năm bất động pháp!”

Trong chớp mắt, trước người Võ Lão xuất hiện một lớp phòng hộ hình mai rùa!

Ầm ầm ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp Ma Châu!

Vèo!

Võ Lão bị đánh bay như một ngôi sao băng, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt!

Cùng lúc đó, chấn động khủng khiếp lan ra khắp Đông Vực, vô số luồng thần thức mạnh mẽ xuất hiện trên không Ma Châu, dò xét rồi truyền âm cho nhau!

“Chuyện gì thế này? Sao Ma Tôn lại nổi giận lôi đình như vậy?”

“Ê, các người nhìn xem, kẻ bị đánh bay kia có phải Võ lão đầu không?”

Tất cả thần thức đều đổ dồn về phía Võ Lão, chỉ thấy trên không trung, lão ta đang lộn nhào với tốc độ tám mươi vạn mét mỗi giây, miệng không ngừng phun máu tươi!

Do tốc độ quá nhanh, ma sát cực lớn đã thiêu rụi toàn bộ quần áo trên người Võ Lão!

Thế là xuất hiện một cảnh tượng vừa kinh hãi vừa buồn cười: Một lão già trần truồng, vừa lặn lội vừa phun máu, một tay che chắn lấy hạ thể của mình!

“Hừ, cái thứ bé tí tẹo ấy, có che cũng chẳng ai thèm nhìn, che làm gì cho mệt...” Trong vô số luồng thần thức, một bà lão khinh thường truyền âm.

“Nói xem, vì sao Ma Tôn lại ra tay với hắn vậy?”

“Ta nhớ ra rồi, thuộc hạ bẩm báo, Ma Tôn có một đệ tử tên Chu Khung, kẻ hộ đạo của hắn đã giết Lâm Hiên, đệ tử đắc ý của lão già họ Võ kia!” Một đạo ý niệm như sức nhớ ra điều gì, vội vàng nói.

“Nói như vậy, Ma Tôn thật coi trọng tên đệ tử gọi là Chu Khung kia...!”

Hàng loạt ý niệm không ngừng trao đổi, sau đó đều biến mất trên không Ma Châu!

Ngày hôm đó, tất cả thế lực Thiên Tôn ở Đông Vực đều ban xuống một đạo thánh chỉ cho đệ tử!

Vạn bất đắc dĩ, chớ chọc ghẹo Ma Giáo Chu Khung!

Bên ngoài Ma Tôn đại điện, hai tên đệ tử ngồi xếp bằng đều ngơ ngác, dùng ý niệm truyền âm cho nhau!

“Sao sư tôn lại nổi trận lôi đình như vậy?”

“Ta không biết, nhưng vừa rồi tên lùn Võ kia có nhắc đến Chu Khung, chẳng lẽ sư tôn tức giận vì chuyện này?”

“Chu Khung này là đệ tử sư tôn thu nhận khi nào vậy, không ngờ ngài ấy lại để tâm đến thế!”

Hai người ngơ ngác một lời, ta một câu, sau đó dần dần im bất!...

Trên hoang sơn cách Ma Châu không biết bao nhiêu dặm, có một tiểu tộc tên là Nguyệt Lư tộc!

Lúc này, tộc đang tổ chức đại hội tỷ võ!

Vèo!

Một đạo bạch quang mang theo hỏa tinh dữ dội trong nháy mắt đã đâm sầm xuống chính giữa lôi đài, tạo thành một hố sâu khủng khiếp trên mặt đất!

Mọi người đều ngừng tỷ thí, nhìn về phía hố sâu, chỉ thấy một lão già cao chưa đến ba thước mình trần bò ra!

Miệng lão phun máu tươi, đầu lắc lư không ngừng, ánh mắt mê man nhìn xung quanh!

Một tên Nguyệt Lư tộc nhìn xuống thân dưới của lão già, rồi lại nhìn của mình, trong mắt lộ vẻ kinh hãi, lảo bầm:

Chương 359 - Ăn tàng thật sâu, Trần Hạo

“Vật ấy sao lại nhỏ đến thế!”

Những tộc nhân khác cũng đều kinh hãi!

Nửa nén hương sau, Võ Lão ngừng lắc đầu, trong mắt toát lên vẻ sợ hãi, hắn không ngờ Ma Tôn lại đột nhiên ra tay!

Mẹ kiếp, đồ nhi của người giết đồ nhi của ta, người cũng ức hiếp ta sao!

Đột nhiên Võ Lão cảm thấy có rất nhiều ánh mắt đang nhìn mình, ngẩng đầu lên, chỉ thấy xung quanh là một đám quái vật đang nhìn chằm chằm vào nửa người dưới của hắn với ánh mắt kỳ quái!

Võ Lão lập tức hiểu ra ánh mắt của bọn chúng!

Đó là ánh mắt khinh thường và miệt thị!

Cái đám chó má!!

Nhỏ thì đã sao, lão tử bền bỉ!

Tìm chết!

Võ Lão phát tay, trên không trung bỗng hiện ra một bàn tay khổng lồ, đánh thẳng xuống!

Ầm!

Toàn bộ Phi Lư tộc trong nháy mắt hóa thành tro bụi!

Võ Lão hài lòng gật đầu, Chu ma đầu, Ma Tôn ta không giết được, chẳng lẽ còn không giết nổi các người!

Tôn Giả nổi giận, diệt tộc!

Sau đó, lão dùng linh khí che giấu thân hình, biến mất tại chỗ!

Lão phải về tông môn dưỡng thương, tiếng gầm của Ma Tôn suýt chút nữa làm tổn thương bản nguyên của lão, ít nhất cần mấy trăm năm mới có thể khôi phục!...

Thời gian chảy trôi, tin tức lan truyền!

Bắc Cương bởi vì hành động lớn của Chu Khung mà một lần nữa dậy sóng!

Tuy sớm có dự liệu, nhưng khi biết được tin tức từ Tinh Nguyệt cốc, tất cả mọi sinh linh đều chấn động!

Trong một khách điểm dưới chân Thiên Ma phong, các sinh linh bàn tán xôn xao!

“Các vị có biết, ngày hôm qua đã xảy ra đại sự gì không?”

“Chẳng phải Tinh Quỷ tộc bị diệt sao, những năm nay thế lực bị Ma Giáo diệt không ít, thêm một Tinh Quỷ tộc thì có là gì!” Một dị tộc nhân uống một ngụm rượu, bĩu môi nói.

“Các người đúng là kiến thức hạn hẹp, dù có chết vạn tên Tinh Quỷ tộc cũng chẳng là gì.” Một thư sinh Nhân tộc tay cầm quạt, thần bí lên tiếng.

“Nhanh nói xem nào, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ta nghe nói chết không ít nhân vật lớn...” Chương quỳ khách điểm cũng bước ra, nhìn thư sinh tò mò hỏi, nói xong lại chỉ vào bàn của thư sinh cười nói: “Bàn thức ăn này ta miễn phí!”

Thư sinh nghe vậy, trên mặt lộ ra ý cười, lớn tiếng nói:

“Hắc hắc, ta nói cho các người hay, đây chính là tin tức nội bộ, nghe nói Chu giáo chủ kia chỉ một người một đao đã giết

chết tông chủ Cửu Đỉnh tông Lâm Hiên, Thiên Long tông...
toàn bộ!”

Oành!!!

Hơn nửa số sinh linh trong khách điểm đều kinh hãi!

“Ta... Ta... Đó đều là những cự kinh Đại Thánh thập trọng...” Có kẻ sợ hãi đến mức nói không nên lời.

Tuy nhiên, trong khách điểm vẫn có một số sinh linh không có phản ứng gì, không phải bọn họ không kinh ngạc, mà bởi vì bọn họ đã biết tin này từ sớm, đã sớm kinh ngạc rồi!

Bởi vậy, hiện tại bọn họ đều giả vờ bình tĩnh, ra vẻ đã rõ mười mươi!

Thư sinh nhìn trái nhìn phải, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh, tiếp tục nói: “Đương nhiên, chuyện này cũng chẳng là gì!”

Ừ...!

Lần này, tất cả sinh linh trong khách điểm đều nhìn về phía thư sinh, ngay cả những kẻ vừa rồi còn giả vờ trấn định cũng kinh ngạc nhìn hắn!

Chẳng lẽ còn có chuyện gì lớn hơn việc Chu ma đầu giết Lâm Hiên sao?

Thư sinh gật gù, biểu cảm này mới phải. Chẳng qua tin tức của hắn cũng là nghe nói, không đầy đủ lắm, nhưng có thể thêm mắm dặm muối được mà!

Khụ khụ!

“Ngay hôm qua, tông chủ Cửu Đỉnh Tông là Võ Lão, người có biết không? Đó chính là cường giả Tôn cảnh đỉnh phong, chỉ vì đồ đệ Lâm Hiên chết mà muốn tìm Chu giáo chủ

gây phiền phức, kết quả bị Ma Tôn đích thân tìm đến tận cửa, đánh cho một trận toi bời!”

“Cuối cùng đánh cho Võ Lão kia quỳ rạp xuống đất khóc lóc thảm thiết, không ngừng kêu cha, thề sống chết không bao giờ dám tìm Chu giáo chủ gây phiền phức nữa, hần mới may mắn giữ được cái mạng!”

Thư sinh vừa dứt lời, trong nháy mắt tất cả mọi người đều kinh hãi!

“Hai thầy trò này thật đáng sợ, đều là hạng người máu lạnh tàn bạo như nhau!”

“Nếu không phải sợ gặp người quen... Ta đây nhất định phải góp vui vài câu...” ... Tiếng bàn tán xôn xao trong khách điểm càng lúc càng lớn, lời đồn đại cũng ngày càng thổi phồng quá mức, nhưng tất cả đều có chung một kết luận, đó là Chu ma đầu tuyệt đối không thể trêu vào!

Có thể nói, trải qua sự kiện Tinh Nguyệt Cốc, những kẻ vốn nghi ngờ thân phận thật sự của Chu Khung có phải là đệ tử Ma Tôn hay không đều đã hoàn toàn im lặng!

Cùng lúc đó, trong khách điểm, một nam tử mặc áo bào đen, sau lưng đeo trường kiếm, sắc mặt âm trầm đứng bật dậy, sải bước đi ra ngoài!

Hần chính là Tây Môn Địa!

Lúc này trong đầu hần đều là những lời đồn đại vừa nghe được. Mặc dù biết rõ trong đó chắc chắn có phần thổi phồng quá mức, nhưng vẫn khiến hần kinh hãi không thôi!

Chu ma đầu kia sao có thể mạnh lên nhanh như vậy? Cứ tiếp tục như thế, e rằng chưa đợi hần leo lên được đến tầng lớp cao tầng Ma Giáo, thì Chu Khung đã đột phá đến cảnh giới Tôn Giả rồi!

Chương 360 - Trần Hạo và Tây Môn Địa tử vong 1

Hơn nữa, hai năm qua, vì muốn có chỗ đứng vững chắc trong Ma Giáo, Tây Môn Địa đã dâng tặng không ít bảo vật cho Lý Trường Sinh. Vốn dĩ hắn đã không giàu có bằng Trần Hạo, bây giờ càng trở nên nghèo rớt mồng tơi!

Haiz!

Nhìn về phía Thiên Ma Phong, Tây Môn Địa lẩm bẩm: “Không ổn rồi, ta phải rời khỏi đây thôi!”

Ngay khi Tây Môn Địa còn đang do dự xem có nên rời đi ngay lập tức hay không, thì ngọc phù trong ngực hắn bỗng nhiên chấn động, một đạo tin tức truyền vào trong đầu hắn: “Lý đại nhân triệu kiến, lập tức đến Thanh Long Điện trình diện!”

Tây Môn Địa lộ ra vẻ nghi hoặc, chẳng lẽ Lý Trường Sinh đã nhìn thấy sự nỗ lực của hắn trong hai năm qua nên muốn đề bạt hắn? Nghĩ vậy, trên mặt hắn lộ ra vẻ vui mừng, lập tức bay nhanh về phía Thanh Long Điện!

Cùng lúc đó, ở một nơi khác!

Bên trong một tòa đình viện dưới chân Thiên Ma Phong!

Trần Hạo ngồi bệt xuống đất với vẻ mặt chán nản. Hai năm qua, Lý Trường Sinh liên tục vùi vĩnh hắn đủ loại bảo vật. Vốn dĩ bí pháp của hắn đã chẳng còn lại bao nhiêu, bây giờ càng là một cọng lông không có!

Hiện tại, hãy nghe thấy Lý Trường Sinh tìm đến, đầu hấn lại đau như búa bổ!

Điều duy nhất khiến hấn an ủi chính là, chức vị hiện tại của hấn đã được thăng lên làm quản sự áo bào tím cấp một!

Bây giờ, hấn đang nghĩ cách để leo lên chức Phó đường chủ!

Chỉ cần trở thành Phó đường chủ, hấn sẽ có cơ hội tiếp cận Chu Khung!

Cộc! Cộc! Cộc!

Một loạt tiếng bước chân truyền vào tai Trần Hạo!

Một bóng người áo bào đen đẩy cửa đình viện, hiện ra trước mắt Trần Hạo!

“Bái kiến Đạo đại nhân!” Trần Hạo vội vàng hành lễ!

“Lý đường chủ triệu kiến, đi theo ta!” Đạo Si nhìn Trần Hạo, trầm giọng nói.

“A, vâng!” Trần Hạo biến sắc, thầm mắng trong lòng, cho rằng Lý Trường Sinh lại muốn bảo vệ của mình nữa!

Nhưng hấn nào dám do dự, hấn không giống Tây Môn Địa, đã dâng tặng quá nhiều bảo bối, không thể bỏ dở giữa chừng!

Trong lòng không hề có ý định rời đi!

Đạo Si dẫn Trần Hạo đi về phía Thanh Long điện, khoe miệng hiện lên một tia lạnh lẽo!

Lát sau, hai người xuất hiện trước cửa Thanh Long đường, đúng lúc Tây Môn Địa cũng có mặt!

Trần Hạo và Tây Môn Địa nhìn nhau, đều thấy được vẻ nghi hoặc trong mắt đối phương, từ khi gia nhập Ma Giáo, cả hai ít khi liên lạc, chẳng hay Lý Trường Sinh đột nhiên triệu kiến hai người là có chuyện gì!

Có Dao Si dẫn đường, thì vệ canh cửa không hề ngăn cản!

Mang theo đầy nghi hoặc, Trần Hạo và Tây Môn Địa đi theo Dao Si vào đại điện!

Rầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên!

Trần Hạo và Tây Môn Địa giật mình, vội vàng quay người lại, chỉ thấy theo sau hai người, cửa lớn Thanh Long điện đã đóng sầm lại!

Chỉ trong nháy mắt, tim cả hai như ngừng đập!

Hai người nhìn lên phía trên đại điện, chỉ thấy bốn bóng người đầy uy nghiêm đang ngồi trên ghế, chính là Lý Trường Sinh, Trần Thư, Băng Ly và Đại Bạch!

Trên người tỏa ra khí thế kinh khủng, từng luồng uy áp bao trùm toàn bộ Thanh Long đại điện!

Rầm!!!

Trần Hạo và Tây Môn Địa lập tức bị uy áp khủng khiếp ép quỳ rạp xuống đất!

“Đại nhân, không biết hai huynh đệ chúng ta đã làm sai điều gì?” Trần Hạo chột lo lắng, nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh hỏi.

Rầm!

Đại Bạch nhảy xuống khỏi ghế, đi quanh Trần Hạo một vòng, nhẹ răng cười âm trầm:

“Linh hồn thay đổi, suýt chút nữa ngay cả Bạch gia không nhận ra, ngươi giỏi lắm, Trần Hạo!”

Phốc!

Trần Hạo bị uy áp kinh khủng chấn động, thổ huyết!

Nhưng lúc này, hắn nào còn bận tâm đến, chỉ nhìn chăm chăm Đại Bạch, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng!

Tuy rằng vừa rồi, khoảnh khắc cửa lớn đóng lại, hắn đã có dự cảm chẳng lành, nhưng khi Đại Bạch thật sự nói ra danh tính của hắn, Trần Hạo vẫn không khỏi chấn động!

“Các người làm sao phát hiện ra bốn tọa?” Trần Hạo trầm giọng.

Trong lời nói ẩn chứa sự khó hiểu, chỉ có trời mới biết hắn đã phải trả giá bao nhiêu cho phân thân này!

“Kẻ sắp chết, biết nhiều làm gì!” Lý Trường Sinh ngồi trên cao, lạnh lùng nói.

Lời vừa dứt, Đại Bạch há to miệng, gầm lên một tiếng!

“Lão đại nói, lần sau gặp lại phân thân của ngươi, sẽ nướng con hồ ly cái kia cho ta ăn!”

Nói xong, trong móng vuốt Đại Bạch xuất hiện một cây mộc côn đen ngòm, hung hăng nện thẳng về phía Trần Hạo. Uy lực kinh khủng khiến không gian xung quanh như muốn vỡ vụn!

Bị khí thế ba người Lý Trường Sinh trấn áp, Trần Hạo không cách nào né tránh, trong mắt toát lên phần nộ và may mắn!

Hắn phần nộ vì không biết mình để lộ sơ hở chỗ nào!

May mắn là bản thân đã sớm có chuẩn bị, hơn nữa Chu Khung không có ở đây!

“Mở!!!” Trần Hạo gầm lên.

Trong cơ thể hắn, một đạo Thái Cực trận pháp khổng lồ trong nháy mắt hình thành. Cùng lúc đó, uy áp trong đại điện cũng mất đi hiệu quả với Trần Hạo!

Phía sau lưng hắn, một vòng xoáy thông đạo xuất hiện!

Chương 361 - Trần Hạo và Tây Môn Địa tử vong 2

Không chút do dự, Trần Hạo lập tức lao về phía thông đạo!

Đây chính là chuẩn bị của hắn! Từng có cơ duyên, Trần Hạo nhận được một loại Na Di trận pháp từ trong truyền thừa của một vị Tôn Giả. Cho dù là tuyệt địa, trận pháp này cũng có thể đưa hắn rời đi!

Hiện tại, Chu Khung không có ở đây, chính là cơ hội duy nhất để hắn chạy trốn!

Nhưng ngay khi Trần Hạo sắp tiến vào thông đạo, một tiếng cấn xé quỹ dị bỗng vang lên!

Rắc!

Theo sau đó là âm thanh vỡ vụn giòn tan!

Chỉ thấy Đại Bạch cấn một cái vào Thái Cực trận pháp, vậy mà lại trực tiếp cấn nát. Thông đạo vừa hình thành cũng trong nháy mắt biến mất!

Một cơn màu đen trong tay Đại Bạch hung hăng nện thẳng lên đầu Trần Hạo!

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp Thanh Long Điện!

Trần Hạo trực tiếp bị đánh nổ tung, vô số máu thịt văng tung tóe, bắn cả lên người Tây Môn Địa đang quỳ rạp bên cạnh!

Giọng nói ung dung của Đại Bạch vang vọng khắp đại điện:

“Lão đại từng nói, bạo tạc là một loại nghệ thuật, quả nhiên không sai!”

Lời nói tuy bình thản, nhưng lại khiến Tây Môn Địa run rẩy!

Con chó đen này thật tàn nhẫn!

Nhìn Đại Bạch ung dung đi về phía mình, đầu óc Tây Môn Địa bắt đầu nhanh chóng xoay chuyển!

Chuyện này là sao!

Lý Đông sao lại biến thành Trần Hạo, Trần Hạo chọc giận Ma Giáo lúc nào!

Ừng...!

Trong đầu nhanh chóng suy tính, Tây Môn Địa bỗng nhiên hiểu ra, chắc hẳn Trần Hạo này gia nhập Ma Giáo mà không có ý tốt, vì chuyện gì thì hẳn không muốn biết, hẳn chỉ biết, đối phương bại lộ rồi!

Bà nó, ngàn phòng vạn phòng, không ngờ bản thân chưa bại lộ, lại bị vạ lây bởi Trần Hạo này!

Đúng là xui tận mạng!

Nhìn Đại Bạch sắp vung gậy lên, Tây Môn Địa điên cuồng giãy giụa, đáng tiếc hẳn không phải Thiên Vận chi tử, lại không hề chuẩn bị trước, căn bản không có chút năng lực phản kháng nào, chỉ có thể kinh hãi kêu lớn:

“Bạch đại nhân tha mạng, tiểu nhân căn bản không quen biết người này, người này trước đó nửa đường kết bạn với tiểu nhân, không ngờ lại là kẻ bất hảo!”

“Những chuyện này tiểu nhân đều không biết, xin đại nhân tha mạng!”

Đáng tiếc, cây gậy của Đại Bạch không hề dừng lại, mang theo sát ý tanh máu đánh xuống Tây Môn Địa!

Rầm!!!

A!

Phụt!

Tiếng nổ kinh khủng chấn động toàn bộ Thanh Long Điện!

Bụi mù tan đi, chỉ thấy Tây Môn Địa nằm trong vũng máu, hơi thở mong manh, rõ ràng không sống nổi!

Nhưng trong nháy mắt lại hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người!

Bởi vì hắn không hề nổ tung!

Phải biết thực lực hiện tại của Đại Bạch, chỉ một gậy là có thể khiến cường giả Thánh Giả Cảnh bình thường nổ tung, huống chi là Tây Môn Địa mới đạt đến Bán Thánh Cảnh!

Ồ?

Đại Bạch nghi hoặc kêu một tiếng, chạy đến trước mặt Tây Môn Địa, cắn một cái vào mặt hắn, lật xuống một chiếc mặt nạ!

“Hắc hắc... Là bảo bối!” Đại Bạch nhìn chiếc mặt nạ trong miệng, cười hắc hắc!

Lý Trường Sinh nhìn dung nhan sau lớp mặt nạ của Tây Môn Địa, lộ ra vẻ trầm tư, nghi hoặc lắm bả: “Tây Môn Địa!”

Hắn vung tay, hút Tây Môn Địa vào trong tay, ma khí đáng sợ bao phủ lấy hắn!

Thiên Ma Phệ Hồn!

Tây Môn Địa vốn đã hấp hối, bị cơn đau linh hồn giày vò đến mức co giật dữ dội, há miệng muốn hét lớn nhưng lại không thể phát ra tiếng.

Hắn chỉ có thể phát ra những tiếng rên rỉ...

Khoảng một nén nhang sau, Lý Trường Sinh ném Tây Môn Địa gần như đã tắt thở vào giữa đại điện!

Rầm!

Thân thể Tây Môn Địa còn chưa kịp chạm đất, đã bị một gậy của Đại Bạch đánh nổ tung!

Nghệ thuật, không thể ngừng!

Nhìn thấy Tây Môn Địa nổ tung, khóe miệng Đại Bạch đắc ý mỉm cười, ngậm mặt nạ, chạy ra khỏi Thanh Long Đường, chạy về phía Thiên Ma Điện!

Ba người khác trong Thanh Long Đường đều nở nụ cười bất đắc dĩ, Băng Ly vung tay, tất cả máu thịt trong điện đều tiêu tán!

Sau đó Băng Ly và Trần Thư chấp tay với Lý Trường Sinh, biến mất khỏi đại điện, thân là cao tăng Ma Giáo, bình thường bọn họ rất bận!

Mà Lý Trường Sinh nhìn viên đan dược màu đỏ trong tay, trên mặt lộ ra một tia phẫn nộ, lại muốn hạ độc giết chết Giáo chủ, Tây Môn Địa chết như vậy có phải tiện nghi cho hắn quá rồi không!...

Bên trong Thiên Ma Điện

Chu Khung trên Ma Long bảo tọa chậm rãi mở mắt!

Đại Bạch ngậm một cái mặt nạ nhảy nhót chạy vào, trong miệng hưng phấn hô:

“Lão đại, ta lại phát hiện bảo bối, bảo bối này thật lợi hại, một gậy đánh không vỡ!”

Vút!

Đại Bạch đã chạy tới trước mặt Chu Khung, đặt mặt nạ vào trong tay Chu Khung!

Chu Khung nhìn về mặt hung phấn của Đại Bạch, trong mắt toát ra chút ý cười!

Con Đại Bạch này, gần đây hiệu suất tìm bảo bối cao hơn rồi!

Sau đó đưa mắt nhìn về phía mặt nạ trong tay, thần thức chậm rãi tiến vào thăm dò.

Nửa khắc sau, trong mắt Chu Khung lóe lên một tia tinh quang!

Chương 362 - Chống cự cuối cùng

Hắn trực tiếp đeo mặt nạ trong tay lên mặt!

Àm!

Tu vi của Chu Khung trực tiếp đột phá Thánh Giả lực trọng, tháo mặt nạ xuống, tu vi lập tức khôi phục lại Thánh Giả ngũ trọng!

Năng lực của chiếc mặt nạ này thật sự nằm ngoài dự liệu của Chu Khung, hơn nữa hắn lại không nhìn ra được đẳng cấp của nó!

Đang muốn hỏi Đại Bạch là từ đâu có được!

Lý Trường Sinh nhanh chóng bay vào trong đại điện, cung kính hành lễ với Chu Khung, chậm rãi kể lại chuyện Tây Môn Địa!

Sau đó đưa đan dược màu đỏ cho Chu Khung!

Nhìn độc đan trong tay, khóe miệng Chu Khung lộ ra một tia thích thú, nhiều nhất có thể độc chết Tôn cảnh, quả là một bảo bối tốt!

Trần Hạo tên tiểu tử đưa bảo vật kia, lần này còn mang đến một tên tiểu tử đưa bảo vật khác!

Thú vị!

“Hệ thống... Đổi cho ta một túi thức ăn chó siêu thơm!”

“Đinh, thức ăn chó siêu thơm đổi thành công, tiêu hao hai mươi vạn điểm phản diện, còn lại ba trăm tám mươi vạn điểm

phản diện!”

Không lâu sau, bên trong Thiên Ma đại điện vang lên từng trận âm thanh nhai thức ăn rôm rốp!

Cùng với tiếng Đại Bạch vui vẻ lầm bầm:

“Lão đại thật tốt, thật là tốt muốn nổ tung luôn...”

Chu Khung: “...”

Lúc này ở tận nơi xa xôi thuộc Thiên Châu có một tiểu tông môn Bán Thánh cảnh!

Trong một gian mật thất phía sau núi, có một thanh niên đang ngồi xếp bằng tu luyện!

Đột nhiên, sắc mặt thanh niên lộ vẻ thống khổ!

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ miệng hắn phun ra, sắc mặt nhanh chóng trở nên trắng bệch, ôm đầu gào thét điên cuồng!

Mãi đến nửa canh giờ sau, hắn mới run rẩy dừng lại!

Chậm rãi mở mắt, trong mắt toát lên phần nộ, không cam lòng, cùng với thù hận ngập trời!

Hắn chính là bản thân Trần Hạo!

Lúc này, hắn nhìn về phương hướng Dương Châu xa xôi, dường như đã đưa ra quyết định gì đó!

Miệng lầm bầm:

“Ba năm, ba năm sau ta sẽ xuất quan, Chu ma đầu, ngươi hãy đợi đây!”...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Toàn bộ biên giới Bắc Cương chìm trong biển lửa chiến tranh, nhưng thế lực chống cự đã rất ít ỏi!

Trước kia, nguyên nhân bọn họ dám chống cự Ma Giáo là bởi vì thế lực bên ngoài Bắc Cương vẫn luôn âm thầm trợ giúp!

Thế nhưng, từ sau trận chiến ở Tinh Nguyệt Cốc, toàn bộ thế lực bên ngoài Bắc Cương đều im hơi lặng tiếng!

Lúc này, trong Thương Nguyên thành, thành trì lớn nhất biên giới Bắc Cương!

Toàn bộ thành trì chật cứng các loại sinh linh!

Tất cả đều là những kẻ không muốn khuất phục Ma Giáo, lúc này đều tụ tập trong Thương Nguyên thành, thành lập một liên minh kháng ma, ôm mộng tưởng hảo huyền giữ vững thành trì cuối cùng này!

Lúc này, trong phủ thành chủ, mấy chục vị thủ lĩnh của các thế lực lớn đang tranh cãi nảy lửa!

“Minh chủ, Tuyệt Ứng Tông ta thề sống chết không lui!”

“Đúng vậy! Thương Nguyên thành là tịnh thổ cuối cùng của chúng ta, không thể lui! Muốn lão tử cúi đầu thần phục Chu ma đầu kia, tuyệt đối không thể! Không thể nào!” Một đại hán mặt mũi râu ria xồm xoàm gầm lên điên cuồng.

“Minh chủ, chúng ta... còn viện binh nào không?” Một lão Hồ tộc bình tĩnh hỏi, nhưng trong giọng nói lại ẩn chứa một tia lo lắng!

Một con sư tử khổng lồ ngồi ở vị trí đầu, trong mắt toát ra vẻ bi thương, trầm giọng nói:

“Ta không muốn lừa gạt các ngươi, viện quân đã không còn. Nhưng Kim Sư tộc ta thề sống chết bảo vệ Thương Nguyên thành, chống cự đại quân Ma Giáo. Các ngươi muốn chống cự thì ở lại, không muốn thì hãy mau chóng rời đi!”

Vù...!

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ phủ thành chủ lại trở nên ồn ào, tiếng la hét muốn liêu mạng với Ma Giáo vang lên không ngớt!

Thế nhưng, vẫn có một bộ phận người vừa hô hào vừa lùi lại, sau đó nhanh chóng rút khỏi phủ thành chủ!

“Mẹ nó, các người không trong đó thương nghị cách đối phó đại quân Ma Giáo, chạy ra ngoài làm gì!” Đại hán râu ria xồm xoàm tức giận quát.

“Người nói xem, viện binh chẳng còn, chống cự cái gì nữa!”

“Đúng vậy, Cự Xà tộc ta chỉ là một tộc đàn nhỏ, không thể nào chết cùng bọn chúng được!”

Nói xong, vài bóng người nhanh chóng rời đi, triệu tập tộc nhân rời khỏi nơi này, kẻ thì toan tính thần phục Ma Giáo, kẻ thì định rời khỏi Bắc Cương!

Đại hán râu ria nhìn mọi người bỏ đi, trong mắt cũng hiện lên một tia sợ hãi, khẽ thở dài, bay về phía gia tộc mình!

Bên trong một khu viện, theo đại hán râu ria tiến vào, trong nháy mắt xuất hiện rất nhiều thân hình vây quanh.

“Tộc trưởng, đại quân Ma Giáo sắp đánh đến rồi, chúng ta thật sự phải chống cự sao!”

“Đúng vậy, đại ca, Mãng gia ta thật sự không chèo chống nổi!”

Đại hán lại thở dài, ánh mắt lộ vẻ do dự, cuối cùng nhìn về phía một thiếu niên sau đám người, đây chính là con trai hắn!

Tuổi chưa đến tám trăm đã đột phá đến Đại La đỉnh phong, tương lai rất có thể vượt qua hắn, cũng là người thừa kế Mãng gia mà hắn đã xác định!

“Tùng nhi, con cho rằng Mãng gia chúng ta nên làm thế nào?” Đại hán nhìn thiếu niên trầm giọng hỏi.

Chương 363 - Tuyệt chiêu Đại Bạch 1

Lập tức, tất cả mọi người Mãng gia đều nhìn về phía thiếu niên!

Trong mắt lộ vẻ lo lắng, lúc này vận mệnh Mãng gia đều nằm trong tay thiếu niên này!

Thiếu niên nhìn ánh mắt tộc nhân xung quanh, trong mắt lóe lên một tia sáng, trầm giọng nói:

“Con không biết nên làm như thế nào, nhưng dạo gần đây con thường nghe mọi người xung quanh nói một câu, con rất tâm đắc!”

“Câu gì?” Trong mắt đại hán lóe lên tia tò mò!

Câu nói đó chính là:

Hôm nay nếu chống đối Ma Giáo, ngày mai ắt dựng năm mồ mới!

Rầm!!!

Đầu óc đại hán bỗng nhiên ù đi, hồi lâu sau mới bình tĩnh lại, thở dài một hơi thật sâu, phảng phất như buông bỏ được điều gì, lại phảng phất như là may mắn vì điều gì!

Nửa canh giờ sau, tất cả mọi người Mãng gia đều biến mất!

Đồng thời, chưa đến một ngày, toàn bộ thế lực chống cự ở Thương Nguyên thành đã rút đi hơn phân nửa!

Những kẻ ở lại đều là những người có thù hận sâu nặng với Ma Giáo, hoặc là không muốn khuất phục!

Lúc này, cách Thương Nguyên thành trăm dặm, bên trong doanh trướng khổng lồ, đông đảo cao tầng Ma Giáo đều tụ tập đông đủ!

Liên Sinh mặc áo bào đỏ ngồi ở vị trí đầu, hai bên là các cao tầng khác!

Ma Hồ Vương ngồi bên trái võ đầu, lớn tiếng nói:

“Đại Tổng Quản, hôm qua lại có mấy thế lực đầu hàng, cứ tiếp tục thế này, e là chẳng còn ai ở Thương Nguyên thành nữa, hay là để thuộc hạ dẫn người san bằng luôn đi!”

Các cao tầng Ma Giáo khác nghe xong đều cười lớn!

Bạch Hạo Thiên khẽ cười, nói: “Chư vị chớ lo lắng, bọn chúng chạy không thoát đâu. Những kẻ còn sót lại đều mang mối thù sâu nặng với Ma Giáo ta, chắc chắn không thể chạy thoát. Hơn nữa, hôm nay Tứ Bộ đã bao vây Thương Nguyên thành rồi, cho dù một con muỗi không thể bay ra ngoài!”

Khụ khụ!

Liên Sinh khẽ ho một tiếng!

Trong quân trướng lập tức yên tĩnh trở lại!

“Vào đi!”

Bên ngoài quân trướng, một nam tử trẻ tuổi bước vào, một thân áo bào đen, ánh mắt kiên nghị, tu vi Bán Thánh ngũ trọng!

Hắn khom người bái kiến: “Thuộc hạ Phương Càn, bái kiến Đại Tổng Quản, bái kiến chư vị!”

Tất cả cao tầng Ma Giáo nhìn Phương Càn đều có chút ngỡ ngàng. Đây chẳng phải là đứa trẻ năm xưa sao? Giáo chủ từng nói để hắn trong Sơn Hà Đồ tu luyện năm mươi năm, sao tu vi lại tăng nhanh đến vậy?

Năm mươi năm từ Thông Huyền đến Bán Thánh ngũ trọng!

Chỉ đơn thuần tu luyện, chẳng phải quá mức yêu nghiệt sao?

Như đoán được suy nghĩ của mọi người, Phương Càn vội vàng giải thích:

“Bẩm chư vị, ta đã tu luyện trong Sơn Hà Đồ gần hai trăm năm!”

Ồ!

Các cao tăng Ma Giáo gật đầu. Vậy mới phải, tuy rằng vẫn nhanh, nhưng cũng nằm trong phạm vi có thể chấp nhận!

Nhìn mọi người bừng tỉnh đại ngộ, trong lòng Phương Càn dâng lên chút buồn bực. Thực ra, một trăm năm mươi năm trước hắn đã đột phá đến Bán Thánh nhị trọng!

Nhưng sau khi xuất quan, hắn mới phát hiện Chu giáo chủ đã quên mất mình, căn bản không thể ra khỏi Sơn Hà Đồ!

Hắn bèn cầu xin Hắc Bạch Long nhắc nhở Chu Khung, kết quả Hắc Bạch Long kia sống chết không dám, cứ nói:

“Giáo chủ không triệu hoán, tuyệt đối không thể tự ý khuấy rầy!”

Kết quả là hắn đành ngậm ngốc trong Sơn Hà Đồ thêm một trăm năm mươi năm nữa!

Liên Sinh không để ý đến sự buồn bực của Phương Càn, trầm giọng nói:

“Đã đến lúc thống nhất Bắc Cương rồi. Ngày mai, đại quân Ma Giáo xuất phát, tiến đánh Thương Nguyên thành, diệt thành! Tiên phong đại quân là Phương Càn!”

“Tuân lệnh!” Phương Càn khom người lĩnh mệnh.

“Những người còn lại, dốc toàn lực áp trận. Sau giờ Ngọ ngày mai, Bắc Cương chỉ được phép có một âm thanh duy nhất, đó là âm thanh của Ma Giáo, âm thanh của một mình Giáo chủ!”

“Tuân lệnh!” đông đảo cao tăng Ma Giáo đồng loạt đứng dậy hô vang.

Trong mắt mỗi người đều ánh lên vẻ hưng phấn tột độ!

Bắc Cương cuối cùng cũng sắp thuộc về Ma Giáo rồi!

Ngoại thành Thương Nguyên!

Trên thành trì, sinh linh các tộc lớp lớp chen vai, tay lăm le binh khí, run rẩy nhìn về phương xa!

Nơi ấy, một đội quân hùng mạnh đang tiến đến, trăm vạn người như một, tỏa ra sát khí ngút trời!

Dù cách xa vạn trượng, mùi máu tanh vẫn xộc thẳng vào mũi!

Đó chính là đại quân Ma Giáo, hùng bá thiên hạ!

Một đội quân khiến cả Bắc Cương nghe danh đã hồn phi phách tán!

Giờ phút này, trên không trung Thương Nguyên thành, vô số bóng người ẩn hiện, chẳng phải đến giúp ai, mà chỉ là muốn xem náo nhiệt!

Với bọn họ, kẻ thọ mệnh vạn năm, xem náo nhiệt đôi khi còn thú vị hơn cả tu luyện!

“Không ngờ đại quân Ma Giáo của Chu ma đầu lại hùng mạnh đến vậy, e rằng trong toàn cõi Dương Châu cũng thuộc hàng nhất nhì!”

“Chuyện đó đương nhiên, người đâu biết hãn cƯỚP bóc được bao nhiêu tài nguyên, chỉ riêng ngàn suất tham dự Thiên

Kiều chiến trường đã đủ khiến Ma Giáo phát lên như điều gặp gió!”

“Bắc Cương thống nhất xem như đã định, haizz, sau hôm nay, Ma Giáo ắt sẽ trở thành bá chủ một phương của Dương Châu!”

Chương 364 - Tuyệt chiêu Đại Bạch 2

ẦM!!!

Đại quân Ma Giáo dừng lại trước cổng thành Thương Nguyên!

Phương Càn một mình một ngựa, bay lên trước, nhìn đám đông trên thành quát lớn:

“Ta là tiên phong dưới trướng Liên Sinh đại tổng quản Ma Giáo, lũ chuột nhắt các người dám chống lại Ma Giáo, trái ý Giáo chủ, còn không mau ra chịu chết!”

“Tiểu tử cuồng ngôn, ăn ta một đao!” Một con Phi Lang khổng lồ trên thành, tay cầm trường đao, lao ra như chớp, tu vi cũng đạt tới Bán Thánh ngũ trọng!

Phương Càn cười lớn: “Tối tốt!”

Thương Thiên Hóa Huyết Chưởng!

Một chưởng đánh ra, mang theo huyết lãng cuộn cuộn, đánh thẳng về phía Phi Lang!

ẦM!!!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp Thương Nguyên thành, mọi người kinh hãi nhìn lại, chỉ thấy Phương Càn đứng chấp tay, Phi Lang đã tan thành mây khói!

Một chiêu, miểu sát cường địch cùng cấp!

“Tiểu tử này lợi hại thật, tuổi đời xem chừng không lớn, không ngờ Ma Giáo lại có nhân tài như vậy!”

“Đúng vậy, ngay cả đám cao tăng Ma Giáo kia, tu vì mỗi người đều tăng tiến thần tốc, cứ đà này, e rằng toàn bộ Dương Châu sớm muộn cũng rơi vào tay Ma Giáo!”

“...”

Trong hư không, vô số cường giả nhìn Phương Càn như hồ thêm cánh, ý niệm không ngừng giao lưu!

Lúc này, phía sau đại quân Ma Giáo, Liên Sinh dẫn theo đám cao tăng lơ lửng trên không, khí thế ngất trời!

“Tiểu tử này không tệ, không làm mất mặt Ma Giáo, quan trọng nhất là hiểu được nghệ thuật!” Đại Bạch đứng bên cạnh Liên Sinh, cười khẩy nói.

“Ừm, sau này phải bồi dưỡng cho tốt!” Liên Sinh lạnh lùng nói.

Trên thành Thương Nguyên, một con Phi Lang khổng lồ nhìn Phương Càn bằng ánh mắt căm thù, gầm lên:

“Giết con ta, ta phải lấy mạng ngươi đền tội, đi chết đi!”

Chỉ trong nháy mắt, Phi Lang hóa thành một luồng sáng, mang theo uy lực vô song, lao thẳng về phía Phương Càn!

Phương Càn nhìn Phi Lang xông tới, ánh mắt không một tia dao động, miệng quát lớn:

“Đại quân Ma Giáo nghe lệnh, đồ thành! Giết! Giết! Giết!”

Giết!!!

Lập tức, trăm vạn đại quân Ma Giáo hướng thẳng Thương Nguyên thành mà tràn tới!

Sư Tử Minh Chủ trên thành Thương Nguyên, ánh mắt lạnh lẽo, gầm lên:

“Hỡi các huynh đệ, tòa thành trì này chính là mảnh đất trong sạch cuối cùng của Bắc Cương, thà chết chứ không lui!

Giết!”

Giết! Giết! Giết!

Vô số sinh linh từ trên thành Thương Nguyên nhảy xuống, mang theo khí thể quyết tử, lao thẳng vào đại quân Ma Giáo!

Trong chớp mắt, tiếng chém giết kinh thiên động địa vang lên, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi trong vòng bán kính mấy chục vạn dặm!

Cùng lúc đó, trăm vị cao thủ trên thành Thương Nguyên cũng đồng loạt lao ra, nghênh chiến đông đảo cao tăng Ma Giáo!

Thắng bại của trận chiến này, bên nào nắm giữ được ưu thế mới là kẻ chiến thắng!

Chỉ cần cao tăng Ma Giáo bị tổn thất, bọn chúng ắt sẽ phải lui binh!

Đây chính là hy vọng duy nhất của Thương Nguyên thành!

Trên không trung, Phi Lang đã lao đến trước mặt Phương Càn, móng vuốt sắc nhọn như muốn xé rách cổ họng hắn, thế nhưng ánh mắt Phương Càn vẫn không hề biến sắc!

Vút!

Một luồng sáng rực rỡ từ lưỡi búa khổng lồ xé toạc bầu trời, mang theo uy lực vô song, chẻ đôi Phi Lang!

Ma Hồ Vương một thân áo bào đen đáp xuống bên cạnh Phương Càn, vỗ vai hắn, cười lớn:

“Không tồi, quả nhiên gan dạ, hơn nữa vừa rồi Bạch đại nhân còn khen người am hiểu nghệ thuật!”

Am hiểu nghệ thuật!

Phương Càn ngẩn người, nhất thời chưa hiểu ý tứ.

Lúc này, đông đảo cao tăng Ma Giáo đã giao đấu cùng các cao thủ Thương Nguyên thành. Liên minh các thế lực Bắc Cương quả nhiên có chút bản lĩnh, cao thủ đông đảo, ngay cả cường giả cảnh giới Thánh Giả cũng có đến mười người!

Phía Ma Giáo chỉ có năm người Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Trần Thu, Băng Ly, Lý Trường Sinh là đột phá đến cảnh giới Thánh Giả, những cao tăng còn lại đều chỉ là cường giả Bán Thánh thập trọng!

Mà Lý Trường Sinh hiện đang ở lại trấn giữ tông đàn, cho nên chỉ còn lại bốn người!

Liên Sinh lấy một địch ba!

Bạch Hạo Thiên lấy một địch ba!

Trần Thu và Băng Ly đều lấy một địch hai!

Trong số mười tên cường giả đối địch, còn có vài kẻ đạt đến tu vi Thánh Giả nhị trọng, khiến cho đám người Liên Sinh nhất thời chưa thể nào chiếm được thượng phong!

Đúng lúc này, một tên địch thủ của Bạch Hạo Thiên bỗng nhiên thoát khỏi vòng chiến, hai tên còn lại liều mạng cản trở Bạch Hạo Thiên!

Dù cho liên tục học máu tươi, bọn chúng vẫn không hề nao núng!

Tên cường giả thoát đi kia là một con sư tử khổng lồ, nó nhìn lên chiến trường trên không trung!

Cảnh tượng thật quá mức bi thảm, các cường giả Thánh Giả phe mình đều đang học máu liều mạng chiến đấu!

E rằng không thể nào chèo chống được bao lâu nữa!

Ánh mắt Sư Tử Vương lộ ra một tia điên cuồng, nếu Ma Giáo không muốn buông tha bọn hắn, vậy thì ai cũng đừng

mong sống yên ổn!

Nhìn một vòng chém giết khác bên cạnh, đó là nơi giao tranh của Bán Thánh cảnh, bên này còn không bằng vòng chiến của Thánh Giả, thậm chí có thể nói là Ma Giáo đang tàn sát bừa bãi!

Chương 365 - Thống nhất Bắc Cương, truyền thuyết Đại Bạch 1

Không chút do dự, Sư Tử Vương trực tiếp gầm lên một tiếng, lao về phía Ma Hồ Vương!

“Mau nạp mạng đi!”

Tu vi cảnh giới Thánh Giả dù sao cũng vượt xa Bán Thánh cảnh, Ma Hồ Vương tuy là kẻ thiên kiêu, nhưng vẫn chưa có bản lĩnh nghịch thiên phạt thánh!

Hắn chỉ có thể cầm rìu lên, liều chết một phen!

Ngay khi Sư Tử Vương lao đến cách Ma Hồ Vương còn hơn trăm mét, đột nhiên cảm thấy hạ thân lạnh buốt!

Đồng thời một giọng nói âm trầm vang lên:

Tuyệt chiêu thứ nhất của Đại Bạch: Nhất côn toái đản!

Ầm!!!

Một tiếng nổ lớn vang trời!

Chỉ thấy Sư Tử Vương khổng lồ trên không trung ôm lấy hạ thân, điên cuồng gào thét thảm thiết!

A!!!

Dù hai tay che chắn, máu vẫn không ngừng phun ra ngoài!

Vụ nổ kinh thiên động địa cùng tiếng kêu thê lương thảm thiết lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người!

Nhìn hạ thân bê bết máu của Sư Tử Vương, cùng với chó đen đang cầm thiết bổng đen sì bên cạnh!

Chỉ trong nháy mắt tất cả mọi người đều theo bản năng khép chặt hai chân!

Ngay cả đông đảo sinh linh đang quan sát từ hư không cũng cảm thấy hạ thân lạnh toát!

Trong lòng mọi người đều dâng lên một ý nghĩ:

Con chó đen này thật sự quá độc ác!

Đại Bạch quay đầu lại cười với Ma Hồ Vương một cái, sau đó nhìn Sư Tử Vương đang kêu gào thảm thiết, vung thiết bổng lên:

Tuyệt chiêu thứ hai của Đại Bạch: Loạn côn đả!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ trong nháy mắt, Đại Bạch hóa thành vô số tàn ảnh, không ngừng đánh về phía Sư Tử Vương, không theo bất kỳ quy củ nào, chiêu nào chiêu nấy đều hiểm hóc quỷ dị!

A!

“Chó đen chết tiệt, nguoi... đừng đánh ta nữa!”

“A... Trước sau đều bị đánh cho... Sư Tử Vương ta uy danh cả đời... Ta không sống nổi nữa...!”

Chỉ thấy trên không trung, con sư tử khổng lồ toàn thân nhuốm máu!

Mặt mũi đầy lệ, một tay che trước, một tay che sau!

Tiếng gào khóc thảm thiết kinh thiên động địa, khiến người nghe cũng phải đau lòng!

Bên cạnh sư tử, một con chó đen lớn đứng thẳng người, vượt cằm hất côn, lại gầm lên một tiếng.

Tuyệt chiêu Đại Bạch thức thứ ba: Nổ tung hết thấy!

Hắc côn trong nháy mắt mang theo uy thế kinh khủng, xé toạc hư không, mang theo từng tiếng nổ vang đánh lên người sư tử!

Rầm!!!

Tiếng nổ lớn kinh thiên động địa, thân thể sư tử lập tức nổ tung, vô số huyết nhục hóa thành pháo hoa rực rỡ nổ tung trên không trung!

Vô cùng chói lòa!

Ừc, ực!

Toàn bộ chiến trường vang lên tiếng nuốt nước bọt, tất cả sinh linh nhìn Đại Bạch với nụ cười quái dị, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi!

Con mẹ nó, đúng là một con chó dữ!

Chỉ có Ma Hồ Vương là nhìn máu thịt đầy trời với vẻ đau lòng, khóe miệng chảy xuống dòng nước miếng xót xa!

Toàn là đồ ăn ngon, thế mà lại lãng phí!

Trên không trung, Đại Bạch nhìn sư tử nổ tung, ánh mắt lộ vẻ hưng phấn, cầm hắc côn bắt đầu chạy khắp chiến trường!

Toàn bộ chiến trường xuất hiện cảnh tượng quỷ dị, Đại Bạch cầm hắc côn không ngừng tru lên!*

Toái Đản!

Thùng Cúc!

Nổ tung!

Chỉ trong nháy mắt, cường giả Thương Nguyên thành vừa chiến đấu vừa dùng tay che nửa người dưới, nhìn chằm chằm Đại Bạch!

Ầm!!!

Ầm!!!

Suốt một canh giờ, pháo hoa trên không trung không ngừng nổ rộ!

Thậm chí về sau, rất nhiều cường giả Thương Nguyên thành nhìn thấy Đại Bạch xông về phía mình liền lập tức tự bạo!

Đại Bạch thật sự quá độc ác, rõ ràng có thể dùng một gậy kết liễu, lại cứ thích dùng tam liên tuyệt chiêu!

Sinh linh có thể chết, nhưng danh tiết không thể mất!

Vô số cường giả trong hư không nhìn Đại Bạch với bờ môi run rẩy!

“Mẹ kiếp, đây là giống chó gì, sao lại ác độc như vậy!”

“Hình như ta từng gặp qua, đây là sủng vật của tên Chu ma đầu kia, không ngờ cũng tàn nhẫn như vậy!”

“Đúng là chủ nào tớ nấy! Không có kẻ nào dễ chọc!”

“Mẹ nó, sao ta lại cảm thấy nó đang nhìn về phía ta, nguy hiểm quá, đi thôi...” Một cường giả kẹp chân nói với vẻ sợ hãi, thân hình lập tức biến mất khỏi hư không!

Rầm!!!

Cùng với màn pháo hoa cuối cùng nổ rộ!

Toàn bộ cường giả Thương Nguyên thành đều tử trận, trăm vạn ma binh phía dưới cũng sắp đi đến hồi kết!

Sinh linh còn sót lại của Thương Nguyên thành đều đang gào thét trong tuyệt vọng, trong tiếng gầm mang theo sự bất cam và thê lương!

Nhưng ánh mắt đăm người Ma Giáo không hề dao động, dám trái lệnh Giáo chủ, phải chết!

Nửa khắc đồng hồ sau!

Toàn bộ chém giết ở Thương Nguyên thành hoàn toàn biến mất, điều này cũng tuyên bố Ma Giáo chính thức thống nhất Bắc Cương!

Liên Sinh trên người áo bào đỏ, phát tay một cái, một ám vệ xuất hiện bên cạnh!

“Mau truyền tin tức này cho Giáo chủ!”

“Tuân lệnh!” Ám vệ đáp một tiếng, thân hình biến mất giữa không trung!

Cùng với Thương Nguyên thành bị diệt hoàn toàn, vô số cường giả ẩn núp hư không cũng nhanh chóng rời đi, mà truyền thuyết về chó đen cũng chính thức truyền khắp Dương Châu!

Thậm chí bao trùm cả một số đại lục xung quanh!

Chương 366 - Thống nhất Bắc Cương, truyền thuyết Đại Bạch 2

Truyền thuyết kể rằng, dưới trướng Ma Giáo Giáo Chủ Chu ma đầu có một con chó đen, tên là Đại Bạch!

Sở thích: Đập bi!...

Lúc này, tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa, chậm rãi mở mắt, một năm qua, hắn không chỉ dung hợp quán thông tất cả pháp tắc chi lực, mà ngay cả tu vi cũng tăng lên tới Thánh Giả ngũ trọng đỉnh phong!

Chỉ cần một cơ hội là có thể đột phá!

Mà cơ hội này đã đến!

Chu Khung chậm rãi lấy ra một pho tượng gỗ màu đen, khi thể toát ra lại càng thêm cường đại hơn trước!

Ầm!!!

Trên pho tượng gỗ hiện lên một luồng lực lượng thần bí, chui vào trong cơ thể Chu Khung!

Vù...!

Tốc độ tu luyện của Chu Khung lại tăng lên, hai trăm năm mươi lần... hai trăm bảy mươi lần... ba trăm...!

Ầm!!!

Cuối cùng, tốc độ tu luyện của Chu Khung tăng vọt lên tới bốn trăm lần!

Nói cách khác, mỗi một năm Chu Khung tu luyện tương đương với người khác tu luyện bốn trăm năm!

Oành!!!

Vốn đã là Thánh Giả ngũ trọng đỉnh phong, tu vi Chu Khung lại đột phá, đạt đến Thánh Giả lục trọng!

Bảng hệ thống lại được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Thánh Giả lục trọng

Võ công: Ma Thần Kinh, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tăng thứ tư, Tróc Tinh Nã Nguyệt, 《 Ma 》 , 《 Ngôn 》

Vật phẩm: Trộm Thiên Tôn Nhất Kích

Thể chất: Ma Thể

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Thánh Giả lục trọng, tốc độ tu luyện gấp bốn trăm lần!

Thế nhưng Chu Khung vẫn chưa hài lòng, tu vi từ Thánh Cảnh trở lên, mỗi một lần đột phá đều cần rất nhiều thời gian, cho nên hắn cần phải nhanh hơn nữa

Chỉ có nhanh chóng đề thăng đến đỉnh cao Chư Thiên, mới có thể triệt để nắm giữ vận mệnh của chính mình!

Đồng thời cũng có thể giả trang thành kẻ lợi hại nhất!

Ba chuyện quan trọng nhất của phản phái chẳng phải là vô địch, làm màu và tru sát Thiên Vận chi tử sao!

Ba điều này Chu Khung đều không muốn thiếu!...

Cùng với việc Bắc Cương nhất thống!

Nhất thời toàn bộ Bắc Cương bắt đầu nổi lên làn sóng gia nhập Ma Giáo!

Thậm chí có một số vị Chương môn của các tông môn trực tiếp giải tán tông môn truyền thừa ức vạn năm, lý do là: Hắn muốn đi làm Đà chủ Ma Giáo!

Bên trong một khách điểm ở Bắc Cương!

Tất cả khách nhân đều vừa dùng cơm vừa trò chuyện!

“Bắc Cương rốt cuộc cũng nhất thống rồi, tam thúc nhờ quan hệ để ta đi làm một tên đệ tử áo bào xám ở phân đà trong thành chúng ta!”

“Thật sao, thật đáng hâm mộ, nhưng mà nghe nói gần đây có một số dư nghiệt Bắc Cương vẫn còn đang ám sát đệ tử Ma Giáo, hiện tại đi có khi nào gặp nguy hiểm không?”

“Những tên dư nghiệt đó thì tính là gì, ngay cả một tên Đà chủ cũng chẳng dám ám sát, cũng chỉ có thể bắt nạt mấy tên đệ tử bình thường mà thôi!”

Trong lúc vài người đang trò chuyện, một đại hán ngồi trong góc, há miệng ăn uống, ánh mắt lộ ra cừ hận!

Miệng lầm bầm: “Ma Giáo, ta sẽ không để các ngươi sống yên ổn đâu!”

Ngay khi đại hán ăn xong muốn đi ra ngoài tính tiền, đột nhiên một đám người bao vây hắn ta!

Trong mắt đại hán lộ vẻ kinh hãi, nhìn lão già dẫn đầu đối diện, trầm giọng nói: “Vì sao lại chặn đường ta?”

Lão già cười lạnh một tiếng!

“Vì sao ư, Tôn Kinh, ngươi ám sát nhiều đệ tử Ma Giáo như vậy, còn cho rằng mình có thể ra khỏi tòa thành trì này sao?”

“Giết!!”

Lão già quát lớn một tiếng, đám đệ tử xung quanh lập tức xông về phía đại hán, vốn dĩ tu vi của đại hán không phải là quá cường đại!

Chỉ có thể không ngừng gào lên: “Lũ chó săn của Ma Giáo, các ngươi đều là chó săn của Ma Giáo, ta nguyện rửa các ngươi sinh con không có...”

Đáng tiếc lời nguyện rửa dù có độc địa đến đâu không thể quyết định vận mệnh của hắn!

Chưa đến ba khắc đồng hồ!

Đại hán đã bị đánh chết ngay tại chỗ, lão già nắm lấy thi thể đại hán, trong mắt lộ ra một tia hưng phấn!

Đây chính là viên gạch đầu tiên để gã gia nhập Ma Giáo!

“Đi, đến phủ Đà chủ, báo kiến Đà chủ đại nhân!”

Lão già mang theo đám đệ tử nhanh chóng rời khỏi khách điểm, bay về phía phủ Đà chủ trong thành!

Nhìn bọn họ rời đi, trong mắt những sinh linh còn lại trong khách điểm đều lộ vẻ hồi hận.

“Vì sao ta lại không phát hiện ra chứ, rõ ràng ta đã nhìn thấy cừu hận trong mắt hắn, vậy mà lại không kịp phản ứng!”

“Đừng nói nữa, dư nghiệt đã không còn nhiều, chúng ta cũng ra ngoài tìm xem, biết đâu lại gặp được một tên thì sao!”

Nhất thời khắp Bắc Cương, tất cả mọi người đều điên cuồng tìm kiếm những kẻ dư nghiệt phản kháng, khiến cho

đám dư nghiệt vốn đã không còn nhiều càng thêm khó che giấu hành tung!

Gần như mỗi ngày đều có rất nhiều người mang theo thi thể đến các phân đà lớn nhỏ của Ma Giáo!

Chương 367 - Đan Tộc xuất thể

Chỉ để lấy lòng Ma Giáo!

Hoặc là có thể gia nhập Ma Giáo, trở thành nhân thượng nhân!

Tổng đàn Ma Giáo, trên Thiên Ma điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, Liên Sinh mặc áo bào đỏ đứng bên trái, bên phải Đại Bạch nằm sấp ngủ say!

Hai bên phía dưới là đông đảo cao tầng Ma Giáo!

Trong toàn bộ đại điện ma điểm ngập trời, nhân sĩ Chính đạo bình thường chỉ sợ vừa bước vào, tâm trí sẽ bị ảnh hưởng, biến thành kẻ điên!

Lý Trường Sinh đứng ở thủ vị bên phải bước ra, khom người bẩm:

“Bẩm Giáo chủ, hiện nay tất cả đà chủ thành trì ở Bắc Cương đều đã vào ở, tổng cộng mười vạn ba ngàn người!”

“Đồng thời, cứ mười năm, tất cả thế lực ở vùng Bắc Cương phải cống nạp cho Ma Giáo một lần, cống nạp năm phần tài nguyên thu hoạch được trong mười năm qua!”

Lý Trường Sinh nói xong, Nhất Nhất đeo mặt nạ hoàng kim cũng bước ra, bẩm:

“Bẩm Giáo chủ, hiện tại bốn bộ đã tiêu diệt toàn bộ dư nghiệt phản kháng ở Bắc Cương!”

“Đồng thời bốn bộ hạ lệnh, một người phản kháng, tru di cửu tộc!”

Chu Khung trên ghế Ma Long chậm rãi gật đầu!

“Rất tốt, nhưng Bắc Cương chỉ là điểm khởi đầu, bốn tọa muốn chính là Dương Châu này, Đông Vực này... Toàn bộ chư thiên đều thần phục dưới trướng bốn tọa!”

“Tu chinh một năm, tài nguyên Ma Giáo dốc toàn lực cung ứng cho đệ tử trong giáo, còn có các người, một năm sau nhất định phải đột phá đến cảnh giới Thánh Giả!”

“Một năm sau, xuất binh Bắc Cương, Ma Uy bao phủ Dương Châu!”

“Tuân lệnh!” Đông đảo cao tăng Ma Giáo đồng loạt khom người đáp.

Sau đó, toàn bộ đại diện lại bàn luận một số chuyện khác!

Đang lúc đông đảo cao tăng muốn cáo lui!

Rầm!!

Trong thiên địa đột nhiên giáng xuống một luồng uy áp khủng khiếp, bao phủ toàn bộ Đông Vực!

Chu Khung lập tức đưa mắt nhìn về phía Viêm Châu, uy áp chính là từ nơi đó phát ra!

Dường như nơi đó tồn tại một nhân vật kinh thiên động địa!

Đồng thời một giọng nói hùng hậu vang lên, truyền khắp ba mươi sáu châu Đông Vực!

“Đan tộc ba năm sau xuất thế, mời các thiên kiêu dưới Tôn cảnh đến phá giải khảo nghiệm, kẻ đứng đầu sẽ được ban thưởng một viên Sinh Sinh Tạo Hóa Đan, đồng thời được vào Đan Tháp một lần!”

Rầm! Rầm! Rầm!

Lời nói vang lên ba lần, khí thế mới chậm rãi tiêu tán!

Lúc này, vô số cường giả trong Đông Vực nhìn về phía Viêm Châu, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ, quả thực giọng nói này quá kinh khủng, như thể muốn bao phủ cả thiên địa!

Thiên Tôn!

Có thể truyền âm thanh của mình khắp ba mươi sáu châu Đông Vực, chỉ có Thiên Tôn mới làm được!

Toàn bộ Đông Vực đã mấy chục vạn năm không có Thiên Tôn xuất thế!

Trong Thiên Ma điện, ánh mắt Chu Khung thoáng hiện vẻ kinh ngạc, thực lực của Thiên Tôn lại một lần nữa khiến hắn chấn động!

Đan tộc! Thiên Tôn!

“Địa Nhất, nói về tình hình của Đan tộc!” Chu Khung lạnh lùng phân phó.

Địa Nhất nhanh chóng bước ra, thân là thủ tọa tứ bộ Ma Giáo, đương nhiên hắn có phần hiểu biết về thế lực trong Đông Vực!

Hơn nữa, Đan tộc này thật sự không phải tộc tộc tầm thường!

“Khởi bẩm Giáo chủ, Đan tộc là thế lực lớn nhất Viêm Châu, là thế lực cấp bậc Thiên Tôn, nhưng hành sự tương đối kín tiếng!”

“Trước kia, cứ mười vạn năm, Đan tộc sẽ mở khảo nghiệm, mời gọi các thiên kiêu đến tham gia. Kẻ đứng đầu sẽ được ban thưởng một viên Vạn Thánh Phá Long Đan, những người thất bại cũng được ban thưởng một số đan dược cùng lễ vật. Có thể

nói mỗi lần đại hội của Đan tộc đều là một ngày hội lớn của Viêm Châu!”

“Thế nhưng, từ bốn mươi vạn năm trước, Đan tộc bỗng nhiên không tổ chức nữa cho đến tận ngày nay. Hơn nữa, phạm vi tham dự trước kia chỉ giới hạn trong Viêm Châu, nhưng lần này lại mở rộng ra toàn bộ Đông Vực!”

Chu Khung nghe xong, chau mày!

Làm sao mà nghe chuyện Đan tộc tổ chức xông quan thử thách này, lại có vẻ khó nhằn, tốn công vô ích vậy?

Nhưng mà...

Chu Khung phản phát như nhớ ra điều gì, khoe miệng hiện lên một nụ cười tà ác. Đan tộc, chỉ nghe cái tên thôi, cũng đủ biết bọn chúng giàu có đến mức nào!

Thực lực của đám cao tầng Ma Giáo hiện giờ vẫn còn quá thấp, có phần theo không kịp mạch suy nghĩ của hắn. Sự xuất hiện của Đan tộc này, vừa vặn có thể giải quyết vấn đề này!

Thịnh hội này, nhất định phải tham gia!

Phải nghĩ cách kiếm chừng chút đan dược từ Đan tộc mới được. Đương nhiên không cần quá nhiều, chỉ cần vài ức đan dược là đủ rồi...

Vả lại, thịnh hội lớn đến thế này, chẳng cần nghĩ cũng biết chắc chắn sẽ có Thiên Vận chi tử xuất hiện!

“Đình, phát hiện nhiệm vụ, đang khởi tạo... Nhiệm vụ: Giành vị trí đầu bảng trong cuộc thi xông quan thử thách của Đan tộc, ban thưởng tu vi tăng lên một cảnh giới, điểm phản diện năm ngàn vạn. Ký chủ có chấp nhận hay không.”

“Chấp nhận!”

Trong mắt Chu Khung, lóe lên một tia lạnh lẽo!

Đan dược, điểm phản diện, Thiên Vận chi tử, vậy mà cùng lúc xuất hiện, vừa hay có thể giải quyết một thể!

Chương 368 - Trêu vào ma giáo chỉ có một con đường chết 1

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Băng Ly, Mười Hai Ma Vương, đâu?”

“Thuộc hạ có mặt!” Mấy người nhanh chóng bước ra, cung kính đáp.

“Một năm sau, theo bốn tọa xuất phát đến Viêm Châu!”

“Tuân lệnh!”

“Lý Trường Sinh ở lại trông coi tổng đàn. Các đường chủ, Hộ pháp khác, một năm sau xuất binh, tiến đánh ra ngoài Bắc Cương. Không vì địa bàn, chỉ để luyện binh. Chờ khi bốn tọa trở về, chính là lúc Ma Giáo ta bước ra khỏi Bắc Cương!”

“Tuân lệnh!” Đông đảo cao tăng Ma Giáo đồng loạt cúi người đáp. ...

Lúc này, dị tượng trên trời đất đã biến mất. Thế nhưng, tất cả các thế lực lớn ở Đông Vực đều như chảo dầu đổ thêm nước sôi!

Chẳng ai ngờ lần này Đan tộc lại hào phóng như vậy. Không những mở rộng phạm vi tổ chức ra toàn bộ Đông Vực, mà ngay cả phần thưởng cho vị trí đầu bảng cũng được đổi từ Vạn Thánh Phá Long Đan thành Sinh Sinh Tạo Hóa Đan!

Đó chính là Sinh Sinh Tạo Hóa Đan, thứ đan dược trong truyền thuyết, chỉ cần ăn một viên là tương lai chắc chắn sẽ tu thành Tôn Giả!

Hơn nữa, chỉ cần ăn vào, trong vòng một ngày tu vi ít nhất cũng có thể tăng lên hai cảnh giới, còn có thêm một số công năng tăng cường khả năng hồi phục!

Hiệu quả tốt đến mức khó tin!

Loại đan dược này, e rằng cả Đông Vực rộng lớn cũng chỉ có Đan tộc mới luyện chế được. Hơn nữa, cho dù là Đan tộc đi chăng nữa, thì việc luyện chế ra nó chắc chắn cũng vô cùng gian nan!

Huống chi, phần thưởng còn bao gồm cả cơ hội tiến vào Đan Tháp trong truyền thuyết!

Đan Tháp, chính là tổ tháp của Đan tộc, bên trong có vô số đan dược. Thậm chí, trong truyền thuyết còn có loại đan dược chỉ cần ăn một viên là có thể giúp người ta đột phá đến Tôn Cảnh!

Chính vì thế, toàn bộ Đông Vực trong phút chốc bùng nổ. Các thế lực lớn đều phái ra những đệ tử ưu tú nhất của mình, gấp rút lên đường đến Viêm Châu. Vô số thiên kiêu đang bế quan, cũng liên tiếp phá phong xuất quan!

Hơn nữa, tu vi của những người này đều đã vượt trên Thánh Cảnh. Nói đúng ra thì bọn họ không còn được coi là thế hệ trẻ tuổi nữa. Thế nhưng, cuộc thi xông quan thử thách lần này lại không hề giới hạn tuổi tác, chỉ cần tu vi dưới Tôn Cảnh là đều có thể tham gia!

Cùng lúc đó, trên bầu trời Viêm Châu xuất hiện vô số đạo ý niệm đáng sợ, đang trao đổi với nhau:

“Lão già Đan Dương Tử kia sao lại đột nhiên xuất quan? Hơn nữa, còn triệu tập tất cả thiên kiêu trong thiên hạ đến đây? Hẳn rồi cuộc muốn làm gì?”

“Đúng vậy. Thậm chí, lão ta còn lấy cả danh ngạch tiến vào Đan Tháp ra làm phần thưởng. Phải biết rằng lần trước ta

muốn vào, lão già này còn không cho!”

“Chẳng lẽ... Không thể nào... Chẳng lẽ lão ta cũng muốn liều mạng một phen... Với trạng thái hiện giờ của lão ta, chẳng phải là tự tìm đường chết hay sao...”

Sau đó, trên bầu trời Viêm Châu vang lên vô số tiếng thở dài. Không biết qua bao lâu, ý niệm của tất cả cường giả đều biến mất không còn dấu vết!

Đồng thời, tất cả thế lực Thiên Tôn cũng đều phái ra những đệ tử ưu tú nhất của mình, bay về phía Viêm Châu!

Có thể dự đoán, ba năm sau, toàn bộ Viêm Châu sẽ xuất hiện một thịnh thế vô cùng khổng lồ!...

Không Châu, trong hoàng cung nguy nga của một đế quốc hùng mạnh phương Đông!

Trên điện Kim Loan!

Sở Hùng khoác long bào ngũ thảo kim sắc uy nghi ngự trên long ỷ, ánh mắt nhìn về phương hướng Đan Châu, trong mắt thoáng lóe lên một tia tinh quang!

Chợt nhìn sang vị đạo sĩ áo bào trắng bên cạnh, trầm giọng cất tiếng:

“Trương giám chính, một năm sau, cùng trăm đi một chuyến. Sinh Tử Tạo Hóa Đan, trăm nhất định phải có được!”

“Tuân chỉ!” Đạo sĩ áo bào trắng chấp tay cung kính đáp. ...

Trên một ngọn núi hoang vu vô danh, một ông lão đang ngồi trên đỉnh núi, mỉm cười nói với đại hán trước mặt!

Đại hán toát ra khí thế cường đại, rõ ràng là cường giả Đại Thánh thất bát trọng, nhưng lại hết mực cung kính ông lão này!

Khiêm cung kính cẩn!

Ông lão nhìn về phương xa Viêm Châu, trong mắt thoáng hiện ý cười, chậm rãi cất tiếng:

“Bản tôn muốn đến Đan Châu một chuyến, ngươi đi theo bản tôn một chuyến như thế nào?”

“Vâng theo ý của tiền bối, những ngày qua vẫn bồi được tiền bối chỉ giáo, đã được lợi rất nhiều, chỉ cần tiền bối không chê, vẫn bồi nguyện đi theo hầu hạ.” Đại hán cung kính đáp, trong mắt tràn đầy vui mừng, như thể vừa gặp được chuyện may mắn.

Hắn không hề chú ý tới, trong mắt ông lão thoáng lóe lên một tia hưng phấn!

Cuối cùng cũng lừa được một tên hộ vệ mạnh mẽ, xem còn tên nhãi ranh nào dám đánh lén lão phu nữa!...

Thời gian thấm thoát thoi đưa, bất tri bất giác đã một năm trôi qua!

Lúc này trên đỉnh Thiên Ma Phong!

Ma Hồ Vương đứng ngạo nghễ giữa không trời, khí thế trên người không ngừng bộc phát!

Uy thế khủng khiếp khiến bầu trời phải rung chuyển không ngừng, vô số mây đen ùn ùn kéo đến!

Chương 369 - Trêu vào ma giáo chỉ có một con đường chết 2

Kiếp vân!

Thánh kiếp!

Không chỉ Ma Hồ Vương, các cao tăng Ma Giáo khác cũng đều có mặt, khí thế hùng hậu tỏa ra, rõ ràng cũng sắp nghênh đón thánh kiếp!

Lúc này, từ xa một chiếc xe hoa lệ đang lướt đi trong hư không, khi sắp bay ngang qua Thiên Ma Phong, lôi kiếp đột nhiên xuất hiện khiến chiếc xe chao đảo dữ dội!

Trong xe truyền ra một tiếng kêu thảm thiết!

“Bốp!”

“... Chưa cho người cản mà!”

Lúc này, lão già bên ngoài xe lập tức vung tay, ổn định lại tọa giá, vội vàng cung kính nói với người bên trong:

“Thiếu gia, ngài không sao chứ?”

Chỉ thấy bên trong tọa giá, một thanh niên để lộ ánh mắt thống khổ, nhe răng trợn mắt che lấy hạ thân!

Trước mặt, một mỹ nữ Hồ tộc thân trần quỳ rạp, một tay che lấy gương mặt sưng đỏ, thút thít nước mắt!

Nửa khắc sau, vẻ mặt thanh niên mới dần hồi phục!

Hắn về phía phía những kẻ đang xem náo nhiệt bên ngoài, phần nộ quát: “Chuyện gì xảy ra, vì sao tọa giá lại bất ổn!”

“Bẩm Thiếu gia, phía trước có kẻ đang độ Thánh kiếp, cố ý chấn nát không gian, nên tọa giá mới rung lắc!” Trong mắt lão già bên ngoài tọa giá lóe lên một tia khác thường!

“Thế lực phương nào?”

Thanh niên trong tọa giá nghi hoặc hỏi, thân là người thừa kế của đại chủng tộc, hắn nào phải kẻ ngu dốt, tất nhiên biết rõ cái gì nên chọc, cái gì không nên động vào!

“Là một thể lực nhỏ bé ở Bắc Cương Dương Châu, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thánh Giả mà thôi!” Lão già lại cung kính đáp lời, trong mắt thoáng hiện lên một tia hung ác.

A!!!

Thanh niên run rẩy, hít sâu một hơi, sau đó co chân đạp văng mỹ nữ Hồ tộc, chỉnh trang y phục rồi bước ra!

Hắn lớn tiếng quát: “Một thể lực bé mọn, cũng dám cả gan trêu chọc Thiếu chủ Long Mã tộc ta, tru diệt bọn chúng cho ta!”

Nghe vậy, trong mắt lão già hiện lên một tia kiên quyết, dường như đã hạ quyết tâm, nhanh chóng điều khiển tọa giá bay đến bầu trời Thiên Ma Phong, không chút do dự vung tay đánh về phía Ma Hồ Vương đang độ kiếp!

Một cự chương mang theo uy lực kinh thiên động địa, trực tiếp chấn nát hư không, như muốn đánh trúng Ma Hồ Vương!

Lúc này, Ma Hồ Vương cũng phát hiện ra cự chương đánh tới, gầm lên giận dữ, nhưng hắn đang độ kiếp, căn bản không thể né tránh!

“Ngươi dám!”

Đông đảo cao tầng Ma Giáo nhìn thấy tọa giá đột nhiên xuất hiện, cùng với bàn tay đánh về phía Ma Hồ Vương, đều phần nộ gầm lên.

Từng đạo công kích mạnh mẽ đồng loạt đánh tới cự chưởng!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ vang kinh thiên động địa, khiến toàn bộ Thiên Ma Phong rung chuyển dữ dội!

Tất cả công kích của cao tầng Ma Giáo đều bị cự chưởng kia dễ dàng đánh tan!

Thực lực của lão già là Đại Thánh nhất trọng, đối với đám người Ma Giáo mà nói quả thật quá mức cường đại!

Cự chưởng của lão già trên bầu trời chỉ khựng lại chưa đến một hơi thở, liền tiếp tục đánh về phía Ma Hồ Vương!

Lúc này, Chu Khung đang bế quan tu luyện trong Thiên Ma Điện đột nhiên mở mắt, ngẩng đầu nhìn ra bên ngoài, trong mắt lóe lên hàn quang, quát lớn:

“Làm càn!”

Âm ba kinh khủng trong nháy mắt ngưng tụ thành sóng xung kích khổng lồ, lao ra khỏi đại điện, phá vỡ hư không, lướt qua Ma Hồ Vương, đánh thẳng về phía Trương lão trên bầu trời!

Rầm!!!

Phốc!!!

Chấn động khủng khiếp vang vọng dặm xung quanh, vô số dư âm nhanh chóng lan tỏa, ngay cả kiếp vãn trên bầu trời cũng bị tiếng quát này của Chu Khung đánh tan, hơn nữa không còn tụ tập lại!

Một lúc lâu sau sau, dư chấn tiêu tán!

Chỉ thấy chiếc xe hoa lệ trên không trung bị tiếng rống chấn vỡ, lão già ra tay nửa quỳ, miệng phun máu tươi, ánh mắt lộ ra một tia giải thoát!

Bên cạnh lão già, một thanh niên mặt mũi ngơ ngác, tay cầm bùa hộ mệnh đã vỡ vụn, trong mắt đầy vẻ khó tin!

Ba! Ba! Ba!

Một thân hình mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra từ Thiên Ma Điện, cả người tỏa ra ma uy khủng khiếp, bá đạo vô cùng!

Thân hình nhìn hai người trên không trung, lạnh lùng nói:

“Kẻ nào to gan dám ra tay với người trong Ma Giáo của bản tọa!”

Ầm!!!

Thanh niên sợ hãi, ngã ngồi xuống hư không, ánh mắt lộ vẻ kinh hoàng tột độ. Từ lúc Chu Khung bước ra, hắn đã có phần suy đoán, nhưng khi Chu Khung thật sự nói ra hai chữ “Ma Giáo”, hắn triệt để phát điên!

Chu ma đầu, hắn ta muốn diệt trừ Ma Giáo của Chu ma đầu sao?

Chẳng phải là...

Chuột sa hũ nếp - tự chui đầu vào rọ sao!

“Mặc kệ ngươi là Ma Giáo gì, thiếu chủ nhà ta không phải kẻ ngươi có thể trêu vào!” Lão già phun máu tươi, đứng dậy, tàn nhẫn nói.

Thanh niên kinh hãi nhìn lão già!

Đây là Ma Giáo, ngươi không biết sao?

Ta suốt ngày trong gia tộc cũng biết, người hộ đạo cho ta mà không biết, người nói vậy chẳng phải muốn ta chết sao!

Lúc này, Trương lão nhìn ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, trong mắt lộ ra một tia giải thoát. Năm đó, con trai ông thiên phú hơn người, lại bị tộc trưởng âm thầm hại chết, bọn chúng còn tưởng rằng ông không biết!

Chương 370 - Đó không phải là biểu ca của ta sao?

Ông ản nhẩn mấy trăm năm, mới leo lên được chức vị hộ đạo cho thanh niên này, ông muốn hấn chết, muốn cho lão già tộc trưởng kia nếm thử cảm giác mất con!

Hơn nữa, bị Chu ma đầu giết chết cũng sẽ không liên lụy đến dòng họ của ông!

Chu Khung nhìn hai người trên không trung, có thể cảm nhận được giữa hai người này có điều mờ ám, nhưng việc này thì liên quan gì đến hấn!

Chỉ cần dám trêu vào Ma Giáo!

Bất luận nguyên nhân, thân phận, lý do!

Chỉ có một con đường chết!

Không còn con đường nào khác!

Chu Khung chậm rãi đưa một tay ra...

Trong hư không bỗng chốc xuất hiện chấn động kinh khủng!

Tróc Tinh Nã Nguyệt!

Một ngọn núi khổng lồ xuất hiện giữa không trung, bị bàn tay khổng lồ do Chu Khung hóa thành nắm lấy ném về phía hai người!

Vù...!

Thanh niên nhìn Trương lão với vẻ mặt giải thoát, dường như bỗng hiểu ra điều gì đó, hấn không phải kẻ ngu dốt, rõ

ràng hôm nay Trương lão có điều bất thường!

Bịch!

Thanh niên lập tức quỳ rạp xuống, kinh hãi hô lớn:

“Chu giáo chủ, tại hạ là thiếu chủ Long Mã tộc - Mã Diên, thật sự không cố ý chọc giận ngài... Xin người tha mạng, ta nguyện dâng hiến tất cả...”

Thế nhưng ngọn núi trên không trung không hề có dấu hiệu dừng lại!

Trên mặt thanh niên lộ vẻ kiên quyết, nhanh chóng lấy từ trong tay ra một tấm phù lục, đây không phải phù hộ mệnh cũng chẳng phải phù dịch chuyên!

Cả hư không đều đã bị phong tỏa từ khi Chu Khung xuất hiện, hắc căn bản không thể chạy thoát!

Hắn biết rõ sự tàn nhẫn của tên Chu ma đầu, dù có cầu xin tha thứ thế nào cũng vô dụng!

Vật hắn lấy ra là phù truyền âm, hắn muốn báo tin tức nơi này cho phụ thân, muốn cả chi mạch của lão già kia chôn cùng hắn!

Vù...!

Phù lục được kích hoạt, bắt đầu lóe sáng!

Thanh niên vừa định lên tiếng!

Lão già trong nháy mắt lao tới ôm lấy hắn, gào lớn:

“Thiếu gia, muốn chết cũng phải để lão nô chết trước, có thể chết thay người, lão phu chết không tiếc!”

Ánh sáng của phù lục vụt tắt!

Sắc mặt thanh niên trong nháy mắt đỏ bừng, gầm lên:

“Trương lão đầu, ta... xxx tổ tông nhà ngươi!”

Ầm!!!

Ngọn núi giáng xuống!

Dư âm khủng khiếp trấn áp khiến hư không không ngừng chấn động, sau nửa khắc đồng hồ mới dần ổn định lại!

Ngọn núi khổng lồ biến mất, lão già và thanh niên trực tiếp bị ép chết tại chỗ!

Cả hai đều hóa thành nguyên hình, hai con thiên mã khổng lồ!

Đại Bạch nhìn hai cỗ thi thể ngựa trên không trung, ánh mắt lộ vẻ nghi hoặc, sao không bị đánh thành tro bụi nhỉ!

Chu Khung nhìn hai cỗ thi thể ngựa khổng lồ trên không trung, lạnh lùng nói:

“Ma Hồ Vương, nướng hai con súc sinh này cho ta, bổn tọa lâu rồi chưa được nếm thịt ngựa!”

“Tuân lệnh!” Ma Hồ Vương hưng phấn gầm lên.

Nói về khoản ăn uống, trên dưới Ma Giáo nếu Đại Bạch nhận đứng thứ nhất, hẳn chắc chắn xếp thứ hai!

Có thể nói, Ma Hồ Vương là một kẻ tham ăn chính hiệu!

Nửa canh giờ sau!

Cả Thiên Ma phong tràn ngập mùi thịt nướng thơm phức, trên không trung tiếng sấm sét vang dội không ngớt!

Các bậc cao tăng Ma Giáo lần lượt bước vào lôi kiếp, tu vi của bọn chúng đều do tự thân tôi luyện mà thành, không phải đột phá trong chớp nhoáng, nên Chu Khung cũng chẳng cần ra tay can thiệp!

Sấm sét rầm động trên Thiên Ma phong suốt một ngày, cuối cùng cũng chịu thua mà tan biến!

Giờ đây, tất cả cao tăng Ma Giáo đều đã đột phá đến cảnh giới Thánh Giả!

Phía Bắc Cương, trên không trung xe ngựa nối đuôi nhau bay đi, tất cả đều về phía đại hội của Đan tộc, trong đó có không ít thiên kiêu đưa mắt nhìn về phía Thiên Ma phong.

Một là vì nơi đó sấm sét rền vang không dứt!

Hai là mùi thơm từ đó phảng phất đến nức mũi, dù cách xa vạn dặm vẫn có thể ngửi thấy!

Không ít thiên kiêu dừng chân lại, đưa mắt quan sát và bàn tán xôn xao!

“Ồ kìa, sao ta thấy con tuấn mã kia quen mắt thế nhỉ, hình như đã gặp ở đâu rồi thì phải!”

“Chết tiệt, đó chẳng phải là biểu huynh của ta hay sao!” Một thiên kiêu của Mã tộc kinh hãi kêu lên!

“Biểu huynh của người xem chừng đã bị nướng chín rồi!” Một thiên kiêu dị tộc khác nuốt nước miếng nói.

Vù...!

Bỗng nhiên Chu Khung trên Thiên Ma phong đưa mắt nhìn về phía bọn chúng!

Ầm!

Chỉ trong nháy mắt, đầu óc lũ thiên kiêu như muốn nổ tung, chúng hoảng sợ gào thét:

“Chạy mau, chạy mau... Tên ma đầu Chu Khung kia chắc chắn là chưa ăn đủ, muốn bắt chúng ta đây!”

“Người chạy trời chết thế làm gì, sao không ở lại bầu bạn với biểu huynh của người?”

“Cút, ta đây không muốn chết chung với hắn đâu!”

Vút!

Chỉ trong nháy mắt, đám thiên kiều đã chạy biến mất!

Nửa canh giờ sau!

Chu Khung ngồi trên long ỷ, ung dung tán thưởng miếng thịt cuối cùng, sau đó chậm rãi đứng dậy, trong mắt lóe lên tia sáng sắc bén!

Hắn xoay người, biến mất ngay tại chỗ, khi xuất hiện trở lại đã ngồi chễm chệ trên cỗ xe Ma Long. Chín con Ma Long gầm lên, kéo cỗ xe lao vun vút!

Chương 371 - Bá đạo 1

Cùng lúc đó, giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp Thiên Ma phong!

“Theo ta, đi xem thử khắp Đông Vực này còn sót lại bao nhiêu tên thiên kiêu!”

“Tuân lệnh!”

Vút! Vút! Vút!

Hơn mười thân hình lao vút lên không trung, nhanh chóng đứng sang hai bên cỗ xe!

Đại Bạch nhìn số thịt Long Mã còn sót lại, há to miệng, dùng lực hút khủng khiếp nuốt trọn vào bụng!

Ợ!

Nó ợ một tiếng rõ to, sau đó cũng nhanh chóng chui vào trong xe!

Gầm! Gầm! Gầm!

Tiếng gầm rú của Ma Long vang vọng khắp Bắc Cương, tất cả sinh linh đều ngẩng đầu nhìn theo cỗ xe đồ sộ!

“Chu giáo chủ kia lại muốn đi nơi nào hoành hành rồi!”

“Còn có thể là nơi nào nữa, Viêm Châu chứ sao, cứ chờ mà xem, chẳng bao lâu nữa, lại có tin tức chấn động truyền đến cho mà xem!”

“Haiz, người có dám nghĩ, Chu ma đầu từ lúc quật khởi đến giờ mới được bao lâu, chưa đến một trăm năm, vậy mà trăm năm nay đã xảy ra bao nhiêu đại sự, toàn bộ thế hệ trẻ tuổi Đông Vực mất đi tám phần là ít!”...

Nơi thảo nguyên bao la bát ngát, chẳng biết cách Bắc Cương bao xa, chính là tổ địa của Long Mã tộc!

Giờ phút này, trong một tòa cung điện giữa thảo nguyên rộng lớn, một lão già tay cầm ngọc phù, ánh mắt lộ vẻ bi thương!

Con trai lão, đứa con trai duy nhất của lão, chết rồi!

“Người đâu!”

Một tên thị vệ bên ngoài nghe tiếng liền lập tức xuất hiện trong đại điện!

“Đi, điều tra cho ta, rốt cuộc là kẻ nào đã giết con trai ta, ta muốn hăn phải đền mạng!” Lão già toát ra khí thế khủng khiếp bao trùm, sát ý hung hãn ngập trời!

“Tuân lệnh!” Tên thị vệ hoảng sợ, vội vàng đáp, rồi lui xuống!

“Khoan đã, chi mạch Trương lão có công hộ đạo, từ nay phân cung ứng tài nguyên cho tất cả đệ tử tăng thêm ba thành!” Lão già dường như nhớ ra điều gì, chậm rãi phân phó.

“Tuân lệnh!” Tên thị vệ cung kính đáp, thân hình nhanh chóng biến mất khỏi đại điện!

Trong đại điện vang lên tiếng thở dài náo nức của lão già.

“Trương huynh đệ, ta có lỗi với ngươi, rõ ràng ta giết con trai ngươi, vậy mà trước khi chết ngươi vẫn liều mạng cứu con trai ta! Ôi! Ta thật không bằng cảm thú...”

Lão nào hay biết, Chu Khung đã hạ lệnh cho Huyền Bộ truy tìm tung tích Long Mã tộc rồi!

Đợi Chu Khung trở về, chính là ngày diệt vong của Long Mã tộc!...

Ma Long Phi Liễn vừa bay ra khỏi địa phận Bắc Cương!

Bên trong phi liễn, Chu Khung chậm rãi mở mắt, Thiên Nhất một thân áo bào đen, mặt nạ kim cương che khuất dung nhan, đang quỳ một gối trước mặt hắn.

“Bẩm Giáo chủ, Thiên Châu truyền đến tin tức, Sở Hùng đã rời khỏi Thiên Châu, cũng đang trên đường đến Viêm Châu!”

Sở Hùng!

Khóe miệng Chu Khung hiện lên hàn ý, tên Thiên Vận chi tử bị hắn chém giết phân nửa kia, cuối cùng cũng sắp được gặp lại!

Phải làm sao đây?

Đương nhiên là giết hắn để chứng đạo rồi!

“Rất tốt, kế hoạch bên đó thế nào rồi?” Chu Khung lạnh lùng hỏi.

“Giáo chủ yên tâm, tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ cần Sở Hùng vừa chết, lập tức có thể thi hành kế hoạch!”

“Tốt!” Chu Khung gật đầu.

Thiên Nhất chớp mắt đã biến mất khỏi Ma Long Phi Liễn.

Ngay từ khi Chu Khung vừa trở về từ chiến trường Thiên Kiêu, hắn đã phái Thiên Bộ đến Không Châu sắp xếp kế hoạch, Không Châu là châu phủ gần kề Dương Châu, lại thêm Sở Hùng, đưa Thiên Vận chi tử kia còn tồn tại!

Chu Khung hẳn đây đương nhiên phải tính trước một bước!

Là một nhân vật phản diện thành công, không những phải giết chết Thiên Vận chi tử, còn phải cướp đoạt mọi thứ của hắn, biến thành chất dinh dưỡng cho bá nghiệp của bản thân!

Thời gian chậm rãi trôi qua, Đông Vực không biết năm tháng!

Bất tri bất giác đã hơn một năm trôi qua!

Trên không Viêm Châu xuất hiện chín con Ma Long kéo theo một cỗ xe bay thật lớn, một đường mang theo ma diễm cuộn cuộn, che khuất cả bầu trời!

Trương Dương vô cùng bá đạo!

Vô số sinh linh hoảng sợ nhìn chiếc phi liên thật lớn bay qua trên đầu!

“Đạp mã! Kẻ nào mà càn rỡ như vậy, Viêm Châu chúng ta tới nhiều thiên kiêu như vậy, kẻ nào mà không phải đang chạy trong hư không, hắn ta lại dám bá đạo lên đường như vậy!”

“Các người suốt ngày ở Viêm Châu đúng là ngốc thật! Ma Long Phi Liên này, trừ Chu ma đầu kia ra còn có thể có ai ngồi!”

“Vụ thảo! Là Chu ma đầu! Vậy thì bình thường thôi, không trang bức thì nào phải hấn!”

Những lời bàn tán như vậy, mỗi khi phi liên đi qua một thành trì, đều sẽ xuất hiện!

Cùng lúc đó, toàn bộ Viêm Châu đều biết tin tức Chu ma đầu đã đến!

Bình! Bình! Bình!

Liên Sinh ở bên ngoài phi liên gõ cửa, sau đó âm thanh truyền vào:

“Giáo chủ, đã tiến vào khu vực Viêm Châu rồi, ba ngày nữa là có thể đến Đan thành!”

Trong phi liên, Chu Khung chậm rãi mở mắt, trong mắt toát lên một tia hắc quang, lộ ra vẻ suy tư!

Từ Dương Châu Thiên Ma Phong đến Viêm Châu mất hơn một năm, phương thiên địa này xác thực rộng lớn vô cùng,

xem ra cần phải nghĩ biện pháp kiếm một món bảo vật có thể vượt qua không gian mới được!

Chương 372 - Bá đạo 2

Nếu không thời gian đều lãng phí trên đường đi mất, đây nào phải là điều Chu Khung ta muốn!

Lúc này tại vị trí trung tâm Viêm Châu!

Đan thành!

Tổ địa của Đan tộc!

Tuy rằng đệ tử Đan tộc rất ít khi xuất thế, nhưng vẫn không thể che giấu sự cường đại của Đan tộc, là thế lực mạnh nhất Viêm Châu hoàn toàn xứng đáng!

Trong truyền thuyết cường giả Tôn Giả cảnh của Đan tộc ít nhất cũng có ba vị, huống chi còn có lão tổ tông Thiên Tôn cảnh!

Có thể nói trước kia mỗi ngày đều có vô số cường giả đến Đan thành, có kẻ đến là vì cầu đan dược, có kẻ đến là vì kết giao với đệ tử Đan tộc!

Đáng tiếc tất cả đều dừng lại vào bốn mươi vạn năm trước, khi đó Đan tộc đột nhiên tuyên bố phong bế sơn môn, hơn nữa một lần phong bế này chính là bốn mươi vạn năm!

Mãi đến hai năm trước mới lại rầm động xuất thế!

Tất cả thiên kiêu lại lần nữa tụ tập tại Đan thành!

Chỉ trong nháy mắt, Đan thành xuất hiện vô số sinh linh, hơn nữa số lượng còn đang không ngừng tăng lên!

Tại cửa Đan thành, vô số sinh linh nhanh chóng ra vào, trên bầu trời thỉnh thoảng lại xuất hiện một tòa giá hoa lệ, bay vào trong thành!

Vô số thiên kiêu, đại lão tụ hội!

Đồng thời, cửa thành bị vây quanh bởi một lượng lớn sinh linh. Bọn họ không vào thành mà đứng ở cửa quan sát thiên kiêu không ngừng xuất hiện!

Họ trao đổi với nhau!

“Ta thật sự là mở mang tầm mắt! Vừa rồi chẳng phải là tuyệt thế thiên kiêu đời trước của Tù tộc sao? Không ngờ tu vi đã khủng khiếp đến vậy!”

“Còn có kẻ kia nữa, ta nhớ là tuyệt thế yêu nghiệt ba vạn năm trước của Thiên Bằng tộc, nghe nói lúc trước Thiên Bằng tộc vì hấn mà không tiếc khai chiến với Phượng tộc!”

“Chẳng phải, sao thế hệ này lại không có mấy tên thiên kiêu trẻ tuổi đến vậy?” Một sinh linh mê man hỏi.

“Thiên kiêu thế hệ này cơ bản đều đến rồi, người không thấy mấy tên Bán Thánh cảnh mới bay qua kia sao? Bọn họ chính là thế hệ này! Còn những kẻ khác, có lẽ người không thấy được đâu!” Một thiên kiêu Hồ tộc thản nhiên nói!

Vì sao không thấy được? Đương nhiên là đều hóa thành tro bụi rồi!

Những sinh linh khác cũng đều hiểu rõ gât đầu, quả thật thế hệ trẻ tuổi toàn bộ Đông Vực cơ bản bị đứt đoạn, kẻ nào có phần bản lĩnh đều bị Chu Khung chém giết!

Có thể nói một mình Chu Khung đã trấn sát cả thế hệ trẻ tuổi Đông Vực!

Những kẻ còn lại đều là hậu bối được tuyển chọn để giữ thể diện, kém cỏi vô cùng!

Nhưng đối với thế lực đỉnh cao chân chính của Đông Vực mà nói, một vạn năm mới có một thế hệ, cho dù đứt một hai thế hệ cũng chẳng đáng kể!

Chỉ cần mấy tên thiên kiêu đứng đầu nhất không bị tuyệt diệt là được!

Trong những lời bàn tán của đông đảo sinh linh, từng yêu nghiệt tuyệt thế lần lượt xuất hiện, đều đang hưởng thụ ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người xung quanh!

Vù...

Hư không bắt đầu run rẩy, một tòa cỗ xe khổng lồ từ trong hư không xuất hiện, bay về phía Đan thành!

Cỗ xe hoa lệ dị thường, vàng son lộng lẫy, phía trên có một nam tử mặc ngũ trảo kim long bào, sắc mặt nghiêm nghị, hai bên là một đám văn thần võ tướng, tu vi của mỗi người đều không tầm thường!

Khí thể toàn thân nam tử hoàng bào bùng phát, thể hiện không chút che giấu!

Thánh Giả cảnh nhất trọng!

Tu vi này xuất hiện trong đông đảo thiên kiêu không tính là gì, cho dù hiện tại thiên kiêu Đại Thánh cảnh đã xuất hiện không ít, nhưng điều khiến hắn thu hút ánh mắt của tất cả mọi người chính là!

Hắn là người của thế hệ mới nhất!

Nói cách khác, hắn và Chu ma đầu là cùng một thế hệ!

“Mẹ nó, rốt cuộc cũng có một tên thế hệ mới đáng xem!”

“Vị này hắn là hoàng đế của Đại Càn đế quốc ở Không Châu, Sở Hùng! Nghe nói trên chiến trường thiên kiêu, hắn là tuyệt thế thiên kiêu duy nhất sống sót từ tay Chu Khung!”

“Oa, có thể sống sót từ tay Chu ma đầu, quả thật là trâu bò!”

Tất cả sinh linh xung quanh thành trì lớn tiếng nghị luận, ngay cả đông đảo thiên kiều đỉnh cao bên trong thành trì cũng đều nhìn về phía Sở Hùng!

Lộ ra một tia tán thưởng!

Có thể chạy thoát từ tay Chu ma đầu, đủ để xưng là tuyệt thế thiên kiều!

Phải biết, cho dù là những thiên kiều mấy đời trước như bọn họ, hiện tại cũng có phần kiêng kỵ với Chu ma đầu!

Thật sự là chiến tích của Chu ma đầu quá kinh khủng!

Lúc này, Sở Hùng ngồi trên kiệu, nghe chúng sinh xung quanh nghị luận, cùng với ánh mắt tán thưởng, chẳng những không một tia vui vẻ, ngược lại phần nộ dị thường!

Bọn chúng không phải kinh ngạc vì cảnh giới Thánh Giả của hắn!

Không phải bởi vì hắn một mình thành lập một phương đế triều mà tán thưởng!

Nguyên nhân bọn chúng kinh ngạc và tán thưởng chỉ vì hắn đã từng may mắn thoát khỏi tay Chu ma đầu!

Con mẹ nó, đây là chuyện gì chứ!

Người ta phô trương thanh thế đều là ta từng chém giết kẻ nào kẻ nào đó!

Chương 373 - Tại gặp Sở Hùng 1

Hay là ta từng trấn áp kẻ nào kẻ nào đó!

Còn hấn, chiến tích oai hùng nhất, lại là trốn được một mạng từ trong tay Chu ma đầu!

Ánh mắt Sở Hùng lóe lên tia lạnh lẽo, miệng lẩm bầm:

“Chu ma đầu, ngươi hãy chờ đó cho trẫm, sớm muộn gì trẫm cũng tự tay giết ngươi chứng đạo!”

Rầm!!!

Đột nhiên không gian thiên địa như thể rung động!

Rống! Rống! Rống!

Tiếng gầm gừ khủng khiếp của Ma Long từ phương xa truyền đến, tất cả chúng sinh đều đưa mắt nhìn lại!

Chỉ thấy trên bầu trời xa xa, chín con Ma Long kéo theo phi liên khổng lồ bay về phía Đan thành, ma uy vô tận từ trên phi liên tỏa ra!

Một đường lao thẳng tới, chẳng chút che giấu!

Phải biết rằng các thiên kiêu khác cơ bản đều ẩn mình trong hư không mà phi hành, nào có kẻ nào tựa như thế này, một đường ma diễm ngập trời, sợ người khác không chú ý tới sao!

Thật sự là bá đạo vô cùng!

“Cửu Long Ma Liên, câu đối phô trương, khí thế bá đạo, đây nhất định là tên Chu ma đầu kia đến rồi!” Một tên sinh

linh bỗng nhiên gầm lớn.

Thực ra không cần hấn lên tiếng, toàn bộ Đông Vực đều biết trang phục này là của Chu ma đầu, ngoài hấn ra, chẳng còn kẻ nào dám phô trương như vậy!

Ngay cả mấy vị tuyệt thế thiên kiêu trong thành cũng nhao nhao đưa mắt nhìn về phía phi liên đang lao tới, trong mắt lộ rõ vẻ kiêng kỵ!

Mặc dù bọn họ và Chu ma đầu không phải cùng thế hệ, thậm chí có kẻ kém hấn tới mấy thế hệ!

Nhưng chiến tích của Chu ma đầu hoàn toàn vượt ra khỏi khái niệm thế hệ trẻ tuổi, đã bắt đầu sánh ngang với những thiên kiêu đời trước như bọn họ!

Rầm!!!

Ma Long Phi Liên chậm rãi dừng lại trước cửa Đan thành!

Ầm!

Cửa phi liên bỗng mở tung!

Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!

Một nam tử khoác Ma Thần chiến bào hiện ra trước mắt chúng nhân, ma diễm ngập trời, dung nhan lạnh lẽo, tia chớp màu bạc đen nơi mi tâm càng toát ra vẻ quỷ dị đáng sợ!

Hắn đứng đó, bá đạo vô song, tựa như có thể trấn áp cả một phương thiên địa!

Tuy không rõ tu vi cụ thể, nhưng hiển nhiên là cường đại vô cùng!

Thêm vào đó, hai bên còn có đông đảo cao tăng Ma Giáo châu trực, càng khiến hắn thêm phần uy nghiêm!

“Thật tuần tú! Bá đạo như vậy, thật quá mức mê người! Bản Thánh Nữ cảm giác mình sắp yêu mất rồi!”

“Haiz, nghe nói Chu ma đầu này không gần nữ sắc, nếu không, cho dù làm tiểu thiếp của hần, bản Thánh Nữ cũng cam tâm trạng nguyện!”

Một vị Thánh Nữ áo trắng che mặt, e lệ thót lên!

Thanh niên áo tím bên cạnh Thánh Nữ hình như nghe thấy điều gì, bèn quay đầu nhìn sang, cười khẽ rồi khom người nói: “Vị kia chính là thiếu chủ Ngô gia, tại hạ Ngô Phong, không biết có thể kết giao bằng hữu?”

“Cút! Còn dám dùng ánh mắt đó nhìn ta, bản Thánh Nữ móc mắt ngươi!”

Ngô Phong: (??? Ó??)

Giữa thiên địa phẳng phất như dâng lên một luồng oán khí không lồ, hướng thẳng về phía Chu Khung, thật sự là quá đáng hận!

Giết thiên kiêu cũng đã đành, vậy mà còn muốn độc chiếm cả Thánh Nữ!

Quan trọng nhất là nhiều Thánh Nữ chủ động dâng đến tận cửa như vậy, ngươi lại chẳng thèm đoái hoài!

Chu Khung lơ lửng trên không chẳng buồn bận tâm đến đám Thánh Nữ đang xao động bất an phía dưới, đối với hần mà nói, đó chẳng qua chỉ là hồng nhan xương khô, chỉ cần dám đến gần, hần sẽ xuống tay không chút lưu tình!

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía cổ kiệu xa hoa đang dừng trước cửa Đan thành!

Khóe miệng hần nhếch lên một nụ cười đầy tà khí!

Khà khà khà khà... Đã lâu không gặp, Sở Hùng! Đại lễ bao của bốn tọa đã chuẩn bị xong rồi!

Lúc này, điểm Thiên Vận trên đầu Sở Hùng là sáu ngàn ba, giảm đi không ít, có lẽ là do bị Chu Khung chém mất phân thân!

Sáu ngàn ba điểm Thiên Vận, nếu muốn giết hắn, cần phải mua Già Thiên Phù cấp năm với giá một ngàn sáu trăm vạn điểm. Hiện tại Chu Khung chỉ có hơn ba trăm vạn điểm Phản Diện, vẫn chưa đủ để mua, xem ra chỉ có thể đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ vượt ải đầu tiên!

Cùng lúc đó, Sở Hùng ngồi trên kiệu cũng hướng mắt nhìn về phía Chu Khung, trong mắt lóe lên tia lạnh băng!

Tuy nhiên, hắn biết rõ hiện tại bản thân không phải là đối thủ của Chu Khung, bèn hừ lạnh một tiếng, toan dẫn theo văn thần võ tướng dưới trướng tiến vào thành!

Thấy Sở Hùng định tiến vào thành, Chu Khung đang lơ lửng trên phi liên liền nhìn xuống, ánh mắt lộ vẻ lạnh lùng!

Thật vất vả mới gặp được, sao có thể để người dễ dàng rời đi như vậy?

Ít ra bốn tọa cũng phải tặng người một chút lễ gặp mặt!

Chu Khung chậm rãi đưa một

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ thấy trên không trung trong nháy mắt xuất hiện một ngọn núi khổng lồ bị một bàn tay khổng lồ khủng khiếp chụp lấy, nhanh chóng nện về phía Sở Hùng!

Không gian trong nháy mắt bị uy lực kinh khủng của ngọn núi ép đến vỡ vụn!

Lúc này Sở Hùng cùng những người khác nhìn ngọn núi lớn trên không trung, trong nháy mắt đều ngây người, nhìn Chu Khung với ánh mắt kinh hãi!

Chương 374 - Tại gặp Sở Hùng 2

Hắn sao dám!

Hắn chẳng lẽ không biết đây là cửa Đan thành sao!

Hắn chẳng lẽ không biết Đan tộc là thế lực Thiên Tôn, lại còn yêu chuộng hòa bình hay sao!

Đáng tiếc, nghi vấn không thể nào thay đổi tốc độ ngọn núi nện xuống, Sở Hùng không dám do dự nữa, lúc này Sở Hùng cảm thấy tử vong như sắp giáng xuống, vội vàng lấy từ trong ngực ra một khối ngọc tỷ!

Quát lớn một tiếng!

Phong Thiên!

Ong...!

Ngọc tỷ tỏa ra ánh sáng chói lòa, nhanh chóng biến lớn đánh tới ngọn núi!

Đồng thời, các văn thần võ tướng khác cũng nhao nhao gầm lên xuất thủ, từng đạo công kích khủng khiếp đánh lên ngọn núi trên không trung!

Rầm! Rầm! Rầm!

Vừa chạm kịch liệt vang vọng khắp nơi trong vòng mấy vạn dặm, mặt đất bị đánh cho xuất hiện từng vết nứt khổng lồ!

Ngọc tỷ trong nháy mắt bị đánh bay, đông đảo văn thần võ tướng đều chỉ là cường giả Bán Thánh cảnh, làm sao có thể chịu được dư âm kinh khủng như vậy!

Tất cả đều gầm lên đẩy Sở Hùng ra ngoài!

“Bệ hạ, mau rời khỏi đây!!!”

“Đi mau! Sau này hãy báo thù cho chúng ta!”

Gầm lên xong, tất cả đều xông về phía ngọn núi đang nện xuống!

Rầm!!!

Bọn họ chỉ là Bán Thánh cảnh, lập tức bị đánh cho nổ tung!

Thế nhưng ngọn núi cũng chỉ sụp đổ hơn một nửa, tiếp tục nện về phía Sở Hùng!

Ngay khi ngọn núi sắp nện trúng người Sở Hùng đang gào thét, vị đạo sĩ áo trắng bên cạnh hấn vung phát trần trong tay, mặt đất xuất hiện một trận pháp màu vàng đất, sau đó hai người lập tức biến mất khỏi thành trì!

Lúc xuất hiện trở lại, đã đứng trên tường thành Đan thành!

Rầm!

Ngọn núi rơi xuống, mọi thứ trở về yên tĩnh!

Vài hơi thở trước, cửa Đan thành vẫn còn gió êm sóng lặng, giờ đây lại biến thành một mảnh hoang tàn!

Sở Hùng cùng những người khác vừa rồi còn đang oai phong lẫm liệt, giờ đây lại vô cùng thâm trầm, tất cả văn thần võ tướng đều bị đánh thành tro bụi!

Chỉ còn lại Sở Hùng trên tường thành đang ho ra máu và vị đạo sĩ áo trắng sắc mặt trắng bệch!

Lúc này Sở Hùng đã hoàn toàn đánh mất phong thái ôn trọng của bậc đế vương, phần nộ nhìn Chu Khung trên phi liễn, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống hắn!

Lần thứ hai rồi!

Lần trước ở chiến trường Thiên Kiêu chết một nhóm, lần này lại đến lượt, đây chính là căn cơ mà hắc khó khăn lắm mới gom góp được!

Thậm chí có kẻ hắc phải ba lần đến nhà tranh, dùng trăm phương ngàn kế mới mời chào được, còn chưa kịp để bọn chúng phát huy tác dụng đã chết sạch trong tay Chu Khung!

“Chu ma đầu, ngươi thật hèn hạ, dám đánh lén bốn vương!” Sở Hùng nghiêng răng nghiêng lợi gầm lên.

Chu Khung nhìn Sở Hùng vẻ mặt như muốn ăn thịt người, ánh mắt lộ ra vẻ khinh miệt! Lạnh lùng nói:

“Chỉ bằng ngươi, cũng đáng để bốn tọa phải đánh lén?”

Nhìn Sở Hùng phẫn nộ, Chu Khung nở nụ cười lạnh, lần này những kẻ đi theo Sở Hùng hắc đều sẽ không tha, như vậy mới có thể thực hiện kế hoạch của hắc!

Sau đó, ánh mắt Chu Khung chuyển sang tên đạo sĩ mặc áo bào trắng bên cạnh Sở Hùng, trong mắt lóe lên tia khác thường, hắc đã gặp gã đạo sĩ này khi lần đầu tiên gặp Sở Hùng ở chiến trường Thiên Kiêu!

Sau đó, khi Chu Khung đại khai sát giới ở thành trấn Thiên Kiêu, gã đạo sĩ này lại không có mặt, khi đó Chu Khung còn tưởng gã đã chết!

Nhưng giờ xem ra, có thể mang theo Sở Hùng tránh được một kích của hắc, gã đạo sĩ này quả thật có phần bản lĩnh!

Chu Khung đột nhiên ra tay khiến cho chúng sinh kinh hãi!

Giờ phút này, bọn họ mới hiểu được sự đáng sợ của Chu ma đầu!

Tên này hoàn toàn là một kẻ điên, một kẻ điên có thực lực cường hãn!

Đặc biệt là những thiên kiêu đứng đầu trong thành, nhìn Chu Khung ánh mắt càng thêm kinh hãi!

Công kích của Đại Thánh cảnh!

Uy lực của ngọn núi Chu Khung vừa rồi thi triển, tuyệt đối đạt đến Đại Thánh cảnh!

Tuy không rõ ràng cảnh giới cụ thể của Chu Khung lúc này, nhưng tất cả thiên kiêu đều ngầm thừa nhận Chu Khung có thể sánh ngang Đại Thánh cảnh!

Chu Khung trên phi liên không tiếp tục ra tay, hiện tại không có Già Thiên Phù, không thể giết chết Sở Hùng, không cần thiết phải ra tay nữa!

Hơn nữa, trong Đan thành xuất hiện một cỗ khí tức đáng sợ, trong nháy mắt khóa chặt lấy Chu Khung, như thể muốn giết chết hắn bất cứ lúc nào!

Một giọng nói già nua vang lên bên tai Chu Khung:

“Trong Đan thành không được phép đánh nhau, nể mặt Ma Tôn, sau này không thể theo lệ đó, nếu không...”

Giọng nói đến đây liền im bặt, không nói tiếp, nhưng ý tứ uy hiếp lại vô cùng rõ ràng!

Ánh mắt Chu Khung lóe lên tia lạnh lẽo, lạnh lùng đáp trả:

“Lần này bốn tọa không so đo, lần sau còn dám dùng thần niệm khóa chặt bốn tọa, ta sẽ chém chết ngươi!”

Ông...!

Một hơi thở trôi qua, thần niệm khóa chặt Chu Khung biến mất vô tung vô ảnh, không còn động tĩnh gì nữa!

Chu Khung xoay người, trở lại phi liễn. Ma Long gầm lên một tiếng, kéo phi liễn bay vào Đan thành, chậm rãi đáp xuống một đình viện rộng lớn!

Chương 375 - Diệp Trần sợ hãi

Nơi này là do người của Địa bộ mua trước tại Đan thành!

Chu Khung chậm rãi bước ra khỏi phi liễn, ngẩng đầu nhìn về trung tâm Đan thành. Tại nơi đó, một tòa tháp khổng lồ sừng sững!

Tháp cao vô cùng, tỏa ra từng trận mùi thuốc thơm ngát!

Đây chính là Đan Tháp!

Tương truyền, mỗi tộc nhân Đan tộc đạt đến Thánh Cảnh, trước khi chết đều hóa thành một viên đan dược, bay vào trong tháp. Nhưng lời đồn này là thật hay giả thì không ai biết rõ, bởi vì ngoại trừ tộc nhân Đan tộc, người ngoài căn bản chưa từng bước vào Đan Tháp!

Lần này Đan tộc tổ chức đại hội vượt quan thu hút nhiều người tham gia như vậy, không chỉ vì Sinh Sinh Tạo Hóa Đan dành cho vị trí đầu bảng!

Mà càng nhiều thiên tài tuyệt đỉnh nhắm đến cơ hội tiến vào Đan Tháp!

Chu Khung nhìn Đan Tháp, lông mày hơi nhíu lại. Thần niệm uy hiếp hấn vừa rồi chính là từ nơi đó truyền đến!

Ít nhất cũng là cường giả Tôn Giả cảnh!

Hiện tại, át chủ bài của Chu Khung tuy có thể đối phó với Tôn Giả, nhưng số lượng không nhiều, không cần thiết phải lãng phí ở đây!

“Thiên Ngũ!” Hấn phát tay.

Một người áo đen đeo mặt nạ kim cương lập tức quỳ một gối trước mặt Chu Khung!

“Truyền lệnh cho người của ngươi ở Không Châu điều tra tên đạo sĩ mặc áo bào trắng này cho ta!” Chu Khung lạnh lùng nói, đồng thời phát tay, ngưng tụ ra hình ảnh của lão đạo sĩ.

“Thuộc hạ tuân mệnh!” Thiên Ngũ cung kính gật đầu, sau đó biến mất trong đình viện.

Tin tức Chu Khung tiến vào Đan thành nhanh chóng lan truyền khắp nơi!

Tuy nhiên, chỉ một lát sau, mọi thứ lại trở về yên tĩnh.

Mặc dù Chu ma đầu rất đáng sợ, nhưng hiện tại, thứ thu hút sự chú ý của mọi người chính là đại hội vượt quan của Đan tộc sắp diễn ra. Chỉ còn ba tháng nữa là đến ngày khai mạc!

Mỗi lần Đan tộc tổ chức đại hội, quy tắc đều có sự thay đổi, không ai biết lần này sẽ như thế nào, vì vậy tất cả đều đang âm thầm chuẩn bị!

Lúc này, bên ngoài Đan thành!

Một lão già đang chậm rãi bay trên không trung, phía sau là một đại hán. Tốc độ của lão không nhanh, thông dong tự tại. Đại hán đi theo phía sau không hề sốt ruột, ngược lại trên mặt còn lộ rõ vẻ hưng phấn!

Nhìn bước đi chậm rãi của lão già, trong lòng đại hán không khỏi thâm kinh hãi!

Đạo pháp tự nhiên, mỗi bước đi đều ẩn chứa công pháp khủng khiếp!

Lão già liếc mắt nhìn đại hán bên cạnh, âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Không phải lão không muốn bay nhanh hơn, mà đây đã là tốc độ nhanh nhất của lão rồi!

Tu vi hiện tại của lão không phải sâu không lường được như đại hán nghĩ!

Mà chỉ là Bán Thánh cử trọng!

Lão tên là Diệp Trần, sinh ra ở một tiểu vương triều cách đây vạn năm. Thiên phú bình thường, dung mạo bình thường, không có gì nổi bật. Ban đầu, lão nghĩ dựa vào chút tài lẻ lừa bịp người khác, mở một quán trọ, cưới một người vợ béo ú là có thể sống an ổn cả đời rồi!

Không ngờ tám ngàn năm trước, khi đi ngang qua một dãy núi, dường như hấn cảm nhận được triệu hoán gì đó, sau đó liền bất tỉnh. Chờ đến khi tỉnh lại đã là chuyện của trăm năm trước!

Hấn xuất hiện trong quan tài của một địa cung, phải vất vả lắm mới thoát ra được. Sau đó, cuộc sống của hấn đã hoàn toàn thay đổi!

Trên người hấn tự nhiên toát ra một loại trạng thái đạo pháp tự nhiên, không ai có thể nhìn thấu tu vi thực sự của hấn!

Quan trọng nhất là hấn có thể khống chế lôi điện. Lôi điện vô cùng vô tận, tựa như diệt thế, nhưng chỉ là hư ảo, căn bản không thể làm người khác bị thương!

Nhưng dựa vào bản lĩnh lừa gạt, hơn trăm năm qua, hấn cũng thu được không ít bảo bối!

“Diệp Tôn, phía trước chính là Đan thành!” Đại hán nhìn thành trì phía trước, cung kính nói.

“Ừm, đã lâu rồi bốn tọa chưa đến. Lần trước bốn tọa và tiểu tử Đan Dương Tử uống trà đã hơn trăm vạn năm rồi. Thời gian thấm thoát thoi đưa!” Diệp Trần khẽ gật đầu, thản nhiên nói.

Đại hán nghe vậy, thân thể run lên. Đan Dương Tử là đại lão Thiên Tôn cảnh, vậy mà Diệp Trần lại gọi là tiểu tử. Chẳng lẽ Diệp Trần còn mạnh hơn cả Thiên Tôn?

Lần này thật sự là nhật được bảo bối rồi!

Trong lòng đại hán càng thêm kính sợ Diệp Trần!

Diệp Trần dẫn đại hán chậm rãi bước vào Đan thành. Lúc này trong thành vô cùng náo nhiệt, vô số thiên kiêu đi lại tấp nập!

Không ít thiên kiêu bày sạp hàng, trao đổi bảo vật với nhau, tiếng rao hàng inh ỏi!

“Nhìn mau, nhìn mau! Đây là Tráng Dương Thảo lão phu chém giết hung thú ba mươi năm mới có được!”

“Đây là Vạn Cổ Đệ Nhất Xuân, còn gọi là Thánh Nữ Phóng Đãng Hoàn, chỉ còn ba viên, tới trước được trước!”

Diệp Trần dẫn đại hán đi dạo một vòng quanh thành, cuối cùng cũng tìm được một chỗ, bày sạp hàng!

Hắn khoanh chân ngồi xuống, ra vẻ một cao nhân đắc đạo, trong lòng lại âm thầm cười thầm. Nhiều thiên kiêu như vậy, không tin là không lừa được vài kẻ ngốc!

Chương 376 - Phá vỡ hạn chế tuổi tác 1

Đột nhiên, Diệp Trần cảm thấy ớn lạnh sống lưng, tựa như bị thứ gì đó theo dõi. Hắn lập tức mở mắt, nhìn về phía xa. Một bóng đen vụt qua!

Bóng... bóng... bóng đen!

Diệp Trần sợ đến mức suýt nữa nhảy dựng lên. Tuy không nhìn rõ bóng đen kia là cái gì, nhưng trực giác mách bảo hắn, đó chính là con chuột đen khổng lồ đã đánh lén hắn!

Đang lúc Diệp Trần do dự có nên rời khỏi Đan thành hay không, bên tai vang lên giọng nói của đại hán:

“Diệp Tôn, người sao vậy?”

Diệp Trần quay đầu nhìn đại hán, thản nhiên cười:

“Không có gì. Ta vừa ngộ ra chút đạo lý!”

Trong lòng hắn lại đang gào thét. Bóng đen kia khiến hắn suýt chút nữa quên mất, hiện giờ bên cạnh hắn là một cường giả Đại Thánh cảnh bát trọng bảo hộ!

Sợ cái gì chứ!

Bóng đen kia, đừng để ta bắt được ngươi, nếu không ta sẽ lột da ngươi!

Diệp Trần hung dữ chửi thầm trong lòng.

Mà đại hán lại cho rằng Diệp Trần đang cố gắng tu luyện, khâm phục trong mắt càng thêm ngưỡng mộ vô cùng!

Tu vi cường đại như vậy còn cố gắng như thế, quả nhiên không hổ là đại lão!...

Bên kia!

Đan thành, trong sân của Ma Giáo!

Chu Khung đang ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long tu luyện!

Àm!

Một thân hình màu đen bay vào, trong miệng hét lớn:

“Lão đại, ta lại thấy lão già hèn mọn kia rồi!”

Vù...!

Chu Khung chậm rãi mở mắt, vô số linh khí trong thiên địa nháy mắt tràn vào cơ thể hắn, mấy năm qua thực lực của bản thân lại tăng cường, cho dù không dựa vào ngoại lực, nhiều nhất hai năm, bản thân có thể đột phá đến Thánh Giả cảnh thất trọng!

Không nghĩ đến chuyện này nữa, Chu Khung nhìn về phía Đại Bạch, trầm giọng hỏi:

“Người đánh lén lão già đó?”

“Phải, chính là lão già đó, hiện đang bày sập ở phía đông thành!”

Vù...!

Tia chớp ở mi tâm Chu Khung lại phát sáng, tầm nhìn trực tiếp xuyên qua đình viện, nhìn về phía Đại Bạch vừa nói!

Chỉ thấy một lão già áo bào trắng ngồi xếp bằng trên một bồ đoàn, phía trước đặt một tấm ván, viết: Hữu duyên, vô duyên!

Bên cạnh lão già còn có một đại hán, thực lực Đại Thánh bát trọng!

Ồ!

Ánh mắt Chu Khung lộ ra một tia nghi hoặc, hấn dùng Thần Ma Nhãn vậy mà không nhìn ra thực lực của lão già, chỉ có thể mơ hồ cảm giác được tu vi của lão không đến cảnh giới Thánh Giả!

Đạo pháp toàn thân tự nhiên!

Thiên Vận chi tử của hệ nào bỏ này, quả thật có phần thú vị!

Hơn nữa điểm thiên vận trên đầu lão già rõ ràng là chín ngàn!

Đây chính là người Chu Khung gặp được nhiều nhất, chính là Sở Hùng của Vận Triều Lưu mạnh nhất cũng chỉ có tám ngàn thiên vận!

Một lát sau!

Chu Khung thu hồi ánh mắt, khoe miệng lộ ra một tia cười tà, lẩm bẩm:

“Nếu đã đến, vậy thì đừng nghĩ đến chuyện rời đi! Trước tiên là vật lông, sau đó là giết thịt, phục vụ một rỗng!”

“Đại Bạch, trông chừng hấn cho ta!” Chu Khung nhìn Đại Bạch trầm giọng dặn dò.

“Lão đại cứ yên tâm, ta sẽ nhìn chăm chăm hấn!” Đại Bạch hưng phấn kêu lên một tiếng rồi chạy vụt ra ngoài.

Keng! Keng! Keng!

Chu Khung gõ nhẹ ghế Ma Long, Thiên Ngũ đeo mặt nạ kim cương lập tức quỳ một gối xuống.

“Điều tra thế nào rồi?”

“Bẩm Giáo chủ, tên đạo sĩ áo bào trắng kia đột nhiên xuất hiện ở Không Châu vào hai trăm năm trước, sau đó được Sở Hùng mời, gia nhập Đại Càn hoàng triều. Sở Hùng rất coi trọng hắn, tu vi, lai lịch, chủng tộc đều không rõ!”

Lông mày Chu Khung lại nhíu chặt.

Ba điều không rõ, tên đạo sĩ này đúng là thần bí, không phải Thiên Vận chi tử, nhưng lại cho hắn một cảm giác kỳ quái!

“Truyền lệnh cho Địa Bộ, lệnh cho chúng giám sát nhất cử nhất động của lão già này!” Chu Khung phát tay, hình ảnh Diệp Trần hiện ra.

“Tuân lệnh!” Thiên Ngũ cung kính đáp, thân hình dần tan biến.

Ba! Ba! Ba!

Tiếng bước chân bên ngoài vang lên, Liên Sinh một thân hồng bào bước vào, cung kính hành lễ:

“Giáo chủ, Nhị hoàng tử Đại La thánh đình có lời mời ngài tham dự Thiên Kiêu yến hội.”

Nói đoạn, Liên Sinh dâng lên một tấm thiệp mời.

Chỉ thấy trên thiệp viết: “Chu giáo chủ thân khai!”

Bên trong viết: “Tại hạ La Mẫn, mến mộ đại danh Chu giáo chủ đã lâu, mười ngày nữa sẽ mở yến tiệc tại phủ, mong Chu giáo chủ nể mặt quang lâm!”

La Mẫn? Tên sao có vẻ... mềm mại thế này?

Dường như nhìn ra sự nghi hoặc của Chu Khung, Liên Sinh vội giải thích:

“Bẩm Giáo chủ, La Mẫn là nữ, nhưng vì thiên phú hơn người nên được Đại La Thánh Vương lập làm Nhị hoàng tử, tu

vi hiện tại là Đại Thánh ngũ trọng cảnh, thọ một vạn bảy ngàn tuổi.”

Nữ hoàng tử sao? Thật thú vị!

“Mười ngày sau ngươi đi theo ta.” Chu Khung thân nhiên nói.

“Tuân lệnh!” Liên Sinh cung kính lui xuống. ...

Mười ngày sau.

Bên ngoài một tòa phủ đệ nguy nga tráng lệ ở phía đông Đan Thành, hai gã thị vệ cảnh giới Thánh Giả đứng trấn giữ, đủ thấy sự bất phàm của tòa phủ đệ này.

Từ một canh giờ trước, các vị thiên kiêu đã lần lượt cầm thiệp mời bước vào phủ.

Chương 377 - Phá vỡ hạn chế tuổi tác 2

Bên ngoài, vô số người vây xem bàn tán xôn xao.

“Chuyện gì đây? Sao lại có nhiều thiên kiều đến thế? Đại hội vượt ải của Đan Thành hình như còn chưa bắt đầu mà?”

“Người không biết sao? Nhị hoàng tử Đại La thánh đình đích thân mở tiệc, mời gọi đông đảo tuyệt thế thiên kiều, ai dám không nể mặt chứ?”

“Yến tiệc này chắc là đã mời hết cả tuyệt thế thiên kiều rồi, hạng tôm tép như chúng ta đừng mơ!”

Hai gã thị vệ ở cửa liên tục cao giọng xướng danh:

“Quan Quân Hầu Đại Lý đế triều, đến!”

“Đệ nhất Thánh nữ Hạo Nhật thánh địa, đến!”

“Thiên Bằng tộc... đến!”

Mỗi tiếng xướng danh vang lên là một vị yêu nghiệt tuyệt thế xuất hiện.

Bọn họ đều là những tuyệt thế yêu nghiệt của những đời trước, năm đó đều là những nhân vật vang danh một phương.

“Ồ, sao không thấy ai từ thế hệ trẻ tuổi nhỉ?”

“Chẳng phải đã nói rồi sao, chỉ mời cường giả yêu nghiệt, ít nhất cũng phải là cường giả cảnh giới Thánh Giả trở lên, đám trẻ tuổi kia còn non lắm, chưa đủ tư cách tham gia đâu!”

“Sai rồi, thế hệ trẻ chắc chắn có người được mời, chỉ là không biết có đến hay không thôi!” Một vị Thánh tử của một

tiêu thánh địa lên tiếng khẳng định.

Không ai phản bác lời hấn.

Bởi vì tất cả mọi người đều biết kẻ hấn nói là ai!

Chu ma đầu, một yêu nghiệt còn chưa tới một ngàn tuổi đã phá vỡ giới hạn tuổi tác!

Nếu như nói những thiên kiêu khác danh chấn một châu!

Vậy Chu ma đầu kia chính là kẻ trấn áp đương thời Đông Vực, bất luận Hà Châu hay nơi nào, chỉ cần là thiên kiêu cùng thế hệ, đều không thể sánh bằng, thậm chí kém quá xa!

Ầm! Ầm!

Phương xa truyền đến tiếng bước chân, chỉ thấy hai bóng người đang tiến tới!

Một người mặc Ma Thần chiến bào, ánh mắt lạnh lẽo, bá đạo dị thường, một người mặc áo bào đỏ, sắc mặt âm trầm, quỷ dị đáng sợ!

Chính là Chu Khung và Liên Sinh!

Thị vệ trong phủ đệ nhìn thấy hai người đi tới, lập tức cao giọng hô lớn:

“Giáo chủ Ma Giáo giá lâm!”

Chu Khung dẫn theo Liên Sinh, chẳng buồn đưa thiệp mời, trực tiếp bước vào!

Hai tên thị vệ ở cửa không có ý định ngăn cản, dù sao truyền thuyết về Chu ma đầu quá đổi kinh khủng, cho dù bọn chúng là người của Đại La Thánh Đình, cho dù trong Đan thành này không được phép động võ!

Nhưng chúng tin rằng Chu Khung vẫn dám ra tay, cho nên nhất định phải ngăn lại kiểm tra thiệp mời chẳng phải là tự tìm đường chết sao!

E rằng chết rồi cũng bị người đời phỉ nhổ là đáng đời, mù mắt chó coi thường người khác!

Lúc này trong phủ đệ đã ngồi chật kín khách, vô số tuyệt thế thiên kiêu đang trò chuyện, kết giao với nhau, mặc dù trước kia có thể có thù oán, nhưng hôm nay dù sao cũng là yến tiệc do Nhị hoàng tử Đại La tổ chức, không ai muốn làm phật ý nàng ta!

Bởi vì La Mẫn ở thế hệ của nàng ta cũng là một nhân vật đáng sợ, tuy rằng địa vị so với Chu Khung cùng thế hệ còn kém xa, nhưng so với bọn họ thì vẫn mạnh hơn một bậc!

Đúng lúc này, tiếng hô của thị vệ bên ngoài truyền vào!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả thiên kiêu đều nhìn về phía cửa!

Trong mắt đều lộ ra một tia khiếp sợ, mặc dù đã đoán được có thể sẽ mời Chu Khung dự tiệc, nhưng khi Chu Khung thật sự đến, bọn họ vẫn có phần khó lòng chấp nhận!

Điều này chứng minh từ hôm nay trở đi, Chu Khung đã chính thức phá vỡ giới hạn niên đại, trở thành người có thể bình đẳng với bọn họ!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân trầm ồm vang lên, khiến mấy lão Thánh nữ đang ngồi ở cửa ra vào lập tức khép chặt hai chân!

Lát sau, bóng dáng của Chu Khung và Liên Sinh xuất hiện trước mặt đông đảo thiên kiêu!

Tất cả thiên kiêu nhìn Chu Khung bước vào, toàn thân chấn động, trong đầu hiện lên tám chữ:

Tuyệt thế Ma Đầu, bá đạo vô song!

Tất cả thiên kiêu đều phải thừa nhận, sự bá đạo của Chu Khung, đó là một loại bá đạo dường như đã khắc sâu vào trong

xương tủy, ngạo thị thiên hạ, phảng phất như không coi ai ra gì!

Từng luồng ý niệm bắt đầu nhanh chóng trao đổi:

“Không ngờ Chu ma đầu này đã có thể ngồi ngang hàng với chúng ta, e rằng không bao lâu nữa sẽ có thể sánh ngang với mấy vị kia!”

“Ước chừng cũng chỉ vài trăm năm nữa, thiên phú như vậy, thật sự đáng sợ, Đông Vực đã bao nhiêu năm rồi mới xuất hiện một nhân vật như vậy, ngay cả Đế Thiên năm xưa biến mất, không bằng hẵn!”

Lúc này Chu Khung cũng nhìn về phía trong yến tiệc, chỉ thấy một nữ tử anh tuấn đang ngồi ở vị trí đầu tiên, cả người toát ra khí thế oai hùng, bất phàm!

Hai bên trái phải đặt hai cái ghế, trong đó bên trái có một cái trống không, một cái khác có một Thiên Bằng Đại Yêu đang ngồi!

Hai chỗ ngồi bên phải lần lượt có một đại hán khôi ngô và một nữ tử tuyệt sắc!

Từng người đều mang khí thế bất phàm, ít nhất cũng là cường giả Đại Thánh từ tứ trọng, ngũ trọng trở lên!

Chương 378 - Thiên Kiêu yến hội tiến hành

Bên dưới hai bên có hơn trăm chiếc ghế, mỗi chiếc đều có một thiên kiêu, kẻ yếu nhất cũng có tu vi Thánh Giả cửu trọng!

Nếu dựa vào tu vi chân chính, Chu Khung quả thực không có tư cách bước vào đây, nhưng nếu dựa vào thực lực!

Chu Khung chỉ muốn nói bảy chữ:

Những kẻ đang ngồi đây đều là rác rưởi!

“Hoan nghênh Chu giáo chủ, phủ đệ của ta hôm nay thật sự là vẻ vang lắm thay, xin mời ngồi!” La Mẫn ngồi ở chủ vị đứng dậy chấp tay nói.

Vừa dứt lời, một thị nữ nhanh chóng bước đến trước mặt Chu Khung, dẫn hắn và Liên Sinh đi tới chỗ trống đầu tiên bên trái phía dưới!

Thị nữ xinh đẹp dẫn Chu Khung đi tới vị trí đầu tiên bên trái phía dưới, cung kính nói:

“Chu giáo chủ đại nhân, đây là vị trí của ngài!”

Chu Khung lại chẳng buồn liếc mắt, trực tiếp đi về phía thượng tọa yến hội!

Cái gì?

Tất cả thiên kiêu đều giật mình bởi hành động của Chu Khung, chẳng lẽ hắn muốn ngồi ở vị trí cao nhất kia sao?

Phải biết ngoại trừ Nhị hoàng tử ngồi vị trí đầu, bốn vị trí còn lại đều là dành cho bốn vị thiên kiêu đứng đầu khác!

Bọn họ thừa nhận nhiều nhất là vài trăm năm sau, Chu ma đầu chắc chắn có tư cách ngồi ở bên trên!

Thế nhưng hiện giờ Chu ma đầu vẫn còn kém một chút!

Bốn người ở vị trí phía trên, ánh mắt đều lộ vẻ kinh ngạc, Chu ma đầu này vậy mà muốn ngồi ngang hàng với bọn họ!

Rầm!

Chu Khung mang theo Liên Sinh đi tới vị trí đầu tiên bên trái phía trên, Liên Sinh vung tay, lập tức đánh nát ghế, sau đó lấy ra một cái ghế Ma Long đặt vào chỗ cũ!

Đồng thời, Chu Khung ung dung ngồi xuống ghế Ma Long, Liên Sinh đứng hầu phía sau!

Nhìn lướt qua đám thiên kiêu đang chân kinh xung quanh, Chu Khung cười lạnh:

“Bốn tọa ngồi ở đây, kẻ nào có ý kiến?”

Cùng lúc đó, một luồng sát ý huyết tinh từ người Chu Khung tỏa ra, bao trùm toàn bộ yến hội, trong phút chốc, cả yến hội như có vô số oan hồn gào thét!

Tất cả thiên kiêu đều cảm thấy một luồng lạnh lẽo, trong lòng đều cùng dâng lên một dự cảm, chỉ cần ai dám nói chữ “không”, e là sẽ bị Chu ma đầu chém giết ngay tại chỗ!

Thật là càn rỡ đến cực điểm!

Mọi người đều nhú mào, thế nhưng không ai đứng dậy phản bác Chu Khung, bởi vì chút chuyện nhỏ này mà trở mặt với Chu ma đầu, thật không phải là hành động sáng suốt!

Thế nhưng năm nào cũng vậy, vĩnh viễn không thiếu kẻ không biết nhìn cục diện!

Một tên thiên kiêu dị tộc ánh mắt lóe lên tia gian xảo, đứng dậy, nhìn Chu Khung lớn tiếng chất vấn:

“Chu ma đầu, người có thể tham gia yến hội như vậy đã là vinh hạnh lắm rồi, vậy mà còn dám ngồi vào vị trí của Hùng đại ca, mau cúi xuống cho ta!”

Tên này nói xong, trong mắt lộ ra một tia mừng thầm, liếc nhìn đám thiên kiêu xung quanh với vẻ khinh miệt!

Cơ hội thế này mà không biết nắm lấy!

Trực tiếp chất vấn Chu ma đầu, đây là chuyện oai phong cỡ nào, chỉ cần chuyện hôm nay truyền ra ngoài, hẳn nhất định sẽ danh chấn Đông Vực!

Hơn nữa còn có thể lấy lòng Hùng Kế Bảo, một nhân vật kiệt xuất như vậy, quả thực là chuyện tốt!

Còn về phần Chu Khung có trả thù hắn hay không, hắn cũng chẳng bận tâm, chẳng lẽ hắn dám ra tay ngay trong Đan thành?

Chỉ trong nháy mắt, tất cả thiên kiêu đều nhìn Chu Khung, sau đó lại nhìn tên thiên kiêu kia, trên mặt lộ vẻ xem kịch hay, bọn họ muốn xem thử Chu ma đầu có dám ra tay ngay trong Đan thành hay không!

Ánh mắt Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long bỗng trở nên lạnh lẽo, xem ra uy danh của mình vẫn còn chưa đủ!

Giết như vậy vẫn là quá ít!

Chỉ thấy mi tâm Chu Khung lóe sáng, một đạo hồng quang bắn ra, xé toạc hư không, nhắm thẳng thiên kiêu dị tộc mà đi!

Uy lực kinh khủng khiến hư không cũng phải chấn vỡ!

Chuyện gì thế này!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả thiên kiêu đều ngo ngác. Chu Khung ngồi ở thượng tọa thì cũng chẳng sao, cùng lắm là bá đao một chút!

Thế nhưng hắn lại đột nhiên ra tay, đây rõ ràng là vi phạm quy củ do Đan tộc đặt ra, chẳng phải là đang khiêu khích Đan tộc sao!

Tên thiên kiêu dị tộc kia cũng bàng hoàng, nhưng hắn nào còn thời gian hồi hận, vội vàng rút đại đao, gầm lên một tiếng, chém về phía hồng quang!

Rống!

“Vỡ nát cho ta!”

Rầm!!!

Hư không vỡ tan, dư chấn vô tận khuếch tán, đông đảo thiên kiêu đồng loạt ra tay, ngăn cản dư chấn!

Một hơi thở sau, dư chấn biến mất!

Chỉ thấy tên thiên kiêu dị tộc kia vẫn duy trì tư thế cầm đao chém xuống, trong mắt tràn đầy hoảng sợ và hối hận!

Vù...!

Một cơn gió nhẹ thổi qua, thiên kiêu dị tộc lập tức hóa thành tro bụi, tan biến giữa thiên địa!

Tất cả thiên kiêu đều tỏ vẻ khó tin!

Chỉ một chiêu, một tuyệt thế thiên kiêu Đại Thánh nhất trọng cứ thế bỏ mạng!

Chuyện này thật nực cười!

Đây đâu phải rau cải ngoài chợ, mà là một yêu nghiệt tuyệt thế đời trước, từng có chiến tích vượt cấp chiến đấu, vậy mà lại bị miểu sát!

Chương 379 - Lễ bao Diệp Trần 1

Chẳng lẽ Chu ma đầu đã đạt tới cảnh giới cực cao trong Đại Thánh rồi sao!

Nhìn Chu Khung lạnh lùng phía trên, trong mắt mọi người đều hiện lên một tia sợ hãi, thầm nghĩ, e là ngày Chu Khung trấn áp đám thiên kiêu bọn họ cũng chẳng còn xa!

Tuy nhiên, cũng có một vài thiên kiêu nhìn Chu Khung với ánh mắt kỳ quái. Giết người trong Đan thành, e là chuyện này sẽ không dễ dàng kết thúc!

Lúc này, La Mẫn ngồi ở vị trí đầu tiên cũng biến sắc. Nàng không ngờ Chu Khung lại trực tiếp ra tay giết người, việc này thật khó xử lý!

Vốn dĩ nàng muốn nhân buổi yến tiệc này kết giao với Chu Khung, bây giờ hành động của Chu Khung rõ ràng đã vi phạm quy định của Đan thành, e là...!

Ngay khi La Mẫn định nhắc nhở Chu Khung mau chóng rời đi!

Hur không bỗng chần động dữ dội, một luồng thần niệm kinh khủng bao trùm thiên địa, tiến về phía yến hội!

Tất cả thiên kiêu đều hiểu, đây là Tôn Giả của Đan thành đã ra tay, Chu ma đầu lần này tiêu đời rồi!

Tôn Giả nào có quan tâm người là Chu ma đầu hay đệ tử Ma Tôn gì đó!

Ý niệm nhanh chóng giáng lâm, sắp khóa chặt Chu Khung!

Chỉ thấy Chu Khung nhanh chóng đứng lên, ánh mắt lộ ra tia máu lạnh, cảm nhận được ý niệm xung quanh muốn khóa chặt mình, lạnh lùng nói:

“Nếu ngươi còn dám khóa chặt ý niệm lên người bản tọa, hôm nay bản tọa sẽ chém ngươi!”

Rầm!!!

Bốp!

Một tên thiên kiêu sợ hãi đến mức trực tiếp ngã nhào xuống đất!

Hắn nghe được cái gì vậy? Chu ma đầu dám uy hiếp cả Tôn Giả? Chẳng lẽ hắn điên rồi sao? Người trong Ma đạo đều điên cuồng như vậy sao?

Những thiên kiêu khác cũng chẳng khác hơn, tất cả đều kinh hãi nhìn Chu ma đầu, giờ phút này bọn chúng rốt cuộc đã hiểu thế nào là Chu ma đầu đáng sợ!

Đây hoàn toàn là bá đạo vô biên!

Vù! Vù! Vù!

Ý niệm cường đại trong hư không bắt đầu không ngừng dao động, vậy mà lại không khóa chặt được Chu Khung!

Vài hơi thở trôi qua, ý niệm trong hư không vậy mà tiêu tán!

Yên hội lại khôi phục sự yên tĩnh, phảng phất như chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Thế nhưng tất cả thiên kiêu đều sắp phát điên!

Mẹ kiếp!

Cường giả Tôn Giả cảnh, vậy mà bị Chu ma đầu một câu dọa cho chạy mất? Bọn họ đang nằm mơ sao?

Mặc dù không biết nguyên nhân gì khiến Tôn Giả cũng phải sợ hãi Chu ma đầu!

Nhưng lúc này tất cả thiên kiêu nhìn Chu Khung đều lộ vẻ sợ hãi, cúi đầu, không dám nhìn thẳng!

Chỉ có vài thiên kiêu ngồi trên, nhìn Chu Khung với ánh mắt đầy suy tư, tu vi của bọn chúng rất cao, cho nên vừa rồi đều cảm nhận được cỗ uy áp kinh khủng đột nhiên xuất hiện trên người Chu Khung!

Đó tuyệt đối không phải là của Chu Khung, chắc hẳn là một loại bảo vật khủng khiếp!

Nhưng là bảo vật gì lại có thể khiến Tôn Giả e ngại?

Ma Tôn này cũng quá dung túng cho Chu ma đầu rồi! Chẳng trách thế lực của bọn họ đều dấn dò không nên trêu chọc hắn ta!

Lúc này Chu Khung lại ngồi trên ghế Ma Long, ánh mắt lộ vẻ trầm tư, hắn vừa rồi cố ý lấy Thiên Tôn Nhất Kích Phù ra, trực tiếp dọa cho đạo ý niệm kia chạy mất!

Đây không phải Chu Khung cố ý làm ra vẻ, mà là hắn nhất định phải ngông nghênh, nếu không đạo ý niệm vừa rồi sẽ tuyệt đối không dễ dàng buông tha cho hắn!

Hơn nữa đã ra tay rồi, sao có thể không làm cho trót!

Lúc này, tại trung tâm Đan thành, tầng thấp nhất của Đan Tháp!

Ba ông lão đang ngồi, hai vị đang nhàn nhã uống trà, còn lại một vị sắc mặt xanh mét, không ngừng miệng mắng chửi.

“Tiểu tử này dám uy hiếp ta, bà nội nó chứ!”

“Hắn không biết bản tọa là Tôn Giả hay sao, hắn...”

“...”

Hơn nửa canh giờ trôi qua, ông lão mới chịu ngưng bức tức, ngồi xuống ghế tựa, uống một ngụm trà, thần sắc cũng dần bình tĩnh lại.

“Người hận hấn như vậy, sao lúc này không ra tay dạy cho hấn một bài học?” Một ông lão khác đang uống trà cười khẩy nói.

“Người tưởng ta không muốn sao? Trên người hấn có bảo vật, vô cùng lợi hại, chắc chắn là Ma Tôn ban cho, ta dám khẳng định, vừa rồi chỉ cần ta ra tay, chắc chắn sẽ mất mạng!” ông lão ngồi trên ghế tựa trầm giọng nói.

Hai ông lão còn lại nghe vậy, sắc mặt cũng biến đổi!

Không ngờ Ma Tôn lại sủng ái tên tiểu ma đầu Chu Khung kia đến vậy!

Bảo vật có thể khiến cho cả bọn họ phải kiêng dè, e rằng toàn bộ Đông Vực cũng chẳng có được bao nhiêu!

“Thôi được rồi, việc cấp bách hiện giờ là phải nhanh chóng vượt qua đại hội, hỗ trợ lão tổ đột phá, trước tiên cứ nên tránh gây thêm phiền phức!”

“Phương pháp linh hồn kia có khả thi hay không...”

Vài vị ông lão ở tầng chót Đan Tháp vẫn đang tiếp tục bàn bạc, tiếng nói nhỏ đến mức như thể đang thì thầm. ...

Bên này, trên yến tiệc!

“Chu giáo chủ, là tại hạ suy nghĩ không chu toàn!” La Mẫn chấp tay với Chu Khung, vẻ mặt hối lỗi, vung tay một cái, lấy ra một quả đưa đến trước mặt Chu Khung.

Chương 380 - Lễ bao Diệp Trần 2

“Đây là Bích Thủy Kim Tinh Quả, xin tặng Chu giáo chủ, mong người bỏ qua cho tại hạ!”

Chu Khung nhận lấy quả, nhìn La Mẫn, khóe miệng hiện lên một tia hứng thú.

Ban đầu hắn còn tưởng La Mẫn sắp xếp chỗ ngồi cho hắn ở phía dưới là muốn ra oai phủ đầu, hiện tại xem ra hình như không phải vậy!

Chẳng lẽ là muốn kết giao với mình?

Chu Khung gạt đầu với La Mẫn, sau đó nuốt quả vào bụng, lập tức cảm nhận được một luồng năng lượng dồi dào chảy trong cơ thể!

Tu vi của hắn lại tăng lên một chút, phỏng chừng tới đa ba tháng nữa là có thể đột phá đến Thánh Giả thất trọng!

Lúc này, đám thiên kiêu cũng đã lấy lại bình tĩnh, trong lòng thầm nhủ từ nay về sau nên tránh xa tên Chu ma đầu này ra.

Ngay khi bữa tiệc sắp sửa được bắt đầu!

Àm!

Đột nhiên toàn bộ phủ đệ rung chuyển, chỉ thấy bên ngoài đình viện truyền đến tiếng quát lớn của một thị vệ:

“Thiếu tộc trưởng Hùng tộc đến!”

Sau đó, một nam tử cao tám thước, thân hình to béo dị thường, mặc cẩm bào đi vào, ánh mắt hấn lướt qua tất cả mọi người ở đây.

Đám thiên kiều ngồi phía dưới không ai dám nhìn thẳng, ngay cả những thiên kiều đỉnh tiêm ngồi ở vị trí cao hơn, nhìn thấy người tới cũng phải lộ vẻ kiêng dè!

Người tới chính là Hùng Kế Bảo!

Thiếu chủ của Hùng tộc, một trong những đại tộc hùng mạnh nhất Đông Vực, tuổi đời vừa qua vạn năm, trời sinh đã có thần lực kinh người, nghe đồn lúc tám tuổi đã có thể nhắc bổng cả một ngọn núi lớn, đè chết một tên dị tộc Đại La sơ kỳ, trong số những thiên kiều cùng thế hệ, Hùng Kế Bảo có thể được xem là người đứng đầu.

Hiện tại tu vi của hắn đã đạt đến Đại Thánh ngũ trọng cảnh!

Hắn chỉ có một nhược điểm duy nhất, đó là tốc độ chậm, cho nên rất nhiều thiên kiều khi giao đấu với hắn, nếu đánh không lại sẽ lập tức bỏ chạy, Hùng Kế Bảo cũng chẳng thể nào đuổi kịp!

“Kẻ nào là Chu Khung?” Hùng Kế Bảo lớn tiếng hỏi, nhưng ánh mắt lại nhìn thẳng về phía chiếc ghế Ma Long ở vị trí cao nhất.

Vù...!

“Xong rồi, xong rồi, Hùng Kế Bảo là kẻ không sợ trời không sợ đất, Chu ma đầu kia cũng vậy, chẳng lẽ bọn họ lại muốn đánh nhau?”

“Ăn một bữa cơm thôi mà cũng rắc rối vậy sao, có thể ăn xong rồi đánh tiếp hay không?”

Đám thiên kiều nhao nhao truyền âm bàn tán.

Từ lúc Hùng Kế Bảo bước vào, La Mẫn đã cảm thấy bất an, đến lúc này thì đầu óc hấn như muốn nổ tung!

Nếu hai người này đánh nhau, yên hội của ta coi như uổng công!

Nguyên nhân ta tổ chức yên hội này chính là muốn kết giao với đông đảo thiên kiều!

Nhưng bây giờ bữa tiệc này loạn thật là được!

Lúc này Chu Khung đưa ánh mắt nhìn về phía Hùng Kế Bảo, lạnh lùng nói:

“Bồn tọa Chu Khung!”

Chỉ thấy Hùng Kế Bảo nhìn sắc mặt Chu Khung trong nháy mắt trở nên cung kính, thân thể mập mạp chật vật khom người, hưng phấn nói: “Chu giáo chủ, người thu tiểu đệ không, ta muốn gia nhập Ma Giáo!”

Khụ! Khụ! Khụ!

Trong toàn bộ yên sảnh lập tức vang lên vô số tiếng ho khan, thật sự là lời nói của Hùng Kế Bảo quá kinh người ngoài ý muốn!

Giọng điệu của người vừa rồi rõ ràng là có ý muốn gây chuyện!

Cái này đột nhiên biến thành nhận đại ca, ai chịu nổi!

Trong đầu tất cả thiên kiều chỉ có một ý nghĩ, hôm nay có phải vẫn luôn nằm mơ, bằng không làm sao lại xuất hiện nhiều chuyện không thể nào như vậy!

Đầu tiên là Chu ma đầu một kích giết chết Đại Thánh thiên kiều, sau đó một câu dọa chạy cường giả Tôn Giả cảnh, hiện tại ngay cả Hồn Thế Ma Vương đỉnh phong Đông Vực cũng muốn làm tiểu đệ của Chu ma đầu!

Sao cảm giác không bình thường chút nào vậy!

Chu Khung nhìn Hùng Kế Bảo, trong mắt lóe lên một tia quang mang, không nói gì!

“Cái kia, Giáo chủ đại nhân người suy nghĩ một chút, không cần vội trả lời ta.” Hùng Kế Bảo gãi gãi đầu, lúng túng đi tới một chỗ ngồi, đặt mông chen lấn người ngồi xuống, cười ngây ngô ngồi ở bên trên!

Toàn bộ yến hội lập tức yên tĩnh rất lâu, dưới sự thao túng của La Mẫn mới tiếp tục tiến hành, dần dần khôi phục trạng thái náo nhiệt!

Chỉ có Hùng Kế Bảo là ngồi không yên ở chỗ ngồi, tùy ý ăn trái cây, thỉnh thoảng lại đưa mắt nhìn về phía Chu Khung!

Chu Khung không để ý tới hắn, mà là đưa ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, khoe miệng lộ ra một tia cười tà, lẩm bẩm nói “Bao lễ đến rồi!”

Lúc này ở cửa yến hội, hai tên thị vệ ngăn cản một lão già cùng một đại hán, chính là hai người Diệp Trần!

“Tránh ra, biết Diệp Tôn là ai không, dám cả gan ngăn cản chúng ta!” Đại hán nhìn hai tên thị vệ ngăn cản, chất vấn.

“Không sao!” Diệp Trần nhẹ giọng nói, trong giọng nói tràn đầy lạnh nhạt!

Hai tên thị vệ cũng nhìn thấy tu vi của đại hán bất phàm, cộng thêm loại cảm giác thần bí trên người Diệp Trần!

Hai tên thị vệ liếc mắt nhìn nhau, âm thầm truyền âm vài câu, không ngăn cản nữa, nhường đường!

Chương 381 - Suu hồn thất bại 1

Diệp Trần mang theo đại hán đi vào trong phủ đệ!

Mà đông đảo thiên kiều trong phủ đệ, cũng đều nghe được tiếng ồn ào bên ngoài, nhìn về phía hai người Diệp Trần tiến vào!

Lão già thần bí bất phàm, nhìn không thấu tu vi, lại cảm giác sâu không lường được!

Đại hán lại là khí thế hùng hậu, tối thiểu có tu vi Đại Thánh bát trọng!

Chỉ trong nháy mắt đã trấn trụ tất cả mọi người!

Đại hán kia đi theo bên cạnh lão già một tác không rời, hoàn toàn tựa như một tên đầy tớ!

Đại Thánh bát trọng làm đầy tớ, Diệp Trần này cường đại đến mức nào!

Diệp Trần nhìn ánh mắt khiếp sợ lại cung kính của mọi người xung quanh, trong lòng mừng thầm, sắc mặt lại không chút thay đổi, nhẹ giọng nói:

“Bản tôn thấy nơi này rất náo nhiệt, muốn đến xin một chén rượu uống, không biết chư vị có cho phép không?”

Không cho phép sao được!

Không cho phép sao được!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả thiên kiều trong yến hội đều mở miệng nói, khí thế của lão già này, nhất định là một cường giả

Tôn Giả cảnh!

Thậm chí có thể là Thiên Tôn!

Tôn Giả đi lại, bọn họ nào dám không cho phép, hơn nữa nhìn phương thức nói chuyện vừa rồi của Diệp Trần, rõ ràng là một người rất dễ nói chuyện!

Tôn Giả dễ nói chuyện, đây chính là cơ duyên khổng lồ!

Trong mắt Chu Khung lại lộ ra một tia khôi hài, nhìn như là đại hán một tác không rời Diệp Trần, nhưng thật ra là Diệp Trần một mực đi sát bên đại hán!

Đây hẳn là di chứng do Đại Bạch tạo ra!

Cả đám thiên kiêu đều nhìn chăm chăm vào Diệp Trần, phải biết rằng cho dù trong thế lực của bọn họ có Tôn Giả trở lên, cơ bản đều đang bế quan, vạn năm bọn họ chưa chắc đã gặp được một lần!

Hiện giờ lại xuất hiện một vị Tôn Giả dễ gần như vậy, đây chẳng phải là cơ duyên trời cho thì là gì!

Diệp Trần vừa an vị, lập tức có thiên kiêu đến mời rượu, sau đó khéo léo đưa ra một số vấn đề tu hành, lão già chỉ đáp lại một cách vu vơ, tiện tay múa may vài đường!

Một luồng ý cảnh huyền ảo hiện ra, tuy rằng không thể thấu hiểu nhưng ai nấy đều cảm nhận được sự thâm sâu khó lường!

Tên thiên kiêu kia như chợt ngộ ra điều gì, không ngừng khom người cảm tạ!

Hành động này lập tức khiến toàn bộ yến hội sôi trào, tất cả thiên kiêu đều đổ dồn về phía Diệp Trần, tranh nhau thỉnh giáo!

Chẳng bao lâu, ngay cả La Mẫn cùng mấy người cũng ngồi không yên, nhao nhao chạy đến xin chỉ giáo!

Diệp Trần liền mượn cơ giảng giải về tự nhiên chi đạo, về nhân quả luân hồi, thu về không ít bảo vật!

Bề ngoài tỏ ra điềm nhiên nhưng trong lòng Diệp Trần đã sớm mừng như điên!

Hắn đến Đan thành đã lâu, số bảo vật lừa được còn không bằng một lúc này, thâm nghĩ quả nhiên phải tìm đến đám thiên kiều tuyệt thế này mới có lợi!

Hai canh giờ sau!

Hơn nửa số thiên kiều đều trở về vị trí của mình với vẻ mặt thỏa mãn hoặc vẫn còn mang theo nghi hoặc!

Trong mắt Chu Khung lóe lên tia hưng phấn, Diệp Trần hiện giờ chính là một con dê béo núc, hắn đến Đan thành đã lâu, Chu Khung vẫn chưa động đến hắn, chính là muốn cho hắn “vỗ béo” thêm một chút!

Bây giờ chính là lúc thu hoạch rồi!

Rầm!

Chu Khung đứng bật dậy khỏi ghế Ma Long, sải bước về phía Diệp Trần!

Hành động này lập tức thu hút ánh nhìn của tất cả mọi người!

Mặc dù biết Diệp Trần rất có thể là Tôn Giả, thậm chí là cường giả Thiên Tôn cảnh, nhưng đám thiên kiều vẫn có phần lo sợ Chu Khung sẽ hành động lỗ mãng, nhất là những kẻ còn chưa thỉnh giáo, càng sợ Chu Khung chọc giận Diệp Trần!

Nếu Diệp Trần nổi giận bỏ đi, chẳng phải bọn họ sẽ mất đi cơ duyên lớn sao!

Bịch! Bịch! Bịch!

Chu Khung sai bước đến trước mặt Diệp Trần, đám thiên kiêu đang vây quanh vội vàng tản ra!

Mặc dù không muốn Chu ma đầu đến gần nhưng bọn họ nào dám ngăn cản, dù sao hắn vừa mới ra tay giết chết một tên thiên kiêu không nghe lời!

Lúc này, Diệp Trần cũng nhìn về phía Chu Khung, đập vào mắt là một thân hình bá đạo, ma diễm ngập trời, cộng thêm ánh mắt sợ hãi của đám thiên kiêu xung quanh, có thể thấy kẻ này nhất định là nhân vật tuyệt thế trong Ma đạo!

Không hiểu sao Diệp Trần lại có dự cảm chẳng lành, dường như tai họa sắp giáng xuống đầu!

Đại hán bên cạnh vội vàng truyền âm:

“Diệp Tôn cẩn thận, kẻ này là Chu ma đầu, đệ nhất thiên kiêu thế hệ trẻ tuổi Đông Vực, nổi tiếng là kẻ lòng dạ độc ác, giết người như ma!”

Chu ma đầu!

Diệp Trần thầm rùng mình!

Lúc trước khi đến Bắc Cương, hắn đã từng nghe qua truyền thuyết về Chu ma đầu, cũng từng chứng kiến cảnh tượng Ma Giáo tàn sát, máu chảy thành sông, vô cùng đáng sợ!

Tên Chu ma đầu này tuyệt đối là đại ma đầu trong đám ma đầu!

Tuy trong lòng đã bắt đầu run sợ nhưng bề ngoài Diệp Trần vẫn tỏ ra điềm tĩnh, thản nhiên lên tiếng:

Chương 382 - Sưu hồn thất bại 2

“Vị tiểu hữu này, chẳng hay có điều gì khúc mắc trong việc tu luyện?”

Chu Khung không đáp lời, chỉ tay về phía đại hán bên cạnh!

Trong mắt Diệp Trần thoáng tia do dự, nhưng chợt nghĩ mình đang giả dạng cao thủ Thiên Tôn, Chu ma đầu này chắc hẳn không dám lỗ mãng!

Nghĩ vậy, hắn phát tay với đại hán!

Đại hán lập tức lui về phía sau mấy chục trượng!

Chu Khung khẽ vung tay, Thần Ma Hoàn hiện ra, phóng ra vô lượng hắc quang, bao phủ cả hai trong phạm vi mấy chục trượng!

Đại hán hoảng hốt, định xông vào trong Thần Ma Hoàn!

Bỗng nhiên, từ trong Thần Ma Hoàn truyền ra giọng nói điềm tĩnh của Diệp Trần: “Không cần lại đây!”

Đại hán dừng lại, ngây người cười khỏ, bản thân đúng là hồ đồ, Diệp Tôn là cường giả Thiên Tôn cảnh, sao có thể để Chu ma đầu kia bắt nạt!

Chắc là gần đây chỉ lo tu luyện đến ngốc rồi!

Lúc này, trong Thần Ma Hoàn, Diệp Trần kinh hãi nhìn Chu Khung, vừa rồi khi Thần Ma Hoàn bao phủ hai người, hắn đã cảm thấy có gì đó không ổn!

Vừa định truyền âm cho đại hán!

Nào ngờ Chu Khung lại có thể mô phỏng giọng nói của hần, bảo đại hán đừng tới!

Tên Chu ma đầu này muốn làm gì!

Chẳng lẽ hần không sợ thân phận Thiên Tôn của mình sao!

“Chu tiểu hữu có chỗ nào chưa thông về tu luyện sao?”
Diệp Trần nhìn Chu Khung, cố gắng giữ bình tĩnh hỏi.

Chu Khung lạnh lùng nhìn Diệp Trần, giờ tay đánh tới!

Cái gì?

Diệp Trần lập tức mất bình tĩnh, vẻ mặt hoảng sợ!

Sao có thể, chẳng lẽ hần đã nhìn thấu lớp nguy trang của mình!

Chỉ trong nháy mắt, Diệp Trần gầm lên một tiếng, xung quanh như muốn xuất hiện vô số tia sét, nhưng vì Chu Khung ra tay quá bất ngờ, khiến lôi điện dọa người của Diệp Trần còn chưa kịp thi triển!

Đã bị một bạt tai giáng thẳng vào đầu!

Ầm!!!

Một tiếng nổ lớn vang lên!

Diệp Trần bị đánh xoay tròn tại chỗ hơn mười vòng, răng rụng mất một nửa, ngất xỉu!

Chu Khung nhìn Diệp Trần bất tỉnh, phát tay lấy đi chiếc nhẫn trên tay hần!

Như cảm nhận được điều gì, hần lại phát tay lấy đi cả chiếc nhẫn trong miệng Diệp Trần!

Thần thức dò xét vào, trong mắt hần hiện lên ý cười, bảo bối của tên Diệp Trần này thật nhiều, xem ra nuôi con dê béo

này không uổng phí!

hệ nào bỏ, Thiên Vận chi tử sao?

Bồn tọa muốn xem xem nhất cử nhất động của ngươi, cái gọi là đạo pháp tự nhiên, hình thành như thế nào!

Hắn vươn tay, hút Diệp Trần lại gần!

Thiên Ma Phệ Hồn!

Ma khí cuộn cuộn trong nháy mắt xông vào trong cơ thể Diệp Trần, mặc dù bây giờ Chu Khung không có Già Thiên Phù, không thể giết Diệp Trần, nhưng sưu hồn không thể chết người, cùng lắm chỉ biến Diệp Trần thành kẻ ngốc mà thôi!

Ong...!

Vài hơi thở sau!

Ầm!

Chu Khung buông Diệp Trần ra, trên mặt lộ vẻ băng hàn!

Sưu hồn vậy mà thất bại!

Vừa rồi, Thiên Ma Phệ Hồn bí pháp của Chu Khung vừa định tiến vào nơi sâu nhất trong linh hồn Diệp Trần, đã bị một cỗ lực lượng thần bí nào đó đẩy ra!

Nếu cưỡng ép sưu hồn, chỉ khiến Diệp Trần hồn phi phách tán!

“Quả nhiên có điều mờ ám!” Chu Khung cười lạnh.

Ngay cả linh hồn cũng được bảo vệ!

Dù không thể sưu hồn, vậy thì...

Ầm!

Chỉ thấy Chu Khung giơ chân trái, nhắm thẳng Diệp Trần đang bất tỉnh giẫm xuống, một cước dẫm nát tay trái Diệp Trần!

A...!

Cơn đau đớn dữ dội khiến Diệp Trần lập tức tỉnh táo, ôm lấy cánh tay trái bị nghiền nát, hét lên thảm thiết.

Hai hơi thở sau!

Diệp Trần ngừng kêu gào, nhìn Chu Khung với vẻ mặt thống khổ, trong lòng tràn đầy sợ hãi!

Hắn biết bản thân đã bị Chu Khung phát hiện việc nguy trang!

Mặc dù không rõ là hắn đã để lộ sơ hở ở đâu!

Nhưng cho dù tên ma đầu này đã phát hiện, tại sao lại phải giẫm nát tay trái của hắn!

“Bồn tọa hỏi ngươi, thân thể ngươi rốt cuộc là chuyện gì?!” Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung truyền vào tai Diệp Trần!

Trong mắt Diệp Trần lóe lên một tia sáng, hắn hiểu rồi, tên ma đầu này chắc chắn đã phát hiện ra hắn không phải cường giả, lại có thể sở hữu thân thể đạo pháp tự nhiên đến vậy, cho nên mới...

Thế nhưng đây chính là bí mật quan trọng nhất của hắn!

“Chu giáo chủ, ta không biết ngươi đang hỏi cái gì... A...!” Diệp Trần còn chưa nói hết câu, Chu Khung lại giáng một cước, trực tiếp giẫm nát một chân của hắn!

“Chu giáo chủ... Ta thật sự... A...!”

Lại một chân bị nghiền nát!

“Ta nói, lúc nhỏ ta có ăn một quả gì đó, sau đó... A...”

Cánh tay còn lại cũng nổ tung!

Giờ đây tứ chi của Diệp Trần đã bị hủy hoàn toàn, tuy nhiên trong cơ thể hắn đang không ngừng tuôn ra một luồng

lực lượng thần bí, không ngừng chữa trị!

E là chưa đến nửa canh giờ, tứ chi sẽ lại mọc đầy đủ!

Thân thể Diệp Trần khôi phục, nào phải dùng pháp lực chữa trị, mà là thân thể tự động chữa trị!

Có thể thấy trên người Diệp Trần này quả thật có bí mật lớn!

A! A! A!

Diệp Trần điên cuồng kêu thảm, đáng tiếc phạm vi mấy chục mét quanh hai người đều bị Thân Ma Hoàn phong tỏa!

Chương 383 - Diệp Trần bị ép phải khai

Dù Diệp Trần có kêu rách cổ họng cũng vô dụng!

“Vì sao, ta chưa từng trêu chọc ngươi... Ngươi là ma quỷ...”

Diệp Trần kêu thảm thiết, đột nhiên thấy Chu Khung đã giơ chân nhắm thẳng cái chân thứ ba của hắn giẫm xuống!

Hắn sợ hãi, lập tức rống to!

“Đừng... Ta nói, ta cái gì cũng nói...”

Rầm!!

Lại một tiếng nổ cực lớn vang lên!

“Gào!”

Cơn đau không gì sánh kịp khiến Diệp Trần phát ra tiếng gầm gừ như dã thú, đau đến toàn thân run rẩy kịch liệt!

“Chu ma đầu, ngươi chết không yên lành... Có bản lĩnh thì giết ta, giết... Giết... Ngươi... Ta...!”

Diệp Trần đau đến mức nói năng lộn xộn!

Nhưng đây chính là hiệu quả Chu Khung muốn!

Hồn Diệp Trần, hắn lực soát không được, muốn Diệp Trần nói thật, chỉ có thể khiến hắn sợ hãi, sợ hãi rồi cuộc!

Sợ hãi đến mức không dám nói dối!

Chu Khung nhìn Diệp Trần, tà ác cười nói:

“Lão đầu, bọn tọ vốn định sưu hồn ngươi, nhưng bọn tọ không làm thế, bởi vì bọn tọ tán thưởng ngươi, chỉ cần ngươi thành thật nói ra tình huống của mình, bọn tọ sẽ không sưu hồn ngươi, còn tha cho ngươi, thiện lương lắm chứ!”

“Đương nhiên, nếu ngươi cứng rắn không nói, vậy đừng trách bọn tọ!”

Lúc này Diệp Trần miễn cưỡng từ cơn đau trên thân thể phục hồi, nghe âm thanh âm trầm khủng khiếp của Chu Khung!

Toàn thân lại run rẩy!

Sưu hồn!

Tên Chu ma đầu này lại còn muốn sưu hồn hắn, thật sự quá ác độc!

Trên thế gian này sao lại có kẻ ác ma như vậy!

“Chu... Chu giáo chủ... Ta nói...” Diệp Trần run rẩy nói.

Sau đó vội vàng kể lại kinh nghiệm cuộc đời, ngay cả chuyện năm bao nhiêu tuổi bị phá thân cũng nói ra, chỉ sợ Chu Khung lại tra tấn hắn!

Chu Khung nghe xong, ánh mắt lộ vẻ suy tư!

Địa cung quý dị, ngủ say mấy ngàn năm, đạo pháp tự nhiên lại chẳng rõ nguyên nhân, còn có thể không chế lôi điện khủng khiếp!

Cả linh hồn được bảo vệ của Diệp Trần nữa!

Nghe sao lại giống một khuôn mẫu cường giả muốn đoạt xá đến thế!

E sợ Diệp Trần này đã bị vị cường giả tuyệt thế kia đoạt xá thân thể, thậm chí hắn không chừng chính là chuyển thể của vị cường giả kia!

Hơn nữa thực lực của vị cường giả kia chỉ e là...

“Cái kia, Chu giáo chủ, những gì nên nói ta đều đã nói rồi, có thể hay không!” Diệp Trần nhìn khuôn mặt đang trầm ngâm của Chu Khung, trên mặt mang theo vẻ sợ hãi nói.

Hắn sợ Chu Khung hỏi xong sẽ lập tức giết hắn!

“Địa cung mà người nói ở vị trí nào!” Chu Khung nhìn Diệp Trần, lạnh lùng hỏi lại.

“Địa cung ở... ở Thiên Long sơn mạch!” Trong mắt Diệp Trần lóe lên một tia do dự, nhưng đối mặt với ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, vẫn vội vàng nói ra.

“Người do dự!”

Chỉ thấy Chu Khung lạnh lùng liếc nhìn Diệp Trần một cái, chân to lần nữa nâng lên, một cước đạp xuống, chính xác là cái chân thứ ba vừa mới mọc ra của Diệp Trần!

Àm!

Lại nổ tung, một đồng đồ vật bắn thiu lần nữa bắn ra tứ phía!

A...!

“Ta thật sự không nói dối, chính là Thiên Long sơn mạch!” Diệp Trần mặt mày nhăn nhó, vội vàng nói, không dám dừng lại một chút nào!

Lúc này nội tâm Diệp Trần đã hoàn toàn sụp đổ, rõ ràng vừa rồi mình chỉ là vì đau đớn mới chậm chạp, Chu ma đầu này vậy mà lại ra tay tàn độc như vậy!

Cơn đau từ cái chân thứ ba bị nổ tung thật sự quá sức chịu đựng, đây là một loại đau đớn còn muốn lợi hại hơn cả tra tấn linh hồn!

“Không nói dối là tốt rồi!”

Chỉ thấy Chu Khung lấy ra một viên châu, đồng thời một đạo hình ảnh nhanh chóng hiện lên trên đó, chính là trạng thái thâm trầm của Diệp Trần lúc này!

Viên minh châu này chính là Lưu Ảnh Châu, được xem như một kiện chí bảo, tác dụng chính là ghi chép lại những chuyện đã phát sinh, hơn nữa tuyệt đối chân thật!

Rất nhiều đại gia tộc đều sẽ dùng biện pháp này để ghi chép lại một số chuyện, để cho người ta có thể hiểu rõ mọi chuyện diễn ra như thế nào, mà không phải là giả tạo!

Diệp Trần cũng phát hiện ra Lưu Ảnh Châu trong tay Chu Khung, hắn muốn ngăn cản, nhưng căn bản bất lực, không dám nói thêm gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn đối phương lưu lại bộ dáng thâm trầm của mình!

Trong lòng hắn âm thầm oán thán, Chu ma đầu này thích tra tấn người thì cũng thôi đi, sao còn có cái sở thích bệnh hoạn là quay video lưu lại nữa chứ!

“Diệp Trần, đừng nói bốn tọa không cho ngươi cơ hội, sau khi trận đấu vượt ải kết thúc, bốn tọa muốn nhìn thấy một trăm kiện Thánh cấp bí bảo, đến lúc đó bốn tọa sẽ tặng ngươi viên Lưu Ảnh Châu này!”

“Nếu ngươi không lấy ra được, vậy thì đừng trách bốn tọa công bố Lưu Ảnh Châu này ra thiên hạ, đến lúc đó sẽ có hậu quả gì thì ngươi tự mình biết rõ.”

Chu Khung cầm Lưu Ảnh Châu, lạnh lùng nói với Diệp Trần.

Lời nói của hắn khiến cho Diệp Trần đang nằm trên mặt đất phải run rẩy một trận, sắc mặt không ngừng biến hóa, chẳng qua trong lòng lại dâng lên một tia may mắn!

Chương 384 - Đại Bĩ bắt đầu, Thiên Hồn Điện 1

Xem ra Chu ma đầu này không có ý định giết hấn!

Có vẻ như hấn chỉ muốn có được bảo vật mà thôi!

“Chu giáo chủ cứ yên tâm, sau khi vượt ải kết thúc, ta nhất định gom đủ bí bảo!” Diệp Trần vội vàng nói!

Hấn sợ nói chậm, Chu Khung lại xuống tay với thân thể mình!

Chu Khung gật đầu, Diệp Trần hiện tại hấn không thể giết, chỉ bằng tiếp tục vật lông cừu, còn về phần Diệp Trần có đào tẩu hay không!

Đã có Lưu Ảnh Châu này, Diệp Trần vì danh tiết, vì muốn tiếp tục lừa gạt người khác, chắc chắn không dám trốn!

Huống hồ cho dù hấn bất chấp danh tiết thật sự muốn chạy trốn, không thoát được!

Thời gian chậm rãi trôi qua, ước chừng nửa khắc sau!

Tứ chi của Diệp Trần đã mọc lại hoàn chỉnh!

Nhưng nhìn động tác nhẹ nhàng nhẵn mặt của Diệp Trần, đoán chừng cái chân thứ ba vẫn chưa mọc đầy đủ!

Chu Khung phát tay áo, Thần Ma Hoàn bao phủ hai người hóa thành một đạo quang mang, chui vào mi tâm!

Đồng thời thân thể của cả hai cũng hiện ra trước mắt đông đảo thiên kiều trong yến hội!

Chỉ thấy Chu Khung lạnh lùng liếc nhìn mọi người, không nói một lời, phất tay áo mang theo Liên Sinh rời khỏi yến hội, mục đích đến đây đã hoàn thành!

Ở lại cũng vô ích!

Chu Khung rời đi, mọi người không để ý, hắn ở đây mọi người ngược lại có phần không được tự nhiên, dù sao không ai muốn ngồi cùng một ma đầu!

Chỉ có ánh mắt Hùng Kế Bảo lộ ra vẻ tiếc nuối, nhìn bóng lưng Chu Khung lảo đảo điều gì đó!

Lúc này, tất cả thiên kiêu đều nhìn về phía Diệp Trần!

Chỉ thấy Diệp Trần mặt không đổi sắc, phảng phất như chưa từng có chuyện gì xảy ra, chậm rãi đi trở về chỗ ngồi của mình, không ai chú ý lúc này dáng đi của Diệp Trần có phần kỳ quái, hai chân hơi khuynh ra, hơn nữa khoe miệng không ngừng run rẩy!

Yến hội tiếp tục, Diệp Trần vẫn là tiêu điểm trong đại sảnh, cho đến tận buổi tối, tất cả thiên kiêu mới lần lượt rời đi!

Tin tức trong yến hội cũng nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Đan thành, sự bá đạo của Chu Khung lại một lần nữa khắc sâu vào lòng mọi người!

Đặc biệt là Sở Hùng, sau khi nghe được tin tức, sắc mặt hắn âm trầm đáng sợ, bản thân hắn thậm chí còn không có cơ hội tham gia yến hội, vậy mà Chu ma đầu kia đã có thể trấn áp cả yến tiệc!

Chênh lệch thật quá lớn!

Xem ra chỉ có thể hy vọng bản thân có thể giành được cơ duyên trong lúc xông quan, hắn luôn có cảm giác mình sẽ có được cơ duyên ở nơi này!

Đồng thời, sự tồn tại của Diệp Trần cũng khiến Đan thành chấn động, vô số thiên kiêu bắt đầu tìm kiếm tung tích của Diệp Trần, muốn nịnh bợ hắn!

Chạng vạng tối, trong một khách điểm!

Diệp Trần dạng chân ngồi trên ghế, tuy rằng nửa người dưới đã mọc ra, nhưng hắn vẫn cảm thấy từng trận đau đớn!

Nghĩ đến đây, hắn liền nhớ tới hành động ban ngày của Chu ma đầu đối với mình!

Thật đúng là bản tính ma đầu, xấu xa đến cực hạn!

Đáng tiếc hiện tại bản thân có nhược điểm trong tay Chu ma đầu, xem ra chỉ có gom đủ một trăm bí bảo, đổi về Lưu Ảnh Châu mới được!

Diệp Trần thề, sau lần này, chỉ cần nơi nào có Chu ma đầu, hắn tuyệt đối tránh xa!

Không nghĩ đến chuyện này nữa, Diệp Trần đưa tay ra sau lưng, mò mẫm hồi lâu, cuối cùng lấy ra một chiếc nhẫn!

Trong mắt lóe lên tia sáng sắc bén, khóe miệng hiện lên nụ cười nhạt, lầm bầm:

“Lão phu hành sự cẩn thận, Chu ma đầu thì đã sao, chẳng phải không phát hiện ra?”

Thời gian thấm thoát trôi qua, ngày giờ của đại hội vượt ải đã sắp đến gần!

Ầm!

Một tiếng chuông trầm hùng vang lên!

Chỉ trong nháy mắt chấn động toàn bộ Đan thành!

Vô số thiên kiêu đang bế quan tu luyện trong Đan thành đồng loạt mở mắt, nhanh chóng bay về phía quảng trường trung tâm!

Chu Khung trong đình viện Ma Giáo cũng mở mắt, phát tay một cái, mang theo đông đảo cao tầng Ma Giáo bay về phía trung tâm Đan thành!

Chẳng bao lâu, xung quanh quảng trường trung tâm Đan thành đã tụ tập vô số thiên kiêu, mỗi người đều tu vi bất phàm, còn có một đám cường giả mang theo con cháu đến để mở mang kiến thức!

Phía trước quảng trường, năm vị thiên kiêu đứng sững, mỗi người đều tỏa ra hào quang rực rỡ, những thiên kiêu khác xung quanh đều đứng sau lưng năm người, không dám tranh phong!

Chính là bốn người La Mẫn và Hùng Kế Bảo đã ngồi phía trên trong bữa tiệc hôm trước!

“Đoán chừng lần này, vị trí đầu bảng trong đại hội vượt ải sẽ thuộc về một trong năm người này!”

“Không đâu, người còn phải tính thêm Chu ma đầu nữa, hẳn là sẽ xuất hiện trong sáu người bọn họ!”

“Không sao, dù sao đại hội vượt ải do Đan tộc tổ chức không có nguy hiểm gì, cứ thử sức một phen, cho dù không được hạng nhất, Đan tộc cũng sẽ ban thưởng bảo bối!”

Toàn trường, tiếng bàn tán xôn xao không ngớt!

Từ bốn phương, thiên kiêu vẫn không ngừng kéo đến!

Vù...!

Chương 385 - Đại Bĩ bắt đầu, Thiên Hồn Điện 2

Hur không đột nhiên rung chuyển!

Một luồng huyết tinh chi khí nồng đậm từ đằng xa ập tới!

Chỉ thấy Chu Khung người mặc Ma Thần chiến bào, dẫn theo đông đảo cao tăng Ma Giáo bay đến phía trên quảng trường!

Hắn đứng song song với năm vị thiên kiêu đỉnh tiêm khác!

Rầm!

Liên Sinh vung tay, lấy ra một chiếc ghế Ma Long, đặt ở sau lưng Chu Khung!

Chu Khung chậm rãi ngồi xuống!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả thiên kiêu đều đưa mắt nhìn về phía Chu Khung, trong mắt đều lộ ra bất đắc dĩ và sợ hãi!

Chu ma đầu này đi đến đâu quả thật cũng bá đạo như vậy!

Ngay cả La Mẫn cùng mấy người nhìn Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long cũng phải nhíu mày!

Mặc dù Chu Khung cùng bọn họ đều đứng ở phía trước nhất, nhưng bọn họ đều đứng, chỉ có Chu Khung ngồi, rõ ràng là muốn đề bọn họ một đầu!

Nhưng bảo bọn họ ngồi xuống, bọn họ lại không thể. Nơi này là địa bàn của Đan tộc, cách làm của Chu ma đầu rõ ràng là không tôn trọng!

Chu ma đầu tu Ma đạo thì có thể, còn bọn họ thì không thể. Đây chính là sự giả dối mà Chính đạo nhân sĩ phải duy trì!

Chỉ có Hùng Kế Bảo nhìn Chu Khung với vẻ mặt khâm phục, nhân vật bực này tương lai nhất định sẽ phóng lên tận trời, quả nhiên là mục tiêu hần muốn đi theo!

Sau khi Chu Khung xuất hiện, ước chừng lại qua hơn nửa canh giờ!

Trên quảng trường truyền ra một tia chấn động, sau đó một lão già áo bào trắng chậm rãi bước ra từ trong hư không!

Toàn thân lão già tản ra ý cảnh kinh khủng, bao phủ toàn trường!

Là Đan Trần Tử!

Trên quảng trường có người lập tức nhận ra lão già áo bào trắng!

Bốn mươi vạn năm trước, Đan Trần Tử đảm nhiệm chức tộc trưởng Đan tộc, là nhân vật mạnh nhất Đan tộc ngoài Đan Dương Tử!

Tu vi Tôn Giả cảnh đỉnh phong!

Đan Trần Tử nhìn đông đảo thiên kiều phía dưới, ánh mắt lộ ra một tia hài lòng. Duy chỉ có khi nhìn thấy Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, khóe miệng lão giật giật!

Ngươi đến đây là để tham gia xông quan hay là đến xem kịch đây?

Khụ!

Đan Trần Tử khẽ ho một tiếng!

“Hôm nay, sấm quan đại bỉ do Đan thành ta tổ chức chính thức bắt đầu!”

“Lần này so đầu chính là linh hồn lực. Tất cả thiên kiêu dự thi đều dùng một phần linh hồn tiến vào Thiên Hồn Điện, tiến hành xông quan!”

“Bên trong Thiên Hồn Điện vô cùng phức tạp, tự thành một phương thiên địa. Bên trong có thể sẽ có nguy hiểm, nhưng bên trong cũng có không ít cơ duyên. Mỗi người đều sẽ được nhận một khối truyền tống ngọc phù, nếu như gặp phải nguy hiểm thì bóp nát ngọc phù là có thể ra ngoài!”

“Ở trung tâm Thiên Hồn Điện có một gian nhà tranh. Người đầu tiên tiến vào đó, chính là người thứ nhất xông quan thành công, có thể nhận được một viên Sinh Sinh Tạo Hóa Đan, cùng với một lần cơ hội tiến vào Đan Tháp!”

Rầm!!

Đan Trần Tử vừa dứt lời, tất cả thiên kiêu lập tức xôn xao!

Linh hồn, lần tranh tài này thế mà lại là Linh Hồn Đại Bĩ!

Chỉ trong nháy mắt liền có một bộ phận thiên kiêu chậm rãi lùi về phía sau mấy bước, dự định không tham gia nữa. Tuy rằng Đan Trần Tử có nói chỉ cần bóp nát ngọc phù là có thể ra ngoài, nhưng linh hồn đối với người tu luyện vô cùng quan trọng, một khi bị thương, muốn khôi phục lại không phải chuyện dễ dàng!

Trong mắt Chu Khung lại thoáng hiện lên một tia thích thú!

Linh hồn!

Thú vị thật!

Đan Trần Tử nhìn mọi người do dự, không nói thêm gì nữa, mà phát tay lấy ra một tòa cung điện khổng lồ, dài rộng mỗi bên ước chừng trăm trượng!

Ném thẳng lên không trung quảng trường!

Ầm!!!

Trong cung điện tỏa ra từng luồng hào quang kỳ dị bao phủ mấy chục dặm ở trung tâm quảng trường!

“Thiên kiều nào muốn tham gia xông quan có thể tiến vào trong vòng sáng, trong vòng tự có quy tắc, có thể bảo vệ nhục thân của các người an toàn!”

Tất cả thiên kiều đều bắt đầu do dự, cuối cùng một gã thiên kiều Hồ tộc cắn răng bước vào trong vòng sáng!

Chỉ thấy gã thiên kiều Hồ tộc vừa tiến vào trong phạm vi vòng sáng, một đạo quang mang liền bắn về phía hắn, sau đó hắn ngời xếp bằng xuống, nhắm mắt lại!

Đồng thời một đạo linh hồn mãnh hổ trực tiếp bị quang mang dẫn độ vào trong Thiên Hồn Điện!

Có một kẻ tiên phong thì sẽ có kẻ thứ hai, sau đó rất nhiều thiên kiều đều lần lượt bước vào trong vòng sáng!

Bọn họ không phải kẻ ngốc, bên trong nguy hiểm chắc chắn là có, nhưng kỳ ngộ cũng sẽ song hành!

Hơn nữa rất có thể là kỳ ngộ liên quan đến linh hồn, phải biết rằng linh hồn lực chính là thứ khó nâng cao nhất!

Bọn họ sẽ không từ bỏ cơ hội này, nếu như gặp phải chút nguy hiểm đã vội vã rút lui, vậy thì còn tu hành làm chi nữa!

Chu Khung nhìn rất nhiều thiên kiều đi vào, trầm giọng nói:

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Trần Thư, Băng Ly, đi theo bốn tọa vào trong, những kẻ khác ở lại bên ngoài chờ!”

Chương 386 - Sự kiện quái dị trong Thiên Hồn Điện

“Tuân lệnh!” Mọi người Ma Giáo đồng thanh cung kính đáp.

Mặc dù đám người Ma Hồ Vương đều lộ vẻ nghi hoặc, nhưng không dám nhiều lời, Giáo chủ đã nói để bọn họ chờ ở bên ngoài, tự nhiên là có lý do của người!

Chu Khung đứng dậy, dẫn theo bốn người Liên Sinh bước vào trong vòng sáng, trình độ nguy hiểm bên trong không ai biết trước được, cao tầng Ma Giáo khác đi vào rất có thể sẽ gặp nguy hiểm, mà bốn người Liên Sinh đều đã từng dùng qua Thiên Vận Châu, đi vào trong chẳng những không gặp nguy hiểm, mà rất có thể còn có thể nhận được kỳ ngộ!

Àm!!!

Sau khi Chu Khung cùng bốn người tiến vào, từng đạo quang mang lần lượt bắn về phía bọn họ, bốn người Liên Sinh ngồi xếp bằng xuống!

Đồng thời Liên Sinh lại vung tay lên, một chiếc ghế Ma Long đột ngột xuất hiện phía dưới Chu Khung!

Chu Khung chậm rãi ngồi xuống!

Ngay sau đó, linh hồn của mấy người trong nháy mắt bị quang mang dẫn độ vào Thiên Hồn Điện!

Chưa đến nửa canh giờ!

Phần lớn thiên kiều đều tiến vào Thiên Hồn Điện!

Lúc này, trong đám người có một nam tử mặc hoàng bào Kim Long bước ra, mang theo một đạo sĩ áo bào trắng, nhanh chóng tiến vào trong vòng sáng!

Chính là Sở Hùng và bạch y đạo sĩ!

Những ngày này, từ khi biết Chu Khung ở Đan thành giết chết một vị thiên kiêu, Sở Hùng liền bị dọa cho hồn phi phách tán!

Hắn không dám ở lại khách điếm cũ, mà mang theo đạo sĩ áo bào trắng trốn chui trốn lủi khắp nơi, sợ Chu Khung đột nhiên xuất hiện, một chiêu đánh chết hắn!

Sở Hùng thậm chí còn nghĩ đến việc bỏ trốn, không tham gia xông quan nữa. Nhưng hắn thật sự không nỡ bỏ cơ duyên này, luôn có cảm giác lần đại bỉ này đang triệu hoán mình!

Đây không phải nói đùa, mà là sự thật. Trước kia, dựa vào loại cảm giác này, Sở Hùng đã đạt được rất nhiều bảo vật!

Đám người Ma Giáo nhìn hai người Sở Hùng trốn chui trốn lủi, ánh mắt lộ vẻ khinh miệt. Thật sự cho rằng Giáo chủ không phát hiện hai người ẩn núp sao?

Địa Bộ đã sớm nhìn chằm chằm vào hai người các ngươi, chỉ là Chu Khung không ra lệnh động thủ mà thôi!

Sau khi Sở Hùng và bạch y đạo sĩ tiến vào, không còn ai tiến vào nữa!

Tuy nhiên, mọi người không rời đi, mà vây quanh quảng trường, đều không nhìn thấy tình huống, nhưng ít nhất có thể ngay lập tức biết được ai giành được vị trí đầu tiên!

Lúc này, trên bầu trời Đan thành xuất hiện vô số ý niệm cường giả, đều là những bậc Thiên Tôn cảnh. Các vị cường giả nhìn Thiên Hồn Điện trên quảng trường, truyền âm trao đổi với nhau.

“Không ngờ lại là Thiên Hồn Điện! Không ngờ sau khi Hồn tộc bị diệt tộc, bảo vật tổ truyền của bọn họ lại rơi vào tay Đan Dương Tử!”

“Haizz... Không ngờ Đan Dương Tử lại muốn dùng hồn phách để chứng đạo, thật sự nằm ngoài dự liệu...”

“Hy vọng ông ấy thành công! Dù sao, ngoại trừ Ma Tôn, người có hy vọng nhất chính là Đan Dương Tử...”

Tùng đạo âm thanh vang lên, nhưng mọi người phía dưới không hề hay biết. Ngay cả Đan Trần Tử tuy có cảm nhận được điều gì đó, nhưng chỉ biết thở dài một hơi, ánh mắt vẫn dán chặt vào Thiên Hồn Điện!

Ông lâm bẫm: “Lão tổ tông, người nhất định phải thành công a!”

Đan tộc không thể không có người!...

Lúc này, Chu Khung vừa ngồi xuống, hồn phách liền tự động ly thể, bay về phía Thiên Hồn Điện!

Cảm giác hư nhược này khiến Chu Khung rất khó chịu!

Linh hồn là thứ Chu Khung chưa từng chủ động tu luyện trong suốt những năm qua!

Có thể nói, ở toàn bộ Đông Vực, cơ bản không có chủng tộc nào tu luyện linh hồn. Bởi vì thứ nhất là không có bí pháp, thứ hai là mỗi khi tu vi tăng lên, linh hồn cũng tự động được tăng cường!

Một lát sau!

Linh hồn Chu Khung xuất hiện trong một khu rừng!

Bầu trời u ám, không có mặt trời, chỉ có một vầng trăng quỷ dị treo lơ lửng. Trong không khí tràn ngập khí tức âm u!

Chu Khung đứng trong rừng cây, nhíu mày, nắm chặt tay. Hắn cảm nhận được thực thể của bản thân, một cảm giác vô cùng chân thật!

Linh hồn thực thể hóa!

Thiên Hồn Điện này quả có phần quý dị!

Chu Khung giơ tay trái lên, nơi đó có một khối ngọc phù, bên trong truyền ra một luồng tin tức, chỉ cần bóp nát nó, Chu Khung có thể rời khỏi đây!

Cất ngọc phù đi, Chu Khung dùng thần thức dò xét phương thiên địa này!

Vẫn không thấy bóng dáng Liên Sinh bọn họ, xem ra Thiên Hồn Tháp này lại là một thứ truyền tống ngẫu nhiên!

Vù! Vù! Vù!

Chỉ thấy trong không khí không ngừng truyền ra những âm thanh khàn đặc quý dị!

Ong...!

Trước mặt Chu Khung chừng mấy chục dặm, bỗng xuất hiện một thư sinh, lưng đeo sọt sách, đang đi về phía hắn!

Thân hình Chu Khung lóe lên, khi xuất hiện trở lại đã đứng ngay trước mặt thư sinh!

A!

Thư sinh nhìn thấy Chu Khung đột nhiên xuất hiện, giật nảy mình, kêu lên một tiếng thất thanh, có phần sợ hãi nhìn Chu Khung, run rẩy hỏi:

“Ngươi... Ngươi là ai?”

Chương 387 - Linh hồn lực tăng cường 1

Chu Khung không đáp lời, chỉ lặng lẽ quan sát thân thể thư sinh, lực lượng linh hồn của y thật sự vô cùng dồi dào, ít nhất cũng phải ngang ngửa với võ giả Thánh Giả hai ba tầng!

Hơn nữa, từ người y còn toát ra một luồng lực lượng quý dị!

Ong...!

Đột nhiên, một luồng tin tức từ cõi u minh truyền vào trong đầu Chu Khung, trợ giúp thư sinh này, là có thể phá giải cửa ải này!

Ánh mắt Chu Khung lóe lên một tia thích thú, cách thức phá giải cửa ải này quả là độc đáo!

Thư sinh thấy Chu Khung không trả lời, liền lên tiếng lần nữa:

“Tại hạ là Ninh Hương Thần, là thư sinh đến kinh thành tham gia kỳ thi của Đại Chu Thiên Đình, không ngờ lại lạc đường tại nơi đây! Không biết vị tiền bối này có biết đường ra hay không?”

Vào kinh dự thi, lạc đường, tìm đường ra!

Nghe sao lại quen thuộc đến thế!

Ong...!

Hai mắt thư sinh đảo liên hồi, nét mặt bắt đầu trở nên đờ đẫn!

Bịch! Bịch! Bịch!

Sau đó, y liền về phía phía rừng cây mà đi, không thềm để ý đến Chu Khung vẫn im lặng nữa, như thể căn bản không hề bận tâm!

Chu Khung nhìn theo bóng lưng Ninh Hương Thần khuất dần, trong mắt lóe lên một tia sáng, đây hẳn chính là sự kiện quái dị trong truyền thuyết!

Cả Đông Vực rộng lớn đều ít khi được thấy!

Sự kiện quái dị: Chính là do một nguyên nhân đặc biệt nào đó dẫn đến một đoạn cảnh tượng cổ sự, nội dung cổ sự sẽ tuần hoàn lặp đi lặp lại, vĩnh viễn không ngừng nghỉ!

Nếu như gặp phải, chỉ cần trợ giúp sinh linh bên trong hoàn thành chấp niệm, như vậy có thể nhận được một phần cảm tạ, nếu như không hoàn thành, vậy thì vĩnh viễn không thể rời khỏi!

Đương nhiên sự kiện quái dị cũng chia thành nhiều đẳng cấp, tựa như loại Chu Khung gặp phải hiện tại, hoàn toàn có thể dùng lực phá vỡ!

Nhưng trong cõi u minh lại mách bảo Chu Khung, nếu dùng lực phá vỡ, sẽ mất đi tư cách vượt quan!

Khóe miệng Chu Khung nở nụ cười lạnh, nhanh chóng bay về phía thư sinh!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bất tri bất giác đã qua hai ngày!

Lúc này, phía trên một ngôi miếu đồ nát, Chu Khung đứng thẳng trên không trung, phía dưới đang trình diễn một câu chuyện bi thương!

Trong hai ngày này, thư sinh đầu tiên là trong miếu hoang gặp được một hồ yêu, sau đó hai người tâm đầu ý hợp, tiếp đó lại xuất hiện một thụ yêu bắt hồ yêu đi!

Hiện tại, thư sinh phía dưới đang ôm đầu khóc lóc thảm thiết!

Chu Khung lại nhoáng cái xuất hiện trước mặt thư sinh!

Một lúc lâu sau, thư sinh đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Chu Khung trước mặt!

“Ồ, chúng ta có phải đã gặp nhau ở đâu rồi không... Nàng ấy... thê tử của ta bị người ta bắt đi, người có thể giúp ta đoạt lại nàng ấy không?”

Thư sinh nhìn Chu Khung, mặt lộ vẻ chờ mong nói.

Đồng thời trong lòng Chu Khung lại xuất hiện một đạo cảm ứng, chỉ cần giúp đỡ đôi phương đoạt lại hồ yêu, sẽ vượt ải thành công!

“Đi!” Chu Khung phát tay với thư sinh, không để ý đôi phương điên cuồng giãy giụa, trực tiếp biến mất tại chỗ, nhanh chóng bay về hướng thụ yêu!

Hai ngày nay Chu Khung cũng đã hiểu rõ một chút quy tắc, hơn nữa còn tìm được một chút sơ hở!

Hiện tại phải xem thử sơ hở này có thể lợi dụng được hay không!

Là một đại phản phái, làm sao có thể ngoan ngoãn làm theo quy tắc!

Rầm!!!

Chu Khung mang theo Ninh Hương Thần trực tiếp rơi xuống trước mặt một cây liễu khổng lồ!

Trên cành cây liễu đang trổ một thiếu nữ hồ ly xinh đẹp, nàng không ngừng khóc lóc!

Ninh Hương Thần vừa nhìn thấy thiếu nữ, lập tức điên cuồng chạy về phía nàng!

Lúc này cây liễu nhanh chóng lay động thân thể, trên thân cây hiện ra một khuôn mặt già nua, đồng thời một giọng nói quỷ dị từ trong miệng lão phát ra.

“Kẻ nào dám đến đây quấy rối lão phu, chẳng lẽ không sợ hồn phi phách tán sao!”

Chu Khung nhìn cây liễu gào thét, khóe miệng nở nụ cười tà, lạnh lùng nói:

“Thú vị, bốn tọa đoán không sai, người không phải sản phẩm của sự kiện quái dị, mà là người thủ quan!”

“Khà! Khà! Khà!”

Khuôn mặt trên thân cây liễu bắt đầu nở nụ cười quỷ dị!

“Người cũng thông minh đấy, sinh linh đến đây, phát hiện ra điều này người vẫn là kẻ thứ hai!”

Ba!

Một tiếng vang thật lớn, cành cây liễu trực tiếp quất bay thư sinh đang nhào tới!

“Tiểu tử, quy củ nơi này là, giúp thư sinh trong dị sự này đoạt được nữ tử Hồ tộc này từ tay ta, người có thể tiến vào cửa ải tiếp theo!”

“Nhưng mà, người có thể chờ thêm chút nữa, nửa tháng sau trong dị sự này sẽ có đạo sĩ đến trợ giúp người, hi vọng thành công của người sẽ lớn hơn!”

“Nếu không, người hãy bóp nát ngọc phù trong tay, có thể an toàn rời khỏi nơi này, bằng không, linh hồn bị ta đánh tan

thì đừng trách ta!”

Cây liễu dứt lời, vô số nhánh cây trên không trung không ngừng vung vẩy, kinh khủng dị thường, ngay cả không gian cũng bị đánh đến run rẩy!

Hơn nữa còn kéo theo hồn khí vô biên, rõ ràng là công kích đều nhằm vào linh hồn!

Chương 388 - Linh hồn lực tăng cường 2

Trong mắt Chu Khung hiện lên vẻ lạnh lùng!

Hắn đoán đúng rồi, Thiên Hồn Điện này rõ ràng là một hồi khảo nghiệm nhằm vào linh hồn, trước kia rất có thể là nơi tu luyện của một thể lực lớn nào đó!

Thông qua việc vượt ải ở đây, cường hóa linh hồn của mình!

Lúc này, đại đa số kỹ năng của Chu Khung ở trạng thái linh hồn đều không thể sử dụng, đây cũng là nguyên nhân mà cây liễu kia không để Chu Khung vào mắt!

Bởi vì Thiên Hồn Điện này là thế giới hồn phách, chỉ có hồn kỹ đặc thù mới có thể sử dụng được ở nơi đây!

Tuy nhiên, mọi thứ đều có ngoại lệ!

Mà Chu Khung chính là kẻ dị loại phá vỡ quy tắc đó!

“Bồn tọa muốn xem xem, người có bản lĩnh gì!” Chu Khung lạnh lùng nhìn cây liễu một cái!

Thần Ma Nhãn ở mi tâm phát ra ánh sáng, một vòng đen xuất hiện trong tay, đánh thẳng về phía cây liễu!

Rầm!!!

Thần Ma Hoàn nhanh chóng chia thành trăm, trăm thành ngàn, trong nháy mắt khắp trời đều là Thần Ma Hoàn, từ bốn phương tám hướng điên cuồng đánh về phía cây liễu khổng lồ!

Rầm! Rầm! Rầm!

Công kích khủng khiếp điên cuồng nổ vang, đánh cho không gian cũng hóa thành hư vô!

“Sao có thể như vậy, trạng thái linh hồn của người làm sao có thể sử dụng binh khí, điều này không thể nào...”

“A... Đây là Hồn khí, sao người có thể có Hồn khí... Ngay cả trong Thiên Hồn Điện này không có mấy... A...”

Cành cây liễu liễu mạng chóng cự Thần Ma Hoàn đầy trời, trong miệng phát ra tiếng gầm rú khủng khiếp!

“Dừng tay! Dừng tay! Dừng tay!”

“Người vượt qua ải rồi, mau dừng tay!”

Rầm!

Lại một tiếng nổ vang lên, vô số nhánh cây trực tiếp bị Thần Ma Hoàn oanh kích đến nổ tung!

Đồng thời, một cành cây trực tiếp ném nữ tử Hồ tộc cho Ninh Hương Thần!

Ông...!

Thần Ma Hoàn đầy trời nhanh chóng hợp thành một cái, bay về phía mi tâm Chu Khung!

Lúc này, Liễu Thụ mặt mang vẻ sợ hãi nhìn Chu Khung, trong mắt lóe lên muôn vàn điều không thể tin nổi, đối phương vậy mà lại có binh khí linh hồn!

Vòng tròn màu đen kia thật đáng sợ, khiến hắn có một loại cảm giác cận kề cái chết!

Phải biết rằng linh hồn lực của hắn đã đạt đến cảnh giới Thánh Giả bát trọng, trong Thiên Hồn thế giới này, cho dù là cường giả Thánh Giả thập trọng bình thường, nếu như không có hồn kỹ không phải là đối thủ của hắn!

Hơn nữa, với quy tắc của Thiên Hồn thể giới, căn bản sẽ không xuất hiện chuyện người xông cửa ải có linh hồn lực mạnh hơn người thủ quan!

Nói cách khác, linh hồn lực của Chu Khung nhiều nhất chỉ ở khoảng Thánh Giả thập trọng, vậy mà lại có thể khiến hấn sợ hãi đến vậy!

Thật là nhân vật đáng sợ!

“Người tên gì?”, Liễu Thụ hóa thành đại thụ, ung dung hỏi, trong giọng nói tràn ngập nghi hoặc cùng một tia sợ hãi!

“Bồn tọa Giáo chủ Ma Giáo, Chu Khung!”, Chu Khung nhìn Liễu Thụ, lạnh lùng nói, sâu trong mắt lóe lên một tia sáng quỷ dị!

Giáo chủ Ma Giáo!

“Chu Khung, người đã thông quan thành công, đây là phần thưởng của người, người có thể tiến vào cửa tiếp theo!”, Liễu Thụ nhìn Chu Khung thật sâu, dường như muốn nhớ kỹ hấn, đồng thời ném ra một viên châu màu đen, đưa đến trước mặt Chu Khung!

Àm!

Cự thụ Liễu Thụ dịch về phía sau một chút!

Vị trí dưới thân Liễu Thụ vừa rời xuất hiện một vòng xoáy màu đen, chứng tỏ đó chính là thông đạo dẫn tới cửa ải tiếp theo!

Chu Khung nhìn viên ngọc màu đen trong tay, trực tiếp nuốt xuống!

Ông...!

Từng luồng lực lượng thần bí từ trong cơ thể tản ra, đồng thời, hồn phách lực của Chu Khung không ngừng tăng cường!

Sau hai hơi thở, viên ngọc trong cơ thể hóa thành hư vô!

Đồng thời, Chu Khung có thể cảm nhận được hồn phách lực của mình tăng cường khoảng một phần trăm!

Mặc dù không nhiều, nhưng phải biết rằng hồn phách lực là thứ cực kỳ khó tu luyện!

Rất nhiều tuyệt thế thiên kiêu chuyên tâm tu luyện trăm năm e rằng cũng chỉ có thể tăng lên được chừng này!

Thiên Hồn Điện này quả nhiên quý dị, cơ duyên cũng thật bất phàm!

Chu Khung nhìn về phía cự thụ Liễu Thụ, khoe miệng nhếch lên một nụ cười tà dị. Lúc này, thân thể Liễu Thụ có phần hư ảo, rõ ràng viên ngọc vừa rồi chính là từ trên người hắn tách ra!

Một viên ngọc đã có thể tăng lên một phần trăm hồn phách lực!

Xem ra, thế giới hồn phách này thật sự là một khối bảo địa!

Lúc này, Liễu Thụ nhìn Chu Khung không muốn rời đi, cùng với ánh mắt tham lam của hắn nhìn về phía mình, trong lòng không khỏi run lên!

Dường như đã dự liệu được chuyện chẳng lành sắp xảy ra!

“Cái này... Chu Khung, Chu giáo chủ, người có thể tiến vào cửa tiếp theo rồi!”, Liễu Thụ có phần thấp thỏm nói, nhánh cây còn chỉ về phía thông đạo bên dưới!

Rống!!!

Chu Khung đột nhiên phát ra một tiếng gầm giận dữ, thân thể bắt đầu biến hóa không ngừng, hình thể không ngừng tăng cao, đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng, hai mắt trở nên đỏ tươi,

toàn thân xuất hiện áo giáp màu đỏ như máu, bên trên còn
khắc những phù văn quý dị!

Chương 389 - Năm được lỗ hồng 1

Hắn biến thành một Ma Thần khủng khiếp cao trăm trượng!

Sát khí huyết tinh lập tức bao phủ hơn trăm dặm chung quanh, giữa thiên địa phẳng phát vang lên vô số tiếng gào thét của oan hồn!

Vụ thảo!

Liễu Thụ nhìn Chu Khung đột nhiên biến thân, sợ tới mức suýt nữa nhảy dựng lên!

Phải biết đây chính là trạng thái linh hồn, tất cả sinh linh ở đây đều là bản thể, nhiều nhất chỉ có thể biến ảo thành Nhân tộc!

Sao Chu Khung lại đột nhiên biến thành một con quái vật?!

Mâu chót là quái vật biến thân ra là thứ gì, thật đáng sợ, hắn cảm giác quái vật này có thể dễ dàng giết chết hắn!

Rầm!

Rầm!

Ma Thần trăm trượng sai bước về phía Liễu Thụ, một luồng nguy cơ tử vong lập tức bao phủ lấy hắn!

Hắn muốn giết ta!

Liễu Thụ lập tức bừng tỉnh, lúc này hắn đã nhìn ra, Chu Khung nhất định là muốn giết hắn!

Hắn làm sao dám làm như thế, chẳng lẽ hắn không biết nơi này là Thiên Hồn Điện sao, chẳng lẽ hắn không biết quy tắc nơi này là xông quan sao?!

Đã để cho người qua ải rồi, người còn muốn giết ta làm gì?!

Linh hồn!

Liễu Thụ bỗng nhiên hiểu ra, Chu Khung này muốn linh hồn lực của hắn!

Nhưng linh hồn chi lực chỉ có thể tự mình chủ động dao động, hắn giết mình cũng vô dụng!

Rầm!

Ma Thần khổng lồ duỗi ra một bàn tay khổng lồ trực tiếp chụp tới Liễu Thụ, thân cây quá lớn, căn bản không thể trốn thoát, trực tiếp bị bàn tay chụp lấy!

Hắn điên cuồng giãy giụa, trong miệng lớn tiếng gào thét:

“Chu... Chu giáo chủ, người muốn làm gì, người làm như vậy không hợp quy củ, mau thả ta ra, người giết ta cũng được...”

Rắc!

Một tiếng động giòn tan vang lên!

Bàn tay Ma Thần trực tiếp bẻ gãy một nhánh cây khổng lồ của Liễu Thụ, ném vào trong miệng!

Rắc! Rắc!

Ưc!

Chỉ thấy cành liễu khổng lồ bị Chu Khung nuốt chửng!

Thôn Thiên Ma Công!

Rầm!

Vô tận linh hồn lực nhanh chóng bùng nổ trong cơ thể Ma Thần, cấp tốc gia tăng linh hồn lực cho Ma Thần!

Đồng thời, thân hình Ma Thần bắt đầu phình to!

Một trăm lẻ một trượng... Một trăm lẻ hai trượng...

Cuối cùng dừng lại ở một trăm lẻ bốn trượng!

A! A! A!

Lúc này, lão liễu vẫn đang gào thét thống khổ, mất đi một cảnh cây chứa đựng linh hồn khổng lồ như vậy, đối với lão mà nói thật sự quá đau đớn!

Thế nhưng, nhìn ánh mắt Chu Khung đầm máu, cùng với thân hình đã biến lớn, lão liễu ngoài kêu thảm, trong lòng cũng kinh hãi tột độ!

Tên Chu Khung này thế mà thật sự có thể thôn phệ linh hồn của lão để cường hóa bản thân!

Điều này sao có thể, phải biết rằng cho dù trong Thiên Hồn Điện này, cũng cần bọn họ chủ động bóc tách linh hồn lực, ngưng tụ thành Linh Hồn Châu mới có thể có hiệu quả đối với sinh linh!

Nhưng nếu Chu Khung có thể thôn phệ linh hồn lực của lão để tăng cường tu vi, chẳng phải là...!

Lão liễu lập tức nghĩ tới một hậu quả đáng sợ!

Đồng thời, một giọng nói âm trầm đáng sợ của Chu Khung truyền vào tai lão:

“Quả nhiên hữu hiệu, Ma Thể có thể hóa thành trạng thái linh hồn, cộng thêm Thôn Thiên Ma Công, có thể thôn phệ lực lượng linh hồn nơi này, như vậy bốn tọa đàn đài phải tiễn ngươi lên đường thôi, ha... ha... ha...”

Chu Khung hóa thành Ma Thần khổng lồ, quát lớn:

“Khởi!”

Ma Thần không lờ lập tức đưa hai tay chụp lấy thân thể lão liễu!

Dùng sức nhỏ cả lão liễu lên, đồng thời há to miệng, trong miệng hình thành một vòng xoáy màu đen không lồ, muốn nuốt chửng lão liễu vào trong!

“Chu Khung, ngươi muốn làm gì... Ngươi không thể...”
Lão liễu sợ hãi kêu gào!

Lúc này lão cực kỳ sợ hãi, trong đầu không khỏi nhớ lại quá khứ, lão đã từng là một vật thể kỳ dị, không có chút linh trí nào, cứ lặp đi lặp lại một hành động!

Rốt cuộc có một ngày, lão bị Thiên Hồn Điện này thôn phệ, được khai mở linh trí, trở thành một gã thủ quan nơi này!

Mặc dù mỗi lần có người xông qua ải, đều cần lão hi hiến một phần linh hồn lực, nhưng lão vẫn rất thỏa mãn!

Đặc biệt là lão cũng thỉnh thoảng được thôn phệ linh hồn của những kẻ xông ải thất bại!

Thế nhưng bây giờ, chính mình lại sắp bị ăn!

“Chu đại nhân, ta bằng lòng trở thành khế linh của ngươi, a...” Lão liễu tuyệt vọng rên rỉ!

Rầm!!!

Lão liễu không lờ bị nuốt chửng trong sự bất cam!

Đồng thời năng lượng trong cơ thể Chu Khung bùng nổ, một cỗ năng lượng khổng lồ không ngừng gia tăng thể phách Thần Ma!

Một trăm mười trượng!

Một trăm ba mươi trượng!

Một trăm bốn mươi trượng...

Rầm!!

Cuối cùng thân thể Ma Thần biến lớn đến một trăm năm mươi trượng, Linh Hồn lực tăng cường ước chừng năm mươi phần trăm!

Đây mới chỉ là thôn phệ một tên canh giữ!

Trong ánh mắt Chu Khung lộ ra một tia cười tà, huyết tinh trong mắt bắt đầu không ngừng bắn ra, miệng lầm bầm:

“Nơi tốt như thế này, bốn tọa phải lợi dụng cho tốt mới được!”

Về phần Khế Linh mà lão liễu kia trước khi chết gọi, đó là một loại truyền thừa cổ xưa!

Chương 390 - Năm được lỗ hồng 2

Khế Linh: Chính là một loại đồng bọn khế ước của sinh linh, Khế Linh chết thì sinh linh vô sự, sinh linh chết thì Khế Linh tắt vong, đồng thời Khế Linh có thể trợ giúp ký chủ chiến đấu!

Ở Đông Vực có một vài thiên kiêu, chính là bởi vì ký kết với một Khế Linh lợi hại, sau đó liền quật khởi!

Nhưng điều này với Chu Khung mà nói, hoàn toàn không cần, một cường giả nếu như dựa vào ngoại vật mà mạnh mẽ, vậy thì chẳng là gì!

Chỉ có bản thân cường đại mới là thật sự cường đại!

Nếu nơi này có cơ duyên này, Chu Khung sẽ nhân cơ hội trong Thiên Hồn Điện này rèn đúc hồn phách bất bại của mình!

Chuẩn bị cho việc tương lai xưng bá chư thiên!

Chu Khung quay đầu nhìn thoáng qua Ninh Hương Thần và thiếu nữ Hồ tộc, chỉ thấy hai người lúc này đã khôi phục biểu tình thờ ơ, e là bởi vì tên thủ quan Liễu Thụ kia chết đi, khiến sự kiện quái dị này xuất hiện biến hóa!

Hắn vung tay lên, một vòng xoáy màu đen kinh khủng hình thành, trực tiếp nuốt hai người vào trong!

Rầm!!

Hình thể Ma Thần lại tăng trưởng thêm mười trượng!

Không do dự nữa, Ma Thần do Chu Khung hóa thành trực tiếp tiến vào vòng xoáy phía dưới gốc liễu!

Àm!

Không biết qua bao lâu, Chu Khung cảm giác mình rơi vào trong một sơn động, bốn phía mơ hồ có tiếng gào khóc thảm thiết!

Thần thức quét qua chung quanh, quả nhiên là đang trong một sơn động, phía xa có một đám yêu ma đang truy sát một thiếu nữ Quỷ tộc!

Lúc này thiếu nữ Quỷ tộc dường như cũng nhìn thấy Chu Khung, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, kẻ vượt ải này là chủng tộc gì vậy?

Sao lại đáng sợ, không lẽ đến thế!

Thiếu nữ Quỷ tộc nhanh chóng chạy tới sau lưng Chu Khung, dịu dàng yếu ớt nói:

“Vị anh hùng này, ta tên Tiểu Duy, bọn chúng đang truy sát ta, huynh có thể cứu ta ra ngoài không?”

Ông...!

Đồng thời một đạo ý niệm truyền vào trong đầu Chu Khung, cứu thiếu nữ Quỷ tộc này, coi như hoàn thành nhiệm vụ vượt ải ở nơi này!

Trong mắt Ma Thần do Chu Khung hóa thành lóe lên một tia lạnh lẽo, lúc này hẳn không có ý định lãng phí thời gian làm nhiệm vụ nữa, bèn quay đầu nhìn thiếu nữ Quỷ tộc đang trốn sau lưng mình!

Trực tiếp tóm lấy nàng, Chu Khung quay người lại hét lớn một tiếng với đông đảo quái vật đang đuổi theo phía trước!

Rống!

Trong thiên địa lập tức hình thành một vòng xoáy màu đen khủng khiếp khổng lồ, trong nháy mắt nuốt tất cả quái vật vào trong miệng Ma Thần!

Một chút năng lực phản kháng không có!

Oc!

Rầm!!

Thân thể Ma Thần lần nữa bắt đầu tăng vọt, từ một trăm sáu mươi triệu trực tiếp nhanh chóng tăng tới một trăm tám mươi triệu!

Thiếu nữ quỷ tộc bị Chu Khung nắm trong tay, lúc này hoàn toàn ngây dại!

Phải biết rằng trước kia người vượt ải đều liều mạng mang theo nàng chạy trốn chết, mới miễn cưỡng vượt ải, cứ như vậy còn có đại bộ phận đều là không thành công!

Nhưng bây giờ là tình huống gì, tên quái vật vượt ải này, trực tiếp nuốt chửng tất cả kẻ truy sát!

Hơn nữa nàng có thể cảm giác được, những quái vật bị nuốt kia đã hoàn toàn tiêu vong, điều này sao có thể!

Những quái vật hồn phách đều là do sự kiện quái dị hình thành, tồn tại bất tử bất diệt, làm sao có thể chết được...!

Ngay khi thiếu nữ quỷ tộc đang suy nghĩ xem có nên tính toán Chu Khung qua ải hay không, đột nhiên cảm giác trước mắt mình tối sầm lại!

Tựa như bản thân tiến vào trong một vòng xoáy khổng lồ, thiếu nữ Quỷ tộc há to miệng, trong đầu chỉ có một ý nghĩ, chẳng lẽ mình bị ăn rồi sao!

Tên quái vật này làm sao dám ăn mình, chẳng lẽ hắn không biết mình là người thủ quan sao!

Đáng tiếc không ai giải đáp cho hắn!

Mà lúc này Chu Khung biến ảo thành Ma Thần, sau khi nuốt chửng thiêu nữ Quỷ tộc, thân thể lần nữa tăng vọt một chút!

Đồng thời trên bầu trời hình thành một vòng xoáy khổng lồ!

Chu Khung lại đi vào!

Thời gian chậm rãi trôi qua, Chu Khung không ngừng xuyên qua từng không gian, thôn phệ hết người thủ quan này đến người thủ quan khác...

Trong Thiên Hồn Điện!

Trên một ngọn núi hoang khác, Sở Hùng mặc hoàng bào đang giao đấu với một con quái vật khổng lồ!

Lúc này, Sở Hùng thân cao trăm trượng, đây đã là cửa ải thứ ba hắn vượt qua!

Ở thế giới này, chỉ cần nuốt viên Linh Hồn Châu đầu tiên, thân thể của tất cả sinh linh đều biến lớn, lớn nhỏ tùy vào linh hồn mạnh yếu!

“Chết đi!”

Sở Hùng quát lớn, trong tay xuất hiện một ngọc tỷ, đánh thẳng về phía quái vật!

“Gào, sao có thể, ngươi sao có thể có binh khí linh hồn... Không thể nào... A...!” Quái vật gào thét!

Nó bị ngọc tỷ đánh trọng thương!

Quái vật nhìn vẻ mặt bá đạo của Sở Hùng, trong mắt lộ ra một tia sợ hãi, trầm giọng hỏi:

“Ngươi tên gì...!”

Sở Hùng tay cầm ngọc tỷ, nhìn quái vật, ánh mắt lóe lên tia khác thường, lớn tiếng nói:

“Trẫm, Đại Càn Hoàng Đế, Sở Hùng!”

“Được, ngươi vượt ải thành công, vật này tặng ngươi, ngươi có thể tiến vào cửa tiếp theo!” Quái vật lấy ra một viên Linh Hồn Châu, đưa cho Sở Hùng!

Chương 391 - Lòng tự tin của Sở Hùng

Đồng thời sau lưng quái vật, giữa thiên địa hình thành một vòng xoáy khổng lồ!

Sở Hùng nuốt Linh Hồn Châu, thân thể lần nữa phình to, nhưng hắn không rời đi, mà nhìn quái vật, quát lớn:

“Ra đây, Thôn Thiên Cửu Vĩ!”

Rầm!!!

Khí thế trên người Sở Hùng trong nháy mắt tăng vọt!

Trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một con hồ ly chín đuôi khổng lồ, mỗi cái đuôi đều như lưỡi đao sắc bén!

“Kết Linh!” Quái vật nhìn Cửu Vĩ Hồ, hoảng sợ kêu lên!

Ngao!

Cửu Vĩ Hồ Ly quát, miệng nhanh chóng kéo dài, lao tới cắn nuốt quái vật!

“Không, ngươi muốn làm gì...” Quái vật liều mạng chạy trốn, nhưng vô dụng!

Nó chỉ có thể bị Cửu Vĩ Hồ Ly từng chút từng chút cắn nuốt!

Mỗi khi Cửu Vĩ Hồ Ly cắn nuốt một phần linh hồn của quái vật, năng lượng lại phản hồi vào cơ thể Sở Hùng!

Rầm! Rầm! Rầm!

Thân thể Sở Hùng cũng bắt đầu lớn dần!

Một trăm mười trượng!

Một trăm hai mươi trượng!...

Cuối cùng dừng lại ở một trăm ba mươi trượng!

Thật ra nếu như hoàn toàn thôn phệ linh hồn lực của yêu vật này, linh hồn Sở Hùng có thể tăng đến một trăm năm mươi trượng!

Nhưng Thôn Thiên Cửu Vĩ thôn phệ sẽ có một phần hao tổn, hơn nữa bản thân Thôn Thiên Cửu Vĩ cũng sẽ hấp thu một phần năng lượng, cho nên phản hồi cho Sở Hùng sẽ kém hơn một chút!

Nhưng Sở Hùng đã rất thỏa mãn rồi!

Siết chặt nắm tay, cảm nhận thân thể tràn đầy linh hồn lực, Sở Hùng hưng phấn ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng!

“A!”

Cả không gian dường như đều bị tiếng rồng to này của hắn làm chấn động!

Nha! Nha!

Cửu Vĩ Hồ Ly cũng hưng phấn kêu hai tiếng, nhảy lên vai Sở Hùng, dùng cái đầu lông xù cọ cọ vào má Sở Hùng!

Sở Hùng đưa mắt nhìn Cửu Vĩ Hồ Ly, xoa xoa đầu nó, khoe miệng lộ ra một nụ cười, đây là con hồ ly bị thương hắn gặp trong sự kiện quái dị đầu tiên!

Vô tình cứu được nó, lại trùng hợp hoàn thành khế ước với con hồ ly này, khiến nó biến thành Khế Linh của mình!

Ban đầu chỉ nghĩ nó là một sủng vật bình thường, không ngờ nó lại là Thôn Thiên Cửu Vĩ Hồ, có thể thôn phệ linh hồn lực rồi chuyển hóa cho hắn!

Liên tục hai thế giới quái dị, khiến linh hồn lực của hắn từ hơn sáu mươi trọng tăng vọt lên một trăm ba mươi trọng!

Tăng gấp đôi có thừa!

Đây chính là linh hồn lực tăng lên, ở bên ngoài cho dù là thể lực Thiên Tôn, có bí pháp tăng lên hồn phách, e là muốn tăng lên nhiều như vậy cũng phải mất mấy ngàn năm!

Có Cửu Vĩ Thôn Thiên Hồ trợ giúp, linh hồn lực của hắn sẽ ngày càng tăng nhanh, hai trăm trọng, ba trăm trọng, thậm chí đạt tới thần hồn ngàn trọng mà chỉ Tôn Giả mới có!

Sở Hùng ngẩng đầu nhìn bầu trời, trong mắt toát lên một tia lạnh lẽo, lẫm lẫm:

“Chu ma đầu, ngươi không ngờ tới đâu, vận khí của trẫm lại tốt như vậy, trẫm rất mong chờ ngươi nhìn thấy thần hồn khổng lồ của trẫm, sợ tới mức không đứng dậy nổi, ha ha... Chờ trẫm!”

Sở Hùng cười lớn hai tiếng, nhảy vào trong vòng xoáy!...

Lúc này bên ngoài Thiên Hồn Điện, đông đảo sinh linh vẫn đang vây xem!

Lúc này đã một tháng trôi qua kể từ khi tất cả thiên kiêu bước vào Thiên Hồn Điện!

Phần lớn thiên kiêu vượt ải đã đi ra, có kẻ ánh mắt lộ vẻ thất vọng!

Có kẻ ánh mắt lại hiện lên tia hưng phấn, hiển nhiên đã thu được lợi ích khổng lồ bên trong!

Đồng thời, một số quy tắc bên trong cũng đã được mọi người truyền ra, những thiên kiêu không tham gia đều tiếc nuối không thôi!

Rõ ràng bên trong không hề nguy hiểm!

Phải biết mấy ngàn thiên kiều bước vào, giờ chỉ còn hơn trăm người kiên trì!

Trong số đông đảo thiên kiều đi ra, chỉ có hơn trăm kẻ xui xẻo bị diệt phân thân thần hồn, lúc này đang kêu thảm thiết ở bên cạnh!

E là nếu không có bí bảo nào cứu chữa, đời này coi như bỏ đi!

Thế nhưng khi bọn họ muốn vào lại thì bị Đan Trần Tử ngăn cản!

Mà lúc này, tại tầng cao nhất của Đan Tháp nơi trung tâm Đan Thành!

Một lão già áo bào trắng đang ngồi tĩnh tọa!

Toàn thân lão già chẳng tỏa ra chút khí thế nào, nhưng lại khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Hắn chính là Đan Dương Tử, lão tổ Đan tộc, một trong những cường giả đứng đầu toàn Đông Vực, có tu vi Thiên Tôn đỉnh phong!

Đan Dương Tử nhìn thân thể mình, thở dài một tiếng!

Miệng lẩm bẩm:

“Thân thể tàn phế, hồn phách chúng đạo cũng là lựa chọn khả dĩ!”

Vù...

Trong mắt Đan Dương Tử bỗng lóe lên quang mang kinh khủng, từng luồng khí thế xung quanh phóng lên trời, toàn bộ Đan Tháp như hóa thành một vòng xoáy linh khí khổng lồ!

Linh khí cuồng loạn đổ dồn vào cơ thể Đan Dương Tử!

Điều kỳ lạ là, khí thế của Đan Dương Tử không những không tăng cường bởi linh khí tràn vào, mà còn nhanh chóng

suy yếu!

Ngay cả thân thể cũng bắt đầu teo tóp!

Chưa đầy một nén hương, thân thể Đan Dương Tử chỉ còn là da bọc xương, không còn chút sinh khí!

Chương 392 - Cửa cuối cùng

1

Cùng lúc đó, một thân hình hư ảo chậm rãi bước ra từ nhục thân!

Mỗi bước đi, thân hình hư ảo lại ngưng thực thêm một phần!

Khi bước được tám bước rưỡi!

Thân hình hư ảo đã ngưng thực gần như thân thể thật, nhưng nếu quan sát kỹ vẫn thấy có phần khác biệt!

Thân hình hư ảo chính là linh hồn của Đan Dương Tử, nếu cảnh tượng này lọt vào mắt cường giả Đông Vực khác, e rằng sẽ khiến chúng kinh hãi vô cùng!

Nơi đây đâu phải Thiên Hồn Điện!

Nói cách khác, linh hồn Đan Dương Tử lúc này đã mạnh mẽ gần bằng thân thể hắc!

Mà đó còn là thân thể Thiên Tôn đỉnh phong!

Đan Dương Tử nhìn linh hồn thể của mình, miệng lại lầm bầm: “Còn thiếu nửa bước, hy vọng hắc có thể giúp ta!”

“Không thành công, thì thành nhân! Thà liều mạng một phen, còn hơn sống tạm bợ!”

Linh hồn Đan Dương Tử nhanh chóng biến mất khỏi Đan Tháp, bay nhanh về phía Thiên Hồn Điện!

Vèo!

Một đạo hắc quang trực tiếp chui vào Thiên Hồn Điện!

Thiên kiêu xung quanh quảng trường chẳng ai để ý!

Chỉ có Đan Trần Tử dường như cảm nhận được điều gì, miệng bắt đầu niệm những lời cầu phúc!

Thời gian thấm thoát thoi đưa, bất tri bất giác Thiên Hồn Điện đã mở ra được một tháng!

Trung tâm Thiên Hồn Điện là một thế giới hồn phách không lồ!

Giữa thế giới hồn phách ấy, tọa lạc một tòa cung điện nguy nga tráng lệ!

Bên trong cung điện, một con Hắc Long độc nhãn mình đầy quý dị đang nằm phủ phục, thân dài đến tám trăm trượng! Chính hắn là kẻ canh giữ cửa ải cuối cùng trong Thiên Hồn Điện này!

Lúc này, bên ngoài tòa cung điện khổng lồ đã tụ tập hồn thể của mấy chục vị thiên kiêu. Bọn họ mang đủ hình thù kỳ dị, đến từ muôn vàn chủng tộc khác nhau!

Mỗi hồn thể đều khổng lồ vô cùng, kẻ cao lớn nhất đã đạt đến bốn năm trăm trượng, sánh ngang cảnh giới Đại Thánh lực trọng thất trọng!

Lúc này, bọn họ đang dùng ý niệm trao đổi với nhau:

“Thực lực của Hắc Long kia quả thật quá mức cường đại. Vừa rồi, Vô Địch Hầu của Đại Lý đế triều bước vào suýt chút nữa bị hắn một trao vỗ chết!”

“Dù không đoạt được vị trí đầu tiên thì lần này cũng xem như không uổng công. Thiên Hồn Điện quả nhiên thần kỳ, hồn thể của ta hiện tại đã được tăng cường gần gấp đôi rồi!”

“Cửa ải này e là không dễ dàng vượt qua. Trước kia mỗi người một thế giới, nay lại bị dồn hết thấy thiên kiêu chúng ta vào đây, xem ra đây chính là cửa ải cuối cùng rồi!”

Đám thiên kiêu vừa trao đổi vừa âm thầm đề phòng lẫn nhau. Thế giới hồn phách này hiển nhiên chính là cửa ải cuối cùng, vậy nên hiện tại tất cả bọn họ đều là đối thủ cạnh tranh!

Không ai dám đảm bảo có kẻ nào đó sẽ đột nhiên ra tay với mình hay không!

Trong số đông đảo thiên kiêu, hồn thể khổng lồ nhất vẫn là năm người La Mẫn!

Bởi lẽ bọn họ vốn là cao thủ Đại Thánh tứ trọng ngũ trọng, hồn thể vừa tiến vào thế giới này đã cao đến ba bốn trăm trọng, nay càng phát triển đến khoảng năm trăm trọng!

Cả năm người bọn họ đều đề phòng lẫn nhau, bởi ai cũng hiểu chỉ cần đánh bại được con Hắc Long độc nhãn kia, kẻ đó sẽ đoạt được vị trí đầu tiên trong cuộc chiến xông quan này!

Mà trong thế giới hồn phách này, kẻ có hi vọng nhất, không ai khác ngoài năm người bọn họ!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng bước chân nặng nề không ngừng vang lên. Từ bốn phương tám hướng, lại có thêm những vị thiên kiêu bước đến. Tất cả đều mang vẻ mặt kinh hãi nhìn Hắc Long trong đại điện!

Hồn thể của con Độc Nhãn Hắc Long kia cao đến tám trăm trọng, thực lực như vậy quả thật quá mức cường đại!

Ồ!

Một tiếng kinh ngạc bất chợt vang lên!

Tất cả thiên kiêu đều đồng loạt hướng mắt về phía xa, trên mặt mỗi người đều lộ vẻ kinh ngạc tột độ!

Chỉ thấy từ phía xa, một vị thiên kiêu với hồn thể cao ba trăm trọng đang bay đến!

Điều này vốn không khiến bọn họ kinh ngạc, bởi xung quanh đại điện lúc này đâu đâu cũng là những hồn thể cao ba bốn trăm trọng!

Điều khiến bọn họ kinh ngạc chính là, bọn họ nhận ra hồn thể này!

Là Liên Sinh!

Tên đại tổng quản Ma Giáo luôn đi theo sau lưng Chu ma đầu kia!

Nhưng hẳn ta chẳng phải chỉ có tu vi Thánh Giả cảnh nhất trọng

Hồn thể này sao có thể sánh bằng Đại Thánh nhị tam trọng!

Liên Sinh lúc này cũng đưa mắt nhìn về phía bọn họ, nhưng không để tâm, mà về phía một nơi xa xăm, hẳn cảm nhận được một luồng sát khí đang đến gần!

Àm! Âm! Âm!

Tiếng bước chân nặng nề vang lên, một đạo hồn thể cao năm trăm trọng sải bước tiến về Thiên Hồn Điện, người này mặc ngũ thảo kim long bào, ánh mắt lạnh lẽo, khinh thường vạn vật!

Chính là Sở Hùng một đường phá quan, nhờ có Cửu Vĩ Thôn Thiên Hồ, Sở Hùng thôn phệ vô số hồn thể, khiến hồn thể từ ban đầu chỉ có vài chục trọng tăng lên đến năm trăm trọng như hiện tại!

Gấp mười lần!

Vù...!

Tất cả thiên kiều nhìn Sở Hùng đột ngột xuất hiện, trong mắt đều lộ vẻ kinh hãi tốt độ!

Chương 393 - Cửa cuối cùng

2

“Chẳng phải là tên bại tướng dưới tay Chu ma đầu, Sở Hùng sao, hẳn chẳng phải chỉ có tu vi Thánh Giả cảnh nhất nhị trọng, hồn thể này là như thế nào!”

“Không đúng, chắc chắn là không đúng, tuy thế giới này khi phá quan thành công sẽ được ban thưởng Hồn Châu, nhưng căn bản không thể nào giúp linh hồn của một tên Thánh Giả cảnh, tăng lên đến Đại Thánh cảnh!”

“Chẳng lẽ Thiên Hồn Điện này còn có bí mật nào mà chúng ta chưa phát hiện...”

Tất cả thiên kiêu nhìn hồn thể năm trăm trọng của Sở Hùng, sắc mặt không khỏi biến đổi, phải biết rằng với kích thước hồn thể hiện tại của Sở Hùng, cơ bản đã có thể nghiền ép tất cả thiên kiêu trừ năm người La Mẫn!

Lúc này Sở Hùng nhìn cung điện nguy nga đồ sộ ở trung tâm, nhìn Độc Nhãn Hắc Long nằm phục, cùng với trăm tên thiên kiêu đứng xung quanh, trong mắt lóe lên một tia sáng!

Xem ra cửa ải này không dễ gì vượt qua!

Nhưng đối với bản thân mà nói cũng chưa hẳn là không thể!

Sở Hùng đưa mắt nhìn về phía Liên Sinh, sâu trong đáy mắt lóe lên một tia khó tin, đối phương vậy mà cũng có thể tăng hồn thể lên đến ba trăm trọng!

Tuy rằng so với hắn còn kém, nhưng hắn là do có cơ duyên mới được như vậy!

Chẳng lẽ tên Liên Sinh này cũng học được cách gian lận tựa như Chu Khung!

Trong mắt Sở Hùng lóe lên một tia lạnh lẽo, bất kể Liên Sinh có gian lận hay không, ăn hắn, hồn thể của mình có thể tăng trưởng lần nữa!

Sau đó thừa lúc các thiên kiêu khác không đề ý, ăn thêm vài tên, e rằng mình có thể đánh bại được con Hắc Long kia!

Giành lấy đệ nhất phá quan!

Sở Hùng không do dự nữa, nắm tay thành quyền, trực tiếp đánh về phía Liên Sinh!

Hắn quát lớn:

“Chu Khung tiểu nhi kia đã không có ở đây, vậy để trẫm giết ngươi trước, coi như thu chút lợi tức!”

Rầm!!!

Uy lực khủng khiếp của hồn thể năm trăm trọng khiến không gian bắt đầu rung chuyển!

Lúc này Liên Sinh nhìn năm đấm của Sở Hùng đánh tới, trong mắt lóe lên một tia hồng quang!

Trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, trong thiên địa phảng phất như có vô tận âm khí tràn vào trường kiếm, trường kiếm xé rách không gian, trực tiếp chém về phía năm đấm của Sở Hùng!

“Trảm!”

Rầm!!

Tiếng nổ lớn vang lên, toàn bộ hồn thể các thiên kiêu chấn động!

Tất cả thiên kiêu đều đưa mắt nhìn về phía hai người, chỉ thấy Sở Hùng đứng thẳng tại chỗ, nắm đấm trong tay đã bị trường kiếm chém ra một vết thương lớn!

Hồn thể đang không ngừng tự phục hồi, đồng thời trong mắt tràn đầy vẻ khó tin!

Một bên khác, Liên Sinh lui về sau hơn trăm mét, tay cầm trường kiếm đứng thẳng, toàn bộ hồn thể kịch liệt run rẩy, rõ ràng có phần hư ảo!

Nhưng lúc này tất cả thiên kiêu đều đưa mắt nhìn về phía trường kiếm trong tay Liên Sinh, phải biết nơi đây chính là thể giới hồn phách, bọn họ cũng đều là hồn thể!

Vũ khí căn bản không thể mang vào, ở đây chỉ có thể sử dụng Hồn khí!

Loại Hồn khí trong truyền thuyết có thể gây ra tổn thương trí mạng cho linh hồn!

Thậm chí có Hồn khí có thể thôn phệ linh hồn chi lực để bổ sung cho chủ nhân, nhìn bộ dạng của Liên Sinh, trường kiếm trong tay hẳn rất có thể chính là loại này!

Loại hồn khí như thế này, toàn bộ Đông Vực không có bao nhiêu, cho dù Thiên Hồn Điện thần bí này, e rằng không có nhiều!

Ít nhất, bọn họ đều chưa từng tìm thấy!

“A, ta nhận ra thanh kiếm kia!” Một thiên kiêu Hồ tộc đột nhiên hét lớn!

Sau đó hắn nói, thì ra lúc trước khi xông quan hắn đã từng nhìn thấy thanh trường kiếm này, nhưng chưa kịp thu lấy thì nó đã tự mình bay đi!

Thiên kiêu Hồ tộc nói xong!

Tất cả thiên kiều đều hiểu rõ, thanh trường kiếm này quả nhiên là bảo vật trong Thiên Hồn Điện, Liên Sinh này thật may mắn!

Sở Hùng nghe thấy mọi người bàn tán, trong mắt lộ ra tia phần nộ, tại sao vận khí của Ma Giáo đều tốt như vậy!

Vậy thì ta sẽ giết người, để cho lão ma đầu kia ném thử kết quả mất đi ái tướng!

“Giết!”

Sở Hùng quát lớn, trong tay xuất hiện một khối ngọc tỷ, đánh về phía Liên Sinh!

Uy lực kinh khủng so với lần trước còn mạnh hơn nhiều!

Liên Sinh cảm nhận được nguy hiểm đang đến gần, trong tay xuất hiện một miếng ngọc phù, định bóp nát để rời khỏi Thiên Hồn Điện!

Hắn tu luyện Ma đạo, đâu cần phải liều mạng khi đánh không lại!

Chỉ có đám nhân sĩ Chính đạo mới cố chấp giữ thể diện như vậy!

Ngay khi Liên Sinh định rời đi, phía chân trời truyền đến một tiếng hét lớn!

“Kẻ nào dám làm tổn thương Đại tổng quản Ma Giáo của ta!”

Sau một tiếng quát lớn!

Lại có hai tiếng quát lớn khác vang lên!

“Kẻ nào dám làm tổn thương Đại tổng quản Ma Giáo của ta!”

“Kẻ nào dám làm tổn thương Đại tổng quản Ma Giáo của ta!”

Chỉ thấy từ phía chân trời lập tức xông đến ba đạo thân
hình, một lão già bạch y tay cầm trường kiếm, một thư sinh tay
cầm chiết phiến, một thiếu nữ tử y tay cầm một bó băng hoa!

Chương 394 - Hùng Kế Bảo đột nhiên ra tay

Ba đạo thân hình trong nháy mắt đã đến bên cạnh Liên Sinh, đồng thời phát động công kích đánh về phía Sở Hùng!

Chỉ thấy chiết phiên khê phe phẩy, vô số âm phong nổi lên, tạo thành muôn ngàn phong đao, băng hoa xoay chuyển, vô số hồn châm bắn ra bốn phía, hai thanh trường kiếm mang theo kiếm quang vô biên, chém về phía Sở Hùng!

Rầm!

Ầm ầm!!!

Tiếng nổ lớn kinh thiên động địa vang lên, uy lực khủng khiếp khiến không gian hồn phách bắt đầu xuất hiện từng vết nứt nhỏ!

Chấn động lớn khiến cho đại điện ở phía xa cũng rung chuyển!

Độc Nhãn Hắc Long bên trong gầm lên một tiếng, nhìn ra bên ngoài, rồi lại nằm xuống ngủ tiếp, nó bị quy tắc trong Thiên Hồn Điện hạn chế, không thể rời khỏi đại điện, nếu không đã sớm đi ra ngoài nuốt chửng hết đám thiên kiều các người rồi!

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Bốn người Liên Sinh bị lực va chạm khủng khiếp đánh bay ra ngoài mấy trăm trượng, ngã nhào trên mặt đất!

Nhanh chóng đứng dậy, người tới không ai khác chính là Bạch Hạo Thiên, Trần Thu, Băng Ly!

Lúc này hồn thể của ba người bọn họ cũng đã tăng lên gần ba trăm trọng!

Sở Hùng ở đối diện cũng bị đánh lùi lại hai bước, nhìn ba người Bạch Hạo Thiên xuất hiện, há hốc mồm kinh ngạc!

Trong đầu hẳn toàn là những lời chửi rủa, ba người này hẳn cũng quen biết, đều là thuộc hạ của lão ma đầu họ Chu kia, nhưng tại sao bọn chúng cũng có thể tăng trưởng hồn thể nhiều như vậy chứ, chẳng lẽ bây giờ bọn chúng cùng nhau mở hack hay sao!

Còn có thứ mà ba người bọn chúng đang cầm trong tay rõ ràng là hồn khí!

Tại sao chứ, bây giờ hồn khí lại trở nên rẻ mạt như vậy sao!

Sở Hùng nào biết, bốn người Liên Sinh hiện giờ đều có thể coi là thiên mệnh chi tử, khí vận vô địch, tất cả đều có được kỳ ngộ trong Thiên Hồn Điện này!

Chỉ là dựa theo thiên mệnh mà nói, Thiên Hồn Điện này vốn là cơ duyên của Sở Hùng hẳn, nếu không Cửu Vĩ Thôn Thiên Hồ kia có khả năng đã bị đám người Liên Sinh cướp mất rồi!

Khụ!!!

Lúc này, hơn trăm tên thiên kiêu ở phía xa quả thực đều ngây người!

“Ta không nhìn lầm đấy chứ, trong tay ba người kia cũng là hồn khí, bọn chúng là ai...”

“Hình như đều là thuộc hạ của lão ma đầu họ Chu, nhưng trước kia bọn chúng đều chỉ là Thánh Giả nhất trọng nhị trọng, tại sao hồn thể lại trở nên lớn như vậy, chẳng lẽ hồn khí của bọn chúng đều có thuộc tính thôn phệ sao!”

“Ta chỉ muốn biết, tại sao bọn chúng lại có vận may tốt như vậy!”

Vốn dĩ đám thiên kiêu chỉ giữ thái độ đứng xem Sở Hùng ra tay, nhưng lúc này nhìn thấy hồn khí trong tay bốn người Liên Sinh, trong mắt bọn chúng đều lộ ra vẻ tham lam!

Đây chính là hồn khí có thuộc tính thôn phệ!

Há có thể là thứ mà mấy tên tiểu bối cảnh giới Thánh Giả như bọn chúng có thể sở hữu!

Đừng nói bốn người Liên Sinh chỉ là thuộc hạ của lão ma đầu họ Chu!

Cho dù lão ma đầu họ Chu có ở đây, bọn chúng cũng phải cướp lấy một phen!

Dù sao lão ma đầu họ Chu cũng chỉ là uy áp một thời, chứ đâu phải uy áp cả thiên hạ!

Rầm!

Phần lớn thiên kiêu lập tức tản ra!

Hình thành một vòng vây khổng lồ, bao vây bốn người Liên Sinh!

Những tên thiên kiêu này vốn dĩ đã không còn hy vọng gì với việc xông quan, dù sao Hắc Long tám trăm trượng kia, bọn chúng hoàn toàn không phải là đối thủ!

Bọn chúng chỉ muốn ở lại đây xem ai có thể giành được vị trí thứ nhất, không ngờ sự xuất hiện của bốn người Liên Sinh lại khiến bọn chúng trở nên phấn khích!

Hồn khí như vậy, bọn chúng nhất định phải đoạt lấy!

Trong tay mỗi tên thiên kiêu đều cầm một khối ngọc phù, đó là ngọc phù dùng để rời khỏi Thiên Hồn Điện, chỉ cần bốn

người Liên Sinh bóp nát ngọc phù rời đi, bọn chúng cũng sẽ lập tức bóp nát ngọc phù của mình!

Bên trong không cướp đoạt được, vậy thì ra ngoài Đan thành cướp đoạt!

“Liên... gì đó Sinh, nể mặt Chu ma đầu, bốn người các ngươi nếu tự nguyện giao Hồn Khí ra, có thể bình an rời đi, bằng không, dầu có trốn thoát cũng đừng hòng sống!” Một cự lang cao hơn bốn trăm trượng gầm lên.

Ánh mắt bốn người Liên Sinh trở nên lạnh băng, đầu óc nhanh chóng xoay chuyển!

Lúc này, trong mắt Sở Hùng ở bên cạnh lóe lên tia phẫn nộ, mấy con mối này đều là của hắn, giờ lại biến thành của tất cả mọi người!

Nhưng giờ hắn không còn cách nào khác, cho dù hồn thể năm trăm trượng của hắn hiện tại không đủ đối phó đám người này!

Chỉ có thể xem thử có thể kiếm chác được gì không, tranh thủ đánh úp, thôn phệ vài hồn thể thiên kiêu, tăng cường thực lực cho bản thân!

Sở Hùng âm trầm nhìn đông đảo thiên kiêu, thân thể chậm rãi lùi về sau, nhanh chóng tiếp cận một tên thiên kiêu dị tộc!

Lúc này, bên ngoài đại điện có một bộ phận thiên kiêu không tham gia vây công, có kẻ cho rằng bản thân không cướp được, hoặc là có ý đồ khác!

Chương 395 - Chu Khung

kinh khủng 1

Trong đó, hai sinh linh đứng trước nhất, một là con gấu trắng cao gần sáu trăm trượng, một là mỹ nữ Nhân tộc cao hơn năm trăm trượng!

Chính là Hùng Kế Bảo và La Mẫn, hai người nhìn bốn người Liên Sinh bị bao vây, sắc mặt có phần khác thường!

“Hùng đại ca, sao không đi đoạt Hồn Khí, chẳng lẽ gia đại nghiệp đại không cần nữa sao?” La Mẫn nhìn Hùng Kế Bảo, ánh mắt nghi hoặc hỏi.

Phải biết, nàng cũng muốn đi cướp đoạt, nhưng nàng có phần kiêng kị đắc tội với Chu Khung, nàng rất coi trọng Chu Khung, cũng muốn kết giao, nên mới không ra tay!

“Ra tay, phải ra tay, đám người không biết sống chết này, lại dám khi dễ người của Ma Giáo!” Hùng Kế Bảo liếc nhìn La Mẫn, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện bên cạnh đám người Liên Sinh!

Lúc này, đông đảo thiên kiêu đã xông về phía đám người Liên Sinh!

Hùng Kế Bảo trực tiếp tóm lấy một tên thiên kiêu đầu hổ, vung mạnh lên, quát lớn:

“Vô địch Phong Hỏa Luân!”

Tên thiên kiêu Hổ tộc cao hơn bốn trăm trượng kia, trực tiếp bị Hùng Kế Bảo xem như roi, điên cuồng vung vẩy, không

ngừng đánh về phía đám thiên kiêu đang công kích bốn người Liên Sinh!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm kinh khủng không ngừng nổ vang!

Vô số thiên kiêu bị đánh bay!

Rầm!!!

Thiên kiêu Hồ tộc trong tay Hùng Kế Bảo trực tiếp bị đánh nát thân thể, chỉ còn lại một cái đầu lâu hồn thể nằm gọn trong tay hắn!

Sau đó nhanh chóng tiêu vong!

Tất cả thiên kiêu đều đưa hơn phân nửa linh hồn lực vào Thiên Hồn Điện, một khi thân thể bên trong chết đi, thân thể bên ngoài có còn sống cũng chẳng khác gì đã chết!

Lúc này đông đảo thiên kiêu lại xông lên, nhìn bốn người Liên Sinh được Hùng Kế Bảo bảo vệ, sắc mặt bắt đầu thay đổi!

Một Kim Sí Đại Bàng hồn thể cao hơn năm trăm trượng vỗ cánh, lạnh giọng nói:

“Hùng Kế Bảo, ngươi bảo vệ bọn chúng làm gì, chẳng lẽ muốn độc chiếm bốn món Hồn Khí?”

“Tiểu Gia Tước, không biết nói thì im miệng, ngươi mà dám tới đây, ta xé xác ngươi!” Hùng Kế Bảo nhìn Đại Bàng Điều, khiêu khích.

Nói xong, Hùng Kế Bảo nhìn về phía các thiên kiêu khác xung quanh, lớn tiếng nói:

“Bốn người này, Hùng Kế Bảo ta bảo vệ, kẻ nào dám động đến bọn họ, chính là tử địch của ta!”

Vù...!

Lời này vừa thốt ra, trong nháy mắt có một bộ phận thiên kiêu do dự, dù sao uy hiếp của Hùng Kế Bảo không phải tầm thường, nếu thực sự động thủ, e rằng tất cả thiên kiêu ở đây đều không phải đối thủ của hắn!

Nhưng cứ thế từ bỏ, bọn họ cũng có phần không cam lòng!

Bốn người Liên Sinh nhìn Hùng Kế Bảo đang che chắn cho mình, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc!

Một lát sau, Liên Sinh dường như đoán được điều gì đó, dù sao Hùng Kế Bảo đã từng nói muốn gia nhập Ma Giáo trong bữa tiệc!

Liên Sinh nhìn Hùng Kế Bảo thật sâu!

Kim Sí Đại Bằng bị lời nói của Hùng Kế Bảo chọc giận, gầm lên một tiếng:

“Hùng Kế Bảo, ngươi chán sống rồi! Mọi người cùng xông lên, với tốc độ của hắn, chẳng lẽ thật sự có thể bảo vệ bốn người kia sao!”

Nói xong liền lao thẳng về phía Hùng Kế Bảo!

Trong mắt các thiên kiêu khác cũng hiện lên tia do dự, nhưng rồi cũng đều lao về phía Hùng Kế Bảo, dù sao sức hấp dẫn của Hùng Bảo quá lớn!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, Hùng Kế Bảo lấy một địch trăm, chiến đấu như điên dại!

Đáng tiếc, cho dù chiến lực của hắn có mạnh mẽ, không thể địch lại được sự vây công của trăm tên thiên kiêu. Chỉ trong chốc lát, hồn thể của hắn đã chịu thương thế cực lớn!

Thế nhưng Hùng Kế Bảo không những không lùi bước, ngược lại càng thêm điên cuồng, hai mắt đỏ ngầu!

Xé rách!

Một tên thiên kiêu dị tộc, trực tiếp bị Hùng Kế Bảo xé làm đôi!

Rầm!

Một cước đá ra, một tên thiên kiêu Xà tộc bị đá bay, hồn thể nứt toác!

Tên thiên kiêu Xà tộc loạng choạng đứng lên, nhìn hồn thể nứt vỡ của mình, trong mắt tràn đầy vẻ bi thương, e là phải mất đến vạn năm mới có thể khôi phục!

Hắn nhìn Hùng Kế Bảo vẫn đang chém giết điên cuồng, ngay cả hồn thể cũng trở nên ảm đạm, không nhìn được mà buông lời nguyên rủa:

“Thật là đầu óc có vấn đề, không thân không thích, cần gì phải liều mạng vì Ma Giáo như vậy? Đúng là đầu gấu...”

Mắng vài câu, hắn vội vàng lấy ngọc phù ra, định bỏ đi. Với trạng thái hiện tại, nếu còn ở lại, e rằng chết như thế nào không biết!

Bịch!

Tên thiên kiêu Xà tộc chỉ cảm thấy như có ai đó vỗ vào người mình. Hắn vừa quay đầu lại, một con Cửu Vĩ Hồ Ly không lồ đã há to miệng, nuốt chửng hắn!

Rắc! Rắc!

Ưc!

Nuốt gọn!

Cùng lúc đó, hồn thể Sở Hùng bên cạnh Cửu Vĩ Hồ Ly lại bắt đầu phình to. Đây đã là tên thiên kiêu thứ ba hắn đánh lén rồi nuốt chửng!

OÀNH!!!

Sáu trăm mười trượng!

Sáu trăm hai mươi trượng!

Sáu trăm năm mươi trượng!

Sở Hùng không lờ ngựa mặt lên trời găm lên một tiếng!

Rống!

Âm thanh kinh thiên động địa, khiến cho tất cả các thiên
kiêu đều phải dừng tay, kinh hãi nhìn về phía Sở Hùng!

Chương 396 - Chu Khung

kinh khủng 2

Chuyện này... sao có thể? Không phải vừa rồi hấn mới chỉ có năm trăm trượng sao?

Đám thiên kiều ngừng tấn công, khiến cho Hùng Kế Bảo đang đứng bên cạnh đám người Liên Sinh được thở phào nhẹ nhõm. Lúc này, hồn

Có thể thấy được vừa rồi hấn lấy một địch trăm là quá tải cỡ nào!

Liên Sinh nhìn Hùng Kế Bảo, nghi ngờ hỏi:

“Vì sao?”

Hùng Kế Bảo gãi gãi đầu, nhếch miệng cười nói:

“Cái kia, ta muốn gia nhập Ma Giáo, chẳng phải muốn lập chút công trạng hay sao!”

Ánh mắt đám người Ma Giáo nhìn Hùng Kế Bảo lộ ra vẻ khác thường!

Con gấu trắng này rất có tiền đồ!

Lúc này, Sở Hùng nắm chặt nắm đấm, cảm nhận hồn lực khủng khiếp trong cơ thể, ánh mắt lộ ra một tia bá đạo!

Nhìn đám người Liên Sinh, Sở Hùng phát tay với các thiên kiều khác, lạnh giọng quát:

“Bọn họ là người của trăm, đều tránh ra!”

Sở Hùng nói xong, trong lòng thầm sướng khoái, quả nhiên ra oai có khác, trách không được Chu ma đầu kia hể động là

vênh váo!

Xem ra sau này mình cũng phải thường xuyên thử mới được!

Sở Hùng sai bước đi về phía đám người Liên Sinh!

Tất cả thiên kiều đều tản ra, Sở Hùng có hồn thể gần bảy trăm trượng, bọn họ nào dám đánh!

Sắc mặt đám người Liên Sinh lại càng thêm u ám, lúc này quả là tuyệt cảnh!

Sở Hùng bọn họ căn bản không đánh lại, mà nếu bóp nát ngọc phù ra khỏi Thiên Hồn Điện, e rằng những thiên kiều khác sẽ chờ bọn họ ở bên ngoài!

Hùng Kế Bảo cũng nhìn ra cục diện hiện tại, lại tiến lên một bước, muốn nghênh chiến Sở Hùng!

Hắn không thể trơ mắt nhìn đám người Liên Sinh chết ở đây, hắn còn muốn gia nhập Ma Giáo, hắn nhất định phải gia nhập Ma Giáo, đây chính là kỳ vọng của lão tổ Bạch Hùng nhất tộc bọn họ!

Sở Hùng liếc mắt nhìn Hùng Kế Bảo, trong mắt lóe lên một tia khinh miệt, một con gấu trắng hồn thể sắp tan vỡ, còn muốn bảo vệ người khác!

Tìm chết!

Ngay khi Sở Hùng vừa muốn ra tay, Hùng Kế Bảo định liều mạng!

Ầm!

Mặt đất đột nhiên truyền đến một tiếng chấn động!

Ầm! Ầm! Ầm!

Như có một con cự thú viễn cổ đang giẫm đạp đại địa!

Tiếng chấn động càng lúc càng lớn, mặt đất bắt đầu rung chuyển không ngừng, tất cả sinh linh đều run rẩy nhìn về phía xa!

“Kia... kia là quái vật gì vậy!” Một thiên kiều dị tộc kinh hãi hét lớn, miệng há hốc, có thể thấy được hấn đang chấn động đến mức nào!

Chỉ thấy từ xa, một Ma Thần cao gần chín trăm trượng đang bước tới, trên đầu có hai sừng, hai mắt đỏ rực, toàn thân bao phủ bởi áo giáp màu đỏ như máu, trên áo giáp còn có những phù văn kỳ dị!

Mỗi bước Ma Thần đi, mặt đất lại rung chuyển ba phần!

“Là Chu ma đầu, ta từng thấy hình thái này của hấn, nhưng sao lại lớn đến vậy...” Một vị Thánh tử kinh hô, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin và sợ hãi!

Chín trăm trượng, chẳng phải đã đạt tới Đại Thánh bát cửu trọng rồi sao!

Chu ma đầu này sao lại biến thái như vậy, chẳng phải hấn nhiều nhất cũng chỉ có tu vi Đại Thánh nhất trọng nhị trọng hay sao!

Xong rồi, vừa rồi mình lại ra tay với thủ hạ của Chu ma đầu!

Với tính cách của Chu ma đầu, chẳng phải mình...

Ông...!

Chỉ thấy La Mẫn đứng thẳng ở phía xa, nhìn Ma Thần do Chu Khung biến hóa mà trong mắt lóe lên một tia khác biệt, sau đó trực tiếp bóp nát ngọc phù trong tay, hồn thể liền biến mất trong Thiên Hồn Điện!

Những thiên kiều khác cũng đều phản ứng lại, nhao nhao lấy ngọc phù ra, định bóp nát!

Đặc biệt là Sở Hùng, lúc này hấn kinh hãi nhìn Ma Thần đang tiến đến, sắc mặt không ngừng biến hóa: Khó xử, không tin, nghi ngờ, phần nộ!

Hấn đường đường là Sở Hùng, thật vất vả mới có dịp thể hiện bản thân!

Chu ma đầu này lại muốn phá hỏng chuyện tốt của hấn!

Thật sự là khinh người quá đáng!

Sở Hùng phần nộ gầm lên một tiếng, lập tức lấy ngọc phù ra, định bóp nát!

Đối đầu với Chu ma đầu lúc này, hấn còn chưa ngu xuẩn đến mức đó!

Ông... Ông...!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tất cả ngọc phù đều vỡ vụn, nhưng vẫn không có một bóng dáng thiên kiều nào biến mất, tất cả đều kinh ngạc nhìn bốn phía!

Chuyện gì đang xảy ra thế này?

Dường như tất cả thiên kiều đều cảm nhận được điều gì đó, đồng loạt ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện vô số vòng đen, bao phủ cả một vùng trời đất rộng lớn!

Ngay sau đó, từng luồng ý cảnh phong tỏa được giải phóng từ vòng đen, ngăn cản bọn họ rời đi!

“Hắc hoàn này là thứ gì, sao lại có thể ngăn cản chúng ta rời đi!”

“Xong rồi, không đi được nữa, Chu ma đầu kia chắc chắn sẽ không bỏ qua cho chúng ta!”

“Đừng sợ, chúng ta phải đoàn kết lại!” Kim Sí Đại Bàng nhìn Ma Thần, gào thét.

Rầm!

Ma Thần khổng lồ đứng sừng sững trước mặt chúng thiên kiêu, ma diễm cuộn cuộn tỏa ra, bao trùm cả vùng đất bằng huyết khí và khí tức nguy hiểm!

Lúc này, hồn thể của Chu Khung đã có thể so sánh với cường giả Đại Thánh bát trọng cửu trọng. Hắn nhìn đông đảo thiên kiêu phía trước, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo!

Chương 397 - Thôn Phệ trên trăm hồn thể thiên kiều 1

Sau đó, ánh mắt hắn dừng lại trên người Sở Hùng đang lén lút trốn ở phía sau, trong mắt lóe lên tia sáng sắc bén!

Tên Sở Hùng này quả nhiên không hổ danh là kẻ có tới sáu ngàn điểm Thiên Vận, vậy mà lại có thể nhân cơ hội này để nâng cao hồn thể của mình lên tới Đại Thánh lục trọng!

Nếu ta đoán không lầm, Thiên Hồn Điện này rất có thể chính là một trong những cơ duyên giúp Sở Hùng quật khởi!

Đáng tiếc, hắn lại gặp phải ta, một tên trùm phản diện!

Muốn quật khởi sao? Nằm mơ!

Hắn chỉ có thể ngoan ngoãn chết cho ta!

Liên Sinh cùng đám người trông thấy Chu Khung xuất hiện, trên mặt đều lộ vẻ vui mừng!

Tất cả vội vàng bay đến bên cạnh Chu Khung, ngay cả Hùng Kế Bảo cũng theo đám người Ma Giáo bay sang.

Liên Sinh cùng đám người đồng loạt cúi người hô:

“Thuộc hạ bái kiến Giáo chủ!”

Chu Khung gật đầu, đưa mắt nhìn về phía đám thiên kiều, trong mắt toát lên một tia lạnh lẽo, miệng cười tà nói:

“Đã không đi, vậy thì đều ở lại đi, bốn tọa ban ân cho các ngươi, trở thành dưỡng liệu cho bốn tọa! Khả khả khả khả...”

Hắn chỉ vươn tay, Thần Ma Hoàn lập tức hóa thành vạn đạo!

Vô số Thần Ma Hoàn trực tiếp hóa thành từng đạo công kích khủng khiếp đánh về phía trăm tên thiên kiêu!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng vang kinh khủng không ngừng nổ vang trong Thiên Hồn Điện, vô số thiên kiêu bị đánh trúng, hồn thể lập tức xuất hiện vết nứt!

Từng tia hồn lực tứ tán, lạng lã biến mất xuống lòng đất mà không ai hay biết!

Ong...!

Chỉ thấy một Thần Ma Hoàn vây khốn một tên thiên kiêu Ngưu tộc, sau đó bay thẳng về phía Chu Khung!

Rống!

Ma Thần do Chu Khung hóa thành gầm lên giận dữ, trước mặt hình thành một vòng xoáy màu đen khổng lồ, trực tiếp nuốt chửng tên thiên kiêu Ngưu tộc!

Rầm! Rầm! Rầm!

Thân thể Ma Thần lại cao thêm mười trượng!

Chính thức đạt tới độ cao chín trăm trượng!

Nhìn Ma Thần đột nhiên ăn tên thiên kiêu Ngưu tộc, thân hình lại càng thêm cao lớn, đám thiên kiêu đều bưng tỉnh!

Vô sỉ!

Tên ma đầu Chu Khung này lại có thể thôn phệ hồn thể tu luyện!

Chuyện này sao có thể!

Chẳng phải hắn muốn ăn hết bọn họ sao!

Rầm!

Chỉ trong nháy mắt, đầu óc đám thiên kiều như muốn nổ tung, một mặt liều mạng chống cự lại công kích của Thần Ma Hoàn, một mặt điên cuồng tìm cách chạy trốn!

Đáng tiếc bốn phía đều bị phong ấn chi lực của Thần Ma Hoàn giam cầm!

Bọn chúng căn bản không thể chạy thoát!

“Chu ma đầu, ngươi dám làm vậy sao? Nếu ngươi dám ăn ta, Kim Sí Đại Bằng nhất tộc sẽ không tha cho ngươi!” Kim Sí Đại Bằng vừa chèo chống công kích khủng khiếp, vừa gào lên giận dữ!

Rầm!

Kim Sí Đại Bằng bị Thần Ma Hoàn đánh bay trăm trượng, hồn thể bắt đầu trở nên ảm đạm!

Hiện tại hắn đã có một tia tuyệt vọng, nhìn hồn thể Ma Thần chín trăm trượng của Chu ma đầu, Kim Sí Đại Bằng càng điên cuồng hơn, uống cho hắn ba vạn năm trước cũng là kẻ tung hoành một thời!

Không ngờ hôm nay lại bị một tiểu bối ức hiếp thành ra thế này!

Đáng tiếc trong Thiên Hồn Điện này, võ kỹ thân thể căn bản không thể thi triển!

Chỉ có thể không ngừng bị Thần Ma Hoàn đánh bay trong tiếng gào thét!

Rầm!

Kim Sí Đại Bằng lại bị Thần Ma Hoàn đánh bay ra mây trăm mét, lần này trực tiếp bay đến trước mặt Chu Khung!

Hừ!

Chu Khung hừ lạnh một tiếng, đưa tay tóm lấy hai cánh Kim Sí Đại Bằng!

“Làm gì, đừng... Chu ma đầu, tha cho ta, ta nguyện kết bái với ngươi, nhận ngươi làm đại ca... A... Chu ma đầu, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi... A...”

Tê Lạp!

Một tiếng xé rách kinh khủng vang lên!

Kim Sí Đại Bằng Điều trực tiếp bị Ma Thần xé làm đôi, nhưng bởi vì là trạng thái hồn thể, nên không hề có máu tươi chảy ra!

Ma Thần trực tiếp ném Kim Sí Đại Bằng đã bị xé làm đôi vào trong vòng xoáy thôn phệ!

Sau đó thân thể lại bắt đầu phình to!

“Khà khà khà khà khà... khà khà khà...” Tiếng cười tà ác của Ma Thần truyền khắp phạm vi trăm dặm!

Tiếng cười kinh khủng khiến Độc Nhãn Hắc Long đang nằm bên trong đại điện cũng phải run rẩy, nhìn Chu Khung với vẻ sợ hãi!

Đám người Ma Giáo đứng sau Chu Khung đều lộ vẻ hưng phấn, đây mới đúng là Giáo chủ của bọn hắn, thật là bá đạo!

Mà Hùng Kế Bảo ở bên cạnh, nhìn Chu Khung đại phát thần uy xé rách Kim Sí Đại Bằng, trong mắt tràn đầy ngưỡng mộ và kiên định!

Ma Giáo này, hắn nhất định phải gia nhập, cho dù không phải vì lời hứa, chỉ bằng bá đạo này của Chu Khung, cũng đủ khiến hắn đi theo!

Lúc này, những thiên kiêu khác còn đang chống cự nhìn Kim Sí Đại Bằng bị Chu ma đầu xé sống, trong mắt đều lộ ra

về tuyệt vọng!

Bọn họ cơ bản đều không bằng Kim Sí Đại Bằng!

Hiện tại ngay cả Kim Sí Đại Bằng cũng đã bỏ mạng, vậy bọn hắn...

“Không, Chu ma đầu, người không thể giết chúng ta, vừa rồi chúng ta không hề ra tay với thủ hạ của người, người không có lý do gì giết chúng ta, không có đạo lý gì mà làm như vậy!” Một nhóm nhỏ thiên kiều tú tập lại hét lớn.

Chương 398 - Thôn Phệ trên trăm hồn thể thiên kiều 2

Lý do, đạo lý sao?

“Bồn tọa muốn giết các ngươi, vậy thì giết, cần gì lý do!” Chu Khung lạnh lùng nhìn đám thiên kiều đang nói.

Thả bọn chúng đi ư? Sao có thể, Chu Khung còn muốn mượn hồn thể của bọn chúng để đúc thành hồn thể mạnh nhất!

“Chu lão tổ, ta vừa rồi chỉ ra tay một chút, ta bằng lòng quý xuống đất tạ tội, a...”

“Chu đại ca, huynh còn nhớ ta không, ngày đó trên yến tiệc ta ngồi cạnh huynh, thiếu chủ Cửu Nguyệt tộc đây, ta rất trong sạch... Vẫn còn sống...” Một nữ thiên kiều dị tộc không ngừng dụi dằm cầu xin Chu Khung tha mạng, còn thề cái lưỡi dài của mình ra!

Ông...!

Lời này vừa ra, tất cả thiên kiều đều nhìn về phía nàng, phải biết đối phương chính là tuyệt thể thiên kiều hai vạn năm trước, tồn tại trấn áp một châu, tu vi Đại Thánh tứ trọng, cho dù trong hàng trăm thiên kiều này cũng là một trong những kẻ đứng đầu!

Năm đó biết bao Thánh Tử Thánh địa, khổ chờ mấy trăm năm cũng chẳng được gặp mặt!

Thế mà nàng ta vừa nói gì cơ chứ, nói mình... sống tốt!

Cái này, thề có trời đất, xác định là từ trong miệng nàng ta, băng thanh ngọc khiết mà thốt ra sao?!

Thật đúng là sống lâu năm, chuyện quái gì cũng được thấy!

Ánh mắt không ít thiên kiêu bắt đầu lóe sáng, nhất là các nữ thiên kiêu, trong mắt không ngừng phóng ra tia nhìn kỳ lạ. Nếu đối phương thành công!

Vậy thì các nàng cũng làm theo, so về khoản sống tốt, các nàng nào có kém cạnh gì!

Rầm!

Chu Khung phát tay, một trăm Thần Ma Hoàn lập tức đánh thẳng về phía nữ thiên kiêu sống tốt kia!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời, hồn thể nữ thiên kiêu lập tức bị đánh tan, đồng thời xung quanh xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, nuốt trọn mọi mảnh vỡ hồn thể!

“Toang rồi... Toang thật rồi, tên Chu ma đầu này không chỉ bất chấp lý lẽ, mà còn chẳng màng nữ sắc, a... Sao trên đời lại có kẻ như vậy chứ...”

Nhìn nữ thiên kiêu Cửu Nguyệt nhất tộc bị Chu ma đầu nuốt sống, tất cả thiên kiêu đều gào lên, trong lòng tràn ngập tuyệt vọng!

“Liều mạng thôi, chết cũng phải kéo người theo cùng!”

“Phải đấy, liều mạng, người không cho người khác sống tốt, thì hồn thể của người cũng đừng hòng yên ổn!”

Vô số thiên kiêu gầm lên, lao thẳng về phía Chu Khung!

Rống!

Ma Thần khổng lồ gầm lên giận dữ, vươn tay tóm lấy một tên thiên kiêu đang lao tới, ném thẳng vào vòng xoáy!

Rồi hết kẻ này đến kẻ khác!

Thần Ma Hoàn không ngừng oanh kích!

Chưa đầy nửa nén nhang, hồn thể của hơn trăm tên thiên kiêu đã bị Chu Khung nuốt gọn, chỉ còn lại Sở Hùng sớm núp kỹ trong góc!

OÀNH!!!

Thân thể Ma Thần lại bắt đầu phình to!

Chín trăm mười trượng!

Chín trăm ba mươi trượng!

Cuối cùng, thân thể Ma Thần dừng lại ở kích thước chín trăm chín mươi trượng, sánh ngang hồn thể Đại Thánh cửu trọng!

Nhục thân Thánh Giả lục trọng, linh hồn Đại Thánh cửu trọng, cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi này lại xuất hiện trên người Chu Khung!

Liên Sinh cùng mọi người đồng loạt quỳ rạp, hô lớn:

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi đại tiến, uy chấn vũ trụ!”

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi đại tiến, uy chấn vũ trụ!”

Sau khi đám người Liên Sinh gào lên!

Ngay đến Hùng Kế Bảo đứng bên cũng hò reo phấn khích!

Chu Khung đưa mắt nhìn Hùng Kế Bảo, vừa rồi Liên Sinh đã truyền âm cho hắn, nói rõ tình huống, trong mắt lóe lên tia suy tư!

Tay to chụp một cái, một viên hồn châu khổng lồ xuất hiện, ném cho Hùng Kế Bảo!

“Ăn đi!”

“Đa tạ Giáo chủ!” Hùng Kế Bảo nhận lấy hồn châu, hưng phấn gào lên một tiếng, không phải vì hồn châu này quý giá,

mà vì điều này chứng tỏ Chu Khung đã công nhận hần!

Không để ý đến Hùng Kế Bảo đang cười ngây ngô!

Chu Khung đưa mắt nhìn về một góc phía sau!

Nam tử mặc hoàng bào đứng đó, vẻ mặt đầy lo lắng, trên đầu hần là Cửu Vĩ Hồ, đang điên cuồng cắn xé phong ấn của Thần Ma Hoàn!

“Nhanh lên, không ra được, trầm chết chắc, trầm chết người cũng toi mạng!”

Một người một hồ này chính là Sở Hùng và Khê Linh của hần!

Ngao! Ngao!

Nghe Sở Hùng thúc giục, Cửu Vĩ Hồ kêu lên hai tiếng, càng ra sức cắn xé phong ấn của Thần Ma Hoàn!

Ừng...!

Sở Hùng bỗng cảm thấy lạnh sống lưng!

Nhanh chóng quay đầu lại!

Đầu óc choáng váng, chỉ thấy Ma Thần do Chu Khung hóa thành đang nhìn mình bằng ánh mắt tà ác, tràn đầy chế giễu!

Mà hơn trăm thiên kiêu bị phong tỏa trong không gian ban đầu đều đã biến mất!

Sao có thể như thế!

Đó chính là hơn trăm tuyệt thế thiên kiêu, cho dù ở đây chỉ là hồn thể, không thi triển được kỹ năng, không thể chưa đến một nén hương đã bị ăn sạch!

Sắc mặt Sở Hùng trong nháy mắt trở nên âm trầm đáng sợ!

Hần biết với tính cách của Chu ma đầu sẽ tuyệt đối không tha cho mình, vô vô Cửu Vĩ Hồ đang gặm nhấm phong ấn,

trên mặt lộ vẻ kiên quyết!

Cửu Vĩ Hồ nghi hoặc quay đầu, cũng nhìn thấy Ma Thần đáng sợ đối diện đang nhìn mình, sợ hãi kêu lên một tiếng!

Chương 399 - Sở Hùng bi thảm

Xoạt!

Vút! Vút! Vút!

Trên trăm vòng Thần Ma dưới sự điều khiển của Chu Khung đồng loạt đánh về phía Sở Hùng!

Sở Hùng nhìn trăm vòng Thần Ma đánh tới, nhanh chóng lấy ngọc tỷ ra, hét lớn:

“Ngọc Hoàng Trấn Thiên! Phong!”

Chỉ thấy trên ngọc tỷ tỏa ra vô lượng hào quang, bao phủ tất cả trăm vòng Thần Ma đang tấn công.

Ừng...!

Trăm vòng Thần Ma Hoàn lập tức dừng lại giữa không trung!

Chu Khung nhìn Thần Ma Hoàn bị cố định, ánh mắt lóe lên tia thích thú, lại vung tay!

Chỉ trong nháy mắt, trăm vòng Thần Ma xuất hiện, đánh thẳng về phía Sở Hùng!

Ầm!!!

Uy lực kinh khủng khiến hư không rung chuyển, không gian liên tục vỡ vụn!

Lúc này sắc mặt Sở Hùng vô cùng khó coi, chèo chống trăm vòng Thần Ma Hoàn đã là cực hạn của hắn, nhưng! Không thể nào...

Sở Hùng nghiêng rặng, điên cuồng truyền Hồn Lực vào ngọc tử!

Rầm!!

Hàng trăm Thần Ma Hoàn đồng loạt va đập vào ngọc tử!

Tiếng nổ long trời lở đất, khiến ngọc tử rung lắc dữ dội, từng vết rạn nứt bắt đầu xuất hiện!

Rắc!

Hồn thể Sở Hùng cũng xuất hiện một đường nứt nhỏ!

Nhưng trong mắt Sở Hùng lóe lên tia điên cuồng!

Sở Hùng ta trời sinh yêu nghiệt, cả đời bất phàm, tay trắng gây dựng đế nghiệp, được vạn dân kính ngưỡng!

Dù chết, ta cũng phải chết cho vẻ vang!

Vù...!

Sở Hùng nghiêng rặng, vô số hồn lực tuôn vào ngọc tử, khe nứt trên hồn thể hần càng lúc càng lớn, càng lúc càng mờ nhạt!

Một nhịp thở!

Hai nhịp thở!...

Năm nhịp thở!

Rầm!

Ngọc tử nổ tung thành muôn mảnh!

Sở Hùng bị đánh bay xa vạn trượng, hồn thể như sắp tan vỡ, đó là nhờ Chu Khung đã nương tay!

Nếu không hồn thể hần e đã tan biến từ lâu!

Keng! Keng!

Cửu Vĩ Hồ trên đỉnh đầu Sở Hùng kêu lên lo lắng!

Vù...!

Chu Khung vươn tay, một luồng hấp lực khủng khiếp kéo Sở Hùng đang trọng thương lại gần!

Thân thể Chu Khung cao vạn trượng, bàn tay khổng lồ nắm lấy Sở Hùng!

Cửu Vĩ Thôn Thiên Hồ lập tức nổi giận, điên cuồng cắn xé bàn tay Chu Khung, đồng thời chín cái đuôi như lưỡi kiếm đâm thẳng về phía hắn!

Từng luồng hồn lực của Chu Khung bị Cửu Vĩ Hồ thôn phệ!

Ồ!

Chu Khung nhìn Cửu Vĩ Hồ Ly, trong mắt toát lên tia suy tư!

Con hồ ly này rõ ràng là Khế Linh của Sở Hùng, lại có bản lĩnh thôn phệ hồn lực bổ sung cho chủ nhân!

Hơn nữa còn là Khế Linh loại hình trưởng thành!

Sở Hùng quả nhiên là Thiên Vận chi tử, cơ duyên thể này cũng có thể gặp được!

Nhưng tất cả, sẽ là chất dinh dưỡng cho bản tọa!

Vù...!

Một Thần Ma Hoàn lập tức giam cầm Cửu Vĩ Thôn Thiên Hồ!

Bị ném thẳng vào vòng xoáy trong miệng Chu Khung!

Keng! Keng! Keng!

Tuy linh trí Cửu Vĩ Hồ Ly không cao, nhưng cũng phát hiện nguy hiểm, bắt đầu điên cuồng giãy giụa!

“Ngươi muốn làm gì, Chu ma đầu, mau thả nó ra! Ngươi có năng lực thì cứ nuốt ta này!”, Sở Hùng điên cuồng vãn vẹo

thân thể, gằm lên.

Tuy con hồ ly này vừa trở thành khế linh của hắc chủ chưa lâu, nhưng giữa bọn họ đã nảy sinh tình cảm, hắc chủ không thể trở mặt nhìn nó chết được!

Y nha nha!

Cửu Vĩ Hồ kêu lên một tiếng cuối cùng trong cuộc đời ngắn ngủi của mình, thân thể và ai oán, sau đó trực tiếp bị vòng xoáy nuốt chửng!

“Chu ma đầu, ngươi không phải người, a... Mau thả bản vương ra!”, Sở Hùng gằm lên, hai mắt đỏ ngầu.

Vừa rồi đầu hắc chủ bỗng nhiên nhói đau, trong nháy mắt đã mất đi liên hệ với khế linh, điều này chứng tỏ khế linh của hắc chủ đã chết!

Chu Khung không để ý đến Sở Hùng đang gần như phát điên, hắc chủ vừa mới thôn phệ Cửu Vĩ Thiên Thiên Hồ, trong cơ thể lập tức cuộn cuộn như sóng trào!

Từng luồng lực lượng thôn phệ tản ra khắp cơ thể!

Chu Khung lập tức toàn lực vận chuyển Thiên Thiên Ma Công, nhanh chóng dung hợp lực lượng thôn phệ vào trong Thiên Thiên Ma Công!

Nửa nén hương sau!

Àm!

Trong đầu Chu Khung như có tiếng sấm nổ vang, Thiên Thiên Ma Công trực tiếp đột phá đến tầng thứ năm, hơn nữa còn là trực tiếp đạt đến trạng thái đỉnh phong!

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia ý cười!

Quả nhiên mình đoán không sai, hồ ly mang thuộc tính thôn phệ này thật sự có hiệu quả với Thiên Thiên Ma Công!

Nhìn Sở Hùng vẫn đang điên cuồng gào thét, Chu Khung siết chặt bàn tay, lập tức từng luồng áp lực khủng khiếp giáng xuống người Sở Hùng, khiến hắn không thể phát ra tiếng nào nữa!

Hồn thể của Sở Hùng đang không ngừng suy yếu, chỉ sợ Chu Khung chỉ cần bóp nhẹ một cái, hồn thể của hắn sẽ lập tức hồn phi phách tán!

Nhưng Chu Khung lại không làm vậy, bởi vì nếu giết hồn thể của Sở Hùng, như vậy ý thức của hắn sẽ lần nữa trở về bản thể, mặc dù xác suất rất lớn là sẽ trực tiếp tử vong!

Nhưng!

Sở Hùng là thiên mệnh chi tử, đừng nói là xác suất rất lớn, chỉ sợ là trăm phần trăm, cũng có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Chu Khung một tay nắm lấy Sở Hùng, nói với mấy người Liên Sinh:

“Các ngươi ra ngoài trước đi!”

Chương 400 - Liên quan gì tới bốn tọa 1

“Tuân lệnh!”, mấy người Liên Sinh vội vàng khom người đáp.

Lúc này phong tỏa của Thần Ma Hoàn đã bị Chu Khung giải trừ, mấy người Liên Sinh lần lượt bóp nát ngọc phù trong tay, biến mất khỏi Ngoại Thiên Hồn Điện!

Hùng Kế Bảo không rời đi, mà cung kính khom người nói với Chu Khung:

“Giáo chủ, sau khi vượt qua cửa ải này, tốt nhất người đừng nên tiến vào căn nhà tranh rách nát kia, Thiên Tôn Đan tộc này e là không có ý tốt!”

Chu Khung nhìn sâu vào mắt Hùng Kế Bảo, gật đầu.

Thấy Chu Khung gật đầu, Hùng Kế Bảo lại cung kính hành lễ một cái, sau đó vẽ mặt hung phấn bóp nát ngọc phù trong tay, xem ra hắn đã hoàn toàn tự coi mình là người của Ma Giáo rồi!

Đám người Ma Giáo vừa rời đi!

Chu Khung không trực tiếp tiến vào đại điện tượng trưng cho cửa ải cuối cùng!

Mà đưa mắt quan sát bốn phía, phát tay một cái, một luồng hồn lực hùng hậu hiện ra, rồi dần dần chìm vào lòng đất!

Quả nhiên có điều mờ ám!

Đan tộc tổ chức đại hội xông quan lần này, còn dâng ra nhiều bảo vật quý giá như vậy, chắc chắn không phải xuất phát

từ lòng tốt!

Bên trong ắt hẳn có âm mưu nào đó!

E rằng hồn lực chỉ là một trong số đó!

Nhưng Chu Khung không có ý định rời đi, nhiệm vụ hệ thống giao cho hắn là đoạt được vị trí đầu bảng trong đại hội xông quan, chỉ khi đó mới có thể nhận được ban thưởng, nên hắn nhất định phải tiến vào căn nhà tranh kia!

Nếu không, hai tên Sở Hùng và Diệp Trần kia sẽ chẳng còn cách nào bị hắn tiêu diệt!

Nhưng nhờ lòng dè dặt phải chuyển mà một đại ma đầu như hắn nên làm, mục tiêu của hắn là trở thành kẻ mạnh nhất chư thiên vạn giới, nên bất cứ kẻ nào cản trở con đường tu luyện của hắn đều là địch nhân!

Đều phải chết!

“Hệ thống, trong Thiên Hồn Điện này, Đạo Tặc Thiên Tôn Nhất Kích Phù có sử dụng được không?”

“Bẩm chủ nhân, được ạ, cứ yên tâm!”

Nghe được câu trả lời chắc chắn của hệ thống, Chu Khung ngược nhìn bầu trời, lầm bầm:

“Đan tộc Thiên Tôn, ta muốn xem thử người rút cuộc đang bày mưu tính kế gì!”

Ầm! Ầm! Ầm!

Ma Thần khổng lồ do Chu Khung hóa thành nắm lấy Sở Hùng, sải bước tiến vào đại điện!

Ầm!

Chu Khung bước vào trong đại điện!

O!

Chu Khung thoáng kinh ngạc, con Độc Nhãn Hắc Long dài tám trăm trượng kia vậy mà không còn bóng dáng, hẳn vừa định thi triển thần thức dò xét xung quanh!

Thì một con Độc Nhãn Tiểu Long chưa đầy một mét đã bay đến trước mặt Chu Khung!

Độc Nhãn Tiểu Long vẻ mặt hoảng sợ nhìn Chu Khung, vung đuôi một cái, hơn trăm viên hồn châu khổng lồ xuất hiện giữa không trung, đồng thời run rẩy nói với Chu Khung:

“Đại nhân, đây là toàn bộ hồn lực của tại hạ, xin dâng hết cho ngài, xin ngài tha mạng cho tại hạ, tại hạ từ nhỏ đã không cha không mẹ...”

Vừa nói, nước mắt từ đôi mắt duy nhất của Tiểu Long không ngừng tuôn rơi, thân thể run rẩy không ngừng!

Có thể thấy được lúc này nó đang sợ hãi đến mức nào!

Hóa ra lúc Chu Khung thôn phệ hơn trăm vị thiên kiêu, nó đã sợ hãi tột độ, nhưng bị quy tắc tràng vực hạn chế, nó không thể rời khỏi đại điện này, vì vậy mới ngưng kết toàn bộ hồn lực của mình thành hồn châu!

Hiện tại hồn thể của nó còn chưa tới một mét, ngay cả Đại La cảnh cũng chưa đạt tới, chỉ hy vọng Chu Khung đừng ăn nó!

Chu Khung nhìn Độc Nhãn Long khóc ròng, cùng với trên trăm hồn châu trước mặt, khóe miệng lộ ra một tia bất đắc dĩ!

Độc Nhãn Long này thật sự quá nhát gan!

Bản thân mình đáng sợ đến vậy sao!

Nó không biết mình là người tốt nổi danh đỉnh Đông Vực sao!

Nhìn Chu Khung còn đưa ánh mắt nhìn về phía mình!

Độc Nhãn Long khóc càng thêm thảm thiết, nghẹn ngào nói:

“Đại nhân, hồn lực của tiểu long thật sự không phân biệt được, ngài ăn vào cũng vô dụng... Hu hu...!”

“Mở thông đạo ra!” Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện!

“Hu hu... Vâng! Vâng! Vâng!”

Độc Nhãn Long đang khóc rống lập tức nín khóc, nhanh chóng vung đuôi một cái, một vòng xoáy thông đạo hiện ra!

“Đại nhân, ngài đi vào từ đây là có thể tiến vào trung tâm Thiên Hồn Điện!”

Chu Khung phát tay, thu hồi tất cả hồn châu, nắm lấy Sở Hùng bước vào trong vòng xoáy!

Nhìn Chu Khung được truyền tống đi, Độc Nhãn Long vỗ vỗ đầu, thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng mình cũng sống sót, nhưng nhìn thân thể như rắn nhỏ của mình, nước mắt lại bắt đầu rơi lã chã!

Chu Khung chỉ cảm thấy không gian xung quanh rung chuyển!

Khi hiện thân, đã trong một không gian trắng xóa!

Giữa không gian có một túp lều tranh, một lão ông tóc bạc đang ngồi trước cửa, mỉm cười nhìn hắn!

“Chúc mừng tiểu hữu vượt ải đứng đầu, không biết có thể tới đây trò chuyện cùng lão phu một chút không!”

Lão ông nhìn Ma Thần mà Chu Khung hóa thành, cười nói, nhưng sâu trong mắt lại thoáng hiện vẻ kinh hãi!

Trong lòng thầm nghĩ, thật là thể chất khủng khiếp!

Chương 401 - Liên quan gì tới bốn tọa 2

Khóe miệng Chu Khung khẽ nhếch lên, phát tay một cái, Thiên Thân Ma Hoàn hiện ra, trói chặt Sở Hùng trong tay như xác ướp!

Sau đó, hắn giải trừ trạng thái Ma Thể, bay đến chiếc ghế đối diện lão ông, ngồi xuống!

“Nghe nói tiểu hữu là đệ tử Ma Tôn!”

Chu Khung nhìn lão ông, mặt không chút thay đổi, không nói gì, nhưng trong lòng đã sớm chuẩn bị sẵn Thiên Tôn Nhất Kích Phù!

Lão ông đối diện rất có thể là Thiên Tôn của Đan tộc, đây không phải một đạo ý niệm phân thân như Dịch Lão, mà là Thiên Tôn chân thật!

Lão ông thấy Chu Khung không trả lời, không hỏi lại, mà chuyển sang hỏi:

“Tiểu hữu đã từng đến nơi truyền thừa của Dịch lão đầu chưa?”

“Đã từng!”

“Ngươi có đánh giá gì về Dịch Lão!”

“Yếu đuối vô dụng, chỉ là một phế vật, đã định trước là không thể làm nên chuyện lớn!” Chu Khung lạnh giọng nói, khóe miệng lộ ra một tia khinh thường!

“Ha ha ha! Tốt, đánh giá tốt, hắn chính là một tên nhát gan, phế vật yếu đuối vô năng, trong mấy đời chúng ta, hắn còn

không lọt vào nôi top mười!”

“Thế nhưng chính là phế vật như vậy, hấn lại đột phá, bởi vì sự mềm yếu của hấn mà đột phá, còn chúng ta những kẻ này lại là chết thì chết, tàn thì tàn, chẳng còn chút hy vọng nào!”

Lão đầu cười lớn nói, trong âm thanh tràn đầy bất đắc dĩ cùng sâu muộn!

Trong mắt Chu Khung lại lóe lên một tia sáng, càng thêm chắc chắn về suy đoán của mình!

Lão đầu cười khò một hồi, lại làm bầm lâu bầu:

“Pháp tắc đã mất, vạn vật đều chết, kéo dài hơi tàn, lấy lớn ăn nhỏ! Lão phu không phục, không cam lòng, không sợ!”

“Toàn bộ Đông Vực e rằng cũng chỉ có sư tôn ngươi mới có thể dùng lực phá pháp, nhưng lão phu cũng muốn tìm một con đường khác, lấy hồn chứng đạo!”

“Tiểu hữu có bằng lòng trợ lão phu một tay hay không? Sau khi lão phu đột phá, nhất định sẽ bảo vệ ngươi cả đời, nếu như thất bại, cũng có thể tặng ngươi một viên Sinh Sinh Tạo Hóa Đan!”

Lão đầu nói xong liền đưa mắt nhìn về phía Chu Khung!

“Không giúp!”

Chu Khung không chút do dự, dứt khoát trả lời!

Khụ! Khụ! Khụ!

Cho dù là với tâm cảnh trăm vạn năm của Đan Dương Tử cũng suýt chút nữa bị hai chữ này của Chu Khung làm cho choáng váng!

Ngươi cần gì phải dứt khoát như vậy, lão phu còn chưa nói cần ngươi giúp thế nào!

Lão phu trấn tĩnh lại, nhìn Chu Khung, nói:

“Tiểu hữu có biết vì sao bản tôn đột phá, lại không có bất kỳ thế lực nào đến ngăn cản hay không? Đó là bởi vì bọn họ cũng hy vọng bản tôn thành công!”

“Việc này sẽ mang đến cho Đông Vực một tia hy vọng, công đức vô lượng, hơn nữa lão phu cam đoan sẽ không tổn hại đến tính mạng của ngươi, vì tương lai của Đông Vực...”

“Cùng bọn tọa có quan hệ gì, không giúp!” Chu Khung không đợi Đan Dương Tử nói xong, lại lạnh lùng đáp.

Bất kể lão đầu này nói trợ giúp là chỉ cái gì, hắn cũng sẽ không giúp, vì đại nghĩa, vì Đông Vực, những thứ này có liên quan gì đến Chu Khung!

Cho dù Đông Vực này sắp bị hủy diệt, chỉ cần không uy hiếp đến Chu Khung, không uy hiếp đến Ma Giáo, vậy thì cũng chẳng là gì!

Thế nhưng nếu những lời này nói với Thiên Vận chi tử, e rằng sẽ có hiệu quả!

Trong mắt lão đầu lóe lên một tia phần nộ, trong lòng thầm mắng vài tiếng, ánh mắt nhìn Chu Khung không còn nhu hòa nữa!

Mà là trở nên lạnh như băng!

Bất kể hôm nay Chu Khung có đáp ứng hay không, hắn cũng phải giúp mình!

Đan Dương Tử nhìn Chu Khung, ánh mắt lạnh lẽo!

“Vốn nể mặt Ma Tôn, bọn tọa còn muốn thủ hạ lưu tình với ngươi một chút, xem ra bây giờ là không thể!”

Dứt lời, khí thế toàn thân Đan Dương Tử bộc phát, từng luồng hồn lực kinh thiên bao phủ toàn bộ Thiên Hồn Điện!

Đồng thời, vô số sự kiện quái dị trong Thiên Hồn Điện, đám sinh linh thủ quan đều trực tiếp nổ tung, hóa thành từng luồng hồn phách mạnh mẽ lao vào trong cơ thể Đan Dương Tử! Trong đó còn xen lẫn từng tia khí thể màu xám tro!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ thấy khí thể trên người Đan Dương Tử càng lúc càng mạnh!

Chỉ trong hai hơi thở!

Khí thể trên người Đan Dương Tử tựa như đạt đến đỉnh phong!

Đồng thời trong thiên địa như sắp xuất hiện một loại ý cảnh khó hiểu, điều này chứng tỏ Đan Dương Tử sắp đột phá!

Lúc này, ánh mắt Đan Dương Tử tràn đầy vẻ bá đạo, kiên quyết cùng một tia nghi hoặc!

Kế hoạch của hắn có hai bước, bước đầu tiên là hấp thu tất cả hồn lực trong Thiên Hồn Điện để đạt tới đỉnh phong, việc này hiện tại hắn đã hoàn thành!

Bước thứ hai là hấp thu khí thể quái dị trong cơ thể của đám thủ quan, loại khí thể quái dị này tuy không rõ là sinh ra từ đâu, nhưng đối với việc ổn định linh hồn mà nói quả thật có kỳ hiệu!

Thế nhưng Đan Dương Tử lại cảm thấy linh hồn của mình vẫn chưa hoàn toàn được ổn định, điều này chứng tỏ lượng khí thể quái dị mà hắn hấp thu vẫn chưa đủ, nhưng tại sao lại không đủ, hắn đã dùng mấy chục vạn năm để tính toán tỉ mỉ cơ mà!

Chương 402 - Đan Dương Tử uất ức

Hắn không hề biết chính Chu Khung đang đứng trước mặt hắn đã cắn nuốt một lượng lớn thủ quan, khiến cho kế hoạch của hắn xuất hiện sơ hở!

Đã bắn tên thì không thể nào quay đầu lại!

Trong mắt Đan Dương Tử lóe lên một tia điên cuồng, không thể chần chừ thêm nữa!

Chỉ trong nháy mắt, hắn nhìn về phía Chu Khung, bước cuối cùng chính là hiển tế một nửa linh hồn của hắn ta!

Dùng đại khí vận, mệnh số của tuyệt thế thiên kiêu để phá tan phong ấn của Đông Vực!

Rầm!!!

Theo ánh mắt của Đan Dương Tử nhìn về phía Chu Khung!

Chỉ trong nháy mắt, Chu Khung cảm thấy trong thiên địa có một áp lực vô tận điên cuồng ập về phía mình, khiến hắn không thể nào nhúc nhích!

Rống!!!

Chu Khung gầm lên một tiếng, lập tức biến thành Ma Thần, thân thể phình to đến gần ngàn trượng!

Ầm! Ầm! Ầm!

Trên người Ma Thần không lồ cũng tỏa ra lực lượng vô tận, khí huyết cuộn cuộn bao phủ cả một vùng mấy chục dặm!

Vù...!

Chỉ thấy cánh tay Ma Thần khẽ nhấc lên một tắc, rồi lại dừng lại!

Đan Dương Tử nhìn Ma Thần không lộ, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc. Phải biết rằng mặc dù hắn chưa dùng toàn lực, nhưng ngay cả Tôn Giả bình thường cũng khó di chuyển, xem ra linh hồn của Chu Khung quả có chỗ đặc biệt!

Nhưng như vậy mới tốt, càng yêu nghiệt càng mạnh, sau khi hiến tế tỷ lệ thành công càng lớn!

“Đừng giãy giụa, bản tọa sẽ không lấy mạng ngươi, chỉ mượn một nửa linh hồn của ngươi hiến tế, làm lực xung kích đột phá cho bản tọa, tương lai bản tọa nhất định báo đáp ngươi!”

“Thiên địa u minh, hồn phách đại đạo, hiến tế phá phong ấn, khai!”

Vốn dĩ kế hoạch của Đan Dương Tử là trực tiếp chém một nửa hồn phách của Chu Khung, nhưng giờ phút này linh hồn hắn lại không vững chắc như trong kế hoạch!

Vì không muốn tổn hại tính mạng Chu Khung, hắn chỉ có thể tiến vào hồn thể Chu Khung rồi mới thi triển!

Ánh mắt Đan Dương Tử nhìn Chu Khung càng ngày càng lạnh lẽo, đồng thời khí thể trên người càng lúc càng mạnh mẽ, từng bước một tiến về phía Chu Khung!

Năm mét!

Ba mét!

Một mét!

“Hệ thống, sử dụng Đạo Tặc Thiên Tôn Nhất... Không cần!” Chu Khung nhìn Đan Dương Tử đang đi tới, thầm nói trong lòng, vừa nói được một nửa thì dừng lại, trong mắt lóe lên một tia cười quái dị!

Vù...!

Chỉ thấy Đan Dương Tử quát lớn một tiếng:

“Dung hồn, hiến tế!”

Thân thể lập tức dung nhập vào trong Ma Thần Hồn do Chu Khung biến hóa!

Giờ phút này, trong không gian trắng xóa, Đan Dương Tử đã biến mất, chỉ còn lại Chu Khung và Sở Hùng bị quán bên cạnh tựa như xác ướp!

Chu Khung chỉ cảm thấy một cỗ linh hồn lực khổng lồ trong nháy mắt xông vào hồn thể mình!

“Bồn tọa chỉ mượn một nửa linh hồn của ngươi hiến tế, nửa còn lại bồn tọa đã chuẩn bị bí bảo tu dưỡng cho ngươi, nhiều nhất mấy trăm năm là ngươi có thể khôi phục tu vi như hiện tại!”

“Linh hồn chi nhận, Trảm hồn chi... Vụ thảo, linh hồn của ngươi là cái gì... Sao có thể... Cái quỷ gì... A...”

Theo tiếng kêu thảm thiết cuối cùng trong hồn thể Chu Khung!

Tất cả khí tức liên quan đến Đan Dương Tử trên thiên địa đều biến mất!

“Hệ thống, ngươi đã diệt linh hồn Đan Dương Tử?”

“Đúng vậy, đã diệt trừ. Hắn muốn hiến tế một nửa linh hồn của ngươi, đây là điều hệ thống không cho phép. Lần này, linh hồn lực của hắn sẽ thuộc về ngươi!”

Vù...!

Lời hệ thống vừa dứt, vô số linh hồn lực trong cơ thể Chu Khung bắt đầu khuếch tán, không ngừng nâng cao linh hồn lực của hắn!

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia ý cười, vốn tưởng rằng lần này lá bài tẩy Thiên Tôn phù lục phải dùng đến, không ngờ Đan Dương Tử lại chui vào cơ thể hắc để thi triển Trảm Hồn!

Nếu như thi triển ở bên ngoài, hệ thống căn bản không có cách nào ra tay!

Mà trong linh hồn Chu Khung chính là địa bàn của hệ thống, há lại là nơi một tên Thiên Tôn có thể làm càn!

Đan Dương Tử lúc này đây đã chết, bằng không tất giận dữ mắng chửi không thôi!

Hắn lên kế hoạch ròng rã bốn mươi vạn năm, chỉ vì Chu Khung nuốt một số tên thủ quan, khiến hồn thể hắc vững chắc kém đi một chút, lại vì bảo vệ tính mạng Chu Khung, tiến vào trong cơ thể hắc trảm hồn!

Kết quả lại rơi vào kiểu chết uất ức này!

Đan Dương Tử đến chết không dám tin, đường đường là cường giả tuyệt thế như hắn, vậy mà ngay cả một chương truyện cũng chẳng sống nổi!

Chu Khung không nghĩ ngợi thêm nữa, bắt đầu vận chuyển Thôn Thiên Ma Công luyện hóa hồn phách chi lực mà Đan Dương Tử để lại sau khi chết!

Thời gian chậm rãi trôi qua... ..

Bên kia!

Bên ngoài Thiên Hồn điện, trên quảng trường trung tâm Đan thành!

Vẫn có đông đảo sinh linh vây xem, nhìn trăm tên thiên kiêu ngời xếp bằng trên quảng trường!

Đương nhiên người được chú ý nhất chính là Chu Khung!

Bởi vì những người khác đều ngồi trên mặt đất, chỉ có Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, muốn không gây chú ý cũng khó!

Chương 403 - Quyết định của Diệp Trần 1

“Bây giờ chỉ còn lại trăm tên thiên kiêu này, chư vị thử đoán xem ai có thể giành được vị trí đầu tiên trong cuộc thi này!”

“Ta thấy chắc là La Mẫn, nàng ấy là một trong số ít nữ hoàng tử của Đông Vực...”

“Chưa chắc đâu, ta đoán...” Một tên dị tộc chưa nói dứt lời, bỗng nhiên im bật, kinh ngạc nhìn về phía trung tâm quảng trường!

Àm!

Chỉ thấy La Mẫn đang ngồi xếp bằng trong vòng sáng bỗng mở mắt, sải bước đi ra, vẻ mặt thích thú nhìn khắp quảng trường!

“Sao nàng ta lại ra trước, trăm tên thiên kiêu khác vẫn chưa thấy ai ra ngoài!”

“Ai mà biết được, với tu vi của nàng ta chắc chắn có thể kiên trì đến cuối cùng!”

Phụt!

Chỉ thấy một tên thiên kiêu Hồ tộc ở giữa quảng trường phun ra một ngụm máu lớn, khí tức trong nháy mắt đã biến mất hơn phân nửa, lập tức bị vòng sáng đưa ra ngoài!

Một nam tử ăn mặc như thị vệ vội vàng chạy đến bên cạnh tên thiên kiêu, liên tục nhét đan dược vào miệng hắn, đáng tiếc

là chưa đầy mười hơi thở, tên thiên kiêu Hồ tộc này đã bỏ mạng!

Hơn phân nửa linh hồn bị diệt, tỷ lệ sống sót vô cùng mong manh!

Tuy nhiên, những sinh linh vây xem cũng chẳng mấy ngạc nhiên, bởi vì tình huống thế này mấy ngày nay vẫn thường xảy ra, chẳng có gì to tát!

Hơn trăm tên thiên kiêu đỉnh tiêm, chết một người thì đã sao!

Chỉ cần không phải toàn bộ...

Phốc! Phốc! Phốc phốc!

Chỉ thấy đông đảo thiên kiêu ngồi xếp bằng giữa quảng trường như đã bàn bạc đâu vào đấy, người người đều cuồn cuộn thổ huyết!

Ban đầu chỉ lác đác vài người, sau đó là vài chục, rồi đến cả trăm!

Chỉ trong nháy mắt, hơn trăm thiên kiêu đều bị hào quang đưa ra khỏi quảng trường, ngã lăn ra đất, khí tức yếu ớt!

Vô số thị vệ lập tức lao đến trước mặt thiên kiêu của mình, điên cuồng nhét linh dược vào miệng bọn họ!

Đáng tiếc, phần lớn thiên kiêu đều không thể gắng gượng, khí tức hoàn toàn tiêu tán, bỏ mạng ngay tại chỗ!

Chỉ còn lại mười mấy thiên kiêu miễn cưỡng ổn định được hơi thở, nhưng muốn khôi phục ý thức e là nan giải!

Kim Sí Đại Bằng cố gắng mở mắt, yếu ớt nói: “Mau... đưa ta... Về... Về...”

Lời còn chưa dứt, hắn đã rơi vào hôn mê!

Vút! Vút! Vút!

Vô số thị vệ vội vàng ôm thiên kiêu của mình rời đi, bởi cho dù còn sống thì trạng thái của bọn họ không duy trì được bao lâu, phải lập tức quay về gia tộc, dùng đến cả nội tình để chữa trị!

Phải đợi đến khi đám thị vệ rời đi được nửa khắc đồng hồ!

Tất cả mọi người mới như bừng tỉnh, đều trở mắt nhìn trung tâm quảng trường!

Giờ phút này, ngoài đám người Ma Giáo, trung tâm quảng trường chỉ còn lại Hùng Kế Bảo và Sở Hùng!

“Chuyện gì thế này, sao bỗng dưng hồn thể của đám thiên kiêu đều bị diệt sạch!?”

“Phải đấy, ngay cả Kim Sí Đại Bằng cũng thoi thóp, rốt cuộc bên trong đã xảy ra chuyện gì...”

“Ta có một suy đoán táo bạo, tuy chưa chắc đã chín chắn, nhưng có lẽ là đúng...” Một thiên kiêu dị tộc chậm rãi lên tiếng, ánh mắt về phía Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long ở trung tâm quảng trường!

Những người khác đều hiểu ẩn ý trong lời nói của hắn!

Đó chính là Chu ma đầu kia đã ra tay tiêu diệt hồn thể của tất cả thiên kiêu bên trong Thiên Hồn Điện!

Nếu không, sao có thể trùng hợp đến vậy, đám người Ma Giáo đều bình an vô sự, chỉ có đám thiên kiêu là mất mạng!

Hơn nữa, chuyện này cũng rất phù hợp với tính cách của Chu ma đầu!

Tất cả thiên kiêu bỗng chốc đổ dồn ánh mắt về phía La Mẫn, mọi chuyện đều xảy ra sau khi nàng ta đi ra, chắc chắn nàng ta biết rõ chuyện gì đã xảy ra, chỉ là không ai dám hỏi nàng ta mà thôi!

Lúc này, nhìn đám thiên kiều chết đi sống lại, trong mắt La Mẫn thoáng hiện ý cười may mắn. Quả nhiên, Chu ma đầu này cũng tựa như lời đồn, máu lạnh vô tình!

Nàng ta thầm nghĩ, nếu mình rời đi chậm một chút, e rằng kết cục cũng sẽ bi thảm như bọn họ, Chu ma đầu kia chắc chắn sẽ không nhân từ mà tha cho nàng ta!

Ừng...!

Một luồng chấn động truyền đến, đám người Ma Giáo và Hùng Kế Bảo đồng loạt mở mắt, sải bước đi ra!

Rầm!!!

Vừa ra khỏi Thiên Hồn Điện, tu vi của bốn người Liên Sinh bỗng chốc tăng vọt, Thánh Giả nhất trọng, Thánh Giả nhị trọng...!

Chưa đầy nửa khắc đồng hồ, Liên Sinh đã đột phá đến Thánh Giả ngũ trọng, Bạch Hạo Thiên, Trần Thu, Băng Ly cũng lần lượt đột phá đến Thánh Giả tứ trọng!

Đó chính là lợi ích mà linh hồn lực tăng cường mang lại!

Nhìn đám người Ma Giáo đột nhiên tăng vọt tu vi, mọi người đều muốn hỏi nhưng rồi lại thôi, một là không dám đắc tội Chu ma đầu, hai là lúc này Hùng Kế Bảo đang đứng bên cạnh đám người Ma Giáo, rõ ràng là cùng một phe!

Lúc này, trung tâm quảng trường chỉ còn lại Chu Khung và Sở Hùng!

Mọi người đều dồn mắt về phía Chu Khung, cho rằng lần tỷ thí này Chu Khung chắc chắn sẽ giành được hạng nhất, còn Sở Hùng, một kẻ chỉ có thể chạy trốn chết dưới tay Chu ma đầu, chẳng ai trông mong gì vào hắn!

Chương 404 - Quyết định của Diệp Trần 2

Thiên Mệnh chi tử, luôn là đối tượng bị người đời che giấu!

Ngay cả Đan Trần Tử đang đứng trên không trung canh giữ cũng cảm thấy khó hiểu. Hơn trăm vị thiên kiêu tuyệt đỉnh, vậy mà hồn thể đều bị diệt sạch trong Thiên Hồn Điện, hơn nữa, kẻ ra tay rất có thể chính là Chu ma đầu kia!

Điều này khiến lão thật sự khó lòng chấp nhận!

Tuy nhiên, Đan Trần Tử không quá bận tâm, chỉ là đám tiêu bối mà thôi, chết hết cũng chẳng sao!

Lão đưa mắt nhìn về phía Thiên Hồn Điện, giờ phút này rõ ràng đã đến thời khắc máu chót, có lẽ lão tổ tông đã bắt đầu xung kích cửa ải cuối cùng!

“Lão tổ tông, Trần Tử tin tưởng người, nhất định sẽ thành công!”...

Cách quảng trường hai trăm dặm, trên đỉnh một tử lâu đang đứng hai người, một người bạch y phiêu phiêu, tiên phong đạo cốt, một người vận chiến bào bó sát!

Chính là Diệp Trần và gã đại hán Đại Thánh bát trọng bị hấn lừa gạt đến!

“Diệp Tôn, không ngờ bên trong Thiên Hồn Điện lại nguy hiểm đến vậy, ngay cả đám người Bằng Phi cũng bị diệt trong đó, Chu ma đầu này quả nhiên quỷ dị...” Đại hán khom người,

cung kính nói với Diệp Trần, trong mắt ẩn chứa một tia kinh hãi!

“Hừ, tiểu đạo mà thôi, không tu đại đạo, chỉ biết chém giết, há có thể thành đại khí!”

Diệp Trần nhìn về phía Thiên Hồn Điện, thản nhiên nói, giọng điệu tuy bình thản nhưng trong lòng sớm dậy sóng cuộn trào!

Tâm niệm hắc xoay chuyển không ngừng, làm sao đây, phải làm sao đây!

Từ sau yến hội hôm trước, Diệp Trần điên cuồng thu gom bảo vật, rốt cuộc hôm qua cũng gom đủ một trăm món. Ban đầu hắc định đợi Chu ma đầu vừa xuất hiện liền dùng bảo vật đổi lấy Lưu Ảnh Châu của mình!

Nhưng bây giờ hắc không nghĩ vậy nữa, đó là hơn trăm vị tuyệt thế thiên kiêu, không thể nào tất cả đều đắc tội với Chu ma đầu, thế mà Chu ma đầu vẫn xuống tay tàn độc như vậy!

Liệu Chu ma đầu kia có tha cho hắc hay không? E là hy vọng mong manh!

Chết tiệt!

Diệp Trần ta sao lại xui xẻo như vậy chứ? Tại sao lại tham gia cái yến hội chết tiệt kia? Nếu không đi, có lẽ đã chẳng xảy ra chuyện này!

Ước chừng nửa khắc sau!

Trong mắt Diệp Trần lóe lên một tia kiên quyết!

Hắc không thể đánh cược với Chu ma đầu, vậy chỉ còn cách chạy trốn. Về phần Lưu Ảnh Châu trong tay Chu ma đầu, xem ra chỉ có thể thay hình đổi dạng!

Thay đổi dung mạo, thân phận, trốn thật xa, dựa vào bản lĩnh lừa người của Diệp Trần ta cùng với thân thể trâu bò này, chắc chắn vẫn có thể sống tiêu dao tự tại!

Nghĩ vậy, Diệp Trần nhìn về phía đại hán!

“Diệp Tôn, có chuyện gì vậy?” Thấy Diệp Trần nhìn mình, đại hán vội vàng cung kính hỏi.

“Người đi theo bọn tọ bao lâu rồi?”

“Hơn một năm.”

“Người rất được, bọn tọ ban cho người một cơ duyên. Phía nam cách đây ước vạn dặm có một ngọn núi hoang, trên đó có một đạo truyền thừa, có thể giúp người đột phá Tôn Giả cảnh!”

Cái gì!

Đại hán kinh ngạc nhìn Diệp Trần, sắc mặt sau đó đỏ bừng, kích động đến tột độ, chẳng lẽ mình sắp sửa phát lên rồi sao!

Tôn Giả cảnh! Đó là cảnh giới mà hắn hằng mong ước, vậy mà hôm nay lại gần ngay trước mắt!

“Diệp Tôn, vậy thuộc hạ phải đi lúc nào?” Đại hán khom người chín mươi độ, kích động hỏi.

“Ngay bây giờ, truyền thừa sắp mở ra, người phải lập tức khởi hành!”

“Đa tạ Diệp Tôn, thuộc hạ đi ngay!”

“Khoan đã!” Diệp Trần đột nhiên gọi đại hán đang định rời đi lại.

Đại hán nghi hoặc quay đầu nhìn Diệp Trần.

“Bọn tọ thấy người không có binh khí nào tốt, vậy ban thêm cho người một cơ duyên nữa. Để lại hai món Thánh Binh

tốt nhất của ngươi, bổn tọa sẽ giúp ngươi tế luyện thành Tôn Binh!”

Cái gì!

Đại hán ngây người, hôm nay sao lại có nhiều cơ duyên rơi trúng đầu hắn như vậy? Đúng là có làm thì mới có hưởng!

Quyết định đi theo Diệp Tôn năm đó quả là quyết định chính xác nhất đời hắn!

Không dám do dự!

Đại hán vội vàng lấy ra hai món Thánh Binh mạnh nhất của mình, cung kính dâng cho Diệp Trần!

Diệp Trần phát tay thu lấy, nói:

“Đi đi, đợi ngươi kế thừa truyền thừa trở về, bổn tọa sẽ trao lại binh khí đã được tế luyện!”

Đại hán nghe Diệp Trần nói xong!

Lập tức run rẩy nói với Diệp Trần:

“Đa tạ Diệp Tôn tài bồi, tại hạ suốt đời khó quên!”

Nói xong, hắn xoay người bay về phía nam, một đường gập ghềnh, có thể thấy được hiện tại hắn kích động đến nhường nào!

Diệp Trần một mực dừng chân nhìn đại hán hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, sắc mặt mới buông lỏng một chút!

Nếu đã tính đổi thân phận hành tẩu thiên hạ, vậy thì tuyệt đối không thể giữ đại hán bên cạnh, bằng không một khi Chu Khung công bố viên Lưu Ảnh Châu kia, chỉ sợ đại hán sẽ là người đầu tiên diệt hắn!

“Thật vất vả mới tìm được một hộ vệ mạnh mẽ, lại không còn!” Diệp Trần trong miệng phì cười.

Không nghĩ thêm gì nữa, Diệp Trần nhanh chóng lấy ra một bộ trang phục khác thay đổi, một lát sau một lão đầu mặc áo khoác màu vàng đất xuất hiện!

Chương 405 - Diệp Trần tuyệt vời

Ngay cả dung mạo cũng thay đổi một chút!

Sau khi Diệp Trần cố gắng thu liễm khí tức bản thân, hoàn toàn thay hình đổi dạng!

Sau khi cải trang, Diệp Trần bay về phía nam, không lâu lắm đã ra khỏi thành trì!

Mà trong nháy mắt Diệp Trần ra khỏi thành, một con chó đen lớn xuất hiện trên tường thành phía nam Đan thành, nhìn lão đầu đang chạy trốn, khé miệng nhếch lên lộ ra một nụ cười quỷ dị!

Vèo!

Thân hình chó đen lóe lên, biến mất trên tường thành!

Trên một ngọn núi hoang cách Đan thành mấy chục vạn dặm, Diệp Trần đứng trong rừng rậm, thở phào nhẹ nhõm!

Quay đầu nhìn Đan thành đã hoàn toàn không còn bóng dáng, trên mặt hắn lộ vẻ mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ.

E rằng Chu ma đầu kia sẽ không đoán được mình chạy trốn, lần này đến Đan thành tuy khiến hắn mất đi một hộ vệ cường đại, thậm chí ngay cả thân phận Diệp Trần cũng bị hủy!

Nhưng thu hoạch cũng khá phong phú, nhiều bảo vật như vậy, chỉ sợ ở địa phương khác mấy ngàn năm cũng khó lòng kiếm được!

Diệp Trần thở phào nhẹ nhõm, không dừng lại mà muốn bay về phía nam một lần nữa!

Ngay khi Diệp Trần vừa cất cánh, đột nhiên trong lòng dâng lên một trận bất an, phỏng phất có chuyện chẳng lành sắp xảy ra!

Ông...!

Trong hư không bỗng truyền ra một tiếng dao động, một đạo công kích khủng khiếp trực tiếp đánh úp về phía Diệp Trần!

Không ổn!

Diệp Trần cũng phát hiện có điều bất thường, quát to một tiếng, điên cuồng né tránh!

Tuyệt chiêu thứ nhất của Đại Bạch: Một gậy vỡ trứng!

Rầm!

A...!

Một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa vang lên, chấn động toàn bộ núi hoang!

A! A! A!

Từng tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, dọa cho vô số động vật trong núi hoang nằm rạp trên mặt đất không dám nhúc nhích!

Chỉ thấy Diệp Trần đang ôm lấy hạ thân, điên cuồng kêu thảm thiết, tiếng kêu thật khiến người nghe đau lòng, người thấy rơi lệ!

Đồng thời, phía trước Diệp Trần, một chó đen tay cầm hắc bổng đang đứng, chính là Đại Bạch. Hắn nhìn Diệp Trần, ung dung nói:

“Lão già đáng khinh, sáng khoái không?”

Diệp Trần sững người một lúc lâu, nhìn chó đen trước mặt, trong mắt lộ ra một tia sợ hãi, run rẩy nói:

“Bóng đen... con chuột...”

Vô sỉ!

Đại Bạch nghe bốn chữ này từ miệng Diệp Trần, sắc mặt lập tức biến đổi dữ dội. Hắn đường đường là Khai Thiên Thần Thú, đệ nhất sủng vật dưới trướng Ma Giáo Giáo Chủ, từ bao giờ lại biến thành chuột đen!

Mẹ kiếp!

“Lão đầu, ta thấy ngươi đang muốn chết!”

Đại Bạch gào thét, muốn xông về phía Diệp Trần lần nữa, hắc bồng trong tay lại vung ra!

“Dừng tay!” Diệp Trần hét lớn một tiếng!

Đồng thời, hắn vung tay lên, vô số lôi điện trong thiên địa lập tức xuất hiện, dày đặc, khủng khiếp dị thường!

Rầm!

Ầm ầm!

Tiếng sấm sét nổ vang vọng khắp ngàn dặm!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả sinh linh trên hoang sơn đều kinh hãi nằm rạp xuống đất, toàn thân run rẩy, có kẻ thậm chí còn sợ tè ra quần!

Có thể thấy được sự khủng khiếp của lôi đình này!

Đại Bạch cũng ngẩng đầu nhìn lôi điện kinh khủng trên bầu trời, nhưng không hề sợ hãi, mặc dù hắn cảm nhận được mối đe dọa trong lôi điện đầy trời kia!

Bởi vì Chu Khung đã sớm nói với Đại Bạch, Diệp Trần này chỉ là kẻ khoác lác, căn bản không thể điều khiển lôi điện làm bị thương người khác!

Lúc này, Diệp Trần nhìn thấy Đại Bạch dừng lại, trong mắt lộ ra một tia may mắn, cuối cùng cũng ổn định được tên chó đen này!

Ổn định tâm thần, Diệp Trần trầm giọng nói với Đại Bạch:

“Nghiệt súc, ngươi dám đánh lên bốn tọa? Nếu không phải nhìn chủng loại ngươi không tệ, bốn tọa đã tiện tay diệt ngươi rồi!”

Nói xong, Diệp Trần cố gắng tỏ ra một bộ dáng thể ngoại cao nhân, ý cảnh toàn thân tỏa ra, cộng thêm lôi điện đầy trời làm nền, e rằng đại đa số sinh linh đều sẽ bị dọa sợ!

Chỉ tiếc, vết máu loang lổ trên người Diệp Trần đã phá hỏng hình tượng cao nhân của hắn!

Đáng tiếc, hắn lại gặp phải Đại Bạch. Lúc này, sự phẫn nộ trong mắt Đại Bạch ngày càng đáng sợ!

Diệp Trần lại như đang nói đùa, tiếp tục nói:

“Dưới trường bốn tọa còn thiếu một linh thú canh cửa, bốn tọa thấy ngươi... A...”

Diệp Trần lại phát ra một tiếng hét thảm!

Chỉ thấy Đại Bạch lại cầm hắc bổng trong tay, điên cuồng đánh về phía Diệp Trần!

A! A! A a a a!

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng khắp núi rừng. Ban đầu, tiếng kêu còn rất lớn và rõ ràng, nhưng sau đó đã trở nên khàn đặc!

Đồng thời,

“Này thì chuột đen, nghiệt súc, ai cho ngươi đặt ngoại hiệu linh tinh! Thủng Cúc, Nổ Trứng, Thủng Cúc, ...”

Àm!

Theo tiếng nổ cuối cùng!

Toàn thân Diệp Trần đều là vết nứt, e rằng đánh tiếp nữa, hấn sẽ bỏ mạng tại đây!

Vù...!

Trong hư không lại truyền đến một tiếng chấn động!

Hai bóng đen xuất hiện trước mặt Đại Bạch, một kẻ đeo mặt nạ kim cương, một kẻ đeo mặt nạ hoàng kim, chính là Thiên Nhất, Địa Nhất!

“Bạch đại nhân, dừng tay đi, lão già này sắp chết rồi, Giáo chủ đã nói hiện tại không thể để hấn chết được!”

Chương 406 - Rời khỏi Thiên Hồn Điện 1

Đại Bạch nghe vậy gật đầu, nhưng ánh mắt vẫn lạnh băng nhìn Diệp Trần!

Lúc này Diệp Trần nằm hấp hối trên mặt đất, miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn hai kẻ đột nhiên xuất hiện, nghe bọn chúng nói chuyện, hắn lập tức sững sờ!

Giáo chủ, Giáo chủ nào?

Diệp Trần chợt nhớ tới truyền thuyết từng nghe ở Bắc Cương, trong truyền thuyết Chu ma đầu kia có một đám thủ hạ đeo mặt nạ cực mạnh, bên cạnh còn có một con chó mực!

Vậy thì!

Hai người một chó này chắc chắn là người của Chu ma đầu rồi!

Thì ra Chu ma đầu vẫn luôn phái người theo dõi mình, thấy mình chạy trốn, bèn phái người đến bắt, còn đánh đuổi cả thị vệ của mình, thật là xui xẻo!

Diệp Trần cười khỏ, nhưng tay trái lại lấy ra một khối cốt phù, ném lên trời!

Mở...!

Chỉ thấy cốt phù vỡ vụn, lập tức mở ra một không gian, muốn mang Diệp Trần rời đi!

Ngay khi cốt phù vừa mở ra không gian, Thiên Nhất, Địa Nhất đồng thời quát lớn, một kẻ hai tay chống trời, một kẻ hai tay ấn đất!

Phong Thiên!

Phong Địa!

Vô số phù văn kỳ dị hiện ra từ tay hai kẻ, bao phủ không gian mười dặm xung quanh!

Phù văn lập tức đánh nát không gian do cốt phù tạo thành!

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên!

Đại Bạch giờ gậy đập thẳng vào đầu Diệp Trần, đánh hấn bất tỉnh!

Nó còn lầm bầm: “Biết ngay lão già bỉ ổi này không an phận mà, trước khi lão đại đến phải canh chừng hấn cho kỹ! Bạch gia ta tự mình trông...”

Mà Diệp Trần trước khi mất đi ý thức, trong đầu chỉ có một ý nghĩ!

Lần này mình tiêu đời rồi!

Bên kia!

Trong Thiên Hồn Điện!

Chu Khung biến hóa thành Ma Thần đứng sừng sững giữa thiên địa, khí thế toàn thân kinh thiên, sát khí huyết tinh cuộn cuộn bao phủ phạm vi mấy vạn dặm!

Rống!

Ma Thần ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm thét!

Thân thể trực tiếp đột phá hạn chế ngàn trọng!

Một ngàn lẻ một trọng!

Một ngàn một trăm trọng!...

Cuối cùng dừng lại ở một ngàn ba trăm trọng!

Mà hồn phách chi lực của Đan Dương Tử, lúc này tiêu hao e sợ ngay cả một phần trăm cũng chẳng đến!

Vẫn đang không ngừng khuếch tán trong cơ thể Chu Khung, nhưng Chu Khung có thể cảm nhận được, linh hồn lực của bản thân đã đạt đến đỉnh phong của giai đoạn hiện tại, nếu tăng thêm e rằng hồn thể sẽ lập tức nổ tung!

Đồng thời trong đầu Chu Khung vang lên âm thanh của hệ thống!

“Đỉnh, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ đứng đầu đại tỉ thí Đan tộc, ban thưởng tu vi tăng lên một tầng, năm ngàn vạn điểm phản phái!”

Chu Khung nào bận tâm đến điều này, lúc này điều quan trọng là phải xử lý số hồn phách lực khổng lồ trong cơ thể ra sao!

“Hệ thống, đây là tình huống gì, nhiều linh hồn lực như vậy ta căn bản không thể hấp thu hết!”

“Kí chủ, đề cử người mua Phong Hồn Nhất Kích Phù! Có thể chứa đựng linh hồn lực, hóa thành công kích phù, giá ba ngàn vạn điểm phản phái, có đổi hay không!”

Ba ngàn vạn điểm phản phái!

Dù là Chu Khung vẫn luôn bình tĩnh, khóe miệng cũng phải giật giật, hệ thống này thật đúng là hắc ám!

Nhưng chẳng còn cách nào khác, không đổi thì căn bản không giải quyết được vấn đề trước mắt!

“Đổi!”

“Được, Phong Hồn Nhất Kích Phù đổi thành công, tiêu hao ba ngàn vạn điểm phản phái, hiện tại kí chủ còn lại hai ngàn ba trăm vạn điểm phản phái!”

Hệ thống vừa dứt lời, một đạo phù lục hư ảo xuất hiện trong tay Chu Khung, sau đó nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể hắn!

Phù lục vừa tiến vào cơ thể Chu Khung, lập tức phát ra một cỗ hấp lực kinh khủng, đem toàn bộ hồn phách chi lực của Đan Dương Tử hấp thu!

Chỉ chưa đầy hai hơi thở!

Hồn phách chi lực dư thừa trong cơ thể Chu Khung đã bị phù lục hấp thu toàn bộ, đồng thời trong tay hắn lại xuất hiện một đạo phù lục mang theo khí tức khủng khiếp!

Nhìn phù lục ẩn chứa uy lực khổng lồ trong tay!

Khóe miệng Chu Khung khẽ nhếch lên, tham gia lần tỷ thí này quả là không uổng công!

Không chỉ linh hồn lực của bản thân được nâng lên đến cảnh giới Tôn Giả, mà còn có được cả Phong Hồn Nhất Kích Phù này!

Mặc dù Phong Hồn Nhất Kích Phù này rõ ràng không mạnh bằng Thiên Tôn Nhất Kích Phù, nhưng tuyệt đối có thể đối phó với một Thiên Tôn bình thường!

Lại có thêm một lá bài tẩy nữa rồi!

Điều duy nhất khiến Chu Khung tiếc nuối chính là điểm phản diện còn lại không đủ để đổi hai lá Già Thiên Phù cấp năm, chỉ đổi được một lá!

Nói cách khác, Sở Hùng và Diệp Trần, hắn chỉ có thể giết một người trước!

Nhưng mà, mọi việc đều có cách giải quyết!

Khóe miệng Chu Khung hiện lên một nụ cười tà ác, dường như đã nghĩ ra điều gì đó, sau đó lấy ngọc phù truyền tống ra,

trực tiếp bóp nát. Hồn thể hẫch chậm rãi biến mất trong Thiên Hồn Điện!...

Bên ngoài, trung tâm quảng trường!

Vẫn là đám đông sinh linh đang vây xem!

Đan Trần Tử đứng trên không trung, trong mắt toát lên một tia lo lắng, trong lòng bỗng dâng lên cảm giác bất an, như có chuyện chẳng lành sắp xảy ra!

Chương 407 - Rời khỏi Thiên Hồn Điện 2

Vèo! Vèo!

Hai bóng người đáng sợ trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Đan Trần Tử trên không trung, là hai lão già mặc áo bào trắng, trên mặt đều là vẻ bi thương cùng tuyệt vọng!

Trong mắt còn vương vệt nước mắt!

“Hai vị đạo hữu, có chuyện gì mà lại bi thương đến vậy? Sao lớn rồi mà còn khóc như vậy?” Đan Trần Tử nhìn hai người, nghi hoặc hỏi.

Phải biết rằng, hai người bên cạnh Đan Trần Tử lúc này chính là hai vị cường giả cảnh giới Tôn Giả khác của Đan tộc!

Cả Đan tộc ngoại trừ lão tổ, đều dựa vào ba người bọn họ chèo chống!

“Lão tổ... lão tổ người... Mệnh bài của người đã vỡ rồi!” Một lão già áo bào trắng bi thương nói.

“Không thể nào, lão tổ đã chuẩn bị bốn mươi vạn năm, ngay cả lời kiếp còn chưa giáng xuống, sao có thể...” Đan Trần Tử tràn đầy khó tin, nhưng hắn biết chuyện lớn như vậy, hai người bọn họ sẽ không nói dối!

Ngay khi ba người Đan Trần Tử đang đau lòng đến tột độ, trung tâm quảng trường lại truyền đến một trận chấn động!

Ông...!

Tất cả mọi người đều nhìn về phía đó!

Chỉ thấy ở trung tâm quảng trường, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, chậm rãi mở mắt!

Khí thể toàn thân bắt đầu tăng vọt!

Linh hồn chi lực của Chu Khung vốn có thể so với Tôn Giả cảnh, sau khi trở về cơ thể, tu vi cũng bắt đầu tăng lên nhanh chóng!

Àm!

Trực tiếp phá vỡ bình cảnh Thánh Giả lục trọng, đạt đến Thánh Giả thất trọng, không hề dừng lại, khí tức vẫn tiếp tục tăng lên, Thánh Giả bát trọng, Thánh Giả cửu trọng đỉnh phong!

“Ting, phần thưởng tu vi được phát!”

Rầm!

Cùng với âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu!

Tu vi của Chu Khung chính thức đạt đến Thánh Giả thập trọng đỉnh phong!

Chỉ còn một chút nữa là có thể đột phá đến Đại Thánh cảnh!

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, bởi vì thể chất bây giờ của hắn quá mức cường đại, mỗi một lần đột phá đều không phải chuyện dễ dàng, nếu không dựa vào linh hồn lực của Tôn Giả cảnh, chỉ sợ tu vi của hắn ít nhất cũng có thể tăng lên đến Đại Thánh nhất trọng hoặc nhị trọng!

Biết đủ thì vui, về sau cơ duyên còn nhiều, cướp lấy là được, nào phí sức lực gì!

Tâm tư kẻ phản diện: Chư Thiên Vạn Giới, trong vũ trụ, bảo vật cũng vậy, cơ duyên cũng thế! Chỉ cần có thể gia tăng

thực lực bản thân, vậy đều là của ta, kẻ nào dám phản kháng, giết sạch!

Chu Khung chậm rãi đứng dậy!

Phốc!

Một tiếng thổ huyết vang lên!

Giữa quảng trường, Sở Hùng cũng chậm rãi mở mắt, miệng phun máu tươi, toàn thân run rẩy dữ dội, khí tức yếu ớt vô cùng!

Chu Khung, Sở Hùng đồng thời bị hào quang đưa ra ngoài!

Lúc này trên nóc nhà cách quảng trường trăm dặm, có một đạo sĩ áo bào trắng, tay cầm la bàn nhìn Sở Hùng bị truyền tống ra, trong mắt lóe sáng!

Nhanh chóng hai tay kết ấn đánh về phía la bàn!

Trong hư không bỗng xuất hiện một luồng chấn động kỳ lạ, nhanh chóng bao phủ về phía Sở Hùng!

Vù...!

“Dám!”

Chu Khung vừa được truyền tống ra khỏi quảng trường liền quát lớn, trong mắt lóe hàn quang, Thần Ma Hoàn lập tức xuất hiện, phong tỏa bốn phía!

Chỉ thấy quanh người Sở Hùng bỗng xuất hiện một hắc động, đã nuốt chửng nửa người dưới của hắn!

E rằng chưa đầy một hơi thở, Sở Hùng sẽ bị hắc động thôn phệ hoàn toàn, truyền tống đi!

Thế nhưng Thần Ma Hoàn xuất hiện, lập tức phong ấn Sở Hùng!

Ầm!!!

Một tiếng nổ vang, Thần Ma Hoàn trực tiếp đánh nát hắc động!

A! A! A!

Tiếng kêu thảm thiết không tự chủ được phát ra từ miệng Sở Hùng!

Bịch!

Sở Hùng rơi thẳng xuống đất, chỉ còn lại nửa thân trên, nửa thân dưới bởi vì hắc động biến mất, vỡ nát!

“Không ổn!”

Tên đạo sĩ áo bào trắng ở đằng xa kêu lên, la bàn trong tay vỡ vụn, nhìn chăm chăm Sở Hùng đang kêu thảm thiết!

Miệng lầm bầm: “Ta đã nhân từ lắm rồi, đều là giao dịch, không cứu được người ta cũng đành chịu, ai bảo Chu ma đầu kia đáng sợ như vậy!”

Đạo sĩ áo bào trắng bóp nát ngọc phù trong tay, thân thể biến mất khỏi quang trường!

Rầm!

Cùng lúc đạo sĩ áo bào trắng biến mất, Thần Ma Hoàn oanh kích vào khoảng không hắc vừa đứng!

A!

Một tiếng kêu thảm thiết từ trong hư không truyền ra!

Sau đó chấn động biến mất!

Chu Khung đưa mắt nhìn về hướng đạo sĩ áo trắng biến mất, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo!

Hắn thuận tay nhắc Sở Hùng thoi thóp, chỉ còn nửa người trên, truyền âm trong đầu:

“Hệ thống, đổi cho ta một lá Già Thiên Phù cấp năm!”

“Đình! Đồi Già Thiên Phù cấp năm thành công, tiêu hao một ngàn sáu trăm vạn điểm phản diện, kí chủ còn lại bảy trăm vạn điểm phản diện!”

Tức thì, một lá Già Thiên Phù màu xám xuất hiện trong tay Chu Khung, hắn không chút do dự bóp nát.

Chu Khung siết chặt lấy bàn tay Sở Hùng!

“Chết đi!”

Lập tức, một luồng áp lực vô tận ập xuống người Sở Hùng!

“Chu ma đầu! Sớm muộn gì ngươi cũng sẽ gặp báo ứng... Trăm... Sở Hùng ta... đợi ngươi dưới hoàng tuyền...”

Chương 408 - Bọn chúng tàn sát lẫn nhau

Cảm nhận áp lực khủng khiếp trên người, Sở Hùng tuyệt vọng gào thét!

Ầm!

Một tiếng nổ long trời lở đất!

Một đời tuyệt thế thiên kiêu, Thiên Vận chi tử, vị đế vương tự tay khai sáng đế triều, cứ như vậy bị Chu Khung bóp nát!

Cùng lúc đó, âm thanh hệ thống lại vang lên trong đầu Chu Khung!

“Đinh! Chúc mừng kí chủ tiêu diệt Thiên Vận chi tử Sở Hùng, nhận được một viên Thiên Vận Châu, một phần đại lễ bao thần bí!”

Từ lúc Chu Khung hai người đi ra đến khi Sở Hùng bỏ mạng, mọi chuyện xảy ra chưa đến năm nhịp thở!

Tất cả mọi người nhìn mảnh vỡ Sở Hùng trên đất, lúc này mới hoàn hồn, truyền âm bàn tán:

“Kinh khủng thật! Chu ma đầu này càng ngày càng hung tàn!”

“Ta đã nói rồi mà, đám thiên kiêu bên trong chắc chắn đều bị Chu ma đầu giết sạch! Trừ hấn ra, còn ai có thể tàn nhẫn như vậy!”

“Tuy nhìn hấn tàn nhẫn bá đạo, nhưng bốn thánh nữ vẫn thích như thường!” Một vị thánh nữ lộ ra vẻ si mê.

Lúc này, Chu Khung không để ý đến âm thanh trong đầu, mà nhìn về phía ba người Đan Trần Tử trên không trung!

Bởi vì lúc này, cả ba người bọn họ đều đang nhìn chăm chăm hẳn!

Vút! Vút! Vút!

Ba người Đan Trần Tử nhanh chóng đáp xuống trước mặt Chu Khung. Đan Trần Tử trầm ngâm giây lát, rồi trầm giọng hỏi:

“Xin hỏi Chu giáo chủ, chuyện gì đã xảy ra với hơn trăm vị thiên kiêu bỏ mạng bên trong vậy?”

“Bọn họ à? Vì tranh giành vị trí đầu bảng, bọn họ đã tàn sát lẫn nhau, người giết ta, ta giết người. Bỏn tọa muốn can ngăn không kịp, cuối cùng bọn họ đều đồng quy vu tận!” Chu Khung nhìn ba người Đan Trần Tử, khóe miệng nhếch lên nụ cười!

Mẹ kiếp!

Lúc này đừng nói là đám đông thiên kiêu, ngay cả ba người Đan Trần Tử cũng phải giật khóe miệng!

Trong lòng bọn họ chỉ có một suy nghĩ: Sao Chu ma đầu này có thể vô sỉ đến mức này!

Loại lời giải thích này, ai mà tin được chứ, chẳng lẽ coi bọn họ là kẻ ngốc sao?

“Ta cảm thấy những gì hắn nói đều là sự thật, Chu Khung nhà ta đẹp trai như vậy, nhất định sẽ không lừa người!” Một vị thánh nữ nhỏ giọng nhưng đầy kiên định nói.

Những người xung quanh vị thánh nữ kia lập tức lùi ra xa, nữ nhân tam quan lệch lạc chạy theo ngũ quan này, tốt nhất là nên tránh xa một chút!

Trong mắt ba người Đan Trần Tử đều lóe lên tia phẫn nộ!

Hít!

Đan Trần Tử hít sâu một hơi, cố gắng đè nén lửa giận đang bốc lên. Hắn không quan tâm đến chuyện đám thiên kiêu kia chết sống, hắn chỉ quan tâm đến lão tổ nhà mình. Hắn nhìn Chu Khung, trầm giọng hỏi:

“Vậy xin hỏi Chu giáo chủ có nhìn thấy một vị ông lão trong căn nhà tranh kia không?”

“Có gặp, ông ta nói là lão tổ của Đan tộc các ngươi. Phải nói là Đan tộc các ngươi thật nhiệt tình, bốn tọa vừa bước vào, Đan Dương Tử kia đã không ngừng khen bốn tọa tư chất vô song, vạn người không một!”

“Sau đó, lão ta muốn bốn tọa Hộ pháp cho lão ta đột phá trong vòng một canh giờ, với điều kiện là sẽ tặng bốn tọa một trăm vạn viên đan dược Thánh cấp. Bốn tọa thấy cũng hợp lý nên đồng ý.”

“Kết quả là, Đan Dương Tử kia đột phá thất bại, chết luôn. Nhưng trước khi chết, lão ta còn nói Đan tộc tuyệt đối là người trọng chữ tín!”

Chu Khung vừa dứt lời, tất cả thiên kiêu đều hai mắt đỏ bừng!

Vô sỉ!

Quá vô sỉ!

Lời nói của Chu Khung này rõ ràng là giả, hơn nữa nghe thật sự là tức giận, nếu không phải bọn họ biết mình không thể trêu vào Chu ma đầu này, thì chắc chắn đã xông lên đánh hắn rồi!

Ba người Đan Trần Tử mặt mũi lạnh như băng, Chu Khung này rõ ràng là đang nói bừa!

“Chu giáo chủ chớ nên nói lung tung, nếu người cứ như vậy...” Đan Trần Tử nhìn Chu Khung, giọng điệu có phần lạnh lùng nói.

Nhưng nói được một nửa lại đột nhiên dừng lại!

Ong...!

Trên người Chu Khung phát ra từng luồng linh hồn lực, như vực như biển, khủng khiếp dị thường, hơn nữa trực tiếp khóa chặt ba người Đan Trần Tử!

Toàn bộ quảng trường trong nháy mắt yên tĩnh trở lại!

Sinh linh vây xem đều là vẻ mặt khiếp sợ nhìn ba người Đan Trần Tử, chỉ thấy giờ phút này ba người vẫn không nhúc nhích, mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh, ánh mắt nhìn Chu Khung đều xuất hiện một tia khiếp sợ!

Rõ ràng trạng thái không đúng!

Lúc này ba người Đan Trần Tử xác thực không thích hợp, bọn họ chỉ cảm thấy một cỗ linh hồn lực khủng khiếp khóa chặt lấy bọn họ, tựa như bọn họ còn dám phản bác, sẽ lập tức bị đánh chết!

Đây còn không phải là điều quan trọng nhất, quan trọng nhất là cỗ lực linh hồn này bọn họ còn rất quen thuộc, đó là của lão tổ Đan Dương Tử bọn họ!

Trong mắt ba người đều lộ ra một tia suy tư, chẳng lẽ Chu ma đầu này không có lừa gạt bọn họ, hẳn nói đều là sự thật!

Vừa nghĩ tới khả năng này!

Trước mắt ba người Đan Trần Tử tối sầm, suýt chút nữa thì ngất đi!

Chương 409 - Diệp Trần muốn chết 1

Lão tổ chết không nói, còn thiếu nợ trăm vạn thánh đan!

Cái này đào rỗng toàn bộ Đan tộc không đủ!

Bất kể là thật hay giả, chuyện này tuyệt đối không thể đáp ứng!

Ý niệm của ba người bắt đầu không ngừng giao lưu, cuối cùng dưới thái độ cường ngạnh của Đan Trần Tử, nhanh chóng đưa ra một quyết định!

Không để ý hai người khác ngăn cản cùng điên cuồng truyền âm, Đan Trần Tử trực tiếp nói với Chu Khung:

“Chu giáo chủ, người có thể hiểu lầm rồi, ông lão trong Thiên Hồn Điện kia, không phải lão tổ Đan tộc chúng ta, Đan tộc chúng ta không quen biết hắn, cho nên lời hắn nói Đan tộc chúng ta không có cách nào thực hiện!”

Đan Trần Tử nói xong, trong lòng đắng chát dị thường.

“Không quen biết, vậy bốn tọa không so đo, nhưng bốn tọa đã đoạt giải nhất, chuyện tiến vào Đan Tháp này...”

“Không thành vấn đề, Đan tộc chúng ta chưa từng nuốt lời!” Không đợi Chu Khung nói xong, Đan Trần Tử vội vàng đáp.

“Ba ngày sau Đan Tháp mở ra, đến lúc đó mời Chu giáo chủ quang lâm, chúng ta xin phép cáo lui trước!” Đan Trần Tử chấp tay với Chu Khung, mang theo hai lão già vẻ mặt đầy sát ý, trực tiếp xé rách hư không rời đi!

Chu Khung nhìn ba người Đan Trần Tử rời đi, trong miệng nở nụ cười tà ác, lầm bầm: “Bồn tọa chẳng qua chỉ muốn một chút đan dược thôi, các người vậy mà không muốn cho, vậy thì bồn tọa đành phải tự mình đi lấy!”

Đám người Liên Sinh xung quanh quảng trường nhanh chóng đi tới bên cạnh Chu Khung, đồng loạt khom người:

“Tham kiến Giáo chủ!”

Chu Khung gật đầu, nhìn mọi người một cái, bốn người Liên Sinh tiến bộ rất lớn, chẳng những tu vi đề cao ba bốn tầng, ngay cả Thiên Vận cũng tăng trưởng không ít!

Liên Sinh là người mạnh nhất, đã đạt tới hơn bốn ngàn Thiên Vận!

Ba người Bạch Hạo Thiên, Trần Thư, Băng Ly cũng đều đạt tới hơn ba ngàn!

Phát phát tay!

Chu Khung mang theo đám người Ma Giáo rời khỏi quảng trường, bay về phía Ma Giáo!

Mà lúc này trong Ma Giáo đang có một chuyện cực kỳ bí hiểm phát sinh...

Sau khi đám người Chu Khung rời đi, những sinh linh vây xem mới thở phào nhẹ nhõm, thật sự là vừa rồi Chu Khung đã trực tiếp trấn trụ ba người Đan Trần Tử, dọa cho bọn họ kinh sợ!

“Đó chính là ba cường giả Tôn Giả cảnh, vậy mà đều chịu thua Chu Khung, chuyện này e rằng nói ra toàn bộ Đông Vực cũng chẳng ai tin nổi!”

“Tên ma đầu Chu Khung này thật sự là càng ngày càng biến thái, đi đến đâu là chết một mảng, hiện tại đã bắt đầu

không ra tay với thiên kiêu cùng thời, chuyển sang ra tay với thiên kiêu của mấy đời trước rồi, thương thay cho bọn họ!”

“Đại Bì kết thúc, tên ma đầu Chu Khung giành vị trí đầu tiên, tuy có phần ngoài ý muốn nhưng cũng là chuyện thường tình, đi thôi, đi thôi, ai về nhà nấy thôi!”

“Các người đi trước đi, ta nán lại một chút, ta luôn cảm thấy còn đại sự gì đó chưa xảy ra!” Một vị thiên kiêu dị tộc nhìn về phía Đan Tháp, ung dung nói.

Trên quảng trường đông đảo sinh linh trò chuyện với nhau, sau nửa canh giờ, đều tản đi, một bộ phận trực tiếp rời khỏi Đan thành, một bộ phận vẫn ở lại, muốn xem thử còn náo nhiệt gì xảy ra nữa không!

Lúc này trong tầng chót Đan Tháp!

Ba người Đan Trần Tử đều sắc mặt âm trầm đứng bên trong!

“Vì sao lại tha cho hắn? Cho dù hắn có bí bảo, nhiều nhất cũng chỉ có thể giết một người trong chúng ta mà thôi, cái chết của lão tổ rất có thể có liên quan đến hắn!”

“Đúng vậy, ta thấy tên tiểu nhi Chu Khung kia, miệng lưỡi dẻo chuồn, không một câu nào thật lòng, nên bắt hắn lại, sau khi sưu hồn, trực tiếp giết chết là xong!”

“...”

Hai lão già áo bào trắng không ngừng trầm giọng nói với Đan Trần Tử, trong mắt tràn đầy phẫn nộ và khó hiểu!

Vừa rồi nếu không phải Đan Trần Tử vẫn luôn truyền âm cho hai người bọn họ, thì bọn họ đã sớm trực tiếp ra tay bắt giữ Chu Khung rồi!

Làm sao có thể để Chu Khung ngang ngược như vậy được!

Đan Trần Tử nhìn hai người, lớn tiếng quát:

“Lão tổ đã chết, hiện tại Đan tộc chỉ còn lại ba người chúng ta chèo chống!”

“Các người nói xem, nếu chúng ta ra tay thì kết quả sẽ ra sao? Ta nói cho các người biết, cho dù chúng ta bắt được tên Chu Khung kia, nhất định cũng sẽ có người thương vong, là người chết, hay là người chết, hay là ta chết?”

Nói đến lời cuối cùng, Đan Trần Tử chỉ thẳng vào hai người, gầm lên!

Nhìn hai người tuy im lặng nhưng trên mặt vẫn lộ vẻ không phục, Đan Trần Tử thở dài một hơi, nói tiếp:

“Ta không sợ chết, nhưng các người đã nghĩ chưa, nếu ba người chúng ta có người thương vong, vậy Đan tộc phải làm sao đây? Đan tộc chúng ta chính là một miếng thịt béo bở a, toàn bộ chủng tộc ở Đông Vực này, kẻ nào không nhìn chăm chăm vào chúng ta?”

Chỉ e một khi ba người chúng ta vẫn lạc, toàn bộ Đan tộc sẽ bị biến thành nô lệ, ngày đêm luyện đan cho kẻ khác!”

Chương 410 - Diệp Trần muốn chết 2

Nghe Đan Trần Tử nói xong, hai lão già áo bào trắng liền tái mặt, lộ ra vẻ sợ hãi, trước kia khi Đan Dương Tử còn sống, bọn họ chưa từng nghĩ tới chuyện này!

Nhưng giờ đây, lão tổ Đan Dương Tử đã chết!

Nếu bọn họ lại chết nữa!

E rằng Đan tộc sẽ thật sự phải đối mặt với tai họa khủng khiếp!

“Thôi được rồi, đợi sau khi tên Chu Khung kia đi vào Đan Tháp xong, ta sẽ bế quan, tranh thủ đột phá cảnh giới Thiên Tôn!”

“Được!”

“Được!”

Thanh âm trong Đan Tháp càng ngày càng nhỏ, cuối cùng bình lặng trở lại!...

Bên kia!

Chu Khung mang theo đám người Ma Giáo đi tới đình viện nơi đóng quân!

Vừa tiến vào đình viện, Thiên Nhất, Địa Nhất đã xuất hiện trước mặt Chu Khung, khom người bẩm:

“Tham kiến Giáo chủ!”

“Khởi bẩm Giáo chủ, một ngày trước, Diệp Trần đột nhiên tách thị vệ của hắn bỏ trốn, hiện tại đã bị bắt trở về, trước mắt

do Bạch đại nhân trông coi.”

Địa Nhất vừa dứt lời, khuôn mặt dưới mặt nạ lộ ra một tia bất đắc dĩ!

“Tốt!”

Chu Khung gật đầu, đưa mắt nhìn về gian phòng bên trái trong đình viện, nơi đó có một Phong Cẩm Đại Trận phong tỏa!

Rõ ràng là nơi giam giữ Diệp Trần!

Chu Khung mang theo mấy người Liên Sinh sải bước đi tới!

Ông...!

Chu Khung trực tiếp xuyên qua trận pháp phong tỏa, sau đó một trận tiếng kêu thảm thiết khàn khàn vang lên!

Rầm!

A!

“Ai bảo người gọi ta chuột đen, cho người gọi chuột đen này... Bạch gia ta hôm nay nhất định phải phế người...”

“Ta sai rồi, thật sự sai rồi...”

“Giết ta đi...”

Chu Khung nhìn lại, chỉ thấy lúc này Diệp Trần đang nằm trên mặt đất, toàn thân trói gô, không thể di động, huyết nhục mơ hồ, đặc biệt là nửa người dưới, mơ hồ đến thảm hại!

Hoàn toàn không thể nhìn, quả thật là thê thảm!

Mà bên cạnh Diệp Trần, Đại Bạch tay cầm hắc bổng, vẻ mặt hung ác đứng đó, trong miệng nhe răng trợn mắt, rõ ràng là vô cùng tức giận!

Dường như cảm nhận được điều gì đó!

Đại Bạch lập tức quay đầu nhìn lại, vội vàng ném cây gậy xuống, nhanh chóng chạy tới bên cạnh Chu Khung, trong miệng hưng phấn nói:

“Lão đại, lão đại, lão đầu bỉ ổi này bị ta bắt được rồi, hắn ta quả nhiên có phần bản lãnh, vậy mà thật sự gom góp đủ một trăm kiện binh khí Thánh cấp đỉnh tiêm!”

Đại Bạch nói xong, liền lấy ra một chiếc nhẫn đưa cho Chu Khung!

Chu Khung tiếp nhận chiếc nhẫn, thần thức thăm dò vào trong. Trong nhẫn có đến trăm món Thánh Binh đỉnh cấp, một vài bảo vật khác cùng chút ít đan dược!

Hắn nhìn Diệp Trần, thầm nghĩ:

“Thiên Vận chi tử hệ nào bỏ quả nhiên bất phàm, còn hơn cả tên tiểu tử Trần Hạo chuyên đi tặng bảo vật!”

Lúc này, Diệp Trần cũng thấy Chu Khung bước vào, hai mắt hắn bỗng sáng lên như người chết đuối vớ được cọc.

Diệp Trần: (????)

Hắn ghen ngào nói với Chu Khung:

“Chu... Chu giáo chủ, người... người tới rồi... Tha cho ta, giết ta cũng được... Đừng để tên Đại Hắc... Bạch đại nhân này canh giữ ta nữa...”

“Ta sai rồi... Xin người giết ta đi...”

Thấy Diệp Trần khóc lóc thảm thiết, không ngừng muốn tìm chết, Chu Khung có phần hoang mang nhìn Đại Bạch.

Bị Chu Khung nhìn, Đại Bạch có phần ngượng ngùng, cúi đầu nói:

“Ta nào làm gì hắn, chỉ là cho hắn Toái Đan hơn trăm lần, có bao nhiêu đâu!”

Khụ... Hơn trăm lần!

Chu Khung nghe vậy thì không có phản ứng gì, nhưng đám người Ma Giáo khác thì cảm thấy hạ thân lạnh toát. Đại Bạch này thật đáng sợ, sau này ngàn vạn lần không thể đắc tội!

Nghe thấy giọng điệu thản nhiên của Đại Bạch, Diệp Trần càng thêm tức giận. Hơn trăm lần còn chưa đủ sao, người còn muốn bao nhiêu nữa!

Sao ngươi không thử tự mình ném thử một lần xem!

Ta rốt cuộc đã làm gì ngươi, chẳng qua chỉ gọi ngươi một tiếng chuột đen, nghiệt súc mà thôi!

Ngươi cần phải như vậy sao?

Diệp Trần nhìn Đại Bạch bằng ánh mắt oán độc, sau đó lại nhìn về phía Chu Khung với ánh mắt đầy hy vọng!

Hắn không hiểu vì sao Chu ma đầu lại nhắm vào mình như vậy, thậm chí còn phái người giám sát. Nhưng hiện tại hắn cũng chẳng còn để tâm nữa!

Hắn chỉ muốn thoát khỏi con chó đen kia, cho dù phải chết ngay lập tức cũng được!

Hắn thật sự mệt mỏi lắm rồi!

“Diệp Trần, bốn tọa đã nói với ngươi, để ngươi dùng một trăm món Thánh Binh đỉnh cấp đổi lấy viên Lưu Ảnh Châu, nhưng ngươi lại chạy trốn. Ngươi đã vi phạm ước định, vậy thì đừng trách bốn tọa!”

Chu Khung lạnh lùng nhìn Diệp Trần, nói.

Nghe thấy giọng nói lạnh như băng của Chu Khung, Diệp Trần không những không sợ hãi mà ngược lại cảm thấy như trút được gánh nặng, hắn chậm rãi nhắm mắt lại, chờ đợi cái chết đến.

Thế nhưng, thời gian mười nhịp thở trôi qua, Diệp Trần vẫn không chết, hắc kinh ngạc mở mắt ra.

Chỉ thấy Chu Khung đã dẫn đám người Ma Giáo rời khỏi phòng, đồng thời bên ngoài vang lên giọng nói lạnh lùng của hắn:

“Đại Bạch, đừng giết chết hắn!”

Chu Khung vừa rời khỏi phòng!

Đại Bạch liền lộ vẻ hưng phấn trong mắt, nhìn về hướng Chu Khung rời đi, lớn tiếng nói:

Chương 411 - Mở đại lễ bao

“Lão đại yên tâm, ta sẽ không để hấn chết đâu!”

Nói đoạn, Đại Bạch hướng ánh mắt về phía Diệp Trần, cười toe toét:

“Lại dám tố cáo phải không, xem ra số lần vẫn là chưa đủ nhiều...”

“Ta không có... Thật không có... A??????...”

Àm!

A!

Tiếng nổ vang trời, tiếng kêu thê lương thảm thiết lại một lần nữa vang vọng khắp căn phòng, tạo thành vòng tuần hoàn bất tận!

Giờ khắc này, Diệp Trần chỉ ước gì thân thể mình có thể khôi phục chậm một chút!...

Chu Khung trở lại đại điện, chậm rãi ngồi xuống Ma Long bảo tọa!

Quanh đây không thấy một ai trong Ma Giáo!

Chỉ có Hùng Kế Bảo đứng trước mặt Chu Khung, cung kính cúi đầu!

Tuy rằng giờ phút này Hùng Kế Bảo đã là cường giả Đại Thánh ngũ trọng, chiến lực vô song, nhưng trong lòng vẫn không khỏi thấp thỏm, nhất là khi bắt gặp ánh mắt Chu Khung nhìn mình!

Hùng Kế Bảo còn đang bối rối không biết làm sao!

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung đã truyền vào tai hắn:

“Nói, vì sao ngươi gia nhập Ma Giáo?”

Hùng Kế Bảo hít sâu một hơi, không chút do dự, lập tức cúi đầu bẩm báo:

“Bẩm Giáo chủ, thuộc hạ gia nhập Ma Giáo là do lão tổ Hùng tộc phân phó!”

“Năm năm trước, lão tổ Hùng tộc tái phát thương tích, cảm thấy mình không sống được bao lâu nữa, bèn thi triển bí thuật, lấy mạng sống làm dẫn, bói một quẻ cho tương lai Hùng tộc!”

“Quẻ tượng cho thấy, tương lai Hùng tộc nằm trong tay một vị Ma đạo cao nhân ở phía bắc Dương Châu, chỉ có đi theo người này, Hùng tộc mới có thể phát triển hưng thịnh, nếu không, Hùng tộc sẽ diệt vong trong vòng ngàn năm!”

Lấy mạng làm dẫn, bói toán tương lai!

Chu Khung khẽ nhíu mày, loại chuyện huyền bí khó dò này, thực ra không phải khó hiểu!

Đang lúc Chu Khung trầm ngâm suy nghĩ!

Hùng Kế Bảo thấy Chu Khung nhíu mày, trong lòng không khỏi run lên, hắn sợ Chu Khung sẽ không nhận mình!

Có một chuyện hắn không dám nói với Chu Khung, đó là sau khi thi triển bí thuật bói toán, lẽ ra lão tổ Hùng tộc còn có thể sống thêm mấy trăm năm!

Nhưng lão tổ Hùng tộc lại nói: Khi bói toán đến vùng đất phía bắc Dương Châu, lão chỉ nhìn thấy một đôi mắt tràn đầy sát khí, huyết tinh và bá đạo, còn những thứ khác thì không thể nhìn thấy gì nữa!

Ngay sau đó, lão tổ Hùng tộc liền tắt thở ngay sau khi bói toán xong, trước khi chết để lại lời dặn, nhất định phải dẫn dắt

Hùng tộc đi theo vị Ma đạo cao nhân ở phía bắc Dương Châu kia!

Dương Châu, phía bắc, Ma đạo cao nhân!

Ba từ này kết hợp lại, không cần nói cũng biết là ai!

Ngoại trừ Bắc Cương chi chủ, Đông Vực đệ nhất thiên kiêu, Chu ma đầu thì còn có thể là ai!

“Hùng Kế Bảo ta xin thề, nếu có nửa lời nói dối, nguyện bị thiên lôi đánh chết!”

Hùng Kế Bảo nhìn thẳng vào Chu Khung, hai tay kết ấn, lập lời thề độc!

Chu Khung ngừng suy nghĩ, đưa mắt nhìn Hùng Kế Bảo, hấn không cho rằng đối phương đang lừa gạt mình, bởi vì hoàn toàn không cần thiết!

Hơn nữa Hùng tộc cũng được xem như một đại tộc!

“Thực lực Hùng tộc các ngươi như thế nào?” Chu Khung trầm giọng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, Hùng tộc hiện giờ có ba vị Tôn Giả cảnh, hơn trăm vị Đại Thánh, lão tổ là Thiên Tôn cảnh, hiện đã tạ thế, nhưng cái chết của lão tổ, toàn bộ Đông Vực không một ai hay biết!”

Ba vị Tôn Giả cảnh, hơn trăm vị Đại Thánh!

Hùng tộc này quả thật được cho là đại tộc đứng đầu Đông Vực, so với Đan tộc không kém!

“Chuyện cái chết của lão tổ, e rằng trong Hùng tộc cũng chỉ mình ta hay biết. Lão tổ có dặn, đợi khi nào tu vi ta đạt đến Đại Thánh đỉnh phong mới được tiết lộ chuyện này cho các vị thúc bá cảnh giới Tôn Giả.”

“Tuy nhiên, với thân phận Thiếu chủ Hùng tộc, ta vẫn có thể điều động được mười mấy vị cường giả Đại Thánh cảnh!”

Hùng Kế Bảo vội vàng cung kính bái thừa. Hắn sợ Chu Khung lập tức ra lệnh điều động cường giả Hùng tộc, không phải hắn không muốn mà là sợ các vị thúc bá cảnh giới Tôn Giả sẽ bất hoà nội chiến!

Những kẻ tu luyện đến cảnh giới Tôn Giả, kẻ nào mà không tự phụ, muốn bọn họ lập tức thần phục Chu Khung lúc này e là rất khó. Phải đợi khi nào Chu Khung trở nên mạnh hơn nữa, cộng thêm di mệnh của lão tổ Hùng tộc, khi ấy mới có thể thực hiện được!

Chu Khung gật đầu, hắn tuy bá đạo nhưng không tự tin đến mức hiện tại có thể sai khiến được cả cường giả cảnh giới Tôn Giả chinh phạt thiên hạ cho mình!

Sau đó, Chu Khung lại hỏi thêm một số chuyện về Đông Vực, dặn dò thêm vài việc rồi phát tay.

Hùng Kế Bảo cung kính cáo lui, lập tức rời khỏi Đan thành, bay về hướng Không Châu. ...

Đợi Hùng Kế Bảo rời đi, Chu Khung đưa mắt nhìn hai kiện vật phẩm trong cột trữ vật của hệ thống.

Một viên Thiên Vận Châu, một gói quà lớn thần bí!

Con số trên Thiên Vận Châu là bảy ngàn!

Điều này chứng tỏ sau khi Sở Hùng tiến vào Thiên Hồn Điện đã nhận được thêm cơ duyên nên điểm Thiên Vận lại tăng!

Chương 412 - Tiến vào đan tháp 1

Không để ý đến viên Thiên Vận Châu nữa, Chu Khung mở gói quà lớn thần bí ra.

“Ting, chúc mừng kí chủ mở gói quà lớn thần bí, nhận được một cánh cửa thời không!”

“Ting, chúc mừng kí chủ mở gói quà lớn thần bí, nhận được một bộ Ma Thần chiến bào cấp Tôn!”

Hai tiếng hệ thống vang lên liên tiếp trong đầu Chu Khung.

Chu Khung trầm ngâm suy tư, với thực lực của Sở Hùng, gói quà lớn của hắn chỉ mở ra được hai món đồ như vậy có vẻ hơi ít!

“Hệ thống, vật phẩm trong gói quà này có phải hơi ít không?”

“Ký chủ, Sở Hùng này không phải bản thể hoàn chỉnh, đây chỉ là một nửa thân thể của hắn, cộng thêm gói quà lần trước người mở ra, như vậy là nhiều rồi!”

Chu Khung bất đắc dĩ gật đầu.

Hắn đưa mắt nhìn về phía Thời Không Chi Môn, thấy giới thiệu vẫn tắt ghi:

Thời Không Chi Môn: Vô thượng chí bảo, chỉ cần có tọa độ, có thể tự do xuyên qua thời không. Căn cứ vào khoảng cách truyền tống xa gần mà mỗi lần cần tiêu hao số lượng Tiên thạch khác nhau. Hiện tại là cấp một, khi đạt tới đỉnh cấp có thể trực tiếp xuyên qua chư thiên vạn giới!

Mẹ kiếp!

Tuy khi nhìn thấy cái tên Chu Khung đã đoán được phần nào công dụng của nó, nhưng đọc xong phần giới thiệu vẫn tất vẫn không khỏi chấn động. Vật này quả xứng danh vô thượng chí bảo!

Hơn nữa nó đến cũng thật đúng lúc, trước đó không lâu Chu Khung vừa nghiên cứu làm sao để tiết kiệm thời gian di chuyển, không ngờ hệ thống lại tặng ngay một cái!

Thời Không Chi Môn này có thể giúp Chu Khung rất nhiều trên con đường xưng bá thiên hạ sau này!

Nghĩ đến cảnh sau này khi công thành đoạt đất, chỉ cần dùng Thời Không Chi Môn truyền tống đến, thật sự quá bá đạo!

Chu Khung phát tay, một cánh cửa tỏa ra hào quang xuất hiện, xoay tròn trong lòng bàn tay hắn.

Nửa khắc sau, Chu Khung đã hoàn toàn nắm rõ cách sử dụng Thời Không Chi Môn, sau đó cất nó đi.

Tiếp theo, hắn đưa mắt nhìn Ma Thần chiến bào cấp Tôn.

Ma Thần chiến bào cấp Tôn: Thủy hỏa bất xâm, bụi trần bất nhiễm, có thể chèo chống ba lần công kích của cường giả dưới Thiên Tôn!

Lại thêm một bảo bối nữa!

Hiện tại Chu Khung đang mặc trên người chính là Ma Thần chiến bào, nhưng là cấp Thánh, tuy rằng vẫn dùng tốt, nhưng rõ ràng không bằng cấp Tôn... thực dụng hơn nhiều!

Hắn phát tay.

Ma Thần chiến bào cấp Tôn trong hệ thống lập tức được mặc lên người Chu Khung, ma điểm cuộn cuộn tỏa ra từ trên

chiến bào, khiến người ta nhìn mà e sợ.

Kiểm tra xong hai món đồ lấy được từ Sở Hùng, lông mày Chu Khung lại nhíu chặt.

Hiện tại điểm phản diện của hắn vẫn chưa đủ để đổi Già Thiên Phù cấp năm, nói cách khác vẫn chưa thể giết Diệp Trần!

Nhưng cứ tiếp tục nuôi nhốt hắn như vậy không phải cách!

Àm! Âm! Âm!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, gõ nhẹ lên thành ghế.

Một nam tử khoác áo bào đen, mặt đeo mặt nạ hoàng kim quỳ một gối trước mặt Chu Khung, chính là Địa Nhị!

“Điều tra thế nào rồi?” Chu Khung trầm giọng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, Địa bộ hai ngày nay đã bắt được ba tên đệ tử Đan tộc. Thông qua sưu hồn, thuộc hạ được biết Đan Tháp chính là một kiện bí bảo mà Đan tộc có được từ ngàn vạn năm trước.”

“Trải qua vô số năm tế luyện, nó đã trở thành tổ tháp của Đan tộc, bên trong quả thực có rất nhiều đan dược, nhưng đều đang trong trạng thái phong ấn. Hơn nữa, bên trong Đan Tháp không thể độ kiếp, nên khi muốn đột phá, đệ tử Đan tộc đều phải ra ngoài mới có thể tiến hành!”

Bí bảo, phong ấn, không thể độ kiếp!

Nói cách khác, thế giới bên trong Đan Tháp là một nơi bị phong bế!

Đây quả là một tin tức quan trọng!

Phải biết rằng, dù là chiến trường thiên kiêu hay thế giới Kỳ Đạo, tuy đều tự thành một phương thiên địa riêng biệt,

nhưng bên trong đều có thể độ kiếp!

Vậy mà Đan Tháp lại không được, thật thú vị!

Chu Khung như nghĩ đến điều gì, khóe miệng nhếch lên nụ cười đầy tà ý!

“Truyền lệnh xuống, bốn bộ đốc toàn lực truy tìm kẻ này cho ta, có thể bắt sống thì bắt, bằng không trực tiếp giết chết!”

Chu Khung phát tay, một lão đạo sĩ mặc áo bào trắng hiện ra, chính là kẻ đã cứu Sở Hùng!

Lão đạo này vô cùng thần bí, ngay cả Chu Khung không thể nhìn thấu. Quan hệ giữa hắn và Sở Hùng, hiển nhiên không phải quân thân bình thường, nếu không hắn đã chẳng bỏ mặc Sở Hùng mà chạy trốn một mình!

“Tuân lệnh!” Địa Nhị cung kính gập đầu.

“Còn nữa, truyền lệnh cho Thiên bộ bên Không Châu hành động theo kế hoạch, Hùng tộc sẽ hỗ trợ bọn chúng!”

“Tuân lệnh!” Địa Nhị lại đáp, thân hình dần tan biến vào hư không. ...

Thời gian thấm thoát trôi qua...

Ba ngày, thoáng chốc đã đến!

Chu Khung chậm rãi mở mắt, sâu trong đôi đồng tử là một tia huyết quang lóe sáng. Chỉ vỏn vẹn ba ngày, hắn đã ổn định được tu vi Thánh Giả đỉnh phong, khoảng cách đến Đại Thánh cũng chẳng còn bao xa!

Chương 413 - Tiến vào đan tháp 2

Bịch!

Chu Khung đứng dậy, thông thả bước ra khỏi đại sảnh, tiến vào căn phòng giam giữ Diệp Trần. ...

Nghe thấy tiếng động, Đại Bạch lập tức quay đầu nhìn lại, vừa thấy Chu Khung, nó liền chạy đến.

Diệp Trần cũng cố gắng mở mắt, nhìn Chu Khung, im lặng không nói. Hắn đã chấp nhận số phận, cầu xin tên ma đầu này rõ ràng là vô dụng!

Giờ đây, trong lòng Diệp Trần, Chu Khung còn chẳng bằng Đại Bạch. Một kẻ có thể nuôi ra con chó hung tàn như vậy, chắc chắn chỉ có thể càng thêm tàn bạo!

Hơn nữa, sở thích của cả hai lại giống nhau đến kỳ lạ: đều thích bóp nát trứng!

Chu Khung không để ý đến ánh mắt ai oán của Diệp Trần, phát tay một cái, thu cả hắn và Đại Bạch vào Sơn Hà Đồ, sau đó dẫn theo đám người Ma Giáo bay về phía Đan Tháp!

Lúc này, bên ngoài Đan Tháp đã tụ tập rất đông người, phần lớn là đến xem náo nhiệt, số còn lại là người của Đan tộc, dẫn đầu là Đan Trần Tử!

“Chu ma đầu kia sao còn chưa đến? Ta cá với ngươi một túi tiên thạch, hể mà vào được Đan Tháp thì nhất định sẽ gây chuyện!”

“Ai thêm cá với người chứ? Chuyện này còn phải nói sao, nếu hấn chịu yên phận thì mới là lạ!”

“Nói đi cũng phải nói lại, đám thiên kiêu đến tham gia vượt quan đại bi lần này, hình như những kẻ xuất sắc nhất đều đã về châu trời rồi, thật đáng tiếc!”

Tiếng bàn tán xung quanh mỗi lúc một nhiều khiến Đan Trần Tử bất an, trong lòng không khỏi dâng lên dự cảm chẳng lành.

Ngay khi Đan Trần Tử sắp phát điên vì lo lắng!

Bóng dáng Chu Khung xuất hiện từ phía chân trời. Hấn mặc trên mình bộ Ma Thần chiến bào cấp Tôn Giả, ma điểm ngập trời, ánh mắt lạnh lẽo, bá đạo vô song!

Theo sau hấn là đông đảo cao tăng Ma Giáo, ma khí cuộn cuộn khuấy động cả một vùng trời!

Rầm!

Đám người Chu Khung đáp xuống trước Đan Tháp!

“Chiến bào cấp Tôn!” Một tên thiên kiêu dị tộc nhìn chiến bào trên người Chu Khung, thất thanh hô lớn, trong giọng nói tràn đầy kinh hãi!

Theo tiếng hô của hấn!

Tất cả sinh linh khác đều phản ứng lại, nhao nhao nhìn về phía chiến bào của Chu Khung, trong mắt đều là vẻ khiếp sợ!

Vậy mà thật sự là chiến bào cấp Tôn!

Phải biết rằng bảo vật cấp Tôn luyện chế vô cùng khó khăn, cho dù là cường giả cảnh giới Tôn Giả cũng cần tể luyện mấy chục vạn năm mới có thể thành công, cho nên phần lớn Tôn Giả đều lựa chọn luyện chế binh khí công kích!

Luyện chế chiến bào Tôn cấp như trên người Chu Khung, thật sự là ít đến đáng thương, e rằng toàn bộ Đông Vực không có mấy món!

Có thể nói chiến bào Tôn cấp chính là điển hình cho việc tính thực dụng không cao, nhưng tính phô trương lại cực mạnh!

Tất cả thiên kiêu đều không khỏi cảm thán, Chu Khung này thật sự là thích giả trang đến cực hạn!

Ngay cả Đan Trần Tử cũng lộ ra một tia kinh hãi, chiến bào đẳng cấp này, cho dù là Đan tộc không có, xem ra Ma Tôn thật sự rất coi trọng Chu Khung!

Đan Trần Tử dường như nghĩ tới điều gì, trong truyền thuyết Ma Tôn mặc trên người chính là chiến bào cấp Tôn, rất có thể chính là bộ mà Chu Khung đang mặc!

Trong lòng chậm rãi thở phào nhẹ nhõm!

Đan Trần Tử rất may mắn mấy ngày trước mình không xuống tay với Chu Khung, bằng không rất có thể sẽ rước lấy sự trả thù của Ma Tôn, đến lúc đó Đan tộc e là...

Lắc đầu, xua tan ý nghĩ trong đầu!

Hắn về phía Chu Khung, trầm giọng nói:

“Chu giáo chủ chuẩn bị xong, có thể tiến vào rồi, trong Đan Tháp có vô số đan dược, chẳng qua đều ở trạng thái phong ấn ẩn giấu, lệnh bài này có thể phá vỡ ba đạo phong ấn, thời gian là một ngày, một ngày sau, lệnh bài sẽ mất đi hiệu quả!”

Chu Khung tiếp nhận lệnh bài, nhìn một chút không nói gì, trực tiếp đi về phía Đan Tháp, hắn biết Đan tộc sẽ đặt ra hạn chế cho mình!

Hạn chế mình chỉ có thể lấy ba viên đan dược!

Làm sao có thể, Ma Giáo có hàng tỉ vạn đại quân, ba viên đan dược làm sao mà chia cho đủ!

Hạn chế, quy tắc, đó đều là thứ dùng để trói buộc kẻ bất tài!

Đối với Chu Khung mà nói... Hừ, qua hôm nay Đan Tháp này còn tồn tại hay không cũng chưa biết chừng!

Nhìn Chu Khung đi vào Đan Tháp, trong lòng Đan Trần Tử bỗng nhiên dâng lên một nỗi bất an khó hiểu, tựa như sắp có chuyện chẳng lành xảy ra!

Thật ra, Đan Trần Tử thật sự không hề đặt ra hạn chế trên lệnh bài, tất cả đan dược trong Đan Tháp này đúng là đều ở trạng thái ẩn giấu!

Trung bình một ngàn năm, Đan Tháp sẽ tự động sinh ra một khối lệnh bài, lệnh bài này có thể giải trừ ba đạo phong ấn!

Mà Đan tộc mấy trăm vạn năm qua, vẫn luôn tuân thủ quy củ này!

Bên cạnh Đan Tháp, một đám đệ tử Đan tộc nhìn Chu Khung đi vào, trong mắt đều tràn đầy phẫn nộ, phải biết rằng ngay cả bọn họ, cũng rất ít khi được phép vào Đan Tháp, huống chi là được lấy đi ba viên đan dược!

Chương 414 - Ba tòa ngọn núi đan dược

Nhưng mà sự tàn nhẫn của Chu ma đầu, bọn họ đều rõ ràng, muốn bọn họ xông lên lý luận với Chu Khung, bọn họ không dám!

“Tên Chu ma đầu này, vừa nhìn đã biết là hạng thô lỗ, chắc chắn không chọn được đan dược gì tốt!”

“Ta thấy cũng vậy, nói không chừng hẳn một viên không tìm thấy, dù sao mỗi viên đan dược đều ở trạng thái ẩn giấu!”

“Ta cũng nguyên rửa tên Chu ma đầu kia không tìm được gì hết, mà này, ta nhớ Tiểu Đông cũng rất hận Chu ma đầu, hai ngày nay sao không thấy đâu, còn có... mấy người bên Đan phong không thấy...”

“Ai biết, có thể là đi đâu đó giải sầu rồi!”

Đám đông sinh linh Đan tộc nhìn về phía Đan Tháp, không ngừng nguyên rửa, bàn tán xôn xao!

Chu Khung bước vào trong Đan Tháp!

Ong...!

Thiên địa trong nháy mắt biến hóa, đập vào mắt Chu Khung là một thế giới chim hót hoa nở!

Đây chính là tầng thứ hai của Đan Tháp, Đan Tháp tổng cộng ba tầng, tầng thứ nhất là nơi ba vị Đan tộc tu luyện, tầng thứ hai là nơi chứa đựng đan dược, tầng thứ ba là nơi lão tổ Đan tộc Đan Dương Tử tu luyện!

Lúc này tầng thứ hai không một bóng người, Đan Trần Tử đã sớm gọi các đệ tử đang tu luyện ở tầng thứ hai ra, dù sao kẻ muốn vào đây chính là Chu ma đầu, lão sợ với tính cách của Chu ma đầu, e rằng sẽ xảy ra xung đột!

Phải biết Chu ma đầu còn có một ngoại hiệu là: Thiên Kiêu sát thủ!

Trong thế giới tầng thứ hai của Đan Tháp này, vô số tiên hạc bay lượn trên không trung, mặt đất tràn ngập hoa cỏ cây cối!

Hơn nữa toàn bộ thế giới đều tràn ngập mùi thuốc!

E rằng võ giả bình thường sau khi tiến vào, chỉ cần dựa vào mùi thuốc cũng đủ đột phá vài cảnh giới!

Chu Khung nhìn xung quanh, thả thân thức ra quét qua một lượt, vậy mà trong phạm vi mấy chục vạn dặm chẳng có gì!

Sau đó, tia chớp màu đen bạc ở mi tâm Chu Khung bắt đầu phát sáng, trong tầm mắt Thần Ma Nhân, khắp thiên địa có vô số quang mang bay tán loạn!

Mỗi một đạo quang mang đều ẩn chứa một viên đan dược, không có viên nào là phàm phẩm, kém nhất cũng là đan dược Bán Thánh cấp!

Hơn nữa, đan dược cấp bậc càng cao, ẩn giấu càng sâu!

Bên ngoài mỗi viên đan dược đều có trận pháp phong ấn, dù là tu vi hiện tại của Chu Khung không thể phá giải!

Nếu cưỡng ép phá giải, kết quả chắc chắn là trận pháp mở ra, đan dược cũng vỡ vụn!

Lúc này, lệnh bài trong tay Chu Khung phát ra một tia sáng, một tia ý cảnh truyền vào trong đầu Chu Khung, chỉ cần cầm lệnh bài về phía phía đan dược là có thể lấy ra!

Chu Khung đưa tay, chĩa lệnh bài về phía một viên đan dược gần hần nhất!

Ầm!

Một tiếng động vang lên, trận pháp vỡ vụn!

Một viên đan dược tỏa ánh sáng đỏ rơi vào tay Chu Khung!

Vạn Xuân Đan: Sau khi dùng có thể kéo dài chuyện giường chiếu thêm chín canh giờ, đồng thời có thể vừa hành sự vừa tăng tu vi! Đan dược Bán Thánh đỉnh cấp!

Chu Khung bĩu môi, tiện tay ném đan dược vào Sơn Hà đồ, liếc nhìn lệnh bài trong tay, lúc này ánh sáng trên lệnh bài đã mờ đi khoảng một phần ba!

Nói cách khác, nhiều nhất là còn hai lần sử dụng, tám lệnh bài này sẽ trở nên vô dụng!

Khóe miệng Chu Khung hiện lên một nụ cười đầy tà khí. Lấy đan dược bằng lệnh bài, đâu phải là phong cách của kẻ phản diện!

Hắn lấy Sơn Hà đồ ra, trực tiếp thả Đại Bạch!

“Ưm! Ưm!”

Vừa xuất hiện, Đại Bạch đã hít hít ngửi ngửi xung quanh, đầu không ngừng đảo mắt quan sát, khóe miệng bắt đầu chảy nước miếng!

Ánh mắt tràn đầy tham lam, miệng lẩm bẩm:

“Nhiều đan dược quá! Bạch gia ta phát tài rồi!”

Bịch!

Chu Khung đập một phát vào mông Đại Bạch đang chảy dãi, trầm giọng nói:

“Người nhìn thấy đan dược xung quanh chứ? Lấy hết cho bốn tọa!”

“Yên tâm đi, lão đại!”

Trong mắt Đại Bạch lóe lên tia sáng chói mắt, nó gầm lên một tiếng, sau đó lao ra!

Há miệng cắn một cái vào khoảng không!

Ầm!

Trận pháp mà ngay cả Chu Khung không thể phá vỡ, vậy mà lại bị cắn nát!

Đồng thời, một viên đan dược không rõ tên bị Đại Bạch nuốt vào bụng!

Chu Khung nhìn Đại Bạch đang nhảy nhót, khoe miệng khê nhếch lên, lấy ra một chiếc ghế Ma Long, chậm rãi ngồi xuống!

Vì vậy vùng thiên địa này liền xuất hiện cảnh tượng quỷ dị!

Một nam tử mặc Ma Thần chiến bào ngồi trên ghế nhắm mắt tu luyện, phía trước cách đó không xa có một con chó đen đang không ngừng cắn xé, đồng thời từng đạo quang mang bắn tới bên trái Chu Khung!

Nơi đó, chính là một ngọn núi do đan dược tạo thành!

Mỗi khi đỉnh núi đạt tới độ cao một trăm mét!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long liền phát tay một cái, thu ngọn núi đan dược vào trong Sơn Hà đồ!

Tuần hoàn như vậy, không biết đã qua bao lâu!

Chu Khung chậm rãi mở mắt, lộ ra một tia suy tư, lúc này thời gian hẳn trong Đan Tháp chỉ còn lại một canh giờ!

Chương 415 - Đan linh Độc Giác Bạch Mã 1

Dùng Thần Ma Nhãn nhìn bốn phía, ánh sáng trong thiên địa đã bắt đầu thưa thớt dần!

Sau đó Chu Khung đưa ý niệm vào trong Sơn Hà Đồ, chỉ thấy bên trong có ba ngọn núi đan dược khổng lồ, mỗi ngọn đều cao không dưới ngàn mét!

Phải biết, đây chính là đan dược Bán Thánh cấp trở lên, e rằng nội tình của trăm cái đế triều cộng lại không nhiều như vậy!

Mà bên cạnh ngọn núi đan dược, có một con Hắc Bạch Long đang thận trọng ăn vụng, phảng phất cảm giác được điều gì đó, vội vàng dừng lại!

Vẻ mặt nghiêm trọng, đồng thời dùng hai con mắt to gắt gao nhìn chằm chằm Diệp Trần cùng con hồ ly kia!

Tựa như chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Mà Diệp Trần nằm ở trên quảng trường Sơn Hà Đồ, cũng là mở to mắt khiếp sợ nhìn ba tòa núi lớn đan dược trước mặt, lâm bẫm:

“Nhiều đan dược như vậy, Diệp Trần ta lừa dối nhiều năm như vậy, ngay cả một phần trăm này không có, Chu ma đầu này đòi cả Đan tộc đi sao?”

“Hay là Ma Tôn đến, diệt Đan tộc, bán hết đan dược cho Chu ma đầu, giải thích như vậy, hình như mới đúng...”

Diệp Trần không ngừng phỏng đoán, thỉnh thoảng gật đầu mấy cái, phảng phất như đã đoán ra điều gì!

Chu Khung không để ý đến ba người bọn họ, thu hồi ý niệm, nhìn Đại Bạch vẫn đang bắt giữ đan dược!

Lúc này bụng của Đại Bạch phồng lên, thở hắt hắt, con mắt có phần đờ đẫn, động tác cũng chậm chạp, có thể thấy được một ngày lao động đã khiến nó mệt mỏi quá sức!

Nhưng vẻ hưng phấn trên mặt Đại Bạch lại không hề giảm bớt!

Chu Khung phát phát tay, triệu hồi Đại Bạch:

“Sao vậy, lão đại, ta không mệt... Không mệt... Ta còn có thể làm ba ngày ba đêm!”

Đại Bạch vẻ mặt nghi hoặc thở hắt hắt, trên mặt tràn đầy hưng phấn!

Lúc này, Đại Bạch cực kỳ cao hứng, nó vốn yêu thích bảo bối, huống chi là bảo bối có thể ăn, có thể nói từ khi sinh ra đến giờ, nó chưa từng thấy qua nhiều đan dược như vậy!

“Được rồi, ba ngày ba đêm, đan dược nơi này cộng lại, không cần thời gian dài như vậy, qua bên kia xem thử, bốn tọa cảm giác nơi đó có bảo vật đặc thù!”

Chu Khung nhìn Đại Bạch đang hưng phấn nói, chỉ một dòng sông ở phía xa!

Lúc này dùng Thần Ma Nhãn nhìn dòng sông kia, Chu Khung liền phát hiện nơi đó ẩn chứa một cỗ khí tức đan dược đặc thù, rất có thể có một viên đan dược trâu bò tồn tại!

Bây giờ cách một ngày không còn bao lâu, vừa vặn đi xem thử!

“Bảo bối đặc thù!”

Vèo!

Đại Bạch hét lớn một tiếng, thân hình lập tức phóng về phía dòng sông ở phương xa!

Ánh mắt Chu Khung lộ ra một tia suy tư, cũng bay về phía dòng sông kia, bất kể nơi đó có đàn được trâu bò hay không!

Nửa canh giờ nữa, Chu Khung sẽ thực thi kế hoạch của mình, về phần sau đó Đan Tháp này còn tồn tại hay không, đệ tử Đan tộc sẽ chết bao nhiêu!

Hắn không cần phải bận tâm!

Chu Khung chỉ biết, một khi kế hoạch thành công, hắn sẽ nhận được lợi ích khổng lồ, như vậy là đủ rồi!

“Vãi cả, lão đại, lão đại, thật sự có bảo bối, đang trong nước...”

Nghe thấy Đại Bạch gọi, Chu Khung lập tức bay tới!

Nơi dòng sông trước mặt hiện ra, là một dòng sông khổng lồ chảy xuyên qua toàn bộ tầng thứ hai Đan Tháp!

Chu Khung đưa thần thức dò xét vào trong, phát hiện trong sông chẳng có lấy một sinh vật, thế nhưng bên trong lại sinh cơ dồi dào, quỷ dị lạ thường!

Ông!

Đại Bạch hướng dòng sông kêu lên một tiếng!

Phù phù!

Nó liền chui tọt vào trong dòng sông lớn!

Rầm!

Rầm! Rầm! Rầm!

Không lâu sau khi Đại Bạch tiến vào, cả dòng sông lập tức cuộn trào dữ dội, vô số cột sóng khổng lồ điên cuồng vọt lên

trời, chấn động đến mức toàn bộ không gian cũng bắt đầu run rẩy!

Rống!

Uông!

Bên trong dòng sông lớn liên tục truyền ra tiếng gầm rú và tiếng nổ vang, hiển nhiên Đại Bạch đang giao đấu với sinh vật lạ chưa rõ bên trong!

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên!

Một con bạch mã độc giác dài hơn vạn trượng từ trong dòng sông lớn lao ra, toàn thân bạch mã tỏa ra mùi thuốc nồng đậm, vừa xuất hiện, mùi thuốc của toàn bộ tầng thứ hai Đan Tháp liền tăng lên một bậc!

Thậm chí trong mắt Thần Ma của Chu Khung, vô số đan dược ẩn giấu trong hư không từ khi Độc Giác Bạch Mã xuất hiện cũng bắt đầu run rẩy!

Có thể thấy được sự phi phàm của Độc Giác Bạch Mã này!

Độc Giác Bạch Mã vừa ra khỏi dòng sông, lập tức tức giận gầm lên một tiếng, hai chân đạp mạnh xuống phía dưới, uy lực vô cùng khủng khiếp!

Không gian cũng bị đạp đến vỡ vụn!

Đồng thời, Đại Bạch ở dòng sông phía dưới cũng lao ra, tay cầm hắc bổng, nhắm thẳng vào chân ngựa đá tới một cái!

“Dám đánh lên Bạch gia gia, ngươi chán sống rồi!”

Rầm!

Tiếng động dữ dội vang lên, cả dòng sông lớn lại chấn động mãnh liệt. Không gian bắt đầu nứt toác, dòng sông nổ tung tạo nên vô số cột sóng lớn!

Đại Bạch đứng thẳng giữa không trung, bất động!

Chương 416 - Đan linh Độc Giác Bạch Mã 2

Còn Độc Giác Bạch Mã bị Đại Bạch dùng gậy đánh bay ra hơn trăm trượng!

Đứng lơ lửng trên không trung, hai chân sau của nó không ngừng run rẩy, rõ ràng là bị đánh không nhẹ, miệng không ngừng ho khan!

Khụ! Khụ!

Theo tiếng ho của Độc Giác Bạch Mã, hai viên đan dược từ trong miệng nó bay ra!

Một đỏ một lam, mỗi luồng sáng đều mang theo quang mang chói lòa!

Lại là hai viên đan dược, hơn nữa đều là cảnh giới Bán Thánh!

Ồ!

Chu Khung nhìn Bạch Mã phun ra hai viên đan dược, trong mắt thoáng tia kinh ngạc, đây là chủng tộc gì, bị thương không phải thổ huyết, mà lại thổ ra đan dược!

Thật là chuyện xưa nay hiếm thấy!

Ánh mắt Chu Khung lóe sáng, nếu như bạch mã này có thể liên tục phun ra đan dược, chẳng phải là một cỗ máy sản xuất đan dược hay sao!

Phải biết, cho dù Chu Khung có lấy được ba ngọn núi đan dược ở đây, thì nhiều đan dược đến đâu cũng có ngày dùng hết!

Chỉ có tự mình luyện chế đan dược mới là thượng sách, nhưng Ma Giáo phát triển trong thời gian ngắn, trong giáo không có nhiều người biết luyện đan!

Vốn dĩ Chu Khung có dự định tương lai sẽ thu phục Đan tộc, nhưng xem ra, con ngựa này cũng có thể giải quyết được một số vấn đề!

“Đại Bạch, đừng giết chết nó!” Chu Khung nhìn Đại Bạch vẻ mặt hung phấn, lên tiếng nói.

“Lão đại yên tâm, bảo bối như thế này, ta nào nỡ xuống tay!” Đại Bạch nhìn Bạch Mã trước mặt ho ra đan dược, vẻ mặt đầy phấn khích.

“Bảo bối tốt, từ nay về sau người là của Bạch gia gia ta!” Đại Bạch nhìn bạch mã quất lớn, cây gậy trong tay lập tức vung tới!

Rầm!

Uy áp khủng khiếp cuồn cuộn lao thẳng về phía Bạch Mã!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa khiến hư không chấn động!

Hống!

Bạch Mã không ngừng kêu thảm thiết, rõ ràng không phải là đối thủ của Đại Bạch, hơn nữa Bạch Mã này dường như không có kỹ năng chiến đấu nào khác, chỉ biết mỗi chiêu đá hậu!

Có thể tưởng tượng, làm sao có thể so sánh với lão yêu quái Đại Bạch, chỉ có thể bị Đại Bạch đánh cho không ngừng nhảy lên nhảy xuống, tránh né khắp nơi!

Cùng lúc đó trong miệng không ngừng phun ra đan dược, tuy phẩm cấp không quá cao, nhưng đều là đan dược cấp bậc Bán Thánh trở lên!

Àm!

Bạch Mã lại bị đánh bay ra ngoài trăm dặm!

Tình trạng vô cùng thảm, cả người đầy vết thương, mặc dù không có máu chảy ra, nhưng khí tức đã suy yếu đến cực điểm!

Ngay cả chiếc sừng duy nhất trên đỉnh đầu cũng bị Đại Bạch dùng gậy đánh gãy, Bạch Mã hai mắt rung rung, nhìn Đại Bạch với vẻ mặt uỷ khuất!

Người ta đang bơi lội vui vẻ trong sông, người vừa lên đã đánh ta, sao lại không nói đạo lý như vậy!

Bạch Mã kêu lên một tiếng, thân thể lập tức hóa thành một đạo lưu quang, muốn chui vào dòng sông!

Lúc này Đại Bạch tay cầm hắc bổng, ánh mắt lộ vẻ khinh thường, tuy rằng tốc độ của bạch mã lúc này rất nhanh, nó không thể ngăn cản đối phương tiến vào dòng sông, nhưng lão đại của nó đang ở bên cạnh nhìn!

Hơn nữa cho dù Chu Khung không ra tay, cùng lắm thì nó xuống sông bắt một lần là được, thế giới chỉ lớn như vậy, người có thể chạy đi đâu!

Chu Khung liếc mắt nhìn bạch mã sắp chui vào dòng sông, lập tức vung tay đánh ra Thần Ma Hoàn!

Mặc dù Đại Bạch có thể bắt được con bạch mã này, nhưng thời gian không còn nhiều, không cần thiết phải lãng phí thêm nữa, Chu Khung còn kế hoạch cần thực hiện!

Ông...!

Hư không rung động, Thần Ma Hoàn nhất biến thành trăm, trực tiếp chặn đường con bạch mã tiến vào dòng sông!

Phong!

Trăm chiếc Thần Ma Hoàn lập tức trói chặt lấy Độc Giác Bạch Mã!

Rống!

Bạch mã kịch liệt giãy giụa, nhưng càng giãy giụa, Thần Ma Hoàn càng siết chặt, chưa đến năm hơi thở, bạch mã đã hoàn toàn từ bỏ chống cự!

Hai mắt trắng dã, tựa như sắp chết!

Chu Khung phát tay, Thần Ma Hoàn trói buộc bạch mã, bay đến trước mặt hắn, đồng thời Đại Bạch cũng bay tới!

Rầm!

Một cước đạp thẳng vào hông bạch mã, đau đớn khiến nó phun ra hai viên đan dược từ trong miệng!

Nhưng khí tức lại càng thêm suy yếu!

“Còn dám chạy, Bạch gia ta bắt ngươi là vinh hạnh của ngươi, dám chạy nữa ta nuốt chửng ngươi!”

Đại Bạch nhe nanh trợn mắt nhìn bạch mã mà nói.

Bạch mã bị biểu cảm của Đại Bạch dọa đến run rẩy, cúi đầu không dám nhìn.

Nhìn bạch mã đang trợn mắt, trong lòng Chu Khung chợt lóe lên một tia suy tư, con bạch mã này rõ ràng linh trí không cao, không biết là giống loài gì, chẳng lẽ cũng là một loại đan dược biến thành?

“Hệ thống, bạch mã này là thứ gì?”

“Ký chủ, bạch mã này thuộc giống loài đặc thù, muốn biết tin tức cụ thể cần năm mươi vạn điểm phản diện, có muốn đổi hay không?”

Ánh mắt lạnh lùng của Chu Khung khẽ động, hệ thống này đúng là càng ngày càng hắc ám, nhưng năm mươi vạn điểm phản diện mới có thể biết được lai lịch của con bạch mã này, đủ để chứng minh nó không tầm thường!

Chương 417 - Diệp Trần muốn lật bàn nơi tuyệt địa

“Đổi!”

“Ting, đổi tin tức thành công, tiêu hao năm mươi vạn điểm phản diện, ký chủ còn lại sáu trăm năm mươi vạn điểm phản diện!”

Độc Giác Bạch Mã: Là đan linh do đan dược sinh ra, điều kiện sinh ra vô cùng hà khắc, cấp bậc tăng lên vô cùng khó khăn, con bạch mã này là Thánh cấp đan linh!

Công dụng: Chỉ cần Đan Linh từng nuốt qua bất kỳ loại đan dược nào có phẩm cấp thấp hơn nó, sau này chỉ cần cho nó ăn linh tài dùng để luyện chế loại đan dược đó, là có thể luyện chế ra đan dược với tỷ lệ thành công tuyệt đối, không giới hạn chủng loại đan dược!

Tính tình hiền lành, dễ nuôi, là đan linh mã không thể thiếu khi hành tẩu giang hồ!

Móa!

Dù Chu Khung đã nghĩ con bạch mã này rất trâu bò, nhưng không ngờ nó lại trâu bò đến vậy!

Tỷ lệ luyện chế đan dược thành công tuyệt đối, còn không giới hạn chủng loại!

Con Độc Giác Bạch Mã này quả thực là một cỗ máy sản xuất đan dược vĩnh cửu!

Có nó, vấn đề cung cấp đan dược của Ma Giáo coi như được giải quyết triệt để, thậm chí có thể dựa vào nó để buôn

bán đan dược, tăng cường nội tình cho Ma Giáo!

Lúc này ánh mắt Đại Bạch vẫn nhìn chăm chăm vào Bạch Mã, thỉnh thoảng lại đạp một cước, khiến Bạch Mã phun ra hai viên đan dược!

Chu Khung nhìn con ngựa trắng khí tức càng ngày càng yếu ớt, bèn ngăn lại hành động của Đại Bạch, nhìn Bạch Mã, lạnh lùng nói:

“Quy phục bốn tọa, ban cho người đại đạo, bằng không chỉ có chết!”

Ánh mắt Đan Linh Bạch Mã lộ ra một tia suy tư, tám vạn năm trước nó cơ duyên xảo hợp mà ra đời ở tầng thứ hai Đan Tháp này, sau đó vẫn luôn trốn ở dưới đáy sông, mơ mơ màng màng tu luyện, rất sợ bị người phát hiện!

Bởi vì đệ tử Đan tộc rất ít khi chú ý đến dòng sông, thêm vào đó ba vị cường giả Đan tộc cũng cơ bản không tiến vào tầng thứ hai, cho nên nó vẫn luôn không bị phát hiện!

Nói chính xác, Đan Dương Tử từng phát hiện ra nó, nhưng không để ý tới, dù sao khi đó trong lòng Đan Dương Tử chỉ nghĩ đến đột phá!

Sau đó Bạch Mã an nhàn tự tại sống hơn tám vạn năm, cho đến...

Rầm!

Rắc!

Ngao!

Lúc Độc Giác Bạch Mã còn chưa hồi tưởng xong, Chu Khung đã trực tiếp đạp một cước vào vó ngựa của nó!

Một cước kia trực tiếp đạp gãy một chân của Bạch Mã!

Bạch Mã đau đớn đến mức khóc lóc thảm thiết, lại phun ra mấy viên đan dược!

Đại Bạch ở bên cạnh kinh ngạc nhìn Chu Khung một cái, khòe miệng giật giật, nhỏ giọng lầm bầm: “Hừ, không cho ta đánh, chính ngươi ra tay còn mạnh bạo hơn!”

Nhưng giọng nói của Đại Bạch rất nhỏ, nói xong còn chột dạ nhìn Chu Khung!

“Ngươi không muốn thần phục bổn tọa sao?”

Chu Khung không để ý tới Đại Bạch, mà nhìn Bạch Mã, thần nhiên lên tiếng, đồng thời một cỗ sát ý máu tanh bao phủ lấy nó!

Độc Giác Bạch Mã cũng cảm nhận được sát ý, tựa như nếu nó còn dám do dự thì sẽ lập tức bị giết chết vậy!

Nó vội vàng gật đầu, rồi lại lập tức lắc đầu!

Cuối cùng nó dùng đầu không ngừng cọ cọ vào chân Chu Khung, bày ra tư thế thần phục!

Trong nhận thức hạn hẹp của nó, người đàn ông mặc Ma Thần chiến bào trước mặt này, bất kể nói cái gì, nó đều phải lập tức làm theo, bằng không chờ đợi nó sẽ là đau đớn, thậm chí là cái chết!

Chu Khung vung tay lên, một cỗ linh khí nhanh chóng tràn vào trong cơ thể Bạch Mã, không đến ba hơi thở, thương thế trên người Bạch Mã đã gần như khỏi hẳn!

Vèo!

Bạch Mã nhanh chóng đứng lên, run run bộ lông, quỳ rạp dưới chân Chu Khung!

Trong ánh mắt nó nhìn Chu Khung tràn đầy cảm kích và thần phục!

Khóe miệng Chu Khung hiện lên một nụ cười, trí lực thấp cũng có chỗ tốt, ít nhất thu phục cũng đỡ tốn công sức hơn!

“Từ hôm nay trở đi, ngươi hãy luyện đan cho Ma Giáo của ta, mọi thứ đãi ngộ dựa theo quy định của Hộ pháp ngoại môn Ma Giáo!”

Trong mắt Bạch Mã lóe lên hai cái, không phải nó đang suy nghĩ, mà là nó căn bản không hiểu Chu Khung đang nói gì!

Nhưng nó vẫn nhanh chóng gật đầu lia lịa!

Chu Khung lấy Sơn Hà Đồ ra, trực tiếp thu Bạch Mã vào!

Đồng thời, hắn cũng đưa Diệp Trần đang bị trói gô trong Sơn Hà Đồ ra!

Rầm!

Diệp Trần bị trói gô, ngã nhào xuống đất. Hắn đau đớn rên rỉ một tiếng, mê man mở mắt.

Trong tầm mắt hiện ra một bóng đen, tay cầm hắc bổng, đang nhìn hắn bằng ánh mắt âm trầm!

Vụ thảo!

Diệp Trần hoảng sợ, bừng tỉnh!

Hắn vội vàng kẹp chặt hai chân, điên cuồng lùi về sau mấy lần, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi!

“Đừng, đừng đánh nữa, ta... ta vẫn chưa khôi phục...”, Diệp Trần run rẩy nói với Đại Bạch.

Chu Khung nhìn Diệp Trần run rẩy, ánh mắt lạnh lùng. Bây giờ điểm phản diện của hắn vẫn chưa đủ để mua Già Thiên Phù!

“Hệ thống, nếu bây giờ ta giết Diệp Trần, chắc chắn sẽ bị Thiên Phật giáng xuống!”

“Đúng vậy, Ký chủ! Nhất định sẽ dẫn tới Thiên Phật!”

Chương 418 - Giết chết Diệp Trần Thiên Phạt giáng lâm 1

Trong mắt Chu Khung lóe lên tia sáng lạnh lẽo, khoe miệng nhếch lên nụ cười tà ác ác!

Thiên Phạt sao?

“Bồn tọa muốn xem thử, uy lực của Thiên Phạt mạnh đến đâu, có thể phá nát Đan Tháp này hay không!”

Hắn phát tay, muốn bắt Diệp Trần lại giết chết!

Đúng lúc này!

Vù...

Trong hư không bỗng nhiên xuất hiện một tia chân động, một viên đan dược màu đỏ rực phá không mà đến, trùng hợp thay lại chui thẳng vào miệng Diệp Trần!

Rầm!

Ngay khi đan dược tiến vào miệng Diệp Trần, khí thể toàn thân hắn bỗng chốc tăng vọt, đồng thời hai mắt bắt đầu đỏ như máu!

Rầm!

Long gân trói chặt trên người Diệp Trần lập tức bị đứt đoạn!

Cuồng Bạo Đan!

Đây là đan dược cấp Tôn, toàn bộ Đan Tháp không có mấy viên, hơn nữa đều được cất giấu vô cùng kỹ lưỡng. Cho dù Đại

Bạch dùng hết một ngày trời cũng chỉ tìm được hai viên, lại còn phải tốn rất nhiều công sức mới lấy được!

Thế mà Diệp Trần chẳng làm gì cả, chỉ há miệng ra, đan dược đã tự động chui vào miệng hắn. Hơn nữa, trận pháp phong ấn viên đan dược này không biết vì sao lại biến mất!

Thật quá vô lý!

Chu Khung nhìn Diệp Trần đột nhiên bộc phát, trong mắt toát lên vẻ im lặng!

Rõ ràng là vận khí kinh thiên của Diệp Trần lại phát huy tác dụng, nhưng lần này có hơi quá đáng rồi!

“Rống!”

Diệp Trần gầm lên một tiếng, khí thế trên người lập tức tăng vọt lên tới đỉnh phong Thánh Giả, vượt qua cả một đại giai tầng!

“Ha ha, Chu ma đầu! Khí vận của bản tôn là vô địch, ngươi có thể sỉ nhục sao!”

“Con chuột đen kia, đi chết đi! Thiên Viêm Đại Thủ Ấn!”

Diệp Trần nhìn Đại Bạch, căm hận gầm lên, một chương đánh ra, hắn trước tiên không nghĩ tới chuyện chạy trốn, mà là muốn giết chết Đại Bạch rồi tính sau!

Rầm!

Một chương của Diệp Trần mang theo uy lực kinh khủng đánh về phía Đại Bạch, những nơi Đại Thủ Ấn đi qua, hư không trực tiếp bị xé rách, đồng thời ánh lửa vô tận giữa thiên địa hội tụ trong lòng bàn tay!

Dựa vào Cuồng Bạo đan Tôn cấp và bí pháp Thiên Viêm Đại Thủ Ấn bậc này!

Vén vén chỉ là Bán Thánh đỉnh phong, Diệp Trần vậy mà đánh ra uy lực của Đại Thánh nhất trọng nhị trọng!

Có thể nói là không thể tưởng tượng nổi đến cực hạn!

Đây chính là chỗ lợi hại của khí vận cao, lật bàn trong nháy mắt!

Đại Bạch nhìn bàn tay đánh tới, trong mắt lóe lên một tia âm lãnh, đại bổng trong tay cũng vung ra, nó biết mình không thể nào đỡ được một chương này!

Nhưng Đại Bạch cũng biết một chương này tuyệt đối không thể nào làm mình bị thương, nhiều nhất chỉ khiến nó đau một chút mà thôi!

“Muốn lật bàn, coi bốn tọa không tồn tại sao!”

Lời nói lạnh lùng của Chu Khung truyền vào tai Đại Bạch và Diệp Trần!

Đồng thời, một bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện từ trên bầu trời, hung hăng vỗ xuống Diệp Trần!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Chỉ thấy trên đại chương kia, hắc bạch khí lưu chuyển không ngừng, phảng phất ẩn chứa Sinh Tử Đại Đạo!

“A, mở ra cho ta!”

Diệp Trần cũng cảm nhận được uy hiếp tử vong, lập tức chuyển hướng bàn tay đang đánh về phía Đại Bạch, nghênh đón bàn tay khổng lồ trên bầu trời!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa khiến toàn bộ tầng thứ hai Đan Tháp rung chuyển dữ dội!

Mặt đất nứt toác từng khe rãnh, trong hư không không ngừng xuất hiện những mảnh vỡ không gian bị hủy diệt, vô số

tiên hạc trực tiếp bị chấn thành bột mịn!

Ba hơi thở sau!

Bụi mù tan đi!

Chỉ thấy Chu Khung đang lơ lửng giữa không trung, toàn thân ma điểm ngập trời, bá đạo vô song, một tay tóm lấy Diệp Trần thoi thóp, ánh mắt lạnh như băng!

Lúc này, Diệp Trần bị Chu Khung nắm trong tay, máu me đầy người, thân thể tan nát, hoàn toàn không còn khí phách của mấy hơi thở trước, e rằng hiện tại chỉ cần một đũa trề cầm gậy gỗ cũng có thể đánh chết hắn!

He he he he!

Đại Bạch cười âm hiểm, tay cầm bóng đi về phía Diệp Trần!

“Ngươi... Ngươi muốn làm gì!” Diệp Trần lộ vẻ kinh hãi, yếu ớt nói!

“Không... Không cần...”

“Không cần cũng phải cần, vừa rồi ngươi ngông cuồng như vậy, còn muốn giết bổn tọa, ta đánh...”

Chỉ thấy Đại Bạch cầm gậy, nhắm thẳng phía dưới Diệp Trần bổ xuống!

Rầm!

A!

Diệp Trần đau đớn, lại thốt lên một tiếng khàn đặc, nhưng ánh mắt lại có phần bình thản hơn!

Chẳng biết vì sao, có lẽ do bị đánh tan nát quá nhiều lần, Diệp Trần đã có phần tê dại!

Lần này chẳng những không còn cảm thấy đau đớn như vậy nữa!

Thậm chí còn có một tia khoái cảm!

Diệp Trần cố nén cảm giác kỳ quái này, ngẩng đầu nhìn Chu Khung, nói:

“Chu ma đầu, giết ta... Giết ta đi!”

Trong mắt Chu Khung lóe lên tia lạnh băng, giờ tay vung mạnh về phía Diệp Trần!

Rầm!

Rầm!

Một luồng uy lực kinh khủng từ tay Chu Khung tuôn ra, đánh Diệp Trần đang mang vẻ mặt giải thoát thành tro bụi!

Gió nhẹ thoảng qua, tro cốt bay tứ tung!

Tiếng kèn ai oán vang lên, vạn lượng tiên thạch xuất hiện!

Ồ!

Chu Khung nhìn nơi Diệp Trần hóa thành tro bụi, lại có hai thứ lơ lửng, một là khối lệnh bài tỏa ra lời quang, hai là một chiếc nhẫn trữ vật!

Chương 419 - Giết chết Diệp Trần Thiên Phạt giáng lâm 2

Chu Khung phẩy tay áo, lệnh bài bay vào tay hắn, thần thức dò xét một chút, bên trong không có không gian, nhưng lôi quang không ngừng tỏa ra chứng tỏ lai lịch bất phàm của lệnh bài này!

Trong mắt Chu Khung hiện lên tia suy tư, nếu đoán không nhầm, khối lệnh bài này hẳn là Diệp Trần có được trong địa cung thần bí kia!

Chờ sau này thực lực tăng tiến, có thể đi vào địa cung kia xem thử!

Bên kia, Đại Bạch đang nhìn chiếc nhẫn lơ lửng với vẻ mặt nghi hoặc!

Trong lòng trăm mối không rõ!

Miệng lầm bầm:

“Bổn gia đã lục soát khắp người hắn, rõ ràng tất cả bảo vật đều đã lấy ra, hắn giấu nhẫn trữ vật này ở đâu, vậy mà Bạch gia ta không phát hiện ra!”

Đại Bạch nghĩ nát óc không ra Diệp Trần giấu chiếc nhẫn này ở đâu!

Sau đó không nghĩ ngợi nhiều, định há miệng ngậm lấy chiếc nhẫn!

Nhưng chưa kịp ngậm, Đại Bạch đã dừng lại, dùng móng vuốt cầm lấy nhẫn trữ vật!

Chẳng biết vì sao, vừa rồi sâu trong nội tâm Đại Bạch lại vô cùng bài xích việc dùng miệng ngậm chiếc nhẫn trữ vật này!

“Đinh, chúc mừng ký chủ tiêu diệt Thiên Vận chi tử Diệp Trần, ban thưởng một viên Thiên Vận Châu, ban thưởng một đại lễ bao thần bí, đây đã là Thiên Vận chi tử thứ sáu mà ký chủ tiêu diệt, mong ký chủ tiếp tục cố gắng!”

Chỉ trong khoảnh khắc Diệp Trần hóa thành tro bụi, âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung!

Nhưng Chu Khung không để ý tới, mà ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, ánh mắt tựa như xuyên thấu cả Đan Tháp, nhìn về phía thế giới bên ngoài!

Phải biết rằng lần này giết chết Thiên Vận chi tử Diệp Trần, Chu Khung không hề dùng đến Già Thiên Phù!

Điều này cũng đồng nghĩa với việc Thiên Phật sắp giáng xuống!

“Đan Tháp, hy vọng sự kiên cố của ngươi sẽ không khiến bản tọa thất vọng...”...

Lúc này bên ngoài Đan Tháp!

Vô số sinh linh vẫn đang vây xem, tất cả đều hướng mắt về phía cổng Đan Tháp!

Một ngày sắp trôi qua, bọn chúng đều rất muốn biết Chu Khung đã lấy được loại đan dược gì bên trong!

Liệu có phải là một viên Tôn cấp đan dược hay không?

Phải biết rằng Tôn cấp đan dược ở toàn bộ Đông Vực đều hiếm hoi vô cùng, e rằng ngay cả trong Đan Tháp này cũng chẳng có nhiều, nếu Chu Khung thật sự lấy được Tôn cấp đan dược, chỉ sợ Đan Trần Tử sẽ phải đau lòng suốt nửa ngày!

“Này, Chu ma đầu kia sao còn chưa ra, chẳng lẽ bên trong không có đan dược nào tốt sao?”

“Người chú ý sai điểm rồi, sao ta lại có cảm giác yên tĩnh quá mức thế này, kẻ đi vào đó là Chu ma đầu đấy, đã một ngày rồi mà chẳng có động tĩnh gì!”

“Ta cũng thấy kỳ lạ, chẳng cần nói đến việc Đan Tháp bị đánh sập, ít nhất cũng phải có phản động tĩnh chứ!”

Vô số sinh linh không ngừng bàn tán, giọng điệu đều tràn đầy tiếc nuối!

Bọn chúng đến đây để xem náo nhiệt, vậy mà giờ đây lại chẳng có chút náo nhiệt nào!

Lúc này Đan Trần Tử thầm thở phào nhẹ nhõm, vốn dĩ lão cũng lo lắng Chu Khung sau khi đi vào sẽ gây chuyện, xem ra là không có gì rồi!

Lão âm thầm tính toán thời gian!

Một ngày đã trôi qua!

Đan Trần Tử mỉm cười, định bụng đi vào Đan Tháp gọi Chu Khung ra ngoài!

Đúng lúc này, trên không trung Đan Tháp bỗng nhiên tụ tập vô số đám mây đen, mây đen ngày càng lớn, đồng thời màu sắc cũng bắt đầu chuyển sang đỏ như máu!

Vô số tia sét bắt đầu lóe lên trong đám mây đen, tiếng sấm nổ vang trời, khủng khiếp vô cùng!

Rầm!

Ầm ầm!!!

Uy áp vô tận bao phủ lấy nửa tòa Đan thành, trong hư không vang lên tiếng gầm rú giận dữ, tựa như thượng thiên nổi giận lôi đình!

“Thiên Phật, lại là Thiên Phật!”

Một đệ tử Đan tộc nhìn đám mây đen đỏ như máu trên bầu trời, thất thanh kêu lên.

“Sao có thể như vậy, Thiên Phật sao lại giáng xuống Đan thành của chúng ta, hơn nữa còn xuất hiện trên không Đan Tháp!”

Vô số đệ tử Đan tộc gào thét, giọng điệu tràn ngập kinh hãi và sợ hãi!

Phải biết rằng đó chính là Thiên Phật!

Người ta nói rằng chỉ khi nào làm ra những chuyện khiến trời đất phẫn nộ, Thiên Phật mới giáng xuống, thế nhưng đã mấy trăm vạn năm nay ở Đông Vực chưa từng thấy ai phải gánh chịu Thiên Phật!

Kể cả Ma đạo tu sĩ tàn sát hàng tỷ sinh linh cũng chưa từng phải gánh chịu!

Khác với vẻ mặt kinh hãi của các đệ tử Đan tộc, đông đảo thiên kiều đang vây xem lại nở nụ cười khó hiểu!

Chúng sinh linh nhao nhao bắt đầu thần niệm trao đổi:

“Đến rồi, đến rồi, náo nhiệt đến rồi, ta đã nói Chu ma đầu kia tiến vào, không thể nào không có động tĩnh!”

“Nhưng mà náo nhiệt này cũng quá lớn rồi, Chu ma đầu kia ở bên trong làm cái gì vậy, có thể dẫn động Thiên Phật giáng xuống!”

“Tuy ta chắc chắn Chu ma đầu kia ở bên trong làm chuyện xấu, nhưng không nhất định là chuyện khác gây nên Thiên Phật!”

Chúng sinh linh không ngừng trao đổi tin tức, nhưng sắc mặt mỗi kẻ đều cố gắng che giấu ý cười!

Chương 420 - Đan Tộc độ Thiên Phật, hân hoan khôn tả 1

Có náo nhiệt lớn để xem, lại chẳng liên quan gì đến mình, ai mà không vui!

Lúc này, Đan Trần Tử ngẩng đầu, ánh mắt mê mang nhìn Thiên Phật, sau đó trong mắt tràn đầy phần nộ!

Thiên Phật này rõ ràng là nhắm vào Đan Tháp mà đến, mà bên trong Đan Tháp hiện tại chỉ có Chu ma đầu kia, kết quả không cần nói cũng biết!

Rầm!

Một đạo lôi đình huyết sắc trên lôi vân trực tiếp bổ xuống Đan Tháp!

Ầm ầm!

Tiếng va chạm kinh khủng truyền ra, hư không thiên địa không ngừng chấn động, toàn bộ Đan thành đều xuất hiện một tia rung chuyển!

Thế mà Đan Tháp vẫn bất động, trên đó một chút vết rách không có!

Chuyện này...!

Tất cả chúng sinh linh nhìn Đan Tháp không chút tổn hại đều há hốc mồm!

“Đan Tháp này lợi hại như vậy sao, kia chính là Thiên Phật giáng xuống, vậy mà không hề hấn gì!”

“Chẳng lẽ Đan Tháp này là bí bảo cấp bậc Thiên Tôn sao!”

Đan Trần Tử lại không để ý tới vẻ mặt khiếp sợ của những thiên kiêu khác, mà là lo lắng nhìn lồi vên trên không trung!

Thiên Phật này, rõ ràng không thể nào chỉ có một đạo lồi kiếp!

Vù...!

Trong hư không truyền đến chấn động, hai lão già áo trắng trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Đan Trần Tử, vẻ mặt đều là khiếp sợ xen lẫn khó hiểu!

“Chuyện gì thế này, tại sao Đan Tháp lại dẫn động Thiên Phật giáng xuống, chẳng lẽ là muốn tự mình tiến hóa thành Đế binh sao!” Một lão già áo trắng kinh hô, trong mắt tràn đầy kinh hãi!

Chuyện này...!

Có thể nói là một câu nói tỉnh người trong mộng!

Vẻ mặt phần nộ của Đan Trần Tử lập tức biến đổi, cũng lộ ra kinh hãi vô cùng!

Đúng vậy, tại sao mình lại không nghĩ ra!

Chu ma đầu kia tuy truyền thuyết tà dị, nhưng sao có thể dẫn động Thiên Phật chứ, Thiên Phật này rất có thể là do Đan Tháp nhà mình muốn tiến hóa thành Đế binh mà ra!

Phải biết rằng, chuyện này có điển tịch ghi lại, trong truyền thuyết có tôn binh nghịch thiên muốn tiến hóa thành Đế binh đều sẽ dẫn động Thiên Phật giáng xuống!

Một khi vượt qua Thiên Phật, sẽ tiến hóa thành tuyệt thế Đế binh!

Đan Trần Tử nhìn lồi kiếp trên không trung, lâm bẫm, gương mặt nở nụ cười lớn!

Lão lâm bẩm: “Chẳng lẽ Đan tộc ta sắp khổ tận cam lai rồi sao!”

Đế binh, e rằng toàn bộ Đông Vực cũng chẳng có mấy món, phải biết mỗi một món Đế binh đều có linh thức của mình, uy lực lại cường đại đến mức đáng sợ!

Thậm chí một kiện Đế binh cường đại có thể chèo chống được cả cường giả Đế Cảnh!

Đương nhiên cần phải trải qua vô số năm tể luyện mới được!

Nhưng dù là Đế binh tầm thường nhất, ít nhất cũng có thể chèo chống được một cường giả Thiên Tôn Cảnh!

Đối với Đan tộc giờ đây không còn Thiên Tôn Cảnh, Đan Tháp đột nhiên tiến hóa quả là quá kịp thời!

Àm!

Lôi vân trên không trung lại giáng xuống một đạo lôi kiếp, lôi kiếp màu máu khủng khiếp trực tiếp đánh cho Đan Tháp rung lắc không ngừng, hồi lâu mới dừng lại!

Àm! Âm! Âm!

Lôi vân như nổi giận, từng đạo huyết lôi khủng khiếp lần lượt giáng xuống!

Rắc!

Theo một tiếng nổ kinh khủng!

Dưới đòn tấn công của đạo huyết lôi thứ bảy, toàn bộ Đan Tháp lập tức nứt ra một khe hở cực lớn!

Không cần nghĩ cũng biết, nếu lại có thêm một đạo huyết lôi đánh xuống, e là toàn bộ Đan Tháp sẽ nổ tung!

“Không ổn!”

Đan Trần Tử nhìn Đan Tháp bị nứt toác, kinh hô một tiếng!

Lập tức bay lên trời, hét lớn:

“Đan Tháp muốn tiến hóa thành Đế binh, đây chính là vinh quang của Đan tộc ta, tất cả đệ tử Đan tộc nghe lệnh, bày trận, thề sống chết chống lại kiếp!”

“Vâng!”

Đồng đảo đệ tử Đan tộc phía dưới đồng thanh hô lớn, trong mắt đều lóe lên tia sáng kiêu ngạo!

Đan Tháp của bọn họ muốn tiến hóa, điều này đại biểu cho cái gì? Điều này đại biểu một khi thành công, Đan tộc sẽ có một món Đế binh!

Đến lúc đó, Đan tộc sẽ đứng sừng sững trên đỉnh cao của toàn bộ Đông Vực!

“Bày trận phía đông, Đan trấn thiên địa!”

“Bày trận phía tây, Đan trấn vũ trụ!”

“Bày trận phía nam, ...!”

“Bày trận phía bắc, ...!”

Tất cả đệ tử Đan tộc nhanh chóng phân tán đến bốn phía Đan Tháp, hai tay diên cuồng kết ấn gài lên, từng đạo kết giới ngũ sắc nhanh chóng hình thành, bảo vệ toàn bộ Đan Tháp!

Ba người Đan Trần Tử cũng nghiêm mặt, hưng phấn vận chuyển công pháp, trấn áp hư không, tăng cường uy lực cho kết giới.

“Là Thiên Hoàn Hư Pháp Trận!” Một vị thiên kiêu đứng xem từ xa bỗng hô lớn.

“Không ngờ trận pháp trong truyền thuyết như thế, Đan tộc các người cũng có thể thi triển, quả nhiên không hổ danh là đại

tộc đứng đầu Đông Vực, nội tình thâm hậu, thật đáng sợ!”

“Nhưng mà xem tình hình hiện tại, thì đây không phải là Thiên Phật do Chu ma đầu kia dẫn đến rồi, không ngờ chúng ta lại trách lầm hấn, thật không thể tin nổi!”

Các sinh linh ẩn nấp từ xa đều đang truyền âm bàn tán, vẻ mặt khó có thể tin.

Mà lôi vân trên không trung, sau khi điên cuồng cuộn cuộn, liền giáng xuống luồng Thiên Phật Huyết Lôi thứ tám!

Chương 421 - Đan Tộc độ Thiên Phạt, hân hoan khôn tả 2

“Chặn nó lại!” Toàn thể đệ tử Đan tộc đồng thanh gầm lên.

Rầm!

Một tiếng nổ rung trời vang lên, chấn động đến mức tường thành Đan thành đều xuất hiện từng vết nứt như mạng nhện!

Rắc!

Lòng phòng hộ ngũ sắc lập tức bị lôi kiếp đánh nát thành vô số mảnh vụn!

Phụt! Phụt...

Tất cả đệ tử Đan tộc đều đồng loạt phun máu tươi, khí thế đại giảm, thậm chí có một số đệ tử tu vi thấp kém, trực tiếp bị Huyết Lôi rầm thành tro bụi!

Có thể thấy được uy lực khủng khiếp của đạo Thiên Phạt Lôi Kiếp này!

Những đệ tử Đan tộc còn sống sót nhìn đồng tộc vừa rồi còn nói cười vui vẻ, giờ đây đã hóa thành tro tàn, trong lòng dâng lên nỗi bi thương vô hạn!

Nhưng khi nhìn về phía Đan Tháp cao lớn, trong mắt bọn họ lại tràn đầy kiên định!

Vì Đan Tháp có thể tiến hóa thành Đế Binh, cho dù phải chết, bọn họ cũng cam lòng!

Lúc này, ba người Đan Trần Tử đều đứng hiên ngang dưới
lôi kiếp, ánh mắt lộ vẻ thận trọng!

Thiên Phật trên cao vẫn chưa tiêu tán!

Dựa theo lệ thường của thế gian, ắt hẳn sẽ có đủ chín đạo
lôi kiếp!

Hơn nữa, đạo cuối cùng chắc chắn sẽ là mạnh nhất!

“Đan Thập tiến hóa thành Đế Bình, đây chính là hi vọng
của Đan tộc ta, tuyệt đối không thể để Thiên Phật hủy hoại!”

“Không sai, tạo hóa như thế, lão phu dù liều chết cũng phải
bảo vệ, vì sự quật khởi của Đan tộc ta mà cố gắng hết sức!”

“Vậy thì đừng chần chừ nữa, Đan tộc chúng ta há có thể sợ
hãi một cái Thiên Phật, giết!”

Ba người Đan Trần Tử sau khi trao đổi, ánh mắt đều tràn
đầy kiên định, nhao nhao quát lớn, đồng thời toàn lực vận
chuyển công pháp, lao thẳng về phía lôi kiếp trên không trung!

Thậm chí, Đan Trần Tử còn nuốt vào một viên đan dược có
thể kích phát tiềm lực!

Ngay khi ba người vừa mới lao lên, trên đám mây màu
huyết sắc kia, đạo Thiên Phật thứ chín cũng đồng thời giáng
xuống!

Lôi kiếp mang theo Hủy Diệt Pháp Tắc nồng đậm, điên
cuồng bổ xuống!

Ầm!

A! A!

Hai vị Tôn Giả Đan tộc trực tiếp bị lôi kiếp đánh bay đi
hơn ngàn dặm, khí tức toàn thân yếu ớt, miệng lớn nôn ra máu
tươi, đều điên cuồng nhét vào miệng đủ loại đan dược!

Ngay cả Đan Trần Tử, kẻ mang cảnh giới Tôn Giả đỉnh phong cũng bị lôi kiếp đánh cho khé miệng rướm máu, thậm chí nếu hắn không né tránh kịp thời, e rằng đã bị đánh chết!

Mà lôi kiếp sau khi đánh trúng ba người, vậy mà không hề tiêu hao là bao, ngược lại còn với tốc độ nhanh hơn lao về phía Đan Tháp!

Không!

Đan Trần Tử gầm lên một tiếng, nhanh chóng lấy ra từ trong ngực một viên ngọc màu vàng. Đó chính là xá lợi tử được ngưng tụ từ nhục thân của Đan Dương Tử, lão tổ Đan tộc sau khi tọa hóa. Vốn dĩ, xá lợi tử này là nội tình của Đan tộc, nhưng giờ phút này, hắn cũng chẳng còn tâm trí đâu mà lo lắng nhiều như vậy nữa!

Vung tay lên, Đan Trần Tử trực tiếp ném xá lợi tử của lão tổ trong tay về phía lôi kiếp!

Rầm!

Ầm!

Tiếng chấn động còn kinh khủng hơn tám tiếng trước đó vang vọng trong phạm vi ức vạn dặm, hư không không ngừng xuất hiện vết nứt, trong thiên địa xuất hiện từng cái hắc động khổng lồ!

Toàn bộ kiến trúc trong Đan thành trực tiếp sụp đổ hơn một nửa!

Vô số sinh linh bên trong đều điên cuồng chạy trốn, thậm chí có kẻ bất hạnh trực tiếp bị ép chết bên trong!

Mãi cho đến nửa canh giờ sau!

Dư âm kinh khủng giữa thiên địa mới chậm rãi tiêu tán, thiên phạt màu đỏ như máu trên không trung Đan Tháp cũng dần dần rút đi!

Mọi thứ dường như khôi phục lại vẻ yên bình!

Chỉ có điều, trên mặt đất còn sót lại không ít thi thể của các đệ tử Đan tộc bị chân tử, cùng với cảnh tượng thê thảm của toàn bộ thành trì, như đang nhắc nhở tất cả sinh linh nơi đây rằng, một sự kiện kinh khủng vừa mới xảy ra!

Đan Trần Tử đứng giữa không trung, nhìn thiên phạt tản đi, chậm rãi thở phào nhẹ nhõm. Nhưng khi nhìn về một đám tro tàn trên hư không, trong mắt hắn lại thoáng qua một tia bi thương!

Đó chính là xá lợi tử chân thân của lão tổ nhà hắn!

Vốn dĩ, Đan Trần Tử dự định sẽ cung phụng nó, nhưng hiện tại xem ra là không cần nữa rồi!

Dù sao cũng có kẻ cung phụng cho đám tro bụi kia!

Đan Trần Tử ngẩng đầu nhìn trời, lẩm bẫm:

“Lão tổ, Trần Tử bất đắc dĩ mới phải làm như vậy, tất cả đều vì Đan tộc, hy sinh này là xứng đáng, người nói xem có đúng không?”

Vút! Vút!

Hai tên Tôn Giả Đan tộc bị đánh bay lúc trước bay đến bên cạnh Đan Trần Tử, trong miệng không ngừng ho khan, khí tức toàn thân vô cùng yếu ớt!

Ba người nhìn các đệ tử Đan tộc phía dưới, ánh mắt lộ ra một tia bi thương!

Vì bảo vệ Đan Tháp, giúp nó tiến hóa thành Đế Binh, có thể nói Đan tộc đã phải trả giá quá đắt. Ba vị Tôn Giả đều bị trọng thương, thậm chí còn tổn hại đến căn cơ, muốn khôi phục e rằng phải mất đến vạn năm!

Chương 422 - Không cho bốn tọa, lập tức diệt Đan tộc người

Hơn nữa, các đệ tử Đan tộc cũng bị thương không ít!

Trải qua lần độ kiếp này, Đan tộc muốn khôi phục thực lực, e rằng phải cần rất nhiều thời gian!

Nhưng mà!

Tất cả những điều này, đều đáng giá!

Ba người Đan Trần Tử đều đưa mắt nhìn về phía Đan Tháp!

Thiên phạt đã qua, Đan Tháp của Đan tộc thăng cấp thành Đế binh, nội tình đại tăng, dấu cho không có Đan Dương Tử, chỉ dựa vào Đan Tháp, Đan tộc vẫn là thế lực đỉnh phong Đông Vực!

“Chúng ta thắng rồi... Ha ha ha...”

Đông đảo đệ tử Đan tộc cũng dân nguôi ngoai nỗi đau buồn, nhìn Đan Tháp, nhao nhao ngửa mặt lên trời cười lớn!

Họ như đã mừng tượng ra cảnh tượng sau khi Đan Tháp hóa thành Đế binh!

Ồ?

“Sao Đan Tháp chẳng có chút biến hóa nào vậy?” Một tên đệ tử Đan tộc nghi hoặc lên tiếng hỏi!

Trong mắt Đan Trần Tử cũng thoáng hiện vẻ khác lạ, rồi như chợt nghĩ ra điều gì, bèn lớn tiếng nói:

“Đừng kinh ngạc, Đan Tháp bây giờ đang bị tổn hại, đợi khi nào nó tự chữa trị xong xuôi, ắt sẽ có biến hóa!”

Nghe Đan Trần Tử hét lớn, tất cả đệ tử Đan tộc đều gật đầu lia lịa!

Ngay cả đám sinh linh đang quan sát từ xa cũng cho rằng lời Đan Trần Tử nói rất có lý!

Bên ngoài biến động kinh thiên động địa, sinh linh kẻ chết người bị thương!

Thế nhưng bên trong Đan Tháp lúc này lại yên tĩnh đến lạ thường!

Chỉ thấy trong hư không bên trong Đan Tháp toàn là hắc động, trên mặt đất đầy rẫy những vết nứt khủng khiếp chằng chịt, dòng sông khổng lồ chảy xuyên qua tầng thứ hai cũng đã cạn khô hơn phân nửa!

Dường như chỉ trong khoảnh khắc, thế giới bên trong Đan Tháp này sẽ bị hủy diệt hoàn toàn!

Song, khác với cảnh tượng đó là!

Giữa Đan Tháp, có một chiếc ghế Ma Long cực lớn, phía trên có một bóng người khủng khiếp đang ngồi oai vệ, toàn thân ma điểm ngập trời, sát khí đầm máu bao phủ gần hết thế giới trong Đan Tháp!

Hư không xung quanh thân hình kia dường như đã bị không chế, không hề có dấu hiệu bị phá hoại, quả thật là đáng sợ vô cùng!

Còn bên cạnh ghế Ma Long, một con chó đen cũng tỏa ra khí tức khủng khiếp đang nằm sấp, thản nhiên ăn từng viên linh đan như ăn kẹo!

Một người một chó này, chính là Chu Khung và Đại Bạch!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, chậm rãi ngẩng đầu, đưa mắt nhìn ra bên ngoài Đan Tháp!

Tuy không nhìn thấy bất kỳ cảnh tượng nào, nhưng ý cảnh muốn giết chết Chu Khung đã biến mất!

Điều này chứng tỏ Thiên phạt đã kết thúc!

Chu Khung nhìn không gian Đan Tháp dường như sắp vỡ vụn, lâm bảm:

“Không ngờ Đan Tháp này lại có thể chèo chống được Thiên phạt!”

Tuy nhiên, bất kể là nguyên nhân gì đã giúp Đan Tháp ngăn cản Thiên phạt, Chu Khung chỉ biết lúc này mình đã kiếm được lợi lớn!

Chẳng những có được lượng lớn đan dược cùng Đan Linh, còn mượn Đan Tháp miễn phí diệt trừ một Thiên Vận chi tử!

Có thể nói là không vốn mà lời, thu hoạch tương đối khá!

Chu Khung phát tay thu hồi Ma Long tọa kỵ, mang theo Đại Bạch đi ra khỏi Đan Tháp!...

Ông...!

Trong lúc đông đảo đệ tử Đan tộc còn đang hưng phấn!

Cửa Đan Tháp bỗng truyền đến một trận tiếng bước chân nặng nề!

Bịch! Bịch! Bịch!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả sinh linh đều đưa mắt nhìn về phía cửa Đan Tháp, chỉ thấy Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra!

“Chu ma đầu đi ra rồi, Đan Tháp bị đánh thành như vậy, hấn thế mà không bị thương!”

“Chu ma đầu sao có thể bị thương được, chẳng qua không biết hấn có lấy được đan dược lợi hại bên trong hay không!”

“Thực ra ta càng muốn biết, tại sao hôm nay hấn lại an tĩnh như vậy, ta cảm thấy có phần kỳ quái!” Một gã thiên kiều dị tộc nghi hoặc lên tiếng.

Nghe hấn nói, tất cả sinh linh đều lộ ra vẻ mặt kỳ dị, dù sao kia chính là Chu ma đầu!

Chẳng lẽ thay đổi tính tình rồi?

Hình như không thể!

Mà lúc này, sau khi Chu Khung đi ra khỏi Đan Tháp!

Ánh mắt đảo qua bốn phía, trong mắt lộ ra một tia khác biệt, chỉ thấy một đám lớn đệ tử Đan tộc bị trọng thương nằm la liệt trên mặt đất, miệng phun máu tươi, trên mặt lại lộ ra ý cười!

Ngay cả ba người Đan Trần Tử đứng trên không trung cũng có khí tức suy yếu đến đáng sợ, một bộ dáng sắp chết, nhưng trên mặt cũng lộ ra biểu tình hưng phấn!

Cảnh tượng này nhìn thế nào cũng có phần không bình thường!

Phải biết Chu Khung vừa ra ngoài đã chuẩn bị xong hai đạo đại phù lục, không ngờ bây giờ lại xuất hiện cảnh tượng như vậy!

Đám người Ma Giáo ở phía xa nhìn thấy Chu Khung đi ra, nhao nhao nhanh chóng bay tới, đứng ở hai bên Chu Khung!

Liên Sinh mặc áo bào đỏ đi đến bên cạnh Chu Khung, khom người truyền âm thuật lại một lượt sự tình sau khi Chu Khung tiến vào Đan Tháp!

Đan Tháp tiến hóa, Đế binh liều chết bảo vệ, tử thương vô số!

Trong mắt Chu Khung lộ ra một tia suy tư, não động của đám người Đan tộc này cũng quá lớn rồi, chuyện hoang đường như vậy mà có thể quy chụp lên việc Đế binh tiến hóa Đan Tháp được!

Chương 423 - Uy hiếp ba vị

Đan tộc 1

Nên nói bọn chúng ngu xuẩn!

Hay là ngu xuẩn đây!

Chẳng qua, loại kết quả này đối với Chu Khung mà nói lại rất tốt, nhìn ba tên Tôn Giả Đan tộc trọng thương, cùng đám đệ tử Đan tộc thê thảm nằm la liệt!

Khỏe miệng Chu Khung nở nụ cười tà, thì thảo lắm lắm:

“Các người đã thảm như vậy, vậy đừng trách bọn tọa rắc thêm chút muối... Khà khà khà khà...”

Đan Trần Tử trên không trung bỗng rùng mình!

Hắn như cảm nhận được điều chẳng lành sắp giáng xuống, ánh mắt nhìn Chu Khung, trong lòng thầm kêu không ổn!

Vừa rồi chỉ mãi phấn chấn, vậy mà quên mất tiểu ma đầu này vẫn còn ở đây!

Ba người Đan Trần Tử trao đổi ánh mắt, nhanh chóng bay về phía Chu Khung!

“Chu giáo chủ, người hãy xem, giao ước đã hoàn thành, hiện giờ Đan tộc ta muốn phong thành lần nữa, người có thể rời đi. Đây là phần thưởng cho vị trí đầu tiên, Sinh Sinh Tạo Hóa Đan!”

Đan Trần Tử trầm giọng nói với Chu Khung, vừa dứt lời, lão Vung tay, một viên đan được tỏa sáng rực rỡ xuất hiện trước mặt hắn!

Ma Hồ Vương phía sau tiến lên một bước, nhận lấy đan dược, lấy ra một hộp gấm, cẩn thận đặt vào, sau đó cung kính dâng lên trước mặt Chu Khung!

Chu Khung nhận lấy hộp gấm, chẳng buồn nhìn, phát tay cất đi!

Đan Trần Tử nhìn Chu Khung cất đan dược, trong mắt thoáng hiện vẻ thả lỏng, quay đầu nhìn về phía những sinh linh đang quan sát từ xa, cao giọng nói:

“Đan tộc ta sắp sửa phong thành lần nữa, ngoại trừ đệ tử Đan tộc, tất cả sinh linh còn lại, ngày mai phải rời khỏi đây hết, nếu không, giết không tha!”

Hiện tại, những kẻ còn ở lại Đan thành xem nào nhiệt phần lớn đều là những thế lực nhỏ lẻ, bởi vì những thế lực lớn đều đã ôm thi thể thiếu chủ, Thánh Tử của mình trở về rồi!

Những thế lực còn sống lại này, kẻ đứng đầu mạnh nhất cũng chỉ là Đại Thánh, cùng lắm là Tôn Giả bình thường, Đan tộc bọn họ nào có sợ hãi!

Hơn nữa, Đan Tháp sắp tiến hóa, tương lai Đan tộc sẽ chẳng còn e ngại ai nữa!

Nếu không phải đám người ở lại Đan thành quá đông, lại thêm bên cạnh còn có Chu ma đầu khiến bọn họ kiêng dè, thì Đan Trần Tử đã sớm muốn giết sạch đám người này diệt khẩu rồi!

Những sinh linh đang đứng xem từ xa nghe vậy, đều thở dài một hơi, lắc đầu định rời đi, dù sao bọn họ không dám trêu chọc Đan tộc!

“Đi thôi, đi thôi, nào nhiệt xem cũng đã xem rồi, nhưng mấy tin tức này cũng đủ cho lão Ngưu ta ngồi chém gió một thời gian.” Một tên thiên kiêu Ngưu tộc có phần thất vọng nói.

Suy cho cùng, bọn họ ở lại đây đều là muốn xem Chu ma đầu kia làm loạn, gây chuyện!

Thế mà giờ phút này, Chu ma đầu lại im hơi lặng tiếng, tất nhiên là bởi vì bọn họ đều cho rằng Thiên Phật là do Đan Tháp tiến hóa thành Đế Bình mà ra!

Nếu bọn họ biết Thiên Phật là do Chu Khung gây ra, e là đã không còn giữ được vẻ mặt này nữa!

Ngay khi tất cả mọi người định rời đi!

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung bỗng vang lên bên tai mỗi người!

“Đi? Tại sao bọn tọa phải đi? Đan tộc các ngươi hôm nay, nếu không cho ta một lời giải thích, vậy thì hôm nay chính là ngày diệt tộc của Đan tộc!”

Theo lời Chu Khung vừa dứt!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả sinh linh muốn rời đi đều dừng lại, trên mặt lộ rõ vẻ ngơ ngác muốn nói cái này thì ta không đi nữa!

“Ta đã nói mà... Ta đã nói mà, nhất định sẽ có chuyện lớn xảy ra!” Một vị thiên kiêu dị tộc lớn tiếng nói.

“Quả nhiên, đây mới là Chu ma đầu, chẳng qua hắn cũng quá biết giả vờ, vậy mà muốn diệt Đan tộc, hắn dựa vào cái gì để diệt, chẳng lẽ dựa vào lão quái vật hộ đạo Đại Thánh đỉnh phong kia của hắn sao!”

“Chắc là không phải, Chu ma đầu không đến mức ngu xuẩn như vậy, chúng ta cứ xem tiếp là được!”

Các sinh linh vây xem đều kinh ngạc nhìn Chu Khung ở phía xa!

Mà lúc này, ba người Đan Trần Tử lại là một mặt phần nộ!

Chu Khung này cho rằng hã là ai!

Chẳng lẽ là Ma Tôn sao!

Vậy mà dám nói muốn diệt Đan tộc, phải biết lúc lão tô còn sống, ngay cả Ma Tôn không dám nói có thể diệt Đan tộc!

“Công đạo? Không biết Chu giáo chủ muốn công đạo gì?”

Đan Trần Tử cố nén tâm trạng muốn một chương chụp chết Chu Khung, trầm giọng hỏi.

“Bồn tọa tiến vào Đan Tháp, thời gian một ngày còn chưa tới, Đan Tháp đã xảy ra vấn đề, bồn tọa ở bên trong không lấy được một viên đan dược nào, còn bị kinh hãi, người nói xem nên cho bồn cung công đạo thế nào?” Chu Khung nhìn Đan Trần Tử, lạnh lùng nói.

Đồng thời, hã lấy Phong Hồn Nhất Kích Phù ra, một cỗ khí tức linh hồn kinh khủng tỏa ra, trực tiếp khóa chặt ba người Đan Trần Tử!

Vốn, phù lục này chỉ có thể giết chết một trong ba người, nhưng hiện tại ba người Đan Trần Tử đều bị thương nặng, một thân thực lực ngay cả một phần mười không phát huy ra được!

Chương 424 - Uy hiếp ba vị Đan tộc 2

E rằng một khi phù lục này kích phát, cho dù không diệt toàn bộ Đan tộc không kém là bao!

Đây chính là sự tự tin hiện tại của Chu Khung!

Nếu như Đan tộc không thức thời, vậy thì Chu Khung không ngại để Đan tộc trực tiếp biến mất khỏi thế giới này!

Hít! Hít! Hít!

Ba người Đan Trần Tử không ngừng thở dốc, trong mắt đều là phần nộ!

Bọn họ hoàn toàn không tin lời Chu Khung nói!

Hơn nữa, chuyện này cũng hoàn toàn không thể, tiến vào Đan Tháp một ngày, vậy mà không lấy một viên đan dược, ai mà tin được!

“Không được, ta không nhịn được nữa, ta muốn giết chết hắn!” Một vị Tôn Giả của Đan tộc truyền âm cho Đan Trần Tử, gầm lên giận dữ.

“Chớ manh động, trong tay Chu ma đầu này có bí bảo, hiện tại chúng ta ra tay nhất định sẽ bị tổn thương, không đáng!” Đan Trần Tử vội vàng truyền âm cho vị Tôn Giả đang phần nộ.

Sau đó, lão nhìn Chu Khung, lạnh lùng nói:

“Vậy không biết Chu giáo chủ muốn cái gì?”

Khóe miệng Chu Khung hiện lên một nụ cười tà dị, hắc khê vung tay, Liên Sinh hiểu ý bước ra từ phía sau!

Hắn khom người với Chu Khung, sau đó nhìn Đan Trần Tử, trầm giọng nói:

“Ba viên đan dược cấp Tôn, một trăm kiện bảo vật cấp Thánh đỉnh cấp, mười vạn cân linh quả cấp Thánh, cộng thêm...”

Ước chừng nửa khắc sau, Liên Sinh mới đọc xong, sau đó chậm rãi lui về phía sau Chu Khung!

“Chính là những thứ này, bồi thường cho bốn cung, bằng không, Đan tộc diệt!” Chu Khung nhìn ba người Đan Trần Tử, trầm giọng nói.

Cái gì!

Lúc Liên Sinh mới đọc được một nửa, tất cả sinh linh xung quanh đều kinh hãi!

Đây nào phải là muốn bồi thường, đây rõ ràng là cướp đoạt trắng trợn!

Nhiều bảo vật như vậy, cho dù là Đan tộc, e rằng cũng phải tổn thương nguyên khí!

“Chu ma đầu này thật quá độc ác, vậy mà muốn nhiều bảo vật như vậy, thật sự là quá đen tối!”

“Nhưng mà lá gan của hắn cũng thật lớn, đó chính là Đan tộc, thật sự không biết hắn dùng thủ đoạn gì mà khiến cho ba vị Tôn Giả Đan tộc kiêng kị như vậy!”

“Đúng vậy, theo lý mà nói, dù ba vị Tôn Giả có bị thương, cũng chẳng phải Chu ma đầu có thể giết được, nhưng vì sao Chu ma đầu này lại không kiêng dè gì như vậy, chẳng lẽ bởi vì thân phận đệ tử Ma Tôn, không đúng, Đan tộc ta cũng có Thiên Tôn!”

Sinh linh vây xem trao đổi ý niệm với nhau, bọn họ nào hay biết, Thiên Tôn của Đan tộc đã sớm chết, ngay cả xá lợi tử do nhục thân hóa thành không còn!

Hơn nữa, ba vị Đan tộc kiêng dè không phải thân phận đệ tử Ma Tôn, mà chính là bí bảo khủng khiếp trên người Chu Khung!

“Chết ta cũng muốn...” Một vị Tôn Giả Đan tộc gầm lên một tiếng, muốn xông về phía Chu Khung.

Nhưng mà lại bị Đan Trần Tử chế trụ trong nháy mắt, ngay cả lời cũng bị cắt đứt!

“Chu giáo chủ, những bảo vật này quá nhiều, Đan tộc ta không thể nào lấy ra nổi!” Trong mắt Đan Trần Tử ngập tràn lửa giận, gằn giọng!

“Có lấy ra được hay không là chuyện của ngươi, can hệ gì tới bốn tọa, một canh giờ sau, bảo vật không đủ, Đan tộc diệt!” Chu Khung nhìn Đan Trần Tử, trong ánh mắt tràn đầy lạnh lẽo, vô tình, tàn nhẫn!

Đan Trần Tử nhìn Chu Khung, ánh mắt lóe lên một tia huyết quang!

Hai tay siết chặt, khí thể kinh khủng bùng phát, hấn đường đường Đan Trần Tử chỉ là lấy đại cục làm trọng, chứ nào phải kẻ nhất gan sợ phiền phức!

Chu Khung này hết lần này tới lần khác bức bách, hấn thật sự cho rằng có thể nắm chắc bọn họ trong tay sao!

“Vậy xem ra Chu giáo chủ muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, muốn cá chết lưới rách...!”

Đan Trần Tử hét lớn một tiếng, định xuất thủ, nhưng lời vừa nói được một nửa, lại đột nhiên dừng lại, ánh mắt lộ ra vẻ chán kinh tột độ!

Chỉ thấy trên người Chu Khung bỗng nhiên lại tỏa ra một luồng khí tức kinh khủng khác, dọa người dị thường!

Hai kiện bí bảo!

Tên ma đầu này trên người lại có hai kiện bí bảo, hơn nữa đều có thể uy hiếp cường giả Tôn Giả cảnh!

Thậm chí cỗ ma uy khủng khiếp đang tỏa ra kia, e rằng ngay cả Thiên Tôn cũng phải kiêng dè!

Điều này sao có thể?

Từ khi nào mà những bảo vật này lại trở nên tầm thường như vậy!

Phụt!

Một tiếng phun máu!

Vị cường giả Tôn cảnh bên cạnh Đan Trần Tử bởi vì lửa giận công tâm, lại thêm khí thế Ma Tôn đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt không áp chế được thương thế, điên cuồng phun máu!

Đan Trần Tử vươn tay, nhanh chóng lấy ra một viên đan dược nhét vào miệng đối phương, đồng thời vận chuyển công pháp giúp đối phương ổn định thương thế!

Trong lúc giúp đỡ vị kia, trong lòng Đan Trần Tử lại không ngừng chìm xuống!

Tình hình hiện tại chẳng những chứng minh Chu Khung có át chủ bài cường đại, mà còn chứng minh thương thế của bọn họ so với dự đoán còn nghiêm trọng hơn!

“Phụt... Giết hắn... Cho dù ta có chết, cũng phải giết hắn...”

“Huynh trước tiên hãy ổn định thương thế, tình hình hiện giờ bất lợi, át chủ bài của Chu Khung này còn lợi hại hơn

chúng ta tưởng, e rằng sau khi giết hấn, ba người chúng ta cũng phải bỏ mạng ở đây!”

Chương 425 - Âm mưu nhắm vào Ma Giáo

“Ta đã nói lúc trước nên giết hắn rồi, giờ thì hay rồi, chúng ta đều bị thương, ngược lại để tên tiểu tử Chu Khung kia nhất được tiện nghi, còn dám uy hiếp chúng ta!”

Ba người Đan Trần Tử liên tục truyền âm, cuối cùng trong mắt Đan Trần Tử lóe lên tia sáng, nói:

“Như vậy đi, chúng ta đưa bảo vật cho hắn trước, nhưng phải người âm thầm theo dõi, chỉ cần Đan Tháp của Đan tộc ta tiến hóa thành công, bốn tọa sẽ đích thân mang theo Đan Tháp trấn giết hắn, cướp lại tất cả bảo vật!”

“Các ngươi thấy thế nào?”

“Đồng ý!”

“Đồng ý!”

“Vậy cứ quyết định như vậy, đến lúc đó, ta phải lăng trì tên ma đầu Chu Khung kia, thiên đao vạn quả, tra tấn hắn suốt trăm năm!”

Ba người Đan Trần Tử thương lượng ròng rã nửa canh giờ mới thôi!

Sau đó, Đan Trần Tử nhìn về phía Chu Khung với vẻ mặt lạnh lùng, bất đắc dĩ nói:

“Chu giáo chủ, điều kiện của ngươi, chúng ta đáp ứng!”

Vừa dứt lời, sâu trong đáy mắt Đan Trần Tử xẹt qua một tia lạnh lẽo!

Rầm!

Liên Sinh lấy ra một chiếc ghế Ma Long đặt sau lưng Chu Khung!

Chu Khung chậm rãi ngồi xuống, nhìn Đan Trần Tử lạnh lùng nói:

“Bồn tọa cho các người thêm nửa canh giờ nữa!”

“Người... Tốt!” Ánh mắt Đan Trần Tử lóe lên phần nộ, quay người hét lớn với đông đảo đệ tử Đan tộc:

“Đi mau! Lấy hết đan dược các người đã luyện chế, cả Thánh Binh trong bảo khố cũng mang đến cho bồn cung!”

“Vâng!”

Đệ tử Đan tộc đều là vẻ mặt bất mãn, tuy không hiểu vì sao tộc trưởng lại thỏa hiệp với Chu ma đầu, nhưng bọn hắn nào dám nói thêm lời nào!

Thời gian chậm rãi trôi qua... ..

Lúc Chu Khung đang hô mưa gọi gió ở Đan thành, tác oai tác quái!

Tổng đàn Ma Giáo Dương Châu lại đang phải trải qua một âm mưu khủng khiếp!

Trong một hang động sâu hun hút ở một ngọn núi phía bắc cương Dương Châu!

Bên trong là hai mươi mấy bóng người, khí thế bất phàm, kẻ thấp nhất cũng có tu vi Thánh Giả, trên người tỏa ra sát khí lạnh lẽo cùng với hơi thở âm u đáng sợ!

Trước mặt bọn chúng là một bóng người cao lớn, hẳn chính là tộc trưởng Ảnh tộc - Ảnh Trường Không!

Hơn hai mươi thân hình đứng trước mặt hẳn chính là những tinh anh cuối cùng còn sót lại của Ảnh tộc!

Ảnh tộc là những sát thủ bẩm sinh, từng là một đại tộc hùng mạnh, tiếc rằng sau này gặp phải đại nạn, suy tàn, giờ đây ngay cả hấn - người mạnh nhất tộc cũng chỉ là Đại Thánh nhất trọng mà thôi!

Còn hơn hai mươi tinh anh Ảnh tộc phía dưới, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thánh Giả ngũ trọng!

Thực sự là suy bại đến cực điểm!

Ảnh Trường Không nhìn đông đảo tộc nhân, trầm giọng nói:

“Ảnh tộc ta vạn năm trước chịu ơn Long Mã tộc, giờ là lúc báo đáp!”

“Tin tức truyền đến, Chu ma đầu cùng với đám người Ma Giáo đang ở Đan thành, trong vòng một năm rưỡi sẽ không trở về!”

“Nhiệm vụ lần này của chúng ta, chính là thừa dịp Chu ma đầu vắng mặt, san bằng tổng đàn Ma Giáo!”

“Vâng!” Hơn hai mươi bóng đen đồng thanh đáp!

Giọng nói không hề có phần cảm xúc nào, cứ như là máy móc vậy!

Đó chính là bản tính của Ảnh tộc!...

Cùng lúc đó, cách hang động không đến trăm dặm, trong một ngọn núi khác!

Một đám sinh linh thuộc đủ loại chủng tộc đang tụ tập, trên mặt mỗi kẻ đều hiện rõ vẻ căm hận tột cùng!

Bọn chúng rõ ràng không có chút kỷ luật nào, ồn ào hỗn tạp, tu vi cũng chênh lệch rất lớn, có kẻ là Thánh Giả, có kẻ là Bán Thánh, thậm chí còn có cả Đại La!

Ở vị trí cao nhất trong hang động là một nam tử mặc áo bào xám, tu vi Thánh Giả nhất trọng. Tu vi của hắn tuy không phải mạnh nhất, nhưng tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về phía hắn, rõ ràng là đang thừa nhận địa vị thủ lĩnh của gã!

Nam tử áo bào xám nhìn đám đông hỗn tạp phía dưới, thâm nghĩ: Thật đúng là một đám ô hợp, nhưng hiện tại ta phải dựa vào bọn chúng!

“Yên lặng!”

Nam tử áo bào xám phát tay về phía đám người, quát lớn!

Vù vù...!

Mất khoảng nửa khắc, đám người phía dưới mới chịu yên tĩnh trở lại. Có thể thấy trước giờ bọn chúng vốn không có chút kỷ luật nào!

Nam tử áo bào xám bắt lực thở dài!

Gã hắng giọng, nói lớn:

“Chư vị tới đây, đều là ôm một mục đích, chính là tìm Chu ma đầu báo thù!”

Nam tử áo bào xám vừa dứt lời, một tên dị tộc phía dưới liền lớn tiếng chất vấn:

“Nhưng Chu ma đầu thực lực cường tuyệt, lại có một kẻ hộ đạo lợi hại, chúng ta căn bản không thể giết hắn, làm sao báo thù đây!”

Những sinh linh khác cũng nhao nhao tán thành, bọn chúng đều là dư nghiệt còn sống sót từ khi Ma Giáo xưng bá Bắc Cương, mang mối huyết hải thâm thù với Ma Giáo, nên mới tự động tập hợp thành Phục Cừ Minh này!

Một năm trước, Phục Cừ Minh còn có đến mấy ngàn sinh linh!

Thế nhưng một năm qua, uy danh Chu ma đầu ngày càng vang xa, thanh thế của hắn đối với bọn chúng cũng ngày càng lớn!

Chương 426 - Lý Trường

Sinh cạn lời 1

Phục Cừ Minh không hề chỉ trong vòng chưa đầy một năm đã chết chết, chạy chạy, hiện tại chỉ còn lại mấy trăm tên đang thoi thóp, hơn nữa đều trốn chui trốn nhủi ở ngoài Bắc Cương!

Không dám tiến vào Bắc Cương nữa!

E là cứ tiếp tục như vậy, toàn bộ Phục Cừ Minh chẳng mấy chốc sẽ tan rã hoàn toàn!

Trong mắt nam tử áo bào xám lóe lên một tia tinh quang, hắn nói:

“Chu ma đầu, chúng ta không phải là đối thủ, không giết được hắn, nhưng Ma Giáo thì khác. Nó ở ngay đó, hiện tại ta có được tin tức chắc chắn, Chu ma đầu lúc này đang ở Đan thành, muốn trở về ít nhất cũng phải một năm!”

“Chúng ta có thể nhân cơ hội này đi diệt tổng đàn Ma Giáo, cho Chu ma đầu kia ném thử mùi vị mất nhà, chứ vị thấy thế nào?”

Nam tử áo bào xám nói xong, đưa mắt nhìn về phía đông đảo sinh linh phía dưới!

“Đúng vậy, chúng ta không giết được Chu ma đầu, có thể giết thuộc hạ của hắn!”

“Nhưng trước kia chúng ta nhiều nhất cũng chỉ giết được một tên Đà chủ, tổng đàn Ma Giáo có trận pháp bảo hộ, chúng ta căn bản không vào được!”

“ . . ”

Đông đảo sinh linh phía dưới lại bắt đầu tranh cãi, trong lúc nhất thời đủ loại vấn đề kỳ quái khiến nam tử áo bào xám suy nghĩ muốn ra tay giết chết bọn chúng!

“Phá trận, ta tự có biện pháp!”

“Bất kể các người quyết định thế nào, ngày mai ta sẽ xuất phát. Kẻ nào muốn đi thì đi cùng ta, kẻ nào sợ hãi, không dám đi thì cứ coi như không biết chuyện này!”

Nam tử áo bào xám lớn tiếng nói, trong giọng nói mang theo vài phần châm chọc!

Hắn đang dùng phép khích tướng, hơn nữa những kẻ có mặt ở đây đều nghe ra được, nhưng bọn chúng lại đều trúng chiêu!

Bởi vì bọn chúng thật sự có huyết hải thâm thù với Ma Giáo!

“Sợ cái gì, Ngưu Thiên Tứ ta từ khi sinh ra chưa từng biết sợ là gì, lũ Ma Giáo đã diệt tộc ta, lần này chính là muốn lấy mạng đổi mạng, ta cũng muốn san bằng tổng đàn Ma Giáo!”

“Đúng vậy, kẻ nào không đi là con hoang, bản Thánh ta đây là kẻ đầu tiên khinh thường kẻ đó!” Một trong số ít cường giả cảnh giới Thánh Giả có mặt ở đây gầm lên!

Sau đó, trong nháy mắt, cả động đá vôi tràn ngập tiếng gầm gừ báo thù, tất cả sinh linh đều không một ai lùi bước, đồng loạt hét lớn!

“Tốt, ngày mai tấn công Thiên Ma phong, diệt trừ tổng đàn Ma Giáo!”

“Vâng!”

“Vâng!”

Nam tử áo bào xám nhìn đông đảo sinh linh găm rú, trong mắt lóe lên một tia hài lòng, hẳn biết những kẻ này ngày mai sống sót được e là không nhiều, thậm chí có thể tất cả đều bỏ mạng ở Thiên Ma phong!

Nhưng đây không phải là điều hắn cần phải bận tâm, kế hoạch của hắn chính là thừa dịp những kẻ này tấn công Thiên Ma Phong, bắt sống vài tên cao tầng Ma Giáo, dùng bọn chúng uy hiếp Chu ma đầu!

Đổi lấy sư muội của hắn - Tiểu Hồ Ly!

Không sai, nam tử áo bào xám này chính là Trần Hạo, hắn đã đến Bắc Cương từ hai tháng trước, vốn định thừa dịp Chu ma đầu không có ở đây, bắt một tên cao tầng Ma Giáo!

Nhưng hắn phát hiện, tu vi của đám người Ma Giáo đều không yếu, dưới tình huống bình thường rất khó bắt sống, đang lúc hắn không biết nên làm thế nào!

Thì Phục Cừ Minh mang mối huyết hải thâm thù với Ma Giáo này đã lọt vào mắt hắn, mặc dù đám người này rõ ràng là một đám ô hợp!

Nhưng cũng có thể lợi dụng!

Chỉ cần đám người này ngày mai liều chết đánh cho đám cao tầng Ma Giáo bị thương, hắn sẽ ra tay bắt lấy một hai tên, dùng để trao đổi với Chu ma đầu!

Nhưng Trần Hạo cũng đã chuẩn bị cho tình huống xấu nhất!

Nếu như Chu ma đầu lòng dạ độc ác, không quan tâm đến sống chết của thuộc hạ, như vậy Trần Hạo cũng chỉ có thể liều mạng với hắn ta!

“Sư muội, đây là biện pháp duy nhất của sư huynh, nếu như lại thất bại, sư huynh...”

Bắc Cương, Dương Châu!

Tổng đàn Thiên Ma phong, Ma Giáo!

Lý Trường Sinh ngồi trong Thanh Long đường, xử lý đủ loại sự vụ. Địa bàn Ma Giáo ngày càng rộng lớn, sự vụ cần xử lý cũng ngày một nhiều!

Nào là phân đà các thành trì lớn, nào là cống nạp của các thế lực thần phục...

Đây là sau khi Lý Trường Sinh đề xuất cải cách chức đà chủ. Trước kia, mỗi thành trì đều thiết lập phân đà, hiện tại chỉ có những thành trì cực lớn mới được thiết lập phân đà!

Nhờ vậy mà hiệu suất của Ma Giáo được nâng cao không ít!

Ầm! Ầm! Ầm!

Một tràng tiếng gõ cửa vang lên, Đào Si - kẻ cuồng đao vận áo bào đen, sau lưng đeo trường đao bước vào, khom người báo báo với Lý Trường Sinh :

“Bẩm đường chủ, có tin tức về Phục Cừ Minh. Gần đây, chúng có ý định tập kích tổng đàn Ma Giáo, có thể là trong một hai ngày tới!”

Tập kích tổng đàn Ma Giáo!

Lý Trường Sinh đặt sự vụ đang xử lý xuống, nhíu mày. Hắn biết rõ Phục Cừ Minh là cái thứ gì, chẳng qua chỉ là một đám tàn dư Bắc Cương không nhà để về tập hợp thành cái liên minh rách nát mà thôi!

Chương 427 - Lý Trường Sinh càn lời 2

Nếu không phải đám chúng luôn lẩn trốn bên ngoài Bắc Cương, chạy tán loạn khắp nơi thì Ma Giáo đã sớm diệt trừ chúng rồi!

Hơn nữa, với thực lực của Phục Cửu Minh, căn bản không thể phá nổi trận pháp hộ giáo!

Tuy nhiên!

Việc đòi khó liệu, Lý Trường Sinh làm việc luôn cẩn thận!

“Giáo chủ và các vị khác hiện đang ở đâu?” Lý Trường Sinh trầm giọng hỏi.

“Hồi bẩm đường chủ, một ngày trước, Địa Bộ truyền tin, Giáo chủ đã chém giết trăm tên thiên kiều Đại Thánh ở Đan thành, hiện tại hẳn là đã tiến vào Đan Tháp rồi!” Đào Si cung kính đáp lời, trên mặt còn lộ ra vẻ tự hào!

Giáo chủ nhà mình càng ngày càng lợi hại, làm sao hẳn không tự hào cho được!

Ha ha ha!

Nghe Đào Si bẩm báo, Lý Trường Sinh cũng cười to vài tiếng, nhưng sau đó sắc mặt bỗng trở nên âm trầm!

Giáo chủ đang ở Đan thành, muốn quay về cũng phải mất hơn một năm!

Có lẽ chính vì nguyên nhân này mà Phục Cửu Minh mới chọn thời điểm này để tập kích tổng đàn. Giả sử bọn chúng có biện pháp phá giải trận pháp hộ giáo...

Vậy thì với thực lực của Phục Cửu Minh, nói không chừng thật sự sẽ gây ra uy hiếp cho tông đàn. Hiện tại, ở tông đàn chỉ có mình hắn và hai vị Hộ pháp luân phiên trấn thủ!

Còn những cao tăng khác, người thì cùng Giáo chủ ở Đan thành, người thì đang chinh chiến bên ngoài Bắc Cương!

Thanh Long dường như chìm vào yên lặng suốt nửa canh giờ, trong mắt Lý Trường Sinh lóe lên tia quyết đoán!

“Bí mật triệu tập đường chủ Bạch Hồ đường - Diêm Khai Sơn, đường chủ Huyền Vũ đường - Vạn Lệ cùng năm vị Hộ pháp khác trở về tông đàn, thời hạn là trước tối nay!”

“Vâng!”

Tuy không rõ vì sao đường chủ lại coi trọng một cái liên minh nhỏ nhoi như Phục Cửu Minh, nhưng Đạo Sĩ nào dám do dự, vội vàng lĩnh mệnh, nhanh chóng lui ra.

Sau khi Đạo Sĩ rời đi, Lý Trường Sinh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, khóe môi nở nụ cười lạnh, lạnh buốt:

“Ai bảo trông nhà là nhàn hạ, bọn chúng không phải tự mình đưa đến cửa sao? Lý Trường Sinh ta đang ngồi đây, chúng còn dám cả gan đến đánh lén, thật đúng là tự tìm đường chết!”

Dứt lời, Lý Trường Sinh đứng dậy, đi về phía sau núi Ma Giáo.

Hắn đi thẳng đến một vực sâu thăm thẳm nơi hậu sơn, bên trong tối đen như mực, không biết sâu đến mức nào. Ma khí, sát khí, huyết khí, tử khí, âm khí cuộn cuộn dâng trào, đan xen với nhau như thực chất!

Người tu luyện bình thường, chỉ cần tiến vào trong chốc lát, e rằng sẽ lập tức hóa thành quái vật mất đi lý trí!

Mà nơi đây chính là một trong những thánh địa tu luyện của Ma Giáo: Ma Uyên.

Đây là thứ mà Chu Khung rút được trong một lần triệu hồi. Sau này, được mọi người trong Ma Giáo dày công vun trồng, rèn luyện, mới hình thành nên vực sâu đáng sợ như thế!

Ma đạo tu hành trong Ma Uyên, chẳng những có thể đạt được sự tiến bộ gấp bội mà còn có thể tăng cường năng lực linh ngộ, đồng thời tôi luyện tâm trí bản thân!

Mọi người trong Ma Giáo đều ghi nhớ lời của Giáo chủ Chu Khung:

Chỉ có Ma tu với tâm trí kiên định mới là Ma tu chân chính!

Ngược lại!

Chỉ là một con quái vật khát máu, vĩnh viễn không bước lên đường đúng!

Lý Trường Sinh đưa mắt nhìn Ma Uyên, hai tay kết ấn, một con chim đen khổng lồ hiện ra, bay thẳng về phía Ma Uyên!

Ước chừng nửa canh giờ sau!

Mọi loại khí tức bên trong Ma Uyên bắt đầu điên cuồng cuộn trào, càng lúc càng đậm đặc!

Ầm!

Ầm! Ầm!

Tiếng bước chân đầy uy hiếp từ bên trong truyền ra, tựa như có một hung thú tuyệt thế sắp sửa xuất hiện!

Sau đó, một bóng người chậm rãi bước ra từ trong Ma Uyên!

Đó là một nam tử khoác trên mình bộ giáp đen kịt, tay cầm trường thương, cao tám thước, mặt lạnh như tiền, trong mắt

tràn ngập huyết quang, dường như đã mất đi thần trí!

Giết!

Nam tử áo giáp vung trường thương trong tay, đâm thẳng về phía Lý Trường Sinh, sát ý ngập trời bùng phát trong chớp mắt, cả thiên địa dường như chỉ còn lại một thương này!

Hư không không ngừng nứt vỡ, như thể muốn dùng một thương lấy mạng Lý Trường Sinh!

Trong mắt Lý Trường Sinh không những không có chút sợ hãi hay phần nộ, ngược lại còn hiện lên ý cười, hai tay khẽ vung, ma khí vô tận lập tức hội tụ!

Trước mặt hắn hình thành một Thái Cực Đồ kỳ dị, một nửa là màu đen, một nửa là màu đỏ như máu, Thái Cực Đồ đen đỏ chậm rãi xoay tròn, tựa như cối xay nghiền nát thế gian!

Ầm!

Trường thương đâm thẳng vào Thái Cực Đồ, chấn động khủng khiếp vang vọng khắp nửa Thiên Ma Phong!

Vô số đệ tử Ma Giáo đồng loạt nhìn về phía sau núi Ma Giáo, định bụng bay lên xem xét tình hình, nhưng một giọng nói đã ngăn cản bọn họ!

“Không có gì, lo việc của mình đi!”

Tất cả mọi người trong Ma Giáo đều nhận ra giọng nói của Lý Trường Sinh, bèn quay lại làm việc của mình!

Lúc này, bên cạnh Ma Uyên phía sau núi Ma Giáo!

Chương 428 - Tổng đàn Ma

Giáo gặp tập kích 1

Hai bóng người đứng đối diện nhau, chính là Lý Trường Sinh và nam tử áo giáp!

“Chúc mừng Ma đường chủ tu vi đại tiến!” Lý Trường Sinh chấp tay với nam tử áo giáp!

Lúc này, huyết quang trong mắt nam tử áo giáp đã sớm biến mất, hắn chính là Ma Vô Đạo, đường chủ Chiến Đường Ma Giáo. Mấy năm trước, hắn cảm thấy tu vi của mình tăng tiến quá chậm, nên đã chủ động tiến vào Ma Uyên tu luyện, cho đến tận hôm nay!

Ma Vô Đạo cười ha hả nhìn Lý Trường Sinh, nói:

“Ha ha, Lý đường chủ không sợ ta thật sự mất đi lý trí sao!”

“Nếu đường chủ Chiến Đường Ma Giáo ta mà cũng có thể mất đi lý trí, vậy chẳng phải là chuyện nực cười nhất thiên hạ hay sao!”

“Cũng phải, nhưng mà thực lực của Lý đường chủ thật sự khiến ta kinh ngạc, quả nhiên Giáo chủ tín nhiệm giao phó trọng trách bảo vệ tổng đàn cho ngươi là có lý do!” Ma Vô Đạo thần nhiên nói!

Lý Trường Sinh:???

Bầu không khí ngưng ngừng bao trùm cả phương viên trăm trượng, quỷ dị khó lường!

Lúc này, vẻ mặt Ma Vô Đạo vô cùng lúng túng, hẳn cảm thấy bản thân vừa rồi như kẻ phá hỏng bầu không khí vậy!

Khụ!

“Cái kia, Lý Trường Sinh chủ gọi ta ra, là có chuyện gì sao?” Ma Vô Đạo ho khan một tiếng, vội vàng hỏi!

Lý Trường Sinh chậm rãi kể lại chuyện có tàn dư Bắc Cương định tập kích tổng đàn Ma Giáo!

Nghe xong, Ma Vô Đạo nổi trận lôi đình, ma diễm cuộn cuộn tỏa ra, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Lũ chuột nhất kia, trốn chui trốn nhủi, vậy mà cũng dám đánh lén Ma Giáo ta, đúng là chán sống rồi, bọn đường chủ nhất định phải tru di cửu tộc bọn chúng!”

“Cửu tộc thì ngươi không diệt được đâu, bởi vì bọn chúng đã bị Ma Giáo ta diệt sạch rồi, nếu không thì sao lại gọi là tàn dư chứ!” Lý Trường Sinh nhìn Ma Vô Đạo, khóe miệng nhếch lên nụ cười tinh quái.

Ma Vô Đạo:...!

Hai người Lý Trường Sinh lại trò chuyện thêm nửa khắc đồng hồ!

Sau đó, cả hai đều biến mất ở phía sau núi Ma Giáo, trước khi đi đều nhìn về một góc xa xăm!

Nhưng mà, khóe miệng hai người đều nở nụ cười, chẳng bận tâm đến!

Nếu không có gì bất ngờ, ngày mai, Ma Giáo sẽ nghênh đón một trận đại chiến, không, phải nói là một cuộc đồ sát!

Sau khi hai người Lý Trường Sinh rời đi!

Một bóng người mặc áo bào đen từ trong góc khuất mà hai người vừa quan sát đi ra, vẻ mặt đầy xấu hổ!

“Ta đã bảo là nên ra ngoài rồi, ngươi cứ không cho, Lý đường chủ cùng Ma đường chủ chắc chắn đã phát hiện ra rồi!”

Sau khi thân hình đi ra, miệng lẩm bẩm đầy phần nộ!

“Trách ta sao, vừa rồi chẳng phải chính ngươi tò mò nhất định phải đến xem thử là chuyện gì hay sao! Ta không phải sợ ngươi thấy thứ không nên thấy, vạn nhất bị diệt khẩu thì làm thế nào, ai ngờ hai người bọn họ chỉ luận bàn thôi!”

Một con Cùng Kỳ trong đầu bóng người giận dữ gầm lên!

Bóng người này chính là Phương Càn, hắn vốn đang tu luyện, bỗng nhiên cảm nhận được động tĩnh từ phía sau núi, liền muốn đến xem thử, không ngờ lại được chứng kiến toàn bộ quá trình giao thủ của hai người Lý Trường Sinh!

Phương Càn vốn định trực tiếp đi ra, nhưng Cùng Kỳ trong đầu nhất quyết không cho, cứ nói là dễ bị diệt khẩu!

“Phương Càn, ngươi nhất định phải ở lại Ma Giáo này cho tốt, ta càng ngày càng cảm thấy Ma Giáo này thật đáng sợ, mỗi một cao tầng đều là nhân vật bất phàm, thiên tư như hai người Lý Trường Sinh, e rằng đặt tại Trung Vực cũng có thể lọt vào hàng ngũ thiên tài đỉnh cao!”

“Chuyện đó còn cần ngươi phải nói sao, ngươi lúc nào cũng Trung Vực Trung Vực, rốt cuộc nơi đó có gì đặc biệt, Giáo chủ từng nói hiện tại ngũ vực căn bản không thể nào liên thông với nhau!”

“Phương Càn, không phải ta không muốn nói cho ngươi biết, mà là hồn phách của ta đã bị tổn thương, có một số chuyện ta không còn nhớ rõ, chỉ là trong ấn tượng của ta, mấy trăm vạn năm trước, ngũ vực vẫn còn liên thông với nhau, hơn nữa dường như đang cùng nhau chiến đấu với một thứ gì đó...”

Phương Càn nghe xong, nhú chặt mày, cuối cùng lắc đầu, bay thẳng về phía Thanh Long đường, hắn muốn nói rõ ràng mọi chuyện vừa rồi!

Hắn không muốn bởi vì Cùng Kỳ mà đắc tội với Lý Trường Sinh!

Trải qua nhiều năm ở Ma Giáo, hắn đã sớm tự coi mình là một thành viên của Ma Giáo rồi!...

Một ngày sau!

Cách Thiên Ma phong của Ma Giáo vạn dặm có một đám người đang ẩn nấp!

Chính là Trần Hạo dẫn theo đám người của Phục Cừu minh!

Về phần tại sao lại là vạn dặm, bởi vì trong phạm vi vạn dặm quanh Thiên Ma phong là cấm địa, bất kể là ai dám tự tiện xâm nhập đều sẽ bị người của Ma Giáo tiêu diệt!

Quy tắc này là do Chu ma đầu đặt ra, không ai dám vi phạm!

Trần Hạo nhìn đông đảo sinh linh phía sau, trầm giọng nói:

“Một lát nữa ta sẽ dùng Phá Trận trượng phá bỏ hộ sơn đại trận của Ma Giáo, chuyện còn lại đều trông cậy vào sự đồng tâm hiệp lực của chư vị!”

Chương 429 - Tổng đàn Ma Giáo gặp tập kích 2

“Được, chúng ta xin nghe theo sự sắp xếp của Minh chủ!”

“Đúng vậy, Minh chủ cứ yên tâm, tổng đàn Ma Giáo nhiều nhất cũng chỉ có ba bốn tên cao tầng, một khi trận pháp bị phá, chúng ta nhất định có thể tru diệt bọn chúng, khiến chúng không còn mảnh giáp!”

Trong mắt Trần Hạo thoáng tia âm trầm, hắn nào dám đặt kỳ vọng vào đám ô hợp này, bọn chúng e rằng ngay cả căn cơ của Ma Giáo cũng khó lòng lay chuyển!

Song Trần Hạo cũng chẳng có ý định nhờ cớ tận gốc Ma Giáo, mục tiêu lần này chỉ là bắt sống hai tên cao tầng mà thôi!

Hắn phát tay về phía sau, quát lớn:

“Động thủ!”

Vút! Vút! Vút...

Chỉ trong nháy mắt, mấy trăm thân hình dưới sự dẫn dắt của Trần Hạo lao thẳng về phía chân Thiên Ma phong!

Ầm!

Toàn bộ bọn người rơi xuống dưới chân Thiên Ma phong!

Nhìn ngọn núi sừng sững trước mặt cùng kết giới hộ sơn đáng sợ bao quanh, không ít kẻ tu vi thấp kém bắt đầu lòng sinh bất an, thậm chí còn lộ rõ vẻ kinh hãi!

Trần Hạo thấy vậy thăm mắng một tiếng phế vật!

Hắn không chút do dự lấy ra một cây quyền trượng màu vàng kim!

Đây là tuyệt thế bí bảo mà Trần Hạo vô tình có được trong một lần thám hiểm bí cảnh, có thể phá giải mọi trận pháp dưới cấp bậc Tôn Giả, cũng là bảo vật cuối cùng còn sót lại trong tay hắn!

Trần Hạo nâng quyền trượng, nhắm thẳng kết giới hộ sơn của Thiên Ma phong mà đánh xuống!

Phá!

Trong chớp mắt, quyền trượng hóa thành một con kim long mang theo ý cảnh phá phong kinh thiên, lao thẳng về phía Thiên Ma phong!

Rầm!

Rắc!

Kết giới hộ sơn của Thiên Ma phong vỡ tan!

Cùng lúc đó, kim long cũng hóa thành tro bụi!

“Giết! Đã đến lúc thay trời hành đạo!”

Nhìn kết giới đã bị phá vỡ, Trần Hạo hét lớn, dẫn đầu đám người xông vào Thiên Ma phong!

Âm thanh chấn động từ kết giới Thiên Ma phong bị phá vang vọng khắp muôn dặm xung quanh!

Tất cả sinh linh trong vòng muôn dặm đều hướng mắt về phía Thiên Ma phong!

“Chuyện gì thế này? Kết giới Thiên Ma phong bị phá rồi, chẳng lẽ lại có kẻ cả gan dám tấn công Ma Giáo sao?”

“Ôi chao, không ngờ thời buổi này rồi mà vẫn còn kẻ liều mạng như vậy, hay là lão Ngưu ta cũng phải đi xem náo nhiệt một phen mới được!”

“Năm nào cũng có kẻ muốn chết, năm nay đặc biệt nhiều...”

Vô số sinh linh từ khắp nơi trong vòng muôn dặm xung quanh Thiên Ma phong đều bay về phía đó, muốn được tận mắt chứng kiến xem kẻ nào lại to gan lớn mật như vậy!

Trong Thiên Ma phong, tất cả các đệ tử Ma Giáo đều bị chấn động bởi tiếng kết giới bị phá vỡ!

Vô số Ma Giáo đệ tử đồng loạt phóng lên không trung!

“Kẻ nào dám cả gan tấn công Ma Giáo tổng đàn của bốn tọa, muốn chết sao!”

Một gã Đà chủ Ma Giáo trực tiếp đánh tới một tên dị tộc võ giả đang xông lên!

Phốc!

Một tiếng thân thể xuyên thấu huyết nhục vang lên!

Chỉ thấy tên dị tộc võ giả vừa lao tới kia, trực tiếp bị một trảo của gã Đà chủ móc ra tim!

Rầm!

Bóp nát!

A!!!

Quang cảnh khủng khiếp này khiến cho đám đệ tử Phục Cừu Minh tu vi thấp kém sợ hãi kêu gào thảm thiết!

Phải biết rằng tên dị tộc đệ tử xông lên trước nhất kia cũng có tu vi Bán Thánh nhị trọng, vậy mà lại bị một gã Đà chủ Ma Giáo giết chết chỉ trong chớp mắt!

Lúc này, đông đảo sinh linh đang quan sát từ xa cũng đều chạy đến, nhao nhao ẩn nấp trong hư không cách Thiên Ma phong vạn dặm, nghị luận sôi nổi!

“A, Hắc Hồ Đào Tâm! Quả là tàn nhẫn, đã lâu lắm rồi lão phu mới lại được chứng kiến chiêu thức độc ác như vậy!”

“Thật đáng sợ, lão phu nhận ra kẻ đó, hẳn là Đà chủ Thanh Phong thành, không ngờ thực lực lại khủng khiếp đến thế, chỉ một chiêu đã miều sát cường giả Bán Thánh nhị trọng!”

“Chưa chắc, người xem trong đội ngũ công kích Ma Giáo kia có không ít cao thủ Thánh Giả cảnh, chỉ là bọn chúng vẫn chưa ra tay mà thôi!”

“A, ta hiểu rồi, bọn chúng muốn thừa dịp Chu ma đầu và các vị cao tăng khác không có mặt, đánh lén tổng đàn. Thật nham hiểm!”

Trên Thiên Ma phong!

Một gã Phục Cừ Minh Thánh Giả đại hán chứng kiến đồng môn bị giết, tức giận quát lớn, vung đao chém về phía gã Đà chủ vừa ra tay kia!

“Tìm chết!”

Giết!

Đối mặt với công kích của một tên Thánh Giả, gã Đà chủ kia không những không hề sợ hãi lùi bước, ngược lại tràn đầy sát ý, rút ra trường đao nghênh chiến!

Thế nhưng chênh lệch thực lực quá lớn!

Ai cũng có thể nhìn ra, gã Đà chủ này khó tránh khỏi kiếp nạn này!

Thế nhưng tất cả mọi người đều chấn động, đặc biệt là đám người Phục Cừ Minh, bọn chúng lại một lần nữa chứng kiến sự tàn bạo của Ma Giáo!

Bọn chúng quả thật là một đám người không coi trời bằng vung!

Thật khó tin, một tên Đà chủ Ma Giáo nho nhỏ mà đã đáng sợ như vậy!

Vậy những tên cao tằng khác của Ma Giáo sẽ khủng khiếp đến mức nào!

Tên Chu ma đầu có thể thống lĩnh đám người hung tàn này, chẳng phải càng thêm đáng sợ vạn phần sao!

Chương 430 - Trần Hạo

Ông...!

Rầm!

Tiếng nổ kinh khủng truyền đến khiến không gian vỡ nát, hư không rung chuyển không ngừng!

Ba hơi thở sau!

Không gian ổn định lại, mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía nơi giao thủ!

Chỉ thấy một bóng người mặc thanh bào sừng sững giữa thiên địa, từng luồng khí thể kinh khủng từ trên người hắt phát ra!

Chính là đường chủ Thanh Long đường của Ma Giáo, Lý Trường Sinh!

Lúc này trong tay Lý Trường Sinh đang nắm một đại hán Thánh Giả vừa mới ra tay, sắc mặt lạnh băng, mặc kệ đôi phương điên cuồng giãy giụa!

Bàn tay to dùng sức bóp một cái!

Rầm!

Vị đại hán vừa rồi còn vênh váo hung hăng muốn giết người, trực tiếp hóa thành tro bụi!

“Không!”

Vô số sinh linh của Phục Cừ Minh nhìn đại hán hóa thành tro bụi gào lên, trong ánh mắt tràn đầy bi thương, và một tia sợ hãi!

Phải biết rằng, tên đại hán này được coi là cường giả đứng đầu trong toàn bộ Phục Cừ Minh, mặc dù mọi người đều cho rằng hắn không phải là đối thủ của Lý Trường Sinh!

Nhưng, không đến mức bị miểu sát như vậy!

Có cần thiết phải dọa người như vậy không!

Lúc này vô số đệ tử trong tông đàn Ma Giáo cũng đều lao ra, trong nháy mắt bao vây tất cả đệ tử của Phục Cừ Minh!

Nhân số hai bên chênh lệch lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi, hoàn toàn có thể tưởng tượng, mấy trăm người của Phục Cừ Minh căn bản không phải là đối thủ của đám người Ma Giáo!

Nhưng ưu thế duy nhất của Phục Cừ Minh chính là, cường giả cảnh giới Thánh Giả nhiều đến hơn mười người!

Mà bên Ma Giáo, lại chỉ có một mình Lý Trường Sinh là Thánh Giả cảnh!

Những đệ tử Ma Giáo khác đều là Bán Thánh cảnh là chủ yếu!

Ở thế giới huyền huyễn, có lúc cục diện bị cường giả chi phối!

Trần Hạo trong Phục Cừ Minh nhìn Lý Trường Sinh trên bầu trời, ánh mắt co lại, thực lực của đối phương có phần vượt qua dự liệu của hắn!

Nhưng tên đã bắn thì không thể quay đầu lại!

“Hỡi các huynh đệ, đã đến lúc báo thù, Lý Trường Sinh có lợi hại hơn nữa cũng chỉ có một mình hắn, chúng ta có hơn mười vị Thánh Giả, giết Lý Trường Sinh, khiến Chu ma đầu đau lòng!”

Giết!

Trần Hạo quát lớn một tiếng!

Chỉ trong nháy mắt khơi dậy huyết tính của tất cả đệ tử Phục Cừ Minh!

“Giết, cùng xông lên, báo thù rửa hận!”

“Ta muốn báo thù cho Thất Cừ Mỗ Mỗ! Giết!”

Chỉ trong nháy mắt, mười mấy Thánh Giả trong Phục Cừ Minh đều lao về phía Lý Trường Sinh!

“Lý Trường Sinh, hôm nay chính là ngày chết của ngươi! Vạn Pháp Diệt Ma Dao!”

“Thiên Long Trảm!”...

Chỉ trong nháy mắt, vô số công kích khủng khiếp đánh về phía Lý Trường Sinh, hư không lập tức bị đánh vỡ nát, trong vòng vạn dặm đều có thể cảm nhận được từng trận sát khí!

Mười mấy cường giả cảnh giới Thánh Giả tấn công một mình Lý Trường Sinh chỉ mới Thánh Giả nhất trọng, thậm chí bên trong còn có hai ba cao thủ Thánh Giả ngũ trọng!

Có thể tưởng tượng được, Lý Trường Sinh chắc chắn phải chết!

“Xong rồi, xong rồi, Lý Trường Sinh hôm nay e là chết chắc rồi!”

“Kinh thật, đám người này quá thông minh! Nắm được lúc các cao tăng Ma Giáo đều không có ở tổng đàn, thừa cơ đến đánh lén. Ta xem hôm nay tổng đàn Ma Giáo chỉ có nước bị tàn sát!”

“Ta đang nghĩ, nếu Chu ma đầu trở về mà thấy Lý Trường Sinh chết, không biết có nổi điên lên, ra tay tàn sát cả Bắc Cương hay không!”

“Không thể, không thể, Chu ma đầu tuy rằng không nói lý lẽ, nhưng nguyên tắc thì vẫn có. Chẳng qua, những kẻ đánh lên này chắc chắn sẽ bị diệt cửu tộc!”

Ngay khi tất cả mọi người đều cho rằng Lý Trường Sinh sắp xong đời!

Thì đám người Ma Giáo lại lộ ra vẻ mặt khinh thường!

Chỉ thấy trên núi phía sau Thiên Ma Phong, trong nháy mắt lao ra mười đạo thân hình!

Mỗi người ma điểm ngập trời, khí thế cường đại đáng sợ, đặc biệt là một nam tử mặc áo giáp trong đó, một thân tu vi càng là đạt đến Thánh Giả ngũ trọng, mùi máu tanh trên người phảng phất ngưng kết thành thực chất!

“Dám đến đánh lên Ma Giáo, xem ra các ngươi thật sự là chán sống! Muốn chết!”

Nam tử áo giáp cầm trường thương trong tay, trực tiếp đâm về phía mười mấy tên Thánh Giả kia. Đồng thời, những người khác cũng đều phát ra từng đạo công kích kinh khủng đánh ra.

Rầm!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng trong nháy mắt vang vọng ra phạm vi mười mấy vạn dặm, không gian bắt đầu vỡ vụn, hư không chấn động không ngừng, mặt đất xuất hiện từng vết nứt khủng khiếp!

Nhưng kỳ dị là, nơi gần với chỗ giao chiến nhất là Thiên Ma Phong vậy mà chỉ rung chuyển hai lần!

Hoàn toàn không hề bị tổn hại gì!

Nhưng lúc này tất cả mọi người đều không để ý tới điều này, mà là vẻ mặt khiếp sợ nhìn lên bầu trời Thiên Ma Phong!

Chỉ thấy trên bầu trời bụi bặm dần dần rơi xuống!

Lý Trường Sinh vẫn đứng trên không trung, vẻ mặt lạnh
lùng, dường như không hề bị thương tổn gì!

Bên cạnh Lý Trường Sinh là tám chín bóng người với khí
thế kinh khủng đang đứng!

Chương 431 - Phục Cừ Minh toàn diệt, Trần Hạo tuyệt vọng 1

Còn hơn mười tên Thánh Giả của Phục Cừ Minh vừa mới ra tay kia, trong đó có hai cao thủ Thánh Giả ngũ trọng cường đại nhất, thì bị một thanh trường thương đâm xuyên qua ngực, trên mặt đều là vẻ mặt không thể tin được!

Đầu trường thương kia, đang được nam tử áo giáp nắm chặt trong tay, nhẹ nhàng chấn động!

Trực tiếp chấn hai cường giả Thánh Giả ngũ trọng thành tro bụi!

Hơn mười Thánh Giả khác, cũng trong dư âm oanh kích vừa rồi tử vong bốn năm người, chỉ còn năm sáu Thánh Giả bị đánh bay ra ngoài trăm dặm, miễn cưỡng giữ được tính mạng!

Phốc! Phốc...

Bốn năm tên Thánh Giả còn sống sót đều phun máu tươi, ánh mắt ảm đạm!

Rõ ràng là bị thương không nhẹ!

Lúc này đều là vẻ mặt phần nộ xen lẫn hoảng sợ, một tên Thánh Giả trong đó sau khi phun ra một ngụm máu tươi, hướng Trần Hạo đang ẩn mình trong đám đệ tử Phục Cừ Minh phía dưới chưa ra tay, gầm lên:

“Không phải người nói cao tăng Ma Giáo đều không ở tổng đàn sao, những người này là... Chuyện gì xảy ra! A!”

Thanh âm của tên Thánh Giả này lớn đến lạ thường, hơn nữa còn run rẩy dữ dội!

Hắn thật sự nhận ra mười bóng người vừa xuất hiện kia, Đường chủ Bạch Hồ đường, Đường chủ Huyền Vũ đường, các Đại hộ pháp... Đây đều là những nhân vật cao tầng đỉnh tiêm của Ma Giáo, mỗi người đều là nhân vật chỉ cần dậm chân một cái là Bắc Cương phải chấn động!

Đặc biệt là nam tử mặc hắc giáp kia, hắn là ai? Hắn chính là Đường chủ Chiến Đường Ma Giáo: Ma Vô Đạo!

Có thể nói, uy danh của Ma Vô Đạo ở toàn bộ Bắc Cương đều có thể đếm được trên đầu ngón tay, lớn hơn những người khác rất nhiều, bởi vì rất nhiều trận chiến dịch chém giết quy mô lớn đều do một tay Ma Vô Đạo chủ trì!

“Điều này sao có thể...”

Lúc này Trần Hạo cũng là vẻ mặt khiếp sợ nhìn hơn mười đạo thân hình trên không trung!

Trong đầu hắn lúc này hoàn toàn mờ mịt!

Những cao tầng Ma Giáo này không phải đều đang chinh chiến bên ngoài sao?

Sao có thể cùng lúc xuất hiện ở tổng đàn Ma Giáo được?

Chẳng lẽ...

Trần Hạo lập tức đoán được, kế hoạch của mình có thể đã bị tiết lộ, hiện tại bản thân hắn cùng mọi người đã hoàn toàn rơi vào trong cạm bẫy của Ma Giáo!

“Khốn kiếp!”

Đây rốt cuộc là chuyện gì, cưỡng ép làm phản hay sao!

Ngay cả đông đảo sinh linh đang ẩn nấp trong hư không ở đằng xa cũng đều kinh ngạc!

“Ta đã đoán được, Lý Trường Sinh sẽ không dễ dàng bỏ mạng như vậy, quả nhiên thủ đoạn cao minh, vậy mà đã sớm mai phục! Không hổ là mỗi lần Chu ma đầu đều lưu hấn lại trong nhà.”

“Lữ Phục Cừ Minh đánh lén này coi như xong rồi, haiz, an phận thủ thường không muốn, cứ thích đi tìm chết!”

“Tuy rằng bọn chúng ngu xuẩn, nhưng ta vẫn bội phục dũng khí của bọn chúng, dù sao sinh linh dám đánh lén tổng đàn Ma Giáo thật sự không nhiều!”

Trải qua nhiều năm biến đổi, toàn bộ sinh linh Bắc Cương đều đã sinh ra lòng trung thành với Ma Giáo!

Đặc biệt là sau khi Ma Giáo thống lĩnh Bắc Cương, thực lực tổng hợp của Bắc Cương tăng lên không ít, trước kia Bắc Cương chỉ là một vùng đất nhỏ bé hẻo lánh!

Thậm chí một thế lực Thánh Cảnh không có!

Ra ngoài vừa nói là võ giả đến từ Bắc Cương, ai nấy đều khinh thường!

Mà hiện tại, chỉ cần nói là võ giả đến từ Bắc Cương, đó chính là một chuyện rất vẻ vang!

Trần Hạo cảm thấy đầu óc quay cuồng, tình thế hiện giờ bất lợi vô cùng. Cao tầng Ma Giáo xuất hiện cùng lúc hơn mười tên, đám người hấn nào phải đối thủ!

Tiếp tục giao tranh e rằng tất cả đều bỏ mạng nơi đây!

Lúc này, Lý Trường Sinh lơ lửng giữa không trung, ánh mắt nhìn về phía Trần Hạo, trong mắt lóe lên tia vui mừng, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh lẽo, hấn lạnh giọng nói:

“Trần Hạo, không ngờ ngươi còn dám bén mảng đến tổng đàn Ma Giáo, đúng là tự chui đầu vào lưới!”

“Đệ tử Ma Giáo nghe lệnh, tru diệt dư nghiệt, không thể tha một ai! Giết!”

“Tuân lệnh!” Đám đông đệ tử Ma Giáo đồng thanh đáp.

Ngay sau đó, chúng đệ tử Ma Giáo ào ạt lao về phía Phục Cừ Minh, kẻ nào kẻ nấy đều tranh nhau như sợ chậm chân!

Phải biết rằng Phục Cừ Minh chỉ vồn vện vài trăm người, đối với chúng đệ tử Ma Giáo mà nói đây chính là công lao bằng trời, trong khi đó, đệ tử Ma Giáo nơi tổng đàn lên đến mấy chục vạn, chia đều ra cũng chẳng đủ!

“Chết đi!”

“Đừng hòng tranh với ta, tên dư nghiệt này là của ta...”

Ầm! Ầm! Ầm!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả đệ tử Phục Cừ Minh đều bị nhấn chìm trong biển người!

Hơn trăm người vây đánh một người!

Điều nực cười nhất là, hơn trăm tên đệ tử Ma Giáo cảnh giới Bán Thánh lại cùng nhau vây công một tên dư nghiệt Đại La đỉnh phong!

Tên dư nghiệt kia cũng cảm thấy choáng váng, hấn gào lên câu cuối cùng trong đời, cũng là câu nói kiêu ngạo nhất:

“Mẹ kiếp, đời này coi như lão tử sống không uổng!”

Chương 432 - Phục Cừ Minh toàn diệt, Trần Hạo tuyệt vọng 2

Ngay sau đó, hắn bị đánh cho tan thành mây khói!

“Tất cả đệ tử Phục Cừ Minh nghe lệnh, dốc toàn lực phá vây, sống được kẻ nào hay kẻ đó!”

Trần Hạo gầm lên một tiếng, giờ nói gì cũng đã muộn, Ma Giáo rõ ràng muốn nhất võng tóm gọn bọn hắn!

Phải nghĩ cách thoát thân ngay lập tức!

Còn ý định ban đầu đến đây bắt sống vài tên cao tăng Ma Giáo, giờ Trần Hạo không còn dám nghĩ đến nữa!

Bởi vì điều đó đã hoàn toàn không thể thực hiện!

Trần Hạo vừa dứt lời, thân hình lập tức lướt đi, hắn muốn nhanh chóng chạy thoát!

Vù...!

Một vòng Thái Cực Đồ đen đỏ trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Trần Hạo, chắn ngang đường chạy trốn của hắn, đồng thời hung hăng đập xuống!

Âm Dương Ma Thiên Bàn!

Trần Hạo không kịp né tránh, chỉ có thể vội vàng vận công, tung một quyền nghênh đón Âm Dương Bàn đang lao tới!

Ầm!

Chấn động mãnh liệt khiến hư không không ngừng vỡ vụn!

Trần Hạo bị đánh bay xa trăm dặm, khóe miệng rỉ ra tia máu tươi!

Nhìn Lý Trường Sinh mặc trường bào xanh biếc đứng đối diện, sự khiếp sợ trong mắt hắn càng thêm

Tu vi Lý Trường Sinh hiện tại rõ ràng cũng là Thánh Giả nhất trọng, tương đương với hắn, nhưng một kích vừa rồi lại có phần áp chế hắn, tuy rằng có phần nguyên nhân đánh lén, nhưng cũng đủ dọa người!

Phải biết rằng!

Trần Hạo hắn chính là tuyệt thế thiên tài, hơn nữa thân thể này hiện tại nào phải phân thân của hắn, mà là bản tôn!

Tuy rằng Trần Hạo vẫn luôn tin vào cầu đạo!

Nhưng không có nghĩa là thực lực của Trần Hạo không đủ mạnh!

Trái lại, Trần Hạo đối với thực lực bản thân có lòng tin tuyệt đối, trong cùng cấp bậc, hắn không cho rằng có người có thể trở thành đối thủ, thậm chí vượt cấp khiêu chiến cũng tuyệt nhiên không thành vấn đề!

Cũng chỉ có Chu ma đầu kia khiến hắn có phần kiêng dè, nhưng đối phương chẳng qua chỉ là một Ma Giáo Đường chủ mà thôi!

Lý Trường Sinh nhìn vẻ mặt kinh hãi của Trần Hạo, lạnh lùng nói:

“Trần Hạo, đã đến đây rồi, bổn tọa làm sao có thể để ngươi sống mà đi!”

“Lý đường chủ thật tự tin, cứ như vậy chắc chắn có thể bắt được ta?”

Trần Hạo nhìn Lý Trường Sinh, trong mắt cũng lóe lên một tia lạnh lẽo, hẳn biết hôm nay khó mà thiện rồi!

Trần Hạo liếc mắt nhìn xuống phía dưới, nơi đó đang diễn ra một cuộc chiến thê thảm!

Đệ tử Phục Cừ Minh đều đang gào thét trong tuyệt vọng!

“A, giết được một tên cũng là lời rồi, đáng tiếc lão tử một tên cũng chưa giết...!”

“Trần Hạo, ngươi hại ta Phục Cừ Minh, đều tại ngươi...”

“Ma Giáo yêu nghiệt, ngươi... Mẹ kiếp... chừa cho ta một cái xác toàn thân... A...”

Ầm!

Theo một tiếng nổ vang trời, tên Thánh Giả cuối cùng của Phục Cừ Minh cũng bị Kỳ Khai Sơn đánh nát thành thịt vụn!

Kể từ lúc đệ tử Phục Cừ Minh bắt đầu công sơn, đến giờ chẳng qua mới nửa khắc đồng hồ!

Ngoại trừ Trần Hạo, tất cả đệ tử đều bỏ mạng!

Mà mục tiêu của bọn hắn - Ma Giáo tổng đàn, lại không có một tên đệ tử nào tử trận, chỉ có hai gã đệ tử bị trọng thương mà thôi!

Hai tên này, còn có một tên là bị dư âm giao đấu của hai vị Thánh Giả làm bị thương, có thể thấy được đệ tử Ma Giáo cường đại đến mức nào!

Nhìn cảnh tượng thê thảm phía dưới, trong mắt Trần Hạo lóe lên một tia hồi hận, nhưng rất nhanh sau đó lại trở nên lạnh nhạt!

Một đám ô hợp, chết thì chết!

Kẻ chủ mưu là Ma Giáo, đâu phải là hắn - Trần Hạo!

Cũng phải nói, do Chu ma đầu không ngừng áp bức, khiến cho trong lòng Trần Hạo cũng sinh ra biến hóa, xuất hiện một chút trạng thái vận vẹo!

Giết!

Trần Hạo hét lớn một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, trong nháy mắt chém về phía Lý Trường Sinh, trường kiếm xé rách hư không, kiếm khí tung hoành ba ngàn dặm!

Sát Sinh Kiếm!

Khóe miệng Lý Trường Sinh lại nở nụ cười lạnh, hai tay lần nữa quét ngang, tạo thành Thái Cực Đồ đỏ đen!

Rầm! Rầm! Rầm!

Trên không trung, Lý Trường Sinh và Trần Hạo hai người liên tục giao đấu, uy lực kinh người. Hai gã võ giả Thánh Giả nhất trọng thể mà đánh ra công kích đã đạt đến cảnh giới Thánh Giả nhị trọng!

Hơn nữa uy lực còn không ngừng tăng cường!

Lúc này, đông đảo cao tăng Ma Giáo đều lơ lửng trên không trung quan chiến. Vạn Lệ đưa mắt nhìn hai người đang kịch chiến, hướng Ma Vô Đạo lên tiếng:

“Ma đường chủ, hay là chúng ta ra tay bắt sống tên Trần Hạo này luôn đi!”

Ma Vô Đạo lắc đầu, thản nhiên đáp:

“Chưa vội. Người nhìn Lý đường chủ kia, đã lâu lắm rồi hẳn mới được thỏa sức chiến đấu, chắc chắn là đang hưng phấn lắm. Cứ để hắn giải tỏa chút đã.”

Nghe vậy, đám người Ma Giáo đồng loạt nhìn về phía Lý Trường Sinh. Quả nhiên, sắc mặt hắn lúc này tràn đầy phấn

khích, thiếu điều muốn cười thành tiếng!

“Xem ra Lý đường chủ bị dồn nén lâu lắm rồi... Chẳng qua, thực lực của hắn cũng có phần ngoài dự đoán...” Diêm Khai Sơn cười nói.

Các cao tăng Ma Giáo khác cũng gật gù đồng ý. Từ trước đến nay, Lý Trường Sinh hầu như chỉ ở lại tổng đàn, rất ít khi tham gia chiến đấu!

Chương 433 - Ảnh Tộc lại tới

Nay khó khăn lắm mới có cơ hội, bọn họ nào nỡ khiến hấn mất hứng!

Huống hồ, nếu Lý Trường Sinh không địch nổi Trần Hạo, bọn họ ra tay cũng chưa muộn!

Bọn họ nhiều người như vậy, chỉ cần mỗi người một cước cũng đủ để giẫm chết Trần Hạo rồi!

Hơn nữa, đám cao tầng Ma Giáo đều là huynh đệ đồng cam cộng khổ từ Thương Ngô đại lục phi thăng lên, tình cảm vô cùng gắn bó. Tuy rằng đôi khi cũng có phần cạnh tranh, nhưng phần lớn thời gian đều đối đãi với nhau rất tốt. Có lợi ích gì cũng đều nghĩ đến nhau trước tiên!

Đây cũng là ưu điểm lớn nhất của Ma Giáo!

Bề ngoài cạnh tranh công bằng, sau lưng không hề có chuyện hãm hại lẫn nhau, nghi kỵ lẫn nhau!

Cao tầng hoàn toàn tin tưởng lẫn nhau, không tựa như một số chính phái kia, bề ngoài thì tỏ vẻ đạo mạo, bên trong thì toàn là âm mưu quỷ kế, không từ thủ đoạn!

“Lý đường chủ cứ mặc sức mà đánh, chúng ta trợ trận cho ngươi!” Ma Vô Đạo đột nhiên lớn tiếng hô, âm thanh vang vọng khắp vạn dặm xung quanh, không phải truyền âm!

Đồng thời, đám người Ma Giáo đồng loạt di chuyển, tạo thành một vòng vây khổng lồ, phong tỏa toàn bộ đường lui của Trần Hạo!

Nghe vậy, trong mắt Lý Trường Sinh hiện lên ý cười, thế công trong tay càng thêm phần sắc bén!

Vẻ mặt Trần Hạo lúc này đã sa sầm đến đáng sợ. Nếu như nói trong thời gian ngắn không thể đánh bại Lý Trường Sinh khiến hắn phiền muộn, vậy thì hành động của đám người Ma Giáo lúc này lại khiến hắn hoàn toàn tuyệt vọng!

Rõ ràng, trận chiến này cho dù hắn có thắng hay thua, kết cục cũng chỉ có một chữ: Chết!

Ánh mắt Trần Hạo liên tục biến đổi, cuối cùng cũng trở nên kiên định!

Nếu đã không thể chạy thoát!

Vậy thì liều chết một phen!

Dù có chết cũng phải kéo Lý Trường Sinh xuống suối vàng cùng, hắn nhất định phải cho Chu ma đầu ném trái nõi đau mắt mát!

Trường kiếm trong tay Trần Hạo vung lên, gã hét lớn!

Kiểm đạo pháp tắc, lên!

Trong thiên địa bỗng chốc xuất hiện vô số kiếm khí, một thanh kiếm pháp tắc dài đến mấy vạn dặm ngưng tụ thành hình!

Cùng lúc đó, tất cả trường kiếm trong phạm vi mấy vạn dặm xung quanh đều bắt đầu rung lên không ngừng, tựa như đang run rẩy trước vương giả!

Lực lượng pháp tắc!

Tất cả sinh linh trong hư không đều chấn động, nhìn Trần Hạo với vẻ kinh hãi!

“Sao có thể như thế, một tên Thánh Giả nho nhỏ sao có thể lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc! Hắn là ai, các ngươi có nhận ra hắn không...”

“Không biết, không ngờ tiểu tử này lại là một tuyệt thể thiên kiêu!”

Rất nhiều cao tăng Ma Giáo đều biến sắc!

Phải biết rằng lực lượng pháp tắc chỉ có cường giả Tôn Cảnh mới có thể tiếp xúc, ngay cả lĩnh ngộ được ở cảnh giới Đại Thánh đã được coi là tuyệt thể thiên kiêu, vậy mà tên kia lại lĩnh ngộ được ở cảnh giới Thánh Giả, quả thật là yêu nghiệt!

Trong Ma Giáo, chỉ có Đại Tổng Quản Liên Sinh và Đại hộ pháp Bạch Hạo Thiên lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc!

Những cao tăng khác đều chưa từng lĩnh ngộ!

Đương nhiên, trong bốn bộ có lẽ cũng có người lĩnh ngộ, chỉ là bọn hắn không biết mà thôi!

Ánh mắt Ma Vô Đạo lóe lên tia lạnh lẽo, trường thương trong tay sắp đâm ra, nhưng lại đột nhiên dừng lại, trong mắt toát lên một tia kinh ngạc!

Chỉ thấy Lý Trường Sinh trên không trung nhìn thấy Kiếm Đạo Pháp Tắc của Trần Hạo, trong mắt tuy có phần kinh ngạc, nhưng lại không hề lo lắng!

Lý Trường Sinh lại vung hai tay lên!

Một Thái Cực Đồ màu đỏ thẫm quỷ dị khổng lồ hiện ra, trong thiên địa tràn ngập khí tức pháp tắc huyết tinh!

Huyết chi pháp tắc!

Tất cả sinh linh đều kinh hãi!

“Cái gì? Lý Trường Sinh cũng lĩnh ngộ được pháp tắc... Chư vị, mau nhìn xem...”

Một tên Ngưu Đầu Nhân ẩn nấp trong hư không hét lớn, chỉ tay về phía Lý Trường Sinh, giọng nói run rẩy, có thể thấy

được tâm trạng của hắn lúc này!

Chỉ thấy bên cạnh Huyết chi pháp tắc trên không trung!

Lại xuất hiện một luồng khí tức kinh khủng khác!

Âm chi pháp tắc!

Điều này chứng tỏ Lý Trường Sinh đã đồng thời lĩnh ngộ hai loại pháp tắc!

Chuyện này đã không còn là dọa người nữa, mà là gặp quỷ rồi!

Trần Hạo cũng kinh hãi vô cùng, không chút do dự, kiếm chi pháp tắc trong tay lập tức chém thẳng về phía Lý Trường Sinh!

“Kiếm chi pháp tắc, trăm!”

Kiếm khí ngập trời, ý niệm hủy thiên diệt địa, sát lục vạn vật cuộn cuộn tuôn ra giữa thiên địa!

“Diệt Thế Đại Ma Bàn, giết!”

Lý Trường Sinh cũng quát lớn!

Huyết chi pháp tắc và Âm chi pháp tắc khủng khiếp lập tức lao ra, quần lấy nhau, tạo thành một ma bàn khổng lồ, sát khí vô tận tràn ngập, ma bàn đánh ra, vạn vật vỡ nát, tựa như thiên địa này sắp sụp đổ!

Chỉ trong nháy mắt, kiếm khí tung hoành, huyết khí ngập tràn!

Giờ phút này cho dù là cao thủ Thánh Giả tam tứ trọng tiến vào, e rằng cũng chỉ có đường hồn phi phách tán!

Ầm ầm ầm!

Xuy xuy xuy!

Tiếng va chạm khủng khiếp cùng âm thanh hủy diệt vang
vọng khắp nơi trong phạm vi vạn dặm, dư chấn không ngừng
lan tỏa!

Chương 434 - Đã xong chưa

1

Kinh khủng dị thường!

Ước chừng nửa canh giờ sau!

Bầu trời mới dần dần khôi phục lại yên tĩnh, không gian bắt đầu ổn định, sinh linh quan chiến từ xa không kịp kinh ngạc, vội vàng nhìn về phía chiến trường!

Chỉ thấy Lý Trường Sinh đứng hiên ngang trên không trung, khóe miệng rỉ ra một tia máu tươi, thế nhưng khóe môi lại nở nụ cười khinh miệt!

Miệng lẩm bẩm: “Thiên Vận chi tử, chẳng qua chỉ thế mà thôi!”

Cách đó trăm dặm, Trần Hạo nửa quỳ trên không trung, cả người nhuốm đầy máu tươi, khí tức yếu ớt vô cùng, miệng không ngừng phun ra máu tươi, hiển nhiên là bị thương không nhẹ!

Lúc này Trần Hạo ngẩng đầu nhìn Lý Trường Sinh, ánh mắt âm trầm, toàn thân run rẩy, đây không phải là sợ hãi, mà là tức giận đến phát điên!

Hắn tức giận vì hiện tại bản thân đừng nói là đánh không lại Chu ma đầu!

Thậm chí ngay cả một tên Đường chủ Ma Giáo như Lý Trường Sinh không địch nổi!

Lý Trường Sinh là ai? Chẳng qua chỉ là một tên Đường chủ dưới trướng Chu Khung, trên hắn còn có Liên Sinh và Bạch

Hạo Thiên!

Cùng cấp bậc càng là nhiều vô số kẻ!

Nghĩ đến đây!

Phụt!

Trần Hạo lại phun ra một ngụm máu đen, tâm như tro tàn!

Vô số sinh linh quan chiến từ xa lúc này mới như sự tĩnh khỏi cơn chấn động.

“Lĩnh ngộ hai đạo pháp tắc, thật đáng sợ, đây mới chỉ là một tên Đường chủ của Ma Giáo...”

“Đúng vậy, Ngũ Đại Đường Chủ, Thập Nhị Ma Vương, Bát Đại Hộ Pháp của Ma Giáo, nếu như mỗi người đều tựa như Lý đường chủ, vậy thì...” Một gã thiên kiêu của một thế lực nhỏ buồn bã nói.

“Ta không dám tưởng tượng, Chu ma đầu mang theo nhiều yêu nghiệt như vậy, tương lai sẽ tạo nên sóng gió gì, Dương Châu này, thậm chí cả Đông Vực này có thể có một ngày...”

Chúng sinh đều đang bàn tán xôn xao, bọn họ lại một lần nữa cảm nhận được sự cường đại của Ma Giáo, đó là sự cường đại về tổng thể!

Trên thì Giáo chủ Chu ma đầu!

Giữa thì Đường chủ Ma Vương Hộ pháp!

Dưới thì đông đảo đệ tử của Đà chủ!

Tất cả đều cường đại đáng sợ, khiến người ta tuyệt vọng đến không dám phản kháng!

Trên không trung, trong mắt Lý Trường Sinh lộ ra một tia suy tư, phát tay áo, Dao Si lập tức bay về phía Trần Hạo, lấy ra hai mươi sợi gân rồng, trói Trần Hạo đang trọng thương thành xác ướp!

Thủ pháp trời buộc quả thật tuyệt diệu!

Trần Hạo không chút phản kháng, sâu trong ánh mắt lóe lên một tia kiên định.

Lý Trường Sinh nhìn Trần Hạo tựa hồ cam chịu số phận, trầm giọng nói với Đào Si:

“Áp giải hắn về hậu sơn, canh chừng cho kỹ, đừng để hắn chết!”

“Vâng!”

Hai tên Đào Si cung kính đáp, xách Trần Hạo bay về phía hậu sơn Ma Giáo!

Lý Trường Sinh đưa mắt liếc nhìn một nơi nào đó trong hư không, sau đó bay về phía các cao tầng Ma Giáo!

Ánh mắt chạm với Ma Vô Đạo, trong mắt hai người đều hiện lên một tia thận trọng!

Lý Trường Sinh nhìn xuống Tiền Ngọc Kỳ phía dưới, truyền âm nói:

“Mau truyền tin cho Giáo chủ, nói có cường địch xâm phạm, Lý Trường Sinh sẽ cùng các cao tầng Ma Giáo, tử chiến đến hơi thở cuối cùng, không lùi!”

Trong mắt Tiền Ngọc Kỳ hiện lên một tia kinh hãi, hắn có thể nghe ra giọng điệu của Đường chủ mình không ổn, chắc chắn là có đại sự xảy ra, vội vàng lui về phía sau rời đi!

Lúc này, trong hư không cách Ma Giáo trăm dặm!

Đang ẩn nấp hơn hai mươi bóng người mặc hắc y!

Bọn chúng như hòa làm một với không gian xung quanh, khiến người ta căn bản không thể phát hiện!

“Tộc trưởng, đám Phúc Cừ Minh kia đúng là bọn rác rưởi, vậy mà không giết nổi một tên Ma Giáo!”

“Quả nhiên là phé vật, nhưng bọn chúng cũng có phần tác dụng, phá được hộ sơn đại trận của Ma Giáo, đỡ cho chúng ta tốn công sức.”

“Được rồi, đến lúc chúng ta ra tay, tốc chiến tốc thắng, sau khi đồ sát Ma Giáo tổng đàn, chúng ta sẽ tìm nơi ẩn náu!”

Bọn chúng chính là Ảnh tộc được Long Mã tộc thuê đến ám sát Ma Giáo!

Ban đầu, Ảnh tộc định ra tay ám sát, không ngờ lại gặp Phục Cừ Minh tấn công trước, tuy thực lực đối phương có kém cỏi, nhưng lại phá được hộ sơn đại trận của Ma Giáo!

Ngay lúc Ảnh tộc định ra tay ám sát các cao tầng Ma Giáo!

Lý Trường Sinh đứng trên không trung Thiên Ma phong bỗng lạnh giọng quát về phía bọn chúng:

“Đã dám đến Ma Giáo ta, vậy thì tất cả lăn ra đây cho ta!”

Âm ba khủng khiếp mang theo pháp tắc chi lực, trong nháy mắt ập tới hư không nơi Ảnh tộc ẩn nấp, hư không vỡ vụn, hơn hai mươi tên Ảnh tộc lập tức hiện ra trước mắt mọi người!

Mẹ nó!

Nhìn hơn hai mươi đạo thân hình xuất hiện giữa hư không!

Tất cả sinh linh đang quan chiến đều ngơ ngác!

“Chuyện gì thế này, hôm nay là ngày lành tấn công Ma Giáo hay sao? Sao lại còn người nữa...”

“Không ổn, kẻ cầm đầu tu vi rõ ràng là Đại Thánh cảnh!”

“Ảnh tộc, là Ảnh tộc, kẻ đó hẳn là Ảnh Trường Không!”
Một lão già Nhân tộc kinh hãi hô lớn!

Chương 435 - Đã xong chưa

2

Ảnh Trường Không!

Tất cả sinh linh đều chấn động!

Tên tuổi này quả là bất phàm, nghe đồn từng ám sát một cường giả Đại Thánh thất trọng, tuy rằng khi đó cường giả kia đang trọng thương!

Nhưng cũng nhờ đó mà y vang danh thiên hạ!

Lúc này, trong mắt Ảnh Trường Không thoáng hiện vẻ kinh ngạc, phải biết Ảnh tộc bọn hắn sở trường nhất chính là ẩn nấp và ám sát!

Thế mà đối phương không chỉ phát hiện ra bọn hắn, còn bức bọn hắn phải hiện thân!

Ưu thế của Ảnh tộc xem như mất đi hơn nửa!

Quả nhiên là yêu nghiệt có thể lĩnh ngộ hai đạo pháp tắc ngay khi còn ở Thánh Giả cảnh!

Đáng tiếc!

Chênh lệch thực lực há có thể dễ dàng bù đắp!

Ảnh mắt Ảnh Trường Không lóe lên vẻ kiên quyết, có ý ở đây, nửa canh giờ cũng đủ để diệt sạch đám người Ma Giáo này rồi. Y vung tay lên!

Hơn hai mươi tên đệ tử Ảnh tộc lập tức xông thẳng về phía Ma Giáo!

Các cao tăng Ma Giáo nhìn kẻ địch đang lao tới, trong mắt đều ánh lên tia máu lạnh!

Trong tình huống thông thường, với thực lực hiện tại của tổng đàn Ma Giáo, bọn họ hoàn toàn không thể chống lại Ảnh tộc, bởi vì chỉ riêng cao thủ Đại Thánh nhất trọng như Ảnh Trường Không đã không có ai địch nổi!

Nhưng!

Ma Giáo có bao giờ đi theo lẽ thường!

Lý Trường Sinh ánh mắt lạnh lẽo, bước lên một bước, nhanh chóng lấy từ trong ngực ra một quyền trục, ném thẳng lên không trung!

“Thủ lệnh của Giáo chủ ở đây trấn áp tất cả kẻ địch!”

Quyền trục mở ra giữa không trung, phát ra vô lượng hắc quang!

Một thân hình mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra khỏi quyền trục, toàn thân ma diễm ngập trời, sát khí ngập tràn, bao phủ cả vạn dặm xung quanh, bá đạo vô song. Tuy rằng dung mạo mơ hồ, nhưng tất cả sinh linh đều biết đây chính là Chu ma đầu!

Loại quyền trục này trước kia cũng từng nghe nói có người trong Ma Giáo sử dụng!

Thân hình nhìn đám người Ảnh Trường Không đang lao tới, ánh mắt lạnh lẽo, chậm rãi mở miệng, âm thanh băng lãnh vang lên:

“Trấn!”

Ừng...!

Hư không chấn động không ngừng, không gian vạn dặm bị phong tỏa trong nháy mắt, sát khí trong thiên địa trong phút

chốc trở nên nồng đậm gấp mấy chục lần, ngay cả đám sinh linh đang ẩn nấp quan sát từ xa vạn dặm cũng cảm nhận được hơi thở tử vong đang bao trùm!

Không gian không ngừng bị nén lại, như muốn nghiền nát tất cả người của Ảnh tộc!

Lúc này, Ảnh Trường Không cũng khiếp sợ. Tuy rằng đã sớm nghe qua loại quyền trục Ma Giáo này, nhưng khi tận mắt chứng kiến vẫn cảm thấy thật khó tin!

Một chữ được phong ấn trong quyền trục, vậy mà có thể thay đổi pháp tắc!

Thật sự là kinh khủng dọa người!

“Chakra - Ảnh Thứ thuật!”

Ảnh Trường Không hét lớn, tay cầm dao găm đâm thẳng về phía trước!

Ầm ầm ầm!

Rầm!

Chấn động kinh khủng bỗng nổ vang, không gian vỡ vụn, trong hư không bắt đầu hình thành từng cái hố đen nhỏ rồi nhanh chóng biến mất!

Đại địa nứt toác, khe rãnh vạn dặm, một mảnh hoang tàn!

Lâu sau, không gian mới yên tĩnh lại!

Quyền trục mất đi ánh sáng, bay về tay Lý Trường Sinh!

Tất cả mọi người đều nhìn về phía đám người Ảnh tộc. Chỉ thấy quần áo trên người Ảnh Trường Không rách nát, khoe miệng rỉ máu, rõ ràng là đã bị thương!

Hơn hai mươi tên Ảnh tộc khác càng thê thảm hơn, gần một nửa đã bị trấn chết, số còn lại cũng trọng thương!

Phụt!

Ảnh Trường Không lại phun ra một ngụm máu, hơi thở ổn định lại. Trong mắt hắn hiện lên tia chấn động, chỉ một chữ đã khiến hắn bị thương, thực lực không thể phát huy ra tám phần!

Tên ma đầu Chu này còn đáng sợ hơn trong truyền thuyết!

Nhưng Ảnh Trường Không ta đường đường là cường giả Đại Thánh nhất trọng!

Dù chỉ còn tám phần thực lực, đánh bọn người vẫn nắm chắc phần thắng...

Mẹ kiếp!

Vừa lúc Lý Trường Sinh thu hồi quyền trục, hắn lại lấy ra một quyền trục khác, ném ra ngoài rồi quát lớn:

“Thủ lệnh Giáo chủ ở đây, trấn áp tất cả địch nhân!”

Bóng người lại hiện ra, ma diễm tỏa ra, hư không rung chuyển, không gian bị khóa chặt, chữ “Trấn” hiện ra!

Chết tiệt!

Ảnh Trường Không choáng váng, thầm chửi rủa: “Bà nội nó, quyền trục này của người là được sản xuất hàng loạt sao? Loại quyền trục lợi hại như vậy, một cái còn chưa đủ, người lại có hai!”

“Chakra - Ảnh Sát thuật!”

Oành!

Chấn động lại ập tới, không gian tiếp tục bị nén lại!

Phụt!

Ảnh Trường Không lại phun ra một ngụm máu lớn, thương thế càng thêm nặng, nhưng hắn nào còn quan tâm đến bản thân nữa. Nhìn Lý Trường Sinh đối diện, hắn gầm lên:

“Người đã xong chưa!”

Lý Trường Sinh lạnh lùng nhìn hắn, chậm rãi lấy ra quyền trục thứ ba, ném lên trời!

Một khắc đồng hồ sau!

Rầm!

Theo một tiếng vang cuối cùng, thiên địa khôi phục bình tĩnh. Lý Trường Sinh không lấy ra quyền trục nữa, bởi vì tổng đàn Ma Giáo hiện tại cũng chỉ còn vồn vẹn ba cái!

Loại quyền trục phong ấn một chữ Chu Khung này, muốn làm ra rất khó khăn!

Ngay cả Chu Khung cũng cần thời gian rất lâu mới có thể hoàn thành một cái!

Chương 436 - Chu Khung

phần nội 1

Thật ra, thời điểm chế tạo quyền trục này đã từ rất sớm, khi đó tu vi Chu Khung vẫn chỉ là Thánh Giả tứ trọng ngũ trọng, hơn nữa uy lực sau khi quyền trục được phong ấn không thể nào sánh bằng với bản thân Chu Khung!

Nếu như có thể dùng tu vi hiện tại của Chu Khung để chế tạo quyền trục, chỉ cần một cái là có thể trực tiếp lấy mạng Ảnh Trường Không!

Phốc phốc phốc!

Ảnh Trường Không đang lơ lửng trên không trung bỗng chốc phun ra ba ngụm máu tươi, thân hình loạng choạng, vội vàng nuốt vào mấy viên đan dược chữa thương!

Thế nhưng trong mắt hắn ta lại lộ ra tia may mắn!

Nếu như loại quyền trục đáng sợ kia mà xuất hiện thêm một cái nữa, chắc chắn hắn ta phải bỏ mạng tại đây!

Ảnh Trường Không quay đầu nhìn lại, trong mắt toát lên một tia bi ai, đệ tử Ảnh tộc mà hắn ta mang đến đã bị trấn áp thành tro bụi!

Có thể nói là điển hình cho câu xuất sư vị tất thân tiên tử!

Giờ đây chỉ còn lại một mình hắn cô quân độc chiến!

Hô!

Cơn giận dữ trong lòng Ảnh Trường Không không ngừng bùng phát, hít sâu mấy hơi, miễn cưỡng áp chế lại!

Thực lực lúc này của hắn ta chỉ có thể phát huy chưa đến bốn thành!

Nhìn đám người Ma Giáo nơi xa, Ảnh Trường Không lâm bầm:

“Không tệ lắm, ít nhất hiện tại tuy ta trọng thương, nhưng vẫn có thể diệt sạch đám người Ma Giáo, chỉ là tổn thêm chút sức mà thôi!”

Trong mắt Ảnh Trường Không lóe lên tia cừ hận, trước kia hắn ta vì báo ân và thù lao mà đến giết người Ma Giáo, nhưng giờ đây là báo thù, báo thù cho các đệ tử Ảnh tộc!

“Tất cả đều phải chết!”

Ảnh Trường Không gầm lên giận dữ, tiếp tục lao về phía đám người Ma Giáo!

Lý Trường Sinh nhìn bằng ánh mắt lạnh lùng, đối phương lúc này đã trọng thương, Ma Giáo hoàn toàn có thể chống lại được!

Ma Vô Đạo bước ra, trường thương trong tay chỉ thẳng, hét lớn:

“Đệ tử Ma Giáo nghe lệnh, những kẻ đạt đến cảnh giới Bán Thánh trở lên, mau chóng lập thành trận pháp, giết địch cho ta!”

“Tuân lệnh!” Đông đảo đệ tử Ma Giáo đạt đến cảnh giới Bán Thánh đồng thanh hô lớn!

Chỉ trong nháy mắt, bọn họ tản ra bốn phía, nhanh chóng kết thành Tụ Ma Đại Trận!

Trên không trung Thiên Ma phong, một Ma Thần sáu tay cao vạn trượng hiện ra, ngửa mặt lên trời gầm rú!

Ma Vô Đạo thân hình nhoáng lên, dung nhập vào trong cơ thể Lục Tí Ma Thần, đồng thời trong tay Lục Tí Ma Thần xuất hiện một thanh trường thương không lồ!

- Giết!

Trường thương trực tiếp đâm về phía Ảnh Trường Không ở đằng xa, sát khí vô biên huyết sắc lập tức tràn ngập vạn dặm xung quanh!

Trong mắt Ảnh Trường Không hiện lên một tia khinh thường!

Dao găm trong tay hấn vung lên, mang theo từng luồng âm sát chí khí lạnh lẽo đánh về phía trường thương!

Ầm!

Một tiếng nổ vang động trời!

Lục Tí Ma Thần trực tiếp bị đánh bay ra ngoài trăm dặm, vô số đệ tử Ma Giáo bên trong nhao nhao hộc máu tươi!

Mà lúc này Ảnh Trường Không chỉ lui về phía sau ba bước, mặc dù sắc mặt vẫn trắng bệch như cũ, nhưng nụ cười lạnh trên khóe miệng cho thấy trạng thái của hắn lúc này rất tốt!

Đây chính là chênh lệch thực lực!

Thánh Giả cảnh và Đại Thánh cảnh, đó là hai tầng lớp hoàn toàn khác biệt!

Chênh lệch thực lực căn bản khó có thể bù đắp, ngay cả Chu Khung cũng là lúc ở Thánh Giả tứ trọng dựa vào thần thông Tróc Tinh Nã Nguyệt mới có thể đối phó với Đại Thánh cảnh!

Nếu không phải Ảnh Trường Không bị phù lục phong ấn của Chu Khung đánh thành trọng thương, chỉ bằng một kích vừa rồi, hắn đã có thể đánh nát Lục Tí Ma Thần này!

- Giết!

Ảnh Trường Không quát, dao găm trong tay lại đâm ra, không ngừng đánh về phía Lục Tí Ma Thần khổng lồ!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chấn động khổng lồ không ngừng vang vọng phạm vi mấy chục vạn dặm, Lục Tí Ma Thần liên tục bại lui, thân hình khổng lồ bắt đầu trở nên hư ảo!

Đồng đảo đệ tử Ma Giáo bên trong bắt đầu bị trọng thương, thậm chí còn bị tổn thương tới căn cơ, đồng thời lại có vô số đệ tử Ma Giáo lao vào trong cơ thể Ma Thần, thay thế cho những kẻ đã trọng thương!

Tất cả đệ tử Ma Giáo đều biết, một khi Ma Thần vỡ vụn, Ma Giáo sẽ không còn năng lực chống cự!

Tổng đàn sắp bị công hãm!

Đây là chuyện không một người Ma Giáo nào có thể chấp nhận!

- Vì Ma Giáo, vì Giáo chủ, giết!

- Vì Ma Giáo, vì Giáo chủ, giết!

- ...

Vô số đệ tử Ma Giáo nhao nhao găm thét, sóng âm kinh khủng khiến thiên địa không ngừng rung chuyển, ma khí vô tận không ngừng tỏa ra!

- Ta xem ra Ma Giáo sắp tàn phế rồi, đại trận hộ sơn bị phá, lại còn có Đại Thánh cảnh đánh lên, haizz!

- Thật là nguy hiểm, nếu Chu ma đầu mà ở đây, Ảnh Trường Không có là cái thá gì, đáng tiếc hẳn lại không có ở đây!

- Đáng tiếc tu vi ta không đủ, nếu không ta cũng muốn giết
Ảnh Trường Không, bán cho Chu ma đầu một cái ân tình!

Chương 437 - Chu Khung phần nộ 2

Sinh linh từ phương xa bắt đầu bàn tán!

Trên Thiên Ma Phong, trận chiến kịch liệt vẫn còn đang tiếp diễn!

Mà ở một nơi khác!

Viêm Châu, Đan thành!

Dưới chân Đan Tháp!

Chu Khung đang ngồi ngay ngắn trên bảo tọa Ma Long, phía sau là đám đông cao tầng Ma Giáo, uy thế ngút trời!

Đối diện bọn hắn, đông đảo đệ tử Đan thành đang không ngừng dâng lên đủ loại bảo vật, trên mặt mỗi tên đệ tử Đan tộc đều lộ vẻ đau lòng và nhẫn nhục!

Bọn họ đường đường là thế lực Thiên Tôn!

Lại có cả tổ tháp đã đột phá Đế binh này!

Thật là oai phong lẫm liệt, vậy mà giờ đây lại bị tên Chu ma đầu thậm chí còn chưa đến Tôn Giả cảnh uy hiếp, đòi hỏi bảo vật!

Thật mất mặt!

Xa xa, đám đông thiên kiều cũng đều lộ vẻ khó tin!

“Đan tộc sao lại nhát gan đến vậy, Chu ma đầu muốn gì là cho cái đó!”

“Chẳng biết nữa, chẳng lẽ trong này có uẩn khúc gì, chẳng lẽ Chu ma đầu này là cha của Đan Trần Tử!”

“Nói vậy, nhưng Chu ma đầu này quả thật lợi hại, màn giả trang này ta cho hẳn một trăm điểm!”

Gần nửa canh giờ sau!

Trong tay Đan Trần Tử đã xuất hiện hai chiếc nhẫn trữ vật, bên trong chứa đầy các loại bí bảo, đan dược!

Có thể nói, bảo vật bên trong đã vượt quá phân nửa nội tình của Đan tộc!

Trong mắt Đan Trần Tử thoáng hiện vẻ đau lòng, trong lòng lạnh lẽo, chỉ cần Đan Tháp hoàn thành tiến hóa, hẳn nhất định phải giết tên Chu ma đầu này!

“Chu giáo chủ, đây là tất cả những gì người muốn, chúng ta hai bên huề nhau!”

Đan Trần Tử nhìn Chu Khung, phát tay đưa hai chiếc nhẫn trữ vật qua!

Ma Hồ Vương lại tiến lên một bước, nhận lấy nhẫn, cung kính dâng cho Chu Khung!

Chu Khung nhận lấy nhẫn, thần thức dò xét vào trong, quét qua một lượt, bảo vật Ma Giáo yêu cầu đều có đủ, không thiếu một thứ!

Đan tộc này lại giàu có đến vậy!

Hay là mình đòi ít quá, có nên đòi thêm chút nữa không!

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia do dự, nhưng sau đó lại bình tĩnh trở lại, là một kẻ phản diện có tâm!

Chữ tín phải đặt lên hàng đầu!

Nói bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu, đây là nguyên tắc!

“Nếu Đan tộc đã sáng khoái như vậy, vậy bốn tọa liên miễn cưỡng nhận lấy phần bồi thường này vậy!”

Chu Khung nhìn Đan Trần Tử cười tà nói.

Đúng lúc này!

Vù...!

Ngọc phù trong lòng Liên Sinh đang đứng sau Chu Khung bỗng nhiên rung lên vài cái, một lát sau, trong mắt Liên Sinh hiện lên một tia lạnh lẽo, nhanh chóng đến bên cạnh Chu Khung truyền âm:

“Giáo chủ, tổng đàn truyền tin, có cường giả tập kích, Lý Trường Sinh đang dẫn dắt các vị trưởng lão liều chết chống cự!”

Nói xong, trong mắt Liên Sinh hiện lên phần nộ cùng sát khí huyết tinh, có thể thấy được hiện tại hắn đang chấn nộ đến mức nào!

Liều mạng chống cự!

Àm!

Chu Khung trực tiếp đứng dậy khỏi Ma Long bảo tọa, toàn thân ma khí cuộn cuộn phóng lên tận trời!

Huyết tinh sát khí trực tiếp bộc phát, trong nháy mắt nửa Đan thành đều tràn ngập tiếng gào thét của vạn quỷ, trong vòng vạn dặm, sát khí dường như ngưng kết thành thực chất!

Mẹ kiếp!

Hành động đột ngột của Chu Khung khiến cho toàn bộ sinh linh đều chấn kinh!

“Chuyện gì thế này, kẻ nào chọc giận Chu ma đầu rồi, sao lại đột nhiên nổi giận như vậy?”

“Ta vừa nhận được một tin tức, còn tưởng là giả, bằng hữu của ta ở Bắc Cương nói với ta rằng, tổng đàn Ma Giáo hiện đang bị cường giả tập kích, e rằng...”

“Xong rồi, đây là bị đánh úp, Ma Giáo ở tận Bắc Cương, trong thời gian ngắn ngủi này, Chu ma đầu căn bản không thể nào quay về kịp!”

Các sinh linh nhanh chóng bàn tán xôn xao!

Tin tức tổng đàn Ma Giáo bị tập kích cũng nhanh chóng truyền đến tai Đan tộc!

Trong mắt Đan Trần Tử không ngừng lóe lên tinh quang!

Ban đầu, Đan Trần Tử cũng bị Chu Khung đột nhiên bộc phát dọa cho giật mình, không ngờ là bị đánh úp, thật là hả hê lòng người!

Đan Trần Tử cố nén tiếng cười, trầm giọng nói với Chu Khung:

“Chu giáo chủ, bốn tọa thấy ngươi có việc gấp, xin cứ tự nhiên!”

Chu Khung lạnh lùng liếc nhìn Đan Trần Tử, ý niệm vừa động, Ma Long Phi Liễn trong trụ sở Ma Giáo ở Đan thành lập tức bay lên không trung!

“Đi, về tổng đàn!”

Thân hình Chu Khung lóe lên, khi xuất hiện đã trong phi liễn, các cao tăng Ma Giáo khác cũng lần lượt đứng ở hai bên phi liễn!

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long khổng lồ kéo phi liễn khổng lồ bay về phương xa!

“Hừ, chờ ngươi chạy về đến nơi, e rằng thi thể đám đệ tử Ma Giáo của ngươi đã bốc mùi rồi!” Một vị Tôn Giả của Đan tộc lạnh giọng nói.

Trong giọng nói tràn đầy vẻ hả hê, còn có phần mỉa mai!

Khiến cho tất cả sinh linh nghe được đều im lặng, vừa rồi lúc Chu ma đầu còn ở đây sao ngươi không nói!

Bây giờ người ta đi rồi ngươi lại lên tiếng, đúng là... Thứ gì vậy!

Tuy nhiên không có ai phản bác, dù sao hấn nói cũng là sự thật, từ Đan thành trở về tổng đàn Ma Giáo, cho dù là Tôn Giả cảnh cũng phải mất mấy ngày thời gian, mà với tốc độ của Ma Long Phi Liễn này, ít nhất cũng phải mất một năm!

Chương 438 - Đan Trần Tử ngắt đi

“Mẹ nó, mọi người mau nhìn kia!” Một gã thiên kiều dị tộc chỉ tay lên Ma Long Phi Liễn đang bay trên không trung, hét lớn, trong giọng nói tràn đầy kinh hãi!

Tất cả sinh linh trong Đan thành lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Ma Long Phi Liễn trên bầu trời, chỉ thấy...

Chỉ thấy trên không trung phương xa, trong xe bay Ma Long đột nhiên bay ra một đạo lưu quang!

Lưu quang nhanh chóng biến lớn, hóa thành một cánh cửa cực lớn cao tới hơn vạn mét, bên trên tỏa ra vô lượng quang mang!

Không gian xung quanh trực tiếp bị quang môn khổng lồ trấn nát, khiến người ta vừa nhìn đã biết đây tuyệt đối không phải là bảo vật tầm thường!

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long trực tiếp kéo phi liễn xuyên qua quang môn, biến mất khỏi tầm mắt mọi người!

Ngay sau khi phi liễn biến mất, cánh cửa ánh sáng cũng dần dần tiêu tán trong thiên địa!

Chuyện gì thế này?

“Tình huống này là sao?”

Tất cả sinh linh đều có phần mơ hồ, đây là Na Di Phù sao? Nhưng chưa từng nghe nói Na Di Phù nhà nào có thể trực tiếp dịch chuyển một thứ lớn như vậy!

Hơn nữa, với khoảng cách từ Đan thành đến tổng đàn Ma Giáo, Na Di Phù cấp bậc gì có thể dịch chuyển xa như vậy!

“Chẳng lẽ là bí bảo tương tự như Tôn Cảnh Na Di Phù!”
Một sinh linh dường như đoán được điều gì, bèn thốt lên!

Mọi người nghe hắn nói, đều gật đầu, dù sao thì cũng chỉ có lời giải thích này là khả thi nhất!

Sự giàu có của Chu Khung lại một lần nữa khiến tất cả sinh linh kinh hãi!

Nhưng lại chẳng ai dám động đến Chu Khung, đây chính là uy thế của hắn, nếu bảo vật như vậy xuất hiện trong tay kẻ như Sở Hùng, chắc chắn sẽ có vô số thiên kiêu nghĩ cách cướp đoạt!

Sau khi Chu Khung rời đi, đông đảo sinh linh ở lại Đan thành cũng nhanh chóng rời khỏi, ai cũng hiểu rõ ở lại đây chắc chắn sẽ đắc tội với Đan tộc, thậm chí bị giết chết!

Mọi người rời đi hết!

Một vị Tôn Giả của Đan tộc bước đến bên cạnh Đan Trần Tử, hỏi:

“Tộc trưởng, bây giờ chúng ta nên làm gì?”

Vốn dĩ Đan Trần Tử muốn phái đệ tử đi theo dõi Chu Khung, nhưng giờ đám người Chu Khung đã biến mất, kế hoạch này không thể thực hiện được nữa!

Ánh mắt Đan Trần Tử lạnh lùng, trầm giọng nói:

“Hiện giờ việc Đan Tháp tiến hóa là quan trọng nhất, những chuyện khác tạm thời gác lại, mau khởi động tổ trận, bảo vệ Đan thành!”

Tổ trận!

“Không cần đến mức đó chứ!”

Hai vị Tôn Giả Đan tộc đều kinh ngạc nhìn Đan Trần Tử, phải biết rằng tổ trận chỉ được kích hoạt khi Đan tộc đến lúc sinh tử tồn vong!

Một khi đã mở ra, Đan thành sẽ hoàn toàn bị phong tỏa với thế giới bên ngoài!

Trong vòng năm mươi năm, bất kỳ sinh linh nào không thể tiến vào Đan thành, ngay cả Thiên Tôn cảnh không được!

Thậm chí Đan tộc còn tin tưởng, cho dù Ma Tôn - kẻ mạnh nhất Đông Vực có đến, trong vòng vài năm cũng khó lòng công phá!

Đương nhiên sau khi tổ trận mở ra, chính Đan tộc không thể ra khỏi Đan thành, chỉ có thể đợi đến năm mươi năm sau!

“Các người hồ đồ, lão tổ đã chết, Đan Tháp hiện đang tiến hóa thành Đế binh, đó chính là Đế binh, chắc chắn sẽ có cường giả đến tranh đoạt, với tình trạng của ba người chúng ta, liệu có thể bảo vệ được Đan Tháp hay không!”

Đan Trần Tử nhìn hai người với vẻ mặt bất lực, tức giận nói.

Hai vị Tôn Giả nghe vậy, lập tức hiểu ra, nhìn Đan Trần Tử với vẻ mặt kính phục!

Quả nhiên không hổ danh là tộc trưởng, suy nghĩ thật chu toàn!

Ba người Đan Trần Tử đều lấy ra một khối lệnh bài màu bạc từ trong ngực, ném lên trời cao!

“Dã Du Đan tộc, khởi động tổ trận, mở!”

Ba khối lệnh bài trong nháy mắt phát ra quang mang kịch liệt, tạo thành một cái chuông vàng trong suốt cực lớn, trực tiếp bao phủ toàn bộ Đan thành!

Một cỗ phong tỏa chi ý không ngừng lưu chuyển!

Điều này có nghĩa là từ giờ phút này, Đan thành triệt để bị ngăn cách với thế gian!

Ba người Đan Trần Tử mang theo tâm trạng hưng phấn tiến vào Đan Tháp!

Hiện ra trước mắt bọn họ là một thế giới đồ nát không chịu nổi, không trung vỡ vụn, dòng sông khô cạn, tiên hạc chết sạch, sinh khí hoàn toàn tiêu tan!

Ngay cả đan dược vốn nhiều vô số kể, lúc này cũng thừa thớt đến đáng thương!

“Cái này, cái này sao có thể, đan dược đâu mất rồi?”

“Chẳng lẽ chúng ta để tên tiểu tử Chu Khung kia lừa gạt, lấy hết đan dược hay sao!”

Hai tên Tôn Giả Đan tộc há hốc mồm gào lên, mặt mày đầy phần nộ!

Khụ!

Đan Trần Tử liếc mắt nhìn hai kẻ đang gào thét, trầm giọng nói:

“Đây là do Đan Tháp độ thiên phạt gây ra, đan dược chắc chắn đều bị thiên phạt nghiền nát!”

“Nếu không dựa vào trận pháp quy tắc trong Đan Tháp, làm sao có kẻ nào có thể lấy đi nhiều đan dược như vậy, ngay cả ta và các người còn không làm được, huống hồ là tên tiểu tử Chu Khung kia!”

Hai người nhìn nhau, đều gật đầu!

Chương 439 - Chu Khung trở về tổng đàn 1

“Tộc trưởng nói chí lý!”

“Nhưng thưa tộc trưởng, tình hình hiện tại phải làm sao, Đan Tháp vỡ nát thành dạng này, tự chữa trị chắc phải mất rất nhiều thời gian!”

Trong mắt Đan Trần Tử cũng lộ ra một tia nghi hoặc!

Lẽ ra sau khi Đan Tháp tiến hóa thành Đế binh, sẽ sinh ra linh trí của mình, vừa rồi lão phu liên tục truyền tin tức vào trong Đan Tháp!

Thế nhưng lại không nhận được bất kỳ hồi âm nào!

Chẳng lẽ?

Tháp linh mới hình thành, cộng thêm Đan Tháp bị trọng thương, không thể nói chuyện!

“Ta nhớ ra rồi!” Đan Trần Tử đột nhiên gầm lên đầy phấn khích!

“Truyền thuyết kể rằng, Đế binh đều có năng lực tự phục hồi, bởi vì Khí linh sẽ tự động hấp thu linh khí để khôi phục!”

“Hiện tại, có lẽ Khí linh quá suy yếu, không thể tự mình hấp thu linh khí, chúng ta hãy thử rót linh khí vào trong Đan Tháp!”

Đan Trần Tử vừa dứt lời, hai người còn lại cũng lộ vẻ mặt mừng rỡ!

Vù...!

Ba người lập tức nuốt vào mấy viên đan dược, sau khi khôi phục thể lực, bắt đầu điên cuồng rót linh khí vào Đan Tháp!

Sau tròn nửa canh giờ!

Rắc rắc!

Một tiếng động giòn tan vang lên từ trong Đan Tháp!

Trong mắt Đan Trần Tử đầu tiên là thoáng hiện vẻ nghi hoặc, sau đó là mừng rỡ như điên, hô lớn:

“Đây là dấu hiệu khí linh sắp thức tỉnh, mau, dốc toàn lực rót linh khí vào!”

Rầm!

Linh khí vô tận bắt đầu điên cuồng tràn vào Đan Tháp!

Chỉ thấy không gian bên trong Đan Tháp bắt đầu không ngừng vỡ vụn, tiếng ken két càng lúc càng lớn!

Đan Trần Tử nhìn trạng thái trong Đan Tháp một chút liền biến sắc, dường như cảm thấy có điều gì đó không ổn, vừa định nói gì đó...

Rầm!

Rầm!

Một tiếng nổ long trời lở đất truyền khắp toàn bộ Đan thành!

Lúc này, các đệ tử Đan tộc trong Đan thành đều hoảng sợ nhìn về phía Đan Tháp!

Chỉ thấy Đan Tháp khổng lồ vừa rồi còn sừng sững giữa trời đất!

Đan Tháp đã tiến hóa thành Đế binh kia!

Vậy mà lại nổ tung!

Vèo! Vèo! Vèo!

Chỉ trong nháy mắt Đan Tháp nổ tung, ba đạo thân hình trực tiếp bay ra, nói đúng hơn là bị bắn ra!

Rầm! Rầm! Rầm!

Ba tiếng chấn động khủng khiếp truyền đến, ba đạo thân hình trực tiếp bị nện xuống đất!

“Không ổn, mau cứu tộc trưởng!”

Chỉ trong nháy mắt, vô số đệ tử Đan tộc lao về phía Đan Trần Tử đang bị vùi dưới đất!

Đồng thời, hai vị Tôn Giả Đan tộc cũng nhanh chóng bay tới, thì ra vừa rồi trong nháy mắt Đan Tháp nổ tung, Đan Trần Tử đã dùng thân thể của mình để bảo vệ cho hai người bọn họ, cho nên bọn họ không bị thương quá nặng!

Nhưng Đan Trần Tử lại thê thảm rồi!

Sau khi đông đảo đệ tử vất vả một nén hương, rốt cục cũng đào được Đan Trần Tử từ dưới đất lên!

Bọn họ không ngừng nhét linh dược vào miệng lão!

Phốc!

Đan Trần Tử phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt dần dần mở ra, lão nhanh chóng nhìn về phía Đan Tháp ở đằng xa!

Chỉ thấy nơi đó đã trống không!

Như vậy còn không hiểu sao, Đan Tháp căn bản không phải tiến hóa thành Đế binh, Thiên Phật không phải do Đan Tháp dẫn tới, mà là do tên Chu ma đầu kia dẫn tới!

Mà đám người mình lại liều mạng giúp tên Chu ma đầu kia chống lại Thiên Phật!

A!

“Chu ma đầu, ta muốn giết ngươi, ăn thịt ngươi, tất cả đệ tử Đan tộc nghe lệnh, theo bốn tôn cùng nhau diệt Ma Giáo!”

Đan Trần Tử miễn cưỡng ngồi dậy, gầm lên!

Thế nhưng lại không có một đệ tử Đan tộc nào đáp lại!

“Cái kia... Tộc trưởng, Đan Thành hiện tại đang trong trạng thái phong bế, chúng ta không ra ngoài được!” Một đệ tử Đan tộc run rẩy nói với Đan Trần Tử.

Cái gì?

Phốc!

Đan Trần Tử lại phun ra một ngụm máu lớn, trực tiếp ngất đi!

Lúc này, tại tổng đàn Ma Giáo Thiên Ma Phong!

Trận chiến đã bước vào giai đoạn vô cùng khốc liệt!

Rầm!

Theo một tiếng chấn động kinh thiên, Ma Thần sáu tay khổng lồ bị đánh văng thẳng lên Thiên Ma Phong!

Cả Thiên Ma Phong rung chuyển dữ dội!

Đệ tử Ma Giáo bên trong Lục Tí Ma Thần đều hộc máu, trọng thương!

Phốc!

Một gã đệ tử Ma Giáo trong Ma Thần phun ra một ngụm máu lớn, ánh mắt u ám, nội thương nghiêm trọng, thế nhưng gã không hề lùi bước, ngược lại lấy ra một viên đan dược!

Tiềm Lục Đan: Một loại đan dược dùng để kích phát tiềm lực, sau khi nuốt vào sẽ giúp người dùng tăng cường thực lực trong thời gian ngắn, nhưng nhược điểm là: Sau khi dùng, người dùng sẽ trở thành phế nhân, thậm chí là mất mạng!

Gã không chút do dự, lập tức nuốt viên đan dược!

Giết!

“Ma diễm hùng hực, thiêu đốt thân ta, hộ ta Ma Giáo, trường tồn vạn cổ!”

Tiếng hét của gã đệ tử vừa dứt!

Tất cả đệ tử Ma Giáo đều đồng loạt nuốt đan dược, gầm lên:

“Ma diễm hùng hực, thiêu đốt thân ta, hộ ta Ma Giáo, trường tồn vạn cổ!”

“Ma diễm hùng hực, thiêu đốt thân ta, hộ ta Ma Giáo, trường tồn vạn cổ!”

Giết!

Giết!

Giết!

Tiếng hô xung thiên chấn động cả một vùng trời đất, vạn vật trong phạm vi mấy chục vạn dặm đều run rẩy khiếp sợ!

Chương 440 - Chu Khung trở về tổng đàn 2

Lục Tí Ma Thần dù đã gần như tan thành mây khói nhưng vẫn đứng lên một lần nữa, trong mắt vô số đệ tử Ma Giáo là sát ý điên cuồng, bất chấp tất cả!

Chúng sinh chúng kiến đều kinh hãi tột độ!

Trong lòng bọn chúng chỉ có một suy nghĩ duy nhất!

Đám người Ma Giáo này đều là kẻ điên, may mà trước đây chúng không gây thù chuốc oán gì với bọn họ!

Ngay cả Ảnh Trường Không, lúc này trong mắt cũng thoáng hiện vẻ sợ hãi, nếu đám người Ma Giáo này mà tu vi cao hơn một chút, liệu hắn có còn là đối thủ, liệu hắn có còn dám ra tay?

Hắn không dám nghĩ tiếp, e là lúc đó, hắn sẽ chẳng còn đủ can đảm để ra tay nữa!

Lũ điên, đám người Ma Giáo này đều là lũ điên!

Lúc này, Lý Trường Sinh cùng mọi người đều đã dung nhập vào trong Lục Tí Ma Thần, Ma Thần ngửa mặt gầm lên một tiếng, xông thẳng về phía Ảnh Trường Không trên không trung, trường thương trong tay đâm ra một chiêu toàn lực!

Diệt Thế Thương!

Ảnh Trường Không phun một ngụm máu tươi lên chủy thủ, gầm lên một tiếng

“Chakra —— Huyết Thử thuật!”

Rầm!!!

Chấn động kinh thiên nổi lên, không gian trực tiếp bị xé rách thành từng mảnh!

Ma Thần sáu tay trực tiếp bị đánh nát, vô số đệ tử Ma Giáo bên trong văng ra tứ phía, ngã xuống đất không dậy nổi, kẻ thì khí tức yếu ớt, kẻ thì hơi tàn sắp tắt, rõ ràng là không sống nổi!

Mà Ảnh Trường Không cũng bị đánh bay ra ngoài trăm dặm, miệng phun máu tươi, khí tức bất ổn, nhưng sát khí trong mắt lại càng thêm nồng đậm!

“Ma Thần đã mất, để xem các người còn thủ đoạn gì!”

Ảnh Trường Không lại xông về phía Thiên Ma phong, dao găm trong tay vung lên, một luồng huyết quang chém thẳng về phía Ma Giáo!

Ma Vô Đạo cùng đám cao tăng Ma Giáo đều miễn cưỡng đứng dậy, định liều mạng tiếp chiêu, dù biết rõ tình trạng hiện tại của mình không thể nào đỡ nổi một đòn này!

Nhưng bọn hắn nào sợ!

Kẻ tu Ma nếu không có dũng khí đối mặt với cái chết thì còn tu ma làm gì!

Đúng lúc này, trong Thiên Ma phong đột nhiên xuất hiện một thạch quyền khổng lồ, nện thẳng về phía Ảnh Trường Không!

Nơi thạch quyền đi qua, quyền ý ngập trời, vạn vật né tránh, như muốn nghiền nát tất cả địch nhân phía trước!

Rầm!

Nắm đấm xuất hiện quá nhanh, Ảnh Trường Không không kịp né tránh, chỉ có thể miễn cưỡng chèo chống, bị đánh bay ra hơn ngàn dặm!

Đồng thời trên không Ma Giáo xuất hiện một người đá khổng lồ, khí tức cực kỳ yếu ớt, cánh tay phải run rẩy không ngừng, ánh sáng trong mắt cũng ảm đạm đi nhiều!

Rõ ràng một quyền vừa rồi đã rút cạn gần hết sức lực của hắn!

Hắn chính là sơn thần Thiên Ma phong: Cự Linh!

Hắn đã mượn lực lượng của Thiên Ma phong, tích tụ suốt một canh giờ mới có thể tung ra được một kích vừa rồi!

Muốn tung ra lần nữa là điều không thể!

Mà Ảnh Trường Không bị đánh bay lúc này đang lơ lửng trên không trung, toàn thân run rẩy, mặt mày tái mét!

Con mẹ nó chứ, đây là lần thứ bao nhiêu rồi!

Mỗi lần ta xông lên là lại có kẻ nhảy ra ngăn cản, chẳng lẽ Ma Giáo có nhiều hậu chiêu đến vậy sao!

Nhưng Ảnh Trường Không cũng nhận ra sơn thần này đã sức cùng lực kiệt!

Không thể nào tung ra thêm một đòn nào nữa!

“Tốt, tốt lắm, lũ chuột nhắt các ngươi đã chọc giận ta thật rồi, vậy thì chết đi!”

Ảnh Trường Không lại một lần nữa lao về phía Thiên Ma phong!

Lúc này trên mặt đám người Ma Giáo đều lộ vẻ lạnh lẽo, bọn hắn biết mình không thể chèo chống được nữa, nhưng tất cả đều đứng thẳng tắp giữa không trung!

Ma Giáo bọn ta, chết cũng phải chết một cách rầm liệt!

Giữa trời đất, một luồng huyết quang đánh thẳng về phía Ma Giáo, tuy rằng đã yếu hơn mấy lần trước, nhưng với trạng

thái hiện tại, đám người Ma Giáo không thể nào chèo chống nổi!

Giết!

Ma chúng cuồng nộ gầm thét, khí thế ngút trời, quyết tâm nghênh địch! Cho dù biết rõ một kích của Ảnh Trường Không bá đạo đến đâu, bọn họ không mấy may sợ hãi!

Ngay khi chúng sinh đều nghĩ Ma Giáo tổng đàn khó thoát khỏi kiếp nạn diệt vong, hư không bỗng chấn động dữ dội. Một cánh cửa ánh sáng khổng lồ xuất hiện, dễ dàng trấn áp công kích của Ảnh Trường Không, lơ lửng giữa không trung Ma Giáo tổng đàn, khiến vạn vật phải dồn ánh mắt về phía ấy!

“Rống! Rống! Rống!”

Tiếng long ngâm cuồng bạo từ trong cánh cửa truyền ra, khiến toàn bộ đệ tử Ma Giáo trên Thiên Ma Phong đều lộ vẻ kinh hãi. Bọn chúng nhận ra đó là tiếng gầm của Cửu Long Liễn, bảo vật của Ma Giáo Giáo Chủ!

Chín con Ma Long khổng lồ, thân dài vạn trượng, kéo theo một cỗ phi liễn hùng vĩ từ trong cánh cửa ánh sáng bay ra, đáp xuống bầu trời Thiên Ma Phong. Hai bên phi liễn là hàng ngũ cao tâng Ma Giáo như Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Thập Nhị Ma Vương...

Cánh cửa phi liễn bật mở!

Một thân hình khoác Ma Thần chiến bào uy nghiêm bước ra, ma diễm ngập trời, sát khí ngưng tụ thành thực chất bao trùm cả một vùng trời đất vạn dặm. Ánh mắt hấn sắc bén, bá đạo ngút trời, khiến bất kỳ kẻ nào cũng phải cúi đầu khuất phục!

Chương 441 - Ảnh Trường Không chết, Ma Giáo phần nộ

“Cung nghênh Giáo chủ về giáo!” Lý Trường Sinh phun ra một ngụm máu tươi, nhìn thân hình trên không trung, giọng nói tràn đầy vui sướng và kính sợ.

“Cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

“Cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

Toàn bộ đệ tử Ma Giáo đồng thanh gầm lên, trong mắt mỗi người đều ánh lên niềm tự hào vô bờ. Giáo chủ đã trở về, từ nay về sau, thiên hạ này còn kẻ nào dám khinh thường Ma Giáo bọn họ?

Phía trên Thiên Ma Phong, một tên đệ tử mặc tử bào bỗng phun ra một ngụm máu tươi, sinh cơ trong mắt hấn nhanh chóng lui tàn. Hấn đã dùng Tiềm Lực Đan, giờ đây dược lực đã hết, thân thể suy kiệt, sắp đi đến hồi kết của sinh mệnh.

Hấn là Mộc Đồng, hồi tưởng lại cuộc đời mình, từ một kẻ tầm thường gia nhập Ma Giáo, từng bước leo lên chức vị Tử Y chấp sự, thống lĩnh Ma Giáo tại Thương Ngô đại lục. Khi đó, hấn đã từng tự mãn cho rằng cuộc đời mình đã viên mãn.

Cho đến một ngày, Giáo chủ Niệm Tầm Du Chư Thiên, cho hấn biết thế giới thượng giới rộng lớn hơn gấp bội, khơi dậy trong hấn khát vọng chinh phục. Hấn liều mạng tu luyện, cuối cùng phi thăng thượng giới, từng bước trở thành Tử Y chấp sự của Ma Giáo tổng đàn!

Cuộc đời hần, quả thật là huy hoàng, rực rỡ!

Nhìn thân hình bá đạo trên bầu trời, Mộc Đồng cố gắng dồn hết chút sức lực cuối cùng, hô lớn: “Thuộc hạ Mộc Đồng, cung nghênh Giáo chủ về giáo! Nguyên kiếp sau vẫn được gia nhập Ma Giáo, hiệu trung Giáo chủ!”

Dứt lời, thân thể Mộc Đồng mềm nhũn, ngã xuống đất, khí tức hoàn toàn tiêu tán, sinh mệnh lực trong cơ thể cũng theo đó mà biến mất.

Lúc này Chu Khung cũng đưa mắt nhìn về phía Thiên Ma phong, âm thanh bá đạo vang vọng trong phạm vi vạn dặm!

“Các người không khiến bản tọa thất vọng, xứng đáng với thân phận đệ tử Ma Giáo!”

“Đệ tử của Ma Giáo ta, ta không cho chết, kẻ nào dám lấy mạng các người, thiên địa này không thể dung!”

Ông...!

Chu Khung vung tay lên, vô số đan dược bay ra, trong nháy mắt xuất hiện trong tay đông đảo đệ tử Ma Giáo đang hấp hối!

Trong tay Mộc Đồng cũng nhiều thêm một viên đan dược, tản ra quang mang kịch liệt, chính là một viên đan dược Thánh cấp đỉnh phong!

Thiên Thánh Liệu Dưỡng đan: Võ giả dưới Tôn cảnh, chỉ cần chưa chết, linh hồn chưa tán, sau khi ăn lập tức khôi phục tám phần công lực!

Tuyệt đối là đan dược hiếm có!

Rất nhiều thể lực cấp Đại Thánh, trong nội tình cũng chưa chắc đã có được vài viên!

Mộc Đồng lập tức nuốt đan dược, chỉ cảm thấy trong cơ thể dâng lên một cỗ lực lượng sinh mệnh khổng lồ, nhanh chóng chữa trị thương thế, chưa đến một hơi thở!

Rầm!

Mộc Đồng đứng lên, khí thể toàn thân tăng vọt, chẳng những thương thế hoàn toàn bình phục, mà ngay cả tu vi cũng tăng lên hai tầng, trực tiếp đạt đến Bán Thánh lục trọng!

Rầm! Rầm! Rầm!

Đồng thời, vô số đệ tử Ma Giáo trên Thiên Ma phong cũng nuốt đan dược Chu Khung ban cho, trong nháy mắt thương thế đều hồi phục, thậm chí có một vài đệ tử trực tiếp đột phá cảnh giới!

Nhìn như thời gian rất dài, thật ra từ khi Chu Khung xuất hiện đến bây giờ chỉ vồn vện trong vài hơi thở!

Lúc này đông đảo sinh linh vây xem ở phía xa mới kịp phản ứng!

Mẹ nó!

“Đây là tình huống gì, không phải nói Chu ma đầu đang ở Đan thành sao, sao có thể đột nhiên trở về!”

“Đúng vậy, còn có vô số đan dược Chu ma đầu vừa ban phát, kém cỏi nhất cũng là Thánh cấp, từ khi nào đan dược lại rẻ mạt như vậy!”

“Chu ma đầu từ Đan thành trở về, chẳng lẽ hắn cướp phá Đan tộc rồi sao...”

Sinh linh vây xem khiếp sợ truyền âm, đồng thời đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn về phía Ảnh Trường Không trên không trung!

Không cần nghĩ cũng biết, Chu ma đầu đã trở về!

Tên kia e rằng sẽ sống không bằng chết!

Phải nói Ảnh Trường Không cũng thật xui xẻo, mang theo nhiều đệ tử tinh anh như vậy đến đây, còn chưa kịp công phá Thiên Ma phong, đệ tử đã chết sạch, bản thân lại bị ngăn cản hết lần này đến lần khác!

Vất vả lắm mới sắp sửa thành công!

Chu ma đầu lại đột nhiên quay về, thật sự là khiến người ta thương cảm!

Lúc này, Ảnh Trường Không nhìn Chu Khung bá đạo, bờ môi run rẩy, trong mắt lộ vẻ sợ hãi!

Làm sao có thể!

Không phải nói Chu ma đầu đang ở Đan thành sao, hắn làm sao lại đột nhiên trở về!

Sớm biết Chu ma đầu sẽ trở về, ta nào dám cả gan tấn công Ma Giáo!

Không dám do dự, hắn hét lớn:

“Chakra, Ảnh Độn thuật! Ta chạy...”

Chu Khung đứng trên Ma Long Phi Liễn nhìn Ảnh Trường Không định chạy trốn, trong mắt thoáng hiện tia lạnh lẽo!

Hắn khẽ vươn tay, Thần Ma Hoàn bay ra!

Rầm!

Hư không không ngừng chấn động, không gian chỗ Ảnh Trường Không vừa đứng trong nháy mắt sụp đổ hơn trăm dặm!

Ảnh Trường Không trực tiếp bị không gian nghiền nát ép ra, đồng thời trên người xuất hiện một vòng tròn màu đen trối chết, mặc cho hắn giãy giụa thế nào không thể thoát ra!

Chương 442 - Triệu hoán Ma binh, Long Mã tộc quần 1

Ong...!

Thần Ma Hoàn trực tiếp mang theo Ảnh Trường Không mặt mày xám ngoét bay đến tay Chu Khung!

Àm!

Ảnh Trường Không trực tiếp quỳ sụp trước mặt Chu Khung, đây không phải hấn muốn quỳ, mà là Thần Ma Hoàn trực tiếp đè gãy hai chân hấn!

Nhìn ánh mắt lạnh lùng và đầm máu của Chu Khung trước mặt, Ảnh Trường Không kinh hãi, hấn không biết mình sẽ phải đối mặt với hình phạt nào, hấn muốn tự sát!

Nhưng giờ đây ngay cả chút sức lực để tự sát hấn không còn!

“Há miệng!”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung truyền vào tai hấn!

A!

Ảnh Trường Không há miệng, hấn không muốn mở, nhưng hấn căn bản không thể khống chế bản thân, cứ như mỗi lời nói của Chu Khung đều là thiên mệnh, có thể trực tiếp khống chế pháp tắc xung quanh!

Vèo!

Một viên đan dược đỏ rực bay vào miệng Ảnh Trường Không!

Chỉ trong nháy mắt, cơ thể Ảnh Trường Không chấn động, thương thể khôi phục không ít, nhưng hắc chẳng những không vui, ngược lại càng thêm sợ hãi!

Hắn công kích Ma Giáo, hiện tại Chu Khung không giết hắn, còn cho hắn ăn đan dược chữa thương, chẳng lẽ...

Ảnh Trường Không bỗng nghĩ đến một khả năng chẳng lành!

Chu Khung không để ý đến suy nghĩ của Ảnh Trường Không, hắn đưa tay ra, trực tiếp nắm lấy đầu đối phương!

Thiên Ma Phệ Hồn!

Vạn Quỷ Tê Tồn!

Rầm!

Ma khí vô tận tràn vào cơ thể Ảnh Trường Không, đồng thời trên người hắn xuất hiện vô số oan hồn, không ngừng cắn xé linh hồn hắn!

Cơn đau không gì sánh bằng ập đến người Ảnh Trường Không!

Một hơi thở!

Hai hơi thở!

Chưa đến ba hơi thở, Ảnh Trường Không liền không chịu nổi, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp từ miệng hắn phát ra!

A a a a a a!

Tiếng kêu thảm thiết điên cuồng vang vọng trong phạm vi mấy vạn dặm, thế lương đến rợn người, không thể tưởng tượng nổi phải chịu đựng tra tấn thể nào mới phát ra được âm thanh như vậy!

Cơ thể Ảnh Trường Không nhanh chóng biến thành nguyên hình, một chủng tộc quỷ dị dài ba mét đen kịt!

Chu Khung nhìn Ảnh Trường Không trong tay biến thành nguyên hình vẫn kêu thảm thiết như cũ, trong ánh mắt không một tia gợn sóng, ngược lại càng thêm lạnh lùng!

Từ khoảnh khắc đánh lên tổng đàn Ma Giáo, vận mệnh của hắn đã được định sẵn!

Lần này Chu Khung dùng bí pháp Vạn Quỷ Tê Liệt, đây là bí pháp Chu Khung lĩnh ngộ khi dung hợp thể chất Vạn Quỷ Tồ!

Kẻ trải nghiệm sẽ cảm nhận được nỗi đau đón cùng cực khi bị vạn quỷ cắn xé!

Cộng thêm đau đón khi Thiên Ma Phệ Hồn hành hạ!

Có thể nói là nỗi đau $1+1=3$!

Đau đón gấp ba, người đáng phải nhận lấy!

“Chu ma đầu, ta sai rồi... Cầu xin người... Tha cho ta...”
Ảnh Trường Không miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn Chu Khung, trong giọng nói lộ rõ vẻ cầu xin!

Là kẻ sống bằng nghề ám sát, có thể tưởng tượng sự cứng cỏi của hắn đến nhường nào, thế nhưng giờ phút này hắn thật sự không thể chịu đựng thêm được nữa, hắn chỉ muốn chết ngay lập tức!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Tiếng kêu thảm thiết vẫn tiếp tục, chỉ là từ cao vút chuyển thành khàn đặc, cuối cùng biến thành tiếng gào thét tuyệt vọng!

Hết nửa canh giờ, Chu Khung cũng dò xét xong ký ức của hắn!

Hắn chỉ khẽ bóp tay!

Ầm!

Ảnh Trường Không lập tức hóa thành tro bụi!

Trong mắt Chu Khung lóe lên tia máu, vừa rồi hắn đã dò xét toàn bộ ký ức của Ảnh Trường Không!

Long Mã tộc, Ảnh tộc, thật sự là chán sống, xem ra Ma Giáo vẫn chưa đủ khiến người đời e ngại!

“Liên Sinh đâu!” Trong mắt Chu Khung hiện lên tia sáng lạnh lẽo, quát lớn.

“Thuộc hạ có mặt!” Liên Sinh một thân hồng bào bước ra quát lớn, trong mắt cũng lóe lên hàn quang!

“Người dẫn bảy Đại hộ pháp, đường chủ Bạch Hổ đường, đường chủ Chu Tước đường cùng năm mươi vạn ma binh, tiến thẳng đến Vạn Ảnh sơn, diệt trừ toàn bộ Ảnh tộc, không chừa một ai!” Chu Khung lạnh lùng phân phó, đồng thời truyền âm vị trí Vạn Ảnh sơn cho Liên Sinh!

Vạn Ảnh sơn chính là tổ địa của Ảnh tộc, cách Bắc Cương không xa!

“Tuân lệnh!” Liên Sinh chấp tay lĩnh mệnh!

Đồng thời những cao tăng Ma Giáo khác cũng đều đồng thanh lĩnh mệnh!

Lúc này trong lòng tất cả đệ tử Ma Giáo đều dâng lên ngọn lửa hận thù, bọn họ muốn trút giận!

Liên Sinh mang theo đông đảo cao tăng Ma Giáo phần nộ bay về phương xa, ma diễm cuộn cuộn dọc đường, khiến mọi sinh linh phải dạt ra tránh né!

Có thể dự đoán, một cuộc thảm sát kinh hoàng sắp diễn ra tại Vạn Ảnh sơn!

Thế nhưng như vậy vẫn chưa đủ!

Dám cả gan động đến Ma Giáo, Long Mã tộc chắc chắn phải diệt vong, bất kỳ kẻ nào cũng đừng hòng bảo vệ được chúng!

Chu Khung nhìn đại trận hộ sơn trên Thiên Ma phong đã vỡ vụn, trong mắt lóe lên một tia trầm tư!

“Hệ thống, đề cử cho ta một hộ sơn đại trận!”

“Được rồi, ký chủ. Chân Võ Ma Đạo Trận, trận pháp Tôn cảnh, trừ phi ba vị Tôn Giả hợp lực, nếu không không thể phá vỡ. Giá bán năm trăm vạn giá trị phản phái, ký chủ vừa vặn đủ để đổi. Có đổi hay không?”

Chương 443 - Triệu hoán Ma binh, Long Mã tộc quần 2

“Đổi!”

“Chân Võ Ma Đạo Trận đổi thành công, tiêu hao năm trăm vạn giá trị phản phái, hiện tại ký chủ còn lại một trăm năm mươi vạn giá trị phản phái!”

Vù...!

Một trận pháp hư ảo bỗng chốc hiện ra trong tay Chu Khung, bên trên tản ra ma khí đáng sợ, rõ ràng không phải trận pháp tầm thường!

Chu Khung không chút do dự, lập tức ném trận pháp về phía Thiên Ma phong!

Ầm!

Trận pháp khổng lồ trong chớp mắt hiện ra trên Thiên Ma phong, bao phủ toàn bộ ngọn núi. Ma khí cuộn cuộn phóng lên trời, một loại ý cảnh kiên cố, bất khả xâm phạm từ bên trên tỏa ra!

Đông đảo đệ tử Ma Giáo chỉ tùy ý liếc mắt nhìn trận pháp mới xuất hiện, không hề có phần kinh ngạc nào!

Một trận pháp lợi hại mà thôi!

Giáo chủ nhà bọn hắn muốn có là có ngay!

Trên không trung, ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo, hất vung tay một cái, một cánh cổng ánh sáng khổng lồ hiện ra, trực tiếp nối liền Thiên Ma phong và đại doanh ma binh ở biên giới Bắc Cương!

Đồng thời, một giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền thẳng vào đại doanh Ma Binh thông qua cánh cổng ánh sáng!

“Bồn tọa - Ma Giáo Giáo Chủ Chu Khung, triệu tập tất cả ma binh, mau chóng tiến vào cánh cửa trước mặt!”

Trên một vùng hoang vu bên ngoài Bắc Cương, nơi đóng quân của ma binh, tất cả ma binh nhìn thấy cánh cổng ánh sáng đột nhiên xuất hiện, đều lộ vẻ khiếp sợ. Sau đó, bọn hắn nghe thấy giọng nói của Chu Khung!

Lập tức, một tên Ma tướng phía trước ma binh hét lớn:

“Tất cả ma binh nghe lệnh, Giáo chủ triệu tập, đi theo ta!”

Oành! Oành! Oành!

Năm mươi vạn ma binh đóng quân ở đây nhanh chóng bay vào trong cánh cổng ánh sáng!...

Cùng lúc đó, tại tổng đàn Ma Giáo, từ trong cánh cổng ánh sáng khổng lồ, trong nháy mắt xông ra năm mươi vạn ma binh, mỗi người ma điểm ngập trời, sát khí ngút trời trong nháy mắt lan ra vạn dặm, vô cùng khủng khiếp!

Năm mươi vạn ma binh này vẫn luôn chinh chiến bên ngoài, mỗi ngày đều chém giết vô số, tu vi thấp nhất hiện tại cũng là Đại La cảnh!

Năm mươi vạn ma binh vừa xuất hiện, đồng loạt quỳ một gối xuống, về phía Chu Khung trên bầu trời, đồng thanh hét lớn:

“Tham kiến Giáo chủ!”

“Tổng đàn Ma Giáo bị tập kích, kẻ chủ mưu chính là Long Mã tộc. Các người theo bồn tọa đi diệt tộc!” Chu Khung nhìn năm mươi vạn ma binh phía dưới, bá đạo nói.

“Diệt tộc!”

“Diệt tộc!”

“Diệt tộc!”

Năm mươi vạn ma binh ngửa mặt lên trời, giận dữ gầm thét.

“Ma Vô Đạo, Lý Trường Sinh, Băng Ly, Thập Nhị Ma Vương, mang đủ ma binh, theo bốn tọa xuất chinh!”

“Tuân lệnh!”

“Bạch Hạo Thiên, ở lại trấn thủ tổng đàn!”

“Tuân lệnh!”

Chu Khung xoay người, thân hình thoát cái đã biến mất trên không trung, tiến vào trong Ma Long Phi Liễn!

Đông đảo cao tầng Ma Giáo lập tức bay lên, đứng hai bên phi liễn!

Cùng lúc đó, năm mươi vạn ma binh đồng loạt gầm lên giận dữ, trong phút chốc ma khí cuộn cuộn, huyết tinh ngập trời!

Trong mắt tất cả đều hiện lên lửa hận, giờ phút này, toàn bộ Ma Giáo đều đã biết, kẻ chủ mưu tập kích Ma Giáo chính là Long Mã tộc!

Tất cả ma binh đồng thanh rống lên!

Giết!

Giết!

Giết!

“Xuất phát!” Thanh âm lạnh lẽo của Chu Khung truyền ra từ trong phi liễn!

Chín con Ma Long kéo phi liễn, trực tiếp lao vào quang môn không lồ!

Năm mươi vạn ma binh phía dưới, dưới sự dẫn dắt của Ma Vô Đạo cũng nhanh chóng bay vào theo!

Ầm!

Hư không rung chuyển không ngừng, theo năm mươi vạn ma binh tiến vào, quang môn trên bầu trời Thiên Ma phong chậm rãi biến mất!

Mọi thứ trở lại yên tĩnh, như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Thế nhưng những sinh linh đứng xem từ xa vẫn còn run rẩy, bọn chúng vừa mới chứng kiến cái chết thê thảm của Ảnh Trường Không!

“Tên... tên Chu ma đầu này thật sự quá tàn nhẫn... Ảnh Trường Không chết thảm thật!”

“Nghe lời Chu ma đầu vừa nói, thì ra là do Long Mã tộc giết đây, lần này Long Mã tộc tiêu đời rồi, đáng tiếc quá xa, không xem được náo nhiệt rồi!”

“Thật không biết cánh cửa ánh sáng kia là thứ gì, nhìn tựa như là thời không... Ặc, cái mùi gì thế...!” Một lão già Nhân tộc chậm rãi lên tiếng, vừa nói được một nửa thì đột nhiên dừng lại, chỉ về một hướng rồi hét lớn.

Ọe!

Trong hư không, không ít thân hình lập tức nôn khan, chỉ thấy hướng lão già chỉ, một cường giả Hoàng Thử Lang tộc đang run rẩy hai chân, ỉa đùn!

Tựa như tên lửa sắp phóng!

Hơn nữa mùi còn vô cùng thối!

Mùi hôi thối trong nháy mắt lan ra khắp nơi, ngay cả sinh linh đang ẩn nấp trong hư không không chịu nổi, lao nhao bay

đi!

Lúc này, cường giả Hoàng Thử Lang tộc vừa ỉa đùn, vừa nhìn về hướng Ảnh Trường Không chết với ánh mắt đờ đẫn, miệng lảm bảm:

“Quá khủng khiếp, quá khủng khiếp...”...

Lúc này, trên một mảnh thảo nguyên cách Bắc Cương chẳng biết bao xa!

Giữa thảo nguyên ấy, một dãy cung điện nguy nga hiện ra!

Bên trong nhộn nhịp lạ thường, vô số sinh linh cười nói vui vẻ!

Chương 444 - Giáng lâm

Long Mã tộc 1

Nơi đây chính là trụ sở của Long Mã tộc!

Long Mã tộc cũng được xem là một đại tộc, trong tộc có cả cường giả Đại Thánh cảnh, mà còn không chỉ một vị!

Hôm nay là ngày trọng đại của Long Mã tộc, là ngày sắc phong thiếu tộc trưởng, còn vị thiếu tộc trưởng trước kia thì sao?

Nghe đồn là đã bị Chu ma đầu nuốt chửng!

Hơn nữa, hôm nay cũng là ngày vui trăm đôi!

Là ngày vị thiếu tộc trưởng mới nhậm chức của Long Mã tộc đính hôn cùng công chúa Tiết Cơ của Đại Nguyên Đế Triều.

Trong trụ sở Long Mã tộc, vô số tộc đàn khác kéo đến chúc mừng, tất cả đều mang lòng muốn kết giao với Long Mã tộc và Đại Nguyên Đế Triều, bởi lẽ đây là hai thế lực hùng mạnh bậc nhất Đại Thánh!

Giữa thảo nguyên, trong một tòa đại điện nguy nga!

Phía trên, hai bóng người uy nghi ngự tọa, khí thế ngất trời, tu vi thâm sâu khó lường. Một người là tộc trưởng Long Mã tộc - Mã Tái, người còn lại là Thân vương của Đại Nguyên Đế Triều - Tiết Bình!

Phía dưới, quan khách nâng chén chúc tụng, trong đó có một nam tử mặt dài khoác hi bào đỏ chót, mặt mày hớn hở, vui đến nỗi đứng không vững!

Hắn tên là Mã Nguyên. Thiên phú của hắn vốn không tệ, nhưng lúc nào cũng bị huynh trưởng đè nén, cho dù là thiên phú, tu vi hay dung mạo!

Hắn đều kém huynh trưởng một bậc!

Vốn tưởng cả đời này chỉ có thể như vậy, tuổi già sẽ an phận làm một trưởng lão, cưới vài ngàn thê thiếp là thỏa mãn!

Nào ngờ hơn một năm trước, vị huynh trưởng kia nhất định phải tham gia Đan tộc vượt ải, thật không may, người chưa đến nơi thì đã bị Chu ma đầu kia nuốt chửng giữa đường!

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi... đau lòng!

Có thể tưởng tượng, huynh trưởng vừa mất, Mã Nguyên thân là thiên kiêu thứ hai của Long Mã tộc, liền thuận lý thành chương kế thừa vị trí!

Hơn nữa còn được kết duyên cùng vị tuyệt thế mỹ nữ như công chúa Tiết Cơ!

Tuy rằng nghe đồn nàng là quả phụ, nhưng quả phụ thì đã sao? Quả phụ đâu phải không có chỗ hay, bằng hữu họ Tào của hắn đã từng giảng giải cho hắn rất nhiều về vấn đề này!

Mã Nguyên vừa nghĩ đến đây liền kích động, vừa kính rượu vừa liếc mắt đưa tình về phía Tiết Cơ đang ngồi trong yến tiệc, trên mặt lộ rõ vẻ dâm tà!

Mà ở bên cạnh khác!

Tiết Cơ ngồi trong yến tiệc, ánh mắt thoáng vẻ buồn bã. Nàng nhìn Mã Nguyên với vẻ mặt hèn mọn, chỉ muốn nôn khan!

Phía sau, một tiểu nha hoàn đứng thẳng, truyền âm cho Tiết Cơ:

“Công chúa, người không vừa lòng Mã công tử sao?”

“Tất nhiên là không, nhìn bộ dạng hèn hạ kia, ta chỉ muốn nôn. Nhưng biết làm sao được, đây là hôn sự do phụ vương định đoạt, ta nào dám cãi lời!”

Tiết Cơ ảm đạm nói, tựa như đã chấp nhận số phận.

Nhìn vẻ mặt Tiết Cơ chất chứa sầu muộn, cùng với câu trả lời không mấy vui vẻ kia!

Trong mắt nha hoàn đứng sau lưng nàng cũng thoáng hiện vẻ sợ hãi, thân là thị nữ bên người, nàng không cần nghĩ cũng biết, tương lai mình cũng sẽ theo hầu Mã Nguyên kia, hơn nữa nghe nói nam nhân Mã tộc kia đặc biệt cường tráng!

Nàng làm sao có thể chịu đựng nổi?

Vừa nghĩ đến đây, nha hoàn vội vàng khép chặt hai chân, toàn thân run rẩy không thôi, phảng phất như đã nhìn thấy trước kết cục bi thảm của chính mình!

E là bản thân sẽ bị giày vò đến hỏng mất!

Nha hoàn nhanh chóng lắc đầu, xua đi ý nghĩ kinh khủng trong đầu, truyền âm nói với Tiết Cơ:

“Công chúa, người hãy cầu xin bệ hạ đi, không nói đến việc gả cho nhân vật tuyệt thế như Chu Khung, không thể gả cho một tên Mã tộc thô lỗ kia a...”

Tiết Cơ kinh ngạc nhìn nha hoàn của mình, không hiểu vì sao nàng ta lại kháng cự hơn cả mình, nhưng Tiết Cơ cũng đang nghĩ cách!

Thế nhưng ngoại trừ việc bỏ trốn, nàng không nghĩ ra cách nào khác!

Tiết Cơ thông khổ nhìn lên bầu trời, trong miệng lầm bầm:

“Cầu xin ông trời, hãy để một vị tuyệt thế anh hùng nào đó xuất hiện giúp ta, ta thật sự không muốn gả cho tên Mã tộc

kia!”

Nhà hoàn phía sau nàng, cũng lộ vẻ mặt đầy mong đợi, làm bầm: “Ông trời ơi, con không muốn bị giày vò đến chết, xin người hãy rủ lòng thương...”

Hai người không ngừng cầu khẩn, nhưng căn bản không ai để ý đến, lúc này tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về phía Mã Tái, người đang ngồi ở vị trí cao nhất của bữa tiệc!

Dù sao mục đích bọn họ đến đây, chính là kết giao với vị tộc trưởng Long Mã tộc này!

Khụ!

Mã Tái ho nhẹ một tiếng, phát tay!

Cả yến hội lập tức yên tĩnh trở lại!

Một lão già bên cạnh Mã Tái đứng dậy, trầm giọng nói:

“Vị vị thiếu tộc trưởng tiên nhiệm sau khi giao đấu với đệ nhất thiên kiêu Đông Vực - Chu Khung ba ngày ba đêm đã kiệt sức mà chết, nhưng không thể để uy danh Long Mã tộc bị hủy hoại, Long Mã tộc chúng ta vô cùng thương tiếc, nhưng tộc không thể một ngày không có thiếu chủ...”

Chương 445 - Giáng lâm

Long Mã tộc 2

“Nay, Long Mã tộc - Mã Nguyên, thiên phú hơn người, tu vi tuyệt đỉnh, hôm nay đặc biệt làm lễ sắc phong thiếu tộc trưởng!”

Lão già nói xong, nhìn Mã Nguyên với ánh mắt đầy ẩn ý!

Mẫu thân của Mã Nguyên chỉ là một tiểu thiếp của tộc trưởng Mã Tái, vốn không được coi trọng, mãi đến khi thiên phú của Mã Nguyên thức tỉnh, cuộc sống của hai mẹ con mới khá hơn!

Thế nhưng có một bí mật động trời, không ai hay biết!

Đó chính là Mã Nguyên không phải con trai ruột của Mã Tái!

Phụ thân hẳn chính là lão già này!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao lão già lại vui vẻ như vậy, chẳng những cho tộc trưởng đội nón xanh, mà còn để cho con trai mình trở thành thiếu tộc trưởng, nghĩ đến đây lão cảm thấy vô cùng kích thích!

Theo lời lão già vừa dứt, các đệ tử Long Mã tộc đồng loạt khom người hành lễ với Mã Nguyên:

“Bái kiến thiếu tộc trưởng!”

Ngay cả đông đảo tu sĩ đến đây dự lễ cũng dồn dập đứng dậy chúc mừng, không ngừng truyền âm trò chuyện với nhau.

“Long Mã tộc này thật vô sỉ, ta nghe nói vị thiếu tộc trưởng tiền nhiệm bị Chu ma đầu một chiêu đánh chết, vậy mà đến

miệng bọn họ lại biến thành giao đầu ba ngày ba đêm!”

“Không còn cách nào khác, ai bảo đây là địa bàn của người ta, người ta nói thế nào, chúng ta chỉ có nước nghe theo thôi!”

“Đáng tiếc cho Tiết Cơ công chúa xinh đẹp như vậy, thế mà lại phải gả cho tên Mã tộc kia! Haizz... Giá như có thể cho ta chơi đùa hai ngày thì tốt biết mấy!”

“Đa tạ, đa tạ!” Mã Nguyên hưởng thụ ánh mắt hâm mộ của mọi người xung quanh, tùy ý phất tay, sải bước về phía Tiết Cơ!

Công chúa xinh đẹp, nàng sớm muộn gì cũng là người của ta!

Nghĩ đến đây, Mã Nguyên cảm thấy huyết khí dâng trào!

Mã Tái ngồi ở vị trí cao nhất nhìn Mã Nguyên đang hăng hái phía dưới, trong mắt lóe lên một tia đau khổ, hắn nhớ đến đứa con trai mà mình yêu quý nhất!

Đáng tiếc đã bị tên Chu ma đầu kia ăn thịt mất rồi!

“Ảnh tộc bên kia thế nào rồi, đám người Chu Khung kia không giết được, chẳng lẽ một cái tổng đàn Ma Giáo nho nhỏ không diệt được sao?” Mã Tái truyền âm quát lớn với lão già phía sau.

Lão già nhìn Mã Tái đang phẫn nộ, vội vàng cúi người truyền âm đáp:

“Tộc trưởng, Ảnh Trường Không bên kia đã bắt đầu hành động, hiện tại tổng đàn Ma Giáo e là đã máu chảy thành sông, thân chất thành núi rồi!”

“Hơn nữa, đầu sau này Chu Khung có trở về, bắt được Ảnh Trường Không, bọn chúng cũng đâu dám tiết lộ chuyện của Long Mã tộc ta!”

Mã Tái nghe xong, sắc mặt giãn ra đôi phần, nhìn về phương Bắc Cương, ánh mắt lạnh lẽo, lăm lăm:

“Tên đệ tử Ma Tôn, được xưng tụng là đệ nhất thiên kiêu Đông Vực kia dám giết con ta, bốn vương nhất định bắt người trả giá đắt. Việc này chỉ mới là bước đầu... Tương lai còn...”

Mã Tái còn đang mãi miên miên tưởng tượng cảnh trả thù Chu Khung, còn Mã Nguyên thì vui vẻ trò chuyện với Tiết Cơ đầy miễn cưỡng!

ẦM!!!

Bầu trời bỗng nổ vang!

Một cánh cổng ánh sáng khổng lồ hiện ra ngay trên không trung trụ sở Long Mã tộc!

Rống! Rống! Rống!

Tiếng gầm rú kinh thiên động địa của Ma Long từ trong cổng ánh sáng truyền ra, vang vọng khắp muôn dặm quanh vùng đất Long Mã tộc!

Tất cả sinh linh dự yến tiệc đều kinh hãi nhìn về phía cổng sáng!

Thứ gì thế kia!

Tiếng Ma Long gầm rú càng lúc càng lớn, ma khí đáng sợ cũng theo đó dâng cao!

Tiết Cơ đang dự tiệc bỗng ngẩng đầu nhìn cánh cổng sáng, vẻ mặt nghi hoặc:

“Sao ta thấy tiếng rống gầm này quen tai thế nhỉ!”

Những sinh linh khác cũng đều mờ mịt. Một vị trưởng lão Long Mã tộc lập tức bay lên không, về phía phía cổng sáng quát lớn:

“Lũ nghiệt súc phương nào, dám đến Long Mã tộc ta làm càn!”

Lời lão vừa dứt, chín con Ma Long khổng lồ găm thét kéo một cỗ phi liên từ trong cổng sáng bay ra!

RẦM!

Một tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên!

phi liên lao ra với tốc độ quá nhanh, đâm sầm vào vị trưởng lão Long Mã tộc kia!

Một mảng pháo hoa màu máu rực sáng trên không trung!

Chết tiệt!

Tất cả sinh linh đều kinh hãi nhìn cỗ phi liên đột ngột xuất hiện!

Bọn chúng nhìn thấy gì thế này!

Vị trưởng lão Long Mã tộc kia bị cỗ phi liên khổng lồ kia đâm cho nổ tung!

Chuyện này sao có thể!

Phải biết rằng, tuy chỉ là một trưởng lão bình thường của Long Mã tộc, nhưng lão cũng là cường giả Thánh Giả nhất trọng!

Sao lại bị đâm chết dễ dàng như vậy?

Tất cả mọi ánh mắt đổ dồn về phía phi liên. Chín con Ma Long, mỗi con dài đến vạn trượng, ma khí ngập trời, đều là tu vi Thánh Giả nhất trọng cả!

Đúng vậy, thời gian trôi qua, tuy Chu Khung không hề nâng cấp cho phi liên, nhưng tư chất của chín con Ma Long đều không tệ, chúng tự mình tu luyện, đều đã đạt đến cảnh giới Thánh Giả!

“Mẹ nó, chín con Ma Long Thánh Giả kéo xe, khí phách
ngắt trời!”

Chương 446 - Trong vòng mười hơi thở không rời đi đều chết

“Nhân vật nào đây, sao mà ngu bá đến thế!”

“Ta không rõ lắm, nhưng hình như đã từng nghe danh ở đâu rồi thì phải!”

Các sinh linh dự tiệc đều xì xào bàn tán, nhìn đám cao tăng Ma Giáo đang đứng ở hai bên Ma Long Phi Liễn, mỗi người đều ma điểm ngập trời, khí thế đáng sợ!

Nhưng bọn chúng cũng chỉ là tu vi Thánh Giả mà thôi!

Sao dám đâm chết trưởng lão của Long Mã tộc chứ? Chẳng lẽ không biết Long Mã tộc có cả cường giả Đại Thánh cảnh hay sao?

“Giết Thần giết Tiên lại giết Phật, Vạn Cổ Thương Khung đệ nhất Ma!” Một tên thiên kiều dị tộc đọc thầm câu đối hai bên phi liễn, bỗng nhiên như nhớ ra điều gì, vội vàng nói:

“Ta biết rồi, đây là Cửu Long Ma Liễn của Chu ma đầu, câu đối bá đạo như vậy, chỉ có trên phi liễn của hắn mà thôi!”

“Không ngờ đám Long thú kéo xe của hắn cũng đã là Thánh Giả rồi, ngay cả ta còn chưa bằng một con súc sinh kéo xe! Khốn kiếp!”

Theo lời tên thiên kiều dị tộc kia vừa dứt!

Tất cả sinh linh đầu tiên đều choáng váng, sau đó là vẻ mặt khiếp sợ, trong mắt đầy vẻ khó tin!

“Không phải nói Chu ma đầu kia đang ở đan thành Viêm Châu sao, sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây?” Một đệ tử Long Mã tộc nghi hoặc hỏi.

Đáng tiếc chẳng ai trả lời hắn, bởi vì chẳng ai biết nguyên nhân!

A!

Tiết Cơ trong yến tiệc vẻ mặt mừng rỡ, miệng lẩm bẩm:

“Chẳng lẽ là ông trời nghe thấy lời cầu khẩn của ta, phái người tới cứu ta sao!”

Mà lúc này, Mã Tái đang ngồi ở vị trí đầu yến tiệc, lập tức đứng lên, trong mắt lộ ra một tia hoảng sợ!

Sao có thể!

Chu Khung này sao lại đột nhiên đến Long Mã tộc bọn hắn, chẳng lẽ chuyện mình sai khiến Ảnh tộc đã bại lộ?

Nhưng điều này là không thể, Ảnh tộc còn có nhược điểm nằm trong tay Long Mã tộc bọn hắn, hắn làm sao dám tiết lộ!

Sau khi Ma Long Phi Liễn bay ra khỏi quang môn!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chấn động kịch liệt vang lên, chỉ thấy năm mươi vạn ma binh khoác trên mình giáp đen, mặt mũi lạnh băng, toàn thân huyết sát khí ngập trời từ trong quang môn bay ra!

Ầm!

Năm mươi vạn ma binh đứng chỉnh tề trên không trung!

Huyết sát khí cuộn cuộn trực tiếp bao phủ toàn bộ trụ sở Long Mã tộc, nồng đậm đến cực hạn, tựa như rơi vào biển máu!

Rầm!

Cửa phi liên mở ra!

Bịch! Bịch! Bịch!

Một bóng người mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra từ trong phi liên, toàn thân ma diễm ngập trời, bá đạo dị thường, vẻ mặt lạnh lùng!

Ánh mắt người nọ nhìn tới, chẳng ai dám nhìn thẳng, ý cảnh vô địch thiên hạ tản ra, phảng phất như vạn vật chúng sinh đều không lọt vào mắt hần!

“Chu ma đầu thật đáng sợ, trước kia chỉ nghe lời đồn, quả nhiên trăm nghe không bằng một thấy, so với lời đồn còn khủng khiếp hơn!”

“Trạng thái này rõ ràng là muốn gây sự, chẳng lẽ ăn thịt thiếu chủ Long Mã tộc còn chưa đủ, còn muốn tới gây phiền phức sao?”

“Ta không biết, nhưng Chu ma đầu này thật tuấn tú, cũng thật có mị lực, nhân vật như thế này mà có thể cùng bốn thánh nữ hoan ái một đêm thì tốt biết mấy!” Một vị thánh nữ của tiểu thánh địa nhìn bóng người bá đạo trên không trung, đưa tay vuốt ve bộ ngực đầy đặn, lẩm bẩm.

Có thể nói theo những chiến tích của Chu Khung được lan truyền, hiện giờ Chu ma đầu đã trở thành đối tượng kết duyên trong lòng vô số thiếu nữ thiên kiều!

Dù sao hần có thực lực, có thể lực, lại còn tuấn tú, bá đạo, ngoại trừ hơi chút huyết tinh ra thì chẳng có khuyết điểm nào!

Mà huyết tinh ở thế giới này có phải là vấn đề gì không?

Đương nhiên là không, cường giả nào tu luyện đến Thánh Cảnh, Tôn Cảnh mà chẳng bước qua xương trắng chất thành núi!

Chỉ là Chu ma đầu giết hơi nhiều một chút, cộng thêm tu luyện Ma đạo mà thôi!

Thậm chí, nghe đồn trước đây có vị Thánh Nữ của một thánh địa lớn, khi bị cầu hôn, đã thốt ra một câu như vậy!

Cho dù làm tiêu thiếp thứ một vạn của Chu ma đầu, cũng không gả cho người làm thê tử!

Có thể thấy được mị lực cường đại hiện tại của Chu ma đầu!

Âm!

Mã Tái vỗ bàn, thân hình bay lên, đứng đối diện Chu Khung, mặt lạnh như băng, lớn tiếng nói:

“Không biết Chu giáo chủ đến trụ sở Long Mã tộc ta là vì chuyện gì?”

Nói xong, trong lòng Mã Tái dâng lên một trận khó chịu, dù sao Chu Khung đối diện chính là kẻ thù giết con trai hắn, nhưng hắn lại chẳng thể trả thù!

Ít nhất không thể minh mục trương đảm mà trả thù, xét đến thân phận đệ tử Ma Tôn, cùng với vị người hộ đạo Đại Thánh đỉnh phong của y!

Đều không phải là những thứ Long Mã tộc có thể trêu chọc vào!

Chu Khung không nhìn hắn, mà lạnh lùng nhìn xuống phía dưới, nói:

“Trong vòng mười hơi thở, phạm là sinh linh không liên quan đến Long Mã tộc đều cắt hết cho ta, nếu không, chết!”

Âm thanh lạnh lẽo truyền khắp phương viên vạn dặm, vô số sinh linh đều kinh hãi!

Chương 447 - Thời Gian pháp tắc, tuyệt vọng 1

Chuyện gì đây!

Bảo bọn họ rời đi, chẳng lẽ Chu ma đầu này muốn diệt Long Mã tộc sao!

“Sao ta thấy có gì đó không đúng, không được, phải mau chóng rời xa một chút, nghe nói Chu ma đầu giết người không chớp mắt.”

“Chạy mau, chỉ còn mùi hơi thở, ở lại đây chắc chắn lành ít dữ nhiều!”

“Khốn kiếp, Chu ma đầu này thật quá ngông cuồng!” Một gã thiên kiêu trong lòng không ngừng chửi rủa, nhưng thân thể lại nhanh chóng bay lên.

Vút! Vút! Vút!

Vô số sinh linh không chút do dự, lập tức bay ra khỏi phạm vi vạn dặm!

“Chu Khung, người rốt cuộc có ý gì?” Mã Tái kinh hãi nhìn Chu Khung, lớn tiếng chất vấn, giọng nói tràn đầy phẫn nộ!

Lúc này, những bóng người lao ra phía dưới càng ngày càng nhiều, khách khứa đến dự yến tiệc đã chạy đi hơn phân nửa!

Có kẻ còn vội vàng chào hỏi hân!

“Cái kia, Mã tộc trưởng, ta đột nhiên nhớ ra có việc gấp, cáo từ!”

“A, muội muội thê tử ta sắp sinh rồi, ta phải về chăm sóc nàng, cáo từ, cáo từ!”

Thân vương Tiết Bình vốn đang ngồi dự yến tiệc, cũng vội vàng bay đến bên cạnh Tiết Cơ!

“Thúc phụ, chúng ta phải làm sao đây? Hay là rời đi thôi, ở lại chắc chắn sẽ không có kết quả tốt!”

Tiết Cơ nhìn Tiết Bình, vội vàng hỏi!

Tiết Bình nhanh chóng suy nghĩ, lúc này rời đi chắc chắn sẽ đắc tội với Long Mã tộc, chuyện hôn sự cũng tan thành mây khói!

Nhưng nếu không rời đi, chính là đắc tội với Chu ma đầu!

E là kết quả còn thảm hại hơn!

Hơn nữa nhìn tư thế hiện tại của Chu Khung, Long Mã tộc về sau còn tồn tại được hay không cũng là một vấn đề!

Dù sao sự tàn nhẫn của Chu ma đầu, hắn đã từng được chứng kiến ở Đại Nguyên đế đô.

“Đi thôi, chúng ta cũng rời khỏi đây!”

Tiết Bình phát tay, trực tiếp cuốn mấy người Tiết Cơ phóng lên trời, bay về phương xa, đồng thời lớn tiếng nói với Mã Tái trên không trung:

“Trong nhà bốn vương còn có phần việc, trước hết không ở lại, chuyện liên hôn ngày khác lại bàn!

Mã Tái nhìn Tiết Bình rời đi, trong mắt càng thêm lửa giận ngút trời, âm thầm chửi rủa một tiếng!

Mẹ kiếp!

Một hơi thở trước, còn xưng huynh gọi đệ với ta!

Một hơi thở sau, nhà thông gia có việc người mặc kệ!

Có cần tàn nhẫn như vậy không!

Hơn nữa, ngươi muốn đi thì đi, nhưng ngươi bay hơn vạn dặm rồi dừng lại, dừng mắt quan sát là có ý gì!

Xem não nhiệt nhà thông gia sao!

Mười hơi thở nhanh chóng trôi qua, lúc này trong long mạch phía dưới ngoại trừ người Long Mã tộc, phần lớn sinh linh đều chạy đi, chỉ có điều đều không chạy xa, mà là trong hư không cách đó vạn dặm quan sát!

Dù sao, nơi này rõ ràng sắp xảy ra một hồi não nhiệt không lồ!

Nhưng cũng có một số sinh linh không rời đi, bọn họ không tin Chu Khung thật sự có thể làm gì được Long Mã tộc!

Dù sao Mã Tái cũng có tu vi Đại Thánh bát trọng, đồng thời trong Long Mã tộc cũng có năm sáu vị cường giả Đại Thánh!

Sao có thể để Chu Khung tiêu diệt!

Còn về người hộ đạo Đại Thánh thập trọng của Chu Khung kia!

Khả năng đó càng nhỏ, dù sao người hộ đạo rất ít khi ra tay giúp đỡ việc diệt tông diệt tộc!

Điều này không phù hợp với quy tắc của người hộ đạo!

Rầm!

Chu Khung phát tay, Thần Ma Hoàn bay ra, bao phủ phạm vi vạn dặm, từng luồng ý cảnh phong tỏa xuất hiện, khiến tất cả sinh linh bên trong đều không thể rời đi!

Nhưng lại không hạn chế sinh linh bên ngoài quan sát!

Với thực lực hiện tại của Chu Khung, đã không cần thiết phải che giấu quá nhiều!

Hơn nữa cũng vừa hay có thể để cho tất cả sinh linh chúng kiến kết cục của việc trêu chọc Ma Giáo!

Nhìn vẻ mặt khó coi của Mã Tái, Chu Khung lạnh lùng nói:

“Dám phái người tập kích tổng đàn Ma Giáo, vậy hôm nay bốn tọa sẽ ban cho Long Mã tộc, diệt tộc!”

Chu Khung lạnh băng dứt lời!

Trong lòng Mã Tái chấn động, hắn biết chuyện Ảnh tộc đã bại lộ, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo!

Nếu hôm nay không thể thiện rồi!

Vậy Long Mã tộc hắn không phải dễ chọc!

“Chu ma đầu, gọi người một tiếng Chu giáo chủ, người thật sự tự coi mình ghê gớm lắm sao? Thiên kiêu lợi hại đến đâu cũng chỉ là thiên kiêu... Chưa thực sự trưởng thành thì cũng chỉ là con kiến hôi thôi...”

Mã Tái nhìn Chu Khung gầm lên, thần thức không ngừng dò xét bốn phía, không chút lơ là đề phòng, hắn sợ người hộ đạo của Chu ma đầu đánh lên!

Ngay lập tức, từ trong trụ sở Long Mã tộc lao ra mấy chục bóng người!

Trong đó có đến bảy tám vị là Đại Thánh cảnh, số còn lại đều là cao thủ Thánh Giả ngũ trọng trở lên!

Đây chính là nội tình của Long Mã tộc!

Chỉ cần người hộ đạo của Chu Khung không nhúng tay vào, như vậy Long Mã tộc có thể dễ dàng diệt sạch đám người Ma Giáo đến đây gây sự!

“Vị tiền bối kia, là Chu Khung chủ động gây hấn với bốn tọa trước, mong ngài đừng nhúng tay vào, bốn tọa sẽ không lấy mạng hắn ta đâu!”

Chương 448 - Thời Gian pháp tắc, tuyệt vọng 2

Mã Tái dùng thần thức tìm kiếm hồi lâu, vẫn không phát hiện ra vị người hộ đạo trong truyền thuyết kia ở đâu, chỉ có thể lớn tiếng hô lên.

Chu Khung nhìn Mã Tái đang hết sức đề phòng, trong mắt lóe lên tia huyết quang!

Sau hôm nay, danh hiệu Chu ma đầu của hắn sẽ hoàn toàn biến mất khỏi giới thiên kiêu, thay vào đó sẽ là danh xưng cự phách Dương Châu!

Rống!

Chu Khung trên bầu trời ngửa mặt gầm lên giận dữ, thân hình nhanh chóng biến lớn, trên đầu mọc ra hai cái sừng, toàn thân được bao phủ bởi bộ giáp màu đỏ máu dữ tợn, trên giáp khắc đầy những phù văn quỷ dị, dày đặc!

Chỉ trong nháy mắt!

Một Ma Thần cao vạm trượng hiện ra trước mắt chúng sinh, hai mắt Ma Thần đỏ ngầu, toàn thân tràn ngập sát khí, ma khí, quỷ khí, âm khí ngút trời.

“Khắc... khắc... khắc... Bỏn tọa ban cho các ngươi cái chết, hãy cảm ơn ta đi!”

Rầm!

Ma Thần khổng lồ duỗi một tay chụp về phía Mã Tái, vô tận huyết sát giữa trời đất trong nháy mắt ngưng tụ thành thực chất!

Cái gì?

Mã Tái nhìn Chu Khung đột nhiên biến thành Ma Thần, trong mắt tràn đầy kinh hãi, hắn cảm nhận được hơi thở tử vong từ Ma Thần này!

Sao có thể như vậy?

Chẳng lẽ Chu ma đầu này đã đột phá đến Đại Thánh cảnh lục trọng thất trọng rồi sao?

Hay là do loại thể chất quý dị kia của hắn ta?

Nhưng rốt cuộc đây là loại thể chất gì, lại có thể tăng cường lực lượng đáng sợ đến vậy?

Không dám chần chừ, Mã Tái gầm lên một tiếng, tung ra một quyền!

Thiên Mã Lưu Tinh Quyền!

Một quyền nhanh như sao băng, đánh thẳng về phía trước!

Rầm!!!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, không gian trăm dặm trong chớp mắt hóa thành hư vô, dư chấn vô tận tỏa ra bốn phương tám hướng!

Vô số cung điện bên dưới sụp đổ tan tành, thậm chí một số Long Mã tộc nhân ở gần đó trực tiếp bị dư chấn chấn thành tro bụi!

Hư không không ngừng rung chuyển!

Sinh linh vừa mới bay ra ngoài vạn dặm đều kinh hãi nhìn về phía chiến trường!

“Thật là công kích khủng khiếp! Thiên Mã Lưu Tinh Quyền, nghe đồn là tuyệt học tổ truyền của Long Mã tộc, chính là võ kỹ cấp Tôn!” Một Nhân tộc nhìn Du Du, chậm rãi lên tiếng!

Nhưng không ai đáp lời, tất cả đều tập trung nhìn về phía cuộc chiến!

Chỉ thấy dư chấn chậm rãi tiêu tán!

Ma Thần đáng sợ đứng sừng sững giữa hư không, một tay nắm chặt lấy một nắm đấm khổng lồ, trên mặt không chút biểu cảm, ánh mắt vẫn đỏ ngầu như trước!

Mà một nắm đấm của Mã Tái bị Ma Thần nắm chặt, sắc mặt đỏ bừng, không ngừng dốc sức muốn thoát ra, nhưng lại không thể nào thoát được!

Chỉ một chiêu đã rơi vào thế hạ phong, thậm chí có xu hướng bị chế ngự!

Trong mắt Mã Tái lóe lên tia phẫn nộ, hắc đường đường là tộc trưởng Long Mã tộc, là nhân vật cự kinh ở Dương Châu, vậy mà lại không đánh lại một tiểu tử chưa đến ngàn tuổi!

Truyền ra ngoài, hắc còn mặt mũi nào nữa!

Tuyệt đối không thể như vậy!

Hồng!

Mã Tái gầm lên một tiếng, trong lúc một nắm đấm bị Ma Thần giữ chặt, trực tiếp hiện nguyên hình!

Một con Long Mã cao hơn vạn trượng xuất hiện giữa trời đất!

“Mã Đạp Chư Thiên!”

Long Mã khổng lồ vừa xuất hiện, hai chân lập tức đạp thẳng về phía Ma Thần, trong đó còn ẩn chứa ý cảnh pháp tắc phá toái!

Kinh khủng dị thường!

Tốc độ cực nhanh, nhanh đến mức khiến người ta không kịp phản ứng!

Vù...!

Trong mắt Ma Thần khổng lồ lóe lên một tia sáng, một loại pháp tắc chi lực thần kỳ xuất hiện giữa thiên địa, nhưng lại không một ai phát hiện ra!

Sau khi đạo pháp tắc này xuất hiện, chân của Mã Tái đạp về phía Chu Khung bỗng chậm lại vô số lần!

Tất cả mọi người nhìn Mã Tái đột nhiên chậm lại, trong mắt đều lộ vẻ nghi hoặc, tại sao ra chiều lại chậm như vậy chứ!

Với tốc độ đá người này của người, ngay cả bà lão cũng có thể né tránh được!

Vậy mà còn muốn đá Chu Khung, chẳng phải là điên rồi sao!

Cũng có một số người tu vi cao thâm, dường như nhận ra điều gì đó, đặc biệt là Tiết Bình nhìn trạng thái của Mã Tái, trong mắt lóe lên tia sáng!

Thời Gian pháp tắc!

Cảnh tượng này giống hệt như trạng thái của Thời Gian pháp tắc trong truyền thuyết, nhưng điều này sao có thể!

Từ xưa đến nay, Đông Vực chưa từng nghe nói có kẻ nào lĩnh ngộ được Thời Gian pháp tắc!

Tiết Bình lắc đầu, phủ định suy đoán này, miệng lẩm bẩm: “Chắc là bí bảo gì đó!”

Lúc này, kẻ khó chịu nhất chính là Mã Tái, hắn cũng thấy tốc độ của bản thân đột nhiên chậm đi vô số lần, nhưng tốc độ hiện tại của hắn đã đủ nhanh rồi!

Trong lòng hắn chợt tràn đầy sợ hãi, cảnh tượng trước mắt thật quá mức quỷ dị!

Chu Khung liếc nhìn Mã Tái đang sợ hãi, đưa tay kia ra, trực tiếp chụp lấy chân ngựa đang đá tới!

Ầm!

Trong ánh mắt phần nộ và tuyệt vọng của Mã Tái, Ma Thần không lồ trên không trung trực tiếp một tay tóm lấy chân ngựa của hắn, một tay tóm lấy năm đấm của hắn!

Chương 449 - Người là cái thá gì

Lúc này, Mã Tái chẳng khác nào con cừ non chờ bị làm thịt!

Vừa vô lực lại nhỏ yếu!

Tưởng chừng thời gian rất lâu, nhưng thực chất từ lúc Chu Khung biến thành Ma Thần đến giờ cũng chỉ mới qua vài hơi thở!

Tộc trưởng Long Mã tộc, một cường giả tuyệt thế Đại Thánh bát trọng, cứ thế bị Chu Khung chế phục!

“Chu ma đầu, mau thả ta ra!” Mã Tái gầm lên một tiếng, tứ chi vùng vẫy loạn xạ.

Đáng tiếc, hấn càng giãy giụa, bàn tay không lồ giữ chặt hấn càng siết chặt hơn!

Chết đi!

Ma Thần quát lớn một tiếng, hai tay kéo mạnh sang hai bên, đồng thời Huyết chi pháp tắc vận chuyển!

“Không, đừng...”

Sắc mặt Mã Tái lập tức biến đổi, đến lúc này còn không nhìn ra, tên Chu ma đầu này rõ ràng muốn xé xác hấn! Nào hấn xoay chuyển, vội vàng gầm lên:

“... Ta nhận thua, bổn thánh nguyện dẫn dắt Long Mã tộc thần phục Ma Giáo...”

Thế nhưng ánh mắt Chu Khung lạnh băng, tựa như không nghe thấy gì!

Ngay khi hai tay Chu Khung sắp xé toạc Long Mã!

Từ đằng xa cách cả trăm vạn dặm bỗng truyền đến một tiếng quát lớn:

“Kính mong Chu giáo chủ nể mặt lão phu, tha cho hãn một mạng!”

Đồng thời, một bóng người áo bào xám từ đằng xa bay tới, tốc độ nhanh đến kinh người, một hơi thở đã đi được mấy vạn dặm!

Nhìn tốc độ khủng khiếp của người này, cùng với lời nói vừa rồi, ai cũng đoán được, kẻ xuất hiện này chắc chắn là một vị Tôn Giả!

“Không ngờ Long Mã tộc lại quen biết cả Tôn Giả, xem ra Mã Tái có thể sống rồi!”

“Cũng chưa chắc, Chu ma đầu bá đạo như vậy, chưa chắc đã nể mặt đối phương!” Một tên thiên kiều dị tộc vội vàng lên tiếng.

Lạ lùng là không ai phản bác hãn, bởi vì sự bá đạo không kiêng dè của Chu ma đầu đã vang danh khắp nơi.

Cho dù chuyện có hoang đường đến đâu, thì Chu Khung làm ra cũng chẳng có gì kỳ quái!

Mã Tái nghe thấy âm thanh, sắc mặt mừng như điên, có kẻ đến cứu lão.

Lại còn là một vị Tôn Giả!

Là con rể của lão, Hạo Nguyệt Lang Tôn!

Mã Tái vừa định há miệng cười lớn, bỗng cảm thấy thân thể lạnh toát, đau đớn một trận, sau đó liền hoàn toàn mất đi tri

giác!

Tê Lạp!

Một tiếng xé rách lớn vang vọng khắp vạn dặm!

Chỉ thấy Long Mã khổng lồ trên không trung, bị Chu Khung xé làm đôi, linh hồn cũng tan vỡ!

Rầm! Rầm!

Hai nửa Long Mã bị Chu Khung tiện tay ném xuống đất, thi thể khổng lồ đập nát mặt đất thành hai hố sâu, trong mắt Long Mã vẫn còn lộ rõ vẻ không cam lòng và khó tin!

Mã Tái đến chết không dám tin sau khi có Tôn Giả xuất hiện, Chu Khung vẫn dám hạ thủ giết lão!

Không chỉ lão không tin, mà đông đảo sinh linh đang quan sát từ xa nhìn thấy thi thể Mã Tái, đều lộ vẻ khiếp sợ!

Tộc trưởng một tộc quần lớn mạnh, cường giả Đại Thánh bát trọng!

Chết dễ dàng như vậy!

Bị Chu ma đầu xé sống!

Tê...!

Chẳng phải điều này chứng tỏ thực lực Chu ma đầu đã đạt đến cảnh giới Đại Thánh đỉnh phong!

Mà Đại Thánh đỉnh phong là khái niệm gì, chính là nhân vật cự phách trong toàn Đông Vực!

Nói cách khác, chuyện hôm nay chỉ cần truyền ra ngoài!

Danh hiệu yêu nghiệt đệ nhất Đông Vực của Chu Khung sẽ được thay thế bằng cự phách Đông Vực, có thể nói là hoàn toàn thoát khỏi phạm vi thiên kiêu, trở thành một đại lão!

“Bá đạo, thật bá đạo, vậy mà dám trực tiếp giết chết Mã Tái!”

“Lỗ mãng quá, vị Tôn Giả kia chắc chắn sẽ không bỏ qua cho Chu ma đầu!”

Vù...!

Tiết Cơ đang ẩn nấp trong hư không phía xa lấy ra một viên Lưu Ảnh Châu, chiếu về phía Chu Khung!

“Công chúa, người làm vậy là có ý gì?” Nha hoàn nhìn động tác của Tiết Cơ, nghi hoặc hỏi.

Tiết Cơ đỏ mặt, nàng muốn giữ lại ban đêm xem một mình, dù sao ảo tượng trong đầu sao bằng xem video trực tiếp cho kích thích, nghĩ đến đây Tiết Cơ liền cảm thấy ảm ướt!

“Ngươi còn nhỏ, đừng hỏi nhiều!”

Trong mắt nha hoàn lóe sáng, nhỏ giọng lầm bầm: “Hừ, ai nhỏ chứ, ta còn không biết người đang nghĩ gì, nếu ta có Lưu Ảnh Châu, ta đã quay sớm hơn người rồi...”

Hành động của Tiết Cơ khiến vô số Thánh nữ xung quanh sáng mắt, rất nhiều người lấy Lưu Ảnh Châu ra, mặt đỏ bừng ghi lại hình ảnh Chu Khung lúc này!

Thậm chí một số người không có Lưu Ảnh Châu, đã bắt đầu cạo xát hai chân!

Tuy nhiên, lúc này phần lớn sinh linh đều đang chú ý đến vị Tôn Giả đang bay tới!

Rầm!

Thiên địa chấn động, một bóng người vĩ đại xuất hiện trước mặt Chu Khung, thân hình cao lớn dị thường, trong miệng lộ ra hai chiếc răng nanh khổng lồ!

Ánh mắt liếc nhìn thi thể Long Mã đã bị xé làm đôi phía dưới, khí thế toàn thân bộc phát, tràn đầy phần nộ!

“Là Hạo Nguyệt Lang Tôn!” Một tiếng kinh hô vang lên từ phía Long Mã tộc bên dưới!

Tất cả mọi người trong Long Mã tộc đều nhìn thân hình đáng sợ trên không trung với vẻ mặt vui mừng, vừa rồi tộc trưởng bị Chu Khung miểu sát khiến bọn họ sợ hãi!

Chương 450 - Hạo Nguyệt Lang Tôn bị đập chết 1

Thậm chí không ít tộc nhân nhát gan đã tè ra quần!

Không ngờ thời thế xoay vần, Hạo Nguyệt Lang Tôn lại đến, lần này Long Mã tộc bọn họ xem như an toàn!

Hơn nữa, Chu ma đầu này chắc chắn sẽ bị phé!

Hạo Nguyệt Lang Tôn trên không trung sắp tức điên, thê tử của hắn chính là nữ nhi của Mã Tái, nói cách khác Chu ma đầu vừa rồi ngay trước mặt hắn, trực tiếp giết cha vợ hắn!

Thật sự buồn cười, hoàn toàn không để hắn vào mắt!

“Chu Khung tiểu nhi, chẳng lẽ ngươi vừa rồi không nghe thấy lời bản tọa nói sao, ngươi có biết ngươi giết là ai không hả! A!”

Huyết quang trong mắt Hạo Nguyệt Lang Tôn chợt lóe lên, cổ nén xúc động trực tiếp ra tay chụp chết đối phương!

Mặc dù vừa rồi Chu Khung thể hiện ra thực lực rất lợi hại, nhưng đây không phải là điều khiến hắn kiêng kỵ!

Hắn kiêng kỵ Ma Tôn, đệ tử thiên phú bậc này, nếu như hắn thật sự giết đối phương, sợ rằng Ma Tôn sẽ không tha cho hắn!

Hơn nữa hắn không quá để ý cái chết của Mã Tái, một lão già cha vợ mà thôi, không còn thì không còn, hắn để ý là Chu Khung làm mất mặt mũi của hắn!

Hôm nay, chỉ cần Chu Khung quỳ xuống đất chịu thua hắn, hắn lại ra tay bảo vệ Long Mã tộc là được!

“Giết ai? Chẳng lẽ bọn tọ giết cha ngươi? Cho dù thật sự là cha ngươi, giết cũng đã giết rồi, ngươi làm gì được ta!” Chu Khung vẻ mặt trêu tức nhìn đôi phương!

Ngươi!

Hạo Nguyệt Lang Tôn tức đến xanh mặt, hồi lâu, trong lòng thầm nghĩ có thể là Chu Khung này không biết mình, lớn tiếng nói:

“Bọn tọ là Hạo Nguyệt Lang Tôn, cường giả Tôn Giả cảnh, ngươi lại dám không nể mặt bọn tọ!”

Lúc này, Chu Khung trên không trung đã giải trừ trạng thái Ma Thân, vẻ mặt lạnh như băng nói:

“Ngươi là cái thá gì, bọn tọ dựa vào cái gì cho ngươi mặt mũi!”

Cái gì?

Chu Khung vừa dứt lời, chẳng những tất cả sinh linh chung quanh đều ngây người!

Ngay cả Hạo Nguyệt Lang Tôn cũng ngây người!

Bao nhiêu năm rồi, từ khi hấn tu luyện tới Tôn Giả, kẻ nào không phải liều mạng nịnh bợ hấn, thần phục hấn, tựa như Long Mã tộc này, cũng bởi vì năm đó hấn nhìn nữ nhi tộc trưởng nhiều hơn một chút, đôi phương đêm đó liền đem nữ nhi đưa đến trên giường cho hấn!

Nhưng vừa rồi Chu ma đầu này nói cái gì?

Nói hấn là cái thá gì!

“Ha ha ha...”

Hạo Nguyệt Lang Tôn tức giận đến bật cười!

“Chu ma đầu, ngươi rất tốt, trước kia bọn tọ chỉ nghe nói ngươi rất ngông cuồng, không ngờ ngươi lại ngông cuồng như

vậy!”

“Người vừa mới giết chính là cha vợ của bốn tọa, hôm nay người phải quỳ xuống đất nhận sai, tự đoạn một tay, lập tức rút đi, bốn tọa còn có thể bỏ qua chuyện cũ, nếu không, vậy thì đừng trách bốn tọa...”

Hạo Nguyệt Lang Tôn nhìn vẻ mặt ngông cuồng của Chu Khung lớn tiếng nói, ý uy hiếp không khó lý giải, nhưng hắn cũng coi như là chịu thua một cách khác thường!

Nếu như hiện tại xuất hiện trước mặt hắn không phải Chu Khung, hắn đã sớm một bàn tay chụp chết đối phương rồi!

Bậc thang lớn như vậy, nếu Chu Khung không xuống nữa, vậy hắn thật sự phải cho đối phương nhìn thấy thực lực của hắn!

Ánh mắt Hạo Nguyệt Lang Tôn lạnh như băng nhìn Chu Khung, tựa như nếu Chu Khung không nể mặt hắn, hắn sẽ ra tay trực tiếp trấn sát đối phương!

Nhưng!

Người của Long Mã tộc phía dưới nghe được cuộc đối thoại trên không trung, đều biến sắc, trong mắt tràn ngập khiếp sợ, bởi vì bọn họ đều nghe được vẻ kiêng kỵ từ lời nói của Hạo Nguyệt Lang Tôn!

Vô số Long Mã tộc nhân trao đổi với nhau, vừa mới bắt đầu còn thảo luận Hạo Nguyệt Lang Tôn vì sao lại kiêng kỵ Chu ma đầu, phía sau trực tiếp bắt đầu mừng tộc trưởng đã chết là Mã Tái!

Nghĩ muốn cái gì mà trêu chọc Chu ma đầu, chẳng phải chỉ là con trai chết thôi sao, tái sinh là được rồi!

Xác thực đối với Long Mã tộc mà nói, cái khác không được, sinh con trai tuyệt đối có bản lĩnh này, dù sao tư bản ở

đâu!

Mã Tái nằm mơ không nghĩ tới, Long Mã tộc mà hắn vất vả cả đời, sau khi hắn chết, vậy mà đều là mắng hắn!

Ngay cả con của hắn, Mã Nguyên cũng là vẻ mặt phẫn nộ, trong miệng lầm bầm nói:

“Lão già thối tha nhà ngươi, ngươi chọc Chu ma đầu làm gì, giờ thì hay rồi, đại ca bị người ta ăn thịt, bản thân cũng bị chém thành hai nửa rồi!”

“Quan trọng nhất là, ngươi vừa chết, thiếu tộc trưởng ta còn có thể được ai công nhận sao, muội muội ta còn gả đi được sao, ta uống công cứng rắn cả ngày hôm nay!”

Chu Khung ánh mắt lạnh băng nhìn Hạo Nguyệt Lang Tôn ở đối diện!

“Quỳ xuống đất nhận lỗi!

Tự đoạn một tay!”

Xem ra, Lang Tôn này thật sự không biết tính tình của Chu ma đầu hắn a!

“Dám nói chuyện với bốn tọa như vậy, kẻ nào cũng phải chết! Hôm nay bốn tọa ban ân cho ngươi cái chết! Là Tôn Giả đầu tiên chết trong tay bốn tọa, ngươi nên cảm thấy may mắn, kẻ kẻ kẻ kẻ...”

Chương 451 - Hạo Nguyệt Lang Tôn bị đập chết 2

Chu Khung cười tà một tiếng, trong âm thanh tràn ngập kiêu ngạo, phảng phất đối diện không phải một vị Tôn Giả, mà là một con dê non có thể tùy ý đồ sát!

“Làm càn!”

Hạo Nguyệt Lang Tôn quát lớn một tiếng, uy thế vô tận tỏa ra, sát khí cuộn cuộn ngập trời!

“Ngươi đã không biết điều, vậy đừng trách bản tôn không nể mặt Ma Tôn!”

Nói xong, Hạo Nguyệt Lang Tôn khí thế ngút trời, liền muốn ra tay!

Vù...!

Trong tay Chu Khung xuất hiện một đạo phù lục hư ảo!

Chính là phù lục dùng để lưu trữ lực lượng linh hồn của Đan Dương Tử!

Phong Hồn Nhất Kích Phù!

Nói một câu khó nghe, với tốc độ tăng tiến của Chu Khung, không bao lâu nữa, phù lục này sẽ trở nên vô dụng!

Lúc này không dùng, chẳng lẽ còn chờ đến khi nào!

Giữ lại cho nó mọc lông sao!

Chu Khung trực tiếp ném phù lục về phía Hạo Nguyệt Lang Tôn, lạnh lùng nói:

“Nếu người có thể tiếp được một kích này của bốn tọa, bốn tọa sẽ thu người làm sủng vật!”

Lời nói ngông cuồng khiến Lang Tôn tức giận đến méo miệng, lời này nghe sao mà đáng đòn như vậy chứ!

Thế nhưng Lang Tôn lập tức đưa mắt nhìn về phía phù lục, từ nơi đó, hắn cảm thấy nguy hiểm!

Phù lục bay lên giữa không trung, lập tức vỡ nát, sau đó một thanh tiểu kiếm hư ảo dài chừng một thước xuất hiện giữa thiên địa!

Trên thân kiếm tràn ngập khí tức linh hồn đáng sợ, vừa xuất hiện liền trấn trụ hư không vạn dặm xung quanh, tất cả sinh linh phảng phất đều không thể nhúc nhích!

Nhất là linh hồn, chúng đều cảm thấy run rẩy, đó là một loại sợ hãi đến từ sâu trong bản năng!

Không một sinh linh nào có thể lên tiếng, bởi vì lúc này miệng lưỡi chúng đều không thể mở ra, ý niệm không cách nào xuất ra, trong mắt chỉ còn lại sự sợ hãi tột độ!

“Chém!”

Tiểu kiếm hư ảo lập tức chém về phía Hạo Nguyệt Lang Tôn, tốc độ tuy không nhanh, nhưng lại khiến Hạo Nguyệt Lang Tôn cảm thấy không thể trốn tránh!

Nguy hiểm!

Hạo Nguyệt Lang Tôn không dám do dự, lập tức gầm lên một tiếng, hóa thành bản thể, một con Bạch Lang cao tới mấy vạn trượng!

Bạch Lang Hạo Nguyệt!

Một tiếng sói tru vang vọng khắp trời đất, trên bầu trời bỗng xuất hiện một vầng trăng hư ảo khổng lồ, tỏa ra ánh sáng

nhu hòa chiếu xuống người Bạch Lang!

Àm!

Bạch Lang được ánh sáng chiếu rọi, hình thể lập tức lớn gấp đôi, khí thể toàn thân đồng thời tăng vọt, nhưng nhìn trường kiếm đang chém tới!

Bạch Lang vẫn cảm nhận được nguy cơ tử vong, thể nhưng nó không thể trốn tránh, chỉ có thể dốc toàn lực nghênh đón trường kiếm!

Ngao!

Rầm!

Một trận chấn động kịch liệt truyền đến, hư không vạn dặm trực tiếp bị phá diệt, trường kiếm hư ảo biến mất!

Sói trắng khổng lồ vẫn đứng thẳng giữa thiên địa, dường như không bị bất kỳ tổn thương nào!

Một hơi thở!

Hai hơi thở!

Thân thể sói trắng bắt đầu điên cuồng run rẩy, ánh mắt trở nên đờ đẫn, khí tức toàn thân nhanh chóng suy bại, hai cái móng vuốt thật lớn ôm lấy đầu, điên cuồng kêu to:

“A! Ngao! A...”

Tiếng kêu càng ngày càng thê lương, tựa như bị nỗi đau đón tột cùng giày vò!

Lúc này, sói trắng không ngừng lắc đầu, nhìn Chu Khung vẫn giữ bộ mặt lạnh lùng như cũ ở phía đối diện, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi!

Một kiếm!

Chỉ một kiếm trong phù lục vừa rồi đã trực tiếp tiêu diệt chín phần hồn phách của nó, nếu không phải nhờ bí pháp truyền thừa của Hạo Nguyệt Lang tộc!

Có lẽ nó đã bị phù lục mà đối phương tiện tay ném ra kia đánh chết!

Hơn nữa lúc này, hồn phách của nó bị tiêu diệt quá nhiều, thực lực tu vi giảm sút thảm hại, vạn phần không còn một, e là chỉ cần một gã Thánh Giả tùy tiện cũng có thể dễ dàng lấy mạng nó!

Như vậy, Chu ma đầu tàn nhẫn trong truyền thuyết này, liệu còn có thể tha cho nó một con đường sống?

E là rất khó!

Ngay khi Hạo Nguyệt Lang Tôn đang chìm trong tuyệt vọng, đột nhiên trong đầu hiện lên lời Chu Khung vừa nói!

Chỉ cần hắn có thể tiếp được một chiêu này, đối phương sẽ thu nhận nó làm sủng vật!

Điều này!

Một bên là bị Chu ma đầu lạnh lùng giết chết, hắn không thể chấp nhận!

Một bên là trở thành sủng vật của Chu ma đầu, hắn càng không thể chấp nhận hơn!

Hắn đường đường là cường giả Tôn Giả cảnh, uy chấn bát phương, sao có thể trở thành sủng vật của người khác được!

Việc này!

Tuyệt đối...

“Gâu... Gâu Gâu!”

Một trận tiếng chó sủa vang vọng giữa thiên địa!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả ánh mắt của mọi sinh linh đều bị thu hút, chỉ thấy con sói trắng khổng lồ trên bầu trời kia, đang phải chịu đựng nỗi đau đớn khổng lồ, trên mặt lộ vẻ cầu xin tha thứ nhìn Chu Khung ở phía đối diện!

Trong miệng không ngừng phát ra tiếng chó sủa!

Chuyện này là sao!

“Chẳng lẽ ta đang nằm mơ? Hạo Nguyệt Lang Tôn lại đi học chó sủa!”

“Chu ma đầu này thật đáng sợ, vậy mà chỉ tiện tay ném ra một tấm phù lục đã đánh cho Hạo Nguyệt Lang Tôn ra nông nỗi này!”

Chương 452 - Long Mã tộc tuyệt diệt 1

“Không ngờ, đường đường là Hạo Nguyệt Lang Tôn lại hèn nhất đến vậy, hầy, vì mạng sống mà cam tâm học chó sủa!”

Đồng thời, không ít vị Thánh Nữ nhìn bóng dáng mặc Ma Thần chiến bào, khí thế ngạo nghễ đứng giữa trời đất kia, trong mắt đều là vẻ chán động!

Vốn dĩ Chu Khung tiêu diệt Mã Tái đã khiến các nàng chán động không ngừng!

Lúc này còn đánh cho cường giả Tôn Cảnh học chó sủa, thật đúng là không còn ai hơn!

Không ít Thánh Nữ đã ngừng mài chân, toàn thân run rẩy, nghênh đón cao trào...!

Sinh linh vậy xem phía xa chỉ giết mình, mà người của Long Mã tộc phía dưới lại đều hóa điên!

Mẹ kiếp!

Vị cứu tinh của bọn hắn lại ở trước mặt kẻ thù học chó sủa, ra dáng muốn làm sủng vật của người ta!

Tôn nghiêm cường giả của ngươi đâu?

Vẻ kiêu ngạo đặc ý vừa rồi của ngươi đâu?

Lại nói, ngươi một con sói học chó sủa làm gì!

Bọn họ không biết, lúc này linh hồn Bạch Lang tôn thất nghiêm trọng, trí lực cũng giảm sút thảm hại!

Căn bản không còn suy nghĩ gì, chỉ muốn làm sao để sống sót!...

Xa xa, trên Ma Long Phi Liễn, đông đảo cao tăng Ma Giáo nhìn Bạch Lang Tôn Giả đang không ngừng lấy lòng Giáo chủ nhà mình!

Trong mắt tràn ngập kiêu ngạo!

Đây chính là Giáo chủ của bọn hắn, bất kể kẻ địch nào, trước mặt Giáo chủ đều dễ bị tổn thương, cho dù là Tôn Giả cũng vậy!

“Giáo chủ vô địch, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!” Lý Trường Sinh không nhịn được, lớn tiếng hô.

Sau đó, đông đảo cao tăng Ma Giáo và năm mươi vạn ma binh cùng nhau rống to!

“Giáo chủ vô địch, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ vô địch, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

Âm thanh khủng khiếp khiến tất cả sinh linh ở Thanh Lang Trán run rẩy, đặc biệt là người của Long Mã tộc, bọn họ dường như đã nhìn thấy kết cục bi thảm của mình!

Lúc này, Đại Bạch đứng trên đầu Ma Long, nhìn Bạch Lang đang học chó sủa!

Trong mắt hắn hiện lên một tia lạnh lẽo và huyết tinh!

Thân thể lập tức bay ra, lao về phía Bạch Lang, gầm lên:

“Cửu Thiên Lôi Đình Song Cước Đạp! Chết đi!”

Hai chân Đại Bạch tựa như Phong Hỏa Luân, trong nháy mắt đá vào đầu Bạch Lang!

“Không, ta bằng lòng làm sủng vật của Chu giáo chủ...!” Bạch Lang kêu to, trong giọng nói tràn đầy sợ hãi, thân thể cố gắng né tránh!

Đáng tiếc, với thân thể hiện tại, nó căn bản không thể tránh được công kích của Đại Bạch!

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên!

Đầu Bạch Lang trên bầu trời trực tiếp bị Đại Bạch đập nổ tung, khí tức nhanh chóng tiêu tan!

Một đời cường giả Tôn Giả Cảnh, uy chấn Đông Vực, xưng bá Dương Châu, nằm mơ không ngờ tới, bản thân lại chết trong tay một con chó Thánh Cảnh, lại còn bị đập chết!

Đại Bạch nhìn thi thể không đầu của Bạch Lang, nhỏ giọng lầm bầm: “Hừ, chỉ bằng người, cũng muốn tranh giành vị trí sủng vật với Bạch gia ta sao, không giết chết người thì thật không cam lòng!”

Sau khi Đại Bạch đập chết sói trắng, vẻ mặt chợt dạ chạy tới trước mặt Chu Khung!

“Cái kia... Cái kia... Lão đại, ta cảm giác nó vừa rồi kêu không chính tông, nên giết nó, không có việc gì chứ!”

Đại Bạch vừa nói, vừa ngoe nguẩy cái đuôi, mặt mũi tràn đầy thấp thỏm!

Nghe được một đám cao tăng trên phi liên, ai nấy đều im lặng, kêu không chính tông là lý do gì!

Hơn nữa người ta là sói, học chó sủa đương nhiên không chính tông rồi!

Chu Khung nhìn Đại Bạch trước mặt với vẻ mặt lo lắng, khoe miệng lại lộ ra một tia thú vị!

“Giết thì đã giết, không sao!”

Vốn Chu Khung không có ý định để Hạo Nguyệt Tôn Giả sống sót, chỉ là một kích phù lục vừa rồi không giết chết hẳn,

khiến Chu Khung có phần ngoài ý muốn!

Xem ra tu vi của Hạo Nguyệt Tôn Giả này, cho dù ở Tôn Giả cảnh không tính là thấp!

Nhìn đông đảo người của Long Mã tộc đang sợ hãi phía dưới!

Ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo, vươn một bàn tay ra!

Tróc Tinh Nã Nguyệt!

Một ngọn núi vô cùng khổng lồ trực tiếp xuất hiện trên bầu trời, nện thẳng về phía đông đảo cao thủ của Long Mã tộc!

Rầm!

Uy lực kinh khủng trực tiếp khóa chặt hư không, khiến người ta không thể tránh né!

Mấy chục cao tăng Long Mã tộc nhao nhao hét lớn xuất thủ, mặc dù biết có khả năng không đỡ nổi, nhưng bọn họ cũng biết căn bản không thể trốn thoát!

Chỉ có thể dốc toàn lực ra tay, tranh đoạt một đường sinh cơ!

“Mã Đạp Phi Yến, mở ra cho ta!”

“Long Mã Tinh Thần Quyền, vỡ nát!”

Vô số đạo quang mang kinh khủng đánh tới ngọn núi đang nện xuống, không gian trực tiếp vỡ vụn, hắc động không ngừng hình thành!

Thế nhưng với tu vi hiện tại của Chu Khung, Tróc Tinh Nã Nguyệt há lại là thứ mà đám cao thủ nhiều nhất chỉ có Đại Thánh ngũ trọng như bọn họ có thể đỡ nổi!

Rầm!

Một tiếng nổ vang động trời!

Ngọn núi khổng lồ chậm rãi biến mất, phía dưới vô số thi thể ngựa khổng lồ trôi nổi!

Một kích, tất cả cao thủ Thánh Giả ngũ trọng trở lên của Long Mã tộc đều bỏ mạng!

Chương 453 - Long Mã tộc tuyệt diệt 2

Nhìn vô số người của Long Mã tộc ở phía dưới, Chu Khung quay người đi vào trong phi liễn, đồng thời lời nói lạnh như băng truyền ra!

“Giết! Một tên không tha!”

“Tuân lệnh!” Ma Vô Đạo khom người đáp.

Hắn phi thân lên, đứng thẳng trên bầu trời, hét lớn:

“Giáo chủ có lệnh, diệt tộc! Giết!”

Giết!

Năm mươi vạn ma binh lập tức xông về phía Long Mã tộc, đồng thời các đại cao tăng của Ma Giáo cũng dồn dập ra tay!

Trong mắt mỗi một tên đệ tử Ma Giáo đều tràn đầy cừu hận, chính là chủng tộc trước mắt này, lại dám phá người tàn công Ma Giáo!

Đã làm nhiều đệ tử Ma Giáo bị thương như vậy!

Tội của bọn chúng đáng chết vạn lần, không thể tha thứ!

Giết!

Chỉ trong nháy mắt, tiếng la giết vang dội khắp nơi trong phạm vi vạn dặm, trên không trung xuất hiện một thanh trường đao đỏ máu!

Vô số máu tươi cùng tàn hồn nhanh chóng bị trường đao hấp thu, đồng thời ánh sáng ảm đạm trên thân đao lại một lần nữa sáng bừng lên!

“Đi chết đi!” Một Đồng vung đao chém về phía Mã Nguyên!

“A!” Mã Nguyên hét lớn một tiếng, tung một cước đá văng trường đao đang chém tới, sau đó nhanh chóng chạy trốn!

Thế nhưng bất kể là hướng nào cũng đều là đệ tử Ma Giáo đang không ngừng tàn sát!

Long Mã tộc tuy là đại tộc, nhưng tư chất đệ tử cũng là cao thấp khác nhau, hơn nữa Mã tộc trời sinh sức chiến đấu đã thấp kém!

Còn đám đệ tử Ma Giáo, mỗi kẻ đều là từ trong núi thâm biển máu chém giết mà ra, kẻ nào mà chẳng phải là hạng người ma diễm ngập trời, tâm ngoan thủ lạt!

Thêm nữa, thực lực của đám đệ tử Ma Giáo rất cân bằng, cơ bản đều là Đại La cảnh cao giai trở lên, Bán Thánh thì nhiều vô số kể!

Chính điều này đã tạo nên tình cảnh Ma Giáo đơn phương tàn sát Long Mã tộc!

“Mọi người cẩn thận một chút, có thể giữ toàn thân thì hãy giữ toàn thân!” Ma Hồ Vương sau khi vung rìu chém chết một cường giả Thánh Giả cảnh liền lớn tiếng quát.

Nghe vậy, trong lòng đám đệ tử Long Mã tộc dâng lên một tia âm áp, đều dùng ánh mắt cảm kích nhìn Ma Hồ Vương, mặc dù đối phương trông hung thần ác sát.

Nhưng tâm địa lại thật tốt, còn biết giữ lại toàn thân cho bọn chúng!

Đối thủ như vậy, đáng để kính nể!

Chết trong tay hắn cũng đáng giá!

Không ít đệ tử Long Mã tộc cảm thấy không còn khả năng sống sót, liền liều chết xông về phía Ma Hồ Vương, muốn chết trong tay vị cường giả đáng kính này!

Nhưng bọn chúng vừa mới xông lên được một nửa!

Đột nhiên lại nghe thấy Ma Hồ Vương nói:

“Thịt Long Mã này, lần trước ăn ngon thật đấy, mà chưa đã miệng, lần này chúng ta cứ ăn thoải mái, ăn hết ba ngày ba đêm luôn!”

“Rõ!” Đệ tử Ma Giáo nghe vậy liền đồng thanh đáp.

Cái quái gì vậy?

Vô số đệ tử Long Mã tộc trong nháy mắt trợn tròn mắt, tên này vừa rồi còn là đối thủ đáng kính, không ngờ lại muốn ăn thịt bọn chúng!

Người có cần phải tàn nhẫn như vậy không!

Trên toàn bộ chiến trường, người hung hãn nhất chính là Lý Trường Sinh, hai loại pháp tắc vận chuyển, Âm Dương Đại Ma Bàn vừa xuất hiện liền nhanh chóng thu gặt tính mạng của kẻ địch, hơn nữa trong miệng còn không ngừng cười lớn!

Có thể thấy được tâm trạng hãn lúc này kích động đến mức nào!

Dù sao trận chiến này kết thúc còn không biết đến khi nào mới có trận tiếp theo!

Thời gian không ngừng trôi qua, tiếng la giết trên thảo nguyên cũng dần dần nhỏ đi!

Trên khắp thảo nguyên, thi thể của tộc nhân Long Mã chất thành núi!

A...!

Cùng với một tiếng kêu thảm thiết cuối cùng vang lên, trên toàn bộ thảo nguyên rốt cuộc không còn một tên Long Mã tộc nào đứng vững được nữa!

Một trong những chủng tộc đỉnh cấp của Dương Châu, cứ như vậy bị diệt vong chỉ trong vòng chưa đầy ba canh giờ!

“Thật khủng khiếp, Ma Giáo này quả thật không thể trêu chọc, một tộc đàn, nói diệt liền diệt, thật tàn nhẫn!”

“A, tại sao hắn càng như vậy, bản thánh nữ càng thêm yêu thích!” Một thánh nữ kẹp chặt hai chân, run rẩy nói.

Ồ!

Ánh mắt Đại Bạch đang nằm sấp trên đỉnh đầu Ma Long bỗng lóe lên một tia kinh ngạc, thân thể thoát một cái, trực tiếp bay đến bên cạnh thi thể một con Long Mã!

Cổ thi thể này chính là kẻ được chọn để kế vị thiếu tộc trưởng Long Mã tộc - Mã Nguyên!

Đại Bạch nhìn Long Mã, cười âm trầm vài tiếng!

Nó lật thi thể lại, để bụng hướng lên trên, đồng thời vật khổng lồ ở hạ thân kia cũng lộ ra!

Lúc này vô số sinh linh đều bị hành động của Đại Bạch hấp dẫn, đang yên lành lại đi lật thi thể lên làm gì?

Còn nhìn chăm chăm vào chỗ đó!

Tuy nhiên, tất cả sinh linh đều phải thừa nhận Mã Nguyên này quả thật rất lớn!

Đặc biệt là nha hoàn của Tiết Cơ ở đằng xa, nhìn thứ đồ sộ kia, nàng thở ra một hơi thật sâu, trong miệng thầm nghĩ:

“May mà hắn chết rồi, bằng không công chúa mà gả cho hắn, chẳng phải ta thật sự toi đời sao!”

Chương 454 - Lại mở đại lễ bao

Vãi!

Một lão già nhân tộc kẹp chặt hai chân, ngón tay run rẩy chỉ về phía Đại Bạch, mặt mũi đầy mồ hôi lạnh!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người đều nhìn về phía đó!

Chỉ thấy trong tay Đại Bạch xuất hiện một cây gậy đen, đánh một gậy vào hạ thân Mã Nguyên!

Ầm!

Một tiếng nổ kịch liệt vang lên!

A!

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Mã Nguyên vốn đã tắt thở đột nhiên sống lại, hai móng che lấy hạ thân mình, kêu gào thảm thiết!

Đồng thời, nó nhìn con chó đen đang cầm gậy trước mặt, vẻ mặt đầy sợ hãi, đây là giống chó gì vậy, sao lại độc ác như thế!

Hóa ra Mã Nguyên thấy không thể chạy thoát, bèn nằm im giả chết, đồng thời dùng bí bảo che giấu khí tức sinh mệnh!

Nghĩ có thể trốn được một lúc, nào ngờ Đại Bạch lại lật nó lên, giáng xuống một gậy đoạn tử tuyệt tôn!

Nó muốn nhịn, nhưng đau quá, thật sự không nhịn nổi!

Khà khà!

Đại Bạch cười nham hiểm một tiếng, nhìn Mã Nguyên đang giãy giụa, cây gậy trong tay lại vung lên!

Mã Nguyên không trốn nữa, trong lòng nó đã nguội lạnh, mất đi thứ đó, sống còn ý nghĩa gì, chỉ bằng chết đi cho xong!

Đáng tiếc là nếu Ma Giáo này có thể đến muộn vài ngày thì tốt biết bao, để nó được vui vẻ với Tiết Cơ một chút!

Nhưng mà!

Không còn cái nhưng nhị gì nữa rồi!

Àm!

Một tiếng vang thật lớn, Mã Nguyên tắt thở!

Đại Bạch khinh miệt liếc nhìn Mã Nguyên đã hóa thành một cỗ thi thể!

Giả chết trước mặt nó ư, đúng là tự tìm đường chết, phải biết một trong những thiên phú thần kỹ của Đại Bạch chính là khúu giác vô song, sống chết chỉ cần ngửi qua là biết!

Vút!

Đại Bạch thoát cái đã trở lại trên đầu Ma Long!

Ma Vô Đạo tay cầm trường thương, bay đến ma liên, cung kính quỳ xuống bẩm báo:

“Bẩm Giáo chủ, Long Mã tộc đã bị diệt, không một ai sống sót!”

“Tốt, hồi tổng đàn!” Từ trong phi liên truyền đến âm thanh lạnh lẽo của Chu Khung!

“Tuân lệnh!”

Ma Vô Đạo hét lớn: “Giáo chủ có lệnh, dọn sạch chiến trường, hồi tổng đàn!”

“Vâng!”

Chúng đệ tử Ma Giáo đồng thanh đáp, nhanh chóng dọn dẹp chiến trường, đây là lần đầu tiên Ma Giáo sau khi tàn sát lại dọn dẹp chiến trường, nhưng tuyệt nhiên không phải vì lo lắng đối thủ phơi thây nơi hoang dã, mà là...

Chưa đầy một khắc đồng hồ, trên cả thảo nguyên rộng lớn, không còn một cỗ thi thể ngựa nào!

Ừ...!

Từ trong phi liên phát ra một đạo quang mang, hóa thành một cánh cổng ánh sáng khổng lồ!

Rống! Rống! Rống!

Chín đầu Ma Long gào thét, kéo phi liên bay vào quang môn, tiếp theo là năm mươi vạn Ma binh khiêng theo thi thể Long Mã tiến vào trong!

Mười hơi thở sau!

Quang môn khổng lồ biến mất trên thảo nguyên!

Vô số sinh linh đứng xem từ xa đều sững sờ, nhìn thảo nguyên hoang tàn đổ nát, không còn một bóng người, khó mà tưởng tượng chỉ hai canh giờ trước, nơi đây từng là địa bàn của một tộc đàn hùng mạnh!

Hiện tại chỉ còn lại tàn tích cung điện ngồn ngang, thi thể thì một cỗ không còn, còn về việc tại sao Ma Giáo lại lấy đi toàn bộ thi thể Long Mã!

Còn phải hỏi ư!

Đương nhiên là để ăn rồi!

“Đi thôi, đi thôi, Chu ma đầu này xem ra muốn làm phản trời rồi!”

“Cả trăm vạn năm nay chưa từng có một vị Tôn Giả nào vẫn lạc, không ngờ người đầu tiên lại chết trong tay Chu ma

đầu, thật khó tin!”

Vút! Vút! Vút!

Vô số sinh linh nhanh chóng tản đi, bất kể lúc đến là vì kết giao với Mã Tắc hay Mã Nguyên, thì hiện tại cũng đều vô dụng, Long Mã tộc đã diệt, còn kết giao gì nữa!

Chẳng qua bọn họ cũng may mắn vì mình đã nghe lời, vừa rồi Ma Giáo tàn sát đâu chỉ có đệ tử Long Mã tộc, mà còn có những kẻ trong vòng mười hơi thở không chịu rời đi, bọn chúng đều hối hận, kêu gào thảm thiết, cầu xin tha mạng!

Nhưng bọn chúng vẫn bị giết sạch!

Đó chính là kết cục của kẻ đứng nhằm hàng ngũ, chẳng nhìn rõ thế cục, chết cũng chẳng đáng tiếc!

“Công chúa, đã xong xuôi cả rồi, chúng ta cũng đi thôi!” A hoàn trên không trung cung kính thưa với Tiết Cơ.

“Tiết Cơ, đừng đau lòng, đây không phải lỗi của muội, chúng ta về đế triều, thúc phụ nhất định sẽ tìm cho muội một ý trung lang quân khác tốt hơn!” Tiết Bình nhìn Tiết Cơ có phần ngây người, ôn tồn nói.

Nói xong Tiết Bình còn thở dài một hơi!

Nha đầu này cũng thật là bạc mệnh, vị hôn phu đầu tiên thì bị Chu ma đầu kia giết chết ngay trước ngày thành hôn, vị hôn phu thứ hai này lại bị giết ngay tại hôn yến, hơn nữa còn có khả năng bị ăn thịt!

Người thường làm sao chịu nổi đả kích này!

Hơn nữa, sau sự kiện lần này, e là nha đầu này muốn tái giá cũng khó khăn, dù sao liên tiếp hai lần vị hôn phu đều chết thảm!

Đây quả là mệnh cách khắc phu!

Tiết Cơ: (???)

Thúc phụ, Trang tử không phải cá, sao biết cá có vui không!

“Không sao đâu thúc phụ, ta không buồn, chết thì chết thôi, chúng ta về nhà thôi, bôn công chúa không thành thân cũng được!”

Chương 455 - Có Phải Là Đại Chiêu Bí Mật Không 1

Tiết Cơ nói xong, siết chặt lưu ảnh châu trong tay, lẩm bẩm: “Chỉ cần có hắc bên cạnh là đủ rồi!”

Tiết Bình gật đầu, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Tiết Cơ đang mỉm cười bay đi!

Những sinh linh còn sót lại chưa rời đi, nhìn theo bóng dáng Tiết Cơ khuất xa, trên mặt đều là vẻ khó hiểu!

Hai vị hôn phu đều bỏ mạng, nàng ta còn cười được!

Chẳng lẽ là do chịu phải đả kích quá lớn nên tinh thần có vấn đề rồi, hay là có tâm lý biến thái?

Sau đó, bọn chúng cũng nhanh chóng rời đi, tin tức trên thảo nguyên này cũng sẽ nhanh chóng truyền ra!...

Tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma phong!

Quang môn xuất hiện!

Cửu Long Ma Liên bay ra, chậm rãi đáp xuống một góc trên Ma Long hậu sơn!

Tập hợp cao tầng Ma Giáo trên ma liên nhao nhao phi thân xuống, trở về vị trí của mình!

Trong ma liên, thân hình Chu Khung lóe lên, khi xuất hiện đã an vị trên Ma Long bảo tọa trong Thiên Ma điện!

Chúng đệ tử Ma Giáo lại tiếp tục công việc của mình, tất cả dường như chưa từng có chuyện gì xảy ra, nhưng tất cả bọn

chúng khi nhìn về phía Thiên Ma điện, trong mắt đều lộ ra vẻ sùng bái cuồng nhiệt hơn!

Nơi đó có Giáo chủ của bọn chúng, vị thần hộ mệnh của bọn chúng!

Bọn chúng tin chắc rằng, tương lai Giáo chủ nhất định sẽ dẫn dắt bọn chúng xưng bá chư thiên, mà bọn chúng bằng lòng mãi mãi đi theo Giáo chủ, dù phải trả giá bằng mọi thứ, kể cả sinh mạng!

Nửa canh giờ sau!

Chúng đệ tử Ma Giáo nhao nhao bắt đầu xử lý thi thể đông đảo Long Mã, kẻ nhóm lửa đun dầu, người phân giải thân thể Long Mã, kẻ khác thì lấy ra các loại gia vị bắt đầu ướp!

Lần trước ăn thiêu chủ Long Mã tộc, chỉ có hai con ngựa, cao tăng Ma Giáo ăn xong là hết sạch!

Nhưng lần này, tất cả thi thể của cả tộc quần Long Mã đều được mang về, đủ để cho chúng đệ tử ăn ba ngày ba đêm!

Hưng phấn nhất chính là Ma Hồ Vương, lúc này đang nướng thi thể Long Mã cấp bậc Đại Thánh, liên tục thêm gia vị vào, từng giọt mỡ thịt chảy xuống, tỏa ra mùi thơm nức mũi!

Đại Bạch đứng bên cạnh, miệng lẩm bẩm: “Xong chưa? Hay là ăn ngay bây giờ đi, thơm quá!”

“Đừng nóng vội, nóng vội ăn sao được thịt nướng, lát nữa bốn vương cho người ăn đuôi ngựa!” Ma Hồ Vương nhìn thịt nướng, cười nói.

“Mẹ kiếp, Bạch đại nhân, người cần ta làm gì!”

“Đừng cần nữa, ta còn phải nướng thịt... Người không ăn thì để ta... Đó là thứ tốt đấy...”

Cả Thiên Ma Phong đều đang diễn ra đại hội thi nướng thịt, còn Chu Khung trong Thiên Ma Điện, ánh mắt lóe lên, trong đầu hiện ra giao diện hệ thống!

Nơi đó có một Thiên Vận Châu, và một đại lễ bao thần bí!

Điểm số trên Thiên Vận Châu là chín ngàn năm trăm!

Nói thật, Chu Khung rất mong chờ đại lễ bao này, dù sao cũng là đại lễ bao hơn chín ngàn điểm Thiên Vận chi tử, rất dễ mở ra bảo bối trâu bò!

“Hệ thống, mở đại lễ bao!”

“Đinh, chúc mừng kí chủ mở đại lễ bao, ban thưởng một tấm Cao Cấp Phân Cách thẻ!”

“Đinh, chúc mừng kí chủ mở đại lễ bao, ban thưởng một viên Thiên Phật Lôi Thể Châu!”

“Đinh, chúc mừng kí chủ mở đại lễ bao, ban thưởng một tấm Đỉnh Cấp Đạo Thiết thẻ!”

“Đinh, hết rồi...!”

Khụ khụ!

Chu Khung đảo mắt!

Không để ý đến hệ thống ngày càng tinh quái, nhìn về phía Cao Cấp Phân Cách thẻ, không đoán nhầm thì đây hẳn là bản thăng cấp của Phân Cách thẻ!

Cao Cấp Phân Cách thẻ: Có thể chia Thiên Vận Châu thành sáu phần!

Chu Khung gật đầu, chia thành sáu phần không tệ, cứ thế này thì chẳng mấy chốc cao tầng Ma Giáo đều có thể trở thành Thiên Vận chi tử!

Lại nhìn về phía viên châu đang phát sáng kia, đây rõ ràng không phải bảo vật tầm thường, thậm chí Chu Khung còn suy

đoán bảo vật này, hẳn là thứ quan trọng nhất trong đại lễ bao này!

Thiên Phật Lôì Thễ Châu: Bí bảo tuyệt thế, sau khi nuốt vào có thể trực tiếp cải tạo sinh linh thành một trong những thể chất mạnh nhất chư thiên, Thiên Phật Lôì Thễ!

Chu Khung nhìn Thiên Phật Lôì Thễ Châu, ánh mắt co rụt lại!

“Hệ thống, ta ăn viên châu này cũng có hiệu quả chứ?”

“Có, túc chủ!”

Chu Khung cố nén xúc động muốn nuốt ngay Thiên Phật Lôì Thễ Châu, đưa mắt nhìn về phía vật phẩm cuối cùng!

Thẻ trộm cấp ngẫu nhiên: Trong phạm vi trăm dặm, có thể chỉ định một sinh linh, trộm cắp một vật phẩm quan trọng nhất của đối phương, không có giới hạn, vật phẩm ngẫu nhiên, không chắc chắn có phải bảo vật hay không!

Vụt tắt!

Ánh mắt Chu Khung lóe lên, khóe miệng hiện lên một tia bất đắc dĩ!

Tuy nghe danh thẻ trộm cướp này rất lợi hại, nhưng cũng có thể là thứ vô dụng!

Bởi vì thứ mỗi sinh linh xem trọng đều khác nhau, có thể là bảo vật mạnh nhất của hắn, cũng có thể chỉ là vật kỷ niệm của người hắn yêu!

Lỡ dùng thẻ này, trộm được vật dụng riêng tư của nữ nhân, vậy chẳng phải lãng phí sao!

Ba món quà, thoát nhìn đều rất bá đạo, nhưng dường như lại kém một chút ý nghĩa!

Chương 456 - Có Phải Là Đại Chiêu Bí Mật Không 2

Chu Khung suy nghĩ một chút rồi thôi, dù sao Thiên Vận chi tử Diệp Trần cũng dễ giết, không tốn chút sức lực nào!

Hơn nữa lợi ích lớn nhất khi giết Diệp Trần, hẳn là lệnh bài toả ánh sét kia, cùng với địa cung thần bí hẳn nhắc đến!

Vung tay lên!

Thẻ phân cách cao cấp và Thiên Vận Châu xuất hiện trong tay!

Rắc... Rắc...!

Mười hơi thở sau, Thẻ phân cách biến mất, sáu viên Thiên Vận Châu xuất hiện trong tay Chu Khung!

Mỗi viên đều có số một ngàn năm!

Chín ngàn năm Thiên Vận, chia thành sáu phần, mỗi phần một ngàn năm, rõ ràng thiếu mất năm trăm năm!

Nhưng Chu Khung không hỏi tại sao lại mất năm trăm năm Thiên Vận nữa, bởi vì hẳn biết hệ thống nhất định sẽ trả lời là hao tổn!

Chuyện này bình thường, rất bình thường!

Cộc! Cộc! Cộc!

Ngoài điện vang lên tiếng bước chân, Lý Trường Sinh bước vào giữa điện, cung kính hành lễ với Chu Khung, trầm giọng nói:

“Bẩm Giáo chủ, lần này tấn công tổng đàn Ma Giáo không phải Ảnh tộc, mà là Phục Cừ Minh, kẻ cầm đầu là Trần Hạo!”

“Phục Cừ Minh đã bị Ma Giáo tiêu diệt toàn bộ, Trần Hạo bị thuộc hạ bắt giữ, hiện đang giam giữ ở hậu sơn!”

Trần Hạo?

Lại phân thân nữa, lần này cách lần trước không lâu!

Đối với Trần Hạo, Chu Khung không còn muốn nhổ lông dê nữa, với thực lực hiện tại của Ma Giáo, một Trần Hạo nhỏ bé, không đáng để tâm!

“Mang hắn đến đây!”

“Gọi cả Ma Ngưu Vương, Ma Hồ Vương, Nhị hộ pháp, Tam hộ pháp!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện!

“Tuân lệnh!”

Lý Trường Sinh cung kính đáp, chậm rãi lui ra khỏi đại điện.

Chu Khung quyết định ban bốn viên Thiên Vận Châu cho Ma Hồ Vương và ba người còn lại, hai viên còn lại đương nhiên là dành cho Huyền Nhất và Hoàng Nhất!...

Lúc này, tại cấm địa phía sau núi Ma Giáo!

Trần Hạo đang quỳ gối trong động phủ, thân thể bị trói chặt bởi vô số gân rồng!

Trước mặt hắn là một thân hình khoác áo bào đen, sau lưng đeo trường đao, chính là Đao Si. Lúc này, Đao Si đang dùng ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm hắn!

Trường đao sau lưng không ngừng rung động, dường như chỉ cần Trần Hạo dám manh động, hắn sẽ lập tức bị một đao

lấy mạng!

Hầy!

Trần Hạo âm thầm thở dài, nhìn Đào Si đối diện, khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Tên này, tu vi vậy mà cũng đạt đến Bán Thánh cửu trọng, toàn thân đao ý cuộn cuộn, thật đáng sợ!

Có thể nói, với tư chất như vậy, việc hấn đột phá đến Thánh Cảnh là điều hiển nhiên, hơn nữa rất có thể hấn sẽ lĩnh ngộ được Đao chi pháp tắc ngay khi bước vào Thánh Cảnh!

Thế nhưng, một thiên tài như vậy lại chỉ là nhân vật tầm trung của Ma Giáo, hơn nữa tuổi tác có vẻ không lớn!

“Xin mạn phép hỏi, người năm nay bao nhiêu tuổi?” Trần Hạo nhìn Đào Si hồi lâu, cuối cùng cũng hỏi ra thắc mắc trong lòng.

Đào Si liếc nhìn Trần Hạo, khuôn mặt lạnh băng, không nói một lời.

Thời gian trôi qua...

Trong cảm địa vang lên giọng nói lạnh lùng của Đào Si: “Chưa đến hai trăm.”

Chưa đến hai trăm tuổi!

Trần Hạo ngẩn người, chưa đến hai trăm tuổi đã tu luyện đến Bán Thánh cửu trọng, còn lĩnh ngộ được đao ý, đây chính là tuyệt thế thiên tài rồi!

So với hấn cũng chỉ kém một chút!

Thiên tài như vậy mà chỉ là một tiểu cao tăng trong Ma Giáo, chẳng lẽ hấn cam tâm sao?

Trần Hạo không ngừng suy nghĩ, chợt nhớ đến Lý Trường Sinh, vị đường chủ của Ma Giáo, là yêu nghiệt đã lĩnh ngộ hai

đạo lực lượng pháp tắc ở cảnh giới Thánh Giả!

Có yêu nghiệt như Lý Trường Sinh làm đường chủ, Đạo Si làm một tiêu cao tăng, hình như cũng hợp lý!

Àm!

Bên ngoài cấm địa đột nhiên truyền đến một tiếng nổ lớn, thân thể Đạo Si khựng lại, sau đó gật đầu, xách Trần Hạo đang quỳ trên mặt đất lên!

Rồi đi ra khỏi cấm địa.

Bên trong Thiên Ma Điện, Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long tu luyện bỗng mở mắt.

Ngoài điện, Ma Hồ Vương cùng ba người chậm rãi bước vào, đứng sang hai bên, đồng loạt hành lễ:

“Tham kiến Giáo chủ!”

Chu Khung gật đầu, nhìn về một hướng khác, nơi đó Lý Trường Sinh cùng Đạo Si dẫn Trần Hạo đi vào!

Àm!

Vừa vào trong đại điện, Đạo Si liền ném Trần Hạo trong tay xuống đất, sau đó cùng Lý Trường Sinh hướng Chu Khung ở phía trên cung kính hành lễ!

Chu Khung đưa mắt nhìn Trần Hạo, trong mắt lóe lên tia sáng, khóe miệng hiện lên nụ cười tà dị!

Lúc này khí vận trên đỉnh đầu Trần Hạo bốc lên tận trời, hơn nữa không hề hư ảo!

Điều này chứng minh hắn ta hiện tại đang là chân thân!

Không còn là phân thân như trước!

Thật không dễ dàng, một kẻ mang mệnh “cẩu” như vậy mà hắn lại dám xuất động chân thân, là do không còn cách nào

khác, hay là đã có mười phần năm chắc giữ được tính mạng đây?

Hay là...

Sau đó Chu Khung lại nhìn Lý Trường Sinh, âm thầm gật đầu, Trần Hạo bị Lý Trường Sinh bắt được!

Điều này chứng tỏ Lý Trường Sinh đã có thể áp chế thiên mệnh chi tử cùng cấp bậc, hơn nữa còn ở độ tuổi ngang nhau!

Chương 457 - Người mà xứng đồng quy vu tặc với bốn tọa sao?

Thực ra từ lúc Diệp Trần bị Thiên Nhất bắt sống!

Đã chứng minh cao tằng Ma Giáo đã chính thức trưởng thành, không cần bốn tọa phải tự mình trấn áp hết thấy!

Tương lai nếu lại xuất hiện thiên mệnh chi tử cùng cấp bậc, e là không cần bốn tọa ra tay, thủ hạ của ta cũng có thể bắt giữ và giải quyết!

Giấc mộng có được vô số thiên mệnh chi tử làm thủ hạ của bốn tọa, lại gần thêm một bước rồi!

“Chu ma đầu, sư muội của ta còn sống không?” Trần Hạo nằm trên mặt đất vùng vẫy hai cái, ngẩng đầu nhìn Chu Khung lớn tiếng chất vấn.

Đồng thời trong lòng bắt đầu niệm khẩu quyết, hai tay giấu dưới thân cũng âm thầm kết ấn!

“Kẻ nào cho ngươi lá gan tấn công Ma Giáo? Người không biết sẽ phải gánh chịu hậu quả gì sao?” Chu Khung lạnh lùng nhìn Trần Hạo, không trả lời câu hỏi của hắn, mà trực tiếp chất vấn.

Trần Hạo nghe Chu Khung chất vấn, trong lòng run lên, đương nhiên hắn biết rõ hậu quả sẽ như thế nào!

Nhưng hắn mệt mỏi rồi, hết lần này đến lần khác bị Chu Khung “xén lông cừu”, phân thân cũng lần lượt bị giết, hắn

không muốn tiếp tục sống những ngày tháng tăm tối như vậy nữa!

Hắn muốn đồng quy vu tận với Chu Khung!

Trần Hạo nhanh chóng niệm khẩu quyết, hai tay điên cuồng kết ấn, tốc độ nhanh đến mức có thể so với ninja trong truyện tranh vậy!

Nhưng bởi vì hai tay hắn ở dưới thân, nên không ai chú ý tới!

Ngay khi Trần Hạo sắp thành công!

Một giọng nói lạnh lùng truyền vào tai hắn:

“Người đang thi triển đại chiêu bí mật sao? Tốc độ chậm quá đấy!”

Chu Khung vừa dứt lời, trong mắt Trần Hạo lóe lên một tia chán kinh!

Sao có thể như thế!

Rõ ràng hắn che giấu kỹ lưỡng, vì sao đối phương lại phát hiện ra!

Một ý nghĩ chẳng lành hiện lên trong đầu Trần Hạo!

Nhưng rất nhanh đã bị hắn đè xuống!

Ngẩng đầu nhìn Chu Khung đang ngồi ngay ngắn trên Ma Long Tọa, trong mắt Trần Hạo lóe lên tia cừ hận và máu tanh!

“Chu ma đầu, người cho rằng giờ mới phát hiện thì còn kịp sao? Cùng chết đi!”

Trần Hạo hét lớn, khí thế trên người trong nháy mắt bùng nổ!

Ầm ầm ầm...!

Long gân trói chặt trên người Trần Hạo lần lượt đứt đoạn, thân hình hắn như tia chớp lao về phía Chu Khung!

“Làm càn! Dám tập kích Giáo chủ!”, đám người Lý Trường Sinh thấy Trần Hạo đột nhiên bộc phát, đồng loạt gầm lên giận dữ!

Tất cả nhanh chóng ra tay, mỗi người đều phần nộ tới cùng, Trần Hạo lại dám cả gan tập kích Giáo chủ ngay trước mặt bọn họ!

Thật sự là phóng túng hết chỗ nói, tuy rằng bọn họ đều không cho rằng Trần Hạo có thể làm Giáo chủ bị thương, nhưng chuyện như vậy xảy ra ở Thiên Ma Điện, bọn họ không thể nào chấp nhận được!

Đặc biệt là Lý Trường Sinh, càng tức giận đến mức mặt mũi xanh mét, Trần Hạo là do hắn bắt giữ, vậy mà giờ lại dễ dàng thoát ra như vậy, chẳng phải là đang tát thẳng vào mặt hắn sao?

“Vạn Cổ Liệt Hồ Trảo!”

“Ma Thiên Huyết Sát Trảm!”

“Âm Dương Ma Thiên Bàn!”

“...”

Vô số công kích khủng khiếp đồng loạt đánh về phía Trần Hạo!

Rống!

Trần Hạo gầm lên giận dữ, không thèm quay đầu lại né tránh, mặc cho công kích rơi xuống người!

Rầm!

Một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, cả Thiên Ma Điện rung chuyển dữ dội!

Phụt!

Trần Hạo bị đánh trúng, phun ra một ngụm máu tươi, ngay cả linh hồn cũng có dấu hiệu rạn nứt, nhưng hắn không hề dừng lại, ngược lại mượn lực đánh úp về phía Chu Khung!

“Nhiên Thiên Bạo Huyết... Bí thuật! Ha ha... Chu ma đầu, cùng chết đi!”

Trần Hạo nhìn Chu Khung gần trong gang tấc, trong mắt lóe lên tia điên cuồng, bí thuật Nhiên Thiên Bạo Huyết chính là một trong những át chủ bài mạnh nhất của hắn!

Một khi thi triển, sẽ thiêu đốt toàn bộ sinh mệnh, tinh huyết và linh hồn của bản thân, khiến bản thân nổ tung, cộng thêm trận pháp được khắc họa trong cơ thể, có thể trong nháy mắt bộc phát ra uy lực gấp trăm ngàn lần!

Với tu vi Thánh Giả Cảnh của hắn, thi triển bí thuật này, tất cả mọi người trong Thiên Ma Điện đều phải chết, ngay cả đám đệ tử Ma Giáo trong Thiên Ma Phong cũng sẽ thương vong vô số!

Chỉ trong nháy mắt, thân thể Trần Hạo phình to gấp đôi, một luồng khí tức hủy diệt khủng khiếp bao trùm!

Cảm giác được thân thể sắp nổ tung, Trần Hạo nhắm mắt lại, trong miệng lầm bầm:

“Sư muội, sư huynh đã tận lực rồi, mọi người cùng chết đi, như vậy cũng coi như giải thoát!”

Một hơi thở!

Hai hơi thở!

Tiếng nổ mạnh không hề xuất hiện!

Trần Hạo mê mang mở mắt, lúc này thất khiếu hắn chảy máu, cả người như muốn nổ tung, linh hồn và huyết dịch đều

sắp khô cạn, nhưng kỳ lạ là vẫn không nổ!

Hắn nhìn về phía Chu Khung!

Chỉ thấy đôi phương chỉ đưa một tay ra, một cổ ý cảnh kỳ lạ từ trên tay tỏa ra, bao phủ lấy thân thể hắn!

Giờ khắc này, thời gian xung quanh hắn như ngưng đọng!

Cơ thể, linh hồn, huyết dịch của hắn, tất cả đều dừng lại vào giờ khắc này, thật quý dị!

Chương 458 - Chu Khung độ Đại Thánh Kiếp 1

Trong đầu Trần Hạo lóe lên một khả năng!

Thời Gian pháp tắc!

Chẳng lẽ tên Chu ma đầu này đã lĩnh ngộ được Thời Gian pháp tắc?

Làm sao có thể, Thời Gian pháp tắc trong truyền thuyết đã cả triệu năm nay không ai lĩnh ngộ được!

Hơn nữa, cho dù tên Chu ma đầu này có lĩnh ngộ được Thời Gian pháp tắc, muốn ngưng đọng thời gian xung quanh hắn cũng là điều không thể!

Muốn làm được điều đó cần phải lĩnh ngộ Thời Gian pháp tắc đến mức độ cực kỳ thâm sâu, mà tên Chu ma đầu này theo như lời đồn chẳng phải chỉ mới sống chưa đến ngàn năm sao?

Đáng tiếc, hắn chắc chắn không còn cơ hội biết được đáp án nữa rồi!

“Muốn cùng bốn tọa đồng quy vu tận? Trần Hạo, ngươi cho rằng ngươi xứng sao!” Chu Khung lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Trần Hạo đang bị hắn dùng Thời Gian pháp tắc cố định, trên mặt lộ rõ vẻ khinh miệt!

Ngươi!

Trong mắt Trần Hạo tràn đầy khuất nhục, ý thức điên cuồng muốn điều khiển thân thể, nhưng hắn căn bản không thể phá vỡ được Thời Gian pháp tắc!

Nhìn Chu Khung trước mặt, trong mắt Trần Hạo hiện lên một tia bi ai, giờ phút này ngay cả liều mạng hắn không làm được!

Có lẽ hắn thật sự không xứng động thủ với Chu ma đầu!

Chu Khung nhìn Trần Hạo với vẻ mặt bi ai, lúc này trạng thái của đôi phương rõ ràng đã đến bên bờ vực của cái chết!

Chỉ cần hắn ta giải trừ Thời Gian pháp tắc, Trần Hạo sẽ lập tức nổ tung!

Nhưng hiện tại điểm phản diện của Chu Khung không đủ, không thể đối Già Thiên Phù!

Sau khi trải qua Thiên Phật ở Đan Tháp, Chu Khung đã hiểu rõ uy lực của Thiên Phật, trừ phi vận dụng át chủ bài, bằng không hắn không thể nào chèo chống nổi!

Nhưng vì giết Trần Hạo mà phải sử dụng át chủ bài?

Không cần nghĩ, căn bản là không đáng!

Ánh mắt Chu Khung lộ ra vẻ trầm tư, sau đó phảng phất như nghĩ đến điều gì, khóe miệng nhếch lên một nụ cười đầy tà ác!

“Nếu người đã muốn đồng quy vu tận như vậy, bốn tọa sau này sẽ tác thành cho người!”

Rầm!

Chu Khung đứng lên từ trên ghế Ma Long, khí thế toàn thân bộc phát, hai tay bắt đầu kết ấn!

Bí Pháp: U Minh Tỏa Thê Thạch!

Đây là một bí pháp quỷ dị trong công pháp Cương Ma, tác dụng là trực tiếp phong ấn một sinh linh, để trạng thái của đôi phương luôn giữ nguyên tại thời điểm bị phong ấn!

Bình thường là nhân vật cấp bậc lão tổ của một phương thế lực lớn, trước khi chết sẽ dùng để phong ấn bản thân, lưu lại làm nội tình của thế lực!

Chờ đến khi thế lực gặp phải nguy hiểm, sẽ phá phong mà ra!

Hiện tại vừa hay có thể dùng trên người Trần Hạo!

Ong...!

Chỉ trong nháy mắt, ma khí vô tận trong thiên địa hội tụ bao phủ lấy Trần Hạo, ma khí càng lúc càng nhiều, đồng thời từng luồng lực lượng phong ấn cùng lực lượng Thời Gian pháp tắc xuất hiện xung quanh Trần Hạo!

A!

Trần Hạo tuy không biết Chu Khung muốn làm gì, nhưng rõ ràng không phải chuyện tốt, điên cuồng gầm thét trong vô vọng!

Cạch cạch!

Ma khí không ngừng bị nén lại, càng ngày càng nhỏ, cuối cùng ngưng tụ thành một khối đá màu đen cao bằng người thường!

Trần Hạo bị nhốt bên trong tảng đá vẫn giữ nguyên trạng thái trước khi nổ tung, trong mắt tràn ngập không cam lòng và phẫn nộ!

Chu Khung nhìn khối đá màu đen, trong mắt lóe lên ý cười, dường như nghĩ đến một ngày nào đó sau này sẽ trực tiếp ném hấn ra như một món vũ khí!

Hình ảnh thật sống động!

Vung tay thu tảng đá phong ấn Trần Hạo vào trong Sơn Hà Đồ, Chu Khung ung dung ngồi xuống ghế Ma Long!

Lúc này, đông đảo cao tầng Ma Giáo phía dưới dường như mới kịp phản ứng, trong mắt lóe lên tia sáng, quả nhiên bất luận chuyện lớn đến đâu, trong tay Giáo chủ cũng chẳng là gì!

Àm!

Lý Trường Sinh lập tức quỳ một gối xuống, trầm giọng nói:

“Thuộc hạ canh giữ Trần Hạo bất lực, kinh động đến Giáo chủ, tội đáng muôn chết, mong Giáo chủ trách phạt!”

“Không sao!” Giọng nói trầm thấp của Chu Khung truyền vào tai Lý Trường Sinh, sau đó lại nói:

“Lý Trường Sinh, người có công hộ giáo, thưởng một viên Tôn cấp đan dược, mười viên Thánh cấp đỉnh phong đan dược!”

“Hãy chuyên tâm tu luyện, bản tọa rất mong chờ sự trưởng thành của các người, tương lai tất cả đều phải đi theo bản tọa, cùng nhau bước lên đỉnh phong chư thiên, đừng để bản thân tụt lại phía sau, khiến bản tọa thất vọng!”

Mười một viên đan dược bay ra từ tay Chu Khung, lơ lửng trước mặt Lý Trường Sinh!

“Đa tạ Giáo chủ, thuộc hạ nhất định không phụ lòng kỳ vọng của người!” Lý Trường Sinh nhận lấy đan dược, kích động nói.

Trong mắt hắn lóe lên tia hưng phấn, so với số đan dược trong tay, Lý Trường Sinh càng quan tâm đến lời khen ngợi của Chu Khung hơn!

Gia nhập Ma Giáo, quả là quyết định sáng suốt!

Nhìn Lý Trường Sinh vẻ mặt kích động lại tự tin phía dưới, Chu Khung hài lòng gật đầu!

Lý Trường Sinh đứng lên, dẫn Đào Si khom người thi lễ với Chu Khung, sau đó chậm rãi lui ra khỏi đại điện!

Chương 459 - Chu Khung độ Đại Thánh Kiếp 2

Vù...!

Chu Khung vung tay, bốn viên Thiên Vận Châu bay đến trước mặt bốn người Ma Hồ Vương, trầm giọng nói:

“Ăn đi, tu vi của các người vẫn còn quá thấp, phải nhanh chóng tăng tiến!”

“Tuân lệnh!” Đám người Ma Hồ Vương nhận lấy Thiên Vận Châu, khom người đáp, sắc mặt mỗi người đều có phần xấu hổ!

Trải qua trận chiến với Long Mã tộc, cao tăng Ma Giáo không chỉ phát hiện ra Giáo chủ nhà mình có tư chất vô địch, mà còn phát hiện ra sự chênh lệch của bản thân!

Giáo chủ nhà mình có thể dễ dàng miêu sát cường giả Đại Thánh bát trọng!

Thế nhưng những cao tăng Ma Giáo như bọn hắn lại ngay cả một Đại Thánh bình thường cũng phải liều mạng chống cự!

Chênh lệch ngày càng lớn, bọn hắn thậm chí lo lắng có một ngày sẽ không thể theo kịp bước chân của Giáo chủ, đây là điều mà bọn hắn không thể nào chấp nhận!

“Giáo chủ yên tâm, thuộc hạ nhất định dốc hết sức, không để uy danh Ma Giáo bị hủy hoại!”, Ma Hồ Vương trình trọng nói.

Nói xong, bốn người trực tiếp nuốt Thiên Vận Châu trong tay!

Một hơi thở sau!

Khí thể trên người bốn người đồng loạt tăng vọt, trực tiếp phá vỡ bình cảnh, tu vi nhanh chóng tăng lên.

Thánh Giả nhất trọng đỉnh phong, Thánh Giả nhị trọng... Thánh Giả tam trọng!

Ầm! Ầm! Ầm...!

Tu vi của bốn người ổn định ở Thánh Giả tam trọng đỉnh phong, e rằng không bao lâu nữa sẽ đột phá đến Thánh Giả tứ trọng!

Hơn nữa, cộng thêm việc được nuốt Thiên Vận Châu, mỗi một người đều có thể coi như một loại Thiên Vận chi tử khác biệt, sau này con đường tu luyện nhất định thuận buồm xuôi gió, kỳ ngộ không ngừng!

“Đa tạ Giáo chủ ban ân!”

Cảm nhận được tu vi nhanh chóng tăng lên, cùng với ý cảnh khó tả trong cơ thể, bốn người đều lộ vẻ mặt kích động.

Bọn hấn phảng phất như nhìn thấy vận khí nghịch thiên của mình trong tương lai!

Đặc biệt là Ma Hồ Vương, hấn vỗ vỗ đầu, nhỏ giọng lầm bầm: “Vận khí của ta có phải cũng rất tốt hay không? Không được, ta phải ra ngoài dạo một vòng, xem có thể nhặt được bảo bối nào không!”

Không để ý đến lời lầm bầm của Ma Hồ Vương, Chu Khung phát tay, bốn người khom người lui khỏi đại điện!...

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, nhắm mắt trầm tư một lát, sau đó mở mắt, lấy ra Thiên Phật Lô Thê Châu, trực tiếp nuốt xuống!

Ầm!

Chỉ trong nháy mắt, cảnh sắc trước mắt Chu Khung biến đổi, hần tiến vào thế giới bên trong Lôi Châu. Đây là một thế giới Lôi Trạch, khắp nơi đều là lôi đình khổng lồ, mà sự xuất hiện của Chu Khung dường như đã chọc giận Lôi Trạch!

Vô số lôi đình trên trời điên cuồng giáng xuống, phảng phất muốn hủy diệt hần!

“Hệ thống, đây là tình huống gì!”, Chu Khung nhìn lôi đình bổ xuống, trầm giọng hỏi.

“Ký chủ, Thiên Phật Lôi Thể vốn bá đạo, người hiện giờ đã có những thể chất khác, nên nó muốn bài xích!”, Hệ thống đáp.

“Vô lý!”, Chu Khung trầm nghĩ.

Ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo, ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng giận dữ!

Thân thể lập tức hóa thành Ma Thần, tung một quyền đánh thẳng vào lôi đình đang giáng xuống!

Ý cảnh hủy diệt hiện ra, như muốn nghiền nát tất cả mọi thứ trên thiên địa!

Ầm!

Quyền ý ngập trời, lôi đình vỡ tan!

Lôi Trạch khổng lồ như bị kích động, điên cuồng rung chuyển, từng đạo thần lôi bắt đầu dung hợp, sắp sửa hình thành một luồng lôi phạt kinh thiên động địa!

Nhìn Lôi Trạch biến hóa, Chu Khung lập tức hiểu ra, lôi phạt này đã hội tụ toàn bộ năng lượng của Thiên Phật Lôi Thể Châu, một khi hình thành, cho dù hần có thể chèo chống, e là thể chất này cũng bị hủy!

Chuyện như vậy, Chu Khung sao có thể để nó xảy ra!

“Chỉ là lời thể, dù có bá đạo, há có thể bá đạo hơn bốn tóa!”, Chu Khung gầm lên.

Rống!

Ma Thần há miệng, một lực thôn phệ khủng khiếp tuôn ra, tạo thành một vòng xoáy khổng lồ!

Thôn Thiên Ma Công!

Dung Hợp Châu!

Vô số lời đình bị hút vào vòng xoáy, lực thôn phệ càng lúc càng mạnh, dần dần nuốt chửng cả lời đình khổng lồ vừa mới hình thành!

Một hơi thở!

Hai hơi thở!...

Mười hơi thở!

Tất cả lời đình bị Ma Thần nuốt trọn, cả người nó như được bao bọc bởi lời điện!

Lời đình không ngừng dung hợp vào cơ thể Ma Thần, cuối cùng tạo thành một Ma Thần còn đáng sợ hơn!

Một Ma Thần cao hai trăm trượng, đầu mọc hai sừng, mắt đỏ như máu, toàn thân bao phủ bởi giáp đỏ như máu, trên giáp khắc đầy phù văn quỷ dị xuất hiện!

Giữa hai sừng Ma Thần, vô số tia điện không ngừng lóe lên, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Ma Thần ngửa mặt gầm lên giận dữ, vô số lời đình xuất hiện, xé toạc cả thiên địa!

Trong Thiên Ma Điện, Chu Khung chậm rãi mở mắt, một tia lời quang lóe lên rồi biến mất. Hắn giơ tay nắm chặt, vô số lời điện hiện ra rồi lại tiêu tan trong hư không!

Thiên Phật Lô Thê này còn mạnh hơn Chu Khung tượng
tượng, thậm chí đã vượt qua cả hai loại thể chất ban đầu của
hắn!

Chương 460 - Chu Khung đột phá Đại Thánh nhị trọng 1

Theo thể chất triệt để dung hợp, tu vi của Chu Khung vốn đã đạt đến Thánh Giả đỉnh phong cũng bắt đầu nhanh chóng tăng tiến!

Không hề dừng lại chút nào!

Àm!

Tu vi của Chu Khung trực tiếp đột phá đến Đại Thánh nhất trọng!

Toàn bộ bầu trời Thiên Ma phong trong nháy mắt hình thành một kiếp vân khổng lồ, kiếp vân càng lúc càng lớn, dần dần vượt qua phạm vi Thiên Ma phong!

Rầm! Rầm! Rầm!

Thiên lôi kinh khủng không ngừng cuộn cuộn trong kiếp vân!

Đệ tử Ma Giáo đang nướng thịt Long Mã trên Thiên Ma phong nhao nhao ngẩng đầu nhìn!

Đại Thánh Kiếp!

Uy lực bức này khẳng định là Đại Thánh Kiếp, hơn nữa còn cường đại hơn Đại Thánh Kiếp bình thường rất nhiều!

Ánh mắt của tất cả đệ tử Ma Giáo đều nhìn về phía Thiên Ma Điện!

Không cần nghĩ, đây nhất định là Giáo chủ nhà mình độ Đại Thánh Kiếp!

Không có bất kỳ đệ tử nào lộ ra vẻ mặt lo lắng!

Thậm chí có đệ tử nhìn lồi kiếp còn lộ ra vẻ đồng tình!

Ma Hổ Vương liếc mắt nhìn lồi kiếp trên đỉnh đầu, khoe miệng lộ ra vẻ khinh thường, tuy rằng lồi kiếp này rõ ràng kinh khủng đáng sợ, thậm chí nếu thật sự đánh xuống e là toàn bộ Thiên Ma Phong không nhất định chèo chống nổi!

Nhưng!

Người độ kiếp là Giáo chủ nhà mình, e là lồi kiếp này ngay cả cơ hội đánh xuống không có!

“Mọi người cứ nướng thịt cho tốt, chờ Giáo chủ giáo huấn xong lồi kiếp, chúng ta ăn một bữa thật ngon!”

“Rõ!” Đông đảo đệ tử Ma Giáo cười lớn đáp.

Lồi kiếp tụ tập càng ngày càng gần, thậm chí bên trên còn xuất hiện đủ loại dị tượng Lôi Long!

Cảnh tượng kinh khủng trong nháy mắt đã thu hút sự chú ý của một số cường giả đứng đầu Dương Châu, nhao nhao dùng thần niệm dò xét đến!

“Đại Thánh Kiếp thật khủng khiếp, so với lúc bản thánh độ kiếp còn mạnh hơn gấp đôi!” Một đạo thần niệm dò xét đến chậm rãi lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy kinh hãi!

“Ngươi bớt khoác lác đi, Quan lão đầu, lúc ngươi độ kiếp ta đã chứng kiến rồi, ngay cả một phần mười uy lực này còn không bằng, đừng có tự dất vàng lên mặt mình nữa!” Một đạo thần niệm khác cười nhạo nói.

Từng đạo thần niệm dò xét đến, mỗi một người đều kinh hãi nhìn lồi kiếp khổng lồ trên bầu trời.

Lôi kiếp bực này, cho dù là toàn bộ Đông Vực cũng chưa từng nghe ai nói đã vượt qua!

“Không ngờ Chu Khung tiểu nhi của Ma Giáo đã trưởng thành đến mức độ này, không biết là phúc hay họa! Chẳng lẽ Ma đạo ở Đông Vực thật sự sắp hưng thịnh sao?”

Trên bầu trời Bắc Cương, từng đạo ý niệm trao đổi với nhau, thậm chí có kẻ vừa xuất quan, thấy thiên tượng kỳ lạ liền đến xem náo nhiệt, nào biết được là ai dẫn động thiên kiếp!

Hỏi thăm một hồi mới hay, thì ra là một tiểu tử chưa đến ngàn tuổi đang độ kiếp!

Ôi...

Tiếng thở dài vang lên không ngớt, chẳng biết là than Chu ma đầu quá mức lợi hại, hay là than thân mình quá mức vô dụng!

Vù...!

Chu Khung khoác Ma Thần chiến bào, hiện thân dưới lôi kiếp, ánh mắt bá đạo nhìn thẳng vào lôi kiếp trên không trung, khóe miệng nhếch lên một tia khinh miệt!

Lôi kiếp này uy lực cực lớn, e rằng cường giả Đại Thánh bảy, tám tầng bình thường cũng dễ dàng bị đánh chết dưới lôi kiếp!

Thế nhưng, nó lại gặp phải Chu Khung ta!

Hơn nữa còn là Chu Khung ta vừa mới dung hợp Thiên Phạt Lôi Thể!

Kiếp vân trên không trung cuộn cuộn sôi trào, đạo lôi kiếp đầu tiên sắp giáng xuống Chu Khung!

Lúc này, chỉ thấy Chu Khung chậm rãi vươn một tay, một đạo lôi quang khổng lồ trong nháy mắt hiện ra, sau đó nhanh

chóng biến lớn.

Cuối cùng, nó hóa thành một đạo lôi đình khổng lồ bổ thẳng về phía kiếp vân trên không trung!

Rắc!

Rầm!

Công kích khủng khiếp khiến cả kiếp vân phải run rẩy, đạo lôi kiếp đầu tiên vừa định giáng xuống bỗng chốc bị dồn ngược trở lại!

Cả vùng kiếp vân không ngừng cuộn cuộn, chậm chạp chưa giáng xuống lôi kiếp nào, tựa như đang ngơ ngác. Phải biết, nó đường đường là lôi kiếp, xưa nay vẫn luôn là kẻ giáng tai kiếp cho kẻ khác, làm sao có thể ngờ được có một ngày chính mình cũng bị sét đánh!

Chuyện này mà nói ra, ai mà tin được!

Chu Khung liếc mắt nhìn lôi kiếp vẫn đang cuộn cuộn, ánh mắt lạnh lẽo, nắm chặt tay phải, trong nháy mắt vô tận lôi đình hội tụ trên nắm tay!

Lôi đình càng lúc càng nhiều, uy thế cũng càng lúc càng mạnh, thậm chí có xu thế vượt qua cả kiếp vân trên không trung, không hề dừng lại!

Chưa đến một hơi thở!

Chu Khung vung mạnh tay phải, một con Lôi Long khổng lồ, uy vũ, xuyên thẳng trời đất xuất hiện, lao thẳng về phía lôi kiếp trên không trung!

Thiên Phạt Lôi Quyền!

Đây là tuyệt kỹ mà Chu Khung lĩnh ngộ được sau khi hấp thu Thiên Phạt Lôi Thể, cũng là thủ đoạn thứ hai Chu Khung lĩnh ngộ được sau Tróc Tinh Nã Nguyệt!

Uy lực của nó không hề thua kém Tróc Tinh Nã Nguyệt, thậm chí ở một số phương diện còn mạnh mẽ hơn, bởi vì Thiên Phật Lô Quyền chú trọng vào khả năng phá hủy hơn!

Chương 461 - Chu Khung đột phá Đại Thánh nhị trọng 2

Lôi kiếp trên không trung dường như cũng cảm nhận được nguy hiểm, vội vàng tập trung tất cả lực lượng, muốn ngăn cản sự công kích của Lôi Long!

Nhưng mà!

Mọi chuyện nào có dễ dàng như vậy!

Rầm!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, chấn động cả một vùng mây chực vạn dặm xung quanh, hư không không ngừng sụp đổ, vô số lỗ đen lớn nhỏ hình thành rồi lại nhanh chóng biến mất!

Uy lực của một kích này của Chu Khung tuy rằng chưa đạt đến Tôn Cảnh, nhưng cũng có phần vượt qua phạm vi của Đại Thánh!

Lâu sau, thiên địa mới dần khôi phục lại sự yên tĩnh, dư chấn tiêu tán!

Tất cả mọi người nhìn về phía bầu trời, chỉ thấy kiếp vân không lồ bị Lôi Long kia xông đến tan tác, hóa thành từng mảnh kiếp vân nhỏ, không ngừng cuộn cuộn!

Thế nhưng lại không cách nào giáng xuống bất kỳ lôi kiếp nào nữa!

Cuối cùng bất đắc dĩ phải tản đi, tuy rằng kiếp vân không có linh trí nhưng nó lại mơ hồ căm ghét nơi này, hết như mỗi lần đến đây đều không có kết cục tốt đẹp!

“Chắc chắc, bản thánh không hoa mắt chứ? Chu Khung đánh tan cả vân kiếp, đây là cái thứ quý quái gì thế này?”

“Chẳng lẽ bản tông chủ bé quan quá lâu rồi, bây giờ người ta tu luyện đều không cần độ kiếp nữa, thích thì đánh cho lòi kiếp tan chơi hay sao?”

Vô số ý niệm của cường giả trên không trung Bắc Cương đều bị hành động của Chu Khung chấn động, thật sự quá mức khó tin, ai có thể ngờ rằng có kẻ lại đi đánh tan cả lòi kiếp chứ!

Cùng với sự biến mất của lòi kiếp!

Tu vi trong cơ thể Chu Khung trên không trung lại lần nữa tăng vọt, Đại Thánh nhất trọng... Đại Thánh nhất trọng đỉnh phong...!

Ầm!

Trong cơ thể truyền đến một tiếng chấn động, tu vi của Chu Khung chính thức đột phá đến Đại Thánh nhị trọng!

Đồng thời bảng hệ thống cũng được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Đại Thánh nhị trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ sáu, Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thiên Phạt Lôi Quyền, 《Ma》 《Ngôn》

Thể chất: Ma Thể

Vật phẩm: Đạo Tặc Thiên Tôn Nhất Kích Phù, Thẻ Trộm Cắp

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, thông qua việc thôn phệ Thiên Phật Lô Thiê không chỉ khiến tu vi của hắn tăng lên hai tầng, mà ngay cả Thôn Thiên Ma Công cũng được nâng lên tầng thứ sáu!

Giờ phút này, chiến lực của Chu Khung, cho dù không biến thân, cũng có thể coi là vô địch trong cảnh giới Đại Thánh!

Siết chặt nắm tay, cảm nhận năng lượng vô tận trong cơ thể, Chu Khung thậm chí có cảm giác cho dù là Thiên Tôn đứng trước mặt hắn cũng có thể bị hắn chém giết!

Nhưng Chu Khung biết, đây chẳng qua chỉ là ảo giác khi thực lực tăng vọt mà thôi!

Thế nhưng, ngày hắn chém giết Thiên Tôn không còn xa nữa, Đông Vực, sớm muộn gì cũng sẽ bị thống nhất!

Mà kẻ thống nhất, chỉ có thể là Ma Giáo!

Kẻ nào dám chống đối, bất kể là ai, đều phải chết!

Chu Khung nhìn lên không trung, lạnh lùng nói:

“Tất cả lũ chuột nhắt các ngươi, cút hết cho ta! Nếu không, đừng trách bản tọa đích thân đến tận nơi chém giết!”

Tiếng nói như sấm rền vang vọng khắp không trung Bắc Cương, truyền đến tai những ý niệm đang ẩn nấp kia!

Rầm!

Không ít ý niệm tu vi kém cỏi trực tiếp bị sóng âm không lồ chấn diệt, một số tu vi cường đại cũng lộ vẻ kinh hãi!

Lời Chu Khung tuy ngông cuồng, nhưng chúng không thể không thừa nhận hiện tại hắn đã có tư cách nói ra những lời này!

Chỉ bằng vào Thiên Phật Lô Quyển vừa rồi của Chu Khung, Đại Thánh cảnh không mấy ai có thể đỡ nổi, huống hồ là tiếp được một kích tiếp theo!

Hai chiêu, ba chiêu, hay thậm chí là nhiều chiêu hơn nữa!

“Tiểu ma đầu Chu Khung này thật quá ngông cuồng, nếu không phải hôm qua bản thánh cùng phu nhân đại chiến ba vạn hiệp mệt mỏi, hôm nay nhất định phải dạy dỗ hắn một phen!” Một đạo ý niệm ung dung lên tiếng, rất nhanh biến mất trên không trung!

“Mẹ kiếp, bậc thang trâu bò như vậy, Quan lão đầu người nghĩ ra kiểu gì thế, đi thôi!”

Từng đạo ý niệm nhanh chóng biến mất trên bầu trời Bắc Cương!

Không ai dám nán lại, bọn chúng thật sự có phần sợ Chu Khung sẽ tìm đến tận nơi!

Dù sao, ngoại hiệu của Chu Khung ở Dương Châu, ngoài “ma đầu”, còn có một cái tên khác là “kẻ điên”!

Hắn là một kẻ hoàn toàn không nói lý, chỉ cần lời hắn nói mà người không làm theo, vậy thì tốt nhất nên chuẩn bị tinh thần trở thành kẻ tàn phế đi!

Chu Khung không để ý đến đám đông đang rời đi!

Ánh mắt hắn nhìn về phía đông đảo đệ tử Ma Giáo trên Thiên Ma phong, trầm giọng nói:

“Các người hộ giáo có công, mỗi tên đệ tử Ma Giáo thưởng một viên đan dược Thánh Cảnh, mười viên đan dược Bán Thánh Cảnh, đồng thời mở tiệc Long Mã, ăn mừng ba ngày ba đêm!”

Chương 462 - Giáo chúng Ma Giáo đều đột phá

“Đa tạ Giáo chủ, thuộc hạ nguyện đi theo bước chân người, vĩnh sinh vĩnh thế!”

“Thuộc hạ nguyện đi theo bước chân người, vĩnh sinh vĩnh thế!”

“Thuộc hạ nguyện đi theo bước chân người, vĩnh sinh vĩnh thế!”

Tất cả đệ tử Ma Giáo đồng loạt quỳ một gối xuống đất, hô vang, trên mặt mỗi người đều là vẻ kích động và hưng phấn!

Giáo chủ vô địch và bá đạo như vậy!

Ai mà có thể không yêu, ai mà có thể không thích, ai mà có thể không kích động!

Sau đó, trên Thiên Ma phong mở tiệc ăn thịt linh thú, vô số thịt Long Mã tiến vào bụng đệ tử Ma Giáo, hóa thành năng lượng, trợ giúp tu vi bọn họ tăng tiến!

Đặc biệt là thịt Lang Tôn Tôn Cảnh, khiến cho tu vi các cao tăng Ma Giáo ăn vào đều tăng vọt!

Chỉ trong nháy mắt, phía trên Thiên Ma phong liên tục xuất hiện lôi kiếp!

Bán Thánh kiếp!

Thánh kiếp!

Khắp nơi đều có, vô số tia sét không ngừng giáng xuống!

Đáng tiếc là không một tên đệ tử Ma Giáo nào bị sét đánh chết!

Thời gian thấm thoát thoi đưa!

Thiên Ma phong, bên trong Thiên Ma điện!

Chu Khung uy nghi ngự trên Ma Long bảo tọa, bên tả có Liên Sinh thân khoác hỏa bào, bên hữu là Đại Bạch vẫn đang vui đùa vào linh đan, ăn uống không ngừng!

Phía dưới, hai hàng tả hữu là đông đảo cao tăng Ma Giáo!

Mỗi người ma diễm ngút trời, khí thế bất phàm!

Trải qua ba ngày ba đêm Long Mã Yên, lại được ăn thịt Hao Nguyệt Lang Tôn, cao tăng Ma Giáo ào ào đột phá cảnh giới!

Nay trong số bọn họ, kẻ thấp nhất cũng đã đạt tới Thánh Giả tam trọng, những kẻ cao hơn như Lý Trường Sinh, Ma Hồ Vương đều đã đột phá đến Thánh Giả ngũ trọng!

Riêng Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Trần Thu và Băng Ly nhờ cơ duyên trong Thiên Hồn Điện, càng là trực tiếp đột phá thẳng đến Thánh Giả thất trọng!

Có thể nói, thực lực cao tăng Ma Giáo trong nháy mắt đã tăng vọt gấp mười lần có lẽ!

Nhưng như vậy vẫn chưa đủ!

Tham vọng của Chu Khung là cả Dương Châu, là cả Đông Vực, tốc độ bành trướng hiện nay của Ma Giáo vẫn là chậm chạp!

“Địa Nhất, bẩm báo tình hình Dương Châu cho bản tọa!”
Thanh âm lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện!

Địa Nhất, kẻ áo đen mặt nạ vàng, nhanh chóng bước ra, cung kính báo cáo :

“Khởi bẩm Giáo chủ, Dương Châu hiện có bốn thế lực Tôn cảnh, hơn ba trăm thế lực Đại Thánh cảnh!”

“Trong đó, Vu tộc ở Chính Nam là mạnh nhất, nghe đồn có Thiên Tôn cảnh tọa trấn, phía Tây là địa bàn của Thiên Hỏa Thánh Đình, đã thôn tóm một phần tư Dương Châu, phía Đông lấy Kiếm Minh và Cửu Đỉnh Tông làm đầu, hai đại phái này không màng tranh đoạt địa bàn.”

“Còn phương Bắc nơi Ma Giáo ta đóng giữ, vốn lấy Lang tộc làm mạnh nhất, nhưng Lang tộc Tôn Giả đã bị Giáo chủ tiêu diệt, kẻ còn lại mạnh nhất cũng chỉ là Đại Thánh ngũ trọng, cho nên hiện tại phương Bắc Dương Châu xem như không còn thế lực Tôn cảnh!”

Chúng cao tăng Ma Giáo nghe vậy đều lộ vẻ vui mừng, không ngờ Tôn Giả duy nhất phương Bắc Dương Châu lại chính là tên Lang Tôn bị bọn họ ăn thịt!

Như vậy, việc thu phục phương Bắc há chẳng phải dễ dàng hơn phân nửa!

Ma Hồ Vương đảo mắt, về phía Địa Nhất hỏi:

“Cả Dương Châu chỉ có năm Tôn Giả thôi sao?”

“Không chỉ vậy, Vu tộc nội tình thế nào không ai rõ, nhưng mặt ngoài đã có ba vị, Thiên Hỏa Thánh Đình có hai vị, Kiếm Minh và Cửu Đỉnh Tông mỗi phái một vị, ngoài ra còn có một Tôn Giả tán tu!” Địa Nhất tiếp tục đáp lời.

Tám vị Tôn Giả, cộng thêm Lang Tôn đã chết!

Nói cách khác, Dương Châu hiện chỉ có chín vị Tôn Giả!

Có thể nói là quá ít!

Cả một đại châu, chủng tộc vô số, sinh linh tính bằng hàng tỉ tỉ, mà chỉ có vốn vẹn chín vị Tôn Giả, quả thực là ít đến thảm thương!

Lúc này, trong mắt Chu Khung cũng hiện lên một tia trầm tư, tuy nói đột phá Tôn cảnh là vô cùng gian nan, nhưng ít đến mức này vẫn là điều khó có thể tưởng tượng!

Hơn nữa, đây không phải chỉ là hiện tượng ở Dương Châu, ngoại trừ Trung Châu có nhiều Tôn Giả hơn một chút, những châu khác cơ bản đều tương tự như Dương Châu, thậm chí có châu còn ít hơn!

“Hệ thống, rốt cuộc Đông Vực này đã xảy ra biến cố gì?”

“Giải đáp nghi hoặc này, cần một trăm triệu điểm phản diện, có muốn đổi hay không... Ký chủ, người không đủ điểm đâu!”

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia dao động, không để ý đến lời nói lạnh lùng của hệ thống, hắn đang chìm trong suy tư!

Giải đáp nghi hoặc này lại cần đến một trăm triệu điểm phản diện, xem ra bí mật của Đông Vực không hề nhỏ, hơn nữa hắn là một bí mật vô cùng quan trọng!

Suy nghĩ một hồi, Chu Khung cũng phần nào đoán được, từ khi đột phá Đại Thánh cảnh, lĩnh ngộ của hắn đối với pháp tắc càng thêm sâu sắc, hắn có thể cảm nhận rõ ràng lực lượng pháp tắc của Đông Vực đang ở mức rất thấp, hơn nữa dường như còn đang tiếp tục suy yếu!

Chương 463 - Ma Giáo Đan

Các 1

Thậm chí một số pháp tắc còn khuyết thiếu, muốn lĩnh ngộ cũng không thể lĩnh ngộ!

Kẻ gây tội là ai, không cần nói cũng biết, chính là Trung Vực trong truyền thuyết kia!

Nhưng vì sao bọn chúng lại muốn hạn chế võ giả Đông Vực đột phá, thậm chí khiến pháp tắc Đông Vực không hoàn chỉnh, điều này có lợi ích gì cho bọn chúng!

Điểm này Chu Khung không nghĩ ra, nhưng cũng chẳng hề gì!

Chỉ cần không ngăn cản Ma Giáo phát triển, Chu Khung lười quản, sau này nếu thật sự muốn biết!

Đến lúc đó trực tiếp đánh tới Trung Vực là được, dù sao nơi đó sớm muộn gì cũng là địa bàn của Ma Giáo, điểm này Chu Khung kiên định không đổi!

Nhìn đám người Ma Giáo phía dưới, Chu Khung lạnh lùng nói:

“Bắc Cương quá nhỏ bé, hiện giờ bốn tọa muốn cả phương bắc Dương Châu này, tu dưỡng mười năm, mở Đan Các, dốc toàn lực cung cấp đan dược nuôi dưỡng đệ tử Ma Giáo!”

“Mười năm sau, chính thức phát binh, toàn diện công phá phương bắc Dương Châu!”

“Tuân lệnh!” Đông đảo đệ tử Ma Giáo đồng loạt cung kính khom người lĩnh mệnh!

Trên mặt mỗi người đều là vẻ hưng phấn, Ma Giáo của bọn họ rút cuộc sắp rời khỏi Bắc Cương, chính thức bước lên con đường tranh bá Dương Châu!

Sau đó, các bậc cao tăng Ma Giáo trong đại điện lại thảo luận một số vấn đề, một canh giờ sau lần lượt lui ra khỏi đại điện!

Cả đại điện chỉ còn lại Chu Khung, Liên Sinh và Đại Bạch đang nằm sắp ngủ!

“Gần đây tu luyện có gặp phải khúc mắc nào không?” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang lên.

“Bẩm Giáo chủ, thuộc hạ tu luyện mọi thứ đều thuận lợi, trong vòng mười năm nhất định có thể đột phá đến Thánh Giả cửu trọng!” Liên Sinh cung kính đáp.

Lúc này tu vi của Liên Sinh là Thánh Giả thất trọng, cách Thánh Giả cửu trọng còn hai tầng nữa!

Mười năm đột phá hai tầng, e rằng ngay cả tuyệt thế thiên kiêu không dám nói như vậy, thậm chí đột phá một tầng không dám đảm bảo!

Thế mà Liên Sinh lại tràn đầy tự tin!

“Đây là Âm Tôn Đan, có thể giúp ngươi tu hành, cố gắng đột phá thêm một tầng, kẻ địch của Ma Giáo sau này sẽ ngày càng cường đại!” Chu Khung phát tay, một viên đan được bay đến trước mặt Liên Sinh.

Liên Sinh nhận lấy đan dược, cung kính nói: “Giáo chủ yên tâm! Liên Sinh sẽ luôn đi theo bước chân của người, luôn chia sẻ gánh nặng cho người!”

“Tốt!”

Liên Sinh cung kính hành lễ, thân hình chậm rãi biến mất trong đại điện!

Trong đại điện lại trống không!

Chỉ còn một bóng người mặc Ma Thần chiến bào đầy uy nghiêm ngồi trên ghế Ma Long ở phía trên, nhắm mắt tu luyện!

Thời không xung quanh hẳn không ngừng chấn động, khí tức Thời Gian pháp tắc càng lúc càng nồng đậm!

Như thể thời gian xung quanh đều ngừng lại!

Rầm!

Đại Bạch đang nằm sấp bên cạnh ghế Ma Long bỗng nhiên đứng lên, nghi hoặc nhìn Chu Khung đang tu luyện!

Lắc đầu, đi ra ngoài vài bước, rồi lại nằm sấp xuống ngủ tiếp!

Miệng lẩm bẩm như nói mớ: “Kẻ nào cũng đừng hòng tranh lão đại với Bạch gia, kẻ nào dám cướp, Bạch gia đập chết kẻ đó!”...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Đông Vực bất kể năm tháng!

Bên trong một khách điểm Duyệt Lai ở Thiên Hoang thành, một thành trì lớn tại Bắc Cương!

Náo nhiệt vô cùng, vô số sinh linh đang dùng cơm, trò chuyện rôm rả!

Một thư sinh vận áo bào trắng, đầu đội tiểu mào đứng trên một chiếc ghế, tay phe phẩy quạt xếp không ngừng, miệng nói liên thoắng, nước bọt văng tứ tung.

“Nói đến Chu giáo chủ, hẳn mang theo năm trăm vạn ma binh, trực tiếp giáng xuống đại bản doanh của Long Mã tộc. Các ngươi biết Long Mã tộc chứ? Đó chính là đại tộc đứng đầu Dương Châu đấy.”

“Chu giáo chủ chỉ khẽ phát tay, thi triển thần thông Tróc Tinh Nã Nguyệt, từ trên không trung tóm lấy một ngôi sao cách xa ức vạn dặm, ầm một tiếng, cả Long Mã tộc, trong nháy mắt, bị diệt vong!”

“Sau đó, Hạo Nguyệt Lang Tôn, một trong những vị Tôn Giả mạnh nhất Đông Vực xuất hiện. Vừa nhìn thấy Chu giáo chủ giáng lâm, hắn ta ngay cả tay không dám ra, trực tiếp quỳ xuống đất muốn thần phục. Thế nhưng Chu giáo chủ chẳng thèm nhìn đến... chỉ khẽ thổi một hơi, Hạo Nguyệt Lang Tôn liền bỏ mạng!”

“...”

Thư sinh đội tiểu mào thao thao bất tuyệt suốt nửa canh giờ. Nhìn thấy đám người phía dưới đều tỏ vẻ kích động, hắn ta vô cùng đắc ý!

Bốp!

Hắn gõ mạnh quạt xếp trong tay!

“Chư vị, tại hạ hôm nay xuất môn vội vàng, không mang theo lộ phí, không biết vị thiên kiêu nào...”

“Xùy!”

“Xùy!”

Chưa để thư sinh dứt lời, tất cả thực khách đều lắc đầu, quay lại tiếp tục dùng cơm, chẳng ai thèm để ý đến hắn ta nữa!

Ngay khi thư sinh đội tiểu mào sắp tuyệt vọng!

Một nam tử áo tím nhìn thư sinh, ánh mắt lóe lên tia tinh quang, trầm giọng hỏi:

“Ngươi am hiểu rộng như vậy, thế có biết tòa kiến trúc nguy nga được xây dựng ở trung tâm Thiên Hoang thành chúng ta là gì không?”

Lời vừa dứt, tất cả thực khách đều đồng loạt nhìn về phía thư sinh, trong mắt tràn đầy tò mò!

Chương 464 - Ma Giáo Đan

Các 2

Tuy rằng vừa rồi hẳn ta kể chuyện rất hấp dẫn, nhưng những câu chuyện đó mọi người đã nghe đến nhàm tai rồi, phải nói là cả Dương Châu đều biết!

Ban đầu khi mới nghe được tin này, tất cả mọi người đều không dám tin, nhưng theo thời gian, tính xác thực của tin tức dần được chứng thực, mọi người cũng dần trở nên chai lì!

Dù sao thì đó cũng là Chu ma đầu!

Giết một vị Tôn Giả, diệt một đại tộc đỉnh cấp thì có gì to tát!

Kinh ngạc ư? Không hề, đã quá quen thuộc rồi!

Thế nhưng, tòa kiến trúc được xây dựng ở trung tâm Thiên Hoang thành kia, bọn họ thực sự không biết là gì, cho nên ai nấy đều vô cùng hiếu kỳ.

“Tiểu tử, nếu ngươi nói ra được, ta sẽ miễn tiền com cho ngươi!” Nam tử áo tím lại lên tiếng.

Thư sinh nghe vậy mừng rỡ, nhanh trí đáp:

“Vị đại nhân này, tại hạ cũng chỉ là suy đoán, có lẽ là có liên quan đến đan dược, bởi vì trước kia khi đi ngang qua đó, tại hạ từng ngửi thấy mùi thuốc thoang thoảng!”

Đan dược?

Đám đông thực khách nghe vậy đều ngẩn người, không hiểu Ma Giáo xây dựng một tòa kiến trúc liên quan đến đan dược để làm gì!

Đúng lúc này, bên ngoài khách điểm bỗng truyền đến tiếng bước chân dồn dập!

Ba! Ba! Ba!

Một đại hán áo bào đen dẫn theo hơn mười tên hắc y đệ tử nhanh chóng tiến vào!

Rầm!

Hắc bào đại hán vừa bước vào, tất cả mọi người đều kinh hãi, kẻ thì ngơ ngác, người thì sợ hãi đến mức ngồi bệt xuống đất!

Bởi vì tất cả tân khách đều nhận ra áo bào đen đại hán này!

Hắn chính là nhân vật quyền thế nhất Thiên Hoang thành!

Ma Giáo Thanh Long đường, Thiên Hoang phân đà Đà chủ Cao Đạt!

Một đại nhân vật nắm trong tay hơn mười tòa thành trì xung quanh!

Nhưng vì sao hắn lại đến nơi khách điểm nhỏ bé này?

Tất cả tân khách vội vàng đứng dậy, cung kính nhìn Cao Đạt, đồng loạt khom người hành lễ:

“Bái kiến Cao Đà chủ!”

Cao Đạt thản nhiên gật đầu, sải bước đi về phía nam tử áo tím!

Lúc này, tất cả mọi người đều chú ý đến nam tử áo tím, ánh mắt lộ vẻ thích thú như đang xem kịch hay!

“Xong rồi, Cao Đà chủ đến rồi, hắn còn dám ngồi đó ăn uống, chết chắc rồi!”

“Nhìn còn trẻ tuổi tài cao, không ngờ lại không biết nhìn sắc mặt người khác!”

Ngay khi tất cả tân khách đều cho rằng nam tử áo tím khó tránh khỏi kiếp nạn!

Chỉ thấy Cao Đạt cung kính khom người hành lễ với nam tử áo tím, trầm giọng nói:

“Thuộc hạ Thanh Long đường Thiên Hoang phân đà Đà chủ Cao Đạt, bái kiến Phương đại nhân!”

Cái gì!

Tất cả tân khách đều ngây người, cho dù ngu ngốc đến đâu bọn họ cũng hiểu, nam tử áo tím này tuyệt đối không phải người thường!

Hơn nữa chắc chắn là nhân vật cao tầng của Ma Giáo!

Nam tử áo tím chính là Phương Càn, hấn nhìn Cao Đạt, trầm giọng hỏi:

“Cao Đà chủ, mọi việc chuẩn bị đến đâu rồi? Chuyện này là do Liên Sinh đại nhân đích thân giao phó, nếu làm không tốt...”

“Phương đại nhân yên tâm, mọi việc đã chuẩn bị xong, chỉ chờ đại nhân đến!”

“Tốt, đi thôi!”

Phương Càn gật đầu, đứng dậy đi ra ngoài, đám người Cao Đạt vội vàng đi theo!

Vừa đến cửa khách điếm, Phương Càn dừng bước, nhìn thư sinh, nói:

“Ngươi là nho sinh?”

Thư sinh bị Phương Càn nhìn chăm chăm, trong lòng hoảng sợ, vội vàng lắc đầu, run rẩy nói:

“Không... Không phải!”

Phương Càn gật đầu, trầm giọng nói:

“Người này không tệ!”

Sau đó, hắn mang theo đám người Cao Đạt rời đi!

Đồng thời, một tên đệ tử Ma Giáo dưới sự ra hiệu của Cao Đạt, đi thẳng tới trước mặt thư sinh, bảo hắn ngày mai đến phân đà Thiên Hoang báo danh.

Mọi người vừa đi, trong khách điểm lập tức như ong vỡ tổ, tất cả khách khứa đều nhìn thư sinh với vẻ mặt ngưỡng mộ!

Có kẻ đã bắt đầu nịnh nọt!

“Huynh đài, tại hạ vừa nhìn đã biết huynh đài không phải người thường, quả nhiên hôm nay liền bay cao, tiếng tăm vang dội!”

“Đúng vậy, huynh đài, sau này nhất định, phú quý rồi, chớ quên bằng hữu!”

Tất cả tân khách đều biết, có vị Phương đại nhân kia, thư sinh này coi như một bước lên tiên!

Có thể nói là cá chép hóa rồng!

Thư sinh lúc này chỉ biết cười ngây ngô, hoàn toàn chẳng nghe thấy âm thanh xung quanh!...

Ngay trung tâm Thiên Hoang thành!

Sừng sững một tòa kiến trúc nguy nga, đồ sộ!

Kiến trúc mang hình dáng một tòa tháp cao, nhìn qua rất giống tổ tháp của Đan tộc, được trện pháp bao phủ, không thể nhìn rõ bên trong!

Nếu có người bước vào trong trện pháp, có thể thấy phía trên kiến trúc treo một tấm bảng đen khổng lồ, khí thế bất phàm!

Đan Các - Thiên Hoang phân các!

Ba bóng người lơ lửng trên không trung, trước Đan Các, một nam tử mặc tử bào đứng ở vị trí đầu, phía sau là hai nam tử khác!

Chính là Phương Càn, Cao Đạt, cùng người phụ trách Đan Các Thiên Hoang thành - Dương Phàm!

Phương Càn nhìn xuống Đan Các, ánh mắt loé lên tia sáng kỳ dị!

Đan Các được xây dựng theo lệnh của Giáo chủ Chu Khung, do Liên Sinh đại nhân tự mình giám sát, dự kiến sẽ được xây dựng ở tất cả các thành trì lớn, dùng để cướp đoạt... Không, phải nói là dùng để kiếm tài nguyên và tiền tài cho Ma Giáo!

Chương 465 - Các người cũng vào mua chút đan dược

“Chuẩn bị ổn thỏa cả chưa?”, Phương Càn nhìn xuống Đan Các, trầm giọng hỏi.

“Phương đại nhân, mọi thứ đã chuẩn bị thỏa đáng!”, Cao Đạt cung kính đáp.

Cao Đạt nhìn Phương Càn, trong mắt tràn đầy hâm mộ.

Vị này chính là nhân vật lớn của Thanh Long đường, là người tâm phúc trước mặt Đại tổng quản và Lý Trường Sinh, quanh năm đóng tại tổng đàn, cấp bậc không biết cao hơn hẳn bao nhiêu!

Hơn nữa, còn được thường xuyên diện kiến Giáo chủ, nếu may mắn còn có thể nói chuyện với Giáo chủ, đây chính là mơ ước cả đời của Cao Đạt!

“Mở ra đi!”

“Vâng!”

Dương Phàm cung kính đáp, phát tay một cái, trận pháp bao phủ Đan Các lập tức được giải trừ, cánh cửa lớn mở ra, vô số mùi hương dược liệu lập tức lan tỏa khắp nửa Thiên Hoang thành!

Đan Các vốn đã khổng lồ, khi xây dựng đã thu hút sự chú ý của không ít sinh linh, giờ lại thêm mùi hương dược liệu này!

Chỉ trong nháy mắt, vô số sinh linh trong Thiên Hoang thành đều hồi hải chạy về phía Đan Các!

Chưa đầy một khắc!

Bên ngoài Đan Các đã tụ tập rất nhiều sinh linh, tất cả đều kinh ngạc nhìn Đan Các đã mở cửa, mùi hương dược liệu nồng nặc kia chính là từ trong đó phát ra!

Tất cả sinh linh đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Đan Các!

“Mùi thơm thật nồng, còn thơm hơn cả tiểu quả phụ nhà bên cạnh!”

“Ngươi đừng có nói vậy, đây là mùi thơm của đan dược, hơn nữa là đan dược cao phẩm, bằng không sao có thể thơm như vậy được!”

Các sinh linh dùng ý niệm trao đổi với nhau, nhưng chẳng ai dám tiến vào Đan Các xem thử, bởi vì tất cả đều nhìn thấy ba người phía trên Đan Các!

Có hai người bọn họ không nhận ra, nhưng kẻ mặc áo bào đen kia thì bọn họ có thể nhận ra, đó chính là nhân vật lớn nhất Thiên Hoang thành này!

Là Cao Đạt - Đà chủ phân đà Ma Giáo Thiên Hoang!

Điều khiến bọn họ kinh ngạc nhất chính là, Cao Đạt vậy mà lại cung kính đứng sau lưng nam tử áo bào tím kia, không cần nghĩ cũng biết, nam tử áo bào tím kia chắc chắn là nhân vật còn ghê gớm hơn!

Rất có thể là nhân vật lớn của Ma Giáo!

Nếu bọn họ mà cả gan tiến vào Đan Các, e rằng chết không biết mình chết như thế nào!

Sự tàn nhẫn của Ma Giáo bọn họ rõ ràng là biết rất rõ!

“Hôm nay Đan Các của Ma Giáo ta khai trương, bày bán vô số đan dược, tất cả sinh linh đều có thể vào mua!” Giọng nói Dương Phàm bao phủ hơn nửa thành trì!

Một hơi thở!

Mười hơi thở!

Một nén hương!

Sinh linh tụ tập phía trước Đàn Các càng ngày càng đông, thế nhưng chẳng có kẻ nào dám tiến vào Đàn Các mua bán!

Thực sự là uy danh của Ma Giáo ở Bắc Cương quá lớn, ai nấy đều sợ hãi bước vào sẽ gặp phải kết cục không hay!

Phương Càn trên không trung nhú mày, cảnh tượng này thật sự nằm ngoài dự liệu của hắn, dù sao việc buôn bán này thật sự là lần đầu tiên Ma Giáo làm!

Khụ!

Nhìn thấy Phương Càn nhú mày, Cao Đạt ho khan một tiếng, nhanh chóng bước ra, lớn tiếng quát:

“Ngũ đại gia tộc Thiên Hoang thành mau tới đây cho ta! Nhanh lên, lập tức!”

Rầm!

Âm thanh khủng khiếp trực tiếp bao phủ toàn bộ Thiên Hoang thành, đặc biệt là nơi ở của mấy đại gia tộc, càng bị sóng âm chấn động đến mức run rẩy!

Vèo! Vèo! Vèo!

Chỉ trong nháy mắt, mấy đại gia tộc Thiên Hoang thành liền phái ra vài vị cường giả tu vi thâm hậu, nhanh chóng bay đến trước Đàn Các!

Thực ra trước đó bọn họ đã biết việc xây dựng Đàn Các, nhưng bọn họ căn bản không dám đến góp vui!

Thế nhưng, hiện giờ Đà chủ đích thân mời gọi, bọn họ sao dám không đến!

Năm lão già mặc các loại trang phục đứng trước Đan Các, bọn họ chính là người chưởng quản của năm đại gia tộc lớn mạnh nhất Thiên Hoang thành, sau khi trao đổi ánh mắt với nhau, bọn họ vội vàng cung kính hành lễ với Cao Đạt phía trên:

“Tham kiến Cao Đạt Đà chủ!”

Cao Đạt khẽ gật đầu, trầm giọng nói:

“Ma Giáo Đan Các khai trương, chư vị có muốn vào mua chút gì không?”

Cao Đạt nói xong, ánh mắt khẽ nheo lại, trên mặt lộ ra một nụ cười, tựa như đang thương lượng với bọn họ!

Nhưng!

Người phụ trách của ngũ đại gia tộc đều run lên, nào có thể không hiểu ý tứ, nếu bọn họ không ủng hộ, về sau Cao Đạt nhất định sẽ gây khó dễ cho bọn họ!

Bị một gã phân đà Đà chủ gây khó dễ, hậu quả ra sao không cần nói cũng biết, không chết cũng mất nửa cái mạng!

“Đà chủ nói gì vậy, chúng ta vừa rồi đều ở nhà chuẩn bị tiên thạch cả, đi vào ngay, đi vào ngay!”

Một gã phụ trách gia tộc ninh nọt nói, cố nén cơn tê dại nơi hai chân, vẻ mặt đầy quả cảm, hiên ngang bước vào trong Đan Các!

Mấy người khác cũng vội vàng nối gót theo sau!

“Các ngươi cũng vào ủng hộ đi!” Cao Đạt chỉ vào đám người đang xem náo nhiệt.

“Vâng!”

“Dạ, dạ, dạ!”

Đám người xem náo nhiệt nào dám cự tuyệt, tất cả đều lộ ra vẻ mặt hối hận vì đã đến xem, vội vàng chen vào trong Đan Các!

Chương 466 - Đan Các phát triển cực nhanh 1

Tựa như đã sớm đoán được kết cục bị lột sạch!

“Cao Đà chủ quả nhiên có biện pháp!” Dương Phàm nhìn Đan Các chớp mắt đã bị người chen đầy, có phần kinh ngạc nhìn Cao Đạt!

“Không có gì, chẳng qua là mượn chút uy danh của Giáo chủ mà thôi!” Cao Đạt chấp tay về phía Thiên Ma phong, về mặt đầy tự hào!

Phương Càn cùng Lục Vân đều mỉm cười, không để ý đến hành động uy hiếp người khác của Cao Đạt vừa rồi, loại chuyện này nếu xảy ra ở Chính đạo môn phái, e là sẽ trở thành một chuyện động trời!

Thế nhưng đối với Ma Giáo mà nói, đây chẳng qua chỉ là chuyện thường ngày!

Dương Phàm cũng từng nghĩ tới dùng chiêu này, chỉ bởi vì nể mặt mũi Cao Đạt, không tiện vượt cấp lên tiếng mà thôi!...

Lúc này, trong Đan Các!

Không gian vô cùng rộng lớn, mấy tên đệ tử Ma Giáo đứng trước quầy, trên quầy bày la liệt vô số hộp gấm, mỗi một cái đều tỏa ra mùi thuốc nồng đậm!

Đông đảo sinh linh đứng chen chúc, biểu cảm trên mặt mỗi người mỗi khác, tất cả đều đứng cách xa các vật dụng trong Đan Các, dù sao bọn họ đều sợ đụng vào làm hỏng rồi không có tiền mà đền!

Mấy tên đệ tử Ma Giáo nhìn đám đông trước mặt như dê đờn mỗ, trên mặt đều lộ vẻ tự hào!

Đây chính là uy thế của Ma Giáo hiện tại!

Thế nhưng, buôn bán vẫn phải tiếp tục!

“Cái này, ta muốn mua chút đan dược!” Trương Lôi, người phụ trách một gia tộc, nhanh chóng nói, hẳn muốn mua sớm một chút rồi rời đi cho khuất mắt.

Thật sự bầu không khí nơi này quá mức đáng sợ!

“Nhìn tu vi của ngươi cũng tạm được, viên Vạn Thánh Đan này, đan dược cấp Bán Thánh, rất thích hợp với ngươi, nói không chừng có thể giúp ngươi đột phá đến Bán Thánh cảnh!” Một tên đệ tử Ma Giáo ném một viên đan dược vào trong tay Trương Lôi!

“Đan dược Bán Thánh đỉnh cấp, đột phá Bán Thánh!” Trương Lôi nhận lấy đan dược, tay run lên nhìn viên đan dược trong tay, trong lòng thật lâu sau vẫn chưa thể bình tĩnh lại được!

Hắn đã dừng lại ở Đại La cảnh quá lâu, vốn dĩ đã không còn ôm hy vọng đột phá, thế nhưng hiện tại viên đan dược trong tay này rất có thể giúp hắn đột phá!

Đây là cơ duyên lớn đến thế nào!

Phải biết sinh linh ở Đông Vực biết luyện đan rất ít, bởi vì điều kiện để trở thành Luyện Đan Sư quá mức hà khắc!

Càng đỉnh cấp lại càng hiếm có, mà có thể luyện chế ra đan dược Bán Thánh cấp, lại càng là phượng mao lân giác!

Cũng chỉ có một số thế lực lớn mới có, nhưng đan dược mà Luyện Đan Sư của bọn họ luyện chế ra ngay cả đệ tử trong thế lực của mình không đủ mà cung cấp!

Cho nên nói, toàn bộ Đông Vực, rất hiếm có nơi nào bán ra đan dược cao cấp!

“Vị đại nhân này, viên này bao nhiêu tiên thạch, ta mua!”
Cầm viên đan dược trong tay, Trương Lôi kiên định nói.

Lúc này hắn vô cùng kiên định, viên đan dược này hắn nhất định phải mua, bất kể đắt đến đâu, cho dù phải bán hết gia sản, cho dù phải bán cả ba mươi phòng tiêu thiếp của hắn, hắn cũng phải mua cho bằng được!

“Tiên thạch mười vạn, Thiên Dương Quả năm quả, Nguyệt Âm Thảo năm cây, ...”

Tên đệ tử Ma Giáo tuôn ra một tràng dài các loại tiên trân, dọa đến mức đám sinh linh xung quanh run lên cầm cập!

Tên đệ tử Ma Giáo này đưa ra nhiều thứ như vậy sao!

Rất nhiều, thậm chí còn vượt xa giá trị của viên đan dược này!

Thế nhưng đổi lấy viên đan dược này thì những thứ kia cũng đáng giá, bởi vì cho dù có cầm càng nhiều tài nguyên hơn nữa, bọn họ không thể tìm được nơi nào đổi lấy loại đan dược này!

Hô!

Trương Lôi thở ra một hơi, tuy rằng hơi đắt một chút, nhưng vẫn nằm trong phạm vi có thể chịu đựng được của hắn, ít nhất là không cần phải bán tiêu thiếp!

Hắn nhanh chóng lấy ra bảo vật mà tên đệ tử Ma Giáo kia yêu cầu, đưa cho hắn, sau đó dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, nhanh chóng rời khỏi đây!

Rầm!

Ngay sau khi Trương Lôi rời đi, toàn bộ Đan Các hoàn toàn bùng nổ, lúc này vô số sinh linh đã hoàn toàn tin tưởng Ma Giáo thật sự đang làm ăn buôn bán!

Chứ không phải muốn lừa gạt bọn họ!

“Vị đại nhân này, còn đan dược đột phá Bán Thánh cảnh nào khác không, ta muốn mua, ta muốn mua!”

“Vị đại nhân này, ta muốn mua loại đan dược có thể gia tăng công năng kia!”

“Thật là vô dụng, vị đại nhân này, bằng hữu của ta muốn hỏi có Trụ Thiên Đan hay không, chính là loại đan dược có thể khiến người ta hoàn toàn không cần nghỉ ngơi ấy!”

Nhất thời, vô số

Phía trên Đan Các!

Phương Càn nhìn sinh linh không ngừng mua sắm đan dược phía dưới, ánh mắt lộ ra một tia hài lòng!

Giá bán đan dược trong Đan Các là gấp năm lần dược liệu luyện chế, cộng thêm Tiên thạch gấp năm lần!

Nói cách khác, hoàn toàn bán ra với giá gấp mười lần!

Giá tiền này tuy rằng không hợp thói thường, nhưng cũng nằm trong phạm vi tiếp nhận của phần lớn sinh linh. Dù sao luyện chế đan dược luôn có hao tổn, rất nhiều Luyện Đan sư có khi phải thất bại ba, năm lần mới luyện thành công một lò đan dược!

Chương 467 - Đan Các phát triển cực nhanh 2

Thế nhưng phương pháp luyện chế của Ma Giáo lại không hề hao tổn!

Cho nên mỗi khi bán ra một viên đan dược, Ma Giáo thu về lợi nhuận gấp mười lần, hoàn toàn nhanh hơn cướp đoạt rất nhiều, hơn nữa còn là nguồn tài nguyên dồi dào, cuồn cuộn không ngừng!

Có thể tưởng tượng, có Đan Các rồi, về sau đệ tử Ma Giáo căn bản sẽ không thiếu hụt đan dược, tốc độ đột phá cũng tăng lên rất nhiều!

“Cao Đà chủ!” Phương Càn nhìn Cao Đạt, trầm giọng nói.

“Có thuộc hạ!” Cao Đạt lập tức cung kính đáp.

“Truyền lệnh xuống, ngoại trừ Đan Các, không cho phép thế lực nào khác được phép bán đan dược, kẻ nào vi phạm, tru di cửu tộc!”

Trong mắt Phương Càn lóe lên tia sáng lạnh lẽo, Đan Các đã có năng lực kiếm tiền lớn như vậy, tuyệt không thể để cho bất kỳ kẻ nào nhúng tay vào!

Từ xưa đến nay, độc quyền mới là cách kiếm tiền nhanh nhất!

“Tuân lệnh!”

Cao Đạt cung kính lĩnh mệnh, sắc mặt không chút thay đổi. Mệnh lệnh này cho dù Phương Càn không hạ, hắn cũng sẽ thực hiện.

Dám tranh giành buôn bán với Ma Giáo, chẳng khác nào tự tìm đường chết!

Phương Càn gật đầu, thân hình lóe lên, biến mất khỏi Thiên Hoang thành, đi tới thành trì tiếp theo!

Lúc này, tất cả các thành trì lớn nhỏ trong Bắc Cương đều đang diễn ra những thay đổi tương tự, vô số Đan Các mọc lên như nấm sau mưa!

Ban đầu, tất cả mọi người còn lo lắng, không dám mua, nhưng sau đó chỉ có thể thốt lên:

“Thơm thật!”

Trong chớp mắt, Đan Các đã trở thành thánh địa của mọi thành trì lớn nhỏ. Ngay cả sinh linh bên ngoài Bắc Cương cũng lũ lượt kéo đến chỉ để mua đan dược!

Không đến mười năm, sự xuất hiện của Đan Các đã khiến vùng đất Bắc Cương cần cỗi bỗng chốc bùng nổ, cường giả xuất hiện ngày càng nhiều. Cao thủ Bán Thánh cảnh trước kia vốn hiếm gặp, nay lại có thể bắt gặp ở khắp nơi!

Cùng với sự ra đời của Đan Các, hai quy định cũng được ban bố rộng rãi!

Thứ nhất, Nhân tộc mua đan dược tại Đan Các được giảm giá hai phần!

Thứ hai, tất cả sinh linh đến từ Thương Ngô đại lục mua đan dược tại Đan Các được giảm giá năm phần!

Nguyên nhân ư? Nghe nói là bởi vì cao tăng Ma Giáo phần lớn đều là Nhân tộc, mà Thương Ngô đại lục chính là nơi khai sinh ra Ma Giáo!

Vô số sinh linh nghe xong đều đấm ngực dậm chân, hận mình không phải Nhân tộc, càng hận mình không phải sinh linh đến từ Thương Ngô đại lục!

Nhân tộc ở Bắc Cương cũng nhờ vào quy định này mà địa vị được nâng cao vô hạn!

Vậy là, chỉ trong chớp mắt, Nhân tộc đã trở thành tộc quần cao quý nhất!...

Thời gian thoi đưa, thấm thoát đã mười năm trôi qua!

Tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma phong!

Trên một ngọn núi sừng sững một cung điện nguy nga tráng lệ!

Trên đó đề bốn chữ lớn:

Tổng Các Đan Các!

Bên ngoài, đệ tử Ma Giáo tụ tập đông nghịt, khí thế ngút trời, kẻ nào kém cỏi nhất cũng đã đạt đến tu vi Bán Thánh ngũ trọng cảnh!

Bọn họ đều là các vị Đà chủ của những phân đà lớn thuộc Ma Giáo!

Lúc này, bọn họ vừa bái kiến tứ đại đường khẩu, báo cáo xong công việc, tiện thể ở lại đây chờ lĩnh đan dược!

“Cao huynh, dạo này phân đà Thiên Hoang của huynh phát triển ra sao rồi?”

“Cũng tạm được, chỉ là đan dược của Đan Các cung không đủ cầu, đám người kia gần như phát điên lên vì tranh nhau mua!”

“Đúng vậy, bên ta cũng thế, tranh giành đến độ suýt chút nữa thì xảy ra ẩu đả!”

Về mặt mỗi vị Đà chủ đều hiện rõ sự phẫn khích!

Sự thành lập của Đan Các đã giúp cho các phân đà lớn mạnh nhanh chóng, bởi vì lợi nhuận của Đan Các sẽ được giữ

lại một phần cho phân đà, chín phần còn lại sẽ được nộp về tổng đàn!

Đừng xem thường một phần lợi nhuận này, với Đan Các mà nói, đó là một con số khổng lồ!

Lấy phân đà Thiên Hoang thành làm ví dụ!

Hiện tại, số lượng cao thủ đạt đến Bán Thánh cảnh đã không dưới mười người, bản thân vị Đà chủ Cao Đạt trong vòng mười năm, từ tu vi Bán Thánh tam trọng cảnh đỉnh phong đã đột phá đến Bán Thánh thất trọng cảnh đỉnh phong!

Tốc độ đột phá khủng khiếp như vậy nếu truyền ra ngoài, e rằng sẽ khiến người ta kinh hãi đến chết!

Thế nhưng, nếu bọn họ biết được Cao Đạt đã dùng hết bao nhiêu đan dược, chắc chắn sẽ càng thêm khiếp sợ!

Bên trong Đan Các!

Giữa đại sảnh là một con Bạch Mã khổng lồ, bên cạnh chất đầy những dược liệu cao như núi!

Phía trước và phía sau Bạch Mã đều có các đệ tử Ma Giáo đứng hầu, tay ai nấy đều bê một chiếc rương lớn!

Hí!

Bạch Mã hí vang một tiếng, há miệng nuốt chửng vô số dược liệu, bụng phình to ra, sau đó dồn lực!

Phía sau môn nó bắn ra vô số đan dược!

Rồi nó lại há miệng, phun ra thêm vô số đan dược!

Một nén hương sau!

Bạch Mã dừng lại, tiếp tục cúi đầu xuống ăn dược liệu...

Hai gã đệ tử Ma Giáo bưng hai chiếc rương chất đầy đan dược đi về một góc khác của Đan Các, nơi đó có vô số những

chiếc rương khác!

Chương 468 - Đại quân Ma

Giáo xuất chinh 1

Chúng được chia thành hai nhóm!

Trên một đồng rương đều viết dòng chữ ngoại lạc: Đây là vật từ mộng Bạch Mã nhảy ra, dùng để đưa đến Đan Các bán!

Trên một đồng rương khác đều viết dòng chữ nội lạc: Đây là vật từ miệng Bạch Mã phun ra, dùng cho đệ tử Ma Giáo sử dụng!

Bên cạnh rương có hai bóng người áo đen đang đứng. Một người lưng đeo trường đao, sắc mặt lạnh lùng. Một người mang dáng vẻ thanh niên, toàn thân tràn đầy sức sống!

Chính là Đao Si và Phương Càn!

“Đao đại nhân, xem ra việc buôn bán đan dược của Ma Giáo chúng ta ngày càng phát đạt!” Phương Càn nhìn Bạch Mã đang miệt mài làm việc, mỉm cười nói với Đao Si.

“Ừm, quả là không tệ!” Đao Si cũng gật đầu.

“Tại hạ còn chưa chúc mừng Đao đại nhân đột phá Thánh Giả cảnh!” Phương Càn chấp tay, vẻ mặt chúc mừng.

Không sai, lúc này Đao Si đã chính thức đột phá đến Thánh Giả cảnh. Có thể thấy mười năm qua Ma Giáo đã phát triển mạnh mẽ đến nhường nào!

“Ngươi cũng sắp rồi đấy, mau chóng gia tăng tốc độ tu luyện đi. Mười năm đã đến, đại quân Ma Giáo sắp sửa xuất phát lần nữa!”

“Vâng!”

Àm!

Hai tên đệ tử Ma Giáo lại khiêng hai cái rương đặt lên trên đồng rương. Nhìn đan dược chất đầy trong rương, Dao Si và Phương Càn đều lộ vẻ bất đắc dĩ!

Bởi vì trong những cái rương chất cao như núi này đều chứa cùng một loại đan dược!

Đó chính là Trụ Thiên Đan: Không những có thể gia tăng năng lực bền bỉ, mà còn có thể gia tăng gấp mười lần khoái lạc, cùng với tốc độ tu luyện gấp mười lần, dược hiệu duy trì suốt nửa tháng!

Có thể nói đây chính là loại đan dược cần thiết để dễ dàng thôn tử, bao dưỡng tiểu thiếp!

Theo thống kê của Ma Giáo, trong tất cả các loại đan dược, đan dược có tỷ lệ mua lại cao nhất chính là Trụ Thiên Đan này!

“Người ở lại trông coi đi, ta đi trước đây!” Dao Si trầm giọng nói với Phương Càn một câu, sau đó thân hình lóe lên, biến mất trong Đan Các!

Thật sự là mùi hương của Trụ Thiên Đan trong Đan Các lúc này quá nồng nặc, khiến cho một người luôn bình tĩnh như Dao Si cũng có phần không chịu nổi, chỉ đành phải rời đi trước!

“Lão Cù, nói xem, linh hồn của người đã khôi phục đến đâu rồi?”

“Khôi phục được một chút, hình như nhớ ra được vài chuyện, nhưng vẫn chưa rõ ràng lắm!” Giọng nói của Cù Kỳ vang lên trong đầu Phương Càn.

“Có cách nào giúp ta nhanh chóng đột phá đến Thánh Giả cảnh hay không?”

“Hãy thử lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc xem sao. Trong Ma Quật sau núi của Ma Giáo có Ma Pháp Tắc, người có thể đến đó thử xem!”

“Không thể không nói, gia nhập Ma Giáo là quyết định sáng suốt nhất của ngươi. Nếu chỉ có ta hỗ trợ, e rằng hiện tại ngươi chỉ mới đột phá đến Bán Thánh cảnh mà thôi!”

“Ừ, ngươi cũng rất biết điều đó. Ngươi không quan trọng bằng Ma Giáo!”

“...”

Cùng Kỳ lại điên cuồng gào thét trong đầu Phương Càn!

Lời nói của Phương Càn thật sự quá tổn thương. Giờ khắc này, Cùng Kỳ thậm chí còn hoài nghi, liệu bản thân có phải là bàn tay vàng vô dụng nhất từ trước đến nay hay không!

Phương Càn nhìn lên trời cao, ánh mắt kiên định vô cùng. Nhiều nhất là một tháng nữa, đại quân Ma Giáo sẽ xuất phát, công phá toàn bộ phương bắc Dương Châu!

Đến lúc đó, hắn nhất định phải đột phá đến Thánh Giả cảnh!

Đề Giáo chủ phải nhìn hắn với con mắt khác xưa!

Phương Càn có thể đoán trước, một trận đại chiến bao phủ nửa Dương Châu sắp sửa mở ra...!...

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long Tọa, chậm rãi mở mắt, trong đôi mắt lóe lên tia sáng đáng sợ!

Ầm!

Khí thế trên người Chu Khung lại lần nữa bùng nổ, trong cơ thể vang lên tiếng nổ lớn!

Tu vi của hắn lại đột phá thêm hai tầng!

Đạt đến Đại Thánh tứ trọng!

Chỉ vồn vện mười năm đã đột phá hai tầng cảnh giới Đại Thánh, đây là bởi vì mười năm qua Chu Khung dành phần lớn thời gian để lĩnh ngộ Thời Gian pháp tắc, cộng thêm thể chất cường hãn, hạn chế tốc độ tu luyện!

Có thể tưởng tượng tốc độ tu luyện hiện tại của Chu Khung điên cuồng đến mức nào!

Chu Khung gõ nhẹ lên Ma Long Tọa, Địa Nhị đeo mặt nạ hoàng kim, quỳ một gối trước mặt hắn.

“Kế hoạch bên Thiên Bộ tiến hành đến đâu rồi?”

“Bẩm Giáo chủ, Thiên Bộ tiến hành vô cùng thuận lợi, lại thêm Hùng tộc tương trợ, tốc độ rất nhanh!”

“Truyền lệnh cho bọn chúng, tiếp tục tăng tốc!” Chu Khung gật đầu.

“Tuân lệnh!”

Địa Nhị đáp lời, thân hình biến mất trong đại điện!

Chu Khung giải phóng thần thức, bao phủ toàn bộ Thiên Ma Phong, trong nháy mắt đảo qua tất cả đệ tử Ma Giáo!

Chỉ trong khoảnh khắc, tu vi của vô số Ma Giáo đệ tử đều hiện rõ trong đầu Chu Khung!

Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo, Lý Trường Sinh...

Tu vi của mỗi người đều tăng tiến như vũ bão, thậm chí đạt đến mức khiến người ta phải kinh hãi!

Liên Sinh trực tiếp đột phá đến Thánh Giả thập trọng!

Chương 469 - Đại quân Ma

Giáo xuất chinh 2

Bạch Hạo Thiên và Ma Vô Đạo đều đạt đến Thánh Giả cửu trọng!

Các Đường chủ, Ma Vương, Hộ pháp khác đều đột phá đến Thánh Giả lục trọng trở lên!

Trong đó nổi bật nhất là ba người Lý Trường Sinh, Trần Thu, Băng Ly, tu vi đều đạt đến Thánh Giả bát trọng!

Đặc biệt là Lý Trường Sinh, không chỉ tu vi đột phá đến Thánh Giả bát trọng, mà thiên vận trên đỉnh đầu hắn cũng tăng vọt lên hơn sáu ngàn!

Trong mắt Chu Khung lóe lên tia sáng, lẩm bẩm: “Xem ra tư chất và khí vận của Lý Trường Sinh này còn tốt hơn ta nghĩ!”

Phải biết rằng muốn đột phá từ Thánh Giả cảnh trở lên không phải chỉ dựa vào thời gian, mà cần phải lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc. Đây cũng là nguyên nhân Chu Khung không dùng Sơn Hà Đồ để giúp các đệ tử Ma Giáo tăng tốc tu luyện gấp vạn lần!

Bởi vì hoàn toàn không cần thiết, lực lượng pháp tắc trong Sơn Hà Đồ kém xa ngoại giới, cho nên tu luyện trong đó, chưa chắc đã lĩnh ngộ pháp tắc nhanh hơn ở bên ngoài!

Ngoại trừ các cao tầng Ma Giáo, những đệ tử khác cũng có tu vi tăng tiến vượt bậc, đệ tử Bán Thánh cảnh có mặt ở khắp nơi, ngay cả đệ tử canh giữ sơn môn cũng đã là Bán Thánh cảnh!

Chu Khung đưa mắt lạnh như băng nhìn lên không trung, khóe miệng nở nụ cười tà!

Nghỉ dưỡng mười năm, Ma Giáo cũng nên động tĩnh một phen!

Chu Khung đứng thẳng dậy khỏi Ma Long bảo tọa, thân hình lóe lên rồi xuất hiện ngay trên không trung Thiên Ma phong!

Rầm!

Vô tận Ma Diễm tỏa ra, bao phủ cả một vùng mười mấy vạn dặm!

“Đại Tổng Quân, Ngũ Đại Đường Chủ, Bát Đại Hộ Pháp, Thập Nhị Ma Vương đâu cả rồi?”

“Ngàn vạn Ma Binh của bốn tọa đâu?”

Lời nói lạnh lẽo của Chu Khung trong nháy mắt truyền khắp Thiên Ma phong!

Ầm! Ầm! Ầm...!

Trong chớp mắt, mấy chục đạo thân hình từ khắp nơi trên Thiên Ma phong lao ra, mỗi người đều mang theo Ma Diễm ngập trời, khí thế kẻ nào kẻ nấy đều mạnh mẽ hơn người!

“Thuộc hạ Liên Sinh có mặt!”

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên có mặt!”

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh có mặt!”

“...”

Tất cả cao tầng Ma Giáo đều đứng thẳng, chấp tay trước mặt Chu Khung rồi đồng thanh hô lớn.

Cùng lúc đó, tại quảng trường rộng lớn phía dưới, trong nháy mắt đã tụ tập đủ một triệu Ma Binh, tất cả đều ngửa mặt

lên trời, đồng thanh gầm lên:

“Có!”

“Có!”

“Có!”

“Bắc Cương chật hẹp, không dung nổi Ma Giáo ta. Nay, bốn tọa muốn chinh phạt phương bắc Dương Châu, các ngươi hãy theo bốn tọa xuất chinh, mang Ma Uy bao trùm Dương Châu!”

“Thuộc hạ nguyện đi theo Giáo chủ, để Ma Uy bao trùm Dương Châu, xưng bá vũ trụ!”

“Thuộc hạ nguyện đi theo Giáo chủ, để Ma Uy bao trùm Dương Châu, xưng bá vũ trụ!”

“Thuộc hạ nguyện đi theo Giáo chủ, để Ma Uy bao trùm Dương Châu, xưng bá vũ trụ!”

Rất nhiều cao tăng Ma Giáo cùng một triệu Ma Binh đồng loạt gầm lên, trên mặt ai nấy đều tràn đầy phấn khích. Họ là đệ tử Ma Giáo, họ muốn đi theo Giáo chủ của mình tranh bá thiên hạ, uy chấn vũ trụ!

Kẻ nào dám ngăn cản bước chân của Giáo chủ, kẻ đó chính là địch nhân của bọn họ, kẻ đó phải chết!

Nhìn xuống đám đệ tử Ma Giáo phía dưới chiến ý ngút trời, Ma Diễm trên người Chu Khung lại bùng lên dữ dội hơn, hấn lạnh lùng quát lớn:

“Liên Sinh, ngươi dẫn theo Thập Nhị Ma Vương cùng bốn mươi vạn Ma Binh xuất phát bên trái!”

“Tuân lệnh!” Liên Sinh vận hồng bào chấp tay lĩnh mệnh!

“Bạch Hạo Thiên, ngươi dẫn theo Thất Đại hộ pháp, Tam Đại Đường Chủ cùng bốn mươi vạn Ma Binh xuất phát bên

phải!”

“Tuân lệnh!” Bạch Hạo Thiên vận áo bào trắng, lưng đeo trường kiếm, chấp tay lĩnh mệnh!

“Lý Trường Sinh, trông coi tổng đàn cho kỹ!”

“Tuân lệnh!” Lý Trường Sinh lơ lửng giữa không trung, cung kính lĩnh mệnh, sắc mặt điềm tĩnh.

Trải qua trận chiến mười năm trước, hắn đã rất đổi thỏa mãn, đối với... đã quá đổi thỏa mãn rồi...

Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo, lúc này dẫn đầu đông đảo cao tăng Ma Giáo, nhanh chóng chia thành ba đạo quân hùng hậu!

Rống! Rống! Rống!

Ma Long Phi Liễn đậu ở phía sau Thiên Ma phong lập tức xé gió bay lên, thân hình Chu Khung thoát ần thoát hiện, khi xuất hiện đã an vị trên bảo tọa Ma Long bên trong phi liễn!

Đồng thời, một tiếng quát lạnh của Chu Khung truyền ra từ trong phi liễn:

“Xuất chinh!”

Rầm! Rầm! Rầm!

Ba đạo đại quân trong nháy mắt từ Thiên Ma phong bay ra, chia ba hướng, thẳng tiến ra khỏi Bắc Cương!

Thoạt nhìn, ba lộ binh mã, có vẻ như Ma Vô Đạo dẫn đầu là yếu nhất!

Thế nhưng!

Ma Vô Đạo lại cùng Chu Khung xuất phát, có thể thấy, con đường này ngược lại trở thành nguy hiểm nhất, mà mục tiêu công đánh của đạo quân này chính là mấy tông môn hùng mạnh nhất phương bắc Dương Châu!

Có thể tưởng tượng, phương bắc Dương Châu sắp tới sẽ phải hứng chịu một trận cuồng phong gào thét, vô số tông môn gia tộc sẽ bị san bằng!

Ngay khi ba đạo đại quân vừa xuất phát!

Vút!

Một bóng đen từ trong Ma Long Phi Liễn lao ra, chớp mắt đã đến trước đại quân do Liên Sinh chỉ huy!

Chương 470 - Quyết định của Thiên Hỏa Thánh Đình

Chính là Đại Bạch!

Đại Bạch nhìn Liên Sinh, nũng nịu nói:

“Này, Liên Sinh đại nhân, lần này ra ngoài nhớ mang về cho ta chút đồ ngon lạ miệng nhé!”

“Được!” Liên Sinh nhìn Đại Bạch, khẽ gật đầu!

“Gâu!” Đại Bạch vui mừng kêu lên, rồi hóa thành một vệt trắng, bay đi mất!

Đại Bạch bay đến phía trên đại quân do Bạch Hạo Thiên dẫn đầu, nói với Bạch Hạo Thiên:

“Bạch Hạo Thiên, đừng quên mang đồ ăn ngon cho ta đấy, phải thật ngon, thật nhiều vào!”

“Ừ!” Bạch Hạo Thiên gật đầu!

Ha ha!

Đại Bạch cười toe toét, chạy về phía Ma Long Phi Liễn!

Tin tức ba lộ đại quân Ma Giáo xuất chinh, trong nháy mắt đã làm chấn động toàn bộ Bắc Cương, sau đó nhanh chóng lan ra hơn nửa Dương Châu!

Vô số thế lực khi nhận được tin tức này đều kinh hãi đến mức hồn phi phách tán!

Đặc biệt là các thế lực phương bắc Dương Châu, bọn họ đều biết rõ, mục tiêu của đại quân Ma Giáo lần này

Trong một tòa thành trì nơi biên giới Bắc Cương, vạn linh đồng loạt ngược nhìn, trên không trung một cỗ Ma Long phi xa không lò lớt qua, phía sau có tới hai mươi vạn Ma binh hùng mạnh đi theo!

“Thật đáng sợ, hai mươi vạn Ma binh, kẻ yếu nhất cũng có tu vi Bán Thánh cảnh đỉnh phong, vì sao Ma Giáo lại có thể cường đại đến thế!”

“Phải đấy, so với mười năm trước mạnh hơn rất nhiều, lần này e rằng phương bắc Dương Châu sẽ thật sự bị Ma Giáo thôn tính mất!”

“Lũ tông môn Dương Châu kia đều là đồ bỏ đi, chẳng qua cũng đáng đời, để xem bọn chúng còn dám kiêu ngạo nữa không, lần trước lão phu muốn gia nhập làm đệ tử, chúng còn chê bai, lần này để bọn chúng nếm thử sự lợi hại của Chu ma đầu!” Một lão già run rẩy nói.

“Chu giáo chủ, ta ủng hộ người, đồ sát hết bọn chúng đi!” Một vị Thánh nữ về phía phía xa xa chỗ phi xa hét lớn.

Đại quân Ma Giáo đi đến đâu, chúng sinh nơi đó đều bàn tán xôn xao, kẻ lo lắng, người hả hê, lại có kẻ đi theo Ma Giáo muốn xem náo nhiệt!

Có thể nói, chỉ một hòn đá nhỏ cũng đủ khuấy động ngàn cơn sóng lớn!

Không ít thế lực ở phương bắc Dương Châu lập tức lên kế hoạch di dời, nếu như mười năm trước, những thế lực lớn như bọn họ căn bản không coi Ma Giáo ra gì!

Cho dù Chu ma đầu làm ra càng ngày càng nhiều chuyện chấn động, nhưng trong mắt bọn họ cũng chỉ là trò trẻ con náo loạn mà thôi!

Tất cả đã thay đổi vào mười năm trước!

Bởi vì mười năm trước, ba đại sự chấn động Đông Vực đã xảy ra!

Thứ nhất: Chu ma đầu dám trực tiếp uy hiếp ba vị cường giả Đan tộc, cướp đoạt một lượng lớn bảo vật!

Thứ hai: Chu ma đầu chỉ dùng một chiêu đã miểu sát cường giả Đại Thánh bát trọng!

Thứ ba: Chu ma đầu dùng một kiện bí bảo, chỉ một chiêu đã miểu sát Hạo Nguyệt Lang Tôn!

Ba chuyện này, cho dù chỉ làm được một chuyện cũng đủ để vang danh khắp Đông Vực, vậy mà Chu Khung lại làm được cả ba, hơn nữa còn cùng lúc!

Ngay lập tức đã khiến toàn bộ Đông Vực chấn động, thật sự là ba chuyện này quá mức kinh người!

Điều này đại biểu cho điều gì, không cần nói cũng biết!

Đại biểu cho Chu ma đầu đã chính thức thoát khỏi danh xưng thiên kiêu!

Trở thành nhân vật cự phách mới của Dương Châu!

Cho dù không dựa vào Ma Tôn!

Chu Khung chỉ bằng vào bản thân cũng đủ sức ngang hàng với các vị Đế chủ, thậm chí là Thánh Đình chi chủ!

Không thể nào dùng hai chữ thiên kiêu để đánh giá Chu Khung được nữa!

Hơn nữa, với thực lực của Chu Khung hiện giờ, khắp phương bắc Dương Châu, thật sự không có mấy kẻ đứng đầu các thế lực dám vỗ ngực nói mình có thể chiến thắng hắn!...

Dương Châu, phương tây!

Trên điện Thiên Hỏa Thánh Đình!

Một nam tử khoác hoàng bào Cửu Long uy nghi ngự trên long y, khí thế toát ra lúc ẩn lúc hiện, khiến người ta cảm nhận được áp lực vô cùng lớn!

Hắn chính là Thiên Hỏa thánh đình chi chủ!

Một trong những cự phách Dương Châu, Thiên Hỏa Tôn Giả!

Phía dưới hai bên, văn thần võ tướng đứng thẳng, mỗi người uy thế ngút trời, tu vi đều ở cảnh giới Đại Thánh trở lên!

Thậm chí có vài người mơ hồ đạt đến trình độ Đại Thánh đỉnh phong!

Thực lực của Thiên Hỏa thánh đình quả nhiên cường đại!

“Khởi bảm bệ hạ, phương bắc có tin tức, Ma Giáo ở vùng Bắc Cương muốn thống nhất phương bắc Dương Châu!” Một lão thần râu bạc bước ra, trầm giọng tấu.

“Lão thần cho rằng không thể để Ma Giáo thống nhất phương bắc, nếu không, tương lai sẽ là mối họa lớn đối với Thiên Hỏa thánh đình chúng ta!”

“Đúng vậy, mặt tướng cũng nghĩ như vậy, xin bệ hạ hạ chỉ, để mặt tướng dẫn binh tiêu diệt Ma Giáo!”

“...”

Chỉ trong nháy mắt, cả triều đình tràn ngập tiếng thỉnh chiến, dường như chỉ cần Thiên Hỏa Tôn Giả gật đầu, bọn họ sẽ lập tức xuất binh thảo phạt Ma Giáo!

“Văn thái sư thấy thế nào?” Một giọng nói uy nghiêm vang lên từ long y.

Một lão già mặc trang phục thái sư chậm rãi bước ra, trầm giọng nói:

Chương 471 - Kế hoạch Tân Phạt Thiên 1

“Bệ hạ, lão thần cho rằng không thể sơ suất, Giáo chủ Ma Giáo - Chu ma đầu không phải kẻ dễ đối phó, hắn không chỉ có chiến lực vô song, mà còn sở hữu bí bảo có thể giết chết cường giả Tôn cảnh... Hơn nữa hắn còn là...”

“Văn thái sư chớ có trước mặt bệ hạ mà tăng thêm nhuệ khí của địch, dập tắt uy phong của ta, chẳng qua chỉ là một tên võ giả Đại Thánh cảnh mà thôi, lão Ngưu ta một búa là có thể tiến hắn lên đường!”

“Lời Văn thái sư nói cũng có lý, hiện giờ quả thực không thể xem thường Chu ma đầu!”

“...”

Văn thái sư còn chưa nói hết lời, cả triều đình lại lần nữa tranh cãi, tiếng ồn càng lúc càng lớn, khiến cả đại điện rung chuyển!

“Yên lặng!”

Có lẽ Thiên Hỏa Tôn Giả đã bị làm phiền, bèn lạnh lùng quát.

Rầm!

Chỉ trong nháy mắt, một cỗ uy áp kinh khủng bao phủ toàn bộ triều đình, hư không không ngừng rung động.

Tất cả đại thần đều im bật, không dám tranh cãi nữa!

Tất cả bọn họ đều rõ ràng tính tình của Thiên Hỏa Tôn Giả, nếu còn dám tiếp tục cãi nhau, e rằng tất cả đều sẽ phải chịu

tội!

“Trương Sĩ Lang, người thấy chuyện này thế nào?” Thiên Hỏa Tôn Giả nhìn thoáng qua thân hình áo bào trắng đang đứng ở cuối triều đình, trong mắt lóe lên một tia sáng kỳ lạ!

Ông...!

Lời vừa dứt, tất cả mọi người trong triều đình đều đồng loạt nhìn về phía Trương Sĩ Lang!

Vị Trương Sĩ Lang này gia nhập Thiên Hỏa thánh đình cách đây mười năm, không biết vì sao lại được Thiên Hỏa Tôn Giả coi trọng!

Đừng nhìn hiện tại Trương Sĩ Lang chỉ đứng ở vị trí cuối cùng trong triều đình, nhưng hắn mới gia nhập Thiên Hỏa Thánh Đình chưa đến mười năm, có thể nói tương lai bất khả hạn lượng!

Trong ánh mắt chăm chú của đông đảo đại thần!

Một nam tử mặc áo bào trắng, tay cầm phát trần chậm rãi đứng ra!

trong mắt toát lên một tia suy tư, khom người sâu:

“Bệ hạ, thần cho rằng với thực lực hiện tại của Chu Khung, cùng thân phận Ma Tôn đệ tử của hắn, không nên đối địch trực tiếp!”

“Về phần chuyện khuếch trương Ma Giáo, có thể thông qua Quỷ Điện treo thưởng tất cả thế lực phương bắc Dương Châu, phạm là kẻ nào giết chết cao tăng Ma Giáo, có thể nhận thưởng bao nhiêu, cứ thế mà suy ra!”

“Chỉ cần Chu Khung không còn những thủ hạ mạnh mẽ đó, cũng sẽ không còn dã tâm tranh bá!”

Vừa dứt lời, liền có một vị văn thần kinh ngạc nhìn Trương Sĩ Lang, chất vấn:

“Trương Sĩ Lang, người có thể liên hệ với Quỷ Điện?”

“Có thể!” Trương Sĩ Lang gật đầu.

Nghe được lời khẳng định của Trương Sĩ Lang, trong nháy mắt tất cả văn võ bá quan đều lộ vẻ kinh ngạc, phải biết Quỷ Điện là một tổ chức vô cùng thần bí!

Hơn nữa còn là một tổ chức khổng lồ trải rộng toàn bộ Đông Vực!

Tổ chức này chủ yếu kinh doanh hai loại dịch vụ là treo giải thưởng và giải đáp nghi hoặc!

Giải đáp nghi hoặc chính là có thể giải đáp tất cả những điều mà người hỏi muốn biết, chỉ cần trả thù lao xứng đáng!

Còn treo giải thưởng, người yêu cầu có thể ban bố nhiệm vụ treo thưởng trong Quỷ Điện, Quỷ Điện sẽ gửi thông báo cho tất cả những ai phù hợp, chỉ cần có người hoàn thành, Quỷ Điện sẽ trả thù lao cho người yêu cầu, nhưng sẽ trích ra một thành lợi nhuận!

Uy tín của Quỷ Điện rất lớn, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ, treo thưởng nhất định có thể nhận được, đây cũng là nguyên nhân Quỷ Điện có thể phát triển đến ngày nay!

Liên hệ với Quỷ Điện là vô cùng khó khăn, ngay cả Thiên Hỏa Thánh Đình không có ai làm được, cho nên các vị đại thần mới khiếp sợ như vậy!

Nếu Chu Khung có mặt ở đây, chắc chắn hẳn sẽ thốt lên:

“Đây chẳng phải là trung gian thương mại quy mô lớn sao!”

“Chuẩn tầu! Việc này giao cho Trương Sĩ Lang toàn quyền phụ trách!” Thiên Hỏa Chi Chủ uy nghiêm nói.

“Tuân chỉ!” Trương Sĩ Lang khom người lĩnh mệnh, trong mắt lóe lên một tia sáng, thầm nghĩ: “Chu Khung, người dám phái người truy sát ta, lần này ta sẽ giết sạch đám thủ hạ của người trước!”

Trương Sĩ Lang này chính là Trương giám chính áo bào trắng vẫn luôn đi theo bên cạnh Sở Hùng bị Chu Khung hạ lệnh truy sát!

Một canh giờ sau, triều hội kết thúc, tất cả đại thần lui ra!

Lúc này, vị thái giám vẫn luôn đứng bên cạnh long ý khom người bẩm báo:

“Bệ hạ, sao bệ hạ không trực tiếp xuất binh tiêu diệt Ma Giáo, trừ họa tận gốc?”

“Hắn có bí bảo có thể giết chết ta, hơn nữa hiện tại là thời khắc mấu chốt để ta đột phá Thiên Tôn, bất kỳ điều gì chưa biết không thể lơ là!” Thiên Hỏa Chi Chủ lạnh lùng nói, trong mắt toát lên một tia cẩn thận!

“A, chúc mừng bệ hạ!” Trong mắt thái giám lộ ra một tia kinh ngạc, sau đó vội vàng nói.

Lúc này, phương bắc Dương Châu!

Có một ngọn núi khổng lồ!

Ngọn núi cao lớn dị thường, bên trong có vô số sơn động cực lớn, toàn bộ ngọn núi yêu khí ngút trời, rõ ràng là nơi cư ngụ của vô số yêu quái, hơn nữa tu vi đều không thấp!

Chương 472 - Kế hoạch Tân Phạt Thiên 2

Nơi đây chính là Thiên Yêu Tông!

Một đại thánh đỉnh cấp tông môn thuần túy do Yêu tộc tạo thành!

Thế nhưng, các đệ tử Yêu tộc vốn nên bế quan tu luyện công pháp, lúc này lại đều tụ tập ở trên quảng trường, chia thành từng nhóm nhỏ, trên mặt mỗi người đều là vẻ sầu muộn, thậm chí có kẻ còn run rẩy!

“Nghe nói đại quân Ma Giáo sắp đánh tới, sao tông chủ và các vị trưởng lão còn chưa quyết định?”

“Hơn nữa, lần này là Chu ma đầu tự mình dẫn quân, thẳng hướng Thiên Yêu Tông chúng ta mà đến, nếu không đi, e là không kịp nữa!”

“Đừng ồn ào nữa, người mà nói nữa, ta... ta tè ra quần mất...”

Bên ngoài, các đệ tử thấp thỏm lo âu, mà trong đại điện trên đỉnh Yêu Sơn!

Càng là cảnh tượng tranh cãi nảy lửa!

Tám chín đạo thân hình hùng hổ gầm thét, mỗi người đều nóng nảy vô cùng!

“Tông chủ, hay là... hay là chúng ta chạy đi? Tên Chu ma đầu kia nghe đồn là một tên đại ma đầu khát máu!” Một con gấu đen khổng lồ vỗ ngực, run giọng nói.

“Đúng vậy, tông chủ, nghe nói Chu ma đầu kia đặc biệt thích ăn thịt Yêu tộc, bữa nào không thể thiếu, hấn mà đến đây, chúng ta chắc chắn sẽ bị hấn ăn thịt mất!”

Một tên cao thủ Mã tộc càng run rẩy hơn.

Phải biết, cách đây không lâu, Ma Giáo vừa mới đồ sát toàn bộ Long Mã tộc!

“Gầm, câm miệng!”

Trên bảo tọa trong đại điện, một con sư tử ba đầu khổng lồ đang lắc lư ba cái đầu, gầm lên giận dữ!

Hấn chính là tông chủ Thiên Yêu Tông, Tân Phật Thiên!

Lúc này, ba con mắt của hấn đều ngập tràn phẫn nộ!

“Chỉ một tên Ma Giáo thôi mà đã dọa các ngươi đến mức này, còn ra thể thống gì nữa!”

“Chu ma đầu thì đã sao, chẳng lẽ Thiên Yêu Tông ta lại sợ hấn?”

Sợ!

Mấy bóng người phía dưới đều muốn đáp lời như vậy, nhưng nhìn Tân Phật Thiên đang phẫn nộ, bọn chúng chỉ biết lắc đầu!

“Không sợ, không... Không sợ!”

“Đúng... Chúng ta không sợ... Sợ!”

Hừ!

Tân Phật Thiên hừ lạnh một tiếng, hấn tự nhiên biết bọn chúng sợ hãi!

Thậm chí bản thân hấn cũng sợ!

Nhưng nếu thật sự đầu hàng, hoặc là dòi tông môn như lời bọn chúng nói, đó là điều Tân Phật Thiên không thể chấp

nhận!

Bởi vì Tân Phật Thiên là một kẻ có dục vọng khổng chế cực mạnh, hắn không muốn thần phục bất kỳ ai, năm nào cũng phải cống nạp!

Hơn nữa hiện tại hắn đã nghĩ ra một biện pháp hay hơn để giải quyết việc này, thậm chí nếu như thành công, còn có thể khiến cho Tân Phật Thiên hắn đây rầm động Dương Châu, danh chấn Đông Vực!

“Chẳng lẽ các ngươi đã quên lão tổ còn chưa chết hay sao!” Tân Phật Thiên lớn tiếng nói.

Lão tổ!

Mấy bóng người phía dưới trong nháy mắt chấn động!

Trong đầu bọn chúng đồng loạt hiện lên một nhân vật đáng sợ, Tân Trang!

Tổ gia gia của Tân Phật Thiên, một nhân vật trâu bò đã ở đỉnh phong Đại Thánh vô số năm.

Hơn nữa Tân Trang đã từng vượt qua Tôn Giả kiếp một lần, đáng tiếc thất bại, không đột phá được, nhưng trâu bò ở chỗ, Tân Trang không hề chết dưới lời kiếp.

Trở thành một trong số ít người ở Đông Vực vượt qua Tôn Giả kiếp mà còn sống sót!

“Nhưng chẳng phải lão tổ đang bế quan chữa thương và chuẩn bị lần nữa vượt Tôn Giả kiếp sao?” Hắc Hùng lại nghi hoặc hỏi.

Ba!

Tân Phật Thiên giận dữ vỗ mạnh xuống bàn một cái, chấn động kịch liệt khiến cho cả đại điện rung chuyển!

Hắc Hùng bị dọa đến run rẩy, suýt chút nữa thì ngã nhào xuống đất!

Nhìn bộ dạng của Hắc Hùng, Tân Phật Thiên tức giận đến mức muốn chết, thầm nghĩ: “Thật không biết tên Hùng Vĩ này dựa vào cái gì mà tu luyện đến Đại Thánh cảnh, nhất gan như vậy sao!”

“Bản tông chủ sẽ đích thân mời lão tổ xuất quan nghênh địch, các ngươi hãy đi xuống trấn an các đệ tử, để bọn chúng yên tâm, Thiên Yêu Tông ta nhất định có thể chèo chống được công kích của Ma Giáo!”

Tân Phật Thiên nói xong liền phát tay, ý bảo bọn chúng có thể lui ra.

Hắc Hùng mặt mày tái mét, bảo lũ đệ tử yên tâm, bản thân hắn còn chẳng yên tâm nổi, lão tổ xuất quan thì có thể thắng chắc hay sao, chưa chắc đâu!

Thật không biết Tân Phật Thiên này lấy đâu ra tự tin như vậy!

Không chỉ Hắc Hùng, mà mấy tên cao tăng Thiên Yêu Tông khác cũng đều im lặng, không dám nói thêm gì!

Trong toàn bộ Thiên Yêu Tông, ngoại trừ lão tổ đang bề quan, thì Tân Phật Thiên chính là người mạnh nhất, một thân tu vi Đại Thánh thập trọng, còn đám bọn hắn chỉ là tu vi Đại Thánh ngũ trọng lục trọng mà thôi!

Hắc Hùng cùng đám cao tăng Thiên Yêu Tông lần lượt hành lễ cáo lui!

Nhưng trong mắt mỗi người đều lóe lên những tia sáng khác thường!

Tân Phật Thiên đương nhiên cũng nhận ra sự không tự tin trong mắt bọn chúng, nhưng hắn không để ý, lần này Ma Giáo

đến công kích Thiên Yêu Tông, theo hắ thấy chẳng những không phải tai họa, mà ngược lại là đại hỷ sự!

Vừa vặn có thể mượn cơ hội này để hoàn thành kế hoạch của hắ!

Chương 473 - Đệ Tử Thiên Yêu Tông chạy trốn

Nhưng trước mắt việc cấp bách nhất là phải lừa lão già Tân Trang kia ra khỏi chỗ bế quan!

Tân Phật Thiên cười lạnh một tiếng, thân hình lóe lên, biến mất trong đại điện, nhanh chóng bay về phía cấm địa ở sau núi Thiên Yêu, nơi đó chính là chỗ tổ gia gia hắn, Tân Trang bế quan!

Àm!

Tân Phật Thiên đến cửa cấm địa, nhìn cấm địa được trận pháp bao phủ, cùng với linh khí nồng đậm, ánh mắt hắn lóe lên một tia lạnh lẽo!

Dù sao người không vượt qua được Tôn kiếp, chỉ bằng liều mạng vì con cháu một phen!

Linh khí toàn thân Tân Phật Thiên chấn động, sắc mặt nhanh chóng đỏ bừng!

Phốc!

Hắn phun ra một ngụm máu tươi!

Khí tức bắt đầu yếu ớt, tựa như bị trọng thương!

Hắn về phía phía trận pháp, hai tay kết Linh quyết!

Một nén hương sau!

Trận pháp xuất hiện chấn động, một đạo âm thanh già nua cất lên.

“Có chuyện gì... Ồ, kẻ nào đem người đánh thương!”

Rầm!

Trận pháp trong cấm địa trực tiếp mở ra, một bóng người khổng lồ từ bên trong bước ra, toàn thân tỏa kim quang rực rỡ, ba cái đầu sư tử khổng lồ, cùng Tân Phật Thiên giống nhau như đúc!

Hắn chính là Tân Trang, lão tổ của Thiên Yêu tộc, tổ gia gia của Tân Phật Thiên!

Tân Trang vừa hiện thân, Tân Phật Thiên lập tức quỳ rạp xuống đất khóc rống, nước mắt nước mũi tèm lem, gào khóc:

“Tổ gia gia, người phải làm chủ cho Thiên Yêu tông, có kẻ bắt nạt chúng ta!”

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!” Ánh mắt Tân Trang lộ vẻ nghi hoặc, lớn tiếng hỏi.

Tân Phật Thiên vội vàng kể lại chuyện Ma Giáo muốn đánh đến Thiên Yêu tông, nhưng lại giấu nhẹm mọi chuyện liên quan đến Chu Khung, chỉ nói đối phương là một cường giả Đại Thánh đỉnh phong!

“Thương thế của ngươi là thế nào?”

“Tổ gia gia, Phật Thiên vốn định mai phục, đánh úp tiểu tử Chu Khung kia, đáng tiếc đại chiến ba trăm hiệp vẫn không thắng được hắn, còn bị hắn đánh bị thương!”

“Phật Thiên vô dụng... phụ lòng dạy bảo của tổ gia gia...”

Tân Phật Thiên quỳ mọp dưới đất gào lớn, tựa như thật sự đang tự trách bản thân vô năng!

Ánh mắt Tân Trang lóe lên tia phẫn nộ, nhưng trong lòng lại nhanh chóng tính toán, hắn biết đứa cháu trai này của mình vẫn luôn nói dối, dù sao điểm này giống hệt hắn!

Chuyện Tân Phật Thiên nói đại chiến ba trăm hiệp rất có thể là giả, nhưng dù có giả, Tân Phật Thiên cũng đã bình an trở về!

Điều đó chứng minh Chu ma đầu mà hắn nhắc tới không khủng khiếp như lời đồn, bởi vì nếu Tân Trang tự mình ra tay, Tân Phật Thiên tuyệt đối không thể chạy thoát!

Nếu Chu ma đầu kia không quá đáng sợ, vậy...

“Thiên nhi yên tâm, Thiên Yêu tông không phải nơi ai muốn bắt nạt là được, có tổ gia gia ở đây, nhất định khiến Ma Giáo kia có đến mà không có về!”

Ánh mắt Tân Trang toát ra khí phách bá đạo, hắn tuy chưa đột phá đến Tôn Giả cảnh, nhưng Đại Thánh đỉnh phong căn bản không phải là đối thủ của hắn!

Toàn bộ Đông Vực, đối với những sinh linh như bọn họ, đều có một cách gọi chung, Bán Tôn!

Thế nhưng Tân Trang không hề chú ý, trong mắt Tân Phật Thiên đang cúi đầu kia lóe lên một tia đắc ý!

Lúc này, Tân Phật Thiên quỳ dưới đất, nhìn về mặt tự tin của Tân Trang, trong lòng vui mừng khôn xiết!

Hiện tại, kế hoạch của hắn coi như đã thành công được một nửa!

Chỉ cần Ma Giáo vừa đến, tổ gia gia Tân Trang ra tay, tất nhiên sẽ cùng Chu ma đầu quyết đấu sinh tử.

Về phần ai thắng, Tân Phật Thiên thật ra lại càng xem trọng Chu Khung hơn!

Chỉ cần Chu Khung giết chết lão tổ nhà mình, bản thân y tất nhiên cũng sẽ bị thương tổn, đến lúc đó, hắn sẽ thừa cơ hội tung ra một đòn chí mạng, trực tiếp tiễn Chu ma đầu về châu trời!

Như vậy chẳng phải là nhất cử lưỡng tiện hay sao!

Lão tổ vừa chết, toàn bộ Thiên Yêu Tông đều nằm trong tay hắn, hắn sẽ hoàn toàn khống chế Thiên Yêu Tông, hơn nữa lại có chiến tích tiêu diệt Chu ma đầu, uy danh của hắn tất nhiên sẽ vang dội khắp Đông Vực!

Thậm chí tương lai có thể trở thành Vạn Yêu Chi Tổ trong mơ ước bấy lâu!

Ha ha ha...!

Về phần chuyện Chu Khung có bí bảo có thể giết chết cường giả Tôn Giả cảnh, Tân Phật Thiên biết, nhưng hắn căn bản không cho rằng Chu Khung có thể có tới hai kiện!

Loại bảo vật như vậy, có một kiện đã quá mức kinh khủng rồi, hai kiện chẳng lẽ là hàng chợ bán si hay sao!

Tổ gia gia, vì đại nghiệp của tôn nhi, người hy sinh một chút cũng không sao!

Ngay khi Tân Phật Thiên đang tự hỏi tự đáp, suy nghĩ miên man!

Đột nhiên từ phía xa truyền đến một trận long ngâm kinh thiên động địa!

Rống! Rống! Rống!

Ngay sau đó, ma diễm vô tận từ chân trời ập tới, nhanh chóng nhuộm đỏ cả bầu trời!

“Tới rồi, quả nhiên phô trương thật lớn!” Tân Trang neho mắt, thân hình bay vút về phía trước núi!

Tân Phật Thiên cũng vội vàng đuổi theo!...

Rầm!

Tân Trang và Tân Phật Thiên đứng lơ lửng trên bầu trời Thiên Yêu Tông!

Chương 474 - Người dám đánh lên 1

Nhìn Ma Long Phi Liễn từ xa bay tới, cùng với hai mươi vạn ma binh hùng hậu phía sau!

Trong mắt Tân Trang hiện lên một tia kinh hãi!

Chín con Ma Long cảnh giới Thánh Giả kéo xe, hai mươi vạn ma binh tu vi từ Bán Thánh cảnh trở lên, Chu ma đầu này thật sự phô trương quá mức!

Nhân vật như vậy mà trước kia hắn chưa từng nghe danh bao giờ!

Lúc này, Tân Phật Thiên cũng sợ ngây người, hắn không ngờ thực lực đại quân Ma Giáo lại cường hãn đến vậy, hai mươi vạn ma binh Bán Thánh cảnh, Chu ma đầu này lấy đâu ra nhiều quân lực như vậy!

Nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt nghi hoặc của Tân Trang, Tân Phật Thiên vội vàng nói:

“Tổ gia gia, Chu ma đầu này là nhân vật mới nổi gần đây, bình thường thích nhất là khoe khoang thanh thế, lần này chắc chắn là dốc hết toàn lực, mới có thể gom góp được đội quân hùng mạnh như vậy!”

Tân Trang nghe vậy, gật gù, như vậy cũng có lý, tuy rằng hai mươi vạn ma binh vẫn có phần khoa trương, nhưng cũng tạm chấp nhận được!

Nhưng mà chuyện này đối với Tân Trang không quan trọng!

Vừa hay trông thấy tình cảnh của đám đệ tử Thiên Yêu Tông dưới chân núi!

Mẹ nó!

Tân Trang trợn mắt há mồm, tựa như trông thấy chuyện gì không thể tin nổi.

“Đây là tình huống gì... Thiên Yêu Tông muốn dời đi nơi khác sao!”

Lúc này, Tân Phạt Thiên cũng cúi đầu nhìn xuống, suýt chút nữa thì tức đến ngất đi!

Chỉ thấy phía dưới vô số đệ tử đang hối hả thu dọn đồ đạc, chạy ra khỏi sơn môn, thậm chí không ít cao thủ trung tầng!

“Chạy mau, chạy mau, Chu ma đầu đến rồi, không muốn bị ăn thịt thì mau chạy đi!”

“Chờ ta với, vợ ta còn trong sơn động!”

“Giờ này còn nghĩ đến vợ, mạng mình quan trọng hơn hay vợ quan trọng hơn!”

“Vợ!”

Lúc này, Tân Phạt Thiên nào còn không biết, đám cao tầng căn bản không thể trấn an nổi đám đệ tử, hiện tại bọn chúng đều muốn bỏ chạy!

“Vô sỉ!”

Tân Phạt Thiên thầm mắng một tiếng!

Sao đám đệ tử này lại không có chút lòng tin nào với ta vậy, được, các ngươi đi hết mới tốt, chờ bản tông chủ ta hôm nay danh chấn Đông Vực, có các ngươi hồi hận!

Tân Phạt Thiên nhanh chóng nghĩ ngợi, cuối cùng trầm giọng nói với Tân Trang:

“Lão tổ, Ma Giáo đánh tới, vì an toàn của các đệ tử, ta hạ lệnh cho chúng tạm thời lánh nạn, cao tăng ở lại chống địch!”

Tân Trang gật đầu, tuy có phần khiên cưỡng, nhưng cũng có thể lý giải!

Àm!

Một tiếng nổ vang trời, chỉ thấy một con gấu lớn trăm trượng đang ôm một gốc cây ăn quả khổng lồ chạy ra khỏi tông môn!

Thi thoảng ngoái đầu nhìn lại, ánh mắt lộ vẻ lưu luyến không rời!

Chính là vị phó tông chủ Thiên Yêu Tông, Hùng Vĩ!

Mẹ kiếp! Tân Phật Thiên tức giận đến tột độ, hắn không ngờ thời khắc mấu chốt như vậy mà Hùng Vĩ lại tự chặt đứt xiềng xích!

Nhưng nhìn ánh mắt lưu luyến của Hùng Vĩ, trong lòng cũng an ủi phần nào, xem ra Hùng Vĩ vẫn còn chút tình cảm với Thiên Yêu Tông!

“Đáng tiếc, hai gốc bảo thụ, chỉ có thể mang theo một gốc, haiz, thời gian không đủ!” Hùng Vĩ ngoái đầu nhìn lại lần cuối, lưu luyến nhìn thoáng qua gốc cây ăn quả còn lại trên núi sau Thiên Yêu Tông, sau đó khiêng gốc cây chạy một mạch ra khỏi tông môn!

“Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!” Lúc này, Tân Trang cũng cảm thấy có gì đó không ổn, nhìn Tân Phật Thiên lớn tiếng chất vấn.

Bởi vì không chỉ đám đệ tử, hiện tại ngay cả một số cao tăng cũng bỏ chạy, chỉ trong mười hơi thở ngắn ngủi, toàn bộ đệ tử Thiên Yêu Tông còn chưa tới một phần mười!

Hơn nữa, dám đệ tử ở lại đều mang về mặt thà chết chứ không chịu khuất phục!

Chẳng lẽ bọn chúng không nhìn thấy lão tổ nhà mình đang ở trên không trung sao!

Chưa kịp để Tân Phật Thiên nghĩ ra câu trả lời!

Đại quân Ma Giáo đã dừng lại phía trên Thiên Yêu Tông!

Cửu Long Ma Liên khổng lồ cũng lơ lửng trước mặt hai người Tân Phật Thiên, ma diễm cuộn cuộn từ trong phi liên tỏa ra, bao phủ toàn bộ Thiên Yêu Tông!

Trong lúc nhất thời!

Toàn bộ Thiên Yêu Tông phảng phất như tiến vào ma giới, một số đệ tử tu vi thấp kém, trực tiếp bị ma diễm xâm nhập linh trí, biến thành bản thể yêu thú, điên cuồng công kích đồng môn xung quanh!

Hừ!

Phế vật!

Tân Phật Thiên hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đánh nát những đệ tử đã mất đi linh trí kia, ánh mắt lộ ra một tia khinh miệt!

Tân Trang nhìn Ma Long Phi Liên tỏa ra vô tận ma diễm, trong mắt toát lên một tia kinh hãi, miệng lẩm bẩm: “Hay cho Chu ma đầu, bao nhiêu năm rồi chưa gặp qua cao thủ Ma đạo nào như thế này!”

Lúc này trên Ma Long Phi Liên!

Ma Vô Đạo cung kính cúi người bẩm báo vào trong:

“Giáo chủ, đã tới Thiên Yêu Tông!”

Rầm!

Ma diễm trên phi liên bổng chốc bùng cháy dữ dội, một giọng nói lạnh lẽo truyền ra từ.

“Bồn tọa Chu Khung, Thiên Yêu Tông nghe rõ đây, trong vòng mười hơi thở, hoặc là thần phục, hoặc là chết!”

Chương 475 - Người dám đánh lên 2

Giọng nói ngạo mạn bá đạo, khinh thường thiên hạ, khiến người ta có cảm giác kẻ ngồi trong phi liễn kia như là chủ nhân của trời đất!

Khốn kiếp!

Ánh mắt Tân Trang lộ ra tia phẫn nộ, lão đường đường là cường giả Bán Tôn cảnh, xét toàn bộ Đông Vực cũng là nhân vật hiếm có!

Vậy mà hôm nay lại bị kẻ khác uy hiếp!

Thật là vô lý!

Nhưng Tân Trang sống đến từng này tuổi, tự nhiên không phải kẻ lỗ mãng, đang muốn nói chuyện phải trái với Chu Khung.

Tân Phật Thiên lại sốt ruột, nó quá hiểu vị lão tổ tông này, rõ ràng là cường giả Bán Tôn cảnh, vậy mà lại nhát gan vô cùng!

Nếu để lão biết Chu ma đầu là đệ tử Ma Tôn, e là lão tổ tông chẳng những không đánh lại mà còn quỳ xuống dập đầu xin tha mạng!

Vậy thì kế hoạch dương danh khắp Đông Vực của nó biết phải làm sao đây!

“Chu ma đầu, ngươi đừng ngông cuồng, ngươi có biết mình đang nói chuyện với ai không? Đây là lão tổ tông của ta, lão tổ Thiên Yêu tộc, là cường giả Bán Tôn cảnh đấy!”

“Còn không mau cút xuống đây quỳ xuống nhận lỗi, nếu không lão tổ tông ta sẽ khiến ngươi sống không bằng chết!”

Tân Phật Thiên không đợi Tân Trang lên tiếng, lập tức nhảy ra, chỉ thẳng vào phi liên gầm lên.

Nó làm ra vẻ mặt như muốn Chu Khung lập tức ra ngoài nhận lỗi, nếu không sẽ bị nó giết chết ngay lập tức!

Tân Trang kinh ngạc liếc nhìn Tân Phật Thiên đang kích động, nhưng không ngăn cản, bản thân lão cũng đang muốn nói chuyện phải trái mà thôi.

Với tu vi của lão hiện giờ, trong toàn bộ Dương Châu cũng chỉ có bốn năm người mà lão không dám trêu chọc!

Mà Chu Khung trước mắt này, hiển nhiên không nằm trong số đó!

Đồng thời trong lòng lão cũng âm thầm nghĩ: “Tên tiểu tử này không tệ, biết ra mặt bảo vệ uy nghiêm cho lão tổ tông, không uổng công ta sinh ra nó.”

“Cầu vật, dám tìm chết! Bản đường chủ định băm thây ngươi thành vạn đoạn!” Ma Vô Đạo trên phi liên tay cầm trường thương, hướng Tân Phật Thiên gầm lên một tiếng, liền muốn ra tay!

Dám vũ nhục Giáo chủ, trong lòng Ma Vô Đạo, Tân Phật Thiên này tất phải chết!

Ầm!

Cửa phi liên mở ra!

Hừ!

Một tiếng hừ lạnh từ trong phi liên truyền ra, âm thanh càng lúc càng lớn, chấn động như sấm rền vang vọng khắp đất trời!

Cả không gian như bị tiếng hù lạnh kia đóng băng!

Tân Phật Thiên đứng trên không trung, sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin!

Phụt!

Tân Phật Thiên phun ra một ngụm máu tươi!

Chuyện này... sao có thể? Chu ma đầu sao lại cường đại như thế!

Chỉ một tiếng hù lạnh đã khiến mình bị thương, nếu hắn muốn giết mình, chẳng phải chỉ trong nháy mắt?

Bịch!

Bịch!

Bịch!

Tiếng bước chân trầm nặng từ trong phi liên truyền ra, giẫm lên tim can của vạn vật, khiến cho nhịp tim của chúng không ngừng tăng nhanh!

Phốc! Phốc! Phốc!

Vài tên yêu tộc tu vi thấp kém trong Thiên Yêu Tông đã bị chấn động đến mức nổ tung tim mà chết.

Ngay cả khi những đệ tử Bán Thánh Cảnh cảm thấy trái tim mình sắp vỡ vụn...

Tiếng bước chân dừng lại!

Một thân hình mặc Ma Thần chiến bào hiên ngang bước ra khỏi phi liên, toàn thân ma diễm bùng cháy, hai mắt lạnh lẽo như băng, khí phách cuồn cuộn như muốn áp đảo cửu thiên!

Chu Khung phát tay ngăn Ma Vô Đạo lại, ánh mắt nhìn về phía Tân Trang, lóe lên một tia tinh quang. Hắn có thể cảm

nhận được thực lực của lão sư tử này vô cùng cường đại, vượt xa Đại Thánh cảnh!

Nhưng vẫn chưa đạt tới Tôn Giả Cảnh!

Chẳng lẽ là... Bán Tôn?

“Hệ thống, Bán Tôn là cảnh giới gì?”

“Ký chủ, Bán Tôn là chỉ những kẻ thất bại khi đột phá Tôn Giả Cảnh, nhưng may mắn sống sót. Thực lực của bọn chúng mạnh hơn Đại Thánh, nhưng yếu hơn Tôn Giả. Số lượng Bán Tôn thậm chí còn hiếm hoi hơn cả Tôn Giả.”

“Ồ, thì ra là lũ phế vật không vượt qua nổi Tôn Kiếp.”

“...”

Tân Trang lúc này nhìn Chu Khung trên phi liên, ánh mắt không ngừng lóe lên, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, lẩm bẩm nói:

“Ma đạo tu sĩ thật bá đạo! Khí phách, ma diễm ngập trời như thế, e rằng chỉ có Ma Tôn ngàn vạn năm trước mới có thể sánh bằng!”

Tân Trang càng nghĩ càng kinh hãi!

Chẳng lẽ tên tiểu tử này thật sự có quan hệ với Ma Tôn?

Là con trai của Ma Tôn?

Hay là cháu trai?

Ánh mắt Tân Trang thoáng vẻ trầm ngâm, lớn tiếng chất vấn:

“Các hạ là người phương nào của Ma Tôn? Bản tôn và Ma Tôn trước đây cũng có phần giao tình, chớ để bản tôn ra tay nhầm người!”

Tân Trang nói đoạn, gương mặt nở nụ cười tự đắc. Lời này vừa thốt ra, quả thật khiến hắn như được dịp khoe khoang, thậm chí còn có vài phần khí thế ngang hàng với Ma Tôn vậy!

Thực ra, hắn trăm vạn năm trước cũng chỉ dám liếc nhìn Ma Tôn từ xa, nào dám lại gần nửa bước!

Nhưng nếu Chu Khung trước mắt này không có quan hệ gì với Ma Tôn, vậy thì đừng trách Tân Trang hắn ra tay tàn độc!

“Người chính là Thiên Yêu Tông chi chủ?” Ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo lướt qua Tân Trang.

Chương 476 - Tuyệt Kỹ của tộc Tam Đầu Sư Tử 1

Còn Tân Phạt Thiên, Chu Khung ngay cả liếc mắt cũng chẳng thèm, chỉ như một con kiến hôi có thể bóp chết bất cứ lúc nào!

“Chính là bốn tọa! Người còn không mau khai ra có quan hệ gì với Ma Tôn, bằng không đừng trách bốn tọa ra tay vô tình!”

Ánh mắt Tân Trang lóe lên hàn quang!

Khí thể toàn thân bùng nổ, ba cái đầu sư tử khổng lồ lắc lư dữ dội, như thể chỉ chờ một khắc sau sẽ lao tới xé xác Chu Khung!

“Giết bốn tọa? Khà... khà... khà... Trong tam giới lục đạo này, kẻ nào có thể giết ta? Trời không được, đất không xong, người... càng không thể!”

Lời nói bá đạo của Chu Khung vang vọng khắp muôn dặm xung quanh, thiên địa dường như cũng phải run rẩy trước khí thể ngạo nghễ của hắn.

“Cái... cái gì?”

Lời vừa dứt, ngay cả Hùng Vĩ vừa chạy ra khỏi tông môn cũng phải dừng bước. Hắn khiêng trên vai cây ăn quả, ngược nhìn Chu Khung trên không trung, khóe miệng giật giật không ngừng.

Nghe đồn Chu ma đầu này thích khoác lác, nhưng không ngờ lại có thể khoác lác đến mức này!

Cho điểm tuyệt đối luôn!

Quả không hổ danh là kẻ đứng đầu Đông Vực về khoản khoác lác!

Thế nhưng, trong mắt Tân Phật Thiên lại lóe lên tia cười giễu cợt, trong lòng cười lớn không ngớt.

Tốt lắm!

Chu ma đầu này quả nhiên kiêu ngạo, vậy mà không chịu tiết lộ thân phận đệ tử Ma Tôn của mình, lại còn dám sỉ nhục tổ phụ của hắn.

Lần này muốn không đánh nhau cũng khó!

Hắn chỉ cần ngồi yên đợi thời cơ, thu lợi ngư ông là được!

Quả nhiên, Tân Trang lúc này đã tức đến sôi máu, sáu con mắt trừng trừng nhìn Chu Khung, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ.

Trong lòng không khỏi thầm mắng, xem ra mình thật sự đã già, ngay cả khoác lác không theo kịp đám trẻ bây giờ.

“Rống!”

Ngay khi Tân Trang ngẩng đầu gầm lên!

Ánh mắt Chu Khung chợt lạnh lẽo, nắm đấm siết chặt, vô số tia sét cuộn cuộn hội tụ trên nắm tay, uy lực ngày càng mạnh mẽ.

Chưa đầy một hơi thở!

Một quả đấm sấm sét khổng lồ đã ngưng tụ trên tay Chu Khung!

Hắn không chút do dự, tung quyền rầm thẳng về phía Tân Trang!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Vô số tia sét ngưng tụ thành một cột sáng khổng lồ, xé toạc hư không, lao thẳng về phía Tân Trang!

Tân Trang đang găm rú dữ dội, bỗng nhiên cảm nhận được nguy hiểm ập đến, vội vàng ngừng găm, kinh hãi nhìn về phía trước.

Mẹ kiếp!

Chỉ thấy một cột sáng lôi đình khổng lồ đánh về phía mình, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Hắn muốn ngăn cản, nhưng căn bản là không kịp!

Rầm!

Rống... Ngao a...!

Một tiếng chấn động kinh thiên, hư không hóa thành hư vô, từng cái hắc động hiện ra, sau đó chậm rãi tiêu tán, nhưng tốc độ tiêu tán lại rất chậm!

Rầm!

Lại một tiếng chấn động!

Chỉ thấy trên một ngọn núi cách đó vạn dặm, Tân Trang bị đóng chặt vào đó, sâu không thấy đáy!

Nhìn thấy cảnh này, Tân Phật Thiên và một số đệ tử Thiên Yêu Tông còn chưa chạy xa đều ngây người, chẳng ai ngờ Chu ma đầu lại đột nhiên ra tay!

Chẳng phải nên chào hỏi trước sao!

Làm gì có chuyện đó!

Trước khi ra tay cũng nên lên tiếng một câu chứ!

Đột nhiên ra tay không nói, lại còn nhằm lúc Tân Trang ngửa mặt lên trời găm lên, đây chẳng phải là đánh lén thì là gì!

Rầm! Rầm! Rầm!

Trên hoang sơn không ngừng phát ra tiếng vang kinh thiên động địa!

Ầm!

Cả hoang sơn trực tiếp nổ tung, một con sư tử ba đầu khổng lồ lao ra!

Tam Đầu Sư Tử toàn thân đầm máu, khí tức hỗn loạn, không ngừng lay động ba cái đầu, rõ ràng là vừa rồi đã phải chịu một đòn cực mạnh!

Lay động hồi lâu, sư tử mới ổn định lại được, cái đầu ở giữa nhìn sang hai bên, chỉ thấy đầu sư tử bên trái đã mù hai mắt, lại nhìn sang phải, còn thảm hơn, mất hẳn nửa cái đầu!

Rống! Tân Trang gầm lên giận dữ!

Nhìn Chu Khung bằng ánh mắt căm hận, hắn đã khổ tu mấy chục vạn năm, mới khôi phục được trạng thái đỉnh phong, chính là để đột phá Tôn Giả cảnh!

Thế mà giờ bị tên Chu ma đầu này đánh cho ra nông nỗi này, ngay cả bản nguyên cũng bị tổn hại, muốn đột phá Tôn Giả cảnh, e rằng phải mất thêm mấy chục vạn năm nữa!

Tâm huyết mấy chục vạn năm đổ sông đổ bể chỉ trong chốc lát, Tân Trang lập tức mất hết lý trí!

“Chu ma đầu, ngươi dám đánh lên bốn tọa, đúng là không coi quy củ ra gì, thật hống hách!”

“Bốn tọa muốn ăn sống ngươi!”

Tân Trang gào lên, điên cuồng lao về phía Chu Khung, hắn muốn Chu Khung phải chết, nhất định phải chết!

Chu Khung lạnh lùng nhìn Tân Trang đang lao đến!

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười giễu cợt!

Đã có thể đánh lên, tại sao lại không đánh lên!

Với thực lực hiện tại của Chu Khung, nếu đối đầu trực diện thì hẳn không sợ Tân Trang, nhưng rõ ràng có thể dễ dàng giành được chiến thắng hơn!

Tại sao phải liều mạng?

Nhờ đâu bị đối phương lật kèo trong gang tấc!

Chẳng phải là hành động ngu xuẩn lắm sao!

Khi Tân Trang vọt tới cách Chu Khung còn khoảng mười dặm, lại gầm lên một tiếng vang trời!

Chương 477 - Tuyệt Kỹ của tộc Tam Đầu Sư Tử 2

Sư Phệ Thiên Hạ!

Chỉ thấy cái đầu sư tử ở giữa ba cái đầu của Tân Trang bắt đầu biến lớn với tốc độ cực nhanh!

Một lực cắn nuốt khủng khiếp tỏa ra!

Hình như muốn trực tiếp nuốt sống Chu Khung!

Ánh mắt Chu Khung lóe lên tia huyết quang, gằn giọng:

Muốn chết!

Ma thể, mở!

Thân thể nhanh chóng biến lớn, trên đầu mọc ra hai sừng, giữa hai sừng vô số tia lôi điện lóe sáng, toàn thân bao trùm áo giáp màu đỏ máu, trên áo giáp còn khắc họa phù văn quỷ dị.

Một Ma Thần cao hai trăm trượng, mang vẻ khủng khiếp, hiện ra giữa đất trời!

Sau khi thôn phệ Thiên Phạt Lôi Thể, ma thể của Chu Khung càng thêm cường đại, cho dù sư tử này ở trạng thái toàn thịnh cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Huống chi bây giờ tên sư tử kia đã bị trọng thương!

Ma Thần không hề lập tức đuổi hai bàn tay không lồ, chụp vào đầu sư tử đang lao tới cắn nuốt!

Rầm!

Một tiếng chấn động khủng khiếp vang lên!

Tất cả sinh linh đều hướng mắt về phía chiến trường trên không trung!

Chỉ thấy Ma Thần hai tay nắm chặt lấy hàm trên và hàm dưới của sư tử, mặc cho nó vùng vẫy thế nào không thể thoát ra!

Hai tay Ma Thần dùng sức xé ra!

Rắc!

Một tiếng vang giòn tan, miệng sư tử lập tức bị xé làm đôi!

Sau đó Ma Thần giơ chân to, đạp thẳng vào bụng sư tử!

Bùm!

Một tiếng nổ lớn vang lên, Tân Trang bị đạp bay đi mấy trăm dặm!

Hắn ta điên cuồng ôm lấy nửa thân dưới, trong miệng phát ra tiếng kêu thảm thiết vô cùng quái dị.

“Ngao... Ngao ngao... Ngao ngao ngao.”

Lúc này dáng vẻ của Tân Trang thật vô cùng thảm hại, ba cái đầu, cái nào cái nấy đều thảm hại, đặc biệt là cái đầu ở giữa, bị Chu Khung xé miệng làm đôi, thành ra không khép miệng lại được!

Ngay cả kêu không kêu nổi!

Nửa thân dưới càng thêm thảm hại đến mức đáng sợ, chân trái bị đạp gãy không nói, mà cái bảo bối ở giữa cũng bị đạp nát bét!

Tân Trang gằm rú một hồi lâu, mới dần dần dừng lại, nhìn Chu Khung đang ở trạng thái giải trừ Ma Thần, trong mắt tràn ngập vẻ kinh hãi!

Điều này... Sao có thể!

Tên Chu ma đầu này sao lại khủng khiếp đến vậy, chẳng phải Tân Phật Thiên nói hấn mới đột phá Đại Thánh cảnh chưa lâu sao!

Hơn nữa, với thực lực của Chu ma đầu này, Tân Phật Thiên đánh lén hấn sao có thể sống trở về, thật không thông!

“Thật khủng khiếp, Chu ma đầu quả nhiên hung tàn, đánh cho nát bét cả rồi!” Hùng Vĩ quan sát từ xa, hai chân run rẩy nói.

Đệ tử còn ở lại Thiên Yêu Tông càng lạnh sống lưng, vốn tưởng lão tổ nhà mình xuất quan nhất định có thể ngăn cản Chu ma đầu!

Ít nhất cũng bảo vệ được tính mạng cho bọn họ, thế nhưng tình hình hiện tại hoàn toàn vượt ngoài dự liệu!

“Xong rồi, lão tổ cũng bị đánh bại, chúng ta chết chắc rồi!”

“Đều tại các ngươi, ta muốn chạy trốn, các ngươi nhất quyết không cho, bây giờ muốn chạy không được!”

“Các ngươi nói xem, lát nữa ta mà đi câu dẫn Chu ma đầu, không biết có được hấn tha cho một mạng hay không!” Một tên yêu tộc thân hình vượn khỉ run rẩy nói.

Lời vừa thốt ra liền hấp dẫn ánh mắt của tất cả yêu tộc khác, thiếu chút nữa thì bị chọc tức chết, ngươi muốn câu dẫn Chu ma đầu, ít ra cũng phải có phần nhan sắc chứ!

Cho dù không có nhan sắc, ít ra cũng phải là nữ nhân chứ!

Ngươi là một con tinh tinh đực, nói ra những lời này, ôi chao!

Lúc này, Tân Phật Thiên cũng ngây người, trong kế hoạch của hấn, lão tổ tông nhất định sẽ lưỡng bại câu thương cùng Chu ma đầu!

Hắn thừa cơ hội ngư ông đắc lợi, danh chấn Đông Vực!

Thế nhưng hiện tại, chênh lệch quá lớn!

Mới chỉ qua vài chiêu, Chu Khung đã phế bỏ lão tổ tông của hắn rồi!

Chẳng phải là muốn phế bỏ hắn sao!

Làm sao bây giờ, phải làm sao đây?

“Đúng rồi, cô vũ sĩ khí cho lão tổ tông, để lão liều mạng với Chu ma đầu, tranh thủ thời gian cho ta chạy trốn!” Tân Phật Thiên nhanh trí nghĩ.

Chỉ cần lão tổ tông liều mạng với Chu ma đầu, hắn có thể nhân cơ hội chạy trốn!

Còn chuyện chém giết Chu ma đầu để dương danh, hắn không dám nghĩ nữa!

Chết tiệt!

Sao mình lại bị ma xui quỷ khiến muốn giết Chu ma đầu để dương danh chứ, nếu sớm chạy trốn thì đã không xảy ra chuyện này rồi!

Không dám do dự, Tân Phật Thiên vội vàng bay đến bên cạnh Tân Trang, nhìn nửa người dưới tan nát của Tân Trang, lớn tiếng gọi:

“Lão tổ tông, lão tổ tông, người không sao chứ?”

Ngươi nói xem?

Ánh mắt Tân Trang lộ ra tia phẫn nộ, nửa người dưới của ta thành ra thế này, ngươi còn hỏi ta có sao không!

Lúc này, Tân Trang hận không thể một chương đánh chết Tân Phật Thiên, từ sức chiến đấu vừa rồi của Chu ma đầu có thể nhìn ra, chắc chắn Tân Phật Thiên đã nói dối hắn!

Nếu không, tình hình đã không đến mức này!

Tên tiểu tử thói tha này, đúng là hại chết lão phu!

Thế nhưng lúc này, Tân Trang không nói gì nữa, bởi vì Chu Khung ở đối diện đã nhìn sang, một luồng hàn ý lạnh thấu xương bao phủ lấy Tân Trang!

Chương 478 - Tên này vừa nhìn đã biết không phải kẻ tốt lành

Khiến lão không nhịn được rung mình một cái, tựa như dự cảm được cái chết của chính mình!

Nhìn Tân Phật Thiên, ánh mắt Tân Trang lộ ra một tia nhu hòa!

Đây là hậu đại duy nhất của lão!

“Thiên nhi, không ngờ Chu ma đầu này lại khủng khiếp đến thế, xem ra hôm nay Thiên Yêu tông khó lòng bảo toàn, nhưng Tân tộc ta không thể tuyệt hậu.”

“Để ta ngăn hấn lại, Thiên nhi, ngươi hãy mau chóng chạy đi, càng xa càng tốt.”

Tân Trang ánh mắt thoáng nét bi thương, nhưng lời nói lại đầy kiên định.

“Tổ gia gia!”

Tân Phật Thiên lập tức quỳ sụp xuống, hai hàng lệ tuôn rơi, trong lòng dâng lên một tia thương cảm. Tuy trong lòng hắn từng mong lão tổ gia gia này có thể thay mình ngăn cản Chu ma đầu, nhưng khi Tân Trang tự mình nói ra, Tân Phật Thiên vẫn không khỏi chột dạ, thậm chí mình thật bất hiểu, tổ gia gia đối xử tốt với mình như vậy mà mình lại nở lòng hãm hại lão.

Song, nỗi đau buồn đó cũng chỉ thoáng qua trong lòng Tân Phật Thiên, hắn gật đầu với Tân Trang rồi lập tức định bỏ

chạy!

Nhưng đúng lúc này, Tân Trang lại đột nhiên ngăn Tân Phật Thiên lại.

“Thiên nhi, Tam Đầu Sư nhất tộc ta còn một bí pháp tuyệt thế chưa truyền cho ngươi, hiện tại tổ gia gia sẽ truyền cho ngươi.”

Ánh mắt Tân Phật Thiên lóe lên tia khác thường, thâm mắng lão già này gian xảo, uổng công hấn vừa rồi còn đau buồn, không ngờ lão vẫn còn giấu bí pháp chưa truyền cho mình.

Quả nhiên, chỉ có bản thân mình mới là người đáng tin cậy nhất!

Tân Phật Thiên lập tức lộ ra vẻ mặt bi thương, bay đến trước mặt Tân Trang, nhẹ giọng nói:

“Tổ gia gia, người yên tâm, Thiên nhi nhất định sẽ phát dương quang đại Tam Đầu Sư nhất tộc, cũng sẽ báo thù cho người!”

Hấn không dám nói lớn tiếng vì sợ Chu ma đầu nghe thấy!

“Tốt, đừng chống cự, tổ gia gia truyền bí pháp cho ngươi đây.”

Tân Trang trầm giọng nói, hai tay nắm lấy Tân Phật Thiên, để hấn xoay lưng về phía mình, sau đó dồn hết sức lực vào chân phải, rồi đạp thẳng vào hông Tân Phật Thiên!

Lão gầm lên:

“Tiểu tử thôi, đến lúc ngươi làm chút cống hiến cho tổ gia gia rồi!”

“Đi thôi!”

Không ổn! Tân Phật Thiên nghe vậy lập tức cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng chưa kịp phản ứng, hắn đã cảm nhận được một luồng lực mạnh mẽ truyền đến từ mộng!

Thân thể hắn lập tức bay thẳng về phía Chu ma đầu!

Tân Trang không thèm liếc nhìn đứa cháu trai bị mình đá bay, xoay người chạy trốn về phía xa.

Lão và Tân Phật Thiên vốn là cùng một loại người, chỉ biết lo cho bản thân mà không màng đến tình thân. Một đứa cháu trai mà thôi, mất thì mất!

Dù cho tuyệt hậu thì đã sao!

Cùng lắm thì chờ lão chữa trị xong hạ thân rồi sinh thêm là được!

Chỉ cần có thể chữa trị, chuyện này cũng chẳng đáng là gì!

Tất cả sinh linh nhìn Tân Phật Thiên bay về phía Chu ma đầu đều chấn kinh!

Vô lý!

Bọn chúng chỉ thấy Tân Phật Thiên đang nói mấy câu với lão tổ nhà mình Tân Trang!

Liền bị Tân Trang một cước đạp ra!

Đây là muốn dùng mạng của cháu trai để cứu mạng mình sao?

Thật sự là đủ tàn nhẫn, lão già kia không sợ đoạn tử tuyệt tôn sao!

Quả nhiên trong gia tộc này không có một ai là thứ tốt!

Lúc này Chu Khung nhìn Tân Phật Thiên bị đạp tới, trong mắt toát lên một tia lạnh băng, hắn tự nhiên nhìn ra trong lòng hai ông cháu đều có mờ ám.

Nhưng với Chu Khung mà nói, những thứ này đều không quan trọng.

Chỉ là một phương thể lực dám phản kháng mà thôi, bất kể có mờ ám gì, trực tiếp diệt trừ là xong!

Chu Khung lần này tự mình xuất chinh là bởi vì phương bác Dương Châu có tám thể lực đỉnh cấp Đại Thánh này!

Ngay cả đám người Liên Sinh, cường giả đứng đầu trong những thể lực này không giải quyết được!

Nhiệm vụ của Chu Khung chính là giải quyết hết những thể lực có Đại Thánh đỉnh cấp này, những chuyện khác cứ giao cho Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên lo liệu là được!

Hơn nữa sau khi giải quyết xong những thể lực này, Chu Khung còn có một chuyện lớn phải làm!

Chu Khung hướng Tân Phật Thiên đang lao tới đánh ra một chưởng!

Chết đi!

“Không, Chu giáo chủ, ngươi không thể giết ta!”

Tân Phật Thiên gầm lên giận dữ, muốn không chế thân thể, không bay về phía Chu Khung, nhưng một cước toàn lực của Tân Trang khiến hắn căn bản không thể dừng lại!

Chạy không được, phải làm sao đây!

Chỉ có thể liều mạng!

Trong mắt Tân Phật Thiên hiện lên một tia kiên quyết, khí thể toàn thân bộc phát!

Sư Tử Hồng!

Đạp Thiên Nhất Cước!

Chấn động kinh khủng trực tiếp đánh nát hư không!

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn, Tân Phật Thiên bị bàn tay khổng lồ của Chu Khung chụp lấy, không thể động đậy!

Sau đó, bàn tay lớn kia dùng sức bóp lại!

“Không, Chu giáo chủ, Chu lão tổ, tha cho ta, ta nhận người làm cháu... Không, nhận người làm gia gia!”

Cảm nhận được uy hiếp của cái chết, Tân Phật Thiên lộ ra vẻ sợ hãi, lắp bắp hét lớn.

Chương 479 - Năng lực mới của Đại Bạch 1

Chỉ trong nháy mắt, trong đầu Tân Phật Thiên hiện lên rất nhiều ký ức, ba tuổi nhìn trộm tẩu tẩu tắm rửa, mười tuổi trêu chọc sư tử cái nhà bên, một trăm tuổi lấy sức một mình đánh bại trăm con sư tử cái, ba vạn tuổi...!

Giây phút cuối cùng, hắc lâm bẩm:

“Lão tổ tông, người cũng đừng hòng chạy, xuống đây với ta đi, hahaha...”

Rầm!

Một tiếng nổ vang lên, thân thể hắc lập tức hóa thành tro bụi!

Chậm rãi tiêu tán trong thiên địa!

Mà lúc này Tân Trang còn chưa chạy quá xa, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trong thiên địa từng cổ tro bụi bay loạn.

Bên trên còn tản ra mùi của Tam Đầu Sư nhất tộc của hắc!

Không cần nghĩ, nhất định là tro cốt của cháu trai hắc Tân Phật Thiên!

“Vù vù!”

Một tên phế vật, ngay cả hai hơi thở không đỡ nổi!

Lúc trước không nên bắn người ra, không đúng, hắc là không nên bắn ông nội người ra!

Không nghĩ tới đứa cháu vô dụng này nữa, Tân Trang quay đầu muốn chạy trốn lần nữa!

Tạp Trì...!

Tân Trang trực tiếp phanh gấp, ba cái đầu không tròn vẹn, nhìn một bóng người phía trước đang điên cuồng chớp mắt.

Phảng phất như gặp được chuyện gì đó không thể tưởng tượng nổi!

Chỉ thấy Chu Khung vốn nên ở trên trăm vạn dặm phía sau, lúc này đang đứng ở ngay phía trước Tân Trang!

Vẻ mặt cười tà nhìn Tân Trang!

“Cháu của ngươi đã xuống địa ngục rồi, trước khi chết hẳn đặc biệt cầu xin ta, để ngươi đi theo hẳn!”

“Ta là người thiện lương như vậy sao có thể nhẫn tâm cự tuyệt, cho nên ta đã đáp ứng hẳn rồi! Khả khả khả khả khả khả khả khả...”

Chu Khung nhìn Tân Trang vẻ mặt lạnh như băng nói, gương mặt nở nụ cười, phảng phất như đang kể lại một sự kiện bình thường.

Nhưng nghe được Tân Trang lại rét lạnh khắp cả người, như rơi vào hầm băng!

“Cái kia, Chu giáo chủ, đây không phải là cháu trai của ta, ta không có cháu trai như vậy, ngươi đừng nghe hẳn nói!”

“Bản tôn, không, Tiểu Sư nguyện làm linh sủng của ngươi, tọa kỵ cũng được, tọa kỵ Bán Tôn cảnh rất phong cách...”

Tân Trang lắc lắc cái đuôi, lớn tiếng nói, trong giọng nói tràn ngập cầu xin!

Linh sủng?

Tai Đại Bạch trong phi liên trăm vạn dặm lập tức dựng lên, mở mắt ra, hiện lên một tia rét lạnh.

Vèo!

Thân hình lóe lên, trực tiếp lao ra khỏi phi liên!

Không đến hai hơi thở, vậy mà đã bay đến bên cạnh Chu Khung!

Vô số sinh linh ở phía dưới nhìn thấy vậy đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ!

Bay qua là cái quái gì vậy?

Đen thui!

Tốc độ cũng quá nhanh!

Ngay cả Ma Vô Đạo cũng khiếp sợ, miệng lẩm bẩm:

“Bách đại nhân tốc độ nhanh như vậy, trước kia thật đúng là chưa từng phát hiện.”

Đại Bạch bay đến bên cạnh Chu Khung, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tân Trang không ngừng vẩy đuôi tới gần đối diện!

Lửa giận trong mắt cũng sắp hình thành thực chất, lúc này Đại Bạch quả thật sắp tức điên rồi.

Thật vất vả mới giết được một Lang Tôn, bây giờ lại có Sư Tôn tới, còn ra thể thống gì nữa!

“Lão đại, con sư tử này mọc ba cái đầu, đều không tròn vẹn, vừa nhìn đã biết không phải bánh ngon lành gì.”

Đại Bạch nhìn Chu Khung, vẻ mặt thành khẩn nói!

Nghe vậy, Tân Trang Trục run rẩy, cái gì gọi là đầu của Trường Tam không phải là bánh ngon!

Hơn nữa, trạng thái không tròn vẹn này chẳng phải cũng là lão đại nhà ngươi đánh sao!

không phải là Tiên Thiên của hắn đã không tròn vẹn!

Lúc này, Tân Trang đã lùi đến cách Chu Khung không đến năm mươi mét, ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo!

Trên người hắn tỏa ra một uy lực khó hiểu!

Hắn hét lớn một tiếng!

“Chu ma đầu, ngươi có biết vì sao cường giả Tôn Cảnh khó có thể đột phá không? Đó là bởi vì mỗi cường giả Tôn Cảnh đều cần lĩnh ngộ một đạo pháp tắc,”

“Mà uy lực của pháp tắc không phải ngươi có thể tưởng tượng, hôm nay ta sẽ cho ngươi thấy uy lực của Sát Lục pháp tắc của bản tọa.”

Khí thể trên người Tân Trang bùng nổ, từng luồng huyết sát khí nhanh chóng ngưng tụ, ý cảnh không hiểu xuất hiện giữa trời đất!

Pháp tắc Sát Lục hiện ra trên bầu trời!

Khiến ánh mắt Tân Trang lộ ra một tia hưng phấn, Sát Lục pháp tắc này hắn không chế không phải hoàn thiện lắm, lúc linh lúc không.

Không ngờ thời khắc mấu chốt lại không rơi xích!

“Ha ha, Chu ma đầu, sợ hãi rồi chứ? Sát Lục pháp tắc chính là một trong những pháp tắc mạnh nhất chư thiên, ngươi thường căn bản không... Cái... Cái gì!”

Tân Trang nói được một nửa, trong nháy mắt im bặt!

Nhìn Chu Khung ở đối diện, hắn như nhìn thấy quỷ!

Chỉ thấy lúc này Chu Khung nhẹ nhàng phát tay!

Một đạo Sát Lục pháp tắc thông thiên triệt địa trong nháy mắt hiện ra, hơn nữa ngưng thực rõ ràng mạnh hơn của hắn rất nhiều!

“Chỉ là một tia Sát Lục pháp tắc mà thôi, bỗng tóa một hơi thở là có thể lĩnh ngộ!”

Giọng nói lạnh lùng lại miệt thị của Chu Khung truyền vào tai Tân Trang!

Khiến Tân Trang toàn thân run rẩy, phải biết hấn vì lĩnh ngộ đạo Sát Lục pháp tắc này đã hao phí bao nhiêu tâm huyết, mấy chục vạn năm trời!

Chương 480 - Năng lực mới của Đại Bạch 2

Không ăn không uống không nghỉ, mới lĩnh ngộ ra được một phần, còn lúc được lúc không.

Mà Chu ma đầu này vừa mới nói cái gì!

Hắn một hơi thở liền lĩnh ngộ!

A! Thật sự là quá biết cách giả vờ...

Vù...!

Chu Khung vung tay lên, Sát Lục pháp tắc lập tức công kích Tân Trang, trong thiên địa tràn ngập khí tức giết chóc!

Cảm nhận được uy hiếp của cái chết, Tân Trang hét lớn một tiếng, dùng Sát Lục pháp tắc nửa vời của mình ra chèo chống!

Ầm ầm ầm! Ầm ầm!

Thiên địa không ngừng chấn động, từng khe nứt xuất hiện, hơn nữa càng lúc càng lớn!

Ngao...

Một tiếng gầm rú bi thảm kinh thiên truyền khắp vạn dặm!

Trong tiếng gầm rú tràn đầy sự không cam lòng và thù lương, khiến sinh linh nghe được đều run rẩy, toàn thân lạnh lẽo!

Trợn vện mười hơi thở trôi qua!

Không gian giữa thiên địa mới dần ổn định lại!

Tân Trang nửa quỳ giữa không trung, khí tức uể oải, trong mắt thoáng hiện lên một tia sợ hãi, tuyệt vọng, không cam lòng cùng hận ý!

Lúc này sinh cơ của hắn đã bị một kích Sát Lục pháp tắc vừa rồi của Chu Khung hoàn toàn tiêu diệt!

Hiện tại chẳng qua chỉ là dựa vào tu vi cường đại mới miễn cưỡng níu kéo mạng sống thêm được một chút thời gian!

Nhưng tôi đa mưu hơi thở nữa, ắt phải thân tử hồn diệt!

Tân Trang nhìn thấy trong mắt Chu Khung lóe lên vẻ cuồng, trong lòng lạnh lẽo, âm thầm nhanh chóng niệm động khẩu quyết!

Rầm!

Theo khẩu quyết Tân Trang niệm, trái tim trong lồng ngực hắn bắt đầu đập nhanh, càng lúc càng nhanh, một hơi thở gần như nghìn lần, sắc mặt dường như cũng nhanh chóng trở nên hồng nhuận!

Như thể hồi quang phản chiếu!

Chưa đến một hơi thở, trên người Tân Trang phát ra một đạo hắc quang quỷ dị, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Thiên Yêu Tông!

“Chuyện gì xảy ra, là tình huống gì, a!”

“Mẹ kiếp, lão khí gió, ngươi hôn lão tử làm gì, ọe!”

“Cho ngươi trước khi chết hưởng thụ một chút, còn không mau cảm tạ bổn tọa!”

“Cút, đừng có đụng vào ta...”

Toàn bộ Thiên Yêu Tông trong nháy mắt vang lên vô số tiếng kêu gào, sau đó bên trong lại vang lên vô số tiếng nổ mạnh.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chỉ thấy đệ tử ở lại trong Thiên Yêu Tông nhao nhao nổ tung trong tiếng kêu gào, quỷ dị là, tất cả huyết dịch đều nhanh chóng ngưng kết thành một đạo huyết tuyến màu đỏ đen.

Huyết tuyến càng lúc càng mạnh, cuối cùng như hình thành một sợi tơ tằm, nhanh chóng bay về phía Tân Trang!

“Chu ma đầu, ta lấy danh nghĩa Tam Đầu Sư tộc nguyên rủa ngươi chết không được tử tế...!”

Tân Trang gầm lên giận dữ, sợi máu đỏ thẫm xé rách hư không, nhanh chóng bay về phía Chu Khung, bên trên tản ra khí tức quỷ dị.

Không cần nghĩ cũng biết chỉ cần bị sợi tơ máu này dính vào, chắc chắn sẽ không có kết cục tốt đẹp!

Tất cả những chuyện này đều xảy ra vô cùng nhanh chóng, chỉ trong thời gian chưa đến hai hơi thở!

“Ha ha...!”

Tân Trang cười lớn, như thể đã nhìn thấy cảnh tượng Chu Khung bị nguyên rủa quần thân trong tương lai!

Phải biết rằng lời nguyên này là do hắn đã từng thăm dò một bí cảnh vô danh nào đó mà có được, có thể xem như là át chủ bài mạnh nhất của hắn.

Cũng là thủ đoạn giúp hắn có thể sống sót sau lôi kiếp Tôn cảnh!

Năm đó hắn đã tự tay tàn sát trăm tỷ sinh linh, lấy bọn họ làm môi giới, nguyên rủa bản thân trường sinh bất tử!

Đáng tiếc, hắn vẫn không thể vượt qua Tôn Kiếp, nhưng quả thật là không chết!

Lúc này Chu Khung nhìn sợi tơ máu bay tới, trong mắt toát lên một tia lạnh lẽo, phát tay áo một cái!

Thời Gian pháp tắc xuất hiện!

Sợi máu đỏ thẫm trong nháy mắt bị tạm dừng, thời gian như ngưng đọng lại tại thời khắc này!

Đang lúc Chu Khung suy nghĩ xem liệu sợi máu này có thể tận dụng được hay không!

Đại Bạch ở bên cạnh nhìn sợi máu, trong mắt lóe lên một tia thèm thuồng, trực tiếp lao tới há miệng cắn một cái!

Trực tiếp phá vỡ Thời Gian pháp tắc!

Ưc!

Toàn bộ huyết tuyến trực tiếp bị Đại Bạch nuốt chửng, sau đó trong mắt Đại Bạch lóe lên tia huyết quang màu đỏ đen, chộp miệng vài cái!

Dường như vẫn chưa thỏa mãn!

Lúc này Tân Trang mặt mày ngơ ngác!

Đầu tiên là trừng mắt nhìn Chu Khung chỉ phát tay một cái đã cố định lời nguyện của mình, sau đó con chó đen kia lại dám nuốt lời nguyện!

Tân Trang cười thảm một tiếng, lẩm bẩm:

“Không ngờ đến cuối cùng, lại chỉ hại được một con chó, mà còn là một con chó thối tha...”

Tân Trang còn chưa lẩm bẩm xong, khí tức trên người đã nhanh chóng tiêu tán, ngay tại lúc Tân Trang sắp hoàn toàn hồn phi phách tán!

Lại thấy con chó đen đã nuốt lời nguyện của hắn, tay cầm hắc côn hung hăng đánh tới đầu hắn!

Vãi!

Ta sắp chết rồi, ngươi không thể để ta chết một cách thống khoái sao!

Tân Trang trong lòng không ngừng oán thầm, sau đó chỉ cảm thấy đầu đau buốt, hoàn toàn mất đi ý thức!

“Phì, thứ như ngươi cũng xứng làm sủng vật của lão đại, lát nữa nhất định phải nướng ngươi lên, hầm đầu sư tử mới được.”

Chương 481 - Nhiệm vụ thăm dò xuất hiện

Đại Bạch khinh miệt nhổ một bãi nước bọt vào thi thể Tân Trang, quay đầu nhìn Chu Khung, vui vẻ nói:

“Lão đại, ta có thần thông mới!”

“Hiện tại ta cũng có thể sử dụng chút nguyên rửa đơn giản, cần ai kẻ đó xui xẻo, sau này lão đại nhìn ai ngứa mắt, cứ để ta cắn hắn!”

Đại Bạch nói xong, trên mặt tràn đầy phấn khích, như thể đang nóng lòng muốn cắn ai đó!

Chu Khung nhìn Đại Bạch đang khoe khoang, ánh mắt lộ ra tia suy tư, năng lực Đại Bạch bộc lộ càng ngày càng nhiều, hơn nữa mỗi cái đều quý dị hơn cái trước!

Vạn pháp bất xâm!

Có thể phá vỡ mọi trận pháp!

Còn không bị Thời Gian pháp tắc trói buộc!

Hiện tại sau khi nuốt lời nguyên lại có thêm năng lực nguyên rửa!

Xem ra lai lịch của Đại Bạch thật không tầm thường, thậm chí có thể vượt qua giới hạn của thế giới này!

Nhưng Chu Khung không quá bận tâm đến việc này, bất kể Đại Bạch là giống loài gì, cho dù chỉ là một con chó cỏ!

Là sủng vật của Chu Khung hắn, cũng sẽ trở thành thần thú mạnh nhất chư thiên!

Đây chính là tị tìn của Chu Khung!

Thân hình chợt lóe, Chu Khung biến mất trên không trung, lúc xuất hiện trở lại đã đứng trên phi liên!

Đại Bạch cũng lấy nhẫn trữ vật ra thu hồi thi thể Tam Đầu Sư Tử, bay về phi liên!

Đây chính là khẩu phần lương thực của nó, không thể lãng phí!

Lúc này, Hùng Vĩ nấp cách đó không xa mới hoàn hồn, nhìn Tân Trang bị thu thi thể, sắc mặt lộ vẻ kinh hãi!

“Tân lão tổ này cũng quá thảm rồi, chạy trốn không thành công không nói, liều mạng cũng vô dụng!”

“Phi, đáng chết, chết là đáng đời, vậy mà dám lấy đệ tử Thiên Yêu Tông hiến tế, so với Chu ma đầu còn đáng hận hơn!”

“Uổng công Hùng Vĩ ta trước kia còn kính trọng người...”

Hùng Vĩ không ngừng mắng thăm, đột nhiên im bặt, bởi vì cảm giác một luồng hàn ý ập xuống, ngẩng đầu nhìn lên!

Ầm!

Hùng Vĩ sợ hãi, ngã ngồi xuống đất!

Chỉ thấy Chu Khung trên phi liên đang cười nham hiểm nhìn hắn!

Chết rồi!

Mình xong đời rồi!

Chu ma đầu lại cười với mình, chẳng phải mình sắp chết sao!

Vừa rồi tại sao mình không chạy, cứ phải xem nào nhiệt, lần này tiêu rồi, đúng là lòng hiếu kỳ giết chết gấu mà.

Hùng Vĩ muốn chạy trốn ngay lập tức!

Nhưng hai chân hần bỗng chốc tê cứng, không nghe theo sự không chế của hần nữa!

Ngay khi Hùng Vĩ sắp tê ra quần!

Chu Khung trên phi liên vẫy tay về phía hần, một luồng lực lượng khủng khiếp trực tiếp kéo Hùng Vĩ không dám chống cự bay về phía phi liên!

Àm!

Một tiếng vang lớn!

Hùng Vĩ trực tiếp quỳ rạp xuống trước phi liên, trên vai còn vác cây ăn quả kia, ngẩng đầu nhìn Chu Khung với vẻ mặt sợ hãi, run rẩy nói:

“Chu... Chu... Chu giáo chủ, tiểu nhân không phải người Thiên Yêu Tông, tiểu nhân... Tiểu nhân đến đây... đi đại tiện!”

Lời này vừa thốt ra!

Đệ tử Ma Giáo đều nhìn Hùng Vĩ với vẻ mặt kỳ quái, tên này, mạch não thật kỳ lạ!

Đặc biệt là Đại Bạch, lúc này đang ngồi xỏm một góc trên phi liên, cầm một miếng thịt sư tử nướng trên lửa, dầu mỡ bắn tung tóe, mùi thơm bay thẳng vào mũi Hùng Vĩ!

Nhưng lúc này Hùng Vĩ nào còn tâm trí đâu mà để ý, bởi vì con chó đen nướng thịt đối diện, vừa nướng thịt trong tay, vừa nhìn chăm chăm vào hai bàn tay hần với vẻ thèm thuồng!

Thỉnh thoảng còn chớp chép miệng!

Hùng Vĩ sợ hãi, vội vàng giấu hai bàn tay gấu ra sau lưng, run rẩy nói với Đại Bạch:

“Vị đại nhân này, tay gấu của tiểu nhân không ngon đâu, thật đấy, tiểu nhân... Tiểu nhân... Vừa mới đại tiện xong, dùng hai tay này giải quyết, bẩn lắm!”

Đại Bạch nghe Hùng Vĩ nói, sắc mặt lập tức biến đổi, khoe miệng giật giật!

Vừa mới co giật khoe miệng, đã dọa Hùng Vĩ sợ hãi, tưởng rằng Đại Bạch muốn ăn hắn.

Vội vàng hét lớn:

“Các vị đại nhân, ta thật sự không ngon đâu, ta đã hai vạn năm không tắm rửa, trong cơ thể không sạch sẽ, bởi vì ta đã ăn qua...”

Dừng lại!

Oe!

Đại Bạch kêu lên một tiếng, trong miệng nôn khan, suýt chút nữa đã nôn ra thứ hôm qua ăn, thật sự là Hùng Vĩ này càng nói càng ghê tởm.

“Người còn dám nhiều lời một chữ, Bạch gia ta liền thiên người!”

Ưm!

Hùng Vĩ vội vàng dùng tay che miệng!

Lúc này, một giọng nói lạnh như băng truyền vào tai Hùng Vĩ:

“Dưới chân núi Thiên Ma của bốn tọa còn thiếu một kẻ canh cổng, người có bằng lòng hay không?” Giọng nói tràn ngập lãnh ý và bá đạo.

“A!”

Hùng Vĩ nghi hoặc ngẩng đầu, nhìn về phía Chu Khung!

Trong mắt tràn đầy kinh hãi, nó còn tưởng lần này mình chết chắc rồi, không ngờ Chu ma đầu này lại không muốn ăn nó, mà là muốn thu nhận nó làm linh thú canh cổng.

Tuy rằng nghe có vẻ mất mặt, nhưng có thể sống sót là tốt rồi!

Dù sao tổ huấn của Hắc Hùng gia chính là: Chết tử tế không bằng sống nhơn nhơ!

“Giáo chủ đại nhân, ta bằng lòng, ta bằng lòng, từ hôm nay, không, từ giờ phút này, Hùng Vĩ chính là linh thú canh cổng của Thiên Ma phong!!”

Chương 482 - Liên Sinh bá đạo 1

Hùng Vĩ gật đầu lia lịa, sợ Chu Khung đổi ý!

Chu Khung liếc mắt nhìn Hùng Vĩ đang điên cuồng gật đầu, hài lòng gật đầu, xoay người bước vào phi liên!

Tu vi của Hùng Vĩ này là Đại Thánh ngũ trọng, đối với Ma Giáo mà nói coi như có chút tác dụng, đương nhiên đây không phải nguyên nhân chính Chu Khung thu nhận hắn.

Nguyên nhân chính là hắn thật thà, chất phác, không có tâm cơ, Chu Khung rất thích loại tính cách này, ví dụ như Ma Hồ Vương của Ma Giáo...!

Nhìn Chu Khung bước vào phi liên, Hùng Vĩ thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng sống sót, thật không dễ dàng.

Buông cây ăn quả trong tay xuống, Hùng Vĩ đi đến bên cạnh Đại Bạch, đặt mông ngồi xuống, xoa xoa tay, nín nọt nói:

“Vị đại nhân này, để ta nướng cho!”

Hùng Vĩ nói xong, hai tay liền đưa về phía lò nướng!

Đại Bạch: ...

Chỉ trong nháy mắt, Đại Bạch phi thân lên, đập Hùng Vĩ một phát, quát lớn:

“Cút, tránh xa lò nướng của Bạch gia ta ra, nếu không đừng trách Bạch gia ăn... Ọe... Đánh chết ngươi!”

Hùng Vĩ ôm mộng chạy tới một góc khác trên phi liên, trong miệng lầm bầm:

“Xa thì xa, bọn hùng còn chẳng muốn giúp người, nếu không phải người là linh thú được Giáo chủ sủng ái nhất, kẻ nào thèm nịnh bợ!”

Bên trong phi liên, Chu Khung đang ngồi trên ghế Ma Long, bỗng gõ nhẹ. Địa Nhị, kẻ mặc áo bào đen, đeo mặt nạ hoàng kim, bỗng xuất hiện, quỳ một gối trước Chu Khung!

“Thuộc hạ Địa Nhị, tham kiến Giáo chủ!”

“Thế lực Tôn Cảnh ở Dương Châu hiện giờ phản ứng thế nào rồi?”

“Bẩm Giáo chủ, Vu tộc, Kiếm Minh và Cửu Đỉnh Tông đều chưa có động tĩnh gì, chỉ có Thiên Hỏa Thánh Đình dường như có kế hoạch, thuộc hạ đã phái người điều tra!”

“Thế lực Đại Thánh đình cấp phương Bắc thì sao?”

“Bẩm Giáo chủ, ngoài Thiên Yêu Tông vừa bị Giáo chủ tiêu diệt, phương Bắc còn bảy thế lực Đại Thánh đình tiêm, bốn trong số đó đã rời khỏi từ hôm qua, chỉ còn Nguyệt Lang tộc, Minh Quỷ Tông và Địa Nguyên Tông!”

“Tốt!” Chu Khung gật đầu.

Thân hình Địa Nhị chậm chạp biến mất khỏi phi liên!

Chu Khung lại nhìn về phía giao diện nhiệm vụ của hệ thống, nơi có một nhiệm vụ đỏ rực đang được ghim!

Nhiệm vụ: Đến Hư Không Tiểu Thế Giới, thăm dò bí mật Đông Vực, tìm hiểu nguyên nhân hiện trạng Đông Vực. Hoàn thành nhiệm vụ, thưởng một trăm triệu điểm phản diện, tu vi tăng lên một cảnh giới. Thất bại không trách phạt!

Trạng thái nhiệm vụ: Đã tiếp nhận!

Nhiệm vụ này đột nhiên xuất hiện từ một năm trước. Tuy Chu Khung không rõ phải hoàn thành như thế nào, nhưng hắn vẫn tiếp nhận!

Dù sao thất bại không bị trách phạt!

Suốt một năm qua, Chu Khung phái tứ bộ đi điều tra, nhưng không có bất kỳ tin tức gì về Hư Không Tiểu Thế Giới!

Thế nhưng mấy ngày gần đây, Chu Khung càng ngày càng cảm thấy nhiệm vụ này sắp bắt đầu!

Dựa vào lĩnh ngộ về Thời Không Pháp Tắc hiện tại của Chu Khung, loại cảm giác hư vô mờ ảo này thường rất chính xác!

Không cần nghĩ nữa!

Chu Khung lạnh lùng nói với bên ngoài phi liên: “Đền Nguyệt Lang tộc!”

“Tuân lệnh!”

Ngoài phi liên, Ma Vô Đạo cung kính đáp, sau đó hét lớn:

“Xuất phát!”

Rống! Rống! Rống!

Ma Long Phi Liên xé rách hư không, bay về phía trụ sở Nguyệt Lang tộc, phía sau là hai mươi vạn ma binh hùng hậu!

Một đường thế như chẻ tre, không hề che giấu, vô số thế lực lớn nhỏ phía dưới phần nộ nhưng không dám hé răng!

Chỉ có thể âm thầm mắng chửi vài câu thật ngông cuồng, thật đáng ghen tị!...

Lúc này, tại một nơi khác ở phía bắc Dương Châu, trên bầu trời xuất hiện một đám mây đen khổng lồ đang không ngừng tiến về phía trước!

Ma khí cuộn cuộn dọc đường đi, tựa như Ma Đầu thời viễn cổ xuất hành!

Nhìn kỹ có thể thấy được, đóa Ma Vân khổng lồ kia chính là do mấy chục vạn Ma binh tạo thành, bởi vì sát khí trên người Ma binh quá nồng nặc, nên nhìn từ xa đều tưởng là một đóa Ma Vân!

Phía trước mấy chục vạn Ma binh, có mười mấy đạo thân hình đang đứng!

Mỗi người đều Ma Diễm tung hoành, vừa nhìn đã biết là cường giả tuyệt thế trong Ma đạo!

Đặc biệt là nam tử cầm đầu mặc áo bào đỏ, một thân khí thế sắc bén dọa người, trên người còn tản ra khí tức quỷ dị, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Đây chính là Liên Sinh và mười hai Ma Vương!

“Bẩm Đại tông quân, phía trước tám mươi vạn dặm chính là trụ sở Cửu Khúc tộc!” Ma Long Vương cung kính cúi người bẩm báo với Liên Sinh.

“Tốt, toàn lực tiến lên!” Liên Sinh nhìn về phía trước, trầm giọng ra lệnh!

“Rõ!” Mười hai Ma Vương đồng thanh đáp.

Đại quân Ma Giáo một đường đi qua vô số thành trì, những thành trì này đều thuộc về các thế lực Đại Thánh cảnh.

Nhưng đối với Ma Giáo hiện tại mà nói, hoàn toàn không cần công phạt những thành trì này nữa, bởi vì hoàn toàn không cần thiết.

Chỉ cần một Ma Vương ra tay là có thể một chương hủy diệt một thành trì, hơn nữa cũng chẳng có thành trì nào dám chống lại đại quân Ma Giáo.

Chương 483 - Liên Sinh bá đạo 2

Đối với những thế lực cấp bậc Đại Thánh cảnh, chỉ cần tiêu diệt thế lực quản lý phía trên là được rồi.

Đương nhiên, nếu thế lực Đại Thánh cảnh đó đóng quân trong thành, thì thành vẫn phải bị đồ sát.

Rầm!

Ngay khi đại quân Ma Giáo vừa bay ra không xa, ngoài vạn dặm đột nhiên truyền đến chấn động kịch liệt.

Chỉ thấy một ngọn núi hoang bị đánh thành mảnh nhỏ!

Một bóng người mặc áo bào đen nhanh chóng bay về phía đại quân Ma Giáo, phía sau còn có mười mấy bóng người mặc áo bào trắng đang đuổi giết, mỗi người đều cầm trường kiếm trong tay, khí vũ bất phàm.

Ồ!

Liên Sinh khẽ ồ lên một tiếng, phát tay, đại quân Ma Giáo dừng lại, ánh mắt nhìn về phía bóng người đang bay tới.

Thân hình chạy trốn kia là một bộ xương khô mặc áo bào đen, khí tức rất yếu ớt, rõ ràng đã bị trọng thương.

Rầm!

Bộ xương khô ngã xuống trước đại quân Ma Giáo, sau đó lại nhanh chóng bò dậy!

Phốc!

Trong miệng bộ xương khô phun ra một đồng mảnh xương vụn!

Bóng dáng bộ xương nhanh chóng quét qua đại quân Ma Giáo, trong hốc mắt lóe lên vẻ tuyệt vọng!

Hắn chính là khối Cốt Đồng năm xưa ở Tinh Nguyệt Cốc từng dâng tặng Liên Sinh một viên Vạn Cốt Châu!

Do thăm dò một bí cảnh đặc thù nên bị trọng thương, thực lực nay chỉ còn lại một phần trăm!

Vừa ra khỏi bí cảnh đã gặp phải hơn mười tên đệ tử Kiếm Minh, chúng vừa thấy Cốt Đồng trọng thương liền muốn giết người đoạt bảo!

Nguyên bản với tu vi Cốt Đồng Đại Thánh tam trọng, đám đệ tử Kiếm Minh này hắn căn bản chẳng e ngại, nhưng hắn hiện giờ trọng thương lại bị tập kích bất ngờ, khiến thương thế càng thêm nặng, chỉ có thể một đường chạy trốn!

Lúc vừa nhìn thấy đại quân Ma Giáo, Cốt Đồng vô cùng mừng rỡ, bởi vì hắn biết đám người này chắc chắn không phải đối thủ của Chu Khung!

Nhưng, hiện tại trong đại quân Ma Giáo, rõ ràng Chu Khung không có mặt!

Kẻ cầm đầu hắn nhận ra, chính là tên đã cướp Vạn Cốt Châu của hắn lần trước, là Ma Giáo Đại tổng quản gì đó, Liên Sinh!

Trong mắt Cốt Đồng nhanh chóng lóe lên tia kiên định, lập tức bay về phía xa, hắn không muốn liên lụy đến người của Ma Giáo!

Rầm!

Đúng lúc Cốt Đồng vừa bay đi không xa, Liên Sinh nhẹ nhàng phát tay về phía hắn, một luồng hấp lực khủng khiếp mà

quỷ dị trực tiếp kéo Cốt Đồng đến bên cạnh.

Rầm!

Cốt Đồng ngơ ngác ngã nhào trước mặt Liên Sinh, ngẩng đầu nhìn Liên Sinh với vẻ mặt khó tin, phải biết rằng dù hiện tại hắn đang trọng thương, nhưng không phải cường giả Thánh Giả cảnh có thể tùy tiện nắm trong tay!

Thế mà vừa rồi hắn lại cảm thấy không cách nào phản kháng!

Liên Sinh nhìn Cốt Đồng, lạnh lùng nói:

“Đã lâu không gặp!”

A!

Cốt Đồng vội vàng đứng dậy, chấp tay nói:

“Đã lâu không gặp, cái kia ta...”

“Nói xem chuyện gì đã xảy ra!” Chưa đợi Cốt Đồng nói xong, Liên Sinh đã ngắt lời hắn, lạnh lùng hỏi!

Giọng nói tràn đầy vẻ không cho phép cự tuyệt!

Trong lòng Cốt Đồng run lên, hắn cảm thấy Liên Sinh thật đáng sợ, chỉ một câu nói suýt chút nữa đã hút hồn hắn đi!

Không dám do dự, hắn vội vàng kể lại chuyện mình từ lúc ra khỏi bí cảnh liền bị truy sát cướp bảo!

Đồng thời chỉ vào hơn mười thân hình đang bay tới nói:

“Đại tổng quản, bọn chúng đều là đệ tử Kiếm Minh, kẻ cầm đầu tên là Kiếm Tam, là đệ tử quan môn của Các chủ Kiếm Các, tu vi Đại Thánh nhất trọng, những kẻ khác cũng đều là đệ tử chân truyền của Kiếm Các!”

“Đại tổng quản, các người không cần để ý đến ta, mục tiêu của chúng là ta, ta dẫn dụ chúng đi là được!”

Nói xong, Cốt Đồng liền muốn rời đi!

Rầm!

Một luồng uy áp khủng khiếp từ trên người Liên Sinh tỏa ra, trực tiếp trấn áp Cốt Đồng!

“Người mà bốn Tổng quản muốn bảo vệ, chưa ai có thể giết được!”

Trên khuôn mặt âm trầm của Liên Sinh lộ ra vẻ bá đạo, trường bào đỏ rực theo gió tung bay, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

“Đầu xương khô, ngươi cứ yên tâm, chỉ là đám tép riu thôi, Đại tổng quản ta tiện tay là diệt sạch!” Ma Hồ Vương nhìn Cốt Đồng cười lớn nói, giọng nói tràn ngập vẻ kiêu ngạo!

Các cao tăng Ma Giáo khác cũng lần lượt cười lớn, phảng phất như hơn mười tên đệ tử Kiếm Minh kia chỉ là lũ kiến hôi!

Cốt Đồng bị áp chế đến mức không đứng dậy nổi, chỉ đành bất đắc dĩ gạt đầu, trong lòng thầm cầu nguyện đám người Liên Sinh thật sự có thể ngăn cản đám người Kiếm Minh!

Rầm!

Hơn mười tên đệ tử Kiếm Minh dừng lại cách đại quân Ma Giáo trăm dặm!

“Sát khí thật đáng sợ, phải tàn sát bao nhiêu sinh linh mới có thể hình thành nên đây!” Một tên đệ tử Kiếm Minh nhìn về phía đại quân Ma Giáo, trầm giọng nói.

Các đệ tử Kiếm Minh khác lúc này cũng đều nhìn về phía đại quân Ma Giáo!

Vãi!

Tất cả mọi người trong nháy mắt đều chấn kinh, hần nhìn thấy gì thế này, bốn mươi vạn đại quân, vậy mà tất cả đều là

cường giả Bán Thánh cảnh!

Chương 484 - Mười hai tên đệ tử Kiếm Minh, chết hết 1

Đây là khái niệm gì, đừng nói là thế lực cấp Đại Thánh!

Cho dù là thế lực Tôn cảnh cũng rất ít khi có nhiều Bán Thánh như vậy!

Dù sao tài nguyên tu luyện đều dùng để cung cấp cho thượng tầng, người phía dưới căn bản rất ít khi có cơ hội đạt được!

Ít nhất Kiếm Minh bọn ta không thể nào gom góp nổi bốn mươi vạn Bán Thánh, hơn nữa đây rõ ràng là quân đội được huấn luyện bài bản!

“Kiếm sư huynh, đây là thế lực nào vậy, Dương Châu từ khi nào lại xuất hiện một thế lực cường đại như thế?” Một thiếu nữ xinh đẹp mặc áo xanh kinh ngạc hỏi.

Nàng tên là Tư Âm, mới gia nhập Kiếm Minh được một tháng!

Ma khí khủng khiếp tỏa ra từ đại quân Ma Giáo khiến nàng cảm thấy như bản thân có thể bị giết chết bất cứ lúc nào!

“Hắn là Ma Giáo!”

Kiếm Tam nhìn về phía đại quân Ma Giáo, trong mắt cũng lộ vẻ kinh ngạc, lần này hắn xuất sơn là để dẫn đám đệ tử chân truyền Kiếm Minh này đi lịch lãm!

Nói chính xác là dẫn Tư Âm đi lịch lãm, nghe sư tôn nói, lai lịch của Tư Âm này không nhỏ, thậm chí còn có liên quan đến Thiên Tôn!

Không ngờ ngày đầu tiên lịch lãm, lại vừa vắn gặp phải tên Cốt Đồng bị thương, lại còn là người trong Ma đạo!

Là đệ tử thân truyền của Minh chủ Kiếm Minh, đương nhiên phải ra tay trừ ma vệ đạo!

Còn về phần bảo vật đoạt được, chẳng phải là chiến lợi phẩm xứng đáng sao!

Không chỉ đệ tử Kiếm Minh nghĩ như vậy, tất cả đệ tử Chính đạo đều có suy nghĩ này, nói cho cùng vẫn là kẻ mạnh nắm quyền sinh sát mà thôi!

“Ma Giáo!” Tur Âm kêu lên thất thanh, ánh mắt bắt đầu đảo nhanh như chớp, không ngừng nhìn về phía đại quân Ma Giáo!

Miệng lẩm bẩm: “Kẻ nào là Chu giáo chủ... Tên này không phải... Tên đầu trọc này không phải... Sao lại không có chứ!”

“Tur Âm, người quen biết Chu giáo chủ sao?” Một gã đệ tử Kiếm Minh nhìn Tur Âm không ngừng lẩm bẩm, nghi hoặc hỏi.

“Làm sao ta không quen biết được, năm đó ta đã phải bỏ ra trăm vạn tiên thạch mới mua được tấm hình lưu ảnh của hắn...” Tur Âm nói được một nửa thì im bặt, sắc mặt lập tức đỏ bừng!

Nhưng lúc này đám đệ tử Kiếm Minh cũng chẳng còn tâm trí nào để ý đến nàng nữa!

Bởi vì Kiếm Tam đã đứng ra đối đầu với Ma Giáo!

“Vị này chính là Liên Sinh Đại tổng quản của Ma Giáo sao?” Kiếm Tam nhìn Liên Sinh đang mặc áo bào đỏ, lớn tiếng hỏi.

“Phải thì đã sao, không phải thì đã như thế nào?” Liên Sinh liếc mắt nhìn Kiếm Tam, ánh mắt lộ vẻ khinh miệt.

Hừ!

Trong mắt Kiếm Tam hiện lên một tia lửa giận, phải biết hấn chính là cường giả Đại Thánh nhất trọng, còn Liên Sinh đối diện chỉ là Thánh Giả thập trọng mà thôi!

Nếu không phải sư tôn căn dặn hấn không được vạ bắt đắc dĩ thì đừng nên trêu chọc Ma Giáo, hấn đã sớm ra tay rồi, nào còn khách khí như thế này!

Hấn đã sớm muốn một kiếm chém chết tên Liên Sinh ngông cuồng này rồi!

“Vị này, bộ xương khô này là sinh linh mà Kiếm Minh ta đang truy sát, mong ngươi hãy giao hấn cho ta!”

Kiếm Tam lại nói, đồng thời trực tiếp lấy danh tiếng Kiếm Minh ra uy hiếp, ý tứ uy hiếp không cần nói cũng rõ!

“Chỉ là một Kiếm Minh tép riu!”

“Bổn tổng quản dựa vào cái gì mà phải nể mặt các ngươi, trong vòng mười hơi thở, lập tức biến khỏi mắt ta, nếu không, chết!”

Liên Sinh nhìn đám đệ tử Kiếm Minh, lạnh lùng nói!

Đồng thời trường kiếm trong tay khẽ rung lên, phảng phất như chỉ cần qua mười hơi thở, hấn sẽ lập tức ra tay!

Tất cả đệ tử Kiếm Minh nghe vậy đều tái mặt!

Ngông cuồng!

Tên Liên Sinh này thật quá ngông cuồng, hấn cho rằng hấn là ai, chẳng lẽ là Chu Khung sao!

Nhưng cũng có ngoại lệ, lúc này Tư Âm lại đang nhìn Liên Sinh với vẻ mặt hưng phấn, miệng lẩm bẩm:

“Chết rồi, chết rồi, tên này đẹp trai như vậy, phải làm sao đây, bản cô nương không biết nên chọn ai nữa!”

Năm hơi thở qua đi!

Tư Âm như sức nhớ ra điều gì, vội vàng nói với Kiếm Tam:

“Kiếm sư huynh, chúng ta đi mau thôi, kẻo Ma Giáo sẽ giết chúng ta mất.”

Kiếm Tam lắc đầu, lúc này không thể đi, vừa đi mất mũi Kiếm Minh coi như mất hết!

Hơn nữa chỉ là Liên Sinh, Thánh Giả thập trọng mà thôi!

Hắn đường đường là Kiếm Tam, há có thể sợ hãi!

Tư Âm nhìn Kiếm Tam và đám đệ tử Kiếm Minh, tất cả đều mang vẻ mặt bất cần, xem Ma Giáo có thể làm gì bọn họ.

Nàng bất đắc dĩ lắc đầu!

Thân hình nhoáng lên, bay về phía xa!

Nàng không muốn chết cùng đám sư huynh đệ ngu xuẩn này, hơn nữa vốn dĩ chỉ mới quen biết khoảng một tháng, đâu cần thiết phải sống chết có nhau.

Kiếm Tam liếc nhìn Tư Âm rời đi, không nói gì, tuy hắn không cho rằng Liên Sinh cùng đám người Ma Giáo là đối thủ của mình, nhưng một khi đã giao chiến, e là khó mà lo liệu được cho Tư Âm.

Nghĩ vậy, Kiếm Tam đưa mắt về phía Liên Sinh, lạnh giọng nói:

Chương 485 - Mười hai tên đệ tử Kiếm Minh, chết hết 2

“Người thật cuồng vọng! Nếu Chu Khung có mặt ở đây, bốn tọa lập tức rút lui, nhưng người chỉ là một tên võ giả Thánh Giả cảnh nho nhỏ, cũng dám ăn nói ngông cuồng như vậy với bốn tọa, thật sự là chán sống rồi.”

“Hôm nay, bốn tọa sẽ thay mặt Chu Khung dạy dỗ người một chút, để người mở rộng tầm mắt, biết thế nào là thiên ngoại hữu thiên!”

Ánh mắt Kiếm Tam nhìn Liên Sinh tràn đầy sát ý.

Nếu không phải sư phụ là Minh chủ Kiếm Minh đã dặn dò, hẳn nhất định phải tru diệt toàn bộ đám người Ma Giáo này!

Trong mắt hắn, Ma đạo vốn không nên tồn tại trên thế gian!

“Giáo huấn bản tông quản? Trong thiên hạ này, ngoài Giáo chủ ra, kẻ nào dám vọng tưởng!” Ánh mắt Liên Sinh lóe lên tia đỏ rực, một thanh trường kiếm lập tức xuất hiện trong tay.

Trường kiếm tỏa ra hào quang chói lọi, kiếm ý ngút trời bùng nổ!

“Hừ, khẩu khí thật lớn!” Kiếm Tam hừ lạnh một tiếng, nhưng trong lòng không khỏi kinh ngạc, tu vi kiếm đạo của tên này thật mạnh!

Đáng tiếc, người lại gặp phải ta! Kiếm Tam vô cùng tự tin vào kiếm đạo của mình, có thể nói, trong toàn bộ Kiếm Minh, về mặt thiên phú kiếm đạo, hắn chính là người đứng đầu.

Hơn nữa, tu vi của Liên Sinh còn thấp hơn hẳn một bậc, Thánh Giả thập trọng và Đại Thánh nhất trọng tuy chỉ cách nhau một tầng, nhưng lại tựa như khác biệt một trời một vực, người có thể vượt cấp khiêu chiến, quả thật là hiếm có!

Với tính cách kiêu ngạo của Kiếm Tam, đừng nói Liên Sinh có tu vi thấp hơn hẳn, cho dù có cao hơn một bậc, hẳn không hề e ngại!

“Đệ tử Kiếm Minh nghe lệnh!” Kiếm Tam quát lớn.

“Có!”

“Thời khắc trừ ma vệ đạo đã đến, hôm nay, phải để lũ Ma Giáo chúng mày bỏ mạng tại đây, chấn hưng uy danh Kiếm Minh!”

“Vâng!” Hơn mười tên đệ tử Kiếm Minh đồng thanh đáp, mỗi người đều rút trường kiếm ra, ba người một nhóm, kết thành bốn đạo kiếm trận!

“Giết! Không một tên nào được tha!” Liên Sinh lạnh lùng nói.

Hắn vung trường kiếm lên, một đạo kiếm quang xé toạc không gian xuất hiện, mang theo ý cảnh âm lãnh quỷ dị.

Âm chi pháp tắc, trăm!

Kiếm quang pháp tắc xé rách hư không, chém thẳng về phía Kiếm Tam, uy lực kinh khủng khiến không gian xung quanh như vỡ vụn.

“Tới tốt lắm!” Kiếm Tam thấy vậy, ánh mắt lóe lên, trường kiếm trong tay đâm ra, một đạo kiếm ý sắc bén vô cùng xuất hiện.

Kiếm chi pháp tắc, giết!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp nơi.

Liên Sinh và Kiếm Tam đều dốc toàn lực giao chiến, không gian xung quanh liên tục bị xé rách, lực lượng pháp tắc cũng ngày càng trở nên đáng sợ.

Lúc này, Trần Thu đứng trong đám người Ma Giáo, nhìn thoáng qua hai người đang kịch chiến trên không trung, khẽ lắc cây quạt xếp trong tay, sau đó nhìn về phía đám đệ tử Kiếm Minh đang có phần hoang mang, trầm giọng nói với các Ma Vương khác:

“Ra tay đi, giải quyết đám phế vật này trước!”

Nói đoạn, hắn vung quạt xếp trong tay, ngàn vạn phong nhận hiện ra, bao phủ toàn bộ kiếm trận của ba người!

“Giết! Lũ nhãi ranh, Hồ gia gia ta tới đây!” Ma Hồ Vương dẫn đầu xông lên, đại phủ trong tay bỏ thẳng về phía kiếm trận, một luồng phủ quang xé trời rách đất xuất hiện!

Ầm!

Một tiếng va chạm lớn vang lên, kiếm trận do ba tên đệ tử Kiếm Minh tạo thành lập tức bị đánh tan, cả ba đồng loạt phun máu tươi, vẻ mặt kinh hãi nhìn Ma Hồ Vương!

Phải biết rằng tu vi của ba tên đệ tử Kiếm Minh này đều là Thánh Giả thất trọng, mà Ma Hồ Vương cũng vậy!

Cùng là tu vi ngang nhau, Ma Hồ Vương lấy một địch ba, lại còn là ba người kết thành kiếm trận, hơn nữa chỉ dùng một chiêu đã chiến thắng!

“Không ổn! Chỉ có bốn kiếm trận, không đủ chia!” Ma Long Vương thấy Ma Hồ Vương xông ra liền quát lớn, thân hình cũng nhanh chóng lao theo!

“Long huynh, làm phiền các huynh đệ ra tay trước, đến phiên chúng ta lộ diện rồi, nếu không người ta còn tưởng Ma

Giáo không có ai!” Ma Ngưu Vương lớn tiếng nói.

Ma Xà Vương tiếp lời: “Đúng vậy, số lần ta ra tay là ít nhất.”

Ma Dương Vương than thở: “Người còn tốt, ta cơ bản chưa lộ diện!”

Ma Kê Vương bất mãn: “Các người nên biết đủ đi, danh tiếng của ta còn chẳng ra gì, ta nói với ai bây giờ!”

Mười hai Ma Vương đồng loạt gầm lên lao ra, kẻ nào cũng nhanh như chớp, sợ rằng chậm chân sẽ không giết được đối phương, trong nháy mắt vô số công kích khủng khiếp ập tới, khiến hư không cũng phải rung chuyển!

Đại chiến giữa trời đất ngày càng kịch liệt!

Cốt Đồng chứng kiến cảnh tượng trước mắt liền ngây người, há hốc mồm, toàn thân run rẩy, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm về phía trước!

Nơi đó, mười hai Ma Vương của Ma Giáo đang giao đấu với mười hai tên đệ tử Kiếm Minh!

Không đúng, mười tên!

Tám tên...

Ba tên...

Hết rồi!

Chết tiệt!

Cốt Đồng nhắm chặt hai mắt, miệng lẩm bẩm:

“Chắc là mơ... Đúng rồi... Nhất định là mơ!”

Hai hơi thở sau, Cốt Đồng mở mắt ra, chỉ thấy trên không trung, Liên Sinh và Kiếm Tam vẫn đang kịch chiến!

Chương 486 - Kiếm Tam tuyệt vọng

Hơn nữa còn càng ngày càng khủng khiếp!

Nhưng nơi mười hai Ma Vương giao chiến, trận chiến đã kết thúc, Trần Thư cùng đám người đều cười lớn bay về phía đại quân Ma Giáo, vừa bay vừa nói chuyện.

“Chết tiệt, ta mới giết được một tên, đã bị các người cướp mất rồi!”

“Ha ha, ta ra tay sớm nên giết được ba tên, thật hả giận! Để xem bọn chúng còn giả làm chính nhân quân tử, hô hào trừ ma vệ đạo được nữa không? Ta khinh!”

“Haiz, ta không giết được tên nào, chẳng qua cướp được một cỗ thi thể, ăn cũng được!” Ma Hầu Vương buồn bực nói, trong tay đang xách một thi thể chim ưng!

Đó chính là một trong mười hai tên đệ tử Kiếm Minh!

Đầu óc Cốt Đồng như bị chấn động, choáng váng hồi lâu mới tin vào sự thật trước mắt, chưa đầy mười hơi thở, mười hai tên đệ tử Kiếm Minh đã chết hết!

Chỉ giữ lại được một thi thể nguyên vẹn, mà còn là vì sắp bị ăn thịt!

Ma Giáo này thật đáng sợ!

Điều khiến Cốt Đồng chân kinh không phải là cái chết của mười hai tên đệ tử Kiếm Minh, tuy bọn chúng cũng rất mạnh, nhưng đều chỉ là Thánh Giả cảnh mà thôi, đối với hắc đường đường là Đại Thánh cảnh tam trọng thì chẳng là gì.

Điều khiến Cốt Đồng khiếp sợ chính là năng lực chiến đấu đồng cấp của mười hai Ma Vương, mỗi người bọn họ đều có năng lực vượt cấp chiến đấu, thậm chí có kẻ còn có thể vượt qua hai cấp!

Điều này chứng tỏ điều gì? Điều này chứng tỏ mười hai Ma Vương của Ma Giáo đều là những nhân vật thiên tài tuyệt thế, thật sự quá mức khủng khiếp!

Ma Giáo lại có nhiều nhân vật đáng sợ như vậy!

Nhưng khi nhìn Liên Sinh đang chiến đấu trên bầu trời, Cốt Đồng lại lầm bầm: “So với vị Đại tổng quản này, hình như bọn họ không đáng sợ đến thế!”

Lúc này trên không trung, hai người chiến đấu đã đánh cho hư không sụp đổ!

Chỉ thấy Liên Sinh chỉ với tu vi Thánh Giả thập trọng mà giao đấu cùng Kiếm Tam Đại Thánh nhất trọng, uy lực đã gần đạt đến cảnh giới Đại Thánh tam trọng!

Đối với Kiếm Tam, Cốt Đồng có thể lý giải, bởi vì bản thân y đã có tu vi Đại Thánh nhất trọng, lại là thiên kiêu đứng đầu thế lực Tôn Cảnh, việc chiến đấu vượt một cấp là rất bình thường!

Thế nhưng sức chiến đấu mà Liên Sinh thể hiện ra lại khiến Cốt Đồng kinh hãi!

“Không phải người! Chỉ là Thánh Giả thập trọng mà có thể vượt qua một đại cảnh giới, phát huy ra sức chiến đấu của Đại Thánh nhị trọng trở lên.”

“Thật tàn nhẫn! Quả nhiên trong truyền thuyết không sai, Đông Vực Chu Khung chính là một tên biến thái, thủ hạ cũng đều là những kẻ biến thái, không phải người!”

Cốt Đồng ngẩng đầu nhìn trận chiến trên không trung, miệng không ngừng lầm bầm.

“Đầu lâu, lầm bầm cái gì đó? Ai mà không phải người?” Ma Hầu Vương xách theo xác chim ưng, nhìn Cốt Đồng chất vấn.

A?

“Ta... Ta nói Liên Sinh đại nhân... đã thành thần rồi, có thể vượt cấp nhiều như vậy, quả nhiên không hổ danh là Đại tổng quản dưới trướng Chu giáo chủ.” Cốt Đồng vội vàng nói.

“Đó là điều đương nhiên! Liên Sinh đại nhân há phải hạ người tầm thường có thể phỏng đoán.” Ma Long Vương đưa tay nhận lấy xác chim ưng trong tay Ma Hầu Vương, trầm giọng nói.

Sau đó, miệng phun ra hỏa diễm ngút trời, nướng chín xác chim ưng.

Rầm!

Trên không trung lại vang lên một tiếng nổ lớn, hư không chậm rãi bình ổn trở lại, tất cả đệ tử Ma Giáo đều ngẩng đầu nhìn lên!

Chỉ thấy Liên Sinh người mặc áo bào đỏ lùi lại mười dặm, tay cầm trường kiếm, sắc mặt lạnh lùng, ma khí ngập trời.

Còn Kiếm Tam bị đánh bay ra ngoài trăm dặm, trường kiếm trong tay miễn cưỡng giúp hắn đứng vững trên không trung.

Oe!

Một ngụm máu tươi lẫn cả mảnh vụn nội tạng trào ra khỏi miệng Kiếm Tam. Hắn vội vàng ngậm miệng, cố gắng nhịn xuống, nhịn xuống...!

Ừc!

Kiểm Tam nuốt ngược máu tươi trong miệng xuống.

Sau đó, hắn cố gắng đè nén thương thế, vẻ mặt thản nhiên nhìn Liên Sinh, như thể không hề bị thương!

Thế nhưng trong lòng Kiểm Tam đã sớm nổi lên sóng to gió lớn, vừa rồi hắn cùng Liên Sinh giao thủ chưa đầy một nén nhang, vậy mà đã bị đối phương đánh trọng thương.

Hơn nữa, hắn có một cảm giác, nếu tiếp tục đánh, chưa đến mười chiêu, hắn chắc chắn sẽ chết.

Điều này khiến Kiểm Tam không thể chấp nhận được, hắn đường đường là thiên tài kiệt xuất nhất của Kiếm Minh gần ba vạn năm qua, vậy mà lại không đánh lại một tên tiểu tử ngàn tuổi, hơn nữa tu vi còn thấp hơn hắn một đại cảnh giới.

Hơn nữa, tên tiểu tử này còn không phải Chu Khung trong truyền thuyết, mà chỉ là một tên thủ hạ của Chu Khung mà thôi.

Chuyện này mà truyền ra ngoài, chẳng phải là mất mặt đến tận Đông Vực hay sao?

Hít!

Kiểm Tam hít sâu một hơi, nhìn Liên Sinh đối diện không hề hấn gì, trầm giọng nói:

“Tu vi của ngươi quả nhiên lợi hại, hôm nay bổn thánh nể mặt ngươi, dừng ở đây, núi không chuyển nước chuyển, sau này còn gặp lại!”

“Đệ tử Kiếm Minh, đi theo ta!”

Chương 487 - Gia nhập và thần phục có khác biệt 1

Kiểm Tam chấp tay với Liên Sinh, sau đó hô lớn xuống phía dưới.

Nhưng vừa dứt lời, Kiểm Tam bỗng phát hiện có gì đó không ổn, bởi vì không một đệ tử Kiểm Minh nào đáp lại hắn.

Chẳng lẽ bọn chúng thấy mình không thắng, dám khinh thường sư huynh này sao, thật là buồn cười, xem ta trở về Kiểm Minh thu thập các người thế nào.

Kiểm Tam vừa nghĩ vừa dùng thần thức dò xét phía dưới.

Mẹ nó!

Kiểm Tam lập tức kinh hãi, chỉ thấy phía dưới không còn một tên đệ tử Kiểm Minh nào, điều này sao có thể, chẳng lẽ bọn chúng đã chạy trốn hết rồi!

Nhưng một luồng tro bụi trong thiên địa bỗng thu hút sự chú ý của Kiểm Tam, thần thức quét qua, lại phát hiện ra tất cả đều là khí tức của đám đệ tử Kiểm Minh.

Các sư đệ của ta đều hóa thành tro bụi rồi?

Điều này sao có thể, lúc này mới chưa được một nén hương, Ma Giáo đáng sợ như vậy sao?

Mùi gì đây?

Kiểm Tam lại ngửi thấy một mùi hương kỳ lạ, mùi thịt chim nướng!

Tìm theo mùi hương kia, chỉ thấy phía trước đại quân Ma Giáo, mười hai tên Ma Vương đều đang nhìn hấn với vẻ mặt cười nham hiểm, trong đó Ma Hồ Vương đang xé một cái cánh chim ung nướng, ăn đến miệng đầy mỡ.

Chẳng lẽ, chẳng lẽ đây là thịt của sư đệ ta?

Kiểm Tam lập tức hiểu ra, dám đệ tử Kiếm Minh của mình không chỉ bị giết sạch, thậm chí còn bị ăn thịt.

“Được, được lắm, bốn thánh nhớ kỹ các ngươi rồi, sớm muộn gì cũng sẽ diệt trừ Ma Giáo các ngươi.”

Kiểm Tam phần nộ quát lớn với Liên Sinh, xoay người bỏ chạy về phương xa, không thể ở lại đây nữa, nếu không hấn cũng sẽ bỏ mạng ở đây.

Hấn tu luyện hơn ba vạn năm, tuổi đời còn trẻ, há có thể chết ở đây!

Trên bầu trời, Liên Sinh người mặc áo bào đỏ nhìn theo Kiếm Tam đang bỏ chạy, khóe miệng nhếch lên một tia khinh thường.

Muốn chạy trốn sao?

“Nếu để ngươi chạy thoát, ta còn tư cách gì làm Ma Giáo Đại tổng quản nữa, hơn nữa, ngươi không biết ta am hiểu nhất chính là tốc độ sao?”

Vèo!

Thân hình Liên Sinh lóe lên, xé rách hư không, khi xuất hiện trở lại đã ở cách đó mười mấy vạn dặm, tốc độ này nếu để cho cường giả khác nhìn thấy chỉ sợ sẽ kinh hãi đến chết.

Một hơi mười mấy vạn dặm, đây chính là tốc độ mà chỉ Đại Thánh đỉnh phong mới có thể đạt đến, nhưng Liên Sinh rõ ràng mới chỉ là Thánh Giả cảnh, điều này hoàn toàn không hợp lý.

Rầm!

Vốn dĩ Kiếm Tam đã bay được hơn trăm vạn dặm, trên mặt vừa mới lộ ra vẻ nhẹ nhõm, bỗng nhiên phía trước xuất hiện một đạo kiếm quang kinh thiên chém thẳng về phía hắn!

Cái gì?

Kiếm Tam kinh hô một tiếng, căn bản không thể tin được Liên Sinh vốn còn cách hơn trăm vạn dặm, làm sao có thể đột nhiên hiện thân trước mặt hắn.

Càng không thể tin được đạo kiếm quang này lại cường đại hơn so với lúc vừa rồi giao thủ với hắn.

Kiếm chi pháp tắc, lên!

Kiếm Tam không dám do dự, lại quát lớn một tiếng, trường kiếm trong tay liều mạng chèo chống.

Rầm rầm rầm!

Một tiếng vang thật lớn, Kiếm Tam trực tiếp bị đánh bay về phía trên đại quân.

Phốc! Phốc! Phốc!

Kiếm Tam rốt cục không nhịn được nữa, há miệng điên cuồng phun ra máu tươi, nhưng mà máu lại không phải màu đỏ, mà là màu vàng kim.

Nhưng Kiếm Tam ngay cả miệng không buồn lau, bởi vì trường kiếm của Liên Sinh lại công tới, chỉ có thể tiếp tục ngăn cản.

Rầm!

Rầm!

Rầm!

Kiểm Tam tựa như túi cát bị Liên Sinh không ngừng đánh tới đánh lui, khí tức cũng trở nên càng ngày càng yếu ớt, nhưng vì muốn sống sót chỉ có thể liều mạng thúc giục tiềm lực bản thân, nghênh đón từng đợt va chạm mãnh liệt.

Khác với Kiểm Tam, khí tức của Liên Sinh dường như càng lúc càng cường đại, trường kiếm trong tay cũng đang không ngừng rung động.

Lúc này cho dù Kiểm Tam có ngốc cũng nhìn ra, hiện tại Liên Sinh rõ ràng đang dùng hắn để luyện kiếm, nhưng hắn biết cũng vô dụng, bởi vì căn bản không thể phản kháng, chỉ có thể bị động chịu đựng.

“Thật tuần tú, vậy mà có thể dễ dàng trấn áp Kiểm Tam, dung mạo cũng thật anh tuấn.”

“Chỉ là có phần âm nhu, chẳng qua đủ tuần tú không sao.”

“Lần này bốn cô nương muốn phát tài rồi.”

Tư Âm ở cách đó hơn trăm vạn dặm, tay cầm mấy trăm viên Lưu Ảnh Châu không ngừng ghi lại hình ảnh Liên Sinh đang chiến đấu, trong mắt còn lộ ra một tia hưng phấn.

Sau đó Tư Âm nhanh chóng thu hồi mấy trăm viên Lưu Ảnh Châu, về phía phía Liên Sinh đang chiến đấu ở đằng xa mỉm cười, phát tay áo.

Bóp nát một cái lệnh bài kỳ dị trong tay, trong thiên địa nháy mắt xuất hiện một đạo quang mang, trong nháy mắt đã đưa Tư Âm rời đi.

Cũng may lúc này không có ai chú ý tới nàng, bằng không đều sẽ kinh ngạc không thôi, phải biết rằng trong thời gian ngắn ngủi như vậy, có thể đưa người truyền tống đi.

Ít nhất cũng phải là bí bảo cấp bậc Tôn Giả.

Vậy mà lại để cho Tư Âm tùy ý sử dụng.

Chương 488 - Gia nhập và thần phục có khác biệt 2

Trên không trung, Kiếm Tam đã bị đùa bỡn như túi bụi suốt nửa nén hương.

Tê Lạp!

Theo một tiếng xé rách kinh hoàng, chỉ thấy thân thể Kiếm Tam bị một kiếm của Liên Sinh chém làm đôi, linh hồn vỡ nát.

“Ngươi... mạnh thật... Bội... Bội phục!” Kiếm Tam dồn chút sức tàn, nhìn Liên Sinh, thều thào.

Giọng nói chát chúa kính phục và hồi hận khôn nguôi.

Sau đó, khí tức tiêu tán, thi thể hóa thành hai đoạn trúc vàng khổng lồ, bên trên vẫn ẩn chứa kiếm ý sắc bén!

Mà trong mắt Liên Sinh trên không trung lóe lên tia sáng, trường kiếm trong tay khẽ run, sau đó một đạo kiếm quang xé toạc trời đất xuất hiện.

Kiếm chi pháp tắc!

Đây là lực lượng pháp tắc thứ hai Liên Sinh lĩnh ngộ được sau Âm chi pháp tắc.

Cát trường kiếm, Liên Sinh nhìn hai nhánh kim sắc trúc, phát tay thu lấy.

Trong mắt thoáng vẻ trầm tư, Kiếm Tam này lại là Kiếm Trúc tu đạo, thảo nào ở cảnh giới Đại Thánh sơ kỳ đã lĩnh ngộ được Kiếm chi pháp tắc.

“Thứ này xem như đồ ăn mới lạ, không biết Đại Bạch có ăn trúc hay không.”

Liên Sinh phát tay cất trúc, thân hình lóe lên, xuất hiện trước đại quân Ma Giáo.

“Chúc mừng Đại tổng quản lĩnh ngộ Kiếm chi pháp tắc!”

“Chúc mừng Đại tổng quản lĩnh ngộ Kiếm...”

Mười hai Ma Vương đồng loạt chúc mừng Liên Sinh, trên mặt lộ vẻ vui mừng, trong lòng cũng tự thúc giục bản thân nhanh chóng tăng cường tu vi.

“Các người cũng phải nhanh chóng lĩnh ngộ pháp tắc.” Liên Sinh gật đầu, nói với mười hai Ma Vương, sau đó nhìn về phía Cốt Đồng.

Cốt Đồng vội vàng đứng dậy, chấp tay nói:

“Cốt Đồng đa tạ ơn cứu mạng của Liên Sinh đại nhân, nguyện dẫn dắt Cốt Tông quy phục đại nhân, từ nay về sau nguyện nghe theo hiệu lệnh.”

Nói đoạn, Cốt Đồng quỳ một gối xuống. Hắn biết Liên Sinh cứu hắn là vì lần trước hắn dâng Vạn Cốt Châu, nhưng hắn không cho rằng sau này gặp lại Liên Sinh sẽ ra tay tương trợ.

Hơn nữa vừa rồi hắn cũng đã biết, đại quân Ma Giáo muốn tấn công toàn bộ phương bắc Dương Châu, mà Cốt Tông cũng đóng tại phương bắc Dương Châu, chắc chắn sẽ chạm mặt.

Chi bằng hiện tại quy phục, hơn nữa Cốt Đồng cũng thật lòng muốn gia nhập Ma Giáo, dù sao hiện giờ Ma Giáo đã không còn là thế lực nhỏ bé, thậm chí ở một phương diện nào đó đã vượt qua cả thế lực Tôn Cảnh.

“Thần phục Ma Giáo và gia nhập Ma Giáo là hai chuyện khác nhau!” Liên Sinh nhìn Cốt Đồng, trầm giọng nói.

Lãnh thổ Ma Giáo hiện giờ bao phủ vô cùng rộng lớn, đương nhiên không thể mỗi lần tấn công một thế lực, liền cho phép bọn họ gia nhập Ma Giáo.

Thần phục Ma Giáo đồng nghĩa với việc trở thành thế lực cấp dưới của Ma Giáo, về sau mỗi năm phải cống nạp một nửa thu nhập.

Gia nhập Ma Giáo là chính thức trở thành đệ tử Ma Giáo, hàng năm sẽ được Ma Giáo phân phát tài nguyên.

Hai việc này có sự khác biệt rất lớn!

“Thuộc hạ bằng lòng gia nhập Ma Giáo, mong Liên Sinh đại nhân thu nhận.” Cốt Đồng kiên định nói.

“Được, người có thể, nhưng đệ tử Ma Giáo không phải dễ làm đâu, đệ tử Cốt Tông của người cần phải trải qua khảo hạch mới được gia nhập!” Liên Sinh nói với Cốt Đồng đang quỳ dưới đất.

Tiêu chuẩn tuyển chọn đệ tử của Ma Giáo hiện tại rất cao, đương nhiên không thể tiếp nhận toàn bộ đệ tử Cốt Tông.

“Đa tạ Liên Sinh đại nhân, từ nay về sau thuộc hạ nguyện thề sống chết trung thành với Giáo chủ, trung thành với Liên Sinh đại nhân.” Cốt Đồng quỳ rạp xuống đất, mừng rỡ hô lớn.

Bởi vì từ giờ phút này, Cốt Đồng hẳn đã có chỗ dựa, không còn là kẻ ai muốn bắt nạt cũng được nữa.

“Xuất phát!”

Liên Sinh quát lớn, đại quân Ma Giáo lại lần nữa hùng dũng bay về phía Cửu Khúc tộc. ...

Trong một khe núi rộng lớn ở phương bắc!

Nơi đây chính là Cửu Khúc cốc, địa bàn của Cửu Khúc tộc!

Lúc này, trong đại điện ở Khúc Dương cốc, bốn năm bóng người đang ngồi ngay ngắn. Bọn họ trông khá giống Nhân tộc, chỉ khác là trên đầu có thêm hai cái xúc tu. Đó chính là các cường giả của Cửu Khúc tộc.

Tu vi của bọn họ đều ở khoảng Đại Thánh cảnh nhất trọng.

Ngồi trên cao là một bóng người có khí thế hùng hồn, chính là tộc trưởng Cửu Khúc tộc - Khúc Dương, có tu vi Đại Thánh cảnh tứ trọng đỉnh phong.

Lúc này, Khúc Dương đang cầm một tờ giấy kỳ dị, sắc mặt không ngừng biến đổi khi nhìn thông tin trên đó.

Sau đó, hắn ném tờ giấy cho mấy người phía dưới, bọn họ vội vàng nhận lấy và truyền tay nhau xem.

“Tộc trưởng, tin tức này có đáng tin không? Có xác định là do Quỷ Điện gửi đến?”

“Đúng vậy tộc trưởng, Quỷ Điện thần long kiến thủ bất kiến vĩ, tin tức này không thể xác thực!”

“...”

Mấy cường giả Cửu Khúc tộc phía dưới đều kinh hãi hỏi.

Bởi vì tin tức trên tờ giấy khiến bọn họ kinh hãi tột độ.

Giải thưởng:

Giết chết Liên Sinh - Đại tổng quản Ma Giáo, thưởng một thanh binh khí Tôn Giả cảnh, một viên đan dược Tôn Cảnh, mười viên đan dược Thánh Cảnh đỉnh phong.

Chương 489 - Cứu Khúc tộc tham lam

Giết chết Bạch Hạo Thiên - Đại hộ pháp Ma Giáo, thưởng một viên đan dược Tôn Cảnh, mười viên đan dược Thánh Cảnh đỉnh phong.

Giết chết Đường chủ, Ma Vương, Hộ pháp bất kỳ của Ma Giáo, thưởng mười viên đan dược Thánh Cảnh đỉnh phong.

Ký tên: Quỷ Điện

Tin tức này khiến bọn họ không kinh hãi mới lạ. Phải biết rằng tuy tất cả thế lực cấp bậc Đại Thánh đều biết về sự tồn tại của Quỷ Điện, nhưng cơ bản rất ít người từng tiếp xúc, huống chi lần này, thông tin trên tờ giấy lại liên quan đến Ma Giáo.

Khụ!

Khúc Dương khẽ ho một tiếng, những tộc nhân khác trong đại điện lập tức im lặng. Sau đó, hắn trầm giọng nói:

“Tờ giấy này đột nhiên xuất hiện trong tay ta sáng nay.”

Cái gì?

Lời vừa nói ra, những người khác đều kinh ngạc.

“Tộc trưởng, ý ngài là khi tờ giấy này xuất hiện, ngài không hề phát hiện ra sao?” Một cường giả Cứu Khúc tộc kinh ngạc hỏi.

Những người khác cũng nhìn Khúc Dương. Cho đến khi hắn cười khở gật đầu, tất cả tộc nhân Cứu Khúc tộc mới tin vào sự thật này.

Nếu kẻ đến có thể lặng lẽ đặt một tờ giấy vào tay Khúc Dương mà một cường giả Đại Thánh cảnh tứ trọng đỉnh phong như hắn không hề hay biết, thì điều đó chứng tỏ điều gì?

Kẻ đó ít nhất cũng là một cường giả Đại Thánh cảnh đỉnh phong, nếu không tộc trưởng của bọn họ không thể nào không phát hiện ra. Bởi vì việc này còn khó hơn giết chết Khúc Dương gấp trăm lần.

“Tộc trưởng, nếu vậy thì tin tức trên tờ giấy này chắc là thật. Có kẻ đã treo giải thưởng lấy mạng cao tăng Ma Giáo ở Quỷ Điện.”

Khúc Dương lại gật đầu, hắn vốn không quan tâm đến thông tin trên giấy.

“Các vị nghĩ chúng ta nên làm gì? Rời đi hay là...”

Khúc Dương nhìn xuống đám người phía dưới và hỏi lớn. Hôm qua, cả Cửu Khúc tộc đã chuẩn bị di chuyển khỏi phía bắc Dương Châu, thậm chí đã di chuyển được một nửa tộc nhân.

Số còn lại dự định hôm nay sẽ rời đi, không ngờ hôm nay lại nhận được tờ giấy treo thưởng này. Phần thưởng hậu hĩnh khiến Khúc Dương không thể rời mắt.

“Tộc trưởng, chúng ta nhận được tin đáng tin cậy, chậm nhất là ba canh giờ nữa, đại quân Ma Giáo do Liên Sinh - Đại tổng quản Ma Giáo dẫn đầu sẽ đánh đến Cửu Khúc cốc của chúng ta.”

“Còn Giáo chủ Ma Giáo - Chu Khung hiện đang bận tranh đấu ở tông môn Thiên Yêu cách đây ức vạn dặm.”

“Theo tin tức đáng tin cậy, tu vi của Liên Sinh tuyệt đối chưa đạt đến Đại Thánh cảnh...”

Một cường giả Cửu Khúc tộc chậm rãi nói, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ lạ.

Hắn vừa dứt lời, cả đại điện lại chìm trong tĩnh lặng, nhưng trong mắt mỗi vị cường giả Cửu Khúc tộc đều ánh lên tia tham lam.

Bình khí Tôn cảnh, đan dược Tôn cảnh, tám chữ ấy đối với Cửu Khúc tộc quả thật là chấn động quá lớn.

Mỗi thứ đều là chí bảo vô thượng mà Cửu Khúc tộc bọn họ chưa từng được diện kiến, khiến cho tâm can các vị cường giả đều không khỏi thấp thỏm, trần trọc.

Vì bảo vật vô thượng, liều mạng một phen, liệu có đáng hay không?

Nửa canh giờ trôi qua trong im lặng, một giọng nói đột ngột vang lên:

“Tộc trưởng, nếu Chu ma đầu tự mình dẫn quân, chúng ta quả thật không nên mơ mộng hảo huyền, nhưng kẻ đến là Liên Sinh, vậy cũng chưa chắc...”

Lời vừa dứt, bên trong đại điện lại vang lên vài tiếng xôn xao!

“Nhưng Liên Sinh dám một mình dẫn quân, đến chinh phạt Cửu Khúc tộc ta, ắt hẳn là có mười phần nắm chắc.”

“Ta nhớ Ma Giáo có một loại trục phong ấn, có thể phong ấn một kích của Chu ma đầu, chắc hẳn ta dựa vào vật ấy.”

Lúc này, tuy các vị cường giả Cửu Khúc tộc trong đại điện không nói nhiều, nhưng đều ngầm hiểu ý nhau, đó là liều một phen.

“Vậy chi bằng chúng ta giả vờ quy phục Ma Giáo, sau đó bất ngờ tập kích, khiến cho tên Liên Sinh kia không kịp trở tay...”

“Thực hiện được.”

“Thực hiện được.”...

Sau nửa canh giờ bàn bạc, mọi người trong đại điện mới thống nhất được kế sách.

“Tộc trưởng, có cần di dời toàn bộ tộc nhân đi không?”

Khúc Dương ánh mắt lạnh lẽo, trầm giọng nói:

“Không cần, nếu tất cả đều đi, sẽ khó bề giải thích, lão Tam, ngươi đi truy đuổi những tộc nhân đã rời đi, nếu hành động thất bại, ngươi hãy dẫn họ rời khỏi Dương Châu, tìm một đại châu khác mà sinh sống.”

Một đại hán đứng dậy, trong mắt toát lên vẻ phức tạp, bọn họ không muốn mạo hiểm, nhưng lợi ích quá lớn, nếu thành công, đủ để toàn bộ Cửu Khúc tộc bọn họ trực tiếp bước lên hàng ngũ thế lực đỉnh cấp Đại Thánh.

“Vâng!”

Đại hán đáp lời, nhanh chóng rời khỏi đại điện. ...

Ba canh giờ sau, hư không xung quanh Cửu Khúc cốc xuất hiện vô số cường giả, phần lớn bọn họ đều là người đứng đầu các thế lực lớn phương bắc Dương Châu.

Tất cả đều muốn đến xem thử đại quân Ma Giáo chinh phạt đến đâu, sau đó mới quyết định nên thần phục, phản kháng hay là di dời.

Đương nhiên cũng có kẻ đến xem náo nhiệt, dù sao loại chiến tranh quy mô lớn này không thường thấy.

Chương 490 - Lực lượng thần hồn của Liên Sinh 1

“Sao vẫn chưa thấy đến, không phải nói đại quân Ma Giáo sắp đến rồi sao?”

“Chắc là sắp rồi, không ngờ Ma Giáo vừa thống nhất Bắc Cương chưa bao lâu, đã bắt đầu nhắm đến Dương Châu.”

“Nghe nói chi đại quân Ma Giáo này do Liên Sinh - Đại tổng quân Ma Giáo dẫn đầu, không biết có thể khuất phục được Cửu Khúc tộc hay không.”

Những sinh linh ẩn nấp trong hư không không ngừng bàn tán.

ÀM!

Thiên địa chấn động, cách Cửu Khúc cốc trăm dặm về phía trước xuất hiện một vùng ma vân cuộn cuộn, bao phủ cả phương viên mấy vạn dặm.

Vô số ma diễm từ nơi đó tỏa ra, tựa như muốn thiêu rụi cả thiên địa.

ÀM! ÀM! ÀM!

Đại quân Ma Giáo cuối cùng cũng dừng lại cách Cửu Khúc cốc mười dặm!

Ma Hồ Vương cung kính hành lễ với Liên Sinh, sau đó vai vác cự phủ, xông thẳng ra ngoài, gầm lên một tiếng:

“Cửu Khúc tộc nghe rõ đây, trong vòng mười hơi thở, ra ngoài quy phục Ma Giáo, nếu không, diệt tộc!”

Mười...

Bát

Ông...!

Ngay khi Ma Hồ Vương vừa hô đến sáu, toàn bộ Cửu Khúc cốc bỗng chói loé lên kim quang vô tận, nhuộm cả bầu trời thành một màu vàng rực.

Rầm!

Cửa Cửu Khúc cốc mở tung, vô số tộc nhân từ bên trong bước ra, tay ai nấy đều cầm theo nhạc khí, bắt đầu tấu lên!

Trong chớp mắt, vạn dặm xung quanh tràn ngập âm thanh du dương của tiên nhạc, một cỗ ý cảnh thần kỳ lan toả, khiến tâm trạng mọi sinh linh nghe được đều trở nên thư thái dễ chịu, thậm chí cảm giác năng lực linh ngộ cũng tăng lên không ít.

“Lại là Cửu Khúc Thiên Âm!”

Giữa không trung, một cường giả nghe được khúc nhạc, kinh hãi thốt lên!

Không chỉ hắn, tất cả cường giả khác đều tỏ vẻ kinh ngạc, bởi Cửu Khúc Thiên Âm chính là vô thượng nhạc phổ của Cửu Khúc tộc.

Điều kiện để diễn tấu một lần vô cùng hà khắc, mỗi người Cửu Khúc tộc phải vạn năm mới được tấu một lần, mà mỗi lần tấu đều cần đến một vạn tộc nhân.

Bởi vậy, cho dù Cửu Khúc tộc muốn diễn tấu [Cửu Khúc Thiên Âm] cũng vô cùng khó khăn.

Nhưng hiệu quả nó mang lại cũng vô cùng rõ rệt, phàm là sinh linh nghe được Cửu Khúc Thiên Âm, năng lực linh ngộ trong vòng trăm năm đều tăng tiến không ngừng!

Lúc này, toàn bộ không gian đều trở nên tĩnh lặng, tất cả sinh linh đều tập trung tinh thần lắng nghe khúc nhạc.

Cùng lúc đó, từ trong Cửu Khúc cốc bay ra mây đạo thân hình, chính là Khúc Dương cùng các cường giả khác của Cửu Khúc tộc. Khúc Dương bay đến trước mặt Ma Hồ Vương, khom người nói:

“Tại hạ là Khúc Dương, tộc trưởng Cửu Khúc tộc, hôm nay nguyện dẫn dắt Cửu Khúc tộc thần phục Ma Giáo.”

Ánh mắt Ma Hồ Vương lóe lên, lộ ra vẻ thất vọng, lắm bầm: “Thật hèn nhát, một chút khí phách phản kháng không có.”

Tuy nhiên, hắn không nói gì thêm, chẳng lẽ người ta đã thần phục rồi lại đi giết người ta hay sao? Như vậy có giết không hết. Ma Hồ Vương nhìn Khúc Dương, lớn tiếng nói: “Quy củ đã rõ rồi chứ?”

“Rõ, rõ, chúng ta đã chuẩn bị xong, lập tức dâng lên.” Khúc Dương vội vàng gật đầu.

Quy củ của Ma Giáo: Những thế lực bị công phạt, nếu muốn thần phục cần giao nộp một nửa nội tình của mình, hơn nữa về sau, cứ mười năm phải dâng nộp một nửa thu hoạch.

Nhiều sao? Rất nhiều!

Nhưng so với những kẻ không chịu thần phục, bị diệt tộc diệt môn thì tốt hơn nhiều.

Ma Hồ Vương vác cự phủ bay về phía đại quân Ma Giáo, buồn bực nói với Liên Sinh:

“Đại tổng quản, còn chưa đánh mà bọn chúng đã thần phục rồi, haiz, hi vọng thế lực tiếp theo sẽ phản kháng, đại phủ của ta sắp nhịn không nổi nữa rồi!”

“Đừng nóng vội, Dương Châu nhiều thể lực như vậy, không thể nào đều chịu thần phục, trận hay còn nhiều.” Trần Thu vừa cười vừa lắc nhẹ cây quạt xếp trong tay.

Ma Hồ Vương chỉ đành bất đắc dĩ gật đầu.

Mười hơi thở sau.

Một tên đệ tử Cửu Khúc tộc bay đến bên cạnh Khúc Dương, lấy ra mấy chiếc nhẫn trữ vật, đưa cho Khúc Dương.

Khúc Dương nhận lấy nhẫn trữ vật, quay đầu nháy mắt với mấy cường giả khác của Cửu Khúc tộc, sau đó dẫn theo bọn họ bay về phía đại quân Ma Giáo.

Vút!

Khúc Dương bay đến cách đại quân trăm trượng thì dừng lại, khom người nói với Liên Sinh:

“Khúc Dương, Cửu Khúc tộc, bái kiến Đại tổng quản, chúc Đại tổng quản tu vi tinh tiến, ngày càng cường đại.”

Nói xong, Khúc Dương đưa mấy chiếc nhẫn trữ vật trong tay về phía Liên Sinh, nói tiếp:

“Đây là một nửa nội tình của Cửu Khúc tộc ta, mong đại nhân nhận cho.”

Ma Long Vương cùng mấy người phía sau Liên Sinh bước lên một bước, mỗi người cầm lấy một chiếc nhẫn trữ vật, bắt đầu kiểm tra. Khoảng một nén nhang sau.

Mấy người gật đầu với Liên Sinh, xác nhận số tài nguyên trong này đúng là một nửa nội tình của thể lực như Cửu Khúc tộc.

Nhưng lúc này, không ai chú ý đến, trong mắt Khúc Dương cùng mấy người kia đều lóe lên một tia sáng khác thường.

Lúc này, cường giả ẩn giấu nơi phương xa nhìn Cửu Khúc tộc đột nhiên lại tấu nhạc, lại còn cống hiến bảo vật, đều lộ ra vẻ mặt khó hiểu.

Chương 491 - Lực lượng thần hồn của Liên Sinh 2

Nào phải đại chiến phản kháng? Còn hứa hẹn là cảnh tượng náo nhiệt cơ mà!

Sao giờ lại chẳng thấy đâu?

“Cửu Khúc tộc thế mà lại thần phục? Ta còn tưởng rằng cho dù bọn chúng không dám phản kháng, thì cũng sẽ lạng lẽ rời đi chứ.”

“Nhưng mà cũng phải thôi, dù sao cũng là Ma Giáo, thần phục cũng chẳng có gì là mất mặt.”

“Thật là vô vị, lão phu phải bay mất ba canh giờ mới đến nơi, kết quả lại chỉ được xem... Cái quái gì thế này!” Một lão già trong hư không vừa dứt lời, đột nhiên kinh hô một tiếng, tựa như vừa nhìn thấy điều gì đó vô cùng khó tin.

Những người khác cũng nhận ra sự khác thường, vội vàng đưa mắt nhìn về phía đại quân Ma Giáo.

Chỉ thấy đám người Khúc Dương vốn đang cúi đầu bỗng nhiên bộc phát khí thế!

“Chết đi!”

Khúc Dương hét lớn một tiếng, khí thế toàn thân lập tức bùng nổ đến cực hạn, vô số âm phù trong thiên địa hiện ra, trong nháy mắt ngưng tụ thành một âm thanh kiếm, tỏa ra uy lực vô cùng khủng khiếp.

Tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt, âm kiếm trong tay Khúc Dương lập tức đâm thẳng về phía Liên Sinh ở phía trên.

“Âm Sát Kiếm!”

Cùng lúc đó, các cường giả khác của Cửu Khúc tộc cũng đồng loạt bộc phát khí thế, lao về phía mười hai Ma Vương với tốc độ nhanh đến mức khó tin!

“Dám sao!” Ma Hồ Vương đứng sau lưng Liên Sinh gầm lên giận dữ.

Không kịp tung ra công kích, Ma Hồ Vương lập tức bước lên một bước, chắn trước mặt Liên Sinh, hiển nhiên là muốn dùng tính mạng của mình để bảo vệ Liên Sinh.

Không chỉ có Ma Hồ Vương, Ma Hầu Vương cũng đồng thời hành động, chắn trước Ma Hồ Vương.

“Làm càn!”

Hai đại Ma Vương muốn dùng thân thể của mình để ngăn cản một kiếm chí mạng này.

Cái gì?

Khúc Dương nhìn hai đại Ma Vương đột nhiên chắn trước mặt Liên Sinh, trong mắt toát lên vẻ khó tin. Phải biết rằng một kiếm này của hắn đã dùng đến bí pháp, kết hợp với sát thuật vô thượng của Cửu Khúc tộc.

Cho dù là cường giả Đại Thánh ngũ trọng, cũng có khả năng bỏ mạng dưới kiếm này, huống chi là hai tên Ma Vương cảnh giới Thánh Giả.

Chẳng lẽ bọn chúng không sợ chết sao? Vì bảo vệ một tên Đại tổng quản mà không tiếc hy sinh tính mạng? Bọn chúng có đáng không?

Trong lòng Khúc Dương dâng lên một tia lo lắng, không chỉ bởi vì hành động của Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương khiến hắn chấn động, mà còn bởi vì sự xuất hiện của hai người bọn chúng khiến hắn không thể nào giết chết được Liên Sinh.

Một khi không thể lập tức giết chết Liên Sinh, để cho hắn ta có cơ hội lấy quyền trục ra, e rằng Cửu Khúc tộc sẽ gặp nguy hiểm.

Nhưng lúc này đã không còn đường lui, chỉ có thể dốc toàn lực!

Vù...!

Ma Hồ Vương và Ma Hầu Vương đang chắn trước mặt Liên Sinh, chỉ cảm thấy phía sau lưng đột nhiên truyền đến một luồng cự lực nhu hòa, kéo bọn họ về phía sau.

Lúc này, Liên Sinh trực diện với âm kiếm của Khúc Dương, vẻ mặt lạnh lùng như không xem đòn tấn công này vào đâu.

Mặc dù công kích của đạo kiếm pháp này đạt đến Đại Thánh ngũ trọng, vượt xa cực hạn mà Liên Sinh có thể tiếp nhận, mặc dù lúc này hắn không cách nào lấy ra quyền trục của Giáo chủ, nhưng Liên Sinh nào phải kẻ dễ dàng bị giết như vậy.

“Không biết tự lượng sức mình!”

Liên Sinh quát lạnh một tiếng, lập tức nhắm hai mắt lại!

Mẹ nó!

Cảnh tượng này trong nháy mắt khiến tất cả mọi người đều kinh hãi, đây là định làm gì? Cảm giác không thể nào ngăn cản nổi, chẳng lẽ là chủ động muốn chết sao!

Dù thế nào cũng phải chống cự một chút chứ!

Đông đảo Ma Vương Ma Giáo càng là phần nộ tột cùng, nhao nhao gào thét muốn xông về phía Liên Sinh, tuy nhiên đã không còn kịp nữa rồi.

Chỉ có trong mắt Trần Thư lóe lên một tia sáng, dường như nghĩ tới điều gì, khẽ lầm bầm: “Quả nhiên là Đại tổng quản, cỡ lực lượng kia ta còn chưa nắm giữ được bao nhiêu, người đã có thể ứng dụng rồi sao.”

Ngay khi tất cả mọi người cảm thấy Liên Sinh sắp bị phế, trên mặt Khúc Dương đều lộ ra vẻ hưng phấn.

Chỉ thấy Liên Sinh nhắm chặt hai mắt, trên người đột nhiên phát ra một đạo quang mang quỷ dị, một đạo thân hình hư ảo từ trong cơ thể hắn hiện ra.

Bóng dáng rất hư ảo, nhưng nếu nhìn kỹ có thể nhìn ra bóng dáng hư ảo kia giống hệt Liên Sinh.

Thân hình lạnh lùng liếc mắt nhìn Khúc Dương đang công tới, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, trực tiếp chém về phía Khúc Dương, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Một kiếm trăm hồn!

Cái gì?

Khúc Dương triệt để chân kinh, hắn không biết bản thân trong một hơi thở này đã bị chấn động bao nhiêu lần, nhưng lúc này hắn cảm nhận được mối đe dọa của tử vong.

Không dám do dự, hắn miễn cưỡng thay đổi trường kiếm trong tay để ngăn cản.

Ông...!

Giữa thiên địa tựa như xuất hiện một đạo chấn động kỳ quái, nhưng lại không có bất kỳ âm thanh nào truyền ra.

Chương 492 - Trảm thảo trừ căn 1

Sau khi thân hình kia xuất kiếm xong, lại dung hợp vào trong cơ thể Liên Sinh mà không thèm nhìn Khúc Dương, sau đó Liên Sinh chậm rãi mở mắt!

Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn về phía Khúc Dương, chỉ thấy lúc này Khúc Dương vô cùng quý dị, toàn thân vẫn duy trì tư thế dùng kiếm ngăn cản, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi tột độ, phảng phất như nhìn thấy điều gì đó không thể tưởng tượng nổi.

Tuy nhiên thân thể hắn lại dừng lại tại chỗ, không nhúc nhích.

Một hơi thở qua đi.

Khí tức trên người Khúc Dương nhanh chóng biến mất, thần hồn trực tiếp tiêu tán, thân thể chậm rãi rơi xuống phía dưới.

Vậy mà trực tiếp chết, hồn phi phách tán!

Lúc này đám người Ma Hồ Vương vẫn còn đang duy trì tư thế xông về phía Liên Sinh, trong nháy mắt cũng đều dừng lại.

Sức chiến đấu mà Liên Sinh vừa mới phát huy ra khiến cho đám người Ma Vương Ma Giáo đều cảm thấy kinh hãi.

Thánh Giả thập trọng một chiêu miêu sát Đại Thánh tứ trọng đỉnh phong!

Sức mạnh này e rằng chỉ thua kém Giáo chủ, còn ai có thể có được sức chiến đấu kinh khủng như vậy chứ.

“Đại tổng quản uy vũ!”

“Đại tổng quản uy vũ!”

“Đại tổng quản uy vũ!”

Mười hai Ma Vương nhao nhao gầm lên, bốn mươi vạn Ma binh cũng hòa theo gào thét.

Tiếng gầm rú khủng khiếp xé toạc cả vòm trời, khiến hư không cũng phải rung chuyển.

Những cường giả đang quan sát từ xa lúc này đều hóa đá!

“Đây là thần hồn chi lực sao?”

“Tuy bốn tọa không muốn tin, nhưng hẳn là thần hồn chi lực, khôn kiếp, Ma Giáo sao người nào người nấy đều biến thái như vậy.”

“Thế nhưng thần hồn chi lực không phải phải đạt đến Thiên Tôn cảnh mới có thể vận dụng sao? Hẳn ta mới chỉ là Thánh Giả cảnh a.”

Từng tiếng xôn xao vang lên trong hư không, mỗi lời nói đều tràn đầy vẻ khó tin, cứ như vừa chứng kiến chuyện gì trái lẽ thường.

Cùng lúc đó, tất cả cường giả đều dâng lên nỗi sợ hãi, tu vi của bọn họ cũng chỉ ở Đại Thánh tứ trọng ngũ trọng mà thôi, nếu Liên Sinh có thể miêu sát Khúc Dương, vậy chẳng phải bọn họ cũng chịu chung số phận.

“Không thể nào!”

Một cường giả Cửu Khúc tộc gầm lên, nhìn Khúc Dương đã chết, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Tuy rằng bọn họ đã nghĩ đến khả năng hành động thất bại, nhưng bọn họ nghĩ là Khúc Dương đánh lén không thành, còn

bọn họ bị quyền trức của tên ma đầu họ Chu kia giết chết, chứ không phải tình cảnh như bây giờ.

Phập!

Ngay khi cường giả Cửu Khúc tộc này còn chưa hết bàng hoàng, Ma Xà Vương đã đâm thẳng một kiếm vào tim hắn.

Phập! Phập!

Ma Thỏ Vương, Ma Cầu Vương cũng nhân cơ hội dùng binh khí trong tay đâm thẳng vào lồng ngực hắn!

A...!

Cơn đau đớn tột cùng khiến tên cường giả Cửu Khúc tộc gào lên điên cuồng, nhưng chưa kịp phản công thì...

Xoẹt!

Ma Hồ Vương đã vung rìu bổ thẳng xuống, đầu hắn lìa khỏi cổ, thân hồn vỡ vụn.

Ma Hồ Vương: Một mạng

Ma Hồ Vương bổ xong một búa, lại nhanh như chớp nhắm thẳng cường giả Cửu Khúc tộc còn đang kinh hãi mà vung rìu xuống!

“Song sát!” Ma Hồ Vương gầm lên.

Đang lúc Ma Hồ Vương định ra tay kết liễu kẻ thứ ba thì những Ma Vương khác liền tỏ vẻ bất mãn, nhìn hắn với ánh mắt đầy ẩn ý: “Ngươi còn muốn cướp mạng nữa hay sao?”

Ngay sau đó, tất cả Ma Vương đồng loạt ra tay, trong chớp mắt đã bao vây toàn bộ cường giả Cửu Khúc tộc còn sót lại!

Mấy tên cường giả Cửu Khúc tộc gầm lên giận dữ, tiếng gầm vang vọng như muốn xé toạc cả đất trời. Thế nhưng, sau khi Khúc Dương tử trận thì kết cục của bọn chúng cũng đã được định đoạt.

“A... A... A...”

Liên tiếp những tiếng kêu thảm thiết vang lên, mấy tên cường giả Đại Thánh nhất trọng bị mười hai vị Ma Vương liên thủ tiêu diệt, chỉ còn duy nhất một tên cường giả Cửu Khúc tộc lẻ loi đứng đó.

Hắn nhìn đám người Ma Giáo với vẻ mặt kinh hoàng, trong lòng thầm nghĩ: “Bọn chúng không giết ta, chắc chắn là có mục đích khác. Rất có thể là muốn moi móc bí mật về vụ ám sát hôm nay, hoặc là muốn biết tung tích những tộc nhân khác của Cửu Khúc tộc.”

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn liền trở nên kiên định, lập tức vận công tung một chưởng về phía trái tim mình.

Hắn muốn tự sát! Hắn tuyệt đối không thể để lũ Ma Giáo biết được một phần tộc nhân Cửu Khúc tộc đã bí mật di chuyển đến nơi khác.

Bỗng nhiên, một đạo kiếm quang loé lên!

“A!”

Tên cường giả Cửu Khúc tộc kêu lên một tiếng thảm thiết, bàn tay đang về phía trái tim lập tức bị kiếm quang chém đứt.

Liên Sinh chậm rãi thu hồi trường kiếm, phát tay một cái, lập tức hút tên cường giả Cửu Khúc tộc đến trước mặt.

“Bịch!”

Liên Sinh nắm lấy đầu hắn, ấn mạnh xuống, ép hắn quỳ rạp xuống đất.

Ngay sau đó, một luồng ma khí toả ra từ tay Liên Sinh, bao phủ lấy tên cường giả Cửu Khúc tộc.

“Thiên Ma Phệ Hồn!”

Nếu đám người này dám mai phục ám sát Ma Giáo, vậy chắc chắn là có nguyên nhân, nếu không làm vậy chẳng khác nào tự chuốc lấy phiền phức.

Chương 493 - Trảm thảo trừ căn 2

“A... A... A...”

Tên cường giả Cửu Khúc tộc quỳ trên mặt đất gào thét điên cuồng, thân thể không ngừng gãy giữa, khuôn mặt trở nên vặn vẹo, hẳn có thể cảm nhận được linh hồn mình đang bị lực soát một cách bá đạo.

Một nén nhang sau.

“Àm!”

Liên Sinh vận lực vào tay, đánh nát tên cường giả thành tro bụi, trên mặt lộ ra vẻ tàn nhẫn.

“Trần Thu đâu?” Liên Sinh quát lớn.

“Thuộc hạ có mặt!” Trần Thu tay cầm quạt xếp, bước ra khỏi hàng.

“Người dẫn theo Ma Long Vương, Ma Ngưu Vương, Ma Thỏ Vương, Ma Xà Vương cùng hai mươi vạn Ma binh, lập tức đến Lạc Già sơn. Nơi đó có một nửa tộc nhân Cửu Khúc tộc đang ẩn náu. Giết sạch! Không tha một ai!”

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

Trần Thu chấp tay lĩnh mệnh, phát tay dẫn theo Ma Long Vương cùng hai mươi vạn Ma binh bay về phía xa, trên mặt mỗi người đều hiện lên sát khí ngút trời.

Tiếng quát của Liên Sinh vang vọng khắp vạn dặm xung quanh, không hề che giấu, những cường giả đang ẩn nấp trong hư không đều nghe thấy rõ ràng.

Bọn họ đều hiểu, Liên Sinh cố tình để bọn họ nghe thấy những lời này, dụng ý đã quá rõ ràng.

Kẻ nào dám chống đối Ma Giáo, kết cục chỉ có một chữ: Chết! Cho dù là tộc nhân đã sớm di chuyển đi nơi khác, cũng khó thoát khỏi lưỡi hái tử thần!

“Tên Liên Sinh này thật quá tàn nhẫn, rõ ràng là đang giết gà dọa khỉ!”

“Các người nói xem, vì sao Khúc Dương lại làm vậy? Hẳn ta được lợi ích gì chứ? Cho dù giết được Liên Sinh thì đã sao? Cừu Khúc tộc có thể chống lại được Chu ma đầu hay sao?” Một gã cường giả Nhân tộc nghi hoặc lên tiếng.

Không ai trả lời hẳn, bởi vì bọn họ không rõ nguyên do. Tuy nhiên, có mấy bóng người lại biến sắc, thậm chí toàn thân run rẩy.

Bởi vì bọn họ cũng nhận được thư treo thưởng của Quỷ Điện. Ban đầu, bọn họ đến đây với ý định nhân cơ hội ám sát Liên Sinh.

Thế nhưng, nhìn thấy thi thể Khúc Dương, bọn họ liền từ bỏ ý định này. Dù sao thì bảo vật có quý giá đến đâu, cũng phải giữ được mạng mới có thể hưởng thụ!...

Lúc này, phía dưới, vô số Cừu Khúc tộc nhân đều hoang mang, quyết định của cao tầng tự nhiên sẽ không để lộ đến tai bọn chúng.

Vừa rồi, chúng còn đang chuẩn bị tư tưởng thần phục Ma Giáo, ấy vậy mà chưa được nửa canh giờ, mọi chuyện đã xoay vần.

Tộc trưởng cùng các bậc cao tầng đều bỏ mạng, lại còn vì mưu đồ tập kích Đại tổng quản Ma Giáo mà chết, xem ra vận mệnh của bọn chúng cũng sắp tiêu tan rồi.

“Chạy mau!”

Theo tiếng gầm vang của một tên Cửu Khúc tộc nhân, tất cả lập tức về phía các hướng bỏ chạy tán loạn, trên mặt ai nấy đều hiện rõ vẻ kinh hoàng tột độ.

Nhìn đám Cửu Khúc tộc nhân phía dưới muốn chạy trốn, Liên Sinh lạnh lùng phán: “Giết!”

“Tuân lệnh!” Ma Hồ Vương cùng chúng thuộc hạ đồng loạt cúi người lĩnh mệnh, sau đó dẫn theo hai mươi vạn ma binh, trong chớp mắt bao vây toàn bộ Cửu Khúc Cốc.

“Lũ chuột nhắt, ngoan ngoãn thần phục Ma Giáo thì có phải tốt hơn không, dám cả gan tập kích Đại tổng quản, vậy thì hôm nay chính là ngày chết của lũ chúng mày!”

Ma Hồ Vương gầm lên giận dữ, vung rìu chém xuống, vô số Cửu Khúc tộc nhân lập tức bị chém thành muôn mảnh.

Các Ma Vương khác cũng đồng loạt ra tay, cộng thêm hai mươi vạn ma binh tu vi Bán Thánh cảnh, một Cửu Khúc tộc bé nhỏ như vậy làm sao có thể chèo chống?

Đừng nói là chèo chống, đến cả chỗ trốn không có.

Trong chốc lát, tiếng la giết vang vọng khắp Cửu Khúc Cốc, vô số Cửu Khúc tộc nhân gào thét phản kháng, cũng có kẻ trực tiếp quỳ xuống cầu xin tha mạng, đáng tiếc, thứ đang chờ đón chúng chỉ có thể là lưỡi đao nhuộm máu của đại quân Ma Giáo.

Ma Giáo hành sự, từ trước đến nay đều là trăm thảo trừ căn, tuyệt không để lại hậu hoạn.

Rất nhiều nhân sĩ Chính đạo, chỉ vì lòng nhân từ mà tha chết cho dư nghiệt của kẻ thù, để rồi sau này, trong số hậu duệ của chúng lại xuất hiện một tên yêu nghiệt, quay lại báo thù rửa hận.

Đối với chuyện ngu xuẩn như vậy, Ma Giáo tuyệt đối không cho phép xảy ra.

“Xin tha cho ta, ta có thể thôi tiêu, kỹ thuật thôi tiêu của ta rất tốt.” Một nữ nhân Cửu Khúc tộc xinh đẹp nhìn thi thể chất đầy đất, lớn tiếng cầu xin, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Lời nói của nàng lập tức thu hút hơn nửa sự chú ý của toàn bộ chiến trường, không ít Cửu Khúc tộc nhân đều kinh ngạc nhìn nàng, phải biết rằng, nữ nhân này chính là đệ nhất mỹ nhân của Cửu Khúc tộc bọn họ.

Thế nhưng nàng ta vừa nói gì cơ chứ, nàng ta nói nàng ta biết...!

Chỉ trong nháy mắt, hình tượng đệ nhất mỹ nhân trong lòng bọn họ sụp đổ hoàn toàn.

Ngay cả không ít cường giả trên hư không cũng dùng ánh mắt đầy thích thú nhìn nàng.

“Quả nhiên, nữ nhân một khi đã lớn gan, cái gì cũng dám nói.”

“Không biết Ma Giáo có tha cho ả ta một mạng hay không, giết chết người đẹp như vậy thật đáng tiếc.”

Chương 494 - Cửu Khúc tộc diệt tộc

“Vì mạng sống mà thôi, chuyện bình thường, nhớ năm đó...” Một lão bà nhìn mỹ nhân đang gào khóc phía dưới, chậm rãi lên tiếng, nhưng vừa nói được một nửa thì vội vàng dừng lại, sau đó giải thích:

“Lúc trước... Lúc trước ta cũng từng gặp qua người như vậy.”

Những cường giả khác đều gật đầu, vẻ mặt như muốn nói “không cần giải thích, chúng ta hiểu mà”.

Cảm nhận được ánh mắt của tất cả mọi người xung quanh, mỹ nhân kia đỏ mặt, nhưng vì mạng sống, nàng đành phải cắn răng hô lớn:

“Ta thật sự biết thôi tiêu, nếu không tin, bây giờ ta sẽ thôi cho các người xem.”

Lần này, tất cả mọi người đều chết lặng!

Nàng ta bạo dạn như vậy sao, e là không qua được kiểm duyệt đâu!

Ngay cả trên hư không cũng có không ít cường giả không nhìn được nữa, thậm chí có kẻ còn lấy Lưu Ảnh Châu ra, định ghi lại khoảnh khắc đẹp đẽ này, sau này còn mang về từ từ tán thưởng.

Dưới ánh mắt mong chờ của tất cả mọi người, mỹ nhân kia chậm rãi cởi một cúc áo.

Sau đó là hai viên...

Rồi sau đó, nàng ta lấy ra một cây tiêu, đặt bên môi, nhẹ nhàng thổi.

Tiếng tiêu du dương, réo rắt vang vọng khắp chiến trường, trong nháy mắt dập tắt lửa giận vừa mới bùng lên trong lòng vô số người.

Tất cả mọi người đều đồng loạt trầm nghĩ:

Mẹ kiếp!

Thì ra là thổi cái tiêu này, suýt chút nữa thì kích động oan uổng rồi!

Một cỗ không khí lúng túng trong nháy mắt lan tràn ra phạm vi mười mấy vạn dặm.

Vô số cường giả trong hư không đều tiếc nuối thu hồi Lưu Ảnh Châu, thậm chí có người vội vàng kéo quần vừa cởi lên.

“Đi chết đi!”

Một tên đệ tử Ma Giáo trực tiếp chém mỹ nữ còn đang cố gắng thổi tiêu thành tro bụi.

Theo cái chết của mỹ nữ, toàn bộ chiến trường lần nữa nhanh chóng chém giết, tiếng kêu thảm thiết lần nữa vang lên.

Không đến nửa canh giờ, toàn bộ Cửu Khúc cốc triệt để yên tĩnh trở lại, không còn một tộc nhân Cửu Khúc nào đứng vững.

Hai mươi vạn ma binh đứng trên bầu trời, huyết sát khí toàn thân sôi trào, nhuộm đỏ cả bầu trời.

“Bẩm Đại tổng quản, tất cả tộc nhân Cửu Khúc đã bị diệt sạch.” Ma Hồ Vương đứng trước đại quân Ma Giáo, khom người bẩm báo với Liên Sinh.

Liên Sinh gật đầu nhẹ, lập tức đưa mắt nhìn về phía hư không, lạnh giọng nói:

“Ma Giáo ta muốn thống nhất phương bắc Dương Châu, kẻ nào dám phản kháng đều có kết cục như thế này, mong chư vị tự lo liệu lấy.”

Liên Sinh nói xong phất tay một cái, dẫn theo hai mươi vạn ma binh bay về phía thế lực tiếp theo, chẳng qua lòng mày nhú lại, lắm bầm:

“Quỷ Điện, bất kể ngươi là thế lực phương nào, dám chọc giận Ma Giáo, vậy thì không cần tồn tại nữa.”...

Lúc này, cách Tinh Nguyệt Cốc ức vạn dặm, vô số tộc nhân Cửu Khúc đang nghỉ ngơi tại chỗ.

Trên bầu trời, một đại hán đứng thẳng, tay cầm một ngọc phù truyền tin, vẻ mặt lo lắng, miệng không ngừng lắm bầm.

“Tam trưởng lão, tộc trưởng và các vị trưởng lão khác không gặp chuyện gì chứ?” Một tộc nhân Cửu Khúc bên cạnh đại hán lo lắng hỏi.

“Sẽ không đâu, tộc trưởng bọn họ đã chuẩn bị chu đáo, nhất định sẽ thành công.” Đại hán kiên định nói, nhưng ánh mắt dao động lại lộ rõ vẻ không tự tin.

“Giờ nào rồi?” Đại hán trầm giọng hỏi.

“Đã qua giờ Thìn rồi ạ!” Tên đệ tử Cửu Khúc vội vàng đáp.

Qua giờ Thìn rồi sao?

Trong mắt đại hán lóe lên tia kinh hãi, dựa theo kế hoạch ban đầu, lúc này tộc trưởng bọn họ phải truyền tin cho mình mới đúng, nhưng bây giờ lại không thấy động tĩnh gì.

Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện rồi?

Đại hán nhanh chóng lắc đầu, nhìn xuống đám người Cửu Khúc phía dưới, lớn tiếng nói:

“Nghỉ ngơi thêm một canh giờ nữa, chúng ta sẽ rời khỏi đây!”

“Vâng!”

Tộc nhân Cửu Khúc nhao nhao đáp, trong mắt đều lộ vẻ lo lắng, lúc này bọn họ đại khái cũng biết chuyện các tộc trưởng muốn làm.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, bất tri bất giác đã một canh giờ.

Trong mắt đại hán hiện lên một tia bi thương, tuy rằng không muốn tin, nhưng rõ ràng kế hoạch của tộc trưởng bọn họ đã thất bại.

“Đi thôi, chúng ta lên đường!” Đại hán hét lớn!

Vô số tộc nhân Cửu Khúc nhao nhao đứng dậy, dự định tiếp tục di chuyển.

Đúng lúc này, từ phía chân trời truyền đến một tràng cười lạnh:

“Rất biết điều đó, các ngươi nên lên đường đi, tộc nhân của các ngươi đang ở dưới địa ngục chờ đây!”

Trong ánh mắt sợ hãi của tất cả tộc nhân Cửu Khúc, một nam tử áo trắng tay cầm quạt xếp xuất hiện.

Theo sau nam tử, bốn phương tám hướng xuất hiện hai mươi vạn ma binh, nhanh chóng bao vây toàn bộ tộc nhân Cửu Khúc, huyết tinh sát khí tràn ngập cả ngọn Lạc Già sơn.

Đại hán nhìn nam tử đột nhiên xuất hiện, trong mắt toát lên vẻ kinh hãi, hắn nhận ra đối phương. Từ sau khi Ma Giáo quét khỏi, hình ảnh của các nhân vật cao tầng đều được lan truyền rộng rãi.

Mà hấn chính là kẻ đứng đầu mười hai Ma Vương của Ma
Giáo: Ma Thử Vương Trần Thử.

Chương 495 - Có Để Giả rơi khỏi cảnh giới 1

Rầm!

Chỉ thấy Trần Thu trên không trung, tay ném ra một cỗ thi thể, rơi thẳng xuống trước mặt đại hán.

“Tộc trưởng!” Một tên Cửu Khúc tộc nhìn thi thể, thê lương kêu lên.

Những tộc nhân khác cũng đều kịp phản ứng, vội vàng chạy lại bên thi thể, vẻ mặt bi thương gào thét.

Đại hán trên không trung cũng bị thương nhìn thoáng qua thi thể Khúc Dương dưới đất, nhưng lúc này hắn không rảnh mà đau lòng, tộc trưởng đã chết, đại quân Ma Giáo này rõ ràng là đến diệt tộc bọn họ, là cao tầng duy nhất còn sống, hắn nhất định phải dẫn dắt tộc đàn Cửu Khúc sống sót.

Ít nhất, không thể để Cửu Khúc tộc bị diệt!

“Toàn lực xông ra ngoài, có thể sống một người là một người, Cửu Khúc tộc ta không thể bị diệt tộc.” Đại hán hét lớn một tiếng, lao thẳng về phía Trần Thu.

“Diệt Sát, một tên không tha!”

Trần Thu lạnh lùng nói một tiếng, quạt xếp trong tay vung lên, trong nháy mắt ngàn vạn phong nhận tạo thành một vòng xoáy khủng khiếp lao thẳng về phía đại hán.

Mấy đại ma vương khác cũng dẫn theo hai mươi vạn ma binh lao về phía tộc nhân Cửu Khúc.

Tiếng chém giết kinh khủng lại vang lên!

Nửa nén hương sau!

Một tiếng răng rắc vang lên, cổ đại hán bị Trần Thư bẻ gãy.

Nửa canh giờ sau!

Tiếng la giết trên Lạc Già sơn dần dần biến mất, điều này có nghĩa là, từ giờ khắc này, Cửu Khúc tộc chính thức bị diệt tộc!

Một tộc đàn hoàn toàn biến mất trên mảnh đất Dương Châu, đây chính là sự tàn khốc của giới tu hành. Đối với toàn bộ cương vực vô biên của Đông Vực mà nói, mỗi ngày đều có tộc đàn bị diệt, cũng có tộc đàn mới sinh ra... ..

Trong không gian kẽ hở Đông Vực!

Có một thế giới hoang vu, vô số hung thú bên trong gào thét, tàn sát lẫn nhau, trong thế giới vô cùng hoang vắng, ngoại trừ hung thú dường như không có sinh linh có trí tuệ nào khác.

Nhưng nếu có cường giả ở đây, có thể phát hiện linh khí ở đây cao hơn Đông Vực rất nhiều, thậm chí lực lượng pháp tắc cũng mạnh hơn!

Dưới lòng đất của thế giới này có một tòa cung điện khổng lồ, trong cung điện có hai đạo thân hình ngồi đối diện nhau, mỗi người đều có khí thể bàng bạc!

Một người mặc áo bào đen, ma diễm ngập trời, một người mặc áo bào trắng, tiên khí bàng bạc!

Tu vi rõ ràng đều là Tôn cảnh, thậm chí tu vi của người áo bào trắng đã đạt đến Tôn Giả cảnh đỉnh phong!

“Trương huynh, người gọi ta tới có chuyện gì, chẳng phải còn trăm năm nữa mới đến vòng tuyển chọn tiếp theo sao, chẳng lẽ Trung Vực lại có đại nhân vật nào giáng lâm?” Người áo đen lạnh lùng nói.

Đại nhân vật?

Trong mắt người áo bào trắng hiện lên một tia suy tư, dường như nghĩ tới chuyện mười mấy năm trước, khi đó Trung Vực bỗng nhiên có một vị đại nhân vật Phật tông giáng lâm, có thể nói là dọa bọn họ sợ vỡ mật.

Mà vị đại nhân vật kia giáng lâm, lại là vì mang đi một tiểu hòa thượng ở Đông Vực.

Mà tu vi của tiểu hòa thượng kia chỉ mới Đại La đỉnh phong, vậy mà lại khiến cường giả Đế Giả ngũ cảnh giáng lâm, nghe nói tiểu hòa thượng kia không phải sinh linh Đông Vực, mà là từ một đại lục tên gì đó phi thăng lên.

Hình như là, đúng rồi, là Thương Ngưu!

Lắc đầu, người áo bào trắng xua tan suy tư, trầm giọng nói:

“Không phải đại nhân vật giáng lâm, nhân vật như vậy, sao có thể tùy tiện giáng lâm, chỉ là có chuyện còn lớn hơn xảy ra.”

“Chuyện còn lớn hơn?” Người áo đen kinh ngạc hỏi, giọng nói đầy kinh hãi, bởi vì hẳn khó có thể tin tưởng còn chuyện gì lớn hơn cả việc Đế Giả giáng lâm.

“Trung Vực có Đế Giả rơi xuống khỏi Đế Cảnh!” Người áo bào trắng chậm rãi nói.

Rầm!

“Cái gì?” Người áo đen lập tức đứng bật dậy, khí thế trên người không ngừng bộc phát, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Hắc bào nam tử dờ dẫm đứng sừng sững giữa đại điện, nhìn nam tử áo trắng đối diện, lần nữa không chắc chắn hỏi:

“Người nói có Đế Giả rơi xuống cảnh giới?”

“Phải, sư phụ ta đích thân truyền tin tức cho ta, ước chừng không đến hai ngày nữa, người cũng sẽ nhận được.” Nam tử áo trắng gật đầu.

Vừa mới nhận được tin tức này, hẳn nào dám tin, phải biết Đế Giả là cường giả cỡ nào, nhất niệm động vạn vật đều diệt, là nhân vật chân chính có thể hái sao vớt trăng.

Cho dù ở Trung Vực cường giả như mây, cũng được xem như là cường giả đứng đầu, vậy mà cường giả như vậy lại rơi xuống cảnh giới, trở về Thiên Tôn cảnh.

“Chẳng lẽ Trung Vực không chèo chống nổi nữa sao?” Hắc bào nam tử lắc đầu.

“Sư phụ ta nói, Trung Vực muốn thực hiện kế hoạch thôn tính vạn giới, bảo ta mau chóng trở về!” Nam tử áo trắng nói tiếp.

“Kế hoạch Thôn Tịch Vạn Giới, cấp tiến như vậy, chẳng lẽ bọn họ không sợ Ô Đế phản kháng sao? Chẳng lẽ Trung Vực thật sự...”

“Tin tức là thật, hơn nữa không chỉ Đông Vực, ba vực khác cũng giống vậy, còn lão rùa đen kia, trước kia là không cần thiết, hiện tại đám Đế Giả Trung Vực đều đã đỏ mắt, kẻ nào dám ngăn cản chỉ e sẽ bị xé xác ngay lập tức.”

Chương 496 - Có Đế Giả rơi khỏi cảnh giới 2

Hắc bào nam tử nghe vậy, lông mày nhú chặt, hẳn tự nhiên không phải quan tâm đến sống chết của Đông Vực, mà là nếu hiện tại quay về Trung Vực, chẳng phải chuyến này uổng công.

Phương tiếu thế giới hư không này là do một vị Đế Giả đại năng của Trung Vực khai mở, dùng để tuyển chọn thiên tài tuyệt đỉnh của Đông Vực, mười vạn năm mở ra một lần, mà hai người bọn họ là được phái đến để khảo hạch.

Một khi tuyển chọn được đệ tử ưu tú, mang về Trung Vực sẽ nhận được rất nhiều tài nguyên.

Nhưng hiện tại mà quay về, tài nguyên sẽ không còn, hẳn muốn đột phá Thiên Tôn, chẳng biết phải đợi đến bao giờ.

“Nếu đã như vậy, chi bằng hai ta trực tiếp mở ra đợt tuyển chọn này luôn, cướp đoạt tài nguyên của đám thiên kiêu này rồi trở về Trung Vực, không uổng công một chuyến.”

“Cũng được, đám thiên kiêu Đông Vực này có không ít bảo bối, nếu không phải có lão rùa đen kia, ta đã sớm muốn xông vào Đông Vực cướp đoạt.”

“Ngươi đã phát ra bao nhiêu lệnh bài?”

“Tám khối, còn ngươi?”

“Mười khối!”

Hai đạo thân hình trong đại điện lại trao đổi hồi lâu, cuối cùng mới dần dần khôi phục lại sự yên tĩnh. ...

Dương Châu Thiên Hoang thảo nguyên, tổ địa của Nguyệt Lang tộc.

Lúc này, trên thảo nguyên vốn nên yên bình tĩnh lặng, lại vang lên tiếng la giết rung trời.

“Lũ yêu nghiệt Ma Giáo kia, dám giết lão tổ của ta, lão tử còn chưa tìm các người báo thù, các người đã tự mình đưa đến!”

“Huynh đệ, báo thù cho Lang Tôn đến rồi, giết... Chết tiệt, ta chết rồi!”

“Có bản lĩnh thì đơn đấu với bản lang, quần ầu thì tính là bản lĩnh gì... A...”

Chỉ thấy trên khắp thảo nguyên, vô số tộc nhân Nguyệt Lang tộc đang kịch chiến với ma binh Ma Giáo, máu chảy thành sông, thi thể nằm la liệt.

Đây chính là đại quân Ma Giáo do Chu Khung dẫn đầu, đang công phạt Nguyệt Lang tộc, cũng chính là gia tộc từng là đệ nhất thế gia phương bắc Dương Châu, gia tộc của Hạo Nguyệt Lang Tôn.

Phải nói, thực lực tổng hợp của Nguyệt Lang tộc rất mạnh, cao thủ Bán Thánh cảnh cũng có đến mười, hai mươi vạn, hơn nữa Lang tộc vốn là chủng tộc chiến đấu, kỹ năng chém giết rất mạnh.

Nhưng ma binh Ma Giáo lại càng thêm hung tàn, kẻ nào mà không phải trải qua vô số sát trận mà sống sót, tu vi thấp kém một chút, chỉ e một ánh mắt cũng đủ khiến đối phương sợ chết khiếp.

Cho nên, tuy rằng cục diện chiến trường vô cùng khốc liệt, song đại quân Ma Giáo vẫn chiếm ưu thế tuyệt đối, theo thời gian trôi qua, Nguyệt Lang tộc diệt vong là điều tất nhiên.

Hơn nữa, tất cả tộc nhân Nguyệt Lang tộc khi chiến đấu đều không nhìn được mà nhìn lên Ma Long phi xa trên không trung, nơi đó có một thân hình mặc Ma Thần chiến bào, tỏa ra khí thế khủng khiếp đang ngồi ngay ngắn.

Đó là nhân vật có thể quyết định sinh tử của bọn họ chỉ bằng một câu nói!

Một trong những cự kinh Đông Vực, Giáo chủ Ma Giáo - Chu Khung, Chu ma đầu!

Rầm...!

Trên bầu trời vang lên một hồi tiếng động, Ma Vô Đạo một thân giáp đen kịt, tay xách theo mấy cổ thi thể sói khổng lồ đáp xuống phi liên, thuận tay ném sang một bên.

Nơi đó chất chồng như núi xác sói, tu vi đều là Thánh Giả Cảnh Nguyệt Lang tộc trở lên.

“Giáo chủ, thuộc hạ đã diệt trừ toàn bộ Thánh Giả Cảnh Nguyệt Lang tộc.”

“Tốt!” Chu Khung gật đầu.

Ma Vô Đạo lại cung kính hành lễ, xoay người bay xuống chiến trường. Là đường chủ Chiến Đường, ma binh dưới kia còn đang chém giết, hấn há có thể rời đi.

Chu Khung vẫn ngồi trên ghé Ma Long, thần sắc lạnh lùng như trước, phảng phất cảnh tượng chém giết bên dưới chẳng liên quan gì đến hắn.

Mặc dù chỉ một chương là có thể hủy diệt toàn bộ Nguyệt Lang tộc, nhưng Chu Khung vẫn để mặc ma binh chém giết. Không phải hắn biến thái, mà là muốn nhân cơ hội này rèn luyện ma binh. Là ma binh Ma Giáo tương lai sẽ chinh phạt chư thiên, đương nhiên phải quen thuộc với chiến trường.

Hơn nữa nếu việc gì Chu Khung cũng tự mình động thủ, vậy thì cần gì đến Ma Giáo? Là kẻ đứng trên vạn người, hấn chỉ cần ra tay vào thời khắc mấu chốt.

Còn lại, tu luyện và... ra oai là được rồi!

Trong góc phi liên, bên cạnh đồng xác sói có một cái lò nướng không lò, bên trên đang nướng một con sói.

Đại Bạch liên tục xoay lò nướng, miệng lẩm bẩm: “Lát nữa dâng lão đại một cái đùi, còn lại đều là của ta, chắc chắc... Thơm quá...”

Bịch! Bịch! Bịch!

Hùng Vĩ ôm một xác sói, cẩn thận từng li từng tí một tiến đến gần lò nướng của Đại Bạch, nói: “Bạch đại nhân, huynh có thể giúp ta nướng một chút được không? Thơm quá...”

Đại Bạch: “Cút!”

“Ta rửa tay rồi, lông cũng sắp rụng hết rồi, ngươi xem.” Hùng Vĩ vừa nói vừa duỗi hai bàn tay gấu ra, quả nhiên chẳng còn mấy sợi lông.

“Cách xa ta mười mét, tự mình dựng lò mà nướng.” Đại Bạch ghét bỏ nói.

“Được rồi!” Hùng Vĩ ủ rũ đi về phía bên cạnh, trong lòng hối hận không thôi, lúc trước sao mình lại nói dối cơ chứ.

Chương 497 - Hư Không tiểu thế giới xuất hiện

Khoảng nửa canh giờ sau, Đại Bạch bưng một cái đùi sói nướng chín chạy đến trước mặt Chu Khung.

“Lão đại, lão đại, ta nướng đùi sói, người nếm thử xem, thơm lắm...”

Chu Khung chậm rãi mở mắt, nhìn Đại Bạch với vẻ mặt mong chờ, nhận lấy đùi sói, ăn một miếng.

“Ừm, không tệ!” Một giọng nói uy nghiêm từ từ phát ra từ miệng Chu Khung.

Đại Bạch nghe vậy vui mừng híp mắt. Gần đây, nó cảm thấy áp lực lắm, bởi có vài sinh linh khác cũng muốn tranh giành vị trí sủng vật với nó.

Hừ, đừng hòng, sủng vật của lão đại chỉ có thể là ta!

Nghĩ vậy, Đại Bạch vui vẻ chạy về phía lò nướng, cầm nguyên con sói nướng lên gặm.

Chu Khung vừa ăn xong đùi sói, trong mắt bỗng lóe lên một tia sáng, hần phát tay, một khối lệnh bài màu đen xuất hiện.

Mặt trước lệnh bài có khắc chữ “Ma”, mặt sau là một bóng người màu đen, không nhìn rõ mặt.

Lệnh bài màu đen phát ra quang mang chói lọi, dường như muốn xé rách hư không, mở ra một thông đạo không gian.

Nhìn lệnh bài không ngừng phát ra ánh sáng màu đen, trong mắt Chu Khung lộ ra một tia suy tư, duỗi ra một bàn tay,

chậm rãi cầm lấy lệnh bài.

Đồng thời, một giọng nói lạnh lùng từ lệnh bài vang vọng trong đầu Chu Khung!

“Ta chính là Ma Đạo Sát Đế, quan sát thấy ngươi thiên tư không tồi, có thể tiến vào Hư Không thế giới tiếp nhận tuyển chọn, kẻ thành công có thể vào Trung Vực, trở thành đệ tử thân truyền của ta, đặc thành đại đạo, thậm chí thành Đế cũng có khả năng...”

Trong âm thanh tràn đầy uy nghiêm, phảng phất như tất cả sinh linh thế gian trong mắt hắn đều chỉ là sâu kiến.

Một cỗ ý cảnh khó hiểu cũng xuất hiện trong đầu Chu Khung, dĩ nhiên là muốn xâm lấn tư tưởng của Chu Khung!

“Hừ, tìm chết!”

Chu Khung hừ lạnh một tiếng, trong đầu lập tức xuất hiện một hư ảnh Ma Thần, Ma Thần ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, trực tiếp nghiền nát tất cả ý cảnh.

Nhìn lệnh bài đã mất đi ánh sáng trong tay, trong mắt Chu Khung lóe lên một tia lãnh quang, đạo ý cảnh Đế Giả vừa rồi vậy mà muốn thay đổi suy nghĩ của hắn, nói cho đúng là muốn thay đổi niềm tin của hắn, đem tư tưởng bất khả chiến bại của đối phương in vào linh hồn của Chu Khung.

Một khi thành công, Ma Đạo Sát Đế kia sẽ trở thành tâm ma của Chu Khung, sau này nếu giao chiến với hắn, e là Chu Khung ngay cả dũng khí xuất thủ không có.

“Thủ đoạn hay lắm, cường giả Đế Cảnh sao? Quả nhiên có phần đạo lý.”

“Đáng tiếc lại gặp phải bốn tọa, ân oán đã kết, chờ ngày sau bốn tọa tiêu diệt ngươi!”

Mặc dù Chu Khung không thể để cho người khác trở thành tâm ma của mình, nhưng thủ đoạn này quả thật rất hay, sau này Chu Khung cũng chẳng ngại trở thành tâm ma của kẻ khác.

Thậm chí trở thành tâm ma của tất cả sinh linh chư thiên vạn giới!

Thần thức thăm dò vào trong lệnh bài, có thể nhìn thấy bên trong có một vòng xoáy thông đạo đang không ngừng xoay tròn, đầu kia của thông đạo tản ra trận trận khí tức hoang vu, phảng phất như thông hướng một thế giới khác.

Chu Khung không cần suy nghĩ cũng biết đối diện hẳn là Hư Không tiêu thế giới trong nhiệm vụ hệ thống.

Lúc này vòng xoáy trong lệnh bài đang không ngừng thu nhỏ lại, nhìn tốc độ thu nhỏ lại rõ ràng là tối đa một ngày thời gian, thông đạo sẽ biến mất.

“Một ngày sao, đủ rồi.”

Rầm!

Theo một tiếng chấn động khủng khiếp vang lên từ bình nguyên phía dưới, tất cả người của Nguyệt Lang tộc đều bỏ mạng trên bình nguyên.

Ma Vô Đạo mang theo hai mươi vạn ma binh bay đến trước mặt Chu Khung, cung kính bẩm báo:

“Bẩm Giáo chủ, Nguyệt Lang tộc đã bị tiêu diệt!”

Chu Khung gật đầu, sau khi Nguyệt Lang tộc bị hủy diệt, toàn bộ thế lực có tu vi Đại Thánh đỉnh cấp ở phía bắc Dương Châu chỉ còn lại mỗi Địa Nguyên Tông.

Chu Khung nhất định phải tiêu diệt Địa Nguyên Tông trong vòng một ngày, sau đó tiến vào Hư Không tiêu thế giới hoàn thành nhiệm vụ hệ thống!

Như vậy chẳng những tu vi của hắn sẽ được tăng lên một tầng, mà còn nhận được một tỷ điểm điểm phản diện làm phần thưởng, đối với Chu Khung hiện tại mà nói, điểm điểm phản diện là thứ cực kỳ khan hiếm!

Bất kể là giết Thiên Vận chi tử, hay là đòi công pháp “Ma”, đều cần một lượng lớn điểm điểm phản diện, cho nên một tỷ điểm điểm phản diện này, Chu Khung nhất định phải có được!

Chu Khung vung tay lên, một cánh cửa ánh sáng khổng lồ xuất hiện, chính là Thời Không Chi Môn!

Những ngày này Chu Khung không hề sử dụng Thời Không Chi Môn, bởi vì Ma Giáo muốn thống nhất toàn bộ phương bắc Dương Châu, điều cần thiết không phải là chiến tranh chớp nhoáng, mà là khiến cho tất cả thế lực khác phải tuyệt vọng!

Để cho toàn bộ thế lực Dương Châu đều phải chứng kiến, cho dù có cho thời gian chuẩn bị, chỉ cần dám chống đối, Ma Giáo vẫn có thể dễ dàng diệt môn!

Đây chính là bá đạo của Ma Giáo, kẻ nào dám bất tuân sẽ bị tiêu diệt!

Chương 498 - Giáng lâm Địa Nguyên Tông 1

“Đi!”

Chu Khung quát lớn một tiếng, Ma Long Phi Liễn gầm lên một tiếng rồi bay vào Thời Không Chi Môn!

Rống! Rống! Rống!

“Xuất chinh!”

Ma Vô Đạo vung trường thương trong tay lên, bay vào Thời Không Chi Môn!

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Hai mươi vạn ma binh gào thét xông vào cánh cửa thời không, trong mắt mỗi tên đều ngập tràn sát khí ngút trời, trải qua thời gian dài chém giết, bọn chúng đã gần như hóa thành ma quỷ mất rồi.

Nhưng mỗi Ma Binh đều mang vẻ mặt lạnh băng, vững vàng không chế tâm trí, bởi vì Chu Khung đã định sẵn quy củ cho tất cả đệ tử Ma Giáo!

Kẻ nào không khống chế nổi tâm trí, giết không tha!...

Giờ phút này, trong một tòa tiên sơn phía bắc Dương Châu!

Đình đài lầu các san sát, vô số tiên hạc bay lượn tự do!

Trên khắp núi đồi là đủ loại kỳ trân dị thú, quả thật là một mảnh tiên gia khí tượng hùng vĩ!

Giữa ngọn núi là một quảng trường rộng lớn, vô số đệ tử mặc áo bào trắng đang luyện quyền!

Một cường giả Thánh Giả ngũ trọng đứng phía trước giám sát, thỉnh thoảng lại quát lớn:

“Đứng thẳng như tùng, ngồi vững như chuông!”

“Quyền xuất phải có khí thế, không sợ hãi trước bất kỳ kẻ địch nào, đừng có mà ảo tưởng, kẻ nào dám lười biếng, lột sạch treo lên đánh!”

“Rõ!”

Vô số đệ tử trên quảng trường đồng thanh đáp, sau đó nghiêm túc luyện quyền!

Hừ! Ha! Hừ! Ha! Hừ! Ha!

Địa Nguyên Tông vốn nổi tiếng với quyền pháp, có thể nói toàn bộ cường giả đánh quyền ở Dương Châu đều xuất thân từ đây!

Nhìn thấy ánh mắt của vị Thánh Giả kia không chú ý tới mình!

Không ít đệ tử vừa luyện quyền vừa nhỏ giọng xì xào bàn tán!

“Trương sư đệ, người thu dọn xong chưa, ta sắp xong rồi đấy!”

“Ta cũng vậy, hôm trước đã thu dọn xong rồi, nghe nói chương môn quyết định ngày mai sẽ dời tông môn!”

“Khà khà, ngay cả búp bê của ta cũng đã được cất kỹ rồi... Đến lúc đó cho các người mượn dùng...”

Trên đỉnh núi, bên trong một tòa cung điện nguy nga!

Vài vị võ giả tiên phong đạo cốt đang ngồi, mỗi người đều toát ra khí thế hùng hồn, trên đỉnh đầu ẩn hiện cột sáng khí

huyết!

Địa Nguyên Tông là một trong số ít tông môn luyện thể ở Đông Vực, từng có một vị tuyệt thể thiên kiêu, đáng tiếc cuối cùng vì người yêu chết thảm mà tẩu hỏa nhập ma!

Hắn tàn sát vô số sinh linh, cuối cùng bị Địa Nguyên Tông ra lệnh tru di, sau đó bật vô âm tín!

Hắn tên là Đường Vũ, một thiên tài tựa như sao chổi vụt sáng rồi biến mất!

Nếu nói Chu Khung là mặt trời rực rỡ của toàn bộ Đông Vực, vậy Đường Vũ chính là một ngôi sao chổi, tuy không thể tỏa sáng rực rỡ như Chu Khung, nhưng cũng để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng người đời!

Nếu Chu Khung có mặt ở đây, chắc chắn sẽ thốt lên rằng, đây chẳng phải là một mô típ quen thuộc của Thiên Vận chi tử sao.

“Bẩm chương giáo, có tin tức truyền đến, Ma Giáo đang công kích Nguyệt Lang tộc, theo tính toán, ngày kia sẽ đánh tới Địa Nguyên Tông chúng ta!” Một cường giả Địa Nguyên Tông chấp tay bẩm báo với lão già ngồi trên thủ vị.

“Ừm, thời gian vẫn còn kịp, Tôn Thượng, mọi thứ đã chuẩn bị thỏa đáng chưa?” Lão già nhìn về phía một người khác hỏi.

“Bẩm chương giáo, tất cả đệ tử đã chuẩn bị ổn thỏa, nội tình tông môn cũng đã thu xếp xong xuôi, có thể lên đường bất cứ lúc nào!” Một đại hán áo bào trắng phía dưới chấp tay đáp.

“Tốt, vậy ngươi hãy truyền lệnh xuống, ngày mai tất cả đệ tử chuẩn bị di dời, chúng ta đi Trung Châu!”

Lão già thần nhiên nói, sau đó bưng chén trà trên bàn lên nhấp một ngụm, thần thái ung dung, dường như mọi chuyện

đều nằm trong tầm kiểm soát.

Thấy vậy, mấy vị cao tăng Địa Nguyên Tông phía dưới đều cung kính gật đầu, quả nhiên chương giáo vẫn là chương giáo!

Từ khi Ma Giáo tấn công phía bắc Dương Châu, chương giáo chưa từng lộ ra vẻ lo lắng, ngược lại còn quyết đoán phái đệ tử đi thăm dò động tĩnh của Chu Khung, từ đó lập ra kế hoạch di dời chu toàn!

Mọi việc đều đầu vào đây, bình tĩnh ung dung, thật đáng khâm phục!

Nhìn ánh mắt sùng bái của chúng đệ tử phía dưới, lão già hài lòng gật đầu, uy danh của lão tại Địa Nguyên Tông xem như đã vững như bàn thạch!

Phải biết rằng năm đó chức vị Chương giáo của lão đoạt được không dễ dàng gì, còn may nhờ có Đường Vũ kia, nếu không phải lão Chương giáo tiên nhiệm nhất quyết bảo vệ hắn, thì ngôi vị này há có thể rơi vào tay lão!

“Truyền lệnh xuống, đám đệ tử không được lười biếng tu luyện, hôm nay tất cả nhiệm vụ đều phải hoàn thành, đệ tử Địa Nguyên Tông ta phải có tâm thái Thái Sơn áp đỉnh bất động!”

“Vâng!” Phía dưới đông đảo cao tăng cung kính đáp.

Ngay khi các cao tăng muốn đi ra ngoài phân phó đệ tử, bên ngoài đại điện đột nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập!

Đát! Đát! Đát...!

Một tên đệ tử mặc áo bào trắng điên cuồng chạy vào, hai mắt trợn trắng, có thể thấy được lúc này hắn kích động đến mức nào!

Chương 499 - Giáng lâm Địa Nguyên Tông 2

Rầm!

Tên đệ tử áo trắng ngã nhào xuống đất, nhìn lão già phía trên lớn tiếng nói:

“Bẩm Chưởng giáo... Chưởng giáo... Đại sự... Đại sự không hay rồi... Ma Giáo có thể sắp đánh đến rồi!”

Ầm!

Lão già đập bàn, trừng mắt, râu ria dựng ngược, quát lớn:

“Cút! La hét cái gì!”

“Một canh giờ trước Ma Giáo còn đang công kích Nguyệt Lang tộc, làm sao có thể lập tức đến Địa Nguyên Tông ta được!”

Các cao tăng Địa Nguyên Tông: “...”

Nhìn thấy tất cả mọi người đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn mình, lão già lộ vẻ mặt xấu hổ, vội vàng ổn định lại, nhìn tên đệ tử phía dưới vẫn còn đang kinh hãi, bèn trầm giọng nói:

“Nhanh nói, nếu dám nói dối, bản tọa cho người đi quét nhà xí cả đời!”

Lúc này sắc mặt tên đệ tử áo trắng trắng bệch, toàn thân run rẩy, không dám do dự vội vàng nói:

“Bẩm Chưởng giáo, đệ tử xung quanh Nguyệt Lang tộc truyền tin tức về, nói sau khi Ma Giáo diệt Nguyệt Lang tộc

xong, chúng không bay về phía Địa Nguyên Tông mà tất cả đều tiến vào trong một cánh cổng ánh sáng không lồ!”

Cổng ánh sáng?

Chỉ trong nháy mắt, tất cả cao tầng Địa Nguyên Tông đều nhớ đến truyền thuyết về sự diệt vong của Long Mã tộc, chính là trăm vạn ma binh vốn nên ở tổng đàn Ma Giáo xa xôi, lại bởi vì một đạo quang môn đột nhiên giáng lâm xuống trụ sở Long Mã tộc!

Hơn nữa còn đúng lúc Long Mã tộc đang tổ chức yến hội, trực tiếp diệt sạch toàn tộc!

Nhưng sau lần đó Ma Giáo không sử dụng đạo quang môn kia để xuyên qua thời không nữa, cho nên rất nhiều thế lực lớn đều cho rằng quang môn kia hẳn là một loại bí bảo chỉ dùng được một lần!

Hơn nữa lần này Ma Giáo tấn công phía bắc Dương Châu, cũng chứng minh cho suy đoán này, bởi vì Ma Giáo căn bản không hề sử dụng quang môn để đánh úp!

Nhưng bây giờ quang môn lại xuất hiện, vậy...

“Chương giáo, chúng ta nên làm gì bây giờ?” Một tên cao tầng vội vàng hỏi.

Tất cả cao tầng khác, cũng đều nhìn lão già.

Chỉ thấy lão già một tay bưng chén trà, đưa lên miệng, nhưng tay run rẩy khiến nước trà không ngừng sánh ra ngoài, miệng lẩm bẩm nói:

“Không sao, không sao... Vẫn còn kịp...”

Rắc!

Nhìn chén trà đã cạn đến tận miệng, lão già trực tiếp bóp nát, gầm lên:

“Nhanh chóng tập trung tất cả đệ tử, một canh giờ... không, một nén nhang sau, chúng ta rút lui!”

Các cao tăng Địa Nguyên Tông đồng loạt há hốc mồm, phát ra một tiếng nghi hoặc:

“Hả?”

Cũng khó trách bọn họ kinh ngạc, phải biết từ vạn năm trước khi lão già lên làm Chứng giáo, lão vẫn luôn vững vàng như Thái Sơn, nhưng lúc này bộ dạng dữ tợn kia, tựa như một con ác quỷ từ địa ngục chui ra vậy!

“Hả cái gì mà hả, còn không mau đi, muốn chết cả lũ sao!” Lão già nhìn đám người như bị đờ ra, tức giận quát.

“Vâng!”

“Tuân lệnh!”

Mấy vị cao tăng nhanh chóng chạy ra khỏi đại điện, bọn họ đều biết thời khắc giành giật từng hơi thở đã đến, nhất định phải nhanh chóng... ..

Các đệ tử Địa Nguyên Tông còn đang luyện quyền hăng say, bỗng nghe thấy từ đỉnh núi truyền đến tiếng quát đầy lo lắng:

“Tất cả đệ tử nhanh chóng trở về thu dọn hành lý, tốc độ phải nhanh!”

“Có thể vút thì vút, không thể vút thì tự mình gánh, sau nửa nén hương mà chưa đến quảng trường tập hợp, trục xuất khỏi tông môn!”

Từng tiếng rống vang lên khiến cho các đệ tử đều ngỡ ngàng, nửa nén hương, căn bản là không đủ, đang lúc đông đảo đệ tử muốn tranh thủ thêm thời gian.

“Lũ ranh con, mau chân lên cho bọn tọa!”

Một tiếng gầm vang lên từ trong cung điện, tất cả đệ tử đều nhận ra, đó chính là giọng của vị chủ giáo nhà mình!

Nghe giọng điệu đầy lo lắng và phẫn nộ, các đệ tử đều đoán có lẽ đã xảy ra đại sự, hơn nữa rất có thể có liên quan đến Ma Giáo!

Thời gian trôi qua từng khắc!

Chưa đến nửa nén hương, tất cả đệ tử đều nhanh chóng tập trung tại quảng trường trước ngọn núi, mỗi người đều mang theo túi lớn túi nhỏ!

Nổi bật nhất là một tên đệ tử đang ôm một con rối hình người, miệng không ngừng lầm bầm: “Vội vã như vậy, đến cả thời gian cho ta xả hơi không có.”

Trên không trung, chủ giáo Địa Nguyên Tông cùng với các vị cao tăng ngự khí mà đứng, lớn tiếng tuyên bố:

“Nay, Địa Nguyên Tông ta phát triển lớn mạnh, đất Dương Châu đã quá chật hẹp, bản tọa quyết định, sẽ dẫn đất Địa Nguyên Tông dời đến Trung Châu, để cho tông môn ta...”

Nghe vậy, đông đảo đệ tử đều im lặng, sợ hãi Ma Giáo muốn chạy trốn mà có thể nói đường hoàng như vậy, chủ giáo nhà mình quả thật là nhân tài hiếm có!

“Xuất phát!”

Chủ giáo Địa Nguyên Tông không dám dài dòng thêm nữa, quát lớn một tiếng, liền muốn dẫn các đệ tử bay lên trời!

Nhưng ngay lúc này!

Hư không phía trên Địa Nguyên Tông bắt đầu rung chuyển dữ dội, không gian không ngừng nứt vỡ, chỉ trong chớp mắt, một cánh cổng ánh sáng khổng lồ nổi lên trên trời đất đột ngột xuất hiện trên không trung!

Chương 500 - Ta cố ý xuất quan nghênh đón Giáo chủ

Vô số ma diễm từ trong quang môn tuôn ra, trong nháy mắt đã bao phủ hơn nửa Địa Nguyên Tông!

Ngay sau đó, từ bên trong cánh cổng ánh sáng truyền đến từng tiếng gầm rú của Ma Long!

Rống! Rống! Rống!

Mẹ kiếp, sao có thể nhanh như vậy!

Nhìn thấy cánh cổng ánh sáng xuất hiện bất ngờ, tất cả cao tầng Địa Nguyên Tông đều kinh hãi, đặc biệt là vị chương giáo, lúc này một tay túm chặt lấy râu, giật xuống cả năm râu dài, miệng không ngừng lẩm bẩm:

“Không sao, không sao... Vẫn còn kịp...”

Các đệ tử Địa Nguyên Tông bên dưới càng là kinh hãi tột độ, cho dù ngu ngốc đến đâu cũng có thể nhận ra, đây chính là đại quân Ma Giáo đang đến xâm lược!

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, trong ánh mắt kinh hoàng của vạn vật, chín con Ma Long khổng lồ kéo theo một cỗ phi liên hùng vĩ bay ra khỏi quang môn!

Ngay sau đó, Ma Vô Đạo khoác trên mình bộ giáp hùng vĩ cũng dẫn theo hai mươi vạn ma binh xuất hiện!

Ma Vô Đạo vừa bước ra khỏi quang môn, liền nhìn thấy vô số đệ tử Địa Nguyên Tông đang tủa ra từ khắp núi rừng, trên

lung mang theo túi lớn túi nhỏ, hần lập tức đoán được, bọn chúng nhất định là muốn chạy trốn!

Đáng tiếc, đã quá muộn!

“Ma binh nghe lệnh, phong tỏa toàn bộ sơn môn!” Ma Vô Đạo gầm lên một tiếng vang dội.

“Tuân lệnh!”

Hai mươi vạn ma binh nhanh chóng tản ra, tạo thành một đại trận khủng khiếp bao vây toàn bộ Địa Nguyên Tông!

Trong chớp mắt, toàn bộ bầu trời Địa Nguyên Tông bị ma vân che phủ, không khí tràn ngập sát khí nồng nặc.

Phạm vi mười vạn dặm quanh Địa Nguyên Tông, dường như trong nháy mắt đã biến thành một thế giới Ma đạo u ám!

Một cỗ sát ý khiến cả Địa Nguyên Tông lập tức tĩnh lặng!

Các đệ tử nhìn ma binh nhanh chóng vây quanh tứ phía, đều lộ vẻ kinh hãi!

“Làm sao bây giờ, còn chạy hay không? Vây chặt thế này, một khe hở không có!”

“Chạy cái gì mà chạy, lần này chết chắc rồi, hay là người muốn hưởng thụ trước khi chết một chút không?”

Đệ tử ôm người gỗ nghe đồng môn bên cạnh phàn nàn, vẻ mặt không nỡ đưa người gỗ trong tay cho hần!

“Ta còn chưa dùng mấy lần, vẫn sạch sẽ!”

“Cút, lão tử có Kỳ Lân Tí!”...

Trên không trung, tất cả cao tầng Địa Nguyên Tông đều lộ vẻ mặt hoảng sợ, đặc biệt là lão gia Chương giáo, lúc này mồ hôi đầy mặt, lo sợ đến mức đứng không vững!

Hắn thật sự không ngờ, đại quân Ma Giáo lại đến nhanh như vậy, người truyền tống, xa như vậy chẳng lẽ không cần thời gian sao, làm sao có thể nhanh như vậy!

Nhìn ma binh trải khắp núi, cùng với bóng người đáng sợ ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long giữa không trung kia!

Lão già gần như muốn sụp đổ, bởi vì với thực lực của Địa Nguyên Tông, căn bản không thể chống lại Ma Giáo. Phải biết rằng toàn bộ Địa Nguyên Tông ngoại trừ người kia, chính là hắn mạnh nhất, mà thực lực của hắn cũng chỉ là Đại Thánh thập trọng mà thôi!

Dựa theo thực lực Ma Giáo thể hiện gần đây, e là Chu ma đầu chỉ một chương là có thể đánh chết hắn!

Vù...!

Lão già nhanh chóng truyền âm cho mấy vị cao tăng xung quanh, sắc mặt mấy người bọn họ không ngừng biến hóa, cuối cùng như cam chịu gật đầu!

Trên phi liên!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, chậm rãi mở mắt, một đạo tinh quang lóe lên, sau đó ánh mắt nhìn xuống Địa Nguyên Tông phía dưới.

Trong mắt lộ ra một tia hứng thú!

Muốn chạy trốn sao? Nếu như chạy trước, vậy thì thôi, nhưng đã để bọn tọ chặn đường, vậy thì chỉ có thể trách các người xui xẻo!

Một giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp thiên địa, truyền vào tai tất cả sinh linh!

“Các người muốn rời đi?”

Giọng điệu như đang hỏi thăm bình thường, lại khiến đông đảo cao tăng Địa Nguyên Tông run rẩy. Bọn họ cảm nhận được sự lạnh lẽo thấu xương, một loại ý cảnh chỉ cần trả lời sai sẽ phải đối mặt với cái chết bao trùm lấy nội tâm của tất cả mọi người!

Chưởng giáo lão già ổn định tâm thần, chỉnh lại y phục, cung kính khom người nói với Chu Khung:

“Tại hạ Dương Vinh, Chưởng giáo Địa Nguyên Tông, bái kiến Chu giáo chủ, chúc Chu giáo chủ tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất!”

“Hôm nay tại hạ bỗng nhiên cảm ứng được, sẽ có đại nhân vật giáng lâm bốn tông, cho nên mới dẫn theo tất cả đệ tử bốn tông đến đây nghênh đón!”

“Không ngờ đại nhân vật lại chính là Chu giáo chủ, Địa Nguyên Tông ta thật đúng là vinh hạnh!”

Dương Vinh nói xong, vội vàng phát tay với phía dưới!

Các đệ tử đều hiểu ý, thân là đệ tử Địa Nguyên Tông, bọn họ cả đời kiêu ngạo, nhưng nhìn sát ý trong mắt ma binh xung quanh!

Tất cả đệ tử Địa Nguyên Tông đều đưa ra lựa chọn nhất trí!

“Bái kiến Chu giáo chủ, chúc Chu giáo chủ tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất!”

“Bái kiến Chu giáo chủ, chúc Chu giáo chủ tiên phúc vĩnh hưởng...”

Chỉ thấy đệ tử Địa Nguyên Tông khắp núi đồi đều khom người hô lớn, khiến ma binh đang vây công đều ngẩn người!

Chương 501 - Thái Thượng trưởng lão Địa Nguyên Tông Lục Thần 1

Chuyện gì thế này, không phản kháng nữa, dịch biến thành bạn rồi sao?

Nghênh đón bốn tọa?

Chu Khung nhìn xuống đông đảo đệ tử Địa Nguyên Tông đang khom người hành lễ, nụ cười trên mặt càng thêm sâu, lạnh lùng nói:

“Vậy thứ các ngươi đang cầm trong tay cũng là muốn tặng cho bốn tọa?”

Dương Vinh biến sắc, khoe miệng nở nụ cười gượng gạo, vội vàng đáp:

“Chu giáo chủ anh minh, tất cả đều là do đệ tử Địa Nguyên Tông chúng ta tự nguyện chuẩn bị dâng tặng cho Chu giáo chủ!”

“Nếu các ngươi đã chủ động dâng lên, bốn tọa cũng chỉ đành miễn cưỡng thu lấy vậy!” Chu Khung tà mị cười một tiếng, phất tay áo, toàn bộ ma binh lập tức bay đến bên cạnh đám người Địa Nguyên Tông, bắt đầu lục soát!

Đại Bạch đang nằm trên ghế Ma Long bỗng chốc lao ra, nhắm thẳng đông đảo đệ tử phía dưới!

Ma Vô Đạo cũng bay đến bên cạnh đám người Dương Vinh, đưa một tay ra, trầm giọng nói: “Đưa đây, coi như các

người may mắn, đáp án của các người khiến Giáo chủ tạm hài lòng, bằng không giờ này các người đã hóa thành tro bụi rồi!”

“Phải, phải, đại nhân nói chí phải!” Một người Dương Vinh vội vàng lộ vẻ mặt đau lòng, dâng lên nhả trữ vật trong tay.

Trên quảng trường phía dưới, cảnh tượng thật thảm thiết, vô số đệ tử Địa Nguyên Tông không dám giận cũng chẳng dám than lời nào, từng người từng người như bị rút hết sinh khí, đau đớn giao nộp bảo vật trong tay!

Dưới sự dẫn dắt của Đại Bạch, cuộc lục soát diễn ra vô cùng sạch sẽ, không ít đệ tử phẩm chất cao một chút thì ngay cả quần cũng bị lột sạch!

Cảnh tượng ấy thật đúng là: Gió lạnh thổi qua kẽ hở, chim nhỏ then thùng bay cao!

Tại một góc quảng trường, một tên đệ tử Địa Nguyên Tông đang giấu sau lưng một con búp bê bơm hơi, miệng lầm bầm: “Không thấy ta, không thấy ta!”

“Người, thứ giấu sau lưng là gì, mau đưa cho Bạch gia ta xem!” Đại Bạch nhìn thấy con búp bê bơm hơi sau lưng tên đệ tử kia, ánh mắt hiện lên tia thích thú, dù sao thứ này Đại Bạch cũng chưa từng thấy qua!

“A?”

“Đại nhân, thứ này không đáng giá gì đâu, ngài đừng lấy, đó là mệnh căn của ta!”

Tên đệ tử kia run rẩy nhìn Đại Bạch, trong mắt tràn đầy bi thương!

Ánh mắt Đại Bạch lạnh lẽo, trong tay xuất hiện một cây gậy đen, chậm rãi giơ lên!

Phịch!

Tên đệ tử kia thấy vậy liền quỳ rạp xuống đất, vội vàng cầm lấy con búp bê sau lưng, dâng lên trước mặt Đại Bạch!

“Đại nhân, của ngài, tất cả đều là của ngài!”

Hừ!

Đại Bạch hừ lạnh một tiếng, nhận lấy con búp bê, ánh mắt hiện lên tia thích thú, bóp bóp, xúc cảm không tẻ, liền duỗi móng vuốt ra tóm lấy!

Àm!

Con búp bê lập tức nổ tung thành vô số mảnh vụn!

“Hừ, Bạch gia ta còn tưởng là bảo vật gì thần kỳ, hóa ra chỉ là một quả bóng bay, lại còn có mùi kỳ lạ, phi!”

Đại Bạch nhả một bãi nước đậu vào đồng mảnh vụn búp bê, khinh thường bỏ đi!

“Oa... Vợ ta... Bảo bối của ta... (?????????????)... Niềm vui của ta...”

Sau khi Đại Bạch rời đi, tên đệ tử Địa Nguyên Tông kia quỳ rạp xuống đất, ôm lấy đồng mảnh vụn búp bê gào khóc thảm thiết!...

Sau nửa canh giờ, tất cả đệ tử Địa Nguyên Tông đều bị lục soát sạch sẽ, kể cả mấy vị trưởng lão và chương giáo không ngoại lệ!

Bất kể là nhân trữ vật, binh khí hay pháp bảo, tất cả đều bị vơ vét sạch sẽ!

Có thể nói toàn bộ gia sản tích góp hàng trăm vạn năm của Địa Nguyên Tông trong nháy mắt tan thành mây khói. Lúc này, Dương Vinh thậm chí hận không thôi, sớm biết vậy đã đầu hàng Ma Giáo, như thế ít nhất còn giữ lại được một nửa gia sản!

Giờ thì mất sạch rồi, nhưng ít nhất mạng còn giữ được!

“Giáo chủ đại nhân, người đường xa vất vả, không biết có muốn vào trong tông môn nghỉ ngơi một lát không? Ta sẽ cho đệ tử sắp xếp ngay!” Dương Vinh nhìn Chu Khung phía trên, cười nịnh nọt nói.

Chu Khung nhìn Dương Vinh phía dưới với vẻ mặt dè dặt cẩn thận, nụ cười tà mị trên môi càng thêm sâu, loại cảm giác chèn ép người khác mà không bị đánh trả này thật sự rất sáng khoái!

Thậm chí còn sáng khoái hơn là trực tiếp tiêu diệt đối phương!

Tác giả có lời muốn nói:

Đã cập nhật!

Nhưng Chu Khung nhìn đám người Dương Vinh phía dưới, trong mắt lại lóe lên tia quang mang khác thường!

Thực lực Địa Nguyên Tông này vừa hay để thử bí pháp mới lĩnh ngộ!

Ngay khi ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo, định thi triển bí pháp!

Rầm! Rầm! Rầm!

Cả Địa Nguyên Tông bắt đầu rung chuyển dữ dội, thậm chí những ngọn núi cũng xuất hiện vết nứt!

Ồ?

Chu Khung nhìn ngọn núi rung chuyển, trong mắt thoáng tia hứng thú, hẳn cảm nhận được nơi đó có cỗ khí thế cường đại đang bộc phát, nhưng xem ra vẫn chưa đạt đến Tôn Cảnh!

Rầm!

Phía sau núi Địa Nguyên Tông bỗng chốc nổ tung, một thân hình mang theo khí thể bàng bạc lao thẳng lên trời, dường như cảm nhận được ma khí cuộn cuộn xung quanh, quát lớn:

Chương 502 - Thái Thượng trưởng lão Địa Nguyên Tông Lục Thần 2

“Ma đầu phương nào dám đến Địa Nguyên Tông ta giường oai, chán sống rồi sao!”

“Dương Vinh đâu, ta giao phó tông môn cho ngươi, ngươi lại bảo vệ như thế này sao!”

Một lão già khoác kinh bào từ phía dưới Địa Nguyên Tông bay ra, vẻ mặt phẫn nộ!

“Lục Thần, ngươi chưa chết!”

Dương Vinh nhìn thân hình đột ngột xuất hiện, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc, không chỉ hắn, các đệ tử Địa Nguyên Tông khác cũng đều chấn động!

Bởi Lục Thần chính là Thái Thượng trưởng lão của Địa Nguyên Tông, cũng là lão Tông chủ tiền nhiệm, mà Địa Nguyên Tông có thể phát triển nhanh chóng như vậy, công lao của lão rất lớn!

Có thể nói vạn năm trước, Lục Thần là nhân vật phong vân của cả Dương Châu, thậm chí rất nhiều người dự đoán không cần đến vạn năm, lão sẽ đột phá đến Tôn Cảnh!

Thế nhưng tất cả đều thay đổi sau khi Lục Thần thu nhận một tên đệ tử là Đường Vũ, Đường Vũ thiên tư tuyệt thế vô song, tốc độ đột phá cực nhanh, tuy có kèm Chu ma đầu một chút, nhưng cũng vượt xa người cùng thế hệ!

Nhưng khi Đường Vũ đột phá đến Thánh Cảnh, lại vì người yêu bị giết mà nhập ma, điên cuồng tàn sát vô số đệ tử tông môn, còn giết vô số sinh linh trong các thành trì, khiến người người phần nộ!

Bị vây giết, cuối cùng biến mất dưới sự giúp đỡ của Lục Thần, sau đó Lục Thần cũng từ bỏ chức vị Tông chủ, mang theo trọng thương xuống địa quật của Địa Nguyên Tông!

Hơn vạn năm nay, tất cả đệ tử Địa Nguyên Tông đều cho rằng Lục Thần đã chết!

“Giáo chủ đại nhân, người này là Lục Thần, chính là...” Dương Vinh khom người nhanh chóng nói rõ tình hình của Lục Thần cho Chu Khung, ý tứ rất rõ ràng, Địa Nguyên Tông bọn họ không liên quan gì đến Lục Thần!

Dù sao Dương Vinh không muốn vì Lục Thần xuất hiện mà bị Chu Khung diệt tông!

Trên không trung, Lục Thần nhanh chóng bay đến trước phi liễn, nhìn ma binh khủng khiếp đầy trời đất, cùng với Chu Khung đang ngồi trên Ma Long Phi Liễn!

Trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo, kẻ ngu si cũng nhìn ra được Địa Nguyên Tông đã bị Ma đạo xâm chiếm, hơn nữa các đệ tử còn không hề phản kháng!

“Dương Vinh, chẳng lẽ ngươi không định giải thích với ta sao, lại để cho Ma đạo xâm nhập tông môn, ngươi làm Tông chủ kiểu gì vậy!” Lục Thần nhìn Dương Vinh khúm núm, phần nộ nói.

Sau đó nhìn Chu Khung, lạnh lùng nói: “Bất kể ngươi là ai, dám xâm phạm Địa Nguyên Tông ta, chính là tự tìm đường chết!”

“Muốn bỏn tóa chết, khà... khà... khà... Lão già, ngươi có biết mình đang nói chuyện với ai không!” Chu Khung nhìn

Lục Thần phần nộ, cười khẩy vài tiếng, trong mắt ánh lên tia huyết quang!

Hắn chậm rãi giơ một tay lên, siết chặt, vô số tia sét trong thiên địa lập tức hội tụ trên nắm tay Chu Khung, đánh thẳng về phía Lục Thần!

Thiên Phật Lô Quyền!

Một cột sáng lôi điện xé trời rẽ đất, đánh thẳng về phía Lục Thần, không gian nơi cột sáng đi qua đều vỡ vụn, hình thành vô số hắc động nhỏ!

Cái gì?

Lục Thần bỗng chốc bừng tỉnh, tên này chẳng thèm nói lời nào, lão không dám do dự, hai chân dậm mạnh, hai tay nắm chặt, đánh về phía cột sáng!

Lập Địa Băng Quyền!

Một đạo quyền chi pháp tắc thông thiên lập tức xuất hiện!

Rầm! Rầm! Rầm!

“Mù mờ! Không ngăn được!”

Chỉ thấy Lục Thần bị đánh bay xa vạn dặm, thân thể cong lại, miệng phun ra một ngụm máu tươi, về mặt kinh hãi nhìn Chu Khung vẫn thản nhiên ngồi trên ghế Ma Long ở phía đối diện!

Tên kia thậm chí còn chưa rời khỏi ghế, chỉ tiện tay vung một quyền đã khiến y bị thương, nếu hắn toàn lực ra tay, liệu y còn có thể là đối thủ?

Thế nhưng, Lục Thần vẫn cố nén đau đớn đứng lên, Địa Nguyên Tông không thể xâm phạm, đây chính là tín niệm của y. Lục Thần nhìn Chu Khung, lẩm bẩm:

“Ma đầu, bất kể ngươi là ai, hôm nay đều phải chết ở đây, cùng lắm thì đồng quy vu tận!”

Trên phi liên!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, tùy ý liếc nhìn Lục Thần, một quyền vừa rồi hấn căn bản không dùng đến một phần mười công lực, nếu không Lục Thần đừng nói là đứng lên, có thể giữ được mạng hay không còn là một vấn đề!

“Dương Vinh, chuyện của tông môn ngươi, còn cần bọn tọa ra tay sao?”

“A... Không cần, không cần, thưa Giáo chủ, chuyện này chúng ta tự giải quyết!” Nghe thấy lời nói lạnh lùng của Chu Khung, Dương Vinh giật mình, vội vàng đáp lời.

“Đừng trách bọn tọa không cho ngươi cơ hội. Trong vòng một canh giờ, nếu Lục Thần chưa chết, vậy Địa Nguyên Tông sẽ bị diệt môn!” Chu Khung nhìn Dương Vinh, lạnh lùng nói, ma diễm trên người hấn cuộn cuộn tỏa ra, thiêu đốt không gian xung quanh!

Nghe vậy, Dương Vinh run rẩy, trong lòng thầm than Chu ma đầu này quả nhiên danh bất hư truyền, tâm ngoan thủ lạt, kẻ nào dám khiêu khích hấn đều không có kết cục tốt đẹp!

Vốn dĩ hấn ta còn muốn bảo vệ Lục Thần, nhưng tình thế hiện nay, chỉ có thể hy sinh đạo hữu, bảo toàn chính mình!

“Giáo chủ yên tâm, Địa Nguyên Tông nhất định sẽ giải quyết chuyện này ổn thỏa!”

Chương 503: Lục Thần chết

Cuộc đối thoại giữa Chu Khung và Dương Vinh truyền khắp vạn dặm xung quanh, tất nhiên các đệ tử Địa Nguyên Tông cũng nghe được rõ ràng!

“Hắn ta có ý gì? Muốn chúng ta giết Thái Thượng trưởng lão Lục Thần sao?”

“Chắc chắn rồi, hiện giờ nếu Lục Thần không chết, tất cả chúng ta đều phải chết!”

“Đáng đời, lúc trước không chịu ra mặt, giờ thì hay rồi, tự tìm đường chết!”

Các đệ tử Địa Nguyên Tông nghị luận sôi nổi, nhưng lại không có quá nhiều ý kiến phản đối, bởi vì chuyện năm xưa Lục Thần bao che cho Đường Vũ đã khiến cả Địa Nguyên Tông thất vọng!

Phải biết, năm đó Đường Vũ đã giết không ít đệ tử Địa Nguyên Tông, vậy mà Lục Thần vẫn nhất mực bao che cho hắn!

Dương Vinh khom người với Chu Khung, sau đó xoay người, bay đến trước mặt Lục Thần, lớn tiếng nói:

“Bái kiến Thái Thượng trưởng lão!”

Hừ!

Lục Thần hừ lạnh một tiếng, chất vấn: “Ngươi còn biết ta là Thái Thượng trưởng lão sao? Nói, tên ma đầu kia rốt cuộc là ai?”

Dương Vinh không trả lời câu hỏi của Lục Thần, mà nói tiếp:

“Điều thứ hai trong tông quy Địa Nguyên Tông có viết, khi tông môn gặp phải đại nạn, tất cả mọi người, từ tông chủ, trưởng lão cho đến các đệ tử, đều phải liều chết để bảo vệ tông môn, không có ngoại lệ!”

“Nay, Địa Nguyên Tông ta đang đứng trước nguy cơ diệt môn, Dương Vinh ta, tông chủ đời thứ bốn mươi sáu của Địa Nguyên Tông, khẩn cầu Thái Thượng trưởng lão hy sinh vì tông môn!”

Các đệ tử Địa Nguyên Tông khác thấy vậy cũng đồng loạt quỳ xuống, hô lớn:

“Vì tông môn, đệ tử khẩn cầu Thái Thượng trưởng lão hy sinh!”

“Vì tông môn, đệ tử khẩn cầu Thái Thượng trưởng lão hy sinh!”

Phụt! Phụt!

Lục Thần tức đến nổi trợn trắng mắt, liên tục phun ra hai ngụm máu tươi, run rẩy đưa tay chỉ vào tất cả mọi người, run giọng nói:

“Người... Người... Các người...”

Lúc này, Lục Thần nhìn đám đệ tử không ngừng bức mình vào chỗ chết, quả thực muốn tức đến phát điên, bọn chúng muốn làm gì, muốn bức cung lão phu sao!

“Đều nhập ma cả rồi, các ngươi đều nhập ma cả rồi! Tốt lắm, đã như vậy, vậy hôm nay bốn tọa sẽ tự tay diệt trừ các ngươi!”

Lục Thần nhìn đám người Dương Vinh gầm lên giận dữ, khí thế trên người bắt đầu bộc phát, càng lúc càng mạnh mẽ!

Lúc này, trong mắt Lục Thần tràn đầy tơ máu, trong mắt hắn, những kẻ trước mắt đều là phản đồ của tông môn, kẻ nào cũng phải chết!

“Nếu Thái Thượng trưởng lão đã chấp mê bất ngộ, vậy thì đừng trách bốn tọa vô tình!” Dương Vinh lạnh lùng liếc nhìn Lục Thần, sau đó quát lớn:

“Tất cả đệ tử Địa Nguyên Tông nghe lệnh! Nay, Thái Thượng trưởng lão đã nhập ma, vì tôn nghiêm của Địa Nguyên Tông, hãy cùng ta tiến剿 một đoạn đường! Kết trận!”

“Vâng!” Toàn bộ đệ tử Địa Nguyên Tông đồng thanh hét lên.

Bọn chúng nhanh chóng tản ra, tạo thành một trận pháp hình năm đấm, cổ uy áp ngút trời lập tức hình thành!

Dương Vinh thoát ầm thoát hiện, hòa vào trong đại trận, tung một quyền về phía Lục Thần đang lơ lửng trên không trung!

“Lập Địa Băng Quyền, đánh!”

“Khi sư diệt tổ, khi sư diệt tổ! Các ngươi thật to gan!” Lửa giận trong mắt Lục Thần bùng cháy dữ dội, cũng tung một quyền ra!

“Lập Địa Băng Quyền, đánh!”

Một tiếng va chạm khủng khiếp vang lên, đại trận do các đệ tử Địa Nguyên Tông tạo thành rung chuyển dữ dội, nhưng rất nhanh đã ổn định trở lại, còn Lục Thần lại bị đánh bay ra ngoài trăm dặm, miệng không ngừng phun máu tươi!

Vốn dĩ Lục Thần đã bị trọng thương bởi một quyền của Chu Khung, lúc này căn bản không phải là đối thủ của toàn bộ đệ tử Địa Nguyên Tông hợp lực!

Dương Vinh đứng giữa đại trận nhìn mà trong lòng vui mừng, quả nhiên trạng thái hiện tại của Lục Thần không phải là đối thủ của bọn hắn. Nhưng trong lòng hắn không khỏi kinh hãi trước thực lực của Chu Khung, chỉ một quyền đã đánh Lục Thần - một nhân vật phong vân một thời - thành ra như vậy!

Nhưng như vậy cũng tốt, một canh giờ là đủ để hắn giải quyết Lục Thần, một kẻ không biết bảo vệ đệ tử của chính mình, từ một vạn năm trước đã nên chết rồi!

“Giết!” Dương Vinh quát lớn, dẫn theo uy lực của đại trận lao về phía Lục Thần!

Ầm! Ầm! Ầm!

Những tiếng oanh kích khủng khiếp liên tục vang vọng giữa trời đất, khiến cho sinh linh trong phạm vi mấy chục vạn dặm xung quanh đều khiếp sợ không dám lộ đầu!

Trên phi liên!

Chu Khung ngồi trên long y, trên mặt mang theo nụ cười tà ác, ung dung theo dõi đại chiến.

Người một nhà đánh nhau, thật là thú vị!

Ở một góc khác của phi liên, Đại Bạch đang cầm một cái đùi dê nướng, thích thú theo dõi trận chiến, miệng lẩm bẩm:

“Hay lắm, đánh nữa đi! Trái móc, ôm lấy hắn, ôi... Vô dụng! Người đánh cái gì vậy... Lão già kia, phản công đi... Đừng có đứng im chịu đòn như thế...”

Bên cạnh Đại Bạch, một con gấu đen đang gặm thịt sói, ánh mắt nhìn chăm chú vào trận chiến, trong lòng không khỏi trầm nghĩ, may mắn là mình đã thần phục Ma Giáo, Ma Giáo thật sự quá mạnh, Giáo chủ cũng quá bá đạo!

Chương 504: Thôn phệ lôi kiếp 1

Thật đúng là:

Giáo chủ xuất thế, ai dám tranh phong!

Hiệu lệnh thiên hạ, ai dám không theo!...

Thời gian cứ thế trôi qua!

Trên không trung, Lục Thần không ngừng phun máu tươi, nhưng ánh sáng trong mắt hắn lại ngày càng chói lọi, tựa như sắp phá kén hóa bướm!

“Không ổn, lão già này muốn cưỡng ép đột phá Tôn Giả cảnh!” Dương Vinh kinh hãi hô to.

“Ha ha ha, tất cả cùng chết đi!” Lục Thần tung một quyền đánh bay toàn bộ đại trận.

Trên bầu trời bắt đầu xuất hiện những tiếng sấm sét dữ dội!

Rầm!

Ầm ầm!

Vô số đám mây đen nhanh chóng tụ tập, từng tia sét không ngừng cuộn cuộn trong đám mây!

Các đệ tử Địa Nguyên Tông đều kinh hãi nhìn kiếp vân trên bầu trời, bọn chúng biết Lục Thần sắp đột phá, một khi thành công, e rằng toàn bộ Địa Nguyên Tông sẽ bị hủy diệt!

Dương Vinh quay đầu nhìn thoáng qua Chu Khung, chỉ thấy vẻ mặt lạnh lùng của y, căn bản không có bất kỳ dự định nhúng tay!

Dương Vinh trong lòng phát lạnh, chỉ có thể dựa vào chính mình, hét lớn một tiếng:

“Đệ tử Địa Nguyên Tông, bạo huyết, Nhiên Quyền!”

Tất cả đệ tử Địa Nguyên Tông đều sửng sốt. Phải biết rằng Bạo Huyết chính là bí thuật của Địa Nguyên Tông, một khi sử dụng, trong thời gian ngắn có thể tăng thực lực lên gấp ba đến mười lần, nhưng sau đó sẽ không thể động võ trong vòng nửa tháng!

Còn Nhiên Quyền là môn quyền pháp liều mạng mạnh nhất của Địa Nguyên Tông!

Nhưng bọn họ không dám do dự, dù sao một bên là liều mạng với Lục Thần đang trọng thương, một bên là liều mạng với Chu ma đầu!

Không cần cân nhắc, chắc chắn liều mạng với Lục Thần thì phần thắng lớn hơn!

“Bạo Huyết! Giết!”

“Bạo Huyết! Giết!”

Vô số đệ tử Địa Nguyên Tông nhao nhao hét lớn, lần nữa tạo thành một quyền trận, uy lực cũng cường đại hơn trước đó gấp bốn, năm lần!

“Nhiên Quyền! Giết!” Dương Vinh lại lần nữa mang theo uy lực của đại trận đánh về phía Lục Thần đang chuẩn bị độ kiếp!

“Thật nực cười!”

Lục Thần vốn đã trọng thương, giờ phút này ngay cả bản thân có thể vượt qua được lời kiếp hay không không chắc chắn, nhưng công kích ập tới, hắn làm sao có thể không đỡ được!

Chỉ có thể dốc toàn lực tung ra một kích nghênh đón năm đâm đang đánh tới!

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời vang lên, toàn bộ Địa Nguyên Phong bắt đầu rung chuyển dữ dội, răng rắc một tiếng, chỉ thấy dư chấn khủng khiếp trực tiếp phá hủy một nửa Địa Nguyên Phong!

Ầm! Ầm! Ầm!

Đại trận do các đệ tử Địa Nguyên Tông kết thành lập tức bị đánh tan, vô số đệ tử bị đánh bay vào trong lòng núi!

Không ít đệ tử nửa người trên cắm vào vách núi, nửa người dưới vẫn còn ở bên ngoài không ngừng giãy giụa!

Phụt!

Lục Thần trực tiếp quỳ một gối xuống giữa không trung, miệng phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt tràn đầy tử khí!

Nhìn lồi kiếp trên đỉnh đầu sắp giáng xuống, Lục Thần hoàn toàn tuyệt vọng. Với trạng thái hiện tại của hắn, chắc chắn không thể nào vượt qua được!

Nói cách khác, hắn chết chắc rồi!

“Dương Vinh, ngươi bán rẻ sư môn cầu vinh, sớm muộn gì cũng sẽ gặp báo ứng!” Lục Thần nhìn Dương Vinh, bi phẫn nói.

“Lục Thần, ngươi không có tư cách nói ta! Năm xưa Đường Vũ lạm sát kẻ vô tội, đồ sát vô số sinh linh, ngay cả đệ tử trong tông ta cũng bị hắn giết không ít, nhưng ngươi vẫn che chở cho hắn. Ngươi chẳng lẽ không sợ báo ứng sao?” Dương Vinh lớn tiếng phản bác.

“Đường Vũ khi đó là do nhập ma, giết người không phải là bản ý của y. Sau đó y đã tự mình tiêu diệt tâm ma, có thể tha thứ!” Lục Thần một lần nữa biện giải.

“Hay cho câu ‘có thể tha thứ’! Vậy đệ tử Địa Nguyên Tông chúng ta hôm nay đều nhập ma, sau khi người chết, chúng ta sẽ tự mình tiêu diệt tâm ma, chẳng phải đều có thể tha thứ hay sao?” Dương Vinh cười lạnh nói.

Toàn bộ đệ tử Địa Nguyên Tông cũng dùng ánh mắt chế giễu nhìn Lục Thần!

Bọn họ thật sự không thể chấp nhận được loại người như Lục Thần, vừa muốn làm kỹ nữ, lại muốn lập đền thờ!

Giữa không trung, sắc mặt Lục Thần trắng bệch, hắn biết rõ năm xưa mình làm sai, nhưng Đường Vũ là đồ đệ của hắn, hắn không thể trơ mắt nhìn y chết được...

Nhưng không đợi Lục Thần kịp nghĩ nhiều, lôi vân trên bầu trời đã giáng xuống đạo lôi kiếp đầu tiên!

Rắc!

Một đạo lôi điện khủng khiếp giáng thẳng xuống người Lục Thần!

“A! Cản lại!” Lục Thần liều mạng đứng dậy, đánh trả lôi kiếp!

Nhưng nghịch thiên cải mệnh, nghịch phong phiên bàn, những từ ngữ đó chỉ dành cho những người có thiên mệnh, mà Lục Thần hiển nhiên không có điều kiện đó!

Rầm!

Một tiếng kêu thảm lên, Lục Thần trực tiếp bị lôi kiếp đánh thành tro bụi, ngay cả một câu di ngôn không kịp để lại!

Lục Thần mãi cho đến chết vẫn duy trì nguyên tắc hai mặt của hấn!

Đồ đệ của Lục Thần dù có giết vô số người cũng vô tội, người khác lại không được, đây cũng là nguyên nhân Lục Thần không được đệ tử Địa Nguyên Tông chào đón!

Chương 505: Thôn phệ lôi kiếp 2

Thậm chí đệ tử Địa Nguyên Tông đều cho rằng Lục Thần không bằng Chu ma đầu, bởi vì mặc dù Ma Giáo không ngừng phát động chiến tranh, nhưng Chu ma đầu lại nổi tiếng là đối xử tốt với thuộc hạ!

Vô số sinh linh ngoài miệng mắng Chu ma đầu, trong lòng lại không ngừng ảo tưởng trở thành đệ tử Ma Giáo!

Lôi kiếp trên trời cuộn cuộn vài cái, có phần hoang mang, dù sao kẻ dám độ kiếp Tôn Giả cảnh đều là kẻ đã chuẩn bị kỹ càng, bị đạo lôi kiếp đầu tiên đánh chết thật sự hiếm thấy!

Ngay khi lôi kiếp muốn tan đi!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn lôi kiếp trên trời, trong mắt lóe lên tia hứng thú!

“Đã đến rồi thì đừng hòng trở về!”

Chu Khung vung tay, một vòng xoáy đen khổng lồ hiện ra, nhanh chóng bay về phía lôi kiếp!

Chưa đầy một hơi thở!

Vòng xoáy đen lập tức bao trùm lôi kiếp, từng luồng lực thôn phệ kinh khủng không ngừng nuốt chửng lôi kiếp!

Rầm!

Ầm ầm!

Kiếp vân cuộn cuộn, vô số tia sét đánh về phía vòng xoáy đen, nhưng chỉ khiến vòng xoáy thôn phệ nhanh hơn, không

chút tác dụng!

Kiếp vân: Cho ta chút mặt mũi được không!

“Ta thấy gì thế này, Chu giáo chủ đang dùng công pháp thôn phệ lôi kiếp sao?”

“Thật đáng sợ, đó là lôi kiếp Tôn Giả, biết bao nhiêu người tránh còn không kịp!”

“Thật là cao thâm khó lường, may mà chúng ta đã tể lão tổ, nếu không thì tiêu đời rồi.”

Các đệ tử vừa mới chui ra khỏi núi, nhìn cảnh tượng kinh khủng trên trời, ai nấy đều há hốc mồm!

Ngay cả Dương Vinh cũng kinh hãi, dù đã sống mười mấy vạn năm, nhưng lão cũng chưa từng thấy cảnh tượng nào đáng sợ như vậy, đây chính là sống lâu năm mới được thấy sao!

Một nén nhang sau!

Lôi kiếp trên trời đều bị vòng xoáy đen thôn phệ, bên trong vòng xoáy như tràn ngập lôi điện vô tận!

Vòng xoáy đen nhanh chóng bay về phía Chu Khung!

Rầm!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, toàn thân lóe lên vô số tia sét, như Lôi Thần giáng thế!

Tay phải Chu Khung nắm chặt, tất cả lôi điện không ngừng tụ tập về phía nắm tay phải, lôi điện càng lúc càng nhiều, cho đến khi Chu Khung cảm thấy nắm tay sắp nổ tung mới dừng lại!

Tay trái Chu Khung kết ấn, nhanh chóng đánh về phía tay phải!

Tất cả dị tượng dần biến mất, nhưng nếu nhìn kỹ có thể thấy trên nắm tay phải Chu Khung có một đốm án tia sét, đó

chính là lời kiếp bị Chu Khung phong ấn!

Trong mắt Chu Khung lóe sáng, cảm nhận lực lượng từ tay phải, nếu tung ra một quyền này, e rằng có thể đánh chết một Tôn Giả bình thường!

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi đại tăng, xưng bá thiên hạ chỉ là chuyện sớm muộn!” Dương Vinh nhanh chóng bay đến trước mặt Chu Khung, cung kính nói.

Nói xong, Dương Vinh dè dặt nhìn Chu Khung, dù sao vận mệnh của Địa Nguyên Tông lúc này nằm trong tay Chu Khung, nếu Chu Khung không giữ lời, Địa Nguyên Tông coi như xong đời!

Như đoán được suy nghĩ của Dương Vinh, Chu Khung cười lạnh:

“Lời bốn tọa đã nói chính là chân lý, chẳng lẽ còn lừa người hay sao?”

“Vâng vâng vâng, Giáo chủ nói chí phải!” Dương Vinh vội vàng phụ họa, trong lòng cũng yên tâm hơn, nhưng ngay khi Dương Vinh vừa thả lỏng, hai chữ của Chu Khung khiến lão sợ đến mức run rẩy!

“Nhưng mà...”

Nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Chu Khung, tim Dương Vinh đập nhanh gấp trăm lần, lúc này các đệ tử Địa Nguyên Tông đều vừa sử dụng bí pháp, nếu Chu Khung muốn diệt bọn họ, e là không còn sức phản kháng!

Rầm!

Dưới ánh mắt kinh hãi của Dương Vinh, Chu Khung đứng phắt dậy khỏi ghế Ma Long, khí thế toàn thân bùng phát dữ dội! Vô tận Ma Diễm cuồng nổ tỏa ra, nhanh chóng bao trùm toàn bộ Địa Nguyên Tông, vây khốn tất cả đệ tử!

“Xong rồi, xong rồi, Chu ma đầu này không giữ lời hứa, muốn diệt chúng ta!”

“Thảm quá, ta mất bảo bối rồi, bằng không còn có thể hưởng lạc trước khi chết một phen!”

Vô số đệ tử Địa Nguyên Tông gào thét trong biển lửa ma diễm, bọn chúng đều cảm nhận được hơi thở tử vong đang đến gần!

Trong mắt chúng đệ tử, thế giới trước mắt bỗng chốc biến đổi, thay vào đó là một thế giới nhuộm màu đỏ máu, khắp nơi là tàn thi, mỗi bộ hài cốt đều toát ra khí tức cường đại vô biên!

Giữa trung tâm thế giới, một Ma Thần khổng lồ đứng sừng sững, toàn thân khoác giáp đỏ như máu, trên đầu mọc hai sừng, giữa hai sừng lõi điện chớp động không ngừng, hai mắt đỏ ngầu, một tay nắm chặt thi thể một con rồng khổng lồ!

Rầm!

Đôi mắt đỏ tươi của Ma Thần đột nhiên về phía phía bọn chúng!

“A, mắt ta, a!”

“A, đừng nhìn ta, đừng nhìn ta, muốn nhìn thì nhìn hán kia, cơ ngực hán to lắm!”

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp Địa Nguyên Tông, ngay cả Dương Vinh cũng phải lấy tay che mắt, vẻ mặt đầy đau đớn!

Nửa canh giờ sau!

Tất cả đệ tử Địa Nguyên Tông lần lượt mở mắt, vốn tưởng mình đã mù, nhưng không ngờ thị lực vẫn còn nguyên vẹn, hơn nữa thân thể không hề hấn gì!

Tất cả mọi người đều nghi hoặc nhìn về phía Chu Khung trên không trung, trong lòng bỗng dung xuất hiện một ý niệm không thể chống đối, hơn nữa đây không chỉ là ý niệm, mà là sự áp chế đến từ sâu thẳm linh hồn!

Chương 506: Tiến vào tiểu thế giới hoang vu

Chỉ cần đối địch với Chu Khung, e rằng bọn chúng sẽ lập tức tẩu hỏa nhập ma!

Đây chính là bí pháp mới mà Chu Khung nghiên cứu ra thông qua ý niệm trên lệnh bài, hắn đặt tên cho nó là Linh Hồn Áp Chế!

Những kẻ đã từng bị linh hồn Chu Khung áp chế, về sau đừng nói là ra tay với hắn, cho dù là đối địch với Ma Giáo, cũng sẽ sinh ra một loại kháng cự mãnh liệt!

Dương Vinh đứng dưới, trên mặt lộ ra vẻ chua xót, nhưng rất nhanh sau đó đã bình tĩnh trở lại, ít ra kết quả này vẫn tốt hơn so với việc bị diệt tông!

“Địa Nguyên Tông, không tệ!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp bầu trời, sau đó hắn phát tay áo một cái!

Ma Long Phi Liễn lập tức xoay chuyển phương hướng, bay về phía xa!

Ma Vô Đạo vung trường thương trong tay, hai mươi vạn Ma Binh tức thì hiện ra, nối đuôi nhau bay theo sau phi liễn, khí thế ngút trời!

“Cung tiễn Giáo chủ, chúc Giáo chủ vạn sự như ý!” Dương Vinh vội vàng khom người hành lễ với Long Liễn đang khuất dần.

Vèo! Vèo! Vèo!

Mấy vị cao tăng Địa Nguyên Tông nhanh chóng bay đến bên cạnh Dương Vinh, trên mặt đều lộ vẻ kính nể, nếu không phải chuông giáo của bọn họ ứng phó kịp thời, e rằng Địa Nguyên Tông đã bị diệt môn!

“Chuông giáo, kế tiếp chúng ta nên làm gì, có cần di chuyển nữa không?”

“Di chuyển cái gì mà di chuyển, mau chóng mở hộ sơn đại trận, tuyên bố với bên ngoài, lão tổ tông môn bế quan đột phá, phong sơn mười năm!”

“Vâng!” mấy vị cao tăng lúc này mới kịp phản ứng, với tình trạng hiện tại của Địa Nguyên Tông, rất dễ trở thành miếng mồi ngon cho những kẻ muốn thừa cơ hội kiếm chác!

Nhưng trước khi Địa Nguyên Tông phong sơn, một tên đệ tử áo xám lén lút rời đi, trong miệng lầm bầm:

“Lục Thần trưởng lão đã chết, e rằng Đường Vũ sư huynh mà biết chuyện này, nhất định sẽ nổi điên lên mất...”

Trên một ngọn núi hoang không lồ!

Hai mươi vạn ma binh đóng quân phía trên, trên bầu trời lơ lửng Ma Long Phi Liễn!

Chu Khung nhìn lệnh bài trong tay, thời gian cách lúc vòng xoáy thông đạo đóng lại, chỉ còn lại ba canh giờ!

Địa Nhị một thân áo bào đen, mặt đeo mặt nạ hoàng kim đột nhiên xuất hiện, quỳ một gối trước mặt Chu Khung!

“Thuộc hạ Địa Nhị, bái kiến Giáo chủ.”

“Có chuyện gì?”

“Bẩm Giáo chủ, Đại tông quản truyền đến tin tức, đã thu phục được bốn thế lực Thánh Cảnh, hủy diệt một Cửu Khúc

tộc dám cả gan chống đối, đồng thời phát hiện ra một thể lực thần bí - Quỷ Điện!”

Quỷ Điện?

Chu Khung nhú mào, hẳn thật sự chưa từng nghe qua thể lực này!

Địa Nhị nhìn ánh mắt nghi hoặc của Chu Khung, vội vàng thuật lại quy tắc của Quỷ Điện, cùng với chuyện đông đảo cao tầng Ma Giáo bị Quỷ Điện treo thưởng!

“Treo thưởng cao tầng Ma Giáo, thật to gan lớn mật!”

“Đã điều tra ra là thể lực phương nào treo thưởng chưa?” Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia huyết tinh, khí thế toàn thân nhanh chóng bộc phát, trong nháy mắt khiến cả núi hoang cũng bắt đầu run rẩy!

“Bẩm Giáo chủ, Thủ tọa vẫn đang điều tra, nhưng Thủ tọa suy đoán là Thiên Hỏa Thánh Đình gây nên!” Địa Nhị nhanh chóng đáp.

Thiên Hỏa Thánh Đình, Quỷ Điện!

“Truyền lời cho Liên Sinh, bốn tọa gần đây phải rời đi một chuyến, để hẳn thay ta thống lĩnh Ma Giáo, còn chuyện Quỷ Điện và Thiên Hỏa Thánh Đình, trước tiên không cần xen vào, tất cả đợi bốn tọa trở về rồi bàn sau.”

“Tuân lệnh!” Địa Nhị gật đầu!

Chu Khung ngăn Địa Nhị đang muốn rời đi, xoay người bước vào trong phi liên, sau đó bên trong phi liên truyền đến từng tiếng tụng niệm Trấn Hồn chú!

Ước chừng một canh giờ sau!

Chu Khung bước ra khỏi phi liên, trong tay cầm mười mấy quyển trục, ném cho Địa Nhị!

“Mang những thứ này giao cho Liên Sinh, nói với hắn, người của Ma Giáo ta không được phép chết!”

“Tuân lệnh!” Địa Nhị nhận lấy quyền trục, cung kính đáp, thân hình lóe lên rồi biến mất trước mặt Chu Khung!

“Lão đại, huynh không sao chứ?” Đại Bạch nhìn sắc mặt Chu Khung có phần tái nhợt, lo lắng hỏi.

“Ta không sao!”

Chu Khung lấy ra một viên đan dược Tôn cảnh ném vào miệng, đồng thời toàn thân tản mát ra một cỗ lực hút kinh khủng, trong nháy mắt hút tất cả linh khí trong phạm vi vạn dặm xung quanh vào trong cơ thể!

Có Thôn Thiên Ma Công, Chu Khung căn bản không sợ tiêu hao linh khí, nhưng chế tác quyền trục lại cần một lượng lớn linh hồn lực!

Nếu không Chu Khung đã sớm chế tạo ra một đồng, phân phát cho cao tăng Ma Giáo rồi!

“Hệ thống, ta còn bao nhiêu lần rút thưởng đỉnh cấp chưa dùng?”

“Ký chủ, hiện tại còn mười bảy lần rút thưởng đỉnh cấp chưa sử dụng.”

“Dùng hết đi, hệ thống rút thưởng của ngươi nên được nâng cấp rồi đây, những thứ rút được hiện tại đã chẳng còn tác dụng gì với ta nữa.”

“Ký chủ yên tâm, khi ngài đột phá đến Tôn Giả cảnh, hệ thống rút thưởng sẽ được nâng cấp!”

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ rút được trường kiếm Thánh cấp x13!”

Chương 507: Ngón tay vàng của Vương Hàn 1

“Đình, chúc mừng ký chủ rút được thẻ nâng cấp Ma Long Phi Liễn!”

“Đình, chúc mừng ký chủ rút được thẻ nâng cấp Ma Vệ!”

“Đình, chúc mừng ký chủ rút được...”

Âm thanh của hệ thống liên tiếp vang vọng trong đầu Chu Khung, sau đó trong không gian hệ thống xuất hiện một đồng vật phẩm!

Chu Khung đưa mắt nhìn thẻ nâng cấp Ma Long Phi Liễn và thẻ nâng cấp Ma Vệ, thầm nghĩ, vừa rồi мэng chủ hệ thống quả nhiên không uổng phí, rốt cuộc cũng mở ra được bảo bối!

Hắn vung tay ném Đại Bạch và Hùng Vĩ đang ở trên phi liễn xuống đất, sau đó lấy thẻ nâng cấp Ma Long Phi Liễn ra bóp nát!

Ầm!

Giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy đen khổng lồ, nuốt trọn Ma Long Phi Liễn vào trong!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ ầm ầm không ngừng từ trong phi liễn truyền ra, âm thanh càng lúc càng lớn!

Trọn vẹn nửa canh giờ sau!

Tùng tiếng long ngâm kinh khủng từ trong phi liễn truyền đến, tiếp đó chín con Ma Long cực lớn kéo phi liễn, từ trong vòng xoáy xông ra, mỗi một khí thế đều cường đại đến mức dọa người!

Chúng đều đạt đến Thánh Giả thập trọng, hơn nữa xem ra không bao lâu nữa sẽ đột phá đến Đại Thánh cảnh!

Chín con Ma Long tọa giá Đại Thánh cảnh, e rằng ở toàn bộ Đông Vực không có kẻ nào có tư cách ngồi lên!

“Ta... Mẹ nó, đây là công pháp thần kỳ gì, lại có thể trực tiếp tăng tu vi cho chín con Ma Long này lên nhiều như vậy...”

“Vậy sau này ta mà biểu hiện tốt, Giáo chủ đại nhân có thể ném ta vào trong vòng xoáy kia để tăng tu vi lên một chút chăng?”

Hùng Vĩ nhìn chín con Ma Long tiến vào vòng xoáy không lâu, thực lực lập tức tăng vọt, kích động đến toàn thân run rẩy, miệng không ngừng lầm bầm!

Ngoại trừ Hùng Vĩ, những người Ma Giáo khác đều mặt không biến sắc, thảnh thơi còn gật đầu, dù sao loại cảnh tượng này bọn họ không phải lần đầu tiên chứng kiến, đã quen thuộc từ lâu!

Thao tác thường ngày của Giáo chủ, dù sao cũng là trâu bò!

Chu Khung nhìn phi liễn, gật đầu. Ma Long Phi Liễn có thực lực thế này mới xứng với thân phận của hắn, bằng không chỉ là Ma Long Thánh Giả nhất trọng, khiến Chu Khung ra oai cũng thấy kém khí phách!

Sau đó Chu Khung lại lấy ra ma vệ thăng cấp phù, trực tiếp bóp nát!

Vù...!

Trong hư không xuất hiện một cỗ ý cảnh khó hiểu, bao phủ lấy Ma Vô Đạo, chỉ thấy khí thể trên người Ma Vô Đạo bắt đầu tăng vọt!

Thánh Giả cửu trọng... Thánh Giả thập trọng...

Àm!

Ma Vô Đạo trực tiếp đột phá bình cảnh Đại Thánh cảnh, hơn nữa không hề dừng lại, vẫn đang tiếp tục tăng vọt, mãi đến khi đạt đến Đại Thánh tam trọng mới chịu dừng lại!

Cùng lúc đó, Thập Đại Ma Vệ đang tu luyện trong Ma Quật phía sau tổng đàn Ma Giáo, tu vi cũng bắt đầu tăng vọt, một mạch tăng lên đến Thánh Giả thập trọng mới dừng lại!

“Thuộc hạ đa tạ Giáo chủ!” Ma Vô Đạo cảm nhận được lực lượng trong cơ thể tăng mạnh, cung kính khom người tạ ơn Chu Khung.

Chu Khung gật đầu, nhìn lên bầu trời. Lần này Ma Vô Đạo đột phá vẫn không có lời kiêu giáng xuống, xem ra lại là nhờ hệ thống!

Không nghĩ đến chuyện này nữa!

Chu Khung nhìn lệnh bài chữ “Ma” trong tay, thông đạo bên trong rõ ràng chỉ có thể cho phép một sinh linh đi qua, nhưng Chu Khung nào phải kẻ tuân thủ quy tắc!

Hắn vung tay, lấy ra Sơn Hà Đồ, thu toàn bộ phi liên vào trong, sau đó lại thu hai mươi vạn ma binh vào!

Thân hình lóe lên, tay cầm lệnh bài, biến mất trong vùng núi hoang vu!...

Cùng lúc đó, không ít tuyệt thế thiên kiêu trong Đông Vực, nhao nhao cầm lệnh bài biến mất khỏi Đông Vực!

Rìa Đông Vực!

Vô Biên Hải Vực, trong một vùng biển sâu, vô số hải thú hình thể khổng lồ đang du dương, mỗi con đều có khí thể bất phàm, Thánh Giả Cảnh nhiều vô số kể!

Trong một cung điện dưới biển sâu!

Một con cá sấu khổng lồ đang nằm, thân dài mấy trăm trượng, hai mắt đỏ rực, tràn đầy sát khí, thỉnh thoảng lại lóe lên tia sáng trí tuệ!

Hắn chính là bá chủ của vùng biển trăm tỷ dặm này, Vương Hàn!

Lúc này trước mặt Vương Hàn đang đặt một tấm lệnh bài, cũng là lệnh bài chữ “Ma”!

Bên ngoài cung điện truyền đến một giọng nói cung kính:

“Vương, có gì phân phó?”

“Truyền tứ đại thống lĩnh đến gặp ta, thuận tiện gọi đội hộ vệ của ta tới!”

“Tuân lệnh!” Sinh linh bên ngoài cung điện cung kính đáp, nhanh chóng rời đi!

Vương Hàn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời trên mặt biển, trong đầu hiện lên một tia hồi ức. Hắn từng là một vị Đế Giả Nhân tộc, bởi vì đột phá Đại Đế thất bại, thân tử đạo tiêu!

Không ngờ sau khi tỉnh lại, hắn lại nhập vào thân con cá sấu này, chẳng qua dựa vào việc không ngừng thôn phệ tiến hóa, hắn cũng đã tu luyện đến cảnh giới Đại Thánh bát trọng!

Trở thành một trong những bá chủ của vùng biển này!

Vương Hàn nhìn lệnh bài phía dưới, đây là vật mà một vị cao nhân thần bí ban tặng cho hắn từ mấy ngàn năm trước. Hắn cũng nghe được âm thanh của Ma Đạo Sát Đế năm xưa.

Là kẻ trùng sinh mang theo linh hồn Đế Giả, hẳn tự nhiên
không thể bị một đạo ý niệm hàng phục!

Chương 508: Ngón tay vàng của Vương Hàn 2

“Pháp tắc Đông Vực suy bại đến mức này, xem ra bí mật nằm ở Trung Vực. Đáng tiếc, đã quá lâu kể từ khi ta trọng sinh, không thể nào biết được nội tình!”

Ầm! Ầm! Ầm!

Bốn bóng dáng khủng khiếp tiến vào từ bên ngoài đại điện, thân hình người sau khổng lồ hơn người trước, sát khí ngút trời. Bốn chúng chính là tứ đại thống lĩnh dưới trướng Vương Hàn, mỗi kẻ đều là cường giả Đại Thánh lục trọng!

Theo sau bốn bóng người là hơn trăm thị vệ, tu vi mỗi người đều đạt tới Thánh Giả cảnh, bốn chúng là đội hộ vệ của Vương Hàn!

“Các người theo bốn vương một chuyên!” Vương Hàn nhìn bốn chúng, trầm giọng nói. Hắn biết lần này tiến vào tiểu thế giới hoang vu nhất định sẽ gặp được cơ duyên!

Bởi vì trong đầu hắn, một đoạn mũi kiếm vẫn luôn không ngừng rung động. Mũi kiếm này xuất hiện trong đầu hắn ngay từ khi hắn trọng sinh. Tu vi của hắn có thể tăng tiến thần tốc như vậy, mũi kiếm này có công lao rất lớn!

“Tuân lệnh!” Tứ đại thống lĩnh cùng hơn trăm thị vệ phía dưới cung kính đáp, ánh mắt nhìn Vương Hàn đều tràn đầy cuồng nhiệt!

Vương Hàn lấy ra một hạt châu, nhanh chóng thu tất cả vào trong, sau đó cầm lệnh bài trong tay, biến mất khỏi cung điện!...

Trung Châu!

Trong một đình viện ở Thiên Vọng thành, một thanh niên tóc trắng đang ngồi ngay ngắn. Khuôn mặt hắc lạnh lùng như băng sương, cộng thêm một đầu tóc bạc, thoạt nhìn không phải người dễ gần!

Àm! Âm! Âm!

Tiếng gõ cửa vang lên từ bên ngoài đình viện, sau đó một thiếu nữ đẩy cửa bước vào, trên tay bưng một hộp cơm, vội vã chạy đến.

“Đường đại ca, Đường đại ca, đây là món gà xào mẹ muối mới làm, muối mang đến cho huynh một phần, huynh mau nếm thử đi!”

Thiếu nữ chạy đến bên cạnh thanh niên tóc trắng, lắc lắc cánh tay hắc, vui vẻ nói.

Vù...!

Thanh niên tóc trắng mở mắt, đôi mắt tràn ngập tơ máu, nhưng rất nhanh liền biến mất. Hắc nhìn thiếu nữ trước mặt, khẽ gật đầu.

Nhận lấy hộp cơm, lấy gà xào bên trong ra, nhanh chóng ăn, không nói thêm gì với thiếu nữ.

Thiếu nữ nhìn thanh niên tóc trắng ăn cơm, đôi mắt long lanh như những vì sao nhỏ. Ước mơ của nàng là được gả cho Đường đại ca, mặc dù Đường đại ca đã từng nói với nàng rằng trong lòng huynh ấy đã có người!

“Đường đại ca, huynh cứ ăn trước đi, hộp cơm để muối đến lấy sau!”

Nói xong, thiếu nữ e lệ chạy đi mất.

Thanh niên tóc trắng ăn cơm xong, lấy từ trong ngực ra một khối lệnh bài, trên lệnh bài có khắc một chữ “Đạo”. Trong mắt thanh niên lóe lên một tia lạnh lẽo, tùy ý cất lệnh bài đi.

Hắn không có ý định đi vào!

Hắn tên là Đường Vũ, từ vạn năm trước, trái tim hắn đã chết, bởi vì năm đó, người con gái hắn yêu đã chết!

Mặc dù lệnh bài này có lẽ là đại biểu cho một cơ duyên nào đó, nhưng đối với hắn mà nói, nó chẳng có chút tác dụng nào. Hắn còn chưa muốn tiến vào Trung Vực!

Hiện tại, trên đời này chỉ có hai người có thể khiến nội tâm hắn gợn sóng.

Một người là Lục Thần, ân sư của hắn, người hắn mang nợ nhiều nhất!

Một người là Thần Tôn, kẻ thù của hắn, người mà cả đời này hắn phải tận tay giết chết!

Mục đích sống của hắn chỉ có hai, báo thù cho thê tử, sau khi trở nên mạnh mẽ sẽ hồi sinh nàng!

“Thần Tôn, Đường Vũ ta thề, sớm muộn gì cũng sẽ tận tay giết ngươi, ngày đó không còn xa nữa...”

Đường Vũ nói xong, nhắm mắt lại, tiếp tục tu luyện. Xung quanh người hắn, từng đạo pháp tắc vận chuyển, từng luồng ý cảnh kỳ dị xuất hiện.

Nếu như lúc này có cường giả nào đó nhìn thấy Đường Vũ, chắc chắn sẽ phải kinh hãi, bởi vì Đường Vũ rõ ràng là đã có tu vi Tôn Giả cảnh!

Đương nhiên, Đường Vũ còn có một thân phận mà không ai biết đến!

Quỷ Điện —— một trong ngũ đại phó điện chủ!

Sau khi Chu Khung tiến vào tiểu thế giới hoang vu, toàn bộ Đông Vực dường như lại chìm vào tĩnh lặng!

Chỉ có phương bắc Dương Châu, hai lộ đại quân Ma Giáo vẫn không ngừng chinh phạt các thế lực khác, đại chiến vẫn chưa ngưng nghỉ!...

Chu Khung chỉ cảm thấy không gian một trận dao động, cảnh tượng trước mắt bỗng chốc biến đổi, hiện ra trước mắt là một thế giới hoang tàn!

Đại địa hoang vu, cỏ dại um tùm, cả thế giới mang đến cảm giác sắp sửa diệt vong!

Ồ?

Trong mắt Chu Khung thoáng hiện lên một tia kinh ngạc!

“Pháp tắc của thế giới này lại mạnh hơn Đông Vực nhiều đến vậy, xem ra nơi đây hẳn là có bí mật của Trung Vực!”

Đúng lúc này, trên không trung bỗng xuất hiện một trận chấn động!

Ừ...!

Hai hư ảnh đáng sợ đứng sừng sững giữa thế giới, mỗi một đạo đều vô cùng khổng lồ, bất kể người ở nơi nào trên thế giới đều có thể nhìn thấy, một đạo ma điểm ngập trời, một đạo đạo ý dạt dào!

Đồng thời hai giọng nói uy nghiêm vang vọng khắp mọi góc ngách thế giới!

“Bản đế, Ma Đạo Sát Đế, phạm kẻ nào nắm giữ lệnh bài chữ Ma, hãy lấy số lượng kẻ nắm giữ lệnh bài Chính đạo đã tiêu diệt, một tháng sau, kẻ nào nắm giữ nhiều lệnh bài hơn sẽ là kẻ chiến thắng, có thể nhận được truyền thừa của bản đế!”

Chương 509: Giáo chủ giảng lâm cũng dám đào tẩu

“Bản đế, Thiên Nguyên Đạo Đế, phạm kẻ nào nắm giữ lệnh bài chữ Đạo, hãy lấy số lượng kẻ nắm giữ lệnh bài Ma đạo mà tiêu diệt, một tháng sau, kẻ nào nắm giữ nhiều lệnh bài hơn sẽ là kẻ chiến thắng, có thể nhận được truyền thừa của bản đế!”

Sau khi hai đạo hư ảnh nói xong, dường như muốn chứng minh cho sự cường đại của mình, toàn thân bắt đầu tỏa ra uy áp vô tận, giáng xuống tất cả mọi góc ngách của thế giới, vô số hung thú lập tức nằm rạp xuống đất, không dám nhúc nhích!

Mà hơn mười vị thiên kiêu tiến vào thế giới này, đều bị uy áp ép cho quỳ rạp xuống đất, không thể đứng dậy!

Trên một ngọn núi hoang!

Một con cá sấu khổng lồ gầm lên một tiếng, mũi kiếm trong đầu không ngừng lóe sáng, trực tiếp cản lại uy áp giáng xuống!

Miệng lầm bầm: “Ma Đạo Sát Đế, Thiên Nguyên Đạo Đế, đây là hai vị Đế Giả từ thời nào, chẳng lẽ ta đã trùng sinh đến niên đại nào rồi!”

Một bên khác!

Chu Khung cảm nhận được uy áp vô tận giáng xuống, khoe miệng hiện lên một tia khinh thường, Ma Thê trong đầu gầm lên một tiếng, trực tiếp đánh nát tất cả uy áp!

“Tự chém giết lẫn nhau, cuối cùng chỉ còn lại một người, đây là muốn dưỡng cô sao, thật thú vị!”

“Nhưng dám xem bốn tọa là cỏ trùng để dưỡng, sớm muộn gì bốn tọa cũng sẽ đến Trung Vực, chém chết các người!”

Hư ảnh trên bầu trời bắt đầu chậm rãi biến mất, sau đó trong thế giới hoang tàn lập tức vang lên vô số tiếng gầm gừ giận dữ của hung thú!

Mặt đất bắt đầu rung chuyển dữ dội!

Thú triều!

Thế giới này lại dậy lên một làn sóng thú triều khổng lồ, mười mấy vị thiên kiêu tiến vào thế giới đều bị cuốn vào vòng vây của hung thú!

Có thể tưởng tượng, trong vòng một tháng, vừa phải chèo chống sự công kích của thú triều, vừa phải chém giết lẫn nhau, quả nhiên vô cùng khó khăn!

Nhưng tất cả đều có ngoại lệ!

Trong thế giới này, có hai vị thiên kiêu vô cùng ung dung!

Một người chính là Vương Hàn, chỉ thấy xung quanh hắn có đến hàng trăm thị vệ đang hỗ trợ chém giết hung thú!

Vương Hàn thỉnh thoảng lại há to miệng, nuốt chửng vô số thi thể hung thú, sau đó mũi kiếm trong đầu nhanh chóng hấp thu năng lượng trong cơ thể chúng, rồi lại phản bổ năng lượng đó vào cơ thể hắn!

Đây chính là nguyên nhân khiến tu vi của Vương Hàn tăng tiến nhanh chóng đến vậy!...

Nếu như các thiên kiêu khác chẳng qua chỉ là đang không ngừng trốn tránh, Vương Hàn lại lựa chọn trực diện cứng rắn,

vậy thì tình huống của Chu Khung lúc này hoàn toàn có thể xem như là đang đồ sát!

Chỉ thấy một cỗ Ma Long Phi Liễn cực lớn chậm rãi lướt đi trên không trung, Chu Khung an vị trên long ỷ trước phi liễn, thần sắc lạnh nhạt, bên cạnh là Đại Bạch đang nhe nanh múa vuốt!

Mà phía dưới phi liễn, một tên tướng lĩnh áo giáp cầm trong tay trường thương, dẫn theo hai mươi vạn ma binh điên cuồng tàn sát hung thú!

Cuộc chém giết đáng sợ của ma binh khiến cho thú triều vô tận kia cũng phải tan tác!

Thậm chí chúng còn phát động phản công, hai mươi vạn ma binh hợp thành Ma Thần sáu tay khổng lồ, truy đuổi thú triều không ngừng chạy trốn!...

Thế giới hoang vu, bên trong địa cung!

Hai bóng hình đáng sợ vẫn ngồi đối diện nhau!

“Tuyển bạt đã khai mở, ngươi ta chỉ cần chờ một tháng sau ung dung hưởng lợi là được!”

“Đúng vậy, không biết bọn chúng có thể tìm được bảo vật hay không, năm xưa sư phụ ngươi và ta đều cất giấu bảo vật ở thế giới này, đáng tiếc chúng ta tìm không thấy, chỉ có những kẻ tham gia tuyển chọn này mới có thể tìm được!”

“Chắc là không thành vấn đề, tìm được thì tốt, nếu không thì cướp đoạt tài nguyên của bọn chúng vậy, dù sao cũng tốt hơn là tay trắng!”

“Ừm, chẳng qua cũng chỉ một tháng, chờ được!”...

Trong thú triều vô tận!

Hai bóng người nhanh chóng chạy trốn, thỉnh thoảng lại ra tay công kích đối phương!

“Viêm Phù! Người dám đánh lên Vệ gia gia này, đúng là chán sống!” Một đại hán đầu trọc mặc kinh trang tức giận quát.

“Hừ, người cũng xứng để ta đánh lên sao? Ta đường đường là Thái tử Thiên Hỏa Thánh Đình, giết người dễ như trở bàn tay!” Một thanh niên mặc hoàng bào khinh miệt nói.

“A a a, tức chết ta! Chết đi!”

Hai người càng đánh càng kịch liệt, chỉ trong chốc lát đã động chân hỏa, vô số công kích khủng khiếp liên tiếp được tung ra!

Hỏa Long Hoàng Đạo Quyền!

Huyết Sát Trảm Long Dao!

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời, dư chấn vô tận bắt đầu tứ tán, vô số hung thú xung quanh bị chấn động đến mức bạo thể mà vong, những hung thú còn lại không dám đến gần trung tâm chiến đấu!

Trên không trung, hai bóng người lơ lửng đứng đó, sắc mặt trắng bệch!

Rõ ràng là bị thương không nhẹ!

Đặc biệt là Viêm Phù, trong mắt hắn lúc này tràn đầy kinh hãi, vốn tưởng rằng sau khi đánh lên, hắn có thể dễ dàng hành hạ đối phương đến chết!

Không ngờ kết quả lại là lưỡng bại câu thương, trong mắt Viêm Phù lóe lên tia sáng, nhìn đại hán đối diện nói:

Chương 510: Diệt sát Vệ Đông Viêm Phù 1

“Vệ Đông, hai ta cứ đánh như vậy, e rằng cho dù một bên có thể thắng, bên còn lại cũng khó sống nổi, chi bằng dừng tay tại đây?”

“Bây giờ mới biết hối hận ư? Ngươi vừa rồi đánh lén, đã định sẵn kết cục diệt vong rồi, Viêm Phù!”

Đại hán hừ lạnh một tiếng. Vừa rồi Viêm Phù đánh lén, khiến hắn nhất thời bị trọng thương, bằng không với thực lực Đại Thánh đỉnh phong của Vệ Đông hắn, Viêm Phù chỉ là Đại Thánh cửu trọng, sao có thể chèo chống nổi!

Sau đó Vệ Đông nhanh chóng lấy một viên đan dược từ trong ngực ra nuốt vào, trường đao trong tay nhanh chóng vung lên, trong thiên địa xuất hiện một đạo pháp tắc Thông Thiên Triệt Địa Đao!

Nhanh chóng dung nhập vào cơ thể Vệ Đông!

Tự chém bản thân!

Trường đao trong tay Vệ Đông mang theo uy năng vô biên, chém về phía Viêm Phù!

Cái gì?

Nhân đao hợp nhất?

Viêm Phù nhìn Vệ Đông đột nhiên bộc phát ra sức chiến đấu không chỉ gấp mười lần, kinh hãi rống lên một tiếng, không dám do dự, vội vàng hét lớn:

“Long Hoàng Thăng Thiên Quyền!”

Một quyền đánh ra, một con rồng dài vạn trượng lập tức lao ra, giết về phía Vệ Đông!

Ầm! Ầm! Ầm!

Va chạm khủng khiếp không ngừng vang lên, sau đó nhanh chóng khôi phục lại sự yên tĩnh!

Phụt!

Chỉ thấy Viêm Phù quỳ rạp xuống đất, miệng không ngừng phun máu tươi, cố gắng muốn đứng dậy, nhưng căn bản không thể đứng lên nổi!

Hắn ngẩng đầu nhìn Vệ Đông với vẻ mặt lạnh lùng đối diện. Lúc này tuy khí thế của Vệ Đông cũng suy yếu, nhưng rõ ràng trạng thái tốt hơn hắn rất nhiều!

“Nếu ở Thiên Hỏa Thánh Đình của ta, một quyền vừa rồi đã có thể đánh chết ngươi rồi!”

Viêm Phù nhìn Vệ Đông, phần hận nói. Long Hoàng Thăng Thiên Quyền của hắn là tuyệt học vô thượng của hoàng thất, thi triển trong lãnh thổ bản quốc, uy lực ít nhất sẽ tăng lên gấp đôi!

“Đáng tiếc đây không phải Thiên Hỏa Thánh Đình của ngươi. Ta nghe nói thịt rồng rất ngon, hôm nay vừa vặn nếm thử!” Vệ Đông từng bước đi về phía Viêm Phù, tà ác nói.

Khụ!

Khụ!

Trong miệng Viêm Phù không ngừng ho ra máu, trong lòng lại nhanh chóng chìm xuống. Hắn không nghi ngờ Vệ Đông nói dối, bởi vì đối phương chính là thiên kiêu nổi danh nhất Ma đạo ba vạn năm trước!

Tuy rằng so với Chu ma đầu còn có chênh lệch, nhưng tuyệt đối là kẻ máu lạnh vô tình!

Nếu không phải vì cái gọi là truyền thừa Đế đạo kia, với tính cách của hắn căn bản sẽ không đánh lên đối phương, nhưng bây giờ có nói gì cũng đã muộn!

Với tính cách của Vệ Đông, e là thật sự sẽ ăn thịt mình!

Ngay lúc Viêm Phù dự định tự bạo mà chết, không để lại thi thể cho Vệ Đông!

Cả đại địa bỗng chấn động dữ dội!

Rầm!

Rầm!

Rầm!

Tiếng bước chân kinh thiên động địa từ phía chân trời xa xăm nhanh chóng truyền đến!

Lũ hung thú vốn vây quanh bỗng như gặp phải điều gì đáng sợ, hoảng loạn chạy trốn về phương xa!

Ngay sau đó, từng luồng khí tức máu tanh nồng nặc không ngừng từ đằng xa ập đến, sát khí ngập tràn dường như đủ sức che mờ cả thần trí!

Vệ Đông và Viêm Phù vội vàng đưa mắt nhìn về phía xa, chỉ thấy một Ma Thần sáu tay cao ngàn trượng đang sải bước tiến đến, vô số hung thú trên đường đi không kịp trốn tránh, đều bị hắn giẫm đạp đến chết!

Trên không trung, Lục Tí Ma Thần còn hộ tống một cỗ Ma Long Phi Liễn cực lớn, phía trên có một nam tử khoác Ma Thần chiến bào ngồi uy nghi, bá đạo ngút trời, ánh mắt lạnh băng nhìn chằm chằm về phía hai người!

“Chuyện này là sao? Chẳng phải lệnh bài chỉ có thể cho một người tiến vào? Sao lại có đến hơn hai mươi vạn người ở đây?!” Vệ Đông nhìn về phương xa, há hốc mồm kinh ngạc.

“Đây... Đây là phi liên của Chu ma đầu!” Ánh mắt Viêm Phù lóe lên, nhanh chóng nhận ra người đến!

Hắn từng tham gia hội nghị triều đình của Thiên Hỏa thánh đình, tự nhiên biết rõ tình hình của Ma Giáo!

“Sao Chu ma đầu lại có thể tiến vào đây? Hắn ta không phải đang bận chinh phạt phương bắc Dương Châu sao? Chẳng lẽ hắn không sợ bản thân rời đi, sào huyệt sẽ bị người ta đánh úp?”

Viêm Phù không ngừng suy nghĩ, nhưng khóe miệng lại thoáng hiện ý cười, dù sao thì hiện tại hắn cũng coi như nhặt được một mạng!

Vệ Đông neho mắt, tuy không biết người đến là ai, nhưng nhìn khí thế chắc chắn không phải kẻ tầm thường!

“Đi!” Vệ Đông vươn tay tóm lấy Viêm Phù, đồng thời thân hình nhanh như chớp muốn chạy trốn!

Với thân thể trọng thương thế này, hắn chắc chắn không phải đối thủ của người nọ, ý định hiện giờ là bắt lấy Viêm Phù, cướp lệnh bài, còn lại đợi sau khi dưỡng thương rồi tính tiếp!

Viêm Phù nhìn bàn tay chụp tới, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi, trong lòng thầm kêu gào, lần này xem như xong đời!

“Làm càn! Giáo chủ giá lâm, các ngươi không quỳ xuống nghênh đón, còn dám bỏ chạy!”

Lục Tí Ma Thần trên không trung quát lớn, giáng một chưởng về phía Vệ Đông!

Năm đám ma thần không hề trực tiếp xé rách hư không, phong tỏa đường lui của Vệ Đông.

Chương 511: Diệt sát Vệ Đông Viêm Phù 2

Cảm nhận được sát khí đe dọa, Vệ Đông không dám chần chừ, cắn răng chịu đựng cơn đau nhức khắp người, gầm lên:

Tự chém!

Đao chi pháp tức tái hiện, nhanh chóng dung nhập vào cơ thể Vệ Đông, trường đao trong tay hắn lập tức chém về phía nắm đấm trên không trung.

Rầm!

Ầm!

Một trận chấn động kinh thiên động địa, chỉ thấy Lục Tí Ma Thần vẫn bất động, còn trường đao trong tay Vệ Đông vỡ tan, bản thân hắn cũng bị đánh sâu vào lòng đất.

Từ sau khi Ma Vô Đạo đột phá Đại Thánh tam trọng, uy lực của Lục Tí Ma Thần do hắn thống lĩnh cũng ngày càng cường đại, thêm vào đó Vệ Đông vốn mang trọng thương, căn bản không thể chèo chống.

Nếu không phải vừa rồi Ma Vô Đạo cố ý nương tay, e rằng Vệ Đông đã bị đánh thành tro bụi!

Hô!

Viêm Phù đang quỳ một bên thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi hắn cứ ngỡ mình chết chắc rồi!

Quả nhiên khí vận của ta lớn mạnh, không dễ gì chết được, chẳng qua xem ra lát nữa phải nịnh nọt Chu ma đầu này một

phen, bằng không với tính cách của hắn, ta có thể sống cũng là kỳ tích.

Rầm!

Lục Tí Ma Thần trên không trung tan biến, Ma Vô Đạo nhanh chóng bay ra, giơ tay đánh một trảo về phía mặt đất cách đó trăm dặm.

Ầm ầm!

Mặt đất nứt toác, Vệ Đông đang ẩn mình trong đường hầm đào sâu trăm dặm dưới lòng đất lập tức hiện nguyên hình.

Sau đó, thân thể hắn không tự chủ được bay đến tay Ma Vô Đạo, tiếp đó Ma Vô Đạo lại tóm lấy Viêm Phù, bay về phía Ma Long Phi Liễn.

Ầm! Ầm!

Vừa đáp xuống phi liễn, Ma Vô Đạo liền ném Vệ Đông và Viêm Phù xuống đất, cung kính bẩm báo với Chu Khung:

“Bẩm Giáo chủ, thuộc hạ đã bắt được hai tên kia rồi ạ!”

Chu Khung gật đầu, ánh mắt nhìn về phía hai người, trong nháy mắt từng luồng hàn khí bao trùm lấy hai người họ.

Lúc này, Vệ Đông cố gắng ngẩng đầu lên, nhìn Chu Khung với vẻ kinh hãi!

Hắn thầm nghĩ: “Tên này là người phương nào, ma uy đáng sợ thật, Ma đạo sao lại xuất hiện nhân vật như vậy mà ta không hề hay biết.”

Vệ Đông nào biết, hắn đã bế quan ngàn năm rồi, còn Ma Giáo quật khởi đến nay cũng mới chỉ khoảng trăm năm!

“Tại hạ Vệ Đông, Huyết Dao Tông, xin được biết danh tính các hạ!” Vệ Đông nhìn Chu Khung với vẻ vàng vọt, muốn thăm dò xem có cơ hội sống sót hay không.

“Huyết Dao Tông, quả là cái tên rác rưởi!” Chu Khung nhìn Vệ Đông, cười khẩy nói.

“Người có biết ta là đồ đệ của Huyết Dao Tôn Giả không? Nếu người dám giết ta, sư tôn ta nhất định san bằng cả nhà ngươi!” Vệ Đông tức giận quát, vội vàng lôi sư tôn của mình ra dọa nạt.

Danh tiếng của Huyết Dao Tôn Giả ở toàn bộ Đông Vực cũng rất vang dội, tuy không bằng Ma Tôn, nhưng cũng là một đại ma đầu khét tiếng, tu vi đạt đến Tôn Giả cảnh đỉnh phong.

Vừa nghe Vệ Đông nói xong, Viêm Phù lập tức nhìn hẩn với ánh mắt như nhìn kẻ ngốc, Huyết Dao Tôn Giả thì đáng là gì, sư tôn của hẩn chính là Ma Tôn đấy!

Hơn nữa, những kẻ tiến vào đây, kẻ nào mà không phải là cường giả Đế Đạo muốn đầu quân cho các thế lực ở Trung Vực, ai mà thềm quan tâm sư tôn của người ở Đông Vực là ai chứ.

“Huyết Dao Tôn Giả, quả nhiên danh bất hư truyền, vậy người có biết bản tọa là ai không?” Chu Khung nhìn Vệ Đông lạnh lùng nói.

“Là ai?”

“Thôi, xuống địa ngục rồi từ từ đoán đi!” Chu Khung nhìn Vệ Đông, ánh mắt lóe lên sát khí!

Khốn kiếp! Nói chuyện nửa chừng, nhỏ mọn!

Trong lòng Vệ Đông thầm mắng vài câu, sau đó cảm thấy bất an, chưa kịp phản ứng, hẩn đã cảm thấy cơ thể mình bắt đầu phình to.

Rầm!

Một tiếng nổ long trời lở đất!

Vệ Đông, dưới ánh mắt của Chu Khung, trực tiếp hóa thành tro bụi!

Chiêu thức nhìn ai người đó nổ tung này của Chu Khung đã lâu lắm rồi chưa dùng, ừm, ít nhất cũng phải trăm chương.

Cùng lúc đó, tại nơi Vệ Đông nổ tung, một khối lệnh bài chữ Ma và một chiếc nhẫn trữ vật đang lơ lửng giữa không trung.

Ma Vô Đạo phát tay, thu hai món đồ vào tay!

Cái gì?

Lúc này, Viêm Phù đang quỳ trên mặt đất bỗng chốc ngây người, tuy rằng hắn đã nghĩ đến Vệ Đông sẽ chết, nhưng lại không ngờ tới đối phương lại bị Chu ma đầu tròng mắt cho nổ tung!

Chuyện này thật quá mức khó tin, rốt cuộc là loại ánh mắt gì vậy!

Quả nhiên Chu ma đầu này là kẻ không sợ trời không sợ đất, e rằng cho dù mình có chuyển Thiên Hỏa Thánh Đình ra cũng hoàn toàn vô dụng, phải làm sao đây, phải làm sao đây?

Trong đầu Viêm Phù nhanh chóng suy tính, bỗng nhiên như nghĩ đến điều gì đó, vội vàng nói:

“Tại hạ là Viêm Phù, Thái tử Thiên Hỏa Thánh Đình, đa tạ Chu giáo chủ đã ra tay cứu mạng, ân tình này Viêm Phù xin ghi nhớ trong lòng, nguyện lấy thân... à không...”

“Ta bằng lòng xin phụ hoàng dâng tặng cho Chu giáo chủ năm mươi ức vạn dặm lãnh thổ, thêm vào đó là vạn ức tiên thạch, ngàn mỹ nữ ngực lớn, vạn viên Thánh Cảnh đan dược, mong Giáo chủ nhận cho!”

Chương 512: Thiên Vận chi tử Vương Hàn

Viêm Phù nói xong, len lén nhìn sắc mặt Chu Khung không chút thay đổi, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, ít nhất đối phương không lập tức giết mình, đây chính là chuyện tốt.

Viêm Phù trầm nghĩ, tuy rằng bản thân đã hứa hẹn vô số tài nguyên, nhưng những thứ này đều phải đợi hắn còn sống trở về mới có thể thực hiện, như vậy, Chu Khung vì muốn có được những thứ này chẳng những sẽ không giết mình, mà còn phải bảo vệ mình an toàn.

Càng nghĩ, Viêm Phù càng đắc ý, xem ra bản thân cũng thông minh lắm chứ!

“Chu giáo chủ, đây là lệnh bài của ta!” Viêm Phù lại lấy ra một khối lệnh bài chữ Đạo, đưa cho Chu Khung, chẳng qua lại bị Ma Vô Đạo tiếp lấy.

“Ngươi là Thái tử của Thiên Hỏa Thánh Đình sao?” Chu Khung đánh giá Viêm Phù với vẻ mặt thích thú.

“Đúng vậy, hàng thật giá thật, đây chính là bí tịch tổ truyền của Viêm gia ta - Long Hoàng Thăng Thiên Quyền, chỉ có hoàng thất Thiên Hỏa Thánh Đình mới có thể tu luyện, kính xin Giáo chủ xem qua!”

Viêm Phù còn tưởng rằng Chu Khung không tin, vội vàng lấy ra một khối ngọc giản, đem công pháp khắc ấn vào trong đó, cũng may là Thiên Hỏa Tôn Giả không có ở đây, nếu không, lão nhân gia mà biết chuyện này, chắc chắn sẽ tự tay bóp chết đứa con bất hiếu là hắn.

Chu Khung nhận lấy bí tịch, tùy ý xem qua, sau đó ném cho Ma Vô Đạo, một bộ công pháp Tôn cảnh mà thôi, hơn nữa còn có hạn chế là phải có Đế Vương chi đạo mới tu luyện được, đối với Ma Giáo mà nói, chẳng khác nào rác rưởi.

Phát tay!

Chu Khung trực tiếp tóm lấy Viêm Phù, ma khí cuộn cuộn nhanh chóng xâm nhập vào trong linh hồn đối phương.

Thiên Ma Phệ Hồn!

A a a...!

Viêm Phù vừa kêu thảm thiết, vừa lộ ra vẻ mặt không thể tin được, hẳn không hiểu vì sao mình đã hứa hẹn nhiều bảo vật như vậy mà Chu Khung vẫn không hề động tâm.

Phải biết rằng vừa rồi hẳn đã nghĩ kỹ sau khi trở về Thiên Hỏa Thánh Đình sẽ liên thủ với cao thủ trong tộc bắt giữ Chu Khung, sau đó sẽ hành hạ đối phương như thế nào, nhưng hiện tại, tất cả đều đã tan thành mây khói.

Một nén nhang sau!

Lục soát xong ký ức của đối phương, Chu Khung phát tay kết liễu Viêm Phù, lúc này, trên mặt hắn ta vẫn còn đó vẻ mặt không thể tin được.

Ầm ầm!

Sau khi chết, Viêm Phù hiện nguyên hình, một con hỏa long dài ngàn trượng xuất hiện trước mắt mọi người!

Không sai, hoàng tộc Thiên Hỏa Thánh Đình chính là Hỏa Long tộc!

Đại Bạch vốn đang nằm im bất động bỗng nhiên nhìn thấy hỏa long, hai mắt sáng rực, lập tức chạy tới, vác hỏa long trên vai, chạy như bay về phía góc phi liễn.

Vừa chạy, nó vừa gào to: “Hắc Tử, mau chuẩn bị cho ta mười cái vỉ nướng!”

Nghe thấy tiếng gọi của Đại Bạch, Hùng Vĩ vội vàng chạy tới góc phi liễn, nhanh chóng dựng lên từng cái vỉ nướng, xem ra, hắn đã thành thạo với công việc này rồi...

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, chẳng thèm để ý đến Đại Bạch, nghĩ thầm thịt rồng nướng chắc chắn thơm ngon, nếm thử xem sao.

Hắn bỗng trầm ngâm, vì tìm được vài điều liên quan đến Trương đạo sĩ trong ký ức của Viêm Phù!

“Trương Sĩ Lang, quả thú vị, chẳng phải Thiên Vận chi tử mà cũng sống tốt đến vậy, còn thoát khỏi truy sát của Ma Giáo, ắt hẳn có phần bản lĩnh!”

“Nhưng dám treo thưởng bốn vương, đúng là chán sống!”

Lúc này, cách đó ngàn dặm, trên một ngọn núi hoang, một sinh linh đang nằm phục, khoác áo choàng đen, che giấu toàn bộ khí tức.

Sinh linh ngẩng đầu, kinh hãi nhìn phi liễn từ xa!

“Ma đầu thật mạnh mẽ, kẻ này là ai? Không ngờ Đông Vực còn có thiên kiêu như vậy!”

“Hắn còn mang theo hai mươi vạn thủ hạ, thật đáng sợ, không được, phải mau chóng báo tin này cho Vương, nếu không ngài ấy có thể bất cẩn!”

Sinh linh trầm nghĩ, cúi đầu im lặng chờ phi liễn rời đi!

Thời gian chậm rãi trôi...

Một nén hương!

Một canh giờ!

Hai canh giờ...!

Sinh linh nằm phục bắt đầu sốt ruột, không hiểu sao đối phương chưa đi, nhưng hắn không muốn chờ thêm nữa.

Nhìn áo choàng đen trên người, ánh mắt hắn lóe lên tia tự tin, đây là vật Vương ban cho, có thể che giấu khí tức hoàn toàn.

Nhờ chiếc áo choàng này, hắn đã ám sát vô số kẻ địch cho Vương, đặc biệt là Nhân tộc, mùi vị đó, ừ, thật thơm.

Ánh mắt sinh linh lóe tia tàn nhẫn và tham lam!

Hắn nhanh chóng lùi về phía sau, nhưng chưa được trăm mét, một giọng nói lạnh lẽo truyền đến.

“Tìm được người rồi, ẩn nấp kỹ thật, suýt chút nữa bồn tọa đã bị người qua mặt!”

Cái gì?

Thân hình biến sắc, vội ngẩng đầu, chỉ thấy một thân hình mặc Ma Thần chiến bào xuất hiện, lạnh lùng nhìn hắn, tia chớp ở mi tâm không ngừng lóe sáng.

Hắn cảm thấy mình không thể trốn thoát, dù áo choàng vẫn còn, hắn vẫn bất an.

“Không ngờ lại là sinh vật dưới biển, cá mập sao?” Chu Khung nhìn sinh linh trốn dưới áo choàng, lạnh lùng nói.

Trong tầm mắt của Chu Khung, bản thể sinh linh kia là một con cá mập, trong mắt tràn đầy sát khí.

Chương 513: Cơ Duyên của Vương Hàn 1

Cá mập trốn dưới áo choàng biết mình đã bại lộ, vội lấy ra một tấm phù lục, há miệng phun một ngụm máu tươi lên đó.

Phù lục lập tức phát sáng, muốn mang cá mập phá không bỏ chạy!

“Muốn chạy? Người tưởng bốn tọa không tồn tại sao!” Chu Khung hừ lạnh, phát tay, Thần Ma Hoàn hiện ra.

Ầm!

Phù lục định mang cá mập bỏ chạy lập tức nổ tung dưới uy áp của Thần Ma Hoàn!

Chu Khung vươn tay!

Tróc Tinh Nã Nguyệt!

Một ngọn núi không lồ xuất hiện, đập thẳng về phía cá mập!

“Không ổn!” Cá mập nhìn ngọn núi trên đỉnh đầu, cảm nhận được uy hiếp chết chóc, vội gầm lên, há to miệng cắn về phía ngọn núi.

Giết Trời Nuốt Đất!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên, hư không vạn dặm xung quanh vỡ tan.

Phốc!

Cá mập nằm bẹp trên mặt đất, miệng không ngừng trào ra máu tươi, ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng!

Một kích của đôi phương!

Đã đánh nát toàn bộ xương cốt trong cơ thể hắn, giờ đây hắn động đậy không thể, chỉ còn biết mặc người xâu xé.

Chu Khung phát tay về phía áo choàng trên người cá mập, lập tức áo choàng bay đến, nằm gọn trong tay hắn.

Nhìn áo choàng trong tay, ánh mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, phải biết vừa rồi hắn không rời đi, chính là bởi vì cảm nhận được xung quanh có một luồng khí tức tồn tại.

Thế nhưng lại không thể tìm ra vị trí, cho dù dùng Thần Ma Nhãn, không phát hiện ra, mãi đến khi đối phương bắt đầu di chuyển, khí tức lộ ra, Chu Khung mới xác định được vị trí.

Mà nguyên nhân của tất cả những điều này, đều là vì chiếc áo choàng!

Thần thức Chu Khung thăm dò vào trong áo choàng, cảm nhận khí tức, ước chừng nửa nén nhang sau, trong mắt hắn lóe lên một tia tinh quang.

“Quả nhiên là bảo bối!”

Vừa rồi, khi dùng thần thức thăm dò, hắn đã nhận được thông tin phản hồi!

Ẩn Tức Y: Bí bảo cấp bậc Tôn Cảnh đỉnh cấp, có thể che giấu toàn bộ khí tức của sinh linh, cho dù là Thiên Tôn Cảnh cũng khó mà phát hiện!

Đặc tính: Có thể thăng cấp!

Rắc!

Ngay khi Chu Khung còn đang cảm thán về chiếc áo choàng, thì cá mập lại bất ngờ vận hết toàn bộ khí lực, tự tay

chặt đứt tâm mạch của chính mình.

“Tự sát sao, cũng coi như trung thành, chẳng qua lại vô dụng thôi!”

Nhìn cá mập đang tàn lụi sinh cơ, Chu Khung thoáng kinh ngạc, sau đó khóe miệng nhếch lên một tia khinh thường.

Hắn vươn tay, trực tiếp kéo tàn hồn còn chưa tiêu tán trong cơ thể cá mập ra!

Một luồng hắc khí quỷ dị nhanh chóng bao phủ lấy tàn hồn!

Hồi Quang Thuật: Chỉ cần tàn hồn của đối phương còn chưa hoàn toàn tiêu tán, là có thể nhìn thấy tất cả mọi chuyện lúc sinh thời của sinh linh đó!

Đây cũng là một loại bí thuật trong công pháp 《Ma》!

Chu Khung nhanh chóng xem qua ký ức của cá mập, mấy vạn năm trước không có gì đặc biệt, cơ bản chỉ là câu chuyện một con cá mập nhỏ không ngừng trưởng thành, giao phối, rồi lại trưởng thành, giao phối.

Mãi đến hơn một vạn năm trước, trong ký ức của cá mập xuất hiện một sinh vật quan trọng, một con Cự Ngạc biển sâu.

Con Cự Ngạc này trong biển sâu đầy rẫy hung thú, dựa vào đầu óc tinh táo, tu vi cường đại, tốc độ đột phá kinh người, cùng với thủ đoạn khuất phục thuộc hạ siêu phàm, không bao lâu đã trở thành bá chủ của một vùng biển rộng lớn.

Cũng trở thành Vương của cá mập, hắn tên là Vương Hàn!

Nhìn ký ức về Vương Hàn trong đầu cá mập, ánh mắt Chu Khung không khỏi lóe lên, nếu không có gì bất ngờ.

Vương Hàn này chắc hẳn cũng là Thiên Vận chi tử!

Hơn nữa còn là Thiên Vận chi tử của Dị Thú!

Thú vị thật, rốt cuộc là người xuyên việt thành thú, hay là thú xuyên việt thành thú, hoặc là loại nào khác...

Phải biết rằng, đây là lần đầu tiên Chu Khung gặp được một Thiên Vận chi tử không phải Nhân tộc, trước đó hắn còn cho rằng tất cả Thiên Vận chi tử đều là Nhân tộc.

Không nghĩ ngợi thêm nữa, ánh mắt Chu Khung trở nên lạnh lẽo, bất kể là loại nào, đã để hắn gặp được, vậy thì không có lý do gì buông tha.

“Vương Hàn, ngươi sống không được bao lâu nữa đâu, tận hưởng đi, bốn tọa nên lột da ngươi trước rồi giết, hay là giết trước rồi lột da đây... Khà... Khà...”

Vút!

Đại Bạch trên phi liên nhoáng lên một cái, bay đến bên cạnh Chu Khung, nhìn thi thể khổng lồ của cá mập, khoe miệng chảy xuống dòng dịch thể vui sướng.

“Lão đại, đây là con cá mập trong truyền thuyết sao? Chắc là hàm canh ngon lắm đây.”

Nói xong không đợi Chu Khung đáp lời, Đại Bạch đã nhanh chóng vươn hai móng vuốt, ôm lấy thi thể cá mập, chạy như bay về phía phi liên.

Cùng lúc cá mập tử vong, bên kia thế giới hư vô!

Khắp nơi đều là thi thể hung thú, một con cá sấu khổng lồ há to miệng đầy máu, không ngừng cắn nuốt.

Chính là Vương Hàn!

Nửa nén hương sau!

Tất cả thi thể hung thú đều bị Vương Hàn nuốt vào bụng, sau đó trong cơ thể hắn chấn động một tiếng, khí thể lại tăng cường thêm một chút.

Chương 514: Cơ Duyên của Vương Hàn 2

Rầm!!!

Vương Hàn lắc đầu, trong mắt không ngừng lóe lên sát ý!

Vù...!

Trong hư không, một trận run rẩy truyền đến, sau đó ba vị thống lĩnh dưới trướng Vương Hàn bước ra, mỗi người tay cầm một cỗ thi thể.

Ba vị thống lĩnh ném thi thể trong tay vào miệng Vương Hàn, sau đó đồng loạt khom người bầm:

“Bái kiến Vương Thượng!”

“Vương Thượng, đây là hai khối lệnh bài chữ Đạo và một khối lệnh bài chữ Ma!”

Vương Hàn nuốt xong năng lượng trong ba cỗ thi thể, trong mắt lóe lên tia sáng, thân thể hóa thành hình người, trầm giọng nói:

“Sa Thiên đâu, sao hắn chưa trở về?”

“Bẩm Vương Thượng, mệnh bài của Sa Thiên vừa vỡ, e là đã gặp phải cao thủ nào đó!” Một vị thống lĩnh cung kính đáp.

“Cao thủ gì chứ, có bảo bối ẩn thân của bốn vương ban cho mà cũng bị giết, thật là đồ vô dụng.” Một vị thống lĩnh khác bữu môi nói.

“Ngươi! Sa Thiên dù sao cũng đã cùng chúng ta kề vai chiến đấu vạn năm, sao ngươi có thể nhục mạ hắn như vậy...”

“Đã chết rồi, có gì mà không thể nhục mạ...”

Hai vị thống lĩnh nhanh chóng tranh cãi, không ai chịu nhường ai!

Hừ!

Vương Hàn hừ lạnh một tiếng, hai vị thống lĩnh lập tức im bặt!

Nhìn hai kẻ vẫn còn bất phục, trong mắt Vương Hàn lóe lên tia lạnh lẽo. Những thủ hạ hần thu phục, tuy rằng đều trung thành tuyệt đối với hần, nhưng giữa chúng lại có hiềm khích rất lớn, nhất là những năm gần đây, đã bắt đầu có xu hướng sống chết mặc bay.

Ví dụ như hôm nay, Sa Thiên chết đi, bọn chúng chẳng những không chút thương xót, ngược lại còn không ngừng giễu cợt.

Nhưng Vương Hàn cũng chẳng để tâm, chỉ cần chúng trung thành với hần là được!

“Thôi, chết là hết, thực lực của Sa Thiên không tệ, lại có bảo bối ẩn thân, hung thú ở đây không thể nào giết được hần!”

“Kẻ giết hần chắc chắn là đám thiên tài tham gia tuyển chọn, đợi bọn vương giết hết bọn chúng, báo thù cho Sa Thiên!”

Vương Hàn ngẩng đầu nhìn trời, lạnh lùng nói, giọng nói tràn đầy sát khí. Kiếp trước, hần là kẻ giết chóc quả quyết, kiếp này cũng vậy.

“Vương Thượng anh minh!”

Ba vị thống lĩnh đồng thanh hô vang!

Nhưng vào lúc này, mũi kiếm trong đầu Vương Hàn bỗng chấn động dữ dội, một luồng chỉ dẫn khó hiểu xuất hiện trong

lòng hấn.

Đây là?

Vương Hàn cả kinh, phải biết rằng mũi kiếm này là vật hấn vô tình có được từ kiếp trước, đời này cũng theo hấn cùng đoạt xá mà đến. Thậm chí Vương Hàn còn hoài nghi chính mũi kiếm này đã bảo vệ linh hồn của hấn, để hấn có thể trùng sinh.

Giờ mũi kiếm lay động, nhất định là có đại cơ duyên liên quan đến hấn đã xuất hiện!

Không dám do dự, Vương Hàn vung tay!

Từ đằng xa, hơn trăm hộ vệ đang ngồi ngay ngắn tu luyện bỗng chốc đứng dậy, bay đến sau lưng Vương Hàn!

“Xuất phát!” Vương Hàn quát lớn.

Mang theo ba đại thống lĩnh, hơn trăm cận vệ nhanh chóng bay về một hướng. Trên đường đi bọn họ không mấy may bận tâm đến hưng thú, tốc độ nhanh đến mức khó tin.

Chờ khi Vương Hàn rời đi, trên một sườn núi nhỏ cách đó mười dặm, một con chó đen khoác áo choàng, vẻ mặt nham hiểm nhìn theo bóng dáng Vương Hàn đang khuất dần.

Sau đó, nó lấy ra một lá bùa truyền tin, nói vào trong:

“Lão đại, lão đại, ta đã tìm được mục tiêu. Bọn chúng hình như phát hiện ra thứ gì đó, hiện đang đi tìm bảo vật!”

Một lát sau!

Trong lá bùa truyền đến giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung:

“Theo dõi bọn chúng, nhất cử nhất động của tên kia đều phải báo cáo cho ta!”

“Vâng, lão đại!”

Con chó đen gật đầu, lập tức đuổi theo hướng Vương Hàn vừa đi. ...

Thời gian thấm thoắt trôi qua...

Chẳng mấy chốc đã ba ngày trôi qua.

Hung thú trong tiểu thế giới này vẫn gặm rú không ngớt. Chỉ trong vòng ba ngày ngắn ngủi, mười bảy vị thiên kiêu tiến vào đây giờ chỉ còn lại bảy tám người.

Tỉ lệ tử vong cao như vậy, e rằng ngay cả hai vị Tôn Giả đang ngồi trong địa cung chờ nhật của hời không ngờ tới.

Bởi vì theo lệ thường, một tháng sau, số người còn lại sẽ nhiều hơn hai, khi đó bọn họ mới cần đặt ra thêm quy tắc mới để tuyển chọn.

Thế nhưng lần này lại xuất hiện hai kẻ phá đám ngoài dự liệu của bọn họ!

Một kẻ là Vương Hàn, kẻ còn lại là Chu Khung!

Bất kể là thân phận Thiên mệnh chi tử của Vương Hàn, hay là hành vi của một Ma đầu phản diện như Chu Khung, tất cả đều khiến lần tuyển chọn này trở nên hoàn toàn khác biệt. ...

“Giết, giết hết cho ta, tất cả đều phải chết!”

Một thanh niên áo trắng không ngừng vung trường kiếm trong tay, chém giết hung thú xung quanh. Thế nhưng bản thân hắn cũng bị thương không nhẹ.

Cả người nhuốm đầy máu tươi, trường kiếm trong tay cũng cầm không vững.

Hắn tên là Dương Vũ, vừa mới tập kích một gã thiên kiêu Ma đạo, cướp được một cái lệnh bài. Không ngờ lại đụng phải một con hung thú Đại Thánh đỉnh phong.

Thật vất vả đánh giết xong đôi phương, bản thân Dương Vũ cũng bị thương đến căn cơ, bị thú triều truy đuổi khắp nơi.

Chương 515: Canh hải sản của Đại Bạch 1

“Vạn Lý Hư Không Trảm!”

Dương Vũ nghiêng rặng chịu đựng thương thế, gầm lên một tiếng, vung kiếm chém ra. Giữa thiên địa bỗng xuất hiện một thanh trường kiếm dài vạn dặm.

Rầm!

Cú chém kinh thiên động địa khiến hung thú trong phạm vi mười dặm đều hồn phi phách tán!

Hô! Hô!

Dương Vũ chống trường kiếm, quỳ mọ xuống đất, thở dốc từng hơi, ngẩng đầu nhìn bày hung thú lại hung hăng lao tới, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng.

Ngay khi Dương Vũ định liều chết chiến đấu, đột nhiên chân hắn giẫm vào khoảng không, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Dương Vũ rơi thẳng xuống một sơn động, hấn kinh ngạc nhìn quanh, chỉ thấy trước mặt có một tấm bia đá.

Trên bia đá khắc một chữ “Đạo”!

Ánh mắt Dương Vũ sáng rực, vội vàng chạy đến bên bia đá, lăm bằm:

“Chẳng lẽ đây là nơi truyền thừa của Thiên Huyền Đạo Đế, ta sắp sửa bay lên trời rồi!”

“Có được truyền thừa của Đế Giả, tiến vào Trung Vực, thậm chí tương lai đột phá đến Đế Giả không phải không thể, ha ha ha...”

Dương Vũ ngửa mặt lên trời cười to mấy tiếng, không dám nghĩ nhiều, vội vàng đi về phía sau tấm bia đá. Nếu không có gì bất ngờ, phía sau bia đá hẳn là nơi cất giấu truyền thừa.

Ngay khi Dương Vũ vừa bước vào sơn động.

Phía trên sơn động bỗng xuất hiện một nhóm người, chính là Vương Hàn cùng thuộc hạ.

Một tên thống lĩnh cao lớn nhanh chóng bay đến cửa động, cúi người xuống ngửi ngửi, sau đó đứng dậy chấp tay bẩm báo với Vương Hàn:

“Bẩm Vương, đã có kẻ tiến vào sơn động, chắc là mới vào đây khoảng một nén hương!”

Wương Hàn nhìn chằm chằm vào sơn động, ánh mắt không ngừng lóe sáng, hẳn có thể cảm nhận được trong sơn động có thứ gì đó đang kêu gọi thanh tiểu kiếm trong đầu hắn.

“Chương Vũ, ngươi ở lại canh giữ cửa động, không được để bất kỳ kẻ nào bước vào!” Vương Hàn ra lệnh cho tên thống lĩnh.

Dứt lời, Vương Hàn dẫn theo hai vị thủ lĩnh còn lại cùng hàng trăm cận vệ nhanh chóng bay vào sơn động.

“Tuân lệnh!”

Chương Vũ cung kính chấp tay cúi đầu, sau đó nhanh chóng vận chuyển công pháp, phong tỏa toàn bộ cửa động.

Sau đó, Chương Vũ ngồi khoanh chân xuống, thỉnh thoảng lại cảnh giác nhìn xung quanh, không hiểu sao hắn luôn có cảm giác có thứ gì đó đang nhìn chằm chằm vào mình, khiến hắn bất giác sờn gai ốc...

Thủ cấp Chương Vũ thỉnh thoảng lại chuyển động, cái cảm giác bị nhìn chằm chằm kia càng ngày càng mãnh liệt!

Ngay khi Chương Vũ sắp không chịu nổi nữa, từ đằng xa bỗng nhiên truyền đến từng tiếng gầm rú của Ma Long!

Rống! Rống! Rống!

Cảm nhận được uy áp khủng khiếp từ phương xa truyền đến, sắc mặt Chương Vũ đại biến, không cần nghĩ cũng biết, kẻ đến nhất định là cường giả!

Hơn nữa có thể là cường giả mà hắn căn bản không phải đối thủ!

Không được!

Chương Vũ vội vàng lấy ra một ngọc phù từ trong ngực, định truyền tin cho Vương Hàn, đúng lúc này!

Cách Chương Vũ không đến trăm mét, không gian bỗng nhiên xuất hiện một trận chấn động, một cái móng vuốt chó đen phủ áo choàng, tay cầm hắc bổng xông ra, về phía cánh tay cầm ngọc phù của Chương Vũ cắn một cái!

Rắc!

Cánh tay cầm ngọc phù của Chương Vũ lập tức bị cắn đứt!

Ngay sau đó, hắc bổng trong tay chó đen trực tiếp vung lên, một gậy đập thẳng vào đầu Chương Vũ!

“Đề ta đánh!”

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Đầu Chương Vũ trực tiếp bị đập nát!

Nhưng dưới ánh mắt chăm chú của Đại Bạch, chỉ thấy khí tức của Chương Vũ không hề tiêu tan, mà toàn thân bắt đầu ngọ nguậy, chưa đến một hơi thở, đầu và cánh tay đã mọc lại như thường!

Đây chính là kỹ năng thiên phú của Bạch Tuộc tộc hắc!

Đoạn chi trọng sinh: Những thương tổn bình thường, chỉ cần có đủ thời gian đều có thể mọc trở lại!

Vút!

Chương Vũ vừa khôi phục, lập tức lui về phía sau mười dặm, về mặt kinh hãi nhìn Đại Bạch tay cầm hắc bổng đôi diên!

Con mẹ nó đây là giống chó gì, vừa lên đã đánh nát đầu người ta, thật quá đáng!

Đại Bạch không để ý đến hắc, mà thu hồi hắc bổng, vui vẻ chạy về phía phi liên!

Oành!

Một tiếng chấn động lớn, Ma Long Phi Liên dừng lại trước cửa động, phía dưới còn có hai mươi vạn Ma binh hùng hổ đi theo!

Mấy ngày nay chém giết không ngừng với hung thú, khiến thực lực của Ma binh lại tăng vọt rất nhiều, thậm chí có một bộ phận Ma binh thủ lĩnh đã đột phá đến Thánh Giả cảnh!

Chương Vũ há hốc miệng, nhìn chiếc phi liên khổng lồ cùng với hai mươi vạn Ma binh, lảo lẩm:

“Chẳng lẽ ta đang nằm mơ, thế giới này sao lại xuất hiện nhiều người như vậy! Không phải nói là tuyển chọn thiên kiêu sao, lại tuyển chọn từ hai mươi vạn thiên kiêu?”

Chương Vũ lại đưa mắt nhìn về một góc phi liễn, nơi đó có mấy cái lò nung, còn có một cái nồi lớn.

Mà trong nồi hầm chính là vi cá của hảo hữu Sa Thiên của hắn, một con hắc hùng toàn thân lông lá thừa thớt còn thỉnh thoảng múc trộm mấy ngụm canh vi cá!

Chương 516: Canh hải sản của Đại Bạch 2

Sa Thiên lại bị bọn chúng giết chết, hơn nữa bọn chúng còn xuất hiện ở đây...

Không ổn!

Chương Vũ lập tức nghĩ đến, đám người mình e là đã bị theo dõi, hơn nữa còn là bị theo dõi có mục đích!

Chương Vũ không chút do dự, lập tức chui vào trong sơn động, hẳn phải mau chóng truyền tin tức này cho Vương!

Vù...!

Hư không chấn động, một vòng tròn đen trong nháy mắt hiện ra nơi cửa động, phóng ra vô lượng quang mang, chặn đường Chương Vũ!

Àm!

Chương Vũ đâm sâu vào vòng đen, bị cổ phản chấn kinh thiên bắn xa dặm!

Hắn lơ lửng giữa không trung, đầu óc choáng váng, đủ thấy vừa rồi vội vã đến mức nào!

Lúc này trên phi xa!

Chu Khung an tọa trên ghế Ma Long, nhìn Chương Vũ, khóe miệng hiện tia khinh miệt, phát tay!

Thần Ma Hoàn lập tức phân thành trăm đạo, lao thẳng về phía Chương Vũ!

Chương Vũ thấy trăm đạo Thần Ma Hoàn ập tới, trong mắt hiện tia kinh hãi, ngửa mặt gầm lên!

Thân thể hắn nhanh chóng phình to, trong nháy mắt đã hóa thành bản thể, một con bạch tuộc vạn trượng, hàng chục xúc tu không ngừng vung vẩy!

Quỷ Xúc - Biến Hóa Vạn Thiên Kích!

Vô số xúc tu va chạm cùng Thần Ma Hoàn, thiên địa chấn động không thôi!

Ầm! Ầm! Ầm!

Rống...!

Chỉ thấy hàng chục xúc tu của Chương Vũ liên tục bị Thần Ma Hoàn đánh nát, rồi lại không ngừng mọc ra cái mới!

Cứ như vậy lặp đi lặp lại, cơn đau đớn khiến Chương Vũ gào thét điên cuồng!

Mười hơi thở sau!

Dường như cảm nhận được không thể chạy thoát, trong mắt Chương Vũ hiện lên tia kiên định, gầm lên:

“Hải Hoàng Bạo!”

Thân thể hắn nhanh chóng bành trướng, càng lúc càng lớn, thể mà định trực tiếp tự bạo!

Chương Vũ nghĩ rất rõ ràng, Chu Khung đối diện rõ ràng là một nhân vật khủng khiếp, e là so với Vương của hắn còn lợi hại hơn!

Nhân vật như vậy xuất hiện, rõ ràng có địch ý với Vương của hắn, hắn nhất định phải để Vương biết chuyện này, nếu không sẽ bất lợi cho Vương!

Cho nên hắn lựa chọn cái chết, chỉ cần hắn chết, Vương nhất định sẽ biết, đến lúc đó tất nhiên sẽ có phòng bị!

Đáng tiếc: Lý tưởng thì mỹ mãn, hiện thực thì phũ phàng!

Ý nghĩ của hắn sao thoát khỏi con mắt Chu Khung, nhìn Chương Vũ sắp nổ tung, trong mắt hắn lóe lên tia lạnh lẽo!

Một cỗ huyết sát ngút trời bộc phát!

“Phong!”

Chu Khung quát lạnh!

Pháp tắc thiên địa trong nháy mắt biến đổi, Chương Vũ vốn đã phình to đến cực hạn sắp nổ tung, bỗng nhiên dừng lại!

Đôi mắt hắn kinh hãi nhìn Chu Khung trên ghế Ma Long!

Hừ!

Thần Ma Hoàn trên không trung lập tức hóa thành vạn đạo, nhanh chóng trói chặt Chương Vũ, bay về phía Chu Khung!

Ầm!

Chương Vũ ngã nhào xuống phi liễn!

Đại Bạch nhanh như chớp chạy đến bên cạnh Chương Vũ, rút ra một thanh đoản đao sắc bén, cắt phăng hai xúc tu của hắn, sau đó ném cái phịch vào nôi vi cá bên cạnh, miệng lầm bầm: “Canh hải sản, quả là mỹ vị...”

Lúc này Chương Vũ hoàn toàn không thể động đậy, chỉ đành bất lực nhìn Đại Bạch lộng hành, hai mắt ngẩn lệ nhục nhã!

Chu Khung phát tay một cái, Sơn Hà Đồ hiện ra, thu Chương Vũ đang nhục nhã vào trong!

“Lão đại, vừa rồi đám người kia chính là tiến vào trong động phủ này!” Đại Bạch chỉ vào động phủ phía dưới, nhanh nhẩu nói với Chu Khung.

Chu Khung khẽ gật đầu, trầm giọng nói: “Ma Vô Đạo!”

“Thuộc hạ có mặt!” Ma Vô Đạo tay cầm trường thương, cung kính đáp.

“Người hãy dẫn ma binh đóng quân tại đây, không cho phép bất kỳ sinh linh nào đến gần!”

“Tuân lệnh!” Ma Vô Đạo cung kính đáp.

Nói đoạn, Chu Khung sải bước tiến vào trong động phủ, Thần Ma Hoàn trên đỉnh đầu tỏa ra vô lượng hào quang, che giấu toàn bộ khí tức của hắn!

Đại Bạch khoác áo choàng, vội vàng theo sau. Trước khi tiến vào động phủ, Đại Bạch đột nhiên ngoái đầu nhìn phi liễn, quát lớn:

“Hắc Tử, người mà còn dám lên uống canh hải sản của Bạch gia, Bạch gia đây sẽ bẻ hết răng người!”

Tiếng gầm bất ngờ của Đại Bạch khiến Hùng Vĩ đang cầm muỗng định múc canh sợ đến mức mặt mày cứng đờ!

Hắn vội vàng đặt muỗng xuống, lớn tiếng đáp:

“Bạch đại nhân yên tâm, ta tuyệt đối không dám uống một ngụm...”

Trong lòng thì thầm: “Ta uống hai ba bốn ngụm thì đã sao, nhiều canh như vậy, ta uống một chút thì có là gì, keo kiệt...”...

Bên trong mật thất của động phủ!

Vút! Vút! Vút!

Vô số tiếng xé gió vang lên, vô số mũi tên đen kịt lấp lánh hàn quang bắn về phía một bóng người áo trắng trong mật thất!

Trên mỗi mũi tên đều ẩn chứa hủy diệt pháp tắc, chỉ cần chạm nhẹ cũng đủ trọng thương!

“Mẹ kiếp, ta né, ta né đây, a, chân ta, a...”

Gần nửa canh giờ sau!

Àm!

Hộc... Hộc... Hộc...

Dương Vũ nằm rạp trên mặt đất, thở hổn hển, nhìn thân thể mình, một cánh tay đã biến mất, một cái đùi không cánh mà bay, một con mắt thì đã mù!

Nhưng đó vẫn chưa phải là điều quan trọng nhất!

Quan trọng nhất chính là, lão nhị của hắn, ngay cả trứng không còn!

Hơn nữa, do trên mũi tên có hủy diệt pháp tắc, cho dù hắn có dùng đan dược chữa trị, e rằng cũng phải mất gần trăm năm mới có thể khôi phục!

Chương 517: Mật thất, biến cố thạch kiếm

Nói cách khác, trong vòng trăm năm tới, hắn sẽ phải sống trong tình trạng “Thiếu Tam Thiếu Đản” này!

Trong mắt Dương Vũ hiện lên một tia bi thương, nhưng khi ngẩng đầu nhìn pho tượng ở giữa mật thất, trong mắt hắn lại lóe lên vẻ vui mừng.

Mặc dù dung mạo pho tượng vô cùng mơ hồ, nhưng Dương Vũ vẫn có thể nhận ra, đối phương chắc chắn chính là vị Thiên Huyền Đạo Đế năm xưa!

Pho tượng mang hình dáng nhân loại, tay cầm trường kiếm, ánh mắt hướng thiên, kiếm ý ngút trời, tựa như một thanh lợi kiếm vừa ra khỏi vỏ, muốn chém đứt cả thương thiên!

Điều quan trọng nhất chính là dòng chữ khắc trên tấm bia đá đặt phía dưới pho tượng!

“Người bước vào mật thất của bốn tọa, chính là kẻ có khí vận ngút trời, hãy bái lạy ta một ngàn cái, có thể nhận được truyền thừa của ta, kẻ có thiên tư trác tuyệt có thể tiến vào Trung Vực, trở thành đệ tử thân truyền của ta!”

Lạc khoản: Thiên Huyền Đạo Đế!

Dương Vũ kích động đến toàn thân run rẩy, tỉnh thoảng lại nhếch miệng, bởi vì động phải vết thương ở hạ thể, đau đến nhăn mặt!

Một tay chống kiếm, Dương Vũ nhanh chóng đứng lên, một chân nhảy đến trước mặt pho tượng, quỳ xuống dập đầu!

Ầm! Ầm! Ầm...

Tiếng đập đầu nặng nề không ngừng vang vọng trong mật thất...

Không biết đã qua bao lâu, ngay cả Dương Vũ cũng sắp choáng váng, trên pho tượng bỗng nhiên truyền đến một tiếng răng rắc!

Dương Vũ vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy góc cạnh pho tượng nứt ra một đường, một đạo hào quang bắn ra, sau đó một quyển sách rơi xuống trước mặt Dương Vũ!

Dương Vũ run rẩy đưa tay cầm lấy quyển sách, chỉ thấy trên đó viết bốn chữ lớn!

Kiểm Đạo Chân Giải!

Toàn bộ quyển sách được bao bọc bởi một cỗ ý cảnh kỳ dị, mặc dù chưa từng thấy qua, nhưng Dương Vũ cũng từng nghe nói, đây chính là dấu hiệu của công pháp Đế Đạo!

“Ha ha ha, trời phù hộ Dương Vũ ta...”

Dương Vũ ôm sách cười lớn, như đã nhìn thấy cảnh tượng bản thân tương lai đột phá Tôn Cảnh, thậm chí là đột phá Đế Cảnh, được vạn linh kính ngưỡng.

Nhưng đúng vào lúc này!

Trong hư không bỗng truyền đến một trận chấn động, sau đó là một giọng nói âm trầm vang lên:

“Bồn vương còn tưởng rằng có bảo vật gì, không ngờ chỉ là một quyển phá kiếm pháp, tên Thiên Huyền Đạo Đế này thật keo kiệt.”

Theo sau giọng nói, trong hư không của mật thất bỗng xuất hiện hàng trăm thân hình, mỗi người đều mang sát khí ngút trời!

Dương Vũ ngơ ngác nhìn những bóng người đột nhiên xuất hiện, đầu óc tràn ngập dấu chấm hỏi!

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Trong mật thất không phải chỉ có một mình mình sao, đây không phải là cơ duyên của mình sao?

Những người này từ đâu chui ra vậy?

Nhưng nhìn khí thế đáng sợ của đám người kia, Dương Vũ lập tức nhận ra mình không phải là đối thủ, vội vàng lấy ra một tấm Tôn Cảnh Na Di Phù, nắm chặt bí tịch trong tay...

Cái quái gì vậy?

Bí tịch của ta đâu?

Dương Vũ ngơ ngác nhìn hai bàn tay trống rỗng, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía đám người kia!

Chỉ thấy kẻ cầm đầu mặc một thân trường bào màu đỏ máu, khuôn mặt lạnh lẽo như băng giá vạn năm, trong tay đang cầm quyển sách vốn nên thuộc về hắn, chậm rãi lật xem!

Những kẻ đột nhiên xuất hiện này chính là Vương Hàn cùng thuộc hạ. Bọn chúng này giờ vẫn luôn ẩn nấp trong hư không, muốn xem thử Dương Vũ này có thể tìm được bảo vật gì!

Giờ thì hay rồi, xem ra là bọn chúng đã nghĩ nhiều, ngoài một quyển bí tịch này ra, chẳng còn gì khác!

Vương Hàn tùy ý lật xem bí tịch trong tay, thỉnh thoảng lại lắc đầu, sau đó cất nó đi, lẩm bẩm:

“Kiếm đạo của Thiên Huyền Đạo Đế này quả thật không tệ, đáng tiếc quyển bí tịch này lại thiếu hụt quá nhiều thứ quan trọng, nếu tu luyện, tương lai nhất định sẽ bị hắn ta khống chế!”

“Thật thú vị, xem ra Trung Vực đã xảy ra biến cố lớn rồi, nếu không bọn chúng sẽ không làm như vậy, dù sao một khi đã bị loại bỏ hạn chế này, muốn đột phá sẽ vô cùng khó khăn...”

Vương Hàn vốn không thiếu công pháp, dù sao hắn cũng là Đế Giả chuyên thể, trong ký ức có rất nhiều công pháp cao cấp, thứ hắn muốn là bảo vật có thể tăng cường thực lực!

Không nghĩ đến chuyện này nữa, Vương Hàn phát tay, hai tên thuộc hạ lập tức lao ra!

Rắc, rắc!

Dương Vũ vốn định đào tẩu, nháy mắt đã bị hai tên thị vệ ghì chặt xuống đất, cánh tay còn lại cùng một bên đùi cũng bị bẻ gãy!

A! A! A...!

Cơn đau đớn tột cùng khiến gương mặt Dương Vũ méo mó, hắn điên cuồng gào thét thảm thiết, giờ phút này, trông hắn chẳng khác nào một cây rơm khô bị vứt bỏ!

“Ngươi... Rốt cuộc ngươi là ai, có bản lĩnh thì giết ta...”

Dương Vũ nhìn Vương Hàn, không ngừng gào rống, trong mắt tràn đầy thù hận và tuyệt vọng!...

Lúc này, không một ai để ý, trong góc mật thất vẫn còn hai thân hình ẩn nấp!

Một người mặc Ma Thần chiến bào, trên đầu hắc hoàn không ngừng xoay chuyển, kẻ còn lại là một con chó đen khoác áo choàng!

Chương 518: Ý niệm của Thiên Huyền Đạo Đế 1

Chính là Chu Khung và Đại Bạch!

Từ lúc Dương Vũ đập đầu, Chu Khung và Đại Bạch đã lên vào mật thất, hơn nữa Chu Khung sớm nhận ra đám người Vương Hàn cũng đang ẩn mình trong hư không.

Nhưng nhờ công năng che giấu của Thần Ma Hoàn, đám người Vương Hàn căn bản không thể phát hiện ra bọn họ.

“Lão đại, lão đại, sao ta thấy cảnh này quen quen vậy!” Nhìn Dương Vũ thê thảm cùng Vương Hàn lạnh lùng, Đại Bạch truyền âm cho Chu Khung.

Cũng chẳng trách Đại Bạch thấy quen, bởi vì cảnh tượng như vậy thường diễn ra khi Chu Khung xử lý kẻ địch!

Chu Khung không đáp lời Đại Bạch, mà nhìn Vương Hàn, nhíu mày.

Tên Thiên Vận chi tử này, quả nhiên có phần thú vị!

Trong mắt Chu Khung, giá trị Thiên Vận trên đỉnh đầu Vương Hàn rõ ràng đã đạt tới một vạn ba, một lần nữa phá vỡ kỷ lục về giá trị Thiên Vận chi tử mà hắn từng gặp!

Hơn nữa nhìn hành động vừa rồi của hắn!

Rất có thể là Dị Thú thôn phệ lưu + sát phạt quyết đoán lưu!

Tên Vương Hàn này rõ ràng là kẻ theo chủ nghĩa vị kỷ, thật thú vị, loại Thiên Vận chi tử theo lưu phái này không nhiều

lắm, dù sao độc giả không chuộng, viết ra cũng chẳng mấy ai đọc!

“Lão đại, chúng ta ra tay không?” Đại Bạch lại dò hỏi.

Chu Khung xua tay, ngăn Đại Bạch định xông ra cản người, hiện giờ chưa phải lúc.

Nếu Vương Hàn đã là Thiên Vận chi tử, vậy hẳn vào đây chắc chắn là vì cơ duyên, nếu chỉ là một quyền công pháp đã đuổi hẳn đi, vậy thì thật có lỗi với vận số một vận ba của hắn!

Nếu không có gì bất ngờ, cơ duyên thực sự chắc chắn vẫn chưa xuất hiện!

Giờ ra tay làm gì, diệt trừ đám người Vương Hàn, rồi tự mình đi tìm cơ duyên sao?

Nào bằng chờ Vương Hàn tìm được cơ duyên, sau đó cướp lấy thoải mái hơn!

Quả nhiên như Chu Khung dự liệu!

Lúc này, Vương Hàn chẳng thềm đề ý đến Dương Vũ đang gào thét thảm thiết, ánh mắt hắn nhìn chăm chăm thanh trường kiếm trong tay pho tượng, vẻ mặt đầy hưng phấn.

“Bẩm Vương, người phát hiện ra điều gì sao?” Một tên Thống Lĩnh cung kính hỏi.

Vương Hàn chỉ vào trường kiếm trong tay pho tượng, lạnh lùng nói:

“Người đâu, đi lấy thạch kiếm đó cho bản vương.”

“Vâng!”

Mười tên hộ vệ trong đội hộ vệ phía sau Vương Hàn lập tức bước ra, sải bước tiến về phía thạch kiếm.

Vù...!

Ngay khi mười tên hộ vệ vừa đến trước mặt pho tượng, định chạm vào thạch kiếm, thạch kiếm bỗng phát ra quang mang chói lòa, một đạo kiếm quang kinh thiên hiện ra, nhanh như chớp chém về phía mười tên hộ vệ!

Xoẹt!

Mười tên hộ vệ thậm chí còn chưa kịp kêu lên một tiếng, đã bị kiếm quang khủng khiếp chém thành tro bụi!

Tê...

Trong mật thất, tiếng hít thở vang lên khắp nơi!

Đặc biệt là Dương Vũ nằm rạp trên mặt đất, chỉ cảm thấy đầu óc tê dại. Phải biết rằng thực lực của những hộ vệ kia đều là Thánh Giả cảnh, vậy mà bị một đạo kiếm quang trực tiếp chém thành tro bụi, có cần cường đại như vậy hay không!

Nhưng Vương Hàn nhìn thạch kiếm đột nhiên bộc phát cùng mười tên hộ vệ tử vong, trong mắt lại không lộ ra một tia thương cảm, tựa như những hộ vệ tử vong kia hẳn không hề quen biết!

Ngược lại, hưng phấn trong mắt càng thêm mãnh liệt, miệng lầm bầm:

“Quả nhiên có mùi ám!”

Lúc này, mũi kiếm trong đầu Vương Hàn vẫn không ngừng lóe lên, chỉ thẳng vào thạch kiếm, khiến hắn suy đoán, bên trong thạch kiếm này rất có thể ẩn chứa mảnh vỡ của một thanh kiếm khác!

Bảo vật như vậy, Vương Hàn hẳn nhất định phải có được!

Chỉ thấy Vương Hàn vung tay, trong đội hộ vệ phía sau lại có mười tên bước ra, tiến về phía pho tượng...

Trên mặt mỗi tên hộ vệ đều lộ ra vẻ lạnh lùng!

Lần này, mười tên hộ vệ đều đề phòng kiếm quang xuất hiện, mỗi người đều toàn lực vận chuyển công pháp, vẻ mặt nghiêm túc!

Cùng trao đổi ánh mắt với nhau, bọn chúng nhanh chóng chụp lấy thạch kiếm!

Ông...!

Thạch kiếm bắt đầu không ngừng nổ vang như bị kích thích, vô số kiếm khí trong nháy mắt bộc phát, mười tên hộ vệ trực tiếp hóa thành tro bụi, thế nhưng lần này kiếm khí hoàn toàn không có dấu hiệu dừng lại!

Vô số đạo kiếm khí khủng khiếp nhanh chóng đánh úp về phía Vương Hàn cùng những người khác!

Hừ!

Vương Hàn hừ lạnh một tiếng, huyết sát chi khí vô tận trên người bỗng chốc bộc phát, bao phủ tất cả kiếm khí!

Rống!

Chỉ thấy đầu Vương Hàn trong nháy mắt hóa thành một cái đầu cá sấu khổng lồ, há to miệng, nuốt trọn tất cả kiếm khí vào trong!

Ợ!

Ợ một tiếng, mũi kiếm trong đầu Vương Hàn nhanh chóng phát ra lực lượng thôn phệ khủng khiếp, nuốt chửng toàn bộ kiếm khí trong cơ thể hắn!

Sau đó, mũi kiếm xoay chuyển, phát ra một cỗ ý cảnh kiếm đạo truyền vào trong đầu Vương Hàn, khiến cho lĩnh ngộ kiếm đạo của hắn trong nháy mắt tăng cường thêm một thành!

Đây chính là điểm cường đại của bàn tay vàng của Vương Hàn, thậm chí có thể thôn phệ ý cảnh, lực lượng pháp tắc, sau

đó phản hồi lại cho hấn!

Chương 519: Ý niệm của Thiên Huyền Đạo Đế 2

“Thú vị thật, ngón tay vàng này thật mạnh mẽ, có phần giống với Thôn Thiên Ma Công, nhưng mà so với ma công giai đoạn hiện tại của ta thì còn mạnh hơn một chút!”

Trong góc mật thất, Chu Khung nhìn Vương Hàn sau khi thôn phệ kiếm khí, rõ ràng đã trở nên mạnh hơn một chút, trong mắt toát lên một tia kinh ngạc.

Phải biết, cho dù là Thôn Thiên Ma Công tầng thứ sáu của Chu Khung không thể nào có được năng lực thôn phệ chuyển hóa cường đại như vậy, ít nhất là đối với ý cảnh và pháp tắc, hẳn có thể thôn phệ nhưng không thể chuyển hóa!

Ồ?

Chu Khung đột nhiên nhìn về phía pho tượng, khóe miệng nhếch lên đầy thú vị, hẳn có thể cảm nhận được bên trong pho tượng hình như có thứ gì đó đang thức tỉnh!

Ông...!

Toàn bộ mật thất bắt đầu rung chuyển không ngừng, đặc biệt là pho tượng Thiên Huyền Đạo Đế, liên tục lắc lư, lớp vỏ ngoài bắt đầu bong ra, một cỗ ý cảnh kỳ lạ xuất hiện!

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên, chỉ thấy hai mắt pho tượng đột nhiên mở ra, ngay sau đó một giọng nói uy nghiêm vang lên:

“Cuối cùng bản đế cũng đợi được rồi, không ngờ trên mảnh đất Đông Vực này lại tồn tại mảnh vỡ của Phệ Kiếm!”

Ánh mắt pho tượng nhìn chăm chăm về phía Vương Hàn, chính xác hơn là nhìn chăm chăm vào mũi kiếm trong đầu Vương Hàn!

Cái quỷ gì thế này!

Pho tượng đột nhiên sống lại khiến cho tất cả mọi người trong mật thất đều hoảng sợ. Dương Vũ sợ hãi đến mức co rúm người lại như một con sâu, điên cuồng lùi về phía góc tường!

Ngay cả Vương Hàn vẫn luôn bình tĩnh, sắc mặt cũng trở nên khó coi, nhìn chăm chăm vào pho tượng, hần kinh ngạc hỏi:

“Ngươi là Thiên Huyền Đạo Đế?”

“Là bản đế!”

“Bước vào mật thất của bản đế, chứng tỏ ngươi và bản đế có duyên. Công hiến mảnh vỡ kiếm trên người, bản đế có thể thu ngươi làm đệ tử thân truyền, tương lai cũng có thể giúp ngươi đăng lâm Đế Cảnh, thế nào?”

Pho tượng nhìn Vương Hàn, uy nghiêm nói, trong giọng nói tràn đầy giọng điệu không cho phép nghi ngờ!

Giao mảnh vỡ kiếm ra?

Khóe miệng Vương Hàn nở nụ cười lạnh, hần biết pho tượng muốn chính là mũi kiếm trong đầu hần!

Hơn nữa, thông qua lời nói của pho tượng vừa rồi, hần cũng có thể đoán được, mảnh vụn kiếm trong thạch kiếm trong tay pho tượng chính là vì hấp dẫn những sinh linh mang theo mảnh vỡ tựa như hần đến!

Nhưng Vương Hàn đối với lời hứa của Thiên Huyền Đạo Đế hoàn toàn không có chút ý nghĩ nào. Bất kể là tiến vào

Trung Vực, hay là đăng nhập Đế Cảnh, đối với Vương Hàn mà nói, đều chỉ là vấn đề thời gian!

Chẳng qua, trong mắt Vương Hàn lóe lên một tia hứng thú, trầm giọng nói:

“Giao mảnh vỡ cho người không phải không được, nhưng ta muốn biết Đông Vực rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vì sao pháp tắc hiện tại lại thừa thớt nhiều như vậy!”

“Haiz!”

Pho tượng thờ dài, tựa như có ưu sầu, sau đó chậm rãi nói:

“Nói cho người cũng được, hy vọng người có thể giữ lời hứa!”

“Vài triệu năm trước, trong thiên địa xảy ra một cơn biến cố kinh thiên động địa, trời sụp đất nứt, vô số pháp tắc sụp đổ, không chỉ Đông Vực pháp tắc thiếu hụt, mà ngay cả Trung Vực cũng vậy.”

“Cường giả Đế Cảnh như chúng ta không ngừng chèo chống tai kiếp giáng lâm, đồng thời dùng pháp tắc của bản thân để bù đắp pháp tắc thế giới, bằng không Đông Vực đã sớm sụp đổ rồi!”

Giọng nói uy nghiêm khiến cả mật thất trong nháy mắt yên tĩnh lại, tất cả sinh linh đều lộ vẻ mặt khiếp sợ. Dù sao, bí mật này cho dù là bình thường, đừng nói bọn họ, ngay cả Tôn Cảnh cũng chưa chắc có tư cách được biết.

Thế nhưng Chu Khung ẩn nấp trong góc lại khinh thường bĩu môi. Tên Thiên Huyền Đạo Đế này rõ ràng đang nói dối!

Bởi vì trong đầu Chu Khung, nhiệm vụ tìm hiểu bí mật Đông Vực vẫn đang hiện thị trạng thái chưa hoàn thành, điều này chứng tỏ lời dối phượng vừa nói hoàn toàn là lừa gạt Vương Hàn!

Hơn nữa Chu Khung nhìn pho tượng, mi tâm lóe lên một đạo quang mang, sau đó mỉm cười!

Là đang câu giờ sao, thú vị đấy. Chẳng qua tên Vương Hàn này hẳn là cũng nhận ra rồi nhỉ!

“Người dám lừa gạt bốn vương, quả nhiên không có ý tốt!” Vương Hàn nhìn pho tượng, hét lớn.

“Ha ha, bây giờ mới phát hiện, đã muộn rồi!” Nghe vậy, pho tượng cười lớn.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ thấy toàn bộ sơn động trong chớp mắt biến đổi, vô số cửa đá hiện lên, nhanh chóng phong tỏa toàn bộ lối ra của sơn động!

Ầm!

Pho tượng nổ tung, một hư ảnh áo bào trắng tay cầm thạch kiếm chậm rãi bước ra, nhìn Vương Hàn, thản nhiên nói:

“Nếu không phải bản tôn chỉ là một đạo ý niệm, lại hao tổn quá nhiều, đâu cần phải phí sức lừa gạt người như vậy. Hôm nay, người đừng hòng sống sót rời khỏi đây!”

Thì ra, đạo ý niệm này của Thiên Huyền Đạo Đế đã lưu lại nơi đây vài triệu năm. Hơn nữa, đạo ý niệm này vì trấn áp mảnh vỡ trường kiếm trong tay, nên đã hao tổn rất nhiều!

Chương 520: Bát Môn Bí Thuật

Chính vì vậy, hắn ta phải câu giờ để khởi động trận pháp, phong tỏa toàn bộ sơn động!

Vương Hàn nhìn hư ảnh, trong mắt lóe lên tia máu, lạnh giọng nói:

“Chỉ bằng một đạo ý niệm, cũng muốn giữ chân bốn vương, khẩu khí thật lớn!”

Khí thể trên người Vương Hàn bùng phát, hai đại thủ lĩnh và hơn trăm thị vệ phía sau đồng loạt siết chặt binh khí!

Trong mật thất, đại chiến sắp bùng nổ!

Chỉ có Chu Khung trong góc, gương mặt nở nụ cười tà dị. Hắn phát tay, lấy ra ghế Ma Long, ngồi xuống, sau đó lại lấy ra hai quả tiên quả, ném cho Đại Bạch một quả!

Vẻ mặt như đang chờ xem vở kịch đặc sắc!

Bát luận kết quả thế nào, trái cây đều phải rơi vào tay Chu Khung, những sinh linh khác chỉ có kết cục là chết.

Ý niệm Thiên Huyền Đạo Đế nhìn Vương Hàn, lần nữa uy nghiêm nói:

“Nếu hiện tại ngươi giao mảnh vỡ kiếm ra, lời bốn tọa vừa nói vẫn còn hiệu lực!”

Ánh mắt Vương Hàn lạnh như băng, mũi kiếm trong đầu vẫn không ngừng run rẩy, lại đang nhanh chóng di chuyển về phía tay!

Mũi kiếm này vẫn luôn tồn tại trong đầu Vương Hàn, mỗi lần điều động đều cần thời gian rất dài, cho nên vừa rồi Vương Hàn mới nói với Thiên Huyền Đạo Đế lâu như vậy, cũng là vì kéo dài thời gian!

Từ lúc bắt đầu Vương Hàn đã không có ý định rời đi, cơ duyên này hẳn nhất định phải có được.

Như nhìn ra quyết tâm của Vương Hàn, trường kiếm trong tay Thiên Huyền Đạo Đế vung lên, một đạo kiếm khí thông thiên triệt địa trong nháy mắt chém về phía Vương Hàn!

Cửu Thiên Lãm Nguyệt Trảm!

Vương Hàn nhìn kiếm quang công kích tới, trong miệng cũng quát to một tiếng:

Thị Huyết Thiên Sát Quyền!

Một quyền vung ra, hư không vỡ vụn, vô số tiếng nổ không gian vang lên, mùi máu tanh cuộn cuộn tràn ngập mật thất!

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn!

Phân thân ý niệm Thiên Huyền Đạo Đế vẫn không nhúc nhích!

Vương Hàn trực tiếp lùi lại mấy trăm mét, toàn bộ cánh tay phải không ngừng run rẩy, nắm tay bị kiếm quang rạch ra từng vết máu khủng khiếp!

Cao thấp lập phán!

“Tiểu tử, dù bốn tọa chỉ là một đạo ý niệm phân thân, không phải người, một võ giả Đại Thánh cảnh có thể ngăn cản!”

“Cho người cơ hội người không cần, vậy đừng trách bốn tọa...”

Phân thân ý niệm Thiên Huyền Đạo Đế cười lạnh, căn bản không cho Vương Hàn cơ hội thở dốc, trường kiếm trong tay lần nữa chém về phía hắn!

Tay phải Vương Hàn vẫn đang run rẩy, nhưng nhìn trường kiếm đánh tới vẫn lạnh lùng như cũ, tựa như tất cả đều nằm trong không chế!

Chỉ thấy Vương Hàn duỗi một tay ra, nhanh chóng đâm vào mấy huyết vị trên người!

Hưu Môn, khai!

Sinh Môn, khai!

Thương Môn, khai!...

Tử Môn, khai!

Bát môn đều khai, vạn vật giai không!

Theo Vương Hàn hét lớn, khí thể trong nháy mắt tăng vọt, trong nháy mắt muốn đột phá bình cảnh Đại Thánh cảnh!

Đánh!

Vương Hàn lại tung một quyền, thiên địa biến sắc, uy lực so với vừa rồi cường đại gấp trăm lần có lẽ!

Rầm!

Một tiếng va chạm kinh thiên, kiếm quang trong nháy mắt bị năm đấm đánh tan, năm đấm không dừng lại, tiếp tục đánh về phía Thiên Huyền Đạo Đế!

Cái gì?

Nhìn Vương Hàn đột nhiên bộc phát, trong mắt Thiên Huyền Đạo Đế tràn đầy chấn động, không dám do dự, lại vung trường kiếm trong tay lên ngăn cản!

Bất động Như Sơn Kiếm!

Rầm! Rầm! Rầm!

Quyền quang và kiếm quang không ngừng oanh kích, dư chấn khủng khiếp tản ra, khiến cả mật thất bắt đầu rung chuyển kịch liệt, đại địa rạn nứt!

Sơn động cũng xuất hiện dấu hiệu sụp đổ!

Không ít hộ vệ Vương Hàn mang đến đều không thể ngăn cản dư chấn khủng khiếp, trực tiếp bị oanh kích thành tro bụi!

Dương Vũ càng là liên tục lăn lộn trên đất, không ngừng né tránh, không biết là may mắn hay điều gì khác, tuy rằng thổ huyết không ngừng, nhưng hắn vẫn chưa chết!

Trong góc!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, nhìn hai người không ngừng đối chiến, trong mắt lóe lên một tia sáng!

Bởi vì lúc này đây, bí pháp bộc phát mà Vương Hàn sử dụng, ngay cả Chu Khung cũng cảm thấy một tia uy hiếp!

Lúc này Vương Hàn rõ ràng chỉ có tu vi Đại Thánh bát trọng, vậy mà lại bộc phát ra sức chiến đấu gần với Tôn Giả, phải biết rằng cho dù là Chu Khung hiện tại đã là Đại Thánh tứ trọng, ở trạng thái Ma Thể mạnh nhất, thực lực cũng chỉ đến vậy!

Nói cách khác, chênh lệch giữa Chu Khung và Vương Hàn cũng chỉ có bốn tầng mà thôi!

Việc này, Chu Khung cho rằng cũng chẳng là bao!

Nhưng cũng chỉ có những kẻ khác ở đây, bằng không chắc chắn sẽ phải mắng to một tiếng, Vương Hàn chính là thiên kiêu yêu nghiệt, e rằng cả Đông Vực không có mấy người, thiên kiêu như vậy, người vượt qua bốn tầng nhỏ mà còn chưa thỏa mãn!

Hơn nữa người ta đang liều mạng, còn người chỉ là trạng thái bình thường!

Thật là ngông nghênh!

“Lão đại, theo người xem hai người bọn họ ai có thể thắng?” Đại Bạch vừa gặm trái cây trong miệng, vừa nghi hoặc hỏi.

“Vương Hàn!” Chu Khung lạnh lùng đáp.

Không nói đến việc lúc này Vương Hàn đang chiếm thượng phong, cho dù sắp chết, người thắng cũng chắc chắn là Vương Hàn!

Chương 521: Nguy hiểm thì người xông, cơ duyên lại không thể người có được 1

Bởi vì cảnh tượng thế này, không cần động não cũng biết rõ ràng là một trong những cơ duyên được sắp đặt sẵn cho con đường quật khởi của nhân vật chính!

Rầm!

Trong mật thất lại vang lên một tiếng nổ lớn, dư chấn khủng khiếp không ngừng tản ra, số hộ vệ vốn đã chẳng còn lại bao nhiêu, lại tiếp tục chết thêm một nhóm!

Mà lúc này, Vương Hàn đang quỳ một gối xuống đất, sắc mặt trắng bệch, trên người có không ít vết thương bị trường kiếm xé rách!

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Vương Hàn phun ra!

Hai đại thủ lĩnh nhanh chóng bay về phía Vương Hàn, vội vàng lấy ra các loại đan dược đưa tới!

Vương Hàn nhanh chóng ăn mấy viên đan dược, khí thể trên người khôi phục không ít, chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía Thiên Huyền Đạo Đế!

Chỉ thấy lúc này thân hình Thiên Huyền Đạo Đế trở nên hư ảo vô cùng, thỉnh thoảng còn lóe lên, phảng phất như muốn biến mất!

Chẳng qua cuối cùng vẫn ổn định lại, nhìn về mặt không thể tưởng tượng nổi của Vương Hàn, kinh ngạc hỏi:

“Ngươi và Phong gia có quan hệ gì? Vì sao lại có Bát Môn Độn Giáp bí thuật của bọn họ?”

Thiên Huyền Đạo Đế lúc này đã mơ hồ, phải biết Bát Môn Độn Giáp chính là tuyệt học bất truyền của Phong gia, thế gia đệ nhất Trung Vực, cho dù đệ tử Phong gia mỗi một đời cũng chỉ có một hai người tu luyện được!

Nhưng Vương Hàn này rõ ràng là sinh linh Đông Vực!

“Phong gia còn tồn tại sao?”

Trong mắt Vương Hàn lóe lên một tia quang mang, lắm bầm, đây là hai chữ quen thuộc đầu tiên hắn nghe được từ khi trùng sinh tới nay, phải biết rằng cho dù là Thiên Huyền Đạo Đế trước mắt, hắn cũng căn bản không có ấn tượng!

Vẫn còn tồn tại?

Thiên Huyền Đạo Đế cũng nghe được nghi vấn của Vương Hàn, trong đầu nháy mắt lóe lên một phỏng đoán, hoảng sợ hô:

“Ngươi là người chuyển thế?”

Không trách hắn kinh ngạc, phải biết đoạt xá và chuyển thế hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, đoạt xá chính là trực tiếp chiếm cứ thân thể của một sinh linh, loại này sẽ bị pháp tắc thiên địa hạn chế, rất khó khôi phục tu vi cảnh giới trước kia! (Đương nhiên Chu Khung là đặc thù.)

Mà chuyển thế lại là mở ra một cuộc đời mới, chẳng những sẽ mang theo ký ức sống lại, còn không bị thiên địa pháp tắc hạn chế!

Nhưng mà có ưu điểm ắt có khuyết điểm!

Chuyển thế không thể không chế được thời gian, có thể chuyển thế đến một năm sau, cũng có thể chuyển thế đến một trăm triệu năm sau!

Mà thông qua lời nói vừa rồi của Vương Hàn, rất có thể hắn là người chuyển thế, còn có thể là sinh linh thời kỳ viễn cổ, khi đó thiên địa hắn là còn chưa đại biến!

Nhìn Vương Hàn không trả lời, trong mắt Thiên Huyền Đạo Đế lóe lên một tia lạnh lẽo, tồn tại cổ xưa thế này, bí pháp khẳng định nhiều vô số, nhất định phải nhanh chóng giải quyết!

“Rầm chậm trong thiên địa, để ta Cháp Thiên, kiểm trăm hư vô!”

Một đạo kiếm quang trong nháy mắt chém về phía Vương Hàn, một cỗ Đạo Ý kỳ lạ xuất hiện, uy lực vậy mà so với vừa rồi đối chiến với Vương Hàn còn cường đại hơn gấp đôi!

“Ngăn hắn lại cho ta!”

Vương Hàn nhìn kiếm quang chém tới, hét lớn!

Chỉ trong nháy mắt hơn ba mươi hộ vệ còn sống ở phía sau phóng lên trời, ngăn cản kiếm quang!

Tê Lạp!

Một tiếng xé gió kinh khủng!

Hơn ba mươi hộ vệ trực tiếp bị chém thành tro bụi!

Mà kiếm quang chỉ dừng lại không đến 0,1 hơi thở, lần nữa chém về phía Vương Hàn!

Trong mắt một gã thống lĩnh sau lưng Vương Hàn lóe lên tia kiên định, khí thế toàn thân bỗng nhiên bùng phát!

Hắn trực tiếp hóa thành bản thể, một con cá voi khổng lồ vạn trượng xuất hiện, gầm lên một tiếng:

“Kình Thôn Thiên Hạ!”

Chỉ thấy kình ngư há to miệng, trực tiếp nuốt trọn tất cả kiếm quang, sau đó trong cơ thể nó loé lên hào quang mãnh liệt!

Tạch tach tach tach...!

Âm thanh như vật thể nứt vỡ trong nháy mắt truyền ra từ trong cơ thể cá voi!

Rống!

Ầm!

Cá voi phát ra tiếng gầm rú thê thảm, thân thể nhanh chóng nứt toác, cuối cùng nổ tung thành tro bụi!

Mọi chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt!

Mà kiếm quang ngoại trừ tiêu hao một tia, không có bất kỳ thay đổi nào, tiếp tục chém về phía Vương Hàn!

Lúc này, khí thể toàn thân Vương Hàn như dâng lên đến đỉnh điểm, hắn chậm rãi giơ tay trái, hai ngón tay kẹp lấy một mũi kiếm!

Mũi kiếm trông rất bình thường, nhưng vừa xuất hiện liền thu hút ánh mắt của tất cả mọi người, đây chính là mũi kiếm thần bí vẫn luôn tồn tại trong đầu Vương Hàn!

Vừa rồi, Vương Hàn vẫn luôn dùng ý niệm điều khiển mũi kiếm này bay vào tay mình!

“Tìm chết!”

Vương Hàn lạnh lùng nói, chậm rãi vươn tay cầm mũi kiếm, chém về phía kiếm quang đang công kích tới!

Vút...!

Một đạo kiếm quang xé toạc không gian trong nháy mắt xuất hiện, nếu như kiếm quang Thiên Huyền Đạo Đế chém ra là huy hoàng vô cùng, vậy kiếm quang Vương Hàn chém ra chính là sắc bén đến kinh người!

Chương 522: Nguy hiểm thì người xông, cơ duyên lại không thể người có được 2

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kịch liệt vang vọng khắp mật thất, mật thất vốn kiên cố vô cùng trong nháy mắt đã thủng trăm ngàn lỗ, tường nứt ra từng khe hở lớn!

Một lúc sau!

Hai đạo kiếm quang chậm rãi biến mất, cảnh tượng trong mật thất dần hiện ra!

Chỉ thấy Vương Hàn đứng trong góc mật thất, sắc mặt tái nhợt, cả người run rẩy, đứng không vững.

Có thể thấy được công kích vừa rồi khiến hắn tiêu hao rất nhiều!

Mà Vương Hàn vốn mang theo hai gã thống lĩnh, hơn trăm hộ vệ, lúc này chỉ còn lại một thống lĩnh trọng thương, những người khác đều đã chết!

Mà đối diện Vương Hàn, ý niệm phân thân của Thiên Huyền Đạo Đế đã hoàn toàn hư ảo, nếu như không nhìn kỹ có thể sẽ không thấy.

Lúc này, lão đang khiếp sợ nhìn mũi kiếm trong tay Vương Hàn, kích động nói:

“Mũi kiếm, mảnh vỡ trong tay người lại là... Là... Mũi kiếm?”

Giọng nói của Thiên Huyền Đạo Đế cũng có phần run rẩy, có thể khiến một vị Đế Giả phải khiếp sợ đến mức này, có thể thấy được mũi kiếm trong tay Vương Hàn đáng sợ đến mức nào!

Không trách Thiên Huyền Đạo Đế khiếp sợ, phải biết bộ phận quan trọng nhất của một thanh trường kiếm, chính là mũi kiếm, mà mảnh vỡ trong tay lão cũng chỉ là một phần thân kiếm mà thôi!

Nếu một thanh kiếm chia làm ba phần:

Mũi kiếm - thân kiếm - chuôi kiếm!

Vậy mũi kiếm trong tay Vương Hàn thuộc về một phần ba, hơn nữa là một phần ba quan trọng nhất, cũng là phần có lực công kích mạnh nhất!

Mà mảnh vỡ trong tay Thiên Huyền Đạo Đế chỉ là một phần thân kiếm, cũng chỉ chiếm một phần mười mà thôi!

“Biết thì đã sao, ngươi cho rằng đạo ý niệm phân thân này của ngươi còn có thể rời đi sao?”

Wương Hàn nhìn Thiên Huyền Đạo Đế lạnh lùng nói!

Mũi kiếm trong tay hắn lại vung lên, kiếm quang lại xuất hiện, mặc dù không mạnh bằng kiếm quang vừa rồi, nhưng không phải là thứ mà Thiên Huyền Đạo Đế hiện tại có thể đỡ được!

“Tiểu tử, chờ sau khi ngươi tiến vào Trung Vực, bổn đế nhất định sẽ chém ngươi!” Thiên Huyền Đạo Đế nhìn kiếm quang chém tới phần nọ nói, nhưng lại không hề phản kháng.

Bởi vì không cần thiết, lấy trạng thái hiện tại của hắn, dù thế nào không thể ngăn cản!

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Ý niệm phân thân của Thiên Huyền Đạo Đế hóa thành hư vô, trước khi biến mất, đôi mắt vẫn gắt gao nhìn chăm chăm Vương Hàn, như muốn khắc sâu hình bóng hắn!

Vương Hàn không để ý đến ý niệm phân thân kia, đối với ý niệm phân thân mà nói, nếu không thể trở về bản thể, căn bản không cách nào biết được ký ức nơi này.

Hơn nữa, Vương Hàn có lòng tin, tương lai Thiên Huyền Đạo Đế sẽ không bao giờ là đối thủ của hắn, đây chính là kiêu ngạo của kẻ làm Đế Giả trùng sinh!

Keng!

Thạch kiếm vốn được Thiên Huyền Đạo Đế nắm giữ, nay không còn sinh linh điều khiển, rơi thẳng xuống đất!

Lúc này trong mật thất chỉ còn lại ba sinh linh, chính là Vương Hàn, một tên thống lĩnh, cùng Dương Vũ đang co rúm trong góc!

Không sai, Dương Vũ này chẳng những không chết trong dư chấn, mà thương thế không nặng!

Đương nhiên, Chu Khung và Đại Bạch vẫn đang lén lút xem náo nhiệt, đặc biệt là Đại Bạch, nhìn Dương Vũ cách đó hai mét, nhe răng tức giận!

“Vương, người không sao chứ?” Tên thống lĩnh duy nhất cố nén thương thế, đến bên cạnh Vương Hàn, cung kính hỏi.

Vương Hàn lắc đầu, mũi kiếm trong tay đã trở lại thức hải, miễn cưỡng khôi phục một tia khí lực, chậm rãi bước về phía thạch kiếm!

Cách thạch kiếm hai mét, Vương Hàn đột nhiên dừng bước!

Hắn nhìn về phía Chu Khung, lạnh lùng nói:

“Vị đạo hữu kia đã xem náo nhiệt bấy lâu, sao còn chưa chịu ra mặt?”

Vừa dứt lời, khí thế trên người Vương Hàn bộc phát, huyết sát cuồn cuộn phóng lên cao, như thể sắp sửa ra tay!

Vương Hàn vừa lên tiếng, tên thông lĩnh phía sau lập tức kinh ngạc, vội vàng rút binh khí, nhìn chăm chăm về hướng Chu Khung!

Dương Vũ đang co rúm trước mặt Chu Khung thì hoảng sợ tột độ, bất động tại chỗ!

Một hơi thở!

Hai hơi thở!...

Năm hơi thở trôi qua, toàn bộ mật thất im phăng phắc, tĩnh lặng đến lạ thường!

“Lão đại, sao chúng ta không ra ngoài?” Trong góc, Đại Bạch nghi hoặc hỏi.

“Hắn không phát hiện ra chúng ta.” Chu Khung lạnh lùng đáp, với Thần Ma Hoàn này, hắn không cho rằng Vương Hàn có thể phát hiện ra bọn họ!

Hơn nữa, nếu Vương Hàn thật sự phát hiện ra, chắc chắn sẽ lập tức đánh lén, chứ không phải lên tiếng cảnh cáo như vậy.

Quả nhiên như Chu Khung dự liệu!

Vương Hàn quan sát mật thất, thấy không có gì bất thường, thậm chí phả nhẹ nhõm. Hắn thật sự không phát hiện ra điều gì, nhưng thân là lão quái vật sống lại, đương nhiên hắn phải cẩn thận một chút!

Còn việc vừa rồi vì sao lại chọn hướng Chu Khung để lên tiếng, hoàn toàn là trùng hợp mà thôi, đây chính là chỗ lợi hại

của Thiên Vận chi tử, nếu không phải Chu Khung, những sinh
linh khác e rằng đã bị ép hiện hình!

Chương 523: Tặng bốn tọa thứ này, người xứng sao? 1

“Nhớ kỹ, bất kể lúc nào, làm việc cũng phải cẩn thận!”
Vương Hàn trầm giọng nói với tên thống lĩnh phía sau.

“Vâng, đa tạ Vương dạy bảo!” Tên thống lĩnh cung kính
gật đầu, trong lòng càng thêm sùng bái Vương Hàn, Vương
của hắn quả nhiên danh bất hư truyền, là một trong những
Vương giả của Vô Tận Hải Vực!

Vương Hàn sai bước về phía thạch kiếm, khi hắn vừa đưa
tay muốn chạm vào thạch kiếm!

Trong góc, Chu Khung ngồi trên bảo tọa Ma Long, nở nụ
cười nham hiểm:

“Người đã dẹp yên nguy hiểm, vậy cơ duyên này đừng
hòng lấy được, Khà... Khà...”

Chu Khung phát tay, lấy Chương Vũ trong Sơn Hà Đồ ra.
Lúc này Chương Vũ vẫn đang ở bên bờ vực bùng nổ.

Không chút do dự!

Chu Khung đá Chương Vũ một cú về phía Vương Hàn,
đồng thời giải trừ phong ấn trên người Chương Vũ và cả Thần
Ma Hoàn!

Hư không bỗng chốc rung động!

Vù...!

Chỉ thấy một con bạch tuộc khổng lồ từ trong góc lao ra,
trong nháy mắt bắn về phía Vương Hàn với tốc độ trăm dặm!

Thân thể nó còn đang không ngừng bành trướng, dường như sắp sửa nổ tung!

Cái gì?

Vương Hàn nhìn bạch tuộc đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt ngây người, chẳng phải đây là Thống lĩnh Bạch Tuộc dưới trướng hắn sao!

Sao lại có mặt trong mật thất này!

Chuyện quỷ quái này ai có thể giải thích cho ta được!

Nhưng Vương Hàn nào dám do dự, với thân thể trọng thương hiện giờ, nếu phải hứng chịu uy hiếp từ vụ nổ của Chương Vũ, e là hắn khó lòng chèo chống!

Vương Hàn quay đầu nhìn thống lĩnh phía sau, lập tức đưa tay chụp lấy, ném về phía bạch tuộc đang lao tới!

Hai tên thống lĩnh va vào nhau, nổ tung giữa không trung!

Ầm!

Một tiếng nổ long trời lở đất vang lên, khiến mật thất vốn đã đổ nát nay lại sụp đổ phân nửa!

Một lúc lâu sau, bụi mù mới dần tan đi!

Trong góc, Chu Khung ngồi trên bảo tọa Ma Long chậm rãi hiện ra, bên cạnh còn có một con chó đen đang nằm!

Cái quái gì vậy!

Dương Vũ vốn đang nấp trong góc nhìn hai bóng người đột nhiên xuất hiện, nhất thời há hốc mồm, phải biết rằng hắn vẫn luôn cho rằng cơ duyên trong mật thất này là dành cho mình!

Nhưng sau đó Vương Hàn xuất hiện, đánh nát giấc mộng của hắn, còn Chu Khung xuất hiện lúc này càng khiến hắn suy sụp hoàn toàn, thì ra những gì hắn nghĩ, đạt được truyền thừa sẽ một bước lên mây, khí vận ngập trời, tất cả đều là giả!

Tên hề lại chính là ta!

“Ha ha ha...” Dương Vũ ngửa mặt lên trời cười thảm mấy tiếng, trong tiếng cười chât chứa chua xót vô tận!

Trong đầu hắn bắt đầu hiện lên những hồi ức về cuộc đời mình...

Bịch!

Một tiếng động lớn vang lên, Đại Bạch giờ gây đánh Dương Vũ thành tro bụi, trong miệng khinh thường nói:

“Cố gắng cố gắng cái gì, phiền chết bốn tọa rồi, một tên tép riu mà cũng lắm trò...”

Chu Khung không thèm để ý đến hành động của Đại Bạch, một tên diễn viên quần chúng, chết thì thôi, hắn hướng ánh mắt lạnh băng về phía Vương Hàn, nói:

“Tính cách tàn nhẫn đấy, bốn tọa rất tán thưởng, đáng tiếc người chỉ là đá kê chân trên con đường bước lên đỉnh phong Chư Thiên của bốn tọa, người vẫn phải chết...”

Vương Hàn nhìn Chu Khung đột ngột xuất hiện, trong mắt toát lên một tia kinh hãi, phải biết rằng hắn sở hữu linh hồn Đê Giả, tuy có phần hao tổn nhưng lại không phát hiện ra đối phương!

Điều này đủ để chứng minh thực lực của Chu Khung trước mắt, hơn nữa ma khí tỏa ra từ người hắn khiến Vương Hàn cảm nhận được một luồng hàn khí cùng uy hiếp!

“Người là ai, tại sao lại ở đây, nếu người muốn thạch kiếm này, ta có thể tặng cho người!”

Vương Hàn lùi lại hai bước, cách xa thạch kiếm, trầm giọng nói với Chu Khung, tựa như đang chịu thua!

“Tặng bốn tọa? Thứ bốn tọa nhìn trúng tự nhiên là của bốn tọa, cần gì kẻ khác phải dâng lên!”

“Lại nói tặng đồ cho bốn tọa, người xứng sao!”

Chu Khung nhìn Vương Hàn, khóe miệng nhếch lên nụ cười đầy tà khí, giọng điệu bá đạo bức người!

“Người...!”

Khí thế Vương Hàn trong nháy mắt dao động dữ dội, toàn thân run lên bần bật, lời nói của Chu Khung thật quá mức càn rỡ!

Dù đã trải qua vô tận tuế nguyệt, gặp qua vô số sinh linh, nhưng luận về tài năng khoa trương, Vương Hàn cam đoan không kẻ nào qua nổi Chu Khung, quả thực là phô trương đến mức hoa lá rụng đầy đất!

Mẫu thân ơi, chẳng lẽ không ai ra đây trừng trị hắn ta sao!

“Hừ, bất kể người là ai, lúc bốn vương liệu sống liệu chết người không xuất hiện, giờ lại muốn ra nhất tiễn nghi sao!” Vương Hàn nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Chu Khung quát lớn.

“Đúng thì đã sao, phải nói rằng tuy người có phần thực lực, nhưng thời gian chuẩn bị cho lá bài tẩy của người lại quá lâu, người xem, bốn tọa đã cho người nhiều thời gian như vậy mà người vẫn chưa chuẩn bị xong.”

“Vậy thì đừng trách bốn tọa ra tay độc ác!”

Vừa dứt lời, Chu Khung nắm chặt tay trái, tung một quyền thẳng về phía Vương Hàn!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Vô số tia sét trong chớp mắt hội tụ, tạo thành một cột sáng khổng lồ xé toạc hư không, đánh úp về phía Vương Hàn!

Chương 524: Tặng bốn tọa thứ này, người xứng sao? 2

Chết tiệt!

Vương Hàn bỗng chốc hoảng hốt, hắn thật sự đang cố gắng câu giờ, bởi vì lúc này hắn mới chỉ kịp dịch chuyển mũi kiếm đến vị trí cánh tay!

Vậy mà Chu Khung không cho hắn chút thời gian nào, trực tiếp ra tay!

Không dám chần chừ, Vương Hàn vội vã điểm huyết xung quanh người!

Bát Môn Độn Giáp, khai!

Sau đó cũng tung một quyền nghênh chiến!

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, toàn bộ mật thất không thể chịu đựng nổi uy lực khủng khiếp, bắt đầu sụp đổ!

“Định!”

Một tiếng quát lạnh vang lên trong mật thất, ngay sau đó, mật thất đang trên bờ vực sụp đổ bỗng chốc yên tĩnh trở lại, thậm chí có thể nhìn thấy những tảng đá lơ lửng giữa không trung, bất động!

Ầm!

Chỉ thấy Vương Hàn bị một quyền của Chu Khung đánh văng vào vách tường mật thất, cho dù mật thất được xây dựng

bằng vật liệu đặc biệt, nhưng thân thể Vương Hàn vẫn bị lún sâu vào trong vách tường đến ba phần!

Rầm! Rầm! Rầm!

Vương Hàn khó khăn lắm mới bò ra khỏi đồng đồ nát!

Phụt!

Một ngum máu tươi lẫn lộn mảnh vụn nội tạng phun ra, Vương Hàn mặt mày tái nhợt nhìn Chu Khung, trong lòng dâng lên một tia tuyệt vọng!

Hắn biết rõ bản thân không phải là đối thủ của Chu Khung, e là hôm nay khó thoát khỏi cái chết!

Nhưng dù có chết, hắn cũng sẽ không để Chu Khung được yên ổn!

Lúc này Chu Khung vẫn ngồi chễm chệ trên ghế Ma Long, không tiếp tục ra tay, trong mắt lóe lên tia suy

Chu Khung nhìn Vương Hàn, ung dung nói:

“Nói thật, bản tọa rất tán thưởng ngươi, cho ngươi một cơ hội sống sót, thế nào?”

“Cơ hội gì?”

Vương Hàn kinh ngạc nhìn Chu Khung, hắn đã định liều mạng, vậy mà đối phương lại nói tán thưởng mình!

Nhìn ánh mắt Chu Khung nhìn mình chằm chằm, trong lòng Vương Hàn run lên, đối phương rõ ràng có thể giết mình, lại không ra tay, hơn nữa còn dùng loại ánh mắt này nhìn mình!

Chẳng lẽ hắn là...

Vương Hàn bất giác siết chặt hai chân, lắc đầu, thầm nghĩ:

“Không được, chết cũng được, nhưng danh tiết không thể mất...”

Chu Khung đương nhiên không biết ý nghĩ của Vương Hàn lúc này, bằng không căn bản sẽ không nghĩ ngợi gì thêm, mà trực tiếp diệt trừ đối phương!

“Đáp ứng bốn tọa một điều kiện, sau đó dâng lên hai bảo vật, bốn tọa sẽ tha cho ngươi!” Chu Khung nhìn Vương Hàn lạnh lùng nói.

“Điều kiện gì?”

Vương Hàn gần như không chút do dự hỏi thẳng, cường giả tuy cần tôn nghiêm, nhưng càng sợ chết hơn!

Đã có hy vọng sống, hắn làm sao có thể không nắm lấy!

“Giúp bốn tọa giết một người!”

“Giết ai?”

“Bốn tọa chưa nghĩ ra, mấy ngày nữa sẽ nói cho ngươi.” Chu Khung cười tà một tiếng, hai tay nhanh chóng kết ấn, chưa đến một hơi thở, một phù văn quỷ dị màu đỏ như máu hiện ra giữa không trung!

Phù văn nhanh chóng bay về phía Vương Hàn, dưới ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, Vương Hàn không dám trốn tránh, mặc cho phù văn dung nhập vào cơ thể!

Vù...!

Một luồng ý cảnh kỳ lạ xuất hiện trong lòng Vương Hàn, đại khái là một khế ước, yêu cầu hắn phải giúp Chu Khung giết một người, nếu vi phạm khế ước, sẽ bạo thể mà chết!

Trong mắt Vương Hàn lóe lên một tia hoảng sợ, đây là công pháp gì, lại có thể hình thành khế ước quỷ dị như vậy!

Ngay cả với nhãn lực của một Đế Giả như hắn, cũng chưa từng gặp qua!

Nhưng dưới cái nhìn chăm chú của Chu Khung, Vương Hàn không dám do dự, hắn cất tiếng nói:

“Vương Hàn ta bằng lòng tiếp nhận điều kiện trong khế ước!”

Oành!

Phù văn dung nhập vào cơ thể Vương Hàn nhanh chóng hóa thành thực thể, bao phủ lấy tay hắn!

Cùng lúc đó, một loại quy tắc trong cõi u minh nói cho hắn biết, chỉ cần hắn dám vi phạm lời thề, sẽ lập tức bỏ mạng!

Vương Hàn nhìn phù văn quỷ dị hiện lên trên tay, vẻ khiếp sợ trên mặt càng lúc càng lớn!

Bởi vì vừa rồi hắn dám đáp ứng, một phần là trong lòng còn ôm may mắn, cho rằng mũi kiếm trong đầu mình có thể cắn nuốt khế ước quỷ dị này!

Nhưng...

Mũi kiếm vốn một mực không gì không nuốt được lúc này lại cho hắn một bất ngờ, căn bản không có ý tứ thôn phệ phù văn, dù hắn chủ động dùng ý niệm thúc giục cũng căn bản vô dụng!

Vương Hàn gấp đến độ đầu đầy mồ hôi!

Trước kia không cho người nuốt, người không nuốt, hiện tại cho người nuốt rồi, người lại sợ cái gì!

Thời khắc máu chốt lại rớt xích, người còn tỉnh là bàn tay vàng gì nữa!

Sau khi thử nghiệm vô số lần, Vương Hàn hoàn toàn tuyệt vọng, chán nản ngồi bệt xuống đất.

Chu Khung nhìn Vương Hàn từ bỏ, trong mắt lóe lên một tia quang mang, khế ước này cũng là một đạo bí thuật trong Ma, hơn nữa là bí thuật vô cùng đặc thù!

Chu Khung đã hỏi hệ thống, nếu như mình ký kết khế ước, muốn cưỡng ép giải trừ đều cần năm trăm triệu điểm phản diện!

Huống chi là Vương Hàn!

Nhưng khế ước này cũng có khuyết điểm, đó chính là người ký kết nhất định phải tự nguyện, đồng thời khế ước hạn chế không thể quá mạnh, ví dụ như muốn đối phương làm nô bộc là không được!

Chương 525: Một thanh kiếm nát mà muốn đuổi bốn toạ

Trong ghi chép là bí thuật mà các sinh linh thời đại viễn cổ nghiên cứu ra để công bằng giao dịch!

“Không biết các hạ muốn hai món bảo vật nào của ta, nếu như là mũi kiếm vậy thì không cần thiết, nó đã cùng linh hồn của ta dung hợp, không cách nào đưa cho người!” Vương Hàn ngẩng đầu nhìn Chu Khung nói.

Trong ánh mắt tràn đầy kiên định, phảng phất như ngay sau đó sẽ liều mạng!

“Thật sự không cho? Người đang muốn tìm cái chết!”

Chu Khung vỗ mạnh vào Ma Long toạ ỷ, khí thể toàn thân bộc phát, ma khí cuộn cuộn trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ mật thất, từng đợt tiếng gào khóc thảm thiết vang lên!

Toàn bộ mật thất đều không ngừng rung chuyển dưới uy áp của Chu Khung!

“Thật, thật mạnh!” Vương Hàn nhìn Chu Khung đột nhiên bộc phát, trong mắt toát lên một tia hoảng sợ.

Hắn nghĩ đến đối phương sẽ rất mạnh, nhưng không nghĩ tới lại cường đại đến mức này!

E là lúc hắn ở trạng thái mạnh nhất, cũng chỉ đến thế mà thôi!

Nhưng muốn hắn giao mũi kiếm ra, không thể nào!

Bát môn mở!

Vương Hàn lại một lần nữa mở Bát Môn, hét lớn một tiếng muốn liều mạng xuất thủ!

“Được rồi, bọn tọa không phải người ép người quá đáng, mũi kiếm không cần nữa!”

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung truyền vào tai Vương Hàn, ngay sau đó toàn bộ ma khí, huyết sát trong mật thất trong nháy mắt biến mất!

Vương Hàn vốn định liều mạng lại ngậy người, trên người bởi vì cưỡng ép mở Bát Môn nên khí thế vẫn đang tiếp tục tăng lên, nhưng Chu Khung đối diện lại nói không cần!

Không cần sao không nói sớm!

Phụt!

Vương Hàn lại phun ra một ngụm máu tươi, một phần là do cưỡng ép mở Bát Môn bị cản trở, phần lớn là do bị Chu Khung chọc tức!

Cho dù đã sống hai đời, hắn cũng chưa từng gặp qua người nào hỉ nộ vô thường như Chu Khung!

Tên này, chẳng phải là bị tâm thần phân liệt đấy chứ!

Mà lúc này Chu Khung vẫn cười tà như cũ, phảng phất như vừa rồi để Vương Hàn thổ huyết không phải là hắn.

“Bọn tọa đường đường là cự phách một phương, tự nhiên sẽ không làm loại chuyện ép người quá đáng.”

“Bọn tọa thấy Bát Môn bí pháp của ngươi không tệ, giao ra đây đi, sau đó ngươi đưa thêm một kiện bí bảo tốt một chút là được!”

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Chu Khung!

Trong lòng Vương Hàn thầm khinh bỉ!

- Chỉ người, còn không khó tính, cũng là không đi Chính đạo, lão tử đều cho rằng người không phải vật chi!

Nhưng Vương Hàn nào dám do dự, vội vàng lấy ra một quyển bí tịch, sau đó lại lấy thêm một thanh trường kiếm đưa đến trước mặt Chu Khung!

Chu Khung tiếp nhận bí tịch, nhanh chóng lật xem, trong mắt loé lên một tia sáng, tám môn bí pháp này quả nhiên thần kỳ.

E rằng đã vượt qua bí pháp Tôn cảnh, mà là bí pháp Đế cảnh, hơn nữa chỉ e cũng là bí pháp đứng đầu trong các loại bí pháp Đế cảnh!

Nhưng đối với Chu Khung mà nói, lại chẳng có tác dụng gì lớn, sự tồn tại của Ma Thể, có phần trùng lặp với bí pháp này, cho dù sau khi sử dụng, không tăng lên được bao nhiêu thực lực!

Nhưng đối với Ma Giáo mà nói, bí pháp này vẫn vô cùng hữu dụng!

Nghĩ đến hàng tỷ đệ tử Ma Giáo trong tương lai, mỗi người đều sẽ có tám môn bí pháp, cảnh tượng kia...

Những sinh linh khác không biết sẽ như thế nào, nhưng Phong gia Trung Vực nhìn thấy cảnh tượng này chỉ e sẽ trực tiếp phát điên!

Chu Khung cất bí tịch, ánh mắt nhìn về phía một thanh trường kiếm khác, binh khí Thánh Cảnh đỉnh cấp, còn mang theo thuộc tính bạo kích, xem như một thanh kiếm lợi hại!

Nhưng bất kể là đối với Chu Khung hay Ma Giáo, đây đều là thứ vô dụng, hiện tại Ma Giáo không thiếu nhất chính là đan dược và binh khí!

Vù...!

Chỉ thấy Chu Khung vốn đang ngồi ngay ngắn trên ghế bồng chốc đứng bật dậy, Thời Gian pháp tắc xuất hiện lập tức cố định tất cả mọi thứ trong một thất!

Đương nhiên ngoại trừ Đại Bạch, Thời Gian pháp tắc không có tác dụng gì quá lớn với hắn!

Sau đó Chu Khung đánh một chuông về phía Vương Hàn, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Vương Hàn căn bản không kịp phản ứng, mũi kiếm trong óc rung lên, miễn cưỡng khiến hắn giơ tay lên tạo thành tư thế phòng ngự!

Ầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên động địa, Vương Hàn lại bị đánh vào trong tường, lần này còn sâu hơn lần trước rất nhiều!

Ước chừng mười hơi thở trôi qua, trong tường mới truyền ra từng hồi gào thét, một con cá sấu khổng lồ từ bên trong chậm rãi bò ra!

Vương Hàn lại bị Chu Khung đánh cho hiện nguyên hình!

Lúc này trong mắt Vương Hàn lần đầu tiên lộ ra vẻ sợ hãi, vừa rồi nếu không phải mũi kiếm tự động hộ chủ, e rằng hắn đã thật sự bỏ mạng!

Thời Gian pháp tắc!

Chu Khung này lại lĩnh ngộ được Thời Gian pháp tắc, điều này sao có thể, phải biết rằng ngay cả thời đại thiên tài xuất hiện liên tục như thời của hắn, cũng chưa từng có sinh linh nào có thể lĩnh ngộ được Thời Gian pháp tắc!

Chương 526: Thần Ma Hoàn

Thần Ma Dao tăng cường uy lực 1

- Người muốn chết sao, một thanh kiếm nát cũng muốn đuổi bốn tọa đi! - Chu Khung quát lạnh một tiếng với Vương Hàn, trong giọng nói tràn đầy khinh thường!

Nghe vậy, Vương Hàn không ngừng run rẩy, không phải sợ hãi, mà là tức giận!

Thanh kiếm nát mà Chu Khung nói, chính là một trong số ít binh khí của hắn, đó là binh khí Thánh Cảnh đỉnh phong, ở Đông Vực cần cỗi, không ít Tôn Giả cũng chỉ dùng loại binh khí này mà thôi!

Còn dám gọi là kiếm nát, người có bao nhiêu ta muốn bấy nhiêu!

Nhưng nhìn ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, Vương Hàn không dám hé răng phản bác, dù sao: Cá sống dưới ghề Ma Long, há dám không cúi đầu!

Hắn mở to miệng, nhả ra một viên châu, đưa đến trước mặt Chu Khung!

Đây chính là viên minh châu mà Vương Hàn dùng để mang theo thuộc hạ, hiện tại thuộc hạ cũng đã chết, viên minh châu này cho người khác cũng được, Vương Hàn không ngừng tự an ủi bản thân!

Chu Khung tiếp nhận minh châu, thần thức dò xét vào, chỉ thấy bên trong cũng có một tiểu thể giới, còn tồn tại một số

pháp tắc mỏng manh, có thể chứa đồ sống!

Có thể chứa đồ sống chính là thuộc tính của Đế Binh!

Mà viên minh châu này hẳn là một mảnh vỡ của Đế Binh, nhưng so với Sơn Hà Đồ thì kém hơn rất nhiều, Sơn Hà Đồ thuộc loại Đế Binh không trọn vẹn!

- Các hạ, lần này có thể chứ, đây chính là mảnh vỡ của Đế Binh! - Nhìn sắc mặt vẫn không chút thay đổi của Chu Khung, Vương Hàn thấp thỏm, sợ Chu Khung không biết hàng, bèn cố ý nhắc nhở.

không thể trách Vương Hàn thấp thỏm, ngoại trừ viên minh châu này, hẳn thật sự không còn bảo bối nào khác, dù sao hẳn đi theo con đường thôn phệ tiến hóa, có thể nuốt thì đã sớm nuốt rồi!

Chu Khung cất viên minh châu, sau đó lại cầm lấy thanh kiếm gãy trong ánh mắt khó tin của Vương Hàn!

Rồi cười nhạo nói:

- Lấy ra sớm không phải được rồi sao, còn để bản tọa phải ra tay với ngươi! Thật là có bệnh!

Nghe lời nói châm chọc của Chu Khung, khoe miệng Vương Hàn Khí không khỏi run rẩy!

“Ngươi... rốt cuộc là ai?” Vương Hàn nhìn Chu Khung, nghiến răng hỏi.

“Bản tọa chính là Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung!”

Vương Hàn:????

Trong đầu Vương Hàn không ngừng hồi tưởng, nhưng bởi vì từ sau khi trùng sinh, hẳn chưa từng rời khỏi hải vực, mà tốc độ quật khởi của Chu Khung lại quá nhanh, hẳn căn bản không biết.

Nhưng Vương Hàn không nghĩ nhiều, vừa liên tục dịch chuyển về phía sau, vừa lớn tiếng nói:

“Chu giáo chủ, nếu không còn việc gì, bọn... ta xin phép cáo lui trước!”

Hắn thực sự không muốn ở lại đây với Chu Khung thêm một khắc nào nữa!

“Hai mươi lăm ngày sau, bọn tọa sẽ ở đây chờ ngươi, nếu ngươi không đến, coi như khế ước thất bại!” Chu Khung nhìn Vương Hàn đang không ngừng lùi về phía sau, lạnh lùng nói.

“Được!”

Vương Hàn gật đầu, sau đó không chút do dự, bốn cái móng vuốt khổng lồ khẽ động, điên cuồng bò về phương xa.

Sau khi trùng sinh, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải bức tường, một khắc không muốn dừng lại!

“Lão đại, thật sự cứ thế để hắn đi sao?” Đại Bạch có phần nghi hoặc hỏi, phải biết với tính cách của lão đại, Vương Hàn này hiện tại phải bị cho vào nôi rồi mới đúng!

“Chưa đến lúc, hắn còn có giá trị lợi dụng, cứ để hắn sống thêm hai mươi ngày nữa!” Chu Khung lạnh giọng nói, nếu hắn đoán không sai, thế giới này chắc chắn có hai kẻ là người phát ngôn của Đế Giả.

Thực lực rất có thể là Tôn Giả, hoặc là Thiên Tôn!

Hơn nữa bọn chúng chắc chắn biết bí mật của Đông Vực, tuy Chu Khung không sợ, nhưng át chủ bài có thể giữ được thì nên giữ, Vương Hàn này vẫn có phần năng lực liều mạng, đến lúc đó cũng có thể lợi dụng như phế vật được.

“Vậy thì tốt, ta còn đang chờ được ăn đầu cá sấu băm ớt đây!” Đại Bạch nghe xong thì thảo, một tia nước miếng chảy xuống.

Chu Khung phát tay!

Trực tiếp thu thạch kiếm trên mặt đất vào trong tay!

Ma khí chấn động!

Thạch kiếm có độ cứng có thể so với Thánh Cảnh đỉnh phong trong nháy mắt nhanh chóng vỡ nát dưới ma khí kinh khủng.

Không đến một hơi thở!

Toàn bộ thạch kiếm trực tiếp vỡ vụn, bên trong lộ ra một mảnh kiếm chưa đến ba centimet.

Ông...!

Mảnh vỡ vừa xuất hiện đã tỏa ra ánh sáng vô lượng, hư không lập tức bị đánh ra một hắc động, mảnh vỡ xẹt qua một tia sáng, nhanh chóng chui vào trong hắc động!

“Hừ!”

Chu Khung hừ lạnh một tiếng, Thời Gian pháp tắc trong mật thất xuất hiện, hắc động trong hư không lập tức biến mất!

Bàn tay không lò chụp về phía mảnh vỡ!

Ong ong ong!

Mảnh vỡ trong tay Chu Khung không ngừng run rẩy, nhưng lại không thể nào thoát ra!

Cuối cùng dường như cam chịu số phận, mảnh vỡ thôi rung động!

Chu Khung nhìn mảnh vỡ trong tay, cười lạnh. Rõ ràng mảnh vỡ này chính là cơ duyên của Vương Hàn, cùng một thể với mũi kiếm kia.

Dựa theo kịch bản tiểu thuyết vũ trụ đệ nhất, mảnh vỡ này ắt hẳn là một mảnh vỡ của thần khí vô thượng nào đó, bởi vì

một vài nguyên nhân mà vỡ vụn, cuối cùng chắc chắn sẽ được Vương Hàn tập hợp lại đầy đủ, một lần nữa khôi phục thành thần khí vô thượng, thậm chí còn tăng lên một bậc!

Chương 527: Thần Ma Hoàn Thần Ma Dao tăng cường uy lực 2

Nhưng mà...

Giữa chừng lại đột nhiên xuất hiện một đại ma đầu là ta, mọi thứ đều thay đổi!

Chỉ thấy tia chớp màu đen bạc nơi mi tâm Chu Khung phát ra một đạo quang mang, trong nháy mắt đã hút mảnh vỡ vào trong!

Đồng thời, bên trong mi tâm, một biển máu khổng lồ không ngừng dâng lên những đợt sóng vô biên, phía trên lơ lửng một vòng tròn màu đỏ đen và một thanh trường đao màu đỏ sẫm.

Chính là Thần Ma Hoàn và Thần Ma Dao!

Hai thanh ma binh phát ra trận trận uy áp, trấn áp huyết hải khiến nó không ngừng run rẩy!

Theo mảnh vỡ tiến vào, Thần Ma Hoàn và Thần Ma Dao dường như đều cảm nhận được điều gì đó!

Ông...!

Hai thanh ma binh nhanh chóng bay về phía mảnh vỡ!

Ầm ầm ầm!

Chỉ thấy hai thanh ma binh không ngừng oanh kích mảnh vỡ, khiến nó phải chạy trốn khắp huyết hải.

Đáng tiếc, biển máu này vốn là địa bàn của ma binh, mảnh võ có thể chạy đi đâu được chứ? Tại một góc nào đó, mảnh võ bị hai thanh ma binh chặn lại, tựa như cô vợ nhỏ bị chọc tức, đành cam chịu để mặc hai đại ma binh không ngừng oanh kích!

Chưa đến mười hơi thở!

Theo một tiếng võ vụn!

Mảnh võ vốn kiên cố không thể phá vỡ trực tiếp bị đánh nát thành từng mảnh vụn, sau đó Thần Ma Dao, Thần Ma Hoàn nhanh chóng phát ra từng đợt thôn phệ chi lực, nuốt chửng toàn bộ mảnh võ!

Rầm!

Huyết hải cuộn cuộn dữ dội, hai đại ma binh tựa như được ăn thuốc bổ, khí thế lại tăng lên một bậc.

Chu Khung có thể cảm nhận được, ngay cả tổn thương trong Thần Ma Nhân dường như cũng đã khôi phục được một chút.

“Quả nhiên cơ duyên của Thiên Vận chi tử đều không tầm thường, vậy mà có thể khiến Thần Ma Nhân khôi phục không ít, còn giúp uy lực của Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao tăng lên một chút!”

Chu Khung vươn tay!

Thần Ma Dao trong mi tâm lập tức xuất hiện trong tay hắn. Thần Ma Dao vốn quỷ dị đầm máu, dường như lại thêm một phần sắc bén.

Chu Khung đưa mắt về phía pho tượng ban đầu, nơi đó đã không còn tượng, chỉ còn trơ lại một bệ đá.

Nhìn bệ tượng, trong mắt Chu Khung loé lên tia máu lạnh, hắn lạnh lùng nói:

“Thiên Huyền Đạo Đế, trước mặt bốn tọa mà ngươi còn muốn ẩn nấp sao? Ngươi coi bốn tọa là phế vật Vương Hàn kia ư, thật to gan!”

Lời Chu Khung vừa dứt, trong mật thất vốn tĩnh mịch bỗng nổi lên cuồng phong linh khí, ngay sau đó, trên bệ tượng chậm rãi hiện ra một hư ảnh.

Đó chính là ý niệm phân thân của Thiên Huyền Đạo Đế, nhưng so với đạo ý niệm phân thân vừa rồi thì suy yếu hơn rất nhiều.

“Sao ngươi có thể phát hiện ra ta?” Thiên Huyền Đạo Đế vừa hiện ra đã kinh ngạc nhìn Chu Khung, trong mắt không ngừng lóe sáng.

Lúc trước, bản tôn đã cố ý để lại hai đạo ý niệm phân thân ở đây, chính là lo gặp phải kẻ khác thường như Vương Hàn, một đạo là để có thể trở về bản thể, truyền tin tức!

Bởi vậy, phân thân ý niệm này có thuộc tính ẩn nấp cực mạnh, dù đã qua nhiều năm, suy yếu đi nhiều nhưng ngay cả Thiên Tôn cũng khó lòng phát hiện!

“Trong tam giới lục đạo, chẳng có chuyện gì có thể qua mắt bốn tọa, huống hồ ngươi chỉ là một đạo ý niệm phân thân của Đế Giả.” Chu Khung nhìn Thiên Huyền Đạo Đế, khinh thường nói.

Mẹ kiếp!

Tuy rằng vừa rồi trốn trong bóng tối đã nghe qua những lời lẽ ngạo mạn của Chu Khung, nhưng khi những lời này được nói ra với chính mình, Thiên Huyền Đạo Đế vẫn có phần không thể chấp nhận.

Ta đường đường là Đế Cảnh, còn ngươi chỉ là Thánh Cảnh, sao lại có cảm giác đảo ngược thế này!

Thời buổi này, ra về ta đây cũng thật đáng sợ!

Lão tử đường đường là đại lão Đế Giả Trung Vực, người còn không bằng, chẳng lẽ ta là thú nhồi bông hay sao?

Tuy vậy, ánh mắt Thiên Huyền Đạo Đế nhìn Chu Khung vẫn lộ vẻ kiêu dè, vừa rồi hẳn đã được chứng kiến thực lực của Chu Khung, không thể không thừa nhận Chu Khung có bản lĩnh để ngạo mạn.

Dưới Tôn Cảnh, e rằng không ai là đối thủ của hắn!

So với Ma Đạo Sát Đế năm xưa không kém, mà đúng rồi, Ma Đạo Sát Đế cũng xuất thân từ Đông Vực, tên thật là... là... Đế Thiên!

Đang lúc Thiên Huyền Đạo Đế còn đang suy nghĩ, một giọng nói lạnh lùng truyền vào tai hắn.

“Bồn tọa hỏi, người đáp, chậm một nhịp, đừng trách bồn tọa diệt người.”

“Vì sao pháp tắc Đông Vực bây giờ lại ít như vậy?”

Chu Khung nhìn Thiên Huyền Đạo Đế, lạnh lùng hỏi.

“Chuyện này vừa rồi ta đã nói... cái đậu...” Thiên Huyền Đạo Đế còn chưa dứt lời.

Thần Ma Đạo trong tay Chu Khung đã vung lên, một đạo huyết quang xé trời, trong nháy mắt đã xuyên qua ý niệm phân thân của hắn!

Xoẹt!

Ầm!

Một tiếng xé rách cùng tiếng nổ vang lên, ý niệm phân thân của Thiên Huyền Đạo Đế lập tức nổ tung, đến chết hắn không hiểu vì sao Chu Khung lại đột nhiên ra tay.

Lời còn chưa nói hết đã bị đánh lén, người có còn võ đức hay không!

Chương 528: Đường Vũ biết được, Lục Thần tử vong

Phân thân đạo ý niệm của Thiên Huyền Đạo Đế chết rất uất ức, thật ra hẳn có thể phản kháng, chỉ là không ngờ Chu Khung lại đột nhiên ra tay, bằng không ít nhất cũng có thể gắng gượng được mười hơi thở!

Chu Khung xem cũng chẳng thèm nhìn phân thân ý niệm đang tiêu vong, mang theo Đại Bạch sải bước đi ra khỏi mật thất!

Bất kể phân thân ý niệm của Thiên Huyền Đạo Đế này có trả lời hay không, Chu Khung đều không để tâm, một đạo ý niệm phân thân thì làm sao có thể sưu hồn!

Chi bằng chờ một tháng trôi qua!

Tuyển chọn kết thúc, hẳn trực tiếp xử lý kẻ kia rồi sưu hồn ngược lại còn đỡ tốn sức hơn!

Ngoài cửa động!

Đại quân Ma Giáo đóng quân xung quanh!

Trên không trung, Ma Vô Đạo tay cầm trường thương tuần tra, trong mắt tràn đầy sát khí, trong góc còn có một con gấu đen thỉnh thoảng lại cầm cái muỗng múc trộm một ngụm canh hải sản, vừa canh chừng cửa động.

Đúng lúc này, trong cửa động đột nhiên truyền đến một hồi tiếng vang lớn!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ thấy một con cá sấu vạn trượng nhanh chóng bò ra từ trong động, ngẩng đầu nhìn lên Ma Long Phi Liễn cùng hai mươi vạn ma binh phía trên, trong nháy mắt ngẩn người!

Vương Hàn tràn đầy vẻ khó tin, sau đó dường như nghĩ đến điều gì, đây nhất định là do Chu giáo chủ kia mang đến!

Chết tiệt!

Ta mang theo hơn trăm người đã thấy gian lận lắm rồi, người mang theo những hai mươi vạn, còn ra thể thống gì nữa!

Lúc này Ma Vô Đạo cũng nhìn thấy Vương Hàn, không chút do dự quát lớn:

“Kết trận!”

Hai mươi vạn ma binh nhanh chóng kết thành đại trận, một Ma Thần sáu tay khổng lồ hiện ra, Ma Vô Đạo tay cầm trường thương tiến vào trong cơ thể Ma Thần, sau đó trong tay Ma Thần sáu tay xuất hiện một thanh trường thương khổng lồ!

Giết!

Trường thương trong tay Ma Thần khổng lồ lập tức đánh ra, một đạo ánh sáng xé trời rách đất xẹt qua hư không nhắm thẳng đến Vương Hàn!

Mẹ nó!

Vương Hàn buột miệng chửi thề, Chu Khung ức hiếp ta, đến cả thuộc hạ của hắn cũng ức hiếp ta.

Rống!

Vương Hàn gầm lên một tiếng, một luồng sóng âm khủng khiếp hình thành!

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời, chấn động vô cùng, không gian không ngừng nứt vỡ.

Một hơi thở sau, thiên địa khôi phục lại yên tĩnh!

Chỗ Vương Hàn lúc này chỉ còn lại một vũng máu lớn!

Mà ở phía xa, một con cá sấu với tốc độ một hơi thở mười mấy vạn dặm nhanh chóng biến mất khỏi chân trời.

“Chạy cũng nhanh thật!” Ma Vô Đạo nhìn Vương Hàn bỏ chạy phía xa, hừ lạnh một tiếng, giải trừ Ma Thần đại trận.

Hắn không truy đuổi, bởi vì mệnh lệnh Chu Khung giao cho hắn là canh giữ cửa động, đương nhiên hắn không thể tự tiện rời đi.

không lâu lắm!

Chỗ cửa động lại truyền ra một trận chấn động, Chu Khung người mặc Ma Thần chiến bào mang theo Đại Bạch đi ra.

Ma Vô Đạo nhanh chóng bay đến trước mặt Chu Khung, khom người bẩm:

“Bái kiến Giáo chủ!”

Sau đó Ma Vô Đạo kể lại chuyện Vương Hàn vừa chạy thoát.

Chu Khung gật đầu, không để ý đến Vương Hàn, mà trong ánh mắt hiện lên một tia máu tanh, nếu đã tới, vậy nên làm chút gì đó.

Hơn nữa nếu Thiên Huyền Đạo Đế đã để lại bảo vật gì ở đây, như vậy Ma Đạo Sát Đế tự nhiên cũng có thể sẽ lưu lại chút gì đó.

“Ma Vô Đạo nghe lệnh!”

“Thuộc hạ nghe lệnh!”

“Dẫn hai mươi vạn ma binh san bằng thế giới này cho bản tọa, diệt sạch lũ hung thú và thiên kiêu!”

“Tìm truyền thừa của Ma Đạo Sát Đế cho bốn tọa!”

Chu Khung lạnh lùng nói, phảng phất như san bằng thế giới này, diệt trừ vô số hung thú chỉ là chuyện nhỏ.

Về phần làm như vậy có thể khiến kẻ tự xưng là người phát ngôn kia phải lộ diện sớm hay không, hẳn cũng chẳng bận tâm.

Lộ diện sớm thì sớm tiến hẳn lên đường là được!

Thế giới này cũng chẳng còn gì lưu luyến!

“Tuân lệnh!”

Ma Vô Đạo cung kính đáp, thân hình nhanh chóng phóng lên, hét lớn:

“Liệt trận, đồ sát!”

Rầm!

Hai mươi vạn ma binh lại tạo thành một Lục Tí Ma Thần, dưới sự dẫn dắt của Ma Vô Đạo điên cuồng lao về phía hung thú.

Thân hình Chu Khung lóe lên, lúc xuất hiện đã an vị trên ghế ngồi Ma Long trên phi liễn, nhắm mắt chậm rãi tu luyện Thời Gian pháp tắc.

Đại Bạch cũng nhanh chóng chạy tới góc trên phi liễn, vể mặt nghi hoặc, nhìn trái nhìn phải, trong miệng lầm bầm:

“Hắc Tử đâu rồi? Bảo hắn trông chừng lửa, sao lại chạy đi đâu mất rồi?”

Sau đó Đại Bạch dường như nghĩ tới điều gì, nhanh chóng đi tới trước mặt nồi canh hải sản, nhìn nước canh còn sót lại non nửa nồi.

Chỉ trong nháy mắt, hai mắt tràn đầy lửa giận, gầm lên: “Con gấu chó chết tiệt, Bạch gia nhất định phải hàm ngươi!”

Sóng âm gào thét truyền khắp vạn dặm, dọa Hùng Vĩ đang trốn dưới phi liễn run như cây sậy.

“Ban đầu ta thật sự chỉ muốn ném thử hai miếng...??????)... Đừng trách ta.”...

Ngoại giới!

Trung Châu, bên ngoài Thiên Vọng thành!

Một bóng người bạch y đứng sừng sững ngoài thành trì, vẻ mặt phong trần mệt mỏi, cả người đầy thương tích.

Chương 529: Đường Vũ chuẩn bị báo thù 1

Hắn chính là đệ tử rời khỏi Địa Nguyên Tông, Trương Lôi!

Xuất môn tìm Đường Vũ, vốn dĩ cho dù Trung Châu gần với Dương Châu, lấy tu vi Bán Thánh cảnh của hắn cũng phải mất hơn nửa năm mới bay đến nơi.

Nhưng thật trùng hợp, giữa đường hắn gặp được một vị cường giả Đại Thánh cảnh cũng đang bôn ba, còn thuận đường đưa hắn đi một đoạn!

Thần kỳ chẳng, chính là thần kỳ như thế!

Ngay cả bản thân Trương Lôi không ngờ tới, chỉ có thể thán thán vận khí của mình quá tốt.

Hắn nhìn Thiên Vọng thành trước mắt, lẩm bầm:

“Lần trước Đường Vũ sư huynh có gửi thư, nói huynh ấy đang ở Thiên Vọng thành, mong rằng hiện giờ huynh ấy vẫn còn ở đây, nếu không có, ta không tìm nữa.”

Im lặng một hồi, Trương Lôi sải bước vào thành, ước chừng bốn ngày sau, mới dựa vào đặc điểm bạch phát của Đường Vũ, dò hỏi được chỗ ở đại khái...

Trong một tòa đình viện!

Đường Vũ một thân bạch y bạch phát, ngồi ngay ngắn dưới gốc đại thụ, đột nhiên mở mắt, tinh quang lóe lên, quất lạnh:

“Kẻ nào!”

Đồng thời, hắn đưa một tay ra, phát ra một luồng hấp lực kinh khủng, trong nháy mắt đã kéo một bóng người bạch y từ ngoài đình viện đến trước mặt!

Àm!

Bóng người bạch y bị ngã đến choáng váng đầu óc, không ngừng lắc lư, chính là Trương Lôi. Hắn vừa mới mò đến cửa, còn chưa kịp gõ, đã bị Đường Vũ kéo tới.

Đường Vũ nhìn Trương Lôi, trong mắt thoáng hiện một tia kinh ngạc, nghi hoặc hỏi:

“Ngươi là Trương Lôi?”

Lúc này Trương Lôi cũng đã hết choáng, nhìn nam tử bạch phát trước mặt, lập tức nhận ra hắn chính là Đường Vũ, bởi vì lúc Trương Lôi gia nhập tông môn chính là thời điểm Đường Vũ tỏa sáng nhất.

Hơn nữa, khi đó Đường Vũ rất hiền hòa, luôn chiếu cố các đệ tử mới, bản thân Trương Lôi cũng từng được hắn quan tâm, giúp đỡ rất nhiều, cho đến lần đó, nếu không chạy nhanh, có lẽ hắn đã chết dưới đao của Đường Vũ rồi...

“Là ta, Đường Vũ sư huynh, ta tìm được huynh rồi!” Trương Lôi nhìn Đường Vũ, nước mắt lưng tròng.

Đường Vũ không để ý đến vẻ mặt của Trương Lôi, sắc mặt vẫn lạnh lùng như cũ, phảng phất người trước mặt không phải đồng môn sư huynh đệ, mà là một người xa lạ.

Nhận ra Đường Vũ không để tâm, Trương Lôi vội vàng nói:

“Đường sư huynh, Lục Thần trưởng lão bị giết rồi!”

“Cái gì?”

Đường Vũ vốn đang ngồi xếp bằng, nghe vậy lập tức bật dậy, khí thế ngút trời, hai mắt đỏ rực, sát khí ngập trời bao phủ toàn bộ đình viện.

Phụt! Phụt! Phụt!

Dưới uy áp khủng khiếp của Đường Vũ, Trương Lôi điên cuồng phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hai mắt trợn ngược, lưỡi thè ra, tựa như sắp nghẹt thở đến chết.

Ngay khi Trương Lôi sắp bị khí thế ép đến chết!

Đường Vũ mới chậm rãi thu hồi khí thế, nhìn Trương Lôi phần nộ hỏi: “Nói, sư phụ ta chết như thế nào?”

Giọng nói tràn đầy lạnh lẽo, phảng phất như ngay sau đó sẽ nổi trận lôi đình mà giết người.

“Sư huynh, Lục Thần trưởng lão bị Chu ma đầu bức tử, chính là tên Chu Khung không chuyện ác nào không làm kia, ép...”

Trương Lôi nhanh chóng kể lại chuyện Chu Khung sau khi giáng xuống Địa Nguyên Tông, nhưng không nói Lục Thần bị tất cả đệ tử Địa Nguyên Tông cùng nhau bức tử, mà đổ hết mọi tội lỗi lên người Chu Khung.

“Ma Giáo, Chu Khung, dám giết sư phụ ta, ngươi chết chắc rồi!” Đường Vũ toàn thân khí thế bộc phát, lạnh giọng nói.

“Sư huynh, huynh... huynh đột phá Tôn Cảnh rồi?” Trương Lôi kinh hãi nhìn khí thế quanh người Đường Vũ, lắp bắp hỏi.

Đường Vũ gật đầu!

Chuyện lạ!

Trương Lôi bối rối, Đường sư huynh thế mà đột phá Tôn Giả Cảnh, sao có thể như vậy? Phải biết vạn năm trước Đường

sư huynh chẳng qua chỉ vừa mới đột phá Thánh Giả Cảnh!

Vén vén vạn năm từ Thánh Giả Cảnh đột phá đến Tôn Giả Cảnh!

Đây là thiên kiêu cỡ nào, e rằng thế giới này khó tìm được người thứ hai!

Đương nhiên ngoại trừ Chu Khung, ở toàn bộ Đông Vực, đặc biệt là Dương Châu, Chu Khung đã sớm vượt qua định nghĩa thiên kiêu, tất cả mọi người đều ngầm thừa nhận hắn là tuyệt thế đại ma đầu.

“Sư huynh, huynh ngàn vạn lần đừng khinh địch, Chu ma đầu kia từng giết cả Tôn Giả, hơn nữa còn là miểu sát.” Trương Lô vội vàng nhắc nhở, nhìn Đường Vũ như sắp lập tức lên đường.

Hắn từng nghe kể về sức mạnh của Chu Khung, có lần hắn xuống núi, gặp một người kể chuyện nói: Chu Khung chỉ một hơi đã thổi chết Hạo Nguyệt Lang Tôn.

Cho dù lời kể có phần thổi phồng, nhưng chắc chắn là miểu sát, bằng không không thể nào lưu truyền đến mức khoa trương như vậy.

Hơn nữa còn có truyền thuyết Chu Khung ở Đan tộc tát ba vị Tôn Giả...

“Được rồi, ta tự có sắp xếp, ngươi lui xuống trước đi!” Nghe Trương Lô nói, Đường Vũ cố gắng đè nén lửa giận trong lòng.

Hắn phát tay, lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật ném cho Trương Lô, ý bảo hắn có thể rời đi.

Trương Lô tiếp nhận nhẫn trữ vật, thần thức dò xét, trong nháy mắt kinh ngạc, bên trong không dưới trăm vạn tiên thạch, quả là một khoản tiền khổng lồ.

Chương 530: Đường Vũ chuẩn bị báo thù 2

Phải biết, cho dù là toàn bộ gia sản của một gã Thánh Giả Cảnh cũng chỉ đến vậy, nhưng nghĩ đến thân phận Tôn Giả của Đường Vũ lúc này, Trương Lôi lại cảm thấy không có gì to tát.

Dù sao Tôn Giả là cường giả đứng đầu Đông Vực, nếu không có số tài sản như vậy mới là lạ.

Tuy nhiên, Trương Lôi vẫn có phần ngại ngùng, vừa cất nhắc đi, vừa nói:

“Sur huynh, cái này thật không ổn...”

Đường Vũ không nói nhảm, sắc mặt lạnh lùng, phát tay một cái, một luồng lực mạnh mẽ đẩy Trương Lôi ra khỏi sân.

Sau đó, trong mắt Đường Vũ lóe lên tia sáng sắc bén, thân hình chợt lóe, biến mất tại chỗ. ...

Phía Đông Dương Châu!

Có một vùng đầm lầy tử vong, bên trong tràn ngập khí tức tà ác, khiến cho bất kỳ sinh linh nào không dám đến gần!

Thế nhưng không ai biết, nơi đây chính là địa bàn của Quỷ Điện phân điện Dương Châu!

Bên dưới đầm lầy là một khu cung điện rộng lớn, trong đại điện chính có hơn mười tên mang mặt nạ quý, khí thế cường đại, toàn thân toát ra vẻ âm lãnh.

“Lý chủ sự, rốt cuộc là nhân vật lớn nào giá lâm, mà phải triệu tập chúng ta đến đây?”

“Phải đó, ta còn một đồng chuyện, rất nhiều nhiệm vụ treo thưởng còn chưa kịp phát ra ngoài.”

Vài tên mặt nạ quỷ lên tiếng hỏi.

Kẻ đeo mặt nạ quỷ đứng đầu lạnh giọng:

“Triệu tập các người đến đây tất nhiên có nguyên nhân, đại nhân vật lát nữa sẽ đến, người có oán giận gì thì cứ hướng ngài ấy mà bộc bạch.”

Quỷ Điện có quy củ, một phương phân điện không thiết lập Điện Chủ, chỉ có một chủ sự cùng mười đại cao tầng, mà chủ sự lại không có quyền trách phạt cao tầng.

Nếu cao tầng làm sai, chủ sự chỉ có thể bẩm báo lên tổng điện, điều này cũng khiến cho đám cao tầng chẳng kiêng dè gì chủ sự.

Đương nhiên quy định này là vì bảo đảm sự công bằng của Quỷ Điện, bởi lẽ bọn họ vốn làm chuyện trung gian, đâu thể độc đoán chuyên quyền.

Vù...!

Hư không chấn động, một nam tử vận áo bào trắng, mặt đeo quỷ diện màu đỏ trong chớp mắt xuất hiện trước mặt mọi người.

Chúng nhân cả kinh, vội vàng hành lễ:

“Bái kiến phó điện chủ đại nhân!”

Chẳng trách bọn họ kinh ngạc, bởi lẽ quỷ diện màu đỏ chỉ có phó điện chủ Quỷ Điện mới được phép đeo, còn bọn họ ban nãy cứ ngỡ là một gã tuần tra sứ giả nào đó giáng lâm.

“Ừm!”

Nam tử đeo quỷ diện đỏ gật đầu, hắn chính là Đường Vũ, phải mất ba ngày trời từ Trung Châu chạy đến đây.

Đường Vũ nhìn Lý chủ sự, lạnh giọng hỏi:

“Chuyện ta giao cho người điều tra thế nào rồi?”

“Bẩm phó điện chủ, thuộc hạ đã điều tra xong, đây là tư liệu!” Lý chủ sự nghe vậy vội vàng lấy ra hai khối ngọc giản, cung kính dâng lên.

Đường Vũ tiếp nhận ngọc giản, chậm rãi mở một cái ra xem, ánh mắt chớp động không ngừng, nếu kẻ khác nhìn thấy nội dung, chắc chắn sẽ kinh ngạc đến mức há hốc mồm.

Nội dung trong ngọc giản chính là toàn bộ sự tình xảy ra sau khi Ma Giáo giáng lâm Địa Nguyên Tông, bao gồm chuyện Chu Khung cướp phá Địa Nguyên Tông, bức bách Địa Nguyên Tông cùng nhau giết Lục Thần.

Chi tiết đến mức khiến người ta phẫn nộ!

“Hừ, quả nhiên Trương Lôi kia không hề nói thật, lúc trước Địa Nguyên Tông đuổi ta đi thì thôi, bây giờ lại còn giết cả sư phụ ta, sư môn như thế, không cần tồn tại nữa!”

“Còn có Ma Giáo, Chu ma đầu, uy phong thật lớn!”

Ánh mắt Đường Vũ lóe lên sát ý, khiến nhiệt độ cả đại điện giảm xuống.

Sau đó, Đường Vũ lại lấy khối ngọc giản còn lại ra xem, chỉ thấy bên trên ghi chép các loại sự tình liên quan đến Ma Giáo, bao gồm lịch sử hình thành, chân dung các cao tăng, mà nhiều nhất chính là những gì liên quan đến Chu Khung.

Có thể nói, hơn nửa ngọc giản là ghi chép những chiến tích hiển hách của Chu Khung, nào là đại chiến quần hùng, truyền thừa của Dịch Lão, cướp đoạt đan dược của Đan tộc, tiêu diệt Lang Tôn...

Từng chuyện từng chuyện đều chấn động lòng người, khiến Đường Vũ cũng phải kinh ngạc, bản thân hắn tự nhận là

yêu nghiệt trong số các thiên tài, cũng từng đồ sát vô số sinh linh.

Thế nhưng...

So với Chu ma đầu này, hẳn chẳng khác nào một đứa trẻ!

“Trong này ghi chép Chu ma đầu gần đây đã biến mất?” Đường Vũ nhìn dòng chữ cuối cùng trên ngọc giản, trầm giọng hỏi.

“Bẩm phó điện chủ, theo tin tức chúng ta nhận được, Chu ma đầu đã biến mất hơn mười ngày rồi.”

“Hiện tại mọi chuyện trong Ma Giáo đều do Đại tổng quản Liên Sinh phụ trách.” Lý chủ sự cung kính đáp.

“Có kẻ treo thưởng cao tăng Ma Giáo ở Quỷ Điện chúng ta, đúng chứ?” Đường Vũ lại hỏi.

“Bẩm, là người của Thiên Hỏa Thánh Đình, bọn họ xuất rất nhiều tài nguyên treo thưởng, chúng ta cũng đã giao nhiệm vụ cho không ít cường giả, nhưng đều không thành công.”

“Cao tăng Ma Giáo thực lực rất mạnh, hơn nữa đều có át chủ bài, hiện giờ chẳng còn ai dám nhận nhiệm vụ ấy nữa.”

Một tên cao tăng Quỷ Điện đứng ra, vẻ mặt buồn bực lên tiếng, đơn hàng này vốn do hắn tiếp nhận, nhưng giờ chẳng ai hoàn thành, hắn cũng mất phần trăm hoa hồng.

Chương 531: Địa Nguyên Tông diệt, Trương Lôi chết

Đường Vũ nghe vậy, trong mắt thoáng hiện tia trầm tư!

“Đi tuyên bố lệnh treo thưởng, diệt Địa Nguyên Tông, kẻ nào hoàn thành thưởng ngàn vạn tiên thạch, một viên đan dược Tôn Cảnh.”

Giọng nói trầm thấp của Đường Vũ vang vọng khắp đại điện. Tuy rằng với thực lực của hắn, muốn diệt Địa Nguyên Tông chỉ là chuyện phát tay, nhưng dù sao cũng có phần tình cảm, Đường Vũ không muốn tự mình ra tay!

“Vâng!”

Các cao tầng Quỷ Điện đồng loạt cung kính đáp!

“Lý chủ sự, người hãy đi điều tra động tĩnh của đám người Ma Giáo, nhất là tên Liên Sinh kia, tra rõ hành tung của hắn cho ta.”

“Vâng!”

Lý chủ sự cung kính lĩnh mệnh, sau đó dẫn theo các cao tầng Quỷ Điện chậm rãi lui ra.

Trong đại điện chỉ còn lại một mình Đường Vũ, nhìn về phương hướng Bắc Cương Ma Giáo, chậm rãi thốt:

“Chu lão ma, người dám giết sư phụ ta, ta sẽ khiến Ma Giáo người từ nay về sau không còn cao tầng nào nữa, bắt đầu từ tên Đại tổng quản Liên Sinh của người, từng tên từng tên một...”

Thời gian thấm thoát thoi đưa!

Không biết qua bao lâu, Địa Nguyên Tông vốn yên tĩnh bỗng bị một tiếng nổ lớn đánh thức.

Rầm!

Tiếng động kinh thiên động địa khiến cả Địa Nguyên Tông nháy mắt trở nên hỗn loạn, chỉ thấy vô số người áo đen bịt mặt xuất hiện, nhanh chóng ra tay công kích đệ tử Địa Nguyên Tông.

Cảnh tượng chém giết thảm khốc nhanh chóng lan ra khắp Địa Nguyên Tông, chỉ trong vòng chưa đầy ba canh giờ, khắp Địa Nguyên Tông đã la liệt thi thể, máu chảy thành sông.

Không đến năm canh giờ, một thế lực đỉnh cấp Dương Châu cứ thế bị diệt môn, mà những người áo đen kia sau khi ra tay cũng nhanh chóng biến mất không dấu vết!

Mọi thứ diễn ra cứ như chưa từng xảy ra vậy!

Nhưng ở phía xa, trên một ngọn núi hoang, một nam tử áo trắng đang quỳ trên mặt đất, một tay che miệng, trên mặt đầy nước mắt nhìn Địa Nguyên Tông bị hủy diệt.

Hắn chính là Trương Lôi!

Vốn dĩ sau khi đưa thư xong, hắn định quay về tông môn, nhưng chưa kịp đến cửa đã nhìn thấy cảnh tượng đại chiến thảm khốc này!

Hắn biết kẻ đứng sau giật dây tất cả, nhất định là Đường Vũ!

“Su phụ, các vị sư huynh đệ, Trương Lôi ta có lỗi với mọi người, ta chỉ muốn nhờ Đường Vũ sư huynh ra tay diệt trừ Chu lão ma, trả thù cho Địa Nguyên Tông.”

“Nhưng... nhưng ta không ngờ huynh ấy lại tàn nhẫn như vậy... Hu hu hu... Tất cả là lỗi của ta...”

Trương Lôi quỳ trên mặt đất không ngừng gào khóc, rờn rã suốt nửa canh giờ, đột nhiên hắn cảm thấy trước mặt xuất hiện thêm một người.

Ngẩng đầu lên, chỉ thấy một người áo đen đeo mặt nạ bạc đang đứng trước mặt.

Hắn còn chưa kịp mở miệng!

Tên mặt nạ bạc kia đã giơ tay ra, một chương ấn thẳng lên đỉnh đầu hắn.

Ngay sau đó, một cơn đau đớn khủng khiếp không cách nào hình dung nổi lan ra khắp linh hồn hắn.

A! A! A! A! A!

Trương Lôi điên cuồng gào thét, trên mặt lộ vẻ mờ mịt, hắn không biết bản thân đã đắc tội với tên mặt nạ bạc này thế nào mà lại bị hắn ta ra tay tàn độc như vậy.

Tên mặt nạ bạc kia chính là Huyền Nhất!

Hoá ra Huyền Bộ vẫn luôn âm thầm theo dõi Địa Nguyên Tông, hôm nay đột nhiên phát hiện Địa Nguyên Tông bị tấn công, nên Huyền Nhất đã cố ý đến xem xét, vừa hay gặp được Trương Lôi đang quỳ khóc thảm thiết.

Để moi được thông tin, Huyền Nhất lập tức ra tay thi triển sư hồn thuật lên người Trương Lôi!

Còn việc có oan uổng cho Trương Lôi hay không, hắn nào có quan tâm!

Sau tròn nửa canh giờ!

Huyền Nhất trực tiếp một chương kết liễu Trương Lôi, trong mắt lóe lên tia sáng sắc bén.

“Đường Vũ, thiên kiều vạn năm trước, tu vi Tôn Cảnh, xuất thân từ Địa Nguyên Tông. Không ổn, mục tiêu của hắn là

Ma Giáo!”

Huyền Nhất biến sắc, nhanh chóng biến mất trên đỉnh núi hoang!...

Lúc này, trên một vùng bình nguyên phía bắc Dương Châu, một doanh trại quân đội đồ sộ dựng thẳng, ma diễm ngút trời, sát khí ngập tràn, thiêu đốt cả vạn dặm trường không thành một màu đỏ máu.

Bên trong một quân trường khổng lồ nằm giữa doanh trại!

Các bậc cao tăng Ma Giáo tề tụ, Liên Sinh khoác trên mình trường bào đỏ rực ngồi chễm chệ ở vị trí cao nhất, hai bên là các vị cao tăng khác!

“Đại tổng quản, đám thế lực này đúng là càng ngày càng vô dụng, hôm qua bốn vương dẫn binh đến một thế lực Thánh Cảnh, còn chưa kịp mở lời, chúng đã vội vàng xin hàng.” Ma Long Vương vừa uống cạn chén rượu, vừa buồn bực lên tiếng.

“Chuyện đó có là gì, hôm qua bốn vương tấn công một thế lực, bọn chúng lại muốn gả con gái cho ta, ta không muốn, chúng lại còn muốn dâng cả thê tử cho ta nữa.” Ma Hồ Vương vừa nói vừa lắc đầu ngán ngẩm.

“Đều như nhau cả thôi, hiện tại đám thế lực dám phản kháng cũng chẳng còn mấy, tình hình bên Đại hộ pháp chắc cũng tương tự.”

Toàn bộ cao tăng Ma Giáo trong quân trường đều tán đồng, từ sau khi Chu Khung trực tiếp tiêu diệt mấy đại thế lực hàng đầu phương bắc Dương Châu, đại quân Ma Giáo coi như đã thông suốt.

Chương 532: Đường Vũ tiến vào trận pháp Ma Giáo 1

Mọi việc đều diễn ra vô cùng thuận lợi, chỉ trong vòng chưa đầy nửa tháng, hai phần ba địa bàn phương bắc Dương Châu đã nằm gọn trong tay Ma Giáo.

Khụ!

Liên Sinh khẽ ho một tiếng!

Cả quân trưởng lập tức im bật!

“Lần này Giáo chủ rời đi, chắc sẽ sớm quay lại thôi, việc chúng ta cần làm là trước khi Giáo chủ trở về, hãy thống nhất toàn bộ phương bắc Dương Châu!”

“Vâng!” Các bậc cao tăng Ma Giáo đồng thanh lĩnh mệnh.

Bịch! Bịch! Bịch!

Một hồi tiếng bước chân vang lên từ bên ngoài quân trưởng, một thanh niên mặc bạch y, tay cầm trường kiếm bước vào, trên tay còn xách theo một cái đầu dê không lồ!

Rầm!

Thanh niên ném thẳng đầu dê xuống đất, cung kính chấp tay với Liên Sinh:

“Bái kiến Đại tổng quản, thuộc hạ Phương Càn xin được phục mệnh!”

“Thế lực Phong Dương tộc chống đối đã bị tiêu diệt, đây là thủ cấp của tộc trưởng bọn chúng!”

Tất cả mọi người nhìn thanh niên đầy khí thế trước mặt, trên mặt đều là ý cười, sau nhiều năm chung sống, Phương Càn đã hoàn toàn dung nhập vào đại gia đình Ma Giáo.

Hắn cũng kế thừa truyền thống tốt đẹp của Ma Giáo: Tàn nhẫn, không sợ hãi, chấp hành mệnh lệnh tuyệt đối!

“Tốt lắm!” Liên Sinh liếc nhìn thủ cấp trên đất, gật đầu hài lòng.

“Đa tạ Đại tổng quản khích lệ!”

Phương Càn nghe vậy, trên mặt lộ rõ vẻ vui mừng, nhanh chóng bước đến đứng sau lưng Liên Sinh!

Ánh mắt hắn nhìn về phía các cao tầng đang ngồi hai bên, ẩn chứa tia hâm mộ, hiện tại hắn vẫn chưa có tư cách ngồi ngang hàng với họ.

Ngay cả việc dẫn binh tiêu diệt thế lực khác cũng chỉ là những thế lực nhỏ lẻ bên rìa mà thôi.

Tuy nhiên, hắn vẫn cảm thấy rất thỏa mãn, bởi vì thực lực của bất kỳ cao tầng Ma Giáo nào cũng đều vượt xa hắn.

“Phương Càn, đừng nản chí, thiên phú của ngươi rất mạnh, sau này nhất định sẽ vượt qua bọn họ, thậm chí tương lai có thể sánh vai cùng Đại tổng quản không chừng.” Thanh âm Cùng Kỳ trong đầu Phương Càn chậm rãi vang lên.

Cùng Kỳ không dám nhắc đến Chu Khung, bởi vì nó biết, Phương Càn vĩnh viễn không thể nào đuổi kịp Chu Khung, thậm chí đôi lúc Cùng Kỳ còn hoài nghi, vì sao trên đời này lại xuất hiện một yêu nghiệt như Chu Khung.

Loại yêu nghiệt này căn bản không nên tồn tại!

“Ta sao có thể nản chí, Giáo chủ ta không dám mơ tưởng, nhưng ta tuyệt đối tin tưởng mình có thể đuổi kịp Ma Vương đại nhân bọn họ.”

Phương Càn siết chặt nắm tay, trong lòng tràn đầy tự tin.

“Đại tổng quản, gần đây hình như không có tên nào dám đến ám sát chúng ta nữa, nhưng không biết vì sao thuộc hạ lại có dự cảm chẳng lành, tựa như bị thứ gì đó theo dõi vậy.” Trần Thư cau mày, lên tiếng.

Nghe Trần Thư nói vậy, các cao tăng Ma Giáo khác cũng trầm ngâm suy tư, chuyện Quỷ Điện treo thưởng truy nã bọn họ, tất cả mọi người đều biết!

Nhưng từ sau khi bọn họ tiêu diệt một nhóm cường giả, đã rất lâu rồi không có ai dám cả gan ra tay ám sát bọn họ nữa!

Nghe Trần Thư nói vậy, Liên Sinh chau mày. Những ngày qua, hắn cũng cảm thấy như có kẻ theo dõi nhưng lại không tìm ra manh mối.

Ngay khi tất cả cao tăng Ma Giáo đang trầm tư suy nghĩ...

Vù...!

Không gian trong quân trường bỗng chấn động!

Một nam tử khoác áo bào đen, mặt nạ bạc, hiện ra trước mặt mọi người. Đó chính là Huyền bộ thủ tọa, Huyền Nhất!

Huyền Nhất chấp tay với Liên Sinh, nói:

“Bẩm Đại tổng quản, có một tin tức quan trọng, e rằng người cần biết.”

“Địa Nguyên tông vừa bị diệt môn. Kẻ ra tay đã nhận được treo thưởng của Quỷ Điện. Chúng ta cũng điều tra được kẻ treo thưởng là ai!”

“Chính là tuyệt thế thiên kiêu năm xưa của Dương Châu, Đường Vũ!”

Đường Vũ?

Tất cả cao tăng Ma Giáo đều ngơ ngác. Ma Giáo quật khởi quá nhanh, bọn họ căn bản không biết những thiên tài ngày trước.

Huống hồ, thiên tài kiêu ngạo năm xưa, giờ trong mắt bọn họ cũng chỉ như gió thổi, ai lại đi quan tâm tới?

Hơn nữa, Đường Vũ đã biệt tích hơn vạn năm!

Vả lại, Địa Nguyên tông bị diệt, thì có liên can gì tới Ma Giáo bọn họ?

Nhìn đám thuộc hạ đang hoang mang, Huyền Nhất nói tiếp:

“Đường Vũ còn có một thân phận khác, chính là đồ đệ của Lục Thần - Thái Thượng trưởng lão Địa Nguyên tông. Mà Lục Thần, cách đây không lâu đã bị Giáo chủ giết chết!”

“Theo tin tức điều tra được, Đường Vũ hiện tại có tu vi Tôn Giả cảnh, hơn nữa, có khả năng nắm giữ chức vị quan trọng trong Quỷ Điện.”

Huyền Nhất vừa dứt lời, tất cả cao tăng Ma Giáo đều bừng tỉnh. Chuyện Địa Nguyên tông, bọn họ cũng biết. Xem ra, Đường Vũ trở về là để báo thù cho sư phụ.

Bước đầu tiên là san bằng Địa Nguyên tông!

Bước tiếp theo, e rằng sẽ nhắm tới Ma Giáo!

Tôn Giả cảnh, với Ma Giáo hiện tại không có Giáo chủ, quả thật rất khó đối phó!

“Có thể xác định hẳn nắm giữ chức vị gì trong Quỷ Điện không?”, Liên Sinh lạnh lùng hỏi.

“Có thể!”, Huyền Nhất gật đầu, không giải thích thêm.

Chương 533: Đường Vũ tiến vào trận pháp Ma Giáo 2

Nếu tin tức không chính xác, hắn đã chẳng nói ra. Còn nguồn tin, là do hai ngày nay, Huyền bộ bắt được không ít đệ tử Quỷ Điện.

Nghe nói gần đây Quỷ Điện có nhân vật lớn tới. Lại trùng hợp lúc này Đường Vũ - Tôn Giả cảnh, đột nhiên xuất hiện ở Dương Châu, cộng thêm Địa Nguyên tông bị Quỷ Điện treo thưởng diệt môn...

Chỉ cần phân tích một chút, liền biết được đại khái. Cho dù có sai sót, không đáng kể!

“Tốt!”, nghe Huyền Nhất khẳng định, Liên Sinh không hỏi thêm nữa.

Hắn luôn tin tưởng lời nói của bốn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng. Hơn nữa, bốn bộ chỉ nghe lệnh Chu Khung, ngay cả hắn không có tư cách ra lệnh.

“Xem ra hắn nhắm vào chúng ta rồi. Chậm thì một ngày, nhanh thì ba ngày, hắn sẽ ra tay.”

“Hiện giờ hắn chưa động thủ, hắn là đang thăm dò, muốn một lưới bắt hết, hay là muốn chơi đùa với chúng ta đây?”

Liên Sinh lập tức đứng dậy, ánh mắt lạnh lẽo, sát khí nhẹ lưu chuyển.

“Mau truyền tin cho Bạch Hạo Thiên, bảo hắn dẫn cao tăng Ma Giáo nhanh chóng về tông đàn.”

“Tối nay các người cũng về tông đàn cho ta!”

“Tuân lệnh!” Các cao tăng Ma Giáo đồng loạt đứng dậy, khom người lĩnh mệnh.

“Huyền Nhất, ngươi liên lạc với ba bộ khác, cứ nói bốn tọa hi vọng lần rút quân này, bốn bộ có thể giúp ta che giấu một chút.” Liên Sinh nhìn Huyền Nhất nói.

“Bốn bộ nhất định dốc hết sức!” Huyền Nhất khẽ gật đầu, thân hình lập tức biến mất trong quân trưởng.

Ánh mắt Liên Sinh lạnh băng, vung tay lên!

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tiếp 36 cột đồng xuất hiện trên mặt đất, mỗi cột đều tỏa ra quỷ khí ngút trời, chỉ cần liếc mắt cũng đủ khiến người ta cảm nhận được tà khí kinh người.

Đây chính là cơ duyên Liên Sinh có được ở Thiên Hồn Điện, trận pháp Thiên Tà Tam Thập Lục Ma Cương.

Một khi trận pháp được bố trí thành công, e rằng ngay cả cường giả Tôn Cảnh xông vào cũng khó tránh khỏi trọng thương.

“Đi mau! Chôn những cột đồng này xung quanh quân trưởng, sau đó giết một đám hung thú, lấy hồn phách chúng nó phong ấn vào trong cột đồng!” Liên Sinh lạnh lùng ra lệnh.

Ngoài quân trưởng, hàng chục thị vệ nhanh chóng tiến vào, mỗi người vác một cột đồng rồi biến mất.

Các cao tăng Ma Giáo cũng đồng loạt khom người hành lễ với Liên Sinh, sau đó lần lượt rời khỏi quân trưởng.

Đợi mọi người lui hết, Liên Sinh nhìn lên bầu trời, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh:

“Đường Vũ, ngươi dám cả gan tính kế Ma Giáo ta, vậy thì hãy chuẩn bị tinh thần chịu đựng nỗi đau đón tội cùng đi!”

Thời gian thấm thoát thoi đưa, chẳng mấy chốc đã đến tới!

Trước khu đóng quân của đại quân Ma Giáo!

Hai bóng người bất ngờ xuất hiện, một người vận áo bào trắng, tóc bạc trắng như tuyết, người còn lại mặc cẩm bào, đeo mặt nạ quỷ dị.

Chính là Đường Vũ và Lý chủ sự!

Đường Vũ đưa mắt nhìn về phía quân doanh, chỉ thấy toàn bộ khu vực bị bao phủ bởi một luồng khí tức quỷ dị, ngăn cách hoàn toàn thần thức của hắn, khiến hắn không thể dò xét tình hình.

“Chuyện gì thế này? Không phải người nói Liên Sinh dẫn theo các cao tăng và hai mươi vạn đại quân đóng quân ở đây sao? Cổ khí tức này là sao?” Đường Vũ chỉ vào quân doanh trước mặt, chất vấn Lý chủ sự.

“Bẩm đại nhân, thuộc hạ không rõ, ba canh giờ trước vẫn chưa có gì bất thường, có lẽ là một loại thủ đoạn che mắt nào đó.” Lý chủ sự không dám chắc chắn, thấp giọng đáp.

Giờ phút này, Lý chủ sự cũng đang hoang mang không kém, hắn thật sự không biết tại sao xung quanh đại quân Ma Giáo lại đột nhiên xuất hiện một trận pháp như vậy.

Đường Vũ nghe vậy khẽ gật đầu, ban đầu hắn cũng đoán có thể Ma Giáo đã sớm chuẩn bị, nhưng sau lại nghĩ chắc không phải.

Dù sao thân phận của hắn hiện giờ vẫn là một bí mật, người trong thiên hạ đều nghĩ hắn đã chết rồi.

Đại trận trước mặt hắn là một loại trận pháp che mắt thông thường, cho dù không phải thì với thân phận Tôn Giả như hắn, cũng chẳng cần e ngại.

“Đi thôi!”

Đường Vũ quát lạnh, dẫn Lý chủ sự đi thẳng về phía đại trận, đồng thời giải phóng khí thể toàn thân, tạo thành một kết giới vững chắc bảo vệ bản thân.

Lý chủ sự thấy vậy cũng vội vàng thi triển thủ đoạn phòng ngự.

Ông...!

Một trận chấn động, Đường Vũ cùng Lý chủ sự tiến vào đại trận.

A! Rống! A!

Vừa tiến vào trận pháp, Đường Vũ liền cảm giác vô số tiếng gào khóc thảm thiết ập vào tai, phảng phất như tiếng móng tay cào vào thiết bản.

Loại âm thanh cào gan rú ruột ấy khiến người ta khó chịu đến cực điểm, tâm trạng lập tức trở nên phiền não.

“Làm càn!”

Đường Vũ hét lớn một tiếng, khí thể toàn thân bùng phát, một cỗ sát ý lạnh như băng phóng lên trời!

Theo Đường Vũ bộc phát, tiếng quỷ khóc nhỏ đi rất nhiều, nhưng vẫn chưa biến mất.

Đường Vũ nhìn vào trong trận, chỉ thấy bên trong đại trận một mảnh đen kịt, cho dù lấy tu vi Tôn Giả cảnh của hắn cũng chỉ có thể nhìn thấy cảnh tượng trong vòng ngàn thước.

Chương 534: Ba mươi hai quyển trục

Phốc! Phốc!

Một trận tiếng hô máu truyền đến, Đường Vũ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lý chủ sự cùng đi vào đang ôm đầu, miệng không ngừng trào ra máu tươi.

“Tĩnh tâm!”

Đường Vũ hừ lạnh một tiếng, một cỗ ý tứ bình tĩnh nồng đậm truyền vào trong đầu Lý chủ sự.

Hô! Hô! Hô...!

Trộn vện qua ba hơi thở, Lý chủ sự mới tỉnh táo lại, vẻ mặt hoảng sợ đứng lên.

Không do dự, hắn lập tức lùi về phía sau một bước, muốn rời khỏi trận pháp, nhưng vốn nên rời khỏi phạm vi trận pháp, hắn vẫn còn trong trận.

Điều này sao có thể?

Ánh mắt Lý chủ sự lộ vẻ khiếp sợ, sau đó cả người run rẩy, hai chân cũng bắt đầu không ngừng run lẩy bẩy.

Lúc này, Đường Vũ và Lý chủ sự đều đoán ra!

Chuyện này chắc chắn đã bại lộ, hơn nữa còn bị Ma Giáo sớm mai phục.

Đường Vũ sắc mặt tái xanh, phải biết lần này hắn muốn ra tay đối phó Ma Giáo, nhưng chưa nói với ai, ngay cả Lý chủ sự cũng chỉ là suy đoán.

Hắn thật không ngờ Ma Giáo lại nhận được tin tức, e rằng hiện tại tất cả đệ tử Ma Giáo đã sớm di chuyển, trận pháp này chính là cái bẫy để hắn chui vào.

“Vù vù!”

Thật vô lý! Một vạn năm qua, Đường Vũ lần đầu tiên cảm thấy phần nộ như vậy!

“Bầm đại nhân, chúng ta phải làm sao?” Lý chủ sự vẻ mặt thấp thỏm nhìn Đường Vũ, run giọng hỏi.

Lúc này, Lý chủ sự đã sắp hoảng loạn, đừng nhìn hắn có tu vi Đại Thánh thất trọng, nhưng sống an nhàn sung sướng mấy chục vạn năm ở Quỷ Điện, đã sớm dưỡng thành tâm lý sợ chết.

“Phế vật!” Đường Vũ liếc Lý chủ sự, hừ lạnh một tiếng. Quỷ Điện tuy thế lực khổng lồ, cường giả không ít, nhưng trăm vạn năm sống an nhàn đã sớm biến nhiều người thành phế vật.

Đánh thuận phong chiến còn được, liều mạng thì bọn chúng đã sớm mất hết can đảm.

Không để ý đến Lý chủ sự nữa, Đường Vũ ngẩng đầu nhìn về phía bóng tối sâu thẳm, hét lớn:

“Kẻ nào đang lẩn trốn trong bóng tối? Có bản lĩnh thì ra đây giao đấu một trận, bản tọa cho ngươi một cái chết thống khoái!”

Sóng âm cuộn cuộn trong nháy mắt hóa thành uy thế kinh khủng, lao thẳng về phía bóng tối, thế nhưng ngoại trừ việc khiến không gian thêm vài phần dao động, thì không có bất kỳ phản ứng nào khác.

Ngược lại, tiếng kêu gào thảm thiết lại càng thêm dữ dội!

“Giết!”

Đường Vũ hét lớn một tiếng, mái tóc bạc bay tung, tung ra một quyền!

Ầm!

Quyền quang vô tận bùng nổ trong đại trận, khiến cả đại trận rung chuyển kịch liệt.

Rắc rắc!

Tiếng vỡ vụn vang vọng khắp đất trời.

Sắc mặt Đường Vũ hơi giãn ra, nắm đấm trong tay lại tiếp tục tung ra hai quyền nữa!

Rầm! Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, cả trận pháp trực tiếp nổ tung!

Rầm!

Một cột đồng khổng lồ rơi thẳng xuống trước mặt Đường Vũ, trên cột đồng chỉ chút vết nứt.

Thế nhưng, sắc mặt Đường Vũ lại lần nữa sa sầm, bởi vì trước mắt hắn vẫn là một mảnh đen kịt, điều này chứng tỏ hắn căn bản vẫn chưa phá giải được trận pháp.

Hoặc có thể nói, hắn chỉ mới phá vỡ một tầng của trận pháp mà thôi!

“Cái... cái gì?”

Lý chủ sự kinh hãi kêu lên, chỉ tay về phía trước.

Chỉ thấy trong bóng tối, từng tia sáng le lói xuất hiện, sau đó là một đám mỹ nữ xinh đẹp hiện ra, đủ mọi phong tình!

Ngự tử, Loli, Thanh Thuần, Yêu Nhiêu, Vũ Mị, đủ loại, đều quần áo xộc xệch hướng bọn họ vẫy tay.

Sau đó từng đợt âm thanh dâm mị truyền vào tai bọn họ!

“Đại gia, tới chơi đi, nô gia nhớ người lắm.”

“Đại gia, ngài nhìn chân nô gia này, vừa dài vừa trắng vừa mềm, đảm bảo ngài hài lòng.”

“Đại gia, đừng chỉ chảy máu mũi a, tới không?”

Đường Vũ sắc mặt vẫn lạnh như băng, người hấn yêu đã chết, nữ nhân khác nào vào mắt hấn.

Nhưng Lý chủ sự thì khác, sống hủ bại nhiều năm, sớm bị ăn mòn.

Lúc này một tay thò vào trong quần, máu mũi đầy mặt chạy nhanh về phía các mỹ nữ.

“Không ổn.”

Trong mắt Đường Vũ hiện lên tia kinh ngạc, hấn không ngờ Lý chủ sự dễ dàng trúng chiêu như vậy, theo lý thuyết với thực lực Đại Thánh cảnh, định lực hấn không thể kém như vậy.

Hít! Hít!

Đường Vũ hít mạnh mấy hơi, phảng phát cảm giác được điều gì, nhanh chóng phong bế miệng mũi.

Sau đó lại phong ấn tất cả khiếu huyết trên người!

Bởi vì lúc này trong trận pháp tràn ngập khí tức âm tà nồng đậm, chính khí thể này khiến Lý chủ sự trúng chiêu.

Trong mắt Đường Vũ hiện lên tia lạnh băng!

Huyết Sát chi khí toàn thân bùng phát, trong tay xuất hiện một thanh trường thương, một thương đánh ra.

Rầm! Rầm! Rầm!

Bên trong đại trận lại vang lên tiếng nổ kịch liệt!...

Lúc này trên không trung đại trận, hai bóng người lẳng không, một người mặc trường bào đỏ máu, một người mặc áo bào trắng.

Chính là Liên Sinh và Phương Càn!

“Đại tổng quản, Đường Vũ thực lực mạnh mẽ, e là trận pháp không vây khốn được hắn.”

“Không sao, ta không định vây khốn hắn, nhưng hắn đừng hòng an toàn đi ra.”

Chương 535: Xuất khẩu thành tạng 1

“Tổng bộ an bài thế nào rồi?”

Liên Sinh lạnh lùng nói.

“Bẩm Đại tổng quản, Lý đường chủ nói đã chuẩn bị thủy đều ổn thỏa, đại trận hộ sơn đã mở, các vị cao tăng đều đã trở về tổng đàn.” Phương Càn vội vàng cung kính đáp.

“Tốt, người cũng về tổng đàn trước đi!” Liên Sinh nhìn Phương Càn nói, nhiều năm qua, Phương Càn càng ngày càng được hần coi trọng.

“Tuân lệnh!” Phương Càn cung kính đáp, thân hình biến mất trên không trung.

Liên Sinh nhìn Đường Vũ điên cuồng phá trận phía dưới, khóe miệng lộ tia cười lạnh.

“Cứ phá đi, chờ người phá xong, bốn tổng quản sẽ tặng người một phần đại lễ.”

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Không biết qua bao lâu, đại trận phía dưới lại lần nữa phát ra một trận chấn động!

Rầm!

Hô! Hô!

Đường Vũ tay cầm trường thương, thở hổn hển, khóe miệng vương một tia máu tươi, nhanh chóng ném vào miệng hai viên đan dược, lửa giận trong mắt đã bùng bùng thiêu đốt.

Hắn đã bị vây trong trận pháp này ba ngày rồi!

Mà đám cột đồng rách nát này cũng đã bị hắn đánh hỏng ba mươi lăm cái!

Thế nhưng trước mắt vẫn là một mảnh đen kịt, hắn không biết còn bao nhiêu cột đồng đang chờ mình phá giải.

“Tốt lắm, hay cho Ma Giáo, bốn tọa thật sự đã xem thường các ngươi!” Đường Vũ lạnh lùng quát.

Giờ phút này hắn có phần hối hận, lúc trước không nên để bản thân tiến vào trận pháp, mà nên trực tiếp đánh thẳng vào tổng đàn Ma Giáo.

Nếu làm như vậy, e rằng giờ này Ma Giáo đã bị hắn san bằng, đâu đến nỗi để hắn bị thương ở chốn này!

Không muốn nghĩ nhiều nữa, Đường Vũ nghỉ ngơi một lát, trường thương trong tay sắp sửa lại vung ra, thì trong mắt đột nhiên lộ vẻ kinh ngạc!

Chỉ thấy từ đằng xa đột nhiên xuất hiện một đám quái vật lao về phía hắn, mỗi tên đều mang thực lực cường đại, tu vi đều ở khoảng Đại Thánh cảnh.

Đương nhiên điều này không khiến Đường Vũ kinh ngạc!

Điều khiến Đường Vũ chấn động chính là kẻ dẫn đầu, toàn thân gầy gò như một bộ xương khô, không mảnh vải che thân, mặt đeo mặt nạ quý, chim ruồi nhỏ phía dưới tự do bay lượn theo từng bước chạy.

Chính là Lý chủ sự, kẻ ở trận pháp thứ hai đã bị một đám mỹ nữ câu đi!

Sau đó, ánh mắt Đường Vũ bắt đầu trở nên lạnh lẽo, lúc này Lý chủ sự đã hoàn toàn không còn khí tức của người sống, chỉ là một cỗ hoạt thi.

Vậy thì đừng trách hân!

“Hãy yên nghỉ đi, bốn tọa sẽ thay ngươi báo thù.”

Đường Vũ quát lớn, trường thương trong tay không chút lưu tình vung lên. Một đạo thương quang xé toạc thiên địa, đánh thẳng về phía đám quái vật.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ vang lên không ngớt, chưa đầy nửa canh giờ, tất cả quái vật đều bỏ mạng dưới thương của Đường Vũ!

Toàn bộ đại trận cũng bị công kích mãnh liệt đánh cho tan nát!

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên!

Một cột đồng vũ nát lại xuất hiện trước mặt Đường Vũ, ngay sau đó, cả thiên địa bỗng chốc sáng rực.

Đường Vũ nhìn lên bầu trời, trong mắt lóe lên một tia sáng!

Cuối cùng hân cũng phá giải được trận pháp tuần hoàn chết tiệt này!

“Ma Giáo, ngày tàn của các ngươi đã đến, vốn dĩ còn muốn chơi trò mèo vờn chuột với các ngươi một chút, nhưng bây giờ bốn tọa không còn tâm trạng đó nữa.”

Đường Vũ đột nhiên nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía trước!

Chỉ thấy cách đó trăm dặm, một nam tử mặc áo bào đỏ đang ngồi ung dung trên ghế.

Nam tử áo bào đỏ thấy Đường Vũ nhìn mình, liền khẽ ngẩng đầu, nâng chén rượu lên uống cạn, sau đó mỉm cười với hân.

“Đường Vũ, sinh ra cách đây một vạn hai ngàn năm, đột phá Thánh Giả cảnh vào một vạn năm trước...”

“Vì người yêu Mạnh Hoan bị Thần Tôn sát hại mà tẩu hỏa nhập ma, tàn sát không ít đệ tử của các tông môn và vô số sinh linh khác, sau được Lục Thần bảo vệ nên mới rời đi...”

“Đến Thiên Vọng thành ở Trung Châu, hiện tại tu vi đã đạt đến Tôn Giả cảnh, ở Quỷ Điện chắc người cũng có thân phận không nhỏ, là Phó điện chủ hay là chức gì khác?”

Liên Sinh nhìn Đường Vũ, gằn từng chữ một, gương mặt nở nụ cười âm hiểm.

Cái gì?

Sắc mặt Đường Vũ biến đổi, hắn đoán được Ma Giáo có thể điều tra được về mình, nhưng không ngờ lại chi tiết đến vậy, ngay cả những chuyện hắn đã gần như quên hết thì đối phương cũng biết.

Ma Giáo này, quả nhiên quỷ dị khó lường!

“Người chính là Đại tổng quản của Ma Giáo, Liên Sinh?”

Đường Vũ nhìn Liên Sinh, trầm giọng hỏi, trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc!

Bởi vì hắn cảm nhận được thực lực của Liên Sinh đã đạt đến Thánh Giả thập trọng đỉnh phong, theo như hắn biết thì tuổi của Liên Sinh chắc chắn không quá một ngàn tuổi, quả là thiên tài yêu nghiệt!

Nhưng mà...

Hắn dựa vào đâu mà dám ở lại một mình để ngăn cản mình? Một tên Thánh Giả cảnh nho nhỏ mà cũng muốn vượt cấp đánh bại Tôn Giả cảnh sao?

“Gia nhập Ma Giáo ta đi, bốn tổng quản sẽ cho ngươi chức vị Đường chủ, đây chính là phúc phận của ngươi đấy.”

Chương 536: Xuất khẩu thành tạng 2

Liên Sinh vừa nói vừa lắc nhẹ chén rượu trong tay, cứ như thể để Đường Vũ gia nhập Ma Giáo là ban ơn vậy.

“Hừ!”

Đường Vũ hừ lạnh, trong mắt tràn đầy lửa giận, trước đây hắn nghe tin tức Quỷ Điện thu thập được nói rằng đám người trong Ma Giáo đều cuồng vọng vô cùng, nhưng hắn không ngờ lại cuồng vọng đến mức này.

Một tên tiểu nhân vật Thánh Giả cảnh nhỏ mà cũng đòi thu phục cường giả Tôn Giả cảnh như hắn làm thuộc hạ, hơn nữa còn ra vẻ ban ơn.

Hắn tưởng hắn là ai? Con riêng của trời cao sao?

“Muốn thu phục bản tôn? Ngươi thật to gan! Hôm nay bản tôn sẽ tiễn ngươi lên đường, sau đó sẽ đi giết tên Chu ma đầu kia, diệt sạch cả Ma Giáo!” Đường Vũ nhìn Liên Sinh, lớn tiếng nói.

“Giết Giáo chủ? Ngươi xứng sao?”

Sắc mặt Liên Sinh lập tức trở nên âm trầm, sát khí cuộn cuộn tỏa ra, khiến không khí xung quanh như đóng băng.

Đối với Liên Sinh, dám nói xấu Giáo chủ chính là tử tội, tội chết đến mười tộc không hết!

Ta không xứng?

Sắc mặt Đường Vũ biến đổi, lúc này hắn gần như sắp nhập ma, hai mắt lóe lên ánh sáng đỏ rực, trường thương trong tay

tỏa ra uy thế vô biên, quát lớn: “Bây giờ bản tôn sẽ tiễn ngươi lên đường!”

Nói xong, Đường Vũ liền giơ trường thương trong tay lên, nhắm thẳng vào Liên Sinh!

Thế nhưng Liên Sinh không hề tỏ ra lo lắng, ngược lại còn cười lạnh:

“Tiễn bốn tổng quản lên đường? Ngươi cũng xứng sao?”

Chỉ thấy Liên Sinh chấp tay với hư không, trầm giọng nói:

“Thủ lệnh Giáo chủ ở đây, phải trấn áp hết thủy địch nhân trên thế gian!”

Rầm! Rầm! Rầm!

Trong vòng mười dặm đại địa xung quanh Đường Vũ, trong nháy mắt lao ra mấy chục quyền trục.

Phía trên mỗi quyền trục đều tỏa ra vô số quang mang, ma khí cuộn cuộn trong nháy mắt tản mát ra.

Sau đó, tất cả quyền trục nhanh chóng mở ra, từng thân hình khoác Ma Thần chiến bào khủng khiếp từ bên trong bước ra, mỗi người đều mang ma điểm ngập trời, mùi máu tanh tràn ngập mấy chục vạn dặm.

Tất cả thân hình Thần Ma trực tiếp vây Đường Vũ ở giữa, sau đó đồng loạt mở miệng, những âm thanh khủng khiếp đồng thanh truyền ra:

“Trấn...!”

Lực áp bách vô tận trong nháy mắt xuất hiện, nhanh chóng hướng Đường Vũ oanh kích!

“Vô Lượng Thiên Tôn!”

Đường Vũ xưa nay bình tĩnh cũng phải thốt lên lời thô tục, nhìn ba mươi hai bóng người kinh khủng chung quanh, sắc

mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt.

Hắn biết loại quyền trục này của Ma Giáo, đạo thân hình này chính là Chu ma đầu trong truyền thuyết.

Nhưng chẳng phải trong truyền thuyết Ma Giáo cũng rất ít ỏi sao, năm đó tổng đàn Ma Giáo bị công kích cũng chỉ xuất hiện ba cái mà thôi.

Hiện tại sao lại có hơn ba mươi người xuất hiện!

Bây giờ đều là mua sỉ rồi sao!

Hắn nào hay biết, Chu Khung vì luyện chế ra những quyền trục này, trong vòng mười năm đều không thể sử dụng công pháp chữ “Ngôn”!

Nhưng Đường Vũ không dám do dự, quát lớn một tiếng, trường thương trong tay nhanh chóng oanh kích về phía những quyền trục.

“Giết!”

Trong chốc lát, chấn động kinh khủng không ngừng vang lên, ma điểm tung hoành mười vạn dặm, thương quang đâm thẳng lên trời cao.

Ánh sáng trong tay Đường Vũ khê động, trực tiếp đánh nát một quyền trục, dư uy còn đánh nát một ngọn núi vạn dặm ở ngoài vạn dặm.

Ngay khi ngọn núi bị đánh nát, chữ “Trấn” trên một quyền trục khác trực tiếp đánh lên người Đường Vũ.

Rầm!

Đường Vũ bị đánh bay ra ngoài vạn dặm!

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Đường Vũ phun ra, nhưng hắn căn bản không dám dừng lại, trường thương trong

tay xoay chuyển, một chiêu Hồi Mã Thương đánh về phía chữ “Trần” đang công kích tới từ phía sau.

Ầm!

Quyển trục nổ tung!

Tiếng động mãnh liệt không ngừng vang lên, từng quyển trục bị trường thương trong tay Đường Vũ đánh nát.

Máu tươi trong miệng Đường Vũ không ngừng phun ra, trong mắt đỏ ngầu.

Rầm!

Đường Vũ lại đánh nổ một quyển trục, ngẩng đầu nhìn mười mấy quyển trục chung quanh, màu đỏ máu trong mắt càng lúc càng đậm.

Khí thế toàn thân càng trở nên cuồng bạo, phảng phất như không thể khống chế.

Đường Vũ sắp tức đến phát điên, từ sau khi tiến vào Tôn Giả cảnh hãn chưa từng chật vật như vậy.

Hắn muốn thoát khỏi phong tỏa của đám quyển trục, nhưng ma khí cuộn cuộn từ tất cả quyển trục phát ra, trực tiếp bao phủ phương viên mười vạn dặm, tạo thành một Ma Vực quỷ dị.

Khiến hắn căn bản không thể thoát đi, chỉ có thể cứng đối cứng!

“Nhân thương hợp nhất, thương khóa thiên địa!”

Đường Vũ quát lớn!

Chỉ trong nháy mắt, cả người hắn hóa thành một thanh trường thương khổng lồ, từng luồng khí huyết sát nồng đậm xuất hiện, nhanh chóng tràn ngập phương viên mười vạn dặm.

Thậm chí có xu thế vượt qua cả giới hạn phong tỏa của ma khí!

“Giết!”

Trường thương không hề trực tiếp đánh thẳng về phía tất cả quyền trục!

Àm!

Một tiếng chấn động kinh thiên động địa vang lên, không gian sụp đổ trong nháy mắt, từng cái hắc động nhanh chóng hình thành, tất cả những ngọn núi trong vòng mười vạn dặm trực tiếp bị san bằng, mặt đất sụp xuống đến mười mấy dặm.

Chương 537: Nguy hiểm thì người xông, cơ duyên lại không thể người có được

Vô số sinh linh hóa thành tro bụi dưới dư uy của trận chiến!

Rất lâu sau!

Dư uy chậm rãi tan đi!

Vết nứt không gian dần dần khép lại, thiên địa chậm rãi khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có, toàn bộ quyền trục trấn tự đều biến mất không còn dấu vết.

Chỉ còn lại Đường Vũ tay chống trường thương, sắc mặt trắng bệch đứng sừng sững giữa không trung.

Phụt! Phụt!

Hai ngụm máu tươi lại từ trong miệng Đường Vũ phun ra, khí tức toàn thân không ngừng run rẩy, có thể thấy việc hủy diệt hơn ba mươi quyền trục cũng khiến hắn bị thương rất nặng.

Thậm chí còn tổn thương đến cả căn cơ!

Vốn dĩ với tu vi Tôn Giả cảnh của Đường Vũ, cho dù bị hơn ba mươi quyền trục cùng nhau công kích cũng sẽ không bị thương nặng như vậy.

Nhưng hắn lại bị thương trong đại trận, còn tiêu hao một lượng lớn khí lực, chưa kịp khôi phục đã bị đám quyền trục liên tiếp công kích.

Bị đánh cho trở tay không kịp, mới có thể dẫn đến kết quả như thế này!

Lúc này trên không trung, Liên Sinh nhìn Đường Vũ đang học máu, sắc mặt âm trầm!

“Quả nhiên Tôn Giả cảnh không phải dễ giết như vậy, chẳng qua chỉ cần trọng thương là được.”

Liên Sinh vốn dĩ không cho rằng có thể dựa vào đám quyền trục để giết chết Đường Vũ, dù sao đối phương cũng là cường giả Tôn Giả cảnh, hơn nữa còn là Tôn Giả loại thiên kiều.

Chẳng qua chỉ cần Đường Vũ bị trọng thương, mọi chuyện sau đó sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Lúc này, Đường Vũ nhìn Liên Sinh trên không trung, lửa giận trong mắt đã ngưng tụ thành thực chất.

Đồng thời, nội tâm hắn cũng dâng lên một nỗi khiếp sợ, kinh hãi trước uy lực của những quyền trục vừa rồi, vậy mà có thể làm hắn bị thương. Nhìn qua khe cửa thấy cả bầu trời, thực lực của Chu ma đầu chế tạo ra những quyền trục ấy, e rằng còn mạnh hơn cả trong truyền thuyết.

Không ngờ Dương Châu lại xuất hiện một tên yêu nghiệt như vậy!

Lắc đầu, Đường Vũ không muốn nghĩ đến chuyện này nữa, bất kể thực lực của Chu ma đầu cao cường đến đâu, Đường Vũ hắn nhất định có thể tự tay kết liễu lão ta.

Nhưng trước đó, toàn bộ đám người Ma Giáo, một tên cũng đừng hòng sống sót!

Hắn muốn cho Chu ma đầu nếm thử cảm giác mất đi người thân, mất đi bằng hữu!

“Hừ!”

Đường Vũ hừ lạnh một tiếng, nhìn Liên Sinh trầm giọng nói:

“Ngươi vậy mà không chạy trốn, vậy thì bọn tọa sẽ tiễn ngươi lên đường trước!”

Nói xong, trường thương trong tay Đường Vũ lập tức vung lên, đánh thẳng về phía Liên Sinh trên không trung.

Vô số tia sáng thương bắn ra, xé rách hư không, lao thẳng về phía Liên Sinh. Cả hư không đều run rẩy dữ dội trước uy lực của thương mang.

Uy lực kinh khủng kia, dường như có thể hủy diệt tất cả mọi thứ trước mặt.

Thế nhưng lúc này, sắc mặt Liên Sinh trên không trung không hề thay đổi, vẫn lạnh lùng như trước. Hắn giờ chén rượu trong tay lên, uống cạn một hơi.

Hắn không hề có ý định né tránh, không hề có ý định ra tay chèo chống.

Chỉ thấy Liên Sinh khẽ mở miệng, âm trầm nói:

“Đường Vũ, ngươi không giết được ta đâu, ngươi không có tư cách diệt trừ Ma Giáo!”

Lời vừa dứt, thương quang khủng khiếp đã ập đến người Liên Sinh.

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Thân thể Liên Sinh lập tức bị thương quang đánh thành tro bụi, khí tức cũng theo đó tiêu tan trong trời đất.

Thế nhưng lúc này, sắc mặt Đường Vũ lại càng thêm u ám. Hắn nhìn chằm chằm vào nơi Liên Sinh hóa thành tro bụi, nghiêng răng nghiêng lợi thốt ra hai chữ:

“Phân thân!”

Là một vị Tôn Giả, Đường Vũ tự nhiên biết đến phân thân thuật. Mà vừa rồi, trong nháy mắt thân thể Liên Sinh nổ tung, hắn không hề cảm nhận được linh hồn hắn ta tiêu tán.

Điều này chứng tỏ Liên Sinh căn bản chưa chết, kết hợp với những lời hắn ta vừa nói.

Có thể khẳng định, Liên Sinh vừa rồi chỉ là một phân thân!

“Phân thân thuật thật quý dị, ngay cả ta không nhận ra. Ma Giáo này, quả nhiên tà môn tựa như trong truyền thuyết!”

Đường Vũ lẩm bẩm, sát khí trong mắt càng thêm nồng đậm.

Hắn không hề biết rằng, phân thân thuật của Liên Sinh chính là bàn tay vàng của Thiên Vận chi tử Trần Hạo năm xưa, tự nhiên là thần kỳ vô cùng.

Trong Ma Giáo, Chu Khung cũng chỉ truyền thụ cho một mình Liên Sinh mà thôi!

Hơn nữa, thời gian tu luyện phân thân thuật của Liên Sinh còn quá ngắn, nếu không, cho dù là Đường Vũ không thể nào phát hiện ra hắn chỉ là một phân thân.

“Chạy được mừng một, không chạy được mừng hai!”

Ánh mắt Đường Vũ lóe lên, thân hình bay vút lên trời, lao thẳng về phía tổng đàn Ma Giáo. ...

Tổng đàn Ma Giáo!

Thiên Ma Phong!

Tất cả đệ tử Ma Giáo đều đứng trên quảng trường với vẻ mặt bình tĩnh, cao tầng Ma Giáo lơ lửng trên không trung.

Liên Sinh người mặc áo bào đỏ đứng ở vị trí đầu tiên, cao tầng các Ma Giáo khác phân chia hai bên tả hữu.

“Bạch Hạo Thiên bạch y chấp tay thưa:

- Bẩm Đại tổng quản, nếu chúng ta ngăn cản Đường Vũ, e rằng Quỷ Điện sẽ thừa cơ tập kích các phân đà khác.

Chương 538: Đường Vũ bị chặn lại 1

Liên Sinh lạnh lùng nói:

- Việc ấy không cần lo lắng, tứ bộ đã nói, Quỷ Điện sẽ do bọn họ giải quyết, hơn nữa Giáo chủ cũng sắp về giáo.

Giáo chủ sắp về giáo!

Nghe được tin này, ánh mắt tất cả cao tầng Ma Giáo đều sáng lên, phảng phất như tìm được chủ tâm cốt.

Thậm chí không ít kẻ vui mừng ra mặt, Giáo chủ về giáo, Đường Vũ có muốn sống cũng khó.

Liên Sinh nhìn đám người đang vui mừng, lạnh giọng nói:

- Trước khi Giáo chủ về giáo, chúng ta phải dốc toàn lực ngăn cản Đường Vũ, không thể để hắn rời đi, ít nhất là không thể để hắn dễ dàng rời đi.

- Tuân lệnh!

Các cao tầng Ma Giáo đồng loạt khom người lĩnh mệnh.

Liên Sinh ngẩng đầu nhìn trời, trong mắt toát lên một tia trầm tư, thực lực Tôn Giả của Đường Vũ, đối với Ma Giáo hiện tại mà nói, quả thật rất khó đối phó.

Nhưng hiện tại hắn đang trọng thương, chỉ cần kéo hắn về tổng đàn, hắn sẽ không có cơ hội phá hủy các phân đà khác.

Hoặc là, lần này bọn họ có thể thử 《Đồ Tôn》!

- Tới rồi!

Liên Sinh nhìn về phía xa, lạnh giọng nói.

Tất cả cao tăng Ma Giáo đồng loạt nhìn về phía xa, chỉ thấy một thân hình bạch y, tay cầm trường thương, khí thế ngập trời, đang lao về phía tổng đàn Ma Giáo với tốc độ kinh người!

Ba hơi thở sau!

Rầm!

Không gian chấn động, một đạo bạch ảnh giáng lâm xuống bầu trời Thiên Ma Phong, chính là Đường Vũ!

Đường Vũ nhìn đám người Ma Giáo trên Thiên Ma Phong, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, lâm lâm:

- Tốt lắm, đều ở đây cả rồi, vậy thì cùng chết đi!

Mặc dù Đường Vũ đang bị trọng thương, nhưng với căn cơ thâm hậu của hắn, chiến lực vẫn có thể sánh ngang Tôn Giả bình thường.

Ma Giáo còn con, lật tay là diệt!

Đường Vũ không nói nhảm, trường thương trong tay vung lên, một đạo thương mang xé toạc không gian, đánh thẳng về phía Thiên Ma Phong.

Uy áp khủng khiếp bao phủ lấy Thiên Ma Phong!

Lý Trường Sinh đứng sau lưng Liên Sinh chậm rãi bước ra, hai tay kết ấn, quát lớn:

“Ma Giáo yêu nghiệt, khiến thiên địa khiếp sợ, Hộ Sơn Đại Trận, mở!”

Ừng...!

Trên không Thiên Ma Phong bỗng chốc cuộn cuộn ma khí dâng trào, ma khí nhanh chóng lan tỏa!

Chỉ trong nháy mắt, ma khí đã bao phủ trăm dặm, ngàn dặm, vạn dặm!

Cả Thiên Ma Phong đều chìm trong ma khí, bên trong ma khí cuộn cuộn hiện ra vô số phù văn kỳ dị, cuối cùng ngưng tụ thành một tòa hắc tháp khổng lồ, che chắn cho Thiên Ma Phong!

Thương mang mang theo uy lực vô tận trực tiếp đánh lên Hắc Tháp!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên!

Mười vạn dặm hư không lập tức sụp đổ, vô số hắc động khổng lồ xuất hiện trong không gian.

Thương mang tiêu tán, Hắc Tháp bảo vệ Ma Giáo chỉ xuất hiện một chút gọn sóng, ngoài ra không hề tổn hại.

Sao có thể như thế?

Đường Vũ nhìn Thiên Ma Phong bình yên vô sự, sắc mặt sa sầm!

Một kích vừa rồi, hắn đã dốc toàn lực, vậy mà không thể lay chuyển đại trận hộ sơn này!

E rằng đây là trận pháp cấp bậc Tôn Giả, hơn nữa còn là loại đỉnh cao nhất!

Khốn kiếp!

Người ta vẫn nói Ma Giáo giàu có, không ngờ lại giàu có đến thế, cả Đông Vực e là cũng chẳng có mấy thế lực sở hữu đại trận hộ sơn như vậy!

“Haizzz, nhóc con, chỉ bằng ngươi mà cũng muốn phá trận của Ma Giáo ta sao? Phì, nực cười!”

“Hôm nay hổ gia ta có phần mệt mỏi, bằng không đã trực tiếp xông ra một búa bổ ngươi làm thức ăn cho heo rồi!”

Ma Hồ Vương tay cầm cự phủ khê vung, mặt mày khinh bỉ nhìn Đường Vũ trên không trung.

Ma Hồ Vương vừa dứt lời, các cao tăng Ma Giáo khác cũng đồng loạt lên tiếng:

Miệng phun lời thô tục, không kiêng nể gì!

Trong chớp mắt, từ tổ tông mười tám đời nhà Đường Vũ cho đến con cháu trăm đời sau đều bị Ma Hồ Vương cùng đám người kia “ân cần” hỏi thăm một lượt!

“Ngươi...!”

Lời lẽ thô tục khó nghe đến cực điểm khiến Đường Vũ trầm mặc vạn năm cũng phải đỏ mặt tía tai, toàn thân run rẩy!

Thực sự là quá đáng giận!

Chỉ thấy sắc mặt Đường Vũ càng lúc càng đỏ, tay nắm trường thương cũng bắt đầu run rẩy.

“Câm miệng!” Đường Vũ hét lớn.

“Nghe nói nữ nhân trước kia của ngươi cũng có tư sắc không tệ, đáng tiếc hóa thành tro bụi rồi!” Ma Hồ Vương vừa nghe Đường Vũ gầm lên, lại tiếp tục cười nhạo.

A!

Đường Vũ rốt cuộc không thể nhịn được nữa, Mạnh Hoan là nỗi đau trong lòng hắn, hắn tuyệt không cho phép bất kỳ kẻ nào nhục mạ nàng, cho dù nàng đã mất.

“Tất cả cùng chết đi!”

Đường Vũ nuốt một viên đan dược, khí thể toàn thân lại bùng nổ, thậm chí có xu hướng khôi phục lại toàn lực, trường thương trong tay không ngừng đánh ra.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ vang lên liên miên không dứt, sóng âm kinh khủng truyền khắp muôn dặm xung quanh.

Không gian quanh Thiên Ma Phong không ngừng sụp đổ rồi tự chữa trị, sụp đổ rồi lại tự chữa trị, mặt đất cũng rạn nứt tạo thành vô số khe nứt sâu!

Chương 539: Đường Vũ bị chặn lại 2

Thế nhưng cho dù thực lực của Đường Vũ bùng nổ, đại trận trên toàn bộ Thiên Ma Phong ngoại trừ rung chuyển dữ dội hơn.

Chẳng có lấy một chút dấu hiệu bị phá vỡ!

Ừng...!

Trong hư không xa xa xuất hiện không ít sinh linh, tất cả đều kinh hãi nhìn về phía Thiên Ma Phong!

“Vẫn còn kẻ dám tấn công tổng đàn Ma Giáo, chẳng lẽ hẳn không biết kết cục của Long Mã tộc sao? Không sợ bị ăn thịt sao?”

“Người nhìn cho kỹ, kẻ ra tay kia là cường giả Tôn Giả cảnh.”

“Tôn Giả cảnh thì đã sao, cũng đâu phải Chu ma đầu chưa từng giết, điều ta không ngờ tới chính là Ma Giáo lại có hộ sơn đại trận khủng khiếp như vậy, ngay cả Tôn Giả không thể công phá, thật đáng sợ!”

Cái gì?

Trong hư không, một gã Ngưu Đầu Nhân kinh hãi chỉ về phía Thiên Ma Phong.

Chỉ thấy trên Thiên Ma Phong, đám người Ma Giáo vậy mà lại dựng lên vô số lò nướng, lấy ra từng thi thể Long Mã tộc dự trữ, bắt đầu nướng thịt.

Có cần phải khiêu khích trắng trợn như vậy không, phải biết rằng nếu thế lực khác bị cường giả Tôn Giả cảnh công kích, kẻ nào không phải kinh sợ tội độ, nhẹ nhất cũng là mặt nặng mày trầm.

Vậy mà đám người này lại trực tiếp mở tiệc ăn uống linh đình, quả nhiên không hổ là Ma Giáo!

“Thật ra cũng bình thường, kẻ này chẳng qua là thừa dịp Chu giáo chủ không có ở đây mới dám đánh lén, bằng không người thử xem...” Một lão già Nhân tộc vuốt râu thản nhiên nói.

Ở toàn bộ Dương Châu, danh tiếng Ma Giáo tuy rằng vẫn còn rất tệ, nhưng duy chỉ có Nhân tộc là mang một tia cảm kích đối với Ma Giáo.

Bởi vì Đan Các bán đan dược giá thấp, thật sự đã khiến cho địa vị và thực lực của Nhân tộc được nâng cao một cách vượt bậc.

Hơn nữa càng ngày càng có nhiều Nhân tộc gia nhập Ma Giáo, trong nhất thời Nhân tộc trong Ma Giáo chiếm hơn tám phần.

Các chủng tộc khác tuy rằng hâm mộ nhưng cũng chẳng còn cách nào khác, ai bảo cao tăng Ma Giáo cơ bản đều là Nhân tộc.

Rầm!

Đường Vũ lại một thương đánh lên trận pháp, sau đó ngừng tấn công.

Hắn chống trường thương thở hổn hển, khí thế trên người nhanh chóng suy yếu, thậm chí còn khiến cho thân thể vốn đã trọng thương càng thêm nghiêm trọng.

Đây chính là tác dụng phụ của viên đan dược hắn vừa nuốt!

Đường Vũ nhìn về phía Thiên Ma Phong với vẻ tiếc nuối, hắn biết vừa rồi cao tăng Ma Giáo đang cố ý chọc giận hắn, nhưng hắn vẫn không nhịn được.

Nhưng với thân thể hiện tại, hắn không còn hy vọng công phá tổng đàn Ma Giáo nữa, Đường Vũ nhìn Liên Sinh, lạnh lùng nói:

“Tổng đàn các người có thể bảo vệ, vậy còn phân đà? Hôm nay ta sẽ san bằng tất cả phân đà Ma Giáo!”

Nói xong, Đường Vũ xoay người rời đi.

“Hừ, muốn chạy sao?”

Liên Sinh thấy Đường Vũ muốn bỏ đi liền hừ lạnh một tiếng, sắc mặt âm trầm quát lớn:

“Đệ tử Ma Giáo nghe lệnh, bày trận!”

“Tuân lệnh!”

Tất cả đệ tử Ma Giáo lớn tiếng đáp, nhanh chóng ném thịt Long Mã trong tay xuống, cùng phi thân lên, đứng chung một chỗ, tạo thành Tụ Ma đại trận.

Chưa đến một hơi thở, một Ma Thần sáu tay khổng lồ đã xuất hiện trên bầu trời.

Lý Trường Sinh lại hai tay kết ấn, đại đạo:

“Nghịch ma, chuyển sát!”

Chỉ thấy đại trận hình tháp trên không Ma Giáo nhanh chóng tản ra, vô số phù lục nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể Ma Thần sáu tay!

Ầm ầm!

Ma Thần sáu tay theo phù lục quỷ dị dung nhập, điên cuồng mở rộng, cuối cùng hóa thành một Ma Thần cao ngàn vạn trượng.

“Hộ sơn đại trận của Ma Giáo, đâu phải chỉ có thủ!”

Liên Sinh sắc mặt lạnh băng, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, thân hình lóe lên, dung nhập vào trong cơ thể Ma Thần.

Trong tay Lục Tí Ma Thần xuất hiện một thanh trường kiếm trăm vạn trượng, trường kiếm chuyển động, đâm thẳng về phía Đường Vũ đang muốn rời đi.

Cái gì?

Đường Vũ biến sắc, xoay người, nhìn trường kiếm đâm tới, mặt lộ vẻ khiếp sợ!

Một kiếm này vậy mà đạt đến uy lực Tôn Giả cảnh!

Vốn với thực lực của hắn, cho dù đối phương có thực lực như vậy, không thể làm gì được hắn, thậm chí chỉ cần vài thương là có thể diệt!

Nhưng giờ đây hắn đang trọng thương, lại hao tổn nghiêm trọng, đối mặt một kiếm này, vậy mà hắn cảm thấy một tia nguy hiểm.

Không dám do dự, trường thương trong tay vung ra, đánh về phía trường kiếm!

Rầm! Rầm! Rầm!

Một thương một kiếm không ngừng oanh kích, Ma Thần sáu tay khổng lồ cũng chặn đứng tất cả đường lui của Đường Vũ!

Đường Vũ càng đánh càng kinh hãi, mặc dù Lục Tí Ma Thần không thể làm gì hắn, nhưng hắn lại bị cuốn lấy, không thể rời đi.

Oanh kích kinh khủng, kinh động các đại cường giả trong Dương Châu, từng đạo ý niệm Tôn Giả nhanh chóng xuất hiện

trên không Ma Giáo!

“Kẻ này là ai? Dương Châu xuất hiện Tôn Giả thương đạo từ khi nào?”

“Chắc hẳn không phải người Dương Châu, nhưng điều khiến ta kinh ngạc nhất chính là, Ma Giáo ngoại trừ Chu ma đầu, lại có người có thực lực có thể ngăn cản Tôn Giả.”

Chương 540: Truyền Thừa Ma Đạo Sát Đế

“Thật sự đáng sợ, Ma Giáo phát triển càng ngày càng kinh khủng.”

Từng đạo ý niệm nhanh chóng giao lưu, có sợ hãi, có xem cuộc vui, cũng có ánh mắt lộ ra hung quang, muốn thừa cơ nhặt tiện nghi!...

Phía nam Dương Châu, nơi đóng quân của Vu tộc!

Một lão già và một đại hán khôi ngô đứng chung một chỗ, ánh mắt đều nhìn về phía Ma Giáo, tựa như có thể xuyên qua trùng điệp không gian nhìn rõ mọi việc.

“Đại tể ti, Ma Giáo này phát triển quá nhanh, tuyệt thế thiên kiêu lại nhiều vô số kể, chúng ta có cần...” Đại hán nhìn lão già, cất tiếng hỏi.

“Biết đâu đây là chuyện tốt, ta có thể cảm nhận được, Ma Giáo sẽ ảnh hưởng đến tương lai của Đông Vực, thậm chí là cứu vớt tương lai của Đông Vực.” Lão già cầm trong tay một cái cốt trượng, tang thương nói.

“Ma Giáo cứu vớt Đông Vực? Đại tể ti, người nói Ma Giáo hủy diệt Đông Vực ta còn thấy đáng tin hơn.” Đại hán khinh thường nói.

Trong nhận thức của hắn, Ma Giáo chính là đại diện cho bá đạo, sát phạt, còn cứu vớt là chuyện của Chính đạo như bọn họ.

“Giết chóc chưa chắc không phải cứu vớt, bá đạo đôi khi cũng là chuyện tốt.”

Đại tể ti ung dung nói, sau đó mở hai mắt đục ngầu ra, nhìn về phía bầu trời, thầm nghĩ: “E rằng, nguy hiểm của Đông Vực sắp đến rồi!”

Đại hán nghe lão già nói, ánh mắt lộ ra một tia suy tư, muốn hỏi điều gì đó, nhưng cuối cùng lại thôi.

Hắn, Vu Chiến Thiên, đã lâu rồi không được chiến đấu!

Ngay khi phía trên Ma Giáo đang giao tranh kịch liệt!

Trong tiểu thế giới hư không!

Thế giới vốn vô cùng náo nhiệt, giờ đây lại yên tĩnh đến đáng sợ, hoàn toàn không còn một tiếng gầm rú của hung thú.

Hơn nữa toàn bộ đại địa trên thế giới đều rạn nứt, tựa như vừa trải qua một trận rầm rập tạc kinh thiên động địa.

Nếu quan sát từ góc nhìn của Thượng Đế, có thể thấy, trong toàn bộ thế giới chất chồng vô số thi hài hung thú, tạo thành những ngọn núi xác khổng lồ.

Còn những hung thú may mắn sống sót, đều lẫn trốn trong từng góc ngách, run rẩy kinh hoàng, không dám phát ra tiếng động nào.

Trong một ngọn núi hoang vu, một con mãnh hổ hung hãn đang nấp trong một khe đá, hai tay ôm chặt lấy đầu, đôi mắt đỏ ngầu ánh lên nỗi sợ hãi tột độ.

Mặc dù nó không có linh trí, nhưng cũng cảm nhận được gần đây bên ngoài vô cùng nguy hiểm, bởi vì đồng loại của nó, đã hoàn toàn biến mất.

Ngay khi hung hổ đang dùng chút linh trí ít ỏi của mình, để suy nghĩ xem phải làm sao.

Àm!

Một tiếng nổ vang trời!

Chỉ thấy một con gấu đen khổng lồ, giáng một chưởng vào đầu hung hổ, khiến đầu nó vỡ nát, sau đó vác xác con hổ lên vai, nhanh chóng chạy về phía xa, miệng không ngừng lầm bầm:

“Khà khà, có con hổ này rồi, bốn vương sẽ nấu một nồi canh đuôi hổ chế của lão hùng, nhất định Bạch đại nhân sẽ tha thứ cho ta.”...

Phía trên bầu trời phía đông thế giới hư không, một cỗ Ma Long Phi Liễn khổng lồ đang lơ lửng, phía trước phi liễn, trên bảo tọa Ma Long là một bóng hình uy nghiêm mặc Ma Thần chiến bào đang ngồi.

Cách đó không xa, một con chó đen đang ngấu nghiến ăn thịt hung thú

Chính là Chu Khung và Đại Bạch!

Vút!

Ma Vô Đạo mặc áo giáp, dẫn theo hai mươi vạn ma binh, nhanh chóng bay đến chỗ Ma Long Phi Liễn.

Ma Vô Đạo thu hồi trường thương, bay lên ma liễn, cung kính chấp tay với Chu Khung, nói:

“Bẩm Giáo chủ, thuộc hạ đã phát hiện ra một tia manh mối, có thể là truyền thừa mà Ma Đạo Sát Đế năm xưa để lại.”

Ừng...!

Chu Khung vẫn đang ngồi trên bảo tọa Ma Long, chậm rãi mở mắt, xung quanh đột nhiên xuất hiện vô số ý cảnh kỳ lạ, khí tức Thời Gian pháp tắc nồng đậm nhanh chóng dung nhập vào cơ thể hắn.

“Ở đâu?” Chu Khung nhìn Ma Vô Đạo, lạnh lùng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, ở phía trước tám vạn dặm, nơi đó ma khí nồng đậm đang không ngừng phun trào từ lòng đất.”

“Đi!”

Chu Khung đứng dậy khỏi bảo tọa Ma Long, phát tay một cái, mang theo Ma Vô Đạo biến mất khỏi phi liên!

Lúc xuất hiện trở lại, hai người đã đứng trên một mảnh đất hoang tàn!

Chỉ thấy toàn bộ mặt đất bị oanh kích tạo thành vô số khe nứt khổng lồ, trong một khe nứt sâu hun hút, ma khí cuộn cuộn tuôn ra!

Đây chính là phương pháp của Chu Khung, oanh kích toàn bộ thế giới này mấy lần, kiểu gì cũng sẽ buộc truyền thừa kia xuất hiện!

Nếu không tìm ra được, coi như rèn luyện ma binh vậy!

Ma Vô Đạo kính nể nhìn Chu Khung, quả nhiên không hổ là Giáo chủ nhà mình, cách nghĩ ra đều vừa bạo lực vừa hữu hiệu!

Chu Khung nhìn rãnh sâu ma khí phát ra, mang theo Ma Vô Đạo nhanh chóng bay vào.

Trộn vện mùi hơi thở!

Rầm!

Chu Khung và Ma Vô Đạo trực tiếp rơi vào trong một động phủ xương khô, trên động phủ còn viết ba chữ to: Sát Đế Phủ!

Theo hai người tiến vào!

Bành một tiếng!

Cửa động phủ trực tiếp mở ra, khí huyết sát cuộn cuộn từ bên trong tràn ra.

Chương 541: Chu Khung xông tam quan 1

Nếu như là người bình thường bị cổ huyết sát này xâm nhập, sợ rằng sẽ lập tức mất đi lý trí, nhưng trước mặt động phủ chính là yêu nghiệt Ma đạo như Chu Khung và Ma Vô Đạo.

Ánh mắt Chu Khung lộ ra một tia khinh thường, mang theo Ma Vô Đạo trực tiếp đi vào trong động phủ.

Đập vào mắt là một tấm bia đá màu đen!

Phía trên viết:

Bản đế, Ma Đạo Sát Đế, Đế Thiên, sinh ra ở Đông Vực, tu luyện Ma đạo mấy vạn năm, nhưng con đường phía trước của Đông Vực đã cạn kiệt, sau đó bắt đầu đi Trung Vực tu hành, cuối cùng thành tựu Đế Giả Đại Đạo.

Nay người trong Ma đạo, nếu tiến vào động phủ của bản đế, xông qua ba cửa ải, có thể được truyền thừa, cũng có thể trở thành đệ tử thân truyền của bản đế, tiến vào Trung Vực.

Chu Khung nhìn bia đá, trong mắt lóe lên một tia quang mang, tên Sát Đế này lại là sinh linh Đông Vực, sau khi tiến vào Trung Vực mới thành Đế, thật thú vị.

Không hề dừng lại, Chu Khung mang theo Ma Vô Đạo nhanh chóng vượt qua tấm bia đá, đi vào.

Động phủ rất lớn, ước chừng qua một nén hương, trước mặt hai người Chu Khung đột nhiên lại xuất hiện một tấm bia đá, bên trên viết.

Cửa thứ nhất: Dũng Khí Quan

Kháng cự tâm ma của mình, diệt trừ trăm tên Huyết Thú khủng khiếp có thể qua ải!

Sau đó tám bia đá biến mất, thiên địa biến đổi!

Trước mắt Chu Khung lập tức đỏ như máu, vô số quái thú đỏ như máu xuất hiện, toàn thân quái thú rậm rạp chẳng chừa toàn là con mắt, ngay cả trong miệng cũng có.

Trong tay mỗi một con Huyết Thú đều cầm một thi thể giống hệt Chu Khung, ném vào trong miệng, không ngừng nhai nuốt.

Bộ dáng khủng khiếp ngay cả người trong Ma đạo bình thường, chỉ sợ cũng sẽ sinh ra sợ hãi.

Nhưng lúc này sắc mặt Chu Khung vẫn lạnh như băng, khoe miệng khinh thường nhếch lên.

“Trông thật buồn nôn, nếu như trong thiên địa này thật sự có chủng tộc như lũ nguoi, bọn tọa nhất định tru diệt toàn bộ.”

Chu Khung nhìn đông đảo huyết thú phía trước lạnh lùng nói, một quyền đánh ra.

Thiên Phật Lôi Quyền!

Lôi quang vô tận chợt lóe lên, một đạo lôi trụ oanh kích thẳng về phía bầy huyết thú!

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang trời, toàn bộ huyết thú đều hóa thành tro bụi!

Thiên địa xoay chuyển, trước mắt Chu Khung lại hiện ra động phủ, mà lúc này Ma Vô Đạo vẫn nhắm mắt như trước.

Chưa đầy năm hơi thở!

Ma Vô Đạo chậm rãi mở mắt, vẻ mặt áy náy nói với Chu Khung:

“Làm chậm trễ thời gian của Giáo chủ rồi.”

Cảnh tượng này may là Ma Đạo Sát Đế không thấy, nếu không e rằng sẽ phải mắng té tát, lúc y thiết kế cửa ải này, vốn định trong vòng một ngày mà vượt qua được mới tính là thành công.

Thế mà hai người Chu Khung thì sao?

Một người chưa đầy một hơi thở đã xong!

Một kẻ khác mất tận sáu hơi thở, vậy mà còn bày ra vẻ mặt áy náy!

Cảnh này nhìn thế nào cũng thấy chướng mắt, người không biết còn tưởng trận pháp này của y thiết kế có vấn đề!

“Không sao!”

Chu Khung phẩy tay, dẫn Ma Vô Đạo tiếp tục đi vào trong động phủ.

Không lâu sau, bia đá thứ hai đã xuất hiện!

Cửa ải thứ hai: Tâm Quan

Kẻ tu Ma đạo, không thể bị sắc đẹp mê hoặc, phải dạo bước giữa rừng hoa mà không dính một chiếc lá.

Từ chối mọi mỹ nữ quyến rũ, có thể qua ải!

Lúc này, sâu trong động phủ, một pho tượng sừng sững, dung nhan lạnh lùng, cả người khoác Huyết Khải, khí tức ma diễm tỏa ra khiến người ta không khỏi kinh hãi.

Vù...!

Bên trong pho tượng bỗng xuất hiện một tia dao động, tiếp theo là một giọng nói vang lên:

“Lại có kẻ tiến vào truyền thừa, lẽ nào đã đến lúc?”

Giọng nói đầy vẻ nghi hoặc, ngay sau đó, một luồng thần niệm khủng khiếp từ trong pho tượng tỏa ra, nhanh chóng dò xét vị trí của ả thứ hai!

Chỉ thấy nơi thần niệm bao phủ, trong một thế giới tuyệt đẹp, một tuyệt sắc giai nhân với thân hình nóng bỏng đang đứng trước mặt Chu Khung.

“Công tử, thiếp thân ở ngay đây, công tử muốn làm gì thiếp thân cũng chiều.”

“Thật chứ?” Chu Khung nhìn mỹ nhân trước mặt, khóe môi nhếch lên nụ cười đầy tà khí.

“Đúng vậy, công tử, mau lại đây, thiếp thân chờ không nổi nữa rồi.” Mỹ nhân nhìn nụ cười trên mặt Chu Khung, vội vàng nói, đồng thời cởi bỏ lớp áo khoác ngoài.

Bên trong chỉ còn lại lớp sa mỏng, thân hình hoàn mỹ ẩn hiện trước mắt Chu Khung.

Người ta nói quả không sai, lúc nữ nhân quyến rũ nhất không phải là lúc hở huyệt, mà chính là lúc ẩn hiện như thế này.

Chu Khung nhìn mỹ nữ cởi y phục, nụ cười tà ác trên mặt càng thêm phần khoái ý!

Khiến ý niệm trên không trung phải thở dài, ung dung nói:

“Haiz, vốn tưởng là một mầm mống Ma đạo, không ngờ lại tham luyện sắc dục, kẻ như vậy chú định không tu thành đại đạo.”

“Ma đạo là Sát Phạt đạo, bất kể mỹ nữ có xinh đẹp nhường nào, không thể cản trở bước tiến của bản thân.”

Chương 542: Chu Khung xông tam quan 2

Mà yếu diệu mỹ nữ, thân thể càng uốn éo càng thêm phần yêu kiều, ả ta có linh trí, chính xác mà nói là một loại sơn tinh, dựa vào việc thôn phệ dương khí của sinh linh khác để tiến hóa.

Bao năm qua bị Đế Thiên giam cầm ở nơi đây, ả ta căn bản chưa từng gặp sinh linh nào khác, tu vi cũng giảm sút đi nhiều.

Nhưng nhìn Chu Khung, chỉ cần hấp thu được dương khí và tinh hoa của hắn, e rằng chẳng những có thể bù đắp được sự hao tổn bao năm qua, mà tu vi còn có thể tiến thêm một bậc.

Nghĩ đến đó, mỹ nữ thậm chí còn muốn cởi bỏ lớp sa mỏng trên người, từng bước một tiến về phía Chu Khung.

“Lang quân, chàng còn chờ gì nữa, thiếp muốn...”

Àm!

Mỹ nữ còn chưa dứt lời, trong lúc mơ màng phảng phất như nghe thấy một tiếng nổ vang trời, sau đó liền hoàn toàn mất đi ý thức.

Cái quỷ gì thế này?

Ý niệm trên không trung nhất thời ngây người, chỉ thấy Chu Khung vừa rồi đưa tay về phía mỹ nữ, siết chặt một cái.

Uy áp vô cùng tận trong nháy mắt đã khiến mỹ nữ kia nổ tung!

Một tuyệt thế mỹ nữ, cứ như vậy mà tan biến!

“Không ngờ, lại là một kẻ máu lạnh!”

“Nhưng quy tắc ta nói là từ chối mỹ nữ, chứ không phải để người giết chết, làm như vậy là phá hoại quy tắc.”

Ý niệm lại ung dung lên tiếng, nhưng không thể làm gì được Chu Khung, chỉ có thể tức giận mà rung lên hai cái.

Sau đó chậm rãi rời khỏi cửa ải thứ hai, trở về trong pho tượng.

Hắn không muốn quan sát nữa, nếu Chu Khung đã có thể giết một người, vậy thì có thể giết hết những kẻ còn lại, mỹ nữ cũng chỉ như bạch cốt!

Đây là tổ chất cần có của người trong Ma đạo!

Chu Khung ở phương diện này đã làm được vô cùng nhuần nhuyễn!

Thậm chí còn vượt qua cả cực hạn mà sinh linh bình thường có thể lý giải!

Mà Chu Khung nhìn mỹ nữ hóa thành tro bụi, trong mắt vẫn lạnh lùng như trước, chẳng qua cũng chỉ là một bộ xương khô tồ son điểm phấn.

Làm sao có thể mê hoặc được hắn!

Tín niệm của Chu Khung:

Trong lòng không có nữ nhân, rút đao tự nhiên thần!

Sau đó, từng mỹ nữ một lại lần lượt xuất hiện trước mặt Chu Khung, đủ loại hình dạng, hơn nữa đều là thực thể có linh trí.

Hoàn toàn khác với trận pháp mà Liên Sinh bố trí ở bên ngoài!

Với thực lực của Chu Khung, thậm chí có thể coi các nàng là món đồ chơi của mình!

Thế nhưng Chu Khung lười phải động tay, chỉ phát tay một cái, tất cả mỹ nữ sơn tinh đều nổ tung, hóa thành từng đóa pháo hoa rực rỡ!

Một nén nhang sau!

Tầm mắt của Chu Khung lại một lần nữa trở về động phủ, phía trước cách đó năm mét là một lớp tro bụi dày đặc.

Nếu như có sinh linh khác trông thấy, e rằng sẽ kinh hãi tới rớt cả hàm, phải biết đó chính là tro bụi, vậy mà tích tụ dày tới một tấc!

Phải tàn sát bao nhiêu sinh linh mới được như vậy!

Chủ yếu nhất là quá lãng phí linh lực!

Chu Khung chẳng thèm liếc mắt nhìn tro bụi một cái, mà hướng ánh mắt về phía Ma Vô Đạo ở phía sau!

Lúc này Ma Vô Đạo sắc mặt lạnh băng, khí thể toàn thân bộc phát, trong tay nắm chặt trường thương.

Nửa nén hương sau!

“Giết!”

Ma Vô Đạo quát lớn một tiếng, hai mắt nhanh chóng mở ra, từng tia huyết quang không ngừng lưu chuyển trong mắt.

Sau đó nhìn Chu Khung một cái, khí thể toàn thân nhanh chóng tiêu tán, khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

Chu Khung không hỏi Ma Vô Đạo đã gặp phải chuyện gì, phát tay một cái, mang theo hấn tiếp tục đi về phía trước.

Không lâu sau!

Tám bia đá thứ ba xuất hiện!

Cửa ải thứ ba: Vũ Lực Quan

Người trong Ma đạo, nhất định phải có tu vi cường đại, chèo chống được vạn đạo Phá Thần Tiễn công kích, mới có thể qua ải.

Phía sau tấm bia đá dựng thẳng một cánh cửa đá, chứng tỏ qua được cửa ải này, phía sau cánh cửa đá chính là nơi truyền thừa của Ma Đạo Sát Đế.

Ngay sau đó, từ vách tường động phủ bỗng truyền ra từng trận âm thanh máy móc lên đạn!

Cạch! Cạch! Cạch. .!

Trên vách tường động phủ nhanh chóng xuất hiện từng lỗ nhỏ, từng đạo hủy diệt pháp tắc từ bên trong truyền ra.

So với động phủ Thiên Huyền Đạo Đế thiết trí còn cường đại hơn, bởi vì cơ quan trong động phủ Thiên Huyền Đạo Đế cũng là do Đế Thiên hỗ trợ thiết trí, mà cơ quan nơi này, Đế Thiên còn gia nhập thêm pháp tắc phá diệt cường đại hơn.

Cho dù là Tôn cảnh bình thường, cũng phải tốn một phen công phu mới có thể chèo chống.

Chu Khung nhìn cảnh tượng trên vách tường xung quanh, làm sao không biết nơi này sắp bắn ra những mũi tên mang Hủy Diệt Ý Cảnh.

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia lạnh lẽo!

“Chèo chống? Vì sao bốn tọa phải chèo chống!”

“Ngươi xem bốn tọa là tên giòi bọ Cố Dũng kia sao? Một đạo phá tiễn trận nho nhỏ cũng muốn làm bốn tọa bị thương.”

Chỉ thấy tay trái Chu Khung nắm chặt, vô số lôi quang trong nháy mắt hội tụ, một quyền đánh về phía vách tường còn chưa bắn ra mũi tên.

Chương 543: Tiện tay đánh một đòn

Thiên Phật Lôi Quyền!

Cột sáng lôi điện khổng lồ trực tiếp chấn vỡ hư không, đánh thẳng về phía vách tường!

Không hề dừng lại, Chu Khung lại liên tiếp tung ra ba quyền về phía bốn phía vách tường!

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng tiếng nổ kinh khủng vang lên, uy lực cực lớn trực tiếp đánh cho vách tường vỡ thành từng mảnh.

Rắc rắc, rắc rắc, rắc, rắc, kẹt cứng!

Vách tường lại truyền ra từng tiếng máy móc, nhưng lần này hoàn toàn là âm thanh kẹt cứng.

Cũng may trận pháp không có tư tưởng, nếu không chắc chắn sẽ mẫn chửi ầm lên, “Ta còn chưa kịp bắn tên, ngươi đã đánh ta, đánh cho ta hỏng hết cả rồi, biết chưa!”

“Lại nói, quy tắc là ngăn cản, ngươi phá hủy thì tính là chuyện gì!”

Trăm mặc trọn vẹn mười hơi thở!

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời, tất cả âm thanh cơ quan vận chuyển đều tắt lịm, chứng tỏ trận pháp này còn chưa kịp phát huy tác dụng đã bị Chu Khung phá hủy.

Có lẽ cách làm của Chu Khung nằm ngoài dự đoán của quy tắc động phủ, cho dù đã qua ba cửa ải, nhưng cửa đá đại diện cho truyền thừa trước mặt Chu Khung vẫn không chịu mở ra.

“Giáo chủ, có lẽ phương pháp phá trận của chúng ta không phù hợp với yêu cầu của Sát Đế.” Ma Vô Đạo nhìn cánh cửa đá, cung kính chấp tay thưa với Chu Khung.

“Phù hợp hay không là do bốn tọa định đoạt, từ khi nào đến lượt một động phủ lên tiếng!”

Chu Khung lạnh lùng quát, nắm tay siết chặt, trực tiếp đánh thẳng về phía cửa đá. Một quyền này, Chu Khung dốc mười thành công lực.

Thiên Phật Lôi Quyền!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, cả cánh cửa đá lập tức vỡ tan thành trăm mảnh dưới uy lực khủng khiếp của một quyền.

Một mật thất hiện ra trước mắt Chu Khung và Ma Vô Đạo!

Mật thất vô cùng rộng lớn, bên trong trống không, chỉ có một pho tượng sừng sững giữa gian phòng.

Tượng người mặc huyết bào, mặt lạnh như sương, dù chỉ là tượng đá vô tri, nhưng vẫn tỏa ra ma khí nồng đậm.

Không cần phải nói, pho tượng này chính là Ma Đạo Sát Đế.

Dưới chân tượng vẫn có một tấm bia đá!

Trên bia khắc dòng chữ:

Qua được tam quan, chứng tỏ ngươi là thiên kiêu Ma đạo.

Hãy quỳ xuống, đặt tay lên bia đá, thề rằng đời đời kiếp kiếp không phản bội sư môn. Truyền thừa của ta sẽ thuộc về

ngươi. Nay con đường ở Đông Vực đã đứt đoạn, chỉ khi báỉ ta làm sư, ngươi mới có thể tu thành đại đạo.

“Thật là chẳng có chút sáng tạo nào, Thiên Huyền Đạo Đế như vậy, đến ngươi - Ma Đạo Sát Đế cũng chẳng khác gì.”

“Đều dùng loại thủ đoạn cũ rích này để không chế đệ tử. Đây là truyền thống của Trung Vực hay sao?”

Chu Khung nhìn dòng chữ trên bia đá, vẻ mặt ngán ngẩm.

Không trách Chu Khung im lặng, thực tại động phủ này bất kể bố trí cửa ải hay mọi thứ trong mật thất, đều quá giống động phủ của Thiên Huyền Đạo Đế năm xưa.

Con mắt dọc nơi mi tâm Chu Khung chậm rãi mở ra, nhìn về phía pho tượng, chỉ thấy trong tầm mắt, bên trong pho tượng ẩn giấu một đạo ý niệm phân thân mặc trường bào màu máu.

Lúc này, phân thân ý niệm này hoàn toàn ở trạng thái thức tỉnh, hơn nữa còn đang nhìn Chu Khung.

Rõ ràng, phân thân này là của Ma Đạo Sát Đế!

Lúc này, Đế Thiên trong pho tượng nhìn Chu Khung bên ngoài, lông mày lập tức nhíu lại.

“Chẳng lẽ hẳn phát hiện ra ta? Không thể nào, chuyện này không bình thường!”

“Phân thân đạo ý niệm này của ta đã được ta cố ý tăng cường thuộc tính ẩn... Vụ thảo...”

Sắc mặt Đế Thiên trong nháy mắt đại biến, chỉ thấy trong tay Chu Khung đang đứng đột nhiên xuất hiện một thanh trường đao màu đỏ đen!

Một đao trực tiếp bổ về phía pho tượng của hắn!

Vô sỉ!

Người không báỉ sư thì thôi, ra tay với pho tượng của ta làm gì?

Ta đường đường là Đế Giả, chọc giận ta thì có ích gì cho người?

Đế Thiên không dám chần chừ, khí thể toàn thân trong nháy mắt bộc phát, không thềm ngăn cản trường đao đang công tới, mà nhanh chóng rời khỏi pho tượng, trốn sang một bên!

Hắn có thể cảm nhận được uy lực của trường đao thật sự quá mạnh, căn bản không giống một Đại Thánh có thể phát ra, thậm chí đã mơ hồ chạm đến sức chiến đấu của Tôn Giả.

“Yêu nghiệt gì đây? Rõ ràng chưa đạt đến Tôn cảnh, vậy mà sức chiến đấu lại cường đại như vậy.”

Đế Thiên vừa chạy trốn vừa thảm máng!

Ánh đao huyết sắc xông thẳng lên trời, cắt ngang hư không, trực tiếp chém lên pho tượng!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa!

Pho tượng được kiến tạo từ kỳ thạch kia, tựa như đậu hũ, trực tiếp bị ánh đao huyết sắc chém thành đá vụn đầy trời!

Một hơi thở sau!

Cách pho tượng trăm mét, Đế Thiên mặc trường bào đỏ như máu, khí thể toàn thân không ngừng dao động, thân hình lúc ẩn lúc hiện, tựa như muốn sụp đổ.

Cuối cùng, hắn miễn cưỡng ổn định lại, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Chu Khung!

Mặc dù hắn đã đánh giá cao thực lực của Chu Khung, nhưng một đao vừa rồi, vẫn có phần vượt quá tưởng tượng của

hãn.

Chương 544: Chu Khung lại đột phá 1

“Một đao vừa rồi ngươi chưa dốc toàn lực?” Đế Thiên khiếp sợ nhìn Chu Khung hỏi.

Mặc dù hắn không muốn tin, nhưng hắn có thể cảm nhận được một kích vừa rồi, Chu Khung có thể thật sự chưa dốc toàn lực!

“Tiện tay đánh một đòn mà thôi.” Chu Khung nhìn Đế Thiên suy yếu, khinh miệt nói.

Vô sỉ!

Chúng ta thương lượng một chút, ngươi có thể đừng khoác lác như vậy được không?

Đế Thiên bắt đắc dĩ trợn trắng mắt, hắn phát hiện ra thuộc tính khoác lác đã ăn sâu vào trong xương tủy của Chu Khung!

“Không ngờ Đông Vực vẫn còn tồn tại loại thiên kiêu như ngươi, thật không biết nên nói là chuyện may mắn hay bất hạnh.”

“Đông Vực hiện tại thế nào rồi? Ma Tôn đã phá đế chưa?”

“...”

“Truyền thừa này sao lại mở sớm như vậy? Chẳng lẽ Trung Vực đã không nhìn được nữa sao?”

Đế Thiên nhìn Chu Khung hỏi liên tiếp mấy vấn đề, duy chỉ có vấn đề cuối cùng tựa như đang tự hỏi chính mình.

Hắn chỉ là một đạo ý niệm phân thân, đã dừng lại ở thế giới này mấy vạn năm, hoàn toàn không có cách nào nhận được tin tức từ bên ngoài, cho nên có rất nhiều vấn đề đều rất bức thiết muốn biết.

“Vì sao bốn tọa phải nói cho người biết?” Chu Khung nhìn Đế Thiên với vẻ mặt bức thiết muốn biết, khóe miệng lộ ra một nụ cười tà ác.

Lông dê xuất hiện, không vật thì thật có lỗi với bản thân!

Hừ!

Đế Thiên hít sâu một hơi, cố gắng đè nén xúc động muốn lập tức đánh chết Chu Khung, bởi vì hắn biết nếu thật sự động thủ, đạo phân thân này của hắn có khả năng sẽ biến mất.

“Người muốn gì, truyền thừa của ta, ta có thể cho người!”

Đế Thiên vung tay, bề pho tượng vỡ vụn nổ tung, một thanh Phương Thiên Họa Kích cùng một quyển sách, dưới sự điều khiển của Đế Thiên, nhanh chóng bay đến trước mặt Chu Khung.

“Đây là vật truyền thừa của bản đế, Phương Thiên Họa Kích của Tôn Cảnh, cùng với công pháp Đế Cảnh [Sát Thiên Lục]!”

Chu Khung nhìn Phương Thiên Họa Kích, loại binh khí này quả thật hiếm thấy, toàn bộ Đông Vực cũng ít khi xuất hiện.

Hắn thuận tay thu hồi binh khí, cầm lấy [Sát Thiên Lục] xem xét.

Câu đầu tiên chính là:

Giết! Giết! Giết!

Giết trời, giết đất, giết vạn vật...

Vài hơi thở sau, Chu Khung khép lại công pháp, trong mắt lóe lên tia kinh ngạc.

Đế Thiên thế mà không động tay động chân gì trong bộ công pháp này, ngoại trừ sát tính quá nặng, quả là một bộ công pháp đỉnh cấp!

Mà sát tính nặng nề, đối với Ma đạo mà nói, chính là ưu điểm!

Tuy bộ công pháp này đối với Chu Khung không là gì, nhưng lại rất thích hợp với Liên Sinh!

“Vậy, ngươi muốn dùng thứ gì để đổi lấy câu trả lời của bản tọa?” Chu Khung nhìn Đế Thiên, lạnh lùng nói.

“Ngươi...”

Đế Thiên toàn thân run rẩy, chỉ vào Chu Khung:

“Truyền thừa bản đế ban cho ngươi, chẳng lẽ không đáng để ngươi trả lời vài câu hỏi hay sao?”

“Truyền thừa ngươi ban cho? Bản tọa thấy ngươi tu luyện đến ngóc rồi, truyền thừa là do bản tọa đoạt lấy, có liên quan gì đến ngươi!”

Chu Khung nhìn sắc mặt Đế Thiên lạnh lẽo, ma khí cuộn cuộn tỏa ra, khiến cả mặt thất lạnh đi.

“Tốt, rất tốt, quả nhiên rất Ma đạo...!”

Ánh mắt Đế Thiên cũng lạnh lẽo, tuy hắn chỉ là một đạo ý niệm phân thân, nhưng cũng là ý niệm phân thân của Đế Giả, há có thể để kẻ khác tùy ý sỉ nhục!

Rầm!

Chỉ thấy ánh mắt Đế Thiên trong nháy mắt chuyển sang màu đỏ, ma diễm cuộn cuộn bộc phát, cả không gian mặt thất như bốc cháy.

Đế Thiên vươn một tay!

Ông...!

Vô tận ma khí trong nháy mắt hội tụ trong tay Đế Thiên, chỉ trong chớp mắt, một thanh Phương Thiên Họa Kích ngưng tụ từ ma khí đã thành hình.

“Giết!”

Đế Thiên quát lạnh, Phương Thiên Họa Kích trong tay dựng thẳng, chém về phía Chu Khung!

Cả mật thất tràn ngập sát khí, sát ý ngập trời khiến không gian như ngưng đọng!

Đế Thiên tự tin, một kích này Chu Khung không thể né tránh, chỉ có thể cứng rắn chèo chống!

Chu Khung nhìn Đế Thiên đang lao tới, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo, lạnh giọng nói:

“Nếu không thể cạo lông dê, vậy bốn tọa chỉ có thể giết dê!”

“Đế Thiên, hồng bào này khoác lên người ngươi, bốn tọa rất chóng mặt, cho nên ngươi, đáng chết!”

Nói xong, Thần Ma đao trong tay Chu Khung chém thẳng về phía Phương Thiên Họa Kích, Thần Ma đao phát ra huyết quang ngập trời, phá vỡ phong tỏa không gian, mang theo ý chí hủy diệt vô tận, xé rách hư không chém xuống!

Ông...!

Cách đó trăm trượng, Ma Vô Đạo tay cầm trường thương, phát ra một đạo thương ý thông thiên, phá vỡ trận pháp trong mật thất, thân hình lóe lên, đứng trước cửa mật thất!

Nhìn áp lực khủng khiếp trong mật thất, cùng bóng dáng mặc Ma Thần chiến bào, trong mắt hấn lóe lên tia sùng bái.

Giáo chủ nhà mình quả nhiên trâu bò!

Về phần Đế Thiên, hoàn toàn không lọt vào mắt Ma Vô Đạo, chỉ là một kẻ đối nghịch với Giáo chủ, ngoài cái chết, không còn con đường nào khác!

Trong mật thất, sát khí màu máu kinh thiên cùng kích khí sát phạt đan xen ngang dọc, uy lực kinh khủng khiến không gian nhanh chóng sụp đổ!

Chương 545: Chu Khung lại đột phá 2

Tùng cái lỗ đen khổng lồ không ngừng hình thành!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng chấn động kịch liệt càng lúc càng lớn!

Bành...!

Không đến một hơi thở, mật thất, thậm chí toàn bộ động phủ đều bắt đầu sụp đổ!

Ánh đao huyết sắc xé trời mà lên!

Sát Phạt kích quang không ngừng chém ra!

Ầm!

Theo một tiếng vang thật lớn, không gian chấn động mạnh, đao quang, kích quang chậm rãi tiêu tán.

Cảnh tượng trong mật thất chậm rãi hiện ra!

Chu Khung tay cầm trường đao, lơ lửng giữa không trung, vẻ mặt lạnh băng, ma khí toàn thân đẫm máu phóng lên tận trời, khí thế kinh người!

Mà Đế Thiên đối diện, ma khí trong tay ngưng tụ thành Phương Thiên Họa Kích đã biến mất không thấy gì nữa, thân hình xuất hiện vô số vết rách, còn đang không ngừng lấp lóe, phảng phất như một ngọn nến sắp tàn lụi!

Đế Thiên nhìn Chu Khung, trong mắt lóe ra một tia kinh hãi, cùng với một tia ý cảnh khó hiểu!

“Vừa rồi người quả nhiên che giấu thực lực, đáng tiếc, người lại sinh ra ở Đông Vực, bằng không người nhất định thành Đế, thậm chí càng mạnh hơn!”

Lúc này hẳn phát hiện Chu Khung vừa rồi không hề nói khoác, một đao lúc ban đầu kia có thể thật sự chỉ là một chiêu tùy ý của y!

Chỉ là một cường giả Đại Thánh cảnh, tùy ý xuất chiêu lại có thể phát huy ra thực lực vượt qua Đại Thánh cảnh, thiên kiều như vậy, e rằng dù có đến Trung Vực, cũng chẳng có mấy ai sánh bằng!

Không, phải nói là không ai sánh bằng!

Thậm chí so với bản thân hắn năm đó còn mạnh hơn một chút!

“Sao, chẳng lẽ người không muốn thu bốn tọa làm đồ đệ nữa sao?” Chu Khung liếc mắt nhìn Đế Thiên, khinh thường nói.

Lúc này Đế Thiên chỉ đang gắng gượng mà thôi, nhiều nhất không quá mười hơi thở, sẽ hồn phi phách tán!

“Ta có thể nhìn ra, người không phải kẻ chịu khuất phục dưới bất kỳ ai, nhưng, không chịu khuất phục, thì làm sao có thể...”

Đế Thiên nói được một nửa, bỗng nhiên im bặt!

Sau đó, một trận gió mát thổi qua, thân thể Đế Thiên chậm rãi tiêu tán trong mật thất, đồng thời một đoạn lời nói truyền vào trong đầu Chu Khung.

“Nếu có thể, xin hãy chuyển lời tới Ma Tôn tiền bối, nói rằng Đế Thiên ta có lỗi với ân tình của người, đã phụ lòng người!”

Trong giọng nói tràn đầy cô đơn và một tia thê lương!

Hoàn toàn không giống lời của một Ma Đế!

Ma Tôn tiền bối?

Chu Khung nhìn nơi Đế Thiên vừa biến mất, ánh mắt lộ ra một tia suy tư, đường đường là một Ma Đế vậy mà lại gọi một vị Thiên Tôn cảnh là tiền bối.

Xem ra Ma Tôn bị bốn tọa mượn danh tiếng quả nhiên không tầm thường như trong tưởng tượng!

Cũng phải, đệ nhất cường giả được Đông Vực công nhận sao có thể tầm thường!

“Giáo chủ, động phủ này sắp sụp rồi!”, Ma Vô Đạo thấy đại chiến kết thúc, vội vàng đi tới trước mặt Chu Khung, cung kính bẩm báo.

Hắn không phải sợ động phủ sụp đổ vùi lấp Chu Khung, bởi vì điều đó là không thể, mà là cảm thấy như vậy sẽ ảnh hưởng đến uy danh của Giáo chủ!

Chu Khung khẽ gật đầu, ánh mắt về phía một góc trong mật thất, giơ tay chụp một cái!

Ầm!

Một chiếc hộp gấm được cất giấu dưới đất trong góc phòng lập tức bị hút ra, nhanh chóng bay đến tay Chu Khung!

Chu Khung mở hộp gấm, một mùi hương thanh khiết tỏa ra, hương thơm vô song phút chốc lan tỏa khắp mật thất!

Chỉ thấy trong hộp gấm có một đóa Thanh Liên khổng lồ!

Thông Thiên Thanh Liên: Sinh trưởng trong U Minh, triệu năm mới nảy mầm, sau đó lại mất thêm triệu năm để dài thêm một tấc...

Mà lúc này Thanh Liên trong hộp đã cao một thước, ít nhất cũng phải có niên đại chục triệu năm!

Vù...!

Thanh Liên phát ra ánh sáng dịu nhẹ, sau đó một lão già mặc áo bào trắng cao hai tấc xuất hiện phía trên, đang nhìn Chu Khung với vẻ mặt thích thú.

“Sinh ra linh trí rồi sao?”, Ma Vô Đạo nhìn thấy lão già vừa xuất hiện, kinh hãi thốt lên.

Truyền thuyết kể rằng, nếu Thông Thiên Thanh Liên sinh ra linh trí, đó chính là vô thượng chí bảo, bởi vì linh trí được sinh ra có thể hỗ trợ người tu luyện.

Người ta nói rằng, có một vị Đế quân vốn chỉ là một lão hồ bình thường, nhưng vì có được một gốc Thông Thiên Thanh Liên sinh ra linh trí, chỉ mất ba ngàn năm đã tu luyện thành Đế quân!

Hơn nữa, truyền thuyết còn kể rằng, nếu linh trí của Thông Thiên Thanh Liên đạt đến một thước, nó có thể thông hiểu trời đất, biết được mọi bí loáng thoáng giấu trong tam giới!

Tuy nhiên, chưa từng có truyền thuyết nào nói về linh trí có thể đạt đến một thước!

“Ngươi hẳn đã biết rõ về lão phu, nay ngươi đã có được lão phu, sau này lão phu sẽ trợ giúp ngươi, bảo đảm ngươi trong vòng hai vạn năm sẽ trở thành Đế quân!”, lão già ngẩng đầu nhìn Chu Khung, vuốt râu thản nhiên nói, giọng điệu đầy kiêu ngạo.

Chu Khung nhìn lão già, ánh mắt lóe lên tia sáng, nếu như hắn đoán không nhầm, Thông Thiên Thanh Liên này chính là bảo vật thực sự mà Đế Thiên để lại.

Chương 546: Trương Phục cùng Diệp Tu ngày ngốc 1

Biết đâu sau này sẽ có một vị Thiên Vận chi tử nào đó, có được Thanh Liên này, từ đó bay lên trời cao!

Thế nhưng, bảo vật như vậy, ngay cả Đế quân cũng phải động lòng, vậy mà Đế Thiên lại có thể lấy ra tặng cho người kế thừa, xem ra Đế Thiên này cũng có phần thú vị.

Thấy Chu Khung không nói gì, lão già tưởng rằng Chu Khung bị sự xuất hiện của mình dọa cho choáng váng, bèn nói tiếp:

“Tiểu tử, sau này hãy đối xử tốt với lão phu, mỗi ngày dâng lên ba vạn tiên thạch, hầu hạ lão... Cái... Người muốn làm gì... Thả lão phu ra...”

Chỉ thấy Chu Khung một tay tóm lấy lão già cao hai tấc cùng toàn bộ Thanh Liên, nhanh chóng nhét vào miệng.

“Tiểu tử, lão phu là thần khí phụ trợ, ăn sống như vậy rất lãng phí, đừng ăn ta... A... Ách...”

Rắc rắc, rắc rắc!

Tiếng nhai giòn tan vang vọng khắp mật thất!

Ừc!

Một loại bí bảo tuyệt đỉnh cứ như vậy bị Chu Khung trực tiếp nuốt sống!

“Phụ trợ bốn tọa hai vạn năm thành Đế? Hai vạn năm sau tiểu binh của Ma Giáo bốn tọa cũng nên thành Đế rồi!” Chu Khung nhìn lên thiên không, khinh thường nói.

Tuy rằng sau khi bồi dưỡng Thông Thiên Thanh Liên này, quả thật có một chút tác dụng, nhưng đối với Chu Khung mà nói, còn lâu mới bằng trực tiếp nuốt vào tăng thực lực ngay lúc này!

Sau khi nuốt Thông Thiên Thanh Liên, khí thể trong cơ thể Chu Khung nhanh chóng tăng vọt, tu vi vốn là Đại Thánh tứ trọng, nhanh chóng tăng lên!

Đại Thánh tứ trọng đỉnh phong... Âm!

Đại Thánh ngũ trọng... ngũ trọng đỉnh phong...!

Đại Thánh lục trọng...

Một đường tăng lên tới thực lực Đại Thánh lục trọng đỉnh phong, khí thể trên người Chu Khung mới dần ổn định.

Đồng thời bảng thuộc tính hệ thống lại được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Đại Thánh lục trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ sáu, Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thiên Phật Lôi Quyền, 《Ma》 《Ngôn》

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Vật phẩm: Thiên Tôn Nhất Kích thẻ, thẻ trộm cắp

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Chu Khung nắm chặt nắm tay, cảm nhận năng lượng trong cơ thể một chút, đã vượt qua cực hạn của Đại Thánh cảnh, ma thể vừa mở, Tôn Giả bình thường cũng có thể đánh chết!

“Hai tên phát ngôn của Đế Giả ở thế giới này, hẳn là Tôn Giả, vừa hay lấy bọn chúng luyện tay một chút!”

Khóe miệng Chu Khung lộ ra một tia cười tà, phát tay một cái, trực tiếp mang theo Ma Vô Đạo rời khỏi động phủ!

Theo hai người Chu Khung rời đi, động phủ Ma Đế triệt để mất đi chèo chống!

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn!

Truyền thừa Đế Giả một đời cứ như vậy bị Chu ma đầu hủy hoại!

Kỳ trân dị bảo Thông Thiên Thanh Liên, nằm mơ không ngờ tới, bản thân là một kiện bảo vật phụ trợ, lại bị người ta xem như đồ ăn mà nuốt vào!

Có thể nói gì đây? Chỉ có thể nói đây chính là số mệnh!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Ở trung tâm tiểu thế giới hư vô!

Trên bầu trời lơ lửng chiếc Ma Long Phi Liễn cực lớn, hai mươi vạn ma binh đứng lặng bên dưới, trong mắt mỗi tên đều đỏ bừng!

Huyết sát khí cuộn cuộn phóng lên cao, nhuộm đỏ cả bầu trời trong phạm vi mấy chục vạn dặm!

Trên phi liễn!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, toàn thân bao phủ bởi Thời Gian pháp tắc nồng đậm, phảng phất khiến không gian chung quanh đều ngưng đọng!

Trong góc phi liễn, Đại Bạch há to miệng gặm thịt hổ, thỉnh thoảng lại tu một ngụm canh đuôi hổ, ánh mắt lộ ra vẻ thích ý!

Ô ô ô!

Từng đợt tiếng khóc rống vang lên!

Chỉ thấy cách Đại Bạch mười mét, một con gấu đen toàn thân chẳng chít vết thương, hai mắt sưng đỏ dị thường, hai tay che mặt không ngừng khóc lóc.

“Bồn tọa đã làm đồ ngon cho ngươi rồi, canh đuôi hổ này ta còn chưa nếm một ngụm, ngươi lại dám đánh ta, còn ra tay tàn độc... Sao số ta lại hẩm hiu thế này... Hu hu...”

Đại Bạch uống cạn một ngụm canh đuôi hổ, nghe tiếng khóc bên cạnh, nhúu mày, quay đầu nhìn Hùng Vĩ quát lớn:

“Cút về chỗ cho ta!”

“Ô ô ô... Dạ!”

Hùng Vĩ đang khóc rống, nghe tiếng quát của Đại Bạch, vội vàng lấy tay bịt miệng, không dám phát ra một tiếng động, nhưng nước mắt lại chảy càng dữ dội!

Đại Bạch chăm chú nhìn Hùng Vĩ, thấy y sắp bị dọa đến run rẩy, bèn đẩy bát canh đuôi hổ chỉ còn lại một chút đến trước mặt Hùng Vĩ.

“Đừng nói Bạch gia ta bắt nạt ngươi, uống mau đi, nếu còn dám khóc, ta sẽ lấy cái đó của ngươi làm canh.”

Ừm!

Hùng Vĩ vội vàng gật đầu, nín khóc, trực tiếp cầm đầu vào bát canh!

Sùm sụp, sùm sụp...

“Ừm, thơm thật!”

Không bao lâu!

Ma Vô Đạo vốn đang nhắm mắt tu luyện phía trên ma binh, bỗng nhiên mở mắt, nhìn về phía trước, một con cá sấu khổng lồ đang lao tới, chính là Vương Hàn!

Rầm!

Vương Hàn dừng lại cách phi liên mười dặm, nhìn Chu Khung trên phi liên, trong mắt toát lên vẻ khiếp sợ!

Chương 547: Trương Phục cùng Diệp Tu ngày ngốc 2

“Thực lực của hắn lại tăng tiến, sao có thể như thế, chẳng lẽ hắn là yêu nghiệt chuyên thể, tốc độ tu luyện còn nhanh hơn cả ta.”

Ánh mắt Vương Hàn không ngừng lóe lên, nhìn chăm chăm vào khí tức pháp tắc thần bí trên người Chu Khung!

Hắn nhận ra đó là Thời Gian pháp tắc, hơn nữa còn vô cùng nồng đậm, loại pháp tắc mà chư thiên vạn giới không sinh linh nào có thể lĩnh ngộ, vậy mà Chu Khung không chỉ lĩnh ngộ được, hơn nữa còn lĩnh ngộ rất sâu!

“Nếu như, ta ăn hắn, có thể cũng lĩnh ngộ được Thời Gian pháp tắc hay không!”

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Vương Hàn liền không thể nào dập tắt được nữa.

Ngay lúc Vương Hàn đang nghiên cứu xem làm sao mới có cơ hội ăn Chu Khung, Ma Vô Đạo bay đến trước mặt hắn, trầm giọng nói:

“Giáo chủ có lệnh, bảo người ở đây chờ đợi, thời gian đến tự nhiên sẽ cho người biết phải giết ai!”

“Còn nữa, nếu người còn dám dùng ánh mắt quỷ dị kia nhìn Giáo chủ đại nhân, bản đường chủ sẽ băm người ngay lập tức!”

Ma Vô Đạo nói xong, chẳng thèm để ý đến vẻ mặt biến sắc của Vương Hàn, xoay người bay trở về phía trên ma binh.

Huyết quang trong mắt Vương Hàn không ngừng lóe lên, tức giận đến toàn thân run rẩy.

Hắn đường đường là Đế Giả trùng sinh, vậy mà lại bị một tên Đại Thánh tầm thường uy hiếp.

Hô!

Vương Hàn hít sâu một hơi, không nhìn về hướng phi liên nữa, trong lòng thầm nghĩ:

“Chịu nhục nhẫn nhục, sớm muộn gì cũng có một ngày, bốn vương sẽ ăn hết các ngươi, biến thành dưỡng liệu trên con đường Thông Thiên của bốn vương.”...

Lúc này trong Hư Không tiểu thế giới, bên trong cung điện dưới lòng đất!

Hai bóng người ngồi đối diện nhau, trên mỗi bóng người đều tỏa ra uy thế vô tận.

Vù...!

Một trận chấn động truyền đến, hai đạo thân hình chậm rãi mở mắt!

Chính là đồ đệ của Thiên Huyền và Đế Thiên, Trương Phục và Diệp Tu!

“Một tháng đã trôi qua, không biết bên ngoài chiến đấu ra sao rồi.”

“Chắc là không có vấn đề gì, chỉ là không biết bọn họ đã tìm được truyền thừa của sư tôn hay chưa.”

“Chúng ta ra ngoài xem thử, dù sao cơ duyên của thiên kiều Đông Vực rất mạnh, nói không chừng sẽ khiến chúng ta kinh hỉ.” Thân hình Trương Phục chậm rãi đứng lên, nhìn Diệp Tu đối diện, trong mắt lóe lên đạo đạo quang mang.

Sư tôn Đế Thiên của Diệp Tu chính là xuất thân từ Đông Vực, sau khi tiến vào Trung Vực bái sư Phong gia lão tổ, sau đó một đường quật khởi, xưng bá tất cả thiên kiêu cùng thế hệ!

Cuối cùng vào năm vạn năm trước, người đã đột phá đến cảnh giới Đế Giả!

Là sinh linh thứ hai xuất thân từ Đông Vực đột phá đến Đế Giả, người thứ nhất tên là Dịch Lão.

“Được!”

Diệp Tu cũng đứng dậy, trong mắt đồng dạng lóe lên tia sáng, thân là đồ đệ của Đế Thiên, hẳn cũng rất tò mò về các thiên kiêu Đông Vực.

Diệp Tu hai tay kết ấn, nhanh chóng mở ra cấm chế của địa cung, nơi này cũng là một bí bảo, pháp tắc bên trong vô cùng dồi dào, có thể gia tăng tốc độ tu luyện.

Tuy nhiên, nó lại ngăn cách thần thức!

Đây cũng là nguyên nhân khiến hai người hoàn toàn không biết chuyện gì đã xảy ra bên ngoài!

Theo cấm chế Địa Cung mở ra!

Cả đại địa tiểu thế giới hư không bỗng chốc rung chuyển dữ dội, mặt đất vốn đã đổ nát, lại xuất hiện thêm vô số vết nứt.

Ầm! Ầm!

Hai luồng khí thể khủng khiếp trong nháy mắt thoát ra từ lòng đất, càng lúc càng mạnh mẽ, tựa như phát hiện ra điều gì, khí thể bỗng trở nên cuồng bạo.

Oành!

Một tiếng nổ long trời lở đất vang lên, hai thân hình chớp nhoáng lao ra khỏi lòng đất.

Chính là Trương Phục và Diệp Tu!

Lúc này, cả hai đều mang vẻ mặt ngơ ngác và khiếp sợ, liên tục chớp mắt, như thể vừa nhìn thấy quỷ.

“Chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao thế giới này lại bị tàn phá đến mức này, đám hung thú đâu mất rồi?” Trương Phục nhìn mặt đất hoang tàn, lắng nghe xung quanh lại chẳng có lấy một tiếng gầm rú của hung thú, hoang mang lên tiếng.

“Sao có thể như thế...!” Diệp Tu lúc này cũng lộ vẻ kinh hãi, chỉ tay về phía ngọn núi lớn cách đó vạn dặm hô lớn.

Trương Phục theo hướng Diệp Tu chỉ nhìn sang, chỉ thấy một ngọn núi khổng lồ cao vút không thấy đỉnh, sừng sững đứng đó từ vạn dặm.

Một ngọn núi cao lớn thì có gì đáng để nhìn?

Đang lúc Trương Phục đầy nghi hoặc, bỗng phát hiện ra điều bất thường, dưới chân núi lại có một dòng sông lớn chảy xiết, cả dòng sông nhuốm một màu đỏ tươi.

Là máu!

Trương Phục nhìn kỹ ngọn núi lớn, thì ra nó được tạo thành bởi vô số thi thể hung thú chất chồng lên nhau.

Trương Phục lại nhìn về những hướng khác, chỉ thấy mỗi một hướng đều có một ngọn núi cao lớn sừng sững, và mỗi ngọn núi đều được tạo thành từ vô số thi thể hung thú.

Tất cả hung thú trong thế giới này đều đã bị giết sạch?

“Hay là chúng ta vừa rời ra ngoài theo cách nào đó không đúng, nơi này không phải tiểu thế giới Hư Không, mà là một nơi nào khác?”

Chương 548: Tới giết hấn đi

Trương Phục nhìn Diệp Tu, chậm rãi cất tiếng hỏi, tuy rằng hấn biết lý do này thật hoang đường.

Thế nhưng, còn có chuyện gì có thể hoang đường hơn thế giới trước mắt hấn lúc này nữa.

Nơi này có đến cả ức vạn hung thú, bọn họ chỉ mới tiến vào có mười mấy tên thiên kiêu, cho dù đám hung thú không phản kháng để mặc cho bọn họ giết chóc, thì không thể nào giết được một phần mười a!

Diệp Tu không trả lời câu hỏi ngỡ ngàng của Trương Phục, ánh mắt hấn về phía trung tâm thế giới, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Thân hình thoát ần thoát hiện, biến mất tại chỗ, bay nhanh như chớp về phía trung tâm thế giới.

Trương Phục nhìn theo Diệp Tu rời đi, sắc mặt biến đổi, cũng vội vàng bay theo hướng trung tâm thế giới.

Cả hai đều có thể cảm nhận được, nơi đó ẩn chứa một luồng khí tức cực kỳ khủng khiếp.

Trên phi liên!

Chu Khung an vị trên long y, chậm rãi mở mắt. Một đạo hào quang chói lòa chợt lóe, cuồn cuộn Thời Gian pháp tắc chi khí nhanh chóng dung nhập vào thân thể hấn.

Ánh mắt nhìn về phương xa, khóe miệng Chu Khung hiện lên một nụ cười tà dị!

“Nhiệm vụ tới rồi!”

Ma Vô Đạo và Vương Hàn lúc này cũng đồng loạt nhìn về phía xa. Cả hai đều cảm nhận được hai luồng khí tức khủng khiếp đang lao đến với tốc độ kinh người.

“Hai vị Tôn Giả?”

Trong mắt Vương Hàn thoáng hiện vẻ kinh hãi. Một là kinh hãi thực lực của kẻ đến, hai là khiếp sợ Chu Khung lại có thể phát hiện ra sớm hơn hẳn đến hai nhịp thở.

Hơn nữa, Chu Khung rõ ràng biết hai người này sẽ đến, hoặc có lẽ đã đoán trước được, cho nên hôm nay mới gọi hẳn tới!

Chẳng lẽ muốn hẳn liều mạng với Tôn Giả sao?

Tên tiểu tử thói tha!

Thật không coi mạng người là mạng người!

Vương Hàn lập tức đoán được ý đồ của Chu Khung, trong lòng nặng trĩu. Giết Tôn Giả, với thực lực hiện tại của hắn mà nói, quả thực khó như lên trời.

Vương Hàn còn đang do dự xem có nên tìm cách chuồn đi hay không thì...

OÀNH!

Thiên địa chấn động!

Trương Phục và Diệp Tu đột ngột xuất hiện cách phi liên trăm dặm, hai người đều kinh ngạc nhìn chăm chăm vào hai mươi vạn ma binh.

“Trương huynh, hai mươi vạn đại quân này từ đâu ra vậy? Lệnh bài chúng ta phát ra chẳng phải chỉ có thể cho phép một người đi qua thôi sao?”

Diệp Tu nhìn Trương Phục, nghi hoặc hỏi, đồng thời cũng như đang tự hỏi chính mình.

“Chắc chắn là tàn phiến Đế Binh!”

Trương Phục đáp, trong mắt ánh lên tia tham lam.

Mảnh vỡ Đế Binh!

Diệp Tu giật mình. Phải biết, Đế Binh chính là chí bảo vô thượng, một vị Đế Giả cả đời cũng chỉ có thể sở hữu một kiện mà thôi!

Cho dù là ở Trung Vực, Đế Binh cũng là bảo vật hiếm có!

Mà Đế Binh đều có một đặc điểm chung, đó là bên trong đều có không gian riêng, tự thành một thế giới, có thể chứa đựng sinh linh.

Cho dù chỉ là mảnh vỡ Đế Binh, đặc tính này vẫn tồn tại!

Chắc chắn là kẻ kia đã dùng mảnh vỡ Đế Binh để mang theo hai mươi vạn đại quân tiến vào đây!

Hoàng đế sao?

Hình như không phải!

Hai người Diệp Tu nhìn hai mươi vạn ma binh, không ngừng suy đoán, đồng thời thân hình hai người cũng nhanh chóng tách ra!

Sự hiện diện của hai mươi vạn ma binh chỉ khiến bọn họ kinh ngạc thoáng chốc, thứ thật sự khiến bọn họ để ý chính là tàn phiến Đế binh, ý nghĩ lúc này của bọn họ đều đồng nhất.

Tàn phiến Đế binh chỉ có một, sau khi giết đám người Ma Giáo, tàn phiến Đế binh ấy phải phân chia như thế nào!

“Trương huynh, chi bằng chúng ta giải quyết đám kiến hôi này trước, rồi hãy bàn đến chuyện phân chia?” Diệp Tu nhìn Trương Phục đang ở cách mình trăm dặm mà nói.

Tu vi của Trương Phục cao hơn hẳn, nếu bây giờ hai bên ra tay, e là hẳn phải dùng đến cả những chiêu cuối cùng, kết quả

cũng chỉ có thể là lưỡng bại câu thương.

“Ừ!” Trương Phục gật đầu, sâu trong mắt lóe lên vẻ vui mừng.

Hắn không ngờ quyết định tùy ý trước đó không lâu lại có thể khiến hắn có được một mảnh vỡ Đế binh, còn về phần Diệp Tu, hắn không cho rằng y có thể tranh giành với mình.

Ngay khi hai người đang tính toán làm sao để tiêu diệt đám người Ma Giáo, phân chia bảo vật!

Trên phi liên, Chu Khung nhìn hai người, ánh mắt lóe lên một tia sáng, hai vị Tôn Giả!

Một người tu đạo, một kẻ tu ma!

Kẻ tu đạo có thực lực Tôn Giả tứ trọng, kẻ tu ma có thực lực Tôn Giả nhị trọng, thật thú vị!

Àm!

Chỉ thấy Chu Khung trên phi liên chậm rãi đứng dậy, khí thể toàn thân không ngừng bộc phát, càng ngày càng cường đại.

Ma diễm cuộn cuộn phóng lên trời, sát khí nhanh chóng bao phủ phạm vi mười vạn dặm, khắp trời đất vang lên những tiếng gào thét thảm thiết.

Cảnh tượng kinh khủng lập tức thu hút sự chú ý của Diệp Tu và Trương Phục đang bàn bạc kế hoạch phân chia bảo vật, lúc này sắc mặt của cả hai khi nhìn về phía Chu Khung trên phi liên đều trở nên khó coi.

Chương 549: Chu Khung một quyền diệt Tôn Giả 1

Hai người bọn họ vừa rồi cũng đã chú ý đến Chu Khung, tuy rằng nhìn không ra tu vi cảnh giới của hắn, nhưng có thể khẳng định là chưa đạt đến Tôn Giả cảnh!

Nên bọn họ nào có để vào mắt!

Ai ngờ khí thế bộc phát của Chu Khung lúc này lại khiến bọn họ cảm nhận được từng trận uy hiếp!

“Các hạ là người phương nào, chẳng lẽ ngươi không biết mang hai mươi vạn người tiến vào thế giới này là vi phạm quy tắc hay sao? Lại còn tàn sát toàn bộ hung thú.”

“Hai người bọn ta là đệ tử thân truyền của Thiên Huyền Đạo Đế và Ma Đạo Sát Đế, nếu ngươi bây giờ chịu trói, bọn ta có thể bảo đảm sư tôn tha cho ngươi, biết đâu sư tôn rủ lòng thương, còn thu nhận ngươi làm đồ đệ.”

Diệp Tu và Trương Phục nhìn Chu Khung đang bộc phát khí thế, quát lớn, trong mắt đều lộ ra vẻ kiêu ngạo.

“Khà khà khà... Chịu trói? Tha cho bọn tọ? Hai tên Tôn Giả nhỏ nhẻ các ngươi cũng dám nói ra những lời này, hôm nay cho dù sư tôn các ngươi có ở đây, cũng chẳng cứu nổi các ngươi đâu.”

Chu Khung nhìn Diệp Tu và Trương Phục lạnh lùng nói, giọng nói tràn đầy vẻ ngông cuồng.

“Lên, giết hắn cho ta!” Chu Khung chỉ vào Trương Phục, ra lệnh cho Vương Hàn.

Vương Hàn đang định lui về phía sau bỗng chốc khựng lại!

“Gâu gâu!”

Nhìn vẻ mặt tức giận của Chu Khung, người đây là đang sai khiến chó sao, bản vương đường đường là Đế Giả trùng sinh đây.

Chưa kịp để Vương Hàn nói thêm lời nào, một giọng nói lạnh lùng truyền vào trong đầu hắn.

“Khế ước đã lập, hãy giết Trương Phục, thời gian một canh giờ, thất bại coi như vi phạm khế ước.”

Mẹ kiếp!

Trái tim Vương Hàn co rút lại, giết Tôn Giả, còn là kẻ mạnh nhất, người cho ta một canh giờ, người thật sự coi trọng ta.

Nhưng hiện tại khế ước đã lập, Vương Hàn có thể cảm nhận được, một khi mình thất bại, e là tất phải chết!

Rống!

“Bát môn khai mở, chết đi!”

Vương Hàn gầm lên giận dữ, lao thẳng về phía Trương Phục!

Đồng thời mũi kiếm trong đầu hắn nhanh chóng rung động, dung nhập vào răng, một cỗ sát khí huyết sát bao trùm lấy Vương Hàn, khiến thực lực hắn trong nháy mắt tăng vọt, đạt đến cảnh giới Tôn Giả.

Chu Khung liếc mắt nhìn Vương Hàn đang lao ra, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh ngạc. Hắn tuy biết Vương Hàn lần trước có thể che giấu thực lực, nhưng không ngờ lại nhiều đến vậy.

Phải biết rằng điều kiện hình thành loại khế ước này chính là công bằng!

Nói cách khác, Vương Hàn này có khả năng giết chết Trương Phục!

Quả nhiên, loại lão quái vật này sống lại, không có kẻ nào tầm thường, đáng tiếc lại gặp phải mình, chỉ có thể trách hán đầu thai sai tư thế!

Trương Phục lúc này nhìn thấy Vương Hàn đột nhiên bộc phát, lao thẳng về phía mình, sắc mặt cả kinh, lảo lảo:

“Loại ác ngư nào đây, lại có thể phát huy ra chiến lực của Tôn Giả ở Đại Thánh cảnh.”

Sau đó Trương Phục lại nhìn về phía Chu Khung, xem ra con ác ngư này hẳn là linh sủng của đối phương, linh sủng đã lợi hại như vậy, vậy chủ nhân thì sao?

Chẳng qua Trương Phục không kịp suy nghĩ nhiều, bởi vì Vương Hàn đã tiến đến cách hán chỉ trăm trượng, nhanh chóng tung chưởng đánh tới!

Thiên Huyền Thần Chưởng!

Ầm!

Chấn động kinh thiên động địa, không gian không ngừng sụp đổ, từng hắc động xuất hiện.

Vương Hàn trực tiếp bị Trương Phục một chưởng đánh bay ra xa trăm dặm, miệng không ngừng phun máu tươi, mà Trương Phục đối diện cũng đầy tay máu.

“Giết!” Vương Hàn không hề dừng lại, tiếp tục lao về phía Trương Phục.

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng tiếng nổ vang vọng, khiến cả thế giới rung chuyển.

Từ lúc Chu Khung ra lệnh cho Vương Hàn xuất thủ đến giờ cũng chỉ hai nhịp thở, Diệp Tu ở bên cạnh vẫn còn chưa hết ngỡ ngàng.

Rồi như sực nhớ ra điều gì, hắn vội vàng nhìn về phía chiếc xe bay lơ lửng, nơi Chu Khung vừa đứng!

Diệp Tu: ...

Cái gì, người đâu rồi?

“Người đang tìm bốn tọa sao?”

Ngay lúc Diệp Tu đang kinh hãi không biết Chu Khung đã biến đi đâu, một giọng nói lạnh lùng như băng truyền vào tai hắn.

Diệp Tu kinh hãi, ngoái đầu nhìn lại, chỉ thấy Chu Khung khoác trên mình Ma Thần chiến bào, đang đứng sừng sững cách đó trăm trượng.

Hắn nhìn Diệp Tu với ánh mắt lạnh băng!

Chuyện này không thể nào! Đường đường là Tôn Giả, vậy mà Diệp Tu hắn lại không hề hay biết Chu Khung tiếp cận mình từ lúc nào. Thật quá vô lý!

Nếu như hắn đánh lén, chẳng phải ta sẽ...

“Mẹ kiếp!”

Diệp Tu trừng mắt, chỉ thấy Chu Khung cười lạnh một tiếng, tung một quyền thẳng về phía hắn!

Vô số tia sét trên trời cao hội tụ lại, tạo thành một cột sáng khổng lồ, lao thẳng về phía Diệp Tu!

Diệp Tu không kịp trở tay, chỉ có thể vội vàng đưa hai tay lên đỡ trước ngực!

Ầm!

Một tiếng nổ long trời lở đất vang lên!

Diệp Tu bị cột sáng khổng lồ đánh bay đi nghìn dặm, phải chổng tay xuống đất mới có thể đứng vững.

Phụt!

Diệp Tu phun ra một ngụm máu tươi, vệt vàng lấy từ trong ngực ra mấy viên đan dược nuốt vào, cố gắng điều hòa lại hơi thở.

Chương 550: Chu Khung một quyền diệt Tôn Giả 2

Hắn ngẩng đầu, nhìn Chu Khung với vẻ mặt khó hiểu!

Thực lực mạnh như vậy mà ngươi còn đánh lên, thật hèn hạ!

“Ngươi... ngươi rốt cuộc là ai?” Diệp Tu đứng dậy, nhìn Chu Khung mà hỏi. Nhìn bộ dạng của hắn, chắc hắn là thiên kiêu Ma đạo!

Nhưng mà, lệnh bài của thiên kiêu Ma đạo đều là do Diệp Tu hắn ban phát, vậy mà hắn lại không hề có ấn tượng gì về Chu Khung.

Chu Khung nhìn Diệp Tu, lạnh lùng nói:

“Nếu ngươi có thể tiếp được một quyền của bốn tọa mà không chết, ngươi mới có tư cách biết bốn tọa là ai!”

“Hừ, cuồng vọng!”

Sắc mặt Diệp Tu lạnh lùng. Hắn thừa nhận Chu Khung rất mạnh, nhưng vừa rồi là do hắn không đề phòng, nếu không thì một quyền đó cũng chẳng làm gì được hắn.

“Ngươi là ai cũng vậy thôi, chọc giận bốn tôn, đó chính là chuyện hồi hận nhất đời ngươi! Hãy nhớ kỹ, kẻ giết ngươi chính là đệ tử tam đồ đệ của Sát Đế, Diệp Tu ta đây!”

Diệp Tu hét lớn, khí thế bộc phát, một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay hắn!

Nhất Kiếm Trảm U Minh!

Kiểm quang xé toạc không gian, chém thẳng về phía Chu Khung!

Giờ khắc này, bóng hình Diệp Tu trở nên cao lớn vô cùng, toàn thân tỏa ra kiếm ý vô tận, uy thế kinh thiên động địa khiến cả đất trời cũng phải rung chuyển!

Ngay cả hai người Vương Hàn đang giao đấu ác liệt ở phía xa cũng phải ngoái nhìn. Lúc này, sức mạnh mà Diệp Tu bộc phát ra khiến bọn họ cũng phải dè chừng!

Chu Khung nhìn kiếm quang đang lao tới, ánh mắt vẫn lạnh lùng như trước. Hắn lại tung ra một quyền, nhưng lần này là dùng tay phải!

Hữu quyền phong ấn một đạo Thiên Kiếp chi lực kia!

Thiên Phật Lôi Quyền!

“Giết!”

Hư không trong nháy mắt bị một quyền đánh ra một cái lỗ thủng, lôi trụ không cách nào hình dung xuất hiện!

Giờ khắc này phảng phất như thiên phạt giáng thế!

Rầm! Rầm! Rầm!

“A, không!”

Trong tiếng kêu hoảng sợ của Diệp Tu!

Lôi trụ trực tiếp đánh nát kiếm quang, phá diệt trường kiếm, sau đó hướng ngược Diệp Tu đánh tới!

“Chặn lại cho ta!”

Diệp Tu hét lớn một tiếng, chỗ ngực hiện ra một cái hộ tâm kính, phóng ra quang mang mãnh liệt!

Lôi trụ đánh vào hộ tâm kính!

Răng rắc!

Không đến một hơi thở, hộ tâm kính trực tiếp nổ tung!

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn, Diệp Tu lần nữa bị lôi trụ đánh bay ra ngoài vạn dặm, đứng thẳng trên bầu trời, cả người một mảnh đen kịt, như than đen.

Diệp Tu miễn cưỡng cúi đầu nhìn thân thể mình, hoàn toàn là trạng thái nướng cháy, thậm chí còn tản ra từng trận mùi thịt nướng.

Nơi ngực có một lỗ đen hình tròn!

Mình vẫn không đỡ được sao?

Diệp Tu nhìn Chu Khung đối diện, một quyền vừa rồi cường đại hơn một quyền lúc ban đầu đâu chỉ gấp đôi!

“Ha ha, Đại Thánh phạt tôn, không ngờ ta lại trở thành bàn đạp cho kẻ khác!”

Diệp Tu cười thảm một tiếng, trong ánh mắt tràn đầy không cam lòng, hắn cũng từng làm ra hành động vĩ đại như vậy, mặc dù lần đó có thành phần đánh lén.

Nhưng hắn vẫn hoàn thành Đại Thánh cảnh phạt tôn, cũng để hắn dương danh Trung Vực, nhưng hắn không ngờ có một ngày mình cũng sẽ trở thành đá kê chân cho kẻ khác.

Rầm!

Diệp Tu trực tiếp chèo chống không nổi, quỳ trên mặt đất, khí thế trên người bắt đầu nhanh chóng tiêu tán, bước vào diệt vong, đột nhiên, Diệp Tu mạnh mẽ ngẩng đầu.

Nhìn chằm chằm Chu Khung, tựa như nghĩ tới điều gì!

Hắn nghĩ tới Chu Khung là ai, vài chục năm trước, hắn đã từng cho một tu sĩ Ma đạo tự xưng Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung một cái lệnh bài!

Bóng người kia nhanh chóng dung hợp với Chu Khung trước mặt hắn!

Chính là hắn!

Nhưng sao hắn chỉ trong mấy chục năm ngắn ngủi, lại có thể từ Đại La cảnh tu luyện đến tận Đại Thánh đỉnh phong, đạt đến cảnh giới nghịch thiên phạt tôn cơ chứ!

Chẳng lẽ hắn là cha của ông trời hay sao?

Chỉ trong nháy mắt, thân hình Chu Khung lóe lên, hiện ngay trước mặt Diệp Tu. Nhìn Diệp Tu thoi thóp, ánh mắt Chu Khung không một chút gợn sóng!

Một tên Tôn Giả tầm thường, chết là đáng lắm!

Thiên Phật Lôi Quyền vốn dĩ không cần phải dùng đến phong ấn, bản thân Chu Khung biến thành Ma thể cũng đủ để lấy mạng Diệp Tu, nhưng đã có thể diệt gọn trong nháy mắt, tại sao lại không làm?

Hơn nữa, nếu không dùng đến, e là sau này sẽ chẳng còn cơ hội dùng nữa!

“Ngươi... Ngươi chính là Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung!” Diệp Tu ngẩng đầu, nhìn Chu Khung, dò hỏi.

Chu Khung chẳng buồn đáp lời, chỉ thản nhiên đưa tay, nắm lấy đỉnh đầu Diệp Tu.

Kẻ sắp chết, biết nhiều làm gì!

Trong chớp mắt, ma khí cuồn cuộn tuôn vào cơ thể Diệp Tu, nhanh chóng dò xét tàn hồn sắp tan biến của hắn!

Diệp Tu không kêu la thảm thiết, chỉ cắn chặt răng, cơ mặt co giật, có thể thấy hắn đang phải chịu đựng nỗi đau đón đến nhường nào!

Một nén hương sau!

Âm!

Chu Khung chỉ một chương, lấy mạng Diệp Tu!

Nhìn Diệp Tu đến chết không hé răng than một tiếng, Chu Khung khẽ lắm bầm, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ lạ:

Chương 551: Nhiệm vụ hoàn thành, tu vi lại tăng

“Có thể chịu đựng được nỗi đau xé hồn đến vậy, xem như người cũng có bản lĩnh. Ta sẽ để người được toàn thân!”

Dứt lời, Chu Khung phát tay, đánh văng thi thể Diệp Tu xuống lòng đất, sau đó lại đưa tay hút lấy một ngọn núi lớn từ đằng xa, chôn vùi thân xác hắn.

Xong xuôi mọi việc, Chu Khung ngẩng đầu nhìn lên không trung, trong đầu bắt đầu hiện lên những ký ức vừa thu thập được!

Có thể nói, chính những ký ức trong đầu Diệp Tu đã giúp Chu Khung hiểu rõ hơn về thế giới này!

Trong ký ức, thế giới này có tên là Thiên Võ đại thế giới, được chia thành năm vực lớn. Mặc dù Trung Vực là nơi có thực lực mạnh nhất, nhưng bốn vực còn lại không phải tầm thường, ít nhất vẫn tồn tại những cường giả cảnh giới Đế Giả.

Tuy nhiên, cách đây một vạn năm, trời đột nhiên sụp đổ, pháp tắc hỗn loạn, thậm chí có những loại pháp tắc đã hoàn toàn sụp vỡ. Dưới sự dẫn dắt của Thiên Võ Đại Đế, tất cả cường giả Đế Đạo của năm vực đã cùng nhau hợp sức, trải qua một vạn năm ròng rã mới có thể ổn định lại thế giới!

Sau đó, Thiên Võ Đại Đế cũng biến mất không một dấu vết!

Thế nhưng, thế giới vẫn không ngừng sụp đổ. Nếu cứ tiếp tục như vậy, tất cả Đế Giả đều sẽ bị ảnh hưởng bởi pháp tắc suy yếu mà tu vi giảm sút.

Lúc bấy giờ, Phong gia - đệ nhất gia tộc Trung Vực - bắt ngờ liên kết với các vị Đế Giả khác của Trung Vực, âm thầm thực hiện một kế hoạch vô cùng điên rồ!

Đó chính là phong tỏa bốn vực còn lại, chỉ giữ nguyên Trung Vực, đồng thời rút hết pháp tắc của bốn vực kia để cung cấp và nuôi dưỡng cho Trung Vực, giúp pháp tắc nơi đây có thể tồn tại lâu hơn.

Có thể tưởng tượng, cường giả của bốn vực kia chắc chắn sẽ không bao giờ đồng ý. Cũng từ đó, một cuộc đại chiến đã nổ ra, kéo dài suốt vạn năm ròng rã.

Trận chiến này, đánh cho thiên băng địa liệt, sinh linh tử vong tính bằng triệu triệu ức, nguyên bản hơn năm mươi vị Đế Giả trong Thiên Võ thế giới, lại chết đến chỉ còn hơn ba mươi vị!

Kết quả chính là:

Bốn vực thất bại, Trung Vực thành công thực hiện kế hoạch, phong tỏa bốn vực, thông qua việc thôn phệ pháp tắc bốn vực để duy trì sự tồn tại của Trung Vực!

Khiến cho bốn vực khác không thể sinh ra Đế Giả nữa, bởi vì pháp tắc bốn vực hiện tại đã không thể chèo chống sinh linh đột phá đến Đế Giả!

Hô!

Chu Khung xem hết đoạn ký ức này, trong mắt không ngừng lóe lên tinh quang, vốn đã có một tia suy đoán, giờ nhanh chóng khẳng định được!

Dịch Lão nhu nhược, Đan Dương Tử không cam lòng, Ma Tôn bế quan cố gắng đột phá, tất cả đều trùng khớp!

Điều duy nhất nằm ngoài dự liệu của Chu Khung chính là, pháp tắc của Trung Vực vậy mà vẫn đang sụp đổ!

Ngay khi Chu Khung còn muốn dò xét những ký ức khác, âm thanh của hệ thống đột nhiên vang lên.

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ dò xét bí mật Đông Vực, ban thưởng một ức điểm phản diện, tu vi tăng lên một tầng! Đang phát...”

Theo âm thanh hệ thống im bật, khí thế trên người Chu Khung bắt đầu tăng vọt.

Ầm một tiếng!

Tu vi của Chu Khung trực tiếp đột phá đến Đại Thánh thất trọng đỉnh phong!

“Hệ thống, đổi cho ta một lá Già Thiên Phù cấp năm, một lá Già Thiên Phù cấp sáu.”

“Vâng, ký chủ, Già Thiên Phù cấp năm đổi thành công, tiêu hao một ngàn sáu trăm vạn điểm phản diện, Già Thiên Phù cấp sáu đổi thành công, tiêu hao ba ngàn hai trăm vạn điểm phản diện. Ký chủ còn lại năm ngàn ba trăm năm mươi vạn điểm phản diện.”

Chu Khung nhìn thấy một nửa điểm phản diện của mình bỗng chốc không cánh mà bay, khoe miệng giật giật, điểm phản diện này đúng là không chịu được tiêu xài!

Mà biến hóa của Chu Khung cũng khiến cho hai người Vương Hàn đang giao chiến phải chú ý!

Lúc này hai người đều vừa đánh vừa dùng dư quang liếc về phía Chu Khung.

Trong lòng hai người dậy lên sóng cuộn, bọn họ đã nhìn thấy điều gì thế này?

Chu Khung chỉ dùng một quyền đã đánh chết Diệp Tu ở cảnh Tôn Giả?

Hơn nữa sau khi giết xong, tu vi lập tức đột phá?

Điều càng khiến người ta tức giận hơn là, sau khi đột phá, Chu Khung lại có vẻ không được vui cho lắm?

Đây là cái gì, là đang cố ý phô trương thanh thế một cách vô hình sao?

Nhất là Trương Phục, sau khi một chiêu đánh bay Vương Hàn, liền dùng vẻ mặt khó coi nhìn chằm chằm Chu Khung.

Uy lực của một quyền vừa rồi của Chu Khung khiến hắn cảm thấy bị uy hiếp, một quyền đó, cho dù hắn có thể tiếp được, e rằng cũng sẽ trọng thương, huống chi bây giờ Chu Khung lại còn đột phá.

Ai biết được chiến lực của hắn ta sẽ còn tăng thêm bao nhiêu nữa!

Vương Hàn bị đánh bay ngàn dặm cũng xanh mặt, chiến lực của Chu Khung một lần nữa nằm ngoài dự đoán của hắn.

Giờ phút này hắn thậm chí còn hoài nghi, Chu Khung này chính là Đế Giả, không, phải là Đại Đế trùng sinh mới đúng.

Chương 552: Vương Hàn tuyệt vọng 1

Bằng không sao có thể có sức chiến đấu mạnh mẽ như vậy, điều này hoàn toàn không phù hợp lẽ thường.

Vương Hàn sống hai đời, không thể nào lý giải được!

“Người là yêu nghiệt cá sấu, bốn tọa thấy người chính là tuyệt thể thiên kiêu, tại sao phải làm sủng vật của kẻ kia, chỉ bằng cùng bốn tọa tiến vào Trung Vực?”

“Bốn tọa cam đoan để cho sự phụ của ta là Thiên Huyền Đạo Đế thu nhận người làm đệ tử thân truyền, chẳng phải tốt hơn so với làm chó cho người ta nuôi sao?”

Trương Phục nhìn Vương Hàn, ung dung nói. Hắn có thể cảm nhận được thực lực của Vương Hàn này rất mạnh, thậm chí trong cơ thể còn có một cỗ lực lượng thần bí, khiến hắn cũng sinh ra từng tia sợ hãi.

Mà Chu Khung ở bên cạnh còn đang nhìn chằm chằm, chỉ sợ mình đã gặp khó khăn!

Cho nên hắn muốn nhìn xem có thể liên hợp với Vương Hàn, cùng nhau đối phó Chu Khung hay không, như vậy mới có khả năng sống sót!

Mà Trương Phục vừa dứt lời, trong nháy mắt liền chọc giận Vương Hàn!

Vương Hàn vẻ mặt phẫn hận nhìn Trương Phục, nội tâm cũng sắp tức điên lên.

“Sủng vật? Cả nhà người mới đều là sủng vật! Đi mà nuôi chó với con mẹ người ấy, muốn chết sao?”

Vương Hàn ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét, không để ý thương thế trên người, trong nháy mắt lao thẳng về phía Trương Phục!

Trương Phục nhìn mà mặt ngẩn ra, không hiểu mình vừa mới nói sai điều gì, lại khiến cho con cá sấu này điên cuồng đến vậy.

Chẳng lẽ làm sủng vật của người khác còn là quang vinh lắm hay sao!

Nhưng hắn không có thời gian nghĩ nhiều, vội vàng ra tay ngăn cản!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ khổng lồ lần nữa vang lên, hư không bắt đầu không ngừng sụp đổ!

“Yêu nghiệt kia, ta nói đều là sự thật, có thể người đã quen bị nuôi như chó rồi, nhưng bản tọa muốn nói cho người biết, tự do mới là thứ quan trọng nhất.”

Trương Phục vừa ra tay công kích, vừa hét lớn, hắn không phải sợ hãi Vương Hàn!

Cho dù Vương Hàn triển lộ ra sức chiến đấu của Tôn Giả, nhưng đối với Trương Phục mà nói, cũng có thể giết chết!

Điều Trương Phục kiêng kỵ chính là Chu Khung, sau khi giết Vương Hàn, chỉ e hắn căn bản không phải là đối thủ của Chu Khung!

Nhưng Trương Phục càng nói, Vương Hàn càng ra tay mãnh liệt!

Rầm!

Lại một tiếng nổ vang lên, Trương Phục trực tiếp đánh Vương Hàn lên một ngọn núi cách đó vạn dặm, ngọn núi lập tức nổ tung!

Đúng vậy, đó chính là ngọn núi chôn xương của Diệp Tu, cũng chính là lúc này Diệp Tu đã hồn phi phách tán, bằng không hẳn nhất định phải chửi ầm lên!

Lão tử liều mạng giữ lại được toàn thân dưới tay Chu ma đầu dễ dàng lắm sao, vậy mà còn để cho các người chà đạp, các người đùa ta sao?

Vương Hàn đứng trên bầu trời, trong mắt vẫn tràn ngập ánh sáng khát máu.

“Nghiệt súc, ngươi đây là đang tìm chết! Ngươi thật sự cho rằng bản tọa không có cách nào thu phục ngươi sao?”

Trương Phục nhìn Vương Hàn, hét lớn.

Sau đó, ánh mắt Chu Khung nhanh chóng nhìn về phía Trương Phục, chỉ thấy lúc này y đang ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long đặt trên phi liễn, vẻ mặt cười tà nhìn hai người!

“Vị đạo hữu này, giữa chúng ta không có thù oán gì, chuyện hôm nay, hay là thôi đi, coi như bản tọa nợ ngươi một ân tình.”

“Viên Vạn Pháp Đan này xem như quà gặp mặt bản tọa tặng cho ngươi, mong ngươi đừng để sủng vật của mình ra tay nữa, nếu không bản tọa e là phải hạ sát chiêu.”

Trương Phục chấp tay nói với Chu Khung, hoàn toàn là thái độ nhận thua!

Nói xong liền phát tay lấy ra một viên đan dược, ném cho Chu Khung!

Ma Vô Đạo tiến lên một bước, đưa tay nhận lấy đan dược, cung kính dâng lên trước mặt Chu Khung.

Chu Khung nhận lấy đan dược, thần thức dò xét!

Vạn Pháp Đan: Đan dược Tôn cảnh đỉnh cấp, sau khi ăn vào, có thể tăng thêm gấp năm lần năng lực lĩnh ngộ pháp tắc trong vòng ngàn năm!

“Cũng thật là chịu chi, loại đan dược này, cho dù đối với Ma Giáo hiện tại mà nói, cũng vô cùng hữu dụng.”

“Xem ra cần phải nâng cấp bậc của Đan Linh, loại đan dược Tôn cảnh này, Ma Giáo cũng nên luyện chế hàng loạt mới được.”

Chu Khung âm thầm suy nghĩ, cất đan dược đi.

Từ xa, Trương Phục thấy Chu Khung đã thu hồi đan dược, sắc mặt cũng hòa hoãn hơn, quả nhiên là người không vì mình trời tru đất diệt.

Nhưng chưa kịp vui mừng được ba hơi thở, một câu nói của Chu Khung đã khiến hấn tức giận.

Chỉ thấy sau khi Chu Khung thu hồi đan dược, chẳng thèm nhìn Trương Phục lấy một cái, ánh mắt về phía Vương Hàn, lạnh lùng nói:

“Nếu ngươi không giết hấn cho bản tọa, thì ngươi phải chết.”

“Rống!”

Vương Hàn gầm lên giận dữ, trong mắt tràn đầy lửa giận ngút trời, nhưng hấn biết Chu Khung nói là sự thật, khoảng thời gian ước định một canh giờ sắp hết rồi.

“Xem ra chỉ có thể dùng chiêu này, đáng tiếc vốn định để dành đôi phó...”

Vương Hàn lâm bầm, hai mắt lập tức đỏ như máu, bên trong xuất hiện vòng xoáy cuộn cuộn.

Chương 553: Vương Hàn tuyệt vọng 2

Mũi kiếm trong cơ thể hắn cũng dần trở nên ảm đạm, sau đó Vương Hàn há to miệng!

“Thiên Thần giáng thế, vạn vật thôn phệ!”

Uy thế vô song tỏa ra, nhanh chóng bao phủ mười vạn dặm xung quanh. Lúc này Vương Hàn như một vị thần tối cao giáng thế, trong cái miệng rộng lớn hình thành một vòng xoáy thôn phệ đáng sợ!

Sức mạnh thôn phệ cuộn cuộn, ngay cả những ngôi sao trên bầu trời cũng bắt đầu run rẩy!

Trương Phục bị kẹt giữa trung tâm vòng xoáy, sắc mặt đại biến, vẻ mặt không thể tin nổi!

Chỉ có Chu Khung vẫn ngồi yên trên ghế Ma Long, nhìn Vương Hàn bộc phát, ý cười nơi khóe miệng càng thêm đậm!

Trương Phục cảm nhận được xung quanh xuất hiện lực cắn nuốt cực lớn, kéo mình vào trong miệng Vương Hàn, ánh mắt lộ ra một tia khiếp sợ!

“Điều này sao có thể!”

Mặc dù Trương Phục biết Vương Hàn có thể còn át chủ bài chưa dùng đến, nhưng hắn không ngờ, át chủ bài của đối phương lại mạnh mẽ đến vậy.

Cỗ thôn phệ lực đột nhiên xuất hiện này, bên trong còn bao hàm phá hoại pháp tắc khổng lồ, Trương Phục có thể cảm giác

được, nếu quả thật bị Vương Hàn thôn phệ, như vậy hẳn e là thật sự bị phế bỏ!

“Huyền Môn Cửu Biến, Kinh Long Biến!”

Trương Phục hét lớn một tiếng, ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng, trực tiếp vận dụng át chủ bài của mình.

Một tiếng long ngâm vang lên, thân thể Trương Phục nhanh chóng biến hóa, thân thể nhanh chóng kéo dài, đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng dài!

Huyền Môn Cửu Biến này chính là một bí thuật cường đại của sư môn hắn, một khi thi triển có thể phát huy công hiệu thể chất, nhưng di chứng cực lớn!

Thậm chí sẽ xuất hiện dị hóa, giữ lại đặc thù của quái vật, muốn đột phá sau này càng thêm khó khăn!

Nhưng Trương Phục nào còn quản được nhiều như vậy!

Trước mặt tử vong, chỉ có thể liều mạng!

“Cũng bắt đầu liều mạng rồi sao, thú vị thật, bốn tọa nên thêm chút gia vị cho các người mới được!”

Chu Khung nhìn hai người bộc phát, ánh mắt lóe lên tia huyết quang, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà ác.

“Khà khà, lần này hai tên kia coi như phế đi rồi!” Đại Bạch nhìn biểu tình trên mặt Chu Khung, nhếch miệng cười nói.

Mỗi một lần lão đại nhà hắn nở nụ cười này, liền chứng minh sẽ có kẻ phải bỏ mạng!

Sau đó Đại Bạch nhìn Vương Hàn, lẩm bẩm nói:

“Hy vọng lão đại có thể giữ lại cho ta cái đầu cá sấu này, ta còn muốn làm món đầu cá rưới ớt băm đây!”

Trương Phục thông qua bí pháp hóa thành một con Kim Long ngũ trảo vạn trượng, Kim Long vừa thành hình, liền

mang theo uy thế vô tận lao thẳng về phía Vương Hàn!

Rầm...!

Tựa như hai vị thần linh va chạm, hư không vạn dặm trực tiếp sụp đổ!

Toàn bộ thế giới hư không bắt đầu run rẩy dữ dội!

Bầu trời như tấm vải rách, bị xé rách thành vô số vết nứt khổng lồ!

Rầm!!

Lại là một tiếng vang thật lớn!

Chỉ thấy con cá sấu khổng lồ há to miệng, vô số máu tươi từ trong miệng nó chảy xuống, rơi xuống đất hóa thành từng dòng sông nhỏ!

Mà trong miệng cá sấu, một con Kim Long ngũ trảo đang cố gắng chèo chống, khiến cho miệng cá sấu không cách nào khép lại!

“Cố gắng lên!”

Lân giáp toàn thân Ngũ Trảo Kim Long thiếu hụt nghiêm trọng, thậm chí một con mắt cũng đã mù, trong miệng phát ra từng tiếng long ngâm đầy thống khổ!

Lúc này, trong lòng Trương Phục dâng lên một tia tuyệt vọng, hẳn có thể cảm giác được, bản thân đã chèo chống không được bao lâu nữa!

“Không ngờ ta đường đường là một vị Tôn Giả, vậy mà cuối cùng lại bị một con cá sấu Đại Thánh cảnh ăn thịt, lại còn là sủng vật của người khác! Bi ai thay...”

Trong lúc Trương Phục đang chìm trong tuyệt vọng!

Vương Hàn há to miệng, trong lòng không khỏi trầm xuống, tuy rằng hẳn có nắm chắc có thể ăn tươi nuốt sống

Trương Phục rồi luyện hóa, nhưng thời gian lại không cho phép.

Ước định một canh giờ trong khế ước, sắp hết rồi!

Trong mắt Vương Hàn lóe lên tia tàn độc!

“Cứu môn tận khai, bạo!”

Rầm!

Chín huyết đạo trên người Vương Hàn trong nháy mắt nổ tung, khí thể toàn thân lại lần nữa bùng phát, lực thôn phệ trong miệng tăng mạnh.

Cùng lúc đó, Vương Hàn thi triển thần thông thiên phú của Yêu tộc Ngạc Ngư!

Tử Vong Cuồn Cuộn!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ thấy cự ngạc khổng lồ điên cuồng lăn lộn khắp mặt đất, Ngũ Trảo Kim Long trong miệng bị xoay choáng váng đầu óc!

“Không! Cố gắng chèo chống cho ta!”

Lực kéo khổng lồ ập đến, khiến trong mắt Trương Phục lộ vẻ kinh hãi, bốn móng vuốt cố gắng bấu víu lấy miệng cự ngạc!

Thế nhưng thân thể vẫn không ngừng bị nuốt vào trong miệng cự ngạc!

Rắc! Rắc! Rắc...!

Bốn móng vuốt của Kim Long bị cắn đứt, xem ra sắp không chèo chống nổi nữa!...

Răng rắc!

Đúng lúc này, một tiếng cấn trái cây thanh thúy vang lên bên tai Vương Hàn và Trương Phục!

Chỉ trong nháy mắt, hai đạo ánh mắt đều nhìn về phía phi liên!

Chỉ thấy Chu Khung ung dung ngồi trên long ỷ, một tay cầm linh quả tán thưởng, một tay cầm một khối cự thạch cao bằng một người!

Chương 554: Chu Khung trở về, tứ bộ xuất thủ 1

Còn đang lạnh lùng nhìn bọn hần!

“Khôn kiếp!”

Trong lòng Vương Hàn và Trương Phục đều bắt đầu chửi rủa, bọn ta ở đây liều sống liều chết, mạng cũng sắp mất rồi.

Ngươi thì hay lắm, lại còn ở đó nhàn nhã ăn trái cây!

Thật là tức chết người ta mà!

Chu Khung nhìn Vương Hàn và Trương Phục, khóe miệng hiện lên một nụ cười tà dị, lạnh lùng nói:

“Thấy hai ngươi vất vả như vậy, bọn tóa giúp các ngươi một tay!”

Dứt lời, Chu Khung liền đá khối cự thạch cao bằng một người bay ra ngoài!

Khối cự thạch này chính là vật phong ấn thiên mệnh chi tử Trần Hạo!

Cự thạch xé rách hư không, đánh nát tất cả không gian, lao thẳng vào trong miệng Vương Hàn!

Ta khinh ngươi!

Trương Phục đang cố gắng chèo chống trong miệng Vương Hàn, nhìn thấy cự thạch lao tới, lập tức buông lời mắng nhiếc!

Lão tử chèo chống dễ dàng lắm sao, vốn dĩ đã sắp không chịu nổi rồi, ngươi còn dùng đá.

Chu Khung này vì sao lại giúp ta?

Nhưng mà, bất kể là vì có gì...

Đây là chuyện tốt!

Tảng đá trực tiếp va vào người Trương Phục!

Rầm!

“Trời muốn diệt ta, a...”

Trương Phục kêu thảm một tiếng, bị nện thẳng vào miệng Vương Hàn, tảng đá cũng theo đó chui tọt vào!

Ực!

Vương Hàn ngậm miệng, liếc nhìn Chu Khung, sau đó nhanh chóng xoay người, trong miệng phun ra một đạo kiếm quang thông thiên!

Kiếm quang xé rách hư không, hình thành một thông đạo không gian, như muốn chui vào!

Đây là điều Vương Hàn đã sớm tính toán kỹ, chỉ cần hoàn thành khế ước, lập tức thi triển bí pháp, rời khỏi thế giới này.

“Muốn chạy, ngươi thật quá ngây thơ rồi, từ ngày gặp bốn toạ, mạng của ngươi đã bắt đầu đếm ngược.”

Chu Khung nhìn Vương Hàn sắp chui vào thông đạo, ánh mắt lộ ra một tia lạnh lẽo.

Hắn vung tay bóp nát hai lá Già Thiên Phù, lạnh lùng nói:

“Nổ!”

Trong giây lát, Vương Hàn cảm thấy trong cơ thể dâng lên một luồng sức mạnh kinh khủng, tảng đá nuốt vào cơ thể lúc này bỗng phát ra ánh sáng chói lòa!

Tảng đá vỡ tan, một bóng người hiện ra, khí thể ngập trời, khí huyết cuồng cuộn, thân thể nhanh chóng bành trướng!

Chưa kịp để Vương Hàn phản ứng...

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời, Trần Hạo trong cơ thể Vương Hàn bỗng nhiên nổ tung!

“A!”

Vương Hàn thét lên thảm thiết!

Vốn định chui vào thông đạo, hắn bị vụ nổ kinh thiên động địa này hất văng lên không trung vạn dặm, toàn thân da tróc thịt bong, máu thịt văng tung tóe!

Rầm!

Vương Hàn từ trên cao rơi xuống, đập mạnh xuống đất, thân thể khổng lồ tạo thành một hố sâu khổng lồ!

Oành! Oành...

Vương Hàn cố gắng đứng dậy, nhưng sau liên tiếp đại chiến, lại thêm Trần Hạo - con trai Thiên Vận đời này nổ tung trong cơ thể, khiến hắn vốn đã trọng thương nay càng thêm nguy kịch, gần như sắp chết!

Giờ đây, hắn thậm chí không còn sức lực để đứng dậy!

Nhìn Chu Khung đang đứng trên phi liên giữa không trung, Vương Hàn cảm thấy tuyệt vọng, đây là lần đầu tiên kể từ khi trùng sinh, hắn lại bất lực như vậy!

Mọi thứ của hắn như đều nằm trong lòng bàn tay đối phương, bị hắn đùa bỡn!

Từ lúc có được truyền thừa của Thiên Huyền Đạo Đế, bị hắn lừa gạt bảo vật, bị ép ký kết khế ước, bị ép giết Trương Phục, cuối cùng lại bị ép nuốt tảng đá tự bạo này!

“Ha ha ha, không ngờ Vương Hàn ta đường đường là một đời Đế Giả trùng sinh, lại vẫn lạc tại nơi này, ta không cam lòng, không cam lòng a...”

Trong lòng Vương Hàn gào thét điên cuồng.

Chu Khung đưa tay về phía Vương Hàn - kẻ đã mất đi khả năng phản kháng!

Hắn trực tiếp đưa Vương Hàn lên phi liễn!

Ầm!

Vương Hàn ngã nhào xuống phi liễn!

Phụt! Phụt...

Vương Hàn vừa thổ huyết, vừa mở mắt, dường như cảm nhận được điều gì đó, hắn quay đầu lại, một con chó đen đang nhìn chăm chăm hắn với ánh mắt thèm thuồng, thi thoảng còn nuốt nước bọt.

Nó muốn ăn ta?

Vương Hàn lập tức đoán được ý nghĩ của Đại Bạch!

Ta đường đường là Đế Giả trùng sinh, bại dưới tay Chu Khung cũng đành, hiện giờ một con chó cũng muốn ăn ta sao!

Vương Hàn hung hăng liếc Đại Bạch một cái, sau đó ngẩng đầu nhìn Chu Khung hỏi:

“Chu giáo chủ, ngay từ đầu ngươi đã không định tha cho bốn vương rồi, nhưng bốn vương thật sự không biết, vì sao ngươi phải tốn nhiều công sức như vậy để giết bốn vương!”

Chu Khung nhìn Vương Hàn với vẻ mặt nghi hoặc, sắc mặt không chút thay đổi, vẫn lạnh lùng như trước!

Hắn vươn một tay ra, một cỗ cự lực khủng khiếp lập tức giáng xuống người Vương Hàn!

Rầm!

Vương Hàn còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra đã bị Chu Khung một chiêu đánh chết!

(Vương Hàn nội tâm gào thét: Má nó, nói giết là giết, ít nhất người cũng phải nói chuyện với ta vài câu chứ, đúng là đồ thất học!)

Đường đường là Đế Giả trùng sinh, Vương Hàn vốn nên ngạo nghễ thiên hạ, nhưng vì gặp phải Chu Khung, hắn đã bỏ mạng giữa đường!

Không biết nên nói hắn xui xẻo, hay là quá xui xẻo!

“Ting, chúc mừng kí chủ tiêu diệt Thiên Vận chi tử Trần Hạo, ban thưởng một viên Thiên Vận Châu, một phần đại lễ bao thân bí!”

Chương 555: Chu Khung trở về, tứ bộ xuất thủ 2

“Ting, chúc mừng kí chủ tiêu diệt Thiên Vận chi tử Vương Hàn, ban thưởng một viên Thiên Vận Châu, một phần đại lễ bao thần bí, đây là Thiên Vận chi tử thứ tám mà kí chủ tiêu diệt, mong kí chủ tiếp tục cố gắng!”

Hai tiếng vang liên tiếp của hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung!

“Đã tám tên rồi, chỉ còn hai tên nữa là đủ mười Thiên Vận chi tử rồi!”

Chu Khung nghe âm thanh của hệ thống, ánh mắt lộ ra vẻ trầm ngâm, trước đây hệ thống đã nói, nếu tiêu diệt đủ mười Thiên Vận chi tử, sẽ nhận được một phần lễ bao đặc biệt!

Hiện tại đã rất gần mục tiêu rồi!

Đại Bạch không quan tâm đến suy nghĩ của lão đại, ánh mắt nó đang nhìn chăm chăm vào con cá sấu khổng lồ!

“Hừ, vừa rồi còn dám trừng mắt với Bạch gia gia đây, lát nữa móc mắt ngươi ra!”

Đại Bạch hừ lạnh một tiếng, trực tiếp xách đuôi con cá sấu đi vào góc phi liễn, nhìn Hùng Vĩ vẫn đang trốn trong góc, nó quát lớn:

“Hắc Tử, mau chuẩn bị nồi lớn, nhóm lửa lên, con cá sấu này, lão đại ăn đầu to, Bạch gia gia ăn đầu nhỏ, còn lại chút canh cho ngươi!”

“Thật sao?”

Hùng Vĩ lập tức ngẩng đầu, trong mắt lóe lên tia vui mừng, nó không còn ủy khuất nữa, vội vàng chạy đi chuẩn bị nồi lớn.

Chu Khung không để ý đến Đại Bạch, hẩn nhìn về phía đại địa xa xa, vươn một tay ra!

Một trảo chụp xuống!

Ầm ầm!

Mặt đất nứt toác, một khe nứt khổng lồ hiện ra, từ bên dưới, một tòa cung điện đồ sộ chậm rãi trôi lên!

Chính là cung điện mà Diệp Tu và Trương Phục tu luyện, dựa theo ký ức của Diệp Tu, đây cũng là một bí bảo!

Nguyên tắc của Ma Giáo - Nhận quá rút lông, không thể để lại bất kỳ bảo vật nào!

Chu Khung liếc mắt nhìn tòa cung điện, phát tay một cái, lập tức thu nó vào trong Sơn Hà Đồ, xoay người bước vào trong phi liên!

Bên trong phi liên truyền ra một giọng nói lạnh lẽo:

“Ma Vô Đạo, thu dọn thi thể hung thú, về tổng đàn!”

Lời vừa dứt, bên trong phi liên xuất hiện một luồng sáng, hóa thành Thời Không Chi Môn đứng sừng sững giữa thiên địa!

“Tuân lệnh!”

Ma Vô Đạo cung kính đáp, rồi quay người nhìn hai mươi vạn ma binh, quát lớn:

“Phụng lệnh Giáo chủ, thu dọn thi thể hung thú, trở về tổng đàn!”

“Vâng!”

Hai mươi vạn ma binh đồng thanh hô vang, nhanh chóng bay về phía những ngọn núi hung thú, thi triển công pháp, nhắc bổng hung thú lên, tiến về phía Thời Không Chi Môn!

Bên trong phi liên!

Chu Khung ngồi uy nghi trên long ỷ, ánh mắt thoáng vẻ trầm ngâm!

Hắn phát hiện ra một chuyện lớn trong ký ức của Diệp Tu!

Chính xác mà nói là một kế hoạch cuối cùng cũng được thi hành!

Kế hoạch Thôn Diệt!

Một kế hoạch có thể so với tai họa diệt vong đối với Đông Vực, nhưng đối với Ma Giáo mà nói, đây chính là cơ hội!

“Mặc kệ các người có long trời lở đất thế nào, chỉ cần không cản đường bản tọa là được, loạn một chút cũng tốt, loạn lên thì Ma Giáo của bản tọa mới có thể phát triển. Khả khả khả...”

“Đi!” Bên trong phi liên vang lên một tiếng quát lạnh của Chu Khung.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long đồng loạt gầm lên những tiếng gầm rú kinh thiên động địa, kéo phi liên bay về phía Thời Không Chi Môn!...

Lúc này, bên ngoài một phân đà của Dương Châu Ma Giáo!

Vài bóng người đeo mặt nạ quỷ đứng lặng, nhìn về phía phân đà, ánh mắt đều lộ vẻ khác thường!

“Quản sự, chúng ta thật sự phải ra tay sao? Quy củ của Quỷ Điện chúng ta xưa nay vốn là không nhúng tay vào chuyện

tranh đấu.”

“Đúng vậy, quân sự, nếu chúng ta ra tay, chẳng phải là phá vỡ quy củ hay sao? Hơn nữa Ma Giáo không phải dễ chọc, Chu ma đầu kia vừa trở về...”

“...”

Vài bóng người nhìn chăm chăm vào người cầm đầu đeo mặt nạ quý, đều nghi hoặc lên tiếng, có người trong giọng nói còn tràn đầy lo lắng.

Bóng người cầm đầu đeo mặt nạ quý khựng lại, lạnh giọng nói:

“Mệnh lệnh của Phó điện chủ đại nhân, ta có thể làm gì khác? Hơn nữa, chỉ là một Ma Giáo nho nhỏ, Quỷ Điện ta há lại e ngại? Xuống tay đi! Diệt xong cái này, chúng ta còn phải đến những phân đà khác.”

“Tuân lệnh!”

Mấy tên Quỷ Điện nhân còn lại cung kính lĩnh mệnh, khí thế toàn thân bùng phát, định lao về phía phân đà Ma Giáo!

“Muốn động đến Ma Giáo ta, các ngươi có đủ tư cách sao?”

Một âm thanh lạnh lẽo như băng vang lên bên tai bọn chúng, ngay sau đó một hắc y nam tử đeo mặt nạ bạc hiện ra trước mắt chúng!

“Huyền Bộ?”

Tên cầm đầu Quỷ Điện nhìn nam tử đột nhiên xuất hiện, sắc mặt đại biến, thất thanh kinh hô.

Quỷ Điện chuyên buôn bán tin tức, đương nhiên hẳn biết Ma Giáo Giáo Chủ Chu Khung có tứ bộ Thiên Địa Huyền Hoàng dưới trướng!

Tứ bộ thần bí khó lường, trừ một ít tin tức đơn giản, còn những thứ như thực lực, số lượng cụ thể, ngay cả Quỷ Điện bọn hắn không có ghi chép!

“Biết được không ít, xem ra Quỷ Điện các ngươi quả thật có phần bản lĩnh, đáng tiếc dám đắc tội Ma Giáo ta, vậy chỉ có chết!”

Chương 556: Lấy đan dược làm cơm ăn

“Giết!”

Theo sau tiếng quát lớn của hắc y thân hình, từ bốn phía trong nháy mắt lao ra hơn mười tên người áo đen đeo mặt nạ bạc, nhanh chóng phát động công kích về phía đám người Quỷ Diện!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng không ngừng vang lên, không gian như muốn nổ tung!

Chẳng qua trước khi Huyền Bộ ra tay đã phong tỏa xung quanh, những sinh linh khác căn bản không thể phát hiện bên trong xảy ra chuyện gì!

Nửa khắc chung sau!

Ngoại trừ tên thủ lĩnh Quỷ Diện, tất cả Quỷ Diện nhân khác đều bỏ mạng dưới tay Huyền Bộ!

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn, tên thủ lĩnh Quỷ Diện bị Huyền Nhất một chiêu đánh bay xuống đất, miệng không ngừng phun ra máu tươi, hắn nhìn Huyền Nhất phía trên, kinh hãi nói:

“Ngươi... ngươi rốt cuộc là ai, sao có thể có thực lực cường đại như vậy?”

Phải biết hắn đường đường là cường giả Đại Thánh nhị trọng, một thân thực lực dù đặt ở toàn bộ Dương Châu cũng

được xưng là có tiếng tăm!

Vậy mà trong tay Huyền Nhất, lại không thể chèo chống nổi một nén nhang!

Thực lực của Huyền Bộ Ma Giáo sao có thể mạnh như vậy?

Hừ!

Huyền Nhất cười lạnh một tiếng, một chương đánh nát tên Quỷ Điện thành tro bụi, lạnh lùng nói:

“Đi thôi, đến nơi tiếp theo!”

“Vâng, Thủ tọa!”

Mấy đạo hắc y thân hình vội vàng đáp lời, sau đó biến mất tại chỗ, trận pháp phong tỏa xung quanh cũng theo đó tiêu tán không thấy!

Gió nhẹ thổi qua, tro bụi bay theo gió, nhanh chóng tan biến vào hư vô!

Mà cảnh tượng như vậy, đồng thời diễn ra ở tất cả phân đà Ma Giáo trên toàn Dương Châu!

Thiên Địa Huyền Hoàng tứ bộ, toàn lực xuất thủ!

Ngoại trừ Thiên Bộ nhận mệnh lệnh, chỉ phái ra một bộ phận Thiên Vệ, ba bộ còn lại đều dốc toàn lực, trong nháy mắt nhổ tận gốc tất cả Quỷ Điện nhân dám ra tay!

Dù cho có một vài tên cường giả Đại Thánh cao tầng xuất hiện, nhưng trong tứ bộ cũng có lưu lại trực cuốn do chính Chu Khung ban cho!

Tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma phong!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ kịch liệt vẫn không ngừng vang lên, không gian vạn dặm xung quanh bị đánh tan thành hư vô!

Trên bầu trời, Đường Vũ tay cầm trường thương không ngừng vung vẩy, máu tươi chảy khắp người, trong mắt đỏ ngầu, tay nắm trường thương cũng bắt đầu run rẩy không ngừng.

“Thương khóa thiên địa, giết!”

Đường Vũ quát lớn, trường thương phát ra một đạo huyết quang phóng lên trời, đánh thẳng về phía Lục Tí Ma Thần đối diện!

“Hừ!”

Bên trong Lục Tí Ma Thần, Liên Sinh hừ lạnh, trường kiếm trong tay vung ra, kiếm khí kinh thiên bổ ngang trời, soi sáng thiên địa, uy thế cường đại, khiến cho những kẻ vây xem ở phía xa đều phải hít một ngụm khí lạnh.

Rầm!

Ánh thương bị trường kiếm chém tan, Đường Vũ lập tức bị đánh bay ra ngoài vạn dặm, tay cầm trường thương, nửa quỳ trên hư không!

Phốc...!

Đường Vũ há miệng phun ra một ngụm máu tươi, tay chống trường thương, miễn cưỡng đứng lên, nhìn Lục Tí Ma Thần đối diện, cùng với Liên Sinh, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Tuy rằng Lục Tí Ma Thần ở đối diện cũng hư ảo đi nhiều, nhưng rõ ràng trạng thái tốt hơn hẳn rất nhiều, hơn nữa đám đệ tử Ma Giáo bên dưới vẫn đang không ngừng tràn vào trong Ma Thần!

“Thật nực cười!”

Đường Vũ hoàn toàn không ngờ, đường đường là thiên kiêu Tôn Giả cảnh như hắn, lại bị đám thuộc hạ của đối phương bức đến nông nổi này trước khi giết được Chu Khung!

Đây là điều hắn tuyệt đối không thể chấp nhận!

“A..., Liên Sinh thật mạnh, không ngờ Đại tổng quản Ma Giáo này lại cường đại như thế.”

“Đúng vậy, ban đầu còn tưởng rằng Ma Giáo trừ tên Chu ma đầu kia ra, những kẻ khác chẳng đáng ngại, giờ xem ra tên Liên Sinh này, thậm chí là đám cao tầng Ma Giáo khác không thể xem thường!”

“...”

Trên bầu trời, từng luồng thần niệm của các vị Tôn Giả nhìn Đường Vũ trọng thương không dậy nổi, đều kinh hãi thốt lên.

Thực lực của Đường Vũ khiến ngay cả bọn họ cũng cảm thấy kiêng dè, thậm chí rất nhiều cường giả Tôn cảnh tự hỏi, cho dù mình cùng hắn quyết đấu sinh tử cũng chưa chắc giành được phần thắng!

Vậy mà giờ đây Đường Vũ lại bị đám người Ma Giáo đánh đến trọng thương, chẳng phải nếu bọn họ tự mình ra tay, kết cục cũng sẽ như thế sao?

Mà lúc này!

Trên một ngọn núi hoang cách đó mười vạn dặm!

Có một lão già áo trắng đeo trường kiếm sau lưng đứng sừng sững!

Nhìn Lục Tí Ma Thần phía trên Thiên Ma phong, ánh mắt lão lóe lên tia lạnh lẽo, miệng lẩm bẩm:

“Hai bên cùng trọng thương mới tốt, Liên Sinh, năm xưa ngươi giết đồ nhi của ta, diệt môn hạ Kiếm Minh ta, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!”...

Đường Vũ trên không trung miễn cưỡng áp chế thương thế trong cơ thể, đồng thời trong lòng dâng lên một tia nguy cơ nồng đậm, phản phát như tử vong sắp giáng xuống!

Là Liên Sinh đối diện sao?

Không phải!

Trong cõi u minh như có tai kiếp lớn hơn sắp giáng lâm, loại cảm giác dự tri nguy hiểm này là Đường Vũ bẩm sinh có được.

Chưa từng sai lầm!

Chương 557: Liên Sinh đột phá, Trương Hằng gặp nạn 1

Chẳng lẽ, Chu ma đầu sắp trở về?

Đường Vũ trong nháy mắt nghĩ đến khả năng này, trong lòng đột nhiên cả kinh, với thương thể hiện giờ, e rằng ngay cả Lục Tí Ma Thần đối diện cũng có thể lấy mạng hắn.

Nếu Chu ma đầu trở về, chỉ e mình chắc chắn phải chết!

Nghĩ đến đây, Đường Vũ lập tức nảy ra ý định chạy trốn, dù sao còn người còn cửa, hơn nữa đại thù của hắn còn chưa báo!

Hiện tại hắn không thể chết được!

“Lão huynh, phải ủy khuất ngươi rồi!” Đường Vũ nhìn trường thương trong tay lâm bảm, ánh mắt lộ ra một tia không nỡ, sau đó là kiên quyết.

“Dùng thương hóa rồng, giết!”

Đường Vũ nắm đuôi thương, hét lớn một tiếng, trường thương trong tay trong nháy mắt hóa thành một con huyết sắc trường long khổng lồ!

Ngao!

Huyết sắc trường long phát ra một tiếng gầm bi thương, phảng phất như cảm nhận được số phận bị vứt bỏ của mình, sau đó mang theo uy lực kinh khủng, lao thẳng về phía Lục Tí Ma Thần!

Một kích này, thiên địa nổ vang, hư không chấn động!

Mà Đường Vũ lại không thèm nhìn trường thương lao ra, xoay người hướng phương xa bỏ chạy!

“Kiếm Sát!”

Liên Sinh nhìn huyết sắc trường long lao tới, ánh mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, điều khiển Lục Tí Ma Thần, vung ra một kiếm phá thiên!

Kiếm quang xé toạc đất trời, mang theo ý chí hủy diệt, đánh thẳng về phía huyết sắc trường long!

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, không gian vạn dặm chung quanh hóa thành hư vô, từng cái hắc động khổng lồ xuất hiện, thật lâu không thể khép lại!

Ước chừng năm hơi thở sau, thiên địa mới dần dần bình ổn trở lại!

Giữa không trung, một thanh trường thương đứng thẳng, không ngừng rung động, đáng tiếc nó chỉ là tôn binh, mất đi chủ nhân chỉ huy, không thể nào phát huy ra uy lực nữa!

Bên trong Lục Tí Ma Thần, Liên Sinh nhìn trường thương, không có ý định đuổi theo Đường Vũ!

Một ngày một đêm đại chiến kịch liệt đã khiến cho đệ tử Ma Giáo kiệt quệ, tuy không hoàn thành được kỳ tích tru tôn.

Nhưng với tình trạng bị thương của Đường Vũ, ít nhất trong thời gian ngắn hẳn không còn khả năng gây sóng gió nữa!

Vù...

Liên Sinh khẽ vươn tay, trực tiếp hút trường thương vào trong tay!

Sau đó giải tán Lục Tí Ma Thần, vô số đệ tử Ma Giáo đều tái mặt bay trở về Thiên Ma Phong khoanh chân ngồi xuống!

“Ôi, đây coi như lưỡng bại câu thương, với thương thể của đám đệ tử Ma Giáo, e rằng muốn khôi phục ít nhất cũng phải trăm năm!”

“Khôi phục lâu một chút mới tốt, đỡ cho Ma Giáo cứ gây sóng gió. Mới được bao lâu, chiến hỏa do Ma Giáo khơi mào đã lan ra khắp Dương Châu rồi!”

Đông đảo sinh linh vây xem từ xa nhìn từng tên đệ tử Ma Giáo sắc mặt trắng bệch, nhao nhao bàn tán.

Đệ tử Ma Giáo bị thương, đối với bọn họ mà nói là chuyện tốt, ít nhất không cần lo lắng sau một giấc ngủ, tông môn của mình đã bị Ma Giáo công hãm!

“Cuối cùng cũng có thể ngủ ngon... Trời đất ơi!” Nguưu Đầuu Nhầnn đang ngáp ngủ bỗng hét lên, chỉ về phía Ma Giáo, cả người run lẩy bẩy.

Khiến cho những sinh linh khác ngơ ngác, khó hiểu. Chuyện gì thế này, người kích động làm gì?

Chẳng lẽ đám người Ma Giáo lại bắt đầu ăn cơm rồi!

Sau đó, tất cả đều nhìn về phía Thiên Ma Phong!

Không nhìn thì thôi, vừa nhìn tất cả đều chết lặng, mặt mũi đầy vẻ khó tin.

“Cái này... cái này... chẳng lẽ ta bị hoa mắt sao?”

Chỉ thấy đám đệ tử Ma Giáo ngồi xếp bằng trên Thiên Ma Phong, lần lượt lấy ra từng viên đan dược Thánh cảnh, bỏ vào miệng như ăn kẹo.

Thậm chí bọn họ còn thấy một tên đệ tử chỉ bị thương nhẹ, miệng nhét đầy các loại đan dược Thánh Cảnh chữa thương!

Tùng đột đau lòng dâng lên trong lòng tất cả mọi người!

Thậm chí ngay cả ý niệm Tôn Giả trong hư không cũng run rẩy, như thể bị dọa sợ!

Đây quả thực là phung phí của trời!

“Đó đều là đan dược Thánh Cảnh đó! Lão phu năm xưa chỉ cầu một viên mà phải bỏ ra ngàn năm, vậy mà... Đó là đan dược đấy, các ngươi coi như cơm mà ăn sao?”

Một lão già dị tộc, nhìn đám đệ tử Ma Giáo dùng đan dược như cơm bữa, thống thiết nói.

Phải biết rằng đan dược Thánh Cảnh, viên nào cũng vô cùng quý giá, cho dù là cường giả cấp bậc Trưởng lão của một phương Thánh Địa, đối với đan dược Thánh Cảnh cũng đều xem như trân bảo.

Nếu không bị trọng thương thì tuyệt đối không nỡ dùng!

“Nghe đồn, đệ tử Ma Giáo ai cũng giàu có vô cùng, trước kia ta còn tưởng chỉ là lời phóng đại, bây giờ xem ra, đây nào phải giàu có, đây rõ ràng là thần hào!”

Một vị Thánh Chủ ung dung nói, giọng nói đầy vẻ ngưỡng mộ.

“Ngươi thế nào rồi? Thương thế đã hồi phục chưa?” Trên Thiên Ma phong, một tên Ma Giáo đệ tử quay sang hỏi đồng môn bên cạnh.

“Có lẽ không sao, chỉ là eo vẫn còn hơi đau, để ta thử dùng thêm một viên đan dược xem.”

Dứt lời, hắn lại lấy ra một viên Thánh Cảnh đan dược rồi ném thẳng vào miệng!

Ưc...!

Chương 558: Liên Sinh đột phá, Trương Hằng gặp nạn 2

Vô số tiếng nuốt nước bọt vang lên từ phía những sinh linh đang đứng xem xung quanh. Lời nói của tên Ma Giáo đệ tử kia bọn họ đều nghe rõ mồn một!

Bọn họ còn có thể nói gì đây?

Chỉ có thể thầm mắng một tiếng “Quá khinh người!” mà thôi!

Tất cả đều thầm ao ước bản thân có thể thay thế vị trí của tên Ma Giáo đệ tử kia!

“Đau eo cũng dám dùng Thánh Cảnh đan dược. Lão phu đây thậm chí có đau cũng chẳng nỡ dùng đến nửa viên Bán Thánh Cảnh đan dược. Thật là lãng phí, thật là tội ác...” Một vị Thánh Địa chủ ôm lấy bụng mình, không ngừng thở dài than thở.

Những sinh linh khác cũng đều cảm thấy đau lòng như cắt, biểu cảm trên mặt hết như viên đan dược kia là của chính mình. ...

Lúc này, trên không trung, từng luồng thần niệm của các vị Tôn Giả càng lúc càng dao động mãnh liệt, thậm chí có kẻ đã ngưng tụ ra ý niệm phân thân, ẩn mình trong hư không, lặng lẽ quan sát Ma Giáo phía dưới!

Nói đúng hơn là đang chăm chú theo dõi tên Ma Giáo đệ tử kia ăn đan dược như ăn kẹo!

Tuy rằng đối với những bậc Tôn Giả mà nói, Thánh Cảnh đan dược vốn chẳng đáng là gì, nhưng chẳng có vị Tôn Cảnh cường giả nào là không có thuộc hạ, không có tông môn cả!

Người thường vô tội, mang ngọc trong người là có tội!

Sự ngang ngược, phô trương của Ma Giáo khiến cho không ít Tôn Cảnh cường giả phải đứng ngồi không yên!

Ý niệm phân thân càng lúc càng nhiều, chỉ trong chốc lát đã xuất hiện đến bảy, tám đạo, thậm chí có cả những kẻ vốn không phải là võ giả đến từ Dương Châu!

Thế nhưng tất cả bọn chúng đều đang âm thầm quan sát lẫn nhau, không ai muốn làm kẻ ra tay trước. Vừa rồi, cảnh tượng Liên Sinh chỉ huy Lục Tí Ma Thần đại chiến khiến bọn chúng đều kinh hãi không thôi.

Chẳng ai muốn trở thành kẻ ra mặt làm chim đầu đàn cả!

“Đại tổng quản, lũ chuột nhất kia đã bao vây chúng ta rồi!” Bạch Hạo Thiên tay cầm trường kiếm, về phía phía Liên Sinh lên tiếng.

“Hừ, một lũ tôm tép nhãi nhép, thừa lúc Giáo chủ vắng mặt mới dám đến Ma Giáo ta làm càn. Toàn bộ đều đáng chết!” Liên Sinh lạnh lùng liếc mắt về phía hư không, nơi ẩn giấu của mấy đạo khí tức kia.

“Hắn phát hiện ra chúng ta rồi?” Một vị Tôn Giả kinh ngạc lên tiếng.

Những vị Tôn Giả khác cũng đều biến sắc. Cần biết rằng bọn họ đều là cường giả Tôn Giả cảnh, hơn nữa còn đồng loạt sử dụng bí thuật ẩn nấp.

Thế mà lại bị một tên Thánh Giả cảnh nho nhỏ... Không đúng, hắn ta sắp đột phá Đại Thánh cảnh rồi?

Tất cả cường giả đồng loạt hướng ánh mắt về phía Liên Sinh. Chỉ thấy sau khi trải qua một hồi đại chiến kịch liệt, khí thế trên người hắn chẳng những không hề suy giảm, ngược lại còn không ngừng tăng lên, bộc phát đến cực hạn!

Rầm!

Trên bầu trời, mây đen ùn ùn kéo đến, tiếng sấm rền vang, càng lúc càng thêm dữ dội. Từng đạo lôi điện không lồ bắt đầu hình thành!

Lôi kiếp?

Đại Thánh kiếp?

Vô số sinh linh đang đứng xem xung quanh đều ngơ ngác nhìn lên bầu trời, trong mắt tràn đầy vẻ khó hiểu. Liên Sinh muốn độ kiếp đột phá Đại Thánh cảnh?

Lúc này mà đột phá?

“Tên Liên Sinh này sau khi đại chiến kịch liệt chẳng những không hề bị thương, ngược lại còn muốn nhân cơ hội đột phá. Quả nhiên là tuyệt thế thiên kiêu!”

“Đáng tiếc, đáng tiếc! Nhìn tình hình hiện tại, cửa ải khó khăn này của Ma Giáo xem ra vẫn chưa vượt qua được!”

Nhìn những tia sét sắp giáng xuống từ trên cao, không ít người phải kinh hãi biến sắc.

Bọn họ lại một lần nữa bị thiên phú kinh người của Ma Giáo đệ tử chấn động!

Liên Sinh ngẩng đầu nhìn lôi kiếp đang cuộn cuộn trên không trung, khóe miệng nhếch lên đầy vẻ khinh thường. Thân hình hắn bỗng chốc bay vút lên cao, trường kiếm trong tay vùng mạnh!

Kiểm Trảm Thương Minh!

Một đạo kiếm quang xé trời rách đất xuất hiện. Một kiếm này, dường như có thể xé rách lôi kiếp trên bầu trời.

“Mở!” Liên Sinh lạnh lùng quát.

Ầm ầm!

Một tiếng chấn động cực lớn, tiếng sấm tiêu tán, thiên địa tĩnh lặng!

Tất cả sinh linh đều lộ ra vẻ mặt ngỡ ngàng, chỉ thấy lôi kiếp không lồ trên bầu trời trực tiếp bị một đạo kiếm quang của Liên Sinh chém làm đôi!

Thật lâu không thể tụ lại, cuối cùng chỉ vang lên hai tiếng, bất đắc dĩ tiêu tán trong thiên địa!

Vút!

Khí thể toàn thân Liên Sinh nhanh chóng tăng cường, chỉ trong chốc lát đã vượt qua ngưỡng cửa Đại Thánh cảnh!

Từ giờ khắc này, Liên Sinh chính thức đột phá đến Đại Thánh cảnh!

Vậy là đã vượt qua Đại Thánh Kiếp rồi sao?

Tất cả sinh linh nhìn Liên Sinh đột phá thành công đều ngây người, từ khi nào mà độ Đại Thánh Kiếp lại dễ dàng như vậy, hơn nữa, từ khi nào mà lôi kiếp không cần độ, mà lại trực tiếp chém tan!

Đáng tiếc không ai trả lời bọn họ!...

Trên ngọn núi cách xa vạn dặm!

Lão già áo bào trắng nhìn Liên Sinh vừa mới đột phá trên bầu trời, trên mặt tuy kinh hãi, nhưng trong lòng lại lộ ra một nụ cười lạnh.

Chương 559: Chu Khung về giáo

“Ra ngoài là tốt rồi, núp trong đại trận đó, lão phu thật đúng là khó mà đối phó với ngươi.”

Nói xong, trường kiếm sau lưng lão già nhanh chóng chấn minh, xuất hiện trong tay, thân hình phóng lên cao, trực tiếp đáp xuống bầu trời Thiên Ma Phong!

Lão trầm giọng nói với Liên Sinh trên không trung:

“Liên Sinh, ngươi có biết lão phu là ai chẳng?”

“Năm xưa ngươi dám giết đệ tử của lão phu, diệt mười mấy tinh anh của tông môn lão phu, nợ máu năm xưa, hôm nay phải trả, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!”

Sóng âm cuộn cuộn phóng lên cao, vang xa vạn dặm!

Đây chính là phong cách của Chính đạo nhân sĩ, làm việc quang minh chính đại, xuất sư hữu danh!

“Là Trương Hằng Tông chủ Kiếm Minh Tông!” Một sinh linh đang quan sát từ xa nhìn thấy lão già đột nhiên xuất hiện, liền lớn tiếng hô lên.

Trương Hằng?

Những sinh linh khác nghe xong cũng đều lộ vẻ mặt kinh hãi nhìn lão già đột nhiên xuất hiện trên bầu trời!

Đường Vũ vừa mới ra tay, bọn họ không biết, nhưng hai chữ Trương Hằng này, đối với toàn bộ sinh linh Dương Châu thì không ai là không biết!

Phải biết rằng Trương Hằng là Tông chủ Kiếm Minh đương thời, tu vi từ mấy chục vạn năm trước đã đột phá đến Tôn Giả Cảnh, càng là một trong những cự phách hiếm có của Dương Châu.

Có thể nói Trương Hằng chỉ hất hơi một cái thôi, toàn bộ Dương Châu cũng phải rung chuyển vài cái!

“Không ngờ Ma Giáo lại có ân oán với Kiếm Minh Tông, quả nhiên là Ma Giáo của Chu ma đầu, kẻ thù quả nhiên khắp thiên hạ.”

“Ta nghe nói cách đây không lâu, Liên Sinh đại nhân đã giết Kiếm Tam cùng một số tinh anh khác của Kiếm Minh Tông.”

Liên Sinh giết Kiếm Tam?

Những sinh linh khác lại một phen kinh hãi, Kiếm Tam chính là đệ tử mà Trương Hằng tâm đắc nhất, thậm chí còn thân thiết hơn cả con ruột, vậy mà lại bị Liên Sinh giết chết!

Lần này Ma Giáo gặp nạn lớn rồi, trên có Trương Hằng muốn lấy mạng, dưới có một đám Tôn Giả nhìn chăm chăm!

Trong hư không, không ít ý niệm phân thân của các vị Tôn Giả, nhìn Trương Hằng đột nhiên xuất hiện, đều có phần kinh ngạc.

“Không ngờ lão già Trương Hằng này lại ra tay trước, các người nói xem hắn ta là vì báo thù hay là vì đan dược?”

“Chắc chắn là vì đan dược rồi, chỉ là một tên đệ tử mà thôi, lão già Trương Hằng này sao có thể nổi trận lôi đình như vậy?”

“Chết tiệt, không thể để hắn ta nhanh chân đến trước được, bản tôn của ta đang trên đường đến đây...”

Từng đạo ý niệm phân thân trao đổi với nhau, sau đó sắc mặt một số người bắt đầu thay đổi, vội vàng thúc giục bản tôn bay về phía Ma Giáo.

Một khi Trương Hằng công phá tổng đàn Ma Giáo, bọn họ đương nhiên cũng muốn nhân cơ hội cướp đoạt một phen!

Còn về việc Chu Khung sau khi trở về có trả thù hay không, thì đã sao chứ, đường đường là Tôn Giả, bọn họ há lại phải sợ hay sao?

Hơn nữa, pháp không trách người đông, nhiều Tôn Giả cùng ra tay như vậy, Chu ma đầu kia còn dám đắc tội với tất cả bọn họ sao?

Trên không trung, Liên Sinh vừa mới ổn định tu vi trong cơ thể, ánh mắt nhìn về phía Trương Hằng, trong mắt lóe lên một tia sáng, lạnh lùng nói:

“Ngươi tính là cái thá gì, bản tổng quản không muốn biết, bản tổng quản sát sinh vô số, làm sao biết ngươi nói là những kẻ nào!”

“Nói nữa, chết thì đã chết, nếu ngươi nhớ nhung bọn chúng, bản tổng quản lập tức tiễn ngươi đi gặp!”

Liên Sinh vừa dứt lời, thiên địa lại một lần nữa rơi vào yên tĩnh, vạn linh đều bị lời nói ngông cuồng của Liên Sinh làm chấn động.

Nếu lời này do Chu Khung nói ra, bọn chúng cũng hiểu được, dù sao sự lợi hại của Chu Khung là điều ai cũng phải công nhận!

Nhưng Liên Sinh nói ra, bọn chúng mới phát hiện, Ma Giáo ngông cuồng là do di truyền!

“Ha ha ha, lão phu là cọng hành nào? Còn muốn đưa lão phu đi gặp đám đệ tử? Liên Sinh, ngươi lấy đâu ra tự tin như

vậy?” Trương Hằng nhìn vẻ mặt ngông cuồng của Liên Sinh, sắc mặt trở nên khó coi.

Hắn đường đường là minh chủ Kiếm Minh một phương, là một trong những kẻ thống trị Dương Châu, trong nhận thức của hắn, đừng nói là Liên Sinh, cho dù Chu Khung đứng trước mặt, không dám nói ra lời ngông cuồng như vậy!

“Liên Sinh, ngươi thành công chọc giận lão phu rồi đấy. Hôm nay lão phu sẽ lấy đầu ngươi, tể diện cho đám đệ tử!” Trương Hằng sắc mặt lạnh lẽo, trường kiếm trong tay ông ta rung lên.

Một kiếm trực tiếp chém về phía Liên Sinh!

Kiếm hai mươi hai, Vạn Vật Sinh!

Kiếm khí vô song lao ra, trong kiếm quang dường như chứa đựng vạn vật, hoa điều ngư thú, sơn thảo mộc lâm, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Cái gì?

Các vị Tôn Giả ẩn nấp trong hư không kinh hãi nhìn một kiếm Trương Hằng chém ra, sắc mặt đều lộ vẻ khiếp sợ!

“Không ngờ Trương lão đầu lại lĩnh ngộ được Kiếm Nhị Thập Nhị, trong truyền thuyết ngoại trừ vị tổ sư khai sơn của Kiếm Minh, chưa từng có ai lĩnh ngộ được một kiếm này.”

Chương 560: Một đòn toàn lực của Chu Khung 1

“Liên Sinh sợ là nguy rồi, một kiếm này, bản tôn không dám chắc chắn có thể đỡ được.”

“Ôi, một đời thiên kiêu, hôm nay phải chết ở đây sao! Đáng buồn, thật đáng tiếc!”

Lúc này, tất cả đệ tử Ma Giáo trên không Thiên Ma phong nhìn thấy Trương Hằng ra tay đều phẫn nộ, lão già khom này lại dám giết Đại tổng quản của bọn chúng.

Thật quá đáng!

Tất cả đệ tử Ma Giáo nhanh chóng tạo thành đại trận, Ma Thần sáu tay khổng lồ lại hiện ra!

Trên không trung, Liên Sinh nhìn trường kiếm đang chém tới, sắc mặt lạnh lùng, đang muốn dung nhập vào Lục Tí Ma Thần.

Đột nhiên, sắc mặt Liên Sinh biến đổi, hắn ngẩng đầu nhìn lên hư không, phảng phất như cảm nhận được điều gì đó, thân hình dừng lại!

“Mẹ kiếp, sao hắn không né?”

Nhìn thấy Liên Sinh chẳng những không chỉ huy Lục Tí Ma Thần, ngược lại còn dừng lại, tất cả mọi người đều ngo ngác!

Tên Liên Sinh này bị dọa choáng váng rồi, muốn chết hay sao!

Chẳng lẽ hắn không biết, cho dù dùng Lục Tí Ma Thần chèo chống cũng chưa chắc đã cản được, vậy mà lại đứng im!

Ngay khi tất cả mọi người đều cho rằng Liên Sinh chết chắc, đám đệ tử Ma Giáo đều lộ vẻ lo lắng.

Liên Sinh không thèm nhìn trường kiếm đang chém tới, mà về phía phía hư không cung kính nói:

“Thuộc hạ Liên Sinh, cung nghênh Giáo chủ trở về tổng đàn!”

Cái gì?

Chu ma đầu trở về rồi?

Nghe thấy lời nói của Liên Sinh, tất cả mọi người đều kinh hãi, ngay cả đám Tôn Giả ẩn nấp trong hư không cũng thót tim!

Tuy ngoài miệng nói không sợ, nhưng uy danh Chu ma đầu gây dựng trong nhiều năm qua, cho dù là Tôn Giả, cũng phải e ngại ba phần!

Vù...!

Trong hư không xuất hiện một tia chấn động!

Ngay sau đó, một cánh cửa ánh sáng khổng lồ đột ngột xuất hiện trên không trung Thiên Ma phong!

Từ bên trong cánh cửa ánh sáng tỏa ra ma khí nồng đậm cùng sát khí máu tanh!

Rống! Rống! Rống!

Tiếng Ma Long gầm rống vọng ra từ luồng sáng chói lòa, tựa như một vị Ma Thần sắp sửa giáng thế!

Lúc này đây, trường kiếm trong tay Trương Hằng chỉ còn cách Liên Sinh chưa đầy trăm trượng. Với tu vi Tôn Giả cảnh, khoảng cách ấy chẳng qua chỉ trong nháy mắt.

Thế nhưng Liên Sinh dưới ánh kiếm vẫn điềm nhiên bất động, cung kính cúi người, dường như nhân vật sắp giáng lâm còn quan trọng hơn cả sinh mạng của y.

“Người dám ngông cuồng!”

Một tiếng quát kinh thiên động địa bỗng truyền ra từ trong cánh cửa ánh sáng. Ma khí cuộn cuộn hội tụ từ bốn phương tám hướng, hóa thành từng đợt sóng âm cuộn trào ập về phía Trương Hằng!

Sóng âm ma khí như có linh tính, lướt qua Liên Sinh đang cúi rạp người, hung hăng lao thẳng về phía Trương Hằng!

Ngông cuồng!

Ngông cuồng!...

Giờ khắc này, tâm trí của vạn vật chúng sinh trên thiên địa như bị hai chữ ấy bao phủ. Thậm chí, không ít kẻ tu vi thấp kém còn bị chấn động đến mức thất khiếu chảy máu, ôm đầu gào thét thảm thiết!

Chỉ là dư chấn đã khiến cho chúng sinh quan chiến cách đó vạn dặm thất khiếu chảy máu, huống hồ là Trương Hằng đang đứng ngay giữa tâm sóng âm!

Sóng âm ma khí khủng khiếp dễ dàng đánh tan kiếm quang của Kiếm Nhị Thập Nhị. Không những không hề suy giảm, nó còn hung hãn lao về phía Trương Hằng với tốc độ càng lúc càng nhanh!

“Không thể nào! Kiếm hóa Thái Cực! Cản lại cho ta!”

Trương Hằng gầm lên giận dữ, trường kiếm trong tay nhanh chóng vẽ thành một vòng tròn, liều mạng chèo chống!

Ầm!

Ầm ầm!

Mãi cho đến ba nhịp thở sau, sóng âm kinh thiên động địa mới dần dần tiêu tán. Hư không mười mấy vạn dặm xung quanh cũng chậm rãi khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có.

Lúc này, những kẻ vây xem từ xa đã sớm thối lui đến mười mấy vạn dặm. Trên mặt tất cả đều là vẻ kinh hãi chưa từng có.

Ngay vừa rồi, không ít kẻ tu vi thấp kém đã bị dư chấn chấn động đến chết!

“Hu hu, hồ ly tinh ta mới mua, ta còn chưa kịp hưởng dụng... Giờ đã tan thành mây khói rồi!” Một tên Ngưu Đầu nhân nhìn về phía xa, gào khóc thảm thiết.

Tiểu thiếp mà hắn hết mực yêu chiều đã bị sóng âm vừa rồi chấn động đến mức hồn phi phách tán!

“Phì! Bây giờ mới biết khóc lóc thảm thiết, sao lúc nãy chạy trốn chết, ngươi không biết mang theo ả ta?” Một tên đại hán khinh thường liếc nhìn tên Ngưu Đầu nhân đang gào khóc. Trong tay hắn vẫn còn đang ôm một con hồ ly tinh, ánh mắt không giấu nổi vẻ dâm tà.

Tên Ngưu Đầu nhân nhìn tên đại hán, rồi lại nhìn con hồ ly tinh trong lòng hắn, sắc mặt lập tức biến đổi, thất thanh kêu lên:

“Vị huynh đài này, chẳng hay ả hồ ly trong lòng ngươi... có phải là tiểu thiếp của ta hay không? Thì ra nàng ấy chưa chết! Không biết huynh đài có thể trả lại nàng ấy cho ta hay không?”

Sắc mặt tên đại hán lạnh lùng, gằn giọng quát:

“Con hồ ly tinh này là do ta vừa mới nhặt được! Cái gì mà tiểu thiếp của ngươi? Ngươi còn dám nói năng bậy bạ, đừng trách ta ra tay độc ác!”

Chương 561: Một đòn toàn lực của Chu Khung 2

Cảm nhận được khí thế đáng sợ tỏa ra từ người tên đại hán, sắc mặt tên Ngưu Đầu nhân lộ rõ vẻ sợ hãi. Hắn vội vàng lùi lại mấy bước, lảo bẫm:

“Mệnh ta sao lại khổ thế này! Tiểu thiếp của ta... Tại sao hôm nay ta lại đến xem náo nhiệt chứ? Nếu không, lúc này ta đã...”

Chúng sinh xung quanh chẳng ai còn tâm trí đâu mà để ý đến màn kịch của hai tên này. Tất cả đều dồn mắt về phía bầu trời. Giờ khắc này, bọn chúng chỉ quan tâm đến một chuyện, đó là Trương Hằng... rốt cuộc là sống hay chết!

Chu ma đầu đã trở lại! E rằng sắp có đại sự xảy ra!

Phụt!

Chỉ thấy trên không trung, Trương Hằng bị sóng âm đánh bay đến mười mấy vạn dặm. Máu thịt trên người nát bét, trông chẳng khác gì vừa mới bò ra từ địa ngục. Miệng hắn không ngừng phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

“Không thể nào... Chu ma đầu sao lại mạnh đến thế... Giả! Tất cả đều là giả!” Trương Hằng chống trường kiếm, lảo bẫm.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Ma Long Phi Liễn vừa mới bay ra khỏi cánh cửa ánh sáng, nhìn ma diễm đáng sợ đang bốc lên từ trong phi liễn, trong mắt không giấu nổi vẻ kinh hãi tột độ.

Hắn từng nghĩ Chu Khung rất mạnh, nhưng chưa bao giờ nghĩ hắn ta lại mạnh đến mức khủng khiếp như vậy!

Chỉ một tiếng quát...

Đã khiến hắn trọng thương! Dù là đánh lén thì sao? Hắn đường đường là Minh chủ Kiếm Minh, tu vi Tôn Cảnh nhị trọng, là một trong những cự kình của Dương Châu, vậy mà ngay cả một tiếng quát của tên tiêu bối mới nổi chưa đầy ngàn năm không đỡ nổi!

Hắn còn mặt mũi nào mà sống trên đời nữa!

Trong mắt muôn loài!

Ma Long Phi Liễn chậm rãi bay ra từ quang môn, phía sau còn có hai mươi vạn Ma binh đi theo, trên vai mỗi tên đều khiêng một lượng lớn thi thể hung thú!

Rầm! Rầm! Rầm!

Ma binh vừa xuất hiện đã ném thi thể hung thú lên Thiên Ma Phong, từng cự thi khổng lồ nhanh chóng lấp đầy khoảng đất trống trên đỉnh núi!

“Thánh Cảnh, vậy mà toàn là hung thú Thánh Cảnh, Ma Giáo này đi đâu rồi, chiến trường sao, lại tàn sát nhiều hung thú như vậy?” Một cường giả dị tộc nhìn thi thể Ma binh ném về phía Thiên Ma Phong, thất thanh la lên.

Những sinh linh khác cũng phát hiện ra, lúc này đều há hốc mồm, không thể khép lại!

Đó đều là hung thú Thánh Cảnh a!

Số lượng này phải đến mười vạn, mặc dù Thánh Giả Cảnh chiếm đa số, nhưng Đại Thánh cảnh cũng phải đến mấy trăm!

Đây chính là Thánh Cảnh a, nếu đổi thành võ giả, e là một Thánh Đình không gom góp nổi nhiều cường giả Thánh Cảnh

đến vậy!

Vài luồng ý niệm phân thân Tôn Giả Cảnh trong hư không, cũng đều kinh ngạc.

Tên Chu ma đầu này đi càn quét ổ hung thú nào sao, lại mang về nhiều chiến lợi phẩm như vậy!

Bọn họ không biết rằng, hung thú Ma Giáo mang về đều được tuyển chọn kỹ càng, không phải Thánh Cảnh thì không thu!

Nếu không, số lượng còn nhiều hơn gấp bội!

Nhưng lúc này, bọn họ càng chú ý đến Ma Long Phi Liễn kia hơn, trong mắt ánh lên tia chân động!

Uy lực một tiếng gầm vừa rồi của Chu Khung, hoàn toàn khiến bọn họ khiếp sợ, chỉ một tiếng quát đã chấn thương nặng Trương Hằng - Minh Chủ Kiếm Minh, cho dù là đánh lên.

Phải biết, ngay cả những kẻ mạnh nhất trong số họ không dám chắc làm được!

Dưới ánh mắt chăm chú của muôn loài, Ma Long Phi Liễn dừng lại trên không trung Thiên Ma Phong!

Àm!

Cửa phi liễn mở ra!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân trầm trọng vang lên, mỗi bước đi, sát khí màu máu trong phạm vi vạn dặm, ma điểm cuộn cuộn lại tăng thêm một phần!

Sau đó, một thân hình mặc Ma Thần chiến bào xuất hiện trước mắt muôn loài, khí thế ngút trời, ánh mắt lạnh lẽo, tia chớp màu đen bạc nơi mi tâm càng tăng thêm vẻ tà khí!

Theo thân hình xuất hiện, ma diễm, huyết sát trong hư không vạn dặm đường như ngưng tụ thành thực chất!

Tất cả Ma Giáo đệ tử trên Thiên Ma Phong nhìn thân hình khủng khiếp trên phi liên, đều lộ vẻ sùng bái, kính ngưỡng.

Đó là Giáo chủ vô sở của bọn họ!

Vị thần hộ mệnh vĩnh hằng!

Tất cả Ma Giáo đệ tử đồng loạt khom người, hô lớn:

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh, cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

“Thuộc hạ Ma Long Vương, cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

“Thuộc hạ Phương Càn, cung nghênh...”

Từng tiếng hô vang dội từ miệng Ma Giáo đệ tử phát ra, âm ba xông thẳng lên trời, chấn động hư không!

Phạm vi mấy trăm ngàn dặm đều nghe rõ, uy thế kinh khủng khiến vô số sinh linh run rẩy!

“Hừ, uy phong thật!”

Trên bầu trời, Trương Hằng nhìn Chu Khung bước ra khỏi phi liên, ánh mắt lộ vẻ chấn động, nhưng khóe miệng lại nhếch lên, khinh thường nói.

Tuy nhiên, trong lòng Trương Hằng không thể không thừa nhận, Chu Khung quả thật uy phong, bản thân đã có uy thế vô song, dưới trướng còn có hàng tỉ đệ tử hùng mạnh!

Ngay cả hắn là Minh Chủ Kiếm Minh không sánh bằng!

Trên phi liên!

Chu Khung đứng trên Ma Long Phi Liên nhìn Trương Hằng từ xa, lạnh lùng nói:

Chương 562: Diệt trừ Minh chủ Kiếm Minh 1

“Vừa rồi, ngươi muốn giết Đại tổng quản Ma Giáo của ta?”

“Hừ, lão phu muốn giết Liên Sinh thì đã sao? Liên Sinh giết đệ tử của ta, Chu ma đầu ngươi lại tác oai tác quái, hành vi này của lão phu chính là thay trời hành đạo.”

Trương Hằng nhìn Chu Khung, hét lớn một tiếng, trong giọng nói tràn ngập phẫn nộ.

“Thay trời hành đạo? Tìm Ma Giáo bốn tọa thay trời hành đạo, Côn Bằng... Côn Bằng... Ngươi thật to gan.” Chu Khung nhìn Trương Hằng, cười tà nói, trong mắt lộ ra một tia lạnh như băng.

Trong giọng nói tràn ngập lãnh ý và bá đạo, tựa như một vị Ma Thần tuyệt thế đang nhìn xuống một con kiến hôi!

“Chu ma đầu, ngươi đừng hòng can rờ, lão phu là Minh chủ Kiếm Minh, hôm nay để ta cho ngươi biết thế nào là thiên ngoại hữu thiên!”

Trương Hằng mặt đầy phẫn nộ, rống to một tiếng. Tuy thân phận Ma Tôn đệ tử của Chu Khung khiến hắn có phần kiêng kị, nhưng hiện tại Chu Khung đã có sức chiến đấu của Tôn Giả cảnh.

Cho dù hắn ra tay giết Chu Khung, Ma Tôn kia cũng khó mà nói gì. Hơn nữa hôm nay nếu hắn cứ như vậy mà rời đi, Trương Hằng còn mặt mũi nào thống lĩnh Kiếm Minh!

“Vốn một kiếm này lão phu còn muốn mài giũa thêm vạn năm, nhưng hôm nay lão phu liền mời Chu ma đầu người tới bình phẩm!”

Trương Hằng nói xong, toàn thân bùng phát ra kiếm ý vô tận, từng đạo kiếm chi pháp tắc hiện lên. Tất cả kiếm tu trong vòng mười vạn dặm đều cảm thấy tim đập nhanh, tựa như có vị Kiếm Thần tuyệt thế nào đó giáng lâm!

“Kiếm Nhị Thập Tam!”

Một kiếm xuất ra, vạn vật tĩnh lặng, tất cả cường giả Thánh Cảnh phảng phất như bị cô định. Trong thiên địa hiện ra kiếm khí vô tận, hình thành một thế giới khổng lồ, chém về phía Chu Khung!

Một kiếm chính là một phương thế giới!

“Điều này sao có thể? Trương lão thất phu vậy mà lĩnh ngộ được Kiếm Nhị Thập Tam, đây chính là tuyệt học mà lão tổ Kiếm Minh cũng chưa lĩnh ngộ được.”

“Một kiếm này, ta vậy mà cảm thấy uy hiếp, Trương lão đầu một gã Tôn Giả nhị trọng tu vi, vậy mà phát huy ra uy lực của Tôn Giả tứ trọng, thật sự là khó tin.”

“Đáng tiếc, nếu không phải Trương lão đầu vừa rồi bị trọng thương, một kiếm này e rằng có thể đạt tới uy lực của Tôn Giả ngũ trọng.”

Trên bầu trời, từng đạo thần niệm của các vị Tôn Giả đang trao đổi với nhau, tất cả đều bị thực lực mà Trương Hằng phát huy ra làm chấn động!

Tôn Giả nhị trọng mà có thể phát huy ra sức chiến đấu của Tôn Giả tứ trọng, hơn nữa còn là trong tình trạng bị trọng thương.

Trương Hằng xứng đáng với danh xưng thiên kiêu cự phách!

Tất cả sinh linh đều hướng mắt về phía Chu Khung, bọn họ muốn biết Chu Khung với sức chiến đấu kinh người trong truyền thuyết rốt cuộc có thể ngăn cản được một kiếm này hay không!

“Kiếm sinh thế giới, cũng có phần ý tứ!” Chu Khung nhìn kiếm quang đang chém giết đến, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà mị.

Nếu như một kiếm này là trước khi Chu Khung tiến vào hư không thế giới, muốn ngăn cản thật sự có phần phiền phức, ít nhất là cần phải sử dụng đến át chủ bài!

Thế nhưng hiện tại, thực lực của Chu Khung đã đột phá đến Đại Thánh thất trọng đỉnh phong, có thể đột phá đến Đại Thánh bát trọng bất cứ lúc nào. Lúc này, ngay cả Chu Khung không dám chắc chắn về thực lực chân chính của mình!

Nhưng ít nhất một kiếm này không tính là gì!

“Ma Thể, khai mở!”

Chu Khung ngửa mặt lên trời rồng to, thân thể nhanh chóng biến lớn, trên đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng, giữa hai sừng còn có vô số tia sét, toàn thân được bao phủ bởi từng lớp áo giáp màu đỏ như máu, trên áo giáp còn khắc những phù văn kỳ dị.

Tựa như một vị Ma Thần giáng thế!

Đôi mắt đỏ tươi của Ma Thần nhìn trường kiếm đang lao đến từ phía đối diện, lóe lên một tia khinh thường.

Tay trái chậm rãi vươn ra!

Tróc Tinh Nã Nguyệt!

Trên bầu trời trong nháy mắt xuất hiện một ngọn núi cao ỨC VẠN TRẠNG, bị một bàn tay khổng lồ nắm lấy, ném về phía Trương Hằng!

Chưa dừng lại ở đó, nắm tay phải của Ma Thần cũng trực tiếp đánh ra!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Một cột sáng lôi đình cao ỨC VẠN TRẠNG hình thành trong nháy mắt, mang theo uy lực hủy diệt, đánh về phía Trương Hằng!

Giờ khắc này, Chu Khung đã phát huy ra chiến lực mạnh nhất!

Dưới trạng thái Ma Thể được mở ra, hắn đã sử dụng hai đại tuyệt học!

Trương Hằng nhìn ngọn núi khổng lồ trên không trung nện xuống, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

“Không thể nào?”

Trương Hằng đã không nhớ nổi hôm nay mình thốt ra câu này bao nhiêu lần nữa rồi. Nhưng lúc này, hắn thật sự kinh hãi. Ngọn núi cao ỨC VẠN TRẠNG, cho dù hắn dốc toàn lực, cũng chưa chắc có thể nhắc lên nổi!

Thế mà Chu ma đầu kia lại có thể tiện tay nhiếp đến!

Thần thông ư?

Không dám do dự, trường kiếm trong tay Trương Hằng xoay chuyển, một kiếm chém về phía ngọn núi trên không trung!

Chương 563: Diệt trừ Minh chủ Kiếm Minh 2

Rầm!

Ngọn núi khổng lồ nện xuống, kiếm quang vô song trong thiên địa trong nháy mắt liên ngưng trệ!

Chưa đến một hơi thở!

Thế giới kiếm đạo do Kiếm Nhị Thập Tam hóa thành lập tức sụp đổ!

“Chặn lại cho ta!”

Trương Hằng hai mắt đỏ ngầu, gầm lên giận dữ, vận lên toàn bộ lực lượng, trường kiếm trong tay điên cuồng chém về phía ngọn núi!

“Trảm!”

Rầm!

Ầm ầm!

Cú va chạm khủng khiếp khiến hư không vạn dặm hóa thành hư vô, ngọn núi lập tức bị kiếm quang chém thành tro bụi!

Hô!

Trương Hằng thở phào một hơi, tay nắm trường kiếm không khỏi run rẩy, hơi thở toàn thân hỗn loạn vô cùng!

Nhưng trong mắt hắn lại lóe lên một tia vui mừng, rốt cuộc hắn cũng đỡ được một ngọn núi kinh khủng như thế.

Nhưng chưa đến một hơi thở!

Vẻ kinh hãi trong mắt Trương Hằng trong nháy mắt hóa thành kinh hãi!

Mẹ nó!

Án vào mắt hắn là một cột sáng lói đing xuyên thẳng trời xanh, mang theo lực lượng hủy diệt vô cùng khủng khiếp lao thẳng về phía hắn!

Căn bản không kịp phòng bị, Trương Hằng chỉ có thể miễn cưỡng giơ ngang trường kiếm, tạo thành tư thế ngăn cản!

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp đất trời, uy lực đáng sợ khiến vạn vật vỡ vụn, thiên địa sụp đổ, ngay cả đại trận hộ sơn của Thiên Ma Phong phía dưới cũng bị dư chấn chấn động đến mức run rẩy.

Sinh linh đang quan sát từ xa vội vàng thoái lui, cuối cùng đều lui ra ngoài mấy chục vạn dặm!

Ước chừng qua hai hơi thở!

Thiên địa mới dần dần khôi phục lại sự yên tĩnh, các sinh linh bất chấp trạng thái của bản thân, nhao nhao nhìn về phía xa, nơi diễn ra đại chiến!

Bọn họ muốn nhìn xem Trương Hằng chết hay chưa!

Chỉ thấy giữa hư không, Trương Hằng tay chống trường kiếm, quỳ rạp xuống đất, cả người cháy đen như than củi, miệng không ngừng phun máu tươi, trong mắt toát lên một tia u ám.

Vừa rồi một kích của Chu Khung, đã không còn đơn giản là trọng thương hắn nữa, thậm chí còn tổn hại đến căn cơ, e rằng không bễ quan tu dưỡng vạn năm thì không thể khôi phục!

Trương Hằng ngẩng đầu nhìn thân hình đáng sợ trên phi liên từ đằng xa, lảo bầm:

“Sao người có thể mạnh như thế?”

Rắc... Rắc... Rắc!

Một tiếng vỡ vụn trong trẻo vang lên!

Trương Hằng cúi đầu nhìn trường kiếm trong tay, chỉ thấy trên thân kiếm xuất hiện từng vết rạn, vết rạn càng lúc càng lớn!

Ầm!

Trường kiếm lập tức nổ tung!

Trương Hằng nhìn trường kiếm trong tay chỉ còn tro lại chuôi kiếm, trong mắt toát lên một tia bi thương, bi phần gằm lên:

“Không thể nào, giả, tất cả đều là giả, ta chắc chắn đang nằm mơ!”

Hai hàng lệ chảy dài trên mặt Trương Hằng, Thanh Phong Kiếm này là tín vật được Kiếm Minh truyền thừa vạn vạn năm, chỉ có chương môn các đời mới có tư cách nắm giữ!

Vậy mà giờ đây lại vỡ tan trong tay mình!

Hắn thật sự có lỗi với tổ tông!

Trên bầu trời, các vị Tôn Giả phân thân nhìn Trương Hằng trọng thương sắp chết phía dưới, đều trợn mắt há mồm.

“Mẹ kiếp, thật tàn nhẫn, chỉ một chiêu đã đánh Trương Hằng thành phế nhân, ngay cả Thanh Phong Kiếm tổ truyền cũng bị đánh cho tan nát!”

“Ta cảm thấy, bản tôn không cần phải đến nữa, bằng không e rằng sẽ gặp nguy hiểm!” Một vị Tôn Giả phân thân run rẩy nói.

Hắn nhận ra thực lực của Chu Khung đã vượt xa dự liệu của mình, một quyền vừa rồi, ngay cả bản thân hắn không chắc chắn có thể tiếp được!

Không, hắn cảm thấy mình chắc chắn phải chết!

Các vị Tôn Giả phân thân nghe vậy, trong mắt đều hiện lên tia sáng kỳ lạ, bản tôn của bọn họ cũng đang trên đường đến đây.

Bây giờ xem ra không cần thiết phải đến nữa!

Sau đó, tất cả đều nhìn về phía Chu Khung trên Ma Long Phi Liên, muốn xem thử Chu Khung sẽ làm gì tiếp theo!

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn Trương Hằng đối diện, trên mặt nở nụ cười lạnh, giơ một tay về phía Trương Hằng!

Một luồng hấp lực khủng khiếp ập xuống người Trương Hằng!

“Không ổn!”

Trương Hằng cảm nhận được lực lượng đáng sợ đột nhiên giáng xuống, lập tức gào lên một tiếng, ném chuôi kiếm trong tay đi.

“Lấy thân làm kiếm, kiếm phá hư không, độn!”

Chỉ thấy trên người Trương Hằng trong nháy mắt hiện ra kiếm ý vô tận, toàn bộ thân hình tựa như một thanh thân kiếm giáng thế, kiếm ý trong nháy mắt phá vỡ hư không, muốn đào tẩu!

Đáng tiếc, hắn vốn đã trọng thương, làm sao có thể thoát khỏi ma trảo của Chu Khung!

Thân thể vốn muốn trốn vào hư không, căn bản không thể không chế mà bay về hướng phi liên!

Vù...!

Hư không chấn động, Trương Hằng mặt đầy tuyệt vọng rơi vào tay Ma Thần.

“Chu ma đầu, không, Chu giáo chủ, ngươi không thể giết ta! Ta là Minh chủ Kiếm Minh, ngươi giết ta... Sẽ... Sẽ khơi mào chiến tranh...”

Trương Hằng điên cuồng giãy giụa trong tay Ma Thần, nhưng bất kể hấn giãy giụa thế nào không thể thoát khỏi!

Chu Khung nhìn Trương Hằng trong tay, lạnh lùng nói:

“Tập kích tổng đàn Ma Giáo, muốn giết Đại tổng quản Ma Giáo, ngươi đáng chết, Kiếm Minh của ngươi cũng đáng chết!”

Chương 564: Theo bốn tọa đi Diệt Tông

“Yên tâm mà đi, bốn tọa đáp ứng ngươi, Kiếm Minh cũng sẽ đi theo ngươi!”

Nói xong, bàn tay Chu Khung siết chặt, trong nháy mắt một cỗ uy thế khủng khiếp giáng xuống người Trương Hằng.

“Không, Chu ma đầu, oan có đầu nợ có chủ, ngươi không thể làm khó Kiếm...”

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Chỉ thấy Trương Hằng trực tiếp bị bàn tay Ma Thần của Chu Khung bóp thành tro bụi.

Minh chủ đời đầu tiên của Kiếm Minh, cường giả Tôn Giả nhị trọng!

Trương Hằng... Tốt!

Còn việc hấn ra tay là vì báo thù hay cướp đoạt đan dược của Ma Giáo đã không còn quan trọng!

“Không ngờ mới qua bao lâu, Chu ma đầu đã có thể giết Tôn cảnh như giết gà, thật không thể tin nổi!”

“Ngươi nói lời ấy thật nực cười! Lần trước ở Long Mã tộc, chẳng phải Chu ma đầu đã một chiêu diệt trừ Hạo Nguyệt Lang Tôn sao!” Ngưu Đầu Nhân nghe thấy những lời bàn tán, khinh thường lên tiếng.

Những sinh linh khác nhìn Ngưu Đầu Nhân với vẻ mặt khinh thường, không phản bác, tuy rằng lúc trước chuyện Chu Khung diệt trừ Hạo Nguyệt Lang Tôn bọn họ đều cho rằng có uẩn khúc.

Nhưng vừa rồi tận mắt chứng kiến Chu Khung diệt trừ Trương Hằng, không đúng, không thể gọi là diệt trừ, mà là hành hạ cho đến chết!

Trên Thiên Ma phong!

Hàng vạn đệ tử Ma Giáo nhìn thấy Giáo chủ trở về, phát tay liền diệt trừ một trong những đại hung nhân của Dương Châu, Minh chủ Kiếm Minh Trương Hằng!

Tất cả đệ tử Ma Giáo đều lộ vẻ kiêu ngạo, nhao nhao quỳ một gối xuống đất, ngửa mặt lên trời gầm thét:

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ...”!

Đệ tử Ma Giáo gầm lên một tiếng kinh thiên động địa, lần nữa khiến phương viên mấy trăm ngàn dặm chấn động!

Tất cả sinh linh đang ngỡ ngàng lúc này đều bừng tỉnh, nhìn bóng người uy mãnh trên không trung, trong mắt toát ra vẻ ngưỡng mộ vô bờ bến!

Tu vi thông thiên, bá đạo vô song, dưới trướng còn có ức vạn đệ tử nghe lệnh, đây chính là chuyện bao nhiêu sinh linh hằng mong ước!

Đáng tiếc bọn chúng cũng biết bản thân căn bản không có được thực lực như Chu Khung!

Chỉ có thể không ngừng ảo tưởng bản thân thành Chu ma đầu trong lòng mà thôi!

Dù sao Chu ma đầu dù có bá đạo hơn nữa, chẳng lẽ còn có thể ngăn cản bọn chúng nằm mơ hay sao?

Chu Khung nào để ý tới một đám sinh linh mộng tưởng hão huyền giữa ban ngày, hắn giải trừ trạng thái ma thể, ngẩng đầu nhìn về phía hư không, lạnh lùng nói:

“Lăn ra đây cho ta!”

Sóng âm cuộn cuộn trong nháy mắt xé rách hư không, đánh cho không gian vỡ vụn, tám chín đạo thân hình bị ép hiện ra từ trong hư không!

Bọn chúng đều là ý niệm phân thân của các vị Tôn Giả ẩn nấp!

Lúc này, tất cả đều xấu hổ nhìn Chu Khung, trên người có kẻ thậm chí còn run rẩy, mặc dù giờ phút này bọn chúng chỉ là ý niệm phân thân.

Nhưng vẫn cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, một loại cảm giác khó hiểu khiến bọn chúng cho rằng chỉ cần Chu Khung muốn giết bọn chúng, cho dù bản thể ở cách ức vạn dặm cũng sẽ vẫn lạc!

Trong số những ý niệm phân thân, khí tức cường đại nhất thuộc về một lão thái giám mặc áo bào tím, Chu Khung nhìn lão thái giám, trong đầu hiện lên ký ức về vị hoàng tử Thiên Hỏa Thánh Đình mà hắn từng lục soát trong tiểu thế giới hư không.

Trong ký ức, toàn bộ Thiên Hỏa Thánh Đình tổng cộng có hai vị cường giả Tôn Cảnh, chính là đương kim Thiên Hỏa Chi Chủ: Viêm Tôn, và vị đại nội tổng quản: Ngụy Đình!

Viêm Tôn là cường giả Tôn Giả cảnh đỉnh phong, hơn nữa bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá đến Thiên Tôn cảnh!

Còn tu vi của Ngụy Đình là Tôn Giả tứ trọng, cho dù là trong số các vị Tôn Giả ở Dương Châu, không phải hạng xoàng xĩnh!

Mà thể lực treo giải thưởng cao tầng Ma Giáo ở Quỷ Điện, chính là Thiên Hỏa Thánh Đình!

“Lão thái giám, Thiên Hỏa Thánh Đình các người dám treo giải thưởng cao tầng Ma Giáo ta ở Quỷ Điện, quả thật đáng chết!”

“Trở về nói cho chủ tử nhà ngươi, bảo hắn hãy quý trọng những ngày tháng còn lại đi!”

Chu Khung nhìn lão thái giám, lạnh lùng nói.

Lão thái giám kinh hãi trong lòng, việc treo giải thưởng của Thiên Hỏa Thánh Đình là bí mật, vì sao Chu Khung lại biết được?

Nhưng sau đó lại nghĩ, biết thì đã sao, Thiên Hỏa Thánh Đình bọn hắn đâu phải hạng tôm tép như Kiếm Minh, há có thể e ngại Ma Giáo?

Cho dù Chu Khung vừa rồi bộc phát ra chiến lực cường hãn, nhưng trong mắt lão, vẫn không bằng một phần vạn bộ hạ nhà mình!

Năm đó, nếu không phải bộ hạ kiên kị Ma Tôn, thì Ma Giáo đã sớm bị diệt!

“Chu giáo chủ nên cẩn thận lời nói, Thiên Hỏa Thánh Đình ta không phải dễ chọc...” Lão thái giám còn chưa nói hết câu, ý niệm phân thân đã nổ tung.

“Một lão thái giám của Thiên Hỏa Thánh Đình, cũng dám uy hiếp bản tọa sao?” Chu Khung chỉ dùng ánh mắt đã đánh

nổ lãø thái giám!

Chương 565: Ma Giáo giáng lâm Kiếm Minh 1

“Chu giáo chủ, chúng ta đều là đến xem náo nhiệt, không, là đến xem có cần hỗ trợ gì không.”

“Đúng, đúng, đúng, chúng ta đều là đến hỗ trợ, nếu như vừa rồi Chu giáo chủ không trở về, bản tôn nhất định sẽ ra tay với Trương lão thất phu kia.”

“Phải đó, ta sớm nhìn lão già họ Trương kia đã ngứa mắt, hiện giờ lại dám thừa dịp Chu giáo chủ không có ở đây, đến đánh Ma Giáo, Chu giáo chủ, người giết hay lắm!”

Tùng đạo ý niệm phân thân lần lượt hướng Chu Khung lên tiếng, trong giọng nói đều tràn đầy kính sợ.

Phải biết, mấy người bọn họ tu vi cao nhất cũng chỉ là Tôn Giả tam trọng, so với Trương Hằng vừa rồi bị Chu Khung miểu sát cũng chẳng khác là bao.

Nếu như bị Chu Khung ghi hận, chẳng phải là xong đời sao!

“Hừ, cút hết cho ta!” Chu Khung tùy ý liếc mắt nhìn vào hư không, lạnh giọng quát. Uy lực kinh khủng trực tiếp chấn vỡ mấy đạo ý niệm phân thân!

Thế nhưng, trước khi mấy đạo ý niệm phân thân tiêu tán chẳng những không hề tức giận, ngược lại còn đồng loạt thờ phào nhẹ nhõm. Một đạo ý niệm phân thân mà thôi, diệt thì đã sao!

Chỉ cần Chu ma đầu không ghi hận bọn họ là được!

Phải biết, sự tàn nhẫn của Chu ma đầu ai ai cũng rõ, hiện tại thực lực lại càng kinh người, một khi đã bị hấn để mất tới, e rằng sẽ thật sự thê thảm!

Ma Long Phi Liễn!

Chu Khung nhìn phân thân của đám Tôn Giả rời đi cũng chẳng để tâm, trong mắt chỉ ánh lên một tia điên cuồng lẫn mùi máu tanh.

Tổng đàn Ma Giáo, hết lần này đến lần khác bị tập kích!

Điều này khiến cho Chu Khung vốn đã nóng nảy càng thêm phần nộ, sát khí toàn thân càng lúc càng cường thịnh, cả thiên khung cuộn cuộn ma diễm như muốn nứt toác ra!

“Xem ra uy thế của Ma Giáo vẫn chưa đủ mạnh, vậy thì giết, giết đến khi thiên địa run sợ, giết đến khi nhật nguyệt lu mờ, giết đến khi chúng sinh kinh hãi!”

“Liên Sinh, tứ đại đường chủ, Bát Đại Hộ Pháp, Thập Nhị Ma Vương đâu!” Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung truyền khắp trong phạm vi mười vạn dặm!

“Thuộc hạ Liên Sinh có mặt!”

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên có mặt!”

“Thuộc hạ Ma Hồ Vương có mặt!”

“...”

Tất cả các cao tăng Ma Giáo đều đồng loạt rống lên, bọn họ đều cảm nhận được cơn thịnh nộ của Giáo chủ!

Đó là một loại phản nộ sắp bùng phát!

“Tổng đàn Ma Giáo lần thứ hai bị tập kích, bốn tọa rất tức giận, một trong những kẻ cầm đầu là Kiếm Minh, tất cả nghe lệnh, theo bốn tọa đi diệt tông!”

“Diệt tông!”

“Diệt tông!”

“...”

Tất cả cao tăng Ma Giáo đều gào thét, trên mặt ai nấy đều bùng bùng lửa giận, sát ý ngút trời. Tổng đàn Ma Giáo hai lần bị tập kích, tuy rằng không chịu tổn thất quá lớn!

Nhưng bọn họ vẫn cảm thấy uất ức, Ma Giáo từ khi nào phải chịu nhục nhã như vậy, bọn họ muốn báo thù, bọn họ muốn diệt tông!

Nhìn đám đệ tử Ma Giáo phía dưới sát khí ngút trời, ma diễm trên người Chu Khung lại càng thêm cuồng bạo, hấn lạnh lùng quát lớn:

“Tất cả cao tăng, dẫn dắt trăm vạn ma binh đi theo bốn tọa!”

“Tuân lệnh!” Đông đảo cao tăng Ma Giáo dồn dập khom người lĩnh mệnh!

“Ma Vô Đạo, trông coi tổng đàn!”

“Tuân lệnh!” Ma Vô Đạo mặc áo giáp kinh ngạc đáp.

Mà trên đỉnh Thiên Ma Phong, khuôn mặt vốn đang chờ đợi của Lý Trường Sinh trong nháy mắt tràn ngập vui mừng, tựa như nghe được chuyện gì không thể tưởng tượng nổi.

Đây là cái gì? Miếng bánh từ trên trời rơi xuống sao!

“Mau, đi theo bốn đường, giết cho long trời lở đất!” Lý Trường Sinh quát lớn với Dao Si, Tiền Ngọc Kỳ đứng phía sau.

Sau đó thân thể nhanh chóng phóng lên trời, chắc chắn sẽ làm, Lý Trường Sinh hẳn nhất định phải giết một lần cho đủ!

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long dường như cũng cảm nhận được lửa giận của chủ nhân, nhao nhao rống giận, kéo phi liễn nhanh chóng phóng tới cánh cổng ánh sáng!

Trên phi liễn, Chu Khung liếc nhìn hư không một cái, sau đó giọng nói lạnh như băng truyền ra:

“Xuất phát!”

Rầm! Rầm! Rầm!

Các cao tầng Ma Giáo trong nháy mắt phóng lên trời, đuổi theo phi liễn bay vào trong quang môn, trăm vạn ma binh phía dưới cũng đều là trong mắt đờ đờ sát khí, tay cầm trường thương, gào thét phóng vào trong quang môn!

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Ước chừng qua mười hơi thở!

Trên không trung Ma Giáo mới chậm rãi bình tĩnh trở lại, tựa như tất cả đều chưa từng xảy ra!

Nhưng dao động khủng khiếp trong thiên địa còn chưa tiêu tán, nói cho tất cả mọi người biết, ngay vừa rồi một cường giả Tôn cấp đã ngã xuống ở nơi này!

Sinh linh vây xem nhìn đại quân Ma Giáo đi xa, trong mắt nhao nhao lộ ra dị dạng, bọn hắn biết rõ giết chóc còn xa chưa kết thúc!

Thậm chí mới chỉ vừa mới bắt đầu!

Mà trong hư không vừa rồi Chu Khung nhìn hiện ra một đại hán, chính là tộc trưởng Vu tộc, Vu Chiến Thiên.

Vu Chiến Thiên nhìn phương hướng Chu Khung rời đi, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Chương 566: Ma Giáo giáng lâm Kiếm Minh 2

“Chu ma đầu này lại có thể phát hiện ra ta, quả nhiên có phần ý tứ, đáng tiếc tu vi vẫn là quá thấp... Không đến Thiên Tôn, cuối cùng cũng chỉ là sâu kiến!”

Đông đảo sinh linh vây xem phía xa, nhìn đại quân Ma Giáo biến mất, đều lộ ra vẻ mặt chấn động!

“Đây là cái gì? Toàn quân xuất kích sao? Thật đáng sợ!”

“Ta thấy Chu ma đầu kia bị chọc giận rồi. Ngăn ngủi không đến mấy chục năm, tông đàn Ma Giáo bị tập kích hai lần, đổi lại là ai cũng chịu không nổi!”

“Kiếm Minh thảm rồi! Thật vất vả mới phát triển thành thế lực Tôn Cảnh, hiện tại tông chủ chết rồi, ngay cả tông môn không giữ được.”

“Không sao cả, thích đánh thế nào thì đánh, có liên quan gì đến chúng ta.” Ngu Đâu Nhân vẻ mặt buồn bực nói, hắn hiện tại cực kỳ hối hận khi đến xem náo nhiệt này, tiểu thiếp cũng mất rồi, còn có cái gì đáng giá quan tâm nữa.

“Sao lại không liên quan? Các người không nghe Chu giáo chủ vừa nói sao? E là muốn ra tay với Thiên Hỏa Thánh Đình đây!” Một lão già ung dung nói.

“Lão đầu, Ma Giáo ra tay với Thiên Hỏa Thánh Đình thì có liên quan gì đến chúng ta?” Ngu Đâu Nhân phản bác, trên mặt lộ vẻ mặt kiên nhẫn, hiện tại hắn chỉ muốn nghiên cứu làm sao để dành tiền, mua thêm tiểu thiếp.

Những sinh linh khác cũng đều nghi hoặc nhìn lão già, tuy Ma Giáo nếu thật sự đánh nhau với Thiên Hỏa Thánh Đình, chắc chắn là đại sự, thậm chí đối với Dương Châu mà nói là chuyện động trời, nhưng quả thật không liên quan gì đến bọn họ!

“Các người thật ngu xuẩn! Nếu Ma Giáo ra tay với Thiên Hỏa Thánh Đình, tất nhiên sẽ lại khuếch trương binh lực, đến lúc đó chẳng phải có cơ hội gia nhập Ma Giáo hay sao?” Lão già nhìn ánh mắt mê mang của chúng sinh xung quanh, bữu môi nói.

Ma Giáo khuếch trương binh lực, gia nhập Ma Giáo?

Nghe lão già nói, tất cả sinh linh vây xem đều lộ vẻ vui mừng, phải biết từ sau khi Ma Giáo thống nhất Bắc Cương, yêu cầu thu nhận đệ tử không hề tầm thường!

Chỉ riêng yêu cầu về tuổi tác đã loại bỏ một đám người, trong số đó có rất nhiều kẻ từng tham gia tuyển chọn, đáng tiếc đều bị loại!

Nhưng nếu khuếch trương binh lực, tự nhiên yêu cầu sẽ giảm xuống!

Tự nhiên bọn họ có hy vọng!

Đặc biệt là Ngưu Đầu Nhân, lúc này mặt mày hớn hở, miệng chảy nước miếng, trong lòng vui như mở cờ!

Hắn đã được chứng kiến sự giàu có của Ma Giáo, nếu gia nhập, đừng nói một tiểu thiếp, dù cưới mười phòng, trăm phòng không phải không thể!

“Ha ha, Ma Giáo! Ngưu Đầu ta nhất định phải gia nhập! Vì tiểu thiếp, ta liều mạng!”

Sau một nén hương, tất cả sinh linh vây xem xung quanh Ma Giáo đều rời đi, nhưng trên mặt đều ít nhiều lộ ra tia vui

mừng!

Thậm chí có kẻ, lấy ra Na Di Phù, dự định đến Kiếm Minh xem thử, liệu có thể góp vui hay không!...

Phía tây Dương Châu!

Nơi đây có hai ngọn núi hùng vĩ, một là Cửu Đỉnh Phong, chính là nơi Cửu Đỉnh Tông đóng đô!

Ngọn còn lại là Thần Kiếm Phong!

Là nơi Kiếm Minh tọa lạc!

Thần Kiếm Phong cao ngất trong mây, chỉ cần đặt chân vào địa giới phía bắc Dương Châu, ngẩng đầu là có thể nhìn thấy, cả ngọn núi tựa như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, lưỡi kiếm sắc bén chọc trời xanh!

Truyền thuyết kể rằng, Thần Kiếm Phong vốn là một thanh Thần Khí hóa thành, uy lực vô song, đáng tiếc vô số năm trôi qua không ai có thể lĩnh ngộ thanh trường kiếm này, cuối cùng vị tổ sư khai sáng Kiếm Minh đã chọn nơi đây làm nơi đóng đô môn phái!

Với hy vọng một ngày nào đó có thể luyện hóa thần kiếm!

Mà Kiếm Minh thân là thánh địa kiếm đạo của Dương Châu!

Ngày ngày đều có không ít kiếm tu đến đây bái sơn, khát khao được bái nhập Kiếm Minh tu luyện, tiếc rằng người thành công chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Khác với thường ngày!

Hôm nay dưới chân Thần Kiếm Phong vô cùng náo nhiệt, bởi vì hôm nay là ngày ngàn năm mới có một lần Kiếm Minh mở cửa thu nhận đồ đệ!

Dưới chân Thần Kiếm Phong, đông nghịt sinh linh, vô số cường giả đến từ các tiểu gia tộc, tiểu thế lực đều dẫn theo đệ tử đến thử vận may!

Xem có thể gia nhập Kiếm Minh hay không!

Thậm chí còn có không ít kiếm tu bên ngoài Dương Châu nghe danh mà đến!

Kẻ dám đến tham gia khảo hạch của Kiếm Minh, đều là cao thủ kiếm đạo có tiếng tăm!

“Không biết hôm nay Tông chủ Kiếm Minh có giá lâm hay không? Nghe nói ngài ấy là cường giả Tôn Cảnh, ta còn chưa được diện kiến bao giờ!”

“Nghĩ gì thế, chỉ là việc nhỏ tuyển nhận đệ tử, sao Tông chủ lại đến, cùng lắm chỉ phái một vị trưởng lão đến chủ trì mà thôi!”

Đông đảo đệ tử đến tham gia khảo thí nhao nhao nghị luận, trong mắt bọn hắn đều lộ ra vẻ hưng phấn, bởi lẽ nếu như có thể gia nhập Kiếm Minh thì đó là sự tình quang tông diệu tổ, thậm chí có thể khiến cho gia tộc mình phi tốc quật khởi!

Chương 567: Ma Long phát uy, Kiếm Nhất xuất hiện

Vù...

Trên không Thần Kiếm Phong truyền đến một trận chấn động!

Sau đó một lão già lưng đeo trường kiếm, khoác áo bào trắng xuất hiện ở một góc trên đỉnh núi, ánh mắt nhìn chăm chú vào đông đảo đệ tử phía dưới!

“Bái kiến Trương trưởng lão!”

Dưới ngọn núi, đông đảo đệ tử Kiếm Minh duy trì trật tự, nhìn lão già áo trắng trên đỉnh núi nhao nhao khom người hô vang.

“Bái kiến Trương tiên bối!”

Tất cả đệ tử đến đây tham gia khảo hạch dưới ngọn núi, cùng với trưởng bối thế lực gia tộc của bọn hắn cũng đều đồng loạt khom người hô lớn.

Trên mặt của toàn bộ sinh linh đều lộ ra vẻ vui mừng!

Trương trưởng lão là một trong những vị trưởng lão có số má trong Kiếm Minh, tên thật là Trương Viễn, một thân tu vi Đại Thánh thất trọng, chính là nhân vật tiếng tăm lừng lẫy ở toàn bộ Dương Châu!

Hơn nữa hắn còn có một thân phận đặc biệt hơn, đó chính là đệ đệ ruột của Trương Hằng - Minh chủ Kiếm Minh!

“Không ngờ lại là Trương trưởng lão chủ trì cuộc tuyển chọn này, Long Nhi, con nhất định phải dốc toàn lực ứng phó,

nếu được Trương trưởng lão xem trọng thu làm đệ tử, vậy Vương gia ta nhất định hưng thịnh.” Một trưởng bối gia tộc nhìn đệ tử mình dặn dò.

“Vâng!” Một thiếu niên đầu trọc gật đầu, trong mắt tràn đầy tự tin.

Cảnh tượng như vậy vẫn luôn diễn ra ở khắp ngọn núi, có thể nói sự xuất hiện của Trương Viễn khiến cho tất cả bọn họ đều kích động.

Trên đỉnh núi!

Trương Viễn không để ý đến suy nghĩ trong lòng của đám đệ tử phía dưới, mà là nhíu chặt lông mày, thực ra khảo hạch loại này căn bản không cần hắn phải đích thân ra mặt.

Thế nhưng chẳng biết tại sao, hôm nay hắn luôn cảm thấy bất an một cách khó hiểu, phảng phất như sắp có đại sự gì đó xảy ra!

Nhất là vừa rồi, tim hắn đập càng lúc càng mạnh, thậm chí còn có vài lần như ngừng đập, cho nên hắn mới đi ra ngoài dạo chơi cho khuây khỏa!

Vút!

Một bóng người bay đến trên đỉnh núi, cung kính khom người bẩm báo với Trương Viễn:

“Bẩm Trương trưởng lão, đã đến giờ lành tuyển chọn đệ tử rồi ạ!”

“Ừm, vậy thì bắt đầu đi!” Trương Viễn gật đầu, trầm giọng nói.

“Vâng!”

Thân hình kia bay về phía chân núi, lớn tiếng hô:

“Kiếm Minh tuyển chọn đệ tử, chính thức bắt...”

Lời còn chưa dứt, đột nhiên toàn bộ thiên địa chấn động, ngay sau đó một cánh cửa ánh sáng khổng lồ bỗng nhiên giáng xuống bầu trời Thần Kiếm Phong!

Cảnh tượng giáng lâm bất ngờ khiến cho tên đệ tử đang hô hoán kia giật mình kinh hãi, hắn ngơ ngác nhìn cánh cổng ánh sáng khổng lồ trên không trung!

Không chỉ có hắn, tất cả mọi người đều biến sắc!

Đặc biệt là đám đệ tử tham gia tuyển bạt, bọn họ lo lắng đột nhiên xuất hiện biến cố, Kiếm Minh sẽ hủy bỏ việc chiêu thu đệ tử lần này!

Nếu vậy chẳng phải là bọn họ đến đây uổng công vô ích hay sao?

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người!

Ma khí cuộn cuộn từ trong quang môn tuôn ra, nhanh chóng khuếch tán, bao phủ phạm vi mười dặm, trăm dặm, ngàn dặm, ...!

“Không ổn!”

Tất cả trưởng bối gia tộc vội vàng mang theo đệ tử bên cạnh mình thối lui khỏi phạm vi ma khí bao phủ.

Thế nhưng vẫn có một số đệ tử bị ma khí xâm nhập vào cơ thể, tẩu hỏa nhập ma, thân thể nổ tung mà chết!

Từ đó có thể thấy được ma khí này bá đạo đến mức nào!

Ma khí cuộn cuộn không ngừng tỏa ra, chưa đầy một hơi thở, ngay cả Thần Kiếm Phong cũng dần bị ma khí bao phủ!

Rống! Rống! Rống!

Từng tiếng Ma Long gầm gừ từ trong cánh cửa ánh sáng truyền ra, long uy chấn động cả đất trời!

Cảnh tượng khủng khiếp khiến cho muôn loài đều kinh hãi, chuyện gì đang xảy ra? Chẳng lẽ có kẻ cả gan dám xâm phạm Kiếm Minh sao!

“Tiếng gầm rú gì mà khủng khiếp đến thế, so với Tiên thú hộ vệ của gia tộc ta còn đáng sợ hơn.” Vị trưởng bối của một gia tộc vừa mới lui ra xa vịn dầm kinh hãi thốt lên khi nghe thấy tiếng gầm rú từ trong quang môn.

Những người khác không để ý đến lão, bởi vì khi nghe thấy tiếng gầm rú khủng khiếp ấy, tim gan họ như thắt lại, tựa như có một con Ma Long tuyệt thế sắp giáng lâm xuống trần gian!

Trên đỉnh núi, sắc mặt Trương Viễn cũng trở nên nghiêm trọng!

Là kẻ mạnh nhất nơi đây, tự nhiên hắn cảm nhận được rõ ràng nhất. Hắn có thể cảm nhận được trong cánh cửa ánh sáng ẩn giấu một cường giả đáng sợ!

Cứ như thể một vị Ma Thần sắp sửa xông ra từ trong cánh cửa ánh sáng!

Vút! Vút! Vút...!

Uy thế kinh khủng lập tức kinh động đến tất cả cao tầng của Kiếm Minh, vô số đạo kiếm quang từ trên Thần Kiếm Phong bay xuống, hóa thành từng thân hình kinh thiên động địa, ai nấy đều phần nộ nhìn quang môn trên không trung!

Muôn loài đang quan sát từ xa nhìn thấy vô số bóng người đột nhiên bay xuống, lập tức xôn xao bàn tán!

“Vị kia là Thiên Kiếm trưởng lão, nghe đồn từng một kiếm tiêu diệt cả một tông môn Ma đạo cấp bậc Đại Thánh.”

Chương 568: Một quyền đánh bay thể chất đặc thù 1

“Còn có Cự Kiếm trưởng lão nữa kìa, truyền thuyết kể rằng, ngài ấy từng một kiếm chém đứt biển rộng, kiếm khí tung hoành ngàn năm không đứt!”

“Thôi xong, nhiều nhân vật lớn của Kiếm Minh như vậy đều xuất hiện, kẻ nào dám đến đây giương oai thì coi như xong đời...”

Tất cả mọi người đều tỏ ra vô cùng phấn khích, được một lần tận mắt chứng kiến nhiều nhân vật trong truyền thuyết như vậy, há có thể không hưng phấn cho được!

Còn kẻ sắp xuất hiện từ trong quang môn, giờ đây bọn họ chẳng còn đề tâm nữa, nhiều nhân vật tầm cỡ của Kiếm Minh như vậy đều đã có mặt, kẻ nào ở Dương Châu này dám không quỳ gối chứ!

“Bọn người thật to gan, yêu nghiệt phương nào dám đến Kiếm Minh ta làm càn!”

Một vị trưởng lão Kiếm Minh lập tức bay lên trời, trường kiếm trong tay phát ra một đạo kiếm quang xé toạc cả bầu trời chém về phía quang môn, muốn tiêu diệt kẻ địch trước khi hấn kịp bước ra!

Rống! Rống...

Kiếm quang còn chưa kịp chạm đến quang môn, chín con Ma Long không lồ đã lao ra, một con Ma Long há miệng cắn nát kiếm quang.

Tám con Ma Long còn lại đồng loạt vung móng vuốt sắc nhọn chụp về phía vị trưởng lão Kiếm Minh kia!

“Cái gì? Không...!”

Trưởng lão Kiếm Minh căn bản không kịp trở tay, trường kiếm trong tay còn chưa kịp tung ra đòn tấn công tiếp theo, thân thể đã bị tám con Ma Long xé thành từng mảnh!

Hít...

Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh khi chứng kiến cảnh tượng vị trưởng lão Kiếm Minh bị xé xác!

Đó chính là trưởng lão của Kiếm Minh đấy!

Cho dù chỉ là một vị trưởng lão ngoại môn, nhưng tu vi cũng đã đạt đến Đại Thánh nhất trọng, danh tiếng vang xa khắp Dương Châu này!

Thế mà lại bị xé xác một cách dễ dàng như vậy?

Sau đó, tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về phía chín con Ma Long đã xé xác vị trưởng lão Kiếm Minh kia!

Cái khi gì thế này?

Chỉ thấy chín con Ma Long, mỗi con đều dài vạn trượng, toàn thân đen kịt, ma diễm ngút trời, mỗi con đều sở hữu tu vi Đại Thánh nhất trọng!

Quan trọng nhất là, chín con Ma Long này còn đang kéo một cỗ phi liên cực lớn, dùng chín con Ma Long cảnh giới Đại Thánh nhất trọng để kéo xe, kẻ ngồi bên trong rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Đúng vậy, sau khi được thỏa sức cắn nuốt vô số hung thú trong tiểu thế giới hư vô, chín con Ma Long đã lần nữa đột phá, đạt đến cảnh giới Đại Thánh nhất trọng, có thể nói là những cao thủ hàng đầu trong toàn bộ Ma Giáo!

Lúc này, đông đảo cường giả của Kiếm Minh đều phần nộ nhìn chăm chăm vào Ma Long Phi Liễn, là cao tăng của Kiếm Minh - một trong những thế lực bá chủ Dương Châu, bọn họ đương nhiên biết Ma Long Phi Liễn này đại diện cho điều gì!

Đây là tọa giá của Ma Giáo Giáo Chủ Chu ma đầu sao?

Nhưng Ma Giáo không phải đang chinh phạt phương bắc Dương Châu sao, giáng lâm Kiếm Minh bọn ta là có chuyện gì!

Nhưng chưa đợi bọn họ suy nghĩ thêm, theo sau Cửu Long Ma liền!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng xuất hiện, đông đảo cao tăng Ma Giáo mang theo trăm vạn ma binh cũng ào ra, huyết sát cuộn cuộn phóng lên tận trời!

Rầm!

Đông đảo cao tăng Ma Giáo đứng thẳng hai bên phi liễn, phía dưới trăm vạn ma binh chỉnh tề đứng trên không trung!

Ma diễm ngập trời trên phi liễn, cùng huyết sát khí vô tận của trăm vạn ma binh, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Thần Kiếm Phong!

Chỉ trong nháy mắt, cả Thần Kiếm Phong như muốn biến thành thánh địa Ma đạo!

Lúc này, tất cả sinh linh đều nhìn về phía phi liễn, nhìn thân hình khủng khiếp ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long kia, giờ phút này, cho dù kẻ ngu dốt, sau khi trăm vạn ma binh xuất hiện cũng biết thân phận người tới!

Một trong những cự phách Dương Châu, Ma Giáo Giáo Chủ - Chu Khung!

“Thật không thể so sánh, lão phu tu hành mấy chục vạn năm, vậy mà không bằng một con rồng kéo xe!”

“Xong rồi, ta ngửi thấy mùi máu tanh, Ma Giáo đến chắc chắn sẽ không có chuyện tốt!”

Những sinh linh lui đến mấy vạn dặm bên ngoài nhao nhao nghị luận, vừa nói vừa lui về phía sau, dù sao một hồi nữa mà đánh nhau, khoảng cách mấy vạn dặm này rất không an toàn!

Ngay khi Ma Diễm muốn bao trùm hoàn toàn Thần Kiếm Phong!

Một tiếng quát lạnh từ trên không Thần Kiếm Phong truyền ra:

“Hộ Sơn đại trận, lên!”

Sau đó, toàn bộ Thần Kiếm Phong rung chuyển kịch liệt, một đạo kiếm quang thông thiên triệt để từ trên Thần Kiếm Phong phát ra, như một thanh tuyệt thế bảo kiếm ra khỏi vỏ!

Kiếm quang vô tận trong nháy mắt xua tan ma khí trên Thần Kiếm Phong!

Cuối cùng, toàn bộ Thần Kiếm Phong bị kiếm quang bao phủ, từng trận dao động từ trong kiếm quang phát ra, như muốn nói cho tất cả sinh linh, Thần Kiếm Phong bất khả xâm phạm!

Ông...!

Hư không chấn động, một nữ tử tay cầm trường kiếm màu xanh từ trên Thần Kiếm Phong từng bước đi xuống!

Nữ tử dung mạo tuyệt thế, sắc mặt lạnh băng, thần tình cao ngạo, như một khối hàn băng vạn năm không thể tan chảy!

Chương 569: Một quyền đánh bay thể chất đặc thù 2

Kiểm Nhất!

Chỉ trong nháy mắt, có sinh linh nhận ra thân phận của nàng, đại đệ tử của Kiếm Minh tông chủ, tông chủ tương lai của Kiếm Minh, đương kim Kiếm Tử - Kiếm Nhất!

“Đẹp quá, quả nhiên danh bất hư truyền, nghe nói ngay cả Thiên Hỏa Thánh Đình chi chủ cũng muốn cưới nàng làm phi, đáng tiếc nàng không đồng ý!”

“Nàng từng một mình một kiếm xông vào một nơi tuyệt địa, vượt ba tầng cảnh giới, chém giết mười hai tên địch nhân, mạnh mẽ không tưởng tượng nổi!”

“Vóc người này, có thể làm lão bà ta, lão phu chết ngay lập tức cũng đáng giá!” Một lão già nhìn Kiếm Nhất nói với vẻ thèm thuồng.

Nhìn Kiếm Nhất xuất hiện, tất cả nam tu đều lộ vẻ mặt kích động, quả thật Kiếm Nhất có quá nhiều truyền thuyết, dù sao thế giới này đa phần người nổi danh đều là nam tu.

Vất vả lắm mới có một nữ tu, vừa xinh đẹp, vừa tu vi cao, lại là người thừa kế một phương thế lực lớn.

Thậm chí còn được xưng là đệ nhất thần nữ Dương Châu!

Ai mà không tán thưởng, có thể nói vô số năm qua, các đại thế lực khắp Dương Châu đều đến Kiếm Minh cầu hôn!

Đương nhiên không ai thành công!

Dù sao Kiếm Minh muốn bồi dưỡng Kiếm Nhất thành người thừa kế, sao có thể gả nàng đi được!

Hơn nữa, ánh mắt Kiếm Nhất cực kỳ cao, tự xưng thiên hạ không ai có tư cách làm phu quân của nàng!

“Bái kiến Kiếm tử!”

Tất cả đệ tử Kiếm Minh dưới ngọn núi nhìn thấy Kiếm Nhất đến, nhao nhao khom người hô vang.

Ngay cả một số trưởng lão Kiếm Minh cũng đều hành lễ, là Kiếm Tử Kiếm Minh, địa vị của Kiếm Nhất ở Kiếm Minh là cao nhất, thậm chí còn cao hơn một số trưởng lão!

Điều này không chỉ là bởi vì thân phận Kiếm tử của nàng, mà còn bởi vì tu vi thông thiên của nàng, Đại Thánh cử trọng!

Cho dù là trong toàn bộ Kiếm Minh cũng có thể xếp vào top năm!

Kiếm Nhất không để ý đến các đệ tử Kiếm Minh, mà đưa mắt nhìn về phía Chu Khung đang đứng trên phi liên đối diện!

Trong mắt nàng ánh lên tia sáng, nàng biết rõ Chu Khung, thậm chí nếu như không phải Chu Khung quật khởi, thiên kiêu nổi danh nhất toàn bộ Dương Châu hẳn là nàng!

“Không biết Chu giáo chủ giảng lâm Kiếm Minh ta có chuyện gì?” Kiếm Nhất chấp tay hỏi Chu Khung.

Sau đó, nàng nhanh chóng truyền âm cho Trương Viễn: “ Sư thúc, sao sư phụ hiện giờ lại không có trong tông môn?”

“Sư phụ của ngươi ngày hôm qua rời đi, nói là ra ngoài giết người, đến giờ vẫn chưa quay về!” Trương Viễn truyền âm lại cho Kiếm Nhất, trong lòng cũng dâng lên một tia dự cảm chẳng lành.

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn Kiếm Nhất đột nhiên xuất hiện, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Đây là nữ thiên kiêu mạnh nhất mà Chu Khung từng gặp từ trước đến nay, còn lại dù là Thiên Vận chi tử, hay là nhân vật cấp cự phách, cơ bản đều là nam tu!

“Lần này bốn tóa đến đây là để diệt tông!”

Chu Khung nhìn Kiếm Nhất lạnh lùng nói, tựa như đang thuật lại một chuyện nhỏ nhặt!

Lời nói ấy khiến cho tất cả sinh linh xung quanh đều rét lạnh cả người!

Diệt tông?

Tên Chu ma đầu này lại muốn đến diệt Kiếm Minh!

Hắn làm sao dám, chẳng lẽ hắn không biết Kiếm Minh chính là thế lực Tôn Cảnh sao, Minh chủ Kiếm Minh càng là cường giả Tôn Cảnh nhị trọng, thực lực vô cùng cường đại...!

Sắc mặt Kiếm Nhất lập tức trở nên xanh mét, tuy rằng nàng đã sớm đoán được mục đích chuyến đi này của Chu ma đầu!

Dù sao cũng chẳng có ai lại nhàn rỗi mang theo cả triệu ma binh đến tông môn của người khác chỉ để đi dạo!

Nhưng sau khi Chu Khung nói ra hai chữ “diệt tông”, nàng vẫn không khỏi phẫn nộ!

Không chỉ là nàng, toàn bộ đệ tử Kiếm Minh trong nháy mắt đều tức giận đến mức như muốn nổ tung!

“Càn rỡ! Chu Khung tiểu nhi, ngươi thật to gan! Ngươi có biết mình đang nói gì không?”

“Chu ma đầu, ta thấy ngươi đã quen thói bá đạo rồi! Ngươi cho rằng Kiếm Minh ta dễ bắt nạt sao?”

“Chu ma đầu, chỉ bằng lời ngươi vừa nói, Kiếm Minh ta và ngươi từ nay sẽ không đội trời chung!”

“...”

Vô số đệ tử Kiếm Minh ngửa mặt lên trời, phần nộ mắng chửi, Kiếm Minh bọn họ chính là thế lực đỉnh cấp Dương Châu, há có thể để kẻ khác tùy ý chà đạp!

Cho dù người này là Chu ma đầu, không được!

Kiếm Nhất không ngăn cản các đệ tử tức giận mắng chửi, nếu không phải vì duy trì tính cách lạnh như băng của mình, nàng cũng muốn mắng vài câu!

Chu ma đầu tuy cường đại, thậm chí có cả chiến tích giết Tôn Giả, nhưng Kiếm Minh thân là thế lực đứng đầu Dương Châu, tự nhiên là biết rõ nội tình!

Lúc trước khi Chu ma đầu giết Hạo Nguyệt Lang Tôn, hắn đã dùng đến bí bảo, thực lực bản thân cũng chỉ ở Đại Thánh đỉnh phong mà thôi!

Hiện tại mới qua bao lâu, cho dù Chu ma đầu có tư chất nghịch thiên, không thể nào tăng cường quá nhiều!

Thậm chí Kiếm Nhất tự tin, bản thân nàng không thua kém gì hắn, cho dù không thắng được, cũng có thể bảo toàn bất bại!

Chương 570: Bản tổng quản mang về cho người 1

“Chu giáo chủ nói chuyện nên suy nghĩ kỹ càng, Kiếm Minh ta không phải là thể lực nhỏ bé, lời hôm nay ta có thể coi như chưa từng nghe thấy! Nếu như còn có lần sau...” Kiếm Nhất quát lên với Chu Khung, trong giọng nói xen lẫn một tia phần nộ.

“Làm càn! Chỉ là một ả nha đầu, cũng dám ăn nói với Giáo chủ nhà ta như thế, người đang tìm chết!”

Ma Hổ Vương bên cạnh phi liễn còn chưa đợi Kiếm Nhất nói xong đã gầm lên giận dữ, cây rìu lớn trong tay vung lên, như thể chỉ trong khoảnh khắc sẽ xông ra!

“Chu giáo chủ, người thật sự muốn đổi đầu với Kiếm Tông ta...?” Khuôn mặt thanh lệ của Kiếm Nhất trong nháy mắt lộ ra vẻ giận dữ, tựa như đóa hoa sen sắp sửa bùng nổ!

“Dong dài!”

Chu Khung lạnh lùng liếc nhìn Kiếm Nhất, tay phải nắm chặt, tung ra một quyền!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Một cột Lôi Đình xuyên thẳng trời đất trong nháy mắt hình thành, nhanh chóng lao về phía Thần Kiếm Phong!

Cái gì?

Sắc mặt Kiếm Nhất biến đổi, tựa như bị sỉ nhục cực độ, nàng đường đường là Kiếm Minh Kiếm Nhất, Thần Nữ được vạn người kính ngưỡng, vậy mà bị người ta nói là dong dài!

Thật quá khinh người!

“Kiếm Hai Mươi Mốt, Thiên Địa Mở Ra!”

Kiếm Nhất hét lớn, thân hình lập tức lao ra khỏi hộ sơn đại trận, trường kiếm trong tay phát ra một đạo kiếm quang chói lòa, chém về phía cột Lôi Đình!

Chỉ trong khoảnh khắc, không gian vỡ vụn, vạn vật sụp đổ, trong trời đất dường như chỉ còn lại tia sét và ánh kiếm kia!

Uy lực kinh khủng khiến cho đại trận hộ sơn trên Thần Kiếm Phong không ngừng rung chuyển!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp đất trời, tất cả mọi thứ trong vòng vạn dặm đều bị dư chấn chấn động thành hư vô!

Đại trận hộ sơn trên Thần Kiếm Phong, trước sự lo lắng sợ hãi của đám đệ tử Kiếm Minh, cũng đã ngừng rung lắc, dần ổn định trở lại!

Mà bên phía Ma Giáo, Chu Khung tỏa ra uy áp vô tận, trực tiếp đánh tan dư chấn còn sót lại!

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn!

Một thân hình xinh đẹp bị dư chấn khủng khiếp đánh bay vào Thần Kiếm Phong, đầu cắm xuống đất, hai chân còn không ngừng đập loạn xạ bên ngoài!

Từng trận xuân quang thoáng hiện, một mảng trắng tinh khôi bất chợt in vào mắt muôn loài!

Tí tách tí tách!

Vô số tiếng máu mũi phun ra ào ào!

Dù là đệ tử Kiếm Minh hay sinh linh vậy xem, lúc này đều không hện mà cùng nhìn chăm chăm vào mảng trắng kia, không ít kẻ đã bắt đầu chảy máu cam!

Bọn chúng đã nhìn thấy gì? Thần nữ Dương Châu ư... Chắc chắc... Quả là mỹ nhân tuyệt sắc a!

“Chết tiệt, đừng có mà chảy máu mũi nữa, mau cứu Kiếm tử!” Một tên đệ tử Kiếm Minh gầm lên, vội vàng lao về phía thân hình đang nằm đó!

“Tiểu tử kia, đợi ta với!” Một gã đệ tử Kiếm Minh khác vội vàng lau máu mũi, co cẳng đuổi theo!

Cuối cùng, dưới sự hỗn loạn, tay chân luống cuống của đám đệ tử Kiếm Minh mặt mày phấn khích, nửa thân trên của Kiếm Nhất mới được kéo ra khỏi núi!

Phụt!

Kiếm Nhất ngồi xếp bằng, miệng lớn nôn ra máu tươi, sắc mặt đỏ bừng, toàn thân run rẩy!

Không chỉ bị thương nặng mà còn tức giận không thôi!

Chuyện gì vừa xảy ra, nàng Kiếm Nhất biết, đáng tiếc bị lôi trụ đánh trúng khiến toàn thân tê liệt, Kiếm Nhất căn bản không thể tự mình thoát ra, nghĩ đến đây, Kiếm Nhất tức đến muốn phát điên!

Nàng cho rằng tất cả đều là do tên Chu ma đầu kia cố ý!

Hắn muốn làm nàng bẽ mặt, nhất định là vậy!

“Ồ, chưa chết?”

Chu Khung nhìn Kiếm Nhất trên núi không ngừng phun máu, vẻ mặt như muốn ăn tươi nuốt sống mình, trong mắt xẹt qua một tia nghi hoặc!

Vừa rồi hắn đã dùng tới tám phần lực đạo, đừng nói là Đại Thánh cảnh, cho dù là võ giả Tôn Giả nhất trọng cũng khó lòng đỡ nổi!

Vù...!

Mi tâm Chu Khung lóe lên tia sáng yếu ớt, nhìn chăm chăm vào Kiếm Nhất, ước chừng ba nhịp thở sau mới dừng lại!

“Thú vị, hóa ra là một sinh linh có thể chất đặc thù, đây là cái gì, thu hoạch ngoài ý muốn sao?”

Trong tầm mắt của con mắt dọc trên mi tâm, bên trong cơ thể Kiếm Nhất có một luồng hàn khí khủng khiếp dị thường, chính nó đã bảo vệ tâm mạch cho nàng!

Nếu không phải nhờ nó, một quyền vừa rồi của Chu Khung, một võ giả Đại Thánh cửu trọng như nàng làm sao có thể đỡ được!

“Hệ thống, thể chất của Kiếm Nhất này là gì?”

“Ký chủ, tra xét thể chất của Kiếm Nhất cần hao phí hai trăm vạn điểm phản diện, có tra xét hay không!”

“Tra xét!” Chu Khung gật đầu, hắn tuy nhìn ra Kiếm Nhất có thể chất đặc thù, nhưng cụ thể là thể chất gì thì lại chẳng xem ra được!

Nếu là thể chất gà mờ, vậy thì tiện tay bóp chết là được, nào có tư cách dung nhập vào Ma Thể của bản tọa!

Nếu là thể chất đỉnh cấp, vậy thì xem như Kiếm Nhất có công lao, ban cho nàng dung nhập thể chất vào Ma Thể của bản tọa vậy!

“Đỉnh, đổi thành công, tiêu hao hai trăm vạn điểm phản diện, ký chủ còn dư năm ngàn một trăm năm mươi vạn điểm phản diện, bắt đầu tra xét...”

Chương 571: Bản tổng quản mang về cho người 2

“Đình, tra xét thành công, Kiếm Nhất: Thẻ chất Hàn Băng Thánh Thể, một trong những thẻ chất đỉnh cấp của Chư Thiên, tự mang theo Pháp Tắc Băng, Pháp Tắc Thủy, sau khi thẻ chất mở ra có thể tăng cường lực chiến đấu lên ba mươi lần, lĩnh ngộ tăng gấp mười lần...”

“Hữu nghị nhắc nhở: Thẻ chất của Kiếm Nhất hiện tại đang trong trạng thái nửa mở!”

Hàn Băng Thánh Thể!

Chu Khung nhìn tin tức mà hệ thống cung cấp, trong đầu không ngừng suy tư, thẻ chất đỉnh cấp bậc này có tư cách dung nhập vào Ma Thể!

“Hệ thống, nửa mở là có ý gì?”

“Ký chủ, trạng thái nửa mở chính là trạng thái thẻ chất còn chưa hoàn toàn mở ra!”

Khuôn mặt Chu Khung cứng đờ, người giải thích thẻ này thì khác gì chưa giải thích, bản tọa còn chẳng biết thẻ chất chưa hoàn toàn mở ra là gì sao!

Như cảm nhận được tâm trạng của Chu Khung, âm thanh của hệ thống lại vang lên!

“Ký chủ, thẻ chất ở trạng thái nửa mở, không thể dung hợp vào Ma Thể!”

Không thể dung hợp?

Chu Khung nhíu mày, từ sau khi tu thành Ma Thể, hắn đã phải tứ bộ đi tìm kiếm sinh linh có thể chất đặc thù!

Thể nhưng lục tung cả Đông Vực lên cũng chẳng tìm được, có thể là một số thể lực lớn có, nhưng đều giấu nhem đi, bên ngoài căn bản không có chút tin tức nào!

Hiện tại vất vả lắm mới tìm được một người, hệ thống lại nói cho hắn biết là không thể dung hợp, đây chẳng phải là đùa người sao!

“Có cách nào khác để dung hợp không?”

“Đinh, có hai cách, thứ nhất là ký chủ mang nàng theo bên cạnh, đợi đến khi nào thể chất của nàng tự động thức tỉnh là được!

Cách thứ hai, tiêu hao hai mươi triệu điểm phản diện, hệ thống sẽ giúp nàng thức tỉnh thể chất, cũng có thể!”

Mang theo bên người?

Tiêu hao hai mươi triệu điểm phản diện?

Khóe miệng Chu Khung giật giật, cả hai cách hắn đều không hài lòng lắm, nếu như nhất định phải chọn một, hắn chỉ có thể chọn cách thứ hai!

Dù sao Chu Khung cũng chẳng rảnh rồi mà nuôi một nữ nhân, cho dù nữ nhân này có xinh đẹp hơn nữa, thể chất có đặc thù hơn nữa, thì cũng vô dụng!...

Sinh linh vậy xem từ xa nhìn Kiếm Nhất bị rút ra, ngồi xếp bằng, ai nấy đều tiếc nuối thở dài!

Thời gian tốt đẹp, luôn ngắn ngủi như vậy!

“Mẹ nó, người làm sao vậy?” Một tên thiên kiều dị tộc nhìn Cầu đầu nhân bên cạnh không ngừng run rẩy, nghi hoặc hỏi.

Những người khác cũng đều nhìn về phía Cầu đầu nhân, chỉ thấy Cầu đầu nhân toàn thân run rẩy kịch liệt, sau đó thở dài một hơi!

Một mùi hương khó ngửi bốc ra từ nửa người dưới của Cầu đầu nhân!

“Rằm!”

Lúc này, tất cả sinh linh đều hiểu rõ hành vi vừa rồi của Cầu đầu nhân, đều lộ ra vẻ mặt khinh thường!

Phải biết rằng từ khi Kiếm Nhất bị đánh vào ngọn núi, đến lúc đi ra cũng chỉ ba hơi thở mà thôi, trong thời gian ngắn như vậy đã bị tước vũ khí!

Bọn họ có thể nói gì đây!

Ba hơi thở, thật là mãnh khuyến!

Cầu đầu nhân không để ý đến ánh mắt khinh thường của mọi người, trong miệng lầm bầm:

“Niềm vui của đại gia, các ngươi không thể tưởng tượng nổi đâu!”...

Trên Thần Kiếm Phong, tất cả đệ tử nhìn Kiếm Nhất đang ngồi xếp bằng, lại nhìn Chu Khung trên bầu trời!

Tâm đều nhanh chóng chìm xuống, Kiếm Nhất chính là một trong những người mạnh nhất Kiếm Minh!

Ngay cả một chiêu của Chu Khung không đỡ nổi, vậy Kiếm Minh bọn họ còn có thể ngăn cản Ma Giáo sao?

“Chu Khung, uống cho ngươi là một trong những cự phách Dương Châu, lại thừa dịp Tông chủ Kiếm Minh nhà ta không có mặt, ngang nhiên xâm lấn Kiếm Minh!”

“Có gan, ngươi hãy đợi Tông chủ nhà ta trở về, chúng ta quang minh chính đại đánh một trận!”

Trương Viễn phóng lên trời quát lớn với Chu Khung, nhưng thân thể không dám ra khỏi phạm vi đại trận hộ sơn, dù sao hắn cũng đã được chứng kiến sức chiến đấu của Chu Khung.

Một quyền kia, hắn không chắc chắn có thể tiếp được!

Chu Khung lạnh lùng liếc nhìn Trương Viễn, không nói gì, chỉ là một con kiến hôi mà thôi, không có tư cách nói chuyện với hắn!

“Tông chủ nhà ngươi không trở về được đâu, nhưng bản tổng quản đại phát từ bi, đã gói lại mang về cho ngươi rồi!” Liên Sinh người mặc áo bào đỏ chậm rãi bước ra, nhìn Trương Viễn âm lãnh nói.

Gói trở về rồi?

Trương Viễn đầu óc choáng váng, không hiểu Liên Sinh này đang nói gì!

Nhưng sau đó hắn liền tròn tròn mắt!

Chỉ thấy Liên Sinh vung tay lên, một cái bọc xuất hiện trước mặt Trương Viễn, cái bọc vừa đến trước mặt Trương Viễn, trong nháy mắt đã mở ra!

Bên trong là vô số tro bụi, cùng với một chuỗi kiếm, tro bụi bay tán loạn khắp nơi, có không ít dính lên người Trương Viễn!

Mà lúc này Trương Viễn nào còn để ý đến điều này, mà là gắt gao nhìn chăm chăm chuỗi kiếm!

“Thanh... Thanh Phong kiếm!”

Trương Viễn nắm chặt chuỗi kiếm, miệng lâm bầm, cả người run lên bần bật, tựa như vừa chứng kiến sự tình gì khó tin lắm!

Lúc này nào chỉ mình Trương Viên, ngay cả đám đệ tử Kiếm Minh khác cũng nhìn chăm chăm vào chuôi kiếm trong tay lão!

Chương 572: Thất Tinh Kiếm Trận

“Sao có thể như thế? Thanh Phong kiếm sao chỉ còn mỗi chuôi kiếm thế này? Kẻ nào có thể đánh nát Thanh Phong kiếm?”

“Không thể nào! Thanh Phong kiếm sao có thể gãy được? Nhất định là giả!”

“...”

Vô số đệ tử Kiếm Minh nhìn chuôi kiếm trên không trung, phần nộ gầm lên, ngay cả Kiếm Nhất cũng lộ vẻ mặt khó tin!

Phải biết, Thanh Phong kiếm chính là tín ngưỡng của Kiếm Minh, là di vật duy nhất mà vị tông chủ đời đầu để lại!

Vậy mà giờ lại gãy ư?

“Không đúng, Thanh Phong kiếm đang trong tay tông chủ, làm sao gãy được? Đây là giả!” Một tên đệ tử Kiếm Minh gầm lên.

Lúc này, Trương Viễn tay nắm chuôi kiếm, nghe tiếng gầm gừ của đám đệ tử bên dưới, không nói gì, lão biết đây là thật, Thanh Phong kiếm thực sự đã gãy!

Kết hợp thêm lời Liên Sinh vừa nói!

Lão sao có thể không hiểu, chẳng những Thanh Phong kiếm gãy, ngay cả tông chủ cũng đã hóa thành tro bụi!

Vừa rồi dính đầy người lão chính là tro cốt của tông chủ nhà lão!

Phụt!

Trương Viễn lập tức phun ra một búng máu tươi cao ba mét, ngã xuống chân núi!

“Trương trưởng lão!”

“Trương trưởng lão!”

Vài tên đệ tử Kiếm Minh vội vàng bay tới đỡ lấy Trương Viễn đang rơi xuống.

Sắc mặt Trương Viễn trắng bệch, nhìn đông đảo đệ tử Kiếm Minh, chậm rãi nói ra suy đoán của mình!

Nghe lão nói xong, trong nháy mắt tất cả đệ tử Kiếm Minh đều sững sờ, tuy rằng không muốn tin, nhưng bọn họ biết đây cơ bản chính là sự thật!

Tông chủ Kiếm Minh của bọn họ, Trương Hằng, đã chết!

Trên đường đi giết Liên Sinh, đã bị Ma Giáo phản sát!

Bầu trời Kiếm Minh bọn họ, sụp đổ rồi!

Trên không trung, đông đảo cao tăng Ma Giáo nhìn về phía Đại tổng quản, vẻ mặt kính nể!

Quả nhiên là Đại tổng quản, chỉ một câu nói đã phế bỏ một cường giả Đại Thánh thất trọng!

Thử hỏi, trừ Đại tổng quản Ma Giáo bọn ta ra, còn ai làm được?

Nghe tiếng kêu la thảm thiết của đám đệ tử Thần Kiếm Minh trên đỉnh Thần Kiếm Phong!

Ngay cả đám sinh linh đang xem náo nhiệt từ xa cũng bùng tỉnh!

“Tông chủ Kiếm Minh bị Chu ma đầu kia giết chết rồi, chuyện này... sao có thể!”

“Tông chủ đã chết, Kiếm Minh này còn tồn tại được sao? Ta còn cần tham gia tuyển chọn đệ tử gì nữa?” Một gã đệ tử đến tham gia tuyển chọn buồn bực nói.

Những sinh linh khác nhìn hẩn, ánh mắt như muốn nói: “Người còn hỏi sao?”. Với tính cách của Chu ma đầu, e là qua hôm nay Kiếm Minh sẽ không còn tồn tại!

Còn tuyển chọn đệ tử cái gì nữa!...

Nhìn Thân Kiếm Phong chìm trong tiếng khóc than!

Sắc mặt Chu Khung lạnh lẽo, nắm chặt tay, đánh thẳng về phía ngọn núi!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Lôi trụ không lồ lại một lần nữa hình thành, mang theo uy lực vô tận đánh tới Thân Kiếm Phong!

Uy lực khủng khiếp như muốn nghiền nát tất cả chỉ bằng một quyền!

Không ổn!

Đám cao tầng Kiếm Minh nhìn thấy lôi trụ đánh tới, đều tròn tròn mắt, người nhìn ta, ta nhìn người, thế mà không một ai dám xông ra cản lại!

Dù sao bài học của Kiếm Nhất vừa rồi vẫn còn đó!

Hắn giờ chỉ còn nửa cái mạng!

Hiện tại bọn họ chỉ có thể âm thầm cầu nguyện cho hộ sơn đại trận của mình đủ mạnh!

Lôi trụ khổng lồ trong nháy mắt đánh lên hộ sơn đại trận của Kiếm Minh!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên không ngớt, toàn bộ Thần Kiếm Phong bắt đầu rung chuyển dữ dội!

Rắc... Rắc...!

Tiếng vỡ vụn vang lên, trên toàn bộ hộ sơn đại trận xuất hiện những vết nứt đáng sợ, hơn nữa những vết nứt này càng ngày càng lớn!

Ngay khi hộ sơn đại trận sắp vỡ tan!

Vù...!

Một đạo quang mang chói lòa từ trên đỉnh Thần Kiếm Phong phóng ra, bao phủ lấy hộ sơn đại trận, nhanh chóng chữa trị những vết nứt trên đại trận!

Một nam tử mặc bạch y từ trên Thần Kiếm Phong bay xuống, trong tay cầm một khối ngọc bài vỡ nát, vừa rồi chính là hào quang từ khối ngọc bài này phát ra!

“Kiếm nhị sư huynh!”

Nhìn thấy nam tử xuất hiện, vô số đệ tử Kiếm Minh đồng loạt hô lên.

“Ừm!”

Nam tử áo bào trắng gật đầu, đưa mắt nhìn về phía Kiếm Nhất đang ngồi xếp bằng khôi phục, trong mắt toát lên một tia ái mộ.

Sau đó, nhìn các cao tăng Kiếm Minh khác, vẻ mặt đầy tức giận!

“Lũ các ngươi đang làm cái gì vậy? Sư phụ đã chết, Kiếm Minh gặp phải nguy cơ sinh tử, các ngươi chẳng những không ra sức phản kháng, còn đứng nhìn, chờ chết hay sao!”

Kiếm Nhị gầm lên giận dữ, trong nháy mắt khiến cho tất cả cao tăng Kiếm Minh xấu hổ!

Vừa rồi, bọn họ quả thực bị Ma Giáo liên tiếp đánh úp dọa sợ, căn bản quên cả ra tay!

Kiểm Minh là thế lực đỉnh cấp sừng sững ở Dương Châu vô số năm, tự nhiên không thể không có chút thủ đoạn phòng ngự nào!

“Là chúng ta sơ suất, Nhị sư điệt bớt giận!” Một gã cao tăng Kiểm Minh lúng túng nói.

Nếu là người khác dám nói chuyện với bọn họ như vậy, bọn họ đã sớm nổi giận, nhưng Kiểm Nhị thì khác!

Bởi vì tu vi của hắn là Đại Thánh bát trọng!

Chương 573: Ma Thể Khu

Vực Hóa 1

Có thể nói Kiếm Nhất và Kiếm Nhị đều là tuyệt thể thiên kiêu, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tương lai cả hai nhất định đều có thể đột phá đến Tôn Giả cảnh!

Khi đó, Kiếm Minh sẽ có một tông ba Tôn Giả, đạt tới thời kỳ cường thịnh chưa từng có!

Nhưng bây giờ, Chu ma đầu xuất hiện, tất cả đều thay đổi!

“Quả nhiên, thực lực Tôn Cảnh không dễ phá như vậy!” Chu Khung nhìn một quyền không đánh vỡ được hộ sơn đại trận, lẩm bẩm.

Đối với tất cả chuyện này, Chu Khung không hề bất ngờ, nếu hộ sơn đại trận của Kiếm Minh ngay cả một quyền của hắn không đỡ nổi, vậy Kiếm Minh thật sự uổng công sùng sảng ở Dương Châu nhiều năm như vậy!

Nhưng mà!

Một quyền không mở được!

Vậy hai quyền... ba quyền thì sao!

Khóe miệng Chu Khung hiện lên nụ cười tà ác, hiện tại, một thân lửa giận của hắn vừa vãn cần được trút ra!

Một quyền lại đánh ra, lôi đình cuồn cuộn lại xuất hiện, điên cuồng đánh về phía Thần Kiếm Phong!

“Đệ tử Kiếm Minh nghe lệnh, kết Thất Tinh Kiếm Trận, nghênh địch!” Thân hình Kiếm Nhị phóng lên trời, một tiếng hét lớn truyền khắp Thần Kiếm Phong!

“Vâng!”

Vô số đệ tử Kiếm Minh đồng thanh đáp, trường kiếm trong tay đồng loạt rung lên, nhanh chóng di chuyển, đứng ở các vị trí!

“Chân đạp Thiên Xu, Kiếm Thông Thiên Khung!”

“Chân đạp Thiên Toàn, Kiếm Thông U Minh!”

“Chân đạp Thiên Cơ...”

“...”

Chỉ thấy cứ bảy tên đệ tử Kiếm Minh kết thành một kiếm trận, cuối cùng tất cả kiếm trận hợp nhất, hình thành một kiếm trận cực lớn, kiếm trận cùng hộ sơn đại trận hỗ ứng lẫn nhau, hòa làm một thể!

Khiến cho năng lực phòng hộ của đại trận hộ sơn trên Thần Kiếm Phong nhanh chóng tăng cường gấp ba lần có thừa!

“Thất Tinh kiếm trận, đây chính là tuyệt học vô thượng của Kiếm Minh, không ngờ đời ta còn có thể chứng kiến nhiều đệ tử thi triển đến vậy!”

“Vậy thì người hãy nhìn cho kỹ đi, ta thấy hôm nay, cả Kiếm Minh e là đều bị diệt môn, muốn nhìn nữa, chỉ có thể xuống hoàng tuyền mà thôi!” Một tên cường giả dị tộc thản nhiên lên tiếng.

Những sinh linh khác không ai phản bác, bởi vì khắp cả Dương Châu, ai ai cũng biết thủ đoạn của Chu ma đầu!

Cái gọi là: Chu Khung giáng lâm, không diệt tông thì cũng diệt môn!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chỉ trong nháy mắt, lôi trụ không lồ đã giáng xuống hộ sơn đại trận của Thần Kiếm Phong!

Cú va chạm khủng khiếp khiến đại trận hộ sơn của Kiếm Minh rung chuyển dữ dội, phải mất ba hơi thở mới miễn cưỡng ổn định lại!

Phụt...

Vô số đệ tử Kiếm Minh trên Thần Kiếm Phong đồng loạt phun máu tươi, đứng không vững, thậm chí có kẻ còn bị chấn động đến mức thất khiếu chảy máu, hồn phi phách tán!

Từng đệ tử bị trọng thương vội vàng lấy ra từ trong ngực một viên đan dược Bán Thánh cảnh, vè mặt đau lòng mà nuốt xuống!

Sắc mặt Kiếm Nhị cũng trắng bệch, nhìn Chu Khung trên không trung với vẻ kinh hãi, Hộ Sơn Đại Trận được Thất Tinh Kiếm Trận gia trì, vậy mà chỉ miễn cưỡng đỡ được một quyền của hắn!

Chuyện này... sao có thể?

“Chẳng lẽ tên Chu ma đầu này đã đột phá đến Tôn cảnh rồi?” Kiếm Nhị thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này, Chu Khung tỏa ra khí thế đáng sợ, khiến người ta không cách nào cảm nhận được cảnh giới thực sự của hắn!

Cảm giác của Kiếm Nhị cho thấy hắn ta dường như vẫn chưa đột phá đến Tôn cảnh!

Nhưng uy lực của một quyền vừa rồi, cho dù là Tôn Giả bình thường không thể thi triển ra được!

“Phải làm sao? Kiếm Minh phải làm sao đây?” Trái tim Kiếm Nhị không ngừng chìm xuống, Kiếm Minh lúc này như thể đang đứng trên bờ vực sụp đổ, không còn chút hy vọng nào!

“Tiếp ta một quyền nữa!” Chu Khung trên phi liên lại tung ra một quyền, đánh thẳng về phía Thần Kiếm Phong!

“Chặn lại!” Kiếm Nhị quát lớn, lần nữa chỉ huy kiếm trận chèo chống!

Àm! Âm! Âm!

Chu Khung mang vẻ mặt giễu cợt, liên tục vung quyền!

Vô số đệ tử Kiếm Minh trên Thần Kiếm Phong liều mạng phun máu tươi, tử thương vô số, từng người ngửa mặt lên trời gào thét, nhưng tất cả đều vô dụng!

“Sur thúc, mau liên lạc với tông chủ Cửu Đỉnh tông, nói Chu ma đầu phát điên rồi, hắn muốn thống nhất Dương Châu, hôm nay nếu Kiếm Minh chúng ta bị diệt, ngày mai sẽ đến phiên Cửu Đỉnh tông bọn họ!”

Kiếm Nhị vừa phun máu tươi, vừa vội truyền âm cho Trương Viễn.

“Được, ta sẽ đi liên lạc ngay!” Trương Viễn tỉnh táo lại, gật đầu đáp ứng, nhưng trong lòng hắn cũng chẳng mấy tin tưởng vào Cửu Đỉnh tông!

Là hai thế lực lớn ở phía tây Dương Châu, Cửu Đỉnh tông và Kiếm Minh vốn luôn bất hòa.

E là bọn họ không thừa cơ đập đổ Kiếm Minh đã là may mắn lắm rồi, nhưng hiện tại Kiếm Minh đã không còn đường lui nữa!

Từng tiếng nổ lớn không ngừng vang vọng trong phạm vi mấy chục vạn dặm!

Chấn động kinh khủng khiến hư không không ngừng vỡ vụn, không gian sụp đổ!

Đại trận hộ sơn của Kiếm Minh càng xuất hiện từng đạo khe nứt khổng lồ, toàn bộ đệ tử trên Thần Kiếm Phong miệng phun máu tươi, vẻ mặt bị thương chống cự!

Chương 574: Ma Thể Khu

Vực Hóa 2

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi một nén hương, Kiếm Minh đã có một phần mười đệ tử bị va chạm kịch liệt đánh chết!

Nơi đó có thân hữu của họ, sư huynh đệ sớm chiều kề cận, nhưng họ không những không thể báo thù, hiện tại ngay cả tính mạng của bản thân không thể bảo toàn!

Lúc này, không ít đệ tử Kiếm Minh đã bắt đầu oán trách tông chủ của mình, đang yên đang lành tại sao lại đi trêu chọc Ma Giáo, hiện tại chẳng những không đoạt lại được tài nguyên của Ma Giáo, còn khiến Kiếm Minh lâm vào vực sâu!

Phốc!

Kiếm Nhị tay cầm trường kiếm quý một gói trên mặt đất, phun ra một ngụm máu tươi, nhanh chóng lấy ra một viên đan dược Thánh Cảnh ăn vào, nhìn Chu Khung vẫn đang đùa giỡn trên bầu trời!

Trong lòng hắn xuất hiện một tia tuyệt vọng!

Cứ tiếp tục như vậy, nhiều nhất nửa canh giờ nữa, hộ sơn đại trận của Kiếm Minh sẽ không thể chèo chống nổi!

“Sư thúc, Cửu Đỉnh Tông bên đó có hồi âm chưa?”, Kiếm Nhị truyền âm hỏi Trương Viễn.

“Haiz, Cửu Đỉnh Tông bên đó nói tông chủ của bọn họ đang bế quan, đã đi bẩm báo rồi!”, Trương Viễn tuyệt vọng nói.

Bế quan?

Bế quan cái con khi!

Kiểm Nhị tức giận mắng thăm một câu, sớm không bế quan muộn không bế quan, hiện tại Kiểm Minh gặp nạn, hấn lại bế quan, ai mà tin được!

Rõ ràng là không dám trêu chọc Ma Giáo, không dám đến giúp đỡ mà thôi!

“Lũ ngu xuẩn, môi hở răng lạnh không biết, Kiểm Minh nếu như không còn, Cửu Đỉnh Tông các người cũng sẽ nhanh chóng tiêu vong thôi!”

“Tên phế vật Lôi Dũng kia, so với Lâm Hiên còn kém hơn vạn lần!”

Kiểm Nhị rống to một tiếng, tiếng rống này không phải truyền âm, vạn dặm đều có thể nghe thấy!

Sóng âm cuộn cuộn trong nháy mắt truyền ra, khiến cho tất cả sinh linh đang theo dõi xung quanh đều nghe thấy!

Trong hư không, một đại hán mặc áo bào tím vẻ mặt khó coi nhìn về phía Thần Kiếm Phong, hấn chính là tông chủ đương nhiệm của Cửu Đỉnh Tông - Lôi Dũng!

Cũng chính là sư tôn của Thiên Vận chi tử Triệu Lập năm xưa!

Động tĩnh kinh khủng bên Kiểm Minh, hấn tự nhiên đã sớm nghe thấy, thậm chí trước khi Kiểm Nhị xuất hiện, hấn đã giáng lâm đến đây rồi!

Nhưng nhìn bóng dáng khủng khiếp như vực sâu như biển trên phi liên kia, hấn lại không dám hiện thân, thậm chí còn giấu kín cả khí tức, ẩn nấp trong hư không cách đó mấy chục vạn dặm, bố trí thêm mấy lớp kết giới che giấu!

“Kiểm Nhị, người cũng đừng trách ta, Chu ma đầu kia thực sự quá mạnh, loại thiên kiêu vượt trên tất cả như hấn, nhất

định sẽ bay lên cửu thiên, không phải là thứ mà người và ta có thể ngăn cản được!”

“Cửu Đỉnh Tông ta không nhúng tay vào chuyện này, hơn nữa còn có lão tổ Tôn cảnh đỉnh phong tọa trấn, Chu ma đầu kia có muốn động thủ cũng phải suy nghĩ kỹ càng!”

Lôi Dũng nhìn Kiếm Nhị đang quỳ trên mặt đất lấm bầm, đồng thời lại liếc mắt nhìn về phía Chu Khung, trong mắt toát lên một tia bi ai!

Từng có lúc, Chu Khung trong mắt hắn vẫn chỉ là một tiểu nhân vật, nếu không phải nể mặt thân phận Ma Tôn đệ tử, hắn đã sớm tiện tay bóp chết!

Nhưng Chu Khung hiện tại, e là trong mắt y cũng chỉ như một con kiến hèn mọn có thể tùy ý bóp chết!

Rầm!

Thân hình chấn động, chỉ thấy Chu Khung trên phi liên chậm rãi đứng lên, nhìn vô số đệ tử dưới Thần Kiếm Phong, trong mắt toát lên một tia lạnh lẽo!

“Bồn tọa chơi chán rồi, không rảnh rồi chơi đùa cùng các người nữa!”

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng khắp muôn dặm, cũng trong nháy mắt khiến cho tất cả sinh linh chấn động!

Cái gì? Vừa rồi Chu Khung vậy mà chỉ là đang chơi đùa, uy lực kinh khủng của một quyền kia chỉ là đang chơi đùa?

Này chẳng phải là đang nói giỡn sao?

Đặc biệt là các đệ tử Kiếm Minh, lúc này vừa khiếp sợ vừa phần nộ tột cùng!

Người chơi đùa, người chơi đùa cái gì, người có biết người đã chơi chết bao nhiêu đệ tử Kiếm Minh rồi không!

“Nếu các người có thể đỡ được một quyền này của bản tọa, bản tọa liền tha cho Kiếm Minh các người một cái toàn thân!” Chu Khung nhìn Thần Kiếm Phong, lạnh lùng cười một tiếng!

Lại một quyền đánh ra!

Chỉ thấy cánh tay Chu Khung nhanh chóng biến hóa, từng mảnh giáp trụ màu máu hiện lên, bên trên còn khắc họa những phù văn quỷ dị!

Cánh tay này chính là trạng thái ma thể của Chu Khung!

Đây là chiêu thức Chu Khung mới lĩnh ngộ, Ma Thể Khu Vực Hóa, cũng chính là chỉ có một bộ phận thân thể nào đó biến thành trạng thái ma thể!

Mặc dù uy lực chân chính sẽ yếu hơn so với trạng thái ma thể toàn khai, nhưng cũng có thể phát huy được một phần uy lực của ma thể!

“Mở!”

Một tiếng quát lạnh như băng vang vọng giữa đất trời, một đạo lôi trụ lớn gấp đôi so với mấy đạo trước xuất hiện, đánh thẳng về phía Thần Kiếm Phong!

“Không ổn, tất cả đệ tử nghe lệnh, toàn lực ra tay, ngăn cản cho ta!”

Kiểm Nhị nhìn lôi trụ đánh tới, bất chấp thương thể trong cơ thể, vội vàng hét lớn một tiếng, chủ trì kiếm trận nhanh chóng nghênh đón!

Chương 575: Diệt tông

“Cản lại cho ta!” Kiếm Nhị gầm lên!

“Cản lại cho ta...”

Vô số đệ tử Kiếm Minh đồng thanh hét lớn, trong giọng nói tràn đầy hy vọng!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng vang lên, khiến cả Thần Kiếm Phong rung chuyển kịch liệt, hộ sơn đại trận cũng bắt đầu run rẩy dữ dội!

Dù cho Kiếm Nhị có cố gắng ổn định thế nào không thể nào ổn định được nữa!

Rắc! Rắc...!

Từng tiếng vỡ vụn vang lên, khe nứt khổng lồ trong nháy mắt lan tràn ra toàn bộ hộ sơn đại trận!

Rầm!

Một tiếng nổ mạnh, hộ sơn đại trận vỡ tan tành!

“Không!”

Vô số đệ tử Kiếm Minh tuyệt vọng gào thét!

Nhưng sau khi lôi trụ phá toái đại trận, uy thế vẫn không ngừng hướng Thần Kiếm Phong đánh tới!

Rầm!

Lại một tiếng chấn động kịch liệt vang lên, toàn bộ Thần Kiếm Phong rung chuyển dữ dội, từng khe nứt xuất hiện, cuối cùng một luồng ý cảnh khó hiểu hiện ra!

Cả Thân Kiếm Phong mới không hoàn toàn sụp đổ!

Phụt...

Vô số đệ tử Kiếm Minh bị dư âm chấn động đến thổ huyết không ngừng, không ít đệ tử bị lôi quang ảnh hưởng, trực tiếp hóa thành tro bụi!

Ngay cả cao tăng Kiếm Minh cũng đều là sắc mặt trắng bệch, bọn họ đều là chủ lực duy trì kiếm trận, hiện tại kiếm trận bị phá, thương thế bọn họ phải chịu càng nặng!

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ Thân Kiếm Phong, kẻ chết người bị thương, cho dù hiện tại Ma Giáo không tấn công nữa, Kiếm Minh cũng gần như diệt vong!

Lúc này tất cả đệ tử Kiếm Minh đều tuyệt vọng, bọn họ biết đại trận vừa vỡ, chính là lúc Kiếm Minh bọn họ bị diệt môn!

“Ha ha ha, mai rùa đã mất, lũ chuột nhắt các ngươi còn dám tấn công Ma Giáo ta, hôm nay Hồ gia ta sẽ chém hết các ngươi!” Trên phi xa, Ma Hồ Vương nhìn kiếm trận bị phá, cười lớn nói.

“Giáo chủ, thuộc hạ Lý Trường Sinh xin được lĩnh mệnh, dẫn dắt ma binh, tiêu diệt Kiếm Minh!” Lý Trường Sinh mặc áo bào trắng kích động đứng ra!

Hắn sợ Giáo chủ nhà mình kích động, lại vung thêm một quyền nữa, vậy thì Kiếm Minh sẽ trực tiếp biến mất, bọn họ còn đánh gì nữa!

Bản thân vất vả lắm mới ra ngoài một chuyến, chẳng phải là uổng công sao!

“Thuộc hạ Trần Thư xin được lĩnh mệnh!”

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên xin được lĩnh mệnh!”

“ ... ”

Trên bầu trời từng tiếng xin được lĩnh mệnh của cao tăng Ma Giáo không ngừng vang lên, khiến vô số đệ tử Kiếm Minh nội tâm rối loạn!

Lúc này bọn họ như nhìn thấy vận mệnh bi thảm sắp tới của mình, không ít đệ tử đã lộ ra vẻ sợ hãi, thân thể bắt đầu chậm rãi lùi về phía sau!

Trước mặt sinh tử, tông môn không còn quan trọng nữa, huống chi nếu không phải tông chủ đáng chết kia, bọn họ làm sao lại phải đối mặt với tai họa như vậy!

Vù...!

Kiểm Nhất vẫn luôn ngồi xếp bằng trên Thần Kiếm Phong chậm rãi mở mắt, nhìn hộ sơn đại trận bị phá vỡ, cùng với các đệ tử Kiếm Minh khắp nơi trên mặt đất đang đau khổ!

Trong mắt nàng thoáng hiện lên một tia bi thương. Nàng từ nhỏ đã được Trương Hằng thu làm đệ tử, cẩn thận dạy dỗ. Nhờ thiên tư xuất chúng, tính cách sát phạt quyết đoán, từng bước một trở thành đệ tử đệ nhất Kiếm Minh!

Danh hiệu Kiếm Nhất là do Trương Hằng ban cho!

Qua ngàn ấy năm, nàng sớm xem Kiếm Minh như nhà. Nay nhà đứng trước họa diệt môn!

Sao nàng có thể khoanh tay đứng nhìn!

Ngay khi đại quân Ma Giáo rục rịch muốn động, Kiếm Nhất chậm rãi đứng dậy, từng bước một đi về phía không trung!

“Kiếm tử, đừng qua đó!”

Thấy Kiếm Nhất đi về phía không trung, vô số đệ tử Kiếm Minh nhao nhao gọi lớn. Tuy rằng hộ sơn đại trận đã bị phá,

nhưng tiềm thức bọn họ vẫn cho rằng trên Thần Kiếm Phong tương đối an toàn!

Kiểm Nhất không để ý tiếng gọi của các đệ tử Kiếm Minh phía dưới, từng bước một đi tới đối diện phi liên!

Nhìn Chu Khung ngồi trên phi liên, trong mắt nàng hiện lên một tia khác thường. Cuối cùng phảng phất như đã hạ quyết tâm, nàng lạnh lùng nói:

“Chu giáo chủ, mong người tha cho Kiếm Minh ta. Kiếm Nhất ta bằng lòng... bằng lòng kết thông gia với Ma Giáo, làm thiếp thất cho người, tương lai cả đời phụng dưỡng bên cạnh Giáo chủ!”

Cái gì?

Lời Kiếm Nhất vừa dứt, tựa như tiếng sấm nổ vang, khiến tất cả sinh linh trong phạm vi mấy chục vạn dặm đều kinh ngạc!

“Kiếm Nhất này có ý gì? Nàng ta lại muốn gả cho tên ma đầu Chu Khung kia, còn là làm thiếp? Nàng ta... Sao nàng ta lại làm vậy?”

“Haiz, không ngờ Kiếm tử Kiếm Minh, thần nữ trong mộng mà vô số thiên kiều cầu mà không được, lại muốn gả cho tên ma đầu Chu Khung!”

“Vì sao? Lão thiên a, chuyện tốt thế này sao không rơi trúng đầu ta!”

Vô số sinh linh đều ngửa mặt lên trời gào thét. Phải biết rằng Kiếm Nhất chính là tình nhân trong mộng của vô số nam tu Dương Châu!

Ngay cả Lôi Dũng ở trên không trung cũng run rẩy môi. Hắn cũng là một trong những kẻ theo đuổi Kiếm Nhất, nhưng vô số năm qua, nàng ta chưa từng nhìn hắn lấy một lần!

Chương 576: Kiếm Nhất mê muội 1

Vậy mà bây giờ nàng ta lại muốn gả cho tên ma đầu Chu Khung kia làm thiếp. Hắn hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Sao chuyện tốt gì cũng rơi vào tay tên ma đầu kia? Tu vi cao, thiên phú mạnh, đệ tử nhiều không nói, bây giờ ngay cả Kiếm Nhất - đệ nhất mỹ nhân Dương Châu cũng muốn làm thiếp cho hắn!

Lôi Dũng:???

Những sinh linh khác đã vậy, huống hồ là đệ tử Kiếm Minh!

Lúc này tất cả đệ tử Kiếm Minh đều khiếp sợ nhìn Kiếm tử, từng người một như thể tín ngưỡng sụp đổ!

Kiếm tử của bọn họ, lại muốn đi làm thiếp cho người khác!

Không được, tuyệt đối không được!

“Kiếm Nhất, muội nói hươu nói vượn gì vậy? Sao muội có thể đi làm thiếp cho người khác?!” Trong mắt Kiếm Nhị lóe lên lửa giận, hắn về phía Kiếm Nhất trên không trung gầm lên.

Cả Kiếm Tông từ trên xuống dưới, ai mà không biết hắn thích Kiếm Nhất? Thế mà bây giờ người trong lòng hắn lại muốn gả cho tên ma đầu Chu Khung kia làm thiếp. Hắn - Kiếm Nhị tuyệt đối không cho phép!

Kiếm Nhất cúi đầu nhìn Kiếm Nhị trên đỉnh núi. Nàng biết tâm ý của hắn, nhưng nàng không thích hắn, cũng sẽ không gả

cho hắn!

Hơn nữa, hiện tại Kiếm Minh đã đến lúc sống còn, nàng nhất định phải đứng ra!

“Ta là Kiếm tử Kiếm Minh! Nay, Minh chủ Kiếm Minh đã chết, theo quy củ của Kiếm Minh, Kiếm Minh sẽ do ta tiếp quản!”

“Trương sư thúc, đưa Kiếm Nhị xuống cho ta!”

Kiếm Nhất quay người lại, lạnh lùng quát về phía các đệ tử Kiếm Minh. Giọng nói không cho phép từ chối!

“Vâng!”

Trương Viễn nhìn Kiếm Nhất trên không trung, trong mắt toát lên một tia bi ai. Hắn hiểu rõ ý nghĩ của nàng.

Hắn không muốn để Kiếm Nhất làm vậy, nhưng vì Kiếm Minh, hắn không thể nào mở miệng ngăn cản!

“Người đâu, đưa Kiếm Nhị xuống!” Trương Viễn gầm lên một tiếng.

Chỉ trong nháy mắt, mấy vị cao tăng Kiếm Minh nhanh chóng tiến lên, chế trụ Kiếm Nhị đang điên cuồng phản kháng, nhanh chóng lùi về phía xa!

“Buông ta ra, lũ súc sinh các ngươi, vậy mà muốn gả nàng ta đi, đổi lấy mạng sống cho bản thân... Hu hu hu!” Kiếm Nhị phẫn nộ gầm lên, rống được một nửa đã bị người ta bịt miệng!

Trên phi liên!

Chu Khung an vị trên bảo tọa Ma Long, nhìn Kiếm Nhất, ánh mắt lộ ra một tia băng lãnh.

“Ngươi muốn làm thiếp của bản tọa?”

Lời nói lạnh lẽo như băng sương vang lên bên tai Kiếm Nhất, trong mắt nàng lóe lên một tia sáng, sau đó khẽ gật đầu:

“Phải, Kiếm Nhất nguyện gả cho Chu giáo chủ làm thiếp, từ nay về sau Kiếm Minh nguyện khuynh lực phò tá Ma Giáo, chỉ cần Giáo chủ ra lệnh, Kiếm Minh nguyện dốc hết sức mình!”

Cái gì!

Toàn bộ sinh linh lần nữa chấn động bởi lời nói của Kiếm Nhất, nàng ta muốn dâng cả Kiếm Minh làm sính lễ sao!

Quả nhiên là đệ nhất thần nữ Dương Châu, quyết đoán hơn người!

Kiếm Nhất suy nghĩ rất đơn giản, tính cách Chu Khung ra sao ai ai cũng biết, cho dù nàng có gả cho hắn, e là hắn không tha cho Kiếm Minh!

Chi bằng dứt khoát để Kiếm Minh thân phục Ma Giáo, như vậy mới mong vượt qua kiếp nạn này!

Còn về tương lai, mọi chuyện đều có thể xảy ra, chỉ cần còn sống, nàng, Kiếm Nhất nhất định sẽ tìm cơ hội báo thù cho sư phụ!

Chu Khung nhìn Kiếm Nhất, cười lạnh hai tiếng, giọng nói băng lãnh:

“Khắc... khắc... làm thiếp cho bổn tọa, ngươi xứng sao?”

Ngươi xứng sao?

Ngươi xứng sao?...

Ba chữ vang vọng khắp đất trời, khiến thân thể Kiếm Nhất run rẩy, mình không xứng?

Mình đường đường là Kiếm Nhất của Kiếm Minh, đệ nhất mỹ nữ Dương Châu, ngay cả làm thiếp của Chu ma đầu không xứng sao?

“Quá bá đạo rồi, làm thiếp không cần, cái này cho ta, ta muốn...”

“Người muốn cái rắm, người ta tính cho người, người có thực lực như Chu ma đầu sao mà muốn!”

Sinh linh vây xem từ xa nghe Chu ma đầu nói, ai ai cũng kêu than, đặc biệt là một gã Ngưu Đầu Nhân, trên mặt tràn đầy phần nộ!

Hắn chính là kẻ đã mất tiểu thiếp ở tông đàn Ma Giáo, cố ý dùng Na Di Phù quay lại xem náo nhiệt!

Giờ này nhìn Chu Khung bá đạo trên không trung, trong mắt hắn tràn đầy lửa giận!

Hắn vất vả lắm mới dành dụm được tiền mua một tiểu thiếp, còn chưa giữ được bao lâu, vậy mà Chu ma đầu, đệ nhất mỹ nữ Dương Châu chủ động muốn làm thiếp, hắn lại không cần!

Thật đúng là: Kẻ ăn không hết, người lần không ra!

Chu Khung không để ý tới suy nghĩ của đám đông, cũng chẳng thèm nhìn Kiếm Nhất đang tức giận đến mức sắp phát điên, ở Kiếm Minh đây đủ rồi, hắn nhìn xuống đám đệ tử Kiếm Minh bên dưới, lạnh lùng thốt ra hai chữ:

“Diệt tông!”

“Tuân lệnh!”

Các vị cao tăng Ma Giáo đồng loạt khom người lĩnh mệnh, dẫn theo hàng triệu ma binh Ma Giáo không chút chần chừ lao lên Thần Kiếm Phong!

“Lũ nhãi ranh, giờ mới chịu thần phục, muộn rồi, để Hồ gia tiễn các ngươi một đoạn đường!” Ma Hồ Vương dẫn đầu xông lên phía trước, cây đại phủ trong tay vung lên, đánh chết mười mấy tên đệ tử Kiếm Minh!

Chương 577: Kiểm Nhất mê muội 2

“Âm Dương Ma Thiên Bàn! Giết!”

Lý Trường Sinh vận công pháp, hai tay xoay chuyển, một ma bàn đen đỏ khổng lồ hiện ra.

Vô số đệ tử Kiếm Minh trúng chiêu, Ma Bàn xoay chuyển, tất cả hóa thành tro bụi!

Các cao thủ khác của Ma Giáo cũng đồng loạt thi triển thần thông, hàng triệu ma binh ngưng tụ thành Ma Thần sáu tay khổng lồ, tàn sát bừa bãi trên Thần Kiếm Phong, đám đệ tử Kiếm Minh vốn đã bị trọng thương, làm sao chèo chống nổi!

Họ gào thét chống trả trong tuyệt vọng, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi trong phạm vi hàng vạn dặm!

Tiếng kêu rên của vô số đệ tử Kiếm Minh trên Thần Kiếm Phong, trong nháy mắt vang vọng khắp phạm vi mười mấy vạn dặm!

Đệ tử Kiếm Minh phần nộ, nhao nhao phản kháng, nhưng bản thân đã bị trọng thương, làm sao có thể chèo chống nổi sự chém giết của đại quân Ma Giáo!

“Người... Người... Sao người dám làm thế?” Kiếm Nhất tức giận đến mức thân thể mềm mại run rẩy, một tay chỉ vào Chu Khung, run giọng nói.

Kiểm Nhất quả thật tức điên, nàng đã nói như vậy rồi, Chu ma đầu này không những không động lòng, ngược lại còn muốn diệt Kiếm Minh của nàng!

Chẳng lẽ Chu ma đầu này có ý chí sắt đá hay sao!

Chu Khung nhìn vẻ mặt phần nộ của Kiếm Nhất, trong mắt lóe lên một tia sáng, quả thật không thể không nói Kiếm Nhất xứng đáng với danh xưng mỹ nữ!

Dáng người tuyệt thế, dung mạo vô song, cộng thêm khí chất thanh lãnh, cùng tư chất nghịch thiên, người thường e rằng sẽ tuyệt đối quỳ rạp dưới trường bào của nàng!

Thế nhưng nàng lại gặp phải Chu Khung, một ma đầu coi nữ nhân như hồng nhan họa thủy, như bộ xương khô!

Nếu không phải nể mặt Kiếm Nhất có thể chắt đặc thù, Chu Khung đã sớm một chiêu đánh nàng thành tro bụi!

Vù...!

Chu Khung chậm rãi vươn một bàn tay, hóa thành bàn tay khổng lồ bao phủ cả bầu trời, chộp về phía Kiếm Nhất!

Không ổn!

Ánh mắt Kiếm Nhất hoảng sợ, thân hình nhanh chóng lùi về phía sau, nhưng bản thân đã bị trọng thương, làm sao có thể nhanh hơn bàn tay của Chu Khung!

Chưa đầy một hơi thở, bàn tay khổng lồ kia đã sắp tóm được Kiếm Nhất!

“Kiếm hai mươi hai!”

Kiếm Nhất hét lớn một tiếng, máu tươi trong miệng điên cuồng phun ra, trường kiếm trong tay vung lên, một đạo kiếm quang xé trời hiện ra, thiên địa vạn vật trong nháy mắt như hiện lên trong kiếm quang!

Ầm!

Một tiếng chấn động lớn vang lên, bàn tay khổng lồ kia trực tiếp đánh nát kiếm quang, ngay cả Kiếm Nhất cũng bị

đánh bay ra ngoài mấy vạn dặm!

Phụt!

Kiểm Nhất quỳ trên không trung, máu tươi trong miệng không ngừng tuôn ra, trường kiếm trong tay đã sớm vỡ thành từng mảnh!

Nhưng Kiểm Nhất còn chưa kịp thở phào nhẹ nhõm, bàn tay lớn kia lại lần nữa chụp tới!

“Kiểm ý ẩn thân, kiếm sát, sát, sát!”

Trên Thân Kiếm Phong đột nhiên vang lên một tiếng hét lớn, một đạo kiếm quang xé trời trong nháy mắt phá vỡ hư không, chém về phía bàn tay khổng lồ kia!

Là Kiếm Nhị!

“Mau đi!”

Kiểm Nhị gầm lên với Kiểm Nhất, máu tươi trên người bắn ra tung tóe, sau đó không chút do dự lao về phía bàn tay khổng lồ kia!

Kiểm Nhất nhìn Kiếm Nhị chắn trước mặt mình, trong mắt toát lên một tia bi thương!

Nàng biết tâm ý của Kiếm Nhị, nhưng nàng luôn coi Kiếm Nhị như đệ đệ, vậy mà hiện giờ Kiếm Nhị lại vì nàng mà hy sinh tính mạng!

“Ngươi là người tốt!”

Kiểm Nhất nhìn bóng lưng Kiếm Nhị, lâm bảm nói, sau đó nhanh chóng chạy trốn về phương xa!

Nếu Kiếm Nhị biết liều mạng hy sinh lại chỉ đổi lấy danh hiệu người tốt, không biết sẽ nghĩ như thế nào!

Đừng!

Kiểm Nhất vừa mới bay đi chưa được trăm dặm, một tiếng nổ lớn đã vang vọng khắp đất trời, nàng vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy thân thể Kiểm Nhị đã bị bàn tay khổng lồ kia đánh nát, mà bàn tay kia không hề dừng lại, tiếp tục chộp về phía nàng!

“Ta chết chắc rồi!”

Kiểm Nhất đứng im tại chỗ, từ bỏ chống cự, chậm rãi nhắm hai mắt lại, lẩm bẩm nói:

“Không ngờ Kiểm Nhất ta lại chết một cách uất ức như vậy!”

Ước chừng qua hai hơi thở, Kiểm Nhất nghi hoặc mở mắt ra, nàng có thể cảm nhận được bản thân bị một cỗ lực lượng đáng sợ tóm lấy, nhưng lại không chết!

Àm!

Lực lượng bao trùm Kiểm Nhất bỗng tiêu tán, khiến nàng ngã nhào xuống phi liễn.

Kiểm Nhất nghi hoặc ngẩng đầu, chỉ thấy Chu Khung khoác Ma Thần chiến bào đang ngồi trước mặt, bên cạnh còn có một con chó đen nhìn chăm chăm nàng.

“Tên Chu ma đầu này không giết ta?” Trong mắt Kiểm Nhất thoáng hiện một tia nghi hoặc.

Chu Khung nhìn vẻ mặt nghi hoặc của Kiểm Nhất, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

“Hệ thống, người nói muốn khai mở thể chất của nàng ta, còn nhất định phải đề thương thể của nàng ta khôi phục?”

“Đúng vậy, kí chủ. Hàn Băng Thánh Thể là một trong những thể chất mạnh nhất chư thiên, nếu trong trạng thái trọng

thương mà khai mở, rất có thể sẽ bạo thể mà vong.”

“Vừa rồi sao ngươi không nói...”

“Kí chủ, ta cho rằng ngươi biết!”

Chương 578: Kích hoạt thể chất Kiếm Nhất 1

“...”

Chu Khung không cãi cò với hệ thống nữa, nếu sớm biết còn cần chữa trị thương thể cho ả ta, hấn ra tay đã không nặng như vậy!

“Ăn đi!” Một âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai Kiếm Nhất, đồng thời một viên đan dược tỏa ra quang mang chói lòa xuất hiện trước mặt nàng.

Kiếm Nhất nhìn đan dược, lại nhìn Chu Khung, nghi ngờ trong mắt càng sâu.

Nàng nhận ra viên đan dược này!

Thánh Tôn Liệu Dưỡng Đan: Đan dược Tôn Giả cảnh, có thể chữa trị bất kỳ thương thể nào của tất cả sinh linh dưới Tôn cảnh, ngay cả tổn thương linh hồn cũng có thể chữa trị!

Tuyệt đối là đan dược vô thượng, ngay cả Kiếm Minh nàng không có, vậy mà Chu ma đầu lại cho nàng ăn!

Hấn muốn làm gì?

“Sao hả, cần bổn tọa ép ngươi ăn sao?” Âm thanh lạnh lùng của Chu Khung lại vang lên bên tai Kiếm Nhất.

“Không, không cần!” Kiếm Nhất vội vàng nói, cầm lấy đan dược nuốt vào bụng. Bất kể vì sao Chu ma đầu không giết nàng, chỉ cần không chết là tốt rồi!

Chỉ cần không chết, nàng sẽ có hi vọng báo thù!

Ừng...!

Kiểm Nhất vừa nuốt đan dược, trên người liền hiện ra từng đợt ý cảnh kỳ lạ, nhanh chóng chữa trị thương thế.

Đại Bạch ở bên cạnh thấy vậy thì vẻ mặt đầy nghi hoặc, lão đại sao lại cứu ả ta chứ? Tuy rằng ả ta cũng có phần tư sắc...

Nhưng không nên a, chẳng lẽ định chữa khỏi rồi giết?

Đại Bạch còn nghi hoặc, đám sinh linh ở xa xa nhìn thấy cảnh tượng này càng thêm ngơ ngác.

“Chu ma đầu này bị sao vậy? Không phải không muốn đối phương làm thiệp sao, sao lại cho ăn đan dược chữa thương?”

“Hãy, đám nam nhân các ngươi đều giống nhau, ngoài miệng thì nói không cần, trong lòng lại hoàn toàn khác. Chu ma đầu này chắc chắn là ung Kiểm Nhất rồi, bằng không đó là Thánh Tôn Liệu Dưỡng Đan đó, sao có thể tùy tiện cho người khác ăn!”

“Phải, phải, ta thấy cũng đúng. Với mỹ mạo của Kiểm Nhất, nam nhân nào có thể không động tâm chứ?” Ngưu Đầu Nhân vừa nói vừa ấn tay vào đũng quần, vẻ mặt buồn bực.

Tất cả mọi người đều ngầm thừa nhận Chu ma đầu đã ung Kiểm Nhất!

Bằng không ai lại hào phóng lấy Thánh Tôn Liệu Dưỡng Đan cho người ngoài ăn chứ!

Lúc này, Chu Khung nhìn Kiểm Nhất nuốt đan dược, trong lòng cũng có phần đau lòng!

Dù sao cũng là đan dược Tôn cảnh, cho dù hiện tại Ma Giáo có giàu có hơn nữa, đan dược cấp bậc này không có bao nhiêu!

Nhưng nghĩ đến một viên đan dược Tôn cảnh có thể đổi lấy một loại thể chất đặc thù, không tính là thiệt!

“Xem ra, việc tiến hóa cho Đan Linh phải làm nhanh một chút, bằng không tùy tiện dùng đan dược Tôn cảnh mà cũng khiến bốn tọa đau lòng như vậy!”

Chu Khung trầm nghĩ, dù sao sự phát triển của Ma Giáo không thể tách rời sự hỗ trợ của đan dược.

Nhưng đó là chuyện sau này, điều Chu Khung cần làm bây giờ là kích phát thể chất của Kiếm Nhất, sau đó dung hợp vào ma thể của mình!

Để chiến lực của hắn nhanh chóng tăng cường, nghênh đón loạn thế sắp đến!

Bất kể đến lúc nào, thực lực bản thân mới là quan trọng nhất, những thứ khác đều là hư ảo!

Đại Bạch nhìn Kiếm Nhất đang dưỡng thương thật sâu, sau đó không để ý tới nữa, ý niệm vừa động, một cây gậy đen liền xuất hiện trong trảo!

“Hắc Tử, đi theo bốn tọa, bốn tọa dạy ngươi vài chiêu tuyệt học, bảo đảm ngươi cả đời thụ dụng!” Đại Bạch quát lớn với Hùng Vĩ.

“A... Tuyệt chiêu?”

Hùng Vĩ ngồi xổm trong góc phi liễn, ánh mắt lập tức sáng lên. Hắn rất sợ Đại Bạch, không chỉ vì Đại Bạch là sủng vật số một của Chu ma đầu.

Hơn nữa, hắn từng chứng kiến năng lực của Đại Bạch. Trong thế giới hư vô năm xưa, một con hung thú Đại Thánh bất trọng muốn đánh lên Đại Bạch, thế nhưng bất luận công kích thế nào, đều không thể làm tổn thương nó mảy may!

Nó còn bị Đại Bạch truy đuổi ba vạn dặm, sống sờ sờ cán chết!

Bạch đại nhân lợi hại như vậy, lại muốn dạy hần tuyệt học, chẳng phải hần sắp phát lên rồi sao?

“Bạch đại nhân, ngài chờ ta, ta tới ngay!” Hùng Vĩ vội vàng đuổi theo Đại Bạch chạy về phía Thần Kiếm Phong!

Trong chốc lát, âm thanh lạnh lẽo của Đại Bạch vang vọng khắp Thần Kiếm Phong!

Tuyệt chiêu thứ nhất của Đại Bạch: Nhất Bổng Toái Song Đản!...

Đại Bạch vừa gia nhập, tiếng kêu rên trên Thần Kiếm Phong liền chuyển thành phần nộ. Vô số đệ tử Kiếm Minh vừa che hạ thân vừa chiến đấu, miệng không ngừng chửi rủa!

Vốn dĩ Kiếm Minh có năng lực phản kháng, dù sao cũng là thế lực Tôn cảnh một phương, cường giả Đại Thánh cũng có đến vài chục người!

Thế nhưng bên phía Ma Giáo, ngoại trừ Liên Sinh ra, lại không có cường giả Đại Thánh cảnh nào khác!

Nhưng mà, tất cả cường giả Đại Thánh cảnh của Kiếm Minh đều đã bị một quyền của Chu Khung đánh trọng thương. Cộng thêm đại trận do Lục Tí Ma Thần tạo thành, uy lực cũng đạt tới đỉnh phong Đại Thánh cảnh!

Tất cả đệ tử Kiếm Minh đều mặt mày xám xịt. Bọn họ biết, bản thân chết chắc rồi. Cho dù có thể chèo chống được đại quân Ma Giáo thì đã sao?

Chương 579: Kích hoạt thể chất Kiếm Nhất 2

Chẳng lẽ còn có thể ngăn cản Chu ma đầu đang lơ lửng trên kia hay sao?

“Đệ tử Kiếm Minh nghe lệnh, ta là Trương Viễn! Tất cả đệ tử Kiếm Minh, mau chạy đi!” Một thân hình trọng thương lão đảo bay lên không trung, gầm lên một tiếng!

Giọng nói chát chứa bi thương. Hắn biết, Kiếm Minh xong rồi!

Chỉ vì một quyết định sai lầm của ca ca, Kiếm Minh đã hoàn toàn tiêu tan!

“Không đi, ta không đi! Ta là đệ tử chân truyền Kiếm Minh, hôm nay Kiếm Minh gặp nạn, sao ta có thể bỏ đi!”

“Đúng vậy! Chúng ta thề sống chết cùng Kiếm Minh, các huynh đệ, giết! Báo thù cho Minh chủ!”

Vô số đệ tử Kiếm Minh gào thét. Đương nhiên, cũng có không ít người vội vã chạy trốn về phương xa. Dù sao có thể sống sót, thì ai muốn chết chứ!

“Lão thái bà nhà nguoi lắm lời!” Ma Hồ Vương cầm búa lớn trong tay vung lên, một đạo phủ quang xé gió bổ về phía Trương Viễn!

Nguy hiểm!

Trương Viễn bỗng dừng kinh hãi, muốn né tránh, nhưng thân thể đã suy yếu đến cực điểm, khiến hắn không còn chút sức phản kháng!

Chỉ có thể trơ mắt nhìn phủ quang ập tới!

Xé rách!

Một tiếng xé rách vang lên. Cường giả Đại Thánh thất trọng cứ như vậy bị Ma Hồ Vương, kẻ chỉ có tu vi Thánh Giả cứu trọng, chém làm đôi!

Trương Viễn nằm mơ không ngờ, đường đường là tuyệt thế cường giả Đại Thánh thất trọng như hắn, cuối cùng lại chết trong tay một sinh linh Thánh Giả cảnh!

“Thật thông khoái!” Ma Hồ Vương cười lớn, vung búa lớn trong tay lao vào đám đệ tử Kiếm Minh!

Vù...!

Kiếm Nhất trên phi liên chậm rãi mở mắt, một tia kiếm quang lóe lên. Thương thế trên người hắn không chỉ hoàn toàn khôi phục, mà tu vi dường như còn tinh tiến hơn một chút!

Có thể thấy được sự lợi hại của đan dược Tôn cảnh!

Ánh mắt Kiếm Nhất nhìn về phía chiến trường bên dưới, chỉ thấy cảnh tượng tàn sát thảm khốc!

Khắp Thần Kiếm Phong đâu đâu cũng là thi thể đệ tử Kiếm Minh, còn thi thể đệ tử Ma Giáo lại cực kỳ thưa thớt!

Hơn nữa, tất cả đường ra xung quanh Thần Kiếm Phong đều bị phong tỏa!

Phương Đông: Liên Sinh người mặc áo bào đỏ, tay cầm trường kiếm, phát ra từng đợt kiếm quang âm lãnh, từng tên đệ tử Kiếm Minh như ngọn cỏ bị gặt hái!

Phương Tây: Một con chó đen cưỡi trên lưng gấu đen, tất cả đệ tử nào dám chạy trốn đều bị chó đen cắn nát hạ bộ, sau đó bị gấu đen một chương vỡ chết!

Phương Nam: Ma Thần sáu tay khổng lồ điên cuồng giẫm đạp, từng tên đệ tử Kiếm Minh bị giẫm thành tro bụi, tan biến trong thiên địa!

Phương Bắc: Lý Trường Sinh người mặc áo bào trắng, hai tay nâng lên một ma bàn đen đỏ khổng lồ, trong miệng không ngừng phát ra tiếng cười khoái trá, tất cả đệ tử Kiếm Minh tiến vào phạm vi ma bàn đều bị nghiền nát thành tro bụi!

Mà trong Thần Kiếm Phong, Bạch Hạo Thiên cùng các cao tăng Ma Giáo càng không ngừng tung ra từng đạo công kích khủng khiếp!

Chỉ ngần ngừ một nén hương!

Đệ tử Kiếm Minh đã chết hơn tám phần!

Trong mắt Kiếm Nhất thoáng qua một tia bi thương, nàng biết, từ giờ khắc này, Kiếm Minh xem như diệt vong!

Sau đó, trong mắt Kiếm Nhất lóe lên tia oán hận, nàng muốn báo thù, nếu Chu ma đầu không giết nàng, còn chữa thương cho nàng, chắc chắn là hắn đã động lòng với nàng!

Vậy nàng vẫn còn cơ hội báo thù!

Nghĩ vậy, Kiếm Nhất nhanh chóng đè nén bi thương trong lòng, chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía Chu Khung, gương mặt lạnh lùng lộ ra một nụ cười.

“Đa tạ Chu giáo chủ cứu mạng, tiểu nữ tử bằng lòng cả đời hầu hạ bên người Giáo chủ!”

Giọng nói trong trẻo lạnh lùng của Kiếm Nhất xen lẫn một tia mỉa mai, tuy rằng nàng vẫn là xử nữ, nhưng cũng hiểu đôi chút về chuyện nam nữ.

Ít nhất nàng biết nam nhân đều thích nữ nhân diễm lệ!

Chu Khung lạnh lùng liếc mắt nhìn Kiếm Nhất đang cố quỵên rũ mình, chậm rãi vươn một tay bao trùm lấy nàng!

“Hệ thống, kích phát thể chất của nàng ta!”

“Đã rõ, tiêu hao hai ngàn vạn điểm phản diện, hiện tại điểm phản diện của ký chủ còn lại ba ngàn một trăm năm mươi vạn, đang tiến hành kích phát thể chất...”

Không ổn!

Kiếm Nhất nhìn bàn tay không lồ của Chu Khung chụp về phía mình, trong lòng dâng lên hàn ý, phảng phất như có tai họa sắp ập xuống!

Nhưng nàng không dám trốn tránh, nàng đoán chừng Chu ma đầu này đang thử dò xét nàng, xem nàng có thật lòng quy phục hay không!

Àm!

Một luồng ý cảnh đáng sợ đột nhiên giáng xuống cơ thể Kiếm Nhất, nàng có cảm giác như có thứ gì đó trong cơ thể mình sắp bị khai mở!

Vù...!

Một luồng khí thể kinh khủng từ trên người Kiếm Nhất tỏa ra, tựa như có thứ gì đó đang thức tỉnh!

Khí thể vô cùng mạnh mẽ khuếch tán, trăm dặm, vạn dặm, mười vạn dặm...

Chỉ trong nháy mắt, phạm vi mấy chục vạn dặm xung quanh đều bị bao phủ bởi một luồng khí thể kỳ lạ!

“Lạnh quá, sao ta lại thấy lạnh như vậy?” Một sinh linh đang quan sát từ xa run rẩy nói.

Chương 580: Hàn Băng Thánh Thể mở ra

Những sinh linh khác cũng rụt cổ lại, vẻ mặt khó tin, phải biết rằng bọn chúng đều là những kẻ có tu vi, kẻ yếu nhất cũng đạt đến Bán Thánh cảnh!

Vậy mà có thể cảm nhận được lạnh lẽo, e rằng đây không chỉ đơn thuần là nhiệt độ giảm xuống!

“Chết tiệt, tuyết rơi, à không, mưa đá!” Nguo Đầu gầm lên một tiếng, vội vàng dựng lên kết giới phòng ngự, vừa rồi chỉ một viên mưa đá đã khiến hắn ngã lăn quay!

Không cần hắn phải nói, tất cả sinh linh xung quanh đều ngẩng đầu lên nhìn, trước mắt bọn chúng là vô số viên mưa đá đang rơi xuống!

Vô số mưa đá không lồ từ trên trời giáng xuống, nhiệt độ trong thiên địa không ngừng hạ thấp!

Cảnh tượng kinh khủng không chỉ ở Thần Kiếm Phong, toàn bộ Dương Châu, thậm chí mấy châu phụ cận Dương Châu, nhiệt độ không ngừng hạ xuống!

Tuyết lớn từ trên trời rơi xuống, chưa đầy một nén nhang, toàn bộ Dương Châu đã chìm trong tuyết trắng!...

Chỉ trong khoảnh khắc, ở Dương Châu cùng với mấy châu phủ lớn xung quanh, vô số đạo ý niệm khủng khiếp chậm rãi thức tỉnh, không ngừng chấn động, phảng phất cảnh tượng giữa thiên địa khiến chúng cũng phải kinh ngạc dị thường!

“Là thể chất đỉnh cấp nào đó đã thức tỉnh, không ngờ Đông Vực suy tàn đến mức này mà vẫn còn thể chất thức tỉnh.”

“Đáng tiếc, kẻ yêu nghiệt tuyệt thể bậc này lại sinh nhầm thời đại, nếu không xứng đáng với danh xưng Đế Giả!”

Trụ sở Vu tộc, Đại tể ti nhìn di tượng giữa thiên địa, ung dung nói.

“Đúng vậy, yêu nghiệt như thế, nếu như đặt ở thời đại trước, e rằng sẽ có vô số Thiên Tôn, thậm chí là Đế Giả tranh nhau đoạt lấy, thế nhưng hiện tại, ngay cả Tôn Giả cũng khó mà thu hút được mấy ai?” Vu Chiến Thiên đứng bên cạnh Đại tể ti trầm giọng nói, trong giọng nói tràn đầy cô đơn!

Sau đó Vu Chiến Thiên nhìn về phía Kiếm Minh, trong mắt toát lên một tia kinh ngạc, hắn nhớ rõ Chu ma đầu kia hình như đã đến Kiếm Minh!

Chẳng lẽ động tĩnh này lại là do hắn gây ra!

Vu Chiến Thiên lắc đầu, không nghĩ đến chuyện này nữa, bất kể có phải hay không, cũng chỉ là chuyện nhỏ mà thôi!

“Đại tể ti, lần trước người nói muốn suy tính tương lai, đã có kết quả chưa?” Vu Chiến Thiên nhìn lão già hỏi.

“Chỉ suy tính ra một mảnh mơ hồ, vẫn chưa thể khẳng định, cần phải tính toán thêm!” Lão già gật đầu, sâu trong ánh mắt cũng thoáng hiện lên một tia lo lắng.

“Được!”

Vu Chiến Thiên gật đầu, không hỏi thêm nữa, hắn vô cùng tin tưởng Đại tể ti, nếu bàn về năng lực suy tính ở toàn bộ Đông Vực, Đại tể ti tuyệt đối có thể xếp vào ba vị trí đầu!

Còn về lực chiến đấu ư? Cũng có thể lọt vào top ba!

Đúng như Vu Chiên Thiên dự liệu, đạo đạo ý niệm kinh thiên sau khi xuất hiện không lâu, lại lần nữa biến mất!

Đối với Đông Vực hiện tại mà nói, yêu nghiệt không thiếu, thời gian để bồi dưỡng yêu nghiệt không có!

Điều Đông Vực cần là cường giả Thông Thiên!...

Lúc này, xung quanh Thần Kiếm Phong trong phạm vi mấy trăm ngàn dặm!

Nhiệt độ thấp đến dọa người, không ít sinh linh tu vi yếu kém, thậm chí bị đông cứng tại chỗ!

Tất cả mọi sinh linh đều hoảng sợ nhìn về phía phi liễn, bởi vì khí tức lạnh lẽo kinh khủng kia chính là phát ra từ nơi đó!

Ngay khi những sinh linh Bán Thánh cảnh cảm thấy sắp bị đông chết!

“Rống!”

Một tiếng gầm kinh thiên vang lên, chỉ thấy thân hình Kiếm Nhất chậm rãi bay lên không trung, sau lưng hiện ra một Băng Tuyết Cự Nhân khổng lồ!

Phát ra từng tiếng gầm rú kinh thiên, đồng thời khí thế trên người Kiếm Nhất cũng nhanh chóng tăng lên!

Chưa đầy một hơi thở, đã đột phá bình cảnh, đạt đến Đại Thánh thập trọng, hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên!

“Thú vị thật, Hàn Băng Thánh Thể này quả nhiên bất phàm, lại có thể thay đổi nhiều như vậy!” Chu Khung ngẩng đầu nhìn Kiếm Nhất trên không trung, trong mắt lộ ra một tia suy tư!

Theo cảm nhận của con mắt dọc giữa mi tâm, tu vi của Kiếm Nhất không chỉ tăng lên, mà ngay cả tư chất, thiên phú,

ngộ tính... tất cả đều đang tăng lên, hơn nữa là tăng lên với tốc độ chóng mặt!

“Mạnh một chút mới tốt, nếu yếu quá, hai ngàn vạn điểm phản diện của bốn tọa chẳng phải lãng phí sao, hơn nữa một lát nữa nuốt vào, cũng chẳng thú vị gì!”

Khí thể của Kiếm Nhất trên không trung càng ngày càng khủng khiếp, tiếng gầm rú cũng càng lúc càng lớn!

Ngay cả những kẻ còn đang chém giết phía dưới, cũng đều dừng lại, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời!

Ầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên động địa!

Hư ảnh cự nhân băng tuyết khổng lồ trên không trung nhanh chóng dung hợp vào trong cơ thể Kiếm Nhất, ngay sau đó trên người nàng hiện ra một bộ khải giáp hàn băng, đồng thời sau lưng mọc ra một đôi cánh băng sương khổng lồ!

từng luồng khí tức thánh khiết bất khả xâm phạm từ trên người Kiếm Nhất tỏa ra!

“Đây là thần nữ giáng trần hay sao? Giữa thiên địa này sao có thể tồn tại nữ tử xinh đẹp đến nhường này!” Một tên cường giả dị tộc nhìn Kiếm Nhất trên không trung, lẩm bẩm.

Chương 581: Thân phệ Kiếm Nhất, dọa mọi người kinh hãi

1

Không một ai lên tiếng phản bác!

Lúc này, tất cả mọi người nhìn Kiếm Nhất đều lộ ra vẻ si mê, phải biết rằng mặc dù trước kia Kiếm Nhất được xưng là Dương Châu đệ nhất mỹ nữ!

Nhưng đó là nhờ có thân phận, tu vi, dung mạo... cộng hưởng mà thành!

Còn Kiếm Nhất bây giờ, khí chất thần thánh như vậy, cho dù không có bất kỳ thân phận nào, nói nàng là Đông Vực đệ nhất thần nữ, e rằng không ai dám hé răng phản đối!

Vù...!

Kiếm Nhất trên không trung chậm rãi mở mắt, cảm nhận cỡ lực lượng cường đại đến mức khó tin trong cơ thể, trong lòng nàng thoáng hiện vẻ khó tin!

Nàng biết rõ chuyện bản thân mang thể chất đặc thù, nhưng trước đây từng bái kiến qua rất nhiều vị tiên bối, tất cả đều nói thể chất của nàng e là không cách nào khai mở!

Cho dù có thể, không biết phải đợi đến vạn năm sau!

Thế nhưng...

Hôm nay Chu Khung chỉ phát tay một cái, thể chất đặc thù của nàng liền khai mở, việc này thật quá mức khó tin!

Kiểm Nhất nhìn về phía Chu Khung, chỉ thấy hắn đang lạnh lùng nhìn mình, trong mắt lóe lên tia chiếm hữu và đau lòng!

“Chẳng lẽ tên Chu ma đầu này thật sự yêu ta, vì muốn lấy lòng ta nên mới dùng thủ đoạn nào đó để kích phát thể chất cho ta...”

Kiểm Nhất trầm nghĩ, hơn nữa lập tức coi đó là sự thật, lúc này trong mắt Chu Khung rõ ràng là phải hao phí rất nhiều tâm lực mới có thể giúp nàng kích phát thể chất!

Còn ham muốn chiếm hữu kia chính là muốn thân thể của nàng, dù sao hiện tại ngay cả bản thân Kiểm Nhất cũng vô cùng tự tin vào thân thể của mình!

“Có lẽ nam nhân nào cũng đều khao khát!”

Chu Khung nhìn biểu cảm của Kiểm Nhất trên không trung, lập tức đoán được nàng đang nghĩ gì, khóe miệng hắn nhếch lên nụ cười tà mị!

“Lại đây!”

Giọng nói lạnh lùng vang lên bên tai Kiểm Nhất, giọng điệu bá đạo không cho phép cự tuyệt!

Kiểm Nhất cảm nhận được một luồng khí thể khủng khiếp bao phủ lấy mình, dường như chỉ cần nàng dám làm trái ý hắn, thì giây tiếp theo sẽ hồn phi phách tán!

Trong mắt Kiểm Nhất lộ vẻ kinh hãi, phải biết tu vi hiện tại của nàng đã đạt đến Đại Thánh thập trọng thiên đỉnh phong, có thể đột phá đến Tôn Cảnh bất cứ lúc nào.

Ban đầu nàng cho rằng cho dù không phải là đối thủ của Chu ma đầu, nhưng muốn bảo toàn tính mạng hắn là không thành vấn đề, nhưng lúc này khi cảm nhận luồng lực lượng

cường đại trên người đối phương, trái tim Kiếm Nhất không khỏi trầm xuống!

Lúc này bỏ chạy, e rằng tỷ lệ thành công không đến ba phần, hơn nữa sau này muốn báo thù càng thêm khó khăn!

Còn nếu ở lại, về sau nhất định sẽ có cơ hội giết Chu ma đầu, báo thù cho Kiếm Minh!

Hai lựa chọn, Kiếm Nhất không chút do dự lựa chọn về sau!

Về phần Chu Khung có thể ra tay giết nàng ngay lúc này hay không, Kiếm Nhất căn bản không hề nghĩ đến, tốn nhiều công sức như vậy để chữa thương cho nàng, giúp nàng khai mở thể chất!

Chẳng lẽ chỉ để giết nàng sao?

Vậy Chu Khung đúng là đầu óc có vấn đề rồi!

Dưới ánh mắt của tất cả mọi người, Kiếm Nhất chậm rãi gật đầu, từng bước một đi về phía Chu Khung trên phi liên!

Tất cả sinh linh nhìn bước chân Kiếm Nhất, đều lộ vẻ mặt kích động, đặc biệt là khi nhìn về phía Chu Khung với vẻ mặt lạnh như băng, càng là đổ kỵ đến chết!

Tuyệt thế thần nữ như nàng, sắp thuộc về Chu ma đầu rồi, bọn họ làm sao cam tâm!

“Lão phu nhớ ra rồi, đây là Hàn Băng Thánh Thể, là một trong những thể chất vô thượng!” Một lão già Nhân tộc nhìn dáng vẻ Kiếm Nhất, dường như nhớ ra điều gì, bỗng nhiên rống lên!

Hàn Băng Thánh Thể?

Tất cả sinh linh đều ngẩn người, đây là thể chất gì? Nghe có vẻ rất lợi hại!

Nhưng cũng có một vài cường giả lộ ra vẻ đã rõ, bọn họ đều từng nghe nói về thể chất này, kết hợp với dáng vẻ của Kiếm Nhất lúc này, càng thêm phần chắc chắn với suy đoán của mình!

“Truyền thuyết kể rằng, Hàn Băng Thánh Thể là thể chất ngàn vạn năm mới xuất hiện một lần, một khi thể chất được khai mở, chiến đấu...”

“Hơn nữa, truyền thuyết còn nói, một khi song tu với Hàn Băng Thánh Thể, xác suất đột phá Tôn Giả cảnh trong tương lai là tuyệt đối!” Lão già Nhân tộc nhìn vẻ mặt nghi hoặc của đông đảo sinh linh, chậm rãi giải thích.

Cái gì?

Tuyệt đối?

Tất cả sinh linh trong nháy mắt tròn mắt há mồm, vẻ mặt đầy kinh hãi, phải biết Đại Thánh cảnh muốn đột phá Tôn Giả cảnh là vô cùng khó khăn, vô số thiên kiêu kinh tài tuyệt diệu đều ngã xuống dưới thiên kiếp Tôn Cảnh!

Vậy mà bây giờ chỉ cần song tu với Hàn Băng Thánh Thể là có thể chắc chắn đột phá Tôn Giả, đây quả là chuyện nghịch thiên!

Bọn họ hận không thể một cước đá bay Chu ma đầu, thay thế hắn!

Đáng tiếc, bọn họ cũng chỉ dám nghĩ mà thôi!

“Mẹ kiếp, thì ra Chu ma đầu đang ấp ủ ý đồ này, thật sự là trâu bò, vừa có thể thỏa mãn dục vọng, vừa có thể tăng cường tu vi. Bá đạo! Quả là tấm gương sáng cho ta học tập!” Ngưu đầu nhân nhìn Kiếm Nhất ở phía xa, lại lần nữa theo bản năng che lại hạ thể.

Chương 582: Thân phệ Kiếm Nhất, dọa mọi người kinh hãi

2

Rầm!

Kiếm Nhất đáp xuống phi liễn, nhìn Chu Khung ở đối diện với vẻ mặt phức tạp, nàng cũng biết rõ sự đặc thù của Hàn Băng Thánh Thể!

Nàng cũng cho rằng Chu ma đầu này muốn mượn thân thể của nàng để tăng tiến tu vi!

“Haiz, thân thể giữ gìn vạn năm sắp không còn, nhưng cũng may, chỉ có như vậy Chu ma đầu mới có thể yên tâm về ta, mà ta cũng mới có cơ hội giết hắn!” Kiếm Nhất trầm nghĩ trong lòng, sau đó khom người hành lễ với Chu Khung!

“Đa tạ Chu giáo chủ ban ân, Kiếm Nhất suốt đời không quên!”

Chu Khung nhìn Kiếm Nhất cách đó chưa đầy mười mét, gương mặt nở nụ cười tà mị, chậm rãi vươn một tay bao phủ lấy nàng!

“Chuyện gì thế, chẳng lẽ Chu ma đầu muốn hành sự luôn tại đây, cũng quá nhanh rồi đấy!” Sinh linh đứng xem từ xa thấy Chu Khung vươn bàn tay to, kinh ngạc hô lên, vội vàng lấy ra Lưu Ảnh Châu, muốn ghi lại khoảnh khắc “đáng nhớ” này!

Lúc này, những sinh linh khác cũng lộ vẻ mặt hưng phấn!

Đây là muốn trình diễn xuân cung đồ ngay tại chỗ...

“Cái gì?”

Kiểm Nhất nhìn bàn tay to vươn tới, toàn thân run lên, Chu ma đầu này nóng vội đến mức này sao!

Nhưng nhìn ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, nàng không dám trốn tránh, chỉ có thể vội vàng thở gấp nói:

“Chu giáo chủ, như vậy không ổn, hay là chúng ta vào trong phi liên rồi...”

Kiểm Nhất còn chưa dứt lời, trên bàn tay to của Chu Khung chợt xuất hiện một vòng xoáy màu đen khổng lồ, muốn thôn phệ nàng, một cỗ nguy hiểm chết chóc trào dâng trong lòng Kiểm Nhất!

Chu ma đầu muốn giết nàng? Tại sao?

Không phải hẳn muốn cưới nàng sao?

Nhưng Kiểm Nhất không kịp suy nghĩ nhiều, vòng xoáy màu đen khổng lồ đã bao phủ xuống đỉnh đầu nàng!

“Băng Phong!”

“Vạn Thánh Băng Sí!”

Kiểm Nhất quát lên, trong nháy mắt nhiệt độ thiên địa lại giảm xuống, vòng xoáy màu đen lập tức bị hàn băng bao phủ!

Hô!

Kiểm Nhất thở phào nhẹ nhõm, đang muốn vỗ cánh bay đi!

Rầm!

Chỉ thấy hàn băng bao phủ trên vòng xoáy trong nháy mắt vỡ vụn, vòng xoáy nhanh chóng nuốt Kiểm Nhất vào trong!

“A, ngươi muốn làm gì? Chu ma đầu, mau buông ta ra!”
Kiểm Nhất không ngừng gào thét, thân thể không ngừng giãy

giữa, đáng tiếc lực thôn phệ của vòng xoáy mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Chưa đầy một hơi thở, đã nuốt trọn Kiếm Nhất vào trong!

“Không...”

Kiếm Nhất thốt ra một tiếng kêu tuyệt vọng, trong giọng nói tràn đầy sự không cam tâm, nàng còn chưa báo thù, còn chưa giết Chu ma đầu!

Sao có thể dễ dàng chết như vậy!

Rầm!

Một tiếng chấn động vang lên!

Càn khôn vạn vật đều khôi phục lại bình thường, Kiếm Nhất cùng vòng xoáy màu đen cùng nhau biến mất trong thiên địa!

Vốn dĩ lấy thực lực Kiếm Nhất vừa mới đột phá thể chất, cho dù là Chu Khung muốn thôn phệ nàng, e rằng cũng cần đến mười hơi thở!

Thế mà giờ đây chỉ dùng chưa đến một hơi thở!

Bởi vì Kiếm Nhất căn bản không ngờ Chu Khung lại hạ thủ giết nàng, không ngờ Chu Khung lại cố ý lừa nàng xuống, tiếp cận rồi ra tay!

Kiếm Nhất nào biết, đây chính là nguyên tắc hành sự của Chu Khung, có thể bớt việc thì cứ bớt việc!

Nếu cho Kiếm Nhất cơ hội phản kháng, cho dù nàng không thể lật trời, nhưng vạn nhất lật ngược tình thế, hoặc được người cứu đi, hai ngàn vạn điểm phản diện của hắc chưởng phải uổng phí sao!

“Ta... Ta... Ta chửi má nó, là ta mất mù rồi sao, hay là Chu ma đầu quá tàn độc, vậy mà hắc lại nuốt Kiếm Nhất!”

“Hình như ta cũng mù rồi, hẳn thật sự nuốt rồi, mỹ nhân xinh đẹp như vậy, vừa có thể dùng, vừa có thể tăng cường tu vi, vậy mà hẳn lại... nuốt!”

Vô số sinh linh nhìn Kiếm Nhất bị vòng xoáy thôn phệ trên phi liên đều ngây người, ánh mắt nhìn về phía Chu ma đầu đầu tiên là nghi hoặc, sau đó là kinh hãi, run rẩy!

Dù sao vừa rồi Chu ma đầu này còn chữa khỏi cho một người, còn hao phí tài nguyên giúp người ta khai mở thể chất!

Sau đó, lại xuống tay tàn nhẫn!

Đây là hành vi gì, hành vi của kẻ điên? Hay là hành vi của ma đầu?

“Chu ma đầu này điên thật rồi, chắc là do hai lần liên tiếp tổng đàn Ma Giáo bị tập kích chọc giận, không được, ta phải lập tức quay về đầu hàng Ma Giáo, bằng không chết không biết chết như thế nào!” Một vị thể lực đứng đầu Dương Châu lo lắng nói.

Những sinh linh khác không phản bác, hành động điên cuồng của Chu Khung, lại một lần nữa khiến tâm linh bọn họ chấn động!

Nói một cách đơn giản: Chính là đều sợ tè ra quần rồi!

Chu Khung không để ý đến suy nghĩ của những kẻ khác, mặc kệ bọn chúng, dù sao hẳn là đại phản diện, điên một chút chẳng phải là chuyện thường tình sao!

“Hàn Băng Thánh Thể này quả nhiên bá đạo, vậy mà ngay cả kinh mạch của bốn tọa cũng bị đóng băng!” Chu Khung lầm bầm.

Sau khi thôn phệ Kiếm Nhất, trong cơ thể Chu Khung bắt đầu tỏa ra từng đợt khí tức đáng sợ, tất cả kinh mạch đều bị một luồng hàn băng bao phủ!

Chương 583: Xuất chinh Quỷ Điện

“Hừ!”

Chu Khung hừ lạnh một tiếng, hàn băng trong cơ thể vỡ tan, sau đó tâm thần tiến vào trong thức hải!

Trong thức hải, một Băng Tuyết Cự Nhân cao vạn trượng đang tàn phá bừa bãi, cuối cùng dường như chưa thỏa mãn, còn muốn đi sâu vào trong ý thức hải dạo chơi!

“Làm càn!”

Trong thức hải vang lên một tiếng quát lớn, sau đó một Ma Thần cao đến mười vạn trượng xuất hiện, Ma Thần liếc mắt nhìn Băng Tuyết Cự Nhân!

Khóe miệng lộ ra một tia khinh thường!

Vung tay lên, trong ý thức hải lập tức xuất hiện vô số lực lượng, lôi đình, tà niệm, huyết hải, sát ý, bá đạo chi ý hiện lên trong ý thức hải!

Các loại ý niệm hình thành nên những người khổng lồ, đồng loạt lao về phía Băng Tuyết Cự Nhân!

Trong biển ý thức của Chu Khung, Băng Tuyết Cự Nhân điên cuồng chạy trốn, phía sau vô số Cự Nhân đuổi theo, nào Lôi Đình Cự Nhân, nào Ác Quỷ Cự Nhân, nào Huyết Hải Cự Nhân...

Tất cả đều lớn hơn Băng Tuyết Cự Nhân gấp bội!

Rầm! Rầm! Rầm!

Va chạm khủng khiếp không ngừng xuất hiện trong đầu Chu Khung, chưa đến hai hơi thở, Băng Tuyết Cự Nhân đã co quắp ngã xuống, từ bỏ chống cự!

Ma Thần không hề vung tay, vô số Cự Nhân trở về trong cơ thể, sau đó Ma Thần xách Băng Tuyết Cự Nhân lên, ném vào miệng!

Rầm!

Theo Ma Thần nuốt Băng Tuyết Cự Nhân, tu vi của Chu Khung lại bắt đầu tăng vọt...

Rầm!

Đại Thánh bát trọng... Đại Thánh bát trọng đỉnh phong...

Đại Thánh cửu trọng...

Rầm!

Một tiếng chấn động, cuối cùng tu vi của Chu Khung ổn định ở Đại Thánh cửu trọng đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa là đột phá đến Đại Thánh thập trọng!

Đồng thời bảng thuộc tính hệ thống cũng lập tức được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Đại Thánh cửu trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ bảy, Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thiên Phật Lôi Quyền, Ma Thể Khu Vực Hóa, 《 Ma 》 《 Ngôn 》

Thể chất: Ma Thể

Vật phẩm: Nhất Kích Thiên Tôn Khiên, Thâu Thâu Phù

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Cảm nhận được thực lực trong cơ thể tăng vọt, trong mắt Chu Khung lóe lên tia sáng, quả nhiên chỉ có dùng ngoại lực để thăng cấp mới đủ thống khoái!

Nếu không, e rằng cho dù có ngộ tính kinh thiên, cũng phải mất đến vạn năm khổ luyện mới mong đạt đến cảnh giới như hiện tại!

Nhìn thấy trên bảng thuộc tính xuất hiện thêm Ma Thể Khu Vực Hóa, xem như chiêu thức của Chu Khung lại được tăng thêm một loại!

“Hiện tại sau khi Ma Thể được khai mở, chiến lực của ta hẳn là ở khoảng Tôn Giả thất trọng, đáng tiếc là vẫn chưa thể vượt qua được một đại cảnh giới!” Chu Khung nhìn lên không trung, lẩm bẫm.

Cũng may là những sinh linh khác không nghe thấy lời của Chu Khung, nếu không chắc chắn sẽ tức đến nổ phổi!

Tu vi Đại Thánh cửu trọng, chiến lực đã đạt đến Tôn Giả thất trọng, vượt hẳn tám cấp bậc để chiến đấu mà vẫn chưa hài lòng!

Vậy chẳng phải là những kẻ bọn họ, những kẻ cố hết sức chỉ mong vượt qua được một cấp bậc kia đều là đồ bỏ đi sao?!

Lúc này, ở phía dưới, trên Thần Kiếm Phong, trận chiến đã đi đến hồi kết, đặc biệt là những đệ tử Kiếm Minh còn đang ngoan cố chống cự, khi nhìn thấy Chu Khung trên không trung trực tiếp nuốt Kiếm Nhất, tâm lý lập tức sụp đổ!

Ai nấy đều mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, chẳng còn tâm trạng chống cự!

“Sảng khoái thật, đi chết đi!” Chỉ thấy Lý Trường Sinh hét lớn một tiếng, Âm Dương Ma Bàn trong tay lập tức rầm ra, trực tiếp đập chết mấy chục tên đệ tử Kiếm Minh trước mặt Bạch Hạo Thiên!

Bạch Hạo Thiên ngơ ngác, đây chẳng phải kẻ địch của ta sao, sao ngươi lại giết hết cả thế! (Huyền??)

“Chuyện này, Đại hộ pháp, ngại quá, ta lỡ tay giết lầm rồi?” Lý Trường Sinh nhìn Bạch Hạo Thiên có phần lúng túng nói, sau khi nói xong không chút do dự, trực tiếp vung Đại Ma Bàn phóng về hướng khác!

Thì ra Lý Trường Sinh thủ vệ một phương phát hiện căn bản không có tên sinh linh nào chạy trốn, ở yên một chỗ cũng chẳng giết được kẻ địch, đối với đám cao tăng Ma Giáo khác có lẽ chẳng sao!

Nhưng đối với Lý Trường Sinh mà nói, cơ hội lần này ngàn năm có một, khó có được không tưởng!

Làm sao có thể bỏ qua, thế nên lập tức quyết định, lập tức phóng thẳng tới trung tâm Thần Kiếm Phong!

Trong chớp mắt, toàn bộ Thần Kiếm Phong đều là tiếng hét của Lý Trường Sinh!

“Ma Hồ Vương lão đệ, nhìn ngươi mệt mỏi kìa, nghỉ ngơi một lát đi, ta giúp ngươi giết vài tên!”

“Băng đường chủ, ngươi nhìn xem, y phục của ngươi dính bẩn hết rồi, để ta...”

Nửa khắc sau!

Rầm!

Theo Lý Trường Sinh tung đòn cuối cùng, tất cả đệ tử Kiếm Minh đều bỏ mạng, ngoại trừ một số ít hiếm hoi còn nguyên vẹn thi thể, số còn lại đều hóa thành tro bụi!

“Hay cho một mảnh nhân, đây là kẻ nào của Ma Giáo vậy, sao trước giờ ta chưa từng gặp qua?” Một lão già dị tộc nhìn Lý Trường Sinh kinh ngạc hỏi.

Chương 584: Phản ứng của Quỷ Điện 1

Những sinh linh khác cũng đều có phần mê mang, bởi vì bọn chúng cũng chẳng nhận ra!

“Khà khà, chuyện này các ngươi không biết đâu, hắc chính là đường chủ Thanh Long đường của Ma Giáo, Lý Trường Sinh. Nghe nói mỗi lần đại chiến hắc đều ở lại tổng đàn trông nhà!” Một lão già Nhân tộc chậm rãi nói.

Vậy mà lại là kẻ ở nhà trông nom sao?

Một kẻ ở nhà trông nom đã mạnh đến vậy, quả nhiên Ma Giáo này không thể chọc vào!

Vô số sinh linh thâm nghĩ trong lòng, nhìn Thần Kiếm Phong một mảnh hỗn độn, chẳng khác nào chốn tu la, bọn chúng hoàn toàn từ bỏ ý nghĩ đối đầu với Ma Giáo!

Phía dưới, hàng triệu ma binh đang nhanh chóng dọn dẹp chiến trường, Liên Sinh người mặc áo bào đỏ bay lên trời, đáp xuống phi liễn, cung kính chấp tay với Chu Khung:

“Bẩm Giáo chủ, Kiếm Minh đã diệt, không còn một tên nào sống sót!”

“Ừm!”

Chu Khung gật đầu, ánh mắt lại nhìn về phía khác!

Vù...!

Hư không rung chuyển, một nam tử mang mặt nạ hoàng kim, thân khoác áo bào đen bước ra, quỳ một gối trước mặt Chu Khung:

“Thuộc hạ Địa Nhất, bái kiến Giáo chủ!”

“Có chuyện gì?”

“Bẩm Giáo chủ, hôm nay bốn bộ đã tiêu diệt được ba ngàn một trăm năm mươi ba tên thuộc Quỷ Điện! Thông qua lục soát ký ức của chúng, thuộc hạ đã tìm ra được hang ổ của Quỷ Điện ở Dương Châu!”

Quỷ Điện?

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia lạnh lẽo, lửa giận của Ma Giáo, há chỉ một Kiếm Minh có thể dập tắt, Quỷ Điện này tự mình đâm đầu vào, vậy thì diệt luôn một thể, xem như tiêu hỏa.

“Liên Sinh, lệnh cho mọi người nhanh chóng dọn dẹp chiến trường, chúng ta đến Quỷ Điện chơi một chút!”

“Tuân lệnh!” Liên Sinh cung kính đáp.

Xoay người bay về phía Thần Kiếm Phong, Liên Sinh quát lớn:

“Giáo chủ có lệnh, nhanh chóng quét dọn chiến trường, mục tiêu tiếp theo, thẳng tiến Quỷ Điện!”

“Tuân lệnh!” Vô số đệ tử Ma Giáo đồng thanh hô vang.

Chúng nhanh chóng thu dọn chiến trường, gom nhặt yêu thú, bỏ vào nhẫn trữ vật.

Một nhóm đệ tử khác thì xông vào Kiếm Minh, phá tan các mật thất, cướp đoạt vô số tài nguyên tu luyện!

Vô số đệ tử Ma Giáo bị thương ngồi xếp bằng, nuốt đan dược khôi phục thực lực. Trong phút chốc, phương viên trăm ngàn dặm tràn ngập mùi thơm của đan dược Thánh Cảnh!

Vô số sinh linh chứng kiến cảnh tượng này đều sợ hãi nuốt nước miếng, không dám ho he nửa lời!

Chưa đầy mười hơi thở, tất cả đệ tử Ma Giáo đều điều tức xong, chiến trường cũng được dọn dẹp sạch sẽ!

“Xuất chinh!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp nơi.

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Triệu triệu ma binh gào thét, khí thế ngút trời, sát khí ngưng tụ. Đúng như lời Chu Khung, một Kiếm Minh nhỏ bé, sao có thể xoa dịu cơn thịnh nộ của Ma Giáo!

Chín con Ma Long kéo phi liên xé gió lao về phía quang môn trên không trung. Trên phi liên, Liên Sinh ngoái đầu nhìn về phía Thần Kiếm Phong với ánh mắt sâu xa.

“Sao vậy, phát hiện ra điều gì sao?” Chu Khung thấy thế liền hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, Thần Kiếm Phong dường như có thứ gì đó đang kêu gọi ta, nhưng thời cơ vẫn chưa chín muồi. Sau này ta sẽ quay lại.” Liên Sinh cung kính đáp.

“Ừm!”

Chu Khung gật đầu, không cần nghĩ cũng biết đây là do khí vận Thiên mệnh chi tử của Liên Sinh đang phát huy tác dụng!

Thần Kiếm Phong, rất có thể tựa như trong truyền thuyết, ẩn giấu một thanh thần kiếm!

Ma Long phi liên tiến vào quang môn, các cao tăng Ma Giáo khác dẫn theo hàng triệu ma binh cũng nối đuôi nhau tiến vào.

Ba hơi thở sau!

Thiên địa rung chuyển, quang môn trên không Thần Kiếm Phong chậm rãi khép lại!

Từ lúc Ma Giáo giáng lâm đến khi rời đi, chỉ vồn vện hai canh giờ!

Kiểm Minh, một trong những thế lực đỉnh cấp của Dương Châu, hoàn toàn bị hủy diệt, không một ai sống sót!

Ngay cả Kiếm Nhất, được xưng tụng là đệ nhất thần nữ Dương Châu, cũng bị Chu Khung thôn phệ!

Tất cả sinh linh nhìn Thần Kiếm Phong điêu tàn, trong mắt đều ánh lên một tia kinh dị!

Thánh địa không lồ như vậy, cứ thế mà tan thành mây khói!

Ma Giáo, quả nhiên không thể trâu vào!

Cách Thần Kiếm Phong mấy chục vạn dặm, trong hư không ẩn hiện hai vị thiếu nữ, một người thanh y, một người bạch y, dung mạo đều tuyệt mỹ, tuy kém Kiếm Nhất một bậc, nhưng đều phong thái riêng biệt!

Hai người này chính là Tiết Cơ và Tư Âm!

“Ta đã nói rồi, Chu ma đầu kia vốn không gần nữ sắc, phạm kẻ nào dám đến gần đều phải chết!” Tiết Cơ thản nhiên nói với Tư Âm.

“Đó là lý do ngươi lừa ta trăm vạn tiên thạch?” Tư Âm nhú mày.

“Là ngươi tình ta nguyện, nào phải ta lừa ngươi!” Tiết Cơ vội vàng giải thích, nàng hiện giờ đã bỏ nhà ra đi, thân vô phân văn, vất vả lắm mới kiếm được trăm vạn tiên thạch, sao có thể trả lại!

“Yên tâm, ta không muốn đòi lại, nhưng mà giờ bốn cô nương đổi người rồi, ta thấy Liên Sinh kia không tệ!” Tư Âm nhìn về hướng Liên Sinh biến mất.

“Bây giờ ta phải về hải vực, gia gia có chuyện quan trọng gọi ta về, ngươi có muốn đi dạo cùng không!”

Chương 585: Phản ứng của Quỷ Điện 2

“Được!” Tiết Cơ gật đầu không chút do dự, nàng cũng đang không biết đi đâu!

“Tur Âm tử, tử thật sự họ Tur sao?”

“Không, ta họ Ô, Ô Tur Âm!”

Dứt lời, Tur Âm nắm tay Tiết Cơ, nhanh chóng lấy ra một tấm Na Di Phù bóp nát, hai người liền biến mất trong hư không!...

Bên kia, trên một ngọn núi hoang cách Thần Kiếm Phong ba mươi vạn dặm!

Một nam tử khoác áo choàng, đeo mặt nạ quỷ, trong mắt lóe lên vẻ kinh hãi, vội vàng lấy ra một miếng ngọc bội truyền tin:

“Chuyện lớn không hay rồi, Ma Giáo đã phát...”

Tên mặt nạ quỷ còn chưa dứt lời, bỗng cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, thân thể lập tức hóa thành tro bụi!

Một nam tử đeo mặt nạ bạc xuất hiện tại vị trí hắn ta vừa đứng, chính là Huyền Nhất!

Nhìn miếng ngọc bội truyền tin trên mặt đất, hào quang vẫn le lói, một giọng nói nghi hoặc từ trong ngọc bội truyền ra:

“Chuyện lớn gì không hay, Ma Giáo làm sao?”

Huyền Nhất cầm lấy ngọc bội, lạnh lùng nói:

“Giáo chủ có lệnh, ban cho Quỷ Điện các ngươi cái chết!”

“Ngươi là ai, ngọc bài sao lại trong tay ngươi...” Trong ngọc bội truyền đến một tiếng kinh hô, nhưng chưa dứt lời, ngọc bội đã bị Huyền Nhất bóp nát!

Sau đó, thân hình Huyền Nhất lóe lên, biến mất trên hoang sơn!...

Lúc này, tại trụ sở Quỷ Điện ở Dương Châu!

Tiếng chuông quỷ dị vang lên dồn dập. Tất cả cao tầng trong Quỷ Điện đều biến sắc, vội vàng buông bỏ mọi việc, bay về phía đại điện trung tâm!

Theo quy củ của Quỷ Điện, tiếng chuông vang lên, tất có đại sự xảy ra, mọi cao tầng đều phải lập tức đến đại điện nghị sự, chậm quá trăm nhịp thở, giết không tha!

Bên trong đại điện trung tâm!

Vèo! Vèo! Vèo...!

Từng bóng người đeo mặt nạ quỷ lần lượt xuất hiện, vẻ mặt đều lộ vẻ kinh hãi. Phải biết rằng Quỷ Điện Dương Châu thành lập vô số năm qua, đây là lần đầu tiên tiếng chuông quỷ vang lên!

“Kẻ nào dám rung chuông quỷ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ không biết chỉ khi nào trời sập mới được rung chuông hay sao!”

“Phải đấy, Quỷ Điện ta coi trọng nhất là quy củ, chưa đến lúc sinh tử tồn vong, tuyệt đối không được rung chuông!”

Từng tiếng oán giận xen lẫn nghi hoặc vang lên từ trong đại điện.

Lúc này, một bóng người áo đen, mặt đeo quỷ diện dữ tợn hiện ra.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả cao tầng Quỷ Điện đều hướng mắt về phía người này, người chủ sự cũ của Quỷ Điện đã bị Ma Giáo ám hại, kẻ trước mắt chính là tân chủ sự do tổng bộ phái xuống - Vạn Cổ Thanh!

“Vạn chủ sự, là người rung chuông sao?” Một cao tầng Quỷ Điện dè dặt hỏi.

Những người khác cũng đồng loạt cung kính hành lễ với Vạn Cổ Thanh, đây không phải sợ hãi thân phận chủ sự của hắn, mà là nể sợ thực lực của hắn!

Cường giả Tôn cảnh, tuy chỉ vừa bước vào Tôn cảnh!

Nhưng trong toàn bộ Quỷ Điện, cường giả như vậy cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay, đến đóng giữ Dương Châu phân điện cũng chỉ là đề mạt vàng, sau trăm năm nữa sẽ được thăng làm Phó điện chủ!

“Không phải ta, kẻ nào rung chuông thì mau bước ra!” Ánh mắt Vạn Cổ Thanh lóe lên tia lạnh lẽo, hắn vốn đang bế quan!

Không ngờ sắp lĩnh ngộ được thì lại bị tiếng chuông quỷ này quấy nhiễu, lúc này, hắn đang một bụng lửa giận!

“Vạn chủ sự, là ta rung chuông!” Ngoài điện bỗng chớp nhoáng bay vào một người đeo mặt nạ Quỷ Lang, khom người bẩm báo với Vạn Cổ Thanh.

Sau đó vội vàng thuật lại chuyện hôm nay nhận được truyền tin, có đệ tử bị người của Ma Giáo sát hại, Ma Giáo muốn diệt Quỷ Điện!

“Vạn chủ sự, thuộc hạ phỏng đoán Ma Giáo có thể muốn ra tay với Quỷ Điện chúng ta, mong Vạn chủ sự sớm có chuẩn bị!”

Phỏng đoán?

Sắc mặt Vạn Cổ Thanh sa sầm, một luồng uy áp đáng sợ lập tức bao trùm lấy kẻ vừa nói!

“Chỉ bằng phỏng đoán mà người dám tự ý rung chuông, xem ra Dương Châu phân diện các người thật sự không coi quy củ ra gì!”

“Kẻ nào vô cớ rung chuông, theo luật Quỷ Điện, đáng tội chết!”

Lời nói lạnh lùng của Vạn Cổ Thanh vang vọng khắp đại điện, uy áp cuộn cuộn ép người nọ quỳ rạp xuống đất, thất khiếu trào máu!

“Vạn chủ sự tha mạng, ta chỉ là lo sợ Chu ma đầu dẫn đại quân Ma Giáo đánh tới!” Tên Quỷ Lang vừa phun máu tươi vừa kêu gào.

Chu ma đầu, Ma Giáo?

Vẻ trầm ngâm thoáng hiện trên mặt Vạn Cổ Thanh, hắn cũng chỉ nghe danh Chu ma đầu chứ chưa từng gặp mặt, mấy ngàn năm nay hắn vẫn luôn bế tử quan, sau khi đột phá đến Tôn Giả cảnh thì được phái tới trấn giữ Dương Châu phân diện!

Vì vậy, tất cả những gì hắn biết về Chu ma đầu đều là từ trong sách vở, sau khi phân tích, hắn chỉ có thể thốt lên tám chữ!

Cáo mượn oai hùm, tiếng tăm rỗng tuếch!

Nếu không phải dựa hơi lão sư phụ Ma Tôn, thì một tên tiểu tốt chưa đến Tôn cảnh như hắn có thể làm nên trò trống gì!

Giờ lại còn dám khơi mào chiến hỏa khắp Dương Châu!

“Chỉ là một tên Chu ma đầu, hắn dám động đến Quỷ Điện ta sao? Huống hồ Dương Châu còn có Cửu Đỉnh Tông, Kiếm

Minh, Thiên Hỏa Thánh Đình, Ma Giáo hấn động được đến ai?” Vạn Cổ Thanh gầm lên, giọng nói đầy vẻ khinh thường.

Chương 586: Kẻ nào dài dòng 1

“Vạn chủ sự, Ma Giáo không thể xem thường, năm đó Đường phó điện chủ đích thân dẫn người tấn công tổng đàn Ma Giáo cũng bị trọng thương mà chạy, từ đó Quỷ Điện ta kết thù với Ma Giáo!” Một vị cao tăng khác đứng ra nói.

Đường phó điện chủ!

Về kiềng dè thoáng hiện trong mắt Vạn Cổ Thanh khi nghe đến cái tên này, Đường Vũ là cao thủ hàng đầu Quỷ Điện, thực lực còn hơn hẳn một bậc, vậy mà đánh vào tổng đàn Ma Giáo còn bị trọng thương chạy trốn!

Xem ra Ma Giáo cũng có phần bản lĩnh!

“Thôi được, dù là vì nguyên nhân gì thì đó cũng là ân oán riêng của Đường phó điện chủ, không liên quan đến Quỷ Điện, đệ tử Quỷ Điện ta cũng có kẻ bỏ mạng trong tay Ma Giáo, xem như huề nhau!”

“Truyền lệnh xuống, phái người mang thư hòa bình đến Ma Giáo, nói từ nay về sau Quỷ Điện ta và Ma Giáo nước sông không phạm nước giếng!”

Vạn Cổ Thanh thở dài, thản nhiên nói, hẳn đến Dương Châu phân điện là để đánh bóng tên tuổi, chứ không phải để liều mạng với Ma Giáo!

Nghe Vạn Cổ Thanh nói vậy, các cao tăng Quỷ Điện khác đều gật đầu. Quả thật, thế lực Ma Giáo hiện giờ đã khác xưa rất nhiều!

Ít nhất Quỷ Điện Dương Châu không muốn trêu chọc cường địch như vậy!

Hơn nữa, gây thù chuốc oán không phải tôn chỉ của Quỷ Điện!

“Vạn chủ sự, ta lập tức phái người đi...” Nam tử đeo mặt nạ Quỷ Lang thấy Vạn Cổ Thanh thu hồi khí thế, vội vàng đứng dậy nói. Nhưng lời còn chưa dứt, hắn bỗng nhiên dừng lại, nhanh chóng ngẩng đầu nhìn lên không trung!

Không chỉ hắn, các cao tầng Quỷ Điện khác cũng đều ngẩng đầu nhìn trời, vẻ mặt hoảng sợ!

“Không ổn!” Vạn Cổ Thanh hét lớn một tiếng, thân hình nhanh chóng bay lên trời!

Rầm!

Chỉ thấy một đạo lôi trụ cực lớn từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt đánh sập Quỷ Điện, oanh kích về phía mọi người!

“Mẹ nó! Chạy mau!”

Các cao tầng Quỷ Điện vội vàng bay lên, nhanh chóng né tránh sang hai bên. Nhưng tốc độ lôi trụ nhanh không thể tưởng tượng nổi, các cao tầng Quỷ Điện không kịp trở tay, căn bản không né kịp!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng chấn động kinh khủng vang lên, lôi trụ cực lớn trực tiếp đánh sập hơn nửa Quỷ Điện, vô số đệ tử bên trong đều bị chấn thành tro bụi!

Ngay cả cao tầng Quỷ Điện, ngoại trừ vài người tu vi cao, những người khác đều bị lôi trụ đánh thành tro bụi!

Sở dĩ uy lực lôi trụ lớn như vậy, chủ yếu là vì phạm vi oanh kích của nó chính là Quỷ Điện chủ điện!

Hơn nữa, các cao tầng Quỷ Điện đang trong đại diện nghị sự, căn bản không ngờ tới sẽ bị tập kích, cho nên mới tử thương thảm trọng như vậy!

“Con mẹ nó! Kẻ nào đó? Mang theo định vị sao? Oanh kích chuẩn xác như vậy!” Một tên cao tầng Quỷ Điện phun ra một ngụm máu tươi, phần nộ gầm lên.

Những cao tầng Quỷ Điện còn sống sót khác cũng phần nộ. Lại có kẻ dám tấn công sào huyệt Quỷ Điện bọn họ, thật sự là chán sống rồi!

Từng người bọn họ lần lượt bay lên không trung!...

Dưới mặt đất, vô số đệ tử Quỷ Điện từ dưới lòng đất lao ra, trên mặt mỗi người đều là vẻ mặt phần nộ!

Người đứng đầu chính là Vạn Cổ Thanh, lúc này lửa giận trên mặt hắn gần như hóa thành thực chất!

Một tên cao tầng Quỷ Điện nhanh chóng bay đến bên cạnh Vạn Cổ Thanh, run rẩy nói:

“Vạn chủ sự, đệ tử Quỷ Điện... bị Lôi Quang vừa rồi... đánh chết hơn ba thành rồi!”

Ba thành?

Sắc mặt Vạn Cổ Thanh hoàn toàn đen lại. Hắn vừa mới đến Dương Châu nhậm chức, đã có ba phần mười đệ tử bỏ mạng!

Tên khốn kiếp này, thật đúng là biết chọn thời điểm!

Vạn Cổ Thanh chậm rãi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời phía xa, chỉ thấy chín con Ma Long khổng lồ đang kéo một cỗ phi liễn lơ lửng giữa không trung!

Một bóng người mặc Ma Thần chiến bào uy nghiêm ngồi trên bảo tọa Ma Long, đang lạnh lùng nhìn chằm chằm hẳn!

Mà bốn phía lại có trăm vạn ma binh vây khốn toàn bộ Quỷ Điện trong phạm vi vạn dặm!

“Ma Giáo, Chu ma đầu?” Vạn Cổ Thanh lâm bẩm, trong mắt toát lên một tia hàn quang!

Thân thể phóng lên cao, đứng thẳng đến phía trước phi liên, lạnh giọng nói:

“Các hạ chính là Giáo chủ Ma Giáo, Chu Khung!”

Chu Khung lạnh lùng liếc mắt nhìn Vạn Cổ Thanh, trong mắt lộ ra một tia suy tư, Quỷ Điện Dương Châu này lại còn có cường giả Tôn Cảnh đóng giữ!

Quả nhiên không hổ là thế lực đứng đầu Đông Vực, quả thật có phần nội tình!

Đáng tiếc, một cường giả Tôn Cảnh vừa đột phá, chẳng khác nào con kiến hôi!

Nhìn ánh mắt khinh thường của Chu Khung, trong lòng Vạn Cổ Thanh lập tức dâng lên một cỗ hỏa khí, trong mắt lóe lên vẻ phẫn nộ, lần nữa nói:

“Chu giáo chủ mang trăm vạn ma binh đến đây, chẳng lẽ là muốn khai chiến với Quỷ Điện ta sao?”

“Không không không, bản tọa không khai chiến với Quỷ Điện người!” Chu Khung nhìn Vạn Cổ Thanh lạnh lùng nói.

Không khai chiến?

Vạn Cổ Thanh lập tức thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng hẳn có lòng tin đối với thực lực của mình, nhưng không biết vì sao, hẳn luôn cảm thấy chỉ cần mình đối địch với Chu Khung, sẽ chết!

Chương 587: Kẻ nào dài dòng 2

Hơn nữa Chu ma đầu này là đệ tử của Ma Tôn, át chủ bài nhiều vô số kể, có thể không đắc tội thì tốt nhất không nên đắc tội!

“Vậy thì tốt rồi, nhưng Chu giáo chủ người vừa mới tập kích tổng bộ Quỷ Điện, chẳng lẽ không nên cho ta một lời giải thích sao?”

Vạn Cổ Thanh nhìn Chu Khung hỏi lần nữa, ánh mắt lộ ra một tia sáng.

Nếu Chu ma đầu không có ý định khai chiến với Quỷ Điện, như vậy lần này đến đây hẳn là muốn ra oai phủ đầu Quỷ Điện!

Mà mình là người phụ trách Quỷ Điện Dương Châu, nếu như quá sợ hãi khẳng định không được, vậy thì nên cứng rắn một chút!

Chỉ cần Chu ma đầu này cho mình một bậc thang, mình lập tức xuống, vừa bảo vệ được Quỷ Điện, cũng giữ được thể diện!

“Nếu như ta sửa lại đoạn tin tức này một chút, nói mình lực áp Ma Giáo, liều chết bảo vệ Quỷ Điện, e rằng còn có thể được tính là một công lao lớn.” Vạn Cổ Thanh yên lặng nghĩ đến, khóe miệng hiện ra nụ cười.

Đang lúc Vạn Cổ Thanh đắc ý, một đạo âm thanh lạnh như băng truyền vào tai hắn!

“Bồn tọa đến đây để diệt môn, người nói xem Quỷ Điện các người, có xứng để khai chiến với Ma Giáo của bồn tọa sao?”

Cái gì?

Vạn Cổ Thanh cả người trì trệ, có phần choáng váng, Chu ma đầu này sao lại không theo lẽ thường a!

“Chu giáo chủ, người hãy nghĩ cho kỹ, Quỷ Điện ta trải rộng ba mươi sáu châu Đông Vực, nếu như người thật sự...”

“Lắm lời!”

Chu Khung lạnh lùng liếc mắt nhìn Vạn Cổ Thanh, kẻ dùng kiếm còn có thể chất đặc thù, sống thêm được vài chương cũng là bình thường.

Người một tên Tôn Giả tầm thường, cũng đáng để lắm lời như vậy sao?

Tay phải nắm chặt, một quyền đánh ra!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Rầm!

Một cột Lôi đình thông thiên lập tức hiện ra, xé toạc hư không, đánh thẳng về phía Vạn Cổ Thanh!

“Chết tiệt!”

Vạn Cổ Thanh thầm mắng một tiếng, trong mắt toát lên vẻ khó tin, hẳn không ngờ Chu ma đầu lại đột nhiên ra tay, ít nhất người cũng phải quát to một tiếng chứ!

Không dám chần chừ

Vạn Cổ Thanh có thể cảm nhận được năng lượng khủng khiếp bên trong cột Lôi đình, phảng phất có thể đánh hẳn hồn phi phách tán!

“Trời sinh đất dưỡng, vạn cổ trường tồn!”

Vạn Cổ Thanh quát lớn, trong chớp mắt hóa thành bản thể!

Một cây Liễu khổng lồ, cành lá sum suê che khuất cả bầu trời, hiện ra giữa đất trời. Vô số cành cây nhỏ trên cây Liễu đồng loạt phát ra thứ ánh sáng kỳ dị, quật thẳng về phía cột Lôi đình!

Ba! Ba! Ba...!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp đất trời, chỉ thấy mỗi lần cành Liễu quật vào cột Lôi đình, năng lượng trên đó lại tiêu tán đi một phần!

Chưa đầy một hơi thở!

Cột Lôi đình bị cành Liễu quật đã nhỏ đi gần một nửa!

Vạn Cổ Thanh nhìn cột Lôi đình sắp giáng xuống, vội vàng hóa thành Thông Thiên Thụ Nhân, tung một quyền nghênh đón!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động khủng khiếp không ngừng vang vọng giữa thiên địa, hư không vỡ vụn, không gian rung chuyển dữ dội!

Mãi đến hai hơi thở sau, chấn động giữa đất trời mới dần tan đi!

Tất cả sinh linh ngược nhìn lên không trung, chỉ thấy Thụ Nhân do Vạn Cổ Thanh biến thành bị đánh bay xa mấy vạn dặm!

Cả thân thể Thụ Nhân bảy phần nứt, tám phần vỡ, một cánh tay đã biến mất!

Phốc!

Giữa không trung, Vạn Cổ Thanh phun ra một ngụm máu xanh, toàn thân run rẩy không ngừng!

Nhìn Chu Khung đứng đối diện, trong mắt hắn lộ vẻ kinh hãi, bản thân đã dùng hết mọi thủ đoạn vậy mà vẫn không đỡ nổi một chiêu của đối phương!

“Không đúng! Sao lại khác với tin tức ta có được?” Vạn Cổ Thanh lâm bầm.

Phải biết rằng theo ghi chép của Quỷ Điện, mười năm trước, thực lực thật sự của Chu Khung chỉ ở Đại Thánh cảnh đỉnh phong, việc hắn có thể giết Tôn Giả đều là nhờ vào bí bảo!

Mới có mười năm trôi qua, tại sao thực lực của hắn lại tăng tiến khủng khiếp đến vậy, chẳng lẽ hắn được thần linh trợ giúp sao!

Vô số đệ tử Quỷ Điện kinh hãi nhìn Vạn Cổ Thanh thoi thóp trên không trung!

“Chu ma đầu này thật cường đại, một quyền đã đánh nát Vạn Chủ Sự!”

“Chú ý ngôn từ chút đi, gì mà đánh nát, rõ ràng chỉ là nung một cánh tay thôi!”

“Mẹ kiếp, giờ này còn đề ý chi tiết vớ vẩn, lo nghĩ cách sống sót đi đã!” Một cao tăng Quỷ Điện lạnh lùng nói.

Nghe vậy, sắc mặt các đệ tử Quỷ Điện đều lộ vẻ sợ hãi, đặc biệt là khi nhìn thấy trăm vạn Ma Binh sát khí đằng đằng xung quanh, càng khiến bọn chúng run rẩy!

Đệ tử Quỷ Điện vốn chẳng am hiểu chiến đấu, bọn chúng chỉ là đám gian thương mưu mô, kiếm lời bất chính mà thôi!

“Chu ma đầu, người có biết Điện chủ Quỷ Điện ta là cường giả Thiên Tôn Cảnh, ngay cả sư phụ người là Ma Tôn cũng phải nể mặt ba phần!” Vạn Cổ Thanh nhìn Chu Khung gần giọng, giọng điệu đầy vẻ uy hiếp!

Chu Khung vẫn thản nhiên, lai lịch của Quỷ Điện, Ma Giáo
hắn ít nhiều cũng nắm rõ!

Chương 588: Hay là nấu canh nhĩ?

Một Điện chủ Thiên Tôn Cảnh, cộng thêm năm Phó Điện chủ Tôn Giả Cảnh, đó mới chỉ là thực lực bề nổi!

Ít nhất là Vạn Cổ Thanh này không nằm trong số đó!

Tuy nhiên, Chu Khung chẳng bận tâm, nếu bọn chúng dám đến Dương Châu trả thù, cùng lắm là hấn độc hết bài tẩy, tru diệt toàn bộ là xong!

Vừa hay nhân cơ hội này dương danh Ma Giáo!

“Giết!”

Lời nói lạnh băng của Chu Khung vang vọng khắp nơi trong phạm vi mười mấy vạn dặm!

“Tuân lệnh!” Đông đảo cao tăng Ma Giáo đồng loạt cúi người lĩnh mệnh, sau đó hưng phấn lao xuống phía dưới!

Quỷ Điện này trước đây từng treo thưởng truy nã bọn họ, tuy chỉ là gian thương, nhưng đối với Ma Giáo mà nói thì đáng chết lắm rồi!

“Chu ma đầu, ngươi cứ chờ Quỷ Điện ta trả thù!”

Vạn Cổ Thanh nhìn đông đảo cao tăng Ma Giáo đang lao về phía đệ tử Quỷ Điện, ánh mắt lộ vẻ kiên quyết.

Hắn lập tức phóng người về phía xa, quyết định từ bỏ chống cự, chạy trốn!

Không sai, hắn sợ rồi!

Bởi vì hắn biết hôm nay đại thế đã mất!

Sức chiến đấu của đám đệ tử Quỷ Điện chẳng ra gì, lại thêm Chu ma đầu đáng sợ kia tọa trấn, Quỷ Điện Dương Châu chắc chắn sẽ bị diệt!

“Muốn chạy?” Nhìn Vạn Cổ Thanh bỏ chạy, Chu Khung cười khẩy.

Một bàn tay khổng lồ chậm rãi vươn ra, chụp về phía Vạn Cổ Thanh!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Bàn tay càng lúc càng lớn, khí tức sinh tử trên đó không ngừng xoay chuyển, che khuất cả bầu trời!

Vừa mới bay được chưa đầy năm vạn dặm, Vạn Cổ Thanh bỗng cảm thấy bầu trời tối sầm lại, hắn vội ngẩng đầu lên thì thấy một bàn tay khổng lồ đang chụp xuống!

“Khà khà, có cần phải vậy không!”

Vạn Cổ Thanh thầm mắng một câu, Chu ma đầu này vậy mà thật muốn giết hết bọn chúng, cảm nhận được khí tức khủng khiếp trên bàn tay lớn, Vạn Cổ Thanh cảm giác được một trận tuyệt vọng.

Hắn có thể cảm giác được, mình không thể nào đỡ nổi một kích này!

“Thanh Thiên nhất chủng liễu, trợ ta phá thương khung!” Vạn Cổ Thanh hét lớn một tiếng, khoe miệng điên cuồng phun ra máu tươi!

Chỉ thấy trong thiên địa lại xuất hiện một cây liễu thông thiên, hương bàn tay khổng lồ trên bầu trời đậm tối, đồng thời chính giữa cây liễu nứt ra, một thụ nhân nhỏ chưa đầy một mét nhanh chóng phá vỡ hư không bỏ chạy!

Ầm!

Bàn tay lớn của Thương Khung trực tiếp đập nát cây liễu thành tro bụi, uy lực kinh khủng khiến tất cả ngọn núi trong vòng vạn dặm đều bị san bằng thành hư vô!

Nếu như từ trên trời nhìn xuống phía dưới, có thể nhìn thấy trên mặt đất thành linh in hằn một bàn tay ấn khổng lồ mấy vạn dặm!

Như thể bị viễn cổ ma thần vỗ một chưởng!

Chu Khung nhìn Vạn Cổ Thanh biến mất trong hư không, ánh mắt lộ ra một tia lạnh như băng, lạnh buốt:

“Chỉ là ve sầu thoát xác, cũng muốn chạy thoát khỏi tay bốn tọa, sao có thể!”

Chỉ thấy bàn tay khổng lồ trên bầu trời về phía phía hư không vỗ một cái, một cỗ uy lực thôn phệ vô tận tỏa ra!

Vén vén chưa tới một hơi thở!

Một thụ nhân nhỏ liền hoảng sợ từ trong hư không bị bắt ra, rơi vào trong bàn tay Thương Khung, sau đó bắt đầu điên cuồng giãy giụa!

Đáng tiếc mặc cho hắn có giãy giụa thế nào không có chút tác dụng nào!

Bàn tay lớn nắm lấy tiểu thụ nhân nhanh chóng bay về phía trước!

Bịch!

Tiểu thụ nhân trực tiếp bị ném xuống trước mặt Chu Khung, toàn thân đã bị bàn tay lớn bóp nát xuất hiện từng vết nứt, ngay cả đứng thẳng lên cũng khó khăn!

Vạn Cổ Thanh ngẩng đầu nhìn Chu Khung, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, hiện tại hắn thật sự rất sợ chết, bản thân vất vả lắm

mới đột phá đến Tôn Giả cảnh, làm sao cam tâm cứ như vậy mà chết đi!

Nghĩ lại vừa rồi mình đã lấy Thiên Tôn ra, Chu ma đầu này chẳng những không sợ, ngược lại càng thêm hung tàn!

Vậy là không ăn cứng, nên ăn mềm!

Phù phù! (!!-)?

Vạn Cổ Thanh trực tiếp quỳ gối trước mặt Chu Khung, khóc ròng nói:

“Chu giáo chủ, xin người tha cho ta, ta trên có mẹ già tám mươi vạn tuổi phải nuôi, dưới có hài đồng vạn tuổi gào khóc đòi ăn, ta không thể chết được!”

“Ta nguyện gia nhập Ma Giáo, trở thành phó giáo chủ, không... Đường chủ cũng được!”

Vạn Cổ Thanh nói xong, vẻ mặt lo lắng nhìn Chu Khung, nhưng trên mặt Chu Khung vẫn lạnh như băng, tựa như căn bản không nghe thấy hắn nói gì!

“Chu giáo chủ, người không nói gì, ta coi như người đồng ý!” Vạn Cổ Thanh vội vàng không biết xấu hổ nói.

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, nhìn vẻ mặt mặt dày của Vạn Cổ Thanh, trong mắt toát lên một tia lạnh lùng, muốn trực tiếp chụp chết hắn!

Lúc này Đại Bạch ở bên cạnh liếc nhìn Vạn Cổ Thanh, rồi quay sang nói với Chu Khung:

“Lão đại, nếu Tiểu Thụ Nhân này không có tác dụng gì, hay là cho ta chơi một chút?”

Chơi một chút?

Vạn Cổ Thanh lúc này quả thực choáng váng, con chó đen này muốn chơi ta sao? Chết tiệt, bản tôn là Tôn Giả, người

dám xem là đồ chơi, còn muốn chơi một chút!

Chương 589: Quỷ Điện chết sạch, thực lực Huyền Nhất 1

Hắn vội vàng nhìn về phía Chu Khung, hy vọng Chu Khung ngàn vạn lần đừng đáp ứng yêu cầu vô lý này!

Đáng tiếc một giọng nói lạnh như băng đã khiến hắn hoàn toàn tuyệt vọng!

“Ừ!” Chu Khung lạnh lùng gật đầu!

Ha ha!

Đại Bạch vui vẻ kêu lên một tiếng, một trảo tóm lấy Tiểu Thụ Nhân, chạy sang một bên!

“Người muốn làm gì? Mau thả ta ra, ta là Tôn Giả, a... Ai đến cứu ta với!”

“Hắc Tử, người xem món đồ chơi mới của Bạch gia này, Tiểu Thụ Nhân, thú vị không!”

“Bạch gia, thứ này có gì mà chơi, không bằng ném hắn vào nồi nấu một nồi canh uống còn hơn!”

“Mẹ nó, không được, ta là cây, nấu canh chắc chắn sẽ không ngon đâu.”

“...”

Trong góc phi liễn vang lên từng trận xì xào bàn tán, cùng với tiếng gào thét tuyệt vọng của Vạn Cổ Thanh!

Chu Khung không để ý đến hành động của Đại Bạch, mà nói với hệ thống trong đầu:

“Hệ thống, người đã nói, sau khi ta đột phá Tôn cảnh thì hệ thống sẽ được nâng cấp mà!”

“Đúng vậy, sau khi ký chủ đột phá đến Tôn Giả, một số chức năng của hệ thống sẽ được nâng cấp, trang rút thưởng cũng sẽ được nâng cấp một lần nữa!”

“Tốt!”

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng sắc bén, xem ra khoảng cách đột phá đến Tôn Giả cảnh không còn xa nữa!

Hiện tại Chu Khung đã rất ít khi rút thưởng, bởi vì những thứ rút được ngày càng vô dụng, nếu không được nâng cấp, thì cái giao diện rút thưởng này cũng chẳng còn cần thiết nữa!

Chu Khung chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu lĩnh ngộ Thời Gian pháp tắc!

Hiện tại, việc lĩnh ngộ Thời Gian pháp tắc được Chu Khung đặt lên hàng đầu, còn về việc nâng cao tu vi, cho dù hiện tại Chu Khung không chủ động tu luyện, thì nhiều nhất là vài tháng nữa, tu vi cũng sẽ đột phá đến Đại Thánh thập trọng cảnh!

Vô số đệ tử Quỷ Điện phía dưới nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của Vạn Cổ Thanh trên không trung, sắc mặt đều trắng bệch!

Ngay cả Vạn Cổ Thanh Tôn Giả cảnh cũng bị Chu ma đầu một quyền đánh phế, bọn chúng còn có thể làm gì, liệu chết hay là chờ chết!

“Đừng giết ta, ta chỉ là một chuyên viên tình báo, ta chưa từng làm chuyện xấu, nhiều nhất chỉ cười hơn sáu trăm tiểu thiếp mà thôi!”

“Các người Ma Giáo gia gia, tha cho ta đi, ta sai rồi, cho ta một lần cơ hội làm khi lần nữa đi!”

“Đến đây, yêu nghiệt Ma Giáo, có năng lực các người liền lưu lại toàn thân cho đại gia!”

Vô số đệ tử Quỷ Điện kêu to thê thảm, đáng tiếc từ một khắc đại quân Ma Giáo giáng lâm Quỷ Điện, liền đã định trước kết cục Quỷ Điện bị diệt vong!

“Thông khoái, giết! Giết! Giết!”

Lý Trường Sinh ngửa mặt lên trời gào thét, Âm Dương Ma Bàn trong tay không ngừng vung vẩy, vô số đệ tử Quỷ Điện nhao nhao hóa thành tro bụi!

Ngay cả đệ tử Ma Giáo cũng nhao nhao rời xa Lý Trường Sinh, lúc này Lý Trường Sinh hình dung như thế nào đây?

Tựa như Nhị Cáp được buông dây thừng, nhảy lên nhảy xuống, hưng phấn dị thường, hoàn toàn đánh mất sự bình tĩnh lúc thủ gia!

Thời gian không ngừng trôi qua, tiếng la hét phía dưới cũng dần dần giảm bớt!

Quỷ Điện mặc dù thế lực không nhỏ, nhưng bởi vì là nhân vật đóng vai trò trung gian, cho nên đệ tử không có bao nhiêu, đối mặt với sự công kích của Ma Giáo, căn bản không thể nào ngăn cản được bao lâu!

Rầm! Rầm! Rầm!

Sau khi Lý Trường Sinh đập mạnh một trận, thiên địa lại khôi phục yên tĩnh, hai con người đổ máu của Lý Trường Sinh nhìn xung quanh trống trải, vẻ khát máu trong mắt chậm rãi giảm bớt!

“Bà nó, lại không kháng đánh như vậy, so với Kiếm Minh còn kém xa, phí!”

Lý Trường Sinh hưng hăng nhổ một ngụm nước bọt, sau đó đưa mắt nhìn về phía trụ sở Quỷ Điện phía dưới, trong mắt lóe

lên một tia lạnh lẽo.

“Giữ lại cũng vô dụng, đều cho ngươi phá hủy!”

Chỉ thấy Lý Trường Sinh vươn hai tay ra, một ma bàn đỏ thẫm khổng lồ lại xuất hiện, đánh xuống trụ sở Quỷ Điện phía dưới!

Hắn định trực tiếp hủy diệt toàn bộ trụ sở Quỷ Điện!

Ma bàn khổng lồ như muốn hủy diệt thế giới, đánh xuống mặt đất, đột nhiên một đạo đao quang quỷ dị xuất hiện!

“Thiên Địa Nhất Đao Trảm!”

Một tiếng hét lớn lạnh lẽo vang vọng khắp đất trời, sau đó một đạo đao quang hình chữ thập đột nhiên xuất hiện, chém về phía ma bàn!

Đao ý khủng khiếp trong nháy mắt xé rách hư không!

Âm Dương Ma Bàn khổng lồ trần nát không gian!

Chỉ trong nháy mắt, cả đất trời dường như chỉ còn lại một đạo đao quang này, một cái ma bàn, uy lực đáng sợ khiến ma binh đều phải lùi về phía sau mấy ngàn dặm!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng chấn động kinh thiên động địa vang vọng khắp đất trời, uy lực vượt xa cực hạn của cảnh giới Thánh Giả, thậm chí đạt đến uy lực của Đại Thánh nhị trọng tam trọng.

đư chân không ngừng phát ra bốn phía, mặt đất bị oanh kích lần nữa lún xuống không chỉ mấy ngàn mét!

Tất cả cao tầng Ma Giáo đều mang vẻ mặt nghiêm nghị nhìn về phía chiến trường, trong mắt đều lóe lên một tia tức giận, lại có người dám ở ngay dưới mắt bọn họ, công kích đường chủ Thanh Long đường của Ma Giáo bọn họ!

Chương 590: Quỷ Điện chết sạch, thực lực Huyền Nhất 2

Chẳng phải muốn chết sao!

Từng cao tầng Ma Giáo lần lượt vung binh khí trong tay lên, muốn ra tay!

Đáng tiếc chỉ trong nháy mắt!

Tất cả cao tầng Ma Giáo đều thu hồi binh khí, nhìn chiến trường với vẻ mặt kỳ quái!

Chỉ thấy dư chấn tiêu tán, thiên địa khôi phục lại sự yên tĩnh!

Lý Trường Sinh mặc áo bào trắng lùi lại trăm dặm, nhìn về phía trước, ý muốn giết chóc trong mắt lóe lên rồi biến mất, sau đó cũng lộ ra một tia kỳ quái!

Chỉ thấy phía trước Lý Trường Sinh, một nam tử mặc áo bào đen, mặt đeo mặt nạ bạc đang đứng, tay cầm một thanh trường đao!

Chính là Huyền Bộ Thủ tọa, Huyền Nhất!

“Lý đường chủ, đồ vật trong Quỷ Điện này, đối với bốn bộ mà nói có chút tác dụng, tạm thời còn chưa thể tổn hại!”

Huyền Nhất nhìn Lý Trường Sinh, trầm giọng nói, sau đó phát tay áo, xung quanh lập tức xuất hiện mấy chục Huyền Vệ mặc áo bào đen, mặt đeo mặt nạ bạc.

“Xuống phía dưới, đem tất cả tin tức, điển tịch trong Quỷ Điện chuyển đi!”

“Vâng, Thủ tọa!” Mấy chục Huyền Vệ đồng thanh lĩnh mệnh, thân hình lập tức phóng xuống Quỷ Điện phía dưới.

Lý Trường Sinh chấp tay với Huyền Nhất, cung kính nói: “Không sao, thân thủ Huyền Nhất Thủ tọa quả thật bất phàm, tại hạ bội phục!”

Nói xong, trong mắt Lý Trường Sinh hiện lên một tia kính nể, hẳn có thể cảm giác được tu vi của Huyền Nhất còn chưa đột phá đến Đại Thánh, nhưng chiến lực thực tế lại đạt đến Đại Thánh nhị trọng, thậm chí còn ẩn giấu thực lực!

Không chỉ Lý Trường Sinh, các cao tăng Ma Giáo khác nhìn Huyền Nhất cũng khiếp sợ, mặc dù đều biết thực lực Thủ tọa bốn bộ cường đại.

Nhưng cho dù là cao tăng của Ma Giáo, bọn họ cũng chưa từng tận mắt chứng kiến Thủ tọa bốn bộ ra tay.

Hôm nay vừa thấy, thực lực của Huyền Nhất hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn họ, phải biết rằng chiến lực của Lý Trường Sinh ở Ma Giáo, ngoại trừ Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo, không có cao tăng nào dám nói có thể chiến thắng!

Vậy mà Huyền Bộ Thủ tọa chỉ dùng một đao đã đánh bay Lý Trường Sinh ra mấy trăm dặm, cho dù có yếu tố bất ngờ, e rằng thực lực chân chính không thua kém Lý Trường Sinh.

Huống hồ còn có ba vị Thủ tọa khác, cùng với những Huyền Vệ thân bí khác!

Tứ bộ, quả nhiên thâm sâu khó lường!

“Ừm!” Huyền Nhất khẽ gật đầu, thân hình bỗng chốc biến mất.

Bốn bộ chỉ nghe lệnh của Chu Khung, đối với cao tăng Ma Giáo khác chỉ cần tôn trọng vừa phải là được!

Liên Sinh nhìn nơi Huyền Nhất biến mất, trong mắt cũng hiện lên một tia kinh dị, nhưng rất nhanh không chế tâm trạng, thân hình phóng lên cao, đứng trên phi liễn, cung kính bẩm báo với Chu Khung:

“Bẩm Giáo chủ, Quỷ Điện đã bị diệt!”

“Phương bắc Dương Châu còn bao nhiêu thế lực chưa thần phục?” Chu Khung lạnh lùng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, phía bắc Dương Châu còn lại chưa đến mười thế lực ngang nhiên chống cự, phía sau những thế lực này đều có bóng dáng của Thiên Hỏa Thánh Đình!” Liên Sinh cung kính đáp.

Thiên Hỏa Thánh Đình?

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia huyết quang, lạnh lùng nói:

“Người dẫn theo Bạch Hạo Thiên, các vị Hộ pháp, mười hai Ma Vương, cùng một trăm vạn Ma binh tiến đến bình định, trong vòng mười ngày, phương bắc Dương Châu phải hoàn toàn thuộc về Ma Giáo!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính lĩnh mệnh, trong mắt cũng hiện lên một tia huyết tinh, nguyên bản nếu không phải Đường Vũ đột nhiên xuất hiện, phương bắc Dương Châu đã sớm nằm trong tay bọn họ!

Nghĩ đến đây, Liên Sinh xoay người, bay xuống phía dưới, cao giọng tuyên bố:

“Giáo chủ có lệnh, trong vòng mười ngày, phương bắc Dương Châu nhất định phải thống nhất, các vị Ma Vương, Hộ pháp, Đường chủ, theo ta xuất phát!”

“Tuân lệnh!” Các cao tăng Ma Giáo đồng thanh lĩnh mệnh!

“Xuất phát!”

Liên Sinh hét lớn, dẫn theo đại quân Ma Giáo, nhanh chóng bay về phía những thế lực chưa chịu khuất phục, trong mắt tất cả cao tầng Ma Giáo đều lộ ra sát khí ngập trời!

Ý nghĩ trong lòng bọn họ đều giống nhau, nếu những thế lực này không muốn thần phục, vậy thì không cần tồn tại nữa, biện pháp thống nhất nhanh nhất vĩnh viễn là khiến những kẻ bất tuân phải chết!

Lý Trường Sinh cũng đi theo đại quân Ma Giáo, khoe miệng lộ ra một tia mừng thầm, không dám lên tiếng, nhưng đột nhiên một giọng nói lạnh lùng truyền vào tai hắn:

“Giáo chủ có lệnh, người hãy trở về tổng đàn!”

Giọng nói lạnh lùng khiến Lý Trường Sinh sửng sò, hắn nhận ra, đây là giọng nói của Đại tổng quản Liên Sinh!

“Haiz...”

Lý Trường Sinh thở dài một hơi, vẻ mặt buồn bực bay về phía phi liên!

“Người sống trên đời, nên biết đủ là vui!”

Mấy bóng người Lý Trường Sinh lóe lên, khi xuất hiện trở lại đã đứng trên phi liên, cung kính khom người bẩm với Chu Khung:

“Tham kiến Giáo chủ!”

“Trở về tổng đàn!” Chu Khung lạnh băng phán, thân hình lóe lên, biến mất khỏi phi liên. Chớp mắt sau, hắn đã an tọa trên bảo tọa Ma Long.

“Tuân lệnh!”

Lý Trường Sinh cung kính đáp, xoay người điều khiển cửu long ma liên về phía tổng đàn Ma Giáo - Thiên Ma Phong.

Chương 591: Lại mở đại lễ bao

phi liên vừa đi, vài chục Huyền Vệ bỗng hiện ra, sau đó lại như mây khói tan vào hư không.

Đồng thời, một đạo thập tự đao quang khổng lồ từ chín tầng trời giáng xuống, chớp mắt biến Quỷ Điện thành tro bụi!

Quỷ Điện hùng cứ Dương Châu vô số năm, thần bí khó lường, cứ thế biến mất khỏi địa giới, khiến người ta không khỏi kinh hãi.

“Không ngờ tông đàn Quỷ Điện lại ẩn nấp ở nơi này, thật giảo hoạt!”

“Giấu đầu lòi đuôi, hiện tại chẳng phải vẫn bị Ma Giáo tìm ra, ngày cả Tôn Giả cũng vẫn lạc!”

“Thế lực Quỷ Điện trải rộng ba mươi sáu châu Đông Vực, phân điện bị diệt, đây là lần đầu tiên trong cả triệu năm qua, e là sẽ không đề yên đâu!”

“Này, các ngươi có cảm thấy gần đây tốc độ pháp tắc và linh khí trôi qua nhanh hơn không?”

“...”

Trên không trung nơi Quỷ Điện từng tồn tại, từng đạo thần niệm kinh khủng xuất hiện, trao đổi với nhau vài câu rồi lần lượt rút đi.

Phía bắc Dương Châu!

Rống! Rống! Rống!

Cửu Long Ma Liễn gầm thét lao đi, ma diễm ngập trời, uy áp kinh thiên động địa!

Chúng sinh phía dưới hoảng sợ, nhưng không kẻ nào dám để lộ bất mãn, bởi bọn họ đều biết, đó là tọa giá của Chu ma đầu. Một chút bất kính cũng đủ mất mạng!

Trên phi liễn!

Lý Trường Sinh nhìn trời, ánh mắt chất chứa khát khao, lăm bằm:

“Lúc này chắc hẳn bọn họ đều đang kịch chiến, thật là khiến người ta hâm mộ!”

Trong góc, Đại Bạch và Hùng Vĩ nhìn chăm chăm vào một cái vạc lớn, bên trong là một tiểu thụ nhân đang được ninh nhừ, nước canh xanh mướt!

Không sai, Vạn Cổ Thanh rốt cuộc vẫn không thoát khỏi kết cục bị nấu canh. Cũng may là hắn bị Đại Bạch một vuốt vồ chết trước khi bị cho vào vạc.

“Hắc Tử, đây là thứ gì thế, xanh lè, không độc chứ?”

“Chắc là không đâu?” Hùng Vĩ nhìn nước canh xanh mướt, có phần không chắc chắn.

“Ngươi ném thử một ngụm xem!” Đại Bạch nham hiểm nhìn Hùng Vĩ.

“Bạch gia, tha cho ta, ta sai rồi... (???????)...”

Nghe vậy, Hùng Vĩ sợ hãi chạy vào góc, hai tay ôm miệng, khóc lóc thảm thiết.

“Nhát gan, chỉ giỏi khóc nhè!”

Đại Bạch khinh thường liếc nhìn Hùng Vĩ, sau đó quay sang Lý Trường Sinh.

“Khà khà khà...”

Lý Trường Sinh đang ngẩng đầu bỗng rùng mình, cảm giác như bị thứ gì đó tà ác theo dõi!...

Trong phi liên!

Chu Khung ngồi trên bảo tọa Ma Long, nhìn hai đại lễ bao thần bí và hai viên Thiên Vận Châu trong không gian hệ thống, ánh mắt lóe lên.

Đây chính là chiến lợi phẩm có được từ hai tên Thiên Vận chi tử Trần Hạo và Vương Hàn!

Hắn đưa tay ra, đại lễ bao của Trần Hạo xuất hiện trong tay Chu Khung. Hắn không do dự, trực tiếp mở ra!

“Ting, chúc mừng ký chủ mở Thần bí đại lễ bao, ban thưởng một cân Vạn Tiên Chi Tủy!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở Thần bí đại lễ bao, ban thưởng Thập Nhị Thần Ma Trận một bộ!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở Thần bí đại lễ bao, ban thưởng hai viên Thiên Tà Thánh Thể Châu!”

Ba tiếng hệ thống liên tiếp vang lên trong đầu Chu Khung!

Ánh mắt Chu Khung lộ ra một tia chấn động. Ba vật phẩm này, nghe qua đều bất phàm. Hắn đưa mắt nhìn về phía giới thiệu thứ nhất!

Vạn Tiên Chi Tủy: Thần vật kỳ bí, một giọt có thể giúp cỏ cây tiến hóa, một giọt có thể tăng gấp ba công hiệu đan dược, quả là kỳ trân hiếm có!

Chu Khung nhìn giới thiệu trên hệ thống, ánh mắt lộ ra vẻ trầm tư, dường như nghĩ tới điều gì!

“Hệ thống, Vạn Tiên Chi Tủy này có thể giúp Đan Linh tiến hóa không?”

“Có thể, ký chủ. Ước chừng cần khoảng nửa cân!”

Ồ?

Hệ thống này lại không đòi điểm phản diện?

Trong mắt Chu Khung thoáng hiện vẻ kinh ngạc, nhưng không suy nghĩ nhiều. Nửa cân Tiên Linh Tủy giúp Đan Linh tiên hóa, rất đáng giá!

Một khi Đan Linh tiên hóa thành công, có thể liên tục tạo ra đan dược Tôn Cảnh. Có đan dược Tôn Cảnh hỗ trợ, thực lực Ma Giáo sẽ có bước nhảy vọt trong thời gian ngắn!

Thu hồi ánh mắt, Chu Khung nhìn về phía bảo vật thứ hai!

Thập Nhị Thần Ma Trận: Một trong những trận pháp mạnh nhất chư thiên, cần mười hai sinh linh tu luyện. Trận pháp có thể gia tăng tốc độ tu hành, sau khi thành trận, sức chiến đấu tăng gấp trăm lần!

Chú thích: Trận pháp có thể chia nhỏ sử dụng, mỗi ba người có thể lập thành Tiểu Thần Ma Trận, sáu người có thể lập thành Trung Thần Ma Trận, mười hai người có thể lập thành Đại Thần Ma Trận!

Tăng gấp trăm lần sức chiến đấu! Còn có thể chia nhỏ sử dụng!

Đây quả là thần trận dành riêng cho mười hai Ma Vương của Ma Giáo! Có trận pháp này, thực lực mười hai Ma Vương chắc chắn tăng vọt!

Hai vật phẩm đều có tác dụng lớn với Ma Giáo, khiến gương mặt lạnh lùng của Chu Khung cũng nở nụ cười. Hắn nhìn về phía vật phẩm cuối cùng với ánh mắt chờ mong!

Thiên Tà Thánh Thể Châu: Sinh linh nuốt vào, có thể đạt được Thiên Tà Thánh Thể, một trong những thể chất mạnh nhất chư thiên. Thể chất vừa kích hoạt, có thể tăng cường sức

chiến đấu gấp ba mươi lần, hơn nữa có thể xâm nhập thần thức
đối thủ, khiến thực lực đối thủ giảm ba thành!

Chương 592: Lý Trường Sinh đột phá, kế hoạch của Thiên Bộ Kế Hoạch 1

Chú thích: Thể chất này, chư thiên vạn giới chỉ có thể tồn tại một!

Tăng cường sức chiến đấu gấp ba mươi lần? Khiến thực lực đối thủ giảm ba thành?

“Quả là cường đại!”

Chu Khung thâm thán phục. Thiên Tà Thánh Thể này, cho dù so với vô số thể chất mà hắn dung hợp, cũng thuộc hàng đỉnh cấp, ít nhất không thua kém Thương Khung Ma Thể!

“Hệ thống, nếu ta nuốt Thiên Tà Thánh Thể Châu, dung hợp thể chất vào ma thể, có còn được xem là sở hữu Thiên Tà Thánh Thể không?”

Chu Khung nghi hoặc hỏi. Hệ thống vừa nhắc nhở, Thiên Tà Thánh Thể chỉ có thể tồn tại một trong chư thiên vạn giới. Thế nhưng hắn lại rút được tới hai viên Thiên Tà Thánh Thể Châu!

“Vẫn được xem là sở hữu Thiên Tà Thánh Thể. Tuy nhiên, do ký chủ dung hợp, thay đổi quy tắc của Thiên Tà Thánh Thể, cần phải tìm ra giải pháp!”

“Chỉ cần ký chủ bỏ ra một ngàn vạn điểm phản diện, hệ thống có thể giải quyết việc này!”

Hai tiếng hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung, khiến sắc mặt hắn tối sầm lại!

“Hệ thống, gần đây người có phải đang vùi vĩnh điểm phản diện quá đáng không?”

“Ký chủ, thật oan uổng cho ta...”

Sau một nén nhang, Chu Khung từ bỏ ý định đôi co với hệ thống. Hắn thầm đau lòng. Vất vả lắm mới tích góp được một trăm triệu điểm phản diện, giờ đã tiêu gần hết!

Nhưng nghĩ đến ba món đồ trong đại lễ bao của Trần Hạo, Chu Khung lại thấy dễ chịu hơn.

Về phần đại lễ bao của Vương Hàn, Chu Khung dự định đợi khi vượt qua Tôn Kiếp, sau khi hệ thống thăng cấp, sẽ mở!

Lúc đó, tỉ lệ mở ra vật phẩm lợi hại có lẽ sẽ cao hơn!

Ngay khi Chu Khung đang mở gói quà trong phi liên!

Bên ngoài phi liên!

Dưới sự dụ dỗ không ngừng nghỉ của Đại Bạch, Lý Trường Sinh do dự uống một ngụm canh màu lục bảo đầu tiên!

Ưc!

Lý Trường Sinh vừa nuốt ngụm canh xuống, trong nháy mắt cảm thấy trong cơ thể như có một luồng nhiệt lượng nồng đậm không ngừng tỏa ra!

Vút!

Chỉ thấy cả người Lý Trường Sinh trong nháy mắt chuyển sang màu xanh lục, hơn nữa thể trạng cũng nhanh chóng lớn hơn một vòng, toàn thân tỏa ra trận trận khí thể cuồng bạo.

Cái gì đây, Lục Cự Nhân? (Hulk)

Cảnh tượng kinh khủng ấy trong nháy mắt dọa sợ Hùng Vĩ đang trốn trong góc, hắn thò đầu ra len lén nhìn Lý Trường Sinh vừa chuyển sang màu xanh lục vừa phình to, vẻ mặt đầy may mắn, miệng lẩm bẩm:

“May mà vừa rồi ta không uống, bằng không kẻ xui xẻo chính là ta rồi!”

Đại Bạch cũng giật nảy mình, nhìn vẻ mặt chột dạ của Lý Trường Sinh, trong lòng không ngừng trầm nghĩ.

“Chuyện này không thể nào là độc thật chứ, nếu như Lý Trường Sinh bị trúng độc, lão đại sẽ đánh ta mất!”

“Không được, ta phải nhanh chóng cứu hắn, nếu không e là thật sự sẽ bị đánh!”

Trong mắt Đại Bạch lóe lên một tia sáng, nhanh chóng lấy ra một đồng lớn đan dược, bên trong thậm chí còn có hai viên đan dược Tôn Cảnh.

Đây đều là những thứ mà nó phải vất vả lắm mới giấu được từ trong Đan Tháp, nhưng nhìn thấy thân thể Lý Trường Sinh càng ngày càng xanh, nó không dám do dự, định cho Lý Trường Sinh ăn.

Ầm!

Đôi mắt đang nhắm chặt của Lý Trường Sinh lúc này đột nhiên mở ra, một luồng sáng xanh lóe lên, ngay sau đó khí thể trên người hắn lập tức tăng vọt!

Thực lực Thánh Giả cửu trọng ban đầu, nhanh chóng đột phá đến Thánh Giả thập trọng, hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên!

Chưa đến ba hơi thở!

Ầm!

Rầm rầm!

Trên bầu trời lập tức tụ tập rất nhiều mây đen, từng đạo lôi đình không ngừng cuộn cuộn trong mây đen!

Đại Bạch và Hùng Vĩ nhìn lơ lửng trên bầu trời, cả hai đều có phần ngơ ngác!

Đại Thánh Kiếp!

Lý Trường Sinh uống xong không sao, còn đột phá?

Kiếp vẫn trên bầu trời càng ngày càng cuộn cuộn dữ dội, ngay khi sắp giáng xuống đạo lôi kiếp đầu tiên!

“Cút!”

Từ trong phi liên truyền đến tiếng quát lạnh lùng của Chu Khung, từng đợt sóng âm cuộn cuộn mang theo ma khí vô tận phóng lên trời, đánh thẳng về phía kiếp vẫn!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng động kinh khủng không ngừng vang lên, hư không vỡ vụn từng trận, từng đạo hắc động khổng lồ hình thành!

Một hơi thở qua đi!

Sóng âm tiêu tán, bầu trời lại khôi phục vẻ yên bình, từng tia nắng rơi xuống, mà bầu trời mây đen dày đặc vừa rồi như chưa từng xuất hiện.

Lôi Kiếp: Éc

Theo lơ lửng trên trời biến mất, khí thế trên người Lý Trường Sinh bỗng chốc tăng mạnh, mãi đến khi đạt đến cảnh giới Đại Thánh nhất trọng đỉnh phong mới dừng lại, thân thể vốn mang màu xanh lục cũng trở về bình thường.

Hô!

Lý Trường Sinh thở ra một hơi, trong mắt lóe lên tia tinh quang, trên mặt lộ rõ vẻ vui mừng.

Vốn tưởng rằng bản thân muốn đột phá Đại Thánh cảnh còn cần thêm một năm, không ngờ chỉ uống một ngụm canh xanh liền đột phá!

“Đa tạ Giáo chủ!”

Lý Trường Sinh cung kính khom người về phía phi liễn, sau đó xoay người nói với Đại Bạch đang ngo ngác:

“Cũng đa tạ canh Thiên Địa Thần Thảo của Bạch đại nhân!”

Chương 593: Lý Trường Sinh đột phá, kế hoạch của Thiên Bộ Kế Hoạch 2

“A, cái này... cái kia... Không cần đa lễ, không cần đa lễ!” Đại Bạch buồn bực lắc đầu, ôm lấy cái nồi lớn trong tay, nhanh chóng chạy về góc phi liễn, sâu trong mắt ẩn hiện một tia đau lòng.

Nó nhớ rõ vừa rồi Lý Trường Sinh đã uống một ngụm thật lớn!

Hùng Vĩ vốn đang trốn trong góc, nhìn Lý Trường Sinh sau khi đột phá, trong mắt lóe sáng, vội vàng chạy về phía Đại Bạch!

“Bạch gia, để ta thay huynh ném thử canh, thể chất ta tốt, chút độc không ngại, muốn độc trước tiên hãy độc ta... Huynh chờ ta...”...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Cửu Long Ma Liễn xé gió rẽ mây, đáp xuống bầu trời Thiên Ma phong!

Vô số đệ tử Ma Giáo trên Thiên Ma phong, nhìn thấy Cửu Long Ma Liễn trên không trung, đều lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Chiến tích của Giáo chủ nhà mình lần này bọn họ đều đã biết, quả thật là thế như chẻ tre, uy phong lẫm liệt, bèn đồng loạt ngửa mặt lên trời hô lớn:

“Cung nghênh Giáo chủ khai hoàn trở về, xưng bá thiên hạ, không ai địch nổi!”

“Cung nghênh Giáo chủ khai hoàn trở về, xưng bá thiên hạ, không ai địch nổi!”

Tiếng hô kinh thiên động địa trong nháy mắt truyền khắp phương viên mấy chục vạn dặm, thậm chí sóng âm khủng khiếp còn đánh tan cả một đạo Bán Thánh kiếp cách đó mấy chục vạn dặm.

Khiến cho sinh linh đang độ kiếp dưới kiếp vân ngơ ngác, chẳng hay mình đã độ kiếp xong rồi sao?

Trong phi liên, thân hình Chu Khung lóe lên, khi xuất hiện đã an vị trên Ma Long bảo tọa trong Thiên Ma điện!

Ma Long kéo phi liên bay về phía sau núi, Lý Trường Sinh buồn bực trở về Thanh Long đường, bắt đầu xử lý các công việc lớn nhỏ của Ma Giáo, Đại Bạch cũng mang theo Hùng Vĩ vui vẻ chạy nhảy khắp Thiên Ma phong.

Từ khi Chu Khung trở về, dường như các đệ tử Ma Giáo trên Thiên Ma phong đều tu luyện chăm chỉ hơn, tất cả đều nhìn về phía Thiên Ma điện với ánh mắt sùng bái.

Bởi vì nơi đó là nơi ngự trị của Ma Thần mà bọn họ tôn thờ!...

Trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, chậm rãi mở mắt, khẽ gõ lên thành ghế. Tức thì, một nam tử khoác áo bào đen, mang mặt nạ kim cương, tiến đến quỳ một gối trước mặt hắn.

“Thuộc hạ Thiên Tam, bái kiến Giáo chủ!”

“Kế hoạch tiến hành đến đâu rồi?” Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Bẩm Giáo chủ, mọi việc đều thuận lợi. Đại Càn đế triều hiện đã nằm trong tầm kiểm soát của Thiên Bộ!”

“Thêm vào đó, nhờ ba vị cường giả Hùng tộc tương trợ, Đại Càn đế triều hiện đã chiếm được một phần mười lãnh thổ Không Châu!” Thiên Tam cung kính bẩm báo.

“Thực lực Không Châu hiện nay ra sao?” Chu Khung tiếp tục dò hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, Không Châu có tất cả chín vị Tôn Giả, không có cường giả Thiên Tôn cảnh, ngay cả Tôn Giả đỉnh phong cũng chỉ có hai người!”

Chín vị Tôn Giả sao?

Chu Khung khẽ gật đầu. Không Châu là lục địa gần với Dương Châu, nhưng xem ra thực lực kém xa Dương Châu!

Ít nhất Vu tộc ở Dương Châu cũng có Thiên Tôn, mà còn không chỉ một!

Tôn cảnh đỉnh phong cũng có hai vị, một là Thiên Hỏa Thánh Đình chi chủ, một là lão tổ Cửu Đỉnh tông!

“Truyền lệnh cho Thiên Nhất, phải đẩy nhanh tiến độ. Loạn thế sắp đến, thời gian không còn nhiều!”

“Tuân lệnh!” Thiên Tam cung kính lĩnh mệnh, thân hình dần tan biến trong đại điện.

Nhìn Thiên Tam biến mất, trong mắt Chu Khung lóe lên tia sáng kỳ dị. Năm xưa, sau khi Sở Hùng bị giết tại Đan Tháp,

Thiên Bộ liền đến Không Châu, chiếm lấy đế triều Đại Càn, vốn là hang ổ của Sở Hùng!

Thiên Nhất hóa thân thành Sở Hùng, dùng bí pháp đặc thù khống chế toàn bộ Đại Càn đế quốc. Các thành viên khác trong Thiên Bộ cũng lần lượt biến thành các đại thần, thông qua nhiều năm xâm nhập, toàn bộ Đại Càn đế quốc đã hoàn toàn nằm trong tay Thiên Bộ.

Cộng thêm việc Hùng Kế Bảo dẫn đầu Hùng tộc quy thuận, Đại Càn đế quốc phát triển vượt bậc so với thời Sở Hùng, trở thành một thế lực hùng mạnh ở Không Châu.

Nhưng có ai ngờ được, một cự phách như vậy, lại chỉ là do Thiên Bộ của Ma Giáo dựng nên!

Suy cho cùng, lịch sử của Đại Càn đế quốc, còn lâu đời hơn cả Ma Giáo!

Gạt bỏ dòng suy nghĩ, Chu Khung phất tay, một chiếc bình ngọc hiện ra, bên trong chính là Vạn Tiên Chi Tủy!

“Đã đến lúc Đan Linh tiến hóa. Chỉ khi nào có thể sản xuất hàng loạt đan dược Tôn cảnh, thực lực Ma Giáo mới có thể tăng mạnh!”

“Loạn thế sắp đến rồi, bổn tọa muốn xem thử, thiên hạ này sẽ loạn đến mức nào... Khắc... khắc... khắc...”

Trên một góc phong Ma Giáo, Phương Càn ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, nhắm mắt tu luyện, quanh thân không ngừng dâng lên từng đợt Ma pháp tắc!

Lúc này, một giọng nói lạnh lẽo truyền vào tai hắn!

“Mang Đan Linh đến Thiên Ma điện!”

Vù...!

Phương Càn lập tức mở mắt, nhanh chóng đứng dậy, về phía phía Thiên Ma điện cung kính nói:

“Tuân pháp chỉ!”

Dứt lời, thân hình hắn lóe lên, bay thẳng về phía Đan Điện!

Chương 594: Đan Linh lại tiến hóa 1

Trong đầu Phương Càn, Cùng Kỳ run rẩy, lắp bắp nói:

“Phương Càn, Chu giáo chủ này càng ngày càng đáng sợ, ta thiết lập trong đầu người cả đồng thủ đoạn phòng ngự, vậy mà hình như hoàn toàn vô dụng!”

“Chuyện này chẳng phải bình thường sao, Giáo chủ đại nhân thâm sâu khó lường, chút thủ đoạn của người chỉ lừa được ta thôi!” Phương Càn bĩu môi.

“Tiểu tử, người đừng có mà nói thế, bí pháp của bốn cung lợi hại lắm đấy.”

“Chỉ có quái vật như Chu giáo chủ mới không phòng bị được, kẻ khác dù là Thiên Tôn cũng đừng hòng xâm nhập vào đầu người.”

Cùng Kỳ phần nộ gào thét trong đầu Phương Càn, nhưng về lúng túng trên mặt càng lúc càng rõ!

Dù sao nó cũng biết thực lực của Chu giáo chủ, chắc hẳn vẫn chưa đạt đến Tôn cảnh!

Phương Càn không để ý tiếng gào thét của Cùng Kỳ nữa, thân hình nhanh chóng bay vào Đan Điện, sau đó dắt Đan Linh bay thẳng về phía Thiên Ma điện!...

Trong Thiên Ma điện!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân vang lên, Phương Càn một thân áo bào đen dắt Đan Linh Bạch Mã nhanh chóng bước vào, cung kính

cúi đầu trước Chu Khung:

“Thuộc hạ Phương Càn tham kiến Giáo chủ, Đan Linh đã mang đến!”

Vù...!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long chậm rãi mở mắt, quanh thân cuộn cuộn pháp tắc dung nhập vào cơ thể!

Hắn nhìn về phía Đan Linh Bạch Mã, chỉ thấy Đan Linh Bạch Mã được Ma Giáo dùng vô số bảo vật nuôi dưỡng, đã béo lên một vòng lớn!

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Chu Khung, Đan Linh Bạch Mã sợ hãi run rẩy!

Phịch!

Đan Linh Bạch Mã trực tiếp quỳ rạp xuống đất, cúi đầu, tuy không có ý thức nhưng nó biết người ngồi phía trên có thể quyết định sinh tử của mình!

Như cảm nhận được nỗi sợ hãi của Đan Linh Bạch Mã, Chu Khung lạnh lùng nói:

“Nể tình ngươi đã không ngừng sản xuất đan dược cho Ma Giáo, bổn tọa ban cho ngươi một phen tạo hóa.”

Dứt lời, Chu Khung phẩy tay cầm lấy chiếc bình trong tay, chậm rãi mở ra, một luồng tiên linh chi khí nồng đậm tràn ngập Thiên Ma điện, sau đó nhanh chóng khuếch tán ra khắp Thiên Ma phong!

Hít! Hít!

Đan Linh Bạch Mã hít mạnh hai hơi, đôi mắt sáng lên, nhìn chiếc bình phía trên với khát khao mãnh liệt, nếu không có uy áp của Chu Khung trấn giữ, e rằng nó đã xông lên cướp đoạt!

“Đây, đây là Vạn Tiên chi tủy sao? Làm sao có thể? Đông Vực căn cỗi thế này, làm sao có thể có Vạn Tiên chi tủy?”

“Kỳ trân như vậy, e rằng ngay cả Trung Vực cũng khó tìm, vậy mà ở đây lại có cả bình, ngay cả Đế Giả nhìn thấy cũng phải phát cuồng!”

Trong đầu Phương Càn, Cùng Kỳ gào thét, hai mắt tròn tròn như chuông đồng.

“Vạn Tiên Chi Tủy, đây là bảo vật gì vậy?” Phương Càn nghi hoặc hỏi trong đầu, đồng thời cũng hít sâu vài hơi, lập tức cảm giác toàn thân như được gột rửa, ngay cả tu vi vừa đột phá, dường như cũng lại tăng tiến thêm một chút!

“Vạn Tiên Chi Tủy, trong truyền thuyết là thần dược vô thượng, không ai biết chúng sinh ra như thế nào, dù là ở Trung Vực, mỗi khi một giọt xuất hiện, thì ngay cả Thiên Tôn cảnh cũng sẽ tranh đoạt.”

“Truyền thuyết kể rằng, loại thần dược này chỉ một giọt cũng có thể nâng cao bản chất của thảo mộc sinh linh, khiến chúng sinh ra biến hóa không thể tưởng tượng nổi, nếu ta được uống một giọt... Ôi chao!”

Cùng Kỳ không ngừng kêu gào trong đầu Phương Càn, nhưng vừa mới nói được một nửa, Cùng Kỳ đã buột miệng chửi thề một tiếng, nhìn về phía Đan Linh Bạch Mã, cả người dờ ra!

Phương Càn lúc này cũng nhìn về phía Đan Linh, trong mắt lộ vẻ khó tin!

Chỉ thấy Chu Khung phát tay, Vạn Tiên Chi Tủy trong bình lập tức hóa thành một dòng chảy bay về phía miệng Đan Linh Bạch Mã!

“Há miệng!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện!

Đan Linh lập tức há miệng, điên cuồng nuốt lấy dòng Vạn Tiên Chi Thủy đang bay tới!

Ừng ục, ừng ục...!

Tiếng nuốt chừng lớn vang vọng khắp đại điện!

“Lãng phí quá, nhiều như vậy, phải đến mấy trăm, ngàn giọt rồi, nếu cho ta một giọt, nửa giọt cũng được a.” Cùng Kỳ kêu gào đầy thèm muốn trong đầu Phương Càn.

Phương Càn không đáp lời, nghe qua lời Cùng Kỳ, hẳn có thể đoán ra, Vạn Tiên Chi Thủy này chắc chắn là một loại thần dược vô thượng.

Nhưng mà, nếu Giáo chủ đã cho Đan Linh nuốt nhiều như vậy, chắc chắn là có lý do!

Rầm!

Chỉ thấy sau khi nuốt hết Vạn Tiên Chi Thủy, Đan Linh Bạch Mã tỏa ra uy thế kinh thiên động địa, một cỗ ý cảnh đáng sợ khuếch tán từ người nó, càng lúc càng mạnh!

Hí!

Đan Linh Bạch Mã ngửa mặt lên trời hí vang một tiếng, thân thể nhanh chóng phình to, chỉ trong nháy mắt, đã cao vạn trượng, nếu Thiên Ma điện không đủ rộng lớn, e rằng đã không thể chứa nổi Đan Linh Bạch Mã lúc này!

Sau đó, từ người Đan Linh Bạch Mã bắt đầu tỏa ra mùi thuốc nồng đượm, hương thơm lan tỏa khắp Thiên Ma phong!

Vô số đệ tử trên Thiên Ma phong, trải qua hai luồng hương thơm liên tiếp hun đúc, không ít người lần lượt ngồi xếp bằng xuống, khí thế trên người tăng vọt, thế mà lại đột phá!

Chương 595: Đan Linh lại tiến hóa 2

Mãi đến năm hơi thở sau!

Uy thế khủng khiếp trên người Đan Linh mới dần ổn định, thân thể cũng trở lại kích thước ban đầu!

Thế nhưng ánh mắt Phương Càn nhìn Đan Linh lại lóe lên tia sáng khác thường, vậy mà hắn lại cảm nhận được sự nguy hiểm từ con ngựa này!

Hắn có thể đánh không lại con ngựa này!

“Đa... Đa tạ... Giáo chủ ban ân!”

Đan Linh Bạch Mã trực tiếp quỳ rạp xuống đất, cung kính nói với Chu Khung, trong mắt ánh lên tia sáng trí tuệ, chứng tỏ lúc này Đan Linh Bạch Mã đã hoàn toàn khai mở linh trí!

Nói xong, Bạch Mã còn nhả ra một viên đan dược Tôn cảnh, dâng lên trước mặt Chu Khung!

Chu Khung nhận lấy đan dược, tùy ý xem qua, sau đó lại nhìn về phía Đan Linh, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị, không ngờ đã có thể nói chuyện, linh trí cũng đã khai mở, xem ra lần tiến hóa này rất hoàn mỹ!

Dùng hệ thống kiểm tra thuộc tính của Đan Linh!

Đan Linh Bạch Mã: Là Đan Linh được sinh ra từ đan dược, điều kiện sinh ra vô cùng hà khắc, đẳng cấp muốn tăng lên vô cùng khó khăn, hiện tại là Đan Linh Tôn cấp đỉnh phong!

Công dụng: Chỉ cần Đan Linh từng nuốt qua một loại đan dược có phẩm cấp thấp hơn nó, sau này chỉ cần cho nó nuốt

linh tài dùng để luyện chế loại đan dược đó, là có thể luyện chế ra đan dược với tỷ lệ thành công tuyệt đối, không giới hạn chủng loại đan dược!

Tôn cấp đỉnh phong?

Nhìn phẩm cấp của Đan Linh Bạch Mã từ Thánh cấp bình thường, trực tiếp tăng lên tới Tôn cấp đỉnh phong, trong mắt Chu Khung lộ vẻ hài lòng!

Từ nay về sau, chỉ cần có đủ tài nguyên, Ma Giáo sẽ không còn thiếu hụt đan dược Tôn cảnh nữa, thực lực của các đệ tử sẽ lại tăng mạnh!

Ngay khi Chu Khung định thu hồi Vạn Tiên Chi Tủy còn lại, một bóng đen thoắt cái chạy vào trong đại điện!

“Mùi gì thế, thơm thật!” Một giọng nói nghi hoặc vang lên, sau đó bóng đen lập tức chạy tới trước mặt Chu Khung, chính là Đại Bạch!

Đại Bạch trừng đôi mắt to, nhìn chòng chọc vào cái bình, khóe miệng còn vương lại một tia chất lỏng trong suốt!

“Lão đại, đây là thứ gì vậy, có thể cho ta nếm thử một chút được không, một chút thôi cũng được!” Đại Bạch khẩn khoản hỏi Chu Khung.

Chu Khung nhìn ánh mắt thèm thuồng của Đại Bạch, khóe miệng hiện lên nụ cười, phát tay lấy ra một cái bát, rót vào bát một bát lớn Vạn Tiên Chi Tủy, đưa đến trước mặt Đại Bạch, lạnh lùng nói:

“Uống đi, chỉ có bấy nhiêu thôi!”

Ánh mắt Đại Bạch lập tức sáng rực, cầm lấy chén lớn, dốc ngược rót vào miệng!

Ục!

Một trận nuốt ực vang lên!

“Chậc chậc... Ngon thật, còn ngon hơn cả mật ong Hắc Tử trộm được...” Đại Bạch chép miệng nói, sau đó tiếc nuốt liếc nhìn cái bình trong tay Chu Khung, nhưng không mở miệng xin thêm.

Một lần là ân sủng, đòi thêm nữa chính là không biết điều!

Nó, Đại Bạch, là muốn làm sủng vật hiểu chuyện nhất của lão đại, bởi vì chỉ có như vậy địa vị mới vững chắc được!

“Lãng phí a, thật sự là quá lãng phí, cho Đan Linh uống là để Đan Linh tiến hóa, cho con chó đen này uống, đúng là quá lãng phí!”

“Bảo vật như thế, chính là chí bảo của Thảo Mộc nhất tộc, chỉ cần một giọt, e rằng có thể đổi được trăm viên đan dược Tôn Cảnh, vậy mà bây giờ lại để cho con chó đen này uống một bát lớn...”

Cùng Kỳ gào thét điên cuồng trong đầu Phương Càn, giọng điệu đầy tiếc nuối, như thể bị lãng phí bảo vật của chính mình!

“Phương Càn, ngươi gia nhập Ma Giáo bao lâu rồi?” Chu Khung nhìn Phương Càn, lạnh lùng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, Phương Càn gia nhập Ma Giáo đã hơn hai mươi năm, nhiều năm qua được Giáo chủ đại nhân ân điển, chư vị Đường chủ, Ma Vương, Hộ pháp chiếu cố, Phương Càn muôn đời không quên!”

“Thuộc hạ, Phương Càn nguyện thề trung thành với Giáo chủ, vĩnh viễn bất biến, chí tử không sờn!”

Phương Càn nghe Chu Khung hỏi, lập tức quỳ một gối xuống, kiên định thưa, ở Ma Giáo nhiều năm như vậy, hẳn thật sự cảm nhận được tình cảm như một gia đình!

Không tranh giành quyền lực, không lừa lọc dối trá, ở Ma Giáo, tất cả cao tăng đều đối đãi với hần như con cháu trong nhà!

Ân tình như vậy, Phương Càn hẳn không biết lấy gì báo đáp!

“Tốt lắm, năm giọt Vạn Tiên Chi Thủy này ta ban cho ngươi, hãy cố gắng tu luyện, đừng để tụt lại phía sau!”

Chu Khung nhìn Phương Càn, trong mắt lóe lên tia sáng, vung tay lên, năm giọt Vạn Tiên Chi Thủy từ trong bình bay ra, về phía phía Phương Càn!

Phương Càn nhìn năm giọt Vạn Tiên Chi Thủy bay tới, trong mắt lóe lên tia vui mừng, vội vàng lấy ra một cái bình ngọc đựng vào.

“Đa tạ Giáo chủ đại nhân ban ân!”

Nói xong, Phương Càn đứng dậy, cung kính hành lễ lần nữa, mang theo Đan Linh Bạch Mã rời khỏi đại điện!

Đại Bạch nhìn Bạch Mã rời đi, khoe miệng hiện lên nụ cười ranh mãnh, vội vàng đuổi theo!

Chu Khung đang định cất Vạn Tiên Chi Thủy đi, bỗng nhiên như nhớ ra điều gì đó, phất tay một cái, hai giọt Vạn Tiên Chi Thủy xuất hiện, bay về phía hậu sơn Ma Giáo!

Chương 596: Cây Đào đột phá Phương Càn gặp mẹ

Tại một nơi ở hậu sơn Ma Giáo!

Một cây đào khổng lồ sừng sững, toàn thân tỏa ra ánh sáng rực rỡ, hai giọt chất lỏng trực tiếp rơi xuống trên cây đào!

Vù...!

Chỉ thấy cây đào khổng lồ như được uống thuốc bổ, nhanh chóng lớn lên, hơn nữa trên cây đào còn xuất hiện từng đạo tiên ẩn, khí thế không ngừng tăng cường!

Chỉ trong vòng ba hơi thở!

Cây đào liên tăng lớn gấp năm lần có dư, trên thân càng tản mát tiên khí, phảng phất như một gốc tiên thụ!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời đất,

Tu vi của cây đào cũng tăng lên tới cảnh giới Thánh Giả ngũ trọng!

“Đa tạ Giáo chủ đại nhân ban ân!”

Cây đào vội vàng cung kính hành lễ về phía Thiên Ma Điện, trên thân cây hiện ra một khuôn mặt già nua, kích động nói.

Lúc này Mộc Lão thật sự kích động vô cùng, bao năm qua lão tưởng rằng đã bị Chu Khung lãng quên, không ngờ Giáo chủ vẫn còn nhớ tới lão, lại còn ban cho bảo vật như thế này!

Thực lực tăng lên chỉ là phụ, điều quan trọng là Mộc Lão có thể cảm nhận được bản thể của mình đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, hoàn toàn thoát thai hoán cốt!

Giờ đây, quả đào của lão, thật xứng đáng với hai chữ tiên đào!

Bản thân lão cũng xứng đáng với hai chữ tiên thụ!...

Phương Càn rời khỏi đại điện, một đường đi về phía hậu sơn Ma Giáo!

Vô số đệ tử Ma Giáo trông thấy Phương Càn đều cung kính hành lễ, chức vị của Phương Càn ở Ma Giáo là Điện chủ Đan Điện, địa vị thấp hơn các vị Đường chủ, Ma Vương, Hộ pháp!

Nhưng lại cao hơn Đà chủ và Chấp sự, xem như ngang hàng với các vị Phó đường chủ!

“Phương Càn, ngươi muốn đi đâu vậy? Vạn Tiên Chi Tử kia, ngươi phải cho ta một giọt, như vậy ta mới có thể khôi phục thêm nhiều ký ức, mới có thể giúp đỡ ngươi!” Cùng Kỳ nhìn Phương Càn đi về phía hậu sơn Ma Giáo, nghi ngờ hỏi.

“Ta có phần việc quan trọng, lão Cùng ngươi cứ ngoan ngoãn đợi đi, còn ồn ào nữa, đừng trách ta không cho ngươi Vạn Tiên Chi Tử.”

Giọng nói của Phương Càn vang lên trong đầu, dọa Cùng Kỳ sợ hãi lập tức ngậm miệng, trong mắt toát lên một tia bất đắc dĩ, từ khi Phương Càn gia nhập Ma Giáo, nó phát hiện địa vị của mình ngày càng thấp!

Phương Càn vốn định đi về phía cây đào, đột nhiên như cảm nhận được điều gì, khóe miệng hiện lên nụ cười.

Hắn lập tức bay đến Ma Quật ở hậu sơn, Ma Quật của Ma Giáo vô cùng rộng lớn, chia làm hai khu, một khu là nơi tu

luyện của các đệ tử tinh anh Ma Giáo, một khu là nơi giam giữ những kẻ phạm lỗi!

Mà nơi Phương Càn đến chính là khu thứ hai!

Bởi vì nơi đó đang giam giữ mẫu thân của hắn - Hồng Mân Côi, hơn hai mươi năm qua, đây là lần đầu tiên Phương Càn đến gặp mẫu thân, dọc đường đi trong lòng hắn thấp thỏm không yên!

Chưa đầy ba nhịp thở!

Phương Càn đã đứng trước một hang động khổng lồ, trên cửa hang động có khắc hai chữ “Ma Quật”

Nhìn hai chữ lớn kia, trong mắt Phương Càn lóe lên tia sáng kỳ lạ, hắn từng nghe ngóng qua một số cao tăng Ma Giáo, nghe nói từ khi Chu Khung kế nhiệm chức Giáo chủ đến nay, Ma Quật này tổng cộng chỉ giam giữ hai người!

Một người là Tam hộ pháp Vệ trường của Ma Giáo, nghe nói năm đó y từng chống đối Giáo chủ, nên bị phạt giam giữ trong Ma Quật hai năm!

Một người khác chính là mẫu thân của hắn - Hồng Mân Côi, bởi vì bà tự ý rời khỏi Ma Giáo, còn tự ý kết hôn sinh ra hắn, nên bị phạt giam giữ trong Ma Quật!

Ban đầu Phương Càn có phần oán hận, nhưng càng hiểu rõ về Ma Giáo, oán hận trong lòng hắn càng ít, cho đến bây giờ đã hoàn toàn biến mất!

Bởi vì Phương Càn biết, sở dĩ Ma Quật này giam giữ ít người như vậy, không phải vì ít người phạm lỗi, mà là vì kẻ phạm lỗi đều đã chết!

Mẫu thân hắn còn sống, thật là may mắn lắm rồi!

“Phương đại nhân đến Ma Quật này có chuyện gì?” Hai tên thị vệ canh giữ cửa Ma Quật cũng nhìn thấy Phương Càn, một

tên lên tiếng hỏi.

“Hai vị huynh đài, ta có phần đồ muốn gửi cho mẫu thân, mong hai vị thông cảm!” Nghe thấy tiếng hỏi, Phương Càn lập tức hoàn hồn, nói với hai tên thị vệ.

“Chuyện này...”

Trên mặt hai tên thị vệ lộ vẻ khó xử, không phải bọn hắc môn muốn vùi vĩnh thứ gì, mà đưa đồ cho người bị giam trong Ma Quật, từ trước đến nay chưa từng có ai làm!

Phương Càn nhìn sắc mặt khó xử của hai tên thị vệ, cũng có phần xấu hổ, dù sao nếu như hắc môn ép xông vào, hai tên thị vệ Bán Thánh cảnh này không thể ngăn cản.

Nhưng...

Nếu hắc môn thật sự xông vào, e là đến lúc đó đừng nói là gặp mẫu thân, ngay cả bản thân hắc môn cũng khó giữ được mạng!

Trong phút chốc, cửa Ma Quật yên tĩnh đến đáng sợ!

Ngay khi Phương Càn chưa biết nói gì!

Vù...!

Một luồng không gian dao động, ngay sau đó một thân hình vận áo bào trắng xuất hiện tại cửa Ma Quật!

Chương 597: Chu Khung liên tục đột phá 1

“Tham kiến Tam hộ pháp!”

Hai tên thị vệ nhìn thấy người tới, vội vàng cung kính hành lễ.

Phương Càn nhìn người vừa đến, lập tức nhận ra, chính là Tam hộ pháp Vệ Giáo của Ma Giáo, lập tức cũng khom người hành lễ:

“Tham kiến Tam hộ pháp!”

“Ừm, Phương Càn, người đến Ma Quật làm gì?”

Vệ Giáo nhìn Phương Càn hỏi, từ khi Ma Giáo phi thăng thượng giới, Vệ Giáo đã cho xây dựng động phủ của mình bên cạnh Ma Quật, tiện thể tiếp nhận việc trông coi nơi này!

Chính là muốn tự răn mình, không được tái phạm sai lầm năm xưa!

“Hôm nay Giáo chủ ban cho ta năm giọt vạn tiên chi tủy, nên ta muốn mang đến cho mẫu thân một giọt!” Phương Càn cung kính đáp.

“Lòng hiếu thảo thật đáng khen!”

Vệ Giáo nhìn Phương Càn, trong mắt thoáng hiện ý tán thưởng, bấy lâu nay, lão cũng coi Phương Càn như cháu ruột của mình.

“Mở Ma Quật, để Phương Càn vào, thời gian nửa canh giờ!” Vệ Giáo nhìn hai tên thị vệ phân phó.

Nghe vậy, hai tên thị vệ lập tức mở cấm chế Ma Quật!

“Vệ Giáo đại nhân, việc này...”

Phương Càn nhìn Ma Quật đã mở, trong mắt toát lên tia kinh hãi, nhưng sau đó lại nhìn Vệ Giáo với vẻ nghi hoặc.

“Không sao, Ma Quật vốn không cấm người thăm nom, nhưng thời gian không thể quá lâu, vào đi!” Vệ Giáo nhìn Phương Càn nói.

“Đa tạ Vệ Giáo đại nhân!” Phương Càn mừng rỡ, thi lễ với Vệ Giáo, thân hình thoát một cái, nhanh chóng bay vào trong Ma Quật!

Vệ Giáo nhìn theo bóng lưng Phương Càn, trong mắt ánh lên một tia tinh quang, đương nhiên hẳn không phải tùy tiện để Phương Càn đi vào!

Mà là Giáo chủ đã ban cho Phương Càn năm giọt vạn tiên chi thủy, e là muốn để Phương Càn đi gặp mẫu thân!

Làm thuộc hạ, phải biết phỏng đoán ý của Giáo chủ, năm xưa chẳng phải vì không biết phỏng đoán ý Giáo chủ nên mới gặp họa hay sao!

Chuyện như vậy, Vệ Giáo hẳn sẽ tuyệt đối không phạm phải lần thứ hai!...

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên Ma Long bảo tọa, toàn thân tỏa ra từng đợt ý cảnh huyền diệu, khí thế không ngừng tăng lên!

Ầm!

Một tiếng nổ vang!

Khí thế trên người Chu Khung bỗng chốc tăng vọt, tu vi vốn đang là Đại Thánh cửu trọng thiên đỉnh phong, trong nháy mắt đột phá đến Đại Thánh thập trọng thiên!

Cảnh tượng này nếu để cho những sinh linh khác chứng kiến, e là sẽ bị dọa chết khiếp, bởi vì chỉ mới một tháng trước, tu vi của Chu Khung chẳng qua cũng chỉ là Đại Thánh tứ trọng thiên mà thôi!

Một tháng, Chu Khung liên tục đột phá sáu tầng, lại là sáu tầng của cảnh giới Đại Thánh, e rằng từ xưa đến nay, khắp thế gian này chưa từng có ai làm được!

Thế nhưng, Chu Khung, người tự mình đột phá, nét mặt lại không hề vui mừng!

“Mới chỉ là Đại Thánh thập trọng, vẫn còn quá yếu, phải mau chóng đột phá!” Trong mắt Chu Khung lóe lên tia sáng lạnh.

Hắn lấy ra hai viên châu, chính là Thiên Tà Thánh Thể Châu mà Trần Hạo dâng tặng trong đại lễ!

“Nuốt viên châu này, hẳn là có thể đột phá đến Tôn Giả cảnh, đến lúc đó Thiên Tôn cảnh không còn xa nữa!”

Chu Khung nhìn hai viên Thiên Tà Thánh Thể Châu trên tay, lăm bằm, nhưng chưa vội nuốt ngay.

Cốc! Cốc! Cốc!

Chu Khung gõ nhẹ lên long y, một nam tử vận áo bào đen, đeo mặt nạ hoàng kim quỳ một gối trước điện!

“Thuộc hạ Địa Nhị, bái kiến Giáo chủ!”

“Mang viên châu này cho Liên Sinh, rồi đến Đan Điện lấy thêm chút đan dược Tôn Cảnh có thể tăng cường tu vi, phân phát cho các bậc cao tăng khác của Ma Giáo.”

“Truyền lệnh bốn cung, nếu chưa đạt đến Đại Thánh cảnh thì đừng vác mặt về đây!”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện, đồng thời một viên châu tỏa ra khí tức tà ác bay đến trước mặt Địa Nhị!

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

Địa Nhị cung kính đáp, đưa tay nhận lấy Thiên Tà Thánh Thể Châu, thân hình chớp mắt đã biến mất khỏi đại điện!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn trời, không chút do dự, nuốt thẳng viên Thiên Tà Thánh Thể Châu còn lại.

“Hệ thống, giải quyết quy tắc duy nhất của Thiên Tà Thánh Thể Châu!”

“Ting, tiêu hao một ngàn vạn điểm phản phái, ký chủ hiện còn lại hai ngàn một trăm năm mươi vạn điểm phản phái, đang tiến hành giải quyết... Giải quyết thành công!”

Nhìn thấy hệ thống lại bị trừ mất một ngàn vạn điểm phản phái, khoe miệng Chu Khung giật giật, sau đó tập trung tinh thần, tiến nhập vào thức hải!

Cảnh tượng quen thuộc lại hiện lên trong đầu!

Một tên khổng lồ toàn thân tà khí không ngừng gào thét, nhưng ngay sau đó vô số cự nhân khác xuất hiện, bao vây tấn công hắn ta tới tấp!

Tên khổng lồ tà ác bị đánh cho quỳ rạp xuống đất, không dám lên tiếng!

Tên khổng lồ tà ác: Bỏ tọa đường đường là Thánh thể....!

Các cự nhân khác: Ai mà chẳng phải....!

Sau đó, Ma Thần khổng lồ xuất hiện, một tay tóm lấy tên khổng lồ tà ác, lười nuốt chửng, trực tiếp nhét vào cơ thể!

Rống!

Khi tên khổng lồ tà ác dung nhập, Ma Thần ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, thân thể nhanh chóng biến đổi!

Chương 598: Chu Khung liên tục đột phá 2

Hai chiếc sừng trên đỉnh đầu càng thêm đen kịt, lôi điện cuồng bạo xen giữa hai sừng cũng bắt đầu nhiễm tà khí, trên bộ giáp đỏ như máu khắp toàn thân hiện lên vô số phù văn quỷ dị!

Hít, hít, hít!

Mỗi hơi thở của Ma Thần, nhiệt độ xung quanh đều giảm xuống, hai mắt đỏ rực nhìn về phương xa, sát khí ngút trời!

Cùng lúc Ma Thần hình thành trong thức hải, khí thế trên người Chu Khung trong Thiên Ma Điện cũng tăng vọt!

Đại Thánh thập trọng trung kỳ... Đại Thánh thập trọng đỉnh phong!

Rầm!

Ầm ầm!

Trên bầu trời Thiên Ma phong, mây đen lại ùn ùn kéo đến, càng lúc càng dày đặc, lan rộng vạn dặm, mười vạn dặm, hai mươi vạn dặm...!

Cuối cùng, kiếp vân lại khuếch tán đến trăm vạn dặm!

Vô số lôi đình điên cuồng lóe lên trong mây đen, từng con Lôi Long khổng lồ không ngừng xuyên qua, phang phát cảnh tượng diệt thế trong nháy mắt dọa sợ toàn bộ sinh linh trong phạm vi trăm vạn dặm!

“Cái gì đây, kiếp vân sao? Sao lớn đến thế, phải đến trăm vạn dặm rồi!”

“Chẳng lẽ là Thiên Tôn kiếp? Nhìn phương hướng là từ Thiên Ma phong mà ra, chẳng lẽ Chu ma đầu kia đột phá Thiên Tôn rồi?”

“Thật kinh khủng, kiếp vãn thế này, e là tùy tiện đánh xuống một chút thôi, Thiên Hoang thành chúng ta cũng bị hủy diệt mất!”

Vô số sinh linh nhìn kiếp vãn khổng lồ trên không trung, trong mắt đều lộ ra một tia sợ hãi, dưới loại kiếp vãn này, bọn họ chẳng khác nào con kiến hôi!

Không, có lẽ còn chẳng bằng con kiến, chỉ là một con giòi tầm thường!

Trụ sở Vu tộc!

Vu Chiến Thiên nhìn kiếp vãn khủng khiếp trên không Ma Giáo, trên gương mặt bình tĩnh lộ ra một tia khiếp sợ, lạnh băng:

“Lại là Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp! Đông Vực sao có thể xuất hiện loại kiếp nạn này? Chu ma đầu kia rốt cuộc đã gây ra chuyện gì, đến cả lão thiên tàn phá cũng muốn diệt hắn!”

Ma Châu!

Trên đỉnh Ma Sơn khổng lồ, hai áo bào đen nhân đang ngồi xếp bằng bỗng nhiên mở mắt, nhìn về phía Dương Châu!

Hai người nhanh chóng nhìn nhau, đều nhìn thấy sự khó tin trong mắt đối phương, đồng thanh thốt lên:

“Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp!”

“Sao có thể như vậy? Đông Vực sao có thể có sinh linh độ kiếp nạn này?” Một áo bào đen nhân run rẩy nói.

Hắc bào nhân còn lại cũng lộ vẻ mặt không tin, phải biết Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp ngay cả trong thời kỳ viễn cổ cũng là

mấy trăm vạn năm mới xuất hiện một lần, sinh linh gặp phải loại kiếp nạn này cơ bản là không có đường sống!

Mà sau khi thiên địa đại biến, càng chỉ xuất hiện đúng một lần, đó là lúc sư phụ hắn, Ma Tôn, đột phá Tôn cảnh!

Lần đó, dù được xưng là vô địch, quét ngang Đông Vực, Ma Tôn cũng là cử tử nhất sinh mới vượt qua được!

Hai người không do dự, nhanh chóng phóng ý niệm về phía Dương Châu!

Phía đông Dương Châu!

Bên trong một mật thất ở hoàng cung Thiên Hỏa Thánh Đình, một nam tử mặc hoàng bào đang ngồi xếp bằng, xung quanh tỏa ra khí tức đáng sợ khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Nam tử đột nhiên mở mắt, một tia kim quang lóe lên, sau đó ý niệm nhanh chóng về phía Thiên Ma phong.

Chỉ trong nháy mắt, vì cảnh tượng kiếp vận quá đổi khủng khiếp, vô số cường giả Tôn cảnh đều bị kinh động, từng luồng ý niệm mạnh mẽ đồng loạt dò xét về phía Dương Châu!

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, chậm rãi mở mắt, đôi mắt đỏ tươi lóe lên tia tà ác!

Hắn ngẩng đầu, nhìn kiếp vận khổng lồ bao phủ cả trăm vạn dặm trên không Thiên Ma phong, khóe miệng nhếch lên một tia khinh thường!

“Đỉnh, hữu tình nhắc nhở ký chủ, kiếp nạn này chính là Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp, mạnh nhất khi đột phá Tôn cảnh, yêu nghiệt tuyệt thế độ kiếp này cũng là cử tử nhất sinh, đương nhiên, ký chủ người độ kiếp này vẫn rất nhẹ nhàng.”

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang vọng trong đầu Chu Khung!

“Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp sao? Bỏn tọa ngược lại muốn xem thử ngươi có thể chèo chống được mấy lần công kích!”

Ánh mắt Chu Khung nhìn kiếp vân trên bầu trời, lộ ra một tia lạnh như băng, thân hình lóe lên, khi xuất hiện đã đứng trên không Thiên Ma phong!

“Giáo chủ đại nhân giá lâm, lời kiếp sắp tàn phế rồi, các ngươi đoán xem kiếp vân này có thể đỡ được mấy lần công kích của Giáo chủ?” Một đệ tử Ma Giáo nhìn bóng người Chu Khung trên bầu trời, sùng bái nói.

“Đây là Tôn kiếp, nhìn uy lực khủng khiếp dị thường, hẳn là có thể tiếp được mười lần công kích của Giáo chủ!” Một tên đệ tử gia nhập Ma Giáo chưa lâu lên tiếng.

Mười lần công kích?

Những đệ tử Ma Giáo khác nhìn tên đệ tử vừa nói, trong mắt đều lộ ra vẻ ngơ ngác còn non lắm!

Với sự hiểu biết của bọn họ về Giáo chủ, tối đa cũng chỉ năm lần!

Nhưng bọn họ cũng chẳng buồn giải thích, dù sao một lát nữa Giáo chủ sẽ ra tay, bọn họ cứ việc yên lặng xem Giáo chủ thể hiện là được rồi!

Phía sau núi Ma Giáo, trong Ma Quật!

Phương Càn vừa bước ra khỏi cửa Ma Quật, lập tức ngẩng đầu nhìn lên đám mây kiếp khủng khiếp trên bầu trời, trong mắt toát lên một tia khiếp sợ, mây kiếp thật đáng sợ!

Chương 599: Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp

“Vụ thảo, Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp, tên Chu giáo chủ này rốt cuộc là yêu nghiệt phương nào, lại có thể dẫn tới kiếp nạn này.” Cùng Kỳ kêu to trong đầu Phương Càn, sau đó nhanh chóng giới thiệu cho Phương Càn một số truyền thuyết về Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp.

Phương Càn nghe mà kinh hãi, nhưng vừa nghĩ tới người độ kiếp là Giáo chủ, trên mặt liền lộ ra một tia thần nhiên, nói với Cùng Kỳ trong đầu:

“Lão Cùng, ngươi đoán xem lôi kiếp này có thể cản nổi Giáo chủ ta mấy lần công kích?”

Cùng Kỳ: ...

Trên bầu trời Thiên Ma phong!

Chu Khung nhìn xung quanh, ánh mắt lộ ra một tia lạnh lẽo, hẳn có thể cảm nhận được vô số đạo ý niệm khủng khiếp đang ẩn giấu trong hư không, quan sát mình.

“Hừ!”

Chu Khung hừ lạnh!

Một trận chấn động kinh khủng truyền ra, ma khí cuộn cuộn chấn động hư không mấy chục vạn dặm chung quanh không ngừng vỡ vụn, không gian hóa thành hư vô!

Ý niệm của một số ít Tôn Giả bình thường càng là khó tin, trực tiếp bị tiếng hừ lạnh đánh tan!

“Đây là Chu ma đầu sao, quả nhiên không hổ danh đệ nhất thiên kiêu Đông Vực, thực lực này e rằng đã đạt tới Tôn cảnh tam trọng tứ trọng rồi?”

“Lão phu bế quan ngàn năm, sao có cảm giác đã lạc hậu rồi, nhìn Chu ma đầu tuổi tác không lớn, đến vạn tuổi rồi sao?”

“Theo lão phu được biết, Chu ma đầu này hình như còn chưa đến ngàn tuổi!” Một đạo ý niệm thờ dài, trong giọng nói tràn đầy vẻ thán phục.

Chưa đến ngàn tuổi?

Một sinh linh mấy trăm tuổi, tu vi đã sắp đột phá Tôn Giả cảnh, hơn nữa chiến lực hiện tại đã đạt đến Tôn Giả cảnh tam trọng tứ trọng, quả thật không thể dùng yêu nghiệt để hình dung!

Nếu như nhất định phải dùng một từ!

Chỉ có thể nói: Đây là muốn nghịch thiên!

Từng đạo ý niệm khủng khiếp bắt đầu kịch liệt rung động, tuổi tác chưa đến ngàn năm của Chu Khung khiến bọn họ chấn động, thậm chí còn đáng sợ hơn cả Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp giáng lâm!

Chu Khung không để ý tới những ý niệm trong hư không nữa, tay trái nắm chặt, tung một quyền về phía thiên kiếp!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Một cột sáng lôi đình khổng lồ xuất hiện, bên trên còn kèm theo tia tia âm tà chi lực, lôi trụ xé rách hư không, oanh kích thẳng về phía kiếp vân trên bầu trời!

Rầm!

Ầm ầm!

Chấn động kinh thiên không ngừng vang lên, không gian trăm vạn dặm không ngừng bị nghiền nát, từng luồng dư chấn kinh khủng tản ra bốn phía, khiến đại địa không ngừng sụp đổ!

Một Thổ Hoàng cự nhân trong nháy mắt xuất hiện trên Thiên Ma phong, hai tay kết ấn, trên người tỏa ra khí thế cực kỳ khủng khiếp!

Nhanh chóng hình thành một kết giới phòng hộ cực lớn trên bầu trời toàn bộ Thiên Ma phong, ngăn cản tất cả dư chấn!

Ước chừng ba hơi thở sau!

Chấn động khủng khiếp mới dần ngừng lại, tất cả sinh linh lập tức nhìn về phía kiếp vân trên bầu trời, muốn xem xét tình hình!

Chỉ thấy kiếp vân trăm vạn dặm vẫn đang không ngừng cuộn cuộn, hơn nữa phảng phất như bị Chu Khung công kích khiêu khích, cuộn cuộn càng thêm kịch liệt, khí tức cũng trở nên càng thêm khủng khiếp!

“Lại dám chủ động ra tay với lôi kiếp, tên Chu ma đầu này quả nhiên to gan lớn mật!”

“Đáng tiếc Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp há lại dễ dàng vượt qua như vậy, ngay cả Ma Tôn năm xưa lúc chiến lực đạt tới Tôn Giả lục trọng, cũng suýt chút nữa bỏ mạng dưới kiếp vân!”

“Nghe nói hắn là đệ tử của Ma Tôn, quả nhiên có phong phạm của y, đáng tiếc thực lực lại kém hơn Ma Tôn một bậc! Thiên kiêu này... Chắc chắn... Đáng tiếc...”

Nhìn lôi vân trên bầu trời càng ngày càng mạnh, từng đạo ý niệm tiếc hận truyền ra, phảng phất như nhìn thấy một vị yêu nghiệt tuyệt thế sắp chết ngay trước mắt!

Không một ai cho rằng Chu Khung có thể vượt qua kiếp nạn này!...

Bên ngoài Thiên Ma phong trăm vạn dặm!

Hai đạo ý niệm phân thân ẩn nấp trong hư không, một người mặc hoàng bào, diện mục uy nghiêm, một người mặc thái giám bào, sắc mặt âm nhu!

Chính là Dương Châu Thiên Hỏa Thánh Đình chi chủ Viêm Tôn, và đại nội tổng quản Ngụy Đình!

“Bệ hạ, thực lực của tên Chu ma đầu kia tăng trưởng thật sự quá nhanh, lần trước gặp hấn hấn là chưa mạnh mẽ như thế này!” Ngụy Đình cung kính khom người bẩm báo với Viêm Tôn.

“Ừm!”

Viêm Tôn gật đầu, nhìn Chu Khung bá đạo dưới lời vãn, trong mắt lóe lên một tia sáng khác thường!

“Người nói xem, tên Chu ma đầu kia, đã biết là chúng ta phát ra treo thưởng Quỷ Điện hay chưa?” Viêm Tôn uy nghiêm hỏi.

“Bẩm bệ hạ, hơn nửa mấy ngày trước Ma Giáo đã ra tay tiêu diệt Dương Châu Quỷ Điện rồi ạ!”

Ngụy Đình cung kính đáp, sắc mặt có phần khó coi, vốn dĩ hấn căn bản không coi Chu Khung ra gì, chỉ cho rằng là một tên tiểu bối có phần thiên phú, dựa hơi Ma Tôn mà điều võ dương oai mà thôi.

Thế nhưng nhìn Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp giáng lâm, cùng với uy lực vừa rồi Chu Khung xuất thủ, tên Chu Khung này đã có thể tạo thành uy hiếp cho Thiên Hỏa Thánh Đình rồi.

Chương 600: Một quyền nổ tan Thiên Kiếp 1

“Xem ra không thể giữ lại tên tiểu tử này được nữa, nếu lôi kiếp không thể diệt được hắn, trăm sẽ tự mình ra tay!” Viêm Tôn uy nghiêm nói, trong giọng nói tràn đầy bá đạo, phảng phất như chuyện muốn nói chỉ là một việc nhỏ nhặt không đáng nhắc tới.

Ngụy Đình nhìn Viêm Tôn, trên mặt lộ ra vẻ cung kính, hắn đối với lời nói của vị bệ hạ này không hề có phần nào nghi ngờ, cho dù Chu Khung có thể vượt qua Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp, trong thời gian ngắn cũng tuyệt đối không thể trở thành đối thủ của Thiên Hỏa Thánh Đình.

Nếu bệ hạ đã muốn tự mình ra tay, như vậy Chu Khung, chắc chắn phải chết!...

Lúc này Chu Khung trên bầu trời, nhìn một quyền vừa rồi của mình không tạo ra chút uy hiếp nào với lôi kiếp, sắc mặt không hề có phần biến hóa!

Vừa rồi, chẳng qua chỉ là một chiêu tùy ý của hắn mà thôi!

Mục đích chính là muốn thăm dò uy lực của lôi kiếp lớn nhỏ ra sao!

Trước mắt xem ra, uy lực của Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp này hắn là ở khoảng Tôn cảnh thất trọng, hơn nữa còn có tác dụng áp chế đối với sinh linh!

“Mạnh một chút cũng tốt, như vậy sau ngày hôm nay, danh hào của bốn tọa mới có thể vang vọng khắp Đông Vực, không còn bị giới hạn trong một châu nữa.

Là: Đông Vực cự phách, Ma Giáo chi chủ, Chu Khung, Chu Vô Định đây!”

Chu Khung ngẩng đầu nhìn kiếp vân trên bầu trời, lâm bẫm, toàn thân tỏa ra khí phách vô tận.

Sau đó chỉ thấy Chu Khung gầm nhẹ một tiếng:

- Ma thể, khai mở!

Rầm!

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả sinh linh, thân thể Chu Khung nhanh chóng biến lớn, đỉnh đầu bắt đầu mọc ra hai cái sừng, giữa hai sừng không ngừng lóe ra lõi đình tản ra tà khí vô tận, toàn thân bắt đầu bao trùm lên một tầng áo giáp màu đỏ như máu, bên trên còn khắc họa phù văn quỷ dị!

Chỉ trong thời gian chưa tới một hơi thở!

Một Ma Thần khủng khiếp xuất hiện trong mắt tất cả sinh linh, đôi mắt đỏ tươi của Ma Thần nhìn lõi kiếp trên bầu trời, ánh sáng lạnh lẽo lóe lên!

- Đây là quái vật gì, đây là thể chất đặc thù sao?

Một vị Tôn Giả nhìn Ma Thần run rẩy nói, trong mắt lộ ra một tia khiếp sợ, vậy mà hắn cảm thấy trên người Ma Thần có uy hiếp đến tính mạng!

Phải biết rằng thực lực của hắn là Tôn Giả thất trọng!

Chẳng lẽ Chu ma đầu này chưa đột phá Tôn Giả, đã có thể nghịch thiên phạt Tôn Giả thất trọng rồi sao!

Không có kẻ nào trả lời hắn, bởi vì bọn họ không biết đây rốt cuộc là thứ gì, tựa như thể chất, nhưng Đông Vực từ trước đến nay chưa từng nghe nói qua có thể chất cường đại như vậy tồn tại!

Vù...!

Lôi kiếp trên bầu trời dường như đã hoàn tất, sắp sửa giáng xuống đạo lôi kiếp thứ nhất!

Rống!

Ma Thần ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, tay phải nắm chặt, vô số lôi điện trong thiên địa tụ tập, thậm chí ngay cả lôi đình trên kiếp vân cũng bắt đầu bị hấp dẫn đến nắm đấm của Ma Thần!

Một quyền vung ra, Thiên Phạt Lôi Quyền!

Một cột sét thông thiên xuất hiện, bên trên còn tản ra khí tức tà ác kinh khủng. Cột sét mang theo lực lượng vô tận, đánh thẳng về phía lôi kiếp trên bầu trời!

Một quyền này mạnh hơn gấp trăm lần so với quyền đầu tiên của Chu Khung!

Chỉ trong nháy mắt, những nơi cột sáng lôi đình đi qua, hư không sụp đổ, vạn vật tan biến, phạm vi trăm vạn dặm tựa như chỉ còn lại một tia chớp này!

Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp dường như cũng cảm thấy bị uy hiếp, tốc độ quay cuồng lần nữa nhanh hơn mười lần, nhưng nó là kiếp vân, do quy tắc thiên địa biến thành, không cách nào tránh né, chỉ có thể ngạnh kháng!

Rầm!

Ầm ầm ầm!

Lôi trụ trực tiếp oanh kích lên kiếp vân, vô số lôi đình tứ tán ra, chấn động khủng khiếp khiến bầu trời cũng bị xé rách một lỗ hổng thật lớn, trong hư không từng cái lỗ đen thật lớn thật lâu không thể khép lại!

Phạm vi mấy trăm ngàn dặm, vô số lôi đình tản ra tàn phá bừa bãi, thậm chí không ít ý niệm Tôn Giả cảnh đều trốn tránh không kịp, bị lôi đình rầm diệt!

- Hộ Sơn đại trận, mở!

Trên Thiên Ma phong, Lý Trường Sinh mặc áo bào trắng hai tay kết ấn, nhanh chóng khởi động đại trận hộ sơn, một tòa tháp lớn màu đen xuất hiện bảo vệ Ma Giáo!

Sau mùi hơi thở, thiên địa mới từ từ khôi phục lại yên tĩnh!

Một số ý niệm sống sót trong lôi đình không kịp nghĩ ngợi gì khác, đều nhìn về phía kiếp vân trên bầu trời!

Tê...!

Một trận hít khí lạnh vang lên!

Chỉ thấy kiếp vân vốn trăm vạn dặm, trực tiếp bị lôi đình đánh nát gần một nửa, kiếp vân còn lại nhanh chóng tụ tập, nhưng phạm vi bao phủ lại chỉ còn lại mấy chục vạn dặm!

Tất cả ý niệm lần nữa nhìn về phía Ma Thần không lồ trên bầu trời, trong mắt ánh sáng lấp lóe!

Một quyền đã đánh Cữu Cữu Diệt Tôn Kiếp mất gần một nửa!

Chu ma đầu này, thật khủng khiếp!

Chương 601: Một quyền nổ tan Thiên Kiếp 2

Mà Chu Khung trừng hai con mắt đỏ tươi nhìn kiếp vân nhỏ đi một vòng lớn, khóe miệng lộ ra một tia lạnh lùng!

Tay trái vươn ra, bắt sao hái trăng!

Một ngọn núi cao ức vạn trượng lập tức bị một bàn tay lớn nắm lấy ném thẳng về phía kiếp vân trên bầu trời!

Tay phải nắm chặt, Thiên Phật Lôi Quyền!

Một cột sáng lôi đình thông thiên lần nữa hình thành, đuổi theo phía sau ngọn núi đánh về phía Kiếp Vân!

Kiếp Vân:????????

(Lời trong lòng Kiếp Vân: Mụ nội nó! Còn nói đạo lý nữa không? Có vương pháp hay không? Lão tử là Kiếp Vân, bao nhiêu lần rồi, ngươi không ngoan ngoãn độ kiếp, đánh ta làm gì!)

Trong ánh mắt chấn động của tất cả sinh linh, ngọn núi khổng lồ cùng cột sáng lôi đình kinh khủng trực tiếp đánh về phía Kiếp Vân!

Rầm! Rầm! Rầm!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên, công kích khủng khiếp trực tiếp đánh nổ Kiếp Vân, vô số tia sét còn chưa kịp giáng xuống lập tức nổ tung!

Phương viên mấy chục vạn dặm, tựa như xuất hiện cảnh tượng pháo hoa sấm sét khổng lồ!

“Ta đi! Chạy mau! Niên đại gì thế này? Xem nào nhiệt cũng gặp nguy hiểm sao? A...”

Ý niệm của một vị Tôn Giả nhìn pháo hoa sấm sét bắn về phía mình, hét lớn một tiếng, muốn chạy trốn, đáng tiếc vẫn bị sấm sét tiêu diệt!

Cảnh tượng tương tự không ngừng diễn ra trong hư không, ý niệm của từng vị Tôn Giả lần lượt bị lôi đình tiêu diệt!

Ước chừng nửa nén hương trôi qua!

Màn pháo hoa lôi đình kinh khủng mới chậm rãi tiêu tán, nhưng cỗ uy hiếp khủng khiếp trong thiên địa vẫn làm cho tất cả cường giả kinh hãi run sợ!

“Phù! Suýt nữa thì bị diệt! Lão tử từ khi tu luyện đến Tôn Giả chưa từng chột vật như vậy!”

“Ai nói không phải? Chu ma đầu này thật sự rất trâu bò! Hẳn đánh cho Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp tan thành mây khói, cho dù là sư phụ hắc là Ma Tôn năm đó không bằng!”

“Yêu nghiệt như vậy quật khởi, không biết sẽ lại nhấc lên bao nhiêu sóng gió? Đông Vực này có thể chịu đựng nổi sao?”

Từng đạo ý niệm còn sống sót, nhìn Ma Thần khổng lồ dưới Kiếp Vân, truyền âm cho nhau!

Bọn họ như nhìn thấy một vị Vô Địch Ma Tôn khác ra đời!

Không, là một nhân vật còn mạnh hơn cả Ma Tôn ra đời!

“Này, các ngươi làm sao xác định hắc là đệ tử của Ma Tôn? Tuổi của hắc chưa đến một ngàn, Ma Tôn bế quan cũng đã gần một ngàn năm rồi!” Một vị Tôn Giả nghi hoặc hỏi.

Ồ?

Tất cả Tôn Giả đều ngẩn ra. Mọi việc liên quan đến Chu Khung, bọn họ cũng chỉ nghe nói, còn chuyện đệ tử Ma Tôn cũng chỉ là lời đồn đại!

Trước đây, không ai nghi ngờ thân phận đệ tử Ma Tôn của Chu Khung, nhưng bây giờ xem xét thời gian, lại có phần kỳ quái!

“Không đúng! Các người xem, Long Sát, Vũ Phong cũng đến!” Ý niệm của một vị Tôn Giả chỉ về một hướng nào đó trong hư không.

Tất cả Tôn Giả lập tức nhìn theo, chỉ thấy nơi đó có hai bóng người mặc áo bào đen đang ẩn nấp!

Chính là hai đại đệ tử của Ma Tôn, Long Sát và Vũ Phong!

Nhìn thấy hai người xuất hiện, các Tôn Giả đều dè nén nghi ngờ trong lòng. Bọn họ cho rằng hai người này chắc chắn là đến để ủng hộ cho sư đệ của mình!

Hai người bọn họ đã xuất hiện, như vậy thân phận đệ tử Ma Tôn của Chu Khung hẳn là thật!

Long Sát và Vũ Phong ở trên hư không nhìn Ma Thần từ xa, vẻ mặt cũng ngờ ngác và khiếp sợ.

“Sư huynh, Chu sư đệ thật sự quá mạnh! Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp vậy mà bị hắn đánh tan!”

“Đúng vậy! Sư tôn cả đời thu nhận bảy đệ tử, năm người đã chết, chỉ còn lại hai tên phế vật là chúng ta, không ngờ hiện tại lại có thêm một sư đệ lợi hại như vậy!”

“Long sư huynh, nếu nói phế vật cũng là ta, huynh không thể nói mình là phế vật được!” Vũ Phong nhìn Long Sát, bĩu môi nói. ...

Lúc này, cách Thiên Ma Phong triệu dặm, có hai bóng người đang đứng trên hư không. Mặc dù chỉ là ý niệm giáng

xuống, nhưng lại khiến hư không cũng phải chấn động!

Có thể thấy được thực lực của hai người này khủng khiếp đến mức nào!

Nếu có cường giả nào nhìn thấy dung mạo của hai người này, sợ rằng sẽ bị dọa đến mức không nói nên lời, bởi vì hai người bọn họ chính là cự phách chân chính của Đông Vực, cường giả Thiên Tôn!

Hai cường giả Thiên Tôn cảnh lơ lửng giữa không trung, nhìn về phía Ma Thần nơi xa, trong mắt đều lóe lên tia sáng kỳ lạ.

“Bà lão chết tiệt, không ngờ ngươi còn chưa chết!” Hán tử đầu báo quay sang lão bà bên cạnh, lên tiếng.

“Lão báo thôi nhà ngươi còn sống, ta sao có thể chết trước ngươi được!” Lão bà liếc xéo Hán tử đầu báo, lời nói châm chọc nhưng trong mắt lại ẩn chứa tia kiên đề.

“Tên Chu ma đầu này vượt qua Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp, đúng là yêu nghiệt hiếm thấy, hay là ra tay trừ khử hắn đi, dù sao Đông Vực đồ nát này không cần yêu nghiệt nữa!”

“Giết hắn, e là ngươi không làm được đâu!” Khóe miệng lão bà nhếch lên tia khinh bỉ.

Chương 602: Chu Khung đột phá Tôn Giả 1

“Bà lão chết tiệt, chỉ là một tên Tôn Giả, cho dù có vượt qua Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp thì đã làm gì được Thiên Tôn này?” Hán tử đầu báo như bị sỉ nhục, trong mắt lóe lên tia phần nộ.

“Hắn không đối phó được người, nhưng người nhìn Long Sát, Vũ Phong kia kìa!”

“Người muốn ra tay, hai người bọn họ chắc chắn cũng sẽ nhúng tay vào, người cho rằng mình có thể đánh bại Long Sát sao? Hay là thử xem?”

Lão bà nhìn Hán tử đầu báo với vẻ mặt khinh bỉ, như muốn nói, người cứ việc ra tay đi, ta sẽ đứng xem người làm trò hề!

“Người...!”

Hán tử đầu báo tức giận gầm lên, sau đó nhìn về phía Long Sát với ánh mắt kiên đề, thậm chí còn xen lẫn một tia sợ hãi!

Long Sát: Đại đệ tử của Ma Tôn, ba mươi vạn năm trước đột phá Tôn Giả, thực lực hiện tại đã là Tôn Giả đỉnh phong.

Nhưng đây không phải nguyên nhân khiến Hán tử đầu báo sợ hãi, hắn sợ hãi là bởi vì ba vạn năm trước Long Sát đã làm chấn động cả Đông Vực!

Vì bốn vị sư đệ của mình bị Cửu Nguyệt Thiên Tôn sát hại, Long Sát trong cơn thịnh nộ đã một mình đánh thẳng vào sào huyệt của Cửu Nguyệt Thiên Tôn!

Trải qua ba ngày ba đêm kịch chiến, cuối cùng đã đánh chết Cửu Nguyệt Thiên Tôn ngay tại hang ổ của hắn!

Ba vạn năm trôi qua, tuy Long Sát vẫn chưa đột phá đến Thiên Tôn cảnh, nhưng không ai dám coi thường hắn như một Tôn Giả bình thường nữa!

“Muốn đi thì người đi đi, bản Thiên Tôn còn phải về bế quan tu luyện, pháp tắc ở Đông Vực này ngày càng mỏng manh, ở lại đây ta chết mất!”

Hán tử đầu báo tức giận mắng một câu rồi biến mất khỏi thiên địa. Còn chuyện đi thử thực lực của Long Sát, hắn không ngu ngốc đến vậy, đừng nói là Long Sát hiện tại, ngay cả Cửu Nguyệt Thiên Tôn ba vạn năm trước hắn không phải là đối thủ!

“Hừ, nhát gan!” Lão bà nhìn theo bóng dáng hán tử rời đi, khẽ thở dài rồi cũng biến mất.

Hang ổ của bọn họ không ở Dương Châu, Chu ma đầu này dù có yêu nghiệt đến đâu không liên quan gì đến bọn họ, kẻ phải đau đầu là Vu tộc mới phải!...

Trên không trung!

Long Sát nhìn hai Thiên Tôn kia rời đi, trong mắt toát lên tia khinh thường và thất vọng.

“Đại sư huynh, chúng ta đi gặp tiểu sư đệ thôi!” Vũ Phong nhìn Long Sát, lên tiếng.

Long Sát gật đầu.

Ngay lúc hai người định hiện thân, ánh mắt Long Sát bỗng lóe lên tia sáng sắc bén, hắn lạnh lùng nói:

“Có Thiên Tôn đỉnh phong đến Ma Sơn, đi!”

“Cái gì?” Vũ Phong kinh hãi thốt lên.

Thiên Tôn đỉnh phong là tồn tại đứng đầu Đông Vực, cả Đông Vực chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Không dám chân chừ, hai người nhanh chóng thu liễm khí tức, Ma Tôn đang bế quan, bọn họ phải bảo vệ Ma Sơn!

Còn về phần Chu Khung, hai người không còn lo lắng nữa, ít nhất bọn họ tin rằng tiểu sư đệ của mình đã an toàn!...

Theo kiếp vận trên bầu trời tiêu tán!

Khí thể trên người Chu Khung không ngừng tăng lên, nhanh chóng phá vỡ bình cảnh Tôn Giả, tiếp tục tăng vọt cho đến khi đạt tới Tôn Giả nhất trọng đỉnh phong mới dừng lại!

“Đỉnh, chúc mừng kí chủ đột phá đến Tôn Giả cảnh, hệ thống bắt đầu nâng cấp, thời gian đếm ngược mười hai canh giờ...!”

Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung!

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía hệ thống, chỉ thấy năm chữ lớn hiện lên!

[Đang nâng cấp, chớ quấy rầy!]

Không để ý đến hệ thống đang nâng cấp, Chu Khung nhìn về phía nơi Long Sát và Vũ Phong vừa ẩn nấp, ánh mắt lóe lên tia sáng kỳ lạ!

“Tu vi Ma đạo thật mạnh mẽ, Ma đạo Đông Vực vốn không hưng thịnh, kể có tu vi Ma đạo đến vậy hẳn chỉ có hai tên đệ tử của Ma Tôn!”

Chu Khung trầm nghĩ, Ma Tôn là tấm hồ bì lớn nhất của hắn, mọi truyền thuyết và tin tức về Ma Tôn, bốn bộ đã sớm nắm bắt cho hắn.

Long Sát, Vũ Phong, hai đại đệ tử còn sống của Ma Tôn!

“Xem ra chính là hai tên kia đã dọa hai lão già Thiên Tôn kia bỏ chạy!” Ánh mắt Chu Khung lại nhìn về phía vị trí của hai vị Thiên Tôn vừa rời đi.

Lúc hai tên Thiên Tôn kia vừa xuất hiện, Chu Khung đã phát hiện ra, thậm chí một trong những át chủ bài là Thiên Tôn Nhất Kích hấn cũng đã chuẩn bị xong, không ngờ hai tên kia gan nhỏ đến mức còn chưa dám ra tay đã chạy mất!

“Coi như hai lão già các người mạng lớn!”

“Cút!”

Chu Khung nhìn về phía hư không, một tiếng quát lớn truyền ra, sóng âm cuộn cuộn trong nháy mắt hướng hư không mấy chục vạn dặm chung quanh chấn động!

“Chết tiệt, tên Chu ma đầu này điên rồi sao, công kích chúng ta làm cái gì!”

Một đạo thần niệm Tôn Giả cảm nhận được sóng âm đáng sợ ập tới, lập tức gầm lên.

Sóng âm đáng sợ trong nháy mắt chấn vỡ toàn bộ thần niệm Tôn Giả trong phạm vi mấy chục vạn dặm, đồng thời tất cả Tôn Giả đều nghe thấy lời nói bá đạo của Chu Khung trong tai.

Chương 603: Chu Khung đột phá Tôn Giả 2

“Từ nay về sau, ba mươi vạn dặm quanh Thiên Ma Phong này là cấm địa của bản tọa, bất kỳ thần niệm nào dám tự tiện xâm nhập, giết, không, tha!”

Vô số Tôn Giả thầm mắng Chu Khung bá đạo, nhưng trong lòng cũng phải thừa nhận, hiện tại Chu Khung đã có tư cách ngạo mạn!

Với thực lực mà Chu Khung vừa thể hiện, đừng nói là Dương Châu, cho dù là toàn bộ Đông Vực, hẳn cũng xứng đáng được gọi là một nhân vật kinh thiên động địa!

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi đại tăng, thiên hạ vô địch, xưng bá vũ trụ!” Lý Trường Sinh nhìn Chu Khung trên không trung vừa độ kiếp xong, kích động khom người hô lớn.

Theo tiếng hô lớn của Lý Trường Sinh, tất cả đệ tử trên Thiên Ma Phong đều đồng loạt ngửa mặt lên trời rồng to:

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi đại tăng, thiên hạ vô địch, xưng bá vũ trụ!”

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi đại tăng, thiên hạ vô địch, xưng bá vũ trụ!”

Sóng âm khủng khiếp càng truyền càng xa, đệ tử các phân đà Ma Giáo trong các thành trì xung quanh cũng nghe thấy tiếng gầm rú, cộng thêm cảnh tượng khủng khiếp vừa rồi ở tổng đàn Ma Giáo.

Tất cả đều biết chắc chắn Giáo chủ nhà mình lại đột phá, cũng đồng loạt ngửa mặt lên trời rồng to!

Trong chốc lát, thành trì nổi tiếp thành trì, phân đà nổi tiếp phân đà!

Không đến một nén nhang!

Toàn bộ phương bắc Dương Châu đều vang lên tiếng hét kinh thiên động địa, dọa vô số sinh linh không dám lên tiếng!...

“Hừ, đúng là biết cách thể hiện, chỉ là đột phá Tôn Giả mà thôi, người không biết còn tưởng hắc đã thống nhất Đông Vực rồi!”

Viêm Tôn đứng cách đó cả trăm vạn dặm, nghe thấy tiếng gầm rú của đám đệ tử Ma Giáo bên tai, khinh thường nói.

Nhưng sâu trong mắt lại thoáng hiện lên một tia ghen tị, hắc là chủ một phương Thánh Đình mà không có uy phong như vậy!

“Bệ hạ, Ma Giáo này có cần diệt trừ hay không?” Ngụy Đình khom người hỏi Viêm Tôn.

Diệt cái gì!

Trong mắt Viêm Tôn lóe lên một tia tức giận, với thực lực mà Chu Khung vừa mới thể hiện, cho dù bản tôn hắc có ở đây cũng chưa chắc đã đánh thắng!

Bây giờ chỉ là một đạo thần niệm phân thân mà muốn diệt người ta, chẳng phải tự rước lấy nhục nhã sao!

“Tiểu nhân vật mà thôi, hôm nay trẫm hơi mệt mỏi, hai ngày nữa rảnh rồi lại tiện tay diệt...”

Viêm Tôn ra vẻ uy nghiêm nói, nhưng còn chưa dứt lời, trong mắt bỗng hiện lên một tia kinh hãi, vội vàng nhìn về

phía Chu Khung.

Chỉ thấy Chu Khung trên bầu trời ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Viêm Tôn, trên mặt lộ ra một nụ cười tà ác.

Một quyền đánh ra!

Một tia sét mang theo tà khí lập tức phá vỡ hư không đánh về phía Viêm Tôn, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, cho dù Viêm Tôn không kịp phản ứng.

“Không tốt!”

Viêm Tôn hét lớn một tiếng, ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, hần lại cảm thấy uy hiếp trên đạo lôi đình này, phải biết rằng lúc này hần chỉ là một đạo phân thân ý niệm ở đây.

Loại cảm giác này thật sự không thể tưởng tượng nổi, Viêm Tôn lập tức muốn giải tán đạo ý niệm phân thân này.

Nhưng tốc độ lôi đình quá nhanh, không đợi ý niệm phân thân của hần kịp tiêu tán, lôi đình đã trực tiếp đánh Viêm Tôn và ý niệm phân thân của Ngụy Đình thành tro bụi.

“Chu ma đầu, trẫm, Thiên Hỏa Thánh Đình và ngươi thế bất lưỡng lập!” Trước khi tiêu tán, Viêm Tôn phẫn nộ gầm lên một tiếng.

“Khà khà khà... Muốn thế bất lưỡng lập cùng Ma Giáo của bốn tọa, Thiên Hỏa Thánh Đình các ngươi còn chưa xứng.”

Chu Khung nhìn Viêm Tôn tiêu tán, khóe miệng lộ ra một tia khinh thường, sau đó thân hình lóe lên, lúc xuất hiện đã ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long trong Thiên Ma điện.

Đồng thời một giọng nói lạnh như băng vang vọng trong đại điện: “Truyền lệnh cho Thiên Bộ, có thể hành động theo kế hoạch!”

“Tuân lệnh!”

Một thân hình mặc áo bào đen cung kính đáp, thân hình nhanh chóng biến mất trong đại điện. ...

Trong mật thất hoàng cung Thiên Hỏa Thánh Đình!

“Phốc!”

Một nam tử mặc hoàng bào Ngũ Trảo, toàn thân bị một cỗ tà khí nồng đậm bao phủ, há mồm phun ra một ngụm máu đen, ánh mắt lộ ra một tia âm u, chính là Viêm Tôn.

“Đây là thứ quỷ quái gì, lại có thể xuyên qua ý niệm phân thân bám vào người bốn tọa, Chu ma đầu này thật quỷ dị!”

Viêm Tôn nhìn khí tức tà ác không ngừng chui vào cơ thể, vẻ mặt khiếp sợ, hẳn có thể cảm giác được nếu cỗ tà khí này thật sự tiến vào trong cơ thể, chỉ sợ muốn bức ra sẽ vô cùng khó khăn.

Không dám do dự, Viêm Tôn lấy ra một cái bình ngọc, đổ ra một giọt chất lỏng tỏa ra tiên quang, vẻ mặt đau lòng nuốt xuống.

Ông...!

Tùng đột Tiên Linh chi khí từ trong cơ thể Viêm Tôn tỏa ra, bắt đầu từng chút một xua đuổi tà khí trong cơ thể.

Ước chừng nửa nén hương trôi qua!

Hô!

Viêm Tôn chậm rãi thở ra một hơi, ánh mắt lộ ra một tia cừ hận và kiên kỵ, tuy rằng hẳn đã xua đuổi được tà khí trong cơ thể, nhưng căn cơ cũng bị tổn thương một chút!

Chương 604: Đế Quốc Đại Càn quỷ dị

Chỉ một chút này thôi, cũng khiến hắn trong vòng trăm năm tới không thể nào trùng kích cảnh giới Thiên Tôn được nữa!

Hơn nữa giọt chất lỏng kia chính là Vạn Tiên chi thủy, là thứ hắn vất vả lắm mới có được, vốn định để dành lúc đột phá Thiên Tôn mới dùng, vậy mà giờ đã mất rồi!

Cũng may là Đan Linh không có ở đây, nếu không nhất định sẽ cho hắn một cái lườm nguýt, thứ tốt như vậy, không phải nên uống một hơi cho rồi sao!

“Bẩm Bệ hạ, Đại Càn đế quốc ở Không Châu phái sứ thần đến, nói là có chuyện quan trọng muốn thương lượng.”

Giọng nói của Ngụy Đình từ bên ngoài mật thất truyền vào, xem ra vận khí của hắn cũng thật tốt, có Viêm Tôn chắn ở phía trước, nên hắn mới không bị lôi đình đánh trúng.

Đại Càn đế quốc?

Trong mắt Viêm Tôn lóe lên một tia nghi hoặc, sau đó dường như nghĩ đến điều gì, uy nghiêm phân phó:

“Truyền lệnh, triệu tập văn võ bá quan, thiết triều nghị sự!”

“Tuân chỉ!” Ngoài mật thất, Ngụy Đình cung kính đáp, thân hình biến mất ngay tại chỗ. ...

Trên Kim Loan điện của Thiên Hỏa Thánh Đình!

Viêm Tôn mặc long bào, uy nghiêm ngồi trên long y, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Văn võ bá quan chia thành hai hàng bên dưới, mỗi người đều toát ra khí thế kinh người, nhưng sắc mặt lại chẳng mấy ai đẹp.

Tin tức trên Thiên Ma phong đã truyền ra, Chu ma đầu của Ma Giáo đã vượt qua Cửu Cửu Diệt Tôn kiếp, đạt đến cảnh giới Tôn Giả, thậm chí còn buông lời muốn diệt Thiên Hỏa Thánh Đình.

Chúng đều cho rằng lần triều hội này là muốn thương nghị làm sao công kích Ma Giáo, chẳng qua cũng có một số quan viên sắc mặt dị thường, bọn họ biết lần triều hội này triệu tập là bởi vì có một phương đế quốc phái sứ thần đến.

“Tuyên sứ thần đế quốc Đại Càn yết kiến!”

Ngụy Đình hét lớn một tiếng, trong nháy mắt kéo lại tất cả suy nghĩ của văn võ bá quan, nhanh chóng đưa mắt nhìn về phía cửa đại điện.

Chỉ thấy bên ngoài đại điện có hai bóng người đi tới, một người là nam tử mặc áo bào đen, ánh mắt lạnh như băng, một người khác toàn thân khoác áo choàng, cho người ta một loại cảm giác thần bí khó lường.

“Bái kiến Viêm Tôn bệ hạ!” Nam tử áo bào đen chấp tay với Viêm Tôn nói.

“Làm càn!”

“Chỉ là sứ thần một phương đế quốc, nhìn thấy Thánh Đình bệ hạ, vậy mà không chịu quỳ lạy, tội đáng chém!”

Lễ bộ thượng thư nhìn nam tử áo bào đen chỉ chấp tay, lập tức đứng ra quát lớn.

Đặc biệt là khi nhìn thấy người bên trong áo choàng, ngay cả cử động không, càng phần nộ quát lớn lần nữa:

“Người đâu, lời tên tặc tử coi rẻ bệ hạ này ra ngoài chém cho ta!”

Phía trên đại điện!

Viêm Tôn không ngăn cản những lời của Lễ bộ thượng thư, vừa rồi cũng có người bẩm báo một vài tin tức cho hần về Đế Quốc Đại Càn.

Đại Càn đế quốc chi chủ này tên là Sở Hùng, nghe nói có ân oán rất sâu với Ma Giáo Giáo Chủ Chu Khung, thủ hạ đại thần càng chết trong tay Ma Giáo một đồng lớn, nguyên bản hơn mười năm trước tất cả mọi người đều cho rằng Sở Hùng đã bị Chu Khung giết chết.

Nhưng Sở Hùng chẳng những không chết, sau khi trở lại đế quốc Đại Càn tu vi càng đột nhiên tăng mạnh, còn đạt thành minh ước với Hùng tộc, đại tộc đỉnh cấp Không Châu!

Phát triển đột nhiên tăng mạnh, chỉ trong hơn mười năm ngắn ngủi đã chiếm cứ một phần mười địa bàn Không Châu!

Nếu không phải tu vi của Sở Hùng vẫn chỉ là Đại Thánh cảnh, chỉ sợ Đại Càn đế quốc đã sớm biến thành Đại Càn thánh đình rồi!

Ba ba ba...!

Một loạt tiếng bước chân dồn dập vang lên, thống lĩnh cầm quân dẫn theo một đội thị vệ nhanh chóng lao về phía nam tử áo bào đen, cả người tản ra sát ý kinh khủng!

“Dám coi thường bệ hạ, đáng chém!”

Thống lĩnh cầm quân quát lớn một tiếng, trường đao trong tay phát ra một ánh đao cực lớn, muốn đem nam tử áo bào đen và cả người áo choàng chém giết!

Đối mặt với ánh đao chém tới, sắc mặt nam tử áo bào đen vẫn không đổi, cho dù hần chỉ có tu vi Đại Thánh nhất trọng,

mà thống lĩnh cấm quân này có tu vi Đại Thánh ngũ trọng.

Hắn vẫn không có chút lo lắng nào, thậm chí mí mắt không chớp lấy một cái!

Ngay khi đại đao sắp chém lên người nam tử áo bào đen!

Ông...!

Không gian chấn động một hồi, chỉ thấy người áo choàng nhẹ nhàng vung tay lên, thống lĩnh cấm quân cùng mấy tên thị vệ lập tức bị đánh bay ra khỏi đại điện!

Văn võ bá quan: (? (?? (?? (?? (?? (???;)) Kinh ngạc đến ngây người!

“Làm càn, dám động thủ trên Kim Loan điện, ngươi muốn tìm cái chết sao!”

“Ra tay với thống lĩnh cấm quân Thiên Hỏa thánh đình ta, chẳng lẽ ngươi chán sống rồi ư!”

Nhìn thống lĩnh cấm quân bị đánh bay, toàn bộ đại điện lập tức bùng nổ, vô số võ tướng nhao nhao gầm thét, khí thế toàn thân bộc phát, muốn ra tay!

“Hừ!”

Nghe thấy tiếng rống giận dữ không ngừng vang lên xung quanh, người mặc áo choàng như tức giận, hừ lạnh một tiếng, một cỗ khí thế kinh khủng bao phủ toàn bộ đại điện!

Chương 605: Đế triều Đại Càn, Thiên Hỏa Thánh Đình kết minh 1

Tê...!

Chỉ trong nháy mắt tất cả văn võ bá quan đều hít sâu một hơi, nhao nhao bị khí thế khủng khiếp áp chế cúi đầu.

“Tôn... Tôn Giả?”

Tất cả văn võ đại thần đều khiếp sợ nhìn người mặc áo choàng, đối phương lại là một vị Tôn Giả, hơn nữa còn không phải Tôn Giả bình thường.

Ngay khi tất cả văn võ đại thần đều bị khí thế áp đảo sắp không chịu nổi, một giọng nói uy nghiêm vang lên!

“Được rồi, Hùng lão nhị, đến Thiên Hỏa thánh đình của trẫm làm gì?”

Viêm Tôn ngồi trên long y kinh ngạc nhìn người mặc áo choàng hỏi, sau đó cũng có một luồng khí thế kinh khủng bao phủ về phía đại điện, triệt tiêu uy áp của người mặc áo choàng.

“Ha ha, lão Hùng phụng mệnh đi cùng Nhị tiên sinh, tới xem thử một chút.”

Người mặc áo choàng nghe Viêm Tôn nói, cười lớn một tiếng, mở áo choàng trên đầu ra, một khuôn mặt gấu lộ diện!

Chỉ như vậy? (?????)

Hùng lão nhị, Hùng Khoát Hải?

Tất cả quan viên văn võ nhìn người mặc áo choàng đều kinh ngạc, bởi vì bọn họ thật sự nhận ra người này, Hùng lão nhị chính là đệ đệ của Hùng tộc trưởng đỉnh cấp đại tộc Không Châu.

Một thân thực lực Tôn cảnh thất trọng, ở Không Châu tuyệt đối là cự phách một phương!

Hiện giờ lại nói là phụng mệnh đi cùng Nhị tiên sinh đến đây!

Phụng mệnh của ai?

Nhị tiên sinh này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Ngay cả Viêm Tôn nghe được lời của Hùng Khoát Hải, trong mắt cũng lộ ra một tia chấn động, đối với người có thể ra lệnh cho Hùng Khoát Hải, không cần nghĩ cũng biết, chỉ có huynh trưởng của hắn là tộc trưởng Hùng tộc, Hùng Bá Thiên!

Viêm Tôn lại đưa mắt nhìn về phía nam tử áo đen, nhìn ước chừng hai nhịp thở.

“Hay cho một kẻ yêu nghiệt tuyệt thế!” Viêm Tôn thầm nghĩ trong lòng, người này tuổi đời chưa đến một ngàn, tu vi Đại Thánh nhất trọng, căn cơ hùng hậu vô cùng, Nhị tiên sinh này xứng danh nhân vật cấp bậc yêu nghiệt.

Thế nhưng...

Dù có là yêu nghiệt thì cũng chỉ là một Đại Thánh mà thôi, trừ phi như Chu Khung, phá Tôn Giả cảnh, chiến lực kinh thiên, bằng không đều không lọt vào mắt Tôn Giả như bọn họ.

Như nhìn ra nghi hoặc của mọi người, nam tử áo đen nói:

“Ta là sứ thần của đế triều Đại Càn, mà bởi vì xếp hạng lão nhị, cho nên Hùng Tôn Giả mới gọi ta một tiếng Nhị tiên sinh.”

Nghe nam tử áo đen giải thích, Viêm Tôn gật đầu, uy nghiêm hỏi:

“Đại Càn phái người đi sứ, chẳng hay có chuyện gì?”

Văn võ bá quan đều lộ vẻ hiếu kỳ, nếu như Hùng Khoát Hải không lộ diện, bọn họ đều lười hỏi, nhưng hiện giờ ngay cả cường giả Tôn Giả cảnh cũng phải đi cùng, khẳng định là có chuyện quan trọng cần thương lượng!

Hơn nữa nhìn biểu tình của Hùng Khoát Hải, người chủ sự lần này, chính là vị Nhị tiên sinh này, bởi vậy có thể thấy được, quan hệ giữa đế quốc Đại Càn và Hùng tộc e là không chỉ là kết minh đơn giản.

“Nghe nói Thiên Hỏa Thánh Đình chọc giận Ma Giáo Giáo Chủ Chu Khung, hiện đang gặp phải đại nạn, không biết có chuyện này hay không?” Nhị tiên sinh mỉm cười nói.

“Làm càn, đại nạn gì chứ, chỉ là một Ma Giáo, Thiên Hỏa Thánh Đình ta tiện tay có thể diệt.” Một võ tướng nghe Nhị tiên sinh nói, lập tức đứng ra phản nộ quát.

“Diệt Ma Giáo? Ta nghe nói vị Chu giáo chủ kia được xưng là vô địch thiên hạ, càng đánh nổ cả Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp, e rằng cho dù Viêm Tôn bệ hạ ra tay, cũng chưa chắc đã nắm chắc phần thắng!” Nhị tiên sinh nhìn võ tướng lên tiếng, giọng nói đầy khinh miệt.

“Người...!”

Văn võ bá quan nhìn Nhị tiên sinh buông lời cuồng ngôn, vẻ mặt đều là tức giận, nhưng lại không thể không thừa nhận hẳn nói là sự thật, Ma Giáo thật sự đã tạo thành uy hiếp cực lớn đối với Thiên Hỏa Thánh Đình.

“Sao, Sở Hùng phái người tới, chính là để nói chuyện này?” Viêm Tôn trên long ý lạnh giọng nói, nhiệt độ trong đại điện nhanh chóng giảm xuống.

“Đương nhiên... không phải, bệ hạ muốn kết minh với Thiên Hỏa Thánh Đình, cùng nhau tiêu diệt Ma Giáo!” Nhị tiên sinh nhìn Viêm Tôn nói.

Kết minh? Cùng nhau tiêu diệt Ma Giáo?

Viêm Tôn vừa định nói “Người xứng sao?”, lại phát hiện Hùng Khoát Hải đang nhìn chăm chăm mình, suy nghĩ một chút, liền từ bỏ ba chữ ngạo mạn này, nghi ngờ hỏi:

“Diệt thế nào?”

“Rất đơn giản, cường thế đánh chết là được! Chỉ cần Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung chết, Ma Giáo cũng tan!” Nhị tiên sinh thản nhiên nói.

Cái gì?

Tất cả mọi người trong đại điện đều ngẩn ngơ, ngay cả Viêm Tôn cũng ngẩn ngơ, đây là biện pháp gì, ai mà không biết đánh chết Chu Khung là được, nhưng làm sao mà giết!

Chẳng phải ngay cả người mạnh nhất Thiên Hỏa Thánh Đình là Viêm Tôn cũng đang bị thương sao, nếu có thể cường sát, e là bệ hạ nhà người đã sớm ra tay rồi!

“Người dám trêu đùa trẫm?” Viêm Tôn nhướng mày, khí thế khùng khiếp ép xuống người Nhị tiên sinh.

Vù...!

Hùng Khoát Hải tiến lên một bước, nhanh chóng giúp Nhị tiên sinh hóa giải uy áp, nhưng sắc mặt lại nghiêm nghị, thực lực của hắn vẫn chưa phải là đối thủ của Viêm Tôn.

Chương 606: Đế triều Đại Càn, Thiên Hỏa Thánh Đình kết minh 2

“Viêm Tôn bệ hạ chớ nổi giận, nếu hai nước ta kết minh, triều ta có thể thỉnh cầu Hùng tộc tộc trưởng Hùng Phách Thiên xuất sơn, trợ giúp bệ hạ đánh chết Chu Khung.” Nhị tiên sinh nhìn Viêm Tôn đang phẫn nộ lần nữa nói.

“Thật chứ?”

Nghe được ba chữ Hùng Phách Thiên, Viêm Tôn lập tức thu hồi uy áp, văn võ bá quan khác cũng đều lộ vẻ mặt không tin.

Hùng Phách Thiên: Tộc trưởng Hùng tộc, một thân thực lực Tôn Giả cảnh đỉnh phong, sức chiến đấu vô cùng cường đại, trong truyền thuyết thậm chí có thể chống lại Thiên Tôn bình thường, nhưng gần mấy chục vạn năm nay chưa từng bước chân ra khỏi Hùng tộc.

“Đương nhiên, Đại Càn đế quốc ta nhất ngôn cửu đỉnh, không cần phải nói nhiều.”

“Tuy nhiên, điều kiện đề tộc trưởng Hùng tộc xuất thủ chính là, Thiên Hỏa Thánh Đình phải xuất binh trước mười năm, giúp Đại Càn bình định Không Châu!” Nhị tiên sinh lại trầm giọng nói, giọng điệu tràn đầy kiên định.

“Người thật to gan, dám lừa gạt trẫm, Thiên Hỏa Thánh Đình ta sao có thể giúp một đế triều nho nhỏ như các người.”

“Đúng vậy, còn nói gì mà kết minh, ta thấy các người chính là muốn không công mà được lợi.”

“Bệ hạ, Đại Càn đế quốc này lòng lang dạ sói, không thể tin tưởng, cho dù muốn kết minh, cũng phải để bọn chúng ra tay trước!”

Nghe Nhị tiên sinh nói xong, đám văn thần trong đại điện nhao nhao lên tiếng, tựa như nghe được một chuyện cười lớn.

Ánh mắt nhìn Nhị tiên sinh càng thêm phân sát ý, nếu không phải bên cạnh có Hùng Khoát Hải, e là bọn chúng đã xông lên giết người rồi!

“Muốn Thiên Hỏa Thánh Đình của trẫm ra tay giúp Đại Càn bình định Không Châu trước, dựa vào cái gì?” Viêm Tôn ngồi trên long y uy nghiêm nói.

“Dựa vào thực lực uy chấn tứ hải của Đại Càn, dựa vào việc Hùng tộc đã trở thành quốc thú của Đại Càn, đủ chưa?”

“Nếu bệ hạ không có ý kết minh, vậy tại hạ xin cáo từ!”

Nhị tiên sinh thấy Viêm Tôn không nói gì, xoay người đi ra ngoài đại điện, Hùng Khoát Hải cũng xoay người rời đi theo.

“Chậm đã!”

Thấy Nhị tiên sinh muốn rời đi, Viêm Tôn vung tay, một cỗ lực lượng nhanh chóng phong tỏa đại điện.

“Sao vậy, chẳng lẽ Viêm Tôn bệ hạ muốn giữ chúng ta lại?”

Nhị tiên sinh nhìn đại điện bị phong tỏa, xoay người nhìn Viêm Tôn, vẻ mặt bình tĩnh lạ thường, tựa như hoàn toàn không sợ chết.

Thế nhưng Hùng Khoát Hải lại lộ vẻ mặt căng thẳng, nhưng thân thể lại chắn trước mặt Nhị tiên sinh!

Nhìn thấy hành động của Hùng Khoát Hải, trong mắt Viêm Tôn lóe lên một tia sáng, chỉ là một sứ giả, vậy mà khiến Hùng Khoát Hải liệu mình bảo vệ, xem ra Hùng tộc này thật sự có quan hệ không tầm thường với Đại Càn.

“Kết minh thì có thể, nhưng làm sao cam đoan Đại Càn sẽ thực hiện đúng hứa hẹn?”

“Việc này dễ thôi, bệ hạ nhà ta đã nói, có thể lập lời thề thiên đạo, một khi Đại Càn vi phạm lời thề, Đại Càn sẽ bị diệt, Sở gia hoàng thất đều chết, Hùng tộc cũng sẽ trở thành nô lệ cho người khác!”

“Tốt, bệ hạ nhà ngươi quả thật tàn nhẫn, trầm rất tán thưởng! Minh ước được thiết lập!” Giọng nói uy nghiêm của Viêm Tôn vang vọng khắp đại điện.

“Vậy thì chúc mừng bệ hạ, mười năm sau, Đại Càn sẽ ra tay, giúp bệ hạ tru sát Ma Giáo Giáo Chủ, giải trừ mối lo trong lòng bệ hạ!”

Nhị tiên sinh mỉm cười nói, nhưng sâu trong đáy mắt lóe lên một tia lạnh lẽo không ai nhìn thấy.

Viêm Tôn vừa đồng ý, cả đại điện liền bắt đầu bàn luận về một số chi tiết cụ thể của minh ước!

không có gì khác, chỉ là Thiên Hỏa Thánh Đình xuất binh bao nhiêu, trợ giúp như thế nào, cùng với Đại Càn để triều phải tuân thủ những gì, đều phải ghi rõ trong minh ước!

Cuối cùng, minh ước được lập lời thề Thiên Đạo đầy rẫy lời lẽ cay độc, đóng dấu ấn của hai bên, minh ước này mới coi như hoàn thành!

“Minh ước đã lập, vậy tại hạ xin cáo lui trước!” Nhị tiên sinh chấp tay với Viêm Tôn, cùng Hùng Khoát Hải xoay người rời khỏi đại điện.

Lại qua nửa canh giờ, văn võ bá quan cũng lục tục cáo lui!

“Bệ hạ, vì sao phải kết minh với Đại Càn đế quốc? Đại Càn đế quốc này rõ ràng là không có ý tốt!” Ngụy Đình chấp tay với Viêm Tôn, cẩn thận hỏi.

“Kẻ mà trẫm muốn kết minh là Hùng tộc. Với thiên phú của tên Chu ma đầu kia, nếu trẫm giết hắn, e là sẽ chọc giận Ma Tôn. Cho dù Ma Tôn đang bế quan, nhưng vẫn còn Long Sát!”

“Nhưng nếu Hùng tộc ra tay, Long Sát muốn báo thù cũng sẽ tìm Hùng tộc trước. Hơn nữa, Hùng tộc cũng có Thiên Tôn!”

Giọng Viêm Tôn bình thản, nhưng có một điều hắn không nói, chính là hắn cảm thấy bản thân có thể không giết được Chu Khung, thậm chí còn có thể bị phản sát. Đây mới là nguyên nhân chủ yếu khiến hắn quyết định kết minh.

“Bệ hạ anh minh!”

Ngụy Đình nghe Viêm Tôn Giải thích, trong mắt lập tức lóe sáng, thầm nghĩ, quả nhiên không hổ là bệ hạ, suy tính chu toàn, thật là lợi hại!

Chương 607: Kế hoạch thôn tính Không Châu

“Trẫm muốn bề quan một thời gian. Nếu không có chuyện gì lớn, chớ quấy rầy!”

“Tuân chỉ!”...

Bên trong một phủ đệ của Thiên Hỏa Thánh Đình, khí thế toàn thân một đạo sĩ bỗng nhiên bùng phát, sau đó dần dần ổn định trở lại!

“Cuối cùng cũng đột phá đến Thánh Giả lục trọng! Biết thế giới này suy yếu như vậy, ta đã không đến đây.” Đạo sĩ tức giận lắm lắm, trong giọng nói ẩn chứa một tia hối hận.

Thân hình chậm rãi đứng lên, chính là Trương giám chính năm xưa bên cạnh Sở Hùng, nay là Lễ bộ Thị lang của Thiên Hỏa Thánh Đình, Trương Dật!

“Người đâu!” Trương Dật hét lớn.

Một nam tử ăn mặc như quản gia lập tức xuất hiện trước mặt Trương Dật, cung kính nói:

“Bái kiến gia chủ!”

“Gần đây có chuyện gì lớn xảy ra không?”

Trương Dật trực tiếp hỏi, chẳng qua nghĩ lại, lần này hẳn bề quan đột phá tu vi, cũng chỉ mới nửa tháng, có thể có chuyện gì lớn xảy ra?

Thế nhưng, những lời tiếp theo của quản gia đã khiến hắn được mở mang tầm mắt, biết được cái gọi là: Thời thế đã thay đổi!

“Gia chủ, trong mười mấy ngày người bé quan đã xảy ra rất nhiều chuyện lớn!

Mười ngày trước, Chu ma đầu trở về tông đàn Ma Giáo, hai quyền đánh chết Kiếm Minh chi chủ Trương Hằng!

Sau đó dẫn theo trăm vạn ma binh, tiêu diệt Kiếm Minh, cắn nuốt đệ nhất Thần Nữ Dương Châu - Kiếm Nhất!

Chín ngày trước, đại quân Ma Giáo đánh vào sào huyệt của Quỷ Điện ở Dương Châu, hủy diệt hoàn toàn sào huyệt của chúng, còn giết chết một vị Tôn Giả!

Năm ngày trước, Chu ma đầu đột phá đến Tôn Giả cảnh, dẫn động Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp, sau đó ba quyền đánh tan Tôn Kiếp!

Hai ngày trước, đại quân Ma Giáo chính thức thống nhất phương bắc Dương Châu, tất cả thế lực không phục đều bị tiêu diệt!”

Quản gia chậm rãi nói với Trương Dật, trong giọng nói tràn đầy vẻ khó tin. Thật sự là những chuyện mà Chu ma đầu gây ra trong những ngày qua quá mức kinh thiên động địa.

Chưa kể đến những chuyện khác, chỉ riêng Tôn Giả thôi cũng đã bị hấn giết hai người!

Trương Dật:???????

“Đây là muốn long trời lở đất sao? Tên Chu ma đầu này cũng dám tàn sát như vậy? Hấn không sợ các đại thế lực khác ở Dương Châu liên thủ diệt trừ Ma Giáo của hấn sao?”

Trương Dật lẩm bẩm, trong lòng lần nữa nhận thức được sự đáng sợ của Chu Khung. Tên này thật sự là dám giết người không ghê tay!

Hô!

Mất một lúc lâu, Trương Dật mới bình tĩnh lại sau cơn chấn động, phát tay, ý bảo quản gia lui xuống!

Quản gia vừa định rời đi, đột nhiên như nhớ ra điều gì, vội vàng nói:

“Đúng rồi gia chủ, một ngày trước, Thiên Hỏa Thánh Đình chúng ta đã kết minh với Đại Càn đế triều. Nội dung kết minh cụ thể thế nào thì thuộc hạ không rõ!”

Cái gì?

Rầm!

Trương Dật lập tức đứng phắt dậy, sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, khí thế kinh khủng tỏa ra, ép đến không gian không ngừng rung chuyển.

Quản gia cũng bị áp lực ép quỳ rạp xuống đất, không hiểu vì sao gia chủ lại kích động đến vậy, chẳng phải chỉ là kết minh với một phương đế triều thôi sao?

“Người nói là Đại Càn đế triều, ở Không Châu kia?” Trương Dật nhìn chằm chằm quản gia, ánh mắt sắc bén.

“Vâng, là ở Không Châu!” Quản gia vội vàng gật đầu.

“Sao có thể như vậy, Sở Hùng đã chết rồi, khí vận Đại Càn sớm nên tiêu tán, sao có thể còn tồn tại?”

“Đi, đem tất cả tư liệu liên quan đến Đại Càn đế triều cho ta!”

Trương Dật quát lớn, trong mắt toát lên vẻ khó tin.

“Vâng!”

Quản gia đáp lời, nhanh chóng lui ra ngoài.

Một canh giờ sau!

Trương Dật vận đạo bào, buông quyền trục trong tay xuống, ánh mắt không ngừng lóe sáng.

“Sở Hùng chưa chết? Không đúng, năm xưa ta tận mắt nhìn thấy hắn chết, cả hai thân thể đều chết. Nói như vậy, Sở Hùng hiện tại là giả mạo?”

“Tên Sở Hùng giả mạo kia chiếm cứ Đại Càn đế triều, còn cùng Thiên Hỏa Thánh Đình ký kết minh ước, trong này rất cuộc ẩn giấu điều gì, là âm mưu hay là...”

Trương Dật lẩm bẩm, giọng nói đầy nghi hoặc, không hiểu vì sao có kẻ giả mạo Sở Hùng.

Nhưng...

Cho dù Sở Hùng là giả, thì việc kết minh với Thiên Hỏa Thánh Đình không phải chuyện tốt, hiện tại Thiên Hỏa Thánh Đình tuyệt đối không thể xảy ra chuyện, bởi vì hắn cần được che chở.

Nếu mất đi sự che chở của Thiên Hỏa Thánh Đình, hắn sẽ bị Ma Giáo ám sát, hơn nữa, hắn cần mượn khí vận của Thánh Đình để tăng tốc tu luyện!

Nghĩ mãi không ra, cuối cùng Trương Dật quyết định báo tin Sở Hùng đã chết cho Viêm Tôn biết!

Ngoài hoàng cung Thiên Hỏa Thánh Đình!

Trương Dật đứng trước cửa cung, sắc mặt khó coi, nhìn tiểu thái giám trước mặt hỏi:

“Người nói bệ hạ bế quan?”

“Đúng vậy, bệ hạ đang bế quan, Trương thị lang hãy ghé lại sau.” Tiểu thái giám đáp, giọng điệu lạnh lạnh.

“Được!”

Trương Dật nghiêng răng gật đầu, vẻ mặt buồn bực rời đi, nhưng hắn không trở về phủ đệ mà đi đến phủ đệ của các vị đại thần khác.

Hắn muốn hỏi rõ xem Đại Càn đế quốc rốt cuộc đã ký kết minh ước gì với Thiên Hỏa Thánh Đình, liệu có ảnh hưởng đến an nguy của hắn hay không, có cần phải chạy trốn lần nữa hay không...

Chương 608: Hệ thống nâng cấp hoàn tất, trang rút thưởng được cập nhật 1

...

Bên trong đại điện hoàng cung Đại Càn, Không Châu!

Trên long ỷ, một thân hình uy nghiêm mặc hoàng bào ngồi đó, tuy không bằng Viêm Tôn nhưng cũng toát ra khí chất đế vương!

Một thân hình áo bào đen chậm rãi bước vào từ bên ngoài, khuôn mặt lạnh băng, chính là Nhị tiên sinh vừa đi sứ Thiên Hỏa Thánh Đình trở về!

“Việc đã thành chưa?” Thân hình trên long ỷ lạnh lùng hỏi.

“Bẩm thủ tọa, mọi chuyện đều thuận lợi, minh ước đã được ký kết, chỉ chờ Thiên Hỏa Thánh Đình ngu xuẩn kia xuất binh, giúp Ma Giáo chúng ta mở rộng địa bàn!” Nhị tiên sinh cung kính đáp.

“Tốt lắm, lệnh cho đệ tử Thiên Bộ tiếp tục trà trộn vào Đại Càn đế triều, tất cả các quan viên từ ngũ phẩm trở lên, đều phải là người của Thiên Bộ ta.”

“Kẻ nào dám tiết lộ tin tức, giết không tha! Mười năm sau, Thiên Bộ Ma Giáo ta nhất định phải làm chấn động thiên hạ!” Thân hình trên long ỷ uy nghiêm tuyên bố, giọng nói tràn đầy bá đạo.

“Vâng!”

Nhị tiên sinh cung kính đáp, trong mắt lóe lên tia hưng phấn, Thiên Nhị hẳn nhất định phải lập nên công lao cái thế cho Ma Giáo.

“Đinh, hệ thống đã nâng cấp xong, mong ký chủ tự mình xem xét!”

Một đạo âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung, khiến hắn bừng tỉnh khỏi ý thức đang tu luyện, chậm rãi mở mắt, ánh mắt nhìn về phía giao diện hệ thống!

Đầu tiên là mục thuộc tính được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Tôn Giả nhất trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ bảy, Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thiên Phật Lôi Quyền, Ma Thể Khu Vực Hóa, 《 Ma 》 《 Ngôn 》

Thẻ chất: Ma Thể

Vật phẩm: Thẻ Thiên Tôn Nhất Kích, Thẻ Trộm Cấp

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Ngoại trừ tu vi tăng lên Tôn Giả nhất trọng, những thứ khác không có gì thay đổi, nhưng nhìn thẻ Thiên Tôn Nhất Kích trong mục vật phẩm.

Trong mắt Chu Khung lóe lên tinh quang, tấm thẻ này phải dùng thôi, bằng không mấy chục năm nữa e là thành vô dụng!

Sau đó, Chu Khung đưa mắt nhìn khu vực Thương Thành, vật phẩm trong này được làm mới không ít, rất nhiều bảo vật vô thượng đều xuất hiện!

Thế nhưng giá cả lại trên trời, toàn là ngàn vạn, ức vạn điểm phản diện, nào phải Chu Khung nho nhỏ này kham nổi, nhưng trong Thương Thành lại xuất hiện một số thương phẩm thể chất!

Ví dụ như: Sát Lục Huyết Thể, Cửu Thiên Sát Thể, Vạn Cổ Vu Thể...

Hàng loạt, giá cả đều ở khoảng ngàn vạn điểm phản diện!

“Hệ thống, những thể chất này có thể dung hợp vào Ma Thể được không?”

“Ký chủ, do người dung hợp quá nhiều thể chất, Ma Thể đã ở trạng thái bán bão hòa, đồng thời sinh ra phản ứng bài xích, trừ phi là thể chất siêu cấp đỉnh cấp, bằng không không thể dung hợp vào Ma Thể được nữa!”

Nghe hệ thống giải thích, Chu Khung nhú mày, nhưng thương phẩm thể chất này xuất hiện không phải vô dụng, sau này điểm phản diện nhiều có thể đổi cho các cao tầng Ma Giáo.

Cao tầng Ma Giáo tương lai ắt là: Kẻ nào cũng là Thiên Vận chi tử, người người đều sở hữu thể chất đặc thù!

Tiếp đó, Chu Khung đưa mắt nhìn trang Rút Thương cuối cùng, trang này cũng là nơi thay đổi lớn nhất!

Chỉ thấy toàn bộ vòng xoay trên trang Rút Thương đều biến thành màu đen tím cao quý.

Quy tắc: Ký chủ mỗi năm có một lần rút thưởng sơ cấp, mười lần rút thưởng sơ cấp đổi một lần rút thưởng cao cấp, mười lần rút thưởng cao cấp đổi một lần rút thưởng đỉnh cấp!

Thời gian rút thưởng biến thành một năm một lần, rút thưởng đỉnh cấp càng phải mất trăm năm mới có một lần, chẳng qua...

Chu Khung nhìn mục phần thưởng, trong mắt lóe lên tinh quang mãnh liệt, trong phần thưởng sơ cấp vậy mà lại có Vạn Tiên Chi Tuy, còn là nửa cân!

Mà trong phần thưởng đỉnh cấp, lại có Đế Binh, thể chất đặc thù, đủ loại phần thưởng trâu bò!

“Phù!”

Ước chừng nửa khắc sau, Chu Khung mới hoàn hồn từ trong vô số phần thưởng, sâu trong đáy mắt lóe lên tia sáng, vậy mà hắn lại có ý nghĩ muốn đập nát hệ thống, cướp sạch bảo vật!

Cố nén ý nghĩ này xuống, nhìn trang Rút Thưởng, lạnh lùng nói:

“Rút thưởng!”

Trên trang Rút Thưởng, vòng xoay đen tím bắt đầu xoay nhanh, cuối cùng dừng lại ở một cái bình!

“Đinh, chúc mừng ký chủ rút được nửa cân Vạn Tiên Chi Tuy!”

Chu Khung gật đầu, không tệ, rút thưởng sơ cấp mà được vật phẩm như vậy đã là tốt lắm rồi!

Sau đó Chu Khung đưa mắt nhìn cái rương quà bí ẩn trong mục vật phẩm hệ thống, đây là rương quà của Thiên Vận chi tử Vương Hàn, Chu Khung lập tức ấn mở!

“Đinh, chúc mừng ký chủ mở rương quà bí ẩn, nhận được hai thẻ Phân Chia cao cấp!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở ra đại lễ bao thần bí, ban thưởng một tấm thẻ thăng cấp Thời Không Chi Môn!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở ra đại lễ bao thần bí, thưởng một tấm Phản Đạn Khóa!”

Liên tiếp ba tiếng rười hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung, sau đó ba vật phẩm đều tiến vào cột trữ vật trong hệ thống!

Chương 609: Hệ thống nâng cấp hoàn tất, trang rút thưởng được cập nhật 2

Chu Khung không thèm nhìn thẻ phân chia cao cấp, thứ này trước kia hắn đã từng rút được, chẳng có tác dụng gì lớn!

Mà là đưa mắt nhìn về phía vật phẩm thứ hai!

Thẻ thăng cấp Thời Không Chi Môn: Sau khi sử dụng, có thể tăng lên một bậc của Thời Không Chi Môn, có thể xuyên qua Vực Giới Truyền Tống!

“Hệ thống, ý người là sau khi thăng cấp Thời Không Chi Môn, ta có thể đi Nam Vực, Trung Vực...?”

“Đúng vậy, sau khi được ta thăng cấp, Thời Không Chi Môn có thể tự do xuyên qua các vực giới, nhưng Trung Vực của thế giới này bị một luồng lực lượng cường đại phong ấn, không thể nào xuyên qua!”

Nghe hệ thống giải thích, Chu Khung nhú mày, không thể xuyên qua Trung Vực, chỉ có thể đi bốn vực khác, nếu vậy, kế hoạch của hắn dường như cũng có thể thực hiện...

Không nghĩ thêm nữa, hắn nhìn về phía vật phẩm cuối cùng!

Phản Đạn Khóa: Sau khi bị địch nhân công kích, có thể bắn ngược trở về gấp đôi, không có giới hạn!

Cái gì?

Chu Khung nhìn giới thiệu của Phản Đạn Khóa, trong mắt đều lộ ra một tia chân kinh, đây quả thực là trâu bò thật!

Vô hạn, đây chính là át chủ bài siêu cấp!

“Hệ thống, nếu như Thiên Đạo công kích ta, Phản Đạn Khóa có hiệu quả không?”

“Trên nguyên tắc là được!”

Khụ! Khụ!

Chu Khung ho khan hai tiếng, khóe miệng nở nụ cười tà ác ác, có tấm khóa này, sau này hẳn không cần che giấu nữa, ra vẻ cũng càng thêm lực lượng!

(Chỉ là những sinh linh khác không biết suy nghĩ lúc này của Chu Khung, bằng không chắc chắn sẽ tức chết: Này, đừng nói với ta, nhiều năm như vậy ngươi vẫn luôn che giấu thực lực!)

Ép xuống ý nghĩ lập tức đi ra ngoài giả vờ, Chu Khung lấy ra Thời Không Chi Môn và thẻ thăng cấp, trực tiếp sử dụng!

Vù...!

Chỉ thấy tấm thẻ nhanh chóng phát ra ánh sáng chói lọi, dung nhập vào Thời Không Chi Môn, cả Thời Không Chi Môn bắt đầu run rẩy!

Một nén nhang sau!

Ánh sáng tiêu tán, Thời Không Chi Môn trở nên ngưng tụ hơn, khí tức toát ra từ trên cao vô cùng cường đại!

Nhìn Thời Không Chi Môn đã mạnh lên, trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, Thời Không Chi Môn này, tương lai sẽ có tác dụng lớn đối với Ma Giáo!

Chu Khung vừa thu hồi Thời Không Chi Môn!

Viu...!

Trong Thiên Ma Điện truyền đến một trận chấn động, sau đó Địa Nhị một thân áo bào đen, mặt đeo mặt nạ hoàng kim quỳ một gối trước mặt Chu Khung!

“Thuộc hạ Địa Nhị bái kiến Giáo chủ!”

“Bẩm Giáo chủ, Thiên Bộ truyền đến tin tức, đã đạt thành minh ước với Thiên Hỏa Thánh Đình, Thiên Hỏa Thánh Đình sẽ xuất binh giúp Đại Càn đế quốc thống nhất Không Châu!”

“Đồng thời Đại tổng quản Liên Sinh truyền tin, phương bắc Dương Châu đã thống nhất, Đại tổng quản đang dẫn đại quân Ma Giáo trở về!” Địa Nhị trầm giọng bẩm báo.

Chu Khung gật đầu, tất cả đều nằm trong kế hoạch, Ma Giáo không thể ngừng phát triển, không ai có thể ngăn cản!

“Truyền lệnh cho tất cả cao tầng Ma Giáo ngày mai đến Thiên Ma Điện nghị sự!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Tuân lệnh!” Địa Nhị cung kính gật đầu, thân hình nhanh chóng biến mất trong đại điện.

Sau khi Địa Nhị rời đi!

Trong Thiên Ma Điện trống trải vang lên tiếng vật phẩm bị xé rách!

Rắc... Rắc... Rắc...

Tổng đàn Ma Giáo Thiên Ma phong!

Trong Thiên Ma điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, bên trái là Liên Sinh đang đứng, bên phải là Đại Bạch đang nằm sấp, phía dưới đông đảo cao tầng Ma Giáo đứng ở hai bên. Trên người mỗi người ma khí cuồn cuộn như vực sâu biển thẳm, khí thế kinh thiên động địa.

Giờ phút này, một võ giả Bán Thánh cảnh tiến vào e rằng sẽ lập tức bị ma khí xâm nhập, tẩu hỏa nhập ma mà chết!

Vù...!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long chậm rãi mở mắt, một đạo tinh quang lóe lên rồi biến mất. Ma khí trên người hắt tán ra, khiến ma khí trong Thiên Ma điện tăng vọt!

Chu Khung nhìn về phía đông đảo cao tầng Ma Giáo, trong mắt lóe lên vẻ hài lòng. Trải qua nuốt dùng đan dược Tôn cảnh, lúc này tu vi của bọn họ đều đã đột phá đến Đại Thánh cảnh!

Liên Sinh bởi vì dung hợp Thiên Tà Thánh Thử Châu, tu vi trực tiếp đột phá đến Đại Thánh ngũ trọng!

Bạch Hạo Thiên, Trần Thu, Lý Trường Sinh ba người cũng đều đột phá đến Đại Thánh nhị trọng!

Nhưng Chu Khung vẫn cảm thấy chưa đủ. Đối với loạn thế sắp đến, không đến Tôn cảnh đều không được coi là cường giả!

Ma Giáo nếu muốn xưng bá thiên hạ, chiến lực cao tầng nhất định phải gia tăng. Ít nhất bọn họ phải đạt tới cảnh giới Đại Thánh cao trọng!

“Bẩm Giáo chủ, phía bắc Dương Châu đã quy phục Ma Giáo, mọi thế lực phản kháng đều bị tiêu diệt!” Liên Sinh cung kính chấp tay bẩm báo.

Liên Sinh vừa dứt lời, Lý Trường Sinh lập tức bước ra, cung kính chấp tay:

“Bẩm Giáo chủ, hiện nay các phân đà ở thành trì mới gia nhập Ma Giáo ở phía bắc Dương Châu đều đang được thành lập. Nhưng nhân số Đà chủ còn thiếu, e rằng phải tiến hành một lần chiêu mộ quy mô lớn!”

Chương 610: Hội Nghị Ma Giáo lại phân phát bảo vật 1

Chu Khung nghe vậy, âm thầm gật đầu. Ma Giáo nhanh chóng khuếch trương, quả thật cần chiêu mộ thêm đệ tử, Ma binh cũng cần được mở rộng!

“Lý Trường Sinh, Ma Vô Đạo đâu!” Thanh âm lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng trong đại điện.

“Có thuộc hạ!” Hai người Lý Trường Sinh, Ma Vô Đạo lập tức bước ra.

“Lý Trường Sinh, người phụ trách chiêu mộ đệ tử lần này. Lần này không chỉ chiêu mộ cho phía bắc Dương Châu, mà còn phải phân phối cho hai châu phủ lớn!”

“Thuộc hạ tuân mệnh!” Lý Trường Sinh chấp tay lĩnh mệnh.

“Ma Vô Đạo, người phụ trách chiêu mộ Ma binh lần này. Lần này, Ma binh của Ma Giáo ta phải đạt tới con số ngàn vạn!”

“Thuộc hạ tuân mệnh!” Ma Vô Đạo chấp tay lĩnh mệnh.

Nghe được mệnh lệnh của Chu Khung, những cao tăng Ma Giáo khác đều âm thầm kinh ngạc. Xem ra Giáo chủ muốn làm một phen kinh thiên động địa!

Đặc biệt là Lý Trường Sinh, nghe nói muốn chiêu mộ đủ đệ tử cho hai đại châu phủ, trong lòng thầm nghĩ chẳng lẽ Giáo chủ muốn nhất thống hai đại châu?

“Ma Giáo ta sẽ tiếp tục ản nhẫn mười năm. Mười năm này, đan dược của Đan điện sẽ cung cấp toàn lực cho các người. Bất kể là đệ tử Ma Giáo, hay là ngàn vạn Ma binh, thực lực đều phải tăng lên.”

“Mười năm này, thực lực của các người cũng phải tăng lên. Đừng để bốn tọa thất vọng!”

“Mười năm sau, Ma Giáo ta sẽ san bằng Thiên Hỏa thánh đình!”

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng trong đại điện!

“Tuân lệnh!”

Đông đảo cao tầng Ma Giáo kích động gầm lên. Rốt cuộc Ma Giáo cũng muốn ra tay với Thiên Hỏa thánh đình rồi!

Thánh đình thì đã sao, dám treo thưởng Ma Giáo bọn họ, nhất định phải diệt vong! Giết không tha!

Ánh mắt Chu Khung nhìn về phía mười hai Ma Vương. Lúc này, ngoại trừ Ma Thủ Vương Trần Thụ có tu vi Đại Thánh nhị trọng, những Ma Vương khác tu vi đều là Đại Thánh nhất trọng.

“Mười hai Ma Vương đâu!”

“Có thuộc hạ!” Mười hai Ma Vương lập tức bước ra, cung kính chấp tay.

Vù...!

Chu Khung vung tay lên, mười hai ngọc bài và chín viên Thiên Vận Châu bay đến trước mặt bọn họ.

“Đây là trận pháp Mười Hai Thần Ma, vô cùng huyền diệu. Các người hãy tranh thủ thời gian tu luyện. Còn đây là chín viên Thiên Vận Châu, những ai chưa từng ăn thì hãy ăn đi!”

“Đa tạ Giáo chủ ban ân!”

Mười hai Ma Vương vui mừng nhận lấy ngọc bài và Thiên Vận Châu. Những Ma Vương chưa từng ăn Thiên Vận Châu như Ma Hầu Vương kích động đến mức toàn thân run rẩy.

Vù...

Chu Khung lại vung tay, hai viên Thiên Vận Châu bay đến trước mặt Diêm Khai Sơn - Đường chủ Bạch Hổ đường và Vạn Lệ - Đường chủ Huyền Vũ đường!

“Hai viên này, hai người cũng dùng đi!”

“Đa tạ Giáo chủ!” Hai người lập tức kinh hỉ nhận lấy châu tử.

Lúc này, toàn bộ cao tăng Ma Giáo, mười hai Ma Vương, bốn vị Đường chủ, đều đã có được Thiên Vận Châu!

Trong số tám vị Hộ pháp, vẫn còn năm vị chưa từng có được, lúc này đều dùng ánh mắt trông mong nhìn Giáo chủ!

Dù sao Giáo chủ ra tay hào phóng như vậy, chắc hẳn sẽ không thiếu năm viên Thiên Vận Châu!

Đáng tiếc, Chu Khung không ban phát Thiên Vận Châu nữa, bởi vì sau khi phân chia, Thiên Vận Châu chỉ có mười hai viên, đã ban phát mười một viên rồi, viên còn lại đã được Chu Khung ban cho Thiên Nhị.

Năm vị Hộ pháp này chỉ có thể chờ Chu Khung giết Đường Vũ vậy!

Chu Khung vung tay, mấy chục giọt dịch thể bay đến trước mặt các vị Hộ pháp!

“Đây là Vạn Tiên chi tủy, diệu dụng vô cùng, tự mình tìm hiểu đi!”

“Đa tạ Giáo chủ ban ân!” Các vị Hộ pháp vội vàng khom người tạ ơn.

“Mười năm sau, bốn tọa nhất định khiến Ma Giáo uy chấn Đông Vực, chư vị đừng để bốn tọa thất vọng!”

Chu Khung vỗ vào Ma Long bảo tọa, toàn thân tỏa ra ma khí cuộn cuộn, một cỗ bá đạo ngút trời xông thẳng lên trời xanh.

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh, nhất định không phụ lòng Giáo chủ!”

“Thuộc hạ Ma Hồ Vương, nhất định không phụ lòng Giáo chủ!”

“...”

Cao tầng Ma Giáo cảm nhận được khí thế của Giáo chủ, nhao nhao khom người rộng to, trong mắt mỗi người đều tràn đầy sự kích động.

Bọn họ đều là ông lão của Ma Giáo, ngoại trừ Ma Vô Đạo, tất cả đều là từ Thương Ngô đại lục đi theo Chu Khung phi thăng, bọn họ chứng kiến Ma Giáo từng bước quật khởi!

Chỉ trong ngắn ngủi vài chục năm, Ma Giáo đã từ một thế lực nhỏ bé trở thành thế lực đỉnh cấp Dương Châu, thậm chí sắp trở thành thế lực đỉnh cấp Đông Vực!

Là đệ tử Ma Giáo, bọn họ vĩnh viễn kiêu ngạo!

Có thể hiệu lực cho một Giáo chủ như Chu Khung, bọn họ trọn đời không hối hận!

Nửa canh giờ sau!

Đông đảo cao tầng Ma Giáo lần lượt rời đi, toàn bộ Thiên Ma Điện chỉ còn lại Chu Khung, Liên Sinh và Đại Bạch đang nằm ngủ ở bên cạnh!

“Tốc độ vẫn chậm quá!” Chu Khung nhìn bầu trời, lạnh lùng nói.

“Giáo chủ, Ma Giáo phát triển đã rất nhanh rồi!” Liên Sinh nghe Chu Khung nói như thế không hài lòng.

Chương 611: Hội Nghị Ma Giáo lại phân phát bảo vật 2

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, không chậm sao?

Đúng là không tính là chậm, chỉ trong vài chục năm, đã phát triển Ma Giáo thành quy mô như vậy, e rằng nói ra sẽ khiến vô số sinh linh sợ hãi!

Chưa nói đến những thứ khác, chỉ riêng một Tiểu Đường chủ của Ma Giáo bây giờ cũng có thể nắm giữ vận mệnh của hàng tỷ sinh linh!

Mà Tiểu Đường chủ như vậy, Ma Giáo có đến hàng vạn!

Có thể thấy, thế lực hiện tại của Ma Giáo lớn đến mức nào!

Thế nhưng Chu Khung vẫn chưa hài lòng, hắn muốn dùng thời gian ngắn nhất dẫn dắt Ma Giáo thống lĩnh chư thiên, hắn muốn được nhìn thấy khung cảnh đỉnh phong của chư thiên là như thế nào!

“Liên Sinh, tăng tốc tu luyện, ta muốn xem thử, Ma Giáo của ta rốt cuộc cần bao lâu mới có thể đạt tới đỉnh phong, trăm năm, ngàn năm, hay là vạn năm!”

Lời nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng trong đại điện, giọng điệu tràn đầy bá đạo, phảng phất như có thể ngăn cản Ma Giáo phát triển, chỉ có thời gian, chứ không có kẻ thù nào khác!

“Thuộc hạ nhất định sẽ đi theo Giáo chủ, cùng người đăng lâm đỉnh phong, vĩnh viễn không bỏ lại phía sau!” Liên Sinh

khom người đáp.

“Còn ta nữa, còn ta nữa...??????????????...”

Đại Bạch đang nằm bên cạnh bỗng chốc đứng bật dậy, lắc lắc cái đuôi với Chu Khung, vui vẻ nói.

Trong một khu rừng âm u ở Quỷ Châu, vô số hung thú gầm thét, thực lực một số hung thú thậm chí còn cao hơn cả Đại Thánh đỉnh phong!

Ở trung tâm rừng rậm, có một cung điện quý dị, tỏa ra khí tức âm lãnh cuộn cuộn, khiến cho tất cả hung thú đều không dám đến gần!

Bên trong cung điện!

Một bóng người kinh khủng ngồi trên ghế mặt quỷ, hình dáng giống người nhưng lại có một khuôn mặt dữ tợn, chẳng khác nào ác quỷ địa ngục!

Vù...!

Một nam tử khoác áo choàng xuất hiện trên đại điện, cung kính khom người bái kiến thân hình phía trên:

“Thuộc hạ Quỷ Nhất, bái kiến Điện chủ!”

“Bẩm Điện chủ, Âm bộ truyền đến tin tức, phân điện Dương Châu bị diệt, Vạn Cổ Thanh bỏ mạng, kẻ gây ra là Ma Giáo!”

Không biết qua bao lâu, người mặt nạ quỷ chậm rãi mở mắt, một luồng uy áp tỏa ra, khiến không gian trong đại điện bắt đầu rung chuyển.

Sau đó, một giọng nói the thé như lệ quỷ vang lên:

“Ma Giáo? Giáo phái do Ma Tôn sáng lập?”

“Bẩm Điện chủ, không phải. Giáo chủ Ma Giáo là Chu Khung, nghe nói là đệ tử của Ma Tôn, hai ngày trước vừa mới

vượt qua Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp, đột phá Tôn Giả cảnh!”
Người mặc áo choàng cung kính đáp.

“Cửu Cửu Diệt Tôn Kiếp, lại thêm một tên yêu nghiệt. Ma Tôn, Đế Thiên, Chu Khung, từng kẻ một, đám Ma đạo Đông Vực tàn phá này ngược lại càng ngày càng hưng thịnh. Thú vị thật!”

“Một phân điện bị diệt thì đã sao? Cho người đến Dương Châu lập lại là được!”

Người mặt nạ quỷ thần nhiên nói, phảng phất một phân điện bị diệt, một Tôn Giả bị giết chỉ là chuyện nhỏ nhặt.

“Vâng!”

Sắc mặt Quỷ Nhất lộ ra một tia nghi hoặc, nhưng không dám hỏi nhiều, cung kính lĩnh mệnh, thân hình biến mất khỏi đại điện.

Lại không biết qua bao lâu!

Trong đại điện trống trải vang lên một tiếng cười quái dị!

“Cạc cạc... Năm đó, ngay cả khi ta muốn quy phục các ngươi, các ngươi cũng chẳng thềm, còn bảo ta không bằng lão già họ Dịch kia, khiến ta hai bên đều khó xử!”

“Cứ chờ đấy, chưa đến trăm năm nữa, bản tôn sẽ khiến các ngươi phải kinh hãi. Không gì có thể ngăn cản bản tôn thành Đế, tất cả đều phải chết!”

Giọng nói tràn đầy phần nộ, không cam lòng, tuyệt vọng và cả một tia điên cuồng!...

Trong Thiên Hoang thành ở phía bắc Dương Châu!

Trong một quán trọ, tất cả mọi người đều vừa ăn uống vừa chăm chú lắng nghe một gã kể chuyện thao thao bất tuyệt!

Từ mười năm trước, một gã kể chuyện vì nói lời tốt đẹp về Ma Giáo mà được thu nạp, trong các thành trì lớn nhỏ ở phía bắc Dương Châu bỗng xuất hiện rất nhiều kẻ chuyện!

Tất cả đều mong muốn một ngày nào đó lọt vào mắt xanh của các cao tăng Ma Giáo, như vậy có thể một bước lên tiên!

“Nói đến Chu giáo chủ, ngài ấy vừa giảng lâm Kiếm Minh đã khiến đám đệ tử Kiếm Minh sợ đến tè ra quần, người người kêu cha gọi mẹ, chỉ muốn dâng Kiếm Tử nhà mình cho Chu giáo chủ làm thị tỳ hầu hạ!”

“Nói đến Kiếm Tử, chắc hẳn các vị đều biết nàng là đệ nhất mỹ nhân Dương Châu chúng ta, dung mạo khuynh quốc khuynh thành (???), dáng người nóng bỏng (????????). Tóm lại là cực phẩm nhân gian hiếm có, ai thấy cũng phải say đắm!”

“Đáng tiếc thay, Chu giáo chủ là bậc anh hùng cái thế, chẳng thèm để ý đến ả, chỉ phát tay một cái, Kiếm Tử liền hồn xiêu phách lạc! Phát tay lần nữa, Kiếm Minh tan thành mây khói! Phát tay lần ba, Quỷ Điện...”

Gã kể chuyện càng kể càng hào hứng, như thể bản thân được chứng kiến tận mắt vậy. Thế nhưng, đám người nghe chuyện phía dưới lại lộ vẻ mặt chán ngán!

Câu chuyện này bọn họ đã nghe qua vô số lần, nội dung không khác gì nhau, đều là tán dương Chu ma đầu lợi hại như thế nào. Bọn họ đã chai lì từ lâu!

Chương 612: Quỷ Điện chi chủ, Ma Giáo khuếch trương binh lực

Nếu như một ngày nào đó, có người nói Chu ma đầu yếu đuối thì bọn họ còn có thể ngạc nhiên một chút. Nhưng khả năng xảy ra chuyện đó, cũng tựa như việc thế giới bị hủy diệt vậy!

Không... Phải nói, cho dù thế giới có bị hủy diệt thì Chu ma đầu vẫn cường đại như thường!

“Nói đến đây, ta có một bí mật, không biết các vị có muốn nghe hay không?” Thấy khán giả phía dưới không mấy mặn mà, gã kể chuyện liền tung ra một chủ đề mới!

“Bà nó, có bí mật gì thì mau nói đi! Nói hay, lão gia ta thưởng cho người vài đồng!”

Ngưu Đầu Nhân tức giận gầm lên một tiếng. Gần đây hán nóng ruột như lửa đốt, nghĩ trăm phương ngàn kế mà vẫn chưa tìm được cách gia nhập Ma Giáo!

Nghe Ngưu Đầu Nhân nói xong, các sinh linh khác cũng nhao nhao hưởng ứng. Quả thật, ai mà chẳng tò mò muốn nghe bí mật!

“Khà khà, ta có một bằng hữu, nhị cữu lão gia của bằng hữu ta là Phó Đà chủ của Thiên Hoang thành này. Nghe hán kể, Ma Giáo vừa ban cho tất cả Đà chủ các phân đà một viên Tôn cảnh đan dược dùng để tăng tu vi!” Vừa nói, Người kể chuyện vừa lấy quạt che miệng, hạ giọng xuống.

Lời vừa dứt, cả khách điểm như muốn nổ tung. Toàn bộ sinh linh đều trợn mắt há mồm, kẻ đang gấp thức ăn thì đĩa rơi đánh “choang”.

“Khụ khụ... Người chắc chắn là Tôn cảnh đan dược, chứ không phải Thánh cảnh đan dược?” Nguru Đầu Nhân phun ra một ngụm rượu lớn, ho sặc sụa mấy tiếng rồi vội vàng hỏi.

“Đương nhiên!” Người kể chuyện gật đầu chắc nịch.

Cái gì?

Tất cả mọi người đều kinh hãi. Đó là Tôn cảnh đan dược đấy! Chỉ một viên thôi cũng đủ để tăng từ bốn đến năm tầng tu vi cho Thánh Giả cảnh, còn Đại Thánh cảnh thì cũng tăng được một hai tầng.

Loại đan dược như thế này, vậy mà Ma Giáo lại ban thưởng cho mỗi vị Đà chủ một viên, sao có thể như vậy được?

Phải biết rằng, phân đà của Ma Giáo lên đến hàng vạn, như vậy chỉ riêng việc ban thưởng cho các vị Đà chủ cũng đã cần đến hàng vạn viên Tôn cảnh đan dược rồi.

Bấy nhiêu Tôn cảnh đan dược, e rằng có vét sạch mười cái Thánh Đình không gom đủ!

“Ma Giáo này giàu có đến mức độ nào vậy? Bọn họ lấy đâu ra nhiều Tôn cảnh đan dược như thế?”

“Người quản người ta kiếm đâu ra? Có khi là cướp được đấy! Người dám quản chắc?”

“Ta quan tâm là, với ngân ấy đan dược, chẳng phải tu vi của đám đệ tử Ma Giáo kia sẽ tăng vọt lên hay sao?”

Vô số thực khách vừa nói vừa lộ ra vẻ mặt ngưỡng mộ. Giờ phút này, bọn họ ước gì mình là Đà chủ của Ma Giáo, được nuốt Tôn cảnh đan dược, thực lực tăng tiến thần tốc!

Đáng tiếc, bọn họ không phải đệ tử Ma Giáo, chỉ có thể ngưỡng mộ mà thôi!

“Uống rượu đi, đừng có mà hâm mộ nữa! Tranh thủ thời gian kiếm tiền cưới hai nàng thiếp xinh đẹp có phải sướng hơn không?” Ngưu Đầu Nhân chán nản nói, cầm chén rượu lên tuồng ực.

Đúng lúc này, một tiếng hét lớn đột nhiên vang vọng khắp thành trì!

“Ma Giáo mở rộng chiêu mộ đệ tử! Ma binh cũng mở rộng chiêu mộ! Nhanh chóng đến quảng trường trung tâm! Muộn là hết chỗ đấy!”

Tiếng hô vừa dứt, toàn bộ Thiên Hoang thành lập tức hỗn loạn. Từng bóng người lao nhanh về phía quảng trường trung tâm!

Thậm chí, vô số gia tộc bắt đầu gọi lão tổ đang bế quan thức giấc. Ma Giáo chiêu binh mãi mã là chuyện trọng đại cỡ nào, chỉ cần gia nhập Ma Giáo, cuộc đời coi như sang trang mới!

Bởi vì có câu: “Một khi bước chân vào Ma Giáo, vinh hoa phú quý hưởng muôn đời!”

“Rầm!”

Ngưu Đầu Nhân kích động đến mức đập nát bàn, chẳng buồn đi cửa chính mà lập tức bay thẳng ra ngoài cửa sổ!

Những sinh linh khác cũng nhao nhao chạy theo. Cuối cùng, ngay cả cửa lớn của khách điếm cũng bị chen đến vỡ nát!

“Cửa của ta! Cửa của ta! Các ngươi... Các ngươi còn chưa trả tiền rượu!” Chưởng quầy nhìn cánh cửa tan tành, lại nhìn

đám thực khách đã chạy không còn một ai, ngòi bệt xuống đất, đau lòng kêu gào.

“Đừng đau lòng nữa, không đi nhanh là không kịp đâu!” Người kể chuyện nhìn chuông quây với ánh mắt thông cảm, lên tiếng nhắc nhở.

Nói đoạn, hắn ta dậm chân một cái, nhảy vọt qua đầu chuông quây, phóng như bay về phía quảng trường trung tâm!

“Khôn kiếp! Bà nội nguoi! Dám nhảy qua đầu ta! Lão tử còn muốn cao thêm chút nữa đây!”

Chuông quây tức giận mắng, nhưng không dám chần chừ thêm nữa, vội vàng đứng dậy, bay theo hướng quảng trường trung tâm.

Trong chớp mắt, có thể nói bảy, tám phần sinh linh của toàn bộ Thiên Hoang thành đều đang đổ dồn về phía quảng trường. Đương nhiên, phần lớn trong số đó chỉ là đi xem náo nhiệt!

Bởi vì bọn họ biết, cho dù Ma Giáo có chiêu mộ đông đảo đến đâu, không phải muốn vào là vào được!

Giữa quảng trường trung tâm Thiên Hoang thành, vô số sinh linh tụ hội, những cường giả vốn ẩn mình bỗng nhiên xuất hiện, khiến mọi người chấn động!

Một nam tử cầm bào đứng thẳng giữa không trung, bên cạnh là một nam tử mặc giáp trụ, vẻ mặt lạnh lùng!

Chương 613: Ba vạn Đà chủ, ngàn vạn ma binh 1

Tất cả sinh linh nhìn nam tử cầm bào đều lộ vẻ kính úy, bởi vì người này chính là Đà chủ Ma Giáo tại Thiên Hoang thành, Cao Đạt!

“Mẹ nó, thực lực Cao Đà chủ sao đột nhiên đạt tới Thánh Giả lục trọng? Ta nhớ lúc trước hắn chỉ mới Thánh Giả nhị trọng!”

“Chẳng lẽ lời đồn là thật, Ma Giáo ban cho mỗi Đà chủ một viên Tôn Giả đan dược tăng tiến tu vi?”

“Chắc chắn là vậy, đãi ngộ thế này, ta nhất định phải gia nhập Ma Giáo, chỉ cần một viên đan dược Tôn cảnh, ta cũng có thể đột phá!”

Sinh linh trên quảng trường nhìn Cao Đạt phía trên, dùng ý niệm kích động trao đổi.

Nhìn ánh mắt vừa kích động vừa kính sợ của vô số sinh linh phía dưới, trong mắt Cao Đạt thoáng hiện ý kiêu ngạo.

Đừng nói chỉ những sinh linh này, ngay cả bản thân hắn mấy ngày trước nhận được viên Tôn cảnh đan dược kia cũng ngây người!

Tôn cảnh đan dược tăng tiến tu vi, e rằng ngay cả Thánh Chủ của một phương thánh địa cũng chưa từng được dùng qua, Ma Giáo cứ thế ban thưởng cho các Đà chủ bọn hắn, hơn nữa không hề cắt xén!

Nếu ở một số Thánh đình, Thánh địa khác, cho dù có ban thưởng loại đan dược này, e rằng cũng bị cao tăng cắt xén mất rồi!

Thế nhưng...

Trong Ma Giáo, không ai dám làm như vậy, Tứ Bộ giám sát toàn bộ đệ tử trong giáo, một khi phát hiện loại chuyện này, lập tức tru di cửu tộc!

“Giáo chủ đại nhân như thế, Cao Đạt ta nguyện thề sống chết đi theo, kẻ nào dám mưu đồ tiêu diệt Ma Giáo, nhất định phải bước qua xác ta!”

Cao Đạt trầm nghĩ, sau đó hướng Thiên Ma phong thi lễ, nhìn đông đảo sinh linh phía dưới cao giọng nói:

“Lần này nhờ Giáo chủ đại nhân ban ân, Ma Giáo mở rộng chiêu mộ đệ tử, lần này dự tính tuyển chọn ba vạn Đà chủ, yêu cầu tu vi từ Thánh Giả trở lên!”

Ba vạn?

Nghe Cao Đạt nói vậy, tất cả sinh linh đều ngây người. Phải biết rằng Ma Giáo hiện tại chỉ có siêu cấp thành trì mới thiết lập Đà chủ, mà mỗi Đà chủ quản hạt mười mấy, thậm chí là mấy chục tòa thành trì!

Hơn ba vạn Đà chủ, e rằng cả Dương Châu không chứa nổi, thế nhưng trong mắt đông đảo sinh linh đều lộ vẻ vui mừng. Đã chiêu mộ ba vạn Đà chủ, như vậy tỷ lệ bọn họ gia nhập Ma Giáo sẽ tăng lên rất nhiều!

Cao Đạt nhìn ánh mắt kích động của đông đảo sinh linh, lại chỉ vào nam tử mặc giáp trụ nói:

“Vị này là người phụ trách chiêu mộ Ma binh của Ma Giáo Chiến Đường!”

Nghe Cao Đạt giới thiệu, tất cả sinh linh đều nhìn về phía nam tử mặc giáp trụ, tuy rằng lời Cao Đạt nói chiêu mộ ba vạn Đà chủ khiến bọn hắc chấn động, thế nhưng trên toàn bộ quảng trường, người có tu vi đạt tới Thánh Giả cảnh chưa đến mười người!

Phần lớn bọn hắc đều đến để xem quy tắc chiêu mộ Ma binh lần này, nếu chiêu mộ trên diện rộng, bọn hắc mới có cơ hội gia nhập Ma Giáo!

Dưới ánh mắt chờ mong của tất cả mọi người, nam tử mặc giáp trụ lạnh lùng nói:

“Nhờ Giáo chủ đại nhân ban ân, lần này Ma binh mở rộng đến một ngàn vạn người, yêu cầu tu vi từ Bán Thánh ngũ trọng trở lên!”

Một ngàn vạn? Bán Thánh ngũ trọng?

Lời vừa dứt, toàn bộ quảng trường lại một phen chấn động. Tin tức này quá mức kinh người, Ma Giáo muốn tăng số lượng Ma binh lên gấp mười lần, đạt tới quy mô ngàn vạn!

Tuy rằng yêu cầu tu vi Bán Thánh ngũ trọng, nhưng cũng đã là rất thấp!

Sau khi Đan Các được thành lập, cường giả Bán Thánh cảnh ở khắp nơi trên phương bắc Dương Châu, riêng Thiên Hoang thành đã có hơn vạn người có tu vi từ Bán Thánh ngũ trọng trở lên!

Nhiều đến mức khó tin, phải biết rằng trước khi Ma Giáo thống lĩnh phương bắc Dương Châu, trong Thiên Hoang thành này, Bán Thánh cảnh e rằng nhiều nhất cũng chỉ có vài trăm người!

Ngắn ngủi mấy chục năm, đã tăng lên gấp mười lần có lẽ!

Điều này khiến cho những võ giả vốn không cam lòng sau khi bị Ma Giáo thống lĩnh, đều lần lượt quy phục, thậm chí kẻ nào kẻ nấy đều muốn gia nhập Ma Giáo!

“Tốt lắm, cơ duyên đã xuất hiện, liền xem các người có nắm bắt được hay không. Lần này Thiên Hoang thành tuyển chọn chỉ là sơ tuyển, người có được danh ngạch, có thể đến tổng đàn Ma Giáo, tham gia tuyển chọn tiếp theo. Hiện tại bắt đầu báo danh!”

Giọng nói trầm ổn của Cao Đạt vang vọng bên tai mỗi sinh linh!

“Vâng!”

Tất cả sinh linh đều đồng thanh đáp, sau đó nhanh chóng xếp hàng báo danh theo thứ tự, trong lúc đó không một ai dám gây sự, không một ai dám chen ngang, bởi vì bọn họ biết, ở Ma Giáo, kết cục của kẻ không tuân thủ quy củ, chính là chết!

Cùng lúc đó không chỉ có Thiên Hoang thành, mà toàn bộ phương bắc Dương Châu, trong tất cả thành trì đều đang diễn ra cảnh tượng tương tự!

Chuyện Ma Giáo mở rộng ma binh đến hàng ngàn vạn, trong nháy mắt đã làm chấn động toàn bộ phương bắc Dương Châu, sau đó lại bởi vì chuyện Ma Giáo ban cho mỗi vị Đà chủ đàn dược Tôn cảnh mà càng thêm ồn ào!

Chương 614: Ba vạn Đà chủ, ngàn vạn ma binh 2

Trong chớp mắt, ngay cả những hướng khác của Dương Châu, thậm chí các châu phủ khác đều có cường giả về phía Ma Giáo, mà số lượng ngày càng nhiều!

Võ giả tranh giành điều gì? Tranh giành chính là sự gia tăng tu vi, sau khi đột phá Thánh Giả cảnh mỗi một tầng càng cần đến vài vạn năm, thậm chí là vài chục vạn năm.

Một viên đan dược, có thể khiến bọn họ tiết kiệm được vài chục vạn năm, điều này đã đủ để bọn họ liều mạng rồi!

Đây cũng là bởi vì tin tức được truyền ra là từ Ma Giáo, nếu là thế lực khác, dù là nhất phương Thánh Đình, e rằng cũng sẽ lập tức có vô số cường giả tìm đến, cướp đoạt đan dược!

Nhưng...

Cướp đoạt Ma Giáo, không ai dám, mấy chục năm qua Chu ma đầu tàn sát khắp nơi đã tạo nên uy danh cho Ma Giáo, không ai dám manh nha ý đồ với Ma Giáo.

Nếu không, tai họa diệt môn, diệt tông, ắt sẽ giáng xuống!...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Tổng đàn Ma Giáo, cách Thiên Ma phong trăm dặm, lại dựng lên vô số lôi đài khổng lồ!

Những võ giả được tuyển chọn từ các thành trì lớn bên dưới đều đứng ở phía dưới với vẻ mặt vừa kích động vừa

kiêng dè lẫn nhau!

Lần sơ tuyển này lại có đến hơn mười vạn người trúng tuyển, mà ma binh lại tuyển chọn được bốn năm ngàn vạn!

“Sao lại có nhiều người vượt qua sơ tuyển như vậy, chẳng lẽ phương bắc Dương Châu có nhiều cường giả đến thế sao?” Một sinh linh nhìn vô số cường giả xung quanh, vẻ mặt đầy kinh hãi.

Hắn là kẻ mạnh nhất của một gia tộc Thánh Giả, vất vả lắm mới vượt qua sơ tuyển, cứ tưởng mọi chuyện thuận lợi, nào ngờ nhìn tình hình hiện tại, chỉ e sẽ có một trận đại chiến kinh thiên động địa!

“Phương bắc Dương Châu đương nhiên không có nhiều Thánh Giả như vậy, nhưng tin tức Ma Giáo giàu có đã sớm truyền ra ngoài, đừng nói là Dương Châu, mà cả mấy châu phủ lân cận, đều đến cả rồi!” Ngưu đầu nhân buồn bực nói, hắn vốn tưởng mình nắm chắc mười phần, giờ lại xuất hiện nguy hiểm rồi!

Tiểu thiếp ơi, hãy đợi ta, Ngưu Đầu Nhân ta nhất định sẽ gia nhập Ma Giáo!

Mà cách đó mấy chục vạn dặm bên ngoài hư không, còn có vô số sinh linh tụ tập, mười mấy vạn Thánh Giả, mấy ngàn vạn Bán Thánh giao chiến với nhau!

Đừng nói Dương Châu, mà toàn bộ Đông Vực cũng chẳng có mấy!

Dù sao với việc pháp tắc Đông Vực suy yếu, linh khí giảm sút, tài nguyên cũng ngày càng khan hiếm, đã rất ít thế lực chiêu mộ đệ tử với số lượng lớn như vậy!

Bởi vì ngay cả tài nguyên cho cấp trên không đủ, làm sao có thể lo cho đệ tử phía dưới!

“Các người nghe nói lần này là ai chủ trì đại hội tuyển chọn đệ tử không? Quy mô lớn như vậy, không biết Giáo chủ có xuất hiện hay không?”

“Nghĩ gì thế! Chuyện con con như chiêu thu đệ tử, nhiều nhất cũng chỉ là Đường chủ, Ma Vương tự mình chủ trì thôi!”

“Cũng đúng! Nhưng chỉ cần gia nhập Ma Giáo, sớm muộn gì cũng được diện kiến Giáo chủ!”

Vô số sinh linh xông xáo bàn tán, nhưng đồng thời cũng âm thầm nhanh chóng điều chỉnh trạng thái, bọn chúng đều biết, một khi đã bước lên võ đài Ma Giáo, chính là bước vào cảnh hưởng sinh tử tồn vong!

Vù...

Một luồng không gian dao động, tiếp theo một thiếu niên áo đen chậm rãi giáng xuống từ hư không, khí thế bức người tỏa ra, ma khí cuộn cuộn khiến cho mấy ngàn vạn sinh linh phía dưới không ai đứng thẳng được!

“Thánh Giả đỉnh phong?”

Tất cả sinh linh đều cảm nhận được áp lực cực lớn trong cơ thể, kinh ngạc há hốc mồm!

Kẻ đến tham gia tuyển chọn đều là cường giả, Thánh Giả cũng có đến mười vạn, nhưng trong số đó kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thánh Giả tam trọng tứ trọng mà thôi!

“Người kia là ai vậy? Là Ma Vương nào của Ma Giáo? Sao lại trẻ tuổi như vậy?” Một sinh linh gượng người ngẩng đầu nhìn thiếu niên giữa không trung, kinh hãi hỏi.

“Hình như... hình như là Phương Càn, Phương đại nhân, người phụ trách Đan Điện của Ma Giáo?” Một cường giả Nhân tộc nghi hoặc lên tiếng, cũng chẳng trách hấn không

dám chắc, mấy năm trước hắn từng gặp qua Phương Càn, khi đó thực lực của y cũng chỉ vừa đột phá Thánh Giả!

Mới có mấy năm không gặp, sao y đã đột phá đến Thánh Giả đỉnh phong rồi? Chẳng lẽ tài nguyên của Ma Giáo lại dồi dào đến thế sao?

Nghe lão già Nhân tộc nói vậy, tất cả sinh linh đều chết lặng, sau đó là một trận hưng phấn, phải biết rằng Thánh Giả đỉnh phong, ở toàn bộ Dương Châu có thể coi là một nhân vật cự phách rồi!

Thế lực có Thánh Giả trấn giữ, nhân vật ẩn dật nhiều nhất cũng chỉ là cường giả như vậy!

Cường giả như y ở Ma Giáo còn chưa được tính là cao tầng, vậy cao tầng Ma Giáo sẽ đáng sợ đến mức nào? Gia nhập Ma Giáo chẳng phải là cá chép vượt vũ môn hay sao?

Phương Càn nhìn xuống mấy ngàn vạn sinh linh phía dưới, trong mắt toát lên một tia hoài niệm, mấy chục năm trước, kẻ mạnh nhất trong mắt hắn cũng chỉ là Bán Thánh mà thôi!

Chương 615: Tuyển chọn bắt đầu

Mà giờ đây, phía dưới lại có đến mấy ngàn vạn Bán Thánh, Thánh Giả, cung kính hành lễ với mình, tất cả những thứ này đều là do Ma Giáo mang đến cho y!

Phương Càn lắc đầu, không nghĩ ngợi thêm nữa, lớn tiếng nói:

“Trật tự!”

Âm thanh lạnh lùng trong nháy mắt truyền khắp vạn dặm, tất cả sinh linh đang bàn tán đều lập tức im bặt, không dám hé nửa lời!

Phương Càn nhìn khung cảnh yên tĩnh, xoay người về phía phía hư không, cung kính nói:

“Cung nghênh hai vị đại nhân giáng lâm!”

Ầm!

Lời vừa dứt, hư không chấn động, không gian bắt đầu rung chuyển dữ dội, như thể có sinh linh vô cùng đáng sợ sắp giáng thế!

Trong ánh mắt kinh hãi của vạn linh, hai bóng người khủng khiếp hiện ra giữa không trung, một người áo xanh, mặt lạnh như băng, một người mặc giáp trụ, hai mắt đỏ như máu!

Trên người hai người tỏa ra ma uy cường đại, khiến ma khí cuộn cuộn trong thiên địa bỗng chốc tăng vọt, đồng thời nhanh chóng hội tụ về phía dưới hai người!

Một lát sau!

Hai chiếc ngai không lồ được tạo thành từ ma khí hiện ra trên không trung, hai bóng người chậm rãi an tọa!

“Tham kiến Lý đường chủ, Ma đường chủ!”

Các đệ tử Ma Giáo đang duy trì trật tự nhìn thấy hai người xuất hiện, đồng loạt cúi người hành lễ.

Nghe thấy tiếng hô lớn của đệ tử Ma Giáo, những kẻ đến tham gia tuyển chọn lập tức biết được thân phận của hai người!

Đường chủ Thanh Long đường Ma Giáo: Lý Trường Sinh!

Đường chủ Ma Giáo Chiến Đường: Ma Vô Đạo!

Hai người đều là cao tăng của Ma Giáo, một người nắm trong tay sự vụ của các phân đà lớn, một người lại chủ quản chiến tranh, phải biết rằng ngàn vạn ma binh, trên danh nghĩa đều thuộc về Chiến Đường quân hạt!

Nhưng điều này không khiến bọn họ kinh ngạc, điều khiến bọn họ kinh ngạc chính là thực lực của hai người, thực lực của Lý Trường Sinh là Đại Thánh tứ trọng, còn Ma Vô Đạo là Đại Thánh thất trọng!

Cường giả bậc này cho dù ở toàn bộ Đông Vực mà nói, cũng được xem là cự phách một phương!

Vốn dĩ một số đệ tử đến tham gia tuyển chọn còn có phần bất bình, dù sao chỉ là một vị trí đường chủ, đã muốn để Thánh Giả bọn họ bán mạng, làm sao có thể, ít nhất cũng phải là Phó đường chủ chứ!

Nhưng bây giờ nhìn thấy thực lực của Lý Trường Sinh và Ma Vô Đạo, bọn họ liền không còn tâm tư này nữa, bởi vì bọn họ biết mình không xứng!

“Tham kiến Lý đường chủ, Ma đường chủ!” Mấy ngàn vạn đệ tử tuyển chọn trong sân nhao nhao khom mình hành lễ,

cung kính hô lớn.

Tiếng gầm cuộn cuộn chấn động trời đất, khiến không gian trong phạm vi mấy chục vạn dặm đều rung chuyển không ngừng!

Mà trong hư không cách đó mấy trăm ngàn dặm!

Vô số sinh linh đến xem náo nhiệt, nhìn Lý Trường Sinh và Ma Vô Đạo đang ngồi trên ghế ma khí từ xa, đều lộ ra vẻ mặt hâm mộ!

“Thật khó có thể tưởng tượng, một đường chủ của Ma Giáo lại có uy thế như vậy, mấy ngàn vạn Bán Thánh, Thánh Giả hành lễ, e rằng cho dù là Minh chủ Kiếm Minh lúc trước không có uy phong như thế!”

“Đúng vậy, đệ tử Kiếm Minh chiêu thu mạnh nhất cũng chỉ là Bán Thánh mà thôi, Thánh Giả Ma Giáo chiêu thu đã xuất hiện hơn mười vạn rồi!”

“...”

Từng giọng nói vang lên, mỗi một câu đều tràn ngập sự rung động, quả thật mấy ngàn vạn Bán Thánh, Thánh Giả này quá đáng sợ, cho dù là thế lực Thiên Tôn thu nhận đệ tử, cũng khó mà thấy được tình cảnh như thế này!

Bởi vì kẻ nào tu luyện đến cảnh giới Thánh Giả, đều là cự phách một phương, rõ ràng có thể tiêu diêu tự tại, dựa vào cái gì mà phải làm đệ tử cho kẻ khác, bán mạng cho người ta chứ!

Hơn nữa, cho dù gia nhập thế lực, thì thế lực cũng chẳng cung cấp được gì cho bọn họ, chẳng qua chỉ là một ít công pháp tu luyện!

Nhưng Ma Giáo thì khác, Ma Giáo quá giàu có, sự cảm dỗ của đan dược Tôn cảnh quá lớn, đừng nói là tán tu, ngay cả

trưởng lão của rất nhiều thế lực lớn cũng phản bội tông môn của mình!

Bởi vậy mới tạo nên thịnh thế như ngày hôm nay!

Trên bầu trời!

Lý Trường Sinh và Ma Vô Đạo ngồi ngay ngắn trên ghế ma khí, Phương Càn mặc áo bào đen đứng sau lưng Lý Trường Sinh.

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên!

Lý Trường Sinh và Ma Vô Đạo chậm rãi đứng dậy, đầu tiên là hành lễ với Thiên Ma Phong, sau đó Lý Trường Sinh mới nói tiếp:

“Bổn tọa phụng mệnh Giáo chủ, sự kiện tuyển chọn đường chủ lần này do ta chủ trì, vẫn là thi đấu trên lôi đài, kẻ nào thắng liên tiếp năm trận, có thể gia nhập Ma Giáo!”

“Một khi lôi đài đã mở, sinh tử do trời, kẻ nào không lên lôi đài hoặc bỏ xuống giữa chừng, giết không tha!”

“Vâng!”

Mười mấy vạn Thánh Giả lập tức khom người đáp, quy củ này cũng gần giống với lần Ma Giáo tuyển chọn đệ tử trước, đều là thi đấu trên lôi đài!

Còn về việc không lên lôi đài hoặc bỏ xuống giữa chừng sẽ bị giết không tha, lần trước cũng đã xuất hiện, nghe nói là do đường chủ Chu Tước Đường - Băng Li - tạm thời thêm vào!

Chương 616: Kết thúc tỷ đấu, Giáo chủ giảng lâm 1

Mà lúc này, mấy ngàn vạn Bán Thánh bên dưới đều nhìn chăm chăm vào Ma Vô Đạo, bọn họ muốn biết Ma binh sẽ được tuyển chọn như thế nào!

Liệu có phải cũng là thi đấu trên lôi đài hay không, nếu là thi đấu trên lôi đài, e là thời gian tuyển chọn sẽ rất dài!

Mấy ngàn vạn người đánh nhau, chỉ sợ cũng phải mất đến nửa năm!

Ma Vô Đạo nhìn hàng ngàn vạn Bán Thánh phía dưới, trong mắt cũng thoáng hiện lên một tia khác biệt. Hắn vốn tưởng rằng khuếch trương Ma Binh lên ngàn vạn có phần khó khăn!

Dù sao đây chính là cả ngàn vạn Bán Thánh, làm sao có thể dễ dàng triệu tập như vậy được!

Nhưng giờ phút này xem ra, hắn quả thật đã đánh giá thấp danh tiếng hiện tại của Ma Giáo, cùng với sức hấp dẫn của đan dược, thế mà lại có đến cả ngàn vạn Bán Thánh!

“Lôi đài tỷ đấu?”

Ma Vô Đạo lắc đầu, nếu tỷ đấu trên lôi đài, e là cần thời gian quá dài, hắn nào có nhiều thời gian rảnh rỗi như vậy!

Hắn còn phải quay về dùng Tôn cảnh đan dược làm cơm bữa, hảo hảo mà tu luyện!

Hơn nữa, Đà chủ được tuyển chọn là để tọa trấn một phương, còn ma binh tuyển chọn chủ yếu là vì sát phạt, cho

nên phương pháp cũng nên đặc biệt một chút!

Ánh mắt Ma Vô Đạo nhìn hàng ngàn vạn Bán Thánh phía dưới lộ ra một tia huyết tinh, đại thủ vung lên, trực tiếp dùng ma khí vẽ ra một vòng tròn mười vạn dặm ở phía xa!

Sau đó lạnh lùng nói:

“Quy tắc tuyển chọn Ma Binh, chính là không có quy tắc, tất cả đều tiến vào trong vòng tròn, chém giết lẫn nhau, cho đến khi chỉ còn lại chín trăm vạn sinh linh mới thôi.”

“Không chịu đựng được thì tự mình chạy ra khỏi vòng tròn, còn kẻ nào không vào trong vòng, trực tiếp từ bỏ, giết không tha!”

Cái gì?

Nghe Ma Vô Đạo nói xong, tất cả sinh linh lập tức như ong vỡ tổ. Đây là phương pháp gì? Loạn đấu sao?

Tuyển chọn của Ma Giáo lại tàn khốc như vậy? Lập tức có một vài sinh linh lộ ra vẻ mặt sợ hãi. Loại loạn đấu này, khả năng tử vong quá lớn!

Thế nhưng không một ai dám mở miệng nói muốn rời khỏi, bởi vì vừa rồi Ma Vô Đạo đã nói rõ ràng, hiện tại kẻ nào rời đi, giết!

Lý Trường Sinh cũng kinh ngạc nhìn Ma Vô Đạo, âm thầm gật đầu. Không thể không nói, loại phương pháp này tuyển chọn ra được sinh linh, quả thật rất thích hợp với cách thức của Ma Binh!

“Bây giờ bắt đầu tuyển chọn!” Ma Vô Đạo quát lớn một tiếng.

Hàng ngàn vạn Bán Thánh nào dám do dự, nhao nhao bay nhanh về phía vòng chiến, đồng thời nhanh chóng kéo dài

khoảng cách với sinh linh bên cạnh, bởi vì giờ phút này, tất cả sinh linh xung quanh đều có thể là địch nhân!

Nhưng mà, luôn có kẻ ôm tâm lý may mắn, âm thầm đi theo đại bộ phận, trong tay lại len lén lấy ra Na Di Phù, dự định nhân cơ hội đào tẩu!

Xé rách!

Một tiếng xé rách chấn động vang lên!

Chỉ thấy một gã Bán Thánh Lộc tộc trong tay còn đang cầm một tấm Na Di Phù, vẻ mặt không thể tin được ngã xuống đất, thân thể trực tiếp hóa thành bản thể là một con nai, bị xé rách thành hai nửa!

Ngay sau đó, một tên đệ tử Ma Giáo mặc áo bào đen xuất hiện, trong tay cầm một thanh chuỷ thủ nhuốm máu, vẻ mặt âm trầm, nhìn thi thể trên mặt đất, trong mắt toát lên một tia khinh thường, lạnh lùng nói:

“Hừ, chút gan hùm ruột chuột ấy mà cũng dám gia nhập Ma Giáo, tối nay bổn tọa cho ngươi làm đồ nhắm rượu!”

Nói xong, tên đệ tử áo đen xách thi thể con nai lên, thân hình lóe lên, biến mất tại chỗ!

Đồng thời, cùng chết với tên Bán Thánh Lộc tộc kia còn có không dưới mấy trăm người, các loại chủng tộc đều có, điểm giống nhau là, trong tay bọn chúng đều cầm Na Di Phù!

Xoạt...!

Nhìn thấy cảnh tượng này, rất nhiều sinh linh lập tức dập tắt ý nghĩ chạy trốn, vội vàng chạy vào trong vòng chiến!

Hiện tại chạy trốn chắc chắn là chết, chỉ bằng vào trong chiến đấu một hồi rồi tính tiếp, mặc dù nguy hiểm, nhưng ít nhất không nhất định phải chết!...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Thoáng chốc đã qua mấy canh giờ, cho dù là tử võ trên lôi đài, hay là ma binh đại loạn đấu, đều đã tiến vào giai đoạn kịch liệt!

Trên một trong số các lôi đài!

Một tên Ngưu Đầu Nhân tay cầm đại phủ, lớn tiếng hô:

“Một phủ bổ nát đầu ngươi, hai phủ chặt đứt ngón chân ngươi, ba phủ tiêu diệt thần hồn ngươi... Chưa chết sao? Vậy thì tiếp tục!”

Theo động tác vung phủ của Ngưu Đầu Nhân, đại phủ trong tay xé rách hư không, tản mát ra ý cảnh cuộn cuộn, khiến người ta không cách nào kháng cự!

Khiến cho hắn chỉ với tu vi Thánh Giả nhị trọng, dựa vào tuyệt chiêu đại phủ lại có thể đánh bại cường giả Thánh Giả tam trọng!

“Chú ý tên Ngưu Đầu Nhân kia, cho dù bị loại cũng phải cho hắn gia nhập Ma Giáo!” Lý Trường Sinh nhìn lôi đài Ngưu Đầu Nhân đang tử đấu, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, hắn có thể nhìn ra được võ kỹ của tên Ngưu Đầu Nhân này rất khá!

Chương 617: Kết thúc tỷ đấu, Giáo chủ giảng lâm 2

“Vâng!”

Phương Càn gật đầu đáp, hắc cũng nhìn ra chiêu thức Ngưu Đầu Nhân sử dụng tuy huyền diệu, nhưng rõ ràng không đầy đủ, tới lui cũng chỉ ba chiêu.

“Đường chủ, võ kỹ của người này tuy không tệ, nhưng không cần mở cửa sau, chẳng lẽ còn có điểm đặc biệt nào khác?” Phương Càn khom người hỏi Lý Trường Sinh, trong giọng điệu có phần nghi hoặc.

“Không có gì đặc biệt, ta cảm thấy tính cách hắc có lẽ sẽ khiến Ma Hồ Vương thích, đến lúc đó phân hắc đến Ma Hồ Điện vậy!” Lý Trường Sinh cười nói.

“Vâng!” Phương Càn lại gật đầu.

“Ma Đường chủ, bên người phát hiện hạt giống tốt nào không?”

“Cũng tạm được, tư chất đều không tệ, hảo hảo rèn luyện một phen, hắc là sẽ không khiến Giáo chủ thất vọng!”

Ma Vô Đạo cười đáp, trong ánh mắt lóe lên tia kiên định, có ngàn vạn Ma binh này, thực lực của Chiến Đường nhất định có thể đột nhiên tăng mạnh!

Trận đấu vẫn tiếp tục!

Một ngày!

Hai ngày!...

Bất tri bất giác Ma Giáo đại bỉ đã diễn ra được một tuần, toàn bộ tỷ đấu trường sát khí ngút trời, huyết tinh vô cùng!

Càng lúc càng ít danh ngạch, tỷ đấu cũng trở nên tàn khốc hơn, vô số sinh linh thà chết không chịu lùi!

Rầm!

Một tiếng nổ vang, một sinh linh bị đối thủ đánh bay khỏi lôi đài, danh ngạch tỷ đấu tuyển chọn Đà chủ chính thức đã đủ!

Vô số sinh linh không có được tư cách đều lộ vẻ thất vọng, nhưng không dám làm loạn, chỉ có thể cầu nguyện lần sau Ma Giáo đại bỉ nhanh chóng đến!

Bên kia!

“Dừng tay!”

Ma Vô Đạo đột nhiên đứng lên, quát lớn một tiếng, ma khí cuộn cuộn từ người hắn tỏa ra, nhanh chóng bao phủ lấy hơn ngàn vạn Bán Thánh đang chiến đấu!

Ba... ba... ba...!

Vòng chiến đấu vốn đã kịch liệt, căn bản không dừng lại được, nhưng theo uy áp của Ma Vô Đạo ập xuống, trong nháy mắt, ngàn vạn Bán Thánh đều bị ép nằm rạp xuống đất, không cách nào đứng dậy!

Không ít kẻ bị thương nghiêm trọng càng là thất khiếu chảy máu, suýt chút nữa thì bị ép chết, may mắn là chỉ sau ba hơi thở, Ma Vô Đạo đã thu hồi uy áp!

Trong hư không xa xa!

Vô số sinh linh vẫn ẩn nấp trong hư không quan sát, suốt một tuần lễ, bọn chúng căn bản không hề di chuyển, thậm chí ngay cả mắt không dám chớp!

“Thật đáng sợ, tỷ đấu khủng khiếp như vậy, lão tử thật sự là được mở mang tầm mắt, việc này ta không khoác lác mấy vạn năm chắc chắn không cam lòng!”

“Cuối cùng cũng kết thúc, Quang Thánh Giả chết cũng phải hơn vạn, e là hai phe Thánh Đình khai chiến cũng chưa chắc chết nhiều như vậy!”

“Quần ta ướt hết năm lần rồi, không xong, không nhìn nổi nữa!” Một Cầu đầu nhân run rẩy nói.

“Xú!”

Những sinh linh khác lập tức bịt mũi, tránh xa Cầu đầu nhân!

“Ta nói này, Ma Giáo chiêu mộ nhiều đệ tử như vậy, chẳng lẽ không sợ có nội gián sao? Ta đoán chắc chắn không ít thế lực phái người trà trộn vào đây!” Một cường giả Đại Thánh nhìn về phía tỷ đấu trường chậm rãi nói.

Những sinh linh khác nghe vậy cũng gật đầu, bọn chúng cũng nghĩ đến điều này, Ma Giáo một lần chiêu mộ nhiều đệ tử như vậy, muốn đảm bảo lòng trung thành e là không dễ!

Ngay khi tất cả sinh linh cho rằng đã xem xong, chuẩn bị rời đi!

Chỉ thấy Lý Trường Sinh và Ma Vô Đạo đang ngồi trên ghế ma khí bỗng đứng dậy, đồng loạt về phía phía Thiên Ma Phong cung kính hô lớn:

“Cung nghênh Giáo chủ giáng lâm!”

Lời Lý Trường Sinh cùng Lam Linh vừa dứt, những sinh linh đang định rời đi bỗng chốc khựng lại, trong mắt ánh lên vẻ khó tin!

Chỉ là chuyện nhỏ tuyển chọn môn đồ, sao Chu ma đầu lại giáng lâm? Nhưng bất kể vì lẽ gì, tất cả đều từ bỏ ý định rời

đi!

Không ít sinh linh đã lén lút lấy Lưu Ảnh Châu ra, định ghi lại cảnh tượng hiếm có này. Giờ Lưu Ảnh Châu ghi lại hình ảnh Chu ma đầu chính là bảo vật, bán một viên cũng kiếm được mấy vạn tiên thạch như chơi!...

Mấy trăm vạn tên đệ tử được chọn trúng thì mừng rỡ không xiết, vốn tưởng trong thời gian ngắn khó được diện kiến Giáo chủ, nào ngờ bất ngờ lại đến bất ngờ thế này.

Nhưng trong mắt một số sinh linh lại lóe lên tia âm u, quả nhiên như những gì bọn họ dự đoán, tuyển chọn môn đồ quy mô lớn thế này, làm sao thiếu được gian tế?

Hầu như các thế lực lớn xung quanh, thậm chí cả một số thế lực thuộc Dương Châu cũng phái một nhóm đệ tử đến, muốn gia nhập Ma Giáo, do thám tình hình!

OÀNH!

Bầu trời Thiên Ma Phong bỗng chốc cuộn cuộn ma khí, ma khí càng lúc càng dày đặc, xen lẫn trong đó còn có tà khí, huyết khí, sát khí cuộn cuộn, khí diễm bốc lên tận trời, xuyên thẳng mây xanh.

Sau đó, một thân hình khoác Ma Thần chiến bào xuất hiện trên không trung Thiên Ma Phong, cả người toàn là bá đạo, ánh mắt dữ tợn, tựa như cả thiên hạ chẳng ai lọt nổi vào mắt hắn.

“Tham kiến Giáo chủ!”

Tất cả đệ tử Ma Giáo nhìn thân hình trên cao, đồng loạt khom người hô lớn.

Chương 618: Mấy trăm vạn nội gian 1

“Tham kiến Giáo chủ đại nhân!”

Mấy trăm vạn tên đệ tử được chọn cũng ngửa mặt gầm lên, ánh mắt ngập tràn sùng bái. Trong số những kẻ đến tham gia tuyển chọn đệ tử Ma Giáo lần này, phần lớn là vì Chu Khung mà đến!

Qua lời kể của đám tiên sinh kể chuyện, Chu Khung đã được thần thánh hóa, hẳn là Bất Bại Ma Thần, là Kinh Thiên cự phách, bất cứ kẻ nào đối nghịch với hắn đều chỉ có một kết cục là chết thảm!

Vì thế, vô số sinh linh sau một hồi suy tính đã nghĩ ra một cách tuyệt diệu, đó là gia nhập Ma Giáo, đầu quân dưới trướng Chu Khung!

Có câu: “Không đánh bại được kẻ địch thì gia nhập chúng”, quả là chí lý!

Trên không trung Thiên Ma Phong!

Ánh mắt Chu Khung lướt qua mấy trăm vạn tên đệ tử vừa được chọn, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo!

Chiêu mộ đệ tử với quy mô lớn như vậy, bên trong chắc chắn có gian tế, điều này Chu Khung hẳn biết rõ, nhưng đương nhiên hắn có cách giải quyết!

Tia chớp nơi mi tâm hắn lóe sáng, sau đó trong nháy mắt ma khí ngập trời, lao thẳng về phía mấy trăm vạn tên đệ tử kia!

Chưa đầy một hơi thở!

Ma khí cuộn cuộn đã bao phủ toàn bộ đám đệ tử vừa được chọn, trong mắt bọn chúng bỗng hiện ra:

Hình ảnh một Ma Thần khủng khiếp, đầu mọc hai sừng, mình khoác giáp đỏ như máu, từng tia khí tức quỷ dị tà ác không ngừng tỏa ra từ người hắn, hai mắt nhắm nghiền, trông vô cùng đáng sợ!

Cảnh tượng quỷ dị này khiến đám đệ tử sợ hãi tột độ!

“Chuyện... chuyện này là sao? Chẳng lẽ Giáo chủ đại nhân muốn giết chúng ta?”

“Không thể nào! Chúng ta đã vượt qua vòng tuyển chọn, đã là đệ tử Ma Giáo, Giáo chủ đại nhân sao lại giết chúng ta!”

Đám đệ tử sợ hãi truyền âm cho nhau, Ma Thần kia thật sự quá đáng sợ, tuy rằng trông tựa như đang ngủ say, nhưng lại khiến bọn họ cảm nhận được mối đe dọa tử vong cực lớn!

Vù...!

Bỗng nhiên, Ma Thần mở mắt, đôi mắt đỏ ngầu, đồng thời một luồng chấn động thần bí phát ra từ đôi mắt ấy, thu hút ánh nhìn của tất cả mọi người.

“A! Mắt ta! Xin đừng giết ta!”

“Ta không muốn chết! Ta phải vất vả lắm mới gia nhập được Ma Giáo, ta còn chưa lấy được vợ, sao có thể chết ở đây được!” Một tên Ngưu đầu nhân ôm chặt hai mắt, thống khổ gào thét.

Chỉ trong nháy mắt, khắp thế giới ma khí, mấy trăm vạn tên đệ tử vừa được chọn đều phát ra những tiếng kêu thảm thiết đầy đau đớn.

Mười hơi thở qua đi!

Phân lớn sinh linh đều ngừng kêu thảm, chậm rãi mở mắt, lần nữa nhìn về phía Ma Thần khủng khiếp, trong ánh mắt đã không còn sợ hãi, mà là sùng bái và kính nể!

“Thuộc hạ Tôn Thượng, hôm nay gia nhập Ma Giáo, nguyện đời đời kiếp kiếp trung thành với Giáo chủ, cường thịnh Ma Giáo của ta!”

“Thuộc hạ Ngưu Đầu Nhân, hôm nay gia nhập Ma Giáo, ...”

Chỉ trong nháy mắt, vô số đệ tử đồng loạt quỳ một gối trước Ma Thần, lớn tiếng hô vang.

Nhưng vẫn còn mấy chục vạn đệ tử ôm mặt tru lên thống khổ, tiếng kêu càng lúc càng thảm thiết, thậm chí bắt đầu học máu tươi!

“Thuộc hạ Dương Liễu, hôm nay gia nhập Ma... A!”

Một tên đệ tử đang kêu thảm thiết dường như nghe thấy tiếng động xung quanh, cũng vội vàng quỳ một gối xuống, la lớn, nhưng chưa kịp nói hết câu, đã đau đớn không thốt nên lời.

Ầm...!

Một tiếng nổ vang lên!

Tên đệ tử kêu thảm thiết kia lập tức nổ tung thành tro bụi, bay lả tả giữa đất trời!

Theo tiếng nổ của hắn, dường như tạo thành phản ứng dây chuyền, chỉ trong chốc lát, tất cả đệ tử còn đang kêu gào trong thế giới ma khí đều lần lượt nổ tung.

Ầm ầm!

Ước chừng nửa nén hương sau, tiếng nổ mới chấm dứt!

Trong thế giới ma khí!

Mấy triệu đệ tử đều quỳ một gối, trên trời từng đợt tro bụi bay qua, tựa như bụi trần!

Nhưng tất cả đệ tử đều biết rõ đám tro bụi đó là gì, chính là đồng loại của bọn họ, những kẻ cùng tham gia tuyển chọn, ước chừng mấy chục vạn người, đều đã hóa thành tro bụi.

Một số đệ tử nhìn đồng bạn xung quanh nổ tung, kết hợp với trải nghiệm vừa rồi của bản thân, trong mắt lóe lên tia sáng, dường như đã hiểu ra điều gì.

“Hú, may mà Lão Ngưu ta thật tâm gia nhập Ma Giáo, nếu không đừng nói tiểu thiếp, ngay cả mạng không còn.” Ngưu Đầu Nhân thở dốc, thảm nghĩ.

Hắn đoán được vừa rồi hắn là đang thử thách lòng trung thành, bởi vì lúc tỷ võ, hắn có nghe một tên sinh linh nói, sau khi gia nhập Ma Giáo lấy được đan dược Tôn cảnh sẽ lên bỏ trốn, Đông Vực rộng lớn như vậy, Ma Giáo không thể nào bắt được.

Lúc đó còn có rất nhiều sinh linh hưởng ứng, mà vừa rồi hắn đảo mắt nhìn một vòng, những kẻ từng phụ họa đều đã nổ tung!

Trên bầu trời, Chu Khung nhìn mấy chục vạn đệ tử nổ tung, trong mắt lóe lên tia máu lạnh!

Chiêu vừa rồi, chính là 《 Áp Chế Linh Hồn 》 phiên bản cải tiến của hắn!

Dưới áp chế đó, bất cứ kẻ nào có địch ý với Ma Giáo, hoặc là không kính sợ hắn, đều phải chết!

Chương 619: Máy trăm vạn nội gian 2

Mấy chục vạn đệ tử tử vong, phần lớn là đến trả thù Ma Giáo, số ít còn lại là nội gián do một số thế lực cài vào!

“Lý Trường Sinh đâu?” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp nơi trong phạm vi mười mấy vạn dặm.

“Thuộc hạ có mặt!” Lý Trường Sinh cung kính đáp.

“Điều tra rõ thân phận của tất cả đệ tử đã chết, nếu có kẻ nào thuộc thế lực Dương Châu, đồ tông, diệt môn!”

“Tuân lệnh!”

Lý Trường Sinh vội vàng đáp, trong mắt cũng lóe lên tia lạnh lẽo, nếu thế lực kia ở Dương Châu, lại mang mục đích khác gia nhập Ma Giáo, vậy chắc chắn là không phục sự thống lĩnh của Ma Giáo.

Thế lực như vậy, nhất định phải diệt trừ!

Chu Khung gật đầu, thân hình lóe lên rồi biến mất trên không Thiên Ma phong, khi xuất hiện trở lại, đã ngồi trên ghế Ma Long trong Thiên Ma điện!

Đại Bạch đang nằm cuộn tròn bên cạnh ghế, sau khi ngẩng đầu liếc nhìn Chu Khung, liền đổi tư thế, tiếp tục ngủ!

Theo Chu Khung rời đi, nơi xa, sinh linh vây xem lần nữa vỡ tổ. Nhìn phương xa trực tiếp bạo tạc nổ tung mấy chục vạn sinh linh, ai nấy đều trợn mắt há hốc mồm.

“Pháo hoa thật xán lạn a, thật đẹp, lão tử đời này chưa từng thấy qua!”

“Người đương nhiên chưa từng thấy qua, pháo hoa do mấy chục vạn Bán Thánh nổ tung hình thành, người mà thấy qua thì có quý!”

“Nếu ta đoán không sai, mấy trăm ngàn người chết này hẳn đều là nội gian. Chu ma đầu thật là khủng khiếp, lại có biện pháp trâu bò như thế để diệt trừ nội gian, thật sự là quá máu tanh!”

Vô số sinh linh kinh hãi bàn tán, trong đó sắc mặt của một số sinh linh không được tốt, bởi vì bọn chúng chính là thể lực của Dương Châu, mấy chục vạn sinh linh vừa mới tử vong có cả người của bọn chúng.

Vốn dĩ bọn chúng cũng chỉ dựa theo lệ cũ Đông Vực, theo thói quen sắp xếp nội gián mà thôi, bây giờ xem ra, ngược lại đã rước họa vào thân.

Vù...!

Không gian chấn động, không ít sinh linh trực tiếp chuồn đi, bọn chúng muốn vội vàng trở về thu thập hành lý, chạy trốn!

Bằng không, đại quân Ma Giáo vừa đến, chính là lúc bọn chúng diệt vong!

“Tất cả đệ tử được Đà chủ tuyển chọn, mau đến bốn đường Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ báo danh.” Lý Trường Sinh nhìn ba vạn Thánh Giả bên dưới quát lớn.

“Vâng!”

Ba vạn Thánh Giả đồng loạt khom người lĩnh mệnh, dưới sự dẫn dắt của Phương Càn bay về phía trụ sở của bốn đại đường trên Thiên Ma Phong. Ánh mắt của tất cả Thánh Giả nhìn về phía Thiên Ma Điện đều lộ ra một tia sùng bái, xen lẫn cuồng nhiệt.

“Tất cả ma binh, theo bốn tọa, xuống Ma Quật, tu luyện chiến kỹ. Kẻ nào tâm trí không kiên định, bị ma khí xâm nhập tâm trí, giết không tha!” Ma Vô Đạo cầm trường thương trong tay quát lớn.

“Vâng!”

Mấy ngàn vạn Bán Thánh vội vàng đồng thanh đáp, nhanh chóng đứng dậy, đi theo Ma Vô Đạo bay về phía Ma Quật ở sau núi Ma Giáo.

Trải qua một loạt hành động vừa rồi, tất cả mọi người đều hiểu rõ một đạo lý, đó chính là mặc dù tài nguyên của Ma Giáo rất tốt, nhưng bản thân phải có thực lực, hơn nữa phải tuyệt đối phục tùng!

Một khắc đồng hồ sau!

Tất cả đệ tử Ma Giáo đều rời khỏi sàn đấu, một trận đại hội võ thuật của Ma Giáo cứ như vậy kết thúc!

Sinh linh đứng xa xa xem xung quanh đều lộ vẻ tiếc nuối, sự kiện trăm vạn năm khó gặp này cứ thế mà qua đi!

“Đi thôi đi thôi, không ngờ nhị ca ta lại gia nhập Ma Giáo, giấc mộng cưới tiểu thiếp của hãn sắp thành hiện thực rồi.”

“Đáng tiếc, không biết tiểu thiếp của ta khi nào mới cưới được? Thôi, vẫn là cố gắng kiếm tiền vậy!”

Cầu đầu nhân nhìn về phía Thiên Ma phong, hâm mộ nói, sau đó thân hình lóe lên, biến mất ngay tại chỗ.

Sau đó, những sinh linh khác cũng lần lượt rời đi!...

Trong Thanh Long điện!

Lý Trường Sinh đang xử lý các sự vụ, thỉnh thoảng thở dài, sau đó lại tiếp tục công việc.

Cộc! Cộc! Cộc!

Ba bóng người chậm rãi đi vào trong đại điện, chính là Đào Si, Tiền Ngọc Kỳ, Phương Càn.

“Bái kiến đường chủ!” Ba người Phương Càn đồng loạt khom người với Lý Trường Sinh.

“Ừm!”

Lý Trường Sinh buông quyền trục trong tay xuống, nhìn về phía ba người, trong mắt lộ ra vẻ hài lòng. Trong số tất cả thủ hạ của các vị đường chủ Ma Giáo, chỉ có Thanh Long đường là sở hữu nhiều thiên tài nhất.

Hơn nữa mỗi người đều là tuyệt đỉnh thiên tài, thậm chí tư chất của Phương Càn không thua kém gì bọn họ.

“Giáo chủ có lệnh, muốn thanh trừ một số thế lực có dị tâm ở Dương Châu, bốn tọa nghị không phải chuyện gì to, liền đề cho các người những nhân vật nhị đại này giải quyết đi.”

“Đây là quyền trục của những tông phái đó, các người đi làm đi, đường khẩu khác và Ma Vương cũng sẽ phái người đi, đừng làm mất mặt Thanh Long Đường của chúng ta.”

Lý Trường Sinh nhìn ba người, nói rồi vung tay lên, mấy quyền trục liền xuất hiện trong tay ba người.

Chương 620: Đệ Tử đòi thứ hai Ma Giáo xuống núi

Phương Càn cùng hai người tiếp nhận quyền trục, chỉ thấy bên trên viết lít nha lít nhít tên mấy ngàn tông môn, thế lực có mạnh có yếu, kẻ mạnh thậm chí có cả Đại Thánh cảnh, kẻ yếu nhất cũng đã đột phá Thánh Giả Cảnh!

“Đường chủ yên tâm, chúng thuộc hạ nhất định sẽ không để Thanh Long Đường mất mặt.” Ba người Phương Càn đồng thanh hành lễ, giọng điệu tràn đầy kiên định.

Bọn họ biết, lần này đi diệt trừ thế lực bất tuân chính là cuộc so tài giữa các đệ tử nhị đại Ma Giáo, mà bọn họ đại diện cho Thanh Long Đường, tuyệt đối không thể để mất mặt.

Ma Hồ Điện!

Ma Hồ Vương ngồi trên ghế, trong tay cầm linh quả, há to miệng ăn, trước mặt là một hán tử lưng hùm vai gấu!

“Hùng Oánh, ngươi theo bốn vương bao lâu rồi!” Ma Hồ Vương nhìn hán tử trước mặt, hỏi.

“Thuộc hạ may mắn được đại nhân coi trọng, từ khi còn ở Thương Ngô đại lục đã đi theo ngài, đến nay đã được năm mươi lăm năm!”

Hùng Oánh khom người đáp, trong mắt toát lên tia hồi tưởng, mấy chục năm trước, hán chỉ là một tên thô lỗ ở hạ giới, tu vi vốn vẹn Võ Hoàng.

Thế nhưng sau khi gia nhập Ma Giáo, chỉ trong mấy chục năm, hán một đường đột phá, hiện tại đã tu luyện đến Thánh

Giả cử trọng, còn làm đến Hổ Vệ Thống Lĩnh, mấy chục năm nay, hẳn cứ ngỡ mình đang nằm mơ!

“Ừm, bốn vương tử đã sớm nhìn ra người là kẻ có bản lĩnh, lần hành động này, người nhất định phải mang lại vinh quang cho bốn vương, cái này cho người, cái này cũng cho người, đi đi!”

Ma Hồ Vương vung tay lên, một quyền trực cùng một cái túi vải xuất hiện trong tay Hùng Oánh.

“Thuộc hạ tuân mệnh, nhất định sẽ mang lại vinh quang cho đại nhân!” Hùng Oánh khom người lĩnh mệnh, nhanh chóng nhận lấy hai vật.

“Đại nhân, cái này... cái này không ổn!” Hùng Oánh vừa định xoay người rời đi, liền phát hiện trong túi vải mà có đến mấy chục viên Tôn cảnh đan dược.

Phải biết rằng, cho dù hiện tại Ma Giáo giàu có, nhưng với thân phận Hổ Vệ Thống Lĩnh của hắn, cũng phải mất ba năm mới được lĩnh một viên Tôn Đan, mấy chục viên Tôn Đan này tương đương với bổng lộc trăm năm của hắn.

“Có gì mà không ổn, người chỉ cần đừng có làm bốn vương mất mặt là được, đi nhanh đi, bốn vương còn phải tu luyện, cái Thần Ma Trận này, thật mẹ nó khó tu luyện!” Ma Hồ Vương phát tay, bực bội nói.

“Hả?”

Hùng Oánh há hốc mồm, nghĩ đến tính tình của Ma Vương nhà mình, đành im lặng, trực tiếp rời đi!

Chu Tước Đường!

Trước mặt Đường chủ Băng Ly là một thiếu nữ, tay cầm trường kiếm, vẻ mặt lạnh lùng.

Thiếu nữ khom người hành lễ với Băng Ly, xoay người đi ra ngoài, sát ý trên người càng lúc càng mạnh mẽ.

Ma Thử Điện!

Một thiếu niên mặc bạch y, tay cầm chiết phiến, vẻ mặt tươi cười, bay xuống dưới Thiên Ma Phong, khí thế khủng khiếp tỏa ra khắp người!

Ma Long Điện!

Bạch Hồ Đường!

Nhị hộ pháp Điện!...

Trong chớp mắt, mấy chục đệ tử đỉnh cao nhị đại Ma Giáo từ Thiên Ma Phong bay xuống, mang theo sát khí ngút trời, lao về phía các đại thế lực!

Thăm sát lại tiếp tục, uy danh của Ma Giáo sẽ lại tăng lên, các đệ tử nhị đại Ma Giáo, cũng sẽ dựa vào lần thăm sát này mà tạo dựng uy danh cho chính mình!

Phương bắc Dương Châu!

Trên một ngọn núi tiên vĩ đại, đình đài lầu các san sát, kỳ trân dị thú vô số, quả là tiên cảnh nơi trần thế!

Vù...!

Một luồng phủ quang xé trời giáng xuống, mang theo ma khí ngút trời, bổ thẳng xuống ngọn núi!

Như cảm nhận được mối nguy, đại trận hộ sơn trên tiên sơn tự động mở ra, muốn chèo chống công kích của luồng phủ quang!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời, cả ngọn núi rung chuyển như sắp vỡ tan, đại trận hộ sơn vừa mới sáng lên đã bị đánh nát, một khe nứt khổng lồ xuất hiện trên ngọn núi!

Cùng lúc đó, một hán tử uy mãnh mặc áo bào đen xuất hiện trên không trung, tay cầm một cây rìu lớn, ma khí tỏa ra ngàn ngút!

“Kẻ nào to gan, dám đến Huyền Nguyên Tông ta hung hăng càn quấy!”

Một tiếng quát vang lên từ đỉnh núi, một lão già bay lên không trung, nhìn hán tử hùng mạnh trước mặt, trên mặt lộ vẻ phẫn nộ xen lẫn sợ hãi.

Lão phẫn nộ vì chỉ một chiêu vừa rồi của đối phương đã khiến không ít đệ tử trong tông môn bỏ mạng, lão sợ hãi vì lão cảm nhận được sát khí ngập trời từ người đối phương.

“Thánh Giả thất trọng, không ngờ Huyền Nguyên Tông bé nhỏ này lại ẩn giấu nhân vật như vậy, đúng là công lao không lồ.” Hắc bào hán tử nhìn lão già, thâm nghĩ.

“Các hạ rốt cuộc là người phương nào, chẳng hay nơi này là địa bàn của Huyền Nguyên Tông ta sao? Huyền Nguyên Tông ta là thế lực trực thuộc Ma Giáo, chẳng lẽ các hạ muốn đối đầu với Ma Giáo?”

Lão già thấy đối phương không nói gì, vội vàng lấy danh nghĩa Ma Giáo ra uy hiếp, bản thân lão biết mình không phải đối thủ của người này, chỉ mong hù dọa được hắn ta mà thôi!

Chương 621: Đệ tử đời thứ hai giáng lâm Huyết Tông 1

“Ha ha, lão già, ngươi còn muốn lấy cớ sao!”

“Ta là Hùng Bá, thuộc hạ của Ma Hồ Vương - một trong mười hai Ma Vương của Ma Giáo, hôm nay phụng lệnh đến đây tiêu diệt Huyền Nguyên Tông ngươi!”

“Huyền Nguyên Tông các ngươi dám cài nội gián vào Ma Giáo, thật sự là chán sống rồi!”

Hùng Bá nhìn lão già cười lớn, giọng nói lạnh như băng.

Cái gì?

Nghe Hùng Bá nói xong, lão già tái mặt, nội gián mà lão cài vào là con trai của lão, tại sao lại bị bại lộ, chẳng lẽ nó phản bội lão!

Chưa kịp nghĩ thêm, lão bỗng cảm thấy nguy hiểm ập đến, vội vàng ngẩng đầu lên thì thấy một luồng phủ quang đang lao tới với tốc độ cực nhanh!

Lão già không kịp phản ứng, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh toát, rồi mất đi ý thức, ý nghĩ cuối cùng trong đầu là: “Hắn ta dám đánh lén!”

Hùng Bá nhìn lão già bị mình chém thành tro bụi, trong mắt lóe lên vẻ khinh thường, lắm bầm:

“Quả nhiên những tên danh môn chính phái này tu luyện đến đầu óc ngu ngốc, ta đã giết đến tận cửa rồi mà còn dám lơ là, đúng là đồ ngu xuẩn!”

Nói rồi, Hùng Bá nhìn xuống Huyền Nguyên Tông, giờ cao cây rìu lớn trong tay bổ xuống!

“Phủ Khai Sơn Hà!”

Một luồng phủ quang khổng lồ mang theo ma khí cuộn cuộn chém xuống Huyền Nguyên Tông!

Rầm! Rầm! Rầm!

Một trận chấn động kinh khủng vang lên, đất rung núi chuyển, toàn bộ Huyền Nguyên Phong trực tiếp hóa thành tro bụi dưới luồng phủ quang!

“Nhìn cho kỹ, đây chính là kết cục của kẻ dám đắc tội Ma Giáo ta, nhớ kỹ danh hào của bốn tọa, Hùng Quỷ!”

Hùng Quỷ nhìn một đồng ý niệm xuất hiện xung quanh, lạnh lùng nói, thân hình lóe lên, phóng tới thế lực tiếp theo!

Hắn biết, tôn chỉ của hành động diệt trừ lần này, một là: Diệt trừ thế lực bất phục, hai là: Làm rạng danh Ma Vương, ba là: Nâng cao danh vọng bản thân, để đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo chính thức khắc sâu vào tâm trí của chúng sinh. ...

Bên kia!

Biên giới phía bắc Dương Châu, trong một khu rừng tà ác rộng lớn, âm trầm khủng khiếp, từng trận tiếng quỷ gào thét vang lên!

Soạt! Soạt! Soạt!

Một thiếu nữ áo lục, tay cầm trường kiếm tiến vào rừng rậm, ma khí cuộn cuộn tỏa ra khiến lũ lệ quỷ không dám lại gần!

“Vị tiểu thư xinh đẹp này, tới Quỷ Lâm ta có việc gì, chẳng lẽ muốn làm thiếp của bốn tọa, ha ha...”

Một giọng nói nửa nam nửa nữ vang vọng khắp Quỷ Lâm, tràn đầy tà khí khiến tà khí trong rừng càng thêm dày đặc.

“Ma Giáo, Chu Tước đường đường chủ Băng Ly tọa hạ, Lãnh Ngung phụng mệnh đến diệt Quỷ Lâm!” Thiếu nữ áo lục nhìn về phía sâu trong Quỷ Lâm, lạnh lùng nói.

“Ma Giáo!”

Xoẹt!

Một bóng đen lao ra từ sâu trong Quỷ Lâm, toàn thân bao phủ trong tà khí, không nhìn rõ mặt mũi!

Khí tức quanh bóng đen không ngừng dao động, như thể bị kích thích dữ dội, một lúc sau mới bình ổn lại, nhìn Lãnh Ngung nói:

“Vị... sứ giả Ma Giáo này, không biết Quỷ Lâm ta đã đắc tội gì Ma Giáo, ta lập tức sửa đổi, lập tức sửa đổi!”

“Còn những lời bất kính vừa rồi, Lãnh sứ giả đừng để tâm!”

Lãnh Ngung nhìn bóng đen đang tỏ vẻ khuất phục, ánh mắt vẫn lạnh như băng, nói: “Quỷ Lâm dám cài nội gián vào Ma Giáo, tội đáng tru di! Không thể tha thứ!”

“Ngươi thật sự muốn dồn Quỷ Lâm ta vào chỗ chết?” Bóng đen mang theo chút uy hiếp, nội tâm lại chìm xuống đáy vực, không ngờ chuyện bí mật như cài nội gián lại bị Ma Giáo phát hiện.

“Lắm lời!”

Lãnh Ngung nhíu mày, trường kiếm trong tay vung lên, hàn khí cuộn cuộn đánh tới bóng đen!

“Huynh đệ, cùng xông lên, Ma Giáo không cho chúng ta đường sống, vậy thì cùng chết!” Bóng đen nhìn thấy kiếm

quang kinh khủng, hét lớn.

Vô số bóng đen bay ra từ Quỷ Lâm, khí thế ngập trời, thậm chí có vài bóng đen đạt tới cảnh giới Thánh Giả đỉnh phong.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ vang vọng khắp Quỷ Lâm cùng với vô số tiếng kêu thảm thiết.

Một canh giờ sau!

Lục bào thiếu nữ tay cầm trường kiếm nhỏ máu chậm rãi bước ra khỏi Quỷ Lâm, ánh mắt quét về phía bầu trời, lạnh như băng nói:

“Kẻ nào dám chọc vào Ma Giáo, ta Lãnh Ngưng thề dù lên chín tầng trời, xuống cửu u, cũng định lấy mạng kẻ đó!”

Dứt lời, thân hình Lãnh Ngưng lóe lên, biến mất ngay tại chỗ. Quỷ Lâm vốn tà khí âm trầm, nay trực tiếp sụp đổ, hóa thành một vực sâu băng giá!

Cùng lúc đó, vô số thể lực khắp Dương Châu đều bị nhị đại đệ tử Ma Giáo lần lượt tiêu diệt!

Từng thiên kiều nhị đại Ma Giáo được chúng sinh truyền tụng, tạo nên uy danh hiển hách, bất hủ!

Trên một thảo nguyên phía bắc Dương Châu, Phương Càn cùng Tiên Ngọc Kỳ lơ lửng giữa không trung, phía dưới là vô số thi thể Dương tộc nằm la liệt!

“Những kẻ đáng chết cơ bản đều đã giải quyết, chỉ còn vài tên chạy thoát, nhưng có một con cá lớn vẫn còn lẩn khuất!” Phương Càn nhìn về phía xa, nói.

“Ý ngươi là Huyết tông?” Tiên Ngọc Kỳ nghi hoặc hỏi.

“Phải, Huyết tông, bọn chúng nhận được tin tức, không những không chạy trốn, còn ngang nhiên tổ chức đại hội chiêu

mộ đệ tử!” Phương Càn nói, trong mắt lóe lên tia phẫn nộ.

Chương 622: Đệ tử đòi thứ hai giáng lâm Huyết Tông 2

Tiên Ngọc Kỳ phát tay, lấy ra một quyển trục, bên trên ghi chép tư liệu về Huyết tông!

Huyết tông: Tông môn cấp bậc Đại Thánh, tông chủ có thực lực Đại Thánh tứ trọng, ba vị trưởng lão thực lực Đại Thánh nhị trọng, cùng tám vị Hộ pháp Đại Thánh nhất trọng. Tông môn tọa lạc tại: Giao giới giữa Dương Châu và Không Châu!

“Xem ra Huyết tông dựa vào địa thế hiểm trở, tự cho mình không thuộc thế lực Dương Châu, hoặc là căn bản không coi chúng ta - những kẻ làm nhị đại đệ tử Ma Giáo ra gì!” Tiên Ngọc Kỳ nhìn tư liệu trên tay, trong mắt lóe lên hàn quang.

“Người có hứng thú giết vài tên Đại Thánh cho vui không?” Phương Càn nhìn lên bầu trời, ung dung nói.

“Mười hai tên Đại Thánh, lại còn một tên Đại Thánh tứ trọng, xem ra phải gọi thêm người rồi!”

Tiên Ngọc Kỳ cười nói, trên mặt không một tia lo ngại, phảng phất như việc hai tên Thánh Giả bọn hắn đi giết Đại Thánh là chuyện dễ như trở bàn tay!

Phương Càn nghe vậy, lấy ra một miếng ngọc bội, hướng lên cao nói:

“Diệt mười hai tên Đại Thánh Huyết tông, kẻ nào muốn đi cùng ta?”

Chỉ trong vòng ba hơi thở, ngọc bội bắt đầu không ngừng lóe sáng, từng đạo âm thanh lần lượt truyền ra:

“Ma Hồ Vương tọa hạ, Hùng Bá nguyện đi!”

“Đại hộ pháp tọa hạ, Vương Hạo nguyện đi!”

“...”

“Băng đường chủ tọa hạ, Lãnh Ngưng đã lên đường!”

Trong ngọc bội truyền ra âm thanh của tất cả nhị đại đệ tử, không một ai chùn bước!

Nơi ranh giới Dương Châu và Không Châu.

Một ngọn núi đỏ máu cao sừng sững giữa trời đất, bên trong huyết điểm ngập trời, vô số khí tức cường giả tỏa ra khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Dưới chân núi!

Vô số sinh linh trẻ tuổi tụ tập, mỗi người nhìn lên ngọn núi, trên mặt đều là vẻ cuồng nhiệt, đây chính là tông môn mà bọn họ muốn gia nhập.

Huyết Tông, đại tông phái thứ hai của Ma đạo Dương Châu.

“Vương Mãng, tuy Huyết Tông không bằng Ma Giáo, nhưng cũng là tông môn cấp Đại Thánh, ngươi phải dốc hết sức!”

“Nhị tử, đây chính là cơ hội ngàn năm có một, chỉ cần ngươi gia nhập Huyết Tông, Phùng gia ta có thể bay lên như diều gặp gió!”

“Tiểu Bố, chỉ cần ngươi gia nhập Huyết Tông, ta sẽ gả cho ngươi, cho ngươi muốn làm gì thì làm!”

Từng lời dăn dò của người thân bằng hữu truyền vào tai mỗi đệ tử tham gia tuyển chọn Huyết Tông, khiến các đệ tử

đều kích động, tất cả đều trông chờ vào ngày hôm nay!

Vù...!

Không gian chấn động, một lão già mặc trường bào đỏ như máu từ trên núi bay xuống, khí thế tỏa ra, khiến hư không không ngừng rung chuyển!

“Đại Thánh!”

Tất cả sinh linh ngẩn đầu nhìn lão già trên không trung với vẻ mặt khiếp sợ, chỉ là một lần tuyển chọn đệ tử bình thường, bọn họ tưởng rằng nhiều nhất cũng chỉ có trưởng lão cảnh giới Thánh Giả chủ trì, không ngờ lại xuất hiện trưởng lão Đại Thánh!

“Chẳng lẽ, Huyết Tông rất coi trọng lần tuyển chọn đệ tử này?” Vô số sinh linh âm thầm suy đoán với vẻ mặt kích động.

Lão già trên không trung nhìn đông đảo đệ tử phía dưới cũng nhíu mày, Huyết Tông bọn họ cũng nghe nói chuyện đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo xuống núi trừ gian.

Nhưng hiện tại bị tiêu diệt đều là thế lực Dương Châu, Huyết Tông bọn họ nói chính xác là thuộc về Không Châu, cho nên bọn họ không để tâm!

Hơn nữa thực lực của đệ tử đời thứ hai Ma Giáo cũng đã sớm bị bọn họ biết, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thánh Giả đỉnh phong, Đại Thánh cảnh một tên không có, còn Huyết Tông bọn họ, Đại Thánh cảnh có mười hai người, Tông chủ càng là Đại Thánh tam trọng.

Nghĩ đến đám đệ tử đời thứ hai đó không dám đến Huyết Tông gây sự, nhưng Tông chủ lo lắng bọn chúng sẽ đến đại náo đại hội tuyển chọn đệ tử, nên mới để cho lão đến chủ trì một chút.

“Hy vọng các người có thể đến, đến lúc đó tuy bốn tọa không dám giết các người, nhưng giáo huấn một trận thì không thành vấn đề.”

“Thiên Tà trưởng lão Huyết Tông, lực áp đám đệ tử đòi thứ hai của Ma Giáo, quả là tin tức khiến người ta phân chấn!”

Lão già nhìn lên bầu trời, trong lòng âm thầm nghĩ, càng nghĩ càng vui vẻ, thậm chí còn cười thành tiếng.

Vô số đệ tử nhìn lão già phía trên đều ngơ ngác, vị trưởng lão này, thực lực thì không tệ, sao cười lên lại giống kẻ ngốc thế kia.

Khụ khụ!

Thiên Tà trưởng lão ho khan hai tiếng, để cho phía dưới yên tĩnh lại, sau đó lớn tiếng nói:

“Quy tắc cuộc thi tuyển chọn đệ tử Huyết Tông lần này vẫn là leo Thiên Thê, phạm là người nào có thể leo lên Thiên Thê trong vòng một canh giờ, liền có thể gia nhập Huyết Tông!”

“Tất cả những ai không phải là thí sinh, lui ra ngoài vạn dặm, Thiên Thê giáng lâm!”

Theo lời Thiên Tà trưởng lão, tất cả những người đi theo dự thi nhanh chóng lui ra ngoài vạn dặm, đồng thời phía trên Huyết Tông, một Thiên Thê khổng lồ từ trên trời giáng xuống, xuất hiện trước mặt tất cả mọi người.

“Đại hội tuyển chọn đệ tử Huyết Tông, chính thức...”
Thiên Tà trưởng lão hét lớn, nhưng lời còn chưa dứt đã bị một giọng nói lạnh lùng cắt ngang.

Chương 623: Tề tụ Huyết Tông

“Không cần mở nữa, qua hôm nay, Huyết Tông sẽ bị san bằng!”

Giọng nói tràn đầy băng lãnh, như đang nói một sự thật sắp xảy ra.

“Chết tiệt, kẻ nào to gan thế?”

Tất cả mọi người đều bị lời nói của người vừa đến dọa sợ, dám nói muốn diệt Huyết Tông, hẳn không biết Huyết Tông có mười hai vị Đại Thánh sao?

Vù...!

Hư không chấn động, một thiếu nữ áo xanh, tay cầm trường kiếm chậm rãi bước ra từ phía xa, mỗi bước mấy vạn dặm, toàn thân tỏa ra khí tức kinh khủng!

“Là, Hàn Băng Kiếm - Lãnh Ngưng!”

Một cường giả dị tộc nhìn thấy thân hình thiếu nữ áo xanh, kinh hãi hô lên, sau đó sợ người khác không biết, lại giải thích:

“Trong vòng một tuần gần đây, Lãnh Ngưng đã san bằng bảy mươi hai thế lực Thánh cấp Dương Châu, thậm chí một mình tru sát bốn vị Thánh Giả đỉnh phong của Quỷ Lâm.”

“Bởi vì thế lực bị diệt vong đều bị rét lạnh bao phủ, cho nên người đời gọi nàng là Hàn Băng Kiếm Lãnh Ngưng!”

Sinh linh dị tộc vừa dứt lời, những sinh linh khác cũng bừng tỉnh đại ngộ, trong vòng một tuần gần đây, Dương Châu quả nhiên xuất hiện hơn mười vị thiên kiêu đỉnh cấp, mỗi

người đều uy áp một thế hệ, san bằng vô số thế lực, tạo nên thanh danh hiển hách.

Mà bọn họ đều có một điểm chung, chính là đều là nhị đại đệ tử Ma Giáo!

Chỉ trong hai hơi thở!

Lãnh Ngung đã đứng ngạo nghễ ngoài Huyết Tông vạn dặm, trường kiếm trong tay vung lên, một đạo hàn băng kiếm quang xé toạc hư không, chém thẳng về phía Thiên Thiên!

“Nhất Kiếm Trấn Cửu U!”

“Không ổn!”

Thiên Tà trưởng lão nhìn thấy kiếm quang chém tới, trong mắt lóe lên vẻ kinh hãi, vậy mà hắn lại cảm nhận được nguy hiểm từ kiếm quang kia.

Phải biết rằng hắn đường đường là cường giả Đại Thánh nhất trọng, mà Lãnh Ngung đối diện tuyệt đối chưa đạt tới Đại Thánh cảnh.

“Huyết Sát Trần Thiên!”

Thiên Tà trưởng lão gầm lên giận dữ, hai tay vung ra, nhanh chóng tạo thành một kết giới huyết sắc bảo vệ Thiên Thiên!

Rầm!

Xoẹt!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, kèm theo âm thanh xé rách chói tai, chỉ thấy hàn băng kiếm quang trực tiếp phá tan kết giới, chém Thiên Thiên thành hai đoạn!

Phụt!

Thiên Tà trưởng lão bị chém bay ngàn trượng, miệng phun máu tươi, nhìn Lãnh Ngung với vẻ mặt khó tin!

Ban đầu hắn còn muốn mượn danh đệ tử nhị đại Ma Giáo của Lãnh Ngung để dương danh lập vạn, không ngờ ngay cả một kiếm của nàng không đỡ nổi.

Vậy phải làm sao đây? Chỉ có thể...

“Cứu mạng! Ma Giáo đến diệt môn rồi! Tông chủ, các vị trưởng lão, Hộ pháp mau đến đây! Cứu mạng a...??? ...”

Tiếng kêu thảm thiết của Thiên Tà trưởng lão trong nháy mắt truyền khắp vạn dặm, cộng thêm chấn động kinh khủng vừa rồi, vô số cường giả Huyết Tông lập tức bùng tỉnh.

Từng bóng người mạnh mẽ lần lượt hiện ra từ các ngọn núi, trong đó có một vị cường giả Đại Thánh nhị trọng, nhìn Thiên Tà đang phun máu tươi và Lãnh Ngung đứng xa vạn dặm, lập tức hiểu rõ mọi chuyện!

Hắn lập tức vùng móng vuốt sắc bén về phía Lãnh Ngung!

“Thần Huyết Trảo!”

Móng vuốt khiếp xé toạc hư không, đánh thẳng về phía Lãnh Ngung, uy lực mạnh hơn Thiên Tà gấp mấy chục lần!

“Băng Phá Cửu Thiên!”

Đối mặt với móng vuốt đáng sợ, Lãnh Ngung vẫn lạnh lùng như băng sương, không hề lộ ra chút sợ hãi, trường kiếm trong tay vùng lên!

Chém!

Một tiếng nổ vang trời, kiếm quang chém trúng móng vuốt, tỏa ra hàn khí vô tận, trong nháy mắt đóng băng bàn tay khổng lồ, sau đó Lãnh Ngung lại vùng kiếm, chém về phía bàn tay bị đóng băng!

Rầm!

Một tiếng nổ vang vọng, bàn tay khổng lồ bị kiếm quang chém nát!

“A!”

Trên không trung Huyết Tông, cường giả ra tay thét lên thảm thiết, kinh hãi nhìn bàn tay mình, chỉ thấy máu tươi đầm đìa, bàn tay xuất hiện vô số vết nứt!

“Chuyện này... Sao có thể? Hàn Băng Kiếm Lãnh Ngung, vậy mà chỉ dùng một kiếm đã đánh bị thương cường giả Đại Thánh nhị trọng.”

“Nghe nói đệ tử Ma Giáo đều có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng một tên đệ tử nhị đại mà cũng khủng khiếp như vậy sao? Thật là đáng sợ!”

Những sinh linh đang quan chiến chứng kiến cảnh tượng này đều khiếp sợ không thôi, cảnh tượng vừa rồi thật sự quá mức chấn động!

Hô! Hô! Hô!

Lãnh Ngung tay cầm trường kiếm, cánh tay khẽ run, hiển nhiên hai kiếm vừa rồi hao tổn nội lực nàng không ít, nhưng ánh mắt vẫn lạnh băng như trước, không chút gợn sóng.

“Dám đả thương bốn tọa, ngươi chán sống rồi sao? Huyết Long Thần Chương!”

Cường giả Huyết Tông phần nộ gầm lên một tiếng, lại vung chương đánh ra, uy lực rõ ràng mạnh hơn trước rất nhiều.

Một con cự long màu đỏ như máu hiện ra, dung nhập vào trong lòng bàn tay, nhanh chóng đánh về phía Lãnh Ngung, trực tiếp trấn áp không gian xung quanh, khiến nàng không cách nào thoát khỏi.

Lãnh Ngung ngẩng đầu nhìn huyết chương lần nữa đánh tới, bất chấp nội lực hao tổn, trường kiếm trong tay lại muốn vung ra.

Đúng lúc này, từ đằng xa đột nhiên truyền đến một luồng búa quang xé trời, bổ thẳng về phía cự chương!

Chương 624: Đồ sát Huyết Tông 1

“Lão phé vật kia! Giết!”

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, chỉ thấy phủ quang xẹt qua, cự chưởng trên không trung lập tức bị chém đứt ba ngón tay!

Vù...!

Hư không chấn động, một hán tử to lớn từ xa đi về phía Huyết Tông, trên vai còn vác theo một cây búa lớn, chứng tỏ vừa rồi chính là hắn chém ra luồng phủ quang kia.

“Ha ha, Lãnh muội tử, muội đến thật nhanh, ta dùng tốc độ nhanh nhất mà vẫn không đuổi kịp!” Hán tử cười lớn nói với Lãnh Ngung.

“Là Nhất Phủ Đoạn Sơn Hà, Hùng Bi huynh!”

Cường giả dị tộc nhìn hán tử cầm cự phủ xuất hiện lên tiếng nói, sau đó không nói thêm gì nữa, mà chỉ nhìn chăm chăm huyết chưởng trên không trung!

“A...!”

Cường giả Huyết Tông ra tay lại kêu lên một tiếng thảm thiết, ánh mắt lộ ra vẻ hung ác, cự chưởng không hề dừng lại, tuy bị chém mất ba ngón tay nhưng vẫn trực tiếp đánh xuống Lãnh Ngung!

“Tên khốn kiếp, ngươi dám!”

Hùng Bì thấy bàn tay to trên không trung lại đánh về phía Lãnh Ngung, tức giận quát lên một tiếng, đang định ra tay, nhưng lại có người nhanh hơn hẳn một bước!

“Ra tay với người của Ma Giáo ta, gan người cũng thật lớn đấy!”

Một tiếng cười lạnh lẽo truyền đến, chỉ thấy từ đằng xa một thiếu niên áo bào trắng cầm quạt xếp trong tay, nhanh chóng đi về phía Huyết Tông.

Thiếu niên áo trắng nhìn cự chưởng sắp đánh trúng người Lãnh Ngung, khẽ vung quạt xếp trong tay, lập tức giữa thiên địa xuất hiện vô số phong nhận sắc bén.

“Thiên Dao Vạn Quả!”

Chỉ trong nháy mắt, vô số phong nhận nhanh chóng bao vây lấy huyết chưởng, ngay sau đó bên trong vang lên tiếng cắt thịt vô cùng ghê rợn.

Một hơi thở sau!

Phong nhận biến mất, mà bàn tay khổng lồ trên không trung chỉ còn lại bộ xương khô, toàn bộ phần thịt đã không còn, gió nhẹ thổi qua, xương cốt lập tức hóa thành tro bụi!

A... A... A...!

Cường giả Huyết Tông ôm lấy cánh tay, miệng kêu gào thảm thiết, nhìn ba người Lãnh Ngung với ánh mắt đầy kinh hãi, không dám manh động nữa.

Mặc dù hai người vừa xuất hiện cũng chỉ là Thánh Giả cảnh, nhưng rõ ràng không phải hạng tầm thường, ít nhất nếu hắn dám ra tay lần nữa, chắc chắn sẽ không có kết cục tốt đẹp gì!

Những cường giả Huyết Tông khác cũng đều ngây người, bọn họ nhìn đồng môn đang kêu gào thảm thiết, trong lòng

dâng lên một nỗi sợ hãi khó tả.

Ba tên Thánh Giả mà đã có thể giết một tên Đại Thánh nhì trọng, bản thân lại không hề hấn gì, đây là những thiên tài yêu nghiệt gì chứ? Nếu như tất cả đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo đều lợi hại như vậy, vậy chẳng phải Huyết Tông bọn họ sẽ bị san bằng hay sao?

“Nghe nói lần này Ma Giáo có hơn ba mươi tên đệ tử đời thứ hai xuống núi, không thể nào tất cả đều tới đây... ôi chao mẹ ơi!”

Một tên cường giả Huyết Tông lo lắng nói, nhưng lời còn chưa dứt, hắn đã hận không thể tự tát vào miệng mình hai cái, bởi vì hắn phát hiện cái miệng quạ đen của mình vậy mà lại linh nghiệm!

Lúc này, tất cả mọi người đều nhìn về phía Lãnh Ngung với vẻ mặt kinh hãi tột độ!

Chỉ thấy trong hư không liên tục xuất hiện những gợn sóng năng lượng, từng thiếu niên với khí thế khủng khiếp lần lượt giáng xuống, mỗi người đều là những nhân vật kiệt xuất, quật khởi trong thời gian gần đây của

Sát Sinh kiếm - Vương Hạo!

Kình Thiên Côn - Ngô Giang!...

“Ha ha, Lãnh Ngung, nói người đi nhanh quá, cũng chẳng đợi chúng ta.”

“Hừ, Huyết Tông con con, dám cả gan bắt kính Ma Giáo ta, lại còn dám động thủ với Lãnh Ngung, lão tử lập tức diệt môn bọn chúng.”

Vô số thiếu niên đứng cạnh Lãnh Ngung, ngơ ngác một lời ta một câu, trong lời nói đều tràn đầy sát khí, động thủ với đệ tử Ma Giáo, chính là tội chết!

“Phương Càn sao còn chưa tới?”

Hùng Duệ nhìn quanh, đệ tử xuống núi lần này đã gần như đến đông đủ, thế mà Phương Càn thân là người triệu tập, lại vẫn chưa thấy đâu.

Vù...!

Hư không bỗng chấn động, ba thiếu niên mình đầy máu tươi hiện ra, nhanh chóng đáp xuống bên cạnh mọi người.

Chính là Phương Càn, Đào Si và Tiền Ngọc Kỳ!

“Xin lỗi mọi người, vừa rồi ba người chúng ta có ghé qua Vạn Dao Môn một chuyến, nên đến muộn!” Phương Càn chấp tay với các thiếu niên khác.

Vạn Dao Môn?

Trong mắt Hùng Duệ và những người khác đều lóe lên tia sáng, Vạn Dao Môn cũng là tông môn bị Ma Giáo cải nội gián, nhưng khác ở chỗ, Vạn Dao Môn là thế lực chân chính của Không Châu, kẻ mạnh nhất trong môn phái là cường giả Đại Thánh tam trọng.

Nhìn tình trạng ba người Phương Càn, rõ ràng là đã diệt Vạn Dao Môn rồi!

Ngay cả Lãnh Ngưng vốn lạnh lùng như băng khi nhìn Phương Càn, trong mắt cũng hiện lên tia kinh ngạc, ba tên Thánh Giả, lại có thể diệt cả một tông môn có Đại Thánh tam trọng.

Phương Càn này quả nhiên danh bất hư truyền, xứng đáng là đệ nhất nhân trong thế hệ đệ tử thứ hai của Ma Giáo.

“Phương Càn, đã là người triệu tập mọi người, vậy thì đệ ngươi chủ trì đi, Huyết Tông này, hôm nay nhất định phải diệt!”

Chương 625: Đồ sát Huyết Tông 2

Thiếu niên cảm quát xếp lạnh lùng nói, những đệ tử đời thứ hai khác của Ma Giáo nghe vậy, đều gật đầu đồng ý!

“Được!”

Phương Càn gật đầu không từ chối, Ma Giáo không cần giả tạo, thực lực bản thân đủ mạnh, làm người dẫn đầu lần này cũng là chuyện thường tình, hơn nữa còn có thể giúp Thanh Long Đường nở mày nở mặt.

Lúc này trên không Huyết Tông, mười hai tên Đại Thánh đã hiện thân đầy đủ, dẫn đầu là một hán tử mặc trường bào đỏ như máu, hai mắt đỏ ngầu, vừa nhìn đã biết không phải hạng người Chính đạo, hẳn chính là tông chủ Huyết Tông, Huyết Hải!

“Không ngờ lại đến đông đủ như vậy, chẳng qua là cái một tên nội gián, Ma Giáo các người đúng là nhỏ nhen.”

“Chỉ bằng mấy chục tên Thánh Giả thiên kiều các người, cũng muốn diệt Huyết Tông ta sao, thật là nực cười.”

Huyết Hải nhìn mấy chục đệ tử Ma Giáo cách đó vạn dặm, trong lòng thầm nghĩ, ánh mắt lóe lên, lớn tiếng nói:

“Vị đạo hữu kia, Huyết Tông ta là thế lực của Không Châu, không thuộc Ma Giáo quản lý, việc cái nội gián, đích thực là bọn tọa có lỗi.”

“Đề tạ lỗi, bọn tọa nguyện bồi thường một tỷ tiên thạch, không biết chư vị thấy thế nào.”

Huyết Hải vừa dứt lời, bất kể là đệ tử Huyết Tông hay những kẻ khác đang đứng xem, đều hiểu rõ, đây là hắn đã chịu thua.

“Không ngờ, chỉ là đám đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo, đã có thể khiến một tông môn có cường giả Đại Thánh tứ trọng phải cúi đầu.”

“Ta thấy từ khi Ma Giáo quật khởi, lão phu nào dám bề quan, nếu không e là ngày nào đó vừa xuất quan, thiên địa đã đổi thay mất rồi.”

Các cường giả đang xem truyền âm bàn tán với nhau, bọn họ cho rằng trận chiến này không thể nào xảy ra, thực lực của đám đệ tử đời thứ hai Ma Giáo rất rõ ràng, tuy là thiên kiêu, nhưng cũng chỉ là cảnh giới Thánh Giả.

Mà bên phía Huyết Tông, cao thủ Đại Thánh cảnh có đến mười hai người, còn có cả cường giả Đại Thánh tứ trọng, cho dù đám đệ tử Ma Giáo kia có thể vượt cấp chiến đấu, e là không làm gì được Huyết Tông.

Hơn nữa, Huyết Tông đã chịu thua, còn bằng lòng bồi thường một tỷ tiên thạch, mặt mũi đều đã giữ được, đám đệ tử Ma Giáo kia căn bản không cần phải liều mạng.

Đáng tiếc, bọn họ đã đánh giá thấp sự tàn nhẫn của đám đệ tử Ma Giáo, đó không chỉ là tàn nhẫn với kẻ địch, mà còn là tàn nhẫn với chính bản thân mình!

“Bồi thường cho Ma Giáo ta? Được, lấy toàn bộ tông môn người bồi thường đi!”

Phương Càn phi thân lên, nhìn Huyết Hải lạnh lùng nói, sau đó chẳng mấy may để ý sắc mặt khó coi của Huyết Hải, quay sang đông đảo đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo phía sau mà rằng:

“Với thực lực của Huyết Tông, chúng ta xông lên e là sẽ có thương vong, chứ vị có ai muốn lui bước không?”

Mấy chục đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo nghe Phương Càn nói vậy, chẳng một ai lộ vẻ sợ hãi, thậm chí trong mắt không ít kẻ còn ánh lên tia điên cuồng.

“Lui ư? Không phải chỉ là mấy tên Đại Thánh cảnh thôi sao, một búa của lão Hùng là đủ bổ nát bọn chúng rồi!”

“Phải đấy, chỉ là vượt cấp mà chiến thôi, đệ tử Ma Giáo há lại biết sợ? Cũng chỉ có tên cầm đầu kia là hơi đáng gờm, đến lúc đó chúng ta cùng xông lên là được.”

“Đệ tử Ma Giáo chỉ có chết trận, chứ không có chùn bước, bất kể kẻ địch phía trước là ai!”

Từng tiếng nói cuồng bá, khát máu vang lên từ miệng đám đệ tử Ma Giáo.

“Tốt! Năm xưa Đại tông quản khi còn ở cảnh giới Thánh Giả cũng có thể một chiêu miểu sát Đại Thánh ngũ trọng, nếu mấy chục người chúng ta mà không giết nổi một tên Đại Thánh tứ trọng thì làm sao xứng là đệ tử đời thứ hai đứng đầu Ma Giáo chứ!”

Trong mắt Phương Càn loé lên tia máu, một thanh trường đao chậm rãi hiện ra trong tay, hấn quát lớn:

“Đao Si, Tiền Ngọc Kỳ, Lãnh Ngưng, Hùng Bá, Trần Không, theo ta đi giết Huyết Hải!”

“Còn lại, tự chọn lấy đối thủ cho mình, hôm nay hãy để lũ người Dương Châu kia mở rộng tầm mắt mà xem thực lực của đệ tử đời thứ hai Ma Giáo ta!”

“Được!”

Mấy chục đệ tử đời thứ hai đồng thanh gầm lên, từng người một phóng lên trời, mang theo ma uy vô tận lao thẳng về phía

đám cường giả Huyết Tông.

“Thật là muốn chết!”

Huyết Hải nhìn đám thiên kiêu Ma Giáo chẳng những không chịu bồi thường mà còn dám cả gan xông thẳng về phía mình, hấn tức giận đến đỏ mặt, nghiến răng quát:

“Toàn lực ra tay, giết sạch lũ chúng cho ta! Cùng lắm thì sau hôm nay, Huyết Tông ta sẽ rời khỏi Dương Châu, đến châu khác mà sinh sống!”

“Tuân lệnh!”

Đám cường giả Huyết Tông đồng loạt cúi người lĩnh mệnh, khí thế trên người bùng nổ. Đúng như lời Huyết Hải đã nói, cùng lắm thì sau này bọn chúng không thêm ở lại Dương Châu nữa!

“Tha hồ cái con khỉ mốc nhà ngươi ấy! Ăn bốn vương một búa này!” Hùng Bá gầm lên một tiếng vang dội, ma khí cuộn cuộn tỏa ra từ cơ thể, cây đại phủ trong tay bỏ thẳng về phía Huyết Hải.

Chương 626: Cơ duyên của Ma Hồ Vương

“Hừ!”

Huyết Hải hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, huyết khí ngập trời lao ra, đánh thẳng về phía đại phủ đang lao tới.

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, chấn động đến mức không gian cũng phải vỡ vụn, vô số hắc động xuất hiện.

Phụt!

Cú va chạm khủng khiếp khiến Hùng Bá bị đánh bay xa mấy trăm dặm, miệng phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt toát lên vẻ u ám, hiển nhiên là đã bị trọng thương.

“Vẫn chưa chết?”

Huyết Hải lùi lại mấy bước, nhìn Hùng Bá đang phun máu ở cách đó mấy trăm dặm, trong mắt hần thoáng hiện vẻ kinh ngạc.

Vừa rồi một kích kia của hắn, cho dù là Đại Thánh bình thường nhị trọng cũng phải bỏ mạng, thế mà Hùng Bá chỉ mới Thánh Giả Cảnh lại chỉ bị trọng thương.

Hơn nữa...

Huyết Hải giấu ở dưới xiêm y trên cánh tay, một lỗ hồng dài xuất hiện, sâu có thể thấy xương!

Một búa vừa rồi cũng khiến hắn bị thương, ánh mắt Huyết Hải lộ ra một tia lạnh như băng, muốn ra tay trực tiếp trấn sát

Hùng Ngọc, nhưng một giọng nói lạnh như băng truyền vào tai hắn.

“Phong nhận diệt thế, giao sát!”

Lập tức giữa thiên địa hiện ra vô số phong nhận, trực tiếp bao vây Huyết Hải!

Keng! Keng! Keng...

Chỉ trong nháy mắt, vô số tiếng kim loại va chạm vang lên, càng ngày càng vang dội!

Ầm!

Tiếng nổ kinh khủng vang lên, vòng xoáy phong nhận trực tiếp tiêu tán, Huyết Hải tóc tai bù xù lộ diện, lửa giận trong mắt dường như hóa thành thực chất.

“Lũ súc sinh! Các ngươi đều đáng chết!”

Huyết Hải ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, một quyền đánh thẳng về phía Trần Không đang hộc máu bay ngược ra sau.

Nhưng nắm đấm vừa đánh ra được một nửa, hắn bỗng cảm nhận được phía sau lưng có một đạo kiếm ý lạnh lẽo như băng, đang chém về phía mình. Hắn không còn cách nào khác, chỉ có thể nhanh chóng thu quyền, đánh về phía sau!

Rầm!

Một quyền đánh bay một bóng người áo lục, nhưng Huyết Hải còn chưa kịp thở phào nhẹ nhõm, đã cảm thấy bốn phía có mấy đạo công kích đáng sợ đang chém về phía mình.

“Nhân đao hợp nhất!”

“Thiên Địa Hoang Quyền, đánh!”

“Hàn Băng Sát Kiếm!”

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng nổ vang trời liên tiếp vang vọng giữa đất trời, Huyết Hải không ngừng gầm lên giận dữ. Hắn tức điên lên, bởi vì cho đến tận lúc này, hắn hoàn toàn bị động, tựa như bìa ngà, bị oanh kích không ngừng.

Rầm!

Huyết Hải vừa mới đánh lui một đạo thân hình, một đạo búa quang đã lập tức chém tới cổ hắn. Hắn vội vàng né tránh về phía sau.

Xoẹt!

Một tiếng xé rách vang lên!

Lui về phía sau trăm dặm, Huyết Hải sờ lên mặt mình, một mảng máu đỏ, dung nhan bị hủy. Thế nhưng Huyết Hải nào thềm để ý, trực tiếp nhìn về phía trước. Hùng Ngọc đang vác búa lớn, cười tà nhìn hắn!

Chuyện này sao có thể?

Trong lòng Huyết Hải trầm xuống, rõ ràng hắn vừa mới đánh cho Hùng Ngọc trọng thương sắp chết, vậy mà giờ đây lại có thể nhảy nhót tung bồng, hơn nữa dường như thực lực còn tăng thêm một chút!

Sau đó, Huyết Hải nhìn về phía xa, một bóng người áo lục, chính là Lãnh Ngưng vừa bị hắn đánh bay. Lúc này, khí thể toàn thân nàng ta nhanh chóng suy yếu, tử khí quấn quanh người.

Huyết Hải âm thầm gật đầu, có lẽ nữ nhân này, cho dù không chết cũng tàn phế!

Nhưng vào lúc này...

Chỉ thấy sắc mặt Lãnh Ngưng lạnh như băng sương, dường như chẳng mảy may bận tâm đến thương thế trên người, thân nhiên lấy ra từ trong ngực một viên đan dược phát ra hào quang, rồi ném thẳng vào miệng!

Sau đó, trên người Lãnh Ngưng bỗng chốc bị một luồng ý cảnh kỳ lạ bao phủ, chưa đầy một hơi thở, chẳng những thương thế toàn thân đã hồi phục hoàn toàn, mà ngay cả khí thể cũng trở nên mạnh mẽ hơn một bậc.

“Chậc chậc, đan dược chữa thương cho Tôn cảnh, cứ thế mà ăn như kẹo sao!”

Huyết Hải há hốc mồm kinh ngạc lắm lắm, rồi lại nhìn về phía mấy hướng khác, phát hiện tất cả đều đã nuốt đan dược Tôn cảnh vào bụng.

“Khôn kiếp!”

Ma Giáo giàu có đến vậy sao, dám dè bỉu đời thứ hai thế mà ai cũng mang theo đan dược chữa thương Tôn cảnh bên mình, hơn nữa còn không chỉ một viên!

“Có gì lạ đâu, một viên Tôn Đan nho nhỏ, nhìn người kia, đúng là đồ nhà quê chưa từng trải sự đời! Cái này đối với bọn tọa mà nói chẳng khác nào đậu phộng rang đường cả!”

Hùng Quỷ dường như nhìn thấu biểu cảm của Huyết Hải, khinh miệt nói, rồi lại lấy ra một viên đan dược từ trong ngực ném vào miệng, nhai chóp chép rồi nuốt xuống.

Huyết Hải: Đậu phộng rang đường ư? Mẹ kiếp, ông trời ơi, có kẻ ở đây đang làm màu kia, sao ông không xử lý đi.

“Cùng xông lên, giết chết hắn cho ta, Bát Hoang Quyền, Thiên Băng Đả!”

Phương Càn hét lớn một tiếng, thân hình lập tức lao về phía Huyết Hải như tia chớp, ngay sau đó, đám người Đào Si

cũng lập tức xông thẳng về phía Huyết Hải.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng nổ vang lên không ngớt, Huyết Hải càng đánh càng cảm thấy uất ức, thương thế trên người cũng ngày càng nghiêm trọng, nội tâm đã chìm hẳn xuống đáy vực.

Chương 627: Một tàn hồn cũng dám nói chuyện với bốn vương như vậy sao? 1

Điều quan trọng là: đám người Phương Càn mỗi khi bị thương, liền lập tức nuốt thuốc, càng đánh càng hăng, còn bản thân hấn thì năng lượng lại tiêu hao càng lúc càng nhiều, đã có phần lực bất tòng tâm.

Huyết Hải len lén liếc mắt nhìn sang những chiến trường khác, trong nháy mắt liền chết lặng, chỉ thấy xung quanh cơ bản đã không còn mấy chiến trường nào nữa, hơn nửa số cao tầng của Huyết Tông đều đã bị đám đệ tử Ma Giáo tiêu diệt.

“Huyết độn!”

Huyết Hải gầm lên một tiếng, thân thể định xé toạc hư không để chạy trốn, hấn đã nhận ra, nếu còn không chạy, bản thân chắc chắn sẽ bỏ mạng tại đây.

“Độn cái đầu nguoi ấy!”

Hùng Quỷ vung rìu bổ một nhát vào khoảng không xung quanh Huyết Hải, khiến hấn không thể thi triển thuật độn, những người khác lại tiếp tục xông lên tấn công.

Một nén nhang sau!

Vài chục vị thiên kiêu Ma đạo toàn thân nhuốm đầy máu tươi, chậm rãi bước về phía xa, trên môi mỗi người đều nở một nụ cười lạnh lẽo.

Trụ sở khổng lồ của Huyết Tông phía sau đã biến thành một đồng hoang tàn đổ nát, trên đồng đổ nát dựng một tấm bia

đá, tông chủ Huyết Tông là Huyết Hải bị đóng đinh ngay trên bia đá!

Trên tấm bia bên trái viết:

Phản kháng Ma Giáo, không tôn kính Giáo chủ, giết không tha!

Trên tấm bia bên phải viết:

Người diệt Huyết Tông: Đệ tử đời hai Ma Giáo, Phương Càn, Dao Si, Tiền Ngọc Kỳ, Lãnh Ngưng, Hùng Bá, Trần Không, Vương Hạo...

Tin tức Huyết Tông bị đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo diệt vong, triệt để khiến uy vọng của Ma Giáo tăng lên gấp bội, cũng khiến cho các thế lực trong Dương Châu không còn dám manh động.

Sau khi đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo hồi sơn, toàn bộ Dương Châu rơi vào cảnh yên bình đã lâu, chỉ có âm thanh huấn luyện ma binh trong Ma Quật sau núi của Ma Giáo ngày một lớn, ma khí bên trong cũng ngày càng cường thịnh.

Mà bên kia!

Không Châu lại xảy ra đại chiến kinh thiên động địa, Thiên Hỏa Thánh Đình xuất binh triệu vạn, trợ giúp Đại Càn để triều công phạt các thế lực lớn tại Không Châu.

Không Châu Hùng tộc cũng phải cường giả ra tay, trong khoảng thời gian ngắn, địa bàn của Đại Càn đế quốc không ngừng được mở rộng, danh hào Sở Hùng cũng ngày càng vang xa, tuy tu vi có phần kém hơn, nhưng mưu kế hơn người, thậm chí có lúc còn lấn át cả uy danh của Chu ma đầu!

Được người đời xưng tụng là đại yêu nghiệt thứ hai Đông Vực!...

Thời gian thấm thoát thoi đưa, bất tri bất giác đã năm năm trôi qua!

Tổng đàn Ma Giáo, bên trong Thiên Ma Phong!

Ma diễm ngập trời, tất cả các cao tăng đều đang dốc sức tu luyện, chuẩn bị cho việc xuất sơn sau năm năm nữa.

Đột nhiên, một giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang lên bên tai tất cả mọi người:

“Tất cả cao tăng nghe lệnh, lập tức xuống núi, đến các đại châu thuộc Đông Vực lịch luyện, năm năm sau bốn tọa sẽ tiếp dẫn các ngươi trở về!”

“Tuân lệnh!”

Các cao tăng của Ma Giáo đồng loạt cúi người lĩnh mệnh, lần lượt bay ra khỏi Thiên Ma Phong.

Trong Thiên Ma Điện, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong mắt loé lên một tia tinh quang, khẽ lắm bầm:

“Một đám thiên mệnh chi tử, muốn tu vi tăng tiến nhanh nhất, đương nhiên phải để chúng tự sinh tự diệt!”

“Năm năm rồi, tuy ta không tu luyện, nhưng cũng nên đột phá rồi!”

Vừa dứt lời, khí thể trong cơ thể Chu Khung bỗng nhiên bùng phát.

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Tu vi của Chu Khung chính thức đột phá đến Tôn cảnh nhị trọng.

Năm năm trôi qua, tuy không chủ động tu luyện, nhưng tu vi vẫn tăng lên một tầng, có thể thấy thiên phú hiện giờ của

Chu Khung đáng sợ đến mức nào.

“Thời Gian pháp tắc quả nhiên huyền diệu, có thể nói, trình độ lĩnh ngộ pháp tắc của ta hiện tại, hẳn là đứng đầu thiên hạ.”
Ánh mắt Chu Khung lộ vẻ bá đạo.

Sau đó, hắn nhìn về phía Đại Bạch, trong lòng chợt lóe lên một ý nghĩ: “Không biết Thời Gian pháp tắc hiện tại có thể phá vỡ được thể chất vạn pháp bất xâm của Đại Bạch hay không.”

Xoạt!

Đại Bạch đang ngủ say bỗng nhiên bật dậy, đầu đảo liên tục quan sát xung quanh, hắn vừa cảm nhận được một luồng khí tức không mấy thiện cảm.

Sau một hồi quan sát, cuối cùng Đại Bạch cũng chú ý đến lão đại của mình, vội vàng lùi lại phía sau hai bước, run rẩy nói:

“Lão đại, sao ta lại có cảm giác... người muốn bắt nạt ta?”

“Đại Bạch, ta sao lại bắt nạt ngươi chứ, ta chỉ muốn kiểm tra thành quả tu luyện gần đây của ngươi mà thôi!”

Đại Bạch:???...

Đông Vực không tính năm tháng, thời gian trôi đưa vùn vụt!

Trong một động phủ bí cảnh nào đó ở Minh Châu!

Vô số cường giả đang chém giết với một đám khô lôi, càng lúc càng kịch liệt, thi thoảng lại có sinh linh bỏ mạng.

“Cái bí cảnh gì thế này, sao lại nguy hiểm đến vậy, hết ải này đến ải khác, đám khô lôi này giết sao cho hết!”

“Phải đó, cứ thế này, ta e rằng cũng phải bỏ mạng ở đây, quỷ tha ma bắt, chết tiệt!”

Chương 628: Một tàn hồn cũng dám nói chuyện với bốn vương như vậy sao? 2

“Nhìn thực lực của đám khôỉ lỗi này, truyền thừa nơi đây rất có thể là truyền thừa của Thiên Tôn, bằng mọi giá chúng ta phải tiêu diệt hết đám khôỉ lỗi này.”

Từng tiếng gầm gừ giận dữ vang lên, tất cả cường giả đều dốc hết sức lực ứng chiến.

Thế nhưng trong số đó có ba bóng người lại ung dung tự tại!

Một người là thanh niên mặc măng bào, vẻ mặt uy nghiêm, thực lực Đại Thánh lục trọng, trường kiếm trong tay không ngừng vung lên, từng con rối lần lượt bị xé toạc.

Một người là một lão già, thực lực Đại Thánh bát trọng, bên cạnh có một thiếu nữ đi cùng, cây quải trượng trong tay lão liên tục điểm ra, đánh lui từng con rối một, đồng thời không quên giải thích cho thiếu nữ về điểm yếu của đám khôỉ lỗi, rõ ràng là đang dẫn hậu bối ra ngoài tôi luyện.

Người cuối cùng là một đại hán đầu trọc mặc áo bào đen, thực lực cũng đạt tới Đại Thánh lục trọng, tay cầm cự phủ, ma diễm ngập trời, đám khôỉ lỗi yếu ớt thậm chí còn không dám đến gần hắn, những con mạnh mẽ hơn một chút chưa kịp tới gần đã bị phủ quang của hắn chém tan tành.

Nửa canh giờ sau!

Âm!

Tiếng nổ vang trời, toàn bộ khôỉ lồi đều đã bị tiêu diệt, đám sinh linh còn sống nhìn về phía động phủ vẫn tối đen như mực phía trước, cùng với ba người thanh niên mặc măng bào, trên mặt đều lộ vẻ không cam lòng.

“Muốn có truyền thừa cũng phải giữ được mạng, các người cứ tiếp tục, ta đi trước!” Một cường giả Nhân tộc quát lớn, thân hình nhanh chóng lao ra khỏi động phủ.

Những sinh linh còn lại cũng nhìn nhau, truyền thừa chỉ có một, mà thực lực mà đám người thanh niên mặc măng bào kia vừa thể hiện rõ ràng mạnh hơn bọn họ rất nhiều, ở lại đây e rằng sẽ bỏ mạng.

Chỉ ba hơi thở sau!

Toàn bộ động phủ chỉ còn lại bốn người thanh niên mặc măng bào, đại hán đầu trọc, lão già chống quả trượng và thiếu nữ!

“Ha ha, đã là truyền thừa thì phải tranh giành, tại hạ là Nhị hoàng tử Đại Võ Thánh Đình ở Phong Châu, Vũ Văn Thác!” Thanh niên mặc măng bào nhìn lão già và đại hán đầu trọc, chấp tay nói.

“Lão phu là tán tu đến từ Sa Châu, Mạch lão, đây là cháu gái lão phu, Mạch Ly!” Lão già chống quả trượng thản nhiên nói, sau đó ánh mắt chuyển sang nhìn đại hán đầu trọc.

Không chỉ có lão, Vũ Văn Thác và thiếu nữ cũng nhìn về phía đại hán đầu trọc, thực lực mà hán vừa thể hiện thật sự rất đáng sợ, mặc dù chỉ là Đại Thánh lục trọng, nhưng lại đánh dễ dàng hơn so với bọn họ rất nhiều.

“Nhìn lão tử làm gì, nhìn nữa lão tử bỏ chết hết, cướp truyền thừa mà lè mề, còn tự giới thiệu.”

Đại hán đầu trọc cười lớn, vai vác cự phủ đi vào trong động phủ, không sai, hán chính là Ma Hồ Vương ra ngoài lịch

luyện.

Lúc này đã là năm thứ năm hấn rời khỏi Thiên Ma Phong, loại truyền thừa này hấn đã cướp được vài lần rồi, nhưng lần này có lẽ là mạnh nhất.

“Hừ!”

Vũ Văn Thác và Mạch lão nghe vậy, sắc mặt đều tái mét, nhưng không còn cách nào khác, hiện tại truyền thừa vẫn chưa xuất hiện, ra tay với nhau lúc này chỉ khiến người khác được lợi.

Lại ba canh giờ trôi qua!

Vũ Văn Thác vung kiếm chém vỡ cánh cửa một mật thất, bốn người Ma Hổ Vương nhanh chóng tiến vào trong mật thất cuối cùng, đập vào mắt là vô số tiên thạch, bí bảo, đan dược.

Vũ Văn Thác nhìn thấy đan dược cùng vô số tiên thạch, bí bảo trên không trung, trong mắt cũng lóe lên tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh, dù sao cũng là hoàng tử của một phương Thánh Đình, cũng từng trải qua không ít việc đời.

Sau đó, hấn đưa mắt nhìn Mạch lão và thiếu nữ, chỉ thấy trong mắt Mạch lão tràn đầy vẻ kinh ngạc, khóe miệng giật giật, còn thiếu nữ thì vô cùng kích động, trong mắt tràn đầy tham lam.

“Ông nội, những thứ kia thật sự là Tôn cảnh đan dược sao?” Thiếu nữ chỉ vào những viên đan dược đang lơ lửng trên không trung, kích động hỏi.

“Ừm!”

Mạch lão nắm chặt cây quả trượng trong tay, kích động gật đầu, lão vốn là tán tu, ngay cả Thánh Cảnh đan dược cũng hiếm khi nhìn thấy, huống chi là nhiều Tôn Đan như vậy.

Vũ Văn Thác nhìn thấy biểu hiện của hai ông cháu Mạch lão, trong mắt lóe lên tia hài lòng, xem ra đúng là tán tu, ít nhất không phải là đệ tử của đại thế lực, nếu không sẽ không kinh ngạc đến mức này.

Sau đó, Vũ Văn Thác chuyển ánh mắt về phía Ma Hồ Vương, trong lòng thầm nghĩ, tên này vừa rồi còn ra vẻ ta đây lắm mà, giờ nhìn thấy nhiều bảo vật như vậy, e rằng sẽ kinh ngạc đến mức tròng mắt rơi ra ngoài mắt!

Vũ Văn Thác:??????

Chỉ thấy vẻ mặt Ma Hồ Vương không những không kinh ngạc, ngược lại khóe miệng còn hiện lên một tia khinh thường, thậm chí Vũ Văn Thác còn nhìn thấy từ trong mắt Ma Hồ Vương một tia ghê tởm.

Cứ như hắn ta lúc nào cũng được ăn sơn hào hải vị, chỉ cần nhìn thấy là thấy buồn nôn vậy!

Chương 629: Một Tàn Hồn Cũng Dám Cùng Bốn Vương Nói Chuyện Như Vậy (Giới 2)

“Chẳng lẽ tên đầu trọc này ăn đan dược Tôn cảnh đến mức nôn ra rồi? Không đúng, chắc chắn là giả vờ, cho dù là hắn ta, với thân phận của mình, cũng phải mất ba năm mới có thể nhận được một viên đan dược Tôn cảnh.” Vũ Văn Thác âm thầm loại bỏ suy nghĩ không thực tế này trong lòng.

“Hai vị, chi bằng như thế này, bảo vật ở đây hai người chia đều, bốn vương không cần gì cả, chỉ cần pho tượng kia thôi.”

Vũ Văn Thác chỉ vào một pho tượng khổng lồ ở giữa mật thất, trầm giọng nói với Ma Hồ Vương và Mạch lão, giọng nói tràn đầy kiên định.

“Được!”

Mạch lão kích động gật đầu, tuy rằng tu vi của lão so với Vũ Văn Thác và Ma Hồ Vương còn cao hơn hai bậc, nhưng hai người bọn họ đều khiến lão có một loại cảm giác nguy hiểm.

Đặc biệt là Ma Hồ Vương, thậm chí còn khiến lão có cảm giác tử vong!

Nghe thấy câu trả lời chắc chắn của Mạch lão, Vũ Văn Thác nhìn về phía Ma Hồ Vương, trong mắt lộ ra một tia mong đợi.

Hắn có thể cảm nhận được truyền thừa này không hề tầm thường, chỉ cần có thể đạt được truyền thừa trong pho tượng, chắc chắn sẽ có ích rất lớn cho tương lai của hắn.

Ma Hổ Vương hoàn toàn không để ý đến ánh mắt mong đợi của Vũ Văn Thác, hướng mắt về phía pho tượng ở giữa mật thất.

Toàn bộ pho tượng mang hình dáng Nhân tộc, trong tay cầm một thanh thiết chùy, hiển nhiên lúc sinh thời là một cường giả Nhân tộc sử dụng trọng binh khí.

“Nếu đã khôi phục rồi, thì ra đây đi, trốn chui trốn nhủi làm gì, cẩn thận Hổ gia ta bỏ ngươi một búa đấy!” Ma Hổ Vương nhìn pho tượng lạnh lùng nói.

Cái gì? Khôi phục?

Ma Hổ Vương vừa dứt lời, Vũ Văn Thác và Mạch lão đều kinh hãi nhìn về phía pho tượng, chẳng lẽ người thiết lập truyền thừa này vẫn chưa chết sao?

“Thần thức thật mạnh mẽ, không ngờ truyền thừa của bản tôn lại có thể đồng thời thu hút hai vị thiên kiêu đỉnh cao các ngươi giáng lâm!”

Một giọng nói vang vọng khắp mật thất, sau đó một hư ảnh bạch y từ trong pho tượng hiện ra!

Àm!

Một tiếng vang thật lớn, cửa mật thất lập tức đóng sầm lại, đồng thời một cỗ ý cảnh kỳ lạ xuất hiện, nhanh chóng bao phủ toàn bộ mật thất.

“Không ổn!”

Vũ Văn Thác và Mạch lão biến sắc, vội vàng lấy ra một đồng lớn không gian bí bảo, muốn truyền tống rời đi!

“Vô dụng thôi, đây chính là trận pháp Phong Thiên Tỏa Địa do chính tay bản tôn thiết lập, cả Đông Vực này không ai có thể thoát ra được!” Hư ảnh bạch y nhìn động tác của Vũ Văn Thác và Mạch lão, thản nhiên lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy vẻ ngạo nghễ.

Như để chứng minh cho lời nói của hư ảnh bạch y, Mạch lão và Vũ Văn Thác dù đã dùng hết mọi thủ đoạn nhưng vẫn không có chút tác dụng nào, ngay cả Vũ Văn Thác dùng đến cả Tôn cảnh Na Di Phù cũng hoàn toàn vô hiệu.

“Gia gia, chúng ta sẽ không chết ở đây chứ?” Thiếu nữ sợ hãi rút người về phía sau lưng lão già.

“Không sao, không sao đâu!” Mạch lão cố gắng trấn an cháu gái, nhưng trong lòng lại đã chìm xuống đáy vực.

Sắc mặt Vũ Văn Thác cũng khó coi đến đáng sợ, nhưng trong mắt vẫn không hề từ bỏ hy vọng, dường như còn có át chủ bài nào đó.

“Nói thật, các ngươi không phải là những người đầu tiên tiến vào mật thất này của bản tôn, đáng tiếc thiên phú của bọn chúng quá kém, bản tôn đành phải tiễn bọn chúng một đoạn đường.”

“Vốn tưởng rằng còn phải giết thêm vài nhóm người nữa, không ngờ lần này lại có hai tuyệt thế thiên kiêu các ngươi tự mình dâng đến tận cửa, khiến bản Tôn không biết nên đoạt xá kẻ nào trước.”

Thanh âm uy nghiêm của thân hình áo bào trắng vang vọng khắp mật thất, ánh mắt nhìn về phía Vũ Văn Thác và Ma Hồ Vương, trên mặt lộ rõ vẻ tham lam.

“Hừ! Một chút mới mẻ không có.”

Ma Hồ Vương nhìn vẻ mặt tham lam của hư ảnh áo bào trắng, khoe miệng lộ ra một tia khinh thường, lại là trò đoạt xá

nhàm chán.

Đây đã là kẻ thứ ba hấn gặp trong vòng năm năm qua muốn đoạt xá hấn, chỉ chẳng qua thực lực của kẻ trước mắt có phần mạnh hơn hai kẻ trước một chút mà thôi!

“Vị này chẳng phải là Cửu Nguyệt Thiên Tôn đại nhân sao?” Vũ Văn Thác nhìn cự chùy trong tay pho tượng phảng phất như nhớ tới điều gì đó, vẻ mặt kích động lên tiếng hỏi.

“Ngươi nhận ra bản tôn?” Hư ảnh áo bào trắng nhìn Vũ Văn Thác, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc.

“Tham kiến Cửu Nguyệt Thiên Tôn đại nhân, tại hạ là Nhị hoàng tử của Đại Võ thánh đình, gia phụ Vũ Văn Hoài!” Vũ Văn Thác vội vàng khom người bái kiến.

“Vũ Văn Hoài...! Nhớ ra rồi, năm đó bản tôn từng cùng hấn uống rượu với nhau, không ngờ nháy mắt đã mấy vạn năm trôi qua!”

“Nếu là con của cố nhân, vậy bản Thiên Tôn sẽ tha cho ngươi một mạng, hãy lui qua một bên chờ đi!”

Cửu Nguyệt Thiên Tôn phất tay với Vũ Văn Thác, trong mắt toát lên một tia kỳ quang, so với Vũ Văn Thác hấn càng muốn đoạt xá Ma Hồ Vương hơn, bởi vì Ma Hồ Vương mang đến cho hấn cảm giác tư chất cường đại hơn nhiều.

Chương 630: Cao tằng Ma

Giáo trở về 1

Về phần phụ thân của Vũ Văn Thác, Vũ Văn Hoài cũng là một cường giả Thiên Tôn, bối cảnh bất phàm, có thể bán chút ân tình thì cứ bán.

Đương nhiên, nếu hôm nay chỉ có một mình Vũ Văn Thác tiến vào đây, cho dù phụ thân hắn có là ai cũng vô dụng, đây chính là sự tàn khốc của thế giới tu hành!

“Đa tạ Thiên Tôn đại nhân, sau khi rời khỏi đây, tại hạ nhất định sẽ bẩm báo phụ thân ân đức của đại nhân!”

Vũ Văn Thác mừng rỡ nói, sau đó nhanh chóng lui về một góc mật thất, vẻ mặt lạnh lùng nhìn Ma Hổ Vương, trong lòng thầm nghĩ: “Để xem ngươi còn bày đặt vênh váo được nữa, ta muốn xem ngươi sẽ quỳ xuống cầu xin tha thứ, hay là liều mạng phản kháng?”

Mà Mạch lão trôn ở một góc khác, sắc mặt càng thêm khó coi, Vũ Văn Thác có hậu trường vững chắc, đến cả Thiên Tôn trong mật thất này cũng phải nể mặt vài phần.

Nhưng lão chỉ là một tán tu, chờ sau khi Cửu Nguyệt Thiên Tôn đoạt xá Ma Hổ Vương xong, e là ông cháu lão cũng khó thoát khỏi cái chết!

“Ngươi có thể lực nào muốn bẩm báo không? Hãy nói ra để bản Thiên Tôn nghe thử xem?” Cửu Nguyệt Thiên Tôn nhìn Ma Hổ Vương dường như đã bị dọa ngốc, cười tà nói.

Ma Hổ Vương nhìn Cửu Nguyệt Thiên Tôn, trên mặt không lộ ra một tia sợ hãi, thậm chí trong mắt còn hiện lên

một tia chế giễu, lạnh giọng quát:

“Thế lực của bốn vương, há lại là thứ phế vật như ngươi có thể biết được!”

Ma Hồ Vương vừa dứt lời, ba người Mạch lão lập tức bị dọa sợ, hắn ta sao dám nói chuyện với Cửu Nguyệt Thiên Tôn như vậy?

Đặc biệt là Vũ Văn Thác, lúc này trên mặt lộ rõ vẻ ngây dại, điều này hoàn toàn khác với suy nghĩ của hắn, hắn tưởng tượng Ma Hồ Vương sẽ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, khóc lóc thảm thiết, cuối cùng vẫn bị tàn nhẫn đoạt xá.

Thế nhưng...

Sao bây giờ lại biến thành Ma Hồ Vương tức giận mắng Cửu Nguyệt Thiên Tôn? Chẳng lẽ cách hắn mở ra không đúng, hay là Ma Hồ Vương này đã bị dọa đến điên rồi?

“Hừ, tốt, tốt lắm, chỉ là một tên Đại Thánh mà cũng dám lớn mật nói chuyện với bản Thiên Tôn như vậy, ngươi chết chắc rồi, ngay cả thế lực sau lưng ngươi, bản Thiên Tôn cũng diệt sạch!”

Cửu Nguyệt Thiên Tôn tức giận nói, lửa giận trong mắt phảng phất như hóa thành thực chất, khí thể toàn thân bắt đầu bùng phát.

“Ngươi chết rồi chỉ còn lại một chút tàn hồn, vậy mà còn dám ở đây uy hiếp bốn vương? Bốn vương xem ngươi là đang muốn chết thêm lần nữa!”

Ma Hồ Vương nhìn Cửu Nguyệt Thiên Tôn với vẻ mặt lạnh lùng, sau đó đưa tay vào trong ngực, nơi đó đang cất giữ một quyển trục do chính Giáo chủ của hắn chế tạo.

Cửu Nguyệt Thiên Tôn bị lời Ma Hồ Vương nói khiến tức đến phát điên, lão vươn bàn tay khổng lồ ra, chộp thẳng tới Ma

Hồ Vương, lạnh giọng nói:

“Hy vọng lát nữa khi bốn tọa đoạt xá, ngươi vẫn còn cứng miệng như thế!”

Ngay khi bàn tay Cửu Nguyệt Thiên Tôn sắp tóm được Ma Hồ Vương, Ma Hồ Vương như cảm nhận được điều gì, vội rút tay lại khỏi ngực.

Cái gì?

Hành động của Ma Hồ Vương khiến mấy người trong mật thất đều kinh hãi, rõ ràng vừa rồi hắn ta định lấy bí bảo ra chèo chống, sao lại đột nhiên bỏ cuộc!

Chẳng lẽ là biết không thể phản kháng, định bụng mặc kệ sống chết!

Cửu Nguyệt Thiên Tôn cũng có phần ngỡ ngàng, lão cứ tưởng Ma Hồ Vương còn có hậu chiêu, xem ra là mình nghĩ nhiều... Mẹ kiếp!

Vù...!

Hư không bỗng chấn động dữ dội, một cánh cửa ánh sáng khổng lồ giáng xuống trong mật thất!

Khí thế khủng khiếp từ cánh cửa ánh sáng lập tức đánh tan công kích của Cửu Nguyệt Thiên Tôn, một giọng nói lạnh lẽo và bá đạo vang lên từ trong cánh cửa:

“Ma Hồ Vương mau trở về!”

“Tuân lệnh!”

Ma Hồ Vương cung kính hành lễ về phía cánh cửa ánh sáng.

Lúc này...

Tất cả mọi người trong mật thất đều ngây người nhìn cánh cửa ánh sáng đột ngột xuất hiện cùng giọng nói lạnh lẽo đáng

sợ kia, đây là thứ gì?

Gian mật thất này không phải đã bị Cửu Nguyệt Thiên Tôn phong tỏa rồi sao? Không phải Đông Vực không ai có thể rời đi sao?

Sao quang môn này lại dễ dàng giáng xuống như vậy, cứ như hậu hoa viên nhà mình, không... Hậu hoa viên nhà mình e là không dễ dàng như thế.

“Bảo vật gì đây? Sao lại khủng khiếp như thế, có thể phá vỡ trận pháp của ta.”

Cửu Nguyệt Thiên Tôn bị khí thể khủng khiếp bên trong cánh cửa ánh sáng đẩy lùi mấy chục mét, sắc mặt lão vô cùng khó coi, lão có thể cảm nhận được một tồn tại đáng sợ ẩn mình trong cánh cửa ánh sáng, tựa như Ma Thần thời viễn cổ.

“Vị bằng hữu này, có lẽ là hiểu lầm... Ta thấy thế lực của ngươi đang triệu hồi ngươi trở về, hay là, ngươi cứ về trước đi!”

Cửu Nguyệt Thiên Tôn nhìn Ma Hồ Vương với vẻ kiên dè.

Vũ Văn Thác:???

Mạch lão:???

Mạch Ly:???

Cửu Nguyệt Thiên Tôn không quan tâm đến suy nghĩ của những người khác, mặc dù không chắc liệu tồn tại khủng khiếp trong cánh cửa ánh sáng có thể giáng lâm xuống đây hay không, nhưng lão không muốn mạo hiểm.

Chương 631: Cao tầng Ma

Giáo trở về 2

Hơn nữa cho dù Ma Hồ Vương rời đi, vẫn còn Vũ Văn Thác ở đây, lão có thể đoạt xá hấn ta.

“Rời đi? Bản vương còn chưa có được truyền thừa của ngươi, giờ rời đi chẳng phải uổng công vô ích sao!”

Ma Hồ Vương nhìn Cửu Nguyệt Thiên Tôn, cười tà nói, giọng điệu đầy vẻ châm chọc.

“Ngươi...”

Cửu Nguyệt phần nộ, nhưng nghĩ kỹ lại, vẫn lấy từ trong ngực ra một khối ngọc giản cùng một cây Huyết Linh Chi ném cho Ma Hồ Vương, phát tay nói:

“Thông Thiên chùy pháp cùng Vạn Huyết Linh Chi này, bốn tọa ban thưởng cho ngươi, mau rời đi cho ta!”

Ma Hồ Vương đưa tay nhận lấy hai món bảo vật, hài lòng gật đầu, có Vạn Huyết Linh Chi này, hấn có thể tiết kiệm không ít thời gian tu luyện, hấn là sẽ không bị bỏ lại phía sau!

Thế nhưng Ma Hồ Vương vẫn không chịu rời đi, ngược lại nhìn về phía Cửu Nguyệt Thiên Tôn, nụ cười trên mặt càng thêm sâu xa!

“Ngươi chớ có được voi đòi tiên, chẳng lẽ tưởng Cửu Nguyệt Thiên Tôn ta dễ bị bắt nạt...” Cửu Nguyệt nhìn Ma Hồ Vương không rời đi, phần nộ quát, nhưng lời còn chưa dứt, trong cánh cửa ánh sáng lại truyền đến một trận chấn động.

Vù...!

Chỉ thấy cánh cổng ánh sáng không hề rung động, dường như việc Ma Hồ Vương chậm trễ chưa quay về đã kinh động đến tồn tại khủng khiếp bên kia cánh cổng!

Ngay sau đó, một đạo ý niệm khủng khiếp từ trong cánh cửa ánh sáng ầm ầm xuất hiện, ma khí vô tận trong nháy mắt tràn vào mật thất!

Rầm!

Uy áp khủng khiếp như Ma Thần giáng thế, trực tiếp đè dẫm người Vũ Văn Thác nằm rạp trên mặt đất!

Ngay cả Cửu Nguyệt Thiên Tôn cũng bị uy áp khủng khiếp trấn áp đến mức không thể đứng thẳng, hai chân run rẩy, dường như sau một khắc sẽ phải quỳ xuống!

“Không...!”

Cửu Nguyệt Thiên Tôn ngửa mặt lên trời gào thét, khí thể toàn thân điên cuồng bùng nổ, linh hồn run rẩy không thôi, hai chân trực tiếp biến dạng!

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh vang vọng khắp mật thất, ma khí lại càng thêm cuồng bạo, uy áp trong nháy mắt tăng lên gấp bội!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời, hai chân Cửu Nguyệt Thiên Tôn trực tiếp nổ tung, thân thể ngã rạp trên mặt đất, khí thể toàn thân nhanh chóng suy yếu, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hoàng.

Tuy hiện tại hắn chỉ là một đạo linh hồn, nhưng đã từng là cường giả Thiên Tôn, cho dù là Tôn Giả đỉnh phong cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

Nhưng...

Người tới chỉ bằng một đạo ý niệm giáng lâm, vậy mà đã có thể ép hấn đến gần chết, nếu như chân thân hàng lâm, chẳng phải chỉ cần phát tay là có thể diệt hấn!

“Xin hỏi các hạ là người phương nào, tại hạ là Cửu Nguyệt Thiên Tôn, bằng hữu khắp thiên hạ, vừa rồi tại hạ không hề làm khó dễ môn hạ của các hạ, còn ban cho hấn truyền thừa, mong các hạ minh xét!”

Cửu Nguyệt Thiên Tôn cố gắng ngẩng đầu, run rẩy lên tiếng, dùng giọng điệu cứng rắn nhất, nói ra những lời hèn mọn nhất.

Một hơi thở sau!

Đạo ý niệm khủng khiếp kia dường như đã dò xét xong toàn bộ mật thất, thậm chí có thể nói là đã dò xét xong toàn bộ bí cảnh, sau đó nhanh chóng rút lui vào trong cánh cửa ánh sáng.

Hô!

Cửu Nguyệt Thiên Tôn nằm rạp trên mặt đất cảm nhận được ý niệm kia rút lui, thở phào nhẹ nhõm, tưởng rằng bản thân đã thoát nạn!

Nhưng ngay sau đó, hấn lại cảm nhận được một áp lực kinh khủng ập xuống, còn mạnh mẽ hơn gấp bội so với vừa rồi!

“Không, Cửu Nguyệt ta không cam tâm, ta chưa từng thật sự đoạt xá môn hạ của ngươi... Tại sao ngươi lại muốn giết ta...”

Cửu Nguyệt bị phần gào thét, sau đó trực tiếp nổ tung tại chỗ!

Ba hơi thở sau!

Ý niệm uy áp khủng khiếp cùng ma khí đều tiêu tán trong mật thất, nhưng ba người Mạch lão chẳng những không cảm

thấy an toàn, thậm chí càng thêm kinh hãi!

Một đạo ý niệm giáng lâm, liền diệt hồn một vị Thiên Tôn, đây là cường giả phương nào, hơn nữa còn có được bí bảo như cánh cửa ánh sáng này!

Sắc mặt Vũ Văn Thác càng thêm khó coi, phụ thân hắn khiêng ra Thiên Tôn cảnh, cũng chỉ miễn cưỡng khiến Cửu Nguyệt Thiên Tôn tha cho hắn một mạng.

Đối phương lại trực tiếp để một đạo ý niệm giáng lâm, diệt trừ Cửu Nguyệt Thiên Tôn, uổng công hắn vừa rồi còn có cảm giác ưu việt, còn muốn xem Ma Hồ Vương chê cười!

Thì ra thằng hề lại chính là mình!

“Đa tạ Giáo chủ đại nhân!”

Ma Hồ Vương cung kính khom người về phía cánh cửa ánh sáng, sau đó xoay người nhìn về phía vị trí Cửu Nguyệt Thiên Tôn nổ tung, nơi đó có một chiếc nhẫn trữ vật!

Ma Hồ Vương vung tay, trực tiếp thu chiếc nhẫn vào tay, sau đó lại vung tay thu toàn bộ bảo vật trong mật thất vào nhẫn!

Không chừa lại một thứ gì, dù sao đây cũng là truyền thống tốt đẹp của Ma Giáo!

Nhìn hành động của Ma Hồ Vương, trong mắt Vũ Văn Thác hiện lên một tia phẫn nộ, lầm bầm: “Bà nó, người không thể chừa cho ta hai thứ, thật sự là quá đen tối!”

Ngay lúc Vũ Văn Thác đang tức giận, phảng phất cảm giác được điều gì, hắn bỗng nhiên ngừng đầu, chỉ cảm thấy một đạo phủ quang hướng mình bổ tới, sau đó thân thể lạnh lẽo, liền hoàn toàn mất đi cảm giác!

Chương 632: Mười năm vật đổi sao đời, Ma Giáo phát triển

“A...!”

Thiếu nữ nhìn thấy Vũ Văn Thác bị Ma Hồ Vương một búa bổ chết liền hét lên một tiếng, sau đó nhanh chóng bị lão già bịt miệng!

Hai ông cháu đều lộ vẻ mặt sợ hãi nhìn Ma Hồ Vương, thậm chí nhắm chặt hai mắt, chờ đợi tử vong giáng xuống!

Ma Hồ Vương không thèm nhìn hai người, trực tiếp khiêng búa lớn đi vào trong cánh cửa ánh sáng. Hắn không giết hai người, nhưng trong một trận pháp bị phong bế, hai người có thể chạy thoát hay không, không phải chuyện hắn bận tâm!

không phải đệ tử Ma Giáo, sinh tử đều do mệnh trời!

Cùng lúc đó, hàng chục đạo quang môn giáng lâm tại các bí cảnh, tuyệt địa, sơn động, tổ địa trong Đông Vực!

Nghênh đón các vị cao tăng Ma Giáo trở về, cùng với Đại Bạch đang ra sức đào móc tổ địa của một phương Thánh Đình!

Ma Giáo tổng đàn Thiên Ma phong!

Trên không trung, cánh cổng ánh sáng khổng lồ hiện ra, từng bóng người khủng khiếp lần lượt bước ra từ trong đó!

“Ha ha ha, Băng đường chủ, đã lâu không gặp! Lão Ngu ta ở Quỷ Châu nghe nói có một nữ tử, một kiếm đóng băng cả một thế lực đỉnh cấp Đại Thánh, hẳn là ngươi phải không?”

“Chớ nói! Ta vừa mới trộm được một quả trứng dưới móng một con hung thú Tôn Giả cảnh, đã bị lôi về rồi! Làm cho con hung thú đó ngây người luôn!”

“Đại hộ pháp, chúc mừng người tu vi đại tiến! Ta xem chẳng bao lâu nữa, người sẽ đột phá Đại Thánh cửu trọng!”

Từng bóng người khủng khiếp trò chuyện cùng nhau, bọn họ chính là các cao tầng Ma Giáo, đã bôn ba bên ngoài suốt năm năm qua.

Vù...!

Cánh cổng ánh sáng lại rung động, một thân hình vận bào phục đồ thắm chậm rãi bước ra, toàn thân tản ra khí tức âm lãnh, khiến người ta không dám nhìn thẳng, chính là Liên Sinh!

“Tham kiến Đại tổng quản!” Tất cả cao tầng Ma Giáo đồng loạt chấp tay hành lễ với thân hình vận bào đỏ.

“Đi thôi! Kỳ hạn mười năm đã đến, cũng đến lúc Ma Giáo ta lộ ra nanh vuốt rồi!” Liên Sinh gật đầu, xoay người dẫn theo đông đảo cao tầng Ma Giáo đi về phía Thiên Ma điện.

“Khí tức của Đại tổng quản thật cường đại, e rằng tu vi đã đạt đến Đại Thánh đỉnh phong rồi! Nói xem, năm năm nay, các người có nghe được truyền thuyết gì về Đại tổng quản không?” Ma Hồ Vương nhìn Liên Sinh với khí thế cường đại phía trước, truyền âm cho các cao tầng Ma Giáo khác.

Các cao tầng Ma Giáo khác đều lắc đầu, năm năm nay, bọn họ đều bôn ba lịch luyện khắp Đông Vực, phần lớn thời gian đều trong các bí cảnh thám hiểm, ít nhiều gì cũng gây ra động tĩnh.

Duy chỉ có Đại tổng quản Liên Sinh, không có chút tin tức gì truyền ra, cứ như thể năm năm nay hắn không hề rèn luyện ở Đông Vực vậy!

Bạch Hạo Thiên nhìn Liên Sinh phía trước, khoe miệng lộ ra một nụ cười khô. Hắn vốn tưởng rằng bản thân chỉ dùng mười năm, từ Đại Thánh nhị trọng đột phá đến Đại Thánh bát trọng đã là rất ghê gớm rồi!

Không ngờ Liên Sinh lại trực tiếp đột phá đến Đại Thánh đỉnh phong, khiến hắn mất đi cả tự tin đuổi kịp.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, Bạch Hạo Thiên đã điều chỉnh lại tâm tính, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định, bản thân nhất định phải cố gắng, không được phép rút lại phía sau!...

Bên trong Thiên Ma điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, quanh thân tỏa ra từng luồng ý cảnh thần bí, thời không không ngừng dao động, hư không như thể bị vặn xoắn!

Vù...!

Một trận chấn động truyền ra, Chu Khung chậm rãi mở mắt, tất cả ý cảnh xung quanh nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể hắn!

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên, khí thế trên người Chu Khung lại tăng lên một bậc, tu vi chính thức đột phá đến Tôn Giả tứ trọng cảnh!

Nếu cảnh tượng này lọt vào mắt người khác, chắc chắn sẽ khiến bọn họ sợ chết khiếp! Vên vẹn mười năm ngắn ngủi, vậy mà đã từ Tôn Giả nhất trọng đột phá đến Tôn Giả tứ trọng!

(Trong lòng Chu Khung: “Đây là do mười năm nay, bản tọa căn bản không dành thời gian cho việc tu luyện, bằng không, ít nhất cũng phải đạt đến lục trọng rồi!”)

Vèo!

Một bóng đen từ bên ngoài lao vọt vào đại điện, miệng lớn tiếng gọi:

“Lão đại! Lão đại! Ta đào được... À không, là tìm được bảo bối rồi! Người xem cái sừng tê giác này, đốt lên thơm lắm đây!”

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long chậm rãi mở mắt, nhìn Đại Bạch đang đứng trước mặt, tay cầm một chiếc sừng tê giác khổng lồ, vẻ mặt đầy tự hào.

Hắn phát tay, tiếp nhận chiếc sừng tê giác, thần thức lập tức thăm dò vào bên trong!

Sừng tê giác cấp Tôn: Là tinh hoa của Độc Giác Thần Ngưu cấp Tôn, sau khi đốt lên, có thể giúp ngưng thần tĩnh khí, tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần, cho dù tẩu hỏa nhập ma cũng có thể hóa giải trong nháy mắt.

“Người lại đi đào mộ phần ở đâu thế?”

Chu Khung bất đắc dĩ nhìn Đại Bạch, bản thể của con tê giác này có tu vi Tôn cảnh đỉnh phong, với thực lực hiện tại của Đại Bạch, chắc chắn không thể nào đối phó được.

Chương 633: Ma Giáo chuẩn bị hành động 1

Như vậy có thể đạt được sừng tê giác này, rõ ràng là đào mộ người ta mà ra!

“Khà khà, lão đại, ta chẳng qua vào mộ tổ Thần Tê Thánh Đình dạo chơi, vô tình đào được những sừng tê giác này, thấy cũng chẳng ai quản, liền cắt xuống hết. Nhưng phạm là kẻ chưa tới Đại Thánh cảnh, ta đều không lấy!”

Đại Bạch lắc lắc cái đuôi, ra vẻ nhân từ lắm.

Chu Khung cười khề gật đầu, không để ý tới Đại Bạch nữa, mà đưa mắt nhìn ra bên ngoài!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Một trận tiếng bước chân từ bên ngoài đại điện truyền đến, sau đó đông đảo cao tầng Ma Giáo dưới sự dẫn dắt của Liên Sinh tiến vào đại điện.

“Tham kiến Giáo chủ!” Toàn bộ cao tầng Ma Giáo đồng loạt hành lễ với Chu Khung đang ngồi trên bảo tọa.

Chu Khung đưa mắt nhìn qua, gật đầu nhẹ. Trải qua mười năm dùng đan dược thúc đẩy, cộng thêm cơ duyên của bản thân, trước mắt cao tầng Ma Giáo đã khác xưa rất nhiều!

Tu vi của Liên Sinh càng là đột phá thẳng đến Đại Thánh đỉnh phong!

Bạch Hạo Thiên cũng đột phá đến Đại Thánh bát trọng!

Lý Trường Sinh, Trần Thu, Nhị hộ pháp đều đột phá đến Đại Thánh thất trọng, cao tầng Ma Giáo thấp nhất cũng đều

đột phá đến Đại Thánh ngũ trọng trở lên!

Có thể nói chỉ trong mười năm ngắn ngủi, sức chiến đấu tổng thể cao tầng Ma Giáo đã tăng lên gấp mười lần có thừa.

Nhưng Chu Khung biết, đây đều là nhờ công lao của lượng lớn đan dược Tôn cảnh. Sau này cho dù có Thiên Vận chi tử gia trì, tốc độ đột phá của cao tầng Ma Giáo cũng sẽ chậm lại, trừ phi Ma Giáo có thể tự sản xuất đan dược Đế cảnh.

“Lý Trường Sinh, Ma Vô Đạo, bẩm báo tình hình hiện tại!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

Lý Trường Sinh ở bên cạnh lập tức bước ra. Nửa năm trước hắn được Chu Khung triệu hồi về tổng đàn, dù sao Ma Giáo còn rất nhiều việc cần hắn giải quyết.

“Bẩm Giáo chủ, hiện tại toàn bộ phía bắc Dương Châu, cùng với địa bàn cũ của Kiếm Minh ở phía tây, đều đã quy về Ma Giáo quản hạt.

Các đại Đà chủ đều đã được phân công, đợt cống nạp đầu tiên của tất cả các thế lực đã hoàn thành. Hiện tại Ma Giáo còn hơn hai vạn bốn ngàn người đang chờ bổ nhiệm chức Đà chủ, kể có tu vi thấp nhất cũng đã là Thánh Giả tứ trọng.” Lý Trường Sinh cung kính bẩm báo.

Hắn vừa dứt lời, Ma Vô Đạo cũng vội vàng bước ra bẩm báo:

“Bẩm Giáo chủ, ngàn vạn ma binh trải qua mười năm huấn luyện sinh tử, tuy rằng tử vong đến mấy chục vạn người, nhưng đều đã được bổ sung đủ!

Hiện tại ma binh có tu vi thấp nhất cũng đã đạt tới Bán Thánh đỉnh phong, trong đó không ít kẻ đã bước vào Thánh Giả cảnh!”

Nghe hai người báo cáo xong, tất cả cao tăng Ma Giáo đều sững sờ. Ngàn vạn ma binh Bán Thánh đỉnh phong trở lên, tương lai là ngàn vạn ma binh Thánh Giả, đây chẳng phải là muốn nghịch thiên sao?

Nghĩ lại mà xem, mấy chục năm trước Ma Giáo ngay cả một tên Thánh Giả không có, gặp truyền thừa Bán Thánh là phải liều mạng tranh đoạt, vậy mà bây giờ...

Một tên tiểu binh Ma Giáo cũng đã là cường giả Bán Thánh đỉnh phong!

Cứ theo tốc độ phát triển hiện tại, e là chẳng bao lâu nữa, khẩu hiệu “Ma Giáo xưng bá thiên hạ, uy chấn chư thiên” sẽ trở thành hiện thực. Đến lúc đó, bọn họ đều có thể trở thành khai quốc công thần, xưng vương xưng bá!

“Bẩm Giáo chủ, do mười năm qua Ma Giáo dồn hết tài nguyên bồi dưỡng đệ tử, hiện tại kho bạc đã trống rỗng, tất cả tài nguyên đều đã cạn kiệt, e là không trụ nổi một tháng.”

Nhìn thấy vẻ mặt phản kích của đám người, Lý Trường Sinh vội vàng nói ra tình hình thực tế của Ma Giáo, trên mặt lộ rõ vẻ bất đắc dĩ.

Nói trắng ra chính là: Ma Giáo đã hết sạch tiền, ngay cả tiền lương cũng sắp không có mà phát!

Thật ra nếu không có Đan Các - thần khí hút vàng, thì tài nguyên của Ma Giáo ngay cả một năm không chèo chống nổi. Mười năm qua, Ma Giáo tiêu hao tài nguyên quá mức khủng khiếp!

Nói một cách đơn giản, chính là ngay cả đan dược Tôn cảnh cũng sắp bị bọn họ lấy ra ăn cơm!

Đệ tử Ma Giáo còn truyền tai nhau một câu:

Người của Ma Giáo thừa thãi đan dược!

Nhưng mà sau khi đông đảo cao tăng Ma Giáo nghe Lý Trường Sinh nói xong, chẳng những không lộ ra một chút lo lắng, ngược lại tất cả đều lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

Không có tài nguyên là chuyện rất bình thường, sở dĩ Ma Giáo có thể phát triển nhanh như vậy, chính là dùng toàn bộ tài nguyên phương bắc Dương Châu chất thành núi, có thể nói là đã vét sạch tài nguyên phương bắc Dương Châu rồi!

Nếu là thế lực khác, tài nguyên không còn, lòng người sẽ tan rã, không bao lâu nữa, thế lực cũng tan thành mây khói!

Nhưng đối với Ma Giáo mà nói, đây tính là gì, lai lịch tài nguyên của Ma Giáo rất đơn giản rõ ràng, đó chính là cướp đoạt!

Nếu tài nguyên không còn, vậy thì đi cướp là xong, phương bắc Dương Châu không còn, vậy thì cướp phương nam, phương đông, phương tây, nếu Dương Châu đều trống rỗng, vậy thì cướp các châu phủ khác...

Chương 634: Ma Giáo chuẩn bị hành động 2

Cứ thế mà suy ra là được, đây chính là nguyên tắc của Ma Giáo!

“Địa Nhị, báo cáo bố cục hiện tại cho bốn tọa!” Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung lại vang vọng trong đại điện.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả cao tầng Ma Giáo đều đưa mắt nhìn về phía Địa Nhị, bọn họ nhiều năm qua đều bôn ba ở các châu phủ khác, đối với cục diện Dương Châu cùng với chung quanh còn chưa nắm rõ lắm.

“Bẩm Giáo chủ, trước mắt Cửu Đỉnh Tông ở phía tây Dương Châu rất an phận, thậm chí đã hạ nghiêm lệnh cho đệ tử, không được trêu chọc người trong Ma Giáo chúng ta.”

“Vu tộc phía nam cũng rất yên tĩnh, môn nhân đệ tử không hề rời khỏi sơn cốc, trước mắt một nửa nhân thủ của Địa Bộ đều đang đóng quân ở phía nam giám sát bọn chúng.”

“Còn Thiên Hỏa Thánh Đình ở phía đông, gần mười năm nay phái vô số binh mã, đi trợ giúp Đại Càn đế triều ở Không Châu bình định thiên hạ.”

“Ngay tại nửa tháng trước, Không Châu đã bị Đại Càn đế quốc thống nhất, đồng thời Viêm Tôn trong trận chiến thống nhất cuối cùng, đã bị trọng thương!”

Địa Nhị nhanh chóng báo cáo từng tin tức cho Chu Khung, khiến cho tất cả cao tầng đều ngây người.

Chủ nhân Thiên Hỏa Thánh Đình là Viêm Tôn bị trọng thương?

Chuyện này là như thế nào, những năm này bọn họ cũng nghe được một ít lời đồn về Không Châu, nghe nói Không Châu gần đây quật khởi một vị yêu nghiệt tuyệt thế, tên là Sở Hùng, chỉ bằng vào thủ đoạn xua sói nuốt hổ, hợp tung liên hoành, đã sắp thống nhất Không Châu rồi!

Thậm chí có lời đồn, Sở Hùng này tương lai còn yêu nghiệt hơn cả Chu Khung!

Đối với những lời đồn này, người trong Ma Giáo tự nhiên là khịt mũi coi thường, chẳng qua trong lòng bọn họ đều có một tia nghi hoặc, Sở Hùng này chẳng phải đã bị Giáo chủ nhà mình giết chết rồi sao, tại sao lại sống lại?

Duy chỉ có Liên Sinh đứng ở phía trên là vẻ mặt bình tĩnh, bởi vì hắn biết rõ, Đại Càn đế quốc chính là do Thiên Bộ biến thành!

“Giáo chủ, bất kể vì nguyên nhân gì mà Thiên Hỏa Thánh Đình lại đi trợ giúp Đại Càn đế quốc nhưng hiện tại lão gia hỏa Viêm Tôn kia đã bị thương, chính là thời cơ tốt để Ma Giáo ta xuất binh tiêu diệt bọn chúng!”

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh xin được lĩnh mệnh xuất chinh, trong vòng mười ngày nhất định sẽ san bằng Thiên Hỏa Thánh Đình, dương danh lập uy cho Ma Giáo!”

Lý Trường Sinh nhìn thấy vẻ mặt hoang mang của đám cao tầng Ma Giáo, sắc mặt mừng rỡ, vội vàng bước ra khỏi hàng nói.

Mẹ kiếp!

Tất cả cao tầng nghe Lý Trường Sinh nói xong, chỉ trong nháy mắt cũng chẳng ai còn tâm trí nào mà đi suy nghĩ quan

hệ nhân quả nữa, mà bắt đầu rồi rút bước ra xin được xuất chiến!

Bất kể là Sở Hùng kia sống lại như thế nào, cùng lắm thì lại giết hấn một lần nữa là được nhưng nếu xin chiến chậm, bị bỏ lại ở đây trông nhà thì thật là thảm rồi!

Phía trên đại điện!

Chu Khung nghe Địa Nhị báo cáo xong, trong ánh mắt lộ ra một tia trầm ngâm, Cửu Đỉnh Tông an phận thủ thường là chuyện bình thường, dù sao thực lực bọn chúng cũng nhỏ yếu, còn Vu tộc mà lại an tĩnh như vậy, thật sự là nằm ngoài dự liệu của Chu Khung!

Không ngờ Ma Giáo có động tĩnh lớn như vậy, Vu tộc vậy mà vẫn có thể an phận được, phải biết rằng Chu Khung ta đã chuẩn bị sẵn sàng các loại át chủ bài, lúc nào cũng có thể xuất động san bằng Vu tộc, treo đầu lâu Thiên Tôn của bọn chúng lên để lập uy!

Không muốn nghĩ đến chuyện này nữa!

Chu Khung nhìn đông đảo cao tăng Ma Giáo phía dưới đang hùng hực khí thế, tranh nhau xin được xuất chiến, trong mắt lóe lên một tia bá đạo, lạnh lùng nói:

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo đâu!”

“Có thuộc hạ!” Liên Sinh cùng Bạch Hạo Thiên nhanh chóng khom người đáp.

“Lần này Liên Sinh làm chủ soái, Bạch Hạo Thiên cùng Ma Vô Đạo phụ trợ, dẫn dắt các đại đường chủ, Ma Vương, Hộ pháp, cùng với ngàn vạn Ma binh!”

“Bồn tọa chỉ cho các ngươi thời gian năm ngày, nhất định phải công phá Thiên Hỏa Thánh Đình, diệt sạch Viêm tộc!”

Lời nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng trong đại điện, khí phách cuộn cuộn tràn ngập.

“Tuân lệnh!” Ba người Liên Sinh lập tức khom người lĩnh mệnh.

Các cao tăng Ma Giáo khác cũng đều là vẻ mặt kích động, cách mười năm, Ma Giáo rốt cục lại muốn khai chiến!

“Lý Trường Sinh, ngươi hãy trông coi tổng đàn, đồng thời an bài hơn hai vạn Đà chủ dự bị, một nửa trong số đó đưa đến đế quốc Đại Càn!”

Chu Khung nhìn Lý Trường Sinh cũng đang hưng phấn nói.

“Tuân lệnh!”

Lý Trường Sinh lập tức đáp lại với vẻ mặt chua xót, hẳn biết mình không thể thoát khỏi vận mệnh giữ nhà nhưng chỉ qua một hơi thở, Lý Trường Sinh lập tức phát hiện ra điều bất thường.

Giáo chủ nói muốn đưa một nửa số Đà chủ đến đế quốc Đại Càn Không Châu, đây là có ý gì? Chẳng lẽ muốn tấn công đế quốc Đại Càn, hay là còn có chuyện khác?

Chương 635: Đại Quân xuất chinh

Không chỉ Lý Trường Sinh, các cao tăng Ma Giáo khác cũng có phần nghi hoặc, không biết vì sao lại phái Đà chủ đến Không Châu!

Dường như nhìn ra nghi hoặc của đám người Lý Trường Sinh, Địa Nhị trầm giọng nói:

“Chư vị có điều chưa biết, Sở Hùng, vị đế vương của đế quốc Đại Càn Không Châu, chính là Thiên Bộ thủ tọa hóa thân, những quan viên đại thần khác cũng đều là thành viên Thiên Bộ.”

“Cho nên đế quốc Đại Càn Không Châu cũng là thế lực của Ma Giáo ta, phái Đà chủ đến đó, chính là để tiếp quản mà thôi!”

Tất cả cao tăng Ma Giáo:???

Nghe Địa Nhị nói xong, trên mặt mỗi một cao tăng Ma Giáo đều là vẻ mặt khiếp sợ, Đại Càn đế quốc lại là do Thiên Bộ hóa thành, vậy chẳng phải là nói, toàn bộ Không Châu đã là địa bàn của Ma Giáo rồi sao!

Ma Giáo còn chưa thống nhất Dương Châu, vậy mà đã âm thầm thôn tằm Không Châu, nếu tin tức này truyền ra, chỉ sợ toàn bộ Đông Vực sẽ phải chấn động!

Đồng thời thực lực của Tứ Bộ một lần nữa khiến các cao tăng Ma Giáo chấn kinh, chỉ riêng Thiên Bộ đã có thể chiếm cứ một châu lục, tuy bên trong có nhân tố khác nhưng không thể không thừa nhận, thực lực của Tứ Bộ ẩn giấu quá sâu!

“VẬY chẳng phải mười năm qua, cái Thiên Hỏa Thánh Đình chó má kia, vẫn luôn đánh chiếm địa bàn cho Ma Giáo chúng ta sao! Thật là một lũ ngu xuẩn!” Ma Hồ Vương như chợt hiểu ra, vỗ đầu kêu to một tiếng.

Các cao tầng Ma Giáo khác đều bị Ma Hồ Vương kêu to làm cho im lặng nhưng cũng bị kế hoạch của vị Giáo chủ nhà mình làm cho chần động!

Để kẻ địch giúp mình giành địa bàn, sau đó lại diệt trừ kẻ địch đã bị thương!

Quả là diệu kế!

Không hổ là Giáo chủ, ra tay quả nhiên bất phạm!

Chắc hẳn Viêm Tôn kia sau khi biết chuyện này, sẽ tức giận đến thổ huyết, không chết tại chỗ, có lẽ đã là may mắn lắm rồi!

Nửa canh giờ sau!

Cao tầng Ma Giáo thương lượng một số việc cụ thể về việc chinh phạt, sau đó lần lượt rời khỏi Thiên Ma Điện, bắt đầu chuẩn bị cho trận chiến sắp tới!

Ma khí trên không Ma Giáo bắt đầu trở nên dày đặc, mùi máu tanh xộc thẳng lên trời, khiến cho người ta dù cách xa vạn dặm cũng có thể cảm nhận được sát khí nồng nặc!

Vô số sinh linh nhìn ma khí càng ngày càng nồng đậm trên bầu trời Thiên Ma phong, trong lòng không khỏi dấy lên suy đoán, Ma Giáo đã yên tĩnh suốt mười năm qua.

Với những gì bọn họ biết về Chu ma đầu, có thể ảm nhận suốt mười năm quả là một điều hiếm thấy, e là Ma Giáo sắp sửa dấy lên một trận đại chiến kinh thiên động địa!

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, Liên Sinh khoác áo bào đỏ đứng phía sau, Đại Bạch nằm ườn một bên, lặn qua lộn lại đầy nhảm chán!

“Tình hình ba vực khác thế nào rồi?” Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Bẩm Giáo chủ, tình hình ba vực khác còn kém hơn cả Đông Vực, cường giả Thiên Tôn cảnh ít ỏi vô cùng, linh khí và lực lượng pháp tắc so với Đông Vực còn mỏng manh hơn!”

“Nhiều thì vài triệu năm, ít thì chưa đến trăm vạn năm, e là ba vực kia sẽ bước vào thời đại Mạt Pháp!”

Liên Sinh cung kính đáp lời, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ lạ. Năm năm qua, hắn đã chu du khắp ba vực còn lại!

Hơn nữa, do sát nghiệp quá nặng, hắn còn được người đời đặt cho danh hiệu Huyết Y Tu La!

“Triệu năm? Trung Vực e là không đợi được đến triệu năm, thậm chí trăm năm cũng là điều không thể!”

“Ba mươi sáu vị Đế Quân Trung Vực, các người có kế hoạch của các người, bốn tọa cũng có dự tính của bốn tọa, chẳng bao lâu nữa, bốn tọa sẽ đến gặp các người, hãy chuẩn bị tinh thần mà run sợ đi!”

Chu Khung ngẩng đầu nhìn về phương hướng Trung Vực, ánh mắt lóe lên vẻ bá đạo, miệng lầm bầm.

“Đi đi, trận chiến này, Ma Giáo ta nhất định phải khiến Đông Vực phải khiếp sợ!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính đáp, thân hình lóe lên rồi biến mất trong đại điện.

Đại Bạch đang lẫn lộn chán chường, thấy Liên Sinh rời đi cũng vội vàng chạy ra ngoài.

Ngoài đại điện!

“Liên Sinh đại nhân, đợi ta với!” Đại Bạch vội vã chạy đến trước mặt Liên Sinh, lớn tiếng gọi.

Nhìn vẻ mặt háo hức của Đại Bạch, Liên Sinh khẽ mỉm cười, tay áo vung lên, lấy ra một đoạn trúc, ném cho Đại Bạch:

“Đây là lễ vật ta đã hứa tặng ngươi, làm tổng quản bao năm mà ta lại quên mất!”

Đại Bạch nhận lấy đoạn trúc, vẻ mặt ngơ ngác. Đây mà là thức ăn cho chó sao? Lắc đầu nguây nguây, Đại Bạch vội vàng lấy ra một chiếc sừng tê giác, đưa cho Liên Sinh:

“Liên Sinh đại nhân, đây là sừng Thần Ngưu đỉnh cấp Đại Thánh, đốt lên rất thơm, ta tặng ngươi!”

Liên Sinh nhận lấy sừng tê giác, nụ cười trên môi càng thêm rạng rỡ, hân vui vẻ nói: “Nói đi, muốn ta giúp gì nào?”

Đại Bạch vội vàng đáp: “Ta nghe nói gia tộc Viêm Tôn kia là Viêm Long, ta chưa được ăn gan rồng chính tông bao giờ, khi nào đại nhân đánh hạ tộc nhân của hắn, nhớ để dành gan rồng cho ta nhé!”

Chương 636: Phản ứng của Thiên Long quân 1

“Được!”

Liên Sinh gật đầu, thân hình thoát cái đã biến mất tại chỗ!

“Vu Hồ!”

Đại Bạch vui mừng kêu lên, cầm đoạn trúc chạy xuống chân núi!

“Hắc Tử, Bạch gia mang đồ ngon cho người đây, kiểm trúc chính tông đây, muốn đổi thì phải đưa trăm cân mật ong đỉnh cấp Đại Thánh cho ta!”

“Ta không đổi, ta là gấu đen, không phải gấu trúc, không ăn trúc!”

“Đổi hay không? Đổi hay không...?” Một trận trúc gõ loảng xoảng cùng tiếng kêu la thảm thiết của Hắc Tử vang vọng khắp Thiên Ma Phong!...

Bất tri bất giác đã một ngày trôi qua!

Rầm!

Chấn động kinh khủng từ Thiên Ma phong vang lên, từng thân hình mang khí thể kinh người lần lượt phóng lên trời cao!

Liên Sinh người mặc áo bào đỏ đứng trên cao nhất, hai bên là các vị cao tăng Ma Giáo, phía dưới Ma Vô Đạo dẫn theo ngàn vạn ma binh chỉnh tề đứng lơ lửng trên không trung.

“Phụng mệnh Giáo chủ, xuất quân diệt Thiên Hỏa Thánh Đình, Giáo chủ cho chúng ta năm ngày!”

“Nhưng bốn tọa cho rằng ba ngày là đủ rồi, các người có tin tưởng không?”

Liên Sinh nhìn xuống ngàn vạn ma binh phía dưới, hét lớn.

“Có!”

Tất cả cao tầng Ma Giáo đồng thanh rống lên.

Là đệ tử Ma Giáo, nếu chỉ hoàn thành nhiệm vụ Giáo chủ giao phó một cách bình thường thì có là gì, bọn họ nhất định phải hoàn thành một cách xuất sắc nhất!

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Ngàn vạn ma binh ngửa mặt lên trời gầm thét, trong mắt mỗi tên đều là một mảng đỏ ngầu, bọn họ đã bị kìm nén suốt mười năm rồi!

Bọn họ muốn giải phóng, muốn vì Giáo chủ khai cương thác thổ, dùng sát lục để tạo nên uy danh bất hủ cho ma binh.

“Tốt, không hổ là đệ tử Ma Giáo ta! Xuất chinh! Giết!”
Liên Sinh hét lớn, vung tay lên, dẫn đầu bay về phía Thiên Hỏa Thánh Đình!

Tất cả cao tầng Ma Giáo cùng ngàn vạn ma binh phía sau nhanh chóng nổi gót, huyết diễm vô tận nhuộm đỏ cả bầu trời trong phạm vi mười mấy vạn dặm!

Ma diễm đáng sợ khiến toàn bộ sinh linh trong phạm vi trăm vạn dặm đều run rẩy!

Nhìn ngàn vạn ma binh lướt ngang bầu trời, cuộn cuộn huyết sát chi khí khiến chúng lạnh toát cả người, như thể rơi vào địa ngục!

“Mẹ kiếp, thực lực của ngàn vạn ma binh này sao mạnh như vậy?”

Một tên sinh linh nhìn ngàn vạn ma binh trên không trung, run rẩy nói, hẳn có cảm giác mình ngay cả một tên tiểu binh không đánh lại!

Không chỉ hẳn, vô số sinh linh nhìn ngàn vạn ma binh đi xa đều lộ vẻ mặt kinh hãi!

Bán Thánh đỉnh phong!

Thực lực của ngàn vạn ma binh này, vậy mà kẻ yếu nhất cũng đạt đến Bán Thánh đỉnh phong, sao có thể như vậy?

Phải biết rằng tuy thực lực của sinh linh Dương Châu hiện giờ đã được nâng cao không ít nhưng một gã Bán Thánh đỉnh phong cũng đủ để xưng bá một phương rồi.

Vậy mà cường giả như vậy ở Ma Giáo chỉ có thể làm một tên tiểu binh, hơn nữa tiểu binh như vậy Ma Giáo lại có đến ngàn vạn!

“Ngàn vạn ma binh xuất động, tất cả cao tầng đều tham gia, Ma Giáo muốn làm gì đây?”

“Người ngốc sao, đương nhiên là đi diệt Thiên Hỏa Thánh Đình rồi, chuyện Ma Giáo muốn ra tay ai mà chẳng biết, chỉ không ngờ lại nhanh như vậy!”

“Đại quân khủng khiếp như thế, Thiên Hỏa Thánh Đình ắt không ngăn nổi, trừ phi Viêm Tôn có thể ngăn được Chu ma đầu! Bằng không Thiên Hỏa coi như xong đời!”

Từng sinh linh nhanh chóng trao đổi, lời nào lời nấy đều là sự ngờ vực đối với Thiên Hỏa Thánh Đình, bởi vì ngàn vạn đại quân Ma Giáo thật sự quá đổi kinh khủng!

Nếu không tính đến chiến lực cao tầng, thì ngàn vạn Ma binh này cũng đủ sức hủy diệt một phương thế lực Thiên

Tôn!...

Bên kia!

Trong Biên Hoang thành, một thành trì biên giới của Thiên Hỏa Thánh Đình!

Trăm vạn đại quân đóng tại đây, trung tâm quân doanh, bên trong một quân trưởng khổng lồ, vô số tướng lĩnh quân đội đang ngồi ngay ngắn, tiếng tranh cãi không ngừng vang lên.

“Người nói xem chúng ta dựa vào cái gì mà thay Đại Càn đế quốc giành giang sơn chứ? Đệ đệ ruột thịt của ta tử trận sa trường, kết quả địa bàn đánh được lại dâng hết cho người ta.”

“Đừng có mà nói bậy, kết minh với Đại Càn đế quốc là do bệ hạ quyết định, há đến lượt người bình phẩm?”

Các tướng quân tranh đến mặt đỏ tía tai nhưng sắc mặt ai nấy đều lộ vẻ mỗi một, như vừa trải qua một trận đại chiến!

Đúng vậy, bọn họ vừa mới từ chiến trường Không Châu trở về, trăm vạn đại quân chinh chiến mười năm, địa bàn đánh được đều giao cho Đại Càn đế quốc!

Bọn họ lại lui về nơi này, tiếp tục canh giữ biên giới, cơ bản tất cả tướng lĩnh đều mang trong mình một bụng oán khí!

“Được rồi!”

Một giọng nói uy nghiêm vang lên, toàn bộ quân trưởng lập tức yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người đều cung kính nhìn về phía người ngồi ở chủ vị!

Chính là chủ soái của trăm vạn đại quân này: Đình Tu.

“Nguyên soái, Thiên Long quân chúng ta đã trải qua mười năm chém giết, đều đã mỗi một rã rời, nếu hiện giờ Ma Giáo đánh lên, e rằng sẽ gặp nguy hiểm!” Một vị tướng quân áo giáp đứng dậy chấp tay nói.

Chương 637: Phản ứng của Thiên Long quân 2

Các tướng quân khác nghe vậy cũng đều lộ vẻ lo lắng, dù sao thì sự khủng khiếp của Ma Giáo đã vang danh thiên hạ, đặc biệt là Ma binh, khi xung trận đều liều chết không màng sống!

Bọn họ đã từng xem qua một số lưu ảnh châu ghi lại cảnh Ma binh chiến đấu, cho dù là những người dày dặn kinh nghiệm sa trường như bọn họ không thể không thừa nhận, quả thật là đáng sợ vô cùng!

Bởi vì đó căn bản không thể gọi là quân đội, mà là một đám Huyết Hải Tu La!

“Yên tâm, đại quân Ma Giáo sẽ không đến đâu, thậm chí Ma Giáo cũng chẳng còn tồn tại được mấy ngày nữa!”

Đinh Tu phát tay, uy nghiêm nói, sắc mặt bình tĩnh lạ thường, như thể mọi việc đều nằm trong lòng bàn tay.

Các tướng quân nhìn thấy vẻ mặt ung dung của chủ soái, trong lòng lập tức yên tâm hơn, chủ soái chưa bao giờ nói dối, nếu hắn đã nói Ma Giáo sắp diệt vong, vậy thì Ma Giáo nhất định...

“Không hay rồi, Đinh nguyên soái, nguy rồi, tai họa đến rồi!”

Ngay lúc này, một giọng nói hốt hoảng từ bên ngoài quân trướng truyền đến, trong giọng nói tràn đầy vẻ kinh hoàng, sợ hãi, và cả một tia tuyệt vọng!

Đát! Đát! Đát!

Sau một hồi tiếng bước chân dồn dập, một nam tử trung niên mập mạp mặc quan phục nhanh chóng chạy vào trong quân trướng, thậm chí do chạy quá gấp gáp, còn vấp phải một cú ngã!

Thế nhưng nam tử trung niên nào còn bận tâm đến điều này, nhìn Đinh Tu với vẻ mặt lo lắng, vội nói:

“Đinh nguyên soái, nguy rồi! Xong rồi!”

“Làm càn! Trương Khai, người dám nguyên rửa nguyên soái chết, chẳng phải là gan to bằng trời hay sao!”

Một vị tướng quân không đợi nam tử trung niên nói hết lời, đã đập bàn, đứng phắt dậy quát lớn, huyết sát cuồn cuộn dâng trào về phía nam tử trung niên.

Không chỉ có vị tướng quân này, các tướng lĩnh khác cũng đều tỏ vẻ tức giận. Tên Trương Khai này dám trong quân trướng mà la hét ầm ĩ, gây náo loạn quân tâm không nói, giờ còn dám rửa nguyên soái chết, thật đúng là không biết sống chết là gì!

“A... Ta không có rửa nguyên soái, ta không có! Ta lỡ lời... Lỡ lời...” Nam tử trung niên mập mạp bị luồng huyết sát áp chế đến mức ngồi bệt xuống đất, vội vàng thanh minh.

“Được rồi. Trương thành chủ, người cứ bình tĩnh, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Đinh Tu vung tay lên, uy áp đè nặng trên người Trương Khai liên tiêu tán.

Hô!

Trương Khai thở phào nhẹ nhõm. Hắn chính là thành chủ Hoang Thành, vừa rồi nhận được tin tức, trong lòng vô cùng lo sợ, không dám chần chừ, vội vàng nói với Đinh Tu:

“Đinh nguyên soái, Ma Giáo đã xuất binh, công đánh Thiên Hỏa Thánh Đình chúng ta rồi! E là chỉ tối đa ba canh giờ nữa, bọn chúng sẽ đến Biên Hoang thành!”

Cái gì?

Rầm!

Không ít tướng quân kinh hãi đến mức đứng bật dậy, trên mặt mỗi người đều lộ vẻ kinh sợ, xen lẫn một tia hoảng loạn.

“Trương Khai, lời ngươi nói ra phải chịu trách nhiệm! Chuyện lớn như thế này, nếu ngươi dám tấu báo gian dối, cho dù là thành chủ Hoang Thành cũng phải tội chết!” Một vị tướng quân phẫn nộ quát.

“Tôn tướng quân, ta nào dám nói dối? Hiện giờ toàn bộ Hoang Thành đã rối loạn cả lên rồi! Sinh linh trong thành đều đang liều mạng chạy trốn ra ngoài!”

Trương Khai nói, vẻ mặt đầy ưu phiền, sợ hãi hiện rõ trên mặt. Nếu không phải còn gánh vác chức trách, e rằng bản thân hắn cũng đã bỏ chạy rồi.

“Báo...!”

Bên ngoài lại vang lên tiếng bước chân dồn dập, một tên lính truyền tin nhanh chóng chạy vào trong quân trướng, quỳ một gối trước mặt Đinh Tu, bẩm báo:

“Bẩm nguyên soái, phía trước có cấp báo! Giờ Tý hôm nay, đại quân Ma Giáo do Đại tổng quản Liên Sinh dẫn đầu đang tiến về Thiên Hỏa Thánh Đình!”

“Ma Giáo đã xuất động Tứ Đại Đường chủ, Bát Đại Hộ Pháp, Thập Nhị Ma Vương và hàng vạn ma binh, dự kiến một canh giờ nữa sẽ đến Biên Hoang thành!”

Rầm!

Nghe xong báo cáo của lính truyền tin, Đinh Tu đang ngồi trên cao tức giận đập mạnh xuống bàn, trong mắt lóe lên vẻ phẫn nộ và khó tin.

Sắc mặt hắn lập tức đỏ bừng, vô hình trung như có vô số bàn tay tát vào mặt. Hắn vừa nói Ma Giáo sắp bị diệt, vậy mà Ma Giáo đã đánh đến!

Thật đúng là vả mặt chan chất!

Thực ra với tư cách là một trong những người đứng đầu Thiên Hỏa Thánh Đình, Đinh Tu biết một số chuyện, ví dụ như chuyện liên minh với Đại Càn đế quốc, hay chuyện sắp tới sẽ tiêu diệt Chu ma đầu.

Nhưng...

Hắn thật không ngờ bệ hạ còn chưa ra tay, mà Ma Giáo đã đánh đến trước! Chẳng lẽ bọn chúng đã nghe được tin tức bệ hạ bị thương? Hay là có mục đích khác?

“Nguyên soái, chúng ta nên làm gì? Công hay thủ?” Một vị tướng quân nhìn Đinh Tu, hỏi.

“Trương Khai, ngươi hãy mau chóng truyền tin tức này cho bệ hạ, để người định đoạt! Đồng thời, nhanh chóng sơ tán bá thần trong thành!” Đinh Tu uy nghiêm nói.

“Vâng! Thuộc hạ lập tức đi ngay!” Trương Khai vội vàng đáp, kéo theo thân hình béo núc nhanh chóng lăn ra ngoài.

Chương 638: Ma Hồ Vương xin chiến

“Tôn Hiên, người dẫn theo một nhóm binh sĩ dưới một ngàn tuổi đến Thiên Không thành chờ lệnh!”

“Còn các vị tướng quân, hãy mau chóng tập hợp binh mã! Bản soái muốn xem thử Ma Giáo này rốt cuộc có gì đáng sợ!”

Đinh Tu đứng lên, uy nghiêm nói, giọng nói đầy kiên định.

“Không, Nguyên soái, ta muốn ở lại, người để Đinh Vũ đi Thiên Không thành đi, hấn tuổi nhỏ hơn ta!”, Tôn Hiên nghe Đinh Tu nói xong, lập tức đứng lên phản bác. Lúc này, kẻ ngốc cũng nhìn ra, đi Thiên Không thành nghe lệnh rõ ràng là để lại đường lui cho Thiên Long quân bọn họ.

Còn những người ở lại chống cự đại quân Ma Giáo, e rằng phải liều chết một phen. Tình thế này, Tôn Hiên hấn làm sao có thể chạy thoát.

“Đại tướng quân, để Đinh Vũ đi đi, thằng bé nhỏ tuổi nhất, theo quy củ cũng nên là nó đi.”

“Đúng vậy, Đại tướng quân!”

Từng vị tướng quân nhao nhao đề nghị để Đinh Vũ đi Thiên Không thành, không chỉ bởi vì Đinh Vũ nhỏ tuổi nhất, mà còn vì hấn là con cháu duy nhất của Đinh Tu.

“Làm càn, quân lệnh như núi, các người muốn kháng lệnh sao? Nửa canh giờ sau, đại quân tập kết ở ngoài Biên Hoang thành! Kẻ nào vi phạm, quân pháp xử lý!”, Đinh Tu nổi giận

gầm lên một tiếng, khí thế toàn thân bùng phát, khiến cả quân trưởng rung động dữ dội.

“Tuân lệnh!”, các đại tướng lĩnh nhìn ánh mắt lạnh như băng của vị Nguyên soái, không dám nhiều lời, vội vã bước ra khỏi quân trưởng!

Trong quân trưởng rộng lớn!

Chỉ còn lại hai cha con Đinh Tu, Đinh Vũ, đều mang vẻ mặt nghiêm túc, tựa như khối băng vạn năm.

Không biết qua bao lâu, một tiếng thở dài vang lên!

“Haizz..., ta không cho ngươi rời đi, ngươi có oán hận vi phụ không?”

“Không hận, nam nhi Đinh gia, không sợ sinh tử. Vì Thiên Hỏa Thánh Đình, Đinh Vũ này nguyện chết!”

“Tốt, quả nhiên là con trai của Đinh Tu ta. Vậy thì để cha con chúng ta đi thử xem đại quân Ma Giáo mạnh đến mức nào.”...

Một canh giờ sau!

Trong Biên Hoang thành, tất cả mọi người đều đã rút lui hết, không còn một ai. Chuyện này không phải do Trương Khai tổ chức, mà thật ra là chưa kịp tổ chức, người dân đã chạy hết rồi!

Dù sao thì chuyện Ma Giáo tàn sát cả thành đã lan truyền khắp Đông Vực rồi!

Thái quá hơn là, Trương Khai trở về phủ đệ của mình, phát hiện ngay cả vợ hắn cũng bỏ đi. Nàng ta không chỉ mang theo toàn bộ tài sản của hắn, mà còn để lại cho hắn một phong thư hưu!

Trên đó viết:

Tình cảm giữa chàng và thiếp vốn không hòa hợp, chuyện phòng the chàng lại kém cỏi. Nay thiếp viết đơn này để bỏ chàng!

Vương Dạ Xoa

Trương Khai xem xong hưu thư, suýt chút nữa thì tức chết. Hắn đường đường là một đấng nam nhi, vậy mà lại bị vợ bỏ. Nàng ta còn sỉ nhục hắn trên hưu thư, thật quá đáng!

Không phải chỉ là hơi béo một chút thôi sao, chẳng lẽ chuyện kia lại không được hay sao????

Bên ngoài Biên Hoang thành!

Triệu triệu Thiên Long quân tập kết, sát khí ngút trời bốc lên, mỗi người đều có tu vi không dưới Bán Thánh cảnh!

Đây chính là Thiên Long quân do Đinh Tu thống lĩnh, là quân đội mạnh nhất của Thiên Hỏa Thánh Đình. Thậm chí có thể nói, ba phần đất của Thiên Hỏa Thánh Đình ngày nay là do Thiên Long quân đánh hạ.

Trên bầu trời, các vị tướng quân đều nghiêm nghị. Dù Thiên Long quân đã trải qua vô số trận chiến khốc liệt, thậm chí từng có trận thảm bại khiến hơn nửa quân số hy sinh nhưng chưa bao giờ bọn họ lo lắng như lúc này!

Quả thực là “danh bất hư truyền”, uy danh của Ma binh quá mạnh mẽ. Bất kể đối thủ là ai, bọn chúng đều có thể tạo ra một cuộc tàn sát kinh hoàng!

Đinh Tu nhìn biểu cảm của các tướng lĩnh, trong lòng lại càng nặng trĩu. Chưa lâm trận, lòng đã sinh khiếp sợ, đây có lẽ là điều mà bất kỳ quân đội nào cũng lo sợ nhất.

“Không ngờ quân đội mạnh nhất lại không phải là quân đội của các thánh đình, mà lại là quân đội của một giáo phái. Thật

là trớ trêu!”), Đinh Tu nhìn lên bầu trời, lẩm bẩm, trong mắt ẩn chứa một tia cay đắng.

Thời gian từ từ trôi qua!

Không biết qua bao lâu, Đinh Tu sắc mặt vẫn nghiêm nghị bỗng ngẩng đầu nhìn về phía trước, trong mắt toát lên một tia chán kinh!

Không chỉ hấn, tất cả tướng lĩnh đều đưa mắt nhìn về phía trước!

Chỉ thấy trăm vạn dặm phía trước, một vùng mây đen khổng lồ nhanh chóng ập tới, che khuất cả bầu trời, huyết sát cuồn cuộn, ma khí nhanh chóng lan tràn, khiến người ta không thể nhìn thẳng!

Một số yêu thú đang bay lượn trên không trung lập tức bị ma sát khí cuồn cuộn xâm nhập, bắt đầu điên cuồng chém giết lẫn nhau!

“Ma sát khí thật khủng khiếp, không ngờ ma khí và sát khí kết hợp lại có uy lực đáng sợ đến vậy!”

Một vị tướng lĩnh nhìn cảnh tượng kinh khủng ở phía xa, vẻ mặt khó coi lên tiếng, bởi vì y thậm chí còn nhìn thấy một yêu thú Bán Thánh cảnh, lại bị ma sát khí xâm nhập, biến thành một quái vật khát máu!

Chương 639: Công kích chính là phòng ngự tốt nhất 1

Những tướng lĩnh khác không khá hơn là bao, nhao nhao lộ vẻ mặt khó coi, ngay cả Đinh Tu cũng nắm chặt Thanh Long Yển Nguyệt Dao trong tay!

Rầm!

Thiên địa chấn động!

Đại quân Ma Giáo chính thức dừng lại ở vị trí cách Biên Hoang thành mười vạn dặm, khí huyết sát cuộn cuộn trực tiếp ập vào Thiên Long quân, trong phút chốc Thiên Long quân bắt đầu có phần náo loạn.

Thậm chí có một số binh sĩ Thiên Long tu vi kém sắc mặt bắt đầu biến đen, hai mắt đỏ ngầu, toàn thân run rẩy nhưng vẫn nắm chặt binh khí trong tay, cố gắng kiềm chế!

Có thể thấy, tổ chất tổng thể của Thiên Long quân quả nhiên vô cùng mạnh mẽ!

“Ngàn vạn ma binh, vậy mà tất cả đều là Bán Thánh đỉnh phong trở lên?” Một vị tướng lĩnh chỉ vào đại quân Ma Giáo, cả người run rẩy nói.

Cái gì?

Các tướng lĩnh khác cũng vội vàng nhìn về phía đại quân Ma Giáo, chỉ thấy trong ngàn vạn quân Ma Giáo, tu vi thấp nhất cũng là cảnh giới Bán Thánh đỉnh phong, cảnh giới Thánh Giả cũng xuất hiện khắp nơi!

“Chẳng lẽ đám ma binh này đều dùng linh dược gì đó? Ta nhớ lúc bọn chúng chiêu mộ đệ tử, thực lực của ngàn vạn ma binh đều chỉ là Bán Thánh ngũ trọng, mà thôi, mới có mấy năm chứ?” Một vị tướng lĩnh vẻ mặt không tin nói, còn đưa tay dụi mắt.

Đình Tu nhìn đại quân Ma Giáo phía trước cũng có phần ngỡ ngàng, thậm chí vừa rồi hẳn còn lặng lẽ niệm mấy lần Tĩnh Tâm Chú, mới xác định được mình không phải đang trong ảo giác.

“Thiên Long!”

Đình Tu hét lớn một tiếng, phía trên quân đội nhanh chóng hiện ra một con cự long, chính là quân hồn Thiên Long quân hóa thành!

Ngao! Ngao! Ngao!

Cự long gầm lên vài tiếng, uy áp cuộn cuộn tản ra, trực tiếp xua tan ma khí đang ập tới cũng xua tan đi nỗi sợ hãi trong lòng các binh sĩ Thiên Long quân. ...

Phía trước đại quân Ma Giáo, Liên Sinh người mặc áo bào đỏ đứng ở vị trí đầu tiên, các cao tăng Ma Giáo khác đứng ở hai bên.

“Bẩm Đại tổng quản, quân đội của đối phương chính là một trong những quân đoàn mạnh nhất của Thiên Hỏa Thánh Đình, Thiên Long quân, chủ soái tên là Đình Tu, nửa bước Thánh Giả cảnh!”

“Nghe nói Thiên Long quân này từ khi thành lập đến nay, chưa từng nếm mùi thất bại, bách chiến bách thắng, thậm chí còn được xưng là đệ nhất quân đoàn Dương Châu!”

Trần Thư người mặc áo bào trắng bước ra, cung kính chấp tay bẩm báo với Liên Sinh.

“Chưa từng nếm mùi thất bại, đó là bởi vì bọn chúng chưa từng gặp Ma Giáo chúng ta, Đại tổng quản, thuộc hạ Ma Hồ Vương xin được xuất chiến!” Ma Hồ Vương nghe Trần Thư nói xong, lập tức tiến lên một bước thưng giọng nói.

“Tốt, người cứ đi thử xem sao!”

Liên Sinh nhìn Thiên Long quân phía trước, và cả cự long đang lượn lơ phía trên, vẻ mặt thích thú lên tiếng.

“Tuân lệnh, ta đi đây!”

Ma Hồ Vương cười lớn một tiếng, vác búa lớn trên vai, thân hình bay lên không, lao thẳng về phía Thiên Long quân, miệng hét lớn:

“Tên Đinh Tu kia đâu, mau ra đây chịu chết!”

Sóng âm cuộn cuộn như thủy triều ập tới Thiên Long quân, khiến hư không không ngừng chấn động, binh sĩ Thiên Long quân đứng phía trước bị chấn động đến mức thất khiếu chảy máu, trọng thương ngay lập tức!

“Hừ, thật là quá đáng!”

Một vị tướng quân mặt đầy giận dữ, hừ lạnh một tiếng xua tan sóng âm xung kích, khom người thừa với Đinh Tu:

“Mặt tướng Thiết Long, xin chủ soái cho mặt tướng xuất chiến, tru sát tên địch tướng ngông cuồng kia!”

Đinh Tu nhìn Ma Hồ Vương trên không trung, một thân tu vi Đại Thánh lực trọng, trong mắt loé lên một tia quang mang. Tình báo về Ma Giáo, hắn đều nắm rõ.

Ma Vương tựa như Ma Hồ Vương, Ma Giáo có mười hai tên. Ánh mắt Đinh Tu nhìn về phía đại quân Ma Giáo, nội tâm càng thêm trầm trọng. Cao tầng Ma Giáo đông đảo, hơn nữa tất cả đều đột phá đến Đại Thánh ngũ trọng trở lên!

“Tốt, tru sát Ma Hồ Vương, bốn soái nhất định ghi nhớ công lao!”

Đình Tu nhìn Thiết Long nói, bởi vì hắn nhớ tới, trong tình báo vài năm trước, tu vi của Ma Hồ Vương nhiều nhất chỉ là Đại Thánh nhị trọng!

Vài năm thời gian có thể đột phá nhiều như vậy, chắc chắn là do nuốt vào quá nhiều đan dược, ắt hẳn căn cơ bất ổn, thực lực phù phiếm.

Thiết Long cũng có tu vi Đại Thánh lục trọng, cộng thêm kinh nghiệm chém giết nhiều năm, chắc chắn có thể chém giết Ma Hồ Vương, giúp Thiên Long Quân tăng thêm sĩ khí!

“Mặt tướng tuân lệnh!”

Thiết Long gật đầu, nắm chặt đại đao trong tay, trong mắt loé lên một tia kiên định. Hắn biết, trận chiến này mình nhất định phải thắng!

Nếu không, với tình huống thực lực song phương chênh lệch quá lớn, e rằng quân tâm Thiên Long Quân sẽ bất ổn.

Không dám do dự, thân hình Thiết Long nhanh chóng bay lên không trung, đến trước mặt Ma Hồ Vương, quát lớn:

“Ta là Thiết Long, tiên phong đại tướng Thiên Long Quân, thuộc Thiên Hỏa Thánh Đình...”

“Báo danh hào làm gì? Bản vương không rảnh nghe tên một kẻ sắp chết!”

Chương 640: Công kích chính là phòng ngự tốt nhất 2

Chưa để Thiết Long nói hết câu, Ma Hồ Vương đã vung rìu bổ tới.

“Vù vù!”

Thiết Long nhìn ánh rìu bổ tới, vẻ mặt ngơ ngác. Hai quân giao chiến, các tướng tiên phong giao đầu, tên hắc còn chưa kịp xung, vậy mà đối phương đã ra tay đánh lên.

Thật không xứng làm bậc anh hùng hảo hán!

“Thiên Long Thần Dao!”

Thiết Long hét lớn một tiếng, không dám do dự, trường đao trong tay nhanh chóng vung lên, nghênh đón lưỡi rìu!

“Rầm!”

Một tiếng nổ vang trời, không gian vạn dặm xung quanh sụp đổ, vô số hắc động lớn nhỏ xuất hiện.

Thiết Long bị đánh bay ra ngoài vạn dặm, nửa quỳ trên không trung.

“Phụt...”

Thiết Long phun ra một ngụm máu tươi, nhìn đại đao trong tay, gương mặt lộ vẻ không thể tin được. Đại đao chỉ chút vết rạn, đã hoàn toàn bị hủy!

Thanh đao này là binh khí đỉnh tiêm của Đại Thánh, là hắc dùng ba vạn năm quân công đổi lấy, đã theo hắc suốt vạn năm, không ngờ hôm nay lại bị hủy!

“Tôn binh!”

Thiết Long ngẩng đầu nhìn riu trong tay Ma Hổ Vương, miệng lẩm bẩm. Đối phương chỉ là một tên Ma Vương, vậy mà trong tay lại có Tôn binh!

Phải biết rằng, toàn bộ Thiên Long Quân cũng chỉ có Thanh Long Yên Nguyệt Dao trong tay chủ soái Đinh Tu là Tôn binh mà thôi!

Không chỉ Thiết Long, lúc này tất cả tướng lĩnh Thiên Long Quân nhìn riu trong tay Ma Hổ Vương, đều lộ vẻ khiếp sợ!

“Ma Giáo thật sự giàu có như vậy sao? Một tên Ma Vương nho nhỏ cũng có Tôn binh trong tay, hơn nữa phẩm cấp còn không thấp!” Một vị tướng quân ghen tị hỏi.

Đáng tiếc, không ai có thể trả lời câu hỏi của hắn!

Bởi vì trong lòng tất cả mọi người đều dâng lên cảm giác chua xót, tựa như một gã nhà giàu ở quê, vẫn luôn cho rằng mình rất giàu có!

Đến khi ra khỏi cửa mới phát hiện, ngay cả hạ nhân của gia tộc giàu có thật sự cũng sống tốt hơn hắn gấp trăm ngàn lần!

Ngay khi mọi người còn đang khiếp sợ phẩm cấp của cự phủ trong tay Ma Hổ Vương, chỉ thấy hắn trực tiếp vung phủ về phía Thiết Long đang trọng thương.

“Phách Thiên Địa!”

Một đạo phủ quang thông thiên triệt địa nhanh chóng xé toạc thương khung, nhắm thẳng Thiết Long bổ xuống, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng!

“Không ổn! Thần Huyết Dao, mau chặn cho ta!” Thiết Long nhìn thấy phủ quang đang chém tới, cố nén thương thế, miễn cưỡng giơ đại đao đã vỡ nát lên đỡ đòn!

Như cảm nhận được sự bi thương của chủ nhân, thanh đại đao vỡ vụn không ngừng gầm rú, một đạo huyết quang loé lên, chắn trước mặt Thiết Long, muốn bảo vệ chủ nhân của mình!

Đáng tiếc, tất cả đều là vô vọng, thực lực có thể phá vỡ mọi thứ!

“A...!”

Cự phủ giáng xuống, huyết quang vỡ tan, phủ quang trực tiếp chém đôi Thiết Long đang mang vẻ mặt tuyệt vọng, hóa thành bản thể, một con Giao Long dài vạn trượng!

“Khà khà, gặp nhau không kịp chào hỏi, xuống hoàng tuyền một đường đi cẩn thận!” Ma Hổ Vương nhìn thi thể Giao Long không lồ, nhếch miệng cười, phát tay thu lấy long thi.

“Ngươi dám!”

Chứng kiến Thiết Long bỏ mạng, đông đảo tướng lĩnh Thiên Long phấn nộ gầm lên, vừa rồi Ma Hổ Vương ra tay quá nhanh, nhanh đến mức bọn họ không kịp phản ứng!

Phải biết rằng từ lúc Thiết Long bắt đầu giao đấu với Ma Hổ Vương đến giờ cũng chỉ vỏn vẹn ba hơi thở!

Giờ phút này, nhìn thấy Ma Hổ Vương thu cả thi thể của tướng quân nhà mình, tất cả đều phấn nộ tột độ!

“Ma Hổ Vương, ngươi đang tự tìm đường chết! Bồn tướng quân sẽ băm thây ngươi thành vạn đoạn, phanh thây xé xác!”

Một đại hán khôi ngô tay cầm trường thương, nhanh như chớp lao ra từ trong quân Thiên Long, khí thế kinh thiên động địa tỏa ra, khiến hư không như đông cứng lại!...

Bên phía đại quân Ma Giáo, nhìn đại hán đột nhiên xuất hiện, Trần Thu vừa lắc quạt xếp trong tay vừa nói:

“Vị này là phó soái Thiên Long quân, Viêm Thiên Võ, vừa đột phá Đại Thánh bát trọng, chiến lực hẳn là đạt đến đỉnh phong Đại Thánh bát trọng.”

Nghe vậy, đường chủ Bạch Hồ đường Diêm Khai Sơn ánh mắt lóe lên một tia sáng, trầm giọng nói:

“Đại tổng quân, hay là thuộc hạ ra ngoài hỗ trợ Ma Hồ Vương?”

Liên Sinh phát tay áo ra hiệu không cần, Trần Thu lại cười nói:

“Diêm đường chủ, đừng xem thường Ma Hồ Vương, trong mười hai Ma Vương chúng ta, ngoại trừ bốn tọa, e rằng không ai dám chắc chắn thắng được hắn!”

Diêm Khai Sơn nghe xong, trong mắt toát lên vẻ kinh ngạc, năm năm qua bọn họ đều bồn ba khắp Đông Vực, may mắn gặp kỳ ngộ, tu vi đều tăng tiến như vũ bão, cho nên thực lực của mỗi người đều có phần khó đoán!

Chính vì vậy, Diêm Khai Sơn mới lo lắng Ma Hồ Vương không địch lại Viêm Thiên Võ nhưng giờ phút này nghe Trần Thu nói vậy, hắn liền yên tâm!...

Trên không trung!

Viêm Thiên Võ tay nắm trường thương, trừng mắt nhìn Ma Hồ Vương với vẻ mặt phẫn nộ, hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn.

“Nhìn cái bản mặt như cha chết của ngươi kìa, không biết còn tưởng rằng ngươi bị làm sao!” Ma Hồ Vương nhìn Viêm Thiên Võ, cười nhạo nói.

Chương 641: Ngăn cản một ngày, Ma Hồ Vương diệt địch

“Người...!”

Viêm Thiên Võ chỉ tay vào Ma Hồ Vương, cả người run lên vì tức giận, hấn tung hoành Đông Vực nhiều năm như vậy, chưa từng gặp qua kẻ nào vô liêm sỉ như Ma Hồ Vương!

“Hừ, mặc kệ ngươi nói gì, hôm nay ngươi nhất định phải chết! Hãy nhớ kỹ, kẻ giết ngươi chính là phó soái Thiên Long quân, Viêm Thiên Võ!”

Viêm Thiên Võ hét lớn, trường thương trong tay đâm thẳng về phía Ma Hồ Vương, đáng tiếc, hấn nhanh, Ma Hồ Vương còn nhanh hơn.

Chưa kịp dứt lời, Ma Hồ Vương đã vung rìu bổ tới!

“Không ổn!”

Viêm Thiên Võ thầm kêu không ổn, mặc dù đã đề phòng Ma Hồ Vương đánh lén nhưng hấn không ngờ tốc độ công kích của Ma Hồ Vương lại nhanh đến vậy, vội vàng xoay ngang trường thương, đỡ lấy phủ quang đang chém tới!

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời còn lớn hơn lúc trước vang lên, va chạm khủng khiếp khiến hư không liên tục sụp đổ, dư chấn kinh khủng đánh cho mặt đất lún xuống hàng trăm mét!

Ước chừng hai hơi thở, dư chấn cuộn cuộn mới dần tan biến!

Tất cả sinh linh nhìn lên bầu trời, Viêm Thiên Võ bị đánh bay ra ngoài hơn vạn dặm, sắc mặt trắng bệch, tay nắm trường thương không ngừng run rẩy.

“Sao có thể như vậy?”

Viêm Thiên Võ lâm bầm, một kích vừa rồi của Ma Hồ Vương tuy có đánh lên nhưng lại đánh bay hắn ra ngoài hơn vạn dặm, phải biết tu vi của hắn so với Ma Hồ Vương cao hơn hai tầng!

Hơn nữa với thực lực vừa rồi Ma Hồ Vương thể hiện, Thiết Long căn bản không thể nào đỡ nổi một kích, chẳng lẽ hắn vừa rồi nương tay?

“Lúc ngươi giết Thiết Long chưa dùng toàn lực!” Viêm Thiên Võ nhìn Ma Hồ Vương, nghi hoặc hỏi.

Ma Hồ Vương nghe vậy, khóe miệng nhếch lên nụ cười đắc ý, hắn vừa rồi đương nhiên không dùng toàn lực.

Nếu một chiêu đã giết chết Thiết Long, Thiên Long quân tất nhiên không dè, làm sao còn trận chiến này!

“Dùng toàn lực? Đừng nói phét vật như hắn, ngay cả ngươi không đáng!”

Ma Hồ Vương hét lớn, hai tay nắm Cự Phủ, hai mắt đỏ ngầu, lao thẳng về phía Viêm Thiên Võ!

Thiên Địa Nhất Phủ!

Chỉ trong nháy mắt hư không như vỡ tan, pháp tắc Sát Lục ngập trời, vạn vật héo úa, thiên địa dường như chỉ còn lại một luồng phủ quang, chỉ một cái liếc mắt, đã khiến vô số sinh linh khắc sâu vào tâm trí!

Viêm Thiên Võ nhìn phủ quang đang lao tới, trong lòng trầm xuống, cảm giác bị khóa chặt khiến hắn không thể trốn tránh, chỉ có thể nghênh chiến.

Không chút do dự, hai mắt Viêm Thiên Võ híp lại, khí tức âm lãnh tỏa ra từ cơ thể, hấn hét lớn:

“Long Xà Hợp Nhất, Phá Mệnh Thần Thương!”

Một thương đâm ra, thiên địa rung chuyển, pháp tắc Hỏa ngập trời, thương quang chiếu sáng vạn dặm, nghênh đón phủ quang!

Rầm! Rầm! Rầm...!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên không ngớt, hư không vỡ vụn, vạn vật héo hon, ngay cả một tòa bí cảnh trong lòng núi hoang ở phía xa cũng bị đánh bật ra, rồi bị dư âm hủy diệt!

Cự Long trên lưng Thiên Long quân gầm lên dữ dội, cố gắng chèo chống dư âm kinh khủng!

“Sao có thể như vậy, Viêm phó soái lại rơi vào hạ phong, Ma Hổ Vương kia có thể vượt qua hai tầng cảnh giới mà chiến đấu, chẳng lẽ hấn dùng đan dược?”

“Ta thấy Viêm phó soái không phải rơi vào hạ phong, mà là không có chút sức lực nào để phản kháng!”

Các tướng lĩnh Thiên Long quân nhìn hai người đang kịch chiến trên không trung, đều kinh hãi bàn tán.

Trên không trung, Viêm Thiên Võ như quả bóng da bị Ma Hổ Vương không ngừng công kích, không có chút sức phản kháng, chỉ có thể miễn cưỡng chèo chống!

Dưới chiến trường!

Viêm Thiên Võ không ngừng chèo chống công kích dồn dập của Ma Hổ Vương, khóe miệng không ngừng chảy máu, lửa giận trong mắt như muốn thiêu đốt tất cả.

Từ khi khai chiến đến giờ, hắn chưa từng phản công một lần nào, chỉ có thể bị động phòng thủ, cảm giác bất lực này khiến hắn như phát điên!

“A..., Ma Hồ Vương, đừng để ta bắt được cơ hội!” Viêm Thiên Vô gầm lên giận dữ, hắn có thể nhìn ra Ma Hồ Vương căn bản không biết phòng thủ, sơ hở rất nhiều nhưng hắn không có cơ hội ra tay!

Hắn tin tưởng, chỉ cần cho hắn một cơ hội, hắn có thể lợi dụng sơ hở của Ma Hồ Vương, đánh bại thậm chí là giết chết hắn!

“Phòng thủ?”

Ánh mắt Ma Hồ Vương lạnh lẽo, khóe miệng nhếch lên nụ cười điên cuồng, hắn quát lớn:

“Giáo chủ từng nói, phòng thủ là hành vi của kẻ hèn nhất, đã chiến đấu thì phải tấn công đến cùng!”

“Công kích chính là phòng ngự tốt nhất, người chỉ là kẻ nhất gan mà thôi!”

Tiếng quát vang vọng khắp nơi, truyền đi mấy vạn dặm, tất cả mọi người đều ngây người trước lời nói của Ma Hồ Vương!

Công kích chính là phòng ngự tốt nhất!

Đây là lời Chu ma đầu nói, rốt cuộc hắn tự tin đến mức nào mới có thể nói ra những lời này!

-

Tác giả có lời nói:

Cập nhật mới!

Ngay cả Đinh Tu nhìn Ma Hồ Vương tấn công như vũ bão, trong mắt cũng loé lên một tia sáng, thâm than:

Chương 642: Thần Ma Trận khủng khiếp 1

“Công kích chính là phòng ngự tốt nhất, bá đạo! Quả nhiên là yêu nghiệt kiệt xuất nhất Đông Vực từ trước đến nay, Chu ma đầu!”

Lúc này, Trương Khai ở trên tường thành Biên Hoang xa xôi nhanh chóng bay đến không trung phía trên Thiên Long quân, nhìn trận chiến kinh thiên động địa, sắc mặt kinh hoàng!

Tất cả tướng sĩ nhìn Trương Khai bay tới, đều nhú chặt mày, quả thực mùi trên người hắn quá khó ngửi!

Nếu bọn họ đoán không sai, Trương Khai này e là đã sợ hãi đến mức són ra quần rồi!

“Có chuyện gì?”

Đinh Tu dời mắt khỏi chiến trường, cau mày nhìn Trương Khai hỏi.

Trương Khai nhìn Đinh Tu vội vàng bẩm:

“Đinh... Nguyên soái, vừa rồi triều đình có tin tức, nói Bệ hạ còn đang bế quan dưỡng thương, Thái tử giám quốc, quần thần thương nghị quyết định, nếu Chu ma đầu chưa tới, vậy hẳn là chỉ muốn luyện binh.

Vậy nên lệnh cho Thiên Long quân ngăn cản đại quân Ma Giáo mười ngày, mười ngày sau Bệ hạ xuất quan, ắt có thể tiêu diệt Ma Giáo. Thái tử hứa, sau đại chiến, tất cả tướng sĩ Thiên Long quân đều được thăng một cấp!”

“Mười ngày?”

Một vị tướng quân tức giận, chỉ vào phương hướng đại quân Ma Giáo quát lớn.

“Lũ lão già kia chẳng lẽ không biết thực lực đại quân Ma Giáo sao? Hàng vạn Ma binh Bán Thánh đỉnh phong, đừng nói mười ngày, một ngày không chèo chống nổi!”

Trương Khai bị phun nước miếng đầy mặt, không biết nói gì, dù sao hắn chỉ là một tiểu thành chủ, nếu đổi lại là hắn, chắc chắn cũng phần nộ không thôi!

“Nguyên soái, cái gì mà ngăn cản mười ngày? Ta thấy rõ ràng là Thái tử muốn chúng ta chết, không thể nghe theo!”

“Đúng vậy Nguyên soái, Thái tử rõ ràng thấy chúng ta theo Nhị hoàng tử, muốn mượn tay Ma Giáo trừ khử chúng ta!”

Các tướng quân lần lượt khom người nói với Đinh Tu, giọng điệu đầy lo lắng.

Đinh Tu nhíu mày, thở dài trong lòng, hắn biết mệnh lệnh này chắc chắn là Thái tử muốn đối phó Thiên Long quân!

Hết thầy đều bởi vì vạn năm trước, Viêm Tôn hứa hẹn, sau khi đột phá Thiên Tôn sẽ thoái vị, bởi vậy Thái tử Thiên Hỏa Thánh Đình và Nhị hoàng tử bắt đầu tranh giành ngôi vị.

Nguyên bản quân đội không nên đứng về bên nào nhưng năm ngàn năm trước, Thiên Long quân trong một lần đại chiến, gặp phải đại nạn, ngàn cân treo sợi tóc, Nhị hoàng tử tự mình dẫn binh cứu viện!

Vì báo ân, từ đó về sau Thiên Long quân theo Nhị hoàng tử cũng bởi vậy mà đắc tội Thái tử, khắp nơi bị chèn ép!

Giờ lại hạ một đạo mệnh lệnh muốn dồn bọn họ vào chỗ chết!

“Được rồi, Thiên Long quân ta tuân lệnh, thủ một ngày, một ngày sau, Thiên Long quân rút lui!”

Đinh Tu gật đầu, uy nghiêm nói.

“Đinh nguyên soái, mệnh lệnh là ngăn cản mười ngày?”

Trương Khai nghe Đinh Tu nói xong, vội vàng lên tiếng.

“Bỏn soái nghe được chính là một ngày, còn Trương thành chủ truyền tin đã tuần quốc trong lúc giao chiến với Ma Giáo.”

Đinh Tu nhìn Trương Khai, phảng phất đang nói một sự thật hiển nhiên.

“A, Đinh... Đinh nguyên soái, người... người nói vậy là ý gì...!”

Trương Khai nghe Đinh Tu nói xong, toàn thân run rẩy, trong đầu hiện lên một tia dự cảm chẳng lành, sau đó cảm thấy thân thể lạnh lẽo, hoàn toàn mất đi tri giác!

Một vị tướng quân chậm rãi rút trường kiếm ra khỏi ngực Trương Khai, chấp tay với Đinh Tu.

“Hậu táng hấn, truyền lệnh xuống, tất cả tướng sĩ Thiên Long quân, không được tiếp nhận bất kỳ truyền tin nào từ triều đình.”

“Một ngày, Thiên Long quân chúng ta sẽ ngăn cản Ma Giáo một ngày, sau đó tất cả những lời hứa, bỏn soái nhất định sẽ đòi triều đình thực hiện!”

Đinh Tu nhìn bầu trời lạnh như băng, cất giọng nói đầy bá đạo:

“Tuân lệnh!”

Tất cả tướng lĩnh lập tức khom người đáp, trên mặt ai nấy đều lộ vẻ hưng phấn. Đại nguyên soái vô địch của bọn họ, đã trở về!

Lúc này, chiến đấu trên không trung đã bước vào giai đoạn gay cấn.

Hai tay Ma Hồ Vương nắm cự phủ, gân xanh nổi lên cuộn cuộn, trong đôi mắt huyết hồng lóe lên tia hắc quang, gã gầm lên một tiếng:

“Cự phủ, diệt trời xanh! Trảm!”

Một đạo Thông Thiên Phủ quang sáng rực xuất hiện, phá diệt vạn vật hư không, Sát Lục pháp tắc cùng Huyết chi pháp tắc tràn ngập thiên địa, hai đạo pháp tắc nhanh chóng dung nhập vào trong phủ quang, khiến uy lực của nó chỉ trong nháy mắt tăng vọt gấp mấy lần!

Lúc này, trong hư không cách Biên Hoang thành trăm vạn dặm, những sinh linh bị dư âm chiến đấu hấp dẫn mà đến đều khiếp sợ nhìn đạo phủ quang giữa thiên địa.

“Hai đạo pháp tắc? Ma Hồ Vương này vậy mà lĩnh ngộ được hai đạo pháp tắc, hơn nữa còn có thể dung hợp chúng lại với nhau!”

“Chỉ là một Ma Vương mà đã yêu nghiệt như vậy, nếu những Ma Vương khác cũng mạnh mẽ như thế, Ma Giáo này chẳng phải muốn lên trời hay sao?”

Từng tiếng kinh hô vang lên, yêu nghiệt có thể lĩnh ngộ hai đạo pháp tắc ở Đại Thánh cảnh quả thật quá ít, còn có thể dung hợp hai đạo pháp tắc lại với nhau thì càng là hành động điên rồ!

Chương 643: Thần Ma Trận khủng khiếp 2

Bởi vì trước đây từng có một yêu nghiệt ở Đông Vực, ngay cả cường giả Thiên Tôn cũng phải khen ngợi tư chất nghịch thiên của hắn, thế nhưng ở Đại Thánh cảnh, hắn lại muốn thử dung hợp hai đạo pháp tắc tự thân lĩnh ngộ!

Kết quả rất “lý tưởng”: Pháp tắc thì dung hợp vào buổi sáng, người thì mất mạng vào buổi trưa, còn yến tiệc thì được tổ chức vào buổi tối!

Bọn họ nào biết, đối với tầng lớp cao trong Ma Giáo mà nói, đây đã là chuyện rất phổ biến. Từ mười mấy năm trước, Lý Trường Sinh đã dung hợp hai đạo pháp tắc này rồi!

“Mẹ kiếp!”

Lúc này, nhìn phủ quang khủng khiếp bổ tới, Viêm Thiên Long không khỏi thốt lên một tiếng chửi thề, trái tim run lên từng hồi. Đối phương vậy mà lĩnh ngộ được hai đạo pháp tắc, lại còn dung hợp được!

Phải biết rằng cho dù y đã sống mấy chục vạn năm cũng mới chỉ lĩnh ngộ được một đạo Huyết chi pháp tắc mà thôi, còn tên Ma Hồ Vương đối diện, nghe nói tuổi đời còn chưa đến một ngàn năm!

Thật đúng là: Người so với người thì tức chết, pháp tắc so với pháp tắc thì phải phế bỏ a!

Không dám do dự, Viêm Thiên Long lập tức gầm lên một tiếng, hóa thành bản thể, một con Long Xà dài mấy vạn trượng, thân rồng đầu rắn, không sừng, không vảy!

“Long Xà Khiếu Thiên, thương diệt thế gian! Giết!”

Long Xà vạn trượng ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, thân thể lập tức hóa thành một thanh thần thương, hướng Ma Hổ Vương đâm tới, thương quang khổng lồ phá vỡ hư không, trấn áp thiên địa, Sát Lục pháp tắc xé toạc trời cao!

Rầm! Rầm! Rầm!

Đại địa nứt nẻ, từng hố đen khổng lồ xuất hiện, phủ quang càng lúc càng rực rỡ, thương quang dần trở nên ảm đạm!

“Chết!”

Ma Hổ Vương quát lớn một tiếng, cự phủ trong tay gã phá tan trường thương, bổ thẳng vào thân thể khổng lồ của Long Xà!

Xoẹt!

“A...!”

Tiếng xé rách khủng khiếp cùng tiếng kêu thảm thiết kinh thiên vang vọng khắp nơi trong phạm vi mấy chục vạn dặm.

Tất cả sinh linh đều có thể nghe được sự không cam lòng và tuyệt vọng trong tiếng kêu đó, đó là tiếng gào thét bất lực dù đã dốc hết toàn lực!

Một hơi thở trôi qua!

Phủ quang kinh thiên tiêu tán, chấn động khủng khiếp giữa thiên địa cũng dần bình ổn, như thể mọi chuyện chưa từng xảy ra!

Tuy nhiên, tất cả sinh linh đều vội vàng nhìn về phía chiến trường bên dưới, nơi đó có một con Long Xà vạn trượng đã bị chém thành hai khúc, đôi mắt vẫn mở trừng trừng, lộ rõ vẻ không cam lòng!

Trước mặt Long Xà là trường thương đã gãy thành hai đoạn, vẫn đang không ngừng rung động, tựa như chủ nhân của nó, đều không cam tâm!

Ma Hồ Vương tay cầm cự phủ, nhìn xuống thi thể Long Xà, trong mắt lóe lên tia tham lam, lảm bảm:

“Không ngờ lại là giống lai, không biết mùi vị thế nào!”

Hắn nào hay Viêm Thiên Võ chính là con ruột của Viêm Tôn, chỉ vì mẫu thân là loài rắn tâm thường nên bị ghẻ lạnh, dày đi tòng quân!

Ma Hồ Vương phát tay, thu thi thể Long Xà vào, vung đại phủ chỉ về phía Thiên Long Quân, gầm lên:

“Lũ vô dụng, chẳng có tên nào đánh nổi, tới nữa đi, lần này bốn vương đánh mười tên!”

“Làm càn!”

“Chớ có cuồng ngôn!”

Các tướng lĩnh Thiên Long Quân lúc này mới bừng tỉnh, tro mắt nhìn huynh đệ bị giết, thi thể bị mang đi, lại nghe Ma Hồ Vương rêu rao, ai nấy đều phần nộ.

Tất cả đều tay cầm binh khí, khí thế bùng bùng, muốn xông lên!

Vù...!

Đình Tu vung tay ngăn cản các tướng lĩnh, thực lực Viêm Thiên Võ trong Thiên Long Quân có thể xếp vào hạng nhất hạng nhì, Ma Hồ Vương có thể giết hắn, những người khác chắc chắn không phải đối thủ!

Thật ra lúc Viêm Thiên Võ tử trận, ông ta có cơ hội ra tay cứu giúp nhưng ông ta không làm, bởi vì ông ta biết hắn là gian tế do Thái tử cài vào Thiên Long Quân!

Vì sự phát triển của Thiên Long Quân, chỉ có thể để hắn chết!

“Lập trận, Thiên Long Hàng Thế!”

Đinh Tu hét lớn, tất cả tướng lĩnh nhanh chóng lĩnh mệnh, dẫn theo trăm vạn đại quân nhanh chóng bày trận!

“Chết đi!”

Trong lúc đại quân bày trận, Đinh Tu quát lớn, tung một quyền, huyết sát ngưng tụ giữa trời đất!

Một quyền tung ra, trời đất sụp đổ, vạn vật tan biến, không gian vỡ vụn, đánh thẳng về phía Ma Hổ Vương!

“Mẹ nó, đã sớm nghe danh Thiên Long Quân chủ soái Đinh Tu thực lực cường hãn, quả nhiên danh bất hư truyền, uy lực một quyền này đã sánh ngang Tôn Giả!”

“Đúng vậy, không mượn ngoại lực mà có thể phát huy ra sức chiến đấu của Tôn Giả, lần này Ma Hổ Vương chết chắc rồi!”

Vô số sinh linh ở phía xa chứng kiến Đinh Tu ra tay, đều kinh hãi bàn tán, bởi vì Thánh Cảnh và Tôn cảnh là hai cảnh giới hoàn toàn khác biệt!

Rất nhiều thiên tài có thể vượt một hai cấp bậc khi chiến đấu ở Đại Thánh cảnh, thậm chí có thể như Ma Hổ Vương, giết chết kẻ địch mạnh hơn mình hai cấp!

Nhưng những người có thể phát huy ra chiến lực Tôn Giả ở Đại Thánh cảnh lại cực kỳ hiếm hoi, đó đều là những yêu nghiệt tuyệt thế!

Chương 644: Thập Nhị Ma Vương xin chiến

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Ma Hổ Vương với ánh mắt thương hại, không ai nghĩ rằng hắn có thể sống sót sau một quyền này!

“Không ổn!”

Bên phía Ma Giáo, đông đảo cao tăng Ma Giáo đều biến sắc, muốn xông lên cứu Ma Hổ Vương nhưng Liên Sinh và mười hai Ma Vương lại vẫn bình tĩnh!

Dường như bọn chúng tin rằng Ma Hổ Vương có thể đỡ được một kích này!

Ma Hổ Vương đang khiêu chiến nhìn thấy năm đám đánh tới, lập tức cảm nhận được sát khí đe dọa tính mạng!

“Muốn giết bốn vương, chỉ bằng lão già nguoi còn chưa đủ tư cách!”

Ma Hổ Vương ngẩng đầu nhìn Đinh Tu, cười gằn, khí thế bùng phát, trong cơ thể hiện lên một trận pháp kỳ dị, tổng cộng có mười hai góc.

“Thần Ma Lâm Thế, Tam Túc Đỉnh Thiên!”

Ma Hổ Vương gầm lên một tiếng long trời lở đất, ba góc trên trận pháp mười hai góc lập tức sáng lên!

Vút! Vút!

Ma Thử Vương và Ma Ngưu Vương đang ở cách đó vạn dặm bỗng lóe sáng, xuất hiện bên cạnh Ma Hổ Vương, trên người cũng tỏa ra hào quang chói mắt!

Chưa đến một phần ngàn hơi thở, dưới chân tam đại Ma Vương nhanh chóng hình thành một trận pháp tam giác, nối kết ba người lại với nhau!

Trận pháp vừa thành, khí thế của ba người lập tức tăng lên gấp bội, khí thế khủng khiếp chỉ trong nháy mắt đạt đến điểm giới hạn của Tôn cảnh!

“Thần Ma nhất kích, vạn vật bất tồn!”

Ba đạo âm thanh như lời thì thầm của Viễn Cổ Ma Thần vang lên, tam đại Ma Vương đồng thời tung ra một quyền, rõ ràng là ba đạo công kích lại quý dị dung hợp vào nhau, uy lực lại tăng vọt gấp bội!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Tùng đột chấn động kinh khủng vang lên, đại địa chỉ trong nháy mắt sụp xuống vạn trượng, dư chấn đánh nát tất cả ngọn núi trong vạn dặm thành hư vô!

Ngay cả đám sinh linh đang xem náo nhiệt nơi xa, không ít kẻ tu vi thấp kém đều bị chấn thành tro bụi!

Ước chừng hai hơi thở trôi qua!

Dư âm giữa thiên địa mới dần dần tiêu tán, tất cả sinh linh lập tức hướng mắt nhìn về phía chiến trường!

Chỉ thấy ba người Ma Hồ Vương bị đánh văng ra ngoài ngàn dặm, khóe miệng đều rỉ ra một tia máu tươi nhưng trận pháp tam giác dưới chân vẫn còn nguyên vẹn!

Phía bên kia, Đinh Tu cũng lùi lại hai bước, một cánh tay không ngừng run rẩy!

“Trận pháp gì đây? Sao có thể khiến ba kẻ vền vẹn Đại Thánh lực trọng, thất trọng phát huy ra sức chiến đấu của Tôn

Giả được!”

“Đúng vậy, trận pháp này thật bá đạo, ba người hợp lại, có thể gia tăng uy lực lên mười mấy lần, thật quá nghịch thiên!”

Đám sinh linh nhìn ba người Ma Hồ Vương rõ ràng chỉ bị thương nhẹ, đều kinh hãi thốt lên, bọn chúng vừa rồi đều cho rằng Ma Hồ Vương chết chắc rồi!

Nào ngờ không những không chết, còn đánh cho Đinh Tu phải lui lại hai bước!

“Nếu mười hai tên Ma Vương kia đều biết trận pháp này, tạo thành bốn đại trận, chẳng phải thật sự có thể chống lại Đinh Tu sao?”

Một tên Cầu đầu nhân vừa ôm ả tiểu thiếp vừa mới mua, vừa nhìn về phía mười hai tên Ma Vương kia nói, như thể vừa phát hiện ra bí mật động trời.

Những sinh linh khác cũng chẳng nói gì, bởi vì bọn chúng đã bị chấn động đến mức không nói nên lời, chỉ có thể tiếp tục nhìn về phía chiến trường, muốn xem thử tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì!

Lúc này, trên không trung của Thiên Long Quân, Đinh Tu nhìn về phía Ma Hồ Vương, trong mắt lóe lên vẻ khó tin, không ai hiểu rõ uy lực của một quyền vừa rồi hơn hẳn!

Tuy hắn chỉ có tu vi Bán Tôn nhưng thực lực chân chính đã sớm đạt đến Tôn cảnh, thậm chí ngàn năm trước, hắn còn từng giết chết một tên tà tu Tôn cảnh nhất trọng!

“Trận pháp thật quỷ dị, vậy mà có thể khiến ba người hợp nhất hoàn toàn, chỉ trong nháy mắt bộc phát ra chiến lực gấp mười mấy lần, còn có thể hóa giải hơn phân nửa công kích của đối phương!”

Đinh Tu nhìn trận pháp dưới chân ba người Ma Hồ Vương lẩm bẩm, trong lòng dâng lên một ý nghĩ!

Nếu cướp được trận pháp này, để cho Thiên Long Quân tu luyện, e rằng chẳng bao lâu nữa, Thiên Long Quân có thể trở thành quân đoàn mạnh nhất Dương Châu, thậm chí là cả Đông Vực!

Ba người Ma Hồ Vương liếc nhìn Đinh Tu một cái, xoay người bay trở về trước đại quân Ma Giáo!

“Ma Hồ Vương trở về phục mệnh, không thể tru sát chủ soái địch quân, mong Đại tổng quản trách phạt!” Ma Hồ Vương cúi người nói với Liên Sinh, trên mặt tràn đầy vẻ không cam lòng.

Tất cả cao tăng Ma Giáo đều nhìn Ma Hồ Vương với vẻ mặt kỳ quái, bởi vì bọn chúng có thể nhìn ra Ma Hồ Vương không phải đang đắc ý, mà là thật sự không cam lòng vì không giết được Đinh Tu!

Ma Giáo còn như vậy, một số sinh linh ở xa dùng bí pháp nghe lén, càng thêm choáng váng, nghi ngờ mình nghe nhầm!

Một tên đại tướng tiên phong, Ma Hồ Vương Đại Thánh lục trọng, vậy mà muốn giết chủ soái đối phương, không giết được, lại còn không cam lòng, muốn nhận tội!

Chương 645: Đinh Tu bộc phát Bát Môn Bí Thuật 1

Đây là cái gì?

Trang bức vô hình sao?

“Quả nhiên lời đồn người trong Ma Giáo thích trang bức là thật, lũ này đều giả tạo cả sao?”

Một tên cường giả dị tộc thở dài nói, phảng phất như nhớ lại cảnh tượng bản thân từng trang bức, thật sự là không thể nào đem ra so sánh!

“Không sao!”

Liên Sinh nhìn Ma Hồ Vương đang định thỉnh tội bèn phát tay, khóe môi cũng hiện lên nụ cười!

Phải nói rằng, tính tình ngốc nghếch này của Ma Hồ Vương, dù ở đâu cũng khiến người ta yêu mến!

“Bẩm Đại tổng quản, mười hai Ma Vương chúng ta xin được xuất chiến, diệt trừ Thiên Long Quân, dương oai danh Ma Giáo!”

Trần Thư cung kính chấp tay thỉnh cầu Liên Sinh, giọng nói đầy kiên định như thể trăm vạn đại quân Thiên Long Quân chẳng là gì!

Cái gì?

Đám đông cao tầng Ma Giáo nghe Trần Thư nói xong, đều ngạc nhiên, đây là muốn làm gì, muốn cướp hết cả cơ hội xuất trận sao?

“Bẩm Đại tổng quản, Ma Vô Đạo xin được xuất chiến!”

“Bẩm Đại tổng quản, Bạch Hạo Thiên nguyện dẫn đầu chúng Hộ pháp xuất chiến!”

“Bẩm Đại tổng quản, ba người chúng ta cũng xin được xuất chiến!” Đường chủ Bạch Hổ Đường - Diêm Khai Sơn cũng bước ra, vội vàng lên tiếng nhưng giọng điệu có phần thiếu tự tin.

Trong số đông đảo cao tăng bước ra, Hộ pháp có Bạch Hạo Thiên, Ma Vương có Trần Thư, còn có Thập Nhị Thần Ma Trận, chỉ có Lý Trường Sinh là kẻ mạnh nhất trong các đường chủ lại đang ở nhà trông nhà!

Còn Ma Vô Đạo, tuy là đường chủ Chiến Đường nhưng lại hoàn toàn khác biệt với bốn đường khẩu lớn!

Nói trắng ra, đây chính là cuộc chiến giữa các lão làng Ma Giáo bọn họ, ai không muốn thua!

Liên Sinh nhìn đám người xin chiến, trong mắt lóe lên tia sáng sắc bén, ba vị đường chủ chắc chắn không được, còn Bạch Hạo Thiên và Ma Vô Đạo thì có thể cân nhắc nhưng Liên Sinh lại muốn xem thử uy lực của Thập Nhị Thần Ma Trận!

“Thập Nhị Ma Vương đâu!” Liên Sinh lạnh giọng quát.

“Có thuộc hạ!”

Thập Nhị Ma Vương đồng loạt đáp lời, vẻ mặt đầy phẫn khích.

“Các người hãy dẫn theo hai trăm vạn Ma Binh, tiến đến trấn áp Thiên Long Quân, bản tọa cho các người thời hạn một canh giờ!” Liên Sinh nhìn Thập Nhị Ma Vương, lớn tiếng nói.

Về phần tại sao không dùng một ngàn vạn Ma Binh, là bởi Ma Giáo thích dùng cách thức nghiền nát đối thủ để đánh trận,

đã có thể dễ dàng chiến thắng, tại sao phải đánh đấm khổ sở!

Muốn công bằng trong chiến đấu, đó là chuyện của chính phái, bọn họ là tà phái, muốn chính là dùng thực lực để nghiền nát đối thủ!

Nếu không phải muốn xem thử uy lực của Thập Nhị Thần Ma Trận và tình hình huấn luyện Ma Binh, Liên Sinh đã hạ lệnh cho toàn quân tiến lên, đánh hội đồng bọn chúng rồi!

“Tuân lệnh!”

Thập Nhị Ma Vương đồng thanh lĩnh mệnh, giọng nói tràn đầy phấn khích, trận chiến đầu tiên Ma Giáo tấn công Thiên Hỏa Thánh Đình sẽ do mười hai người bọn họ khai hỏa!

Trận chiến này, nhất định phải thắng! Hơn nữa còn phải thắng thật đẹp mắt!

“Các huynh đệ, đao trong tay, đi theo ta, giết!”

Trần Thư hét lớn một tiếng, thân hình bay vút lên trời cao, các Ma Vương khác cũng lần lượt đuổi theo, phía sau là hàng vạn Ma Binh, hai trăm vạn Ma Binh nhanh chóng tiến ra, lao thẳng về phía Thiên Long Quân!

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Hai trăm vạn Ma Binh đồng loạt ngửa mặt lên trời gầm thét, đôi mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm về phía Thiên Long Quân!...

Bên phía Thiên Long quân, Đình Tu nhìn hai trăm vạn ma binh xông tới, trên mặt thoáng hiện vẻ khiếp sợ xen lẫn phần nộ!

Kinh hãi là vì hai trăm vạn ma binh kia, thực lực quả thật cường đại đáng sợ, phần nộ là vì đối phương chỉ phái mười hai Ma Vương đã muốn lấy mạng y!

Đây là đang xem thường y sao!

Lúc này, trăm vạn Thiên Long quân đã bày trận xong, chinh thể tạo thành hình dạng một con Thiên Long khổng lồ, từng tiếng long ngâm khủng khiếp vang lên trong đại trận.

Đình Tu mặt lạnh như băng, Thanh Long Yển Nguyệt Dao trong tay xuất hiện, quát lớn:

“Thiên Long quân ta sáng lập bảy mươi vạn năm qua, một đường vô địch, bất kể địch nhân là ai, kẻ chiến thắng cuối cùng đều là Thiên Long quân ta!”

“Hôm nay, đại quân Ma Giáo kéo đến, chúng muốn tiêu diệt chúng ta, các người có sợ không!”

“Không sợ!”

“Không sợ!”

“Không sợ!”

Trăm vạn Thiên Long quân ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, từng luồng khí thể bộc phát, khiến cho khí thể toàn quân đều tăng cường thêm ba phần!

“Tốt, hôm nay bọn soái Đình Tu ta, nguyện dẫn dắt các người chống cự tà ma, trong vòng một ngày, thà chết chứ không lùi bước! Thiên Long, tất thắng! Giết!”

Đình Tu lại hét lớn một tiếng, giọng nói tràn đầy kiên định, tay cầm Thanh Long Yển Nguyệt Dao gầm lên giận dữ!

Rống! Rống! Rống!

Từng tiếng long ngâm vang lên từ phía Thiên Long quân, ngay sau đó hai con Thiên Long khổng lồ xuất hiện, một con

bay thẳng vào trong cơ thể Đinh Tu!

Ầm!

Một tiếng chấn động vang lên!

Thực lực của Đinh Tu lập tức tăng vọt, quanh thân xuất hiện một cỗ ý cảnh khó hiểu, đó là trạng thái của Tôn Giả, mãi đến khi tăng vọt đến Tôn Giả nhị trọng đỉnh phong mới dừng lại!

Chương 646: Đinh Tu bộc phát Bát Môn Bí Thuật 2

“Hãy nhớ kỹ, hai quân đối đầu, chưa hẳn kẻ có thực lực mạnh hơn sẽ chiến thắng, điều cần thiết chính là khả năng không chế và vận dụng quân đội!” Đinh Tu quay đầu nói với Đinh Vũ Giải.

“Con đã rõ, phụ thân!”

Đinh Vũ gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, ánh mắt nhìn Đinh Tu tràn đầy sùng bái!

“Giết!”

Đinh Tu tay cầm Thanh Long Yển Nguyệt Dao xông thẳng về phía mười hai Ma Vương, phía dưới, trăm vạn Thiên Long quân tạo thành Thiên Long cũng lao về phía hai trăm vạn ma binh!

“Mẹ nó, dẫn quân hồn nhập thể, năng lực không chế quân trận thật mạnh mẽ, e rằng toàn bộ Đông Vực cũng chẳng có mấy quân đoàn nào làm được.” Cách đó vạn dặm, một lão già Nhân tộc nhìn thấy thực lực Đinh Tu tăng vọt, kinh hãi thốt lên.

Nghe nói từ thời viễn cổ, cách đây hàng tỷ năm, chưa từng có cách nói về quân hồn, mãi cho đến sau này, một vị tướng quân tài hoa xuất chúng mới sáng tạo ra tác dụng của quân hồn!

Có thể chia quân hồn thành ba tầng!

Tầng thứ nhất: Chú tạo Quân Hồn, quân hồn vừa thành, khả năng khống chế quân đội của chủ soái sẽ tăng lên ba phần, thực lực chính thể quân đội cũng tăng vọt ba phần!

Tầng thứ hai: Chủ soái dung hợp Quân Hồn, một khi chủ soái dung hợp vào trong Quân Hồn, toàn bộ quân đội sẽ hòa làm một thể, thực lực tăng lên gấp bội!

Tầng thứ ba: Quân Hồn nhập thể, lúc này toàn bộ quân trận đã tách rời khỏi chủ soái, thực lực của chủ soái và quân đội đều tăng lên gấp nhiều lần!

Cũng như Đinh Tu lúc này, thực lực lập tức tăng vọt đến Tôn Giả nhị trọng, mà toàn bộ thực lực của quân trận cũng tăng vọt đến Tôn Giả nhị trọng!

Nói cách khác, Thiên Long quân vốn không có một cường giả Tôn cảnh nào, dựa vào việc khống chế trận pháp của chủ soái, hình thành hai cường giả Tôn Giả nhị trọng!

“Hừ!”

Trần Thu nhìn Đinh Tu cùng Thiên Long quân thực lực tăng vọt, miệng khẽ hừ lạnh một tiếng, trong mắt lóe lên tia khinh thường!

Quân trận mà thôi, kẻ nào không có, Ma Giáo há lại thiếu!

“Liệt Trận, Tụ Ma!”

Trần Thu quát lớn một tiếng, hai trăm vạn ma binh phía dưới nhanh chóng di chuyển, chưa đầy một hơi thở, một Ma Thần sáu tay cao mười mấy vạn trượng đã hiện ra trên không trung!

Khí thể Ma Thần vô cùng cường đại, thể mà chỉ trong nháy mắt đạt đến Tôn Giả tam trọng đỉnh phong!

Rống!

Lục Tí Ma Thần phần nộ gầm lên một tiếng, sải bước xông về phía Thiên Long!

“Các huynh đệ, đến lúc chúng ta ra tay rồi, lần này mười hai Ma Vương chúng ta nhất định phải làm chấn động thiên hạ!”

Trần Thư nhìn các Ma Vương khác xung quanh nói, sau đó nhanh chóng niệm thầm khẩu quyết, trong cơ thể hào quang đại thịnh!

Những Ma Vương khác cũng bắt đầu niệm thầm khẩu quyết, từng hồi âm thanh Ma Thần thì thầm vang lên.

Ông...!

Một trận chấn động truyền ra, dưới chân mười hai Ma Vương nhanh chóng xuất hiện một trận pháp khổng lồ, uy áp khủng khiếp từ trận pháp phát ra!

“Ma Thần lâm thế, vạn vật bái phục!”

Trần Thư khẽ quát một tiếng, một góc trận pháp sáng lên!

“Ma Thần lâm thế, vạn vật bái phục!”

””

Tất cả Ma Vương đều khẽ nói, sau đó mười hai góc trên đại trận đều tản ra ánh sáng mãnh liệt!

Ông...!

Cả đại trận xoay chuyển mãnh liệt, đồng thời khí thế trên người mười hai Ma Vương nhanh chóng tăng vọt!

Đại Thánh bát trọng... Đại Thánh cửu trọng... Đại Thánh thập trọng...

Ầm!

Chỉ trong nháy mắt, thực lực của mười hai Ma Vương đều đạt đến Tôn Giả nhất trọng đỉnh phong!

“Khà khà, lão thất phu, Hồ gia gia ta lần này nhất định phải giết ngươi!” Ma Hồ Vương cảm nhận được lực lượng trong cơ thể tăng vọt, nhìn Đinh Tu đang xông tới, cười tà nói.

-

Tác giả có lời nói:

Mười hai Ma Vương đều lạnh lùng nhìn Đinh Tu xông ra, khí thể toàn thân bùng phát, đồng thanh quát lớn:

“Thần Ma nhất kích, vạn vật giai không!”

Mười hai đạo công kích khủng khiếp bắn ra, nhanh chóng dung hợp làm một, uy lực tăng vọt gấp bội, nhắm thẳng Đinh Tu đánh tới!

“Mẹ kiếp?”

Đinh Tu thấy thực lực mười hai Ma Vương đột nhiên bạo tăng, buột miệng thốt ra một câu thô tục, căn bản không kịp suy nghĩ điều gì khác, Thanh Long Yển Nguyệt Dao trong tay lập tức bổ ra!

“Phi Long Tại Thiên! Trảm!”

Một đạo dao quang xé trời hiện ra, trực tiếp bổ đôi không trung, chém về phía công kích đang ập tới!

Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên, chấn động hư không sụp đổ liên miên, dư chấn xé toạc cả thiên khung thành một đường nứt khổng lồ!

Đinh Tu bị cổ lực va chạm khủng khiếp đánh bay xa ngàn dặm, kinh hãi nhìn mười hai Ma Vương đối diện!

“Đây không phải trò đùa chứ?”

Trận pháp do mấy tên Đại Thánh cảnh liên thủ, vậy mà chỉ một kích đã đánh bay mình, một Tôn cảnh, ra xa ngàn dặm, khiến bốn vương hoàn toàn rơi vào thế hạ phong!

Đừng nói là Đinh Tu, ngay cả đám đông sinh linh đang quan chiến từ xa cũng chết lặng, mười hai Ma Vương dưới một kích vừa rồi, vậy mà không hề lùi bước!

Chương 647: Bát Môn Bí Thuật, cho người toàn thân

Nói cách khác, Đinh Tu không phải là đối thủ của mười hai Ma Vương!

Kết luận này thật quá mức kinh khủng, mười hai Ma Vương của Ma Giáo vậy mà có thể chống lại cường giả Tôn cảnh, tin tức này truyền ra đủ để làm chấn động cả Đông Vực!

“Quả nhiên, trận pháp Thần Ma mà Giáo chủ ban cho thật là lợi hại!”

Trần Thư nhìn Đinh Tu bị bọn hắn đánh cho choáng váng, khoe miệng nhếch lên nụ cười, đây là lần đầu tiên bọn hắn thi triển mười hai đại trận Thần Ma, tuy rằng đã sớm dự đoán uy lực rất mạnh!

Nhưng hiện tại vẫn có phần nằm ngoài dự đoán của bọn hắn!

“Các huynh đệ, xông lên, giết Đinh Tu, dương danh Ma uy cho bản tọa!” Trần Thư hét lớn, dẫn đầu chúng Ma Vương lao về phía Đinh Tu!

“Giết!”

Đinh Tu cũng quát lớn, thân là nguyên soái một phương, cả đời chinh chiến vô số, tuy rằng vừa rồi gặp chút khó khăn nhưng sẽ không khiến hắn nảy sinh sợ hãi!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa không ngừng vang lên, từng đợt dư chấn từ chiến trường lan ra, mặt đất vốn đã bị tàn

phá đến mức không ra hình thù gì, lại tiếp tục bị oanh kích đến mức lún xuống!

Trên mặt đất xuất hiện từng vết nứt khổng lồ, thậm chí cả nham thạch nóng chảy cũng phun trào ra!

Sinh linh đang quan chiến từ xa lại phải tiếp tục lùi ra, cuối cùng thậm chí đã lui xa cả trăm vạn dặm!

“Chó má! Bà nội nó, lão tử xem nào nhiệt không xong!” Cầu đầu nhân lui ra ngoài trăm vạn dặm, thấp giọng chửi rủa.

Hắn chỉ có tu vi Bán Thánh cảnh, khoảng cách trăm vạn dặm này đối với hắn mà nói quá xa, căn bản không thể nhìn rõ chiến đấu trên chiến trường!

Cũng tựa như: Kẻ cận thị tám trăm độ, không đeo kính nhìn vật cách mười mét, tưởng rằng mỹ nữ đang buộc dây giày, đến gần mới biết, hóa ra là chó đang gặm cơm!...

Nơi đóng quân của đại quân Ma Giáo!

Liên Sinh chấn trường kiếm trong tay, từng đợt dao động khủng khiếp từ thân kiếm tản ra, tạo thành một kết giới phòng ngự khổng lồ phía trước đại quân Ma Giáo!

Tất cả dư chấn đáng sợ đều bị cản lại bên ngoài kết giới, khiến ánh mắt các cao tầng Ma Giáo nhìn Liên Sinh thêm phần kính sợ!

Thực lực của Đại tổng quản, thật sự là thâm sâu khó lường!

“Thập Nhị Thần Ma Trận này quả nhiên bất phàm, ta xem cao lắm là nửa canh giờ nữa, Đinh Tu tắt vong!” Bạch Hạo Thiên nhìn trận chiến trên bầu trời xa xa, chậm rãi nói.

“Đúng vậy, trận pháp do Giáo chủ ban cho, sao có thể tầm thường. Ta nghe Trần Thư nói, trận pháp này bọn chúng cũng mới chỉ lĩnh hội được một phần mà thôi!” Kỳ Khai Sơn hâm mộ nói.

Mới lĩnh hội được một phần?

Các cao tăng Ma Giáo khác đều lộ vẻ khiếp sợ, mới một phần đã có thể phát huy ra chiến lực gấp mười mấy lần, nếu như lĩnh hội toàn bộ, chẳng phải có thể phát huy ra chiến lực gấp trăm lần sao?

Đến lúc đó, chẳng phải có thể đánh ngang tay với cả cường giả Tôn Giả tứ ngũ tinh!

Chuyện này thật quá mức nghịch thiên!

Ánh mắt tất cả cao tăng Ma Giáo đều thoáng lóe lên tia khát vọng, nếu mười hai Ma Vương có thể thu được trận pháp, bọn họ cũng có thể, chỉ cần công lao đủ, Giáo chủ nhà mình chắc chắn cũng sẽ ban cho bọn họ!

Cho nên lần này tấn công Thiên Hỏa Thánh Đình nhất định phải biểu hiện thật xuất sắc mới được!

Liên Sinh nhìn chiến ý trong mắt đông đảo cao tăng Ma Giáo ngày càng tăng, gật đầu, có ganh đua so sánh là chuyện tốt, như vậy mới càng thêm tích cực!... ..

Giữa chiến trường!

“Phách Thiên Địa!”

“Vạn Nhận Lâm Thế!”

“Long Diễm Phân Thiên!”

””

Tiếng quát của mười hai Ma Vương không ngừng vang lên, từng đòn công kích khủng khiếp liên miên không dứt nện về phía Đình Tu!

“Trảm!”

Thanh Long Yển Nguyệt Dao trong tay Đình Tu không ngừng vung chém, trong mắt lóe lên tia mỗi một, một thân

chiến lược của hắn đều là mượn đến, sử dụng vốn đã có hạn chế!

Cần phải tốc chiến tốc thắng!

Thế nhưng tình hình hiện tại, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn, thời gian ròng rã một nén nhang, hắn vẫn luôn phải gánh chịu công kích!

Đinh Tu lúc này mới hiểu rõ tâm trạng của Viêm Thiên Võ lúc trước, đó là cảm giác lực bất tòng tâm, uất ức vô cùng!

Rầm!

Một tiếng nổ vang, Đinh Tu lại bị đánh bay ra xa ngàn dặm!

Phụt!

Một ngụm máu tươi phun ra, máu đỏ tươi trực tiếp khiến hư không sụp đổ, chấn vỡ từng tầng không gian, cuối cùng biến mất trong hắc động!

Huyết dịch của Tôn Giả chính là chí bảo vô thượng, một giọt cũng đủ để một sinh linh bình thường hoàn thành tiến hóa về bản chất!

Đinh Tu nhìn về phía mười hai Ma Vương, ánh mắt lộ ra tia trầm tư, tình hình hiện tại rất bất lợi, cứ tiếp tục đánh như vậy, e rằng mình chắc chắn phải chết!

Bởi vì mười hai Thần Ma Trận không những có thể gia tăng lực chiến đấu, còn có thể tăng cường lực phòng ngự, mỗi lần chịu một đòn công kích, có thể trực tiếp hóa giải năm phần, năm phần còn lại sẽ chia đều cho mười hai Ma Vương!

Chương 648: Thiên Long quân diệt 1

Điều này cũng khiến cho, từ lúc khai chiến đến giờ, Đinh Tu không ngừng thổ huyết bị thương, mười hai tên Ma Vương kia lại chẳng hề hấn gì!

“Phải phá giải trận pháp này, nếu không Thiên Long quân e là sẽ bại trận mất!”

Trong lòng Đinh Tu âm thầm tính toán, ánh mắt lóe lên tia kiên quyết, một tay nhanh chóng đâm vào hai huyết đạo trên người mình, miệng quát lớn hai tiếng:

“Sinh môn, khai mở!”

“Hưu môn, khai mở!”

Theo hai tiếng quát vang dội, khí thế trên người Đinh Tu lại lần nữa bạo tăng thêm năm phần!

Cảm nhận được thực lực trong cơ thể tăng vọt, khóe miệng Đinh Tu hiện lên nụ cười hài lòng, đây là một loại bí pháp thần kỳ hắn từng may mắn có được!

Bát Môn Bí Thuật!

Đáng tiếc hắn chỉ có được hai môn trong số đó nhưng chỉ với hai môn này cũng đã khiến hắn được ích lợi không nhỏ, dựa vào bí thuật này, hắn từng vượt cấp giết không ít kẻ địch!

“Long Khiếu Cửu Thiên, diệt trừ!”

Thân hình Đinh Tu phóng lên trời cao, hai tay cầm Thanh Long Yển Nguyệt Dao bổ thẳng về phía Trần Thu!

Hắn muốn trực tiếp chém giết Trần Thu, chỉ cần Trần Thu chết, mười hai Thần Ma Trận sẽ xuất hiện lỗ hồng, chắc chắn sẽ bị phá giải!

Đến lúc đó, cho dù là Ma Vương Đại Thánh cảnh, hắn cũng có thể dễ dàng tiêu diệt!

“Nguyên soái xuất toàn lực rồi, đã lâu rồi không thấy Nguyên soái bộc phát như vậy!” Phía dưới, các tướng lĩnh Thiên Long quân đang liều chết chiến đấu ngẩng đầu nhìn Đỉnh Tu bộc phát, lên tiếng nói.

Là tướng lĩnh Thiên Long quân, bọn họ từng được chứng kiến Nguyên soái nhà mình thi triển bí pháp này nhưng lần trước thấy được đã là chuyện của một vạn năm trước, lần đó Đỉnh Tu đã dùng bí pháp này chém giết một vị Tôn Giả địch quân!

Những tướng lĩnh Thiên Long quân khác cũng đều đưa mắt nhìn lên không trung, trong mắt lóe lên tia hưng phấn, Nguyên soái nhà mình đã xuất toàn lực, mười hai tên Ma Vương kia chắc chắn phải chết!

Sinh linh vây xem phía xa nhìn Đỉnh Tu trên không trung, ai nấy đều lộ vẻ khiếp sợ!

“Bí pháp thật khủng khiếp, vậy mà có thể tăng lên nhiều thực lực như vậy, hơn nữa dường như còn chưa hoàn chỉnh!”

“Không ngờ Đỉnh Tu này ẩn tàng sâu như vậy, e rằng thực lực chân chính của hắn đã sớm có thể vượt qua Tôn Kiếp rồi!”

Không ít sinh linh đã đoán được đôi chút nội tình, hắn là tranh đoạt vị trí Thiên Hỏa Thánh Đỉnh, mới khiến Đỉnh Tu không dám tùy tiện đột phá Tôn Giả cảnh!

Dù sao Đại Thánh cảnh và Tôn Giả cảnh hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, thậm chí đã có thể chi phối thắng bại của một trận đoạt đích!

“Bát Môn Bí Thuật!”

Liên Sinh nhìn khí thế trên người Đinh Tu trên không trung, trong mắt toát lên một tia quái dị, phảng phất như nhìn thấy sự kiện thần kỳ nào đó!

Không chỉ Liên Sinh, các cao tăng Ma Giáo khác đều là vẻ mặt cổ quái, bọn họ đều nhìn ra, Đinh Tu dùng chính là Bát Môn Bí Thuật, còn là phiên bản không trọn vẹn!

Mà đối với Ma Giáo mà nói, tất cả cao tăng đều biết Bát Môn Bí Thuật, ngay cả một ít đệ tử tinh anh cũng đều học tập hai ba môn!

Cách làm hiện tại của Đinh Tu này, hoàn toàn là múa rìu qua mắt thợ!

Trên chiến trường!

Mười hai Ma Vương cũng lộ vẻ ngơ ngác, bọn họ còn chưa dùng bí thuật này, vậy mà kẻ địch lại dùng trước!

Vậy bọn họ còn chờ gì nữa?

Dưới ánh mắt ngơ ngác xen lẫn hoảng sợ của Đinh Tu, mười hai Ma Vương nhao nhao quát lớn:

“Sinh Môn, mở!”

“Hư Môn, mở!”

“Tử Môn, mở!”

“...”

“Bát môn cùng mở, thiên địa quỳ phục!”

Ầm! Ầm! Ầm!

Chưa đầy một hơi thở, khí thế của mười hai Ma Vương lại tăng vọt gấp mấy lần, nhao nhao đột phá đến Tôn Giả nhị trọng cảnh giới!

Đây là do thể chất của bọn họ, nếu không phải thân thể không chịu nổi, e rằng còn tăng vọt nhiều hơn nữa!

“Sao có thể như vậy, vì sao Ma Giáo lại có Bát Môn Bí Thuật, còn đầy đủ như vậy!”

Đinh Tu nhìn mười hai Ma Vương lăm bằm, sau đó trong mắt lóe lên một tia kiên định, hiện tại đã là tên đã lên dây, không có đường lui, nắm chặt Thanh Long Yển Nguyệt Dao, quát lớn:

“Chém!”

Một đạo đao quang kinh thiên bổ thẳng về phía đỉnh đầu Trần Thu, ánh đao ngút trời như muốn chẻ đôi Trần Thu chỉ trong nháy mắt!

Ầm!

Ầm ầm!

Chấn động kinh khủng không ngừng vang lên, mười hai Thần Ma Trận không ngừng xoay chuyển, mặc cho đao quang sắc bén thế nào không thể phá vỡ phòng ngự!

Trần Thu ngẩng đầu nhìn ánh đao, trong mắt toát lên một tia quang mang quỷ dị, lực đạo trong tay liền thu lại vài phần!

“Mở!”

Đinh Tu lại hét lớn một tiếng, một ngụm tâm huyết phun lên Thanh Long Yển Nguyệt Dao trong tay, chỉ trong nháy mắt Thanh Long Yển Nguyệt Dao bắn ra hào quang vô song, uy lực lại tăng vọt lên ba tầng!

Rắc!

Một tiếng vỡ vụn vang lên, trên không trung, mười hai Thần Ma Trận xuất hiện một vết nứt nhưng rất nhanh sau đó đã khép lại!

“Ồ?”

Đinh Tu nhìn thấy khe hở xuất hiện trên trận pháp, trong mắt lóe lên một tia kinh hỉ, trận pháp này quả thực quá mức lợi hại, hẳn vốn dĩ đã không còn ôm hy vọng!

Chương 649: Thiên Long quân diệt 2

Nào ngờ lại có thể để hấn chém ra một đường nứt!

Đinh Tu bỗng nhớ tới, trước kia hấn từng có dịp đàm đạo cùng một vị trận pháp sư, vị kia từng nói với hấn rằng:

Bất luận là trận pháp nào, đều có điểm yếu của nó, một khi nắm được điểm yếu, phá trận chỉ chỉ trong nháy mắt!

“Nếu bên ngoài trận pháp này cường đại như vậy, bên trong nhất định chính là điểm yếu!” Đinh Tu thầm nghĩ, đồng thời nhanh chóng khẳng định suy đoán của mình!

Nhìn vết nứt sắp sửa khép lại!

Đinh Tu không chút do dự, nhanh chóng thi triển bí pháp, thân thể co rút lại với tốc độ cực nhanh, chui thẳng vào trong trận pháp!

Bên trong Thập Nhị Thần Ma Trận!

Đinh Tu vừa mới tiến vào, Trần Thư lập tức không còn giữ lại chút nào nữa, khí thể toàn thân bùng nổ, Thần Ma Trận lập tức trở nên hoàn chỉnh, không chút sút mẻ!

Bịch!

Đinh Tu ngã nhào vào trong trận pháp, hấn vội vàng đứng dậy, nhìn xung quanh, mười hai vị Ma Vương đều đang dùng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc nhìn hấn!

“Đinh lão đầu, bốn vương nên nói nguoi ngu ngốc, hay là ngây thơ đây, lại tự chui đầu vào trong trận pháp của chúng

ta!” Ma Hồ Vương nhìn Đinh Tu, nhếch miệng cười khẩy, giọng nói đầy vẻ châm chọc!

“Đúng là đầu óc có phần vấn đề!”

Trần Thư cũng im lặng gật đầu, vừa rồi hắn cũng chỉ muốn thử một chút mà thôi, nào ngờ tên Đinh Tu này lại thật sự chui vào!

“Không ổn!”

Trong lòng Đinh Tu lập tức trầm xuống, hắn cảm nhận được khí thế bên trong trận pháp còn mạnh mẽ hơn cả bên ngoài, kết hợp với lời nói vừa rồi, hắn làm sao có thể không đoán ra mình đã bị lừa gạt!

Bên trong trận pháp này nào phải là sơ hở, ngược lại còn lợi hại hơn gấp bội!

“Không ngờ ta lại dốc hết toàn lực, tự chui vào trong cạm bẫy do địch nhân bày ra, thật đúng là ngu xuẩn!”

Đinh Tu hận không thể tự tát mình hai cái.

Thực ra, với sự cẩn thận của Đinh Tu, hắn nào dễ sa bẫy, chỉ là đấu pháp liên tục bức bách khiến hắn nổi giận!

Cộng thêm bí pháp mạnh nhất của bản thân, kẻ địch lại như thông thạo hơn cả hắn, mới khiến Đinh Tu đánh mất lý trí phán đoán!

“Còn chờ gì nữa? Đóng cửa đánh chó thôi!”

Ma Hồ Vương cười lớn, cự côn trong tay vung về phía Đinh Tu, quát:

“Khí hái đào!”

Chúng Ma Vương đồng loạt ra tay, vô số công kích như thác lũ ập về phía Đinh Tu!

“A...”

Bị trận pháp hạn chế, Đinh Tu không thể trốn thoát, một thân thực lực chỉ phát huy được tám phần, liên tiếp trúng phải công kích!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động khủng khiếp vang vọng khắp thiên địa nhưng lại không một tia dư chấn!

Chúng sinh linh nhìn vào Thập Nhị Thần Ma Trận trên không, đều há hốc mồm!

Cảnh tượng bên trong thật sự quá mức khó coi, Đinh Tu như một đứa trẻ bị chọc giận, bị mười hai đại hán thay phiên đánh đập!

Toàn thân hấn máu đầm đìa, miệng không ngừng gào thét thống khổ, nửa người dưới còn bị Ma Hầu Vương liên tục đánh lên!

“Nguyên soái!”

Một tướng lĩnh Thiên Long quân đang giao chiến phía dưới ngẩng đầu nhìn thấy tình trạng của nguyên soái mình, không khỏi kinh hô!

Trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, nguyên soái nhà mình, vậy mà lại bị đánh cho thê thảm như thế này!

“Dám phân tâm khi giao đấu với ta, ngươi chán sống rồi!” Một tiếng quát lạnh lẽo truyền vào tai tên tướng lĩnh Thiên Long quân!

Hắn lập tức cảm nhận được nguy hiểm cận kề, vội vàng vùng binh khí nhưng đã muộn!

Tướng lĩnh chỉ cảm thấy ngực đau nhói, cúi đầu nhìn xuống, một thanh trường kiếm đã xuyên qua ngực hắn, uy lực kinh khủng trực tiếp diệt trừ thần hồn!

“Sao có thể?”

Hắn cố gắng dùng chút sức lực cuối cùng ngẩng đầu nhìn về phía trước, nơi đó có một thân hình mặc lục bào, vẻ mặt lạnh lùng nhìn hắn!

Thân hình dần trở nên hư ảo, cuối cùng biến mất không còn dấu vết!

Đồng thời, phía sau lại vang lên một giọng nói lạnh lùng, đầy khinh miệt:

“Nhớ cho kỹ, kiếp sau đừng chỉ tin vào những gì mình thấy, tuy ngươi dũng cảm nhưng thực lực quá kém cỏi, ta sẽ lưu ngươi toàn thây!”

“Phụt!”

Tướng lĩnh phun ra một ngụm máu tươi, khí thể trên người nhanh chóng suy yếu, trong mắt toát lên tia phẫn nộ, hối hận và cả sự kính sợ!

Lãnh Ngưng chậm rãi rút trường kiếm, vung tay đánh thi thể hắn chìm sâu xuống lòng đất ba vạn mét, đó là lời hứa của nàng!

Đồng thời, không ít tướng lĩnh Thiên Long quân vì bộ dáng của nguyên soái nhà mình mà thất thần, bị đệ tử Ma Giáo thừa cơ giết chết!

“A... A...!”

Từng tiếng gào thét kinh thiên động địa truyền đến tai Đinh Tu trên không trung. Hắn vừa phải chèo chống công kích, vừa vội vàng nhìn xuống chiến trường!

Tâm cảnh lập tức sụp đổ!

Chỉ thấy trong toàn bộ đại quân, các đại tướng lĩnh đã chết thảm hơn phân nửa, ngay cả con trai hắn, Đinh Vũ cũng bị

trọng thương!

Trăm vạn Thiên Long quân thương vong đến mấy chục vạn!

“Không!”

Đinh Tu phần nộ gầm lên một tiếng, trong giọng nói tràn đầy phần uất. Hắn vẫn cho rằng dưới sự dẫn dắt của mình, Thiên Long quân nhất định có thể ngăn cản đại quân Ma Giáo trong một ngày, từ đó đạt được phần thưởng xứng đáng!

Chương 650: Chu Khung xuất phát, Thiên Hỏa nội loạn

Cho dù có thương vong cũng nằm trong phạm vi có thể chịu đựng được!

Hiện tại hắn hồi hận vô cùng, hắn biết mình đã phán đoán sai lầm. Thiên Long quân căn bản không thể nào ngăn nổi đại quân Ma Giáo một ngày, e rằng một canh giờ cũng khó!

Trong lòng Đinh Tu không ngừng dần vật. Chính thần thoại bất bại nhiều năm của Thiên Long quân đã khiến hắn trở nên tự phụ, mới khiến Thiên Long quân rơi vào cảnh diệt vong như ngày hôm nay!

“May thay, ta đã sớm sắp xếp một số người rời đi, để Thiên Long quân còn chút căn cơ!” Trong mắt Đinh Tu hiện lên một tia may mắn. Sự cẩn thận nhiều năm đã khiến hắn đưa ra quyết định sáng suốt nhất!

Xoạt!

Một tiếng xé rách kinh khủng vang lên!

“A...!”

Đinh Tu kêu thảm thiết, lùi về phía sau một bước!

Hắn cúi đầu nhìn xuống trước ngực, một vết thương khổng lồ sâu đến tận xương xuất hiện, máu tươi phun ra như suối, bị hắn dùng pháp lực miễn cưỡng cầm lại!

“Giết!”

Trong mắt Đinh Tu lóe lên tia quyết tuyệt, hét lớn một tiếng. Thanh Long Yên Nguyệt Dao trong tay hất lại được vung lên, đồng thời miệng quát lớn:

“Thiên Long quân hồn, toái! Nhập thể!”

Theo tiếng quát của Đinh Tu, phía trên những Thiên Long quân đang chiến đấu, Thiên Long quân hồn khổng lồ xuất hiện, ngâm nga một tiếng, sau đó vỡ vụn, hóa thành vô số điểm sáng, tiến vào trong cơ thể đại bộ phận binh sĩ Thiên Long quân!

Rầm!

Chỉ thấy tất cả binh sĩ Thiên Long quân bị quân hồn nhập thể đều ngẩn người, sau đó khí thể toàn thân tăng vọt, như thể mất đi linh trí, không sợ sống chết lao về phía đại quân Ma Giáo!

“Nhanh chóng đưa con ta rời khỏi đây!”

Trên bầu trời lại vang lên tiếng gầm thét của Đinh Tu. Ngay sau đó, những binh sĩ còn chưa bị quân hồn nhập thể lập tức xông về phía Đinh Vũ, muốn mang hắn rời đi!

Đây là quyết định cuối cùng của Đinh Tu, dùng Thiên Long Hồn thay đổi tâm trí binh lính, khiến bọn họ trở nên liều chết, từ đó cứu mạng con trai mình!

Đây là nỗ lực cuối cùng của hắn với tư cách một người cha!

“Đây là... Quân hồn nhập thể! Hắn sao lại dám làm vậy chứ? Thật độc ác! Chẳng qua, vì con trai thì cũng chẳng có gì lạ!” Một cường giả đang quan sát từ xa lên tiếng.

Những sinh linh khác cũng gật đầu nhưng khóe miệng lại lộ ra vẻ khinh thường. Bất kể là vì lý do gì, hành động này của Đinh Tu chẳng khác nào tà ma ngoại đạo!

Phải biết rằng phàm là sinh linh bị quân hồn nhập thể thì chắc chắn phải chết!

Nếu như Đinh Tu để tất cả binh sĩ đều được quân hồn nhập thể, bọn họ còn có thể thán phục một tiếng.

Thế nhưng hiện tại, rõ ràng là tâm phúc của Đinh Tu đều không bị quân hồn nhập thể, việc này khiến hành động kia của hắn trở nên không còn vĩ đại nữa!

Sự bộc phát đột ngột của Thiên Long quân phía dưới vậy mà lại áp chế khí thế vô địch của đại quân Ma Giáo chỉ trong nháy mắt. Tuy rằng phải mười Thiên Long quân mới có thể đối lấy một mạng ma binh nhưng bọn họ căn bản không sợ chết!

Nếu là quân đội bình thường gặp phải tình cảnh này, rất có thể đã bị giết ngược!

Thế nhưng...

Đối thủ của bọn họ là đại quân Ma Giáo, là quân đội từ trong biển máu núi xương leo ra. Nếu không phải hai trăm vạn ma binh này phần lớn là tân binh, thì căn bản sẽ không cho đối phương bất kỳ cơ hội phản kháng nào!

“Chết!”

Một tên Vạn phu trưởng trong ma binh sau khi chém giết một tên tướng địch thì trực tiếp quỳ xuống đất, một tay chậm rãi rút trường thương đang cắm trong người, một tay vừa phun máu tươi vừa gầm lên:

“Ma Giáo muôn năm, xưng bá chư thiên! Vì Ma Giáo, ta nguyện rơi xuống hoàng tuyền! Giết! Giết! Giết!”

Theo tiếng gầm của tên ma binh Vạn phu trưởng, những ma binh mới đang có ý định rút lui như tìm được tín niệm, tiếp tục xông lên!

Lũ chúng là đệ tử Ma Giáo, chúng không thể lui!

Bất kể kẻ địch phương nào, chúng đều phải giết xuyên qua, đây là tín niệm của chúng, chúng muốn chinh chiến chư thiên cho Ma Giáo, sao có thể bị một Thiên Long quân nho nhỏ đánh bại!

Chỉ trong nháy mắt, trên toàn bộ chiến trường đều là tiếng rống của ma binh:

“Ma Giáo từ từ, xưng bá chư thiên, vì Ma Giáo ta, nguyện rơi xuống hoàng tuyền! Giết! Giết! Giết!”

Tiếng gầm thét của hai trăm vạn ma binh trấn áp thiên địa, khiến hư không rung chuyển, đại địa run rẩy, càng lúc càng ảm đạm của Thiên Long quân!

Cuộc chém giết vẫn tiếp tục, ưu thế mà Thiên Long quân vừa chiếm được nhanh chóng tiêu tán!

Trên bầu trời!

Ầm!

Lại một tiếng chấn động kinh khủng vang lên, một bóng người bị đánh bay ra từ trận pháp Mười Hai Thần Ma!

Chính là Đinh Tu!

Bị đánh bay ra ngoài mười vạn dặm, Đinh Tu tay chống Thanh Long Yển Nguyệt Dao đứng thẳng trong hư không, khắp người nhuốm đầy máu tươi!

Đôi mắt Đinh Tu tràn ngập tử khí nhìn Thanh Long Yển Nguyệt Dao trong tay, trên thân đao đã xuất hiện vết rạn, có thể thấy được trận chiến vừa rồi thảm liệt đến nhường nào!

Chương 651: Thiên Hỏa Thánh Đình chấn động 1

“Xin lỗi lão huynh, ta không thể giúp người thành Đế binh!” Đình Tu lẩm bẩm.

Thanh Long Yên Nguyệt Dao không ngừng chấn mình, phát ra từng đợt ý cảnh thâm lương, phảng phất như mất đi thứ gì đó quan trọng!

Thần binh đạt đến Tôn cảnh đã có phản ý thức, có thể cảm nhận được hi nộ ái ố của chủ nhân!

Đôi mắt Đình Tu tràn ngập tử khí, nhìn về phía mười hai Ma Vương, lúc này mười hai Ma Vương đã giải tán Thần Ma trận pháp, nhìn chằm chằm vào hắn, trên mặt không còn vẻ trêu tức nữa!

Một hơi thở sau!

Đình Tu nhắm hai mắt lại, khí tức nhanh chóng tiêu tán nhưng thân thể vẫn đứng thẳng tắp giữa không trung!

“Xin lỗi, Thiên Long quân, tất cả đều là lỗi của ta, Đình Tu ta không nên để các người cuốn vào tranh đoạt đế vị, không nên phán đoán sai lầm sự cường đại của Ma Giáo, càng không nên để các người phải chết vì con ta...”

Một giọng nói yếu ớt phát ra từ người Đình Tu nhưng không ai có thể nghe thấy!

Lúc này, đại quân Ma Giáo phía dưới đã chọc thủng đội hình Thiên Long quân, ngoại trừ một số tướng lĩnh còn đang

chống cự, những người khác đều đã tử trận, điều kỳ lạ là, tất cả binh sĩ Thiên Long quân đều được giữ lại toàn thân!

Đây là do ma binh cố ý làm, lần này không phải vì muốn ăn thịt, mà là bọn chúng kính nể Thiên Long quân, không phải kính nể thực lực, mà là kính nể quân hồn của bọn họ!

“Phụ thân!”

Đinh Vũ được đông đảo tướng lĩnh bảo vệ ở giữa nhìn Đinh Tu trên không trung đã tắt thở, bị phần gào lên!

Vù...!

Một đạo phủ quang giáng xuống, bổ thẳng vào cổ hắc nhưng không chém đứt, mà trực tiếp đánh nát tim hắc!

Đồng thời, các tướng lĩnh xung quanh Đinh Vũ cũng lần lượt ngã xuống. Sau tiếng hét không cam lòng của vị tướng lĩnh cuối cùng, đội quân Thiên Long chưa từng thất bại này đã hoàn toàn bị tiêu diệt!

Trận chiến này, hai trăm vạn ma binh cũng tử thương hơn mười vạn!

“Quân đội này đáng được tôn trọng, hậu táng đi!” Trần Thu nhìn thi thể quân đội phía dưới, thản nhiên nói.

“Quả thật là một đội quân tốt, đáng tiếc lại đi theo lão già Đinh Tu, uổng phí!”

Ma Hổ Vương nói, đồng thời vung tay xuống!

Rầm!

Một cái hố sâu vạn trượng xuất hiện!

Ma Hổ Vương lại vung tay, tất cả thi thể Thiên Long quân đều bay vào trong hố sâu!

Vù...!

Một ngọn núi cao ngàn trượng ở phía xa bị Ma Hồ Vương dùng thần thông di chuyển đến, bao phủ lên hồ sâu!

Một ngôi mộ khổng lồ trong thế giới huyền huyền cứ như vậy được tạo ra!

Làm xong tất cả những chuyện này, mười hai Ma Vương mang theo hai trăm vạn ma binh bay trở về chỗ đại quân Ma Giáo!

“Bẩm Đại tổng quản, Thiên Long quân đã diệt, không một ai sống sót!” Trần Thư khom người bẩm báo với Liên Sinh.

“Ừm!”

Liên Sinh gật đầu, ánh mắt thoáng vẻ trầm tư. Đã qua nửa ngày kể từ khi đại quân Ma Giáo xuất phát, nếu cứ chậm chạp tiến quân thì e rằng sẽ tốn thêm thời gian!

“Bạch Hạo Thiên, Trần Thư đâu?”

Liên Sinh lạnh giọng gọi.

“Thuộc hạ có mặt!”

Hai người Bạch Hạo Thiên vội vàng bước ra khom người đáp lời. Trong mắt Bạch Hạo Thiên ánh lên vẻ hưng phấn, đã lâu rồi hắn chưa được ra trận!

“Bạch Hạo Thiên, người dẫn bảy vị Hộ pháp còn lại cùng ba trăm vạn ma binh, từ cánh trái tấn công!”

“Tuân lệnh!” Bạch Hạo Thiên khom người lĩnh mệnh.

“Trần Thư, người dẫn các Ma Vương còn lại cùng ba trăm vạn ma binh, từ cánh phải tấn công!”

“Tuân lệnh!” Trần Thư khom người lĩnh mệnh.

“Ma Vô Đạo cùng ba vị đường chủ, dẫn theo bốn trăm vạn ma binh còn lại, theo bốn tọa từ trung lộ tấn công!”

“Tuân lệnh!” Ma Vô Đạo cùng ba vị đường chủ đồng loạt khom người lĩnh mệnh.

“Nếu Thiên Long quân đã là quân đoàn mạnh nhất của Thiên Hỏa Thánh Đình kia, vậy bốn tọa thật đã đánh giá cao bọn chúng rồi!”

“Một ngày sau, bốn tọa muốn cùng chư vị hội quân tại hoàng thành Thiên Hỏa Thánh Đình, chư vị có đủ tự tin không?”

Ánh mắt Liên Sinh lóe lên vẻ bá đạo, rút ngắn ba ngày công thành xuống chỉ còn một, định trong vòng một ngày đánh thẳng vào nội địa Thiên Hỏa Thánh Đình!

“Có!”

Các bậc cao tăng Ma Giáo đồng loạt hô vang, tuy biết thời gian gấp rút nhưng bọn họ đều tràn đầy tự tin!

Chỉ cần trong vòng một ngày công phá được Thiên Hỏa Thánh Đình, ắt sẽ khiến cả Đông Vực chấn động!

“Xuất chinh!”

Bạch Hạo Thiên hét lớn, dẫn theo bảy vị Hộ pháp cùng ba trăm vạn ma binh lao đi như vũ bão. Mười hai Ma Vương cũng vội vàng dẫn theo ma binh tiến về phía trước. Thời gian có hạn, bọn họ phải nắm chắc từng khoảnh khắc!

Sau khi mọi người rời đi, Liên Sinh phát tay, một hắc y ám vệ xuất hiện phía sau.

“Mau đi báo cáo kế hoạch này cho Giáo chủ!”

“Tuân lệnh!”

Ám vệ lĩnh mệnh, thân hình chớp nhoáng biến mất trong màn đêm.

“Xuất chinh!”

Liên Sinh quát lạnh, bốn trăm vạn ma binh đồng loạt bay lên không, ma khí cuộn cuộn như muốn xé toạc cả bầu trời!...

Tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma phong, bên trong Thiên Ma điện!

Chương 652: Thiên Hỏa Thánh Đình chấn động 2

Vù...

Chu Khung ngồi trên Ma Long bảo tọa chậm rãi mở mắt, trong đôi mắt lóe lên tia sáng quỷ dị và tang thương, rồi nhanh chóng biến mất!

Phía dưới, Hoàng Tứ - kẻ mặc áo bào đen, mang mặt nạ đồng xanh, đang quỳ một gối, cung kính bẩm báo:

“Bẩm Giáo chủ, Đại tổng quản truyền tin, nói rằng dự định trong vòng một ngày sẽ tấn công đến hoàng thành Thiên Hỏa Thánh Đình!”

Một ngày?

Khóe miệng Chu Khung nhếch lên đầy thú vị. Hắn cho thời gian là năm ngày, vậy mà Liên Sinh lại định dùng một ngày!

Tốt lắm, rất có khí phách!

“Việc điều tra Đường Vũ thế nào rồi?” Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

Mười năm qua, Chu Khung lệnh cho tứ bộ luôn tìm kiếm tung tích của Đường Vũ nhưng vẫn biệt vô âm tín, như thể y đã hoàn toàn biến mất khỏi thế gian!

“Bẩm Giáo chủ, vẫn chưa có tin tức gì. Nhưng có thể chắc chắn rằng Đường Vũ không còn ở Dương Châu nữa!”

“Mặt khác, Huyền Bộ đã khóa chặt đạo sĩ tên Trương Dật kia, dự định bắt đầu bắt giữ!”

Hoàng Tứ trầm giọng bẩm.

Trương Dật?

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia suy tư, kẻ này đầu tiên là đi theo bên người Sở Hùng, sau đó lại đi Thiên Hỏa Thánh Đình, còn đưa ra chủ ý treo giải thưởng cao tăng Ma Giáo ở Quỷ Điện!

Có thể nói có thâm cừu đại hận với Ma Giáo nhưng chắc chắn trên người kẻ này có bí mật lớn, bằng không không thể tránh thoát Huyền Bộ truy sát thời gian dài như vậy.

“Truyền lệnh cho Huyền Bộ, Trương Dật này, phải bắt sống!” Chu Khung lạnh lùng phân phó.

“Tuân lệnh!”

Hoàng Tứ cung kính đáp, thân hình chậm rãi biến mất trong đại điện.

Chu Khung ngẩng đầu nhìn bầu trời, khóe miệng nở một nụ cười tà mị, đã đến lúc bốn tọa xuất sơn rồi!

Yên lặng mười năm, nếu như không làm ra chút động tĩnh lớn, làm sao xứng đáng với thân phận Chu ma đầu của ta!

“Đừng ngủ nữa, đi theo bốn tọa!”

Chu Khung đá Đại Bạch còn đang ngủ bên cạnh ghế, thân hình lập tức biến mất trong đại điện!

“Gâu..., ai dám đập bốn... Lão đại!!”

Đại Bạch bị đập văng ra trăm mét, lập tức tỉnh táo lại, vừa định mắng chửi thì nhìn thấy thân hình lão đại nhà mình, vội vàng ngậm miệng, vui mừng ve vẩy đuôi, sau đó biến mất theo trong đại điện!

Trên núi phía sau Thiên Ma Phong!

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long gào thét, kéo phi liễn khổng lồ bay lên trời, cực tốc bay về phía Thiên Hỏa Thánh Đình!

Một đường ma diễm ngập trời, vạn vật run sợ, chúng sinh Dương Châu đều là vẻ mặt kính sợ nhìn Ma Long Phi Liễn bay qua trên bầu trời!

Trước kia bọn họ còn dám lén lút nghị luận, Chu ma đầu gì đó lại đi đâu gây chuyện rồi, bây giờ nào còn dám nữa!

Chu ma đầu cái gì chứ, đó là Chu Vô Địch đại nhân, Giáo chủ Dương Châu Ma Giáo chúng ta, đánh khắp thiên hạ không địch thủ, chính là đại ân nhân số một Dương Châu!

Người qua đường: Vì sao các ngươi đều nói như vậy, là thật sao?

Chúng sinh Dương Châu: Đừng hỏi, hỏi chính là lời thật lòng...

Trong Kim Loan Điện của hoàng cung Thiên Hỏa Thánh Đình!

Cuộc tranh cãi kịch liệt khiến đại điện chấn động dữ dội, nếu tu vi kém một chút ở, e rằng đã bị chấn động đến chết!

“Hoàng huynh, huynh lại để Thiên Long Quân ngăn cản đại quân Ma Giáo mười ngày, chẳng phải là muốn đẩy bọn họ vào chỗ chết sao? Làm như vậy chẳng lẽ không sợ làm lạnh tâm tướng sĩ Thiên Hỏa sao!”

Chỉ thấy trong đại điện, Nhị hoàng tử mặc măng bào chỉ thẳng vào Thái tử đang ngồi trên ngai vàng mà chất vấn.

“Làm càn, ta là hoàng huynh của ngươi, là Thái tử, ngươi dám nói chuyện với ta như vậy? Hơn nữa để Thiên Long Quân ngăn cản mười ngày, là do đông đảo các lão thần thương nghị quyết định!”

“Hay là ngươi cho rằng đường đường Thiên Long Quân, một trong những quân đoàn mạnh nhất Thiên Hỏa Thánh Đình, ngay cả mười ngày không ngăn cản nổi đại quân Ma Giáo?”

“Hay là ngươi xem bọn họ là tư binh của mình, không nỡ để bọn họ chịu tổn thất, hử Nhị hoàng đệ?”

Thái tử mặc mắng bảo nhìn Nhị hoàng tử, trên mặt mang theo vài phần châm chọc, vẻ mặt như muốn nói: Ta muốn người của ngươi chết, ngươi có thể làm gì được ta?

“Ngươi...!”

Nhị hoàng tử tức giận đến mức suýt chút nữa hộc máu nhưng vừa nghĩ tới Thiên Long Quân còn đang tác chiến ở tiền tuyến, hắn liền cảm thấy đau lòng!

Hắn không phải đau lòng Thiên Long Quân thương vong, mà là đau lòng một khi Thiên Long Quân bị tổn thất, thế lực của hắn sẽ bị suy giảm nghiêm trọng, đến lúc đó sẽ không còn vốn liếng gì để tranh giành với Thái tử nữa!

“Chư vị lão thần, các ngài cũng đã từng chứng kiến sự khủng khiếp của đại quân Ma Giáo, lúc trước trăm vạn Ma binh đã có thể sánh ngang với Thiên Long Quân, hiện tại càng có đến ngàn vạn.”

“Ta đề nghị tăng binh chi viện, phái Thiên Hoàng quân tới trợ giúp, như vậy mới có thể chèo chống được mười ngày, đợi đến lúc phụ hoàng xuất quan, mọi chuyện sẽ đâu vào đấy.”

Chương 653: Bản tổng quản muốn xem xem giết người cần dùng mấy kiếm

Nhị hoàng tử nhìn chư vị lão thần, trầm giọng nói.

“Không được, Thiên Hoàng quân là quân đội trấn thủ hoàng thành, sao có thể rời đi!”

Không đợi các lão thần lên tiếng, Thái tử đã vội vàng đứng ra phản bác, Thiên Hoàng quân là quân đội ủng hộ hắn, sao có thể để xảy ra sai sót được.

Thái tử phản bác triệt để khiến Nhị hoàng tử nổi giận, trận tranh cãi bất tận lại một lần nữa bắt đầu, hai bên không ai chịu nhường ai!

Trong Kim Loan điện, các vị đại lão đều lộ vẻ bất đắc dĩ, từ khi Viêm Tôn tuyên bố thoái vị, loại tranh cãi này chưa từng có hồi kết!

Có thể nói là: Ba ngày một trận cãi vã nhỏ, năm ngày một trận cãi vã lớn!

Điều này cũng khiến thực lực của Thiên Hỏa Thánh Đình mấy năm nay suy yếu đi không ít. Biết bao chính sách hữu dụng đều không thể thực thi, vốn dĩ cũng chẳng phải chuyện gì to tát, bởi lẽ với thực lực của Thiên Hỏa Thánh Đình, chút tổn thất ấy chẳng đáng bận tâm!

Thế nhưng Ma Giáo lại đột nhiên trỗi dậy, khiến mọi chuyện đảo lộn. Giờ đây đại quân Ma Giáo đã đánh đến nơi,

hai người bọn họ vẫn còn bận tâm tranh giành quyền lực, hãm hại lẫn nhau!

Có thể thấy, hiện tại Đoạt đích đại chiến đã bước vào giai đoạn sống còn!

Thế nhưng các vị đại lão nào dám ngăn cản, bởi vì vị đại lão từng lên tiếng can ngăn hai người bọn họ trước đó, chỉ vì bước chân trái vào Kim Loan điện trước, đã bị lăng trì xử tử!

Ngay khi cuộc tranh cãi đang đến hồi gay cấn!

Khụ khụ!

Một tràng ho khan vang lên, sau đó một lão già mặc áo bào thái giám xuất hiện trong đại điện, chính là Ngụy Đình!

“Được rồi, Thái tử, Nhị hoàng tử, hai vị đừng cãi nhau nữa!” Ngụy Đình chau mày nhìn hai người đang tranh cãi.

Thái tử và Nhị hoàng tử nhìn thấy Ngụy Đình, trong mắt đều lóe lên một tia sáng, đồng loạt im lặng!

Thấy Ngụy Đình xuất hiện, rất nhiều vị đại lão đều thở phào nhẹ nhõm. Tuy Ngụy Đình chỉ là một vị tổng quản thái giám, không có thực quyền gì nhưng đừng quên đây là thế giới huyền huyễn!

Với thực lực Tôn Giả tứ trọng, Ngụy Đình có một vị thế vững chắc ở Thiên Hỏa Thánh Đình. Ngay cả Thái tử và Nhị hoàng tử không dám tạo tác trước mặt lão!

“Ngụy tổng quản, mời người phân xử. Thái tử ra lệnh cho Thiên Long quân chèo chống ngàn vạn ma binh Ma Giáo trong mười ngày. Chẳng phải là muốn đẩy bọn họ vào chỗ chết hay sao?” Nhị hoàng tử nhìn Ngụy Đình, lên tiếng tố cáo.

Ngụy Đình phẩy tay áo, vừa định lên tiếng, bên ngoài đã vang lên tiếng bước chân dồn dập...

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch...!

“Bầm...!”

Một tên thị vệ mặc giáp vội vàng chạy vào Kim Loan điện, quỳ một gối xuống đất, gấp gáp bẩm báo:

“Bẩm, tiền tuyến truyền đến quân tình khẩn cấp, đại quân Ma Giáo đã công phá Biên Hoang thành từ một canh giờ trước!”

“Trăm vạn Thiên Long quân toàn quân bị diệt, chủ soái Đinh Tu tử trận!”

Cái gì?

Nghe được tin này, Nhị hoàng tử lập tức nhảy dựng lên, trong mắt toát lên vẻ khó tin, lớn tiếng quát:

“Sao có thể như vậy? Trăm vạn Thiên Long quân đều là cường giả Bán Thánh cảnh, Đinh Tu càng là kẻ có thể bộc phát chiến lực Tôn Giả tam trọng, sao có thể dễ dàng tử trận như thế?”

Không chỉ Nhị hoàng tử, ngay cả Thái tử và đông đảo các vị đại lão cũng đều lộ vẻ mặt khó tin. Tin tức này thật sự quá mức chấn động!

Nói Ma Giáo đã tiêu diệt Thiên Long quân từ một canh giờ trước, vậy mà nửa canh giờ trước, đại quân Ma Giáo mới vừa bao vây Biên Hoang thành!

Chẳng phải là nói, đại quân Ma Giáo chỉ mất chưa đến nửa canh giờ đã tàn sát trăm vạn Thiên Long quân?

“Chẳng lẽ lời đồn là thật, Giáo chủ Ma Giáo thật sự vô địch thiên hạ, ma binh dưới trướng đều là những kẻ bất khả chiến bại?”

Một vị đại thần Lễ bộ thốt lên, khiến bầu không khí trong Kim Loan điện bỗng trở nên ngột ngạt!

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh vang lên, vô số gợn sóng dao động lan ra khắp Kim Loan điện. Vị đại thần Lễ bộ vừa lên tiếng kia lập tức nổ tung, thân tử đạo tiêu!

“Yêu ngôn hoặc chúng, đáng chết!” Ngụy Đình liếc nhìn thi thể vị đại thần Lễ bộ, trong mắt lóe lên hàn quang, sau đó nhìn chăm chăm tên thị vệ, lạnh lùng chất vấn:

“Thiên Long quân bị diệt như thế nào? Là Chu ma đầu ra tay, hay là nguyên nhân nào khác? Nói rõ chi tiết cho ta!”

Các vị văn võ bá quan khác cũng đều nhìn chăm chăm vào tên thị vệ, bọn họ cũng muốn biết, vì sao Thiên Long quân lại bị diệt nhanh như vậy!

Tên thị vệ bị dọa sợ đến mức run rẩy, không dám do dự, vội vàng đem sự tình trên chiến trường kể lại chi tiết một lần!

Hắn vừa kể, vừa phát hiện sắc mặt của tất cả mọi người trong đại điện đều thay đổi!

“Cái gì? Người nói kẻ giết chết Đình Tu là Thập Nhị Ma Vương, còn đám cao tăng Ma Giáo khác đều chưa từng ra tay?” Nhị hoàng tử nhìn thị vệ chất vấn, phảng phất như nghe được chuyện gì cực kỳ hoang đường.

Chương 654: Thế nào là kiếm đạo chân chính 1

Các vị văn võ bá quan khác cũng đều như vậy. Đều là cự phách Dương Châu, những năm gần đây bọn họ có thể nói là hiểu biết rất rõ về Ma Giáo!

Đối với Thập Nhị Ma Vương bọn họ cũng có phần ít hiểu biết, là những kẻ đứng đầu trong Ma Giáo. Tu vi của Thập Nhị Ma Vương bọn họ cũng biết, mười năm trước, nhiều nhất cũng chỉ là Đại Thánh tam tứ trọng mà thôi!

Mới chỉ có mười năm trôi qua, vậy mà đã có thể giết chết Đinh Tu có thực lực Tôn Giả!

Chẳng phải là đang nói đùa sao?

Chắc chắn là tên thị vệ này nói sai rồi, không phải Thập Nhị Ma Vương gì cả, là Chu ma đầu ra tay mới đúng!

“Bẩm, thiên chân vạn xác, đây là Lưu Ảnh Châu được truyền tống về từ tiền tuyến!” Thị vệ nhìn thấy vẻ mặt không tin của mọi người, vội vàng lấy ra một viên Lưu Ảnh Châu, cung kính dâng lên cho Nhị hoàng tử.

Sau đó, trên Lưu Ảnh Châu bắt đầu hiện ra cảnh tượng đại quân Ma Giáo công đánh Thiên Long quân. Hai triệu ma binh điên cuồng tàn sát Thiên Long quân!

Thập Nhị Ma Vương càng là ra tay đánh chết Đinh Tu đang liên tục bộc phát!

“Chuyện này... chuyện này... Ma Giáo... Phải làm sao bây giờ?” Một vị đại thần bị dọa đến mức muốn nói ra những lời

chán nản nhưng lại không dám nói hết.

Không chỉ có hấn, sắc mặt các vị đại thần khác đều tái mét, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, quả thực là thực lực mà Thập Nhị Ma Vương thể hiện ra quá mức cường hấn!

Cả Kim Loan điện bỗng chốc im lặng như tờ!

Ngay lúc này, bên ngoài lại truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập!

“Báo...!”

Một tên thị vệ mặc giáp từ bên ngoài chạy vào, quỳ một gối xuống đất, vội vàng bẩm báo:

“Khẩn cấp! Tiền tuyến truyền đến tin tức, đại quân Ma Giáo chia làm ba đường, hiện đang tấn công về phía hoàng thành. Đã có hơn năm mươi tòa thành trì bị công phá!”

Chưa để cho mọi người kịp tiêu hóa xong tin tức khủng khiếp này, lại một tên thị vệ khác chạy vào, lớn tiếng bẩm báo:

“Báo... Tiền tuyến truyền đến tin tức, đại quân Ma Giáo đi đến đâu không ai dám ngăn cản, rất nhiều thành chủ đã mở cổng thành đầu hàng!”

“Đại quân Ma Giáo đang tiến quân với tốc độ cực nhanh, có khả năng tối nay sẽ đánh đến hoàng thành!”

“Àm!”

Thái tử tức giận đập nát chiếc ghế bên dưới, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, lầm bầm:

“Sao có thể như vậy? Ma Giáo chỉ trong một ngày đã có thể đánh đến hoàng thành? Nếu Ma Giáo thắng, vậy thì ngôi vị hoàng đế này ta còn kế thừa như thế nào?”

Thái tử lập tức nhìn về phía Ngụy Đình, trầm giọng nói:

“Ngụy tổng quản, mau đi mời phụ hoàng xuất quan, nếu không đại quân Ma Giáo sẽ đánh đến hoàng thành mất!”

“Đúng vậy, hiện giờ đã là lúc sống chết tồn vong, nhất định phải bẩm báo cho phụ hoàng biết!” Nhị hoàng tử cũng vội vàng phụ họa, không dám phản đối Thái tử.

Tình hình hiện tại không cho phép bọn họ cãi nhau nữa, nếu Ma Giáo thật sự đánh đến hoàng thành, hủy diệt Thiên Hỏa đế quốc, bọn họ còn tranh giành ngôi vị hoàng đế làm gì nữa!

E là đến lúc đó sẽ bị lột da ăn thịt mất. Dù sao chuyện người trong Ma Giáo thích ăn yêu thú cũng là chuyện mà ai ai cũng biết!

Mà Thiên Hỏa đế quốc lại càng là đế quốc của yêu thú, những đại thần bọn họ, tám chín phần mười đều là yêu thú!

Ngụy Đình ánh mắt lóe sáng liên hồi, nào ai hiểu rõ thương thế của bệ hạ nhà mình hơn ông!

Lúc giúp đế quốc Đại Càn hoàn thành trận chiến thống nhất cuối cùng, vị Tôn Giả kia của Hùng tộc rõ ràng chỉ làm cho có, để mặc bệ hạ nhà mình một mình đối phó cường địch!

Đến cuối, Viêm Tôn còn bị một kẻ cũng là cường giả Tôn Giả đỉnh phong phản đòn trước lúc chết, khiến người bị trọng thương!

Nếu không phải Thiên Hỏa Thánh Đình còn chút nội tình, e rằng mấy vạn năm cũng chưa chắc đã chữa khỏi thương thế này!

“Truyền lệnh xuống, Thiên Hoàng quân, Phi Long quân, cấm quân, tất cả quay về hoàng thành!” Ngụy Đình trầm giọng nói.

“Còn nhìn gì nữa, mau cầm thẻ bài của ta đi!” Thái tử thấy thị vệ ngậy người, liền lớn tiếng quát.

“Tuân lệnh!”

Mấy tên thị vệ vội vàng gật đầu, chạy ra ngoài.

“Ngụy tổng quản, chẳng lẽ chúng ta phải đóng quân ở hoàng thành mười ngày, chờ bệ hạ xuất quan sao?”

Nhị hoàng tử mặt mày tái nhợt hỏi, thật sự là cảnh tượng vừa rồi nhìn thấy trong Lưu Ảnh Châu quá mức đáng sợ, mà quân hung hãn như vậy, cho dù triệu tập ba đại quân đoàn về phòng thủ, bọn họ không cách nào yên tâm!

Giờ phút này có thể khiến bọn họ an tâm, chỉ có Thánh Chủ Thánh Đình, Viêm Tôn xuất quan tọa trấn mà thôi!

“Xem ra, ta nên đến tiền tuyến xem thử, xem có thể ngăn cản chúng một chút nào không!” Ngụy Đình nhìn lên bầu trời, lẩm bẫm.

Nhưng trong đại điện, kẻ nào mà chẳng có tu vi cường đại, chỉ trong nháy mắt đều nghe được lời Ngụy Đình.

Thái tử và Nhị hoàng tử nhìn nhau, lập tức đồng thanh hô lớn:

Chương 655: Thế nào là kiếm đạo chân chính 2

“Ngụy tổng quản cao nghĩa, chúc Ngụy tổng quản khải hoàn trở về, tiêu diệt lũ yêu nghiệt Ma Giáo!”

Tất cả văn võ bá quan còn lại cũng đồng loạt hô to: “Chúc Ngụy tổng quản khải hoàn trở về, tiêu diệt lũ yêu nghiệt Ma Giáo!”

Ngụy Đình: ...

(Trong lòng Ngụy Đình: Lão phu nói nhỏ như vậy mà các người cũng nghe được, hơn nữa đây rõ ràng là muốn đi chịu chết, chẳng lẽ không ai khuyên can một tiếng, chẳng lẽ nhân duyên của lão phu kém đến thế sao!)

Dưới ánh mắt mong chờ của tất cả văn võ bá quan, Ngụy Đình khó khăn gật đầu, biết làm sao được, lời đã nói ra không thể nào lấy lại được nữa!

“Nếu bản tổng quản không còn... Vậy thì gọi bộ hạ ra đi!” Ngụy Đình trầm giọng nói, thân hình nhanh chóng biến mất trong đại điện!

Ngụy Đình một đường bay thẳng về phía đại quân Ma Giáo, đột nhiên dừng lại, vốn dĩ ông định đi tiêu diệt mười hai Ma Vương trước.

Lúc này trong mắt toát lên một tia suy tư, mười hai tên Ma Vương kia đều là kẻ có thực lực mạnh mẽ, cho dù là ông, e rằng cũng phải trải qua một phen khổ chiến mới có thể tiêu diệt!

Hơn nữa sau khi tiêu diệt mười hai tên Ma Vương, bản thân chắc chắn sẽ bị trọng thương, muốn tiêu diệt hai lộ đại quân còn lại e là khó khăn!

Vả lại mười hai tên Ma Vương kia có chết, sợ rằng không ảnh hưởng gì nhiều đến đại quân Ma Giáo.

“Giết Liên Sinh, hắn là thống soái đại quân!”

Trong mắt Ngụy Đình lóe lên tia sáng, thầm nghĩ, Liên Sinh là thống soái đại quân Ma Giáo cũng là Đại tổng quản Ma Giáo, hắn vừa chết, đại quân Ma Giáo chắc chắn đại loạn!

Thân hình Ngụy Đình lóe lên, lao thẳng về phía đại quân của Liên Sinh!...

Trên một bình nguyên ở trung tâm Thiên Hỏa Thánh Đình!

Bốn trăm vạn đại quân Ma Giáo ào ào bay qua, ma khí cuộn cuộn che kín bầu trời, không ai dám ngăn cản!

Chỉ vồn vện năm canh giờ, đại quân Ma Giáo đã đánh đến trung tâm Thiên Hỏa Thánh Đình!

Vốn dĩ không thể nào nhanh như vậy, chỉ là đến lúc sau, cơ bản tất cả thành trì đều mở rộng cửa thành, chủ động nghênh đón đại quân Ma Giáo vào thành!

Có một vài tên thành chủ còn muốn phản kháng, tranh thủ một cơ hội lưu danh sử sách, đáng tiếc còn chưa kịp đợi đại quân Ma Giáo đến đã bị các đại gia tộc trong thành giết chết!

Dù sao bọn họ cũng muốn sống, không thể vì người muốn nổi tiếng mà để bọn họ phải chết theo!

“Dừng lại!”

Liên Sinh đột nhiên phát tay, bốn trăm vạn đại quân Ma Giáo phía sau lập tức dừng lại. Trong mắt Ma Vô Đạo hiện lên

một tia nghi hoặc, sau một khắc lập tức ngẩng đầu nhìn về phía trước!

Hắn cảm nhận được một luồng khí tức cường đại đang nhanh chóng tiến đến, thực lực còn mạnh hơn cả Đinh Tu lúc bộc phát!

“Quả nhiên, thực lực của Đại tổng quản mạnh hơn ta rất nhiều!” Ma Vô Đạo thầm nghĩ.

Vù...

Hư không rung động, Ngụy Đình khoác trên mình bộ thái giám bào chậm rãi bước ra. Nhìn bốn trăm vạn ma binh phía trước, trong mắt lão hiện lên một tia chấn kinh!

Mặc dù đã biết thực lực đại quân Ma Giáo nhưng tận mắt chứng kiến vẫn khiến lão chấn động!

Bốn trăm vạn binh sĩ Bán Thánh đỉnh phong, cho dù là hai Thiên Hỏa Thánh Đình không gom góp nổi, vậy mà Ma Giáo lại có cả ngàn vạn quân thế này!

“Liên Sinh... Thiên Hỏa Thánh Đình ta không muốn kết thù với Ma Giáo các người, chỉ bằng lui binh!”

Ngụy Đình nhìn Liên Sinh đối diện quát lớn, trong lòng lại lạnh lẽo. Chỉ cần bộ hạ xuất quan, liên thủ cùng tộc trưởng Hùng tộc giết Chu Khung, đến lúc đó ngàn vạn ma binh này cũng chẳng đáng ngại!

Còn tên Liên Sinh này, đến lúc đó lão muốn tự tay kết liễu!

“Lui binh?”

Sắc mặt Liên Sinh lạnh băng, khóe miệng nhếch lên một tia khinh miệt. Giờ đã đến nước này, làm sao có thể lui binh!

“Không phải là không được. Thiên Hỏa Thánh Đình các người lập tức tuyên bố đầu hàng, Viêm Tôn kia đến kéo kiệu

cho Giáo chủ nhà ta, bản tổng quản sẽ cân nhắc lui binh!” Liên Sinh nhìn Ngụy Đình, vẻ mặt trêu tức.

“Làm càn! Dám vũ nhục bệ hạ, người đáng chết!”

Ngụy Đình hét lớn, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, khí thế toàn thân bộc phát, khiến hư không xung quanh cũng phải chấn động!

Ma Vô Đạo thấy động tác của Ngụy Đình, liền giơ trường thương trong tay lên, muốn chỉ huy ma binh bày trận nhưng lại bị Liên Sinh phát tay ngăn cản!

Liên Sinh nhìn thấy trong tay Ngụy Đình cũng xuất hiện một thanh trường kiếm, khí thế toàn thân bộc phát, từng bước tiến về phía lão. Hắn lạnh lùng nói:

“Một lão thái giám mới bước vào Tôn Giả tứ trọng mà thôi, bản tổng quản muốn xem giết người càn dùng bao nhiêu kiếm!”

Cái gì!

Những sinh linh đi theo phía sau đại quân Ma Giáo nghe thấy lời này của Liên Sinh đều há hốc mồm kinh ngạc!

“Tên Liên Sinh này chẳng lẽ muốn một mình đối đầu với Ngụy Đình, không cần đến đại quân?”

“Chỉ là Đại Thánh đỉnh phong, lại muốn nghịch thiên mà đối đầu với Tôn Giả tứ trọng, hắn làm sao dám!”

Chương 656: Ngụy Đình tử vong 1

Vô số lời kinh ngạc vang lên, thật sự là hành động của Liên Sinh quá mức kinh người!

Đại Thánh phạt Tôn!

Nói thì dễ nhưng có thể làm được, trong vòng gần trăm vạn năm nay ở Đông Vực cũng chẳng có mấy ai!

Nổi danh nhất là Chu ma đầu nhưng tất cả mọi người đều cho rằng hắn là ngoại lệ, bởi vì hắn căn bản không phải người, mà là Thần!

Ngoài Chu ma đầu ra, cơ bản không còn ai khác. Gần đây nhất là mười hai Ma Vương của Ma Giáo liên thủ giết Đình Tu, kẻ có thực lực ngang ngửa Tôn Giả!

Nhưng bọn chúng là mười hai người, lại còn dùng đến trận pháp, còn Liên Sinh chỉ có một mình!

“Tên nhãi ranh, thật là càn rỡ!”

Ngụy Đình nhìn Liên Sinh đang một mình tiến tới, sắc mặt xanh mét như bị xúc phạm nặng nề!

Lão đường đường là cường giả Tôn Giả tứ trọng, đi đến đâu cũng là nhân vật cự phách, vậy mà lại bị một tên Đại Thánh đỉnh phong xem thường!

Chuyện này thật không thể nhịn được!

Trong mắt Ngụy Đình lóe lên tia sáng lạnh lẽo, trường kiếm trong tay lập tức vung ra!

“Nhất Kiếm Kinh Long, trăm!”

Trường kiếm xé toạc không gian, chỉ trong nháy mắt đã hiện ra trước mặt Liên Sinh, uy lực kinh khủng như muốn đem Liên Sinh chém làm đôi!

Liên Sinh nhìn kiếm quang đầy sát ý, trong mắt lóe lên tia tà ác, thân hình thoát một cái đã biến mất!

Khi xuất hiện, hắn đã đứng trên đỉnh đầu Ngụy Đình, trường kiếm trong tay đâm thẳng xuống!

“Nguy!”

Ngụy Đình lập tức cảm nhận được sát khí, không kịp suy nghĩ xem vì sao Liên Sinh lại đột ngột xuất hiện trên đầu mình, vội vàng lùi về phía sau!

Xoẹt!

Một tiếng xé rách vang lên!

Ngụy Đình lui về sau trăm dặm mới dừng lại, cúi đầu nhìn xuống, trước ngực xuất hiện một vết thương lớn!

“Khôn kiếp, sao lại nhanh như vậy!”

Trong mắt Ngụy Đình lộ vẻ kinh hãi, chỉ chậm một chút nữa thôi, nếu như vừa rồi lùi chậm một chút, e rằng đã bị chém làm đôi!

Nhìn Liên Sinh đang đứng trên không trung, Ngụy Đình kinh hãi tột độ, vừa rồi tốc độ của Liên Sinh thật sự quá nhanh, nhanh đến mức cường giả Tôn Giả tứ trọng như hắn không kịp phản ứng!

“Là công pháp, thể chất, hay là thứ gì khác?”

Trong lòng Ngụy Đình thâm nghĩ, bất an dâng lên, với tốc độ vừa rồi của Liên Sinh, e rằng muốn giết hắn, phải trải qua một phen khổ chiến!

“Né được một chiêu, không tệ!”

Liên Sinh tay cầm trường kiếm, nhìn Ngụy Đình với vẻ mặt tà ác, tuy nhiên không thể một kiếm lấy mạng đối phương cũng nằm trong dự liệu của hắn!

Tôn Giả là những kẻ mạnh nhất Đông Vực, nếu dễ dàng bị giết như vậy thì thật mất mặt!

“Lão thái giám, hôm nay để người mở rộng tầm mắt, xem thể chất mà Giáo chủ ban cho ta mạnh mẽ đến nhường nào!”

“Thiên Tà Thánh Thể, khai mở!”

Liên Sinh quát lớn, toàn thân bị tà khí bao phủ, hai mắt trở nên u ám, trên da xuất hiện vô số phù văn quỷ dị, khí thế bùng nổ, chỉ trong nháy mắt tăng lên gấp mười lần!

Tà khí quỷ dị từ người Liên Sinh tỏa ra, chỉ trong nháy mắt đã bao phủ cả vạn dặm xung quanh!

“Tà Thần Trảm, giết!”

Một đạo kiếm quang kinh thiên bổ xuống, mang theo tà khí vô tận chém về phía Ngụy Đình!

“Cái gì thế này?”

Nhìn thấy Liên Sinh bỗng nhiên bộc phát, cùng với tà khí đang nhanh chóng lan tới, trong mắt Ngụy Đình lộ vẻ kinh hãi!

Hắn cảm thấy thực lực của bản thân như bị áp chế, ngay cả bảy phần thực lực không phát huy ra được!

“Nhất Kiếm Phá Thương Khung, Trấn Thiên Long!”

Ngụy Đình không dám do dự, hắn cảm nhận được sát khí trên kiếm của Liên Sinh, lập tức hét lớn, trường kiếm trong tay chém ra toàn lực!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, uy lực khủng khiếp trực tiếp xé toạc mặt đất, tạo thành những khe nứt lớn!

Ước chừng một hơi thở!

dư chấn mới dần tan biến, thiên địa trở lại bình thường, tất cả mọi người đều nhìn về phía chiến trường!

Chỉ thấy Ngụy Đình bị đánh bay ra xa ngàn dặm, tay cầm kiếm run lên dữ dội!

Phụt!

Một ngụm máu tươi từ miệng Ngụy Đình phun ra!

Ngụy Đình nhanh chóng lấy ra một viên đan dược chữa thương hàng đầu của bậc Đại Thánh, ném vào miệng, khôi phục thương thể trong cơ thể!

Mà Liên Sinh lại chỉ lui về phía sau chưa đến trăm dặm, mặc dù khí thể giảm xuống không ít nhưng rõ ràng là không bị thương!

“Không ngờ lại là thể chất đặc thù, Liên Sinh lại có thể chất đặc thù, điều này sao có thể?”

“Thể chất thật đáng sợ, chẳng những có thể tăng cường chiến lực của bản thân lên mười mấy lần, vậy mà còn có thể hạn chế thực lực của đối thủ, thật quá cường đại!”

“Tên Liên Sinh này che giấu cũng thật quá kỹ, vậy mà lại có thể chất đặc thù, trước giờ chưa từng để lộ ra!”

Sinh linh vây xem từ xa, nhìn cảnh tượng trên không trung không khỏi kinh hãi bàn tán, sự xuất hiện của thể chất đặc thù khiến bọn họ chỉ trong nháy mắt trở nên bối rối, ngay cả không ít cường giả Tôn cảnh đang dùng ý niệm quan sát cũng đều đồng loạt giáng xuống ý niệm phân thân.

Chương 657: Ngụy Đình tử vong 2

“Các người có nghe thấy không, tên Liên Sinh kia nói thể chất của hắn là do Chu ma đầu ban cho đấy!”

Một đạo ý niệm phân thân của một vị Tôn Giả nghi hoặc lên tiếng, trên mặt lộ rõ vẻ không tin, tựa như vừa nghe nhầm vậy.

“Hình như là nói như vậy!” Một ý niệm phân thân của một vị Tôn Giả khác không chắc chắn đáp.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả Tôn Giả đều sửng sốt, bởi vì vừa rồi bọn họ cũng nghe thấy, vốn tưởng mình nghe nhầm, hiện tại xem ra rất có thể là thật!

Ngay sau đó, tất cả Tôn Giả đều run rẩy!

Đó chính là thể chất đặc thù, toàn bộ Đông Vực mấy vạn năm cũng khó xuất hiện một người, mỗi một người xuất hiện đều sẽ dẫn đến một trận bạo phong huyết vũ!

Hơn nữa thể chất của Liên Sinh lại cực kỳ cường đại, ít nhất trong số tất cả thể chất từng xuất hiện ở Đông Vực đều được xem như là một trong những nhóm mạnh nhất!

Thể chất bậc này, vậy mà lại là do Chu ma đầu ban thưởng, tên Chu ma đầu kia cũng thật quá trâu bò rồi!

Nếu như thể chất cũng có thể ban thưởng, như vậy chẳng phải là nói Ma Giáo có thể còn có những thể chất đặc thù khác có thể ban thưởng hay sao?

Chỉ trong nháy mắt, tất cả cường giả Tôn cảnh đều nghĩ đến khả năng này, trong mắt đều ánh lên một tia tham lam!

Thế chất đặc thù a, cho dù đối với Tôn Giả mà nói cũng là chí bảo vô thượng, chẳng phải là đang chứng kiến một tên Đại Thánh đỉnh phong, chỉ dựa vào thế chất đặc thù đã có thể đánh thương Tôn Giả tứ trọng hay sao?

“Các người nói xem, nếu như ta gia nhập Ma Giáo, có phải cũng có thể được ban thưởng thế chất hay không!” Một vị Tôn Giả lẩm bẩm tự nói, trong giọng nói tràn ngập sự hâm mộ.

Không ai trả lời hắn nhưng trong mắt không ít cường giả Tôn cảnh đều lóe lên một tia sáng, tục ngữ nói rất hay!

Động tâm không bằng hành động, bọn họ quyết định đi thử xem!...

Trên không trung, Ngụy Đình cảm nhận thương thế trong cơ thể, nhìn Liên Sinh phía trước, khóe miệng lộ ra một tia cay đắng!

Một kiếm!

Chỉ một kiếm của đối phương đã đánh hắn trọng thương!

Một tên Đại Thánh đỉnh phong, một kiếm đánh trọng thương cường giả Tôn Giả tứ trọng, chuyện này mà nói ra, e rằng ngay cả kẻ ngốc không tin!

“Thế chất đặc thù thật quý dị, vậy mà có thể hạn chế thực lực của đối thủ!” Ngụy Đình cay đắng nói.

Mà Liên Sinh đối diện nhìn Ngụy Đình bị một kiếm của mình bức lui, khóe miệng lộ ra một tia khinh thường.

Thiên Tà Thánh Thể của hắn có thể hạn chế ba phần thực lực của đối thủ, thế mà tên Ngụy Đình đối diện vừa rồi ngay cả năm phần thực lực không phát huy ra nổi!

Điều này chứng tỏ, tâm trí của đối phương quá kém cỏi, trực tiếp bị Thiên Tà Thánh Thể của hắn chấn nhiếp tâm thần!

“Nếu như ngươi có thể đỡ được hai kiếm nữa của bốn tọa, bốn tọa sẽ cho ngươi chết toàn thây!”

Liên Sinh nhìn Ngụy Đình cười tà nói, vẻ mặt như đang ban ơn cho Ngụy Đình, mau mau tiếp nhận ân huệ này.

“Ngươi... Cuồng vọng! Ta đường đường là tổng quản đại nội Thiên Hỏa Thánh Đình, hôm nay sẽ cho ngươi mở rộng tầm mắt, thế nào mới là kiếm đạo chân chính!”

Ngụy Đình hét lớn một tiếng, giọng nói tràn đầy phần nộ, trường kiếm trong tay ông ông rung động!

“Thiên huyết!”

Chỉ trong nháy mắt, tinh huyết trong cơ thể Ngụy Đình bùng cháy, khí thể toàn thân càng lúc càng mạnh mẽ, trong hai mắt hiện lên từng tia huyết quang!

“Ngụy Đình kia muốn liều mạng rồi, vậy mà lại dùng Thiên Huyết!” Một vị Tôn Giả dùng ý niệm quan sát Ngụy Đình bộc phát, thốt lên.

Thiên Huyết cơ bản là bí thuật mà bất kỳ sinh linh nào đạt đến Thánh Cảnh trở lên đều nắm giữ, nói trắng ra là thiên đốt tinh huyết của bản thân trong chớp mắt, để đổi lấy sự gia tăng đột ngột về thực lực!

Tuy hiệu quả rõ ràng nhưng di chứng cũng vô cùng lớn, cơ bản muốn khôi phục, không có vài vạn năm thì đừng hòng!

“Sao ta lại thấy không đúng, trong ấn tượng của ta, lão thái giám này rất sợ chết, chẳng lẽ hơn vạn năm không gặp, tính tình thay đổi rồi?” Một vị Tôn Giả khác mang vẻ mặt nghi hoặc lên tiếng.

Các vị Tôn Giả khác không ai đáp lời, sợ chết là gì, người ta rõ ràng đang liều mạng, người xem hấn sắp xuất chiêu kìà...

“Chết tiệt!”

Một sinh linh chỉ về phía Ngụy Đình, gầm lên một tiếng, giọng điệu đầy vẻ khó tin.

Những sinh linh khác liền nhìn theo hướng chỉ tay!

Chỉ thấy Ngụy Đình sau khi thiêu đốt tinh huyết xong, giờ cao trường kiếm trong tay, hét lớn:

“Kiếm đạo mạnh nhất: Kiếm Chi Cực, Kiếm Độn! Ta độn!”

Trường kiếm lập tức phát ra một luồng sáng chói lòa, lóe lên huyết quang, mang theo Ngụy Đình chạy trốn về phương xa!

Không sai, Ngụy Đình sợ hãi rồi, bởi vì hấn nhận ra bản thân ở lại chắc chắn phải chết, dù có thiêu đốt tinh huyết không thể giết nổi Liên Sinh!

Đã như vậy, hấn ở lại làm gì, chờ chết sao?

Chương 658: Viêm Tôn bạo nộ, Trương Dật đào tẩu

Hắn là một thái giám, cả đời phấn đấu vì điều gì, chẳng phải là vì sống lâu hơn một chút sao, sao có thể cam tâm bỏ mạng ở nơi này!

“Cái này... Lão tử đã lột sạch quần áo, ngươi lại cho ta xem cái này...” Một sinh linh nhìn Ngụy Đình chạy trốn, tức giận nói.

Thật sự là vừa rồi khí thế của Ngụy Đình quá giống liều mạng, kết quả lại đột ngột làm ra động tác chạy trốn, ai mà chịu nổi!

“Ta đã nói rồi, lão thái giám này nhát gan vô cùng, lại còn thích sĩ diện, không thể nào thật sự liều mạng được!” Vị Tôn Giả lúc trước tỏ vẻ nghi hoặc lại lên tiếng, vẻ mặt như thể “ta đã biết trước là thế này”. ...

Liên Sinh nhìn Ngụy Đình nhanh chóng chạy trốn cũng sửng người, sau đó khinh thường cười lạnh một tiếng!

“Muốn chạy, ngươi thật sự nghĩ quá đơn giản rồi!”

Nói đoạn, thân hình Liên Sinh lóe lên rồi biến mất tại chỗ, dịch chuyển tức thời về phía Ngụy Đình chạy trốn!

Không sai, chính là dịch chuyển tức thời, trong Thiên Tà lĩnh vực, tốc độ của Liên Sinh đã có thể sánh ngang với dịch chuyển tức thời!

Ngụy Đình vừa mới chạy thoát được vạn dặm, chợt ngừng đầu, ánh mắt lộ vẻ kinh hoàng, một đạo kiếm quang kinh thiên

bỏ thẳng về phía hắn!

“Không...!”

Ngụy Đình tuyệt vọng gào lên một tiếng, muốn vùng vẫy phản kháng nhưng hắn đã thiêu đốt hết tinh huyết, thực lực giảm sút nghiêm trọng, căn bản không kịp phản kháng!

“Ta không cam tâm... Bệ hạ cứu ta...!”

Ngụy Đình gầm lên một tiếng đầy phẫn uất, vội vàng lấy ra một miếng ngọc bội, đáng tiếc ngọc bội vừa lóe lên một tia sáng, khí thế khủng khiếp bên trong còn chưa kịp hiện ra, đã bị kiếm quang phá hủy.

Đồng thời, kiếm quang kinh thiên cũng trực tiếp chém Ngụy Đình thành hai khúc, hóa thành bản thể, một con Thanh Xà dài mười vạn trượng!

Ầm!

Thanh Xà mười vạn trượng bị chém thành hai đoạn rơi thẳng xuống bình nguyên, tạo thành một cái hố sâu không lồ, bụi đất mù mịt bốc lên!

Một vị cường giả Tôn Giả cảnh tứ trọng, cứ như vậy mà chết!

“Vậy mà hắn ta thật sự làm được, Đại Thánh tru sát Tôn Giả, lại chỉ dùng hai chiêu!” Một sinh linh nhìn thi thể Thanh Xà khổng lồ đã chết, kinh ngạc thốt lên.

Những sinh linh khác cũng nhìn chằm chằm thi thể Thanh Xà, tuy vừa rồi bọn chúng đã đoán được có thể Liên Sinh sẽ chém giết Ngụy Đình!

Nhưng khi Ngụy Đình chết dễ dàng như vậy, vẫn khiến bọn chúng khó có thể chấp nhận, có thể tưởng tượng, qua hôm nay, đại danh của Liên Sinh sẽ truyền khắp Đông Vực!

Thậm chí có thể được xưng là thiên kiêu thứ ba Đông Vực!

Mà hai đại thiên kiêu trước, theo thứ tự là Giáo chủ Ma Giáo Chu ma đầu và chủ nhân Đại Càn Sở Hùng!

“Haiz, Chu ma đầu thật sự là quá kinh khủng, yêu nghiệt như Liên Sinh mà cũng thần phục dưới trướng hắn, hơn nữa còn có Thập Nhị Ma Vương, các Đại hộ pháp, Đường Chủ, toàn những kẻ yêu nghiệt!”

“Sao ta cảm giác, nếu Ma Tôn không mau chóng xuất quan, e là uy danh của Chu ma đầu sắp vượt qua cả ngài ấy rồi!”

“Suýt, nhỏ giọng thôi, lỡ người khác nghe được câu này thì nguoi chết chắc nhưng thật ra ta cũng có cảm giác như vậy!”

Từng sinh linh trò chuyện với nhau, thậm chí không ít sinh linh đã sắp quên thân phận đệ tử Ma Tôn của Chu ma đầu!

Thậm chí trong truyền thuyết, không ít Thiên Tôn khi nhắc tới Chu ma đầu, đều gọi hắn là Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung chứ không phải đệ tử Ma Tôn!

Có thể thấy uy danh hiện tại của Chu Khung lớn đến nhường nào!

Liên Sinh nhìn thi thể Thanh Xà khổng lồ phía dưới, trong mắt lóe lên một tia sáng, đây là Tôn Giả đầu tiên hắn giết, thật ra nếu Ngụy Đình liều chết chống cự, Liên Sinh sẽ không giết hắn dễ dàng như vậy!

Đáng trách là gã quá sợ chết!

Thieu đốt tinh huyết có được thực lực mạnh mẽ, vậy mà lại dùng để chạy trốn!

Hơn nữa có át chủ bài mà phải đợi đến lúc cuối cùng mới dùng, bằng không đã không chết thảm như vậy!

Bốn trăm vạn Ma binh nhìn thi thể Thanh Xà khổng lồ phía trước, cùng với Liên Sinh cầm kiếm đứng trên bầu trời, trong mắt đều lộ ra vẻ kích động!

Đây chính là Đại tổng quản Ma Giáo của bọn chúng, thật sự quá cường đại!

Đặc biệt là một vài Ma binh mới gia nhập, trong lòng thầm nghĩ Liên Sinh đã mạnh mẽ như thế, vậy Giáo chủ nhà mình chẳng phải có thể lên trời, ai nấy đều kích động hô to!

“Đại tổng quản uy vũ, Ma Giáo uy vũ, Giáo chủ đại nhân vô địch!”

“Đại tổng quản uy vũ, Ma Giáo uy vũ, Giáo chủ đại nhân vô địch!”

Sóng âm cuộn cuộn như muốn xuyên thủng trời cao, khiến hư không không ngừng rung chuyển, phảng phất cũng đang kích động theo.

“Tiến lên, trong vòng ba canh giờ, tiến thẳng đến Hoàng thành!”

Liên Sinh hét lớn một tiếng, bốn trăm vạn Ma binh lại lần nữa cấp tốc tiến lên!

Đồng thời, Liên Sinh vung tay thu hồi thi thể Thanh Xà, liếc mắt nhìn về phía vô số ý niệm phân thân của các Tôn Giả trong hư không ở đằng xa, thân hình lóe lên, bay về phía xa!

Chương 659: Mau đi mật thất mời phụ hoàng 1

“Phù!”

Mãi đến khi bốn trăm vạn Ma binh hoàn toàn biến mất, toàn bộ sinh linh mới chậm rãi thở phào nhẹ nhõm!

Một Đại tổng quản Ma Giáo đã mạnh mẽ như vậy, bọn chúng thật sự khó có thể tưởng tượng, hiện tại Chu ma đầu mạnh đến mức nào!

“Thật bá đạo, quả nhiên là thuộc hạ của Chu ma đầu, vậy mà định trong vòng ba canh giờ, đánh đến tận Hoàng thành!”

“Ta thấy, hôm nay Thiên Hỏa Thánh Đình tiêu đời rồi, ta nhận được tin tức, Chu ma đầu đã dẫn người nhắm thẳng đến Thiên Hỏa Thánh Đình!”

Một vị Tôn Giả dị tộc chậm rãi lên tiếng, đồng thời trong lòng bắt đầu tính toán, phải gia nhập Ma Giáo như thế nào để không lộ liễu.

Trong mắt các Tôn Giả khác cũng đều lóe sáng, không ít kẻ đã nghĩ đến việc có nên giết một hai cường giả Thiên Hỏa Thánh Đình, coi như lập công chuộc tội hay không.

Một nén nhang sau!

Tất cả sinh linh đều biến mất, nhanh chóng bay về phía hoàng thành Thiên Hỏa Thánh Đình, rõ ràng, nơi đó sắp xảy ra một trận đại chiến kinh động toàn bộ Đông Vực!

Nửa canh giờ sau!

Trong thiên địa vang lên từng hồi gầm thét của Ma Long!

Trên không trung, chín con Ma Long kéo phi liễn bay qua hoang nguyên, ma khí cuộn cuộn bao trùm thiên địa, một con chó đen đứng trên đầu Ma Long, chính là Đại Bạch.

Đại Bạch nhìn cảnh tượng rõ ràng từng trải qua đại chiến trên hoang nguyên phía dưới, cái mũi bỗng nhiên ngửi ngửi!

Ngửi! Ngửi!

Sau đó nhanh chóng chạy vào trong phi liễn!

“Lão đại, lão đại, ta ngửi thấy rồi, phía dưới này vừa trải qua một trận đại chiến, một là Liên Sinh đại nhân, một là lão thái giám của Thiên Hỏa Thánh Đình!”

“Khí tức của lão thái giám biến mất, chắc chắn là toi mạng rồi, khí tức của Liên Sinh đại nhân đi về phía Thiên Hỏa Hoàng Thành!”

Đại Bạch nhìn Chu Khung đang ngồi trên bảo tọa Ma Long, tranh công nói, cái đuôi không ngừng ve vẩy.

“Ừm!”

Chu Khung nghe xong gật đầu, với thực lực của Liên Sinh sau khi dung hợp Thiên Tà Thánh Thể, giết một tên thái giám mới bước vào Tôn Giả tứ trọng quả thật không thành vấn đề.

Sau đó phất tay ném một túi thức ăn chó siêu thơm đến trước mặt Đại Bạch, đây là thứ Chu Khung rút thăm trúng thưởng mấy năm gần đây.

Đại Bạch nhìn thức ăn cho chó trước mắt, hai mắt sáng rực, lập tức ngoạm lấy bỏ chạy, miệng không ngừng lẩm bẩm!

“Lão đại tốt thật, có đồ ngon liền nhớ đến ta... cạch cạch... cạch cạch... Thơm quá...”

Bên trong một gian mật thất của hoàng cung Thiên Hỏa Thánh Đình!

Viêm Tôn khoác long bào ngũ trảo đang ngồi xếp bằng, bên cạnh là một đồng dược liệu tàn dư, khí thể quanh thân dao động dữ dội.

Ong...!

Ngọc bội trong lòng Viêm Tôn kịch liệt rung lên, sau đó một tiếng kêu cứu tuyệt vọng vang lên:

“Bệ hạ cứu ta...!”

Viêm Tôn nhanh chóng mở mắt, khí tức toàn thân lập tức dừng mãnh lao về phía ngọc bội, đáng tiếc chưa được một phần ngàn hơi thở.

Àm!

Ngọc bội lập tức nổ tung thành tro bụi!

Viêm Tôn sắc mặt xanh mét nhìn tro bụi bay tán loạn, hắn biết Ngụy Đình chắc chắn đã chết, bên ngoài nhất định đã xảy ra đại sự!

Bằng không với tu vi Tôn Giả tứ trọng của Ngụy Đình, sao có thể ngay cả cơ hội cầu cứu không có, đã bỏ mạng rồi!

“Người đâu!”

Trong mắt Viêm Tôn hiện lên một tia lửa giận, một tiếng quát lớn truyền ra, chấn động khiến toàn bộ mật thất kịch liệt rung chuyển.

Sau đó, một thị vệ cầm quân canh giữ bên ngoài mật thất vội vàng chạy đến cửa, cung kính cúi người bẩm báo:

“Bẩm bệ hạ, Phó soái cầm quân Từ Lập cầu kiến!”

“Bên ngoài xảy ra đại sự gì mà Ngụy Đình lại vắng mặt?” Giọng nói uy nghiêm của Viêm Tôn vang lên, ẩn chứa bên trong là tia phần nộ khó giấu.

“Bẩm bệ hạ, đại quân Ma Giáo đang tấn công hoàng thành Thiên Hỏa Thánh Đình chúng ta..., Ngụy tổng quản đã xuất trận ngăn cản!” Từ Lập vội vàng bẩm báo mọi chuyện.

“Ma Giáo, sao có thể nhanh như vậy?”

Viêm Tôn nghe xong, chau mày suy tư. Theo kế hoạch ban đầu, thương thế của hắn tối đa mười ngày là khỏi hẳn, sau đó sẽ cùng Hùng tộc Tôn Giả liên thủ đánh chết Chu Khung!

Tiếp đó sẽ tiêu diệt Ma Giáo, đoạt lấy toàn bộ tài nguyên của chúng, đến lúc đó thực lực Thiên Hỏa Thánh Đình chắc chắn sẽ tăng lên gấp bội!

Thế nhưng hắn không ngờ, Ma Giáo im ắng suốt mười năm lại chọn đúng thời điểm này để ra tay!

Phải biết rằng, lúc trước khi Đại Càn đế quốc đồng ý liên minh đã nói rõ, nếu trong vòng mười năm Ma Giáo có hành động gì thì bọn họ sẽ ra tay hỗ trợ trước, cùng hắn diệt trừ Chu Khung.

“Thật trùng hợp!”

Trong lòng Viêm Tôn dấy lên nghi hoặc nhưng không suy nghĩ nhiều. Ngụy Đình đã chết, e là đại quân Ma Giáo sẽ đánh thẳng đến hoàng thành!

“Xem ra chỉ có thể dùng đến nó!” Trong mắt Viêm Tôn thoáng qua một tia đau lòng, vội vàng lấy từ trong ngực ra một quả kỳ dị tỏa ra kim quang.

Thánh Long Quả: Tiên quả Đế cấp, có thể giúp tất cả sinh linh mang thuộc tính Long tăng gấp đôi tư chất, đồng thời ẩn chứa năng lượng khổng lồ, có thể chữa lành mọi vết thương chỉ trong nháy mắt!

Chương 660: Mau đi mật thất mời phụ hoàng 2

Quả này vốn được Viêm Tôn để dành dùng cho việc đột phá Thiên Tôn kiếp, thế nhưng giờ không còn thời gian nữa!

Không chút do dự, Viêm Tôn lập tức cho quả vào miệng, Thánh Long Quả vừa chạm vào liền tan ra, tỏa ra năng lượng kỳ dị tràn khắp cơ thể.

Thân thể vốn bị trọng thương của Viêm Tôn đang dần hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được, quả nhiên là thần vật!...

Trong lúc Viêm Tôn đang nhanh chóng chữa thương!

Kim Loan điện đã hoàn toàn náo loạn!

Tất cả văn võ bá quan đều nhìn chăm chăm thị vệ đang quỳ rạp dưới đất, sắc mặt ai nấy đều vô cùng khó coi.

“Người nói Ngụy tổng quản đã chết, hơn nữa còn bị tên Liên Sinh kia dùng hai kiếm giết chết?” Thái tử túm lấy thị vệ gầm lên, đủ để thấy hấn ta đang chấn động đến mức nào.

“Bẩm... bẩm Thái tử, Ngụy tổng quản đích thực bị Liên Sinh giết chết chỉ bằng hai kiếm, ngay cả thi thể cũng bị mang đi!” Tên thị vệ run rẩy đáp.

“A...!”

Thái tử phẫn nộ gầm lên một tiếng, trực tiếp ném tên thị vệ ra khỏi Kim Loan điện!

Các văn võ bá quan khác không ai để ý đến Thái tử, trong lòng phần lớn đều dâng lên nỗi sợ hãi.

Không ít người nhìn nhau, trong lòng đã nhen nhóm ý định bỏ trốn.

“Trương Sĩ Lang đâu? Bình thường hắn ta là người lắm kẻ sách nhất, sao hai lần đại triều gần đây đều không thấy xuất hiện?” Nhị hoàng tử nhìn quanh đại điện, nghi hoặc lên tiếng.

“Phải, Trương Sĩ Lang là kẻ lắm mưu mẹo nhất, sao hắn lại vắng mặt?” Thái tử cũng nghi hoặc hỏi.

Trương Sĩ Lang?

Tất cả văn võ bá quan đều đưa mắt nhìn quanh, quả nhiên không thấy bóng dáng Trương Sĩ Lang đâu!

Lễ bộ thượng thư trầm ngâm một lát, bước ra bẩm báo: “Khởi bẩm Thái tử, Nhị hoàng tử, Trương Sĩ Lang cáo bệnh với thần, nói là tu luyện đến thời khắc mấu chốt, đang bế quan tại phủ.”

“Bế quan? Còn bế quan vào lúc nào nữa! Người đâu, mau truyền hắn đến đây cho bổn vương!” Nhị hoàng tử gầm lên giận dữ, bên ngoài lập tức có một thị vệ lĩnh mệnh, vội vàng rời đi.

Nhìn thái độ của Thái tử và Nhị hoàng tử, các vị văn võ đại thần trong lòng đều dâng lên một tia ghen tị, Trương Dật này từ khi gia nhập Thiên Hỏa Thánh Đình, quả thật là quan vận hanh thông!

Giờ đây, ngay cả khi Thiên Hỏa Thánh Đình gặp nguy, Thái tử và Nhị hoàng tử đều nghĩ đến Trương Dật đầu tiên!

Chẳng cần nghĩ cũng biết, một khi một trong hai người lên ngôi hoàng đế, Trương Dật chắc chắn sẽ được trọng dụng, e là chức vị thừa tướng không phải là không thể!...

Trong Trương phủ!

Một thị vệ vừa chạy vào, đã thấy Trương Dật đang cuống cuống thu dọn đồ đạc, sắc mặt hốt hoảng, miệng lẩm bẩm:

“Phải chạy thôi, không chạy là chết chắc!”

Tên thị vệ không nghe rõ Trương Dật nói gì, vội vàng chạy đến trước mặt hắn, hô lớn:

“Trương Sĩ Lang, Thái tử triệu kiến, mau theo ta đến Kim Loan điện!”

Trương Dật cất món đồ cuối cùng, liếc nhìn tên thị vệ, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, phát tay một cái!

Một luồng ánh sáng xám xịt quỷ dị lóe lên, tên thị vệ dưới luồng sáng đó còn chưa kịp kêu lên một tiếng, đã hóa thành tro bụi!

“Đến Kim Loan điện? Chẳng phải là tự tìm đường chết sao? Chu ma đầu sắp sửa đánh tới, ở lại đây chỉ có chết!”

Trong mắt Trương Dật hiện lên một tia sợ hãi, không ai hiểu rõ sự đáng sợ của Chu ma đầu hơn hắn, không dám chân chừ, hắn lập tức phóng người ra ngoài, một mạch chạy thẳng ra khỏi hoàng thành, bay về phía xa.

Nhưng hắn không hề hay biết, phía sau có mấy tên nam tử mặc áo choàng đen, đeo mặt nạ bạc, đang lạnh lùng nhìn chăm chăm vào hắn.

“Pháp chỉ của Giáo chủ, bắt sống, đừng giết chết hắn!” Một giọng nói âm trầm vang lên.

“Vâng, Thủ tọa!”

Mấy tên còn lại đồng thanh lĩnh mệnh, thân hình lập tức đuổi theo hướng Trương Dật bỏ chạy.

Bên trong Kim Loan Điện!

Thát! Thát! Thát...!

Một hồi tiếng bước chân dồn dập vang lên, một thị vệ chạy nhanh vào, vội vàng bẩm báo:

“Bẩm Thái tử, vừa rồi Trương Sĩ Lang đánh chết thị vệ đi triệu kiến, chạy thoát khỏi hoàng thành rồi!”

“Cái gì, hấn dám làm thế sao?”

Thái tử mặt mũi đầy phẫn nộ, lửa giận trong mắt như muốn hóa thành thực chất, Trương Dật là kẻ hấn kỳ vọng nhất vậy mà lại chạy trốn, chẳng phải là không coi Thiên Hỏa Thánh Đình ra gì hay sao.

“Đi mau, phái người truy sát hấn cho ta, dù hấn có chạy đến chân trời góc bể, bọn Thái tử cũng phải bắt hấn về chịu chết!”

Thái tử gầm lên giận dữ, thị vệ vội vàng lĩnh mệnh chạy đi!

Đông đảo đại thần đều lộ vẻ mặt khác thường, người đã chạy trốn rồi, truy sát còn có ích gì, hơn nữa tuy rằng bọn họ đổ kỵ vận may của Trương Dật nhưng không thể không thừa nhận hấn quả thật rất thông minh!

Nếu hấn đã chạy trốn, có phải chứng minh Thiên Hỏa Thánh Đình sắp diệt vong rồi không!

Vậy bọn họ có nên sớm chuẩn bị cho bản thân, cùng Thiên Hỏa Thánh Đình đồng sinh cộng tử hay không, văn võ bá quan trong triều thật sự chẳng có mấy ai có ý nghĩ này.

Chương 661: Chu Khung hàng lâm Thiên Hỏa hoàng thành

Nói trắng ra là hơn nửa đại thần, đều bị hai vị hoàng tử tranh giành ngôi vị kia làm cho lạnh tâm rồi.

“Báo...!”

Bên ngoài Kim Loan Điện vang lên một trận tiếng bước chân cực nhanh, khiến cho hoàng tử, đại thần nghe thấy đều phải tim đập chân run.

Hôm nay tất cả tin tức đến báo cáo, tin nào cũng thảm thiết hơn tin nào, khiến cho sắc mặt của văn võ bá quan đều vô cùng khó coi!

Thị vệ chạy vào trong đại điện, quỳ một gối xuống đất hô lớn:

“Bẩm, tiền tuyến truyền đến quân tình khẩn cấp, đại quân Ma Giáo chia binh ba đường chỉ còn khoảng một canh giờ nữa sẽ đánh đến hoàng thành.”

“Hơn nữa, Chu ma đầu đã rời khỏi tổng đàn Ma Giáo, thẳng tiến đến Thiên Hỏa Hoàng Thành, e là cũng sắp đến nơi rồi!”

Àm...!

Văn võ bá quan có không ít kẻ trực tiếp bị dọa đến mức ngồi bệt xuống đất, đại quân Ma Giáo tuy rằng khủng khiếp nhưng bọn họ ít nhiều vẫn còn chút tâm lý chống cự!

Thế nhưng Chu ma đầu đến, lại khiến cho bọn họ không dám nảy sinh chút ý nghĩ phản kháng nào, bởi vì sự tích của Chu ma đầu thật sự quá mức kinh khủng!

Kẻ nào dám đối đầu với hắn, chắc chắn phải chết, thậm chí còn không toàn thây!

Rầm!

Một tiếng động lớn vang lên, Thái tử bị dọa đến mức chui tọt xuống gầm ghế, run rẩy hết lớn:

“Nhanh đi mật thất mời phụ hoàng đến...”

Văn võ bá quan nhìn thấy dáng vẻ sợ hãi của Thái tử, không khỏi thở dài, quả thật là không có chút phong thái của bậc đế vương!

Lại nhìn sang Nhị hoàng tử, lúc này đang ngồi dưới đất trợn trắng mắt, thoi thóp như sắp chết đến nơi!

Haizz, đúng là kẻ tám lạng, người nửa cân!

Giờ phút này nếu Chu Khung có mặt ở đây, chắc chắn sẽ cảm thấy cảnh tượng này thật quen thuộc!

Chẳng phải giống hệt cảnh Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung, Ngọc Đế phải vội vàng đi mời Như Lai Phật Tổ hay sao!

Ngay tại lúc cả triều văn võ đều không biết nên làm thế nào!

Một giọng nói uy nghiêm bỗng vang vọng khắp hoàng thành!

“Kính Long Trận! Khởi trận!”

Rầm! Rầm! Rầm!

Theo tiếng quát vừa dứt, toàn bộ hoàng thành Thiên Hỏa Thánh Đình bắt đầu rung chuyển dữ dội, từng đạo kim quang

phóng lên trời, nhanh chóng kết thành hình một con Thần Long khổng lồ!

Thần Long uốn lượn thân thể, bao phủ bảo vệ toàn bộ hoàng thành!

“Đây là, Kinh Long Trận! Bệ hạ xuất quan rồi!” Một vị đại thần nhìn thấy Thần Long đột ngột xuất hiện trên không trung, mừng rỡ reo lên.

Các đại thần khác cũng cảm thấy an tâm hơn không ít, Kinh Long Trận là đại trận hộ quốc của Thiên Hỏa Thánh Đình, uy lực vô cùng cường đại, trong truyền thuyết ngoại trừ Thiên Tôn ra, không ai có thể phá giải!

Có trận pháp này bảo vệ, ít nhất bọn họ cũng an toàn hơn rất nhiều!

Vù...!

Trên Kim Loan Điện bỗng truyền ra một trận chấn động, ngay sau đó, một bóng người uy nghiêm ngự trên long y, toàn thân tỏa ra khí thế kinh thiên động địa!

Hắn ngồi đó, tựa như có thể trấn áp cả thiên địa!

Tất cả đại thần nhìn thấy bóng người đột nhiên xuất hiện, trong lòng lập tức bình tĩnh trở lại, đồng loạt khom người hành lễ:

“Bái kiến Bệ hạ!”

“Bái kiến Phụ hoàng!”

Viêm Tôn nhìn đám người hỗn loạn bên dưới, cùng hai đứa con trai tựa như bị dọa choáng váng, trong mắt xẹt qua một tia lạnh lẽo.

“Chỉ một tên tiểu tử Chu ma đầu, đã khiến các người kinh hãi đến nông nỗi này, còn ra thể thống gì nữa!”

Lời quát lạnh băng vang vọng khắp Kim Loan Điện, khiến cho toàn bộ đại thần đều run rẩy, trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi khôn cùng!

“Xin Bệ hạ thứ tội!” Toàn bộ văn võ bá quan vội vàng khom người tạ tội.

“Hừ!”

Viêm Tôn hừ lạnh một tiếng, sau đó nói:

“Truyền ý chỉ của trẫm, lệnh cho Thiên Hoàng quân, Phi Long Quân, Cẩm Vệ Quân, ba đại quân đoàn lập tức tập kết!”

“Có trẫm ở đây, chỉ bằng một đám Ma Giáo tép riu, đừng hòng mong lật trời!”

“Tuân chỉ!” Toàn bộ đại thần vội vàng khom người lĩnh chỉ.

Vút!

Một lão thái giám mặc áo bào đen, toàn thân tỏa ra khí tức âm lãnh nhanh chóng bay vào đại điện, tuy rằng tu vi chưa đạt đến Tôn Giả nhưng cũng đã là Đại Thánh đỉnh phong.

Lão thái giám cung kính khom người bẩm báo với Viêm Tôn:

“Bệ hạ, Đại Càn đế quốc đã truyền tin tức đến, nói rằng bọn họ đang trên đường đến Thiên Hỏa Thánh Đình, tộc trưởng Hùng tộc - Hùng Bá Thiên cũng đã khởi hành!”

“Tốt!”

Trong mắt Viêm Tôn lộ vẻ vui mừng, tuy rằng thương thế của hắn đã khỏi hẳn nhưng một mình đối mặt với Chu ma đầu, trong lòng vẫn có phần kiêng dè.

Vì vậy, vừa rồi hắn đã cho người truyền tin cho Đại Càn Thánh Đình, dùng giao ước đã ký kết trước kia để uy hiếp.

Quả nhiên Đại Càn đế quốc đã phái người đến, một khi Hùng Bá Thiên đến đây, hai người bọn hắn liên thủ, Chu ma đầu kia có là gì!

“Đi, cùng trẫm lên tường thành chờ xem, hôm nay trẫm muốn tự tay chém giết tên yêu nghiệt đệ nhất Đông Vực này, lấy đó để răn đe thiên hạ, thị uy Thiên Hỏa Thánh Đình!”

Chương 662: Viêm Tôn bùng nổ 1

Viêm Tôn vung tay áo đứng dậy, toàn thân tỏa ra bá đạo ngất trời, tựa như việc chém giết Chu Khung chỉ đơn giản như lấy đồ trong túi!

“Bệ hạ uy vũ!”

Tất cả đại thần lại đồng loạt khom người hô vang, trong giọng nói tràn đầy vui sướng, không ít kẻ vừa rồi còn toan tính bỏ chạy, giờ hận không thể tự tát vào mặt mình hai cái.

Bọn họ thế mà lại quên mất, Thiên Hỏa Thánh Đình đã sớm liên minh với Đại Càn đế quốc và Hùng tộc ở Không Châu!

Giờ đây Bệ hạ đã xuất quan, chỉ cần chờ tộc trưởng Hùng tộc đến, lũ Ma Giáo kia có là cái theng gì!

Bên ngoài hoàng thành Thiên Hỏa Thánh Đình!

Vô số cường giả đã tụ tập, tất cả đều ẩn mình trong hư không, lặng lẽ theo dõi tình hình bên trong hoàng thành!

“Ngay cả Kinh Long Trận cũng đã được kích hoạt, xem ra Thiên Hỏa Thánh Đình thật sự bị dọa sợ rồi, lần trước bọn họ mở trận này, hình như là lúc mới được phong Thánh Đình thì phải!”

“Mặc dù bản tôn đã sớm đoán được, Ma Giáo và Thiên Hỏa Thánh Đình sớm muộn gì cũng có một trận chiến nhưng không ngờ lại nhanh như vậy, mà kết quả còn chấn động đến thế!”

“Đúng vậy, đại quân Ma Giáo chưa đầy một ngày đã đánh đến Thiên Hỏa hoàng thành, không biết nên nói Thiên Hỏa Thánh Đình quá yếu, hay là Ma Giáo quá mạnh nữa!”

Từng lời bàn tán vang lên, mỗi câu mỗi chữ đều tràn đầy kinh ngạc.

“Ê, mau nhìn kia, Viêm Tôn xuất hiện rồi!” Một sinh linh chỉ tay về phía tường thành hô lên.

Chỉ thấy trên tường thành Thiên Hỏa hoàng thành, Viêm Tôn khoác long bào ngũ trảo uy nghiêm, dẫn theo văn võ bá quan xuất hiện!

Tất cả đều nhìn chằm chằm về phía trước với vẻ mặt lạnh lùng, không hề có phần sợ hãi.

Viêm Tôn đưa mắt nhìn quanh, chợt nhíu mày, bởi vì sinh linh vậy xem quả thật quá nhiều!

Ngay cả cường giả Tôn Giả cảnh cũng có đến mấy chục, e rằng cường giả Tôn Giả cảnh của mấy châu phủ lân cận đã đến hơn nửa!

Hơn nữa, Viêm Tôn thậm chí còn cảm nhận được một hai luồng khí tức đáng sợ ẩn giấu trong hư không. Hắn biết đó là cường giả Thiên Tôn cảnh!

“Cũng tốt, đến càng đông càng võ tay, chờ hôm nay bốn tôn trấn sát Chu ma đầu, chắc chắn sẽ khiến Đông Vực chấn động!”

Viêm Tôn trầm nghĩ, hắn biết những kẻ này đến để xem hắn làm trò cười, hắn rất muốn xem thử sau khi mình giết Chu ma đầu, đám người này sẽ mang biểu cảm gì.

Đúng lúc này!

Chân trời bỗng dâng lên cuộn cuộn gợn sóng dữ dội, vô số ma vân cuộn cuộn bay về phía hoàng thành, ma điểm ngập

trời, hung hãn dị thường!

“Là đại quân Ma Giáo đến rồi! Nhanh thật, chưa đến tám canh giờ, vậy mà đã đánh đến hoàng thành rồi?” Một vị Tôn Giả kinh hãi thốt lên.

Những sinh linh khác cũng đều lộ vẻ kinh ngạc, quả thực tốc độ tấn công của đại quân Ma Giáo quá nhanh, nhanh đến mức bọn chúng không thể nào tưởng tượng nổi. Đó là mấy vạn tòa thành trì đó!

Cho dù là tàn sát không thể nào nhanh như vậy được!

Thế nhưng cũng có một số kẻ biết chuyện, bọn chúng hiểu rõ đại quân Ma Giáo về sau cơ bản là thế như chẻ tre, căn bản chẳng có thành trì nào dám chống cự!

“Hừ!”

Viêm Tôn nhìn đại quân Ma Giáo đang lao đến với tốc độ cực nhanh phía trước, sắc mặt vô cùng khó coi. Là đế vương một phương, hẳn hiểu rõ đại quân có thể tiến quân thần tốc như vậy là vì sao!

Đồng thời, trong lòng Viêm Tôn tràn đầy phẫn nộ. Sau khi diệt trừ Ma Giáo, tất cả thành chủ Thiên Hỏa Thánh Đình từng đầu hàng, đều phải tru di cửu tộc!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, đại quân ba đường của Ma Giáo chính thức bao vây toàn bộ Thiên Hỏa hoàng thành, ma khí ngút trời nhuộm đen cả vòm trời!

Chỉ trong nháy mắt, ngay cả Kinh Long trận cũng như cảm nhận được nguy hiểm, từng tiếng long ngâm vang lên từ trận pháp trong hoàng thành, khiến uy thế của trận pháp không ngừng tăng cường!

“Đại quân Ma Giáo thật đáng sợ! Thánh Giả cảnh vậy mà cũng chỉ có thể làm Ngũ trưởng mà thôi!”

Một tên sinh linh Thánh Giả run rẩy nhìn đại quân Ma Giáo, nói. Phải biết hắn cũng là Thánh Giả cảnh, là lão tổ của một phương thế lực, mỗi lần xuất hiện đều được người người vây quanh, tiểu thiếp có đến ba vạn.

Thế nhưng, nếu gia nhập Ma Giáo, e rằng cũng chỉ có thể làm một tên Tiểu đội trưởng. Sự cách biệt này thật sự quá mức đả kích người ta!

Không chỉ có hắn, mà ngay cả các vị Tôn Giả cũng đều kinh hãi nhìn chằm chằm vào hàng ngàn hàng vạn ma binh. Tuy rằng Bán Thánh, Thánh Giả đối với bọn chúng mà nói chẳng là gì!

Nhưng chúng quá đông!

Nếu ngàn vạn ma binh này kết thành đại trận, e rằng ngay cả những Tôn Giả như bọn chúng cũng phải chạy trốn chết. Trừ phi là Thiên Tôn mới có thể chống lại!

“Ngàn vạn ma binh, tên Chu ma đầu này thật sự chịu chiêu mộ nhân tài! Ma Giáo hắn lấy đâu ra nhiều tài nguyên đến vậy chứ?”

Chương 663: Viêm Tôn bùng nổ 2

“Ma binh hùng mạnh như thế, nếu gia nhập Thiên Hỏa Thánh Đình, Thiên Hỏa Thánh Đình sẽ hùng mạnh đến mức nào? E rằng lãnh thổ sẽ nhanh chóng mở rộng.”

Viêm Tôn nhìn ngàn vạn ma binh với vẻ mặt ghen tị, trong lòng nghiên răng ken két, hận không thể lập tức cướp lấy ngàn vạn ma binh cho riêng mình sử dụng.

Đồng thời, trong lòng hắn nảy ra một ý nghĩ, sau khi giết Chu ma đầu, hàng vạn ma binh này không phải không thể thu phục!

Chỗ đại quân Ma Giáo!

Các cao tăng Ma Giáo nhanh chóng bay đến trước mặt Liên Sinh, cung kính cúi người:

“Bạch Hạo Thiên dẫn bảy vị Hộ pháp đến phục mệnh!”

“Trần Thư dẫn mười một Ma Vương đến phục mệnh!”

Liên Sinh gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ kiêu ngạo. Tám canh giờ, bọn chúng chỉ mất vồn vẹn tám canh giờ đã đánh đến hoàng thành của Thiên Hỏa Thánh Đình.

Một đường diệt trừ vô số thế lực phản kháng, đệ tử Viêm tộc của Thiên Hỏa Hoàng tộc càng bị giết sạch sẽ!

Ba! Ba! Ba!

Liên Sinh người mặc áo bào đỏ chậm rãi bước lên không trung, ánh mắt lạnh băng nhìn tứ phía, tuy chỉ có tu vi Đại Thánh đỉnh phong nhưng chẳng ai dám khinh thường hắn!

Bởi vì chỉ mới vài canh giờ trước, Liên Sinh không mượn ngoại lực đã giết Ngụy Đình Tôn Giả tứ trọng!

Chiến lược như vậy, dù trong hư không có mấy chục vị Tôn Giả đứng xem náo nhiệt, không dám chắc có thể dễ dàng chiến thắng!

Rầm!

Liên Sinh cứ thế đi thẳng lên không trung vạn trượng, người mặc áo bào đỏ đón gió tung bay, khí thế kinh thiên động địa!

“Thực là quá có mị lực, quả nhiên danh bất hư truyền, xứng đáng là yêu nghiệt thứ ba Đông Vực!” Một nữ Tôn Giả nhìn Liên Sinh, trong mắt lóe lên ánh sáng, liếm môi nói.

Ngay cả Viêm Tôn nhìn Liên Sinh trên không trung, trong mắt cũng lóe lên một tia khác thường, trước kia hắn chưa từng tìm hiểu về Liên Sinh!

Chỉ cho rằng hắn là một thuộc hạ của Chu ma đầu mà thôi!

Nhưng giờ phút này nhìn thấy thiên tư mà hắn bộc lộ, e rằng chỉ cần không vãn lạc, tương lai đột phá Thiên Tôn cũng chỉ là chuyện dễ dàng!

Mà thiên kiêu như vậy, lại chỉ là thuộc hạ của Chu ma đầu, vừa nghĩ đến đây, sắc mặt Viêm Tôn liền trở nên vô cùng khó coi!

Hai đứa con trai phế vật của mình, đều đã mấy vạn tuổi, ngay cả một phần mười năng lực của hắn không có, chỉ giới nội đấu với nhau!

Liên Sinh nhìn Viêm Tôn cùng đông đảo văn võ bá quan trên hoàng thành đối diện, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, sau đó không để ý đến nữa, mà xoay người hướng phía sau cung kính hô lớn:

“Thuộc hạ, cung nghênh Giáo chủ!”

Rầm!

Theo sau tiếng hô lớn của Liên Sinh, hàng vạn Ma binh phía dưới đồng loạt quỳ một gối xuống đất, gầm lên:

“Thuộc hạ, cung nghênh Giáo chủ!”

“Thuộc hạ, cung nghênh Giáo chủ!”

Tiếng gầm kinh thiên động địa xé rách không gian, chấn động hư không không ngừng rung chuyển, thậm chí không ít sinh linh tu vi yếu ớt trực tiếp bị chấn động đến mức đại tiểu tiện thất cấm!

Sau khi tiếng gầm ngừng lại, từ đằng xa vọng lại từng tiếng gầm rú của Ma Long!

Rống! Rống! Rống!

Chỉ thấy từ phía xa, chín con Ma Long kéo theo một cỗ xe lớn cực kỳ hoành tráng bay nhanh về phía hoàng thành, mỗi con Ma Long đều tỏa ra khí thế vô cùng đáng sợ, vậy mà tất cả đều có tu vi Đại Thánh thất trọng!

Một hơi thở sau!

Cửu Long Ma Liễn dừng lại trên không trung, phía trên hàng vạn Ma binh, ma diễm vô tận tỏa ra bốn phía, thiêu đốt đến hư không cũng phải vణ vణ!

Từ xa, không ít sinh linh tu vi thấp kém nhìn về phía Ma Liễn, chỉ trong nháy mắt thất khiếu chảy máu, kêu thảm thiết!

“Ma diễm bá đạo đến vậy, sinh linh dưới Thánh Cảnh, chỉ sợ chỉ cần nhìn thoáng qua tọa giá của Chu ma đầu này cũng sẽ trọng thương!” Một vị Thánh Giả nhìn Ma Liễn, kinh hãi thốt lên.

Lúc này, hai mắt hắn cũng đỏ bừng, trông vô cùng đáng sợ!

Trong hư không, đông đảo Tôn Giả nhìn ma điểm kinh khủng trên Ma Liên cùng với câu đối hai bên, trong lòng đều không khỏi thở dài!

Lục thần lục tiên lại lục phạt, vạn cổ thương khung đệ nhất ma!

Trước kia bọn họ đã từng nghe qua câu đối này, lúc ấy chỉ khịt mũi coi thường, cho rằng Chu ma đầu này không biết trời cao đất dày, thích khoác lác mà thôi!

Giờ phút này xem ra, nếu cứ tiếp tục phát triển như vậy, e rằng Chu ma đầu này thật sự có thể thực hiện được câu đối kia, trở thành Vạn Cổ Thương Khung đệ nhất Ma đầu!

Trong ánh mắt chăm chú của toàn bộ sinh linh!

Rầm!

Một tiếng chấn động, cửa phi liên bỗng mở ra!

Ba! Ba! Ba!

Một trận tiếng bước chân đầy quỷ dị vang lên, phảng phất mỗi một tiếng lại như gõ thẳng vào tim của sinh linh!

“Phốc...”

Một sinh linh Bán Thánh cảnh đứng xem từ xa, trực tiếp há mồm phun ra một ngụm máu tươi, vậy mà chỉ bằng tiếng bước chân cũng bị chấn động đến trọng thương.

“Không ổn, mau niệm Tĩnh Tâm Chú!”

Một Cầu đầu nhân hét lớn, nhanh chóng truyền pháp lực vào trong cơ thể tiểu thiếp tu vi thấp kém bên cạnh.

Chương 664: Viêm Tôn nổi giận 1

Những sinh linh khác cũng đều vội vàng niệm Tĩnh Tâm Chú nhưng ánh mắt nhìn Cầu đầu nhân lại đầy vẻ cổ quái, truyền pháp lực thì truyền, sao lại sờ ngực người ta như vậy!

Cầu đầu nhân dường như hiểu được hàm nghĩa trong mắt mọi người, thân nhiên nói:

“Nàng ấy là tiểu thiếp của ta, ta muốn truyền thể nào thì truyền, liên quan gì đến các ngươi? Có bản lĩnh, các ngươi cũng tích góp tiền mà mua đi!????”

“Hừ!”

Rất nhiều sinh linh khinh thường, đồng loạt đưa mắt nhìn lên Ma Long Phi Liễn trên không trung!

Ngay khi đông đảo cường giả cảnh giới Thánh Giả sắp không chịu nổi nữa, Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Theo Chu Khung xuất hiện, phảng phất nhiệt độ của cả thiên địa đều nhanh chóng hạ xuống, đây không phải là cảm giác, mà là thật sự hạ xuống!

Ánh mắt Chu Khung nhìn lướt qua đông đảo Tôn Giả trên không trung, trong mắt toát lên một tia khinh thường, phảng phất như những Tôn Giả này trong mắt hắn chỉ là rác rưởi!

Hắn phát tay, lạnh lùng nói:

“Lên!”

“Tạ Giáo chủ!”

Hàng vạn ma binh đồng thanh rống to, nhanh chóng đứng dậy, quanh thân lại tản mát ra huyết sát khí cuộn cuộn!

Thân hình Liên Sinh lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện đã đứng trên phi liên, cung kính khom người với Chu Khung:

“Thuộc hạ Liên Sinh, đến đây phục mệnh!”

Ánh mắt Chu Khung nhìn về phía Liên Sinh, trong mắt toát lên một tia hài lòng, hấn cho Liên Sinh năm ngày, vậy mà Liên Sinh chỉ dùng tám canh giờ đã đánh đến Thiên Hỏa Hoàng Thành!

Trong đó có thể có một số nguyên nhân khác nhưng không thể không thừa nhận sự chỉ huy của Liên Sinh đóng vai trò rất lớn!

“Rất tốt, ngươi làm rất tốt!” Chu Khung nói với Liên Sinh.

Liên Sinh gật đầu, đi đến sau lưng Chu Khung, phát tay lấy ra một chiếc ghế Ma Long, đặt ở phía sau Chu Khung.

Rầm!

Chu Khung trực tiếp ngồi xuống ghế Ma Long, ánh mắt nhìn về phía hoàng thành, trong mắt toát lên một tia lạnh lẽo!

Lúc này trên hoàng thành!

Viêm Tôn vẻ mặt khó coi nhìn chằm chằm Chu Khung trên phi liên, nội tâm rung động, vậy mà hấn lại cảm nhận được uy hiếp tử vong từ Chu Khung, hơn nữa còn vô cùng mãnh liệt.

“Chẳng lẽ, Chu ma đầu này có thể dễ dàng giết chết ta sao!” Viêm Tôn thâm nghĩ, sau đó nhanh chóng đè nén suy nghĩ không tốt này xuống, bởi vì hấn cho rằng điều đó là không thể!

Đây chính là đại bản doanh của hấn, cho dù là cường giả Thiên Tôn không thể dễ dàng giết chết hấn!

Ngay khi Viêm Tôn đang không biết làm gì, ngọc bội trong ngực hắn đột nhiên chấn động, một giọng nói vang lên trong đầu Viêm Tôn!

“Trẫm và Hùng Bá Thiên đang trên đường đến, lập tức sẽ tới ngay!”

Viêm Tôn lập tức vui mừng, hắn nhận ra đây là giọng nói của đồng minh Sở Hùng, ha ha, Chu ma đầu kia chết chắc rồi!

“Khụ khụ!”

Viêm Tôn ho khan hai tiếng, thân thể phóng lên trời, ánh mắt nhìn về phía rất nhiều Tôn Giả trong hư không, quát lớn:

“Hôm nay chư vị đến đây quan lễ, trẫm rất vui mừng, đợi trẫm diệt trừ Chu ma đầu xong, nhất định mời chư vị cùng uống rượu!”

Đáng tiếc lại khiến hắn thất vọng, trong hư không, mười mấy vị Tôn Giả chẳng những không tiếp lời hắn, ngược lại đều lui một bước, một bộ dạng “Ta với ngươi không quen biết”.

Một vị Tôn Giả cuối cùng cao giọng nói:

“Viêm Tôn, ngươi vậy mà lại dám trêu chọc Chu giáo chủ, đó chính là ngươi không đúng, bản tôn không quen biết ngươi, chớ có nói chuyện với ta.”

Những Tôn Giả khác cũng gật đầu, ra vẻ “Ta với ngươi không thân, ngươi đừng nói chuyện với ta”!

Thật ra những Tôn Giả này đều nghĩ rất rõ ràng, một bên là Tôn Giả đỉnh phong Viêm Tôn, một bên là Chu ma đầu có sức chiến đấu tối thiểu cũng đạt đến Tôn Giả đỉnh phong, hơn nữa sư phụ của Chu ma đầu còn là Ma Tôn!

Bất kể so sánh thế nào không thể đứng về phía Viêm Tôn, hơn nữa qua hôm nay, Thiên Hỏa Thánh Đỉnh có thể sẽ không còn nữa!

Chỉ trách Viêm Tôn không có hậu trường mạnh mẽ như Chu ma đầu, không bá đạo, tàn nhẫn bằng Chu ma đầu!

Đắc tội với Viêm Tôn thì không có gì nhưng đắc tội với Chu ma đầu, muốn sống cũng khó!

“Các người...!”

Viêm Tôn phần nộ nhìn chư vị Tôn Giả, chỉ là một đám Tôn Giả cấp thấp mà thôi, vậy mà cũng dám không nể mặt hắn, thật là buồn cười!

Chu Khung nhìn Viêm Tôn đang phần nộ, khóe miệng lộ ra một nụ cười tà ác, sau đó lạnh lùng nói:

“Chờ sau khi bốn tọa diệt Thiên Hỏa Thánh Đình, sẽ mở tiệc chiêu đãi tại đây, các người đến góp vui cũng được!”

Thanh âm lạnh lùng của Chu Khung vang vọng trong phạm vi mấy chục vạn dặm, đông đảo sinh linh nghe được đều biến sắc, không ít sinh linh trong lòng đã bắt đầu âm thầm bàn tán!

Lời nói của Viêm Tôn vừa rồi tuy rằng giả bộ nhưng rõ ràng dùng giọng điệu bình đẳng nhưng Chu ma đầu lại dùng giọng điệu như đang bố thí!

E rằng đông đảo Tôn Giả sẽ nổi giận!

Ngay cả Viêm Tôn cũng mang vẻ mặt chờ xem kịch vui, Tôn Giả nào mà không thích giữ thể diện, người dùng loại giọng điệu này nói chuyện, chỉ sợ sẽ bị vả mặt!

Chương 665: Viêm Tôn nổi giận 2

Đáng tiếc, hấn lại một lần nữa thất vọng!

Chỉ thấy đông đảo Tôn Giả sau khi nghe được lời nói của Chu Khung, đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi, nhao nhao nói:

“Được Chu giáo chủ mời, há có lý nào lại từ chối, bản tôn nhất định là người đầu tiên đến!”

“Đúng vậy, sao có thể để Chu giáo chủ phải tốn kém, đến lúc đó bản tôn sẽ mang rượu ngon đến góp vui!”

“Đúng, bản tôn mang theo thức ăn, còn tự mang bát đũa, chỉ cần có chỗ ngồi là được rồi!”

Từng lời nói đầy phản kích từ trong miệng đám cường giả đứng đầu Đông Vực này nói ra, khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy như mình nghe nhầm!

Bọn họ nghe được cái gì vậy, đám Tôn Giả này chẳng những muốn tham gia bữa tiệc, còn muốn tự mình mang rượu và thức ăn đến!

Chu Khung này cũng quá ngu rồi, chỉ một câu nói mà tất cả các Tôn Giả đều phải nể mặt!

Thật lợi hại!

Không hổ danh là Chu ma đầu, uy danh quả nhiên không tầm thường!

Tâm trạng Viêm Tôn lập tức sụp đổ:???

Hay lắm, ta mở tiệc chiêu đãi các ngươi, các ngươi không đến, người ta mở tiệc, các ngươi lại tự mình mang rượu và thức ăn đến, rốt cuộc là các ngươi xem thường ta đến mức nào!

“Chu ma đầu, ngươi đừng quá can rở, muốn diệt Thiên Hỏa Thánh Đình của trẫm, ngươi cho rằng trẫm là vật gì!” Viêm Tôn nhìn Chu Khung ở đối diện, chất vấn.

“Khà khà khà khà khà khà. Thế lực mà bốn tọa muốn diệt, trong thiên hạ này ai dám ngăn cản, hơn nữa, ngươi chỉ là một con cá chạch thì tính là cái thá gì!”

Chu Khung cười tà nói, trong giọng nói tràn đầy khinh thường.

Cá chạch?

Sắc mặt Viêm Tôn lập tức trở nên đen kịt, hấn đường đường là tộc chủ Viêm Long nhất tộc, ở toàn bộ Đông Vực cũng được xem là đại tộc đứng đầu, vậy mà lại bị người ta nói là cá chạch, thật sự là quá can rở!

“Chu ma đầu, ngươi đừng có ở đó ăn nói hàm hồ, ngươi dám mang quân đội đến công kích Thiên Hỏa Thánh Đình của ta, ngươi có nghĩ đến hậu quả hay chưa!”

Viêm Tôn tiếp tục chất vấn, ánh mắt nhìn Chu ma đầu như muốn ăn tươi nuốt sống hấn nhưng toàn thân vẫn ẩn nấp trong Kinh Long Trận.

Nghe Viêm Tôn gầm lên, sinh linh vây xem phía xa đều lộ vẻ mặt kỳ quái, ngươi chỉ gào thét mà không ra tay, là chiêu trò gì vậy?

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn Viêm Tôn đang chất vấn mình, trong mắt lóe lên tia hàn quang, miệng nhếch lên đầy ẩn ý:

“Lão cá trạch, ngươi đang cố trì hoãn thời gian, chờ viện binh đến sao?”

Cái gì?

Nghe vậy, Viêm Tôn cả người chấn động, trong mắt toát lên vẻ khó tin, hắn làm sao biết bốn vương có viện binh!

Chẳng lẽ tên ma đầu Chu Khung này biết chuyện bốn vương liên minh với Đại Càn đế quốc?

Không đúng! Hắn chắc chắn đang lừa bốn vương, muốn bốn vương ra ngoài quyết đấu với hắn!

Hừ!

“Nực cười, chẳng lẽ tên ma đầu Chu Khung này thật sự cho rằng có thể dễ dàng chiến thắng bốn vương sao!” Viêm Tôn thầm nghĩ, trong mắt lóe lên tia giận dữ.

Hắn đường đường là cường giả Tôn cảnh đỉnh phong, há có thể ngay cả dũng khí ra ngoài chiến đấu không có, hơn nữa đây là đại bản doanh của hắn!

Hơn nữa viện binh của bốn vương sắp đến rồi, nếu chúng nhìn thấy bốn vương trốn trong trận pháp, nhất định sẽ khinh thường!

Không chút do dự, Viêm Tôn bay vút lên không trung, ra khỏi trận pháp, đứng giữa hư không, nhìn Chu Khung đối diện, gầm lên:

“Chu ma đầu, hôm nay bốn vương sẽ cho ngươi thấy sự lợi hại của bốn vương, Khí Vận Kim Long nhập thể!”

Theo tiếng gầm của Viêm Tôn, Kim Long Khí Vận vạn trượng đang bay lượn trên bầu trời hoàng thành gầm lên một tiếng, chui thẳng vào cơ thể Viêm Tôn!

Đồng thời, khí thể trên người Viêm Tôn nhanh chóng tăng vọt, tu vi vốn đã là Tôn Giả đỉnh phong, nay lại càng tăng lên!

Chưa đầy một hơi thở!

Một cỗ ý cảnh kỳ lạ xuất hiện trên người Viêm Tôn, thực lực dường như bước vào một cảnh giới mới!

“Khí Vận Kim Long nhập thể, quả là năng lực cường đại, tu vận triệu quả nhiên bất phàm, trong hoàng thành này, e là ngay cả Thiên Tôn bình thường không làm gì được hần!” Một vị Tôn Giả nhìn thực lực tăng vọt của Viêm Tôn, kinh ngạc thốt lên.

Các Tôn Giả khác cũng gật gù đồng ý, chiêu thức Khí Vận Kim Long nhập thể này là chiêu thức mà tất cả các vị Thánh Đình chi chủ đều có thể sử dụng!

Nhưng hạn chế của nó là chỉ có thể sử dụng trong phạm vi hoàng thành, nếu rời khỏi hoàng thành, chiêu thức này sẽ mất đi hiệu lực!

Nếu không, lúc trước Viêm Tôn đã trực tiếp mang theo Khí Vận Kim Long đi đánh tổng đàn Ma Giáo rồi nhưng như vậy hần chỉ chết sớm hơn mà thôi!

Trên bầu trời!

Cảm nhận được thực lực tăng vọt trong cơ thể, Viêm Tôn nhếch mép cười, hiện tại thực lực của hần đã không còn cách biệt quá xa so với Thiên Tôn!

Đối phó với Chu Khung, cho dù không thể giết chết hần nhưng tự bảo vệ mình thì không thành vấn đề!

Chương 666: Cứu giá

“Chu ma đầu, tiếp chiêu này của bốn vương, Thiên Long Hàng Thế!” Viêm Tôn gầm lên, tung một quyền!

Một con Ngũ Trảo Kim Long khổng lồ gào thét lao ra, đánh về phía Chu Khung, hư không sụp đổ chỉ trong nháy mắt, không gian vỡ vụn, khí thế kinh khủng dường như có thể đánh thủng cả bầu trời!

Trên phi liên!

Nhìn Kim Long lao tới, Chu Khung khẽ nhếch mép, nếu là lúc hắn mới bước vào Tôn cảnh, đối mặt với một kích này có lẽ còn có phần phiền phức.

Nhưng hiện tại đã mười năm trôi qua, đối với những Tôn Giả khác mà nói, mười năm thời gian chẳng là gì!

Nhưng đối với Chu Khung mà nói, đừng nói mười năm, dù chỉ một năm hay thậm chí một ngày, thực lực của hắn đều đã tiến bộ lên một tầng cao mới!

Như lời đệ tử Ma Giáo vẫn nói: Thực lực của Giáo chủ, ba hơi thở không gặp, đã đáng để lau mắt mà nhìn!

“Thiên Phật Lô Quyền!”

Chu Khung tung quyền, vô số tia sét trong thiên địa hội tụ, một cột sáng lôi đình khổng lồ tựa như nối liền trời đất xuất hiện, đánh về phía Kim Long vạn trượng!

Trên cột sáng lôi đình, vô số pháp tắc hủy diệt, pháp tắc tà ác hiện lên, rõ ràng là lôi đình đại diện cho chính nghĩa nhưng lại mang đến cho người ta một cảm giác bất tường!

Ngâm!

Kim Long dường như cũng cảm nhận được hiểm nguy, ngâm nga một tiếng, khí thế toàn thân lại lần nữa tăng cường, thể như chẻ tre lao thẳng về phía lôi đình!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp phạm vi mấy chục vạn dặm, dư chấn vô tận càn quét đại địa, trên vòm trời xuất hiện từng vết nứt khổng lồ!

Rống!

Một tiếng kêu thê thảm của Thần Long vang lên, trong tiếng gầm ấy chất chứa đầy thê lương, chỉ thấy Thần Long khổng lồ bị cột sáng lôi đình xé nát.

Cột sáng lôi đình chỉ thu nhỏ lại một chút, không hề dừng lại, tiếp tục lao về phía Viêm Tôn!

“Cái gì?”

Viêm Tôn nhìn cột sáng lôi đình đang lao tới, chỉ trong nháy mắt ngây người, phải biết một kích vừa rồi của hắn, ngay cả Tôn Giả đỉnh phong cũng khó lòng chèo chống nhưng đối mặt với một kích của Chu ma đầu này, lại chỉ tiêu hao một phần năng lượng!

Chuyện này thật khó tin!

Nhưng Viêm Tôn nào dám do dự, hai tay nhanh chóng vẽ thành vòng tròn, quát lớn:

“Thần Long Vô Hối!”

Một tiếng long ngâm vang vọng đất trời, giữa thiên địa lại xuất hiện một con Thần Long lao thẳng về phía lôi đình!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm khủng khiếp lại lần nữa vang lên, dư chấn khiến đất trời rung chuyển, Thiên Hỏa hoàng thành phía dưới tựa như phải chịu trận động đất cấp tám mươi, bắt đầu rung lắc dữ dội!

Ước chừng qua ba hơi thở!

Chấn động kinh khủng giữa thiên địa mới dần tan đi, ngay cả những sinh linh đang quan sát từ khoảng cách trăm vạn dặm cũng phải kinh hãi, không ít kẻ tu vi kém cỏi bị chấn động đến mức hộc máu tươi!

Nhưng bọn chúng nào còn quan tâm đến thương thế của bản thân, tất cả đều kinh hãi nhìn về phía bầu trời!

Chỉ thấy Viêm Tôn bị đánh bay xa mấy vạn dặm, long bào ngũ thảo kim long trên người trở nên đen kịt!

Tử Kim Quan trên đầu không biết đã rơi đi đâu, từng sợi tóc dựng đứng lên, tựa như những cây kim thép!

“Ồ!”

Viêm Tôn chậm rãi há miệng, một tiếng ợ hơi lớn vang lên, từng làn khói đen từ trong miệng hắn bay ra!

“Hít...!”

Vô số sinh linh đang vây xem đều hít sâu một hơi!

“Kỳ lạ, chẳng phải nói bản thể của Viêm Tôn là Viêm Long sao, sao giờ lại giống con nhím đen thành tinh thể này?” Một tên sinh linh nhìn Viêm Tôn đang lơ lửng giữa không trung, lẩm bẩm.

“Không biết thì đừng có nói bừa, rõ ràng là bị sét đánh trúng, người nhìn xem, không chỉ tóc, mà ngay cả phía dưới cũng nổ tung kìa!” Một gã Cầu đầu nhân, một tay ôm chặt tiểu thiếp, một tay cầm dị bảo nhìn về phía Viêm Tôn nói.

Những sinh linh khác nhìn theo hướng Cầu đầu nhân vừa chỉ, nhất thời ngẩn người, chỉ thấy ở nửa thân dưới của Viêm Tôn, từng sợi lông cứng như cương châm đâm xuyên qua lớp vải quần!

Kỳ dị vô cùng!

“Quả nhiên là Hoàng Đế của Thánh Đình, đến cả xù lông cũng khiến người ta phải kinh ngạc, không châm vào chắc là sợ lắm!” Một tên sinh linh khác cười khẩy.

Nhưng trong hư không, đông đảo Tôn Giả ẩn nấp đều lóe lên tia sáng trong mắt, tu vi của bọn họ cao thâm, đương nhiên nhìn khác với những sinh linh tầm thường kia!

Bọn họ có thể cảm nhận được, một kích vừa rồi của Chu ma đầu đã chạm đến một cảnh giới mới!

Thiên Tôn cảnh!

“Một kích lôi đình vừa rồi của Chu giáo chủ, tuyệt đối có thực lực Thiên Tôn cảnh!” Một lão quái Tôn Giả khẳng định.

Các Tôn Giả khác cũng chưa xót gật đầu, mặc dù bọn họ không muốn thừa nhận nhưng Chu ma đầu kia thật sự đã có được chiến lực Thiên Tôn cảnh!

Thậm chí không ít Tôn Giả đã bắt đầu suy tính, lát nữa Chu Khung mở tiệc, bọn họ nên mang lễ vật gì cho phải!

Có kẻ thậm chí còn âm thầm truyền âm cho con gái, cháu gái, bảo các nàng mau chóng đến đây, lỡ như có thể kết thông gia, trở thành nhạc phụ của Chu ma đầu thì sao, chẳng phải là một bước lên tiên hay sao? (Lũ đệ tử Ma Giáo: Đúng, lên tiên, lên Tây Thiên luôn cho rồi!)

Chương 667: Viện binh của trầm đến rồi 1

Trên hoàng thành!

Đông đảo văn võ bá quan Thiên Hỏa Thánh Đình, nhìn thân hình đen kịt của bộ hạ nhà mình trên không trung, cùng với mái tóc dựng ngược như sau vụ nổ, đều lộ vẻ mặt khó tin!

“Đây có phải bộ hạ nhà mình không vậy? Sao trông giống hệt tên thợ mỏ vừa chui từ hầm than ra thế kia!” Một vị đại thần nhỏ giọng lầm bầm.

Nghe vậy, một vị võ tướng bên cạnh ngơ ngác, hầm than thì hẳn biết nhưng “giết Matt” là cái gì? Đúng là không hiểu thì phải hỏi.

“Huynh đài, “giết Matt” là cái gì vậy?” Vị võ tướng huých tay đại thần, thắc mắc.

Đại thần đưa mắt quan sát xung quanh, thấy không ai chú ý đến mình, bèn ghé tai võ tướng, nhỏ giọng nói:

“Sát Mã Đặc là một loại văn hóa thần kỳ, ta cũng chỉ nghe gã tác giả quèn nào đó nói vậy!”

Võ tướng gật gù ra vẻ đã hiểu, trong lòng bỗng dấy lên chút tò mò về gã tác giả “quèn” trong truyền thuyết kia!

Trên không trung!

Khuôn mặt đen thui của Viêm Tôn hiện rõ phần nộ, hai mắt như phun lửa, gã há miệng, gầm lên giận dữ!

“A...!”

Giờ phút này, Viêm Tôn tức đến phát điên, tuy rằng một kích vừa rồi của Chu Khung rất mạnh nhưng hắn vẫn đỡ được!

Nhưng hắn vạn lần không ngờ tới, lôi đình của Chu Khung lại mang theo thuộc tính đặc biệt, khiến toàn thân lông tóc của hắn đều dựng đứng lên!

Trên đầu thì còn đỡ, chỉ là khó coi một chút nhưng phía dưới thì... thật khó mà diễn tả, đau đến phát hoảng!

Trên phi liên, Chu Khung nhìn Viêm Tôn bị mình đâm cho một cú thừa sống thiếu chết, khoe miệng nhếch lên nụ cười tà mị!

Cú đâm vừa rồi, chỉ là một chiêu tùy ý của Chu Khung nhằm thăm dò thực lực của bản thân mà thôi!

“Xem ra nếu khai mở thể chất, thực lực của ta có lẽ đã đạt đến Thiên Tôn tam trọng rồi nhưng vẫn là chưa đủ mạnh!” Chu Khung trầm nghĩ, giọng điệu có phần bất mãn.

Tuy rằng Thiên Tôn tam trọng đã rất mạnh nhưng nếu nói đến cả Đông Vực thì cũng chẳng là gì!

Ít nhất là còn chưa đạt đến mức vô địch Đông Vực!

May mà những sinh linh khác không nghe thấy lời Chu Khung nói, nếu không chắc chắn sẽ tức đến thổ huyết mà chết, Tôn Giả tứ trọng mà đã có thể đánh ngang ngửa Thiên Tôn tam trọng rồi, vậy mà ngươi còn chê chưa đủ mạnh!

Này, ngươi giả bộ cũng vừa vừa thôi chứ!

Lúc này, nhìn thấy vẻ mặt không hài lòng của Chu Khung, Viêm Tôn càng thêm tức giận, hừ, một quyền không đánh chết được ta, ngươi còn chưa vừa lòng hay sao?

“Chu ma đầu, hôm nay ta sẽ phải lấy mạng ngươi!”

Viêm Tôn nhanh chóng điều chỉnh lại trạng thái, gần giọng gầm lên với Chu Khung.

Khí thể toàn thân bùng nổ dữ dội, từng tiếng long ngâm vang dội từ cơ thể Viêm Tôn truyền ra!

Chỉ trong nháy mắt, toàn thân Viêm Tôn tỏa ra hào quang chói lọi, tựa như thiên thần giáng thế, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

“Phụ hoàng nổi giận rồi, người muốn thi triển tuyệt chiêu rồi, Chu ma đầu kia có đỡ được một kích này không?” Thái tử nhìn Viêm Tôn đang bộc phát trên không trung, trầm giọng hỏi.

Đáng tiếc không ai trả lời hắn, tuy rằng mọi người đều phải thừa nhận lúc này bộ hạ rất có uy thế nhưng hình ảnh chật vật vừa rồi của Viêm Tôn đã in sâu vào tâm trí bọn họ, khiến bọn họ không khỏi hoài nghi!

“Thần Long Bối Vĩ! Đánh!”

Viêm Tôn gầm lên giận dữ, giữa đất trời bỗng xuất hiện một con Kim Long khổng lồ dài mười vạn trượng. Kim Long gầm lên một tiếng long trời lở đất, đuôi rồng quật thẳng về phía Chu Khung!

Thần quang chói lòa bùng nổ, đuôi rồng xé toạc hư không, mang theo uy lực kinh thiên động địa trấn áp về phía Chu Khung, tỏa ra kim quang rực rỡ!

“Chết đi!”

“Thật là một kích mạnh mẽ! Viêm Tôn này định liều mạng rồi... Ồ, khá lắm, ta đã đánh giá thấp hắn rồi!” Một vị Tôn Giả nhìn Viêm Tôn bộc phát toàn lực, buột miệng thốt lên nhưng lời còn chưa dứt, giọng điệu đột nhiên thay đổi.

Các vị Tôn Giả khác cũng ngơ ngác nhìn Viêm Tôn, chỉ thấy sau khi tung ra công kích, thân thể hắn lập tức lao về phía trận pháp của hoàng thành bên dưới.

Không sai, Viêm Tôn đã sợ hãi, hối hận muộn màng!

Sao lúc này mình lại ngu ngốc ra vẻ ta đây như vậy? An phận thủ trong trận pháp chờ viện binh chẳng phải tốt hơn sao!

Giờ thì hay rồi, chưa kịp thể hiện bản lĩnh đã mất mặt, đánh tiếp nữa e là mất mạng!

“Muốn chạy về trận pháp sao? Người nghĩ hay lắm!”

Chu Khung thấy Viêm Tôn bỏ chạy, ánh mắt lạnh lẽo. Kinh Long Trận tuy không đủ uy hiếp hắn nhưng nếu để Viêm Tôn chạy thoát thì thật mất mặt, còn đâu uy phong nữa!

Chu Khung chậm rãi đưa tay ra!

Ma Thể Khu Vực Hóa!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Chỉ trong nháy mắt, một bàn tay khổng lồ hiện ra giữa đất trời, che khuất cả bầu trời. Trên bàn tay khổng lồ là vô số phù văn kỳ dị, sinh tử chi khí và tà khí tỏa ra ngùn ngụt!

Thương Khung Sinh Tử Thủ vừa xuất hiện, lập tức đánh về phía Kim Long!

Chương 668: Viện binh của trăm đến rồi 2

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, Kim Long khổng lồ dài mười vạn trượng gần như không có chút phản kháng nào, bị Thương Khung Sinh Tử Thủ đánh thành tro bụi!

Tiêu diệt Kim Long xong, bàn tay khổng lồ lập tức chụp về phía Viêm Tôn đang chạy trốn!

Lúc này Viêm Tôn chỉ còn cách trận pháp Kinh Long của hoàng thành trăm dặm, nghe tiếng nổ sau lưng, hấn vội vàng quay đầu nhìn lại!

Chỉ thấy tro bụi bay mù mịt!

Viêm Tôn sửng sờ, không thể tin nổi, một kích mạnh nhất của mình, vậy mà không thể cản nổi một hơi thở!

“Chẳng lẽ vừa rồi Chu ma đầu chưa dùng toàn lực, chỉ đang đùa giỡn ta sao?” Viêm Tôn trầm nghĩ, trong mắt toát lên tia sợ hãi, hấn điên cuồng phát động chân nguyên, tốc độ lại càng nhanh hơn.

Bàn tay khổng lồ trên bầu trời càng lúc càng gần Viêm Tôn, vạn dặm, ngàn dặm, trăm dặm...!

“Không...!”

Nhìn bàn tay khổng lồ sắp tóm được mình, Viêm Tôn gào lên tuyệt vọng. Hấn có thể cảm nhận được năng lượng khủng khiếp trên bàn tay, một khi bị nó tóm được, chắc chắn sẽ tan xương nát thịt!

Lúc này, Viêm Tôn chỉ còn cách trận pháp Kinh Long chưa đầy mười dặm!

Đúng lúc này!

Viêm Tôn bỗng cảm nhận được từ phương xa truyền đến một trận dao động, ánh mắt nhanh chóng về phía phía ấy!

Trong lòng lập tức mừng rỡ, chỉ thấy nơi xa có mấy đạo thân hình đang bay nhanh về phía này, mấy người đi đầu hẳn đều nhận ra, chính là bằng hữu Sở Hùng, Hùng Bá Thiên!

Viện binh của mình đã tới!

Nhưng nhìn bàn tay khổng lồ sắp tóm được mình, Viêm Tôn hiểu rõ, xa nước cứu được lửa gần sao, nhất định phải tự cứu lấy mình trước đã!

Chỉ cần mình thành công tránh được lần công kích này, có Hùng Bá Thiên đến, hai người cùng nhau liên thủ, chắc chắn có thể phản sát Chu ma đầu!

Trùng chân uy danh Viêm Tôn!

Nghĩ vậy, phần nộ trên mặt Viêm Tôn liền hóa thành vui mừng, ánh mắt lộ ra một tia kiên định, lập tức thiêu đốt tinh huyết để gia tăng tốc độ!

Đồng thời Viêm Tôn lại dùng giọng điệu uy nghiêm hét lớn hai chữ nhất gan nhất:

“Cứu giá!”

Trên tường thành!

Văn võ bá quan Thiên Hỏa Thánh Đình lúc này vẫn còn ngơ ngác nhìn Viêm Tôn đang bay về phía tường thành!

Thật sự là mọi chuyện diễn ra quá nhanh!

Ban nãy bọn họ còn tưởng bộ hạ muốn liều mạng, không ngờ lại đột nhiên chạy trốn!

Nhưng nghe thấy hai chữ “cứu giá”!

Không ít đại thần trung thành với Viêm Tôn, không chút do dự, lập tức bay lên trời, về phía bàn tay khổng lồ trên bầu trời đánh ra những đòn công kích khủng khiếp.

“Tên nhãi ranh kia, dám cả gan, bệ hạ chớ hoảng sợ, lão thần tới đây!”

“Chu ma đầu, muốn giết bệ hạ, trước tiên phải bước qua xác lão phu!”

“...”

Tiếng gầm thét phần nộ của từng lão thần Thiên Hỏa vang vọng khắp đất trời!

Chỉ trong khoảnh khắc, vô số lão thần trong hoàng thành ào ạt xông ra, tu vi mỗi người đều phi phàm, đồng loạt gầm lên tung ra từng đạo công kích, đánh thẳng về phía bàn tay khổng lồ của Thương Khung!

“Thần Mã Lưu Tinh Quyền!”

“Phá Thiên Nhất Kích!”

“Càn Khôn Âm Dương Thủ!”

“...”

Từng đạo oanh kích khủng khiếp lần lượt giáng xuống bàn tay Thương Khung, uy lực có thể dễ dàng trấn sát cường giả Thánh Cảnh, ngay cả Tôn Giả bình thường cũng có thể cản trở phần nào!

Thế nhưng rơi vào trên bàn tay khổng lồ của Thương Khung lại chẳng khác nào gãi ngứa, trực tiếp hóa thành tro bụi, ngay cả một phần ngàn hơi thở không thể ngăn cản!

Phụt...

Đại thần xông ra đều học máu không ngừng, tận mắt chứng kiến Viêm Tôn sắp bị tóm gọn, trong mắt một lão thần lóe lên tia trung thành kiên định!

Không chút do dự, lão thần ấy lập tức hóa thành một đạo lưu quang lao thẳng về phía bàn tay khổng lồ, đồng thời thân thể nhanh chóng bành trướng!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên!

Vị lão thần này trực tiếp tự bạo, va chạm khủng khiếp đến mức khiến bàn tay khổng lồ của Thương Khung cũng phải dừng lại một phần ngàn hơi thở!

Nhìn thấy có hiệu quả!

Những lão thần khác cũng lập tức lao về phía bàn tay khổng lồ của Thương Khung!

Chỉ trong nháy mắt, tiếng nổ vang vọng không ngừng giữa đất trời, bàn tay Thương Khung rốt cục cũng bị chững lại đôi chút!

Lúc này, Viêm Tôn cũng sắp bay vào bên trong Kinh Long Trận, bèn ngoái đầu nhìn lại đám lão thần liều chết vì mình!

Trong lòng Viêm Tôn dâng lên một trận cảm động, thầm nghĩ: “Có thể chết vì trẫm, quả là vinh hạnh của các ngươi!”

không biết đám lão thần vừa mới bỏ mạng, nếu biết được suy nghĩ của Viêm Tôn lúc này, liệu có tức đến mức chết đi sống lại hay không!

Trên phi liễn giữa không trung!

Chu Khung nhìn Viêm Tôn bị đám đông đại thần ngăn cản, sắp sửa chạy thoát vào trong trận pháp, trong mắt lóe lên tia khinh miệt!

Bàn tay Thương Khung bèn đổi từ chộp thành vỗ, tốc độ càng thêm nhanh chóng vỗ xuống phía dưới!

“Hừm?”

Viêm Tôn nhìn thấy tốc độ bàn tay không lồ bỗng chốc tăng vọt, trong mắt lóe lên tia kinh hãi, thân hình lập tức lách sang bên cạnh!

Chương 669: Trầm Sở Hùng tuyên bố Đại Càn đế quốc chính thức thần phục Ma Giáo

Rầm!

Bàn tay Thương Khung trực tiếp đánh xuống Kinh Long Trận, uy lực khủng khiếp khiến cả Kinh Long Trận rung chuyển dữ dội, hoàng thành bên dưới trận pháp càng tựa như sắp đến ngày tận thế, liên tục sụp đổ!

Ngay cả tường thành hoàng thành cũng xuất hiện từng vết nứt đáng sợ, cuối cùng, dưới ánh mắt kinh hoàng của muôn dân, Kinh Long Trận rốt cục cũng ổn định trở lại!

“Phù!”

Thái tử trên tường thành chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, nhìn bàn tay khổng lồ đã biến mất trên bầu trời, lẩm bẩm:

“Nguy hiểm thật, bốn hoàng tử còn tưởng mình toi đời rồi, may mà không sao!”

Những sinh linh khác trên tường thành cũng đều là một phen hú vía, vừa rồi ai nấy đều cho rằng Kinh Long Trận sẽ bị phá vỡ!

May thay, cuối cùng nó vẫn trụ vững!

“Bệ hạ đâu rồi!”

Một vị đại thần vội vàng đảo mắt tìm kiếm khắp nơi, thế nhưng lại không thấy bóng dáng Viêm Tôn đâu, sắc mặt lập

tức biến đổi, trong lòng dâng lên một dự cảm chẳng lành!

“Chẳng lẽ Hoàng thượng băng hà rồi sao?” Một tiểu thái giám nhỏ giọng thốt lên.

Rầm!

Nhị hoàng tử tức giận, lập tức vung một chưởng, đánh chết tiểu thái giám kia, rồi chỉ tay lên trời, phẫn nộ quát:

“Dám cả gan nguyên rửa phụ hoàng chết, tội đáng tru di cử tộc! Các người không nhìn thấy phụ hoàng ở đó sao!”

Nghe Nhị hoàng tử nói, đông đảo quần thần vội vàng nhìn theo hướng tay hắn.

Chỉ thấy Viêm Tôn đứng lơ lửng trên không trung, cách trận pháp vạn dặm, miệng không ngừng trào máu tươi nhưng lại cười ha hả:

“Ha ha... Chu ma đầu... Trẫm chưa chết... Việ binh của trẫm đã tới... Người xong rồi...”

Thì ra lúc bàn tay không lồ sắp giáng xuống người Viêm Tôn, hắn đã nhanh chóng chuyển hướng, không lao vào trong trận pháp nữa mà né sang một bên!

Bàn tay không lồ do hạ xuống quá nhanh, không kịp chuyển hướng theo, đánh thẳng xuống trên trận pháp!

Dư chấn khủng khiếp khiến Viêm Tôn trọng thương nhưng hắn nào còn bận tâm.

Vừa rồi, Viêm Tôn đã chuẩn bị tinh thần Kinh Long Trận bị phá, sinh linh trong hoàng thành đều khó tránh khỏi chết, ngay cả con của hắn cũng khó lòng sống sót!

Nhưng với Long tộc mà nói, con cháu là thứ không bao giờ thiếu!

“Chỉ cần trăm còn sống, Thiên Hỏa đế quốc còn, Viêm Long nhất tộc còn. Đến lúc đó, trăm sẽ cho các người thấy, chỉ cần có thời gian, một rồng hóa vạn rồng!”

Viêm Tôn thầm nghĩ, đồng thời nhớ tới hơn sáu vạn ái thiếp xinh đẹp, chỉ riêng các nàng đã sinh cho hắn hơn năm vạn hoàng tử, tuy rằng đều là tạp chủng!

Nhìn Viêm Tôn cười ngây ngô trên không trung!

Vô số sinh linh đang quan sát từ xa đều ngơ ngác, không hiểu chuyện gì xảy ra. Bị kích thích đến mức mất trí rồi sao?

“Tên Viêm Tôn kia chắc là điên rồi, bị đánh đến thảm hại như vậy mà còn cười được!”

“Hình như là hơi điên thật, có lẽ là bị kích thích quá độ, dù sao cũng là bậc đế vương một phương, làm sao chịu nổi nhục nhã này!”

“Chu ma đầu thật đáng sợ, Viêm Tôn hoàn toàn không phải là đối thủ, bị đánh cho ngu người rồi!”

Mọi người thi nhau đưa ra phán đoán, kết luận cuối cùng là Viêm Tôn đã bị đánh choáng váng!

Tuy nhiên, một số vị Tôn Giả lại nhìn về phía xa xa, nơi đó có một đoàn người đang bay tới với tốc độ cực nhanh, dẫn đầu là hai người mà bọn họ đều quen mặt!

“Chúa ơi, đó chẳng phải là Sở Hùng cùng Hùng tộc tộc trưởng Hùng Bá Thiên hay sao?” Một cường giả dị tộc chỉ tay về phía Sở Hùng đang bay tới, kinh hãi thốt lên.

Những người khác cũng nhìn theo, đồng tử co rút lại, bọn họ đều nhận ra hai người kia!

Danh tiếng của Sở Hùng quá lớn, đặc biệt là trong mười năm gần đây, dường như sắp vượt qua cả Chu ma đầu!

Đại Càn đế quốc do hấn sáng lập đã thống nhất Không Châu, tuy rằng thực lực tổng hợp của Không Châu không bằng Dương Châu nhưng dù sao cũng là một đại châu!

Nói về địa bàn, bốn đại Thiên Hỏa Thánh Đình cộng lại không bằng một Đại Càn đế quốc!

Còn Hùng Bá Thiên, càng là cái tên như sấm rền bên tai, là nhân vật tầm cỡ ở Không Châu, tu vi đạt đến Tôn cảnh đỉnh phong, nghe đồn chiến lực đã đạt đến Thiên Tôn cảnh!

“Sao bọn họ lại đến đây? Chẳng lẽ cũng đến xem náo nhiệt? Nhưng Không Châu vừa mới thống nhất, Sở Hùng lấy đâu ra thời gian rảnh rỗi như vậy?” Một sinh linh nghi hoặc lên tiếng.

Không ai có thể trả lời hấn, bởi vì bọn họ không biết chuyện gì đang xảy ra!

“Ta hiểu rồi, bọn họ đến giúp Viêm Tôn. Phải biết rằng Thiên Hỏa Thánh Đình mười năm qua đã giúp đỡ Đại Càn đế quốc rất nhiều!” Một người như chợt hiểu ra, lên tiếng giải thích.

Những người khác nghe vậy, lập tức nhớ tới lời Viêm Tôn vừa nói “viện binh đã tới”, dường như đã hiểu ra!

Viện binh mà Viêm Tôn nói chính là Sở Hùng, Hùng Bá Thiên!

Bọn họ vừa đến, chắc chắn là tới trợ giúp Viêm Tôn. Chu ma đầu kia e rằng khó mà dễ dàng như vậy, dù sao Hùng Bá Thiên không phải là nhân vật dễ chọc!

Chương 670: Thuộc hạ Hùng Bá Thiên nguyện vì Giáo chủ mà như Thiên Lô chỉ đâu đánh đó 1

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn đám người Sở Hùng bay tới, khóe miệng thoáng hiện một nụ cười tà ác, không tiếp tục ra tay nữa!

Viêm Tôn thấy đám người Sở Hùng, lại nhìn Chu Khung tựa hồ có phần kiêng dè không dám manh động, trong mắt chợt lóe lên tia đắc ý, thân hình lại lao tới trước phi liên, cất giọng lớn:

“Chu ma đầu, ngươi tưởng trăm dễ bắt nạt sao? Nếu không phải trăm trước đó bị trọng thương, muốn giết ngươi chẳng khác nào trò chơi trẻ con!”

Hắn nhìn Chu Khung, giọng điệu tràn đầy hận ý, đồng thời thân thể cũng dịch chuyển về phía đám người Sở Hùng!

“Sở huynh đệ, ngươi quả nhiên là người giữ lời hứa. Năm xưa đã ước định với trăm, trăm ra tay giúp ngươi đoạt Không Châu, ngươi giúp trăm giết Chu ma đầu!”

Viêm Tôn nhìn Chu Khung vẫn giữ vẻ mặt lạnh băng không nói lời nào, quay sang Sở Hùng cao giọng nói, không truyền âm, tất cả sinh linh trong phạm vi mấy chục vạn dặm xung quanh đều nghe rõ mười mươi!

“Mẹ nó, không ngờ lại là như thế, thảo nào Thiên Hỏa Thánh Đình lại xuất binh tương trợ Đại Càn đế quốc!”

“Hóa ra là đã liên minh từ mười năm trước, e rằng Chu ma đầu phát hiện ra điều gì đó nên mới đột ngột tấn công Thiên Hỏa Thánh Đình!”

Vô số sinh linh vây xem nghe Viêm Tôn nói, đều kinh ngạc bàn tán, tuy đã sớm có suy đoán nhưng nghe được lời xác nhận vẫn khiến bọn họ chấn động!

Ngay cả một số vị Tôn Giả chứng kiến biến cố bất ngờ, sắc mặt cũng biến đổi nhưng bọn họ không phải lo lắng cho Sở Hùng. Tuy Sở Hùng được xưng tụng là yêu nghiệt thứ hai nhưng hiện tại tu vi mới đạt đến Đại Thánh cửu trọng, cho dù sức chiến đấu cao nhất cũng chỉ ngang ngửa Tôn Giả mà thôi. Hắn được xưng là yêu nghiệt là bởi vì trí lực hơn người!

Điều khiến các vị Tôn Giả này chú ý chính là Hùng Bá Thiên, một trong những bá chủ của Không Châu. Uy danh của Hùng Bá Thiên vang dội thiên hạ, một thân thực lực ngay cả Thiên Tôn bình thường không dám khinh thường, hơn nữa đây còn là tin tức từ mấy chục vạn năm trước!

Thực lực hiện tại của Hùng Bá Thiên chỉ e còn đáng sợ hơn xưa!

Nếu Hùng Bá Thiên và Viêm Tôn liên thủ đối phó Chu Khung, e rằng trận chiến này sẽ vô cùng khó đoán!

Lúc này, đám người Sở Hùng đã hạ xuống cách phi liên trăm dặm, ai nấy đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Viêm Tôn đang đắc ý!

Nhìn biểu cảm của đám người Sở Hùng, Viêm Tôn thầm cười lạnh. Hắn cố ý nói to chuyện liên minh như vậy là vì sợ bọn họ giở trò!

Giờ đây tất cả mọi người đều đã biết chuyện, nếu Sở Hùng còn muốn lật lọng thì phải xem xét lại!

Dù sao Tu Vận Triều từ trước đến nay vẫn rất coi trọng lời hứa!

“Hùng tộc trưởng, cùng ta ra tay, giết Chu ma đầu này, trăm mời người uống rượu!”

Viêm Tôn hét lớn, khí thế bùng phát, thân thể vốn trọng thương trong chớp mắt như đã khôi phục được vài phần!

Trên tường thành!

Các vị văn võ bá quan nhìn cục diện xoay chuyển, trong lòng đều dâng lên một cỗ nhiệt huyết, đặc biệt là Thái tử và Nhị hoàng tử, cả hai vui mừng như hoa nở!

Thái tử đảo mắt nhìn xung quanh, cơ bản tất cả các vị đại thần giữ thái độ trung lập trong cuộc chiến đoạt vị của bọn họ đều đã xông ra chịu chết!

Những người còn lại, không phải là kẻ đã đầu nhập vào phe bọn họ, thì chính là lũ cỏ đầu tường!

Chỉ cần dẹp yên được cuộc nổi loạn này, không còn đám lão ngoan cố kia cản trở, cuộc chiến đoạt vị của bọn họ sẽ có thể phân định thắng bại!...

Trên không trung, khí thế Viêm Tôn đã lên đến đỉnh điểm, vừa định xông về phía Chu Khung, lại phát hiện Hùng Bá Thiên ở phía xa không hề có động tĩnh gì!

Vẫn đang dùng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc nhìn hấn!

Viêm Tôn biến sắc, cảm thấy có gì đó không đúng, nhìn Sở Hùng chần chừ:

“Sở Hùng, chẳng lẽ ngươi muốn bội ước hay sao? Lúc trước khế ước đã định, nếu ngươi dám bội ước, Đại Càn đế

quốc tất vong!”

Chúng sinh vây xem đều nhận ra sự bất thường, bọn họ vốn nghĩ đám người Sở Hùng sẽ ra tay tương trợ Viêm Tôn, nào ngờ bọn họ lại không có chút động tĩnh nào!

Ngay cả đông đảo Tôn Giả trên không trung cũng đều nhìn về phía Sở Hùng, muốn xem hắn định nói gì!

Sở Hùng nhìn Viêm Tôn với ánh mắt muốn ăn tươi nuốt sống người, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh, chỉnh lại y quan, lấy ra ngọc tỷ của Đại Càn đế quốc, xoay người về phía Chu Khung trên phi xa, cao giọng nói:

“Trẫm, Sở Hùng, Đại Càn đế quốc chi chủ, hiện tại tuyên bố Đại Càn đế quốc chính thức thần phục Ma Giáo, toàn bộ lãnh thổ đều nguyện thuần phục dưới trướng Ma Giáo!”

Tiếng nói như sấm rền vang vọng khắp đất trời, truyền đi xa vạn dặm.

Cùng lúc đó!

Tại hoàng thành Đại Càn đế quốc ở Không Châu xa xôi!

Kim Long khí vận khổng lồ trên bầu trời bỗng nhiên phát ra tiếng gầm thê lương, thân thể tan biến thành hư vô!

Chương 671: Thuộc hạ Hùng Bá Thiên nguyện vì Giáo chủ mà như Thiên Lô chỉ đâu đánh đó 2

Cảnh tượng đáng sợ này khiến cả Đại Càn đế quốc chấn động, đám văn võ bá quan cấp thấp không rõ nguyên do, đều ngơ ngác nhìn Kim Long khí vận tiêu tán trên không trung!

“Cái quỷ gì thế này? Đại Càn đế quốc sao lại diệt vong rồi?” Một tên Thị vệ thống lĩnh lĩnh ngơ ngác nói.

Nhưng lúc này, các quan viên ngũ phẩm trở lên nhanh chóng xuất hiện, ổn định tình hình, đồng thời tuyên bố tin tức Đại Càn đế quốc đã thần phục Ma Giáo!

Chỉ trong nháy mắt, vô số người phần nộ gào thét, đặc biệt là đám người họ Sở càng điên cuồng phản kháng, đáng tiếc bọn chúng phải đối mặt với sự diệt trừ tàn nhẫn!

“Người họ Sở, giết không tha!” Một giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp hoàng thành Đại Càn, chính là Thiên Nhị!

Ngay sau đó, một đám người áo đen, đeo mặt nạ kim cương xuất hiện, tàn sát tất cả những kẻ mang họ Sở, cho dù là kẻ đang vui vẻ trong thanh lâu không thoát khỏi số mệnh!...

Trên bầu trời Thiên Hỏa hoàng thành!

Lời Sở Hùng vừa dứt, cả thiên địa bỗng chốc im lặng, tất cả mọi người đều đứng im như phỗng, vẻ mặt không thể tin nổi!

“Bốp!”

Một gã cường giả dị tộc giáng một cái bạt tai vào mặt Cầu đầu nhân, khiến hắn xoay ba vòng tại chỗ!

“Mẹ kiếp, người đánh ta làm gì! Chẳng lẽ muốn giữa ban ngày ban mặt cướp vợ bé của ta hay sao?” Cầu đầu nhân tức giận gầm lên, vội vàng ôm vợ bé lùi về phía sau mấy bước.

“Xem ra không phải nằm mơ, Đại Càn đế quốc vậy mà thật sự thần phục Ma Giáo, hơn nữa còn là chủ động!” Tên cường giả dị tộc nhìn bàn tay mình, lẩm bẩm.

Hắn nào thèm đề ý đến tiếng kêu gào của Cầu đầu nhân, cướp vợ bé? Người cũng nên xem lại chất lượng vợ bé của mình đi, người ta ít ra cũng phải là hồ ly tinh, người thì hay rồi, lại đi mua một con heo Mị Tử, chắc cũng phải năm trăm cân chứ ít gì!

Những người khác nhìn thấy bộ dạng sợ mất vợ bé của Cầu đầu nhân, đều lộ ra vẻ khinh thường!

Cầu đầu nhân dường như nhìn thấu suy nghĩ của mọi người, lẩm bẩm:

“Các người không hiểu, tuy nàng ấy hơi xấu, hơi béo, hơi thấp nhưng nàng ấy rẻ mà!”

Trong hư không, đông đảo Tôn Giả đều bị hành động đột ngột của Sở Hùng dọa sợ, bọn họ vừa nghe thấy gì vậy?

Đại Càn đế quốc vừa mới thống nhất Không Châu, Sở Hùng được xưng tụng là yêu nghiệt thứ hai Đông Vực lại nói muốn thần phục Ma Giáo!

Chẳng phải là đang nói đùa sao!

“Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra? Sở Hùng khó khăn lắm mới đánh hạ được địa bàn rộng lớn như Không Châu, lại

còn có Hùng tộc tương trợ, sao lại đột nhiên thần phục Ma Giáo chứ?” Một vị Tôn Giả khó hiểu hỏi.

Đáng tiếc không ai có thể trả lời, bởi vì bọn họ không thể nào hiểu được hành động của Sở Hùng!

Lúc này!

Viêm Tôn trên không trung chứng kiến hành động đột ngột của Sở Hùng, há hốc miệng, nhắm mắt lại, hai tay nhanh chóng kết ấn, miệng lầm bầm:

“Thanh Tâm mật chú: . Điều là giả, . . Điều là ảo giác... đang nằm mơ, đang nằm mơ, mẫu thân đồ nào!”

Ước chừng một hơi thở sau!

Viêm Tôn mới chịu mở mắt, phát hiện cảnh tượng trước mắt không hề thay đổi, Sở Hùng vẫn đang cung kính hành lễ với Chu Khung.

“Sao có thể như vậy?”

“Sở Hùng, ngươi dám cả gan đùa giỡn trẫm, khế ước năm xưa đã ghi rõ, nếu ngươi dám vi phạm, toàn bộ hoàng thất Sở gia đều phải chết!”

Viêm Tôn gầm lên giận dữ với Sở Hùng, giọng nói ồm ồm chứa một tia kinh hãi.

Chúng sinh vây xem nghe thấy tiếng gầm của Viêm Tôn, đều gật gù, đã kết minh thì ắt có ràng buộc, thế mà Sở Hùng lại dám vi phạm, chẳng lẽ hắn không sợ hậu quả sao!

Dưới ánh mắt nghi hoặc của chúng sinh!

Sở Hùng quay đầu, khinh thường liếc nhìn Viêm Tôn, lớn tiếng nói:

“Vi phạm hợp đồng? Toàn bộ Sở gia hoàng thất Đại Càn đế quốc hiện giờ đã chết sạch, còn ta...”

Sở Hùng nói được một nửa, thân thể bỗng nhiên biến hóa, Ngũ Trảo Kim Long Bào trên người nhanh chóng chuyển thành áo bào đen, tướng mạo cũng đồng thời biến đổi.

Chưa đầy một hơi thở, một nam tử mặc áo bào đen, đeo mặt nạ kim cương đã xuất hiện trước mắt mọi người!

Àm!

Nam tử áo bào đen trực tiếp quỳ một gối trước mặt Chu Khung, trầm giọng nói:

“Thuộc hạ Thiên Nhất, bái kiến Giáo chủ!”

Viêm Tôn ngây người nhìn Sở Hùng đột ngột biến hóa, trong mắt lóe lên một tia sáng, thì ra bản thân bị lừa!

Sở Hùng đã chết từ lâu, Đại Càn đế quốc cũng sớm bị Ma Giáo thôn tằm, vậy mà hắn vẫn ngây thơ kết minh với người ta, giúp Ma Giáo - kẻ thù của chính mình - mở rộng địa bàn.

Tất cả đều nằm trong kế hoạch của tên ma đầu họ Chu kia!

Phụt...

Viêm Tôn phản nộ, phun ra một ngụm máu lớn, máu tươi bắn xa ba mét, hai mắt trắng dã, suýt chút nữa thì tức chết!

Đang lúc phun máu, Viêm Tôn bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, vội vàng nhìn về phía Hùng Bá Thiên như nắm được cọng cỏ cứu mạng, chất vấn:

Chương 672: Trầm mợn lục vạn dân 1

“Hùng Bá Thiên, khế ước năm xưa đã ghi rõ, nếu trái ước, Hùng tộc ngươi cũng sẽ trở thành tộc phụ thuộc cho kẻ khác!”

Hùng Bá Thiên nhìn ánh mắt tha thiết của Viêm Tôn, lắc đầu, trước kia hắn còn tưởng Viêm Tôn có tướng mạo bá chủ, bây giờ xem ra, chẳng qua chỉ là một tên ngốc mà thôi!

Đến nước này rồi mà vẫn còn ôm ảo tưởng!

Hùng Bá Thiên nhìn về phía Chu Khung đang ngồi trên phi liễn với ánh mắt bá đạo, toàn thân ma điểm ngập trời, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Tựa như thiên địa vạn vật, chẳng có thứ gì lọt vào mắt hắn!

Thậm chí Hùng Bá Thiên còn cảm nhận được sát khí chết người từ Chu Khung, trong lòng thầm cảnh báo, đối phương có thể dễ dàng giết chết hắn!

Nhớ lại nhiều năm trước, lần đầu tiên Hùng Kế Bảo, nhi tử của hắn, nói muốn thân phục Ma Giáo, hắn còn có phần không nỡ, dù đó là lời của lão tổ để lại.

Dù sao đường đường là một phương cự phách, có gì phải đi làm thuộc hạ cho người khác, chẳng phải là tự rước nhục vào người sao nhưng sau đó, theo như sự tích về Chu Khung không ngừng truyền ra!

Tựa như một Ma Thần đang trên đà quật khởi!

Tất cả kẻ địch dám ngáng đường hắn, đều hóa thành tro bụi!

Hùng Bá Thiên chỉ có thể thâm than: Ma Giáo, thật thom!

“Thuộc hạ Hùng Bá Thiên, bái kiến Giáo chủ, chúc Giáo chủ tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất!” Hùng Bá Thiên trực tiếp quỳ một gối xuống đất, hướng Chu Khung lớn tiếng hô.

“Mẹ kiếp!”

Đông đảo Tôn Giả nhìn Hùng Bá Thiên đột nhiên quỳ xuống, đều lộ vẻ kinh hãi, phảng phất như gặp phải chuyện không thể tin nổi.

Thật sự là cảnh tượng quá đổi chấn động!

Đường đường là tộc trưởng của một đại tộc đứng đầu một phương, lại là một cự phách có thực lực Thiên Tôn, vậy mà lại quỳ gối trước mặt Chu Khung, cúi đầu xưng thần!

“Sao ta lại có cảm giác như đang nằm mơ thế này, trước là Sở Hùng biến thành Thiên Nhất, giờ đến lượt Hùng Bá Thiên cũng quy phục.”

“Hùng tộc có cả Thiên Tôn lão tổ, chẳng lẽ cũng thần phục Ma Giáo rồi sao? Thật không thể tin nổi!”

Từng vị Tôn Giả truyền âm trao đổi với nhau, giọng điệu đều tràn đầy vẻ khó tin.

“Xem ra tất cả những chuyện này đều nằm trong kế hoạch của Chu Khung, quả là một chiêu di hỏ táng long, thật sự là càng nghĩ càng thấy đáng sợ!” Một vị Tôn Giả kinh hãi nói.

Các Tôn Giả khác cũng đều nhìn về phía Chu Khung, ánh mắt không ngừng lóe lên, bọn họ vốn tưởng rằng chỉ e ngại sự tàn nhẫn, hung ác của Chu Khung.

Thế nhưng bây giờ bọn họ mới phát hiện, Chu Khung còn có mưu kế thâm sâu, hơn nữa còn là đại mưu kinh thiên động địa.

Chỉ với một kế, đã trực tiếp thu phục toàn bộ Không Châu, còn khiến cho kẻ địch rơi vào cảnh khốn cùng!

Thật sự là đáng sợ vô cùng!

“Hùng Bá Thiên, người có công lao lớn tại Không Châu, bổn tọa ban thưởng cho người chức vị Hộ pháp Ma Giáo, vạn viên đan dược Tôn cảnh, cùng trăm giọt Vạn Tiên Chi Tủy!”

Chu Khung nhìn Hùng Bá Thiên, lạnh lùng nói, sau đó phát tay một cái, vạn viên đan dược Tôn cảnh cùng với trăm giọt Vạn Tiên Chi Tủy bay đến trước mặt Hùng Bá Thiên.

“Vạn Tiên Chi Tủy, lại là Vạn Tiên Chi Tủy, hơn nữa còn là trăm giọt!” Một vị Tôn Giả nhìn chằm chằm Chu Khung ném ra, kinh ngạc kêu lên.

Các Tôn Giả khác cũng đều nhìn với ánh mắt tham lam, danh tiếng của Vạn Tiên Chi Tủy quá lớn, cơ hồ tất cả những ai đã bước vào cảnh giới Tôn Giả đều biết rõ.

Vạn Tiên Chi Tủy không những có thể chữa thương, còn có thể giúp Tôn Giả đột phá, có thể nói là chí bảo vô thượng!

Đáng tiếc, số lượng Vạn Tiên Chi Tủy lại vô cùng ít ỏi, đại đa số Tôn Giả, cho dù dùng cả đời cũng chưa chắc đã tìm được một giọt!

Thế mà bây giờ, Chu Khung lại ban thưởng một lần trăm giọt, phải giàu có đến mức nào mới có thể hào phóng như thế!

“Đa tạ Giáo chủ ban ân!”

Hùng Bá Thiên cung kính dập đầu tạ ơn, vội vàng nhận lấy phần thưởng, nhìn vạn viên đan dược Tôn cảnh trong tay, trong lòng không khỏi kích động vạn phần.

Có những đan dược này, nội tình của Hùng tộc sẽ tăng lên rất nhiều, thực lực của đệ tử Hùng tộc chắc chắn sẽ càng thêm cường đại.

Lại nhìn trăm giọt Vạn Tiên Chi Thủy trong tay, Hùng Bá Thiên suýt chút nữa nhảy dựng lên vì vui mừng, bản thân hắn đã kẹt ở Tôn cảnh đỉnh phong mấy chục vạn năm, không phải hắn không muốn đột phá, mà là bởi vì năm đó khi đại chiến với một vị Thiên Tôn, hắn đã bị trọng thương.

Sau này, hắn nghe nói chỉ có Vạn Tiên Chi Thủy mới có thể chữa trị thương thế của mình!

Vì vậy, mấy chục vạn năm qua, hắn đã tìm kiếm khắp Đông Vực nhưng vẫn không tìm được Vạn Tiên Chi Thủy, vốn tưởng rằng bản thân sẽ phải dừng bước ở đây.

Nào ngờ đâu, hôm nay lại được Chu Khung ban thưởng Vạn Tiên Chi Thủy, hơn nữa còn là trăm giọt.

“Ân tình của Giáo chủ, Hùng Bá Thiên suốt đời khó quên, từ nay về sau, Hùng Bá Thiên nguyện vì Giáo chủ mà lao tâm khổ tứ, Giáo chủ muốn đánh đâu, Hùng Bá Thiên sẽ đánh đó!”

Chương 673: Trăm mượn lực vạn dân 2

Hùng Bá Thiên vừa cất bảo vật, vừa quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng thề, trong giọng nói tràn đầy vẻ cung kính thần phục.

Nhìn thấy vậy, tất cả các Tôn Giả trên không trung đều nóng mắt hâm mộ, hận không thể thay thế vị trí của Hùng Bá Thiên.

Cho dù là vạn viên đan dược Tôn cảnh, hay là trăm giọt Vạn Tiên Chi Thủy, đối với bọn họ mà nói, đều là những thứ đáng để liều mạng!

Nếu không phải vì hung danh của Chu Khung quá thịnh, chỉ e rằng bọn họ đã lao ra tranh đoạt rồi.

Lúc này, Viêm Tôn nhìn Hùng Bá Thiên quỳ rạp dưới đất thần phục, trái tim lại không ngừng rung lên, há to miệng.

Phụt...

Vô số máu tươi từ miệng Viêm Tôn phun ra, áp lực khiến hư không không ngừng chấn động, rơi xuống mặt đất, lập tức thu hút vô số giun đất trồi lên tranh nhau thôn phệ!

Lúc này, trong đầu Viêm Tôn hiện lên từng hình ảnh, khế ước với Đại Sở, giúp Đại Sở tranh đấu, cùng với đủ loại hạn chế trên khế ước.

“Không ngờ tất cả đều là chiêu trò, ngay từ đầu, tất cả ước định đều là vô hiệu, chỉ có bản thân ta như kẻ ngu ngốc mà tin tưởng, còn tận tâm tận lực thực hiện!” Trong mắt Viêm Tôn lóe lên một tia tuyệt vọng.

Hắn biết bản thân đã xong rồi, hiện tại viện binh của mình đã biến thành viện binh của địch nhân, còn đánh đấm gì nữa!

Chi bằng trực tiếp tự sát đầu hàng còn giữ được chút thể diện.

Viêm Tôn nhìn về phía Chu Khung trên phi liên, thấy đối phương đang nhìn mình với vẻ mặt lạnh lùng, khóe miệng còn lộ ra một tia thèm thuồng!

“Hắn... Hắn muốn ăn ta!”

Viêm Tôn lập tức sợ đến mức run rẩy, tâm lý vốn định đầu hàng lập tức bị đè xuống, dù sao cũng là bậc đế vương một phương, tuy rằng phải đối mặt với vô số đả kích!

Nhưng cũng chưa hoàn toàn mất đi lòng tin, hơn nữa hắn không phải không còn át chủ bài, trong mắt Viêm Tôn không ngừng lóe lên tia sáng, dường như đang ấp ủ điều gì!

Lúc này!

Trên phi liên!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên long y, nhìn Viêm Tôn đang chuẩn bị thứ gì đó ở phía đối diện, khóe miệng nở một nụ cười lạnh, thầm nghĩ: “Vỡ kịch đã diễn xong rồi, Viêm Tôn, ngươi cũng nên chết đi!”

Đại Bạch đứng bên cạnh long y, nhìn Viêm Tôn ở đối diện, nước miếng suýt chút nữa thì chảy ra, lẩm bẩm nói:

“Gan rỗng, hơn nữa còn là gan rỗng của Tôn cảnh đỉnh phong, chắc chắn rất thơm ngon!”

Rầm!

Chỉ thấy Chu Khung chậm rãi vươn một bàn tay, nhanh chóng chụp về phía Viêm Tôn!

Bàn tay khổng lồ hiện ra trên bầu trời, mang theo uy lực vô tận chụp về phía Viêm Tôn, chỉ trong nháy mắt thiên địa như bị phong tỏa.

“Nguy hiểm!”

Viêm Tôn nhìn bàn tay chụp đến, lập tức cảm nhận được uy hiếp của cái chết, hắn biết lần này mình không thể trốn thoát, nhất định phải liều mạng chèo chống!

Dưới ánh mắt của tất cả sinh linh, Viêm Tôn nhanh chóng lấy ra một cái ngọc tỷ từ trong ngực, phun một ngụm tinh huyết lên đó!

Ong...

Ngọc tỷ lập tức tỏa ra vô số tia sáng, đồng thời giọng nói uy nghiêm của Viêm Tôn vang vọng khắp thiên địa.

“Trẫm là Viêm Tôn, chủ nhân Thiên Hỏa Thánh Đình, nay, Thiên Hỏa Thánh Đình gặp phải đại nạn diệt vong, mong bách tính giơ tay trái lên, giúp trẫm tiêu diệt địch nhân!”

Tiếng gầm rú cuộn cuộn truyền đi, ngàn dặm, vạn dặm, mười vạn dặm, trăm vạn dặm...

Chỉ trong nháy mắt, âm thanh của Viêm Tôn đã vang vọng khắp các thành trì của Thiên Hỏa Thánh Đình.

“Đây là mượn lực lượng của vạn dân, không ngờ Viêm Tôn lại nắm giữ loại thần thông vạn triều này, ẩn giấu thật sâu!” Một vị Tôn Giả nghe thấy âm thanh vang vọng khắp trời đất, kinh hãi thốt lên.

Những sinh linh khác cũng đều kinh hãi, mượn lực lượng vạn dân là một loại thần thông vô thượng trong thuật vạn triều, các đại thánh đình đều có ghi chép!

Nhưng chưa từng có vị Đế Hoàng nào sử dụng, bởi vì theo truyền thuyết, mượn lực lượng vạn dân không những dễ dàng

đánh mất lòng dân, mà sau đó còn phải gánh chịu phản phệ vô cùng mạnh mẽ!

Cho nên, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, chủ nhân của Thánh Đình sẽ không bao giờ sử dụng đến loại thần thông này!...

Lúc này, trong một tòa thành của Thiên Hỏa Thánh Đình!

Tất cả mọi người đều đi ra đường, ngẩng đầu lắng nghe tiếng gọi của Viêm Tôn từ trên trời truyền đến, trong mắt không ít người lóe lên tia sáng kỳ dị!

“Đây là âm thanh của bộ hạ, chẳng lẽ Chu Khung đã đánh đến hoàng thành, bộ hạ muốn mượn lực lượng của chúng ta để đẩy lùi kẻ địch sao?” Một lão già chậm rãi lên tiếng.

Rầm!

Một đại hán trẻ tuổi, trong mắt lóe lên hào quang, hấn cảm giác cơ hội của mình đã đến, lập tức phi thân lên nóc một căn nhà, lớn tiếng hô:

“Các huynh đệ, hiện giờ bộ hạ đang phải đối mặt với hiểm họa Ma Giáo, người muốn mượn lực lượng của chúng ta để đẩy lùi quân địch, các huynh đệ, xin mời...”

Rầm!

Chưa đợi đại hán trẻ tuổi nói hết lời, giữa thiên địa bỗng truyền đến một luồng uy áp khủng khiếp, ngay sau đó, một thanh niên mặc cẩm bào xuất hiện trên không trung thành trì, phía sau còn có một đoàn đệ tử mặc áo bào đen đi theo.

Chương 674: Thịt rồng Thiên Tôn cảnh ăn ngon hơn, không phải sao?

“Đà chủ, nơi đây chính là Nguyên Long thành, là nơi Đường chủ đại nhân phân cho chúng ta trấn giữ!” Một tên đệ tử áo đen cung kính khom người bẩm báo với thanh niên mặc cẩm bào.

Thanh niên cẩm bào nhìn xuống đám đông sinh linh phía dưới, cùng với giọng nói của Viêm Tôn vang vọng trên không trung, sắc mặt lạnh lùng nói:

“Hừ, Nguyên Long thành này giờ đã là địa bàn của Ma Giáo ta, Viêm Tôn còn dám ở đây khoác lác. Truyền lệnh xuống, phạm kẻ nào dám giơ tay, giết, không tha!”

“Tuân lệnh!”

Đám đệ tử áo đen đồng loạt khom người lĩnh mệnh, nhanh chóng phân tán bay về phía thành trì.

Giọng nói của thanh niên cẩm bào vừa rồi cực lớn, gần như toàn bộ sinh linh ở Nguyên Dương thành đều nghe thấy. Vài kẻ không nghe rõ, nhìn thấy bằng hữu bên cạnh vừa giơ tay lên đã lập tức bỏ mạng cũng đủ hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Lúc này, tên đại hán đứng trên nóc nhà, nhìn thấy đám đệ tử Ma Giáo xuất hiện trên không trung cùng những lời bọn chúng vừa nói, sợ đến mức toàn thân run rẩy.

Lời định nói ra lại phải nuốt ngược vào bụng, hắn vội vàng đổi giọng, gào lên:

“Các huynh đệ, đừng ai giơ tay, tên bệ hạ chó má kia, ngay cả xách giày cho Chu giáo chủ không xứng, vậy mà còn đi mượn lực lượng của chúng ta, đúng là si tâm vọng tưởng!”

“Trần Đại Ngưu ta, hôm nay xin nói rõ ở đây, kẻ nào dám giơ tay, chính là tử địch của Trần Đại Ngưu ta, dù liều chết ta cũng phải giết!”

Đại hán gào xong, thấy đám đệ tử Ma Giáo không xông về phía mình, trong lòng lập tức bình tĩnh hơn không ít.

Thật là hú hồn, nếu như vừa rồi hắn nói chậm một chút, e rằng đã mất mạng rồi. Giờ thì tốt rồi, nói không chừng còn có thể lấy lòng vị tân Đà chủ này.

Nghĩ đến đây, trong lòng Trần Đại Ngưu tràn đầy vui sướng.

Sinh linh ở Nguyên Dương thành đều im lặng nhìn Trần Đại Ngưu, đúng là kẻ tiểu nhân, gió chiều nào theo chiều ấy!

Mà cảnh tượng như vậy, không chỉ diễn ra ở Nguyên Dương thành, mà còn diễn ra ở tất cả các thành trì lớn nhỏ của Thiên Hỏa Thánh Đình, đều bị Lý Trường Sinh phái Đà chủ đến tiếp quản!

Đối mặt với hành vi mượn lực của Viêm Tôn, các vị Đà chủ đương nhiên là trực tiếp ngăn cản, kẻ nào dám giơ tay, đều phải chết!...

Bên kia!

Trên không trung hoàng thành Thiên Hỏa Thánh Đình!

Viêm Tôn vừa dứt lời, từ trong hoàng thành phía dưới bay lên vô số luồng sáng màu xám, dung nhập vào cơ thể hắn, khiến cho thực lực của Viêm Tôn được tăng cường thêm một chút.

Tuy nhiên, ánh mắt Viêm Tôn lại nhìn chằm chằm về phía chân trời, bởi vì muốn mượn lực lượng của vạn dân, phải dựa vào tất cả các thành trì, chỉ dựa vào một mình hoàng thành, căn bản là vô dụng!

Đáng tiếc, Viêm Tôn nhìn mãi mà không thấy gì, trong lòng lập tức trầm xuống, chẳng lẽ bá tánh của mình đều không muốn giơ tay giúp đỡ sao?

Vù...!

Hư không rung chuyển, chỉ thấy từ phía chân trời bay tới vài tia sáng màu xám yếu ớt, về phía Viêm Tôn nhưng đáng tiếc, chúng vừa mới bay được nửa đường đã đột nhiên tiêu tán!

“Chuyện... chuyện này là sao...?”

Viêm Tôn nhất thời ngây người, hấn đường đường là Thánh Hoàng của một phương Thánh Đình, muốn mượn chút lực lượng của bá tánh mà lại khó khăn đến vậy, ngoại trừ hoàng thành ra, hấn không mượn được chút lực lượng nào từ các nơi khác!

Viêm Tôn: Chẳng lẽ trẫm không được bá tánh yêu quý hay sao?

Lúc này, bàn tay khổng lồ trên không trung gần như sắp giáng xuống người Viêm Tôn.

Viêm Tôn không dám chần chừ, biết rõ lúc này trông cậy vào lực lượng vạn dân cũng vô dụng, chỉ có thể liều mạng!

Hấn cắn răng!

Lại một ngụm tinh huyết phun lên ngọc tỷ, sắc mặt trắng bệch, bước chân loạng choạng, suýt nữa thì không đứng vững!

Tuy rằng Tôn cảnh có nhiều tinh huyết nhưng không chịu nổi việc bị ép ra quá nhiều, lúc này Viêm Tôn cảm thấy bản

thân so với lúc đại chiến ba vạn hậu cung còn suy yếu hơn!

Nhưng trên ngọc tử lại lần nữa toả ra hào quang vô lượng, tám chữ “Thụ mệnh vu thiên, ký thọ vĩnh xương” dần dần hiện ra.

“Thụ mệnh vu thiên, ký thọ vĩnh xương, Vận Triều Nhất Kích!”

Viêm Tôn hét lớn, tay cầm ngọc tử đánh tới bàn tay không lồ kia!

Vù...!

Ngọc tử lập tức biến lớn gấp vạn lần trên không trung, tám chữ lớn phía trên càng thêm rõ ràng, đồng thời giữa thiên địa như xuất hiện một bức tranh lãnh thổ Thiên Hỏa Thánh Đình.

Tuy hình ảnh lãnh thổ hư ảo nhưng vẫn toả ra khí tức đáng sợ, điên cuồng lao vào bàn tay không lồ!

Ầm! Ầm! Ầm!

Ngọc tử va chạm với bàn tay không lồ, phát ra từng tiếng nổ kinh thiên động địa, âm thanh càng lúc càng lớn, sóng xung kích vô tận lan ra.

Chỉ trong nháy mắt, đại địa nứt toác, vòm trời sụp đổ, vô số hắc động khổng lồ hình thành trong hư không!

Sinh linh quan chiến từ xa tuy cách xa trăm vạn dặm nhưng vẫn phải dốc toàn lực duy trì kết giới phòng ngự, để chèo chống dư âm trận chiến!

Chương 675: Đem con Viêm Long này ra nướng cho bốn tọa 1

Kinh Long Trộn bên dưới hoàng thành cũng run rẩy dữ dội, từng vết nứt xuất hiện, dần dần lan rộng, Thần Long phát ra tiếng gầm rú thống khổ!

Đùng!

Một tiếng nổ vang trời!

Ngọc tử trên không trung hóa thành tro bụi, bàn tay không lồ kia giáng xuống, trực tiếp nghiền nát hư không vạn dặm thành hư vô!

Lúc này, cách đó mấy vạn dặm, Viêm Tôn đang nửa quỳ trên không trung, khóe miệng không ngừng chảy máu tươi, ánh mắt u ám, điên cuồng nhét đủ loại đan dược vào miệng.

“Chưa chết? Thú vị đây.”

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, nhìn Viêm Tôn đang quỳ trên không trung, trong mắt lóe lên tia sáng.

Quả nhiên, át chủ bài của kẻ tu Vận Triều thật nhiều!

Một kích vừa rồi của Viêm Tôn, tuyệt đối đã đạt tới trình độ gần Thiên Tôn nhị trọng!

Mặc dù đối với Chu Khung mà nói chẳng là gì nhưng cũng đủ để Viêm Tôn có cơ hội chạy trốn, dùng bí bảo để dịch chuyển tức thời!

Nhưng việc này cũng nằm trong dự liệu của Chu Khung, thân là chủ nhân một phương Thánh Đình, nếu dễ dàng chết như vậy mới là không bình thường!

“Mẹ nó, thật đáng sợ, vừa rồi Viêm Tôn bộc phát tu vi Thiên Tôn nhị trọng, vậy mà suýt chút nữa vẫn bỏ mạng!”

“Thực lực của Chu giáo chủ thật sự quá khủng khiếp, hơn nữa nhìn bộ dạng của hắn, dường như vẫn chưa dùng hết toàn lực!”

Các vị Tôn Giả quan chiến từ xa đều lộ vẻ mặt kinh hãi, bọn họ phát hiện càng hiểu rõ Chu Khung, bọn họ càng cảm thấy sợ hãi.

“Ta muốn biết, vừa rồi Viêm Tôn mượn lực lượng vạn dân, tại sao lại không phát huy tác dụng?” Một vị Tôn Giả nghi hoặc hỏi.

Các vị Tôn Giả khác nghe vậy cũng tỏ vẻ nghi ngờ, theo truyền thuyết, lực lượng vạn dân vô cùng cường đại, nếu như vừa rồi Viêm Tôn thành công, cho dù không thể đánh bại Chu Khung cũng sẽ không thảm bại như thế!

Thế nhưng Viêm Tôn lại thất bại, không mượn được chút lực lượng nào!

Vù...!

Ngọc bội trong ngực một vị Tôn Giả Ngưu tộc bỗng chấn động, trong đầu liền hiện lên một luồng tin tức, chính là tình hình bên trong một tòa thành trì của Thiên Hỏa Thánh Đình.

“Chết tiệt, Ma Giáo này quả thật đáng sợ, thế mà đã chiếm lĩnh toàn bộ thành trì rồi, thảo nào Viêm Tôn không thể mượn lực lượng vạn dân!” Vị Tôn Giả Ngưu tộc kinh hô.

Sau đó, dưới ánh mắt nghi hoặc của các vị Tôn Giả khác, hắn vội vàng thuật lại tin tức vừa nhận được, khiến cho những

Tôn Giả còn lại đều ngây người!

Hay cho một Ma Giáo, thảo nào Viêm Tôn không mượn được lực lượng, hóa ra là những sinh linh có thể cho y mượn lực đã bị tàn sát hết rồi!

Ma Giáo này quả nhiên tàn nhẫn, hành động mau lẹ như trong truyền thuyết!...

Trên không trung, Viêm Tôn quỳ rạp, nhờ nuốt vào đan dược trị thương, miễn cưỡng khôi phục được một chút khí lực, y vịn người đứng dậy, nhìn về phía đông đảo Tôn Giả đang đứng.

Lời nói của vị Tôn Giả Ngưu tộc vừa rồi, y cũng nghe thấy rõ ràng!

“Ha ha, không ngờ Thiên Hỏa Thánh Đình của ta lại thực sự chỉ còn lại mỗi hoàng thành!” Viêm Tôn tự giễu.

Y vẫn luôn cho rằng, mặc dù đại quân Ma Giáo đã đánh tới hoàng thành nhưng đó chỉ là thế như chẻ tre mà thôi, các thành trì lớn khác vẫn nằm trong tầm kiểm soát của Thiên Hỏa Thánh Đình.

Nhưng giờ phút này xem ra, Ma Giáo đã sắp đặt xong xuôi cả đám Đà chủ ở những thành trì lớn, Thiên Hỏa Thánh Đình coi như xong rồi!

Bản thân y cũng chết chắc rồi, nghĩ đến đây, trong lòng Viêm Tôn tràn đầy tuyệt vọng, nhìn Chu Khung bá đạo ngồi trên long y Ma Long, trong mắt y dần dâng lên vẻ điên cuồng.

“Chu ma đầu, ngươi diệt thánh đình của ta, còn muốn lấy mạng ta, được, vậy hôm nay ta sẽ liều mạng với ngươi!”

Viêm Tôn điên cuồng gầm lên với Chu Khung, sau đó vung tay tự vỗ mạnh lên người.

“Thiên Hỏa khí vận, dung nhập vào cơ thể ta!”

Theo động tác của Viêm Tôn, khí vận kim long vốn dung nhập trong cơ thể y bỗng chốc thoát ra, gào thét trên không trung hai tiếng, sau đó nổ tung, hóa thành vô số kim quang dung nhập vào cơ thể Viêm Tôn.

“Toái Khí Vận Kim Long nhập thể, hửn... hửn sao dám làm vậy!” Một vị Tôn Giả chứng kiến hành động của Viêm Tôn, kinh hãi kêu lên.

Phải biết rằng một khi đã Toái Khí Vận Kim Long nhập thể, mặc dù có thể trong thời gian ngắn đột phá tu vi nhưng sau đó chắc chắn sẽ chết!

Bởi vì làm như vậy sẽ phải gánh chịu Thiên Đạo phản phạt, không ai có thể sống sót!

Ngao!

Viêm Tôn ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng long ngâm, cơ thể chỉ trong nháy mắt hóa thành một con hỏa long khổng lồ dài mấy chục vạn trượng.

Khí thể trên người Hỏa Long không ngừng tuôn ra, ngày càng mạnh mẽ, chỉ chỉ trong nháy mắt đã phá tan ranh giới Thiên Tôn cảnh, hơn nữa còn đang tiếp tục tăng cường!

Cuối cùng, khi tu vi của Viêm Tôn đạt đến Thiên Tôn nhị trọng đỉnh phong mới chịu dừng lại!

Hơn nữa trên bầu trời không hề xuất hiện Thiên Tôn kiếp, có thể thấy được sự bá đạo của bí pháp Toái Khí Vận Kim Long này.

Chương 676: Đem con Viêm Long này ra nướng cho bốn tọa 2

“Chu ma đầu, người thế mà không ngăn cản ta, người quá tự đại rồi, ta muốn người chết!” Viêm Tôn nhìn Chu Khung vẫn ngồi trên long ý, thản nhiên như không, tức giận gầm lên.

“Ngăn cản? Tại sao bốn tọa phải ngăn cản? Chẳng lẽ người không biết thịt rồng Thiên Tôn cảnh ăn ngon hơn thịt rồng Tôn Giả cảnh sao? Khắc... khắc... khắc...”

Chu Khung nhìn Viêm Tôn trên bầu trời, cười tà mị, giọng điệu thản nhiên như thể đang nói một chuyện hết sức bình thường.

Nhưng những sinh linh khác nghe được lại không khỏi hít sâu một hơi, toàn thân dựng tóc gáy, Chu ma đầu này không ngăn cản Viêm Tôn đột phá, hóa ra là vì muốn ăn thịt rồng!

Thật là một kẻ ngông cuồng, chỉ có thể nói Chu ma đầu này quá mức tự tin!

Bọn họ đâu biết rằng, Chu Khung cố tình cho Viêm Tôn thời gian đột phá, ngoài việc muốn ăn thịt rồng, còn muốn xem thử bản thân mình ra tay, cần bao nhiêu chiêu mới có thể giết chết được một cường giả Thiên Tôn cảnh!

Hơn nữa Viêm Tôn không phải Thiên Vận chi tử, cho dù có nhiều át chủ bài hơn nữa, thì đối với Chu Khung mà nói cũng chẳng khác nào châu chấu đá xe.

Có thể nói:

Từ khoảnh khắc Chu Khung xuất hiện, đã định sẵn kết cục Viêm Tôn sẽ trở thành vật trên bàn ăn của hắn!

Chu Khung vừa dứt lời, ngay cả Đại Bạch đứng cạnh long ý cũng thoáng kinh ngạc, rồi lại mừng rỡ!

Hắn liếc nhìn chủ nhân, thầm nghĩ:

“Quả là chủ nhân, ăn còn hơn cả ta, vậy mà đã nghĩ tới việc nâng cao chất lượng thức ăn!”

“Vốn tưởng mình đứng ở tầng thứ ba của Cật giới đã ghê gớm lắm rồi, giờ mới biết chủ nhân đã lên tới tận tầng khí quyển.”...

Viêm Tôn vừa ổn định thực lực trong cơ thể, tức giận đến run người, lão phu liều mạng thẳng cấp, ngươi lại muốn ăn ta!

“Chu ma đầu, chịu chết đi, Long Thần sát!”

Viêm Tôn gầm lên, thân rồng khổng lồ lao thẳng về phía Chu Khung, hư không sụp đổ, vạn vật tan biến, khí thế Thiên Tôn cảnh hùng vĩ vô song!

Trên phi liễn!

Chu Khung nhìn Viêm Long khổng lồ lao tới, trong mắt lóe tia hung quang, lạnh giọng nói:

“Ma thể, khai mở!”

Thân thể Chu Khung nhanh chóng biến đổi, đỉnh đầu mọc ra hai sừng khổng lồ, trên sừng lôi điện tà ác chớp nhoáng, thân thể bao trùm tầng tầng lớp lớp giáp đỏ như máu, trên giáp khắc đầy phù văn quỷ dị.

Chưa đầy một phần ngàn hơi thở!

Một Ma Thần cao vạn trượng đứng sừng sững giữa trời, ma diễm cuộn cuộn tỏa ra từ người Ma Thần, lan ra hàng vạn dặm, không gian như bị thiêu đốt không ngừng vạn vạo!

Đôi mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm Viêm Long, trong mắt lóe tia tà ác, Chu Vô Định đã lâu không được chiến đấu!

Rầm!

Ma Thần vươn tay, một chương vỗ lên đầu Thần Long!

Ba!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, Viêm Long bị Ma Thần một chương đánh bay vạn dặm, đầu óc choáng váng, lắc lư không ngừng.

Chưa kịp phản ứng, Ma Thần đã chớp lấy Viêm Long, vô số lôi điện ập xuống, bao trùm lấy hắn!

Lôi điện tà ác khủng khiếp khiến Viêm Tôn run rẩy, miệng sùi bọt mép, mắt trợn ngược, vẩy rống nổ tung.

“A... A... A...”

Tiếng kêu thảm thiết vang lên từ miệng Viêm Long, những sinh linh ở xa nhìn thấy cảnh tượng này đều run rẩy, như thể chính mình bị điện giật!

Trong hoàng thành!

Vô số văn thần võ tướng nhìn thấy cảnh tượng bệ hạ của mình bị hành hạ tàn nhẫn, đều thất kinh hồn vía!

Bọn họ biết bệ hạ đã phé, đối mặt với Chu ma đầu, không có chút sức phản kháng, Thiên Hỏa Thánh Đình xem như chấm dứt.

Thái tử và Nhị hoàng tử run rẩy dữ dội, nhìn thấy phụ hoàng thê thảm trên không trung, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng!

Một lúc sau!

Thái tử trấn tĩnh lại, trong mắt lóe tia sáng, nhìn các vị đại thần, nói:

“Chư vị, phụ hoàng e là không xong rồi, Thiên Hỏa Thánh Đình cũng sắp diệt vong, bản thái tử muốn đi bằng truyền tống trận, ai muốn đi cùng, hãy đứng sau ta.”

Một số đại thần lập tức sáng mắt ra, bước nhanh về phía sau Thái tử.

“Chư vị, ai muốn đi cùng bản hoàng tử, hãy đứng sau ta, bản hoàng tử thề, sau này dựng lại Thánh Đình, tất cả đều được phong làm đệ tính vương!” Nhị hoàng tử cũng vội vàng đè nén nỗi sợ hãi trong lòng, lớn tiếng nói.

Các đại thần suy nghĩ một chút, một số người cũng đi về phía Nhị hoàng tử.

Thái tử và Nhị hoàng tử đều có chung một suy nghĩ, chỉ cần mang theo một số người, dù phải đến châu phủ khác, xây dựng một đế chế mới không phải là không thể.

Dù không bằng Thiên Hỏa Thánh Đình nhưng cũng tốt hơn là tán tu vô danh!

Ngay khi hai người còn đang mơ mộng về tương lai, một đạo đạo quang đã xuyên qua người Thái tử, Diệt Sát ý cảnh vô tận tỏa ra.

“A...!”

Thái tử phát ra một tiếng hét thảm, quay đầu nhìn lại, trong mắt toát lên một tia chấn kinh, một võ tướng áo giáp chậm rãi rút đao trong cơ thể hắn ra, lạnh lùng nói:

“Thái tử, Chu giáo chủ đến là để giết các ngươi, nếu như cùng chạy trốn với ngươi, e rằng tất cả chúng ta đều phải chết, cho nên vì an nguy của mọi người, ngươi hãy chết đi!”

Chương 677: Mấy trăm nghìn hậu đại

Rầm!

Thái tử thậm chí còn chưa kịp thốt ra một lời di ngôn, đã trực tiếp hóa thành Viêm Long vạn trượng, bỏ mạng!

Cùng lúc đó, Nhị hoàng tử cũng bị một văn thần giết chết, hai vị hoàng tử đến chết vẫn còn tranh giành quyền lực, có thể nói là chết chưa hết tội!

Thực ra không phải đại thần của Thiên Hỏa Thánh Đình không trung thành, mà là những người trung thành đều đã chết dưới một chương của Chu Khung khi này!

“Chư vị, mau chạy thoát thân đi!”

Một tên văn thần gầm lên một tiếng, thân thể nhanh chóng phóng về phía quảng trường trung tâm trong hoàng thành, nơi đó có truyền tông trận dẫn ra thế giới bên ngoài.

Tuy nhiên cũng có một vài đại thần trong mắt lóe lên một tia khác thường, vậy mà lại phóng về phía hậu viện hoàng cung, nơi ở của sáu vạn hậu cung của Viêm Tôn.

Không sai, bọn chúng định mang theo mấy người tình nhân cũ của mình cùng đi!...

Trên bầu trời!

Viêm Tôn đã bị lôi đình đánh cho phun ra hết những thứ dư bản trong bụng.

“Nếu đã sạch sẽ rồi, vậy bổn tọa sẽ giúp ngươi giãn gân cốt một chút!” Trong đôi mắt đỏ rực của Ma Thần hiện lên một tia

lạnh lẽo, sau đó hai tay hắn trực tiếp túm lấy cái đuôi của Viêm Long.

Sau đó Ma Thần dùng sức hai tay, không ngừng quăng quật Viêm Long!

Ba! Ba! Ba ba...!

Từng tiếng nổ vang vọng không ngừng giữa thiên địa, chấn động hư không, xé rách không gian!

Nếu như lúc này có người tinh tường nhìn thấy cảnh tượng giữa thiên địa, chắc chắn sẽ kinh ngạc đến há hốc mồm, bởi vì cảnh tượng này quá đỗi quen thuộc!

Giống hệt như lão đại gia trong công viên đang vung roi da, chỉ có điều lão đại gia biến thành Ma Thần, roi da biến thành Viêm Long dài mấy chục vạn trượng.

“Đây mà là đánh nhau sao, Chu giáo chủ này rõ ràng là đang coi Viêm Tôn như roi da mà quất, thật đáng sợ!”

“Viêm Tôn đã bộc phát tu vi Thiên Tôn nhị trọng đỉnh phong, vậy mà đối mặt với Chu giáo chủ vẫn không có chút sức chống cự, Chu giáo chủ này thật sự quá mạnh!”

Mấy vị Tôn Giả nhìn Viêm Tôn trên không trung ngay cả kêu thảm không kêu nổi, bèn truyền âm cho nhau đầy kinh hãi.

Ba!

Sau một lần vung vẩy cuối cùng, Ma Thần buông tay ra, Viêm Long mấy chục vạn trượng tựa như một bãi bùn nhão rơi xuống mặt đất!

Rầm!

Cơ thể khổng lồ của Viêm Long nện xuống mặt đất tạo thành một vực sâu, Viêm Long chậm chạp ngẩng đầu, đôi mắt lóe sáng nhìn Ma Thần trên không trung.

“Ngâm...!”

Một tiếng long ngâm cuối cùng vang lên, trong tiếng gầm chứa đầy sự không cam lòng, khuất nhục, và cả một tia sợ hãi, sau đó Viêm Long chậm rãi nhắm mắt lại, hoàn toàn đoạn tuyệt khí tức!

Chu Khung liếc nhìn Viêm Long đã chết, giải trừ trạng thái Ma thể, thân hình lóe lên, lúc xuất hiện đã ngồi trên ghế Ma Long phía trước phi liễn.

“Ma Hồ Vương, đi nướng con Viêm Long này cho bổn tọa!” Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng khắp thiên địa.

“Tuân lệnh!”

Ma Hồ Vương vội vàng khom người lĩnh mệnh, nham nhở cười lớn lao về phía Viêm Long, thịt rồng cảnh giới Thiên Tôn, hân cũng thềm nhỏ dãi rồi.

Vèo!

Đại Bạch lập tức lao ra khỏi phi liễn, đuổi theo hướng Ma Hồ Vương, nó đã không thể chờ đợi được nữa, muốn được cắn một miếng thịt rồng!

Chu Khung đưa mắt nhìn xuống hoàng thành phía dưới, tia máu lạnh lóe lên, lạnh lùng thốt:

“Giết!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính lĩnh mệnh, thân hình lập tức bay vút xuống phía dưới, nơi ngàn vạn ma binh đang chờ đợi, tiếng quát như sấm rền vang lên:

“Giáo chủ có lệnh, đồ sát!”

Đông đảo cao tăng Ma Giáo nghe lệnh, hai mắt đỏ ngầu, dẫn theo ngàn vạn ma binh hùng hổ lao vào trong hoàng thành.

“Phá!”

Ma Vô Đạo phát tay, trực tiếp thống lĩnh bốn trăm vạn ma binh, ngưng tụ thành Ma Thần sáu tay khổng lồ, giáng một đòn chí mạng vào đại trận hoàng thành đã hư hao.

Ầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên!

Rắc rắc... Rắc rắc...

Oành!

Kinh Long Trận phía trên hoàng thành nổ tung, toàn bộ hoàng thành rung chuyển dữ dội, vô số cung điện, nhà cửa sụp đổ.

Bên trong hoàng thành!

Ba đại quân đoàn của Thiên Hỏa Thánh Đình, dưới sự chỉ huy của một số tướng lĩnh trung thành với Viêm Tôn, liều chết phản công!

Trong chớp mắt, tiếng chém giết ngập trời vang vọng khắp Thiên Hỏa hoàng thành!

“Trần Thư, người dẫn theo các Ma Vương khác đến quảng trường hoàng thành, không được để bất kỳ kẻ nào trốn thoát!”
Tiếng quát của Liên Sinh vang vọng khắp hoàng thành.

“Tuân lệnh!”

Trần Thư cung kính đáp, dẫn theo các Ma Vương khác lao nhanh về phía quảng trường hoàng thành.

Lúc này, trên quảng trường hoàng thành!

Tất cả văn võ bá quan chạy trốn đều tụ tập tại đây, vẻ mặt đầy lo lắng, hướng mắt nhìn về phía truyền tống trận cao lớn ở trung tâm.

Truyền tống trận hình lục giác, cao trăm trượng, bên trên khắc đầy các loại phù văn cổ xưa, một lão đạo hai chân run rẩy, đang cố gắng kết ấn trước trận pháp.

“Nhanh tay lên lão già kia, đại quân Ma Giáo đã vào thành rồi, chậm trễ nữa là chết không toàn thân đâu!” Một vị võ tướng lớn tiếng quát.

Chương 678: Tiên vô cổ nhân

1

Lão đạo vừa kết ấn, vừa liên tục ném tiên thạch vào trận pháp, run rẩy nói:

“Im miệng! Ấn pháp của lão phu sắp loạn rồi đây, cái truyền tống trận chết tiệt này, kẻ nào thiết kế mà phức tạp đến vậy!”

Nghe lão đạo nói vậy, đám người lập tức im bật, dù sao người hiểu về truyền tống trận này không nhiều, gần nhất chính là lão đạo này.

Ban đầu, bọn chúng dự định đợi đại trận hộ thành vừa phá liền dùng Na Di Phù chạy trốn, nào ngờ đại trận hộ thành vừa vỡ, trên không trung đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy đen kịt, tỏa ra khí tức phong tỏa khủng khiếp, khiến Na Di Phù trong tay bọn chúng hoàn toàn mất đi tác dụng.

Giờ đây, bọn chúng chỉ có thể đặt hy vọng vào truyền tống trận đã tồn tại từ thời viễn cổ này.

Tiếng la giết càng ngày càng gần, không ít văn thần sợ hãi đến mức tiểu tiện ra quần, thậm chí còn có kẻ đại tiện ngay tại chỗ.

Vù...!

Một tiếng chấn động không gian vang lên, truyền tống trận cổ xưa bỗng chốc tỏa ra ánh sáng chói lòa, một thông đạo khổng lồ xuất hiện, truyền tống trận đã mở ra.

“Nhanh lên!”

Một vị võ tướng lao tới, đạp lão đạo ngã lăn ra đất, sau đó dẫn đầu lao vào thông đạo, những kẻ còn lại thấy vậy cũng vội vàng chạy theo.

“Muốn chạy sao?”

Một tiếng quát vang lên từ phía chân trời, vô số phong nhận sắc bén ngưng tụ, lao thẳng về phía đám người đang chạy trốn.

Nhìn thấy vô số phong nhận lao tới cùng với đám Ma Vương đang bay đến từ phía chân trời, đám người hoảng sợ tột độ, hai mắt long sòng sọc.

Chỉ một chút nữa thôi là bọn chúng có thể chạy thoát, bọn chúng không cam tâm!

Một tên đại hán mặc áo giáp, nhìn thấy phong nhận đang lao tới cùng với truyền tống trận ngay trước mắt, trong mắt lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

Hắn ta thô bạo giật lấy nữ nhân xinh đẹp trong tay một tên văn thần bên cạnh, sau đó ném thẳng tên văn thần về phía sau để cản phong nhận, đồng thời quát lớn:

“Huynh đệ, ơn cứu mạng, bốn vương suốt đời khó quên, tiểu thiếp của ngươi, bốn vương nhất định sẽ thay ngươi chăm sóc chu đáo!”

Văn thần: DMM!

Ầm!

Vô số phong nhận chỉ trong nháy mắt công kích xuống quảng trường, bao phủ ba trăm sáu mươi độ không một góc chết, vô số đại thần không kịp chạy thoát, lập tức bị xé thành từng mảnh nhỏ.

Tuy nhiên cũng có một số ít đại thần, thừa dịp thời cơ chui vào trong truyền tống trận!

Oành...!

Trần Thư cùng các Ma Vương khác lập tức giáng xuống quảng trường, sắc mặt ai nấy đều âm trầm, Ma Giáo bọn hắn công thành, đây là lần đầu tiên gặp phải kẻ địch chạy thoát.

“Đại ca, trận pháp này truyền tông ngẫu nhiên.” Ma Thỏ Vương liếc nhìn trận pháp, nhanh chóng nói với Trần Thư.

Mười hai Ma Vương đều có sở trường riêng, mà Ma Thỏ Vương mạnh nhất chính là trận pháp chi đạo, cho nên chỉ liếc mắt đã nhìn ra tình huống của truyền tông trận này.

Truyền tông ngẫu nhiên?

Sắc mặt Trần Thư càng thêm âm trầm, hắn vừa rồi còn muốn tiến vào trong trận pháp truy sát, bây giờ xem ra là không thể thực hiện được.

“Nhưng trận pháp này vẫn còn sáng, bọn chúng hắn là vẫn chưa hoàn toàn truyền tông đến nơi, chỉ cần phá vỡ trận này, bọn chúng chắc chắn phải chết nhưng trận pháp này rõ ràng rất cao cấp, phá có phần đáng...”

Ma Thỏ Vương lại do dự nói nhưng lời còn chưa dứt, liền thấy khí thể toàn thân Trần Thư bỗng nhiên tăng vọt, cây quạt xếp trong tay trực tiếp đánh về phía trận pháp.

OÀNH!

Một tiếng vang thật lớn, truyền tông trận cổ xưa lập tức nổ tung, đồng thời bên trong còn vang lên tiếng kêu thảm thiết đầy tuyệt vọng.

“Kẻ địch của Ma Giáo, nhất định phải chết. Một cái trận pháp nho nhỏ, phá thì phá.” Trần Thư liếc nhìn đại trận tiêu tán giữa thiên địa, lạnh lùng nói.

Các Ma Vương khác cũng gật đầu, quả thực chỉ là một cái truyền tông trận mà thôi, đối với thế lực khác có thể là chí bảo

vô thượng.

Thế nhưng đối với Ma Giáo mà nói, lại không đáng nhắc tới, trước không nói Ma Giáo không dùng tới, cho dù có muốn dùng, Giáo chủ nhà mình cũng có thể dễ dàng lấy ra.

Đây chính là sự tự tin tuyệt đối của đệ tử Ma Giáo đối với Giáo chủ, trong lòng tất cả mọi người, Giáo chủ chính là thần linh, không gì không làm được.

Tiếng la giết trong hoàng thành vẫn còn tiếp diễn, đại quân Ma Giáo một đường công phá, cuối cùng xông thẳng đến trước hoàng cung.

Ừng...!

Ma Vô Đạo còn chưa kịp dẫn ma binh xông vào hoàng thành, ngọc bội truyền tin trong ngực bỗng nhiên chấn động, tiếp đó giọng nói của Ma Hổ Vương vang lên trong đầu hắn.

“Ma đường chủ, người đánh tới hoàng cung rồi chứ gì, nhất định phải nhớ kỹ, bên trong đều là long tử long tôn, nhất định phải giữ lại toàn thân, không thể lãng phí.”

Khóe miệng Ma Vô Đạo bất giác giật giật nhưng vẫn quay sang quát lớn với đại quân phía sau:

“Các huynh đệ, nhớ kỹ chừa lại toàn thân, thịt rồng chính là đại bổ đấy!”

“Rõ!”

Hàng vạn ma binh đồng thanh đáp, tiếp tục xông vào trong hoàng cung.

Chương 679: Tiền vô cổ nhân

2

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Ước chừng một canh giờ sau, tiếng la giết giữa thiên địa mới nhỏ dần, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người xung quanh, cửa lớn hoàng thành lại mở ra, Liên Sinh dẫn theo đông đảo cao tăng Ma Giáo cùng với hàng vạn Ma Binh chậm rãi bước ra.

Khác với lúc tiến vào, trên vai của gần như tất cả ma binh lúc này đều khiêng theo đủ loại sinh vật giống rồng, thậm chí trong đó có đến mấy chục vạn con mang theo khí tức có phần tương tự với Viêm Tôn.

“Chắc chắc, mấy chục vạn tên kia, chẳng lẽ đều là hậu duệ của Viêm Tôn sao?” Cầu đầu nhân nhìn về phía hoàng thành, kinh ngạc thốt lên.

“Người đứng là kiến thức nông cạn, theo như truyền thuyết, hậu cung của Viêm Tôn có đến sáu vạn giai lệ, riêng con trai đã sinh ra không dưới năm vạn, cháu trai, chắt trai càng là nhiều vô số kể.” Một cường giả dị tộc lên tiếng giải thích.

Sáu vạn hậu cung?

Cầu đầu nhân kinh ngạc đến mức buông lỏng cả tay đang ôm tiểu thiếp, lúc này trong đầu hắn chỉ có một suy nghĩ.

Đó chính là: Viêm Tôn này, làm sao mà xử lý nổi?

Cường giả dị tộc vừa dứt lời, toàn bộ sinh linh xung quanh đều chấn động, lần đầu tiên bọn chúng cảm thấy Long tộc này quả nhiên bất phàm!

Nhất Long biến nhất tộc, có lẽ thật sự không phải là lời nói đùa!

“Mẫu thân nó chứ, con rồng kia sao lại giống hắc trư như vậy, nhìn thật khó coi!” Một sinh linh chỉ vào một con rồng béo mập bị Ma binh vác trên vai ở phía xa nói.

Tất cả sinh linh đều nhìn về hướng hắc chỉ, trong mắt đều hiện lên một tia khác lạ, nếu như bọn chúng đoán không sai, mẫu thân của Bàn Long này hẳn là một con hắc dã trư.

Bọn chúng lại một lần nữa phải nhìn nhận lại Viêm Tôn, ừm, khẩu vị quả nhiên nặng!

Lúc này trên phi liên!

Đại Bạch dùng một trảo vận pháp lực cầm một khối Long can lớn, một trảo cầm một khối Long can nhỏ, đưa khối lớn cho Chu Khung, cười nói:

“Lão đại, người ăn đi, trong truyền thuyết Long can này rất thơm, còn đại bổ!”

Chu Khung nhận lấy Long can cắn một miếng, vừa vào miệng liền tan, trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể, đồng thời từng luồng năng lượng khổng lồ nhanh chóng tăng cường thể chất cho hắn.

Lại có thể tăng cường thể chất?

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia tinh quang, trực tiếp nuốt trọn khối Long can, sau đó một lượng lớn năng lượng kỳ dị bắt đầu không ngừng dung nhập vào cơ thể, càng ngày càng nhiều.

Rầm!

Trong cơ thể Chu Khung chấn động một tiếng, tiêu hóa toàn bộ năng lượng, đồng thời cường độ thân thể cũng tăng cường ba phần.

Đừng xem thường ba phần này, với thể chất hiện tại của Chu Khung, không cần dựa vào pháp lực cũng có thể chém giết cường giả Thiên Tôn cảnh, mỗi lần tăng thêm một phần đều là muôn vàn khó khăn.

“Quả nhiên, Long can Phượng đảm, danh bất hư truyền, có thể khiến cho chư thiên vạn giới đều xưng là nguyên liệu nấu ăn cao cấp nhất, tác dụng quả nhiên cường đại, xem ra sau này phải tìm Phượng Hoàng.” Chu Khung thầm nghĩ trong lòng.

Đại Bạch nhìn Chu Khung sau khi ăn xong Long can, rõ ràng tu vi có chỗ tinh tiến, lại nhìn khối Long can nhỏ hơn trong tay, suy nghĩ một chút cũng đưa cho Chu Khung, nói:

“Lão đại, cái này cũng cho ngươi đi, ta không thích ăn cái này.”

Chu Khung nhìn Đại Bạch rõ ràng rất không nỡ nhưng vẫn đưa Long can cho mình, khóe miệng hiện lên một tia ý cười, nói:

“Ngươi ăn đi, Long can này đối với bản tọa không có tác dụng gì!”

Tuy rằng ăn xong có thể tăng lên một chút thể chất nhưng đối với Chu Khung mà nói xác thực không tính là gì, hơn nữa tranh ăn với sủng vật cũng ảnh hưởng đến hình tượng của hắn.

“Đa tạ lão đại, lão đại thật tốt...” Đại Bạch vẻ mặt kích động cầm Long can chạy sang một bên bắt đầu ăn, trên mặt tràn đầy hạnh phúc.

Mà phía dưới Liên Sinh mang theo ngàn vạn Ma binh cũng đi tới trước phi liên, khom người bẩm báo với Chu Khung:

“Bẩm Giáo chủ, Thiên Hỏa hoàng thành đã bị diệt, toàn bộ dư nghiệt đều bị tiêu diệt.”

“Tốt, hồi tông đàn!”

Chu Khung lạnh lùng nói, thân hình lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện lại đã ngồi trên Ma Long bảo tọa bên trong phi liên, đồng thời trên bầu trời hắc hoàn vẫn luôn phong tỏa bốn phía nhanh chóng bay vào trong long liên.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long kéo Long liên bay thẳng về phía Ma Giáo tông đàn.

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh khom người đáp lời theo hướng phi liên rời đi, sau đó dẫn theo ngàn vạn Ma binh khiêng “thực vật” rời đi theo hướng phi liên.

Trộn vện một nén nhang sau!

Hô!

Một sinh linh nhìn ngàn vạn Ma binh đã biến mất, mới thở phào một hơi, tựa như vừa mới hoàn hồn.

“Ma Giáo ngày càng đáng sợ, một ngày, chỉ vón vện một ngày, Ma Giáo đã diệt Thiên Hỏa Thánh Đình.”

“Đúng vậy, hơn nữa ngay cả Không Châu cũng quy thuận dưới trướng Ma Giáo, e là phen này thiên địa đảo điên thật rồi.”

Chương 680: Phản ứng của các thế lực lớn 1

“Trong đó đáng sợ nhất chính là thực lực của Chu ma đầu, vậy mà có thể chém giết cường giả Thiên Tôn nhị trọng, e là Đông Vực sắp đại loạn.”

Từng sinh linh nhìn đại quân Ma Giáo rời đi, bàng hoàng nghị luận, bọn họ biết, một khi tin tức nơi này truyền ra, e là cả Đông Vực sẽ chấn động.

“Ồ kìa, chẳng phải Chu giáo chủ nói muốn mở tiệc sao, sao lại bỏ đi rồi, ta còn muốn ném thử thịt rồng đây.” Một gã Nguru Đầu Tôn Giả bỗng dưng lên tiếng.

“Có lẽ là quên mất, hay là người đuổi theo hỏi thử xem?” Một tên cường giả dị tộc cười cợt nói.

Đi hỏi?

Nguru Đầu Tôn Giả trầm mắng một tiếng, hắn đâu có ngu ngốc, Chu ma đầu là kẻ sát phạt quyết đoán, lỡ như mình chọc giận hắn, bị hắn giết ăn thịt thì có mà kêu trời.

Nghĩ vậy, Nguru Đầu Tôn Giả liền lấy ra một khối ngọc phù truyền âm, nói:

“Nữ nhi, người không cần tới nữa, bảo nhị di người cũng đừng tới, yến tiệc hủy rồi!”

Nghe vậy, các vị Tôn Giả khác đều im lặng, thật là, tên này chẳng những muốn gả nữ nhi, mà còn muốn dâng cả tiểu di ra nữa hay sao.

Nửa canh giờ sau, những kẻ đến xem náo nhiệt xung quanh Thiên Hỏa hoàng thành đều đã rời đi, chỉ còn lại một thành trì đổ nát sừng sững giữa đất trời.

Như muốn nói với thế gian rằng nơi đây từng là thánh địa của một phương Thánh Đình, đáng tiếc chẳng còn ai nhắc đến nữa, mà nếu có nhắc đến thì cũng chỉ là nằm trong danh sách bị Ma Giáo diệt trừ mà thôi. ...

Ma Long Phi Liễn bay thẳng về tổng đàn Ma Giáo, nơi nào đi qua ma diễm ngập trời, tựa như Ma Thần xuất thế.

Dưới kia, trong một tòa thành trì!

Vô số sinh linh ngẩng đầu, nhìn Ma Long Phi Liễn bay lượn trên không trung, trong lòng đều chấn động, bọn họ biết một khi Chu ma đầu đã rời đi, điều đó chứng tỏ vị bệ hạ của bọn họ đã chết.

Mà bọn họ không còn là con dân của Thiên Hỏa Thánh Đình nữa, mà đã trở thành người của Ma Giáo.

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ, uy chấn chư thiên!” Một tên Đà chủ Ma Giáo thân mặc cẩm bào lập tức về phía phi liễn quỳ xuống hô lớn.

Hắn lạnh lùng nhìn đám sinh linh trong thành, cuối cùng dưới ánh mắt của hắn, cùng với trường đao trong tay đông đảo đệ tử Ma Giáo.

Tất cả mọi người đều cam tâm trạng nguyện, về phía phi liễn trên không trung quỳ rạp xuống đất hô lớn:

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ, uy chấn chư thiên.”

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ, uy chấn chư thiên.”

Tiếng hô như sấm dậy vang vọng khắp nơi, chấn động đến mức mặt đất cũng phải rung chuyển.

Mà không chỉ có một thành trì này, phạm là nơi nào Ma Long Phi Liễn đi qua, tất cả sinh linh phía dưới đều bị “thái độ thân thiện” của đám đệ tử Ma Giáo cảm hóa, quỳ rạp xuống đất hô to.

Tiếng hô càng lúc càng lớn, chỉ trong nháy mắt dường như toàn bộ Dương Châu đều tràn ngập những tiếng tung hô.

Một số vị Tôn Giả vừa mới rời đi cũng phải kinh ngạc dừng lại, nhìn về phương xa với vẻ mặt ngưỡng mộ.

Uy thế như vậy, có thể nói là tiền vô cổ nhân!

Ngay cả một số cường giả Thiên Tôn đỉnh phong, e rằng uy danh cũng chẳng thể sánh bằng Chu ma đầu!

Thật đúng là: Trên có thể hàng phục cường giả, dưới có thể dễ dàng trẻ nhỏ!

Lúc này, Đại Bạch đang đứng trên đầu Ma Long, nghe thấy những tiếng hô vang như sấm dậy phía dưới, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ tự hào, miệng lầm bầm:

“Đáng tiếc, Hắc Tử không tới, Bạch gia ta oai phong như vậy mà hân lại không được chứng kiến.”

Thời gian chậm rãi trôi qua, đại sự xảy ra ở Dương Châu cũng đều chỉ trong nháy mắt truyền ra, có thể nói là nhất thời sóng gió nổi lên!

Vô số thế lực lớn đều chấn động, chẳng ai ngờ Ma Giáo lại có thể trong vòng một ngày, liền hủy diệt Thiên Hỏa Thánh Đình!

Thậm chí ngay cả Viêm Tôn liền chết bộc phát, thực lực tăng lên tới Thiên Tôn cảnh nhị trọng cũng bị Chu ma đầu dễ dàng nghiền ép!

Đó chính là Thiên Tôn nhị trọng, cho dù ở toàn bộ Đông Vực cũng là thực lực hàng đầu, ba mươi sáu châu Đông Vực, ngoại trừ Trung Châu Thiên Tôn nhiều hơn một chút, châu phủ khác cũng chỉ có một hai vị.

Có châu phủ, ngay cả một Thiên Tôn không có, ví dụ như Không Châu đã bị Ma Giáo thôn tóm.

Lúc này tại Hồ Châu!

Trung tâm có một tòa thành trì hùng vĩ, vô cùng không lồ, trong thành trì tràn đầy các loại Yêu thú, phía trên thành trì viết ba chữ to.

Vạn Yêu Thành!

Ở trung tâm thành trì, bên trong một cung điện nguy nga!

Ngồi đó là một đại hán uy vũ, diện mục uy nghiêm, bất giận tự uy, trên mi tâm còn có một phù văn chữ Vương, tỏa ra trập trập quang mang, khiến người ta có cảm giác bá đạo, trấn áp thiên địa.

Phía dưới, một cường giả Hồ tộc cung kính đứng, nhìn bóng người phía trên, ánh mắt lộ ra một chút lo lắng.

Chương 681: Phản ứng của các thế lực lớn 2

Không biết qua bao lâu!

Trong đại điện vang lên một tiếng nói bá đạo mà uy nghiêm.

“Có chuyện gì?”

“Bẩm Hồ Tôn, tin tức mới nhất, Ma Giáo trong vòng một ngày đã công phá Thiên Hỏa Thánh Đình, ngay cả lão già Viêm Long kia, liều mạng đột phá đến Thiên Tôn nhị trọng cũng vẫn bỏ mạng, Ma Giáo đã thâm tóm phía đông Dương Châu rồi.” Cường giả Hồ tộc vội vàng nói, trong giọng nói tràn đầy lo lắng.

“Không sao, Dương Châu có Vu tộc ở đó, Ma Giáo không thể làm nên sóng gió gì.” Giọng nói bá đạo lại vang lên, tựa như việc Ma Giáo trong vòng một ngày diệt Thiên Hỏa Thánh Đình, căn bản không thể khiến hắn chú ý.

“Hồ Tôn, Ma Giáo không chỉ diệt Thiên Hỏa Thánh Đình, còn sớm bố trí hậu chiêu, thâm tóm cả địa giới Không Châu.” Cường giả Hồ tộc nghe giọng điệu thờ ơ của Hồ Tôn, vội vàng nói tiếp.

“Cái gì?”

Trong giọng nói rất cực cũng có một tia dao động, ngay sau đó trong toàn bộ đại điện nổi lên cuồng phong vô tận, thổi đến cường giả Hồ tộc cũng đứng không vững.

Vù...!

Chỉ thấy Hồ tộc ngồi trên cao chậm rãi mở mắt, một tia sát khí hung tàn từ trong mắt lóe lên, nhìn cường giả Hồ tộc nói:

“Ý ngươi là Ma Giáo đã thâm tóm Không Châu rồi?”

“Vâng, Ma Giáo đã sớm sắp xếp Thiên Bộ đến Không Châu, ...” Cường giả Hồ tộc nhanh chóng thuật lại tin tức Ma Giáo thâm tóm Không Châu như thế nào.

Trong mắt Hồ tộc lóe lên một tia suy tư, vốn dĩ hấn căn bản không để ý đến Ma Giáo, cho dù truyền thuyết về Chu Khung có nhiều hơn nữa, đối với hấn mà nói cũng chỉ là một thiên tài mà thôi.

Ngay cả Chu ma đầu có sức chiến đấu có thể giết cường giả Thiên Tôn nhị trọng, đối với hấn mà nói cũng chẳng đáng nhắc tới.

Hơn nữa, mặc dù Yêu Châu và Dương Châu liên kề nhưng Ma Giáo còn chưa thâm tóm xong Dương Châu, làm sao lại đi công kích châu phủ khác?

“Xem ra cũng đủ thông minh đấy, biết không thể trêu vào Vu tộc, vậy mà lại trực tiếp mở rộng sang châu phủ khác!”

Hồ Tôn trầm nghĩ, sau đó nhắm mắt lại, cuồng phong trong đại điện chậm rãi tan đi.

Đồng thời một đạo âm thanh lạnh lẽo vang lên trong đại điện.

“Giai đoạn tới Ô lão tổ muốn mở Triệu Hiền Đại Hội, Chu Khung kia chắc chắn sẽ đến, bản tôn sẽ tự tay giết hấn, trừ bỏ hậu họa.”

“Hồ Tôn anh minh!”

Cường giả Hồ tộc vội vàng cung kính nói, đối với việc Hồ Tôn có thể tiêu diệt Chu ma đầu hay không, hấn không hề nghi ngờ.

Bởi vì thực lực của Hồ Tôn đã đạt đến Thiên Tôn thất trọng Cảnh, đứng trong top hai mươi của toàn bộ Đông Vực, giết Chu ma đầu chẳng phải là dễ như trở bàn tay. ...

Phía đông Trung Châu!

Bên trong một quần thể cung điện nguy nga tráng lệ, trung tâm có một tòa cung điện tỏa ra thần quang.

Trong cung điện, một thân hình cao lớn uy nghiêm đang ngồi, trong hai mắt phảng phất nhật nguyệt luân chuyển, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

“Thần Tôn, Chu Khung này quật khởi quá nhanh, Đông Vực đã không chịu nổi được giày vò, hay là để ta đi giết Chu Khung.”

Một lão già áo bào trắng cung kính cúi người tâu với thân hình cao lớn phía trên, phảng phất giết Chu Khung đối với hắn chỉ là chuyện nhỏ.

“Ô lão sắp mở Triệu Hiền đại hội, ngươi thay bốn tọa đi một chuyến.” Thanh âm uy nghiêm vang vọng khắp đại điện, không một tia gợn sóng cảm xúc.

“Tôn Thần Lệnh!”

Lão già áo bào trắng gật đầu, trong mắt thoáng hiện một tia nghi hoặc nhưng không dám hỏi nhiều, thân hình lập tức biến mất trong đại điện.

“Đông Vực có bị giày vò hay không cũng sắp phế rồi, hy vọng kế hoạch của Ô lão có thể thành công.”

Sau khi lão già áo bào trắng rời đi, một giọng nói uy nghiêm nhưng bắt đầu dĩ vang vọng trong đại điện. ...

Lúc này, tại nơi đóng quân của Vu tộc Dương Châu!

Vu Chiến Thiên đang canh giữ trước một tòa mật thất, về mặt căng thẳng nhìn chăm chăm về phía mật thất, không dám động dấy.

Không biết qua bao lâu, bên trong mật thất truyền đến một trận chấn động.

Ông...!

Sau đó, một lão già chậm rãi bước ra, chính là Đại tể ti Vu tộc, chỉ khác là lúc này Đại tể ti trông già đi rất nhiều, ngay cả lưng cũng còng hơn.

“Đại tể ti, người không sao chứ?” Vu Chiến Thiên thấy vậy vội vàng tiến lên hỏi han.

“Ta không sao, chỉ là tổn thất tám phần thọ nguyên mà thôi, khụ khụ, không đáng ngại.”

Đại tể ti cười khỏ xua tay, chưa để Vu Chiến Thiên kịp nói gì, liền tiếp tục:

“Thọ nguyên này không uổng phí, ta đã tính toán được một số chuyện, Vu tộc chúng ta coi như có đường sống rồi.”

“Đại tể ti, người đã tính được chuyện gì?”

Vu Chiến Thiên kinh ngạc hỏi, hẳn biết rõ thực lực của Đại tể ti, nếu phải dùng đến tám phần thọ nguyên để tính toán, vậy chuyện này nhất định vô cùng quan trọng.

“Đông Vực bắt diệt, Ma tự hưng thịnh.”

Đại tể ti nhìn lên bầu trời, chậm rãi thốt ra tám chữ, trong đôi mắt đục ngầu không ngừng lóe sáng.

“Ma tự, ý người là Ma Tôn sao?”

Chương 682: Trương Dật, người cho rằng người có thể chạy đi đâu?

Nghe Đại tể ti nói xong, Vu Chiến Thiên kinh hãi thốt lên, tám chữ này ẩn chứa thông tin quá lớn, bốn chữ đầu rất dễ hiểu, Đông Vực sẽ không diệt vong.

Chỉ riêng tin tức này thôi cũng đủ khiến không ít Thiên Tôn phát điên, phải biết là từ vạn năm trước, tất cả Thiên Tôn đều có chung một nhận thức, linh khí và pháp tắc của Đông Vực không thể nào chèo chống nổi tám trăm vạn năm.

Nói cách khác, nhiều nhất là tám trăm vạn năm sau, Đông Vực sẽ bước vào thời đại Mạt Pháp, đến lúc đó thực lực của bọn họ cũng sẽ dần dần suy yếu, cuối cùng biến thành phàm nhân.

Thế nhưng Đại tể ti lại tính được Đông Vực bất diệt, điều này chứng tỏ sẽ có biến chuyển tốt đẹp.

“Người cho rằng ở Đông Vực, ai mới xứng đáng với chữ ‘Ma’?” Đại tể ti nhìn Vu Chiến Thiên hỏi.

“Tất nhiên là Ma Tôn rồi, còn nếu phải kể thêm, Đế Thiên có thể tính một, Long Sát miễn cưỡng được xem là một, Võ Phong nhiều nhất chỉ được nửa.”

Vu Chiến Thiên không chút do dự nói ra Ma Tôn, sau đó lại kể thêm vài cái tên khác.

Đại tể ti nghe vậy lắc đầu: “Người quên mất một người.”

“Ý người là Chu Khung của Ma Giáo?”

Vu Chiến Thiên nghi hoặc hỏi, sau đó gật đầu, tuy thời gian Chu Khung quật khởi không lâu nhưng cũng xứng với một chữ “Ma”.

“Triệu Hiền đại hội của Ô lão sắp bắt đầu rồi, người thay ta đi một chuyến.” Đại tể ti nhìn lên bầu trời nói, sau đó xoay người rời đi.

Vu Chiến Thiên nhìn theo bóng lưng Đại tể ti, nhú mày nhưng sau đó không nghĩ ngợi gì nữa, hắn chỉ là một võ phu, loại chuyện đầu đầu này cứ để cho người khác lo liệu là được.

Chỉ trong một ngày, lão tổ của các thế lực lớn khắp Đông Vực gần như đều được đánh thức. Hay tin, kẻ thì kinh hãi, kẻ thì khiếp sợ, thậm chí một số Thiên Tôn còn nổi sát ý với Chu Khung.

Trước kia, bọn họ chẳng coi trọng sự trỗi dậy của Chu ma đầu kia, một là nể mặt Ma Tôn, hai là cho rằng hắn chỉ là một tên đệ tử có thiên phú tốt một chút mà thôi.

Nhưng hiện tại, tốc độ bành trướng thế lực của Chu Khung đã nhanh đến mức khiến bọn họ đều cảm thấy bị uy hiếp. Tuy nhiên, bởi vì đại hội chiêu hiền của Ô lão sắp khai mạc, nên đông đảo Thiên Tôn đều tạm gác chuyện của Chu Khung sang một bên.

Giờ phút này, kẻ lo sợ nhất chính là Cửu Đỉnh Tông ở phía tây Dương Châu.

Dương Châu!

Trong Cửu Đỉnh Tông, Lôi Dững mình mặc tử bào, ngồi sụp xuống ghế, ánh mắt đầy vẻ kinh hãi, miệng lẩm bẩm không ngừng:

“Sao có thể như thế được? Rõ ràng mười năm trước, thực lực của Chu Khung chỉ ở khoảng Tôn Giả ngũ trọng lực trọng,

sao mười năm sau đã có thể giết cả Thiên Tôn rồi? Dù có dùng bí thuật gì thì không thể mạnh đến thế được!”

“Ta mới lên làm tông chủ chưa được bao lâu, tại sao lại gặp phải chuyện này chứ? Đúng là nghiệp chướng mà!”

Lôi Dững càng nghĩ càng sợ hãi. Hắn biết rõ tác phong của Ma Giáo, e rằng không quá mấy ngày nữa sẽ đánh đến Cửu Đỉnh Tông của hắn.

Không, thậm chí đại quân Ma Giáo lúc này đã lên đường đến đây rồi!

Lôi Dững không dám nghĩ tiếp, hắn sợ mình sẽ bị chính suy nghĩ của bản thân dọa chết. Thân hình hắn lóe lên, nhanh chóng phóng về phía mật thất của lão tổ ở sau núi.

Trước một mật thất ở hậu sơn Cửu Đỉnh Tông!

Lôi Dững hai tay kết ấn, đánh thẳng vào. Thấy bên trong không có động tĩnh gì, hắn sốt ruột gào lên: “Lão tổ! Lão tổ! Con biết người ở bên trong! Người mau ra đây! Mau ra đây!”

Vù...

Một luồng chấn động không gian truyền ra!

Ngay sau đó, một lão già cao chưa đầy ba thước bước ra từ trong mật thất. Lão nhìn Lôi Dững với vẻ mặt phẫn nộ, quát lớn:

“Con bà nó! Người bắt gian à? Gọi cái gì mà gấp gáp thế?”

“Lão tổ! Đại sự không hay rồi! Ma Giáo đã..., mà giờ lại còn...” Lôi Dững vội vàng thuật lại tình hình gần đây, vẻ mặt đầy lo lắng nhìn lão già.

“Mẹ kiếp!”

Lão già nghe xong, không khỏi thốt ra một câu chửi tục, vẻ mặt ngơ ngác. Phải biết là mấy chục năm trước, lúc lão đi tìm

Ma Tôn lý luận, Chu Khung mới chỉ có tu vi Đại Thánh cảnh mà thôi.

Vậy mà bây giờ đã có thể giết cả Thiên Tôn rồi? Chẳng lẽ là lão già này đã già đến mức lẫn rồi sao?

Nhìn ánh mắt của Lôi Dững, lão già biết đôi phương không lừa mình. Chu Khung của Ma Giáo xem ra đã thật sự có thể giết Thiên Tôn rồi.

“Lão tổ! Cứu Đỉnh Tông chúng ta phải làm sao đây? Đầu hàng hay là...?” Lôi Dững nhìn lão già, dò hỏi.

Đầu hàng?

Trong mắt lão già lóe lên một tia sáng lạnh. Lão nhớ đến chuyện đồ đệ của mình đã chết trong tay Chu Khung!

Nếu bây giờ đầu hàng, chỉ e Ma Giáo sẽ không tha, thậm chí còn có thể tự chui đầu vào lưới!

“Chỉ là một tên Chu Khung, hắn có thể diệt được Cứu Đỉnh Tông của ta sao? Như vậy đi, lão tổ ta sẽ mang theo một ít bảo vật, đến các châu phủ khác tìm bằng hữu đến giúp đỡ.”

Chương 683: Nhìn không quen cũng phải quen 1

Lão già nói với Lôi Dũng, sau đó lập tức đi đến Tàng Bảo Các, lấy đi vô số bảo vật, tiện tay cuộn lấy hơn ba mươi tiểu thiếp của mình, phóng thẳng ra khỏi Cửu Đỉnh Tông.

Cùng lúc đó, từ phía chân trời vọng lại giọng nói gấp gáp của lão:

“Nhớ kỹ, trước khi lão tổ ta quay về, Cửu Đỉnh Tông giao cho ngươi rồi! Cố gắng lên, Lôi Tử! Lão tổ tin tưởng ngươi!”

Lôi Dũng ngây người nhìn lão già biến mất ở chân trời. Hắn đã hiểu, lão tổ nhà mình đây là bỏ chạy rồi.

Còn chuyện đi tìm bằng hữu giúp đỡ gì đó, căn bản chỉ là bịa đặt. Ai đời đi nhờ người khác giúp đỡ mà lại mang theo cả đám tiểu thiếp chứ?

“Chết tiệt!”

Lôi Dũng thầm mắng một câu, thân hình cũng phóng thẳng về phía Tàng Bảo Các...

Ngày hôm sau, các võ giả đi ngang qua Cửu Đỉnh Tông phát hiện, cả tông môn rộng lớn như vậy đã trở nên trống rỗng, bảo vật bị vơ vét sạch sẽ, ngay cả sơn môn cũng biến mất.

Trong lúc nhất thời, khắp nơi bàn tán xôn xao. Có kẻ nói Cửu Đỉnh Tông sợ hãi nên đã bỏ chạy cũng có kẻ nói đêm qua nhìn thấy Chu ma đầu giáng lâm, chỉ hất hơi một cái đã giết sạch mọi sinh linh trong tông.

Dù là lời đồn nào đi nữa, thì chung quy cũng là vì Ma Giáo mà Cửu Đỉnh Tông mới bị diệt vong!...

Không Châu!

Trên một ngọn núi hoang, trong miếu Sơn Thần đồ nát có một đám người nghỉ chân, chia làm mấy nhóm.

Trong đó có một nhóm là thương đội, một lão già cùng một đám đại hán đang tụ tập nói chuyện phiếm.

“Lão phu nói này, lần này chúng ta áp tải lô hàng đến Thiên Nguyên Thành, là có thể nghỉ ngơi một năm rồi.” Lão già ung dung nói với mọi người.

“Lão đại, nghe nói Thiên Nguyên Thành đã quy về Ma Giáo, còn có Đà chủ đóng giữ, không thể cướp hàng của chúng ta chứ?” Một đại hán đầu trọc lo lắng hỏi.

“Nghĩ gì vậy, Ma Giáo là đại giáo Đông Vực, thành trì dưới trướng nhiều vô số kể, một Đà chủ nhỏ nhỏ sao coi trọng chút hàng này của chúng ta.” Lão già nhìn đại hán đầu trọc, giọng nói đầy bội phục pha lẫn một tia sợ hãi.

“Vậy thì tốt, đến lúc đó bán hàng xong, Nghê Hồng Lâu kia, ta nhất định phải ở lại một tháng.” Gã đại hán đầu trọc cười khà khà.

“Người không sợ thận hồng, đến lúc đó đứng không nổi sao!”

Đồng đội bên cạnh cười trêu, khiến mọi người trong thương đội cười ha hả.

Lúc này, trong miếu Sơn Thần, hai góc khác có hai nam tử đang ngồi.

Một người là thư sinh áo bào trắng, Hạo Nhiên Chính Khí quanh thân tự nhiên tỏa ra, toát lên vẻ ôn văn nho nhã, đang

nướng thịt thỏ. Khi nghe thương đội bàn luận về Ma Giáo, trong mắt hắn lóe lên một tia lạnh lẽo.

Người còn lại mặc áo bào xám, sắc mặt trắng bệch, khí tức quanh thân bất ổn, rõ ràng bị thương không nhẹ. Hắn nghe thương đội nhắc đến Ma Giáo, trong mắt lóe lên tia sợ hãi và căm hận.

Hắn chính là Trương Dật, mấy ngày nay vẫn luôn chạy trốn nhưng không biết vì sao, dù dùng cách nào không thể thoát khỏi người của Ma Giáo.

“Huynh đài bị thương?” Bạch y thư sinh nhìn Trương Dật hỏi.

Trương Dật ngẩng đầu nhìn bạch y thư sinh, gật đầu không nói, nhanh chóng điều trị thương thế, hắn phải mau chóng khôi phục.

Nếu không truy binh Ma Giáo đến, hắn sẽ gặp nguy hiểm!

“Ta có một viên Điều Dưỡng Đan, tặng huynh đài.” Bạch y thư sinh nói xong, ném cho Trương Dật một cái bình ngọc.

Trương Dật nhận lấy bình ngọc, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, vị thư sinh này và hắn non quen biết, vậy mà lại cho hắn đan dược.

Sau đó, Trương Dật dùng bí pháp nhanh chóng kiểm tra, xác định đan dược không có vấn đề liền nuốt xuống.

Khoảng nửa nén hương sau!

Một tiếng vang động, thương thế trên người Trương Dật đã khôi phục một chút, sắc mặt không còn trắng bệch như trước.

Khí tức quanh thân vô tình tỏa ra, một luồng thánh quang lóe lên rồi biến mất trên đỉnh đầu hắn.

Cảnh tượng này lọt vào mắt những người trong thương đội.

“Thánh Giả!”

Đại hán đầu trọc kêu lên một tiếng, vội vàng bị lão già bên cạnh bịt miệng.

Mọi người trong thương đội đều kinh ngạc nhìn Trương Dật. Đừng thấy Ma Giáo có vẻ như có rất nhiều Thánh Giả.

Nhưng thực tế, ở toàn bộ Đông Vực, cảnh giới Thánh Giả đã được coi là cường giả, dù gia nhập thế lực Tôn cảnh cũng có thể đảm nhiệm chức vị Trưởng lão.

Huống chi là đối với những thương đội nhỏ bé như bọn họ, Thánh Giả chính là nhân vật lớn lao.

Trương Dật không để ý đến sự kinh ngạc của mọi người, đứng dậy chấp tay với thư sinh: “Đa tạ.” Nói xong, hắn đi ra ngoài.

Thương thế đã khôi phục, hắn không định tiếp tục ở lại miếu Sơn Thần nữa, phải nhanh chóng rời khỏi đây, nếu không bị người của Ma Giáo đuổi kịp thì nguy.

Vừa hay Trương Dật đi được hai bước!

Ầm!

Một tiếng nổ lớn, cửa miếu Sơn Thần bị đá văng, một giọng nói lạnh lùng truyền vào.

“Trương Dật, ngươi cho rằng ngươi có thể chạy đi đâu!”

Giọng nói lạnh như băng vang vọng trong miếu Sơn Thần khiến mọi người trong thương đội run rẩy, lạnh sống lưng.

Chương 684: Nhìn không quen cũng phải quen 2

“Làm sao có thể, đây chính là Thánh Giả, lại có kẻ dám nói năng ngông cuồng như thế với bậc Thánh Giả.”

Mọi người trong thương đội đều giật mình kinh hãi, vội vàng đưa mắt nhìn về phía cửa miếu, bọn họ cũng muốn xem thử rốt cuộc là kẻ nào lại có gan to bằng trời, dám uy hiếp một vị Thánh Giả như vậy.

Chỉ thấy từ bên ngoài miếu sơn thân, năm nam tử áo bào đen, mặt đeo mặt nạ bạc bước vào, mỗi người khí thế ngập trời, đều là tu vi Thánh Giả đỉnh phong.

“Không ổn!”

Trương Dật thấy mấy người bước vào, trong lòng cả kinh, không chút do dự, lập tức lấy từ trong ngực ra một tấm Na Di Phù bóp nát.

Vù...!

Một luồng không gian chân động vừa hiện lên, liền nhanh chóng biến mất!

“Chết tiệt!”

Trương Dật nhìn Na Di Phù trong tay đã mất đi tác dụng, cùng với ý cảnh phong tỏa đột nhiên xuất hiện bao trùm toàn bộ sơn thân miếu, trong mắt toát lên một tia tuyệt vọng.

“Ma Giáo hành sự, kẻ nhàn tạp lui hết cho ta, trong vòng ba hơi thở nữa, kẻ nào còn ở lại, luận tội đồng lõa, giết không tha!” Một tên mặt nạ bạc lên tiếng, giọng lạnh như băng.

Ma Giáo?

Mọi người trong thương đội nghe thấy hai chữ Huyền Vệ, đều kinh hãi đến mức hồn phi phách tán, Ma Giáo là thế lực nào, chẳng những là bá chủ Dương Châu, mà còn là tân chủ nhân của Không Châu này.

Hiện giờ toàn bộ địa bàn Không Châu đều đã nằm trong tay Ma Giáo, hơn nữa, trong lời đồn, đám người Ma Giáo đều là hạng người tâm ngoan thủ lạt, xem mạng người như cỏ rác.

“Chúng ta xin bái kiến chư vị đại nhân Ma Giáo, chúng ta lập tức rời đi, lập tức rời đi ngay đây.”

Mọi người trong thương đội nào dám chần chừ, vội vàng khom lưng bái kiến, sau đó cuống cuống chạy ra ngoài như ong vỡ tổ, thậm chí ngay cả hàng hóa không thềm lấy.

Ba hơi thở trôi qua!

Toàn bộ sơn thần miếu, ngoại trừ mấy tên Huyền Vệ Ma Giáo, chỉ còn lại Trương Dật và vị bạch y thư sinh kia.

Mà vị bạch y thư sinh kia từ đầu chí cuối vẫn đang chuyên tâm nướng thịt thỏ, cho dù vừa rồi mấy tên Huyền Vệ kia có lên tiếng uy hiếp, hắn cũng làm như không nghe thấy.

“Nếu đã muốn ở lại, vậy thì chớ trách chúng ta!”

Một tên Huyền Vệ lạnh giọng nói, sau đó năm người đồng loạt rút trường đao ra khỏi vỏ, ánh đao lạnh lẽo hướng hai người chém tới.

Rầm!

Một tiếng nổ vang lên, Trương Dật trúng chiêu, bị đánh bay ra xa, miệng phun máu tươi nhưng đó là do đám người Huyền Vệ muốn bắt sống hắn, nếu không thì Trương Dật đã sớm mất mạng rồi.

Bạch y thư sinh nhìn Trương Dật sắp bị bắt sống, khẽ thở dài một tiếng, cẩn thận đặt con thỏ đang nướng dở xuống.

“Thiên địa hữu chính khí, tạp nhiên phú lưu hình.”

Một tiếng quát lớn vang vọng khắp sơn thần miếu, ngay sau đó, một luồng Hạo Nhiên Chính Khí vô cùng hùng mạnh từ trong thiên địa âm âm trào ra, đánh thẳng về phía năm tên Huyền Vệ.

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên!

Năm tên Huyền Vệ đồng loạt bị luồng Hạo Nhiên Chính Khí đánh bay ra ngoài, miệng phun máu tươi, vội vàng lấy đan dược trị thương cấp Tôn cảnh ra nuốt vào.

“Chưa chết!”

Bạch y thư sinh nhìn năm tên Huyền Vệ bị mình đánh trọng thương, nhú mày, phải biết thực lực của hắn đã đạt đến Đại Thánh thất trọng, cho dù chỉ là tiện tay đánh ra một chiêu, không phải là thứ mà mấy tên Thánh Giả này có thể chèo chống được.

Đám người Ma Giáo này, quả nhiên là quỷ dị!

“Đa tạ huynh đài ra tay tương trợ.” Trương Dật nhìn bạch y thư sinh đột nhiên ra tay, gương mặt lộ vẻ vui mừng, vội vàng cảm tạ.

“Không có gì, tại hạ chỉ là nhìn không quen mà thôi, vả lại, gặp người trong Ma Giáo, ai ai cũng nên ra tay trừ khử.”

Bạch y thư sinh thản nhiên nói, đám người Nho môn bọn họ vốn đã không ưa Ma Giáo, lần này còn dám động đến trên đầu hắn, hắn há có thể khoan tay đứng nhìn.

Nói xong, hắn lại định ra tay giải quyết đám Huyền Vệ kia!

“Nhìn không quen thì phải nhìn, một tên thư sinh thôi tha các người cũng dám bình phẩm Ma Giáo ta, đúng là chán sống rồi!”

Một giọng nói lạnh như băng vang lên, ngay sau đó, một nam tử áo bào đen, mặt đeo mặt nạ bạc xuất hiện trong sơn thần miếu.

Nhìn bóng người áo đen đột nhiên xuất hiện, sắc mặt bạch y thư sinh cả kinh, vậy mà hắn hoàn toàn không cảm giác được khí tức của người tới.

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, chỗ ống tay áo thân hình áo đen mới xuất hiện được thêu một chữ Ngũ.

“Bái kiến Huyền Ngũ đại nhân!” Năm tên Huyền Vệ lập tức cung kính khom người với bóng người.

Huyền Ngũ!

Thư sinh áo bào trắng nghe Huyền Vệ nói xong, trong lòng trầm xuống. Hắn cũng có phần ít hiểu biết về Ma Giáo, ít nhất hắn biết đến truyền thuyết của bốn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng.

Trong truyền thuyết: Mỗi bộ đều sẽ có một vị Thủ tọa thần bí, chín vị Thủ lĩnh mang số hiệu, cùng với vô số Huyền Vệ.

Chương 685: Bí mật của Trương Dật

Vốn dĩ thư sinh áo bào trắng cho rằng năm tên Huyền Vệ bị hắn đánh lui đều là Thủ lĩnh mang số hiệu, bây giờ xem ra, lại chỉ là Huyền Vệ bình thường.

Hơn nữa vị Huyền Ngũ Thủ lĩnh xếp hạng thứ năm này đã khiến hắn cảm thấy bị uy hiếp, vậy mấy kẻ đứng trên hắn còn lợi hại đến mức nào?

“Các người đi bắt Trương Dật cho ta.”

Huyền Ngũ phân phó năm tên Huyền Vệ, sau đó trong tay xuất hiện một thanh trường đao, vung đao chém ra.

Nhất thời trong thiên địa một đạo đao quang lạnh lẽo hiện ra, xé rách hư không chém về phía thư sinh, đồng thời uy áp vô tận xuất hiện, trực tiếp phong tỏa đường lui của hắn.

Không ổn!

Thư sinh áo bào trắng biến sắc, không dám do dự, hắn lần nữa quát lớn:

“Thiên địa hữu chính khí, tạp nhiên phú lưu hình, hạ tắc vi hà nhạc, thượng tắc vi nhật tinh...!”

Sóng âm cuộn cuộn không ngừng vang vọng trong miếu Sơn Thần, hào quang chính khí vô tận không ngừng hiện lên, chắn trước trường đao đang chém tới.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng không ngừng vang lên, giọng điệu thư sinh cũng từ lúc ban đầu thanh lãnh bình thản trở nên khàn

đặc, dòn dập.

“Thiên Tự Nhất Dao Trảm!”

Huyền Ngũ hét lớn một tiếng kinh thiên, một đạo đao quang trực tiếp phá tan sự phong tỏa của Hạo Nhiên Chính Khí, chém thẳng vào người thư sinh.

Rầm!

Thư sinh trực tiếp bị đánh bay trăm mét, quỳ rạp trên mặt đất!

“Phốc!”

Một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra, nhìn Huyền Ngũ với ánh mắt tràn đầy không cam lòng, hắn thậm chí ngay cả một nén hương không chèo chống nổi, vừa rồi đối phương chỉ một đao đã chém tan thần hồn của hắn!

“Quả nhiên là một tên thư sinh phế vật, bày đặt ra vẻ ta đây thực lực cao cường, đi!”

Huyền Ngũ khinh thường liếc nhìn thư sinh, phát tay, mang theo năm tên Huyền Vệ rời đi. Trong đó, một tên Huyền Vệ xách theo Trương Dật đã bị trói chặt như bánh chưng.

Sau một canh giờ!

Thương đội vừa rời đi lại lén lút quay lại, khi bọn chúng lần nữa bước vào miếu Sơn Thần, phát hiện mọi thứ bên trong đã hoàn toàn biến thành phế tích, hàng hóa của bọn chúng cũng đã sớm không cánh mà bay.

Chính giữa miếu Sơn Thần, một thư sinh quỳ trên mặt đất, khí tức toàn thân tiêu tán, một đôi mắt đục ngầu vẫn mở trừng trừng, bên trong tràn đầy khiếp sợ, tuyệt vọng, cùng với một tia hối hận.

Đám người thương đội liếc nhìn nhau, nhanh chóng tiến lên lục soát thi thể thư sinh, hy vọng có thể tìm được chút bảo vật.

Đáng tiếc bọn chúng phải thất vọng rồi!

Ngoại trừ một thân quần áo rách nát, tất cả bảo vật khác của thư sinh đã sớm bị đám Huyền Vệ lấy đi, sao có thể đến lượt bọn chúng!...

Cùng lúc thư sinh bỏ mạng!

Trong một thư viện ở Trung Châu xa xôi, một vị tiên sinh đang vẽ tranh đột nhiên khựng lại.

Ánh mắt lão nhìn về phía Dương Châu, tựa như có thể xuyên qua vô tận khoảng cách nhìn thấy miếu Sơn Thần.

“Ma diệt Nho, Nho giết Ma, tuần hoàn lặp đi lặp lại, không ai có thể thoát khỏi!”

Một câu nói bình thường từ miệng lão thốt ra, vậy mà khiến pháp tắc rung động.

Ma Giáo tổng đàn, Thiên Ma điện!

Chu Khung an vị trên Ma Long bảo tọa, bên trái Đại Bạch nằm phủ phục, bên phải Liên Sinh chực hầu, phía dưới, đông đảo Ma Giáo cao tăng cung kính cúi đầu.

“Bẩm Giáo chủ, tất cả thành trì của Thiên Hỏa Thánh Đình và Không Châu đều đã tiếp thu xong xuôi, các vị Đà chủ đều đã đến đông đủ.”

“Cửu Đình tông phía Tây Dương Châu ngày hôm qua đã giải tán, đám đệ tử chạy tán loạn, hiện tại thành trì dưới trướng đều quy về Ma Giáo ta.”

Lý Trường Sinh bạch y đứng ra bẩm báo, trong giọng nói tràn đầy phấn khích. Mới vài ngày trước, Ma Giáo bọn họ còn

là bá chủ phương Bắc Dương Châu, mà giờ đây đã là bá chủ của cả Đông Vực.

Lãnh thổ trải dài bao phủ toàn bộ Không Châu cùng ba phương Đông Tây Bắc Dương Châu, quan trọng nhất là thông qua lần công phạt (cướp đoạt) này, nội tình Ma Giáo càng thêm hùng hậu, ít nhất đã có thể phát bổng lộc cho đệ tử.

Chu Khung nghe xong gật đầu, chuyện Cửu Đỉnh tông giải tán hẳn căn bản không để tâm. Một tông môn nhỏ bé, tiện tay có thể diệt, chạy thì cứ mặc kệ. Hắn nhìn xuống phía dưới, lạnh lùng lên tiếng:

“Phương Càn đâu!”

“Thuộc hạ có mặt!”

Phương Càn hắc y lập tức bước ra khỏi hàng ngũ Ma Giáo cao tầng, thần sắc kích động. Đây là lần đầu tiên hắn được tham dự triều hội của Ma Giáo.

Hắn cũng là kẻ đầu tiên trong số đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo có tư cách tham gia triều hội.

“Ngươi hãy sắp xếp cho Đan Các nhanh chóng đi vào hoạt động ở các thành trì mới thu phục, đẩy nhanh tốc độ thu thập tài nguyên. Đệ tử Ma Giáo muốn trưởng thành không thể thiếu đan dược phụ trợ.”

“Tuân lệnh!”

Phương Càn vội vàng cúi người lĩnh mệnh.

“Lần này các ngươi đều có công lao, thưởng mỗi người trăm giọt Vạn Tiên tủy. Đồng thời, Ma Giáo mở tiệc Long Nhục yến ba ngày, tất cả đệ tử đều có phần.”

Chương 686: Triệu Hiền Đại Hội 1

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Đa tạ Giáo chủ ban ân!”

Các Ma Giáo cao tăng đồng loạt cúi đầu tạ ơn, đặc biệt là Ma Hồ Vương, trên mặt lộ rõ vẻ vui mừng. Đại tiệc, chính là thứ lão hồ yêu thích nhất.

Chu Khung phát tay.

Đông đảo Ma Giáo cao tăng lần lượt lui ra khỏi đại điện, Liên Sinh hồng y thân hình lóe lên cũng biến mất.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ đại điện lại trở về với sự yên tĩnh.

Không biết bao lâu trôi qua!

Chu Khung đang ngồi trên Ma Long bảo tọa bỗng mở mắt, phía dưới một nam tử hắc y, mặt nạ bạc che mặt, đang quỳ một gối.

Bên cạnh hắn là một sinh linh bị trói chặt như xác ướp, thân thể không ngừng gãy giụa như giò bọ.

“Thuộc hạ Huyền Ngũ bá kiến Giáo chủ, Trương Dật đã bị bắt sống.” Nam tử đeo mặt nạ bạc cung kính bẩm báo.

Ánh mắt Chu Khung rơi trên người Trương Dật đang bị trói thành bánh chưng, Trương Dật đang lăn lộn trên đất bỗng chốc dừng lại. Mặc dù bị phong bế ngũ giác và thần thức, hắn vẫn cảm nhận được hơi thở tử vong đang đến gần.

Vù...!

Huyền Ngũ kết ấn, giải trừ cấm chế trên mắt và miệng Trương Dật.

Cấm chế vừa được giải trừ, Trương Dật lập tức ngẩng đầu nhìn lên phía trên đại điện, đối diện với một đôi mắt lạnh lẽo, bên trong ẩn chứa sát khí, bá đạo và vô tình.

Tựa như Ma Thần cao cao tại thượng, đang khinh miệt nhìn xuống một con kiến hôi yếu ớt.

Trương Dật kinh hãi đến run rẩy, dập đầu xuống đất.

“Àm! Âm! Âm...!”

“Chu giáo chủ đại nhân, tha cho ta! Lúc trước ta đề nghị ám sát Ma Giáo cao tăng đều là do bị ma quỷ ám ảnh, không, là bị ép buộc, tội không đáng chết a!”

Trương Dật vừa dập đầu vừa kêu gào thảm thiết, giọng nói tràn đầy sợ hãi.

Đáng tiếc, bất kể hắn nói gì, ánh mắt Chu Khung nhìn hắn vẫn lạnh lùng như trước. Hắn chậm rãi vươn tay, chớp tới Trương Dật.

“Không...!”

Trương Dật tuyệt vọng gào thét, điên cuồng lùi về phía sau nhưng vẫn bị bàn tay khổng lồ của Chu Khung tóm gọn.

Thiên Ma Phệ Hồn!

Một cỗ ma khí từ trong tay Chu Khung phát ra, trực tiếp hướng vào trong cơ thể Trương Dật.

“A . . A... Tha cho ta...”

Tiếng kêu thảm thiết điên cuồng từ trong miệng Trương Dật phát ra, kéo dài đến nửa nén hương.

Chu Khung sắc mặt âm trầm buông lỏng bàn tay ra, vậy mà suu hồn thất bại, đây là lần thứ hai hấn suu hồn thất bại, lần thứ nhất là lúc đối mặt với Diệp Trần, Đế Hóa Lưu Thiên Vận chi tử.

Mà Trương Dật này chẳng phải Thiên Vận chi tử cũng chẳng phải cường giả trùng sinh nhưng trong đầu lại có một cấm chế phong ấn.

“Thú vị!”

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng khác thường, tựa như phát hiện ra điều gì thú vị lắm.

Lúc này, Trương Dật nằm trên mặt đất như một bãi bùn nhão, miệng vẫn phát ra tiếng rên rỉ đau đớn nhưng trong lòng lại có phần may mắn.

Ánh mắt hấn nhìn về phía Chu Khung, lộ ra một tia sáng, hấn biết vừa rồi Chu Khung suu hồn hấn đã thất bại.

“Nếu ta dùng bí mật của bản thân để trao đổi, chẳng phải sẽ có một đường sinh cơ, thậm chí còn có thể kiếm chác được chút lợi lộc.” Trương Dật thầm nghĩ.

“Chu giáo chủ, ta có rất nhiều bí mật lớn, chỉ cần ngươi đồng ý thả ta, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Trương Dật cố nén cảm giác khó chịu trong người, lớn tiếng nói với Chu Khung.

“Bí mật? Thả ngươi?”

Khóe miệng Chu Khung nở một nụ cười tà ác, phát tay lấy ra Sơn Hà Đồ dựng đứng trong đại điện, lạnh lùng nói:

“Đại Bạch, giao cho ngươi.”

Đại Bạch đang nằm sấp buồn chán, nghe vậy liền đứng bật dậy, ánh mắt lộ ra tia hưng phấn, chạy về phía Trương Dật,

miệng nói:

“Lão đại cứ chờ xem, ta cam đoan ngay cả hắc mấy tuổi
đái dầm cũng moi ra được.”

“Người muốn làm gì, đừng tới đây, đừng lòi ta...????? ...
Không muốn...”

Trong tiếng kêu thảm thiết thê lương, Trương Dật bị Đại
Bạch lôi vào Sơn Hà Đồ.

Ước chừng một canh giờ sau!

Đại Bạch cười xấu xa đi ra khỏi Sơn Hà Đồ, cây gậy đen
trong tay tỏa ra một mùi lạ.

Phải biết rằng thời gian trong Sơn Hà Đồ khác với bên
ngoài, ngoại giới tuy chỉ trôi qua một canh giờ nhưng bên
trong e rằng ít nhất cũng phải nửa tháng.

Không ai biết nửa tháng qua, Trương Dật đã phải chịu
đựng những hình phạt nào từ Đại Bạch!

Đại Bạch nhìn Chu Khung, nói:

“Lão đại, ta đã hỏi rõ ràng rồi, tiểu tử này thật sự có bí mật
lớn, vậy mà hắc không phải người của thế giới này.”

“Hắc đến từ một thế giới tên là Thiên Sơn giới, linh khí và
pháp tắc của thế giới đó cũng đang nhanh chóng trôi qua, nên
hắc đã dùng bí bảo để xuyên qua đến thế giới này.”

“Nhưng hắc không ngờ, pháp tắc của thế giới này cũng
đang trôi qua, hơn nữa còn nghiêm trọng hơn so với thế giới
khác, còn về cấm chế phòng hộ trong đầu hắc, hắc không biết
là có.”

Nghe Đại Bạch nói xong, trong mắt Chu Khung lóe lên tia
trầm tư, Trương Dật lại không phải sinh linh của thế giới này,

hơn nữa thế giới của hắn, pháp tắc cũng đang trôi qua, điều này thật sự nằm ngoài dự liệu của hắn.

Chương 687: Triệu Hiền Đại

Hội 2

“Trương Dật này hẳn là quân cờ của một vị cường giả nào đó ở thế giới kia, ngay cả việc xuyên qua đến thế giới này cũng là do vị cường giả kia chỉ dẫn, chỉ là bản thân hắn không biết mà thôi.”

Chu Khung lẩm bẩm, chỉ trong nháy mắt nghĩ đến một khả năng nhưng sau đó không để ý nữa, mặc kệ Trương Dật là quân cờ của ai, rơi vào tay hắn, thì chính là của hắn.

“Lão đại, còn có một quyển bí tịch, bí thuật Long Mạch, là bí pháp đặc biệt của thế giới kia, đẳng cấp rất cao.” Đại Bạch lấy ra một quyển bí tịch đưa cho Chu Khung.

Chu Khung nhận lấy xem qua, là một quyển bí thuật có thể thay đổi địa hình, tụ tập thiên địa long mạch, tăng cường linh khí, cường độ pháp tắc, có thể nói là vô cùng cường đại.

Vậy thì có thể dùng được!

Trong mắt Chu Khung lóe sáng, quyển bí thuật này, đối với kế hoạch của hắn cũng có ích, thậm chí có thể nói là như hồ mọt thêm cánh.

“Hắn chưa chết chứ?” Chu Khung nhìn Đại Bạch, hỏi.

“Chuyện này, hắn là chưa chết, vẫn còn rên rỉ được...” Đại Bạch suy nghĩ một chút, không chắc chắn trả lời.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Ma Giáo trước tiên tổ chức ba ngày ba đêm Long Nhục yến tiệc, có thể nói là hương thơm bay xa mấy chục vạn dặm, gan rỗng phẩm cấp cao của các đại

nhân vật cũng lần lượt xuất hiện trên bàn tiệc của cao tăng Ma Giáo!

Không ít cường giả đi ngang qua Ma Giáo, ngửi thấy mùi thơm phía dưới đều không nhịn được nuốt nước miếng, thèm đến cực điểm, đáng tiếc không ai dám dừng lại, bởi vì bọn họ cũng sợ bị bùng lên bàn tiệc.

Sau yến tiệc!

Đông đảo cao tăng Ma Giáo bắt đầu bận rộn, thương nghị việc chinh phạt phương đại châu kia, Phương Càn cũng bận rộn kiến tạo Đan Các ở các thành trì lớn.

Lúc này!

Trước tổng đàn Ma Giáo, có hai bóng người đứng thẳng, một nam một nữ, đều mặc áo bào màu xanh biển.

“Sur huynh, đây chính là Ma Giáo sao, quả nhiên ma diễm ngập trời, khí tức kinh khủng đáng sợ, sao muội cảm thấy còn kinh khủng hơn cả Ma Sơn ở Ma Châu.” Nữ tử nhìn Thiên Ma Phong, kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, Ma Sơn ở Ma Châu là chết, còn Thiên Ma Phong này lại như sống.” Nam tử nhìn Thiên Ma Phong, trong mắt lóe lên một tia sáng, nói.

“Sống? Núi sao có thể sống được, chẳng lẽ thành tinh rồi?” Nữ tử kinh hãi.

“Có lẽ vậy, hơn nữa thực lực rất mạnh.” Nam tử trịnh trọng gật đầu, sau đó lại nói: “Đi thôi, Ma Giáo đã đến, chúng ta còn phải đi các thế lực khác nữa.”

Ngay khi hai người định bước vào địa giới Thiên Ma Phong, đột nhiên một tiếng quát lớn khủng khiếp truyền đến.

“Tà lương đạo! Lũ chuột nhắt các ngươi là ai, dám xông vào địa giới Ma Giáo, chán sống rồi phải không?”

Chỉ thấy một con gấu đen khổng lồ xuất hiện trước mặt hai người, phần nộ nhìn bọn họ, khí thế toàn thân bùng phát, như thể muốn một tát đập chết hai người.

Hai người bị gấu đen đột nhiên xuất hiện dọa sợ, nữ tử càng núp sau lưng nam tử, nam tử vội vàng chấp tay nói:

“Tại hạ Hải tộc sứ giả Hải Nam, đây là sư muội Hải Yến, phụng mệnh đến đây, mời Giáo chủ Ma Giáo tham gia Triệu Hiền Đại Hội, không biết các hạ là?”

Triệu Hiền Đại Hội?

Gấu đen gãi đầu, không hiểu là cái gì, sau đó nhìn hai người hét lớn:

“Ta là đệ nhất linh thú dưới trướng Giáo chủ Ma Giáo...”

Hải Nam:???

Hải Yến:???

“Không phải nói linh thú dưới trướng Chu Khung là một con chó đen rất xấu xa sao?” Hải Yến truyền âm cho Hải Nam, giọng nói đầy nghi hoặc.

Hải Nam cũng nghi hoặc nhìn gấu đen, thứ này hoàn toàn khác với chó đen.

Như nhìn ra sự nghi hoặc của hai người, gấu đen nói tiếp:

“... huynh đệ tốt nhất của đệ nhất linh thú, thủ sơn đại thần Thiên Ma Phong, Hùng Vĩ là ta đây!”

Nghe vậy, hai người trợn trắng mắt, hóa ra chỉ là tên gác cổng.

Nhưng ngay sau đó, trên mặt Hải Nam lộ vẻ khiếp sợ, hẳn có thể cảm nhận được thực lực của Hùng Vĩ, ít nhất là Đại Thánh bát trọng, thực lực như vậy mà chỉ là gác cổng.

Là Đại Thánh cảnh không đáng tiền, hay là Ma Giáo quá mức cường đại, ngay cả thế lực đỉnh cấp Thiên Tôn cũng sẽ không đề cường giả Đại Thánh bát trọng gác cổng chứ?

Hùng Vĩ không để ý đến ánh mắt khiếp sợ của hai người, lấy ra một ngọc bội truyền tin gào lên vài tiếng, không lâu sau trong ngọc bội truyền đến hai tiếng chó sủa.

“Được rồi, hai người lên đi, nhớ kỹ đừng đi lung tung, nếu không chết thì sẽ biến thành thức ăn.”

Hùng Vĩ nhìn hai người, liếm môi nói, sau đó xoay người biến mất.

Hải Nam và Hải Yến sợ đến run rẩy, tuy rằng thực lực của hai người đều là Đại Thánh đỉnh phong, bối cảnh thâm hậu.

Nhưng đây là đâu, đây là Ma Giáo, bên trong đều là hạng người hung tàn độc ác, nói không chừng thật sự có thể giết bọn họ ăn thịt.

“Sur huynh, hay là huynh tự mình lên đi!” Hải Yến sợ đến mức chân mềm nhũn, không dám bước tiếp.

Chương 688: Nhiệm vụ thống nhất Đông Vực 1

Hải Nam sắc mặt khó coi gật đầu, cắn răng, hướng đỉnh núi bay lên.

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long, bên ngoài vang lên tiếng bước chân, cùng với giọng nói của một tên ám vệ:

“Giáo chủ, sứ giả Hải tộc đã đến.”

Ba! Ba! Ba!

Hải Nam từng bước đi vào Thiên Ma Điện, trong lòng không ngừng niệm chú ngữ Thanh Tâm, dùng để ngăn cản ma khí khủng khiếp xung quanh.

Đi đến trung ương đại điện, Hải Nam nhanh chóng khom người bắm:

“Tại hạ là Hải Nam, sứ giả của Hải tộc, bái kiến Chu giáo chủ. Hải tộc chi chủ Ô lão tổ chức Triệu Hiền Đại Hội, đặc biệt phái tại hạ đến mời Chu giáo chủ tham gia.”

Hải Nam nói xong chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thân hình phía trên.

Rầm!

Một luồng uy áp khủng khiếp ập vào trong óc Hải Nam, cảnh tượng trước mắt hắn thay đổi, thiên địa bỗng chốc biến thành một màu đỏ rực.

Một Ma Thần khổng lồ đứng sừng sững giữa thiên địa, không ngừng gầm thét, dưới chân là vô số thi thể trôi nổi, mỗi người đều cường đại vô song, một đôi mắt đỏ tươi tùy ý liếc nhìn hần.

“A...!”

Rầm!

Hải Nam kêu thảm một tiếng, ngã quỵ xuống đất, khoe miệng trào ra một tia máu tươi, cảnh tượng trước mắt cũng khôi phục như thường.

Nhìn Chu Khung vẫn ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, nhắm mắt tu luyện, trong lòng Hải Nam tràn ngập sợ hãi, không dám đứng dậy.

Không biết qua bao lâu, khi Hải Nam cảm thấy sắp phát điên thì trong Thiên Ma Điện mới xuất hiện một chút động tĩnh.

Ông...!

Chu Khung chậm rãi mở mắt, nhìn Hải Nam đang trọng thương quỵ dưới đất, lạnh lùng lên tiếng:

“Ô lão, chẳng lẽ là Ô Đế?”

Cái gì?

Hải Nam kinh hãi ngẩng đầu, nhìn Chu Khung với vẻ mặt khó tin, tại sao đối phương lại biết Ô lão chính là Ô Đế?

Phải biết rằng, trong toàn bộ Đông Vực, ngoại trừ một số ít Thiên Tôn đứng đầu biết thân phận của Ô lão, thì những cường giả khác đều chỉ biết Ô lão là một cường giả đỉnh phong Thiên Tôn mà thôi.

“Chẳng lẽ là Ma Tôn nói cho hần biết?”

Hải Nam âm thầm suy đoán trong lòng nhưng không dám hỏi nhiều, chỉ gật đầu với Chu Khung: “Đúng vậy, Ô lão chính là Ô Đế!”

“Người hãy về chuyển lời với Ô Đế, bốn tọa nhất định sẽ đến!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Vâng, tại hạ nhất định sẽ chuyển lời!”

Hải Nam gật đầu, đứng dậy hành lễ với Chu Khung lần nữa, sau đó mới chậm rãi lui ra khỏi đại điện.

Nếu như Hải Yến nhìn thấy cảnh này, nhất định sẽ khiếp sợ đến mức nhảy dựng lên. Phải biết rằng, lúc đến những thế lực Thiên Tôn trước đó, Hải Nam đều tỏ vẻ ngạo mạn.

Thế nhưng bây giờ, khi đối mặt với Chu Khung, hắn ta lại hoàn toàn bày ra dáng vẻ thấp kém hơn một bậc!

Đương nhiên, những thế lực trước đó đều là Chính đạo, không thể giết sứ giả như hắn ta. Còn Ma Giáo thì khác, đặc biệt là Chu ma đầu, muốn giết bọn họ căn bản không cần lý do.

Sau khi Hải Nam rời đi, trong mắt Chu Khung lóe lên một tia tinh quang, nhìn về phía nhiệm vụ của hệ thống.

Trên đó đã xuất hiện hai nhiệm vụ mới.

“Nhiệm vụ 1: Tham gia Triệu Hiền Đại Hội, danh chấn Hải Vực. Hoàn thành nhận được phần thưởng: Tu vi tăng lên hai tầng, phản phái trị hai ức điểm.”

Trạng thái nhiệm vụ: Đã tiếp nhận!

Đối với cái nhiệm vụ trấn hải vực này, Chu Khung vẫn rất kích động, tuy rằng ban thưởng tu vi tăng lên hai tầng chẳng đáng là bao nhưng hai trăm triệu giá trị phản phái vẫn rất hữu dụng.

Phải nói hiện tại Chu Khung thiếu nhất là thứ gì, như vậy không thể nghi ngờ chính là giá trị phản phái!

Bất luận là công pháp 《Ma》 hậu mấy tầng công pháp, hay là mua một số loại thể chất đặc thù khác, đều cần đến lượng lớn giá trị phản phái.

Mà nhiệm vụ thứ hai trên hệ thống chính là:

“Nhiệm vụ: Thống nhất Đông Vực, mỗi khi thống lĩnh một đại châu, ban thưởng năm ngàn vạn giá trị phản phái, đồng thời mỗi khi thống nhất năm châu phủ, ban thưởng tu vi tăng lên một tầng.”

Trạng thái nhiệm vụ là: Đã tiếp nhận!

Nhìn nhiệm vụ này, trong mắt Chu Khung hiện lên một tia tham lam, đây là lần đầu tiên hắn thấy hệ thống lại hào phóng như vậy.

Ba mươi sáu châu Đông Vực, nếu như thống nhất toàn bộ, Chu Khung có thể thu hoạch được giá trị phản phái sẽ đạt đến con số kinh khủng là mười tám tỷ.

Đồng thời còn có thể tăng lên bảy tầng tu vi, đến lúc đó, Chu Khung hẳn sẽ hoàn toàn lột xác.

“Hệ thống, hiện tại Không Châu đã bị Ma Giáo thống nhất, chẳng phải ngươi nên phát trước cho ta năm ngàn vạn giá trị phản phái sao?”

“Xin lỗi kí chủ, nhiệm vụ này là được ban bố sau khi ngươi thống nhất Không Châu, cho nên không tính là hoàn thành nhiệm vụ, ban thưởng không thể phát ngay, mong kí chủ lượng giải.”

Hệ thống vô tình cự tuyệt yêu cầu của Chu Khung nhưng điều này cũng nằm trong dự liệu của Chu Khung, dù sao hệ thống keo kiệt cũng là chuyện thường ngày.

Không để ý đến hệ thống nữa, Chu Khung nhìn lên bầu trời, trong mắt toát lên một tia bá đạo, có thể dự đoán, không bao lâu nữa, Ma Giáo sẽ thống nhất Đông Vực.

Chương 689: Nhiệm vụ thống nhất Đông Vực 2

“Đại hội Triệu Hiền, nghe cái tên này, chắc chắn sẽ có Thiên Vận chi tử xuất hiện, chỉ còn thiếu hai tên nữa.”

Chu Khung lâm bầm, hắn vẫn chưa quên hệ thống từng nói sau khi hắn tiêu diệt mười tên Thiên Vận chi tử, sẽ có phần thưởng đại lễ bao đặc biệt. ...

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long sau núi Ma Giáo gào thét, kéo phi liên bay lên trời, ma diễm cuộn cuộn bốc lên tận trời.

Đồng thời bên trong phi liên vang lên một tiếng quát lạnh như băng, truyền khắp Thiên Ma phong.

“Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo, hai người mỗi người dẫn theo năm triệu Ma binh, lấy Không Châu làm bàn đạp, tiếp tục bành trướng ra bên ngoài.”

“Tuân lệnh!”

Bạch Hạo Thiên và Ma Vô Đạo nhanh chóng bay ra khỏi Thiên Ma phong, bay lên không trung cung kính đáp.

“Liên Sinh, Lãnh Ngung, Trần Thư, Ma Hổ Vương, đi theo bốn tọa.” Trên phi liên lại truyền đến một tiếng quát lạnh lùng.

Sau đó, trên Thiên Ma Phong lập tức có vài đạo thân hình lao ra, đứng ở hai bên phi liên, đồng thời trong Thiên Ma Điện cũng có một đạo hắc ảnh lao ra, đứng ở trên đầu Ma Long.

Rống! Rống! Rống!

Ma Long kéo phi liễn bay về phía hải vực xa xôi, biến mất trong mắt đám người Ma Giáo.

Trước cửa Thanh Long đường!

“Đường chủ, lần này Giáo chủ lại không cho người ở lại trông nhà sao?” Đao Si nhìn phi liễn đi xa, xoay người cung kính nói với Lý Trường Sinh.

“Ừ nhưng không sắp xếp nhiệm vụ nào khác cho ta, chẳng phải vẫn là ở nhà sao.” Lý Trường Sinh cười khỏ, lắc đầu.

“Đường chủ, lần này Giáo chủ không hề có văn bản quy định rõ ràng, người có thể đi theo Bạch đại nhân, Ma đường chủ đi chinh chiến, ít nhất thỉnh thoảng xuất trận một lần vẫn được mà.”

Đao Si vẻ mặt khẳng định, sắc mặt cũng có phần phấn khích. Phải biết rằng nếu đường chủ của hắn ở nhà, toàn bộ đệ tử Thanh Long Đường bọn họ cũng phải ở nhà, đối với chiến đấu, hắn cũng rất mong chờ.

“Đao Si, người... trở nên thông minh hơn rồi đấy!”

Lý Trường Sinh nhìn Đao Si một cái đầy ẩn ý, sau đó cười ha hả đi vào Thanh Long đường.

“Thông minh hơn rồi? Chẳng lẽ trước kia ta ngu ngốc sao?”

Đao Si cười ngây ngô, đưa tay vuốt ve trường đao sau lưng, trường đao liền phát ra tiếng vù vù, từng luồng chiến ý tỏa ra. ...

Biên giới Đông Vực, Biên Châu!

Tuy là một trong ba mươi sáu châu của Đông Vực nhưng Biên Châu lại nằm ở nơi hẻo lánh, gần với hải vực, thường xuyên phải hứng chịu sự tấn công của yêu thú.

Bởi vậy, Biên Châu vô cùng hoang vu, cường giả rất ít, ngay cả cường giả Đại Thánh cảnh cũng hiếm khi xuất hiện.

Hải Thành!

Là thành trì lớn nhất Biên Châu!

Cũng là thành trì gần hải vực nhất, bên trong có vô số sinh linh, tiếng người huyên náo, hội tụ hơn một phần mười sinh linh của Biên Châu.

Trong phủ thành chủ!

“Bẩm báo Thành chủ, vừa rồi có một tên cường giả Ngưu tộc từ bên ngoài đến, trực tiếp đánh sập Thiên Vương Lâu, gây ra vô số thương vong, ngay cả Thiên Vương Lâu chủ cũng bị hấn đánh chết.” Một lão quản gia run rẩy bẩm báo với bóng người ngồi trên cao.

Không trách lão quản gia sợ hãi, Thiên Vương Lâu chủ là một trong số ít cường giả của Biên Châu, vậy mà hôm nay lại bị đánh chết, làm sao không kinh hãi cho được.

“Haiz, lại thêm một kẻ bỏ mạng!”

Bóng người phía trên thở dài, gương mặt lộ vẻ cay đắng, chính là Thành chủ của Hải Thành.

Vốn là cao thủ số một Biên Châu, sở hữu tu vi Tôn Giả nhất trọng, hấn chưa bao giờ phải lo lắng điều gì.

Tuy Biên Châu gần kề hải vực nhưng cường giả hải vực thường không ra khỏi biển, nên cuộc sống của hấn vẫn luôn an nhàn tự tại.

Cho đến!

Mấy ngày gần đây, Hải Vực Chi Chủ tổ chức Triệu Hiên Đại Hội, thu hút vô số cường giả Đông Vực đến tham dự.

Bọn họ đều là những kẻ cực kỳ mạnh mẽ, đừng nói là Tôn cảnh, ngay cả Thiên Tôn cảnh cũng xuất hiện vài người.

Hắn hoàn toàn không thể trấn áp nổi, thậm chí còn lo lắng một ngày nào đó sẽ bị người ta nhìn trúng mà giết chết!

“Đúng rồi, Chu Tiểu Ma vẫn còn trong thành chứ?” Thành chủ như chợt nhớ ra điều gì, vội vàng hỏi.

“Dạ bẩm, hắn là đang ở Xuân Hương Lâu, nghe nói hoa khôi ở đó là người hắn yêu thích nhất.” Lão quản gia đáp với vẻ mặt kỳ quái.

“Tốt lắm, ta sẽ đến tìm hắn, bên cạnh hắn hẳn là an toàn nhất.” Thành chủ lập tức nói.

Xuân Hương Lâu!

Một thanh niên mặc áo bào đen đứng trước cửa, toàn thân tỏa ra ma khí, ấn đường có khắc một tia chớp màu bạc.

Thanh niên ôm một vị hoa khôi xinh đẹp trong lòng, hung hăng hôn một cái, sau đó cười lớn bỏ đi.

“Phì..., cái thứ gì vậy!”

Chờ đến khi hắc y thanh niên đi xa, vị hoa khôi mới nhỏ một bãi nước bọt, lấy khăn tay ra lau miệng.

“Chị sao vậy? Được phục vụ Chu công tử, tỷ còn chưa hài lòng sao?” Một nữ tử xinh đẹp đứng bên cạnh cười hỏi.

“Hài lòng? Nếu không phải hắn là con trai của Chu giáo chủ, cho ta một tỷ tiên thạch ta không thèm liếc hắn một cái!”

Chương 690: Đường Vũ xuất hiện

“Tên đó, nhỏ còn chưa đến ba phân, có gì mà thỏa mãn.”

Vị hoa khôi lắc lắc khăn tay, trong mắt toát lên vẻ khinh thường.

“Tỷ tỷ, tỷ còn dùng thước đo hần sao?” Nữ tử kia kinh ngạc hỏi.

“Dùng thước gì chứ, ta nhắm tính đấy!” Hoa khôi lại nhỏ thêm một bãi nước bọt, xoay người đi vào trong Xuân Hương Lâu.

“Hừ, giả bộ cái gì chứ? Chu công tử vừa đến, tỷ còn không phải nhào lên như con thiêu thân sao? Giờ lại còn ở đây giả vờ thanh cao.” Nữ tử kia nhìn theo bóng lưng nàng, tức giận nói.

Hải Thiên Lâu!

Nơi đây là tửu lâu lớn nhất nhì Hải Thành, thực khách lui tới đều là bậc vương tôn công tử, phú quý hơn người. Bởi lẽ, chỉ một món ăn nơi đây thôi cũng đủ để một tu sĩ bình thường sống cả đời.

Ngày thường, Hải Thiên Lâu vốn ít người lui tới, thế nhưng hôm nay lại náo nhiệt lạ thường!

Ngồi chính giữa tửu lâu là một thiếu niên áo đen, trước mặt hắn là bàn thức ăn thịnh soạn với đủ loại sơn hào hải vị.

“Chu thiếu gia, mời ngài dùng thêm chút nữa. Đây là thịt Thiên Long Kinh, có công dụng tư âm bổ dương, hiệu quả vô cùng mạnh mẽ.”

“Vớ vẩn, người nói vậy là sao? Chu thiếu gia, đây mới là món bồn cung đặc biệt gọi cho ngài, Hải La Tiên, vô cùng trân quý.”

“...”

Vây quanh thiếu niên áo đen là đám cường giả, kẻ nào kẻ nấy đều ra sức tăng bốc, lấy lòng hắn.

“Cũng tạm.”

Thiếu niên áo đen nhàn nhã gấp vài miếng, sau đó dựa lưng vào ghế, mắt chẳng buồn liếc nhìn đám người xung quanh.

“Tiểu tử này là ai mà ngạo mạn vậy?”

Trong tử lâu, một vài thực khách không rõ đầu đuôi câu chuyện, nhìn cảnh tượng trước mắt mà kinh ngạc đến ngây người. Bọn họ đều nhận ra đám người đang vây quanh thiếu niên kia.

Đó chính là các vị lão tổ của những gia tộc lớn nhất nhì Hải Thành, còn người dẫn đầu chính là Thành chủ đại nhân.

Bọn họ đều là những bậc cường giả trấn giữ một phương, tu vi kém nhất cũng đạt tới Đại Thánh thất bát trọng.

Thế mà giờ đây, bọn họ lại cung kính, nịnh nọt, thậm chí là e dè trước mặt tên thiếu niên kia.

“Kiến thức của các ngươi nông cạn rồi! Chẳng lẽ các ngươi chưa từng nghe danh Chu giáo chủ của Ma Giáo hay sao?” - Chương quỳ của tử lâu nhìn đám thực khách với ánh mắt khinh thường.

“Ý ngươi là Chu Ma... Chu đại nhân...” - Một thực khách lắp bắp, mồ hôi lạnh túa ra.

Hắn ta suýt nữa thì lỡ lời, để vuột mất mạng sống của mình.

Ai mà không biết, tuy Biên Châu là vùng đất hẻo lánh, thế nhưng uy danh của Chu Khung lại vang xa. Cho dù là ở nơi hoang cùng này, khi nhắc đến tên hấn, người người đều phải kinh sợ.

“Chu giáo chủ, chúng ta đương nhiên biết rõ. Ngài ấy là bậc cự phách mới nổi ở Đông Vực. Nhưng điều đó thì có liên quan gì đến tiểu tử này?” - Một thực khách khác lên tiếng hỏi.

“Các người nhìn kỹ mà xem, chẳng lẽ không nhận ra thiếu niên áo đen kia rất giống Chu giáo chủ sao?” - Chương quỳ nói với vẻ thần bí.

Đám đông đổ dồn ánh mắt về phía thiếu niên áo đen.

Áo đen, ma đao, ẩn ký tia chớp ở mi tâm!

Ngoại trừ ánh mắt có phần non nớt, tu vi kém hơn, dung mạo tầm thường, vóc dáng thấp bé... (Còn rất nhiều điểm khác nữa...)

Nhìn kỹ thì đúng là có vài phần giống với Chu Khung!

Chẳng lẽ...

Mọi người bắt đầu nảy sinh nghi ngờ, sau đó đều kinh hãi.

“Không sai, hấn chính là hậu duệ của Chu Khung, Chu Tiểu Ma!” - Nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của mọi người, chương quỳ nhỏ giọng nói.

“Chu giáo chủ có hậu duệ? Sao chúng ta chưa từng nghe nói qua? Có thật không vậy?” - Một thực khách nghi ngờ hỏi.

Chu Tiểu Ma này trông quá đổi bình thường, nếu hấn mà là hậu duệ của Chu Khung, thật khó có thể tưởng tượng ra Chu Khung rốt cuộc là giống loài gì mà lại sinh ra kẻ như vậy.

Chương quỳ cũng nhận ra sự nghi hoặc của mọi người. Thực ra, ban đầu lão không tin nhưng càng về sau, càng có

nhieu người tin vào điều đó, nên lão cũng đành tin theo.

Lúc này, Chu Tiểu Ma đang ngồi trên ghế, hưởng thụ cảm giác êm ái khi có mỹ nữ Đại Thánh cảnh đứng sau xoa bóp vai, trong lòng vô cùng đắc ý.

“Không ngờ lão tử gia nhập Ma Giáo không thành, vậy mà lại có thể làm mưa làm gió ở nơi hẻo lánh này!”

Chu Tiểu Ma thầm nghĩ. Hắn vốn chỉ là một yêu thú bình thường, một ngày nọ, vô tình nuốt phải tinh huyết của cường giả rơi xuống trong lúc giao tranh, từ đó có được cơ duyên tiến hóa.

Sau đó, hắn đã lên kế hoạch, lợi dụng một số tình huống trùng hợp, giả làm hậu duệ của Chu Khung, trà trộn vào khu vực hẻo lánh này.

Cuối cùng cũng được sống cuộc sống sung sướng, ngày ngày đều có thịt ăn!

Về phần cường giả tụ tập xung quanh hắn, cơ bản đều là vì an toàn của bản thân, bởi vì gần đây trong Hải Thành có quá nhiều cường giả, cho nên đều chạy đến chỗ hắn lánh nạn.

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn, cửa lớn tửu lâu bị người ta đẩy mạnh ra, một tiếng rống to truyền vào:

Chương 691: Chu Khung giáng lâm 1

“Cái nơi quỷ quái này, tửu lâu tốt nhất mà cũng thế này sao, chương quây, mau mang rượu lên!”

Sau đó bảy đạo thân hình bước vào, người nào người nấy đều tỏa ra khí tức tà ác, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Sau khi bảy người bước vào!

Liếc mắt nhìn khắp tửu lâu, ánh mắt lập tức về phía phía Chu Tiểu Ma, thật sự là hấn quá mức chói mắt.

Một thanh niên Bán Thánh cảnh, xung quanh có một đám Đại Thánh đi theo hầu hạ, thật không hài hòa chút nào.

“Tiểu tử, ngươi thật to gan, mau nhường chỗ ngồi cho các đại gia bọn ta.” Một tên trong số đó quát lớn với Chu Tiểu Ma.

Sau đó toàn thân hấn tỏa ra khí tức tà ác cuộn cuộn, khiến toàn bộ tửu lâu đều rung chuyển.

“Tôn Giả!”

Một thực khách trong góc kinh hãi kêu lên!

Cường giả tụ tập xung quanh Chu Tiểu Ma nhìn thấy người tới thì sợ đến mức toàn thân run rẩy, bọn họ nhận ra những người này, chính là nhóm người đã giết Thiên Vương lâu chủ cách đây không lâu.

Chu Tiểu Ma càng sợ hãi đến mức tay cầm đĩa cũng run lên nhưng ngoài mặt vẫn cố gắng giữ bình tĩnh.

“Người có biết hấn là ai không?” Một tên cường giả Hải Thành chỉ vào Chu Tiểu Ma lớn tiếng nói.

“Nói bồi cảnh ư? Cho dù cha hấn là Thiên Vương lão tử, Tuyết Sơn Thất Tôn bọn ta cũng chẳng e ngại.” Người tới cười lạnh một tiếng, khinh miệt nói.

Tuyết Sơn Thất Tôn!

Nghe được người tới xưng danh, tất cả mọi người trong tửu lâu đều giật mình, bởi vì bảy người này ở Biên Châu rất nổi tiếng.

Bảy người bọn họ đều là tà tu, hơn nữa người nào cũng là Tôn Giả, cách một khoảng thời gian lại ra ngoài cướp bóc một phen.

Có thể nói là một đám người hung ác, không chuyện ác nào không làm!

Phản đông cường giả Hải Thành nghe xong, càng sợ hãi đến mức hồn phi phách tán nhưng vừa nghĩ tới bồi cảnh của Chu Tiểu Ma, tất cả đều bình tĩnh lại, một người trong số đó lớn tiếng nói:

“Đừng sợ hãi, vị này chính là cự phách Đông Vực, chủ nhân Dương Châu và Không Châu, Giáo chủ Ma Giáo, con trai của Chu giáo chủ, Chu Tiểu Ma!”

“Ta tưởng là ai, thì ra là Chu... Người vừa nói ai cơ?” Trong Tuyết Sơn Thất Tôn, một tên nói được nửa chừng, đột nhiên thất thanh kêu lên.

Không chỉ có hấn, cả bảy người Tuyết Sơn Thất Tôn đều ngây người tại chỗ, phải biết rằng mặc dù bọn họ rất ít khi ra ngoài nhưng đối với Ma Giáo vẫn có phần hiểu biết.

Không nói đâu xa, chỉ nói trận chiến trước đó không lâu ở Thiên Hỏa hoàng thành, bọn họ chính là một trong những

người xem.

Bảy người nhìn Chu Tiểu Ma, trong lòng bắt đầu lẩm bẩm, tiểu tử này nói thế nào nhỉ, nói không giống thì cũng có phần giống.

Nói giống đi, thì lại giống kiểu khác!

Nhưng mà với tâm lý thà tin là có, không thể tin là không, Tuyết Sơn Thất Tôn đều thu hồi khí thế, nhìn Chu Tiểu Ma nói:

“Hóa ra là Chu công tử, thật sự là bọn ta có mắt như mù, hiểu lầm, đều là hiểu lầm!”

“Bọn ta qua bên kia ngồi, chường quây, bàn rượu của Chu công tử cứ tính vào sổ của bọn ta.”

Nói xong, bảy người ngồi vào vị trí khác trong tử lâu.

Lúc này trong một góc tử lâu, có hai thân hình đang ngồi, một người là nam tử áo trắng, một đầu tóc trắng như tuyết xõa tung, người còn lại là một thiếu nữ áo xanh.

“Vũ ca ca, muội thấy ánh mắt của huynh hình như không đúng, huynh quen biết Chu Tiểu Ma kia sao?” Thiếu nữ nhìn nam tử tóc trắng hỏi.

“Không quen nhưng là con trai của lão ma đầu kia, hẳn đáng chết!”

Nam tử tóc trắng nhìn về phía Chu Tiểu Ma, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo, hẳn chính là Đường Vũ mà Ma Giáo vẫn luôn tìm kiếm bấy lâu nay.

Nhiều năm qua, Đường Vũ vẫn luôn phiêu bạt trên biển cả, một mặt trốn tránh sự truy lùng của Ma Giáo, một mặt tôi luyện tu vi.

Hắn còn kết giao với thiếu nữ Phong Linh bên cạnh, thậm chí còn nảy sinh một tia tình ý với nàng, bởi vì dung mạo của nàng rất giống với người vợ đã khuất của hắn.

Thật trùng hợp!

“Thê tử, ta đây không tính là phụ lòng nàng chứ!” Đường Vũ trầm nghĩ.

Ban đầu Đường Vũ định trực tiếp đến triệu Hiền Đại Hội, sau đó nghe được tin tức Chu Tiểu Ma ở tử lâu.

Liền quyết định đến giết Chu Tiểu Ma nhưng hắn vừa định ra tay lại cảm nhận được một luồng nguy hiểm ập tới!

Vì vậy, hắn dùng bí pháp dẫn bảy vị Tuyết Sơn đến, muốn bọn họ ra tay, không ngờ bảy người này lại sợ hãi Chu ma đầu, không dám động thủ!

“Chu Khung, hôm nay ta sẽ giết con trai ngươi trước, sau này sẽ tiễn ngươi xuống suối vàng!”

Ánh mắt Đường Vũ lạnh lẽo, không do dự nữa, trong tay quang mang lóe lên, định xuất chiêu!

Đúng lúc này!

Trên không trung vạn dặm phía trên Hải Thành, một cỗ xe Ma Long khổng lồ bay vụt qua, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên bảo tọa Ma Long đột nhiên mở mắt.

Con mắt dọc giữa mi tâm hắn lóe lên tia sáng kỳ dị, nhìn về phía Hải Thành bên dưới, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà mị.

Chương 692: Chu Khung giáng lâm 2

“Xuống tòa tử lâu màu vàng phía dưới kia!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền ra từ trong phi liên.

Chưa đợi các cao tăng Ma Giáo kịp phản ứng, Đại Bạch đứng trên đầu Ma Long ánh mắt sáng rực, lập tức điều khiển Ma Long Phi Liên lao xuống phía dưới.

“Rõ, lão đại!”

Rống! Rống! Rống!

Từng tiếng gầm rú của Ma Long vang vọng trên bầu trời, thu hút sự chú ý của toàn bộ sinh linh trong Hải Thành!

Tất cả đều kinh hãi nhìn lên, chỉ thấy chín con Ma Long kéo phi liên lao thẳng xuống Hải Thành.

Vạn mét, ngàn mét, trăm mét, một mét...

Cái gì? Một mét?

Trong ánh mắt kinh hoàng của đông đảo sinh linh Hải Thành, Ma Long Phi Liên khi sắp chạm đất liền xoay chuyển với tốc độ cực nhanh, lướt ngang vạn mét, đâm sập vô số kiến trúc!

Ầm...!

Cho đến khi đến trước Hải Thiên Lâu mới dừng lại!

“Trôi ngang ba vạn sáu ngàn độ, kích thích chứ?” Đại Bạch đứng trên đầu Ma Long cười khà khà.

“Oe...!”

Ma Hồ Vương đứng bên cạnh phi liễn nôn khan mấy cái, lắc lắc cái đầu cho tỉnh táo, vừa rồi cảnh tượng thao tác thần sầu của Đại Bạch khiến hắn muốn “lộn ruột”.

Các cao tăng Ma Giáo khác tuy không đến mức như vậy nhưng nhìn Đại Bạch với vẻ mặt kỳ quái.

Tên này, đúng là thích chơi ngông!

Rầm!

Cửa lớn phi liễn mở ra, Chu Khung bước ra, khoác trên mình bộ Ma Thần chiến bào oai phong lẫm liệt, ánh mắt bá đạo nhìn khắp bốn phía.

Lúc này, tất cả sinh linh trong Hải Thành đều đổ dồn ánh mắt về phía Chu Khung, đặc biệt là các nữ tu, ánh mắt sáng rực.

Thế gian...

Lẽ nào thật sự có nam tử bá đạo đến thế sao?

Tuy nhiên cũng có một vài cường giả nhận ra thân phận Chu Khung, vội vàng lui về phía sau mấy bước.

Bởi lẽ trong truyền thuyết, nơi nào có Chu Khung, nơi đó ắt có chém giết, bọn họ nào dám mong muốn chuốc lấy tai họa ngập đầu!

Thậm chí kẻ nhất gan, trực tiếp chạy thẳng ra khỏi thành trì!

Chu Khung chẳng để tâm đến ánh mắt của chúng sinh xung quanh, dẫn theo cao tăng Ma Giáo tiến về phía Hải Thiên Lâu.

Bên trong Hải Thiên Lâu!

Tất cả thực khách đều nhìn về phía đám người Chu Khung vừa tiến vào, sau đó lại quay đầu nhìn Chu Tiểu Ma.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại mấy lần, trên mặt ai nấy đều là vẻ khiếp sợ!

“Tham kiến Chu giáo chủ!”

Tuyết Sơn Thất Tôn vừa nhìn thấy Chu Khung, lập tức đứng dậy, cung kính hành lễ, giọng nói tràn đầy kính sợ.

Trong lòng đồng thời cũng dâng lên một nỗi sợ hãi, may mắn là vừa rồi bọn họ không ra tay với Chu Tiểu Ma, nếu không e rằng đã bỏ mạng rồi.

Hiện tại xem ra, ngay cả Chu ma đầu này cũng đã tự mình đến đây, thân phận của Chu Tiểu Ma còn cần phải nghi ngờ nữa sao?

Không chỉ có Tuyết Sơn Thất Tôn, tất cả thực khách trong tửu lâu đều nghĩ như vậy, ngoại trừ Chu Tiểu Ma.

Lúc này, Chu Tiểu Ma bị dọa đến mức đứng không vững, run rẩy chúi xuống gầm bàn.

Chu Khung bước vào trong tửu lâu, liếc mắt nhìn về phía Đường Vũ, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo.

Tuy rằng lúc này, dung mạo Đường Vũ đã thay đổi, khí tức cũng chỉ dừng lại ở cảnh giới Đại Thánh mà thôi nhưng đối với Chu Khung mà nói, cột sáng khí vận trùng thiên trên đỉnh đầu hắn ta rất dễ nhận ra.

Hai vận điểm Thiên Vận, đâm thẳng lên trời cao!

Khiến cho Chu Khung chỉ vừa đi ngang qua cũng có thể cảm ứng được, cho nên mới cố ý ghé xuống, có thể nói Thiên Vận chi tử đối với Chu Khung mà nói, chẳng khác nào một đám con mồi tự động tìm đến cửa.

Chỉ cần dám xuất hiện trong phạm vi trăm dặm xung quanh, vậy thì đừng hòng chạy thoát!

Đúng lúc Chu Khung định ra tay với Đường Vũ!

“Chu công tử, người trốn dưới gầm bàn làm gì thế, phụ thân người đến rồi kìa, còn không mau ra chào hỏi một tiếng đi.”

Một cường giả Hải Thành nhìn Chu Tiểu Ma đang trốn dưới gầm bàn giả vờ say rượu lên tiếng.

Hắn ta vừa dứt lời!

Lập tức thu hút sự chú ý của đông đảo cao tầng Ma Giáo, mọi người nhao nhao nhìn về phía Chu Tiểu Ma đang trốn dưới gầm bàn, cau mày.

Các vị cao tầng nhìn nhau, ánh mắt như muốn nói.

“Tên tiểu tử này là ai vậy, chẳng lẽ là con riêng của Giáo chủ?”

“Không thể nào, nhìn bộ dạng như vậy, làm sao có thể là con riêng của Giáo chủ được?”

Ngay lúc đông đảo cao tầng Ma Giáo còn đang suy đoán.

Chu Tiểu Ma lập tức chạy ra, quỳ rạp xuống trước mặt Chu Khung, lớn tiếng hô:

“Chu Tiểu Ma bái kiến phụ thân, nhi tử xin dập đầu thỉnh an phụ thân.”

Rầm! Rầm! Bành...!

Liên tiếp dập đầu tám chín cái, Chu Tiểu Ma lại nói:

“Phụ thân, có thể người không nhận ra con, bản thể con là một con gà rừng, được một giọt máu tươi năm xưa người lưu lại trong đại chiến khai mở linh trí, nên vẫn luôn coi người là phụ thân.”

Chu Tiểu Ma vừa dứt lời, cả tửu lâu bỗng chốc im phăng phắc, đặc biệt là đông đảo cường giả Hải Thành, ánh mắt nhìn

Chu Tiểu Ma như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

Chương 693: Đường Vũ tuyệt vọng

Bà nội nó, đây mà là con trai cái gì?

Một giọt máu tươi khai mở linh trí liền đòi nhận cha, vậy chẳng phải hậu duệ của cường giả nhiều như cát bụi!

Uổng công chúng ta bị người lừa gạt bấy lâu nay, thậm chí còn có kẻ dâng cả con gái cho người, thật muốn tức chết mà!

Chu Khung nhìn Chu Tiểu Ma đang quỳ rạp dưới đất, ánh mắt lóe lên hàn quang, lạnh lùng nói:

“Từ khi bốn tọa sinh ra đến nay, chưa kẻ nào có thể làm bốn tọa bị thương. Người kiếm đâu ra giọt máu ấy?”

“Giết!”

“Tuân lệnh!”

Ma Hồ Vương phía sau cung kính lĩnh mệnh, phần nộ bước tới trước mặt Chu Tiểu Ma, cự phủ trong tay lóe lên hàn quang sắc bén.

“Dám giả mạo nhi tử của Giáo chủ, người đúng là chán sống rồi!”

“A...!”

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng trong tuyệt vọng, Chu Tiểu Ma bị Ma Hồ Vương chém thành thịt nát, hồn phi phách tán!

Cảnh tượng này khiến đám đông trong Hải Thiên Lâu há hê, bọn họ rốt cuộc cũng nhận ra, Chu Tiểu Ma này là một kẻ lừa đảo chính hiệu.

Thế nhưng, Đường Vũ ngồi trong góc lại thở phào nhẹ nhõm!

Vừa rồi, Chu Khung vừa bước vào đã liếc mắt về phía hắn, hắn còn tưởng mình đã bại lộ, hiện tại xem ra là nhằm vào tên giả mạo này.

Không đúng!

Đường Vũ bỗng nhiên cảm thấy một tia bất thường, hắn vừa rồi rõ ràng cảm nhận được nguy hiểm đang đến gần, ban đầu còn tưởng là Chu Khung đã âm thầm để lại thủ đoạn gì trên người Chu Tiểu Ma.

Nhưng hiện tại lại không có gì, như vậy nguồn gốc của nguy hiểm kia có thể chính là...

Không ổn!

Đường Vũ kéo tay thiếu nữ, lập tức lấy ra một tấm Na Di Phù bóp nát.

Vù...!

Một luồng không gian chấn động truyền đến, muốn mang hai người rời đi!

“Muốn chạy sao!”

Chu Khung sắc mặt lạnh lùng, phát tay áo lên, Thần Ma Hoàn bay ra, lập tức phong tỏa toàn bộ không gian tử lâu!

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Na Di Phù trong tay Đường Vũ nổ tung, không gian chấn động vừa hình thành cũng tan biến!

“Sao có thể như thế?”

Đường Vũ nhìn phù lục đã nổ tung trong tay, rồi lại nhìn vòng đen đang tỏa hắc quang trên không trung!

trong mắt toát lên vẻ kinh hãi, không dám chân chừ, lập tức kéo Phong Linh còn đang ngơ ngác lao ra khỏi tử lâu!

“Sao, bốn tọa đích thân tới đây, ngươi còn muốn chạy?” Chu Khung nhìn hai người Đường Vũ bỏ chạy, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh.

Lòng bàn tay khẽ động, lực hút khủng khiếp lập tức bao trùm lấy hai người!

“Không...!”

Đường Vũ phần nộ gầm lên, khí thế bùng nổ, tu vi Tôn Giả tam trọng thể hiện vô nghi!

Nhưng mặc cho Đường Vũ giãy giụa thế nào, lực hút khủng khiếp vẫn kéo hai người về phía Chu Khung.

“Phá phong!”

Đường Vũ hét lớn, một kiện bí bảo hình tròn xuất hiện, tỏa ra ý cảnh phá phong ấn!

Vù...!

Sau một hồi chấn động, bí bảo hình tròn phá tan bàn tay Chu Khung đang bao phủ, hai người Đường Vũ xông ra khỏi tử lâu!

“Ồ?”

Trên mặt Chu Khung thoáng hiện vẻ kinh ngạc, vậy mà lại có bí bảo phá giải được phong tỏa của hắn, nhân vật chính có hai vạn Thiên Vận, quả nhiên bất phàm.

Tuy nhiên, thần sắc Chu Khung vẫn bình tĩnh, dẫn đầu đám cao tăng Ma Giáo bước nhanh ra khỏi tử lâu.

Trong tử lâu, đông đảo cường giả chứng kiến mọi chuyện, như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, nhao nhao lao ra ngoài.

Ngoài tử lâu!

Đường Vũ mang theo Phong Linh về mặt nặng nề đứng trên không trung, phía trên hai người vạn dặm, một hắc hoàn đang tỏa hắc quang bao phủ gần hết Hải Thành.

“Bảo vật gì đây, lại có ý cảnh phong tỏa mạnh mẽ như thế!” Đường Vũ tay cầm một đồng mảnh vỡ của Na Di Phù, về mặt kinh hãi nhìn hắc hoàn trên không trung.

Giờ hắn đã hiểu!

Cảm giác nguy hiểm lúc trước, từ đầu tới cuối đều do Chu ma đầu mang đến, nếu sớm nghĩ tới mà rời đi, có lẽ đã không rơi vào cảnh khốn cùng này.

“Vũ ca ca, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sao người áo đen kia lại muốn giết huynh?”

Phong Linh khó hiểu nhìn Đường Vũ, đến giờ nàng vẫn chưa hiểu vì sao hai người phải bỏ chạy.

“Hắn chính là Chu ma đầu mà ta từng kể với muội!” Đường Vũ nhìn Phong Linh, trong mắt toát lên tia oán hận.

Hắn muốn giết Chu ma đầu báo thù cho sư phụ nhưng không phải lúc này, hắn biết hiện tại bản thân không phải là đối thủ của Chu Khung!

Nhưng...

Thế sự khó liệu!

Hắn còn chưa kịp ẩn mình phát triển, hôm nay lại vô tình gặp phải Chu Khung, còn đang nguy trang mà bị phát hiện!

“Chu ma đầu?”

Trong mắt Phong Linh lộ vẻ chán ghét, mấy năm nay Đường Vũ kể cho nàng nghe rất nhiều về Chu Khung, khiến nàng căm hận hấn ta thấu xương!

Không nói gì khác, chỉ riêng việc Chu ma đầu giết sư phụ của Vũ ca ca, hấn ta đã đáng chết vạn lần rồi!

Trước ánh mắt khó coi của Đường Vũ và Phong Linh!

Chu Khung dẫn theo đám cao tăng Ma Giáo bước ra khỏi tửu lâu, ai nấy đều lạnh lùng nhìn hai người trên không trung, nhất là Liên Sinh, hấn vừa rồi vậy mà lại không nhận ra Đường Vũ.

Chương 694: Hải Yêu tộc 1

Nếu không phải Giáo chủ ra tay, e rằng đã để Đường Vũ chạy thoát.

Vút! Vút! Vút...!

Tiếng xé gió vang lên, đông đảo cường giả trong tử lâu đều lao ra, nhanh chóng bỏ chạy về phía xa.

Nhưng do Thần Ma Hoàn phong tỏa, tất cả cường giả đều không thể rời khỏi Hải Thành, chỉ có thể trốn trong từng góc ngách, gương mặt lộ vẻ lo âu.

“Hồngбет rồi, Chu giáo chủ đây là muốn nổi cơn thịnh nộ, kẻ này sao lại chọc giận Chu giáo chủ chứ!”

“Ai mà biết được, hiện giờ toàn bộ Hải Thành đều bị Chu giáo chủ phong tỏa, lát nữa khi Chu giáo chủ bộc phát, e là chỉ dư chấn cũng đủ trấn chết chúng ta.”

Một cường giả dị tộc đảo mắt, nhanh chóng lấy ra một đồng phù lục phòng ngự từ trong ngực, miệng hô:

“Bán phù lục đây, phù lục phòng ngự Thánh Cảnh, giá cả công bằng, một cái chỉ cần tám trăm vạn tiên thạch, đến trước được trước!”

Nghe vậy, các sinh linh xung quanh đều trợn trắng mắt, kẻ buôn gian bán lận không bằng người, giá gốc nhiều nhất cũng chỉ tám mươi vạn tiên thạch, người lại ra tay gấp mười lần.

Nhưng vì sự an toàn của bản thân, vẫn có rất nhiều sinh linh bỏ tiền mua, đeo hết lên người, sau đó mới ngẩng đầu nhìn cảnh tượng trên không trung.

“Chu ma đầu, không ngờ lần đầu tiên ngươi và ta gặp mặt lại là trong tình huống này.” Đường Vũ kéo Phong Linh ra sau lưng, nhìn Chu Khung, lạnh lùng nói.

Chu Khung đứng thẳng trên không trung, hai bên là đông đảo cao tầng Ma Giáo, nghe Đường Vũ nói, ánh mắt lóe lên tia lạnh lẽo.

Hắn không nói nhảm, trực tiếp đánh ra một chiêu!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Đối với nhân vật chính có Thiên Vận trị đạt tới hai vạn như Đường Vũ, nhất định phải ra tay cực nhanh, nếu dài dòng vẫn tự như những kẻ phản diện tầm thường, e là sẽ phát sinh nhiều biến cố khó lường.

Tuy hiện tại, phản diện trị của Chu Khung vẫn chưa đủ để giết Đường Vũ nhưng hắn có thể đánh Đường Vũ thành tàn phế trước.

Sau đó, nhốt vào Sơn Hà Đồ, chờ khi phản diện trị đủ rồi giết không muộn!

Đường Vũ nhìn bàn tay không lồ của Chu Khung đánh tới, trong mắt lóe lên tia sáng, bàn tay nắm chặt, một thanh trường thương màu đen hiện ra!

“Phá Thần Thương!”

Đường Vũ hét lớn, trường thương màu đen trong tay đâm ra, ý cảnh phá diệt trên trường thương tựa như núi lở đất bằng, trực tiếp đâm thẳng về phía Chu Khung!

Một thương ra, thiên địa kinh hãi!

Không gian sụp đổ, vạn vật hủy diệt, một thương này của Đường Vũ, vậy mà lại đạt đến uy lực của Thiên Tôn cảnh.

Rầm!!!

Chấn động khủng khiếp vang vọng khắp Hải Thành, dư chấn vô tận tỏa ra, vô số phòng ốc trong thành sụp đổ.

Các cường giả trốn trong góc vội vàng vận chuyển linh lực, chèo chống kết giới, cả người run rẩy.

Ước chừng hai nhịp thở!

dư chấn tiêu tán, thiên địa dần khôi phục lại sự yên tĩnh!

Cường giả trong góc vô cùng thâm hiểm, không ít kẻ bị trọng thương, miệng không ngừng phun máu tươi!

Trên không trung!

Đường Vũ bị dư chấn đánh bay, đập mạnh vào kết giới, Phong Linh phía sau càng thêm thâm hiểm, suýt chút nữa bị Đường Vũ ép thành bánh tráng.

“Phụt!”

Đường Vũ phun ra một ngụm máu tươi, nhìn trường thương màu đen trong tay đã ảm đạm, ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Đây là át chủ bài mạnh nhất hắn có được trong mười mấy năm qua, vốn tưởng rằng ít nhất cũng có thể chèo chống Chu Khung được một chút.

Nào ngờ, ngay cả một chương của Chu Khung không đỡ nổi!

“A a a. . a a!”

Phía sau vang lên tiếng rên rỉ kỳ quái, Đường Vũ quay đầu nhìn lại, nhất thời giật mình.

Thứ gì thế này, sao lại giống quỷ vậy?

“Ta... Phượng... Linh... A...”

Một nữ tử toàn thân sung vù, mặt mày biến dạng, tám cái răng cửa rụng mất bảy, nhìn Đường Vũ, thều thào.

Hồi lâu sau, Đường Vũ mới miễn cưỡng chấp nhận, thứ trông như Bàn Quỷ này chính là Linh Nhi của hắn, vội vàng lấy ra một đồng lớn linh dược nhét vào miệng nàng.

Đường Vũ trọng thương ôm lấy Linh Nhi thê thảm, nhìn Chu Khung với vẻ mặt khó coi, trong mắt lóe lên tia sợ hãi.

Vốn tưởng rằng tâm mình đã chết, không ngờ sau khi gặp Linh Nhi, trái tim hắn lại có phần sinh khí, lúc này đối mặt với cái chết, lại dâng lên nỗi sợ hãi.

Chu Khung nhìn hai người phảng phất như một đôi uyên ương số khổ, trong mắt vẫn lạnh như băng, bàn tay lớn của Thương Khung trực tiếp chộp tới hai người.

“Linh Nhi, xin lỗi, là ta liên lụy ngươi rồi!” Đường Vũ nhìn bàn tay to, nội tâm đã vô lực phản kháng, về phía phía Phong Linh vẻ mặt áy náy nói.

“Vũ ca ca, không có việc gì, ta đến bảo vệ ngươi!” Phong Linh đã khôi phục bình thường nhanh chóng đi tới trước mặt Đường Vũ.

Nàng lấy ra một khối phù lục màu lam, hai tay kết ấn đánh vào phía trên.

Ông...!

Phù lục màu lam phát ra trận trận quang mang, từng cỗ khí tức đạo cường đại từ phía trên tán phát ra, phảng phất vượt qua hạn chế pháp tắc.

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn!

Ánh sáng của phù lục trực tiếp mang theo Đường Vũ,
Phong Linh, phá vỡ phong tỏa của Thần Ma Hoàn, biến mất
trong Hải Thành!

Chương 695: Hải Yêu tộc 2

Đồng thời bàn tay to của Chu Khung hạ xuống, trực tiếp trấn hư không xung quanh Đường Vũ thành hư vô!

Toàn bộ Hải Thành lắc lư kịch liệt mấy lần, lại có một bộ phận lớn phòng ốc sụp đổ!

“Vậy mà chạy trốn?”

Chu Khung nhìn hai người bị ánh sáng mang đi, trong mắt toát lên một tia khác biệt, vung tay lên, Thần Ma Hoàn trên bầu trời trở về trong tay hắn.

Thần Ma Hoàn trong tay Chu Khung không ngừng rung động, từng cỗ huyết sát phát ra, phảng phất rất tức giận có người đột phá phong tỏa của nó.

“Có thể đột phá phong tỏa của Thần Ma Hoàn, đẳng cấp của phù lục kia hẳn là đạt đến Đế cấp.” Chu Khung thầm nghĩ.

Trải qua nhiều năm tiến hóa như vậy, Thần Ma Nhân nguyên bản đã bị nghiền nát đã được chữa trị hơn phân nửa, Thần Ma Dao, Thần Ma Hoàn được thai nghén bên trong càng thêm uy lực vô tận.

Ít nhất đạt tới Tôn binh đỉnh phong, thậm chí ở một số phương diện, đã vượt xa uy năng của Tôn binh.

Cho nên cấp bậc của phù lục vừa rồi tất nhiên đã đạt đến Đế cấp!

Mà một nữ tử có thể lấy ra phù lục Đế Cảnh, bản thể vẫn là một con hải thú, như vậy khẳng định là đại tộc đứng đầu hải vực.

Nghĩ đến đây, Chu Khung trực tiếp đưa ánh mắt nhìn về phía đông đảo cường giả Hải Thành, trong mắt lộ ra một tia lãnh quang.

“Mẹ nó?”

Rất nhiều cường giả Hải Thành nhìn thấy ánh mắt Chu Khung nhìn qua, lập tức sợ tới mức toàn thân run rẩy, bọn họ vừa mới ở lúc Thần Ma Hoàn biến mất, đã muốn chạy trốn.

Đáng tiếc không đợi hành động, ánh mắt Chu Khung đã nhìn về phía bọn họ, còn chạy cái gì nữa.

Bọn họ lại không có phù lục Đế Cảnh, chạy trốn không phải là đang tìm chết sao!

Bành...!

Căn bản không có do dự, đông đảo cường giả Hải Thành trực tiếp quỳ xuống trước mặt Chu Khung, một mảnh quỳ đen kịt.

“Chu giáo chủ tha mạng, lão phu thật sự không biết Chu Tiểu Ma kia không phải là con trai người, chúng ta không nên thông đồng làm bậy với hắn.”

“Đúng vậy Chu giáo chủ, con gái ta cũng bị liên lụy, ta cũng là người bị hại mà?”

“...”

Đông đảo cường giả Hải Thành nhao nhao khóc lóc, bọn họ đều cho rằng Chu Khung trách tội bọn họ cùng tên lừa gạt Chu Tiểu Ma kia xen lẫn với nhau, hiện tại trong lòng nguyên một đám hối hận muốn chết.

Đông đảo cao tăng Ma Giáo nhìn cường giả Hải Thành quỳ thành một mảnh, nhao nhao lộ ra vẻ mặt cổ quái, bọn họ biết tính cách Giáo chủ nhà mình, nếu muốn giết những cường giả

này, vừa rồi ở thời điểm giết Chu Tiểu Ma đã cùng nhau giết rồi.

Hiện tại rõ ràng không phải bởi vì Chu Tiểu Ma, mà là bởi vì hai người Đường Vũ vừa mới chạy trốn.

“Bồn tọa hỏi ngươi, nữ nhân vừa rồi đi theo bên cạnh nam tử tóc trắng, ngươi có biết không?” Chu Khung nhìn một cường giả Hải Thành lạnh lùng hỏi.

“A... Không biết, tại hạ không quen biết, tại hạ cũng chưa từng gặp qua...” Cường giả Hải Thành kinh hãi, vội vàng lắc đầu.

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời, cường giả Hải Thành vừa lên tiếng đã nổ tung thành tro bụi.

“A...”

Cái chết chớp nhoáng của hắn khiến các cường giả Hải Thành khác khiếp sợ, la hét thất thanh, co cụm lại một chỗ, nào còn phong thái cường giả nữa.

“Ngươi biết sao?”

Chu Khung chuyển hướng sang một cường giả Hải Thành khác, giọng điệu bình thản như đang hỏi chuyện thường ngày.

Nghe vậy, đám đông cường giả Hải Thành sồn gai ốc, bởi vì vừa rồi có kẻ chỉ vì đáp lời không vừa ý đã bị giết.

“Bồn tọa biết, đó là bằng hữu chí giao của ta.” Cường giả Hải Thành bị nhìn chăm chăm vội vàng đáp.

“Bằng hữu? Vậy nàng là ai, thuộc tộc nào?” Chu Khung tiếp tục lạnh lùng hỏi.

“A... Cái đó, là Hải Đới nhất tộc, tên Hải... Hải...”

Rầm!

Cường giả Hải tộc còn chưa dứt lời, thân thể đã nổ tung!

Ánh mắt Chu Khung lóe lên hàn quang, còn Hải Đới nhất tộc, người dám lừa ta, không giết người thật có lỗi với trí thông minh của người.

Sau đó, Chu Khung lại nhìn về phía một cường giả Hải Thành khác, lần này chưa đợi Chu Khung lên tiếng, hắn đã gào khóc:

“Chu giáo chủ, ngài nói ta biết ta liền biết, ngài nói ta không biết ta liền không biết, xin đừng giết ta, ta thật sự không muốn chết a.”

“Ta quá thảm rồi, hôm trước vừa bị cấm sừng, hôm qua phát hiện hơn ba trăm đứa con trai đều không phải con mình, hôm nay lại chết nữa thì thật không công bằng a!”

Nghe cường giả Hải Thành gào thét, đông đảo sinh linh trong thành đều im lặng, kẻ này thật đúng là xui xẻo.

Ngay cả Chu Khung cũng phải giật khóe miệng, bị cấm sừng đến mức này, quả thật có thể so với đại thảo nguyên Hồ Luân Bối Nhĩ.

“Chu giáo chủ, ta nhớ ra rồi, nữ tử kia là Tam công chúa của Hải Yêu tộc.”

Chưa kịp để Chu Khung quyết định có giết hắn hay không, hắn đột nhiên nhớ ra điều gì, lớn tiếng nói.

Hải Yêu tộc?

Ánh mắt Chu Khung thoáng vẻ trầm tư, hắn biết rõ tộc này, Hải Yêu tộc là đại tộc đứng đầu toàn bộ hải vực.

Chương 696: Cơ duyên của Đường Vũ 1

Trong tộc không chỉ có bốn năm cường giả Tôn cảnh, mà còn có lão tổ Thiên Tôn lục trọng.

“Chưa biết tìm ai lập uy, Hải Yêu tộc này đã tự mình dâng tới cửa, đúng là một công đôi việc!”

Chu Khung nhìn về phía hải vực, khóe miệng cười tà, thân hình lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện đã ngồi trên Ma Long Phi Liên.

“Đi, đến Hải Yêu tộc!”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền ra từ trong phi liên.

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính đáp, dẫn theo các cao tăng Ma Giáo đứng sang hai bên phi liên, Đại Bạch điều khiển phi liên lần nữa cất cánh, hướng thẳng đến hải vực.

Mãi cho đến khi phi liên rời khỏi hoàn toàn!

Đông đảo sinh linh trong Hải Thành mới dám thở phào nhẹ nhõm nhưng vô số người làm ăn lại khóc lóc thảm thiết.

Mặc dù Chu Khung chỉ giáng lâm chưa đầy một nén nhang nhưng lại tựa như Phá Hư Vương, phá hủy toàn bộ Hải Thành, cơ bản tất cả các kiến trúc lớn đều sụp đổ.

Hải Vực!

Một vùng đại dương mênh mông bất tận, rộng lớn vô cùng, luận về diện tích e rằng có thể sánh ngang với ba châu hợp lại, bên trong là nơi sinh sống của vô số Hải Thú.

Một nửa là Yêu thú có linh trí, một nửa là Hung thú trong biển không có linh trí!

Tại phía đông hải vực, dưới đáy biển sâu thẳm!

Có một quần thể cung điện nguy nga tráng lệ, liên miên bất tận, quy mô khổng lồ khiến người ta phải kinh hãi!

Đây chính là đại bản doanh của Hải Yêu tộc, thế lực đỉnh cao nhất Hải Vực!

“Tam công chúa, sao ngươi lại dẫn nam nhân về đây? Chẳng lẽ ngươi vẫn cần hấp thu nhân khí sao?”

Trước cửa cung điện trung ương, nữ Hải Yêu canh gác nhìn thấy Phong Linh dìu một nam tử tóc bạc đi tới, liền nghi hoặc lên tiếng hỏi.

“Hấp thu nhân khí gì chứ? Đây là bằng hữu của ta, mẫu hậu có trong cung điện không? Vị bằng hữu này của ta bị trọng thương!” Phong Linh biến sắc, vội vàng giải thích.

Bởi vì tập tính của Hải Yêu tộc, tất cả Hải Yêu vị thành niên đều phải lên bờ hóa thành mỹ nữ, dụ dỗ nam nhân, sau đó hấp thu nhân khí của đối phương để tăng cường tâm trí cho bản thân.

Tập tính này sẽ kéo dài cho đến khi Hải Yêu trưởng thành!

Bởi vậy, mỗi một Hải Yêu đều là cao thủ tình trường, thậm chí có thể nói là bậc thầy quyến rũ, đương nhiên Phong Linh không ngoại lệ.

Nhưng mấy năm gần đây, nàng vì quen biết Đường Vũ, đem lòng yêu hắn, nên mới cố ý che giấu bản tính, giả vờ thanh thuần!

“Yêu Tôn bệ hạ đang nghỉ ngơi, ta sẽ vào bẩm báo.” Nữ yêu thủ vệ gật đầu, vội vàng chạy vào trong cung điện.

“Vũ ca ca, huynh nghe muội giải... thích, muội không phải loại nữ yêu đó, muội rất ít khi hấp thu nhân khí, mà cho dù có hấp thu cũng đều dùng ảo ảnh!” Phong Linh thấy sắc mặt Đường Vũ có phần khó coi, vội vàng giải thích.

“Ừm, ta tin muội!”

Đường Vũ nhìn Phong Linh thật sâu nhưng trong mắt lại ẩn chứa một mảnh tĩnh mịch.

Hắn vẫn luôn không biết lai lịch của Phong Linh, chỉ nghĩ nàng là một Hải tộc bình thường, nào ngờ nàng lại là Hải Yêu.

Không phải hắn kỳ thị nữ Yêu tộc, mà là danh tiếng của nữ Yêu tộc quá tệ hại, trong truyền thuyết, trung bình mỗi Hải Yêu trong đời sẽ yêu say đắm một ngàn nam tử.

Kết cục cuối cùng có thể tưởng tượng: Càng yêu càng lụy tình!

Phong Linh không để ý tới ánh mắt Đường Vũ, chỉ nghe hắn nói tin tưởng mình, liền vui vẻ hí hóp mắt cười.

Đường Vũ là nam nhân đầu tiên nàng yêu, nàng nhất định phải trân trọng!

“Tam công chúa, hai người vào trong đi!” Thị vệ Hải Yêu lúc này đã chạy ra, nói với Phong Linh.

“Đi thôi, Vũ ca ca, mẫu hậu nhất định sẽ chữa khỏi thương thế cho huynh, hơn nữa nơi này là đại bản doanh của Hải Yêu tộc chúng ta, Chu ma đầu kia không dám bén mảng tới đâu.” Phong Linh khẳng định với Đường Vũ.

“Ừm!”

Đường Vũ gật đầu, đây cũng là lý do hắn vừa biết Phong Linh là Hải Yêu mà không rời đi, bởi vì nơi này rất an toàn.

Hiện tại hắn bị trọng thương, ở bên ngoài rất nguy hiểm, không phải hắn sợ chết, mà là hắn còn có mối huyết hải thâm thù cần báo.

Hắn nhất định phải sống!

Phong Linh cùng Đường Vũ chậm rãi bước vào trong đại điện, khắp nơi trong đại điện đều là quỷ hỏa lập lòe, tiếng ca xướng du dương, mê hoặc lòng người vang lên.

Trong tiếng ca tràn ngập ái tình, cảm dỗ, phảng phất như một loại ma lực đặc thù, cho dù Đường Vũ phong bế thần thức, tiếng ca vẫn như vọng lại bên tai, len lỏi vào trong tâm trí hắn.

Đáng tiếc, đối với Đường Vũ lúc này, tâm đã như tro tàn, ma âm này căn bản không thể nào mê hoặc được hắn.

Vài bước chân sau!

Đường Vũ đã đi tới trung tâm đại điện, tiếng ca bên tai cũng biến mất, hắn chậm rãi ngẩng đầu nhìn lên.

Một nữ Hải Yêu xinh đẹp, yêu kiều, diễm lệ đang ngồi trên vương tọa, nhìn hắn với ánh mắt kinh ngạc, bên cạnh là Phong Linh đang đứng đó.

Chương 697: Cơ duyên của Đường Vũ 2

“Mẫu hậu, con đã nói là Vũ ca ca sẽ không bị mê hoặc mà, huynh ấy là một chính nhân quân tử!” Phong Linh lắc lắc cánh tay Yêu Tôn, nũng nịu nói.

Trong mắt Yêu Tôn lóe lên một tia tinh quang, thiên phú ngâm xướng của nữ Yêu tộc các nàng rất ít nam nhân có thể chèo chống được.

Huống chi, với tu vi Thiên Tôn cảnh của bà ta, tiếng ca ngâm xướng ra, cho dù là thái giám không thể nào chịu nổi.

Vậy mà Đường Vũ này lại không hề có phản ứng nào, chỉ có hai khả năng, một là hắn không thích nữ nhân, hai là hắn là một người lạnh lùng, vô tình.

Mà nhiều năm như vậy, Đường Vũ là nam sinh linh đầu tiên hắn gặp mà không bị hắn khống chế bằng âm thanh.

“Lại tiếp Đường Vũ, bá kiến Yêu Tôn tiền bối!” Đường Vũ chấp tay nói với Yêu Tôn.

“Mẫu hậu, Vũ ca ca bị thương rồi, người mau ra tay chữa trị cho huynh ấy đi!” Phong Linh lại làm nũng với Yêu Tôn.

Yêu Tôn thần sắc bình thản, định phát tay để Đường Vũ lui ra, đến kho tùy ý lấy hai viên đan dược chữa thương.

Bỗng nhiên, dường như cảm nhận được điều gì đó, thân hình nhoáng lên, xuất hiện ngay trước mặt Đường Vũ, mũi khẽ động, hít sâu một hơi.

“Trên người ngươi có mùi của Yêu Thần Thương, ngươi từng tiếp xúc với Yêu Thần Thương?” Yêu Tôn nhìn chăm chăm vào mắt Đường Vũ.

“Tiền bối, văn bối không biết người nói Yêu Thần Thương là gì nhưng binh khí của văn bối quả thật là một thanh trường thương.”

Đường Vũ cung kính đáp lời Yêu Tôn, tay khẽ vung, một thanh trường thương màu đen hiện ra, được hấn cắm xuống đất.

“Yêu Thần Thương!”

Yêu Tôn nhìn thấy trường thương màu đen, lập tức đưa tay chop lấy nhưng khi sắp chạm vào, trường thương đột nhiên rung lên dữ dội, phát ra từng tiếng gầm rú.

“Sao có thể, vậy mà đã nhận chủ!”

Yêu Tôn kinh hãi rút tay về, không cưỡng ép đoạt lấy trường thương màu đen nữa, mà nhìn Đường Vũ bằng ánh mắt sâu xa.

“Chẳng lẽ lời tiên đoán của tổ tiên đã ứng nghiệm?” Yêu Tôn trầm nghĩ, sau đó nhìn Đường Vũ, trịnh trọng nói:

“Đường Vũ, ngươi là bằng hữu của Linh Nhi, chính là bằng hữu của Hải Yêu tộc ta.”

“Viên Yêu Thần Bỏ Thiên Đan này, ta tặng cho ngươi!”

Yêu Tôn nói xong, phất tay áo bào, một viên đan dược màu lam bay đến trước mặt Đường Vũ.

Đường Vũ đưa tay đón lấy, trong mắt lóe lên tia sáng, hấn biết rõ viên đan dược này trân quý đến nhường nào.

Yêu Thần Bỏ Thiên Đan: Đan dược Tôn cảnh đỉnh cấp, là đan dược quý giá nhất của Hải Yêu tộc, vô cùng hiếm có, ngay

cả Hải Yêu tộc cũng chỉ có vài viên.

“Tiền bối, vô công bất thụ lộc, không biết có việc gì cần văn bối giúp đỡ?”

Đường Vũ nhìn Yêu Tôn, hắn không phải tiểu hài tử, tự nhiên không tin chỉ vì hắn là bằng hữu của Phong Linh mà Yêu Tôn lại ban tặng đan dược quý giá như vậy.

Kết hợp với phản ứng vừa rồi của Yêu Tôn khi nhìn thấy trường thương màu đen, rõ ràng trong này có bí ẩn.

Cộng thêm kinh nghiệm hơn vạn năm của hắn, nếu không có gì bất ngờ, rất có thể hắn sắp gặp kỳ ngộ.

“Ha ha, tiểu tử ngươi thật thông minh, bốn tọa quả thật có phần việc cần ngươi giúp đỡ.”

“Cũng đơn giản thôi, chỉ cần ngươi đi lấy cho bốn tọa một món đồ, sau đó bốn tọa sẽ ban cho ngươi một phen cơ duyên.”

Yêu Tôn cười lớn, nhìn Đường Vũ, lời nói như thể chỉ là một việc nhỏ nhưng trong mắt lại lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

Đường Vũ nhìn đan dược trong tay, trầm ngâm một lát, không chút do dự nuốt xuống.

Bởi vì hắn biết, bất kể Yêu Tôn muốn hắn làm gì, hắn đều không thể cự tuyệt, chỉ bằng cứ thoải mái nhận lấy viên đan dược này.

Hơn nữa, với vận khí của hắn, đây chưa chắc đã không phải là một hồi kỳ ngộ!

“Chu lão ma, ngươi không ngờ tới đúng không, ngươi tưởng dồn ta vào chỗ chết nhưng ta lại sắp nghênh đón kỳ ngộ, hãy chờ xem!”

Một giọng nói nhỏ như có như không phát ra từ miệng Đường Vũ, nhỏ đến mức không ai có thể nghe thấy.

Sâu trong Hải Yêu Cung có một vực sâu không lò!

Tên là: Hải Thần Uyên!

Truyền thuyết kể rằng nơi đây là nơi Hải Thần ngủ say, bên trong ẩn chứa cơ duyên không lò nhưng đây cũng là cấm địa của Hải Yêu tộc!

Là hậu duệ của Hải Thần, cứ cách vạn năm, Hải Yêu tộc lại đến Hải Thần Uyên tế bái một lần!

“Yêu Tôn tiền bối, ý của ngài là để ta tiến vào Hải Thần Uyên, giúp ngài lấy Hải Thần Tam Xoa Kích ra?”

Trước cửa Hải Thần Uyên, Đường Vũ đã khôi phục thương thế, nhìn Yêu Tôn nghi hoặc hỏi.

“Phải!”

Yêu Tôn gật đầu, sâu trong ánh mắt lộ ra tia khát vọng và tham lam.

“Mẫu thượng đại nhân, Hải Thần Uyên này đang trong trạng thái phong bế, lúc trước ngay cả Ô lão tự mình đến cũng nói trừ phi có chìa khóa, nếu không thì không thể mở ra.”

“Hơn nữa Hải Thần Tam Xoa Kích chỉ là lời đồn trong truyền thuyết, chưa chắc đã tồn tại, Vũ ca ca đi vào chẳng phải quá mạo hiểm sao?”

Chương 698: Hải Thần Uyên

Phong Linh khó hiểu hỏi Yêu Tôn, giọng nói chất chứa u oán, nàng không muốn nam nhân mình yêu chết đi.

“Hải Thần Tam Xoa Kích đương nhiên không phải truyền thuyết, mà là chân thật tồn tại, chính là Đế Binh của Hải Thần đại nhân, thủy tổ tộc ta!”

“Hơn nữa, theo ghi chép của tộc ta, chìa khóa để mở Hải Thần Uyên chính là Yêu Thần Thương!” Yêu Tôn ung dung nói, trong mắt lóe lên tia sáng.

Hải Yêu tộc ghi chép, Yêu Thần Thương là binh khí thứ hai của Hải Thần đại nhân, chỉ vì trong thượng cổ đại chiến bị tổn hại nghiêm trọng, tu vi giảm sút, hiện tại chỉ là Tôn binh bình thường.

Nhưng nó cũng chính là chìa khóa mở ra Hải Thần Uyên, vô số năm qua, Hải Yêu tộc vẫn luôn tìm kiếm tung tích Yêu Thần Thương.

Đáng tiếc, vẫn biệt vô âm tín!

Ngay khi thể hệ của Yêu Tôn muốn từ bỏ, Đường Vũ lại đột nhiên xuất hiện cùng Yêu Thần Thương.

Ban đầu, Yêu Tôn định giết Đường Vũ, cướp Yêu Thần Thương, sau đó phái người của Hải Yêu tộc tiến vào Hải Thần Uyên.

Nhưng...

Yêu Thần Thương lại nhận chủ!

Trong lời tiên tri của Hải Yêu tộc có một điều, một khi Yêu Thần Thương nhận chủ, người đó sẽ dẫn dắt Hải Yêu tộc bước lên đỉnh cao vô thượng, hoặc là bước lên...

Đúng vậy, trong ngôn ngữ ghi chép, đến “hoặc là” thì không còn nữa!

Yêu Tôn lắc đầu, không muốn nghĩ đến nữa, nhìn Đường Vũ nói:

“Chỉ cần ngươi lấy được Hải Thần Tam Xoa Kích, bản tôn sẽ ban cho ngươi một cơ duyên lớn, giúp ngươi nhanh chóng tu luyện đến Thiên Tôn cảnh, đồng thời thay ngươi giết Chu ma đầu.”

Đường Vũ cau mày, hẳn biết bên trong Hải Thần Uyên chắc chắn nguy hiểm trùng trùng nhưng hẳn buộc phải đồng ý, nếu không Yêu Tôn này sẽ không tha cho hắn.

Hiện tại chỉ có thể cầu mong vận may của hắn vẫn linh nghiệm trong Hải Thần Uyên này.

“Vãn bối xin dốc hết sức!”

Đường Vũ chấp tay với Yêu Tôn, sải bước đến trước Hải Thần Uyên, trường thương màu đen trong tay hiện ra.

Đồng thời, từng luồng năng lượng cuộn cuộn không ngừng rót vào Yêu Thần Thương!

Vù...!

Yêu Thần Thương phát ra tiếng ông vù, sau đó tản ra từng đợt ý cảnh kỳ dị, hướng vào trong Hải Thần Uyên.

Một hơi thở... Năm hơi thở... Mười hơi thở...

Àm!

Một tiếng nổ vang lên, cả Hải Thần Uyên rung chuyển dữ dội.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ trụ sở Hải Yêu tộc cũng rung chuyển theo, càng lúc càng mãnh liệt.

Cảnh tượng kinh khủng lập tức kinh động đến đông đảo cường giả trong hải vực, vô số ý niệm khủng khiếp đồng loạt về phía Hải Thần Uyên dò xét.

“Chết tiệt!”

Yêu Tôn vẻ mặt khó coi ngẩng đầu, nàng không ngờ Hải Thần Uyên mở ra lại gây động tĩnh lớn đến thế.

Nhìn ý niệm dày đặc trên không trung, e là chỉ riêng Quang Thiên Tôn cảnh đã không dưới mấy chục, còn Tôn cảnh thì nhiều như trâu bò.

Đám này đương nhiên không phải đều là cường giả hải vực, phần lớn là tới tham gia đại hội triệu hiền của Ô Lão.

“Hừ! Chư vị tự tiện xâm nhập cấm địa Hải Yêu tộc ta bằng ý niệm, chẳng lẽ muốn khai chiến với Hải Yêu tộc ta hay sao?”

Yêu Tôn quát lớn, tiếng gầm gừ khủng khiếp vang vọng vạn dặm, chấn nát không ít ý niệm.

“Khốn kiếp! Phong Hoa điên rồi!”

Tất cả ý niệm vội vàng lùi lại vạn dặm nhưng không ai rời đi, mà gắt gao nhìn chăm chăm về phía Hải Thần Uyên.

“Hải Thần Uyên mở ra rồi sao? Chẳng lẽ truyền thuyết là thật, Hải Thần Tam Xoa Kích sắp xuất thế?”

“Không ngờ lần này đến dự Triệu Hiền đại hội lại được chứng kiến cảnh tượng Hải Thần Uyên mở ra, thật là không uổng công một chuyến, có trò hay để xem rồi!”

Từng luồng ý niệm nhìn về phía Hải Thần Uyên, giọng điệu đầy phấn khích.

Truyền thuyết Hải Thần Tam Xoa Kịch nằm trong Hải Thần Uyên vốn đã được lưu truyền rộng rãi.

Mà Hải Thần Tam Xoa Kịch là gì? Là thần binh của Hải Thần, là Đế binh trong truyền thuyết, nếu ai có được e rằng...

“Khởi động Hải Thần Trận!”

Yêu Tôn quát lạnh, cả vùng đất của Hải Yêu tộc lập tức được bao phủ bởi một đại trận khủng khiếp, bao trùm cả Hải Thần Uyên.

“Hải Thần Uyên là cấm địa của Hải Yêu tộc ta, vật bên trong tự nhiên thuộc về Hải Yêu tộc ta. Nếu chư vị muốn cướp đoạt, cứ việc thử xem!”

Yêu Tôn nhìn về phía đông đảo cường giả, ý niệm lạnh lùng, khí thế Thiên Tôn lục trọng bộc phát, khiến cả hải vực rung chuyển.

Đông đảo cường giả không nói gì, lùi lại trăm dặm, xem ra chỉ muốn đứng xem náo nhiệt.

Nhưng Yêu Tôn biết, một khi Hải Thần Tam Xoa Kịch xuất thế, những kẻ này nhất định sẽ ra tay.

Lúc này...

Tại lối vào Hải Thần Uyên đã xuất hiện một cánh cổng sáng cao bằng người, tỏa ra ánh sáng xanh lam nhưng đang nhanh chóng thu nhỏ lại.

Ánh mắt Yêu Tôn lóe lên vẻ kiên định!

Cơ hội khó có được, nếu bỏ lỡ lần này, ai biết lần sau Hải Thần Uyên có mở ra thuận lợi hay không.

“Đường Vũ, ngươi mau vào đi, nhớ lời ta dặn, chỗ tốt nhất định không thiếu phần ngươi.”

Đường Vũ gật đầu, không do dự, tay cầm trường thương đen xông thẳng vào cánh cổng sáng.

Chương 699: Dám nói chuyện với bốn tọa như thế, đều đã chết 1

Ngay sau đó, trong mắt Phong Linh vẫn còn chút mơ màng bỗng lóe sáng, nàng cũng chui vào trong cổng sáng.

Ngay khi Đường Vũ và Phong Linh vừa tiến vào cổng sáng!

Từ đằng xa nơi đóng quân của Hải Yêu tộc bỗng vang lên tiếng gầm rú của Ma Long, tiếng gầm càng lúc càng gần.

Rống! Rống! Rống!

Tiếng gầm rú khủng khiếp lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người, ngay cả Yêu Tôn cũng kinh ngạc nhìn về phía xa.

Chỉ thấy chín con Ma Long khổng lồ đang kéo một cỗ kiệu lớn về phía Hải Thần Uyên, trong miệng mỗi con Ma Long đều đang ngậm một con hung thú biến cả cảnh giới Đại Thánh gặm nhấm.

Ma diễm cuộn cuộn tỏa ra từ cỗ kiệu, thiêu đốt cả nước biển thành hư vô.

Nơi chúng đi qua, yêu thú phải tránh né, hung thú khiếp sợ!

Vừa nhìn đã biết không phải là xe ngựa của Chính đạo!

“Gâu... Gâu...”

Một con chó đen đứng trên đầu con Ma Long ở giữa, ngẩng đầu gầm gừ, trong tiếng gầm tràn đầy vẻ bá đạo.

Nếu có người hiểu tiếng chó, sẽ biết chó đen vừa nói:

“Bạch gia giá lâm, lũ ranh con còn không mau tắm rửa sạch sẽ, ngoan ngoãn dâng mình lên bàn tiệc của Bạch gia!”

Nhìn Ma Long Phi Liễn từ xa chạy tới, trong mắt Yêu Tôn hiện lên một tia kinh ngạc, nàng vậy mà không thể cảm ứng được sự tồn tại của phi liễn.

Tựa như phi liễn ở một thế giới khác vậy!

Trong mắt Yêu Tôn lóe lên một tia lạnh lẽo, thần thức trực tiếp dò xét về phía phi liễn, nàng không tin còn không cảm ứng được gì.

Ong...!

Sau một trận chấn động!

Sắc mặt Yêu Tôn khó coi dọa người, thần thức của nàng dò xét vào, lại tựa như đá chìm đáy biển.

“Chẳng lẽ là Đế Binh?”

Yêu Tôn nhìn phi liễn, trong lòng khiếp sợ nghĩ đến, lấy tu vi Thiên Tôn lục trọng của nàng, vậy mà không dò xét được tình huống bên trong phi liễn.

Như vậy phi liễn này không phải Đế Binh, chỉ sợ cũng là một kiện vô thượng bí bảo!

Không chỉ là Yêu Tôn, ngay cả không ít Thiên Tôn trong hư không cũng đưa mắt nhìn về phía phi liễn, nhãn lực của bọn họ tương đối cao, tự nhiên có thể nhìn ra phi liễn không tầm thường.

Tôn Giả bình thường nhìn thấy phi liễn này, chỉ sợ cũng cho rằng là một tọa giá hoa lệ mà thôi nhưng bọn họ thì khác!

Bọn họ có thể nhìn ra, phẩm cấp của phi liễn này khẳng định rất cao, kém cỏi nhất chỉ sợ đều là phẩm cấp Tôn binh

đỉnh phong.

Không ít cường giả ánh mắt lộ ra một tia tham lam!

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh từ trong phi liên truyền ra, từng đạo ý niệm quét hình phi liên lập tức như bị sét đánh.

Trực tiếp tan vỡ, thực lực mạnh còn tốt, thực lực yếu thì ngay cả bản thể cũng nhận lấy một tia tổn thương.

Rầm!

Một tiếng chấn động, Ma Long Phi Liên trực tiếp dừng ở cách Hải Thần Uyên vạn mét!

Lúc này cường giả Hải Yêu tộc cũng đều xuất hiện trong Hải Thần Uyên, tất cả đều ngẩng đầu kinh dị nhìn Ma Long Phi Liên phía trước!

“Vạn Cổ Thương Khung đệ nhất Ma, Lục Thần Lục Tiên lại Lục Phật! Câu đối này đọc lên sao mà không thông suốt thế này?”

Một tên Hải Yêu tộc nhân nhìn hai bên phi liên, lẩm bẩm đọc, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

“Ngươi đúng là đồ dân, câu đối mà ngươi đọc thế à? Ngươi đọc ngược rồi, phải là: Ma nhất đệ Khung Thương Cổ Vạn, Phật...!” Một Hải Yêu tộc khác phản bác.

Nghe được hai tên tiểu bối đối đáp, đông đảo cường giả ở phương xa không khỏi nhếch miệng, chỉ số thông minh của hai tên này, thật khó có thể tưởng tượng nổi làm sao sống sót đến giờ.

Nhưng bọn họ cũng biết, hai tên tiểu bối Hải Yêu tộc này còn chưa thành niên, chưa hấp thu đủ nhân khí, cho nên đừng

nhìn bề ngoài có thể đã mấy trăm tuổi nhưng chỉ số thông minh cũng chẳng khác gì mấy đứa trẻ sáu bảy tuổi.

“Nhưng mà đây là nhân vật nào nhỉ, câu đối bá đạo như thế, sao ta chưa từng nghe nói qua? Chẳng lẽ là tọa giá của Ma Tôn?”

Một cường giả hải vực nhìn phi liên nghi hoặc, thật sự là tọa giá của Chu ma đầu quá mức đặc biệt, bất luận kẻ nào nhìn thấy cũng phải giật mình.

Các cường giả hải vực khác cũng đều là vẻ mặt mê mang, bởi vì cường giả hải vực cơ bản đều không ra khỏi hải vực, hơn nữa tốc độ quật khởi của Chu ma đầu quá mức kinh người, trên cơ bản rất ít cường giả hải vực biết đến Chu ma đầu.

Càng không thể nào biết đây là tọa giá của Chu ma đầu!

Nhưng cũng có một số cường giả, ý niệm phân thân vừa nhìn thấy phi liên xuất hiện, ánh mắt lập tức co rút lại, chậm rãi thối lui đến sau lưng cường giả hải vực.

Bọn họ nhận ra tọa giá này!

“Kẻ nào là kẻ chủ sự của Hải Yêu tộc, mau lăn ra đây cho bản tướng quân! Giáo chủ nhà ta giá lâm, còn không mau ra nghênh đón!”

Ma Hồ Vương ở trên phi liên, một ngựa đi đầu, trực tiếp bay ra, về phía phía trụ sở của Hải Yêu tộc lớn tiếng quát.

“Giáo chủ chó má! Ngươi có biết đây là địa bàn của Hải Yêu tộc chúng ta không? Dám ở đây lớn tiếng kêu gào, muốn chết phải không?”

Chương 700: Dám nói chuyện với bốn tọa như thế, đều đã chết 2

Một tên trưởng lão Hải Yêu tộc nghe thấy Ma Hồ Vương quát tháo, tức giận đến mức bay thẳng ra ngoài, đứng lơ lửng trên không trung, một tay chống nạnh, một tay khéo léo bấm Lan Hoa Chỉ, phần nộ quát.

Xoát!

Chỉ thấy một đạo Thông Thiên Phủ Quang ập xuống, trưởng lão Hải Yêu tộc theo tiếng kêu thảm thiết liền đứt làm đôi, hồn phi phách tán, vô số máu tươi màu lam tuôn ra, chỉ trong nháy mắt nhuộm đỏ cả vùng biển xung quanh.

“Một nam tu, ẻo lả không nói, còn dám vấy bẩn thanh danh Giáo chủ, không giết ngươi thật có lỗi với cha ngươi sinh ngươi ra.”

Ma Hồ Vương thản nhiên vác cự phủ lên vai, ánh mắt lạnh lẽo nhìn thi thể bị chém làm đôi, khinh miệt nói.

“Ngươi thật to gan, dám giết trưởng lão Hải Yêu tộc ta, thật khinh người quá đáng!”

“Tên đầu trọc kia, ngươi chết chắc rồi, bản trưởng lão nhất định phải hút cạn dương khí của ngươi, khiến ngươi khô héo mà chết!”

Từng tên cường giả Hải Yêu tộc phần nộ gầm lên nhưng lại không một ai dám manh động xông lên.

Bởi vì vị trưởng lão Hải Yêu tộc vừa rồi, tu vi đã đạt tới Đại Thánh thất trọng, trong toàn bộ Hải Yêu tộc cũng được xem như là một cường giả có tiếng tăm, vậy mà lại bị đối phương một chiêu miểu sát.

Bọn chúng nào dám manh động, nếu cứ thế xông lên, e rằng kết cục cũng chẳng tốt đẹp gì, chỉ có một vài tên Hải Yêu tộc non nớt, tuổi đời mới chỉ vài trăm năm, là hung hăng muốn lao ra.

Trong mắt bọn chúng, tên nhân loại này đáng chết, không ngoan ngoãn để bọn chúng hấp thụ nhân khí, lại còn dám cả gan giết chết trưởng lão của bọn chúng.

Nhưng tất cả đều bị giữ lại!

“Cửu Long Thiên Giới, Ma Diễm ngập trời, thủ hạ đầu trọc, đây chẳng phải là Chu ma đầu, Giáo chủ Ma Giáo Dương Châu hay sao?”

Một vị cường giả Tôn cảnh của Hải Yêu tộc nheo mắt, chỉ trong nháy mắt đã nhận ra, liền kinh hãi hô lên.

Đồng thời nhanh chóng thuật lại lai lịch của Chu ma đầu, cùng với một số tác phong thường thấy của hắn.

Nghe vậy, đám đông Hải Yêu tộc đều chấn động, bọn chúng không thể tưởng tượng nổi một sinh linh chưa đến ngàn năm tuổi, vậy mà lại có thực lực đáng sợ như vậy.

Lúc này, rất nhiều cường giả hải vực đang quan sát từ xa cũng đã biết được thân phận của Chu Khung, tất cả đều tỏ vẻ khó tin.

“Người nói tên Chu ma đầu kia chưa đến ngàn tuổi, vậy mà đã có thể giết chết cường giả Thiên Tôn nhị trọng cảnh?”

“Nói dối cũng phải nghĩ cho kỹ chứ, theo như người nói, tên Chu ma đầu này thích gây chuyện như vậy, chẳng phải đã

sớm bị người ta đánh chết rồi sao?”

Đám đông cường giả dùng thần niệm truyền âm trao đổi với nhau, tất cả đều không mấy tin tưởng.

“Lời đồn nhảm như vậy mà các ngươi cũng tin, ta nói cho các ngươi biết, tên Chu ma đầu kia chẳng qua chỉ là hư danh mà thôi, chẳng có bản lĩnh gì đâu.”

Một tên cường giả Hải Xà tộc Tôn cảnh bát trọng khinh thường nói, hắn ta không dùng thần niệm truyền âm, mà trực tiếp lên tiếng.

Giọng nói khinh miệt vang vọng khắp cả vùng biển rộng lớn mười mấy vạn dặm!

Lời này vừa thốt ra, những ý niệm phân thân vốn đang đứng xung quanh hắn ta, đều vội vàng tản ra xa, nhìn hắn ta với ánh mắt kỳ quái.

Bất kể lời đồn về Chu ma đầu là thật hay giả, nói năng như vậy chẳng khác nào công khai đắc tội với đối phương.

Nếu là giả thì cũng chẳng sao nhưng nếu là thật, chẳng phải là tự nhiên chuốc lấy kẻ thù mạnh sao?

“Một lũ nhát gan, chỉ biết sợ sệt!” Tên cường giả Hải Xà tộc nhìn đám ý niệm phân thân tránh xa mình, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Hắn ta đường đường là cường giả Tôn cảnh bát trọng, đương nhiên không phải kẻ ngu ngốc!

Làm vậy là vì đại hội Chiêu Hiền sắp tới, với tu vi và tư chất hiện tại, e rằng hắn ta khó lòng gây được tiếng vang trong đại hội lần này!

Nhưng nếu hôm nay có thể chèn ép thanh danh của Chu ma đầu, nói không chừng sẽ lọt vào mắt xanh của Ô lão, từ đó có được cơ duyên lớn!

Còn về việc đắc tội với Chu ma đầu ư!

Có thể có hậu quả gì chứ, hắn ta chẳng qua chỉ là một tán tu, đối phương cũng chẳng thể diệt được tông môn của hắn ta, hiện tại cũng chỉ là một đạo ý niệm phân thân hàng lâm, cùng lắm là mất đi một đạo phân thân mà thôi.

“Ha ha, việc này gọi là không vốn mà lời lớn!” Tên cường giả Hải Xà tộc thậm đắc ý cười nói.

Ngay khi hắn ta còn đang mãi mê tưởng tượng đủ điều tốt đẹp!

Bên trong phi liên đột nhiên truyền đến một giọng nói lạnh lẽo và bá đạo:

“Kẻ dám nói chuyện với bốn tọa như thế đều đã không còn trên cõi đời này nữa rồi, ngươi không ngoại lệ!”

Lời nói lạnh băng của Chu Khung từ trong phi liên vừa dứt, một đạo hồng quang đã lập tức bắn ra.

Hồng quang xé toạc không gian, biến cả, lao thẳng về phía cường giả Hải Xà tộc với tốc độ không thể nào tưởng tượng nổi.

Chương 701: Trong mười hơi thở, giao Đường Vũ

“Cái gì?”

Cường giả Hải Xà tộc nhìn thấy hồng quang đang lao đến, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh hãi, bởi vì hắn cảm nhận được tử vong từ trong đó.

“Chẳng lẽ đạo hồng quang này có thể giết chết ta sao? Không thể nào, chắc chắn là ảo giác!”

Vừa nghĩ đến đây, cường giả Hải Xà tộc lập tức gạt bỏ, bởi vì chuyện này quá hoang đường.

Hắn thừa nhận đạo hồng quang này rất mạnh, thậm chí có thể đạt đến uy lực của Thiên Tôn, hắn đã đánh giá thấp thực lực của Chu ma đầu.

Thế nhưng muốn giết hắn lại là chuyện không thể!

“Chu ma đầu, ngươi còn muốn giết bản tọa, thật sự là si tâm vọng tưởng, chờ bản tọa quay lại!”

Cường giả Hải Xà tộc hét lớn một tiếng, sau đó trực tiếp giải tán ý niệm phân thân, hồng quang cũng theo đó biến mất.

Một tức... Năm tức...

Liên tục mười tức trôi qua, ý niệm phân thân của cường giả Hải Xà tộc vẫn không thấy xuất hiện trở lại.

Một số cường giả trên không trung bắt đầu nghi hoặc, bọn họ hoài nghi vừa rồi Chu ma đầu không phải đang nói đùa, mà là thật sự có năng lực cách ý niệm giết chết bản thể.

Thế nhưng cũng có một số cường giả cho rằng chỉ là cường giả Hải Xà tộc kia cảm thấy mất mặt nên không dám quay lại mà thôi.

Đúng lúc mọi người còn đang suy đoán!

Vù...!

Một tia sáng khác lại bay ra từ trong phi liên, hóa thành một cánh cổng ánh sáng khổng lồ trên không trung, đồng thời một bàn tay khổng lồ vươn ra từ trong cánh cổng ánh sáng, chụp lấy thứ gì đó.

Ngay sau đó...

Chỉ thấy bàn tay khổng lồ ấy trực tiếp kéo một con Hải Xà khổng lồ dài vạn trượng ra khỏi cánh cổng ánh sáng, ném xuống mặt đất!

Ầm!

Cú va chạm mạnh mẽ khiến nước biển rung chuyển dữ dội, ngay cả đáy biển cũng xuất hiện một hố sâu.

Tất cả mọi sinh linh đều nhìn về phía Hải Xà khổng lồ kia, phát hiện trên đầu nó có một lỗ đen nhỏ, đã chết từ lâu, hai con mắt to như căn nhà chất chứa đầy vẻ sợ hãi và hối hận.

“Là Xà lão tam, vậy mà thật sự đã chết, ngay cả thi thể cũng bị mang đến đây, rốt cuộc Chu ma đầu này đã làm thế nào?” Một cường giả hải vực nhìn thi thể Hải Xà khổng lồ, kinh ngạc nói.

Không chỉ có hấn, tất cả ý niệm phân thân của các cường giả đều sững sờ, đồng loạt lùi về phía sau vạn dặm, thậm chí có kẻ nhát gan còn trực tiếp rời khỏi nơi thị phi này.

“Cách ý niệm mà có thể giết chết bản thể, Chu ma đầu này thật sự quá đáng sợ, quả nhiên là không thể trêu vào.”

“Đúng vậy, hơn nữa uy lực của đạo hồng quang vừa rồi quả thật đã đạt đến Thiên Tôn cảnh, xem ra lời đồn đại là thật, hẳn ta thật sự là yêu nghiệt!”

Rất nhiều cường giả Tôn cảnh ở hải vực đều kinh hãi nói, còn những cường giả vốn đã biết rõ tác phong của Chu ma đầu thì lại vô cùng bình tĩnh!

Chẳng phải đây chính là cách hành xử thường ngày của Chu ma đầu hay sao!

Tuy nhiên cũng có một vài cường giả Thiên Tôn cao tầng nhìn phi liên với ánh mắt đầy thâm ý, tựa như đang xem đám trẻ con chơi đùa.

Mặc dù bọn họ không biết Chu ma đầu vừa rồi đã làm thế nào, dùng ý niệm truy tung bản thể.

Nhưng loại uy lực này đối với bọn họ mà nói, căn bản chẳng là gì!

Đặc biệt là một cường giả có khắc chữ “Vương” trên mi tâm, nhìn chằm chằm về phía phi liên với vẻ mặt lạnh lùng, chính là Hổ Tôn của Hổ Châu.

“Hổ Tôn đại nhân, có cần ra tay giết hắn ngay bây giờ không?” Một cường giả Hồ tộc cung kính hỏi.

“Không cần, chờ đã, có lẽ hắn muốn gây chuyện với Hải Yêu tộc, nói không chừng không cần bọn tọạ phải ra tay.”

Hổ Tôn xua tay, trong mắt lóe lên một tia sáng, nếu không cần thiết, hắn không muốn trực tiếp đối đầu với Chu Khung!

Dù sao hắn cũng rất kiêng kỵ lai lịch của Chu Khung nhưng nếu lát nữa Hải Yêu tộc không ra tay, vậy thì hắn sẽ ra tay!

Bất kể như thế nào, Chu Khung không thể sống sót qua ngày hôm nay!...

Trên Hải Thần Uyên!

Trên mặt Yêu Tôn thoáng lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ kẻ đến lại chính là Chu ma đầu mà nàng đã đáp ứng Đường Vũ sẽ trừ khử!

Hơn nữa, nhìn thực lực Chu ma đầu vừa thể hiện, dường như còn mạnh hơn cả trong truyền thuyết một bậc!

“Thì ra là Chu giáo chủ, bốn tọa ngưỡng mộ đại danh đã lâu, không biết giá lâm Hải Yêu tộc có chuyện gì cần ta giúp đỡ?”

Yêu Tôn nhìn phi liễn, trầm giọng hỏi. Tuy không sợ Chu Khung nhưng nàng không muốn gây thêm phiền phức vào lúc này.

Hải Thần Uyên khó khăn lắm mới mở ra, Đế binh trong truyền thuyết sắp xuất hiện, lại có không ít cường giả đang nhắm nhe ở đằng xa.

Còn về phần lão già Hải Yêu tộc vừa bị giết, chết thì thôi, Hải Yêu tộc bọn họ vốn dĩ nhiên chẳng mấy coi trọng tình thân!

Bên trong phi liễn!

Chu Khung ung dung ngồi trên bảo tọa Ma Long, trong mắt ánh lên tia sáng kỳ dị.

Chương 702: Yêu Tôn tử vong 1

Vừa rồi dùng Yên Diệt Thần Quang tiêu diệt lão rắn biển Tôn cảnh bát trọng kia, Chu Khung còn tưởng đã có thể hoàn thành nhiệm vụ “Danh Chấn Hải Vực”!

Đáng tiếc...

Nhiệm vụ “Danh Chấn Hải Vực” trên giao diện hệ thống vẫn chưa có bất kỳ động tĩnh gì, xem ra, giết một lão rắn biển thì chẳng nhằm nhò gì.

“Xem ra, uy danh Chu Vô Địch của ta vẫn chưa đủ lừng lẫy, ít nhất là ở hải vực này chẳng ai thèm để ý.”

Chu Khung lẩm bẩm. Hắn có thể cảm nhận được, tuy Yêu Tôn kia nói năng có vẻ khách sáo nhưng tuyệt đối không phải vì e ngại thực lực của hắn.

Mà là vì kiêng dè đám đông Thiên Tôn đang đứng xem ở phía xa!

“Vậy thì hãy để ta tiếp tục khuếch trương thanh danh, bắt đầu từ việc san bằng Hải Yêu tộc các ngươi!”

Ánh mắt Chu Khung lóe lên tia lạnh lẽo, thân hình nhoáng lên một cái, khi xuất hiện đã đứng trên phi liễn. Ma Thần chiến bào trên người tỏa ra ma khí ngút trời, hai mắt nhìn trời, bá đạo vô song.

“Hắn chính là Chu ma đầu sao? Quả nhiên còn bá đạo hơn cả Ma Tôn năm xưa, thật là... quỳn rũ!”

Một nữ tu lão ử nhìn Chu Khung đột ngột xuất hiện, trong mắt lóe lên tia sáng khác thường.

“Giáo chủ!”

Cao tăng Ma Giáo nhìn thấy Chu Khung, vội vàng cúi người hành lễ, trong lòng thâm kinh ngạc. Bình thường Giáo chủ nhà mình xuất hiện không phải là phi liên mở cửa, sau đó ầm ầm ầm hay sao?

Sao hôm nay lại khác thế này!

Chu Khung nhìn Yêu Tôn, lạnh lùng nói: “Giao Đường Vũ cho ta!”

Đường Vũ?

Thân thể Yêu Tôn khựng lại, trong mắt toát lên tia nghi hoặc. Sao Chu ma đầu này lại biết Đường Vũ đang ở chỗ này?

Trong lòng không khỏi thầm nghĩ, tên Đường Vũ này rốt cuộc đã chọc giận Chu ma đầu thế nào, lại khiến hắn dám xông thẳng đến Hải Yêu tộc đòi người?

“Đường Vũ là ai? Bồn tọa không biết. Chu giáo chủ vẫn nên mau chóng rời khỏi đây đi, nếu không đừng trách bồn tọa trở mặt vô tình!”

Yêu Tôn nhìn Chu Khung, lạnh lùng nói. Nàng sẽ không giao Đường Vũ ra, cho dù hắn không xuống Hải Thần Uyên tìm bảo bối giúp nàng.

Nếu giao hắn ra, chẳng phải là nói cho thiên hạ biết Hải Yêu tộc sợ Chu ma đầu hay sao?

Chu Khung thấy Yêu Tôn có ý định đuổi khách, ánh mắt lóe lên, trầm giọng nói:

“Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, trong vòng mười hơi thở, giao Đường Vũ ra, bằng không... Hải Yêu tộc, diệt!”

“Mười!”

“Chín!”

“...”

Theo Chu Khung từng tiếng điểm số bằng lãnh vang vọng khắp phương viên mấy chục vạn dặm hải vực!

Tất cả cường giả đều bàng hoàng!

“Chu ma đầu này điên rồi chẳng? Dám uy hiếp Hải Yêu tộc ta, hử chẳng lẽ không biết thực lực của Yêu Tôn sao?”

“Quá càn rỡ, quá bá đạo, ta xem lần này hử phải trả giá đắt, nhục nhã Hải Yêu tộc ta thế này, e là chết chắc rồi.”

Phản đông ý niệm phân thân của các vị Thiên Tôn ở phương xa đang trao đổi với nhau, tất cả đều cho rằng Chu ma đầu này điên rồi, hoặc là những năm gần đây quá đổi thuận lợi, có phần đắc ý vênh váo.

Tuy rằng thực lực của Chu ma đầu đã đạt đến Thiên Tôn nhị trọng nhưng thực lực của Yêu Tôn lại là Thiên Tôn lục trọng, hơn nữa đây là địa bàn của Yêu Tôn, sau khi khởi động nội tình, e rằng Thiên Tôn thất trọng cũng có thể chèo chống được.

“Quả nhiên, không cần bỏ tay, Chu ma đầu này đã bắt đầu tự tìm đường chết rồi.”

Hổ Tôn nhìn về phía phi liên, khóe miệng lộ ra một tia đắc ý, lúc này, bóng dáng bá đạo của Chu Khung trong mắt hử trông thật ngu xuẩn.

“Tìm chết!”

Yêu Tôn nhìn Chu Khung đang điểm số ở đôi diện, trong mắt toát lên một tia lạnh lẽo, nếu không phải không muốn gây thêm phiền phức vào thời khắc máu chốt này.

Nàng đã sớm ra tay trấn sát Chu Khung, cho dù hắn là đệ tử của Ma Tôn cũng khó thoát khỏi cái chết.

“Chu Khung, bọn tọa thấy ngươi bị điên rồi, dám cả gan nói chuyện với bọn tọa như thế, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!”

Yêu Tôn lạnh giọng nói với Chu Khung, trong giọng nói tràn đầy phần nộ, khí thế toàn thân bùng phát, tựa như sư tử bị chọc giận.

Khí thế đáng sợ trấn áp khiến cho hải vực vạn dặm không ngừng cuộn cuộn, đồng thời đông đảo cường giả Hải Yêu tộc cũng đều nổi gân xanh, một bộ dạng muốn ăn tươi nuốt sống Chu Khung.

“Ba!”

“Hai!”

“Một!”

“Mười hơi thở đã hết, nếu Hải Yêu tộc các ngươi đã không biết quý trọng cơ hội này, vậy thì đừng trách bọn tọa.”

Chu Khung nhìn Yêu Tôn đang phần nộ, cười tà nói, chậm rãi duỗi một bàn tay ra, trên mi tâm lóe lên trận trận quang mang, ngay sau đó một thanh trường đao màu đỏ như máu xuất hiện trong tay hắn.

Chính là Thần Ma Đao!

Trải qua mấy chục năm tích lũy, năng lượng trong Thần Ma Đao không ngừng được bồi đắp.

Hiện giờ uy lực của nó mạnh đến đâu, ngay cả bản thân Chu Khung không rõ nhưng có một điều hẳn có thể khẳng định, ít nhất cũng phải đạt đến uy lực của Thiên Tôn bát, cửu trọng.

Chương 703: Yêu Tôn tử vong 2

“Yêu Tôn, nếu người có thể tiếp được một đao này của bổn tọa, bổn tọa sẽ tha cho Hải Yêu tộc các người một mạng, ha ha...”

Lời nói càn rỡ của Chu Khung vang vọng khắp hải vực, khiến Yêu Tôn nghe xong thì toàn thân run rẩy, cảm giác như bị vũ nhục nặng nề.

Nàng nào biết, nếu không phải tộc trưởng Hải Yêu tộc quá mức xấu xí, lúc này Chu Khung đã nghĩ đến chuyện làm thế nào để ăn thịt bọn họ rồi.

“Khôn kiếp! Càn rỡ đến cực điểm, lão nương thề sẽ băm người ra trăm mảnh!”

Yêu Tôn tức giận đến mức mắt chửi âm lên, trong tay xuất hiện một thanh Tam Xoa Kích, thân hình lập tức lao thẳng về phía Chu Khung.

Nàng nhất định phải giết chết tên hỗn đản giả vờ giả vịt này, nếu không để hắn nói thêm vài câu nữa, nàng sợ mình sẽ tức chết mất.

“Trảm!”

Trên phi liên, Chu Khung quát lạnh một tiếng, Thần Ma Đao trong tay chậm rãi được nâng lên, vô số huyết sát trong thiên địa chỉ trong nháy mắt ngưng tụ, mùi máu tanh nồng nặc lập tức lan tỏa khắp hải vực mấy chục vạn dặm.

Vô số hung thú trong biển sợ hãi đến mức run rẩy, không dám di chuyển!

“Mùi máu tanh nồng nặc quá, rốt cuộc thanh đao này đã giết bao nhiêu sinh linh, mới có thể tạo nên mùi máu tanh kinh khủng đến thế?” Một vị cường giả Thiên Tôn nhìn chăm chăm vào Thần Ma Đao trong tay Chu Khung, kinh hãi thốt lên.

Những cường giả Thiên Tôn khác cũng đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, phải biết rằng, những người tu luyện đến Thiên Tôn cảnh đều là từ trong biển máu, núi xương chui ra.

Thế nhưng bọn họ vẫn cảm thấy mùi máu tanh trên Thần Ma Đao nồng đậm đến mức khiến cho bản thân phải cảm thấy chần động.

Dưới ánh mắt của tất cả cường giả, Thần Ma Đao trực tiếp chém ra một đạo đao quang màu đỏ như máu, đánh úp về phía Yêu Tôn!

“Cái gì?”

Yêu Tôn vừa mới lao ra khỏi trận pháp, lập tức dừng lại, nhìn đao quang đang chém tới, gương mặt lộ vẻ khó tin.

Nàng vậy mà lại cảm nhận được tử vong đang đến gần trong đao quang, hơn nữa còn cảm nhận được đao quang này đã khóa chặt lấy mình.

Tựa như cho dù nàng có trốn đến đâu, đao quang này cũng có thể truy tung, chém trúng người nàng.

Không dám do dự, trong mắt Yêu Tôn hiện lên một tia điên cuồng, một tay kết ấn, tay kia cầm Tam Xoa Kích phát ra trận trận lam quang, miệng không ngừng ngâm nga:

“Hải Thần vĩ đại! Con dân của ngài cần lực lượng của ngài diệt trừ kẻ thù, xin ban cho ta lực lượng vô biên.”

Lời Yêu Tôn ngậm nga vừa dứt, vô số Hải Yêu tâm trí non nớt dưới Hải Thần Uyên nhao nhao đứng lên, ánh mắt trở nên điên cuồng khát máu.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên!

Một tên Hải Yêu nổ tung!

Tiếp đó vô số Hải Yêu lần lượt tự bạo, máu tươi nhuộm đỏ một vùng biển cả, hội tụ lại, bay về phía Tam Xoa Kích trong tay Yêu Tôn.

Vù...

Huyết khí cuộn cuộn tràn vào, ánh sáng xanh trên Tam Xoa Kích càng thêm chói lọi, khí tức tỏa ra vô cùng đáng sợ.

Thiên Tôn lục trọng đỉnh phong... Thiên Tôn thất trọng... Thiên Tôn thất trọng đỉnh phong...

Thiên Tôn bát trọng!

Uy lực Tam Xoa Kích trong tay Yêu Tôn bỗng chốc đạt đến Thiên Tôn bát trọng, khí thể kinh thiên động địa khiến cả vùng biển xung quanh rung chuyển dữ dội.

“Đây là... Hải Thần giáng thế! Không ngờ Hải Yêu tộc lại thi triển tà pháp này.” Một cường giả Thiên Tôn chứng kiến hành động của Yêu Tôn, ánh mắt lóe lên tia chán ghét.

Những kẻ khác biết chuyện đều lộ vẻ mặt khó coi, nhìn Yêu Tôn với ánh mắt thiếu thiện cảm.

Hải Thần giáng thế là bí pháp vô thượng của Hải Yêu tộc, truyền thuyết kể rằng thông qua chú ngữ có thể mượn lực lượng Hải Thần từ cõi u minh.

Nhưng thực chất đây là một loại hiến tế tà ác, kẻ bị hiến tế phải là tộc nhân Hải Yêu tộc.

Chính vì thế rất nhiều cường giả cực kỳ căm ghét bí pháp này, bởi hiển tế chính tộc nhân của mình là tội ác tày trời, trái với luân thường đạo lý.

“Đáng tiếc, đây chỉ là binh khí mô phỏng, nếu là Tam Xoa Kích thật sự...”

Nhìn uy lực vô biên tỏa ra từ Tam Xoa Kích, Yêu Tôn không khỏi mừng thầm, đồng thời vô cùng mong đợi nhìn thấy Đế Binh Tam Xoa Kích thật sự trong tay Đường Vũ.

Còn tính mạng tộc nhân, hấn nào thêm để tâm!

“Hải Thần Kích, giết!”

Yêu Tôn gầm vang, Tam Xoa Kích trong tay đâm thẳng về phía Thần Ma Dao đang lao tới.

Trong chớp mắt, đao quang như máu nhuộm đỏ biên cả, kích quang xé rách không gian, quang mang chói lòa bùng nổ.

Rầm! Rầm! Rầm!

Vô số tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên!

“Phụt!”

Yêu Tôn bị đánh bay trăm dặm, miệng phun máu tươi, nhìn về phía trước với ánh mắt kinh hãi, một kích vừa rồi của vậy mà hấn bị đao quang màu máu nghiền nát.

Một kích của Thiên Tôn bát trọng, vậy mà biến mất không còn dấu vết!

Ngay cả Tam Xoa Kích trong tay cũng rung lên bần bật, xuất hiện vô số vết nứt.

Nhưng đó chưa phải là điều đáng sợ nhất!

Chương 704: Danh chấn hải vực 1

Điều đáng sợ nhất chính là...

Huyết sắc đao quang do Chu Khung chém ra không hề suy yếu, tiếp tục chém về phía hắn!

Trốn? Không thể trốn!

Chặn? E là không thể chặn!

Yêu Tôn hoảng sợ tột độ, đầu óc nhanh chóng suy tính nhưng hiện thực tàn khốc không cho hắn thời gian, huyết sắc đao quang đã đến ngay trước mặt.

“Hải Yêu ngâm xương... Hải Thần nhất kích... Hải Yêu nô... Hải khoát mệnh mông...”

Yêu Tôn gào thét, thi triển ra những chiêu thức mạnh nhất của Hải Yêu tộc.

Thế nhưng...

Mỗi đạo công kích va chạm với huyết sắc đao quang đều tựa như tuyết rơi vào nước ấm, tan biến chỉ trong nháy mắt.

“A...”

Cuối cùng, trong tiếng gào thét đầy oán hận và tuyệt vọng, Yêu Tôn tung hoành biển cả vô số năm hóa thành tro bụi dưới lưỡi đao sắc bén.

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả cường giả, ánh đao màu máu trực tiếp xẹt qua thân thể Yêu Tôn, chém hắn thành tro bụi!

Yêu Tôn Thiên Tôn tăng cảnh thứ sáu cứ thế bỏ mạng!

Đồng thời...

Huyết sắc đao quang cũng chỉ tiêu hao một nửa mà thôi, tiếp tục chém xuống đại trận của Hải Yêu tộc phía dưới.

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên!

Hộ sơn đại trận của Hải Yêu tộc tồn tại vô số năm cứ thế bị phá vỡ, ánh đao huyết sắc tiếp tục hướng xuống phía dưới!

“Cái gì?”

Vô số cường giả Hải Yêu tộc bên trong trận pháp nhìn ánh đao huyết sắc chém giết tới, đều kinh hãi tột độ, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Sau đó, tất cả cường giả Hải Yêu tộc đều như phát điên, nhao nhao lấy ra đủ loại tam xoa kích, miệng ngâm xướng lên!

“Hải Thân vĩ đại: Con dân của người...”

Tiếng ngâm xướng càng lúc càng lớn, vô số Hải Yêu tâm trí còn non nớt dưới sự khống chế của tiếng ngâm xướng bắt đầu tự bạo.

Máu tươi màu lam tràn ngập vạn dặm, sau đó chui vào trong tam xoa kích trong tay đông đảo cường giả Hải Yêu tộc.

Ong... Ong...!

Đông đảo cường giả Hải Yêu tộc mượn năng lực của tam xoa kích, khí thế trên người bắt đầu tăng vọt, nhao nhao vùng binh khí bỏ chạy về phía hư không xa xăm.

Không sai, bọn chúng hiển tế vô số đồng tộc, không phải vì phản kháng!

Mà là vì chạy trốn!

Đáng tiếc...

Bọn chúng gặp phải Chu Khung, nhìn đông đảo cường giả Hải Yêu tộc sắp phá không rồi đi, trong mắt Chu Khung lóe lên một tia lạnh lẽo.

Hắn vung tay lên!

Thần Ma Hoàn bay ra, trực tiếp phong tỏa mười vạn dặm hải vực!

“A, chuyện gì xảy ra, không gian sao lại bị phong tỏa, không thể phá vỡ!”

“Chẳng lẽ trời muốn diệt ta hay sao, Chu giáo chủ, xin người tha mạng, ta bằng lòng thần phục.”

Từng tiếng gào thét đầy sợ hãi từ trong miệng cường giả Hải Yêu tộc phát ra, trong âm thanh tràn đầy sợ hãi và tuyệt vọng.

Thậm chí...

Một tên cường giả Hải Yêu tộc trực tiếp giết chết một đồng bạn của mình, quỳ xuống hướng phi liên gào lên:

“Chu giáo chủ, ta bằng lòng thần phục Ma Giáo, xin người tha cho ta một mạng.”

Đồng thời, không ít cường giả Hải Yêu tộc đều công kích lẫn nhau, muốn lập công chuộc tội, có thể khiến Ma Giáo tha cho bọn chúng một mạng!

Thế nhưng Chu Khung vẫn lạnh lùng như trước, ánh đao màu máu vô tình chém xuống, ánh sáng chiếu rọi mười vạn dặm hải vực!

Rầm! Rầm! Rầm!

Một trận tiếng nổ kịch liệt chấn động trời đất, khiến cả hải vực rung chuyển không ngừng.

Trên không trung, sóng to gió lớn nổi lên cuộn cuộn, sóng biển trực tiếp vọt lên cao vạn dặm, thậm chí có một con cá voi vạn trượng cũng bị đánh bay lên trời!

Sau đó, nó lại hùng hổ, sợ hãi chui vào trong biển!

Ước chừng qua ba hơi thở!

Dư âm đáng sợ xung quanh trụ sở Hải Yêu tộc mới chậm rãi bình tĩnh lại, tất cả cường giả không kịp kinh hãi, vội vàng nhìn lại!

Lập tức hít vào một ngụm khí lạnh!

Tê...

Chỉ thấy trụ sở khổng lồ của Hải Yêu tộc đã hóa thành tro bụi, khí tức sinh mệnh hoàn toàn biến mất!

Một đại tộc đứng đầu hải vực rộng lớn như vậy, có cường giả Thiên Tôn lục trọng tọa trấn, thế mà đã bị Chu ma đầu một đao tiêu diệt!

Điều này dù nói thế nào cũng khiến người ta khó lòng tin nổi!

Nhưng...

Sự thật bày ra trước mắt bọn chúng, trong phạm vi mười mấy vạn dặm ngoại trừ Hải Thần Uyên ra chẳng còn gì nữa!

“Chẳng lẽ đêm qua bốn tọa mỗi tọa hoa mắt, Chu ma đầu này lại có thể nhất đao liền diệt trừ Yêu Tôn, còn đem toàn bộ Hải Yêu tộc diệt sạch.”

“Có thể ta cũng hoa mắt, ta cũng như người nhìn thấy cảnh tượng đó, ai có thể giải thích cho ta biết chuyện gì xảy ra.”

Vô số cường giả Thiên Tôn trong lòng thầm kêu gào, quả thật cảnh tượng trước mắt quá đổi kinh hãi.

Đó chính là Yêu Tôn bộc phát ra thực lực Thiên Tôn bất trọng đây, ngay cả bọn chúng không mấy kẻ nắm chắc phần thắng, vậy mà lại bị Chu Khung chém giết, hơn nữa còn là miều sát!

Chẳng phải là nói!

Chu Khung muốn giết bọn chúng cũng chỉ là chuyện một đao!

“Là thanh đao kia, đó hẳn là một món binh khí có thể tích tụ năng lượng, cho nên mới có thể dùng uy lực bộc phát chỉ trong nháy mắt giết chết Yêu Tôn.”

Chương 705: Danh chấn hải vực 2

Một tên cường giả Thiên Tôn nhìn chăm chăm Thần Ma Dao trong tay Chu Khung, vội vàng lên tiếng, trong mắt lóe lên một tia tham lam.

Các cường giả khác cũng dồn dập hoàn hồn, trong lòng âm thầm thở phào, chỉ cần không phải bản thân Chu ma đầu lợi hại là được.

Nhưng mà cũng cùng lúc đó!

Ánh mắt đông đảo cường giả Thiên Tôn nhìn về phía Thần Ma Dao đều tràn đầy tham lam, một món binh khí có thể tích trữ năng lượng, bộc phát ra uy lực kinh khủng như vậy.

Toàn bộ Đông Vực cũng chẳng có mấy ai sở hữu, thậm chí có thể nói là độc nhất vô nhị!

“Chuyện này, đây là thật sao, Chu ma đầu sao có thể cường đại đến vậy?” Ánh mắt cường giả Hồ tộc nhìn về phía Chu Khung hiện lên một tia sợ hãi, khóe miệng run rẩy.

Sau đó liền đưa mắt nhìn về phía Hồ Tôn!

Chỉ thấy Hồ Tôn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, mí mắt không ngừng run rẩy, miệng lâm bậm không rõ.

“May mắn là ta không ra tay trước, bằng không chắc chắn phải bỏ mạng, mạng lớn, mạng lớn a... Lão thiên phù hộ... A Di Đà Phật...”

Hồ tộc Tôn Giả không nghe rõ Hồ Tôn đang lâm bậm điều gì, liền hướng hấn hỏi:

“Hỗ Tôn đại nhân, Chu ma đầu lợi hại như thế, chúng ta còn muốn giết hắn hay không?”

Giết hắn?

Hỗ Tôn nhú mày, vừa định nói giết cái rắm, bỗng nhiên nhìn thấy ánh mắt tham lam của đông đảo Thiên Tôn xung quanh, trong lòng lóe lên một tia âm lãnh, nói:

“Giết, Chu ma đầu này chính là một đại họa, nhất định phải diệt trừ, bọn tọa tự có diệu kế!”

Cường giả Hồ tộc nghe vậy liền gật đầu, trong mắt nhìn về phía Hỗ Tôn tràn đầy kính nể, quả nhiên không hổ danh là cốc chủ Vạn Yêu Cốc, bá đạo ngút trời!

Phía trên phi liền!

Chu Khung nhìn nơi đóng quân của Hải Yêu tộc bị mình một đao chém thành tro bụi, trong mắt toát lên một tia hờ hững, thu hồi Thần Ma Đao, lạnh lùng nói:

“Ngay cả một đao của bọn tọa không đỡ nổi, phế vật!”

Lời nói lạnh lùng vang vọng khắp hải vực mấy chục vạn dặm, đông đảo Thiên Tôn nghe vậy đều đỏ mặt tía tai!

Phải biết thực lực phần lớn bọn chúng còn không bằng Yêu Tôn!

Chẳng phải đều là phế vật sao nhưng uy lực một đao vừa rồi của Chu Khung quá mức kinh khủng, bọn chúng không chắc chắn hắn có thể thi triển một kích đó lần nữa hay không.

Cho nên không dám lên tiếng chế giễu Chu Khung, chỉ có thể âm thầm mắng chửi hắn giả vờ.

Chu Khung không để ý tới suy nghĩ của đám Thiên Tôn xung quanh, mà đưa mắt nhìn về phía giao diện nhiệm vụ của hệ thống.

Chỉ thấy trên giao diện nhiệm vụ: Tham gia Triệu Hiền đại hội, nhiệm vụ danh chấn hải vực vẫn chưa hoàn thành.

“Hệ thống, chẳng lẽ ta vừa rồi nhất đao diệt trừ Hải Yêu tộc, còn chưa đủ để danh chấn hải vực sao?”

Chu Khung nghi hoặc hỏi, phải biết với những gì hắn vừa làm, hắn là đủ để dương danh khắp vùng biển này.

“Ký chủ, người quả thật đã phù hợp với yêu cầu danh chấn hải vực!”

“Vậy tại sao nhiệm vụ này lại chưa hoàn thành?”

“Ký chủ, mời người đọc kỹ nhiệm vụ, yêu cầu là trước tiên phải tham gia Triệu Hiền đại hội, sau đó mới là danh chấn hải vực, hiện tại Triệu Hiền đại hội còn chưa bắt đầu, nhiệm vụ làm sao có thể hoàn thành?”

Lời nói vô tình lại có phần châm chọc của hệ thống truyền vào đầu Chu Khung, khiến hắn á khẩu không trả lời được.

Haiz, vậy mà lại trách ta không đọc kỹ đề bài!

Chu Khung không cãi cộ với hệ thống nữa, bởi vì điều này chẳng có nghĩa lý gì, mà đưa mắt nhìn về phía chung quanh, quét một vòng.

Sau đó nhíu mày, hắn không phát hiện ra bóng dáng Đường Vũ đâu, hơn nữa hệ thống không nhắc nhở có người giết chết Thiên Vận chi tử.

Như vậy chỉ có hai khả năng: Một là Đường Vũ căn bản không có ở Hải Yêu tộc, hai là hắn đã rời đi.

Khứu! Khứu...

Đại Bạch nhảy xuống từ trên đầu Ma Long, điên cuồng ngửi xung quanh một trận, sau đó chậm rãi ngửi được cửa vào Hải Thần Uyên mới dừng lại.

Quay đầu nhìn Chu Khung, Đại Bạch lớn tiếng bẩm báo:

“Lão đại, mùi của Đường Vũ trong vực sâu này, hẳn là vừa mới đi vào không lâu.”

Trong vực sâu?

Ánh mắt Chu Khung nhìn Hải Thần Uyên, lộ ra một tia suy tư, dưới một kích của Thần Ma Đao vừa rồi, phương viên mấy chục vạn dặm tất cả đều hóa thành hư vô.

Duy chỉ có Hải Thần Uyên này một chút tồn thương không có, bên trong khẳng định không tầm thường, kết hợp với việc Đường Vũ tiến vào, như vậy nơi này hẳn là một trong những cơ duyên giúp nhân vật chính quật khởi.

Tầm Bảo Thử của mình rốt cuộc cũng bắt đầu làm việc rồi sao?

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía một ý niệm phân thân Tôn Giả Ngưu tộc ở xa xa đang vây xem, lạnh lùng nói:

“Ngươi, lại đây cho bản tọa!”

“A... A... Ta!”

Tôn Giả Ngưu tộc nhìn thấy Chu Khung vẫy tay, lập tức sợ tới mức toàn thân run rẩy, định dùng thần thông giải tán phân thân này.

Nhưng...

Vừa nghĩ tới việc Chu Khung thông qua ý niệm phân thân, dễ dàng giết chết một cường giả Xà tộc có tu vi không chênh lệch nhiều với hắn, liền lập tức từ bỏ ý nghĩ này.

Chương 706: Đại Bạch

Không dám do dự!

Khuôn mặt lộ ra vẻ mặt thà chết chứ không chịu khuất phục, chậm rãi đi về phía Chu Khung, khi đi đến khoảng cách ngàn mét, không dám tiến lại gần!

Bùm!

Tôn Giả Ngưu tộc trực tiếp quỳ xuống, khóc lóc nói:

“Chu giáo chủ đại nhân, tiểu nhân thực sự không đắc tội với ngài, xin ngài tha cho ta, ta sai rồi, tuy rằng ta không biết ta sai ở đâu nhưng ta khẳng định là đã sai rồi...”

Lúc này trong lòng Tôn Giả Ngưu tộc cực kỳ sợ hãi, hẳn không biết vì sao nhiều người như vậy, Chu Khung lại chọn trúng hắn!

(Chu Khung: Có thể vì năm nay là năm Sửu, nhìn trâu thấy thuận mắt!)

“Bồn tọa hỏi người, vực sâu này là nơi nào, vừa rồi có kẻ nào đi vào đó không?” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng bên tai Tôn Giả Ngưu tộc.

“Hức... hức... Dạ!”

Tôn Giả Ngưu tộc đang khóc ròng, nghe thấy giọng nói của Chu Khung lập tức im bặt.

Nhìn ánh mắt lạnh như băng của Chu Khung, vội vàng đem lai lịch của Hải Thần Uyên, cùng với một ít truyền thuyết kể ra, lại nói Đường Vũ cùng một Hải Yêu tộc nhân vừa mới tiến vào bên trong Hải Thần Uyên.

Nói trọn vẹn một nén hương, Tôn Giả Ngưu tộc mới dứt lời!

Ánh mắt Chu Khung thoáng về trầm ngâm, tầm cung của Hải Thần, bên trong ắt hẳn có truyền thừa của Hải Thần cũng có thể là Tam Xoa Kích Đế Binh của Hải Thần, hơn triệu năm qua chưa từng có kẻ nào mở được, cho đến khi Đường Vũ bước vào!

Đây chính là phúc duyên trời ban của Thiên Vận chi tử!

“Đi, theo bốn tọa đạo chơi một vòng trong Hải Thần Uyên này!” Chu Khung quát lớn, tay áo phất lên, thu hồi Ma Long Phi Liễn.

“Tuân lệnh!”

Các bậc cao tăng Ma Giáo đồng loạt cung kính lĩnh mệnh, nhanh chóng theo sau Chu Khung đến trước cửa vào Hải Thần Uyên.

Từ xa!

Vô số Thiên Tôn chứng kiến đám người Ma Giáo dừng lại trước lối vào Hải Thần Uyên, trên mặt đều lộ vẻ giễu cợt!

“Còn dám đi dạo Hải Thần Uyên, Chu ma đầu này thật quá ngông cuồng, tưởng rằng giết được Yêu Tôn thì có thể nghịch thiên hay sao.”

“Ta xem lần này hẳn làm trò cười cho thiên hạ thế nào, Hải Thần Uyên hiện giờ đang trong trạng thái phong bế, không có chìa khóa, cho dù là Ô lão cũng bó tay.”

Mỗi vị Thiên Tôn đều dùng thần niệm truyền âm, trên mặt đều là vẻ chờ xem kịch hay nhìn Chu Khung.

Bọn chúng chờ mong Chu Khung xấu mặt, nhất là nụ cười trên mặt Hồ Tôn, suốt chút nữa thì không kìm nén được.

Chu Khung nhìn Hải Thần Uyên trước mặt bị phong ấn bởi đại trận thần bí, ánh mắt lóe lên vẻ bá đạo, lạnh lùng nói:

“Trên đời này không có nơi nào bốn tọa không vào được, huống chi chỉ là một cái trận pháp cởn con.”

“Đại Bạch, tới ngươi!”

Lúc này Đại Bạch đang trừng mắt, muốn xem lão đại nhà mình định giở trò gì, ai ngờ một câu nói của Chu Khung khiến nó ngây người!

Nhưng Đại Bạch không chút do dự lao thẳng về phía trận pháp, mệnh lệnh của lão đại, nó nhất định phải dốc hết sức thực hiện, đây là tổ chất của một linh sủng!

“Không ngờ, lão tổ còn tưởng Chu ma đầu này có bản lĩnh gì, không ngờ lại để một con chó xuất trận, quả nhiên là chủ ý hay.”

Một gã Thiên Tôn Hải Sư tộc khinh miệt lên tiếng, hắc hắc cho rằng Chu Khung đang tự tìm bậc thang cho mình xuống.

Dù sao vừa rồi đã mạnh miệng khoác lác, nếu như không phá nổi trận pháp thì chẳng phải là mất mặt sao, hiện tại để cho một con chó đi, mất mặt cũng là con chó mất mặt.

Không chỉ có hắc hắc, những Thiên Tôn khác cũng đều nghĩ như vậy, nếu không thì ai lại phái một con chó đi phá trận!

“Chết tiệt, ta hoa mắt rồi sao...”

Một gã Thiên Tôn chỉ về phía Hải Thần Uyên, kinh hãi thốt lên.

Chỉ thấy...

Đại Bạch đi đến trước trận pháp Hải Thần Uyên, thò đầu vào, dễ dàng tiến vào trong trận pháp mà không gặp bất kỳ trở ngại nào.

Một hơi thở sau lại rút đầu ra!

Sau đó bắt đầu điên cuồng cắn xé trận pháp!

Rắc rắc... Rắc rắc... Rắc rắc...

Từng đợt tiếng cắn xé kịch liệt không ngừng vang lên, trận pháp vốn kiên cố bất khả xâm phạm bỗng xuất hiện một cái lỗ to bằng đầu chó.

Sau đó bắt đầu nhanh chóng mở rộng!

Chỉ trong chưa đầy mười hơi thở!

Trước trận pháp Hải Thần Uyên đã xuất hiện một lối vào cao bằng một người, tuy rằng đang không ngừng phục hồi như cũ nhưng căn bản không thể nhanh bằng tốc độ cắn xé của Đại Bạch.

“Lão đại, xong rồi, trận pháp này mùi vị chẳng ra gì, toàn một mùi muối biển... phì... phì...!” Đại Bạch vừa ngoắt ngoắt cái đuôi về phía Chu Khung vừa nói, ra vẻ ta đây rất tài giỏi.

Chu Khung nhìn Đại Bạch, gật đầu. Hắn chưa từng hoài nghi năng lực phá trận của Đại Bạch, bởi vì từ trước đến nay, vẫn chưa có trận pháp nào có thể ngăn cản được nó.

“Đi thôi, vào trong xem sao!”

Chu Khung sải bước tiến vào trong trận pháp, các cao tăng Ma Giáo khác ở phía sau nhanh chóng nối gót. Sau khi đám người Ma Giáo tiến vào, trận pháp lại lần nữa khôi phục như cũ.

Chương 707: Yêu nghiệt ta thấy người không phải là người 1

Bụp!

Đầu của Đại Bạch chui ra từ trong trận pháp, nhìn đông đảo Thiên Tôn vẫn còn đang kinh hãi ở phía xa!

Ánh mắt lộ ra ba phần khinh thường, ba phần châm biếm, bốn phần thờ ơ, Đại Bạch nhếch miệng cười một tiếng, rồi biến mất!

“Khốn kiếp!”

“Lão tử thể mà lại bị một con chó khinh thường, thật là nhục nhã!” Một tên cường giả Thiên Tôn nhìn Đại Bạch biến mất, phần nộ gầm lên.

Những Thiên Tôn khác cũng đều tỏ vẻ tức giận, quả thật vừa rồi ánh mắt của Đại Bạch quá mức khinh người!

Khiến người ta vừa nhìn đã muốn lao vào đánh cho hắn một trận!

“Con chó kia chắc chắn không tầm thường, vậy mà có thể không để ý đến trận pháp lợi hại như thế, còn có thể dễ dàng cắn nát, thật sự là thần sủng...” Một vị Thiên Tôn khác thở dài nói, trong giọng nói tràn đầy hâm mộ.

Nghe hắn nói xong!

Chỉ trong nháy mắt, trong đầu tất cả cường giả đều hiện lên hình ảnh Đại Bạch dễ dàng xé nát trận pháp, thật nhẹ nhàng

làm sao!

Nếu như bọn họ có được Đại Bạch!

Chẳng phải các loại bí cảnh, cấm địa đều có thể tùy tiện tiến vào, cơ duyên, bảo vật đều có thể tùy tiện lấy đi hay sao, tốc độ tu luyện e rằng cũng sẽ tăng vọt!

Chỉ trong nháy mắt, trong mắt đông đảo Thiên Tôn đều lộ ra vẻ tham lam, bất kể là Ma Long Phi Liễn, Thần Ma Dao, hay là Đại Bạch đều là bảo vật vô thượng, mà bảo vật thì phải thuộc về người có đức...

Hỗ Tôn nhìn đám người Chu Khung biến mất trong Hải Thần Uyên, trong mắt lóe lên tia suy tư, đại não nhanh chóng vận chuyển.

“Ma đao, thần sủng, loại bảo vật này, sức hấp dẫn thật lớn a!”

Hỗ Tôn trầm nghĩ, sau đó nhìn về phía các Thiên Tôn khác cũng đang nhìn với ánh mắt tham lam, nhanh chóng mở lời.

“Quý Tôn, hay là chúng ta hợp tác, sau khi việc thành, bốn tọa chỉ cần con chó mực kia.”

“Hợp tác thì được nhưng con chó đen kia bốn tôn cũng muốn...”

Bên trong Hải Thần Uyên!

Từng trận âm phong gào thét, từng cỗ sương mù mông lung tràn ngập, khiến thần thức không thể nào ly thể quá xa.

Sương mù còn không ngừng thôn phệ linh khí trong cơ thể sinh linh, quỷ dị khó lường!

Thập! Thập! Thập!

Một nam tử tóc trắng tay cầm hắc thương chậm rãi bước đi, chính là Đường Vũ, trong mắt hắn lúc này tràn đầy mê mang.

Hắn không biết mình đã ở đây bao lâu, như một cái chớp mắt, lại như đã nhiều năm, dù đi thế nào, xung quanh vẫn chỉ là cảnh tượng sương mù dày đặc.

Nói đơn giản!

Hắn đã lạc đường, cứ đi mãi trong màn sương này!

“Rốt cuộc là chuyện gì, chẳng lẽ không có lấy một chút phương hướng nào sao?” Đường Vũ dừng lại, nhíu mày, hắn biết rõ cứ tiếp tục như vậy không phải là cách.

Chẳng những không tìm thấy Hải Thần Tam Xoa Kích, ngược lại sẽ bị sương mù thôn phệ hết pháp lực mà chết!

Vù...!

Hắc thương trong tay Đường Vũ đột nhiên phát ra từng tiếng vù vù, từng đạo hắc quang từ trường thương bắn ra, xua tan sương mù xung quanh.

Đồng thời, đầu thương nhanh chóng chỉ về một hướng!

“Chẳng lẽ, ngươi đang chỉ đường cho ta?” Đường Vũ nhìn thấy sự biến hóa của Yêu Thần Thương, gương mặt lộ vẻ vui mừng.

Truyền thuyết kể rằng Yêu Thần Thương là binh khí thứ hai của Hải Thần, mà Hải Thần Uyên này chính là tẩm cung của Hải Thần, đi theo nó chắc chắn là không sai.

Đường Vũ không do dự, nhanh chóng đi theo hướng Yêu Thần Thương chỉ, không biết đi bao lâu, bên tai bỗng vang lên tiếng ngâm nga như có như không.

Âm thanh càng lúc càng lớn, như có ma lực, khiến nội tâm tĩnh lặng của Đường Vũ cũng dâng lên một tia xao động.

“Vũ ca ca, huynh đến thăm muội sao, muội nhớ huynh lắm!” Một giọng nữ trong trẻo lạnh lùng truyền vào tai Đường

Vũ.

Àm!

Đường Vũ nhìn thẳng về phía trước, chỉ thấy một nữ tử mặc lam y trường bào đang đứng trên một mảnh đá ngầm, nhìn hấn bằng ánh mắt tha thiết.

“Phong Linh... Không, là Mạnh Hoan!”

Đường Vũ kinh ngạc há hốc mồm, nữ tử áo lam trước mắt, từ dung mạo, thần thái đến ánh mắt, đều giống hệt thê tử Mạnh Hoan của hấn.

Chẳng lẽ thê tử của hấn đã sống lại?

“Vũ ca ca, muội nhớ huynh lắm, ở đây lạnh quá, muội sợ...” Nữ tử áo lam nhìn Đường Vũ, tiếp tục nói, cả người run lên vì lạnh.

“Đừng sợ, có Vũ ca ở đây!”

Ánh mắt Đường Vũ bị sương mù che phủ, hấn nhanh chóng nói, từng bước tiến về phía nữ tử.

Mười mét.

Tám mét.

Năm mét.

Ngay khi Đường Vũ sắp ôm lấy thiếu nữ áo lam, trường thương màu đen trong tay bỗng chấn động không ngừng.

Ông...!

Cơn chấn động mãnh liệt khiến Đường Vũ khựng lại, trong lòng chợt lóe lên một tia khác thường.

Không đúng!

Mạnh Hoan của hấn đã chết, nàng ấy chết ngay trong lòng hấn cũng chính vì vậy mà hấn đã nhập ma sát lục, đồ thán vô

số sinh linh!

Giả, tất cả những thứ trước mắt đều là giả!

“Ngươi là ai? Dám giả mạo Mạnh Hoan!” Đường Vũ ngửa mặt gầm lên một tiếng giận dữ, lớp sương mù trong mắt nhanh chóng tan đi.

Chương 708: Yêu nghiệt ta thấy người không phải là người 2

Tầm nhìn lại trở về như cũ!

Hiện ra trước mắt Đường Vũ là một đóa Thực Nhân Hoa khổng lồ, đang há rộng miệng như chờ đợi hắn tiến vào.

Chỉ còn một bước nữa thôi!

Nếu không phải Yêu Thần Thương cảnh báo, e rằng hắn đã sập bẫy, rơi vào miệng của Thực Nhân Hoa rồi.

Lúc này...

Thực Nhân Hoa dường như cũng nhận ra Đường Vũ đã thoát khỏi sự khống chế của nó, lập tức há to miệng, nhắm thẳng về phía hắn mà nuốt chửng.

“Yêu nghiệt, muốn chết!”

Khí thể trên người Đường Vũ bùng nổ, Yêu Thần Thương trong tay nhanh chóng vung ra, uy lực vô tận bộc phát.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng chấn động kinh thiên động địa vang lên không ngớt!

Thực Nhân Hoa dường như bị Yêu Thần Thương áp chế, không thể nào phát huy được toàn bộ thực lực của bản thân.

Cuối cùng, trong tiếng gầm gừ đầy phẫn uất, nó đành phải độn thổ bỏ chạy, theo Thực Nhân Hoa biến mất, sương mù trong phạm vi mấy chục dặm xung quanh cũng nhanh chóng tiêu tán.

Đường Vũ nhìn theo hướng Thực Nhân Hoa biến mất nhưng hắn không đuổi theo, Hải Thần Uyên này đầy rẫy những điều quý dị khó lường, hắn không thể hành động thiếu suy nghĩ được.

Hắn đảo mắt quan sát xung quanh!

Mặc dù sương mù trong phạm vi mấy chục dặm đã tan đi nhưng bốn bề vẫn là một mảnh hoang vu, không có gì khác biệt, hơn nữa sương mù xung quanh lại đang nhanh chóng tụ lại.

Chưa đầy năm hơi thở!

Xung quanh đã lại bị sương mù bao phủ!

Ngay khi Đường Vũ đang suy nghĩ xem nên làm gì tiếp theo, một giọng nói đầy kinh hãi bỗng truyền vào tai hắn.

“Vũ ca ca, thật sự là huynh sao?”

Ngay sau đó, một thiếu nữ áo xanh xuất hiện trước mặt Đường Vũ, nàng ta nhìn hắn với

“Vũ ca ca, huynh làm sao vậy, muội là Phong Linh đây!”
Thiếu nữ áo xanh nhìn Đường Vũ đột nhiên lui về phía sau, vẻ mặt ủy khuất nói.

“Vũ ca ca...”

“Câm miệng! Yêu nghiệt to gan, bản tôn liếc mắt một cái đã nhìn ra ngươi không phải người, mau hiện nguyên hình!”

“Đại Bi Thiên Long, Yêu Thần Thương, bắn chết nó cho ta!”

Đường Vũ hét lớn, Yêu Thần Thương trong tay lập tức rầm ra, uy lực kinh khủng khiến không gian xung quanh cũng phải chấn động!

“A...!”

Phong Linh hét lên một tiếng, nàng nằm mơ không ngờ Vũ ca ca lại ra tay với mình.

Dù vậy, là một Hải Yêu sống mấy vạn năm, nàng tự nhiên không phải kẻ ngây thơ, vội vàng lấy ra một tấm phù lục phòng ngự Tôn cảnh.

Ầm!

Một tiếng va chạm kinh thiên động địa!

Vút!

Phong Linh trúng một kích của Đường Vũ, thân hình lập tức bay xa, không thấy bóng dáng!

“Hừ!”

Đường Vũ nhìn Phong Linh bị mình đánh bay, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo, chỉ là một yêu vật nhỏ bé, vậy mà cũng dám lừa hấn hai lần!

Nằm mơ!

Thế nhưng...

Chỉ trong vòng năm nhịp thở!

Một thiếu nữ mặc áo bào xanh rách nát, đầu tóc rối bù lại xuất hiện trước mặt hắn, hơi thở toàn thân vẫn còn chập chờn bất ổn, hiển nhiên là đã bị thương không nhẹ!

Đường Vũ vừa nhìn thấy lập tức đỏ mắt, phần nộ quát:

“Thật quá đáng, yêu nghiệt kia, ngươi cho rằng mỹ nhân kế không được, khổ nhục kế sẽ có tác dụng sao? Chết đi!”

Yêu Thần Thương lại một lần nữa vung lên!

“Huynh nghe muội giải thích...”

Ầm!

Phong Linh lại bị Đường Vũ đánh bay, thân hình biến mất không một dấu vết!

Lần thứ ba Phong Linh xuất hiện trước mặt Đường Vũ, nàng chưa kịp để hấn ra tay đã lớn tiếng nói:

“Đường Vũ, sự tình chẳng qua tam, lão nương thật sự là Phong Linh đây, huynh quên mười năm trước huynh bị thương là lão nương cứu huynh sao, năm năm trước lão nương còn hôn trộm huynh đó.”

“Quan trọng nhất là, lão nương còn biết huynh thích mặc quần cộc màu đỏ, lần này huynh tin chưa?”

Phong Linh tuôn ra một tràng, ngay cả xưng hô cũng dùng đến “lão nương”, đủ để thấy nàng đang tức giận đến mức nào.

Thấy vẻ mặt Đường Vũ dịu xuống, Phong Linh mới thờ phào nhẹ nhõm, trực tiếp ngồi phịch xuống đất!

Đường Vũ nhìn Phong Linh ngồi dưới đất, lúc này mới nhận ra có điều gì đó không đúng, hơn nữa Yêu Thần Thương không hề phát ra cảnh báo!

Vậy thì rõ ràng rồi, người bị mình đánh bay hai lần trước mắt, căn bản không phải yêu nghiệt gì cả, mà là Phong Linh thật!

“Phong Linh, ngươi không sao chứ? Sao ngươi lại đột nhiên xuất hiện ở đây?”

Đường Vũ nhìn Phong Linh, trong giọng nói lộ rõ vẻ áy náy, dù sao hấn vừa rồi suýt nữa đã đánh chết nàng.

“U...”

Phong Linh ngồi bệt xuống đất, cúi đầu khóc nức nở. Nàng ủy khuất vô cùng, bị người mình yêu nhất đánh, lại còn bị hủy dung, thử hỏi ai mà chịu nổi!

Mãi đến một nén nhang sau!

Phong Linh mới được Đường Vũ dỗ dành đến ngừng khóc, nàng nói mình đi theo phía sau hấn vào đây.

“Được rồi, Phong Linh, việc quan trọng bây giờ là tìm Tam Xoa Kích, nơi này rất nguy hiểm, chúng ta mau rời khỏi đây thôi!”

Đường Vũ nói với Phong Linh, ai bảo dung mạo Phong Linh lại giống hệt thê tử của hấn như vậy.

“Vâng!”

Phong Linh yếu ớt gật đầu, sau đó đứng dậy, cùng Đường Vũ đi về hướng trường thương chỉ dẫn.

Chương 709: Thực Nhân Hoa

Bên kia, tại một góc của Hải Thần Uyên!

Âm...!

Từng tiếng nổ lớn vang lên!

Mấy bóng người rơi xuống đất, người dẫn đầu là một nam tử mặc Ma Thần chiến bào, chính là Chu Khung và đám người của hắn!

“Thật là quỷ dị! Sương mù này có thể ngăn cách thần thức, ta không thể nhìn thấy gì quá trăm mét.”

Ma Hồ Vương nhìn sương mù dày đặc bốn phía, vẻ mặt nghi hoặc nói, sau đó vung cự phủ trong tay bỏ về phía trước!

Vút...

Một luồng phủ quang khổng lồ xuất hiện, chém thẳng vào màn sương, đánh tan một vùng sương mù.

Nhưng chưa đầy một hơi thở, sương mù đã lại tụ lại!

“Không có thần thức cảm ứng, căn bản không tìm được phương hướng, tâm cung của Hải Thần, quả nhiên có phần huyền cơ.”

Trần Thu tay phe phẩy quạt xếp, trong mắt lóe lên tinh quang nhưng cũng chỉ có thể nhìn thấy trong phạm vi hai trăm mét, mà chút khoảng cách này, trong Hải Thần Uyên rộng lớn, chẳng khác nào người mù!

“Giáo chủ, thuộc hạ nhiều nhất cũng chỉ có thể nhìn thấy trong vòng năm trăm mét, xung quanh đây chẳng có gì cả, chỉ là một vùng hoang vu!” Liên Sinh vận hồng bào, khom người bẩm báo với Chu Khung.

Chu Khung nhìn về phía trước, một trăm mét, năm trăm mét, một ngàn mét, một vạn mét...

Cuối cùng, khi nhìn đến khoảng cách hai vạn mét, tầm nhìn đã bị sương mù dày đặc che khuất.

Vù...

Con mắt dọc trên mi tâm Chu Khung chậm rãi mở ra, từng đạo hào quang lóe lên, tầm nhìn của hắn bỗng chốc được mở rộng, mười dặm, trăm dặm, ngàn dặm!

Cuối cùng, khi nhìn đến một vạn dặm, hắn mới dừng lại, quét mắt nhìn xung quanh, trong vòng vạn dặm, tất cả đều là một vùng hoang vu!

Có thể nói là chẳng có gì cả, ngoại trừ sương mù thì chỉ có sương mù, không hề có bất kỳ sinh linh nào tồn tại!

“Vạn dặm xung quanh không có gì cả, tên Hải Thần này đúng là nghèo rớt mồng tơi!” Chu Khung lạnh lùng nói, khóe miệng nhếch lên một tia khinh thường.

Cũng may là Hải Thần không nghe thấy lời hắn nói, nếu không chắc chắn sẽ tức đến bật dậy sống lại liều mạng với hắn.

Cái gì mà nghèo rớt mồng tơi? Nơi này còn chưa đến tầm cung của ta, ngươi đừng có mà vũ nhục người khác như vậy.

“Hệ thống, sương mù này là sao?”

“Ký chủ, sương mù này là do một loại thực vật dưới đáy biển tên là Thực Nhân Hoa tỏa ra, có thể tạo ra nhiều sương mù như vậy, chứng tỏ số lượng Thực Nhân Hoa ở đây rất lớn.

Hải Đê Thực Nhân Hoa: Là một loại thực vật quý dị, chúng dựa vào việc hút máu tươi của sinh linh để tiến hóa, có khả năng mê hoặc sinh linh và tạo ra sương mù che lấp thần thức.”

Thực Nhân Hoa?

Ánh mắt Chu Khung lóe lên một tia suy tư, không biết loại thực vật này có thích hợp trồng ở Ma Giáo hay không.

“Giáo chủ, chúng ta đi hướng nào đây?” Ma Hồ Vương vỗ vỗ đầu, nhìn Chu Khung hỏi.

“Đại Bạch, tìm vị trí của Đường Vũ!”

Chu Khung lạnh lùng nói, mục đích chuyến đi này của hắn chính là bắt Đường Vũ, còn cái gọi là truyền thừa của Hải Thần, chỉ là thứ yếu mà thôi.

Hơn nữa, dựa theo “Định luật thứ nhất” của tiểu thuyết, chỉ cần đi theo Đường Vũ, nhất định có thể tìm được vị trí truyền thừa!

“Được!”

Đại Bạch gật đầu đáp ứng một tiếng, trong miệng khẽ lắm bẩm:

“Càn Khôn vũ trụ, Vạn Giới Truy Tung! Khứu!”

Chỉ thấy cái mũi Đại Bạch nhanh chóng run run vài cái, ánh mắt lập tức khóa chặt một hướng!

“Lão đại, ta ngửi ra rồi, Đường Vũ ở bên ngoài cách đó năm vạn dặm, bên cạnh còn có bà nương lần trước đi theo.” Đại Bạch chỉ một trảo về một hướng, nói với Chu Khung.

“Đi!”

Chu Khung phát tay, dẫn theo các cao tăng Ma Giáo nhanh chóng đi về hướng Đại Bạch vừa chỉ.

Ước chừng nửa nén hương sau!

Đám người Ma Giáo đột nhiên dừng lại, bởi vì bên tai tất cả mọi người đều truyền đến từng trận tiếng ngâm xướng, trong âm thanh tràn đầy sự quý dị, mê hoặc.

Sau đó...

Trước mắt Chu Khung bỗng xuất hiện một mỹ nữ yêu kiều, không ngừng vũ mị trước mặt Chu Khung, miệng khẽ cất lời:

“Tới đây, vui đùa cùng ta nào, dù sao thời gian còn dài mà...”

Nghe tiếng ngâm xướng mê hoặc bên tai, Chu Khung nhú mày, thầm nghĩ: “Năm âm bát toàn, hát thật khó nghe!”

Mỹ nữ thấy Chu Khung lạnh lùng, nàng ta càng ra sức múa, nàng ta bị nhốt ở đây vô số năm rồi.

Nàng ta căn bản không thể cắn nuốt huyết thực, chỉ có thể dựa vào chút linh khí ít ỏi này mà sống qua ngày, vất vả lắm mới gặp được một nam tử, trong tay còn có Yêu Thần Thương, nàng ta căn bản không phải đối thủ.

Cho nên...

Đám người Chu Khung trước mắt, nàng ta nhất định phải nuốt trọn!

“Ngươi chính là Thực Nhân Hoa sao? Trông thật xấu xí, chẳng qua có thể trông xung quanh Ma Giáo một ít, dùng để rèn luyện tâm trí cho đám đệ tử Ma Giáo.”

Chu Khung lạnh lùng nói, một bàn tay khổng lồ vươn ra chụp tới mỹ nữ.

Lúc này...

Mỹ nữ vẫn chưa phát hiện ra điều gì khác thường, vẫn tiếp tục lắc lư, tạo dáng, trong mắt còn lộ ra vẻ hưng phấn.

Chương 710: Tiến vào khu vực truyền thừa 1

Cho đến khi bàn tay không lồ của Chu Khung bóp chặt cổ nàng ta, hơi dùng lực một chút, trực tiếp lôi nàng ta ra khỏi mặt đất.

Rầm!

Mỹ nữ chỉ trong nháy mắt biến mất, mà trong tay Chu Khung lúc này đang nắm một đóa Thực Nhân Hoa dữ tợn, đang điên cuồng giãy giụa.

Răng rắc!

Thực Nhân Hoa há miệng cắn một cái về phía tay Chu Khung!

“Keng!”

Một tiếng kim loại va chạm vang lên, sau đó là một trận gào thét thảm thiết, chỉ thấy hàm răng kinh khủng trong miệng Thực Nhân Hoa trực tiếp vỡ vụn hơn phân nửa.

“Sao có thể như vậy?”

Thực Nhân Hoa lập tức héo rũ, không còn sức phản kháng, phải biết rằng thực lực của ả ta là Tôn cảnh, một hàm răng này lại càng là thiên phú dị bẩm.

Cho dù là Tôn Giả đỉnh phong không chịu nổi một nhát cắn của ả ta nhưng bây giờ, hàm răng của ả ta lại bị bàn tay Chu Khung làm cho vỡ vụn.

“Muốn cắn bỏn tợn, si tâm vọng tưởng!”

Chu Khung khinh thường nhìn Thực Nhân Hoa, với cường độ thân thể hiện tại của hắn, cho dù là Thiên Tôn cũng khó bì kịp, huống chi là một Thực Nhân Hoa Tôn cảnh.

Lúc này cảnh tượng trước mắt đám người Ma Giáo cũng khôi phục như thường, tất cả các cao tăng Ma Giáo khác đều mang vẻ mặt lạnh lùng, căn bản không bị ảnh hưởng gì.

Chỉ có sắc mặt Ma Hồ Vương là kỳ quái, miệng còn lầm bầm: “Nhanh như vậy đã hết rồi, bữa tiệc của ta còn chưa bắt đầu, sớm biết như vậy thì bất kể là cái gì, trước tiên cần một cái đã rồi!”

Các cao tăng Ma Giáo khác nghe vậy chỉ biết im lặng, vừa rồi Thực Nhân Hoa kia dựa vào dự vọng của sinh linh mà tạo ra ảo ảnh.

Nói cách khác, ảo ảnh của Ma Hồ Vương là: Bữa tiệc!

Phần đông cao tăng Ma Giáo nhao nhao nhìn về phía Thực Nhân Hoa trong tay Chu Khung, cao khoảng chừng mười trượng, rễ cây mảnh khảnh, cái đầu khổng lồ.

Trên hàm răng sắc bén, thiếu mất mấy cái răng cửa, nhìn bộ dáng thật đáng thương.

“Lão đại, thứ đồ chơi gì vậy, có thể ăn được không?” Đại Bạch trừng hai con mắt to nhìn Thực Nhân Hoa hỏi.

Nghe được lời nói của Đại Bạch, dọa Thực Nhân Hoa run lấy bầy, nàng nằm mơ không nghĩ tới, bản thân lớn lên xấu xí như vậy, thế mà có một ngày cũng bị người ta dòm ngó, còn muốn ăn tươi nuốt sống.

“Bồn tọa sẽ bắt một ít về Ma Giáo, đến lúc đó nếu ngươi muốn ăn, thì tự mình đi lấy.”

Chu Khung phát tay thu Thực Nhân Hoa vào Sơn Hà Đồ, mang theo cao tăng Ma Giáo tiếp tục đuổi theo Đường Vũ.

Dọc đường đi!

Vô số Thực Nhân Hoa bị Chu Khung nhỏ tận gốc, thu hết vào trong Sơn Hà Đồ. ...

Vị trí trung tâm Hải Thần Uyên!

Một bộ xương cá voi khổng lồ nằm rạp trên mặt đất, mặc dù đã không còn sinh mệnh nhưng trên người vẫn tỏa ra khí tức kinh khủng.

Phía trước bộ xương cá voi có hai bóng người đang đứng, một nam một nữ, chính là Đường Vũ và Phong Linh!

“Bộ xương khô này lớn thật, đây là cá voi sao, thân thể lớn như vậy, khi còn sống thực lực cường đại đến nhường nào?” Đường Vũ nhìn bộ xương cá voi kinh ngạc há to miệng.

Phải biết rằng yêu thú tu luyện, mặc dù không phải bản thể càng lớn càng mạnh nhưng thân thể có thể đạt tới kích thước như cá voi trước mắt, thực lực chắc chắn vô cùng cường đại!

“Đây là Tọa Sơn Kinh!”

Phong Linh nhìn bộ xương cá voi trước mặt nói, sau đó nhìn Đường Vũ vẻ mặt mê mang vội vàng giải thích:

“Trong ghi chép cổ xưa của Hải Yêu tộc ta, Tọa Sơn Kinh chính là tọa kỵ của Hải Thần đại nhân, thực lực vô cùng cường đại, phát tay có thể chụp chết cường giả Thiên Tôn cảnh.”

“Bởi vì lúc ngồi trên biển nông trông tựa như một tòa Thần Sơn, cho nên được gọi là Tọa Sơn Kinh, không ngờ hiện tại chỉ còn bộ xương.”

Tọa kỵ của Hải Thần?

Đường Vũ nghe xong lời giải thích của Phong Linh, trong mắt lóe lên một tia sáng, cộng thêm trường thương màu đen trong tay chỉ dẫn.

Không khó để đoán ra, truyền thừa của Hải Thần hẳn là ở trên người Tọa Sơn Kinh này, hoặc là nói là trong cơ thể của nó.

“Ồ, Phong Linh, nàng có cảm thấy sương mù này hình như đã nhạt đi không ít.” Đường Vũ nhìn sương mù xung quanh rõ ràng mỏng manh hơn, nghi hoặc hỏi.

“Hình như là ít đi một chút.”

Phong Linh cũng gật đầu, chủ yếu là quá rõ ràng, hiện tại lấy thần thức của nàng cũng có thể nhìn thấy bên ngoài hai trăm mét, có thể thấy sương mù đã tiêu tan rất nhiều.

Hai người suy nghĩ nửa ngày không hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, bọn họ không biết là, bọn họ dựa vào Yêu Thần Thương chỉ dẫn, trên đường đi căn bản không gặp phải Thực Nhân Hoa nào.

Nhưng...

Khác với bọn họ, đám người Ma Giáo trên đường đi gặp phải vô số Thực Nhân Hoa, kết quả không cần nói cũng biết, tất cả đều bị Chu Khung không chút lưu tình nhổ tận gốc thu sạch.

Cho nên sương mù hiện tại mới trở nên mỏng manh như thế!

Chương 711: Tiến vào khu vực truyền thừa 2

“Vũ ca ca, huynh mau nhìn!” Phong Linh chỉ vào miệng cá voi hô lớn.

Đường Vũ nhìn theo hướng Phong Linh chỉ, chỉ thấy chỗ miệng cá voi lóe lên một trận lam quang.

Sau đó một cánh cửa đá xuất hiện, từng dòng phù văn vận chuyển ở bên trên, làm cho người ta vừa nhìn đã biết không hề tầm thường.

Vút! Vút!

Hai người Đường Vũ nhanh chóng bay đến trước cửa đá, Phong Linh nhanh chóng tìm kiếm khắp các góc ngách trên dưới cửa đá, đáng tiếc không phát hiện được gì.

“Sao có thể như vậy được? Cơ quan đâu? Cửa ngầm đâu?” Phong Linh nghi hoặc hỏi, lại nhìn xung quanh, không phát hiện ra gì.

Đường Vũ nhìn cửa đá, trong mắt lóe sáng, phảng phất nghĩ tới điều gì, nhanh chóng giơ trường thương màu đen trong tay lên, đồng thời rót linh lực vào trong trường thương.

Ong...!

Trường thương bắt đầu chấn động vù vù kịch liệt, từng trận hắc quang quỷ dị hiện lên, bay về phía cửa đá.

Ầm!

Theo hắc quang tiến vào, toàn bộ cửa đá đều nhanh chóng rung lên, phù văn quỷ dị khắc họa bên trên cũng đồng loạt

sáng rực.

Chưa đầy một hơi thở!

Cả cánh cửa đá bỗng chốc sáng bừng, tất cả phù văn quý dị như được triệu hoán, tụ lại một chỗ, tạo thành một bức họa đồ.

Trong hình là một nữ tử áo lam, mái tóc đen dài xõa ngang lưng, quay mặt về phía chúng sinh. Nàng tay cầm tam xoa kích, chân đạp lưng một con cự kinh lam sắc, uy phong凛冽.

“Là Hải Thần đại nhân!”

Phong Linh nhìn thấy bức họa đồ, kích động kêu lên một tiếng, miệng lẩm bẩm:

“Hải Thần đại nhân thứ tội, con là con dân của người, hôm nay đặc biệt dẫn theo ý trung nhân đến bái kiến người.”

Àm!

Một tiếng nổ vang lên, trên cửa đá bỗng xuất hiện một cái lỗ đen nhỏ xíu, Đường Vũ không chút do dự, lập tức đâm trường thương vào.

Cạch, cạch, cạch...

Tiếng bánh răng ma sát chuyển động vang lên, cánh cửa đá chậm rãi biến mất, để lộ ra một thông đạo đen ngòm trước mặt hai người Đường Vũ.

“Đi!”

Đường Vũ một tay cầm trường thương, một tay kéo Phong Linh, nhanh chóng tiến vào thông đạo. Sau khi hai người đi vào, thông đạo lại khôi phục như cũ, cánh cửa đá một lần nữa hiện ra.

Hai người Đường Vũ vừa đi không lâu, trước cửa đá lại xuất hiện một nhóm người, chính là đám người Ma Giáo đang

truy đuổi theo.

Hít hít...

Đại Bạch chạy thẳng đến cửa đá, đánh hơi xung quanh, khoe miệng nhếch lên một nụ cười gian xảo, quay đầu nói với Chu Khung:

“Lão đại, tên Đường Vũ kia chui vào trong rồi, mới vừa nãy thôi!”

Chu Khung nghe vậy, gạt đầu, ánh mắt nhìn về phía bộ xương cá voi khổng lồ, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Chỉ nhìn hình thể cũng có thể nhận ra, lúc sinh thời con cá voi này ít nhất cũng phải có thực lực Thiên Tôn đỉnh phong.

Mà có thể dùng thi thể của nó làm nơi truyền thừa, thực lực của Hải Thần kia chắc chắn không tầm thường, ít nhất cũng phải là Đế Cảnh!

“Quả nhiên là kẻ có hai vạn điểm Thiên Vận, bị bốn tọa truy sát đến mức này mà vẫn nhặt được truyền thừa của Đế Giả, vận khí thật nghịch thiên mà.”

Chu Khung lẩm bẩm, sau đó không chút do dự, lập tức ra lệnh cho Đại Bạch:

“Đại Bạch, phá cửa!”

Nếu không có gì bất ngờ, bên trong thi thể cá voi này chính là cửa ải cuối cùng của truyền thừa Hải Thần, không thể lãng phí thời gian được nữa.

Nếu như để mặc cho Đường Vũ nhận được truyền thừa ngay trước mắt mình, vậy thì mặt mũi Chu Khung này còn đặt đâu nữa.

“Đại Bạch tê thiên, ta cần... Rắc rắc...”

Đại Bạch há to miệng, điên cuồng cắn xé cánh cửa đá. Cánh cửa quỷ dị do trận pháp tạo thành lập tức xuất hiện những vết nứt vỡ.

Phù!

Đại Bạch thở hỗn hển, quay đầu nhìn Chu Khung, bĩu môi.

Chu Khung thấy vậy, không khỏi bật cười, phát tay ném cho Đại Bạch một túi thức ăn chó siêu thơm.

Đại Bạch nhanh như chớp ngoạm lấy túi thức ăn, ba cắn hai nuốt, ngay cả túi nilong cũng chà tha.

Nó lộ ra vẻ mặt thỏa mãn, lẩm bẩm: “Thức ăn chó siêu thơm, quét sạch con đói, Áo Lợi sản xuất. Ta cắn tiếp đây!”

Chưa đầy năm hơi thở, Đại Bạch đã cắn nát cánh cửa đá, vẻ mặt đầy tự hào.

“Đi!”

Chu Khung không nói nhảm, thân hình lóe lên, bay thẳng vào trong cửa đá. Các cao thủ Ma Giáo khác thấy vậy, vội vàng theo sát. Đại Bạch thấy vậy cũng thu hồi vẻ tự đắc, vội vàng đuổi theo.

Trong hành lang tối đen như mực, Đường Vũ cùng Phong Linh nhanh chóng lướt đi, chẳng rõ đã bao lâu trôi qua, phía trước mới le lói một tia sáng le lói.

Ngay sau đó, một tòa cung điện nguy nga tráng lệ hiện ra trước mắt hai người. Bên trong cung điện, vàng son lấp lánh, một viên Dạ Minh Châu màu lam được khảm trên đỉnh, tỏa ra ánh sáng xanh dịu.

“Oa, đẹp quá!”

Phong Linh đứng trước cửa cung điện, nhìn khung cảnh, thốt lên đầy thích thú, đôi mắt long lanh như sao đêm.

“Vào nhanh đi, chúng ta lấy xong Tam Xoa Kích rồi rời khỏi đây. Ta luôn có cảm giác bất an.”

Đường Vũ kéo tay Phong Linh, nhanh chóng bước vào đại điện. Chẳng hiểu sao hắn luôn cảm thấy nguy hiểm đang cận kề.

Chương 712: Hải Thần xuất hiện 1

Cảm giác ấy ngày càng rõ ràng, tựa như chỉ chỉ trong khoảnh khắc sẽ giáng xuống!

“Chẳng lẽ lão ma đầu họ Chu kia đuổi tới đây?”

Đường Vũ trầm nghĩ nhưng rồi lại phủ nhận ngay. Nơi đây là Hải Thần Uyên, Yêu Tôn từng nói không có chìa khóa thì không ai có thể vào được.

Hơn nữa bên ngoài còn có Yêu Tôn Thiên Tôn lục trọng canh giữ, tên Chu ma đầu kia làm sao có thể xông vào được?

Tháp! Tháp! Tháp!

Tiếng bước chân vang lên, hai người Đường Vũ tiến vào đại điện. Chỉ thấy trên không trung đại điện, từng luồng ánh sáng màu lam bay lượn.

Mỗi một luồng sáng đều tỏa ra khí tức mạnh mẽ, hiển nhiên bên trong phong ấn bảo vật, mà phẩm cấp của chúng đều không hề tầm thường.

Tuy nhiên, ánh mắt hai người Đường Vũ đều về phía phía trung tâm đại điện, nơi đó có một pho tượng khổng lồ.

Pho tượng mặc trường bào màu lam, thân người đuôi rắn, đôi mắt tỏa ra ánh sáng xanh, tay cầm Tam Xoa Kích. Phía dưới là vô số hung thú biến cả đang cung bái nài.

Phụt...

Đường Vũ vội vàng dời mắt khỏi pho tượng, một ngụm máu tươi phun ra. vậy mà hấn bị khí thể của pho tượng làm

cho bị thương.

“Đây chính là Hải Thần sao? Chỉ một pho tượng thôi cũng có thể khiến ta bị thương, lúc sinh thời chẳng biết thực lực nàg ta khủng khiếp đến mức nào.”

Đường Vũ thâm kinh hãi.

Hắn không ngờ rằng, ngụm máu tươi kia lại bắn lên Yêu Thần Thương.

Vù...!

Yêu Thần Thương nhiễm máu, lập tức tỏa ra hắc quang khủng khiếp, kịch liệt rung động, càng lúc càng mạnh, cuối cùng thoát khỏi tay Đường Vũ.

Yêu Thần Thương xoay một vòng trên không trung, sau đó lao thẳng về phía tượng Hải Thần.

“Oành!”

Một tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên!

Cả tòa cung điện rung chuyển dữ dội, pho tượng Hải Thần vốn dĩ tĩnh lặng bỗng phát ra lam quang chói lọi, từng mảnh giáp trụ màu xám rơi xuống.

“Mẹ nó!”

Nhìn thấy cảnh tượng đột ngột trước mắt, Đường Vũ hoảng hốt, thậm kê không ổn, định bỏ chạy.

Nhưng...

Chưa kịp phản ứng, hai mắt pho tượng Hải Thần lóe sáng, một âm thanh ngâm xương vang vọng khắp đại điện.

Hai nhíp thở sau!

Ngay lúc tâm trí Đường Vũ gần như muốn sụp đổ, âm thanh ngâm xương kia mới chịu dừng lại.

“Phù!”

Đường Vũ thở phào một hơi, kinh hãi nhìn pho tượng phía trước. Lúc này, pho tượng trông như vừa được ban cho sinh mệnh.

“Không ổn, Phong Linh đâu?”

Đường Vũ nhìn xung quanh, Phong Linh đã biến mất một cách kỳ lạ.

“Cuối cùng cũng có người tới, đã bao nhiêu năm trôi qua rồi? Một trăm vạn năm? Hay là hai trăm vạn năm?” Một giọng nói trong trẻo vang vọng khắp đại điện.

“Kẻ nào!”

Đường Vũ hét lớn một tiếng, khí thể toàn thân bộc phát, nhanh chóng gia cố cho bản thân mấy tầng kết giới phòng ngự.

“Ta là ai, đã lâu lắm rồi chẳng còn kẻ nào nhắc đến danh xưng của ta nữa nhưng người đời vẫn quen gọi ta là Hải Thần.” Giọng nói thanh lãnh lại vang lên, vọng khắp đại điện.

“Là người đang nói chuyện sao, người chính là Hải Thần?”

Đường Vũ nhìn chằm chằm vào pho tượng Hải Thần, trong mắt loé lên một tia sáng.

“Phải, ngoại trừ ta ra, người cho rằng nơi truyền thừa này còn có kẻ nào khác nữa sao? Nhưng người không cần lo lắng, ta hiện tại chỉ còn sót lại một tia thần niệm mà thôi.”

“Nơi này quá đổi tĩnh mịch, mấy triệu năm qua ta chỉ có thể trò chuyện với lũ Hoa Nuốt Người ngu muội kia, thật là tịch mịch quá đổi.”

Hải Thần dường như đã lâu lắm rồi không được nói chuyện, lại tiếp tục nói một tràng dài, trong giọng nói chất chứa đầy nỗi cô đơn.

“Tại hạ Đường Vũ, bái kiến Hải Thần tiên bối, lần này đến đây là do Yêu Tôn nhờ vả...”

Đường Vũ hành lễ với pho tượng Hải Thần, sau đó nhanh chóng kể lại lai lịch của mình.

“Hải Yêu nhất tộc?”

Pho tượng Hải Thần phảng phất như bị kích động, lại kịch liệt rung chuyển, uy thế kinh khủng bao trùm cả đại điện.

“Lúc lão nương còn sống, chúng đều là Hải Thần nhất tộc, từ khi nào lại biến thành Hải Yêu rồi? A...”

Tiếng gầm thét khủng khiếp của Hải Thần khiến Đường Vũ lại một lần nữa như bị chấn động, liên tục phun máu tươi.

Ngay khi Đường Vũ nằm sấp xuống đất co giật, tiếng gầm thét của Hải Thần mới dừng lại, sau đó cất tiếng nói:

“Lão nương lỡ lời rồi, ngươi không sao chứ?”

Đường Vũ một bên mặt mày trắng bệch nuốt đan dược, một bên nhìn pho tượng Hải Thần, cố hết sức thốt ra hai chữ:

“Không sao!”

“Vậy thì tốt, thân thể ngươi yếu đuối quá, nên chăm chỉ tu luyện nhiều hơn nữa. Ngươi đã được Yêu Thần Thương nhận chủ, vậy xem như có duyên với bản đế.”

“Bản đế đương nhiên sẽ ban thưởng cho ngươi chút lợi lộc. Nơi đây cất giữ bí pháp truyền thừa của ta, cùng với một ít đan dược có thể tăng cường tu vi, đều ban tặng cho ngươi cả.”

Hải Thần ung dung nói, ngay sau đó chỉ thấy phía dưới pho tượng Hải Thần nứt ra một khe hở, mấy đạo hào quang từ bên trong bay ra, lơ lửng trước mặt Đường Vũ.

Đường Vũ đưa tay đón lấy, bên trong là mấy bộ công pháp cùng với mấy cái bình sứ, hắn mở một cái bình ra.

Chương 713: Hải Thần xuất hiện 2

Ba!

Một luồng linh khí thần bí từ bên trong toả ra, thậm chí còn ẩn chứa cả Đạo vận huyền diệu.

“Đây là... đan dược Đế cấp?”

Đường Vũ kinh ngạc nhìn đan dược bên trong bình sứ, trong lòng không khỏi chấn động. Phải biết rằng đan dược Đế cấp ở toàn bộ Đông Vực cũng chẳng có được bao nhiêu.

Cho dù có thì cũng bị các thế lực đỉnh cấp Thiên Tôn cất giữ làm bảo vật trấn phái, thế mà trong mấy cái bình sứ Hải Thần ban tặng, rõ ràng chứa không dưới mười viên đan dược Đế cấp.

Còn hai bộ bí pháp kia cũng đều là bí pháp Đế cấp, cơ duyên này thật quá lớn, trong cuộc đời hắn, e rằng cũng chỉ có một hai lần như vậy.

Điều quan trọng nhất là: Cơ duyên lần này hắn căn bản không tốn chút công sức nào!

“Đa tạ Hải Thần tiên bối ban ân!” Đường Vũ cung kính hành lễ với pho tượng Hải Thần, sau đó lại nói:

“Hải Thần tiên bối, Phong Linh đi cùng với ta không biết đã đi đâu mất, không biết...”

“Người nói tiểu nha đầu tộc ta kia sao? Nàng ta đang tiếp nhận truyền thừa của ta, tương lai nàng ta sẽ chấn hưng Hải

Yêu tộc, một lần nữa trở thành Hải Thần nhất tộc huy hoàng ngày trước.”

Hải Thần nói xong, một trận hào quang loé lên, thân hình Phong Linh lại xuất hiện trong đại điện.

“Thần niệm của bản đế sắp tiêu tán rồi, mong người giúp ta một việc cuối cùng, hãy chăm sóc cho Phong Linh thật tốt, còn toàn bộ bảo vật trong đại điện này, người cứ lấy đi hết, xem như là một giao dịch.”

“Cửa ra của Hải Thần Uyên nằm ngay phía sau pho tượng của bản đế, hai người hãy đi theo con đường đó mà rời đi.”

Lời nói của Hải Thần đầy vẻ thê lương vang vọng trong đại điện, càng ngày càng nhỏ dần, cho đến khi hoàn toàn biến mất.

Cùng lúc đó, pho tượng Hải Thần vốn toả ra hào quang chói lọi cũng trở nên ảm đạm, khí thế kinh khủng hoàn toàn biến mất không còn dấu vết.

Đường Vũ nhìn pho tượng trở nên ảm đạm vô quang, trong mắt lóe lên một tia quang mang, ý niệm của Hải Thần cứ như vậy mà không còn nữa sao?

Phải biết Hải Thần vừa mới ban cho hắn một trận đại cơ duyên, nếu như chỉ là để cho hắn chiếu cố Phong Linh thì có phần không quá phù hợp với lễ thường.

Nói một cách đơn giản: Chính là truyền thừa này đạt được quá dễ dàng, không quá bình thường!

Vù...!

Trong đại điện, sau một hồi không gian chấn động, lam quang vây quanh Phong Linh liền biến mất.

“Vũ ca ca, huynh làm sao vậy, sao lại bị thương thế này?” Phong Linh vừa mở mắt, liền thấy Đường Vũ mặt mày trắng bệch cách đó không xa, lo lắng hỏi han.

“Không có việc gì!”

Đường Vũ khoát tay, đem chuyện về Hải Thần vừa rồi kể cho Phong Linh nghe một lần.

“Thì ra là vậy, ta nói sao tự nhiên ta cảm thấy trong đầu xuất hiện nhiều bí pháp như vậy, thì ra là được truyền thừa.”

“Vũ ca ca, nếu huynh đã bị thương, vậy thì mau chóng dùng đan dược mà Hải Thần đại nhân ban cho đi, nơi này rất an toàn, vừa vặn thích hợp cho huynh tăng tiến thực lực.”

Phong Linh nhìn Đường Vũ với vẻ mặt thành khẩn nói.

Đường Vũ nhú mày, hẳn vẫn cảm thấy có nguy hiểm đang đến gần, hơn nữa nguy hiểm dường như còn nhiều hơn trước.

Nhưng...

Tình trạng thân thể hắn lúc này rất không ổn, không nói là tay trái gà không chặt không sai biệt lắm, ở đây chữa thương, gia tăng thực lực xác thực là lựa chọn tốt nhất.

“Được rồi, nàng trông chừng xung quanh một chút, nếu có tình huống gì thì lập tức gọi ta.”

Đường Vũ nói với Phong Linh, sau đó lấy ra đan dược Đế Cảnh mà Hải Thần ban cho, nuốt liền mấy viên xuống.

từng đạo ý cảnh thần bí bao phủ lấy Đường Vũ, nhanh chóng chữa trị thương thể trên người hắn, đồng thời còn không ngừng tăng cường thực lực.

“Huynh cứ yên tâm, ta sẽ Hộ pháp cho huynh!”

Phong Linh nhìn Đường Vũ đang chữa thương với giọng điệu kiên định, thế nhưng khóe miệng lại lộ ra một nụ cười quỷ dị, sâu trong ánh mắt lại là từng tia lam quang lóe lên.

Thời gian một chén trà trôi qua!

Thương thể trên người Đường Vũ đã hoàn toàn bình phục, hơn nữa tu vi trên người còn đang nhanh chóng tăng tiến, Tôn Giả tam trọng hậu kỳ, Tôn Giả tam trọng đỉnh phong...

Àm!

Một mạch đột phá đến tu vi Tôn Giả tứ trọng đỉnh phong, khí thể trên người Đường Vũ mới dần ổn định lại.

Lúc này...

Đường Vũ cảm nhận được thực lực tăng vọt trong cơ thể, trong lòng không khỏi dâng lên một trận hưng phấn, tốc độ tăng tiến nhanh như vậy, e rằng toàn bộ Đông Vực không có mấy ai.

Ngay khi Đường Vũ định mở mắt ra, bên tai bỗng nhiên truyền đến một trận ngâm nga đầy mê hoặc, âm thanh nhỏ nhẹ yếu ớt nhưng lại vô cùng mỉa mai.

“Đây là tiếng của Phong Linh sao?”

Đường Vũ trầm nghĩ trong lòng nhưng không để tâm, dù sao với định lực của hắn, ngay cả khi Yêu Tôn Thiên Tôn lục trọng ngâm nga lúc trước không thể lay chuyển được hắn.

Thế nhưng...

Chỉ trong nháy mắt, sắc mặt Đường Vũ liền biến đổi, hắn cảm thấy một cỗ năng lượng nóng bỏng từ trong bụng dâng trào.

Chương 714: Thời khắc mấu chốt Chu Khung xuất hiện

Tựa như núi lửa phun trào, sóng thần cuộn cuộn, cho dù hần có niệm Tĩnh Tâm Chú thể nào cũng vô dụng, căn bản là không thể khống chế nổi.

Vù...!

Đường Vũ mở mắt, hai mắt đỏ ngầu đáng sợ, một tia đục vọng từ trong mắt hần bắn ra.

Phong Linh trước mặt hần đang nhẹ nhàng ngâm nga.

“Vũ ca ca, ta là thê tử của huynh, huynh đừng không chế nữa.”

Từng tiếng mê hoặc vang vọng bên tai Đường Vũ, khiến sắc mặt hần biến đổi dữ dội, hần biết nhất định là có vấn đề.

Nếu không Phong Linh sẽ tuyệt đối không như vậy, Đường Vũ muốn khống chế thân thể mình nhưng hần lại hoàn toàn không thể khống chế được.

Tựa như có thứ gì đó đang khống chế thân thể hần, khiến đầu óc hần lúc này ngập tràn đục vọng!

“A...!”

Đường Vũ gầm lên giận dữ, ý đồ làm chuyện bất kính với Phong Linh!

Thế nhưng lúc này, đôi mắt Phong Linh lại lạnh lẽo như băng sương.

Nàng ta còn đang lăm bắm:

“Cổ thân thể này thật yếu ớt nhưng sau khi hấp thu nhân khí của Đường Vũ, tu vi có thể tăng tiến không ít. Thần bổ thiên, yêu bổ địa, thải dương bổ âm, ...”

Theo lời Phong Linh, bốn phía hai người xuất hiện cảnh tượng sương mù màu lam, nhanh chóng tràn vào cơ thể Đường Vũ.

Ngay tại thời điểm Đường Vũ sắp hành động!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời, cửa đại điện vỡ tan, mấy bóng người nhanh chóng tiến vào.

“A, quấy rầy hai người rồi, chắc chắc... Thật nhỏ bé!” Giọng nói giễu cợt của Đại Bạch vang vọng khắp đại điện.

Tiếng động lớn kinh động đến Đường Vũ và Phong Linh.

Vù...!

Ngọc bội đeo trên cổ Đường Vũ, đột nhiên phát ra ánh sáng chói lọi, cuối cùng vỡ vụn, dung nhập vào cơ thể hắn.

Hơi lạnh từ ngọc bội tỏa ra, nhanh chóng lan tỏa khắp cơ thể Đường Vũ, xua tan dục niệm trong lòng.

Đôi mắt đỏ ngầu của Đường Vũ khôi phục sự tỉnh táo, nhìn Phong Linh bên dưới, rồi lại nhìn đám người Ma Giáo trước cửa đại điện, trong lòng hắn chấn động.

“Không ổn!”

Không chút do dự, Đường Vũ vội vàng đứng dậy, khoác áo choàng lên người, rồi nhanh chóng lùi về phía sau.

Cùng lúc đó...

Trong mắt Phong Linh lóe lên lửa giận, nàng ta sắp thành công rồi, chỉ còn một bước cuối cùng, vậy mà lại bị quấy rầy.

Thật đáng giận, nàng ta muốn giết người!

Trên người Phong Linh nhanh chóng được bao phủ bởi một lớp giáp màu lam, nàng ta nhìn đám người Ma Giáo trước cửa đại điện, vẻ mặt lạnh như băng.

Trước cửa đại điện!

Chu Khung nhìn Đường Vũ luống cuống, rồi lại nhìn Phong Linh đang phần nộ, trong lòng thầm đoán.

Rõ ràng là Phong Linh bị đoạt xá hoặc vì lý do nào đó, muốn thái dương bỏ âm Đường Vũ nhưng lại bị hấn phá hỏng vào thời khắc mấu chốt.

Nhưng theo “Định luật số một” của tiểu thuyết, cho dù không có hấn, Đường Vũ cuối cùng cũng sẽ gặp biến cố khác, không những không tổn thất mà ngược lại còn đột phá.

“Đáng tiếc, ngươi lại gặp phải bọn tọa, hôm nay cơ duyên này chỉ có thể hóa thành tử địa.” Khóe miệng Chu Khung hiện lên nụ cười lạnh.

Hấn vươn tay, Thần Ma Hoàn bay ra, trên không trung nhanh chóng biến thành mười, rồi lại từ mười biến thành trăm...

Cuối cùng, toàn bộ đại điện bị Thần Ma Hoàn bao phủ, hắc quang vô tận tỏa ra từ đó.

Uy áp kinh khủng bao trùm toàn bộ đại điện, khiến không gian trở nên cực kỳ vững chắc!

“Chu ma đầu, sao ngươi lại ở đây? Nơi này là Hải Thần Uyên, không có chìa khóa thì không vào được, hơn nữa bên ngoài còn có Yêu Tôn canh giữ.”

Đường Vũ vẻ mặt khó coi hỏi Chu Khung, đồng thời chậm rãi lui về phía pho tượng Hải Thần.

Hắn nhớ rõ Hải Thần từng nói, nơi đó có trận pháp truyền tống dẫn đến thế giới bên ngoài.

“Chỉ là Hải Thần Uyên nho nhỏ sao có thể cản được bốn tọa? Còn Yêu Tôn người nói, nếu ả ta không nghe lời, bốn tọa sẽ tiến ả xuống suối vàng!”

Chu Khung lạnh lùng nhìn Đường Vũ đang lùi lại, khóe miệng nhếch lên vẻ khinh thường.

Muốn câu giờ trước mặt hắn, thật ngây thơ!

Đường Vũ nghe Chu Khung nói xong, trong lòng lập tức trầm xuống, trong mắt lóe lên một tia khó tin.

Yêu Tôn Thiên Tôn cảnh lục trọng lại chết? Hay là bị Chu ma đầu giết chết?

Tin tức này đối với Đường Vũ mà nói là một sự trùng kích quá lớn, phải biết rằng tu vi Thiên Tôn lục trọng, ở toàn bộ Đông Vực đều thuộc về cường giả đỉnh cao nhất.

Mà Chu Khung lại có thể giết nàng, chẳng phải là nói, thực lực của hắn đã đạt đến Thiên Tôn lục trọng trở lên.

Nghĩ đến đây!

Đường Vũ liền triệt để mất đi tâm lý phản kháng, tốc độ lui về phía sau càng lúc càng nhanh, khi Đường Vũ còn cách pho tượng Hải Thần năm mét.

Chỉ thấy mấy cái Thần Ma Hoàn trực tiếp đánh tới pho tượng!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh khủng vang lên.

Pho tượng Hải Thần trực tiếp nổ tung, ngay cả thông đạo truyền tống phía sau cũng trực tiếp bị Thần Ma Hoàn đánh sập.

“Chết tiệt!”

Đường Vũ nhìn truyền tống trận bị đánh sập, ngây người tại chỗ, một tia hy vọng cuối cùng của y cũng bị Chu Khung chặn lại, lập tức tràn đầy tuyệt vọng.

Chương 715: Bát trọng phong ấn, Phong Linh khủng khiếp 1

“Trước mặt bốn tọa, người không thể chạy trốn hai lần đâu!” Chu Khung lạnh lùng nói với Đường Vũ đang ngây người, trực tiếp đánh ra một quyền.

Thiên Phật Lôi Quyền!

Một cột sáng lôi đình khổng lồ hình thành, đánh về phía Đường Vũ, lôi đình đi đến đâu trực tiếp phá toái không gian đến đó, uy lực vô cùng khủng khiếp.

“Liều mạng!”

Đường Vũ nhìn cột sáng lôi đình đánh tới, trong mắt toát lên một tia điên cuồng, y biết nếu mình không liều mạng, chắc chắn phải chết.

“Nhiên Huyết, cửu cấp nhiên!”

Đường Vũ gầm lên một tiếng, máu trong cơ thể nhanh chóng thiêu đốt, chỉ trong chốc lát đã thiêu đốt hơn chín thành.

Nhiều máu như vậy thiêu đốt, cho dù với tu vi Tôn Giả cảnh của y, về sau muốn khôi phục e là khó càng thêm khó.

Thế nhưng...

Y không quan tâm nhiều như vậy nữa, cảm nhận được tu vi trong cơ thể trực tiếp bạo tăng đến Tôn Giả cửu trọng, trong mắt Đường Vũ hiện lên một tia quả quyết.

Nhanh chóng lấy ra một viên đan dược từ trong ngực, chính là một trong những viên đan dược Đế cấp mà Hải Thần cho y, Thần Bạo Đan!

Thần Bạo Đan: Đan dược Đế cấp, sau khi sinh linh nuốt vào có thể dựa theo thiên phú bộc phát ra thực lực từ mấy chục đến mấy trăm lần, cụ thể dựa theo cường độ thiên phú mà định.

Ừc!

Đường Vũ trực tiếp nuốt Thần Bạo Đan xuống, khí thế trên người bắt đầu bùng nổ lần nữa, Tôn Giả thập trọng...

Oành!

Thiên Tôn nhất trọng... Thiên Tôn nhị trọng...

Mãi cho đến khi Thiên Tôn nhị trọng đỉnh phong mới dừng lại, lúc này Đường Vũ toàn thân đầm máu, ngay cả làn da cũng đang rỉ máu, trông thật kinh khủng.

“Phá Thiên Nhất Kích!”

Đường Vũ gầm lên một tiếng, Yêu Thần Thương trong tay gào thét bắn ra, nhắm thẳng cột sáng lõi đình mà oanh kích, ý cảnh phá diệt cuộn cuộn tỏa ra, trấn áp vạn vật.

Uy lực của thương này hoàn toàn vượt qua thương lúc trước tại Hải Thành, thậm chí đã vượt qua cả phạm vi Thiên Tôn nhị trọng.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa không ngừng vang lên, dư chấn khủng khiếp khiến cả Hải Thần đại điện cũng rung chuyển dữ dội, đại địa nứt toác không ngừng.

Ngay cả Phong Linh đang phần nộ đứng bên cạnh cũng bị dư chấn đánh văng vào trong vách tường, lam quang trên

người lấp lóe, khí tức chỉ trong nháy mắt tiêu tán.

Ước chừng hai nhịp thở!

Dư chấn đáng sợ lúc này mới dần dần tiêu tán, đại diện đồ nát xiêu vẹo cuối cùng vẫn không sụp đổ.

Phốc!

Đường Vũ trực tiếp bị đẩy lùi trăm bước, toàn bộ thân thể từ thất lung trở xuống đều bị đánh chìm vào lòng đất, nửa người trên lộ ra ngoài cũng đen nhẻm, miệng không ngừng phun ra máu tươi.

Ánh mắt nhìn Chu Khung thoáng hiện vẻ sợ hãi, hẳn thậm chí cảm thấy Chu Khung lúc này còn đáng sợ hơn cả Hải Thần.

Lúc này...

Chu Khung nhìn Đường Vũ toàn thân đen nhẻm, trọng thương sắp chết, trong mắt toát lên một tia trầm ngâm.

“Quả nhiên không hổ là kẻ được hai vạn Thiên Vận gia trì, đến lúc này rồi mà vẫn còn át chủ bài có thể bộc phát, hơn nữa còn mạnh mẽ như vậy.”

Phải biết rằng thực lực Đường Vũ chỉ mới là Tôn Giả tứ trọng, vừa rồi lại có thể bộc phát ra công kích ngang ngửa Thiên Tôn nhị trọng.

Tuy rằng không cách nào so sánh với Chu Khung nhưng đã là vô cùng biến thái, lực bộc phát này so với Thiên Vận chi tử Vương Hàn lúc trước còn mạnh hơn một chút.

Chỉ là lực bền kém một chút, chỉ có thể tung ra một kích, sau đó suy yếu!

“Chu ma đầu, người chờ đó, kiếp sau ta nhất định sẽ trở về báo thù, đến lúc đó ta thề sẽ đồ sát toàn bộ Ma Giáo của

người.”

Đường Vũ nghiêng răng nghiêng lợi gằm lên với Chu Khung, khí thế toàn thân bùng nổ, vậy mà lại định tự bạo.

Dù sao hắn cũng là Thiên Vận chi tử một phương, có ngạo khí của riêng mình, hắn không muốn chết trong tay Chu Khung.

Đáng tiếc hắn muốn chết, Chu Khung lại không thể để hắn toại nguyện.

“Muốn tự bạo? Nằm mơ!”

Chu Khung nhìn Đường Vũ sắp tự bạo, trong mắt toát lên một tia khinh thường, ý niệm vừa động, vô số Thần Ma Hoàn lập tức bay về phía Đường Vũ.

Vù...!

Chưa đến một nhịp thở, Đường Vũ đã bị Thần Ma Hoàn trói chặt như bánh chưng, lực trấn áp từ Thần Ma Hoàn phát ra trực tiếp cắt đứt ý đồ tự bạo của hắn.

Sau đó, Thần Ma Hoàn trói Đường Vũ ném thẳng xuống trước mặt Chu Khung!

Bịch!

Đường Vũ ngẩng đầu trừng mắt nhìn Chu Khung, hận không thể dùng ánh mắt giết chết hắn.

Đại Bạch lập tức xông lên, lục soát khắp người Đường Vũ không thể động đậy, lấy đi tất cả bảo vật, ngay cả áo khoác cấp Tôn cũng bị lột sạch, sau đó khước miệng hiện lên nụ cười thỏa mãn.

“Ừm! Ừm! Ừm!”

Đường Vũ tức giận muốn gào thét, đáng tiếc miệng bị Thần Ma Hoàn trói chặt, chỉ có thể phát ra những tiếng ừ ừ.

Sau đó...

Chu Khung một tay kết ấn, ấn thẳng lên đầu Đường Vũ, từng trận bí pháp phong tỏa nhanh chóng tiến vào trong cơ thể hắn.

Cuối cùng, liên tiếp thiết lập tám đạo bí pháp phong tỏa trên người Đường Vũ, Chu Khung mới dừng lại.

Chương 716: Bát trọng phong ấn, Phong Linh khủng khiếp 2

“Nói thế nào cũng là đại lễ bao hai vạn Thiên Vận, nếu thật sự để hấn tự bạo, vậy chẳng phải lãng phí sao.” Chu Khung trầm nghĩ.

Lúc này, nội tâm Đường Vũ triệt để sụp đổ, chẳng những tự bạo bất thành, còn bị phong ấn!

Hơn nữa còn bị phong ấn tới tám tầng, có thể nói hiện tại hấn ngay cả một sợi lông tơ không thể động, ngay cả ý thức cũng xuất hiện tình trạng đình trệ.

Chu Khung không để ý đến suy nghĩ của Đường Vũ, trực tiếp vung tay thu hấn vào trong Sơn Hà Đồ, sau đó ánh mắt nhìn về phía Phong Linh đang bất động trên vách tường, không còn chút hơi thở.

Khóe miệng lộ ra một tia khinh thường!

Một quyền đánh ra, lôi đình tái hiện!

“Mẹ kiếp!”

Phong Linh vốn dĩ không còn chút khí tức sinh mệnh bỗng nhiên mở mắt, nàng ta vừa rồi chính là cố ý giả chết, dùng bí pháp ẩn giấu toàn bộ khí tức, không ngờ vẫn bị phát hiện!

Hay nói cách khác...

Tên kia không phát hiện ra nàng ta chưa chết, chỉ không muốn lưu lại toàn thân cho nàng ta mà thôi, quả nhiên là Ma

đạo trung nhân, thật sự quá tàn nhẫn!

Không dám do dự, trên người Phong Linh lam quang lóe lên, nhanh chóng né sang một bên, còn về phần vì sao không ra tay ngăn cản, bởi vì nàng ta căn bản không chịu nổi!

Nhưng mà...

Một quyền của Chu Khung há phải dễ dàng né tránh, cho dù chỉ là sượt qua cũng ẩn chứa uy lực vô tận!

Chính như câu nói: đánh trúng thì chết, sượt qua cũng bị thương!

Ầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên động địa vang lên, chỉ thấy Phong Linh lại bị đánh bay đến một bức tường khác.

Phụt...

Phong Linh từ trên tường chậm rãi bò xuống, há miệng phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt nhìn Chu Khung tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Tuy rằng nàng ta đã đánh giá cao thực lực của đối phương nhưng vẫn không ngờ tới hấn lại mạnh đến mức này.

Ngay cả việc né tránh cũng trở thành một loại hy vọng xa vời, chỉ sượt qua một chút đã khiến nàng ta trọng thương!

“Bồn tọa nên gọi ngươi là Hải Thần, hay là... Hải Thần đây?” Chu Khung nhìn Phong Linh đang nôn ra máu, cười tà mị.

Lời nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng trong Hải Thần đại điện, khiến ánh mắt Phong Linh co rút lại.

Làm sao có thể như vậy?

Không sai, nàng ta căn bản không phải Phong Linh, mà là Hải Thần!

Sau khi Đường Vũ và Chu Khung tiến vào đại điện, ả ta lập tức dùng chút sức lực cuối cùng khống chế Phong Linh, tiến hành đoạt xá.

Mặc dù ả ta biết đoạt xá sẽ có tai hại nhưng đã không còn thời gian để ý đến nhiều như vậy nữa, đạo niệm của ả ta sắp tiêu tán, chỉ có thể dùng hạ sách này.

“Người nhìn ra bằng cách nào?” Phong Linh, giờ đã là Hải Thần, nhìn Chu Khung nghi hoặc hỏi.

“Chỉ là thuật đoạt xác Đế Cảnh, trò trẻ con mà thôi, làm sao qua mắt được bốn tọa.” Chu Khung nhìn Hải Thần lạnh lùng nói, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Đối phương vừa đoạt xá xong đã có thể né được một kích của hắn, chứng tỏ thực lực ban đầu ở cảnh giới Đế Cảnh cũng rất mạnh, nói cách khác bảo vật trong đại điện này chắc chắn không ít.

“Các hạ là ai, chẳng hay có phải hậu nhân của Ma Tôn, bản đế và Ma Tôn có phần giao tình.”

Hải Thần nhìn Chu Khung, trong mắt lóe lên tia sáng, dường như nghĩ đến điều gì, vội vàng nói.

Ả ta vừa mới đoạt xá, độ phù hợp với thân thể này còn chưa cao, hơn nữa thân thể Phong Linh này cũng rất yếu, ả ta căn bản không nắm chắc đối phó với Chu Khung.

Vì vậy muốn thử xem có thể móc nối chút quan hệ hay không, từ đó hóa giải thù hận!

“Ma Tôn?”

Ánh mắt Chu Khung nheo lại, mấy năm nay theo tu vi tăng lên, đối thủ hắn gặp phải càng ngày càng mạnh.

Tính cả Hải Thần hiện tại, Chu Khung đã gặp qua hai cường giả Đế Cảnh, người đầu tiên là Sát Đế ở Trung Vực.

Hơn nữa hai người bọn họ đều nhắc đến Ma Tôn, đều không có thái độ cao ngạo của Đế Cảnh khi đối mặt với Tôn cảnh, tựa như đang đối mặt với người ngang hàng.

Điều này đủ để chứng minh: Thực lực của Ma Tôn không phải tầm thường, ngay cả cường giả Đế Cảnh không dám khinh thường.

Chu Khung lắc đầu, không muốn nghĩ nhiều về chuyện này nữa, nhìn Phong Linh, khéo miệng nhếch lên nụ cười tà mị, lại tung ra một quyền!

“Ma Tôn sao? Xin lỗi, bản tọa không quen!”

Rầm!

Cột sáng lôi đình lại xuất hiện, xé toạc không gian, đánh thẳng về phía Hải Thần, uy lực kinh khủng khiến cả Hải Thần Cung lại rung chuyển dữ dội.

“Khốn kiếp!”

Trong mắt Hải Thần lóe lên tia phẫn nộ, ả ta không ngờ mình bầu vịu quan hệ bất thành, còn phải hứng chịu đòn tấn công hung hãn hơn.

Quyền này của đối phương rõ ràng mạnh hơn quyền trước rất nhiều, hơn nữa hoàn toàn khóa chặt lấy ả ta, khiến ả ta chỉ có thể chèo chống.

Vù...!

Chỉ thấy Hải Thần đưa tay ra, một thanh Tam Xoa Kích màu lam xuất hiện, toàn thân Tam Xoa Kích chỉ chút vết nứt, như thể có thể vỡ vụn bất cứ lúc nào.

Chương 717: Hải Thần bằng lòng hiến thân

Nhìn thanh Tam Xoa Kích thê thảm trong tay, trong mắt Hải Thần lộ vẻ tiếc nuối, đây là Đế Binh thành đạo của ả ta, uy năng vô tận.

Nếu không phải bị tổn hại trong đại chiến, khí linh hoàn toàn ngủ say, chỉ bằng Chu Khung hiện tại, căn bản không cần ả ta ra tay.

Chỉ cần Tam Xoa Kích tùy ý phát huy một chút uy năng cũng đủ để tiêu diệt đối phương.

“Ma đầu, đây là người ép bản đế, Hải Thần Tể!”

Hải Thần ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, khí thể toàn thân bùng nổ, từng đợt dao động kỳ dị từ Tam Xoa Kích tỏa ra, nhanh chóng lan rộng.

Chưa đến một phần ngàn hơi thở đã vượt ra khỏi phạm vi Hải Thần Uyên, dần dần lan ra toàn bộ khu vực Hải Yêu tộc.

“Ma đầu, người chết chắc rồi!”

Khóe miệng Hải Thần hiện lên nụ cười lạnh, Hải Thần Tể chính là bí pháp vô thượng mà ả ta nắm giữ.

Có thể thông qua hiến tế tộc nhân, có được thực lực cường đại cũng chính là phiên bản cường hóa của Hải Thần giáng lâm.

Mà vừa rồi ả ta còn trực tiếp dùng bí pháp hiến tế một nửa Hải Yêu tộc, ả ta không tin nhiều lực lượng như vậy mà không giết được Chu Khung.

Thế nhưng...

Khoảnh khắc tiếp theo ả ta liền chết lặng!

Tam Xoa Kịch trong tay chẳng những không gia tăng một tia năng lượng nào, ngược lại như thể hiển tể thất bại.

“Sao có thể như thế, chuyện này không thể nào, chẳng lẽ Hải Yêu tộc di dời đi rồi sao?” Hải Thần nhìn Tam Xoa Kịch trong tay hoàn toàn không có biến hóa, bất giác ngây người.

Phải biết rằng nàng chính là Thủy Tổ của Hải Yêu tộc, toàn bộ Hải Yêu tộc đều bị nàng tiết chế, bất kể bằng lòng hay không, chỉ cần nàng thi triển bí pháp, đều sẽ tự bạo trợ giúp nàng.

Thế nhưng...

Hiện tại lại hoàn toàn không có phản ứng, điều này chẳng phải nói rõ Hải Yêu tộc nhân, một tên không còn trong tộc địa sao?

Nàng nào hay biết, tộc nhân Hải Yêu tộc đã sớm hóa thành tro bụi!

“Không ổn! Hải Thần Trảm!”

Hải Thần quát lớn một tiếng, nhìn cột sáng lôi đình sắp đánh lên mặt, không kịp suy nghĩ vì sao nữa.

Há miệng phun ra một ngụm tinh huyết màu lam, phun lên trên Tam Xoa Kịch trong tay, khiến cho Tam Xoa Kịch vốn dĩ tĩnh mịch lần nữa bắn ra hào quang.

Một đạo lam quang thông thiên triệt địa hiện ra, chỉ trong nháy mắt chém về phía cột sáng lôi đình, uy lực khủng khiếp dị thường.

Rầm! Rầm! Rầm!

Dư âm khủng khiếp khiến cho cả Hải Thần Điện không ngừng rung chuyển, vách tường bốn phía không ngừng sụp đổ.

May thay Dạ Minh Châu phía trên đại điện tỏa ra trận trận quang mang, ổn định đại điện, hiển nhiên cũng là một kiện bí bảo.

Ước chừng hai hơi thở sau!

Dư âm khủng khiếp mới hoàn toàn tiêu tán, toàn bộ Hải Thần Cung đã hoàn toàn thay đổi, ngay cả một ít bí bảo bay loạn trên không trung cũng có không ít bị dư âm đánh thành tro bụi.

“Phốc!”

Hải Thần từ trên tường bước xuống, tay chống Tam Xoa Kích đứng thẳng, trong miệng trào ra lượng lớn máu tươi, ánh mắt cũng xuất hiện một tia tan rã.

Ngay cả tay cầm Tam Xoa Kích cũng đang run rẩy, dường như không cầm nổi nữa, nhìn Chu Khung mặt mày lạnh lùng phía trước.

Trong mắt Hải Thần lóe lên một tia phẫn nộ và sợ hãi!

Phẫn nộ là vì: Nàng đường đường là Hải Thần, vậy mà bị người ta đánh vào tường ba lần. Sợ hãi là vì: Nàng cảm thấy bản thân hoàn toàn không thể chạy trốn, có thể sẽ bỏ mạng tại đây.

“Ngươi... rốt cuộc là kẻ nào?” Hải Thần nhìn Chu Khung lớn tiếng hỏi.

Mặc dù nàng đoạt xá Phong Linh nhưng thời gian có hạn, nàng chỉ kịp dò xét một chút ký ức liên quan đến Đường Vũ, cho nên căn bản không biết Chu Khung là ai.

Đáng tiếc Chu Khung căn bản lười trả lời nàng, đối với loại cường giả đoạt xá, hẳn không cần thiết phải nói nhảm.

Xét cho cùng rất nhiều kẻ ác đều bởi vì nói nhảm quá nhiều, mà bị đối thủ nắm lấy cơ hội, đào tẩu thậm chí phản sát!

Đối với loại hành vi ngu xuẩn này, Chu Khung vẫn luôn khinh thường!

Chỉ thấy bàn tay không lồ của Chu Khung lại lần nữa vung ra!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

“Mẹ kiếp!”

Hải Thần nhìn Chu Khung không nói một lời, trực tiếp công kích, phần nộ thô tục mắng một tiếng, vội vàng hô lớn:

“Bất kể ngươi là ai, bốn tọa đều bằng lòng giao dịch với ngươi, bốn tọa đem truyền thừa, bí bảo, tất cả đều cho ngươi, ngay cả bản thân bốn tọa cũng có thể cho ngươi, chỉ cần ngươi tha cho bốn tọa một mạng.”

Tiếng gầm cầu xin tha thứ của Hải Thần tràn ngập trong đại điện, nếu như để cho người ngoài nhìn thấy cảnh tượng này, chỉ sợ sẽ kinh hãi đến mức há hốc mồm.

Đây chính là Hải Thần, tồn tại xưng bá hải vực mấy triệu năm trước, cường giả Đế Cảnh vô thượng, vậy mà lại chịu thua như vậy, còn bằng lòng dâng hiến bản thân, ai có thể chịu nổi?

Chế ngự Hải Thần dưới thân, đây là cảm giác chinh phục lớn đến nhường nào?

Đáng tiếc...

Nàng lại gặp phải Chu Khung, vị Ma đạo chi chủ không có chút dục niệm nào, bất luận Hải Thần có dụ dỗ thế nào, trong mắt nàng cũng chỉ là kẻ địch mà thôi!

Chương 718: Hải Thần chết, thôn phệ Tam Xoa Kịch 1

Mà đối với kẻ địch, Chu Khung chỉ có một cách: diệt trừ!

“Bảo vật sau khi giết người, ta tự sẽ lấy, người cứ an tâm mà chết đi.”

“Mẹ kiếp, không ngờ lại tàn nhẫn đến vậy!”

Hải Thần nhìn bàn tay khổng lồ của Chu Khung chụp tới mình chẳng những không dừng lại, ngược lại càng lúc càng nhanh, sắc mặt lập tức biến thành màu xanh mét.

Nàng vội dừng thân lại, thôi không uốn éo câu dẫn nữa, Tam Xoa Kịch trong tay lại được vung lên, lam quang tái hiện.

Nhưng trên mặt Hải Thần lại lộ ra vẻ tuyệt vọng, nàng biết mình không thể nào cản được một kích này nhưng nàng không cam tâm!

Ầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên động địa vang lên, không một bất ngờ nào xảy ra, Hải Thần trực tiếp bị một chương của Chu Khung đánh thành tro bụi, ngay cả một câu di ngôn không kịp thốt ra.

Một đời Đê Cảnh đoạt xá trùng sinh, còn chưa sống được một nén nhang, đã chết thảm như vậy, còn chết một cách biệt khuất đến thế!

Vèo!

Tam Xoa Kịch mất đi chủ nhân, rơi thẳng xuống đất, cắm phập xuống, không ngừng rung lên phát ra tiếng ông ông, từng

đợt bị thương như có như không từ đó tỏa ra, như đang thương tiếc cho cái chết của chủ nhân.

Xoẹt!

Đại Bạch thấy vậy, lập tức chạy tới trước Tam Xoa Kịch, một trảo chộp lấy rồi chạy về trước mặt Chu Khung, nói:

“Lão đại, đây hình như là Đế binh nhưng mà có vẻ như đã bị tổn hại rồi.”

Chu Khung nghe vậy, một tay tiếp nhận Tam Xoa Kịch, thần thức chậm rãi dò xét vào trong, chỉ thấy bên trong Tam Xoa Kịch là một thế giới tàn phá, hoang vu vô cùng.

(Chú thích: Bên trong tất cả Đế binh đều sẽ có một tiểu thế giới!)

Khí linh bên trong thì hoàn toàn rơi vào trạng thái ngủ say, chẳng qua bên trong lại có không ít bảo bối, bất kể là đan dược, bí bảo đều chất thành một đồng lớn.

Không cần đoán cũng biết, nếu như không có Chu Khung xuất hiện, bảo vật trong này chắc chắn sẽ trở thành vốn liếng giúp cho Đường Vũ quật khởi.

Vù...!

Thần thức Chu Khung khẽ động, tất cả bảo vật bên trong Tam Xoa Kịch lập tức bay ra, chất đầy hơn nửa Hải Thần Điện.

“Gâu gâu... Nhiều bảo bối quá đi mất, không ngờ Hải Thần nương nương kia lại giàu có đến vậy.” Đại Bạch nhìn thấy nhiều bảo vật như vậy, hai mắt sáng rực, hưng phấn nói.

Các cao tầng Ma Giáo khác cũng vậy, ánh mắt ai nấy đều lóe sáng, chỉ riêng Tôn binh trước mắt đã có không dưới mấy trăm món, lại còn có thêm mấy trăm viên đan dược Đế Cảnh tỏa ra hào quang chói mắt kia nữa.

Bảo vật nhiều như vậy, ngay cả những cao tăng Ma Giáo giàu có cũng phải kinh ngạc, đương nhiên cũng chỉ là kinh ngạc một chút mà thôi.

“Số đan dược này bổn tọa ban cho các người, nhanh chóng nâng cao tu vi cho ta!”

Chu Khung nói rồi phát tay một cái, hơn mười viên đan dược Đế Cảnh có thể tăng tu vi bay tới trước mặt đám người Liên Sinh.

“Đa tạ Giáo chủ ban ân!”

Liên Sinh cùng đám người nhận lấy đan dược, cung kính khom người hành lễ với Chu Khung, sau đó cùng nhau đi tới góc đại điện, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu nuốt đan dược, tăng cao tu vi.

Đại Bạch thấy vậy cũng ngậm mấy viên đan dược chạy đi, trong miệng còn lầm bầm: “Lão đại tốt nhất!”

Chu Khung phát tay một cái, thu hết số bảo vật còn lại vào trong Sơn Hà Đồ, sau đó đưa mắt nhìn về phía Tam Xoa Kích.

Nhìn kỹ lại, toàn thân Tam Xoa Kích chỉ chút vết rạn, ngoại trừ khí tức đạo thần bí thỉnh thoảng tỏa ra từ bên trên ra, thì hoàn toàn không thể khiến người ta tin rằng đây là một kiện Đế binh.

“Xem ra nếu muốn phục hồi lại thanh Đế binh này e là cần tiêu tốn không ít bảo vật và thời gian.” Chu Khung trầm nghĩ.

Nghĩ vậy, hắn lập tức từ bỏ ý định khôi phục lại thanh Đế binh này, trước không nói đến việc có thể khôi phục hay không, cho dù có khôi phục được, thì để hắn cầm một cái xiên thịt đi chiến đấu cũng thật mất mặt.

Đã không khôi phục!

Vậy thì giữ lại cũng vô dụng!

Vù...!

Con mắt dọc nơi mi tâm Chu Khung đột nhiên tỏa sáng, bao phủ lấy Tam Xoa Kịch. Lúc này, tựa như cảm nhận được điều gì đó, Tam Xoa Kịch bắt đầu điên cuồng run rẩy.

Đáng tiếc là nó đã mất đi thần trí, căn bản không thể nào chống cự được Thần Ma Nhãn, trực tiếp bị Thần Ma Nhãn nuốt chửng vào trong.

Bên trong Thần Ma Nhãn!

Rầm!

Khi Tam Xoa Kịch tiến vào, lập tức huyết hải ngập trời, Thần Ma Hoàn dựng đứng trong huyết hải, Thần Ma Dao đều bắt đầu gầm vang.

Vèo! Vèo!

Hai kiện ma binh chỉ trong nháy mắt xông về phía Tam Xoa Kịch, công kích mãnh liệt, càng lúc càng mạnh.

Khí linh Tam Xoa Kịch vẫn đang ngủ say, chỉ có thể bị động phòng ngự nhưng nó vốn đã rách nát không chịu nổi, nào phải là đối thủ của ma binh.

Ầm! Ầm! Ầm...!

Tiếng va chạm kinh khủng không ngừng vang vọng trong Thần Ma Nhãn, vết rạn trên Tam Xoa Kịch càng lúc càng lớn.

Rắc!

Cuối cùng theo một tiếng rên rỉ, Tam Xoa Kịch không chịu nổi nữa, trực tiếp nổ tung tại chỗ, từng luồng ý cảnh Đại Đạo bên trong lan ra.

Chương 719: Hải Thần chết, thôn phệ Tam Xoa Kích 2

Hai kiện ma binh nhanh chóng hấp thu, ngay cả Thần Ma Nhân cũng bắt đầu chậm rãi hấp thu loại ý cảnh này.

Mười hơi thở sau!

Đạo chi ý cảnh bị hấp thu toàn bộ, khí thể của hai kiện ma binh bắt đầu tăng vọt, đó là một loại thăng hoa về bản chất.

Từng dòng phù văn quý dị, tà ác bắt đầu hiện ra trên hai thanh ma binh, tuy rằng phù văn rất nhạt nhưng lại khiến người ta cảm thấy kinh khủng.

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía giới thiệu hai thanh ma binh trên hệ thống!

Thần Ma Dao: Thần binh được thai nghén trong Thần Ma Nhân, hiện tại là bán bộ Đế Binh (Đang tiến hóa), đặc tính: Phá Phong, Sát Lục, có thể tích góp năng lượng, phát huy ra một kích chí cường.

Thần Ma Hoàn: Thần binh được Thần Ma Nhân thai nghén, hiện tại là bán bộ Đế Binh (Đang tiến hóa), đặc tính: Phong tỏa, trấn áp, có thể biến hóa ngàn vạn, mỗi một phân thân đều có năm phần thực lực của bản thể.

Chu Khung nhìn giới thiệu của Ma Binh, ánh mắt lộ ra một tia hài lòng.

Tuy rằng những năm qua ma binh vẫn luôn tiến hóa nhưng tu vi của hắn tăng lên quá nhanh, khiến ma binh có vẻ hơi chậm.

Ví dụ như lần trước ở Hải Thành, dưới sự phong tỏa của Thần Ma Hoàn, Đường Vũ vẫn chạy thoát, đó là lần đầu tiên Thần Ma Hoàn thất bại.

Điều này cũng cho thấy uy lực của nó đã không theo kịp hần!

Nhưng bây giờ hai thanh ma binh lại thăng cấp, đối với Chu Khung mà nói tuyệt đối là một chuyện tốt.

“Chờ đến khi hai kiện ma binh tiến hóa thành Đế Binh, chính là lúc bốn tọa san bằng Trung Vực!”

Hai mắt Chu Khung hiện lên một tia lạnh lẽo, sau đó lấy ra mấy viên đan dược Đế Cảnh dùng để tăng cao tu vi, nuốt xuống.

Thực lực của hần cũng nên tăng lên!

Cùng lúc đó, Liên Sinh đang ngồi xếp bằng ở một góc đại điện tu luyện bỗng nhiên mở mắt, phát tay lấy ra một cái ghế Ma Long đặt ở phía sau Chu Khung, sau đó mới nhắm mắt lại.

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Hải Thần Điện trống trải, yên tĩnh lạ thường, bên trong mấy đạo nhân ảnh đều đang cố gắng tu luyện, khí thế trên người mỗi người đều nhanh chóng tăng cường.

Bên ngoài!

Phần đông ý niệm phân thân của các vị Thiên Tôn vốn đứng trên không Hải Thần Uyên, lúc này đều nhú mào.

“Tên Chu ma đầu kia đã đi vào ba ngày, ngoại trừ ngày đầu tiên có phần động tĩnh, bây giờ lại không có động tĩnh gì, chẳng lẽ chết rồi?”

“Cũng có khả năng, dù sao đây cũng là tâm cung của Hải Thần, nguy hiểm bên trong chắc chắn không tầm thường.”

Mấy đạo ý niệm Thiên Tôn nhú mày nói, bọn họ đều hoài nghi Chu Khung có thể đã chết ở bên trong Hải Thần Uyên này.

“Hắn chết thì chết, nếu con chó đen kia cũng chết luôn thì thật uổng phí!”

Một vị Thiên Tôn khoan thai nói, trong lời nói tràn đầy tiếc hận, xem ra lão già này đối với Đại Bạch rất nhớ thương.

Các Thiên Tôn khác nghe xong, trong mắt cũng đều lộ vẻ tiếc nuối!

Đặc biệt là Hồ Tôn, vẻ mặt vô cùng khó coi, vừa rồi hắn đã liên lạc với mấy người bạn, dự định vây giết Chu Khung.

Thậm chí bọn họ đã phân chia xong các loại bảo vật của Chu Khung, đương nhiên trong này cũng bao gồm quyền sở hữu Đại Bạch!

Mỗi người trăm năm, thay phiên nhau sử dụng!

“Ai! Triệu Hiền đại hội sắp bắt đầu rồi, chư vị ở đây chờ đi, bồn tọa đi trước.”

Một vị Thiên Tôn khẽ thở dài bằng ý niệm, sau đó trực tiếp giải tán đạo ý niệm phân thân này.

Những Thiên Tôn khác nhìn nhau vài lần cũng lần lượt rời đi, dù sao ở lại đây canh chừng cũng vô dụng, nếu vì vậy mà chậm trễ Triệu Hiền đại hội, thật sự là được không bằng mất.

Chỉ trong ba hơi thở!

Ý niệm của toàn bộ cường giả trên không trung Hải Thần Uyên cơ bản đều đã rời đi!

“Hồ Tôn, chúng ta còn ở đây chờ sao?” Vị cường giả Hồ tộc nhìn Hồ Tôn, cung kính hỏi.

“Chờ cái gì nữa, tên Chu ma đầu kia chết ở bên trong thì thôi, nếu hắn không chết cũng chạy không thoát, cùng lắm thì đến lúc đó bốn tọa tự mình đến tông đàn Ma Giáo giết hắn.”

Trong mắt Hồ Tôn lóe lên một tia lạnh lẽo, đồng thời cũng giải tán đạo ý niệm phân thân này.

Bên trong Hải Thần điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, khí thế trên người ngày càng cường đại, nhanh chóng đạt đến đỉnh điểm.

Ầm!

Ầm!

Trong cơ thể liên tiếp vang lên hai tiếng nổ, tu vi liên tục đột phá hai tầng, đạt đến Tôn Giả lục trọng, hơn nữa trực tiếp đạt đến trạng thái viên mãn.

Đồng thời, bảng hệ thống cũng được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Tôn Giả lục trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ sáu, Thiên Phật Lôi Quyền, Ma Thể Khu Vực Hóa, 《Ma》 《Ngôn》

Vật phẩm: Thẻ Trộm Cấp Thiên Tôn Nhất Kích, Thẻ Trộm Cấp, Thẻ Phản Đạn

Thể chất: Ma Thể

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Chương 720: Ma Giáo đột phá tập thể, cây ná của Đại Bạch

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Cảm nhận được thực lực tăng vọt trong cơ thể, khóe miệng Chu Khung nở một nụ cười, xưng bá Đông Vực lại gần thêm một bước.

Nhìn thẻ Thiên Tôn Nhất Kích trong mục vật phẩm, ánh mắt Chu Khung thoáng trầm ngâm, tấm thẻ này nếu không dùng, e là sẽ thật sự vô dụng!

“Triệu Hiền đại hội, nếu không có gì bất ngờ, hẳn là có thể dùng đến.” Chu Khung thầm nghĩ.

“Hệ thống, hiện tại ta còn bao nhiêu điểm phản diện?”

“Chủ nhân, hiện tại ngươi còn một ngàn vạn điểm phản diện, ngươi muốn đổi vật phẩm sao? Hiện tại ngươi có thể mua...”

“Nghèo, không mua!”

“Thật keo kiệt...”

Chu Khung không để ý tới âm thanh chào hàng của hệ thống nữa, đối với Chu Khung hiện tại mà nói, một ngàn vạn điểm phản diện thật sự chẳng thể làm được gì.

Chỉ riêng Già Thiên Phù cấp bảy để giết Đường Vũ, điểm phản diện cần đổi đã cao tới sáu ngàn bốn trăm vạn.

Thật là một con số trên trời!

“Xem ra chỉ có thể hoàn thành nhiệm vụ trước, đến lúc đó hai trăm triệu điểm phản diện vừa vào sổ, bốn tọa sẽ lại trở nên giàu có, rất nhiều chuyện cũng có thể làm.”

Chu Khung lẩm bẩm, sau đó đưa mắt nhìn về phía các đệ tử Ma Giáo khác trong đại điện.

Lúc này, Liên Sinh, Trần Thư đều đang ngồi xếp bằng ở các góc trong đại điện, khí thể toàn thân bùng bùng, không ngừng tăng lên.

Còn Đại Bạch thì đang chạy loạn khắp đại điện đuổi theo các loại bí bảo, chơi đến quên trời quên đất, cười khà khà không ngừng.

“Lão đại, ngài xem bí bảo ná cao su mà ta vừa chop được này, bảo bối này chơi vui lắm.” Đại Bạch nhanh chóng chạy đến trước mặt Chu Khung, lấy ra một cây ná cao su khoe khoang.

???

Thần thức Chu Khung thăm dò vào ná cao su, một đoạn thông tin hiện ra!

Long Thần Cung: Bí bảo đỉnh cấp Tôn cảnh, được chế tác từ Cửu Thiên Huyền Thiết và gân rồng Thiên Tôn cảnh, có khả năng tự động truy tung, uy lực vô cùng, cần thận trọng khi sử dụng!

Nhìn giới thiệu của ná cao su, chẳng biết tại sao trong đầu Chu Khung lại hiện ra hình ảnh một con chó đen tay cầm ná cao su, nhắm vào hạ bộ kẻ địch mà bắn.

Chậc chậc... Nghĩ thôi đã thấy kích thích rồi!

Xin được mặc niệm ba hơi thở tiễn biệt những kẻ thù sau này của Đại Bạch, A Men!

Thấy Chu Khung nhìn ná cao su chăm chăm không nói lời nào, Đại Bạch ngờ lão đại nhà mình không thích, liền định vứt đi.

Ngay lúc đó, giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền vào tai nó: “Đại Bạch, nhớ kỹ, sau này khi dùng cung này, nhất định phải nhắm thật chuẩn!”

“Lão đại yên tâm, ta bắn chuẩn lắm, nói đánh một quả trúng thì tuyệt không dính đến quả thứ hai.” Đại Bạch vui vẻ xoay một vòng tại chỗ, tay cầm ná cao su chạy đi.

Vù...!

Một luồng chấn động truyền đến, các cao tầng Ma Giáo đồng loạt mở mắt, đứng dậy.

“Ha ha, ta đã đột phá đến Đại Thánh bát trọng rồi, quả nhiên đi theo Giáo chủ là có lợi, tu vi tăng lên nhanh thật.”

Ma Hồ Vương cười ha hả, hân vừa mới đột phá Đại Thánh lục trọng không lâu, vậy mà chưa đầy một tháng đã liên tiếp đột phá thêm hai tầng.

Trần Thu và Lãnh Ngưng cũng đều lộ vẻ vui mừng, tu vi của hai người cũng tăng lên không ít, ít nhất cũng tiết kiệm được vài chục năm khổ tu.

“Giáo chủ!”

Ba người đồng loạt chấp tay hành lễ với Chu Khung.

Chu Khung gật đầu, sau đó đưa mắt nhìn về phía Liên Sinh vẫn đang ngồi xếp bằng, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Xem ra sắp đột phá rồi!

Lúc này, Liên Sinh đang ngồi xếp bằng trong đại điện bỗng nhiên mở mắt, khí thể toàn thân bốc lên trời cao, trên không

trung phía trên Hải Thần điện lập tức vang lên tiếng sấm ầm ầm, vô số đám mây đen kéo đến.

Là kiếp vân!

Là Tôn kiếp!

“Đại tổng quản sắp đột phá đến Tôn cảnh rồi, tốc độ thật nhanh!” Trần Thu vừa lắc lắc cây quạt xếp trong tay, vừa kinh ngạc lên tiếng.

Hai người Lãnh Ngưng cũng đều là vẻ mặt khiếp sợ, trong lòng hiện lên một tia kính nể, không hổ là Đại tổng quản Ma Giáo nhà mình, quả nhiên chỉ yếu hơn Giáo chủ đại nhân.

Ầm!

Liên Sinh trực tiếp đứng dậy, trước tiên là khom người thi lễ với Chu Khung một cái, sau đó trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm màu đỏ máu.

Thân hình phóng lên cao!

“Trảm!”

Liên Sinh hét lớn, trường kiếm trong tay chém về phía kiếp vân trên không trung của Hải Thần điện.

Một đạo kiếm quang thông thiên triệt địa xuất hiện, Sát Lục pháp tắc, Âm chi pháp tắc, Tà pháp tắc tràn ngập thiên địa!

Rầm!!!

Chấn động kinh khủng vang lên, chỉ thấy kiếp vân vừa mới tụ tập trên bầu trời lập tức bị một kiếm của Liên Sinh đánh tan một phần mười.

“Trảm!”

“Trảm!”

“ ... ”

Trong thiên địa chỉ trong nháy mắt vang vọng tiếng hét của Liên Sinh, từng đạo kiếm quang trùng thiên không ngừng bổ về phía kiếp vân!

Một hơi sau, kiếp vân hoàn toàn bị Liên Sinh chém tan!

(Kiếp Vân: Thời gian này không có cách nào sống được, hiện tại cả đám đều không độ kiếp, chuyên cướp mây chơi!????!)

Chương 721: Hồ Tôn thương lượng đối sách 1

Liên Sinh đứng thẳng trên bầu trời, nhanh chóng ổn định thực lực ở Tôn Giả nhất trọng trung kỳ, sau đó thân hình lóe lên xuất hiện trước mặt Chu Khung, khom người nói:

“Giáo chủ, thuộc hạ chậm trễ thời gian!”

Chu Khung khoát tay áo, sải bước ra ngoài, lạnh lùng nói: “Không có gì, đi thôi, chúng ta nên đến triệu hiền đại hội chơi một chút!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính đáp, nhanh chóng đuổi theo, thân hình biến mất trong đại điện.

Còn Đại Bạch vừa lao ra khỏi đại điện, lập tức khựng lại, dường như nhớ ra điều gì, vội vàng chạy ngược trở vào.

Lấy viên dạ minh châu khảm trên trần nhà xuống, sau đó mới thỏa mãn chạy ra.

Bành...!

Một tiếng vang thật lớn!

Không có bí bảo Dạ Minh Châu chèo chống, Hải Thần Điện tồn tại vô số năm hoàn toàn sụp đổ.

Vị trí giữa hải vực!

Nơi đây có một hòn đảo cực lớn, kích thước có thể so với một tòa thành trì hùng vĩ, toàn bộ hòn đảo mang hình tròn, bên trên các loại cung điện, kiến trúc san sát, nguy nga tráng lệ.

Trên bầu trời, từng chiếc xe hoa lệ bay về phía hòn đảo, từng vị cường giả khí thế kinh thiên từ hư không bước ra, tiến vào trong đảo.

Hòn đảo này chính là nơi tổ chức Triệu Hiền đại hội, đồng thời cũng là nơi ở của Ô lão, người mạnh nhất hải vực - Ô đảo!

Trong một Thiên Điện trên đảo!

Một thiếu nữ áo trắng ngồi bên cửa sổ, một tay nâng niu một đóa hoa hồng, một tay khẽ vôn vê cánh hoa, miệng lầm bầm:

“Thỏ lộ hay không thỏ lộ, thỏ lộ hay không thỏ lộ...”

Bên cạnh nàng, một thiếu nữ áo xanh, chính là Tiết Cơ, nhìn thiếu nữ áo trắng với vẻ mặt rối rắm, lên tiếng:

“Tur Âm tỷ tỷ, tỷ đang lầm bầm gì vậy? Thỏ lộ gì cơ?”

“À, không có gì!”

Thiếu nữ áo trắng, chính là Tur Âm, nghe Tiết Cơ hỏi, vội dừng động tác, sắc mặt có phần bối rối.

“Đúng rồi, muội nói xem, người trong Ma Giáo có đến đại hội lần này không?” Tur Âm nhìn Tiết Cơ, hỏi.

“Chẳng phải đã gửi thư mời cho Ma Giáo rồi sao? Với uy danh của gia gia tỷ, chắc chắn bọn họ sẽ đến.”

Tiết Cơ gật đầu, trong lòng lại không khỏi bồi hồi. Lúc trước, nàng cùng Tur Âm trở về, cứ ngỡ đôi phương chỉ xuất thân từ một gia tộc hải vực bình thường.

Nào ngờ, bối cảnh của Tur Âm lại lớn đến vậy, là đệ tử Ô gia - đệ nhất đại gia tộc hải vực, gia gia nàng ấy lại là đệ nhất cường giả hải vực.

Giờ đây, Ô lão còn tổ chức đại hội triệu hiền, mời đến tám phần mười cường giả Tôn cảnh của toàn bộ Đông Vực.

“Hắn có thể đến là tốt rồi. Gia gia nói Đông Vực sắp không được yên bình, không cho ta ra ngoài nữa. Nếu hắn không đến, e là chẳng biết đến khi nào mới gặp lại được.”

Tiết Cơ nhìn lên bầu trời, lẩm bẩm, trong đầu hiện lên thân hình một nam tử mặc áo bào đỏ, thật phong lưu tuấn tú.

Từ sau khi từ Kiếm Minh trở về, hình bóng ấy dường như mỗi ngày đều hiện hữu trong tâm trí nàng, chẳng thể nào xua tan.

Nàng biết, mình đã trót si mê nam nhân chưa từng một lời trò chuyện cùng nàng!

“Tỷ nói Liên Sinh sao? Tỷ tỷ à, tỷ đang tương tư...” Tiết Cơ nhìn Tư Âm nhắm mắt hồi tưởng, trêu chọc.

“Xí, tiểu nha đầu này, đã hai lần làm quả phụ rồi mà còn dám giễu cợt ta, xem ta trị người thế nào.”

Tư Âm bỗng mở mắt, nhào đến, đẩy Tiết Cơ ngã xuống giường. Hai người cười đùa, xuân sắc vô bờ, đáng tiếc chẳng ai được chiêm ngưỡng. ...

Trên quảng trường trung tâm hòn đảo, vô số Tôn Giả tụ tập thành từng nhóm, đều ngẩng đầu nhìn về phía những tọa giá đang bay đến từ phương xa, trò chuyện rôm rả.

“Người xem, kia chẳng phải là Kiếm Tôn đại nhân của Kiếm Châu sao? Nghe nói năm mươi vạn năm trước, ngài ấy đã đột phá đến Thiên Tôn cảnh, hôm nay mới được diện kiến.”

“Bên kia kia, Âm Tôn của Hợp Hoan tông cũng đến. Truyền thuyết ba mươi vạn năm trước, chỉ trong mười đêm, nàng ta thôn nạp tinh hoa của tám ngàn nam tu, từ đó đột phá thăng lên Thiên Tôn cảnh.”

Nhìn từng đạo lưu quang trên bầu trời, vô số Tôn Giả đều thán phục, phải biết, cho dù với tu vi của bọn họ, muốn gặp

được cường giả Thiên Tôn cảnh cũng là điều vô cùng hiếm hoi.

Ở Đông Vực, một khi tu vi đã đạt đến Thiên Tôn cảnh, cơ bản sẽ không còn lưu luyến thế gian nữa. Cho dù có việc phải xuất hành, thường cũng chỉ phái ý niệm phân thân mà thôi.

Thế nhưng!

Lần này lại là ngoại lệ, bởi chính Ô lão đã đích thân triệu tập!

Toàn bộ các đại thế lực ở Đông Vực, ai dám không nể mặt, đều phái người đến tham dự, tạo nên một cảnh tượng vô cùng náo nhiệt và hùng vĩ.

Trong một cung điện trên quảng trường!

Mấy bóng người cao lớn đoan tọa, mỗi người đều mang khí thế kinh thiên động địa nhưng lúc này đều nhíu chặt mày.

“Ngày mai chính là ngày đại hội mở ra, Chu ma đầu kia còn chưa tới, chẳng lẽ thật sự bỏ mạng ở Hải Thần Uyên rồi sao?”

“Phải đó, sớm biết chúng ta nên ra tay trước khi Chu ma đầu kia tiến vào Hải Thần Uyên, hiện tại e là bảo vật đã bị chia chác hết rồi.”

Chương 722: Hồ Tôn thương lượng đôi sách 2

“Thôi được, ai có thể ngờ Chu ma đầu kia thật sự có thể tiến vào Hải Thần Uyên chứ, giờ nói những lời này cũng vô dụng.”

Mấy bóng người không ngừng tranh luận, trên mặt đều là vẻ hồi hận.

Lúc này, ngồi ở vị trí đầu tiên là một nam tử có vương văn khắc trên mi tâm, chính là Hồ Tôn.

Hồ Tôn nhìn đám người đang cãi vã, trong mắt lóe lên một tia không kiên nhẫn, những người này đều là do hấn triệu tập đến để đối phó Chu Khung.

Đáng tiếc hiện tại Chu Khung lại không có tin tức, cho nên bọn họ mới đến đây thương lượng đôi sách với hấn, sau đó cãi vã không ngớt.

“Đủ rồi!”

Hồ Tôn phát tay áo nói, mấy vị cường giả Thiên Tôn kia mới ngừng tranh luận nhưng sắc mặt đều không tốt lắm.

“Hồ Tôn, ta thấy chúng ta giải tán thôi, Chu ma đầu kia đã không có tin tức, chúng ta còn tụ tập ở đây làm gì?”

“Không bằng nghĩ cách ninh nọt Ô lão một chút, nói không chừng có thể có được một phen cơ duyên, tiến thêm một bước nữa.”

Một Thiên Tôn Dương tộc bĩu môi nói với Hồ Tôn, đến cảnh giới tu vi như bọn họ, đã chẳng còn hơi sức đâu mà đôi

co nữa.

Không có lợi ích, nói gì cũng đều là nói suông!

Mấy Thiên Tôn khác nghe vậy đều gật đầu, thậm chí có kẻ đã muốn đứng dậy rời đi.

Nhìn đám người sắp sửa tan rã, trong mắt Hổ Tôn lóe lên tia phần nộ nhưng cũng bất lực.

Mấy người trước mắt, tu vi mỗi người đều không kém hấn là bao, nếu không phải kế hoạch lần này là do hấn tổ chức, e là bọn họ cũng chẳng thêm đề ý đến hấn.

“Chư vị chớ nóng vội, trước tiên chưa nói đến việc Chu ma đầu kia chưa chắc đã chết, chúng ta vẫn còn cơ hội.”

“Cho dù hấn thật sự đã chết, cùng lắm thì chúng ta tiến vào Hải Thần Uyên một chuyến, lấy bảo bối của hấn ra là được.”

Hổ Tôn nhìn mấy vị Thiên Tôn trước mặt nói.

Vào Hải Thần Uyên?

Mấy vị Thiên Tôn kia như nghe được chuyện nực cười, nhìn Hổ Tôn với vẻ mặt người bị kích thích đến ngốc rồi sao.

“Hổ Tôn, có phải ngươi bị kích thích quá rồi không? Hải Thần Uyên chính là tâm cung của Hải Thần, loại trận pháp đó, ngay cả Ô lão không thể phá giải, chúng ta đi vào, bằng cách nào?”

Một Thiên Tôn nhìn Hổ Tôn khinh thường nói, xoay người muốn rời đi, hấn đã nhìn ra, Hổ Tôn này muốn bảo bối đến phát điên rồi.

Những Thiên Tôn khác cũng đều đứng dậy, chấp tay với Hổ Tôn, chuẩn bị rời đi.

Nhìn mọi người muốn đi, Hổ Tôn cao giọng nói: “Nếu ta nói ta có Càn Khôn Phá Trận Chùy thì sao?”

“Cái gì?”

Mấy thân hình Thiên Tôn đang định rời đi lập tức khựng lại, tất cả đều nhìn chăm chăm về phía Hồ Tôn, thậm chí trong không khí còn tràn ngập sát ý.

“Chết tiệt!”

Cảm nhận được từng đợt sát ý ập tới, trong lòng Hồ Tôn thầm mắng một câu, biết bản thân lỡ lời để lộ tài sản, vội vàng nói:

“Trong tay ta chỉ là hàng nhái, không phá được trận pháp của Trung Vực.”

Nói xong, Hồ Tôn vội vàng lấy ra một bí bảo hình mũi khoan từ trong ngực, bên trên tản ra từng trận ý cảnh phá phong, như thể có thể phá vỡ tất cả.

Mấy vị Thiên Tôn nhìn nhau vài lần, mới chậm rãi an vị trở lại nhưng ánh mắt vẫn không rời khỏi bí bảo hình chùy.

“Càn Khôn Phá Trận Chùy, quả nhiên danh bất hư truyền, đáng tiếc chỉ là phỏng chế!”

Dương Tôn nhìn bí bảo trong tay Hồ Tôn, trầm giọng nói, quang mang trong mắt lóe lên rồi vụt tắt, cuối cùng cũng khôi phục về bình tĩnh.

Những Thiên Tôn khác cũng dần lấy lại bình tĩnh, bọn họ vừa rồi kích động như vậy là bởi cả Đông Vực giới thiệu về món bí bảo này chỉ vồn vẹn tám chữ.

Đó là: Khả phá thế gian vạn pháp, vô trận bất phá!

“Đáng tiếc, nếu là chính phẩm, có thể dựa vào nó phá vỡ phong tỏa Trung Vực mà tiến vào đó tu hành.” Một vị Thiên Tôn mặt đầy phiền muộn, giọng điệu chất chứa muôn phần cô đơn.

Những Thiên Tôn khác nghe vậy cũng tiếc nuối gật đầu, đến cảnh giới của bọn họ, càng cảm nhận rõ sự suy bại của Đông Vực.

Nơi đây như sắp sụp đổ, biến thành thời đại Mạt Pháp, khi đó thực lực của bọn họ cũng sẽ suy yếu, cho đến khi biến thành phàm nhân!

Đó cũng là nguyên nhân bọn họ vừa rồi nổi sát ý nhưng giờ thì không cần thiết, một kiện binh khí phòng chế mà thôi, uy lực dù có mạnh mẽ!

Nhưng với bọn họ, không cần thiết vì thế mà đắc tội với Hổ Tôn thực lực bất phàm!

“Có bảo vật này trong tay, chờ Triệu Hiền đại hội kết thúc, Chu ma đầu kia mà không xuất hiện, chúng ta liền đi...”

Hổ Tôn nhìn mọi người đã yên vị, vừa nói vừa vuốt ve bí bảo hình chùy trong tay nhưng lời còn chưa dứt đã dừng lại, hần đột nhiên nhìn về phía xa.

Những Thiên Tôn khác ngẩn người, sau đó cũng cảm nhận được điều gì đó, vội vàng nhìn ra bên ngoài đại điện. ...

Lúc này!

Trên quảng trường đảo nhỏ!

Vô số cường giả Tôn cảnh vẫn tụ tập, kinh ngạc nhìn cường giả Thiên Tôn không ngừng lui tới.

Chương 723: Ô Tư Đồ đổ ky

“Thế diện của Ô lão thật lớn, mới có mấy ngày mà Ô Đảo đã nghênh đón không dưới bốn mươi vị Thiên Tôn.”

“Ngay cả những lão quái vật được đồn đã chết cũng xuất hiện, chuyện này quả nhiên không uổng công bản tôn tới đây.”

Mấy vị Tôn Giả trò chuyện với nhau, ai nấy đều kinh ngạc, mấy ngày nay cường giả xuất hiện quá nhiều, ngay cả lão quái vật Thiên Tôn bát trọng cũng có vài người.

Có thể nói, Thiên Tôn nhiều như chó, Tôn Giả chẳng bằng con kiến!

Tuy nhiên cũng có một số ít Tôn Giả từ những người khác biết được nội tình, thân phận của Ô lão không chỉ là đệ nhất cường giả hải vực, mà còn là vị Đế Giả duy nhất còn sống ở Đông Vực.

Nếu không, chỉ là một Thiên Tôn, sao có thể khiến nhiều cường giả nể mặt như vậy.

Ngay khi mọi người còn đang kinh ngạc cảm thán, từ phía xa Ô Đảo vang lên tiếng Ma Long gầm thét.

Rống! Rống! Rống!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả cường giả đều nhìn về phía xa, chỉ thấy chín con Ma Long kéo một cỗ phi liên cực lớn bay về phía Ô Đảo.

Ma diễm cuộn cuộn, uy thế ngập trời, hoành hành ngang ngược!

“Tên nào mà to gan, dám ngang ngược như vậy, chẳng lẽ không sợ đắc tội người khác sao?” Một vị Tôn Giả nhìn Ma Long Phi Liễn đang lao tới, lớn tiếng quát.

Không chỉ hấn, rất nhiều cường giả khác cũng cau mày, Ma Long Phi Liễn kia hoành hành ngang ngược, khiến vô số tọa giá của các cường giả phải kinh hoảng né tránh.

Vèo! Vèo! Vèo!

Đông đảo cường giả từ trong tọa giá lao ra, ai nấy đều phần nộ, đặc biệt là một hán tử khôi ngô.

Gã mặt mày giận dữ, gã đang ở bên trong làm đại sự, tọa giá đột nhiên rung lắc, suýt chút nữa thì hỏng việc.

“Kẻ nào, dám quấy rầy chuyện tốt của bản tọa, tìm... tìm... tìm bằng hữu.”

Sau khi đại hán đi ra, lập tức ngửa mặt lên trời gầm lên nhưng vừa gầm được một nửa, liền nhìn thấy Ma Long Phi Liễn bên cạnh.

Một trận hàn ý lập tức lan khắp toàn thân hấn, khiến lửa giận vừa bùng lên chỉ trong nháy mắt bị dập tắt.

“Thì ra là Chu giáo chủ đại nhân, xin mời, xin mời, vừa rồi ta chỉ đánh rắm, mong thứ lỗi, thứ lỗi!”

Đại hán vội vàng đổi giọng, phát động tọa giá của mình nhường đường.

Những cường giả khác lao ra cũng biến sắc, đồng loạt chấp tay chào hỏi Ma Long Phi Liễn, nhanh chóng tránh đường. ...

“Quả nhiên là Chu ma đầu, ta đã nói rồi, toàn bộ Đông Vực ngoại trừ hấn e là chẳng kẻ nào dám ngang ngược như thế.”

“Ai bảo hấn thực lực cường đại, lại còn đủ tàn nhẫn, chẳng biết khi nào ta mới có thể uy phong như vậy.”

Trên quảng trường Ô Đảo, đông đảo Tôn Giả nhìn thấy cường giả trên bầu trời nhao nhao nhường đường cho Ma Long Phi Liễn, đều lộ ra vẻ mặt ngưỡng mộ.

Bọn họ cũng muốn bá đạo như Chu Khung, hoành hành ngang dọc, vô pháp vô thiên nhưng bọn họ biết điều này là không thể.

Sự bá đạo, uy phong của Chu ma đầu, đó là từng chút một chém giết mà thành, là hấn gây dựng trên thi thể vô số cường giả.

“Chư vị, mau nhìn!”

Một Tôn Giả chỉ tay lên trời cao, quát lớn một tiếng, trong giọng nói tràn đầy kinh hãi.

Chỉ thấy trên bầu trời xa xa, năm con cá mập Đại Thánh cảnh kéo phi thuyền khổng lồ, đang lao nhanh về phía Ô Đảo.

Đương nhiên điều này không phải là thứ khiến bọn họ kinh hãi!

Điều khiến bọn họ kinh hãi chính là, phi thuyền tọa giá mới xuất hiện này lại lao thẳng về phía Ma Long Phi Liễn, đây chẳng phải là muốn chết hay sao.

“Là Hồn Thế Ma Vương, Ô Tư Đồ!”

“Là Ô Tư Đồ Ma Vương, nghe nói tu vi của hắn đã đạt đến Tôn Giả bát trọng, có thể nói là bá chủ một phương hải vực.”

“Hơn nữa dựa vào quan hệ cháu trai của Ô lão, ngay cả cường giả Thiên Tôn cảnh cũng phải nể mặt hắn, không dám trêu chọc.”

“Không biết Chu ma đầu này chọc giận hắn thế nào, mà khiến hắn chủ động khiêu khích Chu ma đầu như vậy.”

“Thú vị rồi, không ngờ đại hội còn chưa bắt đầu, hai tên ma đầu này đã va chạm với nhau trước, không biết Chu ma đầu có còn dám ra tay giết người nữa hay không.”

Tất cả Tôn Giả trên quảng trường đều nhìn chăm chăm lên bầu trời, không muốn bỏ lỡ cảnh tượng đặc sắc này.

Ngay cả không ít Thiên Tôn đang nghỉ ngơi trong đại điện cũng đưa thần thức ra, nhìn về phía bầu trời.

Lúc này!

Bên trong phi thuyền cá mập ở phía xa, một nam tử trung niên mập mạp mặc cẩm phục đứng trên đỉnh thuyền, ánh mắt nhìn về phía Ma Long Phi Liễn lóe lên một tia hàn quang.

Hắn biết phía trước là tọa giá của Chu ma đầu!

Cũng biết tất cả mọi việc của Chu ma đầu, bởi vì cách đây không lâu hắn đã đặc biệt điều tra về một nữ nhân!

Mười năm trước, Ô Tư Đồ si mê một nữ tử tên là Tiết Cơ, vì lấy lòng nàng, Ô Tư Đồ không tiếc vứt bỏ ba ngàn tiêu thiếp của mình.

Hắn ngày ngày tặng nàng đủ loại bảo vật nhưng đôi phương vẫn không thềm để ý đến hắn, cho đến một ngày hắn vô tình biết được, nàng si mê Chu ma đầu ở Đông Vực.

Chương 724: Ô Tư Đồ tự giả chết 1

“Nếu ta có thể làm nhục Chu ma đầu trước mặt mọi người, Tiết Cơ nhất định sẽ nhìn ta với con mắt khác, nói không chừng ta còn có cơ hội được nàng âu yếm.”

Khóe miệng Ô Tư Đồ nở một nụ cười tà ác ác, hắn như đã nhìn thấy cảnh tượng Tiết Cơ lao vào lòng mình.

Lúc này trên phi liên!

Liên Sinh nhìn phi liên lao tới, trong mắt lóe lên một tia âm lãnh, trường kiếm trong tay hiện ra, quát lớn:

“Làm càn! Dám xông tới tọa giá của Giáo chủ, muốn chết hay sao!”

Đám người Trần Thu cũng đều lộ vẻ mặt phẫn nộ, lại có kẻ dám xung kích tọa giá của Giáo chủ bọn họ, đây chẳng phải là đang vũ nhục Ma Giáo bọn họ sao.

Đặc biệt là Ma Hổ Vương, búa lớn trong tay muốn vung lên cũng bất chấp thực lực cách xa hay không, đều muốn chém chết tên Vương Bát Ô Tư Đồ trước mắt.

“Tìm chết! Chỉ là Tôn Giả nhất trọng cũng dám nói chuyện với bốn vương như thế, hôm nay nhất định phải cho ngươi một bài học!”

Ô Tư Đồ nhìn Liên Sinh quát lớn, trong giọng nói tràn đầy khinh thường, phảng phất như đang đối mặt với giun dế.

Nhưng không ai biết rằng!

Lúc này Ô Tư Đồ đang truyền âm cho Chu Khung trong phi liên: “Chu giáo chủ có đó không? Tại hạ là Hồn Thế Ma Vương Ô Tư Đồ!”

Vù...!

Trong phi liên, Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long chậm rãi mở mắt, nghe âm thanh bên tai, trong mắt lóe lên một tia băng lãnh.

“Chu giáo chủ, ta nói ngươi nghe là được, trước tiên giới thiệu bản thân ta một chút, biểu thức của ta là Ô lão, có thể ngươi không biết thân phận thật sự của Ô lão, lão nhân gia người là vị Đế Giả cuối cùng của Đông Vực.”

“Hôm nay nể mặt tại hạ một chút, để cho ta ra oai một phen, sau khi việc thành, bốn vương sẽ tặng ngươi hai ngàn vạn tiên thạch làm thù lao.”

“Yên tâm cũng chỉ là đâm nát tọa giá của ngươi mà thôi, sẽ không tổn hại tính mạng đệ tử Ma Giáo các ngươi. Nhưng mà tên mặc áo đỏ kia, e là bốn vương phải dạy dỗ hần một chút.”

“Cứ như vậy, ngươi chuẩn bị sẵn sàng đi, bốn vương muốn đâm vào rồi đấy!”

Nói xong, ý niệm của Ô Tư Đồ lập tức rút khỏi phi liên, phảng phất như căn bản không lo lắng Chu Khung sẽ không đồng ý.

Ô Tư Đồ nghĩ rất rõ ràng, hần cho rằng không ai dám không nể mặt biểu thức của hần, hơn nữa hần không phải muốn giết Chu Khung.

Chỉ là bản thân muốn ra oai một chút mà thôi, còn ban thưởng hai ngàn vạn tiên thạch, Chu Khung sao dám không đồng ý!

Trên phi thuyền cá mập!

Ô Tư Đồ thu hồi ý niệm, phát động tốc độ phi thuyền tăng nhanh lần nữa, trong mắt toát lên một tia hưng phấn.

“Đâm vào cho bốn vương! Ở hải vực này còn chưa có ai dám cản đường Ô Tư Đồ gia gia người!”

Tiếng gầm rú đầy phấn khích của Ô Tư Đồ vang vọng khắp mười mấy vạn dặm xung quanh, toàn bộ cường giả trên Ô Đảo đều nghe thấy.

Tất cả cường giả đều nhìn về phía Ma Long Phi Liễn, bọn họ muốn xem Chu ma đầu sẽ phản ứng như thế nào.

Là im lặng chịu đựng, hay là phản kháng đến cùng!

Nếu phản kháng, liệu có trực tiếp giết Ô Tư Đồ hay không!

Nhưng mà phần lớn cường giả đều cho rằng với tính cách của Chu ma đầu, không thể nào để mặc cho phi thuyền va chạm nhưng hẳn là cũng sẽ không giết Ô Tư Đồ.

Dù sao đây cũng là Ô đảo, lão tổ Ô lão của người ta đang ngồi ngay ngắn, giết Ô Tư Đồ chẳng phải là chủ động khiêu khích sao!

Đáng tiếc!

Bọn họ đã đánh giá thấp sự tàn nhẫn của Chu Khung!

Trong phi liễn!

Trong mắt Chu Khung lóe lên hàn quang, nể mặt Ô lão, để cho hắn ra oai, còn cho mình hai ngàn vạn tiên thạch làm thù lao.

Tên Ô Tư Đồ này thật sự là suy nghĩ viển vông, trước mặt Chu Khung hắn, khi nào đến lượt kẻ khác ra oai.

“Liên Sinh, giết hắn!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền ra khỏi phi liễn, vang vọng trên bầu trời.

“Tuân lệnh!”

Ngoài phi liên, Liên Sinh cung kính đáp, tay cầm trường kiếm, sải bước về phía Ô Tư Đồ, mặc dù biết rõ bản thân không phải là đối thủ của Ô Tư Đồ nhưng lại không chút do dự trước mệnh lệnh của Chu Khung!

Cái gì?

Tất cả cường giả trên đảo đều kinh ngạc trước lời nói của Chu Khung, để cho Liên Sinh đi giết Ô Tư Đồ, đây là muốn làm gì, muốn đi chịu chết sao?

Phải biết rằng tu vi của Liên Sinh lúc này mới chỉ là Tôn Giả nhất trọng, mà tu vi của Ô Tư Đồ là Tôn Giả bát trọng, chênh lệch đến bảy tầng.

Tựa như vực sâu không đáy, căn bản không thể vượt qua!

Trên phi thuyền cá mập đang lao đi với tốc độ cực nhanh!

Ô Tư Đồ nhìn Liên Sinh đang đi về phía mình, trong mắt lóe lên một tia suy tư, khóe miệng hiện ra một nụ cười.

“Chu ma đầu này cũng biết điều, còn biết lấy lòng bốn vương, không tệ, không tệ.”

Lúc này Ô Tư Đồ cho rằng, nếu Chu ma đầu phái Liên Sinh thực lực yếu kém đến giết mình, nhất định là có nguyên nhân.

Chương 725: Ô Tư Đồ tự giả chết 2

Nguyên nhân là gì không cần nói cũng biết, chính là bởi vì hắn vừa mới nói muốn giáo huấn Liên Sinh, đối phương liền chủ động phái Liên Sinh đến.

Chắc chắn là muốn dùng mạng của ngươi để đổi lấy cơ hội kết giao với ta!

“Khà khà, ngươi còn không biết sao? Giáo chủ nhà ngươi đã vứt bỏ ngươi rồi.”

Ô Tư Đồ nhìn Liên Sinh cười nói, trong tay xuất hiện một thanh đại chùy, muốn một búa đánh chết Liên Sinh.

Nhưng vào lúc này!

Chỉ nghe thấy trong phi liên, lại truyền ra một chữ, âm thanh phảng phất như thiên lôi chấn động phạm vi vạn dặm, bá đạo lại không thể nghi ngờ!

“Định!”

Mà Ô Tư Đồ vốn đang đắc ý lập tức hoảng sợ, hắn phát hiện mình không thể nhúc nhích.

“Trảm!”

Trường kiếm trong tay Liên Sinh phát ra một đạo kiếm quang màu máu, trực tiếp chém về phía Ô Tư Đồ.

“Dùng sức mạnh thông thiên, mở ra cho ta!”

Ô Tư Đồ nhìn trường kiếm chém về phía mình, gã hét lớn một tiếng, khí thế vô tận trong cơ thể bắt đầu bắn ra, từng tia

máu tươi từ bên ngoài da của hắn bắt đầu chảy ra.

Nhưng...

Bất luận như thế nào, hắn không thể di chuyển dù chỉ một chút, chỉ có thể trơ mắt nhìn trường kiếm chém về phía mình.

“Không, Chu ma đầu! Người không thể giết ta, ta là cháu trai Ô lão, ta không muốn chết, cứu mạng!”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương của Ô Tư Đồ vang vọng mấy chục vạn dặm, dọa vô số ngư thú trong biển điên cuồng bơi xuống phía dưới.

Ông...!

Trong một đại điện trên Ô Đảo, một nam tử trung niên nhanh chóng đi ra, nói với Liên Sinh:

“Vị bằng hữu, xin hãy thu kiếm!”

Theo nam tử trung niên nói xong, một trận chấn động kinh khủng tản ra, nhanh chóng bao phủ về phía Liên Sinh.

“Đây là Ô Dương Long!”

“Ô Dương Long chính là một trong những đệ tử mạnh nhất của Ô gia, một thân thực lực càng là Thiên Tôn thất trọng cảnh, được khen là cường giả thứ ba trong hải vực.”

“Hắn ra tay rồi, Ô Tư Đồ này hắn là không cần chết, lão sắc quy này ngược lại rất có mệnh.”

Trong Ô Đảo có đạo đạo ý niệm giao lưu vang lên, tất cả đều cho rằng Ô Tư Đồ không chết được.

Nhưng...

Sau một khắc bọn họ liền tròn mắt!

Ngay khi chấn động sắp bao phủ Liên Sinh, trong phi liên lại vang lên tiếng hừ lạnh của Chu Khung!

“Hừ!”

Từng trận uy áp từ trong phi liên tản ra, trực tiếp đánh tan chân động công kích tới, đồng thời trường kiếm của Liên Sinh cũng chính thức chém lên thân thể Ô Tư Đồ.

“A, ta không phục, Chu ma đầu! Ta Ô Tư Đồ nguyên rửa người, sinh con không có rắm...”

Ô Tư Đồ tuyệt vọng phát ra tiếng rống to cuối cùng trong đời, sau đó trực tiếp hôn phi phách tán, kể cả phi thuyền cá mập phía dưới cũng bị Liên Sinh chém thành tro bụi.

“Người...!”

Nam tử trung niên nhanh chóng đứng đối diện với phi liên, nhìn Liên Sinh với vẻ mặt vô cùng tức giận, hắn không ngờ mình đã lên tiếng ngăn cản, đối phương lại còn dám giết Ô Tư Đồ.

Đây không phải là đang đánh vào mặt hắn sao!

Liên Sinh liếc mắt nhìn Ô Dương Long, sau đó chẳng thèm để ý, thân hình thoát một cái đã đứng trên phi liên, khom người bẩm:

“Bẩm Giáo chủ, con Quy Linh kia dám cả gan xông vào xe giá, đã bị thuộc hạ chém giết rồi ạ!”

“Ừm!”

Bên trong phi liên truyền đến một tiếng đáp, sau đó cửa lớn bỗng mở tung.

Ầm! Ầm! Ầm!

Một loạt tiếng bước chân nặng nề vang lên, mỗi bước chân giáng xuống khiến ma diễm bùng lên dữ dội hơn.

Ma diễm hung mãnh thiêu đốt cả bầu trời nhuộm một màu đỏ như máu, quỷ dị khôn lường, đáng sợ vô cùng.

Rầm!

Một thân hình khoác Ma Thần chiến bào hiện ra trước mắt mọi người, ma khí ngập trời, bá đạo vô song khiến cho đám sinh linh Tôn Giả cảnh không dám nhìn thẳng.

Ngay cả một số Thiên Tôn nhìn Chu Khung trên phi liễn, mí mắt cũng giật giật, tựa như có một luồng uy hiếp ập xuống.

“Người chính là Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung?” Ô Dương Long nhìn Chu Khung, trong mắt lóe lên tia suy tư.

Là một trong những cao thủ mạnh nhất thế hệ thứ hai của Ô gia cũng là người phụ trách đại hội lần này, đương nhiên hắn biết rõ về Chu Khung.

Tên ma đầu này hung tàn vô độ, coi trời bằng vung, có thể nói là nhân vật đỉnh cao của Ma đạo trong những năm gần đây cũng là kẻ yêu nghiệt mạnh nhất kế thừa Ma Tôn.

“Người có biết kẻ người vừa giết là đệ tử Ô gia ta, hơn nữa đây là địa bàn của Ô gia ta không?” Ô Dương Long nhìn Chu Khung, trong mắt lóe lên tia phẫn nộ.

Chu Khung nhìn Ô Dương Long đang chất vấn mình, trong mắt toát lên tia lạnh lẽo:

“Một con rùa con mà thôi, dám cả gan xông vào tọa giá của bản tọa, giết thì đã sao? Chẳng lẽ người muốn thay nó ra mặt?”

“Người!”

Sắc mặt Ô Dương Long lập tức biến đổi, tuy rằng đã nghe nói tên Chu ma đầu này vô cùng ngông cuồng nhưng không ngờ lại ngông cuồng đến mức này.

“Cuồng vọng!”

Ánh mắt Ô Dương Long lạnh lẽo, khí thế toàn thân bùng phát, trong tay xuất hiện một cây cự chùy, định ra tay.

Chương 726: Chu Giáo chủ, mời

Nhưng ngay lúc này...

Rầm!

Từ trong cung điện ở trung tâm Ô đảo, một thân hình cao lớn chậm rãi bước ra, nhẹ nhàng phẩy tay, một luồng uy áp vô tận tỏa ra, lập tức trấn áp Ô Dương Long.

“Là Ô Chấn Thiên!”

“Ô Chấn Thiên, con trai duy nhất của lão tổ Ô gia, nghe nói thực lực đã đạt đến Thiên Tôn cửu trọng.”

“Sao hắn lại ra đây? Chẳng lẽ cho rằng một mình Ô Dương Long không đối phó được tên Chu ma đầu kia, nên ra mặt trợ giúp?”

Nhìn thấy Ô Chấn Thiên đột ngột xuất hiện, trong mắt Ô Dương Long cũng hiện lên tia kinh ngạc, vội vàng nói: “Đại ca, sao huynh lại ra đây? Chuyện nhỏ này, để đệ giải quyết là được.”

“Giải quyết cái rắm!”

“Chu giáo chủ là khách quý phụ thân mời đến, đệ còn muốn động thủ sao? Cất binh khí đi!”

Ô Chấn Thiên hung hăng trừng mắt nhìn Ô Dương Long một cái, khiến Ô Dương Long sợ hãi rút cổ lại, vội vàng cất binh khí.

“Nhưng mà, hắn vừa mới mắng chúng ta là tiểu vương bát, lão vương bát.”

Ô Dương Long nhỏ giọng lầm bầm, hắn đối với đại ca của mình thật sự rất sợ hãi, dù sao hắn khi còn bé không ít lần bị đánh cho một trận nên thân.

“Thế nào, người dám kỳ thị vương bát hay sao, hay là người không muốn làm vương bát?”

“Dám xem thường vương bát, người hãy đi diện bích đáy biển ba tháng cho ta, trước khi đại hội kết thúc không được phép ra.”

Ô Chấn Thiên phần nộ quát, khí tức toàn thân tỏa ra, không gian xung quanh như bị áp chế đến vỡ vụn, bầu trời xuất hiện vết nứt.

“Vâng!”

Ô Dương Long nào dám phản bác, hắn biết mình đã lỡ lời, dù sao vương bát đối với người khác mà nói là một lời mắng chửi.

Nhưng...

Đối với bọn họ mà nói, đó chẳng qua là từ ngữ hình dung hết sức bình thường, tuy rằng bọn họ thích tự xưng là rùa đen hơn.

Thân hình Ô Dương Long lóe lên, nhanh chóng biến mất trên không trung. ...

“Vị này chính là Chu giáo chủ sao, bản tôn là Ô Chấn Thiên, chủ sự Ô gia, vừa rồi đệ đệ có phần mạo phạm, mong Giáo chủ chớ so đo.”

“Cung điện Thiên tự đã chuẩn bị xong, mời Chu giáo chủ vào nghỉ ngơi, ngày mai đại hội mới chính thức bắt đầu.”

Ô Chấn Thiên chấp tay với Chu Khung, lời nói hữu hảo, giọng điệu tựa như đang nói chuyện với người cùng thân phận.

Tất cả cường giả trong thiên địa đều ngo ngác, há hốc mồm.

Chuyện quái gì vậy?

Ô Chấn Thiên vậy mà lại dùng giọng điệu này nói chuyện với Chu ma đầu!

Phải biết rằng Ô Chấn Thiên là cường giả Thiên Tôn cử trọng, nơi này lại là địa bàn của Ô gia, cho dù là vô số Thiên Tôn đến đây cũng chẳng mấy ai khiến hắn phải dùng đến giọng điệu khách sáo như vậy.

Ngoại trừ vị Vu Chiến Thiên, tộc trưởng Vu tộc đến đây hôm qua!

Trên phi liên!

Ánh mắt Chu Khung nhìn Ô Chấn Thiên, trong lòng không khỏi kinh ngạc, giọng điệu của đối phương khiến hắn cảm thấy khó tin.

Vừa rồi, Chu Khung đã chuẩn bị dùng Thiên Tôn Phù diệt trừ hai người này, sau đó đợi khi Ô Đế xuất hiện, hắn sẽ dùng thẻ phản kích Diệt Đế.

Nhưng mà...

Hành động đột ngột của Ô Chấn Thiên khiến hắn không thể ra tay, huống hồ “đưa tay không đánh người mặt cười”, quan trọng là, dùng hết át chủ bài để diệt trừ Ô gia, đối với Chu Khung mà nói chính là “hại người chẳng lợi mình”!

Chu Khung nhìn Ô Chấn Thiên, lạnh lùng nói: “Được rồi, bốn tọa cũng lười so đo với lão vương bát các ngươi, chúng ta đi!”

Vù!

Ô Chấn Thiên nghe vậy, ánh mắt co rụt lại, sau đó cười khò lắc đầu, đưa tay làm động tác “mời”!

“Chu giáo chủ, mời!”

Rống! Rống! Rống!

Dưới sự chỉ huy của Liên Sinh, Ma Long Phi Liễn nhanh chóng bay về phía cung điện chữ Thiên trong Ô Đảo, biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Ô Chấn Thiên cũng xoay người, thân hình biến mất giữa không trung, toàn bộ lại khôi phục về yên tĩnh, như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Thế nhưng!

Tất cả cường giả nhìn về phía vùng biển xa xăm, nơi huyết dịch vẫn chưa tan hết, trong lòng đều chấn động. Ngay vừa rồi!

Một vị cường giả Tôn Giả bát trọng cứ thế bị Ma Giáo giết chết, hơn nữa vị Tôn Giả này còn là đệ tử Ô gia.

Vậy mà Ô gia chẳng những không hề để ý, mà Ô Chấn Thiên còn tự mình xuất hiện nghênh đón Chu ma đầu.

Chuyện này thật khác thường!...

Bên trong đại điện của Hồ Tôn!

Các vị Thiên Tôn đều há hốc mồm, hồi lâu vẫn chưa ngậm lại được. Hồ Tôn liếc mắt nhìn lão hồ ly đang đứng ở cửa, nói:

“Lại đây cho ta!”

Lão hồ ly không dám do dự, vội vàng chạy đến trước mặt Hồ Tôn, cung kính khom người: “Hồ Tôn đại nhân, không biết ngài cho gọi có chuyện gì?”

Chỉ thấy Hồ Tôn vung tay, một cái bạt tai giáng xuống mặt lão hồ ly!

Chát!

Một tiếng bạt tai vang dội!

Cường giả Hồ tộc bị đánh xoay tròn tại chỗ, tựa như con quay vậy.

“Phụt... Phụt...”

Lão hồ ly ngã ngời xuống đất, miệng phun ra mấy cái răng, nhìn Hồ Tôn với vẻ mặt kinh hoàng.

“Ồ, Hồ Tôn đại nhân... Tiểu nhân... Tiểu nhân có chỗ nào sơ suất sao? Đêm qua... Tiểu nhân không hề... cãi lời ngài mà...” Lão hồ ly lắp bắp nói, giọng nói tràn đầy sợ hãi.

Chương 727: Phản ứng các bên 1

Lúc này...

Mấy vị Thiên Tôn khác cũng đã hoàn hồn, nghe được lời của lão hồ ly, đều nhìn Hồ Tôn với ánh mắt đầy thâm ý.

Ồ, xem ra vị Hồ Tôn này cũng phong lưu lắm nha! (Chú thích: Ý chỉ Hồ Tôn có quan hệ với lão hồ ly)

Hồ Tôn lập tức biến sắc. Vừa rồi hắn chỉ muốn thử xem mình có phải đang nằm mơ hay không, nào ngờ lão hồ ly lại dám nói huỵch toẹt ra như vậy.

“Cút! Cút ngay cho ta!”

Hồ Tôn gào lên, khiến lão hồ ly sợ hãi vội vàng lăn ra khỏi đại điện.

Hồ Tôn: “Không phải như các người nghĩ đâu.”

Các Thiên Tôn khác: “Yên tâm, chúng ta hiểu!”

Bầu không khí trong đại điện ngưng ngập hồi lâu, cuối cùng Hồ Tôn không nhịn được, lại lên tiếng:

“Này, nếu Chu ma đầu chưa chết ở Hải Thần Uyên, e rằng hắn lại có thêm không ít bí bảo.”

“Nói xem, chúng ta nên đối phó với hắn thế nào? Xuống tay ngay, hay là...”

Mấy vị Thiên Tôn khác nghe vậy, sắc mặt đều trở nên nghiêm trọng. Dù sao, sở thích cá nhân của Hồ Tôn, há có thể sánh với bảo vật?

“Ta cho rằng động thủ ngay lúc này không ổn. Đây là Ô Đảo, xem thái độ của Ô Chấn Thiên vừa rồi, e là Ô Lão rất coi trọng Chu ma đầu.”

“Nếu chúng ta ra tay ở đây, chỉ sợ chọc giận Ô Lão, như vậy chẳng phải được không bù mất.”

Dương Tôn vội vàng nói. Nếu như bọn họ chỉ có phần kiêng dè Chu ma đầu, thì với Ô Đế, bọn họ chính là sợ hãi.

Là vị Đế Giả cuối cùng của Đông Vực, nếu Ô Lão nổi giận, bọn họ chắc chắn sẽ chết không thể nghi ngờ.

“Cái này không được, cái kia không xong, chỉ bằng chúng ta nghĩ cách dụ con chó mực kia ra trước.”

Một vị Thiên Tôn cau mày nói. Hắn ta tuy thêm muốn bí bảo của Chu Khung nhưng thứ hắn ta muốn nhất vẫn là Đại Bạch.

Dù sao, thần thú có thể phớt lờ trận pháp, toàn bộ Đông Vực chỉ sợ chỉ có một, có thể nói là độc nhất vô nhị.

“Được, vậy nghĩ cách dụ con chó đen kia ra.” Hồ Tôn gật đầu.

Sau đó, trong đại điện bắt đầu bàn luận làm sao dụ Đại Bạch ra, kẻ nói dùng thức ăn, người nói dùng bí bảo.

Thậm chí còn có kẻ nói: Mỹ cầu kế!...

Trong một cung điện trên Ô Đảo.

Tư Âm và Tiết Cơ đang vui đùa. Bởi vì hai người vừa mới ngủ dậy, nên cô ý mở trận pháp cách âm.

Cho nên, những xung đột vừa rồi trên Ô Đảo, hai nàng hoàn toàn không hay biết.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng gõ cửa dồn dập vang lên, sau đó một tiểu nha hoàn cá heo mập mạp vội vã chạy vào, miệng lớn tiếng hô:

“Tiểu thư, tiểu thư, không xong rồi, xảy ra chuyện lớn rồi!”

Nghe thấy động tĩnh, Tư Âm lập tức ngừng đùa giỡn với Tiết Cơ, nhìn tiểu nha hoàn đang hốt hoảng, hỏi: “Hải Linh, đừng làm ồn, ở Ô Đảo này có thể có chuyện gì lớn?”

Hô!

Hải Linh thở hỗn hển, vội vàng thuật lại mọi chuyện vừa xảy ra bên ngoài.

“Ý người là, Ma Giáo đã tới, còn giết cả Ô Tư Đồ?” Tiết Cơ ở bên cạnh nhìn Hải Linh hỏi.

“Vâng, hung tàn lắm ạ.”

Hải Linh gạt đầu, lo lắng nhìn về phía tiểu thư nhà mình. Nàng sợ tiểu thư thương tâm, dù sao Ô Tư Đồ cũng là biểu ca của tiểu thư.

Hải Linh:???

Chỉ thấy Tư Âm không những không thương tâm, ngược lại khóe miệng còn lộ ra ý cười, phảng phất như nghe được chuyện gì vui vẻ lắm.

“Chẳng lẽ tin tức Ô Tư Đồ thiếu gia chết khiến tiểu thư sợ ngốc rồi? Không thể nào, quan hệ của tiểu thư và Ô Tư Đồ thiếu gia rất bình thường mà.” Hải Linh nhanh chóng loại bỏ suy đoán này.

“Tiểu thư, người không sao chứ?”

Hải Linh lo lắng nhìn Tư Âm đang cười ngây ngô hỏi.

Tư Âm:???

“Không sao, Ô Tư Đồ chết thì chết, đáng đời hắn, có thể chết trong tay nam nhân của ta, xem như hắn may mắn.” Tư

Âm lẩm bẩm, sau đó phẩy tay ra hiệu cho Hải Linh lui xuống.

“Nam nhân gì?”

Trong đầu Hải Linh tràn đầy nghi vấn nhưng không dám vi phạm mệnh lệnh, chậm rãi lui ra khỏi đại điện.

“Biểu ca người chết rồi, người không chút thương tâm nào sao?” Tiết Cơ kinh ngạc nhìn Tư Âm hỏi.

“Thương tâm cái gì, một đứa cháu họ xa của ông nội ta mà thôi, nói chi chỉ e rằng hấn là vì người mà chết.”

“Ta nói người đúng là mệnh quả phụ, ai mà thích người, kẻ đó đều bị Ma Giáo giết chết.”

Tư Âm về mặt trêu chọc nhìn Tiết Cơ cười nói.

“Người còn nói ta, chẳng lẽ bây giờ người không phải đang nghiên cứu cách thức tỏ tình sao?” Tiết Cơ lập tức phản bác.

Hi... Hi... Hi, tiếng cười thích thú không ngừng vang vọng trong đại điện. ...

Giữa Ô Đảo, trong một khu vườn nhỏ!

Một lão già an nhàn nằm trên ghế xích đu, phía sau là một nam tử cao lớn, vạm vỡ đứng thẳng.

“Người thấy Chu Khung của Ma Giáo kia thế nào?” Giọng nói già nua chậm rãi vang lên trong khu vườn.

“Bẩm phụ thân, tên Chu Khung kia vô cùng bá đạo, coi trời bằng vung, ngay cả ta hấn cũng không để vào mắt.”

“Nhưng chắc chắn hấn có át chủ bài, bởi vì ta cảm nhận được một tia nguy hiểm từ người hấn.”

Chương 728: Phản ứng các bên 2

Nam tử khôi ngô suy tư một lúc rồi đáp lời, hẳn chính là Ô Chấn Thiên vừa mới hóa giải xung đột bên ngoài Ô Đảo.

Cảm nhận được uy hiếp?

Lão già nằm trên ghế xích đu khẽ mở mắt, một tia sáng sắc bén lóe lên, lão đương nhiên hiểu rõ thực lực của đứa con trai này, ở cả Đông Vực có thể xếp vào hàng top 10.

“Chẳng lẽ là Ma Tôn đã ban cho hẳn bí bảo hộ thân?” Lão già trầm nghĩ, chẳng bao lâu sau đã nghĩ đến khả năng này.

“Phụ thân, vì sao người lại quan tâm đến tên ma đầu Chu Khung kia như vậy?” Ô Chấn Thiên nhìn lão già, vẻ mặt khó hiểu, một loạt hành động của hẳn bên ngoài Ô Đảo vừa rồi đều là do lão già chỉ thị.

Nếu không với thực lực Thiên Tôn cảnh cửu trọng của hẳn, làm sao có thể tỏ ra thân thiện với tên Chu Khung kia chứ.

“Cách đây không lâu, lão Vu có nói với ta, Chu Khung kia có thể là hy vọng của Đông Vực trong tương lai.” Lão già nhìn lên bầu trời, như đang hồi tưởng lại điều gì.

Hy vọng của Đông Vực?

Ô Chấn Thiên nhíu mày, hẳn biết người có thể được phụ thân gọi là lão Vu chỉ có Đại tể ti của Vu tộc.

Vị Đại tể ti của Vu tộc này nổi danh khắp Đông Vực nhờ vào thuật thôi diễn, ngay cả phụ thân đạt đến Đế Cảnh như ông cũng phải kiêng nể vài phần.

Nhân vật như vậy!

Lại nói Chu Khung có thể là hy vọng của Đông Vực, chẳng phải là đang nói đùa sao? Hắn thừa nhận Chu Khung kia thiên phú trác tuyệt, thực lực không tệ, vạn năm sau có lẽ cũng đạt đến cảnh giới như hắn.

Nhưng...

Đông Vực không thể đợi đến vạn năm sau!

Với tốc độ suy yếu của pháp tắc hiện tại, e rằng ngàn năm sau, toàn bộ Đông Vực sẽ không còn ai có thể đột phá đến Thiên Tôn nữa.

Ngay lúc Ô Chấn Thiên còn đang chìm trong suy tư, bên tai lại vang lên giọng nói của lão già.

“Bên phía Ma Tôn nói thế nào?”

“Phụ thân, tên Ma Tôn kia trực tiếp ném thiệp mời của chúng ta, còn nói sẽ không bao giờ làm chuyện hèn nhát.” Ô Chấn Thiên tức giận nói, tấm thiệp mời kia là do chính tay hắn mang đến Ma Châu.

Kết quả còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, đã bị Ma Tôn gầm lên một tiếng, đánh bay ra khỏi Ma Châu, nếu không nhờ mai rùa cứng rắn, e rằng hắn đã bỏ mạng rồi.

“Haiz, lão phu chỉ muốn giành lấy một chút cơ hội sống sót cho võ giả Đông Vực, sao có thể gọi là hèn nhát được chứ.” Lão già thở dài, giọng điệu đầy u oán.

Không biết bao lâu sau, Ô Chấn Thiên rời đi, trong khu vườn chỉ còn lại lão già nằm trên ghế xích đu, khòe miệng khẽ mấp máy, truyền ra một giọng nói nhỏ đến mức khó nghe thấy.

“Lão ma, không phải ta muốn như vậy, ta cũng là bất đắc dĩ, ta không thể chèo chống được nữa rồi.”

Bên trái Ô đảo!

Có bốn năm tòa cung điện đơn độc, mỗi tòa đều đồ sộ vô cùng, trên có đề Thiên Nhất đến Thiên Lục!

Bên trong Thiên Lục cung!

Chu Khung an vị trên bảo tọa Ma Long, quanh thân cuộn cuộn sóng Thời Gian pháp tắc thần bí, không ngừng lấp lóe!

Phía dưới, Thiên Nhị vận áo bào đen, mặt nạ kim cương che khuất dung nhan, quỳ một gối, cung kính bẩm:

“Bẩm Giáo chủ, thuộc hạ đã điều tra rõ, hiện giờ trên Ô đảo có tổng cộng bốn mươi bảy vị cường giả Thiên Tôn cảnh, một trăm năm mươi sáu vị cường giả Tôn Giả cảnh.”

Bốn mươi bảy Thiên Tôn?

Trong mắt Chu Khung thoáng tia trầm ngâm, so với số lượng Thiên Tôn công khai ở Đông Vực, con số bốn mươi bảy này gần như chiếm đến tám phần.

“Điều tra rõ thực lực cụ thể của Ô tộc này cho ta, cùng với niên đại của Ô đảo.” Giọng Chu Khung lạnh lẽo vang vọng khắp đại điện.

“Tuân lệnh!”

Thiên Nhị cung kính lĩnh mệnh, thân hình dần tan biến trong đại điện.

“Nhiều Thiên Tôn như vậy, nếu không lượm chút lợi tức, thật có lỗi với bọn họ.”

“Nhưng mà lượm thế nào đây, cứng rắn lượm, hay là mạnh bạo lượm?”

Chu Khung ngẩng đầu nhìn trời, khóe môi hiện lên nụ cười tà dị.

Đại Bạch nằm cạnh bảo tọa, nhìn nụ cười của chủ nhân, bất giác lắc đầu, trong lòng thâm than, lại có kẻ xui xẻo rồi.

Sụt! Sụt!

Chiếc mũi Đại Bạch khẽ động, phảng phất ngửi thấy điều gì đó, thân hình thoát một cái đã lao ra khỏi đại điện.

Lúc này!

Cách đại điện vạn trượng!

Một chiếc bánh bao tỏa ra mùi thơm kỳ lạ được đặt trong đĩa, hư không xung quanh ẩn giấu vài thân hình.

“Lão Dương, người chắc chắn cái bánh bao này hữu dụng?”

“Đương nhiên hữu dụng, đây là ta dùng tinh hoa hung thú Tôn cấp chế thành, còn gia nhập Mê Thần hương, chỉ cần con chó đen kia ăn một miếng, chắc chắn thần trí mê muội, chỉ còn bản năng.”

“Chờ thêm một nén nhang nữa, nếu nó còn chưa xuất hiện, chúng ta lại nghĩ cách khác.”

Vài người ẩn nấp trong hư không chính là Hồ Tôn cùng đồng bọn, bọn họ bàn bạc hồi lâu, cuối cùng quyết định dùng đồ ăn ngon dụ dỗ.

Thời gian thấm thoát trôi!

Ngay khi bọn họ sắp từ bỏ, một con chó đen xuất hiện trước mắt, chính là Đại Bạch.

Chương 729: Dụ dỗ Đại Bạch

Lúc này!

Đại Bạch nhìn chiếc bánh bao trong đĩa, đảo mắt quan sát xung quanh, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người Hồ Tôn ẩn mình trong hư không.

Nó cúi đầu, khoe miệng nhếch lên nụ cười đầy thâm ý, thầm nghĩ: “Muốn chơi với bốn tọa sao, vậy bốn tọa sẽ chơi với các ngươi một chút.”

Ừc!

Đại Bạch há mồm nuốt trọn cái bánh bao thịt, trong mắt toát lên một tia hài lòng, quả thật mùi vị bánh bao này thơm thật.

“Mau, mắc câu rồi!”

Một vị Thiên Tôn nhìn Đại Bạch đột nhiên ăn bánh bao, kinh hỉ lên tiếng.

Dương Tôn không dám do dự, vội vàng lấy ra một cái bánh bao thịt nữa, ném về phía trước Đại Bạch năm trăm thước.

Đại Bạch chẳng chút do dự, lập tức nhanh chóng đuổi theo bánh bao, cứ như vậy nụ cười trên mặt mấy vị Thiên Tôn lơ lửng giữa không trung càng lúc càng đậm.

Nhưng mà...

Nửa canh giờ sau!

Ở nơi cách biên giới Ô Đảo trăm dặm, mấy vị Thiên Tôn đều đang lơ lửng giữa không trung, sắc mặt khó coi.

“Bánh bao đâu? Sao không ném ra nữa? Chẳng lẽ người dám ăn vụng?” Hồ Tôn nhìn Dương Tôn, phẫn nộ nói.

“Hết rồi, thật sự hết rồi, tổng cộng ba trăm cái, đều bị con chó đen này ăn hết.” Dương Tôn xòe tay, buồn bực nói.

Các vị Thiên Tôn khác nghe vậy, đều thầm hít một ngụm khí lạnh, phải biết rằng bọn họ dự tính ba trăm cái bánh bao thịt này, đủ để dẫn Đại Bạch ra khỏi Ô Đảo.

Nào ngờ!

Đại Bạch ăn khỏe vô độ không nói, ánh mắt hình như không tốt lắm, chỉ cần bánh bao tiếp theo vượt quá năm trăm thước, nó sẽ không ăn.

Không còn cách nào khác!

Bọn họ đành phải cách năm trăm thước lại ném một cái bánh bao, lúc này mới khiến số bánh bao chuẩn bị từ trước căn bản không đủ dùng.

Ợ!

Đại Bạch ăn xong cái bánh bao cuối cùng, ợ một tiếng thật to, ánh mắt lóe lên, đứng dậy định quay về.

“Không được, mau khởi động kế hoạch thứ hai, Mỹ Cầu!” Hồ Tôn vội vàng quát lớn.

Ngay sau đó, cường giả Hồ tộc bước ra, vẻ mặt ủy khuất biến thành một con chó đẹp màu trắng, chạy đến trước mặt Đại Bạch, liếc mắt đưa tình với Đại Bạch.

Xoay người chạy ra khỏi Ô Đảo!

Nhưng mà...

Vừa chạy được vài trăm thước, Mỹ Cầu bỗng dừng lại, quay đầu nhìn lại, Đại Bạch căn bản không đuổi theo, ngược lại còn lộ ra vẻ khinh thường với nàng.

“Chết tiệt, chẳng lẽ nó phát hiện ra ta là hồ ly đực biến thành? Hay là ta câu dẫn chưa đủ rõ ràng?” Cường giả Hồ tộc thầm nghĩ.

Sau đó NÓ lắc lắc mông, tiếp tục câu dẫn, thi triển toàn bộ tuyệt kỹ từng dùng với Hồ Tôn.

Oe!

Đại Bạch lập tức nôn khan, trong mắt toát lên tia phẫn nộ, nhanh chóng lấy ra một cái ná cao su, bắn về phía sau Mỹ Cầu.

Vút!

Bốp!

“A...”

Hai móng vuốt của Mỹ Cầu theo bản năng che mông lại, tru lên đau đớn, hai chân đứng thẳng, chạy vọt đi.

“Khà khà, cục hoa tàn, đầy đất thương tích, cục của nguoi...” Đại Bạch ngâm nga một khúc, xoay người chạy về phía sau.

Nghe vậy, mấy vị Thiên Tôn ẩn nấp trong hư không đều cảm thấy hạ thân lạnh toát, khóe miệng giật giật.

“Không ổn, để nó chạy về chẳng phải công sức đổ sông đổ bể, mau lấy bảo bối ăn được ra!”

Hồ Tôn gầm lên, chính mình ném ra một cây linh chi trước.

Xoẹt!

Đại Bạch lập tức dừng lại, ngoái đầu nhìn linh chi, chạy tới nhặt lên.

Nhưng lần này nó không ăn ngay, mà cất đi, giả vờ tìm kiếm xung quanh.

Cứ như thế!

Mấy vị Thiên Tôn đều đau lòng ném các loại bảo bối về phía Đại Bạch. Bọn họ cũng muốn ra tay bắt ngay.

Nhưng nghĩ đến việc đó sẽ khiến Ô tộc nổi giận, lại có thể kích động Đại Bạch khiến nó chạy mất.

Nên chỉ có thể liên tục ném bảo vật!

“A, đó là bảo bối tu luyện của ta, sao ta cũng ném ra ngoài, không được, phải lấy về.”

“Người ra ngoài là lộ liễu, trách thì trách người bắt cần đi, chết tiệt, trứng của ta, đó là con trai ta.”

Một Thiên Tôn Điều tộc vừa mĩa mai xong, phát hiện mình lại ném quả trứng mới đẻ ra ngoài, lập tức đỏ mắt.

“Nhìn, nhất định phải nhìn, không bỏ được con trai, không bắt được thần cầu!”

Lại nửa canh giờ trôi qua!

Cách Ô Đảo ba ngàn dặm!

Đại Bạch cất quả Tôn Cấp cuối cùng, phía trước không còn bảo vật, bữu môi, xoay người định quay về.

“Hiện tại mới muốn đi, muộn rồi, trả trứng cho ta!”

Thiên Tôn Điều tộc hét lớn, hiện thân từ hư không, vung tay phong tỏa trăm dặm hư không.

Mấy Thiên Tôn khác cũng lần lượt xuất hiện, gia cố không gian xung quanh.

Vù...!

Thiên Tôn Dương tộc lấy ra một ngọc phù bốp nát, một luồng ý cảnh kỳ dị bao phủ phương viên trăm dặm, khiến mọi sinh linh không thể nhìn vào trong.

“Chết tiệt, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh, ngũ đại Thiên Tôn chúng ta liên thủ đối phó ngươi, đó là vinh quang vô thượng của ngươi.”

Mấy vị Thiên Tôn đều nhìn chòng chọc vào Đại Bạch, bọn họ còn nhớ rõ Đại Bạch có thiên phú không sợ trận pháp.

Nếu không để ý, đột nhiên bị nó chạy mất, vậy bọn họ coi như phí công tốn sức.

Chương 730: Bắt Bạch gia người muốn chết à 1

“Một đám ngu ngốc!”

Đại Bạch khinh thường liếc nhìn mấy người, nghênh ngang tiếp tục đi trở về.

“U a, con chó đen nhà ngươi, đến nước này rồi còn dám trừng mắt nhìn ta, lát nữa nhất định phải dạy dỗ ngươi cho tốt mới được.”

Hổ Tôn nhìn ánh mắt khinh thường của Đại Bạch, tức giận đến mức khóe miệng giật giật, phát tay với mấy vị Thiên Tôn khác.

Mấy đại Thiên Tôn nhanh chóng kết ấn, đạo đạo ý cảnh xuất hiện, phong tỏa về phía Đại Bạch, khiến nó không thể động đậy.

Cùng lúc đó!

Hổ Tôn nhanh chóng lấy ra một cái hồ lô từ trong ngực, mở nắp, về phía Đại Bạch, miệng lầm bầm:

“Thiên địa âm dương, vạn vật sinh trưởng, chó chết, xem bảo hồ lô của ta đây, thu!”

Vù...!

Theo chú ngữ của Hổ Tôn, một luồng hấp lực khủng khiếp nhanh chóng bao phủ về phía Đại Bạch.

“Ồ?”

Đại Bạch nhìn luồng cần nuốt bao phủ đến, vừa định phản kháng nhưng dường như cảm nhận được điều gì, cuối cùng không chút kháng cự, mặc cho bản thân bị hồ lô hút vào trong.

Àm!

Hồ Tôn vội vàng đẩy nắp hồ lô, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Những vị Thiên Tôn khác lúc này cũng nhao nhao thở phào nhẹ nhõm, trên mặt đều là vẻ vui mừng, phải biết bọn họ vừa rồi đã chuẩn bị rất nhiều cách.

Nào ngờ...

Chỉ một chiêu đã bắt được Đại Bạch!

“Hồ Tôn, hồ lô của ngươi chắc chắn có tác dụng chứ? Đừng để chó đen kia chạy ra ngoài đấy.” Dương Tôn nhìn hồ lô trong tay Hồ Tôn nói.

“Yên tâm, hồ lô này là một kiện tàn phiến Đế Binh rèn đúc mà thành, tuy không có năng lực công kích nhưng giam cầm người lại là sở trường.”

“Lão già Đào Tôn năm xưa, chính là bị ta nhốt chết trong hồ lô này.”

Hồ Tôn tay cầm hồ lô, nhìn các vị Thiên Tôn khác ung dung nói, trong mắt lóe lên tia sáng khác thường.

Đào Tôn?

Sắc mặt mấy vị Thiên Tôn khác đều thay đổi, phải biết Đào Tôn cũng là cường giả vô thượng Thiên Tôn thất trọng nhưng năm vạn năm trước bỗng nhiên mất tích.

Không ngờ!

Lại chết trong tay Hồ Tôn, ánh mắt mấy người nhìn Hồ Tôn nhất thời đều trở nên kiên dè.

Ừm!

Hổ Tôn gật gật đầu, vừa rồi hẳn không phải muốn khoe khoang, mà cố ý nói ra chuyện mình giết Dao Tôn, chính là muốn khiến những người khác kiêng dè.

“Chư vị, hiện tại chó đen đã bị bắt, lần này bổn tọa ra sức nhiều nhất, cho nên phải ưu tiên sử dụng trăm năm.”

Hổ Tôn nhìn mấy vị Thiên Tôn khác, giọng điệu đầy khẳng định, phảng phất như lời hắn nói chính là chân lý.

“Rầm!”

Mấy vị Thiên Tôn khác đều lộ vẻ mặt không phục nhưng bởi vì kiêng dè thực lực Hổ Tôn, thêm nữa trăm năm thời gian đối với bọn họ mà nói không tính là gì.

“Có thể!”

“Nhưng phải lập lời thề Thiên Đạo, hơn nữa bảo vật chúng ta vừa rồi ném ra, người phải trả lại!”

Dương Tôn nhanh chóng đề nghị, mấy vị Thiên Tôn khác cũng gật đầu đồng ý, dù sao lời nói gió bay, lập lời thề mới đáng tin.

“Không thành vấn đề!”

Hổ Tôn gật đầu nhưng trong lòng lại thầm nhủ: “Chuyện trăm năm sau, ai mà nói trước được, khả khả.”

Mấy người nhanh chóng lập lời thề Thiên Đạo, Hổ Tôn cũng đồng ý ngày mai sẽ trả lại bảo vật cho bọn họ.

Sau đó thân hình lóe lên, tất cả đều biến mất tại chỗ. ...

Bên trong một tòa đại điện!

Hổ Tôn vừa ngâm nga tiểu khúc vừa ngồi trên ghế, trong lòng đã bắt đầu suy tính trăm năm sau sẽ vi phạm lời thề như thế nào.

“Chuyện đó không vội, bốn tọa trước tiên phải dạy dỗ con chó đen này, để nó biết chủ nhân của nó đã đổi thành bốn tọa.”

Khóe miệng Hồ Tôn nở một nụ cười xấu xa, chỉ trong nháy mắt nghĩ ra hơn trăm cách tra tấn chó.

Sau đó...

Hắn lấy bảo hồ lô của mình từ trong ngực ra.

“Ồ! Sao lại nhẹ như vậy?” Hồ Tôn lắc lắc hồ lô trong tay, nghi hoặc lầm bầm.

Nhưng Hồ Tôn không để ý, hắn vận dụng bí pháp, thần thức nhanh chóng dò xét vào bên trong hồ lô.

“Rầm!”

Chuyện này sao có thể?

Hồ Tôn lập tức đứng bật dậy, một tay cầm lấy hồ lô, trực tiếp mở miệng hồ lô ra, một mắt nhìn vào.

Chỉ thấy bên trong hồ lô xuất hiện một cái lỗ tròn, tiểu thể giới bên trong đã sụp đổ hoàn toàn.

Không chỉ bóng dáng Đại Bạch biến mất không còn tăm hơi, mà ngay cả tất cả bảo vật hắn cất giữ trong hồ lô cũng đều biến mất không còn một mảnh.

Nhưng đây chưa phải là điều đáng giận nhất!

Đáng giận nhất là trên vách hồ lô còn bị khắc một hàng chữ!

Bên trên viết: Ma Giáo Bạch gia ta đến đây một chuyến!

Hơn nữa!

Bên cạnh chữ viết còn có một mùi nước tiểu nồng nặc.

“A, khốn kiếp, bảo hồ lô của ta, tích góp trăm vạn năm của ta, tất cả đều không còn, một chút không chừa lại cho ta!”

“Chết tiệt, bản tôn nhất định phải băm thây ngươi vạn đoạn, nghiền xương thành tro mới có thể tiêu trừ mối hận trong lòng này.”

Hổ Tôn ngửa mặt lên trời điên cuồng rống giận, uy lực kinh khủng khiến đại diện không ngừng chấn động.

Chương 731: Bắt Bạch gia người muốn chết à 2

Lúc này!

Vùng biên giới Ô đảo!

Một con chó đen đang thành thạo bước, thỉnh thoảng lại lấy từ trong ngực ra một cái Linh Bảo, ném vào miệng nhai nuốt.

“Khà khà, chó Ma Giáo ta đây hôm nay thật vui vẻ, tiểu hồ tặc đồ, muốn bắt Bạch gia ta, cứ mơ đi.”

“Không được, việc này ta phải bẩm báo lão đại, để lão đại ra tay, Bạch gia ta cũng đi uống chút canh đuôi hổ.”

Đại Bạch lẩm bẩm, khoe miệng nở nụ cười quỷ dị, trong đầu đã nghĩ kỹ cách cáo trạng. ...

Bên ngoài đại điện Ma Giáo!

Một thiếu nữ mặc áo bào trắng nấp sau tảng đá, len lén nhìn vào.

“Ta đi vào phải nói thế nào đây? Trực tiếp thổ lộ? Hay là cường hôn? Hay là làm gì đó táo bạo hơn?”

Tư Âm lẩm bẩm, mãi vẫn chưa quyết định được.

Đúng lúc nàng đang bối rối, một giọng nói lạnh lùng truyền đến:

“Dám rình mò đại điện Ma Giáo, người muốn chết sao?”

Ngay sau đó, một thanh chủ thủ xuất hiện từ phía sau, kẻ lên cổ nàng.

“Đừng giết ta! Ta không có ác ý! Ta là bằng hữu của Liên Sinh đại nhân, Tổng quản Ma Giáo! Ta tên Tư Âm, gia gia ta là Ô lão.”

Cảm nhận được sát ý lạnh băng trên cổ, Tư Âm vội vàng giải thích. Nàng biết nếu mình chậm một chút, e là đã mất mạng.

“Bằng hữu của Liên Sinh đại nhân?”

Một giọng nói lạnh lùng khác vang lên từ phía sau. Tư Âm chỉ cảm thấy cổ đau nhói, rồi hoàn toàn mất đi ý thức. ...

Không biết qua bao lâu!

Trong một gian thiên điện!

Tư Âm nằm trên mặt đất chậm rãi mở mắt, trước mắt là một nam tử mặc áo bào đỏ, vẻ mặt âm trầm.

“Liên Sinh! Là người sao?”

Tư Âm lập tức tỉnh táo, vội vàng bò dậy, nhìn nam tử trước mặt.

“Bằng hữu? Bồn tọa sao lại không biết mình có bằng hữu như người?” Giọng nói lạnh lùng của Liên Sinh vang lên.

Sát khí huyết tinh khủng khiếp lập tức tràn ngập thiên điện, khiến Tư Âm, kẻ chỉ có tu vi Đại Thánh nhất trọng, sợ hãi đến mức sắc mặt trắng bệch.

Tư Âm lấy hết can đảm, hô to một tiếng, sau đó nhìn chằm chằm vào biểu cảm của Liên Sinh.

Nàng muốn xem thử hắn có lộ ra vẻ vui mừng hay không, dù sao bị thiếu nữ xinh đẹp như nàng tỏ tình, kẻ nào mà chẳng vui chứ.

Nhưng...

Sau một khắc!

Nàng liền trợn tròn mắt, bởi vì nàng phát hiện Liên Sinh vẫn lạnh lùng như cũ, phảng phất như chưa từng nghe thấy gì.

“Ngươi, muốn, chết, sao!”

Liên Sinh nhìn Tư Âm, gằn từng chữ, uy áp cuộn cuộn chỉ trong nháy mắt đã áp chế nàng.

Phốc!

Tư Âm trực tiếp bị áp lực kinh khủng kia chấn đến mức phun ra một ngụm máu lớn, nhìn Liên Sinh với vẻ mặt không thể tin nổi.

Sao có thể như thế!

Sau khi nàng tỏ tình xinh đẹp như vậy, hắn không những không vui mà còn muốn giết nàng!

Ngay khi Tư Âm cảm thấy mình sắp bị áp lực kia đè chết, sát ý kinh khủng trong đại điện mới chậm rãi bình ổn lại.

Sau đó, một giọng nói lạnh như băng vang vọng khắp đại điện: “Nếu còn dám nói với bản tổng quản những lời này, ngươi chắc chắn phải chết!”

“A, vâng!”

Tư Âm sợ hãi gật đầu, đầu óc choáng váng chạy ra khỏi đại điện. Khi chạy đến cửa,

Tư Âm đột nhiên dừng lại, nhìn bóng lưng áo bào đỏ ở giữa đại điện, nhỏ giọng hỏi:

“Chẳng lẽ ngươi không có tình cảm sao? Vậy ngươi sống trên đời này vì cái gì? Vì thực lực, hay là vì thứ gì khác?”

Nói xong!

Tư Âm phát hiện trên người Liên Sinh lại xuất hiện sát ý, sợ hãi đến mức không dám dừng lại, vội vàng rời đi.

Một hơi thở sau!

Trong đại điện, một nữ tử áo tím xuất hiện, chính là Lãnh Ngung, nàng nhìn Liên Sinh, khom người nói:

“Đại tổng quản, có cần giết nàng ta không?”

“Tạm thời không cần, hiện tại chưa đến mức phải đối đầu hoàn toàn với Ô gia nhưng nếu ả ta còn dám đến lần nữa, vậy thì giết!”

Giọng nói lạnh lùng của Liên Sinh vang vọng trong đại điện.

“Vâng!”

Lãnh Ngung đáp một tiếng, thân hình biến mất trong đại điện.

Không biết qua bao lâu!

Trong đại điện lại vang lên giọng nói lạnh lùng của Liên Sinh!

“Mục đích sống của ta chỉ có một, đó là đời đời kiếp kiếp đi theo bước chân của Giáo chủ, đăng đỉnh chư thiên!”...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bất tri bất giác một ngày đã trôi qua, lúc này toàn bộ Ô Đảo đều náo nhiệt hẳn lên.

Trong đại điện trung tâm nhất của Ô đảo!

Vô số tôi tớ bùng các loại kỳ trân dị quả qua lại bận rộn, hai tên tiếp khách Đại Thánh cảnh bên ngoài cửa điện không ngừng cao giọng hô:

“Trung Châu, Thương Tôn giá lâm!”

“Hắc Châu, Long Tôn giá lâm!”

“Hỏ Châu, Hỏ Tôn giá lâm!”

“ ... ”

Từng bóng dáng vĩ đại chậm rãi tiến vào trong đại điện, dưới sự dẫn dắt của thị nữ nhanh chóng an tọa ở vị trí đã được sắp xếp.

Trong đại điện!

Ở vị trí chính giữa phía trên có đặt một cái bảo tọa màu đen khổng lồ, tản ra trận trận uy áp, hiển nhiên là dành cho Ô lão.

Hai bên đều có hai cái bảo tọa, đây là dành cho bốn vị cường giả Thiên Tôn đỉnh cấp nhất, ở phía dưới có hơn một trăm cái ghế ngồi bình thường, đây là dành cho một số Thiên Tôn và Tôn Giả cảnh bình thường.

Chương 732: Cái này cũng được

Lúc này!

Ghế ngồi trong đại điện cơ bản đã kín chỗ, ngay cả bốn cái bảo tọa phía trên cùng cũng đều có cường giả an tọa.

“Các người xem, đó chẳng phải là Vu Chiến Thiên sao, nghe đồn ba mươi vạn năm trước đã là Thiên Tôn bát trọng, hiện tại e là càng thêm thâm bất khả trắc.”

“Còn có Long Tôn, nghe đồn hắn từng chém một con hung thú Thiên Tôn bát trọng đỉnh phong, e là thực lực ở toàn bộ Đông Vực có thể lọt vào top 10.”

Đông đảo Tôn Giả phía dưới nhìn bốn bóng người ngồi trên, dùng ý niệm truyền âm trao đổi với nhau, trong giọng nói đều là vẻ chấn kinh.

Cũng chẳng trách bọn họ như vậy!

Mà là thực lực của bốn vị cường giả ngồi trên, kém nhất cũng đạt đến Thiên Tôn bát trọng, cường giả như vậy chỉ hắng giọng một tiếng thôi, Đông Vực cũng phải rung chuyển vài cái.

Mà cường giả như thế, nay lại xuất hiện cùng lúc bốn vị, hơn nữa đều là chân thân giáng lâm, ai mà không kinh hãi?

Thậm chí!

Một số Tôn Giả đã bắt đầu suy tính, lát nữa làm sao có thể móc nổi quan hệ, nịnh bợ bốn vị một phen.

Biết đâu được đôi phương tùy ý ban cho chút chỗ tốt cũng đủ để cho tu vi của bọn họ tiến thêm một bước.

Ngay khi tất cả Tôn Giả còn đang suy nghĩ!

Bên ngoài đại điện bỗng truyền đến một tiếng quát lớn:

“Đương Châu, Chu giáo chủ giá lâm!”

Vù...!

Lập tức, tất cả Tôn Giả đều đồng loạt nhìn về phía cửa đại điện, ngay cả bốn vị cường giả ngồi trên cũng đều nhìn sang.

Bịch! Bịch! Bịch!

Chốc lát sau, Chu Khung người mặc Ma Thân chiến bào, dẫn theo đám người Liên Sinh, xuất hiện trước mắt tất cả cường giả.

“Ánh mắt thật bá đạo! Thật không thể tin nổi, một mao đầu tiêu tử chưa đến ngàn tuổi lại có tu vi như thế.”

“Phải đó, so với Chu Khung này, ta muốn dim chết hơn sáu trăm đứa con trai của ta trong thùng nước tiểu.”

Đông đảo Tôn Giả nhìn thấy Chu Khung xuất hiện, người người xôn xao bàn tán, trong mắt đều tràn đầy hâm mộ.

Mà Hồ Tôn ngồi một bên!

Nhìn Đại Bạch phía sau Chu Khung, lửa giận trong mắt dường như hóa thành thực chất, trái cây trong tay bị bóp nát vụn.

“Chết tiệt! Đợi đại hội kết thúc, bốn tôn nhất định phải lột da người ăn thịt.”

Lúc này, Chu Khung nhìn về phía trên đại điện, liếc nhìn ghế trống thủ vị cùng bốn vị cường giả ngồi bên cạnh.

Chu Khung chỉ quen biết Vu Chiến Thiên của Vu tộc, ba người còn lại đều chưa từng gặp mặt.

Phía dưới đại điện là hơn trăm thân hình, kẻ kém cỏi nhất cũng đạt đến Tôn Giả ngũ trọng, kẻ mạnh như Hổ Tôn thậm chí đã là Thiên Tôn thất trọng.

Nếu luận về tu vi, với cảnh giới Tôn Giả lục trọng, Chu Khung chỉ vừa đủ tư cách bước vào nơi này.

Nhưng nếu nói về sức chiến đấu thực sự, Chu Khung chỉ muốn thốt lên bốn chữ:

“Cùng lên đi!”

“Chu giáo chủ, mời đi lối này!”

Một nữ tử xinh đẹp bước đến trước mặt Chu Khung, khom người cung kính, định dẫn đám người Ma Giáo đến chỗ ngồi phía dưới.

Thế nhưng Chu Khung không thềm liếc mắt nhìn nữ tử, trực tiếp dẫn đám người Ma Giáo tiến thẳng lên phía trên đại điện.

Cái gì?

Tất cả Tôn Giả đều ngơ ngác nhìn theo Chu Khung, chẳng lẽ Chu ma đầu này muốn ngồi lên vị trí phía trên kia sao?

Chưa nói đến tư cách, mấu chốt là bốn vị trí phía trên đã có người, Chu ma đầu muốn ngồi lên đó bằng cách nào?

Vu Chiến Thiên cùng ba người phía trên cũng lộ vẻ kinh ngạc, Chu ma đầu này muốn ngồi lên trên này sao?

Rầm!

Chu Khung trực tiếp bước qua bốn người, đi đến vị trí giữa thủ vị và vị trí bên trái. Liên Sinh vung tay, một chiếc ghế Ma Long xuất hiện phía sau Chu Khung.

Sau đó, Chu Khung ung dung ngồi xuống ghế Ma Long, bốn người Liên Sinh đứng hầu phía sau.

Tất cả cường giả:???

“Mẹ kiếp! Cái này cũng được sao?”

Hồ Tôn trợn mắt há mồm nhìn Chu Khung, nửa ngày không khép miệng lại được.

Những cường giả khác không khá hơn, loại phương pháp ngang ngược chen ngang, hơn nữa còn chen lên trên đầu tất cả mọi người như vậy.

Thật sự quá mức chấn động! Có thể nói hành động này của Chu Khung đã đắc tội tất cả cường giả có mặt.

Quả thực bá đạo không ai bằng, hoàn toàn không xem ai ra gì!

Theo hành động đột ngột của Chu Khung, cả đại điện lập tức như ong vỡ tổ, tất cả cường giả đều mặt mày giận dữ.

Nhưng...

Lại chẳng một ai dám đứng ra chỉ trích, bởi lẽ chuyện Chu ma đầu một đao chém chết Yêu Tôn mấy ngày trước đã sớm truyền ra.

Tu vi của Yêu Tôn là đến Thiên Tôn lục trọng!

Mà cường giả trong đại điện này, kẻ nào mạnh hơn Yêu Tôn không quá mười người, bọn họ cũng chỉ dám trong lòng chửi Chu Khung giả trang mà thôi.

Phía trên!

Bốn cường giả trên bảo tọa đều biến sắc!

Vu Chiến Thiên nhìn Chu Khung, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, hấn cảm giác chỉ ngần ngừ vài năm không gặp, thực lực của Chu Khung lại mạnh lên rất nhiều.

Trong ba người còn lại, một lão già cầm bào nhìn Chu Khung, ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng, một lão già áo bào trắng khác, ánh mắt nhìn Chu Khung xẹt qua một tia địch ý nhưng không phát tác.

Chương 733: Cơ hội thành đế 1

Chỉ có Long Tôn, ánh mắt nhìn Chu Khung lóe lên sát ý.

Không sai!

Hắn và Chu Khung có thù oán, bởi vì cách đây không lâu Chu Khung giết Viêm Tôn chính là con riêng của hắn.

“Chu ma đầu phải không?”

“Bổn tôn còn đang muốn tìm người, người có biết kẻ người giết, chủ nhân Thiên Hỏa Thánh Đình chính là nhi tử của bổn tôn hay không?”

Long Tôn nhìn Chu Khung lạnh giọng hỏi, khí thể toàn thân bộc phát ra một tia.

Uy áp khủng khiếp lập tức ập về phía Chu Khung, ngay cả không gian trong đại điện cũng bị áp bức không ngừng dao động.

Cha của Viêm Tôn?

Chu Khung nhìn Long Tôn, trong mắt lóe lên một tia thích thú, miệng cười tà ác:

“Hóa ra là con trai của người à, ừm, mùi vị rất không tệ!”

Mùi vị không tệ?

Ba!

Long Tôn tức giận trực tiếp vỗ ghế đứng phắt dậy, khí thể toàn thân bùng phát, muốn ra tay.

Ngay lúc này!

Vù...!

Một trận dao động khủng khiếp ập đến, chỉ trong nháy mắt áp chế khí thế của Long Tôn.

Ngay sau đó một thân hình già nua mặc áo bào trắng xuất hiện trên thủ tọa, dao động khủng khiếp chính là từ trên người lão già phát ra.

Long Tôn nhìn thấy lão già xuất hiện, ánh mắt co rụt lại, lập tức thu hồi khí thế, chấp tay nói:

“Bái kiến Ô lão!”

Cùng lúc đó!

Tất cả Tôn Giả, Thiên Tôn trong đại điện đều đứng dậy, đồng loạt khom người hành lễ với Ô lão.

Chỉ có Chu Khung vẫn ngồi trên ghế, căn bản không có ý định đứng dậy.

“Tên Chu ma đầu này thật sự muốn tìm cái chết sao?”

Long Tôn nhìn Chu Khung không đứng dậy, trong mắt xẹt qua một tia hưng phấn, phải biết rằng thật ra nó vẫn có một tia kiêng kỵ đối với Chu Khung.

Bởi vì trận chiến mấy ngày trước của Hải Yêu tộc, hắn cũng tận mắt chứng kiến, một đao kia của Chu Khung, đã có thể tạo ra một tia uy hiếp đối với hắn.

Tuy rằng!

Nó không tin Chu Khung còn có thể thi triển một chiêu kia nhưng cũng chẳng sợ nhất vạn chỉ sợ nhất nhất.

Nhưng bây giờ thì tốt rồi, Chu Khung lại dám không nể mặt Ô Lão, e là khó tránh khỏi bị Ô Lão một chương đánh chết.

Thế nhưng lại khiến hắn thất vọng rồi!

Ô Lão phát phát tay, ý bảo mọi người ngồi xuống, sau đó liếc mắt nhìn Chu Khung chen ngang, khóe miệng nở nụ cười, không nói gì thêm.

Chuyện này sao có thể!

Hành động của Ô Lão, chỉ trong nháy mắt khiến cho tất cả mọi người ngơ ngác, hành động vừa rồi của Chu Khung này, tuyệt đối là không nể mặt Ô Lão.

Ô Lão chẳng những không tức giận, ngược lại còn mỉm cười.

“Chẳng lẽ Chu ma đầu này là con riêng của Ô Lão?” Chỉ trong nháy mắt, tất cả cường giả đều nghĩ đến khả năng này, sau đó lại tự mình phủ định.

Bản thể Ô Lão là Huyền Vũ, mà Chu Khung là Nhân tộc, hai bên chẳng có phần liên quan nào cả.

Nếu như đông đảo Thiên Tôn, Tôn Giả chỉ là đồ kỵ, vậy những đệ tử đi theo bọn họ mà đến, chỉ có thể đứng ở phía sau chỗ ngồi càng thêm điên cuồng.

Rõ ràng mình và Chu ma đầu là người cùng thế hệ, thậm chí có kẻ còn lớn hơn Chu ma đầu mấy đời.

Thế nhưng...

Hắn lại có thể ngồi ngang hàng với đông đảo đại lão đỉnh cấp Đông Vực, còn bọn họ ngay cả một chỗ ngồi bình thường nhất không có.

Chỉ có thể nói: Thật quá bi ai!

Lúc này!

Ánh mắt Chu Khung lóe lên nhìn Ô Lão, con mắt dọc trên mi tâm tỏa ra hào quang yếu ớt.

“Thì ra không phải bản thể, chỉ là một đạo ý niệm phân thân, hơn nữa còn không ổn định.”

Chu Khung thâm nghĩ, trong tầm mắt của con mắt dọc, thân thể Ô Lão rõ ràng là hư ảo, còn đang không ngừng run rẩy.

Nhưng nhìn trạng thái của những người khác, hiển nhiên là không ai phát hiện ra điểm này, ngay cả đám người Vu Chiến Thiên không có gì khác thường.

“Ồ!”

Ô Lão dường như cảm nhận được điều gì đó, ánh mắt nhìn sâu vào Chu Khung, trong lòng thâm nghĩ:

“Chẳng lẽ tiểu ma đầu này phát hiện ra trạng thái của ta rồi? Không thể nào, toàn bộ Đông Vực có thể nhìn ra trạng thái này của ta cũng chỉ có lão Vu, lão Ma mà thôi.”

Khụ! Khụ!

Ô Lão ho khan hai tiếng, lập tức kéo suy nghĩ của tất cả mọi người trở về, sau đó chậm rãi nói:

“Cảm tạ các vị đã đến tham gia Triệu Hiền Đại Hội của bốn vương, các người đều là người bốn vương rất coi trọng.”

“Đại hội lần này sẽ tuyển chọn ra năm mươi người ưu tú, đến lúc đó bốn vương sẽ ban thưởng cho các người một cơ duyên vô thượng.”

Lời Ô Lão vừa dứt, toàn bộ đại diện lập tức ồn ào như ong vỡ tổ, tất cả cường giả đều là vẻ mặt kinh hỉ.

Có thể được Ô Lão xưng là cơ duyên vô thượng, chỉ sợ cơ duyên này đủ để thay đổi vận mệnh của bọn họ.

“Ô Lão, tại hạ xin cả gan hỏi một câu, không biết cơ duyên đó là gì?” Hồ Tôn đứng lên, trầm giọng hỏi.

Các cường giả khác nghe xong liền đồng loạt đưa mắt về phía Ô lão.

“Đan dược Đế Cảnh, mảnh vỡ Đế binh, Đạo châu...” Ô lão chậm rãi phun ra từng món bảo vật một.

Chương 734: Cơ hội thành đế 2

Tê!

Tất cả cường giả đều đồng loạt hít vào một hơi lạnh, trong mắt ánh lên vẻ tham lam không giấu diếm.

Bởi vì mỗi một bí bảo mà Ô lão vừa nói, đối với Đông Vực căn cốt mà nói đều là bảo vật có muốn cầu không được.

Ngay khi tất cả sinh linh còn chưa hết chấn động.

Ô lão lại nói: “Cùng với... cơ duyên thành Đế!”

Ầm! Ầm! Ầm!

Vô số cường giả kinh hãi đến mức ngã dúi xuống đất, ánh mắt nhìn Ô lão lúc đầu là không thể tin được, sau đó chuyển thành điên cuồng.

Đặc biệt là Hồ Tôn, Long Tôn cùng những cường giả Thiên Tôn thất trọng bát trọng, hai mắt đều bắt đầu lóe lên tia sáng xanh.

Cơ hội thành Đế!

Phải biết rằng toàn bộ Đông Vực đã vô số năm không có ai thành Đế, ngay cả Ma Tôn tu luyện nhiều năm như vậy cũng chưa thành công.

Bọn họ vốn dĩ đã sớm từ bỏ rồi, chỉ mong tích góp được chút thực lực nào thì hay chút đó, đến khi thời đại Mạt Pháp ập đến, may ra còn có thể tránh được một kiếp.

Thế mà...

Giờ đây Ô lão lại nói là nó có cơ duyên thành Đế, chẳng phải là muốn dọa người chết sao?

Nếu không phải lý trí mách bảo rằng bọn họ không thể nào động vào Ô lão được, e là bọn họ đã lao vào đoạt bảo rồi.

Chỉ có Chu Khung là vẫn bình tĩnh, thậm chí còn nhú mày, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ lạ.

“Lão quy này bản thân còn chưa giải quyết được vấn đề của mình, vậy mà dám mạnh miệng nói có thể giúp người khác thành Đế, đúng là dám nói.” Chu Khung trầm nghĩ nhưng hắn cũng cảm nhận được Ô lão không hề nói dối.

Chỉ là Chu Khung không hề hứng thú!

Bởi vì chuyện thành Đế đối với hắn mà nói, chỉ cần hắn muốn thì không ai có thể ngăn cản, cho dù là thiên địa này không được!

“Ô lão, vậy phải tranh đoạt năm mươi danh ngạch này như thế nào?”

Một vị Tôn Giả đứng dậy hỏi, phải biết rằng lúc này trong đại điện có đến hơn bốn mươi vị Thiên Tôn.

Năm mươi danh ngạch mà dựa theo thực lực để phân chia thì e là sẽ chẳng đến lượt bọn họ.

“Năm mươi danh ngạch của đại hội Triệu Hiền lần này, chia làm hai mươi vị Thiên Tôn cảnh, ba mươi vị Tôn Giả cảnh.”

Ô lão cười giải thích, nếu dựa vào thực lực, nó đã chẳng thèm mời đám Tôn Giả này đến đây làm gì.

Sau đó!

Ô Chấn Thiên vẫn luôn đứng sau lưng Ô lão bước ra, nhìn mọi người trong đại điện, cao giọng nói: “Thời gian đã đến,

Triệu Hiền đại hội chính thức bắt đầu!”

Ô Chấn Thiên vừa dứt lời, Ô lão phát tay, một mặt kính tròn hiện ra, bay thẳng đến giữa đại điện. Lão ôn tồn nói:

“Đây là Âm Dương Kính, vốn là Đế Binh thành đạo của một bằng hữu cũ của ta. Tuy rằng có phần hư hao nhưng thế giới bên trong vẫn tương đối hoàn chỉnh.”

“Trong đó có không ít Âm Thú hung hung, tu vi không yếu. Các người hãy tiến vào, dựa theo số lượng Âm Thú bị tiêu diệt mà định ra thứ hạng.”

Lời vừa dứt, ánh mắt mọi người đều đổ dồn vào tấm kính tròn giữa đại điện.

Đế Binh!

Lại còn là Đế Binh hoàn chỉnh!

Phải biết, cho dù bọn họ đã đứng trên đỉnh cao nhất của Đông Vực nhưng Đế Binh hoàn chỉnh vẫn là thứ chưa từng được diện kiến.

Ở Đông Vực này, chỉ một mảnh vỡ Đế Binh xuất thế cũng đủ khiến vô số Thiên Tôn đại chiến, tranh giành chí tử.

Ví như bảo hồ lô trong tay Hồ Tôn, chính là được luyện chế từ mảnh vỡ Đế Binh cũng nhờ nó mà Hồ Tôn có thể tự tay giết chết một tu sĩ đồng cấp.

Chỉ tiếc...

Giờ đây lại bị Đại Bạch cắn thủng một lỗ, còn ban tặng cho một bãi nước tiểu chó.

Hô! Hô! Hô!

Vô số tiếng thở dốc nặng nề vang lên. Tham lam là có nhưng tất cả đều nhanh chóng thu hồi ánh mắt thêm muốn. Bảo bối tuy tốt cũng phải xem ai mới là chủ nhân.

Cướp đoạt đồ của Ô lão, chẳng khác nào tự tìm đường chết!

“Ô lão, nếu tất cả chúng ta đều tiến vào đó, e rằng khó lòng tranh giành nổi với chư vị Thiên Tôn cảnh và đám đệ tử của bọn họ.”

Một vị Tôn Giả đứng dậy, ánh mắt đảo qua mọi người trong đại điện, giọng điệu đầy lo lắng.

Phải biết, phần lớn Tôn Giả ở đây đều có quan hệ dây mơ rễ má với Thiên Tôn. Nếu tiến vào thế giới Âm Dương Kính, có những vị kia trợ giúp, bọn họ làm sao có cơ hội tranh giành?

“Đúng vậy, Ô lão, như vậy chúng ta căn bản không có cơ hội.” Rất nhiều Tôn Giả khác cũng đồng loạt lên tiếng.

Cơ hội khó khăn lắm mới có được, bọn họ đương nhiên không muốn dễ dàng bỏ qua như vậy.

“Yên tâm, trong thế giới này có quy tắc riêng, các người không thể công kích lẫn nhau!”

“Điều các người cần làm là tiêu diệt Âm Thú, Âm Dương Kính tự khắc ghi lại chiến tích.”

Giọng nói già nua của Ô lão vang vọng khắp đại điện.

“Ô lão sáng suốt!”

Các vị Tôn Giả không có chỗ dựa đều đồng loạt đứng dậy, trên mặt lộ rõ vẻ vui mừng.

Ngược lại, những kẻ ban đầu định dựa vào trường bối Thiên Tôn để cướp lấy danh ngạch, sắc mặt đều trở nên u ám.

Chương 735: Tiến vào thế giới Âm Dương Kính 1

Ông...!

Ô lão lại phát tay, Âm Dương Kính giữa đại điện bỗng tỏa ra ánh sáng chói mắt. Ngay sau đó, một cánh cửa ánh sáng hiện ra trước tấm gương.

“Được rồi, các người có thể đi vào. Thời gian là ba ngày, sau ba ngày, cánh cửa này sẽ lại mở ra để các người trở về.”

Ô lão chỉ vào quang môn nói, rồi nhìn bốn người Vu Chiến Thiên: “Bốn người các người không cần vào, danh ngạch có thể cho các người.”

Bốn người Vu Chiến Thiên gật đầu, các cường giả khác không dám phản bác, dù sao thực lực bốn người bọn họ bày ra đó, chỉ cần tiến vào nhất định có thể thu được danh ngạch.

“Vậy bốn tọa xin phép đi trước một bước.” Một vị Tôn Giả chấp tay, thân hình phóng về phía quang môn.

Những Tôn Giả khác không hề do dự, tất cả đều nhanh chóng phóng về phía quang môn, dù sao thời gian chỉ có ba ngày, không thể lãng phí.

Lúc này, Ô Chấn Thiên phảng phất như nghĩ tới điều gì, lần nữa nói với mọi người sắp tiến vào:

“Trong vòng ba ngày, nếu như các người gặp nguy hiểm ở, có thể tiến vào quảng trường trung tâm thế giới, nơi đó là khu vực an toàn, âm thú không dám tới gần nhưng bên trong khu vực an toàn không hạn chế đánh nhau.”

Mọi người nghe xong đều dừng lại một chút, sau đó tiếp tục về phía quang môn phóng đi.

Vèo! Vèo! Vèo!

Ngắn ngủi chưa đến ba hơi thở, đông đảo cường giả trong đại điện cơ bản đều đã tiến vào trong Âm Dương Kính.

Lúc này!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, nhìn cánh cửa ánh sáng ở giữa đại điện, cùng với lời Ô Chấn Thiên vừa nói.

Trong mắt hắn hiện lên một tia suy tư, khóe miệng lộ ra một nụ cười tà ác ác, phát tay thu đám người Ma Hồ Vương vào trong Sơn Hà Đồ.

Sau đó nói với Liên Sinh:

“Liên Sinh, đi theo bốn tọa một chuyến.”

“Tuân lệnh!”, Liên Sinh khom người lĩnh mệnh.

Àm!

Chu Khung đứng lên, sải bước về phía quang môn, lúc đi ngang qua Long Tôn, khóe miệng lộ ra một tia thèm thuồng.

Sau đó, hắn mang theo Liên Sinh, Đại Bạch tiến vào trong quang môn.

“Khinh người quá đáng! Lại dám coi thường bốn tọa như thế!”, Long Tôn nhìn đám người Chu Khung biến mất, lửa giận trong mắt gần như hóa thành thực chất.

Nó đường đường là Long Tôn, cường giả đứng đầu Đông Vực, đến đâu cũng được cung kính đối đãi.

Thế mà lão ma đầu này chẳng những không sợ, lại còn miệt thị nó, thậm chí còn muốn ăn thịt nó!

Thật sự là vô pháp vô thiên!

“Hừ!”, trong mắt Long Tôn lóe lên một tia lạnh lẽo, thân hình lóe lên, vậy mà cũng phóng vào trong quang môn.

“Chuyện này...”, Ô Chấn Thiên nhìn thấy hành động của Long Tôn liền muốn ngăn cản nhưng Ô lão lại khoát tay ngăn cản hẳn.

“Lão Vu, chẳng phải người nói hấn là tương lai của Đông Vực sao? Lão phu muốn xem xem hấn có bản lĩnh gì.”, Ô lão nhìn về phía quang môn, lẩm bẩm. ...

Bên trong Âm Dương Kính!

Cảnh tượng trời u ám, không khí ẩm ướt đến lạ thường, vô số tiếng gầm gừ kinh khủng vang vọng khắp nơi.

Trên một ngọn núi hoang vu!

Vù...!

Không gian chấn động, ba bóng người lần lượt hiện ra. Một người khoác Ma Thần chiến bào uy nghiêm, một người vận trường bào đỏ rực rỡ, bên cạnh là một con chó mực. Chính là Chu Khung cùng hai thuộc hạ!

“Tìm chết!”

Liên Sinh vừa bước ra khỏi không gian đã quát lớn, trường kiếm trong tay vung lên, một đạo kiếm quang xẻ dọc đất trời lập tức xuất hiện.

“Rống...!”

Một tiếng gầm thét thảm thiết vang lên!

Ầm!

Cách đám người Chu Khung mười trượng, một con quái thú màu đen khổng lồ nằm gục trên mặt đất, máu đen phun trào, thân thể bị chém thành hai đoạn.

“Đây là Âm thú sao? Xấu xí thật.” Đại Bạch nhìn hắc thú trước mặt, trong mắt thoáng hiện vẻ ghê tởm.

Hít hít!

“Ặc, mẹ kiếp, thôi quá! Còn thôi hơn cả chân Hắc Tử.”

Đại Bạch hít hít mũi về phía Âm thú, rồi nôn khan, hai mắt trợn trắng.

(Xa xa, tại tổng đàn Ma Giáo, Hùng Vĩ đang canh công bỗng hắt hơi hai cái, rồi trở mình ngủ tiếp.)

“Bẩm Giáo chủ, không gian của thế giới này ngăn cách thần thức, thuộc hạ chỉ có thể cảm ứng được trong phạm vi trăm dặm quanh ngọn núi hoang này.” Liên Sinh cung kính bẩm báo với Chu Khung.

Chu Khung đưa mắt nhìn quanh, trong mắt thoáng hiện tia suy tư. Thần thức bị hạn chế ở đây tuy không mạnh bằng Hải Thần Uyên nhưng trong Hải Thần Uyên là do lượng lớn Thực Nhân Hoa gây ra, còn nơi này, Chu Khung có thể cảm nhận được là do pháp tắc của thế giới này.

“Xem ra Đế binh còn cường đại hơn ta tưởng tượng, dù chưa hồi phục hoàn toàn cũng có thể dễ dàng thay đổi pháp tắc thế giới.” Chu Khung trầm nghĩ, rồi hần nhớ tới Sơn Hà Đồ trong tay, bên trong cũng có thể thay đổi Thời Gian pháp tắc.

Tuy rằng sau nhiều năm tu bổ vẫn chưa thể khôi phục uy năng vốn có nhưng nếu thu cường giả Thiên Tôn nhị trọng tam trọng vào trong, e rằng bọn chúng chết không biết mình chết như thế nào.

“Đi thôi, đến quảng trường trung tâm!”

Chương 736: Tiến vào thế giới Âm Dương Kính 2

Thân hình Chu Khung lóe lên, bay về phía quảng trường trung tâm. Tuy rằng nơi này ngăn cách thần thức nhưng quảng trường trung tâm tỏa ra hào quang chói mắt, khiến tất cả sinh linh trong thế giới này bất luận ở nơi đâu cũng có thể nhìn thấy.

Không cần nghĩ cũng biết, đó chính là “phòng an toàn” mà Ô Chân Thiên đã nói!

Cũng là nơi Chu Khung muốn thực hiện kế hoạch của mình!

Dọc theo đường đi!

Vô số Thiên Tôn, Tôn Giả đều đang đại chiến với âm thú, tất nhiên cũng có kẻ bởi vì thực lực bất túc, bị âm thú truy đuổi đến mức phát cuồng chạy trốn.

Rầm!

Chu Khung đánh ra một chưởng, uy lực kinh khủng trực tiếp chấn vỡ hư không, một tên âm thú cản đường có thực lực Tôn Giả đỉnh phong trực tiếp bị đánh thành tro bụi.

Sau đó!

Ánh mắt Chu Khung liếc nhìn một góc phương xa, khóe miệng nở nụ cười tà.

Rồi sau đó mang theo Liên Sinh, Đại Bạch lần nữa bay về phía quảng trường!

Chờ sau khi bóng dáng đám người Chu Khung biến mất!

Một bóng người đỉnh đầu mọc sừng xuất hiện, nhìn Chu Khung biến mất nơi phương xa, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, lấy ra một khối ngọc bội truyền âm, nói:

“Phát hiện rồi, tên Chu ma đầu kia hình như đang bay về phía quảng trường trung tâm, chúng ta có nên hành động hay không.”

Một lát sau!

Trên ngọc bội lóe lên một chút quang mang, mấy đạo âm thanh nhanh chóng truyền ra:

“Cái gì? Dương Tôn, ý ngươi là tên Chu ma đầu kia vậy mà chạy tới quảng trường trung tâm, chẳng lẽ hấn bị thương?”

“Con chó đen kia có ở đó không? Bản tôn định phải giết nó, lột da rút xương ăn thịt.”

Dương Tôn châm chọc nói với ngọc bội: “Được rồi Hồ Tôn, đừng kêu nữa, một con chó mà ngươi không canh được, còn mặt mũi mà kêu gào.”

Hồ Tôn phần nộ nói: “Ngươi, các ngươi muốn nói thế nào thì nói, hiện tại chúng ta lập tức đi quảng trường, chớ để bị đám Thiên Tôn khác giành trước.”

Những Thiên Tôn khác: “Được!”...

Trung tâm thế giới Âm Dương!

Có một quảng trường rộng lớn, bị một đạo kim quang bao phủ, trên kim quang hiện ra từng trận ý cảnh đáng sợ, khiến vô số âm thú không dám tới gần.

Bên trong quảng trường!

Bảy tám tên Tôn Giả ngồi xếp bằng, sắc mặt mỗi kẻ đều trắng bệch, thậm chí có một tên Tôn Giả bị mất một cái đùi.

“Thế giới này thật đáng sợ, vừa rồi ta bị mười tên Âm Thú Tôn Giả vây công, nếu không phải ta chạy nhanh, chắc chắn đã bỏ mạng rồi.”

“Người thì tính là gì, ta vừa vào thế giới này đã rơi ngay vào miệng một con cá sấu âm thú, nó cắn đứt một cái đuôi của ta, ta...”

Mấy tên Tôn Giả nói chuyện với nhau, trên mặt đều là vẻ bi thống.

Thực lực bọn chúng đều ở Tôn Giả ngũ trọng lục trọng, vốn định đến thế giới này thử vận may, nào ngờ vừa mới tiến vào đã suýt nữa bỏ mạng.

Ô! Ô! Ô!

Một tên Tôn Giả áo bào trắng ngồi xồm trong góc khóc lóc, thỉnh thoảng lại nhe răng trợn mắt, nhích mông.

“Huynh đệ, không đến mức đó chứ, ta thấy vết thương trên người người không nặng, khóc lóc cái gì!” Ngươi Đầu Tôn Giả nhìn vị Tôn Giả đang khóc rống, vẻ mặt khó xử nói.

Các vị Tôn Giả khác cũng nhũn mảy, phải biết có thể tu luyện tới cảnh giới Tôn Giả, kẻ nào mà chưa từng trải qua vô số lần chém giết.

Tâm cảnh đã sớm tới luyện võng vàng, đối phương vậy mà lại có thể khóc thành ra thế này, thật không bình thường!

“Các người hiểu cái gì!”

“Các người có biết bốn tọa đã gặp phải chuyện gì hay không?”

“Ta vừa tiến vào đã rơi vào ổ âm thú toàn là tinh tinh, cả trăm con tinh tinh đực, cả trăm con đực, chúng nó... Chúng nó... Ô ô ô...”

áo bào trắng Tôn Giả quay đầu nhìn những người khác gào thét giải thích, có lẽ do động tác quá lớn, đau đến nổi lại nhe răng trợn mắt khóc lớn.

Các vị Tôn Giả khác nghe thấy tiếng gào thét của áo bào trắng Tôn Giả, lập tức há hốc mồm, nhìn hẩn với ánh mắt thông cảm.

Khó mà tưởng tượng được, trong quần hẩn bây giờ thế thảm đến mức nào.

Lúc này!

Vút! Vút!

Hai tiếng xé gió từ đằng xa truyền đến, mấy vị Tôn Giả trong quảng trường lập tức ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy từ xa hai bóng người cùng một con chó đang bay nhanh đến.

Là ai vậy?

“Không ổn, là Chu ma đầu, sao hẩn lại tới đây?” Nguru Đầu Tôn Giả kêu lên một tiếng, vội vàng đứng dậy, nhanh chóng chạy ra khỏi quảng trường.

Trong quảng trường!

Mấy vị Tôn Giả khác nhìn thấy Nguru Đầu Tôn Giả cuống loạn chạy trốn, đầu tiên là ngăn người, sau đó trong đầu lập tức nhớ đến lời Ô Chấn Thiên.

Tuy rằng!

Quảng trường này là nơi an toàn, âm thú không thể tiến vào!

Thế nhưng nơi này không cấm chém giết, mà Chu ma đầu lại nổi tiếng là thích giết chóc, hẩn đến đây chẳng lẽ là ngựa ngáy tay chân, muốn giết bọn họ cho đỡ ghiền sao!

Chỉ trong nháy mắt!

Không chút do dự!

Tất cả Tôn Giả trong quảng trường đều chạy như bay ra ngoài, ngay cả áo bào trắng Tôn Giả đang ngồi xổm trong góc khúc lóc cũng khập khiễng lê bước ra ngoài.

Chương 737: Hẹn đấu

Ầm!!!

Sau một tiếng nổ kinh thiên động địa, Chu Khung cùng mọi người tiến vào trong quảng trường.

Liếc mắt nhìn mấy vị Tôn Giả đang chạy ra ngoài quảng trường, khóe miệng Chu Khung hiện lên một tia trào phúng.

Bản thân mình đáng sợ đến vậy sao, chẳng qua chỉ là tàn nhẫn hơn người một chút thôi mà!

Sau đó!

Chu Khung không để ý tới bọn họ nữa, mà đưa ánh mắt nhìn về phía phương xa. Nơi đó, năm đạo thân hình đang cực tốc chạy đến.

Mỗi người đều mang khí thế kinh thiên, sát khí đằng đằng, chính là đám người Hồ Tôn, Dương Tôn.

“Đây là tình huống gì? Sao đám người Hồ Tôn cũng đến, còn ra vẻ muốn giết người thế kia?”

Ngưu Đầu Tôn Giả nhìn đám người Hồ Tôn cực tốc bay tới, ánh mắt lộ ra tia nghi hoặc.

Phải biết, dù là Chu ma đầu hay đám người Hồ Tôn đều có thực lực phi phàm. Cho dù đông đảo âm thú trong thế giới này không thể nào làm bọn họ bị thương.

Vậy mà bây giờ bọn họ lại đột nhiên đến quảng trường này. Nếu dựa theo suy nghĩ của bọn hắn, quảng trường này chính là được chuẩn bị cho những Tôn Giả bình thường như bọn hắn mà thôi.

Chẳng lẽ?

Đông đảo Tôn Giả nhìn đám người Hồ Tôn đang chạy đến cùng Chu ma đầu đang đứng thẳng trong quảng trường, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Vù...

Ngưu Đầu Tôn Giả nhanh chóng lấy ngọc phù truyền âm ra, truyền âm cho bạn tốt: “Nhanh đến quảng trường đi, đám người Chu ma đầu và Hồ Tôn hẹn nhau quyết đấu, đại cảnh tượng đó!”

Mấy Tôn Giả khác cũng nhanh chóng truyền tin cho bằng hữu của mình, một truyền mười, mười truyền trăm...

Cuối cùng, tất cả Thiên Tôn, Tôn Giả trong thế giới Âm Dương đều biết tin tức này.

Chỉ trong nháy mắt!

Tất cả cường giả đều nhanh chóng chạy về phía quảng trường. Phải biết, trận chiến của Thiên Tôn lục trọng thất trọng, đó chính là: Có thể gặp mà không thể cầu!

Đối với Tôn Giả mà nói, bọn họ có thể lĩnh ngộ được một ít pháp tắc cường đại, thậm chí có thể tiến thêm một bước trên con đường tu vi.

Cho dù là Thiên Tôn, bọn họ cũng có thể thông qua quan sát trận chiến giữa những cường giả ngang hàng để hoàn thiện bản thân trên con đường tu luyện.

Huống chi!

Một số Thiên Tôn còn nghĩ, nếu như đám người Chu ma đầu và Hồ Tôn lưỡng bại câu thương, nói không chừng bọn họ có thể nhân cơ hội nhặt được chút lợi lộc gì đó.

Nơi biên giới thế giới!

Một đạo thân hình khôi ngô chỉ trong một hơi thở đã diệt trừ vô số Âm Thú. Sau đó, hắn phảng phất như cảm nhận được điều gì, ánh mắt nhìn về phía quảng trường. Trong mắt hắn hiện lên một tia sát ý, miệng lầm bầm:

“Bản tôn còn đang nghĩ cách nào dẫn ngươi đến quảng trường, không ngờ ngươi lại tự mình đến đó.”

“Chu ma đầu, tên tuổi ngươi quả nhiên vang dội! Ngươi dám giết con trai của bản tôn, vậy thì đừng trách bản tôn nuốt chửng ngươi.”

Dứt lời!

Thân hình khôi ngô sai bước về phía quảng trường. Mỗi bước chân của hắn dường như có thể vượt qua không gian, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Chón quảng trường!

Chu Khung nhìn đám người Hồ Tôn xông tới, trong mắt lóe lên sát ý lạnh băng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Năm tên Hồ Tôn chỉ trong nháy mắt đã xông vào trong quảng trường, nhanh chóng kết thành trận pháp, phong tỏa cả quảng trường.

“Ha ha, Chu ma đầu, ngươi thật cuồng vọng! Không trốn chạy mà dám chui vào đây, đúng là tự tìm đường chết!”

Hồ Tôn nhìn Chu Khung, cười lớn, giọng nói tràn đầy hưng phấn và sát ý.

Bốn tên Thiên Tôn khác cũng lộ vẻ mừng rỡ. Kế hoạch ban đầu của chúng là chờ Chu Khung rời khỏi Ô Đảo mới ra tay.

Tuy nhiên, làm vậy rất mạo hiểm, thời gian càng lâu, biến cố càng nhiều.

Nhờ đâu trong khoảng thời gian đó, Chu Khung bị người khác giết, hoặc đột ngột dùng bí bảo không gian đào tẩu, chúng sẽ khó mà bắt được hắn.

Nhưng mà...

Chúng không ngờ Chu Khung lại tự chui đầu vào rọ, tiến vào quảng trường, nơi mà hắn không có lấy một con đường thoát thân.

“Khắc... khắc... Trốn? Đừng nói chi đến mấy tên tôm tép các ngươi, cho dù Thiên Đạo giáng lâm cũng đừng hòng ép bốn tọa phải trốn!”

Lời nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp muôn dặm, khiến không gian chấn động không ngừng.

Mẹ kiếp!

Nghe vậy, Nguru Đầu Tôn Giả đứng bên ngoài quảng trường, khóe miệng giật giật, nhìn Chu Khung với ánh mắt đầy sùng bái.

Quả nhiên là Giả Bĩ Vương lừng lẫy danh tiếng của Đông Vực!

Màn giả trận này ít nhất phải cho một trăm điểm! (thang điểm mười)

Lúc này!

Từ đằng xa liên tiếp vang lên tiếng xé gió!

Từng luồng khí tức cường đại lao tới vị trí cách quảng trường ngàn dặm.

Một số kẻ nghe được lời Chu Khung vừa nói, đều run rẩy cả người.

Số còn lại sau khi nghe thuật lại cũng chấn động không thôi.

Đặc biệt là...

Một lão Cầu đầu nhân Tôn Giả vội vàng lấy ra một tấm thẻ tre, cặm cùi khắc chữ.

“Người viết cái gì đây?”

Một tên dị tộc Tôn Giả nhìn thấy hành động kỳ lạ của Cầu đầu nhân Tôn Giả, tò mò nhìn vào tấm thẻ tre. Trên đó ghi:

Chương 738: Lão cá trạch đã tới thì cắt ra 1

“Chu Ma Đầu Ngũ Lục - Điều thứ ba mươi mốt: Nơi bốn tọa hiện diện, cho dù Thiên Đạo giáng lâm...”

“Người ghi lại mấy thứ này làm gì?” Tên dị tộc Tôn Giả khó hiểu.

Lão Cầu đầu nhân Tôn Giả mỉm cười: “À, trọng tôn tử nhà ta vô cùng sùng bái Chu giáo chủ, nên nhờ ta ghi lại vài câu.”

Tên dị tộc Tôn Giả: (??????)

Trong quảng trường!

Đám người Hồ Tôn càng tức đến mức thất khiếu bốc khói, quả thật lời nói vừa rồi của Chu Khung quá mức ngông cuồng.

Khiến bọn hăn hận không thể lập tức ra tay đánh chết Chu Khung!

Nhưng mà!

Trong mắt đám người Hồ Tôn đều lóe lên tia sáng, có thể tu luyện đến cảnh giới như bọn hăn, tự nhiên không phải kẻ ngu dốt.

Nếu Chu ma đầu này dám ra vẻ ta đây như thế, vậy khẳng định là có phần bản lĩnh.

Là thanh đao kia sao?

Chỉ trong nháy mắt, đám người Hồ Tôn đều nghĩ đến Thần Ma Đao, thanh đao đã từng chém giết Yêu Tôn của Hải Yêu tộc sau khi hăn bạo phát, hủy diệt toàn bộ Hải Yêu tộc.

Mấy người Hồ Tôn nhìn nhau, ý niệm trao đổi:

“Còn chờ gì nữa, bất kể hấn có át chủ bài gì, chúng ta không thể nương tay.”

“Hồ Tôn nói phải, cho dù Chu ma đầu này còn có thể dùng thanh đao kia, e rằng cũng chỉ còn lại lực lượng một đòn thôi, chúng ta cùng nhau ra tay, chắc chắn có thể chèo chống được.”

“Tốt, vậy bốn tọa bắt đầu đếm, đến ba chúng ta cùng công kích: Một, hai, ba!”

Theo ý niệm của Hồ Tôn hét lớn, chỉ thấy năm vị Thiên Tôn đều đồng loạt lui về sau một bước, kể cả bản thân Hồ Tôn.

“Vù vù!”

Hay cho...

Năm người Hồ Tôn đều đen mặt, quả nhiên: Vừa rồi bọn hấn đều muốn để đối phương ra tay trước.

Xét cho cùng, thanh đao của Chu ma đầu kia, bọn hấn đều không chắc chắn có thể đỡ được, ai ra tay trước, kẻ đó có thể sẽ chết!

Kẻ ra tay sau chẳng những an toàn, ngược lại còn có thể nhặt được chút tiện nghi, hơn nữa lúc chia bảo vật cũng có thể bớt đi một người.

Nhưng...

Rõ ràng không ai là kẻ ngốc, cho nên tất cả mới đồng loạt lùi về phía sau một bước.

Bên ngoài quảng trường!

Vô số sinh linh đang vây xem nhìn thấy hành động của năm người Hồ Tôn, đều lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

“Thật không ngờ, hai vị Thiên Tôn thất trọng, ba vị cường giả Thiên Tôn lục trọng, đối mặt với Chu ma đầu lại kiêng dè như vậy.”

“Đúng vậy, một tên Nhân tộc chưa đến ngàn tuổi, lại có uy danh lớn đến thế, có thể nói là chết không tiếc.”

Các cường giả nhanh chóng bàn tán nhưng ánh mắt nhìn Chu Khung đều lộ ra một tia thương xót.

Bọn hắn cho rằng hôm nay Chu ma đầu chắc chắn phải chết!

Bởi vì cho dù Chu ma đầu có át chủ bài gì cũng chỉ có thể giết chết một người trong số bọn hắn mà thôi.

Hiện tại chỉ còn xem Chu ma đầu sẽ kéo theo Thiên Tôn nào cùng chết!

Trong quảng trường!

Năm vị Thiên Tôn lại tiếp tục trao đổi ý niệm với nhau, dường như đã đạt thành hiệp nghị, ánh mắt cũng bắt đầu trở nên kiên định.

Sau đó!

Khí thế của năm người đồng loạt tăng vọt, đồng thời nhanh chóng thi triển vô số tầng phòng ngự lên người mình.

Thậm chí Hổ Tôn còn nhãn mặt lấy ra một tấm phù lục phòng hộ Bán Đế, vỗ lên người mình.

“Chu ma đầu, hôm nay chính là ngày chết của ngươi, chó của ngươi bốn tọa cũng hàm luôn, chết đi!”, Hổ Tôn gầm lên, tay vung ra, định xuất chiêu.

Bốn Thiên Tôn còn lại không do dự, đều muốn tung ra một kích mạnh nhất vào Chu Khung.

Bên kia!

Chu Khung nhìn năm người sắp ra tay, sắc mặt vẫn lạnh như băng, trong mắt thoáng hiện tia khinh thường.

Dường như không phải đối mặt với sự vây công của ngũ đại Thiên Tôn!

Như một con voi, trước mặt năm con chó sủa điên cuồng, hoàn toàn khinh miệt.

Đại Bạch nghe Hồ Tôn nói, trong mắt lóe tia lạnh băng, lẩm bẩm: “Bà nguoi chứ, muốn ăn Bạch gia ta? Chờ lão đại giết nguoi, Bạch gia nhất định lột da nguoi, dựng ỏ chó.”

Lúc này, ánh mắt Chu Khung lướt qua năm người Hồ Tôn, nhìn về một hướng trong hư không, lạnh lùng nói:

“Long Tôn lão cá trạch, đã đến rồi, mau lăn ra đây cho ta!”

Sóng âm cuộn cuộn xông thẳng lên trời, nhanh chóng vượt qua quảng trường, khiến Hư Không Trấn không ngừng sụp đổ.

Đồng thời!

Một nam tử mặc kim bào, thân hình vạm vỡ bước ra từ hư không vỡ vụn, chính là Long Tôn!

Cái khi!

“Chuyện gì thế này, sao Long Tôn lại vào đây, chẳng phải hắn đã có danh ngạch rồi sao?”

“Ta cảm thấy hắn cũng đến giết Chu ma đầu, dù sao vừa rồi trong đại điện hai người đã xảy ra xung đột.”

“Chu ma đầu này quả là nhân tài kiệt xuất của Ma đạo, kẻ địch đây Đông Vực, lại còn mạnh hơn kẻ kia.”

Vô số cường giả bên ngoài quảng trường nhìn Long Tôn đột ngột xuất hiện, đều khiếp sợ vô cùng, nhớ tới chuyện trong đại điện vừa rồi.

Chỉ trong nháy mắt đều hiểu ra!

Long Tôn này chắc chắn là cố ý vào đây để giết Chu ma đầu!

Chương 739: Lão cá trạch đã tới thì cắt ra 2

Thế nhưng...

Bọn họ nghi hoặc, vì sao Chu ma đầu lại không hề lo lắng, thậm chí vừa rồi còn dám mĩa mai Long Tôn là cá chạch già.

Chẳng phải là đổ thêm dầu vào lửa, chủ động tìm chết sao!

Chẳng lẽ át chủ bài của Chu ma đầu này có thể đối phó được với Long Tôn?

Rầm!

Sau một trận không gian chấn động, Long Tôn bước vào trong quảng trường, năm người Hồ Tôn vội vàng nhường ra một vị trí.

Tất cả đều là vẻ mặt khó coi, bọn chúng không ngờ Long Tôn lại đột nhiên xuất hiện, hơn nữa cũng muốn giết Chu ma đầu.

Vậy bọn chúng còn tranh giành cái gì nữa!

Phải biết rằng thực lực của Long Tôn ít nhất cũng phải là Thiên Tôn bát trọng trở lên, thậm chí có thể là Thiên Tôn cửu trọng.

“Hồ Tôn, bây giờ phải làm sao?”, Dương Tôn trốn ở bên cạnh lo lắng truyền âm hỏi Hồ Tôn.

“Rào vãi!”,

Hồ Tôn tức giận đáp lại một câu, trong lòng không ngừng rung động, hắn biết nếu Long Tôn đã đến, vậy e là bọn chúng

sẽ chẳng làm được gì.

Bốn Thiên Tôn khác cũng đều là vẻ mặt không cam lòng, bọn chúng không dám tranh với Long Tôn, không cam tâm cứ như vậy rời đi.

Chỉ có thể trốn ở bên cạnh quảng trường, xem có thể nhặt nhanh chút chỗ tốt hay không!

“Chu ma đầu, người quả nhiên can rở như lời đồn, bản tôn đã đích thân tới, người thế mà còn không chạy trốn.”

Long Tôn nhìn Chu Khung, trong mắt toát lên một tia lạnh lẽo, khí thế uy áp kinh khủng tỏa ra, trực tiếp phong tỏa toàn bộ quảng trường.

Chạy trốn?

“Lão cá trạch, có người ở đây tại sao ta phải rời đi, phải biết rằng bốn tọa đã lâu rồi không được ăn thịt rồng, ha ha ha...”,

Lời nói tà ác của Chu Khung vang vọng khắp thiên địa, nhìn thân thể Long Tôn, khoe miệng hiện lên một tia thèm thuồng.

Lúc này Đại Bạch nghe được lời chủ nhân cũng gật đầu, nó cũng đã lâu không được ăn gan rồng.

Ừm! Ít nhất cũng phải một tháng rồi!

“Khốn kiếp!”

Long Tôn tức giận đến mức hỏa khí bùng bùng, bà nội nó, Chu ma đầu này chẳng những ăn con riêng của nó, vậy mà còn muốn ăn nó.

Nhưng điều này vẫn chưa phải là điều khiến Long Tôn tức giận nhất.

Điều khiến nó tức giận nhất chính là con chó đen kia luôn nhìn chăm chăm vào trứng của nó, nhìn đến mức khiến hạ thân nó lạnh toát.

“Chu ma đầu, bản tôn cho ngươi một cơ hội, quỳ xuống thần phục bản tôn, bản tôn có thể tha cho ngươi một mạng.”, Long Tôn nhìn Chu Khung, trong mắt lóe lên một tia sáng, trầm giọng nói.

Tuy rằng Chu ma đầu này càn rỡ, bá đạo nhưng cho dù là Long Tôn cũng phải thừa nhận, hắc quả thực là một yêu nghiệt.

Có thể nói là đệ nhất yêu nghiệt trong vòng trăm vạn năm qua của Đông Vực, cho dù là Ma Tôn cũng có phần kém cạnh.

Yêu nghiệt như thế, nếu như có thể thần phục mình, nhất định sẽ là một trợ lực lớn, đối với cao thủ như Long Tôn, đã có thể cảm nhận được dấu hiệu loạn thế sắp đến.

Chính vì vậy mới cố ý ra ngoài tìm kiếm cơ duyên, nếu không cho dù là nể mặt Ô lão, không đủ để khiến nó đích thân đến đây.

“Thế nào!”,

Long Tôn nhìn chăm chăm vào Chu Khung, nó không lo lắng Chu Khung sẽ đồng ý trước rồi lại đổi ý, bởi vì nó tự có thủ đoạn để giải quyết.

“Bồn tọa cũng cho ngươi một cơ hội, quỳ xuống dập đầu cho bồn tọa một trăm cái, bồn tọa có thể cho ngươi chết một cách nhẹ nhàng thoải mái.”

Chu Khung nhìn Long Tôn, trong mắt lóe lên một tia tà ác, miệng vẫn lạnh băng nói:

“Làm càn!”

“Chu ma đầu, ngươi là y vào thanh đao kia của ngươi sao? Hôm nay bổn tọa sẽ cho ngươi biết, ngoại lực chung quy chỉ là ngoại lực.”

Long Tôn gầm lên một tiếng, trực tiếp vung một trảo, sư tử vô thỏ cũng dùng toàn lực, nó nào có nương tay.

Đây chính là nguyên nhân nó có thể tu luyện đến đỉnh phong Đông Vực, chưa từng khinh thường bất kỳ đối thủ nào.

“Mạnh mẽ!”

Hổ Tôn ở bên cạnh nhìn Long Tôn ra tay, trong mắt toát lên một tia chấn động, tuy nó cũng có tu vi Thiên Tôn thất trọng.

Nhưng...

Nó có cảm giác nếu một trảo này của Long Tôn chụp lên người mình, chắc chắn phải bỏ mạng, thậm chí đến chạy trốn không kịp.

Đây chính là thực lực của cường giả đỉnh cao Đông Vực sao?

Năm người Hổ Tôn nhìn nhau, đều nhìn ra sự rung động trong mắt đối phương, cùng với một tia tuyệt vọng.

Bọn chúng biết không có cơ hội nào nữa rồi, Chu ma đầu không thể nào đỡ nổi một kích này.

Cảnh tượng lưỡng bại câu thương trong tưởng tượng của bọn chúng cũng tan thành mây khói!

Sau đó...

Năm người tiếc nuối xoay người bay ra khỏi quảng trường.

...

Bên ngoài quảng trường!

Đã tụ tập hơn trăm cường giả, cơ bản những ai tiến vào thế giới Âm Dương này đều đã đến.

“Thật mạnh mẽ, Long Tôn này quả nhiên là cường giả đứng đầu Đông Vực, nếu không có quy tắc thế giới này hạn chế, e rằng chỉ cần uy áp cũng đủ nghiền nát ta rồi.”

“Đúng vậy, ta như nhìn thấy kết cục của Chu ma đầu rồi, đáng tiếc, một đời yêu nghiệt a.”

Chương 740: Sử dụng Thiên Tôn Nhất Kích phù

“Cũng tốt, Chu ma đầu chết đi, Đông Vực cũng được yên ổn, bằng không hẳn ta gây sóng gió quá nhiều.”

Đông đảo cường giả nhìn về phía Chu Khung, tất cả đều lắc đầu, tin chắc cái chết của hắn.

Thậm chí có kẻ còn lấy Lưu Ảnh Châu ra, định ghi lại cảnh tượng yêu nghiệt này vẫn lạc.

Chỉ có một mình!

Cầu đầu nhân Tôn Giả cầm ngọc giản ghi chép, trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, nó từng chuyên tâm nghiên cứu về Chu ma đầu.

Tuy hắn rất thích giả bộ nhưng xưa nay làm việc đều nắm chắc phần thắng, lần này tại sao...

“Mẹ kiếp!”

Cầu đầu nhân Tôn Giả đột nhiên chỉ vào trong quảng trường, hét lớn một tiếng, khiến tất cả cường giả nhìn sang.

Chỉ thấy!

Chu Khung nhìn bàn tay khổng lồ của Long Tôn vồ tới, trong mắt không hề có một tia sợ hãi, mà là nhìn lướt qua xung quanh quảng trường, thâm nghĩ:

“Kẻ đến đều đã đến, nếu như có thể trước mặt hơn trăm vị Thiên Tôn, Tôn Giả này mà diệt trừ đám người Long Tôn, chẳng lẽ còn không thể hoàn thành nhiệm vụ uy chấn Đông

Vực hay sao? Nếu không được, bốn tọa liền hủy luôn cả hệ thống.”

Như thể cảm nhận được suy nghĩ của Chu Khung, âm thanh nhắc nhở của hệ thống vội vàng vang lên trong đầu hắn.

“Đinh! Phát hiện ký chủ đang gặp nguy hiểm, mời ký chủ lập tức phản kích, có thể sử dụng đạo cụ: Thiên Tôn Nhất Kích Phù, Phản Kính Phù.”

“Đinh! Nhắc nhở thân thiện, chỉ cần ký chủ tiêu diệt kẻ địch trước mặt, sẽ hoàn thành nhiệm vụ uy chấn Đông Vực.”

Đã như vậy!

“Hệ thống, sử dụng Thiên Tôn Nhất Kích Phù cho ta!”

“Vâng, ký chủ. Thiên Tôn Nhất Kích Phù kích hoạt, bắt đầu sử dụng...”

Lời hệ thống vừa dứt, Thiên Tôn Nhất Kích Phù vốn nằm trong không gian trữ vật lập tức xuất hiện trong đầu Chu Khung.

Ầm!

Lá phù lập tức vỡ vụn!

Rầm...

Ma khí khổng lồ bắt đầu điên cuồng tràn từ trong mảnh vỡ vào cơ thể Chu Khung, đồng thời tu vi của hắn bắt đầu tăng vọt.

Tôn Giả thất trọng...

Tôn Giả thập trọng...

Thiên Tôn tam trọng...

Rầm!

Cùng với một tiếng nổ kinh thiên động địa trong cơ thể, tu vi của Chu Khung lập tức tăng vọt đến Thiên Tôn đỉnh phong, hơn nữa dường như đã bước chân vào một cảnh giới khác.

“Hệ thống, sao lần này không phải trực tiếp công kích, mà là tăng tu vi cho ta, để ta tự do công kích?”

“Ký chủ, chẳng lẽ ngươi không thấy như vậy càng thích hợp để ngươi ra oai sao? Chẳng qua, ký chủ hãy chú ý, ngươi chỉ có thể công kích một lần.”

Nghe vậy, trong mắt Chu Khung hiện lên một tia hài lòng, sau đó bắt đầu cảm nhận năng lượng cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi trong cơ thể.

Trong mắt hần lóe lên một tia kinh ngạc.

Tuy hần đã nghĩ Ma Tôn sẽ rất mạnh!

Nhưng...

Hần không ngờ Ma Tôn lại mạnh đến vậy. Nếu như so sánh thực lực ban đầu của hần với một dòng suối nhỏ, như vậy hiện tại chính là một biển cả mênh mông.

Thậm chí cường đại đến mức khiến Chu Khung cho rằng, cho dù là thế giới âm dương này không thể giam cầm nổi hần.

Hơn nữa Chu Khung biết đây không phải là ảo giác, chỉ cần hần muốn, lúc này hần thật sự có thể mạnh mẽ xé rách thế giới này mà rời đi.

Lúc này!

Bàn tay to của Long Tôn sắp chụp được Chu Khung, trong mắt toát lên một tia cười độc ác.

Sinh linh này dám cự tuyệt nó, Long Tôn ta nhất định phải hành hạ hần đến chết, rút hồn thấp Thiên Đẳng.

Tốt lắm, rèn giữa uy danh vô thượng của Long Tôn ta!

Nhưng...

Sau một khắc, trong mắt Long Tôn nhìn Chu Khung hiện lên một tia chân kinh, chỉ thấy khí thể toàn thân Chu Khung vậy mà bắt đầu điên cuồng tăng vọt.

Ngắn ngủi không đến một phần ngàn hơi thở!

Khí thể trên người Chu Khung đã tăng đến mức khiến nó cảm thấy kinh khủng, thậm chí nó còn có một loại ảo giác, như thể lúc này Chu Khung có thể tiện tay bóp chết nó vậy.

“Sao có thể như vậy?”

Trong lòng Long Tôn không ngừng quay cuồng, lóe lên một tia ý niệm chẳng lành.

Lúc này Chu Khung đã hoàn toàn thích ứng với thực lực trong cơ thể, trong mắt lóe lên một tia hắc quang, nhìn bàn tay sắp chụp được mình, khóe miệng hiện ra vẻ khinh thường.

“Nếu đã dám ra tay với bản tọa, vậy bản tọa đành phải lột da rút xương ngươi vậy, khả khả khả...”

Chu Khung cười lạnh một tiếng, đánh ra một chưởng, lập tức giữa thiên địa vô tận ma khí, huyết sát tụ tập.

Thương Khung Cự Chưởng tái hiện, mang theo uy lực vô tận đánh về phía bàn tay lớn của Long Tôn, chỉ trong nháy mắt thiên địa như bị khóa chặt.

Không ổn!

Long Tôn nhìn cự chưởng Chu Khung đánh ra, sắc mặt lập tức đại biến, vội vàng muốn thu tay lại.

Nhưng...

Đã muộn!

Ầm...

Rầm rầm...

Tiếng chấn động kinh khủng vang vọng trong toàn bộ thế giới âm dương, dư âm vô tận lan tràn ra.

Ong...!

Kim quang phòng hộ trên quảng trường bắt đầu rung động không ngừng, từng vết rạn xuất hiện, như thể tùy thời sẽ nổ tung.

Bên trong!

Năm người Hồ Tôn cũng bắt đầu điên cuồng ngăn cản từng đợt dư âm, máu tươi trong miệng phun ra như mưa.

Chương 741: Long Tôn 1

Rầm!

Chỉ thấy bàn tay Long Tôn đánh ra trực tiếp nổ tung thành sương máu, khóe miệng không ngừng trào ra máu tươi.

“A...!”

Long Tôn kêu thảm một tiếng, sắc mặt trở nên vắn vẹo, không phải hấn không kiên cường.

Mà là cường lực Chu Khung đánh ra quá mức kinh khủng, chẳng những chỉ trong nháy mắt đánh nát cánh tay hấn, ngay cả linh hồn trên cánh tay cũng bị đánh thành tro bụi.

Linh hồn tan biến khiến Long Tôn đau đến toát mồ hôi lạnh nhưng giờ phút này nó không còn tâm trí đâu mà lo lắng chuyện đó nữa.

Bởi vì!

Lúc này bàn tay của Chu Khung vẫn đang chụp xuống, từng đợt tử khí như lưỡi hái tử thần không ngừng vây lấy Long Tôn.

“Sao có thể mạnh đến thế? Rốt cuộc là loại bí pháp nghịch thiên nào mà có thể khiến một tên nhân loại trong thời gian ngắn tăng tiến tu vi đến mức độ này?”

“Gần như sắp vượt qua Thiên Tôn cảnh rồi, chẳng lẽ ông trời mù hết rồi sao? Chuyện bất công như thế mà cũng dễ xảy ra hay sao?”

Long Tôn gào thét trong lòng, nó biết bản thân hoàn toàn không thể nào tiếp được một cường lực này.

Nó muốn chạy trốn nhưng lại không thể động đậy!

Bởi vì một chưởng của Chu Khung đã phong tỏa không gian xung quanh nó, chỉ còn cách liều mạng mà thôi, trong mắt Long Tôn lóe lên tia điên cuồng.

Dù gì nó cũng là cường giả đứng đầu Đông Vực, tu hành hơn trăm vạn năm, há có thể dễ dàng chịu chết?

“Thiên huyết, Luyện Hồn!”

Long Tôn gầm lên một tiếng, máu trong người bắt đầu bốc cháy, đồng thời hồn phách cũng bùng lên ngọn lửa.

“A...!”

Cơn đau đớn tột cùng khiến Long Tôn điên cuồng gầm rú, sắc mặt trắng bệch, ngay cả con ngươi cũng trở nên mờ mịt.

Nhưng khí tức trên người nó lại tăng vọt, càng lúc càng mạnh mẽ, thậm chí còn đột phá một cảnh giới.

Thế nhưng...

Long Tôn vẫn cảm thấy chưa đủ, đối mặt với một chưởng sắp giáng xuống, nó vẫn không có chút hy vọng nào có thể chèo chống.

Ngao!

Một tiếng long ngâm vang vọng đất trời!

Long Tôn hóa thành bản thể, một con Kim Long dài mười vạn trượng hiện ra, vô số vảy rồng màu vàng kim trên người dựng đứng lên.

“Cút xuống cho ta!”

Kim Long gầm lên giận dữ, tứ tay moi xuống một chiếc nghịch lân, cơn đau khủng khiếp khiến nó muốn ngất đi.

“Ta là Long Nguyên Cát, lấy nghịch lân làm dẫn, thỉnh Long tộc khí vận phù hộ!”

Vù...!

Chỉ thấy nghịch lân trong móng vuốt của Kim Long hóa thành tro bụi, từng đợt sóng năng lượng kỳ lạ bắt đầu lan tỏa.

“Hắn đang dẫn động Long Vận, Long Tôn này hóa ra là Chân Long thuần huyết, trách không được tu vi lại khủng khiếp đến vậy.”

Bên ngoài quảng trường, một vị Tôn Giả dị tộc nhìn về phía Long Tôn kinh hãi thốt lên, sau đó thấy mọi người xung quanh đều lộ vẻ khó hiểu bèn giải thích:

“Nghe đồn Dẫn Long Vận là tuyệt chiêu mạnh nhất của Long tộc, một khi thi triển có thể mượn được khí vận của toàn bộ Long tộc, gia tăng thực lực bản thân lên gấp bội.

Nhưng đây là chiêu thức liều mạng, bởi vì muốn thi triển Dẫn Long Vận thì phải hy sinh nghịch lân, mà một khi mất đi nghịch lân, căn cơ của Long tộc sẽ bị tổn hại nghiêm trọng, đừng nói là đột phá, e là tu vi còn bị giảm mạnh.

Hơn nữa, chỉ có Long tộc thuần huyết mới có thể thi triển Dẫn Long Vận, mà trong toàn bộ Đông Vực e là cũng chẳng còn mấy con Chân Long.”

Nghe Tôn Giả dị tộc giải thích, mọi người xung quanh đều gật gù, vẻ mặt thấu hiểu.

Àm...

Chỉ thấy theo nghịch lân vỡ vụn, giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện kim quang vô tận, bắt đầu điên cuồng tràn vào trong cơ thể Kim Long.

Tiếp theo...

Thực lực Kim Long đình trệ lần nữa điên cuồng tăng vọt, lực lượng khổng lồ khiến thân thể hắn cũng lớn thêm vài phần.

“Long Khiêu Cứu Thiên, giết!”

Kim Long ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng giận dữ, mang theo vô tận khí vận kim quang phóng tới bàn tay lớn trên không trung.

“Cho bản tôn vỡ nát!”

Rầm!!

Rầm Rầm!!!

Toàn bộ thế giới âm dương bắt đầu điên cuồng rung chuyển, lá chắn bảo vệ trên quảng trường rốt cục không chịu nổi, trực tiếp nổ tung.

Dư âm khủng khiếp tản ra, trên bầu trời xuất hiện từng vết nứt khổng lồ, trên mặt đất xuất hiện từng khe vực sâu.

Bên ngoài quảng trường!

Vô số cường giả đang quan sát chung quanh đều xuất hiện đạo đạo pháp tắc chi lực, thay bọn họ ngăn cản dư âm khủng khiếp này.

Đó chính là lực lượng pháp tắc của thế giới Âm Dương này!

“Ta không cam lòng, Ngô Long Nguyên Cát ta tung hoành Đông Vực hơn trăm vạn năm, vậy mà lại chết ở đây, ta hận... Ngâm...”

Một tiếng long ngâm thâm gào thét vang vọng trong thiên địa, trong âm thanh tràn đầy sự không cam lòng.

Rầm!

Xác rồng dài mười vạn trượng trực tiếp rơi xuống quảng trường, cuộn cuộn bụi mù, khiến đông đảo cường giả bên

ngoài quảng trường đều phải lùi lại một bước!

Long Tôn đòi thứ nhất: Tốt!

Hưởng thọ: Khoảng trăm vạn năm!

Mà lúc này!

Trong quảng trường!

Năm người Hồ Tôn điên cuồng phun máu, phải biết cường giả bên ngoài được pháp tắc thế giới này bảo hộ, còn bọn họ thì không.

Chương 742: Long Tôn 2

Trong đó Hồ Tôn, Dương Tôn dựa vào thực lực Thiên Tôn thất trọng, cộng thêm các loại bí bảo, nên có thể miễn cưỡng đứng trên không trung.

Còn ba tên Thiên Tôn khác, trực tiếp ngã xuống đất, mắt trợn trắng, khí tức yếu ớt, linh hồn phân tán, xem ra là không sống nổi.

Lúc này...

Bàn tay lớn trên bầu trời tuy rút nhỏ hai vòng nhưng không hề tiêu tán, mà nhanh chóng đánh về phía Hồ Tôn, Dương Tôn.

“Vãi!”

Hồ Tôn, Dương Tôn lập tức ngừng phun máu, vội vàng vận dụng bí pháp điên cuồng chạy ra khỏi quảng trường.

“Đều tại ngươi! Ta đã nói chỉ cần con chó kia là được rồi, ngươi nhất định đòi giết Chu ma đầu, giờ thì hỏng bét rồi!”

Dương Tôn vừa liều mạng chạy trốn ra ngoài, vừa gào lên với Hồ Tôn, giọng đầy oán hận.

Bởi vì nó cảm nhận được bản thân căn bản không thể chạy thoát, với tốc độ của Thương Khung đại chương, e rằng còn chưa ra khỏi quảng trường đã bị đánh chết.

“Hừ!”

Hồ Tôn hừ lạnh một tiếng, chẳng buồn trả lời Dương Tôn, dù nó cũng cho rằng tốc độ của mình không thể sánh bằng Thương Khung đại thủ.

Nhưng...

Muốn sống!

Chưa cần nhanh hơn Thương Khung Đại Thủ!

Chỉ cần nhanh hơn Dương Tôn là có hy vọng!

Vút!

Một tiếng xé gió vang lên, Hồ Tôn thiêu đốt chín thành tinh huyết, chỉ trong nháy mắt đã vượt qua Dương Tôn, lạnh lùng nói:

“Lão Dương, ngươi hãy yên tâm mà đi, huynh đệ bao năm, thê tử và tiểu thiếp của ngươi, ta sẽ thay ngươi chăm sóc!”

Dương Tôn:????????????????

“Cái... ngươi... A...”

Dương Tôn nhìn Hồ Tôn lao vút đi, cùng với lời hấn vừa nói, mặt mày lập tức tái mét.

Nó lập tức đoán được ý nghĩ của Hồ Tôn nhưng đã không còn kịp gia tốc, bởi vì Thương Khung đại chương đã ập xuống.

Rầm!

Không kịp bất kỳ trở ngại nào, Dương Tôn bị bàn tay khổng lồ đánh nát linh hồn, hồn phi phách tán.

Giây phút tử vong, trong đầu Dương Tôn chỉ còn một ý niệm, cái nón xanh này xem như mình đội chắc rồi.

Ầm!

Ầm!

Hai tiếng động lớn liên tiếp vang lên!

Một là thi thể Dương Tôn rơi thẳng xuống đất.

Hai là Hồ Tôn thừa cơ chạy ra khỏi quảng trường, ngã sấp bên ngoài.

Khụ! Khụ!

Hồ Tôn ngã trên mặt đất, miệng không ngừng ho ra máu nhưng sự hưng phấn trong mắt khó có thể diễn tả.

“Ha ha, bản tôn sống rồi! Chu ma đầu, có bản lĩnh thì đến giết ta đi, ha ha...”

Hồ Tôn ngửa mặt lên trời cười lớn, nhìn Chu Khung với vẻ mặt khiêu khích.

Thế nhưng chỉ chỉ trong nháy mắt, nó đã trợn tròn mắt!

Chỉ thấy!

Thương Khung đại chưởng vốn đã chỉ còn lại một nửa lại tiếp tục vươn ra khỏi quảng trường, đánh thẳng về phía nó.

Oành...

Oành oành...

Chỉ trong nháy mắt khi Thương Khung Đại Thủ lao ra khỏi quảng trường, toàn bộ thế giới Âm Dương phản phát như bị kích thích, ầm vang chấn động.

Trong thiên địa, vô số sợi dây xích pháp tắc trong suốt hiện ra, lao về phía bàn tay lớn trên không trung.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tất cả sợi xích pháp tắc vừa chạm vào Thương Khung Đại Thủ, lập tức nổ tung.

Vô số vết nứt xuất hiện trên bầu trời, từng lỗ đen khổng lồ hình thành, tựa như ngày tận thế giáng lâm.

“Không thể nào!”

“Chu ma đầu, không! Chu giáo chủ, Chu lão gia, xin tha cho ta, ta nguyện dâng Hồ Châu cho ngươi.”

Hồ Tôn nhìn bàn tay lớn có thể không chế cả pháp tắc thế giới, kinh hãi kêu lên, thân thể điên cuồng lùi về sau.

Đáng tiếc, khuôn mặt Chu Khung vẫn lạnh lùng, Hồ Châu, tự hấn sẽ đi lấy!

Rầm!

Bàn tay lớn vô tình giáng xuống!

Hồ Tôn thậm chí không kịp thốt ra tiếng gầm rú cuối cùng, liền hồn phi phách tán. Thương Khung Đại Thủ cũng dần dần tiêu tán.

Hai nhịp thở sau!

Thiên địa rốt cục khôi phục lại sự yên tĩnh, vết nứt và lỗ đen cũng chậm rãi biến mất, như thể chưa từng xảy ra chuyện gì.

Thế nhưng...

Tất cả cường giả đang quan sát nhìn những thi thể trên mặt đất, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Tê!

Phải biết rằng từ khi Chu Khung xuất thủ đến lúc kết thúc chỉ vỏn vẹn năm nhịp thở, vậy mà đã giết chết một Thiên Tôn bát trọng, hai Thiên Tôn thất trọng, ba Thiên Tôn lục trọng.

“Thật không thể tin được, chỉ tiện tay một chương, đã khiến trời long đất lở, thế giới chấn động.”

“Ta nhất định đang nằm mơ, ngay cả pháp tắc thế giới này không thể ngăn cản Chu ma đầu, chẳng phải hấn đang nghịch thiên sao?”

Rất nhiều cường giả đều lộ ra vẻ mặt khó tin, cảm giác thế giới quan của bản thân sụp đổ.

Nếu như Chu Khung sử dụng một kiện bí bảo nào đó để giết chết bọn họ, có lẽ bọn họ còn có thể miễn cưỡng chấp nhận!

Nhưng bọn họ tận mắt nhìn thấy, Chu Khung chỉ đánh ra một chưởng, đám người Long Tôn liền tan thành mây khói!

“Ta biết rồi!”

Một lão già Thiên Tôn lóe lên tia sáng trong mắt, phảng phất như hiểu ra điều gì, vội vàng giải thích:

“Đây là lực lượng của Ma Tôn, ta có thể cảm nhận được trong ma khí vừa rồi có khí tức của Ma Tôn.

Chắc chắn là Ma Tôn đã phong ấn một kích của mình vào trong cơ thể Chu Khung, vừa rồi Chu ma đầu chỉ giải phóng một kích đó mà thôi.”

Chương 743: Nhiệm vụ hoàn thành 1

Nghe được lời giải thích của lão già, đông đảo cường giả mới thở phào nhẹ nhõm.

Tuy nhiên, ánh mắt của rất nhiều Thiên Tôn nhìn Chu Khung vẫn đầy khiếp sợ, bởi vì ai biết được Ma Tôn có phải chỉ phong ấn một kích hay không.

Thế nhưng!

Một số Thiên Tôn bình thường và các Tôn Giả chỉ kinh ngạc trong chốc lát, bởi vì cho dù Chu Khung có thực lực Thiên Tôn tam tứ trọng, hay là đỉnh phong Thiên Tôn.

Đối với bọn họ mà nói đều như nhau: Bởi vì bọn họ đều không thể đắc tội!

Có lẽ đây chính là may mắn của kẻ yếu: Ít phiền não!...

Lúc này!

Chu Khung thu tay về, nhìn thi thể Hổ Tôn, trong mắt lóe lên một tia suy tư.

Nguyên bản Chu Khung không cho rằng đại chương đã tiêu hao một nửa lực lượng, lại có thể phá vỡ pháp tắc của thế giới này.

Nào ngờ chẳng những phá vỡ, còn phá rất dễ dàng, thậm chí suýt chút nữa đã đánh nát cả thế giới này.

“Xem ra thực lực của Ma Tôn kia không chỉ đơn giản là Thiên Tôn cảnh.”

Chu Khung trầm nghĩ, ban đầu hắn còn không xác định được thể Thiên Tôn này có phải là cướp lấy lực lượng của Ma Tôn hay không, cho đến lúc này hắn mới hoàn toàn chắc chắn.

Cả Đông Vực chỉ có Ma Tôn trong truyền thuyết, mới có tu vi Ma đạo cường đại như vậy.

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ: Tham gia Triệu Hiền Đại Hội, danh chấn hải vực, nay ban thưởng tu vi tăng lên hai cấp độ, điểm phản diện hai trăm triệu. Đang phát thưởng...”

Theo âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung, từng luồng lực lượng tinh thuần tràn vào cơ thể hắn.

Mà Chu Khung vốn vừa mới đột phá chưa được hai ngày, tu vi lại bắt đầu tăng lên.

Tôn Giả lục trọng đỉnh phong...

Tôn Giả thất trọng đỉnh phong... ..

Àm!

Cùng với một tiếng chấn động trong cơ thể, tu vi của Chu Khung ổn định ở Tôn Giả bát trọng đỉnh phong.

Cảm nhận được sức mạnh trong cơ thể, trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, nếu bây giờ hắn mở ma thể, thực lực chân thật có lẽ có thể đạt tới Thiên Tôn lục trọng.

Lại tiến thêm một bước trên con đường xưng bá Đông Vực.

Xa xa!

Đông đảo cường giả đang vây xem nhìn Chu Khung như thể lại đột phá, đều lộ vẻ mặt chấn động, thực lực của hắn tăng lên chẳng khác nào trò đùa.

Chẳng trách chưa đến một ngàn tuổi đã lợi hại như vậy, thì ra người ta không cần tu luyện cũng có thể đột phá.

Sau đó mọi người nhìn nhau vài lần, rồi nhanh chóng rời đi.

Liên Sinh đứng sau Chu Khung, nhìn bóng dáng tựa thân ma của hắn, trong mắt lóe lên một tia sùng bái.

Giáo chủ nhà mình quả nhiên là vô địch thiên hạ!

Lúc này Đại Bạch đã chạy quanh Long Tôn vài vòng, miệng không ngừng lẩm bẩm gì đó.

Nếu như nghe kỹ sẽ phát hiện, nó đang lẩm bẩm:

“Gan rộng cho lão đại ăn trước, còn lại mới đến lượt ta, thịt rồng ta phải ăn phần nhiều nhất, còn nữa, roi rồng có thể mang về cho Hắc Tử...”

Ngay khi nội bộ thế giới Âm Dương Kính long trời lở đất!

Ngoại giới!

Trong đại điện trung tâm Ô đảo!

Ô Lão ngồi ngay ngắn ở chủ vị, hai bên ghế ngồi là đám người Vu Chiến Thiên, tất cả đều đang nhắm mắt dưỡng thần.

Vù...!

Chỉ thấy Âm Dương Kính ở giữa đại điện bỗng nhiên bắt đầu rung động, từng tia khí cơ bắn ra, khiến cả đại điện rung chuyển.

“Chuyện gì thế này?”

Ô Chấn Thiên nhìn Âm Dương Kính biến hóa, vẻ mặt kinh hãi, không chỉ hắn, ba người Vu Chiến Thiên cũng đều nghi hoặc.

Phải biết rằng Âm Dương Kính này là Đế Binh, sao có thể đột nhiên rung động vô cớ.

Mà Ô Lão ngồi ở chủ vị nhìn Âm Dương Kính rung động, trong mắt lóe lên một tia quang mang, chưa kịp nói gì, đã thấy trong đại điện hiện lên vô tận kim quang, điên cuồng tràn vào trong kính.

“Là khí vận Long tộc!” Vu Chiến Thiên nhìn kim quang kính hãi nói.

Mọi người trong đại điện cũng biến sắc, là cường giả đứng đầu Đông Vực, bọn họ đương nhiên biết kim quang này đại biểu cho điều gì.

“Có thể dẫn động nhiều khí vận Long tộc như vậy, e rằng toàn bộ Đông Vực chỉ có Long Tôn, chẳng lẽ hẳn trong Âm Dương Kính này gặp nguy hiểm đến tính mạng, bằng không sao phải liều mạng như vậy?”

Lão già áo bào trắng vội vàng nói, nhìn về phía Ô Lão, trong mắt lộ ra một tia dò hỏi, còn có một tia đề phòng.

Phải biết rằng thực lực của Long Tôn có thể sánh ngang với bọn họ, vậy mà cũng có thể gặp nguy hiểm đến tính mạng ở.

Vậy những sinh linh khác tiến vào chẳng phải chắc chắn phải chết, nói như vậy, Triệu Hiền Đại Hội của Ô Lão e là có phần bất hảo.

“Quang lão đầu, đừng suy nghĩ lung tung, Âm thú trong Âm Dương Kính này, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thiên Tôn lục trọng.”

Ô Chấn Thiên nhìn lão già áo bào trắng nhú mày nói nhưng mà nó bây giờ cũng rất nghi hoặc, rốt cuộc là nguyên nhân gì, có thể khiến Long Tôn liều chết dẫn động khí vận Long tộc.

Thiên Tôn mạnh nhất lục trọng?

Chương 744: Nhiệm vụ hoàn thành 2

Nghe Ô Chấn Thiên nói xong, lão già áo trắng nhú mày, với tu vi của Long Tôn, Âm thú chỉ là Thiên Tôn lục trọng không thể nào uy hiếp được hắn.

Vậy rốt cuộc là cái gì khiến hắn liều mạng?

Chẳng lẽ bên trong còn có cường giả ẩn giấu khác.

“Chẳng lẽ là...”

Trong mắt Vu Chiến Thiên lóe lên một tia suy tư, trong đầu hắn hiện lên bóng dáng Chu Khung, sau đó lại xua tan.

Mà lúc này trong đầu Ô Chấn Thiên cũng nghĩ đến Chu Khung, hơn nữa nhanh chóng khẳng định, bởi vì nó nghĩ đến bí bảo trên người Chu Khung đã từng khiến nó cảm thấy bị uy hiếp.

“Chắc là Long Tôn muốn giết Chu Khung, sau đó Chu Khung dùng bí bảo, uy lực của bí bảo quá lớn, mới khiến Long Tôn liều mạng dẫn động khí vận Long tộc.”

Trong đầu Ô Chấn Thiên nhanh chóng hiện lên từng hình ảnh, vậy mà không khác gì tình huống chân thật.

Mà biểu tình của Ô Lão lúc đầu vẫn tương đối bình tĩnh nhưng ngay sau đó, trong mắt lão lộ vẻ khiếp sợ.

Vù! Vù! Vù!

Chỉ thấy Âm Dương Kính rung động càng lúc càng kịch liệt!

Rắc! Rắc! Rắc!

Từng vết nứt nhỏ xuất hiện, hơn nữa có xu thế càng lúc càng lớn.

“Không thể nào!”

Ô Chấn Thiên nhìn Âm Dương Kính xuất hiện vết nứt, kinh hãi thốt lên, phải biết uy lực của Âm Dương Kính này nó biết rõ.

Tuy nói là có tổn thương, khí linh còn đang ngủ say nhưng cho dù là nó cũng căn bản không thể làm tổn hại đến nó mấy may.

Càng đừng nói là khiến nó xuất hiện vết nứt, trừ phi có cường giả Đế Cảnh tựa như phụ thân nó ra tay, mới có khả năng.

Vút!

Chỉ thấy thân hình Ô lão lóe lên, trực tiếp hiện ra giữa đại điện, vung tay lên, vô tận pháp tắc ý cảnh nhanh chóng bao phủ lấy Âm Dương Kính.

Rầm!!!

Theo pháp tắc ý niệm của Ô lão đưa vào, Âm Dương Kính rung động mới dần dần dừng lại.

Hai hơi thở sau!

Từng vết nứt nhỏ phía trên cũng chậm rãi khép lại, một lần nữa trở về trạng thái hoàn chỉnh.

Nhìn Âm Dương Kính bình tĩnh trở lại, trong mắt Ô lão lóe lên một tia hào quang khó hiểu, bởi vì nó vừa cảm nhận được lực lượng của Ma Tôn.

“Lão Ma, ngươi xem trọng hấn đến vậy, phong ấn lực lượng cường đại như thế trong cơ thể hấn, e rằng cũng tổn hại

đến người.”

Ô lão thâm nghĩ, nó không hiểu nổi, vì sao Ma Tôn lại coi trọng Chu Khung như vậy.

Một yêu nghiệt mà thôi, nếu là mười mấy vạn năm trước, có lẽ còn có thể thay đổi gì đó nhưng hiện tại, dù là yêu nghiệt cũng chẳng có tác dụng gì lớn.

Vút!

Thân hình Ô lão lóe lên, một lần nữa ngồi vào thủ tọa, nó không hề can thiệp vào chuyện trong Âm Dương Kính.

Bởi vì dù là Chu Khung hay Long Tôn, đối với kế hoạch của nó mà nói, đều chẳng quan trọng.

“Phụ thân, người không sao chứ.” Ô Chấn Thiên nhìn Ô lão, vội vàng hỏi.

Vu Chiến Thiên cùng hai người còn lại đều kinh ngạc nhìn Ô lão, thân thể Ô lão lúc này trở nên hư ảo.

Thậm chí thỉnh thoảng còn lóe lên hai cái! (Tựa như tín hiệu không ổn định.)

“Hóa ra chỉ là một đạo ý niệm phân thân!”

Ba người lập tức nhìn ra trạng thái của Ô lão, nội tâm không khỏi chấn động.

Một đạo ý niệm phân thân mà bọn họ lại không nhìn ra, vậy thực lực bản thể của Ô lão mạnh đến mức nào?

Hơn nữa phân thân này còn đang trong trạng thái không ổn định, điều đó chứng tỏ bản thể của Ô lão có thể đã xảy ra chuyện.

“Chết tiệt!”

Ba người Vu Chiến Thiên biến sắc, bọn họ biết mình dường như đã biết được bí mật không nên biết.

Ô lão này sẽ không diệt khẩu bọn họ chứ!

“Không sao, các người không cần lo lắng.”

Ô lão một tay kết ấn pháp, thân hình nhanh chóng ổn định trở lại, trước tiên phát tay với Ô Chấn Thiên, sau đó mới nói với ba người Vu Chiến Thiên.

Hô! Hô! Hô!

Ba người nghe Ô lão nói vậy, nội tâm đều thở phào nhẹ nhõm nhưng vẫn sinh lòng cảnh giác.

Ô lão không để ý đến suy nghĩ của bọn họ, mà trầm giọng nói: “Vừa rồi Long Tôn đã chết, bị Chu Khung dùng bí pháp giết chết.”

Cái gì?

Ba người Vu Chiến Thiên đều sững sờ, vẻ mặt không tin, bọn họ rất hiểu rõ thực lực của Long Tôn.

Toàn bộ Đông Vực có thể giết hắn, e là không có mấy người, lúc này mới vào Âm Dương Kính chưa được một nén hương, vậy mà đã chết, còn bị tiểu oa nhi chưa đầy một ngàn tuổi kia giết chết.

“Điều đó không thể nào, ta không tin có bí bảo gì có thể giết chết Long Tôn.” Lão già áo trắng trầm giọng nói.

Phải biết rằng bí bảo là vật chết, sinh linh là vật sống, trừ phi chênh lệch quá lớn, bằng không bí bảo căn bản không thể nào giết chết võ giả cùng cấp, bởi vì đánh không lại có thể chạy.

“Có lẽ là Ma Tôn đã phong ấn năng lượng của mình vào trong cơ thể Chu Khung, cho nên mới...”

Ô lão lại nói, tuy rằng nó cũng chỉ là suy đoán nhưng chỉ có như vậy mới giải thích được.

Ma Tôn?

Ba người nghe thấy hai chữ này đều im lặng, không nói gì nữa, bởi vì nếu thật sự như Ô lão nói, cái chết của Long Tôn cũng là bình thường.

Chương 745: Bên ngoài kinh hải

Dù sao thực lực của Ma Tôn mạnh mẽ là điều cả Đông Vực đều biết, ngay cả Ô lão thân là Đế Giả, khi nói chuyện với Ma Tôn cũng phải dùng giọng điệu ngang hàng.

Ô lão dò hỏi ba người Vu Chiến Thiên: “Các người thấy Chu Khung này thế nào?”

Vu Chiến Thiên đáp: “Yêu nghiệt rất mạnh, đáng tiếc lại sinh nhầm thời đại!”

áo bào trắng lão già tiếp lời: “Chỉ là một sinh linh có phần thiên phú mà thôi, nếu không phải mang thân phận đệ tử Ma Tôn, e rằng đã chết đến tám trăm lần rồi.”

Hai người nói xong!

Đều nhìn về phía lão già cầm bào cuối cùng, bởi vì từ lúc tiến vào đại điện, lão già vẫn chưa hé răng nửa lời, chỉ lo mãi miết uống rượu.

Cảm nhận được ánh mắt của mọi người, lão già cầm bào thông thả nâng bầu rượu, rót một ngụm vào miệng, rồi mới chậm rãi lên tiếng:

“Mười năm trước, bốn tọa vân du tứ hải, nghe được chút ít về Ma Giáo, vốn định ra tay diệt trừ cho nhanh gọn.

Nhưng sau đó mới hay Chu giáo chủ kia là người của Nhân tộc, mà cao tầng Ma Giáo cũng đều là người của Nhân tộc cả. Chư vị cũng biết, bốn tọa xưa nay luôn bênh vực người nhà.

Thiên kiều Nhân tộc, dù tốt hay xấu, chỉ cần còn nhận mình là người của Nhân tộc, bằng lòng hi sinh vì Nhân tộc, bốn tọa nhất định ủng hộ.”

áo bào trắng lão già nhú mày nói: “Chu ma đầu kia là yêu nghiệt của Ma đạo!”

Lão già cầm bào cười lớn đáp trả: “Ha ha, Chính đạo, Ma đạo thì đã sao? Chỉ cần không làm hại đến Nhân tộc, bốn tọa đều ủng hộ.”

“Đủ rồi!”

Thấy hai người sắp sửa cãi nhau, Ô lão vội phát tay ngăn lại, trong đại điện lập tức trở lại yên tĩnh.

Chỉ còn lão già cầm bào vẫn thỉnh thoảng nâng bầu rượu lên nhấp môi, tán thưởng mỹ tửu, chẳng có phần phong thái của bậc cao nhân. ...

Bên trong thế giới Âm Dương!

Trên một vùng đất hoang vu, khói đặc cuồn cuộn bốc lên, hương thơm của thịt nướng lan tỏa khắp nơi.

Chỉ thấy!

Một con chó đen đang trừng mắt nhìn chăm chăm vào mấy chiếc vỉ nướng, phía trên là đủ loại gan rồng, chân hổ, cừu nướng nguyên con.

“Gan rồng, đuôi hổ, trứng dê, toàn là đồ bỏ cả. Lão đại thân phận tôn quý, chắc chỉ ăn mỗi gan rồng thôi, còn lại đều là của ta, khà khà... Nghĩ đến thôi đã thấy sướng rồi.”

???

Đại Bạch nhìn chăm chăm vào những món ngon trên vỉ nướng, nước miếng thi nhau chảy xuống.

Cách vỉ nướng trăm mét!

Liên Sinh ngồi xếp bằng tu luyện nhưng thần thức lại tản ra xung quanh, dò xét mọi động tĩnh.

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên bảo tọa Ma Long, ma khí tỏa ra bao phủ cả trăm dặm xung quanh, khí thế đáng sợ khiến lũ Âm thú không dám bén mảng đến gần.

Vù...!

Chu Khung phát tay một cái, Sơn Hà Đồ liền xuất hiện trên không trung.

Thần thức chậm rãi tiến vào bên trong!

Sau nhiều năm tu bổ, thế giới bên trong Sơn Hà Đồ đã mở rộng ra gấp nhiều lần, quảng trường trung tâm cũng lớn hơn trước rất nhiều.

Chỉ thấy!

Trên quảng trường, vô số đan dược, bí bảo chất đống như núi, bên trong những gian mật thất, đám người Ma Hổ Vương đang miệt mài tu luyện.

Còn ở một góc quảng trường, Đường Vũ vẫn bị trói chặt như bánh chưng, nằm sõng soài trên mặt đất.

Bên cạnh Đường Vũ!

Một con rồng béo ú nằn trằng đen đang nằm ngủ khò khò, thỉnh thoảng lại há miệng nuốt chửng hai viên đan dược lấy từ trên Đan Sơn, lăm bằm:

“Thật sung sướng! Không chỉ thực lực khôi phục nhanh chóng, mà muốn ăn gì được nấy, đúng là cuộc sống thần tiên!”

Sau ngàn ấy năm, nó đã hoàn toàn thần phục Chu Khung, có thể nói nếu ai dám mở miệng nói xấu Chu Khung, chắc chắn nó sẽ liều mạng với kẻ đó.

Vù...!

Một luồng dao động truyền đến!

Hắc Long bỗng nhiên mở mắt, nhìn chăm chăm vào Đường Vũ, lớn tiếng nói:

“Ta nói cho ngươi hay, có Long gia gia ở đây nhìn, ngươi đừng hòng chạy trốn. Giáo chủ đại nhân bắt ngươi, giết ngươi chính là phúc phận của ngươi, ngươi sao có thể phản kháng?”

Sau đó!

Hắc Long về phía phía dao động truyền đến trên không trung mà rằng:

“Giáo chủ đại nhân cứ yên tâm, ta nhìn hấn gặt gao, căn bản không thể chạy trốn.”

Chu Khung không để ý đến tâm tư nhỏ của Hắc Long, trực tiếp đem Đường Vũ thu ra khỏi Sơn Hà Đồ. Hiện tại điểm phản diện đã đủ, Đường Vũ không cần phải sống nữa.

Hắc Long nhìn Đường Vũ biến mất, trong mắt lóe lên một tia suy tư. Nó là đệ nhất khí linh của Giáo chủ, sao có thể không làm việc chứ?

Nghĩ đến đây, Hắc Long hướng một gian đình viện trong quảng trường đi đến, nơi đó có một nam tử áo bào xám đang ngồi trên mặt đất.

Nam tử phảng phất cảm thấy có sinh linh đến gần, trong mắt toát lên một tia sợ hãi, vội vàng hét lớn:

“Đừng tới đây, ta đã nói rồi, ta đều khai hết rồi. Ta ba tuổi nhìn trộm tỷ tỷ nhà bên tắm rửa, bốn tuổi đến thanh lâu, năm tuổi đái dầm, sáu tuổi...”

Vô sỉ!

Hắc Long lập tức dừng lại, nghe thấy tiếng gào thét khủng khiếp của nam tử trong đình viện, trong mắt lóe lên một tia

sáng.

Chương 746: Tảng đá đen 1

Nó nhớ rõ nam tử bên trong kia là do Đại Bạch mang đến trước đó không lâu. Sau khi Đại Bạch rời đi, đôi phương liền trở nên điên dại, hễ cảm thấy nó tới gần liền điên cuồng gào thét, nói mình đã khai báo hết rồi.

Nhưng mà!

Mình còn chưa hỏi gì, hắn khai báo cái gì chứ!

Tên nam nhân này là gì nhỉ, hình như họ Trương... Đúng rồi, gọi là Trương Dật. ...

Bên ngoài!

Àm!

Sau một tiếng động lớn, Đường Vũ bị phong ấn trực tiếp ngã xuống trước mặt Chu Khung, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Chu Khung.

“Mới có vài ngày, vậy mà đã phá được năm tầng phong ấn!” Chu Khung nhìn thấy ánh mắt chuyển động của Đường Vũ, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Chỉ thấy tám tầng phong ấn vốn có trên người Đường Vũ, giờ chỉ còn lại ba tầng, ngắn ngủn vài ngày, năm tầng phong ấn đã biến mất.

“Quả nhiên loại Thiên Vận chi tử có khí vận đặc biệt cao này, không thể lưu lại, bằng không ắt sẽ phát sinh biến cố.”

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia lạnh lẽo, Đường Vũ này nằm trong danh sách cần phải giết của hắn. Chưa nói đến

thân phận Thiên Vận chi tử, chỉ riêng việc dám tấn công tổng đàn Ma Giáo năm xưa đã đủ chết tám trăm lần rồi!

“Hệ thống, đổi Già Thiên Phù cấp bảy.”

“Đã đổi thành công Già Thiên Phù cấp bảy, tiêu hao sáu mươi tư triệu điểm điểm phản diện. điểm phản diện còn lại: Một trăm bốn mươi sáu triệu điểm.”

Chu Khung nhìn thấy số điểm điểm phản diện bỗng chốc giảm đi một phần ba, trong lòng không khỏi nhói đau, tiền tài quả thật không dễ kiếm.

Thế nhưng!

Nhìn Đường Vũ đang nằm trên mặt đất, trong lòng Chu Khung lại cảm thấy dễ chịu hơn không ít. Dù sao cũng là một Thiên Vận chi tử có giá trị hơn hai vạn điểm Thiên Vận, chắc hẳn gói quà sẽ không tệ.

Ưm! Ưm!

Đường Vũ nằm trên mặt đất nhìn thấy ánh mắt biến hóa của Chu Khung, phảng phất hiểu ra điều gì, vội vàng liều mạng giãy giụa.

Nhưng mà...

Trên người hắn còn nguyên vẹn ba tầng phong ấn, sao có thể thoát ra trong thời gian ngắn? Cho dù gân xanh nổi lên cũng chỉ có thể phát ra tiếng kêu ú ớ.

“Chết đi! Hoàng Tuyền lộ của ngươi không cô đơn đâu, đã có tám tên đồng bạn ở đó rồi!”

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia lạnh lẽo, trực tiếp bóp nát Già Thiên Phù, đánh một chương về phía Đường Vũ.

Đường Vũ nhìn thấy đại chương đánh tới, trong mắt toát lên một tia hồi hận, miệng lầm bầm:

“Ta hận! Ta hận không thể giết Thần Tôn để báo thù cho vợ ta, ta hận không thể giết Chu Khung để báo thù cho sư phụ ta, ta...”

Trong lòng Đường Vũ tràn đầy hận ý, trái tim bắt đầu đập dữ dội, đồng thời một khối đá màu đen chậm rãi hiện ra.

Chỉ thấy hòn đá màu đen trong tim Đường Vũ tỏa ra một tia ý cảnh, nhanh chóng khuếch tán ra toàn bộ thế giới âm dương.

Chưa đến một phần ngàn giây, đã lan tỏa đến tất cả ngóc ngách trong thế giới âm dương.

Trên một ngọn núi hoang!

Cửu đầu nhân Tôn Giả đang điên cuồng đại chiến với một bầy Âm thú, miệng không ngừng phun ra máu tươi, trong mắt toát lên một tia tuyệt vọng.

“Chẳng lẽ bốn tôn hôm nay phải bỏ mạng ở đây sao, ta không cam lòng, bốn tôn còn chưa hoàn thành mộng tưởng thống nhất Mỹ Cửu giới, sao có thể chết.”

Ngay khi Cửu đầu nhân Tôn Giả sắp bị Âm thú cắn chết, tất cả Âm thú đều dừng lại, bắt đầu không ngừng hít ngửi.

Hít! Hít...

Sau đó, tất cả Âm thú đều xoay người, điên cuồng chạy về phương xa, cùng lúc đó, nếu nhìn từ góc nhìn của Thượng Đế.

Sẽ phát hiện tất cả Âm thú trong thế giới âm dương đều bạo động, điên cuồng phóng về phía Chu Khung.

Trên cánh đồng hoang vu!

Bàn tay to của Chu Khung vừa muốn vỗ lên người Đường Vũ, liền nghe thấy phương xa không ngừng truyền đến chấn động.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chấn động kinh khủng trực tiếp khiến mặt đất xuất hiện từng vết nứt, rất trùng hợp, phía dưới Đường Vũ vừa vặn cũng nứt ra.

Vèo!

Thân hình Đường Vũ nhanh chóng rơi xuống khe nứt, trong mắt lóe lên một tia kinh hãi.

Hắn biết vận may của hắn lại đang phát huy tác dụng, mỗi khi đến thời khắc sinh tử, sẽ xuất hiện đủ loại ngoài ý muốn.

“Người tưởng người có thể sống sao!”

Một giọng nói lạnh như băng vang vọng trong đầu Đường Vũ, sau đó chỉ thấy một bàn tay khổng lồ khủng khiếp trực tiếp vươn về phía vực sâu, tóm lấy hắn.

Rống! Rống! Rống!

Vô số tiếng gào thét kinh khủng vang vọng trong thiên địa, đi cùng với đó là vô cùng vô tận Âm thú.

Âm thú dày đặc tầng tầng lớp lớp lập tức bao vây đám người Chu Khung nhưng bởi vì trong phạm vi trăm dặm đều bị ma khí khủng khiếp bao phủ, đông đảo Âm thú không dám tùy tiện tới gần.

Nhưng trong mắt mỗi một con Âm thú đều hiện lên ánh mắt tham lam, nhìn chằm chằm Đường Vũ trong tay Chu Khung, như muốn một ngụm nuốt sống Đường Vũ.

“Giáo chủ, những Âm thú này hẳn là nhắm vào Đường Vũ mà đến.” Liên Sinh liếc mắt nhìn vô số Âm thú xung quanh, cung kính nói với Chu Khung.

Chương 747: Tảng đá đen 2

“Ừm!”

Chu Khung gật đầu, nhìn Đường Vũ trong tay, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, thầm nghĩ:

“Hơn hai vạn giá trị Thiên Vận, quả nhiên bất phàm, hoàn cảnh thế này vẫn có thể xảy ra chuyện.”

Sau đó Chu Khung nhìn lướt xung quanh, lúc này Âm thú đã tụ tập ngày càng đông, thậm chí có vài con tu vi đã đạt đến Thiên Tôn lục trọng.

Nếu như cường giả bình thường gặp phải cảnh tượng này, chỉ sợ sẽ rút Đường Vũ ra, thừa cơ chạy trốn.

Mà Đường Vũ, có khí vận hộ thân, hẳn là sẽ trải qua một loạt trùng hợp, cuối cùng trong lúc chúng Âm thú tranh nhau cướp đoạt mà trốn thoát.

Biết đâu còn có thể gặp chút cơ duyên, đột phá tu vi!

Đáng tiếc...

Chu Khung nào phải hạng cường giả tầm thường, càng không thể làm ra lựa chọn như vậy, nắm lấy tay Đường Vũ, dùng sức hất ra.

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, Thiên Vận chi tử đời thứ nhất - Đường Vũ, liền hóa thành tro bụi.

Cùng lúc đó, âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung:

“Chúc mừng kí chủ tiêu diệt Thiên Vận chi tử Đường Vũ, ban thưởng một viên Thiên Vận Châu, một đại lễ bao thần bí.”

“Chú thích: Đây là Thiên Vận chi tử thứ chín mà kí chủ đã tiêu diệt, chỉ còn một là có thể nhận được đại lễ bao đặc biệt.”

Chu Khung không để tâm đến âm thanh của hệ thống, ánh mắt nhìn về phía Đường Vũ nổ tung, nơi đó có một khối hắc thạch đang phát ra hào quang chói lọi.

“Sương Thảo, ta nhớ rõ đã lục soát người Đường Vũ rồi, hắc thạch này từ đâu mà ra?” Đại Bạch nhìn hắc thạch xuất hiện trong đồng tro tàn của Đường Vũ, vẻ mặt đầy nghi hoặc.

Vù...!

Chu Khung đưa tay cầm lấy hắc thạch, muốn dùng thần thức dò xét, lại phát hiện căn bản không thể nào tiến vào.

“Hệ thống, hắc thạch này là thứ gì?”

“Định, muốn dò xét tin tức của vật phẩm này cần phải tiêu hao một ngàn vạn điểm phản diện, kí chủ có muốn đổi hay không?”

Sắc mặt Chu Khung tối sầm, hẳn biết hệ thống sẽ thu phí nhưng không ngờ lại “hắc” đến mức này.

Nhưng Chu Khung cũng biết hệ thống thu phí luôn căn cứ vào phẩm chất của vật phẩm mà định giá, một ngàn vạn điểm phản diện, xem ra hắc thạch này không phải vật tầm thường.

“Đổi!”

“Định, đổi tin tức thành công, tiêu hao một ngàn vạn điểm phản diện, còn lại một ức ba ngàn sáu trăm vạn điểm phản diện.”

Tin tức như sau:

Tinh Thạch: Vô Thượng Thần Bảo, sau khi ký sinh vào cơ thể sinh linh, sẽ không ngừng nâng cao phẩm chất huyết mạch của sinh linh đó, cuối cùng tạo thành Vô Thượng Thần Huyết.

Một giọt máu có thể phá toái tinh thần, một giọt máu có thể hủy diệt thế giới.

Chú thích: Bảo vật này có sức hấp dẫn trí mạng đối với tất cả hung thú, Âm thú, tà thú có linh trí thấp kém.

Phương pháp sử dụng:...

Hô!

Nhìn giới thiệu của hệ thống, trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, hắc thạch này quả thật bất phàm.

Có thể cải thiện huyết dịch, tất nhiên cũng sẽ cải thiện thể chất cùng với tư chất, loại bảo vật này đối với thể tu mà nói, quả là trân quý vô ngần.

Cho dù đối với Chu Khung cũng có thể gia tăng nội tình, khiến cho sức chiến đấu của bản thân càng thêm cường đại.

Mà theo sự xuất hiện của tảng đá màu đen, Âm thú bắt đầu trở nên điên cuồng hơn, đã bắt đầu chậm rãi bước vào trong ma khí.

Rống! Rống! Rống!

Vô số Âm thú không thể nhịn được nữa, bắt đầu điên cuồng phóng về phía Chu Khung.

Lúc này!

Tất cả cường giả tiến vào thế giới này đều đã đến, từng người một đứng thẳng giữa không trung, kinh hãi nhìn thú triều hung mãnh.

“Chuyện này là thế nào? Sao lại vô duyên vô cớ bộc phát Âm thú triều lớn như vậy?”

“Ai mà biết được, chẳng qua người nhìn xem, thú triều hình như đều hướng Chu ma đầu mà đi, chẳng lẽ ngay cả Âm thú cũng có thù oán với Chu ma đầu sao?”

“Chẳng qua cũng may mắn là có thú triều, bằng không ta đã bị Âm thú cắn chết rồi.”

Từng luồng ý niệm giao lưu, trong đó còn xen lẫn mấy lời may mắn.

“Không đúng, hẳn là Chu ma đầu có bảo vật gì đó có thể hấp dẫn Âm thú.” Một vị Thiên Tôn nhìn thú triều đang điên cuồng phóng tới Chu Khung, giọng điệu đầy khẳng định.

Những cường giả khác nghe vậy cũng đều gật đầu, dù sao cũng chỉ có lời giải thích này là hợp lý nhất.

Bằng không với thần trí thấp kém của mình, Âm thú làm sao có thể đột nhiên phát động thú triều, lại còn chỉ công kích một mình Chu Khung chứ?

“Vô số Âm thú Đại Thánh cảnh, cùng với trên trăm Âm thú Tôn cảnh, thậm chí trong đó còn có mấy con Âm thú Vương Thiên Tôn lục trọng, Chu ma đầu này có thể đánh thắng được sao?”

Một gã Thiên Tôn dị tộc nhìn về phía Chu Khung, miệng lẩm bẩm đầy nghi hoặc.

Những cường giả khác đều dùng ánh mắt khinh thường nhìn hẳn như muốn nói: “Người tự đoán xem?”, phải biết một ngày trước Chu ma đầu chỉ dùng một chương liền đánh chết Long Tôn.

Mặc dù là vận dụng át chủ bài nhưng ai có thể bảo đảm Chu Khung không còn át chủ bài nào khác?

Chương 748: Đường Vũ tốt, Âm thú triều

Hơn nữa tất cả cường giả đều có thể nhìn thấy, thần sắc Chu Khung lúc này vẫn lạnh lùng như cũ, không có một tia lo lắng.

Rõ ràng là đã có tính toán từ trước!

Phía dưới!

Chu Khung nhìn thú triều đang lao đến, trong mắt lóe lên tia hung quang, Âm thú triều này tới thật đúng lúc, có thể để hắn kiểm nghiệm một chút thực lực hiện tại của bản thân!

Hắn phát tay thu hồi Tinh Châu, miệng quát lạnh một tiếng:

“Ma thể, khai mở!”

-

Tác giả có lời muốn nói:

Cập nhật mới!

Ma thể, khai mở!

Theo tiếng quát lạnh của Chu Khung, thân thể hắn nhanh chóng biến lớn, đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng, từng tia chớp màu đen không ngừng lấp lóe giữa hai sừng ấy.

Đồng thời, toàn thân hắn hiện ra áo giáp màu đỏ máu, trên áo giáp xuất hiện từng đạo phù văn quý dị, một đôi tròng mắt đỏ tươi tràn ngập sát khí.

Chỉ trong nháy mắt!

Một Ma Thần cao vạm trượng xuất hiện giữa thiên địa, vô tận huyết sát chỉ trong nháy mắt phóng lên tận trời, không gian không ngừng rung động.

“Tìm chết!”

Ma Thần quát lạnh một tiếng, hai tay không lồ duỗi ra, trực tiếp bắt lấy một con Âm thú đang lao tới, hai tay dùng sức kéo một cái.

Xé rách!

Một tiếng xé gió kinh khủng vang lên.

Con Âm thú Thiên Tôn tứ trọng kia chỉ trong nháy mắt bị xé làm đôi, vô số máu tươi màu đen rải đầy trời.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ma Thần không dừng lại, lại tung ra một quyền, một con hung thú cường đại khác trực tiếp bị đánh thành sương máu.

“Rống! Rống!”

Một con cự mãng Âm thú Thiên Tôn lục trọng, nhân cơ hội quần lấy người Ma Thần, sau đó điên cuồng siết chặt thân thể, như muốn siết chết Ma Thần.

“Hừ!”

Ma Thần hừ lạnh một tiếng, một tay nắm lấy đầu cự mãng, tay kia dùng toàn lực vỗ một cái, trực tiếp đánh nát đầu rắn.

Rầm!

Cự mãng chỉ trong nháy mắt tử vong, thân thể vô lực rơi xuống đất.

Ma Thần một tay nắm lấy đuôi cự mãng, bắt đầu vung về phía vô số hung thú.

Bốp! Bốp! Bốp!

Tiếng đập, tiếng va chạm khủng khiếp không ngừng vang lên, vô số Âm thú tu vi thấp bị đánh nát thành từng mảnh.

Những con thực lực cường đại cũng bị đánh cho thổ huyết không ngừng, xoay tròn như con quay. ...

“Mẹ nó, Chu ma đầu này sao lại hung mãnh như thế, chẳng lẽ đây là lá bài tẩy Ma Tôn cho hắn sao, làm sao có thể như vậy?”

“Bí pháp nhiều nhất cũng chỉ có thể tăng thực lực trong thời gian ngắn nhưng Chu ma đầu này rõ ràng càng đánh càng hăng.”

Đông đảo cường giả nhìn Ma Thần Chu Khung hóa thành phía dưới, điên cuồng chém giết vô số Âm thú, đều lộ vẻ khiếp sợ.

Thật sự là cảnh tượng quá đổi kinh người, hơn vạn Âm thú lại bị Chu ma đầu một mình giết cho liên tục bại lui.

Ai có thể tin được!

Tuy nói đây là thế giới huyền huyền nhưng kiến nhiều căn chết voi, huống chi hơn vạn Âm thú này tu vi đều không yếu, kém nhất cũng là Đại Thánh cảnh.

Tôn Giả cảnh có không dưới hai trăm con, ngay cả Thiên Tôn cảnh không dưới mười con, còn có mấy con hung thú đỉnh cấp Thiên Tôn lục trọng.

Đội hình bực này!

Dù là cường giả Thiên Tôn thất trọng cũng phải chau mày, điên cuồng chạy trốn.

Nhưng...

Chu ma đầu chẳng những không đào tẩu, còn đem thú triều giết lui, thật sự là quá đổi hãi hùng.

“Không đúng, đây không phải bí pháp, bí pháp không thể kéo dài lâu như vậy, đây chỉ là do thể chất đặc thù thức tỉnh mà thôi.” Một lão Thiên Tôn nhìn Ma Thần đang giao chiến, chắc chắn nói.

Những người khác nghe vậy, đều gật đầu, dù trong lòng không muốn tin.

Nhưng sự thật bày ra trước mắt, chiến lực thực sự của Chu ma đầu đã đạt đến Thiên Tôn lục trọng thất trọng. ...

Phía dưới!

Ma thần khổng lồ vẫn không ngừng vung trường tiên, vô số Âm thú bị quất nát thành tro bụi.

Phía sau!

Liên Sinh tay cầm trường kiếm, thỉnh thoảng lại vung ra kiếm quang lạnh lẽo, chém giết những Âm thú chạy đến từ bên rìa.

Bên trái!

Đại Bạch vừa dùng pháp lực điều khiển giá nương, vừa nhanh chóng lấy ra ná cao su, lại lấy ra một đồng đạn hoàn.

Đạn Hoàn Cự Đầu: Sau khi bắn trúng sinh linh, sẽ khuếch đại đau đớn lên ngàn lần, chú thích: Tốt nhất đừng bắn vào chỗ hiểm, dễ khiến đối phương đau chết.

“Khà khà...”

Đại Bạch cười tà ác, bắn về phía đám Âm thú ở đằng xa.

Vèo!

Đại Bạch Cung: Một lần hai hòn, già trẻ đều như một!

Xa xa, một Âm Tinh Thú vừa mới tránh thoát khỏi công kích của “Trường tiên”, còn chưa kịp mừng thầm, đã cảm thấy hạ thân đau nhói.

Hắn cúi đầu nhìn!

Hay cho câu, hai hòn bi của hắn đã không cánh mà bay, máu tươi không ngừng phun ra, đồng thời một cơn đau không cách nào hình dung ập đến, lan ra toàn thân.

“A...!”

Âm Tinh Thú ôm lấy hạ thân, điên cuồng gào thét, cổ họng như muốn rách toạc, bảo bối hắn vừa dùng cách đây hai hôm, cứ như vậy mà mất rồi.

Cùng lúc đó!

Vô số Âm thú khác cũng gặp phải tình cảnh tương tự, đều ôm lấy hạ thân kêu thảm thiết.

Chương 749: Diệt Âm thú triều 1

Cơn đau không cách nào diễn tả, thậm chí khiến một số Âm thú định lực kém, đau đến mức trợn trắng mắt, tắt thở.

Bị đau chết!

“Mẹ kiếp, đây là giống chó gì vậy, sao lại độc ác đến thế.” Một vị Thiên Tôn kẹp chặt hai chân, nhìn Đại Bạch đang bắn liên tục, nói.

Các cường giả khác cũng đều kinh hãi nhìn về phía Đại Bạch, quả thật chiêu thức của hắn quá độc địa.

Mỗi một cái ná đều nhắm vào hai nơi mà bắn: Trứng và cúc hoa.

Chẳng cần nghĩ cũng biết sau đại hội triệu hiền lần này, danh tiếng của Đại Bạch sẽ càng thêm lừng lẫy.

Danh hiệu Tôn Cầu, tuyệt kỹ phá trứng cũng sẽ vang danh khắp Đông Vực.

Ầm!

Ma Thần vung trường mâu lần cuối, trực tiếp ném cự mâu Âm thú đã bị đánh cho bẹp dí xuống đất.

Lúc này!

Sau một hồi Ma Thần ra tay tàn bạo, số Âm thú còn đứng vững chưa đến ba phần mười. Chúng nhìn đồng loại bỏ mạng, lại nhìn Chu Khung với Ma Diễm ngập trời.

Tuy linh trí thấp kém nhưng cũng nảy sinh sợ hãi, đồng loạt gào rú bỏ chạy xa.

Sau khi đám Âm thú chạy trốn!

Ma Thần há to miệng, Thôn Thiên Ma Công nhanh chóng vận chuyển, một luồng hấp lực khủng khiếp xuất hiện, trực tiếp nuốt trọn linh khí trong phạm vi ngàn dặm vào trong cơ thể.

Linh khí hao tổn trong đại chiến, chưa đầy một hơi thở đã được bổ sung đầy đủ, đây chính là điểm đáng sợ của Thôn Thiên Ma Công, hoàn toàn không sợ tiêu hao linh khí.

Ầm!

Chu Khung giải trừ Ma Thể, đứng thẳng trên không trung, nói với Liên Sinh:

“Liên Sinh, đi giết những con Âm thú chưa chết đi.”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính lĩnh mệnh, nhanh chóng đi về phía đám Âm thú đang hấp hối trên chiến trường.

Thì ra vừa rồi lúc giết Âm thú, Chu Khung cố ý đánh cho một số con gần chết, chính là để Liên Sinh ra tay kết liễu, kiếm lấy danh ngạch.

“Trảm!”

“Trảm!”

Trường kiếm trong tay Liên Sinh liên tục chém ra, chém giết toàn bộ Âm thú bị trọng thương.

Hộc! Hộc! Hộc!

Lúc này trên hư không, đông đảo cường giả không ngừng thở dốc, nhìn đám Âm thú phía dưới đã chết sạch, trong lòng đều thâm kinh hãi.

Tuy rằng bọn họ đã đoán được kết cục này nhưng nhìn thấy Chu Khung thực sự tàn sát hơn vạn Âm thú chỉ trong nửa canh giờ ngắn ngủi, vẫn khiến bọn họ khó lòng chấp nhận.

“Chậc, Âm thú đều bị tên Chu ma đầu kia giết sạch rồi, chúng ta còn giết cái gì nữa?” Ngưu Đầu Tôn Giả như nghĩ đến điều gì, kêu to.

“Mẹ nó, không được! Ta phải đi trước!”

Một vị Thiên Tôn vội vàng bay về hướng Âm thú chạy trốn, những cường giả khác cũng vội vàng đuổi theo.

Bọn họ còn nhớ rõ mục đích mình đến thế giới Âm Dương này không phải để xem Chu ma đầu kia ra oai.

Mà là vì giành lấy danh ngạch, có được bảo bối như Ô Lão đã nói, cùng với cơ hội thành Đế hư vô mờ mịt lại đầy cám dỗ kia.

Chu Khung không để ý đến đông đảo cường giả rời đi, bởi vì chậm nhất là ngày mai sẽ là lúc bọn chúng phải khóc lóc thảm thiết.

Rầm!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, trong lòng dâng lên một tia khoái ý. Từ khi trọng sinh đến nay, tiểu chiến đều do thuộc hạ yểm trợ, đại chiến cũng đều là miểu sát đối thủ.

Loại chuyện liên tiếp chiến đấu đến nửa canh giờ như thế này, đây là lần đầu tiên hắn trải qua, kết quả lại khiến hắn vô cùng thoải mái, ý niệm trong đầu thông suốt hơn rất nhiều.

“Cạch!”

Theo một tiếng vỡ vụn từ trong cơ thể, Chu Khung cảm nhận được linh hồn lực của bản thân bắt đầu tăng vọt, một mạch đột phá đến cảnh giới Thiên Tôn lục trọng.

“Phù!”

Chu Khung thở ra một ngụm trọc khí, trong mắt thoáng hiện ý cười. Lần này giết Đường Vũ có thể nói là thu hoạch vô cùng phong phú.

Không chỉ có đại lễ bao, bảo vật như Tinh Châu, mà linh hồn lực vốn đậm chân tại chỗ bấy lâu nay của hắn cũng tăng vọt lên rất nhiều.

Có thể nói là: Trong phút chốc trở nên giàu có!

“Lão đại, lão đại, gan rồng nướng xong rồi!”

Đại Bạch nhanh chóng chạy đến trước mặt Chu Khung, dùng pháp lực nâng cả khối gan rồng dâng lên.

Trong lòng Đại Bạch âm thầm cầu khẩn: “Lão đại nhất định sẽ chừa cho ta một ít, một chút xiu thôi cũng được.”

Nhìn cử chỉ của Đại Bạch, Chu Khung không khỏi bật cười. Rõ ràng bản thân rất muốn ăn nhưng vẫn dâng hết gan rồng cho hắn.

Chu Khung đưa tay nhận lấy gan rồng, đưa lên miệng cắn một miếng.

Thấy Chu Khung không có ý định xé cho mình một miếng nào, Đại Bạch lập tức nhắm chặt hai mắt, trong lòng đau đớn như bị ai cắt.

Nhưng nghĩ lại, đây là lão đại của mình, không cho thì thôi vậy. Không có gan rồng thì vẫn còn roi hồ với trứng dê mà.

“Ừm, lão đại vừa đại chiến xong, cần phải bồi bổ, ăn hết cũng là chuyện thường tình.” Đại Bạch không ngừng tự an ủi bản thân, xoay người định đi về phía lò nướng.

Rầm!

Một tiếng động vang lên. Chu Khung đã xé gan rỗng thành ba phần, trong đó hai phần nhỏ được ném về phía Đại Bạch: “Ngươi và Liên Sinh mỗi người một phần.”

Chương 750: Diệt Âm thú triều 2

Đại Bạch ngơ ngác nhận lấy hai miếng gan rồng, sau đó là niềm vui sướng khôn xiết, miệng không ngừng hô lớn: “Lão đại, người thật tốt! (??????)”

Nói rồi Đại Bạch vui vẻ chạy về phía Liên Sinh, miệng không ngừng cười khúc khích: “Khà khà... Khà khà...”

Ừc!

Chu Khung trực tiếp nuốt trọn phần gan rồng của mình. Gan rồng vừa vào miệng liền tan ra, năng lượng nóng bỏng vô tận bùng nổ trong cơ thể hắn, không ngừng gia tăng cường độ cho thể chất.

Chưa đầy mười hơi thở!

Thể chất của Chu Khung đã được tăng cường thêm khoảng một phần mười. Có thể thấy được công hiệu của gan rồng mạnh mẽ đến nhường nào.

Nghĩ lại thì, đây chính là tinh hoa của Chân Long gần đạt đến Thiên Tôn cửu trọng, có công hiệu như vậy cũng là chuyện thường tình.

Không nghĩ đến chuyện này nữa!

Chu Khung phát tay lấy ra một hòn đá màu đen, đó chính là Tinh Thạch. Trong đầu hắn hiện lên phương pháp sử dụng mà hệ thống vừa nhắc nhở:

Bước thứ nhất: Mở tim ra!

Bước thứ hai: Đặt tinh thạch vào!

Bước thứ ba: Khép tim lại!

Chỉ đơn giản như vậy!

Không chút do dự!

Xoạt!

Chỉ thấy Chu Khung vung tay về phía trái tim mình, lập tức xuất hiện một vết nứt.

Đồng thời, hần không chế lực lượng trong cơ thể, không cho trái tim khép lại, bằng không với sức hồi phục khủng khiếp của Chu Khung, vết thương thể này sẽ ngay lập tức khép lại.

Vù...!

Tinh thạch dưới sự khống chế, nhanh chóng bay vào trong tim, sau đó trái tim bắt đầu khép lại, một tia khe hở không nhìn thấy.

Ầm! Ầm! Ầm!

Theo tinh thạch tiến vào, tim Chu Khung bắt đầu điên cuồng đập lên, mỗi lần đập, đều có một lượng lớn máu tươi tỏa ra hào quang chảy ra.

Lượng lớn máu tươi tỏa ra ánh sáng này dần dần chảy vào mọi ngóc ngách trong cơ thể Chu Khung.

Trộn vện nửa nén hương sau!

Máu trong cơ thể Chu Khung đã hoàn toàn biến thành máu đen, tạo cho người ta cảm giác tà ác.

Đây chính là điểm cường đại của tinh thạch, nó có thể dựa vào công pháp mà sinh linh tu luyện để tạo ra thần huyết khác biệt.

“Thê lực ít nhất tăng gấp đôi, cường độ cơ thể cũng tăng thêm năm thành, rất tốt, rất cường đại.” Chu Khung cảm nhận

sự biến hóa trong cơ thể, khóe miệng nở một nụ cười.

Hiện tại nhiệm vụ đã hoàn thành, Đường Vũ cũng đã bị giết, việc còn lại chính là vật lông dê.

Lúc này!

Cách đó mấy vạn dặm, một vị Tôn Giả nhìn về phía Chu Khung, hai chân không ngừng run rẩy.

Từ giữa hai chân tỏa ra mùi hôi thối, miệng lầm bầm: “Quá hung tàn, ra tay tàn nhẫn đến mức tự moi tim mình, đúng là kẻ điên.”

Vốn dĩ hắn muốn ở lại xem tình hình nhưng giờ hắn thật sự không còn can đảm, thân hình lóe lên rồi biến mất trên không trung.

Ầm!

Trên hoang nguyên, khí tức dao động!

Liên Sinh ăn gan rồng, tu vi lại đột phá, đạt đến Tôn Giả nhị trọng cảnh!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Thoảng cái đã một ngày!

Rầm! Rầm! Rầm!

Trên bầu trời thế giới âm dương bắt đầu vang lên tiếng sấm rền, sau đó một bảng danh sách hiện ra.

Tất cả cường giả đều nhìn về phía bảng danh sách trên trời, trong mắt lóe lên tia mong đợi, bởi vì bọn họ còn chưa biết mình có thể lên bảng hay không.

Trên bảng danh sách chậm rãi hiện ra chữ viết!

Thiên Tôn cảnh!

Hạng nhất: Chu Khung!

Hạng hai: Tam Nhân Thiên Tôn!

Hạng 3:

Tôn Giả cảnh!

Hạng nhất: Liên Sinh!

Hạng hai: Kiếm Tôn!

Hạng 3:

Từng cái tên từ trên bảng danh sách nhanh chóng hiện ra, sau mười hơi thở tất cả tên đã hiện lên toàn bộ.

“Khà khà, lão tử giết hai con Âm thú đồng cấp sao lại không có ta, mẹ nó, tâm tính tan vỡ rồi.”

“Ha ha, có bốn tôn, bốn tôn lên bảng, người đứng thứ hai mươi chín trên bảng Tôn Giả, thật khó tin.”

“Ai, quả nhiên là Chu ma đầu đệ nhất, chẳng qua lúc này bốn tôn tâm phục khẩu phục, ai bảo người ta quả thật lợi hại chứ.”

Đông đảo cường giả nhìn bảng danh sách trên bầu trời, có kẻ kêu rên, có kẻ cười ha ha cũng có kẻ vẻ mặt bình tĩnh như đã đoán trước.

Trên cánh đồng hoang vu!

Chu Khung nhìn bảng danh sách trên bầu trời, trong mắt lóe lên một tia suy tư, vậy mà lại sắp xếp hẳn lên Thiên Tôn bảng.

Xem ra bảng xếp hạng này dựa theo chiến lực mà xếp hạng, hoặc là nói bởi vì hệ thống che giấu.

Khiến cho thế giới này không cách nào xác định cảnh giới chân thật của hắn, chỉ có thể dựa theo chiến lực của hắn mà sắp xếp.

Ông...!

Một trận không gian chấn động kịch liệt vang lên, chỉ thấy phương xa một đạo quang môn hiện ra, không cần nghĩ, khẳng định là lối ra khỏi thế giới này.

Vèo! Vèo! Vèo!

Đông đảo cường giả trực tiếp phóng tới quang môn, hiện tại trận đấu đã kết thúc, bọn họ ở lại nơi này cũng chẳng còn ý nghĩa gì.

Hơn nữa theo lượng lớn Âm thú tử vong, toàn bộ thế giới âm dương đều tràn ngập một cỗ mùi hôi thối nồng đậm, khiến người ta chẳng muốn ở lâu!

“Cơ hội nhỏ lông dê tới rồi, đi!”

Trong mắt Chu Khung lóe lên một đạo quang mang, miệng quát lạnh một tiếng, thân hình nhanh chóng phóng về phía quang môn.

Chương 751: Nền vật lông dê

Tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi, giờ khắc này Chu Khung đã dùng tới tốc độ nhanh nhất của mình, bởi vì hắn nhất định phải đến cánh cổng ánh sáng trước tiên.

Như vậy kế hoạch nhổ lông dê của hắn mới có thể thực hiện hoàn mỹ, bằng không để con dê kia chạy mất, vậy coi như chẳng nhổ được gì.

“Lão Đạt, ngươi đi đâu đó?”

Đại Bạch nuốt hết tất cả đồ ăn còn chưa ăn xong trên vỉ nướng, vừa cố gắng nhai nuốt, vừa nhanh chóng đuổi theo Chu Khung, ghen đến mức mắt cũng bắt đầu trắng bệch.

Trên một ngọn núi hoang!

Quang môn sừng sững trên đỉnh núi!

Trên không trung từng đạo lưu quang hướng quang môn bay tới, kẻ đi đầu chính là Ngưu Đầu Tôn Giả, chẳng phải vì hắn thực lực hơn người, mà chỉ là do hắn ở gần quang môn nhất mà thôi.

Lúc này, gương mặt Ngưu Đầu Tôn Giả tràn đầy vui sướng, vốn dĩ hắn đã bỏ ý định giành danh ngạch, nào ngờ Chu Khung lại đột nhiên bộc phát!

Khiến hắn nhất được chỗ hờ, trong một khu rừng rậm tìm được mấy con Âm thú trọng thương, sau đó ra tay tiêu diệt.

Xếp hạng thứ ba mươi trên Tôn Giả Bảng, vừa vặn đủ để tấn cấp!

“Ha ha, lão Nguru ta đây đúng là vận may lâm đầu, sắp sửa phát lên như điều gặp gió rồi.” Nguru Đầu Tôn Giả càng nghĩ càng đắc ý, tốc độ lại càng thêm nhanh, lao thẳng về phía quang môn.

“Keng!”

Một tiếng kim loại va chạm chói tai vang lên!

Chỉ thấy Nguru Đầu Tôn Giả vốn định chui vào quang môn lại bị bắn ngược ra ngoài cả ngàn trượng, ngã lăn quay trên đất, đầu óc choáng váng.

“Bà nó chứ, chuyện gì thế này, sao quang môn vẫn còn đóng chặt?”

Nguru Đầu Tôn Giả lồm cồm bò dậy, trừng mắt nhìn về phía quang môn, chỉ thấy một vòng tròn màu đen xuất hiện trước quang môn, tỏa ra trận trận hào quang, bao phủ toàn bộ quang môn.

Vừa rồi hắn đâm đầu vào vòng đen nên mới bị bắn ngược ra ngoài cả ngàn trượng, hơn nữa nếu không có pháp tắc thế giới này bảo vệ, e rằng hắn đã bỏ mạng rồi.

“Mẹ kiếp!”

Nguru Đầu Tôn Giả vừa đưa mắt nhìn về phía hắc quang, liền thấy Chu Khung đang đứng đó, vẻ mặt lạnh lùng nhìn hắn.

Sợ tới mức Nguru Đầu Tôn Giả lại vội vàng lùi về phía sau mấy trăm trượng, tuy rằng phương thế giới này có pháp tắc thủ hộ nhưng hắn vẫn kinh sợ không thôi.

“Chu giáo chủ, bái kiến ngài, chúc ngài buổi sáng an khang!”

Nguru Đầu Tôn Giả vội vàng chấp tay thi lễ với Chu Khung, sau đó đứng im tại chỗ, vẻ mặt thấp thỏm.

Hắn muốn hỏi Chu Khung vì sao lại chặn quang môn nhưng lại không dám mở miệng, chỉ có thể âm thầm cầu mong những người khác mau chóng đến đây.

Tựa như cảm nhận được lời cầu nguyện của Ngưu Đầu Tôn Giả!

Vèo! Vèo! Vèo!

Từng tiếng xé gió vang lên, từng bóng người mạnh mẽ nhanh chóng xuất hiện trên ngọn núi hoang, vốn dĩ phương thế giới này không lớn.

Bởi vậy, chỉ trong mười hơi thở!

Tất cả cường giả tiến vào đều đã có mặt trên ngọn núi hoang, chỉ là thiếu mất vài người, không phải vì tốc độ của bọn họ chậm chạp.

Mà là bởi vì bọn họ đã bỏ mạng trong thế giới này, có lẽ hiện giờ đã biến thành phân của đám Âm thú rồi.

“Phù, lão đại, ta đuổi kịp ngài rồi, suýt nữa thì chết ngạt.” Đại Bạch và Liên Sinh cũng đã tới ngọn núi hoang, nhanh chóng bay đến bên cạnh Chu Khung.

Lúc này!

Đông đảo cường giả nhìn Chu Khung đang chặn quang môn, ánh mắt ai nấy đều lóe lên tia sáng kỳ lạ nhưng không một ai dám ho he nửa lời.

Dù sao hai ngày nay chuyện Chu Khung giết chết Long Tôn, hủy diệt Âm thú triều, khiến bọn họ vẫn chưa hoàn hồn.

Một lão già Thiên Tôn tứ trọng cuối cùng đứng dậy trong ánh mắt chờ mong của mọi người, trầm giọng nói:

“Chu giáo chủ, không biết vì sao lại chặn quang môn, hiện tại trận đấu đã kết thúc, chúng ta nên rời đi thôi, nếu không Ô

lão mà phát hiện thì...”

Trong giọng nói hoàn toàn là thái độ đối đãi ngang hàng, thậm chí có phần đáng vẻ của bậc tiền bối nhưng lại cố ý lôi Ô lão ra để uy hiếp Chu Khung.

Những cường giả khác cũng đều nhanh chóng nhìn về phía Chu Khung, muốn xem thử hắn sẽ trả lời như thế nào.

Chu Khung tùy ý liếc nhìn lão già vừa nói, phát phát tay với Đại Bạch.

Đại Bạch lập tức hiểu ý!

Liền nhảy ra nhìn mọi người hét lớn:

“Núi này là do Ma Giáo bôn tọa mở, cây này là do Ma Giáo bôn tọa trồng, muốn đi qua quang môn này, nhất định phải để lại lộ phí!”

Tiếng gầm gừ của Đại Bạch vang vọng khắp núi hoang, khiến tất cả cường giả nghe thấy đều biến sắc, sau đó là phần nộ.

Bọn họ đường đường là cường giả đứng đầu Đông Vực, vậy mà lại bị một con chó chặn đường cướp bóc, chuyện này truyền ra ngoài ai mà tin được.

“Chu giáo chủ, đây cũng là ý của người sao, người muốn cướp của bọn ta?” Lão già Thiên Tôn tứ trọng vừa hỏi nhìn Chu Khung, phần nộ hỏi.

“Không không không, sao bôn tọa lại làm chuyện cướp bóc chứ!” Chu Khung lắc đầu, nói tiếp: “Bôn tọa chỉ muốn các người tự nguyện dâng hiến thôi, không cần nhiều, mỗi người lấy ra một nửa bảo vật trên người là được rồi, nhân từ lắm rồi đây.”

Chương 752: Đánh cướp 1

“Người!”

Nghe Chu Khung đáp, lão già tức giận đến toàn thân run rẩy, phảng phất như phát điên.

Những cường giả khác không khá hơn bao nhiêu, có thể tu luyện tới cảnh giới như bọn họ, kẻ nào mà chưa từng trải qua vô số sóng gió.

Thế nhưng...

Mấy chục vị Thiên Tôn, trên trăm vị Tôn Giả lại cùng lúc bị một tiểu oa nhi chưa đến ngàn tuổi đánh cướp, thật đúng là lần đầu tiên gặp phải.

Cho dù tiểu oa nhi này cường đại đến mức khó tin nhưng vẫn khiến bọn họ không thể nào chấp nhận được.

“Chu giáo chủ, bản tôn thừa nhận thực lực của người rất mạnh nhưng người đừng quên thế giới này có pháp tắc không thể động võ.” Một vị Thiên Tôn dị tộc nhìn Chu Khung nói.

“Đúng vậy, thế giới này ngoại trừ Âm thú ra, những người khác không thể động võ, vậy lão tử còn sợ gì nữa.”

“Chu giáo chủ, lão phu khuyên người mau tránh ra, bằng không lát nữa Ô lão mà phát hiện, e là người sẽ bị trách phạt đấy.”

Đông đảo Tôn Giả sau khi nghe thấy lời của vị Thiên Tôn dị tộc, mới sực nhớ ra ở chỗ này, Chu Khung không thể nào động thủ với bọn họ được.

Lập tức nhao nhao chỉ vào Chu Khung mà quát lớn, còn chuyện Chu Khung phá vỡ quy tắc ở trên quảng trường, bọn họ cũng chẳng thèm để ý, con bài chưa lật của một người sao có thể nhiều đến vậy.

“Bồn tọa nhân từ với các người một lần, các người lại không muốn, vậy thì bồn tọa đành phải lấy thêm một chút nữa vậy, ha ha...”

Chu Khung cười một tiếng đầy tà dị, vung tay lên, Thần Ma Hoàn bay ra, trực tiếp hóa thành ngàn vạn cái trên không trung.

Vù...!

Vô số Thần Ma Hoàn lập tức phong tỏa cả ngọn núi hoang!

“Thương!”

Một Thiên Tôn dị tộc nhìn thấy Thần Ma Hoàn đột nhiên phong tỏa bốn phía, sắc mặt lập tức biến đổi, cảm thấy bất ổn, vội vàng phóng ra ngoài.

Rầm!

Một tiếng va chạm khủng khiếp vang lên, Thiên Tôn dị tộc trực tiếp bị Thần Ma Hoàn bắn ngược trở về.

“Mẹ nó, đây là bí bảo đẳng cấp gì, lại có năng lực phong ấn mạnh mẽ như thế.”

Về mặt cường giả dị tộc khó coi nhìn chằm chằm Thần Ma Hoàn, hắn vừa rồi thậm chí có cảm giác, nếu không phải có pháp tắc thế giới này bảo hộ, e rằng chỉ một đòn va chạm vừa rồi cũng đủ khiến hắn trọng thương!

“Sao lại như vậy?”

Nhìn thấy Thiên Tôn dị tộc bị Thần Ma Hoàn bắn ngược trở về, các cường giả khác đều lộ vẻ mặt chấn kinh, phải biết

tu vi của hắn là Thiên Tôn ngũ trọng.

Trong số đông cường giả, hắn là một trong những kẻ mạnh nhất, đương nhiên là bởi vì những kẻ mạnh hơn hắn đều đã bị Chu Khung chém giết!

“Mọi người chớ sợ, pháp tắc thế giới sẽ bảo vệ chúng ta, đám ma đầu này không thể làm gì được chúng ta.” Một Thiên Tôn lớn tiếng quát, đồng thời chậm rãi lùi về phía sau mọi người.

Lúc này, Chu Khung nhìn đông đảo cường giả đang cố gắng giữ bình tĩnh, trong mắt toát lên một tia khinh thường.

Theo lý thuyết, trong thế giới này hắn không thể làm gì được bọn chúng, thậm chí nếu bọn chúng không muốn, hắn không thể bắt được chúng.

Nhưng...

Lý luận không có nghĩa là thực tiễn!

Huống hồ Chu Khung còn có trợ lực khác!

“Hệ thống, đổi mười bốn tám Tam cấp Trầm Thụy Phù!”

“Đinh, mười bốn tám Trầm Thụy Phù cấp ba đổi thành công, tiêu hao hai ngàn tám trăm vạn điểm phản diện, kí chủ còn lại một ức một ngàn tám trăm vạn điểm phản diện.”

Tam cấp Trầm Thụy Phù: Có thể tùy cơ khiến cho mười sinh linh trong phạm vi trăm dặm ngoại trừ người sử dụng tiến vào trạng thái ngủ say, cấp bậc cao nhất là Thiên Tôn bát trọng.

Chú thích: Khi sinh linh ngủ say gặp nguy hiểm đến tính mạng, sẽ tự động thức tỉnh.

Phù lục này là do Chu Khung vô tình phát hiện trong thương thành hệ thống, vốn tưởng rằng loại phù lục vô dụng

lại đất đỏ này sẽ không bao giờ dùng đến.

Nào ngờ tới trong thế giới này, nó lại có đất dụng võ!

Theo âm thanh lạnh lẽo của hệ thống, một xấp phù lục hư ảo hiện ra trong tay Chu Khung.

“Dùng!”

Chu Khung lập tức bóp nát một tấm phù lục!

Cùng lúc đó!

Ầm! Ầm! Ầm!...

Tiếng ngã lăn quay liên tiếp vang lên, chỉ thấy trong số đông đảo cường giả đang tụ tập, đột nhiên có mười người thân thể bủn rủn, ngã lăn ra đất.

“A...”

Đông đảo cường giả nhìn thấy bằng hữu bên cạnh đột nhiên ngã xuống, đều kinh hãi kêu lên, vội vàng tản ra.

“Chuyện này là thế nào? Tại sao lại có người vô duyên vô cớ hôn mê? Đây rốt cuộc là thần thuật gì?”

“Là Chu ma đầu! Ta vừa thấy hắn bóp nát một tấm phù lục, sau đó có người ngất đi!”

“Xong rồi, xong rồi! Lão nương xinh đẹp thế này, nếu lỡ hôn mê, chẳng phải sẽ bị người ta muốn làm gì thì làm sao?”

Tiếng la hét kinh hãi không ngừng vang lên, giọng điệu đều tràn đầy sợ hãi.

Đặc biệt là một lão bà bà, một bên kêu gào thảm thiết, một bên sâu trong ánh mắt lại lóe lên tia mong đợi.

Vù! Vù! Vù!...

Trong chốc lát, tất cả cường giả đều không chút do dự, thi nhau lấy ra bảo bối, điên cuồng thi triển đủ loại thủ đoạn

phòng ngự lên người.

Chương 753: Đánh cướp 2

Nhưng...

Hành động của bọn họ xem ra vô dụng!

Theo từng tấm phù lục bị Chu Khung bóp nát, cường giả bắt đầu ngã rạp xuống đất như rạ.

“Chết tiệt! Lão Ngưu! Người làm sao vậy? Người không thể chết được! Người còn nợ ta hai mươi triệu...”

Cẩu đầu nhân Tôn Giả nhìn thấy Ngưu Đầu Tôn Giả đột nhiên ngã xuống đất, kinh hãi gào lên nhưng lời còn chưa dứt, bản thân cũng đã hôn mê bất tỉnh.

Chưa đầy một hơi thở!

Cường giả trên hoang sơn đã hôn mê hơn phân nửa, những kẻ còn lại đều lo sợ bất an.

Cơ bản tất cả đều từ bỏ chống cự, bởi vì bọn họ phát hiện cho dù là cường giả Thiên Tôn ngũ trọng toàn lực thi triển thủ đoạn phòng ngự cũng vô dụng.

Chỉ cần phù lục vỡ vụn, sẽ ngẫu nhiên khiến mười sinh linh chìm vào giấc ngủ, căn bản không thể ngăn cản, chỉ có thể nằm im chịu trận.

Lúc này!

Một nam tử trung niên mặc áo bào đen, đột nhiên bước ra từ trong đám đông, nhìn mọi người nói:

“Vốn dĩ ta muốn dùng thân phận người thường để kết giao với các người nhưng các người lại đối xử với ta như vậy, vậy thì ta không giả vờ nữa.”

“Ta nói cho các người biết, ta chính là biểu đệ của Ma Tôn!”

“Chu giáo chủ, người cứ gọi ta là Nhị sư thúc là được!”

Nam tử áo bào đen giang hai tay ra, vẻ mặt không còn che giấu gì nữa.

“Mẹ nó, không ngờ Thạch Tôn này lại có thân thích với Ma Tôn, ẩn tàng thật đủ sâu.”

Rất nhiều cường giả nhìn nam tử áo đen, trong mắt đều lộ vẻ khiếp sợ, sau đó đều bắt đầu hồi tưởng xem bản thân có phần thân thích nào với Ma Tôn hay không.

Đáng tiếc...

Nghĩ một vòng, bọn họ vẫn không tìm được chút quan hệ nào!

Nam tử áo đen nói xong, phát hiện trên mặt Chu Khung chẳng những không có một tia biểu lộ muốn nhận thân, ngược lại càng thêm lạnh như băng.

Lộc cộc!

Nam tử áo đen trong lòng chợt dạ, đầu óc nhanh chóng xoay chuyển, lần nữa nói: “Hay là thế này, chúng ta mỗi người một ý, sau này người gọi ta là Nhị thúc, ta gọi người là đại ca, thế nào?”

Sau khi nam tử áo đen nói xong!

Phần đông cường giả còn chưa ngất xỉu đều trợn trắng mắt, kẻ này thật sự biết cách lấy lòng, vậy mà bằng lòng chủ động hạ bối phận.

Nhưng nếu đổi lại là bọn họ ở vị trí của đối phương, chỉ e cũng sẽ làm như thế, không, sẽ còn lấy lòng hơn nữa.

“Chỉ là một tên ngoan thạch đắc đạo, còn không xứng làm tiêu đệ của bốn tọa.”

Khóe miệng Chu Khung hiện lên một tia khinh thường, động tác trên tay không hề dừng lại, nhanh chóng bóp nát tất cả phù lục.

“Ngươi, làm sao dám...”

Nam tử áo đen một tay chỉ vào Chu Khung còn chưa nói xong, liền mang vẻ mặt không tin ngã xuống đất.

Àm!

Theo một tiếng động vang lên cuối cùng, toàn bộ một trăm ba mươi chín cường giả trong núi hoang đều ngã xuống đất, bất tỉnh nhân sự. ...

Chu Khung nhìn Liên Sinh hoàn toàn không có gì đáng ngại, thầm nghĩ: “Quả nhiên vận khí đôi lúc rất hữu dụng, xác suất nhỏ như vậy mà không có việc gì.”

Phải biết rằng Trầm Thụy Phù này hoàn toàn là thôi miên ngẫu nhiên, trong sân trừ bản thân Chu Khung, còn lại một trăm bốn mươi người cộng thêm Đại Bạch, đều có khả năng bị thôi miên.

Nhưng...

Sau khi dùng hết mười bốn lá Trầm Thụy Phù, người duy nhất may mắn còn tỉnh táo chính là Liên Sinh, có thể thấy được khí vận của hắn quả là nghịch thiên.

Còn Đại Bạch ở bên cạnh đang trừng mắt nhìn xung quanh, vừa rồi cũng bị phù lục chọn trúng.

Đáng tiếc ngoại trừ việc khiến Đại Bạch ngáp hai cái, không tạo ra hiệu quả thôi miên nào khác.

“Đại Bạch, tới đây làm việc!” Chu Khung phát tay với Đại Bạch.

“Vâng, lão đại!”

Đại Bạch gật đầu, nhanh chóng chạy về phía đông đảo cường giả, không ngừng thu thập các loại bảo bối.

Vì muốn giữ vững nguyên tắc tam quang của Ma Giáo, Đại Bạch thậm chí còn lột sạch quần áo có phẩm chất tốt trên người đông đảo cường giả.

Đặc biệt là tên vừa tự xưng là biểu đệ của Ma Tôn kia!

Bị Đại Bạch lột sạch sẽ, ngay cả quần lót không chừa, sau đó treo lên cây.

Nửa nén hương sau!

Đại Bạch tay cầm hơn hai trăm chiếc nhẫn trữ vật, vẻ mặt kinh hi chạy về phía Chu Khung, miệng hưng phấn:

“Lão đại, lão đại, phát tài rồi, cướp bóc thế này còn kiếm được nhiều hơn cả đào mộ tổ tiên.”

“Bảo vật nhiều như vậy, ta đào hơn hai trăm ngôi mộ tổ tiên e là không nhiều bằng.”

Chu Khung phát tay, tiếp nhận rất nhiều nhẫn trữ vật, thần thức chia làm hơn hai trăm phần dò xét vào.

Chỉ thấy bên trong!

Kỳ trân dị bảo chất chồng như núi, tiên thạch cang nổi nhau thành mạch không dứt, bảo vật nhiều như vậy, cho dù là so với nội tình Ma Giáo cũng phải hơn mười mấy lần.

Nhưng nghĩ lại cũng phải đạo lý!

Dù sao đây chính là bảo vật của bảy tám phần cường giả Đông Vực, mặc dù có thể chỉ là một phần bọn họ mang theo bên người.

Nhưng số lượng cũng đủ kinh người, nếu không phải ở Triệu Hiền Đại Hội này, e là Chu Khung muốn cướp bóc, không tụ tập đủ nhiều cường giả như vậy.

Chương 754: Toàn bộ cướp sạch

“Đáng tiếc, pháp bảo bốn mạng vừa lấy là bọn chúng đã tỉnh, nếu không bảo vật còn nhiều hơn.” Đại Bạch tiếc nuối.

“Thôi, đi thôi!”

Chu Khung vung tay, ném cho Đại Bạch một chiếc nhẫn, bên trong đều là kỳ trân có thể ăn.

Sau đó thu hồi Thần Ma Hoàn, xoay người bước vào quang môn, Liên Sinh và Đại Bạch cũng nhanh chóng theo sau.

Thời gian trôi qua từng khắc!

Một trận gió lạnh thổi qua, sau đó đông đảo cường giả đang nằm mê man trên mặt đất chậm rãi mở mắt.

“Sao lạnh thế này, Mẹ kiếp, kẻ nào lột sạch đồ của ta rồi, thật quá đáng, chỉ chừa lại cho ta mỗi cái quần lót.”

“Chắc chắn là tên Chu ma đầu kia làm, hẳn thật là tàn nhẫn, ngay cả nhẫn ta giấu trong miệng cũng lấy mất.”

“Xong rồi, ta tích góp mấy vạn năm, cứ thế không còn, tiền mất hết, thê tử cũng chẳng theo ta nữa.”

Đông đảo cường giả tỉnh lại đều phần nộ quát lớn, bọn họ bỗng phát hiện tất cả bảo vật trên người đều không cánh mà bay.

Thậm chí ngay cả quần áo cũng bị lột sạch, một đám cường giả đỉnh cao chỉ còn độc một cái quần đùi, tình cảnh vô cùng xấu hổ.

“A...!”

Một tiếng kêu thất thanh của nữ tu vang lên, lập tức thu hút ánh mắt của tất cả cường giả, chỉ thấy y phục trên người nữ tu vẫn còn tương đối nguyên vẹn.

“Hừ!”

Không mất đồ mà la lối cái gì, người không biết còn tưởng người bị làm gì.

Nữ tu cũng nhận ra ánh mắt của mọi người, vội vàng chỉ tay về phía một góc cây ở xa.

Mọi người nhìn theo!

Chỉ thấy...

Một nam tử trung niên đang trần truồng treo trên cây, khoe miệng còn vương nước miếng, tựa như đang chìm trong giấc mộng đẹp.

Ngoại giới!

Trong đại điện trung tâm Ô đảo!

Âm Dương Kính dựng đứng ở giữa phát ra từng trận hào quang, sau đó một cánh cửa ánh sáng hiện lên.

Rõ ràng là có người muốn ra ngoài!

Nhất thời tất cả sinh linh trong đại điện đều đưa mắt nhìn qua, đặc biệt là một ít đệ tử đi theo trưởng bối đến để mở mang kiến thức.

Bọn họ đều muốn biết trưởng bối nhà mình có giành được danh ngạch hay không, ở bên trong thế nào, ít nhất là không bị Âm thú ăn thịt.

“Đừng căng thẳng, phụ thân ngươi là Tôn Giả đỉnh phong, ở bên trong sẽ không xảy ra chuyện đâu.”

Một thanh niên nam tử nhìn thiếu nữ bên cạnh căng thẳng đến run rẩy, nhanh chóng an ủi, đồng thời lộ ra một nụ cười tự nhận là mê người.

Nữ nhân tùy ý liếc thanh niên một cái, sâu trong ánh mắt hiện lên một tia khinh thường, chỉ là một nhi tử Thiên Tôn nhị trọng cảnh cũng muốn ngủ với ta sao?

Thật nực cười!

Ít nhất cũng phải là phụ thân hấn mới được, dù sao gả cho phú nhị đại nào có sướng bằng gả cho phú nhất đại.

Thanh niên nào biết được ý nghĩ của thiếu nữ, nếu không e là phải thổ huyết mà chết: Ta muốn người làm thê tử, người lại muốn làm mẫu thân của ta sao?

Trong ánh mắt mong đợi của mọi người!

Vù...!

Trong cánh cửa ánh sáng có hai bóng người đi ra, phía sau còn có một con chó đen đi theo, chính là Chu Khung, Liên Sinh và Đại Bạch.

Tất cả sinh linh nhìn Chu Khung đi ra, đều nhú mày, bọn họ đều cho rằng kẻ đi ra trước sẽ là cường giả Thiên Tôn ngũ trọng, lục trọng.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, mọi người lại nhớ tới lời Ô Lão nói: Chuyện Chu Khung chém giết Long Tôn, liền bắt chột đại ngộ.

Tháp! Tháp! Tháp!

Chu Khung mang theo Liên Sinh trở về chỗ ngồi phía trên, thần sắc bình tĩnh nhìn đám người Vu Chiến Thiên.

“Thực lực của người lại tăng tiến, sao có thể như thế?” Vu Chiến Thiên nhìn Chu Khung, trong lòng dâng lên một tia

khiếp sợ.

Phải biết đám người Chu Khung tiến vào Âm Dương Kính chẳng qua mới ba ngày, bên trong không có cơ duyên gì, vậy mà Chu Khung lại có thể tăng cường thực lực.

Tên này rốt cuộc là yêu nghiệt phương nào!

“O, chuyện này là sao?”

Một sinh linh chỉ vào cánh cửa ánh sáng nghi hoặc lên tiếng, chỉ thấy sau khi Chu Khung đi ra, cánh cửa ánh sáng lại trở nên ảm đạm.

Những sinh linh khác cũng đều khó hiểu, đều cho rằng là cường giả bên trong còn chưa kịp đi ra.

Nhưng...

Trọn vẹn một nén nhang trôi qua!

Cánh cửa ánh sáng vẫn trong trạng thái ảm đạm, không có chút dấu hiệu nào của sinh linh đi ra, trong đại điện lập tức bùng nổ.

“Chuyện gì xảy ra, phụ thân sao còn chưa ra, chẳng lẽ bên trong gặp phải nguy hiểm gì?”

“Xong rồi, lão Ba Ba Căn của ta cũng chưa ra, đây chính là phú bà bốn cung treo năm trăm năm mới có được a.”

Từng tiếng nghị luận lập tức vang vọng trong đại điện, sau đó tất cả mọi người đều nhìn về phía Chu Khung.

Phải biết tổng cộng hơn trăm người tiến vào, giờ chỉ có Chu Khung và Liên Sinh đi ra, nói không phải hấn giở trò quỷ, chắc chắn không ai tin.

Lúc này!

Phía trên, Vu Chiến Thiên cùng mọi người cũng kinh ngạc nhìn Chu Khung, trong lòng không ngừng suy đoán:

Chẳng lẽ Chu Khung này ra tay với những người còn lại bên trong?

Ý nghĩ này nhanh chóng xuất hiện trong lòng tất cả mọi người, bởi vì chỉ có điều này mới hợp lý, vì sao hiện tại chỉ có Chu Khung đi ra.

Chương 755: Người người kinh hãi 1

Về phần Chu Khung có bản lĩnh này hay không, bọn họ không hề nghi ngờ, dù sao Ô lão từng nói hắn ngay cả Long Tôn cũng đã giết.

Còn có chuyện gì khó tin hơn chuyện này sao, không chừng chính là Chu ma đầu ở bên trong nồi điên, sau đó dùng bí bảo giết sạch mọi người.

Khả năng này vô cùng lớn!

Ngay cả Ô lão cũng nhíu mày nhưng nó có thể cảm nhận được trong Âm Dương Kính không có sinh linh nào tử vong.

Nhìn mọi người như sắp nổi loạn, Ô lão trầm giọng nói: “Yên tâm, các vị trưởng bối của các ngươi đều bình an, hiện vẫn còn đang trong Âm Dương Kính.”

Nghe Ô lão khẳng định, sắc mặt mọi người mới hòa hoãn, ngay cả đám người Vu Chiến Thiên cũng thở phào nhẹ nhõm.

Phải biết rằng hơn trăm cường giả, chính là bảy phần lực lượng của toàn bộ Đông Vực, nếu tất cả đều bỏ mạng.

Thực lực tổng hợp của Đông Vực e rằng sẽ giảm mạnh không chỉ gấp đôi!

“Chu giáo chủ, không biết bên trong xảy ra chuyện gì, vì sao bọn họ còn chưa ra?” Ô Chấn Thiên đứng ra nhìn Chu Khung hỏi.

“Ngươi nói bọn họ sao? Hình như đều đánh mất đồ, nên còn đang ở bên trong tìm kiếm.” Chu Khung cười tà trả lời.

Đánh mất đồ?

Nghe Chu Khung trả lời, tất cả mọi người trong đại điện đều ngơ ngác, cái gì gọi là đánh mất đồ?

Cho dù có đánh mất đồ, không thể tất cả đều đánh mất chứ!

Ngay khi mọi người không nhận được muốn hỏi lại, Ô lão cũng muốn dùng thần thức dò xét vào trong Âm Dương Kính!

Vù...!

Trên cánh cổng ánh sáng lại xuất hiện từng đợt chấn động!

“Mau nhìn, cánh cổng ánh sáng có động tĩnh, bọn họ sắp ra rồi!” Một thanh niên chỉ vào cánh cổng ánh sáng hô lớn.

Sau đó, trong ánh mắt của mọi người!

Một đám cường giả từ trong cánh cổng ánh sáng bước ra, trên người mỗi người đều được bao phủ bởi một tầng ý cảnh.

Tất cả mọi người:???

“Tình huống gì thế này, lão ba của ta, sao lại tựa như y phục xộc xệch vậy.”

“Mẹ nó, mặc dù có phần mơ hồ nhưng ta làm sao cho rằng Nhị thúc ta trần như nhộng thế kia.”

“Rốt cuộc chuyện này là sao, chẳng lẽ... chắc chắc... Vòng cường giả thật sự loạn đấy!”

Từng đạo ý niệm không ngừng lóe lên, tất cả đều bị trạng thái của hơn trăm vị cường giả làm cho chấn động.

Lúc này!

Rất nhiều vị cường giả vẻ mặt khó coi đi tới bên cạnh hậu bối nhà mình, sau khi truyền âm một hồi, hậu bối của bọn họ đều vội vàng lấy y phục ra.

Một hơi thở sau!

Tất cả cường giả đều mặc y phục chỉnh tề hiện ra nhưng sắc mặt mỗi người đều đen thui.

Đặc biệt là nam tử áo đen kia, hắn vĩnh viễn không quên được cảnh tượng vừa rồi, bản thân hắn vừa tỉnh lại, liền phát hiện có hơn trăm người về phía phía tiểu huynh đệ của hắn chỉ tro.

Đồng thời còn lộ ra vẻ khinh thường!

Thạch Tôn hắn cả đời đều chưa từng mất mặt như vậy!

“Hừ!”

Thạch Tôn hít sâu một hơi, trầm giọng nói với Chu Khung: “Chu giáo chủ, người dám đánh cướp tất cả chúng ta, chẳng lẽ không muốn cho chúng ta một lời giải thích sao?”

Thạch Tôn sau khi nói xong, các vị cường giả khác cũng nhao nhao phụ họa:

“Đúng vậy, Ô lão, người phải thay chúng ta làm chủ a, Chu ma đầu này ở bên trong đem chúng ta toàn bộ đánh cướp.”

“Cầu Ô lão làm chủ, tiền riêng trăm vạn năm của lão phu đâu, tất cả đều không còn.”

Rất nhiều tiếng kêu rên của cường giả vang vọng trong đại điện, khiến cho tất cả sinh linh đều sắc mặt cứng đờ, chỉ trong nháy mắt đã hiểu bên trong xảy ra chuyện gì.

Rất rõ ràng!

Là Chu Khung đã cướp sạch tất cả cường giả, ngay cả y phục cũng bị lột.

Thật là quá độc ác, hoàn toàn là không nể mặt mũi!

Phía trên!

Đám người Ô Chấn Thiên cũng có phần mơ hồ, bọn họ thực sự không tưởng tượng ra được, Chu ma đầu này làm sao

có thể đánh cướp tất cả mọi người.

Hơn nữa hấn làm sao dám làm như thế, đây không phải là lập tức đắc tội với tất cả cường giả hay sao?

“Thả đại gia các ngươi cái rắc thúì, ai đánh cướp các ngươi, toàn bộ bảo bối của Bạch gia đây đều là nhọc nhằn khổ sở nhất được, còn dám nói hươu nói vượn, Bạch gia ta cần chết các ngươi.”

Đại Bạch đứng ra đối với đám người đang kêu gào lớn tiếng mắng chửi, chỉ cần có người dám nói Chu Khung không đúng, nó Đại Bạch liền cắn kẻ đó.

Đây là quy tắc bản thân mà một sủng vật nên có!

Trong đại điện, đông đảo cường giả nghe thấy tiếng gầm gừ của Đại Bạch, tất cả đều lộ vẻ mặt phần nộ.

Bọn họ thế mà lại bị một con chó uy hiếp, thật là nực cười!

“Chu tiểu hữu, lời bọn hấn nói là thật sao?” Ô lão quay sang Chu Khung, ánh mắt lóe lên tia sáng khó hiểu.

Lão vốn tưởng rằng Chu Khung sẽ bị Long Tôn giết chết trong đó, hoặc ít nhất cũng chịu chút thương tổn.

Nào ngờ!

Chu Khung chẳng những bình an vô sự, còn phản sát được đám người Long Tôn, giờ lại còn cướp sạch của cải của tất cả cường giả ở đây.

Chương 756: Người người kinh hãi 2

“Chẳng lẽ Chu Khung này thật sự thân mang đại khí vận, tựa như lời lão Vu kia nói, là hy vọng tương lai của Đông Vực sao?” Ô lão trầm nghĩ.

“Là thật hay không thì đã sao?” Chu Khung lạnh lùng đáp, sau đó nhìn xuống đám đông cuồng giả phía dưới, nói tiếp: “Kẻ nào cho rằng bốn tọa cướp bóc thì đứng sang bên trái, kẻ nào cho rằng bốn tọa không cướp bóc thì đứng sang bên phải.”

Vừa dứt lời!

Khắp người Chu Khung tỏa ra từng đợt sát ý huyết tinh, chỉ trong nháy mắt, không khí trong đại điện như đông cứng lại.

Chết tiệt!

Tên Chu ma đầu này muốn làm gì? Muốn chỉ hươu bảo ngựa sao?

Muốn dùng vũ lực để trấn áp bọn họ sao? Hắn làm sao dám làm thế? Đây là Ô Đảo, hơn nữa Ô lão còn đang ngồi ngay trên kia!

Chưa kịp để Ô lão lên tiếng!

Một tên Thiên Tôn dị tộc từ dưới nhảy lên phía bên trái, chỉ thẳng vào Chu Khung, quát lớn:

“Chu ma đầu, ngươi tưởng đây là Ma Giáo của ngươi sao? Ngươi tưởng ngươi có thể một tay che trời sao? Không thể nào!”

“Ô lão, Chu ma đầu này thật sự vô pháp vô thiên, là tai họa của Đông Vực, nên mau chóng tru sát hắn đi! Kính xin Ô lão ra tay!”

Nói xong, gã Thiên Tôn dị tộc nhìn ánh mắt khó hiểu của mọi người, cười lạnh một tiếng. Đạo lý súng bắn chim đầu đàn, gã tự nhiên hiểu rõ.

Nhưng mà...

Chưa kể hơn nửa số của cải tích góp của gã đã bị Chu Khung lấy đi, thế lực của gã lại ở ngay cạnh Dương Châu.

Một khi Chu ma đầu này còn sống trở về Ma Giáo, e là không bao lâu nữa, thế lực của gã sẽ bị diệt môn. Đây là điều gã tuyệt đối không cho phép!

Hơn nữa!

Ô lão, cường giả Đế Giả cảnh còn đang ngồi trên kia, chẳng lẽ Chu ma đầu này thật sự dám ra tay hay sao?

Vô pháp vô thiên?

Khỏe miệng Chu Khung nhếch lên nụ cười tà ác ác. Ma đạo vốn dĩ phải vô pháp vô thiên, trói buộc bản thân là chuyện của Chính đạo.

Vút!

Con mắt dọc giữa mi tâm Chu Khung bắn ra một tia sáng đỏ, xé toạc hư không, lao thẳng về phía tên Thiên Tôn dị tộc.

Ầm...!

Ô lão vội vàng giơ tay lên định ngăn cản nhưng bên tai lại vang lên một câu nói đầy bá đạo:

“Ngươi dám ngăn cản ta, hôm nay ta sẽ huyết tẩy Ô Lão!”

Ô Lão giơ tay lên, trong mắt toát lên một tia chấn kinh, nó không phải chấn kinh Chu Khung dám nói chuyện với mình

như vậy.

Mà là lão thật sự cảm nhận được một tia nguy hiểm tử vong trên người Chu Khung, tựa như đối phương thật sự có bí bảo có thể giết chết lão.

Điều này sao có thể!

Ô Lão lập tức bắt đầu hoài nghi bản thân, tuy rằng trạng thái lúc này của lão không tốt, không phải bản thể nhưng cũng vượt xa Thiên Tôn bình thường.

Làm sao có thể cảm giác được tử vong uy hiếp, chẳng lẽ lão ma kia đem bảo vật ẩn giấu của mình cho tiểu tử này rồi.

“Khà khà, lão ma kia thật không đáng làm người!” Ô Lão thảm máng một câu.

Mà lúc này Chu Khung đang dùng một tay bóp thở bắn ngược, lạnh lùng nhìn chăm chú nhất cử nhất động của Ô Lão.

Bởi vì Ô Lão do dự!

Hồng quang chỉ trong nháy mắt đã xông về phía võ giả dị tộc!

“Không ổn!”

Tôn Giả ngoại tộc quát to một tiếng, trong lúc vội vàng vận khởi công pháp đánh ra một chương, gầm lên:

“Thiên Bằng Chương, phá cho ta! Ô Lão cứu...”

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động mãnh liệt chỉ trong nháy mắt vang vọng trong đại điện, dư âm dưới sự khống chế của đông đảo cường giả nhanh chóng tiêu tán.

Mọi người nhìn về phía Thiên Tôn dị tộc, chỉ thấy y vẫn duy trì tư thế đánh ra một chương, hai mắt lại không còn ánh sáng.

Nếu như nhìn kỹ sẽ phát hiện trên đầu y, đột nhiên có một cái lỗ đen thật nhỏ.

Rầm!

Âm thanh thân thể ngã xuống vang vọng khắp đại điện!

Cường giả Thiên Tôn đời thứ nhất: Tốt!

“Điều này... điều này sao có thể, không nên a, không nên a!”

Tất cả sinh linh nhìn Thiên Tôn dị tộc tử vong, đều là vẻ mặt không tin, bọn họ không phải không tin Chu Khung có thể một chiêu miểu sát Dị Tôn.

Bọn họ không tin là Ô Lão sao lại không ra tay ngăn cản, dung túng đối phương giết người trong đại điện như vậy.

Đây không phải là đang đánh vào mặt mũi lão nhân gia nó sao!

Nhưng mà!

Đám Vu Chiến Thiên phát hiện có gì đó không đúng, bọn họ vừa cảm giác được Ô Lão muốn ra tay.

Nhưng sau khi nhìn Chu Khung liền dừng lại, trong mắt toát lên một tia kiêng kỵ.

Chẳng lẽ Chu ma đầu này có biện pháp uy hiếp được Ô Lão sao, trong lòng bọn họ chỉ trong nháy mắt hiện lên ý nghĩ này, sau đó không xua đi được.

Đặc biệt là Vu Chiến Thiên, hẳn cách Chu Khung gần nhất, vừa rồi cũng cảm nhận được một tia uy hiếp tử vong.

Giờ phút này!

Chu Khung lại đưa mắt nhìn về phía những cường giả khác, lạnh lùng hỏi: “Còn kẻ nào cho rằng bản tọa cướp bóc sao?”

Một mảnh yên tĩnh như tờ!

Tất cả cường giả đều sững sờ tại chỗ, chẳng ai dám lên tiếng, trong lòng tràn đầy bất lực.

Chương 757: Chu Khung bá đạo

Vừa muốn đòi lại bảo vật nhưng lại không dám mở lời!

Thật là mâu thuẫn đến cực điểm!

“Ngươi cho rằng bốn tọa cướp của ngươi sao?” Chu Khung chỉ Tam Nhãn Thiên Tôn hỏi.

“Không... Không... Không có!”

Tam Nhãn Thiên Tôn run rẩy đáp.

“Còn ngươi!”

Chu Khung lại chỉ Ngưu Đầu Tôn Giả hỏi.

“Không có, Chu giáo chủ sao lại cướp của ta chứ, đúng... Ta căn bản chẳng đánh rơi vật gì, không đánh rơi.”

Ngưu Đầu Tôn Giả liên tục lắc đầu, ý niệm muốn đòi bảo vật bỗng chốc tan biến.

Chẳng phải vừa rồi kẻ có ý nghĩ đó, giờ đã nằm đo rồi sao, hơn nữa lần này hấn ra ngoài cũng chẳng mang theo bao nhiêu bảo vật, tổn thất không lớn.

Các cường giả khác đều nhìn về phía Ô Lão, hy vọng lão có thể quản Chu Khung ngang ngược này.

Nhưng bọn họ lại phát hiện, Ô Lão đã nhắm mắt, vẻ mặt như đang ngủ say, chẳng thấy gì cả.

“Mẹ kiếp, lão già này, thời khắc mấu chốt thật không đáng tin cậy.”

Tất cả cường giả đều thầm mắng trong lòng, tuy chẳng biết vì sao Ô Lão lại mặc kệ nhưng sự thật là vậy.

Nếu không thể phản kháng, vậy chỉ còn cách...

“A, bản tôn nhớ nhầm rồi, đồ của ta đánh rơi ở nhà, xin lỗi Chu giáo chủ.”

“Đúng đúng, ta cũng đánh rơi ở nhà, đồ đạc căn bản không mất, sao có thể vu oan Chu giáo chủ được.”

“Kẻ nào dám vu oan Chu giáo chủ, chính là đối nghịch với bản tôn, bản tôn là kẻ đầu tiên không đồng ý.”

Từng cường giả chấp tay nói với Chu Khung, sau đó ngoan ngoãn trở về chỗ ngồi, cứ như vừa rồi chẳng có chuyện gì xảy ra.

Thế nhưng thân thể run rẩy không ngừng, lại biểu lộ tâm trạng phức tạp của bọn họ lúc này.

“Chuyện đã giải quyết xong, giờ có thể bắt đầu phát bảo vật rồi!” Chu Khung quay đầu nhìn Ô Lão nói.

Theo lời Chu Khung vừa dứt!

Vù...!

Ô lão chậm rãi mở mắt, vẻ mặt bình tĩnh như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Không phải lão sợ, mà là với trạng thái hiện tại, lão không thích hợp ra tay cường độ cao.

Hơn nữa!

Chu Khung là người lão Vu và lão Ma coi trọng, ít nhiều lão cũng phải nể mặt bọn họ một chút.

Đúng, chính là nguyên do này!

Ô lão phát tay, thu Âm Dương Kính vào tay, thần thức lập tức dò xét, tra xét bảng danh sách.

Một lát sau!

Ô lão thu hồi thần thức, nhìn đông đảo cường giả trong đại điện, nói:

“Xếp hạng đã hoàn thành, lão phu sẽ ban thưởng bảo vật đã hứa cho các người.”

Dứt lời!

Lão lại vung tay, vô số bảo bối quý giá bay về phía những cường giả có tên trên bảng.

“Mẹ kiếp, đây là đan dược Đế cấp, lão Ngưu ta đã mắc kẹt ở Tôn Giả lục trọng vô số năm, cuối cùng cũng có thể đột phá.”

“Ha ha, lão nương ta rốt cục cũng có Tôn binh đỉnh phong, chiến lực lần này ít nhất cũng tăng gấp đôi.”

Rất nhiều cường giả có được danh ngạch vội vàng nhận lấy bảo vật, ai nấy đều kinh hỉ, bởi vì hiện tại bọn họ đều nghèo rớt mồng tơi.

Đột nhiên có được bảo vật của Ô lão, hơn nữa còn là bảo vật vô cùng trân quý, bọn họ lập tức có cảm giác như một đêm trở thành phú ông.

Tuy nhiên!

Người có được danh ngạch dù sao cũng chỉ là số ít!

Những kẻ không có được bảo vật đều lộ vẻ mặt sầu khổ, hậm mộ nhìn những kẻ kia.

Thậm chí, sâu trong mắt một số kẻ còn lóe lên sát ý, bắt đầu tính toán sau khi rời khỏi đây sẽ giết người cướp của như thế nào.

“Chu tiểu hữu, đây là bảo vật của ngươi!” Ô lão nhìn Chu Khung, nói, sau đó, mấy đạo hào quang chói lọi từ tay lão bay ra.

Trên mỗi một đạo quang mang đều lóe lên ý cảnh khó lường, khiến người ta vừa nhìn đã biết vật phẩm bên trong tuyệt đối không tầm thường.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả ánh mắt trong đại điện đều tập trung vào đó!

“Mẹ nó, mảnh vỡ Đế Binh hoàn chỉnh, còn có nhiều đan dược Đế cảnh như vậy.”

“Kia là... Đạo Châu, lại còn là ba viên Đạo Châu, thật sự quá quý giá.”

Nhìn bảo vật trước mặt Chu Khung, hơi thở của tất cả mọi người đều trở nên dồn dập, bởi vì Đạo Châu thật sự quá trân quý!

Đạo Châu: Được hình thành từ căn nguyên đại đạo của trời đất, có thể giúp sinh linh nhanh chóng lĩnh ngộ Đạo chi ý cảnh, tăng thêm một tia khả năng đột phá Đế Cảnh.

Bảo vật loại này, ở toàn bộ Đông Vực đã mấy chục vạn năm nay chưa từng xuất hiện, lần trước xuất hiện liền dẫn phát vô số đại chiến.

Cuối cùng, ngay cả Thiên Tôn cũng bỏ mạng vài người, có thể thấy được Đạo Châu trân quý đến nhường nào.

Nói trợ giúp sinh linh đột phá Đế Cảnh quả là lời nhảm nhí nhưng muốn giúp Thiên Tôn tăng lên gấp đôi chiến lực thì không thành vấn đề.

Lúc này!

Chu Khung nhìn mấy món bảo vật trước mặt, trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, hắn không ngờ Ô lão lại hào phóng như

thế.

Ngay cả bảo vật như Đạo Châu cũng có thể ban tặng ba viên một lúc!

“Nếu cướp đoạt lão già kia, e rằng nội tình Ma Giáo có thể tăng lên gấp bội.” Chu Khung nhìn Ô lão thật sâu, thâm nghĩ trong lòng.

Chương 758: Cơ hội tiến vào Trung Vực 1

Ô lão đang trầm tư đột nhiên cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, như thể bị thứ gì đó nguy hiểm nhìn chằm chằm.

Một lát sau!

Chu Khung đành từ bỏ kế hoạch cướp đoạt Ô lão, bởi vì tuy rằng phản ngược rất mạnh nhưng không cần thiết phải lãng phí ở đây.

Không nghĩ ngợi gì thêm nữa, hắn phát tay thu hồi tất cả bảo vật!

Hô!

Chờ đến khi tất cả bảo vật đều được Chu Khung thu vào, đông đảo cường giả trong đại điện mới lưu luyến thu hồi ánh mắt.

Ánh mắt nhìn về phía Chu Khung tràn đầy hâm mộ, ghen tị nhưng không hề có tham lam, bởi vì không ai dám cướp đoạt Chu Khung.

Sau đó!

Đông đảo cường giả lại một lần nữa nhìn chằm chằm về phía Ô lão, phải biết rằng phần thưởng lần này quan trọng nhất không phải là những bảo vật kia.

Mà là cơ hội thành Đế mà Ô lão đã nói trước đó!

Khụ! Khụ!

Ô lão ho khan hai tiếng, trầm giọng nói: “Những kẻ đã có được danh ngạch thì ở lại, những kẻ còn lại có thể rời đi.”

Ta mẹ nó!

Tất cả cường giả không có được danh ngạch đều đen mặt nhưng không ai dám vi phạm mệnh lệnh của Ô lão.

Chỉ đành dẫn theo thủ hạ đệ tử rút lui khỏi đại điện, ngay cả cường giả đạt được danh ngạch cũng lệnh cho hậu bối rời đi.

Bởi vì đây rõ ràng là lúc Ô lão muốn giải thích về cơ duyên thành Đế, những hậu bối bọn họ không có tư cách nghe.

Bên ngoài đại điện!

Rất nhiều cường giả rời đi đều không nở đi xa, bọn họ còn muốn chờ xem có thể cướp đoạt được chút bảo vật nào không.

“Mẹ kiếp, càng nghĩ càng tức, lão tử đây đường đường là cường giả lại không có tư cách ở bên trong nghe cơ duyên như vậy, con chó đen kia lại được ở lại.”

“Ai bảo chủ nhân của nó là Chu ma đầu chứ, nếu ngươi là sủng vật của Chu ma đầu, ngươi cũng có thể ở lại.”

“Mẹ nó, lão tử ta sống uổng phí cả đời, địa vị lại không bằng một con chó.”

Từng tiếng bàn tán đầy phẫn nộ vang vọng trong hư không, tất cả đều chất chứa sự ghen tị.

Mà lúc này, Đại Bạch được bọn họ ngưỡng mộ!

Lại đang nằm dài trên mặt đất, nhàm chán gặm nhấm một khúc gân rồng nướng, hai tai cụp xuống, chẳng có vẻ gì là muốn nghe ngóng cơ duyên.

Thứ các ngươi liều mạng không được, Bạch gia ta đây lại chẳng thèm muốn!

Lúc này!

Trong đại diện vang lên giọng nói lão luyện của Ô lão:

“Một trăm vạn năm trước, thiên khung sụp đổ, pháp tắc hỗn loạn, tất cả cường giả trong thiên địa dưới sự dẫn dắt của Thiên Võ Đại Đế đã đồng tâm hiệp lực vá lại thế giới.

Mất một vạn năm mới ổn định lại được thế giới!

Nhưng pháp tắc không ngừng trôi qua khiến cường giả Trung Vực không thể ngồi yên, bọn chúng bắt đầu phong tỏa bốn vực còn lại, rút lấy pháp tắc của bốn vực để nuôi dưỡng Trung Vực.

Suốt trăm vạn năm qua, pháp tắc không ngừng bị rút đi khiến cho Đông Vực bây giờ, muốn đột phá Thiên Tôn cũng khó khăn gấp trăm lần!”

Trong đại diện, đông đảo cường giả nghe Ô lão nói xong, tất cả đều nhúu chặt mày.

Là những kẻ đứng đầu Đông Vực, bọn họ cơ bản đều biết bí mật này, cho nên Hồ Tôn cùng những kẻ khác mới khát khao tiến vào Trung Vực đến vậy.

Bởi vì theo truyền thuyết, hoàn cảnh tu hành của Trung Vực tốt hơn Đông Vực không chỉ gấp trăm lần, ở đó, bọn họ muốn đột phá sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Nhưng...

Chuyện này có liên quan gì đến cơ hội thành Đế, chẳng lẽ cơ hội thành Đế mà Ô lão nói chính là Trung Vực? Chỉ trong nháy mắt, tất cả cường giả đều nghĩ đến khả năng này.

Nhưng Ô lão không đề ý đến suy nghĩ của mọi người trong đại diện, lão tiếp tục nói:

“Đông Vực không thể nào sinh ra Đế Giả nữa nhưng Trung Vực thì vẫn còn hy vọng, lão phu có thể sắp xếp cho các người tiến vào Trung Vực tu hành.

Các người có thể mang theo người nhà, người thân, bằng hữu, thậm chí Chu tiểu hữu có thể dẫn dắt toàn bộ Ma Giáo tiến vào.

Ở đó, các người sẽ có một phủ đệ để sinh sống nhưng, các người cần phải lập một số lời thề Thiên Đạo!”

Cái gì?

Vừa dứt lời, cả đại diện lập tức như nổ tung, tất cả cường giả đều nhìn Ô lão với vẻ mặt không thể tin được.

Vừa rồi Ô lão nói gì cơ?

Lão ấy vậy mà lại nói có thể để cho bọn họ tiến vào Trung Vực tu hành, phải biết rất nhiều cường giả trong số bọn họ đã từng liều mạng muốn lên vào Trung Vực!

Nhưng bọn họ căn bản không thể phá nổi đại trận phòng hộ bên ngoài Trung Vực, cuối cùng chỉ có thể quay trở về hang ổ của mình, chán nản sống qua những năm tháng vô tận.

Đặc biệt là một số cường giả Thiên Tôn, trong mắt lóe lên tia mừng rỡ, bởi vì pháp tắc ở Đông Vực quá mỏng manh, khiến cho bọn họ đã mấy chục vạn năm không thể đột phá.

Thậm chí có một số Thiên Tôn, tu vi còn giảm sút, bởi vì pháp tắc mà bọn họ lĩnh ngộ ngày càng trở nên mỏng manh.

Chương 759: Cơ hội tiến vào Trung Vực 2

Đừng nói đông đảo cường giả phía dưới, ngay cả Vu Chiến Thiên, đám người hắc cũng biến sắc.

Cơ duyên thành đế là tiến vào Trung Vực?

Lời này chẳng phải nói đùa sao? Trước tiên không nói đến đại trận phong tỏa Trung Vực, bọn họ căn bản không thể tiến vào.

Cho dù có thể, tiến vào với số lượng lớn như vậy, e rằng sẽ bị cường giả Trung Vực phát hiện, đến lúc đó đừng nói thành đế.

Sợ rằng sống sót một ngày cũng khó!

“Ô lão, chẳng hay lời ngươi nói là thật? Nếu bọn ta mang theo người nhà tiến vào Trung Vực, e rằng sau khi bị phát hiện...”

Một vị Thiên Tôn đứng dậy, cung kính hỏi Ô lão, những cường giả khác cũng lộ vẻ nghi hoặc.

Lúc này, bọn họ đều nghĩ đến, nếu tiến vào với quy mô lớn như vậy, chắc chắn sẽ bị võ giả Trung Vực công kích.

Đến lúc đó, với tu vi của bọn họ, chắc chắn sẽ bỏ mạng!

“Vô phương! Nếu bốn tọa đã đáp ứng các người, tất nhiên sẽ có phương án chu toàn. Trong vòng vạn năm, ở phủ vực kia, sẽ không có kẻ nào dám động đến các người.

Vạn năm sau, phải dựa vào chính các người bảo vệ lấy, hy vọng khi đó, các người có thể bảo vệ tốt sinh linh Đông Vực.”

Ô lão nhìn đông đảo cường giả trong đại điện, ung dung nói, trong giọng nói ẩn chứa sự kiên định.

Phủ vực kia? Trong vòng vạn năm?

Tất cả cường giả đều nắm bắt được trọng điểm trong lời nói của Ô lão, trong lòng dường như đã hiểu ra điều gì.

Nghe giọng điệu chắc chắn của Ô lão, rõ ràng là lão già này rất có nắm chắc, thậm chí có thể đã đạt thành thỏa thuận với Trung Vực.

Bởi vậy mới có chuyện vạn năm, chẳng lẽ đã xin được một mảnh đất ở Trung Vực?

Hít!

Nghĩ đến đây, tất cả cường giả trong đại điện đều hít vào một ngụm khí lạnh, kích động đến run người.

“Ô lão, không biết chúng ta khi nào thì xuất phát? Ta một mình một bóng, không cần chuẩn bị.”

Một vị Tôn Giả đứng ra hỏi, trong giọng nói tràn đầy vẻ cấp bách, hẳn đã bị vây ở Tôn Giả bát trọng hai mươi vạn năm.

Nếu không nhanh chóng đột phá, e rằng không thể vượt qua được kiếp nạn tiếp theo, chắc chắn sẽ chết.

“Không cần gấp gáp, việc này hoàn toàn tự nguyện, đây là một số việc cụ thể, các người xem qua rồi quyết định.” Ô lão phát tay, năm mươi lệnh bài màu vàng bay đến trước mặt mọi người.

Tất cả cường giả đều nghi hoặc nhận lấy lệnh bài, thần thức dò xét vào, từng dòng tin tức hiện lên trong đầu bọn họ.

“Cái này... cái này...”

Tất cả cường giả nhìn tin tức, đều lộ vẻ kinh hãi.

Phía trên, Vu Chiến Thiên, ba người bọn họ cũng vô cùng khiếp sợ, áo bào trắng Tôn Giả thậm chí còn đứng bật dậy, có thể thấy tin tức trong lệnh bài khiến bọn họ chấn động đến mức nào.

Nhìn vẻ mặt của mọi người, Ô lão bất đắc dĩ thở dài, lúc đầu khi nhìn thấy yêu cầu, lão không thể nào chấp nhận được.

Nhưng sau một trăm năm suy nghĩ, cuối cùng lão vẫn thỏa hiệp, bởi vì lão không cách nào thay đổi được gì.

Mà lúc này, Chu Khung lại vô cùng bình tĩnh, từ khi Ô lão nói cơ hội thành để nằm ở Trung Vực, hẳn đã hiểu.

Thậm chí hẳn còn không thèm xem nội dung trong lệnh bài!

Không cần nghĩ cũng biết, bên trong chắc chắn là một số yêu cầu hà khắc, ví dụ như ở Trung Vực không được làm cái gì, thậm chí là phải trả giá bằng tự do.

“Lão già Ô lão này chắc chắn đã đạt thành thỏa thuận nào đó với vị đại năng nào đó ở Trung Vực, bản thân cũng phải trả một cái giá không nhỏ mới đổi lấy được cơ hội này.”

“Không biết lão ta đã ước định với người ta từ lúc nào, chắc là mười năm trước? Có lẽ lão ta còn chưa biết tình hình Trung Vực hiện tại đã rối loạn.”

Trong lòng Chu Khung thầm nghĩ, ánh mắt nhìn Ô lão hiện lên một tia thương hại.

Nếu lão già này biết được tình hình Trung Vực hiện tại, e rằng đã không tổ chức Triệu Hiền đại hội này rồi.

Nhưng mà!

Việc này thì có liên quan gì đến ta, ta cũng chẳng có nghĩa vụ phải nói cho các người biết tình hình Trung Vực.

Giờ bảo bối đã thu hoạch xong rồi, không cần thiết phải ở lại nữa.

Rầm!

Chu Khung đứng phắt dậy khỏi ghế, lạnh lùng nói: “Các người cứ tiếp tục thảo luận đi, bọn tọa đi đây!”

Nói xong, hắn mang theo Liên Sinh, Đại Bạch đi ra khỏi đại điện, không một chút lưu luyến, hai khối lệnh bài vẫn lơ lửng tại vị trí cũ.

Cái gì!

Nhìn hành động của Chu Khung, tất cả mọi người đều ngỡ ngàng, thật sự là Chu Khung ngay cả nhìn lệnh bài không thèm, cứ thế bỏ đi, khiến bọn họ không thể nào hiểu nổi.

Chính là cơ hội thành Đế!

Tuy rằng điều kiện hà khắc, thậm chí có phần tựa như đi Trung Vực làm thuộc hạ cho kẻ khác.

Nhưng...

Lại có thể tiến vào Trung Vực, ở nơi đó tu vi của bọn họ mới có thể tiến thêm một bước, thậm chí đột phá đến Đế Cảnh hư vô mờ mịt.

Chu ma đầu này thậm chí còn không thèm nhìn, cứ thế từ bỏ!

Chương 760: Chu Khung khinh thường

Thật sự là khiến người ta khó lòng lý giải!

Phía trên!

Ô Lão nhìn Chu Khung rời đi, lông mày hơi nhú lại, thân hình lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện trở lại đã đứng chắn trước mặt Chu Khung.

“Ô lão đầu, ngươi muốn ngăn cản bản tọa?”

Chu Khung nhìn Ô Lão chắn trước mặt, lạnh lùng nói, sát khí màu máu trên người bắt đầu bùng phát.

Vô tận ma khí tỏa ra, đồng thời tám thẻ phản kháng cũng xuất hiện trong tay, như thể sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

Khôn!

Trong mắt Ô Lão hiện lên một tia phẫn nộ, lão nhận ra Chu ma đầu này thật sự quá ngông cuồng.

Đối với lão không chỉ không có chút kính sợ nào, thậm chí còn muốn đối đầu với lão.

“Bà nó, Chu ma đầu này rốt cuộc là làm sao mà sống đến ngày hôm nay, ngay cả lão ma năm xưa, lúc còn trẻ không bá đạo như hần.”

Ô Lão thâm mắng vài câu.

Hô!

Sau khi hít sâu một hơi, Ô Lão cố nén xúc động muốn một chưởng đánh chết Chu Khung, nhẹ nhàng phẩy tay áo.

Vù...!

Lập tức, một cỗ trận pháp thần bí bao trùm lấy hai người, khiến những người khác trong đại điện không thể nào nhìn thấy tình hình.

“Chết tiệt, Ô Lão rốt cục nổi giận rồi, chắc là muốn dạy dỗ Chu ma đầu kia một trận nên thân.”

“Cũng chưa chắc, biết đâu Ô Lão có chuyện quan trọng gì muốn nói với Chu giáo chủ thì sao.”

“Đừng bàn tán những chuyện vô bổ nữa, hiện tại nên suy nghĩ chính là: Chúng ta có nên đi Trung Vực hay không.”

Trong đại điện, đông đảo cường giả nhìn mấy người đột nhiên bị hào quang bao phủ, nói vài câu rồi bắt đầu bàn luận chuyện có nên đi Trung Vực hay không.

Chỉ trong nháy mắt, đại điện trở nên náo nhiệt, như thể sắp có trận chiến nổ ra.

Bên trong trận pháp!

Ô Lão nhìn Chu Khung, nói: “Chẳng lẽ Chu tiểu hữu không muốn đi Trung Vực tu hành sao, ngay cả yêu cầu không thềm nhìn qua?”

Chu Khung lạnh lùng đáp: “Không cần biết có yêu cầu gì, cho dù không có yêu cầu, bản tọa không có ý định đi Trung Vực vào lúc này.”

Ô Lão thở dài: “Lão phu biết ngươi tâm cao khí ngạo nhưng con đường ở Đông Vực đã đến hồi kết, nếu muốn tiến xa hơn thì chỉ có thể đến Trung Vực tu hành.

Cho dù là sư phụ của ngươi, lão ma đầu kia, tu luyện trăm vạn năm, xác suất đột phá Đế Cảnh ở Đông Vực không đến một phần ngàn.

Nhưng nếu lão ma có thể tiến vào Trung Vực tu hành, không cần một tháng, nhất định sẽ thành Đế, hơn nữa còn không phải là Đế bình thường.”

Chu Khung liếc mắt nhìn Ô Lão, lão tuy rằng thủ hộ Đông Vực vô số năm nhưng cũng mài mòn tất cả lòng tin.

Hiện tại càng thêm mất đi khả năng phán đoán, vậy mà lại đi tin tưởng lời hứa hẹn của cường giả Trung Vực.

Có lẽ là lão già người thật sự không chịu đựng nổi nữa rồi!

Lúc trước khi Chu Khung dò xét tiểu thế giới hư vô, trong ký ức của vị Tôn Giả Trung Vực kia, Trung Vực trăm vạn năm qua có rất nhiều trường hợp Đế Giả tiến vào Đông Vực.

Nhưng đều bởi vì sự tồn tại của Ô Lão mà không dám làm càn, thậm chí trong đó có một kẻ bởi vì tàn sát một chủng tộc mà bị Ô Lão đánh trọng thương.

Trong miệng các vị Đại Đế Giả Trung Vực!

Ba vực Tây Nam Bắc đều là những nơi tùy ý ra vào, duy chỉ có Đông Vực là nửa cấm khu.

Bởi vì nơi này có một lão rùa già, một lời không hợp liền muốn đồng quy vu tận.

Mà những kẻ có thể tu luyện đến Đế Giả, chẳng kẻ nào bằng lòng cùng lão rùa già này đồng quy vu tận, cho nên Đông Vực mới có thể bình yên như thế.

Nhưng chuyện này thì có liên quan gì đến ta!

“Trung Vực, bốn tọa sẽ tự mình đi, không cần người phải lo, còn có Ô lão đầu, người đã già rồi, có vài chuyện đừng nên nhúng tay vào, nếu không chết như thế nào không biết.”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang lên bên tai Ô Lão, sau đó phát tay với Đại Bạch.

Đại Bạch lập tức hiểu ý!

Há to miệng ra, trong ánh mắt kinh hãi của Ô Lão, một ngum cắn nát trận pháp bao phủ mấy người.

Âm!

Trận pháp vỡ vụn, âm thanh ồn ào náo động trong đại điện truyền vào tai Chu Khung cùng mọi người.

“Lão tử quyết định không đi, nhiều hạn chế quá, nhất định phải trong một châu phủ, không được tự do.”

“Bản tôn đi, thiên kiếp tiếp theo của bản tôn căn bản không vượt qua được, chỉ có đi Trung Vực đột phá tu vi mới là Chính đạo.”

“Lão nương cũng đi, Đông Vực này rõ ràng không trụ được bao lâu nữa, nếu không rời đi, e là tu vi của bản tôn sẽ bị tụt xuống.”

Từng trận cãi vã không ngừng vang vọng trong đại điện, có kẻ muốn đi Trung Vực cũng có kẻ không chấp nhận điều kiện mà không đi.

Trận pháp vỡ tan!

Đông đảo cường giả trong đại điện lập tức im bật, đồng loạt nhìn về phía Chu Khung, tất cả đều há hốc mồm.

Bọn họ vốn tưởng rằng Chu ma đầu sẽ bị Ô Lão trừng phạt nhưng bây giờ xem ra lại hoàn toàn không có chuyện gì.

Chương 761: Thiên bản đồng bí 1

Ngược lại Ô Lão lại mang vẻ mặt ngơ ngác, khóe miệng không ngừng co giật, phảng phất như bị đả kích dữ dội.

Đúng vậy!

Lúc này Ô Lão hoàn toàn ngơ ngác, đầu tiên là bị Chu ma đầu mĩa mai một trận, sau đó trận pháp do chính mình bố trí lại bị một con chó đen dễ dàng cắn nát.

Rốt cuộc con chó chết tiệt kia là giống loài gì!

Ánh mắt Ô Lão gắt gao nhìn chằm chằm Đại Bạch, ánh mắt không ngừng lóe sáng nhưng lại không thể nào phán đoán được lai lịch của nó.

Lúc này Đại Bạch cũng quay đầu nhìn thoáng qua Ô Lão, tham lam liếm liếm môi, thầm nghĩ:

“Làm sao mới có thể khơi mào mâu thuẫn giữa lão rùa già này và lão đại đây? Nếu không thì tiếc hũ canh rùa Đế Cảnh này lắm.”

Ngay lúc Chu Khung mang theo Liên Sinh cùng mọi người vừa ra khỏi đại điện, thì từ phía chân trời đột nhiên vang lên tiếng sấm rền.

Rầm...

Ầm ầm...

Ba!

Một giọt mưa rơi xuống mũi Đại Bạch, Đại Bạch lắc lắc đầu, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Xoát!

Ô Lão lắc mình bay thẳng ra ngoài đại điện, các cường giả khác trong đại điện cũng đều nhanh chóng chạy ra, tất cả đều nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy!

Từng giọt nước mưa đỏ như máu rơi xuống từ trên bầu trời, càng ngày càng nhiều, cuối cùng tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Cùng lúc đó!

Từng luồng khí tức bi thống tràn ngập trong thiên địa, tựa như trời cao đang khóc lóc thảm thiết.

Ông...!

Tam Nhân Thiên Tôn nhanh chóng thả ra ý niệm của mình, điên cuồng tìm kiếm về phương xa.

Một hơi sau, Tam Nhân Thiên Tôn thu hồi ý niệm, run rẩy nói: “Phạm vi mấy đại châu, tất cả đều là cảnh tượng như thế.”

Cái gì?

Đông đảo cường giả đều khiếp sợ, rốt cuộc là tình huống gì có thể khiến cho mấy châu phủ trong phạm vi đều đổ mưa máu?

Nhưng...

Bọn họ không biết là, không chỉ là mấy châu phủ trong phạm vi, toàn bộ thiên địa Đông Vực đều là cảnh tượng như vậy.

“Đế Giả ngã xuống, thiên bản đồng bi!”

Ô Lão nhìn dị tượng trong thiên địa, rung động nói, trong giọng nói tràn đầy vẻ không tin.

Một số Thiên Tôn lớn tuổi và Thiên Tôn có gia học sâu xa cũng lập tức nghĩ đến câu chuyện đã từng nghe trưởng bối nói.

Mỗi vị Đế Giả đều là trụ cột của một phương thế giới, nếu như ngã xuống, sẽ xuất hiện cảnh tượng trời giáng mưa máu, đất trời cùng đau buồn.

Sau đó!

Một vị Thiên Tôn lớn tuổi nhanh chóng kể lại chuyện này, chỉ trong nháy mắt tất cả sinh linh bên ngoài đại điện đều sùng sốt.

Lại có Đế Giả ngã xuống?

“Đông Vực chẳng phải chỉ có một mình Ô Lão là Đế Giả sao?” Ngưu Đầu Tôn Giả nhìn Ô Lão, nghi hoặc nói, ánh mắt kia phẳng phát như đang nói: Lão ta đây chẳng phải còn sống sờ sờ sao?

“Người đúng là ngu xuẩn! Chắc chắn không phải là Đông Vực rồi, nếu ta đoán không lầm, hẳn là ở Trung Vực.” Cửu đầu nhân Tôn Giả châm chọc phản bác nhưng nội tâm cũng đã sớm dậy sóng.

Ước chừng thời gian nửa chén trà nhỏ!

Trong thiên địa một mảnh yên tĩnh, trên bầu trời mưa máu vẫn còn rơi xuống, đông đảo cường giả bên ngoài đại điện lại không có ai nói chuyện.

Sự tình Đế Giả ngã xuống, đối với bọn họ mà nói thật sự là quá mức rung động, khiến cho đầu óc bọn họ như ngừng hoạt động.

Đó chính là Đế Giả đó!

Trong truyền thuyết, chỉ một ý niệm cũng có thể khiến sơn hà vỡ nát, vạn vật chết đi, là cường giả chân chính đứng trên đỉnh cao của một phương thế giới.

Cường giả bậc này sao có thể ngã xuống? Ai có thể giết chết Đế Giả?

Lúc này!

Chu Khung nhìn mưa máu giữa thiên địa, trong mắt lóe lên một tia suy tư, phảng phất nghĩ tới điều gì, lạnh giọng nói: “Đến rồi.”

Tới rồi? Cái gì tới rồi?

Tất cả cường giả xung quanh nghe Chu Khung nói vậy, đều lộ ra vẻ mặt mơ hồ, thậm chí có kẻ nhìn quanh quất, muốn tìm xem ai đã đến, tiếc rằng chẳng thấy gì.

Ngay khi mọi người còn đang nghi hoặc!

Àm...

Àm âm...

Tiếng sấm kinh thiên động địa lại vang lên, mưa máu đầy trời lập tức ngừng hẳn, thay vào đó là vô số kim quang, mặt đất bỗng dung xuất hiện vô số đóa sen rực rỡ.

Ông! Ông! Ông!

Từng luồng khí tức vui sướng tràn ngập thiên địa, tất cả sinh linh được kim quang bao phủ đều cảm thấy khoan khoái lạ thường.

Cảm giác mệt mỏi trong cơ thể chỉ trong nháy mắt tan biến, thậm chí một số sinh linh tu vi thấp kém còn đột phá thêm một tầng cảnh giới.

“Tiên giai Đế Giả, phổ thiên đồng khánh!”

Ô lão kinh hãi thốt lên, đôi mắt đục ngầu tròn to, râu tóc dựng ngược, dù với tu vi của nó, lúc này không khỏi kinh ngạc.

Chưa đầy một tuần trà, vừa có một vị Đế Giả ngã xuống, lại có kẻ tiền giai Đế Giả.

Thật sự là chuyện bất thường!

Bốp!

Một tiếng bạt tai giòn tan vang lên!

Chỉ thấy Nguru Đầu Nhân tự vả vào mặt mình một cái, sau đó ôm lấy mặt, run rẩy nói:

“Không phải đang nằm mơ, lúc này Đế Giả vẫn lạc lúc này Đế Giả lại sinh ra, lão Nguru ta sợ muốn tè ra quần rồi.”

Chương 762: Thiên bản đồng bi 2

Các cường giả khác nhìn Ngưu Đầu Nhân với vẻ mặt khinh bỉ, muốn xem xem hắn có phải đang mơ hay không, nếu không sao lại tự tát mình như vậy.

(Ngưu Đầu Nhân: Ta cũng muốn đánh kẻ khác lắm chứ nhưng mà ta đánh ai lại chứ!)

“Loạn thế sắp đến, chư vị tốt nhất đừng đứng về phía đối địch với bốn tọa, hãy tự lo liệu lấy mình đi!”

Chu Khung lạnh lùng nhìn mọi người, phát tay lấy ra Ma Long Phi Liễn trong Sơn Hà Đồ.

Sau đó, thân hình hắn lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện trở lại, đã thấy hắn an vị trên Ma Long bảo tọa bên trong phi liễn, Liên Sinh và Đại Bạch cũng đã đứng ở phía trên.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long kéo phi liễn lao vun vút về phía xa, dần dần biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Theo Ma Long Phi Liễn rời đi, dị tượng trong thiên địa cũng chậm rãi tiêu tán, hết thảy trở nên yên tĩnh.

Nhưng...

Tất cả cường giả vẫn chưa hoàn hồn khỏi cơn chấn động, cuối cùng là Vu Chiến Thiên, vẻ mặt nghiêm nghị lên tiếng:

“Ô lão, bốn tọa còn có việc, xin được cáo từ trước.”

Vừa dứt lời, chẳng đợi Ô Lão đáp lại, Vu Chiến Thiên đã phóng như bay về hướng trụ sở Vu tộc.

Hai vị lão già áo bào trắng và cẩm bào cũng lần lượt cáo từ Ô Lão, vội vàng rời đi.

Ba người vừa đi, tâm trạng cường giả bên ngoài đại điện mới dần bình ổn, một vị Thiên Tôn dị tộc nhìn Ô Lão, lên tiếng hỏi:

“Ô lão, không biết khi nào chúng ta sẽ khởi hành đến Trung Vực? Để ta còn trở về chuẩn bị.”

“Thời gian gì?”

Ô Lão ngẩng đầu nhìn trời, lông mày nhíu lại. Vốn dĩ, lão dự định một tháng sau sẽ để mọi người tiến vào Trung Vực.

Thế nhưng nhìn tình hình vừa rồi, Trung Vực rõ ràng đã xảy ra biến cố lớn, kế hoạch của lão còn thực hiện được hay không cũng là một vấn đề.

Không được, nhất định phải hỏi rõ ràng, rốt cuộc Trung Vực đã xảy ra chuyện gì, lại có thể khiến cả Đế Giả vẫn lạc.

Khụ! Khụ!

Ô Lão ho khan hai tiếng, nhìn đông đảo cường giả, nói:

“Thời gian cụ thể, lão phu sẽ thông báo sau. Các người cứ trở về chuẩn bị trước đi.”

Dứt lời, thân hình Ô Lão lóe lên rồi biến mất, để lại đám đông cường giả vẫn còn ngơ ngác.

“Chuyện gì thế này? Sao lại để chúng ta trở về chuẩn bị? Đầu voi đuôi chuột thế kia?”

“Ta không biết. Chẳng lẽ đã xảy ra biến cố gì, không đi Trung Vực được nữa?”

“Mặc kệ! Vừa hay lão tử cũng chẳng muốn đi, dù sao cũng đã có được bảo vật rồi. Đi thôi, ai về nhà nấy, tìm mẹ của các người đi!”

Đông đảo cường giả bàn tán vài câu, dưới ánh mắt phát động của Ô Chấn Thiên, tất cả đều lần lượt rời đi.

Nhưng lúc này, bên ngoài Ô Đảo!

Rất nhiều cường giả rời đi trước đó vẫn ẩn nấp trong hư không, sát khí đằng đằng. Dị biến vừa rồi cũng khiến bọn chúng chấn động không thôi.

Thế nhưng điều bọn chúng quan tâm nhất vẫn là đám người trong đại điện, bất kể là ban thưởng từ Ô Lão hay cơ hội thành Đế.

Đều là những thứ khiến bọn chúng có thể liều mạng.

Về phần tọa giá của Chu Khung rời đi lúc trước, bọn chúng nào dám xuất hiện ngăn cản? Chiến lực khủng khiếp của Chu ma đầu trong thế giới âm dương, ai mà không rõ?

Mặc dù tham lam bảo vật của Chu ma đầu nhưng bọn chúng nào dám động thủ cướp đoạt?

Dù sao thì, liều mạng không có nghĩa là tìm chết! Sống không tốt sao?...

Trên hải vực!

Rầm! Rầm!

Một trận nổ vang, một cường giả dị tộc vừa rời khỏi Ô Đảo chưa đến ba ngàn dặm, trực tiếp bị mấy đại cường giả vây quanh, công kích khủng khiếp chỉ trong nháy mắt đã bao phủ hẳn.

“Lũ các người, vậy mà đánh lén, không nói... A...”

Cường giả dị tộc gầm lên giận dữ, sau đó là tiếng hét thảm thiết, hắn trực tiếp bị đánh thành tro bụi.

Chuyện như vậy không ngừng diễn ra xung quanh Ô Đảo, đông đảo Tôn Giả tu vi kém hơn một chút, thậm chí mấy Thiên Tôn không có thể lực chống lưng đều bị theo dõi.

Kẻ nào lanh lợi một chút thì trực tiếp vận dụng bí pháp rời đi trước, còn những kẻ không chạy thoát đều rơi vào vòng vây công.

“Lũ vô sỉ bại hoại, các người dựa vào cái gì mà cướp đoạt của ta, đây chính là thứ ta liều mạng có được, a... Các đại gia tha cho ta một con đường sống.”

“Bà nó chứ, có bản năng thì các người đi cướp của Chu ma đầu ấy, hắn ta có nhiều bảo vật như vậy, sao các người không thèm thuồng?”

Lão nương chỉ có được một món đỉnh phong Tôn binh, các người cũng cướp, cướp của không có, hay là các người cướp sắc ta đi!

Từng tiếng gầm thét vang vọng bên ngoài Ô Đảo, dư âm khủng khiếp tạo nên vô số đợt sóng biển cao vạn trượng.

Không ít hung thú trong biển trực tiếp bị chấn động đến chết, những con còn sống sót đều liều mạng lặn xuống đáy biển sâu.

Một canh giờ sau!

Trọn vẹn mười Tôn Giả cùng một cường giả Thiên Tôn nhị trọng, bị tiêu diệt trên biển.

Bọn họ không cam tâm, rõ ràng bản thân có được cơ duyên khổng lồ như vậy, còn chưa kịp chuyển hóa thành thực lực, đã chết thảm!

Chương 763: Phạt Tông

Nhưng đây chính là sự tàn khốc của thế giới huyền huyền!

Muốn an toàn, muốn không bị cướp bóc, chỉ có thể trở nên mạnh mẽ, bởi vì sau khi người đủ mạnh, người có thể cướp bóc người khác...

Trong Ô Đảo!

Một mảnh yên tĩnh, Ô Lão đứng trên không trung, nhìn dư âm xa xa dần dần tan biến, không có chút ý định nhúng tay.

Bởi vì bất kể kế hoạch của lão có thể thực hiện hay không, những cường giả đạt được danh ngạch này, đều cần phải có đủ năng lực mới được.

Mà tự bảo vệ mình chính là một trong những năng lực đó, ngay cả bản thân không bảo vệ được thì ở đâu không thể tồn tại, huống chi là đến Trung Vực làm Thủ Hộ giả.

Vèo!

Thân hình Ô Lão lóe lên rồi biến mất, bay về phía một động phủ màu đen ở phía sau đảo.

Nhìn động phủ đóng chặt trước mặt, trong lòng Ô Lão dâng lên một nỗi cảm khái, lần trước lão bước vào trong này đã là hơn một trăm năm trước.

Lần đó lão mang theo hy vọng tiến vào nhưng cuối cùng lại tức giận bỏ ra ngoài, lần này lão hi vọng có thể nhận được câu trả lời chắc chắn từ.

Ông...!

Chỉ thấy Ô Lão hai tay kết ấn, một luồng ý cảnh thần bí bay vào trong động phủ.

Sau hai hơi thở!

Rắc rắc...

Cửa động phủ chậm rãi mở ra, Ô lão không chút do dự, sải bước tiến vào trong.

Thát! Thát! Thát!

Tiếng bước chân nặng nề không ngừng vang vọng trong động phủ, cuối cùng một pho tượng Phật cao bằng người hiện ra trước mặt Ô lão.

Hầy!

Ô lão nhìn pho tượng Phật, thở dài một tiếng, phát tay lấy ra ba nén Phật hương, có phần miễn cưỡng châm lửa thắp lên.

Từng làn khói xanh từ ba nén hương bay ra, chậm rãi bay về phía tượng Phật, cuối cùng biến mất trong lòng tượng.

Cùng lúc đó!

Trung Vực, trung tâm Phật Châu!

Một tòa đại điện nguy nga tráng lệ, vàng son lấp lánh trải dài bất tận, giữa đại điện có một pho tượng Phật cao trăm vạn trượng đứng sừng sững, Phật quang chiếu rọi muôn nơi.

Trong Phật Châu, phàm là sinh linh nhìn thấy tượng Phật, đều chấp tay trước ngực, lặng lẽ niệm vài tiếng Phật hiệu.

Vô số tia sáng tín ngưỡng vô hình từ trên người chúng sinh tỏa ra, bay về phía pho tượng Phật trăm vạn trượng.

Nơi đây chính là trụ sở của Phật Tông, đại tông môn đứng đầu Trung Vực!

Bên trong Vạn Phật Điện ở trung tâm!

Một lão tăng mặc áo cà sa vàng ngồi xếp bằng trên một đóa sen báu, toàn thân tỏa ra Phật quang chói lòa, khiến người ta không thể nhìn thẳng. (Chủ yếu là quá chói mắt)

Phía dưới, rất nhiều cao tăng mặc áo cà sa đỏ đứng xếp hàng hai bên, mỗi người đều có tu vi kinh thiên động địa, người yếu nhất cũng đã đạt đến Thiên Tôn cảnh.

“Thế Tôn, vì sao lại có Đế Giả vẫn lạc? Chẳng lẽ là...” Một lão tăng bước ra, cung kính hỏi.

“Phật dạy nhân quả, Huyết Long mất đi đế vị, không cam tâm, giết Đế đoạt pháp.” Giọng nói uy nghiêm từ trên đài sen báu truyền xuống.

Huyết Long?

Tất cả cao tăng trong đại điện đều biến sắc, bởi vì bọn họ đều biết người này, hẳn chính là vị Đế Giả trước đây không lâu vì pháp tắc thế gian quá ít ỏi mà bị đánh rớt khỏi đế vị.

Nói như vậy: Là vì Huyết Long không cam lòng mất đi đế vị, cho nên cấu kết với người khác, giết chết một vị Đế Giả khác, đoạt lấy pháp tắc của người đó, một lần nữa khôi phục lại tu vi Đế Giả cảnh.

Chẳng trách không có Đế kiếp giáng xuống!

Tất cả cao tăng trong đại điện đều âm thầm rung mình, nếu pháp tắc tiếp tục ít ỏi như vậy, e rằng sau này sẽ càng ngày càng có nhiều chuyện như vậy xảy ra.

“Thế Tôn, sứ giả Phong gia đến truyền tin, nói là muốn Phật Tông chúng ta một tháng sau đến Tây Vực để hoàn thành kế hoạch.” Một lão tăng bước ra, chấp tay hướng vị trí trên cao, cung kính bẩm báo.

Lão tăng ngồi trên đài sen báu khẽ nhú mày, sau đó một giọng nói uy nghiêm vang lên:

“Không Huyền, người dẫn Ngũ đi một chuyến đi!”

“Tuân theo pháp chỉ của Thế Tôn!”

Vị cao tăng đứng đầu bên trái bước ra, ánh mắt sắc bén, khí thế bức người, chỉ một tia khí thế vô tình phát ra cũng khiến cho vạn ngàn pháp tắc xung quanh không ngừng chấn động.

Nếu có cường giả nào khác nhìn thấy cảnh tượng này, e rằng sẽ kinh hãi đến mức há hốc mồm, bởi vì có thể dễ dàng khiến vạn ngàn pháp tắc chấn động như vậy, chỉ có một khả năng.

Đó chính là: Sinh linh đạt đến Đế Giả cảnh!

Hòa thượng cao lớn chấp hai tay niệm Phật hiệu, sau đó biến mất trong đại điện.

Lúc này, một nữ nhân Khâu Ni bước ra, nàng là một trong số ít nữ tu của Phật Tông, pháp hiệu Tường Vân, người đời thường gọi là Tường Vân Bồ Tát.

Tường Vân hướng lão hòa thượng phía trên lên tiếng: “Thế Tôn, người thật sự muốn đi bước này sao? Chuyện này đối với sinh linh bốn vực khác thật không công bằng!”

“Vạn vật đều có định số, sinh linh bốn vực cũng có mệnh số của chúng. Phật Tông ta không thể thay đổi điều gì.”

Chương 764: Kế hoạch của Ô Lão 1

“Trung Vực đã cho bốn vực thời gian một triệu năm để chuyển tiếp cũng xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ. Giờ là lúc chúng dâng hiến.”

Giọng nói uy nghiêm của Thế Tôn lại vang vọng trong đại điện, bình thản như đang nói ra chân lý của chư thiên.

Nhưng...

Sắc mặt Tường Vân phía dưới lại vô cùng khó coi. Cái gọi là vạn vật đều có định số, chẳng qua là tấm màn che đậy cho kẻ mạnh khi dễ kẻ yếu mà thôi.

Còn cái gì mà cho bốn vực một triệu năm tu dưỡng? Thực ra chẳng qua là bởi vì lúc trước bốn vực đều còn có Đế Giả còn sống tọa trấn, không muốn cá chết lưới rách mà thôi!

Mà hiện tại, ngoại trừ Ô Lão ở Đông Vực, Đế Giả ba vực còn lại đều đã sớm rơi xuống khỏi Đế Cảnh.

Thêm nữa, hiện tại tốc độ pháp tắc trôi qua ở Trung Vực đang tăng nhanh, cho nên mới có cái chuyện vô lý bắt bốn vực dâng hiến này.

“Tường Vân Bồ Tát, Thế Tôn cũng là vì tương lai của Phật Tông ta, người phải hiểu, tất cả đều là vì Phật Tông.”

Một lão tăng bước ra, nói với Tường Vân. Sau đó, tất cả các cao tăng khác trong đại điện đều gật đầu.

Hô!

Tường Vân hít sâu một hơi, không nói gì nữa nhưng nhìn đông đảo cao tăng trong đại điện với vẻ mặt lạnh lùng.

Ai có thể ngờ được, những cao tăng được người đời kính trọng, đức cao vọng trọng, phổ độ chúng sinh này, lại là một đám người ích kỷ đến vậy.

Hơn nữa, còn nhất định phải tự dựng cho mình một tấm bia trình tiết!

Nửa nén hương trôi qua trong tĩnh lặng!

Một pho tượng Phật bằng vàng trong cơ thể Thế Tôn, đang ngồi xếp bằng trên bảo tọa hoa sen, đột nhiên phát ra một luồng dao động kỳ lạ.

Đây là... lão Vương Bát?

Thế Tôn nhíu mày như vừa nghĩ đến điều gì đó, trên mặt lộ ra vẻ tiếc nuối.

Đông đảo tăng chúng phía dưới đều lộ vẻ khó hiểu. Thế Tôn tu vi thông thiên, vậy mà cũng có lúc tiếc nuối sao?

Không để ý đến biểu cảm của tăng chúng bên dưới, Thế Tôn nhanh chóng đưa ý niệm vào trong pho tượng Phật bằng vàng. ...

Ở một nơi khác!

Đông Vực, động phủ trên Ô Đảo!

Pho tượng Phật phát ra trận trận kim quang chói mắt, sau đó đôi mắt đang nhắm chặt bỗng mở to, trở nên linh động.

Ô Lão nhìn pho tượng Phật, nói: “Không Kiến, ngươi đến rồi!”

“Ngươi đã quyết định rồi!”

Trong tượng Phật truyền đến một tiếng đáp uy nghiêm.

“Haiz, lão phu đồng ý làm tiên thú trần tông Phật Tông cũng đồng ý làm tọa kỵ của ngươi, chỉ cần ngươi hoàn thành lời hứa năm xưa.

Ở Trung Vực, hãy lập một phủ vực cho sinh linh Đông Vực sinh tồn, Phật Tông phải bảo hộ chúng vạn năm.

Nếu ngươi làm được, một tháng sau lão phu sẽ khởi hành, đồng thời cũng khiến chúng nó lập lời thề.

Vạn năm không rời khỏi phủ vực, vĩnh viễn không đối địch với Phật môn, ngươi thấy thế nào?”

Ô Lão nhìn pho tượng chậm rãi nói, cả người như còng xuống, chỉ trong nháy mắt già nua đi rất nhiều.

Đây là ước định mà lão từng đạt thành với Thế Tôn Phật Tông Trung Vực, trở thành tọa kỵ của hắn, đổi lấy sinh tồn cho một bộ phận võ giả Đông Vực.

Tuy rằng khó lòng chấp nhận nhưng vì lời hứa năm xưa, lão bằng lòng hy sinh như vậy.

“Chủ nhân, Tiểu Ô xin lỗi người, không thể bảo vệ Đông Vực, chỉ đành dùng hạ sách này.” Ô Lão thàn than trong lòng, gương mặt lộ vẻ đau đớn, như nhớ về chuyện gì thống khổ lắm.

Nhưng ngay sau đó, Ô Lão đã thoát khỏi đau thương, bởi vì trong tượng Phật lại truyền ra giọng nói uy nghiêm của Thế Tôn:

“Sự tình có biến, ước định năm xưa, hủy bỏ!”

Cái gì?

“Không Kiến, ngươi đừng nói đùa với lão phu, chuyện đã định trăm năm trước, sao có thể nói hủy là hủy?”

Lung Ô Lão bỗng thẳng trở lại, trong mắt lóe lên tia giận dữ, phải biết, với tu vi của bọn họ,

Trăm năm thời gian chẳng qua chỉ như một giấc ngủ ngắn, mà với sinh linh như Ô Lão, càng chỉ là một cái chớp mắt.

Chuyện này chẳng khác nào người ta vừa tỏ tình với người, người còn chưa kịp đáp lại, người ta đã nói không thích người nữa.

Thật nực cười!

“Chẳng lẽ Trung Vực thực sự xảy ra biến cố lớn, khiến Không Kiến kia cũng phải từ bỏ cảm dỗ lớn như vậy?”

Ô Lão lập tức nghĩ đến dị tượng vừa rồi trên trời đất, trong lòng không ngừng phỏng đoán.

“Lão Ô, hay là, bản tăng đồng ý cho Ô tộc người chuyển đến Trung Vực, người thấy sao?”

Ánh sáng trong mắt pho tượng chợt lóe, lúc này Không Kiến cũng tràn đầy mong đợi.

Hắn rất muốn thu phục Ô Lão vào Phật Tông, không phải vì cưới nó ra ngoài sẽ rất oai phong, không phải vì tu vi Đế Giả cường đại của nó.

Mà bởi vì Ô Lão còn một thân phận khác, đó là tọa kỵ của Thiên Võ Đại Đế năm xưa.

Mà Thiên Võ Đại Đế lợi hại đến nhường nào, chỉ cần nhìn vào cái tên Thiên Võ Đại Thế Giới của thế giới này là đủ biết.

Chỉ cần thu phục được Ô Lão, danh tiếng Phật Tông sẽ càng vang xa, tín đồ cũng nhiều hơn, cứ thế, chưa biết chừng hắn có thể tiến thêm một bước.

Chương 765: Kế hoạch của Ô Lão 2

Đến lúc đó!

Đệ nhất thế lực Trung Vực, phải đổi từ Phong gia thành Phật Tông hân!

“Không thể nào, vẫn là điều kiện như trên, người không đáp ứng thì không bàn bạc nữa.”

Ô Lão tức giận đến nổi râu ria dựng ngược, đôi mắt nhỏ như hạt đậu xanh tròn tròn, tựa như muốn ăn thịt người.

“Ôi!”

Không Kiên thờ dài, hẳn biết tính lão già kia chắc chắn sẽ không đồng ý.

Nhưng mà...

Nếu là một trăm năm trước, với địa vị của Phật Tông, muốn vạch ra một phủ đất ban cho sinh linh Đông Vực không phải chuyện gì to tát, cùng lắm chỉ cần bỏ ra chút lợi ích để lo lót quan hệ là xong.

Chẳng ai hơi sức đâu mà so đo với Phật Tông chuyện này!

Thế nhưng hiện tại, các đại thế lực ở Trung Vực đều tự lo cho bản thân, ngay cả kế hoạch thôn phệ đã từng từ bỏ cũng bị lôi ra áp dụng, hơn nữa sắp sửa thi hành.

Vào lúc nguy cấp này, nếu Phật Tông có động tĩnh gì lớn, e rằng sẽ khiến cho tất cả thế lực ở Trung Vực hợp sức thảo phạt.

Đến lúc đó!

E rằng Phật Tông sẽ không chỉ mất đi một chút lợi ích cỏ cỏ!

“Lão Ô, ta thấy trạng thái của ngươi hiện giờ không ổn rồi, nói không chừng ngày nào đó tu vi sẽ rơi xuống khỏi Đế Cảnh, thật sự không đồng ý sao?”

Không Kiến hỏi lại, đồng thời cũng thẳng thừng chỉ ra tình trạng hiện tại của Ô Lão.

Ô Lão không hề kinh ngạc, với tu vi của đối phương, nếu không nhìn ra tình trạng của nó mới là lạ.

“Không Kiến, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ở Trung Vực, vừa rồi vì sao lại có Đế Giả vẫn lạc? Tại sao ngươi lại đột ngột thay đổi ước định?”

“A Di Đà Phật, chuyện Trung Vực ngươi không cần phải biết, đã không muốn tiếp nhận thì bần tăng đi vậy.”

Không Kiến liếc nhìn Ô Lão, sau đó ý niệm rút khỏi pho tượng.

Ầm!

Tượng Phật lập tức hóa thành tro bụi!

Khốn kiếp, lão lừa trọc!

Trong lòng Ô Lão tức giận mắng chữi, nó không ngờ Không Kiến không những bội ước, mà còn không nói cho nó biết vì sao lại có Đế Giả ở Trung Vực vẫn lạc.

Hiện tại ngay cả tượng Phật có thể dùng để liên lạc cũng bị hủy mất rồi!

Hắn ta không muốn chừa lại chút đường sống nào cho nó!

Đúng vậy, Ô Lão vốn định hạ thấp yêu cầu xuống một chút, ví dụ như giảm số lượng người đi nhưng Không Kiến căn

bản không cho nó cơ hội mở lời.

“Xong rồi, xem ra Trung Vực muốn ra tay với bốn vực!”

Sắc mặt Ô Lão lập tức thay đổi, dù sao nó đã sống vô số năm, tuy không biết Trung Vực muốn làm gì nhưng rõ ràng không phải chuyện tốt lành gì.

Bên kia!

Cửu Long phi liên lướt nhanh trên không hải vực, ma diễm cuộn cuộn, nơi đi qua, vạn vật né tránh, sóng biển ngập trời.

Cường giả trong biển kinh hãi, nhao nhao hiện thân!

“Mẹ kiếp! Quá càn rỡ! Thật không biết thu liễm gì cả! Lão tử còn chưa kịp làm đại sự đã bị hấn dọa sợ.”

“Ngươi nhỏ giọng chút đi, muốn chết à? Chưa nghe nói sao? Chu ma đầu kia ở Ô Đảo trực tiếp cướp sạch của tất cả Thiên Tôn, còn đổi trắng thay đen, nào ai dám phản kháng.”

“Ta nghe tam di phu kể, Chu ma đầu kia ở Ô Đảo gặp ai đánh kẻ đó, oai phong lẫm liệt lắm!”

“Ngươi đừng có mà khoác lác! Tam di phu ngươi mới Thánh Giả cảnh, ngay cả cửa Ô Đảo còn chưa vào được, biết cái gì mà nói.”

Từng cường giả hải vực nhìn phi liên nơi xa, trao đổi với nhau, trên mặt đều lộ vẻ hâm mộ, ai mà chẳng muốn ngang tàng như thế.

Nhưng bọn họ lại không có bản lĩnh đó, chỉ có thể nằm mơ mà thôi!

Trên một hải đảo!

Một nam một nữ đứng trên không trung, nhìn Ma Long Phi Liên lướt qua, ánh mắt đều lóe lên.

Nam tử khoác áo choàng, tướng mạo bình thường, trên mặt còn có một vết bớt khó coi, nữ tử mặc áo bào tím, dung mạo tuyệt mỹ, chỉ là môi có phần cay nghiệt.

“A Tử, muội thật sự muốn làm vậy sao? Chu ma đầu kia rất đáng sợ, ta e là muội sẽ gặp nguy hiểm.”

Nam tử lo lắng nhìn nữ tử áo tím.

“Trang ca ca, huynh biết tính ta mà, có thù tất báo, Chu ma đầu giết Đường đại ca, muội phải báo thù cho huynh ấy.”

Nữ tử áo tím nắm lấy cánh tay nam tử, nhẹ nhàng lay động, kiên định gật đầu nhưng trong mắt lại lóe lên tia sáng quỷ dị.

Nàng ta nói Đường đại ca chính là Đường Vũ, mười năm trước hai người lần đầu gặp mặt, nàng ta đã cảm nhận được sự tồn tại của Tinh Châu trên người hắn.

Trong một quyển cổ tịch mà nàng ta có được có ghi lại công dụng thần kỳ của Tinh Châu, vì vậy nàng ta nhanh chóng nảy sinh ý đồ.

Sau đó, nàng ta cố ý tiếp cận Đường Vũ, hao tổn tám năm, rốt cuộc cũng có được sự tín nhiệm của hắn.

Ai ngờ đâu!

Ngay khi nàng ta còn đang nghĩ cách hại chết Đường Vũ, thì hắn lại bị Chu ma đầu truy sát.

Ban đầu, nàng ta còn tưởng rằng Đường Vũ đã trốn thoát!

Cho đến ba ngày trước, ám hiệu nàng ta để lại trên người Đường Vũ đột nhiên biến mất, điều này chứng tỏ Đường Vũ đã chết.

Chương 766: Trình diễn truy sát 1

Hung thủ là ai không khó đoán, chắc chắn là Chu ma đầu!

“Trang ca ca, nếu huynh thấy nguy hiểm thì thôi vậy, muội sẽ nghĩ cách khác.”

Nữ tử áo tím nhìn nam tử, lại ủy khuất nói, như thể đang lo lắng cho sự an nguy của hắn.

“A Tử, chỉ cần có thể giúp muội, chút nguy hiểm này có đáng gì, dù chết ta không sợ.”

Nam tử áo choàng lộ vẻ mặt cung chiêu, quả thật là một tên si tình!

“Trang ca ca, muội biết huynh là tốt nhất mà!”

Tử y thiếu nữ vui vẻ nhảy lên một cái, rồi chỉ trong nháy mắt tự vùng tay đánh vào người mình một chưởng.

Phốc...

Một ngụm máu tươi phun ra, Tử y thiếu nữ lập tức rơi vào trạng thái trọng thương.

Ngay sau đó!

Thân hình nàng nhanh chóng lao về phía phi liên, nam tử áo choàng phía sau tay xuất hiện một thanh trường đao, vội vàng đuổi theo.

Trên phi liên!

Đại Bạch đang nằm vắt vẻo trên đầu một con Ma Long, hai tai dựng lên như thể đang lắng nghe điều gì đó.

Phịch!

Đại Bạch đột nhiên đứng bật dậy, ánh mắt nhìn về phương xa, khóe miệng nhếch lên nụ cười đầy tà ý: “Có trò vui rồi!”

“Cứu mạng! Ai cứu ta với!”

Một tiếng thét lạnh lạnh vang vọng khắp không trung trên biển, một Tử y thiếu nữ tuyệt sắc miệng phun máu tươi lao về phía phi liên.

“Keo Keo! Chạy đi đâu? Ngoan ngoãn theo lão gia ta về làm áp trại phu nhân!”

Phía sau thiếu nữ vang lên tiếng cười quái dị, một người áo đen tay cầm trường đao đang nhanh chóng đuổi theo.

“Bất kính! Dám quấy nhiễu tọa giá của Giáo chủ, chán sống rồi sao?”

Trên phi liên, Liên Sinh hét lớn, trường kiếm trong tay vung lên, một đạo kiếm quang chói lòa xé toạc không gian, chém về phía hai người đang lao tới.

“Chết tiệt!”

Tử y thiếu nữ thầm mắng, trong cơ thể dâng lên một cỗ chân khí, thân hình thoát cái đã né được kiếm quang, loạn choạng lao về phía phi liên.

Người áo đen phía sau thấy kiếm khí ập tới, trường đao xoay chuyển, đao ý vô tận tuôn trào.

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, người áo đen bị đánh bật lui hai bước, kinh ngạc nhìn Liên Sinh.

Phải biết tu vi của hắn là Tôn Giả lục trọng, lại không phải võ giả tầm thường, mà tu vi của Liên Sinh kia chỉ mới Tôn Giả nhị trọng.

Vậy mà chỉ bằng một kiếm đã dễ dàng đánh lui hắn!

Tên này rốt cuộc là yêu nghiệt phương nào, xem vượt cấp như trò đùa sao?

“Ồ?”

Liên Sinh lộ ra vẻ kinh ngạc, hai kẻ xông tới kia thế mà không hề hấn gì trước kiếm quang của mình.

Đặc biệt là Tử y thiếu nữ kia, tuy nhìn như vô tình né được nhưng lại không thể qua mắt được hắn.

Nàng ta rõ ràng là dựa vào thực lực bản thân để tránh né, thực lực như vậy mà lại bị một tên Tôn Giả lục trọng truy sát, ắt hẳn có điều mờ ám.

Hơn nữa!

Bất kể là thật sự bị truy sát hay giả vờ, dám chạm tới tọa giá của Giáo chủ, vậy thì phải chết!

Lúc này!

Trong thiên địa nổ vang một tiếng thật lớn, lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt cường giả nơi đây.

“Mẹ kiếp, lại có kẻ dám va chạm tọa giá của Chu ma đầu, là sống đủ rồi sao!”

“Hình như không phải va chạm, có vẻ là vị thiếu nữ áo tím kia bị truy sát, đang muốn cầu cứu Chu ma đầu.”

“Chắc chắc, nữ nhân kia sao lại xinh đẹp đến vậy, cặp đùi kia, thật trắng muốt a, chắc chắc...”

“Các người đoán xem Chu giáo chủ có ra tay anh hùng cứu mỹ nhân không?” Một vị cường giả hải vực nghi hoặc hỏi.

Lại chẳng có kẻ nào đáp lời hắn, nếu đổi lại là người khác, không cần nghĩ cũng biết chắc chắn sẽ ra tay, kẻ nào lại nỡ từ chối mỹ nhân xinh đẹp như vậy chứ.

Nhưng...

Nếu đổi lại là Chu ma đầu, bọn họ lại không dám chắc chắn, bởi vì đối phương vốn nổi danh là kẻ lãnh khốc vô tình.

“Hừ!”

Liên Sinh hừ lạnh một tiếng, trường kiếm trong tay liền muốn chém ra lần nữa!

Nhưng vào lúc này!

Vù...!

Một trận chấn động truyền đến, chỉ thấy Chu Khung ở bên trong phi liền bỗng nhiên bước ra, ánh mắt nhìn về phía thiếu nữ áo tím đang bay tới.

“Giáo chủ!”

Liên Sinh vội vàng thu hồi trường kiếm, cung kính khom người hành lễ với Chu Khung.

Mà lúc này, thiếu nữ áo tím nhìn thấy Chu Khung đột nhiên xuất hiện, trong mắt lóe lên một tia kinh hãi, thầm nghĩ:

“Người ta đều nói Chu ma đầu này lãnh khốc vô tình, quả nhiên là lời đồn nhảm, nam nhân sao có thể không yêu nữ nhân cơ chứ.

Hắn chắc chắn là nhìn thấy dung mạo xinh đẹp của ta, mới chủ động ra tay anh hùng cứu mỹ nhân, chẳng qua như vậy cũng tốt, ta mới có thể tiếp cận hắn, nghĩ cách lấy được tinh châu.”

Nghĩ vậy, thiếu nữ áo tím cố ý kéo cổ áo xuống một chút, để lộ ra một vệt trắng như ẩn như hiện.

Khiến cho đông đảo sinh linh dưới đáy biển đang lén lút nhìn trộm, tất cả đều không nhịn được chảy máu mũi!

“Vị công tử áo đen phía trước, xin hãy cứu ta, tên xấu xí kia muốn bắt nạt ta!”

Thiếu nữ áo tím vừa nhanh chóng bay về phía Long Liên, vừa dịu dàng lên tiếng, trong lòng đã bắt đầu lên kế hoạch cho tương lai.

Chương 767: Trình diễn truy sát 2

Thế nhưng ngay sau đó!

Nàng ta liền trợn tròn mắt kinh ngạc!

Chỉ thấy Chu Khung mỉm cười với nàng, sau đó một bàn tay vô tình vung ra.

“DM cả nhà người!”

Thiếu nữ áo tím buông lời thô tục, nhìn bàn tay đang vung tới, chỉ trong nháy mắt ngây người.

Nàng đường đường là thiếu nữ xinh đẹp diễm lệ, chủ động muốn ôm ấp yêu thương, vậy mà nghênh đón lại không phải là che chở.

Mà là một cái tát, hơn nữa cái tát này rõ ràng không hề nương tay, khiến nàng trực tiếp cảm nhận được uy hiếp của cái chết.

Không chút do dự, thiếu nữ áo tím biết bản thân căn bản không thể trốn thoát khỏi bàn tay này, chỉ có thể cắn răng chịu đựng.

“Tà Thần hộ thể, vạn vật bất thương!”

Một tiếng quát khế, chỉ thấy một đạo hào quang màu xám nhanh chóng hiện lên trên người thiếu nữ áo tím, từng đợt chấn động không tên từ hào quang kia phát ra.

Sau đó...

Bốp!

Một tiếng bạt tai thanh thúy vang vọng trong phạm vi mười mấy vạn dặm, dư âm khủng khiếp trực tiếp tạo nên vô số đợt sóng biển cao vạn trượng.

Chỉ thấy...

Thiếu nữ áo tím trực tiếp bị một cái tát đánh bay ra ngoài vạn dặm, nửa quỳ trên không trung, khuôn mặt nhỏ nhắn sưng vù như cá nóc, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi.

Ánh mắt nhìn Chu Khung ngoại trừ sợ hãi, còn có một tia mờ mịt, hoàn toàn rơi vào trạng thái trọng thương sắp chết lại thêm hoang mang tột độ.

“Điều này không thể nào... Oa!”

Thiếu nữ áo tím vừa phun máu tươi vừa lảo đảo, xương cốt trong cơ thể nàng vô cùng cứng cỏi, lực phòng ngự kinh người.

Cho dù là cường giả Thiên Tôn tam trọng tứ trọng bình thường cũng căn bản không thể nào làm nàng bị thương, vậy mà đối phương chỉ tùy ý một cái tát, đã đánh nát xương cốt của nàng, thật quá mức khủng khiếp.

Đáng tiếc...

Những gì Chu Khung làm ở đảo Ô vẫn chưa lan truyền rộng rãi, thêm nữa thiếu nữ áo tím không tìm hiểu về phương diện này, cho nên mới không biết thực lực chân chính của Chu Khung.

Nếu không, e rằng thiếu nữ áo tím sẽ không ngu ngốc mà lập ra kế hoạch như vậy.

“Mẹ kiếp, thật vô tình, thật tàn nhẫn! Một cái tát đã phế bỏ mỹ nữ chân dài rồi.”

“Không đúng, nữ nhân này lại không bị Chu giáo chủ một tát đánh chết, thật kỳ lạ?”

Ánh mắt một cường giả hải vực co lại, chỉ vào thiếu nữ áo tím trầm giọng nói.

Những người khác nghe xong đều biến sắc, bọn hắc vừa rồi chỉ lo nhìn hình ảnh thê thảm của thiếu nữ áo tím, cùng với một chút xuân quang lấp ló.

Căn bản không hề nghĩ tới nữ tử này vậy mà không chết!

Vừa rồi uy lực của bàn tay Chu Khung kia bọn hắc cũng cảm nhận được, ít nhất là uy lực của Thiên Tôn ba bốn tầng, thậm chí còn mạnh hơn.

Thế mà...

Lại không thể một tát đánh chết một thiếu nữ!

Điều này không có gì, dù sao biết đâu thiếu nữ này là một cường giả ẩn giấu nào đó.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ...

Nàng vừa rồi lại bị một tên áo choàng Tôn Giả Lục Tầng Cảnh truy sát, việc này rõ ràng có điều mờ ám!

Mỹ nhân kế?

Đầu hoai tống bão kế?

Chủ động câu dẫn Chu Khung cứu mỹ kế?

Chỉ trong nháy mắt, trong đầu tất cả sinh linh hiện lên đủ loại khả năng!

“A Tử!”

Tên áo choàng đứng trên không trung, nhìn thiếu nữ áo tím trọng thương sắp chết, lập tức gầm lên một tiếng, vội vàng bay tới.

“Ngươi không thể chết, A Tử!”

Tên áo choàng vừa điên cuồng nhét đan dược vào miệng thiếu nữ áo tím, vừa không ngừng lay động cơ thể nàng.

Ưc! Ưc! Ưc!

Thiếu nữ áo tím bị lượng lớn đan dược nhét đầy miệng, nghẹn đến mức trợn trắng mắt, cuối cùng một luồng năng lượng màu xám trong cơ thể tràn ra, nhanh chóng hòa tan vô số đan dược.

Bằng không nàng có thể trở thành cường giả Tôn cảnh đầu tiên bị nghẹn chết bởi đan dược chữa thương.

Trên phi liên!

Vậy mà không chết, nhìn thiếu nữ áo tím trọng thương, trong mắt Chu Khung hiện lên một tia trầm tư.

Vừa rồi trong phi liên, hắn đã cảm nhận được thiếu nữ áo tím bên ngoài có điều bất thường, trong cơ thể nàng ẩn chứa một cỗ năng lượng cường đại.

Hơn nữa, lực lượng kia còn có lực hấp dẫn đặc biệt với tinh thạch trong tim Chu Khung, khiến hắn phải lập tức hiện thân.

“Là thứ gì? Bí bảo tựa như tinh thạch? Hay là thứ khác?”

Chu Khung trầm nghĩ, sau đó lắc đầu không suy nghĩ nữa, bất kể là bảo vật gì, đã gặp được thì chính là của hắn.

Nguyên tắc của Chu Khung: Chỉ cần là bảo vật chính mắt nhìn thấy, chính là của mình, ừm, không sai!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Một bàn tay khổng lồ che trời lấp đất hiện ra, nhanh chóng chụp về phía thiếu nữ áo tím!

“Không ổn!”

Trang Hiền nhìn bàn tay khổng lồ chụp tới, kinh hãi kêu lên một tiếng, liếc mắt nhìn thiếu nữ áo tím bên cạnh, trong

mắt toát lên một tia không nỡ, vội vàng nói:

“A Tử, gặp được muối là may mắn của ta trong đời này, chúc muối tương lai được hạnh phúc, hãy đi mau!”

Nói xong!

Chương 768: Lụy tình cao cấp

Trang Hiền hung hăng đẩy thiếu nữ áo tím, muốn nàng rời đi!

“Trang ca ca...”

Thiếu nữ áo tím gắng gượng đứng dậy, yếu ớt nói.

“Đừng lè mề, ta biết mọi người không nỡ bỏ ta, mọi người hãy đi mau đi, Trang Hiền ta cam tâm trạng nguyện, chết không hối tiếc.”

Trang Hiền không đợi thiếu nữ áo tím nói xong, liền vội vàng găm lên lần nữa.

“Trang ca ca, ta muốn nói, huynh nhất định phải chèo chống thêm mấy hơi a!”

Thanh âm của thiếu nữ áo tím từ chân trời truyền đến, nàng ta đã sớm bay ra ngoài mây trăm dặm.

Trang Hiền: (??? Ích??)

Nội tâm Trang Hiền chợt co rút lại nhưng chẳng bao lâu sau đã bình tĩnh, là một kẻ si tình cao cấp, vì A Tử, hắn đã đoạn tuyệt quan hệ với cha mẹ, còn bại sạch hơn phân nửa gia nghiệp.

Mặc dù chỉ nhận được vài lời tán thưởng!

Nhưng hắn đã rất thỏa mãn rồi, ai bảo 100 năm trước là A Tử cứu mạng hắn chứ!

Hiện tại!

Đã đến lúc hẳn phải báo ân!

“Bá Đạo...!”

Trang Hiền gầm lên một tiếng, trong cơ thể hiện ra từng đợt khí thể bá đạo, trường đao trong tay phát ra vô tận quang mang.

“Trảm!”

Một đạo đao quang thông thiên triệt địa xuất hiện, trực tiếp chém về phía cự chưởng trên không trung.

Đồng thời trong mắt Trang Hiền lóe lên một tia kiên quyết, linh hồn, huyết dịch trong cơ thể nhanh chóng bốc cháy, bản thân hắn cũng lao thẳng về phía bàn tay lớn.

“Vù vù!”

Một tiếng chấn động vang lên, đao quang bổ vào bàn tay khổng lồ như châu châu đá xe, chỉ trong nháy mắt bị đánh tan thành hư vô.

“Ầm!”

Thân thể Trang Hiền trực tiếp tự bạo trước phương hướng đại chưởng tiến tới, vụ nổ kinh thiên động địa khiến không gian vạn dặm xung quanh đều chấn động dữ dội.

Nhưng...

Nơi bàn tay lớn của Thương Khung đi qua, tất cả dư chấn đều được san bằng, không hề bị trì hoãn dù chỉ một phần ngàn hơi thở.

Lúc này!

Thiếu nữ áo tím đã phát động các loại bí bảo, bay ra ngoài hơn vạn dặm, miệng lầm bầm:

“Bà ngoại nó, bản cô nương chưa từng chột vật như vậy, không những bị trọng thương, ngay cả con cá đã câu cũng mất

luôn.”

Không sai!

Chuyện nàng ta cứu Trang Hiền 100 năm trước, hoàn toàn là do nàng ta cố ý sắp đặt, bởi vì nàng ta nhận ra đối phương là kẻ si tình.

Hơn nữa còn là loại si tình không có đầu óc, căn bản chưa từng trải sự đời!

Với kinh nghiệm chinh phục vô số nam nhân của nàng ta, loại nam nhân này dễ lừa nhất, chỉ cần làm nũng một chút là có thể khiến hắn ta chết vì mình.

Đáng tiếc loại ngu ngốc này không còn nhiều, muốn tìm thêm một người không biết đến khi nào.

“Àm!”

Một tiếng nổ lớn vang lên bên tai!

Thiếu nữ áo tím theo bản năng quay đầu lại nhìn, nhất thời sắc mặt tái mét, chỉ thấy bàn tay khổng lồ trên bầu trời phía sau cách nàng ta không đến một dặm.

“Không, Tà Mị Tử ta sao có thể chết ở đây, phá...”

Thiếu nữ áo tím hét lớn một tiếng, hình thể bắt đầu phát sinh biến hóa dữ dội, thân thể kéo dài, đầu dẹt, tà khí cuộn cuộn bao phủ.

Một lát sau!

Một con quái thú màu tím dữ tợn, khổng lồ trăm trượng hiện ra giữa thiên địa!

Phương xa!

Đông đảo nam tu hải vực trông thấy thiếu nữ áo tím đột nhiên biến hóa, sắc mặt đều trở nên quý dị.

Đặc biệt là một cường giả Hải Cầu, thân thể vốn đang run rẩy bỗng chốc dừng lại, vẻ mặt phẫn nộ, miệng quát lớn:

“Mẹ kiếp, bản thể xấu xí như vậy, lừa gạt tình cảm của ta, lãng phí tinh lực của ta, đáng chết!”...

Tử Y quái thú trên không trung nào hay biết có kẻ đang mắng mình cũng chẳng có thời gian bận tâm đến chuyện đó.

Cái miệng nhỏ nhắn gầm lên một tiếng!

Gào!

Tiếng gầm quái dị vang vọng khắp thiên địa, tà khí cuộn cuộn tản ra, đánh thẳng một thông đạo không gian trước mặt quái thú.

Vút!

Quái thú màu tím lao nhanh vào trong thông đạo không gian, theo sau quái thú, tà khí lập tức khép kín thông đạo.

Đây chính là thiên phú thần thông của chủng tộc thiếu nữ áo tím!

Thiên Tà Độn: Một khi thi triển bí thuật, có thể ngẫu nhiên mở ra một thông đạo không gian, truyền tống đến nơi vô định, cả đời chỉ có thể dùng ba lần!

Sau khi chạy vào thông đạo, sắc mặt quái thú màu tím bình tĩnh lại, như thể đã an toàn, bởi vì dựa vào thiên phú thần thông này, nàng từng trốn thoát khỏi tay cường giả Thiên Tôn lục trọng.

Thế nhưng...

Vẫn chưa kịp vui mừng!

Liền thấy đường hầm không gian vốn đang ổn định bỗng chốc rung lắc dữ dội, ngay sau đó một bàn tay khổng lồ từ trên Cửu Thiên giáng xuống, đánh nát thông đạo, chộp tới.

“Không... Gào...”

Quái thú màu tím căn bản không kịp phản kháng, bị bàn tay khổng lồ tóm lấy, lôi ra khỏi thông đạo.

Thông đạo tà khí điên cuồng phun trào, thế nhưng căn bản không cách nào ngăn cản bàn tay kia!

Rầm!

Quái thú màu tím bị ném thẳng xuống phi liên, máu me đầy người, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, ngẩng đầu nhìn Chu Khung nói:

“Chu giáo chủ tha mạng, tiểu nữ tử biết lỗi rồi, tiểu nữ tử sùng bái ngài nên mới cố ý tiếp cận ngài.”

Chương 769: Bạn Tình Thạch Thiên Tà Thú 1

“Xin hãy nể tình tiểu nữ tử là người ái mộ ngài, tha cho ta, ta bằng lòng trả giá bất cứ thứ gì, hu hu...”

Tiếng kêu rên ai oán cùng tiếng khóc nức nở khiến cho tất cả những người nghe thấy đều phải động lòng trắc ẩn.

Dường như yêu thú màu tím này thật sự không làm gì sai, không nên bị giết vậy.

“Chắc chắc... Xấu xí thì thôi đi, còn giỏi bịa chuyện!”

Đại Bạch nhìn yêu thú màu tím khinh thường bĩu môi. Phải biết rằng vừa rồi nó vừa vặn nghe được nữ tử này nói chuyện với người áo choàng.

“Lão đại, nữ nhân này không phải người tốt. Vừa rồi còn nói là vì Đường đại ca báo thù, cho nên cố ý sắp đặt đến tiếp cận chúng ta, đoán chừng là một người tình cũ nào đó của Đường Vũ.”

Đại Bạch quay đầu nhìn Chu Khung, tranh công nói.

“Xong rồi, hoàn toàn tiêu đời rồi!”

Yêu thú màu tím nghe Đại Bạch nói xong, trong lòng liền lạnh lẽo. Nàng không ngờ mình hành sự bí mật như vậy mà vẫn bị phát hiện.

Nàng nào hay biết!

Thiên phú thần thông của Đại Bạch giờ đây vô cùng biến thái, có thể nói trong vòng vạn dặm, bất kỳ động tĩnh gì không

thoát khỏi tai nó. (Bao gồm cả cầu biển ở phương xa đang run rẩy thân thể.)

Ủm!

Chu Khung gật đầu, ánh mắt nhìn về phía yêu thú màu tím. Bất kể nguyên nhân là gì, ả ta đều phải chết!

Một tay hắn đưa ra, ma khí cuộn cuộn lập tức bao phủ lấy đối phương!

Thiên Ma Phệ Hồn!

“A... A... A...”

Tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng yêu thú màu tím phát ra, âm thanh càng ngày càng yếu ớt, cho đến khi hoàn toàn biến mất.

Bàn tay thu hồi!

Àm!

Yêu thú màu tím ngã xuống đất, hồn phi phách tán!

Vù...!

Chỉ thấy Chu Khung vẫy tay về phía thi thể yêu thú, một khối đá màu tím lập tức bay vào tay hắn.

Khối đá có màu tím, hình bầu dục, bên trên tỏa ra từng trận hào quang, khiến người ta vừa nhìn đã biết là bảo vật.

Trong ký ức của yêu thú mà Chu Khung vừa dò xét được, bảo vật này có tên là Bạng Tinh Thạch, là do ả ta có được trong một lần kỳ ngộ.

Bạng Tinh Thạch: Là vật bồi sinh của kỳ bảo Tinh Thạch tuyệt thế, có năng lực biến xương cốt thành Thần Ma chi cốt.

Cho dù thời gian có tang thương biến hóa, tinh cốt vẫn vĩnh hằng bất hủ!

Cách dùng: Nuốt vào là được!

“Khó trách một chương không đánh chết được, thì ra là bởi vì xương cốt cứng cáp. Đáng tiếc ả ta không có Tinh Thạch phụ trợ, bằng không ít nhất còn có thể chịu thêm được một chương!”

Chu Khung nhìn khối đá màu tím trong tay, trầm nghĩ. Nếu như không có hấn xuất hiện, e rằng cuối cùng yêu thú màu tím này sẽ chết trong tay Đường Vũ.

Bạn Tinh Thạch cũng sẽ rơi vào tay Đường Vũ, trở thành một trong những cơ duyên để hấn ta quật khởi. Quả nhiên, giá trị Thiên Vận cao thật sự phi phàm!

Sau đó!

Trong mắt Chu Khung hiện lên một tia quang mang, dường như nghĩ tới điều gì!

“Hệ thống, hiện tại ta có giá trị khí vận chưa?”

“Ký chủ, ngươi không có giá trị khí vận!”

Không có giá trị khí vận, vậy quái thú màu tím kia vì sao lại đột nhiên tìm đến cửa, tặng bảo vật cho mình chứ?

Phải biết cơ duyên của Chu Khung cơ bản đều là tự mình đi đoạt lấy, chủ động đưa đến tận cửa như thế này là lần đầu tiên, thật kỳ quặc.

Đang lúc Chu Khung còn đang nghi hoặc khó hiểu, muốn hỏi hệ thống, thì một giọng nói truyền đến tai hấn.

“Giáo chủ, quái thú màu tím này người còn cần dùng sao?”

Liên Sinh cung kính cúi người nói với Chu Khung, trong mắt nhìn quái thú màu tím lóe lên một tia tham lam, như muốn nuốt chửng đối phương.

Thế nhưng thân thể lại gắt gao đứng im tại chỗ, hoàn toàn kiềm chế khát vọng bản năng.

Đây là?

Chu Khung nhìn trạng thái của Liên Sinh có phần không hiểu!

Liên Sinh nhìn ra Chu Khung khó hiểu, liền nói tiếp:

“Giáo chủ, chẳng biết tại sao, trong cơ thể thuộc hạ luôn có một loại khát vọng, muốn nuốt chừng con quái thú này, dường như chỉ cần nuốt chừng nó, sẽ có lợi ích khổng lồ cho thuộc hạ.”

Nuốt chừng quái thú màu tím này?

Chu Khung suy nghĩ một chút, bèn hướng hệ thống hỏi:

“Hệ thống, đây là tình huống gì?”

“Ký chủ, trong cơ thể quái thú màu tím này có gen của Thiên Tà Thú, mà Thiên Tà Thú có tác dụng thúc đẩy nhất định đối với Thiên Tà Thánh Thể!

Một khi sinh linh sở hữu Thiên Tà Thánh Thể nuốt chừng luyện hóa Thiên Tà Thú, sẽ được tăng cường lực lượng thể chất đặc thù.”

Khó trách!

Chu Khung âm thầm gạt đầu, thì ra đây căn bản không phải vận khí của mình tốt, mà là khí vận của Liên Sinh đang phát huy tác dụng.

Con quái thú màu tím này là đến để tăng thêm cơ duyên cho Liên Sinh!

Mẹ kiếp! Bản thân mình lại biến thành trò hề!

Chu Khung lắc đầu, không muốn nghĩ đến chuyện mất mặt này nữa, trong đầu lại hiện ra một nghi vấn.

“Hệ thống, trong cơ thể ta cũng có Thiên Tà Thánh Thể, vì sao con quái thú màu tím này đối với ta lại không có chút hấp dẫn nào?”

Chương 770: BẠN TÌNH THẠCH THIÊN TÀ THÚ 2

“Ký chủ, thể chất của ngươi bây giờ quá mức biến thái, đừng nói chỉ là một chút huyết mạch Thiên Tà Thú,

Cho dù là Thiên Tà Thú thật sự đến, ngươi có nuốt chửng cũng vô dụng, tất nhiên sẽ không tạo ra hấp dẫn đối với ngươi.”

Thì ra là vậy!

Chu Khung chỉ trong nháy mắt đã hiểu rõ tất cả, sau đó vừa định nói gì đó, âm thanh của hệ thống lại vang lên!

“Đúng rồi ký chủ, đề cử bí thuật: Thông Thiên Dung Hợp Thuật, có thể tăng cường năng lực thôn phệ thể chất, giá bán chỉ cần 998 vạn nguyên!”

Nghe thấy âm thanh của hệ thống trong đầu, sắc mặt Chu Khung lại lần nữa tối sầm, hắn đang nói sao hệ thống lại trả lời vấn đề của hắn miễn phí chứ.

Hóa ra là chờ hắn ở đây, chuyện này có thể làm sao? Vì nội tình của Ma Giáo, chỉ có thể...

“Đôi!”

“Đinh, Thông Thiên Dung Hợp Thuật đôi thành công, tiêu hao 998 vạn điểm phản diện, tức chủ còn thừa một ức tám trăm linh hai vạn điểm phản diện.”

Sau đó!

Một tấm lệnh bài khắc ấn mật pháp xuất hiện trong tay Chu Khung!

“Liên Sinh, đây là bí thuật dung hợp, ngươi hãy thôn phệ con quái thú màu tím này đi!”

Chu Khung phát tay ném lệnh bài trong tay cho Liên Sinh, xoay người trở lại bên trong phi liên.

“Đa tạ Giáo chủ ban ân!”

Liên Sinh nhận lấy lệnh bài, cung kính khom người nói, sau đó trực tiếp đưa thần thức vào trong lệnh bài.

Nửa nén hương sau!

Liên Sinh chậm rãi mở mắt, một tay ấn lên quái thú màu tím, phát ra lực lượng thôn phệ quỷ dị.

Chỉ thấy...

Thân thể quái thú màu tím co lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được, cho đến khi hoàn toàn biến mất.

Thay vào đó là...

Khí thể trên người Liên Sinh bắt đầu tăng vọt, khí tức tà ác càng lúc càng nồng đậm.

Hết như một vị Tà Thần giáng thế!

Bên kia!

Đại Bạch vừa nhìn thấy quái thú màu tím đã lập tức mất hứng thú. Bởi vì dung mạo nó quá mức khó coi, không cách nào há mồm, nuốt không trôi!

“Đi thôi, khởi hành! Gấu! Gấu!”

Đại Bạch ngửa mặt lên trời tru hai tiếng, chỉ huy Ma Long Phi Liên tiếp tục bay về phương xa.

Trong lòng biển!

Vô số cường giả len lén trôi lên mặt nước, nhìn theo phi liên khuất bóng, lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm!

“Quả nhiên Ma Giáo chính là tàn nhẫn, ngay cả quái thú xấu xí như vậy cũng có thể thôn phệ, thật sự quá biến thái.”

“Chắc là tà thuật gì đó, dù sao ta vừa nhìn thấy tên nam tử mặc đồ đỏ kia là toàn thân rét lạnh.”

“Rốt cuộc cũng kết thúc, ta phải đi trước, chính sự của ta còn chưa xong đâu!”

Từng tiếng xôn xao vang lên, cuối cùng chìm vào tĩnh lặng. Hải vực vạn dặm bị dư âm chấn động đến trống rỗng lại lần nữa được lấp đầy bởi các loại hải thú. ...

Trong phi liên!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, trong tay chậm rãi xuất hiện một vòng xoáy, thôn phệ Phối Tinh Thạch vào trong cơ thể.

Ông...!

Phối Tinh Thạch vừa tiến vào trong cơ thể, liền nhanh chóng vọt tới bên trên xương sống, đồng thời tinh thạch trong trái tim phát ra một cỗ chấn động hướng nó mà đi.

Tiếp nhận chấn động từ tinh thạch, Phối Tinh Thạch phảng phất như hài tử gặp mẫu thân, phát ra một trận vui sướng.

Sau đó...

Từng luồng lực lượng quỷ dị nhanh chóng phát ra từ Phối Tinh Thạch, chui vào trong tất cả xương cốt trong cơ thể Chu Khung!

Đùng đùng... Đùng đùng...

Từng tiếng vang giòn từ trong thân thể Chu Khung phát ra, lại càng ngày càng mãnh liệt, tựa như rang đậu.

Trọn vẹn nửa canh giờ sau!

Thanh âm mới dần bình phục lại, mà xương cốt trong cơ thể Chu Khung đã hóa thành màu vàng sậm, còn phát ra ánh sáng yếu ớt.

Khiến người ta có một cảm giác bất khả xâm phạm!

Rầm!

Một tiếng chấn động vang lên, tu vi của Chu Khung lại đột phá một tầng, đạt đến Tôn Giả cửu trọng!

Hô!

“Cường độ xương cốt tăng lên gấp đôi, e rằng đỉnh cấp Tôn binh không cứng bằng xương cốt của ta.

Hơn nữa có tinh thạch và Phôi Tinh Thạch này tồn tại, xương cốt và máu huyết của ta vẫn đang không ngừng mạnh lên.

Sớm muộn gì cũng có một ngày, thân thể ta sẽ biến thành Ma Thể bất diệt, trở thành một Ma Thần vô địch chân chính!”

Chu Khung nhìn lên bầu trời lẫm lẫm, toàn thân bá đạo, ma khí tung hoành, khiến người ta không thể nhìn thẳng, phảng phất như Ma Thần giáng thế.

Sau đó!

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía một gói quà lớn trong không gian trữ vật của hệ thống, đây chính là thần bí đại lễ bao mà hắn có được khi giết Thiên Vận chi tử thứ chín - Đường Vũ.

Đối với đại lễ bao có giá trị hai vạn Thiên Vận này, Chu Khung vạn phần chờ mong, hy vọng có thể mở ra được bảo vật!

Dù sao loạn thế sắp đến, chỉ có thực lực mạnh mẽ mới có thể san bằng tất cả!

Mà biện pháp nhanh nhất để tăng thực lực, đương nhiên không phải bế quan tu luyện, mà là mở hack!

Muốn giải ưu sầu, chỉ có thể mở hack!

“Mở đại lễ bao!”

“Ting, chúc mừng kí chủ mở thần bí đại lễ bao, ban thưởng một tòa Vạn Pháp Tiên Trì!”

Chương 771: Thực lực đột phá mở gói quà

“Ting, chúc mừng kí chủ mở thần bí đại lễ bao, thưởng một tấm Đặc cấp phân cắt thẻ!”

“Ting, chúc mừng kí chủ mở thần bí đại lễ bao, thưởng ba mươi giọt Thần Thủy.”

“Ting, chúc mừng kí chủ mở thần bí đại lễ bao, ban thưởng công pháp 《Ma》 tầng thứ bảy, tám, chín!”

Bốn đạo âm thanh liên tiếp của hệ thống vang vọng trong đầu Chu Khung, khiến hắn lại có tâm lý muốn giàu nhanh.

Ánh mắt trực tiếp lướt qua phần thưởng thứ hai, thật sự là phân cắt thẻ này tuy hữu dụng nhưng mỗi lần xuất hiện đều khiến hắn cảm thấy có phần rẻ mạt.

Nói vô dụng ư? Vẫn là nhờ nó tạo nên một nhóm nguy Thiên Vận chi tử của Ma Giáo, mới khiến chiến lực cao tầng Ma Giáo theo kịp bước chân Chu Khung.

Nói cho đúng!

Nếu không có Thiên Vận Châu này, dẫu Chu Khung có ban cho cao tầng Ma Giáo thêm bao nhiêu tài nguyên, bọn chúng cũng chẳng thể nào đuổi kịp bước tiến của hắn.

Bởi tài nguyên có chất chồng như núi không thể tạo ra tuyệt thế cao thủ, cao tầng Ma Giáo đều là kẻ từ hạ giới phi thăng, tư chất vốn chẳng mạnh mẽ gì.

Tiềm lực của bọn chúng có lẽ đều không đủ để tu luyện đến Thánh Cảnh nhưng ai bảo bọn chúng đi theo đúng người chứ?

Chu Khung đã hứa hẹn sẽ dẫn dắt bọn chúng bước lên đỉnh phong Chư Thiên, vậy thì nhất định sẽ thực hiện!

Hắn không nghĩ ngợi thêm nữa, trực tiếp đưa mắt nhìn về phía giới thiệu vật phẩm thứ nhất.

Vạn Pháp Tiên Trì: Bí bảo đỉnh cấp, là do một phương đại thể giới vỡ nát biến thành, bên trong ẩn chứa ngàn vạn pháp tắc, có thể giúp sinh linh nhanh chóng lĩnh ngộ ý cảnh pháp tắc, xác suất thành công là 60%!

Hô!

Chu Khung hít sâu một hơi, phải biết lực pháp tắc chính là mấu chốt để sinh linh đột phá Tôn cảnh.

Một khi sinh linh lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc, xác suất đột phá Tôn cảnh cơ bản đã vượt quá năm mươi phần trăm.

Hơn nữa, sinh linh sau khi lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc, chiến lực sẽ tăng tiến cực nhanh, khiêu chiến vượt một hai cấp bậc là chuyện thường tình.

“Hệ thống, Vạn Pháp Tiên Trì này có hạn chế sử dụng không?”

“Có, Vạn Pháp Tiên Trì mỗi năm có thể mở ra một lần, mỗi lần tiến vào không thể vượt quá năm trăm sinh linh, hơn nữa mỗi sinh linh cả đời chỉ có thể tiến vào tối đa hai lần.”

Một năm mở ra một lần?

Hạn chế này cũng chẳng đáng là bao!

Đến lúc đó ném vào Sơn Hà Đồ gia tộc là được!

Như đoán được suy nghĩ của Chu Khung, âm thanh hệ thống lại vang lên:

“Đinh, nhắc nhở kí chủ: Vạn Pháp Tiên Trì là tiên bảo đỉnh cấp, không thể thu vào Sơn Hà Đồ.”

Chết tiệt!

Sắc mặt Chu Khung tối sầm, vừa tìm ra bug mà đã bị chặn mất rồi!

Nhưng suy nghĩ một chút cũng có thể hiểu được, đẳng cấp của bí bảo này hẳn là còn cao hơn cả Sơn Hà Đồ, không thể thu vào cũng là lẽ thường.

Nhưng không thu được, đâu có nghĩa là không thể lợi dụng bug!

Khóe miệng Chu Khung nở một nụ cười đầy tà khí, xem ra hẳn lại nghĩ ra biện pháp hữu dụng nào đó.

“Đinh, kí chủ có thể thông qua hệ thống để gia tốc Tiên Trì, một ngàn vạn điểm phản diện, gia tốc một năm!”

“Không cần, bản tọa tự mình... nghĩ biện pháp.”

Chu Khung lạnh lùng đáp lại hệ thống một câu.

Chu Khung không còn bàn luận với hệ thống về vấn đề cày BUG nữa, mà nhanh chóng đưa mắt nhìn về phía vật phẩm thứ ba!

Thần Tủy: Là tinh hoa của Thần Ma ngưng tụ mà thành, sinh linh chỉ cần nuốt một giọt, là có thể trong vòng trăm năm không cần bình cảnh đột phá thẳng đến Thiên Tôn cảnh, không có tai họa ngầm, một sinh linh cả đời chỉ có thể nuốt một giọt!

Chú thích: Vật này có thể tăng lên bản chất của Thảo Mộc Tinh Linh!

Hô!

Chu Khung thở phào một hơi, đây quả thực là kỳ bảo! Phải biết ngoại trừ Ma Giáo, các vị Tôn Giả trẻ tuổi nhất Đông Vực e rằng đều trên vạn tuổi.

Tại Đông Vực, trong vòng trăm năm có thể đột phá đến Bán Thánh cảnh đã được xem là tuyệt thế yêu nghiệt, bằng không trận chiến Thiên Kiêu năm xưa cũng sẽ không có chuyện kẻ mạnh nhất cũng chưa đạt đến Thánh Cảnh.

Có thể nói!

Mỗi một giọt Thần Tủy này đều có thể tạo nên một vị yêu nghiệt tuyệt thế, quả là phiên bản tiến hóa của Vạn Tiên Chi Tủy, hơn nữa lại xuất hiện một lúc ba mươi giọt.

“Hệ thống, Thần Tủy này có thể giúp Đan Linh tiến hóa không?”

“Có thể thừa ký chủ nhưng chỉ là Thần Tủy thì chỉ có thể giúp Đan Linh tiến hóa đến cảnh giới sơ nhập Đế cấp cũng chỉ có thể luyện chế ra loại đan dược Đế cảnh thông thường nhất.”

Chu Khung gật đầu, có thể là được rồi, còn chuyện chỉ có thể luyện chế ra loại đan dược Đế cảnh thông thường nhất thì không thành vấn đề, dù thông thường cũng mạnh hơn đan dược Tôn cảnh nhiều.

Có vật này, tu vi của các đệ tử Ma Giáo mới có thể càng tiến thêm một bậc, thậm chí Thánh cảnh có thể xuất hiện khắp nơi.

Chương 772: Hồ Châu biên quan 1

Còn lại chính là vật phẩm thứ tư - công pháp Ma. Là công pháp chủ tu của Chu Khung, có thể nói là vô cùng cường đại, bên trong có đủ loại bí thuật Ma đạo quỷ dị khó lường.

Công pháp tổng cộng có mười ba tầng, càng về sau lại càng đắt, tùy tiện một lần tu luyện cũng tiêu tốn mấy ngàn vạn điểm điểm phản diện, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Nhưng lần này lại may mắn mở ra được ba tầng công pháp bảy, tám, chín, chỉ trong nháy mắt tiết kiệm được khoảng sáu ngàn vạn điểm điểm phản diện.

Liên tục bốn vật phẩm, mỗi loại đều có giá trị bất phàm, đối với sự phát triển của Ma Giáo càng có tác dụng đột phá.

Điều này khiến Chu Khung càng thêm mong đợi cái gọi là gói quà đặc biệt mà hệ thống đã nói.

“Nhanh thôi, tất cả đều sắp thành công rồi, Đông Vực cũng sắp thống nhất rồi!”

Lời nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng trong phi liên, bá đạo ngút trời. ...

Ở một nơi khác!

Hồ Châu biên cảnh, Nhận Thành!

Là biên quan thứ hai của Hồ Châu, bên trong có đến mấy trăm vạn đại quân Yêu tộc đóng quân, yêu khí cuộn cuộn ngập trời, lan ra đến vạn dặm.

Bất kỳ cường giả nào đi ngang qua đều phải lượn đường mà đi, có thể nói là vô cùng cường thế, uy phong凛冽.

Thế nhưng...

Bên trong phủ nguyên soái của thành trì lại là một mảnh áp lực, bầu không khí trầm mặc đến mức dường như có thể đè bẹp người ta.

Ba ngày trước, đại quân Ma Giáo đột nhiên tấn công Hồ Châu, chỉ trong nháy mắt đã công phá cửa ải thứ nhất!

Nguyên soái Vạn Yêu Quân của Hồ Châu lập tức dẫn quân đến ngăn cản, đóng quân ở thành trì cửa ải thứ hai này.

Bên trong phủ nguyên soái!

Mười mấy vị tướng lĩnh mặc áo giáp uy nghiêm ngồi ở hai bên, phía trên là một vị Hồ Đầu Tôn Giả đang ngồi ngay ngắn, cau mày, chính là vị nguyên soái trấn giữ biên quan thứ hai của Hồ Châu - Hồ Uy!

“Bẩm Nguyên soái, đại quân Ma Giáo đã có dấu hiệu xuất quân lần nữa, e là hai ngày tới sẽ lại tấn công.”

“Đúng vậy thưa Nguyên soái, đại quân Ma Giáo thật đáng sợ, nghe nói quân coi giữ cửa ải thứ nhất cơ bản đều bị bọn chúng ăn thịt.”

“Nguyên soái, ngài mau quyết định đi, nếu Vạn Yêu Quân chúng ta tử thủ, e rằng...”

Các vị tướng quân lần lượt nói với Hồ Uy, trên mặt mỗi người đều lộ vẻ sợ hãi.

Vốn dĩ với kinh nghiệm chinh chiến nhiều năm của bọn họ, cho dù phải đối mặt với kẻ địch mạnh hơn cũng sẽ không như thế này.

Chủ yếu là đám người Ma Giáo kia ăn thịt yêu tộc quá ngon, mà Hồ Châu bọn họ lại là nơi tụ tập của Yêu tộc, có thể nói là hoàn toàn đối nghịch.

Thậm chí bọn họ còn nghe nói, đám đệ tử Ma Giáo kia gọi Hồ Châu là căn cứ dự trữ lương thực cao cấp.

Còn có câu “Giết yêu không chớp mắt, ăn yêu không cần nêm muối”! Mẹ kiếp, nghe thôi đã thấy rợn người!

Bốp!

Hồ Uy phần nộ, trán nổi gân xanh, bàn tay mang theo khí thế Tôn Giả tứ trọng, hung hăng đập nát bàn, quát lớn:

“Một đám Ma Giáo tép nhép cũng khiến các người khiếp đảm đến vậy? Chẳng lẽ Vạn Yêu quân của ta lại sợ bọn chúng?”

“Huống chi Hồ Tôn đại nhân đã đến Triệu Hiền Đại Hội rồi. lão nhân gia từng nói, sẽ tự mình ra tay tru diệt Chu ma đầu.

Đến lúc đó, Ma Giáo tất thảy phân năm mảnh. Quân ta thừa thế tấn công Dương Châu, chẳng phải là cơ hội ngàn vàng để lập công hay sao?”

Lời Hồ Uy vừa dứt, các tướng lĩnh trong phủ tuy im bất nhưng nét lo âu trên mặt vẫn không hề giảm bớt.

Bọn họ đều biết Hồ Tôn xuất mã, Chu ma đầu chắc chắn phải chết, Ma Giáo cũng chẳng còn tung hoành được bao lâu.

Nhưng!

Khốn cảnh trước mắt là làm sao để ngăn cản đại quân Ma Giáo đang áp sát? Ai biết Hồ Tôn khi nào mới trở về?

Nhờ đâu phải mười ngày nửa tháng nữa Hồ Tôn mới hồi phủ, e là bọn họ đã sớm trở thành vong hồn dưới trướng Ma

Giáo rồi.

Lúc ấy, dẫu Hồ Tôn có san bằng Ma Giáo, thì cũng có ích gì cho bọn họ?

Một vị tướng lĩnh trung niên bước ra, chấp tay trầm giọng:

“Nguyên soái, chẳng phải mặt tướng lo lắng thái quá, chỉ là thực lực hai bên quá chênh lệch.

Thực lực tổng thể của Ma Giáo vốn đã nhỉnh hơn Vạn Yêu quân ta một bậc. Nếu liều chết chiến đấu, chúng ta có thể cầm cự được một thời gian.

Nhưng trong đám người của Ma Giáo có Hùng Khoát Hải, thực lực thâm sâu khó lường, chúng ta căn bản không phải đối thủ!”

Lời vừa dứt, các tướng lĩnh khác cũng gật gù đồng tình. Đây chính là điều khiến bọn họ lo lắng nhất.

Lập công hiển danh ai mà chẳng muốn nhưng cũng phải giữ được cái mạng thì mới hưởng thụ được. Tình thế hiện giờ, chỉ e là công chưa thấy đâu, mạng đã chẳng còn.

Đến lúc đó, dù có được truy phong cũng có ích gì? Vả lại, quy luật sinh tồn ở thế giới huyền huyền này vốn tàn khốc, bọn họ thân là trụ cột mà ngã xuống, e là gia tộc cũng khó tránh khỏi kiếp nạn.

Chương 773: Hồ Châu biên quan 2

“Bản soái hiểu nỗi lo của các người!”

Hồ Uy khoát tay, trong lòng không ngừng xoay chuyển, tìm cách ứng phó.

Hắn biết, nếu không giải quyết được bài toán chênh lệch thực lực, e rằng đám tướng lĩnh này chẳng ai dám xuất chiến.

Dù thực lực có chênh lệch nhưng chỉ cần có công lao, có thể vì Hồ Tôn mà tận trung, bọn họ vẫn sẽ liều chết chiến đấu.

Nhưng...

Hùng Bá Thiên của Ma Giáo, thực lực đã đạt đến Thiên Tôn. Còn kẻ mạnh nhất bên Vạn Yêu quân cũng chỉ là Tôn Giả tam trọng, chênh lệch chẳng khác nào trời vực.

Nghĩ cũng biết, cho dù Vạn Yêu quân có liều chết chống cự cũng chẳng thể trụ được bao lâu.

Huống chi...

Đừng nói đám thuộc hạ, ngay cả bản thân Hồ Uy cũng muốn bỏ thành chạy trốn.

Ngay lúc Hồ Uy đang đau đầu tìm kiếm ngoại viện, bên ngoài bỗng vang lên tiếng hô lớn:

“Báo...”

Tiếng bước chân dồn dập, một tên lính truyền tin vội vã chạy vào, quỳ sụp trước mặt Hồ Uy, bẩm báo:

“Báo Nguyên soái, Tổng Đình có thư, Báo Tôn đại nhân đã xuất quan, hiện đang trên đường tới Nhận Thành, dự kiến trong ngày hôm nay sẽ đến nơi!”

Rầm!

Lời vừa dứt, cả phủ đệ như muốn nổ tung, tất cả tướng lĩnh đều lộ vẻ vui mừng khôn xiết.

Ngay cả Hồ Uy cũng mừng rỡ như điên, mọi ưu phiền trong lòng đều tan biến hết.

Báo Tôn là cao thủ số hai Hồ Châu, thực lực đã đạt đến Thiên Tôn cảnh từ hai mươi vạn năm trước.

Sau khi đột phá, Báo Tôn liền bế quan, ròng rã hai mươi vạn năm.

Mọi người đều tưởng Báo Tôn đã quên hết chuyện hồng trần.

Nào ngờ...

Giờ phút nguy nan này, Báo Tôn lại xuất quan, đúng là đến quá kịp thời!

“Tốt, quá tốt rồi!”

Hồ Uy kích động vỗ bàn, sắc mặt cũng trở nên hồng nhuận, trầm giọng nói:

“Chúng tướng nghe lệnh, lập tức triệu tập binh mã, giờ hội hôm nay, toàn diện phản công đại quân Ma Giáo, Vạn Yêu quân đoàn ta nhất định phải một lần tiêu diệt hai trăm vạn Ma Binh này, đến lúc đó các người đều có thể ghi nhớ công lớn.”

“Tuân lệnh!”

Tất cả tướng lĩnh đồng loạt khom người hô vang, trên mặt đều lộ ra tia hưng phấn, phảng phất như đã nhìn thấy cảnh tượng lĩnh thưởng sau khi diệt sạch đại quân Ma Giáo.

“Ha ha, đã đến lúc Hồ Uy ta lập công, phụ vương, ta nhất định sẽ khiến người lau mắt mà nhìn ta.”

Hồ Uy ngửa mặt lên trời cao, kích động nói. Không sai, nó là đứa con trai thứ 345 của Hồ Tôn, tuy bản thân thực lực không tệ, nhưng bởi vì địa vị mẫu thân không cao, cho nên không được coi trọng, hiện tại chính là lúc hào quang của nó tỏa sáng khắp nơi.

Đáng tiếc nó nào hay biết!

Phụ vương của nó đã sớm bị ăn thịt, ngay cả xương cốt cũng bị luyện thành rượu bổ thận tráng dương. ...

Cách Nhận thành ba mươi vạn dặm!

Nơi đây có một doanh trại khổng lồ, phía trên ma khí cuộn cuộn ngập trời, biến cả vùng đất vạn dặm xung quanh thành một thế giới Ma đạo.

Những sinh linh tâm trí không kiên định, chỉ sợ vừa đặt chân vào trong, sẽ lập tức biến thành một kẻ điên cuồng khát máu.

Đây chính là nơi đóng quân của đại quân Ma Giáo đang tấn công Hồ Châu!

Bên trong đại trường trung tâm!

Các cao tăng Ma Giáo phân chia ngồi hai bên, Bạch Hạo Thiên một thân bạch y ngồi trên chủ vị, bên trái còn có một con gấu đen lưng hùm vai gấu, chính là Hùng Bá Thiên - kẻ đã trở thành Hộ pháp của Ma Giáo.

“Báo...!”

Một tiếng bước chân dồn dập vang lên, ngay sau đó một tên đệ tử Ma Giáo nhanh chóng bước vào đại trường, cung kính bẩm báo:

“Bẩm Đại hộ pháp, thuộc hạ đã thăm dò rõ ràng, quân đội đóng giữ bên trong Nhận thành là Vạn Yêu quân - một trong mười đại quân đoàn của Hồ Châu, tổng binh lực khoảng ba trăm vạn, thực lực trung bình đều ở bậc Bán Thánh cảnh, trong số các tướng lĩnh có ba mươi một tên Đại Thánh cảnh, chủ soái tên là Hồ Uy, nghe nói là một trong số rất nhiều nhi tử của Hồ Tôn, thực lực ở bậc Tôn Giả Tứ Trọng Cảnh.”

Nghe tên lính bẩm báo xong, đông đảo cao tăng Ma Giáo trong đại trưởng đều gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ khinh miệt.

Thực lực ấy chẳng khác nào thức ăn, đối với đại quân Ma Giáo bọn họ mà nói, hoàn toàn có thể dễ dàng nghiền nát.

Àm!

Chỉ thấy Ma Ngưu Vương đang ngồi phía dưới bỗng nhiên đứng bật dậy, cung kính nói:

“Đại hộ pháp, hiện tại tình hình quân phòng thủ Nhận thành đã rõ ràng, chúng ta hãy xuất binh công thành, thuộc hạ nguyện làm tiên phong.”

Nghe Ma Ngưu Vương nói vậy, các cao tăng Ma Giáo khác tức giận đến mức đảo trắng mắt, tên Ni mã này hành động thật nhanh.

Bọn họ còn chưa kịp phản ứng, hắn đã muốn xung phong làm tiên phong rồi.

“Bẩm Đại hộ pháp, thuộc hạ cũng xin được làm tiên phong!”

“Đại hộ pháp, thuộc hạ...”

Nhất thời vô số tiếng thỉnh cầu xung trận vang lên trong quân trưởng, chiến ý kinh khủng như muốn xuyên thủng cả thiên khung.

Phía trên!

Bạch Hạo Thiên vẻ mặt bất đắc dĩ cũng chẳng còn cách nào khác, ai bảo cao tăng Ma Giáo đều là hạng người hiếu chiến.

Chương 774: Ma quân xuất chinh 1

Đặc biệt là Lý Trường Sinh, kẻ vừa bị hấn đuổi về tổng đàn mấy hôm trước, hai ngày trước tên kia chẳng thèm bấm báo gì, một mình một ngựa đã xông thẳng đến Hồ Châu biên quan thứ nhất.

Chờ đến khi Bạch Hạo Thiên dẫn đại quân Ma Giáo đến nơi, thì Hồ Châu biên quan thứ nhất cơ hồ đã rơi vào tay Lý Trường Sinh.

Cuối cùng!

Lý Trường Sinh đứng trên tường thành cười ha hả, dưới ánh mắt phẫn nộ của Bạch Hạo Thiên, hấn nhếch miệng rồi quay về tổng đàn.

Hơn nữa trước khi đi còn không quên vơ vét một ít đồ “ngon” mang theo!

Bạch Hạo Thiên lắc đầu, không muốn nghĩ đến chuyện này nữa, nhìn xuống đám đông cao tầng Ma Giáo đang xin chiến phía dưới, nói:

“Tốt, đêm nay giờ Dậu đại quân Ma Giáo chính thức xuất chinh, lần này Ma Ngưu Vương làm tiên phong, những người khác theo sau tiếp ứng.”

“Tuân lệnh!”

Ma Ngưu Vương vẻ mặt mừng rỡ hét lớn, nhìn thấy thế, các cao tầng Ma Giáo khác đều lộ vẻ mặt hâm mộ, hồi hận tại sao vừa rồi mình không thỉnh mệnh trước.

“Lần này vẫn phải nhờ Hùng hộ pháp ra tay!” Bạch Hạo Thiên quay sang Hùng Bá Thiên ở bên trái mà nói.

Hùng Bá Thiên mỉm cười: “Đại hộ pháp nói gì vậy, bản tôn là Hộ pháp Ma Giáo, tất nhiên cũng là người dưới trướng ngài, cứ phân phó.”

Trong mắt Bạch Hạo Thiên hiện lên một tia bá đạo: “Tốt, lần này phải tốc chiến tốc thắng, đêm nay liền hạ Hổ Châu đệ nhị quan.”

“Được!”

Hùng Bá Thiên cười lớn một tiếng, trên khuôn mặt già nua ấy cũng lộ ra một tia hồng quang, hiện tại lão rất hưởng thụ trạng thái này.

Từ sau khi gia nhập Ma Giáo, lão theo Ma quân xuất chinh, công phạt khắp nơi, tựa như được trở về thời còn trẻ.

Sống chết xem nhẹ, không phục liền đánh!

Trạng thái như vậy, khiến tâm cảnh của lão tăng tiến rất nhanh, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, nhiều nhất một năm nữa, lão có thể đột phá đến Thiên Tôn cảnh.

“Lựa chọn quan trọng hơn nỗ lực, bản tôn nỗ lực mấy chục vạn năm, không bằng mấy tháng gia nhập Ma Giáo này.”

Hùng Bá Thiên lẩm bẩm, trên mặt lộ ra một tia hối hận, lão hối hận tại sao mình không gia nhập Ma Giáo sớm hơn.

Nếu như vậy, bây giờ lão đã là Thiên Tôn cảnh rồi!

Nhưng mà, hiện tại cũng chưa muộn!...

Thời gian thoi đưa thoát!

Bất tri bất giác đã đến giờ Dậu!

Ngoài thành Nhận Thành, ba trăm vạn yêu quân tập kết, yêu khí khủng khiếp tràn ngập vạn dặm xung quanh.

Trên không trung!

Đông đảo tướng lĩnh đứng thẳng, phía trước nhất là hai hán tử khôi ngô, một người là Hồ Uy, một người là Báo Tôn vừa đến.

“Báo thúc, đại quân đã tập kết xong, chúng ta xuất phát thôi, chưa đầy một canh giờ là đến doanh trại Ma Giáo.”

Hồ Uy nhìn Báo Tôn bên cạnh, khéo lời nói, sâu trong mắt lóe lên tia sáng.

“Ừm, theo ta thấy bản tôn tự mình đi là được rồi, một đám Ma Giáo tép riu, sao cản nổi ta.”

Báo Tôn liếc nhìn Hồ Uy, ánh mắt khinh thường, hần chẳng qua chỉ là một đứa con trai tầm thường của Hồ Tôn.

Muốn lấy lòng nó ư, thật nực cười!

Với cường giả như nó, có tiện tay bóp chết, nuốt chửng hần, Hồ Tôn cũng chẳng dám làm gì.

“Báo thúc nói gì vậy, đối phương cũng có phần thực lực, Hùng Bá Thiên kia nghe đồn có tu vi Thiên Tôn.

Tiểu chất dẫn Vạn Yêu Quân đi, xem như giúp người một tay, đỡ phải bận tay với đám lâu la Ma Giáo.”

Hồ Uy lại nói, giọng điệu thành khẩn nhưng trong lòng thâm rửa.

Nó nào muốn đi trợ giúp, nó muốn đoạt công, để lão cha nhìn nhận.

“Cũng được, tùy ngươi!”

Báo Tôn gật đầu, lần này nó xuất quan đâu phải chỉ vì diệt Ma Giáo.

Mà là vì nghe nói Hồ Tôn tham gia Triệu Hiền Đại Hội, với tu vi của lão ta, chắc chắn sẽ có bảo vật.

Hơn nữa nó lại vô tình biết được thân phận của Ô lão, nên mới vội vàng xuất quan.

Mục đích là!

Chờ Hồ Tôn trở về, bán chút ân tình, xin xỏ chút chỗ tốt.

Có như vậy, nó mới có thể đột phá!

Nó kẹt ở Thiên Tôn nhị trọng gần mười vạn năm rồi!

Không đột phá, đại kiếp nạn sắp ập đến, với thực lực hiện tại, e là khó lòng vượt qua.

(Chú thích: Ở Thiên Võ đại thế giới, phạm là sau khi đột phá đến Thánh Cảnh, nếu tu vi không tăng tiến, cứ mười vạn năm phải trải qua một lần đại kiếp nạn. Đã đề cập ở phần trước!)

Thấy Báo Tôn không phản bác, khí thế toàn thân Hồ Uy chỉ trong nháy mắt bùng nổ, nhìn Vạn Yêu quân phía dưới quát lớn:

“Huynh đệ, thời khắc kiến công lập nghiệp đã đến, lần này nhất định phải tru diệt đại quân Ma Giáo, các ngươi có tin hay không?”

“Có!”

“Có!”

“Có!”

Ba trăm vạn Yêu quân ngửa mặt lên trời gầm thét, chúng vốn sợ hãi đại quân Ma Giáo nhưng giờ đây không còn sợ nữa.

Chẳng lẽ không nhìn thấy Báo Tôn phía trên sao? Đó chính là cường giả Thiên Tôn nhị trọng, so với nó, đại quân Ma Giáo này có đáng là gì.

“Tốt, xuất...”

Hồ Uy gầm lên một tiếng chưa kịp dứt lời, lập tức dừng lại, về mặt kinh hãi nhìn về phía trước.

Chương 775: Ma quân xuất chinh 2

Không chỉ mình nó!

Lúc này, tất cả tướng lĩnh, kể cả Báo Tôn, đều nhìn về phía trước, chỉ thấy nơi đó một vùng mây đen che khuất bầu trời đang lao đến với tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Đồng thời, ma khí cuộn cuộn không ngừng ập vào mặt chúng!

“Đây là... đại quân Ma Giáo?”

“Thật là đáng sợ! Chỉ liếc mắt một cái đã khiến ta sinh ra... Chiến ý.”

Một vị tướng run rẩy nói nhưng chưa dứt lời đã vội vàng đổi giọng, trầm nghĩ:

“Nguy hiểm thật! Giữa lúc hai quân đối đầu mà nói lời nhụt chí, e là sẽ bị chém đầu ngay tại chỗ.”

Chưa đầy ba hơi thở!

Đại quân Ma Giáo từ đằng xa đã chính thức hiện ra trước mặt mọi người, ma khí vô tận càng lúc càng nồng đậm.

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, đại quân Ma Giáo dừng lại trước Vạn Yêu quân ba trăm dặm, ma khí kinh khủng đã bao trùm toàn bộ Vạn Yêu quân.

“A! Lão tử không chịu nổi nữa, đi chết đi!” Một tên lính Vạn Yêu quân hai mắt đỏ ngầu, lập tức vung đao chém về phía

đồng bạn.

Cùng lúc đó, rất nhiều yêu binh định lực kém đều bắt đầu náo loạn, ra tay với đồng đội.

Trong chớp mắt, toàn bộ Vạn Yêu quân rối loạn!

“Hừ!”

Hổ Uy hừ lạnh một tiếng, phía trên Vạn Yêu quân xuất hiện hư ảnh một con mãnh hổ, chính là Vạn Yêu Quân Hồn.

Gào!

Mãnh hổ ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng!

Binh sĩ náo loạn phía dưới lập tức yên tĩnh trở lại, hai mắt đỏ ngầu cũng trở lại bình thường.

“Vậy mà dám đến trước, thật là khinh người!”

Hổ Uy nhìn đại quân Ma Giáo với vẻ mặt phẫn nộ, nó không ngờ đối phương lại hành động nhanh như vậy.

Phải biết rằng chủ động xuất kích tiêu diệt đại quân Ma Giáo và bị động phòng thủ rồi mới tiêu diệt đại quân Ma Giáo.

Hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, công lao cũng kém nhau rất nhiều!

“Ma binh thật khủng khiếp, vậy mà cơ bản tất cả đều là thực lực Thánh Cảnh, chẳng lẽ bốn tọa bệ quan hai mươi vạn năm nay, pháp tắc khôi phục rồi?”

Báo Tôn nhìn đại quân Ma Giáo phía trước, vẻ mặt ngờ ngác, còn thả ra thần niệm cảm ứng thiên địa.

Nhưng phát hiện pháp tắc chẳng những không khôi phục, ngược lại trở nên càng thêm mỏng manh, hoàn toàn là một bộ sắp đến mạt pháp.

“Không thích hợp, quá không thích hợp!”

Báo Tôn càng thêm nghi hoặc, phải biết rằng cho dù ở thời đại pháp tắc hoàn hảo lúc trước, đại quân hùng khiếp như thế, không có mấy thế lực có thể tạo dựng được.

Huống chi!

Hiện tại thế giới tàn phá này, đại quân hùng mạnh như vậy phải có vô số tài nguyên mới có thể bồi dưỡng, e rằng phải dùng toàn bộ tài nguyên của một châu.

Báo Tôn càng nghĩ càng nhúu chặt mày!

Nó lại không biết, Ma Bình nào phải chỉ dùng tài nguyên của một châu.

Lúc này, tại đại quân Ma Giáo!

Hùng Bá Thiên nhìn Báo Tôn phía trên Vạn Yêu Quân, ánh mắt co lại, quay đầu vội vàng nói với Bạch Hạo Thiên:

“Không ổn rồi, Đại hộ pháp, đối phương có cường giả Thiên Tôn nhị trọng tọa trấn, chúng ta...”

Hùng Bá Thiên chưa nói hết nhưng ý tứ trong lời nói lại rất rõ ràng, chính là muốn hỏi có nên lui binh, bàn bạc kỹ hơn hay không.

Bạch Hạo Thiên lúc này cũng phát hiện sự tồn tại của Báo Tôn, nhúu mày, đầu óc nhanh chóng chuyển động, sau đó nói:

“Hùng hộ pháp, đối phó với lão báo kia, ngươi có nắm chắc không?”

Hùng Bá Thiên lại liếc nhìn Báo Tôn, gật đầu: “Không thành vấn đề, cho dù không thể chém giết, ta cũng có thể ngăn cản nó, thế nhưng còn có Hồ Uy...”

“Ngươi có thể ngăn cản là được,”

Bạch Hạo Thiên gật đầu, hẳn biết Hùng Bá Thiên đang lo lắng không ai có thể ngăn cản Hồ Uy.

Nhưng...

Hắn quên mất còn có bản thân, lúc này tu vi của Bạch Hạo Thiên đã đạt đến Đại Thánh cảnh đỉnh phong, hơn nữa Bạch Hạo Thiên còn có thể thống lĩnh đại quân Ma Giáo, tự nhiên là có át chủ bài.

“Tôn Giả tứ trọng mà thôi, năm xưa Đại tổng quản có thể một kiếm diệt trừ, bốn Hộ pháp cũng có thể, huống hồ một kiếm không được thì hai kiếm... ba kiếm...”

Bạch Hạo Thiên trầm nghĩ, sau đó lớn tiếng quát: “Ma Ngưu Vương, mau đi khiêu chiến, chớ làm mất uy nghiêm của Ma Giáo ta.”

“Tuân lệnh!”

Ma Ngưu Vương gầm lên, tay cầm Lang Nha bổng nhanh chóng bay đến trước Vạn Yêu Quân, hét lớn:

“Kẻ nào có bản lĩnh, ra đây cùng lão Ngưu ta so tài một trận!”

“Cuồng vọng!”

“Vô sỉ!”

Đông đảo tướng lĩnh Vạn Yêu Quân nghe vậy, lập tức phẫn nộ gầm lên, thế nhưng lại không có kẻ nào dám tiến lên.

Dù sao súng nào bắn chim đầu đàn, hơn nữa thực lực của Ma Ngưu Vương đã đạt đến Đại Thánh thất trọng, bọn chúng nào có mấy kẻ là đối thủ.

“Mẹ kiếp, một đám phế vật!”

Hổ Uy nhìn chúng tướng ồn ào náo nhiệt nhưng chẳng ai dám ra tay, gương mặt lộ vẻ khinh thường.

Lúc này, nó chợt nhớ tới một loại yêu thú trong truyền thuyết cũng hết như vậy, chỉ giỏi kêu gào ầm ĩ, còn thực lực

thì chẳng ra gì, hình như gọi là: Husky!

Chương 776: Không phải đánh lén, chỉ là người không đỡ được mà thôi

Cuối cùng!

Dưới ánh mắt uy hiếp của Hồ Uy, một tướng lĩnh dáng người gầy yếu đứng dậy, khom người tâu: “Nguyên soái, thuộc hạ xin lĩnh mệnh tru sát địch tướng.”

“Tốt, chỉ cần người có thể giết tên cuồng đồ này, trận chiến này ta ban cho người công đầu.” Hồ Uy gật đầu, hứa hẹn.

“Đa tạ Nguyên soái!”

Trên mặt tướng lĩnh lộ rõ vẻ vui mừng, trong tay hiện ra một thanh trường thương, vội vàng xông ra ngoài, như thể sợ bị kẻ khác giành mất.

Các tướng lĩnh khác trong lòng không khỏi hối hận, vừa rồi bọn chúng không muốn ra tay, đều là vì lo lắng cho dù có giết được Ma Ngưu Vương, bản thân cũng sẽ bị trọng thương.

Đến lúc đó e là không chiếm được chút công lao nào khác, nào ngờ chỉ cần giết một tên tiên phong, vậy mà có thể được hứa hẹn công đầu.

Sớm biết như vậy!

Bọn chúng nên tranh nhau xuất chiến...

Ngay khi mọi người còn đang hối hận không kịp, chỉ thấy tên tướng lĩnh vừa mới xông ra, còn chưa kịp mở miệng.

Lang Nha bỗng trong tay Ma Ngưu Vương đã trực tiếp nện xuống, tốc độ nhanh đến mức không thể tin nổi.

“Này lão tặc, lão tử còn chưa thổ lộ danh tính... A...”

Tên tướng lĩnh xông ra phần nộ gầm lên một tiếng, trường thương trong tay miễn cưỡng giơ lên đỡ đòn.

Nhưng đã muộn!

Lang Nha bỗng cực lớn trực tiếp giáng xuống, nện thẳng vào người hắn, chỉ trong nháy mắt đã nghiền nát linh hồn, đánh hắn trở về nguyên hình.

Một con điều hâu khổng lồ vạn trượng!

Thi thể điều hâu còn chưa kịp rơi xuống đất, đã bị Ma Ngưu Vương phát tay thu vào không gian trữ vật.

Động tác liền mạch, gọn gàng!

Vãi thật!

Tất cả tướng lĩnh nhìn cảnh tượng trước mắt đều sửng sốt, ngay cả Hồ Uy cũng ngây người.

Nó vừa nhìn thấy thuộc hạ của mình xông ra, sau đó đã bị giết ngay tức khắc!

Càng đáng hận hơn là ngay cả thi thể không còn!

“Ma Giáo tặc tử, hai quân đội đầu, ngươi vậy mà lại đánh lén, ngươi thật uổng làm... uổng làm... Cường giả.”

Một tên tướng lĩnh chỉ vào Ma Ngưu Vương mắng lớn, nó muốn nói đối phương uổng danh chính nhân quân tử nhưng rồi lại nhớ ra đối phương vốn là Ma Giáo tà ma, nói vậy cũng vô dụng.

“Đánh lén? Không, theo lời Giáo chủ đại nhân, bốn vương đây chỉ là ra tay như thường, chẳng qua là tên phế vật kia không đỡ nổi mà thôi.”

Ma Ngưu Vương đứng trên không trung, vẻ mặt nghiêm túc nói, phảng phất như lời hăn nói ra chính là chân lý.

Phân đông tướng lĩnh Vạn Yêu quân nghe được lời Ma Ngưu Vương, sắc mặt ai nấy đều tối sầm. Thần đập mã là không đỡ nổi, người lén lút đánh người ta còn trách người ta không đỡ được, logic kiểu gì vậy?

Quả nhiên là người trong Ma Giáo, vẫn ngang ngược như vậy!

Lúc này!

Động tĩnh kinh thiên động địa bên phía Nhận Thành đã hấp dẫn không ít cường giả ghé mắt, đông đảo cao thủ ẩn mình trong hư không, lặng lẽ theo dõi.

“Ghe gớm thật, Ma Giáo lại dám khai chiến với Hồ Châu nhanh như vậy, quả là hung hăng quá thể. Chẳng lẽ bọn chúng không sợ Hồ Tôn quay về nổi giận sao?”

“Sợ cái gì, Chu ma đầu kia chính là kẻ vô pháp vô thiên, Hồ Tôn thì đã đếm xỉa gì, ta đoán lão ta ngay cả sư phụ là Ma Tôn cũng dám động vào ấy chứ.”

Một tia ý niệm trao đổi, tuy bọn họ kinh ngạc vì sao Ma Giáo dám tấn công Hồ Châu nhưng cũng có thể hiểu được.

Dù sao thì làm sao có thể trông mong một đám ma đầu có logic được chứ!

“Khoan, kia hình như là Báo Tôn, nó xuất quan rồi kìa. E là lần này Ma Giáo khó mà thoát nạn.”

Một cường giả Nhân tộc chỉ tay về phía Báo Tôn đang lơ lửng trên Vạn Yêu quân, kinh hô, trong mắt ánh lên một tia lo âu.

Tuy rằng hăn cũng chẳng ưa gì Ma Giáo nhưng lại càng hận Hồ Châu hơn. Bởi vì Hồ Châu chính là nơi tụ tập của Yêu

tộc, thức ăn chủ yếu của chúng chính là Nhân tộc.

Có thể nói, mỗi ngày ở Hồ Châu đều có ức vạn người bị ăn thịt, nếu không phải năng lực sinh sản của Nhân tộc còn mạnh, e rằng giờ này đã bị ăn sạch rồi.

Báo Tôn?

Những sinh linh đang vây xem nghe thấy hai chữ này đều giật mình kinh hãi. Phải biết Báo Tôn chính là cường giả thứ hai của Hồ Châu.

Một thân tu vi đã đạt đến Thiên Tôn cảnh, còn Hùng Bá Thiên mạnh nhất bên Ma Giáo cũng chỉ vừa vịn chèo chống được Thiên Tôn mà thôi.

Xem ra Ma Giáo sắp gặp tai họa rồi!...

“Thật vô lý, ngựa mua da!”

Hồ Uy giận tím mặt, nó nhìn xuống dưới, phát hiện binh sĩ Vạn Yêu quân đã bắt đầu nao núng.

Hắn lại nhìn sang đám tướng lĩnh đang hò hét, lúc này tất cả đều im re, dưới ánh mắt lạnh lẽo của hắn, chẳng kẻ nào dám mở miệng xin chiến.

“Không thể kéo dài thế này được nữa, phải dốc toàn lực, nghiền nát bọn chúng. May mà có Báo thúc ở đây, muốn thắng cũng dễ thôi.”

Hồ Uy trầm nghĩ, quay sang nói với Báo Tôn: “Báo thúc, chúng ta cùng ra tay đi!”

Báo Tôn gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Hùng Bá Thiên trong đại quân Ma Giáo, hắn cảm nhận được một tia nguy hiểm từ đối phương, còn những kẻ khác, hắn căn bản không xem ra gì.

Chương 777: Chính thức khai chiến 1

Tuy thực lực tổng thể của Ma Giáo hùng mạnh vô cùng!

Nhưng mà...

Hồ sâu ngăn cách giữa các tầng lớp đâu phải dễ dàng vượt qua như vậy. Với tu vi Thiên Tôn nhị trọng của nó, muốn tiêu diệt hai trăm vạn Ma binh này cũng chỉ tốn chút công sức mà thôi.

Trừ phi hai trăm vạn Ma binh này đều đạt đến Đại Thánh cảnh, kết thành quân trận mới có thể uy hiếp được nó.

Hồ Uy nghe Báo Tôn đồng ý, trong mắt lóe lên tia vui mừng, gầm lên: “Vạn Yêu quân nghe lệnh, toàn lực tấn công!”

“Chiến!”

“Chiến!”

“Chiến!”

Ba trăm vạn yêu quân gầm lên, ngược nhìn Báo Tôn, sau đó như nước vỡ bờ, ào ạt xông về phía đại quân Ma Giáo.

“Chết!”

Hồ Uy vung trường đao trong tay, chém thẳng về phía Ma Ngưu Vương, đao khí khủng khiếp xé toạc đất trời.

Hắn muốn chém chết Ma Ngưu Vương, dùng uy danh chấn nhiếp vạn yêu, đồng thời cổ vũ sĩ khí. ...

Bạch Hạo Thiên đứng giữa đại quân Ma Giáo, nhìn vạn yêu quân đang lao tới, trong mắt lóe lên tia máu lạnh. Có một

Thiên Tôn trợ giúp liền nghĩ có thể chiến thắng sao? Thật quá ngây thơ!

“Ma binh nghe lệnh, tàn sát bắt đầu!”

Bạch Hạo Thiên quát lạnh, thân hình bay vút lên trời, lao thẳng về phía vạn yêu quân. Các cao tầng Ma Giáo khác cũng nhanh chóng đuổi theo!

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Hai trăm vạn ma binh đồng loạt ngửa mặt gào thét, huyết sát ngập trời, ma khí cuộn cuộn, khiến ma khí trong vòng vạn dặm lại tăng thêm ba phần.

Chỉ thấy...

Hai trăm vạn ma binh lao nhanh về phía vạn yêu quân, đồng thời thân hình không ngừng biến hóa. Chưa đầy một hơi thở... ... đã hóa thành một Ma Thần sáu tay cao vạn trượng, khí thế bùng chốc tăng vọt đến Tôn Giả tứ trọng. Ma Thần sáu tay gầm lên giận dữ, không gian ngàn dặm xung quanh vỡ vụn.

“Hồ!”

Một vị phó soái trong vạn yêu quân cũng gầm lên, sau đó ba trăm vạn binh sĩ nhanh chóng hợp nhất, hóa thành một con mãnh hổ khổng lồ cao vạn trượng, thực lực miễn cưỡng đạt tới Tôn Giả tứ trọng.

Ầm!

Hai bên va chạm, dư âm khủng khiếp bắn ra không ngớt, chấn động vang vọng khắp đất trời.

Lúc này!

Ma Ngưu Vương nhìn trường đao đang chém tới, trong mắt lóe lên tia chiến ý. Tuy biết mình không phải là đối thủ... ... nhưng Ma Giáo há lại có kẻ tham sống sợ chết!

“Thiên hàng thần lực, Ngưu Ma Chấn Thiên!”

Ma Ngưu Vương gầm lên, vung Lang Nha bổng trong tay, chỉ trong nháy mắt lực chi pháp tắc và Sát Lực pháp tắc xuất hiện giữa đất trời.

Đồng thời!

Hai đạo pháp tắc nhanh chóng dung nhập vào Lang Nha bổng, khí thể trên Lang Nha bổng lại tăng vọt gấp mười lần.

Khôn kiếp!

Hổ Uy nhìn Ma Ngưu Vương đột nhiên bộc phát, trong mắt lóe lên một tia chấn kinh, vậy mà hắn đã lĩnh ngộ được Lực chi pháp tắc.

Phải biết rằng trong hàng vạn hàng nghìn pháp tắc, Lực chi pháp tắc luôn có thể xếp vào mười vị trí đầu, thậm chí trong truyền thuyết còn có thuyết pháp Nhất Lực Phá Vạn Pháp.

Tức là chỉ cần Lực chi pháp tắc đủ mạnh, là có thể phá diệt tất cả pháp tắc khác, mặc dù có thành phần khuếch đại nhưng cũng đủ chứng minh Lực chi pháp tắc cường đại.

Hơn nữa!

Tên Ma Ngưu Vương này còn dung hợp Lực chi pháp tắc và Sát Lực pháp tắc, đây chẳng phải là đùa giỡn hay sao?

Chẳng lẽ bây giờ pháp tắc dung hợp đã trở nên đơn giản như vậy?

(Cao tăng Ma Giáo: Ủ, rất đơn giản, trước tiên như vậy, sau đó như vậy, cái gì mà người học không được, đó là do người ngu dốt.)

“Bộc phát cũng vô dụng, phẩm cấp chênh lệch không phải dễ dàng san bằng như vậy.” Hồ Uy hét lớn một tiếng, trường đao trong tay lần nữa gia tăng gấp đôi lực đạo.

Rầm!

Tiếng va chạm kinh khủng lập tức vang vọng khắp thiên địa, hai tay Ma Ngưu Vương bị chấn động đến mức máu tươi bắn ra, Lang Nha bỗng suýt chút nữa thì cầm không được.

Mà trường đao của Hồ Uy lại chỉ bị chặn lại chỉ trong nháy mắt, sau đó lại tiếp tục chém về phía Ma Ngưu Vương.

Nhưng vào lúc này!

Bên tai Hồ Uy bỗng vang lên một âm thanh lạnh lẽo!

“Giết cao tăng Ma Giáo ta, ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Ngay sau đó!

Một đạo kiếm quang huyết sắc thông thiên triệt địa chém thẳng về phía đỉnh đầu Hồ Uy!

“Nguy hiểm!”

Hồ Uy lập tức cảm thấy da đầu lạnh toát, trong lòng không ngừng dâng lên dự cảm về cái chết, không dám do dự, trường đao trong tay xoay chuyển, trực tiếp bổ lên đỉnh đầu.

Rầm!

Một tiếng va chạm khủng khiếp lần nữa vang vọng khắp thiên địa, dư chấn vô tận tản ra chung quanh, hư không vỡ vụn, vạn vật đều bị hủy diệt.

Ngay cả đại quân đang chiến đấu phía dưới cũng nhanh chóng né tránh xa hơn ngàn dặm, một số Vạn Yêu Quân tu vi yếu kém trực tiếp bị dư âm đánh chết.

Về phần thi thể của bọn chúng thì nhanh chóng bị đệ tử Ma Giáo thu thập!

Thật lâu sau!

Dư âm tiêu tán, toàn bộ sinh linh nhanh chóng nhìn về phía chiến trường!

Chỉ thấy Hồ Uy trên bầu trời trực tiếp bị đánh bay xa hơn trăm dặm, vẻ mặt phần nộ nhìn chăm chăm về phía trước, trong mắt toát lên vẻ không dám tin.

Chương 778: Chính thức khai chiến 2

Phía trước!

Bạch Hạo Thiên một thân bạch y, tay cầm trường kiếm, đứng uy nghiêm trước mặt Hồ Uy trăm dặm, áo bào trên người lay động theo gió, tựa như một vị tuyệt thế Kiếm Tiên.

Bên cạnh, Ma Ngưu Vương tay chống Lang Nha bổng đứng thẳng, mặc dù cả người đầy máu tươi, trọng thương nhưng chiến ý lại lao thẳng lên trời cao.

“Đa tạ Đại hộ pháp cứu giúp!” Ma Ngưu Vương chấp tay về phía Bạch Hạo Thiên, vẻ mặt cảm kích nói.

Vừa rồi nếu không phải Đại hộ pháp kịp thời đến, e là chưa một hơi thở, ta đã bỏ mạng dưới Hồ Uy Dao rồi.

“Không sao!”

Bạch Hạo Thiên phát tay, ánh mắt gắt gao nhìn về phía Hồ Uy đối diện, vô tận chiến ý dâng lên.

Ma Ngưu Vương nhìn Bạch Hạo Thiên, lại nhìn Hồ Uy, sau đó không do dự, tay cầm Lang Nha bổng, xoay người phóng xuống chiến trường phía dưới, quát: “Lũ nghiệt súc kia, mau chui vào bụng Ngưu gia này!”

Phương xa!

Vô số sinh linh vây xem đều kinh ngạc nhìn chiến trường trên không trung, tựa như nhìn thấy điều gì khó tin.

“Bạch Hạo Thiên muốn làm gì? Chẳng lẽ hắn muốn một mình đối đầu với Hồ Uy?”

“Không thể nào, Hồ Uy là cường giả Tôn Giả tứ trọng, Bạch Hạo Thiên chỉ là Đại Thánh cảnh.”

Vô số tiếng kinh hô vang lên. Ai nấy đều cho rằng Ma Giáo sẽ dùng ưu thế binh lực, dùng chiến thuật biến người.

Thế nhưng...

Tình hình trước mắt hoàn toàn khác. Bạch Hạo Thiên muốn tự mình đối chiến với Hồ Uy, thật quá bất ngờ.

“Chẳng lẽ hãn muốn noi theo Liên Sinh? Dã tâm thật lớn!” Một cường giả dị tộc như nghĩ đến điều gì, lắm bầm.

Những sinh linh khác nghe vậy, ánh mắt đều co lại, trong đầu hiện lên hình ảnh trận chiến ở hoang nguyên vài tháng trước.

Đại tổng quản Liên Sinh của Ma Giáo, chỉ với tu vi Đại Thánh cảnh, hai kiếm chém chết Ngụy Đình - cường giả Tôn Giả tứ trọng, một trận thành danh, được xưng là yêu nghiệt thứ hai Đông Vực.

Nhìn tình hình hiện tại!

Rõ ràng Bạch Hạo Thiên cũng muốn làm như vậy, muốn nhất chiến thành danh. Dã tâm lớn lao! Khí phách hơn người!...

Lúc này!

Phía bên trái chiến trường, hai bóng người cao lớn đứng đối diện nhau, khí thế ngút trời.

Chính là Báo Tôn và Hùng Bá Thiên!

“Hùng Bá Thiên, nể mặt lão tổ nhà ngươi, mau lui đi, bản tôn có thể tha cho ngươi một mạng.”

Báo Tôn nhìn Hùng Bá Thiên, nhíu mày. Là cường giả đứng đầu Đông Vực, hãn liếc mắt một cái đã nhận ra thân

phận đối phương.

Hùng Bá Thiên, tộc trưởng Hùng tộc Không Châu. Lão tổ Hùng tộc là một trong những thiên tài cùng thời với nó, thực lực còn mạnh hơn nó rất nhiều. Khi xưa, lúc hấn bế quan, lão tổ nhà Hùng gia là cường giả Thiên Tôn ngũ trọng.

Hiện tại, e là còn mạnh hơn. Quan trọng nhất là, hấn cảm nhận được một tia nguy hiểm từ Hùng Bá Thiên.

“Lui đi?”

Hùng Bá Thiên lắc đầu, trên khuôn mặt hùng tráng lộ vẻ kiên định. Hiện tại, nó đã hoàn toàn quy phục Ma Giáo.

Hơn nữa...

Người khác không biết, chẳng lẽ nó không biết hay sao? Lão tổ mà Báo Tôn e ngại đã sớm tọa hóa rồi!

Hiện tại, sự phát triển của Hùng tộc và tương lai đột phá của nó đều dựa vào Ma Giáo.

Dù có phải liều chết, nó không thể rời đi vào lúc này. Nếu không, khi Chu Khung trở về, Hùng tộc chắc chắn sẽ bị huyết tẩy.

An toàn nhất thời hay an toàn mãi mãi, nó vẫn phân biệt được!

“Báo Tôn, hôm nay để Hùng mỗ lĩnh giáo thủ đoạn của ngươi! Lực Bạt Sơn Hề Khí Cái Thế!”

Hùng Bá Thiên gầm lên giận dữ, hai tay nâng lên, trực tiếp nhấc một ngọn núi cao cả triệu trượng ở phía xa, ném thẳng về phía Báo Tôn.

“Tìm chết!”

Ánh mắt Báo Tôn lạnh lẽo. Đối phương không nghe lời khuyên bảo, vậy thì giết. Cùng lắm là sau này hấn không bước

chân ra khỏi Hồ Châu nữa.

Đến lúc đó, có Hồ Tôn che chở, dù lão tổ Hùng tộc có đến không làm gì được hắn. Nghĩ vậy, Báo Tôn tung một quyền.

“Thiên Băng Quyền!”

Một quyền đánh ra, vạn vật băng hoại, không gian sụp đổ, ngọn núi trăm vạn trượng chỉ trong nháy mắt nổ tung tan rã.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai bóng người cao lớn càng đánh càng kịch liệt, có thể nói là chỉ trong nháy mắt đã giao tranh ba ngàn dặm, hào quang chiếu rọi mười chín châu!...

Một bên khác!

Hồ Uy liếc mắt nhìn hai người đang kịch chiến nơi xa, trong mắt lóe lên một tia khó tin.

Vốn dĩ nó tưởng rằng Báo Tôn có thể miểu sát Hùng Bá Thiên, dù sao thì Hùng Bá Thiên tuy có chiến lực Thiên Tôn, nhưng tu vi hiện tại của hắn cũng chỉ là Tôn Giả đỉnh phong, hơn nữa thực lực của Báo Tôn lại là Thiên Tôn nhị trọng, miểu sát mới hợp lý.

Thế nhưng...

Tình hình chiến đấu hiện tại của hai người lại hoàn toàn trái ngược, Hùng Bá Thiên tuy rơi vào thế hạ phong nhưng trong thời gian ngắn e là không thể thua được.

Sau đó Hồ Uy lại nhìn về phía đại quân hai bên đang giao chiến, trong lòng dâng lên một tia mong đợi.

Hồ Uy:??????

“Con mẹ nó, không thể nào, bốn vương chắc chắn đang nằm mơ, tất cả đều là giả.”

Chương 779: Hồ Uy bạo nộ

Hồ Uy liều mạng chớp mắt, đồng thời thâm niệm mấy lần tinh tâm chú nhưng cảnh tượng kinh khủng trước mắt vẫn không hề thay đổi.

Chỉ thấy...

Mãnh hổ do vạn yêu quân phía dưới hợp thành đang bị Ma Thần sáu tay cười lên người, hai cánh tay đè chặt tay hổ, hai cánh tay ghì chặt chân hổ.

Hai cánh tay còn lại của hắn tựa như Phong Hỏa Luân không ngừng đánh vào đầu mãnh hổ, đánh cho mãnh hổ vạn trượng không ngừng gào thét nhưng lại hoàn toàn vô dụng.

Vạn yêu quân bên trong càng bị đòn tấn công khủng khiếp khiến cho không ngừng học máu, từng tên một đứng cũng sắp không vững.

E rằng không cần bao lâu nữa, quân trận Mãnh Hổ này sẽ bị đánh tan, đến lúc đó vạn yêu quân coi như bỏ đi.

“Yêu nghiệt, dám làm càn!”

Hồ Uy tức giận gầm lên một tiếng, trường đao trong tay định chém về phía Ma Thần sáu tay nhưng lại bị một luồng kiếm ý đáng sợ ngăn cản.

“Tiểu miêu, muốn ra tay với đệ tử Ma Giáo ta, ngươi tưởng bản Hộ pháp không tồn tại hay sao?” Bạch Hạo Thiên tay cầm trường kiếm, lạnh lùng nói với Hồ Uy.

“Bạch Hạo Thiên, ngươi đang tìm đường chết! Hôm nay bổn tọa nhất định lột da rút xương, ăn sống ngươi!”

Hổ Uy nổi giận gầm lên, khí thể toàn thân bộc phát, trường đao trong tay chém về phía Bạch Hạo Thiên.

Nó muốn giết chết kẻ ngông cuồng trước mắt này, để hẳn biết chỉ là một Đại Thánh nho nhỏ, cho dù có nghịch thiên đến đâu không thể nào là đối thủ của nó.

“Trảm!”

Một đạo đao quang xé trời rách đất xuất hiện, pháp tắc sát lục, pháp tắc đao đạo bộc phát, trấn áp vạn dặm hư không.

“Kiếm Sát!”

Bạch Hạo Thiên cũng nhanh chóng vùng trường kiếm trong tay chém ra, một đạo kiếm quang vô song lập tức xuất hiện, kiếm chi pháp tắc bộc phát, chiếu sáng vạn dặm.

Chỉ trong nháy mắt, thiên địa dường như chỉ còn lại đao quang và kiếm quang, hư không không ngừng sụp đổ, vô số hắc động hình thành.

Ầm! Ầm! Ầm!

Đao kiếm va chạm, chấn động kinh thiên động địa vang vọng khắp nơi trong phạm vi mười mấy vạn dặm, dư chấn đáng sợ khiến mặt đất lún xuống không chỉ vạn mét.

Ngay cả những sinh linh đang quan sát từ xa cũng bị dư chấn chấn động phải lùi về phía sau trăm dặm, đặc biệt là một Cầu đầu nhân vừa đến, vội vàng ôm tiểu thiếp của mình ra sau lưng.

Mọi người thấy vậy đều khinh bỉ, tên Cầu đầu nhân này rõ ràng là đang nhân cơ hội làm chuyện mờ ám.

Thế nhưng!

Tất cả mọi người chỉ liếc nhìn một cái rồi dời mắt, dù sao nhan sắc của tiểu thiếp kia cũng quá tầm thường, không thể lọt

vào mắt bọn họ, còn không bằng xem chiến trường kịch liệt kia thú vị hơn.

Giữa chiến trường!

Hồ Uy bị dư chấn khủng khiếp chấn lui trăm dặm, tay nắm trường đao không khỏi run rẩy, lạnh bầm:

“Không thể nào, một tên Đại Thánh nho nhỏ sao có thể mạnh đến vậy, lại có thể khiến ta bị thương.”

Đúng vậy, lúc này trong cơ thể Hồ Uy đã bị chấn động nhẹ, tuy không nghiêm trọng nhưng cũng coi như bị thương.

Nó đường đường là cường giả Tôn Giả tứ trọng, vậy mà lại bị một tên Đại Thánh làm bị thương, thật là mất mặt đến cực điểm.

Bên kia!

“Phụt...”

Bạch Hạo Thiên trực tiếp lui ra ngoài hai trăm dặm, tay cầm trường kiếm đứng thẳng giữa không trung, há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Rõ ràng đã bị trọng thương, thậm chí lực phủ ngũ tạng đều bị lệch vị trí.

“Không ngờ chênh lệch lớn đến vậy!”

Bạch Hạo Thiên cười khổ, phải biết lúc trước tu vi Liên Sinh cũng tựa như hắn nhưng chỉ hai kiếm đã chém giết một tên Tôn Giả tứ trọng.

Thế mà hắn chỉ khiến đối phương bị thương nhẹ, bản thân lại bị trọng thương.

“Bây giờ thực lực của ta chỉ miễn cưỡng đạt đến Tôn Giả tam trọng, quá yếu, quá yếu.”

Bạch Hạo Thiên lẩm bẩm, lắc đầu, trong lòng dâng lên một tia không cam lòng, tuy hắn không mong muốn vượt qua Liên Sinh.

Nhưng không cam tâm bản thân kém cỏi đến vậy, hắn phải nhanh chóng trở nên mạnh mẽ hơn, Bạch Hạo Thiên hắn không thể bị bỏ lại phía sau.

Nghĩ vậy!

Bạch Hạo Thiên im lặng cất lọ đan dược chữa thương Tôn cảnh vừa lấy ra vào trong ngực, cố nén thân thể trọng thương từng bước một đi về phía Hồ Uy, trong mắt ánh lên tia điên cuồng.

“Giáo chủ từng nói, không điên không thành ma, hôm nay Bạch Hạo Thiên ta liền điên một lần, giết!”

Mỗi bước chân Bạch Hạo Thiên rơi xuống, kiếm ý trên người lại mạnh mẽ thêm một phần, ánh mắt càng thêm phần nóng bỏng.

“Cái gì, Bạch Hạo Thiên điên rồi sao, một kiếm của hắn khiến Hồ Uy bị thương đã đủ chứng minh thực lực, sao ngay cả đan dược chữa thương không dùng, còn xông lên.”

“Chẳng lẽ đầu óc hắn có vấn đề, đây không phải muốn chết sao, hay là vừa rồi bị chấn động đến ngu người.”

“Không đúng, nếu Chu giáo chủ để hắn thống lĩnh đại quân, sao có thể là kẻ ngu ngốc, nhất định là có ý đồ riêng.”

Những người vây xem đều kinh ngạc nhìn Bạch Hạo Thiên, bọn họ không hiểu vì sao đã trọng thương như vậy, còn dám liều lĩnh xông lên.

Chương 780: Cuồng Nhân Bạch Hạo Thiên 1

Chẳng nói đến bọn họ!

Ngay cả Hùng Bá Thiên đang giao đấu kịch liệt bên kia một chưởng bức lui Báo Tôn cũng là vẻ mặt ngơ ngác nhìn về phía Bạch Hạo Thiên.

Trong mắt lóe lên tia khó hiểu, lẩm bẩm:

“Chẳng lẽ thật sự bị chấn động đến gốc rễ rồi, không thể nào, thể chất Đại Thánh cảnh sao có thể dễ dàng trở nên ngu ngốc như vậy.”

“Ha ha, Hùng Bá Thiên, tên dẫn đội của người đã điên rồi, người còn chống cự gì nữa, chỉ bằng hiện tại đầu hàng đi, bản tôn sẽ thay người cầu xin Hồ Tôn, nói không chừng còn có thể giúp người đột phá Thiên Tôn cảnh.”

Báo Tôn cười lớn nhưng trong lòng đã sớm dậy sóng, vốn dĩ nó không xem Hùng Bá Thiên ra gì.

Thế nhưng càng đánh càng kinh hãi, đôi phương rõ ràng chỉ là một tên Tôn Giả đỉnh phong nhưng thực lực lại mạnh mẽ đến khó tin, e rằng cứ tiếp tục như vậy.

Không đến một canh giờ, căn bản không phân định thắng bại, đến lúc đó cho dù Báo Tôn người thắng, e rằng cũng là kết quả thảm thối.

“Chỉ bằng trước tiên chiêu hàng Hùng Bá Thiên này, sau đó liên hợp với vài vị bằng hữu, khi đó giết nó dễ như trở bàn tay.” Báo Tôn thầm nghĩ.

“Ném cái đầu lão nguoi! Hôm nay lão hùng ta nhất định phải đánh cho nguoi ị ra mới thôi!” Hùng Bá Thiên nổi giận gầm lên, một chưởng hung hãn đánh tới.

Nó nghĩ rất rõ ràng, bất kể Bạch Hạo Thiên vì sao làm vậy, mục tiêu hiện tại của nó chính là giết chết Báo Tôn trước mắt.

“Mẹ kiếp! Đầu gấu quả thật cứng đầu! Xé nát tay ta rồi!” Báo Tôn phẫn nộ gầm lên, lại lần nữa ra tay. ...

Hổ Uy nhìn Bạch Hạo Thiên đang từng bước một đi về phía mình, trong mắt lóe lên một tia khinh miệt.

“Ngay cả thương thế cũng chưa khỏi, vậy mà còn dám ra tay, Bạch Hạo Thiên, nguoi điên rồi sao? Vậy thì để bản tọa tiễn nguoi về trời đi!”

Hổ Uy quát lớn, trường đao trong tay chém về phía Bạch Hạo Thiên, đao ý vô biên xé rách thiên địa.

Lúc này, kiếm ý trên người Bạch Hạo Thiên đã leo lên đến đỉnh phong, trường kiếm trong tay không ngừng rung lên.

“Kiếm chi đạo, duy nhất! Kiếm! Kiếm! Kiếm!”

Một đạo kiếm quang bao phủ thiên địa, vẫn là kiếm chi pháp tắc tung hoành, hủy diệt hết thảy.

Không sai!

Bạch Hạo Thiên chỉ lĩnh ngộ kiếm chi pháp tắc, không phải hẳn không thể lĩnh ngộ những pháp tắc khác, mà là hẳn chỉ muốn lĩnh ngộ kiếm chi pháp tắc.

Hắn thề phải: Một kiếm phá vạn pháp, một kiếm trấn Cửu Thiên!

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, Bạch Hạo Thiên trực tiếp bị một đao chém bay ra ngoài ngàn dặm, vừa phun máu tươi

vừa lần nữa bước về phía Hồ Uy. ...

Một nén hương sau, Bạch Hạo Thiên lần thứ n bị chém bay ra ngoài ngàn dặm, ngã quỳ trên không trung, cả người nhuộm đầy máu tươi, run rẩy không thôi nhưng bàn tay nắm chặt trường kiếm vẫn vững vàng như cũ.

Àm!

Bạch Hạo Thiên lần nữa đứng lên, từng bước, từng bước, từng bước một kiên định đi về phía Hồ Uy, kiếm ý trên người bùng nổ đến cực hạn.

“Hắn, vậy mà hắn đang dùng Hồ Uy đại nhân để mài giữa kiếm ý! Thật tàn nhẫn! Hắn không sợ bị Hồ Uy đại nhân một đao chém chết sao?”

“Quả nhiên là Ma đạo, ngay cả với bản thân cũng tàn nhẫn như vậy, thật sự không thể trâu vào!”

Sinh linh vây xem chứng kiến Bạch Hạo Thiên bị đánh bay hết lần này đến lần khác, rồi lại kiên trì đứng lên, đầu kinh hãi bàn tán.

“Tên điên! Thật là một tên điên!”

Hồ Uy nhìn Bạch Hạo Thiên lần nữa đi về phía mình, tức giận mắng chửi.

Lúc này nó cũng đã nhìn ra, Bạch Hạo Thiên rõ ràng đang dùng nó để tôi luyện kiếm ý, đột phá cực hạn.

Nó đường đường là cường giả Tôn Giả tứ trọng!

Vậy mà lại bị một tên Đại Thánh cảnh lấy làm đá mài kiếm, thật sự là quá nhục nhã!

“Hồ Khiếu Cửu Thiên! Cuồng Dao Trảm!”

Hồ Uy nổi giận gầm lên một tiếng, huyết dịch trong cơ thể trực tiếp thiêu đốt một thành, thực lực lập tức bạo tăng.

Nó muốn lập tức giết chết Bạch Hạo Thiên, bằng không sự hung hãn ấy của y, e là sẽ khiến nó phát điên.

Dù sao thì kẻ mềm sợ kẻ cứng, kẻ cứng lại sợ kẻ liều mạng như Bạch Hạo Thiên.

“Chết đi!”

Trường đao trong tay Hồ Uy lần thứ hai vung ra, huyết sát ngập trời, uy lực rõ ràng mạnh hơn trước đó vài phần.

Bạch Hạo Thiên nhìn đại đao đánh tới, ánh mắt chẳng mấy may dao động, vẫn là một kiếm vung ra.

“Kiếm Sát!”

Kiếm quang tràn ngập thiên khung, uy lực rõ ràng mạnh hơn gấp bội nhưng so với đao quang của đối phương vẫn kém xa.

Rầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên lần nữa vang vọng đất trời!

Trước mắt chúng sinh, Bạch Hạo Thiên bị đánh văng ra ngoài vạn dặm, lơ lửng trên không trung, hai mắt u ám, cả người tử khí bao phủ, tựa hồ sắp lìa đời.

“Thừa dịp ngươi bệnh, lấy mạng ngươi!”

Tuy Hồ Uy cảm thấy Bạch Hạo Thiên chắc chắn phải chết nhưng vẫn tung thêm một quyền nữa, muốn trừ hậu họa cho xong.

“Đại hộ pháp!”

Lục Tí Ma Thần đang đánh nhau với mãnh hổ bỗng dừng lại, muốn đứng dậy cứu Bạch Hạo Thiên nhưng bị mãnh hổ kéo ghì.

Chương 781: Cuồng Nhân Bạch Hạo Thiên 2

“Người dám!”

Hùng Bá Thiên cũng gầm lên giận dữ, muốn cứu Bạch Hạo Thiên, đáng tiếc lại bị Báo Tôn chặn lại, tức giận quát:

“Báo Tôn, hôm nay ta phải xé xác ngươi!”

“Khà khà, muốn giết bốn tọa, ngươi hãy lo cho Đại hộ pháp của các ngươi trước đi.”

Báo Tôn cười khẩy, muốn dùng lời lẽ kích Hùng Bá Thiên để lộ sơ hở.

Ngay khi tất cả chúng sinh đều nghĩ Bạch Hạo Thiên sắp bỏ mạng!

Một tiếng gầm vang lên!

“Mẹ kiếp, mau nhìn kia!”

Cầu đầu nhân một tay ôm tiểu thiếp, một tay chỉ về phía Bạch Hạo Thiên hét lớn.

Mọi người lập tức nhìn theo!

Chỉ thấy...

Chỉ thấy Bạch Hạo Thiên một thân tử khí, trên người toát ra từng tia kiếm ý, sau đó càng lúc càng mạnh.

Không đến một phần ngàn hơi thở!

Kiếm ý vô tận đã lan tràn đến phương viên mấy vạn dặm, hơn nữa vẫn đang không ngừng khuếch trương.

Ầm...

Ầm ầm...

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp thiên địa, mây đen vô tận trên chiến trường nhanh chóng tụ tập, từng đạo lôi đình không ngừng lấp lóe trong mây đen.

“Kiếp Vân?”

“Là Tôn Giả Kiếp!”

“Bạch Hạo Thiên này lại muốn độ kiếp vào lúc nguy cấp này, chẳng phải là tự đoạn đường lui sao?”

“Với trạng thái trọng thương sắp chết của hắn lúc này, e là một đạo lôi đình đầu tiên của Tôn Giả Kiếp hắn không đỡ nổi.”

“Đáng tiếc, có thể ở Đại Thánh cảnh đã phát huy ra chiến lực Tôn Giả tam trọng, có thể coi là yêu nghiệt tuyệt đỉnh, vậy mà lại phải bỏ mạng.”

Sinh linh vây xem nhìn lôi kiếp trên bầu trời, đều lộ vẻ mặt tiếc hận, bọn họ cho rằng Bạch Hạo Thiên coi như xong rồi.

Trước có Hồ Uy muốn ra tay trấn sát, sau có Tôn Kiếp sắp giáng xuống!

Đây hoàn toàn là tử cục, không thể phá giải!

Độ Tôn Kiếp?

Hồ Uy nhìn kiếp vân xuất hiện trên bầu trời, trong mắt lóe lên tia phẫn nộ, nó vậy mà bị xem như đá mài đao thật rồi.

Tên kia dám giẫm lên người nó để đột phá đến Tôn cảnh!

Đây quả là sỉ nhục nó!

“Hừ, đã tự tìm đường chết thì cũng khỏi bản tay bản tọa.” Hồ Uy hừ lạnh một tiếng, lập tức thu hồi năm đấm đang đánh

ra, nó không muốn bị lôi kiếp để mắt tới.

Dưới ánh mắt chăm chú của toàn bộ sinh linh!

Vù...!

Bạch Hạo Thiên chậm rãi mở mắt, bên trong lóe lên một đạo kiếm quang chói mắt, một đạo ý cảnh kỳ lạ bỗng xuất hiện.

Bịch!

Bạch Hạo Thiên tiến lên một bước, miệng lẩm bẩm:

“Kiếm chi đạo, vạn đạo chi tôn, kiếm hóa thương sinh, kiếm diệt vạn vật, ...”

Thanh âm càng lúc càng lớn, cuối cùng như tiếng trời, đồng thời kiếm ý trên người Bạch Hạo Thiên không ngừng tăng vọt.

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, kiếp vân trên bầu trời đánh xuống tia sét đầu tiên, xé rách hư không lao về phía Bạch Hạo Thiên.

Thế nhưng...

Bạch Hạo Thiên lại làm như không thấy, vẫn lẩm bẩm về kiếm đạo, cho đến khi lôi đình sắp giáng xuống người hắn.

Một tiếng hét lớn từ miệng Bạch Hạo Thiên truyền ra:

“Ha ha, cuối cùng ta cũng lĩnh ngộ rồi!”

“Trời không sinh Bạch Hạo Thiên ta, kiếm đạo vạn cổ như đêm dài, kiếm đến!”

Tiếng hét kinh thiên phảng phất câu thông với tầng trời cao rộng, vô số đạo cảnh huyền diệu hiện ra giữa thiên địa.

Cùng lúc đó!

Trong một tử lâu ở thành trì nào đó thuộc Hồ Châu!

Một gã kiếm khách đang huênh hoang khoác lác với bằng hữu: “Này, lão tử nói cho các người hay, bảo kiếm này của ta là binh khí Bán Thánh, phải mất tận năm trăm vạn tiên thạch lão tử mới mua được đấy.”

“Giàu thật đấy!”

Trong tử lâu, đám đông sinh linh nghe xong đều lộ vẻ hâm mộ, đặc biệt là mấy nữ tu, ánh mắt đưa tình liên tục về phía phía hắn.

“Khà khà, trúng kế rồi!”

Gã kiếm khách thầm cười trong lòng, phảng phất như đã nhìn thấy cảnh tượng diễm lệ đêm nay, thật sự là sung sướng vô cùng!

Đột nhiên từ phía chân trời truyền đến một tiếng hét lớn, trời không sinh ta...

Ngay sau đó!

Vù...!

Trường kiếm trong tay gã kiếm khách kịch liệt rung động, phá tan kiếm chế của hắn, xuyên thủng nóc tử lâu bay đi.

“Mẹ kiếp, kiếm của ta, đây chính là vốn liếng lão tử phải đi thuê để ra về tán gái, sao có thể bay đi được?”

Gã kiếm khách hét lớn một tiếng, điên cuồng xông ra khỏi tử lâu nhưng lập tức sững sờ tại chỗ.

Chỉ thấy vô số trường kiếm từ bốn phương tám hướng thành trì bay lên, đủ loại đẳng cấp, thậm chí trong đó còn có vài món Tôn binh, tất cả đều về phía phía biên quan, Nhận Thành.

Nếu như từ trên chín tầng trời nhìn xuống sẽ phát hiện!

Vô số trường kiếm trong tay kiếm tu toàn bộ Hồ Châu đều bay đi, đặc biệt là một kiếm đạo tông môn, ngay cả tổ kiếm trong lăng mộ tổ tiên cũng bay mất. ...

Phía trên Nhận Thành!

Theo tiếng hét lớn của Bạch Hạo Thiên, kiếm ý vô tận tràn ngập thiên địa, kiếm ý khủng khiếp khiến cho cả đám kiếp vên trên trời cũng phải run rẩy.

“Chết tiệt, mau nhìn xem, đó là thứ gì...” Một cường giả chỉ tay về phía xa quát lớn.

Thực ra không cần hấn lên tiếng, giờ phút này tất cả sinh linh đều đã ngây dại, chỉ thấy vô số kiếm binh từ phương xa lao đến Nhận Thành.

Chương 782: Kiếm Lai

Hình thành nên một dòng sông kiếm vô cùng khủng khiếp!

Kiếm hà xé rách hư không, chỉ trong nháy mắt đã đến phía trên Bạch Hạo Thiên, đánh nát đạo lôi kiếp đầu tiên đang giáng xuống.

Sau đó...

Kiếm hà lại lần nữa hướng thẳng lên đám kiếp vân trên trời!

Ầm! Ầm! Ầm!

Kiếp vân khủng khiếp như tấm đậu hũ mỏng manh, bị kiếm hà xé nát thành từng mảnh nhỏ, biến mất giữa thiên địa.

(Kiếp Vân: Mẹ kiếp, có thể chơi đàn hoàng một chút được không? Tuân thủ quy tắc một chút có được không? (????))

“Điều đó không thể nào, sao lại có thể có nhiều kiếm đến vậy, đây là yêu thuật, không thể nào tồn tại!”

Hổ Uy nhìn kiếp vân bị kiếm hà trên không trung phá tan, sắc mặt biến đổi dữ dội, không tin tưởng găm lên.

Phải biết đây chính là kiếp vân Tôn Giả, bao nhiêu thiên tài yêu nghiệt bỏ mạng dưới nó, vậy mà cứ như vậy bị tiêu tán.

Nói ra, kẻ nào có thể tin được!

Thế nhưng...

Ngay sau đó, Hổ Uy liền không thể không tin!

Bởi vì sau khi phá tan kiếp vân, dưới sự điều khiển của Bạch Hạo Thiên, kiếm hà đang lao về phía nó với tốc độ cực

nhanh.

“Khốn kiếp!”

Hồ Uy tức giận mắng một tiếng, nó muốn né tránh nhưng lại cảm giác bản thân đã bị khóa chặt, căn bản không thể trốn thoát, chỉ có thể liều mạng.

“Thiên huyết, bạo kích, phong khởi, Hồ Thần hạ sơn!”

Hồ Uy gầm lên giận dữ, trực tiếp hóa thành bản thể, một con mãnh hổ tạp giao với bộ lông nền đen điểm hoa trắng cao mười vạn trượng.

Máu trong cơ thể bắt đầu thiêu đốt điên cuồng, chỉ trong nháy mắt đã thiêu đốt hết chín phần, khí thể trên người bắt đầu tăng vọt.

“Giết!”

Mãnh hổ gầm lên một tiếng, mang theo vô số lưỡi kiếm sắc bén lao về phía kiếm hà, nơi nó đi qua, vạn vật vỡ nát, pháp tắc hỗn loạn.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp đất trời, kiếm hà trực tiếp nhấn chìm mãnh hổ cao mười vạn trượng.

“Ta không cam lòng, Hồ Uy ta sao có thể chết trong tay một tên Đại Thánh cảnh... Phụ vương cứu ta... A...”

Một tiếng kêu thảm thiết từ trong kiếm hà truyền ra, rồi nhanh chóng im bật.

Một lát sau!

Kiếm hà trên không trung xoay một vòng, sau đó bay trở về phía trên Bạch Hạo Thiên, xoay tròn tại chỗ, che khuất cả bầu trời!

Mà nơi Hồ Uy vừa đứng!

Đã sớm không còn một tia khí tức, vậy mà đã bị kiếm hà đánh cho hồn phi phách tán, hài cốt không còn.

Lúc này!

Sinh linh đang quan sát mới kịp phản ứng, lập tức ồ lên kinh ngạc.

“Đây là thân đảo ngược gì thế này, vừa rồi rõ ràng là Bạch Hạo Thiên sắp chết, sao đột nhiên lại lật ngược tình thế.”

“Thật đáng sợ, rốt cuộc là bí pháp gì, chẳng lẽ là triệu hồi toàn bộ trường kiếm của Hồ Châu đến đây sao?”

Vô số tiếng kinh ngạc, nghi hoặc vang lên, quả thực cảnh tượng trước mắt quá đổi kinh người.

Một tiếng hét lớn, liền triệu hồi tất cả trường kiếm của Hồ Châu đến, khí thế như vậy, quả thực còn khủng khiếp hơn cả việc đánh chết Hồ Uy chỉ trong nháy mắt.

Đừng nói Bạch Hạo Thiên chỉ là một tên Đại Thánh cảnh nho nhỏ!

Ngay cả Thiên Tôn không thể nào có được năng lực như vậy!

Khi tất cả sinh linh vây xem đều khiếp sợ, chỉ có Cầu đầu nhân ôm tiểu thiếp nhìn kiếm hà với vẻ mặt hăm mộ.

“Bí pháp này thật quá trâu bò, có thể tùy tiện triệu hoán hàng tỉ trường kiếm, sau này chẳng cần làm gì, chỉ bán kiếm thôi cũng phát tài rồi!”

Nghe Cầu đầu nhân nói, tất cả sinh linh khác đều tròn mắt, mạch máu tê đầu chột này thật kỳ quái.

Bí pháp trâu bò như vậy, người lại nghĩ dùng để kiếm tiền, thật sự là không ai bằng.

Cảm thấy ánh mắt khác thường xung quanh, Cửu đầu nhân khinh thường bĩu môi, nhỏ giọng nói:

“Không nghiên cứu kiếm tiền thì nghiên cứu cái gì, không kiếm tiền lấy gì đổi tiểu thiếp chất lượng tốt hơn, tóc ngắn, kiến thức ngắn.”...

Trên chiến trường!

Báo Tôn nhìn kiếm hà phía trên Bạch Hạo Thiên, cùng với hồ uy đã hóa thành hư vô, trong miệng chửi bới:

“Khà khà, chẳng lẽ cách bốn tọa xuất quan không đúng, đây là Đông Vực ít ỏi thiên kiều sao, sao Đại Thánh cảnh đã có thể miểu sát Tôn Giả tứ trọng rồi?”

Lúc này trong lòng Báo Tôn lập tức niệm vô số lần Tĩnh Tâm Chú nhưng cảnh tượng trước mặt vẫn không hề thay đổi.

Kiếm Hà khủng khiếp vẫn còn, Hồ Uy đã hoàn toàn biến mất!

“Giao thủ với lão hùng ta còn dám phân tâm, thật muốn chết, Thiếp Sơn Khảo!”

Hùng Bá Thiên hét lớn một tiếng, bước về phía trước một bước, lực chi pháp tắc bùng nổ, vai hướng thẳng thân thể Báo Tôn đang ngơ ngác lao tới.

Rầm!

Một tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên, Báo Tôn hoàn toàn không kịp phòng bị, căn bản không kịp chèo chống, trực tiếp bị đánh bay ra hơn vạn dặm.

Phốc!

Báo Tôn quỳ sụp trên không trung, một ngụm máu tươi chỉ trong nháy mắt phun ra, lực phủ ngũ tạng trong cơ thể bị chấn động hỗn loạn, thậm chí:

“Mẹ kiếp, sơ suất rồi, vậy mà lại không né...”

Chương 783: Đạo chỉ lực 1

Vốn dĩ hai người chiến đấu, hắn vẫn luôn chiếm thượng phong, kết quả bây giờ lại bị đánh lén thành trọng thương, thật sự là không có võ đức!

Bên kia!

Bạch Hạo Thiên đứng thẳng trên bầu trời, cả người kiếm ý dạt dào, hàng tỉ trường kiếm phía trên tạo thành kiếm hà xoay chuyển không ngừng.

Àm!

Một tiếng chấn động vang lên!

Tu vi trong cơ thể Bạch Hạo Thiên nhanh chóng tăng trưởng, trực tiếp đột phá đến Tôn Giả cảnh, đồng thời quanh thân xuất hiện những sợi ý cảnh tuy yếu ớt nhưng lại vô cùng cường đại.

“Cuối cùng cũng đột phá đến Tôn Giả, Giáo chủ đại nhân, thuộc hạ cuối cùng không bị bỏ lại phía sau.”

Bạch Hạo Thiên nhìn về phía hải vực, khóe miệng nở nụ cười, sau đó phảng phất cảm nhận được điều gì, ánh mắt nhìn về phía hư không xa xăm.

Chỉ thấy...

Bên ngoài hư không vạn dặm, mấy đạo ý niệm phân thân khủng khiếp giáng lâm, khí thế trên người mỗi người đều như vực sâu biển cả.

Chính là cường giả Thiên Tôn của mấy châu xung quanh, bởi vì cảm nhận được sự tồn tại của Kiếm Hà phía trên Hồ

Châu, cho nên tất cả đều phân thân giáng lâm.

“Thế mà hắn lại lĩnh ngộ được kiếm đạo chi lực, một tên Tôn Giả nho nhỏ làm sao có thể lĩnh ngộ được kiếm đạo chi lực chứ.”

“Tuyệt thế yêu nghiệt! Bản tôn lĩnh ngộ đạo lực mấy chục vạn năm cũng chưa thành, vậy mà lại bị một tiểu oa nhi Tôn Giả nhất trọng lĩnh ngộ.”

“Kỳ tài kiếm đạo! Từ khi thiên địa đại biến đến nay, hình như chưa từng xuất hiện Tôn Giả nào lĩnh ngộ được đạo lực, tiểu tử này hắn là người đầu tiên.”

Từng đạo ý niệm phân thân nhìn Bạch Hạo Thiên, kinh hãi bàn luận, bởi vì tất cả bọn họ đều nhận ra trạng thái lúc này của Bạch Hạo Thiên.

Đây chính là trạng thái vừa mới lĩnh ngộ đạo lực!

Tuy rằng chỉ lĩnh ngộ được một tia nhưng cũng đủ khiến bọn họ chấn động, bởi vì lực lượng ‘Đạo’ là thứ mà chỉ có cường giả Đế Cảnh mới có thể sở hữu.

Ngoại trừ Đế Cảnh cũng chỉ có một số ít Thiên Tôn đỉnh tiêm, mới có thể lĩnh ngộ được một tia Đạo chi lực, mượn dùng uy năng của nó mà thôi.

Nói cách khác, chỉ cần Bạch Hạo Thiên này không vẩn lạc, tương lai cho dù ở Đông Vực tàn phá này, hắn cũng có thể ung dung bước vào cảnh giới Thiên Tôn.

“Đây là đại quân Ma Giáo, nam tử mặc áo bào trắng kia hắn là Đại hộ pháp Ma Giáo, Bạch Hạo Thiên.” Một vị Thiên Tôn nhìn đại quân hai phe đang giao chiến phía dưới, lập tức nhận ra.

Ma Giáo?

Mấy vị Thiên Tôn khác giật mình, tuy phần lớn thời gian bọn họ bề quan nhưng Ma Giáo thì vẫn rõ.

Chủ yếu là trăm năm nay Ma Giáo quá kiêu căng, Giáo chủ Ma Giáo Chu ma đầu càng là một đường từ tiểu bối thiên kiều chém giết trở thành bá chủ Đông Vực.

Dù là bọn họ, gặp mặt cũng phải cung kính gọi một tiếng Chu giáo chủ!

Hơn nữa!

Là Thiên Tôn các châu xung quanh, tự nhiên đều có thể lực riêng, việc Ma Giáo bành trướng khiến bọn họ đau đầu.

Muốn ra tay tiêu diệt Ma Giáo, lại e ngại không phải đối thủ của Chu ma đầu, đầu hàng ư, bọn họ không cam lòng.

Có thể nói là: Mâu thuẫn đến cực điểm!

“Các vị đạo hữu, Ma Giáo có Chu ma đầu, Liên Sinh hai yêu nghiệt đã đủ lắm rồi, nếu để Bạch Hạo Thiên trưởng thành, e là mấy châu chúng ta khó giữ nổi.”

Một vị Thiên Tôn nhú mày nói, ánh mắt nhìn Bạch Hạo Thiên lóe lên sát ý.

Mấy vị Thiên Tôn khác nghe vậy đều gật đầu, bọn họ cũng cho rằng không thể để yêu nghiệt như Bạch Hạo Thiên trưởng thành.

Nhưng...

Để bọn họ ra tay giết Bạch Hạo Thiên, lại không muốn, dù sao làm vậy chắc chắn đắc tội Chu ma đầu.

“Bổn tọa cũng cho rằng Bạch Hạo Thiên không thể giữ, phải giết, còn Chu ma đầu, bổn tọa nghĩ có thể chờ Hổ Tôn trở về, chúng ta liên kết với Hổ Tôn cùng nhau tiêu diệt Ma Giáo, trừ họa tận gốc.”

Một vị Thiên Tôn dị tộc đưa ra một đề nghị đầy mê hoặc.

Liên kết Hồ Tôn, tiêu diệt Ma Giáo?

Mấy vị Thiên Tôn lập tức động lòng, phải biết từ sau khi tin tức Chu ma đầu giết Yêu Tôn truyền ra, bọn họ ăn ngủ không yên.

Lo lắng Chu ma đầu trở về sẽ dẫn binh tiêu diệt thế lực của bọn họ, thậm chí bọn họ còn nghĩ đến chuyện rời đi.

Nhưng lại không nỡ, dù sao cũng là hang ổ mấy chục vạn năm, sao có thể nói bỏ là bỏ.

“Được, cứ thế đi, bọn tọa đồng ý!”

“Ta cũng đồng ý!”

Mấy vị Thiên Tôn vội vàng gật đầu, sau đó đều nhìn về phía một vị Thiên Tôn dị tộc đầu mọc sừng.

“Nhìn ta làm gì?”

Vị Thiên Tôn dị tộc thấy ánh mắt của mọi người, bĩu môi nói, trong lòng dâng lên dự cảm chẳng lành.

“Duật Tôn, nơi này bản thể ngươi gần nhất, hay là ngươi đến đó đi, chúng ta có thể bồi thường cho ngươi.”

“Đúng đấy, Duật Tôn, ngươi đến đó đi, bọn tọa có thể bồi thường cho ngươi một món Tôn binh.”

Mấy vị Thiên Tôn nhìn vị Thiên Tôn dị tộc, kiên quyết nói, đồng thời hứa hẹn ban tặng bảo vật.

Chương 784: Đạo chỉ lực 2

Duật Tôn bắt đắc dĩ gật đầu, đồng ý với ý kiến của các cường giả khác, để bản thể nhanh chóng chạy về phía Nhận Thành. ...

Lúc này, Bạch Hạo Thiên nhìn mấy phân thân Thiên Tôn ở phía xa, ánh mắt lạnh lẽo, hẳn cảm nhận được sát ý từ bọn chúng.

Nếu đã vậy!

Một là không làm, hai là không nghĩ!

Bạch Hạo Thiên vung tay về phía Kiếm Hà trên cao!

Một tia Đạo Ý trong cơ thể nhanh chóng rung động, dẫn dắt Kiếm Hà khủng khiếp trên trời lao về phía mấy phân thân Thiên Tôn.

“Khôn kiếp! Nó dám ra tay với chúng ta, thật là ngông cuồng!”

“Thật đáng giận, chỉ là một tên yêu nghiệt có phần thiên phú cũng dám chủ động ra tay với chúng ta, đúng là muốn chết!”

Mấy vị Thiên Tôn nhìn Kiếm Hà đang lao tới, tức giận gầm lên.

Nhưng...

Bọn chúng chỉ là phân thân ý niệm, dưới Kiếm Hà khủng khiếp, thậm chí không kịp giải tán phân thân đã hóa thành tro bụi.

Khụ! Khụ! Khụ!

Bạch Hạo Thiên khẽ ho vài tiếng, thân thể lão đảo, miễn cưỡng đứng vững trên không trung.

Kiểm Hà uy lực kinh khủng này đương nhiên không thể tùy ý điều động, phải nhờ thiên địa tương trợ, cộng thêm Kiếm Chi Đạo Ý non yếu hấn vừa lĩnh ngộ.

Hiện tại liên tiếp công kích vài lần!

Lực lượng trong cơ thể hấn đã hoàn toàn cạn kiệt, ngay cả linh hồn cũng dâng lên sự mỏi mệt vô cùng.

Nếu không phải dựa vào ý chí kiên định chèo chống, e rằng giờ phút này hấn đã rơi vào hôn mê.

Hơn nữa sau này muốn dùng Kiếm Hà công kích, chỉ có thể dựa vào chính mình, uy lực tối đa cũng chỉ đạt tới Tôn Giả ngũ trọng lục trọng mà thôi.

Vù...!

Bạch Hạo Thiên lại vung tay về phía Kiếm Hà, dùng chút khí lực cuối cùng thu hồi ngàn vạn thanh trường kiếm vào trong nhẫn trữ vật.

Sau đó, hấn ngồi xếp bằng giữa không trung, bắt đầu nuốt đan dược chữa thương!

Hít!

Vô số sinh linh đang quan sát từ xa trông thấy cảnh này, đều đồng loạt hít một ngụm khí lạnh, nội tâm chấn động, thật quá mạnh mẽ.

Bạch Hạo Thiên này vừa mới bước vào Tôn Giả cảnh, vậy mà đã có thể hủy diệt phân thân của đông đảo Thiên Tôn, quả thực nghịch thiên.

“Ma Giáo, quả là một thế lực thần kỳ, từ Giáo chủ cho đến đệ tử, đều là yêu nghiệt cả, ai mà chịu nổi chứ.” Một lão già

cảm khái.

Những người khác cũng gật gù tán thành nhưng sắc mặt dần bình thản trở lại, không phải bọn họ không còn khiếp sợ, mà là đã chết lặng rồi.

“Chết cho bọn tọạ! khai mở!”

Một tiếng hét chấn động thiên địa vang lên, chỉ thấy Hùng Bá Thiên một chương chụp lấy bên trái Báo Tôn, một chương chụp lấy bên phải Báo Tôn, hai tay đồng thời dùng sức xé ra.

“Không! Hùng Phách Thiên, ngươi không thể giết ta! Ta và lão tổ nhà ngươi quen biết, là bằng hữu nhiều năm.”

Cảm nhận được thân thể sắp bị xé rách, Báo Tôn điên cuồng gào thét, muốn dùng quan hệ để cầu xin tha mạng.

Đáng tiếc...

Hai bàn tay gấu căn bản không có ý định dừng lại!

Xé rách!

Cự lực khủng khiếp trực tiếp xé Báo Tôn thành hai nửa, tay gấu tùy ý ném xuống đất.

Ầm!

Thi thể khổng lồ của Báo Tôn rơi xuống, đập mặt đất thành một cái hố sâu, máu tươi tuôn trào, thấm xuống lòng đất.

Vô số con giun đất chui lên, bắt đầu điên cuồng tranh nhau cắn nuốt dòng máu tươi, chỉ trong nháy mắt đã mở linh trí.

“Nếu đã quen biết lão tổ nhà ta, vậy ngươi hãy xuống dưới bầu bạn với lão nhân gia uống trà đi!”

Hùng Bá Thiên nhìn Báo Tôn đã chết, lạnh lùng nói, sau đó nhanh chóng lấy ra một viên đan dược chữa thương Tôn cảnh đỉnh cấp nuốt vào.

trong mắt toát lên một tia hài lòng!

Phải biết rằng trước kia, dù là tộc trưởng, đối với loại đan dược Tôn cảnh đỉnh cấp này không nỡ tùy tiện ăn.

Thế nhưng hiện tại!

Đối với một Hộ pháp của Ma Giáo như hắn, loại đan dược này đã là tài nguyên thông thường, ăn một viên, vứt một viên cũng được.

Nói sao nhỉ, chính là... sắp ăn đến ngán rồi!”;

Theo sau Hồ Uy, Báo Tôn lần lượt bỏ mạng, Vạn Yêu quân phía dưới triệt để rơi vào tuyệt vọng.

Rầm!

Ma Thần sáu tay tung một quyền, đánh mãnh hổ bay lên bầu trời vạn dặm!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, quân trận Mạnh Hồ do ba trăm vạn yêu quân tạo thành rốt cuộc không chịu đựng nổi nữa, lập tức tan vỡ trên không trung.

Như cảnh tượng pháo hoa rực rỡ tản ra!

Vô số yêu binh từ trên trời rơi xuống, phần lớn đều bị dư uy khủng khiếp chấn tử.

Số còn lại đều trọng thương, không chút do dự bắt đầu điên cuồng chạy trốn về phương xa.

“Tản!”

Trong Lục Tí Ma Thần vang lên tiếng quát lớn của Ma Ngưu Vương, Lục Tí Ma Thần lập tức giải trừ trận pháp.

“Các huynh đệ, bao vây cho ta, không một tên nào được buông tha, đêm nay bản vương muốn mở tiệc Vạn Yêu!”

Ma Ngưu Vương ngửa mặt lên trời gầm một tiếng, sau đó Lang Nha bỗng trong tay vung lên, lập tức đập chết một tên Yêu tướng.

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Hai triệu ma binh đồng loạt ngửa mặt gào thét, tay cầm binh khí lao về phía đám yêu binh đang chạy trốn, trong mắt tràn đầy sát khí, còn mang theo một tia thèm thuồng, đây chính là mỹ vị đầy đất!

Chương 785: Diệt Vạn Yêu Quân

Yêu binh vốn đã trọng thương tan tác, làm sao có thể là đối thủ của đại quân Ma Giáo đang thèm khát huyết nhục, tất cả đều bị chém giết trong tiếng gào thét tuyệt vọng.

Yêu binh: “Các đại gia Ma Giáo, tiểu yêu là yêu tốt, chỉ ăn thịt vài người, tha cho tiểu yêu một mạng, tiểu yêu cái gì cũng có thể làm.”

Ma binh: “Không cần ngươi làm gì, chúng ta sẽ biến ngươi thành mỹ vị thượng hạng.”

Yêu binh: “Khốn kiếp, lũ Ma Giáo, có bản lĩnh đơn đấu với lão tử, lão tử không sợ các ngươi.”

Ma binh: “Đơn đấu? Được thôi, mười người bọn ta đấu với một mình ngươi, hoặc là một mình ngươi đấu với mười người bọn ta.”

Yêu binh: Còn lựa chọn nào khác sao? (???????)

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Nửa nén hương sau!

“A...!”

Cùng với tiếng kêu thảm thiết của tên yêu binh cuối cùng ngã xuống, Vạn Yêu quân, một trong mười đại quân đoàn của Hồ Châu chính thức bị tiêu diệt hoàn toàn. ...

Vô số sinh linh đang quan sát từ xa nhìn tàn thi yêu binh chất đống trên chiến trường, đều cảm thấy tim đồn chân run, khó thở.

“Vãi cả chương, người không phải sợ tè ra quần đấy chứ, run cái gì?” Một sinh linh dị tộc chỉ vào Cầu đầu nhân lớn tiếng nói.

Những sinh linh khác cũng nhìn sang, chỉ thấy Cầu đầu nhân vốn ôm chặt tiểu thiếp đã buông tay, cả người run rẩy nhìn về phía đại quân Ma Giáo.

“Gan nhỏ thật, mặc dù cảnh tượng này rất kinh khủng nhưng không đến mức dọa tè ra quần chứ.”

“Ai nói không phải, chỉ chút lá gan đó, còn tu luyện làm gì, mau về nhà ôm tiểu thiếp béo ú của người đi.”

Từng lời chế giễu từ miệng bọn họ phát ra, mặc dù bản thân cũng rất sợ hãi, thậm chí có một số kẻ cũng đã tè ra quần.

Nhưng bọn họ không bị phát hiện, cho nên không ngại ngần chà đạp Cầu đầu nhân đến chết.

“Câm miệng!”

“Các người mới tè ra quần, lão tử quần rắc rắc, không tin các người sờ thử, lão tử là thấy người quen.”

Cầu đầu nhân quay đầu gầm gừ với những cường giả khác, giọng nói đầy phẫn nộ.

“Lớn gan rồi, người dám mắng chửi người, muốn chết sao?”

“Còn thấy người quen, hiện tại trên chiến trường chỉ có người của Ma Giáo, đừng nói với ta người quen biết đệ tử Ma Giáo.”

Một cường giả nghe Cầu đầu nhân nói, sắc mặt lạnh lùng, lời nói mỉa mai, một tay chậm rãi nâng lên, muốn cho hắn một bạt tai.

“Sao lại không thể, các người nhìn xem, vị Thiên phu trưởng mặc giáp đen kia, chính là đại ca kết bái của ta, Nguru Đầu!”

Cầu đầu nhân chỉ vào một Nguru Đầu mặc giáp ở chiến trường xa xa, sau đó còn vẫy vẫy về hướng đó, hét lớn: “Nguru đại ca!”

Hình như nghe thấy tiếng gọi, Nguru Đầu mặc giáp nhìn về phía hư không, gật đầu với Cầu đầu nhân.

“Vãi cả, vậy mà thật sự quen biết.”

Đông đảo sinh linh thấy cảnh này, đều khiếp sợ, bọn họ không ngờ một kẻ Bán Thánh cảnh như Cầu đầu nhân, lại có bối cảnh như vậy.

Đừng xem thường Nguru Đầu mặc giáp kia chỉ là Thiên phu trưởng nhưng tu vi đã đạt đến Đại Thánh cảnh nhất trọng.

Hơn phần lớn người ở đây, lại là đệ tử Ma Giáo, địa vị cao hơn bọn họ rất nhiều.

Lúc này, cường giả giơ tay lên, sắc mặt trở nên lúng túng, vội vàng vỗ vỗ vào quần áo Cầu đầu nhân:

“Người xem, quần áo của người bẩn rồi, để ta vỗ cho.”

“Không phải ta nói người, tiểu thiếp này chất lượng kém quá, đợi lát nữa ta tặng người một tiểu thiếp vừa đẹp vừa thon thả.”

“Thật sao!”

Cầu đầu nhân lộ vẻ mừng rỡ....

Lúc này!

Trên bầu trời, Bạch Hạo Thiên chậm rãi đứng lên, nhờ đan dược trị liệu, thương thế đã hồi phục không ít.

Nhưng linh hồn và tia kiếm đạo chi lực kia vẫn suy yếu, muốn khôi phục hoàn toàn, e là phải mất ít nhất nửa tháng.

“Đại hộ pháp, vạn yêu quân đã bị diệt sạch, Báo Tôn cũng bị Hùng hộ pháp giết rồi.” Ma Ngưu Vương bay đến trước mặt Bạch Hạo Thiên, chấp tay nói.

“Ừm, vậy chúng ta...”

Bạch Hạo Thiên gật đầu, vừa định nói, thì từ chân trời đột nhiên truyền đến một tiếng hét lớn.

“Bạch Hạo Thiên, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!”

Đồng thời một đạo đao quang vô song xuất hiện chỉ trong nháy mắt, xé rách thiên khung, chém về phía Bạch Hạo Thiên.

Bạch Hạo Thiên nhìn đao quang khủng khiếp chém tới, ánh mắt co rút lại, muốn lần nữa điều động đạo lực trong cơ thể.

Nhưng do vừa rồi tiêu hao quá lớn, đạo lực trong cơ thể căn bản không thể điều động, ngược lại chân mềm nhũn, suýt nữa ngất đi.

“Đại hộ pháp!”

Đông đảo cao tầng Ma Giáo nhao nhao gào lên giận dữ, nhanh chóng bay lên trời muốn ngăn cản công kích nhưng tốc độ của bọn họ căn bản không kịp, hơn nữa tu vi của bọn họ, cho dù đuổi kịp cũng là kết cục tử vong.

Nhưng...

Tất cả cao tầng Ma Giáo đều không chút do dự, bởi vì bọn họ là đệ tử Ma Giáo, là những kẻ từng chút từng chút bò lên từ tầng lớp thấp nhất, bọn họ thề sống chết có nhau, hoạn nạn cùng chịu.

Đây là chấp niệm của mỗi một tên đệ tử Ma Giáo, đặc biệt là các cao tầng từ Thương Ngô đại lục cùng nhau phi thăng.

Chương 786: Hùng Bá Thiên liều chết 1

“Người dám!”

Hùng Bá Thiên vốn đang ngồi xếp bằng khôi phục, thấy cảnh này, lập tức giận dữ trợn mắt, nó có thể cảm nhận được sự khủng khiếp của đao quang kia.

Mạnh hơn Báo Tôn rất nhiều, cho dù nó cách xa như vậy cũng cảm nhận được tử khí.

Không chút do dự!

Hùng Bá Thiên không thể trơ mắt nhìn Bạch Hạo Thiên bị giết trước mặt mình, trước không nói đến việc Chu Khung trở về sẽ lột da rút gân nó.

Chỉ riêng việc đông đảo cao tăng Ma Giáo đều đối đãi với nó không tệ, Hùng Bá Thiên nó đường đường là một con gấu tu luyện ngàn năm, há có thể vong ân bội nghĩa.

Nghĩ đến đây!

Trong mắt Hùng Bá Thiên hiện lên một tia kiên định, tinh huyết trong cơ thể chỉ trong nháy mắt thiêu đốt bảy phần, khuôn mặt vốn hồng hào lập tức trở nên xám xịt nhưng khí thế trên người chỉ trong nháy mắt lại bạo tăng gấp bội.

“Khai Sơn Thần Chương! Mở!”

Hùng Bá Thiên gầm lên giận dữ, hùng chương khổng lồ vỡ thủng về phía đao quang khủng khiếp, hư không lập tức sụp đổ, trời đất như muốn nứt toạc.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng rầm minh kinh thiên động địa không ngừng vang lên, hư không vạn dặm lập tức hóa thành hư vô, vô số hắc động được hình thành rồi lại bị nghiền nát.

đur chấn khủng khiếp nhanh chóng khuếch tán!

Khiến sinh linh vây xem ở phía xa xa liên tục lùi lại, cuối cùng lùi đến mười mấy vạn dặm mới dám dừng lại.

“Cầu ca ca, huynh chờ muội với, muội chạy chậm quá.” Một nữ yêu đầu heo mập mập vừa chạy vừa kêu to.

Nhưng nam yêu Cầu đầu nhân phía trước căn bản không quay đầu lại, chạy thẳng đến địa điểm an toàn cách đó mười mấy vạn dặm, mới dừng lại, nhìn nữ yêu Trư muội muội chạy tới phía mình, bĩu môi nói:

“Chờ muội? Ca ca ta đây sắp có tiểu thiếp xinh đẹp rồi, há có thể vì muội mà mạo hiểm.”

Đông đảo sinh linh không chú ý đến biến hóa tâm lý của Cầu đầu nhân, đều dồn ánh mắt về phía chiến trường.

Trên bầu trời!

Hùng Bá Thiên trực tiếp bị dư chấn khủng khiếp đánh bay ra hơn vạn dặm, cánh tay trái trực tiếp bị đánh thành huyết vụ, miễn cưỡng đứng thẳng bên cạnh Bạch Hạo Thiên.

Phốc!

Một ngụm lớn tinh huyết từ trong miệng Hùng Bá Thiên phun ra, trong mắt toát lên một tia ảm đạm, rõ ràng là đã bị thương tổn đến căn cơ.

“Hùng hộ pháp!”

Bạch Hạo Thiên nhìn Hùng Bá Thiên cụt tay, sắc mặt phức tạp, cao tăng Ma Giáo khác liều chết tới cứu mình, hẳn hiểu, bởi vì tình cảm của bọn họ rất sâu đậm.

Nhưng...

Hùng Bá Thiên chính thức gia nhập Ma Giáo chưa tới một năm, vậy mà cũng bằng lòng liều chết tới cứu mình, thật sự nằm ngoài dự liệu của hắn.

“Hùng hộ pháp, huynh không sao chứ!”

Những cao tầng Ma Giáo khác cũng đều chạy tới, nhìn Hùng Bá Thiên nôn ra máu, lo lắng hỏi han.

“Không sao, không sao!”

Hùng Bá Thiên nhìn đám người vây quanh lo lắng hỏi han, nội tâm vô cùng cảm động, phảng phất như trúng thưởng lớn.

Phải biết rằng!

Hắn gia nhập Ma Giáo đã gần một năm, phát hiện cao tầng Ma Giáo là rất bài ngoại, mặc dù các đại cao tầng đối với hắn tựa như đều rất tôn trọng.

Nhưng lại chỉ là trạng thái bề ngoài mà thôi, nó đoán chừng không bao lâu nữa, thực lực của các bậc cao tầng Ma Giáo sẽ vượt qua hắn.

Lúc ấy!

E là hắn ngay cả tư cách bước vào Thiên Ma Điện nghị sự không có!

Điều này không phải là nói quá sự thật!

Bởi vì trong quá trình phát triển của Ma Giáo, bọn họ cũng thu nhận không ít Hộ pháp ngoại môn nhưng cuối cùng đều bị đào thải.

Kẻ có thể một mực đứng vững trong Thiên Ma Điện, vĩnh viễn chỉ có những bậc cao tầng từ Thương Ngô đại lục phi thăng lên, à không, hắn là phải thêm một Phương Càn thiên phú hơn người về sau nữa!

Thế nhưng!

Bắt đầu từ giờ khắc này!

Hùng Bá Thiên biết mình xem như đã hoàn toàn dung nhập vào hàng ngũ cao tăng Ma Giáo, về sau chỉ cần tu vi theo kịp, hẳn sẽ không bị đào thải.

Nhìn thấy Hùng Bá Thiên không còn nguy hiểm đến tính mạng, Bạch Hạo Thiên cùng các bậc cao tăng khác của Ma Giáo đều đưa mắt nhìn về phía trước.

Vút!

Một tiếng xé gió vang vọng khắp vòm trời, một dị tộc cao mười trượng, toàn thân đen kịt, đỉnh đầu mọc ra một sừng độc giác hiện ra trước mặt mọi người.

“Là Cù Tôn!”

“Sao hắn lại đến đây, còn ra tay với Bạch huynh, chẳng lẽ hắn có thù oán gì với Ma Giáo?”

“Xong rồi, Cù Tôn là cường giả Thiên Tôn tứ trọng, đám người Ma Giáo căn bản không phải đối thủ của hắn, e là chết chắc rồi.”

“Không đúng, sao Cù Tôn dám chọc giận Chu ma đầu, hắn không sợ Chu ma đầu trở về đồ sát cả tộc hắn sao?”

Sinh linh vây xem nhìn thấy cường giả dị tộc xuất hiện đều kinh hãi bàn tán, bởi vì bọn họ đều nhận ra đối phương.

Chính là một trong những cự phách đỉnh cao của Thông Châu bên cạnh, lão tổ tông của Cù tộc, Cù Tôn!

Giờ phút này!

Cù Tôn nhìn về phía Bạch Hạo Thiên, nhú mày, đặc biệt khi nhìn thấy Hùng Bá Thiên, trong mắt lão càng hiện lên một tia khó hiểu.

Chương 787: Hùng Bá Thiên liều chết 2

Tuy một kích vừa rồi chỉ là tiện tay lão đánh ra nhưng uy lực cũng đủ đạt đến Thiên Tôn nhị trọng tam trọng, không ngờ lại bị một con gấu chó Tôn Giả đỉnh phong cản lại.

“Hóa ra là thiêu đốt hơn nửa tinh huyết, quả là ngoan độc, đáng tiếc, vì người khác như vậy có đáng không?”

Cù Tôn lập tức nhìn ra trạng thái của Hùng Bá Thiên, trong lòng không khỏi cảm khái, với tu vi của hắn, nếu như vừa nhìn thấy lão liền lập tức chạy trốn, hẳn là có thể thoát được.

Đáng tiếc!

Hắn lại lựa chọn cứu Bạch Hạo Thiên, nhìn bộ dạng trọng thương hấp hối kia, đừng nói là chạy trốn, e là muốn khôi phục thương thế, không có mấy vạn năm thì đừng hòng nghĩ tới.

“Đã ngươi muốn chết như vậy, vậy bản tôn liền tiễn ngươi xuống địa ngục!”

Trong mắt Cù Tôn lóe lên một tia lạnh lẽo, không nói nhảm nhiều lời, dù sao tự cổ chí kim, nói nhiều tất sai.

Một thanh trường đao hiện ra trong tay lão, chém thẳng về phía Bạch Hạo Thiên, lập tức một đạo đao quang xé rách trời đất hiện ra.

Nơi đao quang đi qua, hư không sụp đổ, vạn vật héo tàn, tất cả như tĩnh lặng.

Lúc này!

Bên phía Ma Giáo!

Trên mặt Hùng Bá Thiên lộ vẻ tuyệt vọng, nó có thể cảm nhận được lực lượng đáng sợ trên đao quang, cho dù tất cả bọn họ dốc hết toàn lực, không thể ngăn cản nổi một hơi thở.

Thế nhưng!

Bạch Hạo Thiên cùng những người khác lại đều là vẻ mặt bình tĩnh, chỉ thấy Ma Ngưu Vương chậm rãi lấy ra một cái trục cuốn từ trong ngực, ném lên không trung, nói:

“Thủ lệnh Giáo chủ ở đây, trấn áp hết thầy kẻ địch trên thế gian!”

Vù...!

Trục cuốn nhanh chóng mở ra giữa không trung, ma khí cuộn cuộn chỉ trong nháy mắt tràn ngập thiên địa, một thân hình mặc Ma Thần chiến bào đầy khí phách chậm rãi bước ra.

Ánh mắt bá đạo vô song, tựa như không coi thiên địa này ra gì, nhìn đao quang đang chém tới, lạnh lùng quát:

“Trấn!”

Thanh âm lạnh lẽo băng hàn vang vọng khắp phương viên mấy chục vạn dặm, ma khí vô tận trong thiên địa điên cuồng hội tụ.

Chỉ trong một phần ngàn hơi thở!

Một chữ “Trấn” ngưng tụ từ vô số ma khí hiện ra giữa thiên địa, mang theo lực lượng trấn áp vô tận lao thẳng về phía đao quang.

Ầm...

Ầm ầm...

Tiếng nổ kinh thiên động địa không ngừng vang lên, dư chấn tản ra xé toác cả thiên khung, tạo thành vô số khe nứt lớn.

Rầm!

Một tiếng nổ chấn động vang lên!

Quyển trục lập tức hóa thành tro bụi, thế nhưng đao quang chỉ thu nhỏ lại một phần ba, tiếp tục chém về phía đám người Ma Giáo.

Thế nhưng sắc mặt Bạch Hạo Thiên vẫn điềm tĩnh, bởi vì tình huống này hắn đã sớm đoán được. Quyển trục trong tay bọn họ là do Giáo chủ ban thưởng khi bọn họ ra ngoài lịch luyện mấy năm trước.

Lúc ấy Giáo chủ có nói, uy lực của quyển trục tương đương với Thiên Tôn một hai tầng, mà thực lực của Trụ Tôn lại là Thiên Tôn tứ trọng.

Đối phương dốc toàn lực tung ra một kích, quyển trục không thể ngăn cản cũng là chuyện bình thường, thậm chí Bạch Hạo Thiên còn cho rằng nó sẽ lập tức vỡ nát khi vừa tiếp xúc.

Không ngờ một quyển trục lại có thể tiêu hao một phần ba công kích của đối phương, điều này khiến hắn rất hài lòng.

“Ừm!”

Cao tầng Ma Giáo nhìn nhau, Ma Hầu Vương cùng Tam hộ pháp nhanh chóng bước ra, mỗi người lấy ra một quyển trục ném lên không trung.

“Thủ lệnh của Giáo chủ tại đây, trấn áp tất cả kẻ địch trên thế gian!”

Ma khí trên không trung lại cuộn cuộn dâng lên, hai bóng người khủng khiếp chậm rãi bước ra khỏi quyển trục, tiếng quát lạnh “Trấn” lần nữa vang vọng khắp thiên địa.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ trong nháy mắt, đao quang, ma khí, lực phá phong ấn cùng lực trấn áp không ngừng va chạm, khiến mười vạn dặm sơn hà vỡ vụn, vô số ngọn núi hóa thành hư vô.

Thậm chí một số bí cảnh ẩn nấp trong không gian cũng bị đánh bật ra, sau đó nổ tung, truyền thừa bên trong đều bị hủy diệt hoàn toàn.

Ước chừng sau hai hơi thở!

Chấn động giữa thiên địa mới dần dần tiêu tán, hai quyền trực lần nữa vỡ nát, đao quang cũng hóa thành hư vô.

“Mẹ kiếp, đây là bí bảo gì, uy lực thật đáng sợ, hơn nữa Ma Giáo lại có thể dễ dàng lấy ra ba cái.”

“Kiến thức hạn hẹp, đây là quyền trực chữ “Trấn”, ta nghe nói cao tăng Ma Giáo ai cũng có một cái.”

Sinh linh vây xem từ xa nhìn thấy cao tăng Ma Giáo dùng quyền trực để ngăn cản đao quang, tất cả đều lộ vẻ khiếp sợ.

Đặc biệt là những kẻ không hiểu rõ về Ma Giáo, khi nghe nói quyền trực thần kỳ này là bảo vật phòng thân mà cao tăng Ma Giáo ai cũng có.

Thì càng thêm hâm mộ đến mức hai mắt đỏ ngầu, hận không thể lập tức gia nhập Ma Giáo, trở thành cao tăng.

Đáng tiếc, bọn chúng cũng biết rõ điều này là không thể!

Bạch Hạo Thiên cùng các bậc cao tăng Ma Giáo nhìn đao quang bổ xuống, trong mắt đều hiện lên một tia điên cuồng.

Bọn họ cũng biết không thể nào cản nổi!

Chương 788: Không còn quyền trục

Thế nhưng!

Là đệ tử Ma Giáo, há có chuyện lùi bước, chúng nhân nhìn nhau.

“Các huynh đệ, cùng sống chết với các ngươi, Bạch Hạo Thiên ta không hối!” Bạch Hạo Thiên cười lớn nói, sau đó một tay điểm lên mấy huyệt đạo trên người mình.

“Sinh môn, khai mở!”

“Hưu môn, khai mở!”

“Tử môn, khai mở!”...

“Bát môn cùng khai, thiên địa cúi đầu, Kiếm Hà hiện!”

Một tiếng gầm vang trời truyền ra, Bạch Hạo Thiên liền chết phát động đạo lực trong cơ thể, chiếc nhẫn trên tay lần nữa lóe sáng.

Chỉ trong nháy mắt!

Hàng tỷ thanh kiếm hợp thành kiếm hà từ nhẫn trữ vật bay ra, tạo thành một dòng kiếm hà khủng khiếp lao thẳng về phía Nghê Tôn, uy lực ép thẳng tới cảnh giới Tôn Giả lục trọng.

Cùng lúc đó!

“Bát Môn mở ra cho lão tử, Ngưu Ma Đạp Thiên!”

“Ăn của lão tôn một gậy, Càn Khôn Nhất Kích!”

“...”

Từng vị cao tăng Ma Giáo gầm lên giận dữ, thi triển bí thuật Bát Môn, tung ra một kích mạnh nhất, mặc dù biết rõ không phải là đối thủ.

Thế nhưng chẳng một ai lùi bước đào tẩu!

Ngay cả hai triệu Ma binh phía dưới cũng nhanh chóng hợp thành Lục Tí Ma Thần, một quyền rầm ra về phía Nghệ Tôn.

“Quả nhiên là Ma Giáo, có thể nhanh chóng quật khởi không chỉ dựa vào bá đạo, mà còn có lực lượng ngưng tụ vô song.”

“Không sai, phần lớn các thế lực khác khi gặp phải đối thủ rõ ràng không thể địch nổi như vậy, e rằng đã sớm chạy trốn tứ tán, làm gì còn có thể liều chết chống cự.”

“Đáng tiếc, Ma Giáo nhiều cao tăng như vậy, hôm nay đều phải vẫn lạc tại đây, chẳng qua coi như là chuyện tốt, Đông Vực cũng nhờ đó mà được yên ổn một thời gian.”

Sinh linh vây xem nhìn thấy đám người Ma Giáo lúc này vẫn liều mình chiến đấu, trong mắt đều lộ ra một tia kính nể.

Nếu đổi vị trí mà suy nghĩ, đặt bọn họ vào vị trí của đám người Ma Giáo, chỉ sợ bọn họ không dám làm như vậy.

Chỉ có thể thốt lên một câu!

Chu Khung thật sự rất cao minh, thế mà có thể có được một đám thuộc hạ vừa cường đại, tàn nhẫn lại có lực lượng đoàn kết cao như vậy. ...

Ầm! Ầm! Ầm!

Vô số đạo công kích khủng khiếp đánh lên năm đấm của Nghệ Tôn nhưng căn bản không thể phá vỡ phòng ngự của hắn.

Cho dù là dòng kiếm hà được tạo thành từ hàng tỷ thanh kiếm cũng chỉ có thể cản trở năm đám của hắn trong một phần ngàn hơi thở mà thôi.

Cuối cùng!

Vẫn là Hùng Bá Thiên bộc phát, thiêu đốt một phần linh hồn, mới miễn cưỡng tạo ra một vết nứt trên năm đám của Nghê Tôn.

“Tìm chết!”

Nghê Tôn cảm thấy đau đớn trên năm tay, trong mắt lập tức hiện lên phần nộ vô biên, mặc dù vết thương đó đối với hắn mà nói ngay cả vết thương ngoài da không tính.

Nhưng...

Thật là vũ nhục quá thể!

Lập tức gia tăng mười hai phần khí lực, năm đám khủng khiếp phá vỡ tất cả phong tỏa, đánh tới đám người Ma Giáo.

Phốc!

Công kích vô hiệu, các bậc cao tầng Ma Giáo nhao nhao phun ra một ngụm máu tươi nhưng vẫn sừng sững giữa không trung.

Dù có chết, bọn họ cũng phải chết đứng!

Ngay khi tất cả sinh linh đều nghĩ đám người Ma Giáo sắp chết, từ phía chân trời bỗng truyền đến từng tiếng gầm rú của Ma Long.

Rống! Rống! Rống!

“Là Giáo chủ, Giáo chủ đã về giáo!”

Trong mắt Ma Ngưu Vương lóe lên tia kinh hãi, lập tức nhìn về phía xa xa, không chỉ có hắn.

Lúc này, tất cả cao tầng Ma Giáo đều xoay người nhìn về phía chân trời, nơi đó có chín con Ma Long vạn trượng đang kéo phi liễn bay nhanh đến.

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên, cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

Bạch Hạo Thiên cố nén nuốt xuống một ngụm máu tươi, về phía phía phi liễn khom người hô lớn, hoàn toàn không để ý đến công kích của Triệu Tôn phía sau.

“Thuộc hạ Ma Ngưu Vương, cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

“Thuộc hạ Triều Khai Sơn, cung nghênh...”

Tất cả cao tầng Ma Giáo đều về phía phía phi liễn khom người hô lớn, trong giọng nói tràn đầy hưng phấn.

Giáo chủ đã đến, kẻ nào còn dám khi nhục bọn họ!

Àm!

Hai triệu Ma binh phía dưới tạo thành Lục Tỳ Ma Thần, về phía phía phi liễn quỳ một gối xuống, đồng thanh hô lớn:

“Cung nghênh Giáo chủ về giáo!”

“Sao có thể? Chu ma đầu sao lại trở về nhanh như vậy?” Triệu Tôn cũng nhìn thấy Ma Long Phi Liễn từ xa bay tới, trong lòng đột nhiên cả kinh.

Cảm giác nguy hiểm dâng lên trong lòng Triệu Tôn, hắn lập tức nhớ tới truyền thuyết đã nghe được mấy ngày trước.

Truyền thuyết kể rằng Chu ma đầu ở hải vực đã dùng một đao chém chết tộc trưởng Hải Yêu tộc là Thiên Tôn lục trọng, còn hủy diệt toàn bộ Hải Yêu tộc.

Tuy sau đó được chứng thực là nhờ vào một thanh Ma đao thần kỳ mới làm được nhưng cũng đủ khiến hắn khiếp sợ.

Không thể ở lâu nơi đây!

Triệu Tôn đảo mắt, đang định thu hồi năm đấm, bỏ chạy về phía xa nhưng đã muộn.

Chỉ thấy từ trong phi liên ở đằng xa truyền đến một tiếng quát lạnh kinh thiên động địa!

Chương 789: Đây chỉ là hiểu lầm 1

“Làm càn!”

Trong thiên địa lập tức tụ tập vô tận Ma khí, hóa thành sóng âm tựa như thực chất, ập về phía Triệu Tôn!

Làm càn!

Làm càn!...

Chỉ trong nháy mắt, trong đầu lũ sinh linh trong phạm vi mấy trăm ngàn dặm đều tràn ngập hai chữ này, tất cả đều ôm đầu kêu gào thống khổ.

Sóng âm khủng khiếp lập tức xé rách thiên địa, với tốc độ một hơi thở mười mấy vạn dặm điên cuồng lao về phía Triệu Tôn.

“Không xong!”

“Thiên địa u u, vạn cổ hóa Hoang, duy ta Hoang Quyền, khai mở!”

Triệu Tôn vội thu nắm đấm đang về phía phía đám người Ma Giáo, quát lớn một tiếng, điên cuồng thiêu đốt tinh huyết trong cơ thể, đánh thẳng về phía sóng âm.

Rầm! Rầm! Rầm!

Ước chừng hai nhịp thở, sóng âm kinh khủng giữa thiên địa mới chậm rãi tiêu tán, hư không dần trở lại bình ổn.

Hô! Hô! Hô!

Sinh linh vây xem từ xa, nhao nhao thở dốc, chậm rãi đứng thẳng dậy, kẻ nào kẻ nấy thất khiếu rỉ máu.

Vài kẻ tu vi thấp kém hơn, toàn thân hôi thối, rõ ràng là bị sóng âm vừa rồi chấn động đến mức sồn ra quần.

Phụt...!

Chỉ thấy trên không trung, Triện Tôn bị sóng âm kinh khủng chấn động, xoay tròn hơn ba vạn vòng, cuối cùng nằm sấp trên mặt đất, miệng không ngừng phun máu tươi.

“Không... Không thể nào, Chu ma đầu sao lại mạnh đến vậy... Chẳng lẽ đã đột phá đến Thiên Tôn ngũ - lục trọng rồi?” Triện Tôn chống một tay xuống đất, cố gắng ngẩng đầu nhìn về phía xa, kinh hãi thốt lên.

Hắn biết Chu ma đầu rất mạnh nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này!

Phải biết rằng bản thân hắn đường đường là Thiên Tôn tứ trọng, vậy mà ngay cả một tiếng quát của đối phương không đỡ nổi.

Chẳng phải là nói: Nếu đối phương muốn lấy mạng hắn, dễ như trở bàn tay hay sao!

Nghĩ đến đây!

Triện Tôn vội vàng lấy ra một tấm Na Di Phù bóp nát, hắn phải lập tức rời khỏi nơi thị phi này, nếu không chắc chắn sẽ bỏ mạng.

Nhưng ngay lúc này!

Từ trong phi liên bay ra một vòng đen, giữa không trung hóa thành ngàn vạn cái lông!

Vô số hắc hoàn tỏa ra phong tỏa chi lực, trực tiếp phong tỏa mười vạn dặm thiên địa, khiến Na Di Phù trong tay Triện

Tôn lập tức mất đi tác dụng.

“Vô liêm sỉ!”

Triện Tôn tức giận mắng một tiếng, đây chính là Na Di Phù cấp Bán Đế mạnh nhất của hắn, vậy mà cũng mất đi tác dụng.

Tê...!

Tất cả sinh linh nhìn Triện Tôn máu me đầy người, trọng thương sắp chết, muốn chạy trốn không xong, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Sau đó!

Mọi ánh mắt lại đồng loạt nhìn về phía xa!

Nơi ấy, chín con Ma Long kéo một cỗ phi liên lao tới với tốc độ cực nhanh, ma diễm cuộn cuộn ngập trời, chậm rãi dừng lại trên không trung.

Liên Sinh người mặc áo bào đỏ đứng trước phi liên, nhìn đám cao tăng Ma Giáo trọng thương, ánh mắt nhìn về phía Triện Tôn tràn đầy sát khí.

Ong...!

Một luồng ý niệm kinh khủng từ trong phi liên ập tới, như núi kêu biển gầm, bao phủ lấy Triện Tôn.

Cảm nhận được luồng ý niệm đáng sợ kia, toàn thân Triện Tôn run lên, run rẩy nói với hướng phi liên:

“Chu... Chu giáo chủ... Nếu ta nói... đây chỉ là hiểu lầm... Người có tin không...”

Lời nói run rẩy của Quyển Tôn khiến cho tất cả sinh linh có mặt đều ngơ ngác, chẳng khác nào vừa nghe phải chuyện hoang đường.

Ngươi suýt nữa thì đồ sát cả đám cao tăng Ma Giáo của ta, vậy mà giờ lại dám bảo là hiểu lầm? Người tưởng lừa được ai?

“Trần!”

Một âm thanh lạnh lẽo như băng tuyết vang lên từ trong phi liên.

Trong chớp mắt, vô số ma khí hội tụ từ bốn phương tám hướng, nhanh chóng ngưng kết thành một chữ “Trần” khổng lồ, cao tới vạn trượng giữa không trung.

Chữ Trần vừa thành hình...

Liên lập tức gào thét lao về phía Quyền Tôn với uy thế ngập trời!

Nơi chữ Trần đi qua, không gian dường như ngưng đọng, không một ai có thể né tránh. Chỉ trong khoảnh khắc ấy, thế gian này dường như chỉ còn lại duy nhất một chữ “Trần” khổng lồ.

Uy lực của nó so với quyền trực chữ Trần mà đám người Bạch Hạo Thiên sử dụng còn mạnh hơn gấp trăm lần.

“Không, không thể nào!”

Quyền Tôn kinh hãi thốt lên, cố gắng gượng người đứng dậy. Nhìn chữ Trần đang lao tới với tốc độ kinh hoàng, trên mặt hắn tràn ngập vẻ sợ hãi.

Linh hồn hắn như bị một luồng sức mạnh vô hình giam cầm, hắn muốn chạy trốn nhưng uy áp kinh thiên động địa của chữ Trần đã phong tỏa không gian xung quanh, khiến hắn không thể nhúc nhích.

Nguy hiểm!

Cảm giác tử vong ập đến, không ngừng hiện lên trong tâm trí Quyền Tôn. Hắn biết, chỉ sợ bản thân không thể nào chèo chống nổi một kích này.

Nhưng hắn không cam tâm!

Hắn phải vất vả lắm mới tu luyện đến Thiên Tôn tứ trọng, đứng trên đỉnh cao của Đông Vực, há có thể cam tâm chết đi trong nhục nhã như thế? Hắn chỉ còn một con đường duy nhất là liều mạng đánh một trận.

“Thiên địa nhân thần quỷ, Duy Ngã Độc Tôn Quyền!”

Quyền Tôn gầm lên một tiếng, thân hình lập tức hóa thành bản thể. Một con quái thú khổng lồ, cao tới mười vạn trượng, lưng đầy gai nhọn, trên đầu mọc một sừng, tựa như giao long xuất hiện giữa đất trời.

Chương 790: Đây chỉ là hiểu lầm 2

Trong miệng quái thú phát ra tiếng gầm rú chấn động, khiến không gian vạn dặm xung quanh vỡ vụn. Thế nhưng, nó vẫn không thể phá vỡ nổi sự phong tỏa của Thần Ma Hoàn.

Ngay sau đó...

Một luồng năng lượng khô khốc không lồ từ trong cơ thể quái thú tuôn ra, ngưng tụ thành một quyền, hung hăng đánh lên chữ Trấn. Không gian chấn động dữ dội, pháp tắc như bị phá vỡ.

“Cho bốn tọa, khai mở!”

Rầm! Rầm! Rầm!

Chữ Trấn không hề dừng lại, trực tiếp đâm thẳng vào năm đấm của Quyền Tôn, nghiền nát nó thành tro bụi, sau đó tiếp tục lao về phía trước.

“Chu giáo chủ, ta sai rồi! Ta bị lừa gạt! Ta bằng lòng thần phục, làm tọa kỵ cho ngươi! Xin ngươi tha cho ta... A...”

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp đất trời. Quyền Tôn bị chữ Trấn đánh hồn phi phách tán, chỉ còn lại một thi thể từ trên cao rơi xuống.

“Ta vừa nghĩ tới ta còn cao hơn Chu ma đầu ba đời, thực lực lại kém hơn hẳn một đầu ngón tay, liên... Haizzz, không nói nữa!”

Sinh linh vây xem nhìn Triệu Tôn bị một chữ trấn sát, đều khiếp sợ há hốc mồm.

Thật sự là!

Trong suy nghĩ của bọn họ, với tu vi Thiên Tôn tứ trọng của Triệu Tôn, dù thế nào cũng phải là Chu ma đầu tự mình ra tay, hai người đại chiến mấy trăm hiệp.

Cuối cùng mới có thể dưới sự bộc phát của Chu ma đầu, lấy cái chết của Triệu Tôn làm kết thúc, không sai, bọn họ đều không cho rằng Triệu Tôn có thể thắng.

Dù sao nếu như Triệu Tôn là đối thủ của Chu ma đầu cũng sẽ không thừa dịp Chu ma đầu không có ở đây mà đến đánh lên cao tầng Ma Giáo.

Nếu hắn đã làm như thế, nhất định là tự nhận không phải đối thủ của Chu ma đầu, tuy bọn họ còn chưa biết được tin tức bên trong Ô Đảo.

Nhưng không trở ngại bọn họ có thể đoán ra nội tình bên trong!...

Hai triệu Ma binh phía dưới nhìn thấy Giáo chủ nhà mình trở về, ngay cả phi liên không cần bước ra, chỉ một chữ đã trấn sát Triệu Tôn.

Tất cả đều là vẻ mặt kích động, đây chính là Giáo chủ của bọn họ, cường giả có thể dẫn dắt bọn họ chinh chiến chư thiên, nhao nhao ngửa mặt lên trời hét lớn:

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá...”

Sóng âm khủng khiếp vang vọng trong thiên địa, khiến cho đám mây trên bầu trời đều chấn động lắc lư không thôi, phảng phất như đang run rẩy.

Lúc này!

Bạch Hạo Thiên đi từng bước về phía phi liễn, toàn thân tràn ngập tử khí, mỗi một bước đi đều có máu tươi chảy xuống.

Nhưng sắc mặt của hắn lại bình tĩnh dị thường, phảng phất như thương thể trên người, tử vong giáng lâm đều không để vào mắt.

Rầm!

Bạch Hạo Thiên đi tới trước phi liễn, quỳ một gối xuống hư không, cung kính nói với bên trong phi liễn:

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên đến đây thỉnh tội, không dẫn dắt tốt đại quân Ma Giáo, khiến Ma Giáo mất mặt, mong Giáo chủ đại nhân trách phạt.”

Nói xong!

Ánh mắt Bạch Hạo Thiên bắt đầu tan rã, đầu chậm rãi cúi thấp xuống, từng tia tử khí tản ra.

Liên tục điều động đạo lực trong cơ thể với cường độ cao, hắn đã sớm dầu hết đèn tắt.

Có thể kiên trì đến bây giờ hoàn toàn là dựa vào ý chí vượt xa người thường, cùng với chấp niệm muốn đến trước mặt Giáo chủ nhận tội.

“Đại hộ pháp!”

Tất cả cao tăng Ma Giáo đều bay tới, nhìn thấy trạng thái của Bạch Hạo Thiên đều là vẻ mặt bi thương.

Trạng thái hiện tại của Bạch Hạo Thiên, căn bản không phải bất kỳ loại đan dược chữa thương nào có thể cứu chữa, nói cách khác, hắn thật sự sắp chết.

“Ôi! Lão Hùng ta cũng có tội, không bảo vệ tốt Bạch hộ pháp, xin Giáo chủ đại nhân giáng tội!”

Hùng Bá Thiên cũng lão đảo quỳ xuống trước phi liên, thờ dài nói, trong âm thanh tràn ngập tức giận và cô đơn.

Nó tức giận vì bản thân không thể cứu được Bạch Hạo Thiên, đồng thời tâm trạng cũng chùng xuống, bởi vì lúc này thương thế trong cơ thể nó cũng nghiêm trọng đến dọa người, tinh huyết tổn thất chín thành, linh hồn cũng tổn thất tám thành.

Mặc dù nói không đến mức trực tiếp tử vong tựa như Bạch Hạo Thiên nhưng nửa đời sau cơ bản cũng coi như là một con gấu tàn phế.

Ngay khi tất cả mọi người đều cho rằng yêu nghiệt Bạch Hạo Thiên sắp lìa đời, trong phi liên truyền ra một giọng nói bá đạo.

“Đệ tử Ma Giáo của bốn tọa, chỉ cần bốn tọa không cho phép chết thì không chết được, Thiên địa cũng không thể cướp đi.”

Ừng...!

Chỉ thấy một chất lỏng lóe lên ánh sáng màu vàng từ trong phi liên bay ra, cuối cùng rơi vào trên đỉnh đầu Bạch Hạo Thiên.

Bộp!

Chất lỏng màu vàng trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể Bạch Hạo Thiên!

Sau đó!

Vô tận kim quang chỉ trong nháy mắt bao bọc Bạch Hạo Thiên, thân thể vốn đã tràn ngập tử khí lập tức hiện ra vô số sinh cơ.

Chương 791: Bốn tọa không cho chết thì không chết được

Sinh cơ càng ngày càng mạnh!

Không cần một hơi thở, đã hoàn toàn bao trùm tử khí, đồng thời thương thể trên người Bạch Hạo Thiên với tốc độ mắt thường có thể thấy được mà khôi phục.

Một hơi thở, hai hơi thở... Mười hơi thở!

Kim quang chói mắt chậm rãi biến mất!

Rầm!

Một tiếng chấn động, Bạch Hạo Thiên chỉ trong nháy mắt mở mắt, bên trong tinh quang bắn ra bốn phía, khí thể cả người kinh thiên, chẳng những khôi phục thương thể, ngay cả tu vi cũng tăng tiến một chút.

“Đa tạ Giáo chủ ân cứu mạng!”

Bạch Hạo Thiên cảm kích nói với phi liễn, hẳn ta đã nghĩ mình chắc chắn phải chết, không ngờ lại được Giáo chủ cứu sống, thâm nghĩ:

“Quả nhiên, thần thông của Giáo chủ không phải là thứ mà ta có thể tưởng tượng được!”

Mẹ kiếp!

Nhìn Bạch Hạo Thiên sinh long hoạt hổ, ngay cả cao tăng Ma Giáo cũng kinh ngạc, sau đó là vẻ mặt kích động.

Có Giáo chủ thần thông quảng đại, bá đạo, trâu bò như vậy, bọn họ lo gì không thể đứng trên đỉnh cao chư thiên.

“Vậy thì tốt rồi, dầu hết đèn tắt cũng có thể chữa khỏi!”
Hùng Bá Thiên nhìn Bạch Hạo Thiên đã khôi phục, trên đỉnh đầu tất cả đều là dấu chấm hỏi.

Phải biết thương thế của Bạch Hạo Thiên, bình thường cho dù là Đế Giả không cứu được nhưng lại bị Giáo chủ đại nhân tiện tay ném ra một chất lỏng chữa khỏi.

Chẳng phải là nói: Thương thế của ta căn bản chẳng là gì!

Nghĩ vậy, Hùng Bá Thiên lập tức về mặt chờ mong nhìn phương hướng phi liên, muốn xin bảo vật nhưng lại không dám mở miệng.

Về mặt xấu hổ xen lẫn khát vọng của Hùng Bá Thiên lập tức bị Bạch Hạo Thiên nhìn thấu. Đối với ân cứu mạng vừa rồi của hắn, hắn vẫn rất cảm kích.

“Giáo chủ, Hùng hộ pháp vì hộ giáo mà trọng thương, mong Giáo chủ đại nhân ra tay cứu chữa.”

Bạch Hạo Thiên chấp tay hướng vào trong phi liên thưa.

Các cao tăng Ma Giáo khác cũng nhao nhao nói đỡ cho Hùng Bá Thiên, khiến mặt y đỏ bừng vì xúc động, bản thân y cũng chẳng nhớ nổi đã làm nhiều chuyện tốt như vậy.

Vù...!

Trong phi liên truyền ra từng đợt chấn động, sau đó dưới ánh mắt vui mừng của Hùng Bá Thiên, lại một giọt dịch thể màu vàng bay ra.

Bụp!

Giọt dịch thể màu vàng chỉ trong nháy mắt đã dung nhập vào cơ thể Hùng Bá Thiên, từng luồng năng lượng cường đại bùng nổ trong người y, tinh huyết và linh hồn lực vốn đã tổn thất bắt đầu nhanh chóng được bổ sung.

Ba hơi thở sau!

Gầm!

Trong đôi mắt Hùng Bá Thiên ánh lên tinh quang, y ngửa mặt gầm lên giận dữ, khí thể toàn thân bộc phát.

Ầm...

Ầm ầm...

Trên bầu trời nhất thời mây đen giăng kín, vô số tia sét cuồng bạo lóe lên, khí thể kinh khủng bao trùm hơn nửa Hồ Châu!

“Lôi kiếp?”

“Là Thiên Tôn kiếp!”

“Hùng Bá Thiên này không chỉ thương thể hồi phục, lại còn muốn đột phá Thiên Tôn, thật là lợi hại.”

“Chắc chắn là giọt dịch thể Chu giáo chủ ban thưởng kia, rốt cuộc là kỳ trân cấp bậc gì, ngay cả dầu hết đèn tắt, linh hồn và tinh huyết thiếu hụt cũng có thể bổ sung.”

“Ghen tị quá, kỳ trân như vậy mà cho ta, e là ta cũng đột phá đến Tôn cảnh rồi.”

“Đừng mơ mộng nữa, nói đi cũng phải nói lại, Hùng Bá Thiên này hẳn là kẻ đầu tiên đột phá Thiên Tôn trong gần mười mấy vạn năm trở lại đây.”

Vô số tiếng cảm thán ghen tị vang lên, sinh linh đang quan sát từ xa trong hư không đều hận không thể thay thế Hùng Bá Thiên.

Ngay cả một số cường giả Tôn cảnh đang bế quan cũng cảm nhận được Thiên Tôn kiếp trên bầu trời Hồ Châu, vội vàng đưa ý niệm dò xét đến.

Thế nhưng!

Sau khi nhìn thấy Ma Long Phi Liễn, tất cả ý niệm đều như gặp phải cấm kỵ, cuống cuồng rút lui.

Dù sao lỡ như Chu ma đầu tâm trạng không tốt, giết bọn họ thì chẳng phải oan uổng lắm sao.

Hùng Bá Thiên nhìn kiếp vân trên trời, vội vàng đứng dậy hành lễ với phi liễn, chuẩn bị độ kiếp.

Lúc này!

Bên trong phi liễn lại truyền đến một tiếng quát lạnh!

“Cút!”

Một đạo sóng âm hình thành từ ma khí vô tận lập tức đánh tới kiếp vân trên trời, uy lực kinh khủng khiến hư không cũng phải rung chuyển.

Rầm! Rầm! Rầm!

Kiếp vân còn chưa thành hình đã điên cuồng lóe sáng, vô số tia sét nổ tung muốn ngăn cản nhưng lại hoàn toàn vô dụng, bất lực bị đánh tan.

Đồng thời!

Từng đạo lực lượng pháp tắc huyền diệu, tán phát trên bầu trời, ngăn cản kiếp vân tụ tập lần nữa, chính là uy lực của công pháp chữ “Ngôn”.

Một lời xuất, thiên địa định, một lời xuất, vạn pháp tuân!

(Kiếp Vân: Cái quái gì thế này, ta “Lão Vân” thề, về sau có chỗ của ngươi, sẽ không có ta, hừ!

Chỉ thế này đã độ kiếp xong rồi sao?

Hùng Bá Thiên dưới kiếp vân vẻ mặt ngây ngốc, đây chính là Thiên Tôn kiếp, từ xưa đến nay biết bao nhiêu cự phách bỏ mạng dưới nó.

Dù có chiến lược Thiên Tôn, Hùng Bá Thiên không có mười phần nắm chắc vượt qua, vừa rồi còn đang nghĩ làm sao vận dụng át chủ bài.

Chương 792: Hùng Bá Thiên đột phá Thiên Tôn 1

Nào ngờ Giáo chủ nhà mình chỉ gầm lên một tiếng!

Kiếp vận cứ thế mà tan đi!

“Xem ra lựa chọn gia nhập Ma Giáo ngày trước thật sự là quá đúng đắn, bằng không chuyện tốt như thế này làm sao có thể đến phiên mình.”

Hùng Bá Thiên trầm nghĩ, nó phát hiện quyết định gia nhập Ma Giáo năm xưa của mình, quả thực là tổ tiên phù hộ.

Kiếp vận tiêu tán!

Rầm!

Tu vi trong cơ thể Hùng Bá Thiên lần nữa bạo tăng, chỉ trong nháy mắt đạt đến Thiên Tôn cảnh, vội vàng cung kính cúi người trước phi liên:

“Đa tạ Giáo chủ đại nhân!”

“Bạch Hạo Thiên đầu!”

Trong phi liên truyền ra giọng nói lạnh lùng của Chu Khung.

“Thuộc hạ có mặt!” Bạch Hạo Thiên nhanh chóng cung kính đáp.

“Trong vòng mười ngày, bình định Hồ Châu, không được sai sót!”

“Tuân pháp chỉ!”

Bạch Hạo Thiên nhanh chóng lĩnh mệnh, trong mắt lóe lên tia sáng sắc bén, hẳn biết đây là Giáo chủ đang ban cho cơ hội lập công.

“Bạch hộ pháp, chớ phụ lòng Giáo chủ!” Liên, người mặc áo bào đỏ, nhìn Bạch Hạo Thiên nói.

“Đại tông quản yên tâm, lần này Bạch Hạo Thiên nhất định không phụ lòng Giáo chủ.”

Bạch Hạo Thiên chấp tay với Liên Sinh, trong lòng có phần thất vọng, hẳn có thể cảm nhận được thực lực của Liên Sinh đã đột phá đến Tôn Giả nhị trọng.

Xem ra thiên phú của bản thân quả nhiên không bằng Liên Sinh nhưng chỉ thoáng chốc, hẳn đã khôi phục lại, chỉ cần không bị bỏ lại phía sau, Bạch Hạo Thiên đã rất hài lòng rồi.

“Tốt, đây là bảo vật Giáo chủ ban thưởng cho chư vị, hãy cố gắng tu luyện!”

Liên Sinh gật đầu, phát tay một cái, vô số đạo quang mang bay đến trước mặt các cao tăng Ma Giáo, chính là những bảo vật thu được từ Triệu Hiền Đại Hội.

“Đi thôi!”

Liên Sinh quát lạnh!

“Được rồi!”

Đại Bạch đáp một tiếng, điều khiển Ma Long Phi Liễn bay về hướng tông đàn Ma Giáo.

Rống! Rống! Rống!

Ma Long gầm thét, kéo phi liễn biến mất trong chớp mắt khỏi chiến trường!

“Cung tiễn Giáo chủ đại nhân!”

Tất cả cao tăng Ma Giáo đồng loạt cung kính khom người về phía phi liên, sau đó về mặt kính hỉ cất kỹ bảo vật trước mặt.

“Lại là đan dược Đế cấp, lão Ngưu ta rút cuộc có thể đột phá lần nữa, bằng không gần một năm nay không đột phá nổi một tầng, thật mất mặt quá.” Ma Ngưu Vương nhìn đan dược trong tay, ung dung nói.

Các cao tăng Ma Giáo khác cũng đều là sắc mặt hài lòng nhìn bảo vật trong tay, bởi vì mỗi một thứ đều có thể giúp ích rất nhiều cho việc tu luyện của bọn họ.

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

“Ồ! Sao Bạch đại nhân lại quay về rồi!”

Ánh mắt Ma Ngưu Vương nhìn về phía xa, chỉ thấy Đại Bạch nhanh chóng chạy về chiến trường.

Cao tăng Ma Giáo đều là vẻ mặt nghi hoặc, vừa định lên tiếng hỏi thăm, thì thấy...

Đại Bạch chạy tới chỗ thi thể của Quyển Tôn, phát tay thu hấn vào trong không gian trữ vật, sau đó xoay người rời đi.

Trong miệng còn đang lẩm bẩm:

“Đừng tưởng ngươi xấu xí là Bạch gia ta không dám ăn ngươi, còn dám mơ tưởng làm sủng vật của lão đại, Bạch gia ta nhất định sẽ bảo Hắc Tử ăn thịt ngươi.”

Bạch Hạo Thiên:???

Ma Ngưu Vương:???...

Khụ! Khụ!

Bạch Hạo Thiên ho khan hai tiếng, lập tức kéo suy nghĩ của các cao tăng Ma Giáo về hiện thực, trầm giọng nói:

“Giáo chủ đã hạ lệnh, trong vòng mười ngày, chúng ta phải san bằng Hồ Châu, mau chóng hành động.”

“Vâng!”

Đông đảo cao tầng Ma Giáo nhanh chóng đáp.

“Ma binh nghe lệnh, toàn lực tiến về phía trước, mục tiêu: Hồ Điện! Nhiệm vụ: Diệt trừ! Thời hạn: Sáu ngày!”

Bạch Hạo Thiên vung trường kiếm trong tay, hét lớn với hai trăm vạn ma binh phía dưới.

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Hai trăm vạn ma binh ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, sát khí ngút trời điên cuồng hội tụ, sau đó dưới sự dẫn dắt của các cao tầng Ma Giáo, nhanh chóng lao về phía Hồ điện, bởi vì Hồ điện chính là tâm cung của Hồ Tôn!...

Hô! Hô! Hô!

Sinh linh vây xem từ xa nhìn chiến trường trở nên yên tĩnh, đều thở phào nhẹ nhõm.

“Cuối cùng cũng xong, bao phen lật ngược tình thế, Chu ma đầu thật hung tàn, xuất hiện chưa được một nén hương đã giết chết Quyển Tôn, chữa khỏi cho Bạch Hạo Thiên, Hùng Bá Thiên đang thoi thóp, cuối cùng còn gầm lên một tiếng trấn áp Thiên Tôn kiếp.”

“Đúng vậy, Hồ Châu sắp bị thôn tính, ta cảm thấy chẳng bao lâu nữa, Ma Giáo sẽ thống nhất Đông Vực.”

“Không được, ta phải lập tức về gia tộc, khuyên nhủ lão tổ tông Hồ Bí Tức, để lão đầu hàng Ma Giáo.”

Từng tiếng xôn xao vang lên, sau đó tất cả đều vội vã rời đi, bọn họ phải nhanh chóng về khuyên nhủ lão tổ tông nhà mình.

Bằng không bọn họ sợ Ma Giáo diệt môn, đến lúc đó bọn họ sẽ biến thành phân bón mất.

Khụ...

Cầu đầu nhân ho vài tiếng, khóe miệng rỉ ra một tia máu tươi, rõ ràng là bị dư âm kinh khủng vừa rồi chấn thương.

“Mẹ nó, vì sao kẻ bị thương luôn là ta nhưng mà chuyến này không uổng công, ít nhất còn có thể có được một tiểu thiếp xinh đẹp.”

Chương 793: Hùng Bá Thiên đột phá Thiên Tôn 2

Cầu đầu nhân âm thầm nghĩ, khóe miệng nở một nụ cười hèn mọn, nhanh chóng nhìn sang bên cạnh.

“Huynh đệ, Tiểu Tiểu xinh đẹp mà người nói cho ta... Mẹ kiếp, người đâu!”

Cầu đầu nhân lập tức há hốc mồm, chỉ thấy cường giả vừa mới hứa hẹn cho nó tiểu thiếp, thành linh đã biến mất.

Cầu đầu nhân: “Người bên cạnh ta đâu!”

Người qua đường: “Người nói vị cường giả dị tộc kia à, hắn vừa mới rời đi rồi!”

Cầu đầu nhân: “Sao lại thế được, hắn đáp ứng cho ta một tiểu thiếp xinh đẹp, hắn đi rồi, chẳng phải ta còn muốn tiểu thiếp heo của ta sao, a, Trư muội muội của ta đâu.”

Người qua đường: “Con heo muội muội hơn năm trăm cân kia cũng bị vị cường giả dị tộc kia mang đi rồi.”

Cầu đầu nhân: Mẹ nó, thật sự náo nhiệt!...

Bên kia!

Tổng đàn Ma Giáo Thiên Ma phong!

Ma diễm ngập trời, sát khí tràn ngập, ma khí cuộn cuộn nhuộm cả vòm trời thành màu đen kịt, quả là cảnh tượng của Thánh địa Ma đạo!

Bên trong vô số đệ tử Ma Giáo đang tu luyện.

Trong Thanh Long điện!

Lý Trường Sinh mặc áo bào xanh đứng ở cửa lớn, trong mắt toát lên một tia hồi hận, lẩm bẩm:

“Sớm biết đã không xúc động như vậy, bằng không giờ này ta cũng đang chiến đấu ở tiền tuyến rồi, sai lầm a!”

“Đường chủ, hay chúng ta đi Băng Châu, Ma đường chủ nơi đó có thể dễ nói chuyện hơn.”

Tiền Ngọc Kỳ đứng sau Lý Trường Sinh, khom người nói, trong lòng cũng dâng lên một tia khát vọng, đường chủ không đi được, hẳn không đi được.

Đi Băng Châu sao?

Lý Trường Sinh nhú mày, vừa định lên tiếng, ánh mắt bỗng ngưng tụ, nhìn ra bên ngoài đại điện. Sau đó, thân hình nhanh chóng bay lên không trung, khom người về phía xa xa hô lớn:

“Cung nghênh Giáo chủ hồi tông đàn!”

Lý Trường Sinh vừa dứt lời!

Rống! Rống! Rống!

Từ chân trời truyền đến từng tiếng gầm thét của Ma Long, âm thanh càng lúc càng lớn, còn kèm theo hai tiếng chó sủa.

(Dịch tiếng chó: Ha ha, Bạch gia đã trở về, lũ ranh ra nghênh đón đi!)

“Ngao, ngao!”

Hùng Vĩ đang ngủ say dưới chân Thiên Ma phong bỗng nhiên tỉnh giấc, đứng dậy ngửa mặt lên trời rống to hai tiếng.

(Dịch tiếng gâu: Bạch gia, ta ở đây, ta ở đây, có mang đồ ngon cho ta không, ta dùng mật ong đổi cho ngươi.)

“Cung nghênh Giáo chủ trở về Tông đàn!”

“Cung nghênh Giáo chủ trở về Tổng đàn!”

Tất cả đệ tử trong Thiên Ma Phong đều ngửa mặt lên trời gào vang, dù tin tức từ Ô Đảo vẫn chưa truyền về.

Nhưng với những gì bọn họ biết về Giáo chủ, chỉ cần người đã ra tay thì chắc chắn sẽ là kẻ thắng lớn nhất.

Hơn nữa là không ai sánh bằng!

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả Ma Giáo đệ tử, Ma Long Phi Liễn dừng lại trên không trung Thiên Ma Phong.

Àm!

Cánh cửa phi liễn mở ra!

Vút! Vút! Vút!

Chu Khung khoác Ma Thần chiến bào nhanh chóng bước ra, phát tay đánh ra vô số đạo lưu quang bay về phía các đệ tử.

“Nhanh chóng tu luyện, đại chiến sắp khởi, đừng để bản tọa thất vọng!”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp Thiên Ma Phong.

“Tuân lệnh!”

Tất cả Ma Giáo đệ tử đều cung kính khom người, vẻ mặt tràn đầy kinh hãi. Dù là Ma Giáo đệ tử, từng thấy vô số bảo vật quý giá, nhưng...

Cấp bậc bảo vật Giáo chủ ban thưởng lần này thật sự quá cao, ngay cả Phó đường chủ, Tử Y chấp sự cũng nhận được Tôn binh, Đế Đan.

Làm sao có thể không mừng rỡ!

Chu Khung gật đầu, thân hình lóe lên rồi biến mất giữa không trung, sau đó xuất hiện trên Ma Long bảo tọa trong

Thiên Ma điện.

Liên Sinh cũng nhanh chóng bay về cung điện của mình. Hắn muốn mau chóng luyện hóa những gì có được trong chuyến đi này, biến chúng thành thực lực của bản thân.

Ma Long Phi Liễn về phía phía sau núi đáp xuống, còn Đại Bạch thì cười nham hiểm chạy xuống chân núi.

Không lâu sau, từ phía chân núi vọng lên một tiếng tru dài.

“Ta không ăn, quái thú này trông gớm ghiếc quá, Hùng Vĩ ta thà chết đói không ăn một miếng.”

“Hắc Tử, Bạch gia nói cho ngươi hay, đây chính là quái thú Thiên Tôn tứ trọng đấy.”

“Ừc... khà khà... Thơm quá!”

“Thơm là tốt rồi, năm trăm cân mật ong Đại Thánh cảnh đó!”

“Bây giờ ta nôn còn kịp không? (?????)”...

Bên trong Thiên Ma Điện!

Lộp cộp! Lộp cộp! Lộp cộp!

Tiếng bước chân đều đều vang lên, Lý Trường Sinh khoác áo bào xanh nhanh chóng bước vào đại điện, cung kính hành lễ với Chu Khung đang ngồi trên cao:

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh tham kiến Giáo chủ!”

“Bẩm Giáo chủ, hiện tại Ma đường chủ suất lĩnh đại quân đã công phá hơn năm mươi thành trì Băng Châu, còn đang cực tốc tiến quân.

Đồng thời bên phía Đại hộ pháp đã công phá cửa ải thứ nhất Hồ Châu, tính theo thời gian thì hai ngày này hẳn là đã công phá cửa ải thứ hai rồi.

Còn có Ma Giáo gần đây mới thiết lập một trăm bốn mươi phân đà, trong số đệ tử thì một tháng gần đây có hai trăm vạn người đột phá đến Thánh Cảnh, ba vạn người đột phá đến Đại Thánh.”

Lý Trường Sinh nhanh chóng nắm bắt tình hình gần đây của Ma Giáo, bao gồm tình hình hai lộ đại quân xuất chinh công phạt, cùng với tình hình đột phá của đệ tử Ma Giáo.

Chương 794: Trở về tổng đàn

Chu Khung gật đầu, hiện tại tốc độ đột phá của đệ tử Ma Giáo quả thực đã đủ nhanh, thậm chí có thể dùng hai chữ “thần tốc” để hình dung.

Có thể nói!

Hiện tại, thực lực của một phân đàn tùy ý của Ma Giáo có thể so với một thể lực Đại Thánh cảnh, thậm chí còn mạnh hơn.

Nếu như không tính cường giả Tôn cảnh trở lên!

Với thực lực của đệ tử Ma Giáo, hoàn toàn có thể quét ngang, đánh khắp ba mươi sáu châu Đông Vực mà không có địch thủ.

Đáng tiếc...

So với cao tầng Ma Giáo thì tuy mỗi người đều yêu nghiệt không tưởng nổi nhưng tốc độ tu luyện lại có phần chậm.

Hiện tại thực lực của Chu Khung đã có thể so với Thiên Tôn lục trọng, mà thủ hạ mạnh nhất là Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên cũng chỉ vừa mới đột phá Tôn cảnh.

Những người khác đều là cường giả đỉnh cấp Đại Thánh!

Có thể nói là có xu hướng đứt gãy!

Nhưng đây cũng là bệnh chung của các thể lực lớn ở Đông Vực, bởi vì pháp tắc quá mỏng manh, rất nhiều thể lực Thiên Tôn đều không có mấy cường giả Tôn cảnh, toàn bộ đều dựa vào Đại Thánh cảnh để chèo chống mặt mũi.

Nhưng mà điều này đối với thế lực khác mà nói thì không tính là gì!

Nhưng đối với Ma Giáo mà nói lại là một vấn đề, bởi vì Chu Khung muốn dùng Ma Giáo để xưng bá Đông Vực, hơn nữa còn là trong thời gian ngắn.

Như vậy, thực lực của cao tầng Ma Giáo nhất định phải nhanh chóng được nâng lên, Chu Khung lắc đầu, không nghĩ tới chuyện này nữa.

“Đi mang Đan Linh đến đây, đây là ban thưởng cho ngươi, mau chóng đột phá Tôn cảnh đi!”

Chu Khung lạnh lùng nói, phát tay ném ra mấy đạo quang mang, chính là một ít bảo vật có thể tăng lên tu vi.

“Đa tạ Giáo chủ!”

Lý Trường Sinh khom người cảm tạ, sau đó nhận lấy bảo vật, lập tức bị dọa giật mình.

Chỉ thấy...

Trong mấy đạo quang mang là bốn viên đan dược Đế cấp, năm quả Tiên quả Đế cấp, còn có một giọt chất lỏng màu vàng kim bất phàm.

Chỉ trong nháy mắt, một ý nghĩ xuất hiện trong đầu Lý Trường Sinh!

Chẳng lẽ Giáo chủ nhà mình đã cướp sạch tất cả cường giả tham gia Triệu Hiền Đại Hội rồi sao?

-

Tác giả có lời nói:

Cập nhật mới!

Lý Trường Sinh ban đầu có phần kinh ngạc, sau đó dần bình tĩnh lại. Dù sao Giáo chủ nhà hắn dù có cướp sạch bảo

vật của tất cả cường giả cũng chỉ là chuyện thường tình.

Thu hồi toàn bộ bảo vật, Lý Trường Sinh cung kính hành lễ với Chu Khung, chậm rãi lui ra khỏi đại điện.

Sau đó!

Hắn nhanh chóng trở về Thanh Long Điện, phân phó Phương Càn đưa Đan Linh đến Thiên Ma Điện, còn bản thân thì bắt đầu bế quan tu luyện.

Hắn muốn mau chóng luyện hóa bảo vật, tranh thủ trong thời gian ngắn đột phá đến Tôn cảnh, như vậy mới có thể tăng thêm cơ hội ra ngoài chiến đấu.

Phương Càn đang tu luyện tại một tòa Giác Phong, sau khi nhận được mệnh lệnh của Lý Trường Sinh, liền lập tức bay về phía Đan Điện.

“Bái kiến Phương điện chủ!”

“Phương đại nhân!”

Trên đường đi, vô số đệ tử Ma Giáo nhìn thấy Phương Càn đều cung kính hành lễ, trong mắt tràn đầy ngưỡng mộ.

Từ mười năm trước, sau khi các đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo xuống núi lập nghiệp, danh tiếng của Phương Càn đã vang xa.

Hắn được ngoại giới ca tụng là đệ nhất nhân đời thứ hai của Ma Giáo!

Ngay cả bên trong Ma Giáo, địa vị của Phương Càn cũng nhanh chóng tăng lên, không chỉ có thể dẫn dắt các đệ tử đời thứ hai, mà thậm chí còn có tư cách tham gia hội nghị trong Thiên Ma Điện.

Có thể nói là: Phong cảnh vô hạn!

Tuy nhiên, các đệ tử Ma Giáo không hề ghen tị với Phương Càn, bởi vì địa vị của hắn đều là dựa vào thực lực bản thân mà có được.

Một thân tu vi Đại Thánh ngũ trọng, theo sát phía sau các bậc cao tăng Ma Giáo, thậm chí không bao lâu nữa, có thể sẽ đuổi kịp.

“Ừm!”

Phương Càn mỉm cười gật đầu, thần thái hiền từ như một vị thiên kiêu Chính đạo.

Nhưng...

Ngoại giới lại dùng bốn chữ để đánh giá Phương Càn!

Tâm ngoan thủ lạt!

Trên con đường phát triển của Đan Các, bất kỳ kẻ nào dám tự ý buôn bán đan dược đều bị Phương Càn dẫn người tiêu diệt môn phái.

Có thể nói hiện nay tại toàn bộ Dương Châu, Không Châu, ngoại trừ Đan Các ra thì không thể mua được đan dược từ Bán Thánh cấp trở lên.

Bởi vì phạm là kẻ dám bán, đều đã bị chôn vùi!

“Phương Càn, ta vừa khôi phục được một số ký ức, là về Trung Vực. Nơi đó có rất nhiều bảo tàng và truyền thừa, ta đều biết rõ vị trí. Ngươi có muốn đi không?”

Giọng nói của Cùng Kỳ vang lên trong đầu Phương Càn, tràn đầy sự mê hoặc.

Trung Vực?

Phương Càn khựng lại, trong mắt lóe lên tinh quang, hỏi: “Ngươi nhớ được những gì? Chỉ là một số truyền thừa sao? Còn tin tức gì khác không?”

“Trí nhớ rất hỗn loạn, dường như là thời kỳ thượng cổ, khi thiên địa còn chưa bị phân chia, Thiên Võ đại thế giới hình như đang giao chiến với một tồn tại vô danh nào đó.

Chương 795: Người có muốn đi Trung Vực 1

Lúc ấy ta còn nhỏ, chưa từng tiếp xúc với những võ giả cường đại nhưng khi đó, cứ cách một hai năm, trên trời lại xuất hiện một trận mưa máu, kéo dài rất lâu.”

Cùng Kỳ buồn bực nói, bởi vì nó thật sự là không thể nhớ ra quá nhiều, ký ức vụn vặt khiến đại não nó như muốn nổ tung.

Trời đổ mưa máu?

Phương Càn nhíu mày: “Tựa như hai ngày trước?”

Cùng Kỳ gật đầu: “Phải, giống hệt như vậy!”

“Chuyện đi Trung Vực thì không cần nhắc tới nữa, ta tin tưởng Giáo chủ đại nhân sớm muộn gì cũng sẽ dẫn dắt toàn bộ Ma Giáo tiến vào Trung Vực.”

Phương Càn kiên định nói, sau đó lại gia tăng tốc độ, bay đến cửa Đan điện.

“Điện chủ!”

Hai thị vệ ở cửa Đan điện nhìn thấy Phương Càn liền khom người vãn an, đồng thời lập tức mở cửa lớn Đan điện.

Từng luồng mùi thuốc nồng đậm từ bên trong phiêu tán ra, khiến người ta chỉ cần ngửi thấy liền cảm thấy tinh thần phấn chấn gấp trăm lần.

Nếu có võ giả Đại La cảnh ở đây, e rằng chỉ cần ngửi thấy mùi thuốc này cũng có thể đột phá một hai tầng tu vi.

“Điện chủ, đan dược hiện tại đang được luyện chế là Thông Thiên Đan, là đan dược đỉnh cấp có thể trợ giúp cường giả Thánh Cảnh tu luyện.” Một thị vệ cung báo với Phương Càn.

“Ừm!”

Phương Càn gật đầu, nhanh chóng đi vào bên trong đại điện.

Ầm ầm ầm!

Vừa bước vào đại điện, tiếng nổ vang như sấm rền theo từng nhịp liên truyền vào tai Phương Càn.

Chỉ thấy...

Một con bạch mã độc giác khổng lồ cao vạn trượng đứng sừng sững giữa đại điện, đang “nôn trên trớ dưới” phun ra vô số đan dược.

“A Linh, Giáo chủ triệu kiến người!”

Phương Càn lên tiếng gọi bạch mã độc giác.

Hí!

Bạch mã độc giác ngửa mặt lên trời hí vang một tiếng, phun ra mẻ đan dược cuối cùng, sau đó dừng lại, thân hình nhanh chóng thu nhỏ.

Một hơi thở sau!

Bạch mã cao bằng người liền xuất hiện trước mặt Phương Càn, mở miệng nói: “Phương đại ca, Giáo chủ có nói gì không, chẳng lẽ lại muốn ban thưởng cho ta chỗ tốt gì sao? Thật ngại quá!”

Bạch mã vừa cười cợt vừa nói, trên mặt tràn đầy mong đợi, lần trước Giáo chủ triệu kiến, đã giúp nó tăng lên vô số cấp bậc.

Hơn nữa còn mở ra linh trí, lần này nói không chừng còn có chỗ tốt lớn hơn!

“Ta không biết!”

Phương Càn nhìn bạch mã cười cợt, bất đắc dĩ bĩu môi, từ sau khi Đan Linh này được khai mở linh trí, liền trở nên lảm nhảm.

Đặc biệt là với hắn, chỉ cần vừa gặp mặt là nói không ngừng!

“Sao ngươi có thể không biết được, thôi không nói chuyện này nữa, lần trước chẳng phải ngươi đã đáp ứng tìm cho ta ba con ngựa cái nhỏ sao?”

Cái gì? Ngươi không thừa nhận? Vậy thì không được, nói không giữ lời, tiểu nhân vô tín... A... Đừng đánh ta!

Thật sự không được một người cũng trúng, đúng rồi, ta thích gây, bởi vì “cổ đạo tây phong sáu mã”.

Đan Linh lại bắt đầu lảm nhảm, chọc tức Phương Càn trực tiếp dùng bí pháp phong bế miệng nó, vác lên vai đi về phía Thiên Ma điện.

Trên đường đi, đông đảo đệ tử trên Thiên Ma phong đều ngơ ngác!

Ngươi có thể tưởng tượng được một người cười ngựa, không đúng, hắn là người vác ngựa là cảnh tượng gì không?

Dù sao chính là: Kỳ quái vô cùng!

Bên ngoài Thiên Ma điện!

Àm!

Phương Càn trực tiếp ném Đan Linh xuống đất, thuận tiện giải trừ cấm chế trên miệng nó.

“Phương diện chủ, người không thể nhẹ tay chút được sao!” Đan Linh Bạch Mã đứng lên, xoa hông, uất ức nói.

“Nhanh vào đi, người muốn để Giáo chủ đợi lâu sao?”

Phương Càn liếc Đan Linh.

Nghe hai chữ “Giáo chủ”, Đan Linh nào dám nhiều lời, vội vàng chỉnh lại dung nhan, bày ra dáng vẻ nghiêm chỉnh.

Một người một ngựa nhanh chóng đi vào trong đại điện, đến khi vào giữa đại điện, Phương Càn cung kính bẩm báo người phía trên:

“Bẩm Giáo chủ, Đan Linh đã mang đến!”

Đồng thời!

Đan Linh Bạch Mã nhanh chóng quỳ xuống, cung kính nói:

“Bái kiến Giáo chủ, chúc Giáo chủ pháp lực vô biên, xưng bá chư thiên, thiên thu đại nghiệp, nhất thống vũ trụ!”

Vù...!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long phía trên chậm rãi mở mắt, ánh mắt nhìn về phía Phương Càn, đồng tử co rút lại.

Lúc này!

Trong tầm mắt Chu Khung!

Giá trị Thiên Vận trên đỉnh đầu Phương Càn bỗng nhiên đạt đến một vạn ba, so với các Ma Giáo cao tầng khác còn nhiều hơn một chút.

“Quả nhiên, Thiên Vận chi tử tu vi càng cao, giá trị Thiên Vận tăng càng nhanh, nếu giết Phương Càn, vậy thần bí lớn...”

Trong đầu Chu Khung chợt lóe lên một tia ý nghĩ nhưng rất nhanh bị hấn dập tắt.

Bởi vì nhiều năm qua, Chu Khung vẫn luôn rất hài lòng với những công lao của Phương Càn ở Ma Giáo.

Hơn nữa Đông Vực còn rất lớn, Thiên Vận chi tử muốn tìm thì đi tìm là được.

Chỉ trong nháy mắt khi hai con người Chu Khung nhìn tới!

Phương Càn lập tức căng thẳng, thoáng hiện tia sợ hãi, như thể thần hồn sắp lìa khỏi xác.

Cùng Kỳ trong đầu lông tóc dựng ngược, toàn thân run rẩy không thôi, miệng gào thét:

Chương 796: Người có muốn đi Trung Vực 2

“Đừng giết ta, ta không muốn chết, mẫu thân ơi, mau tới cứu Cùng Nhi.”

Ngay khi Phương Càn và Cùng Kỳ đều sắp bị dọa đến choáng váng, ánh mắt Chu Khung chậm rãi chuyển về phía Đan Linh.

Hô! Hô! Hô!

Phương Càn thở dồn dập, tâm trạng bất an dần bình ổn trở lại, toàn thân ướt đầm, tựa như vừa được vớt lên từ đáy nước.

“Dọa ta chết khiếp, ta còn tưởng Giáo chủ muốn giết ngươi, thì ra chỉ liếc nhìn ngươi một cái, chắc là đang xem xét tu vi của ngươi.

Phải nói Giáo chủ thật sự quá mức đáng sợ, ta cảm giác ánh mắt vừa rồi cũng đủ để lấy mạng ngươi ta.”

“Thế nào, trước kia ngươi còn dám mạnh miệng nói có thể đỡ được một hai chiêu của Giáo chủ sao?” Phương Càn châm chọc Cùng Kỳ trong đầu.

“Chuyện đó... không thể nói như vậy được, ta đây là đang tỏ lòng kính trọng với Giáo chủ!” Cùng Kỳ mạnh miệng phản bác. ...

Chu Khung nhìn Đan Linh, hai mắt lóe lên tia sáng kỳ lạ, lúc này phẩm cấp Đan Linh đã đạt đến Tôn cảnh đỉnh phong, chỉ thiếu một chút cơ duyên là có thể đột phá.

Không nói lời thừa!

Chu Khung phát tay, một giọt chất lỏng màu vàng kim hiện ra, nhanh chóng bay về phía Đan Linh.

“Đây là Thần Tủy?”

“Thật sự là bảo vật như Thần Tủy sao, sao có thể như vậy được, chẳng phải Thần Tủy đã sớm biến mất theo biến động của thiên địa rồi hay sao, tại sao lại xuất hiện ở đây?”

Ta đang nằm mơ sao, hay là xuất hiện ảo giác rồi, Phương Càn, ngươi mau tự tát mình một cái đi, xem có đau hay không.”

Cùng Kỳ nhìn thấy chất lỏng màu vàng kim bay về phía Đan Linh, trong mắt lóe lên vẻ khó tin, sau đó tràn đầy khao khát.

Nếu không phải còn một tia lý trí kiềm chế, e rằng hắn đã lao ra cướp lấy.

Thần Tủy?

Phương Càn nghe thấy lời nói của Cùng Kỳ trong đầu, sắc mặt khế biến, lạnh lùng nói: “Lão Cùng, ngươi có thể yên tĩnh một chút được không, nếu ngươi cảm thấy mình đang nằm mơ, vậy thì thiêu đốt linh hồn một chút xem có đau hay không là biết ngay.”

“Ngươi, hừ!”

Cùng Kỳ tức giận bĩu môi, bình tĩnh lại nói:

“Đây chính là vô thượng chí bảo, Thần Tủy thời thượng cổ cũng là bảo vật trong truyền thuyết, chỉ một giọt cũng có thể giúp một sinh linh trong vòng trăm năm đột phá đến Thiên Tôn,

Hơn nữa còn có thể tạo nên nền tảng vô địch, đồng thời loại bảo vật này còn có thể nâng cao bản chất của Thảo Mộc Chi Linh.

Trong truyền thuyết, Thanh Đế của Trung Vực khi còn nhỏ từng được uống một giọt Thần Thủy, sau đó mới có thể quét ngang thiên hạ, đột phá đến Đế Cảnh.”

Nghe Cùng Kỳ nói, ánh mắt Phương Càn lộ vẻ khiếp sợ, tuy rằng chỉ liếc mắt một cái cũng có thể nhận ra giọt chất lỏng màu vàng kim kia không phải là vật tầm thường.

Nhưng không ngờ lại lợi hại đến thế, vậy mà có thể tạo nên một vị Vô Thượng Đế Giả, quả xứng danh Thần Bảo!...

Đan Linh cũng cảm nhận được sự bất phàm của chất lỏng màu vàng, vẻ mặt kinh hãi, há to miệng muốn nuốt chửng.

Nhưng...

Chất lỏng màu vàng lại tránh né miệng nó, nhanh chóng dung nhập vào trong đỉnh đầu.

Rầm!

Theo chất lỏng màu vàng dung nhập, khí thể trên người Đan Linh bắt đầu bùng nổ, từng luồng hương thuốc nồng nặc tỏa ra khắp đại điện.

Đồng thời, bộ lông trên người Đan Linh bắt đầu biến sắc, đầu tiên là màu đỏ, sau đó là màu lam, cứ như vậy biến đổi qua bảy sắc cầu vồng, cuối cùng mới trở về màu trắng muốt!

Hu!

Đan Linh ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, khí thể trong cơ thể dần dần thu liễm.

Một lát sau!

Khí thể Đan Linh hoàn toàn ổn định nhưng độc giác trên đỉnh đầu đã biến thành màu vàng kim.

“Đa tạ Giáo chủ đại nhân ban thưởng, tiểu linh suốt đời khó quên!”

Đan Linh lập tức quỳ xuống đất, dập đầu lia lịa trước Chu Khung, trong lòng vui mừng khôn xiết.

Phía trên,

Chu Khung vội vàng nhìn vào giới thiệu của hệ thống về Đan Linh!

Đan Linh Bạch Mã: Là đan linh do đan dược sinh ra, điều kiện sinh ra vô cùng hà khắc, hiện tại cấp bậc là Đế cấp sơ kỳ!

Công dụng: Chỉ cần Đan Linh từng nuốt qua bất kỳ loại đan dược nào có phẩm cấp thấp hơn, về sau chỉ cần cho nó nuốt linh tài luyện chế loại đan dược đó, là có thể luyện chế ra đan dược với xác suất thành công tuyệt đối, không hạn chế chủng loại đan dược!

Những thứ khác đều không có gì thay đổi!

Duy chỉ có đẳng cấp dược nâng lên Đế Cảnh sơ kỳ cũng có nghĩa là, từ giờ trở đi, Đan Linh có thể luyện chế đan dược Đế Cấp với số lượng lớn.

Tuy rằng đẳng cấp đan dược không thể vượt qua Đế Cảnh sơ kỳ nhưng so với Tôn cảnh thì mạnh hơn rất nhiều.

Phải biết rằng đối với toàn bộ Đông Vực mà nói!

Đan dược Đế cấp không nhiều, cơ bản đều là bảo vật trấn phái của các đại thế lực Thiên Tôn đỉnh cấp.

Điều này!

Có thể thấy rõ ràng từ việc Hải Thần - một cường giả Đế Cảnh lúc trước cũng chỉ để lại vài trăm viên đan dược Đế cấp.

Chương 797: Đan Linh thăng cấp, bí mật thế giới 1

Mỗi một viên đan dược Đế cấp đều được xem như vô thượng chí bảo!

Thế nhưng!

Đối với Ma Giáo đã có Đan Linh, từ nay về sau, đan dược Đế cấp sẽ không còn khan hiếm nữa, đương nhiên cũng sẽ không phổ biến như đan dược Tôn cảnh.

Bởi vì nguyên liệu sản xuất đan dược Đế cấp, mỗi một loại đều là dược liệu đỉnh cấp, dược liệu bậc này ở Đông Vực không thường thấy.

“Xem ra, cần phải cướp đoạt lần nữa, nếu như thống nhất được Đông Vực, tài nguyên thu hoạch được cũng đủ để tăng thực lực của đám đệ tử Ma Giáo lên một bậc thang cao hơn.”

Chu Khung trầm nghĩ, trong đầu hiện lên kế hoạch mà hắn đã sớm vạch ra từ mười năm trước.

Mà kế hoạch này: Vạn sự sẵn sàng, chỉ đợi gió đông!

Lúc này!

Một giọng nói kéo suy nghĩ của Chu Khung trở về đại diện.

“Giáo chủ, thuộc hạ có việc muốn bẩm báo!”

“Trong đầu thuộc hạ có Cùng Kỳ, là hung thú tồn tại từ thời thượng cổ ở Trung Vực, gần đây nó nhớ ra được một số chuyện trước kia.”

Phương Càn cung kính khom người bẩm báo với Chu Khung đang ngồi phía trên, đồng thời nhanh chóng đưa tàn hồn Cùng Kỳ từ trong đầu ra.

Vù...!

Tàn hồn Cùng Kỳ ngơ ngác lơ lửng giữa đại điện, trong đầu toàn là dấu chấm hỏi: Ta là ai, ta đang ở đâu, ta muốn làm gì!

“Cái kia, cái kia, Giáo chủ đại nhân vạn phúc!”

Nhìn thấy Chu Khung đầy vẻ kính khùng phía trên, Cùng Kỳ vội vàng khom người hành lễ, trong lòng bắt đầu điên cuồng oán hận Phương Càn.

Ngươi có phải bị bệnh không vậy!

Ngươi muốn nói bí mật cho Giáo chủ nhà ngươi thì ngươi cứ nói, lời ta ra làm cái gì thế này.

Mặc dù!

Nó biết sự tồn tại của mình Chu Khung chắc chắn là biết rõ nhưng cứ phải mặt đối mặt trực tiếp nói chuyện thế này.

Nhờ đâu nó lỡ lời nói sai điều gì, bị Chu Khung tức giận tát chết, nó biết đi đâu để nói lý lẽ đây.

“Giáo chủ, Tiểu Cùng không phải cố ý giấu diếm, thật sự là vừa mới nhớ ra, vào thời thượng cổ ở Trung Vực...”

Cùng Kỳ vội vàng đem tất cả bí mật mà mình vừa mới nhớ ra nói ra hết, có thể nói là không sót một chữ.

Ngay cả vị trí của mấy động phủ, địa cung truyền thừa mà nó nghĩ đến không dám giấu diếm, chỉ sợ chọc giận Chu Khung.

Chiến đấu với một tồn tại không rõ?

Một hai năm lại có mưa máu rơi xuống?

Chu Khung nhíu mày, từ trong lời nói của Cùng Kỳ, hắn có thể biết được, vào thời thượng cổ, Thiên Võ đại thế giới hẳn là đã bị ngoại giới xâm lấn.

Hơn nữa khi đó thực lực của Thiên Võ hẳn là rất mạnh, ít nhất là có rất nhiều cường giả Đế Cảnh, nếu không thì làm sao có thể chèo chống được một hai năm lại có một người chết.

“Kẻ xâm lấn là Thiên Ngoại Tà Ma, hay là đến từ những đại thế giới khác, mà Thiên Võ đại thế giới chính là bị bọn chúng đánh nát.”

Trong đầu Chu Khung nhanh chóng nảy ra một khả năng, đồng thời hắn cũng tin tưởng rằng suy đoán này chính là sự thật, sẽ không sai lệch quá nhiều.

Bởi vì từ xưa đến nay, thế giới huyền huyền đều sẽ gặp phải những kẻ xâm lấn, thế giới mà hắn đang ở chắc chắn cũng sẽ không ngoại lệ.

Chu Khung trầm ngâm giây lát rồi gạt đi, bởi vì bất kể nguyên nhân là gì, đều là chuyện sau này phải cân nhắc.

Hiện tại, việc Ma Giáo cần làm là thống nhất Đông Vực!

“Cái này, người giữ một giọt, giọt còn lại đưa cho Mộc hộ pháp.”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện, hắn phát tay, hai giọt chất lỏng màu vàng bay ra.

Ừc!

Ừc!

Phương Càn và Cùng Kỳ đều nuốt nước bọt ừng ực, nhất là Cùng Kỳ, nhìn thần tử bay đến, hai mắt hắn lóe sáng xanh.

Ngay khi Cùng Kỳ định đưa tay đón lấy thần tử, Phương Càn lập tức vận bí pháp, thu hắn vào trong thức hải.

Sau đó!

Mặc kệ tiếng gầm gừ giận dữ của Cùng Kỳ trong thức hải, Phương Càn vội vàng đón lấy thân tử, cung kính khấu đầu:

“Đa tạ ban ơn của Giáo chủ!”

Chu Khung khẽ phát tay.

Phương Càn mang theo Đan Linh vẫn đang dập đầu tạ ơn lui khỏi đại điện. ...

Sau khi hai người rời đi!

Ánh mắt Chu Khung về phía phía không gian trữ vật của hệ thống, nơi đó có một hồ nước tỏa ánh sáng vô tận!

Đó chính là Vạn Pháp Tiên Trì được mở ra từ gói quà lớn, Chu Khung phát tay lấy ra, ném về phía sau núi Ma Giáo.

Sau núi Thiên Ma Phong!

Àm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, không gian không ngừng nứt vỡ, một hồ nước tỏa ánh sáng tiên quang từ trên trời giáng xuống.

“Cái gì thế kia? Tại sao ta chỉ mới nghĩ thấy một tia khí tức mà đã cảm ngộ được ý cảnh huyền diệu?”

“Chắc chắn là một kiện bảo vật, hơn nữa là vô thượng chí bảo, bằng không sao có thể dễ dàng xé rách không gian ở Thiên Ma Phong chứ?”

Vô số đệ tử Ma Giáo trong Thiên Ma Phong nhìn hồ nước từ trên trời giáng xuống, kinh hãi bàn tán.

Là đệ tử Ma Giáo, kiến thức của bọn họ vô cùng uyên bác, thế mà vẫn bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động.

Chương 798: Đan Linh thăng cấp, bí mật thế giới 2

Phải biết rằng!

Thiên Ma Phong được đại trận bảo vệ, không gian vô cùng vững chắc, cho dù là cường giả Đại Thánh cảnh dốc toàn lực không thể phá vỡ.

Thế mà...

Hồ nước kia chỉ mới tiết lộ một tia khí tức đã có thể chấn vỡ không gian.

Điều này chứng tỏ, hồ nước kia tuyệt đối là một kiện thần bảo!

Thậm chí còn ngang hàng với Ma Binh Tháp và Ma Đạo Tháp!

Những Phó đường chủ, Tử Y chấp sự nhìn hồ nước với ánh mắt nóng bỏng.

Tu vi của bọn họ đều đã đạt đến Đại Thánh cảnh, bắt đầu tiếp xúc với lực lượng pháp tắc, tự nhiên có thể cảm nhận được lực lượng pháp tắc trong hồ nước kia dồi dào đến mức khó tin.

“Thật là một Tiên Tri khủng khiếp! Nếu ta có thể vào trong tu luyện một ngày, chắc chắn sẽ lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc!”

Một Tử Y chấp sự nhìn Tiên Tri, lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy khát vọng.

“Ta cũng có loại cảm giác này, yên tâm đi Mộc Đồng, nếu Giáo chủ đã ban xuống bảo vật bọc này, sớm muộn gì chúng ta cũng có thể dùng đến.” Một vị phó đường chủ nói.

Rầm! Rầm! Rầm!

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả đệ tử Ma Giáo, tiên tri không hề rơi xuống một chỗ trên đỉnh núi phía sau núi.

Đồng thời!

Lời nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng khắp Thiên Ma phong!

“Đây chính là Vạn Pháp tiên tri, bên trong có sáu phần mười có thể lĩnh ngộ pháp tắc chi lực, tất cả phó đường chủ, chấp sự tử bào trở lên, đều có thể vào trong tu luyện một ngày.”

“Tuân pháp chỉ!”

Tất cả đệ tử Ma Giáo đồng loạt khom người đáp.

Sau đó, vô số phó đường chủ đang bế quan tu luyện đồng loạt xuất quan, phóng về phía sau núi.

Người xông lên trước nhất!

Chính là đường chủ Thanh Long đường, Lý Trường Sinh!...

Bên kia!

Phương Càn không vội vàng đến Vạn Pháp tiên tri mà bay về phía cây đào che trời ở sau núi.

Đồng thời trong đầu lại cãi nhau với Cùng Kỳ!

Cùng Kỳ: “Phương Càn, mau đưa thần tử cho ta một giọt, ngươi đừng quên, ta đã từng giúp ngươi như thế nào.”

Phương Càn: “Giúp ta cái gì? Ngoại trừ cho ta chút công pháp tu luyện ra thì còn gì nữa? Bảo vật ta cho người đã đủ để báo đáp rồi.”

Cùng Kỳ: “Phương Càn, Phương đại ca, Phương đại gia, cầu xin người, cho ta một giọt đi.”

Phương Càn: “Đừng có mà nũng nịu như đàn bà thế, một lát nữa nhiều nhất cho người nửa giọt.”

Cùng Kỳ: “Cái gì mà chỉ có nửa giọt? Thôi được rồi! Nửa giọt thì nửa giọt vậy.”

Phương Càn một đường bay đến trước cây đào thật lớn phía sau Ma Giáo, khom người thi lễ:

“Mộc gia gia, ta đến thăm người.”

Rầm rầm!

Cây đào nghe được lời của Phương Càn, nhanh chóng rung lên!

Sau đó trên thân cây hiện ra một gương mặt già nua, nhìn Phương Càn với vẻ mặt hiền từ, nói:

“Tiểu Phương đến rồi, tu vi lại đề cao không ít, so với Mộc gia gia còn mạnh hơn rồi.”

Phương Càn cười nói: “Mộc gia gia đừng giễu cợt ta nữa, Giáo chủ bảo ta mang cho người một giọt thần tủy, chúc người sớm ngày đột phá, trồng được thật nhiều đào.”

Nói xong!

Phương Càn lấy ra một giọt thần tủy, ném về phía cây đào!

Ba!

Thần tủy nhanh chóng dung nhập vào thân cây đào, sau đó chỉ thấy vô số đạo kim quang phát ra từ trên cây.

Kim quang chói mắt chiếu rọi khắp hậu sơn Thiên Ma phong, càng lúc càng mãnh liệt.

Đồng thời!

Kích thước cây đào cao chọc trời nhanh chóng không lồ hơn, chỉ chỉ trong nháy mắt đã tăng lên gấp đôi nhưng vẫn chưa dừng lại, tiếp tục to ra.

Cuối cùng cây đào đạt đến độ cao năm vạn trượng mới chịu dừng lại, bên trên kết đầy những quả đào màu vàng nhạt.

Ba!

Một cành cây đột nhiên vươn ra, hái quả đào màu vàng kim ở giữa cây xuống, sau đó dùng pháp lực đẩy về hướng Thiên Ma Điện.

“Đa tạ Giáo chủ ban ân, quả đào này xin dâng lên Giáo chủ đại nhân.”

Thân cây đào khom người cung kính về phía Thiên Ma Điện, sau đó thu nhỏ lại chỉ còn một vạn trượng.

“Quả đào này cho người, đừng để ai phát hiện.”

Chỉ thấy trên cây đào lại rụng xuống một quả đào vàng nhỏ hơn, bay đến trước mặt Phương Càn.

“Vậy đa tạ Mộc gia gia, ta còn có việc, xin phép cáo từ trước.”

Phương Càn nhận lấy quả đào vàng, cất vào trong ngực, xoay người đi về phía Ma Quật.

Hắn muốn chia cho mẫu thân một nửa thần tủy, một nửa còn lại cho Cùng Kỳ.

Phương Càn đi rồi!

Mộc lão cảm nhận năng lượng vô cùng vô tận trong cơ thể, cùng với bản thể được thăng hoa thêm lần nữa, kích động đến

run người, nói:

“Ha ha ha, không ngờ Mộc lão ta cũng có ngày hôm nay, giờ ta là cây đào tiên chính hiệu, còn ai hơn nữa nào.”

“Gâu!”

Một tiếng chó sủa vang lên bên tai Mộc lão!

Mộc lão giật mình kinh hãi, như sực nhớ ra điều gì, vội vàng muốn ẩn đi thần thức nhưng đã muộn.

Bởi vì!

Một con chó đen cưỡi trên lưng gấu đen đã đứng trước mặt nó!

“Bạch đại nhân, ngọn gió nào đưa ngài tới đây vậy?” Mộc lão cố nặn ra một nụ cười.

Chương 799: Một tấn là được

Đại Bạch nhìn cây đào rõ ràng đã biến hóa, liếm môi nói: “Cho ta hai quả nếm thử!”

Vút! Vút!

Cây đào không chút do dự, lập tức dâng lên hai quả đào, mong muốn tai qua nạn khỏi.

Rộp, rộp, ực!

Đại Bạch, Hùng Vĩ ăn mấy miếng đã hết sạch hai quả đào, sau đó hai mắt đều sáng rực.

Quả đào này, ngon thật!

“Mộc lão đầu, cho thêm nữa đi!”

“Bạch đại nhân, quả đào này rất hiếm, không thể cho thêm được nữa.”

“Ta không cần nhiều, một tấn là được!”

“Một... tấn... (?; (;)...”

Phía sau núi Ma Giáo!

Dưới uy hiếp của Đại Bạch, Mộc lão bất đắc dĩ phải nhượng bộ, lấy ra mấy chục quả đào, “cam tâm trạng nguyện” dâng cho hai thú.

Sau đó, lão đau lòng thu hồi thần thức, tiếp tục tu luyện. Hiện tại bản thể lão chỉ mới thăng hoa, tu vi còn ở giai đoạn Thánh Giả.

Lão phải nhanh chóng đột phá đến Đại Thánh, thậm chí là Tôn Giả, bởi vì lão không muốn vĩnh viễn chỉ là một gốc cây công cụ cung cấp đào.

Bên kia!

Phương Càn một đường bay đến cửa Ma Quật, hai tên thị vệ Thánh Giả cảnh nhìn thấy hấn liền chấp tay hành lễ, sau đó mở cửa động.

Những năm gần đây, Phương Càn đến Ma Quật đã là chuyện thường ngày, địa vị của hấn ở Ma Giáo lại càng ngày càng cao.

Bọn họ nào dám vô cớ đắc tội Phương Càn, hơn nữa hấn đối với hai người bọn họ cũng rất thân thiện, chưa từng tỏ vẻ gì.

“Hai vị huynh đài, chút quà mọn, mong nhận cho.”

Phương Càn phát tay lấy ra hai món bảo vật có thể tặng tu vi, đưa cho hai tên thị vệ.

“Đa tạ Phương điện chủ ban thưởng!”

Hai tên thị vệ nhận lấy bảo vật, khom người cảm tạ. Tuy là đệ tử Ma Giáo, tài nguyên không thiếu nhưng có ai lại chê bảo vật nhiều đâu.

Hơn nữa, bảo vật Phương Càn ban tặng, không phải loại mà đệ tử cấp bậc như bọn họ có thể tùy ý nhận được.

“Ừm!”

Phương Càn gật đầu, nhanh chóng bước vào Ma Quật.

Không biết đã đi bao lâu!

Một tòa đình viện hiện ra trước mắt Phương Càn. Đình viện rất lớn, bên trong mọi thứ đều đầy đủ!

Trong lương đình!

Có một mỹ phụ nhân mặc y sam đỏ thắm đang ngồi, chính là mẫu thân của hắn - Hồng Mân Côi. Nàng như cảm nhận được điều gì, ánh mắt nhanh chóng về phía phía Phương Càn. Khóe miệng nàng nở nụ cười rạng rỡ:

“Càn nhi, con đến rồi, mau lại đây cho mẫu thân nhìn xem.”

“Mẫu thân!”

Phương Càn nhanh chóng chạy đến bên cạnh Hồng Mân Côi. Giờ phút này, hắn không còn dáng vẻ lãnh khốc tàn nhẫn nữa, mà hoàn toàn là một đứa con ngoan ngoãn.

“Mẫu thân nghe thị vệ bên ngoài nói, con đã là người dẫn đầu thế hệ đệ tử thứ hai của Ma Giáo rồi, con trai ta thật giỏi giang.”

Hồng Mân Côi khẽ vuốt ve gương mặt Phương Càn, trên mặt tràn đầy ý cười. Trong mắt nàng hiện lên một tia hồi ức.

Nàng nhớ lại chuyện mấy chục năm trước, nàng trốn khỏi Ma Giáo, gặp được phụ thân của Phương Càn. Hai người yêu nhau say đắm, rồi có hắn.

Mọi thứ khi đó thật tốt đẹp, nàng mỗi đêm đều cười trong mơ. Nhưng hạnh phúc ngắn chẳng tày gang.

Phụ thân Phương Càn qua đời, bản thân nàng cũng bị trọng thương, Càn nhi ở Phương gia không được chào đón.

Hồng Mân Côi từng nghĩ, cả đời này cứ thế mà trôi qua trong đau khổ.

Thế nhưng!

Ông trời lại trêu ngươi nàng. Ma Giáo tìm được nàng, mang nàng và Phương Càn trở về.

Nàng cứ ngỡ mình và con trai sẽ phải chết.

Không ngờ Giáo chủ lại nhân từ như vậy, không những không giết nàng, mà còn bồi dưỡng Phương Càn. Hồng Mân Côi vô cùng cảm kích.

“Mẫu thân, đó chỉ là hư danh thôi, không đáng để tâm đầu!” Phương Càn ngượng ngùng gãi đầu.

Hồng Mân Côi nhìn Phương Càn, kiên định nói: “Càn nhi, con phải nhớ kỹ, sau này dù có chuyện gì xảy ra cũng phải thề sống chết báo đáp Giáo chủ. Người là đại ân nhân của chúng ta.”

Phương Càn thề: “Mẫu thân yên tâm, Càn nhi sẽ không phụ lòng Giáo chủ. Con thề sẽ lập càng nhiều công lao hơn nữa, để Giáo chủ thả người ra ngoài.”

“Không cần vội, trong Ma Quật này rất tốt, tuy có phần buồn tẻ nhưng yên tĩnh, rất thích hợp cho việc tu luyện. Có lẽ Giáo chủ cố ý để mẫu thân ở đây rèn luyện tâm tính.”

Gần đây, Hồng Mân Côi phát hiện, trong Ma Quật này, tính cách vốn bốc đồng của nàng đã trầm ổn hơn rất nhiều, nên nàng đoán rằng đây là dụng ý của Chu Khung.

“Vâng, Càn nhi hiểu rồi, Giáo chủ làm vậy chắc chắn là có lý do.”

Phương Càn gật đầu, lòng sùng bái Chu Khung lại càng thêm sâu đậm, đạt đến mức không gì không thể.

(Chu Khung: Bốn tọa nào có nghĩ nhiều như thế, chỉ là các ngươi nghĩ quá xa rồi.???)

Sau đó!

Hai mẹ con lại trò chuyện một hồi, ý chính là Ma Giáo thật oai phong, Chu Khung thật lợi hại, Phương Càn phải cố gắng noi theo. ...

Lúc này!

Trên một ngọn Giác Phong phía sau Ma Giáo!

Vô số đệ tử Ma Giáo tụ tập, vây Giác Phong đến mức nước chảy không lọt, tất cả đều nhìn về phía đỉnh Giác Phong!

Nơi đó có một tiên tri tỏa ra đủ loại hào quang!

Chương 800: Ma Giáo lĩnh ngộ pháp tắc tập thể 1

Bên trong, hơn trăm thân hình khoanh chân tu luyện, đều là các phó đường chủ, những nhân vật cấp cao của Ma Giáo.

“Ta nghe Mộc chấp sự nói, bên trong tiên tri ẩn chứa các loại lực lượng pháp tắc, chắc chắn hẳn sẽ lĩnh ngộ được pháp tắc.”

“Ghen tị quá, tiếc là tu vi chúng ta còn yếu, nếu không có Thần Trì này trợ giúp, thực lực chắc chắn sẽ tăng vọt.”

Các đệ tử Ma Giáo nhìn vô số cao tầng bên trong tiên tri, đều lộ vẻ hâm mộ nhưng bọn họ cũng biết rõ.

Bảo vật như vậy chắc chắn có hạn chế về số lượng, với lại tu vi của bọn họ phần lớn mới ở Thánh Giả cảnh, mạnh mẽ hơn một chút cũng chỉ là Đại Thánh nhất trọng, nhị trọng, cho dù có tiến vào trong đó, tỷ lệ lĩnh ngộ pháp tắc không lớn.

Ừng...!

Một luồng chấn động truyền đến!

Mộc Đồng vốn đang ngồi xếp bằng trong Thần Trì bỗng đứng dậy, sải bước đi ra, khí thế ngút trời.

Trên đỉnh đầu hắn, một đạo kiếm ý thông thiên triệt địa hiện lên, chính là kiếm chi pháp tắc!

“Ha ha, Mộc Đồng ta rốt cuộc cũng lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc!” Mộc Đồng ngửa mặt lên trời cười to, trong lòng tràn đầy phấn khích.

Hắn có thể cảm nhận được, nhờ vào lực lượng pháp tắc, thực lực bản thân đã tăng lên gấp bội.

Sau đó!

Như châm ngòi cho một đám lửa, các cao tăng Ma Giáo lần lượt đi ra từ trong tiên trì.

Từng đạo ý cảnh kỳ lạ hiện lên trên đỉnh đầu bọn họ: Kiếm chi pháp tắc, thương chi pháp tắc, Sát Lục pháp tắc, Âm chi pháp tắc, tà chi pháp tắc, phủ chi pháp tắc...

Vô số lực lượng pháp tắc tràn ngập khắp Thiên Ma Phong, quang mang chói mắt khiến cho vùng đất trăm vạn dặm xung quanh đều có thể nhìn thấy. ...

Bên trong Thiên Hoang thành, bên ngoài Thiên Ma Phong!

Vô số sinh linh nhìn về phía Thiên Ma Phong, tất cả đều há hốc mồm, như thể nhìn thấy quỷ.

“Ta không nhìn lầm chứ, đó là lực lượng pháp tắc sao, sao lại nhiều như vậy, phải đến mấy trăm người rồi.”

“Không thể nào, lão phu tu luyện hơn mười vạn năm, một đạo pháp tắc cũng chưa lĩnh ngộ được, sao Ma Giáo lại có thể có nhiều người lĩnh ngộ như vậy chứ.”

“Chẳng lẽ lĩnh ngộ pháp tắc đã trở nên dễ dàng như vậy rồi sao, mấy trăm người cùng lúc lĩnh ngộ, chẳng lẽ sau này lực lượng pháp tắc sẽ trở nên tầm thường sao.”

Từng sinh linh kinh ngạc thốt lên.

Không chỉ có Thiên Hoang thành, mà tất cả thành trì trong phạm vi trăm vạn dặm quanh Thiên Ma Phong, tất cả sinh linh đều chết lặng.

Đặc biệt là các cường giả cấp bậc Đại Thánh, thế giới quan của bọn họ như sụp đổ chỉ trong nháy mắt!

Bởi vì với thực lực hiện tại, bọn họ đã bắt đầu tiếp xúc với pháp tắc, cho nên mới biết được việc lĩnh ngộ pháp tắc gian nan đến nhường nào.

Độ khó chẳng khác gì bước vào địa ngục!

Tựa như bắt một học sinh tiểu học giải bài toán đại học, xác suất thành công cũng tựa như việc đàn ông có thể mang thai vậy.

Nếu không!

Trong số hàng tỷ sinh linh ở Đông Vực, sẽ không chỉ có một số ít người lĩnh ngộ được pháp tắc ở cảnh giới Đại Thánh.

Thậm chí, có một số cường giả phải đợi đến khi đột phá đến Tôn Giả cảnh mới bắt đầu lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc, có thể thấy được độ khó của nó cao đến mức nào.

Trên núi phía sau Thiên Ma phong!

Luyện tục có đệ tử Ma Giáo từ trong tiên tri bước ra, trên đỉnh đầu từng đạo pháp tắc chi lực tràn ngập thiên địa.

Ước chừng kéo dài mấy canh giờ!

Cảnh tượng kinh thiên động địa như vậy mới dần dần bình ổn trở lại, tất cả đệ tử Ma Giáo tiến vào tiên tri đều đã ra ngoài.

Tất cả đều lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc, điều này không chỉ bởi công hiệu của Vạn Pháp Tiên Tri, chủ yếu là do tư chất của cao tăng trong Ma Giáo đều rất mạnh.

Họ cơ bản đều có một chút manh mối đối với pháp tắc, cộng thêm Vạn Pháp tiên tri phụ trợ, mới nhanh chóng lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc.

Chờ đến khi nhóm đệ tử tiếp theo tiến vào, sẽ không còn tỷ lệ lĩnh ngộ cao tới trăm phần trăm này nữa.

“Tất cả giải tán đi, tranh thủ tu luyện đột phá tu vi, nhóm tiếp theo tiến vào Vạn Pháp tiên tri sẽ là các ngươi.”

Lý Trường Sinh phát tay nói, thân hình nhanh chóng lướt về phía Thanh Long Điện.

“Vâng!”

Đông đảo đệ tử Ma Giáo cung kính đáp, nhìn Lý Trường Sinh dần khuất xa, trên mặt đều lộ vẻ sùng kính, bởi vì trên đỉnh đầu hần lúc này đã xuất hiện ba đạo lực lượng pháp tắc.

Sau đó!

Đệ tử Ma Giáo nhanh chóng trở về chỗ ở của mình, bắt đầu liêu mạng tu luyện. ...

Sau khi mọi người rời đi!

Không gian trên đỉnh núi bỗng lấp lóe!

Vù...!

Một thân hình mặc Ma Thần chiến bào hiện ra trước tiên tri, chính là Chu Khung, con mắt dọc giữa mi tâm hần lóe sáng, nhìn xuống Vạn Pháp tiên tri phía dưới.

Trong tầm mắt của con mắt dọc!

Do đông đảo cao tầng của Ma Giáo tu luyện hấp thu, pháp tắc vô tận trong Vạn Pháp tiên tri đã mỏng manh đi rất nhiều.

Chương 801: Ma Giáo lĩnh ngộ pháp tắc tập thể 2

Đồng thời, tiên tri đang nhanh chóng hấp thu lực lượng kỳ dị trong thiên địa để khôi phục nhưng tốc độ rất chậm, ít nhất cũng phải mất một năm.

“Hệ thống, lực lượng kỳ dị mà Vạn Pháp tiên tri hấp thu là cái gì?”

“Ký chủ, đó là Thiên Đạo chi lực nhưng bởi vì Đông Vực quá tàn phá, Thiên Đạo chi lực cũng rất ít ỏi, cho nên thời gian khôi phục cần một năm.

Nếu đặt Vạn Pháp Tiên Tri ở Trung Vực, thời gian khôi phục sẽ được rút ngắn rất nhiều, có lẽ chỉ cần một hai tháng.”

Thiên Đạo chi lực?

Chu Khung nhíu mày, đây hẳn là nói đến lực lượng của Thiên Đạo, nói cách khác Vạn Pháp tiên tri cần ngoại lực phụ trợ mới có thể khôi phục.

Nhưng cũng hợp lý!

Đạo lý bảo toàn năng lượng, ở bất kỳ thế giới nào cũng đều như nhau!

Hắn không nghĩ đến chuyện này nữa!

Khóe miệng Chu Khung hiện ra một nụ cười tà ác, hắn muốn kẹt bug, một bàn tay chậm rãi duỗi ra, thiên địa vô tận, Thời Gian pháp tắc hiện lên!

Trực tiếp bao phủ toàn bộ Vạn Pháp tiên tri!

Ong...!

Dưới sự bao phủ của Thời Gian pháp tắc, Vạn Pháp Tiên Trì bắt đầu rung chuyển dữ dội, sau đó giữa thiên địa, từng tia khí thể màu xám bay vào trong tiên trì.

Theo luồng khí xám tiến vào, lực lượng pháp tắc vốn đã trở nên mỏng manh bắt đầu tăng cường cực nhanh.

Đồng thời!

Chu Khung chậm rãi nhắm mắt lại, ý thức thăm dò vào trong tiên trì, ngao du trong muôn vàn pháp tắc.

Nửa canh giờ sau!

Ong! Ong! Ong!

Từng đợt lực lượng pháp tắc nhanh chóng hiện ra từ trên người Chu Khung, chủng loại đa dạng, trong đó ba đạo mạnh nhất!

Một đạo là Thời Gian pháp tắc, so với những pháp tắc khác lớn hơn vài vòng, kể đến là Ma chi pháp tắc, sau cùng là Huyết chi pháp tắc.

Hai canh giờ sau!

Rầm!

Chỉ thấy tất cả lực lượng pháp tắc nhanh chóng dung nhập vào cơ thể Chu Khung, khiến khí thể trên người hắn lại tăng mạnh không ít.

“Lại mạnh hơn một chút, hiện tại chiến lực chân thật hẳn là có thể đạt tới Thiên Tôn thất trọng.”

Chu Khung trầm nghĩ nhưng sắc mặt lại không mấy hài lòng, bởi vì thực lực này còn chưa đủ để xưng bá Đông Vực.

(Các Đông Vực Thiên Tôn : Người đừng có giả vờ nữa được không, Tôn Giả cửu trọng có thể có chiến lực Thiên Tôn

thất trọng, người còn chưa hài lòng, người đang khoe khoang đây à?)

Không nghiên cứu vấn đề thực lực nữa, bởi vì vấn đề này chỉ cần đột phá đến Thiên Tôn sẽ được giải quyết dễ dàng.

Đến lúc đó!

Chu Khung tự tin đánh khắp Đông Vực vô địch thủ!

Rầm! Rầm! Rầm!

Ba tiếng nổ liên tiếp vang vọng trên Thiên Ma phong, Vạn Pháp tiên tri bên dưới rung chuyển dữ dội.

Tất cả lực lượng pháp tắc phía trên đã khôi phục hoàn toàn, hào quang chói lọi lại xuất hiện.

“Tạp bug thành công!”

Khóe miệng Chu Khung hiện ra một nụ cười tà ác, chỉ cần tiêu hao một chút Thời Gian pháp tắc chỉ lực là có thể tiết kiệm được một ngàn vạn điểm phản diện.

Thương vụ này thật có lời!

Về sau có Vạn Pháp tiên tri này, phần lớn đệ tử Ma Giáo đều có thể lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc.

Thực lực tổng hợp cũng sẽ tăng lên gấp bội.

Tuyệt đối là: Nhất phi trùng thiên!

“Ký chủ, người lãng phí Thời Gian pháp tắc như vậy thật không tốt, Thời Gian pháp tắc rất trân quý, càng đề cử người dùng phản phái...”

“Không cần!”

Chưa đợi hệ thống nói xong, Chu Khung đã vô tình từ chối, Thời Gian pháp tắc mà thôi, lĩnh ngộ rất đơn giản.

Nhưng điểm phản diện lại khó kiếm hơn, lại nói với số lượng đệ tử Ma Giáo, nếu muốn toàn bộ tiến vào Vạn Pháp Tiên Trì một lần.

Cần điểm phản diện e rằng phải đến mấy tỷ, Chu Khung làm sao tiêu nổi!

Sau đó!

Chu Khung trở lại Thiên Ma Điện, vừa định nhắm mắt tu luyện khôi phục Thời Gian pháp tắc, Sơn Hà Đồ trong cơ thể bỗng chấn động.

Hắn nhú mào, ý thức thăm dò vào trong Sơn Hà Đồ.

Chỉ thấy trên quảng trường trung tâm!

Một Hắc Bạch Long mặt mũi bầm dập nằm trên mặt đất, đáng thương nhìn trời than thở:

“Giáo chủ đại nhân, Ma Hồ Vương bọn hắn muốn ra ngoài, bảo ta bẩm báo, ta không đồng ý, bọn hắn liền đánh ta, bắt nạt tiểu long... Hu... Hu...”

Trần Thư, Ma Hồ Vương, Lãnh Ngưng nghe tiếng kêu thảm thiết thê lương, sắc mặt đều có phần xấu hổ.

Một ngày trước bọn hắn đã ra khỏi phòng thời gian, muốn Hắc Bạch Long bẩm báo, nào ngờ nó sống chết không đồng ý.

Nó nói Giáo chủ đại nhân chưa triệu hồi, nó không thể tự tiện quấy rầy, Trần Thư nghe xong không nói gì nữa.

Nhưng mà!

Ma Hồ Vương biến sắc, hắn nhớ tới Phương Càn hình như cũng vì lý do này, bị nhốt trong Sơn Hà Đồ hai trăm năm.

Nghĩ đến đây!

Sắc mặt Ma Hồ Vương lạnh lẽo, tóm lấy Hắc Bạch Long chính là một trận tổ hợp quyền, đánh cho nó kêu cha gọi mẹ,

phải chủ động báo tin.

“Giáo chủ, ta không có đánh nó thật, chỉ là đang chơi đoán quyền với nó thôi!” Ma Hồ Vương vỗ đầu, ngượng ngùng nói.

Đoán quyền?

Hắc Bạch Long: “Nhà ngươi chơi đoán quyền mà lại nhắm vào mắt ta à.”

Chương 802: Cày BUG thành công

Chu Khung không để ý đến Hắc Bạch Long khóc lóc kể lể, trực tiếp lôi ba người Trần Thụ từ trong Sơn Hà Đồ ra.

Quả thật!

Nếu không phải ba người bọn hắn chủ động muốn ra, Chu Khung đã sớm quên mất bọn hắn, không biết đến khi nào mới nhớ ra mà thả ra!

“Ba người các ngươi hãy đến Vạn Pháp tiên tri ở hậu sơn, nơi đó có thể giúp các ngươi tăng cường thực lực.”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng trong đại điện.

“Tuân lệnh!”

Ba người Trần Thụ cung kính hành lễ, sau đó chậm rãi lui ra khỏi đại điện.

Tuy không biết Vạn Pháp tiên tri là thứ gì nhưng Giáo chủ đã lên tiếng, chắc chắn là thần vật đỉnh cấp.

Trung tâm Địa Châu!

Một dãy núi liên miên bất tận ở trung tâm, dựng đứng một tòa cung điện nguy nga tráng lệ, một thân hình khôi ngô ngời, phía dưới có một thị vệ mặc áo bào đen đang quỳ.

“Ngươi nói là Chu ma đầu kia trở về, trực tiếp giết chết Cừu Tôn?”

Một giọng nói trầm ồm vang vọng trong đại điện, chính là do bóng người khôi ngô phía trên kia thốt ra.

Nếu Bạch Hạo Thiên có mặt ở đây, chắc chắn sẽ nhận ra thân hình khôi ngô này chính là Địa Tôn, một trong số những Thiên Tôn đã bày mưu hãm hại mình trên không trung Hỗ Châu.

“Vâng, chủ thượng!”

Bóng người áo bào đen gật đầu đáp.

“Hắn dùng thanh đao kia, lại một đao lấy mạng?”

Địa Tôn lại lên tiếng hỏi.

“Không phải dùng đao, Chu ma đầu kia trở về, ngay cả phi liễn cũng chưa bước ra, chỉ một chữ thốt ra, Cừu Tôn đã lập tức bị trấn chết!”

Tên thị vệ ngẩng đầu nhìn Địa Tôn phía trên, run rẩy đáp lời.

Cái gì?

Một chữ trấn chết Cừu Tôn!

Địa Tôn lập tức đứng phắt dậy, khí thế toàn thân bộc phát, khiến cả đại điện chấn động.

Tên thị vệ quỳ dưới đất càng sợ hãi đến run rẩy, cố gắng chịu đựng uy áp, không dám lên tiếng!

Chẳng trách Địa Tôn lại khiếp sợ như vậy, bởi vì tin tức này quá sức bất ngờ.

Thực lực của Cừu Tôn cũng tương đương với hắn, đều là cường giả Thiên Tôn tứ trọng, vậy mà lại bị Chu ma đầu dùng một chữ lấy mạng.

Chẳng phải là nói: Nếu mình gặp Chu Khung cũng sẽ rơi vào kết cục bị miểu sát sao!

“Không được, phải nhanh chóng liên kết với Hồ Tôn, tiêu diệt Ma Giáo, bằng không e là sớm muộn gì mình cũng sẽ mất mạng.”

Địa Tôn âm thầm nghĩ, định lập tức lên đường đến Hồ Châu, dù sao Chu ma đầu đã trở về, chắc hẳn Hồ Tôn cũng đã quay về.

Vừa định rời đi, tên thị vệ phía dưới vội vàng nói:

“Chủ thượng, còn có một chuyện lớn hơn!”

“Chuyện gì, nói nhanh, nếu không quá quan trọng thì để sau!”

Địa Tôn sốt ruột phẩy tay, giờ phút này hắn chỉ muốn nhanh chóng tìm được Hồ Tôn, bằng không trong lòng bất an.

“Chủ thượng, tin tức từ Chiêu Hiền đại hội đã truyền về, tên Chu ma đầu kia...”

Tên thị vệ không dám chần chừ, vội vàng kể lại những tin tức được truyền về từ Ô Đảo.

Rầm!

Địa Tôn ngã phịch xuống ghế, trước mắt tối sầm, trong đầu không ngừng vang vọng lời nói của tên thị vệ.

Chu ma đầu kia đại phát thần uy ở thế giới Âm Dương!

Một chương đánh chết Long Tôn!

Một chương đánh chết Hồ Tôn!

Hắn còn cướp sạch của cải của tất cả cường giả tham gia Chiêu Hiền đại hội, lại còn đứng giữa đại điện chỉ hươu bảo ngựa, không coi ai ra gì.

“Sao nghe hoang đường như vậy, chẳng lẽ bản tôn đang nằm mơ, không phải mấy tháng trước Chu ma đầu kia chỉ có thể miễn cưỡng giết được Viêm Tôn sao?”

Mới có bao lâu, mà ngay cả Long Tôn đường đường là Thiên Tôn bát trọng cũng bị hấn giết chết, đây chẳng phải là nói hươu nói vượn sao.”

Khôi Ngô Thiên Tôn không ngừng lảm bảm, như người mất hồn, hai mắt đờ đẫn.

“Chủ thượng, hiện giờ đại quân Ma Giáo đã đánh chiếm phân nửa Hồ Châu, xin chủ thượng định đoạt.” Tên thị vệ áo bào đen lại lên tiếng.

Mãi một nén nhang sau!

Khôi Ngô Thiên Tôn mới hoàn hồn, cười khỏ một tiếng, định đoạt thế nào, chính hấn không biết phải làm sao.

Nói về thực lực tổng hợp, Địa Châu còn không bằng Hồ Châu, thực lực của hấn cũng kém xa Hồ Tôn.

Giờ ngay cả Hồ Tôn cũng bị miểu sát, hấn cũng thật sự bất lực!

“Chẳng lẽ trên đời này không còn kẻ nào có thể chế ngự được Chu ma đầu hay sao? Cũng phải, ngay cả Long Tôn cũng bị hạ sát, còn ai đây...”

Khôi Ngô Thiên Tôn chán nản thốt lên, trong đầu chợt lóe lên ý định bỏ trốn. Dù luyến tiếc hang ổ nhưng còn hơn là bỏ mạng nơi đây!

“Vẫn còn một người, có thể chế ngự Chu ma đầu!”

Một giọng nói bỗng vang vọng khắp đại điện, tiếp theo là một lão già vận áo bào trắng ung dung bước vào.

Kẻ nào?

Địa Tôn lập tức đứng bật dậy, nhìn chằm chằm lão già áo bào trắng với vẻ đề phòng, trong mắt thoáng hiện tia kinh hãi.

Vừa rồi, hấn hoàn toàn không cảm nhận được sự xuất hiện của đối phương. Nếu lão già không lên tiếng, e rằng hấn vẫn chưa hay biết.

Thực lực của lão già hiển nhiên vượt xa hấn!

Chương 803: Tung tin đồn 1

“Địa Tôn chớ hoảng hốt, lão phu đến đây không phải để gây sự với ngươi, mà là muốn chỉ cho ngươi một con đường sống.” Lão già áo bào trắng chậm rãi nói.

“Sinh lộ gì?”

Địa Tôn nghi hoặc hỏi, vẫn giữ nguyên vẻ đề phòng. Tuy lão già không tỏa ra sát khí nhưng ai biết được lão quái vật này có sở thích gì khác thường hay không. Nhớ đâu... chẳng phải hắn sẽ mất mặt sao.

Lão già áo bào trắng nào hay biết suy nghĩ trong đầu Địa Tôn. Nếu không, e rằng lão đã vung tay kết liễu hắn từ lâu.

“Ngươi đã đắc tội với Chu ma đầu, hắn là hiểu rõ tính nết hắn ta. Tên ma đầu đó bá đạo vô song, kẻ nào dám chống đối, hắn đều diệt tộc, thiêu sống, nuốt chửng, không chừa một ai.

Đối phó với hắn, tuyệt đối không thể ngồi yên chờ chết, phải chủ động tấn công. Chỉ khi nào Ma Giáo bị tiêu diệt, Địa Châu của ngươi mới được an toàn.”

Địa Tôn bĩu môi: “Tiền bối, ta cũng biết phải chủ động tấn công nhưng thực lực của Chu ma đầu kia quá mức cường hãn, gần như vô địch thiên hạ. Ta chủ động xuất kích chẳng khác nào tự tìm đường chết.

E là đến thi thể không còn, chỉ bằng hiện tại đào hố chôn mình, còn giữ được toàn thân.”

Lão già áo bào trắng trừng mắt nhìn Địa Tôn, vẻ mặt như muốn răn dạy, phần nộ nói:

“Lão phu đâu có bảo người đi. Ý ta là người hãy tìm người khác. Chu ma đầu tuy mạnh nhưng ở Đông Vực, kẻ có thể chế ngự hắn không phải là không có. Gần Ma Giáo chẳng phải có một người sao.”

Tìm người? Gần Ma Giáo?

Địa Tôn suy nghĩ một hồi, nhìn lão già áo bào trắng như chột hiểu ra, vội vàng khom người nói:

“Tiền bối, nếu ngài có thể tiêu diệt Chu ma đầu, vẫn bối xin dâng tặng một phần tư, không, một nửa số bảo vật.”

Khụ! Khụ!

Lão già áo bào trắng tức giận ho khan, lửa giận trong mắt như muốn bùng phát.

Lão đã nhìn ra!

Tên Địa Tôn này quả là đầu đất!

Nói bóng gió với hắn, chẳng khác nào đàn gảy tai trâu!

“Lão phu đang nói đến Vu tộc Đại tể ti. Thực lực của hắn vô cùng cường đại, ngay cả Ma Tôn cũng phải dè chừng ba phần. Chỉ cần hắn ra tay, Chu ma đầu chắc chắn phải chết.

Người chỉ cần tung tin Ma Giáo muốn tấn công Vu tộc, đến lúc đó hai bên nhất định sẽ khai chiến, người chỉ việc ngồi chờ kết quả.”

Lão già áo bào trắng nói một hơi hết kế hoạch của mình, sau đó xoay người, biến mất khỏi đại điện.

Lão không lo lắng Địa Tôn sẽ không làm theo lời mình. Rõ ràng tên này đã bị dọa cho hồn phi phách tán, bất kỳ cọng rom cứu mạng nào hắn cũng sẽ bám víu.

Kết quả đúng như lão dự đoán!

Sau khi lão già áo bào trắng rời đi, Địa Tôn không chút do dự, lập tức triệu tập tâm phúc, lệnh cho bọn chúng đến Dương Châu tung tin.

Thế nhưng, Địa Tôn không ngờ rằng, tin tức hấn tung ra còn chưa kịp phát huy tác dụng, thì Đông Vực đã nổi lên phong ba.

Một cơn đại kiếp sắp ập đến!

Khiến toàn bộ Đông Vực chìm trong tai ương!

Cùng với việc đông đảo cường giả trong Ô Đảo lần lượt trở về lực lượng của mình, tình hình bên trong đảo cũng theo đó mà truyền ra.

Nhất thời, toàn bộ Đông Vực bỗng chấn động!

Đặc biệt là các châu phủ lân cận Dương Châu, sau khi nghe nói Chu ma đầu một chương đánh chết Long Tôn, lại còn diệt cả Hồ Tôn, càng thêm kinh hãi đến mức ăn ngủ không yên.

Không ít những thế lực đỉnh cao đều ngay trong đêm khiêng cả sơn môn chạy trốn, đến các châu phủ khác phát triển, tuy trong lòng không muốn nhưng dù sao cũng tốt hơn là bị diệt tộc.

Cù tộc!

Giữa một vùng đất hoang vu, một tòa cung điện nguy nga sừng sững, chính giữa còn dựng đứng một pho tượng cao vạn trượng, điêu khắc chính là Côn Bằng lão tổ.

Là người đã dẫn dắt Cù tộc phát triển thành thế lực Thiên Tôn, toàn bộ Cù tộc đều coi ông như thần linh mà kính ngưỡng, thường xuyên tổ chức tế bái.

Bên trong cung điện trung tâm!

Các vị tộc lão của Cù tộc đang vô cùng tức giận, lời qua tiếng lại không ngừng khiến cả đại điện rung chuyển dữ dội.

“Đại tộc lão, chúng ta không thể ngồi yên chờ chết, Ma Giáo kia giết lão tổ, chúng ta phải báo thù!”

“Báo thù? Lấy gì mà báo thù? Chỉ bằng chút thực lực còn con của Cù tộc chúng ta, e là đến đó cũng chỉ như dâng thức ăn cho chúng mà thôi.”

Từng tiếng phản nộ, lo lắng vang vọng khắp đại điện, tất cả đều đang tranh luận xem có nên báo thù cho lão tổ hay không.

Phần lớn ý kiến đều phản đối, bởi lẽ hành động này chẳng khác nào tự sát, không ai muốn mạo hiểm cả.

“Đại tộc lão, ta cho rằng hiện tại điều chúng ta nên lo lắng chính là Ma Giáo có thể sẽ đến diệt tộc Cù tộc chúng ta hay không, phải biết rằng trước đây Long Mã tộc, Kiếm Minh...”

Một vị tộc lão bước ra, vẻ mặt đầy lo âu nhìn lão già mặc lam bào ngồi trên cao mà nói.

Nghe được lời này, sắc mặt tất cả tộc lão đều đồng loạt biến đổi. Là những người đứng đầu thế lực đỉnh cao của Đông Vực, bọn họ đều hiểu rõ tác phong làm việc của Chu ma đầu.

Chương 804: Tung tin đồn 2

Hắn tuyệt đối tàn nhẫn, độc ác, phàm là kẻ nào dám chọc giận hắn, kết cục đều là bị diệt tộc. Với những gì lão tổ nhà mình đã làm...

Rất có thể Cù tộc cũng sẽ bị Ma Giáo diệt tộc, thậm chí đại quân Ma Giáo đang trên đường đến đây không chừng.

Khụ! Khụ!

Vị đại tộc lão ngồi ở vị trí thủ lĩnh ho khan hai tiếng, chậm rãi nói: “Thù này... chúng ta nhất định phải báo nhưng mà...”

“Báo...”

Lời của đại tộc lão còn chưa dứt, bên ngoài đại điện đã vang lên một tiếng hô lớn, ngay sau đó, một tên thị vệ vội vàng chạy vào, quỳ xuống bẩm báo:

“Bẩm các vị tộc lão, có tin tức từ Ô Đảo truyền về, Chu ma đầu kia trên đường từ Ô Đảo trở về, đã ra tay giết chết Long Tôn, diệt Hồ Tôn, còn cướp sạch bảo vật của tất cả cường giả...”

Tên thị vệ nhanh chóng thuật lại tình hình bên trong Ô Đảo.

Bịch! Bịch!...

Tiếng động vang lên liên tục, mấy vị tộc lão nhát gan đã bị dọa đến mức ngã nhào xuống đất, những người còn lại không khá hơn là bao, tất cả đều run rẩy sợ hãi.

Tin tức này thật sự quá mức chấn động!

Sắc mặt vị đại tộc lão cũng liên tục biến đổi, trong đầu nhanh chóng suy tính.

Khoảng thời gian nửa nén hương trôi qua!

Trong mắt vị đại tộc lão bỗng lóe lên một tia kiên định!

“Chư vị, Cù tộc ta từ thời viễn cổ đã tồn tại, trải qua vô số năm tháng, cuối cùng đã phát triển thành một trong những đại tộc đứng đầu.”

“Nhưng tộc trưởng đương nhiệm Cù Tôn ngu ngốc vô đạo, lại đi trêu chọc cường địch, thật là kẻ tội ác tày trời, chúng ta không thể cùng hắn đồng lõa tạo nghiệp.”

“Nay Kinh tộc lão hội quyết định trục xuất Cù Tôn ra khỏi Cù tộc, đẩy đổ tượng của hắn, từ nay không được Cù tộc thờ phụng nữa.”

Lời nói của Đại tộc lão kiên định vang vọng khắp điện.

“Tán thành!”

“Tán thành!”

Mấy vị tộc lão khác nhanh chóng gật đầu đồng ý, dù sao mặc kệ Cù Tôn cống hiến bao nhiêu cho Cù tộc, không thể là lý do để hắn mang đến tai họa diệt vong cho cả tộc.

Đây nào phải bọn họ sợ, chỉ là xuất phát từ bản tâm mà thôi!

Sau đó!

Ngay đêm đó, Cù tộc liền tuyên bố Cù Tôn đã bị khai trừ, đồng thời cũng trong đêm, toàn bộ Cù tộc đều dời đi.

Bọn họ còn đẩy ngã cả tượng của Cù Tôn!

Cù tộc suy tính rất kỹ càng!

Chỉ tuyên bố thôi thì tác dụng không lớn nhưng một khi bọn họ đã dời đi, Ma Giáo hẳn là sẽ không phí công tìm kiếm nữa. ...

Bên kia!

Trung Châu Thần tộc trú địa!

Vô số cung điện vàng son lộng lệ nối tiếp nhau trên không trung, ở vị trí trung tâm là một tòa cung điện nguy nga tráng lệ.

Thần Tôn an vị trên bảo tọa, hai mắt như có nhật nguyệt luân chuyển, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Phía dưới!

Một lão già áo bào trắng cung kính đứng đó, nếu Địa Tôn có mặt, chắc chắn sẽ nhận ra lão già này chính là người năm xưa hiến kế cho hắn.

“Thần Tôn, Ma Giáo kia đã phát triển lớn mạnh rồi, Chu ma đầu kia lại càng thêm cuồng vọng, quả thật là một mối họa lớn, hay là...”

Lão già áo bào trắng khom người nói với Thần Tôn, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, không hiểu sao hắn chính là không ưa Chu Khung.

Có lẽ là bởi vì thiên phú kinh thể hải tặc của y!

Phải biết rằng!

Năm đó thiên phú của lão ta chỉ tầm thường, tu luyện vô cùng gian khổ, hoàn toàn dựa vào ý chí kiên cường, trải qua vô số kiếp nạn, mới có được tu vi như ngày hôm nay.

Thế mà...

Chu ma đầu kia lại chỉ chưa đầy trăm năm đã đạt đến cảnh giới ngang hàng với lão, thật khiến lão ta ghen tị.

Trong nhận thức của lão, yêu nghiệt như vậy không nên tồn tại trên đời!

“Đế Giả ngã xuống, Đế Giả sinh ra, Đông Vực e là sắp gặp đại nạn rồi, không biết Thần tộc ta có thể vượt qua được hay không.”

Giọng nói uy nghiêm vang vọng trong đại điện, sắc mặt Thần Tôn có phần nghiêm nghị, trong mắt ẩn chứa một tia lo âu.

Lão già áo bào trắng nghe thấy Thần Tôn căn bản không để tâm đến chuyện của Chu Khung, sắc mặt có phần cứng đờ, không nói gì thêm.

“Truyền lệnh của ta, tất cả đệ tử Thần tộc phải dốc lòng tu luyện, bất kể chuyện gì xảy ra, chỉ có thực lực của bản thân mới là quan trọng nhất.”

Thanh âm uy nghiêm của Thần Tôn lần nữa vang vọng trong đại điện, sau đó khép hờ hai mắt, vận công tu luyện.

“Tuân pháp chỉ!”

áo bào trắng lão già khẽ gật đầu, thân hình lóe lên rồi nhanh chóng biến mất trong đại điện. ...

Dương Châu!

Vu tộc trú địa!

Bên trong một động phủ khổng lồ!

Đại tể ti và Vu Chiến Thiên ngồi đối diện nhau, Vu Chiến Thiên không ngừng thuật lại điều gì đó với Đại tể ti, sắc mặt vô cùng nghiêm nghị.

“Đại tể ti, rốt cuộc Trung Vực đã xảy ra chuyện gì, tại sao lại có Đế Giả vẫn lạc, lại còn có Đế Giả tấn thăng?” Vu Chiến Thiên nghi hoặc nhìn Đại tể ti hỏi.

“Ta không rõ nhưng chắc chắn đã có biến cố lớn, e rằng
Đông Vực sắp sửa gặp đại nạn rồi!”

Chương 805: Phản ứng của các thế lực Đông Vực 1

Đại tể ti vuốt ve cây gậy trong tay, trong mắt thoáng hiện tia lo lắng, lão chưa từng nói với Vu Chiến Thiên.

Trong lần suy tính trước, lão không chỉ thấy được tương lai của Đông Vực có thể nằm trong tay tên Chu ma đầu kia.

Mà còn thấy...

Bản thân mình sắp sửa vẫn lạc!

Nguyên nhân cái chết lão vẫn chưa tính ra nhưng trong lòng lại có một loại dự cảm mãnh liệt.

Tất cả đều bởi vì Trung Vực, cái chết của lão có lẽ cũng ứng với đại nạn sắp giáng xuống kia.

Vù...!

Ngay khi Vu Chiến Thiên còn muốn nói gì đó, truyền âm ngọc phù trong ngực hắn đột nhiên chấn động kịch liệt.

Sau đó, một đạo tin tức hiện lên trong đầu Vu Chiến Thiên!

Àm!

Vu Chiến Thiên xem xong tin tức, tức giận đập bàn đứng bật dậy, trong mắt lóe lên tia lửa giận, lạnh giọng nói:

“Thật quá phẫn! Vốn định nước sông không phạm nước giếng, không ngờ tên Chu ma đầu kia lại cuồng vọng đến vậy, dám cả gan tuyên bố muốn diệt Vu tộc ta, đúng là tự tìm đường chết!”

Dứt lời!

Vu Chiến Thiên lập tức muốn rời đi, triệu tập đệ tử Vu tộc, đi cùng tên Chu ma đầu Ma Giáo kia phân định rõ ràng nhưng lại bị Đại tể ti ngăn cản.

“Người quên lời ta đã nói rồi sao? Vu tộc chúng ta cần phải kết giao với Ma Giáo.”

“Nhưng Đại tể ti, tên Chu ma đầu kia hẳn căn bản...”

“Được rồi, bảo đệ tử Vu tộc chuyên tâm tu luyện là được, những chuyện khác người không cần nhúng tay vào nữa.”

Đại tể ti cắt ngang lời Vu Chiến Thiên, trực tiếp hạ lệnh.

Sắc mặt Vu Chiến Thiên liên tục biến đổi, cuối cùng vẫn không dám phản bác, chỉ đành phần nộ rời khỏi động phủ.

Ma Châu!

Trên Ma Phong!

Hai nam tử áo đen ngồi xếp bằng trước cửa đại điện trên đỉnh núi, mắt to trừng mắt nhỏ nhìn nhau, đầy nghi hoặc!

“Long sư huynh, huynh chắc chắn tin tức huynh nhận được là thật sao? Chu Khung thật sự đã giết Long Tôn và Hồ Tôn?”

Vũ Phong vẻ mặt không tin, hỏi Long Sát, bởi vì ngay vừa rồi y nhận được tin tức từ Ô Đảo, nói với hắn một lần.

Lời ấy khiến hắn choáng váng, nếu tin tức là thật, hắn cảm thấy mười mấy vạn năm nay mình sống uổng phí.

“Tin tức xác thực không sai!”

Long Sát ủ rũ gật đầu, đầy cảm khái và tự ti.

Tuy tự xưng là phế vật nhưng trong lòng y rất kiêu ngạo, thân là Tôn Giả đỉnh phong, có thực lực đồ sát Thiên Tôn.

Long Sát y đây hoàn toàn xứng đáng với hai chữ yêu nghiệt!

Trong số thiên kiều cùng thế hệ, chẳng ai dám nhận là đối thủ của y!

Thế nhưng...

Hiện giờ, vị sư đệ trên danh nghĩa kia, chẳng cần đến trăm năm, đã mạnh hơn y rồi!

Hơn nữa còn mạnh hơn rất nhiều!

Thật khiến y muốn tìm cái hố nào chui xuống, không bao giờ chồi lên nữa!

“Sư huynh, huynh nói sư tôn bế quan nhiều năm như vậy, căn bản không có thời gian dạy Chu sư đệ bản lĩnh, hắn ta làm sao đột phá nhanh như vậy? Ta có phần hoài nghi hắn ta có phải là...”

Vũ Phong nhìn Long Sát, ánh mắt về phía đại điện, hận không thể lập tức xông vào hỏi Ma Tôn rốt cuộc là chuyện gì.

“Haiz, thôi đừng nghiên cứu nữa, Chu Khung có phải đệ tử của sư tôn hay không, hiện giờ không phải chuyện chúng ta có thể quản được.”

Long Sát thở dài.

Hai người đều lộ vẻ bất đắc dĩ, không ngờ bọn họ đường đường là nhân vật đứng trên đỉnh cao Đông Vực.

Giờ đây lại chẳng quản được chuyện gì!

Chỉ có thể thốt lên một câu: Thời thế đã thay đổi rồi!...

Tổng đàn Ma Giáo!

Thiên Ma Phong, Thiên Ma Điện!

Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào, ngồi oai nghiêm trên Ma Long Tọa, bên trái là Liên Sinh vận hồng bào, bên phải là Đại Bạch đang nằm phục.

Phía dưới, đông đảo cao tầng Ma Giáo đứng hai bên, ai nấy đều vẻ mặt hưng phấn, đặc biệt là Ma Hồ Vương Nhạc, cười đến nổi lộ cả răng hàm.

Bởi vì sau khi trở về tổng đàn Ma Giáo, thực lực của bọn chúng đều có tiến triển vượt bậc.

“Bẩm Giáo chủ, tổng bộ Hồ Châu đã bị công phá, tất cả thế lực, thành trì bên trong đều tuyên bố thần phục, đồng thời dâng lên một nửa nội tình.”

Bạch Hạo Thiên bước ra, cung kính bẩm báo với Chu Khung.

Sau đó!

Ma Vô Đạo cũng nhanh chóng bước ra, nói:

“Bẩm Giáo chủ, hiện tại toàn bộ khu vực Băng Châu đã bị công phá, tất cả thế lực đều quy hàng.”

Nói xong, trên mặt Ma Vô Đạo nở nụ cười. Vốn dĩ với thực lực của hắn, không thể nào đánh hạ được Băng Châu.

Thế nhưng hai ngày trước, sau khi tin tức Giáo chủ ở Ô Đảo truyền về, các thế lực lớn ở Băng Châu đều khiếp sợ, hoặc là dờn đi, hoặc là quy hàng.

Kẻ nào không dờn đi, không quy hàng, căn bản không cần hắn tự mình động thủ, đã bị thế lực quy hàng đánh tan.

Có thể nói Ma Vô Đạo không tốn chút sức lực nào, đã thu phục được Băng Châu, lập được đại công!

“Ừm!”

Chu Khung gật đầu, ánh mắt nhìn về phía đông đảo cao tầng Ma Giáo bên dưới, trong mắt lóe lên tia hài lòng.

Chương 806: Phản ứng của các thế lực Đông Vực 2

Nhờ có Vạn Pháp tiên trì xuất thế!

Thực lực của tất cả cao tăng đều tăng vọt, đám người Ma Hồ Vương đều đã đột phá đến Đại Thánh cửu trọng!

Lý Trường Sinh, Trần Thư vốn mạnh hơn, đều đã đạt đến Đại Thánh đỉnh phong, khoảng cách đột phá Tôn Giả không còn xa!

“Lý Trường Sinh, Phương Càn đâu!”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng trong đại điện.

“Có thuộc hạ!”

Lý Trường Sinh, Phương Càn vội vàng bước ra, cung kính đáp.

“Lý Trường Sinh, ngươi hãy phối hợp với các đường khẩu, thiết lập phân đà ở các thành trì lớn Hồ Châu, Băng Châu, phạm kẻ nào dám bất tuân, giết không tha.”

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

Lý Trường Sinh cung kính lĩnh mệnh.

“Phương Càn, ngươi mau chóng cho người thành lập Đan Các trong tất cả thành trì, dùng thời gian ngắn nhất đem tài nguyên của chúng cướp về cho Ma Giáo.”

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

Phương Càn cung kính lĩnh mệnh.

Àm!

Chu Khung đứng bật dậy khỏi ghế, ánh mắt bá đạo nói:

“Trong vòng một năm tới, tất cả tài nguyên trong Ma Giáo, không giới hạn cung cấp cho đệ tử, còn các người, hãy dốc toàn lực tu luyện.

Bốn tọa chỉ cho các người một năm, một năm sau, Ma Giáo sẽ xuất binh, thôn tính ba mươi sáu châu, đừng để bốn tọa thất vọng.”

Xuất binh ba mươi sáu châu!

Tất cả cao tầng Ma Giáo đều kích động mặt đỏ bừng, hưng phấn nhìn Giáo chủ của mình. Chẳng lẽ Ma Giáo muốn thống nhất Đông Vực sao?

Tuy rằng bọn họ cảm thấy thực lực tổng thể của Ma Giáo vẫn còn kém một chút, ít nhất là về số lượng cường giả đỉnh cao.

Những kẻ như Ma Tôn, Đại tể ti của Vu tộc, Ô lão..., đều là những cự phách đỉnh cấp của Đông Vực, sẽ là trở ngại rất lớn.

Thế nhưng!

Bọn họ tin tưởng Giáo chủ của mình. Giáo chủ đã nói muốn thống nhất Đông Vực, vậy thì nhất định sẽ làm được.

“Thuộc hạ Liên Sinh, nhất định không để Giáo chủ thất vọng!”

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên, nhất định không để Giáo chủ thất vọng!”

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh, tham kiến Giáo chủ!”

Đông đảo cao tầng Ma Giáo nhao nhao ngửa mặt lên trời gầm thét, sóng âm kinh khủng vang vọng trong phạm vi mấy

chục vạn dặm.

Chu Khung nhìn cao tầng Ma Giáo chiến ý ngút trời phía dưới, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Một canh giờ sau!

Đông đảo cao tầng của Ma Giáo đều lần lượt lui ra khỏi đại điện!

Trong đại điện trống trải chỉ còn lại Chu Khung, Liên Sinh và Đại Bạch đang uống mật ong ở bên cạnh.

“Đây là thần tủy, có thể giúp tu vi của ngươi tăng lên một chút, tăng tốc tu luyện, thời gian dành cho Ma Giáo không còn nhiều lắm”, Chu Khung trầm giọng nói, phát tay lấy ra ba giọt thần tủy đưa đến trước mặt Liên Sinh.

“Đa tạ Giáo chủ!”, Liên Sinh đưa tay tiếp nhận ba giọt thần tủy, sau đó hỏi: “Giáo chủ, có phải kế hoạch thôn tính Trung Vực sắp được thực hiện rồi không?”

“Đế Giả đều đã ngã xuống, kế hoạch này chậm nhất là một năm, nhất định sẽ được thực hiện, đến lúc đó chính là thời điểm Ma Giáo ta xưng bá Đông Vực!”, Chu Khung ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong mắt lóe lên một tia bá đạo, cứ như Ma Giáo xưng bá Đông Vực là một chuyện rất đơn giản.

Đây không phải là tự phụ!

Mà là Chu Khung chưa từng lo lắng chuyện xưng bá Đông Vực, chẳng qua trước kia cho rằng còn cần mấy chục năm.

Hiện tại!

Bởi vì kế hoạch sắp được thực hiện của Trung Vực, sẽ khiến cho tốc độ phát triển của Ma Giáo tăng nhanh mấy chục lần.

“Giáo chủ yên tâm, Liên Sinh nhất định sẽ không để bản thân bị bỏ lại phía sau!”, Liên Sinh nghe Chu Khung trả lời khẳng định, ánh mắt lộ ra một tia hiểu rõ, thân hình lóe lên rồi biến mất trong đại điện.

Hắn muốn tăng tốc tu luyện, tuy rằng hắn được ngoại giới xưng là yêu nghiệt thứ hai của Đông Vực.

Nhưng Liên Sinh tự mình biết!

Nhiều năm như vậy, hắn chẳng những không rút ngắn được khoảng cách với Giáo chủ, ngược lại còn đang dần dần bị bỏ xa, cứ thế mãi, hắn chỉ sợ thật sự sẽ bị bỏ lại phía sau!

Thời gian trôi qua nhanh chóng!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, lực lượng pháp tắc toàn thân ngày càng trở nên mạnh mẽ, đồng thời tu vi trong cơ thể cũng tăng mạnh.

Không biết qua bao lâu!

Phịch!

Đại Bạch chậm rãi đứng lên, chạy ra khỏi đại điện, không bao lâu đã nghe thấy tiếng Hùng Vĩ dưới chân núi kêu rên đầy ai oán.

Sau đó!

Chỉ thấy Đại Bạch tha một đồng mật ong, hài lòng chạy về ổ hỏ bên cạnh ghế Ma Long, nhàn nhã ngủ.

...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Các thế lực lớn ở Đông Vực vốn cho rằng Ma Giáo sẽ liên tục phát động đại chiến sau khi chiếm được Hổ Châu và Băng Châu!

Thật không ngờ!

Một năm qua, Ma Giáo ngoại trừ việc thiết lập phân đà và Đan Các ở Hồ Châu, Bạng Châu, thì chẳng làm gì khác.

Điều này khiến đông đảo thế lực đều thở phào nhẹ nhõm!

Tuy nhiên cũng có một số cường giả suy đoán, Ma Giáo mở rộng thế lực cơ bản là theo chu kỳ mười năm một lần!

Nói như vậy có nghĩa là: Đông Vực vẫn còn yên ổn được chín năm nữa!

Chương 807: Kế hoạch Thôn Diệt sắp bắt đầu

Hơn nữa, không ít thế lực xung quanh Dương Châu đã âm thầm liên lạc với nhau, bởi lẽ chẳng ai muốn ngồi chờ chết!

Họ muốn thử xem liệu có thể thành lập một liên minh kháng ma, cùng nhau chống lại Ma Giáo hay không, nói trắng ra là muốn diệt trừ Ma Giáo!...

Nơi ranh giới giữa Trung Vực và Đông Vực!

Cảnh tượng sương mù dày đặc của đại trận ngăn cách kết nối giữa hai đại vực, khiến sinh linh Đông Vực không thể nào nhìn thấy tình hình bên trong Trung Vực.

Vài chục thân hình lơ lửng trên không trung, mỗi người đều mang khí thế kinh thiên động địa, đặc biệt là bốn người dẫn đầu, mỗi người đều được Đạo Ý bao quanh.

Đó chính là dấu hiệu đặc trưng của cường giả Đế Cảnh!

“Phong trưởng lão, chỉ là một Đông Vực nho nhỏ, đâu cần ngài phải đích thân đi chứ, thuộc hạ xin dẫn theo vài người, đến đó thiết lập Thôn Thiên Phong Tỏa Trận là được.”

Một tên Đế Giả đeo trường đao sau lưng, vẻ mặt nịnh nọt nói với lão già áo trắng dẫn đầu.

Nghe vậy, hai gã Đế Giả còn lại đều đảo mắt nhưng không dám nói gì thêm, ai bảo Phong trưởng lão có thực lực cao cường, địa vị lại tôn quý chứ!

“Đừng khinh thường Đông Vực, lão rùa kia vẫn chưa chết đâu, lần này chúng ta đến đó, chắc chắn sẽ khiến nó liều chết

phản công.

Hơn nữa, còn có tên Ma Tôn kia nữa, nghe nói hắn cũng có chiến lực ngang ngửa Đế Giả, kế hoạch lần này vô cùng quan trọng, không thể thất bại.”

Lão già áo bào trắng vuốt râu, trong mắt lóe lên tia sáng sắc bén, lão tên là Phong Lộ, là nhị trưởng lão của Phong gia, thế gia đứng đầu Trung Vực.

Với thực lực Đế Giả ngũ trọng, lão được xem là một trong những cường giả hàng đầu ở Trung Vực, lần này nhận lệnh đến Đông Vực để thực hiện kế hoạch thôn tính!

Còn ba vực khác, đều đã có cường giả Trung Vực đến, hơn nữa kế hoạch đang diễn ra rất thuận lợi.

Hiện tại!

Chỉ còn lại Đông Vực, mảnh đất khó gặm nhất này!

“Phong trưởng lão, lát nữa chúng ta nên làm gì?” Một gã Đế Giả mặc áo bào xám nhìn Phong Lộ dò hỏi.

“Ngân Long, ngươi cùng ta đi bố trí trận pháp, hai người các ngươi hãy đi phá hủy đại lục kia, một canh giờ sau, chúng ta sẽ rời khỏi đây!”

Phong Lộ nhìn ba gã Đế Giả khác, ra lệnh.

“Vâng!”

Ba gã Đế Giả đồng loạt gật đầu, ánh mắt lạnh như băng, tuy biết làm như vậy là rất tàn nhẫn.

Nhưng mà!

Để có thể củng cố đế vị, bọn chúng sẽ bất chấp tất cả!

Đặc biệt là sau sự kiện Huyết Long Thí Đế một năm trước, Trung Vực đã rơi vào hỗn loạn, lúc trước, một số cường giả

Thiên Tôn đỉnh phong vẫn luôn cho rằng bản thân không thể đột phá đến Đế Cảnh là vì thiên phú có hạn!

Thế nhưng!

Sau khi chứng kiến sự kiện của Huyết Long, bọn chúng mới hiểu ra, nguyên nhân khiến chúng không thể đột phá là bởi vì số lượng đế vị ở Trung Vực đã đủ rồi!

Cho nên!

Vô số lão quái vật Thiên Tôn cảnh đỉnh phong phá phong ấn mà ra, thậm chí có dấu hiệu liên kết, mục đích không cần nói cũng rõ!

Sát Đế chứng đạo!

Khiến cho những kẻ là Đế Giả bình thường như bọn hắn, trong lòng không khỏi run sợ, lo lắng trở thành mục tiêu của người khác.

Chẳng qua giờ đã ổn rồi, chỉ cần kế hoạch Thôn Diệt thành công, Trung Vực sẽ có thêm vài vị Đế Giả nữa.

Như vậy bọn hắn sẽ không mạo hiểm đi Sát Đế chứng đạo nữa!

Ít nhất cũng có thể an ổn thêm vài chục vạn năm!

“Hành động!”

Phong Lộ quát lạnh, lấy ra một tấm lệnh bài cổ xưa, hai tay kết ấn nhanh chóng đánh thẳng về phía lệnh bài.

Đồng thời!

Ba vị Đế Giả còn lại cũng nhanh chóng kết ấn về phía lệnh bài, chỉ trong nháy mắt lệnh bài tỏa sáng rực rỡ!

Từ lệnh bài phát ra hào quang chói mắt, từng luồng ý cảnh phá giải bay về phía trận pháp mù mịt.

Ừ ừ ừ!

Trận pháp biên giới bắt đầu rung chuyển dữ dội, nhanh chóng tạo thành một cánh cổng ánh sáng khổng lồ!

Nhưng cánh cổng ánh sáng lại đang khép lại nhanh chóng, ước chừng chỉ sau một canh giờ nữa sẽ đóng hoàn toàn!

Đám người Phong Lộ nhìn nhau, bọn hắn biết phải giải quyết mọi việc trong vòng một canh giờ.

Bằng không một khi quang môn đóng lại, có trận pháp này ngăn cản, bọn hắn sẽ không thể quay về Trung Vực.

“Đi!”

Phong Lộ phát tay, dẫn theo ba vị Đại Đế Giả khác cùng mấy chục tên Thiên Tôn nhanh chóng bước vào trong quang môn. ...

Bên kia!

Trong Thiên Ma Điện của Ma Giáo!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, toàn thân được từng luồng Thời Gian pháp tắc bao phủ, như thể đang ở một thời không khác.

Àm!

Một tiếng chấn động vang lên từ trong cơ thể hắn, tu vi của Chu Khung chính thức đột phá từ Tôn Giả cửu trọng lên Tôn Giả thập trọng, đạt đến đỉnh phong.

Đồng thời bảng hệ thống cũng được làm mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Tôn Giả thập trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn,
Thôn Thiên Ma Công tầng thứ sáu, Thiên Phật Lô Quyền, Ma
Thể Khu Vực Hoá, 《Ma》 《Ngôn》

Chương 808: Tu vi đột phá, Đế Giả giáng lâm 1

Vật phẩm: Thẻ Trộm Cấp, Thẻ Phản Đòn

Thẻ chất: Ma Thẻ

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liên

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể tăng vọt lên năm thành, khoe miệng Chu Khung nở một nụ cười.

Mặc dù một năm qua, hắn chủ yếu dùng phần lớn thời gian vào việc tu luyện Thời Gian pháp tắc.

Nhưng dựa vào thiên phú, nội tình vô cùng, tu vi vẫn tăng lên một tầng, hơn nữa khoảng cách đột phá Thiên Tôn, hẳn là không còn bao lâu nữa!

Có thể nói!

Với thiên phú hiện tại của Chu Khung, cho dù không tu luyện, suốt ngày ngồi ngủ, chưa đến một năm cũng sẽ đột phá đến Thiên Tôn.

Đây chính là tác dụng của Thiên Phú Ngu!

Không cố gắng đã hơn người khác ngàn lần cố gắng, một khi cố gắng, một năm bằng thiên kiêu khác vạn năm!

Sau đó!

Ánh mắt Chu Khung nhìn về phía Đại Bạch đang nằm sấp ở bên cạnh, phát tay đánh ra một đạo Thời Gian pháp tắc, bao

phủ về phía Đại Bạch.

Ong...!

Đại Bạch không để ý, mặc cho Thời Gian pháp tắc bao phủ mình, sau đó mới chậm rãi mở to mắt, tức giận cắn xé.

“Gâu, gào, gâu!” (Nhỏ răng)

Ba hơi thở sau!

Rầm!

Một tiếng nổ vang, Thời Gian pháp tắc bao phủ trên người Đại Bạch lập tức vỡ vụn thành hư vô.

“Hừ!”

Đại Bạch hừ một tiếng, xoay người tiếp tục ngủ, xem bộ dáng, chuyện như vậy rõ ràng không phải lần đầu.

“Có thể vậy khốn ba hơi thở, tiến bộ không tệ lắm nhưng vẫn cần tăng cường.” Chu Khung thầm nghĩ.

Một năm qua, cơ bản cách mỗi một tháng, hắn lại dùng Đại Bạch làm thí nghiệm, ban đầu Đại Bạch vẫn rất không tình nguyện.

Cuối cùng!

Dưới sự giáo dục “hữu hảo” của Chu Khung, Đại Bạch “cam tâm trạng nguyện” tiếp nhận nhiệm vụ “tốt đẹp” này.

Lúc này!

Ầm...

Ầm ầm...

Từng tiếng chấn động khủng khiếp vang vọng toàn bộ Đông Vực, trên bầu trời xuất hiện từng khe nứt khổng lồ, như thể tận thế sắp đến.

Tất cả cường giả đứng đầu trong Đông Vực đều nhìn về phía biên giới, chỉ thấy nơi đó có bốn đạo đạo chi lực thông thiên xuyên thẳng vòm trời!

Đế Giả giáng lâm!

Tất cả cường giả Đông Vực đều căng thẳng, sắc mặt sợ hãi, vậy mà có Đế Giả giáng lâm Đông Vực, hơn nữa còn đến bốn người!

Việc này rõ ràng là chẳng lành, chẳng lẽ Đông Vực sắp gặp phải đại họa!

Ánh mắt Chu Khung xuyên thấu đại điện, nhìn về phía biên giới Đông Vực, khóe miệng nở nụ cười tà, lạnh băng:

“Kế hoạch của các người đã bắt đầu, kế hoạch của bốn tọa cũng nên bắt đầu rồi!”

-

Tác giả có lời nói:

Cập nhật mới!

Ngay khi Chu Khung đang suy nghĩ kế hoạch, âm thanh hệ thống bỗng vang lên trong đầu hắn.

“Đinh, nhiệm vụ đã được tạo: Giết một Đế Giả, hoàn thành nhận thưởng một tấm thẻ Miếu Sát, điểm phản diện hơn một ức, thất bại không bị trừng phạt, tiếp nhận hay không?”

“Hệ thống, điểm phản diện hơn một ức là sao?”

“Nhiệm vụ này chia làm nhiều bậc, điểm máu chốt là giết chết võ giả Đế Giả nhất trọng, thưởng một ức điểm phản diện, Đế Giả nhị trọng, thưởng một ức năm ngàn vạn điểm phản diện, cứ thế mà suy ra, không có giới hạn trên!”

“Đây quả là cơ hội làm giàu nhanh chóng, giết Đế Giả sao?”

Ánh mắt Chu Khung lộ vẻ trầm tư, con bài tẩy hiện tại có thể dùng để giết Đế Giả, ngoài sáng chỉ có thẻ Phản Đạn.

Mà công hiệu của thẻ Phản Đạn là phản lại gấp đôi công kích của đối phương, nói mạnh thì rất mạnh, loại mạnh mẽ không có giới hạn!

Nhưng nó cũng có nhược điểm, đó là nếu đối phương không dùng toàn lực, khi phản đòn lại có thể sẽ không giết chết được hắn!

“Hệ thống, thẻ Miêu Sát là gì?”

“Thẻ Miêu Sát: Có thể chỉ định miêu sát bất kỳ sinh linh nào có tư duy, miêu sát không giới hạn, sử dụng cần cẩn thận!”

Không giới hạn!

Đây chẳng phải là bug sao!

Trong mắt Chu Khung thoáng hiện ý cười, năng lực của thẻ Miêu Sát này còn mạnh hơn cả thẻ Phản Đạn.

“Tiếp nhận nhiệm vụ!”

Chu Khung thâm niệm trong lòng, trên giao diện hệ thống lập tức được ghim nhiệm vụ vừa rồi, hiện lên màu đỏ, đại biểu cho nhiệm vụ chưa hoàn thành!

Đã như vậy!

Vậy thì chỉ có thể đến biên giới Man Hoang một chuyến!

“Đi!”

Chu Khung đá một cước vào Đại Bạch, thân hình lóe lên rồi biến mất trong đại điện, khi xuất hiện lại thì đã ngồi trong Ma Long Phi Liễn!

Bị đá bất ngờ, Đại Bạch lật người một cái, trợn mắt khinh bỉ rồi lầm bầm chạy ra khỏi đại điện.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long kéo phi liễn lao vút lên không trung, lơ lửng trên đỉnh Thiên Ma Phong.

Cùng lúc đó!

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp Thiên Ma Phong!

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Trần Thụ, Ma Hồ Vương, Thập Đại Ma Vệ, theo bốn tọa xuất phát!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cùng những người khác vội vàng thức tỉnh từ trong tu luyện, thân hình lao ra khỏi cung điện, đứng thẳng trên phi liễn.

Trải qua một năm được cung cấp vô số tài nguyên tu luyện, Liên Sinh và Bạch Hạo Thiên đều lần lượt đột phá thêm một tầng.

Chương 809: Tu vi đột phá, Đế Giả giáng lâm 2

Còn các cao tăng khác của Ma Giáo nhờ có Thần Tủy hỗ trợ, phần lớn đều đột phá đến Tôn Giả cảnh.

Có thể nói Ma Giáo hiện tại có đến hơn mười vị Tôn Giả, thực lực mạnh mẽ đến đáng sợ!

Rầm...!

Từ Ma Uyên phía sau Ma Giáo, mười Ma Vệ mặc giáp đen chậm rãi bước ra, sắc mặt lạnh lùng, sát khí ngập trời.

Tu vi của Thập Đại Ma Vệ đều đã đạt đến Đại Thánh đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là đột phá đến Tôn Giả cảnh.

Rống! Rống! Rống!

Ma Long gào thét, lôi kéo phi liên bay về phía biên giới Đông Vực. Một đường ma diễm cuồn cuộn, xông thẳng, kẻ nào dám cản!...

Hải Vực Ô Đảo!

Ô lão ngồi trong đình viện, nhàn nhã thưởng trà, bỗng nhìn thấy biến hóa giữa thiên địa, cùng với khí thế kinh thiên động địa ở biên giới Man Hoang, sắc mặt lập tức đại biến.

“Tứ đại Đế Giả, bọn chúng muốn làm gì? Muốn hủy diệt Đông Vực sao? Lẽ nào lại như vậy? Chẳng lẽ nghĩ Ô lão gia ta là rùa đen rút đầu, không biết nổi giận hay sao!”

Trong mắt Ô lão hiện lên một tia phẫn nộ!

Không chút do dự!

Chỉ thấy hai tay Ô lão nhanh chóng kết ấn, vồ xuống Ô Đảo phía dưới, miệng quát lớn:

“Tất cả đệ tử Ô tộc nghe lệnh, lập tức rời khỏi Ô Đảo! Nhanh! Nhanh!”

Vô số đệ tử Ô tộc nghe xong, đều ngơ ngác bay lên không trung. Bọn chúng không biết lão tổ muốn làm gì nhưng không dám do dự, vội vàng thi hành.

Duy chỉ có Ô Chấn Thiên!

Trong mắt lóe lên một tia sáng, bởi vì hắn biết rõ hòn đảo mà Ô tộc sinh sống trăm vạn năm qua, căn bản không phải hòn đảo chân chính!

Mà là...

Rầm! Rầm! Rầm!

Theo từng đợt đệ tử Ô tộc rời đi, toàn bộ Ô Đảo bắt đầu rung chuyển kịch liệt. Kiến trúc, cung điện bên trên nhanh chóng sụp đổ!

Đồng thời!

Toàn bộ Ô Đảo từ từ nổi lên mặt biển, lộ ra toàn cảnh, là một con rùa đen cực lớn, trên đỉnh đầu mọc sừng, cổ mọc vảy!

“Thứ gì đây? Ô Đảo của chúng ta sao lại biến thành rùa đen thế này? Còn lớn lên kỳ quái như vậy.”

“Tên tiểu tử thôi, đó là lão tổ tông của ngươi đó! Còn dám ăn nói hàm hồ, cẩn thận lão cha ngươi đây đập nát mai rùa của ngươi!”

“Không ngờ, tổ địa mà Ô tộc chúng ta sinh sống bấy lâu nay, lại là thân thể của lão tổ tông. Nghĩ lại thấy... hơi kỳ quái.”

“Kỳ quái cái gì? Ta đây còn đang nghĩ, ngày hôm qua ta vừa “Tưới cây” ở chỗ kia, bây giờ xấu hổ muốn độn thổ luôn đây này!”

Một đám đệ tử Ô tộc kinh ngạc bàn tán. Thật sự là cảnh tượng này quá mức rung động, hòn đảo phương viên ngàn vạn trượng, lại chính là lão tổ tông nhà mình!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin được!

Bọn chúng nào biết, vì duy trì tu vi Đế Cảnh, Ô lão chỉ có thể tự mình phong ấn bản thể, chỉ lưu lại một tia thần niệm ở bên ngoài.

“Rống!”

Con rùa khổng lồ ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, toàn bộ hải vực lập tức nổi lên sóng lớn ngập trời, vô số hung thú trong biển bị hất tung lên không trung.

Ngay sau đó!

Con rùa khổng lồ nhanh chóng bay về phía biên giới Đông Vực, một đường phá toái hư không, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Ô Chấn Thiên nhìn lão tổ rời đi, cùng với những vết nứt không gian trên bầu trời, trong mắt lóe lên một tia sáng, hét lớn:

“Tất cả đệ tử Tôn cảnh trở lên, đi theo ta!”

Nói xong, Ô Chấn Thiên phóng về phía biên giới, phía sau còn có hơn mười cường giả Ô gia đạt tới Tôn cảnh đi theo. ...

Dương Châu!

Trụ sở Vu tộc!

Đại tể ti ngẩng đầu nhìn dị tượng trên bầu trời, ánh mắt bình thản, tựa như đã sớm liệu sự như thần.

“Nên tới vẫn tới, trốn được sao trời nhưng bọn chúng thật sự cho rằng Đông Vực dễ bắt nạt như vậy sao!”

Trong ánh mắt già nua của Đại tể ti chột loé lên sát ý.

“Đại tể ti, bốn vị Đế Giả đồng thời giáng lâm Đông Vực, rõ ràng là chẳng có hảo ý gì!”

Vẻ mặt Vu Chiến Thiên khó coi, trong lòng dâng lên một tia dự cảm chẳng lành.

“Muốn hủy Đông Vực, vậy phải bước qua xác lão phu trước đã!”

Đại tể ti lạnh lùng nói, thân hình thoát cái đã biến mất, hóa thành một đạo lưu quang bay về phía biên giới, Vu Chiến Thiên tay cầm chiến phủ, theo sát phía sau!...

Ma Châu!

Đỉnh Ma Phong!

Long Sát và Vũ Phong nhìn về phía biên giới Đông Vực, sắc mặt phần nộ, Trung Vực lại phái Đế Giả giáng lâm Đông Vực.

Rõ ràng sắp có đại biến, hai người liếc nhau, đều cân nhắc có nên đánh thức Ma Tôn hay không.

Ngay khi hai người còn do dự!

Rầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên!

Cửa lớn Ma Điện bỗng nhiên mở toang!

Một thân hình cao lớn trăm trượng chậm rãi bước ra, hai tròng mắt tràn đầy khí phách bá đạo, ma diễm bao phủ thân thể, ma khí khủng khiếp tỏa ra, bao trùm cả nửa đỉnh Ma Phong.

Chính là Ma Tôn đang bế quan!

Ma Tôn nhìn về phía biên giới Đông Vực, trong mắt lóe lên tia huyết quang, lạnh lùng nói:

Chương 810: Nhiệm vụ giết Đế

“Lại dám đánh chủ ý lên Đông Vực, muốn chết sao!”

Xoẹt!

Ma Tôn vung tay, không gian trước mặt xé toang một đường, sau đó bước vào trong.

Nếu có Đế Giả ở đây chắc chắn sẽ kinh hãi, bởi vì đạo lực mà Ma Tôn vừa sử dụng đã hoàn toàn vượt qua cực hạn của Thiên Tôn.

“Đi!”

Long Sát thấy sư tôn rời đi, liền quát lớn với Vũ Phong, sau đó hai người nhanh chóng bay về phía biên giới Đông Vực. ...

Trung Châu!

Thần Tôn đầu tiên là kinh hãi, sau đó là phẫn nộ, thân hình bay thẳng lên trời, đồng thời gầm lên:

“Đông Vực đã suy tàn đến vậy rồi, các người còn muốn dồn ép đến cùng, muốn chết, vậy cùng chết chung đi!”

Cùng lúc đó!

Vô số cường giả Đông Vực nhao nhao bay về phía biên giới, ngay cả những lão quái vật bế quan vô số năm cũng dồn dập xuất thế.

Biên giới đông vực Man châu!

Nơi đây chính là một châu hoang vu nhất Đông Vực. Toàn bộ Đại Châu bởi vì linh khí không đủ, pháp tắc thừa thớt, cộng thêm độc trùng quá nhiều, cho nên trừ một ít man thú, cơ bản là không còn tồn tại sinh linh nào khác.

Trên không một dãy núi khổng lồ!

Mấy chục bóng người đứng lơ lửng trên không trung, phía sau dựng thẳng một cánh cổng ánh sáng khổng lồ, chính là Phong Lộ cùng đám người.

“Vô Lượng Thiên Tôn, Đông Vực này đúng là càng ngày càng rác rưởi, tại sao pháp tắc lại mỏng manh đến mức này.”

“Cũng tạm được rồi, người chưa từng đi ba vực khác, còn kém xa Đông Vực, nơi đó ngay cả muốn sinh ra một vị Tôn Giả cũng là vô cùng khó khăn.”

“Dù có mỏng manh thế nào đi nữa, thì đây cũng là một đại vực, tuy rằng diện tích kém xa so với Trung Vực nhưng chỉ cần thôn phệ toàn bộ đạo lực, pháp tắc nơi đây, thì Trung Vực cũng có thể tạm thời thở phào nhẹ nhõm.”

Mấy vị đại Đế Giả đứng trên không trung nói chuyện với nhau, đều nhíu mày, trong lòng dâng lên cảm giác chán ghét.

Pháp tắc ở nơi này mỏng manh như vậy, nếu bọn họ ở lại đây thời gian dài, thực lực chắc chắn sẽ bị suy giảm, thậm chí ngay cả việc bị rơi xuống khỏi Đế vị cũng là điều bình thường.

“Được rồi, việc quan trọng bây giờ là mau chóng thiết lập trận pháp!”

Phong Lộ trầm giọng nói, tay áo bào vung lên, một trận pháp bảy màu rực rỡ liền xuất hiện trên dãy núi.

Thôn Thiên Phong Tỏa Trận: Đây là một loại trận pháp cấp Đế, có thể phong tỏa một phương giới vực, đồng thời có thể nhanh chóng thôn phệ lực lượng pháp tắc trong giới vực đó,

sau đó phản bổ đến một giới vực khác theo ý muốn, đây chính là một trong những trận pháp vô thượng hiếm có.

Ba vị đại Đế Giả còn lại nhìn trận pháp Thôn Thiên Phong Tỏa Trận trên dãy núi, trong mắt đều lóe lên một tia tham lam!

Trận pháp này chính là do Thiên Hồng Tử - một vị trận pháp tông sư thời đại thượng cổ để lại, cho dù là đối với những Đế Giả như bọn họ mà nói thì cũng là một thứ trân bảo vô cùng quý giá.

Thế nhưng!

Bọn họ không dám nảy sinh ý đồ chiếm đoạt nó cho riêng mình, bởi vì trận pháp này chính là vật mấu chốt trong kế hoạch Thôn Diệt.

Mà kế hoạch Thôn Diệt là do tất cả các đại thế lực đỉnh phong của Trung Vực cùng nhau bàn bạc và quyết định, bọn họ tuyệt đối không dám vi phạm.

Còn về kế hoạch Thôn Diệt: Chính là dùng Thôn Thiên Phong Tỏa Trận để thôn phệ toàn bộ pháp tắc của bốn đại vực giới còn lại với tốc độ gấp hàng ngàn hàng vạn lần so với bình thường, sau đó dùng số pháp tắc này để phản bổ cho Trung Vực, khiến cho pháp tắc ở Trung Vực ngày càng trở nên nồng đậm hơn.

Cái hại của việc làm này chính là, trước kia tuy rằng cũng đang âm thầm thôn phệ pháp tắc của các vực khác nhưng chỉ là từng chút từng chút một, cho dù đến cuối cùng pháp tắc của Đông Vực có bị tiêu hao vô tận, thì nơi này cũng chỉ biến thành một thời đại Mạt Pháp mà thôi.

Nhưng!

Kế hoạch Thôn Diệt lại yêu cầu tốc độ cực nhanh, cường độ thôn phệ cao như thế, Đông Vực chắc chắn sẽ không chịu

đứng nổi, kết cục đã rõ như ban ngày, nếu không phải sụp đổ thì cũng là nổ tung!

Đến lúc đó, sinh linh trong Đông Vực, may mắn lắm thì cũng chỉ còn sót lại vài người mà thôi!

Thế nhưng!

Chuyện này thì có liên quan gì đến bọn họ, thứ mà bọn họ muốn chỉ là sự ổn định của Trung Vực, cùng với địa vị Đế Giả của mình mà thôi.

Những chuyện khác căn bản không nằm trong phạm vi quan tâm của những vị Đế Giả này!

“Thiên linh linh, địa linh linh, thôn thiên phệ địa, vạn pháp giai linh, mở!”

Phong Lộ hai tay kết ấn, miệng niệm chú ngữ cực nhanh, Ngân Long Đế Giả đứng bên cạnh

Toàn bộ đại trận bỗng chấn động dữ dội, hắc quang từ trên trận pháp tỏa ra, một cái hắc động nho nhỏ dần hình thành.

Hắc động vừa xuất hiện, lực thôn phệ cường đại liền bộc phát, điên cuồng thôn phệ pháp tắc chi lực của Đông Vực.

Cùng lúc đó!

Chương 811: Tề Tụ Trung

Vực 1

Hắc động không ngừng mở rộng, còn hơi rung động, rõ ràng là trạng thái bất ổn.

Ngay tại lúc này!

Vèo! Vèo! Vèo!

Vô số tiếng xé gió vang lên, là cường giả đỉnh cao Đông Vực đang cấp tốc chạy đến, tu vi thấp nhất cũng là Đại Thánh cảnh.

“Chuyện gì thế này? Bọn chúng đang làm gì vậy? Tại sao lại lập trận ở Đông Vực?”

“Không đúng! Trận pháp kia đang thôn phệ pháp tắc của Đông Vực, tốc độ thật nhanh, quá nhanh!”

“Một khi trận pháp này hoàn thành, Đông Vực coi như xong rồi. Xong rồi, với lực thôn phệ khủng khiếp như vậy, Đông Vực chắc chắn sẽ nổ tung.”

Tất cả cường giả chạy đến đều lộ vẻ mặt kinh hoàng.

Lực thôn phệ của Thôn Thiên Phong Tỏa Trận thật sự quá mạnh mẽ, đã đạt đến mức có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trên dãy núi!

Mấy vị Đế Giả nhìn đông đảo võ giả Đông Vực đang bao vây, trên mặt đều là nụ cười lạnh lẽo, như thể đang nhìn người chết.

“Đừng có tranh với ta, để ta chơi trước một chút!”

Tên Đé Giả đeo trường đao sau lưng phát tay với những kẻ khác, nhìn lướt qua đám võ giả xung quanh, trong mắt lóe lên tia máu lạnh, thân nhiên nói:

“Ta là Đồng Đé Trung Vực, hôm nay đến ban cho các ngươi cái chết, còn không mau quỳ xuống cảm tạ ân điển, ha ha!”

Dứt lời!

Đồng Đé tung một quyền về phía bên trái, khí thế kinh khủng chỉ trong nháy mắt xé toạc thiên địa.

Quyền quang lướt qua, vạn pháp thần phục, thiên địa rung chuyển, tựa như uy lực của trời đất đều hội tụ trên nắm đấm.

Đây chính là sự đáng sợ của Đé Giả, có thể hoàn toàn không chế đạo lực, mượn lực lượng thiên địa để công kích.

“Không ổn!”

Đám cường giả ẩn nấp trong hư không bên trái lập tức biến sắc, tất cả đều muốn liều mạng chạy trốn.

Nhưng mà!

Bọn chúng phát hiện hư không xung quanh đã bị phong tỏa, đừng nói là chạy trốn, ngay cả nhúc nhích một bước cũng khó khăn!

Rõ ràng Đồng Đé muốn giết bọn chúng dễ như trở bàn tay, thậm chí chỉ cần hừ lạnh một tiếng cũng đủ để nghiền nát tất cả!

Nhìn vẻ mặt thích thú của Đồng Đé, kẻ ngu si cũng hiểu, hẳn ta muốn xem bọn chúng chết thảm như thế nào!

“Ta không muốn chết! Xin đừng giết ta! Đồng Đé đại nhân tha mạng!”

“Đồng Đế, người ý lớn hiệp nhỏ, đường đường là Đế Giả vậy mà lại ra tay với những Tôn Giả tầm thường như bọn ta.”

“Ma đầu Trung Vực, Huyết Tôn ta nguyên rửa người chết không yên lành, vĩnh viễn không siêu sinh!”

Tùng tiếng mắng chửi, lời nguyên rửa vang vọng khắp đất trời.

“Nguyên rửa bốn đế, các người cũng xứng sao!”

Đồng Đế cười lạnh một tiếng, nắm đấm trực tiếp phá diệt bầu trời trăm vạn dặm phía đông, tất cả võ giả Đông Vực bên trong đều hóa thành tro bụi.

“Chạy mau!”

Những cường giả may mắn còn sống sót ở các phương hướng khác, nhìn thấy công kích trước mắt phảng phất như diệt thế, lập tức rống lớn một tiếng.

Tất cả đều nhanh chóng bỏ chạy về phương xa, không phải bọn họ không muốn bảo vệ Đông Vực mà là kẻ địch quá mạnh mẽ.

Bọn họ ở lại đây ngoại trừ chịu chết, còn có thể làm gì khác chứ!

“Muốn chạy trốn!”

Khóe miệng Đồng Đế lộ ra một tia khinh thường, bàn tay lớn đánh ra, lập tức một cự chưởng mười vạn trượng xuất hiện trên bầu trời.

về phía đông đảo cường giả đang bỏ chạy ở phương xa vô tới, hấn còn cố ý giảm bớt tốc độ, bởi vì hấn thích nhất là nhìn thấy dáng vẻ tuyệt vọng của người khác muốn chạy trốn nhưng lại không thoát được.

“Nếu đã không chạy được, bản tôn liều mạng với ngươi, Phiên Thiên Ân!”

Một Tôn Giả thấy căn bản không thể chạy thoát, trong mắt lóe lên một tia kiên quyết, trực tiếp thi triển công kích mạnh nhất của mình.

Những cường giả khác cũng đều ngừng chạy trốn!

Bởi vì bọn họ phát hiện trong tầm mắt, trên bầu trời đều bị cự chưởng bao phủ, che khuất cả bầu trời, vô biên vô hạn.

“Mẹ kiếp, liều mạng, ngàn vạn lần đánh!”

“Vạn Quỷ Diệt Thế Nhất Dao Trảm!”

“Đoạn Tử Tuyệt Tôn Liêu Âm Thối!”

“Kinh Thiên Nhất Quyền, diệt!”

Vô số đạo công kích đánh về phía cự chưởng trên bầu trời!

Rầm! Rầm! Rầm!

Từng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên nhưng lại không có chút tác dụng nào, tất cả công kích dưới bàn tay khổng lồ khủng khiếp đều hóa thành hư vô.

“Không biết tự lượng sức mình, lũ kiến hôi giãy giụa!”

Đồng Đế khinh thường bĩu môi, bàn tay to nhanh chóng chụp xuống!

Ngay khi đông đảo cường giả Đông Vực đều tuyệt vọng, chân trời đột nhiên truyền đến một tiếng hét lớn:

“Đồng Thiên Vận, ngươi đang muốn chết!”

Một tiếng hét lớn vang vọng khắp đất trời, sóng âm kinh khủng từ phương xa ập đến, nhắm thẳng vào Đồng Đế.

“Không ổn!”

Đồng Đế biến sắc, vội vàng thu hồi đại thủ đang đánh xuống đông vực chúng cường, nhanh chóng chắn trước người, muốn ngăn cản sóng âm.

Rầm...!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng, dư chấn vô tận tản ra, hư không lập tức sụp đổ!

Chúng cường giả Đông Vực nhao nhao vận chuyển phòng ngự ngăn cản, từng người thổ huyết không ngừng, ngay tại lúc sắp không chịu nổi!

Chương 812: Tề Tụ Trung Vực 2

Một đạo lam quang xuất hiện, thay bọn họ ngăn cản tất cả dư chấn!

Hai hơi thở sau!

dư chấn giữa đất trời mới chậm rãi tiêu tán!

Lúc này đông đảo cường giả Đông Vực đã thoát ra ngoài trăm vạn dặm, tất cả đều mang vẻ mặt vừa trải qua đại kiếp!

Khụ! Khụ...

Đồng Đế trên không trung bị dư chấn đánh lui trăm dặm, miệng không ngừng ho ra máu, sắc mặt trắng bệch nhìn về phía trước.

Vèo...

Một tiếng xé rách không gian vang lên!

Chỉ thấy từ phương xa một con rùa đen khổng lồ đến cực hạn đang bay nhanh tới!

“Là Ô Lão!”

“Tốt quá rồi, Ô Lão đến rồi, chúng ta an toàn rồi, lũ bại hoại Trung Vực này quả thực không bằng cầm thú.”

“Con rùa đen thật đáng sợ, đây là cường giả Đông Vực chúng ta sao, sao ta chưa từng nghe qua?”

“Tiểu tử nguoi, ngay cả Ô Lão không biết, đây chính là vị Đế duy nhất của Đông Vực chúng ta.”

Đông đảo cường giả trốn ở phía xa nhìn thấy rùa đen xuất hiện, trên mặt lập tức lộ vẻ vui mừng, nội tâm bình ổn lại không ít.

Có một số người không biết Ô Lão cũng nhanh chóng được những người khác cho biết, lập tức lộ ra vẻ mặt ngơ ngác.

Vốn tưởng rằng người mạnh nhất Đông Vực là Ma Tôn, không ngờ lại xuất hiện một vị Đế, ai có thể không kinh ngạc.

Thế nhưng!

Chỉ trong nháy mắt bọn họ liền hưng phấn, Đông Vực cũng có Đế Giả, vậy chẳng phải không cần e ngại lũ bại hoại Trung Vực này ức hiếp nữa.

Nhưng cũng có một bộ phận cường giả, biểu tình vẫn nghiêm nghị, bởi vì Ô Lão tuy là Đế Giả nhưng Trung Vực lần này đến tận bốn vị.

Một địch bốn!

Rõ ràng Đông Vực đang ở thế hạ phong!

Trận hạo kiếp này, còn chưa biết có thể vượt qua hay không!

“Lão rùa đen, ngươi còn chưa chết, thật sự là mạng cứng!”

Đồng Đế trừng mắt nhìn Ô Lão nhưng không tiếp tục ra tay, hẳn biết rõ mình không phải là đối thủ.

Vừa rồi, nếu không phải đối phương e ngại làm bị thương cường giả Đông Vực, chỉ một kích kia thôi cũng đủ khiến hắn trọng thương.

“Đồng Thiên Vận, ngươi lại còn dám đặt chân đến Đông Vực! Chẳng lẽ đã quên lời bốn tọa từng nói với ngươi hay sao?”

Lời nói của Ô Lão Thương Tang vang vọng khắp đất trời, đôi mắt khổng lồ như cung điện, gắt gao trừng mắt nhìn Đồng Đế.

Đạp! Đạp!

Đồng Đế bị dọa cho lùi lại hai bước, trong mắt toát lên một tia kinh hãi, hẩn nhớ tới chuyện xảy ra mấy vạn năm trước.

Năm đó, hẩn đến Đông Vực làm việc, tiện tay diệt đi vài tộc nhỏ yếu. Kết quả bị Ô Lão phát hiện.

Hẩn bị Ô Lão vây khốn trên biển Đông, đánh cho thừa sống thiếu chết. Nếu không phải cuối cùng hẩn chạy thoát được, cộng thêm Ô Lão không muốn giải trừ phong ấn...

E rằng!

Hẩn, Đồng Đế đã sớm là vị Đế Giả đầu tiên ngã xuống!

“Ta... Ta làm sao không dám! Lần này bốn đế đến đây là theo Phong trưởng lão, khuyên người đừng xen vào việc của người khác.”

“Nếu không, đừng trách bốn đế khiến người hôm nay thọ tận vong mạng, chết không có chỗ chôn thân!”

Đồng Đế liếc nhìn Phong Lộ bên cạnh vẫn đang bận rộn bày bố trận pháp, trong lòng lập tức bình tĩnh lại, hung hăng nói.

Lúc này!

Ánh mắt Ô Lão nhìn về phía trận pháp phong tỏa Thôn Thiên, trong mắt toát lên một tia phẫn nộ. Với nhãn lực của nó, tự nhiên có thể nhìn ra...

Trận pháp này một khi hình thành, e rằng không cần đến một hai trăm năm đã có thể hút cạn pháp tắc của toàn bộ Đông Vực, đến lúc đó, Đông Vực có thể sẽ trực tiếp sụp đổ.

“Phong Lộ, Trung Vực các người quả nhiên không có ý tốt! Thật sự cho rằng Đông Vực ta dễ bắt nạt hay sao? Chết đi!”

Ô Lão ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, không nói nhảm thêm lời nào nữa, khí thế toàn thân bộc phát, lao thẳng về phía đại trận.

Nó nhất định phải đánh nát trận pháp trước khi nó hình thành, bằng không Đông Vực – nơi mà nó đã bảo vệ vô số năm qua – sẽ hoàn toàn bị hủy hoại.

“Ngăn lão ta lại!”

Phong Lộ nhìn Ô Lão xông tới, trong mắt toát lên một tia khinh thường, lạnh lùng phân phó.

“Được!”

Đồng Đế và một vị Đế Giả khác tay cầm liêm đao gật đầu, nhanh chóng lao đến chặn đường Ô Lão, đồng thời ra tay tấn công.

“Tử Thần Liêm Đao, Diệt Hồn!”

“Nhất Đao Diệt Thế, Vũ Trảm!”

Chỉ thấy hai đạo đao quang xé toáng thiên địa, trực tiếp vượt qua giới hạn thời gian và không gian, chém thẳng về phía Ô Lão.

“Không ổn! Bọn khốn nạn này dám đánh lén! Ô Lão, mau tránh đi!”

“Mẹ kiếp! Hai tên Đế Giả đê tiện, thật không bằng cầm thú!”

“Không thể để Ô Lão chết được, nếu không...”

Xa xa, sinh linh Đông Vực chứng kiến cảnh tượng này, đều phần nộ gào thét. Thậm chí có mấy người còn liều chết xông ra, muốn trợ giúp Ô Lão ngăn cản công kích.

Đây không phải là vì bọn họ có giao tình sâu đậm với Ô Lão, mà bởi vì bọn họ biết, Ô Lão đang chiến đấu vì toàn bộ Đông

Là sinh linh Đông Vực, chút lương tri ấy bọn họ vẫn phải có!

Chương 813: Ô Lão giáng lâm

Thế nhưng...

Ô Lão căn bản không tránh né hai đạo công kích, mặc cho chúng đánh vào người.

“Clang! Clang!”

Hai tiếng va chạm kịch liệt vang vọng trong thiên địa, tựa như hai khối thần thiết va chạm.

Dư âm khủng khiếp khiến không gian phương viên mấy chục vạn dặm hóa hư vô, phía dưới vô số sơn mạch sụp đổ.

Vực sâu vạn trượng xuất hiện khắp nơi, trên bầu trời từng vết nứt lớn hình thành, lâu sau vẫn chưa khép lại.

Nhưng...

Tất cả sinh linh chẳng ai để ý đến điều này, mà đều nhìn về phía chiến trường.

Chỉ thấy trên người Ô Lão hiện lên một đạo lam quang, tạo thành một cái kết giới hình mai rùa.

Hai đạo công kích đánh lên, chỉ khiến kết giới dao động vài cái, ngoài ra chẳng gây ra tác động gì.

Thế nhưng!

Công kích khủng khiếp của hai vị Đế Giả cũng khiến thân thể Ô Lão đang lao tới phải dừng lại!

Đồng thời Đồng Đế và Dao Đế thừa cơ hội này bay nhanh đến trước mặt Ô Lão, trên mặt đều là nụ cười lạnh.

“Ô Lão, chúng ta quen biết nhau cũng đã mấy triệu năm, lúc ngươi đang trẻ, bổn đế cũng chỉ là một tên tiểu bối Đại La mà thôi.”

“Sau đó bổn đế còn được nghe ngươi giảng đạo một lần, ngươi lui đi đi, việc này đã là kết cục đã định, hiện tại rời đi, ngươi còn có thể sống thêm vài trăm năm nữa.”

Đạo Đế nhìn Ô Lão lạnh lùng nói, trong mắt toát lên một tia hồi ức.

Tựa như nhớ lại chuyện cũ năm xưa, nên muốn nhân từ khuyên nhủ Ô Lão rời đi.

Đồng Đế ở bên cạnh bĩu môi, với sự hiểu biết của hắn về Đạo Đế, tên này chính là kẻ tâm ngoan thủ lạt, sao có thể nghĩ cho người khác.

Nguyên nhân nói như vậy đã rõ ràng!

Chính là muốn Ô Lão rời đi, dù sao thực lực của lão già này vẫn rất mạnh, một khi đã đánh nhau.

Bọn họ rất dễ bị thương!

Mà với tình hình Trung Vực hỗn loạn hiện tại, nếu bọn họ bị thương, sau khi trở về rất dễ bị lung lay đế vị.

Không bằng bây giờ khuyên nhủ Ô Lão rời đi, không tốn chút sức lực nào, chẳng phải gánh vác chút nguy hiểm nào mà vẫn có thể hoàn thành nhiệm vụ!

Thật là đẹp thay!

Nghe Đạo Đế nói vậy, Ô Lão hai mắt vẫn lạnh băng, rời đi ư? Sống thêm được vài trăm năm? Thật là lời nhảm nhí!

Ô Đế ta phụng mệnh trấn giữ Đông Vực đã hơn trăm vạn năm, há có thể vì vài lời hăm dọa của ngươi mà bỏ đi.

Hơn nữa!

Chỉ với hai tên Đế Giả nhị trọng như ngươi, Dao Đế, Đồng Đế, còn chưa đủ để vào mắt ta!

“Tìm chết!”

Ô Lão vung một trảo.

Không gian như núi kêu biển gầm, chỉ trong nháy mắt ngưng đọng, uy áp vô tận bao phủ về phía Đồng Đế và Dao Đế.

“Cản lão già này lại, đợi Phong đại nhân rảnh tay!”

Dao Đế quát lớn, lưỡi hái tử vong trong tay mang theo uy lực vô tận, đánh thẳng về phía Ô Lão.

Đồng Đế gạt đầu, trường đao sau lưng bay ra, xoay tròn chắn động giữa không trung, từng đợt đạo lực tỏa ra.

Thanh đao này chính là Đế binh chân chính!

Nhìn trường đao rung động, Dao Đế đang giao đấu với Ô Lão, trong mắt lóe lên tia tham lam và khát vọng.

Phải biết rằng, không phải Đế Giả nào cũng sở hữu Đế binh, ngay cả ba mươi sáu vị Đế Giả Trung Vực cũng chỉ hơn hai mươi người có được Đế binh.

Số còn lại đều chỉ sử dụng Bán Đế binh mà thôi!

Như lưỡi hái tử thần trong tay hắn cũng chỉ là một thanh Bán Đế binh, muốn tiến hóa thành Đế binh chân chính còn không biết bao lâu nữa.

Mà một khi đã có Đế binh trong tay, thực lực của Đế Giả đó so với những kẻ không có, phải mạnh hơn gấp đôi.

Đồng Đế không để ý đến ánh mắt của Dao Đế, hai tay vung lên, lực lượng vô tận dồn vào trường đao.

Vù...!

Trường đao bắt đầu rung lên dữ dội!

Ngay sau đó, một lão già hiện ra, trực tiếp điều khiển trường đao biến hóa khôn lường, tạo thành một đao trận khổng lồ, phong tỏa cả phương viên vạn dặm.

Cùng lúc đó!

Từng luồng lực lượng tràn áp từ trong đao trận tuôn ra, nhắm thẳng vào Ô Lão.

Ầm...

Ầm ầm...

Tiếng chấn động khủng khiếp vang vọng không ngừng bên trong đao trận, Đao Đế, Đồng Đế liên tục tung ra từng đợt công kích về phía Ô Lão.

“Không ổn rồi, Ô Lão bị nhốt lại rồi, trận pháp thôn phệ kia cũng sắp hoàn thành, Đông Vực ta nguy mất rồi!”

“Ta còn tưởng mình có thể tiêu dao thêm vài vạn năm nữa, giờ xem ra, đến vài trăm năm cũng khó mà sống nổi.”

“Hai tên Đế Giả kia đã chặn được Ô Lão, nếu bọn chúng rảnh tay, e là sẽ đồ sát cả Đông Vực ta mất.”

Các cường giả Đông Vực quan sát từ xa, ai nấy đều lộ vẻ mặt tuyệt vọng, như đã nhìn thấy trước kết cục bi thảm trong nay mai.

Đông Vực sụp đổ, vạn vật hóa hư vô, bọn chúng cũng theo Đông Vực mà diệt vong, hồn phi phách tán.

Trong đao trận!

Ô lão Vung trao đánh nát đao quang chém tới, trong lòng dâng lên một nỗi bất an, bởi vì đại trận nơi sơn mạch kia rõ ràng sắp hoàn toàn ổn định rồi!

Chương 814: Lôi Cổ Tử Kim

Chùy 1

“Không ổn, cứ tiếp tục thế này, cái trận pháp thôn phệ kia sẽ được dựng thành công mất!”

Trong lòng Ô lão thâm lo lắng, vốn với thực lực của nó, hai tên Đạo Đế kia căn bản không phải là đối thủ.

Nhưng hai tên đó căn bản không chịu giao chiến trực diện với nó, chỉ mượn uy lực trận pháp để vây khốn, khiến nó trong thời gian ngắn không thể thoát ra!

Nghĩ đến đây!

Ánh mắt Ô lão lóe lên vẻ kiên định, ý thức nhanh chóng tiến vào thức hải, một cây búa màu tím vàng đang lẳng lẳng trôi nổi.

Trên Tử Kim Chùy toàn là vết nứt, dường như sắp vỡ vụn bất cứ lúc nào, đây chính là Đế binh của nó, Lôi Cổ Tử Kim Chùy.

Lúc trước Ô lão tay cầm Tử Kim Chùy này, ở cảnh giới Đế Giả đã đánh ra danh tiếng lẫy lừng, thậm chí còn liên tiếp đánh chết bảy tên sinh linh Đế Giả xâm lược.

Đáng tiếc!

Trong trận chiến thượng cổ, Tử Kim Chùy này bị trọng thương, khí linh bên trong cũng rơi vào trạng thái nửa ngủ say.

Cho dù Ô lão nhiều năm qua không ngừng ôn dưỡng, tế luyện cũng chỉ có thể khôi phục được một chút mà thôi.

“Lão huynh, vốn định để ngươi yên giấc thêm nữa nhưng giờ ta cần đến ngươi rồi.”

Dường như cảm nhận được điều gì!

Vù...!

Tử Kim Chùy bắt đầu rung động, một nữ hài mũm mĩm hiện ra, toàn thân đầy vết nứt, trông thật đáng sợ.

Nữ hài với khoe miệng đầy vết nứt nở nụ cười, phát tay một cái, Tử Kim Chùy lập tức biến mất khỏi thức hải.

Bên ngoài, trong đao trận!

Trước mặt Ô lão đột nhiên xuất hiện một cây búa màu tím vàng, tuy toàn thân là vết rạn nứt nhưng lại tỏa ra khí thế vô cùng đáng sợ.

Đặc biệt là nữ hài hiện lên trên Tử Kim Chùy, nhìn đao trận đầy trời, ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường.

“Phá!”

Ô lão quát lớn, tay cầm Tử Kim Chùy oanh kích về phía đao trận.

“Không ổn, là Lôi Cổ Tử Kim Chùy!”

“Sao có thể như vậy, nghe nói cây búa này đã vỡ nát từ thời thượng cổ rồi cơ mà, sao còn tồn tại được?”

“Quá khủng khiếp, hai ta căn bản không đỡ nổi một kích này, đao trận sắp bị phá rồi.”

Hai người Đao Đế, Đồng Đế nhìn Tử Kim Chùy đánh tới, trong lòng chột căng thẳng, ánh mắt lộ rõ vẻ sợ hãi.

Không phải bọn chúng nhát gan, mà là uy danh của cây búa này ở thời thượng cổ quá hùng vĩ!

Lúc toàn thịnh, chỉ riêng Tử Kim Chùy này đã dễ dàng trấn sát một tên Đế Giả cường đại, thực lực tên Đế Giả kia còn mạnh hơn cả hai tên bọn chúng cộng lại.

Tuy rằng hiện tại cây búa này rõ ràng không ở trạng thái toàn thịnh, thậm chí đã đến bên bờ vực sụp đổ.

Nhưng không thể che lấp uy lực khủng khiếp của nó, chẳng phải ngay cả đế binh trường đao trên không trung cũng đang không ngừng run rẩy hay sao!

Không chút do dự!

Đao Đế, Đồng Đế đều nhanh chóng lùi về phương xa, ngay cả đế binh trường đao cũng muốn chạy trốn.

Nhưng đã quá muộn!

Rầm...!

Ầm ầm...!

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp đất trời, đao trận phong tỏa vạn dặm xung quanh nhanh chóng rung động, càng lúc càng kịch liệt.

Chưa đầy một hơi thở!

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, đao trận trực tiếp nổ tung, sau đó hai đạo thân hình chỉ trong nháy mắt bắn ra ngoài.

Chính là Đao Đế và Đồng Đế!

Phốc! Phốc!

Bị đánh bay ra hơn vạn dặm, hai người mới miễn cưỡng ổn định thân hình trong hư không, đều là há miệng phun ra một ngụm máu tươi phát sáng.

Àm!

Chỉ thấy máu tươi hai người phun ra trực tiếp đè sập hư không, không gian vỡ vụn, cuối cùng bị một hắc động nuốt chửng.

Đây chính là điểm kinh khủng của Đế huyết!

Một giọt máu phá vỡ thương khung, một giọt máu trấn áp U Minh!

Nếu bị sinh linh có tu vi thấp kém có được, rất có thể sẽ trở thành một lần cơ duyên vô thượng, thay đổi thể chất, tăng cường thiên phú!

Thậm chí có thể tạo ra một Thiên Vận chi tử!

Vút!

Đế binh trường đao chỉ trong nháy mắt bay đến trước mặt Đồng Đế, trên thân đao xuất hiện một vết rạn nhỏ, lão già phía trên cũng suy yếu đi nhiều!

“Mẹ kiếp, đây chính là Đế binh của ta, vậy mà lại bị tổn hại!”

Đồng Đế một tay nắm trường đao, sờ lên vết rạn, trong mắt toát lên một tia xót xa, khóe miệng co giật.

Trời biết hẳn vì thanh trường đao này đã bỏ ra bao nhiêu tâm huyết, ước chừng hao phí hơn trăm vạn năm, mới có thể khiến nó chính thức đột phá đến Đế binh vào một vạn năm trước.

Nhờ vào thanh Đế binh trường đao này, địa vị của Đồng Đế ở Trung Vực tăng vọt, từ chỗ đứng bét nhất, trở thành một Đế Giả có danh tiếng.

Thật không ngờ!

Thanh Vô Thượng Đế Binh này của hắc lần đầu tiên sử dụng đã bị tổn hại nặng như vậy, e là không có mấy vạn năm thì không thể khôi phục lại được.

Quả thật là: Xuất sư chưa thành binh trước đã tổn, khiến Đồng Đế lệ rơi đầy vạt áo!

Lúc này!

Ô lão đứng ngạo nghễ giữa không trung, vết nứt trên Tử Kim chùy trong tay càng thêm lớn nhưng thiếu nữ trên đó vẫn giữ nét mặt mỉm cười như thường.

Chương 815: Lôi Cổ Tử Kim

Chùy 2

“Ôi, lão huynh đệ, đa tạ người!”

Ô lão khê thở dài, trong mắt thoáng hiện tia bi ai. Trải qua trận tổn thương vừa rồi, Tử Kim Chùy coi như đã hoàn toàn phế bỏ.

Muốn khôi phục e là chuyện không thể nào, chẳng mấy chốc, thanh Đế binh này sẽ bị rút phẩm cấp, thậm chí là vỡ vụn.

Đến lúc đó!

Thiếu nữ là khí linh, tự nhiên không thể nào tồn tại được nữa!

“Lũ khốn kiếp! Các người đều đáng chết!”

Ánh mắt Ô lão tựa như muốn phun ra lửa giận, lão Vung Tử Kim Chùy trong tay, lần nữa lao thẳng về phía Thôn Phệ Đại Trận.

Lần này, Đồng Đế và Dao Đế nào dám cản đường, một kích vừa rồi của Ô lão đã đủ khiến hai người bọn hấn kinh hồn bạt vía.

Bọn hấn đều sợ lúc này cản trở Ô lão đang thịnh nộ, sẽ bị lão một chưởng đánh chết ngay tại chỗ!

Dù sao, bọn hấn đến đây cũng chỉ vì muốn hoàn thành nhiệm vụ, nhận chút ban thưởng, nào cần phải liều mạng đến thế!

“Tốt quá rồi! Ô lão rớt cuộc cũng bực phát rồi, hai tên Đế Giả kia căn bản không phải là đối thủ của lão nhân gia, Đông Vực chúng ta vẫn còn hy vọng!”

“Không ngờ Ô lão lại cường đại đến thế, quả nhiên không hổ danh là thân hộ vệ của Đông Vực chúng ta! Ô lão vạn tuế!”

“Ô lão vạn tuế!”

“Ô lão vạn tuế!”

Vô số cường giả Đông Vực đều ngửa mặt lên trời gầm thét, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Chỉ cần Ô lão có thể phá vỡ Thôn Phệ Đại Trận kia, đồng thời đánh lui bốn vị Đại Đế, như vậy Đông Vực bọn họ có thể vượt qua kiếp nạn này.

“Sao ta lại có cảm giác Ô lão chưa chắc đã là đối thủ của bốn tên Đế Giả kia. Các người nhìn lão già bố trí trận pháp kia xem.

Hắn ta từ đầu chí cuối vẫn luôn giữ vẻ mặt bình tĩnh, tựa như mọi chuyện đều nằm trong dự liệu của hắn ta vậy, rõ ràng thực lực vô cùng cường hãn.”

Một vị cường giả Thiên Tôn vừa mới đến đây không lâu lên tiếng, giọng điệu có vài phần lo lắng. Với thực lực Thiên Tôn lực trọng của mình, tự nhiên là hắn ta nhìn thấu đáo hơn những người khác.

Tuy rằng vừa rồi Ô lão chỉ dùng một kích đã đánh thương hai vị Đại Đế, khiến người ta vô cùng phấn chấn nhưng hắn ta có thể nhìn ra, Ô lão đây là đang liều mạng.

Vèo! Vèo! Vèo!

Liên tiếp những tiếng xé gió vang lên, từ phía xa xa, vẫn còn không ít cường giả Đông Vực đang cấp tốc chạy đến, trong đó không thiếu những kẻ là cường giả Thiên Tôn.

Bọn hắn nhìn dị biến giữa trời đất, nhìn Ô lão đang lao về phía trước, trong mắt đều lộ ra vẻ ảm đạm.

Bởi vì cho dù là những cường giả đỉnh cao của Đông Vực như bọn hắn, ở nơi này, ngay cả tư cách nhúng tay vào không có.

Một khi xông lên!

Không cần phải nghĩ!

Chỉ cần một tên Đê Giả nào đó tùy tiện hất hơi một cái cũng đủ để nghiền nát bọn hắn thành tro bụi!

Trên không trung dãy núi!

Phong Lộ lại một lần nữa đánh ra một đạo ấn pháp vào trong Thôn Phệ Đại Trận!

Sau đó, hắn ta quay đầu nhìn về phía Ô lão đang lao đến, cùng với hai tên Dao Đế, Đồng Đế đang trốn ở bên cạnh không dám ra tay nữa, trong miệng phát ra một tiếng hừ lạnh:

“Hai tên phế vật, ngay cả một lão rùa đen không cần nổi!”

“Ngân Long, không chế đại trận cho tốt!”

Phong Lộ nói với nam tử tóc bạc đang bố trí trận pháp ở bên cạnh, sau đó xoay người bay đến trước mặt Ô lão, lạnh lùng nói:

“Lão rùa đen, nghe nói Phật Tông Không Kiến muốn thu người làm tọa kỵ, sao ngươi lại không đồng ý?”

Như vậy cũng tốt, không bằng ngươi đến làm tọa kỵ cho bốn tọa lão gia đây. Danh hào Phong gia, Vạn Cổ đệ nhất gia tộc, chắc ngươi cũng đã từng nghe qua.

Có thể trở thành tọa kỵ của Phong gia nhị trưởng lão ta đây, đó chính là vinh quang vô thượng của ngươi. Lão rùa đen, ngươi thấy thế nào?”

Đây nào phải Phong Lộ tự phụ!

Mà bởi Phong gia tự viễn cổ đã là đệ nhất gia tộc Thiên Võ đại thế giới, cường giả vô số.

Có thể nói: Đế Giả đầy đường, Thiên Tôn chẳng bằng cầu!

Dù sau này trải qua bao tai kiếp, khiến thực lực Phong gia tổn hao nhiều nhưng vẫn là đệ nhất thế gia Trung Vực.

Minh chứng rõ ràng nhất, chính là trong ba mươi sáu vị Đế quân Trung Vực, có tới sáu người là đệ tử Phong gia, còn ba kẻ khác cũng là chó săn cho Phong gia.

“Muốn cưới bốn tạ, nằm mơ!”

“Lũ Trung Vực các ngươi thôn phệ pháp tắc Đông Vực cả triệu năm chưa đủ, còn muốn lập trận pháp thôn diệt này sao?”

“Chẳng lẽ ngươi không biết, một khi trận pháp này hoàn thành, Đông Vực chưa tới mấy trăm năm sẽ sụp đổ hoàn toàn hay sao?”

Ô lão phản nộ chất vấn Phong Lộ.

“Đông Vực diệt vong, thì có liên can gì tới Trung Vực? Nói cho cùng, vạn vật đều là kẻ mạnh nuốt kẻ yếu. Chỉ có thôn phệ bốn vực còn lại, Trung Vực mới có thể ổn định hiện trạng. Đây là quyết định của ba mươi sáu vị Đế quân Trung Vực chúng ta, à không, hiện giờ là quyết định của ba mươi lăm vị.”

Chương 816: Phong Lộ xuất thủ

Phong Lộ thản nhiên nói, tựa như hoàn toàn không quan tâm đến sinh linh Đông Vực sắp chết, vạn vật sắp diệt vong.

Thực ra nào chỉ Phong Lộ!

Ba vị Đế Giả còn lại cũng đều lạnh lùng, có lẽ vô tình chính là bệnh chung của bậc Đế Giả, bởi vì bọn họ đã sống quá lâu.

Ở Thiên Võ đại thế giới, phạm là sinh linh đạt tới Thánh cảnh, đều có được sinh mệnh vô hạn. Nhưng cứ mười vạn năm lại phải trải qua một lần đại kiếp, nếu vượt qua được sẽ lại tiêu dao khoái hoạt thêm mười vạn năm.

Mà mỗi lần đại kiếp lại càng thêm hung hiểm, rất nhiều cường giả, cho dù là Thiên Tôn cảnh cũng khó mà sống qua vài lần.

Phần lớn đều vẫn lạc trong đại kiếp!

Thế nhưng!

Đế Giả thì khác, một khi tu vi đã đạt tới Đế Giả, sẽ không còn bị đại kiếp quấy nhiễu, chỉ cần không bị giết, là có thể trường sinh bất lão.

Chính vì thế, vô số Đế Giả trong năm tháng vô tận đã dần đánh mất đi sự thiện lương trong tâm, bởi vì người thân, bằng hữu của bọn họ đều lần lượt chết đi trước mặt.

“Lũ khốn kiếp ích kỷ! Hôm nay lão phu sẽ lấy mạng ngươi, để ngươi biết Đông Vực không thể khinh nhờn!”

Ô lão gầm lên giận dữ, khí thế bùng bạc tỏa ra, Tử Kim Chùy trên tay tỏa ra vạn đạo hào quang.

Một chùy đánh ra, vạn vật vỡ vụn!

“Lôi Cổ Tử Kim Chùy! Năm đó quả thực là một món Đế binh nổi danh. Nếu còn nguyên vẹn, bản tọa còn kiêng dè vài phần.”

“Đáng tiếc lại bị tàn phá thành bộ dạng này, còn uy lực gì nữa? Lão rùa đen, nếu ngươi đã muốn tìm chết, vậy thì đừng trách bản tọa.”

Trong mắt Phong Lộ lóe lên hàn quang, há miệng phun ra một đạo tiểu ấn. Tiểu ấn vừa xuất hiện liền nghênh gió mà lớn, chỉ trong nháy mắt đã biến thành cự đại.

Chưa đầy một hơi thở!

Một phương đại ấn thông thiên đã hiện ra trên không trung, che khuất cả bầu trời, bao phủ thiên địa, phía trên còn khắc hai chữ to: Diệt Thế!

“Là Diệt Thế Ấn!”

“Diệt Thế Ấn là một trong những Đế binh tổ truyền của Phong gia, không ngờ Phong trưởng lão lại mang theo bên người.”

“Xem ra Phong gia rất coi trọng kế hoạch lần này. Phải biết rằng Diệt Thế Ấn cho dù ở Phong gia cũng là một món Đế binh rất có uy danh, tuyệt đối không thua kém Lôi Cổ Tử Kim Chùy.”

“Không đúng, phải nói là Phong gia rất coi trọng lão rùa đen này, cho rằng chỉ mình Phong trưởng lão e là chưa chắc nắm chắc.”

Đồng Đế cùng ba người kia nhìn đại ấn xuất hiện, trên mặt đều lộ vẻ kinh hãi.

Trên không trung!

Ô lão nhìn đại ấn từ trên trời giáng xuống, trong mắt cũng thoáng hiện vẻ kinh hãi nhưng lúc này không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức vung chùy đánh lên.

Rầm! Rầm! Rầm!

Trên bầu trời, Lôi Cổ Tử Kim Chùy và Diệt Thế Ấn liên tục va chạm. Mỗi lần va chạm đều khiến hư không sụp đổ từng mảng lớn, bầu trời bị xé rách thành vô số vết nứt dài vạn dặm.

“Phá Thiên Quyền! Hôm nay bốn tọa sẽ đánh nát mai rùa của ngươi!”

Phong Lộ hét lớn, tung ra một quyền mang theo vô tận sát đạo chỉ lực đánh về phía Ô lão, phảng phất muốn một quyền đánh nát cả người Ô lão.

Ô Lão cảm nhận được Sát Lục Đại Đạo công kích đến, trong mắt toát lên vẻ lạnh lẽo, phất tay một cái, Thủy Chi Đại Đạo liền hiện ra, hướng Phong Lộ đánh tới!

Rầm! Rầm! Rầm!

Hai đại đạo không ngừng va chạm, khiến khe nứt trên không trung càng lúc càng lớn, đại địa Man Châu phía dưới càng xuất hiện từng vực sâu rộng vạn trượng!

Cũng may Man Châu đại địa ngoại trừ một ít Man thú thừa thốt ra thì không còn sinh linh nào khác, bằng không chỉ e sinh linh bị dư chấn đánh chết cũng phải tính bằng triệu triệu!

“Ha ha, lão rùa đen, mai ngươi quả là cứng thật, đáng tiếc Đông Vực tàn phá này lại không chịu nổi dày vò.”

“Hai ta đánh xong trận này, e rằng mấy châu phủ phụ cận đều bị nghiền nát, ngươi còn cho rằng mình có thể bảo vệ được Đông Vực sao?”

Phong Lộ vừa gia tăng lực đạo công kích Ô Lão, vừa cười nhạo, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

“Ngươi...!”

Ô Lão một chương phá vỡ công kích của Phong Lộ, trong mắt toát lên một tia phần nộ và bất đắc dĩ.

Đối phương ra tay hoàn toàn không kiêng kỵ gì, căn bản không quan tâm đến sống chết của Đông Vực nhưng lão thì không thể, lão cần phải lo lắng cho sự an toàn của Đông Vực.

Chính vì vậy!

Mỗi lần Ô Lão ra tay không chỉ là để ngăn cản công kích của Phong Lộ, mà còn nhân tiện hóa giải dư chấn, phòng ngừa chúng hoàn toàn tràn ra ngoài!

Bởi một khi dư chấn hoàn toàn tràn ra, mấy đại châu phụ cận đều sẽ bị liên lụy, khi đó sinh linh chết oan ức sẽ không thể đếm xuể.

Vì vậy, Ô Lão chỉ có thể không ngừng kéo chiến trường lên cao, để giảm bớt thương vong cho Đông Vực.

“Xong rồi, xong rồi, Ô Lão rơi vào thế hạ phong, một tên Đế Giả đã có thể ngăn cản được Ô Lão, vậy...”

“Không ổn, Đông Vực chúng ta chỉ có mỗi Ô Lão là Đế Giả, hai tên Đế Giả còn lại mà ra tay, sẽ không có ai ngăn cản nổi.”

Chương 817: Vu Tộc Đại tể ti

1

Xa xa, đông đảo cường giả Đông Vực nhìn thấy Ô Lão bị Phong Lộ áp chế, sắc mặt đều vô cùng khó coi.

Tuy nhân lực của bọn họ có hạn, không nhìn ra Ô Lão là vì sợ phá hủy Đông Vực mới cố ý rơi vào thế hạ phong.

Nhưng!

Hiện thực chính là Ô Lão đã bị một mình Phong Lộ kia ngăn cản, mà Thôn Phệ đại trận bên kia cũng sắp hoàn thành.

Hơn nữa, còn có hai đại Đế Giả hoàn toàn không bị ai ngăn cản, một khi bọn chúng ra tay, hậu quả thật khó mà lường được.

“Cầu trời hai tên Đế Giả kia đừng ra tay... Khả khả, ta đúng là miệng quạ đen mà.”

Một vị Thiên Tôn thầm cầu nguyện trong lòng nhưng lời còn chưa dứt, liền vội vàng buông lời thô tục, hận không thể tự tát vào miệng mình một cái!

Chỉ thấy!

Đồng Đế và Dao Đế đứng lơ lửng giữa không trung, nhìn thấy Phong Lộ và Ô Lão đang kịch chiến trên cao, hai người nhìn nhau, ánh mắt đầy thâm ý.

Đồng Đế lên tiếng: “Ta còn tưởng lão rùa đen kia lợi hại đến đâu, không ngờ chỉ với Phong trưởng lão cũng đủ để thu thập hắn rồi.”

Đao Đế lại nói: “Không thể nói như vậy, rõ ràng là lão rùa đen kia đang cố kỵ đến sự an nguy của Đông Vực, tự trói buộc tay chân mình.”

Đồng Đế đưa mắt nhìn về phía đông đảo cường giả Đông Vực, cười lạnh: “Khà khà, mặc kệ bọn chúng, trước tiên hãy giải quyết đám sâu bọ trước mắt đã, một phương giới vực rộng lớn như vậy mà chỉ có phần ít Thiên Tôn này.”

Đao Đế gật đầu, nhìn về phía đông đảo cường giả Đông Vực đang tụ tập ở đằng xa, khinh thường bĩu môi.

Lúc này!

Khoảng thời gian từ khi bọn chúng giáng lâm đến giờ đã được nửa nén nhang, cường giả của mấy đại châu gần Man Châu này đều đã đến đông đủ.

Chỉ riêng Tôn Giả cảnh đã có đến mấy chục người, Thiên Tôn cảnh cũng có bảy tám người, thực lực như vậy ở Đông Vực cũng đủ để tung hoành ngang dọc rồi.

Nhưng đối với hai vị cường giả Đế Cảnh Trung Vực là Đồng Đế và Đao Đế mà nói, quả thật quá yếu ớt.

Đừng nói là hai người bọn họ, chỉ cần mười mấy tên thuộc hạ bọn họ mang đến cũng đủ để đối phó với đám cường giả Đông Vực này, thậm chí chẳng cần đến thời gian một nén hương.

“Mỗi người một nửa, xem ai giết nhanh hơn!”

Đao Đế ung dung lên tiếng, tựa như đám đông cường giả Đông Vực kia chẳng qua chỉ là heo chó tùy ý chém giết.

“Được, lũ rác rưởi này, bản đế chỉ cần trong một hơi thở là có thể diệt sạch.”

Đồng Đế khinh thường nói, bàn tay không hề lập tức vươn ra, chộp về phía đông đảo cường giả Đông Vực, phong tỏa vô

biên, lực đạo trấn áp bao phủ cả thiên địa.

Cùng lúc đó!

Ánh mắt Dao Đế ngưng tụ!

Vô số đạo đao quang hiện lên giữa thiên địa, chém thẳng về phía đông đảo cường giả Đông Vực, mỗi một đạo đao quang đều mang uy lực vượt xa cả Thiên Tôn cảnh.

Trên chiến trường, cách đó vạn dặm!

Phong Lộ tung một chưởng đánh lui Ô lão hơn vạn dặm, khoe miệng hiện lên nụ cười quái dị.

“Lão Ô Quy, mau nhìn xuống xem, đám cường giả Đông Vực của ngươi sắp bị tàn sát rồi, ngươi còn phản kháng làm gì nữa?”

“Bản trưởng lão lại cho ngươi một cơ hội, mau trở thành tọa kỵ của ta, ngươi sẽ không phải chết, còn có thể tiến vào Trung Vực tu hành, chẳng phải tốt hơn sao?”

Khụ! Khụ!

Ô lão ho khan hai tiếng, ánh mắt nhanh chóng nhìn xuống dưới, trong lòng lập tức dâng lên một cỗ lo lắng, liền muốn tiến đến cứu viện.

Nhưng!

Phong Lộ sao có thể cho lão ta cơ hội, lập tức đánh ra một chưởng về phía Ô lão, miệng lưỡi không ngừng khiêu khích.

Ô lão tuy giận dữ nhưng trong thời gian ngắn căn bản không thể thoát khỏi, trong lòng lo lắng thầm nghĩ:

“Lão Ma, Lão Vu, hai người còn chưa đến nữa sao?”

Bên kia chiến trường!

Đông đảo cường giả Đông Vực nhìn thấy công kích của Đồng Đế và Dao Đế đánh tới, sắc mặt lập tức tái nhợt, tất cả đều điên cuồng gào thét.

“Chạy mau! Chúng ta căn bản không phải là đối thủ, mau đi tìm cường giả khác đến cứu viện, nếu không Đông Vực sẽ tiêu rồi!”

“Mẹ ơi! Con còn chưa muốn chết, con mới sống có mười mấy vạn tuổi, còn chưa cưới vợ mà!”

“Xong rồi! Lần này chết chắc rồi! Không ngờ lão Ngưu ta lại chết trong tay Đế Giả, xem như cũng vẻ vang cho tổ tông rồi!”

Một Ngưu Đầu Tôn Giả từ bỏ chạy trốn, đứng im tại chỗ, trên mặt lộ ra một tia vui vẻ.

“Vô lý! Lão Ngưu, đầu óc người bị làm sao vậy? Hơn nữa người không thể chết được! Người mà chết thì số Tiên Thạch nợ ta ai trả đây?”

Cầu đầu nhân Tôn Giả im lặng nhìn Ngưu Đầu Tôn Giả, sau đó cưỡng ép kéo lấy sừng của lão Ngưu, nhanh chóng bỏ chạy về phương xa.

Thế nhưng ngay sau đó, tất cả cường giả Đông Vực đều dừng lại!

Bởi vì!

Hai vị Đại Đế ra tay đồng thời phong tỏa bốn phía, lấy thực lực của bọn họ căn bản không thể phá vỡ phong tỏa.

Giờ phút này, bọn họ chẳng khác nào những quân cờ trong ván cờ của hai vị Đại Đế, chỉ có thể mặc cho chém giết, không còn con đường nào khác.

Chương 818: Vu Tộc Đại tế ti

2

Mà trong số đông đảo cường giả Đông Vực!

Có một nam tử khoác áo bào đen, diện mạo lạnh băng, dẫn đôi mắt với công kích khủng khiếp sắp giáng xuống cũng chẳng mấy may kinh hãi.

Một tay hắn cầm ngọc phù truyền âm, miệng lẩm nhẩm điều gì, tay kia nắm chặt một lệnh bài, trên có khắc hai chữ “Thời Không”.

Nếu lúc này có vị đại thần nào của Thiên Hỏa Thánh Đình hiện diện, ắt sẽ nhận ra ngay, đây chính là kẻ tự xưng Nhị tiên sinh, lừa gạt bọn họ kết minh năm xưa, Thiên Bộ Thiên Nhị!...

Giờ phút này!

Trên không trung cách Man Hoang ức vạn dặm, Ma Long Phi Liễn đang lao đi vun vút!

Bên trong phi liễn!

Chu Khung khoác Ma Thần chiến bào, an vị trên bảo tọa Ma Long, phía dưới, Thiên Nhất vận áo bào đen, mặt nạ kim cương che khuất dung nhan, quỳ một gối.

Thiên Nhất tay cầm ngọc phù truyền âm, vội vàng bẩm báo với Chu Khung mọi diễn biến xảy ra ở biên giới Man Châu.

“Chỉ mới có Ô lão giá lâm, Ma Tôn và Đại tế ti vẫn chưa thấy đâu, cứ để bọn chúng rục rươu thêm chút nữa!”

Trong mắt Chu Khung lóe lên tia sắc lạnh, hắn chẳng có ý định mở Thời Không Chi Môn để trực tiếp giáng xuống Man Châu. ...

Phía trên biên giới Man Châu!

“Ông trời ơi, đất mẹ ơi, cầu xin vị thần nào đó hãy rải lòng từ bi, cứu lấy mạng cầu của ta, ta còn muốn sống thêm năm vạn năm nữa...”

Cầu đầu nhân quỳ rạp dưới đất, gào khóc thảm thiết, nó nhớ đến đám tiểu thiếp xinh đẹp ở quê nhà, nếu nó có mệnh hệ gì, e rằng trên đầu chúng nó mọc đầy cỏ xanh mướt.

Dường như lời thỉnh cầu của Cầu đầu nhân đã động đến trời xanh!

Rầm!

Chỉ thấy từ đằng xa, một tiếng quát vang lên đầy uy nghiêm!

“Dám ngang nhiên tàn sát võ giả Đông Vực ta, chẳng lẽ các ngươi muốn chọc trời, khiêu khích Đông Vực ta không người hay sao!”

Tiếng nói vừa dứt!

Một lão già chống quả trượng, dáng hình tiên phong đạo cốt hiện ra nơi chân trời, chính là Vu tộc Đại tể ti vừa kịp thời đến nơi.

Đại tể ti khẽ vung quả trượng, một luồng nguyên rửa chi đạo tà ác lập tức bao trùm thiên địa, dễ dàng phá tan tất cả đao quang, nhắm thẳng đến Dao Đế mà công tới.

Mẹ kiếp!

Dao Đế nhìn luồng nguyên rửa đang ập tới, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh hãi, bởi vì hắn cảm nhận được một tia uy

hiếp chí mạng từ đó!

Lão già này là ai?

Sao Đông Vực lại xuất hiện nhân vật khủng khiếp như vậy!

Một Thiên Tôn đỉnh phong nho nhỏ, vậy mà có thể thi triển công kích khiến hắn phải kiêng dè, chuyện này thật khó tin!

Chẳng lẽ cách nhìn người của hắn đã sai?

Nội tâm Dao Đế dâng lên nỗi nghi ngờ điên cuồng, thậm chí còn nhanh chóng niệm Thanh Tâm Chú mấy lần, thế nhưng cảnh tượng trước mắt vẫn không có bất kỳ biến hóa nào.

“Vù vù!”

Dao Đế tức giận gầm lên một tiếng, chẳng còn tâm trí đâu mà suy nghĩ thêm nữa, lưỡi hái tử vong trong tay lập tức vung ra.

“Tử Vong Thu Hoạch!”

Một đạo đạo đạo thông thiên triệt địa hình thành, nhanh chóng ngưng tụ thành hình một cái liêm đao, hướng Trớ Chú Chi Đạo chém tới.

Tạp Tạp Tạp

Xoạt!

Từng đợt tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên, cuối cùng lưỡi hái tử vong trực tiếp chém nát đạo nguyên rửa thành tro bụi!

Uy lực kinh thiên, khiến bàn tay đang bao phủ mọi người của Đồng Đế ở bên cạnh cũng phải dừng lại, ánh mắt nhìn về phương xa!

Rầm!

Một lão già mặc áo bào xám đột nhiên xuất hiện trên không trung phía trên các võ giả Đông Vực!

“Là Đại tể ti Vu tộc!”

“Nghe nói trăm vạn năm trước ngài ấy đã là Thiên Tôn đỉnh phong, thật không ngờ thực lực của lão nhân gia lại cường đại đến thế.”

“Thật lợi hại, chẳng những chặn được công kích của lão già kia, mà còn phản công ngược lại.”

“Ta thấy thật kỳ lạ, thực lực của ngài ấy mạnh như vậy, sao không quản luôn Chu ma đầu bên Dương Châu kia đi, hại ta phải dọn nhà cả đêm.”

Đông đảo cường giả Đông Vực phía dưới nhìn thấy Đại tể ti Vu tộc phía trên, đều thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi bọn họ đều nghĩ mình chết chắc rồi, không ngờ lại có cứu tinh đến, thật đúng là tuyệt xử phùng sinh!

Trên hư không!

Ô lão cảm nhận được Đại tể ti đến, khóe miệng nở một nụ cười, trong lòng cũng an định hơn không ít, quát lớn:

“Phong Lộ, đừng tưởng Đông Vực chúng ta dễ bắt nạt, đám lão già chúng ta còn chưa chết đâu, ngươi đừng hòng làm càn!”

Phong Lộ liếc nhìn Đại tể ti phía dưới, trong mắt lóe lên một tia hồi ức, hình như nhớ ra điều gì đó!

Hơn một trăm vạn năm trước, tại Thiên Vô đại thế giới!

Khi đó yêu nghiệt nhiều như mây, thiên kiêu nhiều như mưa, trong đó Đông Vực có ba yêu nghiệt nổi danh nhất, chính là Ma Tôn, Vu Chú và Đan Dương!

Cả ba người bọn họ đều từng chém giết vô số cường giả Trung Vực trong đại chiến!

Sau đó, khi Đông Vực chiến bại bị phong tỏa, Trung Vực muốn cho ba yêu nghiệt này một cơ hội gia nhập Trung Vực!

Chương 819: Ma Tôn đến

Đáng tiếc!

Ba đại yêu nghiệt, trong một đêm bỗng nhiên biến mất không dấu tích!

Cuối cùng Phong gia Trung Vực đưa Dịch Lão có tư chất chỉ đứng sau bọn họ một bậc đi, đồng thời giúp hấn đột phá đến Đế Giả, mục đích không phải vì điều gì khác.

Chính là muốn nói cho ba yêu nghiệt kia biết, Trung Vực mới là nơi bọn họ nên đến, thế nhưng cả ba người bọn họ vẫn không bước chân vào Trung Vực!

“Xem ra là tên tiểu tử Vu Chú kia, không ngờ tiểu tử này vẫn còn sống, chỉ e là mấy năm nay hấn đã phải trải qua không ít tai kiếp!”

“Đáng tiếc lúc trước để hấn đi Trung Vực hấn không đi, bằng không bây giờ chắc đã đột phá đến Đế Cảnh rồi!”

Hừ!

Ô lão hừ lạnh một tiếng!

“Tới Trung Vực sao?”

“Tới đó làm nô lệ cho các người ư? Đừng tưởng lão phu không biết, Dịch tiểu tử ở Trung Vực sống những ngày tháng ra sao!”

Ha ha!

Phong Lộ cười lớn một tiếng, khoe miệng nở nụ cười lạnh!

“Ngày tháng gì cơ chứ? Hấn đã đột phá Đế Giả, được xưng tụng là một trong ba mươi sáu vị Đế quân của Trung Vực,

ngày tháng như thế, còn chưa đủ tốt sao?”

“Lão rùa đen, người nghĩ Vu Chú đến là hữu dụng hay sao? Cho dù hẳn có thể ngăn cản một vị Đế quân cũng chẳng làm được gì đâu!”

Giọng điệu Phong Lộ tràn đầy châm chọc, lúc trước chính là sợ Đông Vực có một vài cao thủ ẩn giấu, nên cố ý phái tới bốn vị Đế quân.

Ba vực khác đều là một vị Đế quân dẫn theo một ít Thiên Tôn đi trước, hơn nữa cơ bản đều không gặp khó khăn gì mà giải quyết xong xuôi.

Hiện giờ bản thân bị lão Ô Quy này chặn lại, cho dù Vu Chú có thể cản được một vị Đế quân, vẫn còn một vị Đế quân khác không ai ngăn cản.

Đối với Đông Vực tàn phá này mà nói!

Một vị Đế quân thôi cũng đủ để hủy hoại hoàn toàn nó rồi!

Nhưng vào lúc này!

Chỉ thấy hư không nơi xa chấn động một hồi!

Xoạt!

Một tiếng xé rách không gian vang lên!

Sau đó!

Một nam tử cao tới trăm trượng từ trong khe nứt không gian bước ra, toàn thân ma khí ngất trời, chỉ trong nháy mắt bao phủ phương viên mấy chục vạn dặm.

“Là Ma Tôn đại nhân!”

“Ma Tôn rốt cuộc cũng tới rồi, đây chính là đệ nhất cường giả Đông Vực chúng ta, chắc chắn so với Đại tể ti Vu tộc còn cường đại hơn.”

“Đúng vậy, Ma Tôn trong truyền thuyết chính là cường giả gần với Đế Giả nhất, thực lực chắc chắn phi phàm.”

Đông đảo cường giả Đông Vực nhìn Ma Tôn từ trong hư không bước ra, đều lộ vẻ kinh hãi, thậm chí có một tia cảm giác an toàn.

không thể trách bọn họ như vậy!

Thật sự là ở Đông Vực có quá nhiều truyền thuyết về Ma Tôn, rất nhiều cường giả ở đây, cơ bản đều là nghe truyền thuyết về Ma Tôn mà lớn lên.

Cái gì là Đông Vực đệ nhất cường giả?

Là võ giả có khả năng đột phá hạn chế, đột phá đến cảnh giới Đế Giả!

Dù sao chỉ cần nhắc tới cường giả Đông Vực, Ma Tôn chính là một cái hào rộ không thể vượt qua, rất nhiều võ giả Đông Vực thậm chí còn không biết đến sự tồn tại của Ô lão.

Nhưng mà!

Lại không có một võ giả nào không biết đến sự tồn tại của Ma Tôn!...

Ma Tôn lẳng lặng đứng trong hư không, tựa như một Ma đầu viễn cổ, hai con ngươi máu tanh nhìn lên phong ấn trên không trung, lạnh lùng nói:

“Vu Chú của ngươi vô dụng, vậy thêm bốn tọa thì sao!”

“Hừ!”

Phong Lộ nhìn nam tử trăm trượng xuất hiện, sắc mặt sa sầm, hắn vừa rồi vậy mà quên mất sự hiện diện của Ma Tôn.

Là kẻ đứng đầu tam đại yêu nghiệt Đông Vực năm xưa, cho dù là trong kế hoạch lần này, bọn hắn cũng tính đến sự tồn tại của Ma Tôn.

Trong kế hoạch ban đầu!

Là định Phong Lộ trấn sát Ô lão, Đồng Đế trấn sát Ma Tôn, Dao Đế trấn sát cường giả còn lại của Đông Vực!

Nhưng hiện tại thực lực Vu Chú có phần vượt quá dự liệu, nếu Đan Dương kia chưa chết, thực lực cũng tất không tầm thường.

Kế hoạch thôn phệ Đông Vực lần này e là có biến!

Thế nhưng!

Chỉ trong nháy mắt!

Sắc mặt Phong Lộ đã khôi phục bình tĩnh, tuy kế hoạch có phần thay đổi nhưng vẫn trong tầm kiểm soát của hắn.

“Thêm người cũng vô dụng thôi!”

Phong Lộ nhìn Ma Tôn, cười lạnh, trong mắt lóe lên sát ý, nói: “Đồng Đế, giết hắn cho ta!”

“Được!”

Đồng Đế gật đầu, nhanh chóng bay đến trước mặt Ma Tôn, nhìn Ma Tôn bá đạo trước mặt.

Nội tâm Đồng Đế không khỏi dậy sóng!

Bởi vì hắn phát hiện mình vậy mà có phần không nhìn thấu Ma Tôn, còn cảm nhận được lực lượng đáng sợ trong cơ thể hắn.

Thậm chí hắn còn nảy sinh một loại ảo giác, như thể Ma Tôn có thực lực có thể giết chết hắn!

Đồng Đế lắc đầu, gạt bỏ ý nghĩ hoang đường này, Tôn cảnh sao có thể địch nổi Đế Giả.

Huống hồ hắn còn không phải Đế Giả tầm thường, nghĩ đến đây, Đồng Đế khinh miệt nói với Ma Tôn:

“Bản đế từng nghe danh ngươi, đệ nhất yêu nghiệt Đông Vực, đáng tiếc ngươi cũng chỉ là Thiên Tôn, so với Đế Giả khác biệt như trời với đất...”

Chương 820: Đại chiến bắt đầu 1

“Lắm lời!”

Ma Tôn cắt ngang lời Đồng Đế, trong mắt lóe lên hàn quang, tung một quyền.

Trong chớp mắt, Ma đạo chi lực ngập trời hiện ra, xé rách hư không, trấn áp về phía Đồng Đế, khí thế kinh thiên động địa, tựa như trời long đất lở.

Cái quái gì!

Đồng Đế nhìn Ma Tôn đột nhiên xuất thủ, sắc mặt tối sầm, lão già điên này, xuất thủ không thêm báo trước một tiếng.

Hơn nữa!

Một tên Thiên Tôn nho nhỏ, sao có thể dễ dàng điều động đạo lực cường đại như vậy.

Chẳng lẽ ở Đông Vực đồ nát này lĩnh ngộ đạo lực dễ dàng đến thế sao!

Đồng Đế nhìn Ma chi đại đạo đánh tới trước mắt, không kịp suy nghĩ thêm, vội vàng cầm trường đao chém ra.

Một ánh đao thông thiên triệt địa hiện ra, chém thẳng về phía Ma chi đại đạo.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh thiên động địa vang vọng không ngừng, dư chấn vô tận tản ra nhưng đều bị ma khí Ma Tôn chặn lại.

Cùng lúc đó!

Vu Chú cũng vung gậy đánh tới Dao Đế, nguyên rửa chi đạo tái hiện, khiến hư không vạn dặm trở nên quỷ dị.

“Thật là vô liêm sỉ, ngươi tưởng ngươi có thể đấu lại bốn tọa sao!”

Dao Đế quát lớn, phần nộ ngập tràn trong mắt.

Vừa rồi hắn bị cản lại là do Vu Chú đánh lén cùng với sự quỷ dị của nguyên rửa chi đạo.

Nhưng!

Điều đó không có nghĩa là Vu Chú có thể chống lại hắn, phải biết Dao Đế hẳn đường đường là cường giả Đế Giả nhị trọng.

Chẳng cần nói đối phương hiện tại còn chưa thành Đế, cho dù có thành Đế không phải là đối thủ của hắn.

Từ xưa đến nay!

Người có thể vượt cấp chiến đấu ở Đế Cảnh không có mấy ai!

“Tử Thần giáng lâm, Nhất Liêm Nhất Dao!”

Lưỡi hái tử thần trong tay Dao Đế không ngừng vung ra, vô số đạo quang mang theo đạo lực vô tận chém tới Vu Chú.

Ầm...

Ầm ầm...

Từng tiếng chấn động kinh khủng vang lên!

Vu Chú nhanh chóng né tránh trong hư không, quả trứng trong tay không ngừng đánh ra từng luồng nguyên rửa chi lực.

Trong chốc lát, hai người đánh ngang tài ngang sức, tựa như kỳ phùng địch thủ. ...

“Phế vật, chỉ là hai tên Thiên Tôn, các ngươi vậy mà không thể bắt được!”

Phong Lộ vừa đánh với Ô Lão vừa giận dữ quát, hẳn thật sự không thể tưởng tượng nổi, hai gã Đế Giả lại không thể bắt được hai tên Thiên Tôn.

Nhất là Đồng Đế, rõ ràng đang bị Ma Tôn áp chế, người không biết còn tưởng hẳn là Thiên Tôn, Ma Tôn là Đế Giả.

“Hừ, chẳng lẽ Đế Giả là vô địch sao!”

Ô Lão cười khẩy nhưng trong lòng lại không hề bình tĩnh, tuy hiện tại nhìn như hai bên đang bất phân thắng bại.

Nhưng!

Thôn phệ đại trận trên dãy núi phía xa sắp hoàn thành, một khi đại trận thành công, cho dù bọn họ giết chết mấy tên Đế Giả này thì đã sao.

Bên trong chiến trường!

Đồng Đế và Dao Đế đều lộ vẻ mặt khó coi!

Đồng Đế càng đánh càng kinh hãi, hẳn phát hiện thực lực của Ma Tôn đã vượt xa phạm trù Thiên Tôn, thậm chí đạt đến trình độ chiến đấu của Đế Giả nhị tam trọng.

Đặc biệt là lĩnh ngộ đối với Ma chi đại đạo!

Quả thực đạt đến cấp bậc khủng khiếp, ngay cả Đế Giả tứ trọng ngũ trọng không sánh bằng đạo lực mà hẳn lĩnh ngộ.

Hiện tại đừng nói nhanh chóng trấn sát đối phương, ngay cả đánh trả cũng khiến bốn tọa có phần tổn sức.

Mà lúc này Dao Đế cũng chẳng mạnh hơn hẳn là bao, tuy thực lực Vu Chủ không phải quá mạnh cũng chỉ đạt tới khoảng tầng Đế Giả.

Nhưng!

Lực lượng nguyên rửa của y thật quá quý dị, đặc biệt là vừa rồi không kịp phòng bị, một tia lực lượng nguyên rửa đã xâm nhập vào cơ thể.

Mặc dù đã bị hấn nhanh chóng loại trừ!

Nhưng hấn phát hiện bảo bối của mình đã bị rút nhỏ một nửa, thật khiến hấn khó lòng tiếp nhận, vốn đã nhỏ, hiện tại...

E là phải dùng kính lúp mới tìm thấy!

Điều này khiến Đào Đế trong chiến đấu căn bản không thể toàn lực ra tay, bởi vì hấn phải luôn phòng hộ không để lực lượng nguyên rửa tới gần.

Nếu không, hậu quả thật khó lường!...

“Lên cho bản tôn!”

Ma Tôn hét lớn một tiếng, một kích ma quyền từ dưới đánh lên, nhắm thẳng về phía Đồng Đế, ma khí cuộn cuộn tung hoành vạn dặm.

Rầm...!

Một tiếng chấn động kinh thiên vang lên!

Đồng Đế không kịp phản ứng, bị Ma Tôn một quyền đánh bay lên không trung, xa đến mười mấy vạn dặm.

Phốc...!

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Đồng Đế phun ra, tay cầm đế đao không ngừng run rẩy, miệng lẩm bẩm:

“Sao có thể như vậy, một Thiên Tôn sao lại mạnh đến thế!”

Nhưng Đồng Đế căn bản không kịp nghĩ ra lý do, bởi vì bàn chân khổng lồ của Ma Tôn đã giáng xuống, nhắm thẳng vào mặt hấn.

“Khinh người quá đáng, quyền chi cực, diệt thế gian!”

Đồng Đế nổi giận gầm lên, tung một quyền về phía bàn chân của Ma Tôn, một luồng ý chí phá diệt vạn vật tràn ngập thiên địa.

Quyền phong lướt qua, vạn vật hóa thành hư vô, thiên địa như bị một quyền này trấn áp, ngưng đọng.

Đồng thời!

Đế đao trong tay Đồng Đế tự động bay ra, lão già khí linh ở phía trên điều khiển đế đao, chém về phía cổ Ma Tôn.

Chương 821: Đại chiến bắt đầu 2

“Hừ!”

Ma Tôn hừ lạnh một tiếng, tốc độ bàn chân giảm xuống càng nhanh hơn, đồng thời một chưởng đánh ra, nhắm thẳng vào đế đao.

Rầm!

Nắm đấm của Đồng Đế bị một cước của Ma Tôn đạp gãy, bàn chân khổng lồ không hề dừng lại, tiếp tục đá vào mặt Đồng Đế.

“A...!”

Đồng Đế hét thảm một tiếng, thân thể bay ngược ra xa vạn dặm, ngã xuống hư không, mặt sưng vù như cá nóc.

“Đang!”

Một tiếng chấn động vang lên, Đế Đao bị Ma Tôn một quyền đánh bay ra ngoài mấy chục vạn dặm, vết rạn trên thân đao vốn bị Tử Kim Chùy đánh ra lại càng thêm lớn.

Khí Linh lão già không ngừng lắc đầu, tựa như bị đánh choáng váng, loạng choạng bay đến bên cạnh Đồng Đế.

“Phụt!”

Đồng Đế phun ra một ngụm máu tươi lẫn cả mấy chiếc răng, vệt vàng vận dụng pháp lực làm tiêu tan vết sưng trên mặt.

Nhất Đế và Dao Linh đều hoảng sợ nhìn Ma Tôn phía trước!

Thật sự quá mạnh!

Chưa đầy một nén hương, Ma Tôn đã đánh y trọng thương, ngay cả Đế Binh cũng bị đánh rạn nứt.

Tên này quả thật không phải người!

“Không đúng! Người không thể nào mạnh như vậy được! Người đang thi triển bí pháp!”

Đồng Đế nhìn chăm chăm vào Ma Tôn, đột nhiên như nhận ra điều gì đó liền lớn tiếng nói.

Quả nhiên...

Ma Tôn đứng trên không trung, tuy ma khí ngập trời, bá đạo vô song nhưng sắc mặt lại có phần trắng bệch.

Điều này chứng tỏ trạng thái của hắn lúc này vô cùng bất thường, rõ ràng là đã sử dụng bí pháp nào đó để tăng cường thực lực.

“Bồn tọa sử dụng thì đã sao nào!”

Ma Tôn lạnh lùng nói.

Không sai!

Hắn đúng là đã sử dụng bí pháp để kích hoạt thực lực, đó là một môn bí pháp do chính hắn sáng tạo ra: Ma Đế Lâm Thân Pháp!

Một khi thi triển bí pháp này, trong thời gian ngắn thực lực sẽ tăng lên gấp bội nhưng hậu quả là sau khi hiệu lực của bí pháp biến mất, bản thân sẽ bị phản phệ, rơi vào trạng thái trọng thương.

Kể từ khi sáng tạo ra môn bí pháp này đến nay, đây là lần đầu tiên hắn sử dụng, bởi vì trước đây ở Đông Vực chưa từng

có ai khiến hắn phải động dụng đến nó.

Ban đầu, dù đối phó với Đồng Đế, hắn không định sử dụng đến bí pháp này, bởi Ma Tôn hắn tự tin bản thân không hề thua kém đối phương.

Thế nhưng!

Thôn Phệ Đại Trận ở dãy núi phía xa kia sắp hoàn thành rồi, hắn không có thời gian dây dưa với Đồng Đế nữa.

Phải nhanh chóng giải quyết y, sau đó đi phá hủy đại trận!

Lúc này, Đồng Đế cũng nhìn ra ý đồ của Ma Tôn, y cười lạnh, đứng lên nói:

“Muốn phá hủy Thôn Phệ Đại Trận? Người nằm mơ đi!”

Dứt lời!

Đồng Đế lại rút pháp lực vào trong Đế Dao!

“Vù...!”

Đế Dao lại biến hóa khôn lường, tạo thành một đao trận cực lớn, bao phủ về phía Ma Tôn.

“Không vây được lão rùa đen kia, chẳng lẽ bản đế lại không vây được ngươi!”

Đao trận chỉ trong nháy mắt phong tỏa vạn dặm hư không xung quanh Ma Tôn, vô tận đao khí tản ra, chém về phía Ma Tôn!

“Hừ!”

Ánh mắt Ma Tôn lạnh lẽo, ma khí toàn thân tỏa ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một vòng bảo hộ màu đen!

“Keng! Keng! Keng!”

Từng tiếng va chạm mãnh liệt vang lên, chỉ thấy tất cả đao quang va chạm vào vòng bảo hộ đều bị bật ra!

“Phá!”

Ma Tôn tung một quyền, Ma chi đại đao lại hiện ra, mang theo vô tận ma diễm râm về phía đao trận!

“Râm!”

Đao trận bị đánh cho rung chuyển dữ dội, không ít lưỡi đao trực tiếp nổ tung, ngay cả trên bản thể Đế Đao cũng xuất hiện thêm nhiều vết rạn.

“Phụt!”

Đồng Đế cắn răng, phun một ngụm máu tươi lên đao trận, khiến hào quang trên Đế Đao bùng lên, đao trận đang rung chuyển cũng ổn định trở lại!

Đồng thời, Đồng Đế gầm lên:

“Ngân Đế, ngươi mau lên chút nữa! Bồn tọa sắp chèo chống không nổi rồi!”

“Sắp xong rồi! Chậm nhất một nén nhang nữa là xong!”

Dưới dãy núi, Ngân Đế đang bố trí trận pháp quay đầu đáp lời, sau đó lại đánh ra một kiện bảo vật phụ trợ vào trong trận pháp.

Nguyên bản, bố trí Thôn Phệ Đại Trận không cần phức tạp như vậy nhưng các vị đại lão Trung Vực e ngại trận pháp có thể bị phá hoại.

Bởi vậy!

Bọn họ cố ý cải tiến trận pháp!

Hiện tại, Thôn Phệ Đại Trận phiên bản nâng cấp này, một khi đã hoàn thành, trừ phi là cường giả Đế Giả thất trọng trở lên, bằng không, căn bản không thể phá giải.

Mà cường giả Đế Giả thất trọng, ngay cả Trung Vực không có mấy ai!

Đông Vực lại càng không thể có, cho dù là Ô Lão lúc toàn thịnh cũng chỉ là Đế Giả ngũ trọng, hiện giờ thực lực càng suy thoái hơn.

Có thể nói!

Chỉ cần trận pháp hoàn thành, Đông Vực diệt vong chính là kết cục đã định!

Phương xa!

Chứng kiến Ma Tôn bị vây khốn, Ô Lão và Đại tể ti vẫn đang khổ chiến, đông đảo cường giả Đông Vực đều lộ vẻ mặt khó coi.

“Không ổn! Ô Lão và Ma Tôn đều bị vây khốn, Thôn Phệ Đại Trận trên dãy núi cũng sắp hình thành rồi! Chúng ta phải làm gì đó!”

Chương 822: Cường giả Đông Vực tuyệt vời

“Đúng vậy! Nếu để Thôn Phệ Đại Trận hình thành, võ giả Đông Vực chúng ta coi như xong đời!”

Đúng lúc này!

“Vèo!”

Một tiếng xé gió vang lên, một lão già mặc cẩm bào nhanh chóng xuất hiện trước mặt mọi người.

“Là Nhân Tôn!”

“Đáng tiếc! Tuy lão nhân gia là cường giả Thiên Tôn bát trọng nhưng tình hình hiện tại e là cũng vô dụng!”

Nhìn thấy lão già cẩm bào, đông đảo cường giả Đông Vực đầu tiên là mừng rỡ, sau đó lại đồng loạt thở dài!

Bởi vì chiến trường lúc này, cho dù là cường giả tuyệt thế Đông Vực như Nhân Tôn cũng chẳng thể nào xoay chuyển được tình thế!...

Nhân Tôn lơ lửng giữa không trung, thần thức đảo qua chiến trường một lượt, chỉ trong nháy mắt đã thấu rõ sự tình, lập tức lên tiếng:

“Toàn thể võ giả Đông Vực nghe rõ, bốn tọa chính là Nhân Tôn, giờ phút này, Đông Vực đang lâm nguy.

Trung Vực mưu toan lập nên tà trận thôn phệ, nếu để chúng thành công, Đông Vực rồi sẽ đối mặt với họa kiếp diệt vong.

Tất cả nghe lệnh, theo bốn tọa phá trận, chém!”

Nhân Tôn gầm lên giận dữ, không chút do dự, tay nắm chặt trường kiếm, lao vun vút về phía đại trận trên dãy núi.

“Huynh đệ chúng ta, vì Đông Vực, vì chính mình, xông lên!”

“Không sai, kẻ nào dám chùn bước, lão Ngưu ta nguyện rửa đám thiếp thất của hắn đời đời béo tốt, nặng nề hơn năm trăm cân!”

Từng bóng võ giả Đông Vực lao thẳng về hướng đại trận, dấu biết tỷ lệ thành công chẳng đáng là bao.

Thế nhưng không một ai nao núng, bởi lẽ trận chiến này không chỉ vì Đông Vực mà còn vì chính bản thân bọn họ.

Một khi Đông Vực sụp đổ, cho dù may mắn sống sót cũng chỉ có thể chặt vật cầu sinh mà thôi.

“Lũ ngu xuẩn!”

Ngân Đế nhìn đông đảo võ giả Đông Vực đang lao tới, trên mặt lộ ra vẻ khinh miệt, tựa như đang nhìn một lũ kiến hôi.

“Đi, giết sạch cho ta!”

Ngân Long phát tay, mấy chục tên cường giả Trung Vực đang trấn giữ bốn phía dãy núi đồng loạt bước ra.

“Tuân lệnh!”

Chúng đồng loạt cúi người lĩnh mệnh, sau đó lao thẳng về phía võ giả Đông Vực, khóe miệng đều treo nụ cười đầy giễu cợt.

“Huynh đệ, hãy cho đám nhà quê Đông Vực kia nếm thử sự lợi hại của Trung Vực chúng ta, ha ha!”

“Hừ, lũ đê nhũ, cả một vực rộng lớn thế mà chỉ có mỗi Nhân Tôn là Thiên Tôn bát trọng, còn lại đều là đám ô hợp Thiên Tôn ngũ trọng lục trọng, giết cũng chẳng đã tay.”

Tiếng cười nhạo, châm chọc đều đều phát ra từ miệng lũ cường giả Trung Vực, chúng căn bản không xem đám người đang lao tới kia ra gì.

Giọng điệu ngạo mạn đến cực điểm!

Nghे vậy, sắc mặt đám võ giả Đông Vực đỏ bừng, lửa giận ngùn ngụt trong mắt, thế nhưng trong lòng lại tràn đầy bất lực.

Bởi lẽ bọn họ không thể không thừa nhận, lời đám người kia nói đều là sự thật, lúc này tuy số lượng võ giả Đông Vực đông đảo.

Nhưng mà!

Kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Nhân Tôn - một gã Thiên Tôn bát trọng mà thôi, ngoài ra chỉ có thêm hai ba tên Thiên Tôn tứ trọng ngũ trọng, mười mấy tên Thiên Tôn nhất trọng, còn lại đều chỉ là đám Tôn Giả cảnh thấp kém.

Thế nhưng nhìn sang đám người bên kia!

Dù chỉ có vài chục người nhưng kẻ yếu nhất cũng có tu vi Thiên Tôn cảnh, hơn mười tên Thiên Tôn ngũ trọng lục trọng, thậm chí còn có vài tên Thiên Tôn cửu trọng.

So sánh hai bên!

Thực lực chênh lệch quá lớn, chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, thế nhưng đám đông võ giả Đông Vực không hề sợ hãi.

Tất cả đều mang quyết tâm tử chiến!

“Chết!”

Nhân Tôn xông lên phía trước, quát lớn một tiếng, trường kiếm trong tay vung lên, kiếm khí ngút trời.

Xoạt!

Một tiếng xé rách kinh thiên bỗng vang lên!

Chỉ thấy một Thiên Tôn bát trọng Trung Vực, thân hình bỗng chốc bất động, trong mắt lóe lên tia hoảng sợ, run rẩy thốt:

“Mạnh... Mạnh... Quá!”

Lời còn chưa dứt!

Cả người hắn đã hóa thành hai đoạn, hiện nguyên hình là một quái thú xấu xí, ngã nhào xuống đất.

“A Đông! Lữ Nhân tộc hèn mọn, các ngươi muốn tìm chết!”

Một võ giả Trung Vực chứng kiến đồng bạn bị lão già Nhân tộc đối diện một kiếm miểu sát, trong lòng vừa kinh lại vừa sợ.

Kinh hãi là lão già Nhân tộc này tuy chỉ có tu vi Thiên Tôn bát trọng nhưng lại có thể bộc phát uy lực ngang ngửa Thiên Tôn cửu trọng.

Sợ là bởi quái vật vừa bị giết kia chính là người hắn yêu, hai người đã sớm quyết định sẽ công khai tình cảm.

Nay người yêu bị giết hại trước mắt, hắn gần như phát điên, trường thương trong tay lập tức đâm thẳng về phía Nhân Tôn.

Rầm! Rầm! Rầm!

Hai người lao vào đối chọi, chỉ trong nháy mắt đã tung ra hàng ngàn chiêu, bất phân thắng bại.

Nhưng mà!

Những chiến trường khác lại vô cùng thê thảm!

Võ giả Đông Vực tuy đông đảo nhưng chênh lệch thực lực đâu phải chỉ dựa vào số lượng là có thể bù đắp.

Trong chốc lát, tiếng kêu thảm thiết của võ giả Đông Vực vang vọng khắp chiến trường, xen lẫn tiếng cười nhạo của đám người Trung Vực.

Chương 823: Chu Khung giáng lâm 1

Chưa đầy mười hơi thở!

Võ giả Đông Vực đã bỏ mạng đến mấy chục người, mà những kẻ có tư cách tham gia trận chiến này đều là cường giả Đại Thánh đỉnh phong, thậm chí cả Tôn Giả không ít.

Có thể nói!

Chỉ trong mười hơi thở ngắn ngủi, gần một phần trăm cường giả đỉnh cấp của Đông Vực đã bỏ mạng.

“Giết! Giết! Giết! Tất cả đều phải chết cho lão Ngưu ta!”

Ngưu Đầu Tôn Giả điên cuồng vung vẩy đại phủ trong tay, khiến Cầu đầu nhân Tôn Giả đứng bên cạnh cũng phải lùi lại vài bước vì sợ bị thương oan.

Cường giả Đông Vực chứng kiến đồng bạn lần lượt ngã xuống, trong lòng đều bị bóng ma tử vong bao phủ, tuyệt vọng như thủy triều nhanh chóng lan tràn.

Dường như dù có dốc hết toàn lực, bọn họ không thể nào thay đổi được kết cục bi thảm này!

Ngay lúc ấy!

Từ phía chân trời bỗng truyền đến vài tiếng gầm rú, từng luồng khí thể cường đại từ đằng xa lao đến với tốc độ cực nhanh!

Vài vị Thiên Tôn thậm chí còn nghe thấy tiếng gầm gừ của Ma Long đang đến gần!

Vèo! Vèo! Vèo!

Phương xa, một trận tiếng xé gió nhanh chóng truyền đến!

Chỉ thấy mấy đạo thân hình cực tốc mà đến, trong đó có hai hán tử khôi ngô, một kẻ tay cầm kim chùy, một kẻ tay cầm cự phủ.

Chính là Vu Chiến Thiên và Ô Chân Thiên!

Mấy người còn lại đều mang dáng vẻ lão già, trên người mỗi người đều toát ra khí thế kinh người, tu vi ở khoảng Thiên Tôn thất - bát trọng, rõ ràng là một đám lão quái vật ẩn thế của Đông Vực.

“Xông lên!”

Mấy người liếc nhìn nhau, không nói thêm lời nào, trực tiếp xông về phía đám võ giả Trung Vực.

“Phủ Trần Thiên Khung!”

“Chùy Đả Giang Sơn!”

“Đại Hoang Phi Long Chương!”

Từng đạo công kích kinh khủng lập tức bao phủ đông đảo võ giả Trung Vực, khiến cho cường giả Đông Vực đang tuyệt vọng được phen thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi Vu Chiến Thiên cùng những người khác gia nhập!

Chiến trường lập tức biến đổi, cường giả Đông Vực vốn liên tục bại lui nhanh chóng ổn định thế cục, tuy rằng vẫn khó lòng giành chiến thắng.

Nhưng ít ra đã không còn bị tàn sát một cách thảm hại nữa!

“Mẹ kiếp, chuyện gì thế này, Đông Vực sao lại có nhiều yêu nghiệt có thể vượt cấp chiến đấu đến vậy, thật bất thường.”

Một tên Thiên Tôn đỉnh cấp của Trung Vực một chương bức lui Vu Chiến Thiên, phần nộ gầm lên!

Phải biết rằng thực lực của hắn đã đạt đến Thiên Tôn cửu trọng đỉnh phong, còn Vu Chiến Thiên đối diện chỉ là Thiên Tôn bát trọng!

Thế mà Vu Chiến Thiên lại có thể áp chế hắn, nếu không phải đối phương vẫn luôn hỗ trợ cho cường giả khác của Đông Vực!

E là hắn không cần bao lâu nữa sẽ bị chém làm đôi!

Những cường giả Trung Vực khác không khá hơn là bao, đám sinh linh mới đến của Đông Vực đều có thực lực cực kỳ cường hãn.

Nếu không phải thực lực tổng hợp của bọn chúng hùng mạnh, e rằng hiện giờ đã bị phản sát tập thể rồi!

Ngay khi đông đảo cường giả Trung Vực đang gầm thét, một giọng nói uy nghiêm bỗng nhiên vang vọng khắp chiến trường.

“Thần linh giáng thế, ngôn xuất pháp tùy, Thần phán: Phải có ánh sáng!”

Sau đó, một nam tử khoác trên mình bộ y phục màu vàng kim từ phương xa sải bước mà đến, mỗi bước chân của hắn đều khiến cho hào quang trong thiên địa thêm phần chói lọi.

“A... Tại sao ta không nhìn thấy gì nữa, chẳng lẽ năm xưa lên nhìn thôn phụ tắm rửa đã bị báo ứng rồi sao?!”

Một tên cường giả Trung Vực ôm mặt kêu lên thảm thiết, không chỉ hắn mà rất nhiều cường giả Trung Vực khác cũng đều ôm mặt gào thét.

“Chết đi!”

Cường giả Đông Vực thấy vậy, làm sao có thể bỏ lỡ cơ hội, lập tức dồn toàn lực xuất thủ.

A! A! A!

Liên tiếp những tiếng kêu thảm thiết vang lên!

Năm, sáu tên cường giả Trung Vực lập tức bị đánh chết tại chỗ, còn tám, chín tên khác cũng bị trọng thương.

“Thần phán: Lũ nguoi đáng chết!”

Nam tử y phục màu vàng kim lại uy nghiêm phán quyết, thân hình lập tức xuất hiện trên không trung, một chuồng đánh xuống một tên cường giả Thiên Tôn cửu trọng của Trung Vực!

Nguy!

Cường giả Thiên Tôn cửu trọng của Trung Vực phía dưới lập tức cảm nhận được tử khí bao trùm, sắc mặt đại biến!

Người này là ai, có sao Đông Vực lại có võ giả cường hãn đến thế, uy lực này... dường như đã vượt qua Thiên Tôn cảnh!

Nhưng hãn nào kịp suy nghĩ thêm, vội vàng phát động toàn bộ pháp lực, nhanh chóng diểm một chỉ.

“Đại Hoang Tù Thiên Chỉ, phá cho ta!”

Rầm...!

Ầm ầm...!

Một trận chấn động kinh thiên động địa vang vọng khắp chiến trường, dư chấn vô tận tản ra, tầng không bị xé rách vô số vết nứt!

Ngay cả đám cường giả đang giao chiến cũng nhao nhao bay xa, e sợ bị dư uy ảnh hưởng!

Sau đó!

Tất cả cường giả đồng loạt cúi nhìn xuống phía dưới,
không nhìn được hít sâu một ngụm khí lạnh!

Tê!

Chỉ thấy phía dưới đại địa Man Châu xuất hiện một hố sâu
vạn trượng, bên trong là một quái thú khổng lồ cao đến mấy
chục vạn trượng!

Chương 824: Chu Khung giáng lâm 2

Toàn thân quái thú dẹt như bánh tráng, không còn chút sinh khí nào, hiển nhiên đã chết từ lâu!

Chỉ một chiêu!

Cường giả đỉnh cấp Thiên Tôn cửu trọng của Trung Vực cứ thế bị miểu sát!

“Là Thần Tôn!”

“Là Thần Tôn đại nhân của Trung Châu, nghe đồn năm đó ngài ấy có thể dễ dàng miểu sát cường giả đồng cấp, không ngờ lại cường hãn đến thế.”

“Thần Tôn đại nhân đã sớm đột phá đến Thiên Tôn đỉnh phong, thực lực hiện tại chắc chắn kinh khủng vô cùng, võ giả Đông Vực ta không thể khinh thường!”

Thần Tôn?

Nghe võ giả Đông Vực hoan hô, đám người Trung Vực đều lộ vẻ khó hiểu, bởi bọn chúng căn bản không biết người này là ai.

Nhưng nhìn đồng bạn đã chết thảm phía dưới, ánh mắt chúng nhìn về phía Thần Tôn tràn đầy sợ hãi.

Phải biết rằng!

Cường giả Trung Vực vừa bị Thần Tôn miểu sát chính là một trong số người mạnh nhất dưới Đế Giả bên bọn chúng.

Hắn ta vậy mà đã bị miểu sát!

Rõ ràng bọn chúng căn bản không phải đối thủ của Thần Tôn!

Thần Tôn lạnh lùng nhìn đám cường giả Trung Vực, sau đó đưa mắt nhìn về phía Ngân Đế đang bố trí trận pháp ở dãy núi phía xa.

Không chút do dự!

Khí thế Thần Tôn bùng phát, định tiếp tục ra tay!

Lúc này!

Rống! Rống! Rống!

Một loạt tiếng gầm rú của Ma Long vang vọng khắp chiến trường, từ xa tới gần, chấn động màng nhĩ!

“Mẹ kiếp, mau nhìn kia!”

Một cường giả Trung Vực chỉ tay về phía xa, gầm lên đầy kinh hãi, như thể chứng kiến điều gì đó không thể tin nổi.

Không cần hẳn phải nhiều lời!

Lúc này, cường giả Đông Vực và Trung Vực đều hướng mắt nhìn về phương xa, bởi vì động tĩnh của kẻ đến thật sự quá lớn.

Chỉ thấy...

Từ đằng xa, chín con Ma Long khổng lồ đang kéo một cỗ phi liễn lao tới với tốc độ cực nhanh, hai bên phi liễn còn có mười mấy nhân vật với ma điểm ngập trời đứng hầu.

Nhưng điều này không phải là thứ khiến bọn họ khiếp sợ!

Xét cho cùng, tuy rằng Liên Sinh và đám người kia đều là kẻ có thiên phú yêu nghiệt nhưng tu vi hiện tại cũng chỉ vừa mới đột phá Tôn Giả.

Loại tu vi này có lẽ đủ để xưng vương xưng bá ở những nơi khác nhưng trong chiến trường hiện tại cũng chỉ như con kiến hôi mà thôi.

Thứ khiến bọn họ khiếp sợ chính là câu đối hai bên phi liên!

“Lục thần lục tiên lại lục phật, vạn cổ thương khung đệ nhất ma! Khẩu khí thật lớn, hắc ta tưởng hắc ta là ai?”

“Câu đối này thật ngông cuồng, rốt cuộc là ai đang trong phi liên kia? Hắc ta tưởng mình là thiên hạ vô địch hay sao mà dám dấn loại câu đối này?”

“Tuy rằng có phần khoác lác nhưng không thể không thừa nhận, câu đối này quả thật rất bá đạo!”

Từng cường giả Trung Vực một nhìn câu đối trên phi liên, đều lộ vẻ mặt ngơ ngác và rung động.

Chẳng cần nói đến bọn họ!

Ngay cả cường giả Đông Vực khi nhìn thấy Ma Long Phi Liên đang lao tới, khóe miệng cũng đều giật giật, tuy rằng bọn họ đều từng nghe qua hoặc từng nhìn thấy câu đối này.

Nhưng mỗi khi nhìn thấy, bọn họ vẫn cảm thấy bất an trong lòng!

Thế nhưng!

Trước đây, bọn họ còn dám mắng Chu ma đầu ngông cuồng nhưng sau sự kiện Ô Đảo, bọn họ cũng chỉ dám lầm bầm trong lòng vài câu mà thôi.

“Không đúng, các người mau nhìn xem, đám Ma Long kéo phi liên kia... lại là Ma Long thuần huyết! Sao hắc ta dám...?”

Một vị Thiên Tôn như phát hiện ra điều gì đó, chỉ vào chín con Ma Long đang kéo phi liên rồi gầm lên, hai mắt trợn

trùng.

Lúc này, những cường giả Trung Vực khác cũng đều nhìn về phía đám Ma Long, lập tức biến sắc, thậm chí có mấy người còn run rẩy toàn thân.

“Làm sao có thể như vậy? Sao ở Đông Vực vẫn còn tồn tại Ma Long thuần huyết? Lại còn xuất hiện cùng lúc tới chín con!”

“Nếu để Ma Long Đế phát hiện chuyện này, e là kẻ trong phi liễn kia sẽ bị xé thành trăm mảnh mất!”

Cũng chẳng trách bọn họ lại khiếp sợ đến vậy!

Ma Long thuần huyết thật sự quá quý hiếm, ngay cả ở Trung Vực cũng chẳng có mấy con, hơn nữa con nào con nấy đều sở hữu thiên phú tuyệt đỉnh.

Vốn dĩ điều này không có gì đáng nói, xét cho cùng, dù cho là chủng tộc hiếm hoi hay thiên phú cao, đối với những cường giả như bọn họ mà nói cũng chẳng là gì.

Tất cả là bởi vì, Ma Long nhất tộc có một vị Đế Giả!

Ma Long Đế!

Ông ta có thực lực vô song cổ kim, đã đột phá đến cảnh giới Đế Giả từ mấy trăm vạn năm trước, hiện tại thực lực càng là đạt đến Đế Giả thất trọng.

Ông ta chính là một trong những bá chủ chân chính của Trung Vực, tính cách lại cực kỳ bá đạo, đặc biệt là đối với Ma Long thuần huyết, ông ta xem chúng như con ruột của mình.

Nếu để ông ta nhìn thấy có kẻ dám dùng Ma Long thuần huyết để kéo xe, lại còn tới chín con, e là ông ta sẽ nổi điên ngay tại chỗ.

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả cường giả!

Râm!

Chương 825: Chu Khung bá đạo

Cửu Long Ma Liễn trực tiếp dừng lại ở phía trước chiến trường trăm dặm!

Trên phi liễn, Liên Sinh cùng mọi người đều cung kính khom người, Liên Sinh trầm giọng bẩm báo:

“Giáo chủ, biên giới Man Châu đã đến!”

“Giả thân giả quý, lão tử diệt người!”

Một cường giả Trung Vực nhìn thấy hàng loạt hành động của phi liễn, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo, lập tức xông ra.

Thanh loan đao hình trăng lưỡi liềm trong tay hấn vung lên, mang theo uy áp vô tận, chém thẳng về phía mọi người trên phi liễn.

Tựa như muốn nghiền nát cả cỗ phi liễn chỉ trong nháy mắt!

Hành động này của hấn nào phải lỗ mãng!

Mà là đã qua tính toán kỹ lưỡng, từ khoảnh khắc nhìn thấy chín con Ma Long, trong lòng hấn đã có mưu đồ.

Chính là: Giết sạch những kẻ trên phi liễn, sau đó giải cứu chín con Ma Long, mang về Trung Vực dâng cho Ma Long Đế.

Như vậy, Ma Long Đế tất vui mừng, ban thưởng cho hấn vài phần cơ duyên, dẫu không thể đột phá Đế Giả, đạt tới Thiên Tôn đỉnh phong cũng là tốt lắm.

Nếu may mắn hơn, được thu làm đệ tử thân truyền, chẳng phải một bước lên trời hay sao.

“Hừ!”

Những cường giả Trung Vực khác trông thấy đồng bạn xông ra, đều thầm mắng trong lòng, bởi vì bọn chúng cũng nghĩ tới điểm này, đáng tiếc đã chậm một bước.

Lúc này!

Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên cùng những người khác trên phi liên dường như không cảm nhận được công kích kinh khủng đang ập xuống, vẫn cung kính cúi đầu.

“Không ổn rồi, các ngươi mau tránh đi, kẻ ra tay là cường giả Thiên Tôn thất trọng, các ngươi không thể đỡ nổi đâu.”

Cầu đầu nhân Tôn Giả nhìn thấy đám người Liên Sinh không chút động tĩnh, liền vội vàng hô lên.

Những cường giả Đông Vực khác lại im lặng, bởi danh tiếng Chu ma đầu ở Đông Vực chẳng tốt đẹp gì.

Thậm chí trong số đó có kẻ còn có thù oán với Chu ma đầu, trên mặt thoáng hiện vẻ hả hê.

Dù bọn chúng cũng cho rằng, cường giả Trung Vực kia chưa chắc đã giết được Chu ma đầu nhưng nhìn thấy Ma Giáo gặp xui xẻo cũng khiến chúng vui lòng.

Ngay khi công kích khủng khiếp sắp giáng xuống người Liên Sinh cùng mọi người!

Ầm!

Cánh cửa phi liên bỗng mở tung!

“Chết!”

Một tiếng quát bá đạo từ trong phi liên truyền ra, tựa như sấm sét vang vọng khắp muôn dặm.

Trong thiên địa, vô số ma khí cuộn cuộn hội tụ!

Chỉ trong nháy mắt!

Một chữ “Tử” ngưng tụ từ ma khí hiện ra giữa đất trời!

Chữ “Tử” vừa thành hình, liền mang theo uy thế vô biên, nhanh chóng trấn áp cường giả Trung Vực đang lao tới.

Rầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên vang vọng giữa đất trời!

Phốc!

Tên cường giả Trung Vực trực tiếp bị đánh bay ra ngoài trăm dặm, miệng phun một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Sao có thể như thế được, sinh linh trong phi liên sao có thể mạnh mẽ đến vậy!

Rõ ràng hẳn cảm nhận được sinh linh trong phi liên, tu vi cũng chẳng phải mạnh lắm, chẳng lẽ là mình cảm nhận sai?

Thật sự là đáng chết!

Tên cường giả Trung Vực thầm mắng một câu, cúi đầu nhìn Viên Nguyệt loan đao trong tay, trên đó rõ ràng đã đầy vết rạn.

“Mẹ kiếp, binh khí Thiên Tôn đỉnh phong của ta thế mà lại bị hủy hoại thế này!”

Tên cường giả Trung Vực mặt mũi đầy đau lòng nhưng thân thể lại không do dự, lập tức đứng lên.

Bởi vì!

Chữ “Tử” sau khi đánh bay hắn, căn bản không hề tiêu tán, vẫn đang nhanh chóng trấn áp về phía hắn.

“Viên nguyệt khai thiên, tích địa khai thiên! Trảm!”

Tên cường giả Trung Vực găm lên giận dữ, chỉ trong nháy mắt bắt đầu kích hoạt tiềm lực trong cơ thể, làn da toàn thân bắt đầu rỉ ra máu tươi.

Phốc!

Một ngụm tinh huyết được hắt phun lên thanh Viên Nguyệt loan đao đã vỡ nát trong tay, loan đao lập tức phát ra ánh sáng chói lọi.

Sau đó, tên cường giả Trung Vực tay cầm loan đao, mang theo uy áp cuồn cuộn, lao thẳng về phía chữ “Tử”.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chữ “Tử” trực tiếp va chạm vào Viên Nguyệt loan đao, không hề dừng lại, loan đao lập tức vỡ vụn thành tro bụi, tiếp tục lao về phía trước.

“Không thể nào, sao người có thể chỉ dùng một chữ đã trấn chết ta được, ta không cam lòng... A...!”

Một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên vang vọng giữa đất trời, chỉ thấy tên cường giả Trung Vực trực tiếp bị trấn áp thành tro bụi, tiêu tán trong thiên địa.

Có thể nói là:

Gió thổi qua, tro cốt bay loạn!

Tiếng kèn vang lên, cha mẹ nuôi uống công!

“Hít...”

“Hít...”

Vô số cường giả Trung Vực đều hít vào một ngụm khí lạnh!

“Đừng có mà hít nữa, ngày nào các người cũng hít, có thể có phần sáng tạo nào mới được không hả?”

Một tên Thiên Tôn Trung Vực phần nộ quát, dùng cách này để bình ổn nội tâm đang cuộn sóng của mình.

(Cường giả Trung Vực: Tác giả hết ý tưởng rồi hay sao mà lại đổ hết lên đầu chúng ta thế này! Byakugan)

“Cái này, thế mà đã chết rồi, một tên cường giả Thiên Tôn thất trọng, lại bị một chữ trấn áp chết.”

“Chẳng lẽ lại là một vị đại lão đỉnh cấp nào đó của Đông Vực, may mà vừa rồi ta không xông ra, nếu không thì người chết chính là ta.”

Chương 826: Tất cả đều nằm trong lòng bàn tay 1

Vô số cường giả Trung Vực ngừng hít khí lạnh, đều là vẻ mặt sợ hãi, bộ dạng như vừa may mắn thoát chết.

Đồng thời bọn họ nhao nhao suy đoán nhân vật bên trong phi liên này, chắc chắn là một trong những vị đại lão của Đông Vực, có lẽ là một vị Thần Tôn nào đó.

Mà đông đảo cường giả Đông Vực nhìn cường giả Trung Vực tử vong, nội tâm cũng đều không ngừng rung động.

Mặc dù!

Một năm gần đây, truyền kỳ của Chu ma đầu không ngừng được truyền tụng nhưng bọn họ vẫn duy trì thái độ hoài nghi.

Cho rằng Chu ma đầu này có thể là mượn nhờ bí bảo gì đó mới có thể giết đám người Long Tôn, Hồ Tôn.

Nhưng vừa rồi bọn họ đã nhìn thấy gì!

Chu ma đầu vậy mà chỉ một chữ quát ra, liền trấn sát cường giả Trung Vực Thiên Tôn thất trọng, hoàn toàn không mượn nhờ bất kỳ ngoại lực nào.

Chẳng phải đây là nói: Truyền thuyết của Chu ma đầu đều là thật, hẳn thật sự đã có thực lực Thiên Tôn tám, chín tầng sao?

Dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, trong phi liên truyền đến một loạt tiếng bước chân nặng nề!

Thất!

Thát!

Thát!

Mỗi một bước đều như giẫm lên trái tim của mọi người, khiến trái tim của tất cả sinh linh đập càng lúc càng nhanh.

Rầm! Rầm!

Hai tiếng nổ mạnh vang lên!

Rõ ràng là hai vị Tôn Giả đỉnh phong của Trung Vực, trái tim không chịu nổi trực tiếp nổ tung, hai người chỉ vào phương hướng phi liên học máu, lại nói không nên lời.

Sau đó!

Hai mắt hai người ảm đạm, rơi xuống phía dưới, vậy mà trực tiếp bị tiếng bước chân trấn chết.

Một hơi sau!

Ngay cả một số cường giả Thiên Tôn sơ kỳ cũng sắp không chịu nổi, cảm giác mình sắp tự bạo tại chỗ.

Tiếng bước chân rớt cuộc cũng dừng lại!

Một bóng người mặc Ma Thần chiến bào xuất hiện trên phi liên, toàn thân ma diễm ngập trời, khí huyết sát bao phủ phương viên hơn vạn dặm.

Một đôi mắt đẫm máu nhìn lên bầu trời, khí phách cuộn cuộn tràn ngập thiên địa, hết như một vị Ma Thần giáng thế.

Lúc này!

Ánh mắt Chu Khung nhìn về phía chiến trường bốn phía trên bầu trời!

Một chỗ là phía trên cùng, song phương chiến đấu là một con rùa đen thật lớn cùng một lão già cầm bào.

Thân phận của hai người rất dễ dàng suy đoán, con rùa đen tựa như hòn đảo kia, rõ ràng là Ô Lão, một người khác hẳn định là kẻ dẫn đầu Trung Vực lần này đến đây.

“Hệ thống, lão già cầm bào kia thực lực như thế nào?”

“Ký chủ, thực lực của đôi phương là Đế Giả ngũ trọng!”

Đế Giả ngũ trọng ư!

Vậy thì giết hẳn, ta chẳng những có thể thu hoạch được thể Miểu Sát, còn có thể thu hoạch được ba ức giá trị nhân vật phản diện!

“Nếu đã vậy, lão già này chính là mục tiêu của bọn tọạ, nên giết như thế nào đây, cường sát hay là cường sát!”

Chu Khung xem xong chiến trường của Ô Lão, Phong Lộ, ánh mắt bèn về phía chiến trường thứ hai.

Nơi đó là một đao trận không lồ!

Trong đao trận giam cầm một thân hình cao trăm trượng, toàn thân ma điểm cuộn cuộn, Ma chi đại đạo trên đỉnh đầu xuyên thẳng trời cao.

Thân hình trăm trượng mỗi lần công kích đều khiến đao trận rung lắc dữ dội, Đồng Đế phía trên càng phun ra một búng máu tươi nhưng vẫn cố gắng duy trì trận pháp ổn định.

“Ma Tôn!”

Chu Khung nhìn thân hình khủng khiếp cao trăm trượng, chỉ trong nháy mắt đã đoán ra thân phận đối phương.

Dù sao một võ giả Ma đạo Thiên Tôn cảnh ở Đông Vực có thể áp chế Đế Giả, không cần nghĩ cũng biết, chỉ có thể là Ma Tôn.

“Xem ra thực lực của Ma Tôn còn mạnh hơn ta tưởng, đã vượt qua Đế Giả cảnh bình thường.”

Chu Khung thâm nghĩ.

Còn chiến trường thứ ba!

Là một lão già chống quái trượng và một Đế Giả cầm liềm đao, tình hình chiến trường này rất bất lợi, lão già chống quái trượng rõ ràng rơi vào hạ phong, thân thể già nua không ngừng run rẩy.

“Đại tể ti Vu tộc!”

Chu Khung nhận ra thân phận đối phương, đều là cự phách Dương Châu, tình hình Vu tộc, bốn bộ đã bấm báo cho Chu Khung.

Mà Dương Châu là đại bản doanh của Ma Giáo, nguyên nhân vẫn chưa thống nhất cũng bởi vì Đại tể ti Vu tộc.

Với thực lực của Ma Giáo, muốn tiêu diệt Vu tộc, Chu Khung nhất định phải dùng đến át chủ bài.

Nhưng!

Làm vậy hoàn toàn không phù hợp với việc tối đa hóa lợi ích, vì vậy Chu Khung mới chưa động đến Vu tộc.

Tuy nhiên!

Sau đại chiến này!

Vu tộc chỉ còn hai lựa chọn, quy hàng hoặc diệt tộc!

Còn chiến trường thứ tư!

Chính là đông đảo cường giả Đông Vực và cường giả Trung Vực đại chiến hỗn loạn, hiện tại đang ở thế giằng co!

Mà lúc này!

Bốn chiến trường vì Chu Khung đến, đều dồn ánh mắt về phía phi liên.

Dù sao cách xuất hiện bá đạo như vậy, hiển nhiên không phải nhân vật tầm thường!

Phong Lộ: “Lại là cường giả ẩn thế nào của Đông Vực? Không đúng, cốt linh rất trẻ, chưa đến ngàn tuổi, sao có thể như thế?”

Đồng Đế: “Chết tiệt, sao ta không nhìn ra tu vi của hắn, chẳng lẽ tu vi của hắn cao hơn ta? Không thể nào, hắn là dùng bí bảo che giấu, có thể che giấu đến mức ta không nhìn ra, bí bảo này chắc chắn không tầm thường.”

Chương 827: Tất cả đều nằm trong lòng bàn tay 2

Ma Tôn: “Tiểu tử này là ai, từ khi nào Đông Vực lại có thiên kiêu Ma đạo yêu nghiệt như vậy?”

Đại tề ti: “Ngạo mạn, tàn bạo, quả nhiên đúng như ta suy đoán, xem ra sau này Vu tộc...”...

Ánh mắt đám người Phong Lộ nhìn Chu Khung đều lộ ra dị dạng, bởi vì bọn chúng đều phát hiện ra sự bất phàm của hắn.

Một sinh linh cốt linh rõ ràng không vượt quá một ngàn năm, thực lực thậm chí ngay cả bọn chúng cũng nhìn không thấu, mặc dù có thể là do có bí bảo ẩn giấu.

Nhưng mà!

Nhìn hắn vừa rồi chỉ dùng một chữ đã trấn sát một cường giả Thiên Tôn thất trọng, thực lực của hắn ít nhất cũng đạt tới Thiên Tôn bát trọng cửu trọng.

Sinh linh ngàn năm, Thiên Tôn đỉnh cao!

Hai từ này cộng lại, quả thực tựa như một vụ nổ hạt nhân, khiến cho tất cả mọi người đều chết lặng.

Thiên phú bậc này!

Thiên Võ đại thế giới từ xưa đến nay chưa từng có, quả thực là phá vỡ quy tắc, hơn nữa, hắn lại ở Đông Vực pháp tắc mỏng manh này.

Nếu như hắn ở Trung Vực!

Chẳng phải thực lực hiện tại còn mạnh hơn, thậm chí có thể đã đột phá đến Đế Giả rồi sao!

Một Đế Giả chưa tới ngàn năm!

Hít!

Tất cả sinh linh nghĩ tới đây, đều hít vào một ngụm khí lạnh, cảm thấy nhân sinh quan của mình bị chấn động dữ dội!

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng tiếng chấn động kinh thiên lần nữa kéo suy nghĩ của mọi người trở về hiện thực, chỉ thấy Thôn Phệ đại trận trên dãy núi rung động dữ dội.

Chấn động khủng khiếp khiến cho dãy núi phía dưới xuất hiện từng vết nứt, khí tức kỳ lạ từ Thôn Phệ Đại Trận tỏa ra, như thể đang câu thông với thiên địa.

“Không ổn, Thôn Phệ đại trận đang câu thông với thiên địa, sắp thành công rồi, mau ngăn cản hẩn.”

Ô Lão nhìn tình huống phía dưới, lập tức lo lắng gầm lên một tiếng, khí thể toàn thân bùng phát, muốn thoát khỏi chiến trường.

Thế nhưng!

Vốn dĩ nó giao đấu với Phong Lộ đã rơi vào thế hạ phong, bây giờ tình huống như vậy, Phong Lộ làm sao có thể để nó rời đi.

Lập tức tăng cường công kích, mặc dù Ô Lão gào thét liên tục nhưng căn bản không thể thoát khỏi.

Tình hình những chiến trường khác không khác biệt là bao!

Tuy Ma Tôn có thực lực mạnh hơn Đồng Đế nhưng dưới tình huống đối phương dốc toàn lực, khiến hẩn nhất thời không thoát khỏi được.

Còn Đại tể ti, vốn dĩ đang ở thế yếu trong lúc giao chiến, càng không thể ra tay cứu giúp.

Có thể rút tay ra cũng chỉ có chiến trường bên Thiên Tôn!

“Giết, vì Đông Vực giành lấy một đường sinh cơ!”

Thần Tôn phần nộ gầm lên, trong tay phát ra một luồng sáng, ném thẳng về phía một võ giả Trung Vực Thiên Tôn bát trọng.

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên, tên Trung Vực Thiên Tôn đó trực tiếp bị quang đoàn đánh nổ tung tại chỗ.

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Vô số võ giả Đông Vực đều hướng võ giả Trung Vực đánh tới, có Thần Tôn cùng các cường giả gia nhập, thế trận hoàn toàn xoay chuyển.

Võ giả Đông Vực hoàn toàn áp đảo võ giả Trung Vực, trong chớp mắt thiên địa vang vọng tiếng gầm thét.

Trên phi liễn!

Chu Khung nhìn chiến trường ngút trời, cùng với thôn phệ đại trận sắp hình thành trên dãy núi, sắc mặt vẫn bình thản dị thường.

Bởi vì tất cả đều nằm trong lòng bàn tay hắn, có thể nói là nằm trong kế hoạch của hắn.

Lúc trước, sau khi tiến vào tiểu thế giới hư vô, điều tra ký ức của vị Tôn Giả Trung Vực kia, Chu Khung đã biết được kế hoạch thôn phệ này.

Khi ấy!

Hắn liền lập ra một loạt kế hoạch, trong đó, việc để thôn phệ đại trận này hình thành là vô cùng cần thiết.

Hơn nữa!

Trận chiến này cũng là không thể tránh khỏi, đám lão quái vật Ô lão, Ma Tôn kia, thực lực thật quá mạnh mẽ.

Mạnh đến mức khiến Chu Khung dù có hệ thống, trong thời gian ngắn không thể hoàn toàn trấn áp. Một khi Ma Giáo muốn xung bá Đông Vực, chắc chắn sẽ xảy ra xung đột với đám người này, thậm chí bọn chúng sẽ liên kết lại để trấn áp Ma Giáo. Khi đó, dù có dùng đến át chủ bài, e là Chu Khung cũng khó lòng đối phó.

Vì vậy!

Chi bằng trước khi Ma Giáo xung bá Đông Vực, hãy để cho những cường giả có thể uy hiếp Ma Giáo này bị trọng thương trước! (Loại thương thế mà ngàn năm tám trăm năm cũng khó lành).

Như thế, trên con đường xung bá của Ma Giáo, những cường giả này sẽ không còn khả năng gây sóng gió nữa.

Còn về Trung Vực!

Một khi Ma Giáo thống nhất Đông Vực, chính là lúc đại quân Ma Giáo tiến đánh Trung Vực. Tới lúc đó, Trung Vực sẽ phải trả giá bằng máu cho những gì bọn chúng đã làm!

Àm!

Một tiếng nổ vang trời!

Chỉ thấy Liên Sinh trên phi liên phát tay, lấy ra một chiếc ghế Ma Long đặt sau lưng Chu Khung.

Chu Khung ung dung ngồi xuống ghế Ma Long, nhìn chiến trường kịch liệt, khóe miệng nhếch lên một nụ cười tà dị:

“Các ngươi cứ việc ra đó mà chơi đùa thỏa thích đi!”

“Tuân lệnh!”

Đám người Liên Sinh đồng loạt cúi đầu lĩnh mệnh, sau đó đều hùng hực khí thế lao vào chiến trường. Dù sao, đây chính là trận chiến với võ giả Trung Vực, bọn họ sao có thể không phấn khích cho được?

Chương 828: Ma Hồ Vương phần nộ 1

Chỉ tiếc là Lý Trường Sinh không có ở đây, bằng không chắc chắn hẳn ta sẽ gào lên sung sướng!

Sau đó!

Trên chiến trường liên tục xuất hiện những tiếng hét lớn “Trần!”, đó là lúc đám người Ma Hồ Vương gặp phải đối thủ lợi hại, không thể chèo chống, bèn lập tức sử dụng đến quyền trục.

Bởi vì Thôn Phệ đại trận cần phải xây dựng hoàn thành, đông đảo cường giả Đông Vực đều trở nên liều lĩnh, thậm chí không ít kẻ đã bắt đầu vận dụng bí pháp.

Nhất thời!

Toàn bộ Man Châu đều là tiếng nổ vang trời, số ít man thú còn sót lại cũng bị dư âm khủng khiếp chấn tử.

Đại địa bắt đầu không ngừng sụp đổ, tan rã, không cần nghĩ cũng biết trận chiến này cho dù hiện tại có kết thúc, Man Châu này cũng hoàn toàn bị hủy hoại.

Đây chính là uy lực của Đế Giả!

Một khi thật sự giao chiến, cho dù là một đại châu cũng có thể bị đánh cho vỡ nát, đương nhiên là cũng bởi vì pháp tắc Đông Vực mỏng manh.

Nếu như là ở Trung Vực!

Cho dù là Đế Giả giao chiến cũng chỉ có thể phá hủy thiên địa phương viên trong vòng mấy vạn dặm, muốn phá hủy một

châu e là phải là Đế Giả đỉnh cao.

“Chu ma đầu kia sao còn chưa ra tay, chẳng lẽ đến đây xem náo nhiệt? Hắn không biết hiện giờ Đông Vực đã đến lúc sống chết tồn vong sao?”

Một gã cường giả Đông Vực vung một chưởng đánh lui địch nhân, quay đầu lại vừa vặn nhìn thấy Chu Khung đang ngồi xem trên ghế Ma Long.

Trong lòng lập tức khó chịu, bọn hắn kẻ nào không phải đang liều mạng vì Đông Vực, đương nhiên bọn hắn phần nhiều cũng là vì bản thân.

Nhưng!

Hiện thực chính là bọn hắn đang liều chết chiến đấu!

Chu ma đầu kia không đến thì thôi, dù sao cường giả Đông Vực cũng có kẻ sợ hãi không dám đến!

Nay đã đến rồi, vậy mà lại tình nguyện ngồi xem kịch, không ra tay tương trợ, vậy thà đừng đến còn hơn!

Lúc này!

Những cường giả Đông Vực khác cũng đều chú ý tới Chu Khung đang ngồi xem trên ghế Ma Long, sắc mặt ai nấy đều khó coi.

“Mẹ kiếp! Dám đánh Hồ gia gia, hôm nay nhất định phê người!”

Một tiếng gầm giận dữ vang vọng khắp chiến trường!

Chỉ thấy Ma Hồ Vương vừa mới tiến vào vòng chiến, đã bị dư âm một quyền của một gã Tôn Giả đỉnh phong Trung Vực đánh bay.

Hắn quỳ rạp trên không trung, điên cuồng phun máu tươi, vừa rồi nếu không phải né tránh kịp thời, e rằng đã bị dư chấn

đánh chết.

Dù sao Ma Hồ Vương cũng chỉ có tu vi Tôn Giả nhất trọng, loại chiến đấu mà kẻ yếu nhất cũng là Tôn Giả thất trọng bát trọng này, căn bản không phải là thứ hần có thể tham dự.

“Tiểu tử Ma đạo kia, mau rời đi! Loại chiến đấu này không phải là thứ người có thể tham dự, mau tránh sang một bên!”

Một gã cường giả Tôn Giả thất trọng liếc nhìn Ma Hồ Vương, sau đó lại quay đầu nhìn Chu Khung đang ngồi trên phi liên.

Trong đầu hần có phần mơ hồ, không biết Chu ma đầu này rõ ràng thực lực mạnh mẽ như vậy, tại sao lại không ra tay, ngược lại phải thuộc hạ tu vi thấp kém như bọn hần đến đây chịu chết.

Tuy rằng không hiểu tại sao nhưng hần vẫn hảo tâm nhắc nhở Ma Hồ Vương một câu, sau đó lại muốn xông lên phía trước.

Những võ giả khác đang chiến đấu cũng chỉ tùy ý liếc mắt nhìn Ma Hồ Vương trọng thương sắp chết, trong mắt không hề có phần gợn sóng nào.

Bởi vì trong mắt bọn hần, Ma Hồ Vương này chỉ là một tên Tôn Giả nhất trọng, vậy mà đã dám xông vào chiến trường này, quả thực là tự tìm đường chết.

Hơn nữa!

Chỉ là một tên yêu nghiệt Ma đạo mà thôi, chết thì chết!

“Mẹ kiếp!”

Một cường giả Trung Vực bỗng nhìn về phía Ma Hồ Vương, thốt lên kinh hãi, trong mắt lộ vẻ khó tin.

Tiếng quát lớn khiến hơn nửa sinh linh trên chiến trường đều hướng mắt nhìn sang!

Chỉ thấy...

Ma Hồ Vương nhanh chóng móc ra một nắm đan dược phát sáng từ trong ngực, trực tiếp ném vào miệng.

Ưc!

Tất cả đan dược đều bị nuốt xuống, đồng thời trên người Ma Hồ Vương hiện lên ánh sáng chói lòa, thương thể trên người lành lại với tốc độ mắt thường có thể thấy rõ.

Chỉ trong nháy mắt!

Ma Hồ Vương đã đứng lên đầy khí thế, không chỉ thương thể hoàn toàn bình phục, mà ngay cả tu vi cũng tăng lên một chút.

“Đế đan!”

“Chẳng lẽ ta hoa mắt, tên đầu trọc kia ăn Đế đan, còn ăn cả nắm.”

“Tên này chắc chắn là võ giả Đông Vực sao, ngay cả đệ tử của thể lực lớn Trung Vực, không dám phung phí như vậy.”

Từng võ giả Trung Vực chứng kiến cảnh này, đều kinh hãi tột độ, phải biết đó chính là Đế đan.

Ngay cả ở Trung Vực cũng chỉ có đệ tử của thể lực lớn đỉnh cao nhất mới có tư cách nhận được, ngay cả bọn họ không dám tùy tiện lãng phí.

Vậy mà!

Một võ giả Đông Vực nhỏ bé này, tu vi mới chỉ Tôn Giả nhất trọng, lại dám ăn liền một lúc cả nắm Đế đan.

Hắn không sợ chết ghen sao!

Chẳng lẽ hắn là con riêng của lão quái vật nào đó?

Chương 829: Ma Hồ Vương phần nộ 2

Võ giả Trung Vực đã vậy, huống chi là võ giả Đông Vực, ánh mắt nhìn Ma Hồ Vương đều sáng quắc.

Chỉ hận không thể lập tức xông lên cướp đoạt!

Đặc biệt là một Ngưu Đầu Tôn Giả, càng thêm muốn đến phát điên, vẻ mặt nóng lòng không thể tả.

Nguyên bản gia tộc lão cũng có một viên Đế đan được truyền lại từ đời tổ, được cất giữ trong lăng mộ lão tổ nhưng vào mấy năm trước, khi lão muốn lấy ra để đột phá tu vi.

Thì hoảng sợ phát hiện!

Lăng mộ tổ tiên nhà mình đã bị đào trộm, tất cả bảo vật đều biến mất, bao gồm cả viên Đế đan kia, hiện trường chỉ còn lại mùi nước tiểu chó nồng nặc.

Khiến lão phải quỳ rạp xuống đất khóc ròng ba ngày ba đêm!

Ma Hồ Vương không để ý tới ánh mắt tham lam của mọi người, nhanh chóng móc ra một quyển trục từ trong ngực ném ra ngoài, quát lớn:

“Hồ gia ta chưa nổi giận, lũ chuột nhắt các ngươi thật sự không biết trời cao đất dày!”

“Thủ lệnh của Giáo chủ ở đây, có thể trấn áp hết thầy kẻ địch trên thế gian!”

Àm!

Quyển trục mở ra giữa không trung, một bóng người bá đạo nhanh chóng bước ra khỏi quyển trục, hét lớn:

“Trần!”

Trong thiên địa, vô tận ma khí bỗng chốc tụ tập, hóa thành một chữ “Trần” khổng lồ, về phía phía cường giả Trung Vực vừa ra tay với Ma Hổ Vương mà trấn áp xuống.

Không nằm ngoài dự liệu!

Cường giả Trung Vực kia chẳng qua chỉ có tu vi Tôn Giả đỉnh phong, đừng nói phản kháng, ngay cả động đậy không thể, trực tiếp bị chấn đến hồn phi phách tán.

Thi thể hóa thành một con bạch xà dài mười vạn trượng, chỉ trong nháy mắt đã bị Ma Hổ Vương thu vào không gian trữ vật.

Một loạt động tác liên mạch như nước chảy mây trôi!

“Khà khà! Thăng ranh con, ngươi dám mượn ngoại lực!”

Một gã cường giả Trung Vực chỉ vào Ma Hổ Vương, phần nộ quát lớn.

Thế nhưng vừa nhìn thấy quyển trục lại một lần nữa xuất hiện từ trong ngực Ma Hổ Vương, hấn vội vàng ngậm miệng, lùi ra sau lưng kẻ khác.

Cùng với sự gia nhập của đám người Liên Sinh, cộng thêm việc thỉnh thoảng Ma Hổ Vương lại sử dụng Trấn Tụ Quyển Trục, khiến cho đám cường giả Trung Vực hoàn toàn rơi vào thế hạ phong.

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Tên Trung Vực Thiên Tôn đứng trước mặt Thần Tôn bị Vu Chiến Thiên một đao chém thành hai khúc, sau đó Vu Chiến

Thiên quay sang quát lớn với Thần Tôn:

“Nhanh đi phá trận pháp, chúng ta yểm hộ cho ngươi!”

“Được!”

Thần Tôn gật đầu đáp lời, thân hình nhanh chóng thoát khỏi chiến trường, về phía phía Thôn Phệ Đại Trận ở dãy núi xa xa.

“Đông Vực nhỏ nhỏ này, không ngờ lại có phần nội tình, vậy mà lại có nhiều yêu nghiệt như thế.”

Ngân Đế lại một lần nữa đánh một món bảo vật vào trong Thôn Phệ Đại Trận, sau đó quay đầu nhìn Thần Tôn đang lao đến, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

“Phong thiên tỏa địa, thôn phệ vạn vật! Lập!”

Hai tay Ngân Đế kết ấn, tạo thành vô số ấn pháp kỳ dị, nhanh như chớp đánh vào trong trận pháp.

Vù...

Theo từng đạo ấn pháp tiến vào, toàn bộ Thôn Phệ Đại Trận bắt đầu rung chuyển dữ dội, vô số tia sáng bảy màu rực rỡ chiếu sáng cả đất trời.

Cùng lúc đó!

Hắc động trên trận pháp cũng dần ổn định lại, hơn nữa còn bắt đầu chậm rãi mở rộng.

“Thành công!”

Ngân Đế ngửa mặt lên trời cười lớn, lúc này Thôn Thiên Phong Tỏa Trận đã được thiết lập xong, chỉ cần thêm một chút thời gian nữa là có thể tự động ổn định.

Hắn không cần phải chủ trì nữa!

Nói cách khác, giờ phút này hắn đã rảnh

Thần Tôn nhìn Ngân Đế chấn trước mặt, cùng với thôn phệ trận pháp trên dãy núi kia đã có thể tự hành vận chuyển.

Trong lòng dâng lên vô biên phẫn nộ, lạnh giọng nói:

“Cần khôn chưa định, Đông Vực ta còn có cơ hội!”

“Cơ hội, hừ hừ!”

Ngân Đế khinh miệt cười lạnh một tiếng, có hấn thủ hộ thôn phệ trận pháp này, lũ Thiên Tôn các ngươi còn muốn mưu đồ cơ hội, thật là không biết tự lượng sức mình!

“Thiên tư không tệ, đáng tiếc lại giết nhiều võ giả Trung Vực ta như vậy, bổn tọa không thể lưu ngươi.”

Ngân Đế nhìn Thần Tôn quát lạnh, bàn tay lớn vung ra, vô tận băng đao chi lực xuất hiện.

“Băng Phong!”

Một tiếng quát lạnh vang lên, băng đao chi lực mang theo uy lực vô tận lao về phía Thần Tôn.

Nơi đi qua, vạn vật đều bị đóng băng, ngay cả hư không cũng bị đóng băng.

Vút!

Thần Tôn vội vàng lùi lại nhưng đã không còn kịp nữa, bị đóng băng giữa không trung.

“Thần Tôn!”

“Không ổn, Thần Tôn bị đóng băng rồi, thực lực Ngân Đế quá mức khủng khiếp, Đông Vực ta tiêu rồi.”

“Hay là chúng ta chạy đi, ở lại đây chắc chắn phải chết, chạy trốn có khi còn sống thêm được vài trăm năm.”

“Cầu Tứ, ta nói cho ngươi biết, hiện giờ là lúc Đông Vực sinh tử tồn vong, ngươi dám chạy trốn, đừng mong lão Ngưu

ta trả tiền cho người nữa.”

Vô số cường giả Đông Vực nhìn thấy Thần Tôn bị đóng băng giữa không trung, sắc mặt đều đại biến, không ít kẻ nảy sinh ý định bỏ chạy.

Chương 830: Thẻ Miếu Sát là phần thưởng duy nhất

Dù sao vừa rồi bọn họ liều mạng chiến đấu là vì tranh đoạt một đường sinh cơ nhưng bây giờ thôn phệ trận pháp sắp hoàn thành!

Ngân Đế lại rảnh tay, với thực lực của bọn họ căn bản không thể ngăn cản!

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn về phía Ngân Đế, trong mắt lóe lên một tia sáng.

“Hệ thống, nếu ta giết hai tên Đế Giả, có được thưởng hai tấm thẻ Miếu Sát không?”

“... Ký chủ, không được, thẻ Miếu Sát là phần thưởng duy nhất, chỉ có thể ban thưởng một tấm nhưng phản phái trị có thể cộng dồn.”

Chỉ có thể ban thưởng một tấm sao!

Chu Khung nhíu mày, hẳn vừa mới nghĩ đến việc dùng thẻ phản đạn giết một tên Đế Giả, sau đó dùng thẻ Miếu Sát được hệ thống ban thưởng giết thêm một tên Đế Giả nữa, cứ thế lặp đi lặp lại.

Cuối cùng sau khi giết bốn vị Đế Giả, trong tay mình còn có thể còn lại một tấm Miếu Sát Khóa, quả thật là hành vi siêu thần.

“May mắn bốn tọa hỏi thêm một câu.”

Chu Khung trầm nghĩ trong lòng.

Nhưng mà!

Nếu phần thưởng điểm phản diện có thể cộng dồn, vậy phải tận khả năng giết thêm một tên Đế Giả.

Hai con người đẫm máu của Chu Khung nhanh chóng đảo qua toàn bộ chiến trường, mau chóng khóa chặt trên người Ngân Đế.

Tu vi của hắn ta ở khoảng Đế Giả nhất trọng trung kỳ, lĩnh ngộ đạo lực cũng chỉ là Băng Đạo Lực công kích yếu ớt.

Xem như quả hồng mềm trong bốn đại Đế Giả!

Đương nhiên chủ yếu nhất là, ba tên Đế Giả còn lại đều đang chìm trong trận chiến điên cuồng, Chu Khung không mượn nhờ Phản Đạn Khóa căn bản không chen tay vào được.

Đang lúc Chu Khung nghiên cứu xem làm sao không mượn Phản Đạn Khóa mà giết chết Ngân Đế, phương hướng Thần Tôn bị đóng băng bỗng nhiên xuất hiện một tia rung động.

“Ồ!”

Trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, dường như đoán được điều gì, khóe miệng nở một nụ cười tà ác, thầm nghĩ:

“Lũ lão quái vật này, quả nhiên không dễ đối phó cũng tốt, ngươi cứ tiêu hao thêm chút nữa, đợi bốn tọa ra tay!”

Vù...!

Tùng đột dao động từ phía trên Băng Phong Thần Tôn nổi lên, đồng thời càng lúc càng mạnh mẽ.

“Phá!”

Một tiếng hét lớn từ trong khối băng truyền ra!

Ầm!

Khối băng khổng lồ lập tức nổ tung thành vô số mảnh vỡ, Thần Tôn bên trong chậm rãi hiện ra.

Chỉ thấy...

Thần Tôn toàn thân hào quang vạn trượng, trên đỉnh đầu một cột sáng thông thiên xuất hiện, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Trong hai tròng mắt, nhật nguyệt luân chuyển, phảng phất bên trong có một thế giới đang chậm rãi vận hành.

“Thần Lâm: Thiên địa ban cho, vạn vật sinh ra, thần nói...”

Từng câu nói uy nghiêm từ trong miệng Thần Tôn thốt ra, mỗi một câu thốt ra, quang mang trên người hắn lại càng thêm chói lọi.

“Đây là Thần Lâm Pháp của Thần tộc!”

“Trong truyền thuyết, Thần Lâm Pháp chính là bí pháp liều mạng của Thần tộc, sau khi sử dụng thực lực sẽ tăng vọt một bậc.”

“Nhưng di chứng rất đáng sợ, nhẹ thì trọng thương hấp hối, nặng thì bỏ mạng ngay tại chỗ, trừ phi bất đắc dĩ, đệ tử Thần tộc tuyệt sẽ không sử dụng.”

Một võ giả Thiên Tôn Đông Vực thấy Thần Tôn bộc phát, nhanh chóng nói, trong mắt tràn ngập kính nể.

Dù sao Thần Tôn rõ ràng có thực lực đào tẩu, lại vẫn lựa chọn liều mạng, khẳng định không chỉ là vì bản thân, càng là vì gia tộc cùng Đông Vực.

Bên kia!

Ngân Đế nhìn trạng thái Thần Tôn, ánh mắt lộ ra một tia suy tư, phảng phất nghĩ tới điều gì, khiếp sợ nói:

“Hoán Tổ!”

“Tổ tiên hắc rớt cuộc là ai, sao hắc có thể có loại bí pháp hoán tổ này, gia tộc có đệ tử như vậy sao có thể tồn tại ở Đông Vực.”

Không chỉ hắc, ngay cả ba vị Đại Đế khác đang chiến đấu trên không trung cũng phải giật mình, lộ vẻ khiếp sợ.

Đặc biệt là Phong Lộ, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, đối với loại bí pháp Hoán Tổ này hắc không hề xa lạ, bởi vì hắc cũng có.

Hoán Tổ: Đúng như tên gọi, chính là triệu hoán lực lượng của tổ tiên, khiến cho thực lực bản thân trong thời gian ngắn tăng mạnh.

Đây không phải phương pháp hiển tế, mà là chân chính triệu hoán lực lượng của tổ tiên trong cõi u minh, bí pháp này đối với người sử dụng không có bất kỳ hạn chế nào, hạn chế duy nhất chính là, người sử dụng phải là hậu duệ trực hệ của Bán Bộ Đại Đế.

Chỉ có Bán Bộ Đại Đế sau khi chết, mới có thể lưu lại Đạo Lực của mình trong thế gian, để hậu duệ thi triển Hoán Tổ bảo mệnh.

Hơn nữa hậu duệ của Bán Bộ Đại Đế, thiên phú tất nhiên không kém, kẻ kém cỏi nhất tu luyện đến Tôn cảnh không có chút áp lực nào.

Phong gia sở dĩ có thể trở thành đệ nhất gia tộc Thiên Võ!

Chính là bởi vì tổ tiên từng có Bán Bộ Đại Đế, hơn nữa còn không chỉ một vị, mới khiến huyết mạch hậu duệ cực kỳ cường đại, cường giả lớp lớp xuất hiện.

“Thần Chi Đạo, đạo lực quý dị như vậy rốt cuộc là hậu duệ của vị Bán Bộ Đại Đế nào?”

Phong Lộ nhíu chặt lông mày nhưng căn bản không nghĩ ra là ai, chỉ có thể là Bán Bộ Đại Đế thời viễn cổ.

Chương 831: Ngân Đế trọng thương, sắp ra tay 1

“Hoán Tổ thì đã sao, chung quy cũng chỉ là một Thiên Tôn mà thôi.”

“Băng Phong Thiên Hạ, Đại Vận vũ trụ!”

Ngân Đế quát lạnh, khí thể toàn thân bùng nổ, không còn giữ lại chút nào, một đạo Băng chi đạo thông thiên hiện ra giữa thiên địa.

Theo Băng chi đạo xuất hiện!

Nhiệt độ trong phạm vi triệu dặm xung quanh đều đang nhanh chóng giảm xuống, thậm chí trên bầu trời mấy đại châu lân cận cũng bắt đầu rơi xuống tuyết lớn như lông ngỗng.

“Phong!”

Dưới sự điều khiển của Ngân Đế, Băng chi đạo cực nhanh bao phủ về phía Thần Tôn, uy lực so với một kích lúc ban đầu mạnh hơn không chỉ gấp đôi.

Cái lạnh khủng khiếp khiến đông đảo võ giả đang chiến đấu ở phía xa đều nhanh chóng tháo chạy, một số kẻ chạy chậm trực tiếp bị đóng băng tại chỗ.

Thần Tôn nhìn lực lượng băng phong đang bao phủ đến, ánh mắt không hề dao động, khẽ quát:

“Thần Ngôn: Phải có lửa!”

Ngay sau đó, một đạo Hỏa Chi Đạo hư ảo hiện ra giữa thiên địa, tỏa ra hỏa diễm vô tận, thiêu đốt vạn dặm hư không.

Vô tận hỏa diễm càng lúc càng thêm mãnh liệt, thiêu đốt đến hư không vạn vạo biến dạng, nhiệt độ vốn đang giảm xuống bỗng chốc tăng vọt!

Rầm! Rầm! Rầm!

Hai luồng đại đạo chi lực bằng hỏa không ngừng va chạm, vốn dĩ bằng hỏa bất dung, lập tức tạo nên những tiếng nổ kinh thiên động địa.

Trong chớp mắt, vạn dặm xung quanh đều bị dư chấn của vụ nổ bao phủ, hư không không ngừng sụp đổ, vô số ngọn núi cao lớn hóa thành hư vô.

Ông...!

Ngân Đế phát tay, ngăn cản dư chấn của dãy núi phía sau, để thôn phệ đại trận có thể vận chuyển ổn định.

Lúc này!

Trận chiến giữa võ giả hai vực đều dừng lại, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Ngân Đế và Thần Tôn.

Bởi lẽ lúc này, kết quả trận chiến của bọn họ mới là điều quan trọng nhất, tất cả đều phải xem Ngân Đế và Thần Tôn, ai mới là người chiến thắng.

Nếu Ngân Đế thắng, cho dù võ giả Đông Vực có liều mạng thế nào cũng đều vô dụng.

Nhưng nếu Thần Tôn thắng, hoặc có thể ngăn cản Ngân Đế, bọn họ mới có thể tiếp tục chiến đấu.

Giữa chiến trường!

Hào quang trên người Thần Tôn càng lúc càng rực rỡ, khiến cho Hỏa đại đạo trên bầu trời cũng trở nên rõ ràng hơn.

Thế nhưng sắc mặt hắn lại trắng bệch đáng sợ, rõ ràng là đang dùng bí pháp thiêu đốt tiềm lực để đổi lấy thực lực.

Ngân Đế ở phía đối diện khoe miệng rỉ máu, nhìn Thần Tôn với ánh mắt đầy phần nộ, quát lớn:

“Người điên rồi, thiêu đốt tiềm lực như vậy, chẳng khác nào tự tìm đường chết! Làm vậy có đáng không?”

Có đáng không?

Thần Tôn trầm ngâm, lúc này đây, hắn đang thiêu đốt toàn bộ tiềm lực trong cơ thể, có thể giây tiếp theo sẽ trở thành phế nhân.

Tất cả chỉ để ngăn cản Ngân Đế, thậm chí là khiến hắn trọng thương, như vậy có đáng không?

“Đáng!”

“Trăm vạn năm trước đã vậy, hiện tại cũng thế, Đông Vực ta không thể bị chà đạp!”

Giọng nói uy nghiêm của Thần Tôn vang vọng khắp đất trời, khiến cho các võ giả Đông Vực đều cảm thấy xúc động.

“Đông Vực bất khuất!”

“Đông Vực bất khuất!”

Từng tiếng hô vang dội từ miệng các võ giả Đông Vực, trong mắt mỗi người đều ánh lên chiến ý.

Có lẽ bọn họ không phải người tốt, bởi vì những kẻ có thể tu luyện đến cảnh giới Tôn Giả, đều là kẻ từng trải qua vô số sinh tử, chìm nổi trong bể máu.

Thế nhưng bọn họ đều là võ giả Đông Vực!

Vì Đông Vực, những võ giả đỉnh cao này bằng lòng dốc hết tất cả, để tranh giành một đường sinh cơ. ...

“Cuồng đồ, tìm chết!”

Ngân Đế thầm mắng một câu, trong cơ thể nháy mắt dâng lên lực lượng vô tận, một tay không chế Băng chi đạo, một tay nắm chặt tung quyền hướng Thần Tôn đánh tới.

Hắn muốn một quyền đánh chết Thần Tôn này, bằng không hẳn đường đường là Đế Giả Trung Vực còn đâu mặt mũi.

“Thần Huyết Bạo!”

Thần Tôn hét lớn một tiếng!

Hai giọt máu tươi màu vàng trong tim hiện ra, đây chính là máu tổ tiên hắn dùng hơn trăm vạn năm ngưng luyện mà thành.

Vì hai giọt thần huyết này, hắn đã từng hiến tế một nữ yêu có thể chất đặc thù, gọi là gì nhỉ, đúng rồi, gọi là Mạnh Dao.

(Thê tử của Thiên Vận chi tử Đường Vũ trước đây)

Hai giọt thần huyết này vốn là át chủ bài Thần Tôn dùng để trừng kích Đế Cảnh nhưng hiện tại hắn không chút do dự thiêu đốt.

Theo hai giọt thần huyết thiêu đốt, thực lực trên người Thần Tôn lần nữa bạo tăng gấp bội, khí thế cũng trở nên thần thánh trang nghiêm.

“Thiên Hỏa Nhiên Đế Hồn: Diệt Đế!”

Thần Tôn gầm lên giận dữ, một chữ “Diệt” do thần quang màu vàng ngưng tụ thành lao vun vút về phía Ngân Đế.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp bầu trời!

Chữ “Diệt” màu vàng kia trực tiếp đánh bay Ngân Đế đi xa hàng trăm dặm, đồng thời chữ “Diệt” cũng thừa thế dung nhập vào trong cơ thể hắn.

“Khụ khụ... Muốn giết bản đế, ngươi cũng... xứng sao!”

Ngân Đế đứng thẳng trên không trung, ho khan hai tiếng, nhìn Thần Tôn với thần sắc ảm đạm phía trước, khinh miệt nói.

Chương 832: Ngân Đế trọng thương, sắp ra tay 2

Tuy một kích vừa rồi của Thần Tôn đã đạt đến Đế Giả nhất trọng trung kỳ nhưng với tu vi Đế Giả cảnh của hắn, làm sao có thể dễ dàng bỏ mạng như vậy.

Song một kích quý dị kia lại khiến hắn bị nội thương, thậm chí ngay cả linh hồn cũng cảm thấy đau đớn.

“Bổn đế thừa nhận, ngươi là một yêu nghiệt, đáng tiếc lại sinh ra ở Đông Vực, bằng không khi đột phá Đế Giả...”

Ngân Đế nhìn Thần Tôn nói, đồng thời nhanh chóng lấy ra một viên đan dược Đế Cảnh chữa thương từ trong ngực, định nuốt vào.

Bên kia!

Thần Tôn đứng trên không trung, khí thể trên người bắt đầu suy yếu nhanh chóng, một tia khí tức mục nát từ trên người hắn tỏa ra.

Đây là di chứng của việc thi triển Hoán Tổ và thiêu đốt đê huyết đồng thời bạo phát, cho dù không chết, sau này hắn cũng chỉ là một kẻ tàn phế.

Nhưng hắn vẫn nhìn Ngân Đế đang định nuốt đan dược với ánh mắt lạnh băng, nói:

“Công kích vừa rồi của bản tôn vẫn chưa kết thúc!”

Chưa kết thúc?

Ánh mắt Ngân Đế khựng lại, phảng phất như cảm nhận được điều gì đó nhưng chưa kịp phản ứng, linh hồn đã phải

chịu đựng cơn đau đón đến cực điểm.

“A...!”

Ngân Đế ôm đầu gào lên, biểu cảm trên mặt trở nên vặn vẹo, ánh mắt thoáng chốc tan rã.

“Sao có thể như thế được, Ngân Đế đại nhân sao có thể bị một tên Thiên Tôn bé nhỏ đánh thương?”

“Thật nghịch thiên, yêu nghiệt phương nào, lại có thể ở Thiên Tôn cảnh đã phát huy ra thực lực Đế Giả!”

Cường giả đầy trời nhìn Ngân Đế kêu thảm, ai nấy đều há hốc mồm, vẻ mặt như gặp quỷ.

Phải biết tu vi Đế Giả cảnh chính là cảnh giới cường giả đứng đầu thế gian này.

Thậm chí có thể nói: Bất Hủ Thân, Bất Diệt Hồn!

Thật khó mà tưởng tượng nổi là loại đau đớn gì, có thể khiến cường giả như hãn không chịu nổi, phải ôm đầu gào thét thảm thiết.

Sau đó!

Ánh mắt đông đảo cường giả nhìn về phía Thần Tôn, đều nhận ra trạng thái nửa sống nửa chết của hãn nhưng vẫn không khỏi chấn động.

Không nói đến việc Thần Tôn vẫn chưa chết, cho dù có chết thật, thì với chiến tích vừa rồi, dù ở Trung Vực, hãn cũng xứng danh là nhân vật cấp bậc yêu nghiệt.

Ước chừng ba hơi thở trôi qua!

Tiếng kêu thảm thiết mới ngừng lại, Ngân Đế chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt tan rã dần ổn định trở lại.

“Hừ!”

“Mẹ kiếp, thì ra là công kích linh hồn, quả thật quý dị, đáng tiếc muốn giết bốn đế, các người còn kém xa lắm!”

Ngân Đế trầm giọng nói nhưng trong lòng lại không hề bình tĩnh.

Tuy rằng dựa vào thực lực Đế Giả, hẳn không đến nỗi bỏ mạng nhưng linh hồn lại bị tổn thương nghiêm trọng.

“Không ổn!”

Vô số võ giả Đông Vực nhìn thấy Ngân Đế lại đứng lên, sắc mặt đều biến đổi, đôi phương rõ ràng vẫn còn sức chiến đấu.

Thần Tôn đã phê, mà võ giả Đông Vực khác căn bản không phải là đối thủ của Ngân Đế.

Nghĩ vậy, không ít người bắt đầu lặng lẽ rút lui khỏi chiến trường, rốt cuộc thì liều mạng một cách ngu ngốc chẳng khác nào tự sát.

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn Ngân Đế rõ ràng đã bị trọng thương, trong mắt lóe lên tia lạnh lẽo, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà mị:

“Người đã trọng thương, vậy thì đến phiên ta ra tay!”

“Là Đế Giả đầu tiên bị ta tiêu diệt, người nên cảm thấy vinh hạnh đi!”

Chu Khung nhìn chằm chằm Ngân Đế, ma khí toàn thân bộc phát, chỉ trong nháy mắt bao phủ phạm vi mấy chục vạn dặm, sát khí tanh máu như muốn xé toạc cả vòm trời.

Vừa rồi sở dĩ chưa ra tay, là bởi vì hiện tại Chu Khung nếu không dùng thể phản đòn, căn bản không thể nào miêu sát Ngân Đế.

Bởi vậy!

Chỉ có thể để Thần Tôn đi trước tiêu hao gã một chút!

Tựa như trò chơi, hiện tại Ngân Đế chỉ là một con Boss máu đã tụt hơn phân nửa!

Vừa hay để bỏ đao!

“Ma Thể, khai mở!”

Chu Khung gầm lên một tiếng!

Cơ thể hắn bắt đầu biến đổi, trên đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng, giữa hai sừng tia chớp màu đen không ngừng lóe lên, trên người hiện ra giáp trụ màu đỏ như máu, bên trên khắc đầy phù văn quỷ dị.

Chưa đến một phần ngàn hơi thở!

Một vị Ma Thần cao vạn trượng đã hiện ra giữa thiên địa, ma điểm ngút trời thiêu đốt, khí thế khiến người ta phải kinh hãi.

“Cái gì? Chu ma đầu sao lại biến thân? Hắn còn nhìn chăm chăm về phía Ngân Đế, rốt cuộc muốn làm gì?”

“Chẳng lẽ... Không thể nào, thực lực của Chu ma đầu tuy mạnh nhưng tối đa cũng chỉ là Thiên Tôn bát, cửu trọng, hắn còn muốn giết Đế hay sao?”

Vô số cường giả Đông Vực cảm nhận được ma khí ngập trời, đều kinh hãi nhìn về phía Ma Long Phi Liễn.

“Không đúng, Chu giáo chủ đã dám ra tay, chắc chắn là có nắm chắc, vậy thì...”

Cầu đầu nhân Tôn Giả nhìn Chu Khung bỗng nhiên bộc phát, dường như nghĩ tới điều gì, vội vàng lấy ra một cái ngọc giản từ trong ngực, định viết gì đó. ...

Trên phi liễn!

Đôi mắt đỏ ngầu của Ma Thần nhìn chăm chăm vào Ngân Đế, mỗi một lần hít thở đều khiến thiên địa trở nên lạnh lẽo hơn hẳn.

Chương 833: Có thể đỡ nổi một đao của bốn tọa chăng?

“Thực lực hiện tại ước chừng Thiên Tôn cứu trọng cảnh, còn chưa đủ, vậy thì khai bát môn!”

“Sinh Môn, khai mở!”

“Khai Môn, khai mở!”

“Tử Môn, khai mở!”

“...”

“Bát môn đều khai, thiên địa càn khôn!”

Ầm!

Thực lực của Chu Khung lại tăng vọt, trực tiếp đạt tới Thiên Tôn cảnh đỉnh phong!

Vù...!

Con mắt dọc ở mi tâm Ma Thần lóe sáng, hai đạo hắc quang bắn ra!

Chính là Thần Ma Đao, Thần Ma Hoàn!

Lúc này!

Hai thanh ma binh này vẫn đang trong quá trình tiến hóa thành Đế binh nhưng uy lực đã mạnh hơn trước rất nhiều.

Đặc biệt là Thần Ma Đao, bởi vì đã thôn phệ hơn phân nửa Đế binh Tam Xoa Kích, bên trong lại một lần nữa tích lũy được lượng lớn năng lượng.

Tuy rằng không thể miêu sát Đế Giả nhưng cộng thêm Chu Khung hỗ trợ, đối phó với một Ngân Đế đang trọng thương không phải vấn đề gì lớn.

Àm!

Một tiếng chấn động vang lên!

Chỉ thấy Ma Thần bước ra một bước, trực tiếp xuất hiện phía trên Ngân Đế, lạnh lùng nói:

“Ngươi chính là Ngân Đế? Bồn tọa ở đây mà ngươi dám không quỳ xuống thần phục, vậy bồn tọa chỉ có thể ban cho ngươi cái chết, hãy cảm tạ đi!”

Cái gì?

Ngân Đế nhìn Ma Thần đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu, trong mắt lóe lên tia phẫn nộ, muốn thừa dịp người ta gặp khó khăn thì nói thẳng ra, tìm có gì chứ.

Hơn nữa ta quen biết ngươi là ai đâu, lại còn thần phục ngươi!

Ngân Đế vừa nhanh chóng dùng đạo chi lực chữa trị thương thế linh hồn, vừa ngẩng đầu nhìn Ma Thần:

“Yêu nghiệt có thể chắt đặc thù sao? Chỉ là một Thiên Tôn nho nhỏ cũng muốn giết bản đế, ngươi thật sự là suy nghĩ quá nhiều rồi.”

“Cho dù hiện tại bản đế bị trọng thương, không phải ngươi có thể đối phó, muốn lấy bản đế để dương danh lập vạn, ngươi muốn chết sao!”

Dứt lời!

Ngân Đế cố nén thương thế trong cơ thể, khí thể toàn thân bộc phát, làm rung chuyển cả thiên địa, phảng phất như chưa từng bị thương vậy.

Thế nhưng nội tâm hắn đã sớm dậy sóng!

Bởi vì hắn lại cảm nhận được mối đe dọa tử vong từ người Ma Thần phía trên kia, mặc dù hắn cho rằng điều này là không thể.

Nhưng sự thật chính là như vậy!

“Là bí pháp gì, hay là có bí bảo cường đại nào?”

Trong lòng Ngân Đế không ngừng phỏng đoán, hiện tại hắn cố tỏ ra như không bị thương cũng là có nguyên nhân.

Bởi vì lúc Chu Khung vừa đến, Ngân Đế đã chú ý tới hắn, dù sao thì cách thức xuất hiện kia, còn khoa trương hơn cả đám người Ma Tôn.

Nhưng khi thấy Chu Khung không tham gia chiến đấu, mà ngồi trên phi liễn không chịu xuống, Ngân Đế liền đánh giá hắn bằng bốn chữ:

Tham sống sợ chết!

Hiện tại đối phương muốn ra tay, e rằng là đã nhìn ra hắn bị trọng thương, muốn nhân cơ hội này ra tay, mượn hắn để dương danh lập vạn!

Cho nên!

Ngân Đế muốn biểu hiện ra trạng thái mình không bị thương, dùng cách này để hù dọa đối phương lui bước, đáng tiếc là hắn đã nghĩ sai rồi!

“Khà khà khà... Bồn tọa muốn xem thử, Đế Giả như người có thể đỡ nổi một đao của bồn tọa hay không!”

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng khắp thiên địa, khiến cho tất cả sinh linh nghe được đều phải hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn họ vừa nghe được điều gì vậy?

Chu ma đầu lại dám buông lời Ngân Đế ngay cả một đao của hắn không đỡ nổi, hắn thật sự coi mình là ai, chẳng lẽ quen thói khoác lác, đến mức không kiềm chế nổi bản thân nữa rồi?

Võ giả Trung Vực càng thêm phần nộ!

“Ma đầu này thật quá can rở, chỉ là một tên Thiên Tôn bé nhỏ, vậy mà dám mạnh miệng nói một đao có thể diệt trừ Ngân Đế, đúng là khoác lác không ngượng mồm!”

“Tuy nhiên, khí tức toát ra từ người hắn quả thực rất mạnh mẽ, hắn là đã đạt đến cảnh giới Thiên Tôn đỉnh phong, chắc chắn là một lão quái nào đó đến từ Đông Vực.”

Võ giả Trung Vực truyền âm bàn tán nhưng cũng có một số kẻ lộ ra vẻ lo lắng, bởi lẽ Thần Tôn kia vừa rồi bộc phát uy thế đã để lại cho bọn chúng một phần không nhỏ ám ảnh.

Nhờ đâu tên cường giả mang hình hài Thần Ma này cũng có bí pháp nào đó có thể bộc phát ra thực lực kinh khủng tương tự, vậy thì Ngân Đế có thể thật sự gặp nguy hiểm.

“Người...!”

Ngân Đế tức giận, chỉ tay về phía Ma Thần, định nói gì đó nhưng lại thôi, bởi vì Chu Khung đã ra tay.

“Trảm!”

Ma Thần quát lạnh một tiếng, Thần Ma đao trong tay chậm rãi nâng lên, vô tận huyết sát giữa thiên địa chỉ trong nháy mắt ngưng tụ lại.

Ngay sau đó!

Một đạo đao quang màu huyết sắc, xé trời rách đất, chém thẳng về phía Ngân Đế, nơi đao quang đi qua, thiên địa vạn vật đều hóa thành hư vô.

“Cái gì?”

Ngân Đế nhìn thấy đao quang chém tới, gương mặt lộ vẻ kinh hãi tột độ.

vậy mà hắn lại cảm nhận được khí tức tử vong từ trên đao quang, điều này chứng tỏ đao quang này thật sự có khả năng lấy mạng hắn.

Hơn nữa!

Hắn có thể cảm nhận được bản thân bị đao quang khóa chặt, cho dù có chạy trốn thế nào không thể thoát khỏi.

Chương 834: Chu Khung diệt Đế 1

Không dám chần chừ, trong mắt Ngân Đế lóe lên một tia kiên quyết, bất chấp thương thế trong cơ thể, hai tay kết ấn, quát lớn:

“Đạo lâm thân, vạn pháp tùy, lấy đạo thân của ta, trấn áp thể gian!”

Cùng với tiếng quát của Ngân Đế, Băng chi đạo vốn đang sừng sững giữa thiên địa lập tức lao thẳng vào trong cơ thể hắn.

“Đây là, Đạo Lâm Thân! Ngân Đế vậy mà định liều mạng rồi, chẳng lẽ tên ma đầu này thật sự mạnh đến vậy sao?” Một tên cường giả Thiên Tôn của Trung Vực nhìn thấy hành động của Ngân Đế, kinh ngạc thốt lên.

Những Thiên Tôn khác của Trung Vực cũng đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, bọn họ đều là các nhân vật cao tầng của những thế lực lớn ở Trung Vực, tự nhiên biết rõ về môn bí pháp này.

Đạo Lâm Thân: Là một loại bí pháp vô thượng của cảnh giới Đế Giả, có thể dung hợp lực lượng của bản thân đạo vào trong cơ thể, từ đó đạt đến trạng thái “ta chính là pháp, pháp chính là ta”.

Nói một cách đơn giản, chính là từ mượn lực lượng của đạo để khống chế lực lượng của thiên địa, biến thành bản thân trực tiếp khống chế lực lượng của thiên địa.

Loại bỏ trung gian là “đạo” này, từ đó khiến cho chiến lực của bản thân tăng vọt, tuy nhiên di chứng của nó cũng vô cùng

rõ ràng.

Nhẹ thì sẽ rơi vào trạng thái trọng thương, cần tĩnh dưỡng vạn năm, nặng thì lực lượng của đạo sẽ trực tiếp sụp đổ, tu vi rơi xuống khỏi Đế Cảnh!

Trừ phi thật sự đến thời khắc sinh tử tồn vong, nếu không thì các Đế Giả sẽ không dễ dàng sử dụng đến loại bí pháp này.

Có thể thấy được: Chu ma đầu rất có thể thật sự có thực lực có thể lấy mạng Ngân Đế!

Theo đạo lực tiến vào trong cơ thể Ngân Đế!

Rầm!

Uy lực vô biên từ trên người Ngân Đế phát ra, Đế Mâu phóng ra ánh sáng cường đại, hấn nhẹ nhàng phát tay, không gian sụp đổ, pháp tắc run rẩy.

“Tuy không bằng lúc toàn thịnh cũng chẳng kém là bao, đi chết đi!”

Khóe miệng Ngân Đế lộ ra một nụ cười lạnh, liền muốn ra tay chấn sát Chu Khung.

Phía trên!

Chu Khung thấy Ngân Đế đột nhiên vận dụng bí pháp, chẳng những không hề lo lắng, ngược lại còn lộ ra một tia mỉm cười, thầm nghĩ: “Vốn tưởng rằng có phần phiền phức, không ngờ người lại tự tìm đường chết!”

Chỉ thấy!

Chu Khung nhẹ nhàng phát tay trái, khẽ quát:

“Phong!”

Sau đó, một vòng đen phía dưới Ngân Đế bỗng nhiên xuất hiện, chỉ trong nháy mắt trời chật hấn, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Ngân Đế đang chuyên tâm chèo chống đao quang khủng khiếp, căn bản không kịp phản ứng, trực tiếp bị Thần Ma Hoàn trói chặt như bánh chưng.

“Thứ gì đây, phá cho bốn đế!”

Ngân Đế nhìn Thần Ma Hoàn đang trói chặt mình, sắc mặt lập tức biến đổi, lộ vẻ kinh hãi, gầm lên một tiếng muốn giãy thoát.

Đáng tiếc!

Giờ đây, Thần Ma Hoàn đã là Bán Đế chi binh, hơn nữa còn là loại sắp tiến hóa thành Đế Binh, há có thể nói phá là phá được.

Ngân Đế điên cuồng giãy giụa hai lần!

Ngoại trừ khiến cho trên Thần Ma Hoàn xuất hiện một vết rạn nhỏ, không còn biến hóa nào khác.

Nhưng điều này không phải là điều khiến Ngân Đế kinh hãi!

Điều khiến hấn kinh hãi chính là: Cái vòng đen trói chặt hấn này lại có phong tỏa cường đại, lực trấn áp kinh người, khiến hấn căn bản không thể điều động đao lực trong cơ thể.

Nói cách khác!

Hiện tại, hấn thậm chí không thể bộc phát nổi một nửa thực lực, trừ phi lập tức thoát khỏi vòng đen, bằng không không thể khôi phục thực lực.

Nhưng!

Thời gian đã không còn kịp nữa, bởi vì đao quang trên bầu trời đã đến gần trong gang tấc.

“Không, ta không cam tâm, sao ta có thể chết trong tay một Thiên Tôn Đông Vực vô danh tiểu tốt chứ.”

“Phong trưởng lão, Đồng Đế, Dao Đế, mau cứu... A...”

Một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa vang vọng khắp bầu trời Man Châu, thậm chí lan đến cả những đại châu lân cận.

Vô số sinh linh nghe thấy đều kinh hãi tột độ, kẻ nhất gan thì sợ đến mức khóc thét, tiểu tiện són ra.

Lúc này!

Tất cả cường giả phía trên Man Châu đều kinh hãi, bao gồm cả đám người Ma Tôn, Thiên Khung đang kịch chiến trên không trung!

Ánh mắt bọn họ đều đổ dồn về một hướng, nơi Ngân Đế đang lơ lửng giữa trời, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hoàng và bất cam!

Khí thể Đế Giả cảnh trên người hắn đã hoàn toàn tiêu tán, thay vào đó là luồng tử khí xám trắng toát ra.

Xoẹt!

Một tiếng xé rách vang lên!

Thân thể Ngân Đế bỗng chốc nứt đôi, hóa thành bản thể Ngân Long khổng lồ dài hàng chục vạn trượng, rơi thẳng xuống đất.

Ầm!

Thi thể đồ sộ của Ngân Long đập mạnh xuống mặt đất, tạo nên một hố sâu vạn trượng, bụi bay mù mịt.

Một đời Đế Giả Ngân Đế: Tàn!

Oành...

Oành oành...

Trên bầu trời, từng tia sét kinh thiên động địa xuất hiện, mưa máu giáng xuống, xen lẫn là nỗi bi thương bao trùm cả thiên địa.

Đế Giả vẫn lạc, trời đất đồng bi!

Hít...

Chứng kiến thi thể Ngân Long cùng dị tượng kinh khủng kia, tất cả sinh linh đều hít một ngụm khí lạnh.

Chương 835: Chu Khung diệt Đế 2

“Chẳng lẽ đêm qua bốn tọa độ chiến ba trăm mỹ nữ mệt đến hoa mắt, sao lại thấy Chu giáo chủ chỉ một đao đã giết chết Ngân Đế?”

“Cầu Tử, có khi lão Ngưu ta cũng mệt mỏi quá rồi, bởi vì lão Ngưu cũng thấy y như ngươi vậy.”

Dù là võ giả Trung Vực hay võ giả Đông Vực đều như phát điên, bởi vì cảnh tượng này thật sự quá sức tưởng tượng.

Đó chính là Đế Giả, một trong những sinh linh mạnh nhất thế giới, vậy mà lại bị Chu Khung một đao miểu sát.

Chẳng phải điều này chứng tỏ: Chu Khung đã có thực lực sánh ngang Đế Giả, hơn nữa còn không phải là Đế Giả tầm thường!...

Ô lão cười lớn: “Ha ha, quả nhiên là đệ nhất yêu nghiệt Đông Vực, lão ma, ngươi thu được một đồ đệ tốt rồi!”

Đại tể ti gật gù: “Xem ra quả tượng không sai, tiểu tử Chu Khung này chính là tương lai của Đông Vực, thiên phú của hắn còn kinh khủng hơn cả ngươi đây, lão ma.”

Long Sát kích động: “Sur đệ thật sự quá mạnh mẽ, quả thực không phải người thường, ta cảm thấy hắn sắp đuổi kịp sư tôn rồi.”

Ma Tôn: “?????”

Lời nói của Ô lão khiến Ma Tôn ngơ ngác, đồ đệ của ta? Sao ta lại không biết mình có đồ đệ?

Ma Tôn nhìn Chu Khung đang mặc Ma Thần chiến bào phía dưới, rồi lại nhìn bản thân, đều là ma tu, đều bá đạo như nhau, quả thực rất giống.

“Chẳng lẽ trước kia tiểu tử này đi khắp nơi, đều tự xưng là đồ đệ của ta?”

Ma Tôn dường như nghĩ đến điều gì đó, ánh mắt lóe lên tia sáng kỳ lạ. ...

Khác với vẻ hưng phấn của đám người Ô Lão, lúc này sắc mặt ba người Phong trưởng lão, Đồng Đế, Dao Đế đều khó coi vô cùng.

Kế hoạch vốn vạn vô nhất thất trong mắt bọn họ, chẳng những không hề thuận lợi, giờ đến cả Ngân Đế cũng vẫn lạc.

Thật là sỉ nhục lớn!

Đặc biệt là Phong Lộ, lửa giận trong mắt gần như muốn hóa thành thực chất, phải biết lần hành động này là do hấn dẫn đầu.

Giờ lại có kết quả này, chẳng khác nào khiến hấn mất hết mặt mũi, về sau e là sẽ trở thành trò cười cho cả Trung Vực.

Không sai!

Phong Lộ căn bản không để tâm đến cái chết của Ngân Đế, một gã Đế Giả tầm thường, chết cũng đã chết, Phong gia muốn nâng đỡ kẻ khác lên ngôi vị Thiên Tôn bất cứ lúc nào chẳng được.

Nhưng mặt mũi của hấn đã mất, vậy thì thật sự là mất rồi!

“Không đúng, trên người hấn có khí tức của Bát Môn!”

Ánh mắt Phong Lộ nhìn Chu Khung bỗng nhiên dừng lại, trong mắt lóe lên một tia chấn động, bởi vì hấn cảm nhận được khí tức của bí pháp tổ truyền Phong gia.

Không thể nào!

Chắc là mình cảm nhận sai rồi, Bát Môn bí pháp là tuyệt học bất truyền của Phong gia, ngay cả đệ tử trong tộc không phải ai cũng được học.

Sao Đông Vực căn cỗi này lại có kẻ biết được, ngay khi Phong Lộ còn đang không ngừng phỏng đoán!

Vù...!

Một đạo chấn động nổi lên trời đất xuất hiện trong hư không!

“Không ổn!”

Ô Lão gầm lên một tiếng, trong giọng nói tràn đầy tuyệt vọng!

Không chỉ Ô Lão, lúc này tất cả cường giả Đông Vực đều nhìn về phía sơn mạch với vẻ mặt tuyệt vọng.

Chỉ thấy Thôn Phệ đại trận vốn đang không ngừng rung chuyển kia đã hoàn toàn ổn định lại, đồng thời toàn bộ đại trận như hòa vào thiên địa.

Rõ ràng là!

Thôn Phệ đại trận đã dựng thành công!

Tia sinh cơ mà đám võ giả Đông Vực vừa liều mạng cướp lấy cứ thể biến mất, e là không đến mấy trăm năm nữa, Đông Vực cũng sẽ không còn tồn tại.

“Vì sao Đông Vực ta phải chịu tai ương này, pháp tắc rõ ràng đã mỏng manh, các người còn muốn cướp đoạt.”

“Lũ khốn kiếp Trung Vực, lão phu nguyện rửa các người cả đời không cưới được vợ, lão phu chỉ muốn an an ổn ổn sống với ba ngàn mỹ thiếp mấy vạn năm, sao lại khó khăn đến vậy.”

Tùng gã cường giả Đông Vực ngửa mặt lên trời bi phần gào thét, đặc biệt là Cầu đầu nhân Tôn Giả, khóc lóc thảm thiết vô cùng.

Trên không trung!

Chu Khung nhìn Thôn Phệ đại trận đã hoàn thành, trên mặt không hề có phần biến sắc, bởi vì đây cũng nằm trong kế hoạch của hắn.

Ngay cả thời điểm ra tay vừa rồi cũng là hắn cố ý lựa chọn, Thôn Phệ đại trận này sau khi dựng thành sẽ có tác dụng vô cùng lớn!

Từ lúc biết được Thôn Phệ Đại Trận này, Chu Khung đã tìm được một công cụ hữu dụng trong thương thành hệ thống.

Thẻ phản chuyển thần cấp: Có thể xoay ngược lại tất cả trạng thái của trận pháp, ví dụ như: dùng vào việc tu luyện trận pháp, sẽ biến thành trận pháp tán công...!

Nói cách khác: Sau khi dùng thẻ này, Thôn Phệ Đại Trận này chẳng những sẽ không thôn phệ lực lượng pháp tắc Đông Vực, còn có thể nuốt ngược pháp tắc Trung Vực.

Đương nhiên giá bán cũng đắt đến không hợp thói thường, cao tới ba trăm triệu điểm phản diện!

“Ting, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ Sát Đế, phần thưởng là một tấm thẻ miêu sát, điểm phản diện một trăm triệu.”

Giọng nói của hệ thống vang vọng trong đầu Chu Khung, đồng thời trong không gian trữ vật xuất hiện thêm một tấm thẻ sắc bén.

Chương 836: Đế giả Trung Vực muốn chạy trốn 1

“Rất tốt!”

Khóe miệng Chu Khung nở nụ cười!

Hắn trực tiếp giải trừ trạng thái Ma Thể, thân hình lóe lên, lúc xuất hiện trở lại đã an vị trên Ma Long bảo tọa, lạnh lùng nói:

“Ma Hồ Vương, nướng con Ngân Long này cho bản tọa!”

“Tuân lệnh!”

Ma Hồ Vương cung kính đáp, vẻ mặt hưng phấn bay xuống chỗ Ngân Long, miệng lầm bầm:

“Không ngờ Ma Hồ Vương ta cũng có lúc được nướng cả Đế Cảnh Long tộc, quả nhiên vẫn là đi theo Giáo chủ có thịt ăn, còn hơn ở nhà canh cửa nhiều.”

“Gâu!”

Một tiếng chó sủa vang lên, Đại Bạch vốn đang ngủ ngon trong phi liễn bỗng chốc vọt ra, chạy như bay xuống chỗ Ngân Long.

Trong đầu Đại Bạch chỉ có một suy nghĩ đơn giản, chính là sợ Ma Hồ Vương ăn vụng, cho nên nhất định phải giám sát hắn ta, ừm, chính là lý do này...!

Chứ nào phải nó muốn ăn vụng đâu....

Trên không trung!

Ánh mắt Phong Lộ nhanh chóng đảo qua toàn bộ chiến trường!

Đồng Đê căn bản không phải đối thủ của Ma Tôn, Dao Đê tuy rằng mạnh hơn Đại tể ti rất nhiều nhưng lại kiêng kỵ điều gì đó, không dám ra tay hết sức.

Mà bên mình cũng chẳng khá hơn, cái mai rùa đen của lão già kia cứng quá, nhất thời khó mà công phá.

“Nếu trận pháp đã bố trí xong, vậy không cần thiết phải ở lại nữa.”

“Rút lui!”

Phong Lộ quát lớn, một chương bức lui Ô lão, thân hình muốn thoát ly khỏi chiến trường, phóng về phía cánh cổng ánh sáng đã thu nhỏ rất nhiều ở phía sau dãy núi.

Nghe Phong Lộ quát lớn!

Đồng Đê và Dao Đê đang giao chiến không chút do dự, lập tức thoát ly khỏi chiến trường.

“Thu!”

Đồng Đê quát lớn, hai tay nhanh chóng kết ấn thu hồi đao trận, xoay người muốn chạy trốn.

Lúc này toàn thân Đồng Đê bê bết máu, chỉ có trời mới biết hắn ta đã phải chịu đựng thương thế nặng nề như thế nào để ngăn cản Ma Tôn.

Nếu không phải sợ về Trung Vực bị Phong gia trách phạt, hắn làm sao có thể còn chiến đấu với Ma Tôn khủng khiếp này, đã sớm rút lui rồi.

“Nếu đã tới, vậy thì lưu lại cho bọn tọa đi!”

Ma Tôn nhìn Đồng Đê thu hồi đao trận muốn chạy trốn, trong mắt lóe lên một tia máu tanh, thân hình lóe lên, trực tiếp

chấn đường đi của Đồng Đế.

“Ma Tôn, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn liều mạng ngươi chết ta sống với bọn đế sao, nhường đường cho bọn đế, bằng không đừng trách bọn đế liều mạng với ngươi.”

“Bọn đế không phải nói khoác với ngươi, bọn đế sau khi hung ác ngay cả bản thân cũng phải sợ hãi.”

Đồng Đế nhìn Ma Tôn sắc mặt âm trầm cản đường quát, đầu óc bắt đầu nhanh chóng xoay chuyển, nghĩ cách nào có thể thoát thân.

Về phần lời hấn vừa nói, chẳng qua chỉ là muốn hù dọa Ma Tôn mà thôi, hiện tại hấn chỉ muốn nhanh chóng trở về Trung Vực, tĩnh dưỡng cho tốt.

“Thiên Ma Hàng Thế Quyền!”

Ma Tôn hừ lạnh một tiếng không nói nhảm, trực tiếp đánh ra một quyền, một quyền này trực tiếp dùng tới mười hai phần lực lượng.

“Mẹ nó, Ma đạo quả nhiên đều là kẻ điên!”

Đồng Đế thầm mắng một câu, không dám có phần do dự, cầm lấy đế đao nhanh chóng ngăn cản.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp thiên địa, Đồng Đế càng đánh càng rối loạn tâm trí, tình thế bây giờ hoàn toàn đảo ngược.

Vừa rồi vẫn là hấn ngăn cản Ma Tôn đi phá hư đại trận, bây giờ lại biến thành Ma Tôn ngăn cản hấn rời đi.

Thật sự là: Phong thủy luân chuyển, hôm nay đến lượt nhà người!...

Không chỉ là Đồng Đế!

Hai người Dao Đế và Phong Lộ cũng bị Ô lão và Đại tể ti cản lại.

“Phong lão đầu, người xem Đông Vực của ta là vườn sau nhà người sao, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi!”

Thân thể khổng lồ của Ô lão trực tiếp chắn trước mặt Phong Lộ, tay cầm Lôi Cổ Tử Kim Chùy vỡ vụn, ánh mắt lộ ra sát ý nồng đậm.

“Lão rùa đen, người dám ngăn cản bốn trưởng lão rời đi, xem ra thật sự là chán sống rồi.”

Phong Lộ hét lớn một tiếng, Diệt Thế Ấn trong tay nhanh chóng ném về phía Ô lão, muốn đánh tan đối phương.

Tình cảnh của Dao Đế cũng chẳng khác là bao, trong phạm vi trăm dặm xung quanh hắn đều bị Đại tể ti Vu tộc bố xuống các loại nguyên rửa quý dị.

Khiến hắn trong thời gian ngắn căn bản không thể rời đi, trừ phi hắn có thể chấp nhận loại hậu quả đáng sợ kia.

Nhưng hiển nhiên Dao Đế không thể nào chấp nhận, bởi vậy chỉ có thể không ngừng phát động công kích, phá hủy nguyên rửa chi lực xung quanh. ...

“Chết đi!”

Một tiếng hét lớn vang vọng trong chiến trường phía dưới!

Chỉ thấy Nhân Tôn một kiếm chém giết cường giả Trung Vực cuối cùng, tay chống trường kiếm đứng thẳng trên bầu trời.

Cùng lúc đó!

Chiến trường phía dưới triệt để yên tĩnh, tất cả cường giả Trung Vực đều tử trận, không một ai sống sót.

Chủ yếu là sức chiến đấu của Vu Chấn Thiên cùng các huynh đệ quá mạnh, thêm vào đó là quyền trục chữ “Trấn” mà Liên Sinh cùng các huynh đệ sử dụng, mới có thể đại thắng dễ dàng như vậy.

Chương 837: Đế giả Trung Vực muốn chạy trốn 2

“Sương mù! Lãng phí như vậy sao!”

Một cường giả Đông Vực nhìn về phía Liên Sinh gào lên, gương mặt lộ vẻ xót xa.

Những người khác cũng đều nhìn sang, ai nấy há hốc mồm, mặt mày kinh hãi như gặp quỷ.

Chỉ thấy...

Sắc mặt Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên đều trắng bệch, rõ ràng là bị thương trong trận đại chiến vừa rồi.

Đương nhiên!

Điều này không khiến bọn họ kinh ngạc, bởi vì tuy rằng Ma Giáo chúng ta chiến lực dũng mãnh, lại có chữ “Trần” gia trì.

Nhưng trong trận hỗn loạn vừa rồi, ngay cả cường giả Thiên Tôn cảnh cũng ngã xuống không ít, Ma Giáo chúng ta chỉ bị trọng thương đã là vạn hạnh.

Điều thực sự khiến bọn họ chấn động là...

Chỉ thấy Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên lần lượt móc ra một đồng lớn đan dược Đế Cảnh từ trong ngực, ném vào miệng.

Ưc ực, ực ực!

Từng tiếng nuốt nước miếng vang vọng khắp chiến trường!

Tất cả cường giả Đông Vực nhìn Ma Giáo chúng ta ăn đan dược như vậy, đều nuốt nước miếng, hận không thể chính

mình được ăn.

“Đó là đan dược Đế Cảnh đấy! Bọn họ tưởng là đậu phộng sao, ăn như ăn kẹo, thật là lãng phí!”

“Chính là! Với thương thế của bọn họ, nhiều nhất một viên đan dược Đế Cảnh là khỏi, sao phải lãng phí ăn cả năm như vậy?”

“Sao Ma Giáo lại có nhiều đan dược Đế Cảnh như thế? Bọn họ lấy đâu ra? Ngay cả Đan tộc không thể có nhiều đan dược Đế Cảnh như vậy chứ!”

Từng cường giả Đông Vực kêu gào đầy hân mộ.

Mặc dù tất cả bọn họ đều là cường giả đỉnh cao Đông Vực nhưng đan dược Đế Cảnh đối với bọn họ mà nói vẫn là chí bảo vô thượng.

Không ít thế lực Thiên Tôn đều coi đan dược Đế Cảnh như bảo vật cất giữ, không đến lúc nguy cấp, tuyệt đối không động đến.

Thế mà bây giờ!

Bọn họ trơ mắt nhìn đan dược mà bản thân coi như chí bảo, lại bị Ma Giáo chúng ta ăn như cơm bữa.

Cảm giác này thật khó mà diễn tả, chỉ có thể nói là khó chịu vô cùng!

(;????????????)——(;????????????)——(;????????????)

Sau khi đám người Liên Sinh nuốt đan dược chữa thương Đế Cảnh!

Chỉ trong ba hơi thở!

Thương thế trên người mấy người đã khôi phục, từng người một sinh long hoạt hổ đứng dậy, cực tốc lao về phía phi liên.

“Ôi!”

Ngưu Đầu Tôn Giả thở dài, từ trong ngực lấy ra một viên đan dược chữa thương Tôn cảnh, cẩn thận bẻ đôi, đau lòng nuốt vào bụng.

Nội tâm lão không ngừng run rẩy!

Đan dược Đế Cảnh người ta ăn như cơm!

Mà đan dược Tôn cảnh của lão cũng phải ăn nửa viên!

Thật là thâm hiểm đến mức nào! (-

Nhưng không có cường giả nào dám nổi lên tâm tư bất chính, không phải bọn họ không muốn cướp đoạt, mà là bọn họ không dám.

Nếu đổi thành sinh linh khác lấy ra nhiều đan dược quý giá như vậy, bọn họ đã sớm ủa lên, bắt đầu giết người đoạt bảo.

Nhưng đối mặt với Chu ma đầu, bọn họ chỉ có thể nghĩ trong lòng mà thôi!

Sau đó!

Tất cả cường giả Đông Vực đều ngồi xếp bằng trên không trung, lấy đan dược chữa thương ra nuốt xuống.

Đồng thời!

Ánh mắt của bọn họ cũng đều chăm chú nhìn ba đại chiến trường trên cao, trong mắt đều lộ ra vẻ chờ mong. ...

Mà Vu Chiến Thiên cùng các cường giả đỉnh cấp Thiên Tôn, đầu tiên nhìn ba chiến trường trên không trung.

Sau đó, bọn họ nhìn nhau, nhanh chóng bay về phía Thôn Phệ đại trận trên dãy núi.

“Phá cho ta!”

Vu Chiến Thiên hét lớn, cự phủ trong tay phóng ra vô tận quang mang, bổ thẳng xuống Thôn Phệ đại trận.

Đồng thời!

Nhân Tôn, Ô Chấn Thiên cùng những người khác đều toàn lực ra tay, chỉ trong nháy mắt vô số công kích bao phủ lên Thôn Phệ Đại Trận.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp thiên địa, dư chấn vô tận tỏa ra, khiến hư không trong phạm vi vạn dặm đều vỡ vụn.

Vút! Vút! Vút!

Tiếng xé gió vang lên!

Thân hình đám người Vu Chiến Thiên bị đánh bật ra xa ngàn dặm, sắc mặt khó coi nhìn chăm chăm về phía dãy núi.

Nơi đó, Thôn Phệ đại trận vẫn sừng sững trên dãy núi, không có bất kỳ dấu vết bị phá hủy nào.

Mặc dù đã sớm đoán được kết quả sẽ như thế này!

Nhưng khi chứng kiến cảnh này, tất cả cường giả Đông Vực vẫn không khỏi tuyệt vọng, sắc mặt ai nấy đều trở nên ảm đạm.

Thôn Phệ Đại Trận không thể phá hủy, chứng tỏ Đông Vực này không tới mấy trăm năm nữa sẽ bị hủy hoại, bọn họ cũng sẽ hóa thành tro bụi.

Sau đó!

Tất cả cường giả Đông Vực nhìn ba vị Đại Đế Trung Vực phía trên, ánh mắt đều tràn đầy hận ý.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, e là ba vị Đại Đế chỉ chỉ trong nháy mắt đã bị chém giết ngàn vạn lần.

“Hừ!”

Phong Lộ Dư Quang liếc nhìn đám người Vu Chiến Thiên, khóe miệng lộ ra vẻ khinh thường.

Chỉ là một đám Thiên Tôn tép riu mà cũng muốn phá hủy Thôn Phệ Đại Trận, quả thực là si tâm vọng tưởng, trận pháp này một khi đã vận hành thì cho dù là bản thân hắn cũng khó lòng phá giải. ...

“Mùi gì thơm vậy?”

Cầu đầu nhân Tôn Giả vừa mới khôi phục thương thế, liền nhanh chóng hít hít mũi, ánh mắt bắt đầu dò xét xung quanh.

Chương 838: Uy lực nguyên rửa

Cuối cùng dừng lại ở chỗ thi thể Ngân Long bên dưới!

Nơi đó, một con chó đen đã dựng lên hơn mười lò nướng, bên trên là từng tảng thịt thơm phức của Ngân Long.

Mỗi lò nướng đều tỏa ra mùi thơm nồng nàn, lan tỏa khắp phương viên mấy chục vạn dặm.

“Chắc chắc, đây chính là Ngân Long Đế Cảnh đó, trên người toàn là bảo vật vô giá, vậy mà lại đem ra nướng thế này, thật là lãng phí.”

“Lãng phí hay không thì sau này hẵng hay, mùi thơm này thật là mê người, nếu ta được nếm thử một miếng thịt Ngân Long này, dù có giảm thọ mấy trăm năm cũng đáng.”

Rất nhiều cường giả ngửi thấy mùi thơm tỏa ra từ lò nướng bên dưới, đều lộ ra vẻ mặt thèm thuồng.

Bọn họ hận không thể lập tức xông xuống tranh nhau cắn xé nhưng đáng tiếc là chẳng ai dám cả, chỉ có thể lặng lẽ nuốt nước miếng cho đỡ thèm.

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Chỉ thấy Đại Bạch dùng pháp lực bùng một miếng thịt rồng to bằng bàn tay, nhanh chóng chạy tới phi liên.

“Lão đại, gan rồng còn chưa nướng xong, ngài dùng tạm miếng thịt rồng này trước, đây là phần thịt non dưới vảy ngược, ăn ngon lắm.”

Đại Bạch vừa đưa thịt rỗng cho Chu Khung, vừa nhanh chóng giải thích, giọng nói đầy tự hào.

Nói về khoản ăn uống, Đại Bạch vô cùng tự tin!

Chu Khung đưa tay nhận lấy miếng thịt rỗng, cắn một miếng, thịt mềm tan ngay trong miệng, hương vị thơm ngon tràn ngập khoang miệng, đồng thời từng luồng năng lượng mạnh mẽ tản ra khắp cơ thể, không ngừng gia tăng tu vi cho hắn!

Ánh mắt Chu Khung lộ ra vẻ hài lòng, một miếng thịt rỗng nhỏ đã có thể khiến tu vi của hắn tăng tiến, tuy rằng là do miếng thịt rỗng này đặc biệt.

Nhưng như vậy là quá đủ rồi!

Phải biết rằng nội tình của Chu Khung vô cùng thâm hậu, trừ phi là bảo vật đỉnh cấp, nếu không căn bản không có tác dụng gì với tu vi của hắn.

Ví dụ như đan dược Đế Cảnh, đối với Chu Khung hiện tại mà nói, ngoại trừ khôi phục một chút pháp lực cũng chẳng còn tác dụng gì khác.

“Có con Ngân Long này, tu vi của đám đệ tử Ma Giáo có thể tăng thêm một bậc, việc thống nhất Đông Vực sẽ càng thêm dễ dàng.”

Chu Khung trầm nghĩ trong lòng.

Đại Bạch thấy Chu Khung ăn xong vẻ mặt thỏa mãn, bỗng nhiên vui vẻ kêu lên hai tiếng, nhanh chóng chạy về phía lò nướng.

“Hổ Tử, ngươi dám ăn vụng, có phải muốn ăn đòn không hả, mau dừng lại cho Bạch gia.”

“Bạch đại nhân, đừng đá nữa, ta chỉ ăn chút đồ thừa thôi mà, ngươi đừng có ức hiếp người như vậy.”...

Lúc này!

Tất cả cường giả Đông Vực đều không còn nhìn phi liễn nữa, mà nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía trên vòm trời!

Bởi vì trận chiến ở nơi đó đã bước vào giai đoạn vô cùng kịch liệt, ba chiến trường đều đánh đến mức đỏ cả mắt.

Ầm!

Một tiếng nổ vang vọng giữa đất trời!

Chỉ thấy Đại tể ti bị Dao Đế một đao chém bay ra hơn vạn dặm, tay chống quỹ trọng, nửa quỳ trên không trung.

Phụt!

Một ngụm máu đen từ miệng lão phun ra, tử khí lan tỏa khắp người, rõ ràng là đã bị trọng thương.

“Hừ, không biết tự lượng sức mình!”

Dao Đế hừ lạnh một tiếng, không tiếp tục ra tay nữa, mà nhanh chóng phóng về phía cánh cổng ánh sáng ở dãy núi.

Không phải hấn nhất gan, mà là vừa rồi hấn dùng khước mắt liếc nhìn hai chiến trường khác.

Phong trưởng lão bên kia thì vẫn ổn, hoàn toàn chiếm thế thượng phong, xem ra không bao lâu nữa sẽ đánh lui được Ô lão.

Nhưng mà!

Đồng Đế bên kia thì thảm rồi, đã bị Ma Tôn áp chế hoàn toàn, không chừng giây lát sau sẽ tán mệnh.

Tuy nghe có vẻ khó tin nhưng đó lại là sự thật, hơn nữa vừa rồi Dao Đế còn liếc mắt nhìn về phía chiếc phi liễn kia.

Nhìn thấy Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long như Ma Thần, còn có cả thị Ngân Long mà hấn ta không

ngừng nhai nuốt.

Đao Đế nào còn dám nán lại, tuy rằng hắn đã đánh bại Đại tể ti nhưng bản thân cũng bị thương.

Nhờ đâu!

Ma Tôn sau khi giết Đồng Đế sẽ rảnh tay, hoặc là tên Chu ma đầu kia lại bộc phát ra một kích khủng khiếp kia nữa, thì đối với hắn mà nói đều là tai họa diệt đỉnh.

Hắn có thể tu luyện đến Đế Giả, tự nhiên không phải kẻ lỗ mãng, cho nên hắn lựa chọn rút lui kịp thời.

Đây chính là quy tắc của thế giới huyền huyền, kẻ nào có thể tu luyện đến đỉnh cao, ngoài thiên phú kinh người ra, tất nhiên cũng là kẻ biết tiến biết thoái.

Bên kia!

Đại tể ti chống quái tượng, miễn cưỡng đứng lên, tuy rằng bị trọng thương nhưng trong đôi mắt vẫn lóe lên tinh quang, lạnh lùng nói:

“Muốn chạy? Người thật sự cho rằng lão phu không có cách nào đối phó với ngươi sao, hôm nay lão phu sẽ cho ngươi kiến thức uy lực thực sự của nguyên rửa chi đạo.”

“...”

Từng đợt chú ngữ tối nghĩa khó hiểu phát ra từ miệng Đại tể ti, âm thanh càng lúc càng lớn, cuối cùng tràn ngập khắp cả thiên địa.

“Không ổn, Đại tể ti, mau dừng tay!”

Chương 839: Dao Đế vẫn lạc

1

Vu Chiến Thiên thấy cử động của Đại tể ti, vội vàng ngửa mặt lên trời hét lớn, trên mặt đầy vẻ lo lắng.

Hắn thân là tộc trưởng Vu tộc, hành vi hiện tại của Đại tể ti hẳn nào có thể không biết, đây chính là nguyên rửa mạnh nhất của tể ti Vu tộc, phương pháp thi triển tự nguyên rửa.

Tự Chú: Là một trong những nguyên rửa bậc nhất chư thiên, kẻ bị nguyên rửa sẽ hóa thành hư vô trong thời gian ngắn.

Nhưng kẻ thi triển cũng sẽ bị phản phệ mãnh liệt, từ khi Vu tộc thành lập đến nay đã trải qua hàng tỉ năm, phạm là tể ti từng sử dụng nguyên rửa này, đều bỏ mạng, không có ngoại lệ.

Các cường giả Đông Vực khác thấy vẻ mặt Vu Chiến Thiên cũng đoán được chú ngữ này chắc chắn tổn thương bản thân kẻ thi triển rất lớn.

Trên phi liên!

Ánh mắt Chu Khung nhìn về phía Đại tể ti đang niệm chú ngữ, trong mắt lóe lên một tia suy tư, hẳn có thể cảm nhận được uy lực của nguyên rửa vô cùng cường đại.

Nhưng mà!

Hắn đồng thời cảm giác nguyên rửa này không hề có phần uy hiếp nào đối với bản thân!

Có thể khiến Đại tể ti dùng để đối phó với Dao Đế, uy lực của chú ngữ này chắc chắn không tầm thường, ít nhất cũng đạt

tới cảnh giới Đế Giả nhất trọng, nhị trọng.

Đối với Chu Khung hiện tại vẫn còn ở đỉnh phong Tôn Giả mà không tạo ra bất kỳ nguy hại nào, chuyện này chắc chắn không bình thường.

“Hệ thống, đây là tình huống gì?”

“Ký chủ, lời nguyên này chủ yếu tác động lên linh hồn, mà linh hồn của ký chủ là địa bàn của bản hệ thống, cho nên loại lời nguyên này sẽ bị bản hệ thống trực tiếp bài xích, tất nhiên sẽ không gây nguy hại cho ký chủ.”

“Nói cách khác, phạm là công kích, nguyên rửa liên quan đến linh hồn, ta đều miễn dịch phải không?”

“Đúng vậy, ký chủ.”...

Trên chín tầng trời!

Đại tể ti lắng không mà đứng, nhìn xuống Vu Chiến Thiên đang lo lắng phía dưới, sắc mặt không chút thay đổi, truyền âm nói:

“Chiến Thiên, đây là số mệnh của ta, ngươi cũng biết Đại tể ti nhất mạch Vu tộc ta, căn bản không thể sống quá lâu.”

“Tuổi thọ của ta đã không còn nhiều, chỉ bằng hiện tại giết một tên Đế Giả, tỏa sáng lần cuối, thay vì kéo dài hơi tàn thêm một hai trăm năm nữa.”

“Đại tể ti...!”

Vu Chiến Thiên hai mắt đỏ hoe, lâm bầm.

Hắn biết Đại tể ti nói là sự thật, bởi vì sứ mệnh của Đại tể ti Vu tộc là tế tự, thôi diễn, rất dễ bị Thiên Đạo phản phệ.

Bởi vậy mỗi một đời Đại tể ti của Vu tộc đều sống không quá lâu, cơ bản đều không sống quá được mấy trăm vạn năm.

Một hơi sau!

Đại tể ti ngừng niệm chú ngữ, nhìn Dao Đế lạnh lùng nói:

“Lấy danh nghĩa Đại tể ti Vu tộc ta, nguyên rửa người hồn phi phách tán, hài cốt không còn, ý niệm tan biến, vĩnh viễn trầm luân!”

Lời vừa dứt!

Trong thiên địa, từng luồng khí lưu u ám nhanh chóng bao phủ về phía Dao Đế!

“Không ổn!”

Dao Đế chỉ trong nháy mắt ngừng chạy trốn, nhìn khí lưu u ám đang bao phủ xung quanh mình cực nhanh, trong mắt toát lên một tia khiếp sợ.

Hắn bỗng phát hiện mình căn bản không thể trốn thoát, lời nguyên tà ác này đã hoàn toàn vây khốn hắn.

“Lão già thôi, ngươi thật sự không biết điều!”

Dao Đế phần nộ gầm lên!

Tuy rằng cảm thấy không thể nào nhưng sâu trong nội tâm hắn lại mách bảo, lời nguyên rửa này thật sự có thể lấy mạng hắn.

Không dám chần chừ!

Dao Đế vung tay phải lên, hai tay nắm chặt tử vong liên đao chậm rãi nâng lên, khí thể trong cơ thể điên cuồng bộc phát.

Đồng thời!

Một hư ảnh khủng khiếp cao tới vạn trượng xuất hiện ở phía sau Dao Đế, trong tay cũng cầm một thanh tử vong liên đao hư ảo.

Nếu có cường giả Trung Vực thấy cảnh này, chỉ trong nháy mắt có thể nhận ra, hư ảnh khủng khiếp này chính là Tử Vong

Đế Giả!

Tử Vong Đế Giả: Là một trong những đại lão thượng cổ đỉnh cấp của Trung Vực, tu vi đạt đến nửa bước Đại Đế cảnh giới nhưng sau đại kiếp thượng cổ đã biến mất.

Đao Đế sở dĩ có thể đột phá đến Đế Giả, chính là bởi vì hắn trước kia có được truyền thừa của Tử Vong Đế Giả.

“Tử Thần giáng lâm, liên đao diệt thế! Trảm!”

Trong mắt Đao Đế phóng ra từng đạo tinh quang, phảng phất khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, liên đao trong tay chém về phía lời nguyên.

Chỉ trong nháy mắt, thiên địa đều bị đao quang kinh thiên bao phủ, đao quang khủng khiếp như muốn đem thiên địa chia thành hai nửa.

Thế nhưng!

Đao quang khi chạm vào khí thể nguyên rửa quý dị kia, bỗng nhiên bị chặn đứng, đồng thời khí tức quý dị kia trực tiếp xâm nhập vào trong cơ thể Đao Đế.

Rầm...!

Một tiếng nổ vang rung chuyển cả chiến trường!

dư chấn cường đại khuếch tán ra xung quanh, khiến hư không phương viên mấy chục vạn dặm không ngừng vỡ vụn, vô số hắc động vạn trượng lần lượt xuất hiện!

Tất cả cường giả một bên cố gắng chèo chống dư chấn, một bên ngẩng đầu nhìn chăm chăm về phía chiến trường, tất cả đều trợn mắt há mồm.

Chương 840: Dao Đế vẫn lạc

2

Chỉ thấy trên không trung!

Dao Đế vẫn duy trì tư thế cầm liêm đao nhưng khí tức Đế Giả trên người lại không ngừng tiêu tán, phai mờ.

Trong đôi mắt đế vương tràn ngập chấn động, không tin, cùng với một tia hồi hận.

Vù...!

Một cơn gió nhẹ thoảng qua!

Dao Đế trực tiếp hóa thành tro bụi, tiêu tán trong thiên địa, rõ ràng đã hồn phi phách tán.

Rầm...!

Ầm ầm...!

Trên bầu trời, từng đạo sấm sét nổ vang, vô số huyết vũ nhanh chóng trút xuống, khí tức bị thương lại lần nữa bao trùm thiên địa.

Một đời Đế Giả Dao Đế: Tốt!

“Sao có thể như thế, Dao Đế lại bị Đại tể ti tiêu diệt, thậm chí không có chút sức phản kháng nào.”

“Đại tể ti thật là ghê gớm, quả nhiên là đại lão Đông Vực chúng ta, vậy mà có thể tiêu diệt Dao Đế, lão Ngưu ta bội phục.”

Vô số cường giả Đông Vực nhìn Dao Đế hồn phi phách tán mà kích động bàn tán, vẻ mặt chấn động.

Thật sự là trong vòng chưa đầy nửa canh giờ đã có hai vị Đế Giả bỏ mạng, khiến cho tâm linh cường đại của bọn họ đều có phần không chịu nổi.

Thế nhưng!

Trong lòng mỗi một cường giả Đông Vực đều phần chấn, bởi vì những kẻ xâm nhập đến từ Trung Vực kia, chết không đáng tiếc.

Vút!

Một đạo thân hình già nua nhanh chóng từ trên trời cao rơi xuống!

“Đại tể ti!”

Vu Chiến Thiên gầm lên một tiếng, thân hình nhanh chóng lao lên không trung, tiếp được Đại tể ti đang rơi xuống.

“Đại tể ti, người không sao chứ, người ngàn vạn lần không thể chết, Vu tộc không thể không có người!”

Vu Chiến Thiên vội vàng lấy ra vô số đan dược, thậm chí bên trong còn có mấy viên đế đan, muốn đưa vào miệng Đại tể ti.

Đáng tiếc lại bị Đại tể ti né tránh!

“Chiến Thiên, đừng lãng phí nữa, thân thể ta đã như đèn cạn dầu, có ăn thêm đan dược cũng vô dụng.”

“Không, nhất định còn tác dụng, nhất định còn!”

Vu Chiến Thiên lắc đầu không tin, khuôn mặt cứng rắn như sắt thép cũng rơi xuống vài giọt lệ.

Hắn từ nhỏ đã được Đại tể ti nuôi nấng trưởng thành, có thể nói Đại tể ti là người thân nhất của hắn, hắn không thể nào chấp nhận được cái chết của đối phương.

Nhìn dáng vẻ của Đại tể ti, cường giả Đông Vực đều là một mặt âm trầm, rõ ràng mặc dù đã tiêu diệt Dao Đế nhưng Đại tể ti cũng sắp vẫn lạc. ...

“Không, tha cho ta, Đồng Đế ta bằng lòng đầu hàng, bằng lòng... A...”

Ngay khi ánh mắt của tất cả cường giả nhìn về phía Đại tể ti, trên chín tầng trời đột nhiên lại truyền đến một tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ thấy!

Thân thể Ma Tôn bỗng chốc hóa thành khổng lồ trăm vạn trượng, một bàn chân khổng lồ giẫm thẳng về phía Đồng Đế.

Nơi bàn chân đi qua, vạn vật sụp đổ, pháp tắc trời đất cũng phải tránh lui, hư không bị trấn áp không ngừng rung động, tựa như ngày tận thế đang đến gần.

Phía dưới!

Đồng Đế vừa gào thét vừa vội vàng giơ hai tay lên đỡ, khí tức toàn thân cuộn cuộn dâng trào, trong mắt tràn ngập vẻ kinh hoàng.

Nhưng bàn chân của Ma Tôn chỉ hơi khựng lại một phần ngàn hơi thở, sau đó giáng xuống không chút thương tiếc.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng chấn động kinh thiên động địa vang vọng khắp muôn dặm, bàn chân của Ma Tôn trực tiếp để lại một dấu chân khổng lồ vạn dặm trên đại địa Man Châu.

Một hơi thở sau!

đư chấn giữa thiên địa dần dần tan biến!

Ma Tôn một thân chiến bào uy nghiêm đứng trên bầu trời, tuy rằng khí tức có phần hỗn loạn, suy yếu nhưng ánh mắt vẫn

bá đạo vô song.

Mà khí tức của Đồng Đế lại hoàn toàn biến mất, hiển nhiên là đã bị một cước vừa rồi của Ma Tôn nghiền nát thành tro bụi.

Rầm...!

Ầm ầm...!

Thiên lôi cuộn cuộn lại vang lên, từng giọt huyết vũ đỏ thẫm từ trên trời cao chậm rãi rơi xuống, mang theo nỗi bi thương vô tận lan tỏa khắp đất trời.

“Thật mạnh mẽ, Ma Tôn chỉ dùng một cước đã nghiền nát Đồng Đế thành tro bụi, thật sự quá mức khủng khiếp.”

“Đúng là Ma Tôn, đệ nhất cường giả Đông Vực, Thiên Tôn đỉnh phong Nghịch Sát Đế Giả nhị trọng, cho dù là ở thời Thượng Cổ cũng là kỳ tài hiếm có.”

Cường giả Đông Vực còn chưa hoàn hồn sau khi chứng kiến Đại tể ti chém giết Dao Đế, lại một lần nữa bị chấn động bởi cảnh tượng Ma Tôn tiêu diệt Đồng Đế.

Tê!

“Khụ... khụ... Mẹ nó, khí lạnh thế này không đủ hít, hại lão tử phải nuốt cả ngụm lớn huyết vũ.”

Cầu đầu nhân vừa ho khan, vừa tức giận lầm bầm. ...

Ma Tôn không để ý đến vẻ mặt của mọi người phía dưới, bước ra một bước, nhanh chóng bay đến bên cạnh Đại tể ti, trầm giọng nói:

“Lão vu, ngươi chỉ còn lại vài trăm năm thọ nguyên, hà tất phải lãng phí như vậy?”

Đại tể ti nửa nằm nửa ngồi trong hư không, ho khan hai tiếng rồi nói:

“Khụ... khụ... Trăm vạn năm trước, bọn chúng dám cả gan xâm phạm Đông Vực, khi đó lão phu bất lực, chỉ có thể trở mắt nhìn Đông Vực bị phong ấn.”

“Nay đã qua trăm vạn năm, lão phu há có thể lại để bọn chúng chà đạp Đông Vực? Hơn nữa, ta cũng chỉ còn lại chút hơi tàn này, giữ lại cũng chẳng ích gì.”

Chương 841: Nếu là đệ tử Ma Giáo bốn tọa thì không chết được

Haiz!

Khuôn mặt lạnh lùng của Ma Tôn lộ ra một tia bất đắc dĩ, thở dài một hơi đầy náo nề.

“Ma Tôn đại nhân, xin người hãy ra tay cứu lấy Đại tể ti, với thực lực của người, nhất định sẽ có biện pháp đúng không?”

Vu Chiến Thiên ngẩng đầu nhìn Ma Tôn, gương mặt lộ vẻ mong đợi. Đáp lại hắn lại là một tiếng thở dài của Ma Tôn.

Ma Tôn vừa rồi đã dùng ý niệm xem xét thân thể Đại tể ti, phát hiện đã hoàn toàn mục nát suy bại.

Ngay cả linh hồn cũng đầy rẫy những vết rạn li ti, tựa như một món đồ sứ vỡ vụn được gắn lại.

Thương thế thế này, được thạch chi lực đã không thể cứu chữa, trừ phi là một vài bí bảo đỉnh cấp trong truyền thuyết.

Nếu không!

Căn bản sẽ không có bất kỳ tác dụng nào, thậm chí ngay cả kéo dài thêm vài ngày tuổi thọ không làm được.

“Chiến Thiên, đừng đau lòng nữa, mọi thứ đều có số mệnh, chuyện này lão phu đã tính ra được từ lần thôi diễn trước rồi, khụ khụ...”

“Không thể nào, Vu Chiến Thiên ta không tin mệnh, năm xưa người đặt tên cho ta là Chiến Thiên, chẳng phải muốn ta phá vỡ số mệnh hay sao?”

“Nhất định còn có cách khác, chắc chắn là có... Thôi đi, đúng rồi, Ma Giáo, Chu Khung tương lai của Đông Vực, hẳn nhất định có biện pháp...”

Vu Chiến Thiên chợt nhớ tới lần trước khi trò chuyện với Đại tể ti, đôi phương từng nói với hắn, tương lai của Đông Vực nằm trên người Chu Khung.

Liếc nhìn Đại tể ti đang hấp hối, Vu Chiến Thiên không chút do dự, lập tức xoay người đuổi theo phi liên.

“Ồ?”

“Vu Chiến Thiên muốn làm gì vậy? Sao lại đuổi theo phi liên? Chẳng lẽ hắn tức giận vì Chu ma đầu vừa rồi không ra tay cứu giúp?”

Các cường giả Đông Vực nhìn thấy hành động của Vu Chiến Thiên, đều nhú mày khó hiểu.

Vài người ban đầu còn nghi ngờ có phải Vu Chiến Thiên tức giận vì Chu Khung không ra tay giúp đỡ Đại tể ti hay không nhưng suy nghĩ này vừa xuất hiện liền bị gạt bỏ.

Bởi vì!

Vừa rồi Chu ma đầu tuy rằng đã miêu sát Ngân Đế nhưng rõ ràng là mượn lực lượng của thanh ma đao kia.

Thực lực bản thân hắn hẳn là ở khoảng Thiên Tôn đỉnh cấp, việc không ra tay cứu giúp cũng là chuyện bình thường.

Dưới ánh mắt nghi hoặc của tất cả cường giả!

Vu Chiến Thiên đứng thẳng trước phi liên, trong mắt lóe lên vẻ kiên định, không chút do dự.

Phù phù!

Chỉ thấy Vu Chiến Thiên trực tiếp quỳ xuống trước mặt Chu Khung, cao giọng nói:

“Tại hạ Vu Chiến Thiên, tộc trưởng Vu tộc, bằng lòng dẫn dắt Vu tộc thần phục Ma Giáo, chỉ cầu Chu giáo chủ cứu lấy Đại tể ti của tộc ta.”

Nói xong!

Vu Chiến Thiên nhìn Chu Khung, hai mắt ngấn lệ, trong mắt tràn đầy hy vọng, chỉ sợ Chu Khung nói không cứu được.

Thần phục Ma Giáo?

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long nhú mày, sau đó lạnh lùng nói:

“Người muốn thương lượng điều kiện với bản tọa, dùng sự thần phục của Vu tộc để đổi lấy việc bản tọa cứu Đại tể ti của các người?”

Vu Chiến Thiên nghe thấy Chu Khung không từ chối thẳng thừng, vội vàng gật đầu.

“Người cho rằng bản tọa sẽ coi trọng một Vu tộc con con sao? Người có tư cách gì mà dám thương lượng điều kiện với bản tọa?”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đất trời, khiến sắc mặt tất cả cường giả đều biến đổi.

Ngay cả Ma Tôn đang quan sát tình hình chiến đấu của Ô Lão trên không trung cũng liếc mắt nhìn về phía phi liên.

Xứng sao?

Trong đầu Vu Chiến Thiên không ngừng vang vọng hai chữ này, nội tâm trước là dâng lên vô tận phẫn nộ, sau đó lại nhanh chóng bình ổn lại.

“Phải rồi, Vu tộc hiện giờ còn có tư cách gì để bàn điều kiện với Ma Giáo, e là Chu ma đầu đã sớm nghĩ cách diệt trừ Vu tộc rồi.”

Vu Chiến Thiên cười tự giễu, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Vốn là Vu tộc đứng trên đỉnh Đông Vực, hiện giờ Đại tể ti có thực lực mạnh nhất lại sắp chết.

Tuy hãn thực lực vẫn còn nhưng cũng chỉ là Thiên Tôn bát cửu trọng, đối với Chu Khung vừa rồi một đao miểu sát Ngân Đế, có thể tính là gì.

Vu tộc trở ngại thế lực thống nhất Dương Châu của Ma Giáo, có lẽ đã sớm bị đối phương coi như cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Vu Chiến Thiên cười khổ hai tiếng, đang muốn đứng dậy rời đi!

Hắn quyết định trước tiên đưa thi thể Đại tể ti về tổ địa, sau đó dẫn dắt tộc nhân rời khỏi Dương Châu.

Bỗng nhiên!

Một đạo âm thanh bá đạo truyền vào tai Vu Chiến Thiên!

“Bồn tọa còn thiếu hai chức vị Hộ pháp ngoại môn Ma Giáo, hai người các ngươi có bằng lòng đảm nhiệm không?”

Àm!

Vu Chiến Thiên đột ngột ngừng đầu, nhìn chăm chăm vào bóng dáng Chu Khung, đầu óc bắt đầu xoay chuyển nhanh chóng.

Đối phương không đồng ý cứu Đại tể ti!

Lại muốn để hai người bọn hắn trở thành Hộ pháp ngoại môn Ma Giáo?

Nhưng mà!

Đại tể ti đã là hấp hối rồi sao? Một người chết còn cần thiết thu làm Hộ pháp sao?

Như vậy!

Có lẽ Chu Khung thật sự có cách cứu Đại tể ti!

Chương 842: Cứu chữa Đại tế ti 1

Nghĩ đến đây!

Vu Chiến Thiên không chút do dự cao giọng nói:

“Vu Chiến Thiên ta là tộc trưởng đương nhiệm của Vu tộc, nguyện gia nhập Ma Giáo trở thành Hộ pháp ngoại môn, đồng thời nguyện thay Đại tế ti đáp ứng cùng trở thành Hộ pháp ngoại môn.”

“Từ nay về sau, nguyện vì Giáo chủ Ma Giáo mà mã đầu là trạm, nếu có vi phạm, trời đất đồng diệt.”

“Tốt!”

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long gập đầu, ánh mắt nhìn về phía Đại tế ti ở đằng xa, bá đạo nói:

“Nếu đã là Hộ pháp của Ma Giáo bốn tọa, vậy bốn tọa không cho người chết, người chắc chắn không chết được.”

Theo lời nói bá đạo của Chu Khung vang vọng trong thiên địa, tất cả cường giả đều lộ vẻ mặt mơ hồ.

“Mẹ nó, biến hóa nhanh như vậy sao, chưa đến mười hơi thở, Vu tộc đã gia nhập Ma Giáo rồi.”

“Xong rồi, lão phu thật sự già rồi, không theo kịp thời đại nữa, rốt cuộc Ma Giáo này có ma lực gì mà có thể quật khởi nhanh như vậy.”

Trong lòng đông đảo cường giả điên cuồng gào thét.

Thật sự là Vu tộc đường đường là đại tộc đứng đầu Đông Vực, đột nhiên tuyên bố gia nhập Ma Giáo, ngay cả tộc trưởng, Đại tể ti cũng biến thành Hộ pháp.

Khiến bọn họ nhất thời khó có thể chấp nhận!

Hơn nữa!

Vừa rồi Chu ma đầu kia nói gì?

Hắn lại nói có hắn ở đây, Đại tể ti sẽ không chết được, hắn cho rằng mình là ai, phụ thân của Thiên Đạo sao!

Phải biết rằng lúc này trạng thái của Đại tể ti rõ ràng là dầu hết đèn tắt, ngay cả Ma Tôn không còn cách nào.

“Chẳng lẽ vừa rồi một đao chém chết Ngân Đế, khiến nội tâm Chu ma đầu bắt đầu bành trướng?”

Trong lòng đông đảo cường giả Đông Vực nhao nhao thầm nghĩ, sau đó đều dùng vẻ mặt trào phúng nhìn về phía phi liên.

Bọn họ muốn xem xem Chu ma đầu này làm sao cứu chữa Đại tể ti, nếu không cứu được, một hồi nữa lời nói khoác lác này sẽ được giải quyết như thế nào.

Khác với những người khác!

Sau khi Vu Chiến Thiên nghe được lời nói của Chu Khung, trong hai tròng mắt tràn ngập kinh hỉ, thân thể càng kích động đến run rẩy.

Trên phi liên!

Chu Khung không để ý đến biểu lộ nghi hoặc của cường giả Đông Vực, mà đưa mắt nhìn về phía Đại tể ti.

“Hệ thống, người chắc chắn thần tủy có thể cứu mạng hắn chứ!”

“Yên tâm ký chủ, một giọt thần tủy có thể cứu chữa sinh mệnh của hắn nhưng chỉ có thể để hắn duy trì trạng thái bất tử

nhưng không ảnh hưởng đến việc người giả trang.”

“Không ảnh hưởng giả trang... Có thể cứu là tốt rồi.”

Chu Khung yên lặng gật đầu, phất tay một cái, một giọt chất lỏng màu vàng nhanh chóng xuất hiện, bay về hướng Đại tể ti cực nhanh.

“Đây là chất lỏng gì, vậy mà cách xa như thế cũng khiến ta cảm nhận được lực lượng cường đại.”

“Lực lượng tinh thuần như thế, chẳng lẽ giọt chất lỏng này thật sự có thể cứu chữa Đại tể ti Vu tộc sao.”

“Ta biết rồi, ta từng trong một động phủ cổ xưa đạt được một bộ sách cổ, trong đó có ghi chép, đây là thần tủy.”

Một Thiên Tôn dị tộc dường như nghĩ tới điều gì, lớn tiếng nói.

Thần tủy?

Những Đông Vực Thiên Tôn khác đều lộ vẻ mặt mê mang, bởi vì bọn họ căn bản chưa từng nghe nói qua bảo vật bọc này.

Sau đó, dưới sự chờ mong của mọi người, vị Thiên Tôn dị tộc kia nhanh chóng thuật lại điểm đặc biệt của thần tủy.

Bí bảo đỉnh cấp Chư Thiên sao?

Chỉ một giọt thôi mà có thể giúp sinh linh đột phá đến Thiên Tôn trong vòng trăm năm?

Ngay cả Thiên Tôn nuốt vào cũng gia tăng xác suất đột phá đến Đế Giả ư?

Chỉ trong nháy mắt, ánh mắt tham lam của tất cả cường giả đều đổ dồn về phía thần tủy, thậm chí vài người tu vi cao thâm còn bất giác phóng thích uy áp.

“Hừ!”

Vu Chiến Thiên lập tức đứng dậy, bay đến bên cạnh Đại tể ti, lạnh lùng hừ một tiếng, sát ý ngập trời.

Uy áp khủng khiếp khiến những kẻ có ý đồ bất chính lập tức bưng tỉnh, vội vàng thu lại khí thế.

Không nói đến việc tu vi của Vu Chiến Thiên là cao nhất ở đây, bọn họ không chắc có thể chiến thắng, mà giọt thần tủy này là do Chu ma đầu ban cho Đại tể ti, nếu dám cướp đoạt chẳng khác nào vấp vào mặt hấn ngay trước mặt mọi người.

Dưới ánh mắt dõi theo của tất cả cường giả!

Thần tủy trực tiếp dung nhập vào đỉnh đầu Đại tể ti, từng luồng năng lượng mạnh mẽ tỏa ra từ cơ thể lão.

Vết thương trên người Đại tể ti nhanh chóng hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy rõ, khí tức tử vong cũng dần tan biến.

Ba hơi thở sau!

Khụ! Khụ...

Tiếng ho khan của Đại tể ti vang lên!

“Đại tể ti, người tỉnh rồi, người thực sự còn sống! Hu... hu...”

Vu Chiến Thiên vội vàng đỡ Đại tể ti dậy, kích động nói, nước mắt tuôn rơi.

Thật khó tin tộc trưởng một phương đại tộc, người vừa mới chăm mấy vị Thiên Tôn của Trung Vực lại có thể rơi lệ như vậy.

“Khụ... Chiến Thiên, đừng khóc nữa, bộ y phục này của lão phu rất đắt, làm bẩn thì không ổn.”

Chương 843: Cứu chữa Đại tế ti 2

Đại tế ti hiếm khi nói đùa một câu.

Tuy trước đó lão rơi vào trạng thái hấp hối nhưng vẫn có thể cảm nhận được mọi chuyện xảy ra bên ngoài.

Hành động của Vu Chiến Thiên khiến lão cảm khái không thôi, người ta thường nói thế giới tu hành vô cùng tàn khốc, vậy mà hắn lại bằng lòng quỳ xuống cầu xin vì lão già này.

“Không uổng công lão phu từng đối đãi tốt với hắn!”

Đại tế ti trầm nghĩ, lão cứ ngỡ mình chết chắc rồi, không ngờ lại được Chu Khung cứu sống.

Sau đó!

Đại tế ti được Vu Chiến Thiên dìu, chậm rãi đứng lên. Hắn hiện tại tuy rằng không còn nguy hiểm đến tính mạng, nhưng thương thế trong cơ thể vẫn rất nặng, muốn khôi phục hoàn toàn thì ít nhất cũng phải mất đến vạn năm.

Đây cũng là do Chu Khung cố ý!

Vốn chỉ cần ba giọt thần tủy là có thể khiến Đại tế ti khỏi hẳn nhưng Chu Khung không dùng.

Bởi vì một khi thương thế của Đại tế ti khỏi hẳn, như vậy đối với Ma Giáo mà nói chính là một mối uy hiếp.

Vì vậy!

Tạm thời chỉ cần giữ cho hắn không chết là được, chờ sau khi Ma Giáo phát triển thêm nữa, sẽ chữa trị thương thế cho

hắn.

“Lão phu Vu tộc Đại tể ti, Vu Hiền bá kiến Giáo chủ, từ nay về sau nguyện lĩnh chức vị Hộ pháp của Ma Giáo.”

Đại tể ti khom người chấp tay với Chu Khung, trong giọng nói không có chút miễn cưỡng nào.

Vốn dĩ sau lần suy diễn đó, Đại tể ti vẫn luôn trăn trở làm thế nào để tạo dựng mối quan hệ tốt với Ma Giáo.

Nào ngờ!

Giờ đây không cần phải nghĩ nữa, hắn trực tiếp gia nhập Ma Giáo, trở thành Hộ pháp, còn có quan hệ nào tốt hơn nữa.

“Ừm!”

Chu Khung gật đầu, phẩy tay áo.

Hai người hiểu ý, nhanh chóng đứng sang hai bên phi liễn, Đại tể ti tìm một vị trí bắt đầu lạng lẽ khôi phục thương thế.

Còn Vu Chiến Thiên thì suy nghĩ một chút, nhanh chóng bay về phía Ma Hồ Vương đang nướng thịt ở phía dưới, bởi vì hắn nhớ tới tin tức đã từng nghe được.

Ma Hồ Vương là người có quan hệ rộng nhất trong Ma Giáo cũng là người không câu nệ tiểu tiết nhất, chắc hắn sẽ dễ nói chuyện hơn một chút. ...

Trên trời cao!

Ma Tôn không để ý đến biến động phía dưới, mà nhìn chăm chăm vào chiến trường của Ô Lão và Phong Lộ.

Lúc này, trận chiến đã bước vào giai đoạn vô cùng kịch liệt, mỗi một chiêu tung ra đều có thể phá hủy hư không vạn dặm.

Uy lực khủng khiếp khiến cho Ma Tôn có thực lực cường đại không thể nhúng tay vào, dù sao tu vi của hắn cũng chỉ là

Thiên Tôn,

Giết chết một gã Đế Giả nhị trọng đã là cực hạn, đối với Phong Lộ là Đế Giả ngũ trọng, hắn căn bản không có cách nào ra tay.

Chỉ có thể liên tục ra tay ngăn cản dư chấn từ hai người, từ đó giảm bớt thiệt hại cho Đông Vực.

Đồng thời!

Ma Tôn cũng muốn khi Ô Lão không thể chèo chống được nữa, sẽ ra tay cứu giúp, tuy rằng hai người bọn họ vẫn luôn dùng thần niệm để giao lưu.

Nhưng Ma Tôn vẫn luôn kính trọng những người bằng lòng liều chết bảo vệ Đông Vực như Ô Lão.

Rầm!!

Một tiếng nổ vang động trời xuất hiện trên không trung, dư âm vô tận tản ra, xé rách cả bầu trời thành từng khe nứt khổng lồ.

“Ma Uyên Lâm!”

Ma Tôn hét lớn một tiếng, ma khí trên người cuộn cuộn dâng lên, bao phủ cả phương viên mấy chục vạn dặm, chặn đứng toàn bộ dư âm của công kích.

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Chỉ thấy Ô lão trên không trung bị dư âm kinh khủng đánh bay ra ngoài mấy chục vạn dặm.

Cuối cùng!

Nếu không phải Ma Tôn kịp thời ra tay chặn đường lui của hắn, e rằng Ô lão đã bị đánh bay khỏi Man Châu đại địa rồi!

Có thể thấy, trận chiến vừa rồi kịch liệt đến mức nào!

“Hừ, mạng người lớn thật!”

Thân thể Phong Lộ chỉ lui về phía sau chưa đến trăm dặm đã ổn định lại trên không trung, nhìn về phía Ô lão, lạnh lùng nói.

Sau đó!

Phong Lộ quay đầu nhìn về phía cánh cổng ánh sáng sau dãy núi, cánh cổng mà bọn họ đi tới lúc này đã thu nhỏ lại chỉ còn cao bằng một người.

Rõ ràng là chỉ tới đa nửa nén hương nữa là sẽ đóng lại hoàn toàn!

Không chút do dự!

Phong Lộ lập tức xoay người phóng về phía quang môn!

Bởi vì hắn không thể nán lại Đông Vực này nữa, nếu cánh cổng ánh sáng đóng lại, hắn sẽ không thể trở về Trung Vực!

Vì giết Ô lão mà tự chôn mình ở đây, hoàn toàn không đáng, huống hồ thôn phệ đại trận này một khi đã được lập.

Tên kia không cần bao nhiêu năm sẽ rơi xuống khỏi Đế Cảnh, đến lúc đó ở Đông Vực không có chút pháp tắc này, liệu có thể sống sót hay không còn là một vấn đề.

“Mẹ kiếp, lần này trở về mất mặt quá!” Phong Lộ vừa di chuyển với tốc độ cực nhanh, vừa thầm mắng trong lòng.

Nhiệm vụ lần này liên tiếp để chết ba vị Đế Giả, sau khi trở về cho dù hắn là đệ tử Phong gia cũng sẽ bị trừng phạt.

Quan trọng nhất là mặt mũi của hắn coi như mất sạch!

Chương 844: Bồn tọa cho người đi sao

Từ xa!

Ô lão và Ma Tôn đứng trên không trung nhìn Phong Lộ đang bỏ đi, trên mặt đều lộ vẻ bất đắc dĩ.

Ma Tôn nói: “Hay là bồn tọa đi thử xem có thể ngăn cản hắc trong thời gian một nén hương hay không, khiến hắc không thể rời khỏi Đông Vực.”

Ô lão đáp: “Không cần đâu, cho dù chúng ta liên thủ, có thể giữ hắc lại Đông Vực thật nhưng hậu quả thì sao... Đông Vực chúng ta không gánh nổi đâu.”

Mặc dù Ô lão không nói rõ hậu quả là gì nhưng Ma Tôn lập tức hiểu ra, bởi vì hậu quả quá rõ ràng.

Với tu vi Đế Giả ngũ trọng của Phong Lộ, một khi đã bị nhốt ở Đông Vực không thể rời đi, e rằng sẽ phát điên lên mất.

Đến lúc đó!

Cả Đông Vực này căn bản không ai có thể chế ngự được hắc, điều đó đối với Đông Vực mà nói chính là một hồi tai ương diệt thế.

“Dựa vào cái gì, chỉ vì thực lực của hắc cường đại mà có thể đến Đông Vực ta tàn sát bừa bãi một phen, sau đó thông dong rời đi sao?”

“Đúng vậy, thực lực mạnh chính là có thể muốn làm gì thì làm, người ta nếu không phải sợ không thể quay về Trung Vực, chúng ta đều không sống nổi.”

“Chó má, Cầu Tứ ta thề, kẻ nào có thể chém giết được tên này, ta nhất định sẽ coi hắn như tổ tông mà tế bái.”

Từng tên cường giả Đông Vực nhìn Phong Lộ đang muốn phi độn bỏ đi, đều phần nộ gầm lên.

Rõ ràng đây là địa bàn của bọn họ, vậy mà lại để cho hắn ta tàn sát bừa bãi, còn thiết lập cả trận pháp hủy diệt bọn họ.

Bọn họ ngoài việc gào thét ra thì chẳng làm được gì khác, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn ta thông dong rời đi, thật quá ư là uất ức.

Nhưng ngay lúc này!

Một giọng nói băng lãnh bá đạo bỗng vang vọng khắp đất trời!

“Bồn tọa cho người đi sao!”

Cái gì?

Tất cả cường giả Đông Vực đều kinh hãi nhìn về hướng phi liên của Phong Lộ, bởi vì câu nói vừa rồi khiến bọn họ chấn động chính là từ nơi đó truyền đến.

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả cường giả!

Ầm!

Chu Khung lập tức đứng bật dậy khỏi ghế Ma Long, ánh mắt lạnh băng nhìn Phong Lộ đang định rời đi.

Vèo!

Một bước bước ra!

Thân hình Chu Khung liền biến mất khỏi phi liên, khi xuất hiện trở lại thì đã đứng cách Phong Lộ trăm dặm.

“Mẹ kiếp, tốc độ của Chu ma đầu sao lại nhanh như vậy, thế mà còn có thể vượt qua cả Phong Lộ, đó chính là Đế Giả

đấy!”

“Không thể nào, tốc độ nhanh như vậy căn bản không phải là thứ mà Thiên Tôn cảnh có thể đạt được, chẳng lẽ Chu ma đầu đã đột phá đến Đế Giả rồi?”

Tùng tên cường giả Đông Vực đều kinh hãi thốt lên.

Bọn họ nào biết tu vi hiện tại của Chu Khung cũng chỉ mới là Tôn Giả đỉnh phong mà thôi, nếu biết được chắc chắn sẽ kinh hãi đến mức tự ti.

“Đỉnh, thời không gia tốc đã hoàn thành, tiêu hao một ngàn vạn điểm phản diện, ký chủ còn lại hai ức chín ngàn tám trăm vạn điểm phản diện.”

Âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung.

Không sai!

Vừa rồi sở dĩ tốc độ của Chu Khung có thể đạt tới nhanh như vậy, đương nhiên không phải dựa vào chính bản thân hắn, mà là do hắn đã lựa chọn dùng hệ thống để gian lận.

Làm như vậy chẳng những có thể nhanh chóng đuổi kịp Phong Lộ, mà còn có thể tạo ra một chút hiệu quả chấn nhiếp đối phương.

“Phong Lộ, ngươi đã đến Đông Vực rồi thì đừng hòng quay về nữa, đại diện Ma Giáo của bọn tọa còn thiếu một tên quét rác, ngươi thấy thế nào?”

Chu Khung nhìn Phong Lộ, tà mị cười nói, giọng điệu tràn ngập bá đạo, phảng phất như để cho đối phương làm tên quét rác là ban ơn vậy.

“Mẹ kiếp!”

Thân thể Phong Lộ tiến lên đột nhiên khựng lại, ánh mắt phần nộ nhìn về phía Chu Khung.

Hắn đường đường là Nhị trưởng lão Phong gia, đối phương lại muốn thu hắn làm đồng tử quét rác, đây quả thực là sỉ nhục lớn lao.

Hơn nữa!

Hành động vừa rồi của Vu tộc hắn cũng dùng ý niệm nhìn thấy, hai cường giả Thiên Tôn cảnh đều có thể làm Hộ pháp, hắn lại chỉ có thể làm đồng tử.

“Người dám trêu chọc bản trưởng lão, thật to gan, há có lý này!”

Phong Lộ nhìn nụ cười tà ác ác của Chu Khung, làm sao không biết đối phương đang cố ý chọc giận mình, căn bản không muốn thu phục hắn.

Nhưng mà!

Trong lòng Phong Lộ lại dậy sóng, bởi vì hắn bỗng nhiên phát hiện mình chẳng những không nhìn rõ tu vi của Chu Khung.

Mà còn cảm nhận được một tia uy hiếp từ trên người Chu Khung, tựa như đối phương có thứ gì đó có thể uy hiếp hắn.

“Là bí bảo, hay là cái gì? Thanh ma đao kia? Không đúng, thanh ma đao kia không mạnh như vậy.”

Trong đầu Phong Lộ suy nghĩ như điện chớp, hắn nhớ tới vừa rồi Chu Khung đã dùng một thanh ma đao miểu sát Ngân Đế.

Nhưng rồi lại lắc đầu, bởi vì uy lực của thanh ma đao kia cũng chỉ ở Đế Giả nhất trọng, nhị trọng, không thể uy hiếp hắn.

Chương 845: Phong Lộ được lắm 1

Rốt cuộc là cái gì?

Chưa đợi Phong Lộ suy nghĩ cẩn thận!

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung lại lần nữa vang vọng!

“Bồn tọa cho người ba hơi thời gian cân nhắc, ba... hai...”

“Làm càn!”

Phong Lộ lập tức không suy nghĩ nữa, bất kể đối phương có bí bảo gì, không thể nào giết được hắn, đây là kiêu ngạo của cường giả Đế Giả ngũ trọng.

“Người đã muốn chết, vậy thì đừng trách bản trưởng lão!”

Phong Lộ hét lớn, khí thế toàn thân bùng phát, đế binh Diệt Thế Ấn trong tay lại hiện ra.

Chỉ thấy...

Phong Lộ hai tay kết ấn, một hơi ba ngàn sáu trăm lần, trực tiếp đánh vào bên trong Diệt Thế Ấn.

Sau đó!

Diệt Thế Ấn tỏa ra vô tận quang mang, chỉ lơ lửng giữa không trung đã khiến không gian vạn dặm xung quanh sụp đổ.

“Diệt thế nhất kích! Chết đi!”

Phong Lộ thôi thúc ấn pháp, đánh thẳng về phía Chu Khung!

Trên bầu trời lập tức xuất hiện hư ảnh Diệt Thế Án không lồ, nhanh chóng trấn áp về phía Chu Khung.

Một kích này, Phong Lộ đã dùng toàn lực!

Một là bởi vì lời nói vừa rồi của Chu Khung thật sự chọc giận hắn, hắn muốn nghiền nát đối phương thành tro bụi!

Hai là hắn không muốn lãng phí thời gian nữa, cánh cửa ánh sáng sắp đóng lại, nếu vì vậy mà chậm trễ thời gian không trở về, vậy hắn thật sự xong đời.

Mà Phong Lộ sau khi đánh ra một kích này, không chút do dự, lập tức xoay người phóng về phía quang môn lần nữa.

“Haiz, thật là, Chu ma đầu này cũng quá thích làm màu, đã đến lúc này rồi còn đi khiêu khích.”

“Phải đấy, đây chẳng phải là chủ động đi nộp mạng sao, chẳng qua chết cũng tốt, đỡ phải để hắn tiếp tục gieo họa cho chúng ta.”

Đông đảo cường giả Đông Vực nhìn về phía Chu Khung, ánh mắt lóe sáng, đều lộ ra một tia tiếc hận, bọn họ đều cho rằng Chu Khung lần này chết chắc.

Ngay cả Cửu đầu nhân Tôn Giả có lòng nhất với Chu Khung cũng chậm rãi thu hồi ngọc giản trong tay, thở dài một hơi, lẩm bẩm:

“Đáng tiếc, xem ra sau này không cần ghi chép lại những lời của Chu ma đầu nữa, yêu nghiệt nhất định không thể sống lâu.”

Lúc này!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn công kích khủng khiếp trên bầu trời, khóe miệng nở một nụ cười tà mị.

Sở dĩ vừa rồi hắn nói chuyện với Phong Lộ như vậy, chính là muốn kích thích y, khiến y dùng toàn lực.

Hiển nhiên mục đích đã đạt được!

“Hệ thống, sử dụng thẻ phản đạn cho ta!”

“Tốt, ký chủ, thẻ phản đạn đã khởi động, bắt đầu sử dụng...”

Sau khi âm thanh của hệ thống vang lên, thẻ phản đạn vốn nằm trong không gian trữ vật lập tức xuất hiện trong đầu Chu Khung.

Ầm!

Tám thẻ chỉ trong nháy mắt vỡ vụn!

Oành...

Một luồng lực lượng không cách nào hình dung xuất hiện trong cơ thể Chu Khung, đồng thời trên người hắn toát ra một loại ý cảnh khó hiểu.

“Dám chủ động ra tay với bốn tọa, vậy bốn tọa sẽ cho ngươi được mở rộng tầm mắt, cái gì gọi là cường đại!”

Dứt lời!

Chỉ thấy hai tay Chu Khung vẽ một vòng tròn trong hư không, từng đợt chấn động kì dị mà cường đại từ giữa thiên địa tuôn ra.

Diệt Thế Án vốn đang đánh xuống lập tức dừng lại, không ngừng xoay tròn giữa không trung.

“Nếu ngươi có thể đỡ được một kích của bốn tọa, tha cho ngươi khỏi chết!”

Chu Khung quát lạnh một tiếng, hai tay đang vẽ vòng tròn lập tức đánh về phía Phong Lộ đang bỏ chạy.

Rầm!

Diệt Thế Ẩn trên bầu trời lập tức ngừng xoay tròn, nhanh chóng về phía phía Phong Lộ đánh tới, đồng thời uy thế phía trên tăng lên với tốc độ chóng mặt.

Chỉ chưa tới một phần ngàn hơi thở!

Hư ảnh Diệt Thế Ẩn liền lớn gấp đôi, uy thế phía trên cũng tăng lên gấp bội, hư không bị áp bức đến mức không ngừng sụp đổ.

Nguy hiểm!

Cảm giác tử vong chỉ trong nháy mắt tràn ngập tâm trí Phong Lộ, khiến y đang bỏ chạy vội vàng quay đầu lại nhìn.

Không nhìn thì thôi, vừa nhìn suýt nữa thì dọa chết Phong Lộ!

Chỉ thấy Diệt Thế Ẩn mà mình đánh ra, chẳng những không trấn sát được Chu Khung, mà còn quay ngược lại tấn công mình.

Hơn nữa đây còn chưa phải là điều khiến y sợ hãi nhất, điều khiến y sợ hãi chính là uy thế trên Diệt Thế Ẩn rõ ràng còn mạnh hơn cả của y.

“Không thể nào, người làm sao có thể khống chế công kích của ta, còn có thể khiến nó trở nên mạnh mẽ hơn, nhất định là giả, là ảo giác...”

Trong mắt Phong Lộ lộ vẻ không tin, Thanh Tâm Chú niệm liên hồi.

Thực là công kích của chính mình đánh vào mình, còn mạnh lên gấp đôi, đặt trên người ai, không thể nào chấp nhận.

Cũng mặc kệ hấn niệm Thanh Tâm Chú bao nhiêu lần!

Cảnh tượng trước mặt vẫn không hề thay đổi, mà lúc này Diệt Thế Ấn đã sắp đánh tới mặt hấn.

Không chút do dự!

Dù sao cũng là Đế Giả một phương, nhân vật đứng trên đỉnh thế giới, Phong Lộ nhanh chóng áp chế nỗi sợ hãi trong lòng.

Vung tay lên!

Diệt Thế Ấn lại xuất hiện trong tay!

“Đạo lâm thân!”

“Bát Môn khai mở!”

Phong Lộ hét lớn, trực tiếp khởi động bí pháp Đạo Lâm Thân chỉ có Đế Cảnh mới có, đồng thời còn sử dụng bí pháp tổ truyền của Phong gia.

Chương 846: Phong Lộ được lắm 2

Àm.

Àm...

Theo Bát Môn bí pháp khởi động, cùng đạo lực trên trời cao dung nhập vào cơ thể, khí thể trên người Phong Lộ bắt đầu tăng vọt.

Phốc...

Phong Lộ phun một ngụm tinh huyết lên Diệt Thế Ấn!

Ông...!

Vô tận quang mang từ Diệt Thế Ấn phát ra, một lão đầu từ trên Diệt Thế Ấn hiện ra, chính là khí linh.

“Kẻ nào dám triệu hoán lão phu ra, chẳng lẽ lại có cường địch đến tấn công Phong gia? Thì ra là ngươi, Phong Lộ tiểu tử.”

Khí linh lão đầu vừa hiện thân, liền nhìn về phía Phong Lộ, trong đôi mắt vẫn còn mang vẻ mơ hồ.

Là khí linh của Đế binh, nó vẫn luôn trong trạng thái nửa ngủ say, giờ phút này vừa bị đánh thức, còn có phần mơ màng.

“Diệt Lão, mau quay đầu nhìn xem!”

Phong Lộ nhìn khí linh, đưa tay chỉ ra phía sau, lo lắng nói.

Lão già nghe vậy quay đầu nhìn lại, lập tức sững sờ tại chỗ!

“Vãi cả..., đây chẳng phải là công kích của lão phu hay sao, Phong Lộ tiểu tử, người không có việc gì tự đánh mình làm chi vậy?”

“Ai lại đi tự đánh mình, đây là công kích của ta bị kẻ khác phản ngược trở lại, còn mạnh lên gấp đôi.”

“Cái quái gì..., còn có chuyện quỷ dị thế này, để lão phu...”

“Người đừng có lè mề nữa, mau ra tay đi!”

Phong Lộ trực tiếp ngắt lời khí linh, hai tay nắm chặt Diệt Thế Ấn, đánh về phía hư ảnh đang công kích tới.

Đồng thời!

Lão già khí linh không dám do dự, là Đế binh tổ truyền của Phong gia, chủ nhân trước kia của hắn chính là trưởng lão Phong gia.

Tự nhiên không thể lơ đãng nhìn Phong Lộ bỏ mạng tại đây, tuy rằng hắn còn chưa biết đây là nơi nào nhưng điều đó không còn quan trọng nữa.

“Diệt thế, diệt thế, diệt thế!”

Lão già khí linh quát lớn, khiến cho hào quang trên Diệt Thế Ấn lại càng thêm chói lọi, thực lực cũng tăng thêm một hai thành.

Rầm...!

Ầm ầm...!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp đất trời, tựa như hai cự thú thời hồng hoang đang giáng thế giao tranh.

Cùng lúc đó, dư chấn vô tận cuộn cuộn dâng trào, đánh nứt đại địa Man Châu phía dưới thành vô số khe nứt khủng khiếp.

Nếu như quan sát từ góc nhìn của Thượng Đế!

Vết nứt trên toàn bộ đại địa Man Châu đã chẳng chịt như mạng nhện, tựa như một món đồ sứ sắp vỡ tan tành.

“Không thể nào, lão phu sao có thể thua chính mình, giả, nhất định là giả.”

Một tiếng gầm gừ phần nộ vang vọng khắp thiên địa!

Chỉ thấy Diệt Thế Ấn bị đánh bật ra xa mấy chục vạn dặm, lão già khí linh phía trên không ngừng gào thét giận dữ.

Thậm chí trên bề mặt Diệt Thế Ấn còn xuất hiện từng vết nứt nhỏ li ti, điều này khiến lão già khí linh như phát điên, cả đời nó chưa từng chịu nhục nhã như vậy.

Lão tử thế mà lại bị chính mình đánh hỏng, chuyện này mà truyền ra thì ai mà tin được!

Mà ở phía bên kia!

Phong Lộ cũng bị đánh bay ra ngoài mấy vạn dặm, cả người run rẩy không ngừng, quý mọp xuống hư không với vẻ mặt khó tin.

Bởi vì Diệt Thế Ấn mà Chu Khung đánh ra, sau khi đánh bay bản thể Diệt Thế Ấn của hắn, uy lực chỉ tiêu hao hơn phân nửa, phần còn lại vẫn đang về phía phía hắn âm âm trấn áp xuống!

“Chặn lại cho ta, ta Phong Lộ đường đường là cường giả đỉnh cao, sao có thể chết ở đây, không thể nào, bát môn bí pháp... Thần...”

Một tiếng gầm thét kinh thiên động địa từ trong miệng Phong Lộ vang lên nhưng lại vô dụng, Diệt Thế Ấn do Chu Khung đánh ra trực tiếp âm âm đánh lên người hắn.

Rầm!

Sau một hồi chấn động kịch liệt, thiên địa dần dần khôi phục lại sự yên tĩnh, mọi thứ dường như đều trở nên im lặng.

Thế nhưng tất cả cường giả Đông Vực đều đồng loạt đưa mắt nhìn về phía chiến trường, bởi vì khí tức của Phong Lộ đã hoàn toàn biến mất không còn một chút dấu vết.

Phong Lộ: Tốt!

Àm...

Àm âm...

Tiếng sấm rền vang, mưa máu lại rơi, bi thương bao trùm khắp đất trời.

Chỉ trong vòng chưa đầy một canh giờ!

Trên mảnh đất này đã có tới bốn vị Đế Giả ngã xuống!

Hơn nữa trong đó có hai vị Đế Giả lại bị một người tiêu diệt, người mà tất cả cường giả đều cho rằng chỉ là một tên tiểu bối trẻ tuổi.

Không cần nghĩ cũng biết!

Sau ngày hôm nay!

Hắn sẽ dương danh khắp Đông Vực, sánh vai cùng những cường giả đỉnh cao như Ma Tôn, Ô lão, không, phải nói là còn hơn thế nữa.

Hắn chính là Dương Châu Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung!

Đồng thời đại chiến tại Đông Vực!

Trung Vực, Thiên Châu!

Trong một tòa cung điện nguy nga tráng lệ!

Phía trên cao, một nam tử mặc măng bào uy nghi ngự tọa, dung nhan ẩn hiện sau lớp bào phục, tuy không giận mà tự toát

ra khí thế bức người. Phía dưới, vài tên tướng lĩnh mặc giáp đang không ngừng tranh luận.

“Chuyện gì xảy ra? Tại sao lại có Đế Giả vẫn lạc? Còn liên tiếp hai vị! Chẳng lẽ lại có kẻ muốn Phệ Đế tấn sinh?”

“Không thể nào! Phong gia đã tuyên bố, nhiều nhất ba năm nữa, Trung Vực sẽ lại sinh ra Đế Giả, sẽ chẳng có kẻ nào dám mạo hiểm vào lúc này! Chẳng phải là tự tìm đường chết hay sao?”

Chương 847: Dám bước lên trước một bước, bốn tọa sẽ chém người

Trong mắt các vị tướng lĩnh đều tràn đầy nghi hoặc. Thực ra, không chỉ riêng bọn họ, toàn bộ cường giả Trung Vực đều chấn động.

Chỉ trong một thời gian ngắn, trên trời đã xuất hiện hai trận mưa máu, điều này chứng tỏ có hai vị Đế Giả đã vẫn lạc.

Đế Giả vẫn lạc, cho dù là ở Trung Vực cũng là đại sự chấn động. Trăm vạn năm qua, chỉ có Huyết Long Sát Đế là tấn thăng vào một năm trước.

Khụ!

Một tiếng ho khan vang lên từ phía nam tử mặc măng bào, cả đại điện lập tức im lặng.

Tất cả các tướng lĩnh đều cung kính nhìn về phía nam tử, bởi vì hần chính là Trần Bắc Vương của Đại Hoang Tiên Đình, thực lực đạt đến cảnh giới Đế Giả.

“Vương gia, hai vị Đế Giả liên tiếp vẫn lạc, chúng ta có nên làm chút phòng bị, hoặc nhân cơ hội đoạt lấy đế vị hay không?”

Một vị mưu sĩ bước ra, khom người nói, ánh mắt sắc bén như nhìn thấu vạn vật.

Các tướng lĩnh khác cũng đoán được ý tứ của hần. Đã có Đế Giả vẫn lạc, như vậy sẽ có Đế Giả phổ sinh.

Đại Hoang Tiên Đình bọn họ là Tiên Đình đứng đầu Trung Vực, lẽ nào lại bỏ qua cơ hội đoạt lấy đế vị?

“Tạm thời chưa cần, chờ...”

Lời còn chưa dứt, Trần Bắc Vương đột nhiên dừng lại, bởi vì một tấm lệnh bài trong ngực hắn bỗng nhiên truyền đến một giọng nói.

“Nhị đệ, ngươi mau đến dãy núi phía đông xem thử, nơi đó là kết giới thông với Đông Vực.”

“Phong Lộ vừa dẫn ba vị Đế Giả đi chấp hành kế hoạch, chắc là đã xảy ra biến cố, đám lão bất tử nhà họ Phong kia bắt đầu sốt ruột rồi.”

Cùng lúc đó, một vị trí cũng hiện lên trong đầu Trần Bắc Vương.

“Kế hoạch xảy ra biến cố?”

Trần Bắc Vương nhíu mày, chỉ trong nháy mắt đã hiểu vì sao lại có hai vị Đế Giả vẫn lạc, chắc là đã gặp nạn ở Đông Vực.

Hắn không hề nghi ngờ tính xác thực của tin tức, bởi vì người truyền âm cho hắn chính là đại ca của hắn, chủ nhân của Đại Hoang Tiên Đình.

Một vị trí bá chủ cấp bậc chí tôn ngay cả ở Trung Vực!

Ngay khi Trần Bắc Vương còn đang suy nghĩ!

Rầm...!

Ầm ầm...!

Thiên địa rung chuyển, một trận mưa máu lại trút xuống!

“Lại một người! Bốn người, đã chết ba!”

Trên mặt Trần Bắc Vương lộ ra vẻ kinh hãi, không dám chân chừ, thân hình lập tức biến mất khỏi đại điện.

Vốn dĩ vị trí của Trần Bắc Vương cách địa điểm đó không xa, đây cũng là lý do Phong gia truyền âm cho Đại Hoang Tiên Đình.

Chưa đầy một nén hương!

Trần Bắc Vương đã xuất hiện trên không trung một dãy núi hùng vĩ, cách đó trăm dặm, một cánh cổng ánh sáng cao hai trượng hiện ra trước mắt hắn.

Đồng thời!

Cảnh tượng phía bên kia cánh cổng ánh sáng cũng hiện lên trong tầm mắt hắn. Một nam tử bá đạo khoác Ma Thần chiến bào đang đứng lơ lửng trên không trung.

Hắn cầm trong tay hư ảnh một phương đại ấn, đánh nát Phong Lộ cùng Đế binh thành tro bụi.

“Ngươi dám! Làm càn!”

Trần Bắc Vương tức giận quát lớn.

Khí thế vô tận tỏa ra, hắn lao nhanh về phía quang môn, thê phải xé xác kẻ đã giết Phong Lộ kia.

Cùng là cường giả đỉnh cao Trung Vực, hắn và Phong Lộ quan hệ không tệ, vậy mà hôm nay lại bị giết ngay trước mắt hắn.

Hắn đường đường là Trần Bắc Vương sao có thể nhẫn nhịn!...

Trên không Man Châu Đông Vực!

Tất cả võ giả đều mang vẻ mặt không tin, vẫn chưa hoàn hồn lại sau khi chứng kiến Chu Khung diệt Phong Lộ.

“Cường giả Đế Giả ngũ trọng cứ thế mà chết sao? Rốt cuộc Chu ma đầu kia dùng thủ đoạn gì, phản lại còn được gấp đôi uy lực.”

“Chiêu này thật quá oai phong, nếu Cửu Tứ ta học được chiêu này, chẳng phải có thể chiếm được trái tim Thánh Nữ sao?”

“Ta nói này Cửu Tứ, chẳng phải người nói ai giết được Phong Lộ chính là tổ tông người sao? Giờ thì xuất hiện rồi đấy.”

“Ta, ta, Chu giáo chủ là tổ tông ta thì đã sao nào, ta tự hào đấy! Hừ!”

Vô số cường giả nghị luận sôi nổi, vừa lo lắng vừa hả hê.

Lo lắng là vì: Thực lực Chu Khung quá mạnh mẽ, e là sau này bọn họ sẽ phải chịu khổ.

Hả hê là vì: Đám Đế Giả Trung Vực xâm lược đều bị chém giết, khiến bọn họ cảm thấy vô cùng hả dạ.

Không chỉ bọn họ!

Ngay cả Ô Lão, Ma Tôn đều mang vẻ mặt ngây dại.

Ô Lão: “Khó trách lần trước lão phu cảm nhận được nguy hiểm từ tiểu tử này, thì ra là còn có át chủ bài như vậy, lão ma, đây là do người cho hấn?”

Đại tể ti: “Quả nhiên là vị cứu tinh mà lão phu tính ra, Vu tộc ta lần này quy thuận đúng là sáng suốt, lão ma, tên đồ đệ người thu nhận thật lợi hại.”

Ma Tôn nghe vậy, trợn trắng mắt, định mở miệng phản bác thì từ phía quang môn truyền đến một tiếng quát lớn.

“Người dám, càn rỡ!”

Sóng âm khủng khiếp từ trong quang môn ập tới, hóa thành quang ba kinh thiên động địa, khiến đất trời rung chuyển.

“Là, Trần Bắc Vương Đại Hoang!”

Ô Lão nhìn thân hình đang lao tới từ phía quang môn, kinh hãi thốt lên, trong mắt toát lên vẻ lo lắng, bởi vì lão nhận ra đối phương.

Chương 848: Trấn Bắc Vương lui 1

Vạn năm trước, thực lực đối phương đã đạt đến Đế Giả lục trọng, hiện tại cho dù chưa đột phá đến thất trọng thì không kém là bao.

Nghĩ vậy!

Ô Lão định thân nghênh đón, muốn dùng thân thể tàn phế của mình chặn đứng quang môn, nếu không khi đối phương bước qua, Đông Vực coi như xong đời.

Còn về việc Chu Khung có ra tay hay không, Ô Lão cho rằng không thể, vừa rồi rõ ràng đối phương đã sử dụng ngoại lực.

Bí bảo như vậy tuyệt đối không thể có cái thứ hai, nếu không Ô Lão lão phu sống uống phí nhiều năm như vậy!

Mà lúc này, đông đảo cường giả Đông Vực cũng nhanh chóng lùi về phía sau, bởi vì sóng âm khủng khiếp khiến bọn họ không thể nào chèo chống nổi.

“Tổ tông, người nhất định phải cố gắng lên, Cửu Tứ ta tin tưởng người!”

Cửu đầu nhân Tôn Giả vừa lùi về sau vừa nhìn thân hình bá đạo trên không trung, lảo đảo.

(Chu Khung: Nói chuyện cẩn thận một chút, bốn tọa không có hậu duệ nào như ngươi, còn dám nói năng hàm hồ, cẩn thận đầu rơi xuống đất đấy!)

Lúc này!

Chu Khung khoác trên mình Ma Thần chiến bào, nhìn về phía Trấn Bắc Vương đang lao tới từ phía quang môn, ánh mắt lạnh lẽo.

Hắn có thể cảm nhận được, thực lực đối phương còn mạnh hơn Phong Lộ một chút!

Thế nhưng!

Đối với Chu Khung hắn lúc này mà nói cũng chẳng là gì!

Chỉ thấy Chu Khung nhìn Trấn Bắc Vương sắp lao ra khỏi quang môn, cười lạnh một tiếng, lạnh lùng nói:

“Người dám bước ra khỏi quang môn một bước, hôm nay bốn tọa sẽ chém người!”

Theo lời Chu Khung vừa dứt!

Tất cả cường giả Đông Vực đều ngây người, bọn họ nghe được điều gì? Chu ma đầu vậy mà lại dám uy hiếp đại lão Trung Vực!

Chẳng lẽ Chu ma đầu còn có thủ đoạn ẩn giấu nào khác, hay là hắn vừa liên tiếp chém giết hai vị Đế Giả liền trở nên ngông cuồng tự đại?

Nhưng mà!

Lúc này lại chẳng còn kẻ nào dám trào phúng Chu Khung nữa!

Bởi lẽ hiện tại nói càng nhiều, e là lát nữa sẽ càng thêm nhục nhã!...

Xoẹt!

Một tiếng ma sát kịch liệt xé gió vang vọng khắp trời đất!

Chỉ thấy thân thể Trấn Bắc Vương đột nhiên dừng lại, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm bóng hình Chu Khung đối diện với cánh cửa ánh sáng.

“Làm sao có thể? Sao bọn vương lại có thể cảm nhận được nguy hiểm chết người từ tên tiêu tử này? Chẳng lẽ hẳn có thể miều sát bọn vương hay sao?”

Trần Bắc Vương cảm giác như mình bị một thế lực vô hình nào đó khóa chặt, dường như chỉ cần đổi phương ra tay, hẳn liền sẽ bị diệt trừ ngay lập tức.

“Người là ai!”

Trần Bắc Vương đứng cách cửa ánh sáng mười trượng, nhìn bóng hình bá đạo của Chu Khung, vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

Là cường giả đỉnh cấp của Trung Vực, hẳn cũng có phần ít hiểu biết về Đông Vực, ít nhất những lão quái như Ô Lão, Ma Tôn hẳn đều từng nghe danh.

Ban đầu hẳn còn tưởng rằng Chu Khung chính là Ma Tôn yêu nghiệt trong truyền thuyết năm xưa nhưng vừa rồi quan sát, hẳn nhận ra cốt linh của đôi phương chỉ vồn vện chưa đến ngàn tuổi.

Chưa đến ngàn tuổi đã có thể tạo thành uy hiếp cho hẳn?

Điều này quả thực khiến hẳn khó lòng chấp nhận, so với vị Phật tử được xưng là chuyển thế của Phật Tổ trong truyền thuyết Phật Tông Trung Vực gần đây còn yêu nghiệt hơn gấp bội.

Vị Phật tử kia tuy tuổi đời cũng chỉ nghìn năm nhưng mà chiến lực cũng chỉ miễn cưỡng đạt tới Thiên Tôn mà thôi.

So với Chu Khung trước mặt hẳn, quả thật kém xa tít tắp!

“Bọn tọa Giáo chủ Ma Giáo, Chu Khung!”

Âm thanh lạnh băng vang vọng trong phạm vi mấy chục vạn dặm, khí phách cuộn cuộn tràn ngập thiên địa, tựa như một vị Ma Thần tuyệt thế đang phán truyền.

Ma Giáo?

Chu Khung?

Trần Bắc Vương nhíu mày, bởi vì hắn chưa từng nghe nói đến giáo phái này bao giờ, xem ra kẻ sáng lập ra Ma Giáo này chính là Chu Khung.

“Bản vương, Trần Bắc Vương của Đại Hoang Tiên Đình Trung Vực, nếu như người có thể sống sót, bản vương rất mong đợi được gặp lại người.”

Trần Bắc Vương hai tay chấp sau lưng, uy nghiêm lên tiếng.

Lúc này, hắn đã từ bỏ ý định tiến vào Đông Vực báo thù cho Phong Lộ, tuy rằng hắn và Phong Lộ có giao tình nhưng cũng chỉ là quân tử chi giao mà thôi.

Quả nhiên là: Quân tử chi giao nhạt như nước!

Vì báo thù cho hắn mà để bản thân rơi vào hiểm nguy, quả là hành động ngu xuẩn, Trần Bắc Vương hắn tất nhiên sẽ không làm.

Huống hồ, xem chừng Thôn Phệ đại trận kia đã hoàn thành, nếu đi rồi bị vây ở Đông Vực không về được, chẳng phải uổng công vô ích.

“Chờ ngày người gặp lại bốn tọa, ngoại trừ thân phục, chắc chắn người phải chết!”

Chu Khung liếc nhìn Trần Bắc Vương, trong mắt lóe lên tia bá đạo, phảng phất như đang tuyên bố chân lý.

“Người...”

Trần Bắc Vương nổi giận, còn muốn nói gì đó nhưng quang môn kết nối hai vực đã hoàn toàn đóng lại.

Ầm!!!

Trên không Đông Vực Man Châu!

Tất cả sinh linh nhìn quang môn đóng lại, trong đầu không ngừng hồi tưởng lại đoạn đối thoại vừa rồi của hai người, ánh mắt đều lộ vẻ kinh hãi.

Chương 849: Trấn Bắc Vương lui 2

Chu ma đầu vậy mà lại dọa được lão quái vật Trung Vực kia, khiến hắn không dám bước qua quang môn nửa bước.

Hơn nữa!

Ngay cả khi Chu Khung nói muốn đến Trung Vực chém hắn, dù lửa giận ngút trời nhưng lão quái vật kia vẫn không dám bước ra.

“Thật bá đạo! Không thể tưởng tượng nổi hắn chưa đến một ngàn tuổi, đáng tiếc lão nương đã hơn mười vạn tuổi, nếu không nhất định phải theo đuổi hắn.”

“Người thôi đi, Chu giáo chủ nổi tiếng là không gần nữ sắc, hơn nữa người xem người kia, chẳng khác gì con khi đột, ai mà thèm để ý.”

Vô số nữ tu nhìn bóng dáng bá đạo trên không trung, chỉ một câu nói đã khiến lão quái vật Trung Vực khiếp sợ lui bước, ánh mắt tràn đầy sùng bái và ái mộ.

Giá như Chu Khung không phải người không gần nữ sắc!

Cho dù có trở thành tiểu thiếp thứ một vạn, các nàng cũng sẽ không chút do dự mà dâng hiến bản thân. ...

Trên phi liễn!

Đông đảo cao tầng Ma Giáo nhìn bóng dáng bá đạo của Giáo chủ, ai nấy đều lộ vẻ mặt kích động.

Giáo chủ của bọn họ đã hoàn toàn đứng trên đỉnh Đông Vực, Ma Giáo cũng sắp thống trị cả Đông Vực rồi.

Nghĩ đến đây!

Tất cả cao tầng đồng loạt ngửa mặt lên trời gầm lên:

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá chư thiên, uy chấn vũ trụ!”

“Giáo chủ đại nhân...”

Sóng âm khủng khiếp vang vọng khắp muôn dặm xung quanh, khiến cả thiên khung cũng phải rung chuyển.

Nghe được những lời ấy, vô số cường giả Đông Vực đều nhú mày, khẩu hiệu thật quá bá đạo, khiến tâm can bọn họ có phần không cách nào tiếp nhận.

Nhưng bọn họ không dám nhiều lời, bởi chỉ e chọc giận Chu ma đầu, bị hấn phát tay trấn sát, há chẳng phải là tự tìm đường chết.

Giờ này khắc này!

Đám người Ô Lão, Ma Tôn đều nhìn thân hình Chu Khung trên không trung, ánh mắt không ngừng lấp lóe.

Ô Lão nói: “Lão Ma, ngươi có cảm nhận được không? Vừa rồi trên người hấn xuất hiện một tia sát ý, tuy không phải nhắm vào ta nhưng vẫn khiến ta cảm nhận được hơi thở tử vong.”

Ma Tôn đáp: “Ta cảm nhận được. Có lẽ là một kiện bí bảo cường đại nào đó, hoặc trong cơ thể hấn ẩn giấu thứ gì đó, có thể dọa cho Trấn Bắc Vương không dám đặt chân vào Đông Vực. Thật khó mà tưởng tượng!”

Đại tể ti lên tiếng: “Suy đoán của ta quả nhiên không sai, Giáo chủ đại nhân chính là hy vọng của Đông Vực, chỉ không

biết Thôn Phệ Trận này nên giải quyết thế nào...”

Ba đại cao thủ đều có tâm tư riêng nhưng ánh mắt nhìn Chu Khung đã không còn là thái độ nhìn tiểu bối như trước nữa.

Sau đó!

Ô Lão và Ma Tôn liếc nhìn nhau!

Thân hình hai người lập tức lóe lên, xuất hiện trước Thôn Phệ Trận. Ô Lão vung Lôi Cổ Tử Kim Chùy trong tay nện xuống, Ma Tôn cũng đồng thời tung ra một quyền.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng!

Trong chớp mắt, dường như toàn bộ Đông Vực đều rung chuyển, mấy châu phủ ở biên giới gần Man Châu cũng bị ảnh hưởng.

Vô số tường thành của các thành trì đều xuất hiện vết nứt!

Trên không trung Man Châu!

Tất cả cường giả Đông Vực đều lộ vẻ mặt chờ mong. Vừa rồi bọn họ bị khí thế bá đạo của Chu Khung chấn nhiếp, khiến bọn họ hoàn toàn quên mất mối nguy hại lớn nhất hiện nay của Đông Vực không phải Chu Khung, mà là Thôn Phệ Đại Trận đã thành công vận hành kia.

Nếu không phá giải được Thôn Phệ Đại Trận, không quá mấy trăm năm nữa, Đông Vực sẽ bị hủy diệt, những võ giả như bọn họ cũng theo đó mà diệt vong.

Vút! Vút!

Hai tiếng xé gió vang lên!

Chỉ thấy Ô Lão và Ma Tôn bị cổ phản chấn đánh bay ra xa ngàn dặm, cuối cùng mới miễn cưỡng đứng vững trên không

trung.

Thế nhưng Thôn Phệ Đại Trận trên dãy núi vẫn hoàn hảo vô không chút ảnh hưởng, thậm chí không hề xuất hiện một chút chấn động nào.

“Phụt!”

Ô Lão phun ra một ngụm máu tươi, thương thể vốn đã nghiêm trọng càng thêm trầm trọng. Ánh mắt lão lộ vẻ tuyệt vọng, nói:

“Xong rồi. Đại trận này được kết nối với toàn bộ Đông Vực, căn bản không thể phá giải, trừ phi tu vi đạt tới Đế Giả thất trọng trở lên.”

Sắc mặt Ma Tôn cũng trắng bệch, rõ ràng thương thể không nhẹ. Hắn nhìn Thôn Phệ Đại Trận vẫn còn nguyên vẹn, nói:

“Quả thực không phá nổi. Xem ra kiếp nạn này của Đông Vực khó mà vượt qua.”

Nhìn thấy bộ dáng thê thảm của hai người Ô lão, Ma Tôn, cùng với đại trận hoàn hảo không chút tổn hại trên dãy núi, tất cả cường giả Đông Vực đều tuyệt vọng.

“Xong rồi, lần này triệt để xong rồi, Ô lão và Ma Tôn đều không thể phá vỡ Thôn Phệ Đại Trận, Đông Vực e là thật sự muốn trở thành phế địa rồi.”

“Dựa theo tốc độ thôn phệ của trận pháp này, nhiều nhất là một hai trăm năm, Đông Vực sẽ biến thành thời đại Mạt Pháp, tu vi của lão Ngưu cũng sẽ bị thụt lùi.”

“Đừng nói bậy, còn có Chu giáo chủ nữa, lão nhân gia thần thông quảng đại nhất định có thể phá vỡ trận pháp kia.”

Chương 850: Trần ai lạc định, các phương rời đi

Cầu đầu nhân Tôn Giả nghe được lời nói tuyệt vọng của các cường giả khác, vội vàng phản bác, ánh mắt lộ ra vẻ chờ mong nhìn bóng người trên bầu trời.

Trên bầu trời!

Ánh mắt Chu Khung lạnh như băng nhìn về phía Thôn Phệ Đại Trận trên dãy núi, không hề có phần dao động.

Đối với uy lực của trận pháp này hẳn rất hiểu rõ, trong trí nhớ của vị Trung Vực Tôn Giả năm xưa có ghi chép rất kỹ càng.

Sau khi Thôn Phệ Đại Trận được cải tiến, sẽ kết nối với thiên địa của toàn bộ Đông Vực, trừ phi có thể chống lại toàn bộ Đông Vực, nếu không thì căn bản không thể phá giải.

Sau đó!

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía Ô lão và Ma Tôn, thấy hai người rõ ràng đều đang trọng thương, thâm gặt đầu.

“Trọng thương là tốt, vừa lúc không ảnh hưởng đến kế hoạch thống nhất Đông Vực của bản tọa!”

Chu Khung thâm nghĩ, thân hình lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện trở lại đã ngồi trên ghế Ma Long.

Lúc này!

Ô lão cũng đưa mắt nhìn về phía Chu Khung trên phi kiệu, ánh mắt lộ ra một tia suy tư, sau đó nói:

“Chu giáo chủ, không biết người có biện pháp nào giải quyết Thôn Phệ Đại Trận này không? Nếu có, có thể cho lão phu biết một chút được chăng?”

Nghe được lời nói của Ô lão, tất cả cường giả đều sững sờ, Ô lão vậy mà lại gọi Chu Khung là Chu giáo chủ, mà không phải là Chu tiểu hữu.

Điều này rõ ràng là coi Chu Khung là tồn tại cùng cấp bậc với mình nhưng ý nghĩ này vừa mới xuất hiện đã bị bọn họ đè xuống.

Bởi vì chỉ bằng thủ đoạn vừa rồi của Chu Khung, đã có thể coi như là đại lão Đông Vực cùng cấp bậc với Ô lão.

Ô lão nói như vậy, không có gì là sai!

Giải quyết trận pháp?

Chu Khung lắc đầu mỉm cười, không đáp lời Ô lão, đương nhiên hẳn có thể giải quyết Thôn Phệ Đại Trận này.

Nhưng!

Không phải là bây giờ!

Mà phải đợi đến khi Ma Giáo thống nhất Đông Vực mới giải quyết, bởi vì đến lúc đó lợi ích mới có thể đạt được tối đa!

Hiện tại nhiệm vụ giết Đế đã hoàn thành, kế hoạch mà hắn lập ra trước đó cũng đã hoàn thành một phần.

Man Châu đại địa này, không cần thiết phải ở lại nữa!

“Về tông đàn!”

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng khắp thiên địa!

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính đáp!

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long dưới sự chỉ huy của Liên Sinh gào thét bay về phía Dương Châu.

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Chỉ thấy Đại Bạch một trảo khổng chế mười mấy cái vĩ nường, một trảo nắm lấy Diệt Thế Ân có phần tổn hại, nhanh chóng chạy về phía phi liên.

Mẹ kiếp!

Ô Lão nhìn Chu Khung căn bản không trả lời câu hỏi của mình, trực tiếp ngồi phi liên nhanh chóng rời đi, vẻ mặt ngờ ngác.

Cái gì thế này?

Lão phu vừa mới nói chuyện với người chẳng lẽ người không nghe thấy?

Đối với một lão nhân gia mấy ngàn vạn tuổi như ta, không biết tôn trọng một chút, quả thực là vô pháp vô thiên!

“Khụ... khụ...”

Ô Lão bị hành động của Chu Khung chọc tức đến ho khan nhưng trong lòng lại sinh ra một tia tuyệt vọng.

Bởi vì vừa rồi trạng thái của Chu Khung rất rõ ràng, hẳn không giải quyết được vấn đề trận pháp thôn phệ.

Bằng không hẳn nhất định sẽ ra tay!

Không nói trước hẳn cũng là sinh linh Đông Vực, chỉ bằng vào việc hẳn có thể nhanh chóng chạy tới Man Châu, còn vận dụng lá bài tẩy giết hai Đế Giả, chính là người có đại nghĩa.

“Phụ thân, người không sao chứ!”

Ô Chấn Thiên nhanh chóng bay đến bên cạnh Ô Lão, đỡ lấy thân thể vẫn run rẩy của ông hỏi.

“Haiz, kiếp nạn đến rồi, trốn không thoát, về Ô đảo trước đi.”

Ô Lão phát phát tay, quay người nói với Ma Tôn:

“Lão ma, ta đi về trước ổn định thương thế, sau đó sẽ nghĩ biện pháp phá trận pháp này, kém nhất cũng phải bảo đảm Đông Vực không bị nổ tung.”

Dứt lời!

Ô Lão trực tiếp mang theo Ô Chấn Thiên xoay người rời đi!

“Sur tôn!”

Long Sát, Vũ Phong từ trong đám người nhanh chóng bay ra, đứng ở phía trước Ma Tôn cung kính hành lễ.

“Ừm!”

Ánh mắt Ma Tôn nhìn về phía hai người lộ ra một tia hài lòng, vừa rời mặt dù ông vẫn luôn chiến đấu nhưng đối với Long Sát và Vũ Phong cũng rất chú ý.

Đặc biệt là Long Sát vừa rời nghịch sát một cường giả Thiên Tôn nhị trọng, có thể nói là tuyệt thế yêu nghiệt.

“Sur tôn, vừa rồi Chu sư đệ rời đi, sao không đến chào hỏi người cũng quá không biết lớn nhỏ rồi.”

“Đúng vậy sư tôn, người thu nhận Chu sư đệ từ khi nào vậy, tu vi của hắn đột phá cũng quá đáng sợ, sắp đuổi kịp sư...”

Long Sát và Vũ Phong vội vàng hỏi Ma Tôn, bọn họ muốn hỏi vấn đề này đã rất lâu rồi.

“Hai người nói là Chu Khung?”

“Đúng vậy, hửn không phải là đệ tử mới của người sao?”

“Hiện tại ta chỉ còn hai người các ngươi là đệ tử còn sống, làm gì có thời gian thu nhận đệ tử khác.”

Ma Tôn chau mày, nói:

“Cái gì?”

Long Sát và Vũ Phong nghe vậy, cả hai đều giật mình kinh hãi. Chu Khung lại không phải là đệ tử của sư tôn bọn hửn?

Chương 851: Ma Tôn giá lâm 1

“Sur tôn, việc này... năm đó...”

Vũ Phong vội vàng thuật lại chuyện Chu Khung quật khởi, cùng với việc bị đồn đại là đệ tử Ma Tôn.

“Ma Giáo? Vô sư tự thông? Thiên kiều Ma đạo? Bá đạo vô cùng?”

Nghe Vũ Phong nói xong, Ma Tôn nhanh chóng đúc kết ra mấy từ ngữ then chốt. Quả thật rất giống hần.

“Chắc là hần đã có được truyền thừa của bậc tiền bối Ma đạo thời viễn cổ nhưng lại cần một chỗ dựa vững chắc.”

“Nên mới cố ý tự nhận là đệ tử bốn tọa, mượn danh tiếng của ta để chấn nhiếp những kẻ dòm ngó. Cũng coi như thông minh.”

Ma Tôn chỉ trong nháy mắt đã đoán được ngọn nguồn câu chuyện. Hơn nữa, tình hình thực tế không khác mấy so với suy đoán của hần.

“Thú vị, đệ tử của bốn tọa sao?”

Trên mặt Ma Tôn nở nụ cười, xoay người bay nhanh về phía Ma Long Phi Liễn.

Phía sau, Long Sát và Vũ Phong vội vàng đuổi theo.

“Nếu đã như vậy, vậy thì giải tán thôi. Lão phu đi trước. Chỉ còn mấy trăm năm, phải biết trân trọng.”

Nhân Tôn lắc đầu, lấy bầu rượu ra tu một ngụm lớn, rồi biến mất trên không Man Châu.

Những lão quái vật khác phá quan mà ra cũng đều lắc đầu, bất đắc dĩ rời đi. Ngay cả Thần Tôn bị trọng thương cũng được cường giả Thần tộc đến đón đi.

Nhìn từng vị đại lão rời đi, những cường giả còn lại đều lộ vẻ tuyệt vọng.

“Ha ha, đã đến nước này, Cầu Tứ ta cũng nên về nhà với thê tử thôi. Đi thôi, đi thôi.”

“Thời đại Mạt Pháp sắp đến rồi. Phải sớm chuẩn bị, nếu không đến lúc đó nội tình không đủ, e là tu vi sẽ bị tụt xuống.”

“Không được, bốn tọa phải nhanh chóng trở về chinh đồn thế lực, tranh đoạt tài nguyên, nếu không sẽ muộn mất.”

Từng vị cường giả vừa nói vừa vội vã rời khỏi Man Châu, đồng thời vẫn không quên đề phòng lẫn nhau.

Bởi vì giờ đây, ai cũng thấy Đông Vực bước vào thời đại Mạt Pháp là điều tất yếu!

Một khi Mạt Pháp kéo đến!

Muốn sống lâu dài, bọn họ nhất định phải dựa vào thiên tài địa bảo, tiên thạch để duy trì tu vi.

Không cần nghĩ cũng biết!

Tương lai Đông Vực chắc chắn sẽ đại loạn, bởi vì các đại thế lực sẽ tranh giành nội tình đến sứt đầu mẻ trán.

Dù sao, có thể kéo dài hơi tàn thêm được chút nào hay chút đó!

Một nén hương sau!

Trên bầu trời Man Châu, đông đảo cường giả đều biến mất, nếu không phải phía dưới vẫn còn hoang tàn, thật khó tin nơi

này vừa mới có bốn vị Đế Giả bỏ mạng.

Một canh giờ sau!

Rắc! Rắc! Rắc!

Một tiếng nổ lớn vang lên từ đại địa Man Châu!

Sau đó!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp thiên địa, rõ ràng Man Châu đã không thể chịu đựng thêm nữa, trực tiếp nổ tung!

Đáng tiếc, Thôn Phệ đại trận trong vụ nổ vẫn còn nguyên vẹn!...

Bên kia!

Trên bầu trời cách Man Châu ức vạn dặm!

Cửu Long Ma Liễn nhanh chóng lướt đi, ma diễm ngập trời, huyết sát cuộn cuộn tràn ngập, không ai dám ngăn cản.

Phía trên phi liễn!

Liên Sinh cùng đám người đứng ở hai bên, ai nấy đều kích động, trong đầu đều là hình ảnh bá đạo vừa rồi của Giáo chủ.

Một đao chém chết Ngân Đế!

Một chiêu trấn áp nhị trưởng lão Phong gia!

Một câu nói khiến đám đại lão đỉnh tiêm Trung Vực không dám bước chân vào Đông Vực!

Thật sự là bá đạo vô biên, bọn họ từng nghĩ Giáo chủ rất mạnh nhưng chưa từng nghĩ đã mạnh đến mức này.

Đặc biệt là Đại tể ti và Vu Chiến Thiên, hai người mới gia nhập Ma Giáo, trên mặt càng thêm phần vui mừng.

“Đại tể ti, vị Chu giáo chủ này thật lợi hại, may mà lần trước ta nghe lời người không gây sự, bằng không thì hỏng bét rồi.”

“Thế nhưng, hiện tại cái Thôn Phệ đại trận kia đã hoàn thành, không biết Giáo chủ đại nhân có biện pháp nào không?”

Vu Chiến Thiên truyền âm cho Đại tể ti đang ngồi xếp bằng bên cạnh.

“Lão phu phán đoán chưa từng sai, Chu giáo chủ chính là tương lai của Đông Vực, hấn nhất định có cách.”

Đại tể ti kiên định nói.

Mặc dù lão cũng cảm thấy chuyện này khó tin nhưng Chu Khung làm những chuyện không ai ngờ cũng chẳng phải một hai lần.

“Ừm!”

Vu Chiến Thiên gật đầu.

Bên kia!

Đại Bạch đang loay hoay với mười mấy cái lò nướng, thịt Ngân Long bên trên đã gần chín, mùi thơm nức mũi lan tỏa khắp nơi.

Ma Hồ Vương ở bên cạnh phụ giúp Đại Bạch, thỉnh thoảng lại bỏ thêm chút gia vị bí chế lên thịt nướng.

“Xong rồi, dọn tiệc thôi!”

“Liên Sinh đại nhân một bàn, Ma Vô Đạo, Trần Thư, Ma Hồ Vương cùng hai vị Vu tộc một bàn, ta một bàn.”

“Bạch đại nhân, Ma Hồ Vương ta xin được ngồi cùng bàn với người.”

“Cút, tướng ăn của người xấu như vậy, Bạch gia không thèm ngồi cùng bàn.”

“Khà khà khà, Bạch gia! Người qua cầu rút ván hại ta.”

Từng giọng nói từ phi liên truyền đến, xen lẫn vài tiếng cười lớn của tầng lớp cao thủ Ma Giáo.

Vút!

Một đạo quang mang từ bên cạnh phi liên bay vụt qua!

Một lão già tay cầm hồ lô rượu nhìn cảnh tượng trên phi liên, cười lớn ngâm nga:

Chương 852: Ma Tôn giá lâm 2

“Tiêu dao giữa trời đất, là ma hay tiên cũng thế!

Người nói Ma bất lương nhưng hấn lại cứu vớt chúng sinh!”

Từng ngậm, từng ngậm, từng ngậm!

Lão già nốc cạn mấy ngậm rượu mạnh, thân hình nhanh chóng biến mất!

Bên trong phi liên!

Chu Khung an vị trên bảo tọa Ma Long, phía dưới là một nam tử đeo mặt nạ kim cương, quỳ một gối.

“Thuộc hạ Thiên Nhị, bái kiến Giáo chủ!”

“Hiện tại cường giả Đông Vực đều đã rút khỏi Man Châu, Man Châu Đại Châu không chịu nổi dư chấn đã hoàn toàn vỡ vụn.”

Man Châu vỡ vụn rồi sao?

Ánh mắt Chu Khung lóe lên nhưng không để tâm lắm, chẳng qua cũng chỉ là một đại châu hoang vu không có sinh linh mà thôi.

“Chuyện Thiên Vận chi tử, điều tra đến đâu rồi?” Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng trong phi liên.

“Bẩm Giáo chủ, gần một năm nay, tứ bộ đều dốc sức điều tra, kẻ phù hợp với những điều kiện mà Giáo chủ đưa ra chỉ có vài người.”

“Nhưng sau khi dùng Trắc Vận Châu kiểm tra thì phát hiện đều không phải, tứ bộ đang gia tăng nhân lực, điều tra khắp các đại châu phủ.”

Thiên Nhị vội vàng bẩm báo, giọng điệu có phần chán nản.

Bọn hãn, tứ bộ, nhận nhiệm vụ từ Giáo chủ, xưa nay đều hoàn thành nhanh chóng.

Chỉ duy nhất lần này!

Giáo chủ lệnh cho bọn hãn tìm kiếm Thiên Vận chi tử, nói chỉ cần thỏa mãn vài điều kiện là được!

Nào là nhảy vực không chết, sau đó tu vi tăng vọt!

Nào là bị người đời khinh thường, bỗng chốc vươn mình, vả mặt thiên hạ!

Nào là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây!

Kết quả tứ bộ bọn hãn phát hiện, kẻ thỏa mãn mấy điều kiện này quả thực không nhiều, nhảy vực cơ bản đều bỏ mạng, bị khinh thường thì mãi mãi không ngóc đầu lên được.

Còn ba mươi năm Hà Đông, Hà Tây cái gì đó, càng bị người ta đánh chết ngay tại chỗ!

Vất vả lắm mới tìm được vài kẻ tương tự, dùng Trắc Vận Châu mà Giáo chủ ban cho kiểm tra, lại phát hiện căn bản không phải.

Trắc Vận Châu: Là một loại bí bảo, khi tiến vào phạm vi trăm mét quanh Thiên Vận chi tử sẽ tự động phát sáng.

“Tăng cường nhân lực, dùng tốc độ nhanh nhất, mau chóng tìm cho ta!”

Âm thanh lạnh lùng của Chu Khung vang lên lần nữa.

Chuyện tìm kiếm Thiên Vận chi tử, từ một năm trước hãn đã hạ lệnh cho tứ bộ, đáng tiếc vẫn chưa có kết quả.

“Tuân lệnh!”

Thiên Nhị cung kính lĩnh mệnh, thân hình chậm rãi tan biến trong phi liên!

“Ký chủ, đề cử người mua tin tức về Thiên Vận chi tử, giá chỉ một trăm triệu, tuyệt đối không có chuyện ép giá...”

“Không mua!”

“Khụ...”

Ầm!

Cánh cửa phi liên bỗng bị phá tung, Đại Bạch một tay bê khối gan rỗng khổng lồ chạy như bay vào trong.

“Lão đại, lão đại, lần này gan rỗng của ta có thêm không ít gia vị, chắc chắn ăn ngon, huynh mau ăn đi.”

Đại Bạch chạy đến trước mặt Chu Khung, giơ cao khối gan rỗng đã nướng chín trong tay, vẻ mặt hớn hờ nói.

“Ừm!”

Chu Khung đưa tay tiếp nhận gan rỗng, trực tiếp đưa vào miệng nuốt xuống, một luồng hương thơm cùng năng lượng khổng lồ không thể diễn tả lan tỏa khắp cơ thể.

Đại Bạch thấy Chu Khung ăn xong, vội vàng xoay người chạy ra ngoài, nó nào dám quên còn một khối gan rỗng nhỏ ở bên ngoài kia chứ.

Rầm!

Một tiếng nổ vang lên trong cơ thể Chu Khung!

Năng lượng từ gan rỗng Đế Cảnh khiến tu vi của Chu Khung lại bắt đầu tăng vọt, trực tiếp đạt đến đỉnh phong Tôn Giả cảnh.

Ngay khi sắp đột phá!

Vù...!

Chu Khung nhanh chóng mở mắt, áp chế khí thể đang muốn đột phá trong cơ thể xuống.

Đôi mắt bá đạo xuyên qua phi liên nhìn ra bên ngoài, khoe miệng nở nụ cười nhạt, lầm bầm:

“Bồn tọa còn tưởng ngươi nhịn được bao lâu nữa chứ!”

Bên ngoài phi liên!

Đại tể ti đang ngồi xếp bằng bỗng nhiên mở mắt, nhìn về một hướng xa xăm.

Sau đó!

Liên Sinh cùng những người khác đang xử lý thịt Ngân Long cũng đồng loạt dừng lại, ánh mắt nhìn về phía trước cách đó không xa.

Nơi đó!

Một bóng người mặc áo bào đen cao trăm trượng đứng sừng sững giữa không trung, ma diễm ngập trời, hai mắt bá đạo vô song, chính là Ma Tôn!

“Ma Tôn!”

Liên Sinh nhìn nam tử áo bào đen, ánh mắt nghiêm nghị, thân là cao tăng Ma Giáo, tất nhiên hẳn biết Giáo chủ nhà mình căn bản không phải là đồ đệ của Ma Tôn gì đó.

Vậy hẳn ta đến đây làm gì?

Chẳng lẽ muốn đến hưng sư vấn tội, hay là...

Trong đầu Liên Sinh chợt lóe lên vài suy đoán, sau đó nhanh chóng bị gạt bỏ.

Bất kể Ma Tôn này hôm nay đến đây làm gì!

Chỉ cần hấn ta dám đối nghịch với Giáo chủ, vậy chính là kẻ địch của Ma Giáo bọn họ, điều này đã trở thành quy tắc bất thành văn trong Ma Giáo.

Trong lòng tất cả các đệ tử Ma Giáo!

Địa vị của Chu Khung vĩnh viễn là số một, cho dù là vị sư tôn trong truyền thuyết kia, các đệ tử Ma Giáo cũng chẳng coi ra gì.

Bọn họ đều cho rằng, Giáo chủ nhà mình mới là tồn tại vô địch thiên hạ, ai có tư cách làm sư tôn của hấn chứ?

Chương 853: Lôi Kiếp của ai

Rầm!

Cửa phi liên mở tung!

Ba! Ba! Ba!

Chu Khung khoác Ma Thần chiến bào, thông dong bước ra từ trong phi liên, ma điểm cuộn cuộn tỏa ra, khí phách ngút trời bao trùm thiên địa.

“Giáo chủ!”

Liên Sinh cùng chúng thuộc hạ đồng loạt hành lễ.

“Ừm!”

Chu Khung gật đầu, đưa mắt nhìn về phía Ma Tôn, tia sáng sắc bén lóe lên trong mắt.

Thân hình cao trăm trượng, khí thế bá đạo, tuy thân mang trọng thương nhưng ánh mắt vẫn khinh miệt thiên hạ, quả nhiên danh bất hư truyền là Đông Vực đệ nhất cường giả.

“Bản tôn nên gọi ngươi là Chu giáo chủ, hay là đồ nhi đây?” Ma Tôn nhìn Chu Khung trên phi liên, khóe miệng nhếch lên đầy ẩn ý.

Cái gì?

Đại tể ti và Vu Chiến Thiên đồng thời biến sắc, lời Ma Tôn vừa nói là có ý gì? Chẳng lẽ Chu Khung vốn không phải đồ đệ của lão?

Vèo! Vèo! Vèo!

Từ đằng xa, không ít cường giả đang di chuyển bỗng dừng lại, đồng loạt nhìn về phía phi liên, há hốc mồm kinh ngạc.

“Ma Tôn vừa nói gì vậy? Không lẽ Chu Khung không phải đồ đệ của lão ta, chuyện này thật khó tin!”

“Không đúng, khắp Đông Vực này ai ai cũng nghĩ Chu Khung là đồ đệ của Ma Tôn nhưng lão ta chưa từng thừa nhận.”

“Đúng vậy, Cầu Tứ ta đã sớm đoán ra, Ma Tôn tuy mạnh nhưng không có tư cách dạy bảo Giáo chủ đại nhân.”

“Yêu nghiệt tuyệt thế như Giáo chủ, nhân vật đỉnh thiên lập địa, chắc chắn là sinh ra đã thông tuệ, sao cần sư tôn?”

Từng luồng ý niệm truyền âm vang lên, lời nói của Ma Tôn tuy khiến mọi người chấn động nhưng cũng nằm trong dự liệu.

“Trong thiên địa này, kẻ nào xứng làm sư tôn của bốn tọa?”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đất trời.

“Ha ha, tốt, quả nhiên bá đạo, không hổ là yêu nghiệt ngàn năm có một của Ma đạo, người còn mạnh hơn cả ta.”

Ma Tôn cười lớn, trong giọng nói tràn đầy vẻ vui mừng, dường như rất hài lòng với câu trả lời của Chu Khung.

“Gia nhập Ma Giáo của ta thế nào, ta có thể cho ngươi chức vị Hộ pháp!” Chu Khung lên tiếng.

“Không cần, ta quen tự do tự tại rồi nhưng có một việc muốn nhờ, mong Chu giáo chủ đồng ý.” Ma Tôn đáp.

“Chuyện gì?” Chu Khung hỏi.

“Lại đây!”

Ma Tôn bỗng quát lớn về một hướng, hai bóng người bị một lực lượng khủng khiếp kéo đến trước phi liên.

Chính là Long Sát và Vũ Phong!

“Đây là hai tên đồ đệ bất tài của ta, thực lực quá yếu.”

“Ta sắp phải bế quan một thời gian, không biết có thể để chúng gia nhập Ma Giáo, làm đệ tử bình thường thôi cũng được.” Ma Tôn chỉ vào Long Sát và Vũ Phong, nói với Chu Khung.

“Được!”

Chu Khung gật đầu.

Dù sao cũng dùng danh hào Ma Tôn mấy chục năm, chút mặt mũi này hẳn vẫn phải cho, lại nói thực lực của Long Sát và gã kia cũng rất tốt.

“Vậy thì đa tạ người!”

Ma Tôn chấp tay với Chu Khung, thân hình lập tức biến mất.

Lúc này!

Hai người Long Sát phía trước phi liên vẫn còn trong trạng thái mơ hồ!

Đây là tình huống gì, hai người bọn hắn còn tưởng rằng sư tôn sẽ đánh nhau với Chu Khung, kết quả không những không đánh nhau, ngược lại còn đem hai người bọn hắn tặng người, chuyển biến có cần lớn như vậy hay không.

“Long sư huynh, hai ta đây là gia nhập Ma Giáo sao?”

“Ừm, hình như là vậy!”...

“Liên Sinh, sau này hai người bọn hắn sẽ ở dưới trướng của người!”

Lời nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng giữa thiên địa, sau đó xoay người trở về trong phi liên.

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh lập tức cung kính đáp.

“Đa tạ Giáo chủ!”

Hai người Long Sát mặc dù có phần mơ hồ nhưng không phải kẻ không biết nhìn tình thế, vội vàng khom người đáp lại bóng lưng Chu Khung.

“Gia nhập Ma Giáo chính là người một nhà, tới ăn chút thịt Ngân Long, ngon lắm.” Ma Hồ Vương vẫy tay với hai người Long Sát.

Sau đó!

Hai người Long Sát vốn có phần không tình nguyện, sau khi ăn thịt Ngân Long, đều buông bỏ tất cả khúc mắc.

Chỉ muốn một lòng hóa thành kẻ ăn cơm chực!

Phải biết rằng!

Thịt Ngân Long Đế Cảnh bậc này, cho dù đối với bọn hắn mà nói cũng là bảo vật cực kỳ trân quý, xứng danh chí bảo.

Đặc biệt là Long Sát, nguyên bản đã sắp đột phá đến bình cảnh Thiên Tôn, thêm vào thịt Ngân Long phát động, lập tức đột phá.

Ầm...

Ầm ầm...

Từng tiếng sấm sét vang vọng trên bầu trời, mây đen vô tận nhanh chóng ngưng tụ trên không trung phi liên.

“Thiên Tôn kiếp!”

“Là Long Sát sắp đột phá Thiên Tôn, kiếp nạn thật mạnh, đây là do Long Sát tích lũy quá hùng hậu ở Tôn Giả cảnh.”

“Mấy miếng thịt Ngân Long có thể khiến Long Sát đột phá Thiên Tôn, thật sự là quá cường đại, nếu để bốn tọa ăn vài miếng, chẳng phải là muốn lên trời.”

Đông đảo cường giả dừng lại ở phương xa nhìn lơ lửng trên đỉnh đầu, ai nấy đều lộ vẻ mặt hâm mộ, nhìn thịt Ngân Long trên phi liễn càng thêm thèm thuồng.

Hận không thể lập tức cướp lấy ăn vài miếng, như vậy bọn họ có thể đột phá cảnh giới hiện tại.

Nhưng mà!

Chương 854: Đột Phá Thiên Tôn trở về tổng đàn 1

Bọn họ không dám!

Bởi vì bọn họ biết một khi làm như vậy!

Kết cục chờ đợi bọn họ chính là chưa kịp vọt tới phi liên, sẽ bị đám người Ma Giáo vô tình đánh chết.

Trên phi liên!

Long Sát nhanh chóng đứng lên!

Ngẩng đầu nhìn lôi vân khổng lồ trên bầu trời, ánh mắt lộ ra một tia chiến ý, miệng lầm bầm:

“Cuối cùng đã đến, Long Sát ta sắp đột phá Thiên Tôn, hôm nay ta muốn xem thử Thiên Tôn kiếp này rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào.”

Dứt lời!

Trong tay Long Sát xuất hiện một thanh trường thương, định phóng lên trời!

Đột nhiên!

Ầm!!!

Trên bầu trời lại xuất hiện tiếng chấn động kịch liệt!

Chỉ thấy lôi vân trên trời nhanh chóng bị một tầng lôi vân lớn hơn bao phủ, từng đạo lôi long không ngừng quay cuồng.

Hơn nữa!

Diện tích lôi vân càng lúc càng lớn!

Chưa đầy một hơi thở!

Lôi vân trên trời đã bao trùm phạm vi hàng triệu dặm, lôi long bên trong to đến hàng trăm trượng.

“Cái gì!”

Tay cầm trường thương, Long Sát đứng ngậy người, ngẩng đầu nhìn kiếp vân kinh khủng phía trên, không dám mạnh động.

Bởi vì!

Hắn có thể cảm nhận được lôi vân trên đỉnh đầu mang uy lực cực kỳ kinh khủng, lôi long khổng lồ kia, e là chỉ cần một cái vỗ nhẹ cũng đủ nghiền nát hắn.

“Sao có thể như vậy, lôi kiếp của ta sao lại mạnh đến thế, ngay cả Thiên Tôn kiếp của sư tôn năm xưa không khủng khiếp đến vậy.”

Long Sát bắt đầu nhớ lại xem bản thân đã gây ra tội nghiệt gì ghê gớm, bằng không tại sao lại phải gánh chịu lôi kiếp đáng sợ như thế.

Đang lúc Long Sát không biết làm sao!

Bên trong phi liên bỗng hiện ra một luồng khí thể cường đại, cùng lúc đó một hư ảnh Ma Thần cao vạn trượng xuất hiện giữa không trung.

“Là Giáo chủ!”

Đông đảo cao tăng Ma Giáo nhìn thấy hư ảnh Ma Thần đột nhiên xuất hiện, lập tức nhận ra đó chính là hình dạng của Giáo chủ sau khi biến thân.

“Đây không phải Thiên Tôn kiếp của ngươi, mà là Thiên Tôn kiếp của Giáo chủ.” Ma Hổ Vương như nghĩ đến điều gì, bèn nói với Long Sát.

Lúc này, những cao tăng khác của Ma Giáo cũng đã kịp phản ứng, có thể tạo ra lôi kiếp lớn như vậy, lại còn khiến Giáo chủ phải đích thân hiện thân.

Chỉ có một khả năng: Giáo chủ sắp đột phá Thiên Tôn!

Long Sát: “Vậy Thiên Tôn kiếp của ta đâu?”

Ma Hồ Vương: “Nếu bản vương đoán không lầm, thứ vừa rồi bị lôi kiếp của Giáo chủ đánh tan chính là Thiên Tôn kiếp của ngươi.”

Long Sát: (???????)

Phía trên phi liễn!

Đôi mắt đỏ ngầu của Ma Thần nhìn lôi kiếp trên bầu trời, khoe miệng lộ ra một tia khinh thường.

“Ting, ký chủ, đây là Thần Ma Diệt Thế Thiên Tôn Kiếp, là Thiên Tôn Kiếp mạnh nhất thế giới này, đương nhiên, với ngươi chẳng là gì.”

Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung.

Thần Ma Diệt Thế Kiếp!

“Uy lực cũng tạm được, ít nhất cũng có dáng dấp của Thiên Tôn lục trọng thất trọng, đáng tiếc đối với bốn tọa mà nói vẫn là quá yếu.”

Chu Khung trầm nghĩ.

Sau đó!

Chỉ thấy Ma Thần trên bầu trời chậm rãi vươn một bàn tay, trực tiếp thu lấy một ngọn núi ức vạn trượng ở phương xa.

Tróc Tinh Nã Nguyệt!

Ma Thần gầm lên một tiếng, cầm lấy ngọn núi ức vạn trượng ném thẳng về phía kiếp vân trên bầu trời.

Nơi ngọn núi đi qua, vạn vật sụp đổ, pháp tắc tan vỡ, tựa như có thể nghiền nát tất cả vật thể phía trước.

Kiếp Vân: ...

Kiếp vân còn chưa tụ lại đã điên cuồng quay cuồng, từng đạo Lôi Long khổng lồ điên cuồng gào thét.

Rống!

Cuối cùng một con Lôi Long không chịu nổi nữa, trực tiếp lao xuống từ trên kiếp vân, sau đó vô số Lôi Long theo sát phía sau.

Rầm! Rầm! Rầm!

Va chạm kinh khủng chấn động trời đất, vô số lỗ đen hình thành trong hư không, dư chấn nhanh chóng tản ra.

Khiến cho cường giả đang dừng chân nơi xa vội vàng bỏ chạy về phương xa, một mạch độn ra mấy trăm vạn dặm mới kinh hồn bạt vía dừng lại.

Mà phía dưới!

Ma Long Phi Liên lại được một cổ hắc quang bao phủ, mặc cho dư chấn công kích, vẫn vững vàng bất động.

Ước chừng qua hai hơi thở!

dư chấn kinh khủng giữa trời đất mới chậm rãi tiêu tán!

Tất cả sinh linh lập tức nhìn về phía bầu trời, chỉ thấy ngọn núi ức vạn trượng kia đã hóa thành tro bụi.

Mà kiếp vân đáng sợ cũng bị va chạm đến thất linh bát lạc, hóa thành vô số tiểu kiếp vân không đủ một trượng.

Ầm...

Lôi vân không ngừng cuộn cuộn, như thể không cam lòng bị đánh tan nhưng lại bất lực.

Một hơi sau!

Lôi vân chậm rãi tiêu tán trong thiên địa, hết thấy trở lại yên tĩnh!

(Kiếp Vân: Người giỏi, lần này ta nể mặt người, người đợi lần sau.)...

“Mẹ nó, đây cũng quá trâu, vậy mà tiện tay thu lấy một ngọn núi lớn, liền đánh cho Thiên Tôn Kiếp tan tành.”

“Không đúng, Chu ma đầu vừa mới độ Thiên Tôn Kiếp, chẳng phải nói tu vi trước kia của hắn còn chưa tới Thiên Tôn...”

“Chết tiệt, sao có thể, Chu ma đầu lại là Tôn Giả cảnh, vậy vừa rồi hắn làm sao có thể giết liền hai Đế Giả.”

Chương 855: Đột Phá Thiên Tôn trở về tông đàn 2

“Đây chính là yêu nghiệt tuyệt thế sao, lấy Tôn Giả mà giết Đế Cảnh, là tấm gương cho chúng ta, là niềm kiêu hãnh của Đông Vực.”

Xa xa đông đảo cường giả phảng phất phát hiện ra bí mật khủng khiếp, tất cả đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

phi liên!

Đông đảo cao tăng Ma Giáo đều là một bộ biểu lộ thấy nhưng không trách, bởi vì cảnh tượng bức này vốn dĩ đã nằm trong dự liệu của bọn họ.

Trong nhận thức của bọn họ, Giáo chủ nhà mình chẳng qua chỉ hăng giọng một tiếng đã đẩy lùi thiên kiếp, đã là rất nỗ lực thiên kiếp này rồi.

Vù...!

Một trận chấn động vang lên!

Chỉ thấy khí thế trên người Long Sát bắt đầu tăng vọt, trực tiếp đột phá phạm vi Tôn Giả cảnh, đạt đến Thiên Tôn nhất trọng.

Nhưng!

Long Sát căn bản chẳng để ý tu vi của mình đột phá, mà là gắt gao nhìn chăm chăm vào đạo thân hình kinh khủng trên không trung kia, tràn đầy rung động.

Thật sự là cảnh tượng vừa rồi quá mức trùng kích, Giáo chủ tiện tay co ngón núi lớn kia lại rồi trực tiếp đánh nát thiên

kiếp.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến, có đánh chết hán không dám tin!

Ngay cả Đại tể ti vẫn luôn nhắm mắt dưỡng thương cũng mở to hai mắt nhìn Ma Thần bá đạo trên không trung.

“Thế mà thật sự vừa mới đột phá Thiên Tôn, tuyệt thế yêu nghiệt, không, yêu nghiệt đã không thể hình dung thiên tư của hán rồi.”

“Nếu như để cho đám lão gia hỏa Trung Vực kia biết được, Đông Vực có tồn tại có thể ở Tôn Giả cảnh mà giết được Đế, e rằng sẽ ngồi không yên mất.”

Đại tể ti lẩm bẩm trong miệng, nụ cười trên mặt càng thêm đậm.

Àm!

Hư ảnh Ma Thần khủng khiếp trên không trung chậm rãi tiêu tán, sau đó trong phi liên truyền ra một giọng nói lạnh lùng.

“Đi!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính đáp, chỉ huy phi liên lần nữa khởi hành.

Bên trong phi liên!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, khí thế trên người bắt đầu tăng lên nhanh chóng, chỉ trong nháy mắt đã đột phá hạn chế của Tôn Giả.

Thiên Tôn nhất trọng... Thiên Tôn nhất trọng đỉnh phong... Thiên Tôn nhị trọng.

Cuối cùng, hấn đột phá đến Thiên Tôn nhị trọng đỉnh phong mới chịu dừng lại, đồng thời bảng thuộc tính trên hệ thống cũng được làm mới.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Thiên Tôn nhị trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ bảy, Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thiên Phật Lôi Quyền, Ma Thể Khu Vực Hóa, 《 Ma 》 《 Ngôn 》

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Vật phẩm: Diệt Sát Phù, Thâu Đạo Phù

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Cảm nhận được lực lượng cường đại trong cơ thể, ánh mắt Chu Khung lộ ra một tia hài lòng, rốt cuộc hấn cũng đã đột phá đến Thiên Tôn.

Hiện tại cho dù hấn không cần dùng đến át chủ bài, chỉ cần mở ra Ma Thể, đối mặt với Ma Tôn cũng có thể đứng ở thế bất bại.

“Hệ thống, hiện tại ta có bao nhiêu điểm phản diện?”

“Ký chủ, hiện tại ngươi có năm trăm chín mươi tám triệu điểm phản diện, chẳng hay là ngươi muốn mua đồ?”

“Phải!”

“Thật... thật sao?”

Hệ thống trực tiếp bị Chu Khung làm cho ngẩn người, đây là lần đầu tiên Chu Khung chủ động muốn mua đồ.

Thật không hợp lẽ thường!

Nó nào hay, trước kia là bởi vì điểm phản phái quá ít, nên Chu Khung mới phải dè sẻn dùng, phòng khi bất trắc.

Mà giờ đây!

Một lần có gần sáu trăm triệu điểm phản phái, quả thật có thể gọi là giàu có.

Cộng thêm sau khi thống nhất Đông Vực, Chu Khung sẽ nhận được phần thưởng hơn mười ức điểm phản phái.

Bởi vậy!

Chu Khung quyết định tiêu xài một phen, mua một ít vật phẩm có thể giúp đệ tử Ma Giáo nhanh chóng tăng cao thực lực.

Dù sao: Có tiền mà không tiêu, uổng phí lắm!";

Bản thân cường đại mới là vương đạo, tu luyện như kẻ giữ cửa, chỉ có kẻ ngốc mới làm.

Sau đó!

Bên trong phi liên vang lên từng hồi thông báo hệ thống mua vật phẩm thành công!

Vô số kỳ trân dị bảo mà người ngoài muốn nhìn thấy cũng khó, tất cả đều xuất hiện trong không gian trữ vật của hệ thống. ...

Dương Châu!

Tổng đàn Ma Giáo, Thiên Ma phong!

Vô số đệ tử đang ra sức tu luyện, nhất là các bậc cao tăng Ma Giáo ở lại tổng đàn.

Bọn họ không quên lời Giáo chủ, một năm sau sẽ xuất binh đánh ba mươi sáu châu, đó là một trận chiến cam go.

Rống! Rống! Rống!

Tiếng Ma Long gầm vang từ chân trời truyền đến!

Vèo! Vèo! Vèo!

Vô số cao tầng Ma Giáo đang tu luyện đồng loạt bay lên, nhìn về phía Ma Long Phi Liễn đang lao tới từ đằng xa, trên mặt tràn đầy sự kích động.

Những gì Giáo chủ đã làm ở Man Châu đều đã truyền về tổng đàn, ngoài khiếp sợ, bọn họ còn vô cùng vui mừng.

“Cung nghênh Giáo chủ khải hoàn trở về!”

Các cao tầng Ma Giáo đồng loạt cúi người hô lớn.

“Cung nghênh Giáo chủ khải hoàn trở về!”

“Cung nghênh Giáo chủ khải hoàn trở về!”

Vô số đệ tử Ma Giáo trên Thiên Ma phong cũng cúi người hô vang, sóng âm khủng khiếp khiến không gian xung quanh rung chuyển không ngừng.

Chương 856: Phản ứng của Trung Vực

Đồng thời!

Sinh linh ở mấy chục thành trì gần đó, nghe thấy âm thanh, đều nhìn về phía tổng đàn Ma Giáo.

Bọn họ đều biết!

Bầu trời của Dương Châu bọn họ, Chu Khung, đã trở về!

Rầm!

Phương Hạc Liễn dừng lại trên không Thiên Ma phong!

Rầm!

Một bóng người mặc Ma Thần chiến bào hiện ra trên không phi liễn, lạnh lùng nói:

“Liên Sinh, chia thịt Ngân Long cho các đệ tử.”

“Các người hãy tranh thủ thời gian tu luyện, đừng để uy danh của bản tọa bị hủy hoại.”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính đáp.

“Thuộc hạ nhất định dốc hết sức, không để uy danh Giáo chủ bị hủy hoại.”

Vô số đệ tử Ma Giáo đồng loạt ngửa mặt gầm lên, nhìn thi thể Ngân Long khổng lồ trên phi liễn, nội tâm vô cùng phấn khích.

Phải biết đây chính là Ngân Long Đế Giả cảnh!

Ăn một miếng chẳng nói đến trường sinh bất lão nhưng cũng chẳng khác là bao, đối với bọn họ đang ở cảnh giới Thánh mà nói, đây chính là chí bảo.

Thậm chí!

Một số đệ tử tu vi có phần yếu kém, tuy cũng được chia một miếng thịt nhỏ nhưng lại không dám trực tiếp ăn, bởi vì năng lượng bên trong quá mức bá đạo.

Họ chỉ có thể mài thành thịt vụn, mỗi lần ăn một chút, dù vậy cũng khiến cho tu vi của bọn họ tăng tiến như vũ bão.

Thêm vào đó là Vạn Pháp Tiên Trì cung cấp năng lượng vô tận!

Tu vi của toàn bộ đệ tử Ma tộc bắt đầu tăng lên vùn vụt, có thể nói thiên lôi trên Thiên Ma phong chưa từng ngớt. ...

Cùng lúc đó!

Trung Vực, Phong Châu!

Một quần thể cung điện nguy nga tráng lệ đứng sừng sững giữa trời, vô số hào quang rực rỡ chiếu sáng khắp nơi, trải dài ức vạn dặm, tựa như một cõi tiên cảnh.

Nơi đây chính là địa bàn của Phong gia, đệ nhất gia tộc Trung Vực, bất kỳ cường giả nào đi ngang qua đây, dù cách xa ức vạn dặm cũng phải tìm đường khác mà đi.

Bởi vì xung quanh Phong gia ức vạn dặm đều là vùng cấm bay lượn, kẻ nào vi phạm sẽ phải nhận sự trừng phạt của Phong gia.

Vào thời thượng cổ!

Thậm chí có vị Đế Giả chỉ vì vi phạm quy định này mà bị một vị trưởng lão Phong gia chém chết ngay tại chỗ.

Bên trong cung điện trung tâm!

Vài bóng người đang ngồi trên bảo tọa, mỗi người đều toát ra khí thế hùng hậu như biển cả, đạo ý ngập trời, rõ ràng tất cả đều là cường giả Đế Giả cảnh.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Một hồi tiếng bước chân dồn dập vang lên!

Sau đó, một lão già hốt hải chạy từ bên ngoài vào, quỳ sụp xuống giữa đại điện, run giọng bẩm báo:

“Bẩm các vị... Tộc... Lão, hồn đấng của Nhị tộc lão đã tắt rồi!”

Ừng...!

Không khí trong đại điện bỗng chốc trở nên lạnh lẽo như băng giá, uy áp khủng khiếp khiến lão già đang quỳ dưới đất run lẩy bẩy.

Hắn thật sự không dám tưởng tượng, với địa vị của Nhị tộc lão trong Phong gia, làm sao có thể chết được.

“Lui xuống đi!”

Một vị tộc lão phát tay.

Lão già đang quỳ dưới đất vội vàng đứng dậy, luống cuống chạy ra ngoài, trong lòng không khỏi trầm nghĩ, nếu còn nán lại thêm chút nữa, e

Trong đại điện bỗng vang lên một giọng nói!

“Tu vi nhị ca đã là Đế Giả ngũ trọng, tay lại cầm Diệt Thế Ấn, sao có thể vẫn lạc ở Đông Vực được.”

“Chẳng lẽ lão rùa đen kia còn có thủ đoạn ẩn giấu nào hay sao, hay là Thiên Võ Đại Đế năm xưa đã để lại cho hắn hậu chiêu bảo mệnh?”

Một vị tộc lão lộ vẻ nghi hoặc lên tiếng.

Phải biết rằng bọn họ rất hiểu rõ tu vi của Phong Lộ, hơn nữa đối với thực lực của Ô lão kia không phải là không biết.

Nếu không bọn họ cũng sẽ không để Phong Lộ dẫn người đi!

Thật không ngờ!

Chưa đầy một canh giờ, trên trời đã giáng xuống bốn trận mưa máu!

Ban đầu bọn họ còn cho rằng người chết là Ô lão kia chứ không phải Phong Lộ nhưng nghe thuộc hạ bẩm báo, tất cả đều im lặng.

“Xem ra chúng ta đã coi thường lão rùa đen kia rồi, tộc trưởng, hay là để lão phụ tự mình đi một chuyến.”

Lão già đứng ở vị trí đầu bên trái, ánh mắt lộ hung quang, khí thế tỏa ra toàn thân rõ ràng mạnh hơn Phong Lộ rất nhiều.

Hắn chính là đại tộc lão Phong gia, một thân tu vi đã đạt đến Đế Giả thất trọng!

“Thông đạo đã bị đóng lại, hiện tại Đông, Tây, Nam, Bắc tứ vực đã hoàn toàn bị ngăn cách với Trung Vực rồi.”

“Cho dù bốn vương tự mình ra tay không chắc chắn có thể mở lại thông đạo, hơn nữa không cần thiết phải mở nữa.”

Một giọng nói uy nghiêm từ vị trí trung ương vang vọng khắp đại điện, đó chính là tộc trưởng đương nhiệm của Phong gia, đồng thời cũng là cường giả số một Trung Vực.

Đã phong bế rồi sao?

Sắc mặt mấy vị tộc lão phía dưới vô cùng khó coi, lúc trước bọn họ lên kế hoạch bố trí trận pháp, chính là ôm ý định thôn tính tứ vực.

Vì vậy!

Tứ đại Thôn Thiên Phong Tỏa Trận không chỉ phong tỏa tứ vực mà còn đồng thời phong tỏa luôn cả Trung Vực, chính là vì sợ tứ vực sụp đổ sẽ ảnh hưởng đến Trung Vực.

Chương 857: Tranh nhau gia nhập Ma Giáo 1

Không ngờ bây giờ lại tự trời buộc chính mình!

Vù...!

Một tiếng động vang lên!

Ngọc bội trong ngực đại tộc lão không ngừng rung động, một luồng tin tức truyền vào trong đầu, sau đó đại tộc lão lập tức đứng bật dậy.

Trên mặt lộ vẻ khó tin, thốt lên:

“Tộc trưởng, Bắc Vương Đại Hoàng Trần truyền tin, người giết Phong Lộ không phải lão rùa đen kia, mà là Ma Giáo Giáo Chủ, Chu Khung.”

Ma Giáo Giáo Chủ?

Chu Khung?

Tên này là ai?

Mấy vị tộc lão trong đại điện đều lộ vẻ mờ mịt!

Trong nhận thức của bọn họ, người mạnh nhất Đông Vực phải là lão rùa đen kia chứ, sao lại đột nhiên xuất hiện một Chu Khung?

“Hơn nữa, hắn còn nói cốt linh của Chu Khung chưa đến một ngàn năm!”

Đại tộc lão lại tung ra một tin tức chấn động.

Cái gì!

Mấy vị tộc lão dù đều là người từng trải nhưng lúc này đều ngây người, như thể hóa đá.

Một sinh linh chưa đến một ngàn năm tuổi, vậy mà lại có thể giết chết Phong Lộ, chẳng phải là nói đùa sao.

“Chuyện này không cần đề ý đến nữa, trận pháp đã được thiết lập là được rồi, Phong Lộ chết ở Đông Vực, đó là số mệnh của hắn.”

“Haiz!”

“Haiz!”

Tiếng thở dài vang vọng khắp đại điện, cuối cùng chìm vào tĩnh lặng. ...

Phật Châu!

Trung ương đại điện!

Vô số lão tăng tọa trên bảo tọa hai bên, tiếng niệm kinh vang vọng khắp nơi.

“Bẩm Thế Tôn, tung tích của Tường Vân Bồ Tát vẫn chưa tìm thấy, dường như đã hoàn toàn biến mất.”

“Đồng thời, Đế binh Hàng Ma Xử trong Phật tháp cũng mất liên lạc, có lẽ là thông đồng với Tường Vân Bồ Tát, cùng nhau bỏ đi.”

Một lão tăng bước ra, bẩm báo với Thế Tôn phía trên.

“Hết thấy đều có số mệnh!”

“Tường Vân đã rời Phật Tông, chính là nhập Ma đạo!”

“Thập Bát La Hán đâu?”

Giọng nói uy nghiêm từ bảo tọa hoa sen phía trên truyền xuống.

“Có!”

Mười tám vị tăng nhân trẻ tuổi bước ra, khí thế ngất trời, kẻ yếu nhất cũng đã đạt đến Thiên Tôn ngũ trọng!

“Đi bắt Tường Vân Bồ Tát về, giam vào Trấn Ma Tháp, trừ bỏ ma tính, trấn áp vạn năm.”

“Tuân pháp chỉ Thế Tôn!”

Thập Bát La Hán đồng thanh lĩnh mệnh, xoay người bay ra khỏi đại điện.

“Bẩm Thế Tôn, vừa rồi trời giáng bốn trận mưa máu, chẳng lẽ kế hoạch Thôn Phệ đã xảy ra sơ suất?”

Một lão tăng bên trái lên tiếng, vẻ mặt đầy nghi hoặc.

Tăng chúng trong đại điện cũng lộ vẻ khiếp sợ và nghi hoặc, bốn trận mưa máu liên tiếp khiến bọn họ không khỏi kinh hãi.

Chưa kịp để Thế Tôn lên tiếng!

Vút!

Một tiếng xé gió vang lên!

Một lão tăng vội vã bay vào đại điện, quỳ xuống bẩm báo:

“Bẩm Thế Tôn, Đại Hoang Thánh Đình truyền tin, tứ đại Đế Giả Phong gia được phái đi Đông Vực chấp hành kế hoạch đã toàn bộ vãn lạc.”

“Kẻ ra tay giết Phong Lộ chính là Giáo chủ Đông Vực Ma Giáo, Chu Khung, nghe nói tuổi đời chưa đến ngàn năm.”

Hít!

Vô số tăng chúng hít vào một ngụm khí lạnh, chuyện gì đang xảy ra? Một sinh linh chưa đến ngàn năm tuổi lại có thể giết chết tứ đại Đế Giả Phong Lộ?

Điều này thật khó tin!

“Không sao, trận pháp Đông Vực đã bố trí xong, mọi việc vẫn diễn ra như thường!”

Giọng nói uy nghiêm lại vang lên từ bảo tọa hoa sen.

“A Di Đà Phật!”

Tăng chúng đồng thanh đáp.

Sau đó, tất cả nhắm mắt niệm kinh, nhanh chóng tụ tập lực tín ngưỡng, dù sao thực lực vẫn là điều quan trọng nhất.

Lúc này, một tiểu hòa thượng ngồi xếp bằng bên phải Thế Tôn bỗng mở mắt, khí tức toàn thân lóe lên rồi biến mất, khẽ lẩm bẩm:

“Chu Khung, ta có dự cảm, chúng ta sẽ còn gặp lại.”

Thời gian thoi đưa như thoi!

Tình hình đại chiến phía trên Man Châu nhanh chóng lan truyền khắp Đông Vực, danh hào đám người Ô Lão, Ma Tôn, Đại tể ti cũng bắt đầu vang xa.

Đương nhiên Chu Khung, người nổi bật nhất trong trận chiến càng thêm lừng lẫy khắp Đông Vực, thậm chí được một bộ phận người tôn xưng là đệ nhất cường giả Đông Vực.

Nhưng lời đồn đại này chẳng được bao lâu đã bị tin tức về việc dựng thành công trận pháp thôn phệ lấn át.

Vô số cường giả đổ về Man Châu, tận mắt chứng kiến trận pháp thôn phệ, sau khi trở về đều nhanh chóng bắt tay vào chinh đồn thế lực.

Rõ ràng!

Nếu Đông Vực sắp bước vào thời đại Mạt Pháp, thì nội tình thế lực càng hùng hậu, hy vọng sống sót càng lớn.

Thế là!

Đại chiến bùng nổ!

Ban đầu chỉ là những cuộc tranh giành tài nguyên giữa một số tiểu thế lực nhưng chẳng bao lâu sau, các thế lực cấp Thánh, cấp Tôn cũng bị cuốn vào vòng xoáy.

Trong chớp mắt!

Khắp Đông Vực chìm trong biển lửa chiến tranh, hầu như tất cả các thế lực từ Bán Thánh cảnh trở lên đều đang giao tranh lẫn nhau.

Trái lại, các thế lực dưới Bán Thánh cảnh lại được yên ổn, bởi vì nội tình của bọn họ quá ít ỏi, chẳng ai muốn phí công sức cướp đoạt. ...

Dưới chân Thiên Ma Phong!

“Vị Hùng đại nhân này, chúng ta đến để xin gia nhập Ma Giáo, phiền ngài bẩm báo giúp một tiếng.”

“Đúng vậy, Hùng đại nhân, ngài xem ngài tướng mạo đường đường, oai phong lẫm liệt, chút mật ong này xin ngài hãy nhận cho.”

Chương 858: Tranh nhau gia nhập Ma Giáo 2

Vô số cường giả cung kính đứng thẳng người, có vài kẻ còn len lén lấy ra mật ong phẩm cấp không thấp, khúm núm dâng lên.

Phía trước!

Một con gấu đen khổng lồ đang ngồi bệ vệ trên mặt đất, thản nhiên đưa tay nhận lấy mật ong, nhanh chóng cất đi, nói:

“Bồn tọa là đệ nhất linh thú trấn sơn dưới trướng Giáo chủ Ma Giáo, há có thể nhận hồi lộ của các người.”

“Tuy nhiên, thấy các người thành tâm muốn gia nhập Ma Giáo ta, lại thêm hiện tại là giai đoạn phát triển hưng thịnh, bồn tọa sẽ phá lệ một lần, vào bẩm báo giúp các người.”

“Vâng, vâng, đa tạ Hùng đại nhân!”

Đám đông cường giả đồng loạt cúi đầu đáp nhưng trong lòng lại thầm rửa xả.

Bà nó chứ, không nhận hồi lộ, vậy vừa rồi là tay ai thò ra thế kia!

Chúng ta cũng đâu phải mù, rõ ràng vừa rồi đã có một đám bị đuổi đi chỉ vì không chịu nịnh nọt đấy thôi.

Đúng là vừa ăn cướp vừa la làng!

Hùng Vĩ nhìn ánh mắt cung kính của mọi người, trong lòng không khỏi đắc ý, được một đám cường giả Đại Thánh cảnh vây quanh tăng bốc, quả thực là chuyện trước đây hắn nằm mơ không dám nghĩ tới.

Nhưng hiện tại!

Đừng nói là Đại Thánh cảnh, hai ngày trước còn có một vị cường giả Tôn cảnh đến đây, chẳng phải cũng phải khúm núm trước mặt hắn sao.

Bằng không, chỉ cần Hùng Vĩ hắn không mở miệng, đừng hòng ai bước qua được cửa Ma Giáo, ai dám xông vào, hắn sẽ cho kẻ đó biết thế nào là lễ độ.

Nửa canh giờ sau!

Một nam tử mặc áo bào tím từ trên Thiên Ma Phong bước xuống, khí thế ngất trời khuấy đảo đất bằng, rõ ràng đã đạt đến tu vi Tôn cảnh.

“Mộc chấp sự, những người này đều là các vị thủ lĩnh muốn gia nhập Ma Giáo, ngươi hãy lo liệu đi.”

Hùng Vĩ thấy nam tử áo tím xuất hiện, vội vàng đứng dậy nói, trong mắt lóe lên tia hâm mộ.

Phải biết rằng hiện tại hắn chỉ mới đạt đến Đại Thánh đỉnh phong, muốn đột phá đến Tôn Giả cảnh vẫn còn thiếu một chút cơ duyên.

“Hắc Tử, ngươi phải cố gắng tu luyện, lần trước ta ra ngoài làm việc, có được một khối Tử Dương Kim, ta tặng cho ngươi.”

Mộc Đồng phát tay ném một khối đá màu tím vào tay Hùng Vĩ, thản nhiên nói.

Tuy Hùng Vĩ chỉ là một tên đệ tử trong cửa nhưng trên dưới Ma Giáo đều phải nể mặt hắn ba phần.

Không vì gì khác!

Cũng bởi vì nó là tiểu đệ tốt nhất của Đại Bạch, mà địa vị của Đại Bạch ở Ma Giáo lại cao đến đáng sợ.

Toàn bộ Ma Giáo ngoại trừ Chu Khung, Liên Sinh, những người khác, trên đến Đường chủ, Ma Vương, dưới đến chấp sự, Đà chủ.

Tất cả đều phải xưng một tiếng: Bạch đại nhân!

“Bái kiến Mộc chấp sự!”

Đông đảo cường giả dưới chân núi đều cung kính hành lễ với nam tử áo bào tím, trong mắt tràn đầy vẻ chấn động.

Tuy bọn họ đều biết Ma Giáo rất cường đại!

Nhưng bọn họ không ngờ Ma Giáo lại cường đại đến mức này, một tên đệ tử chấp sự nho nhỏ, thế mà lại có tu vi Tôn Giả cảnh.

“Đi theo bốn chấp sự.”

Mộc Đồng phát tay, xoay người đi lên ngọn núi.

Mục đích của những người này đến đây, Mộc Đồng vô cùng rõ ràng, chẳng qua là muốn gia nhập Ma Giáo mà thôi.

Do Man Châu đại chiến bùng nổ, toàn bộ Đông Vực đều chìm trong biển lửa chiến tranh, các thế lực lớn thôn tính lẫn nhau.

Mỗi ngày, đều có vô số thế lực bị diệt vong!

Bởi vậy!

Rất nhiều thế lực vì có thể tự bảo vệ mình, bắt đầu nhao nhao xin đầu nhập vào những thế lực lớn khác, mà trong đó nổi bật nhất chính là Ma Giáo.

Hễ là thế lực treo cờ xí Ma Giáo, đều không có thế lực nào khác dám tấn công, cướp đoạt.

Mặc dù gia nhập Ma Giáo cần phải dâng lên một nửa nội tình nhưng dù sao cũng tốt hơn so với bị thế lực khác cướp đoạt toàn bộ. ...

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên Ma Long bảo tọa, bên trái là Đại Bạch đang nằm gục ngủ say, bên phải là Liên Sinh người mặc áo bào đỏ.

Vô số cao tăng Ma Giáo phân chia đứng hai bên, ma diễm ngập trời trên người mỗi người, ma diễm khủng khiếp như muốn thiêu rụi cả đại điện.

“Lý Trường Sinh, bẩm báo tình hình hiện tại của Ma Giáo.”

Lời nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Bẩm Giáo chủ, hiện tại cường giả Tôn cảnh của Ma Giáo đã đạt tới con số năm mươi ba người, đệ tử Đại Thánh hơn ba vạn người, đệ tử cảnh giới Thánh Giả vô số kể.”

“Đồng thời, gần đây U Châu, Phong Châu đã có một nửa thế lực đến xin quy phục Ma Giáo, đều đã dâng lên nội tình.”

Lý Trường Sinh bước ra, gương mặt lộ vẻ kiêu ngạo.

Lúc này cách Man Châu đại chiến mới chỉ vài tháng thời gian, mà thực lực tổng thể của Ma Giáo đã tăng lên gấp mười mấy lần.

Số lượng cường giả Tôn cảnh vốn chỉ đếm trên đầu ngón tay cũng sắp chạm đến con số ba chữ số, tuy rằng phần lớn đều chỉ là Tôn Giả cảnh sơ kỳ.

“Ừm!”

Chu Khung âm thầm gật đầu.

Nhờ vào ba loại thần vật phụ trợ là thịt Ngân Long, Vạn Pháp Tiên Tri, Đế Cảnh đan dược, việc đệ tử Ma Giáo đột phá nhanh như vậy cũng là điều dễ hiểu.

Chương 859: Thực lực Ma Giáo, bố trí tứ bộ 1

“Bẩm Giáo chủ, tài liệu Đế Cảnh của Đan Điện đã gần cạn kiệt, nhiều nhất mười ngày nữa, Đế Cảnh đan dược sẽ hoàn toàn tiêu hao hết.”

Phương Càn vội vàng bước ra bẩm báo.

Cao tăng Ma Giáo đều hiểu rõ lời của Phương Càn, không phải không thể luyện chế ra Đế Cảnh đan dược, mà là không còn nguyên liệu.

Những dược liệu có thể dùng để luyện chế Đế Cảnh đan dược, đều có thể xưng là kỳ trân dị bảo, liên tục cung ứng cho đệ tử Ma Giáo hơn một năm nay, đã gần như vét sạch nội tình của Ma Giáo.

Nếu không phải dựa vào cống hiến của một vài thế lực mới gia nhập, cộng thêm các loại đan dược của Đan Các bán chạy.

Thì Đế Cảnh đan dược đã sớm không thể luyện chế ra!

“Không sao!”

“Yên lặng hơn một năm, Ma Giáo cũng nên hành động, mà Đông Vực này cũng nên chỉ có một giọng nói của bốn tọa.”

Giọng nói bá đạo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

Nghe vậy, ánh mắt tất cả cao tăng Ma Giáo đều lóe lên tinh quang, rốt cuộc Ma Giáo bọn họ cũng sắp thống nhất toàn bộ Đông Vực.

Chu Khung đưa mắt lướt qua đông đảo cao tăng Ma Giáo trong đại điện, trong mắt ánh lên một tia hài lòng.

Hơn một năm nay, nếu nói thực lực của đệ tử Ma Giáo là tiến triển vượt bậc, vậy thực lực của cao tầng Ma Giáo có thể dùng hai chữ bạo tăng để hình dung.

Tu vi của Liên Sinh đã đột phá đến Tôn Giả ngũ trọng cảnh!

Tu vi của Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo cũng đã đột phá đến Tôn Giả tứ trọng cảnh!

Mười hai Ma Vương khác, tứ đại đường chủ, Hộ pháp, v. v... đều đã đột phá đến Tôn Giả tam trọng cảnh.

Những kẻ xuất chúng như Lý Trường Sinh, Trần Thư, tu vi đều đạt đến điểm giới hạn của Tôn Giả tam trọng cảnh, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá thêm một tầng nữa.

Có thể đột phá nhanh như vậy, đương nhiên không chỉ dựa vào tài nguyên phong phú, mà còn bởi vì tất cả cao tầng Ma Giáo đều đã từng được ném Thiên Vận Châu.

Nói cách khác!

Hiện tại tất cả cao tầng Ma Giáo đều có thể xem như là Thiên Vận chi tử khác biệt!

Mỗi lần ra ngoài chấp hành nhiệm vụ đều có thể gặp được đủ loại cơ duyên, muốn đề thăng thực lực chậm cũng khó.

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo, Lý Trường Sinh, Trần Thư đâu!”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng trong đại điện.

“Có thuộc hạ!”

Liên Sinh cùng những người khác vội vàng khom người đáp.

“Liên Sinh, người dẫn theo các Ma Vương, cùng hai triệu Ma binh, tấn công về phía đông.”

“Tuân lệnh!” Liên Sinh khom người đáp.

“Bạch Hạo Thiên, người dẫn theo các vị Hộ pháp, cùng hai triệu Ma binh, tấn công về phía tây.”

“Tuân lệnh!” Bạch Hạo Thiên khom người đáp.

“Ma Vô Đạo, người dẫn theo các vị Hộ pháp ngoại môn, cùng hai triệu Ma binh, tấn công về phía nam.”

“Tuân lệnh!” Ma Vô Đạo khom người đáp.

“Lý Trường Sinh, Trần Thư, hai người dẫn theo bốn đường khẩu, cùng bốn triệu Ma binh, tấn công về phía bắc.”

“Tuân lệnh!” Hai người Lý Trường Sinh khom người đáp.

Àm!

Chu Khung đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, ma diễm cuộn cuộn tỏa ra từ toàn thân hắn, bao trùm cả bầu trời, bá đạo nói:

“Ba ngày sau, chính thức khởi binh tấn công ba mươi sáu châu!”

“Mười năm, bốn tọa chỉ cho các người mười năm thời gian.”

“Mười năm sau, bốn tọa muốn toàn bộ Đông Vực này chỉ có tiếng nói của Ma Giáo ta, chỉ có tiếng nói của bốn tọa, các người có tin tưởng hay không?”

Nghe được những lời nói đầy khí phách bên tai, tất cả cao tăng Ma Giáo đều kích động đến run người.

Mười năm thống nhất Đông Vực!

Khó chăng?

Rất khó!

Đông Vực rộng lớn vô cùng, ba mươi sáu đại châu, hiện nay Ma Giáo chỉ mới chiếm được bốn châu, còn lại ba mươi hai châu cần phải chinh phạt.

Trong những đại châu này, đều có những thế lực lớn đóng giữ, tuy Giáo chủ nhà mình uy danh hiển hách, chấn động vũ trụ,

Nhưng!

Chắc chắn sẽ có thế lực không cam lòng thần phục!

Thêm nữa, có khả năng còn có cường giả ẩn thế, muốn thống nhất Đông Vực chắc chắn sẽ gặp phải muôn vàn khó khăn, trở ngại.

Nhưng mà!

Bọn chúng vẫn có lòng tin như cũ!

Bởi vì bọn chúng là cao tăng Ma Giáo, là cường giả dưới trướng Chu Khung, muốn chinh chiến vũ trụ cho Giáo chủ nhà mình.

Nếu như một Đông Vực nhỏ nhỏ không lấy xuống được, vậy bọn chúng còn hoàn thành đại nghiệp xưng ma làm tổ như thế nào.

“Thuộc hạ nhất định hoàn thành nhiệm vụ, không để uy danh Ma Giáo bị hủy hoại!”

Tất cả cao tăng đồng loạt khom người đáp, mỗi kẻ đều khí thế bừng bừng, ma khí ngút trời.

Đặc biệt là Lý Trường Sinh, bước chân không ngừng dịch chuyển, tựa như đã không thể nhẫn nhịn thêm, chỉ muốn lập tức xông ra chiến trường.

Một canh giờ sau!

Các vị cao tăng đã thương thảo xong kế hoạch xuất binh cụ thể, cùng với những việc cần phải làm khác.

Sau đó!

Tất cả đều khom người lui khỏi đại điện!...

Trong đại điện lại chỉ còn Chu Khung, Liên Sinh và Đại Bạch!

“Liên Sinh, hai ngày tới ngươi hãy đến ba vực còn lại một chuyến.”

Chương 860: Thực lực Ma Giáo, bố trí tứ bộ 2

Chu Khung nói với Liên Sinh.

“Tuân lệnh!”

Trong mắt Liên Sinh lóe sáng, hần hiệu ý của Giáo chủ, ba vực Tây, Nam, Bắc tuy không bằng Đông Vực.

Nhưng dù sao cũng là một phương vực giới, đối với Ma Giáo vốn quen thói “Nhận bay qua cũng phải vật lông” mà nói, sao có thể dễ dàng bỏ qua.

Vù...!

Chu Khung vung tay!

Cảnh tượng sáng hiện ra giữa đại điện!

Vèo!

Thân hình Liên Sinh lóe lên, chui vào trong quang môn.

“Muốn phản công Trung Vực, chỉ dựa vào nội tình của Đông Vực e là chưa đủ.”

“Nhưng nếu để ba vực khác “tự nguyện” dâng hiến tài nguyên, vậy thì không còn gì phải lo lắng nữa.”

Chu Khung nhìn lên không trung, khóe miệng hiện lên nụ cười tà dị.

Vù...!

Một trận chấn động vang lên!

Sau đó, một nam tử khoác áo bào đen, mặt đeo mặt nạ kim cương, quỳ một gối xuống, cung kính nói:

“Thuộc hạ Thiên Nhất, bái kiến Giáo chủ!”

“Báo cáo thực lực hiện tại của bốn bộ!” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Bẩm Giáo chủ, hiện tại trong bốn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng, tổng cộng có hai mươi chín vị Tôn cảnh, bảy ngàn vị Đại Thánh cảnh.”

“Đồng thời đã thiết lập cứ điểm ở ba mươi sáu châu thuộc Đông Vực, dưới trướng có ba trăm vạn ám vệ, thuộc mọi chủng tộc, đủ mọi ngành nghề.”

Thiên Nhất nhanh chóng bẩm báo.

Dứt lời!

Khuôn mặt lạnh băng dưới lớp mặt nạ của Thiên Nhất cũng để lộ ra một tia vui mừng.

Bốn bộ thân là thủ hạ thần bí nhất của Chu Khung, những năm gần đây phát triển ra sao, ngoại giới căn bản không hề hay biết, thậm chí ngay cả cao tăng Ma Giáo cũng chỉ biết chút ít.

Thế nhưng đệ tử Ma Giáo đều biết, bốn bộ thực lực thâm sâu khó lường, ngay cả Ma Hồ Vương năm xưa trong một lần ra ngoài tìm kiếm cơ duyên cũng gặp phải nguy hiểm.

Chưa kịp vận dụng quyền trục chữ “Trần”, đã được Thiên Nhị đeo mặt nạ kim cương xuất thủ cứu giúp.

Từ đó về sau, Ma Hồ Vương liền trở thành “Kẻ tăng bóc bốn bộ”, luôn mồm khẳng định thực lực bốn bộ vô cùng cường đại, thậm chí còn mạnh hơn cả bọn họ.

Đối với việc này!

Rất nhiều cao tăng Ma Giáo đều bán tín bán nghi!

Thực tế cũng đúng như lời Ma Hồ Vương nói, tuy rằng thực lực tổng hợp của bốn bộ so với bên ngoài có yếu hơn một chút.

Song không chênh lệch quá xa!

Hơn nữa chớ quên bốn bộ đều ẩn núp trong bóng tối, bởi vậy càng khiến người ta khó lòng phòng bị.

“Rất tốt!”

Chu Khung nghe Thiên Nhất bầm báo, gật gù tán thưởng, hẳn đối với tốc độ phát triển của bốn bộ vẫn tương đối hài lòng.

Hai mươi chín vị Tôn cảnh, hơn bảy ngàn vị Đại Thánh cảnh, tuyệt đối có thể xem là một cỗ thế lực hùng mạnh.

Còn về phần vì sao không có cường giả Thánh Giả cảnh!

Bởi vì bốn bộ chỉ có bốn vị Đại Thủ tọa, ba mươi sáu vị Thủ lĩnh mang danh hiệu, cùng với tám ngàn đệ tử.

Chính là đi theo con đường tinh nhuệ!

Nhưng muốn thế lực trải rộng khắp ba mươi sáu châu cũng vì muốn thu thập tin tức hiệu quả hơn.

Cho nên dưới trướng bốn bộ còn thống lĩnh một Âm Điện!

Ám vệ trong đó lên đến hàng triệu, đều phân công chức trách rõ ràng, kẻ phụ trách thu thập tin tức, người đảm nhiệm ám sát...

Hơn nữa!

Tuy bốn bộ có thể trao đổi tin tức nhưng lại không có quan hệ thống lĩnh, mỗi bộ đều trực tiếp chịu trách nhiệm trước Chu Khung.

Có thể nói là: Thần bí khó lường, cường đại vô song!

Lúc này, bên ngoài đại điện!

“Khà khà... Khà khà...” (???????)

Lý Trường Sinh vừa bước ra khỏi đại điện liền không nhịn được cười ngây ngô, đến giờ hắn vẫn còn chút khó tin, lần này bản thân lại không bị phái đi trấn thủ.

Không những thế!

Giáo chủ còn giao cho hắn cùng Trần Thư thống lĩnh một phương đại quân xuất chinh!

Đây là chuyện tốt gì!

Thật sự là phúc duyên trời ban, trời cao phù hộ Lý Trường Sinh hắn a!

“Chúc mừng, chúc mừng Lý đường chủ!”

Các vị cao tăng Ma Giáo nhìn Lý Trường Sinh cười ngây ngô, đều vỗ tay chúc mừng.

Bọn họ đều nhìn ra!

Với tính cách của Lý Trường Sinh, lần đại chiến thống nhất Đông Vực này, nếu bắt hắn ở lại trấn thủ, e là sẽ khiến hắn buồn chết mất.

-

Bên trong Thiên Ma Điện!

Vù...!

Chỉ thấy Chu Khung vùng tay lên!

Một khối lệnh bài tỏa ra lói quang liên hiện ra, chính là lệnh bài Lôi Đế đoạt được từ Thiên Vận chi tử Diệp Trần năm xưa.

Đây là vật phẩm quan trọng của Lôi Đế truyền thừa, năm xưa Diệp Trần cũng là bởi vì nó mà thay đổi bản thân, có được một thân thể đạo pháp tự nhiên.

Chu Khung trực tiếp ném lệnh bài tới trước mặt Thiên Nhất, lạnh giọng nói:

“Đây là lệnh bài Lôi Đế, ngươi hãy đến Thiên Long sơn mạch Trung Châu, nơi đó hẳn là có truyền thừa của Lôi Đế, nghĩ cách mở nó ra cho ta.”

“Tuân lệnh!”

Thiên Nhất vung tay tiếp nhận lệnh bài Lôi Quang, không hỏi nhiều, trực tiếp biến mất trong đại điện.

Quy củ quan trọng nhất đối với bốn bộ là: Đừng hỏi, cứ thế chấp hành!

Bọn họ chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ Giáo chủ giao cho là được, còn nhiệm vụ này phải hoàn thành như thế nào, chính là chuyện của bọn họ.

Chương 861: Kế hoạch truyền thừa quỹ điện của Lôi Đế

“Đông Vực lớn như vậy, không có lý nào lại không có Thiên Vận chi tử, nếu tìm không thấy người, vậy thì ta sẽ chủ động dẫn dụ người ra.”

Lời nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng trong đại điện trống trải.

Không sai!

Chu Khung nghĩ rất đơn giản, nếu không tìm thấy Thiên Vận chi tử, vậy có thể chủ động mở ra một truyền thừa cỡ lớn.

Dựa theo định luật bất biến của huyền huyễn: Phàm là có đại kỳ ngộ, đại truyền thừa xuất hiện, tất nhiên sẽ có Thiên Vận chi tử xuất hiện tranh giành. ...

Bên kia!

Quỷ Châu là một khu rừng rậm quỷ dị tối tăm không thấy ánh mặt trời, giữa rừng có một tòa cung điện nguy nga đồ sộ.

Rống! Rống! Rống!

Vô số hung thú trong rừng rậm ngửa mặt lên trời gào thét, tất cả đều tránh xa khỏi cung điện trung tâm.

Đồng thời phàm là sinh linh ngoại giới nào dám đến gần cung điện, đều bị những hung thú kinh khủng này cắn nuốt.

Bên trong cung điện!

Phía trên có một thân hình khủng khiếp ngồi trên chiếc ghế hình mặt quỷ, mang hình dáng con người nhưng lại có một khuôn mặt dữ tợn như ác quỷ!

Phía dưới một nam tử khoác áo choàng khom người đứng, cung kính nói:

“Bẩm điện chủ, đại chiến trên bầu trời Man Châu, tứ đại Đế Giả đồng thời giáng lâm, ban đầu là Ô Lão, Ma Tôn, Đại tể ti mỗi người đối phó một người.”

“Sau đó Chu ma đầu của Ma Giáo đột nhiên xuất hiện, trực tiếp sử dụng một loại bí pháp thần kỳ nào đó, đầu tiên là đánh chết Ngân Đế, sau đó lại đánh chết Phong Đế.”

“Cuối cùng, một cường giả Trung Vực vượt vực mà đến, lại bị Chu ma đầu một lời bức lui, không dám bước vào Đông Vực nửa bước.”

Dứt lời!

Nam tử mặc áo choàng nhanh chóng lấy ra mấy viên Lưu Ảnh Châu, bóp ấn quyết với chúng.

Sau đó!

Trên Lưu Ảnh Châu hiện ra đủ loại hình ảnh chiến đấu!

Nội dung chính là cảnh tượng đại chiến trên không Man Châu mấy tháng trước, bao gồm cả Ô Lão, Ma Tôn, Đại tể ti.

Đương nhiên nhiều nhất vẫn là hình ảnh vênh vang của Chu Khung!

Bốn vị Đại Đế ngã xuống?

Chu ma đầu kia liên tiếp chém giết hai vị Đế?

Thân hình ác quỷ phía trên chau mày, hai tròng mắt lóe sáng, lâm bẫm:

“Không ngờ bốn tọa bế quan có mấy năm ngắn ngủi mà đã xảy ra nhiều chuyện lớn đến vậy.”

“Thực lực của tên Chu ma đầu kia sao lại đột phá nhanh đến thế, thật khác thường, chẳng lẽ là Đại Đế chuyển sinh?”

Nam tử mặc áo choàng thấy vậy, như chợt nhớ ra điều gì, bèn nói:

“À phải, ngay sau trận chiến Man Châu, Chu ma đầu kia đã dẫn tới Thiên Tôn kiếp, phát tay đánh nát, đột phá đến Thiên Tôn cảnh.”

Vừa đột phá Thiên Tôn?

Quỷ Tôn càng nhú mày, nhìn chăm chăm vào cảnh tượng trong Lưu Ảnh Châu, lẩm bẩm:

“Giết Đế, lại mới đột phá Thiên Tôn... Phải rồi, chắc chắn là vậy, tên Chu ma đầu kia ắt hẳn đã mượn bảo vật nào đó.”

“Nhưng rốt cuộc là bảo vật gì mà có thể khiến hắn chỉ là Tôn Giả cảnh lại có thể liên tiếp chém giết hai vị Đế?”

“Thôi mặc kệ, Ma Tôn, Ô Lão, Đại tể ti đều đã trọng thương, kế hoạch của bốn tọa có thể khởi động rồi.”

Ánh mắt Quỷ Tôn lóe lên, trong lòng bỗng nóng như lửa đốt, vẻ mặt có phần hưng phấn, nói:

“Quý Nhất, các phân điện lớn hiện tại đã được xây dựng hoàn thiện cả chưa?”

“Bẩm điện chủ, tất cả các phân điện lớn đều đã được xây dựng xong xuôi, chỉ là đám đệ tử phân bộ Dương Châu không dám lộ mặt.”

“Bốn bộ Ma Giáo ở Dương Châu thế lực lớn như vậy, đệ tử Quý Điện chúng ta hở lộ diện là bị bọn chúng đuổi giết.”

Tên áo choàng quỳ rạp dưới đất, phần nộ nói.

Hắn là Quỷ Nhất, kẻ phụ trách đối ngoại của Quỷ Điện, có thể nói ba mươi sáu phân điện đều do một tay hắn thành lập.

Trước kia mọi chuyện đều rất thuận lợi, cho đến khi Dương Châu bị Ma Giáo thâm tóm thì mọi chuyện đã hoàn toàn thay đổi.

Đầu tiên là Quỷ Điện Dương Châu bị Ma Giáo diệt môn!

Sau đó!

Hắn lại đi chủ trì xây dựng lại phân điện Dương Châu hai lần nhưng vừa mới xây xong chưa được mấy ngày đã bị Ma Giáo tứ bộ phát hiện, lại bị san bằng.

Hiện tại!

Đã là lần thứ tư hắn cho xây dựng phân điện, mà đám đệ tử trong phân điện kia giờ ngay cả cửa cũng chẳng dám bước ra.

“Vô phương, kiến trúc Quỷ Điện cứ theo bản vẽ mà xây dựng là được!”

Quỷ Tôn chẳng để tâm đến vẻ phần nộ của Quỷ Nhất, trong đầu nhanh chóng suy tính kế hoạch.

“Điện chủ yên tâm, ba mươi sáu châu đều dựa theo bản vẽ mà điện chủ ban cho để xây dựng các phân điện.”

“Ngay cả Man Châu vỡ vụn cũng đã được xây dựng lại phân điện trên một mảnh vỡ lớn.”

Quỷ Nhất vội vàng đáp.

Hắn tuy không rõ kế hoạch cụ thể của điện chủ nhưng hắn biết điện chủ căn bản chẳng để tâm đến thế lực Quỷ Điện này.

Điện chủ chỉ quan tâm đến quy cách kiến trúc của các phân điện ở ba mươi sáu châu cùng với chủ trận ở Thiên Dương thành mà thôi.

Chương 862: Cầu đầu nhân, Ma Giáo tụ binh 1

“Đáng tiếc, Man Châu võ vụn, lực lượng e là kém đi...”

“Nhưng không sao, một khi kế hoạch của bốn tọa hoàn thành, chắc chắn sẽ khiến thiên hạ chấn động.”

Quỷ Tôn ngẩng đầu nhìn lên hư không, khoe miệng hiện lên nụ cười tà dị.

Sau đó!

Quỷ Tôn bắt đầu phân phó đủ loại nhiệm vụ cho Quỷ Nhất!

Không biết bao lâu sau!

Quỷ Nhất ở phía dưới cung kính hành lễ, sau đó chậm rãi lui ra khỏi đại điện.

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Trong đại điện quỷ khí um tùm!

Một giọng nói tựa như ác quỷ vang lên!

“Khà khà, bốn tọa đã chờ đợi hơn trăm vạn năm, rốt cục cũng đợi được cơ hội, vốn tưởng rằng còn phải mất thêm vài chục năm nữa.”

“Nhưng giờ thì không cần đợi nữa, một khi đại trận hoàn thành, bốn tọa có thể đột phá Đế Cảnh.”

Vù...!

Một luồng dao động kỳ lạ vang lên!

Chỉ thấy trong tay Quỷ Tôn xuất hiện một khối lệnh bài tỏa ra quang mang, bên trong lệnh bài dường như có vô số pháp tắc đang vận hành.

Đồng thời!

Một tiểu nhân mập mạp chạy nhanh bên trong lệnh bài, rõ ràng là khí linh.

Phẩm cấp của lệnh bài này không cần nói cũng biết!

Chính là Đế binh trước kia chưa từng xuất hiện ở Đông Vực, hơn nữa Đế binh này còn nguyên vẹn không chút sút mẻ.

“Có Thiên Địa Âm Dương Trận Bài này, một cái trận pháp phong tỏa nhỏ nhỏ sao có thể vây khốn được bốn tọa.”

“Chờ đến ngày bốn tọa đột phá Đế Cảnh, chính là lúc rời khỏi Đông Vực rách nát này, đến lúc đó, Đông Vực có vỡ vụn cũng chẳng liên quan gì đến bốn tọa.”

Dương Châu!

Theo Vu tộc chính thức thần phục Ma Giáo vào mấy tháng trước, Ma Giáo rốt cục đã thống nhất được mảnh đất phát tích này.

Thiên Hoang thành!

Bên trong một quán trọ!

Đông đảo sinh linh vừa dùng bữa, vừa nghe lão kể chuyện phía trên kia thao thao bất tuyệt!

“Lại nói: Trong đại chiến chúng đế tại Man Châu, Chu giáo chủ quả thật là uy phong lẫm liệt, vừa xuất hiện đã khiến tứ đại Đế Giả kia sợ hãi kêu cha gọi mẹ, nhất quyết muốn gia nhập Ma Giáo làm tiểu binh.”

“Đế Giả, chư vị đều biết, chính là tồn tại mạnh nhất thế giới này, cả Đông Vực chúng ta cũng chỉ có mỗi Ô lão mà

thôi.”

“Thế nhưng Chu giáo chủ là bậc nào, đó chính là tồn tại vô địch chư thiên, căn bản chẳng coi tứ đại Đế Giả vào đâu, chỉ phát tay một cái liền...”

Lão kể chuyện đầu đội mũ nhỏ, tay cầm quạt xếp không ngừng phe phẩy, vẻ mặt vô cùng kích động, như là tận mắt chứng kiến vậy.

Nhưng mà!

Đông đảo thực khách phía dưới đều biết, lão kể chuyện này chắc chắn chưa từng chứng kiến, bởi vì tu vi của lão ta mới chỉ là Bán Thánh mà thôi.

Mấy tháng trước, trận đại chiến Man Châu chấn động Đông Vực ấy, kẻ có thể tham gia, cho dù chỉ là đứng từ xa quan sát cũng đều là những bậc Đại Thánh cảnh cả.

Haiz!

Một Cầu đầu nhân ngồi trong góc thở dài!

Trên mặt hần lộ ra vẻ cô độc, trên bàn trước mặt bày một đĩa đậu tằm cùng một bình rượu kém chất lượng.

“Tiểu nhị, rượu của quán ngửi mùi vị quá tệ, sao lại có mùi nước tiểu ngựa thế này, chẳng lẽ là giả?”

Cầu đầu nhân uống một ngụm rượu, trên mặt lộ ra vẻ phẫn nộ, lớn tiếng quát.

“Có ngay!”

Một tên tiểu nhị nhanh chóng chạy ra.

Hắn chạy đến trước bàn Cầu đầu nhân, nhìn bình rượu đã cạn đáy, rồi lại nhìn đĩa đậu tằm duy nhất trên bàn, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường, nói:

“Này, vị khách quan này, rượu người uống là loại rẻ nhất, có mùi vị là tốt lắm rồi.”

“Hơn nữa, người đã uống hết rồi, chẳng lẽ còn muốn ta đổi cho người một bình khác sao? Không có tiền thì đừng ra ngoài tiêu xài.”

Những sinh linh khác trong quán trọ thấy cảnh này, đều lộ ra vẻ mặt cười nhạo, bọn họ đều có ấn tượng với Cầu đầu nhân này.

Hắn ta đã ngồi trong quán trọ này cả ngày rồi!

Chỉ gọi mỗi một đĩa đậu tằm với một bình rượu kém chất lượng, hơn nữa còn dùng lý do đó để lừa thêm của quán một bình rượu.

Đối với loại người ăn cơm không trả tiền, lại còn lớn tiếng lý sự, mà tu vi lại hết sức bình thường như thế này, bọn họ rất khinh thường!

“Người...!”

“Đừng tưởng Cầu gia ta không có tiền, Cầu gia ta cũng từng có tiểu thiếp đấy, tiểu thiếp của ta còn cường tráng hơn người nhiều, nếu không phải...”

Cầu đầu nhân nhìn tiểu nhị, tức giận nói, nói đến đây, mắt hắn đỏ lên, cảm thấy vô cùng tủi thân.

Từ sau khi bị người ta lừa mất tiểu thiếp, hắn làm gì không thuận lợi, vốn định dành dụm tiền mua một tiểu thiếp khác.

Thế nhưng!

Hắn vừa mới tích góp được một nửa, đã bị người ta cướp mất, nếu không phải hắn chạy nhanh, có lẽ đã bị đem đi làm lầu thịt cây rồi.

Lần này hấn đến Thiên Hoang Thành chính là muốn đến đầu quân cho Nguru đại ca, hấn đã dùng chỗ tích cóp cuối cùng để mua chuộc một tên đệ tử Ma Giáo, nhờ hấn truyền tin.

Nhưng bây giờ đã qua ba ngày rồi!

Hấn thân vô phân vân, sắp phải lưu lạc đầu đường, Nguru đại ca của hấn lại chẳng thấy bóng dáng đâu.

Chương 863: Cầu đầu nhân, Ma Giáo tụ binh 2

Vốn dĩ với tu vi Bán Thánh cảnh, hắn ở ngoài cũng có thể sống tốt, ít nhất không đến nỗi khốn cùng thế này.

Đáng tiếc!

Hiện tại toàn bộ Đông Vực đại loạn, hắn nào dám ra khỏi Thiên Hoang Thành, sợ vừa ra ngoài là mất mạng.

“Ây da, nhìn ngươi xem, hắn là kẻ mấy vạn tuổi rồi, sao còn khóc lóc thế, thôi thì bồn cung ban cho ngươi một bầu rượu.”

Tiểu nhị nhìn bộ dạng Cầu đầu nhân bất đắc dĩ nói, xoay người đi về phía hậu đường.

“Khà khà, lại lừa được một bầu rượu.”

Cầu đầu nhân nhìn bóng lưng tiểu nhị, khóe miệng hiện lên nụ cười, hắn đã dùng chiêu này liên tục lừa rượu ở ba khách điểm rồi.

Hậu đường!

Tiểu nhị cầm bầu rượu, nói với đồng tử bên cạnh:

“Đi lấy một bầu nước tiểu ngựa, dám đến Phi Long khách điểm của ta lừa rượu, thật muốn chết.”

“Vâng!”

Đồng tử nhận bầu rượu rồi vội vàng chạy đi!

Nửa nén hương sau!

Tiểu nhị cầm bầu rượu đi tới trước mặt Cầu đầu nhân, đặt bầu rượu lên bàn.

“Khách quan, lần này ta đặc biệt lấy cho người một bầu rượu ngon, mời ngài tán thưởng.”

Tiểu nhị mỉm cười nói.

Lúc này đông đảo thực khách trong khách điếm, đều nhìn về phía Cầu đầu nhân, kể cả lão kể chuyện.

Rất nhiều người là khách quen, dường như đã đoán được điều gì, dám mở khách điếm ở Thiên Hoang Thành, dưới chân Ma Giáo.

Phi Long khách điếm này có lai lịch rất lớn, nghe nói chương quây là cháu ruột của thành chủ Thiên Hoang Thành.

Bao năm qua phàm là kẻ đến đây gây sự, quyt nợ, nhẹ thì bị ném ra ngoài, nặng thì bị đánh tàn phế.

Tình huống hiện tại rất rõ ràng!

Rượu tiểu nhị đưa cho Cầu đầu nhân, chắc chắn có vấn đề, tuy không đến mức kịch độc nhưng cũng chẳng phải thứ tốt gì.

Ngay khi Cầu đầu nhân cầm bầu rượu lên định uống!

Ầm!

Cánh cửa lớn khách điếm bị đẩy tung ra!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân nặng nề vang lên!

Một Ngưu Đầu Nhân mặc giáp sắt từ bên ngoài bước vào, khí thế kinh người, ma khí cuồn cuộn.

Rầm!

Nhìn Ngưu Đầu Nhân mặc giáp sắt tiến vào, tất cả thực khách đều hoảng sợ.

Bọn họ tuy không biết Ngưu Đầu Nhân nhưng nhận ra bộ giáp, đây là giáp độc quyền của ma binh Ma Giáo.

Hơn nữa!

Nhìn kiểu dáng áo giáp trên người Ngưu Đầu Nhân, cùng với khí thế rõ ràng đạt đến Đại Thánh đỉnh phong toát ra từ người hắn.

Rõ ràng hắn không phải ma binh bình thường, rất có thể là nhân vật Thiên phu trưởng gì đó.

Tồn tại như hắn, bất luận tu vi hay địa vị, đều không thua kém gì vị Đà chủ Thiên Hoang Thành này.

Nghĩ đến đây!

Tất cả tân khách đều đứng dậy, đồng loạt khom người với Ngưu Đầu Nhân:

“Bái kiến đại nhân!”

Ngưu Đầu Nhân tùy ý gật đầu, ánh mắt nhanh chóng đảo qua quan sát tình hình trong khách điểm, sau đó sải bước về phía góc Cầu đầu nhân đang ngồi.

“Chuyện gì thế nhỉ, vị Ma Giáo đại nhân này sao lại đi về phía tên Cầu đầu nhân kia, chẳng lẽ quen biết?”

“Không thể nào, tên đầu chó kia chỉ Bán Thánh cảnh, sao có thể quen biết với nhân vật tầm cỡ Đại Thánh đỉnh phong của Ma Giáo được chứ.”

Thấy hành động của Ngưu Đầu Nhân, các vị tân khách đều truyền âm bàn tán.

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người!

Ngưu Đầu Nhân đi tới trước mặt Cầu đầu nhân, cười lớn nói:

“Haha, Cầu Tử này, ngay cả Ngưu đại ca mà người không nhận ra sao?”

“Ngưu đại ca, thật sự là huynh sao?”

Cầu đầu nhân đứng ngây người tại chỗ, khó tin thốt lên, tuy rằng vị tướng quân đầu trâu trước mặt giống hệt trong ký ức của hắn.

Nhưng khí thế kinh khủng tỏa ra từ người đối phương khiến hắn không dám nhận!

“Ngưu đại ca, đến... đến uống... rượu!”

Cầu đầu nhân kích động đến nói lắp bắp, định cầm bầu rượu trên bàn rót cho Ngưu Đầu Nhân.

Rầm!

Gã tiểu nhị vốn đang đứng ngây người bên cạnh bỗng chốc bừng tỉnh, nhanh tay đoạt lấy bầu rượu.

Ừng ục! Ủng ục! Ủng ục!

Tiểu nhị trực tiếp uống cạn “rượu” trong bầu, sau đó cố nén cơn buồn nôn, vội vàng hô to:

“Ma Giáo đại nhân giá lâm, sao có thể uống loại rượu này, mau, người đâu, dâng rượu ngon lên cho đại nhân!”

Ngưu Đầu Nhân liếc mắt nhìn tiểu nhị, đang định nói gì thì...

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời từ đằng xa truyền đến, khiến cả Thiên Hoang thành rung chuyển, tiếng trống tụ tập vang vọng khắp nơi.

“Tụ Ma Cô!”

Ánh mắt Ngưu Đầu Nhân ngưng tụ, hấn phát tay, ném một chiếc nhẫn trữ vật cho Cầu đầu nhân, quát lớn:

“Cầu Tử, tiên thạch trong này ngươi cứ dùng tạm, ta có việc phải đi trước, đợi một thời gian nữa ta sẽ tìm cách đưa ngươi vào Ma Giáo.”

Dứt lời!

Ngưu Đầu Nhân không chút do dự, thân hình lóe lên, bay vụt khỏi khách điểm, về phía phía Thiên Ma phong.

Cùng lúc đó!

Vô số đạo lưu quang màu đen từ khắp nơi trên Dương Châu bay về phía Thiên Ma Phong, khí thế ngút trời, kẻ yếu nhất cũng đã đạt tới Đại Thánh cảnh.

Trong khách điểm!

Theo Ngưu Đầu Nhân rời đi, tất cả tân khách đều kinh hãi bàn tán, ánh mắt nhìn Cầu đầu nhân tràn đầy kiêng dè.

Chương 864: Xuất chinh

“Không ngờ, gã Cầu đầu nhân này lại có lai lịch lớn đến từ Ma Giáo, hơn nữa còn không phải dạng tầm thường.”

“Phải đó, ban nãy nếu không phải tên tướng lĩnh Ngưu Đầu kia đột nhiên có việc bận, e là Phi Long khách điểm này đã bị san bằng rồi.”

Từng vị tân khách nhìn tiểu nhị mặt đỏ tía tai, dáng vẻ muốn nôn ra lại cố nén, khóe miệng đều nở nụ cười quái dị.

Chẳng cần nghĩ cũng biết!

Rượu tiểu nhị vừa uống chắc chắn có vấn đề, tuy nhiên hẳn không phải là độc dược gì, có lẽ là nước vo gạo, nước ngựa gì đó.

“Tiểu nhị, mau dọn cho ta hai gian thượng phòng, thêm hai món nhắm nữa!”

Cầu đầu nhân lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một ít tiên thạch, ném thẳng cho tiểu nhị.

“Cầu đại gia nói gì vậy, sao có thể để ngài bỏ tiền, ta quên mất chưa nói với ngài, ngài chính là vị khách thứ mười vạn của Phi Long khách điểm chúng ta.”

“Theo quy củ của khách điểm, ngài sẽ được quyền cư trú vĩnh viễn tại đây, ăn uống đều miễn phí.”

Tiểu nhị còn chưa kịp nói gì, một lão chương quầy mặc cẩm bào đã vội vàng bước ra, cung kính cúi đầu với Cầu đầu nhân.

“Vậy cũng được!”

Cầu đầu nhân gật đầu, trong lòng lại tràn đầy hưng phấn.

Hắn biết tất cả những điều này đều là nhờ huynh trưởng Ngưu Đầu Nhân của hắn, bởi vì y chính là đệ tử Ma Giáo, hơn nữa còn là loại có thân phận.

Đồng đảo tân khách nhìn bộ dạng khúm núm của lão chuông quây, tuy gương mặt lộ vẻ khinh thường.

Nhưng trong lòng lại không khỏi chấn động!

Tất cả mọi người đều về phía phía Thiên Ma phong, ánh mắt tràn đầy khát khao, ai nấy đều mong muốn được gia nhập Ma Giáo.

Nhất là trong thời buổi loạn lạc này!

Bởi vì gia nhập Ma Giáo không những có thể đột phá tu vi, mà còn có được địa vị tối cao, đi đến đâu cũng được người người kính trọng.

Bởi lẽ cái gọi là: Người Ma Giáo, hồn Ma Giáo, Ma Giáo đều là nhân thượng nhân!...

Trên không Thiên Ma phong!

Ba mươi sáu chiếc ma cổ màu đen khổng lồ được dựng thẳng đứng, ba mươi sáu cường giả Hùng tộc hai tay cầm dùi, liên hồi giáng xuống.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng trống cuồn cuộn vang vọng khắp hơn nửa Dương Châu, khiến vô số cường giả các phương thế lực phải lén lút dò xét.

Thế nhưng!

Chẳng một luồng thần thức nào dám bén mảng đến gần Thiên Ma phong trong vòng mười vạn dặm, bởi vì nơi đó là cấm địa, phàm là kẻ nào dám xâm phạm đều sẽ mất mạng.

Vèo! Vèo! Vèo!

Vô số đạo hắc quang từ phía chân trời lao đến, nhanh chóng đáp xuống không trung Thiên Ma phong, toàn thân khoác hắc giáp, đều là các vị tướng lĩnh ma binh.

Số lượng ngày càng nhiều, chỉ trong mười hơi thở ngắn ngủi, trên không Thiên Ma phong đã tụ tập hàng triệu ma binh.

Hơn nữa!

Số lượng vẫn không ngừng tăng lên!

Qua nhiều năm như vậy, rất nhiều tướng lĩnh Ma Binh đều không tu luyện tại tổng đàn, mà lựa chọn xuất ngoại lịch luyện, gia tăng chiến lực.

“Điều này cũng quá kinh khủng, vừa rồi đạo hắc quang kia, ta cho rằng phải là Ma Binh Thống Lĩnh một cấp, không ngờ tới chỉ là Thiên Phu Trưởng.”

“Đúng vậy, một Thiên Phu Trưởng nho nhỏ mà tu vi đã đạt đến cấp bậc Đại Thánh, thật quá đáng giận.”

“Ai nói không phải, trong Ma Binh phương trận kia, Đại Thánh cảnh phải tính đến vạn, e là toàn bộ Đông Vực cộng lại không nhiều như vậy.”

Một đám cường giả dùng ý niệm nhìn lên bầu trời Thiên Ma Phong, Ma Binh phương trận kinh khủng kia khiến bọn họ kinh hãi trao đổi.

Thật sự là cảnh tượng quá dọa người!

Một ngàn Ma Binh làm một ngũ, vạn Ma Binh làm một đội, mười vạn Ma Binh làm một doanh, trăm vạn Ma Binh làm một quân.

Ước chừng mười quân trận, hơn ngàn vạn Ma Binh, mỗi Ma Binh đều có tu vi trên Thánh Giả cảnh, Thiên Phu Trưởng

càng là Đại Thánh khởi điểm.

Số lượng khủng khiếp này, thậm chí khiến đông đảo cường giả vây xem sinh ra một loại ảo giác, phảng phất đây không phải Đông Vực sắp bước vào thời đại Mạt Pháp,

Mà là thời đại thượng cổ, pháp tắc sung túc đến cực hạn!

“Mau nhìn!”

Một cường giả nhìn về phía Thiên Ma Phong, lớn tiếng nói.

Sau đó!

Ý niệm của đông đảo cường giả nhìn về phía Thiên Ma Phong, nội tâm tất cả đều căng thẳng, bọn họ có cảm giác phảng phất có nhân vật tuyệt thế nào đó sắp xuất hiện.

Rầm!

Một trận chấn động kinh khủng vang lên!

Ầm! Ầm! Ầm!

Cửa lớn cung điện của các đại cao tăng Ma Giáo lần lượt mở ra, từng thân hình khủng khiếp từ trong cửa lớn bước ra.

Tất cả thân hình nhanh chóng đi tới phía trên Ma Bình, người cầm đầu mặc áo bào đỏ, khuôn mặt lạnh lùng, chính là Đại tổng quản Liên Sinh của Ma Giáo.

Phía sau!

Bạch Hạo Thiên mặc áo bào trắng, kiếm ý ngút trời, Ma Vô Đạo mặc áo giáp đen nhánh, thương phá bầu trời, đứng ở hai bên.

Đồng thời, đám người Lý Trường Sinh, Trần Thư, Băng Ly đều đứng ở hai bên, trên người mỗi người ma diễm ngập trời.

Khí diễm khủng khiếp thiêu đốt bầu trời mấy chục vạn dặm thành màu đen, khiến ý niệm cường giả phương xa điên cuồng

thối lui.

Chương 865: Biến cố U Châu, Lý Trường Sinh kích động 1

“Bẩm Đại tổng quản, Ma Bình đã tụ tập xong!”

Một thủ lĩnh Ma Bình nhanh chóng bay đến trước mặt Liên Sinh, khom người bẩm báo.

Liên Sinh đưa mắt nhìn về phía ngàn vạn Ma Bình phía dưới, sâu trong mắt thoáng hiện một tia hoài niệm, hắn nhớ tới mấy chục năm trước.

Lúc đó!

Ma Giáo vừa mới đến Đông Vực, đóng quân ở vùng đất hỗn loạn, tu vi của hắn cũng chỉ là cảnh giới Thông Huyền.

Mà khi đó, toàn bộ vùng đất hỗn loạn, ngay cả Đại La cảnh không có, Ma Giáo lúc đó thậm chí còn không đối phó nổi với cả Bán Thánh.

Thế nhưng chỉ vồn vẹn mấy chục năm!

Ma Giáo dưới sự dẫn dắt của vị Giáo chủ vô địch, thực lực bắt đầu tăng nhanh như vũ bão, từng người bọn họ cũng theo đó không ngừng đột phá.

Hiện tại!

Cho dù là một tiểu binh của Ma Giáo cũng phải là Thánh Giả!

Cái gì mà người chỉ có Bán Thánh cảnh? Như vậy xin lỗi, người không có tư cách gia nhập Ma Giáo.

“Pháp chỉ của Giáo chủ, hôm nay Ma Giáo phát binh ba mươi sáu châu, trong vòng năm năm thống nhất Đông Vực, các người có lòng tin không?”

Liên Sinh chấp tay về phía Thiên Ma điện, sau đó quát lớn với ngàn vạn ma binh phía dưới.

“Có!”

“Có!”

“Có!”

Ngàn vạn ma binh ngửa mặt lên trời gào thét, trên mặt mỗi tên đều lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Chúng tự hào vì mình là đệ tử Ma Giáo, Ma Giáo bọn chúng là thế lực đệ nhất Đông Vực, Giáo chủ của bọn chúng là cường giả đệ nhất Đông Vực.

Mà ngàn vạn Ma binh bọn chúng, không sợ bất cứ đối thủ nào, bọn chúng muốn vì Giáo chủ nhà mình chinh chiến Đông Vực, nhất thống thiên hạ.

“Tốt! Không hổ là đệ tử Ma Giáo!”

Liên Sinh nhìn ánh mắt cuồng nhiệt của ngàn vạn ma binh bên dưới, trong lòng rất hài lòng. Ma Giáo của hắn cần chính là những kẻ cuồng nhiệt trung thành với Giáo chủ.

“Chúng Ma Vương đâu!”

Liên Sinh hét lớn một tiếng chấn động thương khung!

“Có!”

Ngoại trừ Trần Thu, các Ma Vương khác đều đồng loạt khom người.

“Dẫn hai trăm vạn ma binh, theo bốn tọa xuất phát, mục tiêu: Đông Phương Đại Minh Thánh Đình!” Liên Sinh chỉ

trường kiếm trong tay, thân hình nhanh chóng bay về hướng Đông.

“Tuân lệnh!”

Chúng Ma Vương lớn tiếng đáp, mang theo hai trăm vạn ma binh theo sát phía sau Liên Sinh.

Sau khi mọi người rời đi!

Bạch Hạo Thiên người mặc áo bào trắng, kiếm ý toàn thân xuất thể, quát lớn:

“Chúng Hộ pháp đâu!”

“Có!”

Thất Đại hộ pháp đồng loạt khom người.

“Dẫn hai trăm vạn ma binh, theo bốn Hộ pháp xuất chinh, mục tiêu: Tây phương: Vạn Yêu Cốc!”

Bạch Hạo Thiên lạnh giọng quát, thân hình nhanh chóng lao về phía Tây, bảy Đại hộ pháp phía sau mang theo hai trăm vạn ma binh theo sát.

Nơi nào hai đường đại quân đi qua, ma điểm cuộn cuộn bốc lên tận trời, tạo thành một mảng mây đen khổng lồ.

-

Tác giả có lời muốn nói:

Cập nhật mới!

Nhìn đám người Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên rời khỏi, Ma Vô Đạo vung trường thương trong tay, quát lớn:

“Ngoại môn Hộ pháp đâu, dẫn hai trăm vạn ma binh theo bốn tọa, mục tiêu: Phía nam, Liễu Châu!”

“Tuân lệnh!”

Mấy chục ngoại môn Hộ pháp đồng thanh, ánh mắt đầy kích động, rốt cuộc bọn họ cũng được lập công.

Không ai biết!

Là ngoại môn Hộ pháp của Ma Giáo, bọn họ khao khát chiến công đến nhường nào, ai nấy đều là thủ lĩnh của thế lực từng thần phục Ma Giáo.

Tuy tu vi không tệ nhưng địa vị so với Hộ pháp chính thức kém đến mấy bậc.

Nhưng gần đây nhờ Hùng Bá Thiên, Vu Chiến Thiên gia nhập, địa vị ngoại môn Hộ pháp cũng được nâng cao không ít.

Bọn họ cũng có cơ hội ra ngoài chinh chiến!

Ma Vô Đạo vừa đi, trên Thiên Ma phong chỉ còn Lý Trường Sinh cùng các cao tăng khác.

Lý Trường Sinh nói: “Chúng ta cũng phải nhanh chóng hành động, bốn đường đại quân, quân ta đông nhất, chậm trễ thì mất mặt.”

Trần Thư đáp: “Phải, hơn nữa Phong Châu, Hàn Châu, U Châu ở phương bắc đều tầm thường, chúng ta phải tốc chiến tốc thắng.”

“Tốt!”

“Bốn đường đệ tử đâu, dẫn bốn trăm vạn ma binh theo bốn tọa xuất phát, mục tiêu Phong Châu.”

Lý Trường Sinh hét lớn.

Hắn không đợi thêm nữa, thân hình hóa thành một đạo lưu quang bay về phương bắc, chiến ý ngập trời, hai mắt đỏ rực.

“Haiz, xem ra là bị dồn nén lâu rồi!”

Trần Thư lắc lắc cây quạt xếp trong tay, cười khò cũng dẫn theo ma binh lao về phương bắc.

Nửa nén hương sau!

Thiên Ma phong rớt cuộc cũng yên tĩnh trở lại!

Hô! Hô! Hô!

Các sinh linh đang quan sát từ xa thở dốc, nhìn bốn đường đại quân Ma Giáo hùng dũng, ai nấy đều khiếp sợ.

“Trời, thật đáng sợ, đây là tấn công đồng thời từ bốn hướng đông, tây, nam, bắc sao?”

“Ma Giáo rớt cuộc không nhin được nữa rồi, xem ra là muốn thống nhất Đông Vực.”

“Tốt thôi, dù sao chúng ta cũng đã quy thuận Ma Giáo, chuyện của thế lực khác, mặc kệ bọn họ đi.”

Một lão già Nhân tộc cười nói.

Lão rất hài lòng về việc gia nhập Ma Giáo, ban đầu còn tưởng sẽ bị bóc lột thảm thiết.

Nào ngờ!

Ngoài việc mỗi năm phải cống nạp một nửa nội tình, Ma Giáo không bóc lột gì thêm.

Chương 866: Biến cố U Châu, Lý Trường Sinh kích động 2

Hơn nữa bọn họ còn được che chở, ít nhất ở Đông Vực hỗn loạn này, bọn họ vẫn được an ổn.

Quan trọng nhất là!

Lão già là Nhân tộc, sau khi thần phục Ma Giáo, tại Đan các có thể hưởng thụ ưu đãi giảm hai phần mười khi mua sắm.

Đừng xem thường chiết khấu này, chỉ dựa vào ưu đãi này, thực lực tông môn của hắn đã tăng lên gấp bội.

“Người nói có lý, Ma Giáo đi cướp đoạt thể lực của người khác, quả là khiến người ta vui vẻ.”

Các cường giả khác đều mỉm cười, bọn họ đều là thống lĩnh của các thể lực lớn Dương Châu, đã sớm thần phục Ma Giáo, tự nhiên không lo lắng chuyện này.

Nửa canh giờ sau!

Tất cả ý niệm của cường giả đều rút lui, xung quanh Thiên Ma phong hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Chỉ là dưới chân núi thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng gầm rú, trong âm thanh tràn đầy phẫn nộ, bất đắc dĩ, thê lương, phảng phất như bị...

Rống!

(Hùng Ngữ: Tên khốn kiếp nào, dám trộm hết mật ong mà ta vất vả lắm mới thu được, còn ra thể thống gì nữa... A...

Bạch cái gì mà...).

Đại địa Dương Châu một mảnh yên tĩnh tường hòa!

Dường như căn bản không bị ảnh hưởng bởi đại nạn Đông Vực, bởi vì nơi này là địa bàn do Ma Giáo thống lĩnh!

Ma Giáo không cho phép bọn họ công kích quy mô lớn, bởi vì như vậy sẽ hao tổn nội tình, Ma Giáo sẽ thu được ít công phẩm hơn.

Khác với Dương Châu là mấy châu phủ lớn khác phụ cận, bởi vì bốn lộ đại quân của Ma Giáo xuất chinh, khiến tình hình trực tiếp trở nên hỗn loạn.

U Châu!

Bên trong một tòa cung điện nằm giữa khu rừng rậm không lồ!

Vô số cường giả đang tranh cãi, âm thanh không lồ khiến đại điện phảng phất như đang rung chuyển.

“Đại ca, huynh mau định đoạt đi, đại quân Ma Giáo sắp đánh đến U Châu chúng ta rồi.”

“Đúng vậy, tuy nói Thông U tộc chúng ta không dễ chọc nhưng không thể mạo hiểm như vậy, nhớ đâu dám đệ tử Ma Giáo kia không kiêng nể gì...”

Một đám nam tử thân cao tám trượng, toàn thân mọc đầy u cục đen ngòm trên ghế tranh cãi.

Bọn họ vừa tranh cãi vừa nhìn về phía một hán tử mặc trang phục mạnh mẽ ngồi ở vị trí đầu, đối phương chính là U Lăng, tộc trưởng của Thông U tộc, thế lực lớn nhất U Châu!

Lúc này!

U Lăng ngồi trên ghế, lông mày cau chặt!

Hắn rất không muốn đầu hàng Ma Giáo, bởi vì đầu hàng Ma Giáo đồng nghĩa với việc phải giao ra một nửa nội tình, về sau hàng năm còn phải dâng lên một nửa lợi ích.

Điều này đối với Đông Vực sắp bước vào thời đại Mạt Pháp mà nói, chẳng khác nào muốn lấy mạng bọn họ.

Nhưng!

Không đầu hàng Ma Giáo, hắn không dám, trước không nói đến Chu Vô Dịch, kẻ được xưng tụng là đệ nhất cường giả Đông Vực.

Chỉ riêng việc...

Đại quân Ma Giáo sắp sửa đánh đến U Châu bọn họ, bọn họ không nắm chắc có thể chèo chống.

“U tộc trưởng, không biết ngài có kế sách gì không, trụ sở Địa Môn tông của chúng tôi nằm ngay biên giới U Châu, không thể chờ đợi thêm được nữa.”

“Đúng vậy, U tộc trưởng, Thiên Dao môn chúng tôi không chờ được, ngài mau quyết định đi.”

Từng sinh linh mặc cảm bào đứng sừng sững giữa đại điện, đồng loạt chấp tay hỏi U Lăng:

- Bọn ta đều là chưong môn nhân của các đại thế lực tại U Châu này, tuy không trực thuộc sự quản lý của Thông U tộc nhưng trước nay vẫn luôn nghe theo hiệu lệnh của U Lăng huynh.

Hiện tại đại quân Ma Giáo đột kích, tất cả chúng ta đều đến đây, muốn hỏi xem rốt cuộc nên làm thế nào cho phải?

Thực ra, bọn ta nghiêng về việc đầu hàng hơn!

Bởi vì thế lực của bọn ta vốn không phải quá cường đại, không tựa như Thông U tộc có cường giả Thiên Tôn tọa trấn.

Dù không thần phục Ma Giáo, e rằng cũng sẽ bị các thế lực khác công kích mà thôi!

- Các vị yên tâm, hãy để bản tọa suy nghĩ kỹ càng!

U Lăng chau mày, não bộ nhanh chóng vận chuyển, nghĩ ra đủ loại đối sách nhưng dường như không có cách nào khả thi.

Đúng lúc này!

- Bấm báo...!

Một tiếng gầm vang lên từ bên ngoài cung điện, tiếp theo là một hồi tiếng bước chân dồn dập, một thị vệ vội vàng chạy vào đại điện, khom người bẩm báo:

- Bẩm tộc trưởng, tiền tuyến vừa truyền tin tức về, đại quân Ma Giáo chỉ còn cách U Châu chưa đầy một ngày đường nữa.

Cái gì?

Lời vừa dứt, tất cả cường giả trong đại điện đều kinh hãi trợn mắt, đồng loạt đứng bật dậy.

Phải biết rằng giữa Dương Châu và U Châu còn cách một Phong Châu rộng lớn!

Mặc dù phần lớn thế lực của Phong Châu đã sớm thần phục Ma Giáo nhưng các thế lực còn lại cũng đâu phải dạng vừa, sao có thể trong thời gian ngắn ngủi vài ngày đã bị công phá toàn bộ như vậy?

- Tộc trưởng, không bằng chúng ta đầu hàng đi!

Một vị tộc lão u sầu lên tiếng, giọng nói chát chúa đầy bi ai. Ông ta đã sống đến tuổi này, thật sự không muốn chết thảm trong tay Ma Giáo.

- Lão phu tán thành!

Chương 867: Kế hoạch Của Quý Điện, ý tưởng của U Lăng 1

- Lão phu cũng tán thành!

Các tộc lão khác cũng lần lượt giơ tay tán thành.

Rõ ràng, bọn họ căn bản không còn ý chí phản kháng, hoặc có lẽ đã bị uy danh của Ma Giáo làm cho khiếp sợ đến mức không dám chống cự.

- Haiz!

U Lăng thở dài một tiếng, còn chưa kịp nói thêm lời nào thì một giọng nói bỗng nhiên vang vọng khắp đại điện:

- Không ngờ đường đường là chúa tể U Châu, vậy mà đến ý chí phản kháng không có, muốn trực tiếp đầu hàng Ma Giáo hay sao?

Vừa dứt lời, một nam tử mặc bạch y đã xuất hiện ngay giữa đại điện.

“Kẻ nào!”

“Dám xông vào nơi đóng quân của U tộc ta, chán sống rồi sao!”

U Lăng quát lớn một tiếng, khí thế toàn thân bộc phát, uy áp khủng khiếp ập tới nam tử áo trắng.

“Chớ hoảng, ta đến là để trợ giúp ngươi, chẳng lẽ U tộc thật sự cam tâm trạng nguyện thần phục Ma Giáo như vậy sao!”

Nam tử áo trắng đứng giữa đại điện, trên người loé lên quang mang, áp lực khủng khiếp trong điện chỉ trong nháy mắt tiêu tan.

Thiên Tôn!

Tất cả sinh linh trong đại điện nhìn nam tử áo trắng, nội tâm đều chấn động, khí thế vừa rồi của rõ ràng hẳn là tu vi Thiên Tôn.

Đừng nhìn lúc Man Châu đại chiến, cường giả Thiên Tôn xuất hiện đến mấy chục vị, tưởng chừng như rất nhiều.

Thực tế, phân bổ đến ba mươi sáu châu Đông Vực, Thiên Tôn vẫn rất hiếm hoi.

Nói như U Châu này!

Cả một đại châu rộng lớn!

Cũng chỉ có một mình U Lãng là cường giả Thiên Tôn tam trọng mà thôi!

“Các hạ là người phương nào, tới U tộc ta có chuyện gì?”

“Bản tôn cố ý đến chỉ cho người một con đường sống, gia nhập Kháng Ma liên minh, chúng ta sẽ ra tay giúp người ngăn cản đại quân Ma Giáo.”

Kháng Ma liên minh?

U Lãng nghe được lời của nam tử áo trắng, lập tức nắm bắt được từ khóa đối phương nói.

“Kháng Ma liên minh mà các hạ nói là gì, người sáng lập là ai, dựa vào đâu mà dám nói có thể giúp tộc ta ngăn cản đại quân Ma Giáo?”

“Giáo chủ Ma Giáo kia chính là cường giả đệ nhất Đông Vực, tồn tại có thể tru sát cả Đế quân, các người dựa vào cái gì mà cản trở, chẳng lẽ đang đùa bỡn tột cùng sao.”

U Lăng vỗ mạnh tay xuống ghế, một cổ huyết sát khí nồng đậm tràn ngập toàn bộ đại điện.

Tựa như chỉ cần nam tử áo trắng này không nói ra lời nào hợp lý, sẽ lập tức bị hấn trấn áp.

“Láo xược!”

Trong mắt nam tử áo trắng hiện lên một tia phẫn nộ!

Nhưng không dám nhiều lời, bởi vì tu vi của hắn chỉ là Thiên Tôn nhất trọng, căn bản không phải đối thủ của U Lăng.

Không chút do dự!

Chỉ thấy nam tử áo trắng lập tức lấy ra một viên Lưu Ảnh Châu, nhanh chóng kết ấn lên trên.

Vù...!

Một hình ảnh hiện ra giữa đại điện!

Trong hình ảnh có mười mấy đạo thân hình đứng sừng sững, bốn người dẫn đầu có khí thế mạnh mẽ nhất, rõ ràng là tu vi Thiên Tôn bát trọng cửu trọng.

Ầm!

Bóng người bạch y thu hồi Lưu Ảnh Châu, nói với U Lăng:

“Như thế nào, gia nhập Kháng Ma liên minh, sẽ được Kháng Ma liên minh che chở, tuy chúng ta không phải đối thủ của lão ma đầu họ Chu kia.”

“Nhưng muốn giúp các ngươi ngăn cản đại quân Ma Giáo, căn bản không thành vấn đề, gia nhập chúng ta hay đầu hàng Ma Giáo, tự ngươi quyết định đi.”

Cộc! Cộc! Cộc!

Âm thanh U Lăng gõ tay xuống ghế vang vọng khắp đại điện, trọn vẹn nửa canh giờ trôi qua.

U Lãng mới nhìn nam tử áo trắng, chậm rãi lên tiếng:

“Bồn tọa có thể gia nhập nhưng Kháng Ma liên minh các người cần lập tức phái cường giả đến đây ngăn cản đại quân Ma Giáo!”

“Có thể!” nam tử áo bào trắng gật đầu.

Lại qua khoảng nửa canh giờ!

nam tử áo bào trắng chậm rãi bước ra khỏi đại điện, trên mặt không còn nụ cười như vừa rồi, khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh.

“Kháng Ma liên minh nào phải hỗ trợ lẫn nhau, rõ ràng là cần U tộc các người gánh tội thay...”

Trong đại điện!

Thủ lĩnh của các thế lực khác đều đã rời đi, chỉ còn lại vài vị tộc lão U tộc ở, ai nấy đều lộ vẻ mặt nghiêm nghị.

Một vị tộc lão nhìn U Lãng, nói:

“Tộc trưởng, Kháng Ma liên minh này e là không đơn giản, tùy tiện gia nhập như vậy, sợ rằng không phải chuyện tốt lành gì.”

U Lãng nghe xong liền khoát tay, cười lớn:

“Không sao!”

“Bọn chúng hẳn là muốn tìm kẻ gánh tội thay, muốn đổ chuyện giết chết đại quân Ma Giáo lên đầu chúng ta.”

“Tộc trưởng, vậy người còn...?”

Tất cả tộc lão đều mang vẻ mặt hoang mang, đây rõ ràng là muốn hại Thông U tộc bọn họ, tại sao tộc trưởng vẫn có thể cười được?

“Chẳng lẽ các người không nghĩ, mang theo chút công lao gia nhập Ma Giáo Hội sẽ tốt hơn sao?”

“Mà Kháng Ma liên minh này, chẳng phải đang tự mình dâng công lao cho Thông U tộc chúng ta hay sao? Bỏn tọa không nhận, chẳng phải kẻ ngốc là gì?”

U Lăng ánh mắt âm lãnh, lạnh lùng nói.

Vừa rồi khi nam tử áo bào trắng kia nói muốn hấn gia nhập Kháng Ma liên minh, hẳn đã đoán được mục đích của y.

Chương 868: Kế hoạch Của Quỷ Điện, ý tưởng của U Lãng 2

Chẳng qua là muốn mượn tay hấn diệt trừ đại quân Ma Giáo, sau đó đổ tội lỗi lên đầu Thông U tộc.

Còn Kháng Ma liên minh thì ẩn mình trong bóng tối!

Chẳng cần phải trả giá quá nhiều, đã có thể khiến Ma Giáo đại loạn, từ đó thừa cơ phát triển.

Đáng tiếc!

Bọn chúng xem bốn tọa là kẻ ngu, bốn tọa cũng xem bọn chúng là vật hi sinh!

“Tộc trưởng anh minh!”

“Tộc trưởng anh minh!”

Mấy vị đại tộc lão nghe xong đều đã hiểu rõ, lập tức vui mừng khôn xiết.

Vừa rồi nhìn thấy tộc trưởng của mình kết minh với người khác, bọn họ đã sợ đến mức hồn phi phách tán, bởi lẽ bọn họ vô cùng kính sợ Ma Giáo.

Dù không đầu hàng, bọn họ cũng chỉ nghĩ đến chuyện dời khỏi U Châu, cùng lắm là đến hải vực sinh sống mà thôi.

Chưa bao giờ bọn họ dám nghĩ đến việc giao chiến với đệ tử Ma Giáo!

Bởi vì đó chẳng khác nào tự tìm đường chết!

“Đi mau, phái người liên lạc với Ma Giáo, nhớ hành động bí mật một chút.” U Lãng uy nghiêm ra lệnh.

“Vâng!”

Một vị tộc lão gật đầu đáp, xoay người rời khỏi đại điện. ...

Mà bên kia!

Trong một thành trì ở Dương Châu!

Hai hán tử mặc áo lam từ trong một thanh lâu đi ra, thần thanh khí爽.

Hai người không nói một lời, nhanh chóng ra khỏi thành, đi được vài trăm dặm mới mở lời.

“Minh ca, hay là... Hai ta lên chạy ra thế này, nhờ Điện chủ biết được, lột da hai ta mất!”, Vương Lực Cường run giọng.

“Sợ cái gì! Lão già đó đang vui vẻ với đám tiểu thiếp trong địa cung, nào có tâm trí đâu mà ra đây. Chẳng phải huynh đệ mình kìm nén lâu lắm rồi sao?”, Minh ca cười khẩy.

“Minh ca nói chí phải! Nhưng đạo này nhiệm vụ ở địa cung nặng nhọc quá, ngày nào cũng phải khắc trận pháp, ta mệt muốn chết rồi!”

“...”

Hai người vừa đi vừa nói, thi thoảng lại than thở chuyện nhiệm vụ.

“Minh ca, nghe nói phân điện Dương Châu của chúng ta hai lần trước bị Ma Giáo tứ bộ san bằng. Liệu có nguy hiểm gì không?”, Vương Lực Cường lo lắng hỏi.

“Yên tâm! Bốn Ma Giáo đó chẳng lẽ ngày ngày rảnh rỗi canh me chúng ta? Bốn bộ kia dù có lợi hại đến đâu, không thể vừa lúc hai ta ra ngoài đã đụng mặt.”

“Phải nói là ở cái đất Dương Châu này ngọt ngạt quá! Chứ như mấy châu khác, muốn giết ai thì giết, đâu như bây giờ, suốt ngày chui rúc... Ê, người run cái gì thế?”, Minh ca quay sang, thấy Vương Lực Cường run lẩy bẩy, liền cau mày.

“Minh... Ca... Người... Người nhìn xem, người đeo mặt nạ bạc kia... có phải là người của Ma Giáo tứ bộ không?”, Vương Lực Cường run rẩy chỉ tay về phía một người đang đứng trên đỉnh núi.

“Cái gì!”, Minh ca hoảng hốt nhìn theo hướng tay Vương Lực Cường. Hắn vừa nhìn đã nhận ra ngay người kia là ai, bởi vì hắn quá quen thuộc với cách ăn mặc đó.

Là kẻ thù không đội trời chung của Quỷ Điện!

Là người của Ma Giáo tứ bộ! Bọn hắn là đệ tử Quỷ Điện, sao có thể không nhận ra?

Nhất là chữ “Cửu” được thêu trên ống tay áo kia!

Thân phận rõ mười mươi!

Là Huyền Cửu, kẻ cầm đầu Huyền bộ của Ma Giáo!

“Chạy mau!”, Minh ca gầm lên một tiếng, xoay người bỏ chạy.

Nhưng đã muộn!

“Kẻ Ma Giáo ta muốn giết, chưa bao giờ chạy thoát!”, Huyền Cửu lạnh lùng quát, trường đao trong tay vung lên.

Một tia đao khí xé toạc không gian, chém đôi Vương Lực Cường. Minh ca cũng bị chém trọng thương, thoi thóp.

Vù...!

Huyền Cửu nhoáng lên một cái, xuất hiện trước mặt Minh ca. Hắn thi triển Thiên Ma Phệ Hồn, nhanh chóng lục soát ký ức của Minh ca.

Một khắc sau!

Huyền Cửu phát tay, thiêu hai người thành tro bụi. Trong mắt hần lóe lên tia sáng sắc bén, lăm bầm:

“Kế hoạch này của Quỷ Điện thật lớn! Huyền Cửu ta sắp lập đại công rồi!”

Trong một khách điểm thành trì ở Dương Châu!

Một thân hình nam tử mặc áo bào đen thoát ần thoát hiện xuyên qua tất cả tân khách, đi tới trước một căn phòng ở lầu hai.

Tân khách phía dưới căn bản không hề hay biết, phảng phất như chưa từng thấy nam tử áo đen vừa rồi.

Cốc! Cốc! Cốc!

Nam tử áo đen gõ cửa vài cái theo nhịp.

“Vào đi!”

Một giọng nói uy nghiêm từ trong phòng truyền ra!

Nam tử áo đen vội vàng mở cửa phòng bước vào!

Theo sau nam tử áo đen, cửa phòng tự động đóng lại, đồng thời một kết giới nhanh chóng bao phủ lấy căn phòng.

“Thuộc hạ Huyền Cửu bái kiến Thủ tọa!”

Nam tử áo đen bước vào phòng, cung kính hành lễ với thân hình đang ngồi xếp bằng trên giường.

Vù...!

Một trận chấn động nổi lên!

Thân hình ngồi xếp bằng trên giường chậm rãi mở mắt, trên người lóe lên một tia khí tức, khiến không gian xung quanh không ngừng rung chuyển.

Huyền Cửu ở phía dưới lộ vẻ khâm phục, nếu hắn không nhìn lầm, tu vi của vị Thủ tọa nhà mình đã đạt đến Tôn Giả tam trọng.

“Có chuyện gì?”

Huyền Nhất nhìn Huyền Cửu ở phía dưới, uy nghiêm hỏi.

Bởi vì hiện tại Tứ Bộ ngày càng lớn mạnh, rất nhiều đại sự trước kia, căn bản không cần Tứ Bộ Thủ tọa phải nhúng tay.

Chương 869: Tứ bộ truy tra

Phần lớn đều do các vị Thủ lĩnh danh hiệu của mỗi bộ tự mình giải quyết, mà hiện giờ Huyền Cửu lại phải đến bầm báo hấn.

Rõ ràng!

Chắc chắn đã xảy ra chuyện hệ trọng!

“Bầm Thủ tọa, thuộc hạ vừa mới bắt được hai tên tàn dư của Quỷ Điện, dùng sưu hồn thuật tra xét được một bí mật lớn.”

“Hiện tại Quỷ Điện đang thực hiện một kế hoạch cực lớn ở Đông Vực, bọn chúng khắc họa trận pháp ở tất cả các đại châu.”

“Hơn nữa, thuộc hạ vừa đến nơi đóng quân của Quỷ Điện ở Dương Châu quan sát, địa khí ở đó dường như đang bị rút đi rất nhiều.”

Huyền Cửu nhanh chóng trình bày những gì mình biết.

Quỷ Điện?

Khắc họa trận pháp?

Rút đi địa khí?

Trong mắt Huyền Nhất lóe lên tia sáng, nhanh chóng suy tính.

“Tất cả ba mươi sáu châu đều bị khắc họa trận pháp, thật thú vị, xem ra đây là một kế hoạch không nhỏ.”

Huyền Nhất nhìn Huyền Cửu phía dưới, nói:

“Truyền lệnh xuống, triệu tập ba trăm Huyền Vệ, phong tỏa Quỷ Điện toàn diện nhưng chớ để bọn chúng phát hiện.”

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

Huyền Cửu khom người lĩnh mệnh, thân hình lóe lên rồi biến mất trong phòng.

Nửa nén hương sau!

Huyền Nhất lấy từ trong ngực ra một tấm lệnh bài!

Lệnh bài màu bạc thuần túy, bên trên có khắc một chữ “Huyền”, Huyền Nhất vận ấn quyết đánh lên lệnh bài.

Vù...!

Một trận chấn động vang vọng khắp phòng, tiếp theo là ba thân hình khoác áo bào đen chậm rãi hiện ra.

Một người đeo mặt nạ kim cương, một người đeo mặt nạ hoàng kim, một người đeo mặt nạ đồng xanh.

Chính là ba vị thủ tọa Thiên Bộ, Địa Bộ, Hoàng Bộ!

“VẬY mà triệu hoán cả ba người chúng ta, xem ra có đại sự xảy ra.”

“Chẳng lẽ hiện giờ ở Đông Vực còn chuyện mà Huyền Bộ người không giải quyết được? Hay là có thế lực nào ẩn giấu?”

“A Huyền, ngươi không phải bắt lực rồi chứ... Ha ha...”

Ba vị thủ tọa nhìn Huyền Nhất, cười trêu chọc.

Với cấp bậc và thân phận đặc thù như bọn họ, căn bản không thể nào kết giao bình thường với các cao tầng khác của Ma Giáo.

Bởi vậy!

Mỗi lần gặp mặt, bốn vị thủ tọa đều sẽ châm chọc nhau vài câu!

Một là để giải tỏa tâm trạng bị kìm nén, hai là để nhắc nhở bản thân, bọn họ đều là đệ tử Ma Giáo, đều có đồng bạn.

“Được rồi, triệu tập các người tới đây đương nhiên là có đại sự, Quỷ Điện gần đây có động tĩnh...”

Huyền Nhất nhanh chóng thuật lại những gì mình biết về Quỷ Điện.

Ba vị thủ tọa nghe xong, đều nhíu chặt mày, ánh mắt trở nên âm trầm.

Hoàng Nhất lên tiếng: “Xem ra dã tâm của Quỷ Điện không nhỏ, lại dám khắc họa trận pháp ở khắp ba mươi sáu châu, chủ động hấp thu địa khí.”

Địa Nhất tiếp lời: “Xem tình hình thì không phải nhắm vào Ma Giáo chúng ta nhưng Quỷ Điện vốn là đối thủ một mất một còn.”

Thiên Nhất trầm ngâm: “Điện chủ Quỷ Điện là sinh linh thời Thượng Cổ, tu vi ở khoảng Thiên Tôn đỉnh phong, hấn tổn nhiều công sức như vậy, e là vì...”

Thiên Nhất không nói tiếp nhưng ba vị thủ tọa khác đều hiểu ý hấn.

Thiên Tôn đỉnh phong!

Hao tâm tổn sức bố trí một kế hoạch lớn như vậy!

Rõ ràng Quỷ Tôn kia muốn đột phá Đệ Giả, như vậy trận pháp này chính là mấu chốt giúp hấn đột phá.

“Tên Quỷ Tôn kia ngay cả trận chiến ở Man Châu không lộ diện, chắc chắn là kẻ cẩn thận, chúng ta cần phải cẩn thận điều tra.”

Huyền Nhất trịnh trọng nói.

“Đã là đại trận thì ắt có trận nhãn, chúng ta hãy tìm ra trận nhãn đó trước đã.”

Thiên Nhất gật đầu.

“Được!”

Ba người đều đồng ý!

Sau đó!

Hư ảnh thủ tọa ba bộ Thiên, Địa, Hoàng bỗng chốc tan biến trong phòng. ...

Thời gian thoáng cái đã trôi qua!

Đại quân Ma Giáo vẫn đang rong ruổi khắp Đông Vực, đồng thời dưới lòng đất Đông Vực, từng luồng sóng ngầm không ngừng cuộn trào.

Có mạch ngầm tựa bèo trôi vô định, căn bản không đáng bận tâm!

Có mạch ngầm lại hùng mạnh dị thường, thậm chí đã ảnh hưởng đến đại nghiệp thâm tóm Đông Vực của Ma Giáo.

Trong đó, hai thế lực lớn nhất chính là Kháng Ma liên minh và Quỷ Điện!

Hai thế lực này tuy ẩn mình rất kỹ nhưng chúng nào hay, tứ bộ Ma Giáo đã sớm theo dõi chúng từ lâu. ...

Đông Vực, Hoang Châu!

Thiên Dương thành!

Là một trong những thành trì khổng lồ của Hoang Châu, Thiên Dương thành phồn hoa náo nhiệt vô cùng.

Tuy Đông Vực đại loạn!

Nhưng ảnh hưởng đến thành trì này lại không đáng kể, bởi nơi đây là địa bàn của Dương gia, mà gia chủ Dương gia lại là

cường giả Thiên Tôn cảnh.

Vì vậy, chẳng kẻ nào mù mắt dám đến đây làm càn!

Trên một ngọn núi hoang cách Thiên Dương thành ba trăm dặm, bốn bóng người áo bào đen đứng lặng, mỗi kẻ đeo một loại mặt nạ khác nhau.

Chính là bốn vị thủ tọa Thiên, Địa, Huyền, Hoàng tứ bộ!

“Đã xác định, tòa thành trì này chính là nơi đặt nòng cốt trận pháp của Quỷ Điện.”

Huyền Nhất nhìn về phía Thiên Dương thành, trầm giọng nói.

“Kẻ chủ sự trong Thiên Dương thành là Dương gia, gia chủ tên Dương Túc, tu vi Thiên Tôn nhất trọng.”

Chương 870: Các bên nổi sống, Chu Khung xuất phát 1

“Dương gia chiếm cứ tòa thành này đã được ba mươi vạn năm, quan hệ với Quỷ Điện vô cùng mật thiết.”

“Nếu không có gì bất ngờ, Dương Túc này chính là Quỷ Nhất, kẻ được xưng là đệ nhất phó điện chủ của Quỷ Điện.”

Hoàng Nhất lấy ra một khối ngọc giản, bên trên ghi chép tỉ mỉ mọi thông tin về Dương gia trong suốt ba mươi vạn năm qua.

Thậm chí, ngay cả việc Dương Túc bế quan bao lâu, có biến mất bao nhiêu lần, mấy năm gần đây lui tới thanh lâu mấy bận... đều được ghi chép cẩn thận.

Đây chính là chỗ đáng sợ của tứ bộ!

Nhờ vào mạng lưới Âm Điện trải rộng khắp nơi, chúng có thể điều tra mọi thông tin một cách chi tiết nhất.

Hơn nữa, bốn kênh thông tin của tứ bộ đều độc lập với nhau, nghĩa là một thông tin sẽ được điều tra đến bốn lần.

Sau đó, chúng sẽ đối chiếu với nhau để đảm bảo tính chính xác tuyệt đối!

Nghe Hoàng Nhất giới thiệu, Địa Nhất nhú mày nói:

“Quỷ Nhất? Xem ra kế hoạch của Quỷ Tôn đã được hẩn mưu tính từ rất lâu rồi, ba mươi vạn năm trước đã xác định bố trí tổng trận ở đây.”

“Được rồi, trước tiên cứ để thuộc hạ điều tra xem trận pháp cụ thể ở vị trí nào trong Thiên Dương thành này, cùng một số

thông tin chi tiết khác...”

Thiên Nhất trầm giọng nói.

Dứt lời!

Thiên Nhất lấy lệnh bài ra, truyền một đạo tin tức vào trong.

Đồng thời ba người còn lại cũng lần lượt lấy ra lệnh bài tương tự, truyền tin tức ra ngoài.

Ở một nơi khác!

Trong Thiên Hoang thành!

Một thương nhân được liệu đang chào hàng khách ánh mắt bỗng ngưng tụ, sau đó lại trở về bình thường.

Trong một thanh lâu, một vũ cơ đang múa bỗng khựng lại, sau đó lại uyển chuyển mê hoặc hơn.

Một người đang kể chuyện trong tửu quán... ..

Chỉ trong nháy mắt, trong đầu hơn một ngàn sinh linh thuộc các chủng tộc, nghề nghiệp khác nhau trong Thiên Dương thành đều nhận được cùng một tin tức.

Thân phận của bọn chúng rất rõ ràng!

Tứ bộ trực thuộc - Âm Điện, thám tử!...

Tuy Quỷ Điện hành động luôn rất bí mật!

Nhưng trận pháp quy mô lớn như vậy, căn bản không thể nào không để lộ một chút sơ hở, lại thêm mấy chục vạn năm mưu đồ.

Có thể nói, hầu hết các đệ tử tinh anh của Dương gia đều biết ít nhiều về trận pháp.

Bởi vậy!

Chưa đến mười hai canh giờ!

Rất nhiều tin tức liên quan đến trận pháp Thiên Dương thành đã được chia làm bốn phần, truyền đến tay bốn vị thủ tọa.

“Không ngờ, trận pháp này lại không nằm trong Thiên Dương thành mà lại ở dưới Cửu Dương sơn mạch gần đó.”

“Thật là công trình vĩ đại, đào rỗng cả mười vạn dặm dưới Cửu Dương sơn mạch, chẳng lẽ muốn dùng cách tụ tập địa khí để đột phá Đế Giả cảnh?”

“Chắc là vậy, hơn nữa xem ra đã đến bước cuối cùng rồi, phải nhanh chóng bẩm báo Giáo chủ.”

Mấy vị thủ tọa vừa xem tin tức vừa trao đổi với nhau.

Bọn chúng đều bị kế hoạch của Quỷ Tôn làm cho chấn động, dùng địa khí của ba mươi sáu châu để đột phá Đế Giả cảnh, thật sự quá điên cuồng.

“Chư vị, việc này tuy rằng nguy hiểm nhưng chưa hẳn không phải là cơ duyên, kế hoạch như thế này không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành!”

Thiên Nhất ánh mắt lóe sáng nói.

Ba người còn lại nghe vậy, khóe miệng đều hiện lên nụ cười!

Trái ngọt mà kẻ khác vất vả mấy chục vạn năm!

Không cần nghĩ cũng biết!

Cướp lấy nhất định rất thống khoái!

Hơn nữa Quỷ Điện từ lâu đã nằm trong danh sách phải diệt trừ của Ma Giáo rồi!

Nếu không phải Ma Giáo gần đây chinh chiến Đông Vực không rảnh để ý Quỷ Điện, e là hiện tại Quỷ Điện đã bị diệt vong từ lâu. ...

Dương Châu!

Trong Thiên Ma điện, tổng đàn Ma Giáo!

Chu Khung an vị trên Ma Long bảo tọa, thời không quanh thân không ngừng dao động, Thời Gian pháp tắc càng lúc càng nồng đậm.

Phía dưới!

Một nam tử khoác áo bào đen, mang mặt nạ bạc quỳ một gối giữa đại điện, cung kính bẩm:

“Thuộc hạ Huyền Lục, bái kiến Giáo chủ!”

“Bẩm Giáo chủ, tin tức mới đến: Quỷ Điện đã khắc họa đại trận ở ba mươi sáu châu, tất cả trận pháp đều đang hấp thu địa khí.”

“Trung tâm trận pháp nằm ở Hoang Châu, ngoại thành Thiên Dương, hơn nữa đại trận đã sắp thành hình.”

“Hiện tại tứ đại Thủ tọa đã bố trí thiên la địa võng ở ngoại thành Thiên Dương, chờ Giáo chủ ra lệnh.”

Vù...!

Không gian trong đại điện chấn động!

Chu Khung ngồi trên Ma Long bảo tọa chậm rãi mở mắt, đôi đồng tử u tối như vực sâu, tràn ngập khí thế bá đạo.

“Quỷ Điện!”

“Xem ra có lão quái vật đã không nhìn được nữa, muốn liều mạng một phen. Cũng tốt, người không liều, bản tọa làm sao có thể thu hoạch. Khả khả khả...”

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía Hoang Châu, khóe miệng hiện lên nụ cười tà dị, dường như chuyện này nằm trong dự liệu.

Bởi lúc trước, mặc dù nguy nan trên bầu trời Man Châu đã thu hút vô số cường giả nhưng vẫn có kẻ nhát gan sợ chết không dám đến.

Ví dụ như Quỷ Tôn hiện tại!

Chương 871: Các bên nổi sống, Chu Khung xuất phát 2

Tuy thực lực những lão quái vật này không thể sánh với Ma Tôn, Ô Lão nhưng cũng đều đạt đến trình độ Thiên Tôn đỉnh phong.

Đông Vực sắp bước vào thời kỳ mạt pháp!

Đối với bọn chúng mà nói, đây là một sự ảnh hưởng cực kỳ khổng lồ!

Bởi vì thực lực cảnh giới Thiên Tôn phần lớn đều dựa vào lĩnh ngộ pháp tắc, một khi pháp tắc Đông Vực ngày càng ít ỏi.

Thực lực của bọn chúng sẽ nhanh chóng suy giảm!

Bởi vậy!

Những kẻ này tất nhiên sẽ tìm cách ứng phó, hoặc là liều mạng đột phá Đế Giả cảnh, hoặc là thu thập tín đồ, tìm kiếm con đường khác.

Vù...!

Lại một trận chấn động vang lên!

Một nam tử khoác áo bào đen, mang mặt nạ hoàng kim xuất hiện giữa đại điện, quỳ một gối xuống đất bẩm báo:

“Thuộc hạ Địa Ngũ, bái kiến Giáo chủ!”

“Bẩm Giáo chủ, Lý đường chủ bên đó gặp chút trắc trở, có người của Kháng Ma liên minh xuất hiện, ý đồ tiêu diệt đại quân Ma Giáo.”

“Kháng Ma liên minh này...”

Địa Ngũ nhanh chóng thuật lại tình hình U Châu và lai lịch của Kháng Ma liên minh.

Kháng Ma liên minh!

Lại thêm một thế lực nữa nhúng tay vào!

“Tốt, rất tốt, nếu đã xuất hiện, vậy bốn tọa liền tiễn các người một lượt cũng đỡ cho các người lại những nhạo.”

Trong hai tròng mắt Chu Khung lóe lên một đạo huyết quang.

“Đừng ăn nữa, đi theo bốn tọa!”

Chu Khung quát lạnh một tiếng, đá Đại Bạch một cước.

Thân hình hần lập tức biến mất trong đại điện, khi xuất hiện lại đã ngồi trong cỗ xe bay Ma Long ở hậu sơn.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long đã đạt tới Tôn Giả cảnh gầm lên giận dữ, kéo theo phi liên khổng lồ dừng lại trên không Thiên Ma Phong.

“Lại đá ta, chờ ta không thông minh nữa, xem người có đau lòng không.”

Đại Bạch bị đá lăn một vòng tại chỗ, miệng lảm bảm hai câu, nhanh chóng uống một ngụm mật ong lớn, mới chạy ra khỏi đại điện.

Trên một góc Thiên Ma Phong!

Phương Càn đang nhắm mắt tu luyện, khí thể trên người như biển sâu, hơn nữa còn không ngừng tăng lên.

Ầm!

Trong cơ thể vang lên một tiếng chấn động!

Tu vi trên người Phương Càn lại đột phá một tầng, đạt đến Tôn Giả nhị trọng.

“Cuối cùng cũng đuổi kịp!” Phương Càn cảm nhận được thực lực trong cơ thể tăng lên, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Phải biết rằng!

Hiện tại đông đảo Ma Vương, Hộ pháp của Ma Giáo, phần lớn cũng là tu vi này, rốt cục hắn cũng đuổi kịp các Ma Vương về mặt thực lực.

Từ nay về sau!

Hắn - Phương Càn bước vào đại điện tham gia triều hội, không còn lộ vẻ đột ngột nữa, bằng không hắn luôn cảm thấy có phần không được tự nhiên.

Ngay khi Phương Càn còn đang suy nghĩ miên man, một giọng nói lạnh lùng bá đạo vang lên trong đầu hắn.

“Đi U Châu với bốn tọa một chuyến!”

Phương Càn nhanh chóng ngẩng đầu nhìn về phía phi liên trên bầu trời, lập tức đứng dậy, khom người nói:

“Tuân lệnh!”

Dứt lời!

Phương Càn không chút do dự!

Không để ý đến Cùng Kỳ trong đầu đang sợ hãi đến mức toàn thân run rẩy, thân hình hắn trực tiếp phóng lên cao, đứng trên phi liên.

“Cự Linh Thần, canh giữ tổng đàn cẩn thận!”

Giọng nói bá đạo của Chu Khung vang vọng khắp Thiên Ma Phong.

Ầm!

Một cự nhân cao vạn trượng từ trên Thiên Ma Phong hiện ra, khí thế toàn thân vô cùng khủng khiếp.

“Tuân pháp chỉ Giáo chủ!”

Cự Linh Thần khom người đáp lại phi liễn đang khuất dần.

Lúc này, trải qua thời gian dài phát triển ở Thiên Ma Phong, nó đã có tu vi Thiên Tôn cảnh, lại thêm trận pháp phụ trợ.

Cho dù là cường giả Thiên Tôn đỉnh phong, trong thời gian ngắn không thể công phá tổng đàn Ma Giáo.

Một quân doanh khổng lồ sừng sững giữa hoang nguyên!

Ma diễm cuộn cuộn trên không trung, huyết sát tràn ngập thiên địa, khiến vạn dặm xung quanh không một sinh linh nào dám bén mảng.

Vài cường giả đi ngang qua cũng chỉ dám liếc nhìn rồi vội vã rời đi.

Bởi bọn họ đều quen thuộc với loại quân doanh này!

Đây rõ ràng là quân doanh của ma binh Ma Giáo, quân doanh như thế này hiện giờ ở Đông Vực đâu cũng có.

Bên trong trường trung ương!

Lý Trường Sinh và Trần Thư ngồi ở vị trí đầu tiên!

Hai bên là các đường chủ như Băng Ly và các vị Hộ pháp ngoại môn của Ma Giáo, kể cả Hùng Bá Thiên có tu vi đã đạt tới Thiên Tôn nhị trọng.

Phía sau Băng Ly còn có một số đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo, tu vi đều từ Đại Thánh cảnh đỉnh phong trở lên, thậm chí có bốn năm người đã đạt tới Tôn Giả cảnh.

“Ha ha, Phong Châu quả nhiên yếu nhược, chúng ta mới đánh chưa đầy ba ngày đã chiếm được cả một đại châu rồi, cứ

tốc độ này, chưa đến một năm là có thể san bằng phương bắc.”

Diêm Khai Sơn - Đường chủ Bạch Hổ đường cười lớn nói.

Nghe vậy, các cao tăng Ma Giáo khác đều nhìn nhau cười, ánh mắt cùng về phía phía Lý Trường Sinh đang ngồi ở vị trí cao nhất.

Vốn dĩ hơn nửa thế lực của Phong Châu đã sớm đầu hàng nhưng không ngờ chỉ trong vòng ba ngày, toàn bộ thế lực còn lại đều phải thần phục.

Chương 872: Tám Quyền Trục

Công lao này đều là nhờ Lý Trường Sinh!

Lý Trường Sinh căn bản chẳng hỏi đầu hàng hay không mà cứ thể đánh tới, khiến cho toàn bộ thế lực Phong Châu đều trở tay không kịp.

Cách đánh này thật khác người!

Trước kia, bọn chúng không muốn chống cự Ma Giáo quyết liệt, chỉ muốn dựa vào số lượng đông đảo để bàn điều kiện với Ma Giáo.

Ví dụ như: Nộp ít cống vật hơn một chút, có thể sắp xếp chức vị trong Ma Giáo hay không, thậm chí còn muốn một số chỗ tốt khác.

Đáng tiếc!

Tất cả đều bị hành động của Lý Trường Sinh phá hỏng!

Lý Trường Sinh ra tay chẳng nói chẳng rằng, đánh cho bọn chúng một trận toi bời, hiệu quả thu được lại vô cùng rõ rệt.

Sau đó, đại quân Ma Giáo thậm chí không cần phải động binh!

Thủ lĩnh các thế lực lớn của Phong Châu đều tự động đến cửa quân doanh, khóc lóc xin được thần phục.

Cuối cùng!

Lý Trường Sinh bắt đắc dĩ đành phải chấp nhận sự thần phục của các thế lực Phong Châu!

“Với cách đánh của Lý đường chủ, thế lực nào dám chống cự, chẳng phải tự tìm đường chết sao.”

Vạn Lệ - Đường chủ Huyền Vũ đường vừa uống một ngụm rượu vừa cười nói.

“Được rồi!”

“Bây giờ nên bàn đến chiến dịch công đánh U Châu, còn Kháng Ma liên minh kia, nhất định phải dụ bọn chúng ra khỏi bóng tối.”

Trần Thu vừa lắc cây quạt xếp trong tay vừa trầm giọng nói.

Nghe vậy, tất cả các cao tăng đều nhú mày, mấy ngày nay bọn họ đều đã nghe đến tin tức về Kháng Ma liên minh.

Một tổ chức thần bí ẩn mình dưới lòng đất!

“Tên U tộc kia gửi thư nói: Trong Kháng Ma liên minh có mấy vị cường giả Thiên Tôn bát trọng chín, các Thiên Tôn khác không ít, có thể là thật sao?”

Ánh mắt Băng Ly lộ ra một tia hoài nghi, phảng phất không quá tin nhiệm đối với tin tức này.

Thật sự là!

Nhiều cường giả Thiên Tôn như vậy nghe thật dọa người, gần mười vị Thiên Tôn, cộng thêm một vài Tôn Giả.

Thế lực của Kháng Ma liên minh này, không tính Ma Giáo, đã có thể quét ngang Đông Vực rồi.

“Hẳn là thật!”

“U tộc không cần thiết phải lừa gạt chúng ta trên chuyện này, rõ ràng là chuyện tốn công mà không có kết quả, sẽ không có kẻ nào làm vậy.”

Lý Trường Sinh kiên định nói.

Từ một ngày trước khi U tộc đến báo tin, Lý Trường Sinh đã biết chuyện này nhất định là thật.

Bởi vì nếu là giả!

U tộc căn bản không cần thiết phải nói cho bọn ta, đợi bọn ta mang binh đi đánh, đột nhiên tập kích chẳng phải càng có hiệu quả hơn sao.

“Kháng Ma liên minh này tìm tới chúng ta trước nhất, xem ra là coi đại quân của chúng ta là quả hồng mềm rồi.”

Ánh mắt Trần Thu hiện lên một tia lạnh lẽo, bốn đường đại quân Ma Giáo đều tự chinh chiến, duy chỉ có con đường của bọn họ bị theo dõi.

Rất rõ ràng!

Đối phương chính là xem bọn họ là quả hồng mềm, muốn bóp một cái!

“Nhưng mà, nhiều Thiên Tôn như vậy, đối với đại quân này của chúng ta mà nói, muốn đối phó quả thật có phần khó khăn.”

Hùng Bá Thiên gật đầu nhẹ giọng nói, nói xong còn có phần chột dạ vụng trộm nhìn trộm đám người Lý Trường Sinh vài lần.

Không phải nó muốn hạ thấp sĩ khí!

Mà là trong đại quân này, cường giả Thiên Tôn cảnh chỉ có một mình nó, hơn nữa tu vi cũng chỉ là Thiên Tôn nhị trọng.

Đối với đông đảo cường giả của Kháng Ma liên minh được nói đến trong tin tức, nó căn bản không thể nào đánh thắng được.

“Đao Si!”

Lý Trường Sinh quát lạnh một tiếng!

“Có thuộc hạ!”

Đao Si mặc áo bào đen đeo trường đao đứng dậy khom người đáp.

“Truyền lệnh xuống, ngày mai đại quân Ma Giáo sẽ chính thức tấn công U Châu, cứ nói là Lý Trường Sinh ta nói, trong vòng một ngày, nhất định phải lấy được U Châu.”

Ánh mắt Lý Trường Sinh kiên định nói, tựa như chuyện trong vòng một ngày lấy được U Châu, nhất định có thể hoàn thành.

“Tuân lệnh!”

Đao Si lĩnh mệnh chậm rãi lui ra khỏi quân trướng.

“Lý đường chủ, chuyện này...”

Hùng Bá Thiên có phần mơ hồ chỉ vào Đao Si đang đi ra ngoài.

Rõ ràng vừa rồi còn đang nghiên cứu làm sao để đối phó với Kháng Ma liên minh cường đại, sao bây giờ lại muốn chính thức tấn công rồi.

Rốt cuộc Lý đường chủ này có mạch não gì vậy?

Chẳng lẽ số lần trấn thủ sơn môn quá nhiều, đã khiến các người quên mất cách hành quân đánh trận rồi ư?

Nhưng không thể nào, nếu Giáo chủ đã đề Lý Trường Sinh thống lĩnh đại quân, vậy tất nhiên là có đạo lý.

Hùng Bá Thiên đầu óc như muốn nổ tung nhưng nghĩ nát óc không hiểu rốt cuộc là tình huống gì. Về mặt ngờ ngác!
【????????????????】

Nhưng các cao tăng Ma Giáo khác trong đại điện lại chẳng mấy may kinh ngạc, phảng phất như đã đoán được điều gì.

Ba!

Băng Ly chẳng nói chẳng rằng, trực tiếp lấy ra một quyển trực đặt lên bàn.

“Đây là quyển trực Giáo chủ mới luyện chế, muốn giết một cường giả Thiên Tôn bát, cửu trọng hãn là không thành vấn đề.”

Lời còn chưa dứt!

Kỳ Khai Sơn, Vạn Lệ, Trần Thu cũng đều lấy ra một quyển trực, đặt lên bàn.

Chương 873: Đại quân đối đầu 1

“Hiện tại có bốn quyền trục rồi nhưng muốn đối phó với Kháng Ma liên minh e là vẫn chưa đủ!”

Trần Thư nhìn bốn quyền trục trên bàn, trầm giọng nói.

Sau đó!

Tất cả mọi người trong lều đều đồng loạt hướng ánh mắt về phía Lý Trường Sinh!

“Hắc... Hắc...”

Lý Trường Sinh mỉm cười, nhanh chóng lấy từ trong ngực ra bốn quyền trục đặt lên bàn, nói:

“Bốn tọa chủ còn có bốn quyền trục, đều là mới luyện chế gần đây!”

“Ngày hôm qua bốn tọa chủ đã phái người đến cầu viện ba lộ đại quân khác, không nhiều không ít, mỗi lộ đại quân đều chi viện một quyền trục, như vậy là đủ rồi.”

Các cao tăng Ma Giáo nhìn bốn quyền trục trên bàn của Lý Trường Sinh, khóe miệng đều giật giật.

Bọn họ rốt cuộc đã hiểu ra!

Lý Trường Sinh này chẳng những là một tay trấn thủ sơn môn lão luyện, mà khi xuất chinh đánh trận cũng là kẻ ngoan độc, vậy mà đã sớm âm thầm chuẩn bị “cứu binh” từ trước.

“Tám quyền trục, quả thật là đủ rồi, trận chiến này đánh được, chúng ta hãy cùng nhau dốc toàn lực tiêu diệt Kháng Ma

liên minh chó má kia.”

Trần Thư nhìn tám quyền trục, trong mắt lóe lên một tia tự tin nhưng đây không phải là sự tự tin đối với những quyền trục này.

Mà là tự tin tuyệt đối với vị Giáo chủ của bọn hắn!

Chỉ cần có quyền trục của Giáo chủ, vậy thì trên đời này không có chuyện gì là không giải quyết được, một cái không được, vậy thì đến mười cái, trăm cái!

Rầm!

Lý Trường Sinh đột nhiên đứng bật dậy, trầm giọng nói:

“Chư vị, đại quân chúng ta tuyệt đối không thể làm mất đi khí thế của Ma Giáo, trận chiến ngày mai nhất định phải đánh cho thật đẹp, thật rầm liệt.”

“Tuân lệnh!”

“Tuân lệnh!”

Các cao tăng Ma Giáo đồng loạt đứng dậy, đồng thanh hét lớn!

Trong mắt mỗi người đều tràn đầy chiến ý, bọn

Ven rìa U Châu!

Trong phủ thành chủ Thiên Huyền thành!

Khí thế khủng khiếp tràn ngập bầu trời, sát ý tanh nồng bao phủ toàn bộ phủ thành chủ, vô số bóng người cường đại đứng sừng sững.

“Chư vị đại nhân, mời ngồi... mời ngồi!”

Một nam tử mặc cẩm bào nhìn đông đảo thân hình trong phủ đệ, cẩn thận từng li từng tí lại cung kính lên tiếng.

Hắn chính là thành chủ Thiên Huyền Thành, Huyền Hải!

Thiên Huyền thành này vốn là địa bàn của hắc, có thể nói là phong quang vô hạn, hàng năm chỉ cần dâng chút cống phẩm cho Thông U tộc là được.

Nhưng!

Tất cả đã đổi khác vào hôm qua!

Thông U tộc trực tiếp giáng lâm xuống thành trì của hắc, tuyên bố muốn quyết một trận tử chiến với Ma Giáo tại đây.

Huyền Hải nghe xong thì thất kinh hồn vía, chỉ hận không thể đào cái hố chôn sống bản thân.

Đối đầu với Ma Giáo, hắc nào dám!

Nhưng đối đầu với Thông U tộc, hắc cũng chẳng dám!

Giờ đây hắc chẳng khác nào cá nằm trên thớt, dù có vùng vẫy thế nào cũng khó thoát khỏi kết cục bi thảm!

“Lui xuống đi!”

Một tộc lão Thông U tộc phát tay.

Huyền Hải nghe vậy, không chút do dự, vội vàng chạy ra ngoài!

Hắc đã nghĩ thông suốt, nếu hai bên đều không thể đắc tội, vậy Thiên Huyền Thành này, không ở cũng được!

“Người của Kháng Ma liên minh các ngươi khi nào mới đến, rốt cuộc có thể điều động bao nhiêu cường giả?”

“Đại quân Ma Giáo đã có dấu hiệu xuất phát, dự đoán ngày mai sẽ đến Thiên Huyền thành này.”

Tộc trưởng Thông U tộc U Lăng ngồi trên chủ vị, nhìn nam tử mặc áo bào trắng bên cạnh mà chất vấn.

“Tộc trưởng U tộc chớ hoảng hốt, chỉ là đám ô hợp Ma Giáo mà thôi, hơn nữa chỉ là một chi đại quân yếu nhất trong

bốn lộ.”

“Kẻ mạnh nhất cũng chỉ là tên Hùng Bá Thiên kia, U tộc trưởng tự mình giải quyết là được, còn sợ gì nữa.”

Nam tử áo bào trắng uống một ngụm trà, thản nhiên nói.

“Vị tiền bối này, chẳng lẽ ngươi không biết Ma Giáo có quyền trục thân kỳ sao? Một khi quyền trục ấy được thi triển, chúng ta làm sao chèo chống nổi.”

“Nếu Kháng Ma liên minh các ngươi không phái người đến, vậy đừng trách bốn tộc rút lui, hơn nữa chỉ với bốn trăm vạn Ma binh kia, chúng ta không thể nào chèo chống nổi.”

Một tộc lão Thông U tộc đứng dậy, về phía phía nam tử áo bào trắng mà nói.

Nói đoạn!

Lão ta còn lấy ra một khối lệnh bài truyền âm!

Ý tứ rất rõ ràng, nếu nam tử áo bào trắng không nói rõ tình hình cụ thể, lão sẽ lập tức truyền âm cho thủ hạ, tuyên bố rút lui.

“Ngươi...!”

Nam tử áo bào trắng chỉ tay về phía tộc lão vừa lên tiếng, tức giận đến mức khóe miệng co giật.

Hắn nhận ra đám người Thông U tộc này quả thực chính là lũ Man tộc thô lỗ, không biết lý lẽ.

Bản thân ta đang ở đây!

Chẳng lẽ còn có thể lừa gạt các ngươi hay sao!

Khôn thay!

Hắn cũng đã nhìn ra, nếu hôm nay mình không nói ra tin tức viện binh của Kháng Ma liên minh, e rằng Thông U tộc

thật sự có thể lui binh.

Như vậy, sau khi trở về, hẳn nào tránh khỏi bị Minh chủ xé xác!

“U tộc trưởng, Kháng Ma liên minh bọn ta luôn giữ chữ tín.”

Chương 874: Đại quân đối đầu 2

“Lần này, Kháng Ma liên minh sẽ phái ba vị cường giả Thiên Tôn đỉnh phong, năm vị cường giả Thiên Tôn sơ kỳ cùng một trăm vạn quân tinh nhuệ Thánh Giả cảnh.”

“Ngày mai, tất cả cường giả đều sẽ đến nơi, chư vị có thể yên tâm, lần này chắc chắn có thể tiêu diệt toàn bộ đám Ma Giáo kia.”

Nam tử áo trắng nhanh chóng thuật lại tình hình viện binh của Kháng Ma liên minh, sau đó nhìn thấy các vị tộc lão Vui mừng, trong lòng không khỏi cười lạnh.

Cứ cười đi!

Đến lúc Ma Giáo trả thù!

E là các ngươi khóc cũng chẳng nên lời!

Hắn nào hay biết, đông đảo tộc lão trong phòng cười không phải vì có thể diệt sạch đại quân Ma Giáo, mà là vì lần này có thể lập công lớn.

Nếu có thể trợ giúp Ma Giáo tiêu diệt nhiều kẻ địch mạnh mẽ như vậy, công lao thật không thể đo đếm!?? (??????)??

Biết đâu...

Các vị đại nhân vật kia trong Ma Giáo vui mừng, sẽ miễn trừ luôn cống phẩm hằng năm!

Thế chẳng phải là muốn gì được nấy sao!

Khụ! Khụ!

U Lãng ho khan hai tiếng, cố nén ý cười, nói:

“Nếu chư vị đã suy tính chu toàn như vậy, là bổn tọa lo lắng nhiều rồi, mời chư vị dùng trà.”

“Nhị tộc lão, người mau ra ngoài dẫn dò các đệ tử, thể hiện cho Ma Giáo thấy tinh thần của Thông U tộc ta.”

Nhị tộc lão áo đen lóe mắt, lập tức hiểu ý tộc trưởng, đáp:

“Vâng, thuộc hạ xin đi ngay, lần này nhất định phải khiến kẻ địch tan thành mây khói.”

Dứt lời!

Nhị tộc lão lập tức xoay người, rời khỏi phủ thành chủ.

Nam tử áo trắng nhìn theo bóng lưng nhị tộc lão, luôn cảm thấy có gì đó không đúng nhưng lại không nói rõ được, cuối cùng không để tâm nữa. ...

Thời gian thấm thoát thoi đưa!

Ngoài thành Thiên Nguyên!

Ba triệu đệ tử Thông U tộc đứng kín mặt đất, khí tức âm u vô tận tràn ngập đất trời, tựa như địa ngục giáng lâm.

Trên không trung!

Vô số cường giả Thông U tộc lẳng không mà đứng, hai người dẫn đầu chính là U Lãng và nam tử áo trắng.

“Ha ha, U tộc trưởng, viện binh của Kháng Ma liên minh ta đã đến thành Thiên Nguyên rồi.”

“Chỉ cần chờ đại quân Ma Giáo đến, hai nhà chúng ta cùng hợp sức, nhất định có thể quét sạch lũ bại hoại Ma Giáo.”

Nam tử áo trắng tay cầm ngọc bội truyền âm, cảm nhận được tin tức, mỉm cười nói với U Lãng.

“Đến rồi sao?”

U Lãng nheo mắt, trong lòng dâng lên một tia nghi hoặc.

Bởi vì con cháu Thông U tộc lưu thủ trong Thiên Huyền Thành, không ai báo tin cho U Lãng, phảng phất như không nhìn thấy viện binh.

Cả trăm vạn viện binh!

Chắc chắn không thể nào giấu diếm được? Hay là dùng mảnh vỡ Đế Binh cất giấu? Hay căn bản là chưa tới.

Nghĩ đến đây!

Ánh mắt U Lãng nhìn về phía nam tử áo trắng trở nên lạnh băng.

Nếu như đối phương căn bản không phải viện binh tới, chẳng phải là bốn cung đã truyền tin tức giả cho đại quân Ma Giáo hay sao?

Như vậy, chờ đợi Thông U tộc không phải là ban thưởng, mà là tai họa.

Dường như nhìn ra U Lãng lo lắng, nam tử áo trắng vội vàng giải thích:

“U tộc trưởng chó nên lo lắng, Kháng Ma liên minh chúng ta có bí bảo trữ vật, có thể giấu đi cả trăm vạn đại quân.”

U Lãng thở phào nhẹ nhõm:

“Vậy thì tốt, nếu người dám lừa gạt bốn cung, bốn cung nhất định khiến người tan xương nát thịt.”

Một nén hương sau!

Đám người U Lãng đều nhìn về phía trước, nơi đó có một mảnh mây đen đỏ máu trải dài đến tận chân trời đang lao tới với tốc độ cực nhanh.

Đồng thời ma diễm cuộn cuộn trên khắp đất trời, sát khí ngập tràn xung quanh bọn họ!

“Đại quân Ma Giáo thật đáng sợ!”

“May mắn thay Thông U tộc chúng ta đã lựa chọn đúng, nếu không...”

Một lão già Thông U tộc nhìn đại quân Ma Giáo đang lao đến từ phía xa, vẻ mặt sợ hãi lâm bầm.

Nam tử áo trắng liếc nhìn lão già đang lâm bầm, khước miệng lộ ra một tia đắc ý, hấn cho rằng lựa chọn mà lão già nói chính là gia nhập Kháng Ma liên minh.

Hấn đâu biết rằng!

Lão già kia nói lựa chọn đúng, chính là lựa chọn gia nhập Ma Giáo mới đúng.

Chưa đầy hai nhịp thở!

Đại quân Ma Giáo từ phương xa đã chính thức xuất hiện trước mặt các đệ tử U tộc, ma điểm cuộn cuộn ập vào mặt.

Rầm! Rầm! Rầm!

Một trận chấn động kinh hoàng, bốn trăm vạn đại quân Ma Giáo dừng lại ở vị trí cách Thông U tộc tám trăm dặm.

“Đại quân Ma Giáo thật đáng sợ, vậy mà tu vi đều ở Thánh Giả cảnh trở lên, còn có cả một lượng lớn Đại Thánh cảnh như thế.”

“Thật khó có thể tưởng tượng đây là Đông Vực thời đại Mạt Pháp, cho dù là thời kỳ Thượng Cổ, đội quân này cũng được xem như cực kỳ hùng mạnh.”

Nam tử áo trắng nhìn bốn trăm vạn Ma Binh phía trước, trong mắt lộ ra một tia rung động.

Mặc dù Kháng Ma liên minh hiểu rất rõ về Ma Giáo, thực lực của Ma Binh cũng có phần ít hiểu biết.

Nhưng mà!

Sau khi tận mắt chứng kiến, vẫn khiến hăc có phần khó tin!

Chương 875: Tà Lão Nhân

Đông đảo cường giả Thông U tộc đều khiếp sợ vô cùng, nam tử áo trắng há hốc mồm.

Có thể tưởng tượng được!

Phía dưới, trăm vạn đệ tử Thông U tộc bị dọa đến run rẩy, tu vi của bọn chúng phần lớn đều chỉ là Bán Thánh cảnh mà thôi.

Đối mặt với đại quân Ma Giáo khủng khiếp, căn bản bọn chúng không thể nào chèo chống nổi, bọn chúng rất muốn chạy trốn nhưng mệnh lệnh của tộc trưởng, bọn chúng không dám vi phạm.

Nhưng mà!

Một vài đệ tử tinh anh của Thông U tộc sắc mặt vẫn bình thản, bởi vì bọn chúng đều sớm nhận được thông báo.

Biết lần này không phải muốn chiến đấu với Ma Giáo, mà là có chuyện khác!...

Chỗ đại quân Ma Giáo!

Bốn trăm vạn ma binh hai con ngươi đỏ như máu nhìn chăm chăm phía trước, toàn thân huyết sát ngưng tụ, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Phía trên!

Đông đảo cao tầng của Ma Giáo lăng không mà đứng!

Dẫn đầu chính là Lý Trường Sinh và Trần Thư, những cao tầng Ma Giáo khác đều đứng ở hai bên.

Trong đó có cả Hùng Bá Thiên!

Mặc dù tu vi của Hùng Bá Thiên là mạnh nhất trong đại quân này nhưng địa vị lại kém xa Lý Trường Sinh và Trần Thu.

Đối với việc này!

Lúc đầu, Hùng Bá Thiên còn có phần oán hận nhưng không lâu sau hắn đã hoàn toàn cam tâm trạng nguyện.

Bởi vì thiên phú của Lý Trường Sinh và Trần Thu quá mạnh mẽ, mạnh đến mức khiến Hùng Bá Thiên không dám tranh giành với bọn họ.

Thậm chí Hùng Bá Thiên còn cho rằng, không quá mấy chục năm, tu vi của đám cao tăng Ma Giáo này đều sẽ vượt qua hắn.

“Mấy chục tên yêu nghiệt tuyệt thế cùng tồn tại, e rằng chỉ có Giáo chủ chí cao vô thượng mới có thể áp chế được.”

Hùng Bá Thiên thâm trầm trong lòng, trong đầu hiện lên hình ảnh một thân hình cao lớn mặc Ma Thần chiến bào.

“Lý đường chủ, hôm qua Thông U tộc có truyền tin cho chúng ta, nói là lần này Kháng Ma liên minh phái đến ba vị Thiên Tôn đỉnh cấp, còn có năm sáu tên Thiên Tôn bình thường, cùng với trăm vạn đệ tử Thánh Cảnh.”

“Theo như chúng ta biết, cỡ lực lượng này hẳn là chiếm đến tám phần mười thực lực của Kháng Ma liên minh.”

Trần Thu vừa phe phẩy quạt xếp trong tay, vừa nói với Lý Trường Sinh.

Tám phần?

Lý Trường Sinh gật đầu, trong mắt lóe lên một tia hài lòng, nếu như lần này có thể nhân cơ hội tiêu diệt tám phần thực lực của Kháng Ma liên minh.

Vậy thì cái liên minh chó má kia cũng chỉ còn là hư danh!

“Ồ?”

“Sao không thấy cường giả Kháng Ma liên minh đâu, chẳng lẽ U Lãng kia lừa gạt chúng ta sao?”

Băng Ly ánh mắt lạnh lùng quét về phía trước nhưng căn bản không phát hiện ra cái gọi là cường giả Kháng Ma liên minh.

Những cao tầng Ma Giáo khác nghe vậy cũng đều đưa mắt nhìn về phía đại quân Thông U tộc, sau đó ánh mắt trở nên âm lãnh.

Bởi vì!

Đại quân phía trước ngoại trừ U Lãng, chỉ có một nam tử mặc áo bào trắng là có tu vi Thiên Tôn.

Nhưng tu vi của hắn cũng chỉ là Thiên Tôn nhất trọng mà thôi, thực lực bậc này đừng nói là vận dụng quyền trục, chính là để Hùng Bá Thiên đi lên, tùy tiện tát vài cái phỏng chừng cũng có thể đánh hắn ra phân!

Nhưng mà!

Ánh mắt của Lý Trường Sinh và Trần Thư lại trực tiếp lướt qua đại quân Thông U tộc, nhìn về phía Thiên Huyền Thành ở phía sau.

Lý Trường Sinh nói: “Khí thế thật mạnh mẽ, tuy không sánh bằng Đại Thần Tôn nhưng e là không kém bao nhiêu.”

Trần Thư nói: “Không ngờ Kháng Ma liên minh còn có võ giả mạnh mẽ như vậy, ẩn giấu thật sự quá sâu.”

Lý Trường Sinh và Trần Thư đều nhú mày, trong cảm giác của hai người bọn họ, bên trong Thiên Huyền Thành thành linh có một võ giả kinh khủng.

Thực lực tuyệt đối đạt tới Thiên Tôn đỉnh phong, cường giả như vậy cho dù là toàn bộ Đông Vực không có mấy người.

Nhưng chỉ suy nghĩ vài hơi thở, trên mặt hai người đều nở nụ cười tà ác, bởi vì thực lực đối thủ càng mạnh, liền đại biểu cho công lao bọn họ lập được càng lớn.

“Đại quân tiến lên!”

Lý Trường Sinh hét lớn một tiếng.

Bốn trăm vạn ma binh phía dưới nhanh chóng tiến về phía Thông U tộc!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng chấn động kinh khủng vang vọng trong thiên địa, bốn trăm vạn ma binh mỗi bước đi, đại địa đều chấn động một cái.

Đồng thời khí huyết sát, khí ma diễm trong thiên địa cũng mạnh hơn một phần, chỉ trong nháy mắt phạm vi mấy chục vạn dặm đều biến thành màu đỏ như máu.

“Mẹ ơi!”

Vô số đệ tử Thông U tộc nhìn đại quân Ma Giáo đang đi về phía mình, toàn thân đều run rẩy, kẻ nhát gan đều kêu to lên.

“Tiền bối, sao Kháng Ma liên minh của ngươi còn chưa ra, chẳng lẽ định lừa gạt chúng ta sao.” Một tộc lão Thông U tộc nhìn chằm chằm nam tử áo trắng, chất vấn.

Đồng thời, khí thế toàn thân U Lãng trực tiếp bộc phát, trấn áp nam tử áo trắng, ánh mắt dần dần lạnh như băng.

“Đừng hoảng hốt!”

Nam tử áo bào trắng vừa chèo chống áp lực vừa vội vàng lấy ra một khối truyền âm lệnh bài, truyền âm vào trong:

Chương 876: Nên động thủ 1

“Đại quân Ma Giáo đã đến, các vị đại nhân có thể giáng lâm.”

Dứt lời!

Nam tử áo bào trắng quay đầu nhìn về phía Thiên Huyền thành, trong mắt lộ vẻ lo lắng, hẳn cảm giác nếu viện binh chưa đến, U Lãng sẽ xé xác hắn. ...

Lúc này!

Bởi vì hai lộ đại quân tạo thành khí thế khủng khiếp, đã hấp dẫn rất nhiều ý niệm cường giả các châu xung quanh dò xét đến.

“Mẹ nó, đại quân Ma Giáo thế đã đánh tới U Châu rồi sao, tốc độ này cũng thật quá nhanh!”

“Ba ngày trước lão phu nhận được tin tức, chúng còn đang đánh Phong Châu, ba ngày công phá một đại châu, thật quá tàn nhẫn!”

“Các người chú ý có phần lệch rồi, chẳng lẽ các người không phát hiện, Thông U tộc này thế mà dám công nhiên phản kháng sao.”

“Đúng vậy, chẳng lẽ chúng có thủ đoạn ẩn giấu nào chăng, chỉ với một tên U Lãng Thiên Tôn tọa trấn, phản kháng Ma Giáo chẳng phải là tự tìm đường chết sao.”

Từng đạo ý niệm quan sát tình hình hai đường đại quân nhanh chóng trao đổi, tất cả đều bị Thông U tộc làm cho khó hiểu.

Phản kháng Ma Giáo không sai!

Nhưng với uy danh hiện tại của Ma Giáo, ít nhất cũng phải có cường giả Thiên Tôn đỉnh cao tọa trấn, khi đó phản kháng mới có phần tư thế.

Ngươi chỉ có một tên U Lãng Thiên Tôn tam trọng!

Rõ ràng!

Chỉ dùng đầu gối cũng có thể biết kết quả trận chiến này, đại quân Ma Giáo thắng, Thông U tộc diệt vong.

“Không đúng, ta cảm thấy bên trong tòa thành trì kia có một luồng lực lượng cường đại đang trỗi dậy, lẽ nào Thông U tộc còn có cường giả khác ẩn giấu?”

Một vị Tôn Giả ý niệm nhìn về phía Thiên Huyền thành kinh hãi nói.

Những Tôn Giả khác cũng dùng ý niệm dò xét, sau đó đều kinh hãi, bởi vì bọn họ cảm giác khí thế nơi đó quá mức cường đại.

Tựa như cường giả ẩn giấu bên trong có thể dễ dàng tiêu diệt bọn họ!

Rầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên vang lên!

Trong Thiên Huyền thành lập tức lao ra một đạo thân hình già nua, toàn thân hắc khí bao phủ tựa như một vị Tà Thần giáng thế.

“Khà... khà... khà...”

Một loạt tiếng cười quái dị tà ác như tiếng vịt kêu từ miệng lão già phát ra, vang vọng khắp đất trời.

Ngay sau đó!

Thân hình Tà Lão Nhân lóe lên, đã đứng ở trước đại quân Ma Giáo!

Tà Lão Nhân đột nhiên xuất hiện, chỉ trong nháy mắt chân động tất cả mọi người, đặc biệt là đông đảo cường giả vây xem từ xa.

“Đây là!”

“Tà Lão Nhân, hắn vẫn chưa chết!”

“Trong truyền thuyết, trăm vạn năm trước hắn đã đạt đến Thiên Tôn thất trọng nhưng sau đó biến mất, không ngờ còn sống.”

“Vị này là một kẻ tàn nhẫn đây, nghe nói năm đó hắn vì luyện công mà đồ sát hơn nửa số sinh linh của châu.”

“Nhìn tu vi của hắn đã đạt đến Thiên Tôn đỉnh phong, chỉ sợ Ma Giáo này không ngăn được, đường đại quân này nguy hiểm rồi.”

Từng cường giả vây xem trao đổi với nhau, nhìn về phía đại quân Ma Giáo đều lộ ra vẻ tiếc hận.

Một đội ma quân vốn nên hướng tới vô địch như vậy!

Thế mà gặp phải Thiên Tôn đỉnh phong như Tà Lão Nhân, thật đúng là đủ xui xẻo.

Chỗ đại quân Ma Giáo!

Đám người Lý Trường Sinh nhìn về phía Tà Lão Nhân vừa xuất hiện, ánh mắt đều ngưng tụ, bọn họ đều có thể cảm nhận được khí thế cường đại trên người lão.

“Quả nhiên là Tôn Giả đỉnh phong, còn là nhóm mạnh nhất, xem ra chúng ta gặp phải cá lớn rồi.”

“Hừ, Thiên Tôn bậc này, ở thời điểm đại chiến Man Châu không ra mặt, bây giờ lại đi ra, là muốn vớt pháp tài sao.”

Cao tăng Ma Giáo đều là vẻ mặt khinh thường nhìn Tà Lão Nhân trên bầu trời, đôi phương tuy rằng thực lực cường đại nhưng căn bản không được bọn họ để vào mắt.

Đối với loại tồn tại chỉ dám bắt nạt kẻ yếu này!

Ma Giáo bọn họ càng thích trực tiếp diệt trừ, nghiền xương thành tro, diệt thần hồn, không để lại chút cơ hội nào.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Bốn trăm vạn ma binh vẫn không ngừng tiến lên, phảng phất như Tà Lão Nhân kinh khủng phía trước căn bản không tồn tại.

“Đại quân thật khủng khiếp, ý chí thật sự đủ cường đại.”

Tà Lão Nhân nhìn đại quân Ma Giáo phía trước đi tới, trong mắt lộ ra một tia tán thưởng tham lam.

Phải biết rằng!

Với tu vi Thiên Tôn đỉnh phong của hắn, một khi khí thế tản ra, uy áp khủng khiếp có thể trực tiếp dọa võ giả dưới Tôn Giả cảnh không còn chút sức chiến đấu.

Mà bốn trăm vạn ma binh phía trước, tuy rằng thực lực khủng khiếp dị thường, tu vi lại lấy cảnh giới Thánh Giả chiếm đa số.

Nhưng mà!

Bọn họ không hề bị khí thế của hắn ảnh hưởng chút nào, vẫn chiến ý ngút trời, huyết sát đầy trời.

“Nếu như đại quân bậc này có thể rơi vào trong tay ta, chỉ sợ binh khí của ta không chừng có thể tăng lên tới uy lực Đế binh.”

Tà Lão Nhân thâm nghĩ trong lòng, sau đó nhìn Lý Trường Sinh phía trước, trong mắt lóe lên một tia khinh thường, nói:

“Lão phu tung hoành Đông Vực mấy trăm vạn năm, lần này bế quan ra ngoài vẫn nghe được các loại truyền thuyết của Ma Giáo.”

Chương 877: Nên động thủ 2

“Vốn cho rằng Chu ma đầu kia lợi hại đến đâu, không ngờ chỉ phái người, một tên Tôn Giả nho nhỏ bình thường, cầm binh.”

“Lão phu cho các người một cơ hội đầu hàng ta, sau này ta có thể dẫn các người tung hoành Đông Vực.”

Tiếng trào phúng của Tà Lão Nhân vang vọng khắp thiên địa.

Nghe vậy, đông đảo cường giả vây xem từ xa đều không ngừng cau mày, muốn đánh thì đánh mau, dài dòng làm gì.

Còn đầu hàng người, tung hoành Đông Vực với người!

Người không soi mắt vào nước tiểu mà xem, Tà Lão Nhân nhà người có điểm nào có thể so sánh với Chu Vô Định?

So thực lực: Hắn ở Man Châu liên tiếp chém hai vị Đế, người được thế sao?

So thế lực: Ma Giáo nhà hắn thống ngự mấy đại châu, người sánh bằng được chăng?

So tướng mạo: Chu Vô Định được xưng là Thánh Nữ sát thủ, còn người chỉ là lão già thôi tha!

So tuổi tác: Ừ thì, điểm này người có thể thắng!

“Ha ha, đầu hàng người? Người xứng sao?”

“Trong thiên địa vũ trụ này, ngoại trừ Giáo chủ, kẻ nào xứng để Lý Trường Sinh ta thần phục? Người, một lão già thôi tha, sống quá lâu, nên chết đi rồi!”

Lý Trường Sinh nhìn Tà Lão Nhân, quát lạnh.

“Người muốn dựa vào quyền trục kia sao? Người nghĩ thứ đó có thể đối phó với bốn tọa?”

Trong mắt Tà Lão Nhân lóe lên tia hung quang, bàn tay lớn vung lên, ném ra một lá cờ nhỏ màu đen, quát:

“Hiện thân!”

Vù...!

Chỉ thấy trên lá cờ phát ra ánh sáng chói lòa!

Sau đó!

Vô số thân hình từ bên trong nhanh chóng bước ra, mỗi người khí thế cường đại, kẻ yếu nhất cũng có tu vi Thánh Giả cảnh.

Chưa đầy một hơi thở!

Hơn trăm vạn Thánh Giả mặc áo giáp đã hiện thân trên mặt đất, trong đó còn có chín vị cường giả Thiên Tôn cảnh.

Vút! Vút! Vút!

Tiếng xé gió vang lên!

Chín vị Thiên Tôn nhanh chóng bay đến, đứng xung quanh Tà Lão Nhân, khí thế bàng bạc tỏa ra. Trong đó, ba người cường đại nhất, tu vi đạt đến Thiên Tôn thất, bát trọng.

“Hiện tại người còn cho rằng mấy quyền trục kia của người có tác dụng sao?”

Tà Lão Nhân chỉ vào đông đảo thuộc hạ Thiên Tôn xung quanh, nhìn Lý Trường Sinh bằng ánh mắt khinh thường.

Dám đối nghịch với Ma Giáo?

Đương nhiên hắn đã điều tra rõ ràng tình hình của Ma Giáo, quyền trục “Trấn” kia đã từng xuất hiện trong nhiều trận đại chiến, hắn cũng đã tìm hiểu qua.

Nhưng mà!

Sau khi xem vô số lần lưu ảnh châu!

Tà Lão Nhân kết luận: Uy lực của quyền trục này nhiều nhất là Thiên Tôn nhị trọng cảnh.

Cho dù sau này Chu ma đầu có thể chế tác ra loại mạnh hơn, chắc chắn không thể giết được hắn - một Thiên Tôn đỉnh phong!

Nếu không quyền trục kia thật sự quá biến thái, hoàn toàn không hợp lẽ thường!

“Có tác dụng hay không, lão già ngươi thử một chút sẽ biết!”

Lý Trường Sinh nhìn chín vị Thiên Tôn và trăm vạn Thánh Giả, ánh mắt không hề dao động.

Bởi vì những cường giả này vốn nằm trong dự liệu của bọn họ, kẻ đặc biệt duy nhất chỉ có Tà Lão Nhân mà thôi.

Nhưng mà!

Chỉ là một Thiên Tôn đỉnh phong mà thôi!

Tuy có phần khó giải quyết nhưng không phải hoàn toàn không giải quyết được, chẳng qua chỉ là sẽ lãng phí rất nhiều quyền trục mà thôi!

“Đệ tử Ma Giáo nghe lệnh, giết! Không một tên nào được sống sót!”

Trần Thu vùng quạt xếp trong tay, vô số phong nhận nhanh chóng hình thành, bao phủ về phía đại quân phía trước.

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Bốn trăm vạn ma binh ngửa mặt lên trời gào thét, trường thương trong tay điên cuồng phóng về phía trăm vạn Thánh Giả, huyết sát cuộn cuộn tràn ngập thiên địa. ...

“U tộc trưởng, chúng ta cũng xuất thủ thôi, Minh chủ lần này tự mình giá lâm, chắc chắn là thắng lợi trong tầm tay.”

“Chỉ cần có thể diệt được đại quân Ma Giáo này, chúng ta sẽ lập công lớn, đến lúc đó U tộc trưởng nhất định sẽ được Minh chủ ban thưởng hậu hĩnh.”

Nam tử áo trắng nói với U Lăng, trong ánh mắt tràn đầy kinh hi.

Sự xuất hiện của Tà Lão Nhân khiến hắn rất bất ngờ!

Phải biết rằng!

Là thủ lĩnh Kháng Ma liên minh, cường giả Thiên Tôn đỉnh phong, muốn gặp mặt Tà Lão Nhân là vô cùng khó khăn.

Cho dù với tu vi Thiên Tôn như hắn cũng chỉ gặp qua Tà Lão Nhân một lần khi mới gia nhập Kháng Ma liên minh mà thôi.

Mà giờ đây!

Tà Lão Nhân lại tự mình ra mặt!

Vậy chứng tỏ lần hành động này rất được lão coi trọng, bản thân hắn lần này chẳng phải là lập được đại công sao?

Nam tử áo trắng càng nghĩ càng hưng phấn, vừa phát động U Lăng nhanh chóng phát binh, vừa lao người về phía trước.

Bỗng nhiên!

Phía sau hắn truyền đến một âm thanh uy nghiêm!

“Ra tay đi, đã đến lúc phải ra tay rồi, ngươi hãy chết đi!”

Ngay sau đó!

Nam tử áo trắng cảm thấy ngực mình nhói đau, một thanh trường kiếm từ sau lưng hắn xuyên qua.

“Ngươi...!”

Nam tử áo trắng quay đầu lại, nhìn thấy trường kiếm trong tay U Lãng, ánh mắt hắn lạnh như băng, miệng há hốc nhưng không thốt ra được lời nào nữa.

Bởi vì một kiếm này của U Lãng không chỉ xuyên thủng thân thể hắn, mà còn trực tiếp đánh nát linh hồn hắn.

Chương 878: Dám vũ nhục Giáo chủ, muốn chết à

“Đại nhân Ma Giáo đã hạ lệnh xuất thủ, bản tôn sao có thể không ra tay, ngươi có toan tính của ngươi, bản tôn cũng có ý nghĩ của riêng mình.”

U Lãng lạnh lùng nói.

Sau đó!

Trường kiếm trong tay khẽ động, lập tức thiêu đốt thân thể nam tử áo trắng thành tro bụi.

Một đời cường giả Thiên Tôn!

Trước đó còn đang ảo tưởng lập được đại công!

Giây tiếp theo đã hoàn toàn biến mất khỏi thế gian này!

Trong lúc Thông U tộc phản loạn!

Trên bầu trời!

Tà Lão Nhân nhìn đại quân Ma Giáo chẳng những không chút sợ hãi, ngược lại càng xông lên mãnh liệt, sắc mặt lập tức trở nên âm trầm.

Phải biết rằng!

Hắn là cường giả Thiên Tôn đỉnh phong, mấy trăm vạn năm qua, thế lực nào ở Đông Vực chẳng phải nể mặt hắn ba phần.

Thật không ngờ!

Hiện tại đã là thời đại Đô Mạt Pháp, vậy mà lại có thế lực dám đối nghịch với hắn, quả thực là tự tìm đường chết.

“Đừng nói là lũ binh tôm tướng của các người, cho dù là tên Giáo chủ tự xưng vô địch Đông Vực kia, bọn tọ cũng chẳng để vào mắt.”

“Chỉ là tên ma đầu mượn nhờ ngoại lực mà thôi, nếu không phải hắn có được truyền thừa gì đó, có phân bí bảo, thì chẳng là cái thá gì.”

Tà Lão Nhân nhìn đại quân Ma Giáo lạnh lùng nói, giọng nói đầy vẻ giễu cợt.

Đây không phải hắn nói mạnh miệng!

Mà là hắn thật sự nghĩ như vậy!

Bởi vì hắn đã cẩn thận nghiên cứu hình ảnh chiến đấu của Chu Khung!

Tuy nhìn qua rất tựa như đang dùng thực lực của bản thân nhưng sau khi chiến đấu khí tức khủng khiếp trên người lại nhanh chóng suy yếu.

Rõ ràng là!

Trạng thái vô địch của Chu Khung căn bản không phải chiến lực của hắn, mà là do mượn bí bảo nào đó mà có được.

“Làm càn!”

“Người dám vũ nhục Giáo chủ, lão già, hôm nay bản Đường chủ phải băm thây người vạn đoạn.”

Lý Trường Sinh nổi giận gầm lên, ánh mắt lộ ra vô tận phần nộ.

Không chỉ hắn, tất cả cao tầng Ma Giáo, bao gồm bốn trăm vạn Ma Binh, ánh mắt đều lạnh như băng.

Bởi vì!

Giáo chủ trong lòng bọn họ là tồn tại chí cao vô thượng, bọn họ không cho phép bất kỳ kẻ nào dám bất kính.

“Chết đi!”

“Thủ lệnh của Giáo chủ đây, hãy trấn áp tất cả kẻ địch trên thế gian!”

Băng Ly không chút do dự, lập tức từ trong ngực lấy ra một quyền trục màu đen ném lên trời.

Vù...

Quyền trục màu đen dừng lại giữa không trung rồi nhanh chóng mở ra!

Vô tận ma khí từ trong quyền trục tản ra, bao phủ phương viên mười vạn dặm.

Ngay sau đó!

Một hư ảnh nam tử mặc Ma Thần chiến bào từ trong quyền trục bước ra, tuy không nhìn rõ dung mạo nhưng khí phách bá đạo đã ập vào mặt.

Chỉ một đạo hư ảnh!

Lại cho người ta cảm giác như vô thượng Ma Thần giáng lâm thế gian!

“Cái gì?!”

Đông đảo Thiên Tôn của Kháng Ma liên minh nhìn bóng người áo đen đột nhiên xuất hiện, đều lộ vẻ mặt khiếp sợ.

Bởi vì bọn chúng đều cảm nhận được uy hiếp tử vong từ thân hình kia, phảng phất đối phương chỉ tiện tay vung lên là có thể trấn sát chúng.

“Không thể nào, lão phu đường đường là cường giả Thiên Tôn bát trọng, quyền trục này sao có thể cường đại như thế.”

Một gã Thiên Tôn dị tộc gầm lên giận dữ, thân thể nhanh chóng lùi lại phía sau các Thiên Tôn khác.

“Sao lại mạnh lên nhiều như vậy, rõ ràng lúc Man Châu đại chiến, uy lực quyền trức này còn chưa vượt qua Thiên Tôn nhĩ trọng.”

“Mới có phần thời gian, vậy mà uy lực quyền trức đã tăng lên tới Thiên Tôn đỉnh phong, ngay cả lão phu cũng có thể cảm nhận được nguy hiểm.”

Tà Lão Nhân nhìn bóng người bước ra từ trong quyền trức, trong lòng bắt đầu gào thét điên cuồng, thậm chí sinh ra ý muốn rút lui.

Không chỉ bởi vì quyền trức quá mức cường đại!

Mà là nếu Chu ma đầu đã có thể chế tạo ra quyền trức cường đại như thế, vậy thực lực của hắn tuyệt đối không yếu như lão nghĩ.

Ít nhất cũng phải ngang bằng, không, thậm chí còn mạnh hơn lão!...

Trên bầu trời!

Thân hình hư ảo khoác Ma Thần chiến bào, ánh mắt lạnh lùng quét qua thiên địa, cuối cùng khóa chặt trên người Tà Lão Nhân.

Hắn lạnh lùng thốt:

“Trấn!”

Một chữ thốt ra, thiên địa như muốn sụp đổ!

Vô tận ma khí điên cuồng ngưng tụ, chỉ chỉ trong nháy mắt, ma khí đã tạo thành một chữ “Trấn” khổng lồ vạn trượng.

Ầm!

Chữ “Trấn” vừa hình thành lập tức hướng Tà Lão Nhân trấn áp xuống, nơi đi qua, không gian vỡ vụn, vạn vật sụp đổ.

“Chết tiệt!”

Tà Lão Nhân không khỏi thốt ra một tiếng chửi thề, lão có thể cảm nhận được mình đã bị chữ “Trấn” kia khóa chặt.

Nếu đã không thể trốn, vậy thì chỉ có thể liều mạng!

Dù sao lão cũng là cường giả Thiên Tôn đỉnh phong, mặc dù bị chữ “Trấn” kia dọa cho sợ hãi nhưng chẳng bao lâu sau đã lấy lại bình tĩnh.

“Thiên Tà Thần Chương! Phá!”

Tà Lão Nhân hét lớn, khí thế toàn thân bùng nổ, tà khí vô tận tràn ngập thiên địa.

Một chương nhanh như chớp đánh ra!

Chương 879: Chỉ là pháp tắc lĩnh ngộ há chẳng đơn giản 1

Không gian lập tức vỡ vụn, vô số pháp tắc trở nên hỗn loạn!

Trong chốc lát, thiên địa như chỉ còn lại chữ “Trần” cùng một chương kia, uy lực cường đại khiến ba đạo quân phía dưới đều phải tạm dừng chiến đấu.

Àm! Âm! Âm!

Tiếng va chạm điên cuồng vang vọng khắp đất trời, dư chấn vô tận bắt đầu tứ tán, đại địa nứt toác, hư không xuất hiện vô số hắc động.

Ba đạo quân phía dưới vội vàng rút lui ra ngoài vạn dặm, nếu không dư chấn khủng khiếp kia ắt sẽ khiến bọn chúng tan xác!

Vút!

Một tiếng xé gió vang lên!

Chỉ thấy Tà Lão Nhân bị đánh bay ra ngoài trăm dặm, đứng thẳng giữa không trung, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng rỉ máu tươi.

“Không thể nào, một quyền trực sao có thể làm bốn tọa bị thương? Nếu Chân Nhân đích thân đến đây, chẳng phải có thể dễ dàng lấy mạng lão phu?”.

Ánh mắt Tà Lão Nhân tràn đầy kinh hãi.

Phải biết rằng, lão ta vẫn luôn cho rằng thực lực của Chu Khung có phần khoác lác, cho dù mạnh hơn thì cũng chỉ hơn

lão ta một chút mà thôi.

Ai ngờ!

Thực lực hẳn ta lại kinh khủng đến mức có thể dùng một quyền trực đánh thương lão, phải biết lão ta trong số các đỉnh phong Thiên Tôn cũng được xếp hạng khá cao.

Hơn nữa, nguyên nhân lão ta dám thành lập Kháng Ma liên minh, là bởi vì bản thân có át chủ bài, tuy rằng không đến mức như Chu ma đầu kia có thể tru sát hai vị Đế Quân.

Nhưng cũng đủ để bảo toàn tính mạng trước tay cường giả Đế Cảnh bình thường!

“Mẹ nó, quyền trực của Chu ma đầu thật đáng sợ, ngay cả Thiên Tôn đỉnh phong như Tà Lão Nhân cũng bị thương!”.

“Đúng vậy, chẳng phải nếu Chu ma đầu sản xuất hàng loạt quyền trực này thì Ma Giáo sẽ trở nên bất khả chiến bại sao?”.

“Nói nhảm, quyền trực lợi hại như vậy, điều kiện chế tạo chắc chắn vô cùng hà khắc, người tưởng là giấy lộn, muốn làm bao nhiêu là làm được à?”.

Đám đông cường giả chứng kiến Tà Lão Nhân bị chữ “Trấn” đánh học máu, ai nấy đều kinh hãi tột độ.

Bởi vì!

Uy lực của quyền trực chữ “Trấn” đã vượt xa tưởng tượng của bọn họ, nếu có thể sản xuất hàng loạt, vậy hậu quả sẽ thật...

Nhưng sau khi phân tích!

Tất cả đều phủ nhận khả năng này, dù sao bảo vật nghịch thiên như vậy, tuyệt đối không thể chế tạo quá nhiều.

Thế nhưng ngay sau đó!

Tất cả đều trợn mắt há mồm!

“Chuyện này... Các người mau nhìn kia...”.

Một gã cường giả nhìn về phía chiến trường, thất thanh kêu lên.

Lúc này!

Những cường giả khác không cần phải nhắc nhở cũng đã nhìn về phía chiến trường, tất cả đều há hốc mồm, như nhìn thấy quỷ.

Chỉ thấy!

Trên chiến trường!

Lý Trường Sinh nhìn quyền trục chữ “Trần”, không giết chết được Tà lão nhân, cũng chẳng có gì bất ngờ.

Lão quái vật sống vô số năm như vậy, nếu một quyền trục đã dễ dàng bị trấn chết, đó mới là có vấn đề.

Nhưng một quyền trục không được, vậy thì hai quyền cùng lên!

“Giết!”

Lý Trường Sinh hét lớn một tiếng, nhanh chóng lấy từ trong ngực ra một quyền trục ném về phía Tà lão nhân.

Cùng lúc đó!

Trần Thu, Chử Khai Sơn cũng đều nhao nhao từ trong ngực lấy ra quyền trục, ném về phía những cường giả Thiên Tôn khác.

Còn Hùng Phách Thiên cùng các trưởng lão ngoại môn thì dẫn đại quân Ma giáo xung kích đại quân Kháng Ma liên minh.

“Vãi cả nôi, ta rút lại những lời vừa nói, chế tác quyền trục này, có lẽ không khó lắm. (???)”

Một cường giả đang quan sát từ xa trong hư không, nhìn ba quyền trực mà đám cao tăng Ma Giáo lần nữa ném ra, bắt lực thốt lên. ...

“Đều xông lên cho lão phu, đây chắc chắn là tất cả quyền trực của bọn chúng, diệt lũ đại quân này, lão phu sẽ ban cho các ngươi một hồi cơ duyên.”

Tà lão nhân hét lớn, khí thể toàn thân bùng nổ, hai tay kết ấn quyết, tà khí trong phạm vi vạn dặm điên cuồng ủa ra.

Ba vị Thiên Tôn đỉnh tiêm của Kháng Ma liên minh nghe vậy, ánh mắt đều lộ ra một tia kích động.

Với tu vi như bọn hắn hiện giờ, mỗi bước tiến đều gian nan trùng điệp, mà thứ có thể khiến Tà lão nhân gọi là cơ duyên...

Chắc chắn có thể giúp bọn hắn tiến thêm một bước!

Đương nhiên!

Đây cũng không phải là điều quan trọng nhất!

Quan trọng nhất là những quyền trực trên không trung kia đã khóa chặt bọn hắn, cho dù có chống cự hay không thì kết quả cũng như nhau.

Bởi vậy!

Chỉ có thể liều một phen!

“Khai Thiên Tịch Địa Chưởng!”

“Huyết Sát Phong Thiên Quyền!”

“Thiên Thập Địa Hãm Tử Kim Chùy!”

Từng tiếng hét kinh thiên động địa vang lên, mấy đạo công kích khủng bố đánh về phía những quyền trực trên không trung.

Vù! Vù! Vù!

Ba quyền trục đều nhanh chóng mở ra, ba bóng người mặc áo bào đen khùng bổ từ bên trong bước ra.

“Trần Trần Trần!”

Chưa đầy một cái chớp mắt!

Ba chữ “Trần” khổng lồ do ma khí tạo thành xuất hiện giữa thiên địa, hoành hành trấn áp về phía trước.

Àm...

Àm ầm...

Chấn động khùng bổ không ngừng vang vọng giữa thiên địa, hư không trong phạm vi mấy vạn dặm đều sụp đổ, tan thành hư vô.

Chương 880: Chỉ là pháp tắc lĩnh ngộ há chẳng đơn giản 2

Vô số công kích khủng bố đánh lên chữ “Trấn”, tất cả đều nhanh chóng bị tan vỡ, biến mất.

Mà chữ “Trấn” ngoại trừ tiêu hao một phần, căn bản không có chút phản ứng nào khác, vẫn tiếp tục trấn áp.

“Không ổn! Uy lực quyền trục này quá mạnh, thực lực của chúng ta căn bản không đủ để chống lại.”

Một cường giả dị tộc Thiên Tôn bát trọng bỗng gầm lên.

Hắn nhìn công kích mạnh nhất mình đánh ra căn bản không sinh ra hiệu quả, chỉ trong nháy mắt nội tâm dâng dâng sợ hãi.

Hắn muốn chạy trốn!

Nhưng hắn có thể cảm giác được một quyền trục trong đó đang khóa chặt hắn, khiến hắn không cách nào thoát đi.

“Chỉ có thể chết đạo hữu không thể chết bản đạo!”

Thiên Tôn dị tộc nhìn hai tên đồng bọn bên cạnh, khuôn mặt dần dần lạnh như băng, miệng quát lớn:

“Như vậy căn bản không được, hai người giúp ta tranh thủ một hơi thở thời gian, ta muốn thi triển đại chiêu!”

Dứt lời!

Thiên Tôn dị tộc nhanh chóng lui về phía sau hai tên đồng bọn, hai tay kết ấn như bay, khí thế trên người không ngừng tăng vọt.

“Được!”

Hai gã đỉnh cấp Thiên Tôn kia không chút nghi ngờ, vội vàng điều động tất cả pháp lực trong cơ thể, lần nữa đánh ra công kích ngăn cản chữ “Trấn”.

Đột nhiên!

Thiên Tôn dị tộc song chương đánh úp về phía sau lưng hai tên đồng bọn, hai chương này hẳn hoàn toàn dùng toàn lực.

Ầm! Ầm!

Hai tiếng nổ vang trời!

Hai gã đỉnh cấp Thiên Tôn không chút phòng bị căn bản không kịp phản ứng, trực tiếp bị Thiên Tôn dị tộc đánh bay ra ngoài.

“Chúa ơi, đây là người sói à? Vừa rồi ta còn tưởng hẳn muốn liều mạng, không ngờ lại tàn nhẫn như vậy.”

Một cường giả đang vây xem chứng kiến hành động của Thiên Tôn dị tộc trong chiến trường, lập tức kinh hãi thốt lên.

Những sinh linh khác cũng đều khóe miệng giật giật, bọn họ chỉ thấy tên Thiên Tôn dị tộc kia nói gì đó.

Sau đó liền một chương đánh bay hai tên đồng bọn!

Mẹ kiếp, chẳng lẽ đây là nội ứng của Ma Giáo cài vào Kháng Ma liên minh hay sao?

“Khôn kiếp! Tiết lão nhị, ngươi dám lừa gạt chúng ta, uống công bản tôn còn coi ngươi là huynh đệ tốt!”

“Tiết lão nhị, nếu Thiên Tà ta vượt qua được kiếp nạn này, nhất định thế không đội trời chung với ngươi!”

Hai gã đỉnh cấp Thiên Tôn điên cuồng nguyên rửa.

Bọn họ muốn không chế thân thể nhưng Thiên Tôn dị tộc đã dùng toàn lực đánh ra một chương, khiến bọn họ căn bản không dừng lại được.

Bây giờ phải làm sao?

Chỉ có thể liều mạng!

Trong mắt hai đại Thiên Tôn lóe lên vẻ điên cuồng, đồng thời thiêu đốt tinh huyết, thậm chí thiêu đốt linh hồn.

Phá Thiên Nhất Kích!

Vạn pháp đều diệt!

Rầm! Rầm!

Liên tiếp hai tiếng nổ lớn chấn động cả bầu trời, hai đại Thiên Tôn không chút bất ngờ bị chấn thành tro bụi!

Hô!

Thiên Tôn dị tộc chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, bởi vì hai quyền trục phía trước hắn đã hoàn toàn vỡ vụn.

“Mẹ nó, còn muốn trả thù bốn tôn cũng phải có mạng chứ, phi!”

Dị tộc Thiên Tôn phun nước bọt vào tro bụi phiêu tán trong thiên địa, hắn nào quên vừa rồi hai tên kia còn uy hiếp hắn.

Bên kia!

Tà Lão Nhân thi triển toàn lực, vô số đạo công kích mạnh mẽ đánh về phía quyền trục, thậm chí trên mặt còn hiện lên màu đỏ như máu.

Rõ ràng!

Hắn đang thiêu đốt tinh huyết trong cơ thể để tăng cường thực lực!

Ầm!

Theo một tiếng nổ kinh thiên, quyền trục trước mặt Tà Lão Nhân rút cuộc vỡ vụn, chậm rãi tiêu tán trong thiên địa.

“Khắc... khắc..., chỉ là một quyền trục sao có thể trấn áp lão phu, hôm nay các ngươi đừng hòng sống sót.”

Tà Lão Nhân nhìn quyền trục vỡ nát, trên mặt lập tức tràn đầy vui mừng, ánh mắt nhìn về phía đám người Lý Trường Sinh trở nên âm độc.

Giờ phút này hắn không còn ý định thu phục đám người Lý Trường Sinh nữa, hắn nhất định phải bắt đám người này lại, tra tấn đến chết.

Nếu không hắn không thể nào giải được oán khí trong lòng!

Còn chuyện Thiên Tôn dị tộc phía dưới kia vì mình mà âm chết hai người khác, hắn cũng thấy rõ nhưng chẳng muốn nói gì.

Bởi vì cái gọi là Kháng Ma liên minh này chẳng qua là cơ cấu vơ vét của cải do hắn dựng nên, bên trong ai chết hắn cũng mặc kệ.

Vài vị đại Thiên Tôn đỉnh tiêm phía trên cùng quyền trục đánh đến long trời lở đất!

Hai lộ đại quân phía dưới cũng chính thức giao chiến, bốn triệu quân Ma Giáo hoàn toàn áp đảo đại quân Kháng Ma liên minh mà đánh.

“Giết!”

Cương đao trong tay một gã cường giả Liên Minh chém về phía tên ma binh phía trước, đao quang khủng khiếp tràn ngập thiên địa.

Tên ma binh nhìn đao quang chém tới, trong mắt ngưng tụ sát khí, khoe miệng khinh thường nói:

“Muốn chết!”

Chỉ thấy trường thương trong tay tên ma binh đâm thẳng ra, thương chi pháp tắc tràn ngập thiên địa, trực tiếp phá toái đao quang, xuyên thủng thân thể đối phương.

Phụt...

Tên cường giả Liên Minh phun ra một ngụm máu tươi, cúi đầu nhìn trường thương xuyên thủng thân thể, trong mắt lóe lên vẻ không thể tin nổi, nói:

Chương 881: Người có xướng với Ma Giáo?

“Thương chi pháp tắc, chỉ là Đại Thánh sơ kỳ, vậy mà đã lĩnh ngộ Thương chi pháp tắc, người rốt cuộc là ai?”

Hừ!

Tên ma binh hừ lạnh một tiếng, rút trường thương trong tay về, lạnh lùng nói:

“Pháp tắc mà thôi, lĩnh ngộ cũng chẳng khó khăn gì.”

“Còn ta là ai, nghe cho kỹ đây, lão tử chính là Ma Binh đệ tam quân, doanh thứ tám... Bách phu trưởng Tiền Hạo đây.”

Chẳng khó khăn gì?

Còn là Bách phu trưởng?

Khóe miệng tên cường giả Liên Minh giật giật, chỉ là một tên Bách phu trưởng ma binh, vậy mà đã lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc.

Kháng Ma liên minh còn đánh đắm cái gì nữa!

Đây chẳng phải là thọ tinh uống thuốc độc, tự tìm đường chết sao!

“Ta hồi hận rồi... A...”

Trong lòng tên cường giả Liên Minh bi than một tiếng, khí thế trên người nhanh chóng suy yếu cho đến khi hóa thành hư vô, ngã vật xuống đất.

Lúc này!

Đại quân Ma Giáo đã bắt đầu nghiền nát đại quân liên minh, vô số đạo pháp tắc tràn ngập chiến trường.

“Mẹ kiếp, lũ Ma Giáo này sao đều lĩnh ngộ được pháp tắc? Chẳng lẽ giờ lĩnh ngộ pháp tắc dễ dàng đến vậy?”

“Gần nửa số Ma binh đều lĩnh ngộ được pháp tắc, chẳng lẽ đây không phải đang nói đùa sao?”

“Xem ra mấy chục vạn năm nay lão phu sống uổng phí rồi, còn không bằng một tên tiểu binh Ma Giáo!”

Những cường giả đứng xem nhìn Ma binh chiến đấu phía dưới, trong lòng gào thét, phảng phất như bị kích thích dữ dội.

Phải biết rằng!

Lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc!

Từ thời Thượng Cổ đã là chuyện vô cùng khó khăn, đặc biệt là hiện tại đang ở thời đại Mạt Pháp, càng thêm gian nan.

Rất nhiều cường giả Đại Thánh đỉnh phong sống mấy chục vạn năm, đến chết cũng chưa lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc!

Thế mà!

Trong số bốn trăm vạn Ma binh phía dưới, lại có đến mấy chục vạn tên lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc.

Số lượng này!

E rằng cộng cả Đông Vực lại không bằng một phần mười, quả thực vượt quá nhận thức của bọn họ.

“Chẳng lẽ trong Ma Giáo có bảo vật giúp người ta lĩnh ngộ pháp tắc? Nếu không thì tình huống này thật sự không bình thường.”

Một gã cường giả Nhân tộc như nghĩ đến điều gì, vội vàng nói ra suy đoán của mình.

Các cường giả khác nghe vậy đều biến sắc, bọn họ đều tán thành lời này, trong lòng dậy sóng.

Không ít cường giả đã bắt đầu nghĩ cách gia nhập Ma Giáo, bởi vì sức hấp dẫn của việc lĩnh ngộ pháp tắc quá lớn.

Bởi vì bất kỳ cường giả nào ở cảnh giới Đại Thánh mà lĩnh ngộ được pháp tắc, đều có thể xưng là tuyệt thế thiên kiêu!

Trên chiến trường!

Đại quân liên minh đã hoàn toàn bị đánh cho choáng váng, mới giao thủ chưa đầy mười hơi thở, trăm vạn đại quân đã thương vong hơn một phần mười.

Cứ tiếp tục như vậy!

Chưa đến một nén nhang, đại quân liên minh sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn!

“Chuyện gì thế này? Không phải nói Kháng Ma liên minh chúng ta có đồng minh ở đây sao? Ba trăm vạn viện quân đâu?”

Một gã cường giả liên minh vừa phun máu tươi, vừa ngửa mặt lên trời gào thét, trong mắt tràn đầy sợ hãi, hắn cảm giác mình sắp chết đến nơi.

Không chỉ hắn, tất cả binh sĩ liên minh đều lộ vẻ kinh hoàng, bởi vì bọn họ nhận ra mình căn bản không phải đối thủ của Ma binh.

Thậm chí còn không cùng một đẳng cấp!

Tựa như một đám người lớn đang đánh trẻ con, hơn nữa còn là bốn trăm người lớn đánh một trăm đứa trẻ, hoàn toàn nghiền ép.

“Viện binh đến rồi! Viện binh đến rồi!”

Một cường giả liên minh ngoái đầu nhìn thoáng qua, lập tức vui mừng hô to, trên mặt hiện rõ vẻ vui mừng.

Nghe được tiếng hô của hắn!

Tất cả binh sĩ liên minh khác đều kinh ngạc ngoái đầu nhìn lại, chỉ thấy ba trăm vạn con cháu Thông U tộc đang nhanh chóng tiến về phía mình.

Nhất thời!

Nội tâm tất cả đều bình ổn trở lại!

Mặc dù sau khi ba trăm vạn đại quân này đến, có lẽ bọn họ vẫn chưa phải là đối thủ của đại quân Ma Giáo.

Nhưng!

Ít nhất không đến mức bị tàn sát một cách thảm khốc như vậy, chỉ cần có thể chèo chống thêm một khoảng thời gian nữa.

Bọn họ tin tưởng, mình chủ nhà mình nhất định có thể giải quyết đám cao tăng Ma Giáo kia, đến lúc đó đại quân Ma Giáo này sẽ chẳng còn gì đáng ngại.

Đáng tiếc!

Bọn họ đã làm!

“Giết!”

Một binh sĩ Thông U tộc nhanh chóng lao đến trước mặt đại quân liên minh!

“Huynh đệ, các người cuối cùng cũng đến rồi, mau tới giúp ta giết địch!”

Một cường giả liên minh đang giao đấu với ma binh, cảm nhận được hơi thở của đám người Thông U tộc ở phía sau, lập tức kinh hãi lên tiếng.

Lúc đến đây bọn họ đã được báo trước, có đồng minh đang ở đây chờ tiếp ứng, chính là con cháu Thông U tộc của U Châu này.

Bởi vậy, hắn hoàn toàn không hề có phần đề phòng nào với đám người Thông U tộc phía sau, thậm chí còn cố ý tiến lại gần bọn họ hai bước.

“Chết đi!”

Tên đệ tử Thông U tộc kia lập tức rút đao đâm thẳng vào tim gã cường giả liên minh, mặc kệ ánh mắt kinh hãi của hắn, trực tiếp chấn nát thân thể đối phương.

Chương 882: Tà Lão Nhân sắp chạy thoát 1

Sau đó!

Hắn cung kính cúi đầu bẩm báo với ma binh:

“Đệ tử Thông U tộc, tham kiến các vị đại nhân Ma Giáo, dám sâu kiến này cứ để chúng ta xử lý là được, đừng để làm bận tay các vị đại nhân.”

“Thú vị!”

Tên ma binh kia gật đầu.

Hắn ta không hề tỏ ra bất ngờ trước hành động của đám người Thông U tộc, bởi vì chuyện Thông U tộc đầu hàng Ma Giáo, bọn họ đều đã biết từ trước.

“Mẹ kiếp, các ngươi không phải viện binh sao, sao lại ra tay với ta? Ngươi đánh nhầm người rồi!”

“Khôn kiếp! Lũ chó má các ngươi, dám phản bội Kháng Ma liên minh chúng ta, các ngươi chết chắc rồi!”

“Các vị đại ca, tha cho ta, ta vô tội, ta sai rồi, ta không nên gia nhập cái Kháng Ma liên minh kia, tha cho ta... A...”

Vô số tiếng gầm gừ phẫn nộ cùng với những tiếng kêu gào thảm thiết vang vọng khắp đất trời.

Vốn dĩ liên minh đại quân đã chẳng phải đối thủ của Ma binh, sau khi đại quân Thông U tộc gia nhập, lại càng thêm bất lợi!

Chỉ trong thời gian chưa tới trăm hơi thở!

Tiếng chém giết phía dưới bỗng ngưng im bất, bởi vì tất cả đại quân kháng ma đều đã nằm la liệt trên mặt đất!

Chỉ còn sót lại một vài cường giả Tôn Giả trở lên, vẫn đang liều chết chém giết với đông đảo cao tầng Ma Giáo!

Nhưng tất cả đều rơi vào thế hạ phong, chủ yếu là cao tầng Ma Giáo nếu không địch lại liền lấy quyền trục ra dùng, dù sao trước kia quyền trục cũ còn chưa dùng tới bao giờ.

Lúc này!

Trên bầu trời!

Tà Lão Nhân đánh nát quyền trục chữ “Trấn”, cười lớn hai tiếng, ánh mắt bất chợt liếc nhìn chiến trường phía dưới, nhất thời sững sờ.

Mẹ nó?

“Điều này sao có thể, trăm vạn đại quân của ta đâu, sao lại tử trận nhanh như vậy?”

Trong mắt Tà Lão Nhân lóe lên một tia kinh hãi.

Cho dù là với tu vi Thiên Tôn đỉnh phong của lão, không thể bình tĩnh nổi, thật sự cảnh tượng này quá mức hãi hùng.

Trăm vạn cường giả cảnh giới Thánh Giả trở lên, vậy mà chỉ vùn vùn chưa tới trăm hơi thở đã tan thành mây khói.

Cho dù là giết heo không thể nào nhanh như vậy!

“Không đúng, Thông U tộc này lại dám phản bội!”

Tà Lão Nhân lập tức phát hiện điểm mấu chốt, ba trăm vạn đệ tử Thông U tộc căn bản không hề giao chiến với đại quân Ma Giáo.

Hơn nữa tất cả đều tỏ ra cung kính với ma binh của Ma Giáo, tựa như đang hầu hạ trưởng bối của mình vậy.

“U Lãng, người dám phản bội ta, người muốn chết sao!”

Tà Lão Nhân nhìn U Lãng phía dưới gầm lên giận dữ, tà khí toàn thân tản ra, khiến thiên địa rung chuyển.

U Lãng phía dưới nghe thấy Tà Lão Nhân gào thét, hai mắt nheo lại, hẳn có thể cảm nhận được tu vi khủng khiếp của đối phương.

Nhưng tên đã bắn thì không thể quay đầu lại!

Hiện tại nếu đã đầu phục Ma Giáo, vậy thì không thể do dự nữa, bằng không sẽ đắc tội cả hai bên.

Điều hắn cần làm bây giờ là ôm chặt lấy đùi Ma Giáo!

“Lão thất phu, chỉ bằng người cũng muốn đối nghịch với các vị đại nhân Ma Giáo, người xứng sao?”

“Đừng nói là Giáo chủ đại nhân vô địch vũ trụ, cho dù là Lý Trường Sinh đại nhân, Trần Thư đại nhân... không phải là người mà người có thể đắc tội, còn không mau quỳ xuống chịu chết.”

U Lãng quát lớn.

Trong giọng nói tràn ngập sự cung nghênh đối với Ma Giáo, tựa như Tà Lão Nhân đỉnh phong Thiên Tôn, so với Ma Giáo, ngay cả một cái móng tay không bằng.

Có thể nói là vô mông ngựa đến nỗi vang dội cả đất trời!

Nghe U Lãng nói, Tà Lão Nhân tức giận đến mức bốc khói tai, khí thế trong cơ thể cũng bắt đầu hỗn loạn.

“Mẹ kiếp, người phản bội thì phản bội!

Vũ nhục lão phu là có ý gì, hơn nữa lão phu đã mấy trăm vạn tuổi, há lại để người vũ nhục.”

“Người... Làm càn!”

Tà Lão Nhân hét lớn một tiếng, khí thể toàn thân bùng phát, tà khí cuộn cuộn nhanh chóng ngưng tụ.

“Các người đã chủ động tìm chết, vậy đừng trách bản tọa...”

Tà Lão Nhân lời còn chưa dứt, đột nhiên thốt ra một câu thô tục.

Bởi vì hắn phát hiện Lý Trường Sinh ở đối diện lại lấy ra một quyển trục từ trong ngực, vẻ mặt cười nham hiểm nhìn hắn.

“Điều này sao có thể, chẳng lẽ Chu ma đầu kia chế tác quyển trục thật sự rất đơn giản hay sao, một đường đại quân lại có năm quyển trục?”

“Khà khà, rõ ràng ta chọn quả hồng mềm, sao lại mạnh như vậy, không phù hợp lẽ thường.”

Tà Lão Nhân trong lòng điên cuồng mắng thầm.

Kế hoạch ban đầu của hắn là thông qua việc tiêu diệt đại quân Ma Giáo này, đề cao danh hiệu của hắn trong Kháng Ma liên minh.

Sau đó bắt đầu điên cuồng khuếch trương thế lực, thu nhận thờ phụng của đệ tử để tăng cường nội tình, nghênh đón Mạt Pháp đến.

Về phần triệt để diệt Ma Giáo!

Điểm này Tà Lão Nhân căn bản chưa từng nghĩ tới, trước không nói làm như vậy không cần thiết, mà chính hắn cũng chưa chắc đã đánh thắng được Chu ma đầu.

Nhưng!

Hiện tại kế hoạch đã hoàn toàn rối loạn, thực lực của đại quân Lý Trường Sinh vượt quá dự đoán của hắn, uy lực của

quyền trực cũng mạnh hơn so với hẫng tưởng tượng.

Chương 883: Tà Lão Nhân sắp chạy thoát 2

Cứ tiếp tục đánh như vậy!

Cho dù diệt được đại quân này, e rằng bản thân cũng sẽ bị trọng thương, hoàn toàn là được không bù mất.

Bởi vì cái gọi là: Giữ được núi xanh, không lo không có củi đốt!

Trong lòng Tà Lão Nhân trời dậy ý nghĩ muốn rút lui, hơn nữa nhanh chóng tăng cường.

“Tha mạng, ta là bị lão già hộm hộm kia... A...”

Phía dưới có một tiếng hét thảm chấn động thương khung.

Chỉ thấy Hùng Bá Thiên một chiêu Thiết Sơn Khảo, trực tiếp đánh một cường giả Thiên Tôn Kháng Ma liên minh thành tro bụi.

Cùng lúc đó!

Những cường giả Thiên Tôn khác của Kháng Ma liên minh cũng đều bị cao tăng Ma Giáo dùng quyền trực đánh chết.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ chiến trường!

Đại quân khủng khiếp của Kháng Ma liên minh, chỉ còn lại Tà Lão Nhân và một Thiên Tôn dị tộc đang cẩn thận rút lui.

“Hừ, hôm nay coi như các người mạng lớn, lão phu không tin các người có thể cả ngày ôm quyền trực ngủ.”

“Sau này lão phu sẽ âm thầm đánh lên đại quân Ma Giáo các người, ta không tin không giết được các người.”

Tà Lão Nhân phần nộ quát to một tiếng, thân hình bắt đầu cấp tốc lướt về phía sau, nhìn chằm chằm đám người Lý Trường Sinh, ánh mắt tràn ngập sát ý. ...

Trên không đại quân Ma Giáo!

Đám người Lý Trường Sinh nhìn Tà Lão Nhân buông lời hung ác, toán tính bỏ chạy, đều nhú mày.

Bởi vì Tà Lão Nhân tuy có phần ngoài mạnh trong yếu nhưng không thể không thừa nhận lời hắn nói rất có lý.

Các cao tăng Ma Giáo há có thể lúc nào cũng ôm quyền trực mà ngủ, nhờ đâu bị lão già này nắm được cơ hội, vậy thì nguy hiểm thật.

“Có thể dùng quyền trực còn lại trực tiếp trấn sát hắn hay không?”

Trần Thư nhìn Lý Trường Sinh, giọng điệu lạnh lẽo, có thể thấy lời nói uy hiếp vừa rồi của Tà Lão Nhân khiến hắn phần nộ tới mức nào.

“Không được, tốc độ của lão già đó quá nhanh, quyền trực không thể nào khóa được.”

Lý Trường Sinh lắc đầu, giọng điệu tràn đầy tiếc nuối.

Tuy quyền trực chữ “Trấn” vô cùng cường đại nhưng không phải vạn năng, nó chung quy chỉ là vật chết.

Nếu kẻ địch muốn chạy trốn!

Đặc biệt là cường giả đứng đầu như Tà Lão Nhân, quyền trực chữ “Trấn” căn bản không thể khóa định được hắn.

“Tà lão đầu, uống cho ngươi là cường giả đứng đầu, vậy mà lâm trận bỏ chạy, ngươi chính là kẻ bất tài.”

“Có bản lĩnh thì trở lại đại chiến ba vạn hiệp với Vạn gia gia, xem Vạn gia gia ta có đánh ngươi ra phân hay không.”

“ ... ”

Đông đảo cao tầng Ma Giáo nhao nhao mắng về phía Tà Lão Nhân đang tháo lui, lời lẽ khó nghe vô cùng.

Đáng tiếc!

Tà Lão Nhân đã không còn chiến ý, mặc cho đám người kia nhục mạ thế nào, không hề dừng lại.

“Haiz, ngoại vật chung quy chỉ là ngoại vật, trách không được Giáo chủ nói, chỉ có thực lực bản thân cường đại mới là quan trọng nhất.”

Trần Thu lắc lắc quạt xếp trong tay, thở dài một hơi thật sâu.

“Đúng vậy, từ sau đại chiến Man Châu, chẳng phải chúng ta đều trở nên tự đại hay sao?”

“Giáo chủ đại nhân là thiên hạ vô địch nhưng chúng ta còn kém xa lắm, luôn dựa vào quyền trục đối địch há phải là thượng sách.”

Lý Trường Sinh có phần thất vọng nói.

Các cao tầng Ma Giáo khác cũng đều ảm đạm, bọn họ đều tựa như Lý Trường Sinh, phát hiện bản thân đã trở nên tự đại.

Ma Giáo nhanh chóng quật khởi, cộng thêm thực lực bản thân tăng vọt, khiến bọn họ có phần tự mãn.

Ngay cả lúc vừa nhìn thấy Tà Lão Nhân, bọn họ đều rất khinh miệt, thậm chí không thèm để ý.

Cho rằng dù sao cũng có quyền trục do Giáo chủ chế tạo, Tà Lão Nhân căn bản không phải là đối thủ của bọn họ.

Nhưng bây giờ!

Quyền trục tuy hữu dụng nhưng địch nhân sau khi dọa nạt bọn họ liền muốn chạy trốn, bọn họ lại không có cách nào

ngăn cản.

Nếu bản thân bọn họ có thực lực Thiên Tôn đỉnh phong, vậy uy hiếp của Tà Lão Nhân này còn tính là cái rắm gì.

Phía dưới!

Đông đảo tộc lão Thông U tộc ngẩng đầu nhìn Tà Lão Nhân chạy trốn phía trên, ánh mắt tràn đầy khiếp sợ.

Tà Lão Nhân cường đại đến cực điểm trong mắt bọn họ, lại bị mắng như chó điên cuồng chạy trốn.

Đồng thời!

Đám cao tầng Ma Giáo này tựa như còn chưa hài lòng, thật tựa như không trực tiếp giết chết Tà Lão Nhân thì rất tiếc nuối.

Hay lắm!

Một đám đội ngũ mạnh nhất không quá Thiên Tôn nhị trọng, vậy mà đánh chạy Thiên Tôn đỉnh phong không nói, còn muốn trấn sát đối phương.

Đây cũng quá cao cấp phàm thi đấu đi!

“Quả nhiên, tâm tư của đại nhân vật Ma Giáo, không phải hạng người như chúng ta có thể đoán được, chúng ta còn kém xa.”

U Lãng lẩm bẩm.

Nhìn đông đảo cao tầng Ma Giáo phía trên tràn ngập ngưỡng mộ, nội tâm càng thêm kiên định ý nghĩ của mình.

Sở dĩ hấn phản bội Kháng Ma liên minh, trực tiếp đầu hàng Ma Giáo, không chỉ vì an toàn của Thông U tộc.

Mà còn là vì chính hấn!

Hấn muốn mượn công lao này để thu được một cơ hội gia nhập Ma Giáo, như vậy hấn mới có thể hoàn thành lộ xác.

Chương 884: Lão phu gây dựng Kháng Ma liên minh chính là vì Giáo chủ đại nhân

Ngay khi cao tằng Ma Giáo đều phần nộ dị thường, Tà Lão Nhân đã sắp biến mất ở trước mắt mọi người.

Chân trời đột nhiên truyền đến hai tiếng chó sủa!

Uông! Uông!

“Đây là, đây là giọng nói của Bạch đại nhân, là Giáo chủ đến!” Lý Trường Sinh hơi động lỗ tai, vui mừng nói.

Không cần hẳn nhắc nhở!

Các cao tằng Ma Giáo khác đều đưa mắt nhìn về phương xa, bọn họ cũng đều nghe được tiếng chó sủa.

Đối với giọng nói của Đại Bạch, bọn họ đều có thể phân biệt ra được, không phải nghe nhiều, mà là bởi vì bọn họ đều đã từng nhận “ban ân” của Đại Bạch.

Chỉ trong nháy mắt!

Tất cả cường giả đều đưa ánh mắt nhìn về một chỗ phương xa!

Chỉ thấy nơi đó chín con Ma Long kéo lấy phi liên thật lớn, nhanh chóng chạy tới nơi này.

Rống! Rống! Rống!

Thanh âm Ma Long gào thét vang vọng trong thiên địa, ma khí cuộn cuộn, sát khí, huyết khí tràn ngập thiên địa.

Cường giả vậy xem nơi xa trông thấy Ma Long Phi Liễn từ phương xa cực tốc lao tới, đều khiếp sợ vô cùng.

“Sao Chu ma đầu lại đến đây? Chẳng lẽ hần biết đại quân Ma Giáo gặp nguy nan nên cố ý đến đây?”

“Mẹ nó! Chín con Ma Long kia từ khi nào đã tiên hóa đến Tôn Giả cảnh rồi? Lão phu sống mấy chục vạn năm, vậy mà còn không bằng một con rồng kéo xe.”

“Bất kể vì sao, lần này Tà Lão Nhân tiêu rồi. Gặp Chu ma đầu tự mình đến, chắc chắn phải bỏ mạng.”

Tùng đạo ý niệm nhanh chóng giao lưu.

Bọn họ có kẻ khiếp sợ khi Chu ma đầu đến, có kẻ hả hê khi người gặp họa, có kẻ lại mang vẻ mặt xem kịch hay.

Thậm chí có kẻ còn lấy Lưu Ảnh Châu ra, định ghi lại cảnh chiến đấu thê thảm sắp tới.

Lúc này!

Tà Lão Nhân đang cực tốc rút lui cũng chú ý tới Ma Long Phi Liễn đến, hai con người nhất thời ngưng tụ.

“Khí thế sao lại mạnh mẽ như thế, còn mạnh hơn cả Ma Tôn trăm vạn năm trước, điều này không thể nào...”

Tà Lão Nhân găm lên trong lòng.

Hần có thể cảm nhận được bên trong phi liễn có một cỗ khí thế cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi, bá đạo, cường thế, vô địch.

Như thể có một vị Viễn Cổ Ma Thần đang ngồi bên trong vậy.

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Chỉ thấy bên trong phi liên, một vòng đen nhanh chóng bay ra, chỉ trong nháy mắt hóa thành ngàn vạn, truy đuổi về phía Tà Lão Nhân.

“Không ổn!”

Tà Lão Nhân hét lớn.

Hắn không chút do dự, trực tiếp thiêu đốt tinh huyết để gia tăng tốc độ, cực tốc lao về phương xa.

Nếu như trước khi phi liên xuất hiện, Tà Lão Nhân còn có phần hoài nghi thực lực của Chu ma đầu có phải là lời đồn đại hay không.

Nhưng lúc này!

Hắn không còn chút nghi ngờ nào nữa, thậm chí còn cảm thấy những lời đồn đại kia vẫn còn quá khiêm tốn, thực lực của Chu Khung chắc chắn đã vượt qua phạm trù Thiên Tôn cảnh.

Đáng tiếc!

Thần Ma Hoàn sắp tiến hóa thành Đế binh, tốc độ so với Tà Lão Nhân nhanh hơn rất nhiều.

Chưa đợi Tà Lão Nhân thiêu đốt hết tinh huyết, nó đã lập tức phong tỏa không gian phạm vi mười mấy vạn dặm xung quanh hắn.

“Phá cho ta!”

Tà Lão Nhân nổi giận gầm lên, một chương đánh tới hắc quang chắn phía trước, tà khí cuộn cuộn ngập trời.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp đất trời, vô số dư chấn không ngừng khuếch tán, vòm trời bị xé rách thành từng vết nứt nhỏ.

Phụt!

Tà Lão Nhân trực tiếp bị đánh bật lui hơn trăm dặm, miệng phun ra một ngụm máu tươi, nhìn về phía trước với vẻ mặt không thể tin nổi.

Thần Ma Hoàn bị lão oanh kích kia căn bản không hề lung lay, ngược lại còn rung lên hai tiếng, phảng phất như đang chế giễu lão.

“Vẫn chưa đạt đến Đế binh, có sao lực phong tỏa lại cường đại đến thế, ngay cả một chương toàn lực của ta không thể phá vỡ.”

Tà Lão Nhân lẩm bẩm, ánh mắt lão đảo về phía bầu trời bị dư chấn đánh ra những vết rạn nhỏ li ti.

Đôi mắt lão bỗng chấn động!

Với lực đạo xuất thủ vừa rồi, không gian này phải bị đánh ra vết nứt dài trăm trượng mới phải.

Thế nhưng!

Hiện tại chỉ xuất hiện những vết nứt nhỏ, điều đó chứng tỏ Thần Ma Hoàn này không chỉ phong tỏa không gian mà còn gia cố tính ổn định của không gian.

“Khà khà! Biết thế lão phu đã chẳng xuất quan dấn vào vùng nước đục này, giờ thì chẳng những không thu được tài nguyên, bản thân còn rơi vào hiểm cảnh.”

Tà Lão Nhân hận không thể tự tát mình một cái, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm về phía phi liễn, đầu não nhanh chóng xoay chuyển.

Rầm!

Một trận chấn động!

Ma Long Phi Liễn chính thức dừng lại phía trên đại quân Ma Giáo!

“Thuộc hạ cung nghênh Giáo chủ!”

Lý Trường Sinh cùng các cao tăng Ma Giáo đồng loạt cúi người hô lớn.

Àm!

Bốn triệu Ma binh phía dưới đồng loạt quỳ một gối, ánh mắt cuồng nhiệt nhìn về phía phi liễn, đồng thanh hô lớn:

“Cung nghênh Giáo chủ!”

Tiếng hô kinh thiên động địa vang vọng khắp bầu trời, khiến mặt đất cách đó hàng vạn dặm không ngừng rung chuyển.

Chương 885: Tà Lão Nhân khiến ai nấy phần nộ 1

Các đệ tử Thông U tộc thấy Ma binh bên cạnh đều quỳ xuống, vội vàng quỳ theo.

Một là bởi vì uy áp từ phi liên quá mức cường đại, khiến bọn họ không thể kháng cự, hai là bởi vì lúc này mà không quỳ, e là sau này sẽ bị Ma Giáo gây khó dễ.

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Lý Trường Sinh bay lên, đứng trên phi liên, cung kính cúi người nói vọng vào bên trong:

“Bẩm Giáo chủ, đại quân Kháng Ma liên minh đã bị tiêu diệt, cường giả cao tầng cũng bị tru sát gần hết.”

“Hiện tại chỉ còn lại Minh chủ Tà Lão Nhân và một tên dị tộc Thiên Tôn bát trọng.”

Ừng...!

Từ trong phi liên, một luồng thần niệm khủng khiếp dò ra, uy thế vô tận trấn áp thiên địa, khiến cả vòm trời chấn động không ngừng.

Thần niệm nhanh chóng bao phủ toàn bộ sinh linh trong phạm vi triệu dặm, bao gồm cả Tà Lão Nhân và vô số cường giả đang đứng xem xung quanh.

Xoạt!

Tất cả cường giả đang đứng xem đều cảm nhận được thần niệm bao phủ, lập tức không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Rất sợ bị Chu ma đầu hiểu lầm, sau đó bị y tiện tay trấn chết, vậy bọn hắn coi như gặp xui xẻo.

Cái gì?

Người nói người chỉ là ý niệm phân thân giáng lâm nơi đây rất an toàn!

Vậy người không biết, trong truyền thuyết về Chu ma đầu có một loại bí pháp, nắm giữ bí pháp cách ý niệm giết bản thể sao?

Nguy!

Tà Lão Nhân cảm nhận được ý niệm khủng khiếp giáng xuống người, sắc mặt lập tức biến đổi dữ dội, nội tâm thầm kêu không ổn.

Tuy rằng đã dự liệu Chu ma đầu sẽ rất cường đại nhưng lão không ngờ có thể cường đại đến mức một tia ý niệm cũng khiến lão không dám phản kháng.

“Chu... Chu giáo chủ, trong này nhất định là có hiểu lầm gì đó.”

“Kháng Ma liên minh này là bốn cung cố ý thành lập, chính là vì sàng lọc ra kẻ có địch ý với Ma Giáo.”

“Người xem, sau khi sàng lọc xong, bốn cung liền mang bọn chúng tới, để các vị đại nhân Ma Giáo tiêu diệt.”

“Lòng kính ngưỡng của bốn cung đối với Chu giáo chủ, thật như nước sông cuộn cuộn, liên miên bất tuyệt... Ào ào... một đồng lớn...”

Tà Lão Nhân lớn tiếng nói với phi liên, giọng điệu càng nói càng trôi chảy, cuối cùng trên mặt lại nở nụ cười.

Bởi vì chính lão không nghĩ tới, có thể tìm ra lời giải thích hợp lý như thế!

Dứt lời!

Tà Lão Nhân cúi đầu nhìn Thiên Tôn dị tộc bị lão mang tới, lúc này đối phương đang trừng mắt nhìn lão.

Dường như không thể tin được lời nói vừa rồi, lại là từ trong miệng Tà Lão Nhân thốt ra!

“Chỉ bằng ngươi, còn dám đối nghịch với Ma Giáo đại nhân, muốn chết!”

Tà Lão Nhân ánh mắt hung ác.

Trực tiếp đánh ra một chương, hướng Thiên Tôn dị tộc oanh kích, uy lực khủng khiếp trực tiếp khiến không gian không ngừng chấn động.

“Vô sỉ, lão già thôi, ngươi dám hãm hại tất cả chúng ta, ngươi chết không yên lành.”

Thiên Tôn dị tộc phần nộ gầm lên, khí thế toàn thân điên cuồng bộc phát, muốn ngăn cản một chương này.

Đáng tiếc!

Hắn chỉ là Thiên Tôn bát trọng, lại đang bị trọng thương, căn bản không phải đối thủ của Tà Lão Nhân.

Rầm!

Theo một tiếng chấn động kinh khủng!

Một đời cường giả Thiên Tôn bát trọng, trực tiếp bị tà khí đại chương đánh thành tro bụi, hoàn toàn tử vong.

“Giáo chủ đại nhân, bây giờ đệ tử của Kháng Ma liên minh đã chết hết, Ma Giáo không còn kẻ địch nào nữa.”

Tà Lão Nhân vẻ mặt nịnh nọt nói với phi liên.

Nhưng sâu trong mắt lại lóe lên một tia hung ác, cả đời Tà Lão Nhân chưa từng nhục nhã như thế.

Lão thề, chỉ cần có thể vượt qua kiếp nạn này, nhất định phải giết chết tất cả cao tăng Ma Giáo.

“Mẹ nó, Tà Lão Nhân này cũng quá mức vô sỉ, vì mạng sống mà có thể thốt ra loại lời này.”

“Ai nói không phải, bịa đặt trắng trợn, nếu không phải vừa rồi tận mắt chứng kiến hãn uy hiếp cao tăng Ma Giáo, ta đây cũng tin là thật.”

“Các người thử đoán xem Chu ma đầu có buông tha cho lão già này không, lão tử lập một canh bạc, ta cược là không.”

Cường giả vây xem nghe Tà Lão Nhân nói, đều khinh thường bĩu môi, ánh mắt lộ vẻ chế giễu.

Thật sự là lời Tà Lão Nhân nói quá đổi buồn cười, còn thành lập Kháng Ma liên minh là vì giúp Ma Giáo sàng lọc kẻ địch ư?

Lời này có mà lừa gạt quỷ, quỷ cũng chẳng tin!

Thậm chí có một vị cường giả Nhân tộc còn đề nghị mở một canh bạc, đánh cược xem Chu ma đầu có tha cho Tà Lão Nhân hay không.

Kết quả là chẳng có ai đặt cược!

Bởi vì suy nghĩ của tất cả cường giả đều đồng nhất, đó là: Chu ma đầu tuyệt đối không thể nào buông tha cho Tà Lão Nhân.

Bên trong phi liên!

Chu Khung an vị trên Ma Long bảo tọa, ánh mắt xuyên qua màn che nhìn về phía Tà Lão Nhân đang cung kính đứng bên ngoài, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

“Thực lực không tệ, tuy không mạnh mẽ bằng Thần Tôn nhưng e là không thua kém bao nhiêu.”

Chu Khung trầm nghĩ.

Chương 886: Tà Lão Nhân khiến ai nấy phần nộ 2

Hắn có thể cảm nhận được luồng lực lượng cường đại ẩn chứa trong cơ thể Tà Lão Nhân, vô cùng bá đạo, thậm chí còn có phần vượt qua cả phạm trù Thiên Tôn.

Thực lực như vậy!

Nếu như là trước đại chiến Man Châu!

Nếu không dùng đến át chủ bài, e rằng hắn không thể nào áp chế được nhưng đối với hắn lúc này mà nói cũng chẳng đáng là gì.

“Dâng hết công pháp cùng bảo vật của ngươi lên đây!”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung từ trong phi liên truyền ra, vang vọng khắp đất trời.

“Chuyện này...”

Tà Lão Nhân vừa định nổi giận nhưng lại cảm nhận được uy áp bao phủ xung quanh càng thêm cường đại, khiến hắn không khỏi run sợ.

“Tốt lắm, lão phu hôm nay được diện kiến Chu giáo chủ, quả là tam sinh hữu hạnh, dâng lên bảo vật là lẽ đương nhiên.”

Tà Lão Nhân nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Dứt lời!

Tà Lão Nhân vội vàng lấy ra vô số kỳ trân dị bảo trong người, cùng với bốn năm quyển ngọc giản ghi chép bí pháp, ném về phía phi liên.

Trên phi liên!

Lý Trường Sinh nhanh chóng đưa tay tiếp nhận tất cả, không thèm để ý đến kỳ trân dị bảo, mà trực tiếp mở ngọc giản ra xem xét.

Bởi vì hắn biết rõ!

Sở dĩ Giáo chủ không ra tay trực tiếp, chính là muốn xem thử có thể thu được chút bí pháp nào hay không.

Đối với cường giả thượng cổ như Tà Lão Nhân, chắc chắn là nắm giữ không ít bí pháp cường đại.

Hơn nữa loại người như hắn, tỷ lệ sưu hồn thành công rất thấp, biện pháp tốt nhất chính là để hắn tự động dâng công pháp ra.

Hai hơi thở sau!

Lý Trường Sinh xem xong nội dung trên bí pháp, ánh mắt lộ ra một tia hài lòng, bí pháp Tà Lão Nhân đưa quả nhiên đều rất mạnh.

Cho dù đối với hàng ngũ cao tầng Ma Giáo mà nói cũng rất hữu dụng!

Hắn nào hay biết, Tà Lão Nhân vì muốn vượt qua kiếp nạn này, nào dám giở chút tâm tư nào.

Ngoại trừ vài môn bí pháp trấn phái của mình, toàn bộ bí pháp còn lại đều được khắc ấn lên ngọc giản.

“Giáo chủ, đẳng cấp bí pháp đều không thấp.”

Lý Trường Sinh cung kính khom người bẩm báo với Chu Khung trong phi liên.

“Ừm, vậy là tốt rồi, nể tình lão già ngươi thành tâm như vậy, bản tọa sẽ lưu cho ngươi toàn thân.”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đất trời.

Hô!

Cái...

Tà Lão Nhân nghe được nửa câu đầu của Chu Khung mới thoảng an tâm nhưng nửa câu sau trực tiếp khiến hắn choáng váng.

Cái gì!

Lưu lại toàn thân cho lão phu còn là ban ơn sao!

“Chu giáo chủ, ngươi đừng được đằng chân lân đằng đầu gối, lão phu cũng là có bản lĩnh... Ta...”

Tà Lão Nhân vừa định thay đổi thái độ, nói với Chu Khung vài lời hung ác nhưng chỉ trong nháy mắt liền dừng lại.

Bởi vì Chu Khung ở đối diện đã ra tay!

Chỉ thấy trên không trung, một bàn tay khổng lồ không thấy bên bờ nhanh chóng áp chế về phía hắn.

Sinh tử chỉ khí trên bàn tay khổng lồ kia không ngừng xoay chuyển, một luồng ý cảnh có thể nghiền nát tất cả diên cuồng lóe lên.

Nguy hiểm!

Nội tâm Tà Lão Nhân bắt đầu đập liên hồi, hắn cảm giác tử vong sắp sửa giáng xuống người mình.

Hơn nữa!

Vạn dặm xung quanh đã bị Thần Ma Hoàn phong tỏa hoàn toàn, hắn căn bản không thể trốn thoát.

Vậy chỉ còn cách liều mạng!

Trong mắt Tà Lão Nhân lóe lên vẻ hung ác, tinh huyết trong cơ thể, linh hồn bắt đầu thiêu đốt điên cuồng, khí thể trên người không ngừng tăng cường.

Chỉ chưa tới một phần ngàn hơi thở!

Khí thể trên người hắn tựa như đột phá một điểm giới hạn nào đó, đạt đến cảnh giới Thiên Tôn trở xuống, Đế Giả chưa tới.

“Không đủ, vẫn hoàn toàn không đủ!”

Tà Lão Nhân gầm lên.

Hắn duỗi tay, hai đạo hắc quang hiện ra, một là lá cờ đen, một là chiếc đèn.

“Thiên Ưc Quỷ Phiên, Thiên Hồn Diệt, Hồn Đăng Hiện, Vạn Pháp Bình!”

Tà Lão Nhân hai tay kết ấn, từng luồng tà khí quỷ dị nhanh chóng tràn vào hai món bí bảo.

Vù...!

Lá cờ đen tỏa sáng, vô số hồn phách hiện ra, gào thét kinh khủng.

Cùng lúc đó!

Trên Hồn Đăng, u hỏa hiện lên, thiêu đốt hồn phách trong lá cờ.

Từng hồn phách bị thiêu thành hư vô, từng đạo hắc khí tràn vào người Tà Lão Nhân.

Ầm!

Một tiếng nổ vang, khí thể Tà Lão Nhân lại mạnh lên, quanh thân tỏa ra hắc quang.

“Đây là...!”

“Là Ưc Quỷ Phiên, Tỏa Hồn Đăng, hai món bí bảo tà ác này, lại có kẻ luyện chế sao?”

“Ta đã nói, thời thượng cổ, vì sao Tà Lão Nhân lại tàn sát hơn nửa châu phủ, thì ra là vì luyện chế thứ này.”

“Bảo sao hấn ần nắp kỹ như vậy, nếu để cường giả khác phát hiện, e là Tà Lão Nhân đã chết từ lâu rồi.”

Cường giả vậy xem nhìn hai kiện bí bảo trong tay Tà Lão Nhân, sắc mặt ai nấy đều khó coi.

Bởi vì bọn họ đều nhận ra hai bảo vật này!

Hai bảo vật này từ thời viễn cổ, thượng cổ đã nổi tiếng tà ác, thủ pháp luyện chế vô cùng tàn nhẫn, cần dùng hồn phách của vô số sinh linh để nuôi dưỡng.

Chương 887: Tà Lão Nhân tốt

Tương truyền thời viễn cổ, có một vị Đế Giả vì muốn luyện chế bảo vật này, đã tàn sát sinh linh của hai châu.

Hành động này khiến chúng nộ, bị nhiều vị Đế Giả khác liên thủ truy sát nhưng uy lực của bí bảo này quá mạnh mẽ.

Vị Đế Giả kia đã phản sát hai vị Đế Giả truy sát mình, cuối cùng phải nhờ Thiên Võ Đại Đế tự mình ra tay mới tiêu diệt được hắn.

Thiên Võ Đại Đế cũng hạ lệnh!

Kẻ nào dám luyện chế hai loại bí bảo này, chính là kẻ địch của toàn bộ Thiên Võ thế giới, phải đồng tâm hiệp lực tiêu diệt.

Từ đó về sau!

Toàn bộ Thiên Võ Đại Thế Giới không còn ai dám luyện chế hai món bí bảo này nữa nhưng truyền thuyết về chúng vẫn được các thế lực lớn ghi chép lại.

“Tà Lão Nhân, quả thật đáng chết!”

Trần Thư khép quạt xếp lại, ánh mắt nhìn Tà Lão Nhân tràn đầy sát ý.

Phải biết, cho dù Ma Giáo tự xưng là Ma đạo khôì thủ nhưng không bao giờ làm ra chuyện tàn sát thiên hạ như vậy.

Bởi vì đó là hành động của kẻ điên rồ!

Ma đạo bọn họ xưng Ma làm Tổ, mục đích là muốn tiêu dao tự tại, nếu tàn sát hết thầy sinh linh, bọn họ còn uy phong với ai nữa?

Tà Lão Nhân căn bản chẳng để tâm đến ánh mắt của chúng sinh xung quanh, khước miệng nhếch lên một tia khinh miệt.

Trong nhận thức của lão, chỉ cần thực lực bản thân đủ cường đại, đâu có tàn sát cả thế giới này thì đã sao.

Rầm!

Một tiếng chấn động vang trời!

Khí thể trên người Tà Lão Nhân chính thức đạt đến một cảnh giới mới, rõ ràng đã vượt qua Thiên Tôn cảnh.

“Hồn Phá Thương Khung, Thiên Tà Phá Giới!”

“Mở ra cho ta!”

Tà Lão Nhân gầm lên một tiếng, khí thể trong cơ thể bùng nổ đến cực hạn, một quyền đánh thẳng về phía cự chưởng trên không trung.

Tà khí vô tận như muốn xé toạc thiên địa, những nơi quyền quang lướt qua, không gian vỡ vụn, vạn vật sầm sập sụp đổ, tựa như có thể phá hủy tất cả mọi thứ trước mắt.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động khủng khiếp không ngừng vang lên, dư chấn vô tận tứ tán ra xung quanh, mặt đất bị oanh kích đến nứt toác ra vô số khe nứt khổng lồ.

“Không ổn, mau lui lại!”

Một cường giả đang đứng xem bỗng gầm lên, thân hình lập tức bay vút về phía sau, đồng thời vội vàng dựng lên một lớp kết giới phòng ngự.

Nhưng căn bản không cần hấn lên tiếng nhắc nhở!

Tất cả cường giả đang đứng xem xung quanh đều đồng loạt cấp tốc thoái lui, đồng thời điên cuồng dựng lên kết giới phòng ngự, trên mặt lộ rõ vẻ hồi hận.

Lúc này, phạm vi mấy chục vạn dặm xung quanh đều đã bị Thần Ma Hoàn phong tỏa, bọn họ cũng đều bị kẹt lại trong phạm vi phong tỏa này.

Bởi vậy, bọn họ căn bản không thể nào rời khỏi đây, chỉ có thể vừa chửi rửa bản thân ngu xuẩn vì bản tính thích xem náo nhiệt, vừa liều mạng chèo chống dư chấn kinh khủng kia.

Ước chừng qua hai nhịp thở!

dư chấn giữa thiên địa mới dần dần tiêu tán, những vết nứt trên không trung cũng chậm rãi khép lại.

Đông đảo cường giả đang đứng xem xung quanh đều tái mét mặt mày, những kẻ có tu vi thấp kém hơn thậm chí còn phải vội vàng lấy đan dược chữa thương ra nuốt vào.

Thế nhưng, ánh mắt của tất cả đều nhanh chóng tập trung về phía chiến trường, muốn biết xem dưới uy lực kinh khủng như vậy, rốt cuộc Tà Lão Nhân kia ra sao rồi.

Chỉ thấy giữa chiến trường!

Bàn tay khổng lồ che khuất cả bầu trời kia đã hoàn toàn tiêu tán, còn Tà Lão Nhân thì bị đánh bay thẳng lên trên vòng Thần Ma Hoàn đang phong tỏa cả thiên địa.

Ầm!

Một tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên!

Tà Lão Nhân lại bị lực phản chấn từ Thần Ma Hoàn bắn ngược trở lại, bay xa đến mấy trăm dặm, lão lão đảo đứng trong hư không, liên tục lắc đầu.

“Phụt...”

Một ngụm máu tươi lớn từ trong miệng Tà Lão Nhân phun ra, sắc mặt lão nhanh chóng trở nên trắng bệch như tờ giấy, trong đôi mắt hiện lên một tia xám xịt.

“Sao có thể như vậy được, tại sao ngươi lại mạnh đến thế? Lão phu đã thi triển ra cả chiến lực Đế Giả mà vẫn không thể

Một chương vừa rồi của Chu Khung, chẳng những đánh tan các loại bí pháp hấn kích hoạt, còn làm tổn thương căn cơ của hấn.

Cho dù hiện tại Chu Khung không ra tay nữa, hấn muốn khôi phục thương thế e rằng cũng phải cần mấy chục vạn năm tĩnh dưỡng.

Huống chi hiện tại Đông Vực sắp tiến vào thời đại Mạt Pháp, pháp tắc, linh khí mỏng manh thế này, có thể còn chưa đợi hấn triệt để khôi phục thương thế, đã bị rơi xuống cảnh giới mà chết.

Rắc... Rắc... Rắc!

Một trận tiếng vật thể vỡ tan vang lên!

Tà Lão Nhân cúi đầu nhìn, chỉ thấy trên Ưc Quỷ Phiên, Tỏa Hồn Đẳng đều xuất hiện vết rách nghiêm trọng, đồng thời dần dần lan rộng.

Ầm! Ầm!

Ưc Quỷ Phiên, Tỏa Hồn Đẳng chỉ trong nháy mắt nổ tung!

“A... A... Ô... Ô... Ô...”

Vô số oan hồn từ trong Ưc Quỷ Phiên vỡ nát tuôn ra, chỉ trong nháy mắt liền tràn ngập mấy chục vạn dặm thiên địa.

Chương 888: Kế hoạch Quỷ Điện khởi động 1

Sau đó!

Tất cả oan hồn đều cung kính khom người về phía phi liên, chậm rãi tiêu tán trong thiên địa.

Tà Lão Nhân nhìn vô số hồn phách tiêu tán trong thiên địa, trong mắt lộ ra một tia phần nộ và không cam lòng.

“Không thể nào, sao Úc Quỷ Phiên của lão phu lại bị phá, rõ ràng đã sắp đạt tới Đế binh rồi.”

Tà Lão Nhân càng nghĩ càng bức bối, trời biết hắn vì luyện chế hai món bí bảo này đã bỏ ra bao nhiêu tâm huyết.

Không tiếc mạo hiểm tày trời, tàn sát hơn nửa sinh linh châu phủ, vì thế hắn phải ẩn nấu mấy chục vạn năm mới dám lộ diện.

Thế mà giờ đây!

Hai kiện bí bảo này còn chưa đạt tới cấp bậc Đế Binh, vậy mà đã bị người ta đánh nát.

Hắn muốn giết người!

“Lợi hại, một chương liền đánh cho Tà Lão Nhân thâm thể này, ngay cả Úc Quỷ Phiên, Tỏa Hồn Đăng đều bị đánh nát.”

“Đáng tiếc, hai món bí bảo này còn chưa thăng cấp đến Đế binh, nếu không uy lực chắc chắn tăng vọt, không phải là không có sức đánh một trận.”

“Tà Lão Nhân lần này chết chắc rồi, Đông Vực thống nhất đã là kết cục đã định, ai không thể ngăn cản bước chân của Ma Giáo.”

Vài tên cường giả nhìn tình huống trên trời đất, vội vàng nói.

Không ít kẻ trước đó còn muốn chống cự, hoặc là muốn gia nhập Kháng Ma liên minh đều thất vọng tràn trề.

Chỉ bằng uy thế hôm nay của Chu Khung, nói là vô địch Đông Vực không phải là quá, ai dám phản kháng, kẻ đó chính là tự tìm đường chết!

“Chu giáo chủ, là lão phu trước kia hồ đồ, lão phu thừa nhận tất cả đều là lỗi của lão phu, để chuộc lại lỗi lầm...”

“Lão phu bằng lòng gia nhập Ma Giáo, làm tiên phong cho kế hoạch thống nhất Đông Vực của Ma Giáo, mong Giáo chủ đại nhân chấp thuận.”

Tà Lão Nhân cố đè nén suy nghĩ liều mạng với Chu Khung, cung kính nói với hướng phi liễn.

Hắn biết hiện tại cách duy nhất có thể khiến hắn sống sót, chính là để cho Chu ma đầu kia xem trọng thực lực của hắn mà tha cho hắn một mạng.

Hơn nữa!

Hắn rất có lòng tin đối với thực lực của bản thân, đừng nói đông đảo cường giả đứng đầu Đông Vực hiện tại đều trọng thương.

Chính là trước khi bọn chúng bị thương, kẻ có thể thắng được hắn cũng chỉ có bốn người Ô lão, Ma Tôn, Đại tể ti, Thần Tôn mà thôi.

Nghe được lời của Tà Lão Nhân!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả cường giả lại đưa mắt về phía phi liên, muốn xem Chu Khung tiếp theo sẽ làm thế nào.

Trong phi liên!

Ánh mắt Chu Khung nhìn Tà Lão Nhân đang cung kính, trong hai tròng mắt lóe lên một đạo quang mang khác thường.

“VẬY mà có thể đỡ được một chương của ta, xem ra hai món bí bảo này quả thật không tệ, đáng tiếc lại bị người đánh nát rồi.”

Dứt lời!

Chu Khung không chút do dự, một bàn tay lớn trực tiếp nắm chặt thành quyền, đánh về phía trước.

Thiên Phật Lôi Quyền!

Chỉ thấy một cột sáng lôi đình trăm trượng chỉ trong nháy mắt từ trong phi liên vọt ra, oanh kích về phía Tà Lão Nhân.

Phía trên lôi đình còn hiện ra lực lượng âm tà, những nơi cột sáng đi qua, không gian sụp đổ, pháp tắc ma diệt, tựa như muốn hủy diệt cả thế gian.

“Vãi cả...”

Tà Lão Nhân nhìn cột sáng lôi đình đang lao tới chỉ trong nháy mắt liền ngây người, hẳn có thể cảm nhận được khí thế trên đó so với một chương vừa rồi còn mạnh hơn.

“Điều này sao có thể, chẳng lẽ tu vi Thiên Tôn đỉnh phong của lão phu, lại không có chút hấp dẫn nào với người sao?”

“Rốt cuộc là thế giới này thay đổi, hay là Chu ma đầu người quá mức cuồng vọng rồi... A... Tức chết ta...”

Trên mặt Tà Lão Nhân hiện ra đủ loại biểu tình phẫn nộ, sợ hãi, không cam lòng, hối hận, ngoan độc.

“Lấy tà khí làm dẫn, vạn pháp bắt xâm!”

Chỉ thấy trên người Tà Lão Nhân toát ra hào quang màu xám vô cùng vô tận, hào quang màu xám vừa xuất hiện, khí thể của Tà Lão Nhân bắt đầu không ngừng suy sụp.

Rõ ràng!

Bí pháp này đối với hắn mà nói thì triển ra vô cùng gian nan, thậm chí di chứng để lại còn đạt tới trình độ khủng khiếp.

“Ngăn cản hắn cho ta, Chu ma đầu, ngươi vậy mà thật sự muốn lấy mạng lão phu, ta nguyện rửa người... A...”

Rầm!

Một trận chấn động kinh khủng vang vọng khắp bầu trời!

Chỉ thấy Tà Lão Nhân trực tiếp bị cột sáng lôi đình đánh thành tro bụi, ngay cả lời nguyện rửa cũng chưa kịp nói xong, đã theo gió phiêu tán.

Tất cả cường giả nhìn Tà Lão Nhân đã hoàn toàn không còn khí tức, lập tức đều hít một hơi lạnh.

Tê!

Một Thiên Tôn đỉnh phong, lại còn chủ động muốn đầu hàng, vậy mà cứ như vậy bị Chu Khung đánh chết.

Cái này cũng quá... hả giận!

Đúng vậy, chính là trút giận, chỉ riêng cờ ỨC QUỶ do Tà Lão Nhân chế tác cũng đủ để hắn chết tám vạn lần rồi.

Vừa rồi bọn họ còn đang lo lắng, không biết Ma Giáo có thu nhận Tà Lão Nhân làm Hộ pháp ngoại môn hay không, hiện tại xem ra vị Chu ma đầu này vẫn rất “nhân nghĩa”.

Chương 889: Kế hoạch Quỷ Điện khởi động 2

Phía dưới!

Bốn trăm vạn ma binh Ma Giáo nhìn Giáo chủ nhà mình đại phát thần uy, chỉ phát tay đã đánh chết Tà Lão Nhân vừa rồi còn không ai bì nổi.

Tất cả đều lộ vẻ mặt kích động, nhao nhao ngửa mặt lên trời hét lớn:

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ!”

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ!”

“...”

Tiếng rống kinh khủng chấn động thiên địa, khiến cho đệ tử Thông U tộc bên cạnh nghe thấy đều sởn cả gai ốc.

Nhưng ánh mắt nhìn về phía tộc trưởng nhà mình đều tràn đầy kính nể, may mắn tộc trưởng nhà mình có tầm nhìn xa trông rộng.

Bọn họ chẳng những không trở thành kẻ địch của Ma Giáo, mà còn trở thành bằng hữu của Ma Giáo, lại còn lập được công lao rất lớn.

Vèo!

U Lăng bay thẳng đến phía trước phi liên, quỳ một gối xuống nói:

“Tộc trưởng Thông U tộc U Lăng, bái kiến Giáo chủ, chúc Giáo chủ uy trấn chư thiên, xưng bá vũ trụ.”

“Thuộc hạ nguyện dẫn dắt Thông U tộc đầu hàng Ma Giáo, đồng thời U Lãng nguyện làm một tiểu binh dưới trướng Giáo chủ, vì Giáo chủ khai cương thác thổ.”

Nói xong!

U Lãng vẻ mặt chờ mong nhìn về phía trong phi liên, hẳn sợ Chu Khung căn bản không để ý tới hắn.

Vốn dĩ với tu vi Thiên Tôn nhị trọng của hắn mà gia nhập thế lực khác, thì cái gì cũng có thể tồn tại được, thậm chí còn được ban cho chức vị Phó Giáo chủ.

Nhưng Ma Giáo lại khác!

Chẳng phải Tà Lão Nhân vừa rồi, đường đường là một Thiên Tôn đỉnh phong, muốn dùng việc gia nhập Ma Giáo để đổi lấy một mạng, mà không thành công sao.

Lý Trường Sinh nhìn U Lãng vẻ mặt lo lắng, liền mỉm cười, nói với phi liên:

“Giáo chủ, U Lãng này trong đại chiến lần này biểu hiện rất xuất sắc, lập được công lao rất lớn.”

Hô!

Nghe Lý Trường Sinh nói giúp mình, U Lãng lập tức thở hỗn hển, ánh mắt lộ ra vẻ chờ mong.

“Cho U Lãng gia nhập ngoại môn Hộ pháp, theo Lý Trường Sinh chinh chiến Đông Vực.”

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung từ trong phi liên truyền ra.

“Đa tạ ân điển của Giáo chủ, thuộc hạ U Lãng xin thề chết trung thành với Giáo chủ.” U Lãng kích động hét lớn.

“Tuân lệnh!”

Lý Trường Sinh cũng khom người nói với phi liên.

“Đi Hoang Châu!”

Trong phi liễn lại truyền ra giọng nói lạnh như băng của Chu Khung.

“Tuân lệnh!”

Phương Càn vẫn đứng ở bên cạnh phi liễn, cung kính đáp lời, gật đầu với Lý Trường Sinh, rồi toan ngự phi liễn hướng Hoang Châu mà đi.

Bỗng!

Vút!

Một đạo hắc quang từ trong phi liễn bắn ra, đáp thẳng lên đỉnh đầu Ma Long ở giữa, chính là Đại Bạch.

Đại Bạch ngoái đầu nhìn Phương Càn, nói:

“Tiểu Phương Tử, kỹ thuật lái xe của ngươi thật kém cỏi, hôm nay để Bạch gia gia cho ngươi mở mang tầm mắt, thế nào mới gọi là tay lái lão luyện.”

Dứt lời!

Đại Bạch nhanh chóng điều khiển Ma Long Phi Liễn, trên không trung vẽ một đường cong cực nhanh rồi lao vút đi xa.

Tốc độ nhanh đến mức mắt thường khó lòng nhìn thấy, lại còn không ngừng biến ảo!

Mơ hồ thấy được, Phương Càn hai tay đang bám chặt lấy cột phi liễn, hai mắt nhìn chăm chăm vào Đại Bạch phía trước, như muốn nói:

Lão đại, người lái chậm chút, ta chịu không nổi!

“Cung tiễn Giáo chủ!”

Tất cả cao tăng Ma Giáo nhìn theo phi liễn khuất bóng, đồng loạt khom người hô vang.

Một lát sau!

Ma Long Phi Liễn hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt mọi người, các cao tăng Ma Giáo mới chậm rãi đứng thẳng dậy.

“Nhanh chóng quét dọn chiến trường, một nén hương sau xuất phát!”

Lý Trường Sinh gầm lên một tiếng.

Sau đó!

Bốn triệu Ma binh phía dưới nhanh chóng bắt đầu thu dọn chiến trường, chẳng qua là tìm kiếm nhân trử vật, cùng với xem có thứ gì “ngon miệng” hay không.

“Đa tạ Lý đường chủ đã quá lời.”

U Lãng chấp tay với Lý Trường Sinh, nói lời cảm tạ.

“Bản đường chủ rất coi trọng ngươi, quả là người có dũng khí, biết quyết đoán, có thể cống hiến cho Giáo chủ là vinh hạnh của ngươi.”

Lý Trường Sinh mỉm cười với U Lãng.

“Vâng, thuộc hạ xin thề sống chết trung thành với Giáo chủ, nghe theo mọi phân phó của Lý đường chủ.”

U Lãng gật đầu chắc nịch.

Hắn đâu phải kẻ ngốc, đương nhiên hiểu rõ, sở dĩ mình có thể gia nhập Ma Giáo, đều là nhờ Lý Trường Sinh tiến cử.

Một nén hương sau!

Bốn triệu đại quân Ma Giáo lại lên đường, hướng Bắc cực nhanh tiến phát, ma diễm cuộn cuộn ngập trời. ...

Bên kia!

Hoang Châu!

Trong phủ thành chủ Thiên Dương thành!

Vô số sinh linh khoác áo choàng đen, lặng lẽ đứng trong phủ đệ, mỗi người đều toát ra khí thế cực kỳ cường đại.

Hiển nhiên tất cả đều đạt đến cảnh giới Đại Thánh đỉnh phong, đặc biệt là vài người dẫn đầu, tu vi đã đạt đến Tôn cảnh.

Bên trong chính điện!

Ba cường giả đeo mặt nạ quý ngời đó, sau lớp mặt nạ, mỗi người đều nhíu chặt mày, trầm giọng nói chuyện với nhau:

“Quý Nhất, sao điện chủ đại nhân lại đột ngột triệu tập chúng ta đến Thiên Dương Thành này, rốt cuộc đã xảy ra đại sự gì?”

Chương 890: Giáo chủ tới 1

“Phải đó, tình nhuệ Quỷ Điện chúng ta đều đã đến đông đủ, chẳng lẽ muốn khai chiến với thế lực lớn nào đó sao?”

“Ta nói này Quỷ Nhất, người che giấu cũng thật đủ sâu, không ngờ Dương gia ở Thiên Dương Thành này lại là gia tộc của người.”

Ba tên quỷ điện nhân không ngừng chất vấn Quỷ Nhất, bọn chúng đều là Phó điện chủ thâm niên của Quỷ Điện.

Tuy thực lực không cường đại bằng Quỷ Nhất nhưng không chênh lệch quá nhiều, bởi vậy giọng điệu không có mấy phân cung kính.

“Điện chủ đại nhân sắp đến rồi, đến lúc đó các người sẽ biết.”

Quỷ Nhất nhìn mấy tên đang chất vấn mình, lạnh lùng đáp.

“Người... thái độ gì đây!”

Một tên quỷ điện nhân tức giận gầm lên một tiếng nhưng không tiếp tục truy hỏi nữa, bởi vì hắn biết Quỷ Nhất sẽ không nói thêm gì nữa.

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Ngay lúc ba tên quỷ điện nhân đều sắp không thể nhẫn nhịn thêm được nữa, muốn tiếp tục chất vấn Quỷ Nhất, trong đại điện bỗng xuất hiện một tia chấn động.

Sau đó!

Ba tên quỷ điện nhân đồng loạt đưa mắt nhìn lên trên, nơi đó bỗng xuất hiện một thân hình toàn thân quỷ khí vô cùng

khủng khiếp.

“Bái kiến điện chủ đại nhân!”

Tất cả quỷ điện nhân lập tức đồng loạt khom người về phía thân hình kia.

“Đứng dậy đi!”

Thanh âm như ác quỷ của Quỷ Tôn vang vọng khắp đại điện.

“Tạ điện chủ!”

Ba tên quỷ điện nhân cung kính đáp.

Tuy với địa vị của chúng trong Quỷ Điện hiện giờ, đây cũng chẳng phải lần đầu tiên được diện kiến Quỷ Tôn nhưng mỗi lần nhìn thấy, trong lòng chúng vẫn dâng lên nỗi sợ hãi khôn tả.

Cứ như thể Quỷ Tôn trước mặt không phải sinh linh bình thường, mà là ác quỷ từ địa ngục bò ra vậy.

“Điện chủ, không biết triệu tập chúng ta đến đây có gì phân phó?” Một tên quỷ điện nhân khom người về phía Quỷ Tôn, hỏi.

“Các ngươi đều là nòng cốt của Quỷ Điện ta, hiện tại, kế hoạch của bốn tọa sắp được thực thi, nên để cho các ngươi được biết.”

“Bốn tọa đã khắc họa trận pháp ở ba mươi sáu châu này, một khi chính thức khởi động, sẽ có thể hấp thu vô tận địa khí.”

“Đến lúc đó, các ngươi đều có thể mượn lượng lớn địa khí này để đột phá tu vi hiện tại, thậm chí đạt đến Thiên Tôn đỉnh phong không phải không thể.”

Quỷ Tôn nhìn mấy tên thuộc hạ phía dưới, trầm giọng nói, trong mắt loé lên tia sáng kỳ dị.

Cái gì?

Đột phá đến Thiên Tôn đỉnh phong?

Ba tên quỷ diện nhân nghe Quỷ Tôn nói, đều lộ vẻ kinh hãi tốt độ, cứ như vừa nghe được chuyện gì không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết ba tên chúng đều là sinh linh thời đại Thượng Cổ, sau khi gia nhập Quỷ Điện cũng rất ít khi lộ diện, một mực ẩn mình tu luyện.

Thế nhưng!

Tu vi hiện tại của chúng cũng chỉ ở khoảng Thiên Tôn tứ trọng ngũ trọng mà thôi, ở Đông Vực sắp bước vào thời kỳ Mật Pháp này, gần như không thể đột phá được nữa.

Vậy mà hiện tại!

Điện chủ lại nói có thể dùng trận pháp để trợ giúp chúng đột phá tu vi, thậm chí là thẳng tiến đến Thiên Tôn đỉnh phong.

Điều này sao có thể không khiến chúng kinh ngạc được!

Ba tên Quỷ Diện Nhân bắt đầu nhanh chóng suy tính, rất nhanh liền xác định Quỷ Tôn không hề lừa gạt bọn chúng.

Bởi vì thân là cao tăng đứng đầu Quỷ Điện, bọn chúng đều biết chuyện Quỷ Điện khắc họa trận pháp ở ba mươi sáu châu.

Thậm chí!

Việc trận pháp này vẫn luôn hấp thu địa khí, bọn chúng cũng biết, chỉ là lượng địa khí hấp thu quá ít, căn bản không có tác dụng gì với bọn chúng.

“Trận pháp vẫn chưa chính thức khởi động!”

Một tên Quỷ Diện Nhân nhanh chóng nắm được trọng điểm trong lời nói của Quỷ Tôn, miệng lẩm bẩm, trong đầu phảng phất như nghĩ ra điều gì đó.

Nói cách khác!

Ba mươi sáu tòa đại trận khủng khiếp này vẫn chưa chính thức khởi động, nếu như dựa theo lời Quỷ Tôn nói, trận pháp khởi động...

“Điện chủ đại nhân, không biết trận pháp khi nào khởi động!”

Một tên Quỷ Diện Nhân vội vàng hỏi Quỷ Tôn, trong mắt lóe lên một tia mong đợi, bởi vì thực lực của hắn đã dừng lại quá lâu rồi.

“Giờ Tý ngày mai!”

“Các người hãy mang theo thủ hạ, cầm những bí bảo này, đến Cửu Dương sơn mạch ngoài thành chờ đợi.”

Giọng nói quỷ dị của Quỷ Tôn vang vọng trong đại điện.

Nói xong!

Quỷ Tôn vung tay, vô số trụ đồng xuất hiện giữa đại điện, trên mỗi trụ đồng đều có trận văn dày đặc.

“Đây là mấu chốt để khởi động trận pháp vào ngày mai, ngày mai mỗi tên các người hãy cầm một cái, đứng ở vị trí đã định.”

“Một khi đại trận khởi động, các người đều sẽ được địa khí bồi dưỡng, thực lực sẽ nhanh chóng tăng cường.”

Quỷ Tôn chỉ vào vô số trụ đồng trong đại điện mà nói.

“Tuân lệnh!”

Ba tên Quỷ Diện Nhân không chút nghi ngờ, nhanh chóng thu hồi Thanh Đồng Trụ rồi lui ra khỏi đại điện, đi dận dò

thuộc hạ.

Chỉ có Quý Nhất!

Hắn thu hồi trụ đồng, sắc mặt tuy bình thản nhưng sâu trong mắt lại có tia sáng không ngừng lóe lên.

Chương 891: Giáo chủ tới 2

“Quý Nhất, người đi theo bốn vương trăm vạn năm, ngày mai đệ tử Dương gia của người cũng có thể tiến vào trận pháp, những Thanh Đồng Trụ này người cứ cầm lấy.”

Quý Tôn lại phát tay, lấy ra một loạt Thanh Đồng Trụ, ném về phía Quý Nhất, trầm giọng nói.

“Đa tạ điện chủ ban ân!”

Quý Nhất khom người cảm tạ Quý Tôn, thu hồi Thanh Đồng Trụ, thân hình nhanh chóng biến mất khỏi đại điện.

“Ha ha, trận pháp của bốn vương ngày mai có thể hoàn thành, đột phá Đế Giả, mà còn không phải là Đế Giả tầm thường.”

“Đến lúc đó xem Đông Vực này còn kẻ nào dám là đối thủ của bốn vương, Chu Khung, Ma Giáo, sau khi bốn vương đột phá, kẻ đầu tiên bốn vương muốn diệt chính là các người.”

Tiếng thì thầm tà ác của Quý Tôn vang vọng trong đại điện. ...

Trong trụ sở Dương gia!

Vô số cao tầng Dương gia đứng trong phòng gia chủ, tất cả đều im lặng, sắc mặt nặng nề.

Ông...!

Một trận chấn động vang lên!

Chỉ thấy Quý Nhất thân khoác áo bào đen xuất hiện trong phòng!

“Bái kiến Gia Chủ!”

Đông đảo cao tầng Dương gia đồng loạt khom người với Quỷ Nhất.

Sau đó, tất cả đều nhìn Quỷ Nhất với vẻ mặt phức tạp. Vừa rồi, Quỷ Nhất truyền tin cho bọn họ, nói có chuyện lớn muốn thương nghị.

Chính vì vậy mà tất cả bọn họ mới tụ tập tại căn phòng này nhưng bọn họ không biết rốt cuộc là chuyện tốt hay chuyện xấu nên sắc mặt mới nghiêm nghị như vậy.

“Chư vị đừng lo lắng, là chuyện tốt. Điện Chủ đại nhân ban cho chúng ta một phen cơ duyên, để chư vị đều có thể đột phá tu vi.”

Quỷ Nhất cười nói với các cao tầng Dương gia nhưng hai tay lại không ngừng kết ấn, từng tia chấn động nhanh chóng hình thành.

Nghe được lời nói của Quỷ Nhất!

Lập tức, tất cả cao tầng Dương gia đều lộ vẻ vui mừng. Bọn họ thân là cao tầng Dương gia, tự nhiên biết đến sự tồn tại của Quỷ Điện.

Cũng biết Gia Chủ nhà mình chính là Phó Điện Chủ thứ nhất của Quỷ Điện, mà Dương gia bọn họ cũng là thế lực phụ thuộc của Quỷ Điện.

“Gia Chủ, rốt cuộc là cơ duyên gì, chẳng lẽ có thể trợ giúp chúng ta đột phá đến Tôn cảnh hay sao?”

Một gã cao tầng Dương gia kích động hỏi.

“Cơ duyên rất lớn, chính là...”

Quỷ Nhất nói được một nửa thì dừng lại, lúc này cả căn phòng đã bị một trận pháp vô danh bao vây.

“Gia Chủ, người... đây là?”

Các cao tăng Dương gia nhìn căn phòng bị trận pháp bao vây, sắc mặt đều biến đổi, phảng phất như dự cảm được điều chẳng lành.

“Được rồi!”

“Vừa rồi hẳn là có kẻ đang dòm ngó chúng ta, hiện giờ có trận pháp ngăn cách, sẽ không ai có thể dò xét được nữa.”

“Điện Chủ quả thực ban cho chúng ta một phen cơ duyên, chính là trận pháp mà chúng ta đã dày công xây dựng suốt mấy chục vạn năm qua, trận pháp kia có thể...”

Quỷ Nhất nhanh chóng thuật lại công năng của trận pháp một lượt.

“Gia Chủ, đây là chuyện tốt, mượn địa khí để đột phá tu vi, quả thực rất khả thi.”

Một gã cao tăng Dương gia nghi hoặc hỏi.

Hắn không hiểu vì sao Gia Chủ nhà mình đột nhiên lại trở nên cẩn thận như vậy, chẳng lẽ trong này còn có bí ẩn gì khác chăng?

“Gần đây, tính tình của Điện Chủ đại biến, bốn tọa dự cảm có thể sẽ có chuyện chẳng lành xảy ra.”

“Bởi vậy, lần này cơ duyên này chúng ta không thể hoàn toàn tin tưởng. Toàn bộ đệ tử tinh anh Dương gia sẽ chia làm hai nửa, một nửa tiến vào trận pháp, nửa còn lại lập tức rời khỏi Thiên Dương Thành.”

Quỷ Nhất trầm giọng phân phó, giọng điệu tràn đầy kiên quyết.

Chuyện lần này, có thể là cơ duyên cũng có thể là cạm bẫy, hẳn không muốn mạo hiểm đặt cược toàn bộ Dương gia vào.

“Tuân lệnh!”

Các cao tăng Dương gia đồng loạt khom người lĩnh mệnh, không một ai phản bác, bởi vì Quỷ Nhất ở Dương gia có quyền uy tuyệt đối. ...

Bên trong một gian phòng khách điểm ở Thiên Dương thành!

Bốn bóng đen áo choàng ngồi ngay ngắn, thỉnh thoảng cùng nhau trò chuyện, tiếng cười vang lên sang sảng.

Chính là: Thủ tọa Thiên, Địa, Huyền, Hoàng tứ bộ!

Cốc, cốc, cốc!

Một tràng tiếng gõ cửa vang lên!

Bốn người đang cười nói lập tức im bật, sau đó nhanh chóng ngồi thẳng dậy, nét mặt trở nên lạnh lùng.

“Vào đi!”

Một giọng nói lạnh lẽo từ trong miệng Huyền Nhất phát ra.

Bởi vì tiết tấu tiếng gõ cửa vừa rồi, chính là ám hiệu riêng của Huyền bộ, cho nên người bên ngoài chắc chắn là đệ tử Huyền bộ.

Sau đó!

Huyền Cửu đeo mặt nạ bạc nhanh chóng bước vào, cung kính hành lễ với Huyền Nhất:

“Bẩm Thủ tọa, một canh giờ trước trong Thiên Dương thành xuất hiện rất nhiều cường giả, Thiên Tôn cảnh có ba vị, cường giả cảnh giới Đại Thánh trở lên nhiều vô số kể.”

“Hiện tại tất cả đều tụ tập ở phủ thành chủ, đệ tử Dương gia cũng đang được điều động, một nhóm đệ tử tinh nhuệ đã rời khỏi Thiên Dương thành.”

Thiên Tôn tụ tập!

Dương gia điều động đệ tử!

Bốn vị Thủ tọa đều nhíu mày, trong mắt mỗi người đều lóe lên một tia sáng, dường như đã hiểu ra điều gì.

Chương 892: Cửu Dương Sơn Mạch

“Xem ra Quỷ Điện sắp hành động rồi, hơn nữa thời gian bắt đầu hẳn là vào ngày mai.”

“Có lẽ là vậy, xem ra chúng ta cũng nên nhanh chóng bố trí thôi, đừng lãng phí cơ duyên trời cho này.”

Tứ đại Thủ tọa truyền âm trao đổi với nhau.

“Truyền lệnh cho toàn bộ Huyền vệ Huyền bộ đến xung quanh Cửu Dương sơn mạch ẩn nấp.” Huyền Nhất lạnh giọng phân phó.

“Vâng!”

Huyền Cửu cung kính lĩnh mệnh, chậm rãi lui ra khỏi phòng.

Ừng...!

Một khối lệnh bài trong ngực Thiên Nhất rung lên vài cái, sau đó một luồng tin tức truyền vào trong đầu hắn.

“Giáo chủ đã giải quyết xong chuyện của Kháng Ma liên minh, hiện đang nhanh chóng đến Thiên Dương thành, ngày mai sẽ đến nơi.”

Thiên Nhất nhanh chóng thuật lại tin tức trong lệnh bài.

Giáo chủ sắp đến?

Ba người nghe xong đều lộ vẻ vui mừng, bọn họ vốn rất thận trọng với cơ duyên lần này.

Xét cho cùng tu vi của Quỷ Tôn đã đạt đến Thiên Tôn đỉnh phong, dựa vào thực lực hiện tại của bốn bộ muốn đối phó hẳn e là có phần khó khăn.

Thế nhưng!

Hiện giờ Giáo chủ đã đến, vậy còn gì phải sợ nữa!

Làm thôi!

Trên không Đông Vực!

Một tòa Ma Long Phi Liễn bay vút qua với tốc độ cực nhanh, thi thoảng lại chao lượn trên không trung với những động tác khó nhìn, tiêu sái vô cùng.

Trong phi liễn!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, Thời Gian pháp tắc quanh thân hẳn không ngừng rung động, ngày càng trở nên mạnh mẽ, dường như đang giao hòa với một thể lực vô hình nào đó.

Thiên Nhị, kẻ mặc áo bào đen, mang mặt nạ kim cương, quỳ một gối trước mặt Chu Khung, cung kính bẩm báo:

“Bẩm Giáo chủ, kế hoạch của Quỷ Điện bên Hoang Châu đã bắt đầu, Thủ tọa dự tính ngày mai sẽ khởi động.”

Ngày mai khởi động sao!

Trong mắt Chu Khung thoáng hiện tia suy tư, rồi nhanh chóng tan biến, bởi hẳn vốn chẳng mấy may bận tâm đến kế hoạch của Quỷ Điện.

Bọn chúng chẳng qua cũng chỉ muốn giết Quỷ Tôn, đoạt lấy cơ duyên của hắn mà thôi!

“Truyền thừa của Lôi Đế thế nào rồi?”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng trong phi liễn.

“Bẩm Giáo chủ, đã có manh mối, Địa Bộ đã tìm ra vị trí mở ra truyền thừa, chậm nhất là ba ngày nữa có thể khởi động.”

Thiên Nhị vội vàng đáp.

Ba ngày!

Chu Khung gật đầu, khoảng thời gian này vừa đủ để giải quyết xong chuyện Quỷ Điện, sau đó đến truyền thừa của Lô Đế.

Giờ phút này, điều quan trọng nhất đối với Chu Khung là tìm ra Thiên Vận chi tử, để nhận phần thưởng đặc biệt từ hệ thống.

Hơn nữa, Chu Khung có linh cảm, phần thưởng đặc biệt đó sẽ là chìa khóa giúp hắn tiến vào Trung Vực. ...

Thời gian thấm thoát thoi đưa!

Thiên Dương Thành bỗng chìm trong cơn sóng ngầm!

Hàng loạt đệ tử Dương gia lặng lẽ rút lui, đệ tử Quỷ Điện cũng lũ lượt rời khỏi thành, đệ tử của bốn bộ cũng nhanh chóng xuất hiện.

Tuy nhiên, tất cả đều diễn ra trong âm thầm, không một sinh linh nào trong Thiên Dương Thành hay biết.

Ngoài thành!

Cửu Dương Sơn Mạch!

Là dãy núi hùng vĩ bậc nhất Hoang Châu, trải dài hàng triệu dặm.

Vốn là nơi trú ngụ của vô số hung thú, linh dược quý hiếm nhưng từ mấy chục vạn năm trước, sơn mạch bỗng trở nên hoang vu, linh khí cạn kiệt đến thảm thương.

Chính vì vậy!

Cửu Dương Sơn Mạch giờ đây gần như không còn hưng thú, ngay cả những loài phi cầm cũng chẳng muốn đáp xuống nghỉ chân.

Thế nhưng!

Hôm nay, Cửu Dương Sơn Mạch lại trở nên náo nhiệt lạ thường!

Vô số cường giả khoác áo choàng đen đứng lơ lửng trên không trung, ba kẻ dẫn đầu chính là ba tên mặt quỷ hôm qua.

“Sao thời gian lại trôi chậm thế này, còn một canh giờ nữa mới đến giờ Tý, bản tôn thật sự không thể chờ đợi thêm được nữa.”

“Bình tĩnh nào, cơm ngon phải chờ lâu, đây chính là cơ duyên của chúng ta, một khi thành công, chúng ta có thể vượt qua đại nạn này.”

“Mà này, sao Quỷ Nhất vẫn chưa đến, chẳng lẽ Điện chủ lại giao cho hắn nhiệm vụ khác, hay là...”

“Ta nghe thủ hạ bẩm báo, hôm qua có dấu hiệu đệ tử Dương gia di chuyển, tên Quỷ Nhất đó không phải đang âm mưu điều gì chứ?”

Ba tên mặt quỷ lo lắng bàn tán.

Trên mặt mỗi tên đều là vẻ nghiêm nghị pha lẫn mong đợi!

Tuy rằng đến loại tu vi như bọn họ, bình thường mà nói hẳn là ổn trọng như núi, không bị ngoại vật lay động.

Nhưng!

Cơ duyên lần này quá lớn!

Một khi đột phá đến Thiên Tôn đỉnh phong, bọn họ không chỉ đứng trên đỉnh Đông Vực, mà còn có thể vượt qua trận đại kiếp này.

“Tới rồi!”

Một Quỷ Điện Thiên Tôn nhanh chóng đưa mắt nhìn về phương xa.

Lúc này, hai Quỷ Điện Thiên Tôn khác cũng nhìn về phương xa, trong mắt toát lên một tia phần nộ.

Chỉ thấy Quỷ Nhất đang dẫn theo đông đảo đệ tử Dương gia bay nhanh về phía trung tâm sơn mạch, số lượng không kém gì đệ tử Quỷ Điện mà bọn hắn mang đến.

“Quỷ Nhất, ngươi làm gì vậy? Kế hoạch của Điện chủ là vì tăng cường thực lực cho Quỷ Điện, ngươi mang theo đệ tử gia tộc tới làm gì?”

Chương 893: Địa khí hóa long 1

“Đệ tử Dương gia các người đâu phải đệ tử chính quy của Quỷ Điện, đại sự như này sao có thể tham dự, ta xem nên giết hết đi, kéo tiết lộ tin tức.”

Ba Quỷ Điện Thiên Tôn nhìn Quỷ Nhất chật vắn, giọng nói lạnh băng, bọn hắn đều phản nộ với cách làm của Quỷ Nhất.

Phải biết bao nhiêu năm qua, Quỷ Nhất dựa vào thực lực mạnh hơn bọn hắn một chút, vẫn luôn đề đầu cưỡi cổ bọn hắn.

Bọn hắn còn muốn mượn cơ duyên lần này để lật ngược tình thế, nếu đệ tử Dương gia cũng được nhận cơ duyên, bọn hắn sẽ hoàn toàn hết hy vọng.

“Hừ!”

“Đây là quyết định của Điện chủ, các người muốn chống lệnh sao!”

Quỷ Nhất hừ lạnh một tiếng, khí thế toàn thân bùng phát, ép cho thiên địa rung động.

“Người... Vậy mà...”

Một Quỷ Điện Thiên Tôn chỉ vào Quỷ Nhất run rẩy, hắn không phải khiếp sợ quyết định này là do Điện chủ ban xuống.

Bởi vì vừa nhìn thấy đệ tử Dương gia, bọn hắn đã đoán được đây nhất định là mệnh lệnh của Quỷ Tôn.

Hắn khiếp sợ là thực lực của Quỷ Nhất, vậy mà không phải Thiên Tôn lực trọng như bọn hắn dự đoán, mà là Thiên Tôn thất trọng.

Đừng nhìn chỉ chênh lệch một tấc!

Nhưng đối với cảnh giới Thiên Tôn mà nói lại tựa như lạch trời, hưởng chi tu vi của bọn hắn chỉ là Thiên Tôn tứ trọng, ngũ trọng.

Ngay khi không khí gần như ngưng kết!

Ông...!

Một trận chấn động xuất hiện!

Sau đó, một thân hình mặc áo bào đen, mặt như ác quỷ chậm rãi bước ra từ trong hư không, khóe miệng nở một nụ cười tà ác.

“Tham kiến Điện chủ!”

Tất cả đệ tử Quỷ Điện, kể cả đệ tử Dương gia đều đồng cung kính hành lễ, trong mắt tràn đầy sự kích động.

Tất cả bọn hắn đều biết đến cơ duyên lần này, hiện tại Điện chủ đã xuất hiện, chẳng phải chứng minh sắp bắt đầu rồi sao.

Làm sao không kích động cho được!

“Ừm!”

Quỷ Tôn gật đầu, nhìn các đệ tử phía dưới kích động, trong mắt toát lên một tia sáng kỳ lạ.

Kế hoạch mà hắn đã chuẩn bị mấy chục vạn năm, dĩ nhiên không phải vì muốn tăng cường thực lực cho đám thuộc hạ.

Cơ duyên này chỉ có một lần duy nhất, hắn sẽ không chia sẻ với bất kỳ kẻ nào, còn đám đệ tử phía dưới, chỉ là quân cờ của hắn mà thôi.

“Tất cả các ngươi đều là tinh anh của Quỷ Điện, cơ duyên lần này chính là thời khắc quyết định tương lai của Quỷ Điện.”

“Bản Điện chủ sẽ dẫn dắt các người tạo nên huy hoàng, Quỷ Điện rồi sẽ trở thành thế lực đứng đầu Đông Vực.”

Giọng nói trầm thấp của Quỷ Tôn vang vọng khắp Cửu Dương sơn mạch.

Dưới chân núi!

Vô số đệ tử Quỷ Điện nghe Điện Chủ nói, đều kích động đến run rẩy, đồng thanh rống lớn:

“Thề sống chết hiệu trung Điện Chủ đại nhân!”

Nghe tiếng hô phía dưới, Quỷ Tôn hài lòng gật đầu. Giờ đã đến bước mấu chốt nhất của trận pháp.

Mà bước này!

Nhất định phải để đệ tử chủ trì Thanh Đồng Trụ tâm cam tình nguyện mới được. Bởi vậy hắn mới tốn công cổ vũ bọn chúng.

“Bốn tên các người, dựa theo vị trí này mà phân phối chỗ đứng cho các đệ tử, tuyệt đối không cho phép sai sót.”

Quỷ Tôn nói với bốn tên Quỷ Nhất phía dưới.

Dứt lời!

Quỷ Tôn phát tay ném ra một trận đồ vị trí tỉ mỉ, bên trong bao gồm tất cả phương vị của toàn bộ dãy núi.

“Tuân lệnh!”

Quỷ Nhất cùng ba tên còn lại đồng loạt khom người đáp.

Sau đó, bọn chúng nhanh chóng chỉ huy đông đảo đệ tử Quỷ Điện, Dương gia, tiến về các vị trí trên trận đồ.

Chỉ trong mười hơi thở!

Cửu Dương sơn mạch đã chật kín bóng người áo choàng. Trong tay mỗi người đều cầm một cây Thanh Đồng Trụ, trên

mặt đều lộ vẻ phấn khích.

Vị trí trung tâm nhất!

Là bốn tên Quỷ Nhất, trong tay mỗi tên đều cầm một cây Thanh Đồng Trụ lớn hơn hẳn.

Ba tên Quỷ Điện Thiên Tôn đều kích động, nóng lòng muốn thử, chỉ có Quỷ Nhất là sắc mặt khác lạ.

Lúc này!

Tại trung tâm Cửu Dương sơn mạch, cách đó mười dặm, một nam tử áo bào đen, mặt nạ bạc đang lặng lẽ đứng đó, chính là Huyền Cửu.

Trên người Huyền Cửu cũng khoác một chiếc áo choàng tỏa hắc quang, khiến cường giả Quỷ Điện không ai phát hiện ra hắn.

Thậm chí ngay cả Quỷ Tôn ở cách đó mười dặm không hề hay biết Huyền Cửu đang ở ngay gần.

Chỉ thấy Huyền Cửu nhanh chóng lấy từ trong ngực ra một khối lệnh bài, truyền vào đó một đạo tin tức.

“Bẩm Thủ tọa, kế hoạch của Quỷ Điện đã được triển khai, dự tính thời gian khởi động là vào giờ Tý.”

Cùng lúc đó!

Bên ngoài Cửu Dương sơn mạch!

Vô số đệ tử bốn bộ Ma Giáo đã bao vây toàn bộ dãy núi. Tuy nhiên, tất cả đều che giấu khí tức cực kì kín kẽ.

Khiến cao tăng Quỷ Điện bên trong không hề phát giác. Đó chính là điểm đáng sợ của bốn bộ Ma Giáo, thủ đoạn che giấu có thể nói là thiên hạ vô song.

Vù...!

Một tiếng vang nhỏ vang lên!

Huyền Nhất đang đứng đầu hàng ngũ nhanh chóng lấy ra một khối lệnh bài, tiếp nhận tin tức được truyền đến.

Chương 894: Địa khí hóa long 2

Đồng thời!

Thủ tọa ba bộ còn lại cũng nhận được tin tức từ thuộc hạ, nội dung đại khái đều giống nhau!

Tất cả đều là tình hình hiện tại bên trong Cửu Dương sơn mạch!

Bốn vị thủ tọa nhìn tin tức thuộc hạ truyền về, đều nhíu mày trầm tư.

“Quý Tôn kia rốt cuộc muốn làm gì? Chẳng lẽ trận pháp này có thể tăng lên tu vi cho nhiều đệ tử như vậy sao?”

“Thanh Đồng Trụ... Không đúng, trong này ắt có vấn đề! Lão Huyền, người đã tra rõ lai lịch Quý Tôn kia chưa?”

Thiên Nhất nghi hoặc lên tiếng hỏi, sau đó nhanh chóng nhìn về phía Huyền Nhất. Bởi vì mọi chuyện liên quan đến Quỷ Điện trước giờ vẫn luôn do Huyền bộ phụ trách.

Nếu không phải vì kế hoạch khổng lồ của Quý Tôn, ba bộ khác căn bản sẽ không để tâm đến chuyện của Quỷ Điện.

“Đã tra rõ. Danh tiếng Quý Tôn ở thời thượng cổ không nhỏ, khi đó tu vi đã đạt đến Thiên Tôn đỉnh phong.”

“Nhưng mà lúc đại chiến, hắn ta lại muốn phản bội Đông Vực. Chỉ là Trung Vực không thu nhận, mà mang Dịch Lão đi.”

“Hơn nữa, năm đó vì tăng lên tu vi, Quý Tôn này đã tàn sát cả gia tộc mình, có thể nói là lòng dạ độc ác đến cực điểm.”

Huyền Nhất nhanh chóng thuật lại tin tức đã tra được về Quỷ Tôn, sau khi nói xong trong mắt cũng hiện lên tia sáng khác thường.

Phản bội Đông Vực?

Tàn sát cả gia tộc?

“Nói như vậy, Quỷ Tôn căn bản không phải kẻ coi trọng thuộc hạ cũng chẳng có dã tâm xưng bá gì...”

“Vậy hẳn ta làm tất cả là vì thực lực của bản thân! Thanh Đồng Trụ... Thanh Đồng Trụ... Không ổn! Mau phái đệ tử rút khỏi Cửu Dương sơn mạch!”

Thiên Nhất dường như nghĩ đến điều gì, liền lớn tiếng quát.

Chỉ trong nháy mắt!

Ba vị thủ tọa còn lại không chút do dự, nhanh chóng lấy lệnh bài ra truyền tin cho đệ tử.

Vèo... Vèo...

Từng tiếng xé gió nhỏ vang lên.

Chỉ thấy đệ tử bốn bộ đều lao ra khỏi Cửu Dương sơn mạch. Mặc dù tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi nhưng âm thanh lại rất nhỏ.

Cùng lúc đó!

Phía trên không trung tâm sơn mạch!

Quỷ Tôn nhìn đông đảo đệ tử đã đứng ngay ngắn, trong mắt lóe lên tia kiên định, lớn tiếng nói:

“Tất cả đệ tử nghe lệnh, đem Thanh Đồng Trụ đóng xuống đất ba trượng!”

“Vâng!”

Đông đảo đệ tử Quỷ Điện và Dương gia đồng thanh đáp, sau đó nhanh chóng ấn Thanh Đồng Trụ trong tay xuống đất.

Rầm! Rầm! Rầm!

Từng tiếng va chạm vang lên. Vô số Thanh Đồng Trụ được đóng xuống khiến cả Cửu Dương sơn mạch rung chuyển.

Phía dưới Cửu Dương sơn mạch!

Một hang động đá vôi khổng lồ, dài rộng đến mấy chục vạn dặm, đây chính là thành quả mấy chục vạn năm đào bới của Dương gia.

Trong hang động đá vôi!

Có một dòng sông màu đen lớn mấy chục vạn trượng chậm rãi xoay tròn, tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh.

Trong chốc lát!

Chỉ một hơi đã đạt đến ba vạn sáu ngàn vòng xoay!...

Bên trong Quỷ Điện Dương Châu!

“Chuyện này là sao? Sao các cột trụ đều phát sáng vậy?”, một tên đệ tử Quỷ Điện nhìn cột trụ trong đại điện đột nhiên phát sáng, lập tức hô lớn.

Lúc này, tất cả đệ tử Quỷ Điện khác cũng đều nhìn về phía cây cột đang tỏa sáng, trong mắt đều hiện lên một tia mê mang.

“Là trận pháp chúng ta khắc đã khởi động, chẳng lẽ đây không phải trận pháp thủ vệ Quỷ Điện sao?”, một cao tăng Quỷ Điện cũng lộ vẻ nghi hoặc.

Phải biết Quỷ Tôn bố trí trận pháp này với mục đích gì, ngay cả Quỷ Nhất không biết rõ, huống chi là những đệ tử bọn họ.

Bọn họ vẫn luôn cho rằng trận pháp khắc trên cột trụ là trận pháp thủ hộ nhưng hiện tại không có kẻ thù bên ngoài xâm lấn, trận pháp lại tự khởi động.

Rõ ràng!

Tác dụng của trận pháp này không giống với suy đoán của bọn họ!

“Hình như có gì đó không ổn, ta cảm thấy bất an!”, một đệ tử Quỷ Điện kinh hãi kêu lên, hắn cảm thấy nội tâm dâng lên nỗi sợ hãi khôn tả.

Vừa dứt lời!

Hắn muốn chạy nhanh ra phía ngoài nhưng chưa kịp chạy được hai bước, đã nghe phía dưới nổ vang một tiếng.

Một con rồng màu vàng đất nhanh chóng từ dưới đất lao lên, há to miệng nuốt chửng hắn.

“Không... A...!”, tên đệ tử Quỷ Điện kinh hãi kêu lên nhưng vô dụng, hắn trực tiếp bị Thổ Long nuốt chửng.

Đồng thời!

Vô số Thổ Long trong đại điện lao ra, nhanh chóng nuốt chửng tất cả đệ tử trong Quỷ Điện, sau đó phóng về phía Hoang Châu.

Không chỉ là Quỷ Điện ở Dương Châu, lúc này trong Quỷ Điện ở tất cả các châu phủ khác đều xảy ra tình huống tương tự.

Nếu như quan sát từ trên cao!

Sẽ thấy vô số Thổ Long đang nhanh chóng di chuyển khắp Đông Vực dưới lòng đất, chúng một đường thôn phệ lượng lớn địa khí.

Mục tiêu đều là: Hoang Châu Cửu Dương sơn mạch!...

Bên trong dãy núi Cửu Dương!

Vô số đệ tử Quỷ Điện tay chống trụ đồng xanh, vẻ mặt kích động, nhìn Quỷ Tôn phía trên, ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Phía trên!

Hai tay Quỷ Tôn nhanh chóng kết ấn, trước mặt nổi lơ lửng một khối lệnh bài, bên trong có một tiểu mập đang cười hì hì nhảy nhót.

Chương 895: Lời bản thủ tọa nói người có ý kiến gì

“Thiên địa dẫn lối, địa khí hóa rồng, phá phong ấn, xuất hiện đi!”

Quỷ Tôn hét lớn, toàn bộ ấn pháp đồng loạt đánh về phía lệnh bài.

Vù...!

Lệnh bài phát ra ánh sáng chói lòa, từng đợt sóng năng lượng kỳ dị bao phủ toàn bộ Thanh Đồng trụ trong Cửu Dương sơn mạch.

“Đây là năng lượng, năng lượng thật cường đại! Lão tử rốt cục có thể đột phá, ha ha... Ha ha...”

Một tên đệ tử Quỷ Điện tay cầm Thanh Đồng trụ, sung sướng gầm lên.

Hắn có thể cảm nhận được năng lượng vô tận đang truyền vào cơ thể từ Thanh Đồng Trụ, hơn nữa còn ngày càng mạnh mẽ.

Không chỉ mình hắn!

Lúc này, tất cả đệ tử Quỷ Điện và Dương gia đều lộ vẻ mừng rỡ, đồng loạt vận chuyển công pháp, nhanh chóng luyện hóa địa khí.

Ầm! Ầm! Ầm...!

Vô số tiếng nổ vang lên, là những đệ tử tu vi yếu kém vừa đột phá, khí thế không ngừng tăng vọt.

“Tốt, thật tốt! Bản tôn đã lâu lắm rồi không cảm nhận được cảm giác thực lực tăng tiến. Địa Khí chi pháp quả nhiên lợi hại!”

Một tên Quỷ Điện Thiên Tôn kinh hỉ thốt lên, cảm nhận được bình cảnh tu vi mấy vạn năm không chút động tĩnh nay đã có dấu hiệu buông lỏng.

Giờ này, từ Tam Đại Quỷ Điện Thiên Tôn cho đến đám đệ tử Quỷ Điện, Dương gia, tất cả đều vui mừng khôn xiết.

Chỉ duy có Quỷ Nhất là vẫn giữ nguyên vẻ mặt nghiêm nghị!

Mặc dù cũng cảm nhận được thực lực bản thân đang không ngừng tăng cường nhưng hắn luôn có một cảm giác bất an khó hiểu.

Còn chưa kịp hiểu ra chuyện gì đang xảy ra, một tiếng kêu thảm thiết bỗng vang vọng khắp Cửu Dương sơn mạch.

“Chuyện gì thế này? Tại sao ta không thể buông tay ra được? A...”

Chỉ thấy một tên đệ tử Quỷ Điện sau khi thực lực tăng vọt ba bậc liên tiếp, do không chịu nổi luồng năng lượng khổng lồ nên muốn buông tay khỏi Thanh Đồng trụ.

Thế nhưng, hắn bàng hoàng phát hiện bàn tay mình như bị dính chặt vào Thanh Đồng trụ, không tài nào thoát ra được.

Bùm!

Một tiếng nổ vang trời!

Tên đệ tử Quỷ Điện không chịu nổi luồng năng lượng quá mạnh đã nổ tung tại chỗ, ngay sau đó, một con Thổ Long từ trong Thanh Đồng trụ lao vút ra!

“Không ổn rồi! Tay ta không thể rời ra được! Chuyện này là sao? Mau dừng lại!”

“A! Ta không cần tăng thực lực nữa! Năng lượng quá mạnh! Mẫu thân ơi cứu con! Mau tới cứu đại nhi tử của người!”

Đám đệ tử Quỷ Điện, Dương gia la hét thất thanh nhưng tất cả đều vô dụng.

Bùm! Bùm! Bùm!

Vô số tiếng nổ vang lên không ngớt trong Cửu Dương sơn mạch, từng con Thổ Long nối đuôi nhau từ trong cột đồng thau lao ra.

Tiếng nổ vang trời liên miên bất tận cùng vô số Thổ Long hiện thân, lập tức khiến cho toàn bộ cường giả Quỷ Điện chấn động.

Lúc này dù cho bọn chúng có ngu xuẩn đến đâu cũng đều biết sự tình không ổn!

“Mở ra cho ta!”

Một tên Quỷ Điện Thiên Tôn quát lớn một tiếng, khí thể toàn thân bộc phát muốn thoát khỏi sự trói buộc của Thanh Đồng Trụ.

Đáng tiếc!

Bất luận hắn có dùng lực thế nào, Thanh Đồng Trụ vẫn ghim chặt trên tay hắn, khiến hắn căn bản không thể thoát ra.

“Sao có thể như thế, rốt cuộc trong Thanh Đồng Trụ này có thứ gì, Điện Chủ người rốt cuộc đang làm gì vậy?”

“Điện Chủ mau giải khai trận pháp, chúng ta sắp không chịu đựng nổi nữa rồi, năng lượng này quá mức cường đại!”

“Điện Chủ, thuộc hạ theo ngài hơn năm mươi vạn năm, không có công lao cũng có khổ lao, xin người hãy cứu chúng ta!”

Ba tên Quỷ Điện Thiên Tôn nhao nhao hướng Quỷ Tôn trên không trung quát lớn, lúc này bọn chúng cực kỳ sợ hãi.

Mặc dù thực lực trong cơ thể vẫn không ngừng tăng lên nhưng căn bản không thể khiến bọn chúng có nửa điểm vui mừng.

Đáng tiếc!

Lời cầu xin tha thứ cùng tiếng gầm thét phần nộ của bọn chúng căn bản không khiến Quỷ Tôn phía trên có bất kỳ biến hóa nào, vẫn là khuôn mặt âm lãnh tà ác.

“Đã là đệ tử Quỷ Điện, phải có chuẩn bị hy sinh tất cả vì bản tọa, hiện tại bản tọa cần tính mạng của các ngươi.”

Âm thanh lạnh lùng của Quỷ Tôn vang vọng khắp Cửu Dương sơn mạch, năm đó hấn sáng lập Quỷ Điện chính là vì ngày hôm nay.

Vì ngày này, hấn đã chuẩn bị cả triệu năm, há có thể vì lời cầu xin tha thứ của bọn chúng mà từ bỏ.

Huống chi nếu như không có huyết khí của những tên đệ tử này gia tăng, uy lực trận pháp sẽ giảm đi một nửa.

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Từng tên đệ tử Quỷ Điện, đệ tử Dương gia nhao nhao chịu không nổi thực lực tăng vọt mà nổ tung, thậm chí ngay cả một tên Tôn Giả cũng bạo thể mà vong.

Chưa đầy mười hơi thở!

Toàn bộ Cửu Dương sơn mạch, số sinh linh còn sống sót chưa đến mười người, mà sắc mặt mười người này cũng cực

kỳ khó coi.

Rõ ràng bọn chúng không thể chèo chống được bao lâu nữa!

Rống! Rống! Rống!

Vô số tiếng gầm rú của Thổ Long vang vọng khắp Cửu Dương sơn mạch, mỗi một con Thổ Long đều do vô tận địa khí ngưng tụ mà thành.

Chương 896: Cái gì đầu nhập 1

“Quả nhiên, bản tôn đã sớm biết có điều không ổn!”

Quỷ Nhất nhìn vô số Thổ Long đầy trời đất thảm nghĩ, hắn sớm cảm thấy hành vi của Quỷ Tôn có gì đó không đúng.

Nhưng hắn không ngờ Quỷ Tôn lại làm ra chuyện tuyệt tình như vậy, phải biết nơi này chính là nơi hội tụ tất cả tinh anh của Quỷ Điện.

Một khi tất cả đều bỏ mạng, Quỷ Điện cũng chẳng khác nào diệt vong!

“May mà bản tôn sớm có chuẩn bị, nếu không e rằng thật sự sẽ bỏ mạng ở chỗ này.”

Quỷ Nhất lăm bắm, khí thể toàn thân chỉ trong nháy mắt bộc phát đến cực hạn, hai tay nắm chặt Thanh Đồng Trụ, dùng lực đẩy mạnh.

Rầm!

Một tiếng chấn động kinh khủng vang lên!

Chỉ thấy cột thanh đồng trong tay Quỷ Nhất trực tiếp bị đánh vào lòng đất, mà tay hắn cũng thoát ly cột thanh đồng.

“Không!!!!”

Ba tên Quỷ Điện Thiên Tôn tuyệt vọng, nhìn Quỷ Nhất đột nhiên bộc phát thoát khỏi trụ thanh đồng, tất cả đều há hốc mồm.

Bọn chúng vừa mới thử qua vô số biện pháp nhưng đều không có chút hiệu quả nào, mà Quỷ Nhất này vậy mà tiện tay một kích liền thoát khỏi.

Chẳng lẽ phương thức bọn chúng mở ra không đúng!

Bọn chúng nào hay biết!

Quỷ Nhất ngay từ đầu đã khéo léo dịch chuyển vị trí cột đồng thau của mình đi một chút, chiều sâu cũng khác biệt, mới có thể dễ dàng thoát khỏi trận pháp như vậy.

“Điện chủ, từ nay về sau người ta không ai nợ ai, thù của đệ tử Dương gia, sớm muộn gì ta cũng báo.”

Quỷ Nhất quát lớn một tiếng, thân hình nhanh như chớp phóng ra ngoài Cửu Dương sơn mạch, nơi đó có thông đạo hắc sớm chuẩn bị.

“Quỷ Nhất, người dám phản bội bản tọa, đáng chết!”

Quỷ Tôn nhìn Quỷ Nhất chạy trốn, sắc mặt lập tức trở nên khó coi, gầm lên giận dữ.

Thế nhưng hắc không ra tay ngăn cản, bởi vì lúc này trận pháp đã đến thời khắc mấu chốt nhất.

Hắc không thể mạo hiểm dù chỉ một phần vạn, trăm vạn năm nỗ lực khiến hắc không dám lơ là dù chỉ một chút. ...

Bên ngoài Cửu Dương sơn mạch!

Cảnh tượng hào quang màu vàng đất không lồ trong suốt bao trùm toàn bộ dãy núi, ngăn cách sơn mạch bên trong với thế giới bên ngoài.

Lúc này, cảnh tượng dị thường của Cửu Dương sơn mạch đã thu hút vô số cường giả tìm đến.

“Chuyện gì xảy ra vậy? Bên trong Cửu Dương sơn mạch sao lại có nhiều Thổ Long như vậy, chẳng lẽ nơi đây có cơ

duyên?”

“Không đúng, có lẽ là có cao nhân đang bố trí đại trận, nhiều địa khí như vậy ngưng tụ thành Thổ Long, nếu có thể mượn cơ hội này tăng cường thực lực...”

Các cường giả nhìn cảnh tượng bên trong Cửu Dương sơn mạch, tất cả đều kinh ngạc há hốc mồm, ánh mắt lộ rõ vẻ tham lam.

Bởi vì ai cũng biết!

Địa khí là thứ trân quý vô cùng, so với kỳ trân dị bảo còn quý giá hơn.

Từ xưa đến nay, việc tụ tập địa khí vô cùng khó khăn, cho nên hiếm có sinh linh nào dùng nó để tăng cường thực lực.

Nhưng hiện tại!

Nhìn địa khí trong Cửu Dương sơn mạch hóa thành từng con Thổ Long, bọn họ đều bị chấn động sâu sắc.

Nhiều địa khí như vậy, nếu như bị một sinh linh hấp thu, chẳng phải tu vi sẽ tăng tiến đến mức nào, Đế Giả hay là cảnh giới càng thêm cao thâm?

“Phách Sơn Chưởng, khai mở!”

Một cường giả dị tộc không nhịn được nữa, trực tiếp tung toàn lực đánh một chưởng về phía vòng phòng hộ trên dãy núi.

Rầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên động địa vang lên!

Chỉ thấy tên cường giả dị tộc ra tay bị chấn động, thân hình bay ngược ra ngoài mấy trăm mét, thế nhưng đại trận trên dãy núi vẫn sừng sững, không một chút lay chuyển.

Tê!

Đám cường giả tụ tập xung quanh hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt đầy vẻ khiếp sợ.

Phải biết rằng cường giả vừa xuất thủ có thực lực Tôn Giả ngũ trọng, vậy mà hoàn toàn không thể lay chuyển nổi trận pháp.

“Hừ, chỉ là một tên Tôn Giả ngũ trọng cũng dám vọng tưởng phá trận pháp này, đúng là không biết tự lượng sức mình.”

Một giọng nói đầy vẻ châm chọc vang lên giữa trời đất.

“Kẻ nào, ra mặt cho bản tọa! Dám vũ nhục bản tọa, chẳng lẽ muốn tìm chết!”

Tên cường giả dị tộc vừa ra tay tức giận quát lớn, ánh mắt hung tợn đảo khắp bốn phía, sát ý ngập trời.

Nhưng mà!

Chỉ một cái chớp mắt sau, hắn ta đã trợn tròn mắt!

Vô số bóng đen với những chiếc mặt nạ đủ màu sắc từ bốn phía sơn mạch dần hiện ra, bao vây lấy hắn ta, ánh mắt lạnh lẽo như băng.

Dẫn đầu là bốn nam tử đeo mặt nạ kim cương, hoàng kim, bạc và đồng, khí thế tỏa ra từ mỗi người đều vô cùng mạnh mẽ.

“Lời vừa rồi là do bản tọa nói, chẳng lẽ ngươi có ý kiến gì?”

Huyền Nhất nhìn tên cường giả trên không trung, lạnh lùng nói, đồng thời một luồng đao ý sắc bén khóa chặt lấy hắn.

“Ma... Giáo... Tứ Bộ...”

Cầu đầu nhân Tôn Giả vừa đến nơi, nhìn thấy bốn người phía dưới với khí thế ngập trời, cả người run rẩy nói.

Ma Giáo?

Tứ Bộ?

Nghe thấy những lời này của Cầu đầu nhân Tôn Giả, sắc mặt của tất cả cường giả xung quanh đều đồng loạt biến đổi, vội vàng lùi xa khỏi tên cường giả vừa mới buông lời lẽ ngông cuồng.

Chương 897: Cái gì đầu nhập 2

Bọn họ ra vẻ như chưa từng quen biết hấn ta!

“Mẹ kiếp! Lũ nhát gan!”

Cường giả dị tộc nhìn thấy đám đông đang chạy xa khỏi mình, trong lòng không khỏi thầm chửi rủa.

Ngay sau đó!

Hấn nhìn Huyền Nhất đang chắt vắn mình với vẻ mặt lạnh lùng, sắc mặt tái mét!

Phù phù!

Hấn ta lập tức quỳ rạp xuống, lớn tiếng nói:

“Tiểu nhân Thú Tôn Thanh Châu, bái kiến các vị đại nhân Ma Giáo! Những lời nói lúc nãy của tiểu nhân chỉ là hồ ngôn loạn ngữ, mong các vị đại nhân bớt giận!”

“Vị đại nhân này nói chí phải! Trận pháp lợi hại như thế này, làm sao chúng ta có thể phá giải? Nhất định phải là nhờ vào các vị đại nhân ra tay mới được.”

Cường giả dị tộc nói như chém đinh chặt sắt, phảng phất lời hấn nói chính là lời trong lòng mình vậy.

Thế mà thân thể không ngừng run rẩy kia, lại bại lộ sự thật hấn hiện tại cực độ sợ hãi.

Huyền Nhất nhìn cường giả dị tộc quỳ trong hư không, thân thể không ngừng run rẩy, khóe miệng khẽ nhếch lên, định nói gì đó.

Ầm!!!

Một tiếng chấn động kinh khủng từ trong lòng núi truyền ra!

Ngay sau đó!

Chỉ thấy trên kết giới phòng hộ trong suốt xuất hiện một cái động lớn cỡ một người, một bóng đen nhanh chóng bay ra.

Chính là Quỷ Nhất vừa thoát thân!

Hắn dựa vào hậu chiêu đã chuẩn bị từ trước, tìm được một kẽ hở trong đại trận phòng hộ, lập tức lao ra.

“Hừm!”

Quỷ Nhất nhìn nhân mã tứ bộ đông nghịt khắp núi đồi, trong mắt lóe lên một tia kinh hãi, phải biết kế hoạch lần này của Quỷ Điện là tuyệt mật.

Cho dù động tĩnh vừa rồi lớn đến đâu, trong khoảng thời gian ngắn ngủi như vậy cũng chỉ có cường giả đứng đầu của một vài châu phủ lân cận kịp chạy đến mà thôi.

Vậy mà!

Nhân mã tứ bộ đông đảo kia, rõ ràng là thuộc cùng một thể lực, hơn nữa hắn còn nhận ra thể lực này, chính là nhân mã tứ bộ của Ma Giáo.

“Lượng lớn nhân mã tứ bộ hiện diện tại đây, chắc chắn không phải là phát hiện động tĩnh mới đến.”

“Nói cách khác, Ma Giáo đã sớm phát hiện kế hoạch của Quỷ Điện, hơn nữa còn bố trí thiên la địa võng ở bên ngoài dãy núi.”

Hít!

Hay cho một Ma Giáo, hắn cứ tưởng Quỷ Tôn đã đủ tàn nhẫn, không ngờ bên ngoài còn có Ma Giáo như chim ưng rình

môi.

“Quý Tôn đang ở, kế hoạch của hần sắp hoàn thành rồi, bên trong có vô số địa khí, chỉ cần thôn phệ là có thể đột phá tu vi.”

Quý Nhất hét lớn.

Sau đó thân hình nhanh chóng lướt về phía xa, hần đã tính toán kỹ càng, nếu Ma Giáo đã bố trí thiên la địa võng ở đây.

Vậy không bằng để Ma Giáo và Quý Tôn quyết đấu một trận, kết quả bất kể ai thắng ai thua, với hần mà nói đều là chuyện tốt.

“Chậc!”

Vô số cường giả đang vây xem chứng kiến Quý Nhất sau khi hét lớn một tiếng liền nhanh chóng đào tẩu, trên mặt đều lộ vẻ khó hiểu.

Ngay sau đó!

Ánh mắt bọn chúng nhìn về phía kết giới phòng hộ đều toát ra khát vọng vô biên.

Lỗ tròn do Quý Nhất phá vỡ đang dần dần khép lại, thế nhưng địa khí vô tận bên trong lại nhanh chóng tràn ra ngoài.

“Không được, cơ duyên lớn như vậy, ta phải tranh đoạt một phen.” Một cường giả Xà tộc hét lớn một tiếng, thân hình nhanh chóng lao về phía lỗ tròn.

Ngay khi cường giả Xà tộc sắp sửa lao đến cửa động, một đạo đạo quang xé trời rách đất chợt lóe lên rồi biến mất.

“A...!”

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên!

Chỉ thấy cường giả Xà tộc vừa rồi chỉ trong nháy mắt đã bị chém thành hai khúc, hóa thành bản thể, rơi xuống đất.

Đồng thời trường đao trong tay Huyền Nhất cũng chậm thu hồi, rõ ràng đao đao quang đáng sợ vừa rồi là do hấn phát ra.

“Ma Giáo làm việc, kẻ nhàn rồi tránh xa, nếu không, giết không tha!”

Huyền Nhất lạnh lùng quát đám đông cường giả đang vây xem.

“Dạ... Dạ...!”

Đông đảo cường giả nhìn cường giả Xà tộc đã tử vong ở phía dưới, kẻ nào dám giận, kẻ nào dám nói?

Chúng nhao nhao nhanh chóng triệt hồi về phía sau, một mực lui lại trăm vạn dặm mới dám dừng lại.

Mặc dù cơ duyên bên trong rất tốt nhưng dù tốt cũng phải có mệnh hưởng, nếu bởi vậy mà đắc tội Ma Giáo...

Đừng nói bọn họ đột phá Tôn Giả, cho dù là đột phá đến Thiên Tôn, e là cũng khó thoát khỏi cái chết, còn chết không toàn thây.

“Đi thôi, chúng ta vào xem!”

Thiên Nhất nhìn cửa động lập tức khép kín, thân hình nhanh như chớp lao ra, ba bộ thủ tọa cùng với đông đảo đệ tử tinh anh khác theo sát phía sau.

Mà cửa động theo sau đám đệ tử Ma Giáo tiến vào, nhanh chóng khép lại!...

Bên trong dãy núi!

“A, Quỷ Tôn, người vậy mà dám hồ chúng ta như thế, người sẽ gặp báo ứng, bản tôn nguyện rửa người chết không yên lành.”

“Quỷ Tôn đại nhân, ta là đệ tử người sủng ái nhất, người đã quên lúc trước người sủng hạnh ta sao?”

Từng tiếng kêu rên, gào thét, cầu xin tha thứ không ngừng vang lên.

Âm!

Theo một tiếng chấn động vang lên lần nữa!

Chương 898: Tiến Vào Cửu Dương sơn mạch 1

Tất cả tiếng gầm thét đều biến mất, thay vào đó là tiếng gào thét của vô số Thổ Long.

Phía trên!

Quỷ Tôn nhìn vô số Thổ Long trong dãy núi, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng. Tuy Man Châu vỡ vụn, khiến uy lực đại trận yếu bớt một chút, nhưng cũng đủ để hắn đột phá Đế Giả, hơn nữa rất có thể trực tiếp trùng kích đến Đế Giả nhị trọng tam trọng.

Đến lúc đó!

Đông Vực này còn kẻ nào có thể chế phục hắn, không, là Quỷ Đế!

“Trời là Càn, đất là Khôn, trời đất là dẫn, vạn long hợp nhất!”

Hai tay Quỷ Tôn không ngừng kết ấn, liên tục đánh vào lệnh bài Đế binh phía trước, trên lệnh bài vô số đạo huyết mang tản ra.

Huyết quang nhanh chóng bao phủ toàn bộ dãy núi Cửu Dương, cuối cùng tất cả đều chui vào trong cơ thể thổ long do địa khí hóa thành.

Rống!

Một con Thổ Long trăm trượng bị huyết khí bao phủ, chỉ trong nháy mắt hai con người đỏ bừng, há miệng cắn nuốt Thổ Long nhỏ hơn bên cạnh.

Đồng thời!

Vô số Thổ Long bên trong dãy núi Cửu Dương đều điên cuồng gào thét, lao vào cắn nuốt lẫn nhau.

Vù...!

Một trận chấn động xuất hiện ở rìa dãy núi!

“Kẻ nào!”

Quỷ Tôn đang dương dương đắc ý lập tức phần nộ quát lên, ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía rìa dãy núi.

Sau đó!

Hắn liền ngậy người!

Chỉ thấy ở rìa sơn mạch, vô số sinh linh cường hoành mặc áo bào đen, mặt đeo đủ loại mặt nạ đang tiến vào.

“Làm sao có thể? Trận pháp này của bốn tọa khắc họa mấy chục vạn năm, làm sao có thể có cường giả nào phá giải, chẳng lẽ...”

Quỷ Tôn kinh ngạc nhìn bốn bộ sinh linh xuất hiện, đầu óc nhanh chóng vận chuyển.

Phải biết rằng một khi trận pháp này của hắn được khắc họa, ngay cả Đế Giả tầm thường cũng khó lòng phá giải.

Mà nay lại có thêm vô số địa khí phụ trợ, cho dù là cường giả Đế Giả tứ trọng ngũ trọng, e rằng cũng khó lòng công phá nổi lòng phòng hộ này.

“Quỷ Nhất đáng chết!”

Trong lòng Quỷ Tôn tức giận thâm mắng, hắn đoán chắc chắn là Quỷ Nhất đã sớm tạo ra sơ hở, mới để cho nhiều kẻ như vậy tiến vào.

“Các ngươi là đệ tử Ma Giáo!”

Quỷ Tôn nhìn chăm chăm vào bốn bộ sinh linh, ánh mắt bỗng ngưng tụ, hần nhớ tới lúc trước Quỷ Nhất từng bẩm báo tình hình bốn bộ Ma Giáo cho hắn.

“Quỷ Tôn, kế hoạch của ngươi thật lớn mật, dám tụ tập nhiều địa khí như vậy, chẳng lẽ muốn chống lại sự thống trị của Ma Giáo ta hay sao?”

Thiên Nhất nhìn Quỷ Tôn, chất vấn.

“Làm càn!”

Quỷ Tôn gầm lên giận dữ, lửa giận trong mắt như muốn hóa thành thực chất.

Chỉ là một tên Tôn Giả mà cũng dám ăn nói với hắn như vậy, xem hắn là cái gì, thuộc hạ của Ma Giáo sao?

Hô!

Quỷ Tôn hít sâu một hơi, lạnh giọng nói:

“Các ngươi không bằng quy thuận bản tọa, địa khí nơi này các ngươi cũng đã thấy, bản tọa có thể giúp các ngươi nhanh chóng tăng tiến tu vi.”

“Quy thuận ngươi? Ngươi phải cho chúng ta chút lợi ích thiết thực chứ? Chúng ta ở Ma Giáo vốn dĩ tiền đồ vô lượng, dựa vào đâu mà phải quy thuận ngươi?”

Trong mắt Thiên Nhất lóe lên tia sáng sắc bén, lạnh lùng nói với Quỷ Tôn.

Muốn chỗ tốt?

Quỷ Tôn nhú mày, vẻ mặt đau đớn phát tay, mấy con Thổ Long gầm lên lao về phía bốn bộ nhân mã.

Thổ Long đến trước mặt đệ tử bốn bộ trăm trượng liền nổ tung, hóa thành vô số địa khí cuộn cuộn tràn vào cơ thể bọn họ.

Ba hơi thở sau!

Tất cả đệ tử bốn bộ đều luyện hóa xong địa khí, tu vi tăng tiến không ít, thậm chí có kẻ đột phá một tầng cảnh giới.

“Bảo bối tốt!”

Huyền Nhất cảm nhận được tu vi trong cơ thể tăng vọt gấp đôi, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

“Thế nào? Quy thuận bốn tọa, tu vi của các người sẽ càng thêm tinh tiến.”

Quỷ Tôn nhìn thủ tọa bốn bộ, nói. Hiện tại bởi vì trận pháp, hắn không thể tùy tiện di chuyển.

Vì vậy, hắn muốn cho bốn bộ sinh linh chút ngon ngọt, tạm thời ổn định bọn họ, chờ khi hắn đột phá thành công, hừ hừ...

“Quy thuận?”

“Quy thuận cái gì?”

“Chẳng lẽ người muốn đầu nhập vào Ma Giáo? Vậy thì xin lỗi, chúng ta không thu nhận.”

Thiên Nhất nhìn Quỷ Tôn với vẻ mặt chế giễu, rõ ràng là bộ dạng ăn cháo đá bát.

Ma Giáo từ trước đến nay không nói đến quy củ!

Điều Ma Giáo cần làm chính là đặt ra quy củ!

Bên ngoài!

Động tĩnh khổng lồ bên trong dãy Cửu Dương sơn mạch đã hấp dẫn mấy vị cường giả Thiên Tôn cảnh đến.

“Phá!”

Một vị Thiên Tôn cách không đánh ra một chưởng về phía kết giới, uy lực khủng khiếp khiến không gian vạn dặm xung quanh không ngừng rung động.

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Chỉ thấy kết giới vẫn vững vàng, ngược lại vị Thiên Tôn ra tay bị đánh bật ngược trở lại vài trăm dặm, khóe miệng rỉ ra một tia máu tươi.

“Rốt cuộc là kẻ nào tạo ra kết giới này, lại cường đại đến thế, ngay cả Phương huynh người không thể phá vỡ.”

“Chẳng lẽ trận pháp này là do vị nào đó ở cảnh giới Thiên Tôn đỉnh phong bố trí, vậy chúng ta có nên tiến vào nữa hay không?”

Chương 899: Tiến Vào Cửu Dương sơn mạch 2

Các vị Thiên Tôn khác nhìn kết giới không chút sút mẻ, trong mắt đều lộ ra tia trầm ngâm.

Rõ ràng!

Cơ duyên trong này không phải tự nhiên hình thành, mà là do cường giả hàng đầu sắp đặt.

Nếu bọn họ cứ lỗ mãng xông vào, e là chưa nói đến chuyện đoạt được cơ duyên, mà còn có thể bỏ mạng trong đó.

Ngay khi bọn họ còn đang do dự!

Rống! Rống! Rống!

Từng tiếng gầm gừ của Ma Long từ xa truyền đến, lập tức khiến tất cả mọi người quay đầu nhìn lại.

Không nhìn thì thôi, vừa nhìn suýt chút nữa thì dọa chết khiếp!

Chỉ thấy từ phía xa chín con Ma Long đang kéo một cỗ kiệu bay cực nhanh đến, tốc độ nhanh đến mức chỉ để lại tàn ảnh, lại còn không ngừng biến ảo vị trí.

Ma kiệu liên tục di chuyển với tốc độ cực nhanh, ma sát kịch liệt khiến không gian phát ra từng trận hỏa quang.

Thật đúng là: Kiệu bay khiến hư không chấn động, một vệt hỏa quang tựa thiểm điện!

Chưa đầy một cái chớp mắt!

Két... Xoẹt...!

Chỉ thấy Ma Long kiệu bay sau khi biến ảo vị trí đến ba vạn sáu ngàn lần thì dừng lại phía trên Cửu Dương sơn mạch.

“Oe...”

Phương Càn trên kiệu liên tục nôn khan vài cái, lắc lắc cái đầu cho tỉnh táo, rõ ràng là say xe.

“Là Chu Ma... Giáo chủ, sao ngài ấy lại đến đây, chẳng lẽ cơ duyên trong dãy núi này lợi hại đến vậy?”

“Chắc chắn rồi, người không thấy vừa rồi nhân mã của bốn bộ thuộc Ma Giáo đã bao vây dãy núi rồi sao, biết đâu cơ duyên này là do Ma Giáo tạo ra.”

Đông đảo cường giả nhìn thấy Ma Long kiệu bay đến, nhỏ giọng bàn tán.

“Cái gì mà ngài, các người mỗi người đều đã sống mấy chục vạn năm, gọi Chu giáo chủ là ngài, còn ra thể thống gì nữa!”

Cửu đầu nhân Tôn Giả lộ vẻ khinh thường, sau đó nói tiếp:

“Chu giáo chủ chính là lão tổ tông mà Cửu đầu nhân Tôn Giả ta kính ngưỡng, bản tôn không cho phép các người gọi như vậy, sau này nhất định phải gọi là Chu Vô Địch đại nhân!”

Các cường giả khác: Mẹ kiếp, lão già nịnh nọt! (-??-)

Cửu đầu nhân Tôn Giả căn bản chẳng để ý tới ánh mắt của những cường giả khác, thân hình nhanh chóng lao ra, đứng ở phía trước phi liên cung kính khom người, cao giọng nói:

“Hoàn hỷ thiên cổ, đầu có bát hoang, duy ta Ma Giáo, vũ trụ xưng vương! Tại hạ Cửu đầu nhân Tôn Giả, chúc Chu giáo chủ vạn thọ vô cương!”

Ồ?

Tiêu tử này được đấy!

Đại Bạch nghe lời Cầu đầu nhân Tôn Giả, trong mắt lóe lên một tia hứng thú, xem ra lão cầu này rất có tiềm lực xu nịnh.

Àm!

Cánh cửa phi liên mở ra!

Bịch! Bịch! Bịch!

Từng tiếng bước chân trầm ồm vang lên, sau đó một thân hình mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra.

Thân hình ma diễm ngập trời, bá đạo ngút ngàn, phảng phất như trong thiên địa không ai có thể lọt vào ma nhãn của hắn.

Hít!

Thật mạnh!

Đông đảo cường giả nhìn bóng dáng Chu Khung, đều cảm thấy nội tâm thất lại, mặc dù cách xa nhau mấy trăm ngàn dặm.

Nhưng bọn hắn có cảm giác, chỉ cần Chu Khung muốn giết bọn hắn, chỉ cần một ánh mắt là đủ rồi, đúng vậy, chỉ một ánh mắt.

“Bẩm Giáo chủ, vừa rồi trên dãy núi... Ma Giáo tứ bộ đại nhân...”

Cầu đầu nhân Tôn Giả cảm nhận được khí phách kinh người đập vào mặt, sợ đến mức ngay cả đầu không dám ngẩng lên, vội vàng kể lại chuyện vừa mới xảy ra.

Đáng tiếc!

Sắc mặt Chu Khung không hề có phản dao động, bởi vì ngay tại trăm hơi thở trước, Thiên Nhị đã bẩm báo sự tình cho hắn rồi!

“Đại Bạch, phá trận!”

Chu Khung nhìn lồng phòng hộ phía dưới dãy núi, lạnh lùng nói.

“Rõ, lão đại, cứ chờ xem!”

Đại Bạch đứng trên đỉnh đầu Ma Long gầm lên một tiếng, nhanh chóng lao xuống vòng phòng hộ sơn mạch phía dưới.

Chuyện phá giải trận pháp!

Chính là điều Đại Bạch thích làm nhất!

“Con chó đen này chắc là con chó dữ trong truyền thuyết của Ma Giáo, nghe đồn nó vạn pháp bất xâm, có thể phá thiên trận, lợi hại vô cùng.”

“Đúng vậy, con chó đen trong truyền thuyết là thú nuôi số một của Chu Khung, thực lực vô cùng cường đại, còn đặc biệt thích đào mộ tổ tiên.”

Rất nhiều cường giả ở phương xa nhìn con chó đen bay về phía đại trận, truyền âm trao đổi với nhau, trong mắt đều lộ ra vẻ khác thường.

Rõ ràng, bọn họ đều đã từng nghe qua “truyền thuyết” vĩ đại của Đại Bạch!

“Các người đều là ếch ngồi đáy giếng, để ta nói cho các người biết, sở thích lớn nhất của con chó đen này là bóp trứng, cực kỳ tàn nhẫn.”

“Có một lần, ta cho kết bài đại ca xem một đoạn ghi hình, dọa hấn sợ đến mức mất hết cả cảm giác, nếu không phải ta ra tay giúp đỡ, hẳn coi như tuyệt hậu rồi.”

Một cường giả Hồ tộc thản nhiên nói.

Các cường giả khác: Cái quái gì thế, người có ớn không vậy!

Phía dưới!

Đại Bạch nhanh chóng chạy đến phía trước vòng phòng hộ của dãy núi, đối với trận pháp chính là một trận ngửi ngửi.

Khứu! Khứu! Khứu!

“Không có mùi là tốt rồi!”

Đại Bạch lẩm bẩm trong miệng.

Chương 900: Nhật được sẵn là tốt rồi

Đây là di chứng từ lần trước cắn vào trận pháp Hải Thần Uyên mà ra, trận pháp kia mặn quá, để lại cho hắn một chút bóng ma tâm lý.

Sau đó, Đại Bạch bắt đầu điên cuồng cắn xé trận pháp!

Răng rắc... Răng rắc... Răng rắc...

Từng tiếng cắn xé vang lên không ngừng, chỉ thấy trên lồng phòng hộ xuất hiện một cái lỗ đen với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Hố đen nhanh chóng mở rộng!

Chưa đầy ba hơi thở!

Lồng phòng hộ đã bị Đại Bạch cắn ra một cái lỗ cao bằng hai người, tuy rằng nó đang không ngừng tự chữa trị nhưng tốc độ rõ ràng không nhanh bằng Đại Bạch cắn xé.

“Lão đại, xong rồi, phì... phì..., trận pháp này sao lại có mùi đất nồng, khà khà, tính sai rồi!”

Đại Bạch lắc lắc đuôi nói với Chu Khung trên không trung, vẻ mặt cầu xin được thưởng.

“Đi!”

Chu Khung quát lớn.

Hắn phát tay thu Ma Long Phi Liễn vào, thân hình nhanh chóng bay về phía cửa động, Phương Càn ở phía sau vội vàng đuổi theo.

Lúc bay đến cửa động!

Chu Khung ném hai túi thức ăn cho chó khổng lồ tới trước mặt Đại Bạch, sau đó trực tiếp đi vào trong động.

“Lão đại, người thật tốt! (Gâu)”

Đại Bạch trực tiếp một ngụm nuốt hết một túi thức ăn cho chó, sau đó thu túi thức ăn cho chó còn lại vào.

Dù sao: Đồ ăn ngon, phải biết tiết kiệm!

Sau đó!

Đại Bạch cười hì hì đi theo Phương Càn tiến vào trong lòng phòng hộ!

“Cung chúc Giáo chủ khai hoàn!”

Cầu đầu nhân Tôn Giả khom người về phía phía Chu Khung biến mất, giọng điệu tràn đầy thành khẩn.

“Được rồi, Cầu đầu nhân Tôn Giả, Chu giáo chủ đã đi rồi, người đừng giả vờ nữa, cẩn thận liếm đến cuối cùng chẳng còn gì!”

Một cường giả dị tộc nhìn Cầu đầu nhân Tôn Giả nói, giọng điệu tràn đầy châm chọc.

“Hừ, kiến thức hạn hẹp!”

Cầu đầu nhân Tôn Giả hừ lạnh, căn bản không thèm để ý đến sự châm chọc của các cường giả xung quanh.

Liếm cầu thì đã sao!

Nó liếm chính là Chu giáo chủ!

Cho dù là liếm cầu cũng tuyệt đối là liếm cầu cao cấp nhất!

Trong lòng dấy núi!

Nghe Thiên Nhất buông lời châm chọc, Quỷ Tôn sắc mặt sa sầm, gầm lên:

“Các người đã không biết điều, thì đừng trách bốn tọa vô tình!”

Dứt lời!

Chỉ thấy Quỷ Tôn hai tay kết ấn, vô số Địa Long khổng lồ lao thẳng về phía đệ tử bốn bộ.

“Kết trận!”

Thủ tọa bốn bộ đồng thanh quát lớn.

Đệ tử bốn bộ phía sau nhanh chóng di chuyển, chỉ trong chớp mắt, bốn Ma Thần cao trăm vạn trượng đã hiện ra giữa đất trời.

Vèo! Vèo! Vèo!

Thủ tọa bốn bộ nhanh chóng dung nhập vào trong bốn Ma Thần, khí thể trên người chúng bỗng chốc tăng vọt.

Chỉ trong nháy mắt đã đạt đến cảnh giới Tôn Giả đỉnh phong!

“Thiên Tà Thần Quyền!”

“Địa Phá Vạn Pháp!”

“Huyền Môn Nhất Kích!”

“Hoàng...”

Bốn Ma Thần đồng loạt ra tay, vô số Địa Long lập tức bị đánh nát vụn.

Không những vậy!

Bốn Ma Thần còn điên cuồng hấp thu địa khí vỡ vụn, thực lực càng đánh càng mạnh, chẳng mấy chốc đã đạt đến tu vi Thiên Tôn cảnh.

“Khôn kiếp!”

Quỷ Tôn tức giận quát.

Hắn lại vung tay, khiến đám Thổ Long nhỏ bé kia lui xuống, chỉ huy một con Thổ Long dài mấy trăm vạn trượng tấn công Ma Thần.

“Chết đi!”

Trên mặt Quỷ Tôn lộ vẻ hung ác, thực lực con Thổ Long này đã đạt đến Thiên Tôn thất trọng bát trọng, bốn Ma Thần kia căn bản không thể đỡ nổi.

Khi thủ tọa bốn bộ cảm thấy không thể chèo chống, định dùng đến trực chữ “Trấn”, một tiếng quát lạnh bá đạo bỗng từ đằng xa vọng lại.

“Đệ tử Ma Giáo của ta, há lại để một tên phế vật như ngươi giết hại!”

Chỉ thấy một bàn tay không lồ từ trên trời giáng xuống, chop lấy con Thổ Long dài mấy trăm vạn trượng kia.

Rống!

Thổ Long như cảm nhận được nguy hiểm, ngửa đầu gào rú, toan bỏ chạy.

Đáng tiếc!

Tốc độ bàn tay kia quá nhanh, chưa kịp để Thổ Long phản ứng đã tóm gọn lấy nó.

Bàn tay ấy siết chặt!

Ầm!

Con Thổ Long có thực lực Thiên Tôn thất trọng bát trọng kia liền bị bóp nát, vô tận địa khí tản ra, bị vòng xoáy màu đen trên bàn tay kia nuốt chửng không còn một chút.

Sau đó!

Chỉ thấy Chu Khung khoác Ma Thần chiến bào, từ biên giới sơn mạch rải bước mà đến, mỗi bước chân lướt qua, khí

thể trên người lại thêm phần cường đại.

Rầm!

Chờ khi Chu Khung đến giữa sơn mạch, ma khí cùng huyết sát tỏa ra từ người hắn đã bao phủ toàn bộ sơn mạch.

Ma khí khủng khiếp ngập tràn khắp núi đồi, khiến cho đám Thổ Long vô tri vô giác cũng phải bồn chồn, bắt đầu gào thét điên cuồng.

“Tham kiến Giáo chủ!”

Bốn vị thủ tọa nhanh chóng giải trừ trạng thái Ma Thần, dẫn đầu chúng đệ tử bốn bộ, quỳ một gối xuống đất, đồng thanh hô lớn.

“Ừm!”

Chu Khung khẽ gật đầu, ánh mắt nhanh chóng đảo qua vô số Địa Long trong sơn mạch, trong mắt lóe lên một tia sáng.

“Hệ thống, đám Địa Long này đều là do địa khí ngưng kết mà thành? Nếu dùng chúng để tăng cao tu vi, có gây tổn hại gì không?”

“Ký chủ, địa khí ngưng kết đến một trình độ nhất định sẽ hóa thành Địa Long, luyện hóa Địa Long có thể giúp người nhanh chóng tăng cao tu vi.”

Chương 901: Quỷ Tôn chết, gọi Ma binh 1

“Nhưng địa khí cũng tồn tại nguy hại, một khi trong cơ thể tích tụ quá nhiều địa khí, sẽ hình thành trở ngại, ảnh hưởng đến việc đột phá về sau.”

Có thể nhanh chóng tăng cao tu vi!

Nhưng không thể hấp thu quá nhiều!

“Nói cách khác, nếu chỉ dùng để nâng cao vài tầng tu vi thì sẽ không để lại hậu hoạn gì, đúng chứ?”

“Đúng vậy, ký chủ!”

Nghe được lời khẳng định của hệ thống, khóe miệng Chu Khung hiện lên nụ cười hài lòng.

Không cần nghĩ!

Có nhiều Địa Long như vậy hỗ trợ, thực lực của đệ tử Ma Giáo nhất định sẽ lại tăng vọt.

Về phần Quỷ Tôn bày ra trận pháp này, Chu Khung lười liếc mắt nhìn hắn, chẳng qua chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi.

Nề mặt hắn có phần công lao với Ma Giáo, nhiều nhất là để hắn chết toàn thây.

Lúc này!

Nhìn thấy Chu Khung đột nhiên xuất hiện, Quỷ Tôn bỗng chốc căng thẳng, bởi vì hắn nhận ra Chu Khung.

Mặc dù hắn vẫn luôn cho rằng thực lực của Chu Khung có phần khuếch đại, thậm chí chỉ đang hư trương thanh thế.

Nhưng!

Nhìn ma khí khủng khiếp đang bao phủ cả sơn mạch, hấn không khỏi bất an.

“Xin hỏi các hạ có phải Chu giáo chủ không?”

Quý Tôn nhìn Chu Khung, vội vàng hỏi.

Nghe tiếng Quý Tôn, Chu Khung đưa mắt nhìn về phía hấn, ánh mắt không chút gợn sóng.

Mặc dù Quý Tôn có tu vi Thiên Tôn đỉnh phong nhưng đối với Chu Khung hiện tại mà nói cũng chẳng đáng là gì.

Thậm chí thực lực hiện tại của Quý Tôn còn không bằng Tà Lão Nhân sau khi bộc phát, chẳng qua cũng chỉ là một con kiến hôi to xác hơn một chút mà thôi.

“Ngươi...!”

Thấy Chu Khung hoàn toàn không để ý đến mình, thậm chí trong mắt còn lộ ra vẻ khinh thường, Quý Tôn tức giận ngút trời.

Nhưng vừa nghĩ đến trận pháp trăm vạn năm mình dày công bố trí sắp hoàn thành, hiện tại chỉ còn thiếu một bước cuối cùng.

Hấn cố nén lửa giận, không dám bộc phát!

Dù sao, nếu hiện tại Chu Khung toàn lực ra tay, đại trận của hấn rất dễ dàng bị phá hủy.

“Tại hạ Quý Châu Quý Tôn, ngưỡng mộ đại danh Chu giáo chủ đã lâu. Nay Chu giáo chủ đã tự mình đến đây, bổn tọa không phải kẻ hẹp hòi.”

“Vậy nên, bổn tọa có thể chia cho ngươi một nửa địa khí nơi đây, sau này chúng ta ai đi đường nấy, có được chăng?”

Quý Tôn nhìn Chu Khung, thành khẩn nói, phảng phất như hấn thật sự nghĩ như vậy. Thế nhưng, sâu trong đôi mắt lại xẹt qua một tia huyết tinh.

“Trận pháp còn bao lâu nữa mới hoàn thành?”

Chu Khung không trả lời Quý Tôn, mà lạnh lùng hỏi.

“Chu giáo chủ đã đồng ý sao? Đại trận này còn nửa canh giờ nữa là hoàn thành, rất nhanh thôi.”

Quý Tôn nghe Chu Khung hỏi liền vội vàng trả lời nhưng hấn ta nào dám nói thật, thực ra đại trận chỉ còn một nén nhang nữa là hoàn thành.

Nửa canh giờ?

Chu Khung gật đầu, chậm rãi lùi người ngồi xuống phía sau!

Phương Càn đứng sau Chu Khung vội vàng lấy ra một chiếc ghế Ma Long, đặt vào hư không.

Rầm!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, nhìn vô số Thổ Long phía dưới cắn nuốt lẫn nhau, khóe miệng nở một nụ cười tà mị.

Hấn có thể nhìn ra Quý Tôn vừa rồi đã nói dối về thời gian nhưng điều này đối với hấn cũng chẳng có gì.

Hiện tại hấn chỉ cần chờ trận pháp hoàn thành, sau đó trực tiếp ra tay trấn sát Quý Tôn là được!

Dù sao cướp đoạt cơ duyên, đương nhiên là cướp lấy đồ có sẵn!

“Hô...”

Nhìn thấy Chu Khung đã an vị, Quý Tôn thầm thở phào nhẹ nhõm, mặc kệ đối phương vì sao không ra tay.

Với hấn mà nói, đó chính là chuyện tốt, chỉ cần trận pháp hoàn thành, hấn sẽ nhanh chóng thôn phệ địa khí, đột phá Đế Giả.

Đến lúc đó!

Giết Chu Khung chẳng phải dễ như trở bàn tay!

“Sắp xui xẻo rồi!”

Đại Bạch nhìn Quỷ Tôn, khinh thường cười khẩy. Nó vô cùng hiểu rõ lão đại nhà mình, một khi đã cười, vậy thì chứng tỏ có kẻ sắp chết.

Nhưng mà!

Chuyện này thì có liên quan gì đến nó chứ!

“Các bảo bối, Bạch gia tới đây!!”

Đại Bạch nhanh chóng chạy về phía đông đảo Địa Long phía dưới, thỉnh thoảng lại tóm lấy một con có hình thể nhỏ, nhét vào miệng.

Do nuốt quá nhanh, Đại Bạch bị nghẹn đến mức liên tục trợn trắng mắt nhưng lại không hề có ý định dừng lại.

Dù sao với Đại Bạch mà nói, ăn chính là chuyện quan trọng thứ hai!

Còn chuyện quan trọng nhất, đương nhiên là lão đại nhà nó, đây chính là tu dưỡng tất nhiên của một thú nuôi như nó.

Thời gian trôi qua nhanh chóng!

Đại Bạch và nhân viên bốn bộ đều mượn cơ hội cắn nuốt Thổ Long, mà Quỷ Tôn phía trên tuy phần nộ nhưng không dám ngăn cản.

Hấn chỉ có thể không ngừng đẩy nhanh tốc độ kết ấn, hai tay hấn như ẩn như hiện, tàn ảnh trận trận.

Một nén hương sau!

“Càn Khôn Âm Dương, Địa Pháp Nhập Thiên... Tân Cơ Chi Ngõa, Dịch Chi Mặc Ni Tư.”

Miệng Quỷ Tôn lẩm nhẩm chú ngữ, tất cả ấn pháp đều được hấn đánh vào trong lệnh bài.

Vù...!

Tùng đạo quang mang kỳ dị hiện ra, bao phủ toàn bộ dãy núi Cửu Dương, Thổ Long vốn đang gào thét bỗng dưng yên tĩnh lại.

Chương 902: Quỷ Tôn chết, gọi Ma binh 2

Lúc này!

Do chúng Thổ Long thôn phệ lẫn nhau, toàn bộ Cửu Dương sơn mạch không còn con Thổ Long nào nhỏ hơn vạn trượng.

“Gào!”

Quỷ Tôn ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, một tay nắm chặt lệnh bài, đồng thời há to miệng, phát ra lực cắn nuốt vô tận.

Rống! Rống! Rống!

Vô số Địa Long như cảm nhận được điều gì đó, nhao nhao điên cuồng lao về phía Quỷ Tôn.

Bên kia!

Trên ghề Ma Long!

Chu Khung nhìn dị tượng trong dãy núi, khóe miệng nở một nụ cười tà dị, lẩm bẩm: “Xem ra trận pháp đã hoàn thành, vậy người không cần phải sống nữa.”

Dứt lời!

Ma thể, mở!

Chỉ thấy theo một tiếng gầm nhẹ của Chu Khung!

Cơ thể hần nhanh chóng biến lớn, trên đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng, từng tia sét màu đen không ngừng lấp lóe giữa hai chiếc sừng.

Đồng thời, toàn thân hần hiện lên một bộ giáp màu đỏ máu, trên áo giáp là những phù văn quý dị, đôi mắt đỏ tươi tràn ngập sát khí.

Chỉ trong nháy mắt!

Một Ma Thần cao tới mười vạn trượng xuất hiện giữa thiên địa, huyết sát, ma diễm trong dãy núi lại càng thêm cuồng bạo.

“Chết đi!”

Ma Thần chỉ trong nháy mắt xuất hiện trên đỉnh đầu Quỷ Tôn, không chút do dự giáng xuống một cước.

Nơi ma cước giáng xuống, không gian sụp đổ, vạn vật vỡ nát, dường như có thể đập nát cả thiên địa.

Nguy hiểm!

Quỷ Tôn đang cắn nuốt địa khí phía dưới bỗng cảm thấy bất an, hần vội vàng ngẩng đầu lên nhìn, chỉ trong nháy mắt trợn tròn mắt.

“Mẹ kiếp, chẳng phải ta đã nói còn cần nửa canh giờ nữa sao, sao ngươi lại đột nhiên ra tay, chẳng lẽ ngươi phát hiện ra rồi?”

“Còn nữa, lúc ngươi ra tay, ngươi không thể nào chào hỏi một tiếng trước được sao? Ta còn chưa kịp chuẩn bị gì cả, ngươi thật sự là không có võ đức.”

Trong lòng Quỷ Tôn gào thét.

Nhưng hần nào dám chần chừ, vội vàng huy động tất cả lực lượng, chèo chống ma cước đang giáng xuống.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ thấy ma cước cực lớn trực tiếp đập xuống sơn mạch, uy lực kinh khủng in hần trên sơn mạch một hố sâu vạn trượng.

Vô số khe nứt sâu vạn trượng xuất hiện từ trong lòng núi, nếu không phải nơi đây tụ tập địa khí quá nhiều, khiến sơn mạch cứng rắn vô số lần, e rằng một cước này của Chu Khung đã đủ khiến nó hóa thành hư vô!

Ước chừng ba hơi thở sau!

Dư âm bên trong Cửu Dương sơn mạch mới chậm rãi tan đi!

Chỉ thấy dưới hồ sâu vạn trượng, một quái vật xấu xí đang nằm thoi thóp, toàn thân không còn chút khí tức, chính là Quỷ Tôn.

Tuyệt đỉnh Thiên Tôn một đời: Tốt!

Quỷ Tôn nằm mơ không ngờ, bản thân mưu đồ hơn trăm vạn năm, vừa ra tay đã bị giẫm chết, thậm chí còn chưa kịp thốt lời di ngôn.

(Quỷ Tôn: Mẹ nó, ta đường đường là tuyệt đỉnh Thiên Tôn, người không thể để ta ra tay vài chiêu, viết thêm vài chương cho đẹp hay sao?)

Phương xa!

Bốn vị Thủ tọa Ma Giáo chứng kiến Quỷ Tôn bị Giáo chủ nhà mình một cước giẫm chết, đều khinh bỉ bĩu môi, nhìn nhau đầy ẩn ý.

Huyền Nhất: Này, có nên hô khẩu hiệu gì không?

Địa Nhất: Thôi đi! Diệt một tên tiểu tốt thế này không đáng!

Thiên Nhất: Địa Nhất nói chí phải!

Trên không trung!

Chu Khung nhìn Quỷ Tôn bị mình giẫm chết dưới chân, sắc mặt không chút thay đổi, phảng phất như đã sớm dự liệu.

Dù sao với thực lực hiện tại của hắn, việc giết chết một Quỷ Tôn còn chưa đột phá Đế Giả chẳng có gì bất ngờ.

không cần thiết phải dây dưa với hắn, hoàn toàn là lãng phí thời gian!

“Đinh, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ xưng bá: Thống lĩnh năm đại châu, thưởng cho kí chủ tăng lên một tầng tu vi, đang phát...”

“Đinh, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ xưng bá: Thống lĩnh mười đại châu, thưởng cho kí chủ tăng lên một tầng tu vi, đang phát phóng...”

Liên tiếp hai đạo âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung.

Ngay sau đó!

Khí thế trên người Chu Khung bỗng chốc tăng vọt, chỉ trong nháy mắt đã đột phá hai tầng tu vi, đạt đến Thiên Tôn tứ trọng.

Cảm nhận được thực lực tăng mạnh, Chu Khung thầm gật đầu, hắn biết bốn đường đại quân Ma Giáo đã công phá được mười đại châu.

Trước đó!

Hệ thống đã ban bố nhiệm vụ xưng bá Đông Vực, quy tắc là cứ thống lĩnh được năm đại châu, tu vi sẽ được tăng lên một tầng.

Đông Vực có tất cả ba mươi sáu châu, ngoại trừ Dương Châu và Không Châu vốn đã thuộc về Ma Giáo trước khi nhiệm vụ được ban bố, chỉ còn lại ba mươi tư châu.

“Hai hai bốn... Ba bảy hai mươi mốt... Ba mươi tư trừ năm... Đủ năm thì tính là một...”

Trong đầu Chu Khung nhanh chóng tính toán, cuối cùng đưa ra kết luận, sau khi thống lĩnh toàn bộ Đông Vực, tu vi của hắn có thể tăng lên sáu tầng.

Lắc đầu!

Chu Khung không suy nghĩ về chuyện này nữa, trực tiếp giải trừ Ma Thể, thân hình lóe lên rồi ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa.

Phương Càn đứng bên cạnh nhìn thân hình cao lớn của Giáo chủ, trong mắt tràn đầy vẻ sùng bái nhưng đầu lại khẽ lắc.

Chương 903: Thiên Tôn ngũ trọng

Bởi vì Cùng Kỳ trong đầu hấn đang gào thét!

“Mẹ kiếp, hù chết ông rồi, Giáo chủ nhà ta lợi hại thật, đây là gian lận rồi!”

“Chỉ có điều sau khi diệt trừ một Thiên Tôn, vậy mà lại đột phá tu vi, còn không chỉ một tầng, chẳng lẽ thật sự là phụ thân của Thiên Đạo sao.”

Cùng Kỳ vừa kinh hãi găm lên, vừa âm thầm suy đoán, hấn luôn cảm thấy mình đã biết được bí mật động trời nào đó.

Phương Càn: “Đừng ồn ào nữa, còn dám hồ ngôn loạn ngữ, ta sẽ thỉnh Giáo chủ xuất thủ, đem ngươi từ trong thức hải của ta lột ra ngoài.”

Cùng Kỳ: “Ngươi... Ta sai rồi... Còn không được sao...????)...”

Chu Khung không để ý đến trạng thái của Phương Càn!

Hấn phát tay!

Một đạo quang mang chỉ trong nháy mắt hiện ra phía trên sơn mạch, nhanh chóng hóa thành một cánh cổng ánh sáng khổng lồ.

Chính là Thời Không Chi Môn!

Nếu địa khí này có thể trợ giúp sinh linh đột phá tu vi, vậy đương nhiên phải triệu tập tất cả đệ tử tinh anh cao tầng của Ma Giáo đến.

Vũ Châu!

Trên một vùng hoang nguyên!

Vô số đệ tử Ma Giáo nhanh chóng tiến lên, dẫn đầu là một nam tử âm nhu mặc áo bào đỏ, chính là Liên Sinh.

“Dừng lại!”

Liên Sinh quát lớn!

Đại quân phía sau lập tức dừng lại, đông đảo cao tầng Ma Giáo đều lộ vẻ nghi hoặc.

“Đại tông quản, xảy ra chuyện gì vậy?”

Ma Hồ Vương gãi đầu, nghi hoặc hỏi Liên Sinh.

Liên Sinh không đáp lời, mà đưa mắt nhìn về một hướng phía trước, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị.

Vù...!

Một trận không gian chấn động ập đến!

Chỉ thấy một cánh cổng ánh sáng khổng lồ đột ngột xuất hiện trước đại quân Ma Giáo, đồng thời một giọng nói lạnh lẽo từ trong cánh cổng truyền ra.

“Liên Sinh, mang theo các đệ tử tinh anh của Ma Giáo tiến vào quang môn!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính đáp trước quang môn.

“Tất cả cường giả Đại Thánh từ ngũ trọng trở lên đi theo bản tông quản, những ma binh còn lại đóng quân tại chỗ.”

Liên Sinh hô lớn.

Sau đó nhanh chóng bước vào quang môn, cao tầng Ma Giáo và những đệ tử đạt yêu cầu phía sau vội vàng nối gót.

Cùng lúc đó!

Ba đường đại quân Ma Giáo khác cũng gặp phải tình huống tương tự, tất cả đều dẫn theo đệ tử tinh anh bước vào quang môn.

Bên trong dãy núi Cửu Dương!

Ông...!

Cánh cửa thời không ở trung ương bắt đầu rung chuyển, ma khí vô tận, huyết sát từ trong cánh cửa ánh sáng ào ạt tuôn ra.

Vèo! Vèo! Vèo!

Vô số tiếng xé gió nhanh chóng xuất hiện, từng đạo ma điểm ngập trời cường giả từ trong quang môn lao ra.

“Mẹ nó, nơi này sao lại có nhiều Thổ Long như vậy, thực lực lại đều cường đại vô cùng, suýt soát đuổi kịp bốn vương rồi.”

“Thổ Long này đều là do địa khí ngưng kết, địa khí tinh thuần thế này, nếu thôn phệ, e rằng có thể tăng lên không ít tu vi.”

“Đệ tử bốn bộ cũng đều ở đây, Giáo chủ sao lại triệu tập tất cả chúng ta đến đây?”

Liên Sinh cùng các cao tăng Ma Giáo vừa xông ra quang môn, đã bị Thổ Long khổng lồ đầy khắp núi đồi làm cho chấn kinh.

Nhưng sau đó bọn họ liền nghĩ đến nguyên nhân!

Rất đơn giản: Với thực lực của Giáo chủ, chắc chắn không ai ở Đông Vực hiện tại là đối thủ.

Như vậy!

Nguyên nhân đột nhiên triệu tập tập thể bọn họ đến đây đã rõ ràng, hẳn là bởi vì đông đảo Thổ Long này.

Mà tác dụng của Thổ Long cũng rất rõ ràng, chính là dùng để tăng thực lực cho đám đệ tử Ma Giáo bọn họ.

Chắc chắc... Đúng là chuyện tốt!

Chưa đầy mười hơi thở!

Bóng người lao ra từ trong cánh cửa ánh sáng đã không dưới hai mươi vạn, tất cả đều nhanh chóng đứng sau lưng Liên Sinh cùng các cao tăng Ma Giáo.

“Tham kiến Giáo chủ!”

Liên Sinh cùng các cao tăng Ma Giáo khác mang theo hai mươi vạn đệ tử Ma Giáo, đồng loạt khom người bái kiến Chu Khung đang ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long ở phía trước.

Ừm!

Chu Khung nhìn hơn hai mươi vạn đệ tử Ma Giáo lao ra từ trong quang môn, ánh mắt lộ ra một tia hài lòng.

Đây đều là đệ tử tinh anh của Ma Giáo hiện tại, tu vi kém nhất cũng đạt đến Đại Thánh ngũ trọng.

“Thổ Long nơi này đều là do địa khí ngưng kết mà thành, các ngươi đều có thể luyện hóa thôn phệ để tăng thực lực.”

“Nhưng không được thôn phệ quá nhiều, đệ tử Đại Thánh cảnh nhiều nhất đột phá năm tầng tu vi, Tôn Giả cảnh tối đa đột phá bốn tầng tu vi.”

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng khắp dãy núi Cửu Dương.

“Tuân lệnh!”

Đám người Liên Sinh đồng loạt khom người lĩnh mệnh, trong mắt đều lộ ra vẻ vui mừng.

Tuy Chu Khung ra lệnh bọn họ nhiều nhất chỉ có thể đột phá năm tầng cảnh giới nhưng đừng quên bọn họ đều là Đại Thánh, tu vi Tôn Giả.

Cảnh giới như bọn họ muốn tăng lên một tầng đều là muôn vàn khó khăn nhưng mà Giáo chủ đã nói như vậy, chắc chắn là có thể bảo đảm bọn họ đột phá.

Chương 904: Đi Thiên Long sơn mạch 1

“Lũ Thổ Long kia, đừng chạy, Hồ gia gia ta tới ăn các ngươi đây!” Ma Hồ Vương gầm lên một tiếng, thân hình lập tức lao về phía Thổ Long phía dưới.

Cùng lúc đó!

Những đệ tử Ma Giáo khác cũng nhanh chóng bắt lấy Thổ Long khắp núi đồi, bắt đầu thôn phệ luyện hóa.

Phía trên!

Chu Khung an vị trên bảo tọa Ma Long, nhìn vô số Thổ Long nơi dãy núi phía dưới, bàn tay khổng lồ chậm rãi đưa ra!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Thôn Thiên Ma Công!

Chỉ thấy một bàn tay che khuất cả bầu trời, trên bàn tay ấy, một vòng xoáy màu đen không ngừng xoay chuyển.

Rầm!

Bàn tay siết chặt!

Lực thôn phệ khủng khiếp bộc phát, vô số Thổ Long bị hút vào trong vòng xoáy, hóa thành dòng năng lượng tinh thuần.

Năng lượng địa khí vô tận tràn vào, tu vi vừa đột phá của Chu Khung lại tiếp tục tăng tiến.

Thiên Tôn tứ trọng trung kỳ...

Thiên Tôn ngũ trọng sơ kỳ...

Rầm!

Một tiếng chấn động vang lên, tu vi trong cơ thể Chu Khung chính thức ổn định ở cảnh giới Thiên Tôn ngũ trọng đỉnh phong, bảng hệ thống cũng đồng thời được làm mới.

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Ma Giáo Giáo Chủ

Tu vi: Thiên Tôn ngũ trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ bảy, Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thiên Phật Lôi Quyền, Ma Thử Khu Vực Hóa, 《 Ma 》 《 Ngôn 》

Vật phẩm: Thẻ Trộm Cấp, Thẻ Miêu Sát

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Cảm nhận lực lượng tăng vọt trong người, Chu Khung nở một nụ cười, lắm lắm:

“Trong vòng một ngày đột phá ba tầng tu vi cũng tạm coi là được.”

(Các sinh linh khác: Chu ma đầu, người còn mặt mũi nào nữa không? Một ngày đột phá ba tầng, lại là ba tầng Thiên Tôn cảnh, người vậy mà vẫn chưa thỏa mãn, người còn muốn chúng ta sống sao?)

“Ký chủ, địa khí này không chỉ tăng cường thực lực, mà còn gia tăng cường độ thân thể, người có thể thôn phệ thêm một chút.”

Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung.

Có thể gia tăng cường độ thân thể!

Chu Khung lập tức dò xét tình trạng cơ thể, quả nhiên phát hiện thân thể được tăng cường một chút.

Chỉ là!

Bởi vì thân thể Chu Khung hiện tại quá mức cường hãn, lại thêm thực lực vừa đột phá, nên một chút tăng cường này khiến hãn không để ý tới.

“Nếu có thể tăng cường độ thân thể, như vậy...”

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động vang lên, bàn tay lớn của Thương Khung lại lần nữa chụp tới Thổ Long!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Đùng đùng... Đùng đùng...

Từng tiếng vang giòn từ trong cơ thể Chu Khung phát ra, càng ngày càng mãnh liệt, trên da cũng hiện ra từng tia hắc kim sắc.

Một nén hương sau!

Tiếng vang giòn chậm rãi ngừng lại, xương cốt vốn dĩ trong cơ thể Chu Khung đã biến thành màu vàng đen, chẳng qua làn da lại khôi phục bình thường.

Hô!

“Xương cốt, thân thể... đều tăng cường hơn năm thành, hãn là đã có thể chèo chống được công kích của Đế binh bình thường.

Sớm muộn gì cũng có một ngày, thân thể này của bản tọa sẽ là thể chất mạnh nhất trong vũ trụ, Vô Thượng Ma Thể!”

Chu Khung nhìn lên bầu trời lẫm lẫm, cả người ma khí, bá đạo tung hoành, phảng phất như một vị Ma Thần xưng bá vũ trụ.

Ầm...

Ầm ầm...

Tiếng nổ kinh khủng vang vọng giữa thiên địa!

Chỉ thấy vô số mây đen nhanh chóng tụ tập lại trên không Cửu Dương sơn mạch, từng con Lôi Long điên cuồng xuyên qua mây đen.

Rõ ràng là một ít đệ tử Đại Thánh cảnh, tu vi trực tiếp đột phá đến Tôn Giả cảnh, dẫn đến lôi kiếp Tôn Giả.

Tôn Giả kiếp!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn Tôn Giả kiếp trên bầu trời không dưới mấy trăm cái đồng thời giáng lâm, khóe miệng lộ ra một nụ cười tà ác.

(Kiếp Vân: Mẹ kiếp, sao bản vân cảm thấy có phần nguy hiểm nhỉ, chẳng lẽ trong thiên địa còn có thể uy hiếp được bản vân.)

“Vây lấy người thử xem!”

Chu Khung quát lạnh một tiếng.

Hắn tung một quyền đánh tới mây kiếp trên bầu trời, một quyền này Chu Khung không sử dụng bất kỳ ngoại lực, kỹ năng nào, hoàn toàn dựa vào lực lượng thân thể.

Một đạo quyền quang thông thiên triệt địa phóng tới kiếp vân, nơi đi qua không gian vỡ vụn thành hắc động, vô số âm bạo vang lên.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chỉ thấy quyền quang chỉ trong nháy mắt đánh về phía kiếp vân, từng đạo lôi long trực tiếp bị quyền quang xé thành mảnh nhỏ, mây đen liên miên không ngừng bị đánh tan.

Ước chừng ba hơi thở sau!

Tiếng va chạm mới từ từ ngừng lại, lúc này Tôn Giả kiếp vốn đã bao phủ phạm vi trăm vạn dặm đều bị đánh tan.

Đó là:

Bầu trời trong vắt không một đám mây, một mảnh tường hòa như lúc ban đầu!

(Kiếp Vân: Ô ô ô, Thiên Đạo phụ thân, có người ức hiếp con trai cả của người...)

Khi kiếp vân trên bầu trời tiêu tán, đông đảo đệ tử Ma Giáo Đại Thánh cảnh phía dưới, tu vi nhao nhao đột phá đến Tôn Giả nhất trọng.

Chương 905: Đi Thiên Long sơn mạch 2

“Đa tạ Giáo chủ!”

Mấy trăm đệ tử Ma Giáo vừa mới đột phá, tất cả đều khom người nói với Chu Khung, trong mắt đều lộ ra ý sùng bái thật sâu.

“Hiện tại chỉ bằng vào thân thể, ta đã có thể phát huy ra chiến lực bát trọng mười chín Thiên Tôn.”

Chu Khung ngẩng đầu nhìn kiếp vân bị một quyền của mình đánh nát, trong mắt toát lên một đạo quang mang.

Đừng nhìn chiến lực thân thể cách chiến lực chân thật của Chu Khung còn có chênh lệch nhưng đây là sức chiến đấu thật sự.

Ví dụ như!

Nếu như Đông Vực tiến vào thời đại mạt pháp, pháp tắc biến mất, linh khí hoàn toàn không còn, tu vi của những sinh linh khác sẽ không ngừng giảm xuống.

Mà Chu Khung dựa vào thể chất, xương cốt cường đại, vẫn sẽ duy trì chiến lực Thiên Tôn bát cử trọng.

Đây chính là chỗ kinh khủng của thể tu, không bị pháp tắc thiên địa giới hạn!

Sau đó!

Chu Khung liếc nhìn dãy núi phía dưới, lúc này tất cả Địa Long đều đã bị đệ tử Ma Giáo thôn phệ sạch sẽ.

Tu vi của Liên Sinh trực tiếp đột phá đến Tôn Giả đỉnh phong!

Cao tăng như Bạch Hạo Thiên cũng đều đột phá đến Tôn Giả thất trọng, bát trọng!

Đệ tử tinh anh của Ma Giáo đột phá đến Tôn Giả có hơn mấy trăm vị, những người khác cũng đều nhao nhao đột phá đến Đại Thánh đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá Tôn Giả cảnh.

Có thể nói!

Hiện tại hai mươi vạn đệ tử Ma Giáo phía dưới hoàn toàn có thể dễ dàng quét ngang toàn bộ thế lực Đông Vực.

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo, Lý Trường Sinh, Trần Thư, tăng nhanh tốc độ chinh phạt, bốn tọa không muốn đợi quá lâu.”

Lời nói lạnh như băng của Chu Khung vang vọng trong toàn bộ dãy núi Cửu Dương.

Nói đoạn!

Chu Khung vung tay lên!

Ma Long Phi Liễn cực lớn lập tức xuất hiện trên bầu trời, thân hình Chu Khung lóe lên, khi xuất hiện đã ngồi trong phi liễn.

“Đi Thiên Long sơn mạch!”

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung từ trong phi liễn truyền ra.

“Tuân lệnh!”

Phương Càn đã đột phá đến Tôn Giả thất trọng, bất chấp thích ứng thực lực bạo tăng trong cơ thể, nhanh chóng đứng lên phi liễn.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long gào thét lôi kéo phi liên bay ra khỏi dãy núi!

“Tuân pháp chỉ của Giáo chủ!”

Năm người Liên Sinh đồng loạt khom người đáp lại về phía phi liên, trong mắt đều lộ ra một tia tàn nhẫn.

Bây giờ bọn họ đều cảm thấy thủ đoạn trước kia có phần quá nhu hòa, bằng không sao Giáo chủ lại cảm thấy chậm được.

“Chư vị, tiến độ của chúng ta cần phải tăng nhanh, chuyện Ma Giáo xưng bá Đông Vực đã cấp bách lắm rồi.”

Liên Sinh nói với đám người Bạch Hạo Thiên, dứt lời không chút dừng lại, thân hình lập tức phóng về phía quang môn.

Hắn quyết định rồi!

Phải rút ngắn thời gian năm năm đã định trước đó, tranh thủ trong vòng một năm thống nhất Đông Vực phương Đông.

Nhìn bóng dáng Liên Sinh vội vã rời đi, trong mắt đám người Bạch Hạo Thiên cũng lộ vẻ kiên định.

“Vậy thì xem ai hoàn thành nhiệm vụ trước, dù sao bốn Hộ pháp cũng sẽ không cam chịu vị trí cuối cùng.”

“Tốt, bốn tọa cũng sẽ không chậm trễ, ba năm, không, một năm sau, chúng ta gặp lại tại tổng đàn.”

Bạch Hạo Thiên, Lý Trường Sinh nhanh chóng trao đổi đôi câu, sau đó đều vội vàng dẫn theo các đệ tử dưới trướng phóng về phía quang môn.

Bất kể là vì lời căn dặn của Giáo chủ hay vì thể diện của bản thân, bọn họ đều phải tranh thủ từng giây từng phút.

Chỉ trong vòng ba hơi thở!

Toàn bộ đệ tử Ma Giáo trong dãy Cửu Long sơn mạch đều đã lần lượt thông qua quang môn rời đi.

Chu Khung không hề hay biết!

Chỉ vì một câu nói của hắn, bốn lộ đại quân Ma Giáo đều như phát điên, từng kẻ một bắt đầu liều mạng tấn công.

Điều này khiến cho các thế lực lớn nhỏ trong các châu phủ đều khốn đốn không thốt nên lời!

Thậm chí có thế lực còn chưa kịp dời đi thì đại quân Ma Giáo đã đánh đến tận cửa!

Có thể làm gì khác đây? Chỉ có thể lập tức quỳ xuống đất thần phục mà thôi!

Vút! Vút!

Hai đạo quang mang từ trong lòng núi lao ra!

Một đạo là: Thời không chi môn!

Một đạo là: Đại Bạch đang ngâm nga tiểu khúc.

“Ma Giáo cầu chúng ta, hôm nay ăn no nê rồi, ợ... ợ... ợ...”

Bên ngoài Cửu Dương sơn mạch!

Đông đảo cường giả tụ tập vẫn chưa chịu rời đi, lúc này bọn họ đều nhìn chăm chăm về phía trong dãy núi.

“Kỳ lạ, chẳng lẽ tới qua cầu gia một mối hoa mắt rồi sao? Vừa rồi Tôn Giả kiếp chỉ e không dưới trăm đạo.”

“Trăm tên sinh linh cùng lúc độ Tôn Giả kiếp, đây chẳng phải là nói đùa hay sao? Toàn bộ Đông Vực cộng lại e rằng cũng chẳng có đến trăm vị Tôn Giả.”

“Chẳng lẽ cơ duyên trong đó thật sự lớn đến mức khiến cho trăm tên sinh linh đều có thể đột phá đến cảnh giới Tôn Giả?”

Trong đầu mỗi gã cường giả đều không ngừng hiện lên cảnh tượng trăm đạo Tôn Giả kiếp đột nhiên giáng xuống cùng với một quyền kinh khủng đến mức khó tin kia.

Chương 906: Truyền thừa Lôi Đế khai mở 1

Về một quyền đó!

Tất cả đều có thể đoán được, chắc chắn là do Ma Giáo Giáo Chủ Chu Khung xuất thủ, đối với việc này bọn họ cũng có thể hiểu được.

Dù sao Chu Khung đánh nát Kiếp Vân cũng chẳng phải một hai lần!

Điều bọn họ không hiểu chính là, rốt cuộc là cơ duyên gì có thể khiến cho lượng lớn Tôn Giả kiếp đồng thời giáng lâm như thế.

Ngay khi bọn họ còn đang mê mang!

Rầm!

Một tiếng chấn động kinh thiên vang vọng toàn bộ Hoang Châu!

Chỉ thấy lồng phòng hộ cực lớn trên Cửu Dương sơn mạch trực tiếp nổ tung, sau đó chín con Ma Long từ bên trong lao ra.

Vút!

Đại Bạch lập tức vọt tới trên đỉnh đầu một con Ma Long, sau đó bay lượn vài vòng trên không trung rồi biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Nhìn Ma Long Phi Liễn biến mất, trong mắt đông đảo cường giả lóe lên tia sáng, tất cả đều nhanh chóng phóng vào trong dãy núi.

Ba hơi thở sau!

Trong dãy núi truyền đến từng trận gào thét!

“Nương tử! Cả miếng canh không chừa cho chúng ta, để lão phu uống công chờ đợi lâu như vậy.”

“Bà nội nó chứ, ai cũng nói Ma Giáo vật lông nhận bay, ta thấy bọn chúng đôi khẩu vị rồi, đây là nuốt chửng cả con a.”

Đông đảo cường giả tìm kiếm trong sơn mạch nửa ngày nhưng không tìm được một chút địa khí nào, sắc mặt lập tức khó coi, miệng không ngừng chửi rủa.

Bọn họ đã nghĩ tới Ma Giáo sẽ cướp đoạt sạch sẽ bảo vật nhưng bọn họ không nghĩ tới sẽ sạch sẽ đến mức này.

Thật đúng là:

Kèn kèn vì đó mà học máu, giò bọ treo cổ tự vẫn!

Nửa nén hương sau!

Đông đảo cường giả tức giận rời đi, chỉ còn lại một số kẻ tu vi yếu kém hơn vẫn không cam lòng tiếp tục tìm kiếm.

Nửa canh giờ sau!

Một bóng người áo choàng xuất hiện phía trên sơn mạch, chính là Quỷ Nhất của Quỷ Điện vừa mới chạy trốn.

Quỷ Nhất nhìn xuống một hố sâu vạn trượng ở phía dưới, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ lạ.

“Chết rồi sao? Cơ duyên cũng bị Ma Giáo cướp mất, chết là đáng lắm, dám lừa giết một nửa số đệ tử Dương gia ta, người đáng chết.”

“May mắn là người đã chết, bằng không rơi vào tay ta, Quỷ Nhất này nhất định cho người sống không bằng chết.”

Quý Nhất có thể cảm nhận được trong hồ sâu có khí tức tử vong của Quý Tôn, trên mặt lộ ra vẻ hả hê.

Hắn đi theo Quý Tôn trăm vạn năm, vốn tưởng rằng lão ta sẽ không hại mình, không ngờ, Quý Tôn lại độc ác đến thế.

Không những muốn giết hắn, còn muốn giết toàn bộ đệ tử Quý Điện, cùng với tất cả đệ tử Dương gia của hắn.

Giấc mộng lớn hóa thành hư không, Thiên Tôn cũng vô dụng!

Quý Nhất thở dài, thân hình biến mất khỏi Cửu Dương sơn mạch, sau đó không lâu, toàn bộ Dương gia cũng theo đó biến mất hoàn toàn.

Trung Châu!

Là vị trí trung tâm nhất của Đông Vực, bất kể là pháp tắc hay linh khí đều mạnh mẽ hơn một ít so với các châu phủ khác.

Đương nhiên thế lực Trung Châu cũng tương đối nhiều, thế lực Quang Thiên Tôn cảnh có năm sáu cái, mạnh nhất là Thần tộc do Thần Tôn tọa trấn.

Trung Châu sơn mạch vô số, trong đó ở biên giới có một sơn mạch không đáng chú ý tên là: Thiên Long sơn mạch.

Trong truyền thuyết!

Dãy núi này là do một con Viễn Cổ Thiên Long rơi xuống hóa thành, đáng tiếc căn bản không ai để ý, bởi vì ở Trung Châu loại sơn mạch này quá nhiều.

Một bên Thiên Long sơn mạch!

Vô số thân hình mặc áo bào đen đeo mặt nạ lạnh lẽo đứng thẳng, trên người mỗi người đều tỏa ra ma khí cuộn cuộn.

“Bẩm Thủ Lĩnh, đã an bài thỏa đáng, có thể khởi động bất cứ lúc nào.” Một tên Địa Vệ khom người nói với kẻ cầm đầu danh hiệu Thủ Lĩnh.

“Tốt! Giáo chủ đại nhân đã đến Thiên Long sơn mạch, không thể trì hoãn thời gian nữa.”

“Phân phó xuống, tất cả Địa Vệ chuẩn bị xong, sau một nén hương, chính thức khai mở Lôi Đế truyền thừa này.”

Địa Tam lạnh giọng phân phó.

“Vâng!”

Đông đảo Địa Vệ khom người đáp.

Trụ sở Thần tộc!

Bên trong cung điện trung tâm!

“Chủ thượng, thương thế của người thế nào rồi, có đại ngại gì không?” Lão già mặc áo bào trắng lo lắng hỏi Thần Tôn phía trên.

Hắn mặc dù lòng dạ độc ác, đồ kỵ các loại thiên kiêu nhưng đối với Thần Tôn lại luôn một mực kính ngưỡng.

Dù lúc này Thần Tôn đã bị trọng thương, ngay cả một thành thực lực không phát huy ra được nhưng hắn vẫn không có lòng phản loạn.

Khụ... khụ...

“Vẫn chưa chết được, mọi chuyện đã an bài thế nào rồi?”

Thần Tôn ho khan hai tiếng, uy nghiêm hỏi.

“Tất cả đệ tử Thần tộc đều đã chuẩn bị thỏa đáng, nội tình trong trụ sở cũng đều đã chuyển ra toàn bộ.”

“Chủ thượng, Thần tộc chúng ta thật sự phải thoái ẩn đến hải vực sao? Tổ địa ngàn vạn năm chẳng lẽ cứ như vậy từ bỏ?”

Lão già áo bào trắng nhìn Thần Tôn nghi hoặc hỏi.

“Thế nào, ngươi không muốn đi?”

“Bạch Phương, ngươi đi theo bốn tọa triệu năm, nếu như ngươi muốn ở lại Trung Châu, bốn tọa đáp ứng ngươi, khụ... khụ...”

Chương 907: Truyền thừa Lôi Đế khai mở 2

Thần Tôn nhìn lão già áo bào trắng thành khẩn nói.

“Không, Bạch Phương nguyện vĩnh viễn đi theo chủ thượng.” Lão già áo bào trắng trả lời như đinh đóng cột.

Lúc này!

Ầm...

Tiếng sấm kinh khủng vang vọng khắp thiên địa, đồng thời càng lúc càng thêm lợi hại, chấn động khiến toàn bộ thần điện rung chuyển không thôi.

“Sao có thể như vậy được, lôi đình thật khủng khiếp...”

Lão già áo bào trắng lập tức ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời bên ngoài đại điện, chỉ thấy trong tầm mắt tất cả đều là lôi đình đáng sợ.

Vù...!

Trong đôi mắt Thần Tôn, ánh sáng nhật nguyệt lóe lên!

Thần Tôn nhanh chóng quét qua các nơi ở Trung Châu, sau đó nhìn về phía các châu phủ khác, cuối cùng khóa chặt tại Thiên Long sơn mạch.

“Lôi đình trải rộng ba mươi sáu châu, xem ra Thiên Long sơn mạch ẩn chứa đại truyền thừa.”

Thần Tôn thu hồi ánh mắt, sắc mặt lại càng thêm trắng bệch, hiển nhiên hành động vừa rồi khiến hắn tiêu hao rất nhiều.

Lôi đình trải rộng ba mươi sáu châu?

Nghe Thần Tôn nói vậy, lão già áo bào trắng kinh hãi.

Phải biết rằng có thể tạo thành dị tượng trải rộng toàn bộ Đông Vực, chắc chắn là có đại sự xảy ra.

Mà xem tình hình hiện tại, rất có thể là đại truyền thừa xuất thế!

“Chủ thượng, truyền thừa ở ngay Trung Châu, chúng ta...”

“Không tranh!”

“Thần tộc hiện giờ không cần thiết phải tranh đoạt những thứ này nữa, người hãy đi an bài cho các đệ tử, ngày mai chính thức dời đi.”

Lão già áo bào trắng còn chưa nói hết lời đã bị Thần Tôn lạnh lùng cắt ngang, trực tiếp hạ lệnh.

“Tuân theo thần dụ!”

Lão già áo bào trắng khom người lĩnh mệnh, chậm rãi biến mất trong đại điện.

Không biết qua bao lâu!

Giọng nói trầm thấp của Thần Tôn vang lên trong đại điện trống trải!

“Truyền thừa lớn như vậy, Ma Giáo sao có thể không đến tranh đoạt, Thần tộc đã không gánh nổi nữa rồi.”

“Ha ha... Chu Khung, Chu Vô Địch, bốn tọa biết các ngươi có kế hoạch, hy vọng các ngươi có thể thành công cứu vớt Đông Vực.”

Lúc này!

Lôi đình vô tận xuất hiện trên bầu trời Đông Vực, từng đạo Lôi Long bắt đầu gào thét điên cuồng.

Dị tượng đáng sợ khiến cho tất cả cường giả đỉnh cao của Đông Vực đều bị chấn động, tất cả đều nhìn về phía Trung Châu.

“Đây là Đế Giả truyền thừa xuất thế, lại là lời đình chỉ đạo, chẳng lẽ là Lôi Đế thời Thượng Cổ?”

“Oa ha ha, không ngờ ở thời đại Mạt Pháp này lại xuất hiện cơ duyên lớn như vậy, chắc chắn là dành cho bản tọa.”

Từng cường giả đỉnh cao, cùng với những thiên kiêu tự phụ đều điên cuồng lao về phía Trung Châu.

Trong đó thậm chí còn có không ít sinh linh Đại Thánh cảnh, bởi vì các đại thế lực đều có ghi chép liên quan đến Đế Giả truyền thừa.

Mỗi lần xuất hiện!

Người có được truyền thừa chưa chắc đã là kẻ mạnh nhất, rất nhiều khi lại là những thiên kiêu yêu nghiệt có tu vi bình thường.

Thậm chí trong truyền thuyết, truyền thừa của một vị bán bộ Đại Đế, cuối cùng lại rơi vào tay một sinh linh chỉ có tu vi Đại Thánh cảnh.

Cách Trung Châu ỨC VẠN DẬM!

RỔNG! RỔNG! RỔNG!

Ma Long Phi Liễn tự do bay lượn, thi thoảng lại có ánh lửa loang loáng trên không trung.

Bên trong phi liễn!

Chu Khung ngẩng đầu nhìn về phía lời đình chỉ khuất cả bầu trời, trong mắt lóe lên một tia sáng, khẽ lẩm bẩm:

“Xem ra thực lực của Lôi Đế lúc sinh thời không thấp, một cái truyền thừa thôi mà đã có thể gây ra dị tượng lớn đến vậy.”

“Nhưng như thế cũng tốt, động tĩnh lớn như vậy, bốn tọa không tin không thu hút được một tên Thiên Vận chi tử nào.”

Bên ngoài phi liên!

Phương Càn đang bám chặt lấy lan can, hai mắt bắt đầu hơi đảo trắng, đủ thấy hiện tại hắn khó chịu đến nhường nào.

“Bạch... Bạch đại nhân, người... chậm một chút!”

Phương Càn cố nén cơn choáng váng mà quát lớn, vốn dĩ với tu vi Tôn Giả cảnh của hắn không đến mức thế này.

Nhưng mà!

Tu vi hiện tại của chín con Ma Long đều đã đạt đến Tôn Giả bát trọng, thêm vào đó Ma Long vốn dĩ đã am hiểu tốc độ.

Cộng thêm khí thể liều mạng của Đại Bạch!

Đã tạo thành hiệu quả một cộng hai bằng bốn!

Với tốc độ hiện tại của phi liên, đừng nói là Phương Càn, dù là cường giả Thiên Tôn bình thường đến đây cũng phải choáng váng.

Đại Bạch nghe thấy động tĩnh, quay đầu lại nhìn Phương Càn rồi lớn tiếng hỏi: “Phương tiểu tử, ngươi nói gì cơ...”

Phương Càn: “Ta nói, có thể giảm tốc độ được hay không...”

Đại Bạch: “Gia tốc à, được!”

Phương Càn:(???????)

Trung Châu!

Bên trong thư viện của một tòa thành trì!

Một vị giáo thụ tiên sinh bỗng nhiên dừng lại, ngẩng đầu nhìn dị tượng lôi đình kinh khủng trên bầu trời, trong mắt toát lên một tia sáng.

“Dịch lão sư, người làm sao vậy?” Một nho sinh nhìn vị giáo thụ tiên sinh đang dừng lại rồi nghi hoặc hỏi.

“Nếu có một ngày vi sư làm ra chuyện có lỗi với thiên hạ nho sinh, các người có oán hận vi sư không?”

Chương 908: Nho Tu Dịch Thiên

Vị giáo thụ tiên sinh nhìn đông đảo học trò nho sinh phía dưới mà hỏi.

Nghe được vấn đề của tiên sinh, tất cả nho sinh trong phòng đều là vẻ mặt hoang mang.

“Dịch lão sư, lời ấy là sao? Người là lão sư đặc cấp duy nhất của Thiên Huyền thư viện chúng ta, sao có thể làm ra chuyện có lỗi với nho sinh trong thiên hạ?”

Một nho sinh vội vàng đáp lời.

Những nho sinh khác cũng đều là vẻ mặt chẳng mấy may để tâm, bọn họ cho rằng Dịch lão sư đang nói đùa.

Dịch lão sư, bọn họ hiểu rõ lắm!

Có thể nói toàn bộ Thiên Huyền thư viện, Dịch lão sư là người nổi danh nhất!

Dịch lão sư tên thật là Dịch Thiên, nghe đồn một tuổi đã biết ngâm thơ, ba tuổi có thể dùng nước tiểu vẽ tranh, năm tuổi dẫn tới hư ảnh Bách Thánh xuất hiện...

Có thể nói là khai quái đến mức tận cùng!

Đáng tiếc...

Hắn không có Nho đạo chi thể, không thể ngưng tụ Nho tâm, cho nên không thể phát huy ra chút thực lực nào.

Thế nhưng Dịch Thiên dựa vào kiến thức uyên thâm, trở thành lão sư đặc cấp duy nhất của Thiên Huyền thư viện.

Trước kia rất nhiều người bởi vì bất mãn với chức vị của hần, mà đến khiêu khích, thế nhưng chẳng bao lâu sau đã bị học thức của hần chấn nhiếp.

“Haiz, giải tán đi!”

Dịch Thiên phát tay với đông đảo nho sinh phía dưới, sau đó trực tiếp đi về chỗ ở, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị.

Một nén nhang sau!

Dịch Thiên trở về chỗ ở, từ dưới giường lấy ra một quyển cổ tịch, tên sách: “Tà Nho!”

Lật ra trang đầu tiên!

Bên trên viết một câu:

Nho đạo thiên hạ cộng mười đấu, kẻ có được công pháp của ta độc chiếm chín đấu tám!

“Haiz, vốn định hủy ngươi đi nhưng giờ Ma Giáo hoành hành, Lôi Đế truyền thừa lại xuất thế, quả thật cần đến ngươi.”

Dịch Thiên nhìn cổ tịch trong tay, sắc mặt lộ ra vẻ kiên định.

Quyển cổ tịch này là năm hần năm tuổi nhật được trong núi, lúc đầu tưởng là công pháp tuyệt thế.

Ai ngờ!

Bên trong cổ tịch lại ẩn chứa một luồng tà lực, trực tiếp thôn phệ Nho tâm của hần, đồng thời hạn chế tu vi Nho đạo.

Vù...!

Chỉ thấy trên cổ tịch, một lão già mặc nho bào màu đen hiện ra, nhìn Dịch Thiên nói:

“Ngươi rốt cục đã nghĩ thông, nếu còn chần chừ, e rằng ngươi sẽ là yêu nghiệt đầu tiên chết già.”

“Hừ!”

Dịch Thiên hừ lạnh!

Hắn biết lão già nói thật, tuy hiện tại hắn trông rất trẻ nhưng tuổi thật đã hơn ngàn năm.

Nếu không phải nhờ kỳ trân dị bảo duy trì sinh mệnh, hắn đã sớm hóa thành nắm đất vàng!

“Ta không phải vì bản thân, chết già thì đã sao? Ta là vì Đông Vực thiên địa này!”

“Ma Giáo hung hăng ngang ngược, muốn thừa dịp loạn lạc mà xưng bá Đông Vực, hiện giờ đã không còn ai có thể ngăn cản, ta nhất định phải dốc hết sức mình.”

Dịch Thiên kiên định nói.

Hắn lại không hề chú ý tới trên mặt mình hiện ra một tia hắc khí, khiến cho vẻ mặt hắn trở nên vô cùng quỷ dị.

“Tốt, tốt, người nói rất đúng, vậy chúng ta bắt đầu thôi!” Lão già gật đầu, sâu trong ánh mắt lộ ra một tia trào phúng.

Mặc dù lão không biết Ma Giáo mà Dịch Thiên nói là gì!

Nhưng lão có thể chắc chắn, quyết định này của Dịch Thiên tuyệt đối không chỉ bởi vì Ma Giáo, mà càng là bởi vì hắn không muốn bản thân chết già mà thôi!

Dịch Thiên không muốn nhiều lời nữa!

Hai tay nhanh chóng kết ấn, trong miệng lầm nhảm đọc:

“Tà Nho chi đạo, đoạt thiên địa tạo hóa, lấy...”

Theo lời Dịch Thiên niệm, trên quyền cổ tích phát ra quang mang chói lọi, đồng thời càng lúc càng mạnh.

Vút!

Một tiếng xé gió vang lên!

Chỉ thấy quyền cổ tịch trực tiếp xé toạc không gian, nhanh chóng chui vào trong lồng ngực Dịch Thiên, dung nhập vào cơ thể hắn.

Bên trong cơ thể!

Trái tim vốn đã già nua suy yếu, lập tức vỡ vụn, mà quyền cổ tịch kia lại hóa thành một trái tim mới.

Bùm! Bùm! Bùm!

Trái tim bắt đầu đập mãnh liệt, mỗi một lần đập đều khiến Dịch Thiên cảm giác thân thể mình cường đại hơn một chút.

Rầm!

Thân hình Dịch Thiên lóe lên rồi bay thẳng lên bầu trời Thiên Huyền Thư Viện, khí thể toàn thân không ngừng tuôn ra.

Lúc này dị tượng lôi đình trên bầu trời đã hoàn toàn biến mất nhưng phía trên Thiên Long sơn mạch vẫn tỏa ra hào quang chói lọi.

“Trời ạ, kia chẳng phải là Dịch lão sư sao? Không phải hắn không có tu vi sao? Tại sao có thể bay lên trời được?”

“Chẳng lẽ Dịch lão sư là một vị đại năng ẩn giấu trong thư viện chúng ta? Ta đã nói rồi, một người bình thường làm sao có thể trở thành lão sư cấp đặc biệt được chứ.”

Đông đảo nho sinh của Thiên Huyền Thư Viện ở phía dưới nhìn thấy Dịch Thiên trên bầu trời, liền nhanh chóng bàn tán xôn xao.

Cùng lúc đó!

Từng vị cường giả Nho đạo của thư viện cũng đều bước ra khỏi phòng, bọn họ nhìn Dịch Thiên trên bầu trời, trong mắt lóe lên vẻ vui mừng!

Bởi vì bọn họ có thể cảm nhận được, Dịch Thiên đã rèn
đúc được Nho tâm!

Trên bầu trời!

Chương 909: Tề tụ Thiên

Long sơn mạch 1

Dịch Thiên nào để ý đến suy nghĩ của đám đệ tử Nho đạo bên dưới, bởi vì lúc này hắn đã như tên rời khỏi cung, không thể nào dừng lại!

“Thiên địa hữu chính khí!”

Dịch Thiên ngửa mặt lên trời hét lớn.

Ầm...

Ầm ầm...

Thiên địa lại một lần nữa chấn động kinh hoàng, hư không bắt đầu run rẩy dữ dội.

Sau đó!

Chỉ thấy một dòng Hạo Nhiên Chính Khí mênh mông không thấy bờ bến từ trong hư không lao ra, hướng vào trong cơ thể Dịch Thiên.

“Chính khí hà nhập thể!”

“Lại có thể dẫn động dòng Hạo Nhiên Chính Khí nhập thể, thiên phú Nho đạo của Dịch Thiên này thật quá mạnh mẽ!”

“Đúng vậy, có thể vừa lĩnh ngộ Nho Đạo chi tâm liền dẫn được dòng Chính Khí đến, tư chất thật nghịch thiên.”

Từng vị cường giả Nho đạo bị dị tượng trên trời cao dẫn đến.

Bọn họ nhìn Dịch Thiên được dòng sông Chính Khí bao phủ trên trời cao, ánh mắt lộ vẻ hài lòng.

Không ít cường giả đã động tâm tư thu đồ đệ!

Tuy Đông Vực đã đến thời đại mạt pháp nhưng đối với những kẻ tu Nho như bọn họ mà nói, ảnh hưởng lại nhỏ hơn rất nhiều.

Ít nhất là không đến mức cảnh giới rơi xuống nhanh như vậy, bởi vậy đệ tử Nho đạo gần đây vẫn luôn rất bình tĩnh.

Theo dòng Chính Khí nhập thể!

Tu vi Nho đạo của Dịch Thiên bắt đầu tăng cường điên cuồng!

Nho Sinh cảnh...

Nho Sĩ cảnh...

Tốc độ đột phá nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi, chỉ trong mười hơi thở ngắn ngủi, đã đạt đến cảnh giới Đại Nho Thánh đỉnh phong.

“Mẹ kiếp, không thể nào, vừa lĩnh ngộ Nho Đạo chi tâm, làm sao có thể đột phá nhiều cảnh giới như vậy?”

“Không đúng, chắc chắn là có gì đó không đúng, dòng Chính Khí này có vấn đề, Dịch Thiên cũng có vấn đề.”

Từng vị cường giả Nho đạo nhìn Dịch Thiên đang điên cuồng đột phá, kinh ngạc đến mức há hốc mồm.

Phải biết rằng cảnh giới Đại Nho Thánh đỉnh phong chính là cảnh giới Đại Thánh, kẻ nào có tu vi bậc này, kẻ nào mà không phải khổ tu mấy vạn năm.

Cho dù Ma Giáo xuất hiện, khiến cho tuổi thọ không ngừng giảm xuống nhưng ít nhất cũng phải cần đến vài chục năm.

Thế nhưng!

Bọn họ lại được chứng kiến cảnh tượng gì đây?

Dịch Thiên vậy mà chỉ trong vòng chưa đến ba mươi hơi thở đã đạt đến cảnh giới đó!

“Chẳng lẽ là một bước phi thăng được ghi chép trong truyền thuyết?”

“Tương truyền rằng: Vào thời viễn cổ, có cường giả Nho đạo căn bản không tu luyện Nho tâm, đến cuối cùng bỗng nhiên giác ngộ, trong vòng một ngày đột phá đến Nho...”

Một vị cường giả Nho đạo còn chưa nói hết lời, bỗng nhiên dừng lại, đưa tay run rẩy chỉ về phía Dịch Thiên.

Chỉ thấy!

Dịch Thiên căn bản không hề dừng lại, chẳng qua chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi đã đạt đến Nho Tôn chi cảnh, hơn nữa còn đang tiếp tục tăng cường.

Rầm!

Theo một tiếng chấn động kinh thiên!

Tu vi Nho đạo của Dịch Thiên chính thức đột phá đến cảnh giới Đại Nho Tôn!

“Mẹ nó, sao ta cảm thấy pháp tắc Nho đạo ít đi rồi?”

“Ta cũng vậy, ngay cả điều động Nho đạo chi tâm cũng tốn sức, tựa như bị thứ gì giam cầm vậy.”

Phía dưới, không ít đệ tử Nho Đạo tu vi tầm thường bỗng dưng gào thét, trong âm thanh đều tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Bởi vì bọn họ đều cảm thấy pháp tắc Nho đạo mà mình lĩnh ngộ bị hạn chế, tựa như muốn dần dần rời xa bọn họ.

Chỉ trong ba hơi thở ngắn ngủi!

Ngay cả đông đảo Nho đạo chí cường trong hư không cũng đều cảm thấy không ổn, bọn họ cũng phát hiện pháp tắc mình lĩnh ngộ đang yếu dần.

“Chiếm Đấu Thuật!”

“Đây là Chiếm Đấu Thuật thời đại viễn cổ, môn bí pháp này chẳng phải đã thất truyền rồi hay sao? Dịch Thiên làm sao có thể?”

Viện trưởng Thiên Huyền thư viện nhìn Dịch Thiên, khiếp sợ thốt lên, bởi vì hần chột nhớ đến một loại bí pháp được ghi lại trong cổ tịch.

Truyền thuyết ở thời đại viễn cổ!

Có một vị đại gia Nho đạo, bởi vì thời gian dài không thể đột phá thực lực, bèn nghiên cứu ra một loại bí pháp tà ác.

Tên là: Chiếm Đấu Thuật!

Cũng chính là dùng bí pháp để cướp đoạt định mức Nho đạo trong thiên địa, từ đó nhanh chóng tăng lên thực lực của bản thân.

Kết quả vô cùng thành công, vị đại gia Nho đạo kia một đường đột phá đến nửa bước Đại Đế, có thể nói là phong quang vô hạn.

Nhưng di chứng cũng vô cùng rõ ràng!

Tất cả khí vận Nho đạo đều bị một mình hắn chiếm cứ, tu vi của những tu sĩ Nho đạo khác muốn đột phá trở nên khó khăn hơn gấp trăm ngàn lần.

Thậm chí có cường giả Nho đạo, thực lực còn đang không ngừng trọt dốc, cuối cùng không còn cách nào khác, chỉ có thể chuyển tu sang môn thuật khác.

Thời đại đó được gọi là: Nho đạo mạt đại!

Loại thời kỳ ảm đạm này cứ thế kéo dài đến tận thời đại Thượng Cổ, vị Nho đạo Đế Giả kia tử vong trong một trận đại chiến kinh thiên động địa.

Khí vận Nho đạo vô tận, tài hoa lại lần nữa tỏa ra, tu sĩ Nho đạo trong thiên địa lại có thể dễ dàng cảm ngộ pháp tắc Nho đạo.

Chương 910: Tề tụ Thiên Long sơn mạch 2

Nhưng trăm vạn năm đã trôi qua!

Nho đạo vẫn chưa khôi phục lại đỉnh phong, hiện tại toàn bộ Đông Vực, Nho đạo Thiên Tôn cũng chỉ có một mình hắc, viện trưởng của Thiên Huyền thư viện.

“Ngăn cản hắc lại! Mau!”

Viện trưởng gầm lên giận dữ, Quân Tử Kiếm trong tay nhanh như chớp đâm về phía Dịch Thiên, Hạo Nhiên Chính Khí vô tận tung hoành khắp trời đất.

Những cường giả Nho đạo khác nghe được tiếng gầm của viện trưởng, cùng với sự biến hóa trên người mình, đều lơ mơ hiểu được.

Sau đó!

Tất cả đều đồng loạt phát ra công kích khủng khiếp, đánh thẳng về phía Dịch Thiên!

Trên bầu trời!

Dịch Thiên nhìn đông đảo công kích đang đánh về phía mình, trong mắt lóe lên một tia sáng đen quỷ dị, lạnh lùng nói:

“Hừ, hiện tại các ngươi mới phát hiện, đã muộn rồi!”

Nói đoạn!

Dịch Thiên đại thủ - huy!

Chính khí kinh khủng trên không trung phân ra một đoạn, hướng đông đảo cường giả Nho đạo mà đi.

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp đất trời!

Lúc này Dịch Thiên đã đạt tới Thiên Tôn tứ trọng ngũ trọng, há phải hạng cường giả Nho đạo Tôn Giả cảnh có thể chèo chống.

Chỉ thấy dưới công kích của Chính Khí Trường Hà, tất cả cường giả Nho đạo vừa ra tay đều bị đánh bay.

Đứng giữa không trung, miệng phun máu tươi, không còn sức tái chiến!

Một nén hương sau!

Chính Khí Trường Hà trên không trung chậm rãi tiêu tán, mà tu vi của Dịch Thiên cũng ổn định ở cảnh giới Thiên Tôn lục trọng.

Có thể nói là: Một Bước Lên Trời!

Hô!

Dịch Thiên thở phào nhẹ nhõm, cảm nhận lực lượng cường hãn vô song trong cơ thể, khoe miệng khẽ nhếch lên.

Hắn nhìn đông đảo cường giả Nho đạo đang bị thương, nói:

“Chư vị, bổn tọa làm vậy không phải vì bản thân, mà là vì thiên hạ thương sinh.”

“Ma Giáo hung tàn, chèn ép Nho Sinh, tàn sát đệ tử của ta, vì thương sinh, vì Nho đạo, ta nhất định phải làm như vậy.”

Dịch Thiên nói xong, không để ý tới vẻ mặt phẫn nộ của đông đảo cường giả Nho đạo, xoay người bay thẳng về phía Thiên Long sơn mạch.

Bởi vì những lời hắn vừa nói chẳng qua là muốn tìm một chút an ủi cho bản thân, tâm tư của những Nho Sinh khác, hắn không muốn biết.

“Phản đồ, phản đồ của Nho Đạo!”

Viện trưởng nhìn theo bóng lưng Dịch Thiên, lửa giận công tâm, há miệng phun ra một búng máu tươi, ngất lịm tại chỗ.

Lão nằm mơ không ngờ, đệ tử được mình đặc biệt đề bạt, coi như con ruột, vậy mà lại làm ra loại chuyện đại nghịch bất đạo này.

Cái gì mà Nho đạo hưng thịnh!

Cái gì mà thiên hạ thương sinh!

Ngươi đã hấp thu hết khí vận Nho đạo ở Đông Vực rồi, Nho đạo làm sao mà hưng thịnh được nữa!

Trên không trung Thiên Long sơn mạch!

Lúc này đã có vô số cường giả giáng lâm, ánh mắt bọn họ đều nhìn chăm chăm vào dãy núi phía dưới.

Chỉ thấy ở trung tâm dãy núi xuất hiện một vòng xoáy lôi đình khổng lồ, tốc độ xoay chuyển của vòng xoáy cực nhanh.

Rõ ràng: Vòng xoáy này chính là lối vào của truyền thừa!

Thế nhưng đông đảo cường giả đều không dám tiến vào, bởi vì lôi đình kinh khủng kia thật sự quá mức đáng sợ.

“Mẹ kiếp, gan làm giàu, gan bé chết đói, lão tử đi trước một bước!” Một gã cường giả Tôn Giả cảnh hét lớn một tiếng, thân hình lao nhanh về phía vòng xoáy.

Trong ánh mắt chờ mong của đông đảo cường giả!

Vị Tôn Giả kia vừa lao ra, bước vào biên giới vòng xoáy, đã bị vô tận lôi đình bao vây.

Sau đó!

Chỉ thấy thân thể hắn bắt đầu chớp qua chớp lại giữa hình hài khung xương và huyết nhục, dị thường dọa người. (Xin

xem cảnh tượng trong phim hoạt hình)

Một hơi thở sau!

Lôi đình trong vòng xoáy lóe lên, cường giả bên trong hóa thành tro bụi!

Vạn vật!

Trên bầu trời, đông đảo cường giả thấy cảnh này, lập tức sợ hãi lùi lại một bước, lông tơ đều dựng đứng cả lên.

“Vòng xoáy này thật quá kinh khủng, vừa rồi người kia là Tôn Giả lục trọng, cứ như vậy mà bị điện giật thành tro bụi.”

“Chẳng phải là nói nhảm sao, bốn tọa cát công ngàn dặm xa xôi chạy đến, chẳng lẽ đến cái tư cách tiến vào truyền thừa nhìn một cái không có.”

Đông đảo sinh linh tu vi thấp hơn một chút đều nhú mào, truyền thừa bất phàm như thế, bọn họ vốn muốn kiếm một chén canh.

Thế nhưng tình huống vừa rồi!

Lại khiến bọn họ có phần tuyệt vọng!

Phải biết rằng trong số họ có rất nhiều người tu vi còn chưa tới Tôn Giả, một khi tiến vào trong vòng xoáy, e rằng...

“Không đúng, vòng xoáy lôi đình này hẳn là vẫn chưa hoàn toàn ổn định, truyền thừa của Đế Giả sao có thể chỉ chọn lựa mỗi cường giả.”

Một vị Tôn Giả dị tộc kiên định nói.

Những cường giả khác nghe xong cũng đều gật đầu, bất kể có tin hay không cũng chỉ có thể cầu nguyện sự thật đúng là như thế.

Vèo!

Một nho sinh mặc áo bào đen xuất hiện phía trên Thiên Long sơn mạch, Hạo Nhiên Chính Khí tỏa ra khắp người, chính là Dịch Thiên.

Nhưng trong Hạo Nhiên Chính Khí cuộn cuộn lại ẩn chứa một tia đen kịt quỷ dị, khiến người ta cảm thấy tà ác.

Chương 911: Kế hoạch của Dịch Thiên, Chu Khung đến

Nho Đạo Thiên Tôn?

Đông đảo cường giả nhìn thấy Dịch Thiên đến, trong mắt đều lóe lên một tia kinh hãi, không phải bởi vì thực lực của hắn.

Mặc dù tu vi Thiên Tôn lục trọng của Dịch Thiên rất mạnh nhưng lúc này xung quanh dãy núi đã có quá nhiều cường giả chạy tới.

Trong đó không thiếu những cường giả Thiên Tôn lục, thất trọng!

Bọn họ kinh hãi là vì, hắn lại tu luyện Nho Đạo, phải biết từ thời Thượng Cổ, Nho Đạo đã suy tàn.

Đừng nói Thiên Tôn, ngay cả Tôn Giả cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Chẳng lẽ là lão quái vật thời Thượng Cổ ản thế?

Hít...!

Cốt linh vậy mà chưa tới một vạn tuổi!

Một số Thiên Tôn đỉnh cấp nhìn ra cốt linh của Dịch Thiên, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Mấy vị Thiên Tôn đỉnh tiêm nhìn ra cốt linh của Dịch Thiên, tất cả đều chấn động nội tâm, gương mặt lộ vẻ kinh hãi.

“Yêu nghiệt này từ đâu xuất thế, vậy mà chưa tới vạn tuổi đã đột phá đến Thiên Tôn lục trọng.”

“Thật đáng sợ, chẳng lẽ Nho đạo muốn hưng thịnh, yêu nghiệt bực này trước kia chưa từng nghe danh.”

“Đúng vậy, yêu nghiệt này tuy rằng không bằng Chu Vô Dịch của Ma Giáo nhưng không nên tịch mịch vô danh mới phải.”

Tùng đạo ý niệm trong hư không không ngừng trao đổi.

Dịch Thiên không để ý suy nghĩ của đông đảo cường giả, mà nhìn về phía lõi đình vòng xoáy phía dưới.

“Người chắc chắn trong Lôi Đế truyền thừa có áp chế, ở bên trong chỉ có thể phát huy thực lực Tôn Giả đỉnh phong, không thể vận dụng bí pháp?”

Thanh âm trầm trọng của Dịch Thiên vang vọng trong cơ thể.

Sau đó, trong trái tim truyền ra một giọng nói già nua:

“Yên tâm, lão phu sao lại lừa ngươi, Lôi Đế chết sớm, từ thời thượng cổ lão phu đã điều tra truyền thừa của hắn.”

“Bên trong tuyệt đối có áp chế tu vi, nếu không phải lúc trước lão phu căn bản không xem trọng truyền thừa này, thì nào có phản ngươi.”

Nghe được lời khẳng định!

Dịch Thiên gạt đầu, trong mắt lóe lên tia dị quang!

Nhiều năm trước hắn đã lên kế hoạch giết Chu Khung, đáng tiếc vẫn chưa tìm được cơ hội.

Tuy rằng “Tà Nho” có thể giúp hắn nhanh chóng tăng tiến tu vi nhưng đối với Chu Vô Dịch bên ngoài lời đồn đãi xôn xao, hắn không có chút nắm chắc.

Truyền ngôn Chu Khung có quá nhiều bí pháp át chủ bài, tùy tiện thi triển một cái là có thể miêu sát Thiên Tôn đỉnh

phong, thậm chí là cả Đế Giả.

Mãi đến nửa năm trước!

Tà Nho nói với hắn: Ở Thiên Long sơn mạch có một Lôi Đế truyền thừa, bên trong có áp chế cảnh giới, hắn có thể nghĩ biện pháp mở ra truyền thừa.

Lúc đó hắn đã động tâm!

Sau đó hắn đến Thiên Long sơn mạch vài lần nhưng không tìm thấy lối vào truyền thừa.

Nào ngờ!

Ngay khi hắn muốn từ bỏ, Lôi Đế truyền thừa lại tự động mở ra, còn dẫn động thiên tượng kinh thiên động địa.

“Chu Khung, Ma Giáo các người giết đệ đệ ta, thù này ta nhất định phải báo, người nhất định phải đến.”

Dịch Thiên cừu hận lắm lắm, trong đầu hiện lên hình ảnh vị nho sinh bỏ mạng trong sơn miếu.

(Trước đó: Ma Giáo Huyền bộ khi truy sát Trương Dật, đã giết một nho sinh xen vào việc của người khác trong sơn thần miếu, đó chính là đệ đệ của Dịch Thiên).

Đông đảo cường giả phương xa vẫn không ngừng nghiên cứu lối đình vòng xoáy, muốn tìm cách tiến vào.

Lúc này, phía dưới!

Địa Tam ngẩng đầu nhìn Dịch Thiên xuất hiện phía trên, trong mắt lóe lên tia suy tư, sau đó phảng phất như nhớ ra điều gì.

Hắn nhanh chóng lấy ra một viên châu từ trong ngực, từng bước một tiến lại gần Dịch Thiên.

“Hừ!”

Dịch Thiên đột nhiên cúi đầu nhìn xuống Địa Tam, lúc này Địa Tam không đeo mặt nạ, nên hắn không nhận ra là đệ tử Ma Giáo.

Hắn lạnh giọng nói:

“Hừ, chỉ là một Tôn Giả, còn dám tiến thêm một bước, giết!”

Địa Tam không đáp lời!

Thân hình hắn lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện trở lại đã đứng trên hoang sơn cách đó vạn dặm.

“Quả nhiên là thật, rốt cục cũng hoàn thành nhiệm vụ.”

Trên mặt Địa Tam lộ rõ vẻ vui mừng, chỉ thấy viên minh châu trong tay hắn đang không ngừng phát sáng.

Chính là Tham Vận Châu năm xưa Chu Khung ban cho tứ bộ, nay lại phát sáng, vậy chứng tỏ:

Tên Dịch Thiên này chính là Thiên Vận chi tử!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Nửa canh giờ sau!

“Này, mau nhìn xem, lôi đình vòng xoáy đang yếu dần.”

Một tên đệ tử Tôn Giả chỉ tay xuống vòng xoáy lôi đình phía dưới, gầm lên, giọng điệu tràn đầy kinh hãi.

Không cần hắn lên tiếng nhắc nhở!

Lúc này, tất cả cường giả đều nhìn về phía vòng xoáy lôi đình, trong mắt đều lộ vẻ kinh hãi lẫn vui mừng.

Chỉ thấy vòng xoáy lôi đình vốn cực kỳ đáng sợ kia, giờ đang dần thu nhỏ lại, lôi đình bên trên cũng yếu dần.

“Tốt quá rồi, bốn tọa đã nói mà, Đế Giả truyền thừa há có thể thiết trí cửa ải quá mạnh, chắc chắn có cách giải.”

“Chính là, bản thái tử thân là thiên mệnh chi nhân, truyền thừa này ắt hẳn là dành cho bản thái tử, ha ha...”

Chương 912: Tiến vào truyền thừa Lôì Đế 1

Một tên sinh linh chỉ có tu vi Tôn Giả cười lớn, trong đầu bọn chúng đều đang ảo tưởng bản thân có được Đế Giả truyền thừa.

Rồi sau đó, sẽ một đường thẳng tiến, bước lên đỉnh cao nhân sinh, cưới được Thánh nữ, Đế nữ gì đó.

Khác với sự hưng phấn của những cường giả khác!

Trong mắt Dịch Thiên lại thoáng vẻ lo lắng, bởi vì Chu Khung mà hắn luôn chờ đợi, đến giờ vẫn chưa thấy đâu.

Hắn hiểu rõ thực lực của bản thân!

Trong Lôì Đế truyền thừa, hắn có thể dựa vào Tà Nho mà không bị cảnh giới áp chế, lúc đó, hắn có thể trấn áp Chu Khung vốn chỉ có thể phát huy thực lực đỉnh phong Tôn Giả.

Nhưng!

Ở bên ngoài này!

Chưa nói đến việc Chu Khung có át chủ bài hay bí pháp gì mạnh, chỉ riêng bản thân chiến lực thôi, hắn không có chút phần thắng nào.

Ngay khi Dịch Thiên đang nóng ruột như lửa đốt, từ đằng xa bỗng truyền đến từng tiếng long ngâm, cùng với một hai tiếng chó sủa.

Dịch Thiên vội vàng nhìn về phương xa!

Chỉ thấy từ phía xa, chín con Ma Long đang kéo một cỗ phi liên cực lớn lao nhanh về phía Thiên Long sơn mạch, lửa sao rơi xuống như mưa, cực kỳ khủng khiếp.

“Chu Khung, người quả nhiên đã đến, vậy ta sẽ ở dưới này đợi người!”

Dịch Thiên nhìn cỗ phi liên đang lao đến với tốc độ cực nhanh, không chút do dự, thân hình lập tức lao xuống vòng xoáy lôi đình phía dưới.

Rầm!

Một tiếng chấn động vang lên!

Chỉ thấy thân thể Dịch Thiên bị lôi đình không ngừng va chạm, y phục chỉ trong nháy mắt bị đánh thành tro bụi, ngay cả thân thể cũng tổn hại đôi chút.

Nhưng mà!

Một hơi thở qua đi!

Thân thể Dịch Thiên hoàn toàn chui vào trong vòng xoáy lôi đình!

“Chuyện này... chuyện này cũng quá cấp bách, vòng xoáy lôi đình rõ ràng đang yếu bớt, người đợi thêm một lát nữa chẳng phải sẽ không bị tội ư.”

“Thật sự là cơ duyên động lòng người, lại có thể bức bách một nho tu Thiên Tôn đỉnh cấp đến mức chẳng còn chút định lực nào.”

Mấy vị Thiên Tôn đỉnh tiêm nhìn Dịch Thiên biến mất trong vòng xoáy lôi đình, đều lộ vẻ mặt khó coi.

Sau đó!

Tất cả bọn họ đều nhìn về phía xa, trong mắt lóe lên một tia khiếp sợ, bởi vì bọn họ cũng nhìn thấy Ma Long Phi Liên.

“Vù vù!”

“Ta nói vì sao nho sinh kia lại gấp gấp như vậy, thì ra là Chu ma đầu đến, không được, bốn tọa cũng phải đi.”

Một vị Thiên Tôn đỉnh phong nhìn phi liên chạy tới, lập tức thốt lên hai câu, đồng thời thân thể nhanh chóng phóng tới vòng xoáy lôi đình.

Cùng lúc đó!

Những kẻ khác có lòng tin vào thực lực bản thân cũng đều nhanh chóng điên cuồng phóng về phía vòng xoáy lôi đình.

Bởi vì bọn họ đều hiểu Chu Khung!

Một khi hấn đến, rất có thể sẽ trực tiếp đuổi tất cả bọn họ đi, sau đó độc chiếm chỗ truyền thừa này.

Đến lúc đó!

Bọn họ đồng ý cũng phải đồng ý, không đồng ý cũng phải đồng ý, bằng không sẽ chết không toàn thây.

Hai hơi thở sau!

Tập... Trì...

Ma Long Phi Liên phanh lại một vòng xoáy, trực tiếp dừng ở phía trên trung tâm Thiên Long sơn mạch.

Lúc này!

Đám võ giả vốn đang vây quanh vòng xoáy lôi đình đều nhanh chóng lùi lại mấy vạn dặm, vẻ mặt không cam lòng.

Vừa rồi thừa dịp khe hở phi liên đến, đã có mấy vị Thiên Tôn cùng với không ít Tôn Giả đỉnh phong xông vào vòng xoáy lôi đình.

Trong đó Thiên Tôn cảnh đều hữu kinh vô hiểm tiến vào!

Nhưng Tôn Giả cảnh lại chỉ có không đến một phần ba thành công tiến vào, còn lại đều bị vòng xoáy lôi đình đánh thành tro bụi.

Oa!

Phương Càn đứng ở bên cạnh phi liên, nôn mửa xuống phía dưới, hai tròng mắt lộ vẻ mê muội.

“Chậc chậc... Tiểu Phương Tử, người thế này là không được rồi, phải luyện thêm đi!”

Đại Bạch nhìn Phương Càn nôn mửa, ung dung nói.

Sở dĩ nó điều khiển phi liên chao đảo như vậy, không chỉ là vì kích thích, mà còn muốn trêu chọc Phương Càn một chút.

“Bạch đại nhân nói đùa... Oa!”

Phương Càn khoát tay, lại quay đầu nôn mửa.

Vút!

Một tiếng xé gió vang lên!

Địa Tam nhanh chóng xuất hiện trên phi liên, quỳ một gối:

“Thuộc hạ Địa Tam bái kiến Giáo chủ!”

“Bẩm Giáo chủ, vừa phát hiện Thiên Vận chi tử, là một nho tu, thực lực khoảng Thiên Tôn lục trọng.”

“Thân phận và chủng tộc đều không rõ, hắn đã tiến vào Lôi Đế Truyền Thừa khoảng ba hơi thở trước.”

Nghe Địa Tam bẩm báo, trong mắt Chu Khung lóe lên tia sáng kỳ dị!

Tu sĩ Nho đạo!

Thiên Tôn lục trọng!

“Xem ra là một phần thưởng lớn, Thiên Vận chi tử mạnh mẽ như vậy, lại ẩn giấu sâu như thế, thú vị.”

Phải biết rằng!

Trước đây, Thiên Vận chi tử mà Chu Khung gặp, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Tôn Giả cảnh!

Giờ lại xuất hiện một Thiên Vận chi tử Thiên Tôn lục trọng!

Xem ra Đông Vực này quả là nơi rộng ần hủ phục!

Àm!

Cửa phi liên mở ra!

Chu Khung mặc Ma Thần chiến bào chậm rãi bước ra, bá đạo ngút trời, ma khí cuộn cuộn tỏa ra, bao phủ toàn bộ Thiên Long sơn mạch.

“Thiên Long sơn mạch trong vòng mười vạn dặm là cấm địa, kẻ nào dám xâm phạm, chết!” Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng trong tai tất cả cường giả trong phạm vi mấy chục vạn dặm xung quanh.

Chương 913: Tiến vào truyền thừa Lô Đế 2

“Mẹ kiếp, Chu ma đầu này thật quá can rở, hấn thật sự cho rằng Đông Vực này là của hấn sao?”

Một Tôn Giả lâm bẩm, thân hình nhanh chóng lùi về phía sau, cho đến khi lui xa hơn mười vạn dặm mới dám dừng lại.

Những cường giả khác cũng đưa ra quyết định tương tự!

Mặc dù lời nói của Chu Khung vô cùng ngạo mạn nhưng bọn họ không thể không thừa nhận hấn có tư cách nói ra những lời này, ít nhất là bọn họ không dám chống lại.

“Ta đã biết ngay sẽ như vậy, xem ra truyền thừa này không có chút chúng ta, an phận xem nào nhiệt là được.”

“Nói ra thì chúng ta cũng khá may mắn, nếu tiến vào truyền thừa, gặp phải Chu ma đầu, chúng ta chưa chắc đã sống nổi.”

Các cường giả không ngừng tự an ủi bản thân bằng đủ mọi lý do.

Chu Khung chẳng mấy may bận tâm đến ý nghĩ của đám đông cường giả, mà đưa mắt nhìn thẳng vào vòng xoáy lôi đình bên dưới.

“Phương Càn ở lại bên ngoài, Đại Bạch đi theo bốn tọa!”

Chu Khung lạnh giọng quát, thân hình lập tức lao thẳng xuống vòng xoáy lôi đình.

Còn về việc tại sao không cho Phương Càn tiến vào ư?

Thứ nhất, vòng xoáy lôi đình lúc này hung hãn vô cùng, với thực lực hiện tại của Phương Càn e rằng khó lòng tiến vào; thứ hai, Phương Càn cũng là thiên mệnh chi tử, tiến vào trong đó rất dễ khiến truyền thừa xảy ra biến cố.

“Tuân lệnh!”

Phương Càn cung kính đáp.

Hắn chẳng hề bận tâm việc Giáo chủ không cho mình tiến vào truyền thừa, bởi vì trong lòng hắn, bản thân gia nhập Ma Giáo đã là có được truyền thừa trâu bò nhất rồi.

“Lão đại, Đồ khốn nạn!”

Đại Bạch vừa nhai nhồm nhoàm thức ăn chó siêu thơm, vừa lao thẳng xuống vòng xoáy lôi đình.

Rầm! Rầm!

Hai tiếng nổ vang trời!

Lôi đình có thể dễ dàng đánh chết cường giả Tôn Giả cảnh vậy mà lại chẳng thể gây ra bất kỳ uy hiếp nào với Chu Khung và Đại Bạch.

Bên trong một không gian vô danh nào đó!

Rừng rậm trải dài bất tận, đáng sợ hơn cả là tất cả thực vật trong rừng đều bị lôi đình bao phủ, khiến người ta phải kinh hãi tột độ.

Trong một góc Lôi Lâm, một nho sinh mặc nho bào đen đang lặng lẽ đứng đó, chính là Dịch Thiên.

“Lực giam cầm thật mạnh mẽ, Nho đạo chi tâm của ta dường như đã bị phong bế hoàn toàn, căn bản không thể nào phát huy tu vi Thiên Tôn cảnh.”

Dịch Thiên cảm nhận luồng lực lượng trong cơ thể không cách nào vận dụng, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh ngạc.

Mặc dù thực lực hiện tại của hắn có được là nhờ tăng tiến trong thời gian ngắn!

Nhưng học thức Nho đạo của hắn lại là thật, thậm chí đã đạt đến cảnh giới đốn ngộ.

Nếu không phải bị Nho đạo chi tâm hạn chế, hắn đã sớm đột phá đến Nho Tôn cảnh rồi.

Cho dù trước kia hắn không có chút tu vi nào đi chăng nữa!

Bản thân hắn vẫn có thể thi triển một số thần thông, ví dụ như Nho nhãn, lúc trước chính là nhờ Nho nhãn mà hắn mới nhìn thấy được tình hình bên trong Sơn Thần miếu.

“Tới lượt ngươi rồi, bắt đầu đi!”

Dịch Thiên lên tiếng lần nữa.

“Được, lão phu sẽ không lừa ngươi đâu.”

Một giọng nói già nua vang lên từ trong tim Dịch Thiên.

Ngay sau đó, vô số tia sáng loé lên từ trong tim hắn, nhanh chóng lan ra khắp cơ thể.

Mười hơi thở sau!

Vù...!

Một luồng chấn động lan toả, Dịch Thiên bỗng cảm thấy cơ thể nhẹ nhõm, cảm chế pháp tắc bao phủ trên người hắn đã biến mất hoàn toàn.

“Thế nào, lão phu không lừa ngươi chứ!”

Giọng nói của Tà Nho lại vang lên, nếu như chú ý lắng nghe có thể nhận ra trong giọng nói ẩn chứa sự vui mừng khôn xiết.

“Ừm!”

Dịch Thiên cảm nhận được lực lượng cường đại trong cơ thể, trong mắt toát lên một tia hài lòng nhưng lại không để ý lời nói của Tà Nho.

Bởi vì hắn biết Tà Nho chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ giúp hắn, mà là muốn lợi dụng hắn, thậm chí đoạt xá hắn.

Mà ý nghĩ của hắn cũng như vậy, lợi dụng lẫn nhau mà thôi!

Lắc đầu!

Dịch Thiên không nghĩ tới điều này nữa, trong đầu hắn lại hiện lên thân hình Chu Khung, trên mặt lộ ra một tia tàn nhẫn.

“Chu Khung, ngươi cũng vào rồi sao? Ở đây, ngươi chỉ có thể phát huy ra thực lực Tôn Giả đỉnh phong, ta muốn xem ngươi làm sao là đối thủ của ta.”

“Giết ngươi, ta có thể dương danh Đông Vực, dựa vào danh vọng có thể trong thời gian ngắn đạt tới cảnh giới Thiên Tôn đỉnh phong.”

Âm thanh lạnh lùng của Dịch Thiên vang vọng trong Lôi Lâm, hắc khí trên trán càng ngày càng nồng đậm.

Rầm! Rầm!

Hai đạo thân hình nhanh chóng rơi xuống một nơi trong Lôi Lâm!

Một người mặc Ma Thần chiến bào, một kẻ là con chó đen không ngừng cười nham nhở, chính là Chu Khung, Đại Bạch.

Ông...!

Chỉ thấy một đạo lực lượng giam cầm nhanh chóng bao phủ về phía Chu Khung nhưng vừa tiến vào trong cơ thể hắn đã gây ra phản ứng mãnh liệt của Ma thể.

“Cái gì? Dám giam cầm bản tọa? Cút!”

Chương 914: Dịch Thiên chủ động dẫn Chu Khung 1

Lực lượng giam cầm lại phóng về phía con mắt dọc nơi mi tâm Chu Khung!

“Cút!”

Lực lượng giam cầm không cam lòng, lại muốn xông vào trong đầu Chu Khung!

Rầm!

“Tốt!”

“Cút! Thứ gì thế? Dám giam cầm Bạch gia gia? Đợi đấy, lão tử sẽ đào mộ ngươi lên!”

Đại Bạch gầm lên một tiếng, trên người loé lên quang mang kỳ dị, lực lượng giam cầm lập tức biến mất.

Rầm! Rầm! Rầm!

Phía trên Chu Khung và Đại Bạch, vô số đạo lôi đình đáng sợ xuất hiện, phảng phất đang phần nộ vì không thể giam cầm được hai người.

“Muốn chết!”

Chu Khung ngẩng đầu nhìn lôi đình vô tận đang hội tụ, trong mắt loé lên hàn quang, lập tức vươn một tay ra.

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Thôn Thiên Ma Công!

Chỉ trong nháy mắt, một bàn tay khổng lồ che trời lấp đất xuất hiện, nắm lấy tất cả lôi đình, sau đó một vòng xoáy màu

đen hiện ra.

Chỉ trong hai hơi thở!

Tất cả lời đình đều bị vòng xoáy nuốt chửng, tựa như chưa từng xuất hiện.

Chu Khung thu hồi bàn tay, nhìn lời đình không còn tụ tập nữa, trong mắt toát lên một tia khinh thường, lắm bầm:

“Một cái Đế Giả truyền thừa nho nhỏ cũng dám giam cầm thực lực của bốn tọa? Thật to gan!”

Bên kia!

Rống! Rống! Rống!

Một con Lôi Thú cao vạn trượng không ngừng gào thét với Dịch Thiên, trong mắt lóe lên vẻ e sợ.

Không biết vì sao!

Hắn cảm thấy nguy hiểm mãnh liệt từ người Dịch Thiên, như thể chỉ cần dám ra tay là sẽ chết.

“Quả nhiên không hổ là truyền thừa của Lôi Đế, ngay cả Lôi Thú như thế này cũng có thể sinh ra linh trí, tu vi còn đạt tới Thiên Tôn cảnh, rất không tệ.”

Dịch Thiên nhìn Lôi Thú không dám lại gần mình, trong mắt toát lên tia kinh ngạc.

Phải biết rằng!

Hắn đã trong Lôi Đế truyền thừa này nửa canh giờ rồi, Lôi Thú bị giết cũng đã hơn trăm con.

Nhưng chưa từng có con Lôi Thú nào sợ hắn, bởi vì Lôi Thú vốn là linh vật bẩm sinh, cơ bản không thể sinh ra linh trí.

Thế nhưng!

Một khi Lôi Thú sinh ra linh trí, tiềm lực thiên phú sẽ vô cùng cường đại, thời viễn cổ từng có Lôi Thú đạt tới Đệ Cảnh.

“Đã gặp nhau, vậy hãy đi theo ta!”

Dịch Thiên nói với Lôi Thú.

Bàn tay khê vung, vô tận Hạo Nhiên Chính Khí lập tức bắn ra, bao phủ về phía Lôi Thú.

“Gào!”

Lôi Thú gầm lên, sừng trên đỉnh đầu phóng ra tia chớp màu tím, lao thẳng về phía Hạo Nhiên Chính Khí.

Sau đó!

Nó lập tức xoay người chạy về phương xa!

“Nho Chi Ngôn: Một bước vạn dặm!”

Dịch Thiên hét lớn, hai chân tràn ngập Hạo Nhiên Chính Khí, một bước bước ra đã vượt qua vạn dặm không gian, đuổi theo Lôi Thú.

Không biết đuổi theo bao lâu!

Dịch Thiên rất cục đuổi kịp Lôi Thú nhưng không ra tay nữa, mà nhanh chóng quan sát bốn phía.

Chỉ thấy!

Nơi này là một quảng trường lôi đình rộng lớn, vị trí trung tâm còn dựng một tế đàn, phía trên đặt một quyền trượng lôi quang.

Lôi Thú cũng trốn sau tế đàn quyền trượng, toàn thân run rẩy, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

“Sương mù, người tìm được truyền thừa địa nhanh như vậy sao, có phần bản lĩnh đấy tiểu tử.”

Giọng nói của Tà Nho vang lên trong đầu Dịch Thiên.

Dịch Thiên lộ ra vẻ đã hiểu, hắn biết chắc chắn là vận may của mình lại phát tác.

Từ nhỏ, vận may của hắn vẫn luôn như vậy, tuy rằng bị Tà Nho hạn chế không thể tu luyện.

Nhưng chỉ cần ra ngoài!

Hắn nhất định sẽ nhật được kỳ trân dị bảo!

“Dịch Thiên, nhanh lấy truyền thừa rồi đi thôi, ta luôn có cảm giác nguy hiểm đang đến gần.”

Tà Nho lại lên tiếng.

Nguy hiểm ư?

Dịch Thiên nhíu mày, trầm giọng hỏi:

“Nếu ta lấy truyền thừa đi, thế giới lôi đình này có biến mất không, quy tắc áp chế tu vi cũng biến mất theo sao?”

“Chắc chắn rồi, nếu lão phu không nhìn lầm, thứ chèo chống truyền thừa chính là Lôi Đình Quyền Trọng kia.”

“Đó là Đế binh của Lôi Đế năm xưa, bên trong hắn là có toàn bộ truyền thừa, ngươi lấy được nó là được.”

Tà Nho ung dung nói.

Hắn nào biết Dịch Thiên đến đây là để báo thù, chỉ nghĩ y muốn cướp đoạt truyền thừa.

Nghe Tà Nho giải thích xong!

Dịch Thiên sai bước thẳng đến Lôi Đình Quyền Trọng giữa quảng trường!

Rầm! Rầm! Rầm!

Vừa đến gần quyền trọng trăm bước, từng đạo lôi đình từ trên trời giáng xuống, nhắm thẳng vào Dịch Thiên mà đánh.

“Nho Chi Ngôn: Lôi Bất Nhập Thân!”

Dịch Thiên quát lạnh, Hạo Nhiên Chính Khí vô tận phóng lên tận trời, cản lại tất cả lôi đình.

“Gào!”

Lôi Thú thấy Dịch Thiên không sợ lôi đình, lập tức nóng nảy, chạy như bay về phương xa, chỉ trong nháy mắt đã mất dạng.

Dịch Thiên liếc nhìn Lôi Thú bỏ chạy, không thèm để ý, việc cấp bách lúc này là dẫn Chu Khung tới, tru diệt hắn ta.

Ầm...

Sấm sét không ngừng giáng xuống nhưng không cản nổi bước chân Dịch Thiên.

Mười hơi thở sau!

Dịch Thiên đã đứng cách Lôi Đình Quyền Trượng một mét, đưa tay là chạm tới Đệ binh của Lôi Đế.

Cửa ải Lôi Đế để lại, vốn không thể nào để Dịch Thiên vượt qua dễ dàng như vậy, đáng tiếc y lại có lợi thế.

Chương 915: Dịch Thiên chủ động dẫn Chu Khung 2

Cửa ải này được thiết kế dựa theo pháp tắc của Lôi Đình Thế Giới, uy lực mạnh nhất cũng chỉ có thể ngăn cản cường giả Thiên Tôn ngũ trọng.

Đối với sinh linh chỉ có thể phát huy thực lực Tôn Giả đỉnh phong ở đây mà nói, đây chính là cửa tử.

Chỉ có kẻ thiên phú yêu nghiệt, cảm ngộ Lôi Đình pháp tắc thật sâu mới có thể vượt qua lôi trận này.

Đáng tiếc!

Thực lực của Dịch Thiên nhờ có Tà Nho trợ giúp, nên không bị giam cầm, vẫn có thể phát huy thực lực Thiên Tôn thất trọng.

Tự nhiên không sợ lôi trận này!

“Chu Khung, ta không tin ngươi không đến!”

Dịch Thiên lâm bảm, đưa tay chụp lấy Lôi Đình Quyền Trượng.

Àm...

Àm âm...

Theo tay Dịch Thiên chạm vào Lôi Đình Quyền Trượng, trên bầu trời Lôi Đình Thế Giới xuất hiện vô số lôi đình khủng khiếp.

Tất cả đều nhanh chóng hội tụ về phía quảng trường nơi Dịch Thiên đang đứng!

“Không xong, lại có kẻ tìm được nơi truyền thừa trước bốn thái tử một bước, thật đáng chết!”

Một vị Tôn Giả đỉnh phong nhìn lôi đình trên không trung không ngừng hội tụ, trong lòng bỗng chốc đã hiểu rõ, vội vàng hướng quảng trường bay đi.

Cùng lúc đó!

Toàn bộ cường giả còn sống sót trong Lôi Đình Thế Giới đều đồng loạt lao nhanh về phía quảng trường.

Bởi vì rõ ràng là!

Nơi đó chắc chắn là có truyền thừa xuất thế!

Trong một góc Lôi Lâm!

Chu Khung an vị trên long ỷ được tạo thành từ Ma Long, thông dong tán thưởng Lôi Quả mà Đại Bạch mới hái được.

Còn Đại Bạch bên cạnh, nó đang dùng móng vuốt cào cào một con Lôi Thú không ngừng run rẩy, trong ánh mắt Lôi Thú tràn đầy vẻ ủy khuất.

Không sai!

Hắn chính là con Lôi Thú vừa bị Dịch Thiên truy sát kia!

Vừa chạy ra khỏi quảng trường, phát hiện Dịch Thiên không đuổi theo mình, khiến hắn mừng rỡ khôn xiết nhưng xuất phát từ tâm lý sợ hãi, hắn muốn tìm một nơi ẩn nấp.

Kết quả còn chưa tìm được nơi trốn!

Đã bị Đại Bạch phát hiện trước!

Có thể tưởng tượng, hắn trực tiếp bị hai móng vuốt của Đại Bạch thu phục, ngay cả chạy trốn không dám.

“Mẹ nó chứ, sao toàn là lôi điện thế này, một chút thịt không có, Bạch gia biết xuống miệng từ đâu đây.”

Đại Bạch đi quanh Lôi Thú mấy vòng, kết quả phát hiện căn bản không có chỗ nào để xuống miệng.

Rầm...

Ầm ầm...

Trên bầu trời phía trên Chu Khung, lôi đình dày đặc, không ngừng hội tụ về phía quảng trường nơi Dịch Thiên đang đứng.

“Vừa tiến vào chưa được nửa canh giờ đã tìm được truyền thừa, quả nhiên không hổ danh là Thiên Vận chi tử cảnh giới Thiên Tôn!”

Chu Khung nhìn theo hướng lôi đình đầy trời, trên mặt lộ ra vẻ thích thú.

Sau khi tiến vào Lôi Đình Thế Giới, hắn và Đại Bạch vẫn luôn ở yên tại chỗ, không hề di chuyển.

Bởi vì theo định luật đầu tiên của tiểu thuyết: Khi Thiên Vận chi tử có được truyền thừa, nhất định sẽ gây ra động tĩnh rất lớn.

Mà điều Chu Khung cần làm chính là: rình mò!

“Mồi tới rồi, đi thôi!”

Chu Khung đứng dậy, bước ra một bước, không hề sử dụng bất kỳ thần thông hay công pháp nào nhưng tốc độ lại nhanh đến mức khó tin.

Đại Bạch vội vàng lấy ra một chiếc đại ấn có phần vỡ nát, đại ấn tỏa ra hào quang chói lọi, trực tiếp nuốt Lôi Thú vào trong.

Ngay sau đó!

Thân hình Đại Bạch lóe lên, nhanh chóng đuổi theo Chu Khung!

Còn về phần đại ấn vừa xuất hiện kia, chính là Đế binh Diệt Thế Ấn mà Đại Bạch “thu được” trên chiến trường Man Châu.

(Chú thích: Bên trong mỗi một Đế binh đều có một tiểu thế giới, có thể chứa đựng sinh vật.)

Thế giới Lôi Đình!

Trong quảng trường!

Dịch Thiên tay cầm Lôi Đình Quyền Trọng, chỉ rút ra được một nửa, không phải hẳn không rút ra được.

Mà là nếu rút ra, truyền thừa của Lôi Đế nơi này e là sẽ kết thúc, pháp tắc áp chế cảnh giới cũng sẽ biến mất.

Vậy thì hẳn không còn chắc chắn đối phó được với Chu Khung!

Vèo! Vèo! Vèo!

Từng tiếng xé gió vang lên, hơn mười thân hình mạnh mẽ lập tức xuất hiện trên quảng trường.

“Là Lôi Đình Quyền Trọng.”

“Nơi này quả nhiên là truyền thừa của Lôi Đế, nghe đồn Lôi Đế thời viễn cổ cũng là một vị Đế Giả đỉnh cao.”

“Tên Nho tu kia, mau buông Lôi Đình Quyền Trọng xuống, truyền thừa Lôi Đế là của bản Thái tử ta.”

“Đúng vậy, mau buông ra, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí, truyền thừa không phải thứ người có thể độc chiếm.”

Đám cường giả vừa đến thấy Dịch Thiên đang nắm Lôi Đình Quyền Trọng, lập tức lên tiếng quát.

Lúc này đến kẻ ngốc cũng nhìn ra!

Chỉ cần Dịch Thiên rút Lôi Đình Quyền Trọng ra, rất có thể sẽ có được truyền thừa của Lôi Đế.

Dịch Thiên không thèm để ý đến đám người đang gào thét, ánh mắt nhìn về phía xa, lạnh lùng nói:

“Người cuối cùng cũng tới!”

Tới?

Cái gì tới?

Nghe Dịch Thiên nói, đám cường giả đều ngơ ngác, sau đó như cảm nhận được điều gì đó.

Tất cả đều nhìn về phía xa, chỉ thấy một nam tử mặc Ma Thần chiến bào đang lao tới.

Chương 916: Tu Nho đúng là lắm lời

“Mẹ kiếp... Mẹ kiếp... Mẹ kiếp...”

“Là Chu ma đầu, sao lại quên mất ma đầu này, hử mà đến, chúng ta còn tranh cái gì nữa.”

Một tên cường giả dị tộc nhìn thân hình đang lao đến, buột miệng chửi thề, toàn thân run rẩy.

Những cường giả khác không khá hơn, đều lùi lại phía sau mấy bước, gương mặt lộ vẻ không cam lòng.

“Không đúng, đây là thế giới Lôi Đình, chúng ta chỉ có thể phát huy thực lực Tôn Giả đỉnh phong, Chu ma đầu cũng vậy.”

“Đúng vậy, người không nói bản Thái tử cũng quên mất, tu vi mọi người đều như nhau, sợ cái gì.”

Đám cường giả nghe vậy, tinh thần đều chấn động, vừa rồi chỉ mãi sợ hãi.

Đã quên mất nơi này là thế giới Lôi Đình!

Mọi người chỉ có thể phát huy thực lực Tôn Giả đỉnh phong, cần gì phải sợ Chu Khung.

Rầm!

Một tiếng nổ vang lên!

Chu Khung bay đến phía trên quảng trường, nhìn thẳng vào Dịch Thiên bên dưới, ánh mắt không ngừng lóe sáng.

Trong mắt Chu Khung, giá trị Thiên Vận trên đỉnh đầu Dịch Thiên rõ ràng là hơn ba vạn một ngàn.

“Hệ thống, giá trị Thiên Vận của hắc sao chỉ có hơn ba vạn một ngàn, có phải hơi ít không?”

“Không ít, trị số của Thiên Vận chi tử có giới hạn, mạnh nhất cũng chỉ năm vạn, hắc đã rất nhiều rồi.”

Có giới hạn ư?

Nghe hệ thống nói vậy, Chu Khung nhíu mày, phảng phất như nghĩ đến điều gì, bèn hỏi:

“Nói như vậy, là có tồn tại còn mạnh hơn cả Thiên Vận chi tử phải không?”

“Trả lời vấn đề này cần hao phí hai trăm triệu điểm phản diện, chủ nhân có muốn đổi không?”

“Không đổi!”

“...”

Nghe nói cần hao phí đến hai trăm triệu điểm phản diện mới đổi được, Chu Khung lập tức từ chối lời chào mời của hệ thống.

Hơn nữa lúc này hắc đã chắc chắn về suy đoán của mình!

Bởi vì gói quà mà Thiên Vận chi tử bị diệt trừ lúc này đây đối với Chu Khung mà nói đã không còn tác dụng tăng lên rõ ràng nữa.

Cho nên!

Rất có thể trên cả Thiên Vận chi tử còn có tồn tại lợi hại hơn!

Lắc đầu!

Chu Khung không nghĩ ngợi thêm nữa, đảo mắt nhìn lướt qua mười mấy cường giả xung quanh quảng trường, lạnh giọng nói:

“Ba hơi thở sau, kẻ nào còn ở lại quảng trường, giết không tha!”

“Người...!”

Bọn cường giả nhìn Chu Khung bá đạo ngút trời, đều bị dọa đến mức run rẩy toàn thân, thậm chí có kẻ vội vàng rút lui khỏi quảng trường.

Dù sao thì: Người có tiếng, cây có bóng!

Uy danh của Chu Khung quá lớn, cho dù ở đây bọn chúng chỉ có thể phát huy thực lực Tôn Giả đỉnh phong, bọn chúng không dám đối nghịch với hắn.

“Chu ma đầu, người đừng hòng can rỗi, nơi này không phải ngoại giới, chúng ta đều chỉ có thể phát huy thực lực Tôn Giả đỉnh phong mà thôi.”

“Nếu người dám đuổi chúng ta đi, vậy thì đừng trách chúng ta không khách khí, mười mấy người chúng ta liều mạng, người chưa chắc đã sống sót mà đi ra ngoài được.”

Một nam tử mặc hoàng bào lớn tiếng quát Chu Khung, đồng thời không ngừng ra hiệu bằng mắt cho các cường giả khác.

Hắn nghĩ rất rõ ràng!

Nơi này nếu chỉ có thể phát huy thực lực Tôn Giả đỉnh phong, vậy tại sao không nhân cơ hội này trừ khử Chu ma đầu?

Chỉ cần Chu ma đầu vừa chết, Ma Giáo chẳng phải sẽ tan rã chỉ trong nháy mắt, bọn chúng cũng sẽ được chia chác vô số tài nguyên hay sao?

“Ồn ào!”

Ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo nhìn nam tử hoàng bào đang kêu gào, một bàn tay khổng lồ lập tức vươn ra.

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Chỉ thấy một bàn tay che trời lấp đất chỉ trong nháy mắt đã tóm gọn nam tử hoàng bào trong tay, nhẹ nhàng siết chặt.

Àm!

Nam tử hoàng bào có thực lực Tôn Giả đỉnh phong thậm chí còn chưa kịp thốt ra lời trăng trối, đã bị bàn tay kia bóp nát thành tro bụi.

“Mẹ kiếp!”

Những cường giả khác vốn bị nam tử hoàng bào xúi giục có phản động lòng, lúc này đều sợ đến ngây người, nháy mắt chạy tán loạn ra khỏi quảng trường.

Ba hơi thở sau!

Tất cả cường giả đã chạy tới cách quảng trường mấy chục vạn dặm, e sợ Chu Khung cũng ban cho bọn hắn một kích.

“Điều này sao có thể, thực lực của Chu ma đầu vừa rồi tuyệt đối không phải Tôn Giả đỉnh phong, chẳng lẽ hắn không bị pháp tắc thế giới này hạn chế.”

Một cường giả Thiên Tôn nghi hoặc, nhìn sang các cường giả khác như muốn tìm kiếm lời giải đáp.

Đáng tiếc!

Những cường giả khác cũng đều mang vẻ mặt hoang mang, khó tin!

Rõ ràng bọn họ đều không thể tin nổi nhưng sự thật lại bày ra trước mắt, không tin không được.

Phía dưới!

Dịch Thiên cũng bị hành động đột ngột của Chu Khung làm kinh hãi, mặc dù tốc độ ra tay của Chu Khung quá nhanh, hắn không nhìn rõ.

Nhưng thực lực tuyệt đối không phải Tôn Giả đỉnh phong!

“Tà Nho, đây là có chuyện gì, chẳng phải ngươi nói pháp tắc trong thế giới này, trừ ngươi ra không ai có thể phá vỡ sao?”

“Hắn vừa rồi vận dụng không phải thần thông, pháp lực, mà là lực lượng thân thể, cho nên không bị hạn chế.”

Tà Nho thản nhiên đáp.

Chương 917: Quyền Trọng Lôi Đình 1

Hắn có thể cảm nhận được bàn tay khổng lồ kia mặc dù khủng khiếp nhưng tuyệt đối không phải thần thông, pháp lực, bí pháp, mà là lực lượng thân thể.

Lực lượng thân thể?

Chu Khung này từ khi nào đã thành thể tu?

Dịch Thiên nhìn Chu Khung, trong lòng chợt lạnh, hắn cảm thấy kế hoạch giết chết đối phương của mình có lẽ đã quá đơn giản.

Nhưng mà!

Ngay sau đó!

Dịch Thiên nhanh chóng ổn định lại, bởi vì cho dù thân thể Chu Khung có mạnh hơn nữa, hắn là cũng có giới hạn.

Ba!

Dịch Thiên buông quyền trọng sấm sét trong tay xuống, từng bước đi lên không trung, nói với Chu Khung:

“Ngươi là Chu Khung?”

“Ta là Dịch Thiên, ngươi có thể không biết ta nhưng ta từ nhiều năm trước đã muốn giết ngươi.”

“Ngươi thống lĩnh Ma Giáo, khơi mào chiến tranh khắp nơi, khiến toàn bộ Đông Vực đảo điên.”

“Quan trọng nhất là, Ma Giáo các ngươi đã giết đệ đệ của ta, hôm nay ta muốn báo thù cho hắn, giết ngươi, sau đó diệt

trừ Ma Giáo.”

Lời nói kiên quyết của Dịch Thiên vang vọng khắp nơi trong phạm vi mấy chục vạn dặm, như thể lần này nhất định có thể diệt trừ Chu Khung.

“Tu Nho chính là lằng nhằng, những lời này ngươi hãy xuống dưới nói với Diêm La đi.”

Chu Khung nhìn Dịch Thiên, trong mắt lóe lên một tia khinh thường.

Dứt lời!

Chu Khung không chút do dự, lập tức vung một chưởng đánh ra!

Đã cập nhật!

Chu Khung vươn một bàn tay lớn ra!

Khu vực ma thể hóa!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Chỉ thấy trên cánh tay Chu Khung vươn ra, một tầng áo giáp màu máu nhanh chóng hiện ra, bên trên còn khắc họa phù văn quỷ dị.

Sau đó!

Một bàn tay lớn từ trên trời giáng xuống, sinh tử chi khí bên trên không ngừng luân chuyển, nhanh chóng trấn áp về phía Dịch Thiên.

Đồng thời, Chu Khung lạnh lùng nói trong lòng:

“Hệ thống, đổi Già Thiên Phù cấp bảy!”

“Ting, Già Thiên Phù cấp bảy đổi thành công, tiêu hao sáu ngàn bốn trăm vạn giá trị phản diện, trước mắt điểm phản diện của ký chủ còn lại sáu ức một ngàn vạn.”

“Vút vút!”

“Làm sao có thể, uy lực này đâu chỉ là Tôn Giả đỉnh phong, sắp đạt tới Đế Giả rồi.”

“Tà Nho, rốt cuộc là sao? Đây căn bản không phải năng lực của thân thể, Chu ma đầu hoàn toàn không bị áp chế.”

Dịch Thiên nhìn bàn tay to lớn đang trấn áp mình, trong lòng điên cuồng gào thét.

Đáng tiếc Tà Nho lại không trả lời hắn!

Bởi vì lúc này Tà Nho cũng đang ngơ ngác, hắn cũng nhìn ra Chu ma đầu này căn bản không bị pháp tắc thế giới áp chế.

“Không đúng, lực lượng pháp tắc nơi này, chính là Đế Giả bình thường tiến vào cũng sẽ bị áp chế, hắn làm sao có thể không có việc gì.”

Trong mắt Tà Nho lộ ra một tia khiếp sợ.

Phải biết rằng hắn phá vỡ cấm chế này cũng phải hao tổn đại khí lực, nhưng ma tu mới Thiên Tôn cảnh này, dựa vào cái gì cũng có thể.

“Thiên địa có chính khí, phụ gia vào thân ta!”

Dịch Thiên không còn thời gian để chất vấn Tà Nho nữa, hắn cảm giác nếu mình không ra tay thì tất sẽ chết.

Theo tiếng hét lớn của Dịch Thiên!

Lập tức một dòng sông chính khí xuất hiện, trực tiếp chảy vào trong cơ thể Dịch Thiên, nhanh chóng tăng lên thực lực của hắn.

Thiên Tôn tầng tám...

Thiên Tôn tầng chín... ...

Cuối cùng thực lực Dịch Thiên một mực tăng lên tới Thiên Tôn tầng chín đỉnh phong mới dừng lại, nhưng hấn vẫn cảm thấy không đủ.

“Tà Nho, mau trợ giúp ta, nếu không ta chết thì ngươi cũng không sống nổi.”

Dịch Thiên giận dữ hét vào mặt Tà Nho trong cơ thể.

“Được!”

Tà Nho cũng phần nộ đáp ứng.

Hấn biết Dịch Thiên nói là sự thật, nếu như Dịch Thiên thật sự chết ở đây, kế hoạch phục sinh mấy trăm vạn năm của hấn coi như bỏ.

Thậm chí hấn cảm thấy với sự tàn nhẫn của cường giả ma đạo phía trên kia, e là ngay cả tỷ lệ sống sót của đạo ý niệm này cũng không lớn.

Ông...!

Một trận chấn động vang lên!

Chỉ thấy trái tim trong cơ thể Dịch Thiên phóng xuất đạo đạo quang mang màu xám, nhanh chóng dung hợp vào trong thân thể.

Theo ánh sáng màu xám tràn vào!

Tu vi của Dịch Thiên lại lần nữa tăng vọt, trực tiếp phá tan đỉnh bằng của Thiên Tôn cảnh, đạt đến trình độ bán bộ Đế Giả.

“Kiếm diệt chư thiên!”

Trong tay Dịch Thiên xuất hiện một thanh trường kiếm do Hạo Nhiên Chính Khí ngưng tụ, chém về phía bàn tay khổng lồ trên không trung.

Kiểm quang kinh khủng xé rách không gian, vạn vật sụp đổ, pháp tắc hỗn loạn!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh thiên vang vọng khắp thế giới Lôi Đình, dư chấn vô tận tản ra, tàn phá thiên địa.

Trên không trung, những vết nứt khổng lồ xuất hiện, toàn bộ thế giới Lôi Đình rung chuyển dữ dội, như muốn sụp đổ.

Cuối cùng, Lôi Đình Quyền Trọng phóng ra một tia sét, ổn định lại thế giới Lôi Đình đang rung chuyển.

Ầm!

Dịch Thiên bị Thương Khung đại thủ đánh xuống quảng trường, toàn thân run rẩy kịch liệt.

Phụt...

Một ngụm máu tươi từ miệng Dịch Thiên phun ra, rơi xuống quảng trường, sau đó nhanh chóng biến mất.

“Sao ngươi có thể mạnh như thế, sao ngươi không bị thế giới này hạn chế, ta không cam tâm!”

Chương 918: Quyền Trượng Lôi Đình 2

Dịch Thiên ngửa mặt lên trời gầm lên, giọng nói tràn đầy tuyệt vọng.

Rõ ràng hắn đã tính toán kỹ lưỡng nhưng không ngờ Chu Khung lại không bị Thời Gian pháp tắc áp chế, một chiêu đã phế hắn!

Một chương vừa rồi của Chu Khung khiến lục phủ ngũ tạng của hắn đều bị trọng thương, hiện tại đừng nói là tái chiến,

Ngay cả đứng đây cũng chỉ dựa vào một ngụm khí, nếu không đã sớm ngất đi!

Phương xa!

Mười mấy cường giả đang quan sát chứng kiến cảnh tượng trên quảng trường, đều kinh hãi há hốc mồm.

“Mẹ nó, hai người bọn họ làm sao lại không bị pháp tắc áp chế, thật không công bằng!”

“Đáng tiếc cho một tên yêu nghiệt Nho đạo, nếu không đối đầu với Chu ma đầu, chắc chắn có thể xưng bá một phương, giờ đây chỉ có chết!”

“Chúng ta mau rời khỏi đây thôi, nếu không lát nữa nhờ đâu Chu giáo chủ nhìn chúng ta không vừa mắt...”

Một Thiên Tôn dị tộc sợ hãi nói, sau đó lập tức phóng về hướng mà mình đã đến.

Các cường giả khác nhìn thấy hành động của Thiên Tôn dị tộc, nhìn nhau, không chút do dự rời đi.

Bọn họ cho rằng Thiên Tôn dị tộc nói đúng, xem nào nhiệt quá có khi mất mạng như chơi.

Lúc này!

Bàn tay trên không trung vẫn chưa biến mất, tiếp tục trấn áp Dịch Thiên phía dưới.

Dịch Thiên tuyệt vọng nhắm mắt lại!

Ngay khi Thương Khung đại thủ sắp đánh trúng người Dịch Thiên!

Ong...!

Một đạo lôi đình quang trảo chỉ trong nháy mắt bao phủ Dịch Thiên, ngăn cản bàn tay khổng lồ của Thương Khung trấn áp.

Sau đó!

Trên Lôi Đình Quyền Trụợng chậm rãi hiện ra một lão già, cả người lôi quang không ngừng lóe lên, chính là khí linh của Lôi Đình Quyền Trụợng, lão già ung dung nói:

“Kẻ nào đã đánh thức lão phu?”

Nói đoạn!

Lão già trực tiếp nhìn chăm chăm vào Dịch Thiên đang hấp hối, bình tĩnh nói:

“Là máu của ngươi, đánh thức lão phu.”

“Cốt linh chưa đến ngàn năm, tu vi cảnh giới Thiên Tôn, tu sĩ Nho đạo, quả thật đủ tư cách nhận truyền thừa của lão phu.”

Dịch Thiên nhìn thấy lão già đột nhiên bước ra từ trong Lôi Đình Quyền Trụợng, trong mắt lập tức lộ ra một tia kinh hỉ,

vội vàng nói:

“Tiền bối, vãn bối tên Dịch Thiên, chính là người nhận được truyền thừa của người, kẻ phía trên là Ma đạo, hắn muốn giết ta đoạt truyền thừa Lôi Đế.”

“Đừng hoảng, có lão phu ở đây, chẳng kẻ nào... Chết tiệt...”

Nghe Dịch Thiên nói, lão già thần nhiên đáp nhưng chưa dứt lời đã buông một câu thô tục.

Bởi vì lão đã nhìn thấy cự chưởng trên không trung đánh xuống!

Sao có thể như thế? Lại có người phát huy ra thực lực Đế Giả ở Lôi Đình Thế Giới?

“Tiền bối... Mau đưa ta rời khỏi đây... Khụ... khụ...”

Dịch Thiên vừa ho khan vừa lớn tiếng nói.

Hắn vốn tưởng mình không sợ chết, nếu không phải vì tru diệt Chu ma đầu, có lẽ đến lúc chết già cũng sẽ không động dùng Tà Nho.

Nhưng!

Giờ hắn phát hiện!

Khi uy hiếp tử vong thật sự ập đến, trong lòng hắn lại sợ hãi, vô cùng muốn sống sót.

“E là không vì giết Chu ma đầu, đến ngày gần đất xa trời, ta cũng sẽ dùng đến Tà Nho.”

Dịch Thiên lẩm bẩm.

Đưa người đi?

Lão già nghe Dịch Thiên lo lắng nói, hai mắt bắt đầu không ngừng đảo qua lại giữa cự chưởng và Lôi Đình Quyền Trụ.

Thuận tiện liếc nhìn Chu Khung bá đạo vô song trên không trung!

Sắc mặt lập tức biến đổi!

Chưa đến ngàn tuổi? Thực lực Đế Giả?

Lại thêm một yêu nghiệt, còn mạnh hơn Dịch Thiên gấp bội, chẳng lẽ hiện tại là thời kỳ võ đạo hưng thịnh?

Đang lúc lão già còn chưa hiểu rõ!

Rắc... Rắc...

Tiếng vỡ vụn vang lên!

Lôi đình quang tráo bảo vệ trên đỉnh đầu Dịch Thiên đã bị bàn tay khổng lồ của Thương Khung ép đến xuất hiện vô số vết rạn.

Sắp vỡ tan!

Lão già nhìn lồng phòng hộ sắp vỡ vụn, ánh mắt lộ ra một tia kiên định, nói với Dịch Thiên:

“Tiểu tử, dựa theo mệnh lệnh Lôi Đế lưu lại lúc trước, thiên phú, huyết mạch của ngươi, đều rất phù hợp yêu cầu.”

“Hơn nữa ngươi còn không phải ma tu mà Lôi Đế cảm chỉ, bởi vậy lão phu nguyện dùng Lôi Đình Quyền Trọng toàn lực phụ trợ ngươi tu hành.”

Dịch Thiên nghe được lời lão già nói, nhất thời mặt lộ vẻ kinh hỉ đáp: “Đa tạ tiên bối, văn bối nhất định sẽ không phụ lòng Lôi Đế đại nhân.”

Khụ... khụ.

Lão già ho khan hai tiếng.

Phất tay áo về phía Dịch Thiên, chậm rãi nói:

“Nhưng: Hôm nay lão phu phải làm trái mệnh lệnh của Lôi Đế, vị đại nhân này tuy là ma tu nhưng tư chất hơn người gấp trăm ngàn lần.”

“Hơn nữa dung mạo đường đường chính là tướng mạo chư thiên hùng chủ, đây mới là người mà Lôi Đình Quyền Trọng ta nên phụ tá, ta nghĩ Lôi Đế đại nhân có thể hiểu được.”

Dứt lời!

Lão già trực tiếp hành lễ với Chu Khung trên không trung, cao giọng nói:

“Tại hạ Lôi Đình Quyền Trọng, bằng lòng thần phục đại nhân!”

Dịch Thiên:????

Đại Bạch:????

Cường giả khác:??

Phương xa!

Đông đảo cường giả đã sắp thoát khỏi Lôi Đình thế giới đều im lặng, hay cho một kẻ phản phúc, người nói nhiều như vậy, chính là vì cái này.

Chương 919: Lôi Đình quy thuận

Hay cho một quyết định vi phạm Lôi Đế!

Hay cho một Lôi Đế đại nhân có thể hiểu được!

Nếu Lôi Đế nhìn thấy bộ dạng hèn nhát này của ngươi, chỉ sợ sẽ tức giận đến mức sống lại mà giết ngươi.

Lão già lại căn bản không để ý tới ánh mắt của những sinh linh khác, hấn ngủ say trăm vạn năm, vất vả lắm mới tỉnh lại.

Sao có thể cam tâm đi liều mạng vì một kẻ xa lạ, huống chi tỷ lệ thắng rõ ràng không lớn.

Dù sao: Từ xưa đến nay đều là chết đạo hữu không chết bản đạo!

“Ngươi...”

Dịch Thiên nhìn lão già đột nhiên thay đổi thái độ, lập tức lửa giận ngút trời nhưng chưa kịp nói một lời.

Lông sáng lôi đình trên đỉnh đầu đã bị lão già thu hồi!

Bàn tay lớn của Thương Khung giáng xuống!

Rầm! Rầm! Rầm!

Từng đợt chấn động kinh khủng vang vọng khắp Lôi Đình thế giới, dư âm vô tận đánh cho mặt đất thành những hố sâu không lồ.

Ước chừng qua hai hơi thở!

dư chấn mới chậm rãi tiêu tán, mà trên quảng trường khí tức của Dịch Thiên đã biến mất vô tung vô ảnh.

Hiển nhiên!

Thiên Vận chi tử đời thứ nhất, yêu nghiệt Thiên Tôn tăng thứ bảy, kẻ vừa rồi còn vọng tưởng có thể trấn sát Chu Khung.

Dịch Thiên tạch!

Đương nhiên Dịch Thiên không phải kẻ xui xẻo nhất!

Kẻ xui xẻo nhất chính là Tà Nho, thân là tàn hồn của một phương nửa bước Đại Đế, vất vả lắm mới tìm được một vật dẫn thích hợp.

Ai ngờ đối phương căn bản chẳng muốn dùng đến hãn, phải đợi đến ngàn năm, khi được dùng đến, vừa ra sân đã phải đối đầu với Chu Khung.

Một kích đầu tiên đã khiến hãn ngất xỉu!

Sau đó, chưa kịp tỉnh táo lại đã cùng Dịch Thiên này cùng nhau diệt vong!

Có thể nói là:

Kế hoạch phục sinh trăm vạn năm, chẳng địch nổi Chu ma đầu một chiêu!

“Ting, chúc mừng ký chủ tiêu diệt Thiên Vận chi tử Dịch Thiên, ban thưởng một đại lễ bao thần bí, một viên Thiên Vận Châu.”

“Đinh, chúc mừng ký chủ đã diệt trừ mười tên Thiên Vận chi tử, ban thưởng một đại lễ bao đặc thù.”

Hai đạo âm thanh của hệ thống lần lượt vang lên trong đầu Chu Khung.

“Cuối cùng cũng xem như hoàn thành.”

Chu Khung nhìn đại lễ bao kỳ dị xuất hiện trong không gian trừ vật của hệ thống, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Hắn đã chờ mong đại lễ bao đặc thù này từ lâu, vật phẩm bên trong chắc chắn sẽ rất hữu dụng.

Phía dưới!

Lão già chứng kiến Dịch Thiên bị một chương đánh chết, sợ hãi đến mức toàn thân run rẩy, vội vàng cầm Lôi Đình Quyền Trọng bay lên không trung.

“Chúc mừng đại nhân tiêu diệt địch nhân, đây là công pháp, bí bảo truyền thừa của Lôi Đế, kính xin đại nhân xem qua.”

Lão già cung kính nói với Chu Khung.

Đồng thời nhanh chóng dâng lên một đồng lớn công pháp, bí bảo, cùng với bản thể của lão (Lôi Đình Quyền Trọng) cho Chu Khung.

Chu Khung tiếp nhận toàn bộ bảo vật, sắc mặt không hề dao động.

Bởi vì đối với Ma Giáo hiện tại mà nói, một cái truyền thừa Đế Giả căn bản chẳng đáng là gì.

Ít nhất truyền thừa Lôi Đế này đối với Ma Giáo cũng chẳng có tác dụng gì, chỉ là một ít công pháp Lôi đạo, bí bảo mà thôi.

“Quả nhiên, vị Ma đạo đại nhân này thật không tầm thường, ngay cả truyền thừa Lôi Đế không thèm để vào mắt, may mà ta vừa rồi đã nhanh tay đầu hàng.”

Lão già nhìn thấy Chu Khung chẳng để ý đến bảo vật, trên mặt lộ ra vẻ may mắn.

“Lão đại, cây gậy điện này cho ta chơi đùa một chút được không?”

Đại Bạch chỉ vào Lôi Đình Quyền Trọng, vẻ mặt đầy mong chờ.

Gậy điện?

Lão già nghe thấy lời của Đại Bạch, tức giận đến mức sắc mặt đỏ bừng, toàn thân run rẩy.

Hắn đường đường là Lôi Đình Quyền Trượng, trong số các loại Đế binh cũng được xem là tồn tại bất phàm, vậy mà lại bị một con chó đen gọi là gậy điện.

Thật đúng là khinh người quá đáng!

“Cho người đẩy!”

Chu Khung trực tiếp phát tay ném Lôi Đình Quyền Trượng cho Đại Bạch, đối với hắn hiện tại mà nói, Đế binh bình thường căn bản chẳng có chút tác dụng nào.

Thậm chí Lôi Đình Quyền Trượng này còn chẳng bằng Sơn Hà Đồ đã bị hư hại!

Sơn Hà Đồ ít nhất còn có tác dụng gia tốc thời gian, còn Lôi Đình Quyền Trượng ngoại trừ uy lực mạnh hơn một chút, chẳng còn tác dụng nào khác.

“Đa tạ lão đại.”

Đại Bạch tiếp nhận Lôi Đình Quyền Trượng, không ngừng loay hoay, khóe miệng lộ ra một tia cười quái dị, không biết đang nghĩ kế sách xấu xa gì.

“Đi thôi!”

Chu Khung thu hồi đồng đảo bảo vật trong tay, xoay người bay thẳng ra khỏi thế giới Lôi Đình.

Giờ đã diệt được Dịch Thiên rồi!

Cõi Lôi Đình này cũng chẳng cần lưu luyến thêm nữa!

Bên ngoài!

Đông đảo cường giả vây xem vẫn nhìn chăm chăm vào vòng xoáy lôi đình phía dưới, nhỏ giọng bàn tán.

“Nói xem, đã gần một canh giờ rồi, sao chẳng thấy động tĩnh gì vậy?”

“Chuyện này chẳng phải bình thường sao? Đây chính là truyền thừa Đế Giả, đừng nói một canh giờ, dù mười ngày nửa tháng cũng là thường tình.”

Chương 920: Mở gói quà đặc biệt 1

“Ta biết, chỉ là muốn hỏi một chút, đúng rồi, chư vị có nghĩ Chu ma đầu kia có thể thu được truyền thừa không?”

“Thu hoạch truyền thừa đâu phải chỉ dựa vào thực lực, Chu ma đầu kia trong đó chưa chắc đã có được nhưng ở bên ngoài này...”

Một dị tộc cường giả thân nhiên lên tiếng.

Các cường giả khác đều hiểu ẩn ý trong lời hắn, Chu Khung chưa chắc đã có thể thu được truyền thừa.

Nhưng nếu kẻ nào có được truyền thừa, lúc ra ngoài, rất có thể sẽ bị Chu Khung “xin” mất.

“Nhìn kia, có động tĩnh rồi.”

Một cường giả chỉ vào vòng xoáy lôi đình.

Sau đó, mọi người thấy từ trong vòng xoáy lôi đình lao ra từng bóng người, chính là đám cường giả không dám ở lại.

“Sao lại ra hết rồi?”

“Chẳng lẽ bên trong xảy ra biến cố, hay là có chuyện gì khác?”

Nhìn hơn mười bóng người lao ra, đám cường giả vây xem đều lộ vẻ hoang mang.

Vèo! Vèo! Vèo!

Hơn mười thân hình nhanh chóng bay đến gần đám cường giả vây xem, sau mười hơi thở, tất cả đều đã biết chuyện.

“Cái gì? Các người nói bên trong có cấm chế, phong ấn tu vi của tất cả ở Tôn Giả đỉnh phong?”

“Mà Chu Ma... Giáo chủ lại không bị phong ấn tu vi, còn ở bên trong miếu sát Nho Đạo Thiên Tôn kia?”

Từng cường giả đều kinh ngạc trước tin tức.

Vốn dĩ không bị phong ấn tu vi, đám người này đã chẳng phải đối thủ của Chu Khung, nay lại còn bị phong ấn.

Chẳng phải là chuyện cười sao!

Chẳng lẽ truyền thừa Lôi Đế, vốn là được sắp đặt cho Chu Khung?

Chu Khung chính là kẻ có vận khí nghịch thiên trong truyền thuyết!

Chu Khung chẳng buồn bận tâm đến ý nghĩ của đám cường giả vây xem, thân hình lóe lên, trực tiếp đứng trên phi liên, lạnh giọng nói:

“Đi, đem hết thầy bảo vật phía dưới kia cho ta.”

Lôi Đình Thế Giới này vốn là nơi truyền thừa của Lôi Đế, bên trong chắc chắn còn rất nhiều bảo vật, tuy rằng đối với Chu Khung mà nói chẳng đáng là gì.

Nhưng không thể cứ thế mà bỏ qua!

Dù sao truyền thống tốt đẹp của Ma Giáo vẫn phải duy trì!

“Tuân lệnh!”

Địa Tam cung kính đáp, sau đó phát tay, hơn trăm tên Địa Vệ lập tức xông vào vòng xoáy lôi đình.

Giờ phút này vòng xoáy lôi đình đã suy yếu đi nhiều, cho dù là sinh linh Đại Thánh cảnh cũng có thể an toàn tiến vào.

Một canh giờ sau!

Hơn trăm tên Địa Vệ nhanh chóng từ trong vòng xoáy lôi đình xông ra, trong mắt đều lộ ra vẻ hài lòng.

Rõ ràng bọn chúng đã tìm được không ít bảo vật, đặc biệt là trong tay Địa Tam còn cầm một cây búa, bên trên tỏa ra từng trận hào quang chói lọi.

Chính là một kiện binh khí Bán Đế!

“Đi!”

Chu Khung xoay người bước vào trong phi liên, lạnh lùng nói.

“Tiểu Phương Tử, Bạch gia cho ngươi một cơ hội, lần này ngươi hãy điều khiển phi liên này đi.” Đại Bạch nói xong, liền cầm lấy quyền trượng lôi đình, chuyên tâm nghiên cứu.

“Vâng ạ!”

Phương Càn nghe vậy, sắc mặt trắng bệch lập tức khôi phục bình thường, vội vàng phát động phi liên nhanh chóng rời đi.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long gào thét bay về phương xa, tuy tốc độ vẫn nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi nhưng rốt cuộc đã không còn lắc lư nữa.

“Haizz, Chu ma đầu kia rốt cuộc cũng đi rồi, chúng ta có nên đi vào Lôi Đình Thế Giới kia xem thử hay không?”

“Xem cái rắm, ngươi không biết thói quen của Ma Giáo hay sao? Bọn chúng đã vơ vét sạch sẽ rồi, còn có thể sót lại thứ gì?”

“Mẹ kiếp, lãng phí thời gian lâu như vậy, chẳng thu được gì thì chớ, còn bị lôi đánh đến mức thâm, thật xui xẻo!”

Đám cường giả nơi xa nhìn phi liên rời đi, cùng với đám người Địa bộ biến mất, người một lời ta một câu nói chuyện.

Sau đó bọn họ cũng đều chán nản rời đi, chỉ còn vài kẻ không cam lòng đi xuống Lôi Đình Thế Giới kia xem xét một chút.

Kết quả: Một mảnh hỗn độn, chẳng còn bảo vật nào!

Trên không Đông Vực!

Ma Long Phi Liên nhanh chóng bay lượn, những nơi đi qua có thể nói là ma điểm ngập trời, tựa như Ma Thần tuần tra thiên địa.

Trên phi liên!

Đại Bạch tay cầm quyền trượng sấm sét, phía trước là một con Lôi Thú khổng lồ đang nằm sấp, trên mặt lộ rõ vẻ sợ hãi.

“Tiểu Phương Tử, Bạch gia hỏi ngươi một vấn đề.” Đại Bạch nói với Phương Càn đang điều khiển phi liên phía trước.

Phương Càn quay đầu lại, nhìn về mặt không có ý tốt của Đại Bạch, trong lòng khẽ động, nói: “Vấn đề gì?”

Đại Bạch: “Ngươi đoán xem: Dùng sét đánh Lôi Thú, có bị sét đánh chết hay không?”

Phương Càn:???

Ma Long:???

Lôi Thú:???????

Bên trong phi liên!

Chu Khung an vị trên ghế Ma Long, ánh mắt lướt qua gói quà thần bí, nhanh chóng dừng lại ở gói quà đặc thù.

“Tồn công sức lớn như vậy, nếu gói quà đặc thù này không mở ra được thứ tốt, bản tọa liền hủy hệ thống.”

“Ting, mời ký chủ mở gói quà rồi hãy phát ngôn.”

Chương 921: Mở gói quà đặc biệt 2

“Mở gói quà đặc biệt!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở gói quà đặc biệt, ban thưởng một tòa Ma Thần Thông Thiên Trận!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở gói quà đặc biệt, ban thưởng một bộ Ma Thần chiến giáp cấp Đế!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở gói quà đặc biệt, ban thưởng một viên Ma Vực chi tâm. (có thể thăng cấp)”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở gói quà đặc biệt, ban thưởng một ngàn viên Đạo Châu đỉnh cấp!”

Liên tiếp bốn tiếng hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung.

Quả nhiên!

Gói quà đặc thù này mở ra toàn vật bất phàm!

Trong số những thứ này, chỉ có Đạo Châu là Chu Khung biết đến. Khi trước ở Chiêu Hiền Đại Hội, Ô lão từng lấy ra ba viên Đạo Châu làm phần thưởng.

Chỉ ba viên đó thôi cũng đủ khiến Ô lão lộ vẻ đau lòng, vậy mà hệ thống lại ban thưởng hẳn một ngàn viên.

Đây mới chỉ là một trong bốn phần thưởng!

Không chút do dự, Chu Khung mở phần giới thiệu vật phẩm!

Ma Thần Thông Thiên Trận: Là trận pháp cấp Đế, do một vị Ma Thần ngộ đạo sau khi trải nghiệm hồng trần, tốn hàng triệu năm sáng tạo.

Có thể chèo chống công kích của cường giả bán bộ Đại Đế, đồng thời linh khí trong trận pháp vô cùng cường đại, tốc độ linh ngộ pháp tắc cũng tăng lên gấp trăm lần.

Hô!

Nhìn giới thiệu của Ma Thần Thông Thiên Trận, trên mặt Chu Khung lộ vẻ hài lòng. Trận pháp này vô cùng quan trọng với tông đàn Ma Giáo.

Mặc dù hiện tại ở Đông Vực không có bất kỳ thế lực nào dám động đến tông đàn Ma Giáo nhưng Ma Giáo sắp sửa tiến quân vào Trung Vực.

Đến lúc đó!

Kẻ địch Ma Giáo phải đối mặt chính là vô số cường giả Đế cấp, trận pháp cường đại bảo vệ tông đàn là vô cùng cần thiết.

Sau đó,

Chu Khung nhìn sang giới thiệu của vật phẩm thứ hai.

Bộ Ma Thần cấp Đế: Bên trong có một bộ Ma Thần chiến bào cấp Đế, một đôi giày Ma Thần cấp Đế, một Ma Quan cấp Đế, một đôi quyền sáo cấp Đế.

Bốn kiện Đế binh sao?

Nhìn bốn Đế binh bao hàm trong Ma Thần sáo trang, ngay cả Chu Khung không khỏi động tâm.

Phải biết rằng!

Cho dù ở Trung Vực, Đế binh cũng là bảo vật cực kỳ hiếm có, thậm chí có Đế Giả còn chưa từng sở hữu.

Huống chi Đế binh do hệ thống ban thưởng, tuyệt không thể nào là phàm vật, ít nhất cũng phải là bảo vật đỉnh cấp của Đế Giả.

Mang theo chút kích động, Chu Khung nhìn về phía vật phẩm thứ ba cũng là vật phẩm mà hắn cảm thấy quan trọng nhất.

Ma Vực Chi Tâm: Là đại thể giới đỉnh cấp hóa thành, một khi dung hợp vào một phương thể giới, sẽ nhanh chóng thôn phệ pháp tắc của thể giới ban đầu, biến nó thành thể giới của riêng mình. (Có thể tiến hóa thành Ma Giới Chi Tâm)

Hô! Hô! Hô!

Chu Khung hít sâu mấy hơi.

Nội tâm dần dần bình ổn trở lại, quả nhiên Ma Vực Chi Tâm này đúng như hắn dự đoán, chính là chìa khóa để tiến vào Trung Vực.

“Hệ thống, nếu ta dung hợp Ma Vực Chi Tâm vào Đông Vực, có phải là có thể hoàn toàn khống chế Đông Vực hay không?”

“Đúng vậy, ký chủ. Một khi dung hợp hoàn thành, ở Đông Vực, ngươi có thể điều động tất cả lực lượng thiên địa.”

“Đến lúc đó, ngươi sẽ trở thành tồn tại siêu việt Thiên Đạo ở Đông Vực, thực lực có thể tăng lên gấp mấy chục lần.”

Điều động lực lượng thiên địa sao!

Tăng lên gấp mấy chục lần thực lực!

Nghe được câu trả lời của hệ thống, Chu Khung hài lòng gật đầu, Ma Vực Chi Tâm này hoàn toàn phù hợp với kế hoạch của hắn.

Vốn dĩ Chu Khung không có ý định mang theo Ma Giáo tiến vào Trung Vực, mà là mang theo cả Đông Vực tiến vào Trung Vực.

Suốt thời gian qua, hắn vẫn luôn suy nghĩ cách thức thực hiện!

Giờ đây, Ma Vực Chi Tâm xuất hiện, kế hoạch của hắn có thể thực hiện một cách hoàn mỹ hơn.

Chu Khung không xem xét vật phẩm thứ tư nữa, bởi vì hắn biết công dụng của đạo châu, chẳng qua chỉ là bảo vật trợ giúp lĩnh ngộ đạo lực mà thôi.

Một nén hương sau!

Chu Khung lại mở gói quà thần bí ra.

Mở ra được: Thẻ thăng cấp phi liễn, công pháp 《Ma》 tăng thứ mười, cùng với năm trăm kiện Tôn binh đỉnh cấp!

Mặc dù những vật phẩm này đều không tệ nhưng đối với Chu Khung hiện tại mà nói, đã không còn tác dụng quá lớn.

Chỉ có thể dùng để trưng bày mà thôi!

Thời gian trôi qua thật nhanh chóng!

Sau khi Chu Khung đoạt được truyền thừa Lôi Đế, toàn bộ Đông Vực cũng coi như yên tĩnh trở lại.

Nhưng mà!

Bốn lộ đại quân Ma Giáo vẫn không ngừng chinh phạt, hơn nữa một đường so với một đường càng thêm điên cuồng, hoàn toàn là trạng thái giết chóc đến mức đỏ cả mắt.

Dù sao thì bốn lộ đại quân đều không muốn trở thành kẻ xếp cuối, bằng không lỡ như bị Giáo chủ nhà mình xem là kẻ không có thiên phú chiến đấu.

Về sau mà phải thay Lý Trường Sinh canh giữ tổng đàn, e là muốn khóc cũng chẳng nên lời.

Kết quả chính là khiến cho vô số thế lực căn bản không dám phản kháng, tốc độ đầu hàng nhanh đến khó tin.

Chương 922: Đan tộc phá trận xuất thế 1

Nhưng việc này cũng khiến cho các đệ tử hậu cần của Ma Giáo mệt mỏi rồi, bởi vì tốc độ an bài Đà chủ của bọn họ hoàn toàn không theo kịp tốc độ công phạt của bốn lộ đại quân.

Một năm sau!

Đan Châu!

Vị trí trung tâm!

Nơi đây có một tòa thành trì vô cùng khổng lồ, bên ngoài thành trì được bao phủ bởi một kết giới phòng hộ cực kỳ kiên cố.

Trong thành trì!

Bên trong một tòa cung điện nguy nga!

Ba vị lão già khoác trên mình bộ áo bào trắng toát đang ngồi trong đó, sắc mặt mỗi người mỗi khác, chính là ba vị Tôn Giả của Đan tộc.

“Đại ca, dạo gần đây trận pháp bên ngoài thành trì của chúng ta hình như có phần lỏng lẻo, dường như có thể dễ dàng phá giải.”

“Chuyện này là như thế nào? Chẳng lẽ thiên địa bên ngoài đã xảy ra biến cố gì sao, hay là trận pháp đã xuất hiện vấn đề?”

Một vị lão già áo bào trắng quay sang Đan Trần Tử đang ngồi ở vị trí đầu tiên lên tiếng hỏi.

Nghe được lời của lão già áo bào trắng, trong mắt Đan Trần Tử hiện lên một tia trầm ngâm, thực ra hắn cũng đã phát hiện ra vấn đề của trận pháp.

Lúc trước!

Chu Khung đã gây ra một trận náo loạn long trời lở đất tại Đan tộc bọn họ, thậm chí còn dẫn theo cả thiên khiến giáng xuống phá hủy Đan Tháp tổ truyền của bọn họ.

Không chỉ có vậy, còn vô tình khiến cho Đan tộc phải mở ra trận pháp phòng hộ, hoàn toàn cách ly với thế giới bên ngoài.

Điều này khiến cho Đan Trần Tử đang vô cùng phẫn nộ, muốn tìm Ma Giáo quyết một trận sống mái lại phải ngâm đấng nuốt cay ở lại bên trong thành trì, chờ đợi cho đến ngày trận pháp tự động biến mất.

Thế là cứ như vậy, đã hơn hai mươi năm trôi qua!

Ban đầu còn nghĩ rằng phải đợi đến tận năm mươi năm nhưng nào ngờ đâu, mấy ngày trước, trận pháp phòng hộ lại xuất hiện dấu hiệu lỏng lẻo.

“Bất kể là bởi vì nguyên nhân gì mà trận pháp lại xuất hiện vấn đề nhưng nếu chúng ta đã có thể ra ngoài, vậy thì đó chính là chuyện tốt.”

“Mau truyền lệnh cho ta, triệu tập toàn bộ đệ tử Đan tộc đến quảng trường trung tâm tập hợp, để lão phu tự mình phá giải trận pháp này, mỗi thù sĩ nhục mà Ma Giáo gây ra cho Đan tộc, nhất định phải báo!”

Đan Trần Tử bỗng nhiên đứng bật dậy, khí thế toàn thân bộc phát ra mãnh liệt đến cực điểm, tựa như một con sư tử đang nổi cơn thịnh nộ.

Chỉ có trời mới biết được là hơn hai mươi năm qua hắn đã sống như thế nào!

Chỉ cần nhắm mắt lại là trong đầu hắn lại hiện lên hình ảnh ngu xuẩn của bản thân năm đó, vậy mà lại tưởng thiên khiến xem là dấu hiệu tiến hóa Đế binh.

Đúng là mắt mắt tới tận tổ tiên.

“Vâng, lão hủ đi ngay!”

Một lão già gật đầu, nhanh chóng rời khỏi đại điện, bởi vì hơn hai mươi năm qua bọn họ cũng uất ức lắm rồi.

Một nén hương sau!

Trên quảng trường trung tâm thành trì!

Vô số đệ tử Đan tộc đứng thẳng, tất cả đều nhìn về phía trên bầu trời, nơi đó Đan Trần Tử lẳng không mà đứng.

Đan Trần Tử nhìn đệ tử Đan tộc phía dưới, cao giọng nói:

“Hỡi các ngươi, hơn hai mươi năm trước, Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung ở Đan tộc chúng ta đùa bốn một phen rồi thông dong rời đi.”

“Đây là sỉ nhục của Đan tộc ta, Đan tộc chúng ta phải báo thù này, mới không phụ lòng tổ tiên.”

“Báo thù!”

“Báo thù!”

“Báo thù!”

Vô số đệ tử Đan tộc ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ.

Trong lòng bọn họ đều ghen một cỗ lửa giận, đan dược nhà mình tích lũy triệu năm, ngay cả Đan Tháp tổ truyền cũng bị Chu Khung cướp mất.

Chuyện này, bất kỳ ai không thể chịu được!

Hơn hai mươi năm qua, tất cả bọn họ đều liều mạng tu luyện, hiện tại tu vi đều đã tiến bộ rất nhiều.

“Tốt!”

Đan Trần Tử nghe tiếng rống giận của các đệ tử phía dưới, ánh mắt lộ ra một tia hài lòng, trên mặt cũng tràn đầy tự tin.

Hắn cho rằng với thực lực hiện tại của Đan tộc, đủ để san bằng Ma Giáo, dù sao Chu Khung - kẻ mạnh nhất Ma Giáo trước đó cũng chỉ là Đại Thánh cảnh mà thôi.

Về phần Ma Tôn - hậu trường của Chu Khung cũng chẳng cần lo lắng, cùng lắm thì bọn họ đến Ma Giáo đùa bỡn một phen, không giết Chu Khung là được.

Nhưng mà!

Cục tức này Đan tộc hẳn nhất định phải trút!

“Đan phá vạn pháp, mở cho bọn tôn!”

Đan Trần Tử hét lớn một tiếng, tung một quyền vào trận pháp phòng hộ trên bầu trời, uy lực kinh thiên khiến đất trời rung chuyển.

Ầm...!

Tiếng chấn động kinh khủng không ngừng vang lên!

Chỉ thấy trên đại trận phòng hộ bắt đầu xuất hiện chi chít vết rạn, ba hơi thở sau liền nổ tung.

“Đệ tử Đan tộc, theo bọn tôn!”

Đan Trần Tử nhìn đại trận bị phá vỡ, lập tức hét lớn một tiếng, nhanh chóng bay ra ngoài thành trì.

Phía sau!

Vô số đệ tử Đan tộc nhanh chóng đuổi theo!

Nhưng vừa bay ra ngoài chưa đến mười dặm, Đan Trần Tử đang bay phía trên đột nhiên dừng lại.

Chương 923: Đan tộc phá trận xuất thế 2

“Đại ca, sao lại dừng lại? Chẳng lẽ huynh không biết tổng đàn Ma Giáo ở đâu sao? Ta biết rõ ở Dương Châu.” Một Thiên Tôn Đan tộc đột nhiên nói với Đan Trần Tử đang dừng lại.

Đan Trần Tử không nói gì, chỉ đưa ánh mắt nhìn về phương xa, trong mắt toát lên một tia kiên dè.

Lúc này!

Hai Tôn Giả Đan tộc khác cũng đều cảm giác được điều gì đó, nhanh chóng nhìn về một phương hướng nào đó ở phía xa.

Chỉ thấy!

Từ đằng xa, một đội quân vạn người đang bay về phía bọn họ, toàn thân đều mặc giáp đen, ma khí ngập trời.

Đặc biệt là một viên tướng đầu trâu dẫn đầu, một thân tu vi lại càng đạt đến cảnh giới Tôn Giả.

“Đây là quân đội của thế lực nào? Tu vi lại cường hãn như thế, chẳng có kẻ nào thấp hơn Thánh Giả bát trọng.”

“Quân đội thật đáng sợ! Một đại quân như vậy, nếu không có tam đại trưởng lão tọa trấn, e là Đan tộc chúng ta cũng chưa chắc đã thắng nổi.”

Các đệ tử Đan tộc nhìn đại quân bay tới, xôn xao bàn tán.

Àm!

Theo một tiếng chấn động vang trời!

Một vạn ma quân dừng lại cách Đan tộc mười dặm, viên tướng đầu trâu dẫn đầu nhìn Đan Trần Tử lạnh giọng hỏi:

“Các ngươi là người phương nào!”

“Vị tướng quân này, tại hạ là Đan Trần Tử, tộc trưởng Đan tộc, phía sau đều là đệ tử Đan tộc ta. Chưa biết tướng quân là người phương nào?”

Đan Trần Tử nhìn viên tướng đầu trâu, nghi hoặc hỏi.

Bởi vì hắn có thể nhìn ra đối phương là đại quân của thế lực Ma đạo nhưng hắn lại nghĩ không ra rốt cuộc là thế lực Ma đạo nào ở Đông Vực lại có đại quân cường hãn như vậy.

Đan tộc?

Đan Trần Tử?

Viên tướng đầu trâu nghe Đan Trần Tử nói, nhú mày, trong đầu không hiện lên chút tin tức nào về thế lực này.

Thật sự là!

Hiện tại tốc độ tấn công của đại quân Ma Giáo quá nhanh, vì muốn tăng hiệu suất, bốn đường đại quân đều dùng cùng một biện pháp.

Đó chính là chia nhỏ ma binh, mỗi một vạn người thành một đội, chia nhau tấn công, nhằm mục đích tăng nhanh tốc độ chinh phục.

Điều này tuy khiến tốc độ chinh phục rất nhanh nhưng ngay cả các tướng lĩnh cũng quên mất thế lực nào đã bị chinh phục.

Thậm chí còn xuất hiện tình huống!

Một thế lực trong vòng một ngày liên tục bị bốn đội quân Ma Giáo tìm đến, dọa cho vị thế lực chi chủ kia tè ra quần đến bốn lần.

“Bất kể ngươi là Đan tộc gì, nếu đã đầu hàng Ma Giáo thì mau xuất trình lệnh bài, nếu không lập tức đầu hàng ngay tại chỗ!”

“Còn ta là ai ư? Ta chính là vạn phu trưởng thứ sáu, doanh thứ tám, quân thứ ba, Chiến Đường, dưới trướng Giáo chủ Ma Giáo đây!”

Viên tướng đầu trâu vung đại phủ trong tay, quát lớn, giọng nói tràn đầy bá đạo và tự tin.

Tuy rằng Đan Trần Tử có tu vi Tôn Giả đỉnh phong nhưng hắn lại không hề để tâm.

Bởi vì: Đánh không lại thì cầu cứu viện binh là được rồi.

Ma Giáo?

Còn là Vạn phu trưởng?

Đan Trần Tử nghe được lời của tướng lĩnh đầu trâu, trong mắt lộ ra một tia rung động, phảng phất như nghe được chuyện gì không thể tưởng tượng nổi.

Không chỉ mình hắn!

Các cường giả Đan tộc khác cũng đều ngây người!

“Tướng... Tướng quân, Ma Giáo mà ngươi nói chính là Ma Giáo ở Dương Châu kia, Giáo chủ có phải gọi là Chu Khung không?”

Một vị Tôn Giả Đan tộc không tin, hỏi.

“To gan!”

“Dám gọi thẳng tọc danh của Giáo chủ, muốn chết hay sao!”

Tướng lĩnh đầu trâu nổi giận gầm lên một tiếng, pháp tắc Phủ trên đỉnh đầu, Sát chi pháp tắc bùng phát, chỉ trong nháy mắt khóa chặt trên người đối phương.

Ba!

Vô tận sát ý dọa cho vị Tôn Giả Đan tộc sợ hãi đến mức ngồi bệt xuống đất, vốn dĩ Đan tộc không giỏi chiến đấu.

Hơn nữa, thực lực của y cũng chỉ là Tôn Giả nhất trọng, lại là dựa vào đan dược mà tăng lên, nếu thực sự giao đấu với Ngưu Đầu tướng quân thì rất dễ bị miểu sát.

“Ta... Ta... Không có, ta là nói Chu giáo chủ, Chu đại nhân!”

Vị Tôn Giả Đan tộc sợ hãi vội vàng giải thích.

Không biết vì sao!

Tuy rằng tộc trưởng bên cạnh có tu vi Tôn Giả đỉnh phong nhưng y không hề cảm thấy an tâm.

Trực giác mách bảo y rằng, vị tướng lĩnh đầu trâu trước mặt này, chỉ cần ra tay là có thể giết chết y.

“Đại ca, làm sao bây giờ? Một tên tướng quân của Ma Giáo đã mạnh như vậy, thù này của chúng ta còn báo được không?”

“Hơn nữa, vừa rồi tên Ngưu Đầu này nói hắn là Vạn phu trưởng doanh thứ ba, chẳng lẽ Ma Giáo đã có đến cả triệu quân hay sao?”

Vài vị cường giả Đan tộc không ngừng truyền âm cho Đan Trần Tử.

Trong giọng nói đều tràn đầy sợ hãi, tuy rằng bọn họ cảm thấy kết luận này không thực tế lắm nhưng vạn quân Ma Giáo đang ở ngay trước mắt bọn họ.

Cho dù!

Quân đội khác của Ma Giáo không mạnh như vậy nhưng chắc chắn không đến mức kém quá xa, vậy hiện tại thế lực của Ma Giáo lớn đến mức nào?

Lúc trước, tên yêu nghiệt Chu Khung kia đã mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ đã đột phá đến cảnh giới Thiên Tôn rồi sao?

Chương 924: Thù gì

Lúc này, vẻ mặt Đan Trần Tử cũng nghiêm nghị, cơn giận ngút trời muốn báo thù cũng dần bình ổn lại.

Nhưng trên mặt vẫn còn lộ vẻ không cam lòng!

Dù sao Đan tộc bọn họ đã mất mặt mũi lớn như vậy, nếu không đòi lại chút nào thì thật quá mức vô dụng.

Nghĩ đến đây!

Đan Trần Tử đột nhiên nhìn về phía vị tướng lĩnh đầu trâu, trong mắt lóe lên một tia sáng, thầm nghĩ:

“Nếu như bốn tọa đánh tên Ngưu Đầu nhân này một trận, hẳn là cũng coi như là tìm về chút mặt mũi.”

“Đến lúc đó lại thuận thế mà lui, mang theo đệ tử Đan tộc trở về, không tính là bốn tọa sợ Ma Giáo.”

Nghĩ đến đây!

Khụ... khụ.

“Vị huynh đài này... Con mẹ nó!”

Đan Trần Tử vừa nói hai chữ với tên tướng lĩnh đầu trâu, lập tức ngẩng đầu nhìn về phương xa, trong miệng bất giác thốt ra một tiếng chửi thề.

Chỉ thấy từ đằng xa, một đội quân hai triệu người mặc giáp đen đang tiến đến, khí thế ngút trời, ngay cả tên lính yếu nhất cũng đã đạt đến cảnh giới Thánh Giả bát trọng.

“Chẳng lẽ bản tôn hoa mắt rồi sao? Đội quân hùng mạnh này, vậy mà thật sự có đến hai triệu người, chẳng lẽ là muốn dọa ta sao?”

Đan Trần Tử kinh hãi há hốc mồm, trong mắt lần lượt lộ vẻ khiếp sợ, hoài nghi, sợ hãi và kinh hoàng.

Bởi vì hắn đã nhìn thấy người dẫn đầu!

Một nam tử khoác trường bào đỏ, dung mạo âm nhu, hắn nhận ra người này, chính là kẻ ngày trước luôn đi theo sau Chu Khung.

Hình như tên là... tên là Liên gì đó, đúng rồi, là Liên Sinh!

Nhưng mà!

Lúc trước tu vi của hắn ta chỉ là cảnh giới Thánh Giả!

Thế mà bây giờ lại đột phá đến cảnh giới Tôn Giả đỉnh phong, hơn nữa khí thế khủng khiếp toát ra từ người hắn, khiến hắn không dám nảy sinh một chút ý niệm phản kháng.

Oành!

Hai triệu quân Ma Giáo dừng lại trên không trung!

“Tham kiến Đại tổng quản!”

Tên tướng lĩnh đầu trâu cung kính khom người hành lễ với Liên Sinh.

“Ngưu Đầu, các thế lực lớn ở Đan Châu đều đã quy thuận, chỉ còn ngươi là chưa thấy đâu, bản vương còn tưởng ngươi lười biếng trốn việc.”

Ma Hồ Vương chậm rãi lên tiếng, giọng điệu đầy vẻ trêu chọc, tựa như đang nói chuyện với cháu trai của mình vậy.

“Ma Hồ Vương đại nhân, Ngưu Đầu nào dám lười biếng, vẫn luôn dốc hết sức chiến đấu, không dám dừng nghỉ một khắc.”

Ngưu Đầu vội vàng cúi người đáp lời.

Sau khi gia nhập Ma Giáo, hắn đã đầu nhập vào Ma Hồ điện, bởi vì tính cách và loại binh khí sử dụng nên rất được Ma Hồ Vương chiêu cố.

Chính vì vậy!

Ma Hồ Vương mới nói đùa với hắn như thế!

“Đệ tử Đan tộc?”

Liên Sinh đưa mắt nhìn về phía Đan Trần Tử và những người khác, trong mắt lóe lên một vẻ sắc lạnh, sắc mặt cũng dần trở nên lạnh lẽo.

Mẹ nó!!!

Nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Liên Sinh nhìn mình, Đan Trần Tử sợ đến mức toàn thân run rẩy.

“Không xong rồi, Liên Sinh nhất định đã nhận ra ta, hơn nữa bên ta còn có nhiều đệ tử Đan tộc như vậy, lại còn bày ra trận thế muốn khai chiến.”

“E là hắn đã động sát tâm rồi, phải làm sao đây, phải làm sao đây, Đan tộc căn bản không phải là đối thủ của hắn.”

Trong lòng Đan Trần Tử bắt đầu gào thét đầy điên cuồng.

Chưa đến một phần ngàn hơi thở!

Đan Trần Tử lập tức đưa ra quyết định!

Phù phù!

Đan Trần Tử trực tiếp quỳ sụp xuống trước mặt Liên Sinh, cao giọng nói:

“Tại hạ là Đan Trần Tử, tộc trưởng Đan tộc, hơn hai mươi năm trước may mắn được quen biết Chu giáo chủ.”

“Năm đó Chu giáo chủ rất coi trọng đan dược của Đan tộc, khiến cho Đan tộc chúng ta vô cùng vinh hạnh, bởi vậy vẫn

luôn muốn gia nhập Ma Giáo.”

“Chỉ tiếc là, trụ sở Đan tộc đột nhiên bị phong tỏa, khiến cho chúng ta bị vây khốn, hôm nay mới có thể thoát ra, thật tình còn lại gặp được Liên Sinh đại nhân.”

“Mong Liên Sinh đại nhân thu nhận chúng ta, cho Đan tộc ta được toại nguyện.”

Thanh âm Đan Trần Tử vang vọng khắp phương viên mấy chục vạn dặm.

Nghe vậy, đám đệ tử Đan tộc phía sau đều ngơ ngác, chẳng phải bọn họ muốn đi đánh lén đại bản doanh Ma Giáo hay sao?

Sao đột nhiên lại muốn gia nhập Ma Giáo? Lại nói, năm xưa Chu Khung chẳng phải đang cướp trắng trợn đan dược đó sao!

Nhưng mà!

Bọn họ không phải kẻ ngu dốt, đều nhìn ra tình thế hiện giờ, vì vậy chẳng ai dám nhiều lời.

Về phần Đan Trần Tử, hẳn nào để ý tới phản ứng của đám đệ tử, thân là tộc trưởng, điều hắn phải cân nhắc chính là để Đan tộc tồn tại.

Bởi vậy!

Nếu đã không phải đối thủ của Ma Giáo, vậy nói gì đến báo thù, chẳng phải là tự tìm đường chết sao?

Đầu nhập vào Ma Giáo?

Liên Sinh nghe Đan Trần Tử nói, khóe miệng thoáng hiện ý cười thích thú nhưng không để tâm.

Ma Giáo hiện giờ đâu còn như xưa!

Đại quân bốn phương chinh phạt gần như đã san bằng cả Đông Vực, thanh thế lớn mạnh chưa từng có.

Đừng nói là Đan tộc, cho dù vài vị Thiên Tôn cường giả đến đầu nhập cũng chẳng phải chuyện gì to tát.

Chương 925: Đông Vực thống nhất 1

“Đan tộc các ngươi cũng có chút tác dụng, đến Đan Điện tìm Phương Càn báo danh đi!” Liên Sinh lạnh giọng nói.

“Đa tạ Liên Sinh đại nhân!”

Đan Trần Tử vội vàng tạ ơn.

“Tổn mười một tháng, phương Đông đã nằm trong tay ta, các ngươi theo bản tổng quản hội tổng đàn.”

Liên Sinh quát lớn với đông đảo Ma Vương và hai trăm vạn ma binh.

“Tuân lệnh!”

Hai trăm vạn ma binh ngửa mặt gầm lên.

Trong mắt mỗi người đều ánh lên vẻ vui mừng, bởi vì bọn họ là đại quân đầu tiên hoàn thành nhiệm vụ.

Sau khi trở về tổng đàn, đây chính là vốn liếng để mà khoe khoang!

Mười hơi thở sau!

Đại quân Ma Giáo đã rời đi hết, trên bầu trời chỉ còn lại đám người Đan tộc.

Hô!

“Mẹ nó, suýt chút nữa thì tè ra quần!” Một gã cường giả Đan tộc sờ đũng quần đã ướt sũng, nhỏ giọng lẩm bẩm.

Nghe vậy, các cường giả Đan tộc khác vội vàng tránh xa hẳn, người đầy mùi lạ, thế mà còn dám nói không tè ra quần!

“Đại ca, thù của chúng ta không báo nữa sao? Nhục nhã năm đó cứ thế bỏ qua?”

Một gã Tôn Giả Đan tộc nhìn Đan Trần Tử đang đứng dậy, hỏi.

Đan Trần Tử: “Thù gì chứ? Nếu không có Chu giáo chủ năm đó “chiếu cố”, tu vi của các người có thể tăng tiến nhanh như vậy sao?”

“Đan tộc chúng ta phải biết ơn mới phải, sau này ai còn nói lời như vậy, đừng trách bản tộc trưởng không khách khí.”

Cường giả Đan tộc:???

Đệ tử Đan tộc:???

Tổng đàn Ma Giáo!

Thiên Ma phong, trong Thiên Ma điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, trong đầu không ngừng vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống.

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ xưng bá: Thống ngự mười lăm đại châu, ban thưởng thực lực của ký chủ tăng lên một tầng, đang phát...”

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ xưng bá: Thống trị hai mươi đại châu, ban thưởng thực lực của ký chủ tăng lên một tầng, đang phát...”

“...”

Theo âm thanh của hệ thống vang lên, tu vi của Chu Khung cũng bắt đầu tăng tiến như vũ bão.

Thiên Tôn lục trọng...

Thiên Tôn thất trọng...

Ầm!

Một tiếng chấn động vang lên!

Tu vi của Chu Khung chính thức đạt đến Thiên Tôn cửu trọng đỉnh phong, cách đột phá Đế Giả đã không còn xa.

“Xem ra Liên Sinh bọn họ đã chiếm lĩnh xong Đông Vực rồi, hiệu suất không tệ.”

Chu Khung nhìn lên không trung, trầm nghĩ.

Nhưng sắc mặt không quá hài lòng, bởi vì lúc trước hệ thống nói mỗi khi thống lĩnh năm đại châu sẽ tăng lên một tầng tu vi.

Nhưng lúc ấy Ma Giáo đã chiếm cứ Dương Châu, Không Châu, dẫn đến ba mươi bốn đại châu còn lại, chỉ có thể tăng lên sáu tầng tu vi.

Hơi có cảm giác bị lỗ vốn!

“Hệ thống, hiện tại ta có bao nhiêu điểm phản phái?”

“Ký chủ, trước mắt ngài còn dư mười tám ức một ngàn vạn điểm phản phái, ngài có muốn sử dụng hay không.”

Mười tám ức điểm phản phái!

Khóe miệng Chu Khung hiện lên một tia hài lòng, số điểm phản phái này cũng là phần thưởng nhất thống Đông Vực.

“Hệ thống, có bảo vật nào có thể tăng cảm ngộ về Thời Gian pháp tắc không, giới thiệu cho ta một chút, ta muốn mua.”

“Vâng thưa ký chủ, trong thương thành có Thời Gian Châu, Thời Gian Toàn Khúc, thời gian... vân vân, đều có thể gia tăng cảm ngộ về Thời Gian pháp tắc nhưng giá cả đều được tính bằng ức.”

“Ký chủ, vì sao ngài lại yêu thích Thời Gian pháp tắc như vậy, thà rằng giảm bớt tu vi tăng lên cũng muốn tu luyện Thời

Gian pháp tắc?”

“Bởi vì... có tác dụng lớn... Được rồi, đổi cho ta Thời Gian Châu, Thời Gian Toàn Khúc.”

“Vâng, đang tiến hành trao đổi vật phẩm...”

Dưới chân Thiên Ma phong!

Hùng Vĩ nấp sau một tảng đá, cẩn thận quan sát, trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng.

Sau nửa nén nhang, Hùng Vĩ vẫn không thấy bất kỳ bóng dáng nào, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Phù, Bạch đại nhân hẳn là chơi chán rồi, lão Hùng ta rút cuộc cũng xem như được giải thoát rồi.”

Hùng Vĩ đặt mông ngồi bệt xuống đất, miệng làm bậm không ngớt.

Có trời mới biết một năm qua hẳn đã sống những ngày tháng gì, Đại Bạch không biết từ đâu tha về một cây gậy điện cực mạnh.

Thi thoảng lại lôi hẳn ra làm vật thí nghiệm, tuy Hùng Vĩ có thể chịu tra tấn nhưng cũng chẳng chịu nổi cả năm trời như vậy.

Hùng Vĩ: “Bà nó chứ, lại dám bắt nạt ta, cứ chờ đấy, rồi Hùng Vĩ ta sẽ lật kèo, cười ngươi mà chinh phạt thiên hạ.”

“Ngươi nói gì!”

Một âm thanh lạnh lẽo bỗng vang lên sau lưng Hùng Vĩ.

Mẹ ơi!

Hùng Vĩ vội quay đầu lại, sợ hãi đến mức lùi lại mấy bước!

Chỉ thấy Đại Bạch tay cầm Lô Đình Quyền Trọng, đứng sừng sững sau lưng Hùng Vĩ, sắc mặt âm trầm đáng sợ, phần

nộ quát:

“Hắc Tử, ngươi lập tức nhắc lại những lời vừa rồi!”

“Ta... Ta... Bạch đại nhân, ta vừa rồi chỉ đánh rắm, hoàn toàn là nói bậy, ta sai rồi!”

Hùng Vĩ sợ đến mức hồn phi phách tán, tuy biết Đại Bạch sẽ không giết mình nhưng lần này chắc chắn là bị tội nặng.

Chương 926: Đông Vực thống nhất 2

“Sai rồi? Hôm nay Bạch gia ta sẽ cho người một bài học nhớ đời, Lôi Lai!”

Đại Bạch vung Lôi Đình Quyền Trượng, quát tới tấp về phía Hùng Vĩ.

Rống... Rống rống... Rống rống rống...

Tiếng hét thảm thiết của Hùng Vĩ vang vọng khắp Thiên Ma Phong.

Ầm! Ầm! Ầm!

Uy áp kinh thiên động địa khiến đất trời rung chuyển, chỉ thấy bốn phía Thiên Ma Phong xuất hiện bốn lộ đại quân đang nhanh chóng bay về phía đỉnh núi.

Đó chính là đám người Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Lý Trường Sinh vừa ca khúc khải hoàn!

Tốc độ thống nhất lãnh thổ của bọn họ không chênh lệch nhau là bao, nên thời gian trở về cũng trùng hợp.

Mười hơi thở sau!

Bốn lộ đại quân Ma Giáo đều đã dừng lại trên không trung Thiên Ma Phong, Liên Sinh nhìn ba lộ đại quân còn lại, gật đầu nói:

“Tất cả ma binh, mau trở về doanh trại, các vị cao tăng hãy theo ta đến Thiên Ma Điện bái kiến Giáo chủ.”

“Tuân lệnh!”

Các cao tăng Ma Giáo cùng hàng vạn ma binh đồng loạt cúi đầu hô vang.

Ngay sau đó!

Hàng vạn ma binh nhanh chóng bay về phía doanh trại Chiến Đường, các cao tăng thì đi theo sau Liên Sinh, bay về phía Thiên Ma Điện trên đỉnh núi.

Ma Hồ Vương cười lớn: “Ha ha, đại quân chúng ta là đội quân đầu tiên hoàn thành nhiệm vụ thống nhất, không biết các ngươi ai là kẻ về chót đây?”

Lý Trường Sinh đáp: “Đừng có mà đắc ý, các ngươi là nhờ vào thực lực của Liên Sinh đại nhân, còn về phần đội quân cuối cùng, chắc chắn không phải là chúng ta.”

Bạch Hạo Thiên cũng lên tiếng: “Không phải đội quân của ta, bản Hộ pháp chính là người thứ hai hoàn thành nhiệm vụ thống nhất!”

Ma Vô Đạo: “Hay cho, ba vị trí đầu đều bị các ngươi giành hết rồi, vậy chẳng phải chỉ còn mình ta là kẻ về chót sao? (Sao? À? Lật Tự)”

Ba! Ba! Ba...!

Một trận tiếng bước chân vang lên!

Liên Sinh cùng các thuộc hạ nhanh chóng bước vào Thiên Ma Điện, tất cả đều cung kính hành lễ, vẻ mặt kinh ngạc nhìn vị Giáo chủ phía trên.

Chỉ thấy trên điện cao!

Chu Khung an tọa trên ghế Ma Long, Thời Gian pháp tắc quanh thân đã ngưng tụ đến mức mắt thường cũng có thể nhìn thấy.

Tất cả bọn họ đều có một cảm giác, dường như chỉ cần dám tiến vào phạm vi mười trượng quanh Giáo chủ, sẽ lập tức già đi mà chết.

Phải biết rằng thọ nguyên của bọn họ gần như vô hạn, loại cảm giác này thật sự không thể tưởng tượng nổi.

“Tê, Thời Gian pháp tắc của Giáo chủ, e rằng đã lĩnh ngộ đến cảnh giới Đại Đạo rồi, thật đáng sợ!”

Cùng Kỳ gào thét trong thần thức Phương Càn.

Liên Sinh cùng các cao tăng chấn động trong giây lát, sau đó đều bình tĩnh lại, dù sao cũng là Giáo chủ của bọn họ, lợi hại một chút cũng là lẽ thường.

“Bẩm Giáo chủ, Đông Vực đã thống nhất, tất cả thế lực đều đã thần phục, đồng thời dâng lên một nửa nội tình.”

Liên Sinh cung kính bẩm báo với Chu Khung.

Sau đó!

Lý Trường Sinh cũng bước ra, cung kính bẩm báo:

“Bẩm Giáo chủ, các phân đà ở Đông Vực đã được xây dựng được phân nửa, số còn lại cũng đang trong quá trình xây dựng.”

“Chẳng qua, nhân tuyển cho chức Đàn chủ hiện đang vô cùng khan hiếm, thuộc hạ cho rằng nên mở một lần đại tuyển đệ tử.”

Vù...!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long chậm rãi mở mắt, Thời Gian pháp tắc quanh thân nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể, lạnh giọng nói:

“Tốt, chuyện đại tuyển đệ tử, Lý Trường Sinh ngươi phụ trách!”

“Tuân lệnh!”

Lý Trường Sinh cung kính lĩnh mệnh.

“Các người lần này chinh chiến có công, những viên Đạo Châu này bổn tọa ban thưởng cho các người, hãy hảo hảo tu luyện, Ma Giáo nên tiến quân Trung Vực rồi.”

Giọng nói bá đạo của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Tuân lệnh, thuộc hạ nguyện vì uy danh Ma Giáo mà chiến!”

Các cao tăng Ma Giáo đồng thanh hô.

Sau đó, tất cả đều nhìn về phía năm viên Đạo Châu đang lơ lửng trước mặt, ánh mắt lộ vẻ mừng rỡ.

Với thực lực và địa vị hiện tại của bọn họ, tự nhiên không còn xa lạ gì với Đạo Châu, đều hiểu rõ sự quý giá của nó.

Mỗi một viên Đạo Châu đều được ngưng tụ từ Thiên Địa Pháp Tắc, có thể nói là vô cùng hiếm có, thế mà Giáo chủ của bọn họ một lần ban thưởng những hơn trăm viên.

Thật sự là: Trâu bò đến cực điểm!

Đông đảo cao tăng Ma Giáo nhao nhao thu hồi đạo châu, sau đó bàn bạc đôi chút về chuyện thi đấu đệ tử, cướp đoạt bốn vực.

Nửa canh giờ sau!

Đông đảo cao tăng đồng loạt cung kính lui ra khỏi Thiên Ma Điện!

Cả Thiên Ma Điện chỉ còn lại Chu Khung và Đại Bạch vừa đánh Hùng Vĩ mệt mỏi trở về nghỉ ngơi.

Vù...!

Một trận chấn động vang lên!

Chỉ thấy một hạt giống màu đen xuất hiện trong tay Chu Khung, ma khí nồng đậm tỏa ra từ đó!

Chính là Ma Vực Chi Tâm khai mở từ trong đại lễ bao!

Hơn một năm qua!

Ngoài thời gian lĩnh ngộ Thời Gian pháp tắc, Chu Khung đều dành hết tâm sức để luyện hóa hạt giống này!

Chương 927: Ma Vực chi tâm

“Ma Vực Chi Tâm, hôm nay bốn tọa muốn xem ngươi mạnh đến đâu!”

Dứt lời!

Chu Khung ném thẳng Ma Vực Chi Tâm xuống đất!

Ma Vực Chi Tâm lập tức dung nhập vào lòng đất, vô tận hắc khí bốc lên!

Hắc khí nhanh chóng bao phủ Thiên Ma Phong, đồng thời điên cuồng lan ra xung quanh, tốc độ càng lúc càng nhanh!

Chưa đầy một canh giờ!

Toàn bộ mặt đất Đông Vực đã bị hắc khí bao phủ, vô tận ma khí nhanh chóng áp chế các loại pháp tắc khác của Đông Vực.

Oành...

Ầm ầm...

Vô số tia sét trên bầu trời Đông Vực điên cuồng lóe sáng, như thể thiên uy đang nổi giận.

Trong một tòa thành!

“Chuyện gì thế này, chẳng lẽ lại có Đế Giả nào vẫn lạc? Không đúng, trời đâu có mưa máu.”

“Lôi đình giăng kín trời, ta cảm giác ông trời đang nổi giận, kẻ nào chọc giận ngài ấy rồi?”

Vô số lời bàn tán đầy nghi hoặc vang lên.

Toàn bộ sinh linh đều bị dị tượng kinh thiên động địa làm chấn động, lôi đình đầy trời lúc này còn đáng sợ hơn cả khi truyền thừa Lôi Đế mở ra.

Tựa như ông trời muốn hủy diệt cả Đông Vực!

“Mọi người nhìn kìa, trong lôi đình hình như có hắc khí!” Một vị cường giả Đại Thánh chỉ tay lên trời hét lớn.

Lúc này!

Các cường giả khác cũng phát hiện ra điểm bất thường, lôi đình trên trời như thể đang bị hắc khí ăn mòn.

Tuy vẫn không ngừng lóe sáng nhưng uy lực ngày càng yếu ớt, dường như sắp bị thôn tính!

“Chẳng lẽ có kẻ muốn chiếm lấy cả thiên địa này?” Một vị Tôn Giả không tin nổi, lắc đầu gạt bỏ suy nghĩ.

Bởi vì!

Ý nghĩ đó quá hoang đường, tuy rằng thiên địa Đông Vực đã vỡ nát, ngay cả Thiên Đạo không thể hiện thân.

Nhưng!

Thiên địa vốn là chí cao vô thượng!

Có thứ gì có thể chiếm lĩnh được?

Hắn nào hay biết!

Suy đoán của hắn đã gần chạm đến sự thật, đây chính là phản ứng khi Ma Vực Chi Tâm chiếm lĩnh Đông Vực!

Vô tận lôi đình chính là thiên địa bản năng phản kháng nhưng Thiên Đạo vô thức, căn bản bất lực!

Chỉ có thể từng chút một bị Ma Vực Chi Tâm thôn tính!...

Hải Vực!

Trong lòng một hòn đảo khổng lồ!

Ô tộc an cư lạc nghiệp, vốn dĩ Ô lão sau khi trở về còn định dùng bản thể hóa thành Ô đảo!

Đáng tiếc lũ tiểu bối Ô tộc sống chết không đồng ý!

Trước kia không biết thì thôi, giờ đã biết, ai lại dám ở trên người lão tổ tông?

Bất kính là chuyện nhỏ, làm việc gì cũng bất tiện!

Trung tâm đảo!

Ô lão ngẩng đầu nhìn dị tượng trên trời, trong mắt toát lên một tia kinh hãi, lảo đảo:

“Lại muốn đoạt thiên địa quyền hành, Ma chi pháp tắc thật cường đại, đây là hậu chiêu của tên Chu Khung kia sao?”

“Nhưng đoạt được thiên địa này, rốt cuộc có tác dụng gì, chẳng lẽ là để Đông Vực khỏi sụp đổ?”

Ô lão càng nghĩ càng hoang mang.

Từ khi nghe nói Chu Khung không phải đồ đệ Ma Tôn, Lão đã ru rú trong nhà nửa tháng!

Trong đầu không ngừng hiện lên những gì Chu Khung đã làm, càng nghĩ càng kinh hãi, càng nghĩ càng chấn động!

lão ó phát hiện mỗi một bước đi của hắn, nhìn như ngu ngốc khoác lác nhưng lại ẩn chứa thâm ý!

“Hy vọng lão Vu năm xưa tính toán không sai!” Ô lão thở dài, trên mặt lại lộ ra một tia nhẹ nhõm!

Vốn lão còn lo lắng Đông Vực sẽ bị thôn phệ đại trận phá hủy, nay có Ma chi pháp tắc cường đại trấn áp, chắc không còn gì đáng ngại!

Hơn nữa!

Trước kia Đông Vực đều dựa vào nó chèo chống, hơn triệu năm một mình gánh vác, thật quá mức!

Nay có Chu Khung thay nó gánh vác!

Nó cũng có thể nhẹ nhõm hơn nhiều!...

Thiên lôi dần yếu ớt!

Kéo dài ba canh giờ, tất cả đều bị hắc khí bao phủ!

Cuối cùng chậm rãi biến mất trên không trung, mọi thứ dường như trở lại bình thường nhưng chúng sinh Đông Vực lại cảm thấy bất an.

Nhưng cụ thể bất an chỗ nào, lại không nói rõ được!...

Bên trong Thiên Ma Điện!

“Đinh, Ma Vực Chi Tâm dung hợp sơ bộ, mong chủ nhân tiếp tục cố gắng!”

Thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung.

Cùng lúc đó!

Chu Khung có thể cảm nhận được!

Bản thân hắn có một tia không chế Đông Vực, chỉ thấy Chu Khung nhẹ nhàng phát tay, một đạo Băng chi pháp tắc liền hiện ra.

Ầm!

Đại Bạch vốn đang nằm úp sấp lập tức đứng lên, nhìn Băng chi pháp tắc xuất hiện trong đại điện, trong mắt cậu lộ ra một tia mê mang.

Phải biết rằng!

Nó là thú nuôi số một của Chu Khung!

Đối với vị lão đại nhà mình có thể nói là hiểu biết vô cùng sâu sắc, trước kia nó căn bản chưa từng thấy lão đại sử dụng

qua Bǎng chi pháp tắc!

“Chǎng lẽ trước kia lão đại lên ta...!”

Lời Đại Bạch còn chưa dứt, chợt phát hiện lão đại nhà mình lại phát tay, mấy trăm đạo pháp tắc đồng thời xuất hiện trong đại điện.

Không sai!

Chính là mấy trăm đạo pháp tắc!

“Cái này... cái này... Xì... Chǎng lẽ là ta đánh cò vậy một rồi, sao lại xuất hiện ảo giác, không được ta phải ngủ thêm một lát.”

Chương 928: Hôm nay đổi tên thành Ma Vực 1

Đại Bạch dụi dụi mắt, vội vàng quay về ổ chó da hổ, lập tức ngủ say!

“Quả nhiên, mượn Ma Vực Chi Tâm có thể sơ bộ sử dụng tất cả lực lượng pháp tắc của Đông Vực, tuy rằng không bằng tự mình lĩnh ngộ nhưng cũng đủ mạnh.”

Bàn tay Chu Khung không ngừng vung vẩy!

Từng đạo pháp tắc chi lực không ngừng hiện lên, tuy rằng đều rất yếu ớt nhưng đây chính là pháp tắc chi lực!

Không sai!

Giờ phút này Chu Khung có thể dựa vào Ma Vực Chi Tâm, điều động vô số lực lượng pháp tắc trong Đông Vực!

Tuy rằng do Ma Vực Chi Tâm còn chưa hoàn toàn dung hợp với Đông Vực, không thể phát huy lực lượng quá mức cường đại!

Thế nhưng!

Nhờ Đông Vực điều động lực lượng thiên địa, thực lực của Chu Khung quả thực tăng lên gấp mười lần!

“Hệ thống, có vật gì có thể tăng tốc tốc độ dung hợp?”

“Chủ nhân, người có thể bày long mạch Đông Vực thành một Ma Vực Trận, đến lúc đó chẳng những có thể tăng tốc độ dung hợp cũng có thể khiến Đông Vực trở nên ổn định hơn.”

“Đổi!”

“Đinh, Ma Vực Trận đổi thành công, tiêu hao một trăm triệu điểm phản diện!”

Nghe được âm thanh của hệ thống, Chu Khung gật gật đầu, không quá đau lòng, dù sao hiện tại hắn thật sự không thiếu điểm phản diện.

“Đề cử một vài thứ có thể tăng cường thực lực cho đệ tử Ma Giáo, bọn tóa muốn tiêu xài cho đã.”

“Hào phóng lắm, chủ nhân, bọn hệ thống đề cử người mua...”

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Đã nửa tháng kể từ khi Ma Vực Chi Tâm dung hợp với Đông Vực!

Trong khoảng thời gian này, Chu Khung không ngừng tìm kiếm công năng của Ma Vực Chi Tâm, càng hiểu rõ, càng cảm thấy hài lòng.

“Xem ra kế hoạch tiến quân Trung Vực đã có thể hoàn thành mỹ mãn, vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ thời cơ.”

Chu Khung ngửa mặt lên trời trầm nghĩ.

Cho dù có trận pháp Ma Vực phụ trợ, muốn triệt để dung hợp Ma Vực Chi Tâm cũng cần thời gian mười năm.

Lắc đầu không nghĩ tới chuyện này nữa!

Thân hình Chu Khung lóe lên, lại xuất hiện đã đứng thẳng trên bầu trời Thiên Ma Phong, khí thế toàn thân không ngừng bắn ra, ma diễm cuộn cuộn tràn ngập thiên địa.

Phảng phất như một vị Ma Thần giáng thế!

“Là Giáo chủ!”

“Chẳng hay Giáo chủ muốn có động tĩnh gì lớn lao? Đông Vực đã thống nhất, chẳng lẽ Giáo chủ muốn dẫn dắt chúng ta

tiền quân Trung Vực?”

“Chưa thể được, Lý đường chủ còn đang chuẩn bị đại hội, hẳn là Giáo chủ còn có chuyện khác.”

Đông đảo đệ tử Ma Giáo trên Thiên Ma Phong ngẩng đầu nhìn Chu Khung trên bầu trời, nhẹ giọng trao đổi với nhau.

Đồng thời!

Từng cao tầng Ma Giáo cũng nhanh chóng đi ra, ngẩng đầu nhìn Chu Khung trên bầu trời, trong ánh mắt lộ vẻ nghi hoặc.

Trên bầu trời!

Chu Khung không để ý đến sự mê man của các đệ tử phía dưới, mà nhìn thiên địa vũ trụ, bá đạo nói:

“Bản Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung, đồng thời cũng là chủ nhân Đông Vực này.”

“Nay ta không thích danh xưng Đông Vực, từ hôm nay, Đông Vực chính thức đổi tên thành Ma Vực, các người đều là sinh linh Ma Vực!”

Theo lời Chu Khung nói!

Sóng âm cuộn cuộn không ngừng truyền bá khắp Đông Vực, đồng thời từng đạo pháp tắc không hiểu đang chấn động!

Khiến cho giọng nói của Chu Khung trực tiếp xuất hiện trong tai của tất cả sinh linh Đông Vực, bất kể là cường giả Thiên Tôn, hay là sinh linh chưa khai trí!

Giờ phút này!

Trong tai bọn chúng đều nghe được âm thanh của Chu Khung, đồng thời hiểu được ý tứ trong lời nói!

Đây chính là năng lực mà Chu Khung vừa lĩnh ngộ, có thể thông qua Ma Vực Chi Tâm truyền âm thanh khắp mọi góc ngách trong thiên địa!

Àm...

Àm ăm...

Trong thiên địa lại xuất hiện tiếng chấn động, chỉ thấy trên bầu trời Đông Vực hiện ra một chữ “Ma” khổng lồ.

Bất luận người ở nơi nào, cho dù là trong bí cảnh, chỉ cần ngẩng đầu đều có thể nhìn thấy chữ này.

Trong một tòa thành trì!

“Chuyện này là sao, thành trì của chúng ta cách tổng đàn Ma Giáo những mấy đại châu, sao có thể nghe được âm thanh.”

“Quả là bá đạo, không trách Chu giáo chủ có ngoại hiệu Chu Vô Địch, lại dám trực tiếp đổi tên Đông Vực, hơn nữa thiên địa hình như còn công nhận.”

“Thật không hổ là Đông Vực của ta, không, là tuyệt thế kiêu hùng của Ma Vực.”

Vô số sinh linh ngẩng đầu nhìn chữ Ma trên bầu trời, nghe lời nói bá đạo bên tai, tất cả đều lộ vẻ mặt rung động.

Mà các đệ tử phân đà Ma Giáo trong các đại thành trì, càng thêm kích động đến mức toàn thân run rẩy.

Giáo chủ nhà ta thật sự quá bá đạo!

Từ xưa đến nay, cường giả nào có Giáo chủ nhà ta bá đạo như vậy, e rằng chính là Đế Giả viễn cổ, nửa bước Đại Đế, không dám làm càn như thế!

Chỉ có một mình Giáo chủ!

Trực tiếp đổi Đông Vực thành Ma Vực, đây quả thực là danh chấn cổ kim, độc nhất vô nhị, bá đạo vô song, Ma Thần giáng thế!

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ, uy
chấn chư thiên!”

Chương 929: Hôm nay đổi tên thành Ma Vực 2

“Giáo chủ đại nhân vô địch thiên hạ, xưng bá vũ trụ, uy chấn chư thiên!”

“...”

Tất cả đệ tử Ma Giáo trong các thành trì đều ngửa mặt lên trời gầm thét, trong giọng nói tràn đầy kích động và hưng phấn.

Thiên Ma phong!

Đông đảo cao tầng Ma Giáo nghe Giáo chủ nhà mình nói lời bá đạo cũng đều là vẻ mặt tràn đầy hưng phấn!

Đổi tên một phương đại vực!

E rằng cũng chỉ có vị Vô Địch Giáo chủ nhà mình mới có thể làm ra được!

“Liên Sinh, Ngũ Đại Đường Chủ, Bát Đại Hộ Pháp, Thập Nhị Ma Vương, Hộ pháp ngoại môn đi theo bốn tọa một chuyến.”

Ngôn ngữ lạnh như băng của Chu Khung vang vọng giữa thiên địa!

Sau đó!

Hắn vung tay lên!

Một cánh cửa ánh sáng khổng lồ hiện ra trên bầu trời Thiên Ma phong!

Chu Khung trực tiếp sải bước vào trong cánh cửa ánh sáng, đông đảo cao tầng Ma Giáo phía sau không dám do dự, tất cả đều nhanh chóng nổi gót theo sau.

Đông Vực Thiên Châu!

Trên một dãy núi!

Một nam tử mặc áo bào xám đang hai tay nhanh chóng kết ấn, đánh xuống dãy núi phía dưới!

Theo ấn pháp tiến vào!

Dãy núi bắt đầu rung chuyển kịch liệt, cuối cùng hóa thành hình dạng một con rồng không ngừng vặn vẹo!

“Thiên Địa Long Mạch, nghe theo lệnh của ta, đi!”

Trong tay nam tử áo bào xám xuất hiện một cây roi màu vàng, quất một cái về phía dãy núi.

Chỉ thấy dãy núi hóa thành hình rồng nhanh chóng du động về phương xa!

Hô!

Nam tử áo bào xám thở phào một hơi, lau mồ hôi trên trán, quay đầu lại hướng một con chó đen nhìn nọt nói:

“Bạch đại nhân, dãy núi này cũng đã xong.”

Nam tử áo bào xám nói xong.

Lén lút dò xét thần sắc chó đen, cho đến khi thấy đôi phương hài lòng mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn chính là Trương Dật!

Từ khi bị Ma Giáo bắt giữ, hắn vẫn luôn bị giam cầm trong Sơn Hà đồ!

Mãi đến nửa tháng trước!

Chu Khung mới thả hấn ra, cho hấn một trận đồ, lệnh hấn điều khiển long mạch, bày bố Ma Vực trận!

Còn hứa hẹn chỉ cần hấn hoàn thành trận pháp, liền được gia nhập Ma Giáo, xóa bỏ ân oán trước kia!

Ban đầu Trương Dật rất đổi vui mừng!

Ngỡ rằng bản thân rốt cuộc đã thoát nạn, nào ngờ Đại Bạch lại trở thành kẻ giám sát hấn bày trận!

Có thể tưởng tượng!

Suốt nửa tháng qua, Đại Bạch hết lần này đến lần khác bắt nạt hấn, thỉnh thoảng lại lấy gậy điện kia triệu sét đánh xuống.

“Chậm quá, trong trận đồ còn mấy trăm long mạch chưa bố trí kia, với tốc độ này của ngươi thì đến bao giờ mới xong?”

“Bạch đại nhân, ta đã hết sức rồi, cứ theo tiến độ hiện tại, trong vòng hai năm sẽ hoàn thành.”

“Đừng nói Bạch gia ức hiếp ngươi, cho ngươi hai tháng, nếu không xong, hậu quả ngươi tự biết.”

Hai tháng?

Trương Dật nhất thời ngây ngẩn, hấn biết Đại Bạch sẽ rút ngắn thời gian, nên cố tình nói một năm thành hai năm!

Nào ngờ!

Đại Bạch lại độc ác đến vậy!

Trực tiếp giảm thời gian xuống mười lần, đây chẳng phải là nói đùa sao, ngay cả lừa của đội sản xuất không dám sai khiến thế này!

“Sao hả? Bạch gia thấy ngươi không phục lắm, có cần Bạch gia chỉ bảo cho ngươi nên làm như thế nào không?”

Đại Bạch tay cầm Lô Đình quyền trượng, vẻ mặt hiền hòa tiến về phía Trương Dật.

“Bạch... Bạch... đại nhân, hài lòng, thuộc hạ hài lòng!”

Trương Dật thấy Đại Bạch đi tới, sợ hãi vội vàng lùi lại mấy bước, run rẩy lên tiếng.

“Hài lòng là tốt rồi, đây là người tự nguyện, Bạch gia có ức hiếp người đâu.” Đại Bạch cười hì hì nói.

“Tự nguyện, tự nguyện!”

Trương Dật bất đắc dĩ gật đầu lia lịa.

Đại Bạch không để ý tới vẻ mặt của Trương Dật, cầm Lô Đình quyền trượng chạy đi, nó đói bụng, định tìm chút gì đó bỏ vào bụng.

Nhìn Đại Bạch rời đi, Trương Dật liền ngồi phịch xuống đất, miệng lẩm bẩm khóc than:

“Nếu ta có tội, xin Giáo chủ hãy giáng tội, đừng để con chó đen này đến ức hiếp ta, hu hu... ..”

Man châu!

Bởi vì trận đại chiến có một không hai năm xưa, cả đại châu đều vỡ vụn thành vô số mảnh nhỏ!

Mà vị trí trung tâm!

Mảnh vỡ đại địa trăm vạn dặm này, phía trên dựng đứng một trận pháp khổng lồ, chính là Thôn Thiên Phong Tỏa Trận!

Đồng thời!

Có thể thấy rõ vô số pháp tắc, linh khí không ngừng bị trận pháp thôn phệ, mà tốc độ thôn phệ nhanh đến dọa người!

Rầm!

Một tiếng chấn động không gian vang lên!

Chỉ thấy một cánh cửa ánh sáng khổng lồ từ hư không hiện ra, khí thể khủng khiếp tràn áp thiên địa!

Sau đó!

Vô số thân hình khủng khiếp từ bên trong bước ra, trên người mỗi kẻ đều là ma diễm tung hoành!

Chính là Chu Khung cùng đông đảo cao tầng Ma Giáo!

Lúc này, đông đảo cao tầng Ma Giáo vẫn còn chút mê mang, không biết Giáo chủ nhà mình mang bọn hắn tới Man Châu đại địa này làm gì?

“Giáo chủ, chẳng hay chúng ta tới đây là muốn đánh nát đại trận này sao?” Ma Hồ Vương vỗ vỗ đầu, nghi hoặc hỏi Chu Khung.

Cao tầng Ma Giáo khác nghe Ma Hồ Vương hỏi vậy, đều lộ ra vẻ mặt khâm phục.

Chương 930: Trận Pháp phản chuyển 1

Mặc dù bọn hắc cũng muốn biết nhưng lại không dám hỏi, có thể nói toàn bộ Ma Giáo chỉ có ba người dám hỏi Chu Khung như vậy.

Một là Đại tổng quản Liên Sinh: Vì địa vị hắc ta rất cao, lại cùng trưởng thành với Giáo chủ, có thể tùy thời hỏi han!

Hai là Đại Bạch: Là thú nuôi số một dưới trướng Chu Khung, ngay cả nói xấu sau lưng Chu Khung cũng dám, đương nhiên cũng dám hỏi!

Ba là Ma Hồ Vương: Nhờ tính cách chất phác, ở Ma Giáo hắc ta chẳng kiêng dè gì!

Đánh nát trận pháp!

Chu Khung lắc đầu, lạnh giọng nói: “Trận pháp này còn hữu dụng, đánh nát há chẳng phải đáng tiếc!”

Dứt lời!

Chu Khung đi thẳng lên phía trên Thôn Thiên Phong Tỏa Trận, nhìn trận pháp phía dưới, trong mắt lóe lên tia sáng.

“Hệ thống, đổi Thần Cấp Phản Chuyển Khóa!”

“Ting, đổi Thần Cấp Phản Chuyển Khóa thành công, tiêu hao ba trăm triệu điểm phản phái, hiện tại ký chủ còn lại một tỷ ba ngàn vạn điểm phản phái!”

Theo sau âm thanh của hệ thống, một tấm thẻ tỏa sáng xuất hiện trong tay Chu Khung.

Thần Cấp Phản Chuyển Khóa: Có thể đảo ngược mọi trạng thái của trận pháp, ví dụ như: dùng để tu luyện thì sẽ biến thành trận pháp tán công...!

Không chút do dự!

Chu Khung vung tay!

Đánh tằm thẻ vào trong Thôn Thiên Phong Tỏa Trận phía dưới!

Rầm!

Theo sự dung nhập của tằm thẻ, toàn bộ đại trận bắt đầu rung động điên cuồng, đồng thời càng ngày càng kịch liệt.

Bạch Hạo Thiên kinh nghi: “Ồ, tốc độ thôn phệ của trận pháp phong tỏa Thôn Thiên này vậy mà đang giảm xuống, hơn nữa càng ngày càng ít.”

Ma Hồ Vương cười lớn: “Giáo chủ quả thật thần thông quảng đại, lại có phương pháp giải quyết đại trận như vậy, lần này Đông Vực chúng ta dễ chịu hơn không ít.”

Lý Trường Sinh nhíu mày: “Không đúng, nếu chỉ giải quyết trận pháp, Giáo chủ còn mang cả bọn ta tới đây làm gì?”

Nghe được nghi vấn của Lý Trường Sinh, các cao tăng Ma Giáo khác cũng đều nhíu mày, bởi vì bọn họ cũng nghĩ mãi mà không rõ.

Nhưng mà chỉ vùn vện không quá mười hơi thở!

Cảnh tượng trước mắt đã khiến bọn họ chấn động không thôi!

Chỉ thấy Thôn Phệ đại trận chẳng những đình chỉ thôn phệ pháp tắc, lại còn đang không ngừng giải phóng ra lượng lớn pháp tắc và linh khí!

Bạch Hạo Thiên cảm nhận được lực lượng pháp tắc từ trong trận pháp thôn phệ giải phóng ra, vẻ mặt giật mình thốt lên: “Mẹ nó, lực lượng pháp tắc thật nồng đậm, vậy mà cường đại hơn Đông Vực mười mấy lần, chẳng lẽ...”

Mặc dù còn chưa dứt lời!

Nhưng ý tứ đã rất rõ ràng!

Lực lượng pháp tắc ở đâu có thể mạnh hơn Đông Vực mười mấy lần? Ngoại trừ Trung Vực trong truyền thuyết ra thì còn nơi nào nữa!

Ma Hổ Vương vỗ vỗ đầu, vẻ mặt hưng phấn nói: “Chẳng lẽ Giáo chủ đã phản chuyển được trận pháp này, vậy mà có thể thôn phệ được cả pháp tắc của Trung Vực?”

“Nếu thật sự là vậy, chẳng phải là nói, Trung Vực tồn bao nhiêu tâm huyết để lập nên đại trận này, cuối cùng lại tiện nghi cho chúng ta sao?”

Chu Khung nhìn trận pháp phía dưới đã bắt đầu giải phóng lực pháp tắc, sắc mặt vẫn bình thản như thường, bởi vì tất cả đều nằm trong kế hoạch của hắn.

Giọng nói lạnh như băng của Chu Khung vang lên bên tai các cao tăng Ma Giáo: “Tất cả nghe lệnh, mau chóng đến chung quanh trận pháp tu luyện, thực lực của các người vẫn còn quá yếu, cần phải nhanh chóng tăng cường.”

“Tuân lệnh!”

Đông đảo cao tăng đồng loạt khom người lĩnh mệnh.

Không một ai dám do dự, tất cả đều nhanh chóng ngồi xếp bằng chung quanh trận pháp Thôn Phệ, điên cuồng hấp thu pháp tắc và linh khí nồng đậm!

Bởi vì pháp tắc và linh khí của Trung Vực nồng hậu hơn Đông Vực rất nhiều!

Cho nên lúc này, khi cao tăng Ma Giáo đột nhiên được bao phủ bởi pháp tắc cường đại như vậy, tu vi của bọn họ lập tức tăng vọt!

Đương nhiên!

Loại tình huống này không thể duy trì lâu, một khi cao tăng Ma Giáo thích ứng được với pháp tắc Trung Vực, tốc độ tăng tu vi sẽ chậm lại.

Nhưng mà!

Khoảng thời gian này cũng đủ để thực lực của cao tăng Ma Giáo đột phá một cách nhanh chóng!

Chu Khung nhìn về phương hướng Trung Vực, khóe miệng nhếch lên một nụ cười đầy tà ý, lẩm bẩm: “Trung Vực, các người phong tỏa Đông Vực, vậy ta muốn xem xem các người có thể lấp lại được lỗ hổng này trong bao lâu.”

Trung Vực!

Trên một dãy núi!

Vài vị Tôn Giả đang ngồi xếp bằng giữa hư không, phía dưới là một trận pháp uy nghiêm sừng sững, chính là Thôn Thiên Phong Tỏa Trận.

Vù...!

Một Tôn Giả dị tộc bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt nhìn về phía trận pháp phía dưới lộ ra vẻ nghi hoặc, nói:

“Chuyện gì thế này, có sao lực lượng pháp tắc trận pháp này phóng thích lại giảm bớt, còn ngày càng ít đi?”

“Chẳng lẽ pháp tắc Đông Vực đã bị hút cạn rồi sao? Nhưng trận pháp này mới được lập ra chưa đầy một năm.”

Nghe được lời của Tôn Giả dị tộc!

Những Tôn Giả khác cũng nhao nhao mở mắt ra, nhìn về phía trận pháp phía dưới đang không ngừng giảm bớt phóng thích lực lượng pháp tắc.

Chương 931: Trận Pháp phản chuyển 2

“Không đúng, trận pháp ba vực khác đều không có vấn đề gì, pháp tắc Đông Vực còn nhiều hơn ba vực khác, không thể nào nhanh như vậy đã cạn kiệt được.”

“Vậy đây là chuyện gì, chẳng lẽ Đông Vực đã tìm được biện pháp ngăn chặn trận pháp này... Ôi chao...”

Một cường giả còn chưa phân tích xong, chợt thốt lên một tiếng chửi thề, chỉ tay vào trận pháp phía dưới, toàn thân run rẩy.

Tựa như nhìn thấy chuyện gì không thể tưởng tượng nổi!

Các Tôn Giả khác lúc này cũng chẳng khác là bao, đều nhìn chăm chăm vào trận pháp phía dưới, vẻ mặt ngơ ngác.

Chỉ thấy!

Thôn Phệ Đại Trận chẳng những không còn phóng thích pháp tắc, linh khí nữa, mà còn bắt đầu thôn phệ pháp tắc, linh khí của cả Trung Vực.

Hơn nữa tốc độ cực kỳ khủng khiếp!

“Không ổn, mau truyền tin tức nơi này ra ngoài!”

Thiên Tôn dị tộc gầm lên một tiếng, vội vàng lấy ra bí bảo truyền âm, báo cáo cho thế lực phía sau.

Sau đó!

Vài vị Tôn Giả khác cũng đều làm ra hành động tương tự, nhanh chóng truyền tin tức nơi này cho các đại thế lực!

Mặc dù bọn họ không rõ tình huống cụ thể!

Thế nhưng!

Rõ ràng Thôn Phệ Trận Pháp này nhất định đã xảy ra biến cố lớn!

Đồng thời!

Các đại thế lực đỉnh cao khắp Trung Vực đều nhận được tin tức này, hơn mười vị Đế Giả vội vã chạy đến chỗ trận pháp!

Trung Vực!

Phía trên sơn mạch!

Hơn mười đạo thân hình khí thế hùng vĩ đứng sừng sững giữa không trung, trên mỗi thân hình đều tỏa ra khí tức trấn áp thiên địa!

Chính là hơn mười vị Đế Giả nghe tin tức cấp tốc chạy đến!

Giờ phút này!

Bọn họ dùng thần niệm dò xét tình hình bên trong trận pháp, lông mày không khỏi nhíu chặt!

“Chuyện gì thế này, lúc trước trận pháp này đã được kiểm tra kỹ lưỡng, sao có thể đột nhiên xảy ra biến cố?”

“Chẳng lẽ Đông Vực xảy ra vấn đề? Nhưng không thể nào, rốt cuộc vấn đề gì có thể khiến trận pháp đảo ngược?”

“Không ổn, tốc độ thôn phệ quá nhanh, chúng ta phải nghĩ cách phong bế trận pháp này lại!”

Mười mấy vị Đế Giả lo lắng bàn bạc.

Giọng điệu mỗi người đều tràn đầy kinh hãi, bọn họ thân là cường giả đỉnh cao Trung Vực, tự nhiên am hiểu Thôn Thiên

Phong Tỏa Trận này!

Thậm chí có vài người từng tham gia cải tiến trận pháp, lúc trước bọn họ dự đoán, trừ phi Đông Vực có cường giả Đế Giả bảy, tám tầng.

Nếu không!

Căn bản không thể phá giải trận pháp!

Hiện giờ trận pháp không bị phá giải, ngược lại còn đang điên cuồng hút lấy pháp tắc, linh khí của Trung Vực bọn họ!

Đây là thuật gì?

Đảo ngược Thiên Cương?

Âm dương nghịch chuyển?

“Phá cho bọn đế!”

Chỉ thấy một vị Đế Giả dị tộc tung quyền oanh kích, đạo lực thiên địa chấn động, chỉ trong nháy mắt đánh xuống trận pháp phía dưới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chấn động khủng khiếp vang vọng khắp thiên địa, hư không nứt toác, từng lỗ đen khổng lồ xuất hiện, dãy núi phía dưới càng bị phá hủy nghiêm trọng.

Thế nhưng!

Thôn Phệ Phong Tỏa Trận không hề bị ảnh hưởng, vẫn sừng sững giữa trời đất, vững vàng như núi, không tổn hao chút nào!

Hít...!

Chứng kiến cảnh tượng này, sắc mặt các vị Đế Giả khác đều trở nên vô cùng khó coi, không khỏi hít sâu một hơi.

Phải biết rằng!

Vị cường giả vừa ra tay có thực lực Đế Giả lực trọng, là người mạnh nhất trong số bọn họ!

Vậy mà không thể phá nổi trận pháp này!

Điều này khiến bọn họ khó có thể chấp nhận!

“Hừ, còn cứng đầu lắm, xem Thông Thiên Quyền của bản tọa có phá nổi người không!”

Vị Đại Đế dị tộc kia thấy trận pháp vẫn nguyên vẹn, sắc mặt không khỏi sa sầm, định tiếp tục ra tay!

Nhưng lại bị một lão già ngăn cản!

“Khuyết Đế, đừng phí công nữa, người không phá nổi đâu. Trận pháp này lúc xây dựng đã được kết nối với thiên địa Trung Vực.”

“Trừ phi người có thể chống lại toàn bộ Trung Vực, bằng không đừng hòng phá giải được trận pháp này.”

Lão già chỉ vào Thôn Phệ Trận Pháp giải thích, những người từng tham gia cải tiến trận pháp cũng gật đầu đồng tình.

Cái gì?

Nghe lão già giải thích, Khuyết Đế không khỏi kinh hãi, chống lại toàn bộ Trung Vực? Đừng nói là hắn, cho dù là cường giả Bán Bộ Đại Đế không làm được!

“Vậy giờ phải làm sao? Chẳng lẽ trơ mắt nhìn trận pháp này thôn phệ pháp tắc như vậy? Lâu dài, Trung Vực chẳng phải tiêu đời sao?”

“Phải rồi! Thiên địa Trung Vực chúng ta không chống lại được, chi bằng sang Đông Vực, đánh nát trận pháp thôn phệ bên đó là xong!”

Kỳ Đế chợt nghĩ ra một cách, lớn tiếng nói. Đáng tiếc không ai tiếp lời hắn.

Khụ... Khụ...

Lão già lại ho khan hai tiếng, nói:

“Kỳ Đế, có lẽ ngươi quên rồi. Lúc trước thiết lập đại trận này, chính là sợ tứ vực vỡ vụn liên lụy đến Trung Vực.

Bởi vậy, bây giờ chúng ta đã hoàn toàn ngăn cách với bốn vực. Đừng nói là ngươi, cho dù là nửa bước Đại Đế cũng khó tiến vào.”

Kỳ Đế:...

“Mẹ kiếp! Cái này không được, cái kia không xong! Dù sao cũng phải nghĩ cách chứ! Chẳng lẽ cứ ngồi chờ bị hút khô hay sao!”

Chương 932: Đế giả Trung Vực hoang mang

Kỳ Đế phần nộ gầm lên, khí thế khủng khiếp trấn áp hư không không ngừng rung chuyển.

“Chỉ có thể để Phong gia nghĩ cách thôi! Lúc trước, người đưa ra biện pháp này là bọn họ, đi Đông Vực bố trí trận pháp cũng là bọn họ.”

“Hiện tại trận pháp xảy ra vấn đề cũng chỉ có thể để Phong gia bọn họ giải quyết.”

Lão già thông thả nói.

Nói đoạn, lão già xoay người rời đi. Đạt đến cảnh giới như bọn họ, trừ phi cần thiết, cơ bản đều bế quan cảm ngộ đạo lực!

Các vị Đế Giả khác nhìn lão già rời đi, đều thở dài, sau đó cũng lần lượt rời đi!

Bọn họ biết!

Lão già nói đều là sự thật!

Vô luận kết quả thế nào, bọn họ chỉ có thể dựa vào Phong gia. Nếu ngay cả Phong gia không giải quyết được!

Vậy bọn họ cũng bất lực!

Phong Châu!

Trụ sở Phong gia!

Bên trong một tòa cung điện nguy nga!

Vài lão già ngồi ngay ngắn trên ghế, sắc mặt ai nấy đều nghiêm nghị, đang trao đổi với nhau.

“Thật là! Trận pháp kia năm xưa chúng ta đã kiểm tra kỹ lưỡng, sao lại xảy ra vấn đề được chứ?”

“Phải trách nhĩ ca năm đó làm việc qua loa, chắc chắn là hấn bố trí trận pháp ở Đông Vực không tốt, bằng không sao lại xảy ra chuyện này!”

Vài vị tộc lão oán trách.

“Được rồi! Việc cấp bách bây giờ là nghĩ cách giải quyết! Chuyện bị phản hút pháp tắc này không thể kéo dài!”

Đại tộc lão ngồi bên trái lên tiếng.

“Kỳ Đế đã thử rồi, căn bản không thể phá hủy trận pháp. Hay là chúng ta mời tộc trưởng xuất quan?”

Một vị tộc lão chậm rãi nói.

Mời tộc trưởng xuất quan?

Các tộc lão khác nghe vậy, sắc mặt đều khựng lại!

Là tầng lớp cao nhất Phong gia, bọn họ đương nhiên biết tộc trưởng đang thực hiện một kế hoạch trọng đại, có thể nói là kế hoạch kinh thiên động địa!

Nếu lúc này mời tộc trưởng xuất quan, lỡ như kế hoạch bị ảnh hưởng, vậy thì hậu quả khôn lường!

Nhưng mà!

Nếu không mời tộc trưởng!

Để mặc trận pháp thôn phệ kia hoành hành, e rằng chưa đến ngàn năm, Trung Vực sẽ bị hút cạn!

“Việc đã đến nước này, vậy thì mời tộc trưởng xuất quan đi!”

Đại trưởng lão trầm tư hồi lâu, cuối cùng gật đầu.

Lão phát tay lấy ra một khối lệnh bài, hai tay không ngừng kết ấn, đánh vào trong lệnh bài, sau đó chỉ thấy lệnh bài không ngừng rung lên.

Không biết qua bao lâu!

Ông...!

Một trận chấn động xuất hiện trong đại điện!

Chỉ thấy một thân hình hư ảo hiện ra, mặc dù chỉ là một đạo hư ảnh nhưng khí thế lại vô cùng cường đại!

Chính là Phong gia tộc trưởng, Phong Đế!

“Gọi bốn tọa ra đây có chuyện gì?”

Một đạo âm thanh uy nghiêm lạnh lẽo vang vọng, khiến mấy vị trưởng lão nghe thấy đều run rẩy.

Bọn họ biết một khi tộc trưởng đã nói như vậy, chứng tỏ hắn đang rất tức giận, nếu bọn họ không nói ra lý do...

E rằng...

Hôm nay sẽ bị chính tộc trưởng nhà mình xé xác!

“Tộc trưởng, trận pháp phong tỏa Thôn Phệ ở Đông Vực gặp vấn đề, nơi đó...” Đại trưởng lão vội vàng cúi người bẩm báo.

Cái gì?

Àm!

Hai mắt Phong Đế hiện lên tia phẫn nộ, khí thế toàn thân tản ra một chút, khiến cả đại điện cũng run rẩy.

Mấy vị trưởng lão càng bị ép đến mức sắc mặt trắng bệch, nếu không phải Phong Đế không có sát tâm, chỉ e bằng uy áp này cũng đủ để ép chết bọn họ!

Có thể thấy!

Thực lực của Phong Đế mạnh mẽ đến nhường nào!

“Phế vật!”

Phong Đế hừ lạnh một tiếng.

Thần niệm đáng sợ nhanh chóng tản ra, xem xét tình hình của Thôn Phệ đại trận cách đó ực ực vạn dặm!

Ba hơi thở sau!

Phong Đế thu hồi thần niệm, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi, hần cũng phát hiện ra tính nghiêm trọng của vấn đề!

Lúc này!

Thôn Phệ đại trận đã kết nối với thiên địa Trung Vực, trừ phi có thể chống lại toàn bộ thiên địa Trung Vực, nếu không căn bản không thể phá giải trận pháp!

Còn một cách khác!

Chính là tiến vào Đông Vực, lực lượng thiên địa nơi đó không mạnh, phái một gã Đế Giả thất trọng thiên cường giả là có thể phá giải trận pháp!

Nhưng mà!

Khó khăn cũng ở chỗ này!

Lúc trước vì sợ ảnh hưởng đến Trung Vực, bọn họ đã cố ý kết nối trận pháp phong tỏa với thiên địa!

Nói cách khác!

Cả hai cách đều cần phải chống lại thiên địa Trung Vực, sách lược an toàn mà bọn họ vắt vả lăm mới tạo ra lúc trước, giờ lại trở thành thứ hạn chế chính mình!

“Tộc trưởng, người có biện pháp giải quyết sao?” Đại trưởng lão lại hỏi.

“Có nhưng cần thời gian!”

Phong Đế gật đầu, trầm nghĩ:

“Xem ra chỉ có thể dùng đến thứ đó, đáng tiếc vẫn chưa hoàn thành bố trí, bằng không thiên địa Trung Vực này đã sớm nằm trong tay ta rồi.”

Trung Vực đại loạn!

Vô số thế lực đều bị đại trận Phản Thôn cắn nuốt, không khỏi hoang mang vô cùng!

Đồng thời, bọn họ cũng biết đến một thế lực mang tên Ma Giáo, cùng với Chu giáo chủ, kẻ trong truyền thuyết đã một mình diệt trừ bốn vị Đế Giả!

Chương 933: Khiến bốn vực thần phục 1

Rất nhiều cường giả suy đoán: Biến cố của thôn phệ trận pháp lần này chính là do Chu giáo chủ kia gây ra!

Sau đó!

Vô số Thiên Tôn vốn an phận thủ thường, chờ đợi pháp tắc sung mãn để đột phá Đế Giả, giờ đây đều lần lượt rời khỏi động phủ!

Bọn họ mang khí thế muốn tìm kiếm con mồi, tàn sát Đế Giả để chứng đạo, khiến cho không ít Đế Giả tu vi thấp kém không dám bước chân ra khỏi cửa!

Cuối cùng!

Phong gia buộc phải lên tiếng, nói rằng có thể giải quyết vấn đề của trận pháp, Trung Vực mới dần yên ổn trở lại!

Ma Vực!

Phía trên Man châu!

Vô số cường giả Ma Giáo ngồi xếp bằng xung quanh trận pháp, khí thế trên người không ngừng tăng lên.

“Phá!”

Chỉ thấy Liên Sinh quát lạnh một tiếng, khí thế toàn thân bộc phát, lôi vân trên không trung lập tức hội tụ.

Rõ ràng là muốn đột phá Thiên Tôn, dẫn đến Thiên Tôn kiếp nạn!

Phía trên!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa, ngẩng đầu nhìn lồi vên dày đặc trên không trung, nhẹ nhàng phất tay!

Chỉ thấy!

Thiên Tôn kiếp còn chưa hoàn toàn hội tụ đã lập tức tiêu tán, không chút do dự!

(Kiếp Vân: Chu giáo chủ, sau này ngài chính là đại ca của ta, ngài chỉ đông, ta nào dám đi tây, ngài muốn bỏ ai, ta sẽ bỏ kẻ đó. o(∩ - ∩)o)

Lúc này, Chu Khung không chế Ma Vực đã đạt đến mức độ vô cùng đáng sợ, ít nhất là có thể dễ dàng điều khiển loại thiên kiếp này!

Đồng thời Chu Khung cũng biết, với tình trạng tàn phá hiện tại của Ma Vực, căn bản không thể có sinh linh nào có thể đột phá đến cảnh giới Đế Giả!

“Đa tạ Giáo chủ!”

Liên Sinh cung kính khom người bái tạ Chu Khung.

Lúc này!

Các cao tầng khác của Ma Giáo cũng dồn dập đứng dậy, tu vi của bọn họ đều có tiến bộ vượt bậc!

Bạch Hạo Thiên trực tiếp đạt đến Tôn Giả đỉnh phong!

Lý Trường Sinh, Trần Thư, đám người bọn họ đều đạt đến Tôn Giả thập trọng!

Cao tầng Ma Giáo yếu nhất cũng đã đột phá đến Tôn Giả cửu trọng!

“Lý Trường Sinh, phái từng nhóm đệ tử tinh anh của Ma Giáo đến đây tu luyện!”

Chu Khung lạnh lùng phân phó.

“Tuân lệnh!”

Lý Trường Sinh cung kính đáp.

Sau đó!

Chu Khung lại đưa mắt nhìn về phía Liên Sinh, lạnh lùng nói:

“Liên Sinh, ngươi hãy dẫn mười hai Ma Vương đến ba vực còn lại một chuyến.”

“Cứ bảo là bản tọa có thể giúp bọn chúng hóa giải Thôn Phệ Trận Pháp trong vòng mười năm, đổi lại, chúng phải dâng lên một nửa nội tình!”

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cung kính lĩnh mệnh.

Hắn không hỏi nếu ba vực kia không tin, hoặc không muốn giao ra nội tình thì phải làm sao.

Bởi vì việc ấy rất dễ giải quyết!

Đạo lý của Ma Giáo xưa nay đều được xây dựng trên thực lực, tin hay không là tùy, nếu không tin... Hừ hừ, sẽ khiến chúng phải tin!

Nhìn xuống đám cao tầng Ma Giáo phía dưới, kẻ nào kẻ nấy đều hùng mạnh, Chu Khung ngẩng đầu lên trời, bá đạo nói:

“Mười năm!”

“Bản tọa cho các ngươi mười năm tu luyện, mười năm sau chính là lúc Ma Giáo ta tiến đánh Trung Vực!”

Dứt lời!

Chu Khung xoay người bước vào cánh cửa thời không.

“Chúng ta nhất định dốc lòng tu luyện, không để uy danh Giáo chủ bị hủy hoại!” Đông đảo cao tăng Ma Giáo đồng loạt ngửa mặt lên trời, gầm lên.

Nửa canh giờ sau!

Liên Sinh dẫn theo mười hai Ma Vương cùng Vu Chiến Thiên, thông qua cánh cửa thời không, tiến vào Tây Vực!

Tuy cường giả Tây Vực không nhiều bằng Đông Vực nhưng với tu vi của đám người Liên Sinh thì cũng đủ để trấn áp!

Thế nhưng!

Không ai dám chắc có một hai lão quái vật nào ẩn giấu hay không!

Vì vậy, Liên Sinh cố ý dẫn theo Vu Chiến Thiên, dù sao Ma Giáo vẫn luôn ưa thích việc nghiền ép đối thủ bằng thực lực vượt trội!

Đã có thể dễ dàng trấn áp đối phương, tại sao còn phải mạo hiểm, đó là chuyện của Thiên Vận chi tử!

Ma Hồ Vương lên tiếng: “Đại tổng quản, Tây Vực thật sự thâm trầm như lời người nói sao, cường giả Thiên Tôn gộp lại cũng chẳng đến mười người.”

Liên Sinh đáp: “Pháp tắc nơi đó trôi qua nghiêm trọng hơn Đông Vực nhiều, rất nhiều cường giả Thiên Tôn trước kia đều bị tụt cảnh giới.”

Vu Chiến Thiên kinh ngạc: “Lợi hại thật, cánh cửa thời không của Giáo chủ vậy mà có thể xuyên qua các đại vực khác, chẳng phải nghịch thiên rồi sao?”

Trần Thu cười khẩy: “Vu Chiến Thiên, người đúng là có phần kiến thức hạn hẹp, may mà gia nhập Ma Giáo, bằng không người đã thành tên nhà quê rồi.”

Vu Chiến Thiên: (¬?? ¬)

Trên không Man Châu!

Hơn vạn tên đệ tử tinh anh Ma Giáo ngồi xếp bằng xung quanh trận pháp, lặng lẽ tu luyện!

Thi thoảng, trận pháp dẫn động thiên lôi, khiến lôi vân trên không trung không ngừng tụ tập!

Rồi lại nhanh chóng tiêu tán!

Cảnh tượng đáng sợ ấy!

Lập tức kinh động đến một vài cường giả, khiến bọn chúng tò mò dò xét thần niệm về phía Man Châu!

“Chết tiệt! Lão tử hoa mắt rồi sao? Tại sao ta lại thấy cái trận pháp thôn phệ kia đang phóng thích pháp tắc chi lực ra bên ngoài vậy?”

Chương 934: Khiến bốn vực thần phục 2

“Nồng đậm thật! Pháp tắc và linh khí nồng đậm như vậy, chẳng lẽ là từ Trung Vực thôn phệ mà đến? Sao có thể như thế được?”

“Mọi người nhìn xem, những kẻ đang tu luyện xung quanh trận pháp kia đều là đệ tử Ma Giáo, tu vi của bọn chúng tăng lên nhanh thật!”

Lữ cường giả nhìn chăm chăm vào trận pháp đang biến hóa khôn lường kia, rồi lại nhìn sang đám đệ tử Ma Giáo không ngừng tăng cường tu vi.

Trong lòng bọn chúng nhất thời nổi lên tia ganh ghét!

Phải biết rằng, bởi vì Đông Vực bị phong tỏa, tu vi của bọn chúng đã không thể nào tiến thêm được nữa!

Bị vây hãm trong một cảnh giới mười mấy vạn năm cũng là chuyện thường tình!

Giờ đây, đột nhiên nhìn thấy một đám đệ tử Ma Giáo Đại Thánh cảnh chỉ trong vòng vài canh giờ ngắn ngủi đã đột phá được một hai tầng tu vi.

Ai mà có thể chịu đựng nổi chứ!

“Không đúng! mấy tên đệ tử Ma Giáo kia đều đã đột phá đến Tôn Giả cảnh, tại sao lại không có thiên lôi giáng xuống?”

“Chẳng lẽ những gì chúng ta nhìn thấy đều là ảo giác sao? Ta đã nói rồi, cảnh tượng này rõ ràng là không bình thường!”

Một tên cường giả chỉ vào mấy tên đệ tử Ma Giáo vừa mới đột phá đến Tôn Giả cảnh, giọng điệu đầy nghi hoặc.

“Hừ!”

Một tên đệ tử Ma Giáo vừa mới đột phá đến Tôn Giả cảnh nhìn lướt qua thần niệm của đám đông cường giả đang tụ tập, lạnh giọng nói:

“Khu vực bán kính mười vạn dặm xung quanh đây, tất cả thần niệm đều phải rút lui, nếu không, đừng trách bọn tọa xem như kẻ phản bội mà xử lý!”

Phản bội?

Nghe được hai chữ này từ miệng tên đệ tử Ma Giáo!

Đám đông cường giả sợ đến mức toàn thân run rẩy, vội vàng thu hồi thần niệm, tháo chạy về phía xa, cho đến khi lui ra khỏi mười vạn dặm mới dám dừng lại.

Bọn chúng không phải sợ hãi tên đệ tử Ma Giáo kia, mà là sợ hãi hai chữ “phản bội”.

Phải biết rằng!

Hiện tại, tất cả bọn chúng đều là thế lực dưới trướng Ma Giáo, nếu như bị mang tiếng “phản bội”!

Hậu quả ra sao, có thể nghĩ mà biết!

E rằng đến chết không biết mình chết như thế nào!

Hơn nữa, bọn chúng cũng đã nhận ra, những gì mình nhìn thấy căn bản không phải là ảo giác!

Mặc dù bọn chúng

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Trong một khách điểm ở Thiên Hoang thành!

Vô số thực khách vừa dùng bữa vừa trò chuyện cùng nhau:

“Người nghe nói chưa, Thôn Phệ đại trận đã bị Ma Giáo hóa giải, hơn nữa hiện giờ còn đang giải phóng vô tận pháp tắc chi lực.”

“Ây da, người đã là lão Hoàng Lịch rồi, không ít cao tăng Ma Giáo đều mượn nhờ trận pháp đột phá tu vi, nghe nói Đại tổng quản đều đột phá đến Thiên Tôn rồi.”

“Nói vậy, ta nhớ cốt linh của Đại tổng quản còn chưa tới ngàn tuổi, thật sự là yêu nghiệt.”

“Đừng nói là Đại tổng quản, chính là cao tăng Ma Giáo khác cũng đều cơ bản chưa quá ngàn tuổi, kẻ nào mà không phải tuyệt thế yêu nghiệt.”

Từng tiếng nói đầy âm mộ vang lên.

Đối với sự tích quật khởi của Ma Giáo, hiện tại toàn bộ Ma Vực có thể nói là không ai không biết, không người không hay!

Nào là phi thăng chưa đến trăm năm!

Nào là toàn yêu nghiệt tuyệt đỉnh!

Có thể nói phạm là cao tăng Ma Giáo, thậm chí cả đệ tử đời thứ hai đều có truyền thuyết thuộc về mình ở Đông Vực!

“Khụ... khụ... Bồn tọa có một tin tức, không biết các vị có muốn nghe hay không.” Một dị tộc sinh linh nhìn quanh các thực khách, thần bí lên tiếng.

“Đừng câu giờ nữa, mau nói đi!”

“Đúng vậy, đã nói bữa này ta mời rồi, còn ra vẻ bí mật gì nữa.”

Các thực khách khác nhao nhao lên tiếng.

Dị tộc cường giả nhìn dáng vẻ chờ đợi của các thực khách xung quanh, trên mặt lộ ra một tia đắc ý, thông thả nói:

“Không giấu gì các vị, ta có một người cháu họ xa đang nhậm chức ở phân đà trong thành chúng ta, bởi vậy ta biết được một số tin tức.”

“Đại tổng quản Ma Giáo đã dẫn đại quân tiến về ba vực Tây, Nam, Bắc, nghe nói đã “mang” về không ít bảo vật.”

Dứt lời!

Dị tộc cường giả cầm chén rượu trên bàn lên uống cạn một hơi!

Cái gì?

Đến ba vực khác?

“Điều đó không thể nào, bốn vực chúng ta đều bị phong bế, Đại tổng quản dù có lợi hại hơn nữa không thể nào mở được phong ấn.”

“Đúng vậy, có phải ngươi uống say rồi không, ở đây mà đùa giỡn với chúng ta sao, loại tin tức giả này cũng dám nói bừa.”

Đông đảo thực khách nghe được lời của dị tộc sinh linh, tất cả đều trừng mắt nhìn, tựa như bị vũ nhục!

Bọn họ cho rằng dị tộc cường giả này đang lừa gạt mình!

Lực phong tỏa của bốn vực vô cùng cường đại, ngay cả Đế Giả cũng bất lực, cho dù Chu Khung thần thông quảng đại!

không thể lặng lẽ không một tiếng động mở ra phong ấn, một khi mở ra thì Đông Vực này nhất định sẽ có động tĩnh!

“Chuyện này... chuyện này..., ta nói thật, cháu ta chính miệng nói với ta, ta không lừa các vị...!”

Dị tộc sinh linh nhìn vẻ mặt phẫn nộ của các thực khách, sợ đến mức toàn thân run rẩy!

Chương 935: Lại nổi binh đao

Hắn vốn chỉ muốn khoe khoang mà thôi, không ngờ bây giờ không những không khoe khoang được mà còn khiến nhiều người tức giận!

“Chư vị, ta... ta còn một tin tức nữa.”

“Cháu họ xa của ta nói, Chu giáo chủ đã hạ lệnh mở rộng Ma binh thêm lần nữa.”

Dị tộc sinh linh không dám do dự, vội vàng nói ra tin tức khác mà mình biết.

Àm!

Một đại hán Nhân tộc bỗng đứng vồ mạnh xuống bàn!

“Chặc” một tiếng, hắn đứng phắt dậy, chẳng nói chẳng rằng, tóm lấy cổ tên cường giả dị tộc kia xách lên, gầm giọng:

“Lời ngươi nói là thật? Ma Giáo thật sự muốn chiêu mộ thêm đệ tử? Nếu dám lừa bòn tọ, bòn tọ liền phế ngươi ngay tại đây!”

A a a... A a...

Kẻ kia bị siết đến hai mắt trắng dã, hai chân quẫy đạp loạn xạ, miệng lắp bắp, chẳng thốt nên lời!

Lúc này!

Đại hán Nhân tộc mới nhận ra sai lầm, vội vàng buông tay, đặt hắn trở lại ghế, ân cần hỏi han:

“Ngươi không sao chứ?”

Khụ... khụ... khụ...

Hô!

Tên dị tộc kia ho sù sụ một hồi lâu mới ổn định lại được, trừng mắt nhìn đại hán Nhân tộc, phần uất vô cùng!

Suýt chút nữa bị người bóp chết rồi!

Người nói xem có sao không, quân ta uớt hết cả rồi!

Thế nhưng!

Hắn nào dám nói ra, dù sao thực lực kém xa tít tắp, nhờ đâu chọc giận kẻ kia!

Hắn mà bị phế tại chỗ thì khôn!

“Ta lừa người làm gì, chuyện này ngàn phần trăm là thật, chắc chỉ trong một hai ngày tới thôi.”

“Nếu người muốn gia nhập Ma Giáo thì mau chóng chuẩn bị đi, ta thì hết hy vọng rồi.”

Tên dị tộc thở dài nãy nê.

Giọng điệu chất chứa đầy bi quan, tu vi của hắn chỉ mới Bán Thánh cảnh, trong khi đó, đệ tử quèn nhất của Ma Giáo cũng đã là Thánh Giả thất bát trọng.

Cho dù có chiêu mộ thêm đệ tử, e là điều kiện thấp nhất cũng phải đạt đến Thánh Giả, hắn căn bản không có chút cơ hội nào.

Thật sao!

Đại hán Nhân tộc nghe được lời khẳng định, lập tức mặt mày hớn hở, trong mắt lóe lên tia khát khao.

Phải biết rằng!

Bây giờ ở Ma Vực, ai mà chẳng muốn gia nhập Ma Giáo!

Tài nguyên của Ma Giáo quả thật vô cùng phong phú, tận mắt chứng kiến đám tiểu tốt Ma Giáo, người nào người nấy đều mang theo bên mình vô số đan dược Thánh cảnh!

Thế nhưng!

Phần lớn thực khách vẫn bán tín bán nghi, Ma Giáo giờ đã thống nhất Ma Vực, còn chiêu mộ thêm đệ tử làm gì nữa chứ!

Đúng lúc này!

Bịch! Bịch! Bịch!

Một loạt tiếng bước chân vang lên, sau đó, một gã người đầu chó mặc áo choàng đen chậm rãi bước xuống từ lầu hai quán trọ.

“Ôi chao, Cậu gia, ngài xuống đây làm gì, muốn dùng gì cứ phân phó một tiếng, tiểu nhân sai người mang lên cho ngài là được.”

Tiểu nhị thấy người đầu chó bước xuống, vội vàng chạy ra nghênh đón, vẻ mặt đầy cung kính.

“Ngồi mãi trên đó cũng chán, xuống đây uống chút rượu cho khuây khỏa.”

Cầu đầu nhân phẩy tay áo, tìm một bàn trống ngồi xuống.

“Vâng, tiểu nhân lập tức mang rượu ngon cho Cậu gia, thêm hai món nhắm ngon nữa ạ.”

Gã sai vật cúi đầu cười khẽ một tiếng, xoay người nhanh chóng chạy về phía hậu đường.

Chỉ trong ba hơi thở!

Gã sai vật đã trở lại, tay bưng mấy món ăn tinh xảo cùng một bình rượu ngon, cung kính đặt lên bàn Cầu đầu nhân.

“Ta hỏi này, đây là vị nào? Sao lại khiến tên sai vật kia cung kính đến vậy, tu vi nhìn qua cũng chỉ mới Bán Thánh

cảnh mà thôi.”

Đại hán Nhân tộc chứng kiến gã sai vặt cung kính như thế, kinh ngạc hỏi.

“Cái này người không biết sao? Ta nói cho người hay, Cậu đầu nhân này chính là huynh đệ của một nhân vật lớn bên Ma Giáo đấy.”

“Đừng nói gã sai vặt, chương quây khách điểm này mà gặp mặt cũng phải cung kính hành lễ.”

Một vị khách bên cạnh đại hán Nhân tộc nhỏ giọng giải thích.

Phần lớn các vị khách khác đều tỏ vẻ không lấy gì làm lạ, bởi bọn họ đều đã trải qua sự kiện ở khách điểm lần trước.

Nửa canh giờ sau!

Ầm!

Cánh cửa lớn của khách điểm đột nhiên bật mở!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân nặng nề vang lên!

Một tên tướng lĩnh đầu trâu khoác giáp đen bước vào!

Ma điểm ngập trời từ người tên tướng lĩnh đầu trâu tỏa ra, chỉ một tia khí thế vô tình tiết lộ cũng đủ khiến đông đảo khách nhân trong khách điểm run rẩy.

“Tôn... Tôn Giả!”

Đại hán Nhân tộc run rẩy lên tiếng.

Những vị khách khác cũng cảm nhận được thực lực của tướng lĩnh Ngưu Đầu, tất cả đều sợ hãi nuốt nước bọt, bởi phần lớn bọn họ đều đã từng gặp qua hắn.

Thế nhưng!

Lần gặp trước, Ngưu Đầu tướng lĩnh cũng chỉ là Đại Thánh cảnh mà thôi, hiện tại mới qua bao lâu, vậy mà đã đột phá đến cảnh giới Tôn Giả!

Chẳng lẽ đệ tử Ma Giáo đều lợi hại như thế sao?

“Đại ca, huynh đến rồi!”

Cửu đầu nhân trông thấy tướng lĩnh Ngưu Đầu xuất hiện, lập tức đứng bật dậy, kích động lên tiếng.

“Nhị đệ, lệnh chiêu binh của Ma Giáo đã ban xuống, chậm nhất một tháng sau sẽ khởi sự, yêu cầu là phải đạt Thánh Giả trở lên!”

Chương 936: Tuyển chọn đệ tử 1

“Đi theo ta, ta dẫn ngươi đi tu luyện một tháng, nhất định phải đột phá đến Thánh Giả mới được!”

Tướng lĩnh đầu trâu vẫy tay với Cầu đầu nhân, sau đó xoay người rời khỏi khách điểm. Cầu đầu nhân vội vàng đuổi theo.

Hai người vừa rời đi!

Khách điểm lập tức như ong vỡ tổ, bởi tất cả đều đã xác nhận sự thật Ma Giáo chiêu binh!

Nhất thời!

Những kẻ đạt đến Thánh Giả trở lên đều lộ vẻ vui mừng, còn những kẻ dưới Thánh Giả thì tiếc nuối không thôi!

Một tháng sau!

Tin tức Ma Giáo khuếch trương binh lính hoàn toàn truyền khắp ba mươi sáu châu Ma Vực, vô số thế lực đều vì đó mà điên cuồng!

Trong lúc nhất thời!

Có thể nói là: Trưởng lão từ chức, Tông chủ ẩn lui, đệ tử chạy trốn!

Phàm là sinh linh phù hợp yêu cầu, cơ bản đều đến các đại thành trì tham gia sơ thí, sau đó đến châu phủ tham gia vòng hai!

Cuối cùng, những kẻ thông qua được an bài đến Dương Châu tổng đàn hoàn thành tuyển bạt cuối cùng!

Dương Châu!

Dưới chân núi Thiên Ma Phong!

Hàng triệu cường giả tụ tập trên một quảng trường, tất cả đều mang vẻ mặt kích động, bọn họ chính là những kẻ chính thức thông qua tuyển bạt đệ tử!

“Không ngờ trải qua nhiều vòng tuyển chọn như vậy, lại còn nhiều sinh linh vượt qua đến thế, không biết lần này Ma Giáo thu nhận bao nhiêu người.”

“Ai mà biết được, nghe nói rất nhiều đệ tử gia tộc cổ xưa đều xuất quan tham gia tuyển bạt, bằng không cạnh tranh cũng sẽ không kịch liệt đến vậy.”

Đông đảo đệ tử thông qua tuyển chọn truyền âm trao đổi với nhau, trên mặt đều lộ vẻ lo lắng.

Bởi vì không ai biết lần này Ma Giáo muốn tuyển chọn bao nhiêu người, vạn nhất chỉ lấy vài vạn, vậy thì cạnh tranh sẽ vô cùng lớn!

Đặc biệt là Cầu đầu nhân kia, trên mặt hẳn lộ vẻ lo lắng càng thêm nặng nề!

“Đại ca từng nói với ta, tổng đàn tuyển bạt đệ tử lần này không quá coi trọng, chủ yếu là muốn chọn ra một ít Đà chủ phân đà.”

“Cùng với việc bổ sung ma binh hao tổn trong đại chiến những năm gần đây, vì vậy số lượng danh ngạch cuối cùng không được xác định.”

Cầu đầu nhân trầm nghĩ.

Tu vi hiện tại của hắn tuy rằng dựa vào Ngưu Đầu Nhân giúp đỡ, đạt đến Thánh Giả nhị trọng!

Thế nhưng!

Trong hàng triệu sinh linh này căn bản không chiếm ưu thế gì, nếu như bị loại, hẳn phải làm sao đây?

Làm sao ăn nói với Ngưu đại ca đây? Quan trọng nhất chính là không gia nhập Ma Giáo lấy đâu ra tiền, không có tiền lấy đâu ra tiêu thiếp!

Trong lúc mọi người đang trầm mồi cảm xúc ngôn ngang!

Vù... Vù...

Một trận không gian chấn động nổi lên!

Sau đó, hai thanh niên mặc áo bào đen chậm rãi từ trong hư không giáng xuống, khí thế trên người hai người bùng phát, ma diễm cuộn cuộn khiến hàng triệu đệ tử trong sân nhao nhao cúi gập người!

“Tôn Giả?”

Tất cả đệ tử tham gia tuyển chọn đều khiếp sợ nhìn hai người phía trên, không phải bởi vì thực lực của hai người!

Dù sao trong Ma Giáo xuất hiện hai vị Tôn Giả cũng rất bình thường, cho dù là Thiên Tôn xuất hiện bọn họ cũng sẽ không kinh ngạc như vậy!

Điều khiến bọn họ khiếp sợ chính là, hai người này trẻ tuổi quá mức, hơn nữa không phải là cao tăng Ma Giáo mà bọn họ quen biết!

“Hai người này là ai? Ma Giáo từ khi nào lại có hai vị Tôn Giả trẻ tuổi như vậy? Chẳng lẽ là Hộ pháp ngoại môn mới gia nhập?”

“Không đúng, địa vị của Hộ pháp ngoại môn trong Ma Giáo vốn chẳng cao sang gì, cho dù lần tỷ thí này có qua loa đến đâu, không đến mức để Hộ pháp ngoại môn chủ trì.”

“Ta nhớ ra rồi, hai người này là đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo, một người là Hùng Duệ dưới trướng Ma Hồ Vương, một người là Cầu Đông dưới trướng Đại hộ pháp.”

Một nam tử cảm bào như sực nhớ ra điều gì, vội vàng nói ra tin tức mình biết.

Đệ tử đời thứ hai?

Vậy mà đều có tu vi Tôn Giả?

Hơn nữa còn không phải là Tôn Giả tầm thường!

Phải biết rằng ở những thế lực khác tại Đông Vực, cho dù là thế lực Thiên Tôn đỉnh phong, thì Tôn Giả bậc này cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Thế mà ở Ma Giáo lại chỉ là một đệ tử đời thứ hai, lại còn không phải hạng cao cấp nhất! (Người cao cấp nhất chính là Phương Càn)

“Bái kiến hai vị đại nhân!”

Hàng triệu sinh linh không dám do dự, tất cả đều cung kính hành lễ, đồng thanh hô to.

Tiếng gầm vang trời dậy đất, khiến không gian trong phạm vi mấy chục vạn dặm xung quanh không ngừng rung chuyển!

Hùng Duệ nhìn hàng triệu Thánh Giả phía dưới, trên mặt không hề lộ vẻ kích động, bởi vì thực lực như vậy đối với Ma Giáo hiện tại mà nói quả thật quá yếu.

Nếu không phải vị trí Đà chủ đang thiếu, cộng thêm chỗ trống của Ma binh cần bổ sung, thì căn bản sẽ không có lần tuyển chọn này.

Hơn nữa!

Lần tỷ thí này cũng sẽ không để cho hai đệ tử đời thứ hai bọn hắn chủ trì!

Chương 937: Tuyển chọn đệ tử 2

“Cầu Đông huynh, lão Hùng ta miệng lưỡi vụng về, mở màn này xin nhường lại cho huynh vậy!” Hùng Duệ quay đầu nhìn thanh niên áo đen bên cạnh, lên tiếng.

“Được!”

Thanh niên áo đen gật đầu, nhìn hàng triệu đệ tử Thánh Giả phía dưới, trong đầu bất chợt hiện lên một đoạn hồi ức!

Hắn tên là Cầu Đông, được Bạch Hạo Thiên thu nhận làm đồ đệ khi còn ở hạ giới - Thương Ngô đại lục, lúc đó hắn chỉ là một thiếu niên bình thường.

Từ nhỏ, phụ thân đối xử với hắn rất tệ!

Có thể nói là: Một ngày đánh một trận nhỏ, ba ngày đánh một trận lớn! (??;(:)

Lão già ấy còn đặt cho hắn cái tên chó má, không bao lâu sau hắn không chịu đựng nổi nữa, bèn lên trốn đi!

Ngay khi hắn sắp chết đói!

Bạch Hạo Thiên đang du ngoạn xuống núi đã gặp được hắn, thu nhận hắn làm đồ đệ, đổi tên cho hắn thành Cầu Đông, từ đó hắn được sống một cuộc đời mới!

Hiện tại, hắn đã trở thành đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo, tu vi đạt đến cảnh giới Tôn Giả, có thể nắm trong tay sinh mệnh của hàng tỉ sinh linh!

Lắc đầu xua đi dòng suy nghĩ, Cầu Đông bừng lên khí thế, cao giọng nói:

“Theo lệnh của Đại tổng quản, sự kiện tuyển chọn lần này sẽ do hai người bọn ta chủ trì!”

“Quy tắc rất đơn giản, tất cả hãy tiến vào đại trận phía trước kia, bất kỳ ai có thể sống sót đi ra, sẽ được gia nhập Ma Giáo.”

“Vâng!”

Hàng triệu đệ tử đồng loạt cúi người đáp nhưng trong mắt đều lộ vẻ hoang mang, bởi vì quy tắc lần này khác hoàn toàn so với trước đây.

Trước kia đều là tỷ thí tuyển chọn trên lôi đài, hoặc là vẽ một vòng tròn rồi để cho chur vị đại loạn đấu!

Cầu Đông không để ý đến ánh mắt hoang mang của bọn họ, trực tiếp hai tay kết ấn, đánh về phía đại trận phía sau!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng vang lên, chỉ thấy cách mấy triệu sinh linh chừng mười dặm về phía trước, trên một quang trận khổng lồ bỗng xuất hiện một cánh cửa lớn!

“Tất cả nghe rõ, trong vòng mười hơi thở phải tiến vào, kẻ nào trái lệnh, giết không tha!”

Cầu Đông hét lớn một tiếng, âm thanh vang vọng khắp đất trời.

Mấy triệu Thánh Giả không dám chần chừ, tất cả đều nhanh chóng bay về phía trận pháp, trên mặt mỗi người đều lộ vẻ lo âu!

Đồng thời vệt vàng kéo dẫn khoảng cách với các sinh linh bên cạnh, bọn họ căn bản không biết tình hình bên trong trận pháp thế nào!

Biết đâu tất cả sinh linh xung quanh đều có thể là kẻ thù nhưng cho dù sợ hãi đến đâu cũng chẳng ai dám bỏ trốn!

Chuyện Ma Giáo tuyển chọn đệ tử mấy lần trước, đã sớm truyền ra ngoài, kẻ nào dám làm trái mệnh lệnh đều bỏ mạng!

Mười hơi thở sau!

Mấy triệu sinh linh đều đã tiến vào đại trận!

“Cầu huynh, người đoán xem có bao nhiêu sinh linh sẽ bỏ mạng trong đó?” Hùng Bá nhìn Cầu Đông, ánh mắt lóe lên tia hung ác.

“Ta không rõ, chắc là không nhiều, nếu vượt quá mười vạn, vậy chẳng phải là Ma Giáo chúng ta quá nhân từ sao.”

Cầu Đông thông thả nói, giọng điệu cũng có phần lạnh lùng.

Đại trận này chính là đại trận áp chế linh hồn do Chu Khung dựng lên, phạm là sinh linh nào bước vào trong, tất cả đều sẽ bị dò xét nội tâm!

Một khi sinh ra địch ý với Ma Giáo, hoặc là có ý đồ khác khi gia nhập Ma Giáo, ắt sẽ bị trận pháp cản trở mà chết!

Bởi vậy!

Sinh linh chết càng nhiều!

Càng chứng tỏ uy danh Ma Giáo hiện giờ lớn đến nhường nào!

Một nén hương sau!

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Chỉ thấy một dị tộc sinh linh nhanh chóng bay ra từ trong trận pháp, trên mặt tràn đầy vẻ vui mừng.

Sau đó!

Vô số thân hình nhanh chóng từ trong trận pháp lao ra, càng lúc càng nhiều, chỉ trong vòng ba hơi thở đã lên đến con số hàng triệu.

“Vậy mà chỉ chết có mấy trăm?”

Cầu Đông dùng ý niệm quan sát số lượng, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, hẳn vốn tưởng rằng phải chết đến mấy trăm ngàn người!

“Xem ra chúng ta đã đánh giá thấp uy danh của Giáo chủ rồi cũng phải, Giáo chủ vô địch của chúng ta ai mà chẳng phải kính sợ.”

Hùng Bá ở bên cạnh vui vẻ cười nói.

Thiên Ma phong!

Trên một góc cao nhất!

Một tòa đại điện huy hoàng dựng đứng, kiến trúc quy cách chỉ sau Thiên Ma Điện, chính là đại điện Liên Sinh cư ngụ!

Bên trong!

Liên Sinh ngồi xếp bằng trên một tòa hoa tọa, toàn thân tỏa ra huyết sát, ý lạnh lẽo, khủng khiếp dị thường!

Ba! Ba! Ba!

Một trận tiếng bước chân vang lên!

Sau đó một bóng người mặc áo bào xanh xuất hiện ở giữa đại điện, chính là Lý Trường Sinh, hẳn khom người bẩm:

“Bẩm Đại tổng quản, việc tuyển chọn đệ tử đã hoàn thành, đồng thời đã an trí toàn bộ vào các vị trí còn thiếu.”

Rầm!

Một tiếng chấn động vang lên!

Khí thể trên người Liên Sinh bỗng nhiên tăng mạnh, trực tiếp đột phá đến cảnh giới Thiên Tôn nhị trọng.

Ba hơi thở sau!

Khí tức trên người hắn chậm rãi bình ổn lại, mở mắt ra, nhìn Lý Trường Sinh phía dưới, lạnh giọng hỏi:

Chương 938: Trong ba tức chủ động đi ra 1

“Chết bao nhiêu người?”

“Bẩm Đại tổng quản, chỉ vài trăm người mà thôi!”

Lý Trường Sinh nhanh chóng đáp.

Vài trăm người!

Trên mặt Liên Sinh lộ ra một tia hài lòng, hẳn vốn tưởng rằng phải chết đến mấy chục vạn người, không ngờ chỉ chết vài trăm người!

“Xem ra Ma Giáo chúng ta đã hoàn toàn uy áp Ma Vực rồi!”

“Lý Trường Sinh, người cũng phải tăng tốc độ tu luyện, mau chóng đột phá đến cảnh giới Thiên Tôn, khi tiến vào Trung Vực chính là một trận đại chiến.”

Liên Sinh nhìn Lý Trường Sinh nói, trong mắt tràn đầy chiến ý.

“Vâng!”

Lý Trường Sinh gật đầu, trên người cũng hiện ra chiến ý vô tận.

Họ đều biết!

Tiến vào Trung Vực nói thì bá đạo, đơn giản!

Nhưng lúc thực hiện lại khó khăn hơn rất nhiều, ít nhất là không thể tránh khỏi một trận đại chiến kinh thiên động địa!

Nửa nén hương sau!

Lý Trường Sinh rời khỏi đại điện, không trở về chỗ ở của mình, mà trực tiếp xuống Thiên Ma phong, đi ra ngoài tìm kiếm cơ duyên!

Hắn không quên!

Giáo chủ nhà mình từng nói, bọn họ bây giờ đều là con trời, nên ra ngoài xông pha nhiều hơn, cơ duyên ắt sẽ đến!

Không biết đã qua bao lâu!

Liên Sinh đang tu luyện bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt xuyên qua đại điện nhìn về phía Thần Kiếm Phong, lẩm bẩm:

“Lại có thứ gì đó triệu hoán ta, là thanh thần kiếm năm xưa sao, ngược lại có phần thú vị.”

Thần Kiếm Phong!

Là nơi đóng quân của thế lực Kiếm Minh đỉnh tiêm Nguyên Dương Châu, linh khí dư thừa, địa vị được trời ưu ái là điều đương nhiên!

Đáng tiếc từ sau khi bị Ma Giáo tiêu diệt, các thế lực khác bị uy danh Ma Giáo trấn nhiếp, không ai dám đến đây đóng quân!

Bởi vậy nơi này vẫn luôn bị bỏ hoang!

Nhưng mà!

Trên đời này đâu thiếu kẻ gan to, lúc này dưới chân núi Thần Kiếm Phong, có đến mấy ngàn người đang lạng lẽ đứng.

“Tông chủ, đây chính là Thần Kiếm Phong sao, quả nhiên khí phái hơn núi nhỏ của chúng ta không chỉ trăm lần.”

“Đúng vậy Tông chủ, nồng độ linh khí, pháp tắc nơi này thật mạnh, tu hành ở đây ít nhất cũng nhanh hơn nơi khác mấy lần.”

Mấy tên đệ tử nhìn Thần Kiếm Phong cao vút không thấy đỉnh, đều kích động lên tiếng.

“Ừm, quả thật không tệ, đêm qua bốn tọa xem thiên tượng, đã tính ra được ngọn núi này có duyên với Thiên Cơ tông chúng ta!”

Một lão già mặc cẩm bào vuốt râu, thần thái ung dung như thể mọi việc đều nằm trong lòng bàn tay.

“Tông chủ, Kiếm Minh vốn là chủ nhân của Thần Kiếm Phong này đã bị Ma Giáo tiêu diệt, nếu chúng ta chiếm cứ nơi đây, chẳng phải là đắc tội với Ma Giáo sao.”

Một tên đệ tử trung niên lo lắng lên tiếng.

Nghe hắn nói vậy, những đệ tử khác cũng đều lộ vẻ lo lắng, bọn họ vừa rồi chỉ mãi vui mừng, quên mất chuyện này!

Một bảo địa như thế!

Bây giờ vẫn chưa có thế lực nào chiếm cứ, tự nhiên là có nguyên nhân, mà nguyên nhân chính là Ma Giáo!

Nếu như vì chuyện này mà đắc tội với Ma Giáo, vậy chẳng phải bọn họ tự tìm đường chết sao!

唯独老者一脸的淡定, 轻声说道:

“Đừng hoảng, đừng hoảng!”

“Đêm qua lão phu đã tính toán kỹ càng, chúng ta ở đây sẽ bình an vô sự, hơn nữa bốn tọa không lo lắng, các ngươi lo lắng làm gì!”

Nói xong!

Lão già sải bước về phía Thần Kiếm Phong, trong mắt ánh lên một tia tinh quang!

Hắn làm như vậy đương nhiên không phải đã tính toán được, mà là suy luận ra, hiện tại không ai dám đặt chân đến

Thần Kiếm Phong.

Chỉ có Thiên Cơ tông bọn họ đến đây!

Điều đó có nghĩa là gì?

Chẳng phải là ám chỉ Thiên Cơ tông bọn họ có quan hệ với Ma Giáo sao, như vậy còn ai dám coi thường bọn họ!

Đương nhiên!

Làm như vậy cũng có nguy hiểm, nếu chọc giận các vị đại nhân trong Ma Giáo, khiến bọn họ giáng tội, vậy thì Thiên Cơ tông coi như xong đời!

Nhưng lão già cho rằng khả năng xảy ra chuyện này rất nhỏ, dù sao Ma Giáo đã thống nhất Đông Vực, chắc hẳn đã sớm quên chuyện Thần Kiếm Phong rồi.

“Quan trọng nhất là, có danh tiếng Ma Giáo bảo kê, đám người kia sẽ không dám đến đòi nợ nữa!”

Lão già lẩm bẩm.

Trong đầu hắn chợt hiện về hồi ức một tháng trước, khi ấy hắn đến một tòa thành trì tiêu dao khoái lạc, bị kẻ khác gài bẫy, trực tiếp thua mất mấy ngàn vạn tiên thạch.

Hắn phải đi đâu để kiếm được ngần ấy tiên thạch đây!

Hắn muốn chạy trốn nhưng căn bản không có nơi nào để đi, cuối cùng đành nghĩ đến Thần Kiếm Phong này, nơi hy vọng duy nhất của hắn lúc này.

Ngay khi lão già còn chưa đến chân Thần Kiếm Phong!

Vù...

Trên không trung Thần Kiếm Phong chợt lóe lên một tia chấn động!

Sau đó, một nam tử diện mạo âm nhu, mặc hồng bào hiện ra, toàn thân tỏa ra huyết sát chi khí ngập trời!

“Mẹ nó, Tông chủ, người mau nhìn xem, kia là... Kia là...” Một đệ tử nhìn thấy thân hình trên không trung, sợ hãi kêu to.

Không chỉ có mình hắn!

Tất cả các đệ tử khác đều sững sờ tại chỗ, bởi vì bọn họ đều nhận ra thân phận của người vừa xuất hiện!

Chương 939: Trong ba tức chủ động đi ra 2

Người này ở Ma Vực hiện tại có thể nói là danh tiếng lẫy lừng, không ai không biết!

Chính là: Ma Giáo Đại tổng quản Liên Sinh!

Lúc này, lão già cũng phát hiện ra Liên Sinh trên không trung, nhất thời kinh hãi đến mức sắc mặt trắng bệch, năm mươi lão không ngờ tới Liên Sinh lại có thể đến đây!

“Sao có thể như vậy được, ta chẳng qua chỉ là muốn chuyển đến Thần Kiếm Phong an cư mà thôi, tại sao lại có thể kinh động đến vị Đại tổng quản Ma Giáo này chứ.”

“Vớ! chút thực lực tu vi còn con của ta, nếu muốn trừng phạt, phải một tên đệ tử đời thứ hai đến là được rồi, hà cớ gì phải phô trương thanh thế như vậy?”

Trong lòng lão già điên cuồng gào thét, toàn thân run rẩy kịch liệt, hai chân khụy xuống, không nghe theo sự điều khiển của lão mà trực tiếp quỳ rạp xuống đất!

“Đại tổng quản tha mạng a, chúng ta đến đây là muốn chiêm ngưỡng sự tích oai hùng năm xưa của Ma Giáo, xin người khai ân tha mạng cho chúng ta... Oan uổng quá...”

Giọng nói cầu xin tha thứ của lão già vang vọng khắp đất trời.

Đáng tiếc!

Liên Sinh ở trên cao căn bản không để ý đến lão, mà đưa mắt nhìn chằm chằm về phía Thần Kiếm Phong, trong mắt

không ngừng lóe lên tinh quang.

Nơi đó có một luồng ý niệm đang không ngừng truyền tin tức cho hắn, muốn hắn tiến vào bên trong để thử thách!

Sắc mặt Liên Sinh lạnh lùng, cao giọng nói:

“Bất kể ngươi là thần binh lợi khí gì, bản tổng quản đều chẳng buồn tiếp nhận khảo nghiệm của ngươi, cho ngươi thời gian ba hơi thở để suy nghĩ.”

“Nếu như sau này ngươi bằng lòng đi theo bản tổng quản, vậy thì hãy tự mình ra mắt, bằng không ngươi sẽ chẳng còn cơ hội nào nữa đâu.”

Thanh âm của Liên Sinh vang vọng trong phạm vi mấy vạn dặm xung quanh, đông đảo đệ tử Thiên Cơ Tông phía dưới đương nhiên cũng đều nghe thấy rõ ràng.

“Mẹ nó, đây là tình huống gì, Đại tổng quản đang nói chuyện với ai vậy, chẳng lẽ là đang nói chuyện với cả Thần Kiếm Phong này hay sao?”

“Đúng rồi, trước kia ta từng nghe nói, Thần Kiếm Phong này chính là do một thanh tuyệt thể thần kiếm hóa thành, chẳng lẽ là thật sao?”

Các đệ tử đều kinh ngạc bàn tán xôn xao.

Duy chỉ có lão già đang quỳ rạp trên mặt đất là lộ ra vẻ kinh hỉ, bởi vì lão phát hiện ra Liên Sinh căn bản không phải vì lão mà đến đây.

Điều này chứng minh điều gì!

Chứng minh: Lão không cần phải chết!

Dưới ánh mắt chấn động của đông đảo đệ tử Thiên Cơ Tông!

Rầm! Rầm! Rầm!

Thần Kiếm Phong rung chuyển dữ dội, bên ngoài thân thể xuất hiện từng vết nứt thật lớn, đồng thời càng lúc càng lớn.

Chỉ trong hai hơi thở!

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên!

Chỉ thấy Thần Kiếm Phong cao vạn trượng trực tiếp nổ tung, sau đó một luồng kiếm quang kinh thiên phóng ra, chiếu sáng khắp mười chín châu!

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Một thanh trường kiếm ba thước màu xanh biếc nhanh chóng bay đến trước mặt Liên Sinh, kiếm thể không ngừng ngân vang!

Phía trên hiện ra một tiểu nữ hài, không ngừng làm nũng với Liên Sinh, vẻ mặt cực kỳ lấy lòng!

“Vô Lượng Thiên Tôn, điều này sao có thể, Thần Kiếm Phong vậy mà lại nổ tung, bên trong lại thật sự có một thanh trường kiếm.”

“Thanh kiếm kia có kiếm linh, chắc chắn là Đế binh rồi, thật sự là quá khó tin, sống lâu mới được thấy!”

Từng đệ tử Thiên Cơ Tông nhìn cảnh tượng trên bầu trời, tất cả đều hiểu rõ chuyện gì xảy ra, lập tức vô cùng chấn động!

Rõ ràng!

Vừa rồi thanh Đế binh này muốn thử thách Liên Sinh, kết quả lại bị một câu của Liên Sinh dọa sợ!

Hơn nữa còn ra vẻ ta đây không phải người không được, nhìn biểu tình kia quả thực là một tiểu cô nương si mê!

Trên bầu trời!

Liên Sinh nhìn trường kiếm trước mặt, sắc mặt lạnh lùng, nói:

“Theo bốn tọa, không được hai lòng, kẻ nào dám trái lệnh, giết không tha, bốn tọa cũng sẽ mang người tiến vào một thế giới rộng lớn hơn.”

Dứt lời!

Liên Sinh trực tiếp nắm lấy trường kiếm đang không ngừng gập đầu, xoay người xé toạc hư không, biến mất trong thiên địa!

Một nén hương sau!

Đệ tử Thiên Cơ Tông mới hoàn hồn, một tên đệ tử trung niên bước ra, chấp tay với lão già, nói:

“Tông chủ, hiện tại Thần Kiếm Phong đã không còn, chúng ta nên làm gì, hay là trở về nơi ở cũ?”

“Đừng hoang mang.”

Lão già khoát tay, nói:

“Thần Kiếm Phong không còn cũng là chuyện tốt, từ nay Thiên Cơ Tông chúng ta sẽ đóng tại bình nguyên này.”

“A Đông, người hãy đi tạc một tấm bia đá, trên đó khắc dòng chữ: Cảm tạ Liên Sinh đại nhân - Đại tổng quản Ma Giáo san bằng Thần Kiếm Phong, lạc khoản: Thiên Cơ Tông.”

“Vâng!”

Đệ tử trung niên gập đầu đáp, ánh mắt lóe lên tia vui mừng, hiển nhiên hẳn đoán được suy nghĩ của tông chủ.

Chỉ cần tấm bia đá này dựng lên, các thế lực khác sẽ nghĩ Thiên Cơ Tông có quan hệ với Liên Sinh đại nhân hay không.

Lúc đó!

Ai còn dám bắt nạt Thiên Cơ Tông bọn họ!

Chương 940: Ma binh thắng cấp triệu hoán thuộc hạ

Thời gian thấm thoát thoi đưa!

Bất tri bất giác đã qua mười năm!

Mười năm qua, ngoại trừ một số thế lực nhỏ vì chút xung đột mà giao tranh, các thế lực khác đều rất yên tĩnh!

Chuyện lớn duy nhất xảy ra!

Chính là hai năm trước, Thôn Thiên Phong Tỏa Trận bỗng nhiên không phóng thích pháp tắc nữa nhưng không thôn phệ lực lượng pháp tắc!

Hoàn toàn biến thành một tòa phế trận, đồng thời trận pháp ba vực còn lại cũng đều xuất hiện tình huống tương tự!

Nhưng!

Chu Khung không hề kinh ngạc, dù sao Trung Vực cường giả vô số, không thể nào không nghĩ ra cách phá giải!

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên Ma Long bảo tọa, ma diễm ngập trời, Thời Gian pháp tắc nồng đậm bao phủ cả đại điện!

Vù...!

Một tiếng vang nhỏ chợt nổi lên!

Chu Khung chậm rãi mở mắt, toàn bộ Thời Gian pháp tắc, ma diễm đều thu vào trong cơ thể, trong đầu vang lên một giọng nói.

“Đinh, Thần Ma Dao, Thần Ma Hoàn đã tiến hóa thành Đê Binh, mời kí chủ xem xét.”

Tiến hóa thành công!

Con mắt dọc giữa mi tâm Chu Khung lóe sáng, Thần Ma Dao, Thần Ma Hoàn lập tức hiện ra!

Khí thể trên hai món ma binh đều cường đại gấp bội, đồng thời hai tiểu nhân màu đen xuất hiện phía trên!

Chính là khí linh của hai món ma binh vừa được sinh ra, tuy mới xuất hiện nhưng linh trí đã rất mạnh mẽ.

“Có hai món Ma đạo Đê Binh này, tiến vào Trung Vực cũng thêm phần dễ dàng.”

Trong mắt Chu Khung lóe lên tia hài lòng, đồng thời mở hệ thống xem xét thuộc tính của mình!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Thiên Tôn đỉnh phong

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thiên Phật Lôi Quyền, Ma Thể Khu Vực Hóa, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ bảy, 《 Ma Địch Ngôn 》

Vật phẩm: Miêu Sát Táp, Trộm Cấp Táp

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao (Đê Binh)

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liên

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Mười năm qua tuy hấn vẫn luôn chú tâm tu luyện Thời Gian pháp tắc nhưng tu vi vẫn đạt đến Thiên Tôn đỉnh phong!

“Hiện tại chiến lược thực sự của ta, cộng thêm hai món Đế Binh hẳn là có thể đạt tới Đế Giả lục trọng.”

Chu Khung trầm nghĩ nhưng trong mắt lại không mấy hài lòng, phải biết trước kia hẳn có thể vượt một đại cảnh giới mà chiến đấu.

Giờ chỉ có thể vượt qua sáu tiểu cảnh giới, tuy rằng thực lực Đế Giả mỗi một cảnh giới chênh lệch rất lớn!

Nhưng!

Chu Khung vẫn cảm thấy không hài lòng lắm!

(Trung Vực Đế Giả: Khá lắm, Chu giáo chủ mau thu liễm lời nói khoác lác đi, chúng ta càng lên một tầng đều rất tốn sức đấy.)

“Hệ thống, ta ở Đông Vực không thể đột phá Đế Giả cảnh phải không?”

“Đúng vậy túc chủ, nói chính xác là bất kỳ sinh linh nào ở Đông Vực hiện tại đều không thể đột phá, ai không phá vỡ được thiết luật này.”

“Trừ phi túc chủ có thể mua Đế Châu, giá bán mười tỷ, có thể giúp ngươi đột phá đến Đế Giả cảnh.”

Mười tỷ?

Sắc mặt Chu Khung tối sầm, mười năm qua hẳn tiêu tốn lượng lớn điểm phản diện để đổi đồ vật, hiện tại đừng nói là mười tỷ, cho dù là năm tỷ không còn!

“Xem ra là thời điểm giết vào Trung Vực rồi, ba mươi sáu vị Đế của Trung Vực, bốn tọa muốn xem các ngươi rốt cuộc có năng lực gì.”

Mặc dù lúc này Chu Khung chỉ có tu vi Đế Giả lục trọng nhưng chớ quên hiện tại Ma Vực là do hắn không chế!

Trong Ma Vực!

Thực lực Chu Khung có thể phát huy ra sẽ tăng lên rất nhiều, ít nhất có thể tăng vọt đến khoảng Đệ Giả cửu trọng!

Hơn nữa còn có những lá bài tẩy khác, khiến Chu Khung rất tự tin đối mặt với trận đại chiến kinh thiên động địa sắp tới!

Lắc đầu!

Chu Khung không nghĩ ngợi gì nữa, thân hình lóe lên biến mất trong đại điện, lúc xuất hiện đã đứng trên không Thiên Ma Phong.

Rầm!

Khí thể toàn thân Chu Khung bùng phát, ma diễm cuộn cuộn, khí huyết sát phạt tràn ngập bầu trời, hai mắt nhìn lên trời bá đạo vô cùng.

Hắn lạnh giọng quát:

“Đại tổng quản của ta đâu!”

“Ngũ Đại Đường Chủ của ta đâu!”

“Bát Đại Hộ Pháp, Thập Nhị Ma Vương, đệ tử các đường, ngàn vạn ma binh của ta đâu!”

Lời nói bá đạo vang vọng khắp Ma Vực, lập tức tất cả sinh linh trong Ma Vực đều nhìn về phía Thiên Ma Phong.

Đồng thời!

Vô số đệ tử cao tầng Ma Giáo đang lịch luyện ở Ma Vực cùng ba vực khác, trước mặt đều xuất hiện một cánh cửa ánh sáng!

Không chút do dự!

Tất cả cao tầng Ma Giáo, ma binh đều lộ vẻ kích động, trực tiếp phóng vào trong cánh cổng ánh sáng!

Bọn họ biết: Ma Giáo muốn tiến công Trung Vực!

Đó sẽ là một trận đại chiến kinh thiên động địa nhưng bọn họ không sợ, mười năm qua bọn họ liều mạng tu luyện vì cái gì?

Chính là vì giờ khắc này!

Bọn họ muốn phát huy tác dụng trong trận đại chiến kinh thiên động địa này, không để Ma Giáo mất mặt, không để Giáo chủ của bọn họ mất mặt!

Chương 941: Theo bốn tọa giết vào Trung Vực 1

Thiên Ma Phong trên không trung!

Vô số quang môn hiện lên, bên trong từng bóng người khí thế cường đại bước ra, mỗi người đều ma diễm ngập trời!

“Thuộc hạ Liên Sinh bái kiến Giáo chủ!”

người mặc áo bào đỏ Liên Sinh từ quang môn bước ra, nhìn Chu Khung bá đạo vô song trên không trung, khom người hô lớn.

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên bái kiến Giáo chủ!”

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh bái kiến Giáo chủ!”

“Thuộc hạ Ma Hổ Vương bái kiến Giáo chủ!”

“...”

Từng vị cao tăng Ma Giáo ngửa mặt lên trời gầm lên, ngàn vạn ma binh phía dưới đã tụ tập đông đủ, nhao nhao ngửa mặt gầm thét:

“Có!”

“Có!”

“Có!”

Sóng âm kinh khủng chấn động phạm vi ức vạn dặm, thậm chí nghiền nát ý niệm của một số cường giả bị kinh động mà đến!

Sau đó!

Vù! Vù! Vù!

Từng đạo ý niệm cường đại lần nữa hướng Thiên Ma Phong dò xét, hóa thành vô số phân thân ý niệm.

“Chuyện gì thế này? Chu giáo chủ đột nhiên triệu tập đệ tử làm gì? Đông Vực đã thống nhất, còn muốn đánh ai nữa?”

“Chẳng lẽ muốn tấn công ba đại vực khác? Ta nghe nói Ma Giáo có cách đi Tây Vực, Nam Vực, Bắc Vực.”

“Không đúng, nghe nói thực lực ba vực khác rất yếu, kém xa Ma Giáo, không cần phải làm lớn chuyện như vậy.”

Lúc này!

Tất cả ý niệm của cường giả đến dò xét đều mơ hồ, không biết Ma Giáo muốn làm gì!

Hải Vực!

Ô lão nhìn về phía Thiên Ma Phong, trong mắt toát lên một tia chờ mong, hưng phấn, lo lắng, lăm bằm:

“Tuy không biết người muốn làm gì nhưng ngàn vạn lần phải thành công, sinh linh Đông Vực chúng ta không thể tiếp tục bị sỉ nhục!”

Một nơi khác!

“Khụ... khụ..., Chu Vô Địch, hy vọng người có thể gánh vác danh hiệu này, để Đông Vực ta tái hiện huy hoàng.”

Thần Tôn ho khan hai tiếng, giọng nói xen lẫn một tia cô đơn, thân thể suy yếu khiến hắn không thể giúp gì.

Một ngọn núi hoang vắng về!

Một thân hình áo bào đen cao trăm trượng đứng sừng sững, chính là Ma Tôn, hắn nhìn về phía Thiên Ma Phong, thở dài lăm bằm:

“Thật sự là già rồi, sắp bị thời đại đào thải, Trường Giang sóng sau xô sóng trước, người so với bản tôn mạnh hơn nhiều.”

Trên Thiên Ma phong!

Chu Khung hai tay chấp sau lưng, ánh mắt đảo qua đám cao tầng Ma Giáo cùng ngàn vạn Ma binh phía dưới, hài lòng gật đầu!

Lúc này, trải qua mười năm tu luyện gian khổ, thực lực của đám cao tầng Ma Giáo đều có sự tăng trưởng đột phá!

Liên Sinh trực tiếp đột phá đến Thiên Tôn tứ trọng!

Bạch Hạo Thiên cũng đột phá đến Thiên Tôn tam trọng!

Cao tầng Ma Giáo còn lại kém nhất cũng là Thiên Tôn nhị trọng, đệ tử đời thứ hai đều là Tôn Giả đỉnh phong!

Về phân tu vi của ngàn vạn Ma binh cũng đều ở Đại Thánh cảnh trở lên, trong đó cường giả Tôn Giả cảnh không ít!

“Bổn tọa là Chu Khung - Giáo chủ Ma Giáo, các người đều là tinh anh của Ma Giáo ta, hiện tại bổn tọa muốn làm một đại sự.”

“Đó chính là: Dẫn dắt các người, dẫn dắt Ma Vực, tiến quân Trung Vực, tranh đoạt lấy một mảnh đất cho Ma Giáo.”

“Trung Vực có ba mươi sáu vị Đế Giả, Thiên Tôn cảnh càng nhiều vô số kể, bọn chúng mạnh hơn các người rất nhiều.”

“Trận chiến này nguy hiểm trùng trùng, các người có thể sẽ bỏ mạng, các người có sợ hãi? Có muốn lùi bước?”

Giọng nói bá đạo lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp trời đất, tất cả sinh linh trong Ma Vực đều nghe thấy câu nói này!

Tất cả đều chấn động, trước đó bọn họ đã từng suy đoán, Ma Giáo có thể có biện pháp tiến vào Trung Vực!

Nhưng!

Bọn họ cho rằng đây sẽ là một kế hoạch lâu dài, Ma Giáo sẽ từng chút từng chút xâm nhập, tựa như lúc trước Ma Giáo phi thăng đến vùng đất hỗn loạn.

Nhưng bây giờ!

Bọn họ lại nghe thấy cái gì? Chu Khung lại nói muốn trực tiếp đánh vào Trung Vực, còn dẫn theo toàn bộ Ma Vực tiến quân Trung Vực!

Bá đạo như vậy, cuồng vọng như vậy, không kiêng nể gì như vậy sao!

“Thuộc hạ xin thề chết theo bước chân Giáo chủ, đệ tử Ma Giáo vĩnh viễn không sợ, vĩnh viễn không lùi.”

Thân hình Liên Sinh dần thẳng tắp, toàn thân chiến ý ngập trời, ngửa mặt lên trời hét lớn.

“Đệ tử Ma Giáo vĩnh viễn không sợ, vĩnh viễn không lùi!”

“Đệ tử Ma Giáo vĩnh viễn không sợ, vĩnh viễn không lùi!”

Cao tăng Ma Giáo và ngàn vạn Ma binh đồng loạt ngửa mặt lên trời gầm thét, chiến ý vô tận tràn ngập khắp ức vạn dặm xung quanh.

Trong mắt mỗi Ma binh đều tràn đầy chiến ý, bọn họ đã nhẫn nhịn mười năm, đã điên cuồng tu luyện suốt mười năm!

Bây giờ bọn họ phải vì Giáo chủ mà chinh chiến thiên hạ, vì thế bọn họ không sợ bất kỳ nguy hiểm nào, cho dù kẻ địch có mạnh hơn bọn họ gấp nhiều lần.

“Tốt!”

Chu Khung gật đầu, lạnh lùng nói:

“Không hổ là đệ tử của bổn tọa, hôm nay, bổn tọa sẽ dẫn các ngươi điên cuồng một phen, làm nên một kỳ tích kinh thiên động địa!”

Chương 942: Theo bốn tọa giết vào Trung Vực 2

Thoại bé!

Ma thể, khai mở!

Theo tiếng quát lạnh của Chu Khung, thân thể hần nhanh chóng biến lớn, đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng, từng đạo tia chớp màu đen không ngừng lấp lóe.

Đồng thời, toàn thân hần hiện lên áo giáp màu đỏ máu, trên áo giáp xuất hiện từng đạo phù văn quý dị, một đôi mắt màu đỏ tươi tràn ngập bá đạo.

Chỉ chưa tới một phần ngàn hơi thở!

Một tuyệt thế Ma Thần ngàn vạn trượng xuất hiện giữa thiên địa, uy áp vô tận chấn động, khiến cho cả Ma Vực đều rung chuyển.

“Cự Ma Hư Ảnh hóa!”

Ma Thần hét lớn một tiếng!

Nhất thời, một ma ảnh hư ảo vô cùng lớn xuất hiện phía sau Ma Thần, ma ảnh lớn đến không hợp thói thường, dường như đã sắp vượt qua kích thước của Ma Vực.

“Hoa sát, đạo ma ảnh này sao lại khổng lồ như thế, cái bóng có thể so với ngọn núi kia chẳng lẽ là lông chân sao?”

Một vị Tôn Giả chỉ vào ma ảnh không thấy bờ trên bầu trời, chấn động nói.

Hắn phát hiện lấy thị lực của mình, vậy mà không nhìn thấy bắp đùi hoàn chỉnh của Ma Ảnh, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Những cường giả khác không khá hơn bao nhiêu, tất cả đều lộ ra biểu tình chân động không tin, thật sự là ma ảnh này lớn có phần quá mức.

Nhưng mà!

Đệ tử Ma Giáo nhìn ma ảnh xuất hiện, tất cả đều kích động đến mức toàn thân run rẩy, bọn họ biết đây là bóng dáng của Giáo chủ.

Mặc dù chỉ là một đạo hư ảnh nhưng có thể đạt đến độ cao khủng khiếp như thế cũng đủ để cho bọn họ hưng phấn.

Chu Khung không để ý đến ánh mắt của đông đảo sinh linh, yên lặng cảm thụ ma ảnh khủng khiếp phía sau, nhẹ nhàng gật đầu trầm nghĩ:

“Xem ra bây giờ ta không chế Ma Vực quả thật rất mạnh, không nói có thể sánh ngang Thiên Đạo, không kém là bao.”

Đạo ma ảnh này thậm chí đã vượt xa Ma Vực, chính là Chu Khung mượn nhờ đất trời mà hình thành!

Tuy rằng lực công kích không tăng cường bao nhiêu nhưng lại có tác dụng cực lớn đối với kế hoạch tiến vào Trung Vực lần này của hắn!

Không do dự nữa!

Bàn tay Ma Thần do Chu Khung hóa thành chậm rãi vươn ra!

Đồng thời, ma ảnh khủng khiếp phía sau cũng chậm rãi vươn bàn tay lớn, đó là một bàn tay lớn như thế nào, phảng phất có thể bao trùm cả Ma Vực.

Bàn tay ma ảnh hưởng khiếp còn chưa giáng xuống Ma Vực, tất cả sinh linh đã cảm thấy trời đất đột nhiên tối sầm.

Rõ ràng là!

Kinh Thiên Đại Thủ trực tiếp che khuất toàn bộ bầu trời Ma Vực, vô số sinh linh đều bị cảnh tượng này dọa sợ.

Bọn họ không biết Chu Khung muốn làm gì, tất cả đều trốn trong góc run rẩy sợ hãi.

Ngay cả một số cường giả Thiên Tôn cũng là nội tâm căng thẳng nhưng bọn họ đều rất bình tĩnh, bởi vì bọn họ biết Chu Khung sẽ không gây bất lợi cho Ma Vực.

Ngay khi tất cả sinh linh Ma Vực đều không biết làm sao, một giọng nói lạnh lùng bá đạo vang vọng trong thiên địa:

“Tất cả Đà chủ, dốc toàn lực ổn định các thành trì lớn!”

“Tuân lệnh!”

Tất cả Đà chủ phân đà trong các thành trì siêu lớn của Ma Vực đều phóng lên trời, cung kính đáp lời về phía Thiên Ma Phong.

Bọn họ là đệ tử trung tầng của Ma Giáo, tuy không rõ kế hoạch cụ thể của Giáo chủ nhưng đại khái vẫn nắm được phần nào.

Mười năm trước!

Lý Trường Sinh đã dặn dò tất cả Đà chủ, căn dặn bọn họ trong vòng mười năm phải ổn định phân đà của mình!

Àm...

Àm ăm...

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp Ma Vực!

Chỉ thấy một bàn tay khổng lồ Kinh Thiên chậm rãi hướng phía dưới Ma Vực thò xuống, va chạm khủng khiếp khiến toàn bộ Ma Vực rung chuyển dữ dội.

Vô số khe nứt khổng lồ từ mặt đất nứt toác, vô số ngọn núi run rẩy, chực chờ sụp đổ.

Ngay khi toàn bộ Ma Vực gần như nứt làm đôi!

Ngâm! Ngâm! Ngâm!

Dưới lòng đất Ma Vực vang lên vô số tiếng long ngâm, từng long mạch màu vàng nhanh chóng kết thành một đại trận!

Đại trận tỏa ra vô lượng kim quang, lập tức ổn định Ma Vực đang rung chuyển, đồng thời những khe nứt vừa xuất hiện cũng được kim quang chữa lành!

Trọn vẹn mười hơi thở sau!

Chấn động khủng khiếp giữa thiên địa mới dần dần dừng lại, bàn tay che trời lấp đất đã biến mất khỏi tầm mắt chúng sinh.

“Hú, dọa chết ta rồi, rốt cuộc là chuyện gì thế này, chẳng phải vừa rồi còn nói muốn tấn công Trung Vực sao?”

“Ta nào biết, bàn tay vừa rồi thật đáng sợ, ta cảm giác nếu nó thật sự vỡ xuống, chúng ta đều không sống nổi.”

Chúng sinh nhìn thiên địa Ma Vực đã ổn định, đều ngồi xuống đất thở phào nhẹ nhõm.

Thế nhưng sắc mặt một số cường giả đỉnh cấp Thiên Tôn vẫn lộ vẻ kinh hãi, thậm chí không ít người toàn thân run rẩy.

Bởi vì với tu vi của bọn họ, đương nhiên có thể cảm nhận được, Kinh Thiên Đại Thủ không hề biến mất, mà đã chui xuống lòng đất!

Nếu quan sát từ góc nhìn của Thượng Đế!

Sẽ phát hiện toàn bộ Ma Vực đang được một bàn tay khổng
lồ nâng đỡ, chẳng khác nào đồ chơi trong tay Ma Thần!

Chương 943: Kinh thiên đại thủ nâng Ma Vực

“Lên!”

Giọng Chu Khung lại vang lên giữa trời đất!

Kinh Thiên Đại Thủ chậm rãi dùng lực, toàn bộ Ma Vực bắt đầu bay lên, tốc độ ngày càng nhanh!

Chưa đầy ba hơi thở!

Toàn bộ Ma Vực đã bay lên vạn dặm trên không, tất cả sinh linh bên trong đều chấn động, tuy không nhìn thấy Kinh Thiên Đại Thủ!

Nhưng bọn họ có thể cảm nhận được Ma Vực đang bay lên cao, kết hợp với tình huống vừa rồi, tự nhiên có thể đoán được đại khái!

Trên Thiên Ma Phong!

Tất cả đệ tử Ma Giáo nhìn Giáo chủ nhà mình dùng một bàn tay ma ảnh nâng đỡ Ma Vực, trên mặt đều lộ vẻ cuồng nhiệt.

“Giáo chủ đại nhân uy vũ, tranh bá vũ trụ, chư thiên vô địch!”

“Giáo chủ đại nhân uy vũ, tranh bá vũ trụ, chư thiên vô địch!”

“...”

Tùng tiếng rống to phân kích rung trời chuyển đất!

Trên bầu trời!

Toàn thân Chu Khung ma điểm tung hoành, ma thân khủng khiếp cũng xuất hiện một tia run rẩy, tuy rằng nắm giữ Ma Vực là mượn nhờ lực lượng thiên địa.

Nhưng!

Điều động một lượng lớn thiên địa lực như vậy, đối với hắn lúc này mà nói cũng có phần phí sức!

Không chút do dự!

Chu Khung lạnh giọng quát:

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, Ma Vô Đạo, Lý Trường Sinh, Trần Thư đâu?”

“Các người hãy dẫn đầu bốn lộ đại quân Ma Giáo, đi trấn thủ bốn phía Ma Vực, hôm nay chính là lúc Ma Vực ta chính thức tiến vào Trung Vực.”

“Tuân lệnh!”

Đám người Liên Sinh vội vàng cung kính đáp.

Sau đó!

Năm người Liên Sinh dẫn theo các đại cao tăng cùng với ngàn vạn ma binh, nhanh chóng chia binh bốn đường, bay về phía biên giới Ma Vực!

“Hệ thống, đổi Phá Phong Chùy cấp Đế!”

“Đinh, Phá Phong Chùy cấp Đế đổi thành công, tiêu hao bốn trăm triệu điểm phản diện, hiện tại điểm phản diện còn lại của ngươi là bảy ngàn vạn.”

Theo âm thanh của hệ thống vang lên.

Một cây chùy màu vàng lớn trăm trượng xuất hiện trong tay Chu Khung, phía trên tản ra ý cảnh phá diệt muôn vật.

Phá Phong Chùy cấp Đế: Là bí bảo cấp Đế đỉnh cấp, có thể mở ra tất cả trận pháp cấp Đế trên thế gian. (Không hạn chế!)

Nhìn giới thiệu trên cây chùy, Chu Khung gật đầu.

Mặc dù hiện tại đại trận phong tỏa bốn vực này vô cùng cường đại, thậm chí Đế Giả đỉnh cấp không thể phá vỡ!

Nhưng mà!

Dù sao nó cũng chỉ là trận pháp cấp Đế, nằm trong phạm vi phá vỡ của Phá Phong Chùy cấp Đế!

“Phá!”

Chu Khung vung tay!

Phá Phong Chùy trăm trọng trong tay lập tức phóng về phía vòng phòng hộ Trung Vực!

Ầm...

Ầm ầm...

Chấn động kinh thiên không ngừng vang lên!

Chỉ thấy lồng phòng hộ cực lớn ngăn cách Ma Vực và Trung Vực, bị Phá Phong Chùy khoan vào bắn ra tia lửa!

Không quá mấy hơi thở!

Một lỗ thủng xuất hiện, đồng thời càng lúc càng lớn!

Trung Vực!

Sa Châu nơi biên giới!

Hoàng sa bay múa, vô số bão cát nghịch thiên cuộn cuộn hình thành rồi lại tan biến, uy lực khủng khiếp khiến ngay cả Thiên Tôn tiến vào cũng gặp nguy hiểm!

Song bởi vì hoàn cảnh quá đối khắc nghiệt!

Thêm vào đó pháp tắc nơi đây lại bình thản, linh khí mỏng manh, khiến cho vùng Sa Châu rộng lớn chẳng kém gì Đông Vực này lại vắng bóng sinh linh!

Chỉ có một vài Sa Thú không chút linh trí, cùng với những cường giả đến đây ẩn náu, trốn tránh truy sát mà thôi!

Giữa cuộn cuộn hoàng sa!

Vài thân hình cô độc di chuyển, sắc mặt ai nấy đều chẳng mấy khả quan, thậm chí còn lộ rõ vẻ tuyệt vọng!

“Mẹ kiếp, chẳng qua chỉ là đồ sát sinh linh của một cái thành trì nho nhỏ, vậy mà Đại Hoang Tiên Đình chó má kia lại dám treo thưởng truy nã chúng ta.”

“Phải đấy, Thông Thiên Cửu Quỷ chúng ta từ bao giờ lại phải chịu nhục nhã đến thế, vậy mà phải trốn chui trốn nhủi ở cái nơi Sa Châu hoang vu hẻo lánh này.”

Vài tên không ngừng oán trách.

Tên đại hán khôi ngô dẫn đầu phát tay áo, nói:

“Đừng có lải nhải nữa, việc cấp bách bây giờ... Cái chết!”

Lời còn chưa dứt, đại hán bỗng nhiên chỉ tay lên trời, mặt mũi đầy vẻ khiếp sợ, lắp bắp không nên lời.

Mấy tên còn lại cũng vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ trong nháy mắt đều ngây người!

Chỉ thấy nơi chân trời bỗng xuất hiện một cái động không lồ, hơn nữa cái động này còn đang không ngừng mở rộng với tốc độ cực nhanh.

Chưa đầy ba nhịp thở!

Cả bầu trời như bị xé toạc!

Mà bên trong vết nứt kia, một bàn tay khổng lồ tựa trời nâng đỡ một đại lục, đang nhanh chóng áp chế về phía Trung

Vực Sa Châu.

“Má ơi, đây là ảo ảnh Hải Thị hay là mắt lão tử bị mù rồi, vậy mà lại nhìn thấy một bàn tay to như trời nâng cả một đại lục.”

Đại hán mặt mũi trắng bệch sợ hãi, vội vàng tự vả vào miệng mình một cái, đau đến mức miệng méo xệch, sau đó lại gào lên:

“Mẹ kiếp, đây tuyệt đối không phải là mơ, mau chạy mau, không chạy thì toi đời chúng ta!”

Nói xong!

Hắn cũng chẳng quản những kẻ khác!

Chương 944: Ma Vực giáng lâm 1

Tên đại hán lập tức phóng người bay ra khỏi Sa Châu, đồng thời nhanh chóng lấy lệnh bài truyền âm ra, vội vàng truyền tin tức này đi!

Lúc này!

Chẳng cần đại hán truyền tin, tất cả cường giả ở Trung Vực đều đã phát hiện ra dị thường, bởi vì động tĩnh lớn như vậy!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chỉ nghe thấy trên bầu trời Trung Vực vang lên tiếng nổ rung trời, từng vết nứt khổng lồ liên tiếp xuất hiện!

Tiếng chấn động khủng khiếp!

Khiến cho tất cả sinh linh ở Trung Vực đều phải khiếp sợ, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía biên giới Trung Vực, ai nấy đều lộ vẻ kinh hãi!

Trong mắt muôn loài!

Biên giới Trung Vực bỗng nứt toác một đường nứt kinh thiên động địa, từ trong đó một bàn tay khổng lồ chống trời lôi kéo một phương đại lục nhanh chóng trấn áp xuống!

“Con mẹ nó..., đây là tình huống gì, lão tử hoa mắt rồi sao, chẳng lẽ thần linh muốn giáng lâm thế gian hay sao?”

“Ma ảnh kia là yêu nghiệt gì, có sao lại khổng lồ như thế, chỉ một bàn tay đã có thể nâng cả một phương đại lục.”

Từng vị cường giả Trung Vực đều đồng loạt bay lên không trung, nhìn về phương hướng biên giới Trung Vực với vẻ mặt kinh hãi.

“Chẳng đúng, sao đại lục kia trông quen mắt thế này, chết tiệt, ta nhớ ra rồi, hình như là Đông Vực đại lục.” Một vị Thiên Tôn dị tộc như sực nhớ ra điều gì, kinh hãi thốt lên.

Hắn từng lén lút đến Đông Vực, cho nên cũng có phần ít hiểu biết về tình hình đại khái của Đông Vực.

Chính vì vậy!

Hắn gần như có thể khẳng định, đại lục đang trấn áp về phía Trung Vực của bọn họ chính là Đông Vực đại lục!

Đông Vực?

Nghe Thiên Tôn dị tộc nói vậy, các cường giả Trung Vực khác đều lộ vẻ mặt ngờ ngác, không tin!

Phải biết rằng!

Trong mắt bọn họ, Đông Vực chẳng khác nào một vùng đất cằn cỗi, ngay cả cường giả Thiên Tôn cũng vô cùng thừa thớt!

Thế nhưng bọn họ lại đang chứng kiến cảnh tượng gì đây?

Một Kinh Thiên Ma Ảnh kéo theo cả Đông Vực đại lục đang tiến đến, vậy thì thực lực của Kinh Thiên Ma Ảnh này phải mạnh đến mức nào?

Chẳng lẽ là cường giả Đại Đế?

Hít hà...!

Tất cả cường giả Trung Vực đều nghĩ đến khả năng này nhưng ngay sau đó gạt bỏ!

Bởi vì điều này là không thể nào!

Thiên Võ đại thế giới hiện tại, tuyệt đối không thể nào có sinh linh đột phá đến cảnh giới Đại Đế được nữa, bất kỳ kẻ nào không thể!

Huống chi là Đông Vực căn cỗi kia!

Trụ sở Phong gia!

Vài vị tộc lão đang bàn bạc sự việc thì đột nhiên bị dị tượng trên trời cao dọa cho giật bắn mình, tất cả đều đồng loạt nhìn về phía chân trời.

“Mẹ kiếp, đây là thứ gì? Sao trời lại nứt ra thế kia? Tại sao lại có một đại lực muốn giáng lâm xuống Trung Vực? Kẻ nào có thể nâng cả một phương đại lực lên được chứ?”

“Không ổn, đây là Đông Vực đại lực, không thể nào, Đông Vực sao có thể tồn tại sinh linh mạnh mẽ như thế được.”

Vài vị tộc lão đều đồng loạt đứng dậy, sắc mặt ai nấy đều vô cùng khó coi, cứ như vừa nhìn thấy quỷ vậy!

“Thật là quá đáng, mau truyền lệnh cho tất cả các thế lực đỉnh tiêm, lệnh cho bọn chúng lập tức đến biên giới Trung Vực ngay.”

“Triệu tập toàn bộ tinh anh đệ tử Phong gia, theo bốn tọa đến vùng biên giới, nhất định phải ngăn cản Đông Vực giáng lâm.”

Đại tộc lão Phong gia bỗng nhiên đứng bật dậy quát lớn, giọng nói tràn đầy phẫn nộ.

Với thực lực và kiến thức của lão, lão có thể dễ dàng nhận ra đại lực sắp giáng lâm kia chính là Đông Vực đại lực.

Một khi Đông Vực đại lực thành công giáng lâm xuống Trung Vực, chắc chắn sẽ làm loãng đi rất nhiều lực lượng pháp tắc của Trung Vực.

Đến lúc đó!

Kế hoạch trăm vạn năm của Trung Vực sẽ tan thành mây khói, điều quan trọng nhất là, chuyện này chẳng khác nào đang vả thẳng vào mặt Phong gia bọn họ!

“Tuân lệnh!”

Một vị tộc lão vội vàng đáp lời, nhanh chóng bay ra khỏi đại điện đi triệu tập tinh anh đệ tử, trên mặt cũng lộ rõ vẻ phần nộ.

Cách biên giới ức ức vạn dặm!

Trong một tòa thành trì nguy nga tráng lệ!

“Bẩm Vương gia, Phong gia mới gửi thư, muốn Đại Hoang Tiên Đình ta xuất binh, cùng bọn họ đi tới biên giới, tiêu diệt kẻ địch Đông Vực xâm phạm.” Một vị tướng quân khoác áo giáp hùng hồn bẩm báo với Trấn Bắc Vương đang khoác trên mình trường bào uy nghi.

Xuất binh!

Tiêu diệt kẻ địch Đông Vực dám xâm phạm!

Ánh mắt Trấn Bắc Vương về phía phía chân trời, nơi Kinh Thiên Ma Ảnh đang dùng một tay nâng cả Đông Vực đại lục, trong mắt lóe lên những tia sáng sắc bén.

Chẳng biết vì sao!

Hắn luôn cảm thấy ma ảnh kia vô cùng quen thuộc, dường như đã từng gặp qua ở một nơi nào đó!

“Chẳng lẽ là ngươi?”

Trong đầu Trấn Bắc Vương hiện lên hình ảnh yêu nghiệt Ma đạo mà hắn từng gặp cách đây mười năm, bất chợt trùng khớp với Ma Ảnh kia!

Chương 945: Ma Vực giáng lâm 2

Chết tiệt!

Trần Bắc Vương càng nghĩ càng cảm thấy suy đoán của mình là chính xác!

Nội tâm hắn chấn động, hắn nào dám quên lời Chu Khung từng nói với hắn, ngày gặp lại: Ngoại trừ thần phục thì chỉ có cái chết.

Mặc dù hắn vốn khinh thường lời nói đó nhưng khi nhìn Ma Ảnh trên kia, hắn lại cảm thấy vô cùng chân thật.

Mẹ kiếp!

Không ngờ lại gặp mặt nhanh như vậy!

“Phương Thông, lần này ngươi hãy dẫn năm mươi vạn đại quân đi là được, nếu các Đế Giả khác hỏi tới, cứ nói bọn vương đang bế tử quan.”

Trần Bắc Vương lạnh lùng phân phó với vị tướng quân áo giáp phía dưới.

“Tuân lệnh!”

Mặc dù vị tướng quân áo giáp không hiểu vì sao Vương gia lại làm như vậy nhưng thân là tướng lĩnh, hắn không tiện cãi lời.

Cùng lúc đó!

Chuyện tương tự như ở Trần Bắc Vương phủ, liên tục xảy ra ở các thế lực lớn khác tại Trung Vực.

Vút! Vút! Vút...!

Vô số tiếng xé gió vang lên trên bầu trời Trung Vực!

Hàng loạt thể lực lớn tại Trung Vực, đều dẫn theo tinh anh đệ tử của mình bay về phía biên giới.

Bọn họ đều nhận được tin tức do Phong gia truyền đến, lại thêm dị tượng trên trời, tự nhiên hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì.

Bởi vậy!

Là những thể lực lớn tại Trung Vực, bọn họ không thể ngồi yên không để ý, thậm chí có vài thể lực còn muốn nhân cơ hội kiếm chác.

Dù sao!

Đông Vực dám làm chuyện lớn mật như vậy, chắc chắn phải có chỗ dựa vững chắc, điều này nhất định sẽ dẫn đến một trận đại chiến.

Đại chiến xảy ra!

Chắc chắn sẽ có thể lực bị tổn thất nặng nề!

Bọn họ có thể nhân cơ hội đó mà kiếm lời, hơn nữa, dù Đông Vực có cần cỗi đến đâu, chắc chắn cũng có phần tài nguyên đáng giá.

Sa Châu!

Trung tâm!

Một sinh linh khoác huyết bào đang lẳng lặng đứng im, đạo lực tỏa ra từ cơ thể hần vô cùng nồng đậm, hiển nhiên là một vị Đế Giả.

Trong ngực hần có một tấm lệnh bài đang không ngừng phát ra âm thanh:

“Tông chủ, người còn ở Sa Châu chăng? Theo tin tức chúng ta nhận được, Đông Vực đại lục đang giáng lâm về phía Trung Vực của chúng ta.”

“Vị trí giáng lâm chính là Sa Châu, Phong gia có lệnh, một khi người ở Sa Châu, nhất định phải ngăn cản Đông Vực đại lục giáng xuống.”

Nghe được lời nói trên lệnh bài trong ngực!

Nam tử mặc huyết bào sắc mặt âm trầm, hần đường đường là tông chủ Huyết Sát Tông, tu vi Đế Giả ngũ trọng, Phong gia lại dám ra lệnh cho hần.

Cho rằng hần là ai?

Nô bộc của Phong gia hay sao!

Nhưng mà!

Hần ngẩng đầu nhìn đại lục phía trên bầu trời bị Kinh Thiên Đại Thủ kéo lấy sắp giáng xuống kia, sắc mặt lại dị thường khó coi!

Bởi vì tốc độ đại lục kia giáng lâm quá nhanh, hơn nữa còn tản ra lực trấn áp cực kỳ cường đại!

Khiến cho tốc độ hành động của hần chậm hơn gấp trăm lần!

Nếu như lúc này hần chạy trốn, e là còn chưa chạy ra khỏi Sa Châu đã bị đại lục Đông Vực kia đập chết!

Nếu đã không chạy được!

Vậy thì chỉ có thể liều mạng!

Hai mắt nam tử mặc huyết bào lập tức trở nên kiên định, hần rất tự tin với thực lực của bản thân, cho dù không phải là đối thủ của Ma Ảnh.

Nhưng!

Phá vỡ Đông Vực đại lục thì vẫn không có vấn đề gì!

Không chút do dự!

Thân hình nam tử mặc huyết bào lập tức phóng lên trời, khí thế toàn thân bùng nổ đến cực hạn, quát lớn một tiếng:

“Huyết Sát Mạn Thiên!”

Chỉ thấy trong phạm vi ức vạn dặm lập tức dâng lên một tầng huyết vụ, tựa như hình thành một phương lĩnh vực, nhanh chóng lao về phía Đông Vực đại lục!

Chỉ thấy!

Phía trên bầu trời!

Đông Vực đại lục dưới sự nâng đỡ của Kinh Thiên Ma Thủ, nhanh chóng lao xuống ức vạn dặm Huyết Vực phía dưới!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Kinh Thiên Ma Thủ không hề dừng lại, trực tiếp đụng nát Huyết Vực, nhanh chóng giáng xuống Sa Châu!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng chấn động kinh khủng truyền khắp toàn bộ Trung Vực, va chạm kịch liệt khiến cho cả Trung Vực đều rung chuyển.

Trên Trung Vực đại lục, từng đạo vực sâu không lồ xuất hiện, pháp tắc và linh khí giữa thiên địa bắt đầu bạo loạn!

Đồng thời!

Ầm...

Ầm ầm...

Tùng tiếng sấm kinh thiên động địa vang vọng trên bầu trời Trung Vực, vô tận mưa máu từ trong hư không đổ xuống, một cỗ bi thương bao trùm!

Đế Giả vẫn lạc, thiên bản đồng bi!

Rõ ràng là vị Đế Giả vừa rồi ra tay muốn đánh nát Ma Vực đại lục, đã bị Ma Vực đại lục đánh thành tro bụi!

Rầm!!

Đại lục Ma Vực sau khi rơi xuống Sa Châu!

Ước chừng kéo dài nửa nén hương, chấn động kinh khủng trong thiên địa mới dần ổn định lại!

Đồng thời, Kinh Thiên Ma Ảnh cũng đã tiêu tán, chỉ còn Ma Thần cao ngàn vạn trượng độc tôn đứng sừng sững trên không trung Ma Vực!

Vút! Vút! Vút!

Vô số tiếng xé gió vang lên!

Lúc này, đông đảo cường giả Trung Vực đã đến biên giới Sa Châu!

Chương 946: Đế Giả Trung Vực phần nộ 1

Nhìn Sa Châu đã bị Ma Vực bao phủ, cùng với mưa máu không ngừng rơi xuống giữa thiên địa, sắc mặt tất cả đều vô cùng khó coi!

“Khà khà, chúng ta vẫn đến chậm một bước, vậy mà đế Đông Vực kia giáng lâm thành công, còn trực tiếp trấn sát Huyết Đế.”

“Sao xung quanh Đông Vực này lại bị ma khí bao phủ, chẳng lẽ là trận pháp Ma đạo khủng khiếp nào đó?”

“Không ổn, pháp tắc, linh khí Trung Vực đã bắt đầu chảy ngược về Đông Vực, phải lập tức diệt Đông Vực này!”

Đông đảo Đế Giả nhìn về phía đại lục Ma Vực phía trước, phần nộ quát.

Tất cả đều có thể nhìn ra, do Ma Vực giáng lâm khiến pháp tắc, linh khí trong Trung Vực đều chấn động!

Hơn nữa còn không ngừng lao về phía Ma Vực, cứ thế này, pháp tắc Trung Vực chắc chắn sẽ lại mỏng manh!

Thậm chí còn mỏng manh hơn trước khi thôn phệ bốn vực, lúc đó đừng nói đột phá tu vi, e là không ít Đế Giả Trung Vực sẽ rơi xuống khỏi đế vị!

Đương nhiên!

Còn một nguyên nhân quan trọng nhất, chính là nếu cứ để Ma Vực an ổn dựng ở Trung Vực!

Vậy bọn họ, những Đê Giả này còn mặt mũi nào nữa, phải biết lúc trước thôn phệ bốn vực là do tất cả Đê Giả đồng ý!

“Mẹ kiếp, các người mau nhìn xem, kia là quái vật gì thế?” Một Đê Giả chỉ về phía Ma Vực, lớn tiếng hô.

Không cần hấn nhắc nhở!

Lúc này, tất cả Đê Giả đều đã nhìn về phía Ma Vực, thần sắc có phần kinh ngạc!

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng tiếng bước chân kinh khủng vang lên!

Chỉ thấy một Ma Thần cao ngàn vạn trượng đạp trên hư không, sải bước đi về phía bọn họ, mỗi bước xa vạn dặm!

Ba hơi thở sau!

Rầm!

Một tiếng chấn động vang lên!

Ma Thần ngàn vạn trượng chính thức đứng ở ranh giới hai vực, ma diễm ngập trời, uy thế kinh khủng khiến thiên địa chấn động!

“Chẳng lẽ đây là thể chất đặc thù nào đó hay sao nhưng rốt cuộc là thể chất đặc thù đỉnh cấp gì mà có thể huyền hóa lớn đến vậy.”

“Mấu chốt là Ma Thần này là ai, Đông Vực từ lúc nào lại ẩn giấu cường giả như thế, chẳng lẽ là nhân vật thời Viễn Cổ còn sống sót.”

Đông đảo Đê Giả nhìn về phía Ma Thần, nhao nhao suy đoán, trong giọng nói đều tràn đầy chấn động.

Bởi vì bọn họ đều cảm nhận được áp lực mà Ma Thần mang đến, thậm chí một số Đê Giả tu vi kém hơn còn cảm nhận được uy hiếp tử vong.

Dường như chỉ cần Ma Thần ra tay, có thể dễ dàng miêu sát bọn họ, thật không thể tưởng tượng nổi!

“Khụ... Khụ...”

“Sợ cái gì, nhiều Đê Giả như vậy, còn sợ một sinh linh Đông Vực như hần sao, lũ phế vật!”

Một lão già cầm bào ho khan hai tiếng, nhìn đông đảo Đê Giả đã sinh ra sợ hãi mà quát lớn.

Nghe được giọng nói của lão già!

Mười mấy vị Đê Giả đều lộ ra vẻ mặt xấu hổ, vừa rồi bọn họ bị một loạt sự kiện sau khi Ma Vực phủ xuống làm cho chân nhiếp!

Bây giờ nghĩ lại, đều đầy phần nộ!

Đúng vậy, bọn họ đường đường là Đê Giả Trung Vực, sao có thể e ngại một tên đê nhũ đến từ Ma Vực.

Cho dù tên đê nhũ này có mạnh hơn nữa, thì có thể mạnh đến mức nào, nơi này còn có cả lão tổ Phong gia là Đê Giả cửu trọng tọa trấn.

“Phong tiền bối, không biết tiếp theo chúng ta nên làm gì, mong tiền bối chỉ thị, chúng ta nhất định nghe theo.”

Một đại hán Đê Giả tam trọng, vẻ mặt nịnh nọt nói với lão tổ Phong gia đang đứng ở vị trí đầu nào.

Mặc dù những Đê Giả khác khinh thường cách làm của hần nhưng không phản bác, dù sao trận chiến này cũng chỉ có lão tổ Phong gia mới có thể chỉ huy được.

“Làm thế nào? Rất đơn giản, nếu Đông Vực không cam tâm làm trâu ngựa, vậy thì giết sạch bọn chúng!”

“Tất cả sinh linh Trung Vực nghe lệnh, kẻ nào có tu vi Đê Giả, theo ta đi giết Ma Thần, những kẻ còn lại, tiến vào Đông

Vực, tàn sát cho ta!”

“Hôm nay, ta phải đánh nát phương đại lục này, để cho bọn chúng biết, uy nghiêm của Đế Giả Trung Vực ta không thể khinh nhờn!”

Lão tổ Phong gia quát lớn một tiếng.

Sau đó, khí thế toàn thân bùng phát, uy áp cuộn cuộn chấn động thiên địa, trực tiếp lao về phía Ma Thần!

Đồng thời!

Mười mấy vị Đế Giả phía sau không do dự nữa, tất cả đều lao về phía Ma Thần!

Phía dưới!

Đệ tử mà đông đảo Đế Giả mang đến, bọn chúng đều nghe được lời của lão tổ Phong gia, biết nhất định phải hủy diệt Ma Vực đã phủ xuống này.

Trung Vực bọn chúng mới có thể bình yên, đồng thời những Thiên Tôn như bọn chúng mới có hi vọng đột phá Đế Giả!

Nếu không!

Chỉ có thể dùng phương pháp giết Đế Phô Sinh, vậy đối với Thiên Tôn mà nói là vô cùng khó khăn, trừ phi vạn bất đắc dĩ, bọn chúng sẽ không làm như thế!

“Theo ta, giết, diệt phương đại lục này!”

Một thống lĩnh Thiên Tôn hét lớn, dẫn thủ hạ xông thẳng về hướng Ma Vực, sâu trong mắt chất chứa đầy tham lam!

Đại lục giáng lâm, cho dù là Đông Vực đại lục căn cốt, bên trong ắt hẳn cũng tồn tại vô số bảo bối!

Chương 947: Đế Giả Trung

Vực phần nộ 2

Một khi bọn chúng xông vào, chẳng phải muốn cướp đoạt thể nào cũng được, chỗ tốt chắc chắn nhiều vô số kể!

Phía sau!

Các thống lĩnh thế lực khác đều nghĩ đến điều này, bởi vậy không ai do dự nữa, dẫn đại quân điên cuồng lao về phía Ma Vực.

Lúc này!

Trên không trung Ma Vực!

Ma Thần do Chu Khung biến hóa nhìn về phía mười mấy vị Đế Giả đang lao đến, cùng vô số đại quân đang xông lên từ phía dưới Ma Vực.

Trong đôi mắt bá đạo lóe lên một tia sáng, hấn lăm bắm:

“Quả nhiên, thực lực tổng hợp của Trung Vực mạnh hơn Ma Vực một chút, vậy mà lại có nhiều cường giả Thiên Tôn đến thế.”

“Đáng tiếc, chỉ đến mười mấy vị Đế Giả, bốn tọa còn tưởng hơn ba mươi vị Đế Giả sẽ cùng kéo đến.”

“Vậy hôm nay để bốn tọa xem xem, rốt cuộc là bốn tọa chinh phục các ngươi, hay là bốn tọa diệt trừ các ngươi.”

Dứt lời!

Khí thế trên người Ma Thần lại bùng nổ, ma diễm cuộn cuộn bao phủ toàn bộ Ma Vực, lạnh lùng nói:

“Đệ tử Ma Giáo nghe lệnh, trong vòng một canh giờ, không cho phép bất kỳ sinh linh Trung Vực nào bước vào Ma Vực nửa bước.”

“Hôm nay: Bồn tọa sẽ dẫn dắt các người chính thức tiến vào Trung Vực, dùng tính mạng kẻ địch để tạo dựng uy thế cho Ma Vực ta.”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp bốn phía Ma Vực, tất cả cao tầng Ma Giáo trấn giữ tứ phương đều nghe rõ.

“Tuân lệnh!”

“Thuộc hạ xin thề sống chết bảo vệ Ma Vực!”

Liên Sinh cùng các Ma Giáo cao tầng đồng loạt cúi người hô lớn.

Lúc này!

Không ai chú ý!

Vô số dãy núi xung quanh Ma Vực đang di chuyển một cách kỳ lạ!

Mỗi khi sơn mạch di chuyển một vòng, pháp tắc và linh khí của Ma Vực lại tăng cường một chút, thiên địa cũng trở nên ổn định hơn.

Mà Chu Khung, kẻ đã trở thành Chương Không Giả của Ma Vực, chiến lực bản thân cũng tăng lên một chút!

Đây chính là nguyên nhân Chu Khung muốn các đệ tử Ma Giáo ngăn cản địch nhân trong một canh giờ!

Với tốc độ thôn phệ linh khí hiện tại của Ma Vực, chỉ cần khoảng một canh giờ là có thể dung hợp hoàn toàn vào Trung Vực!

Lúc đó!

Chiến lực của Chu Khung trong phạm vi Ma Vực sẽ tăng vọt, có thể sánh ngang với cường giả nửa bước Đại Đế, mọi chuyện sẽ được giải quyết dễ dàng!

“Phong Thiên Quyền, lập Đỉnh Thiên!”

Phong gia đại tộc lão quát lớn một tiếng.

Một quyền đánh ra, lập tức một luồng quyền đạo lực thông thiên triệt địa hiện ra, đánh thẳng về phía Ma Thần!

Cùng lúc đó!

Mười mấy vị Đế Giả khác cũng đều nhanh chóng xuất chiêu!

“Thiên Nguyệt Thần Chuông!”

“Phi Thiên Quang Minh Trảm!”

“Cửu U Phá Thế Kiếm!”

“...”

Từng đạo công kích khủng khiếp đều nhắm thẳng Ma Thần mà đến, mỗi một đạo công kích đều khiến hư không sụp đổ, vạn vật vỡ tan!

Một vòng công kích này!

Nếu Ma Thần không đỡ nổi!

Đại lục Ma Vực phía dưới tất nhiên không thể nào chèo chống, hàng tỉ sinh linh bên trong đều sẽ bị oanh kích mà chết!

“Hừ!”

Ma Thần hừ lạnh một tiếng!

Đại thủ - huy, trên không trung lập tức xuất hiện vô số lôi đình, đánh thẳng về phía các vị Đế Giả đang công kích!

Uy lực của lôi đình mạnh mẽ không thua kém gì Thiên Phật!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh khủng vang vọng khắp bầu trời, vô số pháp tắc bị đánh nát, từng cái hắc động không gian lần lượt hình thành.

Công kích của mười mấy vị Đế Giả trực tiếp bị lôi đình đánh tan tám chín phần, số còn lại cũng đều suy giảm uy lực trầm trọng!

Duy chỉ có!

Công kích của Phong gia đại tộc lão lại không hề bị lôi đình ảnh hưởng, vẫn tiếp tục đánh nhanh về phía Ma Thần!

“Phá!”

Ma Thần hét lớn một tiếng, một chương đánh ra!

Cự chương khủng khiếp trực tiếp bao phủ toàn bộ những công kích còn sót lại, những nơi cự chương đi qua, không gian và thời gian dường như đều bị hủy diệt!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp cả Trung Vực, dư chấn của lực lượng không ngừng tản ra!

Khiến cho toàn bộ Ma Vực bắt đầu rung chuyển dữ dội, vô số long mạch không ngừng tỏa ra kim quang để ổn định đại địa!

“Không!”

“U Đế ta tung hoành Trung Vực ngàn vạn năm, chẳng lẽ lại chết ở nơi này sao, ta không cam tâm, không cam tâm...”

Một vị Đế Giả tuyệt vọng gào thét, thân thể lập tức hóa thành tro bụi trong lôi quang.

Thiên lôi lại nổ vang, huyết vũ đổ xuống!

Đế Giả ngã xuống, thiên bản đồng bi!

Trận chiến mới chỉ diễn ra trong năm hơi thở, một vị Đế Giả đã vẫn lạc, lại còn bị dư âm lôi quang đánh chết!

Có thể nói là:

Lúc đến uy phong凛冽, lúc chết lại vô cùng bi ai!

Thật lâu sau!

dư chấn giữa thiên địa mới dần dần tiêu tan, hư không vỡ vụn chậm rãi khôi phục, hắc động cũng bắt đầu khép lại!

Trên trời cao!

Hơn mười đạo thân hình đứng đối diện nhau!

Một bên là mười mấy vị Đế Giả Trung Vực, sắc mặt bọn họ lạnh lùng khó coi, trong đó có vài người tu vi hơi yếu, khóe miệng còn rướm máu!

Chương 948: Lập tức mang theo tất cả mọi người cút đi

Lúc này, đại tộc lão Phong gia nhìn Ma Thần đối diện lông tóc không tổn hao gì, cùng với tro bụi đầy trời, lửa giận ngút trời!

Mười mấy vị Đế Giả bọn họ vây công một người, chẳng những không thể làm hắn bị thương, ngược lại còn để hắn phản sát một người!

Thật đúng là tự làm tự chịu!

“Các hạ là người phương nào? Lão phu sao chưa từng nghe nói Đông Vực có sinh linh nào như ngươi, chẳng lẽ là người từ thời Thượng Cổ?”

Đại tộc lão Phong gia nhìn Ma Thần, cao giọng hỏi, trong đôi mắt già nua tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Hắn đã suy nghĩ rất lâu nhưng căn bản không thể nào nghĩ ra Đông Vực lại có nhân vật như Chu Khung tồn tại!

Phải biết rằng thiên địa này từng trải qua một trận đại kiếp nạn, tất cả cường giả trong thiên địa đều bị cuốn vào!

Nhưng!

Lại hoàn toàn không có bóng dáng của Chu Khung!

Những Đế Giả khác nghe lão già hỏi vậy cũng đều nghi hoặc nhìn về phía Ma Thần, bọn họ cũng rất muốn biết thân phận của hắn.

Bên kia!

Chu Khung biến hóa thành Ma Thần, nhìn đám Đế Giả đã tưởng tượng hấn là cường giả Thượng Cổ, Viễn Cổ!

Khóe miệng hấn nở một nụ cười tà dị, lạnh lùng nói:

“Khà khà khà khà. Bốn tọa chính là Ma Vực, Ma Giáo chi chủ Chu Khung, chẳng lẽ các ngươi không biết ta sao?”

“Mười năm trước, các ngươi phái một đám phệ vật đến Ma Vực, kết quả đều bị ta tiêu diệt.”

Ma Vực?

Ma Giáo chi chủ?

Chu Khung?

Nghe Chu Khung nói vậy, đông đảo Đế Giả đều sửng sò, sau đó trong đầu hiện lên tin tức mười năm trước!

Theo lời Đại Hoang Trăn Bắc Vương: Ở Đông Vực xuất hiện một tên yêu nghiệt Ma đạo tuyệt thế, tu vi thông thiên triệt địa!

Quan trọng nhất là: Cốt linh của hấn còn chưa tới một ngàn tuổi, vậy mà đã giết chết lão nhị Phong gia, một vị Đế Giả ngũ trọng Phong Tỏa Đường!

“Chờ đã, hấn vừa nói gì cơ? Hấn gọi Đông Vực là Ma Vực, chẳng lẽ hấn muốn đổi tên Đông Vực?” Một vị Đế Giả như nhận ra điều gì, lập tức lộ ra vẻ mặt chấn động.

Phải biết rằng!

Năm vực của Thiên Võ đại thế giới là do Thiên Võ Đại Đế đặt tên, được thiên địa công nhận, từ xưa đến nay, ai dám thay đổi!

Thời đại viễn cổ từng có một vị bán bộ Đại Đế muốn đổi tên vực, kết quả sau khi thông cáo thiên hạ, lập tức bị lực lượng thiên địa phản phệ mà chết!

Còn Thiên Võ Đại Đế chỉ là biến mất, ai biết được hắn còn sống hay đã chết, nếu như chưa chết, ngày sau trở lại!

Nhìn thấy kẻ nào dám vi phạm mệnh lệnh của mình, e là đến lúc đó chết không biết mình chết như thế nào!

Dù sao: Đại Đế nổi giận, thế gian rung chuyển!

“Nghe rõ đây, từ nay về sau không có Đông Vực, chỉ có Ma Vực, hiện tại Ma Vực chính thức tiến vào Trung Vực.”

“Người là người của Phong gia phải không, lập tức mang theo tất cả cút đi cho ta, nếu không đừng trách bôn tọ hôm nay tiễn các người xuống suối vàng đoàn tụ!”

Chu Khung nhìn đại tộc Phong gia lạnh giọng quát, cả người ma điểm, huyết sát bùng phát, tràn ngập thiên địa.

Dường như chỉ cần đối phương không làm theo lời hăn, hăn sẽ lập tức ra tay tiêu diệt toàn bộ Đế Giả ở đây!

“Làm càn!”

“Chu Khung to gan, người dám tự ý đổi tên Ma Vực, lại còn dám vũ nhục Đại tộc lão Phong gia.”

“Bản Đế thấy người thật sự là chán sống rồi, hôm nay chúng ta nhất định phải diệt trừ người, hủy diệt toàn bộ Ma Vực.”

“Tất cả những điều này đều là do một tay Giáo chủ Ma Giáo như người gây nên, người chính là tội nhân của sinh linh Ma Vực.”

Một gã Đế Giả dị tộc chỉ vào Chu Khung gầm lên.

Hắn ta nhanh chóng tự đặt mình vào vị trí đạo đức cao cả, như vậy thì hành động tiêu diệt Ma Vực của bọn chúng sẽ trở thành chính nghĩa!

Còn Chu Khung dẫn dắt Ma Vực tiến vào Trung Vực, tranh giành một con đường sống cho chúng sinh lại trở thành tội nhân thiên cổ!

“Hừ... Hừ...”

Khóe miệng Ma Thần khinh bỉ cười lạnh hai tiếng!

Không chút do dự, bàn tay không lồ nắm chặt thành quyền, trực tiếp đánh về phía gã Đế Giả dị tộc vừa lên tiếng.

Thiên Phật Lôi Quyền!

Chỉ thấy vô số lôi đình trong thiên địa lập tức hội tụ, đồng thời trong hư không Ma Vực cũng có từng tia lôi đình Thiên Phật ngưng tụ.

Chỉ trong một phần vạn hơi thở!

Một cột sáng lôi đình khổng lồ lao thẳng về phía gã Đế Giả dị tộc, tốc độ nhanh đến mức vượt quá sức tưởng tượng của mọi người!

“Chết tiệt!”

Gã Đế Giả dị tộc nhìn cột sáng lôi đình đang lao tới, sợ đến mức toàn thân run rẩy.

Trong lòng gã ta gào thét:

“Mẹ nó, hai quân giao chiến, chẳng phải nên nói thêm vài câu nữa sao, ta nói người như vậy, người không phải nên phản bác lại vài câu sao.”

“Ra tay mà không nói một lời, đây là đánh lén hả? Thật sự là không có võ đức, uổng công học võ!”

Thế nhưng gã ta không dám do dự thêm nữa, bởi vì lúc này cột sáng lôi đình sắp đánh trúng mặt gã ta rồi.

Chương 949: Nhất định phải đánh nát Ma Vực 1

“Xem thường ta hả, Dị Thần Lâm Thế Quyền!”

Gã Đế Giả dị tộc gầm lên, khí thế toàn thân bùng nổ đến cực hạn, tung một quyền đánh ra, trời long đất lở, vạn vật lui tàn!

Đồng thời gã ta gào lên:

“Đại tộc lão, mau cứu ta, ta là người ủng hộ trung thành nhất của Phong gia các người đó!”

Giọng nói cầu xin tha thứ của Đế Giả dị tộc vang vọng khắp thiên địa, Phong gia đại tộc lão ở bên cạnh cũng phản ứng lại, muốn ra tay tương trợ!

Đáng tiếc!

Đã muộn rồi!

Cột sáng lôi đình trực tiếp đánh nát công kích của Đế Giả dị tộc, chỉ trong nháy mắt đánh vào người hắn!

Rầm!!!

Một tiếng chấn động vang lên!

Đế Giả dị tộc bị lôi quang đánh thành tro bụi, hoàn toàn không còn khí tức, một đời đại tộc Đế Giả Trung Vực: Tốt!

“Oa a a a, khí sát bồn tọa!”

Hai mắt Phong gia đại tộc lão đỏ bừng, tốc độ tim đập nhanh hơn mấy chục lần, khí thế toàn thân không ngừng dao động.

Đánh chưa được mấy chục hơi thở, bên hấn đã có hai vị Đế Giả bỏ mạng, hơn nữa còn có một vị bị miểu sát ngay trước mắt hấn!

Chu ma đầu này sao lại mạnh như thế!

Sức chiến đấu của một sinh linh chưa đến ngàn tuổi sao có thể mạnh mẽ như vậy!

“Người lại có thể khống chế lực lượng pháp tắc của vực giới này, điều này không thể nào, chẳng lẽ người đã luyện hóa toàn bộ Ma Vực hay sao?”

“Không ổn, Ma Vực pháp tắc đang tăng cường, thực lực của Chu ma đầu này cũng đang tăng lên, không thể kéo dài thêm nữa, chúng ta phải tốc chiến tốc thắng.”

Phong gia đại tộc lão dường như phát hiện ra điều gì, vội vàng hét lớn một tiếng, đánh một chuông về phía Ma Thần!

Đồng thời!

Đông đảo Đế Giả khác cũng đều phát hiện ra điều bất thường, nếu để cho thực lực của Chu Khung cứ như vậy mà tăng trưởng!

Bọn họ còn đánh cái gì nữa!

Trực tiếp quỳ xuống đất đầu hàng có phải hơn không!

Từng đòn tấn công kinh thiên không ngừng đánh về phía Ma Thần, bàn tay khổng lồ của Ma Thần không ngừng vung ra, mang theo uy lực lôi đình vô tận!

Rầm! Rầm! Rầm!

Va chạm kinh khủng vang vọng khắp đất trời, đánh cho vòm trời rung động, pháp tắc hỗn loạn, đạo lực không hiện ra!

Vèo! Vèo! Vèo!

Tùng Đế Giả tu vi yếu hơn một chút không ngừng bị bàn tay Ma Thần đánh bay ra ngoài, để huyết rơi xuống nhuộm đỏ thương khung!

Rầm!

Một tiếng va chạm kinh thiên vang lên!

Vèo!

Phong gia đại tộc lão trực tiếp bị đánh bật ra ngoài hơn vạn dặm, đứng lơ lửng trên vòm trời, thân thể run rẩy, trong miệng xuất hiện một tia máu tươi!

Ừc!

Phong gia đại tộc lão trực tiếp nuốt máu tươi xuống, không phải hấn cho rằng để huyết trần quý, mà là hấn không muốn mất mặt!

Đường đường là Phong gia đại tộc lão, cường giả Đế Giả cửu trọng!

Vậy mà lại bị một tiểu tử chưa tới ngàn tuổi đánh bị thương, nếu như chuyện này truyền ra ngoài thì mặt mũi hấn biết để vào đâu!

Ánh mắt hấn quét nhìn xung quanh!

Chỉ thấy mười mấy vị Đế Giả Trung Vực đã có năm, sáu người bị thương, những người khác cũng đều sắp bị thương!

Mà Chu Khung!

Chẳng những không bị bất kỳ thương tổn nào!

Ngược lại, chiến lực càng lúc càng mạnh, một bộ sắp đột phá đến cảnh giới Bán Bộ Đại Đế!

“Không thể tiếp tục như vậy, cứ đánh tiếp thế này, chúng ta chỉ càng thêm bị động, thậm chí...”

“Tất cả Đế Giả dưới ngũ trọng thiên, mau xuống phía dưới đánh nát đại lục Ma Vực, không có Ma Vực chèo chống, thực lực của hắn ắt phải suy giảm!”

Phong gia đại tộc lão chỉ trong nháy mắt đã nhìn thấu căn nguyên, hắn nhận ra chiến lược của Chu Khung là dựa vào thiên địa chi lực của Ma Vực mà duy trì!

Một khi Ma Vực bị phá, thực lực của Chu Khung ắt sẽ suy giảm, khi đó hắn chẳng khác nào cá nằm trên thớt, mặc người xâu xé!

“Được!”

“Được!”

Năm, sáu vị Đế Giả gật đầu đồng ý, nhanh chóng rời khỏi chiến trường, muốn xông xuống Đông Vực đại lục phía dưới!

Trên đỉnh trời!

Chu Khung nhìn năm sáu vị Đế Giả muốn rời đi, ánh mắt lóe lên một tia khinh thường, lạnh lùng nói:

“Muốn chạy? Bỏn tọa thấy các người quá ngây thơ rồi!”

Nói đoạn!

Chỉ thấy mi tâm Chu Khung lóe sáng!

Thần Ma Hoàn bay vụt ra!

Hắc quang vô ngần tuôn trào, lập tức hình thành một kết giới phòng ngự khổng lồ, bao phủ tất cả Đế Giả, kể cả Chu Khung!

“Hôm nay: Không phải các người chết, chính là các người vong!”

Giọng nói lạnh lẽo bá đạo của Chu Khung vang vọng khắp thiên địa, khiến cho tất cả sinh linh nghe thấy đều kinh hãi.

Mẹ kiếp!

Sao lời này nghe ngông cuồng đến mức muốn ăn đòn vậy!)

“Phá!”

Một vị Đế Giả Xà tộc đánh ra một chưởng vào kết giới, đáng tiếc, ngoại trừ khiến kết giới rung động một chút, không gây ra bất kỳ tác dụng nào khác!

Ngược lại, bản thân gã bị cỗ phản chấn lực mạnh mẽ đánh bay đi mấy vạn dặm, lơ lửng giữa không trung, không ngừng phun máu tươi!

“Sao có thể như vậy, đây rốt cuộc là binh khí gì, ngay cả bản đế không thể phá vỡ nổi phong tỏa của nó.” Vị Đế Giả Xà tộc vừa phun máu tươi, vừa kinh hãi nói.

Chương 950: Nhất định phải đánh nát Ma Vực 2

Những vị Đế Giả khác vừa định rời đi không khá hơn là bao, bởi vì tất cả đều bị hắc quang đánh bật trở về.

Cảm nhận được lực phong tỏa cường đại phát ra từ Thần Ma Hoàn!

Rất nhiều vị Đế Giả đều nhíu mày, ngoại trừ Phong gia đại tộc lão, kẻ mạnh nhất trong số bọn họ cũng chỉ là Đế Giả thất trọng thiên!

Vậy mà vẫn không cách nào phá vỡ kết giới!

Lúc này!

Sắc mặt Phong gia đại tộc lão trở nên vô cùng khó coi, lão có thực lực phá vỡ kết giới này!

Thế nhưng!

Lão có thể cảm nhận được Ma Thần đối diện đã khóa chặt mình, căn bản không có cơ hội để lão phá giải kết giới!

Biên giới trăm vạn dặm hư không!

Vô số cường giả Trung Vực ẩn mình trong hư không, đều là bậc cao tăng của các thế lực vừa và nhỏ!

“Hay cho một Ma Thần, chẳng lẽ hắc chính là Chu Khung Đông Vực trong truyền thuyết hay sao? Thực lực này thật quá mức khủng khiếp!”

“Nào chỉ khủng khiếp, một mình độc chiến mười bốn vị Đế đã đành, còn dám can rở như vậy, quả thật là tuyệt thế kiêu

hùng!”

“Nói xem, chúng ta có nên đi theo đại quân đánh vào Đông Vực không? Biết đâu lại có thể kiếm chác được chút lợi lộc gì.”

Từng vị cường giả trò chuyện, ánh mắt đều đổ dồn về phía chiến trường bên dưới!

Dù sao thì...

Đại chiến của các vị Đế Giả phía trên kia thật sự quá kinh khủng!

Căn bản không phải là nơi mà bọn họ có thể nhúng tay vào, ngay cả việc đại quân hai vực giao tranh phía dưới, bọn họ cũng chỉ mong nhặt nhanh chút ít mà thôi!

“Ta thấy ngươi điên rồi! Tình thế hiện giờ còn chưa rõ ràng, nếu Trung Vực chúng ta thắng thì không nói làm gì.”

“Nhưng nếu để Ma Thần kia thắng, chẳng phải chúng ta đều bị hấn vồ chết tươi hay sao? Vẫn nên án binh bất động, quan sát thêm một chút đã.”

Một vị Thiên Tôn đỉnh phong lên tiếng.

Bản thân hắn cũng muốn nhân cơ hội kiếm chác nhưng tình hình trước mắt quá bất lợi, tuy rằng các vị Đế Giả Trung Vực chiếm thế áp đảo!

Nhưng tên Ma Thần đối diện kia thật sự quá kinh khủng, mới giao thủ chưa đầy mười hơi thở đã giết chết hai vị Đế Giả rồi!

Nghe hắn phân tích, những cường giả đang đứng xem xung quanh đều gật gù đồng tình, dù sao cướp được bảo vật cũng phải còn mạng để hưởng dụng!

OÀNG...

ẦM ẦM...

Thiên địa chấn động, sấm sét nổi dậy, mưa máu đổ xuống, lại thêm một vị Đế Giả Trung Vực bị Ma Thần kia đánh nát!

Cảnh tượng vô cùng kinh hãi!

Khiến cho tất cả cường giả đang vây xem đều run rẩy sợ hãi, tâm lý muốn kiểm soát chút lợi lộc cũng hoàn toàn tan biến!

Trên đỉnh trời cao!

Đại trưởng lão Phong gia vừa dốc toàn lực ngăn cản Chu Khung, vừa về phía đại quân võ giả Trung Vực bên dưới cao giọng quát:

“Toàn thể sinh linh Trung Vực nghe lệnh, trong vòng một canh giờ phải công phá Ma Vực, đánh nát đại lục Ma Vực!”

“Kẻ nào dũng cảm lập công trong trận chiến này, Phong gia ta ban thưởng một kiện Tôn binh, ai là người đầu tiên công phá Ma Vực, đánh nát đại lục, Phong gia ta sẽ trợ giúp kẻ đó đột phá Đế cảnh!”

Lời nói như sấm rền vang vọng khắp đất trời, vang vọng đến tai tất cả đại quân Trung Vực và những cường giả đang đứng xem xung quanh!

Chỉ trong nháy mắt!

Tất cả cường giả Thiên Tôn đều ngẩn người, thân thể run lên vì kích động, trong mắt lóe lên vẻ khát khao mãnh liệt.

Cần phải biết rằng!

Đây chính là lời hứa của Phong gia!

Từ xưa đến nay!

Tất cả những lời hứa về việc trợ giúp đột phá Đế cảnh của Phong gia đều được thực hiện, hơn nữa phân nửa số lượng Đế

Giả hiện tại của Trung Vực đều là nhờ có sự trợ giúp của Phong gia mới đột phá được!

Đó cũng là một trong những nguyên nhân khiến Phong gia có thể hùng mạnh như vậy ở Trung Vực!

Lời hứa của Phong gia đại tộc lão vừa dứt, vang vọng khắp đất trời, khiến cho tất cả cường giả Thiên Tôn cảnh của Trung Vực phía dưới đều sục sôi!

Phương Đông!

Hơn ngàn vạn đại quân của các thế lực Trung Vực lao thẳng đến biên giới, mấy vị đứng đầu thế lực lớn đều đồng loạt gầm lên:

“Huynh đệ, xông vào đoạt bảo, kẻ nào lập công đầu, Tiên Nguyên tông ta sẽ thu làm chân truyền đệ tử.”

“Giết! Diệt trừ đám người kia, dám cả gan xâm phạm Trung Vực, thật sự là chán sống!”

“Kính Thiên tông ta cam kết: Giết một tên Đại Thánh thưởng trăm vạn tiên thạch, Tôn Giả ngàn vạn, Thiên Tôn ức vạn!”

Lần lượt từng lời hứa hẹn đầy mê hoặc được những kẻ cầm đầu các thế lực tung ra, khiến cho đám người bên dưới như phát điên.

Bọn chúng muốn tràn vào Ma Vực, san bằng nơi này, cướp đoạt tài nguyên, để trợ giúp bản thân đột phá Đế Giả!

Bên kia chiến tuyến!

Hai triệu ma binh Ma Giáo trấn giữ nghiêm ngặt ở biên giới phía đông Ma Vực, ma diễm ngút trời, sát khí ngập tràn thiên địa.

Phía trên hư không!

Vô số cao tăng Ma Giáo lơ lửng, dẫn đầu là một lão già mặc trường bào đỏ, sắc mặt âm trầm, chính là Đại tổng quản Liên Sinh.

Chương 951: Đại Chiến bắt đầu

“Trung Vực quả nhiên là vùng đất lành, linh khí, pháp tắc đều dồi dào, có thể nuôi dưỡng ra nhiều cường giả Thiên Tôn như vậy, thật sự là lãng phí.”

“Nếu Ma Vực chúng ta mà có được linh khí, pháp tắc như vậy, chỉ e không cần đến mấy chục năm, thực lực đã có thể tăng lên gấp bội.”

Phương Càn nheo mắt, nhìn ngàn vạn đại quân Trung Vực đang lao đến như thác lũ, khẽ bĩu môi.

Bao năm qua, Ma Giáo dựa vào thôn phệ đại trận, cướp đoạt không ít linh khí, pháp tắc của Trung Vực!

Nhưng thời gian có hạn!

Chỉ có một bộ phận ma binh được hưởng lợi từ pháp tắc Trung Vực, tất cả đều đã đột phá đến Tôn Giả cảnh!

Nhìn cường giả đối phương sắp sửa ập đến trước mặt, sắc mặt Liên Sinh càng thêm lạnh lẽo, hấn quát lớn:

“Ma binh nghe lệnh, giết sạch đám người trước mặt, không cho phép bất kỳ kẻ nào bước vào Ma Vực nửa bước. Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Hai triệu ma binh bên dưới đồng loạt ngửa mặt gầm lên giận dữ.

Mặc dù kẻ địch lần này vô cùng mạnh mẽ, so với những kẻ Ma Giáo từng gặp trước đây còn mạnh hơn gấp trăm lần!

Nhưng!

Bọn chúng không hề sợ hãi!

Bởi vì bọn chúng là ma binh Ma Giáo, cho dù đối thủ mạnh đến đâu không thể khiến bọn chúng chùn bước!

“Phiên Thiên Chương!”

Một gã Thiên Tôn đỉnh tiêm của Trung Vực xông lên phía trước, gầm lên giận dữ.

Hắn tung một chương đánh thẳng vào đội hình mười vạn ma binh, muốn một chương tiêu diệt toàn bộ!

“Tìm chết!”

Liên Sinh lạnh lùng quát.

Trong tay Liên Sinh, một thanh trường kiếm màu xanh hiện ra, phía trên có một tiểu nữ hài trong suốt đang vui cười, chính là Đế binh do Thần Kiếm Phong hóa thành.

Đế binh trường kiếm khẽ chuyển!

Một đạo kiếm quang kinh thiên chỉ trong nháy mắt xé rách thương khung, nhắm thẳng Thiên Tôn đỉnh phong vừa ra tay mà chém tới.

Cái gì?

Thiên Tôn ra tay sắc mặt lập tức biến đổi, hắn cảm giác bản thân đã bị kiếm quang khóa chặt, căn bản không thể trốn thoát!

Không dám do dự!

Hắn vội vàng thu hồi cự chương vừa đánh ra, hướng kiếm quang đang công kích tới mà ngăn cản, đồng thời cũng chỉ

trong nháy mắt tạo cho mình một lớp phòng hộ.

Xoạt!

Một tiếng xé rách vang vọng khắp đất trời!

Chỉ thấy Thiên Tôn ra tay bị kiếm quang chém làm đôi, chậm rãi rơi xuống phía dưới, hóa thành bản thể một con nai vạ trượng!

Tê...!

Nhìn thấy con nai đã hóa thành thi thể, vô số cường giả Trung Vực đều hít sâu một hơi, trong mắt tràn đầy chấn động!

Phải biết rằng!

Thiên Tôn xuất thủ kia chính là Thiên Tôn đỉnh phong, ở toàn bộ Trung Vực đều là tồn tại có danh tiếng lẫy lừng!

Vậy mà giờ đây lại bị một tên thổ dân Đông Vực dùng một kiếm miểu sát, thật sự là quá mức khó tin.

Phương xa!

Đông đảo cường giả Trung Vực đang vây xem cũng đều ngây người!

“Mẹ nó, Đông Vực lại có nhân vật lợi hại như vậy, có thể một kiếm dễ dàng miểu sát Thiên Tôn đỉnh phong.”

“Không đúng, các ngươi xem nam tử áo đỏ ra tay kia, cốt linh của hắn hẳn là chưa đến một ngàn tuổi.”

“Khà khà, vậy mà thật sự chưa đến ngàn tuổi, đây là chuyện gì, chẳng lẽ Đông Vực đã yêu nghiệt hoành hành khắp nơi hay sao?”

Từng tiếng kinh hãi vang lên, vốn dĩ không ít cường giả nghe được ban thưởng mà rục rịch muốn động thủ giờ phút này lại lần nữa yên tĩnh trở lại!

Bọn họ quyết định tiếp tục quan sát!

Dù sao đại chiến hai vực không thể nào nhanh chóng kết thúc, bọn họ đều muốn đợi đến lúc chiến cuộc hoàn toàn sáng tỏ rồi mới quyết định có nên ra tay hay không!

Trong chiến trường!

Sáu vị Thiên Tôn đỉnh phong Trung Vực lập tức đứng chắn trước mặt Liên Sinh, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm trường kiếm trong tay hắn.

“Vậy mà thật sự là Đế binh? Một tên sinh linh Đông Vực như ngươi có tài đức gì mà có được binh khí như thế?”

“Đúng vậy, mau giao binh khí trong tay ngươi ra đây, sau đó dẫn theo nhân mã của ngươi đầu hàng, bản tọa có thể tha cho ngươi một mạng.”

Mấy vị Thiên Tôn lạnh giọng quát lớn với Liên Sinh.

Bọn họ chỉ liếc mắt một cái đã nhìn ra được đẳng cấp của thanh trường kiếm, rõ ràng là một thanh Đế binh, hơn nữa còn không phải là một thanh Đế binh tầm thường.

Bằng không!

Nó không thể nào phát huy ra uy lực kinh khủng như vừa rồi, suýt nữa đã đạt đến uy thế của Bán Đế.

Giao binh khí ra!

Lập tức đầu hàng!

Khuôn mặt Liên Sinh càng thêm âm trầm, khí thế toàn thân không ngừng bộc phát, trực tiếp kích hoạt Thiên Tà Thánh Thể, âm lãnh nói:

“Nếu các ngươi đã đến Ma Vực của ta, vậy bản tọa sẽ tận tình địa chủ một lần, tiễn các ngươi cùng nhau quy thiên, không cần tạ ơn.”

Dứt lời!

Không chút do dự!

Trường kiếm trong tay lập tức chém ra, chỉ trong nháy mắt bao phủ tất cả đỉnh cấp Thiên Tôn, rõ ràng là dự định lấy một địch sáu!

“Tiểu tử cuồng vọng!”

“Oa a a rầm!”

“Ăn một kích của ta!”

Sáu đại Thiên Tôn đỉnh phong cùng nhau ra tay, chỉ trong nháy mắt giao đấu với Liên Sinh, va chạm khủng khiếp không ngừng vang vọng thiên địa.

Chương 952: Trong chiến đấu 1

Dù sao cũng là Thiên Tôn đỉnh phong, thủ đoạn, bí pháp đều không ít, cho dù là Liên Sinh trong lúc nhất thời không thể lập tức diệt trừ.

Mà đại quân hai vực phía dưới thì khác!

Tuy rằng thực lực đại quân Trung Vực mạnh hơn đại quân Ma Giáo một chút nhưng ma binh chiến đấu thực sự quá điên cuồng!

Hoàn toàn đều là một bộ đấu pháp liều chết!

Chỉ lo công kích, căn bản không phòng thủ, đánh cho ngàn vạn đại quân Trung Vực khiếp sợ!

“Chết đi, bí bảo đều là của ta!”

Một Tôn Giả Trung Vực đã xông đến biên giới Ma Vực, một đao chém ma binh, muốn tiến vào Ma Vực!

Nhưng vào lúc này!

Bên cạnh có một Ma Binh Vạn Phu Trưởng liều mình đỡ một kiếm của đối thủ, thân thể mang theo trường kiếm lao tới biên giới Ma Vực!

“Oa... Phá Thiên Nhất Kích!”

Vạn phu trưởng phun ra một ngụm máu tươi, trường thương trong tay đâm thẳng về phía Trung Vực Tôn Giả, huyết sát cuồn cuộn chấn động thương khung.

“Mẹ kiếp, điên rồi!”

Trung Vực Tôn Giả nhìn thương quang đậm tới, nội tâm không khỏi mẩn thán, trong mắt lóe lên một tia sợ hãi.

Điều khiến hắn kinh hãi không phải là thương mang này!

Thực lực của hắn chính là Tôn Giả đỉnh phong, mà thực lực của tên Ma Giáo Vạn phu trưởng trước mặt chỉ là Tôn Giả thất trọng!

Hắn sợ hãi chính là: Trạng thái của tên Ma Giáo Vạn phu trưởng này!

Lúc này đối phương đứng trước mặt hắn, trên ngực cầm một thanh trường kiếm, hai mắt u ám, rõ ràng đã ở vào trạng thái hấp hối!

Nhưng!

Trường thương trong tay gã cầm vững vàng, toàn thân huyết sát nồng đậm, hai chân bám chặt biên giới, miệng lẩm bẩm:

“Muốn vào Ma Vực, các ngươi còn chưa xứng!”

“Ma Giáo ta quân đoàn thứ ba, doanh thứ năm, vạn phu trưởng thứ tám, nguyện thề chết thủ vững Ma Vực!”

“Cho bản tôn đi chết đi!”

Trung Vực Tôn Giả một quyền đánh nát thương quang đang công tới, sau đó lại tung thêm một quyền hướng Vạn phu trưởng đang chắn đường.

“Giết!”

Vạn phu trưởng Ma Giáo gầm lên, huyết sát lực toàn thân điên cuồng dâng trào, thiêu đốt tinh huyết cùng linh hồn lực.

Một thương lại đánh ra!

Rầm!!

Va chạm kinh thiên động địa, dư chấn vô tận tản ra, mặt đất nứt toác.

Vèo!

Trung Vực Tôn Giả bị chấn lui trăm bước, vẻ mặt không dám tin nhìn về phía trước.

Nơi đó!

Vạn phu trưởng Ma Giáo tay cầm trường thương, đứng sừng sững, áo giáp vỡ nát, da thịt be bét, tử khí lan tràn!

Nhưng!

Đôi huyết mâu vẫn nhìn chăm chăm về phía Trung Vực Tôn Giả, không có chút ý muốn bỏ cuộc!

“Tên điên, thật là tên điên, chết đi!”

Trung Vực Tôn Giả không chịu nổi, cảm thấy ớn lạnh, kẻ tu luyện đến cảnh giới Tôn Giả, ai mà không phải là thiên kiêu?

Rõ ràng biết không thể cản nổi mình, vậy mà vì ngăn cản, thà chết không lùi bước.

Hắn muốn Vạn phu trưởng chết!

Nếu không, hắn sẽ bị ám ảnh, đời này e là không thể đột phá Thiên Tôn cảnh.

“Diệt Thế Thần Long Quyền!”

Trung Vực Tôn Giả gầm lên, khí thế dâng lên đỉnh điểm, một quyền đánh ra.

Quyền phong lướt qua, pháp tắc run rẩy, một kích này đã chạm đến ranh giới Thiên Tôn.

“Giết!”

Vạn phu trưởng Ma Giáo vẫn không lùi, tiếp tục thiêu đốt tinh huyết cùng linh hồn lực, muốn thi triển bí pháp.

Ngay lúc này!

Một bàn tay đặt lên người Vạn phu trưởng, giọng nói lạnh lùng vang lên:

“Chỉ còn chút tinh huyết cùng linh hồn lực, thiêu đốt nữa là ngươi chết đấy, lui xuống khôi phục đi.”

Vạn phu trưởng Ma Giáo nhìn sang, giọng khàn đặc: “Lãnh đại nhân, ta còn... chiến đấu được, không thể làm ô danh Giáo chủ.”

“Ta bảo ngươi lui xuống.”

Giọng nói lạnh như băng không cho phép từ chối vang lên lần nữa!

Nói xong!

Bàn tay tỏa ra ý cảnh băng hàn, phong ấn bí pháp cùng thương thế của Vạn phu trưởng.

Sau đó!

Bàn tay đẩy nhẹ!

Vạn phu trưởng bị đưa lui mấy chục mét!

Đồng thời một nữ tử mặc áo bào xanh xuất hiện trước mặt Trung Vực Tôn Giả, tay cầm trường kiếm lạnh băng lên tiếng:

“Giết ngươi chính là ta, Lãnh Ngưng - tọa hạ đường chủ Ma Giáo Chu Tước đường.”

Nói đoạn!

Một đạo kiếm quang kinh thiên hiện ra, kiếm chi pháp tắc, băng chi pháp tắc tung hoành thiên địa, trực tiếp hướng Trung Vực Tôn Giả chém tới.

“Cái gì!”

Trung Vực Tôn Giả còn chưa kịp phản ứng, đã bị Băng chi pháp tắc đông thành băng khối, lại bị kiếm quang chém thành mảnh vụn.

Vén vén chưa đầy trăm hơi thở!

Vạn phu trưởng vừa mới được Lãnh Ngưng đưa về hậu phương tĩnh dưỡng, đã lại một lần nữa trở về chiến trường, trường kiếm nơi ngực vẫn chưa rút ra.

Có thể thấy thương thế trên người hắn vẫn chưa khôi phục là bao nhưng hắn không chút do dự, bởi vì trận chiến này đối với Ma Giáo mà nói quá đổi quan trọng!

Hắn tuyệt đối không thể để cho lũ võ giả Trung Vực này tiến vào Ma Vực!

Cảnh tượng như vậy ở chiến trường phía đông có thể thấy khắp nơi, mỗi một hơi thở đều có ma binh, võ giả Trung Vực bỏ mạng!

Chiến trường phía tây!

Bạch Hạo Thiên một mình độc đấu với năm đại Thiên Tôn đỉnh tiêm!

Chương 953: Trong chiến đấu 2

Trên đỉnh đầu, một dòng Thông Thiên Kiếm Hà không ngừng vung vẩy, đánh cho năm đại Thiên Tôn kia luống cuống tay chân, chỉ có thể chèo chống!

Những Thiên Tôn khác cũng đều bị cao tăng Ma Giáo, Hộ pháp ngoại môn ngăn cản, đám võ giả còn lại cũng đều bị Ma binh chặn lại không cách nào tiến thêm một bước!

Chiến trường phía nam!

Trường thương trong tay Ma Vô Đạo tung hoành thiên địa, vô tận huyết sát khuấy động cả bầu trời, lực áp năm đại Thiên Tôn đỉnh tiêm không cách nào thoát thân.

Phía dưới!

Thập Đại Ma Vệ tạo thành một ma trận kinh thiên, chỉ dùng thời gian trăm hơi thở, đã sinh sinh nghiền nát một Thiên Tôn đỉnh tiêm!

Hai trăm vạn ma binh cũng hợp thành mười Lục Tí Ma Thần, không ngừng xung phong liều chết với đám võ giả Trung Vực!

Phương bắc!

Lý Trường Sinh hai tay như muốn nâng cả trời, một mặt âm dương ma bàn trấn áp bầu trời, hai đại Thiên Tôn đỉnh phong bên trong không thể thoát ra.

Bên kia!

Mười hai Ma Vương hợp thành Thần Ma Trận, bên trong cũng vây khốn bốn Thiên Tôn đỉnh tiêm, bọn họ điên cuồng gào thét nhưng căn bản là vô dụng.

Cùng lúc đó!

Đại tể ti, Vu Chiến Thiên, Long Sát cùng những kẻ sau đó gia nhập ngoại môn Hộ pháp Ma Giáo cũng đang điên cuồng chiến đấu khắp bốn đại chiến trường.

Mỗi một hơi thở trôi qua đều có một Tôn Giả ngã xuống!

Mỗi mười hơi thở trôi qua liền có một Thiên Tôn nhuốm máu!

Cả thiên địa đều tràn ngập từng tia huyết khí, trận chiến này thật quá khốc liệt, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Mặc dù đệ tử Ma Giáo có phần đan dược Đế cảnh phụ trợ nhưng không ngừng có đệ tử ngã xuống!

Nhưng chẳng một tên đệ tử Ma Giáo nào sợ hãi, ngược lại càng đánh càng điên cuồng!

Có thể nói!

Tiếng la giết của đám Ma Giáo vang vọng khắp chiến trường, khiến đại quân Trung Vực hùng mạnh hơn lại có dấu hiệu bại lui.

Trên không trung!

Một Thiên Tôn đỉnh tiêm Trung Vực ôm chặt hạ bộ, điên cuồng chạy trốn, miệng không ngừng gào thét:

“Súc sinh, đừng đuổi theo bọn tóa nữa, bọn tóa không trêu chọc người, a ui, đừng đánh chỗ hiểm... đã chẳng còn gì rồi.”

Phía sau!

Đại Bạch đang cười Hùng Vĩ đuổi theo rất nhanh, trong móng vuốt còn cầm một cây ná, trên đó đặt viên đạn châu màu

vàng.

Nhắm một mắt lại!

Ngắm chuẩn vị trí ba tấc phía dưới Thiên Tôn đang chạy trốn phía trước, khẽ buông móng vuốt, một viên đạn châu liền bắn ra.

Vút!

Bốp!

“A...”

Thiên Tôn đỉnh phong đang chạy trốn phía trước lập tức dừng lại, hai tay ôm chặt hạ bộ, điên cuồng kêu thảm thiết.

Không phải định lực của lão Thiên Tôn này yếu!

Mà là đạn châu của Đại Bạch đã được thăng cấp, hai năm trước Chu Khung may mắn rút được một viên Thần Đau Đạn Châu!

Thần Đau Đạn Châu: Là món đồ chơi do một vị cường giả vô danh tạo ra, có thể gia tăng đau đớn vạn lần, bao trùm: Linh hồn, thể xác, tinh thần!

Nói cách khác, viên đạn này đánh vào đâu, đều khiến đối phương phải chịu nỗi đau gấp vạn lần!

Huống hồ!

Phương hướng Đại Bạch nhắm đến chỉ có hai điểm, điểm nào cũng hiểm ác vô cùng, cho dù là Đế Giả không chịu nổi.

“Hự...!”

Thiên Tôn kêu rên suốt nửa canh giờ, rốt cuộc hai mắt trợn trắng, sùi bọt mép, chết trong đau đớn.

Một đời Thiên Tôn đỉnh cấp: Vậy mà bị đau chết!

“Lại thêm một tên phế vật, chút “đau đớn” này mà người không chịu nổi, sao thành đại sự được, chiêu thứ ba của Bạch gia ta còn chưa dùng đến.”

Đại Bạch nhìn Thiên Tôn đã chết, khinh thường liếc mắt, phẩy móng vuốt thu hồi thi thể đối phương đã hóa thành Giao Long.

Cưỡi Hùng Vĩ xông thẳng vào chiến trường!

Nhanh chóng tìm được mục tiêu tiếp theo, chẳng mấy chốc tiếng kêu thét của một Thiên Tôn khác lại vang lên.

Đồng thời!

Giọng nói của Đại Bạch cũng vang vọng khắp đất trời:

Tuyệt chiêu thứ hai của Đại Bạch: Nhất Đạn Song Hưởng!

Chém giết nơi chân trời càng lúc càng mãnh liệt, sự dũng mãnh của ma binh vượt ngoài dự liệu của đại quân Trung Vực!

Đồng dạng!

Cũng ngoài dự liệu của đông đảo Đế Giả phía trên, lúc này bọn họ vừa ngăn cản công kích của Ma Thần, vừa lo lắng trao đổi:

“Lũ phế vật, cứ tiếp tục thế này, trong vòng một canh giờ nữa, chúng căn bản không thể công phá Ma Vực.”

“Không được, thực lực của Ma Thần này không ngừng tăng vọt, Ma Vực không phá, chúng ta đều phải bỏ mạng.”

Tất cả Đế Giả đều phần nộ gầm lên.

Lúc này chiến đấu trên không trung đã hoàn toàn dựa vào Đại tộc lão Phong gia chèo chống, một mình lão đã ngăn cản tám phần công kích của Ma Thần.

Nếu không!

Mười mấy vị Đế Giả bọn họ đều đã vẫn lạc!

Đại tộc lão Phong gia toàn thân khí huyết ngút trời, trong mắt tràn đầy phần nộ, lão không ngờ mình lại không phải là đối thủ của Chu Khung.

Lão càng không ngờ tới!

Với thực lực của đại quân Trung Vực, vậy mà không thể làm gì được đám thổ dân Ma Vực này, thật không thể tưởng tượng nổi!

Chương 954: Phân đà đến viện trợ 1

“Toàn thể võ giả Trung Vực nghe lệnh, phạm kẻ phá vỡ Ma Vực đại lục, Phong gia ta hứa ban ba danh ngạch Đế Giả.”

Giọng nói của Đại tộc lão Phong gia lần nữa vang vọng khắp trời đất.

Nhất thời!

Hít...

Vô số tiếng hít thở lạnh lẽo vang lên!

Từng võ giả đang quan sát đều chấn động, trước kia chỉ có một danh ngạch, bọn họ còn không muốn tranh giành!

Thế nhưng hiện tại!

Danh ngạch đã tăng lên thành ba, nếu bọn họ còn không tranh, vậy thì tu luyện võ đạo để làm gì!

“Các huynh đệ, tình hình hiện tại đã rõ ràng, đại quân Ma Vực đã là nỗ lực hết đà, nên đến lượt chúng ta ra tay.”

“Đệ tử Thần Vũ Tông, theo ta xuất kích, hủy diệt Ma Vực, các ngươi đều có thể nhận được vạn vạn tiên thạch ban thưởng.”

Một vị Thiên Tôn đỉnh phong phấn nộ quát.

Hắn lập tức dẫn dắt các đệ tử tinh anh của tông môn phóng về phía Ma Vực, trong mắt tràn đầy tham lam.

Không chỉ có hắn!

Những cường giả đang quan sát khác chỉ trong nháy mắt có đến tám phần đều lao ra, dù sao tình hình chiến đấu lúc này đã vô cùng rõ ràng!

Đại quân Ma Vực tuy rằng cản được đại quân Trung Vực!

Nhưng dựa vào chính là ý chí chiến đấu điên cuồng, một khi bọn họ gia nhập, cho dù đại quân Ma Vực có lợi hại hơn nữa không thể nào chèo chống nổi.

Ma Vực!

Trong một tòa thành trì!

Tất cả sinh linh đều ngẩng đầu nhìn lên không trung, nơi đó đang hiện lên cảnh tượng chiến trường tại bốn phía biên giới!

“Haiz, Chu giáo chủ quả là cao thượng, đệ tử Ma Giáo cũng thật quá cao thượng, lão phu bội phục, bội phục...” Một lão già chống gậy nhìn cảnh tượng chiến đấu trên không trung, hai mắt đỏ hoe.

Mặc dù lão biết!

Ma Giáo làm như vậy cũng là vì sự phát triển của bản thân!

Nhưng hành động liều chết để giành lấy một con đường sống cho sinh linh Ma Vực như thế, khiến lão cảm thấy thật vĩ đại!

“Không ổn rồi, mau nhìn kia, lại có đại quân Trung Vực gia nhập, Ma Vực chúng ta còn chèo chống được nữa hay không?”

“Không xong, hiện giờ thực lực của Chu giáo chủ đại nhân hẳn là dựa vào Ma Vực chèo chống, nếu Ma Vực bị tổn hại, chắc chắn thực lực sẽ giảm sút.”

Tùng sinh linh nhìn cảnh tượng trên không trung, phần nộ găm lên.

Trong tầm mắt của bọn họ, lại có một toán lớn đại quân Trung Vực đang đánh về phía đại quân Ma Vực ở biên giới!

“Con bà nó! Chẳng lẽ chúng dám khinh Ma Vực ta không người sao? Mau, đi lấy đại đao của lão phu tới đây! Lão phu muốn đi trợ giúp các vị đại nhân Ma Giáo một tay!”

Lão già chống gậy nhìn tình hình trên không trung, tức giận đến mức ném luôn cây gậy đi, quát lớn với đứa cháu trai bên cạnh.

Cháu trai: Ông nội, ông đã già rồi!

Lão già: Cút! Lão phu còn trẻ lắm!

Cháu trai:???

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Một nam tử mặc áo bào đen bỗng đứng trên thành trì, hần chính là Đà chủ Cao Đạt của Thiên Hoang thành này!

“Tất cả đệ tử Ma Giáo nghe lệnh! Kẻ nào có tu vi từ Đại Thánh trở lên, lập tức đi theo bọn Đà chủ đến chiến trường chi viện!”

“Trận chiến này liên quan đến vận mệnh của Ma Vực chúng ta, nếu sau này Tổng đàn có trách tội, một mình Cao Đạt ta gánh vác hết!”

Dứt lời!

Cao Đạt lập tức phóng thẳng về phía chiến trường phía đông gần nhất!

Phía sau, hơn trăm tên đệ tử phân đà có tu vi Đại Thánh trở lên nhanh chóng đuổi theo, không một ai lùi bước.

Trong mắt bọn họ đều ngập tràn chiến ý, bọn họ là đệ tử Ma Giáo, dù chỉ là đệ tử phân đà!

Nhưng!

Hiện giờ Ma Giáo đang lâm vào khổ chiến!

Bọn họ sao có thể không đi? Cho dù phía trước nguy hiểm trùng trùng nhưng là đệ tử Ma Giáo, bọn họ không sợ hãi, không e dè!

Lúc này!

Không chỉ có Thiên Hoang thành!

Tất cả các vị Đà chủ của các thành trì trong Ma Vực đều đưa ra quyết định giống nhau, trong tình huống không có bất kỳ mệnh lệnh nào.

Họ dẫn đầu các đệ tử tinh anh của phân đà, nhanh chóng bay về phía bốn đại chiến trường. Trên đường đi, khi gặp nhau, chỉ cần nhìn nhau, bọn họ liền mỉm cười!

Chiến trường phía Đông!

Do đại quân Trung Vực ồ ạt gia nhập, cục diện vốn đã ổn định, lại một lần nữa thay đổi!

Giờ phút này!

Số lượng đại quân Trung Vực đã nhiều gấp ba lần đại quân Ma Vực, hơn nữa thực lực tổng thể còn mạnh hơn!

Cho dù đại quân Ma Giáo vẫn chiến đấu một cách điên cuồng nhưng dần dần đã bắt đầu xuất hiện dấu hiệu bại lui!

“Giết!”

“Phần thưởng sẽ thuộc về ta!”

Một tên Trung Vực Tôn Giả vung đao chém bay một tên Ma Binh Thiên Phu Trưởng, sau đó tiếp tục lao về phía trước

trăm mét.

Nụ cười trên mặt hắn gần như không thể kìm nén nổi nữa. Phải biết rằng hắn chỉ có tu vi Tôn Giả thất trọng, vốn dĩ không định tham gia vào trận chiến này.

Chương 955: Phân đà đến viện trợ 2

Nhưng!

Nào ngờ đại quân Ma Giáo đã có dấu hiệu bại lui!

Hắn không chút do dự, chỉ trong nháy mắt liền gia nhập chiến trường, một đường may mắn chém giết đến nhóm đầu tiên!

Chỉ cần hắn tiến thêm trăm mét!

Liền có thể tiến vào lãnh địa Ma Vực, khi đó cho dù hắn lập công lớn, ắt cũng được ban thưởng vài thanh Tôn binh đỉnh tiêm!

Ngay khi hắn còn đang mải mê tưởng tượng!

Một đạo kiếm quang xé trời trực tiếp hướng hắn chém tới, tốc độ nhanh đến mức hắn không kịp trở tay!

Xé rách!

Một trận tiếng xé rách vang lên!

Hắn lập tức bị trường kiếm chém thành mảnh nhỏ, hóa thành một quái thú kỳ dị, tắt thở tại chỗ.

Cùng lúc đó!

Một tiếng quát vang trời xuất hiện:

“Ma Giáo Thiên Hoang thành Đà chủ Cao Đạt, dẫn theo đệ tử đến đây trợ giúp!”

Ngay sau đó!

Chỉ thấy một hắc y Tôn Giả tay cầm trường kiếm, dẫn theo trên trăm đệ tử Đại Thánh cảnh xuất hiện trên chiến trường.

“Sương mù... Chết tiệt, các ngươi mau nhìn!”

Một cường giả Trung Vực một chương bức lui đối thủ, chỉ về phía chân trời run rẩy nói.

Các cường giả đại quân Trung Vực khác cũng nhao nhao đưa mắt nhìn về phía chân trời, tất cả đều thót tim.

Chỉ thấy từ phương hướng Ma Vực bay tới vô số bóng đen, từng tiếng quát vang vọng khắp chiến trường:

“Ma Giáo Phong Vũ thành Đà chủ Huyền Bân, dẫn theo đệ tử đến đây trợ giúp!”

“Ma Giáo Hắc Vương thành Đà chủ Khổ Hải, dẫn theo đệ tử đến đây trợ giúp!”

“Ma Giáo Thông Thiên thành Đà chủ Tịch Lệnh, dẫn theo đệ tử đến đây trợ giúp!”

“...”

“Các huynh đệ, viện binh của chúng ta đến rồi, vì Ma Giáo, vì Giáo chủ, giết!”

Hùng Bá một chương vỗ chết một cường giả Trung Vực, quay đầu nhìn vô số đệ tử phân đà đến trợ giúp, phấn khích gầm lên.

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Đệ tử Ma Giáo ngửa mặt lên trời gầm thét.

Thậm chí không ít đệ tử bắt đầu kích hoạt tiềm lực, thiêu đốt tinh huyết, vận dụng bí pháp để gia tăng thực lực.

Cùng với sự gia nhập của đệ tử các phân đà lớn!

Thế trận bại lui ban đầu đã xoay chuyển, thậm chí còn có dấu hiệu phản công Trung Vực.

Theo tất cả phân đà Ma Vực đến đây trợ giúp, chiến đấu trên bốn phương chiến trường đều bị lật ngược lại!

Đại quân Ma Giáo lại chiếm thế chủ động, tuy không đến mức phản sát Trung Vực đại lục nhưng cũng rõ ràng là thành thạo!

Đại quân Trung Vực ai nấy đều có nỗi khổ khó nói, đặc biệt là nhìn tình thế tốt đẹp muốn qua đây kiếm tiện nghi!

Chẳng những tiện nghi không kiếm được, bản thân còn rơi vào hiểm cảnh, đúng là kiểu trộm gà bắt thành còn mất nắm thóc!

Ngay lúc này!

“Giết! Giết! Giết!”

Một hồi tiếng hô vang trời lại từ phương hướng Trung Vực truyền đến!

Chỉ thấy phương xa Trung Vực lại xuất hiện mấy ngàn vạn đại quân, đang hướng phía Ma Vực lao tới, tất cả đều mang khí thế vô cùng cường đại!

Tu vi của chúng đều không kém gì Thánh Giả!

Đây chính là đại quân do đông đảo thế lực gần Sa Châu phái ra, bọn họ đều hiểu rất rõ!

Thực lực của Ma Vực mạnh mẽ như thế!

Một khi đã thành công đóng quân ở Sa Châu, vậy những thế lực phụ cận như bọn họ chẳng phải đều sẽ gặp tai ương hay sao!

Vì vậy!

Bọn họ còn không bằng thừa dịp có đông đảo đại quân Đế Giả trợ giúp, phái ra toàn bộ tinh nhuệ, nhất cử hủy diệt Ma Vực!

“Chớ hoảng sợ, chúng ta đến đây trợ trận, hôm nay nhất định phải diệt Ma Vực, để cho chúng biết, Trung Vực chúng ta lợi hại như thế nào.”

Đông đảo tướng lĩnh đại quân đến viện trợ đều hô lớn, trong giọng nói tràn đầy sát khí đầm máu.

Bởi vì nếu trận chiến này mà bọn họ thua!

Các thế lực khác cùng lắm thì rút lui, nhiều nhất là tổn thất một phần tinh nhuệ mà thôi, còn bọn họ mới là kẻ phải đối mặt với sự trấn áp của toàn bộ Ma Vực.

Giữa chiến trường!

Liên Sinh một mình một kiếm vẫn ép sáu đại Thiên Tôn không ngẩng đầu lên nổi!

“Ha ha ha!”

“Người tưởng chỉ có Ma Vực người mới có viện binh sao, viện binh Trung Vực ta cũng đã tới, hôm nay nhất định phải huyết tẩy Ma Vực.”

Một vị đỉnh cấp Thiên Tôn dốc toàn lực ngăn cản công kích của Liên Sinh, trong mắt tràn đầy phẫn hận!

Nghĩ hấn đường đường là một đại lão Trung Vực, vậy mà lại không làm gì được một tiểu tử chưa tới ngàn tuổi!

Còn bị y đè ra đánh!

Hơn nữa!

Vẫn là trong tình huống hấn cùng năm vị đỉnh cấp Thiên Tôn liên thủ, không đúng, một hơi trước vừa chết một tên, giờ chỉ còn bốn tên!

“Diệt trừ!”

Liên Sinh quát lớn.

Trường kiếm trong tay vung lên, lập tức áp chế bốn tên Thiên Tôn còn lại, sau đó trực tiếp chém về phía tên Thiên Tôn đang gào thét!

Nguy hiểm!

Tên Thiên Tôn kia lập tức cảm thấy lạnh toát người, vội vàng muốn ra tay ngăn cản, đáng tiếc đã muộn!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Thiên Tôn đỉnh cấp một đời: Tàn!

Bốn Thiên Tôn còn lại bừng tỉnh cơn mê, đồng loạt gầm lên giận dữ. Nhưng trường kiếm của Liên Sinh lại tiếp tục trấn áp bọn chúng!

Chương 956: Viện binh Ma Vực

Đồng thời!

Một đạo kiếm quang lóe lên, trực tiếp cuốn hai tên Thiên Tôn đỉnh cấp trong số viện quân vừa đến vào vòng chiến!

Vẫn là một người độc đấu sáu Thiên Tôn!

Vẫn là thế trận áp đảo hoàn toàn!

Lúc này, bốn Thiên Tôn kia tâm thần đại loạn:

Mẹ kiếp! Viện quân chưa tới thì người trấn áp bọn ta, viện quân đã tới rồi mà người vẫn trấn áp bọn ta, vậy chẳng phải viện quân đến uống công hay sao?

Theo sau là hàng vạn viện quân Trung Vực ào ạt kéo đến!

Thế cục bốn mặt chiến trường lại lần nữa xoay chuyển, đại quân Trung Vực lại bắt đầu tiến về phía biên giới Ma Vực!

Vạn mét...

Ngàn mét...

Trăm mét...

Ngay khi đại quân Trung Vực chỉ còn cách biên giới chưa đầy năm mươi mét, từ hướng Ma Vực lại xuất hiện ba bóng người.

“Khụ... khụ, thân già này tuy tàn tạ nhưng cũng có thể vì Ma Vực chém thêm vài tên địch.”

“Đất Ma Vực, há thể cho lũ chuột nhắt các người hoành hành! Hôm nay bọn tọ sẽ báo thù xưa!”

“Thân thể tàn phế, giữ lại cũng vô dụng, chỉ bằng tỏa chút nhiệt lượng cuối cùng, tiêu diệt đám phế vật Trung Vực.”

Ba giọng nói uy nghiêm vang vọng khắp đất trời, chính là Ô lão, Ma Tôn, và Thần Tôn ẩn mình dưỡng thương nơi biển cả!

Ba người nhìn nhau!

Chỉ trong nháy mắt, ba người phân ra ba hướng đông, tây, nam lao vút đi. Còn chiến trường phía bắc đã có Đại tể ti Vu tộc trấn giữ!

“Lôi Cô Tử Kim Chùy!”

“Ma Trấn Thiên Địa!”

“Thiên Thần Lâm Thế!”

Ba luồng công kích khủng khiếp đồng thời đánh thẳng vào ba mặt chiến trường, chỉ trong nháy mắt vô số cường giả Trung Vực bị nghiền nát thành tro bụi!

Cùng lúc đó!

Từ hướng Ma Vực lại truyền đến những tiếng gầm thét!

“Ma Vực Dương Châu Bát Hoang Tông, đến trợ trận diệt địch!”

“Ma Vực Thiên Châu Thượng Quan gia, đến trợ trận diệt địch!”

“Ma Vực Trung Châu Cửu Dương Thánh Đình, đến trợ trận diệt địch!”

“...”

Từng tiếng hô vang dội khắp chiến trường, rõ ràng là các thế lực lớn trong Ma Vực tự động đến trợ giúp!

Bọn họ đều hiểu rõ, Ma Vực không chỉ của riêng Ma Giáo, mà còn là của tất cả các thế lực nơi đây!

Có thể nói là: Vinh nhục cùng hưởng!

Nếu đại quân Trung Vực tràn vào Ma Vực, những thế lực bọn chúng cũng chẳng xong, thậm chí còn bị diệt môn!

Chi bằng theo Ma Giáo liều một phen, dù sao những gì Ma Giáo làm bấy lâu nay ở Ma Vực ai ai cũng rõ!

Tuy bá đạo, cường thế!

Nhưng!

Chỉ cần nộp cống phẩm đúng hạn, sẽ chẳng ai gây phiền phức, còn hơn khối kẻ tự xưng danh môn chính phái!

Cùng lúc đó!

Khắp bốn đại chiến trường đều có những người áo đen mang bốn loại mặt nạ khác nhau, tay lăm lăm chủy thủ không ngừng lướt qua!

Vô số cường giả Trung Vực ngã xuống dưới lưỡi chủy thủ, đó chính là đệ tử của bốn bộ Ma Giáo!

Thậm chí có cả Thiên Tôn đỉnh cấp cũng bị bốn vị Thủ tọa ra tay tru sát!

“Dùng ma thân ta, bảo vệ Ma Vực, giết!”

Một Ma binh Vạn phu trưởng gầm lên giận dữ, thân thể đầy thương tích bỗng chốc như được rót thêm vô tận lực lượng, đứng thẳng dậy!

“Dùng ma thân ta, bảo vệ Ma Vực, giết!”

“Dùng ma thân ta, bảo vệ Ma Vực, giết!”

“...”

Đệ tử Ma Giáo ngửa mặt gầm thét, liều mạng nuốt vào những viên đan dược kích hoạt tiềm lực!

Trong chốc lát!

Thực lực tổng thể của chúng tăng vọt, cộng thêm các thể lực Ma Vực gia nhập, đại quân Trung Vực hoàn toàn không chèo chống nổi.

“Mẹ kiếp, lũ điên, lão tử không đánh nữa!” Một gã cường giả Trung Vực kinh hãi trước những Ma binh điên cuồng trước mặt.

Hắn không chút do dự!

Xoay người bỏ chạy!

Hành động của hắn như châm ngòi cho phản ứng dây chuyền, khiến những cường giả Trung Vực khác cũng hốt hoảng chạy theo!

“Mẹ ơi, đừng giẫm lên ta, sắp chết dưới chân lũ khốn các ngươi rồi... Mẹ nó... đừng giẫm chỗ đó... á...”

Một gã cường giả Tôn Giả cảnh ngã sắp xuống, bị đồng đội giẫm đạp không thương tiếc, ngay cả chỗ hiểm không tha!

Chỉ trong hai hơi thở!

Vị Tôn Giả Trung Vực đáng thương bị giẫm chết thảm, hai mắt trợn trừng đầy vẻ không cam lòng!

Hắn nằm mơ không ngờ!

Bản thân đường đường là Tôn Giả, lại không chết trên chiến trường, mà chết dưới chân đồng đội.

Giờ phút này!

Nếu nhìn từ trên cao xuống!

Sẽ thấy đại quân Trung Vực ở bốn mặt chiến trường đều đang tan vỡ, chạy trốn tán loạn!

Dù võ giả Trung Vực rất mạnh nhưng thể lực lại hỗn tạp, mấy trăm thể lực đánh như quân rời rạc!

Hoàn toàn không phát huy được sức mạnh tập thể, lại thêm Ma Giáo chiến đấu liều chết như vậy!

Mới tạo nên cục diện phản công Trung Vực đại lục vang dội!

Phương xa!

Trong hư không!

Vài vị cường giả Trung Vực không tham gia chiến đấu, trông thấy cảnh tượng thảm thiết trên chiến trường bèn lộ ra vẻ vui mừng.

“Hay cho một đám, may mà bốn tọa không đi nhặt cái lợi nhỏ này, bằng không e đã bị giẫm chết từ lâu rồi.”

“Lũ đệ tử Ma Giáo này đánh nhau thật quá điên cuồng, từng tên từng tên một đều liều mạng cả.”

Chương 957: Đạn pháo Đế giả 1

“Xem ra Ma Giáo sắp thống nhất Ma Vực rồi, có thể thống nhất một phương đại vực, quả nhiên có chỗ hơn người.”

Vô số tiếng kinh hô vang lên giữa đất trời.

Tất cả bọn họ đều bị mức độ điên cuồng của đám đệ tử Ma Giáo dọa sợ, cho dù là Trung Vực có vô số thế lực lớn mạnh.

Bọn họ cũng chưa từng thấy thế lực nào có sức mạnh đoàn kết lớn đến như vậy, quả thực là mỗi một tên đệ tử đều liều chết không lùi bước.

Trên đỉnh trời!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chấn động khủng khiếp không ngừng vang vọng khắp bầu trời!

Chỉ thấy!

Ma Thần do Chu Khung hóa thành hai tay không ngừng đánh ra, từng tên Đế Giả như ruồi nhặng bị đánh bay ra ngoài!

Đồng thời!

Toàn thân Phong gia đại tộc lão tỏa ra hào quang chói lọi, tay cầm một khối Đế binh Diệt Thiên Ấn, không ngừng công kích Ma Thần!

Hơn nửa tinh lực của Ma Thần đều bị Diệt Thiên Ấn kiềm chế, bằng không mười mấy tên Đế Giả này giờ đã bỏ mạng rồi!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Phong gia đại tộc lão trực tiếp bị Ma Thần đánh bay mười vạn dặm, cổ gượng đứng vững trong hư không, sắc mặt trắng bệch!

Phụt!

Một ngụm máu tươi từ miệng lão phun ra!

“Sao có thể như thế, thực lực của ngươi sao lại tăng vọt nhanh đến vậy, sắp đạt đến Đế Giả thập trọng rồi.”

Phong gia đại tộc lão nhìn Ma Thần kinh hãi nói.

Sau đó lão như nghĩ đến điều gì, vội vàng nhìn xuống chiến trường bên dưới, vừa nhìn đã thấy không ổn, suýt nữa thì tức chết!

Chỉ thấy đại quân Trung Vực mà lão đặt hết hy vọng, không những không đánh vào Ma Vực, ngược lại còn bị truy sát đến mức chạy trốn chết!

Thật là mắt mắt xấu hổ đến tận trời xanh!

“Chúng ngươi hãy cứu giúp cho bản tộc lão mười hơi thở!”

Phong gia đại tộc lão quát lớn, nhanh chóng lùi về phía sau hai bước, khí thế toàn thân bùng nổ, hai tay nhanh chóng kết ấn.

Rõ ràng là muốn thi triển tuyệt chiêu!

“Được!”

“Được!”

Tất cả Đế Giả đều gật đầu đáp ứng.

Bởi vì bọn họ cũng nhìn thấy tình hình chiến trường bên dưới, trong lòng đều thầm lo lắng, gương mặt lộ vẻ bất an.

Họ không phải là lo lắng cho thương vong của đại quân Trung Vực bên dưới!

Đối với những Đế Giả Trung Vực như bọn họ mà nói, thế lực, đệ tử chỉ là vật ngoài thân, cho dù tất cả đều chết bọn họ cũng chẳng đau lòng!

Điều bọn họ quan tâm là bản thân mình!

Nếu đại quân Trung Vực thất bại, Ma Vực sẽ nhanh chóng ổn định, thực lực của Chu Khung cũng sẽ không ngừng tăng cường!

Hiện tại!

Bọn chúng đều bị Thần Ma Hoàn phong tỏa, căn bản không thể thoát ly!

Nếu thực lực của Chu Khung tăng vọt đến nửa bước Đại Đế, e là bọn chúng đều bỏ mạng nơi đây!

“Quý Đế Băng Quyền!”

“Thần Linh Tiên Thối!”

“Vạn Pháp Nhất Kích!”

Từng vị Đế Giả đều thi triển công kích mạnh nhất về phía Ma Thần.

Bọn chúng biết nhất định phải tranh thủ cho Phong gia đại tộc lão mười hơi thở, bằng không tất cả đều phải chết!

Bên kia!

Chu Khung nhìn đông đảo Đế Giả điên cuồng công kích mình, cùng với Phong gia đại tộc lão không ngừng kết ấn ở phía sau, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà mị:

“Giờ mới nghĩ đến liều mạng, muộn rồi!”

Với thực lực của đám Đế Giả này, nếu như lúc mới giao đầu đã liều mạng, hẳn cũng phải đau đầu không ít!

Đáng tiếc!

Bọn chúng đều chẳng dám liều mạng!

Thậm chí có vài tên chỉ giở chút bản lĩnh, căn bản không toàn lực xuất thủ, mỗi lần ra tay đều nấp sau lưng kẻ khác.

Đến lúc này!

Trận chiến đã kéo dài nửa canh giờ!

Ma Vực đại lục đã ổn định hơn phân nửa, linh khí, pháp tắc bên trong cũng tăng cường rất nhiều, theo đó thực lực của hắn cũng tăng vọt một bậc!

Có thể nói!

Chiến lực hiện tại của Chu Khung cho dù chưa đạt đến nửa bước Đại Đế, không còn chênh lệch quá xa!

“Đã các người sợ chết đến vậy, vậy bốn tọa sẽ nhân từ tiễn các người cùng nhau quy thiên, khắc... khắc... khắc...”

Chu Khung cười lớn một tiếng tà mị!

Hai bàn tay khổng lồ của Ma Thần đồng thời vươn ra, trực tiếp đánh tan mọi công kích, ma uy cuộn cuộn như muốn xé toang thiên địa!

Ầm! Ầm! Ầm...!

Tiếng nổ vang vọng khắp đất trời!

Tất cả công kích của mười mấy vị Đế Giả đều bị bàn tay Ma Thần đánh nát, bàn tay Ma Thần vẫn chưa dừng lại!

Hai bàn tay khổng lồ trực tiếp chụp về phía hai gã Đế Giả, tốc độ nhanh đến mức vượt qua cả giới hạn thời gian!

Nguy rồi!

Sắc mặt hai gã Đé Giả đều đại biến!

Lập tức thi triển bí pháp, muốn thoát khỏi ma trảo của Ma Thần, đáng tiếc bọn chúng lại nhận ra hành động của bản thân chậm chạp đến dị thường.

Thời Gian đại đạo!

Trong đầu hai gã Đé Giả phản phát nghĩ đến điều gì đó, lập tức kinh hãi đến mức run rẩy, hai mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng!

Ầm! Ầm!

Hai gã Đé Giả trực tiếp bị bàn tay Ma Thần tóm gọn!

Cùng lúc đó!

Phong gia đại tộc lão đang điên cuồng kết ấn với Diệt Thiên Ấn, miệng lầm bầm:

Chương 958: Đạn pháo Đệ giả 2

“Thiên địa âm dương, vũ trụ Tuần Tông, vạn pháp bất biến... Diệt thiên phá thế, đánh!”

Dứt lời!

Phong gia đại tộc lão phun một ngụm tinh huyết lên Diệt Thiên Ấn, phía trên Diệt Thiên Ấn lập tức tỏa ra vô lượng hào quang!

Một lão giả từ trên Diệt Thiên Ấn hiện ra!

Hắn chính là khí linh của Diệt Thiên Ấn, chủ nhân tiền nhiệm là một vị cường giả nửa bước Đại Đế của Viễn Cổ Phong gia!

“Chuyện gì, lại gọi lão phu ra?”

Lão giả vừa hiện thân liền nghi hoặc hỏi.

Phải biết, với tư cách là Đế binh đỉnh phong, cho dù ở Phong gia, địa vị của lão cũng rất cao, trừ phi là lúc cần thiết!

Đệ tử Phong gia căn bản sẽ không đánh thức lão, hơn nữa hiện giờ có thể đánh thức lão, toàn bộ Phong gia cũng chỉ có hai người mà thôi!

“Đừng hỏi, mau đánh nát cái vòng đen kia cho ta!”

Phong gia Đại tộc lão lo lắng gầm lên, chỉ Thần Ma Hoàn phong tỏa thiên địa phía trên mà quát.

Không sai!

Hắn để đông đảo Đế Giả tranh thủ thời gian, căn bản không phải vì thi triển bí pháp liêu mạng với Chu Khung!

Mà là để chạy trốn!

Lúc này giao đấu với Chu Khung, hắn bị Ma Thần đánh một chương, trực tiếp trọng thương!

Giờ hắn căn bản không phá nổi trận pháp phong tỏa này, chỉ có thể vận dụng bí pháp, khởi động Diệt Thiên Ấn!

“Tình huống gì thế này, sao ngươi lại để người ta đánh cho tàn phế thế này?”

Lão già nhìn Phong gia Đại tộc lão, nghi hoặc hỏi nhưng không do dự, trực tiếp đánh về phía Thần Ma Hoàn trên không trung.

Bởi vì lão nhìn ra Phong gia Đại tộc lão đã trọng thương cũng cảm nhận được uy áp khủng khiếp của Ma Thần phía sau.

Bởi vậy nhất định phải lập tức đánh nát kết giới này, thoát thân rồi tính tiếp!

“Muốn chạy?”

“Kẻ bôn tạc muốn giết, trong thiên địa vũ trụ này, chưa có kẻ nào chạy thoát!”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đất trời!

Sau đó!

Hắn trực tiếp ném hai Đế Giả trong tay về phía Diệt Thiên Ấn!

Vèo! Vèo!

Hai Đế Giả như đạn pháo bay ra, va chạm trực diện với Diệt Thiên Ấn!

Ầm! Ầm!

Hai tiếng nổ kinh thiên động địa!

Hàng tỷ dặm hư không chấn động không ngừng!

Oành...

Oành oành...

Kinh lôi hiện, huyết vũ lâm!

Đế Giả vẫn lạc, thiên địa bi ai!

Hai vị Đế Giả Trung Vực: Tàn!

Chưa xong!

Ma Thần lại vung đại thủ, Thời Gian pháp tắc tung hoành thiên địa, tóm lấy hai Đế Giả nữa, ném thẳng về phía Diệt Thiên Ấn.

Oành...

Oành oành...

Rồi Ma Thần lại tiếp tục...

Trong chốc lát!

Thật có thể nói là: Tuần hoàn lặp lại, sinh sôi bất tận!

Ầm...

Ầm ầm...

Thiên địa chấn động, vô số huyết vũ trút xuống không ngừng, từng trận từng trận nổi nhau!

“Sao có thể như thế được? Rốt cuộc đã có bao nhiêu vị Đế Giả vẫn lạc? Huyết Vũ này chẳng khác nào đang đổ xuống như mưa!”

“Chẳng lẽ chiến trường Trung Vực của chúng ta đã thất bại? Thực lực của Đông Vực đại lục giáng lâm kia lại cường

hắn đến thế sao?”

Từng vị cường giả Trung Vực ngẩng đầu nhìn dị tượng kinh khủng trên không trung, trên mặt đều là vẻ chấn kinh. Tuy bọn họ không đến chiến trường biên giới!

Thế nhưng!

Chỉ cần dựa vào dị tượng giữa thiên địa cũng có thể đoán ra, trận đại chiến này, e rằng Trung Vực bọn họ sắp đại bại!

Trên không trung Trung Vực!

Vèo!

Một vị Đế Giả đang na di với tốc độ cực nhanh bỗng nhiên dừng lại!

Hắn ngẩng đầu nhìn huyết vũ không ngừng rơi xuống từ trên trời, trong mắt toát lên một tia kinh hãi, thầm nghĩ:

“Khá lắm, đây là đã có bao nhiêu vị Đế Giả bỏ mạng? Chiến trường này quá mức nguy hiểm, không được, ta không thể đi.”

“Phải nghĩ ra một lý do thoái thác... Đúng rồi, cứ nói là bản thân đang bế tử quan, căn bản không biết chuyện gì xảy ra bên ngoài.”

Nghĩ đến đây!

Hắn không chút do dự, lập tức xoay người bay về hướng động phủ của mình, tốc độ còn nhanh hơn gấp mấy lần lúc đến!

Không chỉ có mình hắn!

Tất cả Đế Giả, Thiên Tôn vốn muốn đến trợ giúp trên không trung Trung Vực đều dừng lại, chín phần mười đều xoay người rời đi!

Dù sao thì!

Cho dù Đông Vực đại lục có thật sự đóng quân ở Sa Châu, đối với bọn họ mà nói không có ảnh hưởng quá lớn, cùng lắm là pháp tắc sẽ trở nên khan hiếm mà thôi!

Nguyên bản pháp tắc giảm bớt sẽ khiến một số Đế Giả trượt khỏi đế vị, có khả năng bọn họ sẽ liều mạng tranh đoạt nhưng hiện tại đã có biết bao nhiêu vị Đế Giả bỏ mạng rồi!

E rằng không dưới mười vị!

Thiếu đi mười vị Đế Giả này, cho dù tốc độ pháp tắc trôi đi nhanh hơn nữa cũng chẳng còn là chuyện gì to tát nữa!

Phật Châu!

Bên trong Đại Hùng Bảo Điện!

Năm trăm vị La Hán đứng ở hai bên, phía trên, Phật Chủ ngồi xếp bằng trên đài sen, tay nắm Phật Châu, khẽ tụng kinh Phật!

“Bẩm Thế Tôn, Đông Vực giáng lâm, chúng ta có nên phái người đi trấn áp hay không?”

Một vị lão tăng bước ra, chấp tay trước ngực hỏi.

“Chúng sinh bình đẳng, đây là cơ duyên của Đông Vực, Phật Tông không thể ngăn cản, nếu có người hỏi đến, cứ nói bốn tọa đang bế tử quan!”

Chương 959: Mười ba Đế vẫn lạc, Phong Đế đến

“Tình hình tu luyện của Phật Tử trong Phật Tháp như thế nào rồi? Có dẫn động đến Phật Tử?”

Phật Chủ mở to mắt, uy nghiêm phán.

“Bẩm Thế Tôn, kim thân Phật Tông hiện tại không có biến hóa nhưng tu vi Phật Tử đã đột phá đến Thiên Tôn tứ trọng.”

Lão tăng vội đáp.

Phật Chủ nghe xong khẽ gật đầu, chấp tay niệm kinh, sâu trong mắt lóe lên tia sáng dị thường, trầm nghĩ:

“Phong Đế, người có kế hoạch của người nhưng bản tông cũng có dự tính riêng, xem ai thành công trước!”

Biên giới!

Trên đỉnh trời!

Ma Thần hai tay lại chụp lấy hai vị Đế Giả ném về phía Diệt Thiên Ấn, đồng thời giẫm một cước về phía lão tổ Phong gia!

Ầm! Ầm!

Hai vị Đế Giả lập tức bị Diệt Thiên Ấn chấn thành tro bụi, đến nay mười bốn vị Đế Giả Trung Vực trên chiến trường đã vẫn lạc mười ba người!

Chỉ còn lại một mình lão tổ Phong gia!

Ầm!

Diệt Thiên Ân bị dư uy khủng khiếp đánh bay đến trước mặt lão tổ Phong gia, lão già khí linh phía trên đã suy yếu vô cùng!

Thậm chí trên Diệt Thiên Ân còn xuất hiện từng vết rạn nhỏ, rõ ràng đã chịu tổn thương nghiêm trọng!

“Sao có thể như thế!”

Lão tổ Phong gia nhìn tổn thương trên Diệt Thiên Ân, cùng huyết vũ đầy trời, trong mắt tràn đầy chấn động!

Mặc dù lão biết thực lực hiện tại của Chu Khung rất mạnh!

Nhưng không ngờ lại mạnh đến mức độ này, chỉ trong chốc lát đã liên tiếp diệt trừ hơn mười vị Đế Giả!

Thật sự là muốn nghịch thiên!

Dù là thời kỳ Thượng Cổ đại chiến cũng chưa từng có chuyện nhiều Đế Giả vẫn lạc trong một ngày như thế!

Nhưng!

Những thứ này đều không phải là điều quan trọng nhất!

Quan trọng nhất là: Lão cảm nhận được nguy hiểm đến tính mạng, ngẩng đầu nhìn một cái thấy Kinh Thiên Ma Cước đang nhanh chóng giáng xuống!

“Mẹ kiếp, đây là muốn đuổi tận giết tuyệt sao!”

Lão tổ Phong gia không dám do dự, lập tức bộc phát khí thế toàn thân đến cực hạn, thi triển bí pháp tổ truyền!

“Sinh Môn, khai mở!”

“Hư Môn, khai mở!”

“Tử Môn, khai mở!”

“...”

“Bát Môn cùng khai, thiên địa cúi đầu!”

Theo tiếng quát lớn của Phong gia đại tộc lão, khí thế trên người lão lại lần nữa bùng nổ, chỉ trong nháy mắt liền đạt đến cảnh giới nửa bước Đại Đế.

“Cho bốn tọa mở!”

Phong gia đại tộc lão trực tiếp phun một ngụm tâm huyết lên Diệt Thiên Ấn, trên ấn tức khắc tỏa ra hào quang kinh thiên!

Ngay sau đó!

Lão trực tiếp cầm Diệt Thiên Ấn, hung hăng nện về phía ma cước trên không trung, trong mắt tràn đầy vẻ kiên quyết!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp Trung Vực, dư chấn vô tận tản ra bốn phía, xé rách cả bầu trời!

Ước chừng hai nhịp thở!

dư chấn giữa thiên địa mới dần dần ổn định lại!

Chỉ thấy bàn chân Ma Thần đã hoàn toàn giáng xuống, cách đó trăm dặm, một lão già đang nửa quỳ trong hư không, không ngừng phun ra đé huyết.

Hóa ra!

Phong gia đại tộc lão đã mượn Diệt Thiên Ấn tranh thủ được chút thời gian, thi triển bí pháp dịch chuyển tức thời trăm dặm!

Còn Diệt Thiên Ấn!

Đã nằm dưới chân Ma Thần!

(Diệt Thiên Ấn: Mẹ kiếp, lão tử vừa được người triệu hồi, người đã vứt bỏ lão tử, thật đúng là vong ân phụ nghĩa!)

“Chưa chết!”

Chu Khung nhìn Phong gia đại tộc lão né tránh được một cước của mình, trong mắt lóe lên một tia hứng thú, không chút do dự muốn giẫm đạp xuống lần nữa!

“Mẹ kiếp!”

Phong gia đại tộc lão quỳ trong hư không, nhìn thấy ma cước lại muốn giáng xuống, trong lòng lập tức hoảng sợ!

Vội vàng hô lớn:

“Chu giáo chủ, việc này có lẽ là hiểu lầm, trước đây chúng ta hoàn toàn không biết các người là sinh linh Đông Vực.”

“Vẫn luôn cho rằng các người là kẻ xâm nhập từ thế giới khác, cho nên mới có hành động quá khích như vậy.”

“Hiện tại đã xác định Ma Vực chính là Đông Vực, Phong gia ta bằng lòng để Ma Vực đóng quân tại Sa Châu.”

Giọng nói hùng hồn của Phong gia đại tộc lão vang vọng khắp trời đất, giọng điệu tràn đầy vẻ cầu hòa, van xin tha thứ.

Lão đã suy nghĩ rất rõ ràng!

Tình hình hiện tại đã quá rõ ràng, mười bốn vị Đế Giả bên mình đã ngã xuống, chỉ còn lại một mình lão!

Mà thực lực của Chu Khung ở Ma Vực này lại có thể so với nửa bước Đại Đế, toàn bộ Trung Vực ngoại trừ gia chủ Phong gia ra, không ai có thể địch nổi.

Nhưng gia chủ Phong gia đang bế quan làm một việc cực kỳ quan trọng, căn bản không thể nào phân thân đến biên giới này!

Vì vậy!

Lão muốn trước tiên ổn định Chu Khung, chờ gia chủ xuất quan, muốn diệt Chu Khung chẳng phải dễ như trở bàn tay!

Người cho rằng là kẻ xâm nhập sao!

Thừa nhận Ma Vực đóng quân!

Chu Khung cười tà một tiếng, lạnh lùng nói:

“Địa vị của Ma Vực bốn tọa, há cần Trung Vực các người thừa nhận!”

Dứt lời!

Ma Thần đại cước lại giẫm ra!

“Không, tộc trưởng cứu ta!”

Phong gia đại tộc lão tuyệt vọng gào lên một tiếng, với thân thể trọng thương lúc này, hấn căn bản không thể nào né tránh công kích của Ma Thần đại cước.

Chương 960: Bị chơi xỏ 1

Ngay khi Ma Thần đại cước sắp giáng xuống!

Vù...!

Một trận không gian chấn động vang lên!

Sau đó, một nam tử mặc áo bào trắng, sắc mặt bá đạo trực tiếp hiện ra trước mặt Chu Khung, tay áo vung lên!

Vô tận pháp tắc, đạo lực trong thiên địa hiển hiện, trực tiếp vây khốn Ma Thần đại cước, khiến nó không thể giáng xuống nữa!

“Tộc trưởng, ngài rút cuộc cũng tới!”

Phong gia đại tộc lão nhìn nam tử áo bào trắng xuất hiện, lập tức thở phào nhẹ nhõm, trong mắt toát lên vẻ may mắn.

Hắn biết một khi tộc trưởng tới, vậy hắn chắc chắn sẽ không phải chết, uy thế gây dựng vô số năm qua!

Phong Đế nhìn thẳng Chu Khung, trong mắt lóe lên một tia dị sắc, trầm giọng nói:

“Hay cho một kẻ yêu nghiệt tuyệt thế, nếu ở thời kỳ Thượng Cổ, ngươi cũng có thể coi là có tư chất Đại Đế.”

“Bản đế là Phong gia tộc trưởng, Ma Vực của ngươi đã rơi vào Sa Châu, vậy Phong gia sẽ thừa nhận địa giới này.”

“Thả Phong gia đại tộc lão ra, chuyện hôm nay, Phong gia có thể coi như chưa từng xảy ra, ý ngươi thế nào.”

Lúc này!

Chu Khung nhìn Phong Đế đột nhiên xuất hiện cách mình trăm dặm, trong mắt cũng lóe sáng.

Phải biết rằng!

Hiện tại, trong phạm vi mười vạn dặm bị Thần Ma Hoàn phong tỏa, hẳn lại có thể lặng lẽ không một tiếng động tiến vào!

Đủ để chứng minh, thực lực của Phong Đế này rất khủng khiếp, ít nhất không chỉ đơn giản là nửa bước Đại Đế.

“Thả lão già vô dụng này? Chỉ bằng một đạo ý niệm phân thân của ngươi, có tin bốn tọa diệt luôn cả ngươi không.”

Giọng nói lạnh lùng bá đạo của Chu Khung vang vọng giữa thiên địa.

Lời nói ngông cuồng của Chu Khung vang vọng khắp đất trời, Phong gia đại tộc lão trong phút chốc ngây người, hai mắt trừng trừng nhìn Phong Đế.

“Sao có thể như vậy được? Hóa ra chỉ là một đạo niệm phân thân! Lão phu vậy mà không nhận ra!”

Phong gia đại tộc lão nhìn Phong Đế, lảo đảo trong miệng đầy vẻ không tin.

Sau khi được Chu Khung nhắc nhở, lão mới phát hiện vị tộc trưởng nhà mình đến đây căn bản không phải là bản thể, mà chỉ là một đạo niệm phân thân.

Nghĩ đến đây!

Lông tơ trên người Phong gia đại tộc lão lập tức dựng đứng, trong lòng không khỏi lo sợ, vạn nhất ý niệm phân thân của tộc trưởng không áp chế nổi Chu Khung, vậy lão thật sự tiêu đời rồi!

“Có phần thú vị đây, không ngờ Thiên Võ đại thế giới ngày nay lại có thể xuất hiện một yêu nghiệt như ngươi.”

“Không sai, hiện tại ta chỉ là một đạo ý niệm phân thân nhưng ngươi dám không nể mặt ta sao?”

Trong mắt Phong Đế đầu tiên là lóe lên một tia kinh ngạc, ngay sau đó khí thể toàn thân bộc phát, thiên địa linh lực chấn động dữ dội.

Thậm chí trên không trung, vô số đám mây đen ùn ùn kéo đến, tựa như chỉ cần Phong Đế nổi giận, thiên phạt sẽ lập tức giáng xuống.

Lúc này!

Nhìn dị tượng giữa đất trời, Chu Khung khẽ nheo mắt, hẳn cảm nhận được trên người Phong Đế có gì đó rất quen thuộc.

Tựa như việc hắn có thể khống chế Ma Vực, mượn lực lượng của Ma Vực để tăng cường thực lực, còn Phong Đế trước mắt lại có thể khống chế Trung Vực vậy.

“Xem ra tên Phong Đế này che giấu không ít bí mật, lại có thể khống chế cả Trung Vực, quả là không tầm thường!”

Chu Khung trầm nghĩ trong lòng.

Ma Thần không chút do dự, giơ chân đá thẳng về phía Phong gia đại tộc lão, đồng thời tung một quyền đánh về phía Phong Đế!

“Cái chết!”

Phong gia đại tộc lão sợ đến mức toàn thân run rẩy, vội vàng thiêu đốt tinh huyết, liều mạng chạy về phía Phong Đế.

Mẹ kiếp!

Sắc mặt Phong Đế chỉ trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo!

Hắn phát hiện tên Chu Khung này căn bản không theo lễ thường, người bình thường khi nhìn thấy một đạo niệm phân thân của hắn đã cường đại như vậy!

Dù không cung kính hành lễ thì ít nhất cũng phải nể mặt đôi chút chứ, chẳng lẽ hắn không sợ bản thể của mình đến tiêu diệt hắn sao?

Tuy nhiên, Phong Đế không dám chần chừ!

Vội vàng tung một quyền ra, đồng thời tay kia nhanh chóng kết ấn, tạo thành một kết giới phòng ngự khổng lồ bao phủ lấy Phong gia đại tộc lão.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp không gian, hư không bắt đầu sụp đổ, ngay cả Thần Ma Hoàn phong tỏa thiên địa cũng rung chuyển dữ dội.

Một lúc lâu sau!

Mọi thứ giữa đất trời mới dần khôi phục lại bình tĩnh!

Chỉ thấy thân hình Phong Đế đã trở nên mờ ảo, dường như có thể tiêu tán bất cứ lúc nào!

Còn Phong gia đại tộc lão được Phong Đế bảo vệ lại trực tiếp ngất xỉu, trên mặt vẫn còn hiện rõ vẻ sợ hãi tột bậc.

“Tốt, người rất tốt, dám không nể mặt bản đế như vậy, chuyện hôm nay chưa xong đâu, người hãy chờ đấy!”

Phong Đế nhìn Chu Khung, lạnh lùng nói.

Nói xong!

Trực tiếp ném Phong gia đại tộc lão đang thoi thóp trong tay xuống, Phong Đế muốn giải tán ý niệm phân thân này.

Nhưng vào lúc này!

Giọng nói cười tà của Chu Khung bỗng nhiên vang lên bên tai hắn!

Chương 961: Bị chơi xỏ 2

“Phong Đế, sao ngươi không muốn cứu lão già của ngươi nữa, bọn tọa vừa rồi chỉ nói đùa với ngươi thôi, thật là chẳng biết đùa.”

Phong Đế:???

Phong Đế vừa định giải trừ ý niệm phân thân, nghe vậy lập tức dừng lại, nhìn Chu Khung với vẻ mặt phẫn nộ.

Nói đùa!

Nhà ngươi nói đùa mà ra tay đánh người ta gần chết thế này ư!

Nhưng hắn không phản bác, dù sao Phong gia đại tộc lão đối với hắn mà nói vẫn còn chút tác dụng, có thể cứu được thì vẫn nên cứu.

“Nói đi, muốn thế nào mới chịu thả lão ta.”

Phong Đế chỉ vào Phong gia đại tộc lão, lạnh lùng nói.

Chu Khung nhìn Phong Đế, thấy hắn phẫn nộ mà không dám phát tác, nụ cười trên mặt càng thêm sâu!

Cảm giác muốn động đến mình mà không làm gì được này!

Phải nói thế nào nhỉ!

Ừm, thật sự là rất sáng khoái!

“Lão già này tuy có phần tu vi nhưng cũng làm lãng phí không ít thời gian của bọn tọa, không cần nhiều, mười kiện Đế binh.”

Chu Khung nhìn Phong Đế, tà mị cười nói, phảng phất mười kiện Đế binh trong miệng hắn chỉ là mười viên tiên thạch tầm thường!

Mười kiện Đế binh!

Phong Đế nghe Chu Khung nói xong, sắc mặt lập tức biến đổi, trong mắt lóe lên tia phẫn nộ, quát:

“Người dám đùa giỡn bản đế! Đế binh trân quý biết bao, mười kiện Đế binh là điều không thể, nhiều nhất là năm kiện!”

Chu Khung: “Thành giao!”

Phong Đế:???

Phong Đế nghe Chu Khung đồng ý dễ dàng như vậy, trong lòng bỗng dâng lên cảm giác mất cân bằng, hắn cảm thấy hình như mình đã ra giá quá cao!

Nhưng mà!

Nhìn thoáng qua Phong gia đại tộc lão, trong mắt Phong Đế lóe lên tia kiên quyết, Đế binh tuy trân quý nhưng nội tình của Phong gia không phải tầm thường.

Ít nhất năm kiện Đế binh, đối với Phong gia mà nói, chỉ là đau lòng một chút, còn chưa đến mức tổn thương nguyên khí!

Huống hồ, ở thời kỳ Thượng Cổ, Phong gia cũng đã “thu thập” được không ít Đế binh của những vị Đế Giả vẫn lạc!

Vù...!

Chỉ thấy Phong Đế phát tay, năm món binh khí tỏa ra hào quang chói lọi bay đến trước mặt Chu Khung, trong đó có ba món là đại ấn.

Chu Khung đưa tay tiếp nhận năm kiện Đế binh, trong mắt toát lên vẻ hài lòng, đối một lão già tàn phế lấy năm kiện Đế binh, quả thực quá hời.

Hơn nữa!

Phong Đế nào biết rằng!

Hắn đã sớm thi triển Linh Hồn áp chế lên người Phong gia đại tộc lão, khi đối diện với hắn, lão ta đừng nói là ba phần, ngay cả một phần thực lực không phát huy ra nổi!

“Cút!”

“Bồn tọa chờ mong gặp mặt bản thể của ngươi, tin tưởng ngày đó chẳng mấy chốc sẽ đến.”

Chu Khung thu hồi năm kiện Đế binh, lạnh lùng nói với Phong Đế, trong hai tròng mắt hiện lên từng đạo sát ý.

“Bản đế cũng chờ mong, hi vọng đến lúc đó ngươi còn có thể can rở như thế.”

Phong Đế lạnh giọng đáp trả, sau đó trực tiếp nắm lấy Phong gia đại tộc lão xoay người biến mất trên không trung.

Lúc này!

Bốn phía chiến trường!

Đại quân Ma Giáo sau khi trải qua hai đợt viện binh, đã bắt đầu triệt để áp chế đại quân Trung Vực!

Nguyên bản đại quân Trung Vực còn đang ngoan cường chống cự nhưng từ sau khi trên bầu trời liên tục giáng xuống mưa máu!

Sinh linh Trung Vực liên sụp đổ, bọn họ cảm giác nhân sinh quan của mình đều bị đảo lộn, Đế Giả vậy mà lại có thể vẫn lạc nhanh như vậy.

Ầm!

Một tiếng chấn động!

Chỉ thấy Thần Ma Hoàn phía trên bầu trời biến mất!

Đồng thời một bóng người bá đạo mặc chiến bào Ma Đế, đầu đội Ma Đế quan, chân đạp Ma Đế hài xuất hiện trong mắt tất cả sinh linh!

Hít...

Tất cả sinh linh đều hít vào một ngụm khí lạnh!

“Khá lắm, chư vị nhớ rõ vừa rồi có mấy trận mưa máu giáng xuống không, chẳng lẽ mười bốn vị Đế Giả đều tử trận rồi sao?”

“Làm sao có thể, Phong gia đại tộc lão chính là Đế Giả cửu trọng thiên, hãn làm sao có thể biến mất không thấy đâu được?”

“Thật bá đạo! Chúng ta mau chóng rời khỏi đây thôi, bảo vật dù tốt cũng phải có mệnh hưởng.”

Các cường giả Trung Vực nhao nhao hô lớn.

Tất cả đều điên cuồng chạy trốn về phương xa, hoàn toàn không còn chút ý định tiếp tục chiến đấu!

Trên chiến trường bốn phía!

Vô số đệ tử Ma Giáo ngẩng đầu nhìn bóng người khí phách trên bầu trời, trong mắt tràn đầy vẻ sùng bái!

Đây chính là Giáo chủ vô cùng bá đạo của bọn họ!

Đây chính là vị Giáo chủ một mình trấn áp mười bốn vị Đế Giả!

Đây chính là Giáo chủ đại nhân cho dù một tay nâng Ma Vực này, vẫn vô địch thiên hạ!

“Giáo chủ đại nhân vô địch!”

Một vị vạn phu trưởng ngựa mặt lên trời hét lớn, dẫn tới các đệ tử Ma Giáo khác cùng sinh linh Ma Vực đều đồng thanh hô to:

“Giáo chủ đại nhân vô địch!”

“Giáo chủ đại nhân vô địch!”

Tiếng gầm kinh thiên động địa, khiến hư không trong phạm vi ức vạn dặm chấn động không thôi!

Hàng vạn sinh linh Trung Vực đang chạy trốn đều hoảng sợ tăng tốc, lo lắng bị đệ tử Ma Giáo truy sát!

Chương 962: Ma Long Đế bị chửi mắng 1

Trên kia!

Chu Khung đứng ngạo nghễ giữa không trung, ánh mắt sắc bén khóa chặt một vị trí, lạnh lùng quát:

“Lăn ra đây cho ta!”

Âm ba cuồng bạo gào thét, càn quét hư không, vạn vật vỡ vụn, ngay cả đạo lực cũng run rẩy trước uy thế khủng khiếp!

Vù...!

Một thân hình cao lớn hiện ra!

Khí thể ngút trời tỏa ra từ thân hình kia khiến người ta kinh hãi, tu vi hiển nhiên không kém gì Đại trưởng lão Phong gia!

Hắn chính là Ma Long Đế, một trong những cường giả đỉnh cao Đế Giả cửu trọng cũng là một trong những kẻ mạnh nhất Trung Vực!

Lúc này!

Ma Long Đế nhìn Chu Khung, ánh mắt nghiêm nghị, hắn có thể cảm nhận được khí phách vô tận và thực lực kinh khủng tỏa ra từ người đối phương.

“Tại hạ Ma Long Đế, bái kiến Chu giáo chủ. Hôm nay đến đây không phải muốn gây sự với ngươi.”

“Mà là vì tại hạ cảm nhận được khí tức đồng tộc, nên mới đến tìm kiếm, mong Chu giáo chủ chớ hiểu lầm.”

Ma Long Đế chỉ tay về phía Tổng đàn Ma Giáo.

Hắn vốn đang bế quan, tuy cảm nhận được Ma Vực giáng lâm nhưng cũng chẳng muốn quản!

Thế nhưng!

Sau khi Ma Vực ổn định, hắn bỗng cảm nhận được khí tức đồng tộc, vì vậy vội vàng chạy đến.

Đồng tộc?

Chu Khung nghe vậy, ánh mắt lóe lên tia thích thú, phất tay một cái, Ma Long Phi Liễn trong Tổng đàn Ma Giáo lập tức bay lên.

Rống! Rống! Rống!

Chín đầu Ma Long gầm thét kéo phi liễn lao về phía biên giới!

Lúc này, sau khi được nâng cấp, thực lực chín đầu Ma Long đều đã đạt đến Thiên Tôn cảnh!

Tốc độ nhanh kinh người, chỉ trong nháy mắt đã đến bầu trời biên giới, cách Ma Long Đế trăm dặm.

Trên phi liễn!

Ma diễm cuộn cuộn, huyết sát ngập trời, tựa như xe ngựa của Ma Thần xuất tuần, hai bên phi liễn treo một cặp câu đối:

Chư thiên vạn đạo, hãy kính nhường bốn tọa! Vũ trụ minh mông, bốn tọa độc tôn!

“Mẹ kiếp!”

Nhìn thấy câu đối trên phi liễn, đám cường giả Trung Vực chưa kịp chạy xa đều kinh hãi!

“Khá lắm, câu đối này ngông cuồng đến mức nào, chẳng lẽ chỉ có thần mới dám nói ra những lời này sao?”

“bá đạo thật! Chẳng trách có thể một mình trấn áp mười bốn vị Đế Giả, chỉ riêng câu đối này đã khiến ta được mở rộng tầm mắt.”

“Không ngờ trong thiên địa này còn có kẻ bá đạo đến thế, đáng tiếc vì sao không sinh ra ở Trung Vực.”

Vài tên cường giả Trung Vực thốt lên đầy hâm mộ và rung động, nào phải bọn họ chưa từng trải sự đời!

Thật sự câu đối này quá mức ngạo mạn!

Dù là Thiên Võ Đại Đế năm xưa, uy áp muôn địch trong thiên hạ cũng chưa chắc dám viết ra câu đối ngông cuồng thế này!

Trên chín tầng trời!

Ma Long Đế run lên bần bật nhưng chẳng phải vì câu đối kia, hắn căn bản chẳng để ý đến nó, mà là đang nhìn chăm chăm vào chín con Ma Long.

“Sao có thể như vậy, huyết mạch chúng nó còn tinh thuần hơn cả ta, chẳng lẽ ta không phải là giới hạn của huyết mạch Ma Long hay sao?”

“Chẳng lẽ ta là tạp chủng? Không được, Ma Long thuần huyết như thế này sao có thể đi kéo xe cho kẻ khác, tuyệt đối không thể.”

Ma Long Đế trầm nghĩ.

Sau đó, hắn nhìn thẳng vào Chu Khung, hít sâu một hơi, cố gắng dùng giọng điệu ôn hòa nhất mà nói:

“Chu giáo chủ, bốn vương có việc muốn nhờ, chín con Ma Long này cùng bốn vương vốn là đồng tộc, mong Chu giáo chủ nể tình mà ân xá.”

“Đề tỏ lòng thành, bốn vương nguyên dâng tặng một món Đê binh, đồng thời sẽ bắt chín con Hồ tộc Thiên Tôn đỉnh phong để kéo xe cho ngài.”

Nói đoạn!

Ma Long Đế nhìn Chu Khung với vẻ mặt mong đợi, nào phải hần chưa từng nghĩ đến việc trực tiếp ra tay cướp đoạt!

Nhưng hần có thể cảm nhận được!

Nếu hần thật sự làm vậy, e là hôm nay sẽ gặp phải đại họa, thậm chí có thể vẫn lạc tại đây!

Đê binh!

Chín tên Hồ tộc Thiên Tôn đỉnh phong!

Nghe Ma Long Đế nói xong, Chu Khung khẽ cười tà, chậm rãi đưa một tay ra.

Hô!

Thấy động tác của Chu Khung, Ma Long Đế mừng rỡ, cho rằng Chu Khung đã đồng ý điều kiện của mình!

Hần không chút do dự!

Ma Long Đế lập tức lấy ra một món Đê binh phẩm cấp không tồi, đưa đến tay Chu Khung:

“Đa tạ Chu giáo chủ tác thành, chín tên Hồ tộc Thiên Tôn đỉnh phong kia, trong vòng ba ngày, bốn vương nhất định sẽ đưa đến!”

Vừa dứt lời!

Ma Long Đế định bay về phía cỗ xe nhưng lại bị Chu Khung phát tay chặn lại!

Chỉ thấy Chu Khung cất Đê binh đi, cười tà nói:

“Đế binh thì ta đã nhận, đáng tiếc đám Ma Long kia lại không muốn đi theo ngươi. Hay là ngươi lấy thêm một món nữa, ta sẽ thay ngươi khuyên nhủ chúng.”

“Ngươi...!”

Nghe Chu Khung nói vậy, Ma Long Đế tức giận đến mức mặt đỏ bừng, gầm lên:

“Các hạ chê cười bọn đế sao?”

“Làm càn!”

“Bọn tọa nhất ngôn cửu đỉnh, đã thu Đế binh của ngươi cũng đã hỏi ý Ma Long giúp ngươi rồi.”

“Bọn hãn không muốn đi theo ngươi là chuyện của ngươi, còn dám nói năng bừa bãi, đừng trách bọn tọa diệt ngươi.”

Chương 963: Ma Long Đế bị chửi mắng 2

Chu Khung lạnh mặt, khí thế bùng nổ, Ma Vực lập tức sấm sét giăng đầy, uy thế khủng khiếp khiến cả thiên khung cũng phải run rẩy.

“Tốt lắm, vậy bốn đế hỏi lại một lần nữa!”

“Chín tên các người nghe cho kỹ, bốn đế là Ma Long Đế, chủ nhân của Ma Long Châu, Trung Vực. Nếu bằng lòng đi theo bốn đế,

Bốn đế có thể giúp các người đột phá đến Thiên Tôn đỉnh phong, thậm chí là Đế Giả không phải không thể, từ nay về sau không cần phải kéo xe nữa, các người thấy thế nào?”

Ma Long Đế nói với chín con Ma Long, khí thế tỏa ra, thực lực rõ ràng còn mạnh hơn cả lão tổ Phong gia.

Hắn cố ý làm vậy, chính là muốn cho chín con Ma Long biết, chỉ cần bọn chúng bằng lòng đi theo hắn, hắn có thể bảo vệ bọn chúng.

Đáng tiếc!

Chưa đầy một hơi thở sau, hắn đã ngậy người!

Chỉ thấy chín con Ma Long đều nhìn Ma Long Đế với vẻ khinh thường, như thể đang nhìn một tên hề nhảy nhót.

Ma Long Nhất: “Xấu xí như vậy mà còn muốn đẹp lòng người khác!”

Ma Long Nhị: “Còn đi theo người, đi theo người thì vinh quang gì hơn kéo xe cho Giáo chủ, đúng là ếch ngồi đáy

giếng.”

Ma Long Tam: “Ta nói này lão già, hay là người kéo xe cùng chúng ta đi, cho người vị trí lão Thập.”

Ma Long Tứ: “Thôi đi, chỉ với chút huyết mạch tạp chủng của hần, có tư cách gì mà kéo xe cho Giáo chủ đại nhân.”

“...”

Từng lời lẽ đầy nhục mạ không ngừng truyền vào tai Ma Long Đế, khiến khí huyết hần cuộn cuộn dâng lên.

Suýt chút nữa là phun ra một ngụm máu tươi!

Mẹ kiếp, kéo xe mà còn kéo ra vinh quang, bản đế muốn kéo xe cùng còn không xứng, lời này thật quá đáng giận!

“Hừ!”

Ma Long Đế hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi, hần biết ở lại đây cũng chỉ tự rước lấy nhục mà thôi!

Đường đường là một Đế Giả đỉnh cấp!

Vốn định đến cứu vớt đồng tộc, không ngờ chẳng những không cứu được, còn mất đi một kiện Đế binh!

Không chỉ vậy!

Còn bị chính đồng tộc của mình sỉ nhục một trận, Ma Long Đế thậm chí còn nghi ngờ hôm nay mình ra ngoài có phải quên xem phong thủy hay không.

Thiên Ma điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, bên trái là Liên Sinh người mặc áo bào đỏ, bên phải là Đại Bạch đang không ngừng loay hoay chơi đùa với cung ná.

Phía dưới, cao tầng Ma Giáo phân biệt đứng ở hai bên, toàn thân tràn ngập huyết sát, chiến ý vẫn chưa tiêu tán!

“Bẩm Giáo chủ, lần này đệ tử tổng đàn Ma Giáo, Chiến Đường Ma Binh, đệ tử phân đà đều tổn thất không ít.”

“Trong đó, đệ tử các đại thế lực Ma Vực đến đây trợ giúp cũng tổn thất không ít, Thần Tôn đã ở bên bờ dầu hết đèn tắt.”

Lý Trường Sinh bước ra, cung kính khom người bẩm báo với Chu Khung, trong ánh mắt lóe lên tia phẫn nộ.

Không chỉ mình hấn!

Lúc này, tất cả cao tầng Ma Giáo đều phẫn uất ngút trời, bọn họ đều phẫn nộ trước tổn thất nặng nề của các đệ tử Ma Giáo!

Phải biết rằng!

Từ khi Ma Giáo sáng lập đến nay, chưa từng có lần nào tổn thất nhiều đệ tử như vậy, điều này khiến bọn họ phẫn nộ đến cực điểm!

Chỉ hận không thể lập tức đánh vào Phong gia, diệt trừ thế lực khiến đệ tử Ma Vực chết thảm thương như vậy.

Thế nhưng!

Bọn họ đều biết rõ!

Ở Ma Vực, bọn họ còn có thể chống lại Phong gia nhưng một khi đã tiến vào đại bản doanh của Phong gia, Ma Giáo sẽ mất đi ưu thế!

Nhưng!

Bọn họ không hề nản lòng thoái chí!

Phong gia dù sao cũng là gia tộc đỉnh cao tồn tại từ thời viễn cổ, còn Ma Giáo bọn họ quật khởi chưa đến trăm năm!

Tất cả đệ tử Ma Giáo đều tin chắc rằng!

Chỉ cần cho bọn họ thời gian, không cần đến mấy chục năm, Ma Giáo nhất định có thể diệt trừ Phong gia, trở thành thế lực mạnh nhất đại lục này!

Phía trên!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, nhìn khí thế ngút trời của các cao tầng Ma Giáo phía dưới, trầm nghĩ:

“Quả nhiên đều là thiên mệnh chi tử, trải qua một trận đại chiến mà chẳng những không bị thương tổn, ngược lại tu vi còn tăng tiến.”

Chỉ thấy!

Sau trận đại chiến này, tu vi của các cao tầng Ma Giáo phía dưới đều đột phá, thậm chí tu vi của Lý Trường Sinh còn trực tiếp tăng lên hai tầng!

Các cao tầng Ma Giáo khác cũng đều tăng lên một tầng tu vi, có thể nói là đã phát huy khí vận của thiên mệnh chi tử đến cực hạn!

“Lần này Ma Giáo tiến vào Trung Vực, tất cả các đệ tử đều lập công.”

“Cao tầng mỗi người thưởng ba mươi viên Đế đan, đệ tử cảnh Tôn Giả thưởng ba viên Đế đan, đệ tử cảnh Thánh Cảnh thưởng một viên Đế đan.”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đại điện.

“Tuân lệnh!”

Phương Càn cung kính đáp.

Là Điện chủ Đan Điện, hẳn biết rõ đan dược ban thưởng sẽ do Đan Điện cung cấp, đồng thời cũng biết với số lượng ban

thường lớn như vậy, Đan Điện căn bản không thể nào đáp ứng nổi!

Nhưng mà!

Chương 964: Phát thưởng, Cứu Thần Tôn

Phương Càn cũng chẳng hỏi làm thế nào, bởi chuyện này rất đơn giản, Ma Giáo đã đóng quân ở Trung Vực rồi!

Vậy chỉ cần đi cướp đoạt tài nguyên Trung Vực là được, dù sao thế lực phụ cận Sa Châu này, thế lực nào mà chẳng từng phái binh đánh Ma Giáo!

“Đa tạ Giáo chủ ban thưởng!”

Các cao tăng Ma Giáo nhao nhao khom người tạ ơn!

“Từ hôm nay, các thế lực trong Ma Vực được miễn trừ cống nạp trăm năm, đồng thời đem giọt thần tủy này đưa cho Thần Tôn.”

Chu Khung lạnh lùng nói, đồng thời phát tay ném một giọt thần tủy về một hướng trong đại điện.

Vù...!

Một nam tử mặc áo bào đen, mặt đeo mặt nạ hoàng kim xuất hiện, đưa tay tiếp nhận thần tủy, khom người nói:

“Tuân pháp chỉ!”

Nói đoạn, thân hình hắn chậm rãi tiêu tán giữa thiên địa!

“Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, hai người hãy dẫn ma binh đi một vòng đến các thế lực phụ cận Sa Châu, đòi chút tài nguyên.”

“Các cao tăng khác, hãy dẫn dắt đệ tử cố gắng tu luyện. Mười năm, bốn tọa muốn trong vòng mười năm, sẽ đứng trên

đỉnh phong của thế giới này.”

Chu Khung võ ghế, huyết sát toàn thân phóng lên tận trời, khí phách cuộn cuộn áp đảo cả đại điện!

Dường như hấn đẳng lâm đỉnh phong, chỉ là vấn đề thời gian!

Nghe Giáo chủ nói năng đầy khí phách, tất cả cao tăng Ma Giáo đều lộ vẻ mặt kích động, nhao nhao hét lớn:

“Thuộc hạ xin nghe lệnh, nhất định không để Giáo chủ thất vọng!”

Tiếng rống kinh thiên động địa, chấn động cả vòm trời, khiến cho toàn bộ sinh linh trong Ma Vực đều phải chú ý!

Hải Vực!

Trên một hòn đảo khổng lồ, từng dãy đại điện nguy nga tráng lệ dựng đứng, chính là trụ sở mới của Thần tộc!

Bên trong đại điện trung tâm!

Thần Tôn ngồi ngay ngắn ở chủ vị, khí tức toàn thân yếu ớt, tử khí tràn ngập, rõ ràng là đã sắp dầu hết đèn tắt.

Phía dưới, đông đảo cao tăng Thần tộc đều lộ vẻ mặt bi thương, đặc biệt là lão già áo bào trắng cầm đầu, hai mắt đỏ bừng.

“Chủ thượng, người không nên đi, càng không nên dùng bí pháp để tăng thực lực lên tới trạng thái đỉnh phong.”

“Ài, thân thể chủ thượng hiện tại đã bị bí pháp phản phệ, dầu hết đèn tắt, e là tuổi thọ không còn được một ngày.”

Các cao tăng Thần tộc bi thương nói.

Thần Tôn là trụ cột của Thần tộc cũng là tín ngưỡng của đệ tử Thần tộc, nếu hấn chết đi, Thần tộc cũng sẽ suy bại.

“Chớ bi thương, bốn tôn tung hoành Đông Vực mấy triệu năm, lúc trẻ từng tranh giành Thiên Kiêu Bảng, lúc già từng diệt trừ Đê Giả, đã không còn gì hối tiếc.”

“Sau khi bốn tôn chết, Thần tộc từ nay về sau sẽ nghe theo hiệu lệnh của Ma Giáo, các đệ tử ưu tú cứ đưa đến Ma Giáo tu luyện.”

Thần Tôn mở mắt, bình tĩnh nói, trong giọng nói không hề sợ hãi khi đối mặt với cái chết.

Dứt lời!

Khí thể trên người Thần Tôn bắt đầu nhanh chóng tiêu tán, càng ngày càng yếu ớt, ngay khi sắp hoàn toàn biến mất!

Vù...!

Một trận chấn động vang lên!

Chỉ thấy một nam tử khoác áo bào đen, mặt đeo hoàng kim diện cụ đột ngột hiện thân giữa đại điện, tay áo phát lên, đánh ra một giọt kim sắc dịch thể bay về phía Thần Tôn.

Bộp!

Kim sắc dịch thể lập tức dung nhập vào trong cơ thể Thần Tôn!

“Bạo gan! Ngươi là kẻ phương nào dám cả gan... Mẹ nó...”

áo bào trắng lão già định chất vấn nam tử đeo hoàng kim diện cụ nhưng lời còn chưa dứt, thần sắc bỗng chốc đờ đẫn!

Chỉ thấy!

Theo kim sắc dịch thể dung nhập!

Thần Tôn vốn đã gần đến hồi vẫn lạc, khí thể trên người bắt đầu tăng mạnh, hơn nữa càng lúc càng cường thịnh!

Chưa đầy ba hơi thở!

Khí thể trên người Thần Tôn đã khôi phục đến hơn sáu phần, song nhãn mở ra, nhật nguyệt bên trong không ngừng luân chuyển!

“Chuyện này... sao có thể? Chủ thượng, người đã khôi phục rồi! Chủ thượng, người không phải chết, thật tốt quá, thật sự là quá tốt rồi!”

áo bào trắng lão già nhìn thấy Thần Tôn khôi phục, chỉ trong nháy mắt kích động đến mức nói năng lộn xộn, lời nói khó mà rõ ràng!

Lúc này!

Thần Tôn cảm nhận được trong cơ thể đã khôi phục sáu phần thực lực, trong song nhãn hiện lên một tia khó tin.

Nhìn nam tử đeo hoàng kim diện cụ trước mặt, trong đầu phảng phất nhớ ra điều gì, trầm giọng hỏi:

“Các hạ là đệ tử Ma Giáo tứ bộ?”

“Địa bộ thủ tọa Địa Nhất, phụng mệnh Giáo chủ, thấy công lao chinh chiến của ngươi, đặc biệt ban thưởng một giọt thần tủy.”

Địa Nhất nhìn Thần Tôn lạnh lùng nói, sau đó trực tiếp xoay người, biến mất khỏi đại điện.

Có thể nói là: Tới vô ảnh, đi vô tung!

Cứu người trong cơn nguy khốn, đoạt mạng trong vô hình!

Địa bộ thủ tọa!

Giáo chủ ban thưởng!

Thần Tôn nhìn Địa Nhất biến mất, trong song nhãn hiện lên một tia kích động, lập tức đứng dậy, về phía phía tổng đàn Ma Giáo cung kính khom người:

“Đa tạ Giáo chủ đại nhân ban thưởng!”

“Từ nay về sau, Thần tộc bằng lòng trở thành mũi kiếm của Ma Giáo, bốn tọa cũng bằng lòng vì Ma Giáo khai cương thác thổ, để báo đáp ân tình này!”

Chương 965: Thiên Kiêu bảng 1

Trụ sở Phong gia!

Àm!

Phong Đế trực tiếp ném Phong gia đại tộc lão xuống đất, sắc mặt âm trầm dị thường, tựa như tùy thời muốn bùng nổ!

“Khụ... khụ...”

Đại tộc lão Phong gia bị ngã liền bùng tỉnh, vội vàng ngẩng đầu quan sát tình hình xung quanh!

Khi nhận ra bản thân đã an toàn trở về trụ sở Phong gia, hần mới thở phào nhẹ nhõm, gương mặt lộ vẻ mừng rỡ!

“Phế vật! Mặt mũi Phong gia đều bị người vứt sạch rồi!”

Lời nói lạnh lùng của Phong Đế vang vọng khắp đại điện, khiến đại tộc lão Phong gia đang còn choáng váng lập tức dựng tóc gáy.

Hần vội vàng đứng dậy, cung kính hành lễ với Phong Đế, vẻ mặt thận trọng nói:

“Tộc trưởng, là tại hạ vô năng, không thể diệt trừ Đông Vực và Ma Giáo kia, nguyện nhận hết thảm trừng phạt.”

Phong Đế nghe đại tộc lão nói, trong mắt không một tia gợn sóng, lạnh giọng nói:

“Trừng phạt? Nếu không phải người còn chút tác dụng, bọn đế đã chẳng phí năm kiện Đế binh đến cứu người!”

“Từ hôm nay trở đi, ngươi hãy theo dõi nhất cử nhất động của Phật Tông cho ta, đặc biệt là lão lừa trọc Không Kiến kia.”

“Nếu bọn đế đoán không lầm, hắn đang muốn hồi sinh Phật Tổ năm xưa, dã tâm quả thật không nhỏ.”

Dứt lời!

Phong Đế lập tức xoay người, biến mất khỏi đại điện.

Sở dĩ hắn cứu đại tộc lão là vì muốn hắn giám sát Phật Tông, bởi vì hắn cảm nhận được kế hoạch của Phật Tông sắp thành công!

Một khi Phật Tông thành công trước hắn, chắc chắn sẽ phá vỡ kế hoạch của hắn, tạo thành trở ngại cho đại nghiệp của hắn!

Còn về phần Ma Giáo!

Phong Đế không hề lo lắng, bất kể Ma Giáo phát triển nhanh đến đâu, Chu Khung có yêu nghiệt đến nhường nào!

Muốn uy hiếp Phong gia cũng cần thời gian, mà kế hoạch của hắn không quá mười năm nữa sẽ thành công!

Đến lúc đó!

Thiên Võ đại thế giới sẽ không còn ai có thể chống lại hắn!

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên ngai vàng Ma Long, ánh mắt nhìn về phía giao diện hệ thống, nơi đó đang hiển thị: Đang tiến hóa!

“Đình, nhiệm vụ tiêu diệt Thiên Vận chi tử đã được nâng cấp, Thiên Vận chi tử được nâng cấp toàn diện thành Thế Giới Chi Tử.”

“Nhiệm vụ mới: Ký chủ hãy tiêu diệt Thế Giới Chi Tử, sau khi hoàn thành sẽ nhận được một gói quà lớn phiên bản nâng cấp, một viên Thế Giới Châu.

Chú thích: Thế Giới Chi Tử là sinh linh sở hữu khí vận đỉnh cao nhất một phương đại thế giới, được Thiên Đạo chú ý, cực kỳ hiếm hoi!

Nghe âm thanh của hệ thống, Chu Khung âm thầm gật đầu, hẳn đã đoán được sẽ có sự nâng cấp này!

Nếu không, chỉ với gói quà từ Thiên Vận chi tử, đối với Chu Khung hiện tại mà nói, đã không còn tác dụng gì!

“Hệ thống, cực kỳ hiếm hoi là bao nhiêu? Một phương đại thế giới có thể tồn tại mấy người như vậy?”

“Ký chủ, điều này không thể xác định, cùng một thời đại, một đại thế giới nhiều nhất chỉ có thể có hai Thế Giới Chi Tử, ít nhất là không có.”

Không có một ai!

Chu Khung nghe hệ thống đáp lại, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi, nếu Thiên Võ Đại Thế Giới này không có một Thế Giới Chi Tử nào.

Vậy chẳng phải trang hệ thống này thăng cấp vô ích, hiện tại ngay cả việc Chu Khung tiêu diệt Thiên Vận chi tử không còn hiệu quả.

Việc này chẳng khác nào phần mềm điện thoại được nâng cấp: Nâng cấp ra một đồng chức năng vô dụng, còn chức năng hữu ích thì bị loại bỏ!

“Hệ thống, đại thế giới này có Thế Giới Chi Tử không!”

“Ký chủ muốn đổi lấy câu trả lời này cần một ngàn vạn điểm phản diện.”

“Đổi!”

“Khấu trừ... Thật sao? ... Đỉnh, đổi câu hỏi thành công, tiêu hao một ngàn vạn điểm phản diện, ký chủ còn lại ba ngàn

sáu trăm vạn điểm phản diện, đáp án: Có!”

Nghe hệ thống khẳng định trả lời, Chu Khung thầm gật đầu, có Thế Giới Chi Tử là tốt rồi, nếu không hẳn thật sự muốn đập nát hệ thống!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bất tri bất giác Ma Vực đóng quân ở Sa Châu đã được ba năm, ba năm qua đại quân Ma Giáo liên tục quét sạch các thế lực xung quanh!

Vô số tài nguyên được vận chuyển về tổng đàn, luyện thành từng viên Đế Đan, sau đó lại phân phát cho các đệ tử xuất chinh!

Hình thành một vòng tuần hoàn hoàn hảo!

Đệ tử Ma Giáo càng đánh càng mạnh, thực lực cảnh giới cũng ngày càng tăng cao, chỉ vón vẹn ba năm!

Ba châu phủ lân cận Sa Châu!

Tất cả các thế lực đỉnh cấp, nếu không phải bất đắc dĩ phải dời đi, thì đều bị đại quân Ma Giáo tiêu diệt!

Chỉ trong nháy mắt!

Truyền thuyết về các vị cao tăng Ma Giáo bắt đầu lan truyền khắp Trung Vực, mà Thiên Kiêu Bảng ở Trung Vực không ngừng được làm mới!

Phật Châu!

Bên trong một tòa thành trì!

Vô số sinh linh tụ tập, trò chuyện cùng nhau, thỉnh thoảng lại liếc mắt nhìn bức tường bên cạnh!

“Lại đến ngày Thiên Kiêu Bảng được cập nhật hàng tháng, đạo hữu thử đoán xem lần này ai sẽ có tên trên bảng?”

Chương 966: Thiên Kiêu bảng 2

“Tại hạ không biết ai sẽ được lên bảng nhưng tại hạ biết Huyết Y Tu La chắc chắn vẫn đứng đầu bảng.”

“Chuyện này còn cần ngươi phải nói sao, từ khi Ma Vực xuất hiện, vị trí đầu tiên trên Thiên Kiêu Bảng vẫn luôn là hắn.”

Vô số tiếng bàn tán đầy ngưỡng mộ vang lên.

Mà bảng xếp hạng mà bọn họ đang nhắc tới, chính là Thiên Kiêu Bảng đã tồn tại ở Trung Vực ức vạn năm, yêu cầu: Tuổi tác dưới ngàn năm, thực lực từ Tôn Giả trở lên!

Hai yêu cầu hà khắc này, trực tiếp loại bỏ chín phần mười số thiên kiêu, có thể thấy được mức độ khốc liệt của bảng xếp hạng này.

“Nhanh tránh đường, bảng xếp hạng tới rồi!”

Một sinh linh đang đứng xem hét lớn, những người khác vội vàng tránh sang hai bên nhường ra một con đường rộng chừng một người!

Một tên đệ tử mặc áo choàng, nhanh chóng chạy đến trước tường thành, phát tay lấy ra một tấm bảng treo lên tường, cao giọng nói:

“Thiên Kiêu bảng đổi mới: Mời chư vị xem!”

Dứt lời!

Lập tức né tránh!

Sinh linh vây xem lập tức đưa mắt nhìn về phía bảng danh sách!

Chỉ thấy trên danh sách đầu tiên viết:

Tu La Huyết Y: Liên Sinh!

Thân phận: Đại tổng quản Ma Giáo!

Thực lực: Thiên Tôn lục trọng!

Chiến tích: Lúc hai vực đại chiến, một mình một kiếm diệt trừ tám vị Thiên Tôn đỉnh phong, nửa tháng trước khi thám hiểm Thiên Thần Phong, dưới sự truy sát của hung thú Đế Cảnh mà không bị thương.

Tê...!

Nhìn thấy chiến tích kinh khủng của Liên Sinh trên bảng danh sách, tất cả sinh linh vây xem đều hít vào một ngụm khí lạnh!

Có thể không bị thương dưới sự truy sát của hung thú Đế Cảnh, chẳng phải nói chiến lực của Liên Sinh đã sắp đạt tới Đế Cảnh rồi sao!

Sau đó, tất cả sinh linh lại tiếp tục quan sát!

Hạng hai Thiên Kiêu bảng:

Phật Tử: Liễu Ngữ!

Thân phận: Đệ tử thân truyền của Phật Chủ!

Thực lực: Thiên Tôn tứ trọng!

Chiến tích: Từng đánh chết ba Thiên Tôn Ma Thú đỉnh tiêm trong Địa Ma Quật, nửa năm trước khi luận bàn với cường giả Đế Cảnh, chèo chống được trăm hơi thở.

Thấy được tin tức của Liễu Ngữ, tất cả sinh linh vây xem đều không có bất kỳ biểu lộ gì, bởi vì nội dung bên trên không

có bất kỳ biến hóa nào!

Lại nhìn xuống!

Hạng ba:

Bạch Y Kiếm Thần: Bạch Hạo Thiên!

Hạng tư:

Huyết Sát Thần Thương: Ma Vô Đạo!

Nhìn đến hạng mười, tất cả những cái tên xuất hiện đều là tên của các đại cao tăng Ma Giáo!

Từ mười trở đi, thỉnh thoảng xen kẽ vài thiên kiều Trung Vực trước kia, những người khác vẫn là cao tăng Ma Giáo.

“Vô thảo, các ngươi mau nhìn, nơi này xuất hiện một cái tên mới, còn trực tiếp xuất hiện ở vị trí thứ bốn mươi.”

Một sinh linh dị tộc chỉ vào vị trí thứ bốn mươi trên bảng danh sách, há to miệng kinh hãi rống to.

Những sinh linh khác cũng đưa mắt nhìn sang, vừa nhìn không sao, lập tức khiến tất cả sinh linh đều giật mình.

Chỉ thấy!

Trên danh sách thứ bốn mươi viết:

Đan Võ Song Tuyệt: Phương Càn!

Thân phận: Ma Giáo Đan Điện Điện Chủ!

Thực lực: Thiên Tôn tam trọng!

Chiến tích: Nửa tháng trước một mình hủy diệt một phương thể lực Thiên Tôn đỉnh cấp, sinh sinh mài chết một vị Thiên Tôn đỉnh cấp.

Tê...!

“Hay cho một gã Phương Càn, lại là đệ tử Ma Giáo, mà đây là nhân vật nào vậy, sao bốn tóa chưa từng nghe danh trong hàng ngũ Ma Giáo cao tăng?”

“Bản tôn thấy cái tên này có phần quen tai, phải rồi, ta nhớ ra rồi, Phương Càn này là đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo.”

“Đúng vậy, nghe đồn hắn không chỉ thực lực cường đại, luyện chế đan dược càng là nhất tuyệt, ngay cả đan dược Đế Cảnh cũng có thể dễ dàng luyện chế,

Chư vị có biết Đan Các không? Nghe nói tất cả đan dược Đế cảnh bên trong đều là do một tay hắn luyện chế, quả là một vị tông sư đan đạo đỉnh cao.”

Một lão già như sực nhớ ra điều gì, vỗ mạnh vào đùi, vội vàng thuật lại những gì mình biết.

Đan Các!

Nghe lão già nói vậy, tất cả sinh linh đang vây xem đều chấn động trong lòng, hai chữ này bọn họ đã quá quen thuộc.

Phải nói rằng sau khi Ma Vực giáng lâm!

Cái gì nổi danh nhất?

Không phải Chu Khung với thực lực thông thiên, trực tiếp phong thần cũng chẳng phải mấy chục tên yêu nghiệt kia leo lên bảng xếp hạng Thiên Kiêu!

Mà chính là Đan Các!

Nghe đồn, chỉ cần người có đủ tài nguyên, là có thể mua được bất kỳ đan dược nào, ngay cả Đế Đan không ngoại lệ, hơn nữa còn không hạn chế số lượng!

Phải biết rằng!

Cho dù là Trung Vực rộng lớn, số lượng đan dược tông sư có thể luyện chế ra Đế Đan cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay,

đều là nhân vật được thờ phụng như trân bảo!

Loại đan dược bọn họ luyện chế ra, đều chỉ để cung cấp cho thể lực của mình sử dụng, Đế Đan lưu truyền ra ngoài ít đến đáng thương!

Bởi vậy!

Mỗi một viên Đế Đan đều là vô cùng trân quý, có thể gặp mà không thể cầu, đặc biệt là đối với những thể lực tầm trung!

Chương 967: Thiên Vũ thành xuất thế

Sự xuất hiện của Đan Các, chỉ trong nháy mắt đã phá vỡ giới hạn này, chỉ cần người có tài nguyên, Đế Đan muốn mua bao nhiêu cũng được!

Ba năm qua, tám phần thể lực ở Trung Vực, đều lén lút đến Ma Vực mua Đế Đan, hơn nữa số lượng còn không hề nhỏ!

Chính điều này đã tạo nên sự tăng trưởng vượt bậc về thực lực và nội tình của đệ tử Ma Giáo trong ba năm qua!

“Tồn tại như hắn, quả thật vô cùng trân quý, có thể luyện chế ra số lượng lớn Đế Đan như vậy, giá trị của hắn còn hơn cả một vị Đế Giả.”

Một cường giả dị tộc ung dung lên tiếng, trong giọng nói ẩn chứa một tia phần hận và khó hiểu!

Bởi vì!

Nếu có người như Phương Càn, các thể lực khác tất nhiên sẽ coi hắn như bảo vật mà bảo vệ, sao có thể để hắn tham gia chiến đấu!

Vậy mà Ma Giáo chẳng những để Phương Càn ra ngoài chiến đấu, còn để hắn một mình một ngựa tiêu diệt cả một thể lực, quả thực là gan to bằng trời!

(Phương Càn: Hay cho câu khá lắm, các người đúng là nghĩ nhiều rồi, đan dược đó nào phải ta luyện chế, mà là do đan linh mang ra.)

“Chu Khung, Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên, các người vậy mà không một ai bỏ mạng, hãy chờ đó, chúng ta sẽ sớm gặp lại.”

Trong góc, một lão tăng mặc tăng bào nhìn thấy tên của đám cao tăng Ma Giáo trên bảng danh sách, hai mắt liền lóe lên sát ý!

Hắn chính là Liễu Ngữ vừa mới từ Địa Ma Quật đi ra, lúc này tu vi đã đạt đến Thiên Tôn ngũ trọng!

Ngay khi Liễu Ngữ đang cân nhắc có nên ám sát Bạch Hạo Thiên trước hay không, trong ngực bỗng nhiên truyền đến một trận dao động!

Ông...!

Sau đó, một giọng nói vang lên trong đầu hắn!

“Liễu Ngữ, mau đến Thiên Hùng Bảo Điện, Thế Tôn triệu kiến!”

Hừ!

Liễu Ngữ hừ lạnh một tiếng, xoay người bay về phía trung tâm Phật Châu, mi tâm lóe lên tia sáng rồi lại nhanh chóng tan biến, miệng lẩm bẩm:

“Thế Tôn, hy vọng người đừng làm việc điên rồ, nếu không đừng trách Liễu Ngữ ta bất kính sư đồ.”

Lúc này!

Trong một vùng hư không phía nam Trung Vực!

Một tòa cổ thành nguy nga lừng lừng, pháp tắc cường đại cùng đạo lực không ngừng tỏa ra từ bên trong!

Khiến cho cả tòa cổ thành chìm trong màn che giấu, cho dù là cường giả Đế Cảnh đi ngang qua cũng khó lòng phát hiện ra!

Trên tường thành có khắc ba chữ lớn:

Thiên Võ Thành!

Không biết qua bao lâu!

Àm! Âm! Âm!

Cả tòa cổ thành bắt đầu rung chuyển dữ dội, vô tận đạo lực phía trên điên cuồng tuôn trào!

Khiến toàn bộ Trung Vực đều chấn động, vô số cường giả đều bị cảnh tượng này làm cho kinh hãi!

Tất cả đều hướng mắt về phía cổ thành!

Chỉ thấy một đạo quang mang chói lòa xé toạc thiên địa, một giọng nói uy nghiêm vang vọng khắp đất trời:

“Thiên Võ Thành mở ra, tất cả những ai có tu vi từ Thiên Tôn cảnh trở lên đều có thể tiến vào tranh đoạt cơ duyên, kẻ nào có biểu hiện xuất sắc nhất sẽ được bản đế ban thưởng.”

Âm thanh cuộn cuộn như sóng triều, khiến cho tất cả những ai có tu vi từ Thiên Tôn trở lên đều phải há hốc mồm kinh ngạc.

Phật Châu!

Trung ương Đại Hùng Bảo Điện!

Không Kiến vẫn luôn ngồi xếp bằng niệm kinh, bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt nhìn về phía Thiên Võ Thành, lẩm bẩm:

“Không ngờ Thiên Võ Đại Đế mất tích, Thiên Võ Thành lại có thể mở ra, chẳng lẽ là Phong gia giờ trò quỷ.”

“Nhưng Thiên Võ Thành xuất hiện cũng thật đúng lúc, có thể khiến thực lực của Liễu Ngữ nhi tăng thêm một chút.”

Nghĩ đến đây!

Không Kiến đưa mắt nhìn xuống đại điện, nơi Liễu Ngữ vừa bước vào, uy nghiêm nói:

“Liễu Ngữ nhi, Thiên Võ Thành đã mở ra, nơi đó có rất nhiều cơ duyên Thiên Võ Đại Đế để lại, con hãy theo bốn tọa đi một chuyến.”

“Tuân Thế Tôn pháp chỉ!”

Liễu Ngữ chấp tay trước ngực, cung kính đáp lời Không Kiến.

Nhưng nơi đây mắt lại thoáng hiện một tia khác thường, liếc mắt nhìn về phương hướng Ma Vực, thầm nghĩ:

“Chu Khung, người chắc chắn cũng sẽ đến đó, chúng ta sẽ sớm gặp lại thôi, và nơi đó cũng sẽ là mồ chôn của người.”

Cũng may Chu Khung không có ở đây, bằng không hẳn nhất định sẽ phát hiện cột sáng Thiên Vận trên đỉnh đầu Liễu Ngữ lại có màu vàng rực rỡ!

Đó chính là dấu hiệu đặc trưng của Thế Giới Chi Tử!

Phong gia!

Đại trưởng lão nhìn về phía Thiên Võ Thành, sắc mặt lập tức biến đổi, như thể vừa chứng kiến điều gì không thể tưởng tượng nổi.

“Không thể nào, Thiên Võ Thành sao có thể hiện thế được nữa, Thiên Võ Đại Đế rõ ràng đã... Chẳng lẽ đã xảy ra biến cố gì với Tộc trưởng?”

Nghĩ đến đây!

Đại trưởng lão vội vàng lấy ra một tấm lệnh bài nhưng còn chưa kịp truyền âm thì trong lệnh bài đã vang lên một giọng nói:

“Kế hoạch đang diễn ra rất thuận lợi, chỉ là gặp một chút trục trặc nhỏ, Thiên Võ Thành mở ra không ảnh hưởng gì.”

Chương 968: Đi Thiên Võ Thành 1

“Người hãy đến Thiên Võ Thành một chuyến, gây chút phiền toái cho lão lừa trọc Không Kiến kia, đừng để hắn quấy rầy đến bản đế.”

“Tuân lệnh Tộc trưởng!”

Đại trưởng lão Phong gia vội vàng cung kính đáp.

Hắn không hỏi nếu Không Kiến không đến Thiên Võ Thành thì phải làm sao, bởi vì Tộc trưởng đã nói như vậy, thì Không Kiến chắc chắn sẽ đến!

Đó là sự tin tưởng tuyệt đối của hắn dành cho Tộc trưởng, hơn nữa khi nghe thấy Tộc trưởng nói kế hoạch đang diễn ra rất thuận lợi!

Toàn thân hắn không khỏi kích động run lên!

Trong toàn bộ Phong gia, chỉ có Phong Đế và hắn biết về kế hoạch này, một kế hoạch chưa từng có trong lịch sử!

Một khi thành công!

Phong gia sẽ trở thành bá chủ của thế giới Thiên Võ này, thậm chí còn có tư cách thay đổi cả cái tên Thiên Võ Đại Thế Giới!

Tổng đàn Ma Giáo Thiên Ma phong!

Trên một ngọn núi sừng sững một tòa đại điện, phía trên đề hai chữ lớn: Đan Điện!

Bên trong đại điện!

Phương Càn tĩnh tọa trên bảo tọa, lặng lẽ tu luyện. Bên cạnh, Đan Linh Bạch Mã đang ra sức “chế tạo” đan dược!

Nửa nén hương sau!

Đan Linh luyện xong một lò đan dược, liếc nhìn Phương Càn đang tu luyện bên cạnh, trong mắt lóe lên tia phần nộ!

“Bớt tu luyện đi, xem người làm chuyện tốt gì kia, từng ấy đan dược, người muốn một chết ta sao?”

“Ngựa của đội sản xuất ngày xưa cũng chẳng bị sai khiến đến mức này, có tin ta đi mách Giáo chủ không?”

Đan Linh giơ móng chỉ vào mấy núi Đé cấp đan dược liệu bên cạnh, phần nộ quát Phương Càn.

Vù...!

Phương Càn nghe vậy, chậm rãi mở mắt, khí thể toàn thân nhanh chóng ổn định lại, nói:

“Đan Linh, luyện đan vốn là phận sự của người, với lại với đẳng cấp hiện tại của người, luyện chế những thứ này đâu có tốn sức?”

“Nếu cần ta hỗ trợ thì cứ nói, đừng làm mấy chuyện vô dụng này nữa, muốn cáo trạng thì ra khỏi cửa rẽ trái là đến Thiên Ma điện.”

Nói xong!

Phương Càn chỉ tay ra cửa đại điện, vẻ mặt đầy trêu tức nhìn Đan Linh, như thể đang nói, người cứ đi mà mách!

“Người...!”

Đan Linh trừng mắt nhìn Phương Càn, sau đó sắc mặt nhanh chóng bình tĩnh lại, cười nói:

“Người xem, trên người chút thôi mà đã nóng mặt rồi! Không đùa nữa, chúng ta quan hệ thế nào, ta lại đi tố cáo

người thật sao?”

“Chẳng qua là hôm qua Hắc Tử đến tìm ta “xin” đan, bị ta tóm được, nó nói với ta là bây giờ người ở bên ngoài danh tiếng lẫy lừng lắm.”

“Nào là Đan Võ song tuyệt, nào là tiện tay luyện chế Đế đan, ta nghe xong, những thứ này chẳng phải đều là công lao của bốn mã sao... khả khả...”

“Ha... ha...”

Nghe Đan Linh nói, Phương Càn cười to.

Hắn đã thắc mắc sao hôm nay Đan Linh lại khác thường như vậy, hóa ra là cảm thấy hắn cướp mất danh tiếng của nó!

“Được rồi, ta hứa với ngươi, sau này khi xông pha bên ngoài, nhất định sẽ nói cho mọi người biết đến sự tồn tại của ngươi.”

“Để Đan Linh ngươi dương danh Trung Vực, trở thành Đan đạo tông sư đệ nhất Trung Vực, được vạn linh kính ngưỡng!”

Phương Càn nhìn Đan Linh, thành khẩn nói.

“Chắc chắc, ngại quá đi mất, vậy thì quyết định vậy nhé, viên đan dược này tặng ngươi.”

Đan Linh lập tức vui vẻ, ném một viên đan dược “đặc biệt” cho Phương Càn, sau đó lại hăng say luyện đan. ...

Trong Thiên Ma điện!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa, hai mắt chậm rãi mở ra, bên trong từng đạo Thời Gian đạo lực lưu chuyển!

Nếu có Đế Giả ở đây, chắc chắn sẽ kinh ngạc đến mức há hốc mồm, bởi vì loại tình huống dung hợp đạo lực vào trong

hai tròng mắt này...

Từ xưa đến nay, chuyện này chỉ xuất hiện trong truyền thuyết, căn bản chưa từng có sinh linh nào làm được, huống hồ là thứ đạo lực thời gian đỉnh cao nhất!

“Gần rồi, chỉ còn thiếu chút nữa thôi, thời gian chi lực quả nhiên huyền diệu vô song.”

Chu Khung cảm nhận thời gian đạo lực nồng đậm trong cơ thể, thâm nghĩ, hai mắt lóe lên tia khác thường.

Ba năm qua, tuy tu vi của hắn vẫn chỉ là Thiên Tôn đỉnh phong nhưng thời gian đạo lực lại đột nhiên tăng mạnh.

Chiến lực đã đạt đến Đế Giả thất trọng, hơn nữa có thể tùy thời phá vỡ phong ấn Đế Giả.

Hơn nữa còn là loại, một khi đột phá sẽ không phải là Đế Giả tầm thường, kém nhất cũng có thể nhảy thẳng lên Đế Giả tam trọng!

Nhưng vào lúc này!

Ầm...

Ầm ầm...

Thiên địa bỗng vang lên từng trận chấn động, tiếp đó một giọng nói uy nghiêm vang vọng khắp nơi, chính là dị tượng Thiên Võ Thành mở ra.

Thiên Võ Thành mở ra?

Nghe thấy âm thanh, trong mắt Chu Khung hiện lên tia sáng khác thường, rõ ràng đây là giọng nói của Thiên Võ Đại Đế.

Keng! Keng!

Chu Khung gõ nhẹ lên ghế Ma Long!

Vù...!

Một nam tử mặc áo bào đen, đeo mặt nạ kim cương quỳ một gối trước đại điện, vội nói:

“Thuộc hạ Thiên Nhị, bái kiến Giáo chủ!”

“Thiên Võ Thành này là nơi nào?”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng trong đại điện.

“Bẩm Giáo chủ, Thiên Võ Thành là nơi truyền thừa mà Thiên Võ Đại Đế xây dựng ngày trước, nhằm giúp đỡ sinh linh Thiên Võ đột phá tu vi.”

Chương 969: Đi Thiên Vũ Thành 2

“Nghe đồn vào thời thượng cổ, cứ năm mươi vạn năm Thiên Vũ Thành lại mở ra một lần, mỗi lần đều tạo ra được vài vị Đế Giả.”

“Nhưng từ khi Thiên Vũ Đại Đế biến mất, Thiên Vũ Thành không còn mở ra nữa.”

Thiên Nhị vội vàng đáp.

Là đệ tử tứ bộ, ba năm nay bọn hắn đã rải mạng lưới tin tức khắp địa giới Trung Vực!

Có thể một số tin tức nhỏ nhất thì không rõ nhưng tin đồn như Thiên Vũ Thành liên quan đến Thiên Vũ Đại Đế!

Tứ bộ tất nhiên đều đã điều tra rõ ràng, để phòng khi có vấn đề xảy ra, có thể lập tức nghĩ ra cách giải quyết!

Mỗi lần đều có thể tạo ra được vài vị Đế Giả!

Chu Khung nhanh chóng nắm bắt được điểm mấu chốt, tin tức này chứng tỏ trong Thiên Vũ Thành chắc chắn có đại cơ duyên tồn tại!

“Nơi cơ duyên lớn như vậy, chắc hẳn Thế Giới Chi Tử kia cũng sẽ xuất hiện, đỡ phải mất công tìm kiếm.”

Khóe miệng Chu Khung hiện lên nụ cười tà ác, hắn vốn còn đang nghĩ cách tìm kiếm Thế Giới Chi Tử, không ngờ cơ hội tự động đưa đến!

“Định, nhiệm vụ đã được tạo: Trở thành người có được cơ duyên lớn nhất Thiên Vũ Thành, hoàn thành nhiệm vụ, kí chủ

sẽ được tăng hai tầng tu vi, điểm phản diện hai trăm triệu, thất bại không bị trừng phạt, người có chấp nhận hay không!”

Giọng nói của hệ thống đột nhiên vang lên trong đầu Chu Khung.

“Tiếp nhận!”

Chu Khung trầm nghĩ, phạm là nhiệm vụ hệ thống ban bố, hẳn đều tiếp nhận, dù sao cũng chẳng có trừng phạt.

Tăng lên hai tầng tu vi!

Xem ra Thiên Võ Thành này quả nhiên không tầm thường!

“Đi thông báo cho tất cả cao tầng Ma Giáo, phạm là kẻ từ Thiên Tôn trở lên, đều có thể đến Thiên Võ Thành tìm kiếm cơ duyên.”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung lại vang vọng trong đại điện.

“Tuân lệnh!”

Thiên Nhị gật đầu đáp, thân hình nhanh chóng biến mất trong đại điện.

Hiện tại, phần lớn cao tầng Ma Giáo đều không ở tổng đàn, mà đang lịch luyện khắp Trung Vực, bằng không cũng chẳng tạo nên danh tiếng vang dội như vậy!

“Bồn tọa muốn xem Thế Giới chi tử và Thiên Vận chi tử có gì khác biệt, có thể mở ra lễ bao ra sao.”

Ánh mắt Chu Khung xuyên qua đại điện, nhìn về phía Thiên Võ Thành, thân hình lóe lên rồi biến mất.

Khi xuất hiện, hẳn đã an vị trên xe bay, chín con Ma Long gào thét kéo xe bay lên không.

Rống! Rống! Rống!

Ma Long Phi Liễn nhanh chóng bay đến bầu trời Thiên Ma phong!

Vèo! Vèo! Vèo!

Tất cả cao tăng Ma Giáo đóng quân ở tổng đàn đều lao ra, bọn họ vừa nhận được tin tức từ bốn bộ!

Cũng biết rõ lai lịch của Thiên Võ Thành, tự nhiên không ai muốn bỏ lỡ cơ duyên tăng cường thực lực thế này!

Xoát!

Đại Bạch đang ngủ say trong Thiên Ma điện bỗng chốc lao ra, vừa định chạy đến xe bay, đột nhiên dừng lại!

Chỉ thấy hai mắt Đại Bạch đảo một vòng, dường như nghĩ đến điều gì đó, rồi nhanh chóng chạy về phía chân Thiên Ma Phong!

Lúc này!

Hùng Vĩ đang nằm ngủ ngon lành trên một tảng đá lớn, miệng thỉnh thoảng mấp máy, trong ngực vẫn ôm chặt một hũ mật ong.

Ong...!

Một trận chấn động xuất hiện!

Hùng Vĩ như cảm nhận được điều gì đó, vừa mở mắt ra đã thấy một đại ấn ụp xuống!

Chưa kịp phản kháng, nó đã bị đại ấn nuốt chửng, biến mất dưới chân Thiên Ma Phong!

Bên ngoài!

Đại Bạch tay cầm đại ấn, cười khà khà, xoay người đuổi theo Ma Long Phi Liễn đã đi xa!

Thiên Võ Thành bất chợt mở ra, khiến toàn bộ Trung Vực như bùng nổ, trong chớp mắt vô số cường giả nhao nhao xuất quan!

Lữ Đế Giả cùng những Thiên Tôn tự tin vào bản thân, tất cả đều bắt đầu triệu tập môn hạ, dự định tiến về Thiên Võ Thành!

Dù sao!

Cơ duyên do Thiên Võ Đại Đế thiết lập!

Ngay cả chúng Đế Giả cũng vô cùng khao khát, hơn nữa trước kia từng có chuyện Đế Giả ở Thiên Võ Thành thực lực tăng vọt!

Chẳng mấy chốc!

Trên vòm trời Trung Vực, vô số cỗ xe ngựa cấp tốc bay lượn, khí thế kinh thiên khiến hư không không ngừng rung chuyển!

Giờ phút này!

Trên một ngọn núi hoang vu!

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm kinh khủng liên miên vang dội!

Chỉ thấy một nữ tử áo trắng Khâu Ni đang bị mười tám lão tăng vây quanh không ngừng công kích.

“Tường Vân, hãy mau chóng buông vũ khí đầu hàng, theo chúng ta về Phật Châu diện kiến Thế Tôn sám hối, nếu không chó trách chúng ta bất dung.”

“Phải đấy Tường Vân, chúng ta cùng nhau tu luyện mấy chục vạn năm, ngươi không cần tiếp tục cố chấp nữa.”

“Chư vị, đừng phí lời với ả ta nữa, tâm trí ả ta đã bị mê hoặc, sa vào Ma đạo rồi, chúng ta cứ trực tiếp trấn áp ả ta là

được.”

Từng tiếng hô vang vọng khắp núi hoang!

Hừ!

Nữ Khâu Ni áo trắng lạnh lùng hừ một tiếng!

Nàng chính là Tường Vân Bồ Tát đào tẩu khỏi Phật Tông, mười mấy năm qua vẫn luôn bị mười tám vị La Hán truy sát!

Trước kia nhờ có bí pháp nên còn có thể chạy trốn nhưng từ sau lần bị tập kích kia, nàng đã bị trọng thương!

Chương 970: Tên Lừa Trọc, mau thả nữ nhân kia ra! 1

Hiện tại mỗi lần chạy trốn đều vô cùng khó khăn, đến lúc này, nàng đã hoàn toàn không còn hy vọng thoát thân!

Thế nhưng!

Tường Vân không hề có ý định quay về cùng Thập Bát La Hán!

Một là nàng biết một khi trở về, bản thân sẽ phải đối mặt với điều gì, hai là nàng không thể nào chịu đựng nổi cái bộ mặt giả đạo đức của Phật Tông nữa!

Thật đúng là: Vừa ăn cắp, vừa la làng!

“Theo các ngươi trở về, chẳng lẽ là tiếp tục giả vờ đoạn trang ngồi ở Đại Hùng bảo điện tiếp nhận chúng sinh cúng bái, hay là lên lút làm ra những chuyện bỉ ổi?”

“Năm đó khi Phật Tổ còn tại thế, Phật Tông là nơi được chúng sinh chân chính kính ngưỡng, còn Phật Tông hiện tại thì u ám, tự chuốc lấy diệt vong.”

Tường Vân lớn tiếng quát, giọng nói tràn đầy phẫn nộ, có thể thấy nàng ta thất vọng đến mức nào đối với Phật Tông hiện tại.

Ban đầu khi vừa mới phản bội Phật Tông, nàng còn chưa phẫn nộ như vậy, nhiều nhất chỉ cảm thấy lý niệm bất đồng, cao tăng Phật Tông cố chấp mà thôi!

Nhưng mười mấy năm nay!

Nàng vẫn luôn lang bạt khắp nơi trong Phật Tông, khiến nàng phát hiện ra một bí mật động trời, tám phần sinh linh trong Phật Châu thể mà đều đã bị độ hóa!

Cần biết rằng!

Độ hóa là cấm thuật của Phật Tông, chỉ khi đối mặt với yêu ma tà ác mới được thi triển!

Thế mà giờ đây...

Sinh linh trong Phật Châu lại bị độ hóa đến tám phần, hoàn toàn biến thành công cụ sản xuất lực lượng tín ngưỡng!

Thật đúng là tà môn ngoại đạo!

“Làm càn! Người dám sỉ nhục Phật Tông!”

“Xem ra Tường Vân, người đã sa vào Ma đạo rồi! Kết Thập Bát La Hán trận, trấn áp ả ta lại!”

Một La Hán gầm lên giận dữ, khí thế bùng nổ kinh thiên động địa. Những La Hán khác cũng đồng loạt tăng cường khí thế.

Chỉ trong chớp mắt!

Mười tám La Hán đã kết thành đại trận!

Trong trận tỏa ra cuộn cuộn khí tức trấn áp và độ hóa, muốn độ hóa Tường Vân Bồ Tát ngay tại chỗ!

Uy lực của đại trận khiến Tường Vân Bồ Tát dù có tấn công thế nào không thể thoát ra, gương mặt lộ vẻ không cam lòng.

Tuy không sợ chết nhưng nàng cảm thấy tiếc nuối. Nàng vẫn còn tình cảm với Phật Tông, vẫn luôn muốn thay đổi nó!

Nhưng giờ đây, xem ra không còn hy vọng nữa rồi!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Ngay khi Tường Vân Bồ Tát cảm thấy sắp không thể chèo chống được nữa, từ phía chân trời xa xa bỗng truyền đến những tiếng gầm rú của Ma Long!

Rống! Rống! Rống!

Thập Bát La Hán lập tức nhìn về phía đó. Chỉ thấy chín con Ma Long đang kéo một cỗ phi liên khổng lồ lao tới với tốc độ cực nhanh!

Chúng xông thẳng một đường, nơi nào đi qua ma diễm ngập trời, huyết sát tràn ngập, tựa như Ma Thần tuần du thiên địa!

“Sương mù... A Di Đà Phật! Yêu ma phương nào mà lợi hại đến vậy, ngay cả Ma Long kéo xe cũng đạt đến Thiên Tôn cảnh.”

“Ta không rõ. Nhưng nếu không phải lo bảo toàn tính mạng, ta nhất định phải thi triển pháp thuật hàng yêu trừ ma!”

“Sur huynh nói chí phải! Việc cấp bách hiện giờ là đưa Tường Vân về Phật Tông. Cứ để yêu ma kia hoành hành thêm một thời gian nữa.”

Thập Bát La Hán nhìn nhau, nhanh chóng bàn bạc.

Ánh mắt bọn chúng nhìn về phía Ma Long Phi Liên đều lộ vẻ sợ hãi. Bọn chúng đều cảm nhận được uy thế khủng khiếp từ bên trong cỗ phi liên đó!

Thật sự là quá mạnh!

Dù không biết chủ nhân của cỗ phi liên là ai, bọn chúng cũng có thể cảm nhận được người ngồi bên trong chắc chắn là một cường giả đỉnh cao, ít nhất cũng phải là Đế Giả!

Họ không thể nào chọc vào được!

“Giả dối!”

Tường Vân Bồ Tát nghe thấy cuộc trò chuyện của Thập Bát La Hán, trong lòng thầm mắng một tiếng, gương mặt lộ vẻ khinh thường.

Sau đó!

Nàng nhìn về phía Ma Long Phi Liễn đang lao tới, đầu óc nhanh chóng suy nghĩ, dường như đã nhận ra điều gì, vội vàng hô lớn:

“Bồn tọa là Tường Vân Bồ Tát của Phật Tông, có việc quan trọng muốn bẩm báo với Giáo chủ Ma Giáo, mong ngài dừng bước!”

“Kéo hồng việc!”

Nghe Tường Vân gầm lên, Thập Bát La Hán biến sắc, định ngăn cản Tường Vân nhưng đã muộn!

Chỉ thấy!

Thiên Biên Ma Long Phi Liễn lao nhanh về phía hoang sơn, ma khí cuộn cuộn khiến Thập Bát La Hán run rẩy!

Chưa đầy một hơi thở!

Ầm!

Ma Long Phi Liễn dừng trên hoang sơn, Lý Trường Sinh áo bào xanh đứng trên phi liễn quát:

“Lũ lừa trọc kia, buông cô nương đó ra, cắt ngay, ba hơi thở không cắt, giết không tha!”

Dứt lời!

Khí thế Lý Trường Sinh bùng phát, một Âm Dương Ma Bàn khổng lồ hiện trên không trung, tựa như sẵn sàng ra tay.

“Là Diệt Thế Ma Bàn đứng thứ năm Thiên Kiêu Bảng: Lý Trường Sinh! Chết rồi, ta biết rồi, đây là tọa giá của Ma Giáo Giáo Chủ.”

Một La Hán nhìn Âm Dương Ma Bàn trên đầu, dường như nghĩ ra điều gì, vội truyền âm cho các La Hán khác.

Ma Giáo Giáo Chủ!

Hít...

Những La Hán khác run lên bần bật!

Chương 971: Tên Lừa Trọc, mau thả nữ nhân kia ra! 2

Dù nhiều năm qua vẫn luôn truy sát Tường Vân nhưng tin tức về Ma Giáo bọn chúng vẫn nghe qua!

Chẳng phải Ma Giáo Giáo Chủ một mình trấn áp Thập Tứ Đế cũng mới chỉ ba năm gần gũi sao!

Ba...

Hai...

“Rút lui!”

La Hán dẫn đầu gầm lên, thân hình lóe lên rồi biến mất trên hoang sơn, những La Hán khác cũng vội vàng chạy trốn chết!

Khụ... khụ...

Tường Vân nhìn Thập Bát La Hán rời đi, ánh mắt lộ tia phần nộ, đây chính là Phật môn muốn hàng yêu trừ ma sao?

Gặp cường giả chân chính của Ma đạo, đến cái rắm cũng chẳng dám đánh, đã bỏ chạy mất dạng, xem ra Phật môn thật sự mục ruỗng rồi!

Nhất định phải diệt hỏa trùng sinh mới được!

Sau đó!

Tường Vân vội vàng đến trước phi liên, cung kính nói:

“Tại hạ là Tường Vân Bồ Tát của Phật môn, bái kiến Chu giáo chủ, đa tạ ân cứu mạng của Giáo chủ.”

“Người vừa nói muốn bẩm báo đại sự là chuyện gì?”

Một giọng nói lạnh lùng bá đạo truyền ra từ trong phi liên, uy áp ma khí cuồn cuộn ập xuống người Tường Vân.

Oành!

Sắc mặt Tường Vân trắng bệch, nàng có thể cảm nhận được, nếu mình không nói ra được điều gì hữu dụng, e là...

Chỉ chậm lại chưa đầy một hơi thở!

Tường Vân Bồ Tát liền vội vàng nói:

“Bồn cung không biết Giáo chủ có hay biết thân phận vị Phật tử đương kim không, kẻ đó xưng là Liễu Ngữ, chính là sinh linh đến từ Thương Ngô đại lục hạ giới Đông Vực.”

“Nghe đồn tông môn năm xưa của hần ta đã bị Ma Giáo diệt môn, cho nên Liễu Ngữ vẫn luôn ghi hận Ma Giáo.”

“Hần ta từng nhiều lần muốn dẫn dắt đệ tử Phật Tông tiến đến Đông Vực, diệt trừ Ma Giáo nhưng đều bị một số việc trì hoãn.”

Dứt lời!

Tường Vân nhìn phi liên với vẻ mặt đầy mong đợi.

Nàng ta không biết tin tức này của mình có giá trị gì với Chu Khung hay không, nếu không có giá trị, e rằng hôm nay nàng ta khó mà sống sót.

Bên trong phi liên!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên bảo tọa Ma Long, hai mắt không ngừng lóe lên tinh quang, hần không phải là đang nhớ tới nhân vật Liễu Ngữ kia.

Tiểu nhân vật như vậy, đương nhiên không lọt nổi vào mắt hần, ngay cả cao tăng Ma Giáo cũng chẳng ai bận tâm!

Cái khiến Chu Khung cảm khái chính là cơ duyên của Liễu Ngữ, một nhân vật xuất thân từ Thương Ngô đại lục, giờ đây

lại có thể trở thành Phật tử của Phật Tông.

Cơ duyên như vậy!

Đã vượt xa khỏi phạm trù của Thiên Vận chi tử, nếu hấn đoán không nhầm, Liễu Ngữ chính là Thế Giới Chi Tử!

“Thật thú vị, không ngờ Thế Giới Chi Tử của đại thế giới này lại được sinh ra ở Thương Ngô đại lục.”

“Là ý chí thế giới cố ý an bài, hay là do nhân tố nào khác ảnh hưởng, thật trùng hợp.”

Chu Khung trầm nghĩ.

Phải biết rằng một phương tiểu thế giới hạ giới, có thể sinh ra một Thiên Vận chi tử đã là vô cùng hiếm có, vậy mà lại còn sinh ra một Thế Giới Chi Tử.

Nói chỉ là trùng hợp thì thật khó tin!

Lắc đầu!

Chu Khung không nghĩ đến chuyện này nữa, hiện tại biết được thân phận của Thế Giới Chi Tử, đối với hấn vẫn rất có ích.

Nếu đối phương không tham gia vào cơ duyên ở thành Thiên Võ lần này, Chu Khung có thể trực tiếp tìm đến Phật Tông, tru sát hấn ta!

Dù sao thì: Đuổi được hòa thượng, chạy được chùa chiền!

“Đi!”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung truyền ra từ trong phi liên!

“Tuân lệnh!”

Lý Trường Sinh cung kính đáp, nhanh chóng điều khiển phi liên lao về phía thành Thiên Võ với tốc độ cực nhanh!

Bên kia phi liễn!

Đại Bạch đang ôm một hũ mật ong, ăn ngấu nghiến, Hắc Tử nằm lăn lộn bên cạnh, khóc lóc om sòm:

“Chút mật ong ít ỏi còn sót lại, đều bị người cướp hết rồi, ta sao lại khổ mệnh thế này, ta không sống nổi nữa... ..”

“Khóc lóc cái gì, chẳng phải bọn đại gia chỉ ăn chút mật ong của người thôi sao! Còn khóc lóc om sòm, tin bọn đại gia cho người một trận hay không, mau nín ngay!”

Đại Bạch liếc xéo Hùng Vĩ đang khóc rống bên cạnh, tức giận quát lớn một tiếng. Hùng Vĩ bị dọa sợ, vội vàng nín bật.

“Bạch đại nhân, chuyện mật ong... chúng ta có thể không nhắc đến nữa.”

“Ta còn phải canh giữ sơn môn, người lén lút mang ta ra khỏi Ma Giáo như vậy, nếu các vị đại nhân trách tội xuống, ta biết ăn nói thế nào đây?”

Hùng Vĩ mặt mày tái mét, lo lắng nói.

“Trách tội người? Có bọn đại gia bảo kê, kẻ nào trong Ma Giáo dám động đến người?” Đại Bạch khinh khỉnh liếc mắt, ngạo nghễ nói.

Hùng Vĩ run rẩy hỏi: “Vậy nếu Giáo chủ trách tội thì sao?”

Đại Bạch thản nhiên đáp: “Vậy là người tự ý bỏ trốn, không liên quan đến bọn đại gia!”

Hùng Vĩ:???

Giữa mệnh môn hư không Trung Vực!

Một tòa thành trì nguy nga, tráng lệ sừng sững giữa không trung, đạo lực nồng đậm bao phủ xung quanh, chính là Thiên Võ Thành lừng lẫy!

Giờ phút này!

Cánh cửa hùng vĩ của Thiên Võ Thành đã mở rộng!

Vô số cường giả từ khắp nơi đổ về, chen chúc tiến vào. Tuy nhiên, tất cả đều dừng lại ở ngoại thành, chia nhóm tụ tập, bàn luận sôi nổi.

Chương 972: Ngộ Đạo Chung

Còn nội thành, nơi cất giấu cơ duyên chân chính, vẫn chưa mở ra.

“Quả là hùng vĩ! So với hoàng thành Đại Hoang Tiên Đình còn khổng lồ hơn nhiều! Đạo lực nơi đây cũng thật nồng đậm!”

“Chút đó đã là gì! Chúng ta hiện giờ chỉ mới ở ngoại thành thôi. Đợi đến khi nội thành mở ra, đạo lực còn kinh khủng hơn gấp bội!”

“Ài, ông nội ta từng kể, lúc nhỏ ông ấy từng may mắn đặt chân vào nội thành. Nghe nói bên trong cơ duyên vô số nhưng cũng ẩn chứa vô vàn nguy hiểm!”

Tiếng bàn tán xôn xao vang vọng khắp nơi.

Lúc này, cường giả tụ tập ở Thiên Võ Thành vẫn chưa nhiều, chủ yếu là tán tu Thiên Tôn, ngay cả những Thiên Tôn đỉnh phong cũng chỉ lác đác vài người.

Bởi vì!

Thông tin về Thiên Võ Thành, những thế lực lớn đều nắm rõ. Mỗi lần mở ra, chỉ có ngoại thành được mở trước!

Mà ngoại thành cơ bản không có đại cơ duyên, chỉ là nơi để các vị Đại Đế Giả và Thiên Tôn trao đổi bảo vật mà thôi!

Hơn nữa, thời gian mở cửa ngoại thành thường kéo dài từ một đến năm năm, cho nên các thế lực lớn không vội vàng phái cao tăng đến sớm!

Ngay khi mọi người còn đang mải mê bàn luận!

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Tiếng chuông hùng hồn, vang dội bỗng nhiên vang lên từ Thiên Võ Thành, khiến tất cả cường giả đều phải ngẩng đầu nhìn lên!

Chỉ thấy!

Một chiếc đại hồng chung màu

Một tiếng...

Hai tiếng...

Tiếng chuông vang vọng tới hai mươi lăm hồi mới chịu dừng lại!

“Ngộ Đạo Chung vang vọng hai mươi lăm tiếng, xem ra có vị yêu nghiệt tuyệt thế nào vừa đặt chân đến Thiên Võ Thành rồi. Chắc hẳn phải là nhân vật trong top ba mươi Thiên Kiêu Bảng.”

Một vị Thiên Tôn đỉnh cấp lên tiếng, giọng điệu có phần ngưỡng mộ, ánh mắt nhanh chóng về phía cổng thành.

Những cường giả khác cũng lộ vẻ hâm mộ không kém. Chiếc chuông vàng khổng lồ treo phía trên cổng thành Thiên Võ chính là bảo vật Ngộ Đạo Chung nổi danh thiên hạ!

Ngộ Đạo Chung: Là một loại Đế Binh cực kỳ hiếm có, sở hữu năng lực thần kỳ, có thể kiểm tra tư chất của sinh linh. Khi gặp được thiên phú khác biệt, chuông sẽ tự động vang lên: Mười sáu tiếng, hai mươi lăm tiếng, ba mươi sáu tiếng... Cao nhất là tám mươi một tiếng!

Tuy nhiên, từ xưa đến nay...

Chưa từng có bất kỳ ai có thể khiến Ngộ Đạo Chung vang lên tám mươi một tiếng, thậm chí sáu mươi bốn tiếng hay bốn

mười chín tiếng cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Dưới ánh mắt dõi theo của vô số sinh linh...

Một nam tử cao lớn, đầu trọc lóc, mình khoác áo bào đen, vai vác cự phủ xuất hiện tại cổng thành. Hắn sải bước tiến vào, miệng lầm bầm:

“Thứ chuông quỷ quái gì thế này, kêu inh ỏi không ngừng, làm phiền giấc ngủ của lão Hồ ta!”

Cái gì?

Nghe được lời nói của nam tử kia, đông đảo sinh linh trong thành đều lộ vẻ phẫn nộ!

Bọn họ ngày đêm mong ngóng được nghe tiếng chuông ấy mà còn chẳng có cơ hội, vậy mà hắn lại dám chê phiền phức!

“Là Ma Hồ Vương, kẻ đứng thứ hai mươi sáu trên Thiên Kiêu Bảng!”

“Chính hắn đấy! Nửa năm trước ta từng tận mắt chứng kiến hắn truy sát một con hung thú Thiên Tôn đỉnh phong!”

“Tu vi của hắn ta chỉ mới đạt đến Thiên Tôn tứ trọng đỉnh phong, vậy mà đã có thể vượt năm sáu cấp bậc mà chiến đấu, quả là một tên yêu nghiệt!”

Chỉ trong nháy mắt đã có người nhận ra thân phận của Ma Hồ Vương. Danh tiếng của hắn ta ở Trung Vực quả thực lừng lẫy!

Phải nói rằng...

Không chỉ có Ma Hồ Vương!

Danh tiếng của các cao tăng Ma Giáo khác tại Trung Vực cũng hiển hách vô cùng, bởi lẽ tất cả bọn chúng đều là những kẻ thường xuyên xuất hiện trên Thiên Kiêu Bảng!

Thậm chí có một số thiên tài không thể lọt vào bảng xếp hạng còn phần nộ thốt lên:

“Đây nào phải Thiên Kiêu Bảng, rõ ràng là bảng xếp hạng riêng của Ma Giáo!”

Tuy nhiên...

Bọn họ cũng chỉ dám nói vậy mà thôi. Thiên Kiêu Bảng là do Thiên Cơ Các - một thế lực thần bí tồn tại từ thời thượng cổ lập nên!

Vô số năm qua, Thiên Kiêu Bảng vẫn luôn nổi tiếng là công bằng, công chính, độ uy tín không thể nào bàn cãi!

Thậm chí có lời đồn rằng...

Vào thời kỳ đầu của Thượng Cổ, Thiên Cơ Các còn từng thiết lập một bảng xếp hạng dành cho các

Dưới ánh mắt chăm chú của đông đảo cường giả!

Ma Hồ Vương sai bước tiến vào Thiên Võ Thành, chọn một vị trí, bắt đầu nhắm mắt điều tức. Toàn thân ma diễm tung hoành, khiến một số cường giả muốn kết giao không dám đến gần!

Nhưng vào lúc này!

Đang! Đang! Đang!

Ngộ Đạo Chung lại vang lên, tiếng sau nối tiếp tiếng trước, càng lúc càng lớn, lập tức hấp dẫn ánh mắt của tất cả sinh linh!

Một tiếng...

Hai tiếng...

Chuông vang vọng đến hai mươi lăm tiếng mới ngừng lại nhưng sau khi dừng lại không bao lâu lại vang lên lần nữa!

Trộn vện vang lên ba lần, mỗi lần hai mươi lăm tiếng, sau đó thiên địa mới hoàn toàn yên tĩnh trở lại. Chỉ thấy cửa thành xuất hiện ba đạo thân hình!

Cả ba đều mặc áo bào đen, ma khí tung hoành, chính là Ma Ngưu Vương, Ma Hầu Vương, Ma Long Vương!

Chương 973: Chuông vang sáu mươi tư tiếng 1

“Lại thêm ba tên nữa, chẳng lẽ muốn tập hợp đủ mười hai Ma Vương của Ma Giáo? Bọn chúng đều là yêu nghiệt trên Thiên Kiêu Bảng đấy.”

“Nghe nói trong trận đại chiến Ma Vực giáng lâm năm xưa, mười hai tên Ma Vương này đã bày thành đại trận, sinh sinh nghiền nát năm vị Thiên Tôn đỉnh tiêm.”

“Mới có mấy năm, thực lực của bọn chúng tiến bộ nhanh quá, thậm chí thứ hạng của Ma Thủ Vương Trần Thư trên Thiên Kiêu Bảng cũng đã vươn lên vị trí thứ sáu rồi.”

Tùng tiếng trầm trồ ngưỡng mộ xen lẫn ghen ghét vang lên.

Phải biết rằng!

Mỗi lần Thiên Võ Thành mở ra, những kẻ có được cơ duyên nhiều nhất đều là yêu nghiệt trên Thiên Kiêu Bảng!

Sự tồn tại của bọn chúng khiến cho khả năng thu hoạch được cơ duyên của những Thiên Tôn bình thường như bọn họ giảm đi rất nhiều!

Huống chi lần này số lượng đệ tử Ma Giáo trên Thiên Kiêu Bảng nhiều như vậy, khiến sinh linh Trung Vực càng thêm bất bình!

Nhưng mà!

Không ai dám nói ra!

Dù sao hiện giờ Ma Giáo đang cường thịnh như mặt trời ban trưa, tuy rằng chỉ đóng quân ở Sa Châu nhưng mấy châu xung quanh đều đã nằm trong tầm kiểm soát của Ma Giáo!

Thêm vào đó!

Lại còn có Chu Vô Địch trong truyền thuyết, kẻ có thể phát huy thực lực nửa bước Đại Đế ở Ma Vực, bọn họ càng không dám lơ đãng!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Đông đảo sinh linh trong thành đã không còn tụ tập ở cửa thành nữa!

Có kẻ tìm một gian nhà, bắt đầu bế quan tu luyện, có kẻ thì bày sạp bán hàng để kiếm lấy tiên thạch!

Bởi vì!

Thiên Võ ngoại thành này được bảo hộ bởi quy tắc đặc thù, khiến cho sinh linh bên trong không thể trực tiếp ra tay với nhau!

Cho nên rất nhiều cường giả đến đây không chỉ là vì muốn tranh đoạt cơ duyên, mà còn muốn trao đổi bảo vật!

Dù sao!

Loại địa phương có thể an toàn trao đổi bảo vật như thế này trong toàn bộ Trung Vực không nhiều, phần lớn đều tiềm ẩn nguy hiểm!

Đồng thời!

Từ bốn phương tám hướng của Trung Vực, cường giả vẫn không ngừng kéo đến Thiên Võ Thành, trong đó không thiếu bóng dáng nữ tu!

Trong số họ, có người đến để tranh đoạt cơ duyên cũng có kẻ đến là vì những thiên kiêu!

Chẳng qua những nơi có thể kết giao cùng nhiều thiên kiêu như vậy không nhiều, lỡ đâu có thể cầu được một yêu nghiệt trên Thiên Kiêu Bảng!

Như vậy chẳng phải các nàng ấy sẽ từ gà rừng biến thành phượng hoàng hay sao, nếu mà sơ sẩy một cái, yêu nghiệt các nàng cầu được đột phá Đế Giả, vậy thì...

Cửa thành!

Vẫn có đông đảo cường giả rảnh rỗi tụ tập, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn lên chiếc Ngộ Đạo Chung trên cao ở cửa thành!

“Ài, hai ngày nay yêu nghiệt tới ít quá, chỉ có hôm qua có Thần Quyền Tôn Vũ xếp hạng thứ bốn mươi ba tới.”

“Cấp cái gì, năm vị trí đầu Thiên Kiêu Bảng còn chưa thấy ai tới kìa, ngay cả Đế Giả cũng chưa thấy bóng dáng đâu, chắc cũng sắp rồi.”

“Ta hiện tại rất muốn xem thử Huyết Y Tu La trông thế nào, vậy mà có thể đề cả Phật Tử của Phật Tông xuống, lợi hại thật.”

Một vị Thiên Tôn dị tộc tò mò hỏi.

Phải biết rằng trước khi Ma Vực giáng lâm, Phật Tử Liễu Ngữ chính là thiên kiêu yêu nghiệt nhất Trung Vực!

Thế nhưng từ sau khi Ma Vực giáng lâm!

Không lâu sau!

Đại tổng quản Liên Sinh của Ma Giáo đã vượt qua hấn, leo lên vị trí đầu bảng, hơn nữa một khi đã lên là ba năm liền, không hề dấu hiệu nào cho thấy Liễu Ngữ có thể đuổi kịp!

“Sương tan rồi kìa, các người mau nhìn!”

Một vị cường giả Thiên Tôn dị tộc hình như phát hiện ra gì đó, bèn chỉ tay về phía xa, lớn tiếng nói.

Cùng lúc đó!

Ngộ Đạo Chung trên cửa thành bỗng nhiên vang lên dữ dội!

Đang! Đang! Đang!

Tiếng chuông nối tiếp nhau, càng lúc càng du dương!

Chưa đầy ba hơi thở!

Ngộ Đạo Chung đã vang lên tám tám sáu mươi tư tiếng, điều này chứng tỏ thiên kiều tới đây tuyệt đối là một vị yêu nghiệt!

Chỉ thấy!

Từ phía chân trời xa xa, một áng mây vàng bay tới rất nhanh, phía trên có hai bóng người mặc tăng bào hiện ra, một lão tăng và một tiểu tăng!

Hít...

Nhìn thấy hai bóng người này, tất cả cường giả đều đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh, bởi vì bọn họ đều nhận ra hai người này!

Thế Tôn Phật Tông: Không Kiến!

Phật Tử Phật Tông: Liễu Ngữ!

“Không hổ danh Thế Tôn Phật Tông, vậy mà cũng đích thân tới đây, quả nhiên không hổ là cơ duyên Thiên Võ Thành do Thiên Võ Đại Đế để lại.”

“Thiên phú của Liễu Ngữ thật đáng sợ, vậy mà có thể khiến Ngộ Đạo Chung vang lên sáu mươi tư tiếng, từ xưa đến nay cũng chỉ có hai người làm được như vậy.”

Đông đảo cường giả nhìn Liễu Ngữ, kinh ngạc nói.

Tuy bọn họ đã đoán được, Liễu Ngữ có thể sẽ khiến Ngô Đạo Chung vang lên sáu mươi tư tiếng nhưng khi tận mắt chứng kiến, bọn họ vẫn cảm thấy vô cùng chấn động!

Phải biết rằng!

Thời kỳ Thượng Cổ, Thiên Võ Thành năm vạn năm mở ra một lần, liên tục mở ra vô số lần, vậy mà không có một yêu nghiệt nào sở hữu thiên phú như thế!

Chương 974: Chuông vang sáu mươi tư tiếng 2

Hai người có thể khiến Ngộ Đạo Chung vang lên sáu mươi tư tiếng trước đây đều là sinh linh thời Viễn Cổ, cả hai đều đã thành đạo, trở thành Bán Bộ Đại Đế!

Rầm!!!

Không Kiến cùng Liễu Ngữ đứng dưới cửa thành Thiên Võ, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Ngộ Đạo Chung trên cao, trong mắt lóe lên một tia sáng, thầm nghĩ:

“Chuông vang sáu mươi tư tiếng, quả nhiên chuyển thể chi thân không ảnh hưởng đến thiên phú, xem ra bốn tông phải nắm chặt thời gian.”

Không sai!

Viễn cổ hai người khiến Ngộ Đạo Chung vang sáu mươi tư tiếng, một người trong đó chính là người sáng lập Phật Tông: Phật Tổ! Người còn lại chính là: Phong gia lão tổ!

“Bái kiến Thế Tôn!”

Đông đảo sinh linh trong thành trì đều đồng loạt hành lễ với Không Kiến, đây là xuất phát từ sự tôn kính đối với cường giả!

Dù sao!

Toàn bộ Trung Vực, thực lực của Không Kiến tuyệt đối có thể xếp thứ hai, chỉ yếu hơn Phong Đế mà thôi!

“A Di Đà Phật!”

Không Kiên chấp tay trước ngực đáp lễ, sau đó mang theo Liễu Ngữ đi về phía thành trì!

Nhưng vừa đi được vài bước thì đột nhiên dừng lại, ánh mắt nhanh chóng nhìn về một hướng ở phía xa!

Lúc này!

Tiếng chuông lại lần nữa vang lên!

Đang! Đang! Đang...!

Tiếng chuông du dương vang lên mãi tới bảy bảy bốn mươi chín tiếng mới ngừng lại. Sau đó, một nam tử mặc áo bào trắng ung dung xuất hiện ở cửa thành!

“Chậc chậc, là Bạch Y Kiếm Thần: Bạch Hạo Thiên!”

“Đây chính là yêu nghiệt xếp hạng thứ ba trên Thiên Kiêu Bảng, nếu không có Liên Sinh và Liễu Ngữ, hẳn tuyệt đối có thể đăng đỉnh bảng.”

“Quả thực, có thể khiến Ngộ Đạo Chung vang bốn mươi chín tiếng, thiên phú của Bạch Hạo Thiên này tuyệt đối có thể xếp vào mười vị trí đầu trong lịch sử!”

Đông đảo sinh linh nhìn Bạch Hạo Thiên xuất hiện, lập tức vẻ mặt hưng phấn bàn luận.

Lúc này!

Ánh mắt Liễu Ngữ nhìn Bạch Hạo Thiên dần dần trở nên âm lãnh, nàng lâm bẫm: “Bạch Hạo Thiên, ta sẽ tự tay giết ngươi.”

Ngay khi Bạch Hạo Thiên vừa bước vào thành trì, Ngộ Đạo Chung trên đỉnh đầu lại vang lên lần nữa!

Đang...!

Chỉ trong ba hơi thở!

Ngộ Đạo Chung đã vang lên tám tám sáu mươi tư tiếng, lập tức khiến tất cả sinh linh trong thành trì đều kinh hãi!

Chuyện gì thế này: Đây là muốn phá kỷ lục sao!

Mọi người nhìn chăm chú về phía xa!

Nơi đó, một nam tử mặc hồng bào, sắc mặt âm nhu đang cực tốc bay tới, toàn thân âm sát khí trấn áp thương khung!

Chỉ trong nháy mắt!

Trong đầu tất cả sinh linh đều hiện lên một cái tên!

Huyết Y Tu La: Liên Sinh!

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Thân hình Liên Sinh nhanh chóng bay đến cửa Thiên Võ Thành, ánh mắt nhìn thẳng về phía Liễu Ngữ!

“Người muốn giết ta!”

Hai mắt Liên Sinh dần trở nên lạnh lẽo, bởi vì hắn cảm nhận được sát ý nồng đậm trên người Liễu Ngữ!

Mặc dù đối phương đang ra sức che giấu nhưng với Liên Sinh trời sinh có cảm giác mạnh mẽ, căn bản không thể giấu được!

Bịch! Bịch! Bịch!

Liên Sinh sải bước vào trong Thiên Võ Thành, lúc này các cao tầng Ma Giáo bên trong thành đã nhanh chóng tiến lên nghênh đón!

“Bái kiến Đại tổng quản!”

Các cao tầng Ma Giáo đồng loạt khom người hành lễ với Liên Sinh.

“Ừm!”

Liên Sinh gật đầu.

Sau đó truyền âm cho Ma Hồ Vương:

“Phải người điều tra lai lịch Liễu Ngữ, càng chi tiết càng tốt.”

“Tuân lệnh!”

Ma Hồ Vương gật đầu, xoay người rời đi.

Lúc này!

Không Kiến cũng nhìn về phía Liên Sinh, trong mắt kim quang lóe lên, rõ ràng đang vận dụng Thiên Nhân Thông, một trong những thần thông chí tôn của Phật Tông!

“Căn cốt thật lợi hại! Quả là kỳ tài tu luyện tuyệt thế! Thiên Võ đại thế giới hiện nay lại sinh ra nhân vật như vậy sao?”

Trong lòng Không Kiến không khỏi chấn động.

Phải biết Liễu Ngữ có thiên phú như vậy, chính là vì hắn là chuyển thế của Phật Tổ!

Còn Liên Sinh rõ ràng không phải!

Điều khiến Không Kiến kinh hãi hơn chính là, Giáo chủ Ma Giáo trong truyền thuyết rốt cuộc là nhân vật khủng khiếp cỡ nào!

Lại có thể thu phục một yêu nghiệt như thế, khiến hắn cam tâm trạng nguyện dưới trướng!

“Yêu nghiệt không sao. Đợi bốn tọa thôn phệ chuyển thế chi thân của Phật Tổ, thêm lực lượng tín ngưỡng phụ trợ, chắc chắn có thể đột phá đến cảnh giới Bán Bộ Đại Đế.”

“Đến lúc đó, Phật Tông sẽ trở thành thế lực đứng đầu Thiên Võ đại thế giới, còn Phong gia, Ma Giáo, đều bị ta nghiền nát.”

Không Kiến trầm nghĩ.

Hắn không phải vọng tưởng hảo huyền, bởi vì Phật Tổ thời viễn cổ, tuy tu vi chỉ là cảnh giới Bán Bộ Đại Đế!

Nhưng!

Chiến lực đã sớm vượt qua cực hạn của Bán Bộ Đại Đế, ngay cả Thiên Võ Đại Đế năm xưa cũng có phần kiêng kỵ!

Một khi đã thôn phệ chuyển thể chi thân của Phật Tổ, cộng thêm lực tín ngưỡng, hẳn chắc chắn có được thực lực của Phật Tổ năm xưa!

Mà Không Kiến bên cạnh lại lên tiếng!

Lúc này, hai con người y không ngừng lóe sáng, chỗ mi tâm có một dấu ấn hoa sen huyết hồng như ẩn như hiện, khóe miệng hiện ra một tia tà ác!

Chương 975: Chu Khung đến

Hoàn toàn không giống Phật Tổ chuyển thế, ngược lại tựa như một vị Tà Phật cường đại trọng sinh!

Ngay khi mấy người bọn hắn đang mỗi người một ý niệm!

Chân trời đột nhiên truyền đến từng trận âm thanh Ma Long gào thét, hơn nữa càng ngày càng đến gần Thiên Võ Thành!

Rống! Rống! Rống!

“Ma Long Phi Liễn!”

“Là tọa giá của Ma Giáo Giáo Chủ Chu Vô Địch, rốt cuộc hắn cũng đã đến rồi, bốn tọa vẫn luôn muốn gặp hắn một lần.”

“Đúng vậy, vị này chính là đại lão không thua kém gì Thế Tôn Phật Tông, không đúng, phải nói là còn mạnh hơn cả Thế Tôn.”

Nghe được tiếng Ma Long gào thét bên tai, đông đảo cường giả Thiên Tôn ở cửa thành lập tức nhận ra!

Dù sao: Chín con Ma Long thuần huyết Thiên Tôn cảnh kéo xe, toàn bộ Trung Vực ngoại trừ Ma Giáo Giáo Chủ, còn sinh linh nào dám làm như vậy!

E là vừa mới có ý nghĩ này, đã bị Ma Long Đẻ ra tay đánh chết rồi!

Vèo! Vèo! Vèo!

Từng tiếng xé gió không ngừng vang lên!

Rõ ràng là những cường giả khác trong thành cũng đã nghe được tiếng Ma Long gào thét, tất cả đều vội vàng chạy đến!

“Chư vị, mở sòng bạc rồi đây, đặt lớn: Chu giáo chủ có thể khiến Ngộ Đạo Chung vang lên tám mươi một tiếng, đặt nhỏ: Không thể khiến nó vang lên tám mươi một tiếng.”

“Bản hoàng tử là Nhị Hoàng Tử của Đại Hoang Tiên Đình, tuyệt đối đảm bảo uy tín, chư vị mau đến đặt cược đi, cơ hội làm giàu chỉ trong nháy mắt.”

Một thanh niên mặc măng bào nhìn thấy cảnh tượng này, lập tức lấy ra chiếu bạc đặt trên mặt đất!

Nghe thanh niên hô lớn, vô số cường giả xung quanh đều sững sốt, bọn họ bây giờ mới nhớ ra!

Chu Khung này tuy là đại lão đỉnh tiêm Trung Vực nhưng tuổi tác vẫn chưa đến một ngàn tuổi, hoàn toàn phù hợp với quy tắc của Ngộ Đạo Chung!

Nghĩ đến đây!

Đông đảo cường giả không chút do dự, nhao nhao bắt đầu đặt cược, đặt lớn có rất nhiều, đặt nhỏ không ít!

Bởi vì truyền kỳ về Chu Vô Dịch quá mức kinh người, rất nhiều cường giả đều cho rằng hẳn có thể phá vỡ kỷ lục của Ngộ Đạo Chung!

Nhưng mà!

Càng nhiều cường giả lại cho rằng cho dù là Chu Vô Dịch, không thể khiến Ngộ Đạo Chung vang lên đến tám mươi một tiếng!

“Chu lão gia, người nhất định phải cố lên a, ta đây thế nhưng là đã đặt cả vốn liếng vào rồi đấy, người nhất định phải phá kỷ lục a.”

“Chu Vô Dịch, tuy bốn tọa biết người lợi hại nhưng lần này ngàn vạn lần đừng có phá kỷ lục nữa, bốn tọa đặt nhỏ đấy.”

Từng cường giả một điên cuồng gào thét trong lòng.

Tất cả đều nhìn chăm chăm vào Ma Long Phi Liễn đang lao đến, trong mắt đều lộ ra vẻ chờ mong, giàu có hay nghèo khó đều trông chờ vào lần này!

Trong ánh mắt chờ mong của đông đảo sinh linh!

Tập Trì!

Ma Long Phi Liễn chính thức dừng lại ở khoảng cách ngàn trượng trước Thiên Võ Thành, cùng lúc đó Ngộ Đạo Chung bắt đầu ngân vang!

Đang! Đang! Đang...!

Tiếng ngân vang không ngừng quanh quẩn giữa đất trời!

Một tiếng...

Hai tiếng...

Liên tiếp ngân vang đến bảy bảy bốn mươi chín tiếng mới dừng lại!

“Chuyện gì thế này, sao chỉ vang lên bốn mươi chín tiếng, chẳng lẽ thiên phú của Chu Vô Dịch chỉ có vậy?”

“Vớ vẩn, chưa đến ngàn tuổi đã một mình trấn áp Thập Tứ Đế, sao có thể chỉ là yêu nghiệt tầm thường, trong này ắt có điều kỳ lạ.”

Tất cả cường giả nghe thấy chỉ có bốn mươi chín tiếng ngân vang, lập tức đều không tin, ngay cả kẻ đặt cược nhỏ cũng ngơ ngác!

Bọn họ không tin Chu Vô Dịch chỉ có thể khiến Ngộ Đạo Chung ngân vang bốn mươi chín tiếng, bọn họ cho rằng ít nhất cũng phải sáu mươi bốn tiếng!

Bốp!

Một vị Thiên Tôn dị tộc đặt cược lớn bổng võ mạnh vào đui, chỉ tay về hướng phi liên quát lớn:

“Ta biết rồi, tiếng ngân vang của Ngô Đạo Chung này là do Lý Trường Sinh gây ra.”

“Còn Chu Vô Định đang trong tọa giá, tọa giá của hắn chắc chắn có tác dụng ngăn cách, khiến Ngô Đạo Chung không cách nào cảm nhận được sự tồn tại của hắn.”

Dứt lời!

Vị Thiên Tôn dị tộc lập tức thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi hắn còn lo lắng suýt chút nữa thì phải bán hết gia sản!

Lúc này!

Những cường giả khác cũng đều lộ vẻ may mắn, vừa rồi chỉ trong nháy mắt không ít kẻ đã có ý định bán cả tiểu thiếp!

Phía bên kia!

Không Kiến nhìn về hướng Ma Long Phi Liên, trong mắt toát lên một tia kinh dị, dường như phát hiện ra điều gì đó không thể tưởng tượng nổi.

“Ngay cả Thiên Nhân Thông của bốn tọa không thể dò xét, vậy mà phi liên này lại có năng lực ngăn cách mạnh mẽ đến thế.”

“Quả nhiên, kẻ có thể trấn áp lão tổ Phong gia, lừa gạt năm món Đế Binh của Phong Đế, không phải hạng tầm thường.”

“Chỉ là không biết ra khỏi phạm vi Ma Vực, chiến lực của người còn có thể cường đại như vậy hay không.”

Không Kiến trầm nghĩ.

Năm đó tuy không đích thân tham gia trận đại chiến hai vực nhưng hắn vẫn luôn dùng Thiên Nhân Thông quan sát!

Chương 976: Ngộ Đạo

Chung nổ 1

Đối với thực lực của Chu Khung cũng có phần ít hiểu biết, mượn uy thế của Ma Vực có thể đạt đến trình độ bán bộ Đại Đế!

Còn sau khi rời khỏi phạm vi Ma Vực, thực lực cụ thể của hắn ra sao, Không Kiến không dám chắc chắn, bởi vì hắn không thể nhìn thấu phi liên!

Hắn đâu hay biết!

Cho dù có nhìn thấy Chu Khung cũng vô dụng, hiện tại tu vi của Chu Khung đã được hệ thống che giấu, chẳng ai có thể nhìn thấu!

Trên phi liên!

Lý Trường Sinh nào để tâm tiếng chuông trên cổng thành, bèn hướng vào trong phi liên cung kính thưa:

“Bẩm Giáo chủ, Thiên Võ thành đã tới!”

Lời Lý Trường Sinh vừa dứt!

Ầm!

Cánh cửa phi liên bật mở!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân nặng nề vang lên!

Âm thanh khủng khiếp ấy như dầm đập lên tận trong cơ thể muôn loài, mỗi bước chân lại khiến vô số cường giả thêm phần thất sắc.

Cùng lúc đó!

Ma khí trong vòng mười vạn dặm bỗng chốc tăng vọt, chỉ trong ba hơi thở ngắn ngủi, ma khí khắp đất trời đã đạt đến mức cực hạn!

Ngay khi đám sinh linh Thiên Tôn cảnh cảm thấy không thể chịu đựng nổi, sắp sửa nổ tung tại chỗ!

Tiếng bước chân rớt cuộc cũng ngừng lại!

Một thân hình bá đạo mình khoác Ma Thần chiến bào Đế Cảnh, đầu đội Ma Đế quan, chân đạp Ma Đế hải hiện ra trước mắt muôn loài!

Chính là Chu Khung, hắn đưa mắt nhìn trời, hai tay chấp sau lưng, bá đạo ngút trời, dường như trong thiên địa này chẳng có kẻ nào lọt nổi vào mắt hắn!

Hít...

Nhìn thấy bóng dáng Chu Khung, tất cả mọi người đều đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh, ngây người tại chỗ!

“Sao có thể như thế được, cả người Chu Vô Dịch này đều là Đế binh, chẳng lẽ Ma Giáo lại giàu có đến vậy sao?”

“Rốt cuộc là vị thần tiên phương nào, lại có thể luyện chế bốn món đồ mặc thường ngày thành Đế binh đỉnh cấp thế này?”

“Mẹ kiếp, thật là mở mang tầm mắt, xem ra trước kia bốn tọa chỉ là ếch ngồi đáy giếng mà thôi, quả nhiên sống lâu mới thấy được chuyện lạ.”

Mọi người nhìn bộ trang phục Đế binh trên người Chu Khung, đều lộ ra vẻ mặt vừa hâm mộ vừa im lặng!

Phải biết rằng!

Mỗi một kiện Đế binh đều vô cùng khó luyện chế, khi các vị Đế Giả luyện chế đều ưu tiên những món binh khí có thể gia tăng lực chiến đấu!

Còn như áo bào, giày dép gì đó, căn bản rất ít Đế Giả nào chịu bỏ ra nhiều thời gian tâm sức để luyện chế!

Có thể nói!

Từ thời viễn cổ đến nay, những món Đế binh như thế này không có nhiều, huống chi cả người Chu Khung đều là Đế binh, mà phẩm cấp còn rất cao!

Ngay cả Không Kiến cũng phải khẽ nheo mắt, cho dù là với nội tình của Phật Tông cùng kiến thức uyên bác của mình, lão không thể nào tưởng tượng nổi!

Có thể nói: Bộ trang phục này, chính là sinh ra để khoe khoang!

Ừng...

Chỉ thấy trên công thành, Ngô Đạo chung bỗng phát ra một luồng dao động kỳ dị, nhanh chóng bao phủ về phía Chu Khung trên phi liễn!

Một hơi thở!

Hai hơi thở!

Cho đến tận năm hơi thở!

Ngô Đạo chung bắt đầu rung lắc dữ dội, tốc độ càng lúc càng nhanh nhưng kỳ lạ là nó không phát ra bất kỳ tiếng chuông nào!

“Chuyện gì thế này, có sao Ngô Đạo Chung không vang?”

Một vị Thiên Tôn mặt đầy nghi hoặc nhìn Ngô Đạo Chung không ngừng rung lắc, thế nhưng chẳng hề phát ra bất kỳ tiếng động nào.

Các cường giả khác cũng đều ngơ ngác, bọn họ nghi ngờ chẳng hay Ngô Đạo Chung này có phải đã hỏng nhưng sao có thể, đây chính là Đế binh!

Ngay khi mọi người còn đang hoang mang!

Tốc độ rung lắc của Ngô Đạo Chung đã nhanh đến cực hạn, ép đến hư không xung quanh không ngừng chấn động!

ẦM!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa!

Dư âm vô tận lập tức tản ra khắp nơi, không gian bị xé toạc thành từng khe nứt, vô số hắc động khổng lồ hình thành!

Vù...!

Trên tường thành Thiên Võ thành bỗng chốc hiện lên một trận quang mang, trực tiếp cản toàn bộ dư âm ở bên ngoài!

Một bên khác!

Chu Khung toàn thân ma khí tỏa ra, trực tiếp biến mười dặm xung quanh phiến thành Ma Vực, khiến mọi dư âm đều không thể xâm nhập!

Ước chừng ba hơi thở sau!

dư chấn trên trời dưới đất mới dần ổn định lại, chúng sinh linh trong thành vội vàng nhìn về phía trên cổng thành!

“Chuyện quái gì thế... Ngô Đạo Chung đâu rồi?”

Một gã cường giả lập tức chỉ vào phương hướng vốn là Ngô Đạo Chung gầm lên, vẻ mặt như gặp quỷ!

Không cần hắn lên tiếng!

Các cường giả khác cũng đều phát hiện ra, Ngô Đạo Chung ban đầu đã biến mất không thấy, cộng thêm tiếng nổ long trời vừa rồi!

Dù cho kẻ ngốc cũng hiểu, Ngô Đạo Chung vừa rồi đã nổ tung, vì thử thiên phú của Chu Vô Địch mà nó nổ tung?

Cái quái gì thế này?

Sao nghe hoang đường vậy?

Ngay cả tiểu thuyết cũng chẳng dám viết phóng túng thế này chứ?

“Không thể nào, từ xưa đến nay, ngay cả tám mươi một tiếng cũng chưa từng xuất hiện, đây lại trực tiếp nổ tung, chắc chắn có gì đó bất thường.”

Chương 977: Ngộ Đạo

Chung nỗ 2

“Tuy ta không dám tin nhưng nhìn tình hình trước mắt, quả thực là Ngộ Đạo Chung không thể đo lường được thiên phú của Chu Vô Địch.”

“Thiên phú của hắn rốt cuộc mạnh đến mức nào, không lẽ chưa đến ngàn tuổi đã có thể bước vào cảnh giới đỉnh phong của Trung Vực sao?”

Đông đảo cường giả đều kinh ngạc bàn tán.

Khác với vẻ mặt hoài nghi của bọn họ, cao tăng Ma Giáo lại lộ rõ vẻ phấn khích, quả nhiên, Giáo chủ nhà mình là trâu bò nhất!

“Giáo chủ đại nhân vô địch!”

“Giáo chủ đại nhân vô địch!”

“...”

Liên Sinh cùng đám người nhao nhao hô lớn, khiến đông đảo cường giả trong thành đều lộ ra vẻ mặt ngưỡng mộ!

Đây đều là những yêu nghiệt tuyệt thế trên Thiên Kiêu Bảng, nào là Huyết Y Tu La, Bạch Y Kiếm Thần, Diệt Thế Ma Bàn...

Nhiều yêu nghiệt như vậy tụ tập dưới trướng một người, thật khó mà tưởng tượng Ma Giáo tương lai sẽ phát triển đến mức nào!

Một giáo ngũ đế?

Một giáo thập đế?

Hay là càng nhiều hơn nữa? Toàn bộ cường giả đều âm thầm tiếc thương cho Phong gia, bọn họ cảm thấy với tốc độ phát triển hiện tại của Ma Giáo!

Địa vị của Phong gia sắp chẳng thể giữ nổi, mà bởi vì thù hận ba năm trước, e rằng hai con quái vật khổng lồ này, sẽ xảy ra một hồi đại chiến long trời lở đất!

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn Ngô Đạo Chung bị nổ tung, sắc mặt vẫn ung dung bình thản, chẳng phải là thiên phú của bản thân quá cao sao, việc này rất đổi bình thường!

Với trình độ khai phá Ma thể hiện tại của hắn, cộng thêm huyết mạch và xương cốt đã được tôi luyện qua nhiều lần tiến hóa, tuyệt đối đã vượt qua phạm trù yêu nghiệt từ lâu!

“Đi!”

Chu Khung phát tay!

Hắn lập tức thu hồi Ma Long Phi Liên, mang theo Lý Trường Sinh và Đại Bạch đang cười Hùng Vĩ, ung dung tiến về phía Thiên Võ Thành!

Ầm!

Đám người Chu Khung vừa mới tiến vào trong thành, đông đảo cường giả đang vây quanh trước cổng thành đều đồng loạt lùi về phía sau mấy bước!

Bọn họ nhanh chóng nhường ra một con đường rộng rãi tám người, đồng thời cung kính cúi người hành lễ với Chu Khung:

“Tham kiến Giáo chủ!”

Chu Khung hờ hững liếc mắt nhìn đông đảo cường giả đang hành lễ với mình, sải bước đi về phía các bậc cao tầng của Ma Giáo!

Hô...

Nhìn thấy Chu Khung rời đi, tất cả cường giả đều thầm thở phào nhẹ nhõm, bọn họ nào dám để ý đến thái độ lạnh nhạt vừa rồi của hắn!

Đối với những chiến tích hiển hách của Chu Khung, cường giả ở Trung Vực cơ bản đều đã từng nghe qua, hắn có thể không thèm để ý đến bọn họ đã là may mắn lắm rồi!

Nếu như hắn thật sự muốn ra tay với bọn họ!

E rằng kết cục của bọn họ sẽ vô cùng thê thảm!

Trong truyền thuyết: Nụ cười của Chu Khung, chính là điềm báo cho sinh tử khôn lường!

“Tham kiến Giáo chủ!”

Đông đảo cao tầng của Ma Giáo nhanh chóng cúi người hành lễ với Chu Khung.

“Ừm!”

Chu Khung khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt nhìn thẳng về phía Liễu Ngữ, con mắt dọc ở mi tâm lóe lên một đạo quang mang kỳ dị.

Chỉ thấy!

Trong tầm mắt của con mắt dọc nơi mi tâm Chu Khung, đỉnh đầu của Liễu Ngữ Huyền bồng xuất hiện một cột sáng màu vàng kim khổng lồ, xuyên thẳng lên trời cao!

Giá trị khí vận thế giới: Bảy ngàn!

“Hệ thống, vì sao giá trị khí vận thế giới này lại thấp như vậy, nó có gì khác biệt so với giá trị Thiên Vận?”

“Ký chủ, giá trị khí vận thể giới này chính là biểu hiện cho tổng khí vận của toàn bộ sinh linh trong một phương đại thể giới.”

“Nếu như muốn quy đổi sang giá trị Thiên Vận, thì tỷ lệ đại khái là mười đôi một nhưng trên thực tế, giá trị của nó còn cao hơn một chút.”

Nghe được câu trả lời của hệ thống.

Chu Khung âm thầm gật gù, hẳn đã đoán được giá trị khí vận thể giới mới xuất hiện này chắc chắn không phải chuyện tầm thường!

Tỷ lệ quy đổi lại cao đến mười đôi một!

Nếu như quy đổi thành giá trị Thiên Vận, chẳng phải là hơn bảy vạn điểm sao, còn gấp đôi Thiên Vận chi tử mệnh nhất!

“Đây chính là lời tường vôn nói đây, ngươi lại dám có sát ý với Ma Giáo ta, đáng đời bị bốn tọa diệt trừ!”

Chu Khung liếc mắt nhìn Liễu Ngữ, sau đó trực tiếp dẫn theo đệ tử Ma Giáo tiến vào trong thành trì!

Thành trì này được đạo lực bảo vệ, cho dù với thực lực hiện tại của Chu Khung cũng khó lòng giết chết Liễu Ngữ!

Huống hồ!

Bên cạnh Liễu Ngữ còn có Không Kiến hộ vệ!

Không có Ma Vực tương trợ, Chu Khung muốn giết Không Kiến trừ phi phải dùng đến át chủ bài, thật sự không đáng!

Hơn nữa, muốn giết Liễu Ngữ cần phải đổi lấy Già Thiên Phù cấp bảy, hiện tại điểm phản diện của Chu Khung vẫn chưa đủ, cần phải hoàn thành nhiệm vụ mới được!

“Hắn nhận ra ta rồi sao?”

Liều Ngữ nhìn theo bóng lưng Chu Khung, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh hãi, bởi vì hắn cảm nhận được sát ý mãnh liệt từ đối phương!

“Không thể nào, lúc trước ta ở trước mặt hắn chẳng khác nào lũ sâu kiến, hắn làm sao có thể biết đến một tiểu nhân vật như ta chứ.”

Chương 978: Bảo vật do Bạch Gia nhật 1

“Hừ, bất kể ngươi có nhận ra ta hay không cũng chẳng còn ý nghĩa gì nữa, sau đại hội cơ duyên này chính là lúc Ma Giáo các ngươi bị diệt môn.”

Ánh mắt Liễu Ngữ lóe lên vẻ tàn nhẫn, đóa sen huyết hồng giữa mi tâm càng thêm phần yêu dị!

“Liễu Ngữ, theo bốn tọa tìm một chỗ nghỉ ngơi thích hợp, đạo lực nơi đây vô cùng tinh khiết, có thể giúp ngươi tăng tiến tu vi.”

Không Kiến ý vị thâm trường nói với Liễu Ngữ, sau đó xoay người dẫn hắn đi về phía những khu đình viện trong thành.

Thiên Võ ngoại thành có tất cả ba trăm sáu mươi một khu đình viện, mỗi một nơi đều được bố trí trận pháp tụ tập đạo lực!

Sinh linh tu luyện trong đó sẽ đạt được hiệu quả gấp đôi, ngay cả đối với Đế Giả cũng có tác dụng rất lớn, đây cũng là một trong những cơ duyên khổng lồ của Thiên Võ Thành!

Tuy nhiên!

Số lượng đình viện có hạn, chỉ có cường giả đỉnh cấp mới có tư cách chiếm giữ, những người còn lại chỉ có thể tìm một góc tu luyện mà thôi!

Trong đó!

Ma Giáo chiếm cứ ba mươi khu đình viện, hơn nữa đều là những vị trí gần trung tâm nhất, khiến cho các cường giả khác dám giận mà không dám nói!

Chúng kiến đám người Chu Khung, Không Kiến rời đi, đông đảo cường giả ở cửa thành mới thở phào nhẹ nhõm!

Bọn họ còn tưởng rằng Ma Giáo và Phật Tông sắp sửa giao chiến, dù sao hai thế lực này vốn là kẻ thù không đội trời chung!

“Bọn Phật Tông thật quá giả tạo, chẳng phải luôn mồm hô hào hàng yêu trừ ma sao, vậy mà gặp phải Ma Giáo Giáo Chủ cũng chẳng dám ho he nửa lời.”

“Thôi đi, chuyện của những đại nhân vật này đâu phải hạng tôm tép như chúng ta có thể bàn tán, cẩn thận họa từ miệng mà ra đấy.”

“Đúng rồi, Vấn Đạo Chung đã vỡ, vậy kết quả cá cược của chúng ta tính thế nào, là cược lớn thắng hay là cược nhỏ thắng?”

Một gã cường giả dị tộc vỗ đùi, như vừa nghĩ ra điều gì đó, vội vàng nhìn về phía chiếc bàn đánh cược.

Lúc này!

Tên nam tử mặc măng bào ngồi sau chiếc bàn, nhìn những ánh mắt đổ dồn về phía mình, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh lẽo:

“Vấn Đạo Chung đã vỡ, nhà cái thắng: Lớn nhỏ đều thua!”

Thoại bết!

Nam tử măng bào lập tức thu hồi toàn bộ Tiên thạch Linh bảo, xoay người mang theo mấy hộ vệ toan rời đi.

“Chẳng phải! Sao có thể tính là nhà cái thắng? Cái Ngô Đạo Chung này nỗ tung chính là sự kiện ngoài ý muốn, nên trả lại Tiên thạch!”

“Phải đó! Người không thể đi! Mau trả Tiên thạch cho chúng ta! Nếu không đừng trách chúng ta bất kính!”

Từng cường giả đặt cược bổng chốc không bằng lòng, nếu thực sự có một bên thắng, bọn họ cũng sẽ nhận!

Thế nhưng hiện tại!

Trang gia muốn nuốt trọn, đây chẳng phải là đùa cợt sao? Bọn họ tuyệt đối không thể đồng ý!

Chỉ trong nháy mắt!

Vô số cường giả vây quanh nam tử măng bào, mỗi người đều khí thế bừng bừng, tuy rằng trong thành này không thể động võ!

Nhưng bọn họ vẫn muốn cho đối phương chút áp lực, dù sao người đông thế mạnh, bọn họ không tin đối phương dám không trả Tiên thạch!

“Làm càn!”

“Sao? Chư vị định cướp đoạt hay sao? Bản hoàng tử chính là Nhị hoàng tử Đại Hoang Tiên Đình! Các người hãy nghĩ cho kĩ!”

“Đại Hoang Tiên Đình ta trước giờ ân oán phân minh! Những Tiên thạch này bản hoàng tử để ở đây, các người muốn thì cứ lấy đi!”

Nam tử măng bào phát tay lấy ra vô số Tiên thạch, Linh bảo, vẻ mặt tự tin.

Quả nhiên!

Nghe được lời nam tử mãng bào, nội tâm tất cả cường giả đều chấn động, vừa rồi bọn họ bị Tiên thạch làm mờ mắt rồi.

Giờ phút này suy nghĩ kỹ càng!

Lập tức toàn thân toát mồ hôi lạnh, phải biết Đại Hoang Tiên Đình chính là thế lực thứ ba Trung Vực!

Tiên Đình chi chủ là cường giả không hề thua kém lão tổ Phong gia, đệ đệ ruột Trấn Bắc Vương cũng là tồn tại Đế Giả thất trọng một phương!

Hơn nữa!

Đại Hoang Tiên Đình quả thực ân oán rõ ràng, mà chuyện hôm nay lời nam tử mãng bào cũng có lý!

Nếu bọn họ thực sự lấy những Tiên thạch này, e rằng khi ra khỏi Thiên Võ Thành này, chính là lúc bọn họ diệt vong!

“Ài, thôi vậy! Coi như ta xúi quẩy!”

Một vị cường giả Thiên Tôn thở dài xoay người rời đi, những cường giả khác cũng đều bắt đầu lần lượt bỏ đi!

“Hừ, đồ của bản hoàng tử, còn chưa ai dám... Mẹ nó... Bảo bối của ta đâu...”

Nam tử mãng bào hừ lạnh một tiếng, vừa định thu hồi vô số Tiên thạch, bỗng phát hiện tất cả Tiên thạch, Linh bảo trên mặt đất đều không cánh mà bay.

Chỉ trong nháy mắt!

Nam tử mãng bào ngẩng đầu nhìn về phía trước!

Chỉ thấy!

Trước mặt hắn xuất hiện ba đạo thân hình, một con gấu đen, một con chó đen, và một đại hán đầu trọc áo đen!

Chó đen tay cầm một phương đại ấn, phía trên còn lưu chuyển từng tia hào quang, rõ ràng bảo vật đã bị nó thu lại.

“Các hạ là người phương nào, dám cướp đoạt bảo vật của bản hoàng tử? Chẳng lẽ muốn đối nghịch với Đại Hoang Tiên Đình của ta sao?”

Chương 979: Bảo vật do Bạch Gia nhật 2

Nam tử mặc măng bào phần nộ nói.

“Bảo vật gì của ngươi? Đây là Bạch gia tự tay nhật được trên đất, sao ngươi lại muốn cướp của Bạch gia ta?”

Đại Bạch khinh thường liếc nhìn nam tử mặc măng bào, thản nhiên nói, tựa như đang nói ra chân lý hiển nhiên!

Nhật được?

Nhà ngươi ở đâu mà có thể nhật được nhiều tiên thạch, bí bảo như thế?

Nghe Đại Bạch nói, nam tử mặc măng bào tức giận đến mức toàn thân run rẩy, suýt chút nữa thì hụt hơi phun máu.

Ngay khi nam tử mặc măng bào định lên tiếng, một tên thị vệ bên cạnh vội vàng chạy đến, thấp giọng nói:

“Hoàng tử, ba người này chính là Ma Hồ Vương của Ma giáo, Đại Bạch, và con gấu đen canh giữ tổng đàn Ma giáo.”

Cái gì?

Nam tử mặc măng bào đang phần nộ, nghe thị vệ bẩm báo, lập tức kinh hãi đến mức hồn phi phách tán, sắc mặt trắng bệch!

Hắn vội vàng nhớ lại lời phụ hoàng dặn dò năm xưa, nhất định không được đắc tội với Ma giáo!

Phụ hoàng còn yêu cầu hắn phải hết lòng kết giao với Ma giáo, thậm chí khi cần thiết có thể hy sinh một ít lợi ích!

Quan trọng nhất là, Tiên chủ Đại Hoang Tiên Đình từng hạ chỉ rõ ràng, bất kỳ kẻ nào dám đối đầu với Ma giáo đều bị coi là kẻ phản bội, trục xuất khỏi Đại Hoang, vĩnh viễn không được trở về!

Thánh chỉ này ban ra, từ Thái tử, Hoàng tử, cho đến các vị đại thần, nữ quyến trong cung, tất cả đều phải tuân theo!

Nghĩ đến đây, nam tử mặc măng bào vội vàng đổi giọng:

“Hóa ra là các vị đại nhân của Ma giáo, tại hạ vừa rồi nhìn nhầm, mạo phạm các vị rồi.”

“Tại hạ là Nhị hoàng tử của Đại Hoang Tiên Đình, được gặp các vị đại nhân thật là vinh hạnh, chút lễ mọn này, mong các vị vui lòng nhận cho.”

Dứt lời, nam tử mặc măng bào lại lấy ra một số bảo vật dâng lên cho ba người Ma Hổ Vương, vẻ mặt cung kính như thể đã ngưỡng mộ bọn họ từ lâu!

“Khà khà... Cũng hiểu chuyện đấy!”

Hùng Vĩ cười lớn, nhận lấy bảo vật, nhìn nam tử mặc măng bào với ánh mắt đầy ẩn ý.

Cuối cùng, sau khi nam tử mặc măng bào hết lời nịnh nọt, ba người Đại Bạch cũng miễn cưỡng cho hắn kết giao.

Thiên Võ thành!

Trong một đình viện ở trung tâm ngoại thành!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, toàn thân ma khí ngập trời, dòng chảy thời gian hỗn loạn đáng sợ khiến không gian trong đình viện cũng bắt đầu vặn vẹo!

Lúc này đừng nói là cao tăng Ma Giáo, cho dù là Đế Giả bình thường bước vào cũng có thể bị dòng chảy thời gian xé nát!

Đúng lúc này!

“Gâu...!”

Một tiếng chó sủa vang lên!

Sau đó chỉ thấy một bóng đen chỉ trong nháy mắt xông vào đình viện, vô tận dòng chảy thời không đều bao phủ lấy bóng đen!

Thế nhưng ngoại trừ việc khiến tốc độ của bóng đen chậm lại một chút, không có bất kỳ tác dụng nào khác!

Rầm!

Bóng đen rơi xuống trước mặt Chu Khung, không ngừng vẩy đuôi, chính là Đại Bạch vừa mới “thu thập” được vô số tiên thạch, linh bảo!

“Lão đại, phát tài rồi, trong này khắp nơi đều là bảo vật, hơn nữa ta còn ngửi thấy mùi vị của lăng mộ.”

Đại Bạch vui vẻ nói với Chu Khung.

Vù...!

Chu Khung chậm rãi mở mắt, tất cả dòng chảy thời gian trong đình viện đều được thu hồi vào trong cơ thể, trong mắt toát lên một tia sáng.

Lăng mộ?

Tại sao trong Thiên Võ thành này lại có mùi vị của lăng mộ?

“Chẳng lẽ Thiên Võ Thành này là lăng mộ của Thiên Võ Đại Đế, hay là nơi trong này chôn cất cường giả khác.”

Chu Khung trầm nghĩ.

Phải biết, hiện tại Đại Bạch rất kén chọn, lăng mộ bình thường căn bản không lọt vào mắt nó.

Có thể khiến nó hưng phấn như thế, lãng mộ theo như lời nó nói tất nhiên không phải lãng mộ của cường giả bình thường, ít nhất cũng phải là Đế Giả trở lên!

Dường như nhìn ra nghi hoặc của Chu Khung, Đại Bạch lần nữa nói:

“Lão đại, ta không biết là lãng mộ của ai nhưng không phải một, mà là rất nhiều, ít nhất mấy chục, thậm chí trên trăm cái.”

“Ngay tại nội thành nhưng chúng đều ẩn giấu trong không gian dị vực, ta không vào được!”

“Nhưng mùi vị của lãng mộ kia không ngừng tăng lên, có lẽ không gian dị vực kia đang giáng lâm vào nội thành.”

Đại Bạch chỉ phương hướng nội thành, nói.

Nó vừa mới cố ý đi vào nội thành một vòng, phát hiện không có bất kỳ bảo vật nào, hoàn toàn chỉ là một tòa nội thành trống rỗng mà thôi!

Nhưng nó lại ngửi thấy mùi của lãng mộ, hơn nữa mùi của những lãng mộ đó càng ngày càng gần nội thành!

Lãng mộ!

Không gian dị vực!

Nghe Đại Bạch nói xong, Chu Khung vận chuyển ý niệm trong đầu, thoát cái đã nghĩ đến một khả năng!

“Thiên Võ thành này có phần thú vị, xem ra cơ duyên lần này có thể giúp đệ tử Ma Giáo tăng tiến tu vi không ít.”

“Cũng tốt, như vậy cũng có thể sớm ngày thống nhất Thiên Võ đại lục, Phong gia, bốn tọa sẽ nhanh chóng diệt người.”

Chu Khung trầm nghĩ, sau đó khẽ gõ lên tay vịn.

Chương 980: Tồn tại cấm kỵ

Cốc! Cốc! Cốc!

Một nam tử khoác áo bào đen, mang mặt nạ hoàng kim, lập tức quỳ một gối trước mặt Chu Khung, trầm giọng bẩm báo:

“Thuộc hạ Địa Nhị, tham kiến Giáo chủ!”

“Chuyện của Liễu Ngữ đã tra thế nào rồi?”

Giọng nói lạnh lẽo của Chu Khung vang vọng khắp đình viện.

“Bẩm Giáo chủ, Liễu Ngữ kia là hơn hai mươi năm trước được Phật Tông tiếp dẫn từ Ma Vực, trực tiếp tấn phong làm Phật Tử.”

“Thế Tôn Phật Tông là Không Kiến từng nói: Hắn là Phật Tử chuyển thế, sau khi được quán đỉnh Phật pháp, thiên phú của Liễu Ngữ kia lập tức tăng vọt.”

“Chỉ vồn vện hơn hai mươi năm đã đột phá đến Thiên Tôn ngũ trọng cảnh, trong khoảng thời gian này hắn từng đến cấm địa Phật Tông, Địa Ma Quật, Huyết Hải Nhai...”

Địa Nhị nhanh chóng kể lại chi tiết về Liễu Ngữ.

Có thể nói là: Cực kỳ tường tận, đến cả thời gian, địa điểm, đột phá cảnh giới gì đều rõ ràng!

E là chính Liễu Ngữ có mặt ở đây, không dám tin tưởng, bởi vì có những chuyện bản thân hắn có khi đã quên mất!

Đây chính là chỗ cường đại của bốn bộ Ma Giáo, năng lực thu thập tin tức có thể nói là biến thái đến cực điểm!

“Còn nữa, Giáo chủ, có tin tức nói rằng hơn một năm trước Liễu Ngữ kia hình như đã thay đổi tâm tính, tàn sát một tiểu chủng tộc nhưng sau đó lại thay đổi dung mạo, hiện tại không có sinh linh nào khác biết được.”

Địa Nhị như nhớ ra điều gì đó, không chắc chắn bẩm báo.

Phật Tổ chuyển thế!

Thay đổi tâm tính!

Chu Khung nhíu mày, hẳn không nghi ngờ lời nói của Địa Nhị, bởi vì Địa Nhị dám bẩm báo chuyện này với hắn!

Chúng tôi!

Bốn bộ đã có chung nhận định về tin tức này, chỉ là chưa có chứng cứ xác thực mà thôi!

Nhưng, Ma Giáo hành sự từ trước đến nay đâu cần chứng cứ!

“Xem ra trên người Liễu Ngữ kia còn không ít bí mật cũng phải, dù sao cũng là con trời chọn của một phương thế giới, nếu không có bí mật thì mới lạ.”

Chu Khung phát tay.

Địa Nhị cung kính lui xuống, thân hình dần tan biến trong đình viện!

Không lâu sau, Đại Bạch cũng chạy ra khỏi đình viện, dẫn theo Hùng Vĩ bắt đầu quấy nhiễu chúng sinh linh trong Thiên Võ thành!

Trong lúc nhất thời trong thành: Tiếng oán than dậy đất, kêu khổ liên miên!

Ngay cả một số Đế Giả vừa mới đến, nghe đến tổ hợp gấu chó cũng đều run sợ trong lòng, e sợ bảo vật của mình bị trộm mất!...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bất tri bất giác đã hai năm trôi qua!

Hai năm nay, cường giả đến Thiên Võ Thành ngày càng nhiều, ngay cả Đế Giả cũng xuất hiện đến hơn mười vị!

Hiện tại, trong toàn thành!

Có thể nói là náo nhiệt vô cùng, vô số cường giả bày hàng bán đủ loại bảo vật, thậm chí có kẻ còn mở cả lầu xanh!

Dù sao: Ai mà trước khi mạo hiểm lại không muốn vui vẻ một chút chứ?

Trong một tòa đình viện!

Năm vị Đế Giả đang ngồi ngay ngắn trên ghế, ngồi trên thủ vị là một lão già áo xám, chính là Đại trưởng lão Phong gia!

“Đại trưởng lão, không biết triệu tập chúng ta đến đây là có chuyện gì, chẳng lẽ là muốn đối phó với Chu Vô Định kia sao?”

“Đại trưởng lão hãy suy xét kỹ, tuy rằng Chu Vô Định kia đã rời khỏi Ma Vực nhưng chiến lực vẫn là thâm sâu khó lường, chúng ta chắc chắn không phải là đối thủ của hắn.”

“Ừm, đúng vậy, hôm qua ta có nhìn thoáng qua đình viện hắn đang ở, chỉ cảm thấy ma khí xâm nhập, tâm thần bất an.”

Từng vị Đế Giả lần lượt khuyên nhủ Đại trưởng lão Phong gia đang ngồi ở vị trí đầu, bọn họ đều cho rằng Đại trưởng lão gọi bọn họ đến là muốn thương nghị việc đối phó với Chu Khung.

Trong lòng lập tức sợ hãi đến nứt ra, dù sao thì trận chiến lúc Chu Khung giáng lâm Ma Vực năm đó thật sự quá mức cường đại!

Hắn trực tiếp khiến cho số lượng Đế Giả ở Trung Vực bị giảm đi gần một nửa, thêm vào đó là bốn vị Đế Giả đã bị hắn tiêu diệt ở Đông Vực.

Hiện tại, Trung Vực chỉ còn lại mười bảy vị Đế Giả, bởi vậy, đối với Trung Vực lúc này, hai chữ Chu Khung chính là một cái tên cấm kỵ!

Bình thường khi nhắc đến, phần lớn mọi người đều sẽ dùng “người kia” để thay thế, có thể thấy Chu Khung đã để lại bóng ma lớn đến nhường nào trong lòng đám Đế Giả này!

“Lũ phế vật, chẳng lẽ Chu Khung là cái gì ghê gớm, hắn...”

Đại trưởng lão Phong gia nhìn năm vị Đế Giả trước mặt đều lộ vẻ sợ hãi, tức giận mắng một câu.

Tuy nhiên, hắn không dám trực tiếp mắng chửi Chu Khung, mà còn cẩn thận liếc mắt về hướng Chu Khung đang ở.

Không biết vì sao!

Từ sau trận đại chiến Trung Vực năm đó, hắn luôn cảm thấy trong đầu mình thường xuyên xuất hiện hình bóng bá đạo của Chu Khung!

Như thể đối phương là một vị Chân Thần khiến hắn không dám phản kháng, thậm chí trong lòng còn nảy sinh ý nghĩ muốn thần phục, quy hàng.

Hắn nào biết rằng!

Đây chính là linh hồn áp chế mà Chu Khung đã thi triển lên người hắn, theo thời gian trôi qua, loại cảm giác này sẽ ngày càng mãnh liệt!

Chương 981: Đế kiếp giáng lâm 1

So với thủ đoạn độ hóa của Phật Tông, quả thực là có hơn chứ không kém!

Đại tộc lão lập tức đè nén ý nghĩ hoang đường trong đầu, nhìn năm vị Đế Giả phía dưới nói:

“Triệu tập các người đến đây, không phải muốn đối phó kẻ đó, mà là vì Thế Tôn Không Kiến của Phật Tông.”

“Đợi đến khi bí cảnh mở ra, các người phải nghĩ cách ngăn cản hắn, tuyệt đối không thể để hắn nhanh chóng hoàn thành bất cứ việc gì.”

Lời nói của đại tộc lão tràn đầy kiên định nhưng lão không nói rõ Không Kiến muốn làm gì, bởi vì bản thân lão không biết.

Lão chỉ làm theo lời Phong Đế căn dặn, còn việc phải ngăn cản Không Kiến như thế nào, lão không rõ.

Vì vậy, lão mới triệu tập một số thế lực phụ thuộc vào Phong gia, năm vị Đế Giả này trước kia đều là nhờ Phong gia giúp đỡ mới đột phá được.

Bây giờ là lúc bọn họ báo đáp, vốn dĩ thuộc hạ của Phong gia có rất nhiều Đế Giả, đáng tiếc trận chiến trước đã mất sạch.

Ngăn cản Không Kiến!

Nghe được lời ấy, sắc mặt năm vị Đế Giả đều biến đổi, phải biết rằng thực lực của Không Kiến cũng đã đạt đến Đế

Giả cửu trọng!

Hơn nữa còn mạnh hơn đại tộc lão một chút, được xưng tụng là cường giả thứ hai Thiên Võ đại thế giới!

Thế nhưng!

Không biết vì sao, bọn họ lại đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, dường như chỉ cần không phải đối phó với Chu Khung là được!

“Chỉ cần gây chút trở ngại cho Không Kiến, năm người chúng ta sẽ nghĩ cách, nhất định dốc toàn lực giúp Phong gia hoàn thành.”

Năm vị Đế Giả đồng loạt gật đầu.

Bọn họ đều mang ơn Phong gia rất lớn, nếu không báo đáp, chưa nói đến Phong gia, chỉ riêng lực lượng nhân quả cũng đủ khiến bọn họ gánh chịu không nổi!

“Ừm, vậy thì... Mẹ nó, làm sao có thể?”

Đại tộc lão vừa nói được một nửa, đột nhiên nhìn về phía sân viện nơi Chu Khung đang ở, trong mắt lóe lên tia kinh hãi.

Năm vị Đế Giả còn lại không khá hơn, tất cả đều lộ vẻ mặt không thể tin nổi, như thể vừa nhìn thấy quỷ.

Chỉ thấy!

Trên không trung phía trên sân viện Chu Khung đang ở!

Vô số mây đen điên cuồng hội tụ, vô số Lôi Long gào thét, chỉ trong nháy mắt đã bao phủ cả phương viên ức vạn dặm!

Lôi kiếp!

Đế kiếp!

Tất cả cường giả đều đồng thời nghĩ đến hai từ này, bởi vì uy lực khủng khiếp như vậy chỉ có thể là Đế kiếp.

“Hướng đó là nơi ở của Chu Vô Dịch, chẳng lẽ hắn muốn đột phá đến Đại Đế cảnh?”

“Không đúng, tuy lôi kiếp này mạnh mẽ nhưng tối đa cũng chỉ có uy lực tương đương Đế Giả ngũ trọng, không thể nào là Đại Đế kiếp.”

Một vị Đế Giả kiên định nói.

Hắn có thể cảm nhận được cường độ lôi kiếp trên không trung, hắn là ở khoảng từ Đế Giả ngũ trọng đến Đế Giả lục trọng!

Không phải Đại Đế kiếp?

Vậy thì chính là Đế Giả kiếp!

Mẹ nó, Chu Khung hắn vừa mới đột phá Đế Giả!

Tê...!

Đông đảo cường giả nghĩ đến khả năng này, chỉ trong nháy mắt tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh, vẻ mặt kinh hãi!

“Sao có thể, Chu Vô Dịch sao lại vừa đột phá Đế Giả, chẳng lẽ y ở Thiên Tôn cảnh đã trấn sát mười bốn vị Đế Giả hay sao.”

“Mẹ nó, ta không tin, cho dù một sinh linh có yêu nghiệt đến đâu, không thể nào ở Thiên Tôn cảnh đã mạnh đến vậy.”

Vài tên cường giả mặt mũi tràn đầy vẻ không tin nói.

Phải biết rằng!

Trong nhận thức của toàn bộ sinh linh Trung Vực, Chu Vô Dịch đều là đại lão đỉnh cấp Đế Giả, đột nhiên làm ra chuyện như vậy, ai mà chịu nổi!

Đặc biệt là lão tổ Phong gia!

Miệng không ngừng lầm bầm:

“Lão tổ ta lại bị một tên Thiên Tôn đánh bại, ta không tin, đây là giả, khẳng định là giả!”

Đáng tiếc mặc kệ bọn họ có tin hay không, sự thật bày ra trước mắt, lôi kiếp trên đỉnh đầu cũng càng tụ càng nhiều!

Lúc này!

Trong đình viện trung ương!

Chu Vô Định ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, ngẩng đầu nhìn về phía lôi kiếp khủng khiếp phía trên, trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc.

Hắn không phải nghi hoặc uy lực của lôi kiếp, chỉ là Đế Giả ngũ trọng, đối với hắn lúc này mà nói căn bản không đáng kể chút nào!

Chu Vô Định nghi ngờ là uy lực của lôi kiếp này có phần quá yếu, đúng, không sai, chính là quá yếu!

(Các vị Đế Giả khác của Trung Vực: Mau tới đây, kéo tên nam nhân ra vẻ này đi, quá khinh người!)

“Là Thiên Đạo chi lực đang yếu đi, rõ ràng nên giáng xuống lôi kiếp mạnh hơn nhưng lại bất lực sao?”

Chu Vô Định trầm nghĩ trong lòng.

Hắn có thể cảm giác được lôi kiếp trên đỉnh đầu muốn tiếp tục gia tăng uy lực nhưng chịu sự hạn chế của Thiên Đạo chi lực, lại không cách nào tụ tập thêm!

Rất rõ ràng!

Thiên Đạo chi lực của Trung Vực này đã xảy ra vấn đề!

“Chẳng lẽ là kế hoạch của Phong gia, đang cướp đoạt Thiên Đạo chi lực, muốn dùng nó để khống chế Trung Vực sao?”

Chu Vô Định dường như đoán được điều gì.

Chương 982: Đế kiếp giáng lâm 2

Lần trước khi đại chiến hai vực, Phong Đế chỉ giáng xuống một đạo ý niệm phân thân, hẳn đã phát hiện có gì đó không đúng!

Cho dù lúc ấy hắn đủ kiêu khiêu khích, thậm chí đều chuẩn bị xong thẻ miêu sát, đối phương vẫn không xuất hiện chân thân!

Rất có thể là bị chuyện gì đó quan trọng làm trì hoãn, không cách nào thoát thân, chỉ có thể dùng ý niệm giáng xuống!

“Xem ra, tốc độ của ta phải nhanh hơn, nhất định phải diệt trừ Phong gia trước khi bọn chúng hoàn thành chuẩn bị.”

Chu Vô Dịch thầm nghĩ trong lòng.

Hắn không phải là những tên phản diện ngu ngốc trong tiểu thuyết, phải đợi đến khi đối thủ hoàn thành tất cả, trở nên vô cùng cường đại mới ra tay!

Điều hắn cần phải làm là dùng tốc độ nhanh nhất để diệt trừ địch nhân, khiến cho chúng không còn chút sức phản kháng!

Lắc đầu!

Chu Khung không nghĩ đến những thứ này nữa, ngẩng đầu nhìn thiên kiếp, hét lớn một tiếng kinh thiên:

“Cút!”

Sóng âm khủng khiếp chỉ trong nháy mắt từ đình viện lao ra, hướng kiếp vân trên bầu trời oanh kích!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh khủng vang vọng thiên địa, dư chấn vô tận đánh nứt bầu trời, không gian không ngừng vỡ vụn!

Bốn phía Thiên Võ Thành bắt đầu tỏa ra quang mang mãnh liệt, tạo thành một vòng phòng hộ khổng lồ, ngăn cản dư chấn giáng xuống.

Ước chừng qua ba hơi thở!

Tất cả dư chấn trong thiên địa đều tiêu tán, chỉ thấy kiếp vân phía trên vòm trời đã bị đánh tan tằm phần!

Hai phần còn lại dường như bị quy tắc nào đó ảnh hưởng, không tụ tập nữa mà vội vàng tản ra!

(Thiên kiếp: Thiên Đạo cha cha, con đã nói là không đến, người cứ bắt con đến, để con lại bị đánh một trận.)

Trong thành trì!

Tất cả cường giả nhìn Đế Kiếp biến mất trên bầu trời, ai nấy đều há hốc mồm, vẻ mặt không thể tin nổi.

Chát!

Một tiếng bạt tai thanh thúy vang lên!

Chỉ thấy một Thiên Tôn dị tộc tự tát vào mặt mình một cái, cảm nhận cơn đau rát trên mặt, hắn mới chậm rãi nói:

“Vậy mà là thật, sao có thể như thế được, Chu Vô Dịch này cũng quá bá đạo, một tiếng rống phá đế kiếp, quả là bậc kiêu hùng!”

Các cường giả khác nhìn thấy hành động của Thiên Tôn dị tộc, đều lùi xa hắn ra mấy mét, ánh mắt nhìn hắn như nhìn kẻ ngốc!

Dù sao: Không tin thì người cứ việc không tin, tự vả vào mặt mình làm gì!

Bên kia!

Đại tộc lão Phong gia và năm vị Đại Đế Giả cũng đều là vẻ mặt ngơ ngác, không thể tin nổi!

Tuy nhiên!

Dù sao cũng là những vị Đế Giả đứng đầu Trung Vực, từng trải vô số, rất nhanh liền ổn định tâm thần!

“Rất... Rất bình thường, lúc trước Chu Vô Địch có thể sở hữu chiến lực Đế Giả cửu trọng, hiện tại một tiếng rống phá Đế kiếp cũng chẳng có gì.”

Đại tộc lão thở dài nói, trong mắt lóe lên một tia lo lắng.

Hắn đang nghĩ!

Lúc Chu Khung chưa đột phá Đế Giả chiến lực đã mạnh như vậy, hiện tại đột phá Đế Giả rồi, chiến lực không biết sẽ tăng vọt đến mức nào!

“Tộc trưởng, người phải nhanh chóng hoàn thành kế hoạch, sao ta cảm thấy Chu Khung này còn biến hóa khôn lường hơn cả Không Kiến.”

Đại tộc lão lẩm bẩm.

Ánh mắt hắn nhìn về phía đình viện của Chu Khung không ngừng lóe sáng nhưng hắn không để cho ngũ đại Đế Giả làm gì Chu Khung!

Bởi vì hắn biết điều đó căn bản là không thể!

Trong đình viện!

Theo Đế Kiếp biến mất, tu vi trong cơ thể Chu Khung bắt đầu bạo tăng, trực tiếp đột phá hạn chế của Đế Cảnh!

Đế Giả nhất trọng...

Đế Giả nhất trọng đỉnh phong...

Đế Giả nhị trọng...

Cuối cùng một mực tăng lên tới Đế Giả tam trọng đỉnh phong mới dừng lại, khoảng cách đột phá Đế Giả tứ trọng chỉ kém một tia!

Đồng thời bảng hệ thống lại đổi mới!

Nhân vật: Chu Khung (Chu Vô Địch)

Chức vị: Giáo chủ Ma Giáo

Tu vi: Đế Giả tam trọng

Võ công: Thương Khung Sinh Tử Thủ, Thần Ma Nhãn, Thôn Thiên Ma Công tầng thứ tám, Tróc Tinh Nã Nguyệt, Thiên Phật Lôi Quyền, Ma Thể Khu Vực Hóa, 《 Ma 》 《 Ngôn 》

Vật phẩm: Trộm Cấp thẻ, thẻ Miếu Sát

Binh khí: Thần Ma Hoàn, Thần Ma Dao

Tọa kỵ: Ma Long Phi Liễn

Sủng vật: Ma Khuyển Đại Bạch

Cảm nhận được lực lượng cường đại trong cơ thể, trong mắt Chu Khung hiện lên một đạo quang mang, hấn lẩm bẩm:

“Hiện tại chiến lực của bốn tọa hấn là đạt đến Đế Giả cửu trọng, hoặc là sẽ cường đại hơn một chút nhưng vẫn còn chậm.”

Không sai!

Chu Khung vẫn chưa hài lòng với thực lực hiện tại, từ sau khi phát hiện thiên kiếp không thích hợp, hấn đã cảm thấy một trận cấp bách!

Nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất tăng thực lực lên, sau đó lập tức đi diệt Phong gia, bằng không bị lật bàn thì thật khôì hài!

Bên ngoài!

Ầm...

Ầm ầm...

Sấm sét lại hiện ra khắp thế giới Thiên Võ, vô số kim liên từ mặt đất hiện lên, trong thiên địa tràn ngập một tia vui vẻ!

Đế Giả phổ sinh, khắp chốn mừng vui!

Chương 983: Tu vi đột phá, huyết quang tai ương

Trong đình viện!

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Một nam tử mặc áo bào đỏ sắc mặt âm nhu xuất hiện trước mặt Chu Khung, chính là Liên Sinh, hắc khom người nói:

“Chúc mừng Giáo chủ tu vi đại tiến, xưng bá thế giới, uy chấn vũ trụ!”

“Ừm!”

Chu Khung gật đầu!

Ánh mắt nhìn Liên Sinh, khoe miệng hiện ra một tia nụ cười hài lòng, mấy năm nay truyền thuyết về người nhiều đến không tưởng nổi!

Một thân tu vi cũng đột phá đến Thiên Tôn thất trọng, e là không cần thời gian quá dài nữa là người có thể phá Đế, quả nhiên Thiên Vận chi tử chính là không tầm thường!

Phải biết rằng!

Tu vi của Chu Khung có thể tăng tiến thần tốc như vậy, là dựa vào thiên phú kinh người, hệ thống trợ lực, cùng với tài nguyên vô tận!

Mà Liên Sinh cùng đông đảo cao tăng Ma Giáo, phần lớn là nhờ vào vận khí ngút trời và kỳ ngộ liên tiếp!

“Bẩm Giáo chủ, chủ nhân Đại Hoang Tiên Đình đang tổ chức một hội giao dịch ngay trong thành, rất nhiều cường giả đều đã đi tham gia.”

Liên Sinh cung kính bẩm báo với Chu Khung.

Hội giao dịch sao?

Chu Khung khẽ nhíu mày, không bận tâm lắm!

Đạt đến cảnh giới tu vi như hãn hiện tại, muốn tăng tiến tu vi há có thể dựa vào những bảo vật tầm thường!

Còn những bảo vật trân quý có thể giúp hãn tăng tiến tu vi!

Đế Giả há lại lấy ra trao đổi, còn những bảo vật khác căn bản không lọt nổi vào mắt hãn!

“Nội thành còn bao lâu nữa mới mở?”

Chu Khung trầm giọng hỏi.

“Bẩm Giáo chủ, Đại Bạch bẩm: Chậm nhất ba ngày, nhanh nhất một ngày, nó đã ngửi thấy mùi bảo vật.”

Liên Sinh cung kính đáp, trong đầu hiện lên hình ảnh Đại Bạch mấy ngày nay hưng phấn dị thường, cứ như muốn xông thẳng vào nội thành ngay lập tức.

“Tốt, sau cơ duyên này, chính là lúc Ma Giáo ta thống nhất Thiên Võ đại thế giới, đừng để bọn tọ thất vọng.”

Chu Khung ngược nhìn bầu trời, trong mắt ánh lên vẻ bá đạo, vốn định để cho đệ tử Ma Giáo tăng cường thực lực thêm một chút nữa!

Đáng tiếc!

Thời gian không đợi người!

Phong gia rõ ràng đang âm thầm mưu tính, một khi để chúng hoàn thành, rất có thể sẽ giáng tai họa xuống Ma Giáo!

Vậy nên phải ra tay chớp nhoáng, chém cỏ tận gốc, trước khi chúng lớn mạnh, diệt trừ hậu hoạn!

“Giáo chủ yên tâm, thuộc hạ nhất định không phụ lòng Giáo chủ, nguyện vĩnh sinh vĩnh thế đi theo Giáo chủ!”

Liên Sinh cung kính bẩm báo với Chu Khung, trong mắt cũng ánh lên vẻ bá đạo, tự tin!

Hắn đối với Ma Giáo, đối với vị Giáo chủ của mình có lòng tin tuyệt đối, Giáo chủ đã nói không thành vấn đề, vậy thì chắc chắn không có vấn đề gì!

Lúc này!

Trên một quảng trường rộng lớn ở ngoại thành!

Đang diễn ra hội giao dịch náo nhiệt, tất cả cường giả có máu mặt trong thành đều tề tựu đông đủ!

Dù sao có thể giao dịch được bảo vật hay không là một chuyện, riêng việc nể mặt Đại Hoang Tiên Đình bọn họ cũng phải đến!

Thế nhưng!

Chu Vô Địch của Ma Giáo, Đại trưởng lão của Phong gia, Thế Tôn Không Kiến của Phật Tông, cả ba người đều không xuất hiện!

Bởi vì với tu vi và địa vị của bọn họ, căn bản không cần nể mặt Đại Hoang Tiên Đình, tất nhiên sẽ chẳng đến tham gia cái hội giao dịch vô bổ này!

Trong quảng trường!

Vô số cường giả tụ tập, thi thoảng lại lấy ra bảo vật trao đổi, có thể nói là náo nhiệt đến cực điểm!

“Nhìn mà thèm nhỏ dãi, kiện bán Đế binh vừa rồi thật quá thích hợp với ta, đáng tiếc tiên thạch của ta đã thua sạch rồi.”

“Người còn may đấy, ít ra người là tự mình thua, còn bảo vật của ta thì một đêm không cánh mà bay.”

“Phải nói mấy năm nay, trong Thiên Võ Thành có không ít cường giả bị mất bảo vật, tên đạo chích này thật đáng hận!”

Từng vị cường giả luận bàn với nhau.

Trong lúc nói chuyện, bọn họ nhắc đến việc vô số bảo vật trong Thiên Võ Thành hai năm nay quý dị bị mất, sắc mặt ai nấy đều kém đi vài phần!

Hai năm nay!

Bảo vật của vô số cường giả đều mất tích trong đêm, ngay cả một số bảo vật bên người Thiên Tôn cũng bị lấy mất!

Trong nhất thời!

Cường giả trong Thiên Võ Thành đều lo lắng bất an, cho dù có bố trí phòng ngự thế nào cũng vô dụng, nên mất vẫn cứ mất!

Đối với chuyện này!

Rất nhiều cường giả đều phỏng đoán, kết luận kẻ trộm chính là con chó mực “nổi tiếng” của Ma Giáo!

Bởi vì rất nhiều cường giả khi mất đồ, đều mơ hồ nhìn thấy một bóng đen cực nhanh!

Đáng tiếc!

Uy thế của Ma Giáo quá lớn, bọn họ chỉ đành ngậm ngùi cho qua, đồng thời cất giấu bảo vật kỹ càng hơn!

Lúc này!

Trong một góc quảng trường!

Đại Bạch đang cười Hùng Vĩ đi dạo, thỉnh thoảng lại cười gian xảo nhìn đám nam nữ đang tình chàng ý thiếp xung

quanh.

“Bạch đại nhân, ngài “nhặt” được nhiều bảo vật như vậy, sao không chia cho ta một chút? Ta vẫn luôn theo ngài, không có công lao cũng có khổ lao.”

Chương 984: Tập thể xem bói ăn vạ 1

“Nói năng cái gì! Đi theo Bạch gia ta đây mà sợ thiệt thòi sao? Đợi vào bên trong nội thành kia, phần mộ... À không, bảo vật nhiều vô số kể!”

“Được rồi!”

Một nơi khác!

Trong một góc thành trì, bỗng vang lên tiếng gâm phẫn nộ!

“Mẹ kiếp! Dám nguyên rủa Hồ gia gia ta, có tin ta bỏ người một bữa không?”

Chỉ thấy Ma Hồ Vương đang đứng trước một quầy hàng, ánh mắt lạnh lẽo như muốn giết người!

Mà lão già áo xám ngồi trên quầy hàng này, thần sắc tuy bình tĩnh nhưng sắc mặt lại trắng bệch.

Hóa ra, lúc Ma Hồ Vương dạo chơi trong thành, phát hiện trong góc có một quầy hàng bói toán với tấm biển ghi:

“Thiên Cơ Thần Toán - Biết trước biết sau, thấu hiểu cổ kim!”

Ma Hồ Vương nhất thời hứng thú, bèn đến quầy hàng muốn lão già này tính toán vận mệnh tương lai cho hắn!

Kết quả lão già càng tính sắc mặt càng trắng bệch, cuối cùng nói với hắn: “Vị tiểu hữu, không lâu nữa ngươi sẽ gặp huyết quang tai ương!”

Nghe xong!

Ma Hồ Vương lập tức nổi giận, nếu không phải trong thành có quy tắc hạn chế, hẳn đã sớm ra tay rồi!

“Vị tiểu hữu này, lão phu chính là chương môn đời thứ hai của Thiên Cơ Thần Toán, lời nói đều là sự thật.”

“Nếu tiểu hữu cho rằng lão phu tính không chuẩn, vậy lão phu sẽ không lấy tiền, ngươi có thể đi cho khuất mắt.”

Lão già nhìn Ma Hồ Vương, ánh mắt lóe sáng, sau đó phát tay áo, không muốn nói thêm gì nữa.

Ma Hồ Vương nhìn lão đầu xem bói một cái thật sâu, hừ lạnh một tiếng, sau đó khiêng cự phủ quay người rời đi!

“Ôi!”

Nhìn Ma Hồ Vương rời đi, hồi bào lão đầu thở dài, như tiếc nuối điều gì.

Vài hơi thở sau!

Trên quầy hàng của gã lại nghênh đón tân khách, gã lại khôi phục bộ dáng cao thâm khó lường, một tay bấm độn pháp, suy tính thiên cơ!

Bên trong một tòa đình viện khác!

Liên Sinh người mặc áo bào đỏ, kiếm ý phóng lên trời, bên cạnh là một hắc y ám vệ cung kính đứng hầu!

“Bẩm Đại tổng quản, hôm nay trong thành đột nhiên xuất hiện một tên thầy tướng số, Ma Hồ Vương đến xem bói, hẳn phán rằng chẳng bao lâu nữa Ma Hồ Vương sẽ gặp phải huyết quang tai ương.”

“Thuộc hạ đã đến bốn bộ dò hỏi, tên thầy tướng số này chính là đương kim Các chủ Thiên Cơ Các, tu vi đạt đến Đệ Giả thất trọng.”

Hắc y ám vệ cung kính bẩm báo.

Huyết quang tai ương!

Các chủ Thiên Cơ Các!

Liên Sinh trầm ngâm suy tư, Thiên Cơ Các đương nhiên hẳn biết rõ!

Thiên Kiều Bảng hiện nay chính là do Thiên Cơ Các sắp đặt, vị Các chủ kia càng được xưng tụng là đệ nhất kỳ môn thuật số đại sư Trung Vực!

Với năng lực suy tính của hẳn!

Chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ buông lời phán Ma Hồ Vương gặp huyết quang tai ương nhưng Ma Hồ Vương lại thân là Thiên Vận chi tử!

Là kẻ có thể biến nguy thành an, trên người lại có bảo vật hộ thân do Ma Giáo Giáo Chủ tự mình luyện chế, ai có thể gây ra uy hiếp cho hẳn chứ!

“Truyền lệnh xuống, thông báo cho các vị Ma Giáo cao tầng khác, lệnh cho bọn hẳn cùng bốn tọa đi tới chỗ tên thầy tướng kia một chuyến.”

Liên Sinh lạnh giọng phân phó.

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

Hắc y ám vệ lĩnh mệnh, thân hình loé lên rồi biến mất.

Một góc thành trì!

Quầy hàng xem bói!

Hồi bào lão đầu đang nắm lấy bàn tay một Hồ tộc mỹ nữ, ánh mắt không ngừng đảo qua đảo lại trên làn da trắng nõn nà ở vị trí cách cổ nàng ba tấc.

Miệng lẩm bẩm:

“Vị nữ thí chủ này, huyết khí của người dâng trào, ấn đường đen kịt, ánh mắt mơ màng, đây chính là đại hung chi triệu a!”

“Nếu không kịp thời hóa giải, e là tính mạng khó giữ, mà muốn hóa giải ư, vậy thì phải ‘thấu’ một chút!”

“A!”

Hồ tộc mỹ nữ kinh hô một tiếng, vội vàng nói:

“Xin đại sư ra tay cứu giúp, tiểu nữ bằng lòng lấy thân báo... a...”

Hồ tộc mỹ nữ còn chưa nói hết lời, đã cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, cả người bay ngược về phía sau!

Rầm!

Hồ tộc mỹ nữ lộn nhào trên không trung mấy vòng, miễn cưỡng đứng vững trên mặt đất, tức giận nhìn về phía trước, đang muốn mắng chửi...

Xoát!

Sắc mặt Bắc Giang chỉ trong nháy mắt trắng bệch!

Bởi vì trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện mấy chục bóng người, tất cả đều ma diễm ngập trời, huyết sát tràn ngập!

Chính là: đông đảo cao tăng Ma Giáo!

“Bà nội nó, lão nương hy sinh sắc đẹp vô ích rồi, con dê béo này đã hoàn toàn biến mất”

Nội tâm Hồ tộc mỹ nữ âm thầm chửi rủa.

Nàng đã nhìn chằm chằm Bắc Giang rất lâu, phát hiện trong thời gian ngắn hắn đã kiếm được lượng lớn tiên thạch!

Vì vậy nàng định lợi dụng mỹ nhân kế, mê hoặc Bắc Giang, lừa gạt bảo vật trong tay hắn!

Nhưng nàng không ngờ, mỹ nhân kế vừa thực hiện được một nửa, đã bị cao tăng Ma Giáo ném ra ngoài!

Phần đông cao tăng Ma Giáo đều không để ý tới ý nghĩ của Hồ tộc mỹ nữ, mà đều nhìn chòng chọc vào Bắc Giang!

Chương 985: Tập thể xem bói ăn vạ 2

Bọn họ đều biết thân phận của lão già này, Bắc Giang - Các chủ Thiên Cơ Các, một trong những đại lão đứng đầu Trung Vực!

Đặc biệt là Ma Hồ Vương, ánh sáng trong mắt không ngừng lấp lóe, lúc trước hắn căn bản không nghĩ tới thân phận của Bắc Giang!

Ngay cả hiện tại, hắn không nhìn ra Bắc Giang là cường giả cảnh giới Đế Giả, rõ ràng là đã dùng bí pháp nào đó để ẩn giấu khí tức!

“Bắc Giang!”

Liên Sinh nhìn Bắc Giang âm lãnh thốt ra hai chữ!

“Là ta!”

Bắc Giang gật đầu với Liên Sinh, không phủ nhận thân phận của mình, mà cẩn thận đánh giá mấy chục vị cao tăng Ma Giáo này.

“Thật sự không thể tưởng tượng nổi, mấy chục vị khí vận kinh thiên chi tử, vậy mà lại cùng lúc xuất hiện ở một thời đại.”

“Chẳng lẽ Thiên Võ đại lục muốn một lần nữa khôi phục lại vinh quang thời viễn cổ hay sao, thật khó có thể tưởng tượng nổi.”

“Không đúng, cho dù là thời đại viễn cổ cũng sẽ không xuất hiện nhiều khí vận chi tử cùng thuộc một thế lực như

thế.”

Bắc Giang càng xem càng kinh hãi.

Tuy rằng Thiên Kiêu Bổng là do Thiên Cơ Các hấn lập ra, đối với cao tăng Ma Giáo hấn cũng tương đối hiểu rõ!

Nhưng sau khi tận mắt nhìn thấy, cho dù là tâm cảnh Đê Giả như hấn cũng khiếp sợ vô cùng!

Hấn không thể tưởng tượng được, rốt cuộc là tồn tại như thế nào, có thể khiến cho nhiều người có khí vận như vậy cam tâm trạng nguyện thần phục!

“Các vị tiểu hữu tới đây là có chuyện gì, là muốn xem bói chăng?”

Bắc Giang chỉ vào quầy hàng của mình, mặc dù hấn biết mình đánh không lại Chu Khung nhưng không quá e ngại!

Thủ đoạn bảo mệnh của hấn có rất nhiều, cho dù phải đối mặt Chu Khung, hấn cũng có lòng tin có thể an toàn đào tẩu!

Rầm! Rầm! Bành...!

Liên Sinh phát tay ném ra mười kiện đỉnh cấp Tôn binh, lạnh giọng nói:

“Bản Tổng Quản đã sớm nghe danh Các chủ Thiên Cơ Các suy tính vô song thiên hạ, vậy người hãy thử suy tính vận mệnh cho những huynh đệ này của ta xem.”

“Nếu người tính đúng, mười kiện Tôn binh này chính là thù lao, còn nếu người dám nói dối, Thiên Cơ Các không cần tồn tại nữa.”

Dứt lời!

Liên Sinh liếc mắt nhìn mười hai Ma Vương!

Mười hai Ma Vương hiểu ý, lập tức bộc phát khí thế toàn thân, tạo thành một đại trận ngăn cách trong phạm vi mười

dậm!

Lúc này cho dù là Đế Giả, không thể nhìn thấu tình huống trong phạm vi mười dặm quanh quây bán mệnh, trừ phi bọn họ tự mình xông vào!

“Khà khà, lão tử coi cả quần rồi, ngươi lại lập trận pháp ngăn cách, thật quá đáng!”

“Ôi, vốn dĩ còn tưởng rằng có thể xem kịch hay, không ngờ chỉ có thế này...”

Vài cường giả vừa phát hiện dị thường vội vàng chạy đến, liền nhìn thấy một cái trận pháp ngăn cách, chỉ đành bất đắc dĩ rời đi!

Trong trận pháp!

Bắc Giang nhìn sâu vào Liên Sinh!

Sau đó lấy ra một cái mâm tròn, phía trên đạo lực tràn ngập, rõ ràng là một kiện Đế binh đỉnh cấp!

“Còn giàu có thật!”

Ma Hồ Vương nhìn thấy đế binh trong tay Bắc Giang bèn lăm bằm một câu.

Chỉ thấy!

Bắc Giang kết một đạo ấn quyết, trực tiếp đánh vào trong mâm tròn!

Vù...!

Một con quái thú tướng mạo kỳ lạ từ trong mâm tròn hiện ra, trong hai tròng mắt đạo đạo phù lục vận chuyển, nhìn về phía Bạch Hạo Thiên!

Cùng lúc đó, trong hai tròng mắt của Bắc Giang cũng đồng dạng có phù lục vận chuyển, vậy mà lại giống hệt như hai con mắt của quái thú!

Một hơi thở!

Hai hơi thở!

Ước chừng năm hơi thở sau!

Bắc Giang bắt đầu run rẩy kịch liệt, phảng phất như nhìn thấy điều gì đó chẳng lành, lại lần nữa nhìn về phía Ma Hồ Vương!

“Không đúng, điều này sao có thể...!”

Bắc Giang không ngừng lảo bẫm, hai mắt không ngừng đảo qua giữa các cao tầng Ma Giáo, sắc mặt cũng càng ngày càng trắng bệch.

Phụt!

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Bắc Giang phun ra!

Thế nhưng Bắc Giang lại chẳng hề để ý tới, khí thế toàn thân bắt đầu bộc phát, hai tay bắt đầu không ngừng kết ấn!

Phù lục trong hai mắt vận chuyển càng lúc càng nhanh, lại một lần nữa nhìn lướt qua tất cả cao tầng Ma Giáo!

Ầm!

Một tiếng chấn động!

Chỉ thấy Bắc Giang hai chân đạp một cái, trực tiếp nằm vật ra đất, toàn thân không ngừng co giật, bọt mép từ trong miệng không ngừng trào ra!

Liên Sinh:???

Bạch Hạo Thiên:??

Lý Trường Sinh:???

Giờ khắc này, trong đầu tất cả cao tầng Ma Giáo đều đồng loạt hiện lên hai chữ!

Ăn vạ

Ước chừng qua nửa nén hương!

Bắc Giang mới ngừng co giật, gian nan lấy từ trong ngực ra một viên đan dược chữa thương nuốt xuống!

Hô! Hô! Hô!

Sau khi nuốt đan dược, sắc mặt Bắc Giang rốt cục ổn định lại nhưng tóc trên đỉnh đầu chẳng còn một nửa!

Rõ ràng!

Vừa rồi suy tính, đối với hắn tiêu hao có thể nói là phi thường lớn, lớn đến nỗi lấy tu vi Đế Giả thất trọng của hắn không gánh nổi.

Chương 986: Bắc Giang xui xẻo, nội thành mở ra 1

“Vừa rồi các người chẳng thấy bốn tọa co giật sao, vì sao không ra tay cứu chữa, hại bốn tọa phải run rẩy nửa nén hương?”

Bắc Giang có phần tức giận nói với đám người Ma Giáo cao tăng.

“Một tên Đế Giả thất trọng, co giật không chết được, cứ coi như rèn luyện đi, mau nói kết quả bói toán của người đi!”

Ma Hồ Vương không kiên nhẫn nói.

Nhìn phản ứng vừa rồi của Bắc Giang, nhất định là đã tính ra đại sự gì, Ma Hồ Vương mơ hồ có một tia suy đoán.

“Người...!”

Bắc Giang tức giận đến mức chỉ vào Ma Hồ Vương nói không nên lời, nhà người lấy co giật làm rèn luyện, nghĩ thế nào vậy!

Hô!

Bắc Giang hít một hơi thật sâu, nhìn đám người Ma Giáo cao tăng suy nghĩ một chút rồi chậm rãi nói:

“Ta nhìn thấy tai ương, tất cả các người đều có tai ương huyết quang, không thể hóa giải loại tai ương huyết quang kia...”

Rầm!

“Làm càn!”

Chưa đợi Bắc Giang nói xong, Ma Hồ Vương đã bỏ một búa vào bàn tính mệnh, lạnh lùng nhìn Bắc Giang!

Cao tăng Ma Giáo khác cũng chẳng khá hơn là bao, mặt mày đều lạnh lẽo dị thường, sát khí bùng bùng!

Dường như nếu lão già này không nói ra nguyên cớ, hôm nay e rằng khó mà yên ổn.

“Ma Hồ Vương, thu hồi cự phủ của người lại, bản tông vì xem bói cho các người, đã hao phí rất nhiều tinh huyết, thọ nguyên.”

“Ít nhất cũng phải mất vài ngàn năm mới có thể tĩnh dưỡng trở lại, nếu không phải nể mặt mũi Chu giáo chủ, bản tông đã sớm rời đi rồi.”

Bắc Giang nhìn Ma Hồ Vương nói.

Ma Hồ Vương vừa định phản bác, đã bị Liên Sinh phát tay cắt ngang, hần biết Bắc Giang nói là sự thật!

Với tu vi Đế Giả thất trọng của lão già này, Giáo chủ nhà mình không tự mình ra tay, bọn hần căn bản chẳng làm gì được lão!

“Chúng ta đều có tai ương huyết quang, vậy người nói xem là ai hạ sát chúng ta, lại là ở nơi nào khi nào.”

Liên Sinh lạnh giọng hỏi Bắc Giang.

“Kẻ nào hạ sát các người, bản tông không tính ra được nhưng thời gian sẽ không còn lâu, lâu thì vài chục năm, ngắn thì vài năm.”

Bắc Giang chậm rãi nói với Liên Sinh, sau đó nhắm mắt điều tức.

“Tốt lắm, quả này nếu người tính đúng thì thôi, nếu tính sai, bản tông quản sẽ tự mình đến Thiên Cơ Các các người một

chuyển.”

Liên Sinh nhìn Bắc Giang nói, phát tay lấy ra một giọt thần tủy ném cho Bắc Giang, xoay người dẫn đám người Ma Giáo cao tầng rời đi.

“Người ngược lại có phong phạm của bậc kiêu hùng, đáng tiếc!”

Bắc Giang nhìn đám người Ma Giáo rời đi, lại nhìn giọt thần tủy trong tay, âm thầm thở dài một hơi!

Thật ra vừa rồi hắn nói dối, hắn đã suy tính ra nguyên nhân cái chết của đám người Ma Giáo cao tầng, nói chính xác là không có ai giết bọn chúng, mà là...

Ngay khi Bắc Giang còn đang suy nghĩ!

“Uông...!”

Một tiếng chó sủa vang lên!

Sau đó Đại Bạch cưỡi Hùng Vĩ xuất hiện trước mặt Bắc Giang, phát tay ném ra hai khối tiên thạch, ung dung nói:

“Ôi... Lão đầu, tính cho ta biết, cho dù lúc này ta có thể đào bới... Tìm được nhiều bảo vật.”

Bắc Giang cầm lấy hai khối tiên thạch, vẻ mặt im lặng nhìn Đại Bạch, bất đắc dĩ mỉm cười, bấm niệm pháp quyết suy đoán!

Một hơi thở!

Hai hơi thở!

Rầm!

Chỉ thấy Bắc Giang lại nằm thẳng tắp trên mặt đất, mãnh liệt co giật, bọt mép trong miệng không cần tiên phun ra!

“Khá lắm, lão già này muốn ăn vạ à, đây quả thực là coi thường bốn tọa, ngay cả ta không nhịn được.”

Hùng Vĩ nhìn Bắc Giang run rẩy nói.

“Lên!”

Đại Bạch hét lớn một tiếng.

Một chó một gấu lập tức hành động, không bao lâu đã lấy đi tất cả bảo vật trên người Bắc Giang.

“Khà khà... Rút lui!”

Đại Bạch cười Hùng Vĩ vui vẻ chạy xa.

Không biết qua bao lâu!

Bắc Giang mới chậm rãi mở mắt, sờ vào đan dược trong ngực, cảm giác lạnh buốt.

“Vãi cả...”

Bắc Giang lập tức cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy quần áo trên người mình đều bị lột sạch, chỉ còn lại một cái quần cộc màu đỏ gọi cảm.

“Mẹ kiếp!”

Bắc Giang chửi thề một tiếng, lấy ra mấy viên đan dược từ trong mâm tròn Đế binh trong cơ thể nuốt xuống!

Trên mặt còn có một tia khiếp sợ chưa tan đi!

Vừa rồi vì tính toán Đại Bạch, hấn tiêu hao tinh huyết, thọ nguyên rõ ràng còn nhiều hơn cả việc tính toán cho mười mấy tên cao tăng Ma Giáo cộng lại!

Điều này còn chưa tính là gì!

Cay cú nhất chính là hấn cái gì không tính toán ra được, căn bản chính là uống phí thọ nguyên, còn bị lột sạch sẽ!

Ngay cả Liên Sinh cho hấn treo Kim Thần tử không còn, chẳng qua hai khối tiên thạch Đại Bạch cho thì không bị lấy đi!

“Rốt cuộc con chó đen này là giống gì, ngay cả ta không tính ra được, mà lại còn xấu xa như vậy.”

Bắc Giang thầm nghĩ trong lòng.

Hấn hoàn toàn không nghi ngờ những sinh linh khác!

Trực tiếp khẳng định đầu sỏ gây tội chính là Đại Bạch, ai bảo thanh danh tốt đẹp của Đại Bạch đã truyền khắp Trung Vực chứ!

Chương 987: Bắc Giang xui xẻo, nội thành mở ra 2

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bất tri bất giác đã hai ngày trôi qua!

Bên trong Thiên Võ Thành vẫn gió êm sóng lặng, chúng sinh linh nào buôn bán thì buôn bán, kẻ nào treo con rùa vàng cầu duyên thì cứ việc treo!

Chỉ riêng các vị Đế Giả!

Tất cả đều có thể cảm nhận được trong cõi u minh có thứ gì đó đang tới gần, đoán chừng nội thành sắp mở rồi!

Ầm...

Ầm ầm...

Tiếng nổ kinh khủng chấn động hơn nửa Trung Vực, chỉ thấy nội thành Thiên Võ bắt đầu rung chuyển dữ dội!

Trận pháp bảo vệ nội thành bỗng chốc phát ra ánh sáng chói lòa, một vòng xoáy khổng lồ hiện ra trên không trung!

Trong phút chốc, tất cả cường giả trong thành đều ngây người!

“Đây là... nội thành mở ra? Mới có hai năm đã mở ư? Thật không hợp lẽ thường!”

“Lẽ thường với chả không lẽ thường, mau vào trong thôi, cơ duyên có hạn, đừng chần chừ nữa!”

“Ai mà biết bên trong ra sao, Thiên Võ Thành này cả triệu năm rồi chưa mở, biết đâu cơ duyên bên trong nhiều vô số

kẻ!”

Tùng cường giả một nhanh chóng lao về phía vòng xoáy.

Giờ phút này, cho dù là kẻ ngu dốt nhất cũng có thể đoán ra được dị tượng kinh thiên động địa này chính là do nội thành Thiên Võ mở ra!

Trong một khu vườn!

Không Kiến và Liễu Ngữ nhìn về phía vòng xoáy, lòng đầy toan tính!

“Năm xưa lúc Phật Tổ ngồi hóa đã từng nói, ngài ấy có để lại một chút cơ duyên trong Thiên Võ Thành này, hẳn là có thể giúp người đột phá tu vi.”

Không Kiến chấp tay nói với Liễu Ngữ, giọng điệu đầy quan tâm nhưng trong ánh mắt lại thoáng hiện tia sát ruột!

“A Di Đà Phật!”

Liễu Ngữ niệm một tiếng Phật hiệu.

Sau đó, như thể bị một thế lực nào đó dẫn dắt, nàng sải bước đi về phía vòng xoáy, Không Kiến vội vàng đuổi theo!

Trong một khu vườn khác!

Đại trưởng lão Phong gia cùng ngũ đại Đế Giả nhìn về phía vòng xoáy trên không trung, trong mắt đều lóe lên tia khát khao.

Phải biết rằng!

Sau cảnh giới Đế Giả, mỗi một lần đột phá đều là muôn vàn khó khăn, huống chi hiện tại hoàn cảnh Trung Vực không được tốt lắm!

Chính vì vậy, cơ duyên có thể giúp Đế Giả đột phá như thế này, các vị Đế Giả đều vô cùng kích động!

“Chư vị, các người cứ việc tự mình vào trong tìm kiếm cơ duyên nhưng chớ quên chuyện kéo chân Không Kiến.”

Đại trưởng lão Phong gia trầm giọng nói với ngũ đại Đế Giả.

“Đại trưởng lão yên tâm!”

Ngũ đại Đế Giả gật đầu, sau đó nôn nóng lao về phía vòng xoáy!

“Hừ, để tâm bất ổn, làm sao thành được việc lớn!”

Đại trưởng lão nhìn ngũ đại Đế Giả vội vàng, khinh thường hừ lạnh một tiếng, sau đó cũng dùng tốc độ nhanh nhất lao về phía vòng xoáy.

Dù sao!

Bản thân lão ta cũng đã mắc kẹt ở Đế Giả cửu trọng vô số năm rồi!

Trong đình viện trung ương!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, bên trái là Liên Sinh một thân áo bào đỏ đứng thẳng, bên phải là Đại Bạch cũng đang đứng thẳng!

Các cao tăng Ma Giáo khác đều tụ tập trong đình viện!

“Lão đại... Lão đại, chúng ta mau xuất phát thôi, ta ngửi thấy mùi bảo vật rồi, bên trong có rất nhiều bảo vật.”

Đại Bạch hưng phấn nói.

Nó phảng phất nhìn thấy một đồng lớn bảo vật đang vẫy gọi mình, chỉ chờ nó tự mình đến đào móc.

“Đi!”

Chu Khung phát tay!

Không nói thêm lời nào, hần sải bước đi về phía vòng xoáy nội thành, các cao tầng Ma Giáo phía sau nhanh chóng đuổi theo!

Vút!

Đại Bạch nhảy lên người Hùng Vĩ, há miệng hét lớn: “Xông lên nào Hắc Tử, Bạch gia dẫn ngươi đi phát tài!”

Hùng Vĩ: “Rống! Rống!”

(Hùng ngữ: Bạch gia uy vũ, Bạch gia trâu bò, sau này ta theo ngươi, ta kính ngưỡng ngươi...)

Cùng lúc đó!

Tiếng xé gió vang lên không ngừng trong toàn bộ Thiên Võ Thành!

Vút! Vút! Vút!

Từng thân hình nhanh chóng bay về phía vòng xoáy phía trên nội thành, tất cả đều mang vẻ mặt hưng phấn, chờ mong!

Trong một thế giới hoang vu!

Bầu trời u ám, mặt đất chìm trong biển máu, vô số tiếng gầm giận dữ vang vọng đất trời, tựa như cảnh tượng tận thế!

Ong...!

Một trận chấn động truyền ra từ trong hư không!

Vài chục thân hình khủng khiếp nhanh chóng bước ra từ hư không, mỗi người đều tỏa ra ma diễm ngập trời, chính là Chu Khung cùng những người khác!

“Chết tiệt!”

“Nơi quái quỷ gì thế này, pháp tắc hỗn loạn, đạo lực không hiện, trời sụp đất nứt, sao giống một chiến trường thế này.”

Ma Hồ Vương nhìn tình hình thiên địa dị thường xung quanh, nhú mày nghi hoặc.

Nói xong!

Hắn vung cự phủ trong tay!

Một đạo phủ quang bao trùm thiên địa, bỏ ra một khe nứt khổng lồ trên mặt đất vạn dặm xung quanh!

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang vọng khắp bầu trời!

Ong! Ong! Ong!

Mặt đất rung chuyển dữ dội, từng đạo kim quang từ dưới đất phóng lên trời!

Đồng thời, một cánh cửa ánh sáng xuất hiện trước mặt Ma Hồ Vương!

Ma Hồ Vương:???

“Sương mù gì đây, cái thứ đồ chơi gì thế này, sao bản vương lại có cảm giác như bên trong có thứ gì đó đang triệu hoán vậy, chẳng lẽ là cơ duyên chăng.”

Chương 988: Thiên Võ nội thành mở ra

Ma Hồ Vương ngơ ngác vỗ vỗ đầu, phải biết rằng vừa rồi hẳn chỉ tiện tay vung một búa thôi mà!

Vả lại!

Hắn vừa mới tiến vào đây thôi, sao lại có thể thu hoạch được cơ duyên rồi, chẳng lẽ thế giới tàn phá này lại có nhiều cơ duyên đến vậy sao?

Ma Hồ Vương nào hay biết, thế giới này tuy có vô số cơ duyên nhưng không phải là thứ có thể dễ dàng có được như vậy!

Hắn có thể tiện tay bỏ ra cơ duyên này, hoàn toàn là nhờ vào nghịch thiên khí vận của Thiên Vận chi tử như hắn mà thôi!

“Sương mù tan đi, Ma Hồ Vương, khí vận của ngươi đúng là càng ngày càng tốt, khiến bốn tọa cũng phải có phần hâm mộ đấy.”

Lý Trường Sinh vỗ vỗ vai Ma Hồ Vương, cười nói.

“Khà khà, Giáo chủ, thuộc hạ xin phép vào trong thu lấy cơ duyên trước!”

Ma Hồ Vương cung kính hành lễ với Chu Khung, sau khi được Chu Khung gật đầu đồng ý mới nhanh chóng lao về phía cánh cổng ánh sáng!

Theo Ma Hồ Vương tiến vào, quang môn lập tức đóng sập lại, mặt đất cũng bắt đầu từ từ khép lại, như thể chưa từng có

chuyện gì xảy ra!

“Giáo chủ, thế giới này hẳn là một Đế Châu từ thời viễn cổ, theo ghi chép, Đế Châu này chính là nơi Thiên Võ Đại Đế cư ngụ.”

“Vào thời thượng cổ, nghe đồn nơi này bị ngoại địch xâm lấn, Đế Châu đã xảy ra một trận đại chiến kinh thiên động địa.”

“Trong trận chiến đó, vô số cường giả bỏ mạng, Đế Giả liên tục ngã xuống nhưng sau khi chiến tranh kết thúc, Đế Châu lại biến mất.”

Địa Nhất cung kính bẩm báo với Chu Khung.

Hắn nhanh chóng thuật lại những ghi chép trong sách cổ, đồng thời trực tiếp suy đoán ra nơi này chính là Đế Châu đã biến mất năm xưa!

Đế Châu!

Nghe Địa Nhất giải thích, trong mắt Chu Khung lóe lên một tia sáng, hắn nhanh chóng đưa mắt quan sát thiên địa xung quanh!

Chỉ có thể dùng hai từ hoang vu và thê thảm để hình dung, Đại Châu này đã hoàn toàn không còn thích hợp cho sinh linh cư trú và tu luyện nữa!

Pháp tắc và đạo lực hỗn loạn vô cùng, tu giả bình thường nếu tiến vào đây e rằng sẽ bị xé nát ngay lập tức!

“Xem ra sau trận đại chiến thời thượng cổ, Thiên Võ Đại Đế đã dời Đế Châu này vào Thiên Võ nội thành.”

“Và những Đế Giả bỏ mạng trong trận đại chiến đều để lại truyền thừa trên Đại Châu tàn phá này.”

Chu Khung trầm nghĩ.

Hắn cơ bản đã xác định được suy đoán của mình là sự thật, bởi vì cơ duyên mà Ma Hồ Vương tiện tay bỏ ra vừa rồi đã quá rõ ràng rồi!

Thêm vào đó!

Ánh mắt ngày càng sáng rực của Đại Bạch chính là bằng chứng cho thấy nơi này chôn cất rất nhiều sinh linh Đế Giả, và tất cả bọn họ đều để lại bảo vật và truyền thừa.

“Tất cả nghe lệnh, phân tán ra tìm kiếm cơ duyên cho ta!”

Chu Khung phát tay với đám người Liên Sinh.

Nơi này có vô số cơ duyên và truyền thừa, với việc cao tăng Ma Giáo đều là Thiên Vận chi tử, tách ra hành động mới có thể tối đa hóa lợi ích!

Còn về vấn đề nguy hiểm?

Chưa nói đến thực lực của đám người Liên Sinh, kẻ có thể uy hiếp bọn họ chỉ có mười mấy vị Đế Giả còn sót lại mà thôi!

Huống hồ Chu Khung cũng đang ở Đại Châu này, bất cứ lúc nào cũng có thể dùng Thời Không Chi Môn để đến bên cạnh bọn họ!

Như vậy là đủ để đảm bảo an toàn cho bọn họ rồi!

(Cường giả Trung Vực: Đừng đừng đừng, chúng ta nào dám đối nghịch với Ma Giáo, cơ duyên nhiều như vậy, chúng ta húp canh là được... (????????????????))

“Tuân lệnh!”

Liên Sinh cùng những kẻ khác đồng loạt khom người lĩnh mệnh.

Họ đều biết hành động riêng lẻ sẽ tối đa hóa lợi ích, hơn nữa ai nấy đều nóng lòng muốn nâng cao thực lực!

Tuy rằng tốc độ đột phá của cao tầng Ma Giáo đã nhanh đến cực hạn nhưng bọn họ lại phát hiện chênh lệch với Giáo chủ nhà mình càng lúc càng lớn!

Vút! Vút! Vút...!

Từng tiếng xé gió vang lên, cao tầng Ma Giáo nhanh chóng biến mất tại chỗ, bao gồm cả một vài cao thủ trọng bộ đeo mặt nạ!

Chu Khung nhìn đám đông cao tầng Ma Giáo rời đi, quay sang nói với Đại Bạch đang cười Hùng Vĩ bên cạnh:

“Tìm nơi có đại cơ duyên tồn tại!”

“Được rồi!”

Đại Bạch đáp!

Chiếc mũi bắt đầu khịt khịt, miệng lẩm bẩm:

“Cần khôn vô cực, vũ trụ truy tung!”

Chỉ trong nháy mắt!

Mắt Đại Bạch sáng lên, giờ một móng vuốt chỉ vào nơi tụ tập bảo vật lớn nhất trong bán kính trăm vạn dặm. (Phần mộ)

“Lão đại, ở hướng đó!”

Dứt lời!

Đại Bạch cười Hùng Vĩ lao nhanh về hướng đó, trong lòng nó đã khao khát đến cực điểm!

Phía sau!

Chu Khung sai bước mà đi!

Hắn không có ý định lập tức đi tìm Liễu Ngũ, trước tiên không nói đến điểm phản diện chưa đủ, chỉ riêng thân phận Thế Giới Chi Tử của y, e rằng không dễ tìm!

Chi bằng đợi khi Liễu Ngũ gây ra động tĩnh lớn rồi mới ra tay đối phó!

Dù sao theo định luật bất biến của tiểu thuyết, cơ duyên lớn nhất của Thiên Võ nội thành này nhất định sẽ rơi vào tay Liễu Ngũ!

Chương 989: Thập Nhị Phẩm Kim Liên, đánh chó phải ngó mặt chủ 1

Mà thời điểm thu hoạch, ắt không thể lặng lẽ, tất nhiên sẽ gây ra động tĩnh kinh thiên động địa, khiến y phải trải qua muôn vàn trắc trở mới có thể đạt được!

Điều Chu Khung cần làm!

Chính là đợi đến khi Liễu Ngữ giành được truyền thừa cuối cùng, trực tiếp cướp lấy quả ngọt là xong!

Lúc đó!

Nhiệm vụ hoàn thành, điểm phản diện nhận được cũng đủ để đổi lấy Già Thiên Phù, sau đó tiện tay trấn áp Liễu Ngữ là xong việc!

“Bồn tọa rất mong chờ trong gói quà lớn thế giới sẽ mở ra thứ gì, đừng khiến bồn tọa thất vọng đấy... Hu hu hu... Hu hu hu...”

Một bên khác của thế giới hoang vu!

Một đầm lầy không lồ dựng đứng, bên trong đầm lầy ẩn chứa sát khí vô tận, khói mù, khí tức vẫn đục!

Phía trước đầm lầy, hai thân hình mặc tăng bào, một già một trẻ, đứng lặng. Ấy là Không Kiến và Liễu Ngữ.

“Khí tức ô trọc thật mãnh liệt! Nơi này trăm vạn năm trước, ít nhất có hai vị Đế Giả trở lên vẫn lạc.”

“Oán niệm của bọn họ không cam lòng, hình thành nên đầm lầy này. Đế Giả tầm thường rơi vào đây, e rằng cũng sẽ trầm luân.”

Không Kiến chấp tay niệm Phật hiệu, nhìn đầm lầy, ánh mắt thoáng hiện vẻ khiếp sợ!

Dù là hắn có tu vi Đế Giả cửu trọng đỉnh phong cũng cảm nhận được kim thân bị chế ước!

Có thể thấy được lực lượng ô trọc của đầm lầy này mạnh mẽ đến nhường nào. Rõ ràng năm đó, Đế Giả chết ở đây có thực lực rất mạnh!

“Liễu Ngữ, thứ triệu hồi người, xác định là ở dưới đầm lầy sao?”

Không Kiến nhìn Liễu Ngữ, hỏi.

Trên mặt lão lộ vẻ nghi hoặc. Từ lúc bước vào thế giới này, Liễu Ngữ đã dẫn thẳng lão tới đầm lầy này.

“Đúng vậy, Thế Tôn!”

“Có thứ gì đó ở dưới kia đang dẫn dắt con. Con cảm nhận được, nó có trợ giúp rất lớn cho việc tu luyện của con.”

Liễu Ngữ chấp tay, gật đầu. Ánh mắt nhìn xuống đầm lầy, tràn đầy khát vọng!

Hoa sen huyết hồng nơi mi tâm nàng lại như ẩn như hiện, phảng phất muốn thể hiện!

Thế nhưng!

Không Kiến ở bên cạnh lại chẳng phát hiện ra điều gì bất thường, cứ như thể không nhìn thấy ẩn ký hoa sen trên mi tâm Liễu Ngữ!

Ngay khi hai người đang mang tâm tư riêng!

Vù...

Một tiếng động vang lên!

Mặt đầm lầy khẽ rung động. Vô số bọt bùn nổi lên, như có thứ gì đó muốn chui ra!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Một đóa sen từ trong đầm lầy hiện ra. Hoa sen có mười hai cánh, nhanh chóng phình to!

“Đây là... Đế binh Thập Nhị Phẩm Kim Liên?”

“Sao có thể? Bảo vật này năm đó không phải đã bị đánh nát rồi sao? Tại sao lại xuất hiện?”

“Không đúng! Đây không phải là hàng thật, chỉ là một món đồ phồng chế, vậy mà cũng đạt tới cấp bậc Đế binh!”

Không Kiến nhìn thấy hoa sen, cả kinh thất sắc. Nhưng sau khi nhận ra đó chỉ là hàng nhái, lão mới bình tĩnh lại.

Phải biết rằng!

Thập Nhị Phẩm Kim Liên là đế binh thành danh của Phật Tổ năm xưa, uy lực vô cùng, phòng ngự vô địch!

Thậm chí, năm đó Thiên Võ Đại Đế từng nói, cho dù bốn vị cường giả đạt đến nửa bước Đại Đế liên thủ, không thể phá vỡ được Thập Nhị Phẩm Kim Liên!

Đáng tiếc!

Thượng cổ đại chiến quá mức thảm thiết, cho dù là phòng ngự vô địch Thập Nhị Phẩm Kim Liên cũng bị đánh thành mảnh nhỏ!

“Sương mù... A Di Đà Phật, người đâu?”

Không Kiến quay đầu vừa định nói gì đó với Liễu Ngữ, bỗng phát hiện thân hình hắn đã biến mất, vội vàng quét nhìn

bốn phía!

Thì ra!

Liễu Ngữ đã đứng trên mười hai phẩm hoa sen, mà hoa sen đang nhanh chóng khép kín, chìm xuống phía dưới!

Vèo!

Không Kiến không dám do dự, lập tức thi triển thần thông Thiên Túc Thông của Phật Tông, sai một bước đã đứng trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên!

Àm!

Hoa sen nhanh chóng khép lại, hoàn toàn chìm vào trong đầm lầy!

“A...!”

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương vang vọng trong thế giới hoang vu!

Chỉ thấy một Thiên Tôn dị tộc bị một quái ảnh hư ảo chộp vào trong tay, từng miếng từng miếng nuốt chửng!

Cùng lúc đó!

Trong thế giới hoang vu hiện ra vô số quái ảnh hư ảo, chúng nhanh chóng tấn công đông đảo cường giả tiến vào!

Hành động của chúng vô cùng quỷ dị, thực lực lại cực kỳ cường đại, chỉ trong nháy mắt vô số cường giả đều bị hạ thủ!

Trên một ngọn núi hoang!

Lý Trường Sinh vừa mới từ một nơi cơ duyên đi ra, đã bị mấy quái ảnh hư ảo vây quanh!

“Tìm chết!”

“Tiếp bốn tọa chủ một kích Diệt Thế Ma Bàn!”

Lý Trường Sinh hét lớn một tiếng!

Sau đó chỉ thấy một ma bàn đỏ thẫm khổng lồ xuất hiện giữa không trung, trực tiếp đập về phía mấy quái ảnh hư ảo!

Rầm! Rầm! Rầm!

Chấn động kinh khủng vang vọng thiên địa, mấy quái ảnh hư ảo phía dưới ma bàn lập tức bị rầm thành tro bụi!

“A...”

Mấy quái ảnh hư ảo bên cạnh thấy cảnh này, lập tức sợ hãi kêu lên, vội vàng chạy về phương xa!

“Muốn chạy, nằm mơ!”

Lý Trường Sinh điều khiển Diệt Thế Ma Bàn đuổi theo mấy quái ảnh hư ảo, dáng vẻ như muốn đuổi tận giết tuyệt!

Chương 990: Thập Nhị Phẩm Kim Liên, đánh chó phải ngó mặt chủ 2

(Hư ảo quái ảnh: Người đừng tới đây!)

Thế là trong thế giới hoang vu xuất hiện cảnh tượng quỷ dị, rõ ràng là quái ảnh hư ảo của kẻ cướp đoạt!

Lại bị cao tăng Ma Giáo điên cuồng truy sát, về sau giữa đám quái ảnh dường như đạt thành nhận thức chung, hễ nhìn thấy sinh linh Ma đạo là chạy!

Khiến cho những cường giả khác đều phẫn nộ, mẹ kiếp, ngay cả đám hư ảnh không có chút tư duy này cũng biết nhìn người mà bắt nạt!

Bắt nạt bọn chúng chưa đủ tàn nhẫn ư?

Đáng tiếc, bọn chúng cũng muốn đuổi theo Hư Ảnh mà chém giết, nhưng thường thường đuổi được một nửa thì lại đuổi đến tận đại bản doanh của người ta!

Kết quả ra sao, có thể tưởng tượng được!

Cơ bản đều là tự biến thành lương thảo miễn phí cho người ta, thậm chí có một vị Đế Giả bị vô số Hư Ảnh vây công đến suýt chết!

Nhưng đệ tử Ma giáo thì khác!

Sau khi đuổi đến hang ổ, thường thường còn chưa đợi đối phương kịp trở tay thì đã đột nhiên xuất hiện cơ duyên, đưa bọn họ rời đi!

Đúng vậy!

Chính là chọc tức người ta như vậy đó!

Cuối cùng khiến đám Hư Ảnh kia cũng bó tay, chỉ có thể ngậm đồng ý không trêu chọc đến đám sinh linh Ma đạo nữa!...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bất tri bất giác đã nửa năm trôi qua!

Lúc này, cường giả tiến vào thế giới hoang vu đã chết đi vô số kẻ, nhưng cũng có rất nhiều người có được cơ duyên!

Nói đến kẻ tăng tiến khủng khiếp nhất!

Chắc chắn là các vị cao tăng của Ma giáo, dựa vào khí vận nghịch thiên, quả thật là bảo vật nhất được đẩy tay, cơ duyên muốn là có!

Từng người từng người một đều đột phá với tốc độ chóng mặt, thậm chí Ma Hồ Vương trực tiếp đột phá hai tầng cảnh giới, đạt đến Thiên Tôn tầng sáu!

Khoảng thời gian Ma Hồ Vương đột phá Thiên Tôn cảnh chưa đến mười năm, tốc độ kinh khủng như vậy đã được xem như là phá vỡ kỷ lục!

Những cao tăng khác của Ma giáo cho dù kém cỏi nhất cũng đột phá được một tầng tu vi, không cần phải nghĩ đến chuyện đợi đến khi cơ duyên này kết thúc!

Thiên kiều bång chắc chắn sẽ lại một lần nữa được các cao tăng Ma giáo làm mới, năm mươi vị trí đầu có khả năng sẽ bị bọn họ chiếm trọn!

Đương nhiên!

Nói đến người có được nhiều cơ duyên nhất, thật ra lại không phải đám người Ma giáo kia, mà là bộ đôi Cầu Hùng!

Nếu nói đám cao tăng Ma giáo dựa vào khí vận nghịch thiên để được các loại cơ duyên chủ động tìm đến!

Thì hai tên Cầu Hùng kia lại dựa vào việc cướp đoạt trắng trợn, trực tiếp đào mộ người ta, sau đó cướp đi cơ duyên!

Nếu gặp phải mộ có bố trí hậu chiêu, Chu Khung sẽ lập tức ra tay, trực tiếp diệt trừ chủ nhân của ngôi mộ!

Lấy lời của Đại Bạch mà nói thì chính là:

“Người xem, người đã mất xác rồi, bảo vật tự nhiên là vật vô chủ, Bạch gia ta lấy đi là nể mặt người đấy.”

“Cái gì? Người không nể mặt Bạch gia ta, chính là không nể mặt lão đại của ta, không nể mặt lão đại của ta, người đáng chết!”

Một phen đạo lý rõ ràng, khiến cho vô số chủ nhân của các ngôi mộ “tâm phục khẩu phục” dâng hết bảo vật.

Dù sao thì: Đánh chó cũng phải ngó chủ!

Uy thế của Chu Khung thật sự quá mạnh mẽ, khiến cho những chủ nhân phần mộ chỉ còn là một tia ý niệm kia căn bản không dám phản kháng!

Thậm chí có kẻ còn thảm hơn!

Ngay cả quan tài cũng bị Đại Bạch lấy mất! (??????)

Trong một sơn động!

Chu Hư Không ung dung ngồi trên ma long bảo tọa!

Phía trước, Đại Bạch vẫn đang ra sức căn xé một đạo trận pháp, khi nào mệt mỏi thì nghỉ ngơi một chút, để Hắc Tử xoa bóp vai cho mình.

Miệng còn lẩm bẩm:

“Thanh minh thời tiết vũ phân phân, bốn tợ mang Hắc Tử đào mộ phần nhà ngươi!

Đừng nói trước không đường tri kỷ, Bạch gia gia đến thăm ngươi đây!”

Dứt lời!

Đại Bạch lại hăng hái, lao vào căn xé trận pháp, trong mắt tràn đầy hưng phấn.

Cho dù với tâm lý đã đào bới vô số lăng mộ ở Trung Vực của nó, không thể nào không chế nổi trước nhiều bảo mộ trân quý như vậy!

Àm!

Một tiếng nổ vang lên!

Chỉ thấy trận pháp bảo vệ chỉ trong nháy mắt sụp đổ, một thông đạo hình xoáy nước dài hun hút hiện ra!

“Lão đại, xong rồi, bên trong chắc chắn có bảo bối, ta nghĩ thấy khí tức của Phật bảo.”

“Kẻ được chôn cất bên trong chắc chắn là cường giả Đế Giả đỉnh cấp, thậm chí có thể là cường giả cảnh giới bán bộ Đại Đế.”

Đại Bạch cười hì hì nói với Chu Hư Không.

Giọng điệu tràn đầy ý tứ muốn lấy lòng, cái đuôi không ngừng ve vẩy, như thể đang nói, ta giỏi nhất.

Phật bảo!

Chu Hư Không nghe vậy, trong mắt lóe lên một tia khác thường.

Có Phật bảo, tu vi còn ở cấp bậc Đế Giả đỉnh phong, rất có thể đây là lăng mộ của Phật Tổ năm xưa.

“Theo lẽ thường, truyền thừa trong lãg mộ này phải là cơ duyên của Liễu Ngử mới đúng, chẳng lẽ đã xảy ra biến cố gì?”

Chương 991: Liễu Ngữ quý dị

Chu Hư Không thăm nghĩ.

Phải biết rằng nếu Đại Bạch đã nói bên trong có rất nhiều bảo vật, vậy chứng tỏ nó vẫn chưa có được truyền thừa ở đây!

Hoặc có thể nói, hiện tại Liễu Ngữ đang ở, vẫn chưa hoàn toàn có được truyền thừa này!

“Thú vị, đi thôi!”

Khỏe miệng Chu Hư Không nở một nụ cười tà dị, sải bước đi vào thông đạo!

Nếu Liễu Ngữ không có ở đây, vậy thì truyền thừa của Phật Tổ này sẽ thuộc về Ma Giáo!

Nếu Liễu Ngữ ở bên trong!

Vậy thì vừa hay có thể nhân cơ hội này bắt lấy hắn, tuy không có Già Thiên Phù, ta không thể giết hắn!

Nhưng có thể bắt hắn lại trước, đợi khi nào tích lũy đủ điểm phản diện, sẽ đổi lấy Già Thiên Phù trấn sát hắn!

Chu Hư Không nào biết, nơi mà Đại Bạch tìm được, căn bản không phải là lối vào chính của truyền thừa!

Lối vào chính là đầm lầy mà Liễu Ngữ đã đi vào, mà hai người bọn họ vì tiến vào nơi truyền thừa này đã phải hao tổn không ít khí lực!

Nếu bọn họ thấy Đại Bạch chỉ cần vài cái đã phá vỡ được một lối tắt, không biết sẽ nghĩ như thế nào!

Chắc chắn sẽ phát điên!

Bên kia!

Một đóa hoa sen thập nhị phẩm nhanh chóng xuyên qua đầm lầy,, hai thân hình mặc tăng bào đang ngồi ngay ngắn!

Chính là Không Kiến và Liễu Ngữ!

Hai người đã trong đóa hoa sen này hơn nửa năm, ba tháng trước, hoa sen đã mất đi năng lực bảo hộ!

Bởi vậy!

Chỉ có thể dựa vào Không Kiến vận dụng kim thân, không ngừng vận chuyển Phật lực vào hoa sen, bằng không nó đã sớm vỡ vụn!

“A Di Đà Phật!”

Không Kiến nhìn vô số bùn nhơ bên ngoài hoa sen, trong mắt toát lên một tia sáng kỳ dị, sắc mặt có phần trắng bệch!

Dùng kim thân vận chuyển Phật lực cho hoa sen là một việc vô cùng hao tổn, cho dù là hấn với tu vi Đế Giả cửu trọng cũng sắp không chịu nổi!

Nhưng mà!

Một khi hấn ngừng vận chuyển Phật lực, Thập Nhị Phẩm Kim Liên sẽ vỡ vụn, hấn và Liễu Ngữ đều sẽ lộ ra dưới lớp bùn nhơ!

Với tu vi của hấn, tính mạng sẽ không gặp nguy hiểm nhưng Liễu Ngữ e rằng sẽ bị khí bản xâm nhập mà chết!

Lúc đó!

Kế hoạch mà hấn đã dày công trù bị mấy chục vạn năm sẽ tan thành mây khói!

Còn bên kia!

Liễu Ngữ đang lặng lẽ niệm kinh, khước miệng lại lộ ra một nụ cười quỷ dị!

Hoa sen huyết sắc giữa mi tâm tỏa ra từng tia lực lượng thôn phệ, không ngừng thôn phệ Phật lực trên Thập Nhị Phẩm Kim Liên!

“Không Kiến, ngươi nghĩ rằng bốn tọa không đoán ra tâm tư của ngươi sao? An phận làm vú em cho bốn tọa thì có gì không tốt?”

Liễu Ngữ liếc nhìn không gian xung quanh, tiếp tục tăng tốc độ thôn phệ.

Nếu như lúc này quan sát từ góc nhìn của Thượng Đế!

Sẽ phát hiện ra một điều kỳ lạ, Thập Nhị Phẩm Kim Liên trong đầm lầy đang không ngừng xoay quanh một tòa cung điện màu vàng!

Hơn nửa vòng tròn này đã xoay hơn ba tháng, nói cách khác, ba tháng trước Kim Liên đáng lẽ đã phải tiến vào trong cung điện!

Nhưng mà!

Lại bị một thế lực nào đó ảnh hưởng, chỉ có thể không ngừng xoay quanh bên ngoài cung điện cũng bởi vậy mà Không Kiến phải liên tục vận chuyển Phật lực!

Không biết qua bao lâu!

Bên trong hoa sen!

Sắc mặt Không Kiến càng thêm trắng bệch, nhìn khung cảnh xung quanh không hề thay đổi, trong mắt hần hiện lên một tia kiên định!

“Không thể tiếp tục kiên trì nữa, bằng không chưa tới được truyền thừa chi địa, Phật lực của ta sẽ cạn kiệt mất.”

“Cứ tiếp tục tiêu hao như vậy, đừng nói là đột phá đến nửa bước Đại Đế, e rằng tu vi hiện tại cũng sẽ bị giảm sút.”

Không Kiến nhìn về phía Liễu Ngữ.

Hắn quyết định không vận chuyển pháp lực cho hoa sen nữa, bằng không e rằng bản thân sẽ bỏ mạng trong đầm lầy này!

Còn về phần sau khi hoa sen bị phá, Liễu Ngữ sẽ thế nào?

Vậy thì đành phó mặc cho số phận, hơn nữa hắn không tin Phật Tổ chuyển thế lại dễ dàng chết như vậy!

“A Di Đà Phật, Liễu Ngữ, bản tông xin lỗi ngươi...”

Không Kiến vừa định nói gì đó với Liễu Ngữ, bỗng nhiên dừng lại, bởi vì hắn nhìn thấy đại điện vàng son lộng lẫy phía dưới.

“Mẹ kiếp!”

E rằng lấy sự ỷ trọng của Không Kiến, không khỏi thốt ra một câu thô tục!

Lão phu ủng hộ ngươi ba tháng trời ngươi không xuất hiện, lão phu vừa muốn từ bỏ ngươi, ngươi lại mẹ nó xuất hiện!

Chơi ta đây à?

Liễu Ngữ nói: “Thế Tôn, người vừa nói gì? Xin lỗi chuyện gì?”

Không Kiến: “Bản tôn vừa rồi không nói gì cả, ngươi nghe nhầm rồi!”

Liễu Ngữ: “A Di Đà Phật!”

(Trong lòng Liễu Ngữ: Ta tin ngươi mới lạ, lão già thói tha nhà ngươi!)

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn!

Thập Nhị Phẩm Kim Liên rơi xuống trước đại điện, Không
Kiên, Liễu Ngữ hai người nhanh chóng đi ra!

Theo hai người đi ra!

Oành!

Một tiếng nổ mạnh!

Không có Phật lực chèo chống, Thập Nhị Phẩm Kim Liên
trực tiếp nổ tung, một kiện Đế binh cứ thế mà biến mất!

Thế nhưng!

Chương 992: Tu vi Liễu Ngữ tăng mạnh 1

Không Kiến không hề đau lòng, chỉ là một món đồ nhái mà thôi, cho dù là Đế binh, đối với hắn cũng chẳng có tác dụng gì!

Vèo! Vèo! Vèo!

Hai người nhanh chóng đi tới trước đại điện màu vàng kim, phía trên đại điện có bốn chữ lớn:

Đại Hùng Bảo Điện!

Cung điện này giống hệt đại điện trung ương của Phật Châu tổng bộ ở ngoại giới, hơn nữa khí thế còn hùng vĩ hơn!

Bởi vì!

Đại Hùng Bảo Điện này cũng là một kiện Đế binh hoàn chỉnh, hơn nữa còn là một kiện Đế binh hình thái nơi ở có đẳng cấp rất cao!

“Mở ra!”

Không Kiến quát lớn một tiếng!

Hai tay đẩy về phía trước, muốn đẩy cửa đại điện, thế nhưng mặc cho hắn dùng lực thế nào không có chút tác dụng nào!

“Sur tôn, có lẽ người đã tiêu hao quá nhiều, để đệ tử thử xem!” Liễu Ngữ chấp tay trước ngực nói với Không Kiến.

Sau đó!

Hắn đi tới trước cửa cung điện, đóa sen màu máu ở mi tâm nhanh chóng biến mất, nhẹ nhàng đẩy cửa cung!

Cột kẹt... cột kẹt... cột kẹt...

Từng tiếng cột kẹt vang lên!

Cánh cửa mà Không Kiến dùng hết sức lực không thể mở ra, lại bị Liễu Ngữ dễ dàng đẩy

Không Kiến nhẹ nhàng đẩy cửa điện, trong mắt lóe lên một tia khác thường, âm thầm gặt đầu!

“Quả nhiên, truyền thừa nơi đây chính là hậu thủ Phật Tổ năm xưa lưu lại, xem ra hôm nay bốn tọa có thể hoàn thành kế hoạch!”

Trong mắt Không Kiến hiện lên một tia lạnh lẽo, sau đó nhanh chóng đi theo Liễu Ngữ vào đại điện!

Ba! Ba! Ba!

Trong hành lang đại điện trống trải, Không Kiến và Liễu Ngữ sỏi bước, tiếng bước chân nặng nề vang lên!

Hai người bước vào cung điện, chỉ thấy bên trong vàng son lộng lẫy, Phật bảo vô số, từng viên linh dược trân quý chất chồng như núi!

“A Di Đà Phật!”

Không Kiến nhìn thoáng qua vô số bảo vật, chấp tay niệm Phật hiệu, trong mắt toát lên một tia kinh ngạc!

Không phải hẳn không đủ trầm ổn!

Mà là bảo vật nơi đây quá nhiều!

Toàn bộ bảo vật trong đại điện, e rằng gần bằng nửa nội tình Phật Tông!

“Chẳng trách năm đó lúc Phật Tổ tọa hóa lại bình thản như vậy, thì ra đã sớm để lại hậu chiêu, muốn phục sinh... Hừ... Hừ...”

Không Kiến hừ lạnh một tiếng.

Sau đó, hắn nhìn về phía pho tượng Đại Phật ở chính giữa đại điện, Đại Phật cao vạn trượng, đắp bằng đất sét, lại toát ra vẻ từ bi!

“Phật Tổ!”

Không Kiến lẩm bẩm.

Không sai!

Dung mạo của vị Đại Phật này, chính là Phật Tổ, người sáng lập Phật Tông, vị cường giả vô thượng nửa bước Đại Đế năm xưa!

“A Di Đà Phật, bần tăng Liễu Ngữ, bái kiến Phật Tổ!”

Liễu Ngữ hướng pho tượng Phật Tổ niệm Phật hiệu, Phật quang toàn thân tuôn ra, bay về phía pho tượng!

Ông...!

Theo Phật quang tiến vào, toàn bộ đại điện bắt đầu rung chuyển, từng tia kim quang từ dưới chân pho tượng bắn ra!

Gần hai hơi thở sau!

Khi Không Kiến sắp không nhìn được, định dò xét pho tượng Phật Tổ, đại điện đột cuộc cũng ổn định lại.

Àm!

Một tiếng nổ lớn!

Hai đạo quang mang từ dưới chân pho tượng Phật Tổ bay ra, nhanh chóng đến trước mặt Liễu Ngữ, một quyển sách và một cái hộp gấm!

Vút!

Không Kiến nhoáng lên!

Nhanh chóng đến bên cạnh Liễu Ngữ, đưa tay lấy hai món bảo vật, thần thức dò xét vào bên trong!

Chỉ thấy trên bìa sách viết: Bất Diệt Kim Thân Quyết!

Bất Diệt Kim Thân Quyết: Là bí pháp vô thượng của Phật Tông, tu luyện đến cảnh giới cao nhất, có thể vạn pháp bất xâm, vạn kiếp bất diệt, cùng tồn tại với trời đất!

Nhìn giới thiệu trên sách, ánh mắt Không Kiến không chút gợn sóng, công pháp này Phật Tông cũng có!

Chỉ có điều trên quyển công pháp này ghi lại kỹ càng hơn một chút cũng có một vài tâm đắc tu luyện của Phật Tổ năm xưa!

Nhưng!

Điều này đối với Không Kiến mà nói cũng chẳng có tác dụng gì, hần tu luyện không phải Bất Diệt Kim Thân Quyết, mà là La Hán Kim Thân Quyết!

Bởi vì năm đó hần nghe nói, Bất Diệt Kim Thân Quyết chính là công pháp do Phật Tổ sáng lập, phạm là kẻ tu luyện đều sẽ bị nó hạn chế!

Sau đó!

Không Kiến trực tiếp mở hộp gấm ra!

Bên trong có một viên đan dược màu vàng, phía trên phát quang chiếu rọi, phẳng phất có ngàn vạn thần Phật đang tụng niệm kinh văn!

“Vạn Phật Đan!”

“Vậy mà là Vạn Phật Đan, trách chi năm đó lúc Phật Tổ tọa hóa, lại nói Vạn Phật Đan đã thất lạc.”

Trong mắt Không Kiến nhìn đan dược trong hộp gấm hiện lên một tia hồi ức.

Trong đầu nhớ lại năm đó lúc Phật Tổ tọa hóa, từng có cao tăng Phật Tông đề nghị dùng Vạn Phật Đan để kéo dài tính mạng cho Phật Tổ!

Nhưng!

Phật Tổ lại nói viên Vạn Phật Đan cuối cùng đã thất lạc trong lúc đại chiến với kẻ thù từ lâu, rồi mỉm cười tọa hóa mà đi!

“Quả là đủ tàn nhẫn, đủ quyết đoán!”

Trong mắt Không Kiến hiện lên một tia khâm phục, phải biết rằng năm đó nếu Phật Tổ phục dụng Vạn Phật Đan thì ít nhất còn có thể sống thêm vạn năm!

Thế mà người lại lựa chọn trực tiếp tọa hóa, đi theo con đường chuyển thế đầy nguy hiểm kia, lưu lại bí bảo đỉnh cấp như Vạn Phật Đan!

Chương 993: Tu vi Liễu Ngữ tặng mạnh 2

“Nếu Thế Tôn đã muốn hai món bảo vật này, vậy thì công hiến cho Thế Tôn vậy cũng coi như báo đáp ân đức dạy bảo của Thế Tôn!”

Đối mặt với hành động của Không Kiến, Liễu Ngữ không hề phản kháng nào, phảng phất cơ duyên như thế này hấn căn bản không để vào mắt.

“Liễu Ngữ, đây chính là truyền thừa mà Phật Tổ để lại cho người, bản tông sao lại nhận cho được, Vạn Phật Đan này vừa vặn thích hợp để tăng lên tu vi hiện tại của người.”

“Hiện giờ loạn thế đã đến, Ma Giáo và Phong gia cuối cùng sẽ có một trận đại chiến, Phật Tông cũng cần phải có thêm một cao thủ cấp bậc Đế Giả đỉnh phong.”

Không Kiến phát tay ném hai món bảo vật về phía Liễu Ngữ, về mặt thành khẩn nói nhưng sâu trong mắt lại thoáng hiện lên một tia sát ruột.

“Đa tạ Thế Tôn!”

Liễu Ngữ tiếp nhận hai món bảo vật, trong mắt cũng hiện lên một tia sát ruột, không hiểu sao, hấn có cảm giác nguy hiểm đang không ngừng ập đến.

“Chẳng lẽ đã xảy ra biến cố gì sao, hay là thế giới này sắp sụp đổ rồi, hoặc là...”

Liễu Ngữ không ngừng suy nghĩ, đoá hoa sen màu máu ở mi tâm không ngừng lấp lóe, khiến hấn sinh ra ý muốn chạy

trốn.

Hắn biết!

Nguy hiểm này không phải bắt nguồn từ Không Kiến, đối với ý nghĩ và cách làm của Không Kiến, hắn đã sớm biết rõ như lòng bàn tay!

Đối phương chẳng qua cũng chỉ là một quân cờ trên con đường phục sinh của hắn mà thôi, dù có nhảy nhót thế nào thì cũng chỉ là một tên hề nhép nhích!

Nhưng!

Hiện tại, hiểm báo nguy hiểm kia còn mãnh liệt hơn nhiều so với Không Kiến, thậm chí còn xuất hiện cả ý niệm tử vong!

Lắc đầu!

Liễu Ngữ không chút do dự, trực tiếp lấy Vạn Phật Đan trong hộp gấm ra nuốt vào!

Ừc!

Một tiếng nuốt vang lên!

Ông...!

Chỉ thấy trên người Liễu Ngữ Thân tỏa ra vô lượng Phật quang, vô số hư ảnh cao tăng từ trên người hắn hiện lên, từng trận tiếng niệm kinh vang vọng:

“Xá Lợi Tử, sắc bất dị không, không bất dị sắc. Sắc tức thị không, không tức thị sắc. Thọ tướng hành thức, diệc phục như thị...”

“Xá Lợi Tử, thị chư pháp không tướng, bất sinh bất diệt, bất cấu bất tịnh, bất tăng bất giảm. Thị cố không dị sắc dã...”

(Chú thích: Trích từ 《Tâm Kinh》)

Từng chữ kinh Phật đều hóa thành kim quang phù lục, ào ạt tràn vào trong cơ thể Liễu Ngữ Thân, khiến khí thể trên người hấn bắt đầu tăng vọt!

Thiên Tôn ngũ trọng đỉnh phong...

Thiên Tôn lục trọng...

Thiên Tôn thất trọng...

Rầm!

Theo một tiếng nổ vang!

Khí thể trên người Liễu Ngữ Thân ổn định lại ở cảnh giới Thiên Tôn cửu trọng đỉnh phong, hùng hậu vô cùng, không một tia hư ảo!

Đây chính là chỗ cường đại của Vạn Phật Đan, là bí bảo vô thượng của người tu Phật, có thể giúp người ta tăng tiến tư chất, thực lực mà không gặp bất kỳ trở ngại nào!

Nhưng độ khó khi luyện chế cũng lớn đến mức thần kỳ!

Mỗi một viên đều cần vạn vạn thần Phật cùng nhau tụng kinh vạn năm, đồng thời còn cần vô tận tín ngưỡng chi lực để nuôi dưỡng!

Cho dù là Phật Tông cường thịnh năm xưa cũng chỉ có ba viên, trong đó hai viên đều bị Phật Tổ dùng rồi!

Hiện tại viên còn lại cũng đã bị Liễu Ngữ Thân dùng, có thể nói là trong vòng mấy vạn năm tới sẽ rất khó xuất hiện Vạn Phật Đan!

“Không ngờ lại có thể liên tục tăng lên bốn tầng tu vi, còn tăng cường căn cốt nhiều đến vậy, quả nhiên danh bất hư truyền Vạn Phật Đan.”

Không Kiến nhìn Liễu Ngữ Thân, hai tròng mắt kim quang lóe lên, vẻ tham lam trên mặt càng lúc càng rõ rệt!

Ban đầu hắn còn định đợi đến khi Liễu Ngữ Thân dẫn động kim thân mà Phật Tổ để lại trong Phật Tông năm xưa, sau đó mới ra tay!

Bởi vì khi đó chúng tổ Phật Tổ sắp hồi sinh, chắc chắn là lúc căn cốt của Liễu Ngữ Thân được tăng lên đến mức cực hạn!

Nhưng mà!

Hiện tại hắn không muốn đợi nữa!

Chỉ riêng căn cốt cường đại của Liễu Ngữ Thân lúc này cũng đủ để hắn đột phá đến cảnh giới Bán bộ Đại Đế mà không gặp trở ngại rồi!

Hơn nữa!

Trong lòng hắn loáng thoáng cảm thấy có gì đó không đúng, tựa như kế hoạch của mình đã có sơ hở ở đâu đó!

Vì vậy hắn muốn tốc chiến tốc thắng, không muốn trì hoãn thêm nữa!

Lắc đầu!

Không Kiến nhanh chóng ổn định tâm thần, kế hoạch này của hắn đã chuẩn bị từ rất lâu, không thể nào có sai lầm quá lớn!

Sai lầm duy nhất!

Có thể là vào lúc tiến vào tòa đại điện này, vì duy trì Thập Nhị Phẩm Kim Liên mà tiêu hao quá nhiều Phật lực!

Nhưng mà!

Tu vi của hắn là Đế Giả cử trọng, mà tu vi của Liễu Ngữ chỉ là Thiên Tôn cử trọng!

Đủ cách một đại cảnh giới!

“Cho dù là Ma Giáo Giáo Chủ Chu Khung được vinh dự là yêu nghiệt đệ nhất vũ trụ, không thể vượt qua cách biệt lớn như vậy để đối địch.”

Nghĩ đến đây!

Ánh mắt Không Kiến nhìn về phía Liễu Ngữ dần dần lạnh như băng, khí thế toàn thân bùng phát, trong tay xuất hiện một chuỗi phật châu!

Chương 994: Phật Tổ Kim Thân 1

“Nam Mô A Di Đà Phật: Khốn!”

Không Kiến quát lạnh một tiếng.

Chuỗi phật châu trong tay bay vút về phía Liễu Ngữ!

Vù...!

Chỉ thấy phật châu nhanh chóng biến lớn, trực tiếp trói chặt toàn thân Liễu Ngữ, đồng thời tỏa ra lực trấn áp cường đại!

Ầm!

Liễu Ngữ lập tức mở mắt!

Nhìn phật châu đang trói chặt mình, trong mắt nàng hiện lên một tia kinh ngạc, vẻ mặt mê mang nhìn về phía Không Kiến!

Dường như nàng không thể hiểu được tại sao Thế Tôn nhà mình lại muốn trói chặt mình nhưng sâu trong đôi mắt lại bình tĩnh dị thường!

“Thế Tôn, người muốn làm gì vậy?”

Liễu Ngữ nhìn Không Kiến, nghi hoặc hỏi.

Làm gì?

Không Kiến cười lạnh một tiếng, trầm giọng nói:

“Liễu Ngữ, tuy ngươi còn chưa tiếp nhận ký ức của Phật Tổ nhưng là chuyên thể của người cũng coi như nửa Phật Tổ rồi!”

“Năm đó, khi người còn sống, rõ ràng đã nói muốn truyền vị trí Phật Tổ cho ta!”

“Thế nhưng vào lúc tọa hóa, người lại đột nhiên thay đổi chủ ý, muốn truyền vị trí Phật Tổ cho nữ Bồ Tát của Tường Cung kia!”

“Thật nực cười! Chỉ là hạng nữ lưu tâm thường, làm sao có tư cách thống lĩnh Phật Tông? Quả là si tâm vọng tưởng!”

Không Kiến càng nói càng tức giận, phảng phất như nghĩ tới chuyện gì đó phần nộ lắm, sắc mặt vô cùng khó coi!

“Nhưng Liễu Ngữ nhớ, trong truyền thừa của Phật Tông có ghi chép, người được Phật Tổ nuôi dưỡng từ nhỏ!”

“Tại sao người lại ghi hận Phật Tổ như vậy? Chẳng phải chủ chỉ của Phật Tông là vạn vật bình đẳng hay sao? Ai làm Thế Tôn thì có gì khác biệt?”

Liễu Ngữ nói xong, phản bác Không Kiến.

Hừ!

“Người muốn kéo dài thời gian, bốn tọa sẽ không cho người cơ hội!”

Không Kiến không đáp lời Liễu Ngữ, chẳng biết là thật sự chột dạ, hay là sợ lo lắng sẽ khiến Liễu Ngữ lật ngược tình thế!

Hắn vung tay lên!

Một cái mâm tròn màu đen hiện ra trong tay Không Kiến, phía trên tỏa ra ma khí nồng đậm, rõ ràng là một kiện ma binh!

Phản bổ ma bàn: Bí bảo Đế cấp, có thể thôn phệ huyết mạch, linh khí, thiên phú, căn cốt của sinh linh, phản tiếp tế cho người sử dụng!

(Chú thích: Bí bảo này là vật phẩm dùng một lần!)

“Năm đó bốn tọa giết một Ma đạo yêu nhân, lấy được từ tay hắc ma bàn này, vốn tưởng rằng không chỗ nào dùng được!”

“Không ngờ lại dùng đến tại đây, an tâm trở thành chất dinh dưỡng của bốn tọa đi, muốn trách thì trách người là người chuyển thế của Phật Tổ.”

Nói đoạn!

Không Kiến trực tiếp chĩa ma bàn về phía Liễu Ngữ, miệng lẩm nhẩm:

“Thiên âm địa dương, thái sinh bổ thương, lấy thân ngươi, giúp ta huy hoàng, thiên địa du du...”

Theo chú ngữ của Không Kiến!

Chỉ thấy trên ma bàn phát ra quang mang mãnh liệt, kim chỉ nam trên đó, đầu to chỉ về phía Liễu Ngữ, đầu nhỏ chỉ về phía Không Kiến!

Trong lúc này!

Liễu Ngữ vẫn bình tĩnh nhìn Không Kiến, không hề có ý phản kháng, dường như đã chấp nhận số phận!

Vù...!

Kim chỉ nam đầu nhỏ phát ra một luồng sáng đen đáng sợ, nhanh chóng bao trùm lấy cơ thể Liễu Ngữ!

Lúc này...

Liễu Ngữ chỉ cảm thấy linh khí, huyết mạch, thiên phú trong cơ thể đều đang nhanh chóng suy yếu, làn da bắt đầu dần chuyển sang trắng bệch!

Bên kia!

Đầu to trên ma bàn nhắm về phía Không Kiến, huyết mạch cuộn cuộn, thiên phú ào ạt tràn vào trong cơ thể hắc!

“A...!”

Không Kiến thoải mái kêu lên một tiếng, hẳn có thể cảm nhận được thiên phú, huyết mạch của bản thân đang không ngừng tăng cường!

Đó là một loại thăng cấp vượt bậc, chủ yếu nhất là từng luồng Phật Đạo chi lực tinh thuần kia, đây chính là thứ hắn thiếu hụt nhất!

Muốn đột phá đến nửa bước Đại Đế cảnh, nhất định phải lĩnh ngộ một phương đại đạo đến mức cực hạn, đáng tiếc Không Kiến đã bị vây ở nơi này vô số năm!

Hắn biết không phải do thiên phú, mà phần lớn là do lực lượng Phật Đạo của Thiên Võ đại thế giới đều bị Phật Tổ chiếm giữ!

Trừ phi người chuyển thế của Phật Tổ hoàn toàn ngã xuống, nếu không hẳn muốn đột phá đến nửa bước Đại Đế cảnh nhất định khó càng thêm khó!

“May mắn năm đó bốn tọa không trực tiếp giết chết Liễu Ngữ, bằng không hẳn muốn đột phá đến nửa bước Đại Đế e là còn cần đến mấy vạn năm.”

Khóe miệng Không Kiến nở nụ cười nhạt!

Năm đó, lần đầu tiên phát hiện Phật Tổ chuyển thế là Liễu Ngữ, hắn vốn định trực tiếp diệt trừ!

Như vậy, Phật Đạo chi lực trong thiên địa sẽ càng dễ dàng lĩnh ngộ nhưng sau đó lại không làm như vậy!

Không phải hắn động lòng từ bi, mà là nghĩ ra một biện pháp hay hơn, đó chính là nuôi dưỡng Liễu Ngữ, thôn phệ Liễu Ngữ!

Như vậy, chỉ trong vài thập niên ngắn ngủi, hẳn có thể đột phá đến cảnh giới nửa bước Đại Đế, từ đó một lần hành động

trấn áp Phong gia!

Khiến Phật Tông trở thành thế lực đứng đầu Thiên Võ đại thế giới!

“Ồ, sao Liễu Ngữ lại yên lặng như vậy, chẳng lẽ Phật Tổ chuyển thế không hề lưu lại hậu chiêu nào sao!”

Không Kiên phảng phất nghĩ tới điều gì, vội vàng đưa mắt nhìn về phía Liễu Ngữ.

Chương 995: Phạt Tổ Kim Thân 2

Không Kiến:??

Chỉ thấy sắc mặt Liễu Ngữ trắng bệch, làn da khô héo, tựa như sắp chết nhưng đôi mắt lại không hề sợ hãi!

Thậm chí ánh mắt nhìn về phía Không Kiến, tựa như đang nhìn một tên hề nhảy nhót, khóe miệng còn hiện lên một tia khinh miệt!

“Muốn thôn phệ bản Phật, ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Liễu Ngữ lạnh lùng quát lớn, hoa sen huyết sắc nơi mi tâm tỏa ra hồng quang chói mắt, bao phủ lấy Bất Diệt Kim Thân Quyết trên mặt đất!

Vù...!

Bị hồng quang kích thích, Bất Diệt Kim Thân Quyết tỏa ra từng đợt kim quang, nhanh chóng tràn ngập cả đại điện!

Ầm...!

Cả đại điện lại một lần nữa rung chuyển dữ dội, pho tượng Phật bằng đất sét ở trung tâm càng tỏa ra từng luồng hào quang chói lọi!

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng mảnh đất sét từ trên tượng Phật rơi xuống, để lộ ra bên trong là pho tượng Phật bằng vàng ròng sáng chói!

Uy áp vô tận từ Kim Phật tỏa ra, khiến sắc mặt vốn bình tĩnh của Không Kiến chỉ trong nháy mắt đại biến!

“Phật Tổ Kim Thân!”

“Sao có thể như vậy, Phật Tổ Kim Thân chẳng phải vẫn ở cấm địa Phật Tông hay sao, tại sao lại xuất hiện ở đây...”

Không Kiến còn chưa nói hết câu đã im bật!

Bởi vì hắn chợt nghĩ đến một khả năng, đó là Phật Tổ Kim Thân ở đây mới là thật, còn thứ ở cấm địa Phật Tông kia chỉ là giả!

“Khó trách nhiều năm qua Liễu Ngữ không cách nào dẫn động Kim Thân phản ứng, thì ra đó căn bản không phải là Phật Tổ Kim Thân thật!”

“Không ngờ, Phật Tổ còn có thủ đoạn này, quả nhiên không hổ là một trong những cự phách mạnh nhất thời viễn cổ, đáng tiếc, hiện tại mới xuất hiện thì có ích lợi gì!”

Chỉ trong nháy mắt Không Kiến đã hiểu rõ tất cả!

Sắc mặt hắn lại trở nên bình tĩnh, bởi vì cho dù Phật Tổ Kim Thân có mạnh hơn nữa cũng chỉ là vật chết, đối với hắn mà nói căn bản không có chút uy hiếp nào!

Huống chi!

Hiện tại Liễu Ngữ hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của hắn, căn bản không thể tạo nên sóng gió gì!

Rầm!

Theo một tiếng chấn động vang lên!

Phật Tổ Kim Thân cao tới vạn trượng hoàn toàn thể hiện, Phật Đạo chi ý cuộn cuộn tràn ngập cả đại điện!

“Tới đây!”

Liễu Ngữ lạnh lùng quát.

Phật Tổ Kim Thân bắt đầu nhanh chóng xoay chuyển, thu nhỏ lại, chỉ trong nháy mắt đã biến thành cao bằng một người!

Vèo!

Một tiếng xé gió vang lên!

Kim Thân trực tiếp xông vào trong cơ thể Liễu Ngữ, Phật Đạo chi lực cuộn cuộn nhanh chóng tràn ngập thân thể khô héo của y!

Chỉ trong vài hơi thở!

Liễu Ngữ đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, tu vi không ngừng bạo tăng, Thiên Tôn cửu trọng đỉnh phong... Thiên Tôn thập trọng...

Ầm!

Tu vi của Liễu Ngữ trực tiếp đột phá hạn chế của Đế Cảnh, đạt đến Đế Giả nhất trọng đỉnh phong, kỳ lạ là không hề xuất hiện thiên kiếp hay dị tượng nào!

Lúc này...

Cảm nhận được thực lực trong cơ thể mạnh lên gấp mấy chục lần, khoe miệng Liễu Ngữ nở một nụ cười không mấy hài lòng!

“Quả nhiên Kim Thân này để quá lâu, vậy mà chỉ có thể giúp ta đột phá đến Đế Giả nhất trọng, thật sự là quá yếu!”

Liễu Ngữ lầm bầm.

Đúng vậy, hắn cảm thấy sự tăng tiến này quá mức khó khăn, ít nhất là kém xa so với thực lực mà hắn có được ở kiếp trước!

“Phật... Phật Tổ, ngài khôi phục ký ức rồi sao?”

Giọng nói run rẩy của Không Kiến vang vọng trong đại điện, tràn đầy sợ hãi.

“Rất kỳ quái sao?”

Liễu Ngữ lạnh lùng nhìn Không Kiến, không phủ nhận việc đã khôi phục ký ức!

Chát!

Nghe thấy lời khẳng định!

Không Kiến sợ hãi lùi lại một bước, toàn thân run rẩy, chỉ vào Liễu Ngữ nói không ra lời!

Đây không phải là y nhất gan!

Mà là uy danh của Phật Tổ quá lớn, ở thời kỳ viễn cổ tuyệt đối là nhân vật cự phách kinh thiên động địa!

Chiến tích cả đời có thể nói là xưa nay chưa từng có, từ xưa đến nay có thể sánh ngang với ngài cũng chỉ có ba người mà thôi!

Đó là!

Đệ nhất nhân Thiên Võ đại lục: Thiên Võ Đại Đế!

Lão tổ khai sáng Phong gia: Phong Thiên Đế!

Giáo chủ Ma Giáo Ma Vực: Chu Vô Địch!

Trong đó hai người đầu tiên đã sớm biến mất trong dòng sông lịch sử, duy chỉ có Chu Vô Địch là nhân vật quật khởi gần đây!

Nhưng mà!

Dù là Chu Vô Địch cũng được người đời ca ngợi phải mất mấy trăm năm, thậm chí mấy ngàn năm mới có thể đạt đến cảnh giới của ba người kia!

(Chu Khung: Bồn tọa không cần lâu như vậy!)

Thế mà giờ đây!

Phật Tổ sống lại hiện ra ngay trước mắt, hấn không sợ đến tè ra quần đã là định lực hơn người rồi!

Hô! Hô! Hô!

Không Kiến hít sâu mấy hơi, dù sao cũng là nhân vật Đế Giả cửu trọng, lại chấp chương Phật Tông mấy trăm vạn năm!

Chỉ trong vài hơi thở đã nhanh chóng ổn định tâm thần, hai mắt lại khôi phục về bình tĩnh, nhìn chăm chăm vào Liễu Ngữ, nói:

“Người sống lại thì đã sao? Đại thế bây giờ nghiêng về bốn tọa, ma bàn này đã bị bốn tọa tế luyện vô số năm!”

Chương 996: Hai cấp quay ngược, Chu Khung xuất hiện

“Vớ tu vi Đế Giả nhất trọng của ngươi hiện giờ, căn bản không thể phá giải, chỉ bằng ngoan ngoãn để bản tọa thôn phệ đi!”

“Như vậy, Phật Tổ ngươi còn chút tôn nghiêm, bản tọa có thể hứa với ngươi, nhất định sẽ dẫn dắt Phật Tông bước lên đỉnh phong Thiên Võ đại thế giới!”

Nói xong!

Không Kiến lập tức gia tăng lực thôn phệ của ma bàn!

Cảm nhận Phật Đạo chi lực tinh thuần gấp mấy lần so với vừa rồi tràn vào cơ thể, trên mặt Không Kiến lộ ra vẻ vui mừng!

“Hay cho lão tặc, không ngờ ngươi sống lại còn có chỗ tốt này, Phật Tổ, bản tọa không khách khí nữa đâu!”

Không Kiến cười lạnh một tiếng, điên cuồng gia tăng cường độ thôn phệ, phảng phất muốn nuốt chửng Liễu Ngữ ngay lập tức!

Ngay lúc này!

Một giọng nói lạnh lẽo vang lên bên tai Không Kiến!

“Ngươi có đoán được vì sao năm xưa ngươi lại tình cờ có được ma bàn này, vì sao tên yêu nhân Ma đạo kia lại chủ động hiện thân trước mặt ngươi không?”

Cái gì?

Sắc mặt Không Kiến lập tức biến đổi, cảm thấy có gì đó không ổn, vội vàng nhìn về phía Liễu Ngữ!

Chỉ thấy...

Khí thể toàn thân Liễu Ngữ bỗng chốc bùng phát, kim quang Phật lực chiếu rọi khắp đại điện, chuỗi Phật châu trời buộc hẳn chỉ trong nháy mắt nói lỏng!

Chớp lấy thời cơ!

Liễu Ngữ lập tức rút tay trái ra, đưa về phía chiếc bàn tròn, nhẹ nhàng gạt một cái!

Xoẹt!

Kim chỉ trên bàn tròn lập tức chuyển động, đầu to xoay về phía Không Kiến, đầu nhỏ xoay về phía Liễu Ngữ!

Hai cực đảo ngược!

Không Kiến:????

“Mẹ kiếp, sao có thể như thế? Đây là bí bảo vô thượng do bốn tọa luyện chế, sao người gạt một cái là nó đổi chiều?”

Không Kiến nhìn bàn tròn đảo chiều chỉ trong nháy mắt, kinh ngạc há hốc mồm, rồi trong đầu bỗng hiện lên lời nói vừa rồi của Liễu Ngữ!

Phản bổ ma bàn!

Yêu nhân Ma đạo!

Chủ động hiện thân!

“Khà khà khà, Ma đạo yêu nhân kia là do người phái đến? Ma bàn này cũng là thủ đoạn người đã sớm chuẩn bị kỹ càng?”

“Thì ra từ thời thượng cổ người vẫn luôn tính kế bốn tông, người căn bản chưa từng coi bốn tông là sư phụ!”

Sắc mặt Không Kiến lạnh lẽo nhìn về phía Liễu Ngữ, âm thanh tràn đầy tuyệt vọng và không cam lòng.

“Người không phải quá ngu xuẩn!”

“Năm đó bản Phật đem người về, vốn tưởng rằng người có thể hồi báo ân tình, không ngờ người lại dám vi phạm ý chỉ của bản Phật.”

“Người cầu kết với cao tăng Phật Tông, giả truyền ý chỉ của ta, để rồi leo lên vị trí Thế Tôn của Phật Tông!”

Liễu Ngữ nhìn Không Kiến, thản nhiên nói, khóe miệng nở một nụ cười tà ác, đóa sen huyết sắc ở mi tâm cũng hoàn toàn hiện ra!

“A...!”

Lúc này Không Kiến đã không còn chút khí lực nào để nói chuyện, Phật lực, thiên phú, huyết mạch trong cơ thể đều bị ma bàn không ngừng thôn phệ!

Khí thể trên người hắn ta càng ngày càng yếu ớt, vẻ tuyệt vọng trên mặt càng lúc càng đậm!

Ở phía bên kia!

Khí thể trên người Liễu Ngữ lại không ngừng tăng vọt, tu vi vốn đang đình trệ lại tiếp tục tăng lên, Đế Giả nhị trọng... Đế Giả nhị trọng đỉnh phong...

Ầm!

Cả người chấn động!

Tu vi của Liễu Ngữ trực tiếp đột phá đến Đế Giả tam trọng, hơn nữa vẫn đang tiếp tục tăng!

Lúc này nếu có cường giả nào ở Trung Vực có mặt ở đây, chắc chắn sẽ kinh hãi đến mức không nói nên lời!

Phải biết rằng!

Khi Liễu Ngữ vừa tiến vào nơi truyền thừa này, tu vi chỉ là Thiên Tôn ngũ trọng, vậy mà chỉ trong vài canh giờ ngắn ngủi!

Hắn ta đã đột phá đến Đệ Giả tam trọng, một mạch vượt qua tám tầng tu vi, căn bản không thể dùng hai từ yêu nghiệt để hình dung!

Thật sự có thể xưng là: Nghịch Thiên!

Ngay lúc Không Kiến sắp bị hút cạn!

Rầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Cánh cửa vốn dĩ không thể mở được ở bên ngoài Đại Hùng Bảo Điện, vậy mà lại bị đánh nát bởi một đạo quyền quang kinh thiên!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân dồn dập vang lên trong đại điện, ba bóng người nhanh chóng tiến vào từ bên ngoài!

“Bách đại nhân, người xem kia, có hai lão lừa trọc đang đánh nhau, lão lừa trọc kia hình như sắp khóc rồi kia.”

“Ui cha, lão lừa trọc này trông quen mắt thật đấy, chẳng phải là lão già Thế Tôn Không Kiến của Phật Tông đó sao, chắc... chắc... đây đúng là một con dê béo múp a.”

Hai giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp đại điện.

Ba bóng người xuất hiện không ai khác chính là Chu Khung, Đại Bạch và Hùng Vĩ đã đi đường tắt đến đây!

Tiếng vang kinh thiên động địa, chấn động đến cả Không Kiến và Liễu Ngữ!

Trong mắt Không Kiến lóe lên một tia hy vọng le lói, dồn hết tàn lực gào thét về phía Chu Khung:

“Chu giáo chủ, tại hạ là Không Kiến, Tông chủ Phật Tông, nay gặp nạn nơi đây, mong các hạ ra tay cứu giúp!”

“Chỉ cần các hạ cứu mạng bốn tọa, bốn tọa nguyện dâng hết thầy bảo vật trên người!”

Dứt lời,

Không Kiến nhìn Chu Khung, vẻ mặt đầy mong đợi, không biết hắn có ra tay tương trợ hay không!

Chương 997: Ma Phạt 1

Xưa nay Phật Ma thế bất lưỡng lập, thế lực Ma đạo bị Phật Tông diệt trừ nhiều vô số kể, Ma đầu bị giết càng là con số hàng tỉ!

Nhưng mà,

Giờ phút này, Không Kiến chỉ có thể bất chấp tất cả, xem như chết đuối được bệnh!

Lúc này,

Liễu Ngữ cũng nhìn thấy đám người Chu Khung, trong mắt lóe lên tia kinh hãi, lâm bảm:

“Sao có thể? Nơi đây chỉ có một lối vào đầm lầy, hơn nữa đã bị phong bế, hắn làm sao vào được?”

Liễu Ngữ vắt óc suy nghĩ nhưng vẫn không tìm ra đáp án, chẳng qua y cũng đoán được uy hiếp vừa rồi là từ đâu mà đến!

Chính là do Chu Khung đến!

Hắn đối với y có địch ý mãnh liệt, rất có thể đã biết thân phận của y, muốn diệt trừ y!

Nghĩ đến đây,

Liễu Ngữ không chút do dự, toàn thân lập tức kim quang đại thịnh, tràn vào Ma Bàn!

Ầm!

Ma Bàn nổ tung!

Nhân cơ hội này, Liễu Ngữ lập tức thoát khỏi sự khống chế của Ma Bàn, thân hình nhanh như chớp lao về phía sau!

Cửa đại diện!

Chu Khung nhìn Liễu Ngữ thực lực tăng vọt, còn Không Kiến thì bị hút đến mức đứng không vững, trong lòng đã đoán được phần nào!

Rõ ràng là Không Kiến muốn hãm hại Liễu Ngữ nhưng lại thất bại, ngược lại bị Liễu Ngữ cắn nuốt ngược lại!

“Không ngờ lại đột phá đến Đế Giả tam trọng, vận khí nghịch thiên của Thế Giới Chi Tử quả nhiên bất phàm.”

“Đáng tiếc, dù ngươi có vận khí lớn đến đâu, gặp bốn tọa, ngươi cũng đừng hòng ra khỏi Thiên Võ nội thành này.”

Khóe miệng Chu Khung nở nụ cười lạnh.

Hắn vung tay, Thần Ma Hoàn bay ra, trên không trung biến hóa khôn lường, bao phủ toàn bộ đại diện!

Uy áp phong tỏa đáng sợ từ Thần Ma Hoàn tỏa ra, gia cố không gian bên trong đại diện lên gấp vạn lần!

Giờ phút này,

Cho dù là cường giả Đế Giả thất trọng bát trọng dốc toàn lực, không thể phá vỡ không gian bên trong đại diện!

“Chu Vô Địch, ta là Liễu Ngữ, Phật tử Phật Tông, chưa từng đắc tội với Ma Giáo các ngươi, chuyện hôm nay là chuyện nội bộ của Phật Tông ta.”

“Nay ngươi phong tỏa thiên địa này là có ý gì, chẳng lẽ Ma Giáo muốn khai chiến với Phật Tông ta sao?”

Liễu Ngữ vẻ mặt phần nộ nhìn Chu Khung hỏi, đồng thời Kim Phật trong cơ thể bắt đầu nhanh chóng xoay tròn!

“Khai chiến với Ma Giáo, Phật Tông xứng sao?”

“Muốn kéo dài thời gian, chuẩn bị đại chiêu đào tẩu, ngươi cho rằng bốn tọa sẽ cho ngươi cơ hội này sao?”

Chu Khung nhìn khoe miệng Liễu Ngữ lộ ra một tia khinh thường, trực tiếp đánh một quyền về phía hắn!

Thiên Phật Lô Quyên!

Một cột sáng lôi đình khổng lồ xuất hiện, đánh về phía Liễu Ngữ, những nơi lôi đình đi qua đều trực tiếp phá tan hư không!

“Phật viết: Mẹ kiếp!”

Liễu Ngữ chỉ trong nháy mắt bật ra một câu thô tục, trong mắt toát lên một tia quyết đoán, hoa sen màu máu chỗ mi tâm trực tiếp hiện ra!

“Nhất niệm thành Phật, nhất niệm thành ma!”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, nửa người trái bao gồm khuôn mặt lập tức khô héo, từng đạo huyết quang, ma khí từ bên trái bộc phát ra!

Lúc này hình dạng bên trái của Liễu Ngữ tựa như ác quỷ địa ngục nhưng bên phải vẫn là trạng thái thần phật, vô cùng quỷ dị!

“Còn chưa đủ!”

Liễu Ngữ thấp giọng quát.

Hắn có thể cảm nhận được đạo lôi đình kinh khủng đang lao tới, lấy trạng thái hiện tại của hắn vẫn là không thể đỡ nổi!

“Kim Phật nhập thể!”

Theo tiếng gầm nhẹ của Liễu Ngữ, Phật Tổ Kim Thân trong cơ thể nhanh chóng dung nhập vào trong xương cốt, Phật lực vô tận tản ra!

Khí thế trên người hắn bắt đầu điên cuồng tăng vọt, Đế Giả ngũ trọng... Đế Giả lục trọng... Đế Giả thất trọng...

Một mực tăng vọt đến Đé Giả thất trọng đỉnh phong mới dừng lại, lúc này Liễu Ngữ mặt mũi dữ tợn, khủng khiếp dị thường!

“Ma Phậ Nhất Kích, mở!”

Liễu Ngữ hét lớn một tiếng, đồng dạng một quyền đánh tới cột sáng lõi đình, ma khí cuộn cuộn, phậ khí tung hoành thiên địa!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh khủng không ngừng vang vọng trong đại điện, dư âm vô tận tản ra, khiến đế binh Đại Hùng Bảo Điện cũng bắt đầu kịch liệt rung chuyển!

Một bên!

Không Kiến vừa mới cố gắng bò dậy, liền lần nữa bị dư chấn đánh ngã xuống đất, chỉ có thể không ngừng lăn ra bên ngoài đại điện!

Ước chừng qua ba hơi thở!

Dư âm kinh khủng mới chậm rãi tiêu tán, trong Đại Hùng Bảo Điện một mảnh hỗn độn, trên vách tường đều xuất hiện đầy vết nứt!

Phốc!

Liễu Ngữ trực tiếp bị đánh lui về phía sau mấy trăm mét, quỳ một gối trên mặt đất, trong lỗ mũi toát ra từng đợt khói đen, miệng điên cuồng phun ra máu tươi!

Quý dị chính là:

Máu tươi của hắn một nửa là màu vàng, một nửa là màu đen!

Lúc này...

Chu Khung nhìn Liễu Ngữ chỉ bị trọng thương, trong mắt lóe lên một đạo quang mang, miệng lầm bầm:

“Quả nhiên, Thế Giới Chi Tử chính là nghịch thiên, vậy mà có thể đỡ được một kích của bốn tọa, lại chỉ là trạng thái trọng thương!”

Phải biết rằng!

Một kích vừa rồi của Chu Khung đã dốc toàn lực, cường giả Đế Giả bát trọng bình thường e rằng sẽ bị đánh chết ngay tại chỗ!

Chương 998: Ma Phật 2

Nhưng mà!

Liễu Ngữ chỉ là Đế Giả tam trọng, vậy mà dựa vào các loại bí pháp chèo chống được, chỉ bị trọng thương mà thôi!

Đây chính là Đế Giả cảnh, cho dù là Chu Khung cũng chỉ có thể vượt cấp sáu bậc mà chiến đấu, đối phương lại có thể vượt bốn bậc, thật quá biến thái!

“Người không phải Phật Tổ, người là Ma Phật!”

“Năm đó Phật Tổ sao lại không hủy diệt người, còn để người chiếm lấy thân thể này, điều này sao có thể!”

Không Kiến đã chạy tới bên mép đại điện, nhìn hình dáng đáng sợ của Liễu Ngữ lúc này, như chợt nhớ ra điều gì bồng hét lớn.

Sau đó Không Kiến thấy Chu Khung nhìn về phía mình, vội vàng nói ra những gì mình biết!

Thì ra ở thời kỳ viễn cổ:

Phật Tổ tu luyện đã đến cảnh giới nửa bước Đại Đế nhưng không biết vì sao, mãi không thể đột phá đến Đại Đế cảnh!

Người từng tìm Thiên Võ Đại Đế nhưng lại được cho biết đột phá Đại Đế cảnh chỉ có thể dựa vào bản thân linh ngộ, người khác không thể giúp đỡ!

Cứ như vậy!

Phật Tổ bế quan suy nghĩ, cuối cùng nghĩ ra một cách kỳ lạ, chính là loại bỏ hết thầy tà niệm trong người!

Để trở thành một vị Thần Phật chân chính vô dục vô cầu, đáng tiếc sau khi loại bỏ tà niệm, mặc dù thực lực của Phật Tổ tăng lên không ít!

Nhưng vẫn không đột phá đến Đại Đế cảnh, ngược lại tà niệm sinh ra một tôn Tà Phật, bắt đầu gieo tai họa khắp thiên địa, tàn sát vô số sinh linh của các tộc!

Cuối cùng!

Phật Tổ tự mình ra tay mới tiêu diệt được Tà Phật, từ đó về sau Tà Phật không còn xuất hiện nữa, mọi người đều cho rằng hắn đã bị tiêu diệt!

Thế nhưng nhìn bộ dạng hiện tại của Liễu Ngữ!

Rõ ràng năm đó Phật Tổ không những không tiêu diệt được Tà Phật, ngược lại là Tà Phật đã tiêu diệt Phật Tổ, sau đó thay thế Ngài!

Hít...

Nghĩ đến đây!

Không Kiến lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, toàn thân lông tóc dựng đứng, bắt đầu điên cuồng chạy về phía Chu Khung!

Hắn cảm thấy lúc này chỉ có đi theo Chu Khung mới an toàn, Tà Phật này quá mức đáng sợ, vậy mà lừa gạt thế nhân mấy triệu năm!

Lúc này!

Đại Bạch nhìn Không Kiến đang chạy tới, khoe miệng nở một nụ cười tà dị, phát tay lấy ra Lôi Đình Quyền Trượng!

Chu Khung không để ý đến động tác của Không Kiến, ánh mắt vẫn khóa chặt trên người Liễu Ngữ, tung ra một quyền nữa!

Ma Thê Khu Vực Hóa!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Chỉ thấy cánh tay Chu Khung nhanh chóng được bao phủ bởi một tầng giáp, phía trên còn khắc họa phù văn đỏ như máu!

Rầm!

Một cột sáng lôi đình đỏ như máu chỉ trong nháy mắt xông về phía Liễu Ngữ, uy thế phát ra từ nó còn mạnh hơn gấp đôi lần trước!

Huyết sát cuộn cuộn tràn ngập bầu trời, những nơi lôi đình đi qua vạn vật đều vỡ nát, không gian sụp đổ, khủng khiếp dị thường!

“Nguy!”

Liễu Ngữ quỳ rạp xuống đất, miệng không ngừng phun máu, nhìn cột sáng lôi đình đánh tới, sắc mặt lập tức biến đổi dữ dội, nội tâm rung động kịch liệt!

“Chỉ có thể liều thôi!”

Sắc mặt Liễu Ngữ dần kiên định, hai tay kết ấn, miệng lầm nhảm:

“Ma Phật lâm thế, thiên địa sụp đổ, Kim Thân bất diệt, vạn pháp bất xâm! Ma ni ma ni hồng, phá!”

Theo tiếng chú ngữ của Liễu Ngữ!

Phật Tổ Kim Thân trong cơ thể hần hiện ra, Phật quang vô tận tràn ngập đại điện, một hư ảnh Phật Tổ xuất hiện!

Liễu Ngữ ngẩng đầu nhìn hư ảnh Phật Tổ, trong mắt lóe lên một tia không nỡ, đây chính là hậu chiêu mạnh nhất của hần!

Một khi mất đi Phật Tổ Kim Thân, hắn không chỉ mất át chủ bài, mà còn ảnh hưởng đến thời gian khôi phục tu vi!

Thế nhưng!

Hắn cũng chẳng còn lựa chọn nào khác, nếu không dùng đến Phật Tổ Kim Thân, chỉ e hôm nay hắn sẽ bỏ mạng tại đây!

Không chút do dự!

Liễu Ngữ lập tức điều khiển Phật Tổ Kim Thân lao thẳng vào cột sáng lõi đình!

Rầm! Rầm! Rầm!

Va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp nơi, dư chấn khủng khiếp khiến không gian vốn vững chắc của Thần Ma Hoàn không chịu nổi!

Rầm!

Một hắc động không gian khổng lồ hình thành, sau đó nhanh chóng thu nhỏ lại, ngay khi sắp biến mất!

Vèo!

Liễu Ngữ không chút do dự, lập tức thi triển bí pháp thiêu đốt tinh huyết, dùng tốc độ nhanh nhất chui vào hắc động không gian!

Ước chừng qua hai nhịp thở!

dư chấn trong đại điện mới dần dần tiêu tan, Đại Hùng Bảo Điện sụp đổ một nửa, tổn hại vô cùng nghiêm trọng!

Lúc này...

Liễu Ngữ vốn đang quỳ rạp, miệng không ngừng phun máu đã biến mất khỏi đại điện, rõ ràng là đã mượn hắc động không gian để đào tẩu!

“Sao hắn dám?”

Không Kiến nhìn về hướng Liễu Ngữ biến mất, miệng há to kinh ngạc, hắn vừa tận mắt nhìn thấy Liễu Ngữ chui vào hắc động không gian!

Đó chính là hắc động không gian, trong truyền thuyết kể cả là cường giả bán bộ Đại Đế tiến vào cũng sẽ lạc lối!

Với tình trạng trọng thương của Liễu Ngữ, tiến vào trong e là đừng nói đến chuyện ra, khả năng bỏ mạng bên trong sợ là chiếm đến chín phần!

Chương 999: Liễu Ngữ đào tẩu, Không Kiến chết

Cửa đại điện!

Chu Khung nhìn Liễu Ngữ biến mất, ánh mắt không một gợn sóng, phảng phất như khoe miệng nở nụ cười tà.

Không sai!

Vừa rồi Liễu Ngữ có thể rời đi, hoàn toàn là do Chu Khung cố ý nương tay, nếu không khả năng đào thoát của hắn ta hoàn toàn bằng không!

Không phải khí vận của kẻ được xưng là Thế Giới chi tử kia không đủ mạnh!

Mà là Chu Khung quá mức cường đại, cường đại đến mức khiến cho Thiên Đạo tàn phá này cũng chẳng thể nào ảnh hưởng đến hắn!

Có thể nói!

Trong cơn thiên kiếp vừa rồi, trừ phi Thiên Đạo trực tiếp dịch chuyển vị Phong Đế kia đến, mới có thể cứu mạng Liễu Ngữ!

“Thời cuộc đang biến chuyển, bốn tọa không còn thời gian để trì hoãn nữa, xem ra chỉ có thể dùng đến người, con chuột tham lam kia thôi!”

Chu Khung lạnh lùng nhìn lên không trung, lầm bầm.

Nếu Liễu Ngữ đã là Thế Giới chi tử, Thiên Đạo sẽ không để hắn dễ dàng chết đi như vậy, trải qua một phen kích thích vừa rồi của Chu Khung!

Chắc chắn sẽ trực tiếp kích hoạt khí vận của hần ta, nếu không có gì bất ngờ, Liễu Ngữ sẽ rất nhanh tìm được Thiên Võ truyền thừa!

“Chỉ cần có được Thiên Võ truyền thừa, nhiệm vụ của hệ thống sẽ hoàn thành, phần thưởng hệ thống cộng thêm phần thưởng lễ bao.”

“Đủ để đưa ta trở thành kẻ mạnh nhất Thiên Võ đại thế giới này, khi đó Ma Giáo sẽ đường hoàng bước lên đỉnh cao thế giới này.”

Chu Khung thâm nghĩ, trong hai tròng mắt, dòng chảy thời gian chập chờn, từng đóa bọt nước thời gian cuộn cuộn!

Một góc cung điện!

“Đừng lại đây, đừng lại đây, a... Được... Được... Được...”

Tiếng gào thét kinh hãi của Không Kiến vang vọng khắp đại điện, toàn thân bị vô số tia sét bao phủ, điện quang lấp lóe kịch liệt.

Bên kia!

Đại Bạch tay cầm Lôi Đình quyền trượng, không ngừng gia tăng uy lực của lôi đình, miệng lầm bầm hùng hồn:

“Cố Dững, Cố Dững, Bạch gia ta ghét nhất là loại người đạo mạo trang nghiêm như ngươi, hôm nay nhất định phải đánh chết ngươi!”

Hùng Vĩ: “Bạch đại nhân, trò chơi vui như vậy, hay là để ta chơi một chút đi, người nghỉ ngơi một lát.”

Đại Bạch: “Cút, Bạch gia ta còn chưa chơi đủ đâu!”

“A Di Đà Phật... Bồn tọa sai rồi, bồn tọa nguyện dâng lên toàn bộ bảo vật, chỉ cầu Chu giáo chủ tha cho ta một con đường sống.”

“Bồn tọa cũng bằng lòng quy thuận Ma Giáo, thần phục Giáo chủ, mong ngài hãy ngăn con chó đen này lại.”

Không Kiến gào thét với Chu Khung, như thể chỉ cần Chu Khung chịu tha chết, hắn ta sẽ một lòng một dạ phục vụ Ma Giáo!

Thế nhưng sâu trong đáy mắt hắn ta lại lóe lên sự lạnh lẽo, hắn ta thậm nghĩ chỉ cần có thể vượt qua kiếp nạn này!

Nhất định phải tìm cơ hội diệt trừ con chó đen kia, đem hàm thành lâu thịt chó ăn mới hả giận!

Còn về việc Chu Khung có đồng ý để hắn ta quy thuận hay không!

Không Kiến vô cùng tự tin, dù sao tu vi của hắn ta đã đạt đến Đế Giả cửu trọng, là cường giả đứng thứ hai Thiên Võ đại lục này!

Nếu không phải bị ám hại bằng lời nói!

Hắn căn bản không thể nào chột vật như thế, thậm chí hắn có lòng tin, cho dù là Chu Khung cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn!

Chờ hắn khôi phục trạng thái hoàn chỉnh, chuyện gia nhập Ma Giáo này, chẳng phải hắn có thể tùy ý đối ý sao!

Đáng tiếc!

Sau một khắc!

Giọng nói lạnh lùng của Đại Bạch vang vọng bên tai hắn:

“Niệm kinh niệm choáng váng rồi à? Giết người thì bảo vật cũng là của Ma Giáo!”

Nói xong!

Đại Bạch lại gia tăng uy lực của lôi đình quyền trượng, chỉ trong nháy mắt điện giật khiến Không Kiến sùi bọt mép, hai

mắt trắng dã!

Mười hơi thở sau!

Àm!

Không Kiến hai chân đạp mạnh một cái, triệt để đoạn tuyệt hơi thở, trước khi chết trong đầu vẫn còn đang ảo tưởng được ăn lẩu thịt chó!

Hắn căn bản không nghĩ ra, vì sao Chu Khung thật sự ra tay giết hắn, một vị Đế Giả cử trọng thiên thần phục chẳng lẽ còn chưa đủ cảm dỗ sao!

Rầm...

Àm âm...

Thiên địa bỗng nhiên vang lên tiếng sấm nổ đùng đoàng, mưa máu vô tận trút xuống, từng luồng từng luồng bi thương tràn ngập đất trời!

Một đời cường giả Đế Giả cử trọng thiên Không Kiến: Tốt!

Nguyên nhân cái chết: Bị sét đánh chết!

“Hắc Tử, đem hết bảo vật của tên đầu trọc này ra đây, dám vọng tưởng ăn Bạch gia gia ta, thật sự là chán sống!”

Đại Bạch khinh miệt nhìn Không Kiến, chậm rãi thu hồi lôi đình quyền trượng, khóe miệng lộ ra một tia khinh thường.

“Vâng!”

Hùng Vĩ kích động tiến lên lột sạch quần áo của Không Kiến!

Đây chính là cường giả Đế Giả cử trọng thiên a, trước kia hắn e rằng ngay cả tư cách gặp mặt một lần không có, bây giờ chẳng phải vẫn quỳ gối trước hắn sao!

Phịch!

Đại Bạch lấy ra một chiếc ghế Ma Long, đặt ở phía sau Chu Khung, cười hì hì nói:

“Lão đại, mời ngài ngồi, ta đi đào bới bảo vật trong đại điện này trước đã, không mất nhiều thời gian đâu.”

Sau đó!

Đại Bạch lấy nhẫn trữ vật ra, bắt đầu thu thập bảo vật khắp đại điện, phải nói bảo vật trong Đại Hùng bảo điện này thật sự rất nhiều!

Chương 1000: Truyền Thừa Đại Đế 1

Giọng nói hưng phấn của Đại Bạch không ngừng vang vọng trong đại điện!

“Phát tài rồi phát tài rồi, nơi này lại có nhiều tiên trân như vậy, đủ cho Bạch gia gia ta ăn mấy trăm năm!”

“Ha ha, bản Đế binh này lại là roi da, có thể mang lên người Hắc Tử thử nghiệm một chút.”

Hùng Vĩ: Hả?

Trên một phế tích hoang vu!

Sáu đạo thân hình khí thế cường đại đứng sừng sững, uy thế kinh khủng khiến lũ hư huyền quái ảnh không dám đến gần!

“Đại tộc lão, không phải chúng ta không tận tâm, Không Kiến tự khi tiến vào thế giới này đã bật vô âm tín.”

“Đúng vậy, Đại tộc lão, bản đế vì tìm kiếm hắc, thậm chí còn xông vào hang ổ quái ảnh một chuyến, suýt nữa bỏ mạng.”

Mấy đạo thân hình vội vàng lên tiếng, giọng điệu đầy thành khẩn và bất đắc dĩ.

Sáu đạo thân hình này chính là Phong gia Đại tộc lão cùng Ngũ Đại Đế Giả, tất cả bọn họ đều vì Không Kiến mà đến!

“Phế vật!”

Đại tộc lão hừ lạnh.

Hắn biết Ngũ Đại Đế Giả nói thật, bởi nửa năm qua, hắn không tìm thấy tung tích Không Kiến!

Hơn nữa!

Trong nửa năm!

Hắn tìm được hai ba nơi truyền thừa nhưng hao tâm tổn sức tiến vào lại phát hiện truyền thừa đã bị lấy mất!

Điều đáng giận hơn là!

Bên trong đều lưu lại một dòng chữ xấu xí:

Ma Giáo Bạch gia ta đến đây một chuyến!

Đại tộc lão tức đến suýt nổ phổi nhưng không hiểu sao lại không dám nói xấu Ma Giáo!

“Bồn tọa mặc kệ các người dùng cách nào, nhất định phải... Mẹ nó!”

Đại tộc lão đang muốn nói, bỗng nhiên dừng lại, kinh hãi nhìn trời!

Thiên địa vang lên tiếng sấm rền, mưa máu đổ xuống, ý bi thương tràn ngập lòng người!

“Lại có Đế Giả vẫn lạc?”

Một vị Đế Giả lảo bẫm, dường như nghĩ đến điều gì, vội lấy ngọc bội truyền âm liên lạc!

Các vị Đế Giả khác cũng làm điều tương tự, liên lạc với những Đế Giả quen biết!

Năm hơi thở sau!

Năm vị Đế Giả nhìn nhau, nhanh chóng nói ra tên từng vị Đế Giả!

Sau khi điểm danh tất cả, ánh mắt năm người đồng loạt về phía Đại tộc lão!

Bởi vì hiện tại, những người chưa rõ sống chết chỉ còn Phong Đế, Không Kiến và Chu Khung!

Những Đế Giả khác, ngay cả Ô lão sống tại Ma Vực cũng đã liên lạc được!

“Mẹ nó!”

Đại tộc lão giật mình, vội lấy ra một lệnh bài truyền âm bằng đồng cổ, liên tục phát tín hiệu!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Biểu tình trên mặt Đại tộc lão càng ngày càng ngưng kết, mồ hôi lạnh tựa suối chảy ròng, ngay lúc lão muốn tuyệt vọng!

Lệnh bài khẽ chấn động!

Hô!

Đại tộc lão thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi lão còn tưởng rằng người ngã xuống là Phong Đế của tộc trưởng nhà mình!

“Nếu không phải Phong Đế, vậy chỉ có thể là Thế Tôn Phật Tông Không Kiến, hoặc là người nào đó!”

“Làm sao có thể, lấy thực lực của hai người bọn họ, ai có thể giết chết bọn họ, chẳng lẽ thế giới này có đại khủng khiếp hay sao.”

Mấy vị Đế Giả đều tái mặt!

Phải biết rằng!

Bất kể là Thế Tôn Không Kiến Phật Tông, hay là Giáo chủ Ma Giáo Chu Khung, đều là cường giả đứng đầu Thiên Võ đại thế giới!

Đến tu vi của bọn họ, có thể coi là tồn tại vạn kiếp bất diệt, trừ phi phát sinh đại chiến như thời Thượng Cổ!

Nếu không muốn giết chết đôi phương quá khó khăn, dù sao cường giả đẳng cấp này đều là hậu thủ vô số!

“Đại tộc lão, chúng ta còn cần phải đi tìm kiếm Không Kiến sao?” Một vị Đế Giả chấp tay hỏi Đại tộc lão.

“Các ngươi tùy ý!”

Đại tộc lão phát tay.

Sau đó thân hình lão liền biến mất, chẳng biết tại sao trực giác lại mách bảo lão rằng người chết chắc chắn là Không Kiến!

Bởi vì người kia không thể nào chết được, đúng như câu nói thường xuyên hần nói: Trong thiên địa vũ trụ này, ai có tư cách giết hần!

Tuy rằng lời nói có phần ngạo mạn! Nhưng không thể không thừa nhận, người kia thật sự có vốn liếng này!

Thậm chí: Đại tộc lão hiện tại cho rằng tộc trưởng Phong Đế của mình có khả năng không giết được người kia, rất có thể sẽ bị phản sát!

Bên kia!

Ở trung tâm thế giới hoang vu!

Ầm!

Một thân hình mặc tăng bào ngã nhào trên đất, chính là Liễu Ngữ chạy trốn khỏi Đại Hùng Bảo Điện!

Khụ... khụ...!

“Ha ha, muốn giết bốn Phật sao? Không thể nào, lỗ đen không gian này không đáng sợ như trong tưởng tượng.”

Liễu Ngữ ho ra mấy ngụm máu đen, miệng cười lớn nói.

Hắn vừa mới tiến vào trong không gian hắc động cũng ôm quyết tâm chín phần chết một phần sống, thậm chí cho rằng sẽ lạc lối vô số năm!

Nhưng không ngờ chỉ trong vài ngày, hắn lại phát hiện một vết nứt không gian khác, lập tức chui ra!

“Pháp tắc thật hỗn loạn, đạo lực cuộn cuộn, nơi này lại còn là Thiên Võ nội thành, vận khí của bốn Phật thật nghịch thiên.”

Cảm thụ một chút lực lượng pháp tắc giữa thiên địa, Liễu Ngữ chỉ trong nháy mắt đoán được nơi này vẫn là Thiên Võ nội thành!

“Cuối cùng cũng có người tới, nếu không có người tới, e là ta thật sự không kiên trì nổi.”

Chương 1001: Truyền Thừa Đại Đế 2

Một giọng nói già nua vang vọng bên tai Liễu Ngữ.

Chỉ thấy một thân hình mặc võ bào từ trong sương mù hiện ra, diện mạo lão già dị thường già nua nhưng khí thế lại hùng vĩ vô cùng.

“Vãn bối, Phật tử Phật Tông Liễu Ngữ, bái kiến tiên bối!”

Liễu Ngữ nhìn thấy lão già xuất hiện, hai con ngươi lập tức hiện lên một tia chấn kinh, bởi vì hắn lại có phần nhìn không thấu lão già.

“Vãn bối? Ha ha, sao Phật Tổ không nhớ ta, năm đó lúc ngươi và Đại Đế luận đạo, ta có mặt ở đây.”

Lão già võ bào nghe được lời Liễu Ngữ, lập tức cười to vài tiếng, phảng phất như nghe được chuyện cười gì đó.

Phật Tổ?

Đại Đế?

Liễu Ngữ nghe lão già võ bào nói, đại não chỉ trong nháy mắt bắt đầu nhanh chóng xoay chuyển, trong lòng thầm nghĩ:

“Hắn biết ta là Phật Tổ chuyển thế, còn có thể chứng kiến Phật Tổ và Đại Đế luận đạo, vậy hắn chỉ có thể là: Đại Đế Phủ!”

Đại Đế Phủ: Là Đế binh tùy thân của Thiên Võ Đại Đế, cả đời theo Đại Đế chinh chiến vô số năm, cấp bậc là binh khí của Đại Đế!

Đáng tiếc trận đại chiến năm đó quá mức khốc liệt, cho dù là Đại Đế Phủ cũng bị hao tổn nghiêm trọng, khí linh trong truyền thuyết đã bị tổn hại!

Nhưng Liễu Ngữ ngẩng đầu nhìn lão già trước mặt!

Lập tức biết truyền thuyết năm đó có sơ hở, hẳn chỉ là tà niệm Phật Tổ hóa sinh, tự nhiên rất nhiều nội tình là không biết!

“Thì ra là Phủ lão, đã lâu không gặp, lần này bản Phật chuyển sinh ra một tia sơ suất, có một số việc có phần quên mất, mong lão đừng trách.”

Liễu Ngữ hướng lão già võ bào chấp tay niệm một tiếng Phật hiệu.

“Không sao!”

“Nơi này chính là truyền thừa chi địa của Đại Đế, đi theo ta, Đế Châu này lập tức sẽ bị phá vỡ, ta cũng phải rơi vào giấc ngủ say.”

“Thay vì để cho truyền thừa này vĩnh viễn trầm luân, không bằng đem truyền thừa này cho Phật Tổ người cũng coi như kết một mối lương duyên.”

Lão già võ bào vẫy tay với Liễu Ngữ, xoay người đi vào sâu trong sương mù, trong mắt toát lên một tia sáng kỳ lạ!

Phía sau!

Liễu Ngữ không chút do dự, vội vàng bước nhanh đuổi theo lão già võ bào, hẳn có thể dùng bí pháp phát giác được lão già nói là sự thật!

Thế giới này quả thật sắp vỡ vụn, mà trạng thái của lão già cũng là sắp tiêu tán!

“Xem ra bản Phật thật sự là hồng vận tề thiên, Chu Khung, người hãy đợi ta, không bao lâu nữa ta nhất định sẽ diệt Ma Giáo.”

“Giết đồ tử đồ tôn của người ngay trước mặt người, cuối cùng từng chút nghiền chết người, để người vĩnh viễn trầm luân.”

Khóe miệng Liễu Ngữ lộ ra một tia tàn nhẫn!

Đạp! Đạp! Đạp!

Tiếng bước chân nặng nề không ngừng vang lên, lão già võ bào mang theo Liễu Ngữ đi nhanh trong sương mù!

Nửa nén hương sau!

Một quảng trường khổng lồ hiện ra trước mặt Liễu Ngữ!

Giữa quảng trường dựng đứng một pho tượng cao lớn, một thân võ bào, tay cầm búa lớn, hai mắt nhìn trời, bá đạo dị thường!

“Thiên Võ Đại Đế!”

Liễu Ngữ nhìn pho tượng trước mặt, kinh hãi thốt lên, hai tay chấp lại, vội vàng giấu đi đóa sen màu máu ở mi tâm.

“Phật Tổ, nơi đây chính là nơi truyền thừa Đại Đế để lại, người hãy đặt hai tay lên thanh đồng trụ phía trước là được!”

Lão già võ bào trước tiên khom người với pho tượng Đại Đế, sau đó xoay người nhìn Liễu Ngữ, nói.

Thanh Đồng Trụ!

Ánh mắt Liễu Ngữ liếc nhìn thanh đồng trụ trước mặt, trong mắt toát lên một tia suy tư!

Hắn luôn cảm thấy có gì đó không đúng nhưng lại không phát hiện ra vấn đề, cuối cùng nghi hoặc nhìn lão già võ bào, hỏi:

“Phúc lão, Đại Đế hiện ở nơi nào, có...”

Liễu Ngữ chưa nói hết lời nhưng ý tứ lại rất rõ ràng, chính là muốn hỏi Thiên Võ Đại Đế có còn sống hay không!

“Lão phu không biết!”

Lão già võ bào lắc đầu, chỉ vào thanh đồng trụ, ý bảo Liễu Ngữ nhanh lên, lão sắp không chèo chống nổi nữa!

Vèo!

Liễu Ngữ thân hình nhoáng lên, đến trước thanh đồng trụ, không chút do dự, hai tay chậm rãi đặt lên!

Không phải hấn không cẩn thận, mà là hấn không cho rằng Thiên Võ Đại Đế sẽ bắt lợi cho mình, cho dù Đại Đế đã chết, muốn đoạt xá trọng sinh!

Vậy cũng không thể lựa chọn hấn, bởi vì con đường tu luyện của hai người hoàn toàn khác nhau, đoạt xá hấn chẳng khác nào tự hủy tiền đồ!

Ông...!

Theo hai tay Liễu Ngữ đặt lên, thanh đồng trụ phát ra ánh sáng mãnh liệt, trực tiếp phóng thẳng vào trong pho tượng Đại Đế!

Rầm! Rầm! Rầm!

Pho tượng Đại Đế rung chuyển dữ dội, từng tia sáng xuất hiện từ trong hai mắt, càng ngày càng linh động!

Ầm!

Theo một tiếng nổ vang trời!

Hai mắt Đại Đế bỗng mở to, đồng thời một giọng nói uy nghiêm như thiên lôi vang vọng khắp quảng trường:

“Phật Tổ, đã lâu không gặp!”

Hít...!

Liễu Ngữ ngẩng đầu nhìn pho tượng Đại Đế, nội tâm chấn động mãnh liệt, cố gắng trấn tĩnh, nói:

“Đã lâu không gặp!”

“Năm xưa ngươi lưu lại nơi này để một tia Phật Đạo chỉ lực, nay ta trả lại cho ngươi, mong ngươi đừng quên lời hứa năm xưa!”

Chương 1002: Phạt Tổ trọng sinh 1

Thanh âm uy nghiêm của Đại Đế lần nữa vang vọng khắp quảng trường.

Cùng lúc đó!

Trong trụ đồng thau bắt đầu điên cuồng tuôn ra Phật Đạo chi lực vô cùng tinh thuần, nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể Liễu Ngữ!

“Đa tạ Đại Đế!”

Liễu Ngữ kích động gật đầu, hần căn bản không biết năm đó Phạt Tổ và Thiên Võ Đại Đế ước định điều gì!

Nhưng hần biết thực lực của mình đang điên cuồng tăng lên, đặc biệt là lĩnh ngộ đối với Phật Đạo chi lực, càng tăng lên gấp bội!

Ba hơi thở sau!

Bên trong trụ đồng thau đã không còn tuôn ra Phật Đạo chi lực, lúc này thực lực của Liễu Ngữ cũng lại đột phá hai tầng, đạt đến Đế Giả ngũ trọng!

Cộng thêm sự lĩnh ngộ Phật Đạo chi lực tăng cường, sức chiến đấu của hần ít nhất tăng vọt hơn trước kia mười mấy lần!

Ngay khi Liễu Ngữ còn muốn nói gì đó!

Một giọng nói uy nghiêm cũng xuất hiện trong cơ thể hần: “Đa tạ Đại Đế, ước hẹn năm đó, bốn tọa nhất định sẽ hoàn thành!”

Âm thanh đột nhiên xuất hiện khiến Liễu Ngữ giật mình, vội vàng buông thanh đồng trụ ra, muốn lùi về phía sau!

Nhưng vừa lùi ra phía sau một bước, hần thể mà phát hiện mình đã không thể khống chế thân thể, kinh hãi hét lớn:

“Kẻ nào!”

“Ngươi là kẻ nào? Làm sao lại trong cơ thể ta, mau ra đây cho ta, mau ra đây!”

Giọng nói của Liễu Ngữ tràn đầy sợ hãi, đồng thời nội tâm đã chìm xuống, bởi vì hần đoán được thân phận của đối phương.

Có thể sinh tồn trong cơ thể hần!

Còn có thể nói với Đại Đế chuyện ước định năm đó!

Kẻ tự xưng là “bồn tọa”, thân phận đã rất rõ ràng, chính là Phật Tổ bị hần phản thôn phệ năm đó!

“Chuyện cho tới bây giờ, ngươi vẫn chưa rõ sao? Bồn tọa là thừa hưởng ý chí Phật Đạo của thiên địa mà sinh ra, há có thể để ngươi tùy tiện thôn phệ.”

Giọng nói uy nghiêm lại lần nữa xuất hiện từ trong cơ thể Liễu Ngữ.

“Phật Tổ, thật sự là ngươi, qua nhiều năm như vậy ngươi vẫn luôn ẩn náu trong cơ thể này.”

“Định lực thật mạnh, ta nhiều năm như vậy tàn sát vô số sinh linh, ngươi vậy mà không ra tay ngăn cản.”

Khuôn mặt Liễu Ngữ tràn đầy phẫn nộ, đồng thời nhanh chóng thôi động huyết sắc liên hoa ở mi tâm, đáng tiếc lại căn bản không có bất kỳ tác dụng nào!

“Đừng uổng phí sức lực nữa!”

“Phật Đạo chi lực trong cơ thể này đều là của bốn tọa, đóa huyết sắc liên hoa kia của người cũng là tà niệm của bốn tọa sinh ra!”

“Người thật sự cho rằng bốn tọa không thể khống chế tà niệm sao, năm đó nếu không phải thấy người còn có chút tác dụng, người không thể nào sống đến ngày hôm nay.”

Giọng nói uy nghiêm của Phật Tổ không ngừng vang lên, đồng thời nhanh chóng nắm quyền khống chế thân thể này, bắt đầu xua tan ý chí của Ma Phật.

“Không, tha cho ta... Tha... A...”

Một tiếng thét kinh thiên không cam lòng vang lên, chỉ thấy huyết sắc liên hoa giữa mi tâm Liễu Ngữ chậm rãi tiêu tán!

Một đời Ma Phật!

Vốn tưởng rằng có thể leo lên đỉnh cao Chư Thiên, cứ như vậy bị Phật Tổ tiện tay hủy diệt!

“A Di Đà Phật!”

Phật Tổ (Liễu Ngữ) chấp tay niệm Phật hiệu với pho tượng Đại Đế, lại nói:

“Đại Đế, sau khi việc này qua đi, Phong gia đáng diệt, Phật Tông đáng hưng thịnh!”

“Có thể!”

“Cơ duyên nơi này người cứ cầm lấy, mau chóng khôi phục tu vi, đi hoàn thành ước định năm xưa!”

Giọng nói uy nghiêm của Đại Đế vang lên.

Sau đó chỉ thấy hào quang trên pho tượng Đại Đế bắt đầu chậm rãi tiêu tán, cho đến khi hoàn toàn biến mất không thấy tăm hơi!

Àm!

Pho tượng Đại Đế vỡ vụn!

Bên trong vô số bảo vật trân quý, thiên địa kỳ trân hiện ra, không thiếu Đế binh, mà trên cùng là hai kiện bảo vật kỳ lạ!

Một là chiếc rìu tàn phá, một là lệnh bài chữ Võ!

Tuy rằng rìu đã rách nát nhưng uy thế lại vô cùng cường đại, chỉ một tia sáng nhỏ lọt ra cũng đủ bỏ đôi không gian!

Chính là bản thể của lão già võ bào: Đại Đế Phủ!

Còn một khối lệnh bài kia, chính là chuyện lão ước định với Đại Đế năm xưa, lão muốn đưa khối lệnh bài này cho...

Lúc này!

Theo pho tượng Đại Đế vỡ vụn!

Màn sương mù dày đặc nhanh chóng tiêu tán, vô số kỳ trân dị bảo toả ra ánh sáng chói lòa, chỉ trong nháy mắt chiếu sáng cả thế giới này!

Chỉ trong nháy mắt!

Tất cả cường giả trong thế giới tàn phá này đều nhìn về phía pho tượng Đại Đế!

“Sương mù kia kia, ánh sáng thật mạnh mẽ, chẳng lẽ là bảo vật Đại Đế để lại, mau đi!”

“Hay lắm, cơ duyên thế này bỗng tọa sao có thể bỏ qua, cho dù chỉ là chút ít không uổng chuyến đi này.”

Vô số cường giả điên cuồng lao về phía pho tượng Đại Đế, thậm chí có Đế Giả trực tiếp xé rách hư không mà đến.

Bên kia!

Trong Đại Hùng bảo điện!

Chu Khung ngồi trên ghế Ma Long bỗng mở hai mắt, nhìn về phía pho tượng Đại Đế, lẩm bẩm:

“Cuối cùng cũng tới rồi!”

Rầm!

Chỉ thấy Chu Khung đứng phắt dậy, vung tay lên, một khe nứt không gian xuất hiện, hắn bước vào trong!

Chương 1003: Phạt Tổ trọng sinh 2

Phía sau!

Hắc Tử vác theo vô số bí bảo cười hì hì đuổi theo, Đại Bạch cũng phát tay thu Đại Hùng bảo điện lại.

Nhanh chóng chạy về phía khe nứt sắp đóng lại, miệng lảm bảm:

“Thiên địa cơ duyên đều có định số, hôm nay đến lượt Bạch gia ta!”

Trên quảng trường!

Phạt Tổ phát tay, vô số bảo vật lập tức bị thu vào, duy chỉ có chiếc rìu nát vẫn lơ lửng!

“Quả nhiên bất phạm, xứng là Đại Đế bình, dù tàn phá đến mức này, khí linh cũng ngủ say, vậy mà vẫn không thể thu lại!”

Phạt Tổ đưa tay cầm lấy chiếc rìu nát, âm thầm gặt đầu. Bảo vật Thiên Võ Đại Đế để lại, tất cả những thứ khác cộng lại không bằng chiếc rìu này. Tuy tàn phá nhưng uy lực vẫn vô cùng cường đại!

Không cần nói nhiều!

Nếu Đại Đế Phủ này bộc phát, ít nhất cũng đủ để cho y hiện tại có thể giao đấu với cả cường giả bán bộ Đại Đế!

Hắn tin chắc, cho dù là Phong Đế hiện tại, đối mặt với Đại Đế Phủ này cũng phải dè chừng vài phần.

“Từ nay về sau, người chính là chí bảo của bốn tọa!”

Phật Tổ vuốt ve Đại Đế Phủ, thản nhiên nói, sau đó ánh mắt nhìn về phía xa, dần trở nên lạnh lẽo.

Vút! Vút! Vút!

Tiếng xé gió vang lên!

Vô số cường giả lần lượt kéo đến, hư không nứt ra từng khe không gian, từng vị Đế Giả bước ra!

“Chẳng lẽ đây là Đại Đế Phủ? Ý chí sát phạt thật đáng sợ, không biết đã chết bao nhiêu Đế Giả mới có thể hình thành!”

“Chẳng phải là Liễu Ngữ sao? Sao thực lực của hắn lại đột phá đến Đế Giả rồi? Còn là Đế Giả ngũ trọng cảnh!”

“Đột phá này thật điên rồ! Cấp bậc yêu nghiệt như vậy, e rằng sắp đuổi kịp Ma Giáo Giáo Chủ Chu Vô Địch rồi!”

Nhìn thấy khí thế đáng sợ trên người Liễu Ngữ, tất cả cường giả đều kinh hãi!

Giờ khắc này!

Ai cũng nhìn ra!

Truyền thừa của vị Đại Đế kia đã bị Liễu Ngữ đoạt được!

Ban đầu, rất nhiều cường giả còn muốn tranh đoạt với Liễu Ngữ nhưng khi nhìn thấy khí thế đáng sợ của hắn, tất cả đều tuyệt vọng!

Với tu vi Thiên Tôn cảnh của bọn họ, đừng nói là tranh đoạt với Liễu Ngữ, e rằng còn bị hắn cướp ngược lại! (??;(:)

Ở phía xa!

Một gã Đế Giả dị tộc lóe lên tia sáng trong mắt, trầm giọng nói với Liễu Ngữ:

“Phật Tử, bản đế biết ngươi là Phật Tử chuyển thế, năm xưa bản đế và Phật Tử cũng có phần giao tình.”

“Vậy nên, hôm nay ngươi hãy chia sẻ chút bảo vật của vị Đại Đế kia cho chúng ta, chúng ta nhất định sẽ không làm khó ngươi nữa!”

Dứt lời!

Gã Đế Giả kia còn dùng ánh mắt ra hiệu cho những vị Đế Giả khác!

Những Đế Giả khác sao có thể không hiểu ý của hắn, vội vàng phụ họa theo. Dù sao bọn họ không cần phải liều mạng với Liễu Ngữ!

Chỉ cần có thể có được một ít bảo vật để nâng cao tu vi là được, còn về phần Đại Đế Phủ, bọn họ cũng chỉ dám thêm thường mà thôi!

Bọn họ biết rõ!

Bảo vật như vậy cho dù có cướp được không giữ nổi, huống hồ ai biết được Liễu Ngữ có thể sử dụng Đại Đế Phủ hay không!

Lỡ như có thể sử dụng!

Chặt hết bọn chúng, vậy chẳng phải bọn chúng sẽ thành đồ ngốc sao!

“Có giao tình với bản Phật, sao bản Phật không biết ngươi?” Ánh mắt Liễu Ngữ nhìn về phía Đế Giả có phần khinh thường.

Bản Phật?

Tê...!

Nghe được lời nói, tất cả cường giả trong thiên địa đều hít một hơi khí lạnh, da đầu nổi tung!

“Bản Phật, hấn lại tự xưng là bản Phật, đây chính là xưng hô độc hữu của Phật Tổ năm đó, như vậy hấn...”

Một vị Đế Giả há to miệng kinh hô.

Phải biết rằng!

Trong Thiên Võ đại thế giới, dám tự xưng bản Phật chỉ có Phật Tổ năm đó, ngay cả Thế Tôn đương nhiệm cũng chỉ tự xưng bổn tôn!

Không phải hấn không muốn tự xưng là bản Phật!

Mà là quy tắc trong cõi u minh của thiên địa này không cho phép!

Nghe nói ở thời đại Thượng Cổ: Có một yêu nghiệt Phật Tông đột phá cảnh giới Đế Giả, liền tâm cao khí ngạo dùng xưng hô bản Phật!

Kết quả trực tiếp bị lực lượng thiên địa phản phệ, chỉ trong nháy mắt rơi xuống đế vị, ngay cả căn cơ cũng bị tổn thương nghiêm trọng!

Hiện tại!

Nếu như Liễu Ngữ tự xưng là bản Phật, còn không bị lực lượng thiên địa phản phệ, như vậy kết quả liền rất rõ ràng!

Đó chính là: Liễu Ngữ đã khôi phục ký ức Phật Tổ!

“Bái kiến Phật Tổ!”

Đông đảo cường giả vội vàng khom người thi lễ với Liễu Ngữ, đây là một loại kính sợ khắc sâu trong xương cốt!

Mặc dù Phật Tổ đã ngã xuống vô số năm nhưng truyền thuyết của người vẫn lưu truyền, ngược lại càng ngày càng nhiều!

Liễu Ngữ không để ý tới ánh mắt của mọi người, ánh mắt chuyển về phía phía mấy chục đạo ma ảnh từ phương xa bay

tới.

“Đều là yêu nghiệt Ma đạo, Thiên Võ đại thế giới làm sao có thể cùng lúc xuất hiện nhiều yêu nghiệt Ma đạo như vậy.”

“Bản Phật chỉ ngủ say vài chục năm, chẳng lẽ trong mấy chục năm nay thiên địa lại xuất hiện biến cố hay sao.”

Chương 1004: Tất cả đều có tư cách thành Đế

Liễu Ngữ thâm nghĩ.

Hắn bắt đầu nhanh chóng điều động ký ức Ma Phật trong đầu, sắc mặt càng ngày càng âm trầm!

Lẽ nào lại như vậy!

Ma Phật này lại chọc cho ta kẻ địch lớn như vậy!

Vèo! Vèo! Vèo!

Mấy chục đạo ma ảnh nhanh chóng xuất hiện trên quảng trường, tất cả đều là hạng người ma diễm ngập trời, rõ ràng là đông đảo cao tầng của Ma Giáo!

Tê...!

“Liên Sinh lại đột phá đến Thiên Tôn bát trọng, quả nhiên không hổ là yêu nghiệt đứng đầu bảng xếp hạng Thiên Kiêu.”

“Bạch Hạo Thiên cũng đột phá đến Thiên Tôn thất trọng, cao tầng Ma Giáo khác cũng đều từ lục trọng trở lên, mẹ nó, chẳng lẽ bọn chúng đều dùng đan dược hay sao.”

Vô số cường giả nhìn thấy đông đảo cao tầng Ma Giáo xuất hiện, tất cả đều lộ vẻ mặt khiếp sợ, không tin.

Ngay cả mấy vị Đế Giả cũng phải co rút khóe miệng, bọn họ phát hiện đám cao tầng Ma Giáo này, tất cả đều có tư cách Đế Giả!

E rằng không bao lâu nữa, những vị trí Đế Giả còn trống ở Trung Vực sẽ bị cao tầng Ma Giáo lấp đầy!

“Không ngờ truyền thừa nơi này lại bị tên đầu trọc Liễu Ngữ kia đoạt được, quả nhiên là khí vận cường đại!”

Ma Hồ Vương vỗ vỗ đầu, ung dung nói.

Phải biết cao tăng Ma Giáo đều là khí vận chi tử, Liễu Ngữ có thể đoạt được truyền thừa Đại Đế dưới sự bao vây của mấy chục khí vận chi tử!

Có thể thấy khí vận của hân nghịch thiên đến mức nào!

Thế nhưng vẻ mặt của Liên Sinh mặc áo bào đỏ lại rất bình tĩnh, bởi vì hân biết chuyện về Thế Giới Chi Tử!

“Ma đạo, không nên tồn tại!”

Liễu Ngữ lạnh lùng nói, khí thể toàn thân bùng phát, Phạt ý tràn ngập thiên khung, định ra tay với đám cao tăng Ma Giáo!

Đúng lúc này!

Xé rách!

Một tiếng động vang lên như xé toạc không gian!

Chỉ thấy trên quảng trường xuất hiện một vết nứt không gian khổng lồ, ma khí vô tận, sát khí, huyết khí từ bên trong cuộn cuộn trào ra!

Chỉ trong nháy mắt!

Vùng trời vạn dặm quanh quảng trường đều bị ma khí bao phủ, tựa như hình thành một Ma Vực!

Ngay sau đó!

Một thân hình mặc chiến bào Ma Đế từ trong khe nứt bước ra, phía sau còn có một con chó đen cưỡi gấu đen đi theo!

Thân hình Ma Đế ma diễm ngập trời, hai tay chấp sau lưng, ánh mắt nhìn lên như thể chúng sinh thiên hạ đều không lọt nổi vào mắt!

Có thể nói là: Ngông cuồng đến cực hạn!

Tất cả cường giả nhìn thấy bóng người đột nhiên xuất hiện, đều sợ hãi lùi về phía sau cả trăm dặm!

Ngay cả mấy vị Đế Giả cũng biến sắc!

Nếu Chu Vô Địch đã xuất hiện, như vậy vị Đế Giả chết trước đó không ai khác chính là Thế Tôn Không Kiến!

Hơn nữa, kẻ ra tay rất có thể chính là Chu Vô Địch!

“Tham kiến Giáo chủ!”

Đông đảo cao tăng Ma Giáo đồng loạt cúi người hành lễ với Chu Khung, trong mắt ánh lên vẻ cuồng nhiệt.

Đây chính là Giáo chủ vô địch của bọn họ!

Trước mặt Giáo chủ, kẻ nào dám xưng vô địch, kẻ nào dám tự nhận bất bại!

Trong hư không!

Một lão già mặc áo bào xám bông chốc căng thẳng, thân thể khẽ run rẩy, mặt mày đầy vẻ kinh hãi!

“Sao có thể như thế, bản tộc lão sao lại sợ hãi đến vậy, không được, nơi này không nên ở lâu!”

Lão già áo bào xám lảo lảo, chính là Phong gia Đại tộc lão, vừa rồi vẫn luôn ẩn mình trong hư không!

Vốn muốn nhân lúc sơ hở, ra tay đoạt lấy Đại Đế Phủ, dù sao người khác sợ Phật Tổ, Phong gia chẳng hề e ngại!

Gia chủ đương nhiệm của Phong gia, chính là tồn tại tự xưng có thể vượt qua tổ tiên, thậm chí còn trực tiếp phong ấn kế hoạch hồi sinh lão tổ!

Theo lời Phong Đế chính là:

Không cần hồi sinh tổ tiên, bản đế sẽ siêu việt tổ tiên!

Nhưng chưa kịp ra tay, Chu Khung bỗng nhiên giáng lâm, hơn nữa còn khiến lão cảm thấy một nỗi sợ hãi tột độ!

Đại tộc lão đoán chừng, với trạng thái hiện tại, nếu ra tay với Chu Khung, e là ngay cả ba thành công lực cũng khó lòng thi triển!

Không chút do dự!

Đại tộc lão lập tức xé rách không gian rời đi!

“Ma Giáo Giáo Chủ Chu Vô Địch?”

“Danh hiệu vô địch của người không sợ gió thốt lưỡi, từ xưa đến nay kẻ nào dám tự xưng vô địch!”

Nói nhìn Chu Khung, giọng điệu mỉa mai.

“Tặc tăng lão xược, Giáo chủ nhà ta há đến lượt người bình phẩm, bản vương thấy người sống đúng là chán rồi!”

Ma Hồ Vương nghe vậy, lập tức nổi giận, vung đại phủ trong tay muốn xông ra.

Nhưng lại bị Liên Sinh vội vàng ngăn cản, tu vi của Ma Hồ Vương so với đối phương chênh lệch quá lớn, xông ra chẳng khác nào đi chịu chết!

“Thật thú vị, xem ra thân thể này của người lại bị một ý chí khác chiếm giữ, Thế Giới Chi Tử này quả nhiên có phần ý tứ.”

Chu Khung nhìn Nói, khóe miệng nhếch lên nụ cười.

Rõ ràng!

Nói lúc này so với Nói mà hắn gặp mấy ngày trước, hoàn toàn không phải cùng một ý chí đang thao túng!

Chương 1005: Sử dụng thể trộm cấp 1

Điểm giống nhau duy nhất chính là giá trị khí vận thể giới trên đỉnh đầu chẳng những không giảm mà còn tăng lên!

Đạt đến: Tám ngàn!

“Người là ai cũng vậy, bốn tọa muốn người chết, thì dù là Thiên Đạo không cứu nổi!”

Chu Khung lạnh lùng, tung một quyền!

Ma thể khu vực hóa!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Rầm!

Một đạo lôi đình màu huyết sắc lập tức đánh về phía Nói, nơi nào đi qua trời đất sụp đổ, vạn vật hủy diệt!

Phật viết: Lam!

Lão tổ buột miệng một câu thô tục. Trước kia, lão tổ vẫn luôn chìm trong giấc ngủ say, mặc dù vừa thôn phệ ký ức của Ma Phật!

Nhưng cũng chưa từng chân chính cảm nhận được sự cường đại của Chu Khung, một quyền này khiến lão tổ có phản hoài nghi Phật sinh!

“May mắn có được Đại Đế Phủ!”

Lão tổ cúi đầu nhìn thoáng qua thanh phủ rìu nát trong tay, trực tiếp rót lượng lớn Phật lực vào, bổ chém ra!

“Mở!”

Một đạo phủ quang thông thiên triệt địa hiện ra, những nơi đi qua, không gian chỉ trong nháy mắt bị xé làm đôi, thậm chí ngay cả thời gian cũng như bị cắt đứt!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng thương khung, dư chấn vô tận không ngừng tản ra, phá hủy thiên địa vốn đã tàn phá thêm lần nữa!

Trong chớp mắt!

Vô số vết nứt xuất hiện trên chín tầng trời, từng vực sâu không lồ hình thành trên mặt đất, cả thế giới này đều đang rung chuyển dữ dội!

Dường như chỉ trong khoảnh khắc sẽ sụp đổ hoàn toàn, khiến vô số cường giả đều kinh hãi lùi về phía sau!

Ước chừng qua hai nhịp thở!

Dư âm giữa thiên địa rốt cục cũng tan đi, thế giới này cũng ở dưới ánh mắt lo lắng của vô số cường giả mà dần ổn định trở lại!

“Phù, may quá, vừa rồi ta còn tưởng rằng thế giới này sắp bị hủy diệt, sợ đến mức ta suýt chút nữa thì tè ra quần.”

“Thật là đáng sợ, đây chính là trận chiến giữa các vị Đế Giả đỉnh cao sao, quả nhiên không phải thứ mà hạng phàm phu tục tử như chúng ta có thể xem được.”

Từng vị cường giả đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi, vừa rồi bọn họ đều cho rằng bản thân sắp bị nghiền nát thành tro bụi!

Đúng là: Đế Giả giao chiến, Thiên Tôn gặp nạn!

Ngay cả mấy vị Đế Giả cũng đều lộ ra vẻ mặt đầy kinh hãi, dư âm vừa rồi đối với bọn họ mà nói cũng vô cùng khủng khiếp!

Tuy nhiên!

Bọn họ vội vàng nhìn về phía Lão tổ, muốn xem lão tổ rút cuộc thế nào, sống hay chết!

Chỉ thấy...

Lão tổ lui về phía sau ba bước, khóe miệng rỉ ra một tia máu tươi, tay cầm Đại Đế Phủ, gương mặt nở nụ cười dữ tợn.

“Ha ha, quả nhiên Đại Đế Phủ uy lực vô song, Chu Vô Địch, ngươi thật sự cho rằng có thể diệt trừ được ta sao!”

Lão tổ ngửa mặt lên trời cười lớn.

Lão tổ vừa rồi chỉ mới phát động một nửa uy lực của Đại Đế Phủ, vậy mà đã dễ dàng chặn được công kích của Chu Khung!

Nếu như!

Lão tổ phát động mười thành uy lực của Đại Đế Phủ, chẳng phải có thể một phủ chém chết Chu Khung hay sao!

Nghĩ đến đây!

Lão tổ không chút do dự, Đại Đế Phủ trong tay chậm rãi giơ lên cao, rút toàn bộ chín thành Phật Đạo chi lực

Đại Đế Phủ phát ra ánh sáng kinh thiên, trên thân búa tàn phá hiện ra từng tia đạo văn, mỗi một đạo đều thâm ảo vô cùng!

“Ma Giáo Giáo Chủ Chu Vô Địch, hôm nay bốn Phật sẽ phá tan thần thoại vô địch của ngươi, diệt ma thân, hủy Ma Giáo của ngươi!”

Lời nói cuồng vọng vang vọng thiên địa, uy thế của Đại Đế Phủ trong tay Liễu Ngữ cũng ngày càng cường thịnh, thậm chí còn vượt qua uy lực của bán bộ Đại Đế!

“Xong rồi, không ngờ Đại Đế Phủ tàn phá lại có uy lực cường đại như vậy, Chu Vô Dịch lần này tiêu đời rồi!”

“Đúng vậy, nơi này không phải Ma Vực, có lẽ ngay cả thực lực bán bộ Đại Đế, Chu Vô Dịch cũng khó lòng phát huy, làm sao có thể đỡ nổi một búa này.”

Vài vị Đế Giả ở phía xa nhìn Đại Đế Phủ mang uy lực vô tận, lập tức lộ ra vẻ mặt tiếc nuối, phảng phất như đã nhìn thấy kết cục thâm hiểm của Chu Vô Dịch!

Lúc này!

Ngay cả đông đảo cao tầng Ma Giáo cũng đều biến sắc, mặc dù bọn họ đều có lòng tin đối với Giáo chủ nhà mình!

Thế nhưng uy lực của Đại Đế Phủ phát ra quá mức cường đại, mạnh đến nỗi khiến cho bọn họ dù cách xa như vậy cũng cảm nhận được tử vong chỉ ý!

Đặc biệt là Đại Bạch!

Nó nhìn Đại Đế Phủ trong tay Liễu Ngữ, lại nhìn lão đại nhà mình trên không trung, bắt đầu di chuyển từng bước một!

Rõ ràng là muốn thay lão đại nhà mình ngăn cản một búa này nhưng lại sợ hãi làm mất mặt lão đại, bởi vậy di chuyển rất chậm!

Trên không trung!

Chu Vô Dịch nhìn Đại Đế Phủ mà Liễu Ngữ đang điều khiển, muốn bỏ xuống chém mình, sắc mặt không có chút biến hóa nào!

Dường như công kích vượt qua uy lực bán bộ Đại Đế cảnh kia, căn bản không được hấn xem vào mắt!

“Cái búa này hẳn là vật quý giá nhất của ngươi, hệ thống, dùng thẻ trộm cắp cho ta!”

Chương 1006: Sử dụng thẻ trộm cấp 2

“Đình, thẻ trộm cấp đang được sử dụng...”

Lúc này!

Trong ánh mắt của tất cả mọi người!

Chỉ thấy Chu Vô Địch chậm rãi vươn một tay, nhẹ nhàng vẫy vẫy về phía Đại Đế Phủ, tựa như đang gọi nó đến.

“Cái gì, Chu Vô Địch đang làm gì thế, chẳng lẽ hắn muốn triệu hoán Đại Đế Phủ hay sao, đây không phải là... Cái đệt?”

Một vị Đế Giả nhìn hành động của Chu Vô Địch, vẻ mặt khó hiểu nhưng lời còn chưa nói hết, liền kinh hô thành tiếng.

Chỉ thấy!

Dưới sự chiêu dụ của Chu Vô Địch, Đại Đế Phủ vốn đã sắp bị Liễu Ngữ bỏ ra, lập tức dừng lại!

Sau đó, nó trực tiếp thoát khỏi sự khống chế của Liễu Ngữ, nhanh chóng thu liễm khí thế, vèo một cái bay đến trong tay Chu Vô Địch!

Liễu Ngữ: Ó???

“A Di Đà Phật, Đại Đế Phủ của bọn Phật tại sao lại nghe lời người, chuyện này không thể nào!”

“Chẳng lẽ là Thiên Võ Đại Đế, năm đó rõ ràng bọn Phật đã ước định với người, người vậy mà còn lưu lại hậu chiêu.”

Liễu Ngữ nhìn Đại Đế Phủ bay đến trong tay Chu Vô Địch, lập tức kinh hãi và phần nộ quát.

Hắn lập tức đoán được, Đại Đế Phủ đột nhiên không bị không chế, nhất định là hậu chiêu mà Thiên Võ Đại Đế để lại!

(Thiên Võ Đại Đế: Không, bản đế không có!)

Lúc này!

Vô số cường giả nơi xa nhìn Đại Đế Phủ đột nhiên xuất hiện trong tay Chu Khung, tất cả đều kinh ngạc ngây người!

“Đây là tình huống gì, chẳng phải vừa rồi Chu Vô Dịch còn rơi vào hạ phong sao, sao chỉ vẫy tay một cái đã thay đổi rồi!”

“Quá bá đạo, quá khí phái, đây hẳn là vương bá chi khí của Chu giáo chủ bộc phát, trực tiếp khuất phục Đại Đế Phủ!”

Từng cường giả kinh hãi thốt lên.

Hô...

Cao tăng Ma Giáo cũng đều thở phào nhẹ nhõm, đặc biệt là Đại Bạch lại một lần nữa nhảy lên người Hắc Tử, miệng lầm bầm:

“Tốt lắm, nếu không bị một búa thì mất mặt lắm!”

Trên không trung!

Chu Khung nhìn Đại Đế Phủ trong tay, trong mắt lóe lên tia hài lòng, hắn đã đoán được binh khí này nhất định là vật trân quý nhất của Liễu Ngữ.

Còn về việc có đoán sai hay không!

Điều này căn bản không nằm trong phạm vi suy tính của Chu Khung, cho dù thật sự đoán sai, cùng lắm thì động dụng át chủ bài khác diệt trừ đối phương là xong!

Một Thế Tử còn chưa phát triển hoàn toàn, còn chưa đến mức khiến Chu Khung phải quá coi trọng!

“Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ: Trở thành người có cơ duyên lớn nhất Thiên Võ Thành, ban thưởng tu vi tăng lên hai tầng, điểm phản phái hai trăm triệu, ban thưởng đang được phát phóng...”

Theo âm thanh hệ thống vang lên!

Tu vi trên người Chu Khung bắt đầu nhanh chóng đột phá!

Đế Giả tứ trọng... Đế Giả ngũ trọng... Đế Giả ngũ trọng đỉnh phong...

Àm!

Cuối cùng tu vi của Chu Khung ổn định ở Đế Giả lục trọng, so với hai tầng mà hệ thống muốn tăng thêm còn nhiều hơn một tầng!

Đây là nhờ căn cơ, nội tình hùng hậu của Chu Khung, vốn đã sắp đột phá đến Đế Giả tứ trọng!

Cho nên trải qua lần tăng tiến này, tu vi mới có thể liên tục đột phá ba tầng!

“Hệ thống, đổi Bát cấp Già Thiên Phù!”

“Đinh, Bát cấp Già Thiên Phù đổi thành công, tiêu hao một tỷ hai ngàn tám trăm vạn điểm phản phái, ký chủ còn lại tám ngàn sáu trăm vạn điểm phản phái!”

Theo âm thanh hệ thống vừa dứt!

Một lá bùa màu đen xuất hiện trong tay Chu Khung, không chút do dự bóp nát!

“Chết đi!”

Chu Khung vỗ một chưởng!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Chỉ thấy một bàn tay không lò giáng xuống từ trên trời, mang theo uy thế vô tận trấn áp về phía Liễu Ngữ!

“Không ổn!”

Liễu Ngữ ngẩng đầu nhìn Kinh Thiên Cự Chương trên đỉnh đầu, trong lòng lập tức lạnh đi một nửa, gương mặt lộ vẻ không cam lòng!

Hắn có thể cảm nhận được mình không thể nào đỡ được chương này, không phải hắn quá yếu, mà là chương này quá mạnh!

Mạnh đến mức khiến hắn cho rằng đã vượt qua phạm vi nửa bước Đại Đế, tuy khó tin nhưng đây chính là sự thật!

“Phật lâm thế gian!”

“Ma Phật giáng thế!”

Liễu Ngữ ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ.

Chỉ trong nháy mắt, y kích hoạt toàn bộ bí pháp, đồng thời giải phóng lực lượng Ma Phật một lần nữa, hơn nữa còn lấy ra một khối lệnh bài!

Đó chính là lệnh bài chữ Võ của Thiên Võ Đại Đế, y lâm bảm:

“Thiên Võ Đại Đế, ngươi đã không tuân thủ quy củ, vậy thì đừng mong được yên ổn!”

Nói đoạn, Liễu Ngữ cầm lệnh bài chữ Võ đánh về phía cự chương!

Ầm! Ầm! Ầm!

Va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp đất trời!

Chỉ thấy Kinh Thiên Cự Chương đánh thẳng vào người Liễu Ngữ, hóa thành Ngũ Chỉ Ma Sơn đen kịt!

Vù...!

Ma Sơn rung chuyển dữ dội nhưng chỉ trong nháy mắt đã hoàn toàn yên tĩnh!

Thế hệ Thế Giới Chi Tử Liễu Ngữ: Tốt!

Phật Tổ nằm mơ không ngờ, tất cả những gì hắn đã lên kế hoạch tỉ mỉ, lại bị Chu Khung xuất hiện đột ngột phá hỏng!

Thiên Võ Đại Đế không ngờ, Phật Tổ lại đổ hết mọi chuyện lên đầu mình, trực tiếp hủy diệt lệnh bài chữ Võ!

Chương 1007: Thế Giới Chi Tử thẳng

Khiến hấn hoàn toàn mất đi hy vọng lật ngược tình thế!

Àm...

Àm âm...

Thiên lôi nổi giận, mưa máu trút xuống, nỗi bi thương vô tận bao trùm, bi thương hơn bất kỳ lần nào trước đây!

Có thể thấy, ngay cả trời cao cũng đau lòng trước cái chết của Thế Giới Chi Tử!

“Đinh, chúc mừng ký chủ đánh chết Thế Giới Chi Tử Liễu Ngữ, thưởng một viên Thế Giới Châu, một gói quà thần bí đỉnh cấp!”

Âm thanh lạnh lùng của hệ thống vang lên, chứng minh Thế Giới Chi Tử Liễu Ngữ đã thực sự bỏ mạng!

“Đi!”

Chu Khung phát tay!

Ma Long Phi Liễu lập tức xuất hiện giữa không trung, thân hình hấn lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện đã ngồi trong Ma Long Phi Liễu!

Vút! Vút! Vút!

Các cao tầng Ma Giáo cũng lần lượt bay lên Ma Long Phi Liễu, cơ duyên của thế giới này đã bị bọn họ vơ vét gần hết!

Ở lại chỉ lãng phí thời gian, hơn nữa không còn tượng Đại Đế chèo chống, thế giới này cũng sắp sụp đổ!

“Hắc Tử, Bạch gia ta phát tài rồi, thật sự là phát tài to rồi!”

Đại Bạch chui ra từ Ma Sơn, trên mặt tràn đầy ý cười, hiển nhiên đã vơ vét sạch sẽ bảo vật của Liễu Ngũ!

Vút!

Đại Bạch cười Hắc Tử nhanh chóng đứng trên phi liên!

Rống! Rống! Rống!

Tiếng gầm gừ của chín con Ma Long vang vọng khắp đất trời, sau đó xé toạc không gian, biến mất khỏi thế giới này!

Đông đảo cường giả Thiên Tôn nhìn Ma Long Phi Liên rời đi!

Lại nhìn Ngũ Chỉ Ma Sơn khổng lồ phía dưới, cùng với Liễu Ngũ đã tắt thở, tất cả đều lộ vẻ mặt phức tạp!

“Hay cho Chu Vô Định, dám diệt cả chuyển thể thân của Phật Tổ, xem ra hẳn thật sự muốn nghịch thiên.”

“Không sai, bốn tọa đoán chừng không đến mấy chục năm nữa, Ma Giáo sẽ khởi binh thách thức Phong gia, nhất thống Thiên Võ đại thế giới.”

“Còn mấy chục năm? Với bản tính có thù tất báo của Ma Giáo, e là chưa đến mười năm đã diệt Phong gia rồi.”

Vài vị cường giả Thiên Tôn nhìn về hướng phi liên rời đi mà nói, dường như đã nhìn thấy kết cục bi thảm của Phong gia!

Ngay cả mấy vị Đế Giả cũng có cùng suy nghĩ, không phải bọn họ không tin tưởng Phong gia!

Mà là thực lực Chu Vô Định thể hiện quá mức cường hãn, khiến bọn họ cho rằng trên đời này chẳng còn ai có thể ngăn cản hắn!

“Ài, chur vị, đại chiến giữa Ma Giáo và Phong gia đã là chuyện khó tránh khỏi, đến lúc đó chúng ta nên đi về đâu?”

Một vị Đế Giả hỏi những người còn lại.

Mấy vị Đế Giả khác đều trầm ngâm suy tư, bọn họ tuy là đột phá đến Đế Giả nhờ vào phong hào!

Nhưng điều đó không có nghĩa là bọn họ phải hy sinh vì Phong gia, nếu là chuyện bình thường thì bọn họ còn có thể ra tay tương trợ!

Nhưng đây là đại sự kinh thiên động địa, Ma Giáo và Phong gia giao chiến!

Bọn họ thật sự không muốn bị lôi vào, bằng không e là sẽ lại tái diễn thảm cảnh Ma Vực giáng lâm!

Lúc đó, Đế Giả vẫn lạc như mưa, Thiên Tôn chết như rạ!

“Lần này bản đế có được không ít cơ duyên, dự định sẽ bế tử quan, không đột phá tu vi tuyệt đối không xuất quan!”

Một vị Đế Giả ánh mắt kiên định nói, sau đó xé toạc không gian rời đi.

Hắn đã suy nghĩ rất kỹ, đã không dám đắc tội bên nào thì chi bằng giả vờ như không biết gì cả.

Mọi chuyện cứ chờ sau khi ngã ngũ rồi tính tiếp!

Các vị Đế Giả khác: “Mẹ kiếp, ý kiến hay!”

Sau đó!

Tất cả Đế Giả thuộc hạ Phong gia đều đưa ra quyết định tương tự, trở về nơi đóng quân và tuyên bố bế tử quan!

Đồng thời nghiêm khắc căn dặn đệ tử:

“Không được trêu chọc Ma Giáo, nếu không sẽ bị trục xuất khỏi sư môn!”

Thiên Võ thành thượng không!

Xoạt!

Một trận không gian xé rách âm thanh vang lên!

Chỉ thấy thiên địa gian xuất hiện một đạo khe nứt thật lớn, ma khí cuồn cuộn từ bên trong tản ra, khủng khiếp dị thường!

Rống! Rống! Rống!

Ma Long gào thét âm thanh từ trong khe nứt truyền ra, sau đó chỉ thấy chín con Ma Long mười vạn trượng kéo phi liên từ bên trong vọt ra!

phi liên phía trên!

Ma Giáo cao tầng đều đang nhắm mắt tu luyện, nhanh chóng tiêu hóa cơ duyên thu được lần này, thực lực có thể nói là một đường tăng vọt!

Bên kia!

Đại Bạch nằm trên một cái xích đu, thích ý ăn trái cây, Hùng Vĩ ở bên cạnh vẽ mặt nịnh nọt, dấm bóp chân cho hắn!

Hùng Vĩ: “Bạch đại nhân, ta nhớ ngươi có được một mật ong Đế phẩm trong Đại Hùng bảo điện, cho ta một chút được không?”

Đại Bạch: “Giữ cho tốt, dùng chút sức, thủ pháp không được, Bạch gia đổi gấu khác đây.”

Hùng Vĩ: “Yên tâm đi Bạch đại nhân, thủ pháp của ta rất tốt!”

Nửa nén hương sau...

Hùng Vĩ: “Bạch đại nhân, vậy mật ong Đế phẩm?”

Đại Bạch: “Mật ong ấy à, Bạch gia hôm qua ăn hết rồi!”

Hùng Vĩ: Ta đi chỗ ngươi...

Sau đó trên phi liên vang lên tiếng cầu xin tha thứ thâm
của Hùng Vĩ, cùng với tiếng mắng chửi giận dữ của Đại Bạch.

Chương 1008: Gói quà cấp thế giới 1

Trong phi liên!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, ánh mắt nhìn về phía hai món bảo vật trong không gian hệ thống!

Một là một viên châu màu vàng, một là một gói quà lớn!

Chính là Thế Giới Châu mà hệ thống ban thưởng sau khi hấn diệt trừ Thế Giới Chi Tử, và gói quà lớn đỉnh tiêm!

Chu Khung nhìn về phía giới thiệu vắn tắt của Thế Giới Châu!

Thế Giới Châu: Là khí vận của Thế Giới Chi Tử sau khi chết ngưng tụ thành, sau khi sinh linh nuốt vào có thể trở thành (Ngụy) Thế Giới Chi Tử!

Quả nhiên!

Thế Giới Châu này chẳng qua chỉ là phiên bản tiến hóa của Thiên Vận Châu, không có gì đặc biệt!

Sau đó!

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía gói quà lớn đỉnh tiêm, lạnh lùng nói:

“Mở ra!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở gói quà lớn thần bí, nhận được một viên Thần Cấp Trị Liệu Châu!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở gói quà bí ẩn, nhận được một tấm Ma Vực Chi Tâm Gia Tộc phù!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở gói quà bí ẩn, nhận được ban thưởng là một tòa Thiên Trì đặc thù!”

“Ting, chúc mừng ký chủ mở gói quà lớn thân bí, nhận được ban thưởng 《 Ma 》 tầng thứ mười một, mười hai, mười ba!”

Liên tiếp bốn đạo âm thanh của hệ thống vang lên!

Khiến hai con người Chu Khung đều lóe lên một tia hài lòng, tuy rằng mấy thứ bảo vật này hẳn đều chưa từng nghe qua nhưng tất nhiên đều trân quý dị thường!

Bởi vì ba tầng công pháp chữ “Ma” đều xếp ở phía dưới cùng, có thể thấy được ba phần thưởng phía trên này mạnh mẽ đến nhường nào!

Không chút do dự!

Chu Khung trực tiếp đưa ánh mắt nhìn về phía phần thưởng thứ nhất!

Thần Cấp Phục Hy Châu: Có thể chữa trị tất cả vật phẩm trên thế gian, để nó khôi phục lại trạng thái hoàn chỉnh!

(Chú thích: Châu này là vật dụng dùng một lần!)

Hô!

Nhìn giới thiệu trên hệ thống, ánh sáng trong mắt Chu Khung không ngừng lóe lên, bởi vì hẳn nghĩ đến hai vật phẩm:

Thần Ma Nhãn, Đại Đế Phủ!

Một là bảo vật tồn tại từ hạ giới, một là tàn binh Đại Đế vừa mới có được!

Đại Đế Phủ chính là binh khí tùy thân của Thiên Võ Đại Đế năm đó, một khi khôi phục đến trạng thái hoàn chỉnh, thậm chí có thể dễ dàng đồ sát cường giả nửa bước Đại Đế!

Cho nên!

Chu Khung quyết định chữa trị Thần Ma Nhãn!

Dù sao tính dẻo của Thần Ma Nhãn cũng mạnh hơn, hơn nữa còn thai nghén ra hai kiện Đế binh Thần Ma Dao, Thần Ma Hoàn!

Chu Khung không vội vàng chữa trị Thần Ma Nhãn, mà lại đưa mắt nhìn về phía giới thiệu vắn tắt vật phẩm thứ hai!

Ma Vực Chi Tâm Gia Tốc Khóa: Có thể gia tăng tốc độ tiến hóa của Ma Vực Chi Tâm lên mấy chục lần, tiến hóa đến Ma Giới Chi Tâm càng nhanh hơn!

“Đang không biết làm sao để tăng tốc tốc độ tiến hóa của Ma Vực Chi Tâm, không nghĩ tới lại mở ra được vật này!”

Chu Khung hài lòng mỉm cười.

Phải biết rằng!

Hiện tại mặc dù tốc độ tiến hóa của Ma Vực Chi Tâm rất nhanh, thậm chí đã xâm lấn mấy đại châu xung quanh Ma Vực!

Nhưng Thiên Võ đại thế giới quá lớn, muốn hoàn toàn tiến hóa thành Ma Giới Chi Tâm, tối thiểu cần đến mấy trăm năm!

Mặc dù thời gian không dài!

Nhưng Chu Khung lại không muốn chờ đợi lâu như vậy, dù sao Ma Giáo từ khi phát triển đến bây giờ cũng chỉ mới trăm năm mà thôi!

Sau đó lại nhìn về phía vật phẩm thứ ba!

Đặc Thù Thể Chất Thiên Trì: Là ý chí chư thiên biến thành, sau khi võ giả tiến vào, sẽ có năm phần trăm xác suất lĩnh ngộ ra thể chất đặc thù phù hợp với mình!

(Chú thích: Mỗi lần mở ra chỉ có thể cho phép 800 võ giả tiến vào, sau đó cần khôi phục hai năm, đồng thời cả đời một

võ giả chỉ có thể tiến vào hai lần!)

“Hô!”

Nhìn nội dung trên giới thiệu vẫn tất, cho dù lấy sự bình tĩnh của Chu Khung cũng phải có một chút kinh hỉ, có thể thấy được sự trân quý của bảo vật này!

Phải biết rằng!

Cho dù là ở Trung Vực, nơi mà pháp tắc, đạo lực càng thêm nồng đậm này, sinh linh có được thể chất đặc thù cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay!

Mỗi khi xuất hiện một người!

Chắc chắn sẽ bị các đại tông môn, thế gia tranh nhau cướp đoạt, tông môn muốn thu làm đệ tử, thế gia muốn kết làm con rể!

Cho dù là ở Ma Giáo!

Trong đông đảo cao tầng, đệ tử đời thứ hai cũng chỉ có số ít người là tự nhiên thức tỉnh thể chất đặc thù!

Những người còn lại đều dựa vào Chu Khung dùng lượng lớn điểm phản diện mua trong hệ thống, đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến điểm phản diện của Chu Khung tiêu hao quá nhanh!

Bây giờ thì tốt rồi!

Có Tiên Trì đặc thù này, tinh anh Ma Giáo có thể tiến vào trong đó, thức tỉnh thể chất đặc thù của mình!

Tuy có hạn chế thời gian!

Nhưng với Chu Khung mà nói, việc ấy chẳng đáng là gì, chẳng phải chỉ là bug thôi sao, trò này hắn đã quá quen rồi!

Chương 1009: Gói quà cấp thế giới 2

Còn về những tầng sau của công pháp chữ 《 Ma 》 , vật phẩm cuối cùng, Chu Khung cũng rất hài lòng!

Muốn đòi nó, cần tiêu tốn lượng điểm phản diện không lồ, ít nhất hiện tại Chu Khung không thể nào đòi nổi!

Sau đó!

Chỉ thấy trong tay Chu Khung đột nhiên xuất hiện một viên châu màu hỗn độn, chính là Thần Cấp Trị Liệu Châu!

Vù...!

Thần Ma Nhân ở mi tâm Chu Khung lập tức bắn ra quang mang chói lọi, chỉ trong nháy mắt đã nuốt chửng Trị Liệu Châu!

Bên trong Thần Ma Nhân!

Àm!

Trị Liệu Châu nổ tung!

Khí thể xám xịt vô tận tỏa ra, nhanh chóng bao phủ toàn bộ không gian Huyết Hải!

Vù...!

Chỉ thấy vết rạn trong Thần Ma Nhân bắt đầu được chữa trị nhanh chóng, khí thể bên trên càng lúc càng mạnh mẽ, Huyết Hải không ngừng cuộn cuộn!

Vút! Vút!

Hai tiếng va chạm vang lên!

Rõ ràng là Thần Ma Hoàn và Thần Ma Dao vừa va chạm vào nhau, sau đó bắt đầu nhanh chóng thôn phệ khí thể màu xám!

Nửa nén nhang sau!

OÀNH!!!

Theo một tiếng chấn động lớn!

Tất cả vết rạn trên Thần Ma Nhãn đều biến mất không còn dấu vết, ngay cả không gian bên trong cũng mở rộng ra gấp đôi có thừa!

Đồng thời!

Huyết Hải bên trong không ngừng xoay chuyển, mỗi một vòng xoay chuyển, uy thế của Thần Ma Nhãn lại tăng lên một phần!

“Tốt!”

Chu Khung thầm gật đầu.

Thần Cấp Trị Liệu Châu này không chỉ chữa trị toàn bộ vết thương của Thần Ma Nhãn, mà còn khiến uy lực của nó tăng lên gấp bội!

Đồng thời còn khiến Thần Ma Nhãn sinh ra biến hóa khó lường, Huyết Hải bên trong có thể thông qua việc thôn phệ đạo lực từ bên ngoài để gia tăng uy lực!

Vù...!

Hai thanh Ma Binh từ trong Thần Ma Nhãn bay ra, tất cả đều không ngừng rung động, hai Ma Linh rõ ràng đã lớn hơn gấp đôi.

“Uy lực của Ma Binh cũng tăng lên gấp đôi, xem ra đã đến lúc Ma Giáo thống nhất Thiên Võ Đại Thế Giới rồi!”

Ánh mắt Chu Khung nhìn lên bầu trời, trong hai tròng mắt lóe lên vẻ bá đạo, phảng phất như việc thống nhất Thiên Võ Đại Thế Giới dễ như trở bàn tay!

(Chu Khung: Ủ, quả thật là dễ như trở bàn tay!)

Ma Vực!

Tổng đàn Thiên Ma Phong!

Vô số đệ tử Ma Giáo đều đang dốc sức tu luyện, nét mặt ai nấy đều hiện rõ vẻ cấp bách, bọn chúng đều biết Ma Giáo sắp phát động đại chiến!

Trận chiến thống nhất Thiên Võ đại thế giới, chính là mười vạn hỏa cấp!

Đến lúc đó!

Bọn chúng tuyệt đối không thể trở thành gánh nặng!

Bịch! Bịch! Bịch!

Một nam tử khoác áo bào đen, bên hông đeo đao, sải bước đi tới, những nơi hắn đi qua, đệ tử Ma Giáo đều cung kính hành lễ!

Ngay cả một vài đệ tử đời thứ hai, Tử Bào chấp sự cũng đều gật đầu chào hỏi, nam tử áo bào đen đi thẳng một mạch đến cửa Đan Các!

“Tham kiến Đao đại nhân!”

Hai tên đệ tử canh giữ cung kính hành lễ với nam tử áo bào đen, đồng thời nhanh chóng mở toang cánh cửa Đan Các!

Không sai!

Nam tử áo bào đen chính là Đao Si, trước khi Phương Càn rời đi, đã đặc biệt giao phó cho hắn thay mặt lo liệu việc quản lý Đan Các!

Bởi vậy, mấy năm qua!

Cứ cách một tháng, Đào Si đều phải đến Đan Các kiểm tra tình hình một lần, đồng thời xử lý một số sự vụ của các phân các Ma Vực!

“Ồ, Tiểu Đào Tử, người rút cuộc cũng tới, gần đây nghe nói người như cá gặp nước, thu được không ít chỗ tốt phải không!”

Đan Linh Bạch Mã vừa mới “luyện chế” xong một lô đan dược, nhìn thấy Đào Si bước vào, liền lên tiếng cười nhạo.

“Người đừng có mà cười nhạo ta nữa, đây là một cái chuông Tôn binh đỉnh cấp mà ta vất vả lắm mới kiếm được đây, tặng cho người.”

Đào Si bất đắc dĩ mỉm cười, phát tay lấy ra một cái chuông ném cho Đan Linh Bạch Mã.

Từ khi tiếp quản Đan Các đến nay!

Hắn đã bị vô số thế lực dòm ngó, thi nhau phái người đến hỏi lộ, tất cả đều muốn mua được Đế Đan với giá rẻ mạt!

Kẻ đưa tiền tài, kẻ dâng lợi ích, lại có kẻ dùng mỹ nhân kế, thậm chí có kẻ còn sử dụng cả ba chiêu bài một lúc!

Khiến Đào Si phiền muộn không tả xiết!

Cuối cùng, hắn quyết định “chấp nhận” hỏi lộ: Tiên Thạch, tài nguyên, mỹ nhân, có thể nói là kẻ đến không từ, cứ thế thu hết!

Thế nhưng!

Chỉ cần có kẻ dám nhắc đến chuyện mua Đế Đan với giá rẻ, Đào Si lập tức trở mặt, một viên không bán!

Khiến cho tất cả thế lực đều tức đến nghiến răng nghiến lợi nhưng bọn chúng nào dám động đến Đào Si!

Chưa nói đến việc có đánh thắng được hay không, chỉ riêng thân phận đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo thôi cũng đủ khiến cho bọn chúng phải run sợ rồi!

Cuối cùng, bọn chúng chỉ có thể đặt cho Đạo Sĩ một biệt danh: Hắc Tâm Đạo Bóc Lộ!

“Vẫn là người tốt, hơn hẳn tên tiểu tử Phương Càn kia, hắn chỉ giỏi lấy uy danh Giáo chủ ra mà uy hiếp ta, hừ! Hừ!”

“Thế nhưng tiểu tử đó đi cũng đã nhiều năm rồi, không biết có còn nhớ đến ta hay không nữa, không biết có mang quà về cho ta không?”

Chương 1010: Ai đến cũng không cự tuyệt, Thử Chết Tiên Trì 1

Đan Linh Bạch Mã nhận lấy chuông Tôn binh, trước tiên là mĩa mai Phương Càn một câu, sau đó lại bắt đầu nhung nhơ!

Tuy rằng nó và Phương Càn lúc nào cũng cãi nhau chí chóe nhưng cũng chính vì vậy mà nảy sinh tình cảm, bây giờ đã nhiều năm không gặp, nó cũng có phần nhớ hần!

Haha...

Đạo Sĩ cười lắc đầu, không nói tiếp. Đối với Phương Càn, hần cũng rất hài lòng. Dù sao năm đó, lúc y còn nhỏ, vẫn là hần tự tay chỉ dạy!

Nửa nén hương sau...

Đạo Sĩ đang ngồi tu luyện trong Đan Các bỗng mở bừng hai mắt. Thân hình lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện trở lại đã đứng sừng sững trên không trung Thiên Ma phong!

Cùng lúc đó...

Đông đảo đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo đều nhanh chóng lao ra khỏi đại điện, bay lên bầu trời Thiên Ma phong!

Tất cả đệ tử Ma Giáo đều đưa mắt nhìn về một hướng. Nơi đó, chín con Ma Long đang kéo một cỗ phi liên cực lớn lao tới với tốc độ kinh người!

“Cung nghênh Giáo chủ khai hoàn!”

“Cung nghênh Giáo chủ khai hoàn!”

“Cung nghênh Giáo chủ khai hoàn!”

Vô số đệ tử Ma Giáo, hàng vạn Ma binh phía dưới cũng đồng loạt ngửa mặt gào thét. Sóng âm khủng khiếp như muốn xé toạc cả bầu trời!

Rống! Rống! Rống!

Ma Long Phi Liễn cuối cùng cũng dừng lại trên không trung Thiên Ma phong. Ma diễm cuộn cuộn, sát khí ngập trời!

Hai bên phi liễn, các cao tăng Ma Giáo cung kính đứng hầu. Kết hợp với tiếng hô vang dội của đám đệ tử phía dưới, tạo nên một cảnh tượng vô cùng uy nghiêm!

Àm!

Cánh cửa phi liễn mở tung!

Bịch! Bịch! Bịch!

Chu Khung khoác trên mình chiến bào Ma Đế, từng bước chậm rãi bước ra. Ma diễm từ trên người hắn cuộn cuộn tỏa ra, như muốn thiêu rụi cả đất trời!

Chu Khung nhìn vô số đệ tử Ma Giáo phía dưới, trong mắt thoáng hiện ý cười. Chuyến đi Thiên Võ này, tính ra cũng chỉ vón vẹn hai ba năm!

Thực lực của đệ tử Ma Giáo đã tăng lên gấp bội. Mặc dù nguyên nhân chủ yếu là do pháp tắc Trung Vực cùng đạo lực nơi đây vô cùng dư thừa!

Nhưng sự khổ luyện, không ngại sinh tử của các đệ tử Ma Giáo cũng chiếm một phần không nhỏ!

“Bổn tọa cho các ngươi ba tháng. Ba tháng sau, Ma Giáo sẽ tấn công Phong gia, nhất thống Thiên Võ đại thế giới!”

“Trận chiến này, nhất định phải hủy diệt Phong gia, báo thù cho Ma Vực năm xưa bị ngăn cản, báo thù cho các huynh đệ

Ma Giáo đã ngã xuống. Các người... có tự tin không?”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp Thiên Ma phong!

“Báo thù!”

“Báo thù!”

“Báo thù!”

Đệ tử Ma Giáo đồng thanh gào thét, hai mắt dần dần trở nên đỏ ngầu. Bọn họ đều nhớ tới trận chiến năm xưa!

Trận chiến đó quá mức bi tráng, có thể nói là trận chiến khó khăn nhất kể từ khi Ma Giáo xuất chinh tới nay. Vô số đệ tử Ma Giáo đã bỏ mạng nơi sa trường!

Bọn họ muốn báo thù!

Bọn họ muốn diệt trừ Phong gia, kẻ đã gây ra tất cả!

Bọn họ, Ma Giáo, muốn bước lên đỉnh cao của Thiên Võ đại thế giới!

“Tốt! Không hổ là đệ tử Ma Giáo của bổn tọa!”

“Đây là Thể Chất Tiên Tri đặc thù, đệ tử từ Tôn cảnh trở lên đều có thể tiến vào cảm ngộ thể chất thuộc về mình!”

Dứt lời!

Chu Khung phát tay!

Một tiên tri tỏa ra hào quang kỳ dị từ trên trời giáng xuống, nhanh chóng đáp xuống một góc đỉnh núi!

Ầm...

Ầm ầm...

Chỉ thấy mây đen trên trời ùn ùn kéo đến, vô số Lôi Long gào thét dữ dội, tựa hồ muốn hủy diệt tiên tri này!

“Xem ra Thể Chất Tiên Trì này còn mạnh hơn cả Vạn Pháp Tiên Trì năm xưa, ngay cả Thiên Đạo không cho phép bảo vật như vậy xuất thế.”

Chu Khung ngẩng đầu nhìn lôi kiếp đột ngột tụ tập trên đỉnh đầu, trong mắt lóe lên tia suy tư.

Phải biết năm đó khi Vạn Pháp Tiên Trì xuất thế, Thiên Đạo không giáng xuống lôi kiếp, vậy mà giờ đây...

Đủ để chứng minh!

Sự cường đại của Thể Chất Tiên Trì!

“Cút!”

Chu Khung ngửa mặt lên trời quát lạnh!

Âm ba ma khí cuộn cuộn chỉ trong nháy mắt lao thẳng về phía lôi vân, càn quét mọi thứ trên đường đi, không gian vỡ vụn, vạn vật héo úa!

Rầm! Rầm! Rầm!

Kiếp vân còn chưa kịp tụ tập hoàn chỉnh đã bị đánh tan, ngàn vạn Lôi Long tiêu tán chỉ trong nháy mắt!

(Kiếp Vân: Ta nói ngươi được lắm, đường đường là Ma Thần mạnh nhất Thiên Võ, chuyện cũ đã quá đáng, bây giờ còn quá đáng hơn...)

Lôi kiếp tiêu tán, Thể Chất Tiên Trì phía dưới đã hoàn toàn đáp xuống đỉnh núi, tiên quang chói lọi bỗng chốc tỏa ra muôn phương!

Vụt! Vụt! Vụt...!

Vô số hư ảnh thể chất cường đại từ trong tiên trì hiện lên, Sát Lục Thánh Thể, Thiên Quỷ Ma Thể, Thánh Vụ Ma Thể, Mị Hoặc Tà Thể...

Vút...!

Vô số tiếng xé gió vang lên!

Đông đảo tinh anh Ma Giáo đều lao về phía tiên tri, trên mặt ai nấy đều tràn đầy mong đợi!

Uy lực của thể chất đặc thù ai ai cũng biết, ngay cả các bậc cao tầng trong Ma Giáo cũng đều sở hữu!

Cao tầng Ma Giáo có thể chiếm cứ Thiên Kiêu Bảng phần lớn là nhờ vào thể chất đặc thù!

Chương 1011: Ai đến cũng không cự tuyệt, Thử Chất Tiên Trì 2

Một khi thức tỉnh thử chất đặc thù!

Chiến lược của cao tầng Ma Giáo đều sẽ tăng vọt!

Đại tổng quản Liên Sinh nghe đồn có thể toàn mạng trở về sau khi bị hung thú Đế cấp truy sát chính là nhờ vào thử chất đặc thù!

Đúng rồi!

Nghe nói sau đó còn khiến cho Đế Thú kia tức giận đến mức phải dùng đến Giáo chủ quyền trục mới đánh chết được!

Trở về còn mở tiệc ăn mừng!

(Đế Thú: Mẹ kiếp, đánh lén, hèn hạ!)

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên Ma Long bảo tọa, bên trái là Liên Sinh người mặc áo bào đỏ, bên phải là Đại Bạch đang nằm gặm tiên trân!

Vù...!

Một luồng chấn động chợt hiện!

Ngay sau đó, Thiên Nhị một thân áo bào đen, mặt nạ kim cương che kín, quỳ một gối xuống đại điện, bẩm báo:

“Thuộc hạ Thiên Nhị, tham kiến Giáo chủ!”

“Bẩm Giáo chủ, mấy năm nay, tứ bộ thông qua tìm kiếm, đã thu thập được một số cổ tịch liên quan đến thời viễn cổ, thượng cổ.”

“Nay đã biết được đại khái tình hình đại chiến viễn cổ, vào thời kỳ đầu thượng cổ, có cường giả ngoại giới giáng lâm Thiên Võ thế giới, ý đồ thôn phệ pháp tắc của thế giới này, để thế giới của bọn chúng tiến hóa!”

“Thiên Võ Đại Đế kiên quyết không theo, dẫn dắt đông đảo Đế Giả Thiên Võ đại thế giới liều chết chống cự, trận đại chiến ấy kéo dài vô số năm!”

“Đáng tiếc thực lực ngoại giới quá mạnh mẽ, tuy Thiên Võ đại thế giới có lợi thế chủ nhà nhưng cuối cùng vẫn bại trận!”

“Hiện tại pháp tắc, đạo lực của Thiên Võ đại thế giới đang dần trôi qua, chính là vì thế giới chiến thắng kia, đang thôn phệ Thiên Võ pháp tắc!”

Thiên Nhị vội vàng bẩm báo bí mật thượng cổ.

Cường giả ngoại giới!

Thế giới tiến hóa!

Thôn phệ Thiên Võ!

“Hay cho một đám, đây là muốn cùng bọn tọa chơi trò búp bê vô hạn đây mà, Trung Vực hấp thu Đông Vực, ngoại giới hấp thu Trung Vực...”

Nghe Thiên Nhị bẩm báo, khóe miệng Chu Khung giật giật bất đắc dĩ nhưng cũng chẳng có gì bất ngờ.

Bởi vì kết cục này, trước khi tiến vào Trung Vực hắn đã có suy đoán, giờ phút này chẳng qua chỉ là xác nhận mà thôi!

Chu Khung phát tay!

Thiên Nhị chậm rãi biến mất trong đại điện!

“Đây là Thế Giới Châu, có thể giúp khí vận của người tăng thêm một bậc!” Chu Khung phát tay, lấy ra Thế Giới Châu ném cho Liên Sinh.

“Đa tạ Giáo chủ ban thưởng!”

Liên Sinh hành lễ tạ ơn.

Sau đó lập tức nuốt Thế Giới Châu, khí thể trên người bỗng chốc tăng vọt, tu vi một mạch đột phá đến Thiên Tôn cửu trọng.

Quan trọng nhất chính là khí vận trên đỉnh đầu bỗng hóa thành kim sắc, điều này chứng tỏ từ giờ phút này, Liên Sinh đã có được khí vận cấp thế giới.

Một tuần trà sau!

Liên Sinh cung kính hành lễ với Chu Khung, thân hình chậm rãi biến mất khỏi đại điện!

Trong đại điện!

Chỉ còn lại Chu Khung và Đại Bạch đang ngủ say!

Chu Khung phát tay lấy ra một tấm thẻ bài, chính là thẻ bài thăng cấp Ma Vực Chi Tâm, trực tiếp bóp nát!

Ầm!

Hắc quang vô tận nhanh chóng tiêu tán, cùng lúc đó, Ma Vực Chi Tâm sâu trong lòng đất Ma Vực bắt đầu chấn động dữ dội!

Tốc độ mở rộng chỉ trong nháy mắt tăng lên gấp mấy chục lần, với tốc độ này, không đến mấy năm sẽ bao phủ toàn bộ Thiên Võ đại thế giới!

“Mọi thứ đã chuẩn bị ổn thỏa, chỉ còn thiếu thời gian đại đạo!”

Trong mắt Chu Khung, dòng chảy thời gian như thoi đưa, sở dĩ hắn không lập tức đi diệt Phong gia, mà muốn đợi ba tháng sau!

Chính là bởi vì!

Hiện tại, trình độ lĩnh ngộ lực lượng thời gian đại đạo của hắn đã đến thời khắc mấu chốt, lập tức sẽ đột phá đến cảnh giới tiếp theo!

Mà bước đột phá này!

Đối với Chu Khung mà nói, cực kỳ quan trọng!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Trong lúc đệ tử Ma Giáo đang điên cuồng tu luyện, tất cả các thế lực lớn ở Trung Vực đều chấn động!

Thế Tôn Phật Tông, Phật Tử Phật Tông, hai người đều bỏ mạng ở Thiên Võ Thành, tin tức vừa truyền ra, cả Trung Vực dậy sóng!

Hơn nữa!

Hai người đều chết dưới tay Giáo chủ Ma Giáo Chu Vô Dịch, khiến cho các thế lực đỉnh tiêm đều khiếp sợ vô cùng!

Vốn dĩ, tất cả các thế lực chi chủ đều cho rằng, chiến lực cường đại của Chu Vô Dịch là do dựa vào lực lượng thiên địa Ma Vực gia trì!

Thế nhưng bây giờ xem ra!

Cho dù không có lực lượng thiên địa Ma Vực, Chu Vô Dịch vẫn sở hữu chiến lực kinh khủng của cường giả Bán Bộ Đại Đế!

Cộng thêm!

Khi Chu Khung trở về, Ma Vực xuất hiện tiếng gầm thét “báo thù” kinh thiên động địa, khiến cho các thế lực lớn ở

Trung Vực càng thêm kinh hãi!

Tất cả đều cảm nhận được sát khí ngập trời, tựa như bão tố sắp kéo đến. Các thế lực chi chủ vội vàng triệu tập đệ tử, hạ lệnh:

“Gặp đệ tử Ma Giáo, không được tranh chấp, phải lập tức tránh lui!”

Phật Châu!

Trung ương Đại Hùng Bảo Điện!

Chương 1012: Phật Tông biến hóa

Tiếng tụng kinh đã im bật, thay vào đó là những tiếng tranh luận, gào thét đầy sợ hãi.

“Chư vị sư huynh, hiện tại Thế Tôn đã viên tịch, Phật Tử cũng đã hy sinh. Ma Giáo hung hãn đang nhìn chằm chằm, chúng ta nên làm như thế nào đây?”

“Ma Giáo thật sự quá mức khủng khiếp, nghe nói Chu Vô Định kia chỉ dùng một chương đã trấn áp Thế Tôn!”

“Không Huyền sư huynh sao lại không có ở đây? Phật Tông hiện giờ rỗng môt đầu, lẽ ra huynh ấy phải ở đây chủ trì đại cục chứ!”

Một lão tăng nhìn khắp đại điện, nghi hoặc hỏi.

Không Huyền mà lão tăng nhắc tới chính là cường giả Đế Cảnh thứ hai của Phật Tông, sau cả Thế Tôn, đồng thời cũng là Hộ pháp La Hán của Phật Tông!

“Bẩm sư thúc, sáng sớm nay Không Huyền sư huynh đã rời núi, nói là phải đi bế quan tu luyện Phật pháp cao thâm, sau này sẽ báo thù cho Thế Tôn!”

Một tăng nhân trẻ chấp tay, cung kính đáp.

Tu luyện Phật pháp?

Báo thù cho Thế Tôn?

Sắc mặt của đông đảo lão tăng trong đại điện đều vô cùng khó coi, bởi vì cho dù là kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra!

Không Huyền kia căn bản không phải đi bẻ quan tu luyện, càng không phải vì báo thù, mà là vì sợ hãi Ma Giáo nên đã lên lúc bỏ trốn!

Ngay tại lúc mọi người đang tuyệt vọng!

Bịch! Bịch! Bịch!

Một loạt tiếng bước chân dồn dập vang vọng trong đại điện!

Ngay sau đó, chỉ thấy một nữ ni mặc tăng bào chậm rãi bước vào, không ai khác chính là Tường Vân trước đó bị truy sát!

“Tường Vân Bồ Tát, ngươi còn dám vác mặt đến đây, quả thật là tự chui đầu vào lưới, mười tám vị La Hán đâu, mau bắt ả ta lại!”

Một lão tăng trông thấy Tường Vân tiến vào đại điện, lập tức phần nộ gầm lên một tiếng, toan ra tay!

Đáng tiếc!

Thập Bát La Hán lại không hề động, bởi vì bọn họ phát hiện lúc này khí thế của Tường Vân Bồ Tát quá mạnh mẽ!

Sức mạnh đã sánh ngang Thiên Tôn đỉnh phong, cho dù bọn họ ra tay có thể chế ngự được y cũng sẽ bị trọng thương!

Huống hồ bây giờ trường kiếm treo trên đỉnh đầu Phật Tông còn chưa rời đi, bọn họ nào dám để bản thân bị thương vào lúc này!

Hơn nữa!

Thế Tôn hạ lệnh muốn bắt Tường Vân đã quy tiên, bọn họ bắt y còn có ích gì!

“Hừ, Tường Vân, ngươi đến đây làm gì, chẳng lẽ muốn xem Phật Tông ta trở thành trò cười hay sao?”

Lão tăng thấy Thập Bát La Hán không ra tay, bèn hừ lạnh một tiếng, chất vấn Tường Vân.

Những cao tăng Phật Tông khác cũng đều là vẻ mặt nghi hoặc nhìn y, dù sao Phật Tông hiện giờ đâu phải nơi tốt đẹp gì!

Bất cứ lúc nào cũng có thể bị đại quân Ma Giáo san bằng, cường giả trước kia đến Phật Tông nịnh bợ cũng đều đã biệt tăm!

“Tất cả đều hư ảo, hãy làm lại từ đầu!”

“Tường Vân ta đến đây là vì: Tuân theo sư mệnh, tiếp quản ngôi vị Phật Tông chi chủ, ý các vị ra sao!”

Tường Vân chấp tay niệm câu Phật hiệu.

Tiếp quản Phật Tông?

Phần đông lão tăng đầu tiên là tức giận, sau đó lại đều bình tĩnh lại, việc này khiến bọn họ nghĩ đến sư tôn của Tường Vân!

Ứng cử viên Thế tôn Phật Tông đời trước: Tường Cung Bồ Tát!

Nếu năm đó ông ấy không “bất ngờ” viên tịch, e là ngôi vị Thế tôn Phật Tông, chưa chắc đã rơi vào tay Không Kiến!

Mà Tường Vân thân là đệ tử do Tường Cung trực tiếp truyền dạy, dựa theo quy củ của Phật Tông, đích thực có tư cách tiếp nhận ngôi vị Thế Tôn!

Nghĩ đến đây!

Đồng đạo lão tăng đều nhìn nhau, sau đó đồng loạt hướng Tường Vân cung kính cúi người:

“Bái kiến Thế Tôn!”

Bọn họ đều hiểu rõ, Phật Tông bây giờ chính là một đồng hỗn độn, có người chủ động tiếp quản thì còn gì bằng!

“Tốt lắm, nếu chư vị đã đồng ý để bốn tọa ngồi vào vị trí Thế Tôn, vậy hôm nay bốn tọa xin ban bố mệnh lệnh đầu tiên:

Từ ngày hôm nay, Phật Tông sẽ mở rộng, phạm những ai đạt đến Tôn cảnh trở lên đều có thể đến khắp nơi trên thế gian thành lập chùa chiền, trở thành trụ trì!

Mong rằng chư vị Phật Tông chúng ta: Tụ lại là một ngọn lửa, tản ra là muôn vì sao sáng!”

Dứt lời!

Tường Vân xoay người rời khỏi đại điện, không một chút lưu luyến, cứ như thể lần này đến đây chính là vì giải tán Phật Tông vậy!

Vô số lão tăng: Chỉ vậy thôi sao, chỉ vậy thôi sao!

Không biết đã qua bao lâu!

Trong Đại Hùng bảo điện không còn một bóng tăng chúng, mà trụ sở Phật Tông cũng đã giải tán hoàn toàn!

Sau đó!

Trên những ngọn núi hoang vu khắp Trung Vực, vô số ngôi chùa tự nhiên mọc lên!

Bên kia!

Đại Hoang châu!

Một dãy cung điện liên miên ức vạn dặm sừng sững trên mặt đất, phía trên là Kim Long Khí Vận dài trăm vạn trượng đang bay lượn!

Đây chính là nơi đóng quân của Đại Hoang Tiên Đình!

Bên trong đại điện trung tâm!

Vô số đại thần chia ra đứng hai bên, phía trên là Tiên Đình chỉ chủ mặc long bào ngồi ngay ngắn, bên trái phía dưới là

Trần Bắc Vương mặc măng bào!

Chương 1013: Quyết định của Đại Hoang Tiên Đình 1

Lúc này, bên trong đại điện đã ồn ào náo động!

“Ma Giáo kia rõ ràng là lòng lang dạ sói, chiếm cứ Sa Châu còn chưa đủ, ta xem chẳng mấy chốc sẽ đánh đến Đại Hoang Tiên Đình chúng ta!”

“Hắn thật sự cho rằng Ma Giáo là vô địch sao? Bệ hạ nhà ta mượn nhờ Kim Long chi lực, chưa chắc đã không thắng!”

“Theo lão phu, chi bằng chúng ta xuất binh liên hợp với một số thế lực, trực tiếp diệt trừ Ma Giáo này cho xong!”

“Các người đừng có nói nhăng nói cuội nữa, lũ văn thần các người chỉ giỏi kêu gào đánh giặc, có bản lĩnh thì tự mình dẫn binh đi đánh đi!”

Từng tiếng cãi vã vang lên chấn động cả đất trời, nếu kiến trúc đại điện không phải được xây dựng bằng linh bảo thì e rằng đã sụp đổ từ lâu!

“Đủ rồi!”

Một giọng nói uy nghiêm vang lên, tựa như lời thần linh phán truyền, khiến cho các đại thần đang tranh cãi trong điện lập tức im bật!

Sau đó!

Một lão già hướng lên phía trên, cung kính nói:

“Bệ hạ, lão thần cho rằng, Ma Giáo chính là nguồn cơn tai họa, hiện giờ lại càng ngày càng lớn mạnh, nhất định phải nhanh chóng tiêu diệt...”

“Đồ lão già nhà người nói hươu nói vượn cái gì thế? Trương các lão, có phải người đọc sách nhiều quá đến nỗi hồ đồ rồi không? Người cho rằng Ma Giáo là loại tông môn tầm thường sao?”

“Còn nhanh chóng tiêu diệt? Người tự mình dẫn binh đi đánh, hay là để đám văn thần các người đi?”

Một vị tướng quân mặc giáp chưa đợi lão già nói hết câu đã lập tức ngắt lời, lớn tiếng mỉa mai.

“Người...!”

“Dẫn binh đánh giặc là chuyện của võ tướng các người, lão phu chỉ là lo lắng cho tương lai của Đại Hoang mà thôi!”

Lão già tức giận chỉ tay về phía vị tướng quân, lớn tiếng quát.

Phía trên!

Hoang Đế đang ngồi trên long ỷ nhú mây, sau đó nhìn về phía Trần Bắc Vương, lên tiếng hỏi:

“Hoàng đệ cho rằng nên xử lý Ma Giáo như thế nào?”

Nghe thấy câu hỏi của Hoang Đế, tất cả đại thần trong điện đều đồng loạt nhìn về phía Trần Bắc Vương!

Phải biết rằng!

Trần Bắc Vương là hoàng đệ của Hoang Đế, lại là cường giả thứ hai của Đại Hoang Tiên Đình, ý kiến của hắn vô cùng quan trọng!

Thậm chí có thể nói!

Giữa Đại Hoang Tiên Đình và Ma Giáo, đánh hay không đánh, tất cả đều phải xem Trần Bắc Vương nói gì!

Lúc này!

Trần Bắc Vương nhìn Hoang Đế, sau đó đưa mắt nhìn về phía đông đảo đại thần, trong mắt lóe lên một tia sáng!

Trước kia, trong quá trình phát triển của Đại Hoang Tiên Đình, tranh luận trên triều đình cơ bản vẫn thường xuyên xảy ra!

Nhưng mà!

Trước kia đều là văn thần chủ hòa, võ tướng chủ chiến!

Nhưng lần này lại khác!

Văn thần từng người một đều muốn chiến đấu, muốn hủy diệt Ma Giáo, mà võ tướng ngược lại không ai dám lên tiếng!

Điều này chứng minh điều gì?

Chứng minh: Các võ tướng vốn chủ chiến nay lại không dám chiến đấu với Ma Giáo, nói ra thật đáng sợ!

“Thần đệ cho rằng, Ma Giáo xưng bá Thiên Võ đã là thế không thể ngăn cản, Đại Hoang Tiên Đình chúng ta không cần thiết phải làm đá kê chân!”

“Hơn nữa, chuyến đi Thiên Võ Thành lần này, thần đệ có may mắn được nhìn thoáng qua Chu Vô Địch, chỉ có thể nói: Hắn quả xứng với danh xưng vô địch!”

Trần Bắc Vương trầm giọng nói, trong giọng nói còn xen lẫn một tia sợ hãi đối với Chu Vô Địch.

Hoang Đế tu vi cao thâm, tự nhiên có thể cảm nhận được nỗi sợ hãi của Trần Bắc Vương, sắc mặt dần trở nên âm trầm!

Bản thân hắn vốn còn có ý định tranh đấu với Ma Giáo!

Thế nhưng nhìn thấy dáng vẻ của Trần Bắc Vương cùng đông đảo võ tướng, chỉ e sau khi khai chiến với Ma Giáo, Đại Hoang chắc chắn sẽ bại!

Cộc! Cộc! Cộc!

Một loạt tiếng bước chân vang lên, một ám vệ mặc áo bào đen nhanh chóng tiến vào đại điện!

Àm!

Ám vệ trực tiếp quỳ một gối xuống, vội vàng bẩm báo:

“Bẩm Hoàng thượng: Sau khi Thiên Hoang Vệ chúng thần tiến vào Ma Vực, đã dò xét vô số thể lực đế triều thần phục Ma Giáo!”

“Phát hiện Ma Giáo không hề âm thầm khống chế bọn họ, chỉ cần mỗi mười năm đúng hạn nộp cống phẩm!”

“Không chỉ vậy, Ma Giáo còn cung cấp chính sách ưu đãi khi mua đan dược của Đan Các, giá cả cho sinh linh Ma Vực rẻ hơn chúng ta ba phần!”

“Sinh linh Nhân tộc càng được hưởng ưu đãi nhiều hơn, rẻ hơn đến năm phần, bởi vậy mặc dù phải nộp cống phẩm nhưng thực lực tổng thể của rất nhiều đế triều ngược lại còn tăng lên!”

Nói xong!

Trong mắt ám vệ cũng là một vẻ kinh ngạc, trước khi đến Ma Vực, hắn vẫn luôn tưởng nơi đó là nhân gian luyện ngục!

Nào ngờ!

Sinh linh nơi đó đều có nhiệt huyết tu luyện vô cùng cao, đệ tử Ma Giáo không phải những tên ma đầu tùy ý sát戮 như trong tưởng tượng!

Ngược lại!

Danh tiếng của đệ tử Ma Giáo ở Ma Vực đều rất tốt, chỉ cần không trọc giận bọn họ, căn bản sẽ chẳng ai thèm để ý đến người!

Nghe ám vệ nói!

Quần thần trong đại điện đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ!

Chương 1014: Quyết định của Đại Hoang Tiên Đình 2

Một là bọn họ không ngờ Ma Vực lại ra nông nổi này, hai là bọn họ không ngờ Hoang Đế lại phái thị vệ đi điều tra việc này!

Ý nghĩa của việc này thế nào, không cần nói cũng rõ!

Rõ ràng là Hoang Đế đã sớm quyết định không đối đầu với Ma Giáo, thậm chí đã có ý định đầu hàng Ma Giáo!

Nếu không, người đâu lại phái thị vệ đến Ma Vực điều tra việc này?

Nghĩ đến đây!

Về mặt đông đảo văn thần đều trắng bạch. Vừa rồi bọn họ còn một mực kêu gào muốn xuất binh thảo phạt Ma Giáo!

Bây giờ xem ra!

Hành động ấy chẳng phải là trái ý Hoàng thượng sao? E là sau này, bệ hạ sẽ không tha cho bọn họ, thậm chí còn có thể giao bọn họ cho Ma Giáo xử trí!

Khụ... Khụ...

“Bệ hạ, nếu Ma Giáo đã có đãi ngộ hậu hĩnh như vậy, lão thần cho rằng thần phục Ma Giáo cũng là một chuyện tốt!”

Trương Các Lão vội vàng đứng ra thưa.

“Thần tán thành!”

“Thần tán thành!”

“...”

Vô số văn thần vội vàng gặt đầu phụ họa. Bọn họ rất sợ nói chậm sẽ bị bệ hạ nộ lên làm vật hiến tế!

Phía trên!

Hoang Đế nhìn phản ứng của các văn thần, trên mặt lộ ra một tia cô đơn, trầm giọng nói:

“Trần Bắc Vương, việc nghị hòa với Ma Giáo, giao cho người toàn quyền xử lý!”

Nói xong!

Hoang Đế lập tức biến mất khỏi đại điện!

Là bậc đế vương đứng đầu Tiên Đình mà phải đưa ra quyết định này, trong lòng Hoang Đế cũng vô cùng khó xử. Hắn sợ nếu còn chần chừ thì bản thân sẽ hối hận!

“Tuân chỉ!”

Trần Bắc Vương đứng dậy lĩnh chỉ, trên mặt lộ ra một tia cười khò.

Không biết vì sao!

Sau khi Hoang Đế quyết định thần phục Ma Giáo, nội tâm căng thẳng của hắn mới được thả lỏng!

Hắn rất sợ Hoang Đế khai chiến với Ma Giáo, bởi vì trực giác mách bảo hắn rằng, Đại Hoang chắc chắn sẽ bại trận!

“Chu Vô Địch, không ngờ câu nói năm xưa của người lại ứng nghiệm thật!”

Trần Bắc Vương nhìn về phía Ma Vực, trong mắt lóe lên một tia cay đắng. Hắn nhớ đến lần đầu tiên gặp gỡ Chu Vô Địch năm đó!

Chu Vô Địch đã nói với hắn:

“Lần sau gặp lại, ngươi chỉ có hai lựa chọn: Thần phục hoặc là chết!”

Lúc ấy, hắn còn cười nhạo Chu Vô Định cuồng vọng. Nhưng giờ phút này, hắn chỉ có thể thốt lên hai chữ: “Thật chuẩn xác!”.

Tổng đàn Ma Giáo!

Dưới chân Thiên Ma phong!

Hùng Vĩ nhàm chán nằm bò ra tảng đá, trong miệng chậm rãi nhấm nháp từng chút mật ong xin được từ Đại Bạch!

Ăn uống vô cùng tiết kiệm, một miếng mật ong chưa bằng bàn tay mà ăn cả ngày trời vẫn chưa hết!

Thấy vậy, Thực Nhân Hoa ở bên cạnh cũng phải lắc đầu ngao ngán, hóa thành một Hùng muỗi muỗi xinh đẹp, nói với Hùng Vĩ:

“Đại gia, hay là chúng ta chơi một chút đi? Chẳng lẽ lại không thú vị bằng việc ngươi keo kiệt ăn chút mật ong này!”

Rầm!

Hùng Vĩ lật người, liếc nhìn “Hùng muỗi muỗi”, trong mắt lóe lên tia phẫn nộ, quát lớn:

“Hoa thối, mau cút đi cho ta, nếu không ta ăn thịt ngươi!”

“Đồ ngốc!”

Thực Nhân Hoa nhở một cái, lắc eo bỏ chạy, nó không hề nghi ngờ lời Hùng Vĩ nói!

Tên gấu ngốc này!

Từ sau khi đến Ma Giáo và kết thân với Đại Bạch, có thể nói chuyện xấu gì hắn ta cũng làm được!

Lúc này!

Dưới chân núi Ma Giáo đột nhiên xuất hiện một bóng người mặc măng bào, khí thế kinh thiên động địa, khiến không gian xung quanh rung chuyển dữ dội!

Chính là Đại Hoang Trấn Bắc Vương đến đầu nhập vào Ma Giáo!

“Ai!”

Hùng Vĩ đang nằm trên tảng đá lập tức đứng bật dậy, đưa mắt nhìn về phía Trấn Bắc Vương cách đó không xa!

“Chắc hẳn người chính là Hùng Vương Trấn Sơn trong truyền thuyết của Ma Giáo, bốn vương là Đại Hoang Trấn Bắc Vương, lần này đến đây là muốn đầu nhập vào Ma Giáo.”

“Đây là một ít mật ong thượng hạng bốn vương cất giữ trước kia, xin tặng Hùng Vương ném thử.”

Trấn Bắc Vương phát tay lấy ra một vò mật ong lớn, ném về phía Hùng Vĩ, ra vẻ mời nhận cho.

Đây nào phải hẳn không có cốt khí!

Mà là trước cửa quan lớn, huống chi đây lại là Hùng Vương thủ sơn của Ma Giáo, có thể không đắc tội thì tốt nhất là đừng đắc tội!

Hơn nữa!

Lần này hẳn đến đây là để quy phục, nào dám gây ra chuyện gì!

Đại Hoang Trấn Bắc Vương!

Đến để quy phục Ma Giáo!

Hùng Vĩ gửi mật ong trong tay, gương mặt nở nụ cười hài lòng, sau đó lấy ra một khối ngọc bài truyền âm.

Hướng vào trong gầm lên vài tiếng:

Rống! Rống! Rống!

(Hùng ngữ: Bạch đại nhân, có dê béo đến cửa kìa!)

Sau đó trong ngọc bài truyền ra vài tiếng chó sủa:

Gâu! Gâu! Gâu!

(Cẩu ngữ: Hắc Tử, canh chừng cẩn thận, Bạch gia đến ngay!)

Trần Bắc Vương:???

(Đây là nói cái gì vậy? Thế lực lớn như vậy mà không nói tiếng người, chẳng lẽ tiếng phổ thông không đủ phổ biến sao?)

“Ngươi chờ một lát, Bạch đại nhân lập tức sẽ tới gặp ngươi, đúng rồi, chuyện mật ong này đừng có nói lung tung.”

Hùng Vĩ nhanh chóng cất lệnh bài cùng mật ong, không quên dặn dò Trần Bắc vương về chuyện mật ong!

Chương 1015: Lo lắng của Trần Bắc vương, Ma Giáo Đại tộc lão

Nó sợ sau khi Đại Bạch biết chuyện này, chút mật ong mà nó vất vả lắm mới có được sẽ bị hăn cướp mất!

“Yên tâm!”

Trần Bắc Vương gật đầu, nhìn về phía Thiên Ma phong, trong mắt lóe lên một tia kinh hãi.

Bởi vì hăn có thể cảm nhận được vô số khí tức của dị bảo trân quý, tuy rằng đều bị trận pháp ngăn cách, khiến hăn không cách nào xem xét cụ thể!

Thế nhưng chỉ một tia khí tức le lói ra ngoài!

Cũng đủ để hăn phán đoán, những bảo vật này chắc chắn là bảo vật cấp bậc chí cao, so với trấn đình chi bảo của Đại Hoang Tiên Đình không hề kém cạnh!

Vút!

Một tiếng xé gió vang lên!

Ngay sau đó, chỉ thấy một bóng đen nhanh chóng từ trên Thiên Ma phong lao xuống, nhìn Trần Bắc vương, nói:

“Người chính là tên béo... À không, thế lực muốn thần phục?”

“Đúng vậy, bản vương là Trần Bắc Vương của Đại Hoang, đặc biệt tới để thần phục Ma Giáo, hy vọng có thể bá kiến Giáo chủ!”

Trần Bắc Vương nhìn Đại Bạch, trong mắt lóe lên một tia kinh hãi.

Bởi vì hắn phát hiện mình vậy mà nhìn không thấu con chó đen này, đừng nói là chủng loại, ngay cả tu vi cụ thể, thực lực của nó, hắn đều không cảm nhận được!

“Đây chính là con chó xấu xa trong truyền thuyết sao? Nhìn tướng mạo cũng được đấy chứ, không tựa như là có sở thích bóp nát trứng.”

Trần Bắc vương trầm nghĩ.

“Giáo chủ hiện đang bế quan, người không thể gặp được đâu. Chẳng qua Liên Sinh đại nhân hẳn là có thời gian nhưng mà...”

Đại Bạch nhìn Trần Bắc vương, ấp úng nói.

“Bạch đại nhân cứ nói thẳng!”

Trần Bắc Vương nhìn nụ cười đầy thâm ý của Đại Bạch, trong lòng liền lỡ mất một nhịp, có một dự cảm chẳng lành!

“Liên Sinh đại nhân cũng đang bế quan, cho dù là ta không tiện đi quấy rầy. Nhưng mà ta thấy người cũng rất có thành ý.”

“Vậy đi, ta không làm khó người, dâng lên cho ta tám mươi, tám mươi món tiên trân Đế phẩm, coi như là kết giao bằng hữu.”

Đại Bạch nhìn Trần Bắc vương, thành khẩn nói.

Trần Bắc vương:

(Kết giao bằng hữu mà đất đỏ như vậy sao? Còn muốn những tám mươi, tám mươi món tiên trân Đế phẩm? Gần bằng nửa gia sản của Đại Hoang Tiên Đình rồi còn gì?)

Thế nhưng Trần Bắc Vương cũng hiểu, nhất định phải giải quyết con chó đen trước mắt này, bằng không sẽ không thể nào

bước chân vào Ma Giáo!

Một khi thời gian kéo dài quá lâu!

Ma Giáo sẽ trực tiếp xuất binh tấn công Đại Hoang Tiên Đình, đến lúc đó mới thần phục thì đã muộn, thậm chí còn có nguy cơ bị diệt môn!

Sau đó!

Trần Bắc vương và Đại Bạch tiến hành một cuộc đàm phán “thân thiện”!

Kết quả là Đại Bạch vô cùng hài lòng, dẫn Trần Bắc Vương đi gặp Liên Sinh, còn Trần Bắc Vương thì đau lòng muốn chết!

Hắn không ngừng tự mắng chính mình: Đúng là có mắt như mù!

Trụ sở Phong gia!

Trung tâm đại điện!

Đại tộc lão khoác trên mình trường bào màu xám, ngồi ngay ngắn trên ghế, nhìn đại điện trông trái, mặt đầy sầu lo!

Trước kia!

Trong đại điện này vẫn còn có vài vị cao tăng Phong gia, đáng tiếc trận chiến Ma Vực lần trước đã khiến bọn họ tử trận!

Hiện giờ cao tăng Phong gia chỉ còn lại một mình lão, đám tiểu bối Đế Giả đều đang bồi dưỡng!

Cho dù là với tài nguyên của Phong gia, muốn bồi dưỡng ra một vị Đế Giả cũng cần đến vài chục năm!

Thế mà giờ đây!

Đại quân Ma Giáo rình rập, như thể tùy thời có thể giáng lâm Phong gia, khiến lão lo lắng không thôi!

Bịch! Bịch! Bịch!

Tiếng bước chân vang lên!

Ngay sau đó, một thị vệ áo bào tím nhanh chóng xuất hiện trong đại điện, quỳ một gối trước mặt Đại tộc lão, bẩm báo:

“Bái kiến Đại tộc lão!”

“Bọn chúng hỏi đáp thế nào, có đồng ý hay không?”, Đại tộc lão nhìn thị vệ, gấp gáp hỏi.

“Bẩm Đại tộc lão, tất cả các vị thế lực chi chủ của Đế Cảnh đều đang bế tử quan, không một ai chịu gập thuộc hạ.”

“Cho dù thuộc hạ nói là Đại tộc lão tự mình triệu kiến, không có bất kỳ vị Đế Giả nào đáp lại.”

Thị vệ áo bào tím trầm giọng nói, trong giọng nói ẩn chứa vài phần phẫn nộ.

Phải biết rằng!

Phong gia đường đường là gia tộc đệ nhất Thiên Võ, trước kia mỗi khi Đại tộc lão triệu kiến đám Đế Giả này, bọn chúng nào dám chậm trễ!

Thế mà bây giờ!

Đám Đế Giả này chẳng những không đến, ngược lại còn bắt đầu đồng loạt bế tử quan!

Cứ như thế bọn chúng cái gì không biết, cái gì không muốn dính líu đến!

“Vậy còn mấy tên Đế Giả tân tân gần đây thì sao?”, Đại tộc lão lại hỏi.

Tuy thực lực của đám Đế Giả tân tân không mạnh nhưng Phong gia có Đế binh, chỉ cần bọn chúng có Đế binh trong tay cũng coi như là một phần lực lượng!

Tuy không thể chống lại Chu Vô Địch nhưng đánh với đám cao tăng Ma Giáo thì vẫn có thể!

“Bẩm Đại tộc lão, hiện giờ năm vị Đế Giả tân tân, trong đó có hai người đã biến mất không thấy tung tích.”

“Còn ba người còn lại, đều là sinh linh Ma Vực, lần lượt là Ma Tôn, Đại tế ti và Thần Tôn...”

Chương 1016: Xuất chinh

Phong gia 1

Thị vệ không nói tiếp nhưng ý tứ đã rõ ràng!

Ba người Ma Tôn đều là nhân vật cuối thời Thượng Cổ, đều có thù oán với Phong gia, tự nhiên không thể nào đến Phong gia!

“Ài!”

Đại tộc lão thở dài một hơi, phát tay, thị vệ áo bào tím lập tức lui xuống.

“Tộc trưởng, kế hoạch bên ngoài tiến hành đến đâu rồi? Đừng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn đấy, nếu Ma Giáo đánh tới, ta không cản nổi đâu!”

Đại tộc lão cầm một khối lệnh bài truyền âm cổ xưa, lo lắng nói nhưng lệnh bài không hề phản ứng nào.

Thời gian thoi đưa!

Bất tri bất giác ba tháng đã trôi qua!

Tổng đàn Ma Giáo!

Bên trong Thiên Ma điện!

Chu Khung an tọa trên Ma Long bảo tọa, dòng chảy thời gian quanh thân không ngừng chuyển động, tựa như đang câu thông với cõi u minh!

Vù...!

Chỉ thấy dòng chảy thời gian hỗn loạn trong đại điện bắt đầu điên cuồng xoay chuyển, cuối cùng chậm rãi dung nhập

vào trong cơ thể Chu Khung!

Àm!

Chu Khung bỗng mở bừng hai mắt, một luồng khí thể kinh thiên phóng thẳng lên trời, tựa như Ma Thần thức tỉnh!

“Rốt cục cũng chạm đến, không uổng bốn tọa bệ quan ba tháng, ngay cả tu vi cũng có phần đột phá.”

Chu Khung cảm nhận lực lượng thời gian trong cơ thể, khoe miệng nở nụ cười hài lòng.

Ba tháng qua!

Hắn không chỉ có tiến triển vượt bậc trong việc lĩnh ngộ thời gian, mà tu vi cũng tăng vọt lên đến Đệ Giả lục trọng đỉnh phong!

Tốc độ đột phá này nếu để cho các Đệ Giả khác ở Trung Vực biết được, e rằng sẽ tìm ngay thùng nước tiểu mà chết đuối trong đó!

“Ting, mở nhiệm vụ tranh bá Thiên Võ đại thế giới: Khi thể lực của ký chủ hoàn toàn chinh phục thế giới này, ban thưởng cho ký chủ mười tỷ điểm phản diện, tu vi đột phá ba tầng, có chấp nhận hay không!”

Thanh âm hệ thống đột nhiên vang lên trong đầu Chu Khung.

“Chấp nhận!”

Không chút do dự, Chu Khung lập tức tiếp nhận nhiệm vụ, bởi lẽ lần này ban thưởng thật sự quá mức phong phú!

“Xem ra đã đến lúc thống nhất Thiên Võ đại thế giới rồi, chỉ cần diệt Phong gia, Thiên Võ này ắt thuộc về Ma Giáo ta thống lĩnh!”

Chu Khung ngẩng đầu, ánh mắt bá đạo vô song.

Lần này hẳn không định để đại quân Ma Giáo chinh phạt từng chút một nữa, bởi vì đã không còn cần thiết!

Với thực lực hiện tại của Ma Giáo!

Toàn bộ Trung Vực ngoại trừ Phong gia ra, không còn bất kỳ thế lực nào có thể uy hiếp Ma Giáo!

Vút!

Thân hình Chu Khung đang ngồi trên Ma Long bảo tọa bỗng biến mất, khi xuất hiện trở lại đã đứng trên đỉnh Thiên Ma phong!

Khí thế toàn thân Chu Khung bùng phát, ma điểm cuộn cuộn cùng huyết sát bao phủ toàn bộ Thiên Ma phong, lạnh giọng nói:

“Đại tổng quản của bốn tọa đâu!”

“Bốn vị Thủ tọa đâu!”

“Ngũ Đại Đường Chủ, Bát Đại Hộ Pháp, Thập Nhị Ma Vương, các đệ tử, hàng vạn Ma binh đâu!”

Lời nói bá đạo vang vọng khắp Ma Vực, khiến vô số cường giả đồng loạt nhìn về phía Thiên Ma phong!

Bọn họ đều biết, Ma Giáo muốn tranh bá Thiên Võ thế giới, hôm nay chính là ngày đại chiến với Phong gia!

Cùng lúc đó!

Đông đảo cao tầng Ma Giáo đang tu luyện trong Thiên Ma phong, đồng loạt ngừng tu luyện, lao ra như chớp!

“Thuộc hạ Liên Sinh, bái kiến Giáo chủ!”

Liên Sinh người mặc áo bào đỏ nhanh chóng bay lên không trung, cung kính khom người trước Chu Khung uy thế ngút trời.

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên, bái kiến Giáo chủ!”

“Thuộc hạ Thiên Nhất, bái kiến Giáo chủ!”

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh, bái kiến Giáo chủ!”

“...”

Từng vị cao tăng Ma Giáo ngửa mặt gầm lên, phía dưới, đệ tử các đường, hàng vạn ma binh tụ tập lại, đồng thanh rống to:

“Có!”

“Có!”

“Có!” X1000 vạn lần!

Tiếng hét kinh thiên động địa vang vọng khắp nửa Ma Vực, ngay cả sinh linh của mấy đại châu lân cận cũng bị chấn động tâm thần!

Vù! Vù! Vù!

Vài vị Đế Giả đang bế tử quan ở Trung Vực bỗng nhiên mở mắt, lặng lẽ đưa thần niệm dò xét về phía Ma Vực!

“Kỳ lạ, Chu Vô Định kia sao đột nhiên triệu tập đệ tử? Chẳng lẽ Ma Giáo muốn tấn công Phong gia ngay lúc này?”

“Chuyện này còn phải đoán sao? Ma Giáo rầm rộ như vậy, chắc chắn là một trong hai khả năng: Một là đánh vào Đại Hoang Tiên Đình, hai là đánh vào Phong gia.”

“Xem ra Trung Vực sắp có biến động lớn rồi. Mà này lão Bửu Đẳng, ngươi không phải đang bế tử quan sao? Sao lại ra đây?”

“Hừ, lão Vương ngươi còn nói ta? Ngươi chẳng phải cũng đang bế tử quan sao? Giờ chẳng phải cũng ra đây à?”

Thần niệm của các vị Đế Giả giao lưu với nhau. Bọn họ vừa kinh ngạc vừa thần nhiên trước động thái của Ma Giáo!

Điều khiến bọn họ kinh ngạc chính là Ma Giáo phát triển quá nhanh, vốn tưởng đại chiến còn phải chờ mấy chục năm nữa!

Nhưng sự việc này cũng nằm trong dự liệu của bọn họ, dù sao sớm muộn gì cũng phải đánh, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi!

Giờ phút này!

Trên không Thiên Ma phong!

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long đã đột phá đến đỉnh phong Thiên Tôn kéo phi liên, nhanh chóng bay lên không trung, đáp xuống trước mặt Chu Khung!

Chương 1017: Xuất chinh Phong gia 2

Xoẹt!

Chu Khung bước lên phi liễn Ma Long, cùng lúc đó, đông đảo cao tăng Ma Giáo cũng nhanh chóng bay lên, đứng ở hai bên!

Vèo!

Liên Sinh ở bên trái phát tay, lấy ra một chiếc ghế Ma Long đặt phía sau Chu Khung, Đại Bạch bên phải còn dùng chân lau chùi vài cái lấy lòng!

Ầm!

Chu Khung ngồi xuống ghế Ma Long, hét lớn:

“Xuất chinh!”

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long gào thét, kéo phi liễn lao về phía Phong gia. Ma diễm ngập trời, uy áp thiên hạ!

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Bên dưới, hàng vạn Ma binh, tinh anh các đường đồng loạt ngửa mặt gầm lên giận dữ, tay lăm lăm binh khí, cấp tốc đuổi theo.

“Bạch gia, chờ ta với, ta cũng đi!”

Hùng Vĩ - kẻ trấn giữ sơn môn dưới chân núi cũng gầm lên một tiếng, vội vàng đuổi theo đại quân Ma Giáo.

“Hú! Thật đáng sợ, đây là muốn đại khai sát giới! Không biết Phong gia có đỡ nổi không?”

“Lần này Ma Giáo có thể nói là dốc toàn lực, chẳng lẽ không sợ lão tổ bị thế lực khác tập kích sao?”

Một vị Đế Giả nhìn Ma Giáo trống không, ánh mắt đặc biệt về phía Đan các trên một góc núi, lóe lên tia sáng hỏi.

Các Đế Giả khác đều nhìn hấn với vẻ mặt như nhìn kẻ ngu si!

Còn dám đánh lên sào huyết Ma Giáo?

Chưa nói đến việc có gánh nổi hậu quả hay không, chỉ riêng việc bảo vệ sào huyết Ma Giáo, người thật sự cho rằng không có ai sao!

Sau đó!

Trong ánh mắt ngơ ngác của vị Đế Giả vừa hỏi, trên Thiên Ma phong, một thân hình khổng lồ hiện ra, chống trời đập đất!

Đôi mắt lạnh băng nhìn chằm chằm vào tất cả các Đế Giả, khí thế nặng nề khủng khiếp bao phủ cả đất trời!

Chính là Ma Giáo Thủ Sơn Nhân: Cự Linh Thần!

Nhiều năm qua, Thiên Ma phong không ngừng mở rộng, cộng thêm sự gia trì của Ma Vực Chi Tâm, thực lực của hấn có thể nói là tăng vọt một cách khủng khiếp!

Có thể nói!

Ma Giáo hiện tại, ngoại trừ Giáo chủ Chu Vô Dịch, cho dù là Liên Sinh cũng có sự chênh lệch rất lớn với hấn!

“Thiên Ma phong, phạm vi ngàn tỉ dặm là cấm địa, các người mau rời đi cho ta!”

Giọng nói lạnh lùng của Cự Linh Thần vang vọng bên tai chúng Đế Giả, những đợt sóng âm kinh khủng trực tiếp chấn nát ý chí của mấy tên Đế Giả tu vi yếu kém.

Nghe được lời của Cự Linh Thần!

Sắc mặt một tên Đế Giả trở nên khó coi đến cực điểm, hần nhanh chóng nhìn về phía những tên còn lại, lạnh lùng nói:

“Chư vị, vị đại nhân kia bảo các ngươi rời đi kia, còn không mau đi, chẳng lẽ muốn đối đầu với Ma Giáo hay sao?”

Các Đế Giả khác: Mẹ kiếp! Người đứng là lão nịnh bợ!

Lúc này!

Biên cương Đại Hoang Tiên Đình!

Hàng tỉ đại quân lẳng lẳng đứng thẳng, uy thế Huyết Sát cuộn cuộn kinh thiên động địa, ép cho cả bầu trời không ngừng run rẩy!

Phía trên!

Hoang Đế, Trấn Bắc Vương lơ lửng giữa không trung, hai bên là văn võ bá quan châu phục, mỗi người đều toát ra khí thế ngất trời!

Tựa như sắp nghênh đón một trận tử chiến!

Cảnh tượng kinh khủng lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt của các bậc cường giả!

Vô số ý niệm của các vị Đế Giả vừa rời khỏi Thiên Ma Phong, cùng với một vài cường giả Thiên Tôn, nhao nhao giáng lâm xuống hư không phụ cận!

“Chuyện gì đây, chẳng lẽ lần này đại quân Ma Giáo muốn công phạt Đại Hoang Tiên Đình hay sao?”

“Cũng có thể, trụ sở Đại Hoang Tiên Đình chắn ngang con đường phát triển của Ma Vực, Ma Giáo chắc chắn sẽ không bỏ

qua.”

“Hay cho Đại Hoang Tiên Đình, quả nhiên có cốt khí, dám nghênh chiến với Ma Giáo, xứng danh là bậc tu hành Đế Vương Đạo.”

Từng vị cường giả nhìn hàng tỉ đại quân của Đại Hoang Tiên Đình, đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bọn họ vốn tưởng lần này Ma Giáo sẽ quyết chiến với Phong gia!

Nhưng nhìn trận thế này, rất có thể Ma Giáo muốn giao chiến với Đại Hoang Tiên Đình trước!

(Hoang Đế: Các ngươi cho rằng các ngươi cho rằng các ngươi nghĩ vậy sao? (Mỉa mai))

Nửa nén hương sau!

Tất cả cường giả đều nhìn về phương xa, nơi đó có một đám Ma Vân đang lao đến với tốc độ cực nhanh!

Chính là đại quân Ma Giáo!

“Tới rồi, đại quân Ma Giáo tới rồi, mau lui lại vài trăm dặm, kéo lát nữa lại đánh máu.”

“Trận chiến kinh thiên động địa này, e rằng còn kinh khủng hơn cả lần Ma Vực giáng lâm, mau dùng Lưu Ảnh Châu ghi lại.”

Từng vị cường giả nhìn thấy đại quân Ma Giáo xuất hiện, đều điên cuồng lùi về phía sau, bọn họ sợ gây ra hiểu lầm không đáng có!

Lỡ như để đại quân Ma Giáo xem bọn họ là binh sĩ Đại Hoang, bị tiêu diệt chung thì thật là khôi hài!

Rầm!

Một tiếng nổ lớn vang vọng khắp bầu trời!

Hàng ngàn vạn đại quân Ma Giáo dừng lại trên không biên cương Đại Hoang, Huyết Sát cuộn cuộn tràn ra, uy áp bao phủ cả đất trời!

Bên này!

Hoang Đế nhìn ngàn vạn Ma binh phía trước, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh hãi, tuy rằng đã sớm tìm hiểu qua thực lực Ma binh của Ma Giáo!

Nhưng tận mắt chứng kiến, hắn vẫn cảm thấy vô cùng chấn động, ngàn vạn Ma binh, không một tên nào tu vi thấp hơn Đại Thánh cảnh!

Chương 1018: Hoang Đế thần phục

Bách phu trưởng đều là cao thủ Đại Thánh, Thiên phu trưởng là Tôn Giả, Vạn phu trưởng là Tôn Giả đỉnh phong, thống lĩnh trở lên đều là Thiên Tôn!

“Ngàn vạn Ma binh đáng sợ này, e rằng đủ sức san bằng Đại Hoang Tiên Đình, thật khó có thể tin được bọn chúng đều đến từ Đông Vực căn cỗi.”

Trong lòng Hoang Đế chấn động dị thường.

Phải biết rằng!

Ma Vực từ khi giáng lâm Trung Vực đến nay!

Chưa từng chiêu mộ đệ tử, nói cách khác đám đệ tử Ma Giáo hiện tại, đám Ma binh, đều là sinh linh Đông Vực!

Tuy thoát nhìn rất bình thường nhưng cẩn thận nghĩ lại khiến người ta kinh hãi, nhiều đệ tử thiên phú yêu nghiệt như vậy, coi như ở Trung Vực cũng hiếm thấy!

Sau đó!

Hoang Đế lại một lần nữa đưa mắt nhìn về phía Ma Long Phi Liễn, hai con người lập tức co rụt, nếu ngàn vạn Ma binh khiến hấn chấn động!

Thì cảnh tượng trên Ma Long Phi Liễn này hoàn toàn khiến hấn kinh hãi, từng vị cao tăng Ma Giáo khí thế ngút trời, ma uy vô tận, cốt linh cực thấp!

Tất cả đều biểu thị thiên phú yêu nghiệt của đám cao tăng Ma Giáo này!

“Xem ra Thiên Kiêu Bảng đã không đủ để cho bọn chúng thi triển, bất kỳ một tên yêu nghiệt nào xuất hiện đều xứng đáng là một phương hùng bá!”

“Giờ đây chúng lại tụ họp dưới trướng một người, cam tâm trạng nguyện hiệu lực, quả nhiên, Chu Vô Định này sẽ vượt qua cổ kim!”

Hoang Đế nhìn về phía Chu Vô Định đang ngồi ngay ngắn trên Ma Long bảo tọa, hai con ngươi bỗng lóe lên tia kinh hãi!

Hắn như nhìn thấy một sinh linh còn cường đại hơn cả Thiên Võ Đại Đế, là tồn tại có thể độc tôn vạn cổ!

Hô!

Hoang Đế hít sâu một hơi, trong mắt toát lên vẻ kiên định!

Bịch! Bịch! Bịch!

Chỉ thấy Hoang Đế từng bước một đi về phía Ma Long Phi Liễn trên không trung, khi đến mười dặm trước phi liễn!

Hắn cúi người hô lớn:

“Hoang Đế - Chủ nhân Đại Hoang Tiên Đình, bái kiến Giáo chủ!”

“Hôm nay: Ta dẫn theo hàng tỉ tinh nhuệ Đại Hoang, bằng lòng hiệu lực cho Giáo chủ, trấn áp Phong gia, bình định Trung Vực!”

Dứt lời!

Hoang Đế phát tay về phía sau!

Lập tức ỨC VẠN BINH SĨ ĐẠI HOANG ĐỒNG LOẠT NGỰA MẶT LÊN TRỜI GẦM LÊN:

“bằng lòng hiệu lực cho Giáo chủ, trấn áp Phong gia, bình định Trung Vực!”

“bằng lòng hiệu lực cho Giáo chủ, trấn áp Phong gia, bình định Trung Vực!”

“...”

Tiếng gầm kinh thiên động địa vang vọng trong phạm vi ức vạn dặm, khiến vô số cường giả đang định xem đại chiến ở phía xa phải ngo ngác!

Nói là đại chiến kinh thiên cơ mà?

Tu Đế Vương Đạo trâu bò lắm cơ mà?

Sao còn chưa đánh đã thần phục rồi?

“Ôi, bản đế biết mà, Hoang Đế tuy bá đạo, cường thế nhưng không phải kẻ không biết thời thế!”

“Quả thật là thế, nếu Đại Hoang Tiên Đình thật sự đại chiến với Ma Giáo, e là hôm nay Đại Hoang Tiên Đình đã bị diệt môn rồi!”

Từng vị cường giả nhanh chóng ổn định tâm thần, dù sao kết quả này tuy có phần ngoài dự liệu của bọn họ!

Nhưng không phải không thể lý giải, dù sao khi biết rõ không còn hy vọng, mà vẫn liều chết chiến đấu, đó không phải dũng cảm, mà là ngu muội!

Hơn nữa!

Thần phục Ma Giáo cũng chẳng có gì mất mặt!

Dù sao cho dù ở Trung Vực!

Hiện nay câu nói thịnh hành nhất chính là:

Người Ma Giáo, hồn Ma Giáo, Ma Giáo đều là nhân thượng nhân!

Một khi Ma Giáo thống nhất Thiên Võ đại thế giới, thực lực của Đại Hoang Tiên Đình này chưa biết chừng có thể tăng

lên một bậc!

“Cùng bốn tọa xuất chinh, san bằng Phong gia, nhất thống Thiên Võ!”

Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đất trời, Ma Long lại lần nữa găm thét kéo phi liễn lao về phía Phong gia!

“Vâng!”

Hoang Đế gật đầu, lớn tiếng quát:

“Xuất chinh, san bằng Phong gia, nhất thống Trung Vực!”

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Hàng tỉ Thiên Võ quân ngửa mặt lên trời găm thét, đi theo sau hàng ngàn hàng vạn Ma binh, khí thế cuộn cuộn uy áp thiên địa!

Thế nhưng!

Nếu như quan sát kỹ sẽ phát hiện, tuy Ma Giáo đại quân chỉ có ngàn vạn nhưng khí thế lại áp đảo ức vạn Thiên Võ quân!

Đây không chỉ là nguyên nhân về thực lực!

Mà còn là kinh nghiệm chém giết nhiều năm của Ma binh, liên tục đại chiến bất bại đã tạo nên khí thế vô địch cho Ma binh!

Nhìn Ma binh Ma Giáo, Thiên Võ đại quân đi xa, tất cả cường giả đều chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

“Xem ra thiên hạ sắp đổi thay, trận chiến hôm nay, xứng đáng là trận chiến kinh thiên động địa nhất thời đại này, chúng

ta thật may mắn khi được chứng kiến a!”

“Trận chiến này chắc chắn sẽ được ghi lại trong sử sách, lưu danh muôn đời, không được, ta phải lập tức đi quan chiến.”

Đông đảo cường giả không chút do dự, đều nhanh chóng dịch chuyển về nơi đóng quân của Phong gia, sợ bỏ lỡ cơ hội quan chiến!

Dù sao đại chiến có thể quyết định vận mệnh của Thiên Võ thế này!

Nếu bọn họ không đến quan sát, vậy chẳng phải về sau đến cả vốn liếng để mà khoác lác không có sao!

Chương 1019: Nỗi sợ hãi của Phong gia 1

Trụ sở Phong gia!

Đại tộc lão ngồi ngay ngắn trên ghế bành, trên mặt tràn đầy vẻ lo lắng, lão đã suy tư thật lâu!

Thế nhưng!

Vẫn không biết nên ứng phó với Ma Giáo ra sao, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện tộc trưởng có thể xuất quan trước khi Ma Giáo gây hấn!

Đúng lúc này!

Bịch! Bịch! Bịch!

Ngoài điện vang lên tiếng bước chân dồn dập, chỉ thấy một tên thị vệ áo bào xám hốt hải chạy vào trong đại điện!

Miệng gã lớn tiếng hô:

“Đại tộc lão, đại sự không hay rồi...!”

“Làm càn!”

Đại tộc lão quát lớn!

Lão vỗ một chương lên bàn, khí thế cuộn cuộn bùng phát, trực tiếp ép tên thị vệ đang chạy vào nằm rạp xuống đất.

Phụt!

Uy áp kinh khủng khiến tên thị vệ phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt trắng dã, tựa như sắp tắt thở!

“Hừ, gào thét âm ỉ, còn ra thể thống gì nữa!”

“Phong gia ta tung hoành Trung Vực ức vạn năm, quy củ cầm ồn ào trong điện nghị sự mà người cũng quên rồi sao?”

Đại tộc lão hừ lạnh một tiếng, trút hết lửa giận mấy ngày nay lên người tên thị vệ, sau đó mới thu hồi uy áp!

Hộc! Hộc! Hộc!

Tên thị vệ áo bào xám thở dốc mấy hơi, cố gắng đè nén thương thế trong cơ thể, vội vàng nói:

“Đại tộc lão, giờ Thìn hôm nay Ma Giáo triệu tập vạn quân, tất cả cao tăng, kể cả Chu Vô Định, đang kéo quân đến Phong gia chúng ta!”

“Không chỉ vậy, Đại Hoang chi chủ cũng tuyên bố thần phục Ma Giáo, còn dẫn theo vạn quân tiến về Phong gia, thế sẽ san bằng Phong gia ta!”

Cái... Cái gì?

Đại tộc lão nghe xong lời thị vệ, sợ đến mức ngã dúi dụi trên ghế bành, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi!

“Sao có thể như vậy được, bọn chúng mới rời khỏi Thiên Võ Thành chưa đầy ba tháng, đám cao tăng Ma Giáo kia đáng lẽ vẫn còn đang bế quan tiêu hóa cơ duyên mới phải!”

“Tại sao lại trực tiếp tấn công Phong gia ta? Còn Đại Hoang Tiên Đình kia, tại sao không chống cự mà lại đầu hàng? Thật không có chút khí phách nào!”

“Chết tiệt! Mẹ kiếp! Đúng là sợ cái gì thì cái đó đến! Chẳng phải là muốn Phong gia ta diệt vong sao!”

Trong lòng Đại tộc lão gào thét điên cuồng, nhất là khi nghe thấy ba chữ “Chu Vô Định”, càng khiến lão sợ đến mức ruột gan run rẩy!

“Đại tộc lão, chúng ta phải làm sao đây?”

Tên thị vệ áo bào xám run rẩy hỏi.

Làm sao?

Ta biết phải làm sao đây?

Đại tộc lão tức giận đến mức muốn vung tay kết liễu tên thị vệ ngu ngốc này, cuối cùng phải dựa vào ý chí kiên cường lắm mới miễn cưỡng bình tĩnh lại, nói:

“Đi mau, lập tức báo cho Phong Thiên Vệ tập kết, đồng thời mở Phong gia hộ tộc đại trận, triệu tập tất cả các vị Hộ pháp xuất quan!”

“Tuân lệnh!”

Tên thị vệ áo bào xám vội vã chạy ra ngoài.

Một nén hương sau!

Toàn bộ trụ sở Phong gia bỗng chốc như nổ tung, tất cả đệ tử đều biết tin đại quân Ma Giáo sắp sửa đánh tới!

Nhất thời, tất cả đệ tử Phong gia đều sợ hãi đến choáng váng. Tuy rằng Phong gia là đệ nhất gia tộc Thiên Võ, thực lực các đệ tử cũng đều rất cường đại.

Nhưng mà!

Bao nhiêu năm tháng sống trong cảnh thái bình vô sự đã khiến bọn chúng đánh mất đi huyết tính, huống hồ đối thủ lần này lại là Ma Giáo trong truyền thuyết!

Điều này càng khiến bọn chúng thêm phần sợ hãi, thậm chí có một bộ phận đệ tử đã toan tính đường chạy trốn!

Đương nhiên, không phải là đệ tử Phong gia hoàn toàn không còn ai có huyết tính!

Mà là những kẻ có phần khí phách, phần lớn đều đã bỏ mạng trong trận đại chiến Ma Vực giáng lâm trước đó rồi!

Trước cửa một gian nhà kho của Phong gia!

Tên thị vệ áo bào xám thận trọng lấy ra một chiếc chìa khóa hình tròn, trong miệng lẩm bẩm:

“Ma Giáo đáng sợ như vậy, Giáo chủ Chu Vô Định lại còn tự xưng là vô địch thiên hạ, Phong gia làm sao mà chèo chống nổi!”

“Hơn nữa, gia chủ đã biến mất nhiều năm như vậy, chẳng biết đã đi đâu, chỉ dựa vào Đại trưởng lão thì sao có thể chèo chống được Ma Giáo đây?”

Hắn ta nghĩ rất thông suốt!

Vì Phong gia đã định sẵn không thể chèo chống nổi đại quân Ma Giáo, chi bằng hiện tại hắn ta nhân cơ hội này lấy chút bảo vật rồi nhanh chóng rời đi!

Chiếc chìa khóa này chính là hắn ta thừa lúc Phong gia đại loạn mà trộm được, mục đích chính là muốn đến nhà kho này lấy chút vật gì đó để phòng thân!

Ngay lúc hắn ta định mở cửa nhà kho!

Khụ... khụ...

“A Dát, sao ngươi có thể trộm cắp đồ đạc trong kho chứ, chẳng lẽ ngươi không biết đây là phạm vào đại kỵ của Phong gia hay sao?”

Một giọng nói già nua vang lên bên tai hắn ta.

Vút!

Giọng nói già nua đột nhiên xuất hiện khiến tên áo xám sợ đến toát mồ hôi lạnh, vội vàng quay đầu lại nhìn, nhỏ giọng nói:

“Phan thúc, ta sai rồi, ta không nên làm như vậy, xin thúc đừng nói chuyện này cho ai biết!”

“Biết sai là tốt rồi, dám trể các ngươi chính là không biết chừng mực, nước Phong gia sâu lắm, há phải một Ma Giáo tầm thường có thể diệt được.”

Chương 1020: Nỗi sợ hãi của Phong gia 2

Lão già nhìn tên áo xám với vẻ mặt sợ hãi, nhanh chóng đưa tay ra, nói:

“Đưa chìa khóa cho ta đây, ta đem trả lại chỗ cũ, hiện tại ngươi hãy mau chóng đến quảng trường trung tâm tham gia chiến đấu.”

“Vâng, ta đi ngay đây!”

Tên áo xám không chút nghi ngờ, vội vàng đưa chìa khóa trong tay cho lão già, sau đó nhanh chóng chạy về phía quảng trường trung tâm!

Hắn ta không cho rằng Phan thúc sẽ lừa mình, dù sao từ nhỏ lão đã đối xử với hắn ta rất tốt, hơn nữa ở Phong gia cũng rất có địa vị.

“Khà khà... A Dát, nước Phong gia này sâu lắm, ngươi tuổi nhỏ thân cô thế cô, lội xuống đó chỉ có nước chết đuối, thôi thì để ta thay ngươi vậy.”

Lão già nhìn tên áo xám đi xa, nhanh chóng cầm chìa khóa mở cửa nhà kho, đem tất cả bảo vật bên trong thu vào túi!

Sau đó!

Hắn lập tức bóp nát một cái Na Di Phù, thoát khỏi trụ sở Phong gia.

Bên kia!

Tên thị vệ áo bào xám vừa chạy xa, bỗng nhiên như sực nhớ ra điều gì, vội vàng chạy ngược trở lại kho hàng!

Nhìn kho hàng trống hoác, tên áo bào xám hoàn toàn chết lặng, chẳng phải đã nói là không nên làm như vậy sao?

Sao lại đem ta đi, ngươi lại làm ra chuyện như thế này?

Mẹ kiếp, thật không có võ đức!

Lúc này!

Tại quảng trường trung tâm Phong gia!

Vô số đệ tử Phong gia nhanh chóng tập kết, dẫn đầu là một nhóm đệ tử mặc áo bào tím!

Bọn họ chính là tinh nhuệ nhất của Phong gia: Phong Thiên Vệ!

Kẻ yếu nhất cũng đạt đến Đại Thánh cảnh đỉnh phong, Tôn Giả cảnh không phải ít, mà Phong Thiên Vệ như vậy có đến hơn năm mươi vạn người!

Phía sau, hơn ngàn vạn đệ tử Phong gia đứng chờ, khí thế ngút trời nhưng chiến ý lại không cao!

“Nghe nói đại quân Ma Giáo hung ác vô cùng, đều là từ trong núi thâm biển máu mà ra, thật là khủng khiếp!”

“Đúng vậy, lần trước đại chiến Ma Vực, tộc huynh của ta cũng tham chiến, trở về như kẻ mất trí rồi.”

“Yên lặng, Phong gia ta đường đường là đệ nhất gia tộc Thiên Võ, chẳng lẽ lại sợ một cái Ma Giáo hay sao.”

Một tên thống lĩnh trung niên hai chân run rẩy, phần nộ quát lớn. Những cuộc đối thoại tương tự cứ thế vang lên khắp quảng trường!

Vù...!

Một luồng chấn động không gian truyền đến!

Ngay sau đó, một lão già mặc áo bào trắng đột ngột xuất hiện trên không trung quảng trường, chính là Phong gia Đại tộc lão!

Nhìn xuống đám con cháu sợ hãi phía dưới, nội tâm vốn đang rung động của lão lại càng thêm nặng trĩu!

Chỉ với trạng thái hiện tại của đám đệ tử Phong gia, còn chưa khai chiến đã sợ hãi ba phần, nếu thật sự giao chiến...

“Khởi trận!”

Đại tộc lão quát lớn, lấy ra một khối lệnh bài, hai tay điên cuồng kết ấn, đánh vào lệnh bài cổ đồng!

Sau đó!

Chỉ thấy lệnh bài cổ đồng tỏa ra ánh sáng chói lòa!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng chấn động khủng khiếp vang vọng khắp trụ sở Phong gia, một chiếc chuông vàng khổng lồ xuất hiện phía trên!

Ầm ầm...!

Chuông vàng lập tức bao phủ toàn bộ trụ sở Phong gia, đây chính là đại trận hộ tộc tổ truyền của Phong gia!

Lúc này!

Đệ tử Phong gia nhìn Kim Chung đột nhiên xuất hiện, đều đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, nội tâm phần nào an định hơn!

“Rất cuộc đại trận hộ tộc cũng được khai mở, đây chính là trận pháp mà Phong gia ta đã dày công tạo dựng từ thời viễn cổ.”

“Phải đấy, từ thời viễn cổ đến tận bây giờ, đại trận Phong gia ta chưa từng bị công phá, còn lo lắng gì nữa?”

Đông đảo đệ tử Phong gia đều lộ ra vẻ kinh hãi, bọn họ dành trọn niềm tin vào đại trận hộ tộc của gia tộc mình!

Vù! Vù! Vù...!

Vô số ý niệm phân thân của cường giả nhanh chóng giáng lâm xuống phía trên Phong gia, chính là đông đảo cường giả nghe tin đã đến xem náo nhiệt!

“Ghe gớm thật, Phong gia vậy mà lại mở ra đại trận hộ tộc, nghe đồn thời viễn cổ bốn vị bán bộ Đại Đế liên thủ không thể công phá nổi.”

“Ta nói sao lại có cảm giác quên mất điều gì, thì ra là quên mất Kim Chung Bất Hoại Trận của Phong gia!”

“Có đại trận này, Phong gia gần như đã đứng ở thế bất bại, xem ra lần này Ma Giáo lại phải ra về tay trắng rồi.”

Từng vị Đế Giả nhìn Kim Chung đại trận bảo vệ Phong gia, đều lộ ra vẻ mặt chấn động.

Không phải bọn họ đang trí!

Mà là vì Kim Chung đại trận của Phong gia này, từ sau thời viễn cổ chưa từng được sử dụng, nên bọn họ mới quên mất!

Giờ phút này nhìn thấy Kim Chung đại trận hiện ra!

Khiến bọn họ nhớ lại vinh quang thời viễn cổ của đại trận này, đồng thời không còn mấy phần tin tưởng vào Ma Giáo nữa!

Phía trên quảng trường!

Đại tộc lão đứng thẳng giữa không trung!

Khác với vẻ an tâm của đệ tử Phong gia, cùng với sự khiếp sợ của các vị Đế Giả đang quan sát, trong mắt lão tràn đầy lo lắng!

Bởi vì chỉ có lão mới biết rõ!

Nguyên nhân khiến đại trậh hộ tộc này không được sử dụng sau thời Viểh Cổ, không chỉ bởi vì Phong gia không còn kẻ thù!

Chương 1021: Giáng lâm Phong gia

Mà còn bởi vì trong đại chiến thời viễn cổ, đại trận này đã bị tổn hao nghiêm trọng, hơn nữa cần phải dựa vào việc hấp thu đạo lực mới có thể duy trì!

Với cường độ đạo lực của Trung Vực hiện tại!

E là cùng lắm cũng chỉ có thể chèo chống được công kích của bán bộ Đại Đế cảnh bình thường, mà Chu Vô Dịch của Ma Giáo, hẳn có phải là bán bộ Đại Đế bình thường sao?

Rõ ràng là không phải!

Nghĩ đến đây!

Ánh mắt Đại tộc lão nhìn xuống đông đảo đệ tử Phong gia phía dưới, quát lớn:

“Hôm nay: Ma Giáo mưu toan hủy diệt Phong gia ta, độc bá Thiên Võ đại thế giới, các ngươi có sợ không!”

“Không sợ!”

“Không sợ!”

“Không sợ!”

Vô số đệ tử Phong gia ngửa mặt lên trời gầm thét.

Mặc dù trong lòng tất cả đều đã sợ hãi tội đồ nhưng là đệ tử Phong gia, há có thể dễ thua kém về khí thế!

Cùng lúc đó!

Bọn họ còn được hộ tộc đại trận che chở, sợ gì chứ!

“Ôi!”

Đại tộc lão nhìn ra tâm tư của đám đệ tử Phong gia phía dưới, đang lúc không biết nên nói gì để khích lệ thì!

Ông...!

Trong lòng hấn bỗng chấn động!

Đại tộc lão lập tức mừng rỡ, vội vàng lấy ra một khối lệnh bài truyền âm từ trong ngực, một đạo âm thanh uy nghiêm truyền vào tai hắn:

“Bồn đề bên này sắp xong rồi, các người cố thủ thêm một canh giờ nữa là được!”

Hô!

Đại tộc lão vội vàng quát đám đệ tử phía dưới một lần nữa:

“Tộc trưởng sắp đại thành thần công, lập tức xuất quan, chúng ta chỉ cần ngăn cản đại quân Ma Giáo thêm một canh giờ nữa là được.”

“Chờ tộc trưởng xuất quan, lũ địch tất sẽ tan thành mây khói, Phong gia ta vẫn là đệ nhất gia tộc Thiên Võ.”

Tộc trưởng sắp xuất quan rồi!

Vô số đệ tử Phong gia nghe vậy, lập tức không còn lo lắng nữa, trên mặt đều là vẻ kinh hỉ.

Bởi vì bọn họ tuyệt đối tin tưởng vào tộc trưởng!

Nếu không!

Năm đó Phong Đế trực tiếp đình chỉ kế hoạch hồi sinh Phong gia viễn tổ cũng sẽ không có bất kỳ tộc nhân nào phản đối!

(Phong gia viễn tổ: Lũ bất hiếu!)

Trong lúc đám đệ tử Phong gia đang phấn chấn, từ đằng xa bỗng truyền đến ma điểm vô tận cùng sát khí ngập trời!

Chỉ thấy một mảng mây đen không lồ đến mức cực hạn đang lao về phía Phong gia, che khuất cả bầu trời!

“Đại quân Ma Giáo đến rồi, quả nhiên khí thế thật khủng khiếp, ngàn vạn ma binh so với ức vạn Thiên Hoang quân còn đáng sợ hơn.”

“Bản tôn ta đường đường là một phương tiểu bá, không ngờ đối với Ma Giáo mà nói cũng chỉ là một tên trăm phu trưởng.”

“Ài, tài nguyên của đám đệ tử Ma Giáo đúng là phong phú, nghe nói ngay cả Đế đan cũng là vật thường dùng, ta đây còn chưa được ném thử Đế đan bao giờ.”

Vài vị cường giả đứng xem xung quanh nhìn về phía đại quân Ma Giáo, kinh ngạc bàn tán.

Cùng lúc đó!

Vô số đệ tử Phong gia nhìn thấy đại quân Ma Giáo đang lao đến, ánh mắt nghiêm nghị, nội tâm không khỏi rung động!

Tuy ngoài miệng nói không sợ nhưng khi thật sự chứng kiến, bọn họ vẫn không khỏi cảm thấy sợ hãi!

Trên bầu trời!

Đại tộc lão nhìn đại quân Ma Giáo đang lao đến, thân thể dưới lớp áo bào không khỏi run lên.

“Thực lực của đại quân Ma Giáo sao lại tăng tiến nhanh như vậy, Ma Vực giáng lâm cũng mới chưa được mười năm...”

“Thực lực vậy mà tăng lên gấp mười lần, đây là muốn tạo phản hay sao, ông trời không quản nổi nữa rồi sao?”

“Gào!”, Đại tộc lão gầm lên trong lòng.

Cao tăng Ma Giáo đều là nhân vật kiệt xuất trên Thiên Kiêu Bảng, thực lực tăng tiến nhanh, hẳn cũng đành nhận!

Nhưng thực lực của ức vạn đệ tử Ma Giáo sao lại có thể tăng tiến nhanh chóng đến vậy, chẳng lẽ bọn chúng đều là yêu nghiệt hay sao?

(Đệ tử Ma Giáo: Không có cách nào, chúng ta nạp thẻ rồi, cứ chọc tức như vậy đây!

Ầm!!!

Theo một tiếng chấn động kinh thiên động địa, đại quân Ma Giáo dừng lại ngay phía trên Phong gia!

Ma diễm cuộn cuộn, huyết sát tràn ngập thiên địa, khiến cường giả đang vây xem vội vàng lùi về phía sau vạn dặm!

Đồng thời!

Kim chung bao phủ Phong gia phía dưới cũng phát ra từng hồi chuông vang như sấm rền, vang vọng khắp đất trời khi bị ma diễm va chạm!

Vút!

Đại tộc lão Phong gia lắc mình bay đến trước phi liên, nhìn Chu Khung đang ngồi trên long y, trong lòng không khỏi run lên.

Chẳng biết tại sao!

Hắn bỗng phát hiện khi đối mặt với Chu Khung, bản thân hoàn toàn không thể dâng lên chút chiến ý nào, thậm chí còn dâng lên một nỗi sợ hãi tột cùng!

Tựa như nội tâm đang gào thét, bảo hắn đừng trêu chọc đối phương, người căn bản không thể trêu chọc nổi, chỉ bằng đầu hàng cho xong!

Hít!

Đại tộc lão hít sâu một hơi, trầm giọng nói:

“Chu... Giáo chủ, không biết vì sao lại dẫn đại quân đến Phong gia ta, chẳng lẽ thật sự muốn khiêu chiến hai nhà sao?”

“Phong gia ta trước đây nhắm vào Ma Vực, đều là vì thiên hạ thương sinh, hiện tại Phong gia đã bằng lòng thừa nhận địa vị Ma Giáo.”

Chương 1022: Đại chiến bắt đầu 1

“Chỉ cần Chu giáo chủ bằng lòng lui binh, bốn tộc lão cam đoan sau này Phong gia bằng lòng cùng Ma Giáo đồng trị Thiên Võ Đại Thế Giới.”

Dứt lời!

Ánh mắt Đại tộc lão nhìn chằm chằm Chu Khung.

Hắn đã tính toán rõ ràng!

Nếu tộc trưởng nhà hắn chỉ còn một canh giờ nữa là xuất quan, vậy hắn chỉ cần câu giờ thêm một canh giờ là được!

Hoàn toàn không cần thiết phải khai chiến với Ma Giáo vào lúc này, còn việc đồng ý chia thiên hạ với Ma Giáo, chẳng qua chỉ là lời nói dối gạt người!

Chỉ cần Phong Đế xuất quan, Phong gia hắn vẫn là bá chủ Trung Vực, đến lúc đó, chính là lúc Ma Giáo bị diệt!

Nghĩ đến đây!

Trên mặt Đại tộc lão nở một nụ cười, hắn cho rằng sở dĩ mình sợ hãi Chu Vô Định chính là do tâm ma sinh ra!

Bởi vậy!

Hắn tin rằng chỉ cần Phong gia hủy diệt Ma Giáo, Chu Vô Định chết đi, tâm ma quấy nhiễu hắn cũng sẽ theo đó mà biến mất!

Lúc này!

Chu Khung ngồi trên phi liễn nhìn Đại trưởng lão Phong gia đang nói chuyện phía đối diện, khóe miệng nở nụ cười tà.

Tránh cho hai nhà đại chiến!

Cùng nhau phân chia thế giới Thiên Võ!

“Phân chia thiên hạ với bốn tọa, Phong gia người xứng sao?” Giọng nói lạnh lùng của Chu Khung vang vọng khắp đất trời.

Trong chớp mắt, đông đảo sinh linh trong phạm vi ức vạn dặm nghe thấy đều sững sờ, thật lợi hại, đây là đang ung dung trang bức sao!

Quả không hổ danh là: Cái gai trong mắt Thiên Võ Bỉ Giới! (Y?? Y)

“Người...!”

Đại trưởng lão định giơ tay lên nói gì đó với Chu Khung nhưng trong lòng lại không dám, chỉ có thể câm nín.

“Hừ! Muốn kéo dài thời gian, người cho rằng có tác dụng sao!”

Chu Khung hừ lạnh một tiếng, sau đó chậm rãi đưa ra một bàn tay.

Khu vực Ma Thể hóa!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một bàn tay khổng lồ che khuất cả vầng dương, bên trên được bao phủ bởi lớp giáp dày đặc, quỷ văn chằng chịt, vô cùng đáng sợ.

“Không ổn!”

Đại trưởng lão nhìn bàn tay khổng lồ trên bầu trời đang lao xuống với tốc độ cực nhanh, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Hắn biết kế hoạch kéo dài thời gian đã bất khả thi, chỉ có thể cầu nguyện cái chuông vàng này có thể chèo chống được một canh giờ!

Mặc dù!

Hắn biết khả năng này là vô cùng mong manh!

Dưới sự chú ý của tất cả cường giả, bàn tay khổng lồ Thương Khung trực tiếp đánh lên chiếc chuông vàng của Phong Hộ tộc đại trận!

Đùng! Đùng! Đùng!

Tiếng chấn động kinh khủng vang vọng khắp đất trời, dư chấn vô tận nhanh chóng lan ra, từng khe nứt không gian màu đen nhanh chóng xuất hiện!

Ngay cả những cường giả đang quan sát từ khoảng cách hàng triệu dặm bên ngoài cũng đều biến sắc, vội vàng lùi về phía sau!

“Mẹ kiếp, quan chiến từ khoảng cách xa như vậy mà cũng gặp nguy hiểm, thực lực của Chu Vô Định có phải hơi biến thái rồi không?”

“Kim chung hộ tộc của Phong gia kia cũng thật cứng rắn, nếu không cũng sẽ không tạo ra dư chấn mạnh mẽ như vậy.”

Một đám cường giả mãi đến khi rút lui khỏi phạm vi dư chấn mới dám dừng lại, sau đó vội vàng nhìn xuống phía dưới!

Tất cả bọn họ đều muốn xem rốt cuộc là bàn tay khổng lồ của Chu Vô Định lợi hại hơn, hay là Kim Chung hộ tộc của Phong gia kia cứng rắn hơn!

Chỉ thấy...

Mặc dù chuông vàng phía dưới không bị vỡ vụn nhưng trên bề mặt lại xuất hiện vô số vết nứt nhỏ li ti, vô cùng đáng sợ.

Còn bàn tay khổng lồ trên bầu trời vẫn chưa biến mất, vẫn lơ lửng trên không trung, tỏa ra khí tức mạnh mẽ!

Hít...!

Vô số cường giả đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh!

“Thật lợi hại, Chu Vô Địch này hơi quá đáng rồi, chỉ một chiêu đã đánh Kim Chung hộ tộc của Phong gia thành ra như vậy.”

Một vị Đế Giả hung hăng giật mạnh bộ râu của mình.

Phải biết rằng!

Truyền thuyết về Kim Chung hộ tộc của Phong gia nhiều vô số kể, thậm chí còn được đồn đại rằng ngay cả Đại Đế muốn phá vỡ nó cũng phải tốn một phen công phu!

Nhưng bây giờ!

Chu Vô Địch chỉ tùy ý một chiêu, vậy mà đã đánh cho kim chung nứt toác!

Chỉ có thể nói: Thật đáng sợ!

Bên kia!

Trên quảng trường Phong gia!

Vô số đệ tử Phong gia nhìn kim chung vỡ ra trên đỉnh đầu, cùng với bàn tay lớn màu đen trên bầu trời kia, trong lòng lập tức lạnh lẽo!

“Xong rồi, xong rồi, Chu Vô Địch này quá mức đáng sợ, Kim Chung hộ tộc của chúng ta căn bản không thể nào đỡ nổi.”

“Mau nhìn ngàn vạn ma binh uy mãnh kia kia, Phong gia chúng ta sắp gặp nạn rồi, tiểu thiếp ta vừa cướp được còn chưa hưởng dụng a!”

Trong lòng từng đệ tử Phong gia gào thét điên cuồng.

Đáng tiếc!

Thương Khung Đại Thủ căn bản không cho bọn chúng thời gian suy nghĩ, lại lần nữa vỗ xuống!

Ầm...

Ầm ầm...

Vền vền chỉ trong ba hơi thở!

Khi Thương Khung Đại Thủ lần thứ ba vỗ xuống, Kim Chung rốt cuộc không chịu đựng được nữa, trực tiếp nổ tung!

Rầm!

Chương 1023: Đại chiến bắt đầu 2

Một tiếng nổ vang vọng!

Vô số dư chấn nhanh chóng khuếch tán, Phong gia Đại trưởng lão phía dưới vội vàng dựng lên kết giới phòng ngự, bảo vệ cho đông đảo đệ tử Phong gia!

Bên kia!

Chu Khung ma diễm cuộn cuộn, bao phủ toàn bộ đại quân Ma Giáo, tất cả dư chấn đều bị cản lại bên ngoài!

Ước chừng năm hơi thở sau!

dư chấn giữa thiên địa mới dần dần ổn định lại!

Phốc...

Phong gia Đại trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch nhìn Chu Khung trên bầu trời, trong lòng dâng lên một tia tuyệt vọng!

Ngay cả đại trận hộ tộc không chèo chống nổi một nén nhang, bọn họ thật sự có thể ngăn cản đại quân Ma Giáo một canh giờ sao?

Đây là một ẩn số sao?

(Đệ tử Ma Giáo: Không cần phải nghi ngờ, các người không thể nào ngăn cản được đâu!)

Trên phi liên!

Chu Khung ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long, nhìn kim chung đã vỡ vụn, không hề lộ ra vẻ ngoài ý muốn!

Tu vi của hắn lúc này chính là Đế Giả lục trọng thiên đỉnh phong, chiến lực đã tăng vọt đến một cảnh giới khác.

Hắn tự tin!

Cho dù là Đại Đế bình thường, không thể nào là đối thủ của hắn!

“Xem ra kế hoạch của người đứng là đã đến lúc quan trọng, ngay cả đại trận hộ tộc bị phá không chịu xuất hiện.”

Ánh mắt Chu Khung lướt qua Phong gia một chút, hiện lên một tia lạnh lẽo, lẩm bầm nói.

Hắn có thể cảm nhận được một luồng khí tức cường đại ẩn nấp trong Phong gia nhưng lại không cách nào phát hiện ra vị trí cụ thể của đối phương!

Chắc hẳn là ẩn nấp trong không gian khe nứt, hơn nữa còn sử dụng thủ đoạn đặc biệt, che giấu cả không gian khe nứt!

Rõ ràng!

Phong Đế bề quan thật sự là một đại kế, bằng không cũng sẽ không đến tình cảnh này mà vẫn chưa xuất hiện!

Sau đó!

Chỉ thấy Chu Khung phát tay!

Liên Sinh lập tức hội ý, liền bay vút lên trời, quát lớn:

“Ma binh nghe lệnh, mục tiêu: Phong gia, báo thù cho Ma Vực, giết!”

Nói đoạn, thân hình hắn nhanh chóng lao về phía Phong gia, đông đảo cao tầng Phong gia theo sau đuổi theo!

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Triệu triệu ma binh gào thét xông về phía Phong gia, trong mắt tràn đầy cừu hận, bọn chúng đã chờ ngày này từ rất lâu!

Bọn chúng muốn báo thù cho đồng bào Ma Giáo, diệt trừ Phong gia, kẻ gây ra tội ác tày trời này, để Ma Giáo bước lên đỉnh cao Thiên Võ!

Phía sau!

Hoang Đế và Trấn Bắc Vương nhìn nhau, sau đó dẫn theo ức vạn Thiên Hoang quân xông vào Phong gia!

“Người dám!”

Đại trưởng lão Phong gia thấy đại quân Ma Giáo lao ra, lập tức nổi trận lôi đình, giáng một chương muốn diệt đám người Liên Sinh!

“Làm càn!”

“Đại nhân Ma Giáo há là thứ người có thể động vào!”

Một tiếng quát lạnh vang lên.

Ngay sau đó, một đạo quyền quang phá trời chặn đứng công kích của Đại trưởng lão, đồng thời một quyền đánh bay lão ta ra ngoài trăm dặm.

Phụt...

Đại trưởng lão bị đánh lui trăm dặm, phun ra một ngụm máu tươi, nhìn bóng người long bào phía trước gầm lên:

“Hoang Đế, người dám ra tay với lão phu, chẳng lẽ không sợ Phong Đế xuất quan diệt Đại Hoang Tiên Đình của người sao?”

Phong Đế?

Nghe Đại trưởng lão gầm lên, Hoang Đế nhú mày, sau đó nhìn Chu Khung đang ngồi trên Ma Long bảo tọa, lạnh lùng nói:

“Phong Đế e là sống không được đến ngày mai, Phong gia hôm nay tất diệt!”

Hắn đã suy tính rất kỹ!

Hiện giờ Đại Hoang Tiên Đình đã đầu phục Ma Giáo, lại còn dẫn theo ức vạn đại quân cùng nhau đánh Phong gia!

Dù bây giờ hắn dừng tay, thù hận với Phong gia cũng đã kết, hơn nữa còn đắc tội với Ma Giáo!

Hành động ngu xuẩn như vậy, đương nhiên hắn sẽ không làm!

Sự đã đến nước này!

Hắn nhất định phải giúp Ma Giáo tiêu diệt Phong gia, chỉ có vậy Đại Hoang Tiên Đình mới có thể vượt qua kiếp nạn này!

“Đại Hoang Thăng Long Quyền, chết đi!”

Hoang Đế quát lớn một tiếng, lao thẳng về phía Đại trưởng lão Phong gia!

Sau đó!

Tiếng gầm giận dữ của Đại trưởng lão vang vọng khắp chiến trường!

Phía trên thiên khung!

Hoang Đế và nhị trưởng lão Phong gia điên cuồng đối chưởng!

Ầm! Ầm! Ầm...!

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp cửu thiên!

Nhị trưởng lão vốn đã không phải đối thủ của Hoang Đế, lại thêm vừa rồi bị đại thủ Kinh Thiên của Chu Khung trấn thương!

Càng không phải là đối thủ của Hoang Đế, hoàn toàn bị Hoang Đế áp chế, bại vong chỉ trong khoảnh khắc!

Nếu nói nhị trưởng lão Phong gia còn có thể miễn cưỡng chèo chống một lúc, vậy đám đệ tử Phong gia đang chiến đấu phía dưới hoàn toàn không có sức phản kháng!

Ngàn vạn ma binh, ức vạn hoang quân, loại tổ hợp này quá mức cường đại, đâu phải đám đệ tử Phong gia quen sống an nhàn, kiêu ngạo ương ngạnh có thể so sánh!

“Ma Giáo yêu nghiệt, có bản lĩnh thì cùng gia gia đây đơn đấu, các người lấy mười đánh một, còn ra mặt anh hùng hảo hán gì nữa!”

“Má nó, đừng có mẹ gì mà chỉ có một mình ta bị đánh, các người có thể đổi người khác đánh hay không, coi như Đặc Tử ta van xin các người. (?????????????)”

Chương 1024: Phong Đế hiện thân

“Các vị gia gia Ma Giáo, ta sai rồi, trận chiến ở Ma Vực năm đó ta chỉ giết một tên ma binh, vì thế ta bằng lòng dâng lên tám trăm tiểu thiếp.”

Từng tiếng gầm thét, cầu xin tha thứ không ngừng vang vọng khắp đất trời.

Ban đầu, đệ tử Phong gia dưới sự dẫn dắt của Phong Thiên Vệ, còn có thể phản kháng đôi chút nhưng theo cục diện chiến đấu càng thêm kịch liệt!

Phong Thiên Vệ đã tử trận hơn phân nửa, không có y dẫn đầu, những đệ tử Phong gia khác hoàn toàn trở thành rắn mất đầu!

Chưa đầy một nén hương!

Đã hoàn toàn mất đi khả năng chống cự!

“Chạy mau, chúng ta căn bản không thể chèo chống nổi một canh giờ, chờ tộc trưởng xuất quan, tất cả chúng ta chỉ có nước chết trận thôi!”

Một tên đệ tử Phong gia ngửa mặt lên trời gào thét, lập tức không chút do dự, điên cuồng chạy trốn về phương xa!

Tiếng gầm của hắn như châm ngòi cho phản ứng dây chuyền, đông đảo đệ tử Phong gia nhao nhao làm theo!

Đó chính là: Chạy trốn!

Vút! Vút! Vút...!

Vô số đệ tử Phong gia chỉ trong nháy mắt xé rách hư không, điên cuồng chạy trốn tứ tán, không còn chút khí phách nào!

Khiến cho đám đệ tử Ma Giáo đều ngơ ngác!

“Hay cho đám đệ tử Phong gia của Thiên Võ đệ nhất gia tộc, vậy mà chạy còn nhanh hơn cả thổ tinh.”

Ma Hồ Vương vai vác cự phủ, nhìn đám đệ tử Phong gia điên cuồng chạy trốn, vỗ vỗ đầu, vẻ mặt ngơ ngác!

Hắn cảm thấy mình còn chưa kịp chém giết gì, đám người kia đã chạy sạch sẽ, còn đánh đám gì nữa!

“Xem ra đám đệ tử Phong gia này sống an nhàn sung sướng quá lâu, đã hoàn toàn đánh mất huyết tính, chỉ biết ăn chơi sa đọa!”

“Loại gia tộc như thế này mà cũng xưng là Thiên Võ đệ nhất gia tộc, quả thật là hữu danh vô thực, chỉ là hư danh mà thôi!”

Trần Thu một thân bạch y, tay cầm quạt xếp, ánh mắt lóe lên tia lạnh lẽo.

“Bày Thập Nhị Thần Ma Trận!”

Trần Thu lạnh giọng quát.

Lập tức, mười hai Ma Vương cùng nhau phóng lên trời, ma khí cuộn cuộn tản ra, nhanh chóng phong tỏa phương viên trăm vạn dặm của Phong gia!

Một số đệ tử Phong gia muốn chạy trốn lập tức trợn tròn mắt, bởi vì với thực lực của bọn họ căn bản không thể phá vỡ đạo phong tỏa này!

“Theo bốn vương giết! Báo thù cho đệ tử Ma Giáo!”,

Ma Hồ Vương cầm búa lớn trong tay hét lớn, tiếp tục xông ra ngoài, đệ tử Ma Giáo khác ở phía sau nhanh chóng đuổi theo!

Về phần Thiên Hoang quân!

Bọn họ vẫn luôn đi theo phía sau đại quân Ma Giáo nhặt nhanh chút lợi, cơ bản chỉ có thể giết một số kẻ địch bị đệ tử Ma Giáo bỏ sót!

“Xong rồi, chiến trường này biến hóa nhanh quá, lúc này mới chưa đến một nén hương, Phong gia sắp bị hủy diệt rồi.”

“Phong Đế sao còn chưa xuất hiện, chẳng lẽ hẳn không ở Phong gia hay sao? Nếu không ra thì thật sự muộn mất.”

“Nhìn tình hình trước mắt, chúng ta đột nhiên tuyên bố bế tử quan là chính xác, nếu như cùng Phong gia đánh lúu, vậy bây giờ...”,

Một vị Đế Giả vẻ mặt may mắn nói.

Các Đế Giả khác cũng đều lộ ra biểu tình tương tự, ban đầu bọn họ vẫn có phần do dự, dù sao làm như thế là có phần đắc tội Phong gia!

Thế nhưng!

Hiện tại xem ra, quyết định lúc trước quả là vô cùng sáng suốt, có thể nói là đã cứu bọn họ một mạng!

“Mau nhìn kia!”,

Một cường giả chỉ tay lên bầu trời quát.

Các cường giả khác nôn nót đưa mắt nhìn theo!

Chỉ thấy phía trên bầu trời!

Vù...!

Một trận chấn động không gian xuất hiện!

Ngay sau đó, một thông đạo không gian thật lớn hiện ra, tựa như kết nối đến một không gian bí ẩn nào đó!

Đồng thời, một cỗ khí thể uy áp vũ trụ từ bên trong tản mát ra, một tiếng hét lớn kinh thiên truyền ra:

“Ngươi dám!”,

Uy áp lập tức bao phủ lấy trụ sở Phong gia, khiến cho ma binh, Thiên Hoang quân đang chiến đấu đều phải dừng lại!

Uy áp kinh khủng không ngừng tăng mạnh, phảng phất như muốn chỉ trong nháy mắt trấn áp toàn bộ ma binh, Thiên Hoang quân!

“Làm càn!”,

Giọng nói bá đạo của Chu Khung vang vọng giữa thiên địa.

Ma khí kinh thiên chỉ trong nháy mắt đánh tan uy áp trên người ma binh, đồng thời trực tiếp đánh về phía thông đạo không gian trên bầu trời!

Ầm! Ầm! Ầm!

Chấn động kinh khủng vang vọng khắp thiên địa!

Thông đạo vừa mới ổn định bị ma khí oanh kích liên tục rung lắc, từng đạo vết nứt không gian xuất hiện!

Ầm!

Một bóng người khôi ngô mặc đế bào từ trong thông đạo vọt ra, ánh mắt phần nộ nhìn về phía Chu Khung!

Chính là: Phong Đế!

Vừa rồi hắn vốn định ra oai phủ, nào ngờ lại đánh giá thấp thực lực của Chu Khung!

Nếu không phải vừa rồi hắn ra nhanh, e rằng đã bị lỗ đen không gian thôn phệ, dẫu việc này chẳng hề gì với hắn!

Nhưng muốn thoát ra!

E cũng phải tốn chút thời gian, công sức!

“Đây chẳng phải Thiên Võ Đại Đế sao!”

“Sao Thiên Võ Đại Đế lại ở Phong gia chứ, việc này... thật khó tin! Chẳng lẽ bản đế hoa mắt?”

Chương 1025: Quay về lòng đất 1

Một vị Đế Giả nhìn thân hình khôi ngô đột ngột xuất hiện, kinh hãi thốt lên, cả người run rẩy!

Như thể gặp phải nhân vật không nên xuất hiện!

Các vị Đế Giả khác, cùng với những Thiên Tôn lão thành không khác biệt, bởi vì bọn họ đều nhận ra thân phận bóng hình kia!

Chính là kẻ mạnh nhất Thiên Võ đại thế giới: Thiên Võ Đại Đế!

Bên kia!

Đại tộc lão đang giao đấu với Hoang Đế, ngoảnh đầu nhìn thoáng qua thân hình khôi ngô, trong mắt lóe lên tia mừng rỡ, quát lớn:

“Tộc trưởng, cuối cùng người cũng thành công!”

Không sai!

Giờ đây thân thể Thiên Võ Đại Đế đã bị Phong Đế chiếm đoạt, đây chính là kế hoạch trăm vạn năm của Phong gia bọn họ!

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn thân hình khôi ngô, hai con ngươi ngưng tụ, hẳn có thể cảm nhận được năng lượng kinh khủng trong người đối phương.

Kết hợp với tiếng quát của Đại tộc lão, chỉ trong nháy mắt đã hiểu ra, cùng suy đoán trong đầu hợp lại!

Rõ ràng!

Thân thể trước mặt hắn là của Thiên Võ Đại Đế nhưng đã bị Phong Đế dùng cách nào đó chiếm đoạt!

Nhưng mà!

Hắn có thể cảm nhận được!

Phong Đế vẫn chưa hoàn toàn khống chế thân thể Thiên Võ Đại Đế, rất có thể vì sự xuất hiện đột ngột của hắn đã phá hỏng kế hoạch của y!

Cũng có thể là Thiên Võ Đại Đế vẫn còn ý chí, khiến kế hoạch của Phong Đế không được thuận lợi!

Sau đó!

Chu Khung nhìn thân hình khôi ngô, lạnh lùng nói:

“Bồn tọa nên gọi người là Thiên Võ Đại Đế, hay là Phong Đế đây?”

“Bản đế, chính là Phong Thiên Đế!”

Phong Đế nhìn Chu Khung hừ lạnh một tiếng, không vội ra tay, bởi vì hiện tại độ dung hợp của hắn với cỗ thân thể này còn chưa viên mãn!

Mỗi lần trì hoãn một hơi thở!

Chiến lực của hắn lại gia tăng thêm một chút!

Đương nhiên!

Chủ yếu nhất là hắn cảm thấy Chu Khung đối diện mang đến cho hắn một loại cảm giác vô cùng nguy hiểm, phảng phất như bản thân hắn căn bản không phải đối thủ.

“Điều này sao có thể, hiện tại bốn đế đang không chế thân thể của Thiên Võ Đại Đế, càng có thể mượn dùng lực lượng của Thiên Võ Đại Thế Giới.”

“Tuy không mạnh mẽ như Thiên Võ Đại Đế năm đó lúc toàn thịnh nhưng cũng hoàn toàn vượt qua chiến lực của một tên bán bộ Đại Đế!”

Phong Đế trầm nghĩ.

Lúc này!

Cường giả đang vây xem từ xa bỗng chốc hít sâu một hơi, gương mặt lộ vẻ kinh hãi nhìn thân hình khôi ngô kia.

Dù sao bọn họ đều là cường giả đứng đầu Thiên Võ đại lục, đương nhiên không phải kẻ ngu dốt, tất cả đều có thể hiểu được ý tứ trong lời nói của Chu Khung!

Kết hợp với câu trả lời vừa rồi của Phong Đế, sự thật đã rõ ràng: Thiên Võ Đại Đế hiện tại đã bị Phong Đế đoạt xá!

“Hít... Ta nói sao từ thời Thượng Cổ, Thiên Võ Đại Đế bỗng nhiên biến mất không một dấu vết, thì ra là bị Phong gia không chế.”

“Tên Phong Đế này thật sự quá điên cuồng, ngay cả Thiên Võ Đại Đế mà hắn cũng dám đoạt xá, còn có chuyện gì mà hắn không dám làm!”

Từng vị Đế Giả đều kinh ngạc đến ngây người.

Bọn họ hoàn toàn không thể chấp nhận sự thật này, đây chính là đoạt xá Đại Đế a, Phong Đế hắn làm sao có gan làm vậy?

Hơn nữa!

Phong Đế đoạt xá Thiên Võ Đại Đế, vậy chẳng phải hắn đã có được thực lực Đại Đế Cảnh, vậy chẳng phải Ma Giáo sẽ bị

diệt vong sao!

Những kẻ như bọn họ, những kẻ không nể mặt mũi Phong gia, e rằng dù không chết cũng khó giữ được toàn thân!

Trên không trung!

Phong Đế nhìn Chu Khung, hai mắt lóe lên một tia suy tư, nói:

“Ma Giáo Giáo Chủ Chu Vô Địch, không ngờ người lại phát triển nhanh như vậy, còn dám tấn công đến tận đại bản doanh của Phong gia ta!”

“Thật sự là tự tìm đường chết, hiện tại bọn đế đã có được thực lực Đại Đế, hôm nay chính là ngày diệt vong của Ma Giáo người!”

“Nhưng bọn đế nể tình người cũng là một đời kiêu hùng, sẽ để người chết được minh bạch, nói cho người biết về chuyện đoạt xá của bọn đế!”

Dứt lời!

Phong Đế làm ra vẻ ta đây sẽ cho người chết được minh bạch!

“Người vẫn nên xuống suối vàng nói chuyện với Diêm Vương đi!”

Ánh mắt Chu Khung lạnh lẽo, không nói nhảm, trực tiếp tung một quyền, sau đó lại đánh ra một chưởng!

Khu vực Ma Thể hóa!

Thiên Phật Lôi Quyền!

Thương Khung Sinh Tử Thủ!

Chỉ thấy một đạo huyết sắc quang trụ khổng lồ lao thẳng về phía Phong Đế, chỗ đi qua trời long đất lở, vạn đạo kêu gào thảm thiết!

“Khôn!”

Phong Đế nhìn lồi đình màu máu khủng khiếp đánh tới, sắc mặt lập tức biến đổi, âm thầm mắng một câu!

Hắn vừa định dùng chuyện đoạt xá Thiên Võ Đại Đế để kéo dài thời gian, nào ngờ Chu Khung lại hoàn toàn không có hứng thú!

Con bà nó!

Chuyện đoạt xá Đại Đế là chuyện xưa nay chưa từng có, vậy mà người không muốn nghe, sao không chịu ra bài theo quy tắc, có bệnh à!

Không dám do dự!

Phong Đế vội vàng tung ra một quyền!

Chương 1026: Quay về lòng đất 2

Nhất thời!

Một đạo quyền quang thông thiên triệt địa hiện ra, vô tận đạo lực trong thiên địa bắt đầu điên cuồng hội tụ về phía quyền quang!

Chưa tới một phần ngàn hơi thở!

Uy lực của quyền quang đã tăng lên gấp bội, sau đó nhanh chóng đánh về phía lôi đình màu máu!

Rầm! Rầm! Rầm!

Va chạm kinh khủng vang vọng đất trời, quyền quang, lôi quang tràn ngập bầu trời, hắc động, vết nứt không ngừng xuất hiện!

Rầm!

Chỉ thấy Phong Đế bị đẩy lùi về sau nửa bước!

Nhưng sâu trong mắt hắn lại lộ ra một tia kinh hãi, bởi vì quyền quang của hắn tuy tiêu tán nhưng lôi đình màu máu cũng bị ngăn cản!

“Ha ha, bọn đế đã nói Chu Vô Dịch không thể mạnh như vậy, lúc này mới nắm giữ năm phần thân thể của Đại Đế mà đã có thể đỡ được một kích của bọn đế.”

“Chẳng phải là nói: Khi bọn đế hoàn toàn nắm giữ thân thể này, có thể dễ dàng trấn sát... Mẹ nó...”

Khóe miệng Phong Đế vừa hiện ra một nụ cười, lại đột nhiên khựng lại, bởi vì hắn nhìn thấy Kinh Thiên Đại Thủ đánh tới!

Mẹ nó! Vậy mà lại đánh liên hoàn!

Phong Đế tức giận quát lên, vội vàng điều động lực lượng cường đại trong cơ thể, một chương đánh ra!

Rầm!

Ầm ầm!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng, còn mạnh mẽ hơn cả chấn động vừa rồi, đại địa đều bị dư chấn oanh kích đến vỡ vụn!

Vèo!

Rầm!

Chỉ thấy thân hình Phong Đế trực tiếp bị đánh vào lòng đất, biến mất không thấy đâu nữa!

Rầm...!

Theo từng đợt chấn động!

Phong Đế bước nhanh ra khỏi lòng đất, toàn thân đầy bụi đất, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi, hai mắt gắt gao nhìn về phía Chu Khung trên bầu trời!

“Không thể nào, thực lực của người sao có thể mạnh như vậy, vậy mà đã vượt qua phạm vi nửa bước Đại Đế.”

“Điều này không hợp lẽ thường, Thiên Võ đại thế giới này ngoại trừ Thiên Võ Đại Đế, không thể có sinh linh nào đạt đến Đại Đế cảnh.”

Phong Đế không tin nói.

Phải biết rằng!

Vào thời kỳ thượng cổ!

Tu vi của hần đã đột phá đến nửa bước Đại Đế cảnh, hơn nữa còn dựa vào thiên phú cường đại mà một đường tăng vọt đến đỉnh phong!

Dù thực lực không bằng Viễn Tổ cũng chẳng chênh lệch bao nhiêu, thế nhưng hần lại phát hiện bản thân đã đến đỉnh bình!

Dù có tu luyện thế nào không thể tiến thêm bước nào!

Sau đó!

Trong lúc xem lại Viễn Tổ Bút Ký, hần mới phát hiện ra một bí mật quan trọng, đó chính là con đường tấn thăng Đại Đế!

Mỗi một vị Đại Đế đều là tồn tại sánh ngang với ý nghĩa của thế giới, chính là nhân vật có thể bình khởi bình tọa với Thiên Đạo của thế giới!

Bởi vậy một phương đại thế giới, đồng thời chỉ cho phép một vị Đại Đế tồn tại, cơ bản rất hiếm khi xuất hiện chuyện hai vị Đại Đế cùng tồn tại!

Mà Thiên Võ đại lục!

Từ khi sinh ra!

Cũng chỉ sản sinh ra một vị Đại Đế, đó chính là Thiên Võ Đại Đế!

Hơn nữa còn có một tin tức quan trọng nhất chính là, Thiên Võ Đại Đế là do ý chí Thiên Đạo sinh ra!

Nói cách khác: Thiên Võ Đại Đế chính là Thiên Đạo của Thiên Võ đại thế giới, hần nắm giữ quyền khống chế tuyệt đối ở Thiên Võ!

Sau khi biết được bí mật này!

Phong Đế bèn thừa dịp Thiên Võ Đại Đế trọng thương, vận dụng chí bảo phục sinh của Phong gia Viễn Tổ, vây khốn hắn!

Ban đầu Phong Đế muốn trực tiếp diệt trừ Thiên Võ Đại Đế, sau đó dựa vào thực lực của bản thân để tấn thăng Đại Đế cảnh!

Đáng tiếc!

Lúc bấy giờ đạo lực và pháp tắc của Thiên Võ đại thế giới đã trở nên mỏng manh, căn bản không đủ để sản sinh ra thêm một vị Đại Đế nữa!

Bởi vậy!

Phong Đế mới quyết định đoạt xá Thiên Võ Đại Đế nhưng hắn không ngờ rằng, bản thân vừa định hành động thì Chu Khung đã tìm đến!

Hơn nữa!

Hắn lại còn bị Chu Khung hai chiêu đánh cho rơi xuống lòng đất!

Thật là:

Quá vô lý, khinh người quá đáng, chết tiệt!

Nghĩ đến đây!

Ánh mắt Phong Đế trở nên lạnh lẽo, nhanh chóng phi thân lên, quát lạnh:

“Chu Vô Dịch, ngươi thật sự cho rằng một phương Đại Đế lại yếu đuối như vậy sao, hôm nay bản tọa sẽ cho ngươi mở rộng tầm mắt, được thấy thực lực chân chính của Đại Đế cảnh.”

Nói xong!

Chỉ thấy Phong Đế ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng!

Ông...!

Toàn bộ Thiên Võ đại thể giới bắt đầu rung chuyển nhẹ, vô số đạo lực cường đại từ giữa thiên địa hiện ra!

Chúng nhanh chóng tràn vào trong cơ thể Phong Đế, khiến khí thể trên người hắn bắt đầu tăng mạnh một cách điên cuồng!

Xa xa!

Vô số cường giả vây xem nhìn Phong Đế đột nhiên bộc phát, nhất thời ánh mắt ai nấy đều lóe lên một tia tinh quang!

“Mẹ nó, chẳng lẽ đây chính là mượn lực lượng Thiên Đạo của Đại Đế Cảnh sao, chẳng trách năm đó Thiên Võ Đại Đế lại mạnh mẽ như vậy.”

“Thật sự không ngờ, lão phu sinh thời còn có thể được tận mắt chứng kiến đại chiến của Đại Đế Cảnh, không uổng công đời này.”

“Đại Đế chính là tồn tại có thể so với Thiên Đạo, thần thoại về Chu Vô Định lần này e rằng sẽ bị phá vỡ.”

Chương 1027: Đánh nỗ ngoại địch, Thiên Võ thức tỉnh

Từng cường giả một đều có phần lo lắng nhìn Chu Khung!

Bọn họ đều cho rằng đối mặt với Phong Đế bộc phát, Chu Vô Địch rất có thể sẽ không phải là đối thủ của hắn, từ đó mà bại vong!

Vậy thì những cường giả đứng sai phe như bọn họ, e rằng sau này sẽ chẳng có ngày nào yên ổn, thậm chí còn có nguy hiểm ngã xuống!

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn Phong Đế đột nhiên bộc phát, hai mắt vẫn dị thường bình tĩnh, không hề để lộ ra bất kỳ vẻ ngoài ý muốn nào!

Dù sao Phong Đế này chính là nhân vật có thể đoạt xá Đại Đế Cảnh, nếu quả thật bị mình một chiêu đánh chết!

Vậy thì ngược lại mới là không bình thường!

“Chiến lực Đại Đế Cảnh sao, hôm nay bọn tọa muốn xem xem, ngươi có thể đỡ được mấy lần công kích của bọn tọa!”

Dứt lời!

Ma Thể, mở!

Theo tiếng gầm nhẹ của Chu Khung!

Cơ thể hắn nhanh chóng biến lớn, đỉnh đầu mọc ra hai cái sừng, từng đạo tia chớp màu đen như máu không ngừng lấp lóe ở giữa hai chiếc sừng.

Đồng thời, toàn thân hần hiện lên bộ giáp màu đỏ như máu, trên áo giáp xuất hiện từng đạo phù văn quý dị, một đôi mắt màu đỏ tươi tràn ngập khí thế bá đạo.

Chỉ chưa tới một phần ngàn hơi thở!

Một Ma Thần cao ngàn vạn trượng đã xuất hiện giữa thiên địa, uy áp vô tận chấn động đất trời, khiến cho cả thế giới Thiên Võ đều phải rung chuyển.

Ngay sau đó!

Ma Thần trực tiếp tung một quyền về phía Phong Đế đang tụ lực, hần nào phải loại người Chính đạo gì đâu!

Cần gì phải đợi đối thủ tụ lực xong mới ra tay, việc hần cần làm là diệt trừ đối phương trước khi đối phương còn chưa kịp phát triển đến lúc toàn thịnh!

“Mẹ kiếp!”

Phong Đế nhìn Ma Thần đánh tới phía mình.

Lập tức điên cuồng chửi rủa, mẹ kiếp, đều là cường giả đứng đầu Thiên Võ cả, ngươi còn cái thể thống gì nữa hả!

Vì kính trọng đối thủ, ngươi không phải nên để bản đế sử dụng chiến lực mạnh nhất hay sao, đột nhiên xuất thủ như thế này là có ý gì?

Đánh lén?

(Chu Khung: Ngươi bớt nói nhảm đi, bốn tọa thích bóp chết kẻ địch từ trong trứng nước.)

“Thiên Võ Đế Thân, Phá Đế Quyền! Phá cho ta!”

Phong Đế lập tức hét lớn một tiếng, thân hình nhanh chóng phình to đến ngàn vạn trượng, một quyền đánh thẳng về phía Ma Thần!

Rầm!!

Một tiếng chấn động kinh thiên vang dội thiên địa, dư âm khủng khiếp trực tiếp đánh vỡ vòm trời, tạo nên một hắc động khổng lồ!

Giữa chiến trường!

Chỉ thấy Ma Thần biến quyền thành trảo, trực tiếp tóm lấy Phong Đế!

Sau đó, dưới ánh mắt khó tin của Phong Đế, Ma Thần trở tay dùng sức, lập tức ném hắn qua vai!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời rung chuyển càn khôn, thân thể khổng lồ vạn trượng của Phong Đế đập thẳng xuống mặt đất, tạo thành một vực sâu thăm thẳm!

“Đề bôn tọa giúp người giã gân cốt!”

Ma Thần hai tay dùng sức, liên tục ném Phong Đế qua lại!

Ầm! Ầm! Ầm ầm...!

Tiếng va chạm kinh thiên động địa vang vọng khắp nơi, chấn động hư không sụp đổ, hắc động khổng lồ liên tục xuất hiện!

Lúc này Phong Đế vô cùng thâm trọng, thân thể hoàn toàn bị Ma Thần coi như bao cát, không chút sức phản kháng!

Hắn muốn chạy trốn nhưng lại không thể nào thoát khỏi!

“Hay cho một Chu Vô Dịch, lão phu lo lắng uổng công rồi, tên này mạnh đến mức khủng khiếp, Phong Đế trong tay hắn chẳng khác nào bao cát.”

“Chiến lực hiện tại của Phong Đế rõ ràng đã đạt đến Đại Đế cảnh, vậy mà vẫn không phải đối thủ của Chu Vô Dịch, chẳng phải là nói...”

Một lão già nhìn Phong Đế thâm trầm lên tiếng, lời còn chưa dứt nhưng ý tứ lại hết sức rõ ràng!

Chính là muốn nói: Chiến lực của Chu Vô Định lúc này đã hoàn toàn đạt đến Đại Đế cảnh, thậm chí còn vượt xa!

Hít...

Nghĩ đến điều này!

Tất cả cường giả đều hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn về phía Ma Thần tràn đầy kính sợ và sùng bái!

Rầm!

Phong Đế lại một lần nữa bị ném xuống mặt đất, trên vòm trời lại xuất hiện một hắc động khổng lồ!

Vù...

Bên trong hắc động xuất hiện một tia chấn động!

Sau đó, một nam tử mặc tàn bào bước ra khỏi hắc động, hai mắt tràn đầy kinh hãi:

“Không ngờ lão phu lạc trong khe nứt không gian vô số năm, cuối cùng cũng thoát ra được.”

“Thế giới này thật tàn phá nhưng cũng tốt, điều này chứng tỏ nơi đây không có cường giả Đại Đế cảnh.”

“Vừa lúc để bản đế khôi phục thực lực, chỉ cần thôn phệ tất cả sinh linh nơi đây, bản đế... Cái gì?”

Nam tử tàn bào còn chưa dứt lời, liền kinh hãi nhìn về phía chiến trường bên dưới!

Chỉ thấy một Ma Thần khổng lồ vạn trượng, đang nắm lấy một sinh linh khổng lồ khác ném thẳng về phía hắn!

Quan trọng nhất là!

Hắn phát hiện khí thế của hai sinh linh này đều đạt đến Đại Đế cảnh, cái này chẳng phải là đang giấu cợt nhau sao?

Nói rõ ràng thế giới tàn phá không có Đại Đế, một phương thế giới đồng thời chỉ có thể tồn tại một vị Đại Đế, vậy mà?

Chương 1028: Hủy diệt Thiên Võ thể giới 1

Nam tử áo bào rách điên cuồng gầm thét trong lòng, nhanh chóng xoay người muốn trở về không gian hắc động!

Hắn thà rằng lại một lần nữa mê thất trong đó, không muốn bị Phong Đế phía sau đánh trúng, bởi vì hắn không đỡ nổi!

Đáng tiếc!

Tốc độ của Ma Thần nhanh hơn hắn rất nhiều, còn chưa kịp để nam tử áo bào rách chạy vào hắc động, đã trực tiếp bị Phong Đế đánh trúng!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên!

Nam tử áo bào rách thậm chí ngay cả một câu di ngôn không kịp thốt ra, đã bị Phong Đế đánh nổ tung, chết có thể nói là vô cùng oan uổng!

(Nam tử áo bào rách: Mẹ kiếp, lão tử ra sân còn chưa được hai trang!)

Oành!

Ma Thần cuối cùng một cước đá Phong Đế lên một ngọn núi ở phía xa, khiến hắn chỉ trong nháy mắt bị khảm vào vách núi!

“Thoải mái!”

Chu Khung giải tán Ma Thể, thân hình lóe lên ngồi trên ghế Ma Long trên phi liễn, trên mặt lộ ra một tia hài lòng!

Loại “chiến đấu” sảng khoái đâm đũa tận hứng như vậy đã lâu rồi hẳn không được trải nghiệm, dù sao bao cát chịu đòn như thế này không dễ tìm!

“Hít...!”

“Chu Vô Dịch quả nhiên trâu bò, vốn dĩ còn tưởng rằng sẽ là một trận đại chiến kinh thiên động địa, không ngờ tới chỉ có như vậy, chỉ có như vậy...”

“Nghe nói từ sau khi Chu Vô Dịch quật khởi đến nay, chưa từng có kẻ địch nào có thể chèo chống được một nén hương dưới tay hắn, quả nhiên danh bất hư truyền!”

“Bản đế quyết định, sau ngày hôm nay sẽ lập tức dẫn dắt gia tộc thần phục Ma Giáo, thật hối hận vì đã không gia nhập sớm hơn!”

Vô số cường giả nhìn Phong Đế bị khảm nạm trong vách núi, cơ bản không còn khí tức, đều cảm thấy nội tâm run rẩy không thôi!

Bọn họ rất may mắn vì lúc trước mình đã không lựa chọn sai lầm, bằng không hôm nay kết cục của bọn họ rất có thể sẽ tựa như Phong Đế!

Bên kia!

Phong Đế bị khảm nạm trong vách núi cũng đã khôi phục lại trạng thái bản thể, khí tức yếu ớt, một bộ dáng sắp chết!

Bên trong thức hải của hắn!

Một đạo ý niệm cường đại nhanh chóng xuất hiện, hơn nữa nhanh chóng chiếm cứ thân thể này, nhanh chóng loại bỏ ý niệm của Phong Đế.

“Thiên... Thiên Vô Đại Đế, tại sao ngươi vẫn còn sống, chẳng phải ta đã hoàn toàn tiêu diệt ý niệm của ngươi rồi sao?”

Ý niệm của Phong Đế điên cuồng gào thét trong thức hải.

“Hừ, người thật sự cho rằng ý niệm của Đại Đế cảnh dễ dàng bị tiêu diệt như vậy sao? Huống chi bản đế là do ý chí thiên địa sinh ra.”

“Chỉ cần Thiên Đạo của thế giới này còn tồn tại, sẽ không có bất kỳ sinh linh nào có thể hoàn toàn tiêu diệt bản đế, ai không được!”

Một giọng nói uy nghiêm vang lên!

Tựa như đang nói ra Thiên Đạo chí lý, đồng thời đạo ý niệm đáng sợ này trực tiếp xua tan ý niệm đang dần vỡ vụn của Phong Đế!

“Sương mù! Các người mau nhìn xem!”

Một cường giả đưa tay chỉ vào Phong Đế bị khảm nạm trên ngọn núi, miệng lập tức há hốc, vẻ mặt đầy kinh ngạc!

Các cường giả khác cũng nhao nhao nhìn sang, tất cả đều lộ vẻ kinh hãi!

Chỉ thấy...

Phong Đế vốn bị khảm nạm trên ngọn núi đã biến mất, mà trên không trung lại xuất hiện một thân hình khôi ngô!

Hai mắt hấn bá đạo dị thường, toàn thân tỏa ra khí thế uy áp cửu thiên thập địa, đây nào phải hấn cố ý phát ra!

Mà là uy thế bẩm sinh, tựa như hấn chính là sinh linh chí cường trong trời đất!

Vù...!

Thân hình khôi ngô vươn hai tay, đạo lực vô tận, linh khí điên cuồng tràn vào cơ thể, khôi phục tu vi cho hấn!

Hấn chính là Thiên Võ Đại Đế, một lần nữa đoạt lại quyền không chế thân thể!

“Thân thể của bốn đế thể mà lại bị chà đạp thành ra thể này, ngay cả nội phủ, đạo thể, căn cơ đều bị tổn thương!”

“Hậu bối Phong gia đúng là phế vật, dựa vào thân thể của bốn đế mà không thể chiến thắng kẻ địch!”

“Phật Tổ cũng chết rồi, thảo nào hấn không đem Thiên Võ Lệnh đến cho bốn đế, đều là lũ phế vật!”

Võ Đế lẩm bẩm.

Hấn không hề che giấu lời nói của mình, bởi vậy tất cả cường giả trong vòng ức vạn dặm đều nghe thấy!

Hít...!

“Chuyện này là sao? Chẳng lẽ Thiên Võ Đại Đế đã đoạt lại thân thể, hấn chưa chết?”

“Mẹ kiếp, sao lại xoay chuyển nhiều như vậy, chẳng lẽ lại muốn lật ngược thế cờ, Chu Vô Địch người nhất định phải kiên trì a.”

Vài vị Đế Giả hai mắt không ngừng lóe sáng.

Trong lòng đều đang cầu nguyện Chu Vô Địch chiến thắng, bởi vì vừa rồi bọn họ căn bản chưa từng ra tay giúp đỡ Thiên Võ Đại Đế!

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn “Phong Đế” đột nhiên bay ra khỏi ngọn núi, điên cuồng hấp thu đạo lực khôi phục, hai mắt lóe lên một tia sáng.

Hấn có thể cảm nhận được ý chí bên trong thân thể kia đã thay đổi, rõ ràng là Thiên Võ Đại Đế sớm có chuẩn bị!

Cho dù không có hấn xuất hiện!

Đối phương cũng sẽ không bị Phong Đế đoạt xá, chỉ là hiện tại xem ra, việc hấn tiêu diệt Phật Tổ đã tạo thành một

chút trở ngại!

Chương 1029: Hủy diệt Thiên Võ thể giới 2

Lắc đầu!

Chu Khung không nghĩ đến chuyện này nữa!

Bất kể là Phong Đế hay Thiên Võ Đại Đế, hôm nay hắn muốn hắn chết, ai không thể ngăn cản!

Chu Khung chậm rãi vươn một tay!

Tróc Tinh Nã Nguyệt!

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một bàn tay khổng lồ, chỉ trong nháy mắt đã hút lấy một ngọn Thần Sơn cao ức vạn trượng, đánh về phía Võ Đế!

“Sương mù!”

Võ Đế nhìn Thần Sơn đang lao tới, sắc mặt lập tức đại biến, tuy rằng hắn đã hấp thu được một phần ý niệm của Phong Đế!

Đối với tác phong của Chu Vô Dịch, hắn có một tia hiểu biết nhưng nhìn đối phương căn bản không nói chuyện với mình!

Ra tay chính là sát chiêu, vẫn có phần không thể tiếp nhận, mẹ nó, phong phạm cường giả của người đâu!

Võ Đế không dám do dự!

Hắn có thể cảm giác được mình đã bị đối phương khóa chặt, trong thời gian ngắn căn bản không thể trốn thoát, chỉ có thể đón đỡ.

“Thiên Võ lâm thế, vạn đạo thần phục!”

Theo tiếng gầm giận dữ của Võ Đế.

Ông...!

Trong lúc nhất thời vô số đạo tắc từ trong thiên địa hiện ra, lực chi đạo lực, sát chi đạo lực, sinh chi đạo lực...

Vô số đạo lực chỉ trong nháy mắt ngưng tụ lại với nhau, dung nhập vào trong thân thể Võ Đế, khiến cho thực lực của hắn lại tăng vọt một lần nữa!

“Giết!”

Võ Đế nổi giận gầm lên một tiếng, đánh về phía Thần Sơn trên bầu trời!

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng va chạm kinh khủng vang vọng khắp thiên địa, dư chấn vô tận phát ra, khiến cho cả Thiên Võ đại thế giới đều rung động!

Rầm!

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên!

Thần sơn ngàn tỉ trượng trực tiếp bị Võ Đế đánh nổ nhưng trên mặt hắn lại không có bất kỳ vui vẻ nào!

Bởi vì bàn tay trên bầu trời lại lần nữa thu lấy một tòa Thần Sơn, đồng thời còn khổng lồ hơn so với cái vừa rồi!

Hắn muốn phản kích!

Nhưng hắn phải dùng hết toàn lực mới có thể ngăn cản Thần Sơn, căn bản không có cơ hội tiến hành phản kích!

Trong lúc nhất thời!

Võ Đế tức giận gào thét liên tục, ông ta phát hiện phương thức trùng sinh của mình hôm nay không đúng, phong thủy

không tốt!

Bằng không sao lại không thuận lợi như vậy, hắn có thể cảm giác được, nếu cứ tiếp tục như vậy, không quá một nén nhang, hắn liền muốn toi mạng!

Rầm!

Rầm!

Rầm!

Thần Sơn một lần lại một lần va chạm, cường giả vây xem phía xa đều là vẻ mặt ngơ ngác!

Bọn họ cho rằng sau khi Thiên Võ Đại Đế đoạt lại thân thể, sẽ bộc phát ra một trận đại chiến kinh thiên, thậm chí còn cho rằng Chu Vô Địch sẽ thua!

Nhưng kết quả lại là!

Chu Vô Địch ngay cả Ma Long tọa cũng chưa xuống, trực tiếp cầm ức vạn trượng Thần Sơn nên cho Thiên Võ Đại Đế một trận!

Mẹ nó!

Đây chính là đại quyết chiến đấy!

Vậy mà đánh nhẹ nhàng như vậy!

Ngay cả tiểu thuyết huyền huyền không dám viết thái quá như vậy!

Rầm!!!

Theo luồng thần uy từ ngọn thần sơn thứ năm bùng nổ, Thiên Võ Đại Đế bị đánh bật, thân thể nặng nề quỵ sụp xuống đất, muốn đứng dậy cũng khó khăn vô cùng!

Phốc...

Một ngụm đé huyết từ miệng Thiên Võ Đại Đế phun ra!

Đôi mắt hắn nhìn về phía Chu Khung, lóe lên tia phản nộ và tuyệt vọng, năm xưa hắn bị trọng thương, căn bản không thể tự mình khôi phục!

Nên mới bày mưu tính kế dẫn dụ Phong Đế đến đây, khiến hắn lầm tưởng có thể đoạt xá bổn tọa, hao tâm tổn sức chữa trị thương thế cho bổn tọa!

Vậy mà ai ngờ được!

Bổn tọa ẩn nhẫn cả triệu năm, rốt cuộc cũng đợi được thời khắc thành công, thế mà lại bị tên Chu Vô Địch này phá hỏng tất cả!

Bổn tọa không cam tâm!

“Chu Vô Địch, đã ngươi không muốn để ta sống, vậy thì hôm nay tất cả chúng ta cùng chết!”

“Toàn bộ sinh linh trên thế gian này, đều phải chôn cùng bổn tọa! Thiên Võ đại thế giới là của bổn tọa, hôm nay bổn tọa muốn hủy diệt nó!”

Trong mắt Thiên Võ Đại Đế hiện lên tia điên cuồng, quanh thân hắn bỗng dâng lên một luồng ý cảnh kỳ lạ, bao trùm cả Thiên Võ đại thế giới.

Ừng...!

Chỉ thấy toàn bộ Thiên Võ đại thế giới bỗng đổ xuống cơn mưa máu, từng tiếng kêu rên thảm thiết vang vọng khắp đất trời, tựa như lời ai oán đầy tuyệt vọng!

“Sao ta lại có cảm giác chằng lảnh thế này, thiên địa như đang bị ai, tựa hồ như đang tuyệt vọng vậy.”

“Không đúng, đạo lực, pháp tắc, tất cả đều đang tan biến với tốc độ chóng mặt, đây là dấu hiệu của thế giới diệt vong.”

“Không ổn rồi, Thiên Võ Đại Đế này vốn là do ý chí của Thiên Võ thế giới sinh ra, hắn muốn không chế Thiên Võ thế giới, đẩy nhanh tốc độ hủy diệt!”

Một vị lão già mang khí chất đế vương như chợt nhớ ra điều gì đó, trong một quyển sách cổ mà ông ta từng đọc, có ghi chép lại lai lịch của Thiên Võ Đại Đế!

Nghe lão già nói vậy, sắc mặt những vị Đế Giả khác đều trở nên vô cùng phẫn nộ, người muốn chết thì tự mình đi chết, hủy diệt cả thế giới là có ý gì!

Chương 1030: Võ Đế không chế cao tầng Ma Giáo

Trả thù thế giới sao!

“Ra tay, giết hắn!”

Một vị Đế Giả hét lớn.

Vừa dứt lời, ông ta lập tức lao xuống tấn công Thiên Võ Đại Đế, những vị Đế Giả khác cũng lần lượt ra tay!

Đáng tiếc!

Chỉ thấy Thiên Võ Đại Đế phát tay áo một cái, dựng lên một kết giới phòng ngự bằng đạo lực, bao phủ toàn thân!

Dù cho những vị Đế Giả khác có tấn công thế nào, không thể phá vỡ được kết giới, tất cả đều vô cùng lo lắng, mồ hôi lạnh túa ra!

Tất cả mọi người đều dồn mắt về phía Chu Khung trên không trung, giờ phút này, họ chỉ có thể hy vọng Chu Khung ra tay tiêu diệt Thiên Võ Đại Đế!

Chỉ có như vậy!

Thiên Võ đại thế giới mới có thể bình yên vô sự mà tồn tại!

Nếu không, một khi thế giới bị hủy diệt, tất cả bọn họ đều sẽ bị cuốn vào lỗ đen không gian, những người có tu vi từ Thiên Tôn trở lên tuy không đến mức bỏ mạng!

Nhưng sẽ lạc lõng trong đó bao lâu thì không ai biết được, và không ai biết liệu có thể thoát ra khỏi dòng chảy hỗn loạn của không gian hay không!

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn Võ Đế phía dưới, lạnh lùng nói:

“Người cho rằng cái lồng phòng hộ rách nát này có thể ngăn cản bốn tọa sao!”

Lập tức!

Chu Khung liền muốn lần nữa ra tay thi triển Truy Tinh Nã Nguyệt!

Lúc này!

Võ Đế đột nhiên ngửa mặt lên trời, quát lớn:

“Chu Vô Địch, bản đế biết lồng phòng hộ này không ngăn được người nhưng không biết đám giáo đồ Ma Giáo của người có ngăn nổi người hay không.”

“Người coi Thiên Võ ý chí của bản đế là dễ bắt nạt sao? Hôm nay để người mở rộng tầm mắt, xem thử ý chí thể gian đáng sợ đến nhường nào!”

Dứt lời!

Chỉ thấy hai tay Võ Đế nhanh chóng kết ấn, sắc mặt chỉ trong nháy mắt trở nên trắng bệch nhưng trên người lại tỏa ra một luồng khí tức hư ảo.

Phảng phất như hấn chính là Thiên Đạo ý chí, sau đó một tiếng nói uy nghiêm, hư ảo vang vọng khắp bầu trời:

“Thiên Võ thế giới, ta là chí tôn, vạn vật chúng sinh đều do ta định đoạt! Ta lấy thiên địa chi lực, ra lệnh cho người: Tru sát tà ma, không cần bàn luận!”

Rầm!

Chỉ thấy hàng chục đạo kim quang từ trong cơ thể Võ Đế bay ra, chỉ trong nháy mắt lao về phía hàng chục tên cao tăng Ma Giáo đang ở trên chiến trường!

Tốc độ của kim quang quá nhanh, đám cao tăng Ma Giáo căn bản không kịp phản ứng, đã bị nó dung nhập vào cơ thể!

Ong...!

Chỉ thấy theo kim quang dung nhập!

Hai mắt Liên Sinh cùng đám cao tăng Ma Giáo đều trở nên đỏ như máu, đồng loạt nhìn về phía Chu Khung trên không trung!

“Tru sát tà ma, không cần bàn luận!”

Võ Đế chỉ tay về phía Chu Khung trên không trung, lần nữa quát lớn. Ngay sau đó, đám cao tăng Ma Giáo đều tràn đầy sát ý, lao về phía phi liên.

Đây chính là chỗ đáng sợ của ý chí thể gian, có thể khống chế những sinh linh được sinh ra trong thể gian này, bao gồm cả tư duy của bọn chúng.

Đương nhiên, những cường giả đạt đến cảnh giới Bán Bộ Đại Đế trở lên đều không thể bị khống chế, đây cũng là nguyên nhân Võ Đế không trực tiếp khống chế Chu Khung.

Hơn nữa!

Hiện tại trạng thái của Võ Đế không tốt, hắn chỉ là một phần của Thiên Võ ý chí, không thể nào bao phủ tất cả mọi người!

Nếu không, hắn nhất định phải khống chế toàn bộ hàng triệu đệ tử Ma Giáo mới hả giận!

“Chết tiệt, sao có thể như vậy? Võ Đế lại có thể khống chế ý nghĩ của người khác? Trước kia sao hắn không dùng?”

“Ngu ngốc! Võ Đế trước kia, ai là đối thủ của hắn? Cần gì phải dùng loại bí pháp này?”

Mấy tên Đế Giả chứng kiến biến hóa của đám người Ma Giáo, đều kinh hãi nhìn Thiên Võ Đại Đế.

Vèo! Vèo! Vèo!

Mấy tên Đế Giả vội vàng lùi về phía sau vạn dặm, bọn chúng sợ bản thân cũng bị Võ Đế không chế!

Lúc này!

Trên phi liên!

Ánh mắt Chu Khung dần trở nên lạnh lẽo, khí thế toàn thân dâng trào, ma diễm khủng khiếp thiêu đốt hư không thành hư vô!

“Hệ thống, hiện tại bốn tọa dùng thẻ Miếu Sát có thể diệt trừ Võ Đế hay không?”

“Ký chủ, hiện tại Liên Sinh, Bạch Hạo Thiên và những kẻ khác đều đồng mệnh với Võ Đế, một khi Võ Đế chết, bọn chúng cũng sẽ vong mạng.”

“Vậy có phương pháp nào có thể tách sinh mạng của bọn Liên Sinh và Thiên Võ Đại Đế ra hay không?”

“... Không cách nào!”

Nghe thấy câu trả lời “không cách nào” của hệ thống, hai mắt Chu Khung lập tức co rụt lại, lần nữa lạnh lùng nói:

“Thật sự là không có cách nào, hay là ngươi không muốn cung cấp phương pháp cho ta? Hệ thống, ngươi rốt cuộc muốn bồi dưỡng ta thành thứ gì?”

“Ký chủ, ngươi đã có ràng buộc!”

“Tốt, ngươi rất tốt!”

Chu Khung hừ lạnh một tiếng.

Hắn không tiếp tục đôi co với hệ thống, bất kể là hệ thống thật sự không có cách nào, hay là muốn mượn việc này loại trừ ràng buộc của hắn, đợi sau này hắn sẽ tính sổ sau! Việc hắn cần làm bây giờ là tự mình nghĩ biện pháp giải quyết chuyện này!

Chương 1031: Dòng sông thời gian 1

Lúc này!

Liên Sinh cùng các cao tăng Ma Giáo đã vọt tới vị trí cách Ly phi liên chỉ mười dặm, từng tên từng tên một ánh mắt lạnh như băng, sát khí đằng đằng!

Chu Khung nhìn đám cao tăng Ma Giáo đang lao về phía mình, từng bước một đi về phía chúng, trầm giọng nói:

“Bốn tọa Chu Khung, sinh ra ở Thương Ngô đại lục, thời niên thiếu tiếp nhận vị trí Ma Giáo Giáo Chủ, thủ hạ thiên tài yêu nghiệt vô số!”

“Bọn chúng theo bốn tọa chinh phạt thiên hạ, quét ngang Thương Ngô, bay lên thượng giới, trấn thủ Bắc cương, đập bằng Dương Châu, bá chủ Đông Vực, uy chấn Thiên Võ!”

“Năm xưa bốn tọa từng đáp ứng bọn chúng, muốn dẫn dắt bọn chúng xưng bá Ma đạo, trường tồn vạn cổ, hiện tại bốn tọa muốn hỏi một chút:

Đại tổng quản của bốn tọa còn hay không?!

Bốn vị thủ tọa của bốn tọa còn hay không?!

Ngũ Đại Đường Chủ, Bát Đại Hộ Pháp, Thập Nhị Ma Vương của bốn tọa còn hay không?!”

Giọng nói nặng nề của Chu Khung vang vọng khắp đất trời, ba tiếng “còn hay không” tựa như sấm rền chấn động thiên khung, phảng phất như đang hỏi trời xanh, lại phảng phất như đang tự hỏi chính mình!

Ừng...!

Liên Sinh đang cách Chu Khung chưa đầy một dặm bỗng nhiên dừng lại!

Hai tròng mắt đỏ tươi của gã điên cuồng lấp lóe, toàn thân gân xanh nổi lên, khuôn mặt dữ tợn, phảng phất như có hai luồng ý chí đang giằng co.

Rầm!

Chỉ thấy Liên Sinh trực tiếp quỳ một gối xuống trước mặt Chu Khung!

Khuôn mặt gã vẫn dữ tợn như cũ, thân thể run rẩy không thôi, thế nhưng lại cố hết sức không chế không để bản thân tiến thêm một bước, trong miệng gằn lên:

“Thuộc hạ Liên Sinh... còn!”

Rầm! Rầm! Rầm...!

Đông đảo cao tầng Ma Giáo nhao nhao quỳ một gối xuống đất!

Từng tên từng tên một mặt mũi dữ tợn, thậm chí đám người Ma Hổ Vương đều đang thiêu đốt tinh huyết, để kích thích bản thân duy trì một tia tỉnh táo!

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên... còn!”

“Thuộc hạ... Lý Trường Sinh còn!”

“Thuộc hạ... Ma Hổ Vương còn!”

“...”

Từng tiếng rống giận xé toạc không gian vang vọng khắp thiên địa!

Đám cao tầng Ma Giáo, thân thể đầy máu me be bét, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi to như hạt đậu thi nhau tuôn rơi!

Phải biết rằng!

Cao tầng Ma Giáo đều là bậc tu vi Thiên Tôn trở lên, kẻ nào mà chẳng từng trải qua chốn núi thây biển máu!

Thế mà giờ đây!

Nhìn bộ dạng thê thảm kia, thật khó mà tin được bọn chúng đang phải chịu đựng nỗi đau đớn tột cùng đến nhường nào!

Nhưng cho dù mặt mũi có méo mó dữ tợn đến đâu, thân thể chúng vẫn bị giữ chặt tại chỗ, chỉ có thể gào lên từng tiếng:

Có!

Có!

Có!

Là một ý chí kiên cường đến mức nào mới có thể gào thét được như thế, khiến cho vô số Đế Giả đang quan sát từ xa cũng phải chấn động!

Võ Đế ở phía dưới cũng mang vẻ mặt khó tin, lẩm bẩm:

“Không thể nào, làm sao các ngươi có thể chống lại sự khổng chế của ý chí thế giới, chuyện này tuyệt đối không thể!”

Võ Đế càng nghĩ càng thấy khó hiểu!

Phải biết rằng với sự khổng chế của hắn, ngay cả Đế Giả không thể chống cự, huống chi là đám cường giả Thiên Tôn cảnh này!

Hắn đâu hay biết rằng!

Cao tầng Ma Giáo đều là sinh linh Ma Vực, mà Thiên Đạo của Ma Vực hiện tại đã sớm bị Chu Khung khổng chế!

Thêm vào đó, niềm tin mãnh liệt mà đám người này dành cho Chu Khung, tuy không thể giúp bọn chúng thoát khỏi sự

không chế hoàn toàn nhưng cũng đủ để giữ lại một phần tinh tảo.

“Có tinh tảo thì đã sao, có bản lĩnh thì giết ta đi, muốn đám giáo đồ kia phải chôn cùng ta sao?”

“Ha ha, Thiên Võ đại thế giới này sắp sụp đổ rồi, Chu Khung, ta muốn xem ngươi làm thế nào!”

Võ Đế ngửa mặt lên trời gào thét, trong mắt ánh lên vẻ điên cuồng.

Trên phi liên!

Chu Khung nhìn Võ Đế phía dưới, ánh mắt lạnh băng, quả thật hãn đang phải đối mặt với một tình thế khó khăn!

Nếu cứ tiếp tục kéo dài, Thiên Võ đại thế giới này sẽ bị Võ Đế không chế rồi sụp đổ hoàn toàn!

Nếu bây giờ ra tay giết Võ Đế, đám cao tầng Ma Giáo bị liên lụy kia cũng sẽ phải chết theo!

Mọi thứ như một vòng luẩn quẩn!

Lúc này!

Liên Sinh cũng nhìn ra tình thế, ánh mắt lóe sáng, nhớ lại những lời Bắc Giang năm xưa ở thành Thiên Võ từng nói!

Ánh mắt hãn dần trở nên kiên định!

Vù...!

Thanh trường kiếm trong tay khẽ rung lên, phát ra tiếng kêu như than khóc, dường như cảm nhận được suy nghĩ của Liên Sinh!

Dưới ánh mắt chăm chú của tất cả sinh linh!

Liên Sinh nắm chặt trường kiếm trong tay chậm rãi giơ lên, nhìn Chu Khung trên phi liên trầm giọng nói:

“Thuộc hạ Liên Sinh, từ thuở nhỏ đã đi theo bên người Giáo chủ, từng bước một đi đến ngày hôm nay, đã không còn gì hối tiếc!”

“Nguyện Giáo chủ tương lai xưng bá thiên hạ, uy chấn vũ trụ!”

Dứt lời!

Trường kiếm trong tay liền hướng chính mình chém xuống!

Cùng lúc đó!

Các cao tầng Ma Giáo khác cũng nhao nhao giơ binh khí trong tay lên, đồng thanh hét lớn:

Chương 1032: Dòng sông thời gian 2

“Thuộc hạ Bạch Hạo Thiên, được đi theo Giáo chủ trăm năm nay đã không còn gì hối hận!”

“Thuộc hạ Ma Hồ Vương, gia nhập Ma Giáo trăm năm, thật đáng giá!”

“Thuộc hạ Lý Trường Sinh, ba đời may mắn được đi theo Giáo chủ, không một lời oán thán!”

“...”

“Nguyện Giáo chủ đại nhân tương lai, xưng bá vũ trụ, uy chấn chư thiên!”

“Nguyện Giáo chủ đại nhân tương lai, xưng bá vũ trụ, uy chấn chư thiên!”

“...”

Tiếng gầm thét kinh thiên động địa của đám người Liên Sinh vang vọng khắp bầu trời, không một ai do dự, tất cả đều cầm binh khí lên tự kết liễu chính mình!

Rõ ràng là bọn họ đã hạ quyết tâm muốn được chết ngay tại chỗ, để Giáo chủ của mình không phải khó xử vì bọn họ nữa, đây chính là tín niệm của bọn họ!

“Ài, thật không ngờ cao tăng Ma Giáo lại trung thành đến thế, nhiều tuyệt thế yêu nghiệt như vậy đều bằng lòng vì Chu Vô Địch mà chết.”

“Đúng vậy, so với Ma Giáo này thì đám đệ tử Phong gia chẳng là cái thá gì, chỉ đáng tiếc...”

Vài vị Đế Giả đang đứng xem xung quanh, nhìn thấy cảnh tượng các cao tăng Ma Giáo nhao nhao muốn chết thay Chu Vô Định, đều không khỏi cảm khái.

Đồng thời, bọn họ cũng tự hỏi bản thân!

Nếu như đặt mình vào hoàn cảnh của Chu Vô Định, liệu có ai bằng lòng hi sinh vì mình hay không? Có lẽ là có nhưng tuyệt đối không thể có nhiều như vậy!

“Các người... Các người sao lại dám làm vậy? Chỉ vì một tên Giáo chủ mà các người lại cam tâm trạng nguyện chết thay hắn? Sao các người có thể cam tâm?”

Võ Đế chứng kiến hành động của đám người cao tăng Ma Giáo, trong lòng không khỏi chấn động, cảnh tượng trước mắt thật sự quá mức bi tráng!

Vô số những yêu nghiệt đứng đầu thiên hạ, vậy mà lại bằng lòng hy sinh vì một người!

Nếu như không phải tận mắt chứng kiến!

Thì ai có thể tin tưởng chuyện này là thật? Ai dám tin?

Ngay khi tất cả mọi người đều nghĩ rằng đám người cao tăng Ma Giáo sẽ bỏ mạng tại đây, thì một giọng nói bá đạo bỗng nhiên vang vọng khắp chiến trường:

“Đệ tử của ta, ta không cho phép chúng chết, thì trên thế gian này không ai có thể giết được chúng, bất kể là ai cũng không được!”

Chỉ thấy Chu Khung trên phi liễn, hai mắt lóe lên quang mang sắc bén, ma khí cuộn cuộn dâng trào, bao phủ toàn bộ đám người Ma Giáo cao tăng.

Vù...!

Toàn bộ Ma Giáo cao tầng đều bị ma khí giam cầm, không cách nào tiếp tục hành động liều chết nữa.

“Hệ thống, người thật sự cho rằng bốn tọa chuyên tâm tu luyện Thời Gian Chi Đạo chỉ là để lợi dụng lỗi hệ thống sao?”

Sắc mặt Chu Khung lạnh lẽo, thời gian loạn lưu trong hai mắt điên cuồng xoay chuyển, sau đó chậm rãi giơ một tay lên!

“Thời Gian Trường Hà, mở!”

Theo tiếng quát lớn của Chu Khung.

Toàn bộ Thiên Võ Đại Thế Giới bắt đầu rung chuyển dữ dội, một dòng sông thời gian thông thiên triệt địa chậm rãi xuất hiện!

Dòng sông thời gian càng ngày càng rõ nét, như thể sắp sửa giáng lâm xuống thế giới này!

“Cái... Cái gì thế này, Chu Vô Địch lại lĩnh ngộ Thời Gian Chi Đạo sâu sắc đến vậy, ngay cả Thời Gian Trường Hà cũng có thể triệu hồi.”

“Không đúng, hấn triệu hồi Thời Gian Trường Hà làm gì? Chẳng lẽ muốn dùng nó để quay về quá khứ? Điều này thật phi lý!”

Vài vị Đế Giả chứng kiến hành động của Chu Khung, vừa khiếp sợ vừa khó hiểu.

Khiếp sợ là vì Chu Vô Địch có thể triệu hồi Thời Gian Trường Hà, đây là chuyện chưa từng xảy ra trong lịch sử Thiên Võ Đại Thế Giới!

Khó hiểu là vì bọn họ không biết Chu Khung muốn làm gì, bởi vì không ai có thể quay ngược thời gian từ Thời Gian Trường Hà!

Cho dù là Đại Đế cảnh không được, kết cục chỉ có một là vĩnh viễn lạc lối trong dòng sông thời gian, cho đến khi vẫn lạc!

Ngay cả Võ Đế phía dưới cũng lộ vẻ khó hiểu, sau đó dường như nghĩ đến điều gì, liền vội vàng lắc đầu!

Bởi vì hắn cho rằng điều đó là hoàn toàn không thể!

Trên phi liên!

Chu Khung không để ý đến ánh mắt nghi hoặc của những người khác, thời gian loạn lưu toàn thân điên cuồng tuôn ra, sắc mặt dần trở nên tái nhợt!

Nhưng Thời Gian Trường Hà trên bầu trời lại càng ngày càng ngưng thực, như thể muốn kết nối với một tồn tại nào đó!

Thời gian một nén nhang trôi qua!

Sắc mặt Chu Khung trắng bệch như tờ giấy nhưng hai mắt vẫn bá đạo dị thường, không ngừng nhìn chăm chăm vào Thời Gian Trường Hà.

“Giáo chủ đại nhân, xin người hãy dừng tay!”

Liên Sinh nhìn Chu Khung, gào thét.

Hắn tuy không biết Chu Khung đang làm gì nhưng có thể nhìn ra, nếu cứ tiếp tục như vậy, Chu Khung chắc chắn sẽ bỏ mạng.

Các cao tầng Ma Giáo khác cũng nhận ra điều này, nhao nhao gào thét muốn Chu Khung dừng lại!

Thế nhưng!

Chu Khung không hề để ý đến tiếng gào thét của bọn họ, ngược lại còn tăng tốc độ ngưng tụ Thời Gian Trường Hà, hai mắt bắt đầu lờm lờ!

Ma thể trong cơ thể bắt đầu khô héo, ma cốt run rẩy, ma huyết cạn kiệt, miệng lẩm bẩm:

Chương 1033: Võ Đế thắng, Phong gia diệt 1

“Người nên tới rồi!”

Trong hư không xa xăm!

Cường giả vậy xem nghe được lời nói của Chu Khung, kẻ nào kẻ nấy đều choáng váng!

Ai nên tới?

Chẳng lẽ Chu Vô Định này đang triệu hoán người nào đó?

Nhưng vào lúc này!

Rầm! Rầm! Rầm!

Một trận chấn động kinh thiên vang vọng khắp Thiên Võ đại thế giới!

Chỉ thấy!

Một dòng sông thời gian rộng lớn vô biên vô tận từ trong không gian vô định nào đó tuôn ra, trực tiếp nối liền với dòng sông thời gian mà Chu Khung triệu hoán!

Sau đó, hai đạo thân hình chậm rãi từ hạ du dòng sông thời gian, nghịch dòng mà lên, bên cạnh hai người, vô số dòng chảy hỗn loạn như muốn nhấn chìm họ!

Đáng tiếc, mặc cho dòng chảy thời gian cuộn cuộn thế nào, không thể cản bước tiến của hai đạo thân hình kia!

Mười hơi thở sau!

Diện mạo của hai đạo thân hình rốt cuộc cũng hiện ra!

Một người mặc áo bào đen, khuôn mặt bá đạo, hai mắt lạnh băng, khí thế toàn thân uy áp cửu thiên thập địa, phảng phất như chỉ cần đứng đó là có thể trấn áp hết thảy!

Kẻ còn lại là một con chó đen, hai mắt cũng lạnh lẽo như băng sương!

Tê...!

Nhìn hai bóng người này, tất cả cường giả đều hít một hơi lạnh, lúc này, cho dù là kẻ ngu dốt nhất cũng có thể hiểu được!

Chu Vô Định này vậy mà triệu hồi chính mình từ tương lai đến, chuyện này thật quá mức hoang đường rồi!

Ông...!

Trong dòng sông thời gian, Chu Khung hai mắt lạnh băng nhìn lướt qua mảnh thiên địa này, sinh linh bị ánh mắt hấn lướt qua, đều run rẩy sợ hãi!

Đó là một loại ánh mắt lạnh lùng, vô tình, đầy sát khí, dường như chẳng kẻ nào có thể bước vào pháp nhãn của hắn!

Ngay cả Võ Đế phía dưới cũng chỉ được liếc mắt một cái rồi thôi, phảng phất như cường giả Đại Đế này, trong mắt hắn cũng chỉ như sâu kiến!

Ba hơi thở sau!

Ánh mắt hấn về phía phía đông đảo cao tầng Ma Giáo!

Ánh mắt lập tức dừng lại, bên trong không ngừng biến hóa, trong đôi mắt vô tình kia lại tràn đầy vẻ hoài niệm!

Miệng khẽ run run: “Đã lâu không gặp, bốn tọa đến cứu các ngươi rồi!”

Tuy rằng trên dòng sông thời gian không hề có âm thanh nào phát ra nhưng tất cả sinh linh đều có thể cảm nhận được từ

trong dòng sông thời gian, bóng người kia đang hoài niệm khôn nguôi!

Ước chừng qua năm hơi thở!

Hắc bào “Chu Khung” trong dòng sông thời gian mới chậm rãi rời mắt khỏi đám người Liên Sinh.

Sau đó!

Hắn trực tiếp duỗi ra một bàn tay!

Một luồng khí thể kinh khủng từ trong dòng sông thời gian lao ra, ngưng tụ thành một bàn tay lớn màu đen trên bầu trời Thiên Võ thế giới!

Bàn tay không lồ trực tiếp chụp về phía Võ Đế bên dưới!

“Không ổn!”

Võ Đế nhìn bàn tay đang chụp tới, sắc mặt lập tức biến đổi, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Ngay khi bóng dáng kia vừa hiện ra trong dòng sông thời gian, hắn đã bị dọa đến hồn phi phách tán!

Phải biết rằng!

Sinh linh có thể tự do đi lại trong dòng sông thời gian đều chỉ tồn tại trong truyền thuyết, tu vi ít nhất cũng đã vượt qua “Đạo”!

Nhìn thấy bóng dáng kia giống hệt Chu Khung như đúc, trong lòng Võ Đế càng thêm tuyệt vọng!

Hắn không thể tin được!

Tương lai của tên Chu Vô Định kia lại có thể trở thành cường giả siêu việt Đạo, còn có thể nghịch chuyển thời gian!

Chẳng phải đây là trò đùa hoang đường nhất trên đời hay sao!

Àm!

Bàn tay khổng lồ kia đánh xuống!

Không gặp bất kỳ trở ngại nào, bàn tay kia dễ dàng đập nát lồng phòng hộ, trực tiếp nắm lấy Võ Đế, ma khí cuộn cuộn tràn vào cơ thể hắn!

“Mau thả bọn đế ra, ngươi muốn làm gì? A...!”

Võ Đế điên cuồng giãy giụa, hắn cảm thấy ma khí tràn vào cơ thể đang không ngừng xua đuổi thứ gì đó!

Một hơi thở sau!

Rầm!

Trong cơ thể Võ Đế vang lên một tiếng nổ lớn!

Hai mắt hắn trở nên ảm đạm, gương mặt lộ vẻ không dám tin, bởi vì hắn bỗng nhiên phát hiện mình vậy mà mất đi quyền không chế Thiên Võ đại thế giới!

Cùng lúc đó!

Trên bầu trời!

Trên người Liên Sinh cùng các cao tầng Ma Giáo đồng loạt phóng ra từng đạo kim quang, nổ tung giữa không trung, tựa như pháo hoa rực rỡ!

Kim quang trong cơ thể biến mất!

Chỉ trong nháy mắt, tất cả cao tầng Ma Giáo đều cảm thấy cơ thể nhẹ nhõm, cỗ lực lượng giam cầm đáng sợ kia cũng biến mất theo!

Bên trong dòng sông thời gian!

“Chu Khung” nhìn các cao tầng Ma Giáo đã được giải trừ giam cầm, khoe miệng nở nụ cười khẩy, bàn tay khổng lồ chậm rãi siết chặt!

“Không, tha cho ta, ngươi không thể giết ta, ngươi làm vậy là vi phạm thiết luật thời gian, thay đổi quá khứ, ngươi cũng sẽ biến mất!”

Võ Đế nhìn bàn tay lớn đang nắm chặt lấy mình, sắc mặt hoảng sợ gào thét.

Đáng tiếc!

Bàn tay khổng lồ kia không hề có ý dừng lại!

Ầm!

Một tiếng nổ vang trời!

Võ Đế trực tiếp bị bóp nát thành tro bụi, tiêu tán trong thiên địa!

Một đời Đại Đế: Tốt!

Rầm...!

Ầm ầm...!

Vô tận lôi đình tràn ngập toàn bộ Thiên Võ thể giới, từng giọt huyết vũ giáng xuống, bi thương tràn ngập thiên địa!

Chương 1034: Võ Đế thắng, Phong gia diệt 2

Tất cả sinh linh, dù là Đế Giả cũng bất giác rơi lệ, như đang bị thương tưởng niệm điều gì!

Đại Đế vẫn lạc, vạn linh kinh sợ!

“Ồn ào!”

Chu Khung phát tay, dị tượng trong thiên địa lập tức biến mất!

Làm xong việc này, Chu Khung trong dòng sông thời gian đưa mắt nhìn về phía Chu Khung trên phi liên ở Thiên Võ thế giới!

Cùng lúc đó!

Đạp! Đạp! Đạp!

Chu Khung trên phi liên từng bước đi về phía dòng sông thời gian trên không trung, bên cạnh còn có Đại Bạch đang ngo ngoe đi theo!

Rầm!

Chu Khung dừng lại trước dòng sông thời gian!

Hắn phát tay ném ra Thần Ma Hoàn, phong tỏa phương viên vạn dặm, khiến cường giả khác không thể nhìn thấy tình huống bên trong!

“Đinh, ký chủ vi phạm quy định, thay đổi quá khứ, hệ thống khởi động chương trình thoát ly, đang thoát ly... Tạt... Tạt!”

Thanh âm hệ thống vang lên trong đầu Chu Khung nhưng mới được một nửa lại đột nhiên im bặt!

Lập tức!

Chu Khung đưa mắt nhìn về phía bóng người trong dòng sông thời gian!

“Một chút trò vật mà thôi, bốn tọa chẳng qua chỉ là khiến hệ thống này bị kẹt thôi, sau khi khôi phục, nó sẽ mất đi dữ liệu liên quan đến bốn tọa.”

“Tương lai người còn cần nó phụ trợ, như vậy thực lực của Ma Giáo mới có thể tăng trưởng nhanh chóng hơn.”

Chu Khung thản nhiên nói.

Dường như việc khiến hệ thống bị kẹt, đồng thời xóa bỏ một phần ký ức hệ thống đối với hắn mà nói là chuyện dễ như trở bàn tay.

Lúc này!

Hai Đại Bạch của Thiên Võ thế giới và dòng sông thời gian đồng thời trợn mắt, đồng thanh nói:

“Quả nhiên, vẫn thích giả vờ như vậy!”

Chu Khung hỏi: “Người đã hoàn toàn không chế được hệ thống rồi sao?”

Chu Khung lắc đầu: “Vẫn chưa nhưng không đáng ngại, có thể tiến hành một số không chế cơ bản, nó chỉ là một ý chí hóa thân mà thôi, tương lai người cứ coi nó như con cừu mà vật lông là được.”

Không chế cơ bản!

Ý chí hóa thân!

Coi như cừu mà vật lông!

Nghe được câu trả lời của bản thân trong tương lai, trong mắt Chu Khung lóe lên tia sáng, mấy từ này ẩn chứa rất nhiều thông tin.

“Được rồi, bổn cung cho ngươi thêm một lá bài tẩy phòng thân!”

Chu Khung phát tay, một giọt huyết hắc ám từ dòng sông thời gian bay ra, sau đó chui thẳng vào cơ thể Chu Khung!

Ong...!

Theo giọt máu đen xâm nhập, khí thể trên người Chu Khung bắt đầu điên cuồng tăng vọt, xương cốt, thiên phú, huyết mạch đều đang tiến hóa!

Chỉ một phần ngàn hơi thở!

Tu vi của Chu Khung lập tức đạt đến Đế Giả cửu trọng đỉnh phong, đồng thời xương cốt, thiên phú, huyết mạch đều mạnh lên gấp bội!

Đồng thời!

Trong thức hải!

Giọt máu tươi màu đen kia vẫn đang xoay tròn bên trong!

“Đại Bạch, mau chóng phân phó rõ ràng đi, thời gian của chúng ta không còn nhiều!”

Chu Khung nói với Đại Bạch.

“Đại soái cầu, ngươi hãy nhớ kỹ cho bổn tọa, về sau đào mộ chọn kỹ rồi đào, còn có trong Thiên Long Hồ có bốn nơi cất giấu bảo vật, chớ có quên lấy hết!”

“Còn có trong Vạn Cổ Sơn có thần quả, trong Ảnh Quỷ Động có...”

Đại Bạch lắc nhai hồi lâu, dường như lại nghĩ đến điều gì, vội vàng nói tiếp:

“Điều quan trọng nhất, có một ngôi mộ gọi là Khuyết Đức Đại Đế tuyệt đối đừng nên đào, lão già kia, chẳng những không để bảo bối trong mộ, vậy mà lại còn đặt vô số phân trâu... phì... phì...!”

Đại Bạch nói xong còn khinh bỉ hai tiếng, tựa như nghĩ đến chuyện gì ghê tởm lắm.

“Đi thôi!”

Chu Khung phát tay, trực tiếp giải trừ phong tỏa của Thần Ma Hoàn, cuối cùng nhìn đám cao tăng Ma Giáo một cái thật sâu, lâm bẫm:

“Bồn tọa đã nói sẽ dẫn dắt các ngươi xưng ma làm tổ, bồn tọa sẽ không nuốt lời.”

Dứt lời!

Mang theo Đại Bạch trực tiếp bước vào dòng sông thời gian, hai thân hình càng đi càng xa, cuối cùng tiêu tán không thấy đâu, sinh tử chưa rõ!

“Bảo trọng!”

Chu Khung trầm giọng nói với dòng sông thời gian đang nhanh chóng biến mất, sau đó mang theo Đại Bạch vẫn chưa hoàn hồn trở lại phi liên!

Lúc này!

Trận chiến phía dưới đã kết thúc, toàn bộ đệ tử Phong gia đều bị diệt, ngay cả Đại trưởng lão cũng bị Hoang Đế trấn sát!

“Giáo chủ!”

Liên Sinh cùng các cao tăng Ma Giáo bước lên phi liên, đồng thanh hành lễ.

“Trở về tông đàn!”

Chu Khung ngồi oai nghiêm trên ngai vàng Ma Long, lạnh lùng phân phó.

Rống! Rống! Rống!

Chín con Ma Long gầm thét kéo phi liễn bay về phía Ma Vực, các cao tăng Ma Giáo khác vội vàng đuổi theo!

“Ma binh nghe lệnh: Dọn dẹp chiến trường, trở về tổng đàn!”

Ma Vô Đạo hét lớn.

Lập tức, hàng vạn ma binh phía dưới nhanh chóng dọn dẹp chiến trường, phá tan các đại bảo khố của Phong gia, thu hết bảo vật!

Sau đó!

Dưới sự dẫn dắt của Ma Vô Đạo, hàng vạn ma binh khiêng vô số bảo vật của Phong gia thẳng tiến về Ma Vực!

“Bệ hạ, chúng ta có cần xuống dưới tìm kiếm bảo vật nữa không ạ?” Một vị văn thần bay đến trước mặt Hoang Đế, cung kính hỏi.

“Hồi triều!”

Hoang Đế lạnh lùng đáp.

Vớ vẩn! Ai mà không biết đám Ma Giáo kia lột sạch sẽ đến mức nào, chúng đã vơ vét hết rồi, người còn có thể tìm được bảo vật gì nữa!

Chương 1035: Nhất thống Thiên Võ, đột phá Đại Đế - HẾT

Hơn nữa, một loạt sự kiện xảy ra hôm nay thật quá mức kinh hãi, hẳn phải trở về tĩnh tâm suy nghĩ cho kỹ càng!

Nửa nén hương sau!

Đại quân Ma Giáo, Thiên Hoang quân đều rời đi, trong hư không chỉ còn lại vài cường giả đang vây xem!

“Thật sự là biến hóa khôn lường nhưng mà tựa như kết quả đã đoán trước, vẫn là Chu Vô Dịch thắng.”

“Không nói nhảm với các ngươi nữa, bốn đế phải nhanh chóng trở về thu xếp một phen, sau đó thần phục Ma Giáo.”

“Vụ Tuyên huynh, chớ vội vàng như vậy, thế lực của chúng ta ở gần nhau, chi bằng cùng nhau quy thuận Ma Giáo.”

Các cường giả trao đổi vài câu đơn giản, sau đó đều vội vàng rời đi.

Bởi vì đại thế đã rõ ràng, Ma Giáo sắp thống nhất Thiên Võ đại thế giới!

Nếu bọn họ thần phục sớm!

Có lẽ còn có thể nhận được chút chỗ tốt, nếu muộn, đừng nói chỗ tốt, e là sẽ bị người ta diệt môn làm quà ra mắt!

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bất tri bất giác đã ba năm kể từ khi Ma Giáo trấn áp Phong gia!

Ba năm qua!

Đại quân Ma Giáo gần như không động binh, các đại thế lực Trung Vực đã bắt đầu điên cuồng chủ động đầu hàng!

Cho dù thỉnh thoảng có một hai thế lực không chịu thần phục cũng đều bị thế lực khác tiêu diệt, sau đó dùng để lấy lòng Ma Giáo!

Trong lúc nhất thời!

Toàn bộ thế lực chưa thần phục ở Trung Vực đều khiếp sợ, vội vàng quy thuận Ma Giáo!

Sợ rằng chậm trễ, sẽ bị thế lực khác xem như lễ vật dâng lên!

Cứ như vậy!

Ma Giáo không tốn chút công sức đã thống nhất Trung Vực đại lục!

Đồng thời!

Ba năm qua nhờ vào Ma Vực Chi Tâm, các bậc cường giả Ma Giáo lần lượt phá vỡ cảnh giới, bước vào cảnh giới Đê Giả!

Thiên Kiêu bảng lại đổi mới!

Nhưng điều khiến chúng sinh tuyệt vọng chính là: Những cái tên trên bảng giờ đây đều là đệ tử đời thứ hai của Ma Giáo!

(Thiên kiêu Trung Vực: Mẹ kiếp, một khe hở không chừa!)

Lại một năm trôi qua!

Ma Vực Chi Tâm thôn phệ toàn bộ Thiên Võ đại thế giới cũng bởi vậy tiến hóa thành Ma Giới Chi Tâm!

Đồng thời!

Chu Khung đổi tên Thiên Võ Đại Thế Giới thành Ma Giới, ngày đó trời đất rung chuyển, lôi đình cuộn cuộn, đất nở sen vàng!

Cõi thế gian này, vạn linh ngẩng đầu đều có thể nhìn thấy chữ “Ma” kia cũng đều hiểu rõ từ nay về sau nơi đây chính là Ma giới!

Bên trong Thiên Ma Điện!

Chu Khung an vị trên long ỷ Ma Long, ma diễm ngập trời, khí thế kinh khủng khiến người ta không dám nhìn thẳng!

“... Đình, chúc mừng... Ký chủ hoàn thành nhiệm vụ xưng bá thế giới, ban thưởng mười tỷ điểm phản phái, tu vi tăng lên ba tầng, đang phát thưởng...”

Cùng với âm thanh hệ thống vang lên!

Tu vi Chu Khung lập tức tăng vọt!

Đế Giả thập trọng...

Đế Giả thập trọng đỉnh phong...

Đại Đế nhất trọng...

Cuối cùng, tu vi hắn tăng lên tới Đại Đế nhị trọng đỉnh phong mới dừng lại nhưng lại không có bất kỳ thiên kiếp nào giáng xuống!

(Thiên kiếp: Giờ ta đều do hắn quản, nịnh bợ còn không kịp, nào dám giáng xuống! (;????????????))

“Ký chủ, sao ta cứ cảm thấy quên mất cái gì đó, ngày đó ngươi làm sao lại đột nhiên giết ngược lại Võ Đế?”

“Chuyện không nên hỏi thì đừng hỏi, biết quá nhiều không tốt cho ngươi đâu!”

“...”

Rầm!

Chu Khung vỗ hai tay lên long ỷ, chỉ trong nháy mắt biến mất khỏi đại điện. Khi xuất hiện trở lại, hắn đã đứng sừng sững trên không trung Thiên Ma Phong!

Song đồng nhìn lên trời cao, tựa như nhìn thấu Ma giới, nhìn thấy con đường thông đến những thế giới khác!

Vút! Vút! Vút...!

Từ Thiên Ma Phong, từng bóng người khủng khiếp xông thẳng lên trời, nhanh chóng bay đến bên cạnh Chu Khung, chính là toàn bộ các cao tăng Ma Giáo!

“Bốn tọa muốn tiến đánh thế giới bên ngoài, các ngươi có nguyện đi theo ta không!”

Thanh âm bá đạo của Chu Khung vang vọng khắp đất trời!

“Thuộc hạ Liên Sinh, nguyện đi theo Ma chủ!”

“Ma sủng Đại Bạch, nguyện đi theo Ma chủ!”

“Bốn bộ nguyện đi theo Ma chủ!”

“Năm vị đường chủ, nguyện đi theo Ma chủ!”

“Tám vị Hộ pháp, nguyện đi theo Ma chủ!”

“Thập Nhị Ma Vương, nguyện đi theo Ma chủ!”

- HẾT -

Quyển sách đến đây là kết thúc, viết tiếp chỉ là những tình tiết lặp đi lặp lại nhàm chán. Chuyện này đều do văn phong của Tiểu Bạch chưa đủ hấp dẫn!

Văn phong non kém khiến ta không thể nào chèo chống nổi một cốt truyện đồ sộ như Chư Thiên Vạn Giới. Thay vì viết nát, viết hỏng quyển sách này, chi bằng cứ kết thúc tại đây!

Đợi sau này khi Tiểu Bạch mài giũa văn phong tốt hơn, có thêm nhiều ý tưởng sáng tạo mới mẻ, ta nhất định sẽ tiếp tục viết tiếp câu chuyện về Vạn Giới!

Đây là quyển sách đầu tiên của Tiểu Bạch, chắc chắn sẽ còn nhiều thiếu sót, mong rằng các vị đại lão bớt lời chê trách mà bao dung cho!

Những tình tiết ẩn giấu trong Thiên Võ đại thế giới xem như đã được hé lộ gần hết, chỉ còn lại mỗi Thiên Sứ kia. Nếu có thời gian, ta sẽ viết một vài ngoại truyện để giải thích rõ hơn!

Nhân đây cũng xin chia sẻ đôi chút về quá trình viết quyển sách này!

Chắc hẳn các vị đại lão theo dõi từ đầu đều biết, Tiểu Bạch chỉ có thể tranh thủ viết vào mỗi tối sau khi tan làm, thường thì phải đến mười một, mười hai giờ đêm mới xong!

Cũng vì lẽ đó mà Tiểu Bạch đã phải bỏ lỡ rất nhiều buổi tiệc liên hoan cùng đồng nghiệp, bạn bè rủ rê cũng đành kiên quyết từ chối!

Quyển sách được phát hành vào tháng chín năm ngoái, đến nay đã hơn bảy tháng, liên tục 220 ngày, mỗi ngày đều đặn ba chương, chưa từng dám ngắt mạch hay viết ít đi lần nào!

Thật sự là rất mệt mỏi nhưng mỗi khi nhìn thấy những dòng tin nhắn ủng hộ của các vị đại lão, Tiểu Bạch lại cảm thấy vô cùng thỏa mãn!

Tất nhiên, quyển sách này không tránh khỏi những thiếu sót, có thể các vị đại lão sẽ góp ý hoặc chê trách, Tiểu Bạch đều ghi nhận và xin được lượng thứ.

Chương 1036: Ngoại truyện: Tương lai của Chu Khung

Ở một vùng đất vô danh, nơi ma khí vô tận và huyết sát chi khí tung hoành khắp nơi, ngự trị ngay trung tâm là một bóng đen uy nghi ngồi trên ghế Ma Long. Khí tức tỏa ra từ thân thể hắn đủ khiến đại đạo rung chuyển, khiến người ta không khỏi kinh hãi.

Thật khó hình dung đây là cường giả bậc nào, e rằng đã tiến vào cảnh giới vô danh trong truyền thuyết, một cảnh giới mà ngay cả cái tên cũng bị lãng quên bởi dòng chảy thời gian.

Vù...!

Hư không khẽ rung động! Thân hình ngồi trên ghế Ma Long chậm rãi mở mắt, đôi mắt ấy tràn ngập sự vô tình và lạnh lẽo, như thể đã chứng kiến vô số thăng trầm của thế gian, khiến cho bất kỳ ai đối diện cũng cảm thấy như linh hồn mình bị đóng băng.

“Vẫn không thể tự mình nghịch chuyển dòng chảy thời gian!”

Một giọng nói băng lãnh vang vọng khắp nơi, khiến vùng đất vô danh không ngừng chấn động, như muốn vỡ vụn. Âm thanh ấy chứa sự bất lực và phẫn nộ, như thể đang thách thức cả quy luật của thời gian.

Không biết bao lâu sau, một tiếng xé gió vang lên phá vỡ sự tĩnh lặng đến đáng sợ. Một bóng đen nhanh chóng tiến vào vùng đất này, toàn thân tỏa ra ma khí kinh khủng, chính là Đại Bạch trung thành.

“Lão đại, lão đại, những năm qua ta đã đào được rất nhiều bảo vật, ta mang đến cho huynh hết, huynh xem có thứ nào vừa ý không.”

Đại Bạch chạy đến trước mặt Chu Khung, vội vàng lấy ra từng món bảo vật từ trong ngực, trên mặt tràn đầy vẻ lấy lòng. Nó muốn dùng bảo vật để khiến Chu Khung vui vẻ, dù biết làm vậy cũng chẳng ích gì, bởi nỗi đau trong lòng hắn sâu thẳm như biển cả, không gì có thể lấp đầy.

Vù...!

Chu Khung đưa mắt nhìn lướt qua số bảo vật Đại Bạch mang đến, phát tay thu lấy những thứ hữu dụng với Thời Gian Chi Đạo, ánh mắt vẫn lạnh lùng như cũ. Sau đó, hắn nhắm mắt lại, tiếp tục tu luyện, như thể mọi chuyện trên thế gian đều không lọt vào mắt hắn, kể cả những bảo vật trân quý nhất.

“Ài!”

Đại Bạch cất những bảo vật còn lại, thở dài một hơi thật sâu, kết quả này nó đã lường trước được! Kể từ sau trận chiến năm đó, khi những người đồng đội, những người bạn thân thiết nhất lần lượt ngã xuống, toàn bộ cao tăng Ma Giáo đều tự vẫn, lão đại nhà nó không còn nở nụ cười, trở nên lạnh lùng và vô tình hơn, chìm đắm trong tu luyện, tìm kiếm một tia hy vọng mong manh để đảo ngược thời gian, hồi sinh những người đã khuất.

Sau khi đánh ra khỏi Thiên Võ đại thế giới, hắn bắt đầu điên cuồng thu thập bảo vật tu luyện Thời Gian Chi Đạo, hi vọng có thể tìm ra được cách thức để thay đổi quá khứ, thay đổi số phận.

Vì vậy, ngay cả Ma Giáo hắn cũng không còn bận tâm, hiện tại Ma Giáo do Phương Càn quản lý, dựa vào uy danh của Chu Khung mà nhanh chóng phát triển! Tuy không còn cao

tàng nhưng đệ tử đời hai của Ma Giáo được bồi dưỡng bằng vô số tài nguyên cũng đang nhanh chóng trưởng thành!

Mỗi người đều nhanh chóng tạo dựng được danh tiếng trong chư thiên, thậm chí có thể nói, đệ tử đời hai của Ma Giáo đều là những tồn tại cấp cực phách! Còn Ma Giáo cũng đã trở thành thế lực cường đại nhất chư thiên, dưới trướng thống lĩnh vô số đại, tiểu thế giới!

Còn lão đại nhà ta, tồn tại đã hoàn toàn trở thành cấm kỵ, cho dù là cường giả cấp Đại Đế không dám tùy tiện xưng danh! Nếu không sẽ bị phản phệ mạnh mẽ, nhẹ thì rơi xuống đế vị, tổn hại căn cơ, nặng thì sẽ vẫn lạc ngay tại chỗ!

Nghĩ đến đây, Đại Bạch lại đưa ánh mắt nhìn về phía Chu Khung, lẩm bẩm:

“Ôi, lão đại vẫn là không quên được Liên Sinh đại nhân bọn họ, thật ra Đại Bạch ta cũng làm sao có thể quên được.”

Dứt lời, trong mắt Đại Bạch cũng hiện lên một tia hoài niệm, nó không nhớ rõ đã bao lâu rồi mình chưa từng chân chính cười một lần! Lần trước, hình như là khi xin bảo vật của Liên Sinh đại nhân!

Không biết qua bao lâu, Chu Khung vẫn luôn ngồi ngay ngắn trên ghế Ma Long bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt nhìn về phía hư không vô định, như xuyên thấu cả không gian và thời gian.

“Thời khắc cuối cùng cũng đã đến, bốn tọa chờ đợi chính là khoảnh khắc này.”

Ánh mắt Chu Khung ngưng tụ, Đạo tắc thời gian toàn thân điên cuồng phát động, từng luồng thời gian loạn lưu nổi lên, nhanh chóng tạo thành một dòng sông thời gian thông thiên triệt địa! Sau đó, dưới sự dẫn dắt của một tia lực lượng thời

gian vô danh trong hư không, chỉ trong nháy mắt xuyên qua một con đường thông đến dòng sông thời gian!

Hô!

Làm xong tất cả, Chu Khung nhìn dòng sông thời gian trước mặt, chậm rãi bước vào trong. Mặc dù bên trong vô cùng hung hiểm, mà chuyện hấn muốn làm càng là vi phạm luật thép thời gian, nhưng hấn không hề do dự!

Một bên, Đại Bạch nhìn Chu Khung tiến vào dòng sông thời gian, không chút do dự đi theo! Bên trong dòng sông thời gian, hai bóng người nghịch dòng thời gian mà đi, tuy rằng con đường phía trước gian nan nhưng lại không cách nào ngăn cản bước chân của một người một chó!